

REZUM

MYSLIVOST

PRO TEORII A PRAXI

XV.

XV.
VYDÁNÍ

PENZUM

MYSLIVOST
pro teorii a praxi

Slevové certifikáty na vybrané zboží a DVD jsou přiloženy ke každé publikaci 15. vydání Penzum – Myslivost pro teorii a praxi.

Vážení přátelé myslivosti, myslivečtí kolegové,

publikace **PENZUM – myslivost pro teorii a praxi**, kterou právě držíte v ruce, je již patnáctým vydáním. Skutečnost, že je nabízena od roku 1997, svědčí o odbornosti autorů, kteří o její aktuálnost po celou dobu pečují.

Jejich cílem i cílem vydavatele je přiblížit čtenářům myslivost především jako nedílnou součást ochrany přírody a představit tuto celospolečensky důležitou aktivitu, která je ve veřejném zájmu nás i našich potomků.

Chceme připomenout její dějiny, kulturu, tradice, zvyky a zachovat jejich základy dalším generacím.

V jednotlivých kapitolách autoři mimo jiné nadčasově upozorňují na skutečnost, že nejde jen o orientaci na ochranu populací jednotlivých druhů zvěře, ale snaží se obrátit pozornost čtenářů především směrem k ochraně krajiny i biotopů zvěře.

Základní podstatou Penza, snahou autorů i vydavatele, je podat o myslivosti a oborech s ní souvisejících ucelenou informaci nejen v textové části, ale i názornými obrazovými přílohami.

Kniha se snaží přiblížit myslivost z jiného pohledu, z pohledu člověka-myslivce, všem, které příroda, zvěř nebo případně i lov zajímá a chtějí se o nich dozvědět nejen základy.

Svým tematickým zaměřením na výuku adeptů myslivosti a mysliveckých hospodářů poskytuje Penzum tradičně základy i pro vzdělání vyšší.

Neméně důležitou součástí publikace je veškerá platná legislativa (naše i EU), mající vztah k myslivosti, umístěná na DVD, které je ke knize připojeno.

Veškeré tyto aktualizované právní předpisy, mnoho dalších informací, video ukázek s mysliveckou tematikou jsou také umístěny na www.penzum.cz.

Budeme rádi, když sami posoudíte naši snahu.

Přírodě a Myslivosti zdar!

vydavatel a nakladatel

AUTOŘI:

JUDr. V. Bednář
prof. Ing. J. Červený, CSc.
Ing. J. Dvořák, Ph.D.
Ing. Martin Ernst, Ph.D.
doc. Ing. J. Feuereisel, Ph.D.
doc. Ing. V. Hanzal, CSc.
doc. Ing. J. Kamler, Ph.D.
Ing. L. Kořínek
doc. MUDr. J. Kovařík, CSc.
MUDr. V. Novotný
Ing. C. Rakušan
Mgr. V. Siegelová
V. Svoboda

prof. RNDr. K. Šťastný, CSc.
Z. Štěpánek
MUDr. R. Šuman
Ing. M. Vacek
Ing. Z. Vala, Ph.D.
JUDr. J. Volf
J. Vosátka
P. Vosátka
prof. Ing. J. Zelenka, CSc.
Ing. J. Zeman
Ing. M. Žižka, Ph.D.

LEKTOŘI:

Ing. MgA. J. Adámková
F. Bejček
Mgr. O. Blecha
MVDr. Z. Císař
Mgr. P. Dvořák
H. Dvořáková
Ing. J. Kostečka, Ph.D.
J. Novák
Milan Pavlík
Ing. M. Přibáňová
Bc. V. Tichá
JUDr. P. Vacek
J. Zelený

INICIÁTOŘI:

Kolektiv OMS Praha 3

REALIZÁTOŘI:

doc. MUDr. J. Kovařík, CSc.
J. Vosátka
Bc. P. Vosátka

GRAFICKY ZPRACOVAL:

J. Vosátka

ILUSTRACE:

Archiv vydavatelství
F. Liebl
(se svolením M. Zámečníka)
M. Míča

FOTOGRAFIE:

Archiv vydavatelství
J. Bohdal
prof. Ing. J. Červený, CSc.
Ing. J. Dvořák
doc. Ing. V. Hanzal, CSc.

S. Harvančík
L. Hlásek
JUDr. F. Kollár
Ing. L. Kořínek
J. Moučka
P. Šaj

J. Ševčík
prof. RNDr. K. Šťastný, CSc.
J. Tichý
J. Vogeltanz
J. Vosátka
Ing. P. Vrána, Ph.D.

OBSAH

PŘEDMLUVA	str.	2
OBSAH	str.	3
NÁZVOSLOVÍ ZVĚŘE	str.	6
PREZENTACE FIREM A PARTNERŮ PENZA	str.	6
REGISTR	str.	7
ZKOUŠKY Z MYSLIVOSTI		
I. SKUPINA	str.	15
1. DĚJINY LOVECTVÍ A MYSLIVOSTI A MYSLIVECKÉ SPOLKOVÉ ČINNOSTI		
2. VÝZNAM MYSLIVOSTI, MYSLIVECKÁ KULTURA, MYSLIVECKÁ ETIKA		
3. OSOBNOST MYSLIVCE, MYSLIVECKÁ MLUVA, MYSLIVECKÉ ZVYKY A TRADICE		
II. SKUPINA	str.	127
1. PRÁVNÍ PŘEDPISY O MYSLIVOSTI, O ZBRANÍCH A STŘELIVU, O OCHRANĚ PŘÍRODY A KRAJINY, VETERINÁRNÍ PŘEDPISY, PŘEDPISY O OCHRANĚ ZVÍŘAT PROTI TÝRÁNÍ, PRÁVNÍ PŘEDPISY EVROPSKÉ UNIE A MEZINÁRODNÍ ÚMLUVY TÝKAJÍCÍ SE MYSLIVOSTI		
2. ŘÍZENÍ MYSLIVOSTI		
3. PLÁNY MYSLIVECKÉHO HOSPODAŘENÍ A MYSLIVECKÁ STATISTIKA		
III. SKUPINA	str.	165
MYSLIVECKÁ ZOOLOGIE A BIOLOGIE ZVĚŘE (znalost hlavních rozpoznávacích znaků zvěře a způsobu jejího života)		
IV. SKUPINA	str.	283
1. CHOV ZVĚŘE (včetně umělého chovu zvěře a základní technologie)		
2. PÉČE O ZVĚŘ (včetně přikrmování zvěře, výstavby a údržby mysliveckých zařízení)		
3. EKOLOGIE A OCHRANA PŘÍRODY, OCHRANA ZVĚŘE A ZLEPŠOVÁNÍ ŽIVOTNÍHO A PŘÍRODNÍHO PROSTŘEDÍ ZVĚŘE, PŘEDCHÁZENÍ ŠKODÁM PŮSOBENÝCH ZVĚŘÍ, VZTAH K OSTATNÍM VOLNĚ ŽIJÍCÍM ŽIVOČICHŮM, ETOLOGIE, JEJÍ VYUŽITÍ V MYSLIVECKÉ PRAXI A POHODA ZVĚŘE		
V. SKUPINA	str.	347
1. MYSLIVECKÁ KYNOLOGIE (znalost plemen a skupin loveckých psů, řádného chovu, výchovy a výcviku, vedení a použití loveckých psů)		
2. NEMOCI LOVECKÝCH PSŮ (příznaky nemocí a jejich léčení)		
3. NEMOCI ZVĚŘE (znalost nejdůležitějších nemocí zvěře, předcházení nemocím a jejich léčení)		
VI. SKUPINA	str.	425
1. LOVECKÉ ZBRANĚ, STŘELIVO, POMŮCKY A ZAŘÍZENÍ (pravidla jejich používání a bezpečnostní opatření)		
2. ZÁKLADY PRVNÍ POMOCI PŘI ÚRAZECH PŘI PROVÁDĚNÍ PRÁVA MYSLIVOSTI		
VII. SKUPINA	str.	509
1. ZPŮSOBY LOVU ZVĚŘE VČETNĚ ODCHYTU A LOVECKÁ PRAVIDLA		
2. LOVECKÉ STOPAŘSTVÍ		
3. OŠETŘOVÁNÍ ZVĚŘINY, ÚPRAVA A HODNOCENÍ LOVECKÝCH TROFEJÍ		

ZKOUŠKY PRO MYSLIVECKÉ HOSPODÁŘE

- I. SKUPINA** str. 581
- PRÁVA A POVINNOSTI MYSLIVECKÉHO HOSPODÁŘE
A S NIMI SOUVISEJÍCÍ PŘEDPISY O MYSLIVOSTI, OCHRANĚ PŘÍRODY A KRAJINY,
ZBRANÍCH A STŘELIVU, VETERINÁRNÍ PŘEDPISY, PŘEDPISY O OCHRANĚ ZVÍŘAT PROTI TÝRÁNÍ
- VŠE SE ZAMĚŘENÍM NA PRÁVA A POVINNOSTI MYSLIVECKÉHO HOSPODÁŘE,
PRÁVNÍ PŘEDPISY EVROPSKÉ UNIE A MEZINÁRODNÍ ÚMLUVY TÝKAJÍCÍ SE MYSLIVOSTI
- II. SKUPINA** str. 587
1. ZAŘAZOVÁNÍ HONITEB DO JAKOSTNÍCH TŘÍD, MINIMÁLNÍ A NORMOVANÉ STAVY ZVĚŘE,
CHOV ZVĚŘE V OBLASTECH CHOVU ZVĚŘE
2. PLÁNY MYSLIVECKÉHO HOSPODAŘENÍ, VEDENÍ MYSLIVECKÉ EVIDENCE A STATISTIKY,
POVOLENKY K LOVU
3. MYSLIVECKÁ ZAŘÍZENÍ, PÉČE O ZVĚŘ, ZÁSADY CHOVU A OCHRANY ZVĚŘE
A ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ, ZVLÁŠTĚ CHRÁNĚNÍ ŽIVOČICHOVÉ
4. EKOLOGIE, ETOLOGIE A POHODA ZVĚŘE A OCHRANA PŘÍRODY V ČESKÉ REPUBLICE
- III. SKUPINA** str. 617
1. VÝŽIVA ZVĚŘE
2. NEJDŮLEŽITĚJŠÍ NEMOCI ZVĚŘE, PŘEDCHÁZENÍ TĚMTO NEMOCÍM, POSTUP PŘI JEJICH ZJIŠTĚNÍ,
VČETNĚ LÉČEBNÝCH PROSTŘEDKŮ A OCHRANNÝCH OPATŘENÍ
3. OŠETŘOVÁNÍ ULOVENÉ ZVĚŘE, JEJICH JEDNOTLIVÝCH ČÁSTÍ,
ÚPRAVA A HODNOCENÍ TROFEJÍ, SYSTÉM CHOVATELSKÝCH PŘEHLÍDEK
4. MYSLIVECKÁ ZOOLOGIE A KYNOLOGIE
- IV. SKUPINA** str. 677
1. MYSLIVECKÉ ZVYKY A TRADICE, MYSLIVECKÁ KULTURA, MYSLIVECKÁ MLUVA
2. LOVECTVÍ, LOVECKÉ ZBRANĚ A STŘELIVO A BEZPEČNOST PŘI ZACHÁZENÍ S NIMI,
LOVECKÁ PRAVIDLA, ZPŮSOBY LOVU, VČETNĚ SOKOLNICTVÍ
3. ZÁKLADY PRVNÍ POMOCI PŘI ÚRAZECH PŘI PROVÁDĚNÍ PRÁVA MYSLIVOSTI
4. SYSTÉM KONTROLY ULOVENÉ ZVĚŘE A JEJÍHO OZNAČOVÁNÍ

VYŠŠÍ ODBORNÉ MYSLIVECKÉ ZKOUŠKY

- I. SKUPINA** str. 689
1. MYSLIVOST U NÁS A V OSTATNÍCH, ZEJMÉNA SOUSEDNÍCH EVROPSKÝCH ZEMÍCH
2. CHOV ZVĚŘE V OBLASTECH CHOVU
3. BAŽANTNICTVÍ A OBORNICTVÍ
4. MYSLIVECKÁ ZAŘÍZENÍ
5. EKOLOGIE A OCHRANA PŘÍRODY, MYSLIVECKÁ PÉČE O ZVĚŘ, ZÁSADY CHOVU A OCHRANY ZVĚŘE,
TVORBA A OCHRANA ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ ZVĚŘE
6. VÝZNAM MYSLIVOSTI A JEJÍ EKONOMIKA
7. MYSLIVECKÉ VZDĚLÁVÁNÍ, VÝZKUM, TRADICE, KULTURA A PROPAGACE

II. SKUPINA	str. 698
1. MYSLIVECKÁ ZOOLOGIE A BIOLOGIE ZVĚŘE	
2. NEJDŮLEŽITĚJŠÍ NEMOCI ZVĚŘE, PŘEDCHÁZENÍ TĚMTO NEMOCÍM A JEJICH LÉČENÍ	
3. VÝŽIVA ZVĚŘE A OŠETŘOVÁNÍ ZVĚŘINY	
4. MYSLIVECKÁ KYNOLOGIE	
III. SKUPINA	str. 704
1. PRÁVNÍ PŘEDPISY O MYSLIVOSTI, O ZBRANÍCH A STŘELIVU, O OCHRANĚ PŘÍRODY A KRAJINY, O OCHRANĚ ZVÍŘAT PROTI TÝRÁNÍ A VETERINÁRNÍ PŘEDPISY	
2. ZÁKLADNÍ PŘEDPISY EVROPSKÉ UNIE VYDANÉ K OCHRANĚ FAUNY A FLÓRY	
3. ZÁKLADNÍ MEZINÁRODNÍ ÚMLUVY TÝKAJÍCÍ SE OCHRANY FAUNY A FLÓRY	
4. PRÁVA A POVINNOSTI MYSLIVECKÉHO HOSPODÁŘE A MYSLIVECKÉ STRÁŽE	
IV. SKUPINA	str. 707
1. URČOVÁNÍ JAKOSTNÍCH TŘÍD HONITEB, STANOVENÍ MINIMÁLNÍCH A NORMOVANÝCH STAVŮ ZVĚŘE	
2. PLÁNY MYSLIVECKÉHO HOSPODAŘENÍ, VEDENÍ MYSLIVECKÉ EVIDENCE A STATISTIKY	
3. OŠETŘOVÁNÍ KOŽEK, ÚPRAVA A HODNOCENÍ LOVECKÝCH TROFEJÍ A ZJIŠŤOVÁNÍ A NAKLÁDÁNÍ S BIOLOGICKY CENNÝM MATERIÁLEM	
V. SKUPINA	str. 720
1. LOVECTVÍ, LOVECKÁ PRAVIDLA, ZPŮSOBY LOVU VČETNĚ SOKOLNICTVÍ, MYSLIVECKÉ ZVYKLOSTI A OBYČEJE A MYSLIVECKÁ MLUVA	
2. LOVECKÉ ZBRANĚ, STŘELIVO, POMŮCKY A ZAŘÍZENÍ A PRAVIDLA JEJICH POUŽÍVÁNÍ A BEZPEČNOSTNÍ OPATŘENÍ	
3. ETOLOGIE ZVĚŘE A JEJÍ VYUŽITÍ V MYSLIVECKÉ PRAXI	
ZÁVĚR	str. 723
POUŽITÁ A DOPORUČENÁ LITERATURA	str. 724
SEZNAM PLATNÝCH ZÁKONŮ, VYHLÁŠEK A PŘEDPISŮ VZTAHUJÍCÍCH SE K MYSLIVOSTI (plné znění, výňatky na DVD a www.penzum.cz)	str. 725
OBSAH DVD – Lovecké signály A. Dyka – výběr – zvuková nahrávka	
+ www.penzum.cz	
Vábění zvěře – ukázky	
Lov spárkaté a drobné zvěře – Židlochovice – ukázky	
Značení spárkaté zvěře i při ne zcela ideálním zásahu – „Na lovu s eXergy“ – S & B	
Stanovení věku ulovené zvěře – MUB, LDF	
Platné zákony, vyhlášky a předpisy vztahující se k myslivosti (výběr)	
Plány mysliveckého hospodaření – možné zpracovávat elektronicky (i tisk)	
Zkušební otázky MV ČR	
používané ke zkouškám žadatelů o zbrojní průkaz	
a žadatelů o jmenování zkušebním komisařem podle zákona o zbraních	
Produktové katalogy firem: Česká zbrojovka, a. s.; Meopta - Optika, s. r. o.	
Sellier & Bellot, a. s.	

SEZNAM PLATNÝCH ZÁKONŮ, VYHLÁŠEK A PŘEDPISŮ VZTAHUJÍCÍCH SE K MYSLIVOSTI

(zpracováno dle právního stavu ke dni 31. 1. 2018)

Plné znění, výňatky na DVD a na www.penzum.cz.

Vydavatelství Penza shromáždilo veškeré zákony, vyhlášky, nařízení vlády a další předpisy (případně jejich výňatky), které mají vztah k myslivosti na území naší republiky. Tímto se snažilo usnadnit adeptům zkoušek z myslivosti a vůbec všem myslivcům nesnadnou práci s vyhledáváním těchto materiálů roztroušeně uveřejněných ve Sbírce zákonů a v jiných publikacích. Nedílnou součástí jsou i nařízení, směrnice a úmluvy Evropské unie, týkající se myslivosti.

Věříme, že čtenáři toto ocení, neboť v takto komplexní a aktuální formě to zájemce v jiných mysliveckých publikacích nenajde.

POZNÁMKA: Symbol značí, že text je uveřejněn na DVD a na www.penzum.cz. Symbol znamená, že text není uveden na DVD ani na www.penzum.cz. DVD je dodáván jako součást tohoto Penza, avšak vydavatel si vyhrazuje právo průběžně jej novelizovat dle případných legislativních změn a doplňků.

Aktuální texty právních předpisů byly převzaty ze systému ASPI z produkce Wolters Kluwer ČR, a.s.

PŘÁVNÍ PŘEDPISY EVROPSKÉ UNIE TÝKAJÍCÍ SE MYSLIVOSTI

ZÁKLADNÍ

Nařízení Rady č. 91/3254/EHS, zakazující ve Společenství používání náslapných pastí a dovoz kožešin a výrobků z určitých druhů živočichů pocházejících ze zemí, kde jsou k odchytu používány náslapné pasti nebo jiné způsoby, které nejsou v souladu s mezinárodními humánními standardy chytání zvířat do pastí

Nařízení Rady č. 91/3254/EHS – Implementační plán pro ČR

Nařízení Rady č. 97/338/EHS, o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi (transformováno do práva ČR zákonem č. 100/2004 Sb.)

Směrnice Rady č. 92/43/EHS, o ochraně přírodních stanovišť volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (transformováno do práva ČR zákonem č. 218/2004 Sb. – Natura 2000)

SOUVISEJÍCÍ

Nařízení Rady č. 852/2004/EHS, o hygieně potravin

Nařízení Rady č. 853/2004/EHS, kterým se stanoví specifické hygienické předpisy pro potraviny živočišného původu

Nařízení Rady č. 854/2004/EHS, kterým se stanoví zvláštní pravidla pro organizaci úředních kontrol produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě

Směrnice Rady č. 85/73/EHS, 90/675/EHS, 91/496/EHS a 96/43/EHS, k veterinární problematice (transformováno do práva ČR vyhláškou MZe č. 374/2003 Sb.)

Směrnice Rady č. 64/433/EHS, o hygienických otázkách obchodu s čerstvým masem uvnitř Společenství

Směrnice Rady č. 77/96/EHS, o vyšetření čerstvého masa domácích prasat na trichinely (*trichinella spiralis*) při jeho dovozu z třetích zemí (transformováno do práva ČR – Věstník MZe 1/2001)

Směrnice Rady č. 91/477/EHS, o kontrole, nabývání a držení zbraní (transformováno do práva ČR zákonem č. 119/2002 Sb., vyhlášení č. 484/2008 Sb.)

Směrnice Rady č. 92/2078/EHS – k rozvoji venkova a č. 99/1257/EHS – Agenda 2000
Zavádí doprovodná opatření k posílení shody zemědělství se životním prostředím, zlepšení životních stanovišť pro drobnou zvěř

MEZINÁRODNÍ ÚMLUVY TÝKAJÍCÍ SE MYSLIVOSTI

Sdělení FMZV č. 396/1990 Sb. – Ramsarská úmluva z 2. 2. 1971
– o mokřadech majících mezinárodní význam především jako biotopy vodního ptactva
(Česká a Slovenská federativní republika přistoupila a úmluva je zde platná od 2. 7. 1990)

Sdělení FMZV č. 159/1991 Sb. – Pařížská úmluva ze 16. 11. 1972 – o ochraně světového kulturního a přírodního dědictví (Česká a Slovenská federativní republika přistoupila a úmluva je zde platná od 15. 2. 1991)

Sdělení FMZV č. 572/1992 Sb. – Washingtonská úmluva z 3. 3. 1973 – o mezinárodním obchodu ohroženými druhy volně žijících živočichů a rostlin
(Česká a Slovenská federativní republika přistoupila a úmluva je zde platná od 28. 5. 1992 – dále viz zákon č. 100/2004 Sb.)

Sdělení MZV č. 127/1994 Sb. – Bonnská úmluva z 23. 6. 1979 – o ochraně stěhovavých druhů volně žijících živočichů (Česká republika přistoupila a úmluva je zde platná od 1. 5. 1994)

Sdělení MZV č. 134/1999 Sb. – Rio de Janeirská úmluva z 5. 6. 1992 – o biologické rozmanitosti (Česká republika přistoupila a úmluva je zde platná od 3. 3. 1994)

Sdělení MZV č. 107/2001 Sb. m.s. – Bernská úmluva z 19. 9. 1979 – o ochraně evropských planě rostoucích rostlin, volně žijících živočichů a přírodních stanovišť (Česká republika přistoupila a úmluva je zde platná od 1. 6. 1998)

Sdělení MZV č. 46/2002 Sb. m.s. – Evropská úmluva ze 7. 5. 1999 – o kontrole nabyvání a držení střelných zbraní jednotlivými osobami (Česká republika přistoupila a úmluva je zde platná od 1. 5. 2002)

PRÁVNÍ PŘEDPISY ČESKÉ REPUBLIKY

O MYSLIVOSTI

ZÁKLADNÍ

Zákon č. 449/2001 Sb., o myslivosti, v platném znění

Vyhláška MZe č. 244/2002 Sb., kterou se provádí některá ustanovení zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, v platném znění

Vyhláška MZe č. 245/2002 Sb., o době lovu jednotlivých druhů zvěře a o bližších podmínkách provádění lovu, v platném znění

Vyhláška MZe č. 491/2002 Sb., o způsobu stanovení minimálních a normovaných stavů zvěře a o zařazování honiteb nebo jejich částí do jakostních tříd, v platném znění

Vyhláška MZe č. 7/2004 Sb., o posouzení podmínek pro bažantnice a o postupu, jakým bude vymezena část honitby jako bažantnice, v platném znění

Vyhláška MZe č. 553/2004 Sb., o podmínkách, vzoru a bližších pokynech vypracování plánu mysliveckého hospodaření v honitbě, v platném znění

Metodický pokyn orgánům státní správy pro redukci početních stavů spárkaté zvěře na území České republiky (4. 8. 2008)

Vyhláška MŽP č. 294/2006 Sb., o odchylném postupu pro usmrcování špačka obecného, v platném znění

SOUVISEJÍCÍ

Zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), v platném znění

Vyhláška MZe č. 101/1996 Sb., o opatřeních k ochraně lesa, v platném znění

Zákon č. 183/2006 Sb., v platném znění, o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon)

Vyhláška MZe č. 55/1999 Sb., o způsobu výpočtu výše újmy nebo škody způsobené na lesích, v platném znění

Metodický pokyn MZe č. 14/1996, o kontrolních a srovnávacích plochách

ČSN 734130 - Schodiště a šikmé rampy

ČSN EN 131-1 - Žebříky: termíny, druhy, značení; ČSN EN 131-2 - Žebříky: požadavky, zkoušení, značení

Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích, (obecní zřízení), v platném znění

Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, v platném znění (výňatek)

Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění

Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, v platném znění

Zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v platném znění

Zákon č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, v platném znění

Zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, v platném znění (výňatek)

O ZBRANÍCH A STŘELIVU

ZÁKLADNÍ

Zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu, v platném znění

Zkušební otázky Ministerstva vnitra používané ke zkouškám žadatelů o zbrojní průkaz a žadatelů o jmenování zkušebním komisařem podle zákona o zbraních

Vyhláška MV č. 221/2017 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o zbraních, v platném znění

Zákon č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o zacházení s některými pyrotechnickými výrobky, v platném znění

Nařízení vlády č. 217/2017 Sb., o požadavcích na zabezpečení zbraní, střeliva, černého loveckého prachu, bezdýmého prachu a zápalek a o muničním skladišti

Nařízení vlády č. 151/2004 Sb., kterým se stanoví, které střelné zbraně a střelivo je možné z jiného členského státu Evropské unie přepravit na území České republiky bez předchozího souhlasu příslušných orgánů České republiky

Vyhláška MPO č. 369/2002 Sb., kterou se stanoví postup Českého úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva při zařazování typu zbraně nebo střeliva do kategorie, v platném znění

Vyhláška MV č. 335/2004 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů, v platném znění

Vyhláška MZ č. 493/2002 Sb., o posuzování zdravotní způsobilosti k vydání nebo platnosti zbrojního průkazu a o obsahu lékárničky první pomoci provozovatele střelnice, v platném znění

SOUVISEJÍCÍ

Vyhláška MPO č. 370/2002 Sb., o dovoleném výrobním provedení plynové zbraně, expanzní zbraně a střeliva a o požadavcích na úpravu zbraně pro filmovou nebo divadelní činnost, a kterou se zrušují některé vyhlášky Ministerstva průmyslu a obchodu, v platném znění

Zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, v platném znění *(výňatek)*

Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), v platném znění *(výňatek)*

O OCHRANĚ PŘÍRODY A KRAJINY

ZÁKLADNÍ

Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění

Zákon č. 100/2004 Sb., o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi a dalších opatřeních k ochraně těchto druhů a o změně některých zákonů (zákon o obchodování s ohroženými druhy), v platném znění

Vyhláška MŽP České republiky č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona České národní rady č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění

Vyhláška MZe č. 189/2013 Sb., o ochraně dřevin a povolování jejich kácení, v platném znění

Vyhláška MŽP č. 210/2010 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o obchodování s ohroženými druhy, v platném znění

Vyhláška MŽP č. 166/2005 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, v souvislosti s vytvářením soustavy NATURA 2000, v platném znění

Vyhláška MŽP č. 152/2006 Sb., o odchylném postupu při ochraně ptáků a výjimce ze základních ochranných podmínek zvláště chráněných druhů ptáků pro jejich značení, v platném znění

Vyhláška MŽP č. 64/2011 Sb., o plánech péče, podkladech k vyhlášení, evidenci a označování chráněných území, v platném znění

Nařízení vlády č. 51/2005 Sb., kterým se stanoví druhy a počet ptáků, pro které se vymezují ptačí oblasti

Seznam ptačích oblastí (dle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, část čtvrtá – NATURA 2000, hlava první, oddíl druhý, § 45 e, v platném znění)

Mezinárodně významná přírodní území v České republice

Nařízení vlády č. 318/2013 Sb., o stanovení národního seznamu evropsky významných lokalit

SOUVISEJÍCÍ

Zákon č. 115/2000 Sb., o poskytování náhrad škod způsobených vybranými zvláště chráněnými živočichy, v platném znění

Vyhláška MŽP č. 360/2000 Sb., o stanovení způsobu výpočtu výše náhrady škody způsobené vybranými zvláště chráněnými živočichy na vymezených domestikovaných zvířatech, psech sloužících k jejich hlídání, rybách, včelstvech, včelařském zařízení, nesklizených polních plodinách a na lesních porostech, v platném znění

VETERINÁRNÍ PŘEDPISY, PŘEDPISY O OCHRANĚ ZVÍŘAT PROTI TÝRÁNÍ

ZÁKLADNÍ

Zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), v platném znění

Vyhláška MZe č. 372/2003 Sb., o veterinárních kontrolách při obchodování se zvířaty, v platném znění

Vyhláška MZe č. 373/2003 Sb., o veterinárních kontrolách při obchodování se živočišnými produkty, v platném znění

Vyhláška MZe č. 289/2007 Sb., o veterinárních a hygienických požadavcích na živočišné produkty, které nejsou upraveny přímo použitelnými předpisy Evropských společenství, v platném znění

Vyhláška MZe č. 342/2012 Sb., o zdraví zvířat a jeho ochraně, o přemístování a přepravě zvířat a o oprávnění a odborné způsobilosti k výkonu některých odborných veterinárních činností, v platném znění

Vyhláška MZe č. 299/2003 Sb., o opatřeních pro předcházení a zdolávání nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, v platném znění

Vyhláška MZe č. 36/2007, o opatřeních pro tlumení aviární chřátky a o změně vyhlášky č. 299/2003 Sb., o opatřeních pro předcházení a zdolávání nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, v platném znění

Vyhláška MZe č. 411/2008 Sb., o stanovení druhů zvířat vyžadující zvláštní péči, v platném znění

Vyhláška MZe č. 22/2013 Sb., o vzdělávání na úseku ochrany zvířat proti týrání, v platném znění

Vyhláška MZe č. 21/2013 Sb., o stanovení podmínek při chovu psů a koček, v platném znění

SOUVISEJÍCÍ

Věstník MZe 1/2001 – Trichinelóza černé zvěře

Vyhláška MZe č. 4/2009 Sb., o ochraně zvířat při přepravě, v platném znění

Vyhláška MZe č. 136/2004 Sb., kterou se stanoví podrobnosti označování zvířat a jejich evidence a evidence hospodářství a osob stanovených plemenářským zákonem, v platném znění

Zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči, v platném znění

Vyhláška MZe č. 327/2012 Sb., o ochraně včel, zvěře, vodních organismů a dalších necílových organismů při použití přípravků na ochranu rostlin, v platném znění

**VNITŘNÍ PŘEDPISY ČESKOMORAVSKÉ MYSLIVECKÉ JEDNOTY,
ČESKOMORAVSKÉ KYNOLOGICKÉ JEDNOTY,
PŘEDPISY ISSF (Mezinárodní střelecké sportovní federace)**

A JINÉ

- Stanovy ČMMJ
- Základní údaje o ČMMJ
- Sekretariát ČMMJ
- Adresář ČMMJ
- Myslivecký řád ČMMJ
- Pověření MZe 2/2002 k organizování zkoušek z myslivosti
- Směrnice ČMMJ k organizování zkoušek z myslivosti
- Pověření MZe 3/2002 k organizování zkoušek pro myslivecké hospodáře
- Směrnice ČMMJ k organizování zkoušek pro myslivecké hospodáře
- Pověření MZe 1/2002 k organizování zkoušek psů z výkonu
- Řád ochrany zvířat při veřejném vystoupení nebo svodu zvířat a při chovu
(Řád pro pořádání kynologických akcí ČMKU)
- Směrnice ČMMJ k organizování zkoušek lovecké upotřebitelnosti psů
- Pověření MZe 15/2003 k organizování sokolnických zkoušek
- Zkušební řád pro sokolnické zkoušky ČMMJ
- Nezávazný příklad kontrolních otázek k sokolnickým zkouškám
- Řád chovu dravců a sov ČMMJ
- Stanovy ČMKU
- Stanovy ČMKJ
- Adresář klubů ČMKJ
- Vzor průkazu o původu psa
- Chovatelské řady klubů
- Podmínky zařazení psů a fen do chovu (podle klubů)
- Výstavní řady pro lovecká plemena
- Řád ochrany zvířat při zkouškách lovecké upotřebitelnosti nebo svodu loveckých psů
- Zkušební řady pro zkoušky z výkonu loveckých psů
- Střelecký řád ČMMJ
- Směrnice střelecké komise ČMMJ pro činnost rozhodčích myslivecké sportovní střelby
- Všeobecná technická pravidla sportovní střelby ISSF
- Speciální technická pravidla pro střelbu na asfaltové terče ISSF
- Pravidla střelby pro parkur (Asociace střelců na asfaltové terče)

OSTATNÍ

- Stanovy mysliveckého sdružení (vzor)
- Vzor návrhu na registraci mysliveckého sdružení
- Smlouva o součinnosti OMS a HS
- Provozní řád mysliveckého sdružení
- Stanovy honebního společenstva

Přehled vydaných pověření k organizování „zkoušek“

NÁZVOSLOVÍ ZVĚŘE

Zákonodárce používá v úředních písemnostech (zákony, vyhlášky aj.) následující NÁZVOSLOVÍ ZVĚŘE:

DANĚK SKVRNITÝ (*Dama dama*),
SIKA JAPONSKÝ (*Cervus nippon nippon*),

VLK EUROASIJSKÝ (*Canis lupus*),
NUTRIE ŘÍČNÍ (*Myocastor coypus*),
PERLIČKA OBECNÁ (*Numida meleagris*).

České názvy živočichů. Savci (*Mammalia*). Dodatek 2 – jelenovití (*Cervidae*), kabarovití (*Moschidae*) a kaňčilovití (*Tragulidae*), ve kterém se uvádí současné zoologické názvosloví zvěře (březen 2011):

DANĚK EVROPSKÝ,
SIKA KJÚŠŮSKÝ,

VLK OBECNÝ,
NUTRIE,
PERLIČKA KROPENATÁ – v dřívějších zoologických materiálech byl publikován mimo jiné i současný zoologický název.

Další české názvy živočichů

V tomto PENZU používáme v nelegislativních textech současné zoologické názvosloví zvěře.

PREZENTACE FIREM A PARTNERŮ PENZA

AUTOCENTRUM DOJÁČEK, S.R.O., PRAHA	str. 510	MEOPTA - OPTIKA, S.R.O., PŘEROV	2. str. obálky str. 462–465
ČESKÁ ZBROJOVKA, A.S., UHERSKÝ BROD	3. str. obálky, 459, 478	ČESKÁ ZBROJOVKA – PRODUKTOVÝ KATALOG – DVD	
ČESKÁ ZEMĚDĚLSKÁ UNIVERZITA V PRAZE – FAKULTA LESNICKÁ A DŘEVAŘSKÁ, PRAHA	str. 164	MIROSLAV TRMÍNEK, DRMOUL	str. 362
ČESKOMORAVSKÁ MYSLIVECKÁ JEDNOTA, Z.S., PRAHA	str. 272	MITSUBISHI MOTORS	str. 346
DÁMY ČESKÉ MYSLIVOSTI ČMMJ, Z.S., PRAHA	str. 575	MYSLIVOST, S.R.O., PRAHA	str. 348
DRUCKVO, SPOL. S R.O., PRAHA	str. 730–731	ROMAN PROVAZNÍK, JABLONEC NAD NISOU	str. 362
DŘEVOVÝROBA WIMMER S.R.O., MILÍN	str. 404, 734	SELLIER & BELLOT, A.S., VLAŠIM	str. 9 str. 468–478
HALALI, VŠEOBECNÁ POJIŠTOVNA, A.S., PRAHA	str. 10	SELLIER & BELLOT – PRODUKTOVÝ KATALOG – DVD	
KLUB MYSLIVECKÝCH TRUBAČŮ ČMMJ, Z.S.	str. 53	SVĚT MYSLIVOSTI, LP, S.R.O., KOSTELEČ N. ČERNÝMI LESY	str. 166
KOZAP UH. BROD, ZBRANĚ A STŘELIVO SPOL. S R. O., BĀNOV	str. 380	TO JOO COMPANY S.R.O., KARLOVY VARY	str. 345
LESY ČR, S.P., HRADEC KRÁLOVÉ	str. 16	ŘÁD SVATÉHO HUBERTA, KUKS	str. 126
MENDELOVA UNIVERZITA V BRNĚ – LESNICKÁ A DŘEVAŘSKÁ FAKULTA, BRNO	str. 298	V-AR, PAVEL VOSÁTKA, PRAHA	str. 479
		VOJENSKÉ LESY A STATKY ČR, S.P., PRAHA	str. 284

REGISTR

Bude-li čtenář hledat pojednání o jednotlivých mysliveckých naukách, najde je v textu podle následujícího přehledu.

MYSLIVECKÁ OSVĚTA

DĚJINY LOVECTVÍ A MYSLIVOSTI	str. 17–21
DĚJINY MYSLIVECKÉ SPOLKOVÉ ČINNOSTI	str. 21–25
VÝZNAMNÉ POSTAVY V HISTORII NAŠÍ MYSLIVOSTI	str. 25–28
MYSLIVECKÉ ZVYKY A TRADICE	str. 38–53
MYSLIVECKÁ ETIKA, OSOBNOST MYSLIVCE	str. 38–39
MYSLIVECKÉ DESATERO	str. 121
MYSLIVECKÁ MLUVA	str. 39, str. 54–112 (PŘÍLOHA I.)
TROUBENÍ PŘI LOVECH, HONECH A JINÝCH MYSLIVECKÝCH AKCÍCH	str. 39–40, 113–120
VÝZNAMY MYSLIVOSTI	str. 28–30
PROPAGACE MYSLIVOSTI	str. 30–32
OBRANA MYSLIVOSTI	str. 122
MYSLIVECKÁ KULTURA	str. 32–36
VÝZNAMNÉ MYSLIVECKÉ PAMÁTKY A SBÍRKY	str. 36–38
MYSLIVOST V ZAHRANIČÍ	str. 149–150, 642–645

MYSLIVECKÉ ZÁKONODÁŘSTVÍ

DOBY LOVU ZVĚŘE	str. 128
KRÁTKÝ PŘEHLED PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ UPRAVUJÍCÍCH PROBLEMATIKU MYSLIVOSTI, ZBRANÍ A STŘELIVA, OCHRANY PŘÍRODY A KRAJINY, VETERINÁRNÍ, OCHRANU ZVÍŘAT PROTI TÝRÁNÍ A PRÁVNÍ PŘEDPISY EVROPSKÉ UNIE A MEZINÁRODNÍ ÚMLUVY TÝKAJÍCÍ SE MYSLIVOSTI - KOMENTÁŘE	str. 129–148
ŘÍZENÍ MYSLIVOSTI	str. 150–155
PLÁNY MYSLIVECKÉHO HOSPODAŘENÍ	str. 156–157, 588–593
MYSLIVECKÁ STATISTIKA	str. 156–160
EKONOMIKA MYSLIVOSTI	str. 696
OCEŇOVÁNÍ ULOVENÉ ZVĚŘE	str. 582–583

MYSLIVECKÁ ZOOLOGIE A BIOLOGIE ZVĚŘE

NÁZVOSLOVÍ ZVĚŘE	str. 6
OBEČNÁ ZOOLOGIE	str. 169–180
SPECIÁLNÍ ZOOLOGIE	str. 167–168, 181–277
ZVĚŘ SRSTNATÁ (SAVCI)	str. 181–218, 668–671
ZVĚŘ PERNATÁ (PTÁCI)	str. 227–272
ZOOLOGIE V TABULKÁCH	str. 274–277
ZVĚŘ A ZVÍŘATA ČR – ORIENTAČNÍ MAPA	str. 278–279

MYSLIVECKÁ PÉČE O ZVĚŘ

CHOV ZVĚŘE	str. 285–295, 594
ZÁSADY ZUŠLECHŤOVÁNÍ	str. 295–298
VÝŽIVA ZVĚŘE	str. 298–322, 618–639

MYSLIVECKÁ ZAŘÍZENÍ PRO PŘIKRMOVÁNÍ ZVĚŘE	str. 301 – 309
OCHRANA ZVĚŘE PŘED ŠKODLIVÝMI VLIVY A ŠKODY ZPŮSOBENÉ ZVĚŘÍ	str. 329 – 336
PYTLÁCTVÍ	str. 329 – 330, 594 – 598
MYSLIVECKÁ EKOLOGIE	str. 323 – 328, 601 – 609
MYSLIVECKÁ ETOLOGIE	str. 337 – 341, 609 – 610
POHODA ZVĚŘE	str. 610 – 611
NAUKA O NEMOCECH ZVĚŘE	str. 413 – 421, 640 – 654

MYSLIVECKÁ KYNOLOGIE

MYSLIVECKÁ KYNOLOGIE	str. 349 – 413 (PŘÍLOHA V. str. 381 – 394)
PLEMENA LOVECKÝCH PSŮ	str. 351 – 376, 700 – 703
PÉČE O LOVECKÉHO PSA	str. 377 – 380, 395 – 398
CHOV PSŮ	str. 402 – 406
ZKOUŠKY A VÝSTAVY	str. 398 – 402
CERTIFIKÁTY PRO LOVECKÁ PLEMENA PSŮ	str. 400
ORGANIZACE KYNOLOGIE	str. 406
NEMOCI LOVECKÝCH PSŮ	str. 406 – 413

LOVECKÉ ZBROJÍŘSTVÍ A STŘELECTVÍ

LOVECKÉ ZBRANĚ, POMŮCKY A ZAŘÍZENÍ	str. 427 – 488 (PŘÍLOHA VI. str. 449 – 484)
ZBRANĚ URČENÉ K OCHRANĚ ZDRAVÍ, ŽIVOTA A MAJETKU	str. 474 – 475
BALISTIKA	str. 489 – 496
PLATNÉ ZKUŠEBNÍ ZNAČKY STŘELNÝCH ZBRANÍ A STŘELIVA V ČR	str. 497 – 498
ZÁKLADY PRVNÍ POMOCI PŘI ÚRAZECH PŘI PROVÁDĚNÍ PRÁVA MYSLIVOSTI	str. 498 – 504

LOVECTVÍ

LOVECKÉ STOPAŘSTVÍ	str. 537 – 543
ZPŮSOBY LOVU ZVĚŘE	str. 511 – 532
MYSLIVECKÁ ZAŘÍZENÍ K LOVU ZVĚŘE	str. 522 – 532
SOKOLNICTVÍ	str. 533 – 534
OŠETŘOVÁNÍ ZVĚŘINY	str. 544 – 546
ZVĚŘINA V KUCHYNI	str. 550 – 553 (PŘÍLOHA VII.)
LOVECKÉ TROFEJE A JEJICH HODNOCENÍ	str. 546 – 549, 554 – 569, 655 – 664, 709 – 719
LOVY V ZAHRANIČÍ	str. 570 – 573

POUŽITÁ A DOPORUČENÁ LITERATURA

str. 724

myslivecká literatura

edice myslivost do kapsy

Zvěř, lov a myslivost v české lidové slovesné kultuře

J. Kovařík

Tematika o mysliveckých motivech v české lidové slovesné kultuře nebyla v takové celistvosti zpracována ani v našem, ani v cizím mysliveckém písemnictví. Ilustrovaná, 88 stran.

Myslivecké ceremoniály

Praktická příručka J. Kovařík

CEREMONIÁL – soubor pravidel pro slavnostní obřady (*Slovník cizích slov, SPN, Praha 1966*). 2. vydání monografie (květen 2012) vydané na počest zapsání české myslivosti do seznamu nemateriálních statků tradiční a lidové kultury České republiky. Ilustrovaná, 96 stran.

Myslivecký Slavín

Významné osobnosti se vztahem k české myslivosti J. Kovařík

Takto zpracovaný biografický slovník je vůbec poprvé publikován nejen v českém mysliveckém písemnictví, ale obdoba neexistuje ani ve světové myslivecké literatuře. Ilustrovaná, 128 stran.

Na poslední leči

Soubor vybraných mysliveckých anekdot V. Hejkal

Každý správný myslivec musí mít nejlepší zbraň, nejlepšího psa nebo loveckého ptáka, nejkrásnější obraz s mysliveckým námětem, nejzajímavější lovecké zážitky a tím vším se chlubit a rád o tom beseduje se svými stejně založenými druhy na poslední leči. Ilustrovaná, 64 stran.

Myslivecká mluva

Texty, slovník C. Rakušan

Znalost a správné používání myslivecké mluvy je dokladem odborné vyspělosti. Ilustrovaná, 184 stran.

Kuchařka paní nadlesní

180 receptů ze zvěřiny nejen na loveckou chatu

J. Rakušanová

Vyvrcholením mysliveckého snažení a odměnou pro myslivce je posezení s rodinou a přáteli u dobře připraveného pokrmu ze zvěřiny. Ilustrovaná, 120 stran.

Zvěř, lov, myslivost v naší heraldice a filatelii

J. Kovařík

Heraldika i filatelie se dostává opět na výsluní. I v těchto oborech se setkáváme s motivy zvěře a lovu. Ilustrovaná, 120 stran.

Etika v myslivosti

Výroky a úvahy J. Kovařík

ETIKA – nauka o morálce, mravnosti, soustava mravních norem, mravní kodex. Ilustrovaná, 96 stran.

Myslivost v zrcadle pověr

J. Kovařík

Myslivecké pověry jsou staré jako lov sám. Myslivci sami v minulosti ještě posilovali víru, že dovedou vládnout nadpřirozenými prostředky, aby posílili ochranu lesa a zvěře. Ilustrovaná, 184 stran.

Tři myslivecká leporela

Zvěř; Ptáci; Pěvci

M. Kostečková, I. Čížková

Tři dětská leporela s mysliveckou tematikou a říkankami i pro ty nejmenší: zvěř; pernatá zvěř; zpěvní ptáci. Ilustrovaná, à 16 stran.

Česká myslivecká bibliografie

J. Kovařík

BIBLIOGRAFIE – seznam knižních pramenů o určitém tématu. Tato publikace je věnována všem, kdo se svou literární prací zasloužili o rozvoj české myslivosti. Ilustr., 128 stran.

O patronech myslivosti a jiných světcích

J. Kovařík

Dávní lovci považovali úspěchy i neúspěchy při lovu za působení nadpřirozených sil. Vytvořili si jakési idoly, bohy, které uctívali. Ilustr., 136 stran.

Myslivecké fejetony

Od hvězdné oblohy k založení C.I.C. J. Kovařík

Monografie je souhrnným souborem autorových studií publikovaných v údobí tří desetiletí (1979–2010) v mysliveckém tisku; byla vydána na počest zapsání české myslivosti do seznamu nemateriálních statků tradiční a lidové kultury ČR. Ilustr., 152 stran.

Myslivost a její tradice

Myslivecká osvěta J. Kovařík

Publikace je věnována MYSLIVECKÉ OSVĚTĚ, která zahrnuje mysliveckou historii, zvyky, tradice a kulturu a je „nadvahovým“ oborem myslivosti. 5. vydání. Ilustr., 128 stran.

Zelený breviář

C. Rakušan

Bibliofilie obsahující celkem 152 moudrých myšlenek, citátů, vtipných aforismů i sentencí rozdělených do sedmi kapitol. Ilustrovaná, 16 stran.

edice myslivost pro praxi

PENZUM

Myslivost pro teorii a praxi

Kolektiv autorů

Publikace byla schválena i jako doporučená učebnice pro studující, kteří se připravují ke všem druhům mysliveckých zkoušek, slouží též soudobým myslivcům, lovcům, sokolníkům, kynologům, střelcům a vůbec přátelům myslivosti, milovníkům přírody a ochráncům zvířat a životního prostředí. Je názorně ilustrovaná, obsahuje kontrolní otázky a soubor platných zákonů a vyhlášek vztahujících se k myslivosti. Nediílnou součástí je DVD s video ukázkami vábení a lovu zvěře drobné i spárkaté. Ilustrovaná, 736 stran.

Myslivecká stráž

Práva, povinnosti, právní výklad a využití pravomocí v praxi V. Bednář, P. Bednář

Publikace upozorňuje na důležitost postavení myslivecké stráže, na její pravomoc a povinnosti v praxi spolu s právním výkladem. 2. vydání, ilustrovaná, 240 stran.

Záznamník proškolené osoby o vyšetření ulovené volně žijící zvěře

V. Bednář

Obsahuje devadesát záznamů o vyšetření (s úvodním textem). Slouží prohlížitelům zvěře a pro kontrolu záznamů úředním veterinárním lékařem, vykonávajícím veterinární dozor v příslušné oblasti. 96 stran.

Zelená čísla

O ekonomice v současné české myslivosti Co stojí myslivost v České republice

J. Feuereisel

Publikace byla poctěna Literární cenou CIC za rok 2010. Cílem publikace je vypracování vstupní analýzy ekonomické problematiky současné české myslivosti jak na úrovni obecné, tak na úrovni praktické. Ilustrovaná (grafy, tabulky), tuhá vazba, 156 stran.

Myslivost

Ochrana přírody; Chov zvěře a zvířat; Lov J. Vosátka a kolektiv

Publikace, která svým obsahem doplňuje a navazuje na Penzum – Myslivost pro teorii a praxi a také na publikace o myslivosti renomovaných autorů. Jednotlivé kapitoly byly předními odborníky z oblasti myslivosti a oborů s myslivostí souvisejících rozšířeny o nové teoretické i praktické poznatky. Názorné ilustrace a tematické fotografie, 704 stran, tuhá vazba.

převážně vážně

Zbraně, střelivo a jejich ověřování E. Průšová, M. Babčaník, J. Melichárek

Publikace zabývající se zkušením zbraní, střeliva i tlumičů hluku výstřelu, jejich ověřováním – z pohledu právní úpravy a historie, s odborným komentářem právních předpisů. Tuhá vazba, 240 stran.

Myslivecká zoologie

J. Červený, K. Šťastný

V této názorně ilustrované publikaci se naši renomovaní autoři zaměřili především na poznávání myslivecky významných druhů savců a ptáků. Tuhá vazba V8, 272 stran.

Zbrojní průkaz

Zkouška odborné způsobilosti

J. Vosátka

Publikace určená ke zkouškám žadatelů o zbrojní průkaz a žadatelů o jmenování zkušebním komisařem. Obsahuje platné právní předpisy, zkušební otázky, výklad praktické části zkoušky i manipulace se zbraní s povely při střelbě. 228 stran.

Pointer

a jeho předkové W. Arkwright

Překlad díla Williama Arkwrighta, které vzniklo před více než 100 lety a v Anglii bylo vydáno v roce 1902. Kniha uceleně pojednává především o plemeni pointer, ale ukazuje nám i názorové proudy o chovu, výcviku a vedení stavěcích psů při lovu tehdejší doby. Ilustrovaná, 288 stran.

Úvod do myslivosti

Historie, zvyky, tradice

V. Hart a kolektiv

Skripta vydaná ve spolupráci s Českou zemědělskou univerzitou v Praze jsou určena nejen vysokoškolským studentům, ale všem zájemcům o myslivost. Publikace zachycuje zajímavou a přitažlivou historii, zvyky i tradice myslivosti. Ilustrovaná, 320 stran.

Myslivost I.

V. Hanzal a kolektiv

Další skripta vydaná ve spolupráci s Českou zemědělskou univerzitou zachycující nejen historii, zvyky a tradice myslivosti, ale i hospodaření se zvěří jako obno-

vitným přírodním zdrojem. Ilustrovaná, 392 stran.

Zooologie lesnická

J. Červený

Obratlovci – textová část a kolektiv

Skripta zabývající se skupinami živočichů, kteří mají vztah k lesnímu prostředí jsou vydaná ve spolupráci s Českou zemědělskou univerzitou. 344 stran.

Myslivost II.

V. Hanzal a kolektiv

Druhý díl skript vydaných ve spolupráci s ČZU v Praze podává informace pro praktické řešení problémů spojených s prováděním práva myslivosti zejména v oblasti řízení myslivosti. Ilustrovaná, 320 stran.

Péče o zvěř a životní prostředí

V. Hanzal a kolektiv

Skripta vydaná ve spolupráci s Českou zemědělskou univerzitou v Praze přináší nové poznatky o fyziologii a výživě zvěře i o ekosystémových vztazích. Ilustrovaná, 392 stran.

Zooologie lesnická

J. Červený

Obratlovci – praktická část a kolektiv

Druhý díl skript rozšířený o názorné ilustrace, které slouží zejména k rozpoznávání jednotlivých druhů obratlovců nejen v přírodě. Skripta jsou vydána ve spolupráci s Českou zemědělskou univerzitou. 224 stran.

pomáháme knihám... nejen na svět

edice prameny

Z dějin mysliveckého písemnictví

J. Kovařík

Publikace má podtitul „O literárních dílech a autorech od starověku až po současnost“. Seznámí s nejvýznamnější světovou i českou literární produkcí a s jejími tvůrci. Autor za ni obdržel roku 2012 Uměleckou cenu ČMMJ za literární díla odborná. Dobové ilustrace, 248 stran, tuhá vazba.

Myslivost v hudbě a ve výtvarném umění

Biografická studie

J. Kovařík

Publikace, která navazuje na monografii „Z dějin mysliveckého písemnictví“, obsahuje soubor autorových příspěvků věnovaných dalším kulturním oblastem – hudbě a výtvarnému umění. Biografickými studii komponistů a výtvarníků, kteří se svými díly obrazili v myslivosti, se autor zabýval několik desetiletí. Ilustrace a ukázky děl, 128 stran.

PŘIPRAVUJEME: Záznamník o ulovení zvěře - Úlovkový list psa (Druckvo, spol. s r.o.)
Obornictví a bažantnictví (V. Hanzal a kolektiv)

Všem našim čtenářům a odběratelům děkujeme za přízeň a přejeme mnoho mysliveckých zážitků.

Uvedené publikace je možno objednat na www.penzum.cz nebo odebrat přímo na adrese vydavatelství:

Druckvo, spol. s r. o., Táboritká 23, 130 87 Praha 3 - Žižkov, tel.: 777 292 722, 777 292 721, e-mail: penzum@druckvo.cz

Doc. MUDr.

Jaromír Kovařík

CSc.

RYTÍŘ myslivecké historie, umění a tradic

edice
MYSLIVOST
DO KAPSY

24. 9. 1926 - 21. 1. 2013

Odborný lékař - neurolog,
vysokoškolský pedagog,
výzkumný pracovník
myslivecký spisovatel,
aktivní myslivec,
lektor a zkušební komisař,
myslivecký funkcionář,
nositel nejvyšších
mysliveckých
vyznamenání

edice PRAMENY

edice
MYSLIVOST
PRO PRAKTI

91/3254/EHS

NAŘÍZENÍ RADY

ze dne 4. listopadu 1991,

zakazující ve Společenství používání nášlapných pastí a dovoz kožešin a výrobků z určitých druhů živočichů pocházejících ze země, kde jsou k odchytu používány nášlapné pastě nebo jiné způsoby, které nejsou v souladu s mezinárodními humánními standardy chytání zvířat do pastí

* Pozn. př.: v celém textu pojem "past" znamená specificky "past držící za nohu - leghold trap")

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu zakládající Evropské hospodářské společenství (*dále jen "Zakládající smlouva"*) a zejména na její články 113 a 130s,
s ohledem na návrh Komise (1),

- (1) OJ No C 134, 31. 5. 1989, s. 5 a OJ No C 97, 13. 4. 1991, s. 10
s ohledem na stanovisko Evropského Parlamentu (2),
- (2) OJ No C 260, 15. 10. 1990, s. 24.
s ohledem na stanovisko Ekonomického a sociálního výboru (3),
- (3) OJ No C 168, 10. 7. 1990, s. 32.

vzhledem k tomu, že Bernská úmluva z 19. září 1979 o ochraně evropské fauny a flóry a přírodních habitatů, schválená Evropským hospodářským společenstvím Rozhodnutím 82/72/EHS (4), pro jisté druhy zakazuje používat veškeré nerozlišující prostředky odchytní a zabíjení, včetně jakýchkoli pastí, pokud jsou tyto pastě používány pro odchytní nebo zabíjení ve velkém měřítku nebo nikoli-selektivně;

vzhledem k tomu, že zrušení pastí bude mít pozitivní vliv na status ochrany ohrožených druhů volně žijící fauny jak vně tak uvnitř Společenství, včetně druhů chráněných Nařízením EHS No 3626/82 (5); vzhledem k tomu, že výzkum vývoje humánních metod odchytní již pokročil a vzhledem k tomu, že Společenství bude brát v úvahu výsledky činnosti Mezinárodní normalizační organizace (ISO);

vzhledem k tomu, že pro přiměřenou ochranu druhů volně žijící fauny a k tomu, aby bylo možno vyloučit deformaci hospodářské soutěže je nutné zajistit, aby externí obchodní opatření byla jednotně aplikována v celém Společenství;

vzhledem k tomu, že by proto ve Společenství mělo být zakázáno používání pastí a měla by být přijata opatření umožňující zakázat dovoz kožešin jistých druhů pokud pocházejí ze země, ve kterých jsou pastě stále ještě používány nebo ve kterých metody odchytní nesplňují mezinárodně dohodnuté humánní normy chytání;

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Pro účely tohoto nařízení "past" (*past držící za nohu - leghold trap*) znamená zařízení zkonstruované pro zachycení nebo uvěznění zvířat prostřednictvím čelistí, které se těsně sevrou kolem jedné nebo více končetin či vyběhající částí těla (*např. ocasu, hlavy, pozn. př.*) tak, že vylučují vytažení těchto končetin či jiných částí těla z pastí.

Článek 2

Používání pastí ve Společenství bude zakázáno nejpozději do 1. ledna 1995.

Článek 3

1. Do 1. ledna 1995 bude do Společenství zakázáno dovážet kožešiny zvířecích druhů uvedených na seznamu v Příloze I a dalšího zboží uvedeného v Příloze II, pokud toto zboží zahrnuje kožešiny druhů uvedených v Příloze I, pokud Komise - v souladu s postupem stanoveným v článku 5 neurčí, že země odkud kožešiny pocházejí:

- má přiměřenou administrativu nebo platná legislativní ustanovení zakazující používání pastí
- metody odchytní používané pro (*zvířecí*) druhy uvedené v Příloze I splňují mezinárodně dohodnuté normy humánních pastí.

Komise zveřejní seznam zemí, v nichž je splněna alespoň jedna z podmínek uvedených v prvním odstavci, v *Official Journal of the European Communities*.

2. Zakáz uvedený v odstavci 1 bude odložen o jeden rok, který vyprší 31. prosince 1995, pokud Komise, v souladu s postupem stanoveným v článku 5, před 1. lednem 1994 rozhodla na základě přezkoušení provedeného ve spolupráci s příslušnými orgány dotyčných zemí, že na jejich území je dosahováno podstatného pokroku ve vývoji humánních metod lapání - odchytní *zvěře*.

Článek 4

Země, které do Společenství vyvážejí nebo re-exportují jakékoli zboží uvedené na seznamu v Příloze II po 1. lednu 1995, pokud obsahují kožešiny druhů uvedených v Příloze I, osvědčí, že tyto kožešiny pocházejí ze země zahrnutých na seznam uvedený v druhém odstavci článku 3 (1), nebo ze země, v jejíž prospěch byl zákaz odložen v souladu s článkem 3 (2).

Komise určí vhodné formy tohoto osvědčování v souladu s postupem stanoveným v odstavci 5.

Článek 5

Pro účely článku 3 bude Komisi bude asistovat výbor ustanovený podle článku 9 Nařízení EHS No 3626/82.

Představitel Komise bude výboru předkládat návrhy opatření, která mají být přijata. Výbor vyjádří své stanovisko k návrhu ve lhůtě, kterou může předseda určit podle naléhavosti dané záležitosti. V případě rozhodnutí, které má Rada přijmout na návrh Komise, je po vyjádření stanoviska výboru rozhodující většina předepsaná článkem 148 (2) Smlouvy. Hlasy představitelů členských států ve výboru jsou vázány způsobem stanoveným ve zmíněném článku. Předseda nehlasuje.

Komise přijme předjímaná opatření, pokud jsou v souladu se stanoviskem výboru.

Pokud však předjímaná opatření v souladu se stanoviskem výboru nejsou, nebo pokud j vyjádření stanoviska výboru nedojde, Komise neprodleně sdělí navrhovaná opatření Radě. Rada, bude rozhodovat kvalifikovanou většinou.

Pokud do uplynutí tří měsíců od sdělení návrhu Radě Rada v této záležitosti nejednala, budou navrhovaná opatření přijata Komisí.

Článek 6

Toto nařízení vstoupí v platnost dnem jeho zveřejnění v *Official Journal of the European Communities*.

Toto Nařízení bude závazné ve své úplnosti a bude přímo aplikovatelné ve všech členských státech.

V Bruselu, 4. listopadu 1991

Za Radu
President

H. VAN DEN BROEK

Seznam druhů uvedených v článku 3 (1)

bobr kanadský: <i>Castor canadensis</i>	vlk obecný: <i>Canis lupus</i>	sobol asijský: <i>Martes zibellina</i>	kuna rybářská: <i>Martes pennanti</i>
vydra severoamerická: <i>Lutra canadensis</i>	rys kanadský: <i>Lynx canadensis</i>	mýval severní: <i>Procyon lotor</i>	jezevec americký: <i>Taxidea taxus</i>
kojot: <i>Canis latrans</i>	rys červený: <i>Felis rufus</i>	ondatra pižmová: <i>Ondatra zibethicus</i>	sobol americký: <i>Martes americana</i>
			hranostaj: <i>Mustela erminea</i>

Ostatní zboží uvedené v článku 3 odst. 1

Kód KN	Popis
ex 4103	ostatní surové kůže a kožky (čerstvé nebo solené, sušené, vápněné, piklované nebo jinak konzervované, avšak nevyčiněné, nevyčiněné na pergamen ani jinak neupravené), též odchlupené nebo štípané, jiné než vyloučené poznámkou 1 písm. b) nebo 1 písm. c) ke kapitole 41
ex 4103 90 00	ostatní
ex 4301	surové kožešiny (včetně hlav, ohonů, nožek a jiných částí použitelných v kožešnictví), jiné než surové kůže a kožky čísel 4101, 4102, nebo 4103
ex 430140 00	bobří, celé, též bez hlav, ohonů nebo nožek
ex 4301 80	ostatní kožešiny, celé, též bez hlav, ohonů nebo nožek
ex 4301 80 50	volně žijících kočkovitých šelem
ex 4301 80 90	ostatní
ex 4301 90 00	hlavy, ohony, nožky a jiné části použitelné v kožešnictví
ex 4302	vyčiněné nebo upravené kožešiny (včetně hlav, ohonů, nožek a jiných částí, odpadu nebo odřezků), též sešité (bez přídavku jiných materiálů), jiné než čísla 4303: - celé kůže, též bez hlav, ohonů nebo nožek, nesešité
ex 4302 19	ostatní
ex 4302 19 10	bobří
ex 4302 19 70	volně žijících kočkovitých šelem
ex 4302 19 90	ostatní
ex 4302 20 00	hlavy, ocasy, tlapy (nohy) či jiné části těla či odřezky, nesestavené
ex 4302 30	celé kůže a jejich části, sešité
ex 4302 30 10	"vypouštěné" kožešiny ostatní
ex 4302 30 35	bobří
ex 4302 30 71	volně žijících kočkovitých šelem
ex 4302 30 75	ostatní
ex 4303	oděvy, oděvní doplňky a jiné kožešinové výrobky
ex 4303 10	ostatní části oděvů, oděvní či šatové doplňky
ex 4303 10 90	ostatní
ex 4303 90 00	ostatní

[1] Úř. věst. C 134, 31.5.1989, s. 5 a Úř. věst. C 97, 13.4.1991, s. 10.

[2] Úř. věst. C 260, 15.10.1990, s. 24.

[3] Úř. věst. C 168, 10.7.1990, s. 32.

[4] Úř. věst. L 38, 10.2.1982, s. 1.

[5] Úř. věst. L 384, 31.12.1982, s. 1.

IMPLEMENTAČNÍ PLÁN PRO ČR

S nařízením Rady (EHS) č. 3254/91 (dále jen „nařízení“) souvisejí další předpisy, na které se vztahuje tento implementační plán:

- Nařízení Komise (ES) č. 35/97 zavádějící ustanovení o osvědčování kožešin a zboží pokrytých nařízením Rady (EHS) č. 3254/91;
- Rozhodnutí Rady 97/602/ES uvádějící seznam vztahující se k článku 3 nařízení Rady (EHS) č. 3254/91 a k článku 1 nařízení Komise (ES) č. 35/97;
- Rozhodnutí Rady 98/142/ES vztahující se k Dohodě o mezinárodních standardech humánního používání nášlapných pastí mezi Evropským Společenstvím, Kanadou a Ruskou federací.

I. Gestorský rezort (v případě více rezortů rozdělení jejich kompetencí)

Rezort odpovídající za gesci: Ministerstvo životního prostředí (dále jen MŽP)

Spolupracující rezort: Ministerstvo financí - Generální ředitelství cel (dále jen MF - GŘC)
Ministerstvo zemědělství (dále jen MZe)
Ministerstvo zemědělství
- Ústřední komise na ochranu zvířat proti týrání (dále jen MZe - ÚKOZ)
Ministerstvo zemědělství
- Státní veterinární správa (dále jen MZe-SVS)
Ministerstvo životního prostředí
- Česká inspekce životního prostředí (dále jen MŽP-ČIŽP)

Rozdělení kompetencí (dle platného znění kompetenčního zákona č. 2/1969 Sb.)

MŽP: ochrana přírody
MZe - SVS: pohraniční veterinární kontrola
MZe - ÚKOZ: ochrana zvířat proti týrání
MZe: myslivost
MF - GŘC: celní kontrola
MŽP-ČIŽP: CITES

II. Základní cíle nařízení

Cílem nařízení je prosazení zákazu používání nášlapných pastí jako jsou železa a podobné prostředky, které nejsou v souladu s mezinárodními humánními standardy chytání zvířat do pastí.

Zároveň nařízení zakazuje dovážet do Společenství kožešiny zvířecích druhů uvedených na seznamu v Příloze I a dalšího zboží uvedeného v Příloze II, pokud toto zboží zahrnuje kožešiny druhů uvedených v Příloze I, pokud Komise v souladu s dalšími články nařízení neurčí, že země, odkud kožešiny pocházejí, zakázaly používání nášlapných pastí a používají pro odchyt zvířat mezinárodně dohodnuté normy humánních pastí.

III. Plán plnění požadavků nařízení

a) Stručný výklad nařízení

Podle článku 2 nařízení je zakázáno používání nášlapných pastí k lovu. Pro účely nařízení jsou nášlapné pastí charakterizovány jako zařízení, zkonstruovaná pro zachycení nebo uvěznění zvířat prostřednictvím čelistí, které se těsně sevrou kolem jedné nebo více končetin či vyběhající částí těla tak, že vylučují vytažení těchto končetin či jiných částí těla z pastí.

Podle článku 3 nařízení je zakázán dovoz kožešin a výrobků z kožešin z vybraných druhů živočichů uvedených v Příloze I nařízení do Společenství. Výjimkou je dovoz ze zemí, pro které Evropská komise stanoví, že zakázaly používání nášlapných pastí k lovu nebo že uplatňují mezinárodně dohodnuté standardy humánních pastí. Seznam těchto zemí je uveden v rozhodnutí Rady 97/602/ES. Při určování těchto zemí asistuje Evropské komisi Výbor pro obchod s volně žijícími živočichy a planě rostoucími rostlinami ustanovený podle nařízení č. 338/97(EHS) (nařízení Rady o ochraně volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulací obchodu s nimi).

Třetí země vyvážející nebo reexportující kožešiny či výrobky z kožešin z druhů uvedených v Příloze I nařízení do Společenství musí stanovit státní orgán, který bude vydávat pro toto zboží certifikáty o tom, že:

- zvířata byla ulovena v zemích, ze kterých je dovoz do EU povolen;
- pocházejí z EU;
- byla odchována v zajetí.

Seznam příslušných státních orgánů třetích zemí musí být sdělen Evropské komisi, která o něm informuje členské země.

Osvědčení požadovaná nařízením musí dovozce předložit celním orgánům při importu kožešin či výrobků z těchto kožešin do Společenství. Zboží, které je zároveň exemplářem CITES, musí být současně doloženo i příslušnými doklady CITES. Osvědčení se nevyžadují pro následující výjimky (článek 3 nařízení Komise (ES) č. 35/97):

- hotové zboží, které není určeno pro prodej v EU a bude reexportováno;
- hotové zboží pro osobní nebo soukromé použití;
- kožešiny a zboží, které již byly legálně na území EU a jsou do EU znovu dováženy.

To znamená, že povinnost předložit dovozní certifikát se vztahuje pouze na obchodní zboží a nevyžaduje se pro zboží dovážené pro vlastní potřebu osob v cestovním styku. Na kožešiny ze zvířata uvedených v příloze I nařízení, se povinnost předložit certifikát vztahuje za všech okolností.

Povinnosti členských zemí EU je pak ustanovení kompetentního orgánu pověřeného inspekcí dovozních certifikátů.

A. Výčet základních požadavků nařízení

1. Provést právní adaptaci, tj. uvést do souladu stávající legislativu s nařízením (včetně nařízení Komise (ES) č. 35/97 a rozhodnutí Rady 97/602/ES) a právně ošetřit požadavky z těchto předpisů Společenství vyplývající.

- 1.1 Provést právní adaptaci na úseku zákazu používání nášlapných pastí;
- 1.2 Provést právní adaptaci na úseku zákazu dovozu kožešin a kožešinových výrobků z vybraných druhů živočichů do Společenství.

2. Zajistit systém kontroly dovozu výrobků z volně žijících živočichů uvedených na seznamu v příloze I nařízení tak, aby byl plně v souladu s požadavky tohoto nařízení.

- 2.1 Aplikovat povinnost dovozce předkládat celním orgánům při vstupu zboží do EU dovozní certifikát, stanovit sankce za porušování zákazu;
- 2.2 Zajistit archivaci dovozních certifikátů;
- 2.3 Aplikovat zákaz vpuštění zboží do země bez příslušného certifikátu a zákaz dovozu kožešin a dalšího zboží, v návaznosti na ustanovení nařízení, stanovit sankce za porušování zákazu včetně možnosti zabavení zboží;
- 2.4 Zajistit nakládání se zabaveným zbožím;
- 2.5 Garantovat odbornou spolupráci mezi rezorty při posuzování dovážejícího zboží.

3. Aplikovat zákaz používání nášlapných pastí.

- 3.1 Kontrola zákazu užívání nášlapných pastí;
- 3.2 Stanovení sankcí za porušení zákazu užívání nášlapných pastí včetně možnosti zabavení zakázaných pastí.

4. Jmenovat zodpovědné orgány, určit pracovní náplň a kompetence a zajistit koordinaci jejich činnosti a ustanovit odpovědný úřad k inspekci dovozních certifikátů pro výrobky z volně žijících živočichů.

- 4.1 Jmenovat odpovědné orgány na úseku zákazu používání nášlapných pastí;
- 4.2 Jmenovat odpovědné orgány a ustanovit úřad k inspekci dovozních certifikátů na úseku zákazu dovozu kožešin a kožešinových výrobků z vybraných druhů živočichů do Společenství.

B. Plán implementace jednotlivých požadavků

1. Provést právní adaptaci, tj. uvést do souladu stávající legislativu s nařízením (včetně nařízení Komise (ES) č. 35/97 a rozhodnutí Rady 97/602/ES) a právně ošetřit požadavky z těchto předpisů Společenství vyplývající.

- 1.1 Provést právní adaptaci na úseku zákazu používání nášlapných pastí;

Implementační plán nařízení Rady (EHS) č. 3254/91, zakazujícího ve Společenství používání nášlapných pastí a dovoz kožešin a výrobků z určitých druhů živočichů, pocházejících ze zemí, kde jsou k odchytu používány nášlapné pastí nebo jiné způsoby, které nejsou v souladu s mezinárodními humánními standardy chytání zvířat do pastí.

Zákaz používání nášlapných pastí je zakotven v legislativě v zákoně č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání a v zákoně č. 23/1962 Sb., o myslivosti, prostřednictvím zákazu užívání želez k lovu. Pojem „železa“ je širší, je třeba do výše zmíněných zákonů výhledově doplnit definici „nášlapné pastí“ ve smyslu nařízení.

Odpovídá: MZe, MZe - ÚKOZ

Termín splnění: do data vstupu do EU

1.2 Provést právní adaptaci na úseku zákazu dovozu kožešin a kožešinových výrobků z vybraných druhů živočichů do Společenství.

Právní adaptace zákazu dovozu kožešin a kožešinových výrobků z vybraných druhů živočichů uvedených v příloze I nařízení nebude prováděna. Ode dne přístupu do EU vstoupí v platnost nařízení.

Je třeba vytvořit systém kontroly dovozu výrobků ve smyslu ustanovení nařízení. Vzhledem k tomu, že certifikace kožešin a kožešinových výrobků ve smyslu nařízení je požadována u obchodního zboží, bude požadovaný certifikát součástí či přílohou celního prohlášení a tedy procesu přihlášení zboží k celnímu dohledu. V souvislosti s výše uvedeným procesem kontroly zboží je nutné upravit (novelizovat) některé celní legislativní předpisy.

Odpovídá: MF-GŘC, MŽP

Termín splnění: do data vstupu do EU

2. Zajistit systém kontroly dovozu výrobků z volně žijících živočichů uvedených na seznamu v příloze I nařízení tak, aby byl plně v souladu s požadavky tohoto nařízení.

2.1 Aplikovat povinnost dovozce předkládat celním orgánům při vstupu zboží do EU dovozní certifikát, stanovit sankce za porušování zákazu;

Kontrolu dovozních certifikátů budou provádět celní orgány, které ověří jejich správnost. Sankce za porušování zákazu dovozu kožešin a kožešinových výrobků budou aplikovány podle platných celních předpisů. Případné odborné posouzení dováženého zboží bude prováděno ve spolupráci s dalšími odbornými orgány státní správy tj. s MŽP-ČiŽP, MZe - ÚKOZ, MZe - SVS a MZe - odbor státní správy lesů a myslivosti. Spolupráce by měla být garantována mezirezortními dohodami (viz požadavek 2.4.).

Odpovídá: MF-GŘC

Termín splnění: od data vstupu do EU

2.2 Zajistit archivaci dovozních certifikátů;

Evidenci dovozních certifikátů zajistí celní orgány. Při dovozu předmětného zboží se dovozní certifikát vyžadovaný nařízením stává součástí celního prohlášení; které je archivováno a má skartační lhůtu 10 let.

Odpovídá: MF - GŘC

Termín splnění: od data vstupu do EU

2.3 Aplikovat zákaz vpuštění zboží do země bez příslušného certifikátu a zákaz dovozu kožešin a dalšího zboží, v návaznosti na ustanovení nařízení, stanovit sankce za porušování zákazu včetně možnosti zabavení zboží;

Režim kontroly dováženého zboží a jeho vstupu do země bude regulován v souladu s platnými celními předpisy a v souladu s ustanoveními nařízení. Kontrolu budou provádět celní orgány. Sankce za porušování zákazu dovozu kožešin a kožešinových výrobků budou prováděny podle platných celních předpisů.

Odpovídá: MF - GŘC

Termín splnění: od data vstupu do EU

2.4 Zajistit nakládání se zabaveným zbožím;

V souladu s požadavky nařízení bude zabavené zboží, které nebude opatřeno platným Certifikátem, zničeno na náklady osoby, která zboží doveze.

Odpovídá: MF-GŘC

Termín splnění: od data vstupu do EU

2.5 Garantovat odbornou spolupráci mezi rezorty při posuzování dováženého zboží;

Odborná spolupráce bude zajištěna prostřednictvím mezirezortních dohod, jejichž uzavření bude iniciováno pro zajištění splnění všech požadavků nařízení.

Odpovídá: MŽP a MŽP - ČiŽP ve spolupráci s MF - GŘC a MZe - ÚKOZ a MZe - SVS

Termín splnění: do data vstupu do EU

3. Aplikovat zákaz používání nášlapných pastí.

3.1 Kontrola zákazu užívání nášlapných pastí;

Kontrola zákazu používání nášlapných pastí je v kompetenci MZe - ÚKOZ a MZe podle platných právních předpisů na tomto úseku a je vykonávána mysliveckou stráží. Tato povinnost bude trvat i po vstupu ČR do EU.

Odpovídá: MZe - ÚKOZ, MZe

Termín splnění: průběžně a dále od data vstupu do EU

3.2 Stanovení sankcí za porušení zákazu užívání nášlapných pastí včetně možnosti zabavení zakázaných pastí;

Sankce za porušení zákazu používání nášlapných pastí jsou stanoveny v příslušné legislativě tj. v zákoně č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, a v zákoně č. 23/1962 Sb., o myslivosti. Jejich vynučením jsou pověřeny MZe - ÚKOZ a MZe. Tato povinnost bude trvat i po vstupu do EU.

Odpovídá: MZe - ÚKOZ, MZe

Termín splnění: průběžně a dále od data vstupu do EU

4. Jmenovat zodpovědné orgány, určit pracovní náplň a kompetence a zajistit koordinaci jejich činnosti a ustanovit odpovědný úřad k inspekci dovozních certifikátů pro výrobky z volně žijících živočichů.

4.1 Jmenovat odpovědné orgány na úseku zákazu používání nášlapných pastí;

Odpovědným orgánem na úseku zákazu používání nášlapných pastí a kontroly dodržování tohoto zákazu jsou a budou jmenovány MZe-ÚKOZ, MZe SVS. V rámci mezirezortních dohod (požadavek 2.4) bude určen způsob spolupráce a rozdělení kompetencí s MŽP-ČiŽP a dále ustanoven způsob koordinace činnosti těchto orgánů.

Odpovídá: MŽP ve spolupráci s MZe

Termín splnění: průběžně a dále od data vstupu do EU

4.2 Jmenovat odpovědné orgány a ustanovit úřad k inspekci dovozních certifikátů na úseku zákazu dovozu kožešin a kožešinových výrobků z vybraných druhů živočichů do Společenství.

Odpovědnými orgány za zákaz dovozu kožešin a kožešinových výrobků z jistých druhů živočichů a kontrolu jeho dodržování budou jmenovány na úseku celní kontroly dovozu tohoto zboží a aplikace zákazu dovozu MF - GŘC a na úseku koordinace MŽP. Úřadem pro inspekci dovozních certifikátů pro kožešiny a kožešinové výrobky z vybraných druhů zvířat budou jmenovány celní orgány.

Odpovídá: MŽP ve spolupráci s MF - GŘC

Termín splnění: od data vstupu do EU

IV. Požadavky k datu vstupu

- Transponovat nařízení č. 3254/91 (EHS) do národní legislativy s účinností od data vstupu do EU.
- Zajistit naplňování požadavků nařízení Rady (EHS) č. 3254/91 a souvisejících právních předpisů EU a kontrolní režim dovozu kožešin a výrobků z kožešin z vybraných druhů zvířat ve smyslu tohoto nařízení.
- Zajistit naplňování zákazu užívání nášlapných pastí.

V. Současný stav

1. Zákaz používání nášlapných pastí

Zákaz používání nášlapných pastí je v současné době v národní legislativě již zahrnut a to jednak v zákoně o myslivosti č. 23/1962 Sb., v platném znění, a jednak v zákoně na ochranu zvířat proti týrání č. 246/1992 Sb., konkrétně v §14 citovaného zákona. Zákaz nášlapných pastí je kompatibilní s ustanoveními nařízení.

Dozor nad dodržováním povinností vyplývajících ze zákona č. 246/92 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, v současné době v České republice vykonává mimo jiné Mze - ÚKOZ, SVS a státní správa na úrovni okresních úřadů. Z hlediska zákona o myslivosti je porušení zákazu posuzováno jako správný delikt. Postižení z hlediska ochrany zvířat proti týrání je upraveno ustanoveními zákona č. 246/1992 Sb.

zakazující ve Společenství používání nášlapných pastí a dovoz kožešin a výrobků z určitých druhů živočichů pocházejících ze zemí, kde jsou používány nášlapné pastě

2. Zákaz dovozu kožešin a kožešinového zboží z druhů zvířat uvedených v Příloze I nařízení

Zákaz dovozu kožešin a dalšího zboží z vybraných druhů živočichů, uvedených v příloze I nařízení, dosud nebyl v České republice aplikován. Dovoz živočišných produktů je kontrolován Státní veterinární správou v souvislosti s prosazováním zákona o veterinární péči a dalšími předpisy. Zboží podléhající kontrole a regulaci dovozu podle nařízení 3254/91 (EHS) patří ve většině případů mezi produkty podléhající veterinární kontrole.

Čtyři druhy živočichů ze seznamu uvedeného v Příloze I nařízení jsou zároveň exempláři CITES (Úmluva o mezinárodním obchodu ohroženými druhy volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin). Živočiškové a rostliny, které jsou exempláři CITES a výrobky z nich, podléhají při dovozu a vývozu kontrolnímu a procedurálnímu režimu ve smyslu zákona č. 16/1997 Sb., o podmínkách dovozu a vývozu ohrožených druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin a dalších opatřeních k ochraně těchto druhů.

VI. Identifikace problematických oblastí, návrhy řešení

Problematickou otázkou by mohlo být odborné posouzení dovozu kožešin a kožešinového zboží na hranici. Pro zajištění odborné správnosti bude navržena spolupráce celních orgánů s dalšími odbornými orgány státní správy tj. s MZe - ÚKOZ, MZe - SVS a s MZe a s MŽP-ČÍŽP (viz požadavek 2.5.). Tato spolupráce by měla být garantována mezirezortními úmluvami. Tyto úmluvy by měly stanovit způsob spolupráce a hlavně koordinaci činností jednotlivých kontrolních orgánů, zejména MŽP-ČÍŽP a MZe-SVS.

VII. Identifikace dotčených subjektů

1. Myslivci
2. Dovozy kožešin a kožešinového zboží
3. Zpracovatelé kožešin
4. NGO's (ochrana zvířat proti týrání)

VIII. Institucionální, materiálové a personální zabezpečení

a) Tabulka požadavků na institucionální a materiálové zabezpečení

Požadavek	Provádějící instituce		Nezbytné změny oproti současnému stavu
	Současnost	Optimální stav	
Aplikace zákazu používání nášlapných pastí	MZe - ÚKOZ Mze	MZe - ÚKOZ MZe	• Pravidelná kontrola dodržování legislativy zákazu užívání nášlapných pastí
Kontrola dovozu kožešin do Společenství	-	MF - GRČ	• Kontrola dovozních certifikátů při dovozu zboží podléhajícího povinnosti prokázání jeho původu ve smyslu nařízení • Ověřování a archivace dovozních certifikátů

b) Tabulka požadavků na personální posílení státních institucí

Popis	Instituce	Stav na zač. r. 1999 optimální stav	Personální posílení v letech 1999 a 2000		Požadavky na personální posílení v letech 2001 - 2003		
			1999	2000	2001	2002	2003
			Kontrolní orgán	MZe	*	0	0
Kontrolní orgán	MF - GRČ	*	0	0	0	0	0

* Kontrola zákazu nášlapných pastí i kontrola certifikátů zboží již je nebo bude součástí dalších povinností zaměstnanců dotčených rezortů. Z tohoto důvodu není v současné době personální posílení požadováno.

IX. Přehled nákladů a návrh jejich pokrytí

Pro naplnění povinností definovaných nařízením se nepředpokládá výrazné personální posílení či institucionální a materiální zabezpečení. Agenda spojená s kontrolou zákazu nášlapných pastí bude prováděna souběžně se souvisejícími úkoly Ministerstvem zemědělství a jeho institucemi, agenda spojená s kontrolou dovozních certifikátů pro dovážené obchodní zboží bude vedena celními orgány v rámci celní deklarace.

a) Tabulka předpokládaných dodatečných výdajů státního rozpočtu (náklady na personální posílení institucí a ostatní náklady na státní rozpočet v mil. Kč)

	2000		2001		2002		2003	
	navýšení	stav	navýšení	stav	navýšení	stav	navýšení	stav
Personální náklady *								
Mzdové a režijní	0	0	0	0	0	0	0	0
Jednorázové	0	0	0	0	0	0	0	0
Celkem	0	0	0	0	0	0	0	0
Ostatní požadavky na státní rozpočet - celkem		0		0		0		0,25
Investiční		0		0		0		0
Neinvestiční - Zajištění expertního posouzení certifik. zboží ** - MZe		0		0		0		0,25
Požadavky na SR celkem	0	0	0	0	0	0	0	0,25

* Případné personální posílení bude navrženo v návaznosti na poznatky o provádění nařízení získané v praxi.

** Tato částka je pouze hrubým odhadem nákladů a bude postupně upřesňována na základě poznatků získaných z praxe. Podstatné výdaje se ale nepředpokládají.

b) Náklady soukromé sféry

Náklady soukromé sféry nejsou v případě adaptace a implementace nařízení předpokládány.

X. Ekonomické dopady

Nepředpokládají se výrazné ekonomické dopady v souvislosti s implementací nařízení a vynučením jeho ustanovení.

XI. Identifikace projektů

A. Stávající projekty

1. Projekt PHARE CR 105 DISAE - Development of Implementation Strategies for Approximation in Environment

Projekt byl realizován za finanční podpory programu PHARE v roce 1998 v rámci rozvoje realizačních strategií pro aproximaci kandidátských zemí v oblasti životního prostředí (DISAE) před vstupem do EU. Cílem tohoto projektu bylo zhodnotit institucionální zázemí pro ochranu životního prostředí na celostátní, regionální a místní úrovni, což by mělo usnadnit realizaci a prosazování vzhledem k naplňování požadavků směrnic ES v oblasti ochrany přírody. Byl zpracován podrobný program aproximace a plán na strukturování a řízení aproximačních aktivit. Výstupem projektu je závěrečná zpráva, představující hodnocení a doporučení týmu odborných pracovníků firmy Soil and Water Ltd., pracující v rámci smlouvy DISAE, v průběhu jara 1998. Závěrečná zpráva vychází z podkladů a rozhovorů, které realizoval a vedl projektový tým. V rámci projektu se také konalo několik setkání se zástupci instituce, které je zpráva určena (Ministerstvo životního prostředí České republiky - MŽP) a dalších příslušných institucí (např. se zaměstnanci správy národních parků a s okresními úřady).

Další projekty v souvislosti s nařízením nebyly a nejsou zpracovávány a ani se neočekávají návrhy nových projektů.

97/338/EHS NAŘÍZENÍ RADY

ze dne 9 prosince 1996,

o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi

RADA EVROPSKÉ UNIE

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 130s odst. 1 této smlouvy, s ohledem na návrh Komise, s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru, jednajíc v souladu s postupem podle čl. 189c Smlouvy,

- 1) vzhledem k tomu, že nařízení (EHS) č. 3626/82 uvedlo od 1. ledna 1984 v platnost ve Společenství Úmluvu o mezinárodním obchodu ohroženými druhy volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (CITES); že účelem úmluvy je chránit ohrožené druhy volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin prostřednictvím regulace mezinárodního obchodu s exempláři takových druhů;
- 2) vzhledem k tomu, že za účelem zlepšení ochrany druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, které jsou nebo mohou být ohroženy obchodem, musí být nařízení (EHS) č. 3626/82 nahrazeno nařízením beroucím v úvahu vědecké poznatky získané od jeho přijetí a současnou strukturu obchodu; že navíc zrušení kontrol na vnitřních hranicích v důsledku zavedení jednotného trhu vyžaduje přijetí přísnějších opatření k regulaci obchodu na vnějších hranicích Společenství a kontrolu dokumentů a zboží na hraničním celním úřadě v místě dovozu;
- 3) vzhledem k tomu, že ustanovení tohoto nařízení nebrání tomu, aby členské státy v souladu se Smlouvou případně přijaly nebo zachovaly jakákoli přísnější opatření, zejména pokud jde o držení exemplářů druhů podle tohoto nařízení;
- 4) vzhledem k tomu, že je třeba stanovit objektivní kritéria pro zařazování druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin do příloh tohoto nařízení;
- 5) vzhledem k tomu, že provádění tohoto nařízení vyžaduje uplatnění společných podmínek pro vydávání, používání a předkládání dokumentů týkajících se povolování dovozu exemplářů jednotlivých druhů podle tohoto nařízení do Společenství a jejich vývozu nebo zpětného vývozu; že je nutno formulovat zvláštní ustanovení týkající se tranzitu exemplářů přes území Společenství;
- 6) vzhledem k tomu, že je na výkonném orgánu cílového členského státu, aby ve spolupráci s vědeckým orgánem daného členského státu a případně s ohledem na stanovisko Vědecké prověřovací skupiny rozhodl o žádostech o povolení k dovozu exemplářů do Společenství;
- 7) vzhledem k tomu, že je nutno přidat k ustanovením o zpětném vývozu ještě postup pro konzultace, aby se tak omezilo riziko protiprávního jednání;
- 8) vzhledem k tomu, že k zaručení účinné ochrany druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin mohou být uvalena další omezení na dovoz exemplářů druhů podle tohoto nařízení do Společenství a na jejich vývoz ze Společenství; že v souvislosti s živými exempláři mohou být tato omezení rozšířena o další omezení na úrovni Společenství týkající se držení nebo přemísťování takových exemplářů v rámci Společenství;
- 9) vzhledem k tomu, že je nutno definovat zvláštní ustanovení použitelná pro exempláře narozené a odchované v zajetí nebo na exempláře umělé vypěstované, pro exempláře, které jsou osobního nebo rodinného charakteru, a na nekomerční zápůjčky, dary nebo výměny mezi registrovanými vědci nebo vědeckými institucemi;
- 10) vzhledem k tomu, že k zabezpečení co nejnižší možné ochrany druhů podle tohoto nařízení je nutno definovat ustanovení pro regulování obchodu s exempláři těchto druhů, jejich přemísťování v rámci Společenství a podmínek pro jejich ubytování; že potvrzení vydávaná na základě tohoto nařízení, která přispívají k regulování těchto činností, se musí řídit společnými pravidly týkajícími se vydávání, platnosti a používání;
- 11) vzhledem k tomu, že by měla být přijata opatření k minimalizaci nepříznivých účinků, které na živé exempláře působí při převážení na místo určení, ze Společenství nebo v jeho rámci;
- 12) vzhledem k tomu, že k zajištění účinných kontrol a usnadnění celního řízení by měly být určeny celní úřady s vyskolenými pracovníky zodpovědnými za vyřizování potřebných formalit a provádění odpovídajících kontrol při dovozu exemplářů do Společenství tak, aby pro ně byl stanoven celně schválený režim nebo určení ve smyslu nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se stanoví celní kodex Společenství, nebo při jejich vývozu či zpětném vývozu ze Společenství; že by také měla být k dispozici zařízení zaručující odpovídající umístění a péči o živé exempláře;
- 13) vzhledem k tomu, že provádění tohoto nařízení rovněž vyžaduje, aby členské státy jmenovaly příslušné výkonné a vědecké orgány;

- 14) vzhledem k tomu, že informování veřejnosti a její seznámení s ustanoveními tohoto nařízení, zejména na hraničních přechodech, pravděpodobně zlepší dodržování těchto ustanovení;
- 15) vzhledem k tomu, že k zajištění účinného prosazování tohoto nařízení by členské státy měly podrobně sledovat dodržování jeho ustanovení, a za tím účelem úzce spolu vzájemně a s Komisí spolupracovat; že toto vyžaduje předávání informací týkajících se provádění tohoto nařízení;
- 16) vzhledem k tomu, že sledování objemů obchodu s druhy volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin podle tohoto nařízení má klíčový význam pro posuzování účinků obchodu na stav zachování druhů; že by se měly sestavovat podrobné výroční zprávy v jednotném formátu;
- 17) vzhledem k tomu, že k zaručení dodržování tohoto nařízení, je důležité, aby členské státy stanovily sankce za jeho porušování způsobem, který je vzhledem k povaze a závažnosti porušení dostatečný a přiměřený;
- 18) vzhledem k tomu, že je velmi důležité stanovit postup, který umožní, aby Společenství ve vhodné lhůtě přijalo prováděcí ustanovení a změny příloh k tomuto nařízení; že musí být zřízen výbor, který umožní úzkou a účinnou spolupráci mezi členskými státy a Komisí na tomto poli;
- 19) vzhledem k tomu, že množství biologických a ekologických hledisek, které je nutno brát při provádění tohoto nařízení v úvahu, vyžaduje vytvoření Vědecké prověřovací skupiny, jejíž stanoviska bude Komise předávat výše uvedenému výboru a výkonným orgánům členských států, aby jim usnadnila přijímání jejich rozhodnutí,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Cíl

Cílem tohoto nařízení je chránit druhy volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin a zaručit jejich zachování regulováním obchodu s nimi podle ustanovení následujících článků.

Toto nařízení se použije v souladu s cíli, zásadami a ustanoveními úmluvy definované v článku 2.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- a) „výborem“ Výbor pro otázky obchodu s volně žijícími živočichy a planě rostoucími rostlinami zřízený podle článku 18;
- b) „úmluvou“ Úmluva o mezinárodním obchodu ohroženými druhy volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (CITES);
- c) „zemí původu“ země, ve které byl exemplář získán z volné přírody, odchován v zajetí nebo uměle vypěstován;
- d) „oznámením o dovozu“ oznámení podané dovozcem nebo jeho zástupcem či představitelům v okamžiku, kdy je exemplář některého z druhů zařazených v přílohách C nebo D dovážen do Společenství, a to na Komisi předepsaném formuláři v souladu s postupem stanoveným v článku 18;
- e) „přivezením z moře“ dovoz jakéhokoli exempláře do Společenství, který byl získán v mořském prostředí, jež nespadá do jurisdikce žádného státu, včetně vzdušného prostoru nad mořem a mořského dna a podloží pod mořem, a je dovážen přímo z tohoto prostředí;
- f) „vydáním“ provedení všech nezbytných postupů týkajících se přípravy a ověření platnosti povolení nebo potvrzení a jeho předání žadateli;
- g) „výkonným orgánem“ státní správní orgán ustanovený v případě členského státu podle čl. 13 odst. 1 písm. a) nebo v případě třetí země, která se stala smluvní stranou úmluvy, podle článku IX uvedené úmluvy;
- h) „cílovým členským státem“ cílový členský stát uvedený v dokumentu použitelném k vývozu nebo zpětnému vývozu daného exempláře; v případě přivezení z moře se tímto výrazem rozumí členský stát, do jehož jurisdikce spadá místo určení daného exempláře;
- i) „nabízením k prodeji“ nabízení k prodeji a jakákoli činnost, která může být oprávněně za takové nabízení považována, včetně přímého nebo zprostředkovaného inzerování a včetně výzvy k jeho zakoupení;
- j) „exemplářem osobního nebo rodinného charakteru“ neživé exempláře, jejich části nebo odvozeniny, které patří fyzické osobě a tvoří nebo mají tvořit součást jejího normálního osobního movitého majetku;

- k) „místem určení“ místo, kam mají být v okamžiku dovozu exemplářů do Společenství tyto exempláře běžně uloženy; v případě živých exemplářů je to první místo, kde mají být exempláře chovány či pěstovány po skončení případné karantény nebo jiné lhůty, po kterou jsou zadržovány za účelem provedení sanitárních vyšetření a kontrol;
- l) „populací“ biologicky nebo zeměpisně odlišný soubor jedinců;
- m) „převážně komerčními účely“ veškeré účely, jejichž neobchodní hlediska jasně nepřevládají;
- n) „zpětným vývozem ze Společenství“ vývoz jakéhokoli exempláře ze Společenství, který byl do něho předtím dovezen;
- o) „opětovným dovozem do Společenství“ dovoz jakéhokoli exempláře do Společenství, který byl z něho předtím vyvezen nebo zpětně vyvezen;
- p) „prodejem“ jakákoli forma prodeje. Pro účely tohoto nařízení se za prodej považuje i pronajmutí, směna nebo výměna; obdobné výrazy budou vykládány podobně;
- q) „vědeckým orgánem“ vědecký orgán ustanovený v případě členskému státu podle čl. 13 odst. 1 písm. b) nebo v případě třetí země, která se stala smluvní stranou úmluvy, podle článku IX uvedené úmluvy;
- r) „Vědeckou prověřovací skupinou“ poradní orgán zřízený podle článku 17;
- s) „druhem“ druh, poddruh nebo jejich populace;
- t) „exemplářem“ jakýkoli živočišný nebo rostlinný jedinec, ať živý nebo neživý, patřící k některému z druhů zařazených v přílohách A až D, jakákoli jeho část nebo odvozenina, ať tvoří součást jiného zboží či nikoli, jakož i jakékoli jiné zboží, u něhož je podle průvodních dokumentů, obalu nebo označení či etikety nebo jakýchkoli jiných příznaků patrné, že představuje nebo obsahuje část či odvozeniny živočichů nebo rostlin uvedených druhů, pokud takové části či odvozeniny nejsou vyňaty z působnosti ustanovení tohoto nařízení nebo ustanovení týkajících se přílohy, ve které je dotyčný druh zařazen, a to vyznačením této skutečnosti v dotyčných přílohách.

Exemplář se považuje za exemplář druhu zařazeného v přílohách A až D tehdy, pokud jde o živočicha nebo rostlinu, z jehož „rodičů“ alespoň jeden patří ke druhu zařazenému v těchto přílohách, případně pokud jde o část či odvozeninu z takového živočicha nebo rostliny. V případech, kdy „rodiče“ takového živočicha nebo rostliny patří ke druhům, z nichž každý je zařazen v jiné příloze nebo z nichž pouze jeden je zařazen v těchto přílohách, platí ustanovení příslušné přílohy. Nicméně v případě exemplářů hybridních rostlin, pokud je jeden z „rodičů“ zařazen v příloze A, platí ustanovení příslušné přílohy jedině tehdy, jestliže je tato skutečnost jmenovitě pro takový druh uvedena v poznámce uvedené v dané příloze;

- u) „obchodem“ dovoz do Společenství, včetně přivezení z moře, a vývoz či zpětný vývoz ze Společenství, a také využívání, přemísťování a převod vlastnictví exemplářů podle tohoto nařízení v rámci Společenství, včetně případů uvnitř jednoho členského státu;
- v) „tranzitem“ přeprava exemplářů mezi dvěma body ležícími mimo Společenství přes území Společenství zasílaných jmenovitě uvedenému příjemci, přičemž případná přerušení jsou způsobena pouze opatřeními, jež si tento způsob přepravy vyžaduje;
- w) „zpracovanými exempláři získanými před více než 50 lety“ exempláře, které byly oproti jejich původnímu přirozenému stavu podstatně změněny do doby klenotů, dekorativních, uměleckých či užitných předmětů nebo hudebních nástrojů, přičemž k takovému zpracování došlo před více než 50 lety, nežli toto nařízení vstoupilo v platnost, a výkonný orgán dotyčného členského státu se přesvědčí, že již byly v takovém stavu získány. Takové exempláře však budou považovány za zpracované, pouze pokud jednoznačně patří do jedné z výše uvedených kategorií a nevyžadují žádný další vyřezávání, řemeslné nebo průmyslové zpracování, aby mohly plnit svůj účel;
- x) „kontrolami při dovozu, vývozu, zpětném vývozu a tranzitu“ kontroly potvrzení, povolení a oznámení stanovených v tomto nařízení a – v případě, že tak umožňují předpisy Společenství, nebo v jiných případech odběru reprezentativních vzorků ze zásilek – prohlídky exemplářů případně doplněné o odebrání vzorků za účelem jejich rozboru nebo podrobnější kontroly.

Článek 3 Rozsah

1. Příloha A obsahuje:
- a) druhy zařazené v příloze I úmluvy, u nichž členské státy nevznesly výhradu;
- b) jakýkoli druh, který:
- i) je nebo může být předmětem poptávky za účelem využívání ve Společenství nebo mezinárodního obchodu a kterému buď hrozí vyhynutí, nebo je tak vzácný, že jakýkoli objem obchodu by ohrozil přežití druhu; nebo
- ii) patří do rodu, z něhož většina druhů je zařazena v příloze A, nebo který je druhem, většina jeho poddruhů je zařazena v příloze A, a to podle kritérií stanovených v pododstavci a) nebo v pododstavci b) písm. i), přičemž jeho zařazení do této přílohy je nezbytné pro účinnou ochranu těchto taxonů.
2. Příloha B obsahuje:
- a) druhy zařazené v příloze II úmluvy a zároveň nezařazené v příloze A, přičemž u nich členské státy nevznesly výhradu;
- b) druhy zařazené v příloze I úmluvy, u nichž byla vznesena výhrada;

- c) jakýkoli jiný druh, který není zařazen v příloze I ani II úmluvy:
- i) a který je předmětem mezinárodního obchodu v objemech, jež by mohly být neslučitelné:
- s jeho přežitím nebo s přežitím jeho populace v určitých zemích, nebo
- s udržením celkové populace na úrovni, která odpovídá úloze daného druhu v ekosystémech, v nichž se vyskytuje;
- nebo
- ii) a jehož zařazení do této přílohy z důvodu podobnosti jeho vzhledu s jinými druhy zařazenými v příloze A nebo v příloze B je nezbytné pro zajištění účinné kontroly obchodu s exempláři takových druhů;
- d) druhy, u kterých bylo zjištěno, že zavedení živých exemplářů do přírodního prostředí Společenství by představovalo ekologické ohrožení původních druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin ve Společenství.
3. Příloha C obsahuje:
- a) druhy zařazené v příloze III úmluvy a zároveň nezařazené v příloze A nebo B, přičemž u nich členské státy nevznesly výhradu;
- b) druhy zařazené v příloze II úmluvy, u nichž byla vznesena výhrada.
4. Příloha D obsahuje:
- a) druhy, které nejsou zařazené v přílohách A až C a které jsou do Společenství dováženy v počtech, jež jsou dostatečným opodstatněním pro sledování;
- b) druhy zařazené v příloze III úmluvy, u nichž byla vznesena výhrada.
5. V případech, kdy je stav zachování druhů podle tohoto nařízení dostatečným opodstatněním jejich zařazení do jedné z příloh úmluvy, přispívají členské státy k nezbytným změnám.

Článek 4

Dovoz do Společenství

1. Dovoz exemplářů druhů zařazených v příloze A do Společenství je možný pouze poté, co byly provedeny potřebné kontroly a na hraničním celním úřadě v místě dovozu bylo předloženo dovozní povolení vydané výkonným orgánem cílového členského státu.
- Dovozní povolení smí být vydáno pouze v souladu s omezeními zavedenými podle odstavce 6 a po splnění těchto podmínek:
- a) příslušný vědecký orgán po zvážení případného stanoviska Vědecké prověřovací skupiny oznámil, že dovoz do Společenství:
- i) nebude mít škodlivý účinek na stav zachování druhu nebo na rozsah území, na němž se vyskytuje příslušná populace daného druhu;
- ii) se uskutečňuje:
- za některým z účelů uvedených v čl. 8 odst. 3 písm. e), f) a g) nebo
- za jiným účelem, který neohrožuje přežití dotyčných druhů;
- b) i) žadatel předloží dokumenty dokazující, že exempláře byly získány v souladu s právními předpisy o ochraně dotyčných druhů, což v případech, kdy jsou ze třetí země dováženy exempláře druhů zařazených v přílohách úmluvy, je vývozní povolení nebo potvrzení o zpětném vývozu, případně jejich kopie, které v souladu s úmluvou vydal příslušný orgán země, ze které se vývoz nebo zpětný vývoz uskutečňuje;
- ii) pro vydání povolení k dovozu druhů zařazených v příloze A podle čl. 3 odst. 1 písm. a) však nejsou takové písemné důkazy vyžadovány, ale originál jakéhokoli takového dovozního povolení je nutno zadržet, dokud žadatel nepředloží povolení k vývozu nebo potvrzení o zpětném vývozu;
- c) příslušný vědecký orgán se přesvědčí, že zamýšlené ubytování pro živý exemplář na místě určené je odpovídajícím způsobem vybavené, aby umožňovalo řádnou ochranu a péči;
- d) výkonný orgán se přesvědčí, že exemplář není určen k použití pro převážně komerční účely;
- e) výkonný orgán po konzultaci s příslušným vědeckým orgánem dospěje k názoru, že neexistují žádné další okolnosti týkající se zachování druhu, které mluví proti vydání dovozního povolení; a
- f) v případě přivezení z moře se výkonný orgán přesvědčí, že veškeré živé exempláře budou připraveny a přepravovány tak, aby se minimalizovalo nebezpečí zranění, poškození zdraví nebo krutého zacházení.
2. Dovoz exemplářů druhů zařazených v příloze B do Společenství je možný pouze poté, co byly provedeny potřebné kontroly a na hraničním celním úřadě v místě dovozu bylo předloženo dovozní povolení vydané výkonným orgánem cílového členského státu.
- Dovozní povolení smí být vydáno pouze v souladu s omezeními zavedenými podle odstavce 6 a pokud:
- a) příslušný vědecký orgán po prostudování dostupných údajů a případně po zvážení případného stanoviska Vědecké prověřovací skupiny dojde k závěru, že dovoz do Společenství nebude mít škodlivý účinek na stav zachování druhu nebo na rozsah území, na kterém se vyskytuje příslušná populace daného druhu, vzhledem k současnému nebo předpokládanému objemu obchodu. Tento závěr bude platit pro následné dovozy tak dlouho, dokud se výše uvedené okolnosti významně nezmění;

o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi

- b) žadatel předloží dokumenty dokazující, že zamýšlené ubytování pro živý exemplář na místě určené je odpovídajícím způsobem vybavené, aby umožňovalo řádnou ochranu a péči;
- c) podmínky uvedené v odst. 1 písm. b) bod i), písm. e) a písm. f) byly splněny.
3. Dovoz exemplářů druhů zařazených v příloze C do Společenství je možný pouze poté, co byly provedeny potřebné kontroly a na hraničním celním úřadě v místě dovozu bylo předloženo oznámení o dovozu a:
- a) v případě vývozu ze země uvedené v souvislosti s dotýcnými druhy v příloze C předloží žadatel písemný dokument ve formě vývozního povolení, které v souladu s úmluvou vydal orgán dané země k tomuto účelu příslušný, že exempláře byly získány v souladu s vnitrostátními právními předpisy o ochraně dotýcných druhů; nebo
- b) v případě vývozu ze země neuvedené v souvislosti s dotýcnými druhy v příloze C nebo v případě zpětného vývozu z jakékoli země předloží žadatel vývozní povolení, potvrzení o zpětném vývozu nebo potvrzení původu, které v souladu s úmluvou vydal k tomuto účelu příslušný orgán země, z níž se vývoz nebo zpětný vývoz uskutečňuje.
4. Dovoz exemplářů druhů zařazených v příloze D do Společenství je možný pouze poté, co byly provedeny potřebné kontroly a na hraničním celním úřadě v místě dovozu bylo předloženo oznámení o dovozu.
5. Podmínky pro vydání dovozního povolení uvedené v odst. 1 písm. a) a d) a v odst. 2 písm. a), b) a c) se nevztahují na exempláře, u nichž žadatel předloží písemné důkazy o tom:
- a) že byly již dříve legálně dovezeny do Společenství nebo ve Společenství získány a že jsou nyní, změněné či nikoli, zpětně do Společenství dováženy; nebo
- b) že se jedná o zpracované exempláře získané před více než 50 lety.
6. Po konzultaci s dotčenými zeměmi původu v souladu s postupem podle článku 18 a po zvážení případného stanoviska Vědecké prověřovací skupiny může Komise vyhlásit pro dovoz do Společenství všeobecná omezení nebo omezení týkající se určitých zemí původu, která:
- a) na základě podmínek uvedených v odst. 1 písm. a) bod i) nebo písm. e) platí pro exempláře druhů zařazených v příloze A;
- b) na základě podmínek uvedených v odst. 1 písm. e) nebo v odst. 2 písm. a) platí pro exempláře druhů zařazených v příloze B;
- c) platí pro živé exempláře druhů zařazených v příloze B, které mají vysokou úmrtnost při přepravě nebo u nichž bylo zjištěno, že pravděpodobně značnou část potenciální délky svého života v zajetí nepřežijí; nebo
- d) platí pro živé exempláře druhů, u nichž bylo zjištěno, že jejich zavedení do přírodního prostředí Společenství představuje ekologické ohrožení druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin ve Společenství původních.
- Seznam takových omezení, pokud byla nějaká přijata, Komise čtvrtletně zveřejní v Úředním věstníku Evropských společenství.
7. Pokud po dovozu do Společenství dojde ke zvláštním případům lodní přepravy, letecké nebo železniční dopravy, jsou podle postupu stanoveného v článku 18 povoleny odchylky od provádění příslušných kontrol a předkládání dovozních dokumentů na hraničním celním úřadě v místě dovozu, jak stanoví odstavce 1 až 4, aby bylo možno provádět takové kontroly a předkládat takové dokumenty na jiném celním úřadě pověřeném podle ustanovení čl. 12 odst. 1.

Článek 5

Vývoz nebo zpětný vývoz ze Společenství

1. Vývoz nebo zpětný vývoz exemplářů druhů zařazených v příloze A ze Společenství je možný pouze poté, co byly provedeny potřebné kontroly a na celním úřadě, kde se vyřizují vývozní formalities, bylo předloženo povolení k vývozu nebo potvrzení o zpětném vývozu vydané výkonným orgánem členského státu, ve kterém se exempláře nacházejí.
2. Vývozní povolení pro exempláře druhů zařazených v příloze A smí být vydáno pouze po splnění těchto podmínek:
- a) příslušný vědecký orgán písemně oznámil, že odchyt či sběr exemplářů ve volné přírodě nebo jejich vývoz nebude mít škodlivý účinek na stav zachování druhu nebo na rozsah území, na kterém se příslušná populace daného druhu vyskytuje;
- b) žadatel předloží dokumenty dokazující, že exempláře byly získány v souladu s právními předpisy o ochraně dotýcných druhů; v případě, kdy se žádost podává v jiném členském státu, než ze kterého exemplář pochází, slouží jako důkaz potvrzení, v němž je uvedeno, že exemplář byl získán z volné přírody v souladu s právními předpisy, které platí na území takového státu;
- c) výkonný orgán se přesvědčí, že:
- i) jakýkoli živý exemplář bude tak připraven a přepravován, aby se minimalizovalo nebezpečí zranění, poškození zdraví nebo krutého zacházení; a
- ii) – exempláře druhů, které nejsou zařazené v příloze I úmluvy, nebudou využívány k převážně komerčním účelům; nebo
- v případě, kdy se do země, která je smluvní stranou úmluvy, vyvážejí exempláře druhů uvedených v čl. 3 odst. 1 písm. a) tohoto nařízení, bylo vydáno dovozní povolení;

- d) výkonný orgán členského státu po konzultaci s příslušným vědeckým orgánem dospěje k názoru, že neexistují žádné další okolnosti týkající se zachování druhu, které mluví proti vydání vývozního povolení.
3. Potvrzení o zpětném vývozu smí být vydáno teprve poté, kdy došlo ke splnění podmínek uvedených v odst. 2 písm. c) a d) a žadatel předloží písemné důkazy o tom, že exempláře:
- a) byly dovezeny do Společenství v souladu s ustanoveními tohoto nařízení;
- b) v případě dovozu do Společenství dříve, nežli toto nařízení vstoupilo v platnost, byly dovezeny v souladu s ustanoveními nařízení (EHS) č. 3626/82; nebo
- c) se v případě dovozu do Společenství před rokem 1984 dostaly na mezinárodní trh v souladu s ustanoveními úmluvy; nebo
- d) byly legálně dovezeny do členského státu dříve, nežli ustanovení příslušných nařízení uvedených pod písm. a) a b) nebo ustanovení úmluvy nabyla účinnosti pro tyto exempláře nebo nabyla účinnosti v daném členském státu.
4. Vývoz nebo zpětný vývoz exemplářů druhů, jež jsou zařazené v příloze B a C, ze Společenství je možný pouze poté, co byly provedeny potřebné kontroly a na celním úřadě, kde se vyřizují vývozní formalities, bylo předloženo povolení k vývozu nebo potvrzení o zpětném vývozu vydané výkonným orgánem členského státu, na jehož území se exempláře nacházejí.
- Vývozní povolení smí být vydáno teprve poté, kdy došlo ke splnění podmínek uvedených v odst. 2 písm. a), b), c) bod i) a písm. d).
- Potvrzení o zpětném vývozu smí být vydáno teprve poté, kdy došlo ke splnění podmínek uvedených v odst. 2 písm. c) bod i) a písm. d) a v odst. 3 písm. a) až d).
5. Pokud se žádost o vydání potvrzení o zpětném vývozu týká exemplářů dovezených do Společenství na základě dovozního povolení vydaného jiným členským státem, musí výkonný orgán nejdříve konzultovat výkonný orgán, který povolení vydal. Postupy pro uskutečnění konzultací a případy, ve kterých je konzultace nutná, se určují podle postupu stanoveného v článku 18.
6. Podmínky pro vydání vývozního povolení nebo potvrzení o zpětném vývozu, jež jsou uvedeny v odst. 2 písm. a) a c) bod ii), se nevztahují na:
- i) zpracované exempláře získané před více než 50 lety; nebo
- ii) neživé exempláře a jejich části nebo odvozeniny, u nichž žadatel předloží písemné důkazy o tom, že byly legálně získány dříve, nežli pro ně ustanovení tohoto nařízení či nařízení (EHS) č. 3626/82 nebo úmluvy nabyla účinnosti.
7. a) Příslušný vědecký orgán v každém členském státu sleduje jednak vydávání povolení, která daný členský stát vydává pro vývoz exemplářů druhů zařazených v příloze B, a jednak skutečné vývozy takových exemplářů. Kdykoli takový vědecký orgán dojde k názoru, že vývoz exemplářů kteréhokoliv takového druhu by měl být omezen, aby byly zachovány stavy daného druhu v celé oblasti jeho výskytu na úrovni, která odpovídá jeho úloze v ekosystému, v němž se vyskytuje, a která je dostatečně vyšší nežli úroveň, při níž by podle čl. 3 odst. 1 písm. a) bylo nutno daný druh zařadit do přílohy A, tento vědecký orgán písemně navrhne příslušnému výkonnému orgánu vhodná opatření, která by měla být učiněna, aby se omezilo vydávání povolení k vývozu exemplářů daného druhu.
- b) Kdykoli výkonný orgán obdrží návrh opatření zmíněné v písm. a), zašle tyto informace spolu se svými připomínkami Komisi, která v případě potřeby doporučí omezení vývozu dotýcných druhů podle postupu stanoveného v článku 18.

Článek 6

Zamítnutí žádostí o povolení a potvrzení uvedená v článcích 4, 5 a 10

1. Když členský stát zamítne žádost o povolení nebo potvrzení v případě, který je vzhledem k cílům tohoto nařízení významný, neprodleně uvědomí Komisi o zamítnutí a také o důvodech pro zamítnutí žádosti.
2. Komise předává informace obdržené podle ustanovení odstavce 1 ostatním členským státům, aby bylo zajištěno jednotné uplatňování tohoto nařízení.
3. Pokud je podána žádost o vydání povolení nebo potvrzení pro exempláře, u nichž již byla taková žádost dříve zamítnuta, musí žadatel o předchozím zamítnutí uvědomit příslušný orgán, u něhož žádost podává.
4. a) Členské státy jsou povinny uznávat zamítnutí žádostí příslušnými orgány jiných členských států, pokud je takové zamítnutí založeno na ustanoveních tohoto nařízení.
- b) Toto ustanovení však nemusí být uplatněno, pokud se podstatně změny okolností nebo se objevily nové skutečnosti svědčící ve prospěch žádosti. V takových případech, pokud výkonný orgán povolení nebo potvrzení vydá, uvědomí o tom Komisi a uvede důvody pro vydání.

Článek 7

Odchylky

1. Exempláře narozené a odchované v zajetí nebo uměle vypěstované
- a) S výjimkou použití článku 8 se na exempláře druhů zařazených v příloze A, které se narodily a byly odchovány v zajetí nebo které byly uměle vypěstovány, vztahují stejná ustanovení jako na exempláře druhů zařazených v příloze B.

- b) V případě uměle vypěstovaných rostlin není nutno trvat na splnění ustanovení článků 4 a 5, a to za zvláštních podmínek, které stanoví Komise a které se týkají:
- používání rostlinolékařských osvědčení;
 - obchodu prováděného registrovanými obchodníky a vědeckými institucemi uvedenými v odstavci 4 tohoto článku; a
 - obchodu s hybridy.
- c) Kritéria pro určení, zda se jedinec narodil a byl odchován v zajetí či byl uměle vypěstován a zda pro obchodní účely, jakož i zvláštní podmínky zmíněné pod písm. b) stanoví Komise v souladu s postupem podle článku 18.

2. Tranzit

- a) Odchylně od ustanovení článku 4, pokud se jedná o tranzit exempláře přes území Společenství, provedení kontrol a předložení předepsaných povolení, potvrzení a oznámení na hraničním celním úřadě v místě dovozu se nevyžaduje.
- b) V případě druhů zařazených v přílohách podle ustanovení čl. 3 odst. 1 a čl. 3 odst. 2 písm. a) a b) se odchylka uvedená pod písm. a) použije pouze tehdy, pokud byl příslušnými správními orgány třetí země, z níž se vývoz nebo zpětný vývoz provádí, vydán platný dokument pro vývoz nebo zpětný vývoz podle ustanovení úmluvy, který dané exempláře doprovází a ve kterém je uvedeno jejich místo určení.
- c) Pokud dokument zmíněný pod písm. b) nebyl před vývozem nebo zpětným vývozem vydán, musí být exemplář zadržen a může být případně zabaven, dokud nedojde k dodatečnému předložení požadovaného dokumentu za podmínek, které stanoví Komise v souladu s postupem uvedeným v článku 18.

3. Exempláře osobního nebo rodinného charakteru

Odchylně od článků 4 a 5, ustanovení těchto článků se nevztahují na neživé exempláře, jejich části a odvozeniny patřící k druhům zařazeným v přílohách A až D, které jsou exempláři osobního nebo rodinného charakteru dováženými do Společenství nebo z něho vyváženými či zpětně vyváženými podle ustanovení, která přijme Komise v souladu s postupem podle článku 18.

4. Vědecké instituce

Dokumenty zmíněné v člincích 4, 5, 8 a 9 se nevyžadují v případě neobchodních zápučků, darů nebo výměn mezi vědci a vědeckými institucemi registrovanými výkonnými orgány států, ve kterých působí, herbariových exemplářů a jiných konzervovaných, sušených nebo v konzervačním médiu zalitých muzejních exemplářů a živých rostlinných materiálů, které jsou označeny štítkem, jehož vzor je určen v souladu s postupem uvedeným v článku 18, nebo podobným štítkem, který vydal nebo schválil výkonný orgán třetí země.

Článek 8

Ustanovení týkající se regulace obchodních činností

- Nakupování, nabízení ke koupi, nabývání pro obchodní účely, veřejné vystavování pro obchodní účely, využívání pro obchodní zisk a prodej, držení za účelem prodeje, nabízení k prodeji nebo převážení za účelem prodeje exemplářů druhů zařazených v příloze A je zakázáno.
- Členské státy mohou zakázat držení exemplářů, zejména živých zvířat druhů zařazených v příloze A.
- V souladu s požadavky jiných právních předpisů Společenství o ochraně volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin může být ze zákazů uvedených v odstavci 1 udělena případ od případu výjimka ve formě příslušného potvrzení vydaného výkonným orgánem členského státu, ve kterém se exempláře nacházejí, pokud:
 - byly dané exempláře získány ve Společenství nebo do něho dovezeny dříve, než ustanovení týkající se druhů zařazených v příloze I úmluvy nebo v příloze C1 nařízení (EHS) č. 3626/82 nebo v příloze A nabyla pro dané exempláře účinnosti; nebo
 - se jedná o exempláře získané před více než 50 lety; nebo
 - byly exempláře dovezeny do Společenství v souladu s ustanoveními tohoto nařízení a mají být používány k účelům, které neohrožují přežití dotyčných druhů; nebo
 - se jedná o exempláře živočišných druhů narozené a odchované v zajetí nebo uměle vypěstované exempláře rostlinných druhů, případně pokud jde o části nebo odvozeniny takových exemplářů; nebo
 - jsou dané exempláře za výjimečných okolností potřebné pro pokrok vědeckého poznání nebo k nezbytným biomedicínským účelům podle směrnice Rady 86/609/EHS ze dne 24. listopadu 1986 o sblížení právních a správních předpisů členských států v oblasti ochrany zvířat používaných k experimentálnímu a jiným vědeckým účelům, kdy se ukáže, že daný druh je jediným vhodným druhem pro takové účely a kdy nejsou k dispozici žádné exempláře daného druhu, které se narodily a byly odchovány v zajetí; nebo
 - jsou dané exempláře určeny k chovatelským nebo pěstitelským účelům, které přinesou užitek pro zachování dotyčných druhů; nebo
 - jsou dané exempláře určeny k výzkumným nebo vzdělávacím účelům zaměřeným na ochranu nebo zachování daných druhů; nebo

- dané exempláře pocházejí z některého členského státu a byly získány z volné přírody v souladu s platnými právními předpisy tohoto členského státu.
- Všeobecně platné odchylky od zákazů uvedených v odstavci 1 na základě podmínek zmíněných v odstavci 3, jakož i všeobecně platné odchylky týkající se druhů zařazených v příloze A podle čl. 3 odst. 1 písm. b) bodu ii) může stanovit Komise podle postupu uvedeného v článku 18. Jakékoli takové odchylky musí být v souladu s požadavky jiných právních předpisů Společenství o ochraně volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin.
 - Zákazy uvedené v odstavci 1 se vztahují také na exempláře druhů zařazených v příloze B s výjimkou případů, kdy lze příslušnému orgánu dotyčného členského státu přesvědčivě prokázat, že takové exempláře byly získány, a pokud pocházejí z území mimo Společenství, že byly do něho dovezeny v souladu s požadavky platných právních předpisů o ochraně volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin.
 - Příslušné orgány členských států mohou podle vlastního uvážení prodávat jakékoli exempláře druhů zařazených v přílohách B až D, které zabavily na základě tohoto nařízení, pod podmínkou, že tím nedojde k jejich vrácení přímo fyzické nebo právnické osobě, již byly zabaveny nebo jež se na daném přestupku podílela. Takové exempláře mohou být poté využívány ke všem účelům, jako kdyby byly získané legálně.

Článek 9

Přemísťování živých exemplářů

- V případě exempláře druhu zařazeného v příloze A je k jakémukoli přemístění v rámci Společenství z místa uvedeného v příslušném dovozním povolení nebo jakémukoli potvrzení vydaném v souladu s tímto nařízením potřebný předběžné povolení výkonného orgánu členského státu, v němž se exemplář nachází. V jiných případech přemístění musí být osoba zodpovědná za přemístění exempláře schopna, pokud je třeba, předložit doklad o legálním původu exempláře.
- Takové povolení:
 - lze udělit pouze tehdy, pokud příslušný vědecký orgán takového členského státu nebo – jestliže jde o přemístění do jiného členského státu – příslušný vědecký orgán takového jiného členského státu dojde k přesvědčení, že zamýšlené ubytování pro živý exemplář na místě určení je odpovídajícím způsobem vybavené, aby umožňovalo řádnou ochranu a péči;
 - musí být podloženo vydáním potvrzení; a
 - se případně neprodleně oznámí výkonnému orgánu členského státu, do kterého má být exemplář přemístěn.
- Žádný takový souhlas se však nevyžaduje, jestliže nějaké živé zvíře musí být přemístěno za účelem neodkladného veterinárního zákroku a následně je vráceno přímo zpět na povolené místo určení.
- Při přemísťování živého exempláře druhu zařazeného v příloze B v rámci Společenství může držitel exemplář opustit teprve poté, co zjistil, aby zamýšlený příjemce byl odpovídajícím způsobem informován o ubytování, vybavení a postupech potřebných k zajištění řádné péče o exemplář.
- Pokud jsou jakékoli živé exempláře přepravovány do Společenství, ze Společenství či v jeho rámci, případně drženy po jakoukoli dobu při tranzitu nebo překládání, je nutno je připravit, přepravovat a pečovat o ně tak, aby se minimalizovalo nebezpečí zranění, poškození zdraví nebo krutého zacházení, a v případě zvířat navíc v souladu s právními předpisy Společenství o ochraně zvířat během přepravy.
- Podle postupu uvedeného v článku 18 může Komise zavést omezení na držení nebo přepravu živých exemplářů těch druhů, pro které byla zavedena omezení dovozu do Společenství v souladu s ustanovením čl. 4 odst. 6.

Článek 10

Potvrzení, která se mají vydávat

Po obdržení žádosti od příslušné osoby spolu se všemi potřebnými podklady a pokud jsou splněny všechny podmínky, kterými se řídí jejich vydávání, může výkonný orgán členského státu vydat potvrzení pro účely uvedené v čl. 5 odst. 2 písm. b), čl. 5 odst. 3 a 4, čl. 8 odst. 3 a čl. 9 odst. 2 písm. b).

Článek 11

Platnost a zvláštní podmínky pro povolení a potvrzení

- Aniž jsou dotčena přísnější opatření, která mohou členské státy přijmout nebo zachovat, jsou povolení a potvrzení vydávaná příslušnými orgány členských států v souladu s tímto nařízením platná v celém Společenství.
- Nicméně jakékoli takové povolení nebo potvrzení, jakož i jakékoli jiné povolení nebo potvrzení vydané na jeho základě, se považuje za neplatné, jestliže příslušný orgán nebo Komise po konzultaci s příslušným orgánem, který povolení nebo potvrzení vydal, konstatuje, že bylo vydáno na základě mylného předpokladu, že podmínky pro jeho vydání byly splněny.
 - Exempláře, které se nacházejí na území členského státu a pro které byly takové dokumenty vydány, příslušné orgány daného členského státu zadržují a mohou je zabavit.

o ochraně druhů volně žijících živočichů
a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi

3. V jakémkoli povolení nebo potvrzení vydaném v souladu s tímto nařízením může vydávající orgán stanovit podmínky a požadavky, které zajistí soulad s ustanoveními tohoto nařízení. Pokud je třeba takové podmínky nebo požadavky začlenit do vzoru formuláře povolení nebo potvrzení, jsou členské státy povinny o tom uvědomit Komisi.
4. Jakékoli dovozní povolení vydané na základě kopie odpovídajícího vývozního povolení nebo potvrzení o zpětném vývozu platí pro dovoz exemplářů do Společenství pouze tehdy, pokud je k němu přiložen originál platného vývozního povolení nebo potvrzení o zpětném vývozu.
5. Komise určí lhůty pro vydávání povolení a potvrzení v souladu s postupem podle článku 18.

Článek 12

Místa dovozu a vývozu

1. Členské státy určí celní úřady pro vyřizování potřebných formalit a provádění příslušných kontrol při dovozu do Společenství a vývozu z něho, aby pro exempláře druhů podle tohoto nařízení byl stanoven celně schválený režim nebo určení ve smyslu nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, a uvedou, které celní úřady jsou zvláště určeny pro odbavování živých exemplářů.
2. Všechny celní úřady určené podle odstavce 1 musí mít dostatečný počet vyškolených pracovníků. Členské státy zajistí, aby umístění exemplářů odpovídalo příslušným právním předpisům Společenství týkajícím se přepravy a ubytování živých zvířat a aby v případě potřeby byly podniknuty odpovídající kroky pro živé rostliny.
3. Všechny celní úřady určené podle odstavce 1 je nutno oznámit Komisi, která jejich seznam zveřejní v Úředním věstníku Evropských společenství.
4. Ve výjimečných případech a v souladu s kritérii definovanými postupem podle článku 18 může výkonný orgán povolit dovoz do Společenství nebo vývoz či zpětný vývoz z něho i na jiném celním úřadě, než který byl k tomuto účelu určen podle odstavce 1.
5. Členské státy zajistí, aby veřejnost byla na hraničních přechodech uvědoměna o prováděcích ustanoveních tohoto nařízení.

Článek 13

Výkonné a vědecké orgány a jiné příslušné orgány

1. a) Každý členský stát ustanoví výkonný orgán, který má hlavní zodpovědnost za provádění tohoto nařízení a za styk s Komisí.
- b) Každý členský stát také může ustanovit další výkonné orgány a jiné příslušné orgány, které mají napomáhat provádění tohoto nařízení, přičemž hlavní výkonný orgán zodpovídá za to, aby dalším výkonným orgánům poskytl veškeré informace potřebné pro správné provádění tohoto nařízení.
2. Každý členský stát ustanoví jeden nebo více vědeckých orgánů s potřebnou kvalifikací, jejichž povinnosti se liší od povinností kteréhokoli ustanoveného výkonného orgánu.
3. a) Nejméně tři měsíce před datem nabytí účinnosti tohoto nařízení oznámí členské státy Komisi názvy a adresy ustanovených výkonných orgánů, dalších orgánů příslušných k vydávání povolení nebo potvrzení a vědeckých orgánů, která tyto informace do jednoho měsíce zveřejní v Úředním věstníku Evropských společenství.
- b) Každý výkonný orgán uvedený v odst. 1 písm. a) do dvou měsíců předá Komisi, pokud jej o to Komise požádá, jména a podpisové vzory osob oprávněných podepisovat povolení a potvrzení, jakož i otisky razítek, pečeti nebo jiných pomůcek používaných k potvrzování pravosti povolení a potvrzení.
- c) Členské státy jsou povinny sdělit Komisi jakékoli změny v již poskytnutých informacích nejdéle dva měsíce poté, kdy k takové změně dojde.

Článek 14

Sledování dodržování tohoto nařízení a šetření případů jeho porušení

1. a) Příslušné orgány členských států sledují dodržování ustanovení tohoto nařízení.
- b) Pokud mají příslušné orgány kdykoli důvod se domnívat, že dochází k porušení těchto ustanovení, jsou povinny učinit vhodné kroky k zajištění jejich dodržování nebo k zahájení zákonného postupu.
- c) Členské státy uvědomí Komisi a v případě druhů zařazených v přílohách úmluvy také sekretariát úmluvy o jakýchkoli krocích, jež příslušné orgány podnikly v souvislosti se závažnými případy porušení ustanovení tohoto nařízení, včetně informací o případech zadržení a zabavení.
2. Komise zajistí, aby příslušné orgány členských států věnovaly pozornost záležitostem, jejichž prošetření považuje vzhledem k ustanovením tohoto nařízení za nezbytné. Členské státy uvědomí Komisi a v případě druhů zařazených v přílohách úmluvy také sekretariát úmluvy o výsledku jakýchkoli následných šetření.
3. a) Je nutno vytvořit skupinu pro prosazování tohoto nařízení tvořenou představiteli orgánů každého členského státu, které mají za úkol zajistit uskutečňování veškerých ustanovení tohoto nařízení. Předsedou skupiny je zástupce Komise.

- b) Tato skupina prošetří jakoukoli technickou otázku týkající se prosazování tohoto nařízení, kterou její předseda nastolí buď ze svého podnětu, nebo na žádost členů skupiny či výboru.
- c) Názory vyslovené v rámci skupiny pro prosazování tohoto nařízení předává Komise výboru.

Článek 15

Předávání informací

1. Členské státy a Komise si navzájem předávají informace potřebné pro provádění tohoto nařízení.
Členské státy a Komise zajistí, aby byly podniknuty kroky potřebné k informování veřejnosti o ustanoveních týkajících se uplatňování úmluvy a tohoto nařízení a také o opatřeních k provádění tohoto nařízení.
2. Komise zůstává v kontaktu se sekretariátem úmluvy s cílem zajistit účinné provádění úmluvy na celém území, pro které toto nařízení platí.
3. Jakákoli doporučení Vědecké prověřovací skupiny předává Komise neprodleně výkonným orgánům dotčených členských států.
4. a) Výkonné orgány členských států předají do 15. června každého roku Komisi informace týkající se předchozího roku, které jsou potřebné k sestavení zpráv zmíněných v čl. VIII. odst. 7 písm. a) úmluvy, a obdobné informace o mezinárodním obchodu se všemi exempláři druhů, které jsou zařazeny v přílohách A, B a C, a také o dovozu exemplářů jednotlivých druhů, které jsou zařazeny v příloze D, do Společenství. Výčet požadovaných informací a formát, ve kterém mají být předávány, stanoví Komise v souladu s postupem podle článku 18.
- b) Na základě informací uvedených pod písm. a) zveřejní Komise do 31. října každého roku statistickou zprávu o dovozu exemplářů jednotlivých druhů podle tohoto nařízení do Společenství, respektive vývozu či zpětném vývozu z něho, a informace týkající se druhů, na které se vztahuje úmluva, předá jejímu sekretariátu.
- c) Aniž je dotčena platnost článku 20, výkonné orgány členských států do 15. června každého druhého roku a poprvé v roce 1999 předají Komisi veškeré informace týkající se předchozích dvou let, které jsou potřebné k sestavení zpráv zmíněných v čl. VIII. odst. 7 písm. b) úmluvy, a obdobné informace vztahující se k ustanovením tohoto nařízení, která spadají mimo rámec úmluvy. Výčet požadovaných informací a formát, ve kterém mají být předávány, stanoví Komise v souladu s postupem podle článku 18.
- d) Na základě informací uvedených pod písm. c) vypracuje Komise do 31. října každého druhého roku a poprvé v roce 1999 zprávu o provádění a prosazování tohoto nařízení.
5. Příslušné orgány členských států předávají Komisi veškeré příslušné informace za účelem přípravy změn příloh tohoto nařízení. Komise upřesní požadované informace v souladu s postupem podle článku 18.
6. V souladu se směrnicí Rady 90/313/EHS ze dne 7. června 1990 o svobodě přístupu k informacím o životním prostředí přijme Komise vhodná opatření k ochraně důvěrné povahy informací získaných při provádění tohoto nařízení.

Článek 16

Sankce

1. Členské státy přijímají vhodná opatření, která zajistí uložení sankcí přinejmenším za následující případy porušení tohoto nařízení:
 - a) dovoz exemplářů do Společenství nebo vývoz či zpětný vývoz z něho bez řádného povolení či potvrzení nebo na základě falešného, padělaného nebo neplatného povolení či potvrzení, případně pozměněného bez souhlasu vydávajícího orgánu;
 - b) nedodržení podmínek uvedených na základě tohoto nařízení v příslušném povolení nebo potvrzení;
 - c) nepravdivé prohlášení nebo vědomé poskytnutí nepravdivých informací za účelem získání potřebného povolení nebo potvrzení;
 - d) použití falešného, padělaného nebo neplatného povolení či potvrzení, případně pozměněného bez souhlasu vydávajícího orgánu k získání povolení či potvrzení Společenství nebo pro jakýkoli jiný oficiální účel v souvislosti s tímto nařízením;
 - e) nepodání oznámení o dovozu nebo podání nepravdivého oznámení o dovozu;
 - f) přeprava živých exemplářů, které nejsou řádně připraveny, aby se minimalizovalo nebezpečí zranění, poškození zdraví nebo kruté zacházení;
 - g) způsob využívání exemplářů druhů zařazených v příloze A, který neodpovídá oprávnění udělenému v době vydání dovozního povolení nebo později;
 - h) obchod s uměle vypěstovanými rostlinami, který je v rozporu s ustanoveními stanovenými v souladu s čl. 7 odst. 1 písm. b);
 - i) přeprava exemplářů do Společenství nebo z něho, případně tranzit exemplářů přes území Společenství bez řádného povolení či potvrzení, které bylo vydáno v souladu s tímto nařízením, a v případě vývozu nebo zpětného vývozu ze třetí země, která je smluvní stranou úmluvy, také v souladu s úmluvou, nebo bez uspokojivého důkazu o existenci takového povolení či potvrzení;

- j) nakupování, nabízení ke koupi, nabývání pro komerční účely, využívání pro obchodní zisk, veřejné vystavování pro obchodní účely, prodávání, držení za účelem prodeje, nabízení k prodeji nebo převážení za účelem prodeje exemplářů v rozporu s ustanovením článku 8;
- k) použití povolení nebo potvrzení pro jakýkoli jiný exemplář, než pro který bylo vydáno;
- l) padělání nebo pozměňování jakéhokoli povolení či potvrzení vydaného v souladu s tímto nařízením;
- m) neoznámení skutečnosti, že byla zamítnuta žádost o povolení či potvrzení pro dovoz do Společenství nebo vývoz či zpětný vývoz z něho, jak to vyžaduje ustanovení čl. 6 odst. 3.
2. Je nutno, aby opatření uvedená v odstavci 1 byla přiměřená povaze a závažnosti protiprávního jednání a aby zahrnovala také ustanovení týkající se zadržení a případně i zabavení exemplářů.
3. Pokud je exemplář zabaven, je třeba jej svěřit příslušnému orgánu členského státu, v němž k zabavení došlo, který:
- a) po konzultaci s vědeckým orgánem daného členského státu exemplář umístí nebo s ním jinak naloží za podmínek, které považuje za vhodné a odpovídající účelům a ustanovením úmluvy a tohoto nařízení; a
- b) v případě živého exempláře dovezeného do Společenství může po konzultaci se státem, ze kterého byl dovezen, vrátit takový exemplář do tohoto státu na náklady osoby uznané vinnou.
4. Pokud živý exemplář druhu zařazeného v příloze B dorazí na místo dovozu do Společenství bez řádného platného povolení nebo potvrzení, musí být exemplář zadržen a může být zabaven a nebo, jestliže se adresát odmítne k exempláři přihlásit, příslušné orgány členského státu zodpovědné za dané místo dovozu mohou popřípadě odmítnout převzetí zásilky a požadovat na přepravci, aby exemplář vrátil zpět na místo, z něhož byl odeslán.

Článek 17

Vědecká prověřovací skupina

1. Zřizuje se Vědecká prověřovací skupina složená ze zástupců vědeckých orgánů každého členského státu, které předsedá zástupce Komise.
2. a) Vědecká prověřovací skupina studuje veškeré vědecké otázky, které se týkají uplatňování tohoto nařízení, zejména ustanovení čl. 4 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) a odst. 6, a které přednese předseda skupiny, a to buď z vlastního podnětu, nebo na žádost členů skupiny nebo výboru.
- b) Komise sdělí stanoviska Vědecké prověřovací skupiny výboru.

Článek 18

Výbor

1. Komisi je nápomocen výbor složený ze zástupců členských států, kterému předsedá zástupce Komise.
- Zástupce Komise předloží výboru návrh opatření, která je třeba učinit. Výbor zaujme stanovisko k návrhu ve lhůtě, kterou může předseda stanovit podle naléhavosti věci. Stanovisko se přijímá většinou podle čl. 148 odst. 2 Smlouvy pro přijímání rozhodnutí, která má Rada přijímat na návrh Komise. Hlasům zástupců členských států ve výboru je přidělena váha stanovená v uvedeném článku. Předseda nehlasuje.
- Komise přijme zamýšlená opatření, jsou-li v souladu se stanoviskem výboru.
- Pokud zamýšlená opatření nejsou v souladu se stanoviskem výboru nebo pokud výbor žádné stanovisko nezaujme, předloží Komise Radě neprodleně návrh opatření, která mají být přijata. Rada se usnese kvalifikovanou většinou.
2. Pokud se týče úkolů výboru uvedených v čl. 19 bodech 1 a 2, pokud se Rada neusnese do tří měsíců ode dne, kdy jí byl návrh předán, přijme navrhovaná opatření Komise.
3. Pokud se týče úkolů výboru uvedených v čl. 19 bodech 3 a 4, pokud se Rada neusnese do tří měsíců ode dne, kdy jí byl návrh předán, přijme navrhovaná opatření Komise, s výjimkou případů, kdy se Rada proti opatřením vysloví prostou většinou.

Článek 19

V souladu s postupem podle článku 18 Komise:

1. stanoví jednotné podmínky a kritéria pro:
- i) vydávání, platnost a používání dokumentů uvedených v čl. 4, 5, 7 odst. 4 a v čl. 10; Komise zároveň určí jejich podobu;
- ii) používání rostlinolékařských osvědčení; a
- iii) popřípadě stanovení postupů k označování exemplářů, aby se usnadnila jejich identifikace a zajistilo prosazení příslušných ustanovení;
2. přijímá opatření uvedená v čl. 4 odst. 6 a 7, čl. 5 odst. 5 a 7 písm. b), čl. 7 odst. 1 písm. c), odst. 2 písm. c) a odst. 3, čl. 8 odst. 4, čl. 9 odst. 6, čl. 11 odst. 5, čl. 15 odst. 4 písm. a), c) a odst. 5 a čl. 21 odst. 3;
3. pozměňuje přílohy A až D, s výjimkou změn přílohy A, které nevyplývají z rozhodnutí konference smluvních stran úmluvy;
4. přijímá v případě potřeby dodatečná opatření k provádění usnesení konference smluvních stran úmluvy, rozhodnutí nebo doporučení stálého výboru úmluvy a doporučení sekretariátu úmluvy.

Článek 20

Závěrečná ustanovení

Každý členský stát uvědomí Komisi a sekretariát úmluvy o ustanoveních, která přijímá zvlášť pro provádění tohoto nařízení, a také o všech použitých právních nástrojích a opatřeních podniknutých k jeho provádění a prosazování.

Komise předá tyto informace ostatním členským státům.

Článek 21

1. Nařízení (EHS) č. 3626/82 se zrušuje.
2. Než budou přijata opatření uvedená v čl. 19 písm. 1 a 2, mohou členské státy udržovat nebo dále uplatňovat opatření přijatá v souladu s nařízením (EHS) č. 3626/82 a nařízením Komise (EHS) č. 3418/83 ze dne 28. listopadu 1983, která stanoví zásady pro jednotné vydávání a používání dokumentů, jež jsou ve Společenství vyžadována k uplatňování Úmluvy o mezinárodním obchodu ohroženými druhy volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin.
3. Dva měsíce před provedením tohoto nařízení Komise v souladu s postupem podle článku 18 a na základě konzultace s Vědeckou prověřovací skupinou:
- a) se musí ujistit, že neexistují důvody k tomu, aby byl do Společenství omezen dovoz exemplářů druhů zařazených v příloze C1 k nařízení (EHS) č. 3626/82, které nejsou zařazeny v příloze A tohoto nařízení;
- b) přijme nařízení, kterým se příloha D změní v reprezentativní seznam druhů splňujících kritéria uvedená v čl. 3 odst. 4 písm. a).

Článek 22

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem vyhlášení v Úředním věstníku Evropských společenství.

Nabývá účinnosti dnem 1. července 1997.

Ustanovení čl. 12, 13, 14 odst. 3, čl. 16, 17, 18, 19 a 21 odst. 3 nabývají účinnosti dnem vstupu v platnost tohoto nařízení.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 9. prosince 1996.

Za Radu
předseda
B. HOWLIN

PŘÍLOHA

POZNÁMKY K VÝKLADU PŘÍLOH A, B, C a D

1. Druhy zařazené v těchto přílohách A, B, C a D jsou uváděny:
- jménem druhu; nebo
 - souhrnně jako všechny druhy patřící do vyššího taxonu nebo jeho určité části.
2. Zkratka „spp.“ se používá k označení všech druhů patřících do vyššího taxonu.
3. Jiné odkazy na taxony vyšší než druh jsou uváděny pouze pro informaci nebo za účelem systematického zařazení.
4. Druhy vytištěné v příloze A tučně jsou do ní zařazeny z důvodů svého statusu chráněného druhu na základě směrnice 79/409/EHS 9) („směrnice o ptácích“) nebo směrnice 92/43/EHS 10) („směrnice o stanovištích“).
5. Zkratka „p.e.“ se používá k označení druhů, které již pravděpodobně vyhynuly
6. Hvězdička „*“ uvedená u jména druhu nebo vyššího taxonu značí, že jedna nebo více zeměpisně oddělených populací, poddruhů nebo druhů daného druhu či taxonu je zařazena v příloze A a vyjmuta z přílohy B.
7. Dvě hvězdičky „**“ uvedené u jména druhu nebo vyššího taxonu značí, že jedna nebo více zeměpisně oddělených populací, poddruhů nebo druhů daného druhu či taxonu je zařazena v příloze B a vyjmuta z přílohy A.
8. Symboly „(I)“, „(II)“ a „(III)“ a symbol „-“, za kterým následuje číslo, uvedeny za jménem druhu nebo vyššího taxonu odkazují na přílohu úmluvy, v nichž jsou dotyčné druhy zařazeny, jak je uvedeno v poznámkách 9 až 12. Pokud není u jmen uvedena žádná z těchto poznámek, znamená to, že dotyčné druhy nejsou v přílohách úmluvy zařazeny.
9. (I) u jména druhu nebo vyššího taxonu značí, že dotyčný druh nebo vyšší taxon je zařazen v příloze I úmluvy.
10. (II) u jména druhu nebo vyššího taxonu značí, že dotyčný druh nebo vyšší taxon je zařazen v příloze II úmluvy.
11. (III) u jména druhu nebo vyššího taxonu značí, že dotyčný druh nebo vyšší taxon je zařazen v příloze III úmluvy. V tomto případě je také uvedena země, v souvislosti se kterou je daný druh nebo vyšší taxon zařazen v příloze III, a to za použití následujících dvoupísmenných kódů: BW (Botswana), CA (Kanada), CO (Kolumbie), CR (Kostarika), GH (Ghana), GT (Guatemala), HN (Honduras), IN (Indie), MY (Malajsie), MU (Mauricius), NP (Nepál), TN (Tunisko) a UY (Uruguay).
12. Symbol „-“, za kterým následuje číslo, uvedený za jménem druhu nebo vyššího taxonu v příloze A nebo B značí, že určité zeměpisně oddělené populace, poddruhy nebo druhy daného druhu či taxonu jsou zařazeny v příloze I, II nebo III k úmluvě, a to takto:
- _701 Druh je zařazen v příloze II, avšak poddruh *Cercocebus galeritus galeritus* je zařazen v příloze I.
- _702 Druh je zařazen v příloze II, avšak poddruh *kirkii* (také uváděný jako *Colobus bodius kirkii*) je zařazen v příloze I.
- _703 Všechny druhy jsou zařazeny v příloze II s výjimkou *Lipotes vexillifer*, *Platanista* spp., *Berardius* spp., *Hyperoodon* spp., *Physeter catodon* (zahrnuje také synonymum *Physeter macrocephalus*), *Sotalia* spp., *Sousa* spp., *Neophocaena phocaenoides*, *Phocoena sinus*, *Eschrichtius robustus* (zahrnuje také synonymum *Eschrichtius glaucus*), *Balaenoptera* spp. (kromě západogrénské populace *Balaenoptera acutorostrata*), *Megaptera novaeangliae*, *Eubalaena* spp. (dříve řazené do rodu *Balaena*) a *Caperea marginata*, které jsou zařazeny v příloze I. Exempláře druhů zařazených v příloze II úmluvy, které využívají obyvatelé Grónska na základě povolení uděleného příslušným orgánem, včetně výrobků z nich a jiných odvozenin, avšak s výjimkou masných produktů pro komerční účely, se považují za exempláře patřící do přílohy B.
- _704 Populace, které se vyskytují v Bhútánu, Indii, Nepálu a Pákistánu, jsou zařazeny v příloze I, další populace jsou zařazeny v příloze II.
- _705 Populace, které se vyskytují v Bhútánu, Číně, Mexiku a Mongolsku, a také poddruh *isabellinus* jsou zařazeny v příloze I, další populace a poddruhy jsou zařazeny v příloze II.
- _706 Druh je zařazen v příloze I, avšak s výjimkou populace vyskytující se v Austrálii, která je zařazena v příloze II.
- _707 *Trichechus inunguis* a *Trichechus manatus* jsou zařazeny v příloze I. *Trichechus senegalensis* je zařazen v příloze II.
- _708 Druh je zařazen v příloze II, avšak poddruh *Equus hemionus hemionus* je zařazen v příloze I.
- _709 *Haliaeetus albicilla* a *H. leucocephalus* jsou zařazeny v příloze I, ostatní druhy jsou zařazeny v příloze II.
- _710 Následující druhy jsou zařazeny v příloze III: *Crax daubentoni* a *Crax globulosa* pro Kolumbii a *Crax rubra* pro Kolumbii, Kostariku, Guatemalu a Honduras.
- _711 *Pauxi pauxi* je zařazen v příloze III pro Kolumbii.
- _712 Druh je zařazen v příloze II, avšak poddruhy *Grus canadensis nesiotese* a *Grus canadensis pulla* jsou zařazeny v příloze I.
- _713 *Mantella aurantiaca* je zařazen v příloze II.
13. Symbol „-“, za kterým následuje číslo, uvedený u jména druhu nebo vyššího taxonu značí, že z dotyčné přílohy jsou vyjmuty určité zeměpisně oddělené populace, druhy, skupiny druhů nebo čeledi daného druhu či taxonu, a to takto:
- 101 Populace vyskytující se ve Španělsku severně od řeky Douro a populace vyskytující se v Řecku severně od 39. rovnoběžky
- 102 Populace vyskytující se v USA
- 103 – Chile: část populace vyskytující se v Parinacota, v oblasti Tarapacá
– Peru: celá populace
- 104 Populace vyskytující se v Afghánistánu, Bhútánu, Indii, Myanmaru, Nepálu a Pákistánu
- 105 Cathartidae
- 106 *Melopsittacus undulatus*, *Nymphicus hollandicus* a *Psittacula krameri*
- 107 Populace vyskytující se v Ekvádoru, pro kterou byly stanoveny nulové vývozní kvóty na roky 1995 a 1996 a poté jsou roční vývozní kvóty schvalovány sekretariátem CITES a Skupinou specialistů na krokodýly IUCN/SSC
- 108 Populace vyskytující se v Botswaně, Etiopii, Keni, Malawi, Mosambiku, JAR, Tanzanii, Zambii a Zimbabwe a populace vyskytující se v následujících zemích, pro které platí tyto roční vývozní kvóty:
	1995	1996	1997
- Madagaskar	4 700	5 200	5 200
(- exempláře z farem	4 500	5 000	5 000
- volně žijící exempláře – škodná	200	200	200)
- Uganda	2 500	2 500	2 500
- Kromě exemplářů z farem (ranching) povolí Tanzanie v roce 1995 a v roce 1996 vývoz nejvýše 1 100 volně žijících exemplářů (včetně 100 loveckých trofejí), a pro rok 1997 kvótu, kterou schválí sekretariát CITES a Skupina specialistů na krokodýly IUCN/SSC.
- 109 Populace vyskytující se v Austrálii, Indonésii a na Papui - Nové Guinei
- 110 Populace vyskytující se v Chile
- 111 Všechny druhy, které nejsou sukulentní
- 112 *Aloe vera*; také uváděný jako *Aloe barbadensis*.
14. Symbol „+“, za kterým následuje číslo, uvedený u jména druhu nebo vyššího taxonu značí, že v příslušné příloze jsou zařazeny pouze určené zeměpisně oddělené populace, poddruhy nebo druhy daného druhu či taxonu, a to takto:
- +201 Populace vyskytující se ve Španělsku severně od řeky Douro a populace vyskytující se v Řecku na severně od 39. rovnoběžky
- +202 Populace vyskytující se v Kamerunu a Nigérii
- +203 Populace vyskytující se v Asii
- +204 Populace vyskytující se ve Střední a Severní Americe
- +205 Populace vyskytující se v Bangladéši, Indii a Thajsku
- +206 Populace vyskytující se v Indii
- +207 – Chile: část populace vyskytující se v Parinacota, v oblasti Tarapacá
– Peru: celá populace
- +208 Populace vyskytující se v Afghánistánu, Bhútánu, Indii, Myanmaru, Nepálu a Pákistánu
- +209 Populace vyskytující se v Mexiku
- +210 Populace vyskytující se v Alžírsku, Burkina Faso, Kamerunu, Středoafrické republice, Čadu, Mali, Mauretánii, Maroku, Nigeru, Nigérii, Senegal a Súdánu
- +211 Populace vyskytující se na Seychelách
- +212 Populace vyskytující se v Evropě s výjimkou území bývalého Sovětského svazu
- +213 Všechny druhy vyskytující se na Novém Zélandu
- +214 Populace vyskytující se v Chile
- +215 Všechny populace druhů vyskytujících se v Americe.
15. Symbol „=“, za kterým následuje číslo, uvedený u jména druhu nebo vyššího taxonu značí, že jméno daného druhu či taxonu je nutno vykládat takto:
- =301 Také uváděný jako *Phalanger maculatus*
- =302 Také uváděný jako *Vampyrops lineatus*

9) Úř. věst. č. L 103, 25. 4. 1979, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 94/24/ES (Úř. věst. č. L 164, 30. 6. 1994, s. 9).

10) Úř. věst. č. L 206, 22. 7. 1992, s. 7. Směrnice naposledy pozměněná Aktem o přistoupení roku 1994.

- =303 Zahrnuje čeled *Tupaiidae*
 =304 Dříve řazený do čeledi *Lemuridae*
 =305 Dříve řazený jako poddruh druhu *Callithrix jacchus*
 =306 Zahrnuje rodové synonymum *Leontideus*
 =307 Dříve řazený do druhu *Saguinus oedipus*
 =308 Dříve řazený jako *Alouatta palliata (villosa)*
 =309 Zahrnuje synonymum *Cercopithecus roloway*
 =310 Dříve řazený do rodu *Papio*
 =311 Zahrnuje rodové synonymum *Simias*
 =312 Zahrnuje synonymum *Colobus badius rufomitratus*
 =313 Zahrnuje rodové synonymum *Rhinopithecus*
 =314 Také uváděný jako *Presbytis entellus*
 =315 Také uváděný jako *Presbytis geei* a *Semnopithecus geei*
 =316 Také uváděný jako *Presbytis pileata* a *Semnopithecus pileatus*
 =317 Dříve řazený jako *Tamandua tetradactyla* (částečně)
 =318 Zahrnuje synonyma *Bradypus boliviensis* a *Bradypus griseus*
 =319 Zahrnuje synonymum *Cabassous gymnurus*
 =320 Zahrnuje synonymum *Priodontes giganteus*
 =321 Zahrnuje rodové synonymum *Coendou*
 =322 Zahrnuje rodové synonymum *Cuniculus*
 =323 Dříve řazený do rodu *Duscicyon*
 =324 Zahrnuje synonymum *Duscicyon fulvipes*
 =325 Zahrnuje rodové synonymum *Fennecus*
 =326 Také uváděný jako *Selenarctos thibetanus*
 =327 Dříve řazený jako *Nasua nasua*
 =328 Také uváděný jako *Anonyx microdon* patříci do *Paraonyx microdon*
 =329 Zahrnuje synonymum *Galictis allamandi*
 =330 Dříve řazený do rodu *Lutra*
 =331 Dříve řazený do rodu *Lutra*; zahrnuje synonyma *Lutra annectens*, *Lutra enudris*, *Lutra incarum* a *Lutra platensis*
 =332 Zahrnuje rodové synonymum *Viverra*
 =333 Zahrnuje synonymum *Eupleres major*
 =334 Dříve řazený jako *Viverra megaspila*
 =335 Dříve řazený jako *Herpestes fuscus*
 =336 Dříve řazený jako *Herpestes auro-punctatus*
 =337 Také uváděný jako *Hyaena brunnea*
 =338 Také uváděný jako *Felis caracal* a *Lynx caracal*
 =339 Dříve řazený do rodu *Felis*
 =340 Také uváděný jako *Felis pardina* nebo *Felis lynx pardina*
 =341 Dříve řazený do rodu *Panthera*
 =342 Také uváděný jako *Equus asinus*
 =343 Dříve řazený do druhu *Equus hemionus*
 =344 Také uváděný jako *Equus caballus przewalskii*
 =345 Také uváděný jako *Choeropsis liberiensis*
 =346 Také uváděný jako *Cervus porcinus annamiticus*
 =347 Také uváděný jako *Cervus porcinus calamianensis*
 =348 Také uváděný jako *Cervus porcinus kuhlii*
 =349 Také uváděný jako *Cervus dama mesopotamicus*
 =350 Zahrnuje synonymum *Bos frontalis*
 =351 Zahrnuje synonymum *Bos grunniens*
 =352 Zahrnuje rodové synonymum *Novibos*
 =353 Dříve řazený jako *Bubalus bubalis* (domestikovaná forma)
 =354 Zahrnuje rodové synonymum *Anoa*
 =355 Také uváděný jako *Damaliscus dorcas dorcas*
 =356 Dříve řazený do druhu *Naemorhedus goral*
 =357 Také uváděný jako *Capricornis sumatraensis*
 =358 Zahrnuje synonymum *Oryx tao*
 =359 Zahrnuje synonymum *Ovis aries ophion*
 =360 Také uváděný jako *Rupicapra rupicapra ornata*
 =361 Také uváděný jako *Boocercus eurycerus*; zahrnuje rodové synonymum *Taurotragus*
 =362 Také uváděný jako *Pterocnemia pennata*
 =363 Také uváděný jako *Sula abbotti*
 =364 Také uváděný jako *Ardeola ibis*
 =365 Také uváděný jako *Egretta alba*
 =366 Také uváděný jako *Ciconia ciconia boyciana*
 =367 Také uváděný jako *Hagedashia hagedash*
 =368 Také uváděný jako *Lamprolaima rara*
 =369 Zahrnuje synonyma *Anas chlorotis* a *Anas nesiotis*
 =370 Také uváděný jako *Spatula clypeata*
 =371 Také uváděný jako *Anas platyrhynchos laysanensis*
 =372 Pravděpodobně hybrid mezi *Anas platyrhynchos* a *Anas superciliosa*
 =373 Také uváděný jako *Nyroca nyroca*
 =374 Zahrnuje synonymum *Dendrocygna fulva*
 =375 Také uváděný jako *Cairina hartlaubii*
 =376 Také uváděný jako *Aquila heliaca adalberti*
 =377 Také uváděný jako *Chondrohierax wilsonii*
 =378 Také uváděný jako *Falco peregrinus babylonicus* a *Falco peregrinus pelegrinoides*
 =379 Také uváděný jako *Crax mitu mitu*
 =380 Dříve řazený do rodu *Crax*
 =381 Dříve řazený do rodu *Aburria*
 =382 Dříve řazený jako *Arborophila brunneopectus* (částečně)
 =383 Dříve řazený do druhu *Crossoptilon crossoptilon*
 =384 Dříve řazený do druhu *Polyplectron malacense*
 =385 Zahrnuje synonymum *Rheinardia nigrescens*
 =386 Také uváděný jako *Tricholimnas sylvestris*
 =387 Také uváděný jako *Choriotis nigriceps*
 =388 Také uváděný jako *Houbaropsis bengalensis*
 =389 Také uváděný jako *Turturoena iriditorques*; dříve řazený jako *Columba malherbii* (částečně)
 =390 Také uváděný jako *Nesoenas mayeri*
 =391 Dříve řazený jako *Treron australis* (částečně)
 =392 Také uváděný jako *Calopelia brehmeri*; zahrnuje synonymum *Calopelia puella*
 =393 Také uváděný jako *Tympanistria tympanistria*
 =394 Také uváděný jako *Amazona dufresniana rhodocorytha*
 =395 Často předmětem obchodu pod nesprávným označením *Ara caninde*
 =396 Také uváděný jako *Cyanoramphus novaezealandiae cookii*
 =397 Také uváděný jako *Opopsitta diophtalma coxeni*
 =398 Také uváděný jako *Pezoporus occidentalis*
 =399 Dříve řazený do druhu *Psephotus chrysopterygius*
 =400 Také uváděný jako *Psittacula krameri echo*
 =401 Dříve řazený do rodu *Gallirex*; také uváděný jako *Tauraco porphyreolophus*
 =402 Také uváděný jako *Otus gurneyi*
 =403 Také uváděný jako *Ninox novaeseelandiae royana*
 =404 Také uváděný jako *Strix ulula*
 =405 Dříve řazený do rodu *Glaucis*
 =406 Zahrnuje rodové synonymum *Ptilolaemus*
 =407 Dříve řazený do rodu *Rhinoplax*
 =408 Také uváděný jako *Pitta brachyura nympha*
 =409 Také uváděný jako *Musicapa ruecki* nebo *Niltava ruecki*
 =410 Také uváděný jako *Dasyornis brachypterus longirostris*
 =411 Také uváděný jako *Tchitrea bourbonensis*
 =412 Také uváděný jako *Meliphaga cassidix*
 =413 Dříve řazený do rodu *Spinus*
 =414 Dříve řazený jako *Serinus gularis* (částečně)
 =415 Také uváděný jako *Estrilda subflava* nebo *Sporaeginthus subflavus*
 =416 Dříve řazený jako *Lagonosticta larvata* (částečně)
 =417 Zahrnuje rodové synonymum *Spermestes*
 =418 Také uváděný jako *Eudice cantans*; dříve řazený jako *Lonchura malabarica* (částečně)
 =419 Také uváděný jako *Hypargos nitidulus*
 =420 Dříve řazený jako *Parmoptila woodhousei* (částečně)
 =421 Zahrnuje synonyma *Pyrenestes frommi* a *Pyrenestes rothschildi*
 =422 Také uváděný jako *Estrilda bengala*
 =423 Také uváděný jako *Malimbus rubriceps* nebo *Anaplectes melanotis*
 =424 Také uváděný jako *Coliuspasser ardens*
 =425 Dříve řazený jako *Euplectes orix* (částečně)
 =426 Také uváděný jako *Coliuspasser macrourus*
 =427 Také uváděný jako *Ploceus superciliosus*
 =428 Zahrnuje synonymum *Ploceus nigriceps*
 =429 Také uváděný jako *Sitagra luteola*
 =430 Také uváděný jako *Sitagra melanocephala*
 =431 Dříve řazený jako *Ploceus velatus*
 =432 Také uváděný jako *Hypochoera chalybeata*; zahrnuje synonyma *Vidua amauropteryx*, *Vidua centralis*, *Vidua neumanni*, *Vidua okavangoensis* a *Vidua ultramarina*
 =433 Dříve řazený jako *Vidua paradisea* (částečně)
 =434 Zahrnuje synonymum *Cuora criskarannarum*
 =435 Dříve řazený jako *Kachuga tecta tecta*
 =436 Zahrnuje rodová synonyma *Nicoria* a *Geoemyda* (částečně)
 =437 Také uváděný jako *Chrysemys scripta elegans*
 =438 Také uváděný jako *Geochelone elephantopus*; také uváděný v rodu *Testudo*
 =439 Také uváděný jako patříci do rodu *Testudo*
 =440 Také uváděný jako patříci rodu *Aspideretes*
 =441 Dříve řazený do *Podocnemis* spp.
 =442 Také uváděný jako *Pelusios subniger*
 =443 Zahrnuje *Alligatoridae*, *Crocodylidae* a *Gavialidae*
 =444 Také uváděný jako *Crocodylus mindorensis*
 =445 Dříve řazený do *Chamaeleo* spp.
 =446 Také uváděný jako *Constrictor constrictor occidentalis*
 =447 Zahrnuje synonymum *Python molurus pimbura*
 =448 Zahrnuje synonymum *Pseudoboa cloelia*
 =449 Také uváděný jako *Hydrodynastes gigas*
 =450 Také uváděný jako *Alsophis chamissonis*
 =451 Dříve řazený do rodu *Natrix*
 =452 Zahrnuje rodové synonymum *Megalobatrachus*
 =453 *Sensu D'Abre*
 =454 Také uváděný jako *Conchodromus dromas*
 =455 Také uváděný v rodech *Dysnomia* a *Plagiola*
 =456 Zahrnuje rodové synonymum *Proptera*
 =457 Také uváděný v rodu *Carunculina*

o ochraně druhů volně žijících živočichů
a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi

- =458 Také uváděný jako *Megaloniais nickliniana*
- =459 Také uváděný jako *Cyrtonaias tampicoensis tecomatensis* a *Lampsilis tampicoensis tecomatensis*
- =460 Zahrnuje rodové synonymum *Micromya*
- =461 Zahrnuje rodové synonymum *Papuina*
- =462 Zahrnuje pouze čeled *Helioporidae* s jediným druhem *Heliopora coerulea*
- =463 Také uváděný jako *Podophyllum emodi* a *Sinopodophyllum hexandrum*
- =464 Také uváděný v rodu *Echinocactus*
- =465 Také uváděný jako *Lobeira macdougallii* nebo *Nopalxochia macdougallii*
- =466 Také uváděný jako *Echinocereus lindsayi*
- =467 Také uváděný jako *Wilcoxia schmollii*
- =468 Také uváděný v rodu *Coryphantha*
- =469 Také uváděný jako *Solisia pectinata*
- =470 Také uváděný jako *Backebergia militaris*
- =471 Také uváděný v rodu *Toumeya*
- =472 Zahrnuje synonymum *Ancistrocactus tobuschii*
- =473 Také uváděný v rodu *Neolloydia* nebo v rodu *Echinomastus*
- =474 Také uváděný v rodu *Toumeya* nebo v rodu *Pediocactus*
- =475 Také uváděný v rodu *Neolloydia*
- =476 Také uváděný jako *Saussurea lappa*
- =477 Zahrnuje *Euphorbia cylindrifolia tuberifera*
- =478 Také uváděný jako *Euphorbia capsaintemariensis* var. *tulearensis*
- =479 Také uváděný jako *Engelhardia pterocarpa*
- =480 Zahrnuje *Aloe compressa* var. *rugosquamosa* a *Aloe compressa* var. *schistophila*
- =481 Zahrnuje *Aloe haworthioides* var. *aurantiaca*
- =482 Zahrnuje *Aloe laeta* var. *maniaensis*
- =483 Zahrnuje čeledi *Apostasiaceae* a *Cypripedioideae* jako podčeledi *Apostasioideae* a *Cypripedioideae*
- =484 Také uváděný jako *Sarracenia rubra alabamensis*
- =485 Také uváděný jako *Sarracenia rubra jonesii*
- =486 Zahrnuje synonymum *Stangeria paradoxa*
- =487 Také uváděný jako *Taxus baccata wallichiana*
- =488 Zahrnuje synonymum *Welwitschia bainesii*
- =489 Zahrnuje synonymum *Vulpes vulpes leucopus*.
16. Symbol „^c“, za kterým následuje číslo, uvedený u jména druhu nebo vyššího taxonu značí, že jméno daného druhu či taxonu je nutno vykládat takto:
- °501 Exemplaře domestikovaných forem nepodléhají ustanovením tohoto nařízení.
- °502 Povoleny jsou následující roční vývozní kvóty pro živé exempláře a lovecké trofeje:
Botswana: 5	Namibie: 150	Zimbabwe: 50
- Obchod s takovými exempláři podléhá ustanovením čl. 4 odst. 1 tohoto nařízení.
- °503 Výhradně za účelem umožnění mezinárodního obchodu s živými zvířaty prodávanými na vhodná a přijatelná místa určení a s loveckými trofejemi.
- °504 Výhradně za účelem umožnění mezinárodního obchodu s vlnou stříhanou z živých lam vikuní patřících do populací zařazených v příloze B (viz +207) a se stávajícími zásobami této vlny v Peru v množství 3 249 kg a také s látkami a předměty z ní vyrobenými. Na rubové straně látky musí být logo některého ze států, na jehož území se lama vikuňa vyskytuje a který je signatářem úmluvy o ochraně vikuní a zacházení s nimi *Convenio para la conservación y manejo de la vicuña*, a na lemech buď slova *Vicunandes - Chile* nebo *Vicunandes - Peru* v závislosti na zemi původu.
- °505 Fosílie nepodléhají ustanovením tohoto nařízení.
- °506 Až do 10. zasedání konference smluvních stran úmluvy není povolen žádný vývoz dospělých rostlin *Pachypodium brevicaule* z Madagaskaru.
- °507 Semenačky nebo tkáňové kultury získané *in vitro*, v živné půdě pevného nebo kapalného skupenství, převážené ve sterilních nádobách nepodléhají ustanovením tohoto nařízení.
17. Podle čl. 2 písm. t) tohoto nařízení symbol „#“, za kterým následuje číslo, uvedený u jména druhu nebo vyššího taxonu zařazeného v příloze B označuje části nebo odvozeniny z tohoto druhu nebo taxonu, které jsou pro účely tohoto nařízení specifikovány:
- #1 označuje všechny části a odvozeniny s výjimkou:
- semen, výtrusů a pylu (včetně brylek); a
 - semenáčků nebo tkáňových kultur získaných *in vitro*, v živné půdě pevného nebo kapalného skupenství, převážených ve sterilních nádobách;
- #2 označuje všechny části a odvozeniny s výjimkou:
- semen a pylu;
 - semenáčků nebo tkáňových kultur získaných *in vitro*, v živné půdě pevného nebo kapalného skupenství, převážených ve sterilních nádobách; a
 - chemických derivátů;
- #3 označuje kořeny a jejich snadno rozlišitelné části;
- #4 označuje všechny části a odvozeniny s výjimkou:
- semen a pylu;
 - semenáčků nebo tkáňových kultur získaných *in vitro*, v živné půdě pevného nebo kapalného skupenství, převážených ve sterilních nádobách;
 - plodů naturalizovaných nebo uměle vypěstovaných rostlin a jeho částí či odvozenin; a
 - jednotlivých článků lodyhy (listů) a jejich částí nebo odvozenin z naturalizovaných nebo uměle vypěstovaných rostlin rodu *Opuntia* podrodu *Opuntia* spp.;
- #5 označuje nařezané klády, řezivo a dýhy;
- #6 označuje klády, dřevné štěpky a nezpracovaný vytěžený materiál;
- #7 označuje všechny části a odvozeniny s výjimkou:
- semen a pylu (včetně brylek);
 - semenáčků nebo tkáňových kultur získaných *in vitro*, v živné půdě pevného nebo kapalného skupenství, převážených ve sterilních nádobách;
 - řezaných květín nebo uměle vypěstovaných rostlin; a
 - plodů a jeho částí či odvozenin z uměle vypěstovaných rostlin rodu *Vanilla*.
- #8 označuje všechny části a odvozeniny s výjimkou:
- semen a pylu;
 - semenáčků nebo tkáňových kultur získaných *in vitro*, v živné půdě pevného nebo kapalného skupenství, převážených ve sterilních nádobách; a
 - hotových farmaceutických výrobků.
18. Jelikož u žádného druhu nebo vyššího taxonu rostlin zařazených v příloze A není uvedena poznámka, že s jejich hybridy je nutno zacházet v souladu s ustanoveními čl. 4.1 tohoto nařízení, znamená to, že s uměle vypěstovanými hybridy pocházejícími z jednoho nebo několika těchto druhů či taxonů je povoleno obchodovat s potvrzením o umělém vypěstování těchto rostlin a že semena a pyl (včetně brylek), řezané květiny, semenačky nebo tkáňové kultury získané *in vitro*, v živné půdě pevného nebo kapalného skupenství, převážené ve sterilních nádobách, těchto hybridů nepodléhají ustanovením tohoto nařízení.

PŘÍLOHA A	PŘÍLOHA B	PŘÍLOHA C	PŘÍLOHA A	PŘÍLOHA B	PŘÍLOHA C	PŘÍLOHA A	PŘÍLOHA B	PŘÍLOHA C	PŘÍLOHA A	PŘÍLOHA B	PŘÍLOHA C
MONOTREMATIA Tachyglossidae	Zaglossus spp. (II) (pátežura)		Batongia spp. (I) (klokánek)			Caloprymnus campestris p.e. (I) (klokánek pouštní, k. stepní)					
DASYUROMORPHA Dasyuridae	Sminthopsis longicaudata (I) (vakomýš dlouhocasá, vakorejsec)		Acerodon jubatus (I) (kaloň zlatotemenný)	Acerodon spp. * (II) (kaloň)		Acerodon lucifer (I) (kaloň panajský)	CHIROPTERA Pteropodidae				
Thylacynidae	Sminthopsis posamphibia (I) (vakomýš dunová, vakorejsec)		Pteropus insularis (I) (kaloň mikronéský)	Pteropus spp. * (II) (kaloň)		Pteropus livingstonei (II) (kaloň komorský)					
PERAMELEMORPHIA Perameiidae	Thylacynus cynocephalus p.e. (I) (vakovik)		Pteropus mariannus (I) (kaloň mariánský)			Pteropus molossinus (I) (kaloň karolínský)					
DIPROTODONTIA Phalangeridae	Chaeropus ecaudatus p.e. (I) (bandikut dvouprstý)		Pteropus rufus (I) (kaloň rufosý)			Pteropus rufus (I) (kaloň rufosý)					
Burramyidae	Macrotis lagotis (I) (bandikut krátkoví)		Pteropus rufus (I) (kaloň rufosý)			Pteropus rufus (I) (kaloň rufosý)					
Vombatidae	Macrotis leucura (I) (bandikut bělocasý)		Pteropus rufus (I) (kaloň rufosý)			Pteropus rufus (I) (kaloň rufosý)					
Macropodidae	Perameles bougainville (I) (bandikut páskovaný, vakojevec)		Pteropus rufus (I) (kaloň rufosý)			Pteropus rufus (I) (kaloň rufosý)					
	Phalanger orientalis (II) (kuskus průvovný)		Pteropus rufus (I) (kaloň rufosý)			Pteropus rufus (I) (kaloň rufosý)					
	Spilocuscus maculatus (II) =301 (kuskus skvrnitý)		Pteropus rufus (I) (kaloň rufosý)			Pteropus rufus (I) (kaloň rufosý)					
	Burramys parvus (II) (vakopich trpasličí)		Pteropus rufus (I) (kaloň rufosý)			Pteropus rufus (I) (kaloň rufosý)					
	Lasiornis krefftii (I) (vombat krefftiův)		Pteropus rufus (I) (kaloň rufosý)			Pteropus rufus (I) (kaloň rufosý)					
	Dendrolagus bennettianus (II) (kloban pratesí)		Pteropus rufus (I) (kaloň rufosý)			Pteropus rufus (I) (kaloň rufosý)					
	Dendrolagus dorianus (kloban Dořitův)		Pteropus rufus (I) (kaloň rufosý)			Pteropus rufus (I) (kaloň rufosý)					
	Dendrolagus goodii (I) (kloban Goodiiův)		Pteropus rufus (I) (kaloň rufosý)			Pteropus rufus (I) (kaloň rufosý)					
	Dendrolagus inustus (II) (kloban hnědý)		Pteropus rufus (I) (kaloň rufosý)			Pteropus rufus (I) (kaloň rufosý)					
	Dendrolagus lumholtzi (II) (kloban stromový)		Pteropus rufus (I) (kaloň rufosý)			Pteropus rufus (I) (kaloň rufosý)					
	Dendrolagus matschiei (kloban Matschieův)		Pteropus rufus (I) (kaloň rufosý)			Pteropus rufus (I) (kaloň rufosý)					
	Dendrolagus ursinus (II) (kloban medvědí)		Pteropus rufus (I) (kaloň rufosý)			Pteropus rufus (I) (kaloň rufosý)					
	Lagorchestes hirsutus (I) (kloban kosmatý)		Pteropus rufus (I) (kaloň rufosý)			Pteropus rufus (I) (kaloň rufosý)					
	Lagostrophus fasciatus (I) (kloban páskovaný)		Pteropus rufus (I) (kaloň rufosý)			Pteropus rufus (I) (kaloň rufosý)					
	Onychogalea fraenata (I) (kloban uzdičkový)		Pteropus rufus (I) (kaloň rufosý)			Pteropus rufus (I) (kaloň rufosý)					
	Onychogalea lunata (I) (kloban měsíčitopásý)		Pteropus rufus (I) (kaloň rufosý)			Pteropus rufus (I) (kaloň rufosý)					

o ochraně druhů volně žijících živočichů
a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi

NAŘÍZENÍ RADY č. 97/338/EHS

PŘÍLOHA A	PŘÍLOHA B	PŘÍLOHA C	PŘÍLOHA A	PŘÍLOHA B	PŘÍLOHA C	
<p>PSITTACIFORMES</p> <p><i>Amazona arausiaca</i> (I) (amazoičan červenokrký, a. modrohlavý)</p> <p><i>Amazona barbadensis</i> (I) (amazoičan žutoramenný)</p> <p><i>Amazona brasiliensis</i> (I) (amazoičan rudococasý)</p> <p><i>Amazona guildingii</i> (I) (amazoičan ohnivý, a. Gouldingův)</p> <p><i>Amazona imperialis</i> (I) (amazoičan královský)</p> <p><i>Amazona leucoccephala</i> (I) (amazoičan kubánský)</p> <p><i>Amazona pretrei</i> (I) (amazoičan nádherný)</p> <p><i>Amazona rhodocorytha</i> (I) (=394 (amazoičan červenobílý))</p> <p><i>Amazona tucumana</i> (I) (amazoičan tukumana)</p> <p><i>Amazona versicolor</i> (I) (amazoičan mnohobarvý)</p> <p><i>Amazona vinacea</i> (I) (amazoičan vinorudý)</p> <p><i>Amazona vittata</i> (I) (amazoičan portorický)</p> <p><i>Anodorhynchus</i> spp. (I) (ara)</p> <p><i>Ara ambigua</i> (I) (ara zelený, a. žlutozelený)</p> <p><i>Ara glaucogularis</i> (I) (=395 (ara modrá, ara kaminda))</p> <p><i>Ara macao</i> (I) (ara arakanga, arakanga)</p> <p><i>Ara maracana</i> (I) (ara marakana)</p> <p><i>Ara militaris</i> (I) (ara vojenský, a. červenobílý)</p> <p><i>Ara rubrogenis</i> (I) (ara červenouchý)</p> <p><i>Aratinga guarouba</i> (I) (aratinga žlutý, papoušek žlutý)</p> <p><i>Cacatua goffini</i> (I) (kakadu gofin, k. Goffinův)</p> <p><i>Cacatua haematurus</i> (I) (kakadu filipínský)</p> <p><i>Cacatua moluccensis</i> (I) (kakadu molucký)</p>	<p>PSITTACIFORMES spp. * (II) - 106 (papoušek)</p>	<p><i>Turtur afer</i> (III GH) (holoubek modroskvrnitý)</p> <p><i>Turtur brehmeri</i> (III GH) (=392 (holoubek Brehmerův))</p> <p><i>Turtur tympanistris</i> (III GH) (=393 (holoubek tamburmský))</p>	<p>STRIGIFORMES</p> <p><i>Tauraco bannermani</i> (II) (turako Banmermanův)</p> <p><i>Tyto alba</i> (II) (sova pálená)</p> <p><i>Tyto soumagnei</i> (I) (sova madagaskarská)</p> <p><i>Aegolius funereus</i> (II) (syč rousný)</p> <p><i>Asio flammeus</i> (II) (kalous pustovka)</p> <p><i>Asio otus</i> (II) (kalous ušatý)</p> <p><i>Athene blewitti</i> (I) (syček lesní)</p> <p><i>Athene noctua</i> (II) (syček obecný)</p> <p>Bubo bubo (II) (výr velký)</p> <p><i>Glucidium passerinum</i> (II) (kulíšek nejmenší)</p> <p><i>Mimizuku gurneyi</i> (I) (=402 (výřeček Gurneyův))</p> <p><i>Ninox novaezeelandiae undulata</i> (I) (=403 (sovka bubuk, kulíšek kukuččí, poddruh undulata))</p> <p><i>Ninox squamipila natalis</i> (I) (sovka molucká, kulíšek, poddruh natalis)</p> <p><i>Nyctea scandiaca</i> (II) (sovice sněžná)</p> <p><i>Otus irenae</i> (II) (výřeček trenin)</p> <p><i>Otus scops</i> (II) (výřeček malý)</p> <p><i>Strix aluco</i> (II) (pušlik obecný)</p> <p><i>Strix nebulosa</i> (II) (pušlik vousatý)</p> <p><i>Strix uralensis</i> (II) (pušlik bělavý)</p> <p><i>Surnia ulua</i> (II) (=405 bis (sovice krahujová))</p>	<p><i>Cyanopsitta spixii</i> (I) (ara škrabošková, ara Spixův)</p> <p><i>Cyanoramphus auriceps forbesi</i> (I) (kakariki žutočelý, papoušek novozelandský žlutočelý)</p> <p><i>Cyanoramphus cookii</i> (I) (=396 (kakariki norfolkský))</p> <p><i>Cyanoramphus novaezelandiae</i> (I) (kakariki rudobílý, papoušek novozelandský rudobílý)</p> <p><i>Cyclopsitta diophthalma coxeni</i> (I) (=397 (loríček žlutoboký neboli papoušek žlutoboký, poddruh coxeni))</p> <p><i>Eos histrio</i> (I) (lorí modroprsí)</p> <p><i>Geopitacus occidentalis</i> (I) (=398 (papoušek noční))</p> <p><i>MeopHEMA chrysogaster</i> (I) (=399 (papoušek zelený, neoléma žlutobíhá, papoušek travní žlutobíhý))</p> <p><i>Ognorhynchus icterotis</i> (I) (papoušek žlutouchý)</p> <p><i>Pezoporus wallicci</i> (I) (papoušek zemní)</p> <p><i>Ptilinopus pileata</i> (I) (amazonek červenohlavý, papoušek červenohlavý)</p> <p><i>Probosciger aterrimus</i> (I) (kakadu palmový, kakadu arový)</p> <p><i>Psephodes chrysopterigius</i> (I) (papoušek žutoramenný)</p> <p><i>Psephodes dissimilis</i> (I) (=399 (papoušek))</p> <p><i>Psephodes pulcherrimus</i> n.e. (I) (papoušek překrásný)</p> <p><i>Psittacula echo</i> (I) (=400 (alexander mauricijský))</p> <p><i>Pyrrhura cruentata</i> (I) (pyrrura modrobradá, papoušek modrobradý)</p> <p><i>Rhyncopsitta</i> spp. (I) (arara)</p> <p><i>Strigops habroptilus</i> (I) (kakako soví, papoušek soví, kakapo)</p> <p><i>Vini</i> spp. (II) (ori)</p>	<p>STRIGIFORMES</p> <p>Tytonidae</p> <p>Strigidae</p>	<p>PSITTACIFORMES</p> <p>CUCULIFORMES</p> <p>Musophagidae</p>
			<p><i>Musophaga violacea</i> (III GH) (turako fialový, banánovec obecný)</p> <p><i>Tauraco</i> spp. * (II) (turako)</p>			
			<p>STRIGIFORMES spp. * (II) (sovy)</p>			
			<p>APODIFORMES</p> <p>Trochilidae</p> <p><i>Ramphodon darwini</i> (I) (=405 (kolibřík bronzococasý))</p> <p><i>Pharomachus macinno</i> (I) (kvesal chocholatý)</p>	<p><i>Coryphaea cristata</i> (III GH) (turako velký)</p> <p><i>Crimifer piscator</i> (III GH) (turako sedý, spáták)</p> <p><i>Musophaga pomphyreolophus</i> (II) (=401 (turako purpurový, banánovec))</p>	<p>TROGONIFORMES</p> <p>Trogonidae</p> <p>CORACIFORMES</p> <p>Bucerotidae</p>	
					<p><i>Psittacula krameri</i> (III GH) (alexandr malý)</p>	

PRÍLOHA A	PRÍLOHA B	PRÍLOHA C	PRÍLOHA A	PRÍLOHA B	PRÍLOHA C	PRÍLOHA A	PRÍLOHA B	PRÍLOHA C	
ARANEAE <i>Theraphosidae</i>	<i>Brachypelma</i> spp. (II) (skřípkan)		<i>Plethobasus cicuticosus</i> (I) (velevrub) <i>Plethobasus cooperianus</i> (I) (velevrub)	<i>Pleurobema ciava</i> (II) (velevrub)		AGAVACEAE	<i>Agave arizonica</i> (I) (agáve arizonská) <i>Agave parviflora</i> (I) (agáve malokvětá)	ROSTLINY	<i>Agave victoriae-reginae</i> (II) #1 (agáve královská) <i>Galanthus</i> spp. (II) #1 (sněžienka) <i>Sterbergia</i> spp. (II) #1 (sterbergie) <i>Pachypodium</i> spp. (II) *506 #1
ARHYNCHOBDELLAE <i>Hirudiniidae</i>	<i>Hirudo medicinalis</i> (II) (píjávka lékařská)		<i>Pleurobema plenum</i> (I) (velevrub) <i>Potamilus capax</i> (I) =456 (velevrub) <i>Quadrula intermedia</i> (I) (velevrub) <i>Quadrula sparsa</i> (I) (žévovitě) <i>Toxolasma cylindrella</i> (I) =457 <i>Unio nickliniana</i> (I) =458 (velevrub) <i>Unio tampicensis</i> <i>tecomatensis</i> (I) =459 (velevrub) <i>Villosa trabalis</i> (I) =460 (velevrub) <i>Achatinella</i> spp. (I)			AMARYLLIDACEAE	<i>Nolina interrata</i> (I)		<i>Rauwolfia serpentina</i> (II) #2 (rauwolfie plazivá) <i>Panax quinquefolius</i> (II) #3 (všeňoj americký, ženshen americký) <i>Araucaria araucana</i> * (II) #1 -110 (blahočet chilský, araukárie)
VENEROIDA <i>Tridacnidae</i>	<i>Tridacnidae</i> spp. (II) (žévovitě)					APCYNACEAE			
UNIONOIDA <i>Unionidae</i>	<i>Cyprogenia aberthi</i> (II) (velevrub)					ARALACEAE			
	<i>Dromus dromas</i> (I) =464 (velevrub) <i>Epioblasma curtisi</i> (I) =455 (velevrub) <i>Epioblasma florentina</i> (I) =455 (velevrub) <i>Epioblasma sampsoni</i> (I) =455 (velevrub) <i>Epioblasma sulcata</i> <i>perobliqua</i> (I) =465 (velevrub) <i>Epioblasma torulosa</i> <i>gubernaculum</i> (I) =455 (velevrub)					ARAUCARIACEAE	<i>Araucaria araucana</i> ** (I) +214 (blahočet chilský, araukárie)		
	<i>Epioblasma torulosa</i> <i>rangiana</i> (II) (velevrub)					ASCLEPIADACEAE	<i>Ceropegia chrysantha</i> (II) (svičník, ceropegia)		
	<i>Epioblasma torulosa torulosa</i> (I) =465 (velevrub) <i>Epioblasma turgidula</i> (I) =455 (velevrub) <i>Epioblasma walckeri</i> (I) =455 (velevrub) <i>Fusconia cuneolus</i> (I) (velevrub) <i>Fusconia edgariana</i> (I) (velevrub)					ANTHOZOA			
	<i>Lampsilis higginsii</i> (I) (velevrub) <i>Lampsilis orbiculata</i> <i>orbiculata</i> (I) (velevrub) <i>Lampsilis satur</i> (I) (velevrub) <i>Lampsilis virescens</i> (I) (velevrub)					COENOTHECALIA	<i>COENOTHECALIA</i> spp. (II) *505 (modré korály)		
	<i>Lexingtonia dobellioides</i> (II) (velevrub)					STOLONIFERA <i>Tubiporidae</i>	<i>Tubiporidae</i> spp. (II) *505 (varhaníkovitě)		
						ANTIPATHARIA	<i>ANTIPATHARIA</i> spp. (II) (trnatici, černé korály)		
						SCLERACTINIA	<i>SCLERACTINIA</i> spp. (II) *505 (věševník, "tvrdé korály")		
						HYDROZOA			
						MILLEPORINA <i>Miliporidae</i>	<i>Miliporidae</i> spp. (II) *505 (hydrokorálovcovitě)		
						STYLASTERINA <i>Stylasteridae</i>	<i>Stylasteridae</i> spp. (II) *505		
						BYBLIDACEAE CACTACEAE	<i>Ariocarpus</i> spp. (I) (kaktus) <i>Astrophytum asterias</i> (I) =464 (astrofyt ježovkový, astrofytum) <i>Aztekium ritteri</i> (I) (kaktus)		

PRÍLOHA A	PRÍLOHA B	PRÍLOHA C	PRÍLOHA A	PRÍLOHA B	PRÍLOHA C	PRÍLOHA B	PRÍLOHA C	PRÍLOHA D
MAGNOLIACEAE		<i>Talauma hodgsonii</i> (III NP) #1	PINACEAE		<i>Abies guatemalensis</i> (I) (jedle guatemalská)			MAMMALIA
MELIACEAE gon honduraský mahagon kubánský	<i>Swietenia humilis</i> (II) #1 <i>Swietenia mahagoni</i> (II) #5 (svietenie mahagonová, svietenie honduraská, mata- mahagon brazílský)		PODOCARPACEAE		<i>Podocarpus parlatorei</i> (I) (manio)		<i>Podocarpus nerifolius</i> (III NP) #1	CARNIVORA <i>Canidae</i>
NEPENTHACEAE	<i>Nepenthes</i> spp. * (II) #1 (láčkovka)		PORTULACACEAE		<i>Anacampseros</i> spp. (II) #1 <i>Lewisia cotyledon</i> (II) #1 <i>Lewisia maguirei</i> (II) #1 <i>Lewisia serrata</i> (II) #1 <i>Lewisia liveedy</i> (II) #1		<i>Vulpes vulpes griffithi</i> (III IN) (liška obečná, poddruh griffithi) <i>Vulpes vulpes montana</i> (III IN) (liška obečná, poddruh montana) <i>Vulpes vulpes pusilla</i> (III IN) =489 (liška obečná, poddruh pusilla)	
ORCHIDACEAE	<i>Cattleya trianaei</i> (I) *507 (orchidea) <i>Cephalanthera cucullata</i> (II) *507 (okrotice) <i>Cypripedium calceolus</i> (II) *507 (sítěvník pantofleček) <i>Dendrobium cruentum</i> (I) *507 (orchidea) <i>Goodyera macrophylla</i> (II) *507 (smrkovník) <i>Laelia jongheana</i> (I) *507 (orchidea) <i>Laelia lobata</i> (I) *507 (orchidea) <i>Liparis loeselii</i> (II) *507 (hlizovec Loeselův) <i>Opbrys argolica</i> (II) *507 (tořič) <i>Opbrys lunulata</i> (II) *507 (tořič) <i>Orchis scopolorum</i> (II) *507 (tořič) <i>Paphiopedilum</i> spp. (I) *507 (sítěvník) <i>Peristeria elata</i> (I) *507 (orchidea) <i>Phragmipedium</i> spp. (I) *507 (orchidea) <i>Renanthera imsohooftiana</i> (I) *507 (orchidea) <i>Spiranthes aestivalis</i> (II) *507 (švihlík) <i>Vanda coerulea</i> (I) *507 (tučnopysk)	<i>ORCHIDACEAE</i> spp. * (II) #7 =482 (vstavačovitě)	PRIMULACEAE PROTEACEAE ROSACEAE RUBIACEAE SARRACENACEAE	<i>Orothamnium zeyheri</i> (I) <i>Protea odorata</i> (I) <i>Balmea stormiae</i> (I) <i>Sarracenia alabamensis</i> (I) =484 (spirlice) <i>Sarracenia jonesii</i> (I) =485 (spirlice) <i>Sarracenia oreophila</i> (I) (spirlice) <i>Stangeria eriopus</i> (I) =486	<i>Prunus africana</i> (II) #1 (slivoň) <i>Darlingtonia californica</i> (II) #1 <i>Sarracenia</i> spp. (II) #1 (spirlice)	<i>Prunus africana</i> (II) #1 (slivoň) <i>Darlingtonia californica</i> (II) #1 <i>Sarracenia</i> spp. (II) #1 (spirlice)	<i>Mustelidae</i> <i>Mustela erminea fergananae</i> (III IN) <i>Erminea fergananae</i> (III IN) <i>Erminea fergananae</i> (III IN)	
PALMIAE (AREACEAE)	<i>Chysothollocarpus decipiens</i> (II) #1 <i>Neodypsis decaryi</i> (I) #1		CERATOPHYLLACEAE ZINGIBERACEAE ZYGOPHYLLACEAE	<i>Ceratophyllum demersum</i> (I) <i>Chigua</i> spp. (I) <i>Encphalartos</i> spp. (I) <i>Microcyas calocoma</i> (I)	<i>Taxus wallichiana</i> (II) #8 =487 (tis himálajský) <i>Camellia chrysantha</i> (II) #1 (kamélie žlutokvětá) <i>Aquilaria malaccensis</i> (II) #1 (malajské oří dřevo, Lignum Aloes) <i>Welwitschia mirabilis</i> (II) #1 =488 (welwitschie podivná) ZAMIACEAE spp. * (II) #1 („cykasy“)	<i>Taxus wallichiana</i> (II) #8 =487 (tis himálajský) <i>Camellia chrysantha</i> (II) #1 (kamélie žlutokvětá) <i>Aquilaria malaccensis</i> (II) #1 (malajské oří dřevo, Lignum Aloes) <i>Welwitschia mirabilis</i> (II) #1 =488 (welwitschie podivná) ZAMIACEAE spp. * (II) #1 („cykasy“)		
PAPAVERACEAE		<i>Mecconopsis regia</i> (III NP) #1						

SMĚRNICE

RADY

92/43/EHS

ze dne 21. května 1992

o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

S ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména článek 130s této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽²⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽³⁾,

vzhledem k tomu, že zachování, ochrana a zlepšování kvality životního prostředí, včetně ochrany přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin je základním cílem v obecném zájmu Společenství, jak uvádí článek 130r Smlouvy;

vzhledem k tomu, že politika a akční program Evropského společenství pro životní prostředí (1987-1992) ⁽⁴⁾ stanoví opatření na ochranu přírody a přírodních zdrojů;

vzhledem k tomu, že hlavním cílem této směrnice je podpořit ochranu biologické rozmanitosti s ohledem na hospodářské, sociální, kulturní a regionální požadavky, představuje tato směrnice příspěvek k obecnému cíli udržitelného rozvoje; že zachování biologické rozmanitosti může v určitých případech vyžadovat udržování nebo přímo podporu určitých lidských činností;

vzhledem k tomu, že na evropském území členských států se stav přírodních stanovišť neustále zhoršuje a stále více druhů je ve volné přírodě vážně ohroženo; že ohrožená stanoviště a druhy představují část přírodního dědictví Společenství a jejich ohrožení má často charakter překračující hranice státu, a je proto nezbytné přijmout opatření na jejich ochranu na úrovni Společenství;

vzhledem k tomu, že s ohledem na ohrožení určitých typů přírodních stanovišť a určitých druhů je nezbytné je klasifikovat tak, aby měly prioritu při včasném provádění opatření na jejich ochranu;

vzhledem k tomu, že je nutno podle stanoveného časového rozvrhu vyhlásit zvláštní oblasti ochrany s cílem vytvořit spojitou evropskou ekologickou síť, aby byla zajištěna ochrana nebo zachování přírodních stanovišť a druhů v zájmu Společenství v odpovídajícím stavu z hlediska jejich ochrany;

vzhledem k tomu, že všechny tyto vyhlášené oblasti včetně těch, které jsou nebo budou klasifikovány jako zvláště chráněná území podle směrnice Rady 79/409/EHS ze dne 2. dubna 1979 o ochraně volně žijících ptáků ⁽⁵⁾, budou zařazeny do spojitě evropské ekologické sítě;

vzhledem k tomu, že je vhodné v každé vyhlášené oblasti ochrany provést nezbytná opatření beroucí ohled na cíle ochrany;

vzhledem k tomu, že lokality vhodné pro vyhlášení jako zvláštní oblasti ochrany jsou navrhovány členskými státy, avšak je kromě toho třeba stanovit postup umožňující, aby ve výjimečných případech byla jako zvláštní oblast ochrany vyhlášena i lokalita, která nebyla navržena členským státem, avšak kterou Společenství považuje za zásadní buď pro zachování, nebo přežití prioritních typů přírodních stanovišť nebo prioritních druhů;

vzhledem k tomu, že musí být přiměřeně hodnoceny veškeré plány a programy, které by mohly významně ovlivnit cíle ochrany v lokalitě, která již byla k ochraně navržena nebo bude navržena v budoucnosti;

vzhledem k tomu, že se uznává, že přijetí opatření na prosazování ochrany prioritních přírodních stanovišť a prioritních druhů v zájmu Společenství je společnou odpovědností všech členských států; že to však může přinést nadměrné finanční zatížení pro některé členské státy způsobené jednak nerovnoměrným rozdělením takových stanovišť a druhů ve Společenství, jednak skutečností, že zásada „znečišťovatel platí“ může mít ve zvláštním případě ochrany přírody jen omezené použití;

vzhledem k tomu, že je byl vysloven souhlas s tím, aby Společenství v takovém výjimečném případě mělo poskytnout příspěvek na spolufinancování ze svých prostředků v rámci objemu finančních zdrojů, který je k dispozici na základě rozhodnutí Společenství;

vzhledem k tomu, že územní plánování a strategie územního rozvoje by měly podporovat péči o krajinné prvky, které mají rozhodující význam pro volně žijící živočichy a planě rostoucí rostliny;

vzhledem k tomu, že by měl být ustaven systém dohledu nad stavem přírodních stanovišť a druhů v působnosti této směrnice z hlediska jejich ochrany;

vzhledem k tomu, že pro některé druhy rostlin a živočichů je třeba vytvořit obecný systém ochrany na doplnění směrnice 79/409/EHS; že by měla být provedena opatření pro péči o některé druhy, pokud je to nutné vzhledem ke stavu jejich ochrany,

a to včetně zákazu určitých metod odchyty nebo usmrcování, přičemž za určitých podmínek mohou být přípustné odchylky;

vzhledem k tomu, že Komise bude pravidelně připravovat souhrnnou zprávu založenou mimo jiné na informacích členských států o uplatňování vnitrostátních předpisů přijatých na základě této směrnice, aby bylo zajištěno sledování jejího provádění;

vzhledem k tomu, že zlepšování vědeckých a technických poznatků je pro provádění této směrnice nezbytné; že v důsledku toho je vhodné podpořit potřebné výzkumné a vědecké práce;

vzhledem k tomu, že přílohy této směrnice by měly být přizpůsobovány dosaženému technickému a vědeckému pokroku; že by měl být stanoven postup, jímž může Rada přílohy pozměňovat;

vzhledem k tomu, že by měl být zřízen regulativní výbor napomáhající Komisi při provádění této směrnice, a zejména při rozhodování o spolufinancování z prostředků Společenství;

vzhledem k tomu, že by měly být přijaty předpisy týkající se doplňujících opatření, kterými by se řídilo opětovné vysazování některých původních druhů živočichů a rostlin do původních areálů rozšíření a případné vysazování nepůvodních druhů;

vzhledem k tomu, že pro účinné provádění této směrnice je nezbytné vzdělávání a všeobecné informace o cílech této směrnice,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Definice

Článek 1

Pro účely této směrnice se:

a) „ochranou“ rozumí všechna opatření, která jsou potřebná pro zachování nebo obnovu přírodních stanovišť a populací volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin v příznivém stavu z hlediska jejich ochrany, jak stanoví definice v písmenech e) a i);

b) „přírodním stanovištěm“ rozumí přírodní nebo přírodě blízká suchozemská nebo vodní oblast vymezená zeměpisnými, abiotickými a biotickými znaky;

c) „typem přírodních stanovišť v zájmu Společenství“ rozumí typy přírodních stanovišť na území uvedeném v článku 2, které:

i) jsou ve svém přirozeném areálu rozšíření ohroženy vymizením, nebo

ii) mají malý přirozený areál rozšíření v důsledku svého ústupu nebo již beztak omezeného výskytu, nebo

iii) představují výjimečné příklady jedné nebo více z následujících pěti biogeografických oblastí: alpské, atlantské, kontinentální, makaronéské a středomořské.

Takové typy stanovišť jsou nebo mohou být uvedeny v příloze I;

d) „prioritními typy přírodních stanovišť“ rozumí typy přírodních stanovišť ohrožené vymizením, které se vyskytují na území uvedeném v článku 2 a za jejichž ochranu má Společenství zvláštní odpovědnost vzhledem k podílu jejich přirozeného areálu rozšíření na území uvedeném v článku 2; tyto prioritní typy přírodních stanovišť jsou v příloze I označeny hvězdičkou (*);

e) „stavem přírodního stanoviště z hlediska ochrany“ rozumí souhrn vlivů, které působí na přírodní stanoviště a na jeho typické druhy, jež mohou ovlivnit jeho dlouhodobé přirozené rozšíření, strukturu a funkce, jakož i dlouhodobé přežívání jeho typických druhů na území uvedeném v článku 2.

Stav přírodního stanoviště z hlediska ochrany se považuje za „příznivý“, pokud:

— jeho přirozený areál rozšíření a plochy, které v rámci tohoto areálu pokrývá, jsou stabilní nebo se zvětšují a

— specifická struktura a funkce, které jsou nezbytné pro jeho dlouhodobé zachování, existují a budou pravděpodobně v dohledné době i nadále existovat a

— stav jeho typických druhů z hlediska ochrany je podle definice uvedené v písmenu i) příznivý;

f) „stanovištěm druhu“ rozumí prostředí definované specifickými abiotickými a biotickými faktory, ve kterém druh žije v kterékoli fázi svého biologického cyklu;

g) „druhy v zájmu Společenství“ rozumí druhy, které na území definovaném v článku 2 jsou:

i) ohrožené, s výjimkou druhů, jejichž přírodní areál rozšíření je na tomto území okrajový a které nejsou ohrožené nebo zranitelné v západním palearktickém regionu, nebo

ii) zranitelné, tj. předpokládá se, že pravděpodobně budou v blízké budoucnosti přesunuty do kategorie ohrožených druhů, pokud na ně budou nadále působit ohrožující faktory,

iii) vzácné, tj. s málo početnými populacemi, které nejsou v současné době ohrožené nebo zranitelné, ale jsou v nebezpečí. Tyto druhy se vyskytují v prostorově omezených oblastech nebo jsou řidce rozptýleny v rozsáhlejších areálech, nebo

iv) endemické a vyžadují zvláštní pozornost z důvodů specifického charakteru jejich stanoviště a/nebo možného dopadu jejich využívání na jejich stanoviště a/nebo možného dopadu jejich využívání na jejich stav z hlediska ochrany.

Takové druhy jsou nebo mohou být uvedeny v příloze II a/nebo příloze IV nebo V;

h) „prioritními druhy“ rozumí druhy uvedené v písm. g) bod i), za jejichž zachování má Společenství zvláštní odpovědnost vzhledem k podílu jejich přirozeného areálu rozšíření na území uvedeném v článku 2; tyto prioritní druhy jsou v příloze II

označeny hvězdičkou (*);

i) „stavem druhu z hlediska ochrany“ rozumí souhrn vlivů působících na příslušný druh, které mohou ovlivnit jeho dlouhodobé rozšíření a početnost jeho populací na území uvedeném v článku 2;

stav druhu z hlediska ochrany bude považován za „příznivý“, jestliže:

— údaje o populační dynamice příslušného druhu naznačují, že se dlouhodobě udržuje jako životaschopný prvek svého přírodního stanoviště, a

— přirozený areál rozšíření druhu není a pravděpodobně nebude v dohledné budoucnosti omezen,

— existují a pravděpodobně budou v dohledné době i nadále existovat dostatečně velká stanoviště k dlouhodobému zachování jeho populací;

j) „lokalitou“ rozumí zeměpisně určené území, jehož plocha je jasně vymezena;

k) „lokalitou významnou pro Společenství“ rozumí lokalita, která v biogeografické oblasti nebo oblastech, k nimž náleží, významně přispívá k udržení nebo obnově stavu přírodního stanoviště uvedeného v příloze I nebo druhu uvedeného v příloze II z hlediska jejich ochrany a může též významně přispívat k soudržnosti sítě NATURA 2000 uvedené v článku 3 a/nebo významně přispívá k udržení biologické rozmanitosti příslušné biogeografické oblasti nebo oblastí.

U druhů živočichů vyskytujících se v rozsáhlých areálech budou lokality významné pro Společenství odpovídat místům v přirozeném areálu rozšíření těchto druhů, jež se vyznačují fyzikálními a biologickými faktory nezbytnými pro jejich život a rozmnožování;

l) „zvláštní oblastí ochrany“ rozumí lokalita významná pro Společenství a vyhlášená členskými státy prostřednictvím právního, správního a/nebo smluvního aktu, u které jsou pro přírodní stanoviště a/nebo populace druhů, pro něž je lokalita určena, uplatněna ochranná opatření nezbytná k jejich zachování nebo obnově ve stavu z hlediska jejich ochrany příznivém;

m) „jedincem“ rozumí živý či mrtvý živočich nebo rostlina z druhů uvedených v příloze IV a V, dále jakákoli část nebo produkt z nich vyrobený, stejně jako jakékoli jiné zboží, u něhož z průvodního dokumentu, obalu nebo značky či označení nebo z jakýchkoli jiných okolností vyplývá, že se jedná o části živočichů nebo rostlin těchto druhů nebo produkt z nich vyrobený;

n) „výborem“ rozumí výbor zřízený podle článku 20.

Článek 2

1. Cílem této směrnice je přispět k zajištění biologické rozmanitosti prostřednictvím ochrany přírodních stanovišť a volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin na evropském území členských států, na které se vztahuje Smlouva.

2. Cílem opatření přijímaných na základě této směrnice je zachování nebo obnova příznivého stavu z hlediska ochrany u přírodních stanovišť, druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin v zájmu Společenství.

3. Opatření přijímaná na základě této směrnice musí brát v úvahu hospodářské, sociální a kulturní požadavky a regionální a místní charakteristiky.

Ochrana přírodních stanovišť a stanovišť druhů

Článek 3

1. Pod názvem NATURA 2000 bude vytvořena spojitá evropská ekologická síť zvláštních oblastí ochrany. Tato síť složená z lokalit s přírodními stanovišti uvedenými v příloze I a stanovišti druhů uvedenými v příloze II umožní zachovat příslušné typy přírodních stanovišť a stanoviště druhů v jejich přirozeném areálu rozšíření ve stavu příznivém z hlediska jejich ochrany nebo popřípadě umožní tento stav obnovit.

Síť NATURA 2000 zahrne i zvláště chráněná území označená členskými státy podle směrnice 79/409/EHS.

2. Každý členský stát přispěje k vytvoření sítě NATURA 2000 v poměru, který odpovídá zastoupení typů přírodních stanovišť a stanovišť druhů uvedených v odstavci 1 na jeho území. Za tímto účelem vymezí každý členský stát v souladu s článkem 4 lokality jako zvláštní oblasti ochrany se zřetelem k cílům stanoveným v odstavci 1.

3. Členské státy budou v případech, kde to budou pokládat za nutné, usilovat o zlepšení ekologické soudržnosti NATURY 2000 udržováním, a kde je to vhodné, rozvojem krajinných prvků, které mají rozhodující význam pro volně žijící živočichy a planě rostoucí rostliny, jak je uvedeno v článku 10.

Článek 4

1. Na základě kritérií stanovených v příloze III (etapa 1) a na základě příslušných vědeckých informací navrhne každý členský stát seznam lokalit, v němž bude uvedeno, jaké typy přírodních stanovišť z přílohy I a jaké druhy z přílohy II, původní pro toto území, se na jednotlivých lokalitách vyskytují. U druhů živočichů, které obývají rozsáhlé oblasti, musí tyto lokality odpovídat místům v přirozeném areálu rozšíření těchto druhů s takovými fyzikálními nebo biologickými faktory, jež jsou nezbytné pro jejich život a rozmnožování. Pro vodní druhy obývající rozsáhlé oblasti se taková místa navrhnou jen tam, kde existují jasně vymezená území s přírodními a biologickými faktory nezbytnými pro život a rozmnožování těchto druhů. Kde je to vhodné, mohou členské státy navrhnout úpravu seznamu na základě výsledků sledování uvedeného v článku 11.

Seznam spolu s informacemi o každé lokalitě musí být do tří let po zveřejnění této směrnice předložen Komisi. Informace budou zahrnovat mapu lokality, její název, zeměpisnou polohu, rozlohu a údaje vyplývající z uplatnění kritérií vyjmenovaných v příloze III (etapa 1) v úpravě stanovené Komisí a v souladu s postupem podle článku 21.

2. Na základě kritérií stanovených v příloze III (etapa 2) a v rámci jak každé z pěti biogeografických oblastí uvedených

v čl. 1 písm. c) bod iii), tak celého území uvedeného v čl. 2 odst. 1, vypracuje Komise po dohodě s každým členským státem návrh seznamu lokalit významných pro Společenství, které vybere ze seznamů členských států, na nichž se vyskytuje jeden nebo více prioritních typů přírodních stanovišť nebo prioritních druhů.

Členské státy, kde lokality s výskytem jednoho nebo více typů prioritních přírodních stanovišť a prioritních druhů představují více než 5 % rozlohy jejich území, mohou po dohodě s Komisí požádat, aby kritéria uvedená v příloze III (etapa 2) byla pro jejich území při výběru všech lokalit významných pro Společenství uplatněna poněkud pružněji.

Seznam lokalit vybraných jako lokality významné pro Společenství, na nichž se vyskytuje jeden nebo více typů prioritních přírodních stanovišť nebo prioritních druhů, přijme Komise postupem podle článku 21.

3. Seznam uvedený v odstavci 2 bude vypracován do 6 let od oznámení této směrnice.

4. Jakmile je lokalita významná pro Společenství přijata postupem podle odstavce 2, vyhlásí příslušný členský stát co nejdříve a nejpozději do šesti let tuto lokalitu jako zvláštní oblast ochrany a podle významu lokality stanoví priority pro uchování nebo obnovu příznivého stavu z hlediska ochrany u typu přírodního stanoviště uvedeného v příloze I nebo druhu uvedeného v příloze II a pro ekologickou soudržnost sítě NATURA 2000 a také podle toho, jak jsou tyto lokality ohroženy postupným znehodnocováním nebo zničením.

5. Jakmile je některá lokalita zařazena do seznamu uvedeného v třetím pododstavci odstavce 2, vztahuje se na ni ustanovení čl. 6 odst. 2, 3 a 4.

Článek 5

1. Ve výjimečných případech, kde Společenství shledá, že státní seznam uvedený v čl. 4 odst. 1 neuvádí lokalitu, která je místem výskytu prioritního typu přírodního stanoviště nebo prioritního druhu a která je podle příslušných a spolehlivých vědeckých informací považována za nezbytnou pro zachování tohoto typu prioritního přírodního stanoviště nebo pro přežití tohoto prioritního druhu, budou mezi členským státem a Komisí zahájeny dvoustranné konzultace za účelem porovnání vědeckých údajů použitých oběma stranami.

2. Jestliže ani po uplynutí konzultačního období trvajícího nejdéle šest měsíců nedojde k vyřešení sporu, předloží Komise Radě návrh na výběr této lokality jako lokality významné pro Společenství.

3. Rada se usnese jednomyslně do tří měsíců ode dne, kdy jí byl návrh předán.

4. V průběhu konzultačního období a až do rozhodnutí Rady se na příslušnou lokalitu vztahuje ustanovení čl. 6 odst. 2.

Článek 6

1. Pro zvláštní oblasti ochrany stanoví členské státy nezbytná ochranná opatření zahrnující v případě potřeby odpovídající plány péče vypracované speciálně pro dané lokality nebo integrované do jiných plánů rozvoje a vhodná opatření právního, správního nebo smluvního charakteru, která odpovídají ekologickým požadavkům typů přírodních stanovišť uvedených v příloze I a druhů uvedených v příloze II, jež se na těchto lokalitách vyskytují.

2. Členské státy přijmou vhodná opatření, aby v oblastech zvláštní ochrany vyloučily poškozování přírodních stanovišť a stanovišť druhů ani k vyrušování druhů, pro něž jsou tato území určena, pokud by takové vyrušování mohlo být významné ve vztahu k cílům této směrnice.

3. Jakýkoli plán nebo projekt, který s určitou lokalitou přímo nesouvisí nebo není pro péči o ni nezbytný, avšak bude mít pravděpodobně na tuto lokalitu významný vliv, a to buď samostatně, nebo v kombinaci s jinými plány nebo projekty, podléhá odpovídajícímu posouzení jeho důsledků pro lokalitu z hlediska cílů její ochrany. S přihlédnutím k výsledkům uvedeného hodnocení důsledků pro lokalitu a s výhradou odstavce 4 schválí příslušné orgány příslušného státu tento plán nebo projekt teprve poté, co se ujistí, že nebude mít nepříznivý účinek na celistvost příslušné lokality, a co si v případě potřeby opatří stanovisko široké veřejnosti.

4. Pokud navzdory negativnímu výsledku posouzení důsledků pro lokalitu musí být určitý plán nebo projekt z naléhavých důvodů převažujícího veřejného zájmu, včetně důvodů sociálního a ekonomického charakteru, přesto uskutečněn a není-li k dispozici žádné alternativní řešení, zajistí členský stát veškerá kompenzační opatření nezbytná pro zajištění ochrany celkové soudržnosti sítě NATURA 2000. O přijatých kompenzačních opatřeních uvědomí Komisi.

Jestliže se na dotyčné lokalitě vyskytují prioritní typy přírodních stanovišť a/nebo prioritní druhy, pak mohou být uplatněny pouze důvody související s ochranou lidského zdraví a veřejné bezpečnosti s nesporně příznivými důsledky mimořádného významu pro životní prostředí nebo jiné naléhavé důvody převažujícího veřejného zájmu podle stanoviska Komise.

Článek 7

Povinnosti vyplývající z ustanovení čl. 6 odst. 2, 3 a 4 této směrnice nahrazují povinnosti vyplývající z první věty čl. 4 odst. 4 směrnice 79/409/EHS, pokud jde o území označená podle čl. 4 odst. 1 nebo obdobně uznaná podle čl. 4 odst. 2 uvedené směrnice, a to ode dne provádění této směrnice nebo ode dne označení nebo uznání členským státem podle směrnice 79/409/EHS, podle toho, které datum je pozdější.

Článek 8

1. Současně s návrhy lokalit, které přicházejí v úvahu pro vyhlášení jako zvláštní oblasti ochrany a které jsou místem výskytu prioritních typů přírodních stanovišť a/nebo prioritních druhů, zašlou členské státy Komisi své případné odhady týkající se spolufinancování z prostředků Společenství, jež považují za potřebné pro splnění svých povinností podle čl. 6 odst. 1.

2. V dohodě s každým příslušným členským státem stanoví Komise pro lokality významné pro Společenství, pro než se žádá o spolufinancování, taková opatření, která jsou nezbytná pro zachování nebo znovuoobnovení příznivého stavu prioritních typů přírodních stanovišť a prioritních druhů z hlediska jejich ochrany v příslušných lokalitách, jakož i celkové náklady plynoucí z těchto opatření.

3. Komise po dohodě s příslušnými členskými státy posoudí financování, včetně spolufinancování, požadované na realizaci postupů zmíněných v odstavci 2, přičemž mimo jiné vezme v úvahu koncentraci typů prioritních přírodních stanovišť a/nebo prioritních druhů na území dotyčného členského státu a relativní náklady, jež si požadovaná opatření vyžádají.

4. Na základě hodnocení uvedeného v odstavcích 2 a 3 a s ohledem na dostupné finanční zdroje v rámci příslušných nástrojů Společenství pro financování přijme Komise v souladu s postupem podle článku 21 akční program zahrnující opatření na různém stupni priorit včetně spolufinancování, která je nutno přijmout, pokud lokalita byla vyhlášena jako zvláštní oblast ochrany podle čl. 4 odst. 4.

5. Opatření, která nebyla pro nedostatek finančních zdrojů zahrnuta do výše uvedeného akčního programu, jakož i opatření, která byla do výše uvedeného akčního programu zařazena, avšak neobdržela potřebné finanční prostředky ze spolufinancování nebo byla spolufinancována pouze částečně, budou znovu posouzena postupem podle článku 21 v souvislosti s přehodnocením akčního programu, které se provádí každé dva roky, a jejich realizace může být členskými státy do té doby odložena. Uvedené přehodnocení musí brát v úvahu případnou novou situaci příslušné lokality.

6. Na územích, kde dojde k odkladu opatření závislých na spolufinancování, upustí členské státy od jakýchkoli nových opatření, jejichž důsledkem by mohlo být poškození těchto území.

Článek 9

Komise v souladu s postupem stanoveným v článku 21 pravidelně přezkoumává, jak síť NATURA 2000 přispívá k dosažení cílů stanovených v člincích 2 a 3. V této souvislosti může být zvažováno zrušení klasifikace určité lokality jako zvláštní oblasti ochrany v případě, kde je to zabezpečeno přírodním vývojem zjištěným jako výsledek sledování podle článku 11.

Článek 10

Členské státy, kde to považují za nezbytné, usilují o to, aby při územním plánování a ve svých strategiích územního rozvoje, a zejména s ohledem na zlepšení ekologické soudržnosti sítě NATURA 2000 podpořily péči o krajinné prvky, které mají rozhodující význam pro volně žijící živočichy a planě rostoucí rostliny.

Takové prvky jsou ty, které s ohledem na svou lineární a nepřetržitou strukturu (jako např. řeky a jejich břehy nebo tradiční způsoby vyznačování okrajů polí) nebo na svoji funkci „nášlapných kamenů“ neboli spojovacích ostrůvků (jako např. rybníky nebo malé remízky) mají zásadní význam pro migraci, šíření a výměnu genetické informace volně žijících druhů.

Článek 11

Členské státy sledují stav přírodních stanovišť a druhů zmíněných v článku 2 z hlediska jejich ochrany se zvláštním zřetelem na prioritní typy přírodních stanovišť a prioritní druhy.

Ochrana druhů

Článek 12

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření pro vytvoření systému přísné ochrany živočišných druhů uvedených v příloze IV a) v jejich přirozeném areálu rozšíření, který zakazuje:

- a) veškeré formy úmyslného odchytu nebo usmrcování jedinců těchto druhů v přírodě;
- b) úmyslné vyrušování těchto druhů, zejména v období rozmnožování, výchovy mláďat, přezimování a migrace;
- c) úmyslné ničení nebo sběr jejich vajec z volné přírody;
- d) poškozování nebo ničení míst rozmnožování nebo míst odpočinku.

2. U těchto druhů členské státy zakáží držení a chov, dopravu a prodej nebo výměnu a nabízení za účelem prodeje nebo výměny jedinců odebraných z volné přírody s výjimkou jedinců, kteří byli z přírody legálně odebráni ještě před prováděním této směrnice.

3. Zákazy uvedené v odst. 1 písm. a) a písm. b) a odstavci 2 platí pro všechna životní stadia živočichů, na něž se vztahuje tento článek.

4. Členské státy zřídí systém sledování nahodilého odchytu a usmrcování druhů živočichů uvedených v příloze IV a). Na základě shromážděných údajů uskuteční členské státy další výzkum nebo přijmou ochranná opatření, aby zajistily, že nahodilý odchyt a usmrcování nebudou mít na příslušný druh významný negativní dopad.

Článek 13

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření pro vytvoření systému přísné ochrany rostlinných druhů uvedených v příloze IV b), který zakazuje:

a) úmyslné vyrývání, sběr, vyřezávání, vytrhávání nebo ničení takových rostlin v jejich přirozeném areálu rozšíření ve volné přírodě;

b) držení, dopravu a prodej nebo výměnu a nabízení za účelem prodeje nebo výměny jedinců těchto druhů odebraných z volné přírody s výjimkou těch, kteří byli z přírody odebráni legálně ještě před prováděním této směrnice.

2. Zákazy uvedené v odst. 1 písm. a) a písm. b) platí pro všechna životní stadia biologického cyklu rostlin, na něž se vztahuje tento článek.

Článek 14

1. Pokud to na základě sledování podle článku 11 pokládají členské státy za nezbytné, přijmou opatření zajišťující, že odebrání jedinců druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin uvedených v příloze V z volné přírody, jakož i jejich využívání bude slučitelné se zachováním jejich příznivého stavu z hlediska jejich ochrany.

2. Pokud jsou taková opatření pokládána za nezbytná, musí zahrnovat další sledování podle článku 11. Taková opatření mohou mimo jiné zahrnovat zejména:

- nařízení týkající se vstupu na určitá území,
- dočasný nebo místní zákaz odebrání jedinců z volné přírody a využívání určitých populací,
- regulace období a/nebo metod tohoto odebrání jedinců,
- uplatňování pravidel lovu a rybolovu při odebrání jedinců, která berou v úvahu ochranu takových populací,
- vytvoření systému povolení k odebrání jedinců nebo systému kvót,
- regulace nákupu, prodeje, nabízení za účelem prodeje, držení za účelem prodeje nebo dopravy za účelem prodeje jedinců,
- chov druhů živočichů v zajetí, jakož i umělé rozmnožování druhů rostlin za přísně kontrolovaných podmínek tak, aby tato opatření omezila odebrání jedinců z volné přírody,
- hodnocení účinků přijatých opatření.

Článek 15

Pokud jde o odchyt nebo usmrcování druhů volně žijících živočichů uvedených v příloze V a) a v případech, kdy jsou v souladu s článkem 16 uplatněny odchylky při odebrání, odchytu nebo usmrcování druhů uvedených v příloze IV a), zakáží členské státy použití veškerých nevýběrových prostředků schopných způsobit vymizení populací těchto druhů v místním měřítku nebo vážné narušení populací těchto druhů, a to zejména:

- a) použití prostředků pro odchyt a usmrcování uvedených v příloze VI a);
- b) jakékoli formy odchytu a usmrcování z dopravních prostředků uvedených v příloze VI b).

Článek 16

1. Neexistuje-li žádné jiné uspokojivé řešení a za podmínky, že populace příslušného druhu přetrvávají navzdory udělené odchylce ve svém přirozeném areálu rozšíření bez negativního ovlivnění v dobrém stavu z hlediska jejich ochrany, mohou se členské státy odchýlit od ustanovení článků 12, 13, 14 a čl. 15 písm. a) a b):

- a) v zájmu ochrany volně žijících živočichů, planě rostoucích rostlin a ochrany přírodních stanovišť;
- b) v zájmu prevence závažných škod, zejména na úrodě, dobytku, lesích, rybolovu, vodách a ostatních typech majetku;
- c) v zájmu zdraví lidí a veřejné bezpečnosti nebo z jiných naléhavých důvodů převažujícího veřejného zájmu, včetně důvodů sociálního a ekonomického charakteru a s nesporně příznivými důsledky pro životní prostředí;
- d) pro účely výzkumu a vzdělání, opětovného osídlení určitého území populací druhu nebo vysazení v původním areálu druhu a chovu a pěstování nezbytných pro tyto účely, včetně umělého rozmnožování rostlin;
- e) aby za přísně kontrolovaných podmínek v omezeném rozsahu a na základě výběru povolily odebrání nebo držení omezeného a příslušnými státními orgány stanoveného počtu jedinců určitých druhů uvedených v příloze IV.

2. Členské státy předloží Komisi každé dva roky zprávu o odchylkách podle odstavce 1 v úpravě stanovené výborem. Komise vydá své stanovisko k těmto odchylkám nejdéle do 12 měsíců po obdržení zprávy a uvědomí o něm výbor.

3. Zpráva musí uvést:

- a) druhy, které jsou předmětem odchylek, a důvod odchylky včetně povahy rizika, s případným odkazem na odmítnuté alternativy a použité vědecké údaje;

- b) prostředky, zařízení nebo metody povolené pro odchyt nebo usmrcování druhů živočichů a důvody pro jejich použití;
- c) kdy a kde se takové odchylky povolují;
- d) orgány oprávněné vyhlásit a kontrolovat, zda byly stanovené podmínky dodrženy, a rozhodovat o tom, jaké prostředky, zařízení nebo metody mohou být použity, v rámci jakých omezení a kterými institucemi a osobami byly pověřeny realizací opatření;
- e) použitá kontrolní opatření a získané výsledky.

Zprávy

Článek 17

1. Každých šest let ode dne uplynutí lhůty uvedené v článku 23 vypracují členské státy zprávu o provádění opatření přijatých podle této směrnice. Zpráva musí obsahovat zejména informace o ochranných opatřeních uvedených v čl. 6 odst. 1, jakož i zhodnocení vlivu těchto opatření na stav typů přírodních stanovišť uvedených v příloze I a druhů uvedených v příloze II z hlediska jejich ochrany a hlavní výsledky sledování podle článku 11. Zpráva bude v úpravě stanovené výborem předložena Komisi a zpřístupněna veřejnosti.

2. Na základě zpráv podle odstavce 1 vypracuje Komise souhrnnou zprávu. Zpráva musí obsahovat odpovídající zhodnocení dosaženého pokroku a zejména příspěvku sítě NATURA 2000 k dosažení cílů podle článku 3. Část návrhu zprávy, která se týká informací poskytnutých členskými státy, bude příslušnému členskému státu postoupena k ověření. Po předložení zprávy výboru zveřejní Komise její konečnou verzi nejpozději do dvou let od obdržení zpráv podle odstavce 1 a zašle ji členským státům, Evropskému parlamentu, Radě a Hospodářskému a sociálnímu výboru.

3. Členské státy mohou označit chráněná území vyhlášená v souladu s touto směrnicí tabulemi Společenství navrženými pro tyto účely výborem.

Výzkum

Článek 18

1. Členské státy a Komise podpoří nezbytnou výzkumnou a vědeckou práci se zřetelem k cílům uvedeným v článku 2 a k povinnosti podle článku 11. Za účelem náležité koordinace výzkumu prováděného na úrovni členských států a na úrovni Společenství si budou vyměňovat příslušné informace.

2. Zvláštní pozornost musí být věnována podpoře vědecké práce nezbytné pro provádění ustanovení článků 4 a 10 a podpoře spolupráce členských států při výzkumu překračujícím hranice států.

Postup pro změny příloh

Článek 19

Změny, které jsou nezbytné pro přizpůsobení příloh I, II, III, V a VI technickému a vědeckému pokroku, přijme Rada na návrh Komise kvalifikovanou většinou.

Změny, které jsou nezbytné pro přizpůsobení přílohy IV technickému a vědeckému pokroku, přijme Rada na návrh Komise jednomyslně.

Výbor

Článek 20

Komisi je nápomocen výbor složený ze zástupců členských států, kterému předsedá zástupce Komise.

Článek 21

1. Zástupce Komise předloží výboru návrh opatření, která mají být přijata. Výbor zaujme stanovisko k návrhu ve lhůtě, kterou může předseda stanovit podle naléhavosti věci. Stanovisko se přijímá většinou podle čl. 148 odst. 2 Smlouvy pro přijímání rozhodnutí, která má Rada přijímat na návrh Komise. Hlasům zástupců členských států ve výboru je přidělena váha stanovená v uvedeném článku. Předseda nehlasuje.

2. Komise zamýšlená opatření přijme, jsou-li v souladu se stanoviskem výboru. Pokud zamýšlená opatření nejsou v souladu se stanoviskem výboru nebo výbor žádné stanovisko nezaujme, předloží Komise Radě neprodleně návrh opatření, která mají být přijata. Rada se usnese kvalifikovanou většinou.

Pokud se Rada neusnese do tří měsíců ode dne, kdy jí byl návrh předán, přijme navrhovaná opatření Komise.

Doplňující ustanovení

Článek 22

Při provádění ustanovení této směrnice členské státy:

a) zkoumají vhodnost opětovného vysazení druhů uvedených v příloze IV do původních areálů rozšíření na daném území, což by mohlo přispět k jejich ochraně za předpokladu, že zkoumání, které vezme v úvahu také zkušenosti získané v jiných členských státech nebo kdekoli jinde, povede k závěru, že toto opětovné vysazení účinně přispívá k obnově příznivého stavu těchto druhů z hlediska jejich ochrany a že bude provedeno teprve po náležitě konzultaci s příslušnou veřejností;

b) zajistí, aby záměrné vysazení jakéhokoli druhu do volné přírody, který není na jejich území původní, bylo řízeno tak, aby nedošlo k poškození přírodních stanovišť v jejich přirozeném areálu rozšíření nebo původních volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin. Jestliže to považují za nezbytné, členské státy takové vysazování zakáží. O výsledcích provedeného hodnocení musí být uvědomen výbor;

c) podporují vzdělávání a poskytování všeobecných informací o potřebě chránit druhy a stanoviště volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin a chránit přírodní stanoviště. Závěrečná ustanovení

Článek 23

1. Členské státy přijmou právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do dvou let od jejího oznámení. Uvědomí o nich Komisi.

2. Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

3. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 24

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne 21. května 1992.

Za Radu

předseda

Arlindo MARQUES CUNHA

NAŘÍZENÍ
EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

(ES) č. 852/2004

ze dne 29. dubna 2004

o hygieně potravin

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 95 a čl. 152 odst. 4 písm. b) této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s postupem podle článku 251 Smlouvy ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Dosažení vysoké úrovně ochrany lidského života a zdraví je jedním ze základních cílů potravinového práva, jak je stanoveno v nařízení (ES) č. 178/2002 (4). Uvedené nařízení rovněž stanoví další jednotné zásady a definice pro potravinové právo na vnitrostátní úrovni a na úrovni Společenství, včetně cíle dosáhnout volného pohybu potravin ve Společenství.

(2) Směrnice Rady 93/43/EHS ze dne 14. června 1993 o hygieně potravin ⁽⁵⁾ se stanoví obecná hygienická pravidla pro potraviny a postupy pro ověřování dodržování těchto pravidel.

(3) Zkušenosti prokázaly, že tato pravidla a postupy jsou spolehlivým základem pro zajištění bezpečnosti potravin. V rámci společné zemědělské politiky bylo přijato mnoho směrnic s cílem stanovit zvláštní hygienická pravidla pro výrobu produktů uvedených v příloze I Smlouvy a pro jejich uvádění na trh. Tato hygienická pravidla snížila překážky pro obchod s dotyčnými produkty, čímž přispěla k vytvoření vnitřního trhu a zároveň zajišťovala vysokou úroveň ochrany veřejného zdraví.

(4) S ohledem na veřejné zdraví obsahují tato pravidla a postupy jednotné zásady, zejména zásady týkající se odpovědnosti výrobců a příslušných orgánů, strukturní, provozní a hygienické požadavky na zařízení, postupy schvalování zařízení, požadavky na skladování a přepravu a požadavky na označení zdravotní nezávadnosti.

(5) Tyto zásady tvoří společný základ pro hygienickou výrobu všech potravin, včetně produktů živočišného původu uvedených v příloze I Smlouvy.

(6) Vedle tohoto společného základu jsou pro některé potraviny nezbytná zvláštní hygienická pravidla. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu ⁽⁶⁾, stanoví tato pravidla.

(7) Hlavním cílem nových obecných a zvláštních hygienických pravidel je zajistit vysokou úroveň ochrany spotřebitele s ohledem na bezpečnost potravin.

(8) Pro zajištění bezpečnosti potravin od prvovýroby až po uvedení na trh nebo vývoz včetně je nezbytný integrovaný přístup. Každý provozovatel potravinářského podniku v celém potravinovém řetězci by měl zajišťovat, aby nedošlo k ohrožení bezpečnosti potravin.

(9) Pravidla Společenství by se neměla vztahovat na prvovýrobu pro soukromé domácí použití ani na domácí přípravu potravin, na manipulaci s nimi nebo na jejich skladování pro soukromou domácí spotřebu. Navíc by se měla vztahovat pouze na podniky, jejichž koncepce předpokládá určitou kontinuitu činností a určitý stupeň organizace.

(10) Rizika pro potraviny existující na úrovni prvovýroby by měla být identifikována a vhodným způsobem omezoována, aby bylo zajištěno dosažení cílů tohoto nařízení. Avšak v případě, kdy provozovatel potravinářského podniku dodává malá množství vlastních produktů z prvovýroby konečnému spotřebiteli nebo místnímu maloobchodu, je vhodné chránit veřejné zdraví vnitrostátním právem především z důvodu úzkého vztahu výrobce a spotřebitele.

(11) Všeobecné použití zásad analýzy rizik a kritických kontrolních bodů (HACCP) na prvovýrobu dosud není proveditelné. Pokyny pro správnou praxi by měly podpořit používání vhodných hygienických postupů. Podle potřeby by však měly být tyto pokyny doplněny zvláštními hygienickými pravidly pro prvovýrobu. Hygienické požadavky na prvovýrobu a související postupy by se měly lišit od požadavků na jiné postupy.

(12) Bezpečnost potravin závisí na několika faktorech: v právních předpisech by měly být stanoveny minimální hygienické požadavky, dodržování požadavků by mělo být u provozovatelů potravinářských podniků kontrolováno úředními kontrolami a provozovatelé potravinářských podniků by měli zavést a provádět programy bezpečnosti potravin a postupy založené na zásadách HACCP.

(13) Úspěšné provádění postupů založených na zásadách HACCP vyžaduje plnou spolupráci a zapojení

zaměstnanců potravinářských podniků. Zaměstnanci by proto měli být školeni. Systém HACCP je nástroj, který má pomoci provozovatelům potravinářských podniků dosáhnout vyšší úrovně bezpečnosti potravin. Systém HACCP by neměl být považován za metodu samoregulace a neměl by nahrazovat úřední kontroly.

(14) Ačkoli by se požadavek zavést postupy založené na zásadách HACCP neměl hned od počátku vztahovat na prvovýrobu, bude možnost jeho rozšíření jednou ze součástí přezkumu, které Komise provede v rámci následného provádění tohoto nařízení. Je však vhodné, aby členské státy vedly provozovatele na úrovni prvovýroby k tomu, aby takové zásady uplatňovali v nejvyšší možné míře.

(15) Požadavky systému HACCP by měly brát v úvahu zásady obsažené v Codex alimentarius. Měly by být dostatečně pružné, aby byly použitelné ve všech situacích, včetně malých podniků. Zejména je nezbytné připustit, že u určitých potravinářských podniků nelze identifikovat kritické kontrolní body a že v některých případech může správná hygienická praxe nahradit monitorování kritických kontrolních bodů. Podobně požadavek stanovení „kritických limitů“ neznamená, že je nezbytné stanovit pro každý případ číselný limit. Vedle toho by požadavky na uchovávání dokladů měly být pružné, aby nevedly k nepřiměřené zátěži pro velmi malé podniky.

(16) Pružnost je také na místě, aby bylo možné pokračovat v používání tradičních metod v jakékoli fázi výroby, zpracování nebo distribuce potravin, a ve vztahu ke strukturálním požadavkům na zařízení. Pružnost je zvláště důležitá pro regiony ovlivněné zvláštními zeměpisnými omezeními, včetně nejvzdálenějších regionů podle čl. 299 odst. 2 Smlouvy. Pružnost by však neměla ohrožovat cíle týkající se hygieny potravin. Navíc by měly být postupy dovolující členským státům využít pružnosti zcela průhledné, neboť všechny potraviny vyrobené v souladu s hygienickými pravidly budou ve volném oběhu v celém Společenství. Mělo by být stanoveno, aby byly případné rozdíly názorů řešeny diskusí v rámci Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat, zřízeného nařízením (ES) č. 178/2002.

(17) Provádění hygienických pravidel může být vedeno stanovením cílů, například snížením obsahu patogenů nebo stanovením pracovních charakteristik. Je tedy nezbytné stanovit pro tento účel postupy. Takové cíle by doplnily stávající potravinové právo, například nařízení Rady (EHS) č. 315/93 ze dne 8. února 1993, kterým se stanoví postupy Společenství pro kontrolu kontaminujících látek v potravinách⁽¹⁾, které předpokládá stanovení nejvyšších přípustných množství určitých kontaminujících látek, a nařízení (ES) č. 178/2002, které stanoví zakazují uvádět na trh potraviny, které nejsou bezpečné, a stanoví vytvoření jednotného základu pro používání zásady předběžné opatrnosti.

(18) Měla by být zajištěna úzká a účinná spolupráce mezi Komisí a členskými státy v rámci Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat s cílem zohledňovat technický a vědecký pokrok. Toto nařízení přihlíží k mezinárodním závazkům v Dohodě WTO o uplatňování sanitárních a fytosanitárních opatření a k mezinárodním normám bezpečnosti potravin obsaženým v Codex alimentarius.

(19) Registrace zařízení a spolupráce provozovatelů potravinářských podniků jsou nezbytné pro to, aby mohly příslušné orgány účinně provádět úřední kontroly.

(20) Sledovatelnost potravin a složek potravin v rámci potravinového řetězce je základním prvkem v zajišťování bezpečnosti potravin. Nařízení (ES) č. 178/2002 obsahuje pravidla pro zajištění sledovatelnosti potravin a složek potravin a stanoví postup pro přijetí prováděcích pravidel, aby se tyto zásady mohly používat v určitých odvětvích.

(21) Potraviny dovážené do Společenství by měly být v souladu se všeobecnými požadavky stanovenými nařízením (ES) č. 178/2002 nebo splňovat pravidla, která jsou rovnocenná s pravidly Společenství. Toto nařízení definuje některé zvláštní hygienické požadavky na potraviny dovážené do Společenství.

(22) Potraviny vyvážené ze Společenství do třetích zemí musí být v souladu s obecnými požadavky stanovenými nařízením (ES) č. 178/2002. Toto nařízení definuje určité zvláštní hygienické požadavky na potraviny vyvážené ze Společenství.

(23) Právní předpisy Společenství pro hygienu potravin by se měly zakládat na vědeckých doporučeních. Proto by v případě potřeby měly být vedeny konzultace s Evropským úřadem pro bezpečnost potravin.

(24) Vzhledem k tomu, že toto nařízení nahrazuje směrnici 93/43/EHS, měla by být uvedena směrnice zrušena.

(25) Požadavky tohoto nařízení by neměly být použitelné, dokud nevstoupí v platnost všechny nové právní předpisy o hygieně potravin. Je rovněž vhodné stanovit, aby byla nová pravidla použitelná nejdříve po osmnácti měsících od dne, kdy vstoupí v platnost, aby se dotčená odvětví měla čas přizpůsobit.

(26) Opatření nezbytná k provedení tohoto nařízení by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi⁽¹⁾,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Oblast působnosti

1. Toto nařízení stanoví obecná pravidla pro hygienu potravin vztahující se na provozovatele potravinářských

podniků, přičemž přihlíží především k těmto zásadám:

- a) primární odpovědnost za bezpečnost potravin nese provozovatel potravinářského podniku;
 - b) je nezbytné zajistit bezpečnost potravin v celém potravinovém řetězci, počínaje prvovýrobou;
 - c) je důležité, aby u potravin, které nelze bezpečně skladovat při okolní teplotě, zejména u mražených potravin, nebyl porušen chladicí řetězec;
 - d) všeobecné používání postupů založených na zásadách HACCP spolu s používáním správné hygienické praxe by mělo posílit odpovědnost provozovatelů potravinářských podniků;
 - e) pokyny pro správnou praxi jsou hodnotným nástrojem, který napomůže provozovatelům potravinářských podniků na všech úrovních potravinového řetězce dodržet pravidla hygieny potravin a používat zásady HACCP;
 - f) je nezbytné stanovit mikrobiologická kritéria a požadavky na kontrolu teploty, založené na vědeckém posouzení rizika;
 - g) je nezbytné zajistit, aby dovážené potraviny odpovídaly alespoň týmž nebo rovnocenným hygienickým normám jako produkty vyráběné ve Společenství.
- Toto nařízení se použije na všechny fáze výroby, zpracování a distribuce potravin a na vývoz. Nejsou jím dotčeny specifitější požadavky týkající se hygieny potravin.

2. Toto nařízení se nevztahuje na

- a) prvovýrobu pro soukromé domácí použití;
- b) domácí přípravu potravin, manipulaci s nimi nebo na jejich skladování pro soukromou domácí spotřebu;
- c) případy, kdy výrobce přímo dodává malá množství vlastních produktů z prvovýroby konečnému spotřebiteli nebo místnímu maloobchodu, který je přímo dodává konečnému spotřebiteli;
- d) sběrná střediska a koželužny, které spadají do definice potravinářského podniku pouze proto, že nakládají se surovinou pro výrobu želatiny nebo kolagenu.

3. Členské státy stanoví v rámci vnitrostátních právních předpisů pravidla pro činnosti uvedené v odst. 2 písm. c). Tato vnitrostátní pravidla směřují k dosažení cílů tohoto nařízení.

Článek 2

Definice

1. Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- a) „hygienou potravin“ (dále jen „hygiena“) opatření a podmínky nezbytné pro omezování nebezpečí a pro zajištění vhodnosti potravin k lidské spotřebě s přihlédnutím k jejímu určenému použití;
- b) „produkty prvovýroby“ produkty z prvovýroby včetně produktů rostlinné výroby, živočišné výroby, lovu a rybolovu;
- c) „zařízením“ jakákoli jednotka potravinářského podniku;
- d) „příslušným orgánem“ ústřední orgán členského státu pověřený zajišťováním dodržování požadavků tohoto nařízení nebo jakýkoli jiný orgán, jemuž uvedený ústřední orgán tuto pravomoc svěřil; podle potřeby se jím rozumí také odpovídající orgán třetí země;
- e) „rovnocenným“ ve vztahu k různým systémům: schopný plnit tytéž cíle;
- f) „kontaminací“ přítomnost nebo vnášení nebezpečí;
- g) „pitnou vodou“ voda splňující minimální požadavky stanovené ve směrnici Rady 98/83/ES ze dne 3. listopadu 1998 o jakosti vody určené k lidské spotřebě⁽¹⁾;
- h) „čistou mořskou vodou“ přírodní, umělá nebo přečištěná mořská nebo brakická voda, která neobsahuje mikroorganismy, škodlivé látky ani toxický mořský plankton v množství, jež by mohlo přímo nebo nepřímo ovlivnit hygienickou jakost potravin;
- i) „čistou vodou“ čistá mořská voda a sladká voda podobné jakosti;
- j) „prvním balením“ umístění potravin do prvního obalu nebo první nádoby, které přicházejí do přímého styku s dotýčnou potravinou, jakož i tento první obal nebo první nádoba;
- k) „dalším balením“ umístění jedné nebo více potravin v prvním obalu do další nádoby, jakož i tato další nádoba;
- l) „hermeticky uzavřenou nádobou“ nádoba navržená a určená k ochraně proti pronikání nebezpečí;
- m) „zpracováním“ jakákoli činnost podstatně měnící původní produkt, včetně zahřívání, uzení, nakládání, zrání, sušení,

marinování, extrahování, extrudování nebo kombinace uvedených postupů;

n) „nezpracovanými produkty“ potraviny, které nebyly zpracovány, včetně produktů, které byly děleny, porcovány, odseknuty, plátkovány, vykostěny, rozsekány, zbaveny kůže, rozdrčeny, nakrájeny, očištěny, ořezány, vyloupány, rozemlety, zchlazeny, zmrazeny, hluboce zmrazeny nebo rozmrazeny;

o) „zpracovanými produkty“ potraviny získané zpracováním nezpracovaných produktů. Tyto produkty mohou obsahovat složky, které jsou nezbytné pro jejich výrobu nebo jim dávají zvláštní vlastnosti.

2. Použijí se rovněž definice stanovené v nařízení (ES) č. 178/2002.

3. V přílohách tohoto nařízení se pojmy „je-li to nezbytné“, „popřípadě“, „odpovídající“ a „podle potřeby“ rozumí je-li to nezbytné, popřípadě, odpovídající a podle potřeby pro dosažení cílů tohoto nařízení.

KAPITOLA II

POVINNOSTI PROVOZOVATELŮ POTRAVINÁŘSKÝCH PODNIKŮ

Článek 3

Obecná povinnost

Provozovatel potravinářského podniku zajistí, aby ve všech fázích výroby, zpracování a distribuce potraviny pod jeho kontrolou splňovaly odpovídající hygienické požadavky stanovené v tomto nařízení.

Článek 4

Obecné a zvláštní hygienické požadavky

1. Provozovatelé potravinářských podniků zabývajících se prvovýrobou a souvisejícími postupy uvedenými v příloze I dodržují obecná hygienická pravidla stanovená v části A přílohy I a všechny zvláštní požadavky stanovené nařízením (ES) č. 853/2004.

2. Provozovatelé potravinářských podniků provádějících činnosti v jakékoli fázi výroby, zpracování a distribuce potravin, které následují po fázích, na něž se vztahuje odstavce 1, dodrží všeobecné hygienické požadavky stanovené v příloze II a všechny zvláštní požadavky stanovené nařízením (ES) č. 853/2004.

3. Provozovatelé potravinářských podniků podle potřeby přijmou tato zvláštní hygienická opatření:

- a) pro soulad s mikrobiologickými kritérii pro potraviny;
- b) postupy nezbytné pro splnění úkolů stanovených za účelem dosažení cílů tohoto nařízení;
- c) pro soulad s požadavky na kontrolu teploty potravin;
- d) pro zachování chladicího řetězce;
- e) pro odběr vzorků a analýzu.

4. Kritéria, požadavky a úkoly podle odstavce 3 se přijímají postupem podle čl. 14 odst. 2. Související metody odběru vzorků a analýzy se stanoví tímž postupem.

5. Pokud nejsou v tomto nařízení, v nařízení (ES) č. 853/2004 a v prováděcích opatřeních k nim upřesněny metody odběru vzorků nebo analýzy, mohou provozovatelé potravinářských podniků použít vhodné metody stanovené v jiných předpisech Společenství nebo ve vnitrostátních předpisech, nebo pokud takové metody neexistují, metody, které poskytnou výsledky, které jsou rovnocenné výsledkům získaným pomocí referenční metody, jsou-li vědecky validovány podle mezinárodně uznávaných pravidel nebo protokolů.

6. Provozovatelé potravinářských podniků mohou používat pokyny uvedené v člancích 7, 8 a 9 jako pomůcku pro plnění svých povinností podle tohoto nařízení.

Článek 5

Analýza rizika a kritické kontrolní body

1. Provozovatelé potravinářských podniků vytvoří a zavedou jeden nebo více stálých postupů založených na zásadách HACCP a postupují podle nich.

2. Zásady HACCP ve smyslu odstavce 1 spočívají

- a) v identifikaci všech rizik, kterým musí být předcházeno nebo která musí být vyloučena či omezena na přijatelnou úroveň,
- b) v identifikaci kritických kontrolních bodů na úrovních, v nichž je kontrola nezbytná pro předcházení riziku, pro jeho vyloučení nebo pro jeho omezení na přijatelnou úroveň,

c) ve stanovení kritických limitů v kritických kontrolních bodech, které s ohledem na předcházení identifikovanému riziku, jeho vyloučení nebo jeho omezení oddělují přijatelnost a nepřijatelnost,

d) ve stanovení a použití účinných monitorovacích postupů v kritických kontrolních bodech,

e) ve stanovení nápravných opatření, jestliže z monitorování vyplývá, že kritický kontrolní bod není zvládnán,

f) ve stanovení pravidelně prováděných postupů k ověřování účinného fungování opatření uvedených v písmenech a) až e); a

g) ve vytvoření dokladů a záznamů odpovídajících typu a velikosti potravinářského podniku, jejichž účelem je prokázat účinné používání opatření uvedených v písmenech a) až f).

Při každé změně výrobku, procesu nebo fáze přezkoumají provozovatelé potravinářských podniků tento postup a provedou v něm nezbytné změny.

3. Odstavec 1 se vztahuje pouze na provozovatele potravinářských podniků vykonávajících činnosti v jakékoli fázi výroby, zpracování a distribuce potravin, které následují po prvovýrobě a souvisejících postupech uvedených v příloze I.

4. Provozovatelé potravinářských podniků

a) prokáží příslušnému orgánu, že jednájí v souladu s odstavcem 1, přičemž důkaz musí být podán způsobem požadovaným příslušným orgánem s přihlédnutím k typu a velikosti potravinářského podniku;

b) zajistí, aby všechny dokumenty popisující postupy vyvinuté v souladu s tímto článkem byly neustále aktualizovány;

c) uchovávají po vhodnou dobu veškeré další doklady a záznamy.

5. Prováděcí pravidla k tomuto článku mohou být stanovena postupem podle čl. 14 odst. 2. Tato pravidla mohou usnadňovat určitým provozovatelům potravinářských podniků provádění tohoto článku zejména tím, že k plnění odstavce 1 umožní užívání postupů uvedených v pokynech pro používání zásad HACCP. Tato pravidla mohou také upřesnit dobu, po kterou provozovatelé potravinářských podniků v souladu s odst. 4 písm. c) uchovávají doklady a záznamy.

Článek 6

Úřední kontroly, registrace a schvalování

1. Provozovatelé potravinářských podniků spolupracují s příslušnými orgány v souladu s ostatními použitelnými právními předpisy Společenství, nebo pokud neexistují, v souladu s vnitrostátním právem.

2. Každý provozovatel potravinářského podniku zejména oznámí odpovídajícímu příslušnému orgánu způsobem, který je dotyčným orgánem vyžadován, každé zařízení podléhající jeho kontrole, které provádí činnost v jakékoli fázi výroby, zpracování a distribuce potravin, s cílem registrace každého takového zařízení.

Provozovatelé potravinářských podniků rovněž zajistí, aby příslušný orgán měl vždy aktuální informace o zařízeních, včetně oznámení každé významné změny činnosti a každého uzavření stávajícího zařízení.

3. Provozovatelé potravinářských podniků však zajistí, aby byla zařízení po alespoň jedné návštěvě na místě schválena příslušným orgánem, pokud je to požadováno

a) vnitrostátním právem členského státu, ve kterém se zařízení nachází,

b) nařízením (ES) č. 853/2004, nebo

c) rozhodnutím přijatým postupem podle čl. 14 odst. 2.

Členský stát, který podle písmene a) požaduje, aby byla určitá zařízení na jeho území schvalována podle vnitrostátního práva, oznámí Komisi a ostatním členským státům dotyčná vnitrostátní pravidla.

KAPITOLA III

POKYNY PRO SPRÁVNOU PRAXI

Článek 7

Vypracování, šíření a použití pokynů

Členské státy podporují vypracování vnitrostátních pokynů pro správnou hygienickou praxi a pro používání zásad HACCP v souladu s článkem 8. Doporučení Společenství jsou vypracována v souladu s článkem 9.

Šíření a používání vnitrostátních pokynů i pokynů Společenství je podporováno. Používání těchto pokynů však je pro provozovatele potravinářských podniků dobrovolné.

Článek 8

Vnitrostátní pokyny

1. Případné vnitrostátní pokyny pro správnou praxi vypracuje a rozšíří potravinářské odvětví

a) po konzultaci se zástupci subjektů, jejichž zájmy mohou být podstatným způsobem ovlivněny, například s příslušnými orgány

nebo sdruženími spotřebitelů;

b) s přihlédnutím k souvisejícím zásadám správné praxe Codex alimentarius a

c) s přihlédnutím k doporučením uvedeným v příloze I části B, pokud se týkají prvovýroby a souvisejících postupů uvedených v příloze I.

2. Vnitrostátní pokyny mohou být vypracovány pod záštitou národního normalizačního orgánu uvedeného v příloze II směrnice 98/34/ES (1).

3. Členské státy posoudí vnitrostátní pokyny s cílem zajistit, že

a) jsou vypracovány v souladu s odstavcem 1,

b) jejich obsah je proveditelný pro odvětví, na která se vztahují,
a

c) jsou vhodnými pokyny pro dodržení požadavků článků 3, 4 a 5 v odvětvích a u potravin, na které se vztahují.

4. Členské státy sdělí Komisi vnitrostátní pokyny splňující požadavky odstavce 3. Komise zřídí a vede registrační systém pro takové pokyny a zpřístupní jej členským státům.

5. Pokyny pro správnou praxi vypracované podle směrnice 93/43/EHS zůstávají použitelné i po vstupu tohoto nařízení v platnost, pokud jsou slučitelné s jeho cíli.

Článek 9

Pokyny Společenství

1. Před vypracováním pokynů Společenství pro správnou hygienickou praxi nebo pro používání zásad HACCP vede Komise konzultace s výborem uvedeným v článku 14. Cílem těchto konzultací je zvážit účelnost vypracování takových pokynů, jejich rozsah a předmět.

2. Poté, co budou pokyny připraveny, zajistí Komise jejich vypracování a rozšíření:

a) prostřednictvím vhodných zástupců evropských potravinářských odvětví, včetně malých a středních podniků, a jiných zúčastněných subjektů, například sdružení spotřebitelů, anebo po konzultaci s nimi;

b) ve spolupráci se subjekty, jejichž zájmy mohou být podstatně dotčeny, včetně příslušných orgánů;

c) s přihlédnutím k souvisejícím zásadám správné praxe Codex alimentarius
a

d) s přihlédnutím k doporučením uvedeným v příloze I části B, pokud se týkají prvovýroby a souvisejících postupů uvedených v příloze I.

3. Výbor uvedený v článku 14 posoudí navržené pokyny Společenství s cílem zajistit, že

a) jsou vypracovány v souladu s odstavcem 2,

b) jejich obsah je v rámci celého Společenství proveditelný pro odvětví, na která se vztahují, a

c) jsou vhodnými pokyny pro dodržení požadavků článků 3, 4 a 5 v odvětvích a u potravin, na které se vztahují.

4. Komise vyzve Výbor zřízený podle článku 14, aby ve spolupráci se subjekty uvedenými v odstavci 2 pravidelně přezkoumával všechny pokyny Společenství vypracované v souladu s tímto článkem.

Cílem tohoto přezkoumání je zajistit, aby pokyny zůstaly použitelné a aby byl zohledňován technologický a vědecký pokrok.

5. Názvy pokynů Společenství vypracovaných v souladu s tímto článkem a odkazy na ně budou zveřejněny v řadě C Úředního věstníku Evropské unie.

KAPITOLA IV

DOVOZ A VÝVOZ

Článek 10

Dovoz

Pokud jde o hygienu dovážených potravin, patří požadavky stanovené v člancích 3 až 6 tohoto nařízení mezi odpovídající požadavky potravinového práva uvedené v článku 11 nařízení (ES) č. 178/2002.

Článek 11

Vývoz

Pokud jde o hygienu vyvážených nebo znovu vyvážených potravin, patří požadavky stanovené v člancích 3 až 6 tohoto nařízení mezi odpovídající požadavky potravinového práva uvedené v článku 12 nařízení (ES) č. 178/2002.

KAPITOLA V

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 12

Prováděcí opatření a přechodná ustanovení

Prováděcí opatření a přechodná ustanovení mohou být stanovena postupem podle čl. 14 odst. 2.

Článek 13

Změny a přizpůsobení příloh I a II

1. Přílohy I a II mohou být přizpůsobeny nebo aktualizovány postupem podle čl. 14 odst. 2, přičemž musí být přihlédnuto

- a) k potřebě přezkoumat doporučení uvedená v příloze I části B bodě 2,
- b) ke zkušenostem získaným v rámci používání systémů založených na zásadách HACCP podle článku 5,
- c) k technologickému vývoji a jeho praktickým důsledkům a k očekáváním spotřebitelů, pokud jde o složení potravin,
- d) k vědeckým posudkům, zejména k novému posouzení rizik,
- e) k mikrobiologickým a teplotním kritériím pro potraviny.

2. S přihlédnutím k příslušným rizikovým faktorům mohou být postupem podle čl. 14 odst. 2 uděleny výjimky z příloh I a II zejména za účelem usnadnit malým podnikům provádění článku 5, pokud tyto výjimky nemají vliv na dosažení cílů tohoto nařízení.

3. Aniž by bylo ohroženo dosahování cílů tohoto nařízení, mohou členské státy přijmout v souladu s odstavci 4 až 7 tohoto článku vnitrostátní opatření pro přizpůsobení požadavků uvedených v příloze II.

4.

a) Cílem vnitrostátních opatření podle odstavce 3 je

i) umožnit další používání tradičních metod ve kterékoli fázi výroby, zpracování nebo distribuce potravin, nebo

ii) vyjít vstříc potřebám potravinářských podniků umístěných v regionech ovlivněných zvláštními zeměpisnými omezeními.

b) V ostatních případech se vztahují pouze na stavbu, uspořádání a vybavení zařízení.

5. Členský stát, který si přeje přijmout vnitrostátní opatření podle odstavce 3 o tom uvědomí Komisi a ostatní členské státy. V oznámení

a) uvede podrobný popis požadavků, které mají být podle dotyčného členského státu přizpůsobeny, a charakter přizpůsobení, o které usiluje,

b) popíše dotyčné potraviny a zařízení,

c) vysvětlí důvody pro přizpůsobení a případně předloží souhrn provedené analýzy rizik a všech opatření, která mají být přijata s cílem zajistit, aby přizpůsobení neohrožovalo dosahování cílů tohoto nařízení, a

d) uvede veškeré jiné důležité informace.

6. Ostatní členské státy mají tři měsíce od obdržení oznámení uvedeného v odstavci 5 na to, aby zaslaly Komisi písemné připomínky. V případě přizpůsobení vyplývajícího z odst. 4 písm. b) může být tato lhůta na žádost kteréhokoli členského státu prodloužena na čtyři měsíce. Komise může, a pokud obdrží písemné připomínky od jednoho nebo více členských států, musí konzultovat členské státy ve výboru uvedeném v čl. 14 odst. 1. Komise může postupem podle čl. 14 odst. 2 rozhodnout, zda zamýšlená opatření mohou být provedena, případně s vhodnými změnami. Komise může popřípadě v souladu s odstavcem 1 nebo 2 navrhnout obecná opatření.

7. Členský stát může přijmout vnitrostátní opatření, kterými se mění požadavky přílohy II, pouze

a) v souladu s rozhodnutím přijatým v souladu s odstavcem 6, nebo

b) pokud do jednoho měsíce od uplynutí lhůty uvedené v odstavci 6 Komise neoznámila členským státům, že obdržela písemné připomínky nebo že zamýšlí navrhnout přijetí rozhodnutí v souladu s odstavcem 6.

Článek 14

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Stálý výbor pro potravinový řetězec a zdraví zvířat.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.
Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.
3. Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 15

Konzultace s Evropským úřadem pro bezpečnost potravin

Komise vede konzultace s Evropským výborem pro bezpečnost potravin o jakékoli záležitosti spadající do oblasti působnosti tohoto nařízení, která by mohla mít významný dopad na veřejné zdraví, zejména před navrhováním kritérií, požadavků nebo úkolů podle čl. 4 odst. 4.

Článek 16

Zpráva Evropskému parlamentu a Radě

1. Nejpozději do 20. května 2009 Komise předloží zprávu Evropskému parlamentu a Radě.
2. Ve zprávě podá zejména přehled zkušeností získaných při uplatňování tohoto nařízení a posoudí, zda by bylo žádoucí a prakticky možné rozšířit požadavky článku 5 na provozovatele potravinářských podniků zabývajících se prvovýrobou a souvisejícími postupy uvedenými v příloze I.
3. Komise popřípadě doplní zprávu vhodnými návrhy.

Článek 17

Zrušení

1. Směrnice 93/43/EHS se zrušuje s účinkem ode dne použitelnosti tohoto nařízení.
2. Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na toto nařízení.
3. Rozhodnutí přijatá podle čl. 3 odst. 3 a článku 10 směrnice 93/43/EHS však zůstávají použitelná do jejich nahrazení rozhodnutími přijatými v souladu s tímto nařízením nebo s nařízením (ES) č. 178/2002. Do stanovení kritérií nebo požadavků podle čl. 4 odst. 3 písm. a) až e) tohoto nařízení si mohou členské státy ponechat veškerá vnitrostátní pravidla stanovící taková kritéria nebo požadavky, která přijaly v souladu se směrnicí 93/43/EHS.
4. Než budou použitelné nové právní předpisy Společenství stanovící pravidla pro úřední kontroly potravin, přijmou členské státy veškerá vhodná opatření, aby zajistily plnění závazků stanovených v tomto nařízení nebo na jeho základě.

Článek 18

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Použije se po osmnácti měsících ode dne, kdy vstoupí v platnost všechny následující právní předpisy:

a) nařízení (ES) č. 853/2004,

b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní pravidla pro organizaci úředních kontrol produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě⁽¹⁾, a

c) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/41/ES ze dne 21. dubna 2004, kterou se zrušují některé směrnice týkající se hygieny potravin a hygienických podmínek pro produkci určitých produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě a pro jejich uvádění na trh⁽²⁾.

Použije se však nejdříve od 1. ledna 2006.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 29. dubna 2004.

Za Evropský parlament

předseda

P. COX

Za Radu

předseda

M. McDOWELL

PŘÍLOHA I

PRVOVÝROBA

ČÁST A: OBECNÉ HYGIENICKÉ PŘEDPISY PRO PRVOVÝROBU A SOUVISEJÍCÍ POSTUPY

I. Oblast působnosti

1. Tato příloha se vztahuje na prvovýrobu a tyto související postupy:

- a) přeprava, skladování produktů prvovýroby a manipulace s nimi v místě výroby za předpokladu, že tyto činnosti podstatně nemění jejich povahu;
- b) přeprava živých zvířat, pokud je to nezbytné pro dosažení cílů tohoto nařízení; a
- c) v případě produktů rostlinného původu, produktů rybolovu a zvěřiny přeprava produktů prvovýroby, jejichž povaha nebyla podstatně změněna, z místa výroby do zařízení.

II. Hygienické předpisy

2. Provozovatelé potravinářských podniků musí do nejvyšší možné míry zajistit, aby byly produkty prvovýroby chráněny před kontaminací s přihlédnutím k jejich pozdějšímu zpracování.

3. Aniž jsou dotčeny obecné povinnosti stanovené v bodě 2, musí provozovatelé potravinářských podniků dodržovat příslušné právní předpisy Společenství a vnitrostátní právní předpisy týkající se omezování rizik v prvovýrobě a souvisejících postupech, včetně

a) opatření pro zabránění kontaminaci z ovzduší, půdy, vody, krmiv, hnojiv, veterinárních léčivých přípravků, prostředků na ochranu rostlin a biocidů a kontaminaci ze skladování odpadů, manipulace s nimi a jejich odstraňování; a

b) opatření týkajících se zdraví a dobrých životních podmínek zvířat a zdraví rostlin, která mají dopad na lidské zdraví, včetně programů pro monitorování a kontrolu zoonóz a původců zoonóz.

4. Provozovatelé potravinářských podniků, kteří chovají, sbírají nebo loví zvířata nebo vyrábějí živočišné produkty prvovýroby, musí podle potřeby přijmout vhodná opatření k tomu, aby

a) udržovali v čistotě zařízení používaná v souvislosti s prvovýrobou a souvisejícími postupy, včetně zařízení používaných ke skladování krmiva a manipulace s ním, a je-li to nezbytné, po vyčištění je vhodným způsobem dezinfikovali;

b) udržovali v čistotě vybavení, kontejnery, přepravní klece, vozidla a plavidla, a je-li to nezbytné, po vyčištění je vhodným způsobem dezinfikovali;

c) v nejvyšší možné míře zajistili čistotu zvířat odeslaných na porážku, a je-li to nezbytné, čistotu hospodářských zvířat;

d) používali pitnou nebo čistou vodu, je-li to nezbytné k prevenci kontaminace;

e) zajistili zdravotní způsobilost pracovníků manipulujících s potravinami a jejich proškolení, pokud jde o zdravotní rizika;

f) v nejvyšší možné míře zabránili kontaminaci způsobené zvířaty a škůdci;

g) skladovali odpady a nebezpečné látky a manipulovali s nimi tak, aby nedošlo ke kontaminaci;

h) zabránili zavlečení a rozšíření nakažlivých chorob přenosných na člověka prostřednictvím potravin, včetně přijetí předběžných opatření při zavádění nových zvířat a hlášení podezření na propuknutí takové choroby příslušnému orgánu;

i) přihlíželi k výsledkům příslušných analýz vzorků odebraných u zvířat nebo jiných vzorků, které jsou důležité pro lidské zdraví; a

j) používali přísady do krmiv a veterinární léčivé přípravky správně, jak to vyžadují příslušné právní předpisy.

5. Provozovatelé potravinářských podniků, kteří vyrábějí nebo sklízí rostlinné produkty, musí podle potřeby přijmout vhodná opatření k tomu, aby

- a) udržovali v čistotě zařízení, vybavení, kontejnery, přepravní bedny, vozidla a plavidla, a je-li to nezbytné, po vyčištění je vhodným způsobem dezinfikovali;
- b) zajistili, je-li to nezbytné, hygienickou výrobu, přepravu a skladování rostlinných produktů a jejich čistotu;
- c) používali pitnou nebo čistou vodu, je-li to nezbytné k prevenci kontaminace;
- d) zajistili zdravotní způsobilost pracovníků manipulujících s potravinami a jejich proškolení, pokud jde o zdravotní rizika;
- e) v nejvyšší možné míře zabránili kontaminaci způsobené zvířaty a škůdci;
- f) skladovali odpady a nebezpečné látky a manipulovali s nimi tak, aby nedošlo ke kontaminaci;
- g) přihlíželi k výsledkům příslušných analýz vzorků odebraných z rostlin nebo jiných vzorků, které jsou důležité pro lidské zdraví;
- a
- h) používali přípravky na ochranu rostlin a biocidy správně, jak to vyžadují příslušné právní předpisy.

6. Provozovatelé potravinářských podniků musí přijmout vhodná nápravná opatření, jsou-li informováni o problémech zjištěných při úředních kontrolách.

III. Vedení záznamů

7. Provozovatelé potravinářských podniků vedou a uchovávají vhodným způsobem a po přiměřenou dobu záznamy o opatřeních přijatých pro omezování rizik odpovídajících typu a velikosti potravinářského podniku. Provozovatelé potravinářských podniků zpřístupní příslušné informace z těchto záznamů příslušnému orgánu a provozovatelům potravinářských podniků, kteří jsou jejich odběrateli, na jejich žádost.

8. Provozovatelé potravinářských podniků, kteří chovají zvířata nebo vyrábějí živočišné produkty prvovýroby, vedou záznamy zejména o

- a) druhu a původu krmiva podávaného zvířatům;
- b) veterinárních léčivých přípravků podaných zvířatům nebo o jiném ošetření, o datu podání a ochranných lhůtách,
- c) výskytu chorob, které mohou mít vliv na bezpečnost produktů živočišného původu,
- d) výsledcích všech analýz provedených u vzorků odebraných u zvířat nebo u jiných vzorků odebraných pro diagnostické účely, které jsou důležité pro lidské zdraví, a
- e) všech příslušných zprávách o kontrolách provedených u zvířat nebo produktů živočišného původu.

9. Provozovatelé potravinářských podniků vyrábějící nebo sklízějící rostlinné produkty vedou záznamy zejména o

- a) veškerém použití přípravků na ochranu rostlin nebo biocidů,
- b) veškerém výskytu škůdců nebo chorob, které mohou mít vliv na bezpečnost produktů rostlinného původu, a
- c) výsledcích všech příslušných analýz vzorků odebraných z rostlin nebo jiných vzorků, které jsou důležité pro lidské zdraví.

10. Provozovatelům potravinářských podniků mohou být při vedení záznamů nápomocny jiné osoby, například veterinární lékaři, agronomové a zemědělství technici.

ČÁST B: DOPORUČENÍ PRO SPRÁVNOU HYGIENICKOU PRAXI

1. Vnitrostátní pokyny a pokyny Společenství uvedené v člancích 7 až 9 tohoto nařízení by měly obsahovat pokyny pro správnou hygienickou praxi při omezování rizika v prvovýrobě a v souvisejících postupech.

2. Pokyny pro správnou hygienickou praxi by měly obsahovat příslušné informace o rizicích, která mohou vzniknout v prvovýrobě a v souvisejících postupech, a opatření pro jejich omezování, včetně příslušných opatření stanovených v právních předpisech Společenství a vnitrostátních předpisech nebo ve vnitrostátních programech a programech Společenství. Mohou například obsahovat informace o

- a) omezování kontaminace například mykotoxiny, těžkými kovy a radioaktivními látkami,
- b) použití vody, organických odpadů a hnojiv,
- c) správném a vhodném použití přípravků na ochranu rostlin a biocidů a o jejich sledovatelnosti,
- d) správném a vhodném použití veterinárních léčivých přípravků a přísad do krmiv a o jejich sledovatelnosti,
- e) přípravě, skladování, použití a sledovatelnosti krmiv,
- f) řádném odstraňování uhynulých zvířat, odpadů a podestýlky,

- g) opatřeních pro ochranu před zavlečením nakažlivých chorob přenosných na člověka prostřednictvím potravin a o povinnosti oznamovat je příslušnému orgánu,
- h) postupech, praxi a metodách pro zajištění hygienického způsobu výroby potravin, manipulace s nimi, jejich balení, skladování a přepravy, včetně účinného čištění a regulace škůdců,
- i) opatřeních týkajících se čistoty zvířat určených k porážce a hospodářských zvířat,
- j) opatřeních týkajících se vedení záznamů.

PŘÍLOHA II

OBECNÉ HYGIENICKÉ POŽADAVKY PRO VŠECHNY PROVOZOVATELE POTRAVINÁŘSKÝCH PODNIKŮ (KROMĚ PŘÍPADŮ, NA NĚŽ SE VZTAHUJE PŘÍLOHA I)

ÚVOD

Kapitoly V až XII se použijí pro všechny fáze výroby, zpracování a distribuce potravin a ostatní kapitoly se použijí takto:

- kapitola I se vztahuje na potravinářské prostory kromě těch, na které se vztahuje kapitola III;
- kapitola II se vztahuje na všechny prostory pro přípravu, ošetření nebo zpracování potravin s výjimkou prostor pro stravování a prostor, na které se vztahuje kapitola III;
- kapitola III se vztahuje na prostory uvedené v nadpisu uvedené kapitoly;
- kapitola IV se vztahuje na veškerou přepravu.

KAPITOLA I

OBECNÉ POŽADAVKY NA POTRAVINÁŘSKÉ PROSTORY (KROMĚ PROSTOR UVEDENÝCH V KAPITOLE III)

1. Potravinářské prostory musí být udržovány v čistotě a v dobrém stavu.
2. Uspořádání, vnější úprava, konstrukce, poloha a velikost potravinářských prostor musí
 - a) umožňovat odpovídající údržbu, čištění nebo dezinfekci, vylučovat nebo minimalizovat kontaminaci z ovzduší a poskytovat dostatečný pracovní prostor pro hygienické provedení všech postupů;
 - b) být takové, aby se zabránilo hromadění nečistot, styku s toxickými materiály, odlučování částic do potravin a vytváření kondenzátu nebo nežádoucích plísní na površích,
 - c) umožňovat správnou hygienickou praxi, včetně ochrany před kontaminací a zejména regulace škůdců, a
 - d) poskytovat, je-li to nezbytné, odpovídající kapacity s vhodnými teplotními podmínkami pro manipulaci s potravinami a pro jejich skladování při vhodných teplotách a s možností monitorovat, a je-li to nezbytné, zaznamenávat jejich teplotu.
3. K dispozici musí být dostatečný počet splachovacích záchodů připojených na účinný kanalizační systém. Záchody nesmí vést přímo do prostor, kde se manipuluje s potravinami.
4. K dispozici musí být dostatečný počet umyvadel na mytí rukou, vhodně rozmístěných a označených. Umyvadla na mytí rukou musí být vybavena přívodem teplé a studené tekoucí vody, prostředky na mytí rukou a hygienické osušení. Jeli to nezbytné, musí být zařízení na mytí potravin odděleno od zařízení na mytí rukou.
5. K dispozici musí být vhodné a dostatečné prostředky pro přirozené nebo nucené větrání. Nesmí docházet k tomu, aby proudění vzduchu při nuceném větrání směřovalo ze znečištěné oblasti do čisté. Ventilační systémy musí být konstruovány takovým způsobem, aby umožňovaly snadný přístup k filtrům a ostatním součástem vyžadujícím čištění nebo výměnu.
6. Sanitární zařízení musí být vybavena odpovídajícím přirozeným nebo nuceným větráním.
7. Potravinářské prostory musí mít náležité přírodní nebo umělé osvětlení.
8. Kanalizační zařízení musí odpovídat požadovanému účelu. Musí být navržena a konstruována takovým způsobem, aby nevzniklo riziko kontaminace. Pokud jsou kanalizační kanály zcela nebo částečně otevřené, musí být navrženy tak, aby bylo zajištěno, že odpad neteče ze znečištěné oblasti směrem k čisté oblasti nebo do ní, zejména u oblastí, kde se manipuluje s potravinami, které mohou představovat vysoké riziko pro konečného spotřebitele.
9. Vyžaduje-li to hygiena, musí být zajištěna vhodná příslušenství pro převlékání pracovníků.

10. Čisticí a dezinfekční prostředky nesmí být skladovány v oblastech, ve kterých se manipuluje s potravinami.

KAPITOLA II

ZVLÁŠTNÍ POŽADAVKY NA PROSTORY PRO PŘÍPRAVU, OŠETŘENÍ NEBO ZPRACOVÁNÍ POTRAVIN (S VÝJIMKOU PROSTOR PRO STRAVOVÁNÍ A PROSTOR UVEDENÝCH V KAPITOLE III)

1. Uspořádání a vnější úprava prostor pro přípravu, ošetření nebo zpracování potravin (s výjimkou prostor pro stravování a pro provoz uvedených v kapitole III, avšak včetně prostor v přepravních prostředcích) musí mezi postupy a během postupů umožňovat používání správné hygienické praxe, včetně ochrany před kontaminací. Zejména musí být:

a) podlahové povrchy udržovány v bezvadném stavu a musí být snadno čistitelné, a je-li to nezbytné, snadno dezinfikovatelné. To vyžaduje použití odolných, nenasákavých, omyvatelných a netoxických materiálů, pokud provozovatelé potravinářských podniků nepřesvědčí příslušný orgán o vhodnosti jiných použitých materiálů. Popřípadě musí podlahy umožňovat vyhovující odvod vody z povrchu;

b) povrchy stěn udržovány v bezvadném stavu a musí být snadno čistitelné, a je-li to nezbytné, snadno dezinfikovatelné. To vyžaduje použití odolných, nenasákavých, omyvatelných a netoxických materiálů a hladký povrch až do výšky odpovídající pracovním operacím, pokud provozovatelé potravinářských podniků nepřesvědčí příslušný orgán o vhodnosti jiných použitých materiálů;

c) stropy (nebo v provozech bez stropů vnitřní povrch střešy) a stropní instalace konstruovány a opatřeny takovou konečnou úpravou, aby se zabránilo hromadění nečistot a omezila kondenzace, růst nežádoucích plísní a odlučování částic;

d) okna a jiné otvory konstruovány tak, aby se zabránilo hromadění nečistot. Okna a otvory, které jsou otevíratelné do vnějšího prostředí, musí být, je-li to nezbytné, vybaveny sítěmi proti hmyzu, které lze při čištění snadno vyjmout. Pokud by otevřenými okny mohlo dojít ke kontaminaci, musí okna během výroby zůstat zavřená a zajištěná;

e) dveře snadno čistitelné, a je-li to nezbytné, snadno dezinfikovatelné. To vyžaduje použití hladkých a nenasákavých povrchů, pokud provozovatelé potravinářských podniků nepřesvědčí příslušný orgán o vhodnosti jiných použitých materiálů; a

f) povrchy (včetně povrchů zařízení) v oblastech, kde se manipuluje s potravinami a zejména povrchy přicházející do styku s potravinami udržovány v bezvadném stavu a snadno čistitelné, a je-li to nezbytné, snadno dezinfikovatelné. To vyžaduje použití hladkých, omyvatelných, korozivzdorných a netoxických materiálů, pokud provozovatelé potravinářských podniků nepřesvědčí příslušný orgán o vhodnosti jiných použitých materiálů.

2. Je-li to nezbytné, musí být k dispozici příslušenství pro čištění, dezinfekci a skladování pracovních nástrojů a pracovního vybavení. Tato příslušenství musí být konstruována z korozivzdorných materiálů a musí být snadno čistitelná s odpovídajícím přívodem teplé a studené vody.

3. Je-li to nezbytné, musí být odpovídajícím způsobem zajištěno mytí potravin. Každá výlevka nebo jiné takové zařízení určené k mytí potravin musí mít odpovídající přívod teplé nebo studené pitné vody podle požadavků kapitoly VII a musí se udržovat v čistotě, a je-li to nezbytné, dezinfikované.

KAPITOLA III

POŽADAVKY NA POJÍZDNÉ NEBO PŘECHODNÉ PROSTORY (NAPŘÍKLAD PRODEJNÍ STANY, STÁNKY NA TRHU, POJÍZDNÉ PRODEJNY), PROSTORY UŽÍVANÉ PŘEDEVŠÍM JAKO SOUKROMÝ OBYTNÝ DŮM, V NĚMŽ SE VŠAK PRAVIDELNĚ PŘIPRAVUJÍ POTRAVINY K UVEDENÍ NA TRH, A NA PRODEJNÍ AUTOMATY

1. Prostory a prodejní automaty musí být v prakticky dosažitelné míře umístěny, navrženy, konstruovány a udržovány v čistotě a v dobrém stavu tak, aby nedocházelo k riziku kontaminace, zejména zvířaty a škůdci.

2. Zejména musí být, je-li to nezbytné:

a) k dispozici vhodná zařízení pro udržování odpovídající osobní hygieny (včetně zařízení pro hygienické mytí a osušování rukou, hygienické sanitární systémy a příslušenství pro převlékání);

b) povrchy přicházející do styku s potravinami v bezvadném stavu a snadno čistitelné, a je-li to nezbytné, dezinfikovatelné. To vyžaduje použití hladkých, omyvatelných a korozivzdorných netoxických materiálů, pokud provozovatelé potravinářských podniků nepřesvědčí příslušný orgán o vhodnosti jiných použitých materiálů;

c) odpovídajícím způsobem zajištěno čištění, a je-li to nezbytné, dezinfekce pracovních nástrojů a zařízení;

d) odpovídajícím způsobem zajištěno, aby čištění potravin, jeli součástí postupu prováděného potravinářským podnikem, bylo prováděno hygienicky;

e) k dispozici odpovídající přívod teplé nebo studené pitné vody;

f) k dispozici odpovídající systémy nebo zařízení pro hygienické skladování a likvidaci nebezpečných nebo nepoživatelných

látek a odpadů (ať kapalných nebo pevných);

g) k dispozici odpovídající zařízení nebo systémy pro udržování a monitorování vhodných teplotních podmínek pro potraviny;

h) potraviny ukládány tak, aby v prakticky dosažitelné míře nedocházelo k riziku kontaminace.

KAPITOLA IV

PŘEPRAVA

1. Dopravní prostředky nebo kontejnery používané pro přepravu potravin musí být udržovány v čistotě a v dobrém stavu, aby chránily potraviny před kontaminací a podle potřeby musí být navrženy a konstruovány tak, aby umožnily odpovídající čištění nebo dezinfekci.

2. Skříně ve vozidlech nebo kontejnery se nesmí používat na přepravu ničeho jiného než potravin, pokud by to mohlo způsobit kontaminaci.

3. Pokud jsou dopravní prostředky nebo kontejnery používány k přepravě čehokoli jiného než potravin nebo pokud se různé druhy potravin přepravují současně, musí být výrobky, je-li to nezbytné, účinným způsobem odděleny.

4. Potraviny bez obalu v tekutém nebo granulovaném stavu nebo v prášku se musí přepravovat v nádobách nebo v kontejnerech/cisternách vyhrazených pro přepravu potravin. Tyto nádrže musí být označeny zřetelným a nesmazatelným způsobem v jednom nebo více jazycích Společenství, aby bylo zřejmé, že jsou používány pro přepravu potravin, nebo musí být označeny slovy "Pouze pro potraviny".

5. Pokud byly dopravní prostředky nebo kontejnery použity pro přepravu čehokoli jiného vedle potravin nebo pro přepravu různých druhů potravin, musí být mezi jednotlivými nákladkami provedeno účinné čištění, aby se zabránilo riziku kontaminace.

6. Potraviny v dopravních prostředcích nebo v kontejnerech musí být uloženy a chráněny tak, aby riziko kontaminace bylo sníženo na minimum.

7. Je-li to nezbytné, musí být dopravní prostředky nebo kontejnery používané pro přepravu potravin schopné udržovat potraviny při vhodných teplotách a musí umožňovat monitorování těchto teplot.

KAPITOLA V

POŽADAVKY NA ZAŘÍZENÍ

1. Všechny předměty, instalace a zařízení, se kterými přicházejí potraviny do styku, musí být

a) důkladně očištěny, a je-li to nezbytné, dezinfikovány. Čištění a dezinfekce se musí provádět tak často, aby se vyloučilo riziko kontaminace;

b) konstruovány takovým způsobem, z takových materiálů a udržovány v takovém pořádku a dobrém stavu, aby riziko kontaminace bylo sníženo na minimum;

c) s výjimkou nevratných nádob a dalšího obalu konstruovány takovým způsobem, z takových materiálů a udržovány v takovém pořádku a dobrém stavu, aby bylo možné je udržovat v čistotě, a je-li to nezbytné, je dezinfikovat;

d) instalovány takovým způsobem, aby bylo umožněno odpovídající čištění zařízení a okolních prostor.

2. Zařízení musí být, je-li to nezbytné, vybaveno odpovídajícím kontrolním přístrojem, aby bylo zaručeno plnění cílů tohoto nařízení.

3. Pokud se pro ochranu zařízení a kontejnerů před korozí používají chemické přísady, musí být použity v souladu se správnou praxí.

KAPITOLA VI

POTRAVINÁŘSKÉ ODPADY

1. Potravinářské odpady, nepoživatelné vedlejší produkty a jiný odpad musí být odstraňovány z prostor, kde se nacházejí potraviny, co nejdříve, aby nedocházelo k jejich hromadění.

2. Potravinářské odpady, nepoživatelné vedlejší produkty a jiné odpady se musí ukládat do uzavíratelných nádob, pokud provozovatelé potravinářských podniků nepřesvědčí příslušný orgán o vhodnosti jiných typů nádob nebo odklízecích systémů. Tyto nádoby musí mít vhodnou konstrukci, musí být udržovány v bezvadném stavu a podle potřeby musí být snadno čistitelné a dezinfikovatelné.

3. Musí být učiněna přiměřená opatření pro skladování a odstraňování potravinářských odpadů, nepoživatelných

vedlejších produktů a jiných odpadů. Úložiště odpadů musí být navržena a spravována tak, aby bylo možné je udržovat v čistotě, a je-li to nezbytné, bez zvířat a škůdců.

4. Všechny odpady musí být likvidovány hygienickým a ekologickým způsobem v souladu s právními předpisy Společenství použitelnými k tomuto účelu a nesmí představovat přímý ani nepřímý zdroj kontaminace.

KAPITOLA VII

ZÁSOBOVÁNÍ VODOU

1.

a) Musí být zajištěno dostatečné zásobování pitnou vodou, která musí být použita vždy, kdy je nezbytné zajistit, aby nedošlo ke kontaminaci potravin.

b) U nedělených produktů rybolovu smí být použita čistá voda. Čistá mořská voda smí být použita u živých mlžů, ostnokožců, pláštěnců a mořských plžů; čistá voda smí být použita také pro vnější oplachování. Pokud je taková voda používána, musí být k dispozici dostatečná zařízení pro její dodávání.

2. Užitková voda používaná například k požární ochraně, výrobě páry, chlazení a jiným podobným účelům, musí být vedena v oddělených a řádně označených systémech. Užitková voda nesmí mít žádné propojení ani jakoukoli možnost zpětného toku do systémů pitné vody.

3. Recyklovaná voda používaná při zpracování nebo jako složka nesmí představovat riziko kontaminace. Musí splňovat normy pro pitnou vodu, pokud příslušný orgán neuznal, že kvalita vody nemůže ovlivnit hygienickou nezávadnost potravin v její konečné formě.

4. Led, který přichází do styku s potravinou nebo který může kontaminovat potraviny, musí být vyroben z pitné vody nebo v případě použití pro chlazení nedělených produktů rybolovu z čisté vody. Jeho výroba, manipulace s ním a skladování musí probíhat v takových podmínkách, aby byl chráněn před kontaminací.

5. Pára používaná v přímém styku s potravinou nesmí obsahovat žádnou látku, která představuje zdravotní riziko nebo může potraviny kontaminovat.

6. Pokud se potraviny tepelně zpracovávají v hermeticky uzavřených nádobách, musí být zajištěno, aby voda používaná k chlazení nádob po tepelném zpracování nebyla zdrojem kontaminace potravin.

KAPITOLA VIII

OSOBNÍ HYGIENA

1. Každá osoba pracující v oblasti, kde se manipuluje s potravinami, musí udržovat vysoký stupeň osobní čistoty a musí nosit vhodný, čistý, a je-li to nezbytné, ochranný oděv.

2. Žádná osoba, která trpí chorobou, nebo je přenašečem choroby, která může být přenášena potravinami, nebo je postižena například infikovanými poraněními, kožními infekcemi, vředy nebo průjmami, obecně nesmí manipulovat s potravinami nebo vstupovat do jakékoli oblasti, kde se manipuluje s potravinami, pokud existuje jakákoli možnost přímé nebo nepřímé kontaminace. Takto postižená osoba, která je zaměstnaná v potravinářském podniku a může přijít do styku s potravinou, musí neprodleně ohlásit onemocnění nebo jeho příznaky a, je-li to možné, jejich příčinu provozovateli potravinářského podniku.

KAPITOLA IX

USTANOVENÍ TÝKAJÍCÍ SE POTRAVIN

1. Provozovatel potravinářského podniku nesmí přijmout žádné suroviny nebo složky, kromě živých zvířat, ani jiné materiály používané při zpracování produktů, pokud je o nich známo nebo pokud by se dalo důvodně očekávat, že jsou natolik kontaminovány parazity, patogenními mikroorganismy nebo toxickými, rozkladnými nebo cizorodými látkami, že by i po hygienicky provedeném vytřídění nebo po přípravných nebo zpracovatelských procesech v potravinářských podnicích zůstaly stále nevhodné k lidské spotřebě.

2. Suroviny a všechny složky skladované v potravinářském podniku musí být uloženy ve vhodných podmínkách navržených tak, aby zabráňovaly jejich kažení, které ohrožuje zdraví, a chránily je před kontaminací.

3. Ve všech fázích výroby, zpracování a distribuce musí být potraviny chráněny proti jakékoli kontaminaci, která by mohla způsobit, že potraviny nebudou vhodné k lidské spotřebě, budou poškozovat zdraví nebo budou kontaminovány takovým způsobem, že by bylo nesmyslné očekávat, že by se mohly v takovém stavu konzumovat.

4. Musí být zavedeny odpovídající postupy pro regulaci škůdců. Musí být rovněž zavedeny odpovídající postupy pro zamezení přístupu domácím zvířatům do míst, kde jsou potraviny připravovány, kde je s nimi manipulováno nebo kde jsou skladovány (nebo pokud to ve zvláštních případech příslušný orgán povolí, zabránit tomu, aby takový přístup vedl ke kontaminaci).

5. Suroviny, složky, meziprodukty a hotové výrobky, které mohou podporovat růst patogenních mikroorganismů nebo tvorbu toxinů, nesmí být udržovány při teplotách, které by mohly vést k ohrožení zdraví. Chladicí řetězec nesmí být přerušen. Jsou však povolena krátká období mimo prostředí s řízenou teplotou, je-li nezbytné se přizpůsobit praktickým podmínkám při manipulaci během přípravy, přepravy, skladování, vystavování potravin k prodeji a při jejich podávání, za předpokladu, že to nepovede k ohrožení zdraví. Potravinářské podniky, které vyrábějí zpracované potraviny, manipulují s nimi nebo je balí musí mít vhodné prostory dostatečné pro oddělené skladování surovin a zpracovaných materiálů a dostatečně oddělené chladírenské skladování.

6. Pokud mají být potraviny uchovávány nebo podávány při chladírenských teplotách, musí být po tepelném opracování, nebo jestliže se žádný tepelný proces nepoužívá, po konečné přípravě, co nejrychleji ochlazeny na teplotu, která nevede k ohrožení zdraví.

7. Rozmrazování potravin musí být prováděno tak, aby se minimalizovalo riziko růstu patogenních mikroorganismů nebo tvorba toxinů v potravinách. Při rozmrazování musí být potraviny vystaveny takovým teplotám, které nevedou k ohrožení zdraví. Pokud může odtékající kapalina při procesu rozmrazování představovat riziko pro zdraví, musí být odpovídajícím způsobem odváděna. Po rozmrazení se musí s potravinami zacházet tak, aby se minimalizovalo riziko růstu patogenních mikroorganismů nebo tvorba toxinů v potravinách.

8. Nebezpečné nebo nepoživatelné látky, včetně krmiv, musí být odpovídajícím způsobem označeny a skladovány v oddělených a zajištěných nádobách.

KAPITOLA X

USTANOVENÍ TÝKAJÍCÍ SE PRVNÍHO BALENÍ A DALŠÍHO BALENÍ POTRAVIN

1. Materiál použitý pro první balení a další balení potravin nesmí být zdrojem kontaminace.
2. Obalové materiály musí být skladovány takovým způsobem, aby nebyly vystaveny riziku kontaminace.
3. Při prvním balení a dalším balení musí být postupováno tak, aby nedošlo ke kontaminaci produktu. Zejména u plechovek a sklenic musí být popřípadě zajištěno, aby byly neporušené a čisté.
4. První obaly a další obaly pro opakované použití u potravin musí být snadno čistitelné, a je-li to nezbytné, snadno dezinfikovatelné.

KAPITOLA XI

TEPELNÉ OŠETŘENÍ

Následující požadavky se vztahují pouze na potraviny uváděné na trh v hermeticky uzavřených nádobách.

1. Při každém tepelném ošetření za účelem zpracování nezpracovaného produktu nebo dalšího zpracování zpracovaného produktu musí být
 - a) každá část výrobku vystavena dané teplotě po danou dobu a
 - b) zabráněno tomu, aby se výrobek při tomto procesu kontaminoval.
2. S cílem zajistit, aby bylo při použitém postupu dosaženo požadovaných cílů, musí provozovatelé potravinářských podniků pravidelně kontrolovat hlavní příslušné parametry (zejména teplotu, tlak, těsnost a mikrobiologické parametry), a to mimo jiné použitím automatických přístrojů.
3. Použitý postup musí odpovídat mezinárodně uznávaným normám (například pasterizace, vysokoteplotní záhřev nebo sterilace).

KAPITOLA XII

ŠKOLENÍ

Provozovatelé potravinářských podniků musí zajistit, aby

1. nad osobami manipulujícími s potravinami byl prováděn dohled a aby tyto osoby byly poučeny nebo vyškoleny v otázkách hygieny potravin přiměřeně ke své pracovní činnosti;
 2. osoby odpovědné za vývoj a používání postupů podle čl. 5 odst. 1 tohoto nařízení nebo za provádění příslušných pokynů byly odpovídajícím způsobem školeny v používání zásad HACCP; a
 3. byly dodrženy požadavky vnitrostátních právních předpisů týkajících se školicích programů pro osoby pracující v určitých potravinářských odvětvích.
-

(1) Úř. věst. C 365 E, 19.12.2000, s. 43.

(2) Úř. věst. C 155, 29.5.2001, s. 39.

(3) Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 15. května 2002 (Úř. věst. C 180 E, 31.7.2003, s. 267), společný postoj Rady ze dne 27. října 2003 (Úř. věst. C 48 E, 24.2.2004, s. 1), postoj Evropského parlamentu ze dne 30. března 2004 (dosud nezveřejněno v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 16. dubna 2004.

(4) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin (Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1). Nařízení ve znění nařízení (ES) č. 1642/2003 (Úř. věst. L 245, 29.9.2003, s. 4).

(5) Úř. věst. L 175, 19.7.1993, s. 1. Směrnice ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

(6) Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 55.

(1) Úř. věst. L 37, 13.2.1993, s. 1. Nařízení ve znění nařízení (ES) č. 1882/2003.

(1) Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

(1) Úř. věst. L 330, 5.12.1998, s. 32. Směrnice ve znění nařízení (ES) č. 1882/2003.

(1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů (Úř. věst. L 204, 21.7.1998, s. 37). Směrnice naposledy pozměněná aktem o přistoupení z roku 2003.

(1) Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 206.

(2) Úř. věst. L 157, 30.4.2004, s. 33.

NAŘÍZENÍ

EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

(ES) č. 853/2004

ze dne 29. dubna 2004,

kterým se stanoví zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 152 odst. 4 písm. b) této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru⁽²⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s postupem podle článku 251 Smlouvy⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Podle nařízení (ES) č. 852/2004 (4) stanoví Evropský parlament a Rada všeobecná pravidla pro hygienu potravin vztahující se na provozovatele potravinářských podniků.

(2) Určité potraviny mohou představovat zvláštní rizika pro lidské zdraví, a vyžadují tedy stanovení zvláštních hygienických pravidel. To platí zejména pro potraviny živočišného původu, u nichž jsou často hlášena mikrobiologická a chemická rizika.

(3) V rámci společné zemědělské politiky bylo přijato mnoho směrnic pro stanovení zvláštních hygienických pravidel pro výrobu produktů uvedených v příloze I Smlouvy a pro jejich uvádění na trh. Tato hygienická pravidla zmírila překážky obchodu s dotyčnými produkty, čímž přispěla k vytvoření vnitřního trhu a zároveň zajistila vysokou úroveň ochrany veřejného zdraví.

(4) S ohledem na veřejné zdraví obsahují tato pravidla jednotné zásady, zejména zásady týkající se odpovědnosti výrobců a příslušných orgánů, strukturální, provozní a hygienické požadavky na zařízení, postupy schvalování zařízení, požadavky na skladování a přepravu a požadavky na označování zdravotní nezávadnosti.

(5) Tyto zásady tvoří společný základ pro hygienickou výrobu potravin živočišného původu, přičemž umožňují zjednodušení stávajících směrnic.

(6) Je žádoucí dosáhnout dalšího zjednodušení používáním těchto pravidel, je-li to vhodné, u všech produktů živočišného původu.

(7) Zjednodušení je umožněno také požadavkem nařízení (ES) č. 852/2004, podle něhož musí provozovatelé potravinářských podniků provádějící činnosti v jakékoli fázi výroby, zpracování a distribuce potravin navazující na prvovýrobu a související postupy zavést postupy založené na analýze rizik a zásadách kritických kontrolních bodů (HACCP), provádět a udržovat je.

(8) Tyto prvky společně odůvodňují přepracování zvláštních hygienických pravidel obsažených ve stávajících směrnicích.

(9) Základními cíli přepracování je zabezpečení vysoké úrovně ochrany spotřebitele z hlediska bezpečnosti potravin, a to zejména tím, že pro všechny provozovatele potravinářských podniků v celém Společenství platí stejná pravidla, a dále zajištění řádného fungování vnitřního trhu s produkty živočišného původu, což přispěje k dosažení cílů společné zemědělské politiky.

(10) Je nezbytné zachovat podrobná hygienická pravidla pro produkty živočišného původu, a pokud je to třeba pro zajištění ochrany spotřebitele, tak je zpřísnit.

(11) Pravidla Společenství by se neměla vztahovat na prvovýrobu pro soukromé domácí použití ani na domácí přípravu potravin, na manipulaci s nimi nebo na jejich skladování pro soukromou domácí spotřebu. Kromě toho v případě, kdy provozovatel potravinářského podniku dodává malá množství vlastních produktů z určitého druhu masa z prvovýroby přímo konečnému spotřebiteli nebo místnímu maloobchodu, je vhodné chránit veřejné zdraví vnitrostátním právem především z důvodu úzkého vztahu výrobce a spotřebitele.

(12) Požadavky nařízení (ES) č. 852/2004 jsou obecně dostatečné pro zajištění bezpečnosti potravin v zařízeních, která vykonávají maloobchodní činnost zahrnující přímý prodej nebo přímé dodávání potravin živočišného původu konečnému spotřebiteli. Toto nařízení by se mělo obecně vztahovat na velkoobchodní činnost (tzn. na případy, kdy maloobchodní zařízení provádí činnosti, jejichž cílem je dodat potraviny živočišného původu jinému zařízení). S výjimkou zvláštních požadavků na teplotu stanovených v tomto nařízení by však požadavky nařízení (ES) č. 852/2004 měly postačovat pro velkoobchodní činnosti

spočívající pouze ve skladování a přepravě.

(13) Členské státy by měly mít v rámci vnitrostátního práva určitý prostor pro rozšíření nebo omezení používání požadavků tohoto nařízení na maloobchod. Jejich používání však mohou omezit pouze tehdy, pokud považují požadavky nařízení (ES) č. 852/2004 za dostatečné pro dosažení cílů hygieny potravin a pokud je dodávání potravin živočišného původu maloobchodním zařízením jinému zařízení okrajovou a omezenou činností na místní úrovni. Takové dodávání by tedy mělo představovat pouze malý podíl na obchodní činnosti zařízení, odebírající zařízení by se měla nacházet v jeho bezprostřední blízkosti a dodávky by měly být omezeny pouze na určité druhy výrobků nebo zařízení.

(14) V souladu s článkem 10 Smlouvy musí členské státy přijmout veškerá vhodná opatření k zajištění toho, aby provozovatelé potravinářských podniků plnili povinnosti stanovené v tomto nařízení.

(15) Sledovatelnost potravin je nezbytným prvkem v zajišťování bezpečnosti potravin. Kromě dodržování obecných pravidel nařízení (ES) č. 178/2002 (1) by měli provozovatelé potravinářských podniků zodpovědní za zařízení, která podléhají schválení podle tohoto nařízení, zajistit, aby všechny produkty živočišného původu, které uvádějí na trh, byly označeny buď označením zdravotní nezávadnosti nebo identifikačním označením.

(16) Potravinové dovážené do Společenství mají splňovat obecné požadavky nařízení (ES) č. 178/2002 nebo splňovat pravidla, která jsou rovnocenná s pravidly Společenství. V tomto nařízení jsou definovány zvláštní hygienické požadavky na potraviny živočišného původu dovážené do Společenství.

(17) Přijetím tohoto nařízení by neměla být snížena úroveň ochrany stanovená doplňkovými zárukami dohodnutými pro Finsko a Švédsko při jejich přistoupení ke Společenství a potvrzenými rozhodnutími Komise 94/968/ES (2), 95/50/ES (3), 95/160/ES (4), 95/161/ES (5) a 95/168/ES (6) a rozhodnutími Rady 95/409/ES (7), 95/410/ES (8) a 95/411/ES (9). Měl by být stanoven postup pro udělení záruk na přechodné období kterémukoli členskému státu, který má schválený vnitrostátní kontrolní program, který je u dotyčných potravin živočišného původu rovnocenný programům schváleným pro Finsko a Švédsko. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2160/2003 ze dne 17. listopadu 2003 o tlumení salmonel a některých jiných původců zoonóz vyskytujících se v potravině řetězci (10) stanoví podobný postup pro živá zvířata a násadová vejce.

(18) Je vhodné, aby se strukturální a hygienické požadavky stanovené v tomto nařízení vztahovaly na všechny typy zařízení, včetně malých obchodních zařízení a mobilních jatek.

(19) Pružnost je na místě, aby bylo možné pokračovat v používání tradičních metod v jakékoli fázi výroby, zpracování nebo distribuce potravin, a ve vztahu ke strukturálním požadavkům na zařízení. Pružnost je zvláště důležitá pro regiony ovlivněné zvláštními zeměpisnými omezeními, včetně nejvzdálenějších regionů podle čl. 299 odst. 2 Smlouvy. Pružnost by však neměla ohrožovat cíle týkající se hygieny potravin. Navíc by měly být postupy dovolující členským státům využít pružnosti zcela transparentní, neboť všechny potraviny vyrobené v souladu s hygienickými pravidly budou ve volném oběhu ve Společenství. Mělo by být stanoveno, aby byly případné rozdíly názorů řešeny diskusí v rámci Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat zřízeného nařízením (ES) č. 178/2002 a aby Komise koordinovala tento proces a přijímala vhodná opatření.

(20) Definice mechanicky oddělovaného masa (MOM) by měla mít obecný charakter, aby zahrnovala všechny metody mechanického oddělování. Rychlý technologický vývoj v této oblasti ukazuje, že je vhodná pružná definice. V závislosti na posouzení rizika výrobků vyrobených různými metodami by se však měly lišit technické požadavky na MOM.

(21) Provozovatelé potravinářských podniků, včetně podniků v krmivářském odvětví, navzájem spolupracují a ve všech fázích výroby, zpracování a distribuce existují vazby mezi zdravím a dobrými životními podmínkami zvířat a veřejným zdravím. To vyžaduje, aby spolu různé subjekty v celém potravinovém řetězci, od prvovýroby po maloobchod, dostatečně komunikovaly.

(22) S cílem zajistit řádnou kontrolu ulovené volně žijící zvěře uváděné na trh Společenství by měla být těla ulovených zvířat a jejich vnitřnosti předloženy k úřední prohlídce po porážce v zařízení pro zpracování zvěřiny. Aby však byly zachovány určité myslivecké (lovecké) tradice a nebyla ohrožena bezpečnost potravin, je vhodné zajistit školení myslivců (lovců), kteří uvádějí volně žijící zvěř na trh k lidské spotřebě. To by mělo myslivcům (lovcům) umožnit provést první prohlídku volně žijící zvěře na místě. V takových případech není nezbytné, aby školení myslivci (lovci) museli dodávat všechny vnitřnosti do zařízení pro zpracování zvěřiny k prohlídce po porážce, pokud provedou tuto první prohlídku a nezjistí žádné anomálie nebo rizika. Členské státy by však měly mít možnost stanovit na svém území přísnější pravidla, jimiž zohlední zvláštní rizika.

(23) V tomto nařízení by měla být stanovena kritéria pro syrové mléko použitelná do doby, než budou přijaty nové požadavky pro jeho uvádění na trh. U těchto kritérií by se mělo jednat o spouštěcí hodnoty, při jejichž překročení přijmou provozovatelé potravinářských podniků nápravná opatření a podají hlášení příslušnému orgánu. Kritéria by neměla být maximálními hodnotami, při jejichž překročení nelze uvádět syrové mléko na trh. To znamená, že za určitých okolností lze syrové mléko, které nespĺňuje kritéria zcela, bezpečně používat k lidské spotřebě, pokud jsou přijata vhodná opatření. Pokud jde o syrové mléko a sýrovou smetanu určené k přímé lidské spotřebě, je vhodné umožnit členským státům, aby si ponechaly nebo stanovily vhodná opatření pro ochranu zdraví s cílem zajistit na svém území dosažení cílů tohoto nařízení.

(24) Je vhodné, aby kritérium pro syrové mléko používané pro výrobu mléčných výrobků bylo třikrát vyšší než kritérium pro syrové mléko svážené z farem. Kritérium pro mléko používané pro výrobu zpracovaných mléčných výrobků představuje absolutní hodnotu, zatímco u syrového mléka sváženého z farem se jedná o průměrnou hodnotu. Dodržením požadavků na teplotu stanovených v tomto nařízení nedojde k úplnému zastavení růstu bakterií během přepravy a skladování.

(25) Toto přepracování znamená, že stávající hygienická pravidla mohou být zrušena. Činí tak směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/41/ES ze dne 21. dubna 2004, kterou se zrušují některé směrnice týkající se hygieny potravin a hygienických podmínek pro produkci určitých produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě a pro jejich uvádění na trh (11).

(26) Vedle toho pravidla pro vejce stanovená v tomto nařízení nahrazují pravidla stanovená rozhodnutím Rady

94/371/ES ze dne 20. června 1994, kterým se stanoví zvláštní hygienické podmínky pro uvádění některých druhů vajec na trh⁽²⁾, která činí neplatným zrušení přílohy II směrnice Rady 92/118/EHS (3).

(27) Právní předpisy Společenství pro hygienu potravin by se měly zakládat na vědeckých doporučeních. Proto by v případě potřeby měly být vedeny konzultace s Evropským úřadem pro bezpečnost potravin.

(28) S cílem zohlednit technický a vědecký pokrok by měla být zajištěna úzká a účinná spolupráce mezi Komisí a členskými státy v rámci Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat.

(29) Požadavky tohoto nařízení by neměly být použitelné, dokud nevstoupí v platnost všechny nové právní předpisy o hygieně potravin. Je tedy vhodné stanovit, aby byla nová pravidla použitelná nejdříve po 18 měsících od dne, kdy vstoupí v platnost, aby dotčená odvětví měla čas se přizpůsobit.

(30) Opatření nezbytná k provádění tohoto nařízení by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi⁽¹⁾,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Oblast působnosti

1. Toto nařízení stanoví zvláštní pravidla pro hygienu potravin živočišného původu vztahující se na provozovatele potravinářských podniků. Těmito pravidly se doplňují pravidla stanovená nařízením (ES) č. 852/2004. Vztahují se na nezpracované produkty i zpracované produkty živočišného původu.

2. Pokud není výslovně uvedeno jinak, nevztahuje se toto nařízení na potraviny obsahující jak produkty rostlinného původu, tak zpracované produkty živočišného původu. Zpracované produkty živočišného původu používané pro přípravu takových potravin však musí být získávány v souladu s požadavky tohoto nařízení a stejně tak s nimi musí být zacházeno.

3. Toto nařízení se nevztahuje na:

- a) prvovýrobu pro soukromé domácí použití;
- b) domácí přípravu potravin, na manipulaci s nimi nebo na jejich skladování pro soukromou domácí spotřebu;
- c) případy, kdy výrobce přímo dodává malá množství výrobků z prvovýroby konečnému spotřebiteli nebo místnímu maloobchodu, který je přímo dodává konečnému spotřebiteli;
- d) případy, kdy výrobce přímo dodává malá množství masa z drůbeže a zajícůvů poražených na farmě konečnému spotřebiteli nebo místnímu maloobchodu, který dodává toto maso přímo konečnému spotřebiteli jako čerstvé maso;
- e) myslivce (lovce), kteří dodávají malá množství volně žijící zvěře nebo malá množství masa volně žijící zvěře konečnému spotřebiteli nebo místnímu maloobchodu, který je přímo dodává konečnému spotřebiteli.

4. Členské státy stanoví v rámci vnitrostátních právních předpisů pravidla pro činnosti a osoby uvedené v odst. 3 písm. c), d) a e). Taková vnitrostátní pravidla zajistí dosažení cílů tohoto nařízení.

5.

- a) a) Pokud není výslovně uvedeno jinak, nevztahuje se toto nařízení na maloobchod.
- b) Toto nařízení se však vztahuje na činnosti maloobchodu prováděné za účelem dodávání potravin živočišného původu jinému zařízení, kromě případů, kdy:
 - i) činnosti spočívají pouze ve skladování nebo přepravě, přičemž v takovém případě přesto platí zvláštní požadavky na teplotu stanovené v příloze III, nebo
 - ii) kdy je potravina živočišného původu dodávána maloobchodním zařízením pouze jinému maloobchodnímu zařízení a podle vnitrostátních právních předpisů se jedná o okrajovou a omezenou činnost na místní úrovni.
- c) Členské státy mohou přijmout vnitrostátní opatření s cílem vztáhnout požadavky tohoto nařízení na maloobchodní zařízení na svém území, na něž by se podle písmen a) nebo b) nevztahovaly.

6. Toto nařízení je použitelné, aniž jsou dotčena:

- a) příslušná pravidla týkající se zdraví zvířat a veřejného zdraví, včetně přísnějších pravidel stanovených za účelem prevence, kontroly a eradikace určitých přenosných spongiformních encefalopatií;
- b) požadavky na dobré životní podmínky zvířat

a

c) požadavky týkající se identifikace zvířat a sledovatelnosti produktů živočišného původu.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení platí následující definice:

1. definice uvedené v nařízení (ES) č. 178/2002;
2. definice uvedené v nařízení (ES) č. 852/2004;
3. definice uvedené v příloze I

a

4. všechny technické definice uvedené v přílohách II a III.

KAPITOLA II

POVINNOSTI PROVOZOVATELŮ POTRAVINÁŘSKÝCH PODNIKŮ

Článek 3

Obecné povinnosti

1. Provozovatelé potravinářských podniků musí splňovat příslušná ustanovení příloh II a III.

2. Provozovatelé potravinářských podniků nepoužijí k odstranění povrchového znečištění produktů živočišného původu žádnou jinou látku než pitnou vodu, nebo povoluje-li to nařízení (ES) č. 852/2004 nebo toto nařízení čistou vodu, pokud nebylo použití dotyčné látky schváleno v souladu s postupem podle čl. 12 odst. 2. Provozovatelé potravinářských podniků musí rovněž dodržovat všechny podmínky použití, které mohou být přijaty tímž postupem. Použití schválené látky nemá vliv na povinnost provozovatele potravinářského podniku dodržet požadavky tohoto nařízení.

Článek 4

Registrace a schvalování zařízení

1. Provozovatelé potravinářských podniků uvedou produkty živočišného původu na trh Společenství pouze tehdy, pokud byly připraveny a bylo s nimi manipulováno výhradně v zařízeních, která:

a) splňují příslušné požadavky nařízení (ES) č. 852/2004, požadavky příloh II a III tohoto nařízení a jiné příslušné požadavky potravinového práva

a

b) která byla příslušným orgánem zaregistrována nebo, pokud je to požadováno podle odstavce 2, schválena.

2. Aniž je dotčen čl. 6 odst. 3 nařízení (ES) č. 852/2004, nesmí zařízení manipulující s produkty živočišného původu, pro něž jsou stanoveny požadavky v příloze III tohoto nařízení, vykonávat činnost, pokud je příslušný orgán neschválil v souladu s odstavcem 3 tohoto článku s výjimkou zařízení provádějících pouze:

a) prvovýrobu,

b) přepravní činnosti,

c) skladování produktů nevyžadujících kontrolované teplotní podmínky skladování,
nebo

d) maloobchodní činnosti, na něž se nevztahuje čl. 1 odst. 5 písm. b) tohoto nařízení.

3. Zařízení, které v souladu s odstavcem 2 podléhá schvalování, smí vykonávat činnost až poté, co v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní pravidla pro organizování úředních kontrol produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě⁽¹⁾, příslušný orgán:

a) po návštěvě zařízení zařízení schválí,
nebo

b) dočasně zařízení schválí.

4. Provozovatelé potravinářských podniků s příslušnými orgány spolupracují v souladu s nařízením (ES) č. 854/2004. Provozovatelé potravinářských podniků zejména zajistí, že zařízení ukončí činnost, pokud příslušný orgán zruší schválení nebo neprodlouží dočasné schválení nebo je nenahradí časově neomezeným schválením.

5. Tento článek nebrání tomu, aby zařízení uvádělo na trh potraviny v době ode dne použitelnosti tohoto nařízení do první následné kontroly příslušným orgánem, pokud zařízení

a) podléhá schválení v souladu s odstavcem 2 a uvedlo na trh produkty živočišného původu v souladu s právními předpisy Společenství bezprostředně přede dnem použitelnosti tohoto nařízení,
nebo

b) patří k druhu, u kterého nebylo přede dnem použitelnosti tohoto nařízení požadováno schvalování.

Článek 5

Označení zdravotní nezávadnosti a identifikační označení

1. Provozovatelé potravinářských podniků nesmí uvést na trh produkt živočišného původu, s nímž se manipuluje v zařízení, které podle čl. 4 odst. 2 podléhá schvalování, pokud produkt není opatřen:

a) označením zdravotní nezávadnosti podle nařízení (ES) č. 854/2004,
nebo

b) pokud uvedené nařízení nestanoví umístění označení zdravotní nezávadnosti, identifikačním označením umístěným v souladu s oddílem I přílohy II tohoto nařízení.

2. Provozovatelé potravinářských podniků mohou umístit identifikační označení na produkt živočišného původu pouze tehdy, pokud byl vyroben v souladu s tímto nařízením v zařízeních, která splňují požadavky článku 4.

3. Provozovatelé potravinářských podniků nesmějí odstranit označení zdravotní nezávadnosti umístěné v souladu s nařízením (ES) č. 854/2004 z masa, pokud je nekrájí nebo je nezpracovávají nebo s ním nepracují jiným způsobem.

Článek 6

Produkty živočišného původu nepocházející ze Společenství

1. Provozovatelé potravinářských podniků dovážející produkty živočišného původu ze třetích zemí zajistí, aby se dovoz uskutečnil pouze tehdy, pokud:

a) je odesílající třetí země uvedena v seznamu třetích zemí, z nichž je povolen dovoz dotyčného produktu, vypracovaném v souladu s článkem 11 nařízení (ES) č. 854/2004;

i) i) zařízení, ze kterého byl produkt odeslán a v němž byl obdržen nebo připraven, je popřípadě uvedeno v seznamu zařízení, z nichž je dovoz dotyčného produktu povolen, vypracovaném v souladu s článkem 12 nařízení (ES) č. 854/2004,

ii) v případě čerstvého masa, mletého masa, masných polotovarů, masných výrobků a mechanicky oddělovaného masa byl výrobek vyroben z masa získaného na jatkách a v bourárnách/porcovnách uvedených v seznamu vypracovaném a aktualizovaném v souladu s článkem 12 nařízení (ES) č. 854/2004 nebo ve schválených provozech Společenství

a

iii) v případě živých mlžů, ostnokožců, pláštěnců a mořských plžů je produkční oblast popřípadě uvedena v seznamu vypracovaném podle článku 13 uvedeného nařízení;

c) produkt splňuje:

i) požadavky tohoto nařízení, včetně požadavků článku 5 na označení zdravotní nezávadnosti a identifikační označení,

ii) požadavky nařízení (ES) č. 852/2004

a

iii) podmínky pro dovoz stanovené v souladu s právními předpisy Společenství upravujícími dovozní kontroly produktů živočišného původu

a

d) jsou popřípadě splněny požadavky článku 14 nařízení (ES) č. 854/2004 týkající se osvědčení nebo dokladů.

2. Odchylně od odstavce 1 smí být dovoz produktů rybolovu uskutečněn také v souladu se zvláštními ustanoveními článku 15 nařízení (ES) č. 854/2004.

3. Provozovatelé potravinářských podniků dovážející produkty živočišného původu zajistí, aby:

a) produkty byly při dovozu k dispozici ke kontrole podle směrnice 97/78/ES (1);

b) dovoz splňoval požadavky směrnice 2002/99/ES (2)

a

c) činnosti podléhající jejich kontrole, které jsou vykonávány po dovozu, byly prováděny v souladu s požadavky přílohy III.

4. Provozovatelé potravinářských podniků dovážející potraviny obsahující jak produkty rostlinného původu, tak zpracované produkty živočišného původu, zajistí, aby zpracované produkty živočišného původu obsažené v takových potravinách splňovaly požadavky odstavců 1 až 3. Musí být schopni tuto skutečnost prokázat (např. příslušným dokladem nebo osvědčením, které nemusí mít formu stanovenou v odst. 1 písm. d)).

KAPITOLA III

OBCHOD

Článek 7

Doklady

1. Pokud je to požadováno v souladu s přílohou II nebo III, zajistí provozovatelé potravinářských podniků, aby byla k zásilce produktů živočišného původu přiložena osvědčení nebo jiné doklady.

2. V souladu s postupem uvedeným v čl. 12 odst. 2 mohou být:

a) stanoveny vzory dokladů
a

b) vydána ustanovení pro používání dokladů v elektronické formě.

Článek 8

Zvláštní záruky

1. Provozovatelé potravinářských podniků, kteří hodlají uvést na trh ve Finsku nebo ve Švédsku následující potraviny živočišného původu, dodrží pravidla stanovená v odstavci 2, pokud jde o salmonelu:

a) maso skotu a prasat, včetně mletého masa, avšak s výjimkou masných polotovarů a mechanicky oddělovaného masa;

b) masa z těchto druhů drůbeže: domácí drůbež, krůty, perličky, kachny a husy, včetně mletého masa, avšak s výjimkou masných polotovarů a mechanicky oddělovaného masa;
a

c) vejce.

2.

a) V případě masa skotu a prasat a masa drůbeže se v odesílajícím zařízení odeberou vzorky zásilky a v souladu s právními předpisy Společenství se podrobí mikrobiologickému vyšetření, jehož výsledky musí být negativní.

b) V případě vajec musí balírny/třídírny doložit, že zásilky pocházejí z hejn nosnic, která byla v souladu s právními předpisy Společenství podrobena mikrobiologickému vyšetření, jehož výsledek byl negativní.

c) U masa ze skotu a prasat nemusí být vyšetření podle písmene a) prováděno u zásilek určených pro zařízení za účelem pasterizace, sterilizace nebo jiného zpracování s podobným účinkem. U vajec nemusí být vyšetření podle písmene b) prováděno u zásilek určených pro výrobu zpracovaných produktů procesem, který zaručuje zničení salmonely.

d) Vyšetření podle písm. a) a b) nemusí být prováděna u potravin pocházejících ze zařízení podléhajících uznanému kontrolnímu programu, který byl ve shodě s postupem uvedeným v čl. 12 odst. 2 uznán za rovnocenný programu schválenému pro Švédsko a Finsko, pokud jde o dotyčné potraviny živočišného původu.

e) U masa skotu a prasat a masa drůbeže se k potravině přiloží obchodní doklad nebo osvědčení odpovídající vzoru stanovenému právními předpisy Společenství, v němž musí být uvedeno, že:

i) výsledky vyšetření provedených podle písmene a) jsou negativní,
nebo

ii) maso je určeno pro jeden z účelů uvedených v písmeni c),
nebo

iii) maso pochází ze zařízení uvedeného v písmeni d).

f) U vajec musí být k zásilkám přiloženo osvědčení, v němž je uvedeno, že jsou výsledky vyšetření provedených podle písmene b) negativní nebo že jsou vejce určena k použití způsobem uvedeným v písmeni c).

3. V souladu s postupem podle čl. 12 odst. 2 mohou být:

a) požadavky odstavců 1 a 2 aktualizovány s cílem zohlednit zejména změny v kontrolních programech členských států nebo přijetí mikrobiologických kritérií v souladu s nařízením (ES) č. 852/2004

a

b) pravidla, která jsou stanovena v odstavci 2 pro potraviny uvedené v odstavci 1, částečně nebo plně rozšířena na jakýkoli členský stát nebo region členského státu, který má kontrolní program uznaný za rovnocenný programu schválenému pro Švédsko a Finsko, pokud jde o dotyčné potraviny živočišného původu.

4. Pro účely tohoto článku se „kontrolním programem“ rozumí kontrolní program schválený v souladu s nařízením (ES) č. 2160/2003.

KAPITOLA IV

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 9

Prováděcí opatření a přechodná ustanovení

Prováděcí opatření a přechodná ustanovení mohou být stanovena v souladu s postupem podle čl. 12 odst. 2.

Článek 10

Změny a přizpůsobení příloh II a III

1. Přílohy II a III mohou být přizpůsobeny nebo aktualizovány v souladu s postupem uvedeným v čl. 12 odst. 2, přičemž musí být přihlédnuto:

a) k vypracování pokynů pro správnou praxi,

b) ke zkušenostem získaným v rámci používání systémů založených na zásadách HACCP podle článku 5 nařízení (ES) č. 852/2004,

c) k technologickému vývoji a jeho praktickým důsledkům a k očekávaním spotřebitelů, pokud jde o složení potravin,

d) k vědeckým posudkům, zejména k novému posouzení rizik,

e) k mikrobiologickým a teplotním kritériím pro potraviny,

f) ke změnám spotřebitelských zvyklostí.

2. V souladu s postupem uvedeným v čl. 12 odst. 2 mohou být udělovány výjimky z příloh II a III za předpokladu, že takové výjimky nemají vliv na dosažení cílů tohoto nařízení.

3. Aniž jsou ohroženy cíle tohoto nařízení, mohou členské státy přijmout v souladu s odstavci 4 až 8 vnitrostátní opatření pro přizpůsobení požadavků uvedených v příloze III.

4.

a) a) Cílem vnitrostátních opatření uvedených v odstavci 3 je:

i) umožnit další používání tradičních metod v kterékoli fázi výroby, zpracování nebo distribuce potravin, nebo

ii) vyjít vstříc potřebám potravinářských podniků v regionech ovlivněných zvláštními zeměpisnými omezeními.

b) V ostatních případech se vztahují pouze na stavbu, uspořádání a vybavení zařízení.

5. Členský stát, který si přeje přijmout vnitrostátní opatření podle odstavce 3, o tom uvědomí Komisi a ostatní členské státy. V každém oznámení:

a) uvede podrobný popis požadavků, které mají být podle dotyčného členského státu přizpůsobeny, a charakter přizpůsobení, o které usiluje,

b) popíše dotyčné potraviny a zařízení,

c) vysvětlí důvody pro přizpůsobení a případně předloží souhrn provedené analýzy rizika a všech opatření, která mají být přijata s cílem zajistit, aby přizpůsobení neohrozilo cíle tohoto nařízení,

a

d) uvede jakékoli jiné příslušné informace.

6. Ostatní členské státy mají tři měsíce od obdržení oznámení uvedeného v odstavci 5 na to, aby zaslaly Komisi písemné připomínky. V případě přizpůsobení vyplývajícího z odst. 4 písm. b) může být tato lhůta na žádost kteréhokoli členského státu prodloužena na čtyři měsíce. Komise může, a pokud obdrží písemné připomínky od jednoho nebo více členských států, musí vést konzultace s členskými státy v rámci výboru uvedeného v čl. 12 odst. 1. Komise může v souladu s postupem podle čl. 12 odst. 2 rozhodnout, zda zamýšlená opatření mohou být provedena a pokud je to nezbytné, tak s jakými změnami. Komise popřípadě může v souladu s odstavci 1 nebo 2 tohoto článku navrhnout obecná opatření.

7. Členský stát může přijmout vnitrostátní opatření, kterými se mění požadavky přílohy III, pouze:

a) v souladu s rozhodnutím přijatým v souladu s odstavcem 6,

b) pokud do jednoho měsíce od uplynutí lhůty uvedené v odstavci 6 Komise neoznámila členským státům, že obdržela písemné připomínky nebo že zamýšlí navrhnout přijetí rozhodnutí v souladu s odstavcem 6,
nebo

c) v souladu s odstavcem 8.

8. Členský stát smí z vlastního podnětu a při dodržení obecných ustanovení Smlouvy zachovat nebo stanovit vnitrostátní pravidla, jimiž:

a) zakazuje nebo omezuje na svém území uvádět na trh syrové mléko nebo syrovou smetanu určené k přímé lidské spotřebě,
nebo

b) povoluje se schválením příslušného orgánu používat syrové mléko, které nespĺňuje kritéria na obsah mikroorganismů a somatických buněk stanovená v oddílu IX přílohy III k výrobě sýrů s dobou zrání alespoň 60 dnů a mléčné výrobky získané v souvislosti s výrobou takových sýrů, pokud to neohroží dosažení cílů tohoto nařízení.

Článek 11

Zvláštní rozhodnutí

Aniž je dotčena všeobecná povaha článku 9 a čl. 10 odst. 1, mohou být v souladu s postupem uvedeným v čl. 12 odst. 2 stanovena prováděcí opatření nebo přijaty změny přílohy II nebo III s cílem:

1. stanovit pravidla pro přepravu masa, které je dosud teplé;

2. upřesnit jaký obsah vápníku u mechanicky oddělovaného masa není významně vyšší než u mletého masa;

3. stanovit jiné druhy ošetření, které mohou být použity ve zpracovatelském zařízení pro živé mlže z produkčních oblastí třídy B nebo C, kteří nebyli vycištěni nebo sádkováni;

4. přesně uvést uznané zkušební metody pro mořské biotoxiny;

5. stanovit ve spolupráci s příslušnou referenční laboratoří Společenství další zdravotní normy pro živé mlže, včetně:

a) mezních hodnot a analytických metod pro jiné mořské biotoxiny,

b) virologických vyšetřovacích metod a virologických norem
a

c) plánů a metod odběru vzorků a analytických tolerancí pro účely kontroly dodržování zdravotních norem;

6. stanovit zdravotní normy nebo kontroly, pokud existují vědecké důkazy o jejich nezbytnosti pro ochranu veřejného zdraví;

7. rozšířit ustanovení kapitoly IX oddílu VII přílohy III na jiné živé mlže než na druh Pectinidae (hřebenatkovití);

8. upřesnit kritéria, podle kterých lze stanovit, kdy podle epidemiologických údajů nepředstavuje rybolovný revír zdravotní riziko, pokud jde o přítomnost parazitů, a podle kterých tedy může příslušný orgán povolit, aby provozovatelé potravinářských podniků nemuseli podle části D kapitoly III oddílu VIII přílohy III zmrazovat produkty rybolovu;

9. stanovit kritéria čerstvosti a limity pro histamin a těkavé dusíkaté látky v produktech rybolovu;

10. umožnit použití syrového mléka, které nespĺňuje kritéria na obsah mikroorganismů a somatických buněk stanovená v oddílu IX přílohy III, k výrobě určitých mléčných výrobků;

11. stanovit, aniž je dotčena směrnice 96/23/ES (1), maximální přípustnou hodnotu celkové kombinace reziduí antibiotik v syrovém mléce
a

12. schválit rovnocenné postupy pro výrobu želatiny nebo kolagenu.

Článek 12

Postup výboru

1. Komisi je nápomocen Stálý výbor pro potravinový řetězec a zdraví zvířat.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na ustanovení článku 8 uvedeného rozhodnutí.
Lhůta uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.
3. Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 13

Konzultace s Evropským úřadem pro bezpečnost potravin

Komise vede konzultace s Evropským úřadem pro bezpečnost potravin o jakékoli záležitosti spadající do oblasti působnosti tohoto nařízení, která by mohla mít významný dopad na veřejné zdraví, a to zejména před navrhováním rozšíření oddílu III přílohy III na jiné zvířecí druhy.

Článek 14

Zpráva Evropskému parlamentu a Radě

1. Komise nejpozději do 20. května 2009 předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu, ve které podá přehled zkušeností získaných při používání tohoto nařízení.
2. Komise podle potřeby doplní zprávu vhodnými návrhy.

Článek 15

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Použije se po 18 měsících ode dne, kdy vstoupí v platnost všechny následující právní předpisy:

- a) nařízení (ES) č. 852/2004;
- b) nařízení (ES) č. 854/2004
a
- c) směrnice 2004/41/ES.
Použije se však nejdříve od 1. ledna 2006.
Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 29. dubna 2004.

Za Evropský parlament

předseda

P. COX

Za Radu

předseda

M. MCDOWELL

Pozn. ASPI: Text dokumentu včetně příloh naleznete ve formátu pdf na webové adrese <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=DD:03:45:32004R0853:CS:PDF>

(1) Úř. věst. C 365 E, 19.12.2000, s. 58.

(2) Úř. věst. C 155, 29.5.2001, s. 39.

(3) Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 15. května 2002 (Úř. věst. C 180 E, 31.7.2003, s. 288), společný postoj Rady ze dne 27. října 2003 (Úř. věst. C 48 E, 24.2.2004, s. 23), postoj Evropského parlamentu ze dne 30. března 2004 (dosud nezveřejněno v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 16. dubna 2004.

(4) Úř. věst. L 139, 30.4.2005, s. 1.

(1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin (Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1). Nařízení ve znění nařízení (ES) č. 1642/2003 (Úř. věst. L 245, 29.9.2003, s. 4).

(2) Úř. věst. L 371, 31.12.1994, s. 36.

(3) Úř. věst. L 53, 9.3.1995, s. 31.

(4) Úř. věst. L 105, 9.5.1995, s. 40.

(5) Úř. věst. L 105, 9.5.1995, s. 44.

(6) Úř. věst. L 109, 16.5.1995, s. 44.

(7) Úř. věst. L 243, 11.10.1995, s. 21.

(8) Úř. věst. L 243, 11.10.1995, s. 25.

(9) Úř. věst. L 243, 11.10.1995, s. 29.

(10) Úř. věst. L 325, 12.12.2003, s. 1.

(1) Úř. věst. L 157, 30.4.2004, s. 33.

(2) Úř. věst. L 168, 2.7.1994, s. 34.

(3) Směrnice Rady 92/118/EHS ze dne 17. prosince 1992 o veterinárních a hygienických předpisech pro obchod s produkty živočišného původu ve Společenství a jejich dovoz do Společenství, pokud se na ně nevztahují zvláštní předpisy Společenství uvedené v kapitole I přílohy A směrnice 89/662/EHS, a pokud jde o patogenní původce, směrnice 90/425/EHS (Úř. věst. L 62, 15.3.1993, s. 49). Směrnice naposledy pozměněná nařízením Komise (ES) č. 445/2004 (Úř. věst. L 72, 11.3.2004, s. 60).

(1) Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

(1) Úř. věst. L 139, 30.4.2005, s. 206.

(1) Směrnice Rady 97/78/ES ze dne 18. prosince 1997, kterou se stanoví základní pravidla pro veterinární kontroly produktů ze třetích zemí dovážených do Společenství (Úř. věst. L 24, 30.1.1998, s. 9). Směrnice ve znění aktu o přistoupení z roku 2003.

(2) Směrnice Rady 2002/99/ES ze dne 16. prosince 2002, kterou se stanoví veterinární předpisy pro produkci, zpracování, distribuci a dovoz produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě (Úř. věst. L 18, 23.1.2003, s. 11).

(1) Směrnice Rady 96/23/ES ze dne 29. dubna 1996 o kontrolních opatřeních u některých látek a jejich reziduí v živých zvířatech a živočišných produktech (Úř. věst. L 125, 23.5.1996, s. 10). Směrnice ve znění nařízení (ES) č. 806/2003 (Úř. věst. L 122, 16.5.2003, s. 1).

NAŘÍZENÍ

EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

(ES) č. 854/2004

ze dne 29. dubna 2004,

kterým se stanoví zvláštní pravidla pro organizaci úředních kontrol produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 152 odst. 4 písm. b) této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s postupem podle článku 251 Smlouvy ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 ⁽⁴⁾ se stanoví obecná hygienická pravidla pro veškeré potraviny a nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 ⁽⁵⁾ se stanoví zvláštní hygienická pravidla pro produkty živočišného původu.

(2) Je nezbytné stanovit zvláštní pravidla pro úřední kontroly produktů živočišného původu, aby byly zohledněny zvláštní aspekty spojené s takovými produkty.

(3) Oblast působnosti zvláštních pravidel pro kontroly by měla odrážet oblast působnosti zvláštních hygienických pravidel pro provozovatele potravinářských podniků, která jsou stanovena v nařízení (ES) č. 853/2004. Členské státy by však také měly provádět vhodné úřední kontroly za účelem prosazování vnitrostátních pravidel přijatých v souladu s čl. 1 odst. 4 uvedeného nařízení. Mohou tak učinit rozšířením zásad tohoto nařízení na taková vnitrostátní pravidla.

(4) Úřední kontroly produktů živočišného původu by se měly vztahovat na všechny aspekty, které jsou důležité pro ochranu veřejného zdraví a popřípadě pro zdraví zvířat a dobré životní podmínky zvířat. Měly by být založeny na nejnovějších dostupných příslušných informacích a mělo by tedy být možné je přizpůsobit, pokud budou k dispozici nové příslušné informace.

(5) Právní předpisy Společenství o bezpečnosti potravin by měly být založeny na pevných vědeckých základech. Proto by v případě potřeby měly být vedeny konzultace s Evropským úřadem pro bezpečnost potravin.

(6) Povaha a míra úředních kontrol by měly záviset na posouzení rizik pro veřejné zdraví, zdraví zvířat a popřípadě pro dobré životní podmínky zvířat a na druhu a rozsahu prováděných činností a na dotyčném provozovateli potravinářského podniku.

(7) Je vhodné stanovit, aby transparentním postupem stanoveným v nařízení (ES) č. 852/2004 a nařízení (ES) č. 853/2004 bylo možné přizpůsobit určitá zvláštní kontrolní pravidla, a zajistit pružnost v přístupu ke zvláštním potřebám zařízení, která používají tradiční metody, objem jejich výroby je nízký nebo jsou umístěny v regionech ovlivněných zvláštními zeměpisnými omezeními. Tento postup by měl také umožnit provedení pilotních projektů s cílem vyzkoušet nové přístupy při hygienických kontrolách masa. Taková pružnost by však neměla ohrožovat cíle hygieny potravin.

(8) Úřední kontroly výroby masa jsou nezbytné pro ověření, zda provozovatelé potravinářských podniků splňují hygienická pravidla a dodržují kritéria a cíle stanovené v právních předpisech Společenství. Tyto úřední kontroly by měly zahrnovat audity činností provozovatelů potravinářských podniků a inspekce, včetně prověrek kontrol, které provádějí sami provozovatelé potravinářských podniků.

(9) Je vhodné, aby úřední veterinární lékaři s ohledem na svou odbornost prováděli audity a inspekce jatek, zařízení zpracovávajících zvěřinu a určitých bouráren/ porcoven. Rozhodnutí o nejvhodnějším personálním složení pro audity a inspekce jiných typů zařízení by mělo být ponecháno na členských státech.

(10) Úřední kontroly produkce živých mlžů a produktů rybolovu jsou nezbytné pro kontrolu dodržování kritérií a cílů stanovených v právních předpisech Společenství. Úřední kontroly produkce živých mlžů by měly být zaměřeny zejména na sádkovací a produkční oblasti živých mlžů a na konečný produkt.

(11) Úřední kontroly výroby syrového mléka jsou nezbytné pro kontrolu dodržování kritérií a cílů stanovených v právních předpisech Společenství. Takové úřední kontroly by měly být zaměřeny zejména na zemědělské podniky určené k produkci mléka a na syrové mléko při jeho svážení.

(12) Požadavky tohoto nařízení by neměly být použitelné, dokud nevstoupí v platnost všechny nové právní předpisy o

hygieně potravin. Je také vhodné stanovit, aby byly nové předpisy použitelné až po 18 měsících ode dne, kdy vstoupí v platnost, aby příslušné orgány a dotčená odvětví hospodářství měla čas se přizpůsobit.

(13) Nezbytná prováděcí opatření k tomuto nařízení by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽¹⁾,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Oblast působnosti

1. Tímto nařízením se stanoví zvláštní pravidla pro organizaci úředních kontrol produktů živočišného původu.
2. Vztahuje se pouze na činnosti a osoby, na něž vztahuje nařízení (ES) č. 853/2004.

3. Prováděním úředních kontrol podle tohoto nařízení není dotčena primární právní odpovědnost provozovatelů potravinářských podniků za zajištění bezpečnosti potravin, jak je stanoveno v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin ⁽²⁾, a jakákoli občanskoprávní nebo trestněprávní odpovědnost vyplývající z porušení jejich povinností.

Článek 2

Definice

1. Pro účely tohoto nařízení platí následující definice:

- a) „úřední kontrolou“ se rozumí jakákoli forma kontroly, kterou provádí příslušný orgán s cílem ověřit dodržování potravinového práva, včetně předpisů o zdraví a dobrých životních podmínkách zvířat;
- b) „ověřováním“ se rozumí kontrola plnění stanovených požadavků prováděná zkoumáním a předkládáním objektivních důkazů;
- c) „příslušným orgánem“ se rozumí ústřední orgán členského státu příslušný k provádění veterinárních kontrol nebo jiný subjekt, jemuž byla tato pravomoc svěřena;
- d) „auditem“ se rozumí systematické a nezávislé zkoumání toho, zda jsou činnosti a související výsledky v souladu s předem stanovenými požadavky a zda jsou tyto požadavky účinně prosazovány a zda jsou vhodné pro dosažení cílů;
- e) „inspekcí“ se rozumí zkoumání zařízení, zvířat, potravin a jejich zpracování, potravinářských podniků, jejich systémů řízení a výroby, včetně dokumentace, vyšetřování hotových výrobků a krmivářské praxe, a místa původu a místa určení vstupů do výroby a výstupů z výroby s cílem ověřit, zda jsou ve všech případech splněny požadavky právních předpisů;
- f) „úředním veterinárním lékařem“ se rozumí veterinární lékař, který je ve smyslu tohoto nařízení kvalifikován jednat v této funkci a je jmenován příslušným orgánem;
- g) „schváleným veterinárním lékařem“ se rozumí veterinární lékař určený příslušným orgánem, aby prováděl jeho jménem v hospodářství zvláštní úřední kontroly;
- h) „úředním pomocným veterinárním pracovníkem“ se rozumí osoba, která je v souladu s tímto nařízením kvalifikovaná jednat v této funkci, je jmenována příslušným orgánem a pracuje pod vedením úředního veterinárního lékaře a na jeho odpovědnost;
a
- i) „značkou zdravotní nezávadnosti“ se rozumí značka, jejíž použití znamená, že byly provedeny úřední kontroly v souladu s tímto nařízením.

2. Podle potřeby platí také definice uvedené v těchto nařízeních:

- a) nařízení (ES) č. 178/2002;
- b) definice „vedlejších produktů živočišného původu“, „TSE“ (přenosné spongiformní encefalopatie) a „specifikovaného rizikového materiálu“ uvedené v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002 ze dne 3. října 2002 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu, které nejsou určeny pro lidskou spotřebu ⁽¹⁾;
- c) nařízení (ES) č. 852/2004, kromě definice „příslušného orgánu“;
a

d) nařízení (ES) č. 853/2004.

KAPITOLA II

ÚŘEDNÍ KONTROLY ZAŘÍZENÍ VE SPOLEČENSTVÍ

Článek 3

Schvalování zařízení

1.

a) Pokud právní předpisy Společenství požadují schválení zařízení, provede příslušný orgán prohlídku na místě. Příslušný orgán zařízení schválí pro dotyčné činnosti, pouze pokud provozovatel potravinářského podniku prokázal, že zařízení splňuje příslušné požadavky nařízení (ES) č. 852/2004 a (ES) č. 853/2004 a jiné příslušné požadavky potravinového práva.

b) Příslušný orgán může zařízení dočasně schválit, pokud je na základě prohlídky na místě zřejmé, že zařízení splňuje všechny požadavky na infrastrukturu a vybavení. Časově neomezené schválení udělí pouze pokud je na základě nové prohlídky provedené na místě do tří měsíců od udělení dočasného schválení zřejmé, že zařízení splňuje ostatní požadavky podle písmene a). Pokud zařízení učinilo zřetelný pokrok, avšak stále nesplňuje všechny tyto požadavky, může příslušný orgán dočasné schválení prodloužit. Celková doba dočasného schválení však nesmí být delší než šest měsíců.

2. V případě výrobních a mrazírenských plavidel plujících pod vlajkou členských států mohou být maximální lhůty tři a šesti měsíců vztahující se na dočasné schválení jiných zařízení v případě potřeby prodlouženy. Dočasné schválení však nesmí být uděleno na celkovou dobu delší než 12 měsíců. Inspekce takových plavidel se provádějí způsobem uvedeným v příloze III.

3. Příslušný orgán udělí každému schválenému zařízení, včetně zařízení s dočasným schválením, číslo schválení, které může být doplněno kódy označujícími druh vyráběných produktů živočišného původu. Pro velkoobchod může být číslo schválení doplněno vedlejšími čísly udávajícími jednotky nebo skupiny jednotek prodávajících nebo vyrábějících produkty živočišného původu.

4.

a) Příslušný orgán přezkoumává schválení zařízení v rámci provádění úředních kontrol podle článků 4 až 8.

b) Pokud příslušný orgán zjistí vážné nedostatky nebo musí opakovaně zastavovat výrobu v zařízení a provozovatel potravinářského podniku není schopen poskytnout dostatečné záruky ohledně budoucí výroby, zahájí příslušný orgán řízení s cílem odejmout zařízení schválení. Příslušný orgán však může pozastavit schválení zařízení, pokud provozovatel potravinářského podniku může zaručit, že v přiměřené době nedostatky odstraní.

c) V případě velkoobchodu může příslušný orgán určitým jednotkám nebo skupinám jednotek schválení odejmout nebo pozastavit.

5. Odstavce 1, 2 a 3 se vztahují jak na:

a) zařízení, která zahajují uvádění produktů živočišného původu na trh v den nebo po dni použitelnosti tohoto nařízení, tak na

b) zařízení, která již uvádějí produkty živočišného původu na trh, ale dosud nemusela být schvalována. V druhém případě musí příslušný orgán vykonat prohlídku na místě požadovanou podle odstavce 1 co nejdříve.

Odstavec 4 se vztahuje také na schválená zařízení, která uváděla produkty živočišného původu na trh v souladu s právními předpisy Společenství bezprostředně přede dnem použitelnosti tohoto nařízení.

6. Členské státy vedou aktualizovaný seznam schválených zařízení, jejich příslušných schvalovacích čísel a jiných příslušných informací a zpřístupní jej ostatním členským státům a veřejnosti způsobem, který může být upřesněn ve shodě s postupem podle čl. 19 odst. 2.

Článek 4

Obecné zásady úředních kontrol pro všechny produkty živočišného původu, na které se vztahuje toto nařízení

1. Členské státy zajistí, aby provozovatelé potravinářských podniků poskytovali příslušnému orgánu veškerou pomoc potřebnou pro účinné provádění úředních kontrol.

Zejména:

— umožní přístup do všech budov, prostor, zařízení nebo ostatní infrastruktury,

— zpřístupní veškeré doklady a záznamy, které jsou požadovány podle tohoto nařízení nebo jsou podle příslušného orgánu nezbytné pro posouzení situace.

2. Příslušný orgán provádí úřední kontroly za účelem ověření, zda provozovatelé potravinářských podniků splňují požadavky:

a) nařízení (ES) č. 852/2004,

b) nařízení (ES) č. 853/2004
a

c) nařízení (ES) č. 1774/2002.

3. Úřední kontroly podle odstavce 1 zahrnují:

a) audity správné hygienické praxe a postupy založené na analýze rizika a kritických kontrolních bodů (HACCP),

b) úřední kontroly vymezené v člancích 5 až 8
a

c) zvláštní úkoly pro audity vymezené v přílohách.

4. Audity správné hygienické praxe slouží k ověření, zda provozovatelé potravinářských podniků soustavně a řádně používají postupy, které se týkají alespoň:

a) kontrol informací o potravinovém řetězci,

b) uspořádání a údržby prostor a vybavení,

c) hygieny před zahájením činnosti, při činnosti a po ní,

d) osobní hygieny,

e) školení o hygieně a pracovních postupech,

f) hubení škůdců,

g) jakosti vody,

h) kontroly teploty
a

i) kontrol potravin vstupujících do zařízení a opouštějících zařízení a kontroly přiložených dokladů.

5. Audity postupů založených na zásadách HACCP mají za cíl ověřit, zda provozovatelé potravinářských podniků používají tyto postupy soustavně a řádně, se zvláštním zřetelem k tomu, aby tyto postupy poskytovaly záruky vymezené v oddílu II přílohy II nařízení (ES) č. 853/2004. Mají zejména ověřit, zda postupy v možném rozsahu zaručují, že produkty živočišného původu:

a) splňují mikrobiologická kritéria stanovená v právních předpisech Společenství;

b) vyhovují právním předpisům Společenství o reziduích, kontaminujících látkách a zakázaných látkách
a

c) neobsahují fyzikální zdroje rizika, např. cizorodá tělesa.

Pokud v souladu s článkem 5 nařízení (ES) č. 852/2004 provozovatel potravinářského podniku namísto stanovení vlastních zvláštních postupů používá postupy stanovené v pokynech pro používání zásad HACCP, musí audit zahrnovat ověření správného používání těchto pokynů.

6. Vedle ověřování shody s požadavky na sledovatelnost musí být ve všech zařízeních schválených v souladu s tímto nařízením ověřována shoda s požadavky nařízení (ES) č. 853/2004 týkajícími se umístování identifikačních označení.

7. V případě jatek, zařízení zpracovávajících zvěřinu a bouráren/ porcoven, které uvádějí na trh čerstvé maso, provádí úřední veterinární lékař úkoly auditu uvedené v odstavcích 3 a 4.

8. Při provádění úkolů auditu věnuje příslušný orgán zvláštní pozornost:

a) určení, zda personál a činnost personálu v zařízení na všech stupních výrobního procesu jsou v souladu s příslušnými požadavky nařízení uvedených v odst. 2 písm. a) a b). Doplnkově k auditu může příslušný orgán namátkově kontrolovat, zda práce personálu splňuje stanovené požadavky;

b) ověřování příslušných záznamů provozovatele potravinářského podniku;

c) podle potřeby odebírání vzorků pro laboratorní analýzu

a

d) dokumentování skutečností, které vzal v úvahu, a výsledkům auditu.

9. Povaha a míra úkolů auditu u jednotlivých závodů závisí na posouzených rizicích. K tomuto účelu příslušný orgán pravidelně posuzuje:

a) rizika pro veřejné zdraví a případně pro zdraví zvířat,

b) u jatek aspekty dobrých životních podmínek zvířat,

c) druh a rozsah prováděných činností

a

d) dřívější chování provozovatele potravinářského podniku, pokud jde o dodržování potravinového práva.

Článek 5

Čerstvé maso

Členské státy zajišťují, že úřední kontroly týkající se čerstvého masa probíhají v souladu s přílohou I.

1. Úřední veterinární lékař provádí v souladu s obecnými požadavky přílohy I oddílu I kapitoly II a v souladu se zvláštními požadavky oddílu IV inspekční úkoly na jatkách, v zařízeních zpracovávajících zvěřinu a v bourárnách/ porcovnách uvádějících na trh čerstvé maso, zejména pokud jde o:

a) informace o potravinovém řetězci,

b) prohlídky před porážkou,

c) dobré životní podmínky zvířat,

d) prohlídky po porážce,

e) specifikovaný rizikový materiál a jiné vedlejší produkty živočišného původu

a

f) laboratorní testy.

2. Označení zdravotní nezávadnosti na jatečně upravená těla domácích kopytníků, velké volně žijící zvěře a farmových savců kromě zajíců a rovněž u jatečných púli, čtvrtí a porcí připravených porcováním jatečných púli na tři velkoobchodní porce se provádí na jatkách a v zařízeních zpracovávajících zvěřinu v souladu s oddílem I kapitolou III přílohy I. Označení zdravotní nezávadnosti umísťuje úřední veterinární lékař, nebo je umísťována na jeho odpovědnost, jestliže úřední kontroly nezjistily žádné nedostatky, které by mohly maso učinit nevhodným k lidské spotřebě.

3. Po provedení kontrol uvedených v odstavcích 1 a 2 přijme úřední veterinární lékař vhodná opatření uvedená v příloze I oddílu II, zejména pokud jde o

a) sdělení výsledků prohlídky/inspekce,

b) rozhodnutí týkající se informací o potravinovém řetězci,

c) rozhodnutí týkající se živých zvířat,

d) rozhodnutí týkající se dobrých životních podmínek zvířat

a

e) rozhodnutí týkající se masa.

4. Úřední pomocní veterinární pracovníci mohou pomáhat úřednímu veterinárnímu lékaři při úředních kontrolách prováděných podle přílohy I oddílu I a II způsobem uvedeným v oddílu III kapitole I. V takovém případě pracují jako členové nezávislého týmu.

5.

a) Členské státy zajistí, aby měly dostatečný počet úředního personálu pro provádění úředních kontrol podle přílohy I při četnosti kontrol uvedené v oddílu III kapitole II.

b) K odhadu množství úředního personálu, který má být přítomen u porážkových linek na daných jatkách, se přistupuje z hlediska rizika. O množství zúčastněného úředního personálu rozhodne příslušný orgán tak, aby bylo možné splnit všechny

požadavky tohoto nařízení.

6.

a) Členské státy mohou personálu jatek povolit, aby pod dohledem úředního veterinárního lékaře pomáhal při úředních kontrolách výroby masa z drůbeže a zajícovců podle přílohy I oddílu III kapitoly III části A, a to prováděním určitých zvláštních úkolů. Pokud to povolí, musí zajistit, aby personál provádějící takové úkoly:

i) byl kvalifikovaný a byl proškolen v souladu s uvedenými ustanoveními,

ii) jednal nezávisle na personálu ve výrobě

a

iii) oznamoval jakékoli nedostatky úřednímu veterinárnímu lékaři.

b) Členské státy mohou rovněž povolit, aby personál jatek prováděl v souladu s přílohou I oddílem III kapitolou III částí B zvláštní úkoly, pokud jde o odběr vzorků a vyšetření.

7. Členské státy zajistí, aby úřední veterinární lékaři a úřední pomocní veterinární pracovníci byli kvalifikovaní a proškoleni v souladu s přílohou I oddílem III kapitolou IV.

Článek 6

Živí mlži

Členské státy zajistí, aby produkce a uvádění živých mlžů, živých ostnokožců, živých pláštěnců a živých mořských plžů na trh podléhaly úředním kontrolám uvedeným v příloze II.

Článek 7

Produkty rybolovu

Členské státy zajistí, aby úřední kontroly týkající se produktů rybolovu probíhaly v souladu s přílohou III.

Článek 8

Syrové mléko a mléčné výrobky

Členské státy zajistí, aby úřední kontroly týkající se syrového mléka a mléčných výrobků probíhaly v souladu s přílohou IV.

Článek 9

Opatření v případě nedodržení požadavků

1. Pokud příslušný orgán zjistí nedodržení požadavků nařízení uvedených v čl. 4 odst. 2 písm. a) a b), přijme opatření, aby zajistil, že provozovatel potravinářského podniku situaci napraví. O druhu opatření, které má přijmout, rozhodne příslušný orgán podle povahy nesplnění požadavků a podle dřívějšího chování provozovatele potravinářského podniku, pokud jde o nesplnění požadavků.

2. K takovým opatřením popřípadě patří:

a) uložení sanitárních opatření nebo jiných nápravných opatření, která jsou považována za nezbytná pro zajištění bezpečnosti produktů živočišného původu nebo dodržení příslušných požadavků právních předpisů;

b) omezení nebo zákaz uvádění produktů živočišného původu na trh a omezení nebo zákaz jejich dovozu nebo vývozu;

c) monitorování nebo v případě potřeby nařízení zpětného odběru produktů živočišného původu, jejich stažení nebo zničení;

d) povolení použít produkty živočišného původu pro jiné účely, než pro které byly původně určeny;

e) pozastavení činností nebo uzavření celého dotyčného potravinářského podniku nebo jeho části na přiměřenou dobu;

f) pozastavení nebo odebrání schválení závodu;

g) v případě zásilek ze třetích zemí jejich zabavení a následné zničení nebo expedici zpět;

h) jakékoli jiné opatření, které příslušný orgán považuje za vhodné.

3. Příslušný orgán informuje dotyčného provozovatele potravinářského podniku nebo zástupce:

a) písemně o svém rozhodnutí o opatření, které má být podle odstavce 1 přijato, a uvede důvody tohoto rozhodnutí

a

b) o právu odvolat se proti takovým rozhodnutím a o příslušných postupech a lhůtách.

Příslušný orgán podle potřeby oznámí své rozhodnutí také příslušnému orgánu odesílajícího členského státu.

KAPITOLA III

POSTUPY TÝKAJÍCÍ SE DOVOZU

Článek 10

Obecné zásady a podmínky

Pro zajištění jednotného používání zásad a podmínek stanovených v článku 11 nařízení (ES) č. 178/2002 se použijí postupy stanovené v této kapitole.

Článek 11

Seznam třetích zemí a částí třetích zemí, ze kterých je povolen dovoz určitých produktů živočišného původu

1. Produkty živočišného původu smějí být dováženy pouze z třetích zemí nebo z částí třetích zemí, které jsou uvedeny v seznamu vypracovaném a aktualizovaném ve shodě s postupem uvedeným v čl. 19 odst. 2.

2. Třetí země se v takovém seznamu uvede pouze tehdy, pokud v dotyčné třetí zemi proběhla kontrola Společenství a prokázala, že příslušný orgán poskytuje odpovídající záruky ve smyslu odstavce 4. Třetí země však může být uvedena v takovém seznamu, aniž proběhne kontrola Společenství:

a) pokud to riziko stanovené v souladu s čl. 18 bodem 18 nevyžaduje

b) pokud se při rozhodování o zařazení třetí země do seznamu podle odstavce 1 konstatuje, že z jiných informací vyplývá, že příslušný orgán poskytuje nezbytné záruky.

3. Seznam vypracovaný podle tohoto článku může být kombinován s jiným seznamem vypracovaným pro účely veřejného zdraví a zdraví zvířat.

4. Při vypracovávání nebo aktualizaci seznamu musí být zvláště přihlédnuto k následujícím kritériím:

a) právní předpisy třetí země v oblasti

i) produktů živočišného původu,

ii) používání veterinárních léčivých přípravků, včetně pravidel týkajících se jejich zákazu nebo povolování, jejich distribuci, uvádění na trh a předpisů vztahujících se na správní a inspekční otázky,

a

iii) přípravy a používání krmiv, včetně postupů pro používání přísad, a přípravy a používání medikovaných krmiv, a rovněž hygienické jakosti surovin používaných pro přípravu krmiv a konečného výrobku;

b) organizace příslušných orgánů třetích zemí, jejich pravomoci a nezávislost, dohled, kterému podléhají, a pravomoc, kterou mají k dispozici pro účinné prosazování použitelných právních předpisů;

c) školení personálu v provádění úředních kontrol;

d) zdroje, včetně diagnostických možností, které má příslušný orgán k dispozici;

e) existence a používání dokumentovaných kontrolních postupů a kontrolních systémů založených na prioritách;

f) podle potřeby situaci ohledně zdravotního stavu zvířat a postupy, jimiž se Komisi a příslušným mezinárodním orgánům oznamuje propuknutí nálezů u zvířat;

g) rozsah a provádění úředních kontrol dovozu zvířat a produktů živočišného původu;

h) ujištění, které může třetí země poskytnout, pokud jde o dodržování požadavků Společenství nebo o rovnocennost vlastních ustanovení s těmito požadavky;

i) hygienické podmínky produkce, výroby, manipulace, skladování a expedice, jež jsou uplatňovány u produktů živočišného původu určených pro Společenství;

j) jakékoli zkušenosti z uvádění na trh produktů ze třetí země a výsledky případných provedených dovozní kontrol;

k) výsledky kontrol Společenství provedených v třetí zemi, zejména výsledky posouzení příslušných orgánů, a opatření, která příslušné orgány přijaly na základě doporučení, která jim byla adresována po provedení kontroly Společenství;

l) existence schváleného programu regulace zoonóz, jeho provádění a sdělování

a

m) existence schváleného programu regulace reziduí, jeho provádění a sdělování.

5. Komise zajistí zveřejňování aktuálních verzí všech seznamů vypracovaných nebo aktualizovaných v souladu s tímto článkem.

Článek 12

Seznam zařízení, ze kterých je povolen dovoz určitých produktů živočišného původu

1. Produkty živočišného původu mohou být dováženy do Společenství, pouze pokud byly expedovány ze zařízení, získány nebo připraveny v zařízeních, která jsou uvedena v seznamech vypracovaných a aktualizovaných podle tohoto článku, kromě:

a) případů, kdy je pro každý jednotlivý případ ve shodě s postupem podle čl. 19 odst. 2 rozhodnuto, že záruky, které dotyčná třetí země poskytuje ohledně dovozu určitých produktů živočišného původu jsou takové, že postup stanovený v tomto článku není nezbytný k zajištění splnění požadavků odstavce 2;

a

b) případů uvedených v příloze V.

Kromě toho mohou být čerstvé maso, mleté maso, masné polotovary, masné výrobky a mechanicky oddělované maso (MOM) dováženy do Společenství, pouze pokud jsou vyrobeny z masa získaného na jatkách a v bourárnách/porcovnách, které jsou uvedeny v seznamech vypracovaných a aktualizovaných v souladu s tímto článkem, nebo ve schválených zařízeních ve Společenství.

2. Zařízení může být zařazeno do takového seznamu pouze tehdy, pokud příslušný orgán třetí země původu zaručuje, že:

a) zařízení, jakož i všechna zařízení, která manipulují se surovinou živočišného původu používanou ve výrobě dotyčných produktů živočišného původu, splňují příslušné požadavky Společenství, zejména požadavky nařízení (ES) č. 853/2004, nebo požadavky, které byly označeny za rovnocenné takovým požadavkům při rozhodování o zařazení dotyčné třetí země do příslušného seznamu v souladu s článkem 11;

b) v zařízeních provádí kontroly úřední inspekční služba uvedená třetí zemí a popřípadě předává Komisi všechny příslušné informace o zařízeních dodávajících suroviny

a

c) má skutečnou pravomoc zastavit vývoz do Společenství ze zařízení, pokud zařízení nespĺňují požadavky podle písmene a).

3. Příslušné orgány třetích zemí uvedených v seznamech vypracovaných a aktualizovaných v souladu s článkem 11 zaručí, že budou vypracovány seznamy zařízení podle odstavce 1, budou aktualizovány a sděleny Komisi.

4.

a) Komise pravidelně oznamuje kontaktním místům, která k tomuto účelu jmenovaly členské státy, nové nebo aktualizované seznamy, které obdržela podle odstavce 3 od příslušných orgánů dotyčných třetích zemí.

b) Pokud žádný členský stát nevznesl do 20 pracovních dnů od oznámení Komise námitku proti novému nebo aktualizovanému seznamu, dovoz ze zařízení uvedených v seznamu se povolí po uplynutí 10 pracovních dnů po dni, kdy Komise seznam zveřejnila.

c) Pokud alespoň jeden členský stát předloží písemné připomínky nebo pokud Komise považuje za nezbytné upravit seznam na základě příslušných informací, např. zpráv z inspekce Společenství nebo oznámení v rámci systému rychlého varování, oznámí to všem členským státům a zahrne bod do programu jednání příštího zasedání příslušné sekce Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat, aby popřípadě v souladu s postupem podle čl. 19 odst. 2 rozhodla.

5. Komise zajistí, aby byly aktuální verze všech seznamů zpřístupněny veřejnosti.

Článek 13

Živí mlži, ostnokožci, pláštěnci a mořští plži

1. Aniž je dotčen čl. 12 odst. 1 písm. b), musí živí mlži, ostnokožci, pláštěnci a mořští plži pocházet z produkčních oblastí ve třetích zemích, které jsou uvedeny v seznamu vypracovaném a aktualizovaném v souladu s článkem 12.

2. Požadavek odstavce 1 se nevztahuje na hřebenatkovité (Pectinidae) sbírané mimo klasifikované produkční oblasti. Úřední kontroly, pokud jde o hřebenatkovité, se však provádějí podle přílohy II kapitoly III.

3.

a) Před vypracováním seznamů podle odstavce 1 se přihlédnou zejména k zárukám, které může příslušný orgán třetí země poskytnout, pokud jde o dodržování požadavků tohoto nařízení na klasifikaci a kontrolu produkčních oblastí.

b) Inspekční prohlídky na místě vykoná Společenství před vypracováním takových seznamů, s výjimkou případů, kdy: i) to riziko stanovené v souladu s čl. 18 bodem 18 neodůvodňuje

a

ii) se při rozhodování o zařazení produkční oblasti do seznamu podle odstavce 1 konstatuje, že z jiných informací vyplývá, že příslušný orgán poskytuje nezbytné záruky.

4. Komise zajistí, aby byly aktuální verze všech seznamů vypracovaných nebo aktualizovaných v souladu s tímto článkem zpřístupněny veřejnosti.

Článek 14

Doklady

1. Při dovozu do Společenství musí být zásilky produktů živočišného původu opatřeny dokladem splňujícím požadavky stanovené v příloze VI.

2. Tento doklad musí osvědčovat, že produkty splňují:

a) požadavky stanovené pro takové produkty v nařízení (ES) č. 852/2004 a v nařízení (ES) č. 853/2004 nebo požadavky, které jsou jim rovnocenné,

a

b) jakékoli zvláštní dovozní podmínky stanovené v souladu s čl. 18 bodu 19.

3. Doklady mohou obsahovat podrobnosti, které jsou požadovány v souladu s jinými právními předpisy Společenství v oblasti veřejného zdraví a zdraví zvířat.

4. Výjimky z ustanovení odstavce 1 lze udělit v souladu s postupem podle čl. 19 odst. 2, pokud je možné získat záruky uvedené v odstavci 2 tohoto článku jiným způsobem.

Článek 15

Zvláštní ustanovení pro produkty rybolovu

1. Postupy stanovené v této kapitole se nevztahují na čerstvé produkty rybolovu vyložené ve Společenství přímo z rybářského plavidla plujícího pod vlajkou třetí země.

Úřední kontroly takových produktů rybolovu se provádějí podle přílohy III.

2.

a) Produkty rybolovu dovezené z výrobních nebo mrazírenských plavidel plujících pod vlajkou třetí země musí pocházet z plavidel, která jsou uvedena na seznamu vypracovaném a aktualizovaném v souladu s postupem stanoveným v čl. 12 odst. 4.

b) Odchylně od čl. 12 odst. 2 písm. b) však mohou být plavidla zařazena do takových seznamů:

i) na základě společného sdělení příslušného orgánu třetí země, pod jejíž vlajkou plavidlo pluje, a příslušného orgánu jiné třetí země, na který prvně jmenovaný příslušný orgán přenesl odpovědnost za inspekce dotyčného plavidla, za podmínky, že

— tato třetí země je uvedena v seznamu třetích zemí, z nichž je povolen dovoz produktů rybolovu, vypracovaném v souladu s článkem 11,

— všechny produkty rybolovu z dotyčného plavidla, které jsou určeny pro uvedení na trh Společenství, byly vyloženy přímo v dotyčné třetí zemi,

— příslušný orgán dotyčné třetí země provedl inspekci plavidla a prohlásil, že plavidlo splňuje požadavky Společenství,

a

— příslušný orgán dotyčné třetí země prohlásil, že bude pravidelně provádět inspekce plavidla s cílem zajistit, aby i nadále splňovalo požadavky Společenství;
nebo

ii) na základě společného sdělení příslušného orgánu třetí země, pod jejíž vlajkou plavidlo pluje, a příslušného orgánu členského státu, na nějž prvně jmenovaný příslušný orgán přenesl odpovědnost za inspekce dotyčného plavidla, za podmínky, že

— všechny produkty rybolovu z dotyčného plavidla, které jsou určeny pro uvedení na trh Společenství, byly vyloženy přímo v dotyčném členském státu,

— příslušný orgán dotyčného členského státu provedl inspekci plavidla a prohlásil, že plavidlo splňuje požadavky Společenství,

a

— příslušný orgán dotyčného členského státu prohlásil, že bude pravidelně provádět inspekce plavidla s cílem zajistit, aby i nadále splňovalo požadavky Společenství.

c) Komise zajistí, aby byly aktuální verze všech seznamů vypracovaných nebo aktualizovaných v souladu s tímto článkem zpřístupněny veřejnosti.

3. Pokud jsou produkty rybolovu dováženy přímo z rybářské lodi nebo mrazírenského plavidla, může být doklad požadovaný podle článku 14 nahrazen dokladem podepsaným kapitánem.

4. Prováděcí předpisy k tomuto článku mohou být stanoveny ve shodě s postupem uvedeným v čl. 19 odst. 2.

KAPITOLA IV

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 16

Prováděcí opatření a přechodná ustanovení

Prováděcí opatření a přechodná ustanovení mohou být stanovena v souladu s postupem uvedeným v čl. 19 odst. 2.

Článek 17

Změna a přizpůsobení příloh

1. Přílohy I, II, III, IV, V a VI mohou být změněny nebo doplněny za účelem jejich přizpůsobení vědeckému a technickému pokroku v souladu s postupem uvedeným v čl. 19 odst. 2.

2. V souladu s postupem uvedeným v čl. 19 odst. 2 mohou být udělovány výjimky z příloh I, II, III, IV, V a VI za předpokladu, že takové výjimky nemají vliv na dosažení cílů tohoto nařízení.

3. Aniž je ohroženo dosažení cílů tohoto nařízení, mohou členské státy přijmout v souladu s odstavci 4 až 7 vnitrostátní opatření pro přizpůsobení požadavků uvedených v příloze I.

4. Vnitrostátní opatření uvedená v odstavci 3

a) mají za cíl:

i) umožnit další používání tradičních metod v kterékoli fázi výroby, zpracování nebo distribuce potravin,

ii) vyjít vstříc potřebám potravinářských podniků s malým objemem výroby nebo podnikům v regionech ovlivněných zvláštními zeměpisnými omezeními,
nebo

iii) umožnit provedení pilotních projektů s cílem vyzkoušet nové přístupy k hygienickým kontrolám masa;

b) se týkají zejména následujících aspektů přílohy I:

i) informace o potravinovém řetězci,

ii) přítomnost příslušného orgánu v zařízeních.

5. Členský stát, který si přeje přijmout vnitrostátní opatření podle odstavce 3, o tom uvědomí Komisi a ostatní členské státy. V každém oznámení:

a) uvede podrobný popis požadavků, které mají být podle dotyčného členského státu přizpůsobeny, a charakter přizpůsobení, o které usiluje;

b) popíše dotyčná zařízení;

c) vysvětlí důvody pro přizpůsobení a případně předloží souhrn provedené analýzy rizika a všech opatření, která mají být přijata s cílem zajistit, aby přizpůsobení neohrozilo cíle tohoto nařízení;

a

d) uvede jakékoli jiné příslušné informace.

6. Ostatní členské státy mají tři měsíce od obdržení oznámení uvedeného v odstavci 5 na to, aby zaslaly Komisi písemné připomínky. Komise může, a pokud obdrží písemné připomínky od jednoho nebo více členských států, musí vést konzultace s členskými státy v rámci výboru uvedeného v čl. 19 odst. 1. Komise může v souladu s postupem podle čl. 19 odst. 2 rozhodnout, zda zamýšlená opatření mohou být provedena, popřípadě s jakými změnami. Komise může, je-li to vhodné, v souladu s odstavci 1 nebo 2 tohoto článku navrhnout obecná opatření.

7. Členský stát může přijmout vnitrostátní opatření, kterými se mění požadavky uvedené v příloze I, pouze:

a) ve shodě s rozhodnutím přijatým v souladu s odstavcem 6, nebo

b) pokud do jednoho měsíce od uplynutí lhůty podle odstavce 6 Komise neoznámila členským státům, že obdržela písemné připomínky nebo že hodlá navrhnout, aby bylo přijato rozhodnutí v souladu s odstavcem 6.

8. Pokud členský stát přijme vnitrostátní opatření provádějící pilotní projekt s cílem vyzkoušet nové přístupy k hygienickým kontrolám masa v souladu s odstavci 3 až 7, sdělí Komisi jejich výsledky, jakmile jsou k dispozici. Komise poté zváží, zda v souladu s odstavcem 1 navrhne obecná opatření.

Článek 18

Zvláštní rozhodnutí

Aniž je dotčena všeobecná platnost článku 16 a čl. 17 odst. 1, mohou být v souladu s postupem uvedeným v čl. 19 odst. 2 stanovena prováděcí opatření nebo přijaty změny příloh I, II, III, IV, V nebo VI s cílem upřesnit:

1. zkoušky pro posuzování činnosti provozovatelů potravinářských podniků a jejich personálu;
2. metodu sdělování výsledků inspekci;
3. kritéria pro to, aby bylo možné na základě analýzy rizika rozhodnout, kdy na jatkách a v zařízeních zpracovávajících zvěřinu není nutná přítomnost úředního veterinárního lékaře při prohlídkách před porážkou a po porážce;
4. pravidla týkající se obsahu testů pro úřední veterinární lékaře a úřední pomocné veterinární pracovníky;
5. mikrobiologická kritéria umožňující kontrolu procesu ve vztahu k hygieně v zařízeních;
6. alternativní postupy, sérologické nebo jiné laboratorní testy, které poskytnou záruky alespoň rovnocenné zárukám zvláštních postupů prohlídek po porážce popsanych v příloze I oddílu IV, a mohou je tedy nahradit, pokud tak příslušný orgán rozhodne;
7. okolnosti, za kterých nejsou některé z prohlídek po porážce popsanych v příloze I oddílu IV nezbytné s ohledem na hospodářství, region nebo zemi, z nichž zvířata pocházejí, a na zásady analýzy rizika;
8. předpisy pro laboratorní testy;
9. ošetření chladem, které má být u masa provedeno s ohledem na cysticerkózu a trichinelózu;
10. podmínky, za nichž mohou být hospodářství a regiony prohlášeny za úředně prosté cysticerka nebo trichinely;
11. metody, které mají být použity při zkoumání podmínek uvedených v příloze I oddílu IV kapitole IX;
12. u prasat na výkrm kritéria pro kontrolované podmínky chovu a integrované výrobní systémy;
13. kritéria pro klasifikaci produkčních a sádkovacích oblastí pro živé mlže ve spolupráci s příslušnou referenční laboratoří Společenství, včetně:
 - a) limitních hodnot a analytických metod pro mořské biotoxiny,
 - b) virologických testovacích metod a virologických norem
 - a
 - c) plánů a metod odběru vzorků a analytických tolerancí, které mají být použity pro účely kontroly dodržování kritérií;
 14. organoleptická kritéria pro hodnocení čerstvosti produktů rybolovu;
 15. analytické limity, metody analýzy a plány odběru vzorků pro úřední kontroly produktů rybolovu požadované podle přílohy III, také s ohledem na parazity a látky znečišťující životní prostředí;
 16. metodu, již Komise zpřístupňuje seznamy třetích zemí a zařízení v třetích zemích veřejnosti podle článků 11, 12, 13 a 15;
 17. vzory dokladů a kritéria pro používání dokladů v elektronické formě;
 18. kritéria pro vymezení rizika, které představují určité produkty živočišného původu dovážené do Společenství;
 19. zvláštní dovozní podmínky pro určité produkty živočišného původu s přihlédnutím k rizikům, která s nimi souvisejí, informacím poskytnutým příslušnými třetími zeměmi a popřípadě k výsledkům kontrol, které Společenství provedlo v těchto třetích zemích. Tyto zvláštní dovozní podmínky mohou být stanoveny pro jeden produkt živočišného původu nebo pro skupinu produktů. Mohou se vztahovat na jednu třetí zemi, na regiony v třetí zemi nebo na skupinu třetích zemí;
 20. podmínky pro dovoz produktů živočišného původu ze třetí země nebo regionu v třetí zemi vyplývající z provádění dohody o rovnocennosti nebo z uspokojivého auditu, jimiž se uznává, že opatření uplatňovaná v dotyčné třetí zemi nebo regionu poskytují záruky, které jsou rovnocenné zárukám uplatňovaným ve Společenství, pokud třetí země předloží odpovídající objektivní důkazy.

Článek 19

Postup výboru

1. Komisi je nápomocen Stálý výbor pro potravinový řetězec a zdraví zvířat zřízený článkem 58 nařízení (ES) č. 178/2002.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na ustanovení článku 8 uvedeného rozhodnutí.

Lhůta uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

3. Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 20

Konzultace s Evropským úřadem pro bezpečnost potravin

Komise vede konzultace s Evropským úřadem pro bezpečnost potravin o jakékoli záležitosti spadající do oblasti působnosti tohoto nařízení kdykoli je to nezbytné, a zejména před tím, než navrhne:

1. změny zvláštních požadavků týkajících se postupů prohlídek po porážce stanovených v příloze I oddílu IV,
2. změny pravidel v příloze I oddílu IV kapitole IX pro maso zvířat, u nichž byly při prohlídce po porážce nalezeny léze odpovídající infekci brucelózy nebo tuberkulózy,

a

3. prováděcí opatření v oblastech uvedených v čl. 18 bodech 5 až 15.

Článek 21

Zpráva Evropskému parlamentu a Radě

1. Komise nejpozději do 20. května 2009 předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu, ve které podá přehled zkušeností získaných při používání tohoto nařízení.

2. Komise podle potřeby doplní zprávu vhodnými návrhy.

Článek 22

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Použije se po 18 měsících ode dne, kdy vstoupí v platnost všechny následující právní předpisy:

a) nařízení (ES) č. 852/2004;

b) nařízení (ES) č. 853/2004

a

c) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/41/ES ze dne 21. dubna 2004, kterou se zrušují některé směrnice týkající se hygieny potravin a hygienických podmínek pro produkci některých produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě a jejich uvádění na trh⁽¹⁾.

Použije se však nejdříve od 1. ledna 2006.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 29. dubna 2004.

Za Evropský parlament

předseda

P. COX

Za Radu

předseda

M. McDOWELL

Pozn. ASPI: Text dokumentu včetně příloh naleznete ve formátu pdf na webové adrese <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=DD:03:45:32004R0854:CS:PDF>

(1) Úř. věst. C 262 E, 29.10.2002, s. 449.

(2) Úř. věst. C 95, 23.4.2003, s. 22.

(3) Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 5. června 2003 (dosud nezveřejněno v Úředním věstníku), společný postoj Rady ze dne 27. října 2003 (Úř. věst. C 48 E, 24.2.2004, s. 82), postoj Evropského parlamentu ze dne 30. března 2004 (dosud nezveřejněno v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 16. dubna 2004.

(4) Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 3.

(5) Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 22.

(1) Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

(2) Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1642/2003 (Úř. věst. L 245, 29.9.2003, s. 4).

(1) Úř. věst. L 273, 10.10.2002, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 813/2003 (Úř. věst. L 117, 13.5.2003, s. 22).

(1) Úř. věst. L 157, 30.4.2004, s. 33.

SMĚRNICE

RADY

ze dne 26. června 1964

o hygienických otázkách obchodu s čerstvým masem uvnitř Společenství

(64/433/EHS)

RADA EVROPSKÉHO HOSPODÁŘSKÉHO SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na články 43 a 100 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

vzhledem k tomu, že nařízení Rady č. 20 o postupném zřízení společné organizace trhu s vepřovým masem ⁽³⁾ se již používá a že nařízení Rady 14/64/EHS o postupném zavádění společné organizace trhu v odvětví hovězího a telecího masa již vstoupilo v platnost;

vzhledem k tomu, že nařízení Rady č. 20 nahrazuje četná tradiční ochranná opatření na hranicích jednotným systémem určeným především k usnadnění obchodu uvnitř Společenství; že nařízení Rady 14/64/EHS pro hovězí a telecí maso má rovněž za cíl odstranit překážky tohoto obchodu;

vzhledem k tomu, že používání zmíněných nařízení nebude mít očekávaný výsledek, dokud bude obchod uvnitř Společenství brzděn rozdíly v hygienických předpisech členských států v oblasti masa;

vzhledem k tomu, že k odstranění těchto rozdílů je nezbytné postupovat souběžně s již přijatými nebo připravovanými nařízeními o postupném zřízení společných organizací trhů směrem ke sblížení předpisů členských států v oblasti hygieny;

vzhledem k tomu, že cílem tohoto sblížení by mělo být především sjednotit hygienické podmínky pro maso na jatkách a v boudách, jakož i v oblasti skladování a přepravy masa; že se zdá vhodným ponechat příslušným orgánům členských států úlohu schvalovat, pokud se týká obchodu uvnitř Společenství, jatky a boudy odpovídající hygienickým požadavkům stanoveným touto směrnicí a zajišťovat dodržování podmínek vyžadovaných k tomuto schválení; že je rovněž třeba upravit schvalování chladírenských skladů členskými státy;

vzhledem k tomu, že předložení osvědčení o zdravotní nezávadnosti vystaveného úředním veterinárním lékařem odesílající země bylo shledáno nejvhodnějším prostředkem, který příslušným orgánům země určení zajišťuje, že zásilka masa odpovídá ustanovením této směrnice; že toto osvědčení musí zásilku masa provázet až na místo určení;

vzhledem k tomu, že členskými státy musí být ponechána možnost zakázat vstup masa na své území, jestliže bylo shledáno nevhodným pro lidskou spotřebu nebo jestliže neodpovídá předpisům Společenství v oblasti hygieny;

vzhledem k tomu, že nespědí-li proti tomu hygienické důvody, musí být odesílateli nebo jeho zástupci na jeho žádost umožněno vyvézt maso zpět;

vzhledem k tomu, že k tomu, aby bylo zúčastněným osobám umožněno zhodnotit důvody, na nichž byl založen zákaz nebo omezení, je třeba o nich uvědomit odesílatele nebo jeho zástupce a příslušný ústřední orgán odesílající země;

vzhledem k tomu, že vznikne-li spor o důvodnost zákazu nebo omezení mezi orgánem členského státu určení a odesílatelem, je třeba dát odesílateli možnost požádat o posudek veterinárního znalce uvedeného na seznamu sestaveném Komisí;

vzhledem k tomu, že je nicméně vhodné stanovit rychlý postup Společenství s cílem řešit spory vznikající mezi členskými státy týkající se opodstatněnosti schválení určitých jatek nebo boud;

vzhledem k tomu, že v některých oblastech, v nichž vyvstávají zvláštní obtíže, lze ke sblížení předpisů členských států přistoupit až po hlubším výzkumu;

vzhledem k tomu, že veterinární předpisy týkající se obchodu se živými zvířaty a s masem budou předmětem jiných směrnic Společenství; že se zdá nezbytné provést již nyní první sblížení vnitrostátních právních předpisů v těchto oblastech tím, že budou upřesněny některé podmínky, za kterých mohou členské státy zakázat nebo omezit vstup masa na své území z veterinárních důvodů, a upravit pro tyto případy konzultační postup,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

1. Tato směrnice se vztahuje na obchod uvnitř Společenství s čerstvým masem domácích zvířat následujících druhů: skotu, prasat, ovcí, koz a lichokopytníků.

2. Za maso se považují všechny díly těchto zvířat vhodné pro lidskou spotřebu.

3. Za čerstvé maso se považuje veškeré maso, které neprošlo žádným způsobem konzervace; chlazené a zmrazené maso se nicméně pro účely této směrnice považuje za čerstvé maso.

Článek 2

Pro účely této směrnice se:

- a) „jatečným tělem“ rozumí celé tělo jatečného zvířete po vykvrvení, vykolení, po odříznutí kravského vemene a s výjimkou prasat též po stažení kůže a oddělení hlavy a končetin ve výši zápěstního a hleznového kloubu;
- b) „droby“ rozumí ostatní čerstvé maso, které není jatečným tělem podle písmene a);
- c) „vnitřnostmi“ rozumějí orgány, které jsou součástí dutiny hrudní, břišní a pánevní, včetně průdušnice a jícnu;
- d) „úředním veterinárním lékařem“ rozumí veterinární lékař pověřený příslušným ústředním orgánem členského státu;
- e) „odesílající zemí“ rozumí členský stát, ze kterého je čerstvé maso odesíláno do jiného členského státu;
- f) „zemí určení“ rozumí členský stát, do kterého je odesíláno čerstvé maso pocházející z jiného členského státu.

Článek 3

1. Každý členský stát zajistí, aby bylo z jeho území na území jiného členského státu odesíláno pouze takové čerstvé maso, které splňuje, aniž je dotčen článek 8, tyto požadavky:

- a) pochází z jatek, které byly schváleny a jsou pod dohledem v souladu s čl. 4 odst. 1;
- b) v případě dělení na menší kusy než čtvrtě uvedené v čl. 6 odst. 1 části A písm. a) bylo bouráno v bourárně, která byla schválena a je pod dohledem v souladu s čl. 4 odst. 1;
- c) pochází z poraženého zvířete vyšetřeno před porážkou úředním veterinárním lékařem v souladu s kapitolou IV přílohy I a zvíře bylo shledáno zdravé;
- d) bylo ošetřeno za vyhovujících hygienických podmínek v souladu s kapitolou V přílohy I;
- e) bylo vyšetřeno úředním veterinárním lékařem po porážce v souladu s kapitolou VI přílohy I a nevykázalo žádné změny kromě traumatických změn vzniklých těsně před porážkou nebo a některých lokálních malformací či změn, u kterých však musí být prokázáno, v případě potřeby příslušnými laboratorními zkouškami, že jatečné tělo a droby nejsou v jejich důsledku nezpůsobilé k lidské spotřebě nebo nebezpečné lidskému zdraví;
- f) je orazítkováno v souladu s kapitolou VII přílohy I;
- g) je během přepravy do země určení provázeno osvědčením o zdravotní nezávadnosti v souladu s kapitolou VIII přílohy I;
- h) v souladu s kapitolou IX přílohy I je po vyšetření po porážce skladováno za vyhovujících hygienických podmínek na jatkách a v bourárnách schválených a pod dohledem v souladu s čl. 4 odst. 1 nebo ve chladírenských skladech schválených a pod dohledem ve smyslu čl. 4 odst. 4;
- i) v souladu s kapitolou X přílohy I je přepravováno do země určení za vyhovujících hygienických podmínek.

2. Při vyšetření po porážce uvedené v odst. 1 písm. e) mohou úřednímu veterinárnímu lékaři napomáhat ve zcela materiálních záležitostech asistenti vyškolení zvlášť pro tento účel.

Komise může po konzultaci s členskými státy stanovit prováděcí pravidla pro tuto pomoc.

3. Z obchodu uvnitř Společenství jsou vyloučeny:

- a) čerstvé maso z kanců a z kryptorchidních prasat;
- b) čerstvé maso ošetřené přírodními nebo umělými barvivy, s výjimkou barvy pro razítkování uvedené v kapitole VII přílohy I;
- c) čerstvé maso pocházející ze zvířat, u kterých byla po porážce zjištěna buď jakákoli forma tuberkulózy, nebo přítomnost jednoho nebo více živých nebo mrtvých boubelů;
- d) části jatečných těl nebo drobů, které vykazují traumatické změny vzniklé těsně před porážkou nebo malformace či změny uvedené v čl. 3 odst. 1 písm. e);
- e) krev, která byla chemicky upravována za účelem zabránění srážení.

Článek 4

1. Příslušný ústřední orgán členského státu, na jehož území se nacházejí jatky nebo bourárna, zajistí, aby byla

schválení uvedená v čl. 3 odst. 1 písm. a) a b) poskytována pouze tehdy, jsou-li dodržována ustanovení kapitol I, II a III přílohy I.

Příslušný ústřední orgán zajistí, aby dodržování těchto ustanovení stále kontroloval úřední veterinární lékař; zajistí také odnětí schválení, nejsou-li tato ustanovení dodržována.

2. Všechny schválené jatky a bourárny se zapisují na zvláštní seznamy a každým jatkám a bourárně bude přiděleno číslo veterinárního schválení. Každý členský stát předá seznamy schválených jatek a bouráren na svém území a jejich čísla veterinárního schválení ostatním členským státům a Komisi a oznámí jim případné odnětí takového schválení.

3. Má-li členský stát za to, že některé jatky nebo bourárna v jiném členském státě nedodržují předpisy, na něž je vázáno schválení, uvědomí o tom příslušný ústřední orgán uvedeného státu. Ten přijme nezbytná opatření a sdělí příslušnému ústřednímu orgánu druhého členského státu své rozhodnutí a důvody, jež k němu vedly.

Domnívá-li se tento druhý členský stát, že tato opatření nebyly učiněna nebo nejsou dostatečná, může se obrátit na Komisi, která požádá o posudek jednoho nebo více veterinárních znalců. Shledá-li Komise na základě jejich posudků, že předpisy, na něž je vázáno schválení, nejsou dodržovány, oprávnění členské státy k předběžnému zákazu vstupu čerstvého masa pocházejícího z takových jatek nebo bouráren na jejich území.

Na žádost členského státu odpovědného za schválení odvolá Komise toto zmocnění poté, co jeden nebo více veterinárních znalců vydají nový posudek a Komise shledá, že schválení je opět oprávněné.

Veterinární znalci musejí být příslušníky jiných členských států nežli těch, jichž se spor týká.

Komise stanoví po konzultaci s členskými státy obecná prováděcí pravidla k tomuto odstavci, zejména ve věci jmenování veterinárních znalců a postupu pro vypracovávání jejich posudků.

4. I chladírenské sklady, které se nacházejí mimo jatky, jsou se zřetelem na skladování čerstvého masa pod dohled úředního veterinárního lékaře.

Příslušný ústřední orgán členského státu, na jehož území se chladírenský sklad nachází, odpovídá za schválení tohoto skladu a za případné odnětí tohoto schválení se zřetelem na skladování čerstvého masa.

Článek 5

1. Aniž jsou dotčeny pravomoci vyplývající z čl. 4 odst. 3 druhého pododstavce druhé věty, může členský stát zakázat uvádění čerstvého masa na trh na svém území, pokud:

a) hygienická kontrola v zemi určení prokáže, že je nevhodné pro lidskou spotřebu, nebo

b) nebyl dodržen článek 3.

2. Rozhodnutí přijatá na základě odstavce 1 musí na žádost odesílatele nebo jeho zástupce obsahovat oprávnění ke zpětnému vývozu zvířat, není-li to v rozporu se zdravotními hledisky.

3. Tato rozhodnutí musí být sdělena odesílateli nebo jeho zástupci a odůvodněna. Odůvodněná rozhodnutí musí být na vyžádání sdělena bezodkladně v písemné podobě s uvedením opravných prostředků na základě platných předpisů a forem a lhůt, v nichž musí být podány.

4. Zakládají-li se tato rozhodnutí založena na zjištění infekční choroby, změny nebezpečné pro lidské zdraví nebo na hrubém porušení této směrnice, budou rovněž oznámena i s odůvodněním příslušnému ústřednímu orgánu odesílající země.

Článek 6

1. Aniž je dotčen čl. 3 odst. 3 a až do vstupu v platnost případných předpisů Evropského hospodářského společenství se tato směrnice nedotýká předpisů členských států,

A. které zakazují nebo omezují vstup těchto produktů na svá území:

a) částí jatečných těl jiných než:

1. v případě skotu

— jatečných pólí a čtvrtí;

2. v případě prasat

— jatečných pólí a čtvrtí;

— celých kýt na kosti;

— celých plecí na kosti;

— dorzolumbálních oblastí na kosti;

— tuku;

— hrudí.

Kusy zmíněné v posledních třech odrážkách musí vážit alespoň 3 kg;

b) drobů oddělených od jatečného těla;

c) čerstvého masa z lichokopytníků;

B. které se týkají podmínek pro schvalování chladírenských skladů uvedených v čl. 4 odst. 4 a případného odnětí tohoto

schválení;

C. které se týkají ošetření porážkových zvířat látkami, jako jsou antibiotika, estrogény, thyreostatika nebo přípravky k tenderizaci masa, které by mohly zapříčinit, že spotřeba masa bude nebezpečná nebo škodlivá lidskému zdraví;

D. které se týkají přidávání cizích látek k čerstvému masu a jeho ošetření ionizací nebo ultrafialovým zářením.

2. Tato směrnice se nedotýká právních předpisů členských států týkající se odhalení přítomnosti svalovců v čerstvém vepřovém mase.

Článek 7

1. Tato směrnice se nedotýká opravných prostředků, které poskytují právní předpisy členských států proti rozhodnutím příslušných orgánů na základě této směrnice.

2. Každý členský stát poskytne odesílatelům, jejichž čerstvé maso se stalo předmětem opatření podle čl. 5 odst. 1, právo obdržet posudek veterinárního znalce. Každý členský stát zajistí, aby měli veterinární znalci možnost stanovit, zda byly splněny podmínky čl. 5 odst. 1, dříve, než příslušný orgán přijme jiná opatření, například k likvidaci masa.

Veterinární znalec musí být státním příslušníkem jiného členského státu, než je odesílající země nebo země určení.

Komise sestaví na návrh členských států seznam veterinárních znalců, kteří mohou být pověřeni vypracováním těchto posudků. Po konzultaci s členskými státy Komise stanoví obecná prováděcí pravidla, týkající se zejména postupu pro vypracovávání těchto posudků.

Článek 8

1. Aniž jsou dotčeny odstavce 2 až 4, zůstávají veterinární předpisy členských států týkající se obchodu se živými zvířaty a čerstvým masem účinné až do zahájení používání případných právních předpisů přijatých v této oblasti Evropským hospodářským společenstvím.

2. Hrozí-li nebezpečí rozšiřování chorob zvířat v důsledku dovozu čerstvého masa na území některého členského státu pocházejícího z jiného členského státu, může dotýčný členský stát přijmout následující opatření:

a) v případě propuknutí nákazy zvířat v tomto jiném členském státě dočasně zakázat nebo omezit dovoz čerstvého masa pocházejícího z napadených oblastí dotýčného členského státu;

b) v případě většího rozšíření nákazy zvířat, nebo dojde-li k propuknutí nové vážné a nakažlivé choroby zvířat, dočasně zakázat nebo omezit dovoz tohoto masa z celého území tohoto státu.

3. Členský stát musí opatření přijatá na základě odstavce 2 sdělit ostatním členským státům a Komisi ve lhůtě deseti pracovních dnů s podrobným odůvodněním.

4. Má-li dotčený členský stát za to, že zákaz nebo omezení podle odstavce 2 není oprávněný, může se obrátit na Komisi, aby neprodleně zahájila porady.

Článek 9

Nebude-li úprava dovozu čerstvého masa pocházejícího ze třetích zemí přijatá Společenstvím v používání ke dni provedení této směrnice a až do doby, kdy se začne používat, nesmějí být vnitrostátní předpisy týkající se dovozu produktů pocházejících z těchto zemí příznivější, než jsou předpisy o obchodu uvnitř Společenství.

Článek 10

Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí a jejími přílohami do dvanácti měsíců od oznámení a neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Článek 11

Tato směrnice je určena členským státům.

V Lucemburku dne 26. června 1964.

Za Radu

předseda

C. HEGER

Směrnice

Rady

ze dne 21. prosince 1976

o vyšetření čerstvého masa domácích prasat na trichinely (*trichinella spiralis*) při jeho dovozu ze třetích zemí

(77/96/EHS)

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství,

s ohledem na směrnici Rady 72/462/EHS ze dne 12. prosince 1972 o veterinárních a hygienických otázkách dovozu skotu, prasat a čerstvého masa ze třetích zemí^[1], naposledy pozměněnou směrnicí 75/379/EHS [2], a zejména na článek 21 uvedené směrnice,

s ohledem na návrh Komise,

vzhledem k tomu, že Rada v čl. 21 směrnice 72/462/EHS stanovila, že se vypracují metody a postupy pro zjištění výskytu trichinel v čerstvém vepřovém masě;

vzhledem k tomu, že uplatnění směrnice 72/462/EHS nebude mít požadovaný účinek, pokud mezi členskými státy existují odlišnosti co do záruk vyžadovaných pro zjištění výskytu trichinel při dovozu čerstvého masa ze třetích zemí; že je tedy nezbytné v této oblasti stanovit režim Společenství;

vzhledem k tomu, že je za účelem ochrany zdraví spotřebitele nezbytné, aby bylo čerstvé vepřové maso systematicky podrobeno vyšetření, které bude užívat metod uznávaných za efektivní, za účelem vyloučení masa obsahujícího trichinely;

vzhledem k tomu, že pokud je vyšetření prováděno v odesílající třetí zemi, musí být prováděno v jatkách, které splňují určité podmínky a které zejména obsahují vyšetřovací laboratoř zařízenou vhodným vybavením;

vzhledem k tomu, že je nezbytné zajistit zvláštní značení masa, které bylo vyšetřeno s negativním výsledkem, aby mohly být rozlišeny vzorky již vyšetřené od masa nevyšetřené;

vzhledem k tomu, že by měl existovat postup zakládající úzkou a účinnou spolupráci mezi Komisí a členskými státy pro hodnocení vhodnosti povolit zařízením ve třetích zemích provádět vyšetření nebo pracovat s vyšetřovaným masem; že by také měl existovat postup pro to, aby byla technická ustanovení, týkající se zejména vyšetřovacích metod, požadavků pro vyšetřovací laboratoře a postupů pro označování vyšetřené masa, uvedena do souladu s technickým pokrokem a se získanými zkušenostmi;

vzhledem k tomu, že by členskými státy mělo být povoleno příjem čerstvého masa, které na trichinely nebylo vyšetřeno ve vyvážející třetí zemi, a to za předpokladu, že toto maso bude ošetřeno zmrazením, ať už v odesílající třetí zemi nebo v členském státě určení, který zajistí inaktivaci případně přítomných trichin; že tento postup musí být nicméně prováděn podle určitých správně stanovených postupů a v zařízeních splňujících určité podmínky,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Definice použité v této směrnici jsou totožné s definicemi obsaženými ve směrnici 72/462/EHS.

A dále se rozumí:

- a) "čerstvým masem" čerstvé maso prasete domácího;
- b) "vyšetřením" vyšetření za účelem zjištění výskytu trichinel v čerstvém masě.

Článek 2

1. Aby mohlo být přípustné do obchodu uvnitř Společenství, musí být čerstvé maso pocházející ze třetí země, které obsahuje kosterní svalstvo, vyšetřeno pod dohledem a na odpovědnost úředního veterináře.

2. Vyšetření se provádí v souladu s jednou z metod stanovených v příloze I, a to na celém jatečně upraveném těle nebo, pokud není k dispozici celé jatečně upravené tělo, na každé jatečné půli, čtvrtce nebo dílu, který má být dovezen do Společenství.

3. Vyšetření se koná na jatkách, které jsou schváleny ve vyvážejícím státě v souladu s článkem 4 směrnice 72/462/EHS a oprávněny provádět toto vyšetření v souladu s článkem 4 této směrnice.

4. Vyšetření se provádí před označováním zdravotní nezávadnosti, které je upraveno v kapitole X přílohy B směrnice

72/462/EHS.

5. Pokud není možné provést vyšetření ve vyvázejícím státě, členský stát, pro který je čerstvé maso určeno, může povolit jeho dovoz za podmínky, že se vyšetření provedeno na jeho území při hygienické kontrole podle čl. 24 odst. 2 směrnice 72/462/EHS, a to na kontrolním stanovišti ve smyslu čl. 27 odst. 1 písm. b) uvedené směrnice.

6.

a) Pokud je výsledek vyšetření negativní, musí být čerstvé maso označeno ihned po vyšetření, a to v souladu s přílohou III.

b) V případě inkoustového razítkování je třeba použít barvivo ve smyslu čl. 17 odst. 3 směrnice 72/462/EHS.

Článek 3

1. Členský stát, pro který je čerstvé maso určeno, může odchýlně od článku 2 povolit výjimku z vyšetření čerstvého masa z některých třetích zemí nebo jejich částí za předpokladu, že maso je zmrazeno v souladu s ustanoveními přílohy IV.

2. Toto ošetření se provádí v zařízení nalézajícím se ve vyvázející třetí zemi a uvedeném v čl. 4 odst. 1.

Zmrazení ve vyvázející třetí zemi musí podléhat osvědčení úředním veterinářem na osvědčení o zdravotní nezávadnosti doprovázejícím maso, jak stanoví čl. 22 odst. 3 směrnice 72/462/EHS.

3. Pokud nebylo zpracování provedeno ve vyvázející třetí zemi, musí být provedeno na kontrolním stanovišti uvedeném v čl. 2 odst. 5.

Zmrazení ve členském státě musí podléhat osvědčení úředním veterinářem na osvědčení doprovázejícím maso, jak stanoví čl. 25 odst. 3 směrnice 72/462/EHS

Článek 4

1. V souladu s postupem stanoveným v článku 9 se rozhoduje o schválení jatek k provádění vyšetření a o schválení bourárny k bourání nebo vykostování masa, které prošlo výše uvedeným vyšetřením, nebo o povolení zařízení provádět ošetření zmrazením podle článku 3. Kromě požadavků dle článku 4 směrnice 72/462/EHS se přihlíží k zárukám daným ohledně plnění této směrnice, a v případě jatek:

a) k existenci místností a přístrojů nezbytných k provádění vyšetření;

b) ke kvalifikaci personálu příslušného pro provádění vyšetření.

Schválení jatek a bouráren se uděluje pouze tehdy, pokud příslušné orgány dotčené třetí země úředně uznaly, že tato jatka a bourárny jsou ve stavu odpovídajícím podmínkám stanoveným v článku 5 a v příloze III; dále v případě jatek též uznaly, že jatka mají laboratoř odpovídající podmínkám stanoveným v příloze II kapitole I a splňující požadavky ostatních kapitol přílohy II a přílohy I.

Schválení zařízení provádějícím ošetření zmrazením se uděluje pouze tehdy, pokud příslušné orgány dotčené třetí země úředně uznají, že zařízení splňuje podmínky stanovené v příloze IV.

2. Do seznamu či seznamů, na které odkazuje čl. 4 odst. 4 směrnice 72/462/EHS, se vloží zvláštní poznámka s názvy zařízení schválených ve smyslu odstavce 1.

Článek 5

1. Na jatkách schválených podle článku 4 se musí být prasata, jejichž maso je určeno pro Společenství, porážet v oddělených prostorách od prasat, jejichž maso není určeno pro Společenství. Pokud zde nejsou jiné prostory, musí být porážka prováděna v jinou dobu. Výše uvedené neplatí, pokud je maso, které není určeno na vývoz do Společenství, vyšetřeno stejným postupem.

2. Bourání a vykostování masa, které prošlo vyšetřením s negativním výsledkem a je určeno pro Společenství, musí být prováděno vbourárně v souladu s článkem 4.

V těchto bourárnách musí být bourání a vykostování uvedeného masa prováděno v jiných prostorách než bourání a vykostování masa, které není určeno pro Společenství, a pokud zde nejsou jiné prostory, musí být bourání a vykostování prováděno v jinou dobu, kromě případů, kdy bylo maso vyšetřeno stejným postupem.

Článek 6

Kontroly ve třetích zemích, stanovené v článku 5 směrnice 72/462/EHS, musí rovněž ověřovat, zda se uplatňuje tato směrnice.

Článek 7

Členský stát sestavuje a sděluje Komisi seznam kontrolních stanovišť, na které odkazuje čl. 2 odst. 5, ve kterých může být prováděno:

- vyšetřování,

- zmrazování podle článku 3.

Členské státy zabezpečí, aby tato stanoviště měla vybavení potřebné k provádění příslušných úkonů.

Článek 8

Na návrh Komise rozhodne Rada před 1. lednem 1979 o případných doplňcích k metodám stanoveným v příloze I.

Článek 9

1. Má-li být zahájen postup podle tohoto článku, přednese ihned věc Stálému veterinárnímu výboru (dále jen "výbor") zřízenému rozhodnutím Rady ze dne 15. října 1968 jeho předseda, a to buď z vlastního podnětu, nebo na žádost některého členského státu.

2. Hlasům členských států ve výboru je přidělena váha podle čl. 148 odst. 2 Smlouvy. Předseda nehlasuje.

3. Zástupce Komise předloží návrh opatření, která mají být přijata. Výbor zaujme stanovisko k opatřením ve lhůtě, kterou může předseda stanovit podle naléhavosti věci. Stanoviska se přijímají většinou čtyřiceti jedna hlasů.

4. Komise přijme zamýšlená opatření a ihned je provede, jsou-li v souladu se stanoviskem výboru. Pokud zamýšlená opatření nejsou v souladu se stanoviskem výboru nebo pokud výbor žádné stanovisko nezaujme, předloží Komise Radě neprodleně návrh opatření, která mají být přijata.

Rada se usnese kvalifikovanou většinou.

Pokud se Rada neusnese do tří měsíců ode dne, kdy jí byl návrh předán, přijme navrhovaná opatření Komise a ihned je provede s výjimkou případů, kdy se Rada proti opatřením vysloví prostou většinou.

Článek 10

Článek 9 se použije do dne 21. června 1981.

Článek 11

Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 1. ledna 1979. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Článek 12

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne 21. prosince 1976.

Za Radu

předseda

A.P.L.M.M. van der Stee

396/1990 Sb.

Sdělení

federálního ministerstva zahraničních věcí

Federální ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že v Ramsaru (Írán) byla dne 2. února 1971 sjednána Úmluva o mokřadech majících mezinárodní význam zejména jako biotopy vodního ptactva a dne 3. prosince 1982 byl v Paříži sjednán Protokol o její změně.

Listina o přístupu České a Slovenské Federativní Republiky k Protokolu o změně Úmluvy o mokřadech majících mezinárodní význam zejména jako biotopy vodního ptactva byla uložena u generálního ředitele OSN pro školství, vědu a kulturu, deponitáře Protokolu, dne 2. července 1990.

Protokol vstoupil v platnost na základě svého článku 6 odst. 1 dnem 1. října 1986. Pro Českou a Slovenskou Federativní Republiku vstoupil Protokol v platnost na základě téhož článku odst. 2 dnem 2. července 1990.

Český překlad Úmluvy a Protokolu se vyhláší současně.

Úmluva

o mokřadech majících mezinárodní význam především jako biotopy vodního ptactva

Smluvní strany
uznávající vzájemnou závislost mezi člověkem a jeho prostředím;
berouce v úvahu základní ekologické funkce mokřadů jako regulátorů vodních režimů a jako biotopů podporujících charakteristickou flóru a faunu, zejména pak vodní ptactvo;
jsouce přesvědčeny, že mokřady vytvářejí zdroje velké hospodářské, kulturní, vědecké a rekreační hodnoty, jejichž ztráta by byla nenahraditelná;
přejíce si zastavit pokračující zasahování do mokřadů a zabránit jejich ztrátě dnes i v budoucnosti;
uznávající, že vodní ptactvo může při svých tazích překračovat hranice, a proto by mělo být považováno za mezinárodní zdroj;
jsouce přesvědčeny, že ochrana mokřadů a jejich flóry a fauny může být zajištěna spojením prozíravé státní politiky s koordinovaným mezinárodním postupem;
dohodly se na následujícím:

Čl. 1

1) Mokřady se v této Úmluvě rozumí území s močály, slatinami, rašeliništi a vodami přirozenými nebo umělými, trvalými nebo dočasnými, stojatými i tekoucími, sladkými, brakickými nebo slanými, včetně území s mořskou vodou, jejíž hloubka při odlivu nepřesahuje 6 metrů.

2) Vodním ptactvem se v této Úmluvě rozumí ptactvo ekologicky vázané na mokřady.

Čl. 2

1) Každá smluvní strana určí vhodné mokřady na svém území k zařazení do Seznamu mezinárodně významných mokřadů (dále jen "seznam"), který povede byro vytvořené podle článku 8. Hranice každého mokřadu budou přesně popsány a vymezeny na mapě a mohou zahrnovat i k mokřadům přiléhající pobřežní a příbřežní pásma, včetně ostrovů a útvarů s mořskou vodou, jejichž hloubka může při odlivu přesahovat 6 metrů, rozprostírajícími se uvnitř mokřadů, zvláště mají-li význam jako biotopy vodního ptactva.

2) Do seznamu by měly být vybrány mokřady na základě svého mezinárodního významu z hlediska ekologie, botaniky, zoologie, limnologie nebo hydrologie. V první řadě by do něj měly být zahrnuty mokřady s mezinárodním významem pro vodní ptactvo, který mají v jakémkoli ročním období.

3) Zařazení mokřadů do seznamu není na újmu suverénních práv smluvní strany, na jejímž území mokřad leží.

4) Každá smluvní strana, při podpisu této Úmluvy nebo předání listiny o její ratifikaci nebo o svém přístupu k Úmluvě podle článku 9, určí nejméně jeden mokřad k zařazení do seznamu.

5) Každá smluvní strana má právo doplnit seznam dalšími mokřady ležícími na jejím území, rozšířit hranice mokřadů již zahrnutých do seznamu, nebo v důsledku naléhavých státních zájmů zrušit nebo omezit hranice mokřadů již zahrnutých do seznamu a bude o těchto změnách v co nejkratší době informovat organizaci nebo vládu odpovědnou za plnění povinností byra podle článku 8.

6) Každá smluvní strana zváží svou mezinárodní odpovědnost za zachování, správu a rozumné využívání stěhovavého vodního ptactva a péči o něj, jak při zařazování mokřadů do seznamu, tak při využívání práva na změnu v seznamu, pokud jde o mokřady ležící na jejím území.

Čl.3

1) Smluvní strany budou plánovat a uskutečňovat své záměry tak, aby podporovaly zachování mokřadů zařazených do seznamu a pokud to bude možné, i rozumné využívání ostatních mokřadů na svém území.

2) Každá smluvní strana zajistí co nejrychlejší vlastní informovanost o současných, probíhajících a předpokládaných změnách ekologických poměrů ve všech mokřadech na svém území zahrnutých do seznamu v důsledku technického rozvoje, znečištění nebo jiného lidského zásahu. Informace o těchto změnách budou neodkladně postoupeny organizaci nebo vládě odpovědné za plnění povinností byra, jak je uvedeno v článku 8.

Čl.4

1) Každá smluvní strana bude podporovat zachování mokřadů a vodního ptactva zřizováním mokřadních chráněných území, ať již jsou zahrnuta do seznamu či nikoliv, a náležitě se postará o jejich ochranu.

2) Pokud smluvní strana zruší nebo mezí z naléhavých státních zájmů hranice mokřadu zahrnutého do seznamu, měla by tuto ztrátu, nakolik je to možné, nahradit a měla by také vytvořit náhradní chráněné území pro vodní ptactvo a jeho ochranu, a to buď ve stejné oblasti nebo jinde, o rozloze přiměřené ploše původní lokality.

3) Smluvní strany budou podporovat výzkum a výměnu údajů a publikací o mokřadech a jejich flóře a fauně.

4) Smluvní strany budou usilovat svou správou o zvyšování stavů vodního ptactva ve vhodných mokřadech.

5) Smluvní strany budou podporovat výchovu pracovníků kvalifikovaných pro výzkum mokřadů, jejich správu a dohled nad nimi.

Čl.5

Smluvní strany se budou vzájemně radit o plnění závazků vyplývajících z Úmluvy, zvláště v případech, kdy mokřady leží na území více než jedné smluvní strany nebo kdy vodní systém se dělí mezi více smluvních stran.

Smluvní strany rovněž budou usilovat o koordinování a podporu současných a budoucích opatření a předpisů, týkajících se zachování mokřadů a jejich flóry a fauny.

Čl.6

1) Smluvní strany budou svolávat v případě potřeby konference o ochraně mokřadů a vodního ptactva.

2) Tyto konference budou mít poradní charakter a do jejich kompetence bude spadat mimo jiné:

a) projednání plnění této Úmluvy;

b) projednání dodatků a změn v seznamu;

c) posuzování informací o změnách ekologického charakteru mokřadů zahrnutých do seznamu v souladu s článkem 3 odst. 2;

d) vypracování všeobecných nebo zvláštních doporučení smluvním stranám, týkajících se ochrany, péče a racionálního využívání mokřadů s jejich flórou a faunou;

e) podávání žádostí odpovídajícím mezinárodním orgánům o vyhotovení zpráv a statistických údajů ve věcech, které zejména z mezinárodního hlediska mají dopad na mokřady.

3) Smluvní strany budou zajišťovat, aby pracovníci odpovědní za správu mokřadů byli informováni o doporučeních konferencí, týkajících se zachování, správy a rozumného využívání mokřadů, jejich flóry a fauny a brali je na vědomí.

Čl.7

Představiteli smluvních stran na těchto konferencích by měly být osoby, jež jsou odborníky na mokřady a vodní ptactvo díky svým znalostem a zkušenostem získaným ve vědeckých, správních nebo jiných přiměřených funkcích.

Čl.8

1) Mezinárodní unie pro ochranu přírody a přírodních zdrojů bude plnit povinnosti stálého byra podle této Úmluvy do té doby, než bude většinou dvou třetin všech smluvních stran jmenována jiná organizace nebo vláda.

2) Povinností stálého byra bude mimo jiné:

a) spolupracovat při svolávání a organizování konferencí blíže určených v článku 6;

b) vést seznam mezinárodně významných mokřadů a přijímat informace od smluvních stran o doplňcích, rozšířeních, zrušeních nebo omezeních, týkajících se mokřadů vedených v seznamu v souladu s článkem 2 odst. 5;

c) přijímat informace od smluvních stran o všech změnách ekologických poměrů v mokřadech zahrnutých do seznamu v souladu s článkem 3 odst. 2;

d) předávat všem smluvním stranám oznámení o všech změnách seznamu nebo o změnách v povaze mokřadů zahrnutých do seznamu a zajišťovat projednání těchto záležitostí na příští konferenci;

e) oznamovat dotyčné smluvní straně doporučení konference týkající se výše uvedených změn v seznamu nebo změn v povaze mokřadů zahrnutých do seznamu.

Čl.9

1) Tato Úmluva zůstane otevřena k podpisu bez časového omezení.

2) Každý člen OSN nebo jedné ze specializovaných agentur nebo Mezinárodní agentury pro atomovou energii nebo strana Statutu Mezinárodního soudního dvora se může stát stranou této Úmluvy formou:

a) podpisu bez výhrady ratifikace;

b) podpisu podléhajícího ratifikaci, po němž následuje ratifikace;

c) přístupu.

3) Ratifikace nebo přístup se uskuteční uložením listiny o ratifikaci nebo přístupu u generálního ředitele Organizace spojených národů pro školství, vědu a kulturu (dále "depozitář").

Čl.10

1) Tato Úmluva vstoupí v platnost čtyři měsíce poté, co se stranami této Úmluvy stane v souladu s článkem 9odst. 2 sedm států.

2) Potom bude tato Úmluva vstupovat v platnost pro každou smluvní stranu čtyři měsíce po dni jejího podpisu bez výhrady ratifikace nebo po dni uložení listiny o ratifikaci nebo přístupu.

Čl.11

1) Tato Úmluva zůstane v platnosti neomezenou dobu.

2) Každá ze smluvních stran může tuto Úmluvu po uplynutí pěti let od data, kdy pro tuto stranu vstoupila v platnost, vypovědět písemným oznámením depozitáři. Výpověď nabude účinnosti čtyři měsíce po dni, kdy zprávu o vypovězení obdržel depozitář.

Čl.12

1) Depozitář bude informovat všechny státy, které tuto Úmluvu podepsaly a přistoupily k ní, co možná nejdříve o:

a) dalších podpisech Úmluvy;

b) uložení ratifikačních listin k této Úmluvě;

c) uložení listin o přístupu k této Úmluvě;

d) datu vstupu této Úmluvy v platnost;

e) oznámeních o vypovězení této Úmluvy.

2) Jakmile tato Úmluva vstoupí v platnost, zaregistruje ji depozitář v souladu s článkem 102 Charty OSNu sekretariátu OSN.

Na důkaz tohoto podepsaní, příslušně k tomu zmocnění, podepsali tuto Úmluvu.

Dáno v Ramsaru dne 2. února 1971 v jediném originále v anglickém, francouzském, německém a ruském jazyce; v případě jakékoliv neshody je rozhodující anglický text, který bude uložen u depozitáře, který zašle jeho ověřené kopie všem smluvním stranám.

Příl.

Protokol

o změně Úmluvy o mokřadech majících mezinárodní význam zejména jako biotopy vodního ptactva

Smluvní strany

berouce v úvahu, že pro zvýšení efektivnosti Úmluvy o mokřadech majících mezinárodní význam zejména jako biotopy vodního ptactva, přijaté v Ramsaru 2. února 1971 (dále jen "Úmluva") je nezbytné zvýšit počet smluvních stran; uvědomující si, že vypracování původních textů v jiných jazykových verzích by přispělo k mnohem větší účasti na Úmluvě;

berouce v úvahu, mimo jiné, že text Úmluvy nepředvídá proceduru přijímání změn, což ztěžuje jeho opravy v případě

nezbytnosti;
se dohodly:

Čl.1

Doplnit mezi článek 10 a 11 Úmluvy následující článek:

"Článek 10 bis"

1. Změny k této Úmluvě mohou být předloženy na zasedání smluvních stran, které bude uspořádáno za tímto účelem v souladu s tímto článkem.

2. Každá smluvní strana může předkládat návrhy obsahující změny.

3. O textu libovolné změny, jakož i o jejím opodstatnění bude informována organizace nebo vláda, která plní úkoly stálého byra (dále jen "Byro"), o kterém se hovoří v textu Úmluvy. Byro sdělí ihned text navrhované změny všem smluvním stranám, které v průběhu třech měsíců od obdržení sdělení o změnách zašlou Byru svoje připomínky k textu. Po uplynutí doby, určené pro zaslání připomínek, Byro bude informovat smluvní strany o všech připomínkách, které byly uplatněny k tomuto datu.

4. Byro svolá zasedání smluvních stran za účelem projednání změn, které byly předloženy v souladu s bodem 3 na základě písemné žádosti jedné třetiny smluvních stran. Byro se radí se zainteresovanými stranami ohledně doby a místa uskutečnění zasedání.

5. Změny se přijímají dvouřetinovou většinou přítomných a hlasujících smluvních stran.

6. Změna přijatá smluvními stranami vstupuje pro ně v platnost první den čtvrtého měsíce ode dne, kdy byly depozitáři odevzdány listiny o přijetí dvěma třetinami smluvních stran. Pro smluvní stranu, která odevzdá k uložení listinu o přijetí po datu, kdy byly listiny o přijetí uloženy dvěma třetinami smluvních stran, změna vstupuje v platnost první den čtvrtého měsíce ode dne odevzdání listiny o přijetí k uložení.

Čl.2

V závěrečných ustanoveních Úmluvy následujících po článku 12 vyškrtnout větu "V případě jakékoliv neshody je rozhodující anglický text" a nahradit ji větou "Všechna znění mají stejnou platnost".

Čl.3

Revidovaný text původní varianty Úmluvy v jazyce francouzském je uveden v Příloze k tomuto Protokolu.

Čl.4

Tento Protokol je otevřen k podpisu v sídle UNESCO v Paříži od 4. prosince 1982.

Čl.5

1. Každý stát, uvedený v bodě 2 článku 9 Úmluvy, se může stát smluvní stranou tohoto Protokolu:

- a) podpisem bez výhrady ratifikace,
- b) podpisem podléhajícím ratifikaci, přijetí nebo schválení, po němž následuje ratifikace, přijetí nebo schválení,
- c) přístupem.

2. Ratifikace, přijetí, schválení nebo přístup se uskutečňuje předáním listiny o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přístupu k uložení Generálnímu řediteli Organizace spojených národů pro školství a vědu a kulturu (dále jen "Depozitář").

3. Jakýkoliv stát, který se stane smluvní stranou Úmluvy po vstupu Protokolu v platnost v případě, se nevyjádří jiný názor při podpisu nebo uložení listiny podle čl. 9 Úmluvy, bude považován za smluvní stranu Úmluvy změněné tímto Protokolem.

4. Jakýkoliv stát, který se stane smluvní stranou tohoto Protokolu a není smluvní stranou Úmluvy, bude považován za smluvní stranu Úmluvy změněné na základě tohoto Protokolu, ode dne, kdy vstoupí Protokol v platnost pro tento stát.

Čl.6

1. Tento Protokol vstupuje v platnost první den čtvrtého měsíce ode dne, kdy dvě třetiny států, které jsou smluvními stranami Úmluvy ode dne otevření Protokolu k podpisu, jej podepsaly bez výhrady ratifikace, přijetí nebo schválení, nebo

Protokol ratifikovaly, přijaly, schválily, či k němu přistoupily.

2. Pro jakýkoliv stát, který se stane smluvní stranou tohoto Protokolu v důsledku opatření, uvedených v bodech 1 a 2 článku 5, poté, co vstoupil v platnost, tento Protokol vstupuje v platnost v den, kdy byl jím podepsán bez výhrady ratifikace, přijetí nebo schválení, nebo jeho ratifikací, přijetím, schválením nebo přistoupením.

3. Pro jakýkoliv stát, který se stane smluvní stranou tohoto Protokolu v důsledku opatření, uvedených v bodech 1 a 2 článku 5, v době mezi otevřením Protokolu k podpisu a dnem jeho vstupu v platnost, tento Protokol vstupuje v platnost v souladu s bodem 1.

Čl.7

1. Původní znění tohoto Protokolu jsou v jazyce anglickém a francouzském, přičemž obě znění mají stejnou platnost a jsou uloženy u Depozitáře. Depozitář zasílá stanoveným způsobem ověřené kopie všem státům, které podepsaly tento Protokol, nebo předaly k uložení listiny o přístupu k němu.

2. Depozitář informuje v nejkratší možné době všechny smluvní strany Úmluvy a všechny státy, které podepsaly tento Protokol, nebo se k němu připojily, o:

- a) podpisech tohoto Protokolu,
- b) uložení listin o ratifikaci, přijetí nebo schválení tohoto Protokolu,
- c) uložení listin o přístupu k tomuto Protokolu,
- d) dni, kdy vstoupil tento Protokol v platnost.

3. Depozitář po vstupu tohoto Protokolu v platnost jej zaregistruje v sekretariátě OSN v souladu s článkem 102 Charty OSN.

Na důkaz toho, níže podepsaní, náležitě zmocnění představitelé podepsali tento Protokol.

Dáno v Paříži dne 3. prosince 1982

159/1991 Sb.

SDĚLENÍ

federálního ministerstva zahraničních věcí

Federální ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 16. listopadu 1972 byla v Paříži přijata Úmluva o ochraně světového kulturního a přírodního dědictví.

Listina o přijetí Úmluvy Českou a Slovenskou Federativní Republikou byla uložena u depozitáře, generálního ředitele UNESCO, dne 15. listopadu 1990.

Úmluva vstoupila v platnost na základě článku 33 dnem 17. prosince 1975. Pro Českou a Slovenskou Federativní Republiku vstoupila Úmluva v platnost na základě téhož článku dnem 15. února 1991.

Český překlad Úmluvy se vylašuje současně.

ÚMLUVA

o ochraně světového kulturního a přírodního dědictví

Generální konference UNESCO, scházející se v Paříži ve dnech 17. října až 21. listopadu 1972 na svém sedmnáctém zasedání, májíc na paměti, že kulturnímu dědictví a přírodnímu dědictví ve stále větší míře hrozí zničení nejen v důsledku tradičních příčin rozkladu, ale i na základě měnících se sociálních a ekonomických podmínek, které situaci vyhrcoují ještě hrozivějšími jevy poškození či zničení;

berouc v úvahu, že ubývání či zničení kterékoliv položky kulturního nebo přírodního dědictví představuje nenahraditelné ochuzení dědictví všech národů světa;

berouc v úvahu, že ochrana tohoto dědictví na národní úrovni není často úplná kvůli rozsahu prostředků, jež vyžaduje, a kvůli nedostatečným ekonomickým, vědeckým a technickým zdrojům země, kde se vlastnictví, které má být chráněno, nachází;

připomínajíc, že Ústava Organizace stanovuje, že bude udržovat, zvětšovat a šířit znalosti zajišťováním ochrany světového dědictví a doporučováním nezbytných mezinárodních úmluv dotyčným národům;

berouc v úvahu, že stávající mezinárodní úmluvy, doporučení a rezoluce týkající se kulturního a přírodního vlastnictví ukazují, jaký význam má pro všechny národy světa ochránění tohoto jedinečného a nenahraditelného vlastnictví, ať náleží jakémukoliv národu;

berouc v úvahu, že části kulturního či přírodního dědictví mají výjimečný význam a z tohoto důvodu je třeba je zachovat jako součást světového dědictví lidstva jako celku;

berouc v úvahu, že vzhledem k objemu a závažnosti nových nebezpečí, jež ohrožují kulturní a přírodní dědictví, je povinností mezinárodního společenství jako celku účastnit se ochrany kulturního a přírodního dědictví výjimečné světové hodnoty tím, že bude poskytovat kolektivní pomoc, která, i když nebude nahrazovat opatření dotyčného státu, bude sloužit jako jeho účinné doplnění;

berouc v úvahu, že pro tento účel je nezbytné přijmout nová ustanovení formou úmluvy vytvářející účinný systém kolektivní ochrany kulturního a přírodního dědictví výjimečné světové hodnoty, organizovaný na stálém základě a v souladu s moderními vědeckými metodami;

rozhodnuvši, na svém šestnáctém zasedání, že tato otázka se stane předmětem mezinárodní úmluvy; přijímá tohoto šestnáctého dne listopadu 1972 tuto Úmluvu.

I.

Definice kulturního a přírodního dědictví

Čl.1

Pro účely této Úmluvy budou za "kulturní dědictví" považovány:

památníky:

architektonická díla, díla monumentálního sochařství a malířství, prvky či struktury archeologické povahy, nápisy, jeskynní obydlí a kombinace prvků, jež mají výjimečnou světovou hodnotu z hlediska dějin, umění či vědy;

skupiny budov:

skupiny oddělených či spojených budov, které mají z důvodu své architektury, stejnorodosti či umístění v krajině výjimečnou světovou hodnotu z hlediska dějin, umění či vědy;

lokality:

výtvořiny člověka či kombinovaná díla přírody a člověka a oblasti zahrnující místa archeologických nálezů mající výjimečnou světovou hodnotu z dějinného, estetického, etnologického či antropologického hlediska.

Čl.2

Pro účely této Úmluvy budou za "přírodní dědictví" považovány:

přírodní jevy tvořené fyzickými a biologickými útvary nebo skupinami takovýchto útvarů, jež mají výjimečnou světovou hodnotu z estetického či vědeckého hlediska;
geologické a fyziografické útvary a přesně vymezené oblasti, které tvoří místo přirozeného výskytu ohrožených druhů zvířat a rostlin výjimečné světové hodnoty z hlediska vědy či péče o zachování přírody;
přírodní lokality, či přesně vymezené přírodní oblasti světové hodnoty z hlediska vědy, péče o zachování přírody nebo přírodní krásy.

Čl.3

Je v působnosti každé smluvní strany, aby určila a vymezila vlastnictví nacházející se na jejím území v souladu s čl. 1 a 2.

II.

Národní ochrana a mezinárodní ochrana kulturního a přírodního dědictví

Čl.4

Každý smluvní stát uznává, že v první řadě je jeho povinností zabezpečit označení, ochranu, zachování, prezentování a předávání budoucím generacím kulturního a přírodního dědictví uvedeného v čl. 1 a 2 a nacházejícího se na jeho území. Za tímto účelem učiní vše při maximálním využití svých vlastních zdrojů, a tam, kde je to vhodné, spolu s mezinárodní pomocí a spoluprací, zejména finanční, uměleckou, vědeckou a technickou, jakou bude moci obdržet.

Čl.5

Za účelem zajištění účinných a aktuálních opatření na ochranu, zachování a prezentování kulturního a přírodního dědictví nacházejícího se na území smluvního státu bude do té míry, jak to bude možné a odpovídající, usilovat:

- a) o přijetí všeobecné politiky zaměřené na posílení úlohy kulturního a přírodního dědictví v životě společnosti a začlenění ochrany tohoto dědictví do komplexních plánovacích programů;
- b) o vytvoření služeb na ochranu, zachování a prezentování kulturního a přírodního dědictví s příslušnými zaměstnanci, majících prostředky na výkon těchto funkcí, na svých územích tam, kde takovéto služby neexistují;
- c) o rozvinutí vědeckých a technických studií a výzkumu a o vypracování metod práce, se kterými bude stát schopen působit proti nebezpečím, která ohrožují jeho kulturní nebo národní dědictví;
- d) o přijetí odpovídajících právních, vědeckých, technických, administrativních a finančních opatření potřebných pro označení, ochranu, zachování, prezentování a obnovu tohoto dědictví; a
- e) o podporu při vytváření nebo rozvíjení národních či regionálních středisek pro školení v oblasti ochrany, zachování a prezentování kulturního a přírodního dědictví a o podporování vědeckého výzkumu v této oblasti.

Čl.6

1. Smluvní státy, plně respektující svrchovanost států, na jejichž území se nachází kulturní a přírodní dědictví zmíněné v čl. 1 a 2, a bez újmy vlastnickým právům určeným vnitrostátním právním řádem uznávají, že takovéto dědictví tvoří světové dědictví, k jehož ochraně je povinností mezinárodního společenství spolupracovat jako celek.

2. Smluvní státy se zavazují, v souladu s ustanoveními této Úmluvy, že poskytnou svoji pomoc při určování, ochraně a zachování kulturního a přírodního dědictví uvedeného v odst. 2 a 4 čl. 11, pokud o toto státy, na jejichž území se dědictví nachází, požádají.

3. Každý smluvní stát se zavazuje, že nepodnikne jakákoliv svévolná opatření, jež by mohla přímo či nepřímo poškodit kulturní a přírodní dědictví zmíněné v čl. 1 a 2 nacházející se na území druhých smluvních států.

Čl.7

Pro účely této Úmluvy bude pod mezinárodní ochranou světového kulturního a přírodního dědictví chápáno vytvoření systému mezinárodní spolupráce a pomoci za účelem podpory smluvních států v jejich úsilí o zachování a určení tohoto dědictví.

III.

Mezivládní výbor pro ochranu světového kulturního a přírodního dědictví

Čl.8

1. Tímto se v rámci UNESCO ustavuje Mezivládní výbor pro ochranu kulturního a přírodního dědictví výjimečné

světové hodnoty, nazývaný "Výbor pro světové dědictví". Bude jej tvořit 15 smluvních států, které budou zvoleny smluvními státy, jež se sejdou k valnému shromáždění v průběhu řádného zasedání generální konference UNESCO. Počet států, členů Výboru, bude zvýšen na 21 od data řádného zasedání generální konference následujícího poté, co tato Úmluva vstoupí v platnost pro nejméně 40 států.

2. Volby členů Výboru zajistí spravedlivé zastoupení různých oblastí a kultur světa.

3. Zasedání Výboru se jako poradce může zúčastnit představitel Mezinárodního střediska pro studium zachování a obnovy kulturního vlastnictví (Římské středisko), představitel Mezinárodní rady pro památkovou péči (ICOMOS) a představitel Mezinárodního svazu pro ochranu přírody a přírodních zdrojů (IUCN), k nimž mohou dále přistoupit, na žádost smluvních států scházejících se na valném shromáždění v průběhu řádných zasedání generální konference UNESCO, představitelé ostatních mezivládních nebo nevládních organizací podobného zaměření.

Čl.9

1. Funkční období států - členů Výboru pro světové dědictví bude začínat koncem řádného zasedání generální konference, v jejímž průběhu budou zvoleny, a bude ukončeno do konce jejího třetího následného řádného zasedání.

2. Funkční období jedné třetiny členů určených při prvních volbách však bude ukončeno na konci prvního řádného zasedání generální konference následujícího po zasedání, na kterém byly zvoleni, a funkční období další třetiny členů určených v tutéž dobu bude ukončeno na konci druhého řádného zasedání generální konference následujícího po zasedání, na kterém byli zvoleni. Jména těchto členů budou určena losem předsedou generální konference UNESCO po prvních volbách.

3. Státy - členové Výboru vyberou jako své představitele osoby kvalifikované v oblasti kulturního či přírodního dědictví.

Čl.10

1. Výbor pro světové dědictví přijme svůj jednací řád.

2. Výbor může kdykoliv pozvat k účasti na svém zasedání za účelem konzultace k jednotlivým otázkám veřejné či soukromé organizace nebo jednotlivce.

Čl.11

1. Každý smluvní stát předloží, pokud to bude možné, Výboru pro světové dědictví soupis vlastnictví tvořícího součást kulturního a přírodního dědictví, který se nachází na jeho území a odpovídá požadavkům na zahrnutí do seznamu uvedeného v odst. 2 tohoto článku. Tento soupis, který nebude považován za vyčerpávající, bude zahrnovat dokumentaci týkající se umístění tohoto vlastnictví a jeho významu.

2. Na základě soupisů předložených státy v souladu s odst. 1 Výbor založí, bude aktualizovat a publikovat pod názvem "Seznam světového dědictví" seznam vlastnictví tvořícího část kulturního a přírodního dědictví, jak je definováno v čl. 1 a 2 této Úmluvy, který považuje za vlastnictví mající výjimečnou světovou hodnotu dle takových kritérií, jaká stanoví. Aktualizovaný seznam bude rozepisován nejméně každé dva roky.

3. Zahrnutí vlastnictví do Seznamu světového dědictví vyžaduje souhlas dotyčného státu. Zahrnutí vlastnictví nacházejícího se na území, nad kterým si svrchovanou jurisdikci nárokuje více než jeden stát, v žádném případě nebude mít vliv na práva stran ve sporu.

4. Výbor založí, bude aktualizovat a publikovat, kdykoliv to budou okolnosti vyžadovat, pod názvem "Seznam světového dědictví v nebezpečí", seznam vlastnictví uvedeného v "Seznamu světového dědictví", na jehož zachování jsou potřebné větší operace a pro něž byla vyžádána pomoc dle této Úmluvy. Tento seznam bude obsahovat odhad nákladů na takovéto opatření. Do seznamu může být zahrnuto pouze takové vlastnictví, které tvoří součást kulturního a přírodního dědictví a hrozí mu závažné a zvláštní nebezpečí, jako je hrozba zničení vyvolaná zrychleným chátráním, rozsáhlými veřejnými či soukromými projekty rychlého urbanistického či turistického rozvoje; ničení vyvolané změnami v používání či vlastnictví půdy, velké změny, jejichž příčina je neznáma; opuštění z jakéhokoliv důvodu; vypuknutí či hrozba ozbrojeného konfliktu; kalamity a pohromy, hrozivé požáry, zemětřesení a sesuvy půdy; sopečné erupce; změny hladiny vody, záplavy a přílivové vlny. Výbor může učinit kdykoliv, v případě naléhavé potřeby, nový záznam do "Seznamu světového dědictví v nebezpečí" a takovýto záznam okamžitě publikovat.

5. Výbor stanoví kritéria, na jejichž základě může být vlastnictví patřící ke kulturnímu či přírodnímu dědictví zahrnuto do jednoho ze seznamů uvedených v odst. 2 a 4 tohoto článku.

6. Před odmítnutím žádosti o zahrnutí do jednoho ze dvou seznamů uvedených v odst. 2 a 4 tohoto článku Výbor se poradí se smluvním státem, na jehož území se dotyčné kulturní či přírodní vlastnictví nachází.

7. Výbor bude, se souhlasem dotyčných států, koordinovat a podporovat studie a výzkum potřebný pro sestavení seznamů uvedených v odst. 2 a 4 tohoto článku.

Čl.12

Skutečnost, že vlastnictví patřící ke kulturnímu či přírodnímu dědictví nebylo zahrnuto do jednoho ze dvou seznamů zmíněných v odst. 2 a 4 článku 11, nebude v žádném případě vykládána tak, že nemá výjimečnou světovou hodnotu pro jiné účely než jsou ty, které vyplývají ze zahrnutí do těchto seznamů.

Čl.13

1. Výbor pro světové dědictví bude přijímat a studovat žádosti o mezinárodní pomoc sestavené smluvními státy, pokud jde o vlastnictví tvořící část kulturního a přírodního dědictví, které se nalézá na jejich území a je zahrnuto do seznamů uvedených v odst. 2 a 4 čl. 11 nebo je vhodné pro zařazení do těchto seznamů. Účelem takovýchto žádostí může být zabezpečení ochrany, zachování, prezentování či obnova takového vlastnictví.

2. Žádosti o mezinárodní pomoc dle odst. 1 tohoto článku se rovněž mohou týkat určení kulturního či přírodního vlastnictví definovaného v článku 1 a 2, pokud předběžné výzkumy ukázaly, že další zkoumání by bylo oprávněné.

3. Výbor rozhodne o akcích, jež mají být podniknuty ve věci těchto žádostí, tam, kde je to odpovídající, stanoví povahu a rozsah své pomoci a dá souhlas, aby jeho jménem byly s dotyčnou vládou uzavřeny potřebné dohody.

4. Výbor stanoví pořadí priorit pro své operace. Při tom bude mít na paměti, jaký význam má pro světové kulturní a přírodní dědictví vlastnictví požadující ochranu, potřebu poskytnout mezinárodní pomoc vlastnictví, který je nejrepresentativnější z hlediska přírodního životního prostředí či génia a dějin národů světa, naléhavost práce, jež má být vykonána, zdroje, které má k dispozici stát, na jehož území se ohrožené vlastnictví nalézá, a zejména rozsah, po který jsou schopny takovéto vlastnictví zabezpečit vlastními prostředky.

5. Výbor sestaví, bude aktualizovat a publikovat seznam objektů, kterým byla poskytnuta mezinárodní pomoc.

6. Výbor bude rozhodovat o použití zdrojů Fondu vytvořeného dle článku 15 této Úmluvy. Bude hledat způsoby, jak tyto zdroje rozmnožit a za tím účelem podnikne prospěšné kroky.

7. Výbor bude spolupracovat s mezinárodními a národními vládními a nevládními organizacemi sledujícími podobné cíle jako tato Úmluva. Za účelem plnění svých programů a projektů se Výbor může obracet na takovéto organizace, zejména na Mezinárodní středisko pro výzkum zachování a obnovy kulturního vlastnictví (Římské středisko), Mezinárodní radu pro památkovou péči (ICOMOS) a Mezinárodní svaz pro zachování přírody a přírodních zdrojů (IUCN), jakož i veřejné a soukromé orgány a jednotlivce.

8. Rozhodnutí Výboru budou přijímána dvoutřetinovou většinou členů přítomných a hlasujících. Většina členů Výboru bude tvořit kvorum.

Čl.14

1. Výboru pro světové dědictví bude pomáhat sekretariát jmenovaný generálním ředitelem UNESCO.

2. Generální ředitel UNESCO bude, využívaje v maximální možné míře služeb Mezinárodního střediska pro výzkum zachování a obnovy kulturního vlastnictví (Římského střediska), Mezinárodní rady pro památkovou péči (ICOMOS) a Mezinárodního svazu pro zachování přírody a přírodních zdrojů (IUCN) v oblastech daných jejich kompetencí a schopnostmi, připravovat dokumentaci Výboru a program jeho zasedání a bude zodpovídat za plnění jeho rozhodnutí.

IV.

Fond na ochranu světového kulturního a přírodního dědictví

Čl.15

1. Tímto se vytváří Fond na ochranu světového kulturního a přírodního dědictví výjimečné světové hodnoty, nazývaný "Fond světového dědictví".

2. Fond založí v souladu s ustanoveními finančních pravidel UNESCO depozitní fond.

3. Zdroje Fondu budou tvořit:

a) povinné a dobrovolné příspěvky smluvních států,

b) příspěvky, dary nebo odkazy, jež mohou poskytnout:

i) jiné státy;

ii) UNESCO, jiné organizace v rámci systému OSN, zejména UNDP či jiné mezivládní organizace;

iii) veřejné či soukromé orgány nebo jednotlivci;

c) jakékoliv úroky připadající na zdroje Fondu;

d) fondy vzniklé sbírkami a příjmy z akcí organizovaných ve prospěch Fondu; a

e) veškeré další zdroje, jež jsou v souladu s předpisy Fondu, jak jsou navrženy Výborem pro světové dědictví.

4. Příspěvky do fondu a jiné formy pomoci dané k dispozici Výboru mohou být použity pouze na takové účely, jaké určí Výbor. Výbor může přijmout příspěvky, jež mají být použity pouze na určitý program či projekt, za předpokladu, že Výbor rozhodne o realizaci takového programu či projektu. Žádné politické podmínky nesmějí být spojeny s příspěvky poskytovanými Fondem.

Čl.16

1. Bez újmy doplnkovým dobrovolným příspěvkům smluvní státy se zavazují, že budou platit pravidelně, každé dva roky, do Fondu světového dědictví příspěvky, jejichž výše, ve formě jednotné procentní sazby aplikované pro všechny státy, bude stanovena valným shromážděním smluvních států této Úmluvy, které se sejdou v průběhu zasedání generální konference UNESCO. Toto rozhodnutí valného shromáždění vyžaduje většinu přítomných a hlasujících smluvních stran, které neučinily prohlášení podle odst. 2 tohoto článku. Povinný příspěvek států stran Úmluvy v žádném případě nepřekročí 1% příspěvku do řádného rozpočtu UNESCO.

2. Každý stát zmíněný v článku 31 nebo 32 této Úmluvy však může, v době ukládání své ratifikační listiny, listiny o přijetí či přistoupení, prohlásit, že nebude vázán ustanoveními odst. 1 tohoto článku.

3. Smluvní stát Úmluvy, který učinil prohlášení zmíněné v odstavci 2 tohoto článku, může uvedené prohlášení kdykoliv odvolat formou oznámení generálnímu řediteli UNESCO. Odvolání prohlášení však nenabude platnosti, pokud jde o povinný příspěvek splatný tímto státem do data následujícího valného shromáždění států stran Úmluvy.

4. Za účelem efektivního plánování své činnosti Výborem budou Smluvní státy, které učinily prohlášení v souladu s odst. 2 tohoto článku, platit své příspěvky pravidelně nejméně každé dva roky, a neměly by být nižší než příspěvky, které by měly zaplatit, kdyby byly vázány ustanoveními odst. 1 tohoto článku.

5. Smluvní stát, který se opoždí s placením svého povinného či dobrovolného příspěvku za běžný rok a bezprostředně předcházející kalendářní rok, nebude zvolen za člena Výboru pro světové dědictví; toto ustanovení se nebude vztahovat na první volby.

Funkční období každého takového státu, který je již členem Výboru, skončí v době voleb stanovených v čl. 8 odst. 1 této Úmluvy.

Čl.17

Smluvní státy budou posuzovat či podporovat zakládání národních, veřejných a soukromých nadací či sdružení, jejichž cílem je stimulovat poskytování darů na ochranu kulturního a přírodního dědictví, jak je definováno v článku 1 a 2 této Úmluvy.

Čl.18

Smluvní státy budou poskytovat svoji pomoc mezinárodním kampaním na vytváření fondů organizovaných pro Fond světového dědictví pod záštitou UNESCO. Budou usnadňovat sbírky pořádané za tímto účelem orgány zmíněnými v odst. 3 článku 15.

V.

Podmínky a opatření pro mezinárodní pomoc

Čl.19

Každý smluvní stát může požádat o mezinárodní pomoc pro vlastnictví tvořící součást kulturního a přírodního dědictví výjimečné světové hodnoty nacházejícího se na jeho území. Spolu se svou žádostí předloží informace a dokumentaci v souladu s čl. 21, jakou má k dispozici a která umožní Výboru přijmout rozhodnutí.

Čl.20

V souladu s ustanovením odst. 2 článku 13 písm. c), článku 22 a článku 23 může být mezinárodní pomoc stanovená touto Úmluvou poskytnuta pouze v případě vlastnictví tvořícího součást kulturního a přírodního dědictví, u něž Výbor pro světové dědictví rozhodl, nebo může rozhodnout, že bude zahrnuto do jednoho ze seznamů uvedených v odst. 2 a 4 článku 11.

Čl.21

1. Výbor pro světové dědictví stanoví postup, na jehož základě budou žádosti o mezinárodní pomoc posuzovány, přesně určí obsah žádosti, která by měla definovat uvažované opatření, nezbytnou práci, očekávané náklady na tuto operaci, stupeň naléhavosti a důvody, proč zdroje státu žádajícího o pomoc nedovolují pokrýt všechny náklady. Takovéto žádosti musí být, pokaždé, kdy je to možné, podpořeny zprávami expertů.

2. Žádosti z důvodů pohrom či přírodních kalamit by měly být kvůli naléhavosti práce, již mohou zahrnovat, Výborem projednány přednostně, Výbor by pro takovéto nepředvídané události měl mít rezervní fond.

3. Před tím, než dospěje k rozhodnutí, provede Výbor takové průzkumy a konzultace, jež považuje za potřebné.

Čl.22

Pomoc poskytovaná Výborem pro světové dědictví může zahrnovat následující formy:

- a) výzkumy týkající se uměleckých, vědeckých a technických problémů vyplývajících z ochrany, zachování, prezentování a obnovy kulturního a přírodního dědictví, jak je zakotveno v odst. 2 a 4 článku 11 této Úmluvy;
- b) ustanovení expertů, techniků a zkušených pracovníků, aby bylo zajištěno správné provedení prací;
- c) školení pracovníků a specialistů na všech úrovních v oblasti označení, ochrany, zachování, prezentování a obnovy kulturního a přírodního dědictví;
- d) dodání zařízení, které dotyčný stát nevlastní nebo nemůže získat;
- e) půjčky s nízkým úrokem nebo bezúročné půjčky splatné na dlouhodobém základě;
- f) poskytnutí, ve výjimečných případech a ze zvláštních důvodů, nenávratných příspěvků.

Čl.23

Výbor pro světové dědictví může rovněž poskytnout mezinárodní pomoc národním nebo regionálním střediskům pro školení pracovníků a specialistů na všech úrovních v oblasti označování, ochrany, zachování, prezentování a obnovy kulturního a přírodního dědictví.

Čl.24

Podrobné vědecké, ekonomické a technické studie budou předcházet rozsáhlé mezinárodní pomoci. Tyto studie navrhnou nejmodernější techniku pro zachování, prezentování a obnovu přírodního a kulturního dědictví a budou v souladu s cíli této Úmluvy. Výzkumy budou rovněž hledat způsoby racionálního využití zdrojů, které má k dispozici dotyčný stát.

Čl.25

Jako všeobecné pravidlo bude platit, že mezinárodní společenství bude hradit pouze část nákladů na potřebné práce. Vklad států těžícího z mezinárodní pomoci bude tvořit podstatný díl zdrojů věnovaných na každý program či projekt, ledaže by mu to jeho zdroje nedovolovaly.

Čl.26

Výbor pro světové dědictví a přijímající stát stanoví v dohodě, kterou uzavřou, podmínky, za nichž se bude program či projekt, na nějž se poskytuje mezinárodní pomoc dle této Úmluvy, realizovat. Zodpovědností státu přijímajícího takovouto mezinárodní pomoc bude pokračovat při dodržení podmínek stanovených v dohodě v ochraně, zachování a prezentování vlastnictví, které bylo takto zajištěno.

VI.

Vzdělávací programy

Čl.27

1. Smluvní státy budou usilovat všemi odpovídajícími prostředky a zejména prostřednictvím vzdělávacích a informačních programů o to, aby jejich národy ve stále větší míře oceňovaly a respektovaly kulturní a přírodní dědictví definované v čl. 1 a 2 Úmluvy.

2. Smluvní státy se zavazují, že budou široce informovat veřejnost o nebezpečích, jež ohrožují toto dědictví, a o akcích uskutečňovaných na základě této Úmluvy.

Čl.28

Smluvní státy, které přijmou mezinárodní pomoc dle Úmluvy, přijmou odpovídající opatření k tomu, aby vešel ve známost význam vlastnictví, na který byla přijata pomoc, a úloha, již takováto pomoc sehrává.

VII.

Zprávy

Čl.29

1. Smluvní státy budou informovat ve zprávách, které předloží generální konferenci UNESCO v termínu a způsobem, jaký tato stanoví, o právních a administrativních opatřeních, která přijaly, a o ostatních opatřeních, jež podnikly za účelem provádění této Úmluvy, spolu s podrobnostmi o zkušenostech, jež získaly v této oblasti.

2. Tyto zprávy budou dávány na vědomí Výboru pro světové dědictví.
3. Na každém řádném zasedání generální konference UNESCO bude Výbor předkládat zprávu o své činnosti.

VIII.

Závěrečná ustanovení

Čl.30

Tato Úmluva je vyhotovena v arabštině, angličtině, francouzštině, ruštině a španělštině, přičemž všech pět znění má stejnou platnost.

Čl.31

1. Tato Úmluva podléhá ratifikaci či přijetí členskými státy UNESCO v souladu s jejich příslušnými ústavními postupy.
2. Ratifikační listiny či listiny o přijetí budou uloženy u generálního ředitele UNESCO.

Čl.32

1. Tato Úmluva bude otevřena k přístupu všem státům, jež nejsou členy UNESCO a které generální konference vyzve k přístupu.
2. Přístup vstoupí v platnost uložením listiny o přístupu u generálního ředitele UNESCO.

Čl.33

Tato Úmluva vstoupí v platnost tři měsíce po uložení dvacáté ratifikační listiny, listiny o přijetí či přístupu, avšak pouze pro ty státy, které svoje ratifikační listiny, listiny o přijetí či přístupu uložily k tomuto datu nebo před ním. Pro každý jiný stát vstoupí v platnost tři měsíce po uložení jeho ratifikační listiny, listiny o přijetí či přístupu.

Čl.34

Následující ustanovení budou platit pro ty smluvní státy, které mají federální nebo necentralistický ústavní systém:

- a) pokud jde o ustanovení této Úmluvy, jejichž plnění spadá do jurisdikce federální nebo centrální legislativní síly, budou závazky federální nebo centrální vlády stejné jako pro smluvní státy, které nejsou federálními státy;
- b) pokud jde o ustanovení této Úmluvy, jejichž plnění spadá do jurisdikce jednotlivých dílčích států, zemí, provincií nebo kantonů, jež nejsou vázány ústavním systémem federace k přijetí legislativních opatření, bude federální vláda informovat příslušné orgány takovýchto států, zemí, provincií nebo kantonů o uvedených opatřeních spolu se svým doporučením k jejich přijetí.

Čl.35

1. Každý smluvní stát může Úmluvu vypovědět.
2. Výpověď bude oznámena písemně listinou uloženou u generálního ředitele UNESCO.
3. Výpověď vstoupí v platnost dvanáct měsíců po přijetí výpovědní listiny a nebude mít vliv na finanční závazky vypovídajícího státu do data, k němuž výpověď nabude platnost.

Čl.36

Generální ředitel UNESCO bude informovat členské státy Organizace, státy, které nejsou členy Organizace, uvedené v čl. 32, jakož i OSN o uložení všech ratifikačních listin, listin o přijetí nebo přístupu uvedených v čl. 31 a 32, jakož i o výpovědích Úmluvy uvedených v čl. 35.

Čl.37

1. Tato Úmluva může být změněna generální konferencí UNESCO. Jakákoliv změna však bude závazná pouze pro ty státy, které se stanou stranami změněné Úmluvy.
2. Pokud by generální konference přijala novou Úmluvu měnící Úmluvu nebo její část, pak, pokud nová Úmluva nestanoví jinak, tato Úmluva přestává být otevřena pro ratifikaci, přijetí či přístup od data, kdy nová změněná Úmluva vstoupí v platnost.

Čl.38

V souladu s čl. 102 Charty OSN bude tato Úmluva na žádost generálního ředitele UNESCO registrována v

sekretariátu OSN.

Dáno v Paříži tohoto dvacátého třetího dne listopadu 1972, ve dvou původních vyhotoveních nesoucích podpis předsedy sedmnáctého zasedání generální konference UNESCO a jejichž potvrzené ověřené kopie budou zaslány všem státům uvedeným v čl. 31 a 32, jakož i OSN. Výše uvedené je původním textem Doporučení řádně přijatého generální konference UNESCO na jejím sedmnáctém zasedání, které se konalo v Paříži a bylo prohlášeno za ukončené dvacátého prvního dne listopadu 1972. Na důkaz čehož jsme připojili své podpisy tohoto dvacátého prvního dne listopadu 1972.

předseda generální konference

generální ředitel

572/1992 Sb.

SDĚLENÍ

federálního ministerstva zahraničních věcí

Federální ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 3. března 1973 byla ve Washingtonu sjednána Úmluva o mezinárodním obchodu ohroženými druhy volně žijících živočichů a rostlin.

Listina o přístupu České a Slovenské Federativní Republiky k Úmluvě o mezinárodním obchodu ohroženými druhy volně žijících živočichů a rostlin byla uložena u vlády Švýcarské konfederace, deponitáře Úmluvy, dne 28. února 1992.

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku XXII odst. 1 dnem 1. července 1975. Pro Českou a Slovenskou Federativní Republiku vstoupila Úmluva v platnost v souladu se svým článkem XXII odst. 2 dnem 28. května 1992.

Český překlad Úmluvy se vyhláší současně.

Úmluva

o mezinárodním obchodu ohroženými druhy volně žijících živočichů a rostlin

Podepsáno ve Washingtonu, D.C., dne 3. března 1973

Smluvní státy

uznávající, že volně žijící živočichové a plané rostliny jsou ve svých překrásných a mnohotvárných formách nenahraditelnou součástí přírodních systémů země, které musí být chráněny pro současnou generaci i pro příští generace;

u vědomí stále rostoucí hodnoty volně žijících živočichů a planých rostlin z hlediska estetického, vědeckého, kulturního, rekreačního a ekonomického;

uznávající, že národy a státy jsou a mají být nejlepšími ochránci své vlastní fauny a flóry;

uznávající dále, že pro záchranu určitých druhů volně žijících živočichů a planých rostlin před jejich nadměrnou exploatací mezinárodním obchodem je nezbytná mezinárodní spolupráce;

jsouce přesvědčeny, že je třeba přijmout přiměřená opatření k tomuto cíli;

se rozhodly uzavřít následující Úmluvu:

Čl. I

Definice

Ve smyslu této Úmluvy, pokud text nestanoví jinak:

- a) "druh" znamená kterýkoli druh, poddruh, nebo geograficky oddělenou populaci;
- b) "exemplář" znamená
 - i) jakéhokoli živočicha nebo rostlinu, ať živého nebo mrtvého,
 - ii) v případě živočichů také: u druhů zařazených v příloze I a II každou jejich snadno rozpoznatelnou část nebo výrobek z nich; a u druhů zařazených do přílohy III snadno rozpoznatelnou část nebo výrobek z nich, pokud jsou tyto jmenovitě uvedeny v příloze III ve spojitosti s těmito druhy, a
 - iii) v případě rostlin také: u druhů zařazených do přílohy I každou jejich snadno rozpoznatelnou část nebo výrobek z nich; a u druhů zařazených do přílohy II a III snadno rozpoznatelnou část nebo výrobek z nich, pokud jsou tyto jmenovitě uvedeny v příloze II a III ve spojitosti s těmito druhy;
- c) "obchod" znamená vývoz, reexport, dovoz a introdukci z moře;
- d) "reexport" znamená vývoz takového exempláře, který byl předtím dovezen;
- e) "introdukce z moře" znamená dovoz exemplářů kteréhokoliv druhu, které byly uloveny v mořských vodách, jež nejsou pod právní svrchovaností žádného státu;
- f) "vědecký orgán" znamená národní vědecký orgán určený ve smyslu článku IX;
- g) "výkonný orgán" znamená národní administrativní orgán určený ve smyslu článku IX;
- h) "strana" znamená stát, pro nějž tato Úmluva vstoupila v platnost.

Čl.II Základní ustanovení

1. Příloha I zahrnuje všechny druhy ohrožené vyhubením, které jsou nebo mohou být obchodem nepříznivě ovlivňovány. Obchod s exempláři těchto druhů musí být předmětem zvlášť přísných opatření, aby nadále neohrožoval jejich přežití, a může být povolován jen za výjimečných okolností.

2. Příloha II zahrnuje:

- a) všechny druhy, které i když nejsou bezprostředně ohroženy vyhubením, by se jimi mohly stát, kdyby obchod s exempláři těchto druhů nebyl podřízen přísným opatřením zabraňujícím takovému jejich využívání, které je neslučitelné s jejich přežitím; a
- b) další druhy, které musí být předmětem určitých opatření, aby obchod s exempláři některých druhů uvedených pod písm. a) bodu 2 tohoto článku mohl být účinně kontrolován.

3. Příloha III zahrnuje druhy, o nichž kterákoli strana prohlásí, že v mezích její právní svrchovanosti jsou předmětem opatření majících preventivně zabránit jejich exploataci nebo ji omezit, a které vyžadují spolupráci jiných stran při kontrole obchodu.

4. Strany povolí obchod s exempláři druhů uvedených v příloze I, II a III pouze tehdy, bude-li to v souladu s ustanoveními této Úmluvy.

Čl.III Úprava obchodu s exempláři druhů zařazených do přílohy I

1. Veškerý obchod s exempláři druhů zařazených do přílohy I se provádí v souladu s ustanoveními tohoto článku.

2. K vývozu každého exempláře druhu zařazeného do přílohy I je třeba nejprve předložit povolení k vývozu. Povolení k vývozu může být uděleno jen tehdy, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) vědecký orgán vyvážejícího státu sdělil, že vývoz neohroží přežití dotčeného druhu;
- b) výkonný orgán vyvážejícího státu je ubezpečen o tom, že daný exemplář nebyl získán proti zákonným předpisům na ochranu fauny a flóry dotyčného státu;
- c) výkonný orgán vyvážejícího státu je ubezpečen o tom, že každý živý exemplář bude připraven a dopravován takovým způsobem, že nebezpečí poranění, poškození na zdraví nebo krutého zacházení bude sníženo na nejmenší možnou míru; a
- d) výkonný orgán vyvážejícího státu je ubezpečen o tom, že pro dané exempláře bylo uděleno povolení dovozu.

3. K dovozu každého exempláře druhu zařazeného do přílohy I je třeba nejprve předložit povolení k dovozu a dále povolení k vývozu nebo potvrzení o reexportu. Povolení k dovozu může být uděleno pouze tehdy, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) vědecký orgán dovážejícího státu sdělil, že dovoz nebude za účelem, který ohrozí přežití dotyčného druhu;
- b) výkonný nebo vědecký orgán dovážejícího státu je ubezpečen o tom, že předpokládaný příjemce živého exempláře je náležitě vybaven pro jeho umístění a pro péči o něj; a
- c) výkonný orgán dovážejícího státu je ubezpečen o tom, že exempláře nebude použito přednostně pro obchodní účely.

4. K reexportu každého exempláře druhu zařazeného do přílohy I je třeba nejprve předložit vydané potvrzení o reexportu. Potvrzení o reexportu může být vydáno jen tehdy, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) výkonný orgán reexportujícího státu je ubezpečen o tom, že každý exemplář byl do státu dovezen v souladu s ustanoveními této Úmluvy;
- b) výkonný orgán reexportujícího státu je ubezpečen o tom, že každý živý exemplář bude připraven a dopravován takovým způsobem, aby se zamezilo nebezpečí poranění, poškození na zdraví nebo krutého zacházení; a
- c) výkonný orgán reexportujícího státu je ubezpečen o tom, že pro každý živý exemplář bylo uděleno povolení dovozu.

5. K introdukci z moře každého exempláře druhu zařazeného do přílohy I je třeba nejprve předložit potvrzení, vydané výkonným orgánem introdukujícího státu. Toto potvrzení musí odpovídat těmto podmínkám.:

- a) vědecký orgán introdukujícího státu sdělil, že tento dovoz neohroží přežití dotyčného druhu;
- b) výkonný nebo vědecký orgán introdukujícího státu jsou ubezpečeny o tom, že předpokládaný příjemce živého exempláře je náležitě vybaven pro jeho umístění a pro péči o něj; a
- c) výkonný orgán dovážejícího státu je ubezpečen o tom, že exempláře nebude použito přednostně pro obchodní účely.

Čl.IV Úprava obchodu s exempláři druhů zařazených do přílohy II

1. Veškerý obchod s exempláři druhů zařazených do přílohy II se provádí v souladu s ustanoveními tohoto článku.

2. K vývozu každého exempláře druhu zařazeného do přílohy II je třeba nejprve předložit povolení k vývozu. Povolení k vývozu může být uděleno jen tehdy, jsou-li splněny tyto podmínky:

a) vědecký orgán vyvážejícího státu sdělil, že tento vývoz neohroží přežití dotčeného druhu;

b) výkonný orgán vyvážejícího státu je ubezpečen o tom, že daný exemplář nebyl získán proti zákonným předpisům na ochranu fauny a flóry dotyčného státu; a

c) výkonný orgán vyvážejícího státu je ubezpečen o tom, že každý živý exemplář bude připraven a dopravován tak, aby se zamezilo poranění, poškození na zdraví nebo krutému zacházení.

3. Vědecké orgány stran sledují průběžně povolení k vývozu exemplářů zařazených do přílohy II, vydávaná jejich státem, i skutečný vývoz těchto exemplářů. Jestliže některý vědecký orgán zjistí, že vývoz exemplářů některého z těchto druhů by měl být omezen, aby byl druh uchován v celém rozsahu výskytu a na úrovni, která by byla zároveň v souladu s jeho úlohou v ekosystémech, v nichž se vyskytuje, a poněkud nad úroveň, která by vyžadovala zařazení tohoto druhu do přílohy I, vědecký orgán navrhne příslušnému výkonnému orgánu přiměřená opatření k omezení udělování povolení vývozu exemplářů dotyčného druhu.

4. K dovozu každého exempláře druhu zařazeného do přílohy II je třeba nejprve předložit buď vývozní povolení, nebo potvrzení o reexportu.

5. K reexportu každého exempláře druhu zařazeného do přílohy II je třeba nejprve předložit potvrzení o reexportu. Potvrzení o reexportu může být vydáno, jsou-li splněny tyto podmínky:

a) výkonný orgán reexportujícího státu je ubezpečen o tom, že exemplář byl do státu dovezen v souladu s ustanoveními této Úmluvy; a

b) výkonný orgán reexportujícího státu je ubezpečen o tom, že každý živý jedinec bude připraven a dopravován takovým způsobem, že nebezpečí poranění, poškození na zdraví nebo krutého zacházení bude sníženo na nejmenší možnou míru.

6. K introdukci z moře každého exempláře druhu zařazeného do přílohy II je nejprve třeba, aby výkonný orgán introdukujícího státu vydal k tomu potvrzení. Toto potvrzení může být vydáno pouze tehdy, jsou-li splněny tyto podmínky:

a) vědecký orgán introdukujícího státu sdělil, že tato introdukce neohroží přežití dotyčného druhu; a

b) výkonný orgán introdukujícího státu je ubezpečen o tom, že s každým živým exemplářem bude zacházeno tak, že nebezpečí poranění, poškození na zdraví nebo krutého zacházení bude sníženo na nejmenší možnou míru.

7. Potvrzení uvedená v odst. 6 tohoto článku mohou být vydána jen na doporučení vědeckého orgánu po konzultaci s jinými národními vědeckými orgány nebo, je-li to nezbytné, s mezinárodními vědeckými orgány, a to s ohledem na celkový počet exemplářů, které mají být dovezeny v průběhu určitého období, ne delšího než jeden rok.

Čl.V

Úprava obchodu s exempláři druhu zařazených do přílohy III

1. Veškerý obchod s exempláři druhů zařazených do přílohy III se provádí v souladu s ustanoveními tohoto článku.

2. K vývozu každého exempláře druhu zařazeného do přílohy III ze státu, který tento druh do přílohy III zařadil, je třeba nejprve předložit povolení k vývozu. Povolení k vývozu může být uděleno pouze tehdy, jsou-li splněny tyto podmínky:

a) výkonný orgán vyvážejícího státu je ubezpečen o tom, že daný exemplář nebyl získán proti zákonným předpisům na ochranu fauny a flóry tohoto státu; a

b) výkonný orgán vyvážejícího státu je ubezpečen o tom, že každý živý exemplář bude připraven a dopravován takovým způsobem, že nebezpečí poranění, poškození na zdraví nebo krutého zacházení bude sníženo na nejmenší možnou míru.

3. S výjimkou okolností uvedených v odst. 4 tohoto článku je k dovozu každého exempláře druhu zařazeného do přílohy III třeba nejprve předložit potvrzení o původu exempláře a, pokud se dovoz děje ze státu, který tento druh zařadil do přílohy III, vývozní povolení.

4. V případě reexportu je třeba, aby dovážející stát obdržel potvrzení vydané výkonným orgánem reexportujícího státu o tom, že exemplář byl v tomto státě podroben zvláštnímu zpracování a nebo, že je reexportován, a to proto, aby byla evidence o splnění ustanovení této Úmluvy vzhledem k tomuto exempláři.

Čl.VI

Povolení a potvrzení

1. Povolení a potvrzení vydávaná podle ustanovení článků III, IV a V musí odpovídat ustanovením tohoto článku.

2. Povolení k vývozu musí obsahovat informace specifikované ve vzoru připojeném v příloze IV a mohou být využita pro vývoz jen v období šesti měsíců po vydání.

3. Každé povolení nebo potvrzení musí obsahovat název této Úmluvy, úřední název a razítko výkonného orgánu, který je vydal, a kontrolní číslo, připojené tímto výkonným orgánem.

4. Každá kopie povolení nebo potvrzení vydaná výkonným orgánem musí být jasně označena jako kopie a, pokud na ní není potvrzen jiný rozsah platnosti, nesmí být použita místo originálu.

5. Pro každou zásilku exemplářů je třeba samostatné povolení nebo potvrzení.

6. Výkonný orgán státu dovážejícího jakýkoliv exemplář zruší platnost a odebere vývozní povolení nebo potvrzení o reexportu i všechna jim odpovídající povolení k dovozu, předložená při dovezení exempláře.

7. Pokud je to vhodné a proveditelné, opatří výkonný orgán každý exemplář značkou, která usnadní jeho identifikaci. "Značkou" se v tomto smyslu rozumí každé nesmazatelné označení, plomba nebo jiný přiměřený prostředek, dovolující identifikovat exemplář tak, aby co nejlépe znemožňoval padělání neoprávněnou osobou.

Čl.VII

Výjimky a jiná speciální ustanovení týkající se obchodu

1. Ustanovení článků III, IV a V neplatí pro přepravu a překládku exemplářů na území strany, pokud exempláře zůstávají pod celní kontrolou.

2. Jestliže je výkonný orgán vyvážejícího nebo reexportujícího státu ubezpečen o tom, že určitý exemplář byl získán před tím, než se na něj začala vztahovat tato Úmluva, a vydá potvrzení v tomto smyslu, nebudou na tento exemplář uplatňována ustanovení článků III, IV a V.

3. Ustanovení článků III, IV a V nebudou uplatňována na exempláře, které mají osobní nebo rodinný charakter. Tato výjimka však neplatí, jestliže:

a) jde o exempláře druhů zařazených do přílohy I, pokud byly získány vlastníkem mimo stát jeho trvalého bydliště a byly do tohoto státu dovezeny;

b) jde o exempláře druhů zařazených do přílohy II,

i) které byly získány vlastníkem mimo stát jeho trvalého bydliště a ve státě, kde se prováděl odběr z volné přírody,

ii) které jsou dováženy do státu vlastníkovra trvalého bydliště, a

iii) u nichž stát, v němž byly vzaty z volné přírody, požaduje před každým vyvezením povolení vývozu, pokud ovšem není výkonný orgán ubezpečen o tom, že exempláře byly získány před tím, než se na ně začala vztahovat ustanovení této Úmluvy.

4. Na exempláře druhů živočichů zařazených do přílohy I a vychované v zajetí pro obchodní účely nebo druhů rostlin zařazených do přílohy I a uměle rozmnožené pro obchodní účely se hledí tak, jako by to byly exempláře druhů zařazených do přílohy II.

5. Jestliže je výkonný orgán vyvážejícího státu ubezpečen o tom, že kterýkoli exemplář živočišného druhu byl vychován v zajetí nebo že kterýkoli exemplář rostlinného druhu byl vypěstován uměle, nebo je částí takového živočicha nebo rostliny, případně byl z nich odvozen, může potvrzení této skutečnosti vydané výkonným orgánem nahradit povolení požadovaná ustanoveními článků III, IV a V.

6. Ustanovení článků III, IV a V se nevztahují na neobchodní zapůjčení, dar nebo výměnu mezi vědci nebo vědeckými institucemi, registrovanými u výkonného orgánu svého státu, na exempláře herbářové a jinak konzervované, sušené nebo zalévané muzejní preparáty a živý rostlinný materiál, pokud jsou označeny etiketou, vydanou nebo potvrzenou výkonným orgánem.

7. Výkonný orgán kteréhokoli státu nemusí respektovat požadavky článků III, IV a V a může bez povolení nebo potvrzení připustit přesun exemplářů, které jsou součástí putovní zoologické zahrady, cirkusu, zvěřince, výstavy rostlin nebo jiné putovní výstavy, jestliže jsou splněny tyto podmínky:

a) vývozce nebo dovozce zaregistroval takové exempláře se všemi podrobnostmi u tohoto výkonného orgánu;

b) exempláře náleží do některé z kategorií specifikovaných v odst. 2 nebo 5 tohoto článku; a

c) výkonný orgán je ubezpečen o tom, že každý živý exemplář bude tak transportován a opravován, aby se nebezpečí poranění, poškození na zdraví nebo surového zacházení snížilo na nejmenší možnou míru.

Čl.VIII

Opatření, které učiní strany

1. Strany učiní přiměřená opatření k tomu, aby ustanovení této Úmluvy uvedly v život a znemožnily takové obchodování s exempláři, které by ji porušovalo. Budou v nich obsažena opatření:

a) k pokutování obchodu s takovými exempláři nebo jejich držby, případně obojího; a

b) k provedení konfiskace takových exemplářů nebo jejich navrácení do státu, který je vyvezl.

2. Vedle opatření učiněných podle odst. 1 tohoto článku může strana, uzná-li to za nutné, stanovit jakýkoli interní způsob náhrady výdajů, vzniklých při konfiskaci exemplářů, které byly předmětem nedovoleného obchodu, odporujícího opatřením přijatým v rámci realizace této Úmluvy.

3. Strany zajistí, aby exempláře prošly formalitami požadovanými pro obchod s nimi s co možná nejmenším prodlením. Aby průchod byl usnadněn, může strana určit místa vstupu, na nichž exempláře musí být podány k celnímu odbavení. Strany dále zajistí, aby o všechny živé exempláře bylo během transitu, přechovávání nebo dopravy náležitě pečováno tak, aby nebezpečí zranění, poškození na zdraví nebo surového zacházení bylo sníženo na nejmenší možnou míru.

4. Jestliže byl na základě opatření uvedených v odst. 1 tohoto článku zabaven živý exemplář, tedy:

a) je svěřen výkonnému orgánu toho státu, který jej zabavil;

b) výkonný orgán po konzultaci s vyvážejícím státem vrátí exemplář tomuto státu na jeho náklad nebo ho zašle záchranému centru anebo na jiné podobné místo, které výkonný orgán uzná za vhodné vzhledem k cílům této Úmluvy; a

c) výkonný orgán může přijmout doporučení vědeckého orgánu nebo, pokládá-li to za nutné, může se dotázat sekretariátu, aby usnadnil své rozhodnutí podle bodu b) tohoto odstavce, a to i co se týče volby záchraného centra nebo jiného místa.

5. Záchraným centrem ve smyslu odst. 4 tohoto článku se rozumí instituce určená výkonným orgánem k tomu, aby pečovala o živé exempláře, a to především o ty, které byly zabaveny.

6. Každá strana vede záznamy o obchodu s exempláři druhů zařazených do přílohy I, II a III, které obsahují:

a) jména a adresy vývozců a dovozců; a

b) počet a typ vydaných povolení a potvrzení; stát, s nímž se obchod uskutečnil; počet nebo množství exemplářů, jména druhů, a to jak jsou uvedena v přílohách I, II a III, a tam, kde je to možné, i velikost a pohlaví daných exemplářů.

7. Každá strana vypracovává periodická hlášení o plnění závazků z této Úmluvy a postupuje sekretariátu:

a) roční výkaz obsahující údaje uvedené v bodě b) odst. 6 tohoto článku; a

b) každé dva roky zprávu o legislativních, regulativních a administrativních opatřeních k uplatnění této Úmluvy.

8. Informace uvedené v odst. 7 tohoto článku budou veřejně k dispozici, pokud to nebude v rozporu s právními předpisy dotyčné strany.

Čl. IX

Výkonné orgány a vědecké orgány

1. Každá strana ustanoví pro účely této Úmluvy:

a) jeden nebo více výkonných orgánů oprávněných vydávat povolení nebo potvrzení jménem této strany; a

b) jeden nebo více vědeckých orgánů.

2. Stát, ukládající ratifikační listinu nebo dokument o přijetí, schválení nebo přistoupení, sdělí zároveň depositní vládě jméno a adresu výkonného orgánu, který byl zmocněn jednat s ostatními stranami a se sekretariátem.

3. Každou změnu ve jmenování nebo zmocnění podle ustanovení tohoto článku sdělí příslušná strana sekretariátu, který o ní informuje všechny ostatní strany.

4. Každý výkonný orgán, uvedený v odst. 2 tohoto článku, je povinen na žádost sekretariátu nebo výkonného orgánu jiné strany postoupit jim otisk razítek, pečeti nebo jiných značek, používaných k ověřování povolení a potvrzení.

Čl. X

Obchod se státy, které nejsou stranami této Úmluvy

Děje-li se vývoz nebo reexport do státu nebo dovoz ze státu, který není stranou této Úmluvy, mohou strany místo povolení a potvrzení požadovaných touto Úmluvou uznat podobné dokumenty, vydané kompetentními orgány dotyčného státu, pokud v zásadě odpovídají požadavkům této Úmluvy.

Čl. XI

Konference stran

1. Sekretariát svolá zasedání konference stran nejpozději dva roky poté, co tato Úmluva vstoupila v platnost.

2. Později svolává sekretariát, pokud konference nerozhodla jinak, pravidelná zasedání nejméně jednou za dva roky a mimořádná zasedání kdykoli, požádá-li o to písemně nejméně jedna třetina stran.

3. Na zasedáních, jak řádných i mimořádných, projednávají strany plnění této Úmluvy a mohou:

a) učinit taková nezbytná opatření, která by sekretariátu umožnila plnit jeho povinnosti a přijímat finanční opatření;

b) zvažovat a přijímat pozměňovací návrhy k přílohám I a II v souladu s článkem XV;

c) zkoumat pokrok učiněný v obnově stavu a v ochraně druhů zařazených do přílohy I, II a III;

d) přijímat a zvažovat jakákoli hlášení, předložená sekretariátem nebo kteroukoli stranou; a

c) případně vydávat doporučení ke zlepšení účinnosti této Úmluvy.

4. Na každém řádném zasedání mohou strany určit dobu a místo příštího řádného zasedání, konaného podle ustanovení odst. 2 tohoto článku.

5. Na zasedání mohou strany stanovit a přijmout jednací řád pro toto zasedání.

6. Organizace spojených národů, její specializované agentury a Mezinárodní agentura pro atomovou energii, jakož i kterýkoli stát, který není členem této Úmluvy, mohou být na zasedáních konference zastoupeny pozorovateli, kteří mají práva účastníků, ale nemají právo hlasovat.

7. Kterýkoli subjekt nebo organizace odborně kvalifikovaný v ochraně, uchování nebo obhospodařování volně žijících živočichů nebo rostlin, který uvědomil sekretariát o svém přání být zastoupen svými pozorovateli na zasedáních konference, bude připuštěn, pokud se proti tomu nepostaví nejméně jedna třetina přítomných stran a pokud tento subjekt nebo organizace náleží do některé z těchto kategorií:

a) mezinárodní organizace nebo subjekty, vládní či nevládní, a národní vládní organizace nebo subjekty;

b) národní nevládní organizace nebo subjekty, které byly v tomto směru schváleny státem, v němž sídlí. Pokud jsou připuštěni na zasedání konference, mají tito pozorovatelé právo účastníků, ale nemají právo hlasovací.

Čl.XII Sekretariát

1. Jakmile tato Úmluva vstoupí v platnost, ustaví výkonný ředitel Programu OSN pro životní prostředí sekretariát. V rozsahu a způsobem, který uzná za vhodné, mu v tomto mohou být nápomocny příslušné mezivládní nebo nevládní mezinárodní nebo národní organizace a subjekty, odborně kvalifikované v ochraně, uchování a obhospodařování volně žijících živočichů a rostlin.

Povinností sekretariátu je:

a) organizovat a zajišťovat zasedání stran;

b) plnit povinnosti, které mu byly svěřeny podle ustanovení článku XV a XVI této Úmluvy;

c) v souladu s programem, schváleným konferencí stran, provádět vědecká a odborná studia, která přispějí k plnění této Úmluvy, jakož i studia týkající se norem pro náležitou přípravu a dopravu živých exemplářů a prostředků pro identifikaci exemplářů;

d) studovat hlášení stran a vyžadovat od stran takové doplňující údaje, které jsou podle jeho mínění nezbytné k zajištění plnění této Úmluvy;

e) upozorňovat strany na všechny materiály, týkající se cílů této Úmluvy;

f) periodicky publikovat a rozesílat stranám běžně platné výtisky příloh I, II a III, jakož i všechny informace, které usnadní určování exemplářů těchto druhů, které byly do těchto příloh zařazeny;

g) připravovat jednou za rok pro strany zprávu o své práci a o plnění této Úmluvy a další hlášení, která si mohou vyžádat zasedání stran;

h) vypracovávat doporučení pro uskutečnění cílů a plnění ustanovení této Úmluvy, počítaje v to i výměnu informací vědecké nebo odborné povahy; a

i) plnit ostatní úkoly, kterými jej mohou pověřit strany.

Čl.XIII Mezinárodní opatření

1. Jestliže si sekretariát na základě docházejících mu zpráv ověří, že některý druh zařazený do přílohy I nebo II je nepříznivě ovlivňován obchodem s exempláři tohoto druhu, nebo že ustanovení této Úmluvy nejsou účinně plněna, sdělí to oprávněnému výkonnému orgánu strany nebo stran, jichž se to týká.

2. Jestliže některá strana dostane sdělení, jak je uvedeno v odst. 1 tohoto článku, informuje co možná nejdříve, a pokud to její zákonné předpisy dovolují, sekretariát o všech závažných faktech a navrhne případně nápravná opatření. Jestliže strana uzná, že je žádoucí zavést vyšetřování, může toto vyšetřování být provedeno jednou nebo více osobami výslovně k tomu zmocněnými touto stranou.

3. Informace poskytnuté stranou nebo informace, které jsou výsledkem vyšetřování, jak je uvedeno v odst. 2 tohoto článku, jsou přezkoumány příští konferencí stran, která může vydat jakákoli doporučení, která uzná za vhodné.

Čl.XIV Dopad na vnitrostátní předpisy a mezinárodní úmluvy

1. Ustanovení této Úmluvy nebrání stranám v žádném směru přijmout:

a) přísnější vnitrostátní předpisy k podmínkám obchodu, získávání v držbu nebo k přepravování exemplářů druhů zařazených do přílohy I, II a III, nebo je úplně zakázat; anebo

b) vnitrostátní předpisy omezující nebo zakazující obchod, získávání v držbu nebo přepravování druhů nezařazených v přílohách I, II a III.

2. Ustanovení této Úmluvy v žádném směru nepostihnou ustanovení jakýchkoli vnitrostátních předpisů nebo povinností vyplývajících stranám z jakékoliv smlouvy, úmluvy nebo mezinárodní dohody, která pro kteroukoli stranu platí nebo později může vejít v platnost, pokud se týká ostatních aspektů obchodu s exempláři nebo jejich získávání, držby a přepravy, včetně opatření celních, veřejného zdravotnictví, veterinární služby nebo rostlinné karantény.

3. Ustanovení této Úmluvy nepostihnou v žádném směru ustanovení nebo povinnosti vyplývající z jakékoliv smlouvy, úmluvy nebo mezinárodní dohody uzavřené nebo, která může být později uzavřena, mezi státy vytvářejícími unii nebo regionální obchodní úmluvu, jež tvoří nebo zachovává vnější celní kontrolu a odstraňuje celní kontrolu mezi svými členy, pokud se tato ustanovení nebo povinnosti týkají obchodu mezi členskými státy této unie nebo úmluvy.

4. Členský stát této Úmluvy, který je zároveň účastníkem jakékoli jiné smlouvy, úmluvy nebo mezinárodní dohody, která je v platnosti v době, kdy tato Úmluva vstoupí v platnost, a podle jejichž ustanovení je poskytována ochrana mořským druhům zařazeným do přílohy II, je osvobozen od povinností ukládaných ustanoveními této Úmluvy, pokud se týkají obchodu s exempláři druhů zařazených v příloze II a pokud jsou loveny loděmi registrovanými v tomto státě a v souladu s ustanoveními uvedené smlouvy, úmluvy nebo mezinárodní dohody.

5. Pokud to neodporuje článku XV Úmluvy, je k vývozu exemplářů, získaných ve smyslu odst. 4 tohoto článku, třeba pouze potvrzení výkonného orgánu dovážejícího státu o tom, že exempláře byly získány v souladu s ustanoveními jiné smlouvy, úmluvy nebo mezinárodní dohody.

6. Nic z této Úmluvy nestojí v cestě k tomu, aby Konference OSN o mořském právu, svolaná GS OSN ve smyslu Rezoluce č. 2750 C (XXV), kodifikovala a vypracovala mořské právo, ani současným nebo budoucím nárokům a právním hlediskům kteréhokoliv státu, pokud se týkají mořského práva a povahy a rozsahu jejich právní svrchovanosti na pobřeží nebo na lodích plujících pod jejich vlajkou.

Čl.XV

Pozměňovací návrhy k přílohám I a II

1. V době zasedání konference platí pro pozměňovací návrhy do přílohy I a II tato ustanovení:

a) Kterákoli strana může podat pozměňovací návrh k příloze I a II k projednání na příštím zasedání. Text pozměňovacího návrhu sdělí sekretariátu nejpozději do 150 dnů před zasedáním. Sekretariát se ve smyslu ustanovení bodů b) a c) odst. 2 tohoto článku dotáže ostatních stran a zainteresovaných institucí a jejich odpovědi sdělí všem stranám nejpozději 30 dnů před zasedáním.

b) Pozměňovací návrhy jsou přijímány dvoutřetinovou většinou přítomných a hlasujících stran. "Přítomnými a hlasujícími stranami" se v tomto smyslu rozumí přítomné strany, které hlasovaly pro nebo proti. Strany, které se hlasování zdržely, se nepočítají do dvou třetin požadovaných pro přijetí pozměňovacího návrhu.

c) Pozměňovací návrhy, přijaté na zasedání, nabývají účinnosti 90 dnů po zasedání, a to pro všechny strany s výjimkou těch, které učinily výhradu ve smyslu odst. 3 tohoto článku.

2. mezi zasedáními konference platí pro pozměňovací návrhy k přílohám I a II tato ustanovení:

a) Kterákoli strana může podat pozměňovací návrh k příloze I nebo II k projednání mezi zasedáními cestou písemného hlasování, jak je stanoveno dále v tomto odstavci.

b) U mořských druhů, jakmile sekretariát obdrží text pozměňovacího návrhu, sdělí to neprodleně všem stranám. Zároveň se dotáže také mezinárodních institucí, které mají nějaký vztah k těmto druhům, především proto, aby získal všechny vědecké údaje, které mu tyto instituce mohou poskytnout, a aby zajistil koordinaci se všemi ochranářskými opatřeními, uplatňovanými těmito organizacemi. Sekretariát sdělí názory a údaje získané od těchto institucí i svá vlastní zjištění a doporučení co možná nejdříve všem stranám.

c) U druhů jiných než mořských, jakmile sekretariát obdrží text pozměňovacího návrhu, oznámí to ihned všem stranám a co nejdříve jim sdělí i svá vlastní doporučení.

d) V průběhu 60 dnů od data, kdy sekretariát sdělil stranám svá doporučení ve smyslu bodu b) nebo c) tohoto odstavce, může kterákoli strana postoupit sekretariátu jakékoli připomínky k předkládanému pozměňovacímu návrhu, jakož i veškerá závažná vědecká data a informace.

e) Sekretariát sdělí stranám v co nejkratší době odpovědi, které dostal, i svá vlastní doporučení.

f) Jestliže v průběhu 30 dnů od dne, kdy byly oznámeny odpovědi a doporučení ve smyslu ustanovení bodu e) tohoto odstavce, sekretariát nedostane žádný protest, pozměňovací návrh vstoupí v platnost pro všechny strany s výjimkou těch, které učinily výhradu ve smyslu odst. 3 tohoto článku.

g) Jestliže sekretariát obdrží od některé strany protest, bude předložený pozměňovací návrh podroben písemnému hlasování ve smyslu ustanovení bodu h), i) a j) tohoto odstavce.

h) Sekretariát oznámí všem stranám, že mu byl postoupen protest.

i) Jestliže sekretariát v průběhu 60 dnů ode dne oznámení ve smyslu bodu h) tohoto odstavce nedostane nejméně od poloviny stran kladný, záporný nebo zdržující se hlas, bude předložený pozměňovací návrh odkázán na příští zasedání konference k dalšímu uvážení.

j) Jestliže sekretariát obdrží hlasy nejméně od poloviny všech stran, bude pozměňovací návrh přijat dvoutřetinovou většinou stran, které hlasovaly pro nebo proti.

k) Sekretariát sdělí všem stranám výsledek hlasování.

l) Jestliže byl předložený pozměňovací návrh přijat, vstoupí v platnost 90 dnů poté, kdy to bylo sekretariátem stranám oznámeno, a to pro všechny strany s výjimkou těch, které učinily výhradu ve smyslu odst. 4 tohoto článku.

3. Během období 90 dnů stanovených v bodě c) odst. 1 nebo v bodě l), odst. 2 tohoto článku může kterákoli strana učinit písemným oznámením u depozitní vlády výhradu k pozměňovacímu návrhu. Dokud tato výhrada nebude odvolána, bude se s touto stranou ve věcech obchodu s dotčenými druhy jednat jako se státem, který není členem této Úmluvy.

Čl.XVI

Příloha III a pozměňovací návrhy k ní

1. Kterákoli strana může kdykoli předložit sekretariátu seznam druhů, které podle jejího ustanovení podléhají v rámci jejich právních předpisů opatřením uvedeným v odst. 3 článku II. Příloha III obsahuje jméno strany, která tyto druhy do té přílohy zařadila, vědecká jména těchto druhů a všechny části nebo produkty z živočichů a rostlin, uvedené jmenovitě u každého druhu ve smyslu bodu b) článku I.

2. Takový seznam, předložený podle odst. 1 tohoto článku, postoupí v co nejkratším čase sekretariát všem stranám. Seznam nabude účinnosti jako součást přílohy III do 90 dnů po datu tohoto postoupení. Kdykoli po postoupení takového seznamu může kterákoli strana písemným sdělením depozitní vládě ohlásit výhradu vzhledem ke kterémukoli druhu nebo kterékoli jako části či produktu, a pokud tato výhrada nebude odvolána, bude se s tímto státem jednat ve věcech obchodu s dotčenými druhy nebo jejich částmi či produkty, jako by nebyl členem této Úmluvy.

3. Strana, která předložila některý druh k zařazení do přílohy III, může to kdykoli odvolat písemným oznámením sekretariátu, který oznámí odvolání všem stranám. Odvolání nabude účinnosti 30 dnů ode dne tohoto oznámení.

4. Každá strana, která předkládá seznam ve smyslu ustanovení odst. 1 tohoto článku, předloží sekretariátu kopie všech domácích zákonů a nařízení, použitelných k ochraně těchto druhů a všechny výklady k nim, které uzná za potřebné, nebo které si sekretariát vyžádá. Dokud je dotčený druh zařazen do přílohy III, předkládá strana nadále všechny pozměňovací návrhy těchto zákonů a nařízení nebo všechny jejich nové výklady, jestliže byly přijaty.

Čl.XVII

Pozměňovací návrhy k Úmluvě

1. Na písemnou žádost nejméně jedné třetiny stran svolá sekretariát mimořádné zasedání konference k projednání a k přijetí pozměňovacích návrhů k této Úmluvě. Takové pozměňovací návrhy budou přijaty dvoutřetinovou většinou přítomných a hlasujících stran. "Přítomnými a hlasujícími stranami" se rozumí přítomné strany, které hlasovaly pro nebo proti. Strany, které se zdržely hlasování, se do dvou třetin, požadovaných k přijetí pozměňovacího návrhu nepočítají.

2. Text každého předkládaného pozměňovacího návrhu sdělí sekretariát všem stranám nejpozději 90 dnů před zasedáním.

3. Pro strany, které jej přijaly, vstoupí pozměňovací návrh v platnost 60 dnů po tom, kdy dvě třetiny stran uložily své listiny o přijetí tohoto pozměňovacího návrhu u depozitní vlády. Pro každou další stranu pak vstoupí pozměňovací návrh v platnost 60 dnů po tom, kdy tato strana uložila svou listinu o přijetí pozměňovacího návrhu.

Čl.XVIII

Řešení sporů

1. Jakýkoli spor, který vznikne o výklad nebo plnění ustanovení této Úmluvy mezi dvěma nebo více stranami, bude předmětem projednání mezi těmito stranami.

2. Jestliže spor nemůže být vyřešen ve smyslu odst. 1 tohoto článku, mohou strany, shodnou-li se na tom, předložit spor k arbitráži, zejména Stálému arbitrážnímu dvoru (Stálé komoře Smírčího soudu) v Haagu, a arbitrážní rozhodnutí bude pak pro strany, které spor k arbitráži předložily, závazné.

Čl.XIX

Podpis

Tato Úmluva bude otevřena k podpisu ve Washingtonu do 30. dubna 1973 a potom v Bernu až do 31. prosince 1974.

Čl.XX

Ratifikace, přijetí a schválení

Tato Úmluva bude ratifikována, přijata nebo schválena. Listiny o ratifikaci, přijetí nebo schválení budou uloženy u vlády Švýcarské konfederace, která bude depozitní vládou.

Čl.XXI Přístup

Tato Úmluva bude otevřena k přistoupení bez časového omezení. Listiny o přistoupení budou uloženy u depozitní vlády.

Čl.XXII Vstoupení v platnost

1. Tato Úmluva vstoupí v platnost 90 dnů po uložení deseti listin o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přístupu u depozitní vlády.

2. Pro stát, který ratifikuje, přijme nebo schválí tuto konvenci nebo k ní přistoupí až po uložení deseti listin o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení, vstoupí tato Úmluva v platnost 90 dnů po tom, co tento stát uložil svou listinu o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení.

Čl.XXIII Výhrady

1. Ustanovení této Úmluvy nepřipouští obecné výhrady. Určité přesně vymezené výhrady mohou být učiněny ve smyslu ustanovení tohoto článku a článku XV a XVI.

2. Každý stát může při ukládání listiny o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení učinit určité výhrady, týkající se:

- a) kteréhokoliv druhu, zařazeného do přílohy I, II nebo III; a
- b) kterékoli části nebo derivátu výslovně uvedené u jednotlivých druhů, zařazených do přílohy III.

3. Dokud strana svou výhradu neodvolá, bude s ní ve věcech obchodu s dotyčnými druhy nebo částmi či deriváty, výslovně uvedenými v této výhradě, jednáno jako se státem, který není členem této konvence.

Čl.XXIV Výpověď

Kterákoli strana může kdykoli vypovědět tuto Úmluvu písemným oznámením depozitní vládě. Výpověď nabude účinnosti dva měsíce po tom, co depozitní vláda obdržela toto oznámení.

Čl.XXV Depozitor

1. Originál této Úmluvy v jazyce anglickém, čínském, francouzském, ruském a španělském, jejichž verze jsou autentické, bude uložen u depozitní vlády, která postoupí jeho ověřenou kopii každému státu, který Úmluvu podepsal nebo uložil svou přístupovou listinu.

2. Depozitní vláda informuje všechny signatáře a přistoupivší vlády i sekretariát o podepsání této Úmluvy, o uložení listin o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přístupu, o jejím vstoupení v platnost, o pozměňovacích návrzích, o podání a odvolání výhrad a oznámení odpovědí.

3. Jakmile vstoupí tato Úmluva v platnost, postoupí depozitní vláda její ověřenou kopii sekretariátu Organizace spojených národů k registraci a publikování ve smyslu článku 102 Charty OSN.

Na důkaz toho níže podepsaní zplnomocněnci, řádně v tomto smyslu zmocnění, podepsali tuto Úmluvu.

Dáno ve Washingtonu třetího března tisíc devět set sedmdesát tři.

Poznámka:

Texty příloh I, II, III a IV, které podléhají pravidelným změnám, jsou uloženy v poslední platné verzi u ministerstva životního prostředí České republiky a Slovenské komise pro životní prostředí, které zajistí vhodnou formou jejich zpřístupnění veřejnosti.

127/1994 Sb.

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 23. června 1979 byla v Bonnu přijata Úmluva o ochraně stěhovavých druhů volně žijících živočichů.

Listina o přístupu České republiky k této úmluvě byla uložena u vlády Spolkové republiky Německo, deponitáře Úmluvy, dne 8. února 1994.

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku XVIII odst. 1 dnem 1. listopadu 1983 a pro Českou republiku vstoupila v platnost na základě téhož článku odst. 2 dnem 1. května 1994.

Český překlad Úmluvy se vyhláší současně.

ÚMLUVA

o ochraně stěhovavých druhů volně žijících živočichů

Smluvní strany uznávajíce, že volně žijící živočichové jsou svými nespočetnými formami nenahraditelnou součástí přírodního systému Země, který musí být pro dobro lidstva zachován, uvědomující si, že každá lidská generace má v rukou zemské zdroje budoucích generací a má tudíž povinnost zajistit, že toto dědictví bude zachováno, a pokud se jej využívá, že se to děje s rozumem, vědomy si stále rostoucí hodnoty volně žijících živočichů z hledisek životního prostředí, ekologických, genetických, vědeckých, estetických, rekreačních, kulturních, vzdělávacích, sociálních a ekonomických, majíce na mysli zejména ty druhy volně žijících živočichů, které se stěhují přes hranice nebo za hranice právního dosahu států, uznávajíce, že státy jsou a musí být ochránci stěhovavých druhů volně žijících živočichů, kteří žijí uvnitř území, na které se vztahuje jejich jurisdikce, nebo se pohybují přes jejich hranice, přesvědčeny o tom, že ochrana a účinné hospodaření se stěhovavými druhy volně žijících živočichů vyžadují společné akce všech států v územích, na které se vztahuje jejich jurisdikce a ve kterých takové druhy tráví kteroukoli část svého životního cyklu, s dovoláním doporučení č. 32 Akčního plánu, přijatého Konferencí Spojených národů o lidském životním prostředí (Stockholm, 1972), které bylo s uspokojením vzato na vědomí 27. zasedáním Valného shromáždění Spojených národů, usnášejí se, jak dále uvedeno:

Čl. I

Výklad pojmů

1. Pro potřebu této úmluvy:

- a) "Stěhovavý druh" znamená celou populaci nebo kteroukoli geograficky oddělenou část populace jakéhokoliv druhu nebo nižšího taxonu volně žijících živočichů, pro něž platí, že významná část jejich příslušníků cyklicky a předvídatelně překračuje jednu nebo více hranic jurisdikce státu.
- b) "Záchovný status stěhovavého druhu" označuje souhrn vlivů, které působí na stěhovavé druhy a mohou se projevit na jejich dlouhodobém rozšíření a početnosti.
- c) "Záchovný status" se bude považovat za "příznivý", když:
 1. údaje o populační dynamice naznačují, že se stěhovavý druh udržuje na dlouhodobém základě jako životaschopná složka svého ekosystému;
 2. se areál stěhovavého druhu v současnosti nezmenšuje, ani se pravděpodobně v dlouhodobém výhledu nezmenší;
 3. současně existuje a v dohledné budoucnosti bude existovat dostatek stanovišť pro dlouhodobé udržení populace stěhovavého druhu, a
 4. rozšíření a početnost stěhovavého druhu se blíží historickému výskytu a úrovni v rozsahu výskytu potenciálních vhodných ekosystémů a v rozsahu, který je v souladu s rozumným hospodařením s živou přírodou.
- d) "Záchovný status" bude považován za "nepříznivý", jestliže není splněna kterákoliv z podmínek vytyčených pod písmenem c) tohoto odstavce.
- e) "Ohrožený" ve vztahu k určitému stěhovavému druhu znamená, že tento stěhovavý druh je v nebezpečí vyhynutí v celém areálu nebo v jeho významné části.
- f) "Areálem" se rozumí všechny suchozemské či vodní plochy, které stěhovavý druh obývá, v nichž se dočasně zdržuje, která překračuje či přelétá v kterékoli době na své normální migrační cestě.
- g) "Stanoviště" označuje kteroukoli plochu v areálu stěhovavého druhu, kde se nacházejí vhodné životní podmínky pro onen

druh.

h) "Areálový stát" ve vztahu k určitému stěhovavému druhu označuje jakýkoli stát [a podle okolností i jakoukoli jinou stranu, jak se o tom zmiňuje písmeno k) tohoto odstavce], který vykonává jurisdikci nad kteroukoli částí areálu stěhovavého druhu, nebo stát, pod jehož vlajkou plující lodi se zabývají lovem tohoto stěhovavého druhu mimo hranice státní jurisdikce.

i) "Lovem" se míní sběr, lovení, rybolov, chytání, vyrušování, záměrné zabíjení nebo pokusy o takovouto činnost.

j) "Dohoda" označuje mezinárodní dohodu, jež se vztahuje k zachování jednoho či více druhů stěhovavých živočichů, jak ustanovují články IV a V této úmluvy.

k) "Strana" označuje stát nebo jinou regionální ekonomickou integraci utvořenou suverénními státy, která je kompetentní pro jednání, uzavírání a uskutečňování mezinárodních dohod v záležitostech, na něž se vztahuje tato úmluva a pro které tato úmluva vstoupila v platnost.

2. V záležitostech, které jsou v jejich kompetenci, budou regionální organizace ekonomické integrace, které jsou stranami této úmluvy, svým jménem vykonávat práva a dodržovat závazky, které tato úmluva přisuzuje svým členským státům. V takových případech nebudou mít členské státy těchto organizací oprávnění vykonávat taková práva individuálně.

3. Tam, kde tato úmluva stanoví, že rozhodnutí bude učiněno buď dvoutřetinovou většinou, nebo jednomyslným rozhodnutím "stran, které jsou přítomny a hlasují", bude to znamenat "přítomné strany, které odevzdají buď kladný, či záporný hlas". Ty, které se zdrží hlasování, nebudou započítávány mezi "strany, které jsou přítomny a hlasují" při určování většiny.

Čl. II Základní zásady

1. Strany uznávají důležitost ochrany stěhovavých druhů a důležitost dohody areálových států o tom, že za tím účelem podniknou akce, kdykoli to bude možné a vhodné, přičemž věnují zvláštní pozornost těm druhům, jejichž zachovný status je nepříznivý, a že podniknou buď samy, nebo ve vzájemné spolupráci vhodné a nezbytné kroky k ochraně těchto druhů a jejich stanovišť.

2. Strany uznávají, že je třeba podnikat akce k zabránění toho, aby se některý stěhovavý druh stal ohroženým.

3. Strany zejména:

a) by měly podporovat, spolupracovat a propagovat výzkum ve vztahu ke stěhovavým druhům;

b) budou usilovat o zajištění bezprostřední ochrany stěhovavým druhům zahrnutým v Příloze I; a

c) budou usilovat o uzavření "dohod" o ochraně a hospodaření, pokud jde o stěhovavé druhy, zahrnuté do Přílohy II.

Čl. III Ohrožené stěhovavé druhy

Příloha I

1. Příloha I povede seznam stěhovavých druhů, které jsou ohroženy.

2. Stěhovavý druh může být pojat do seznamu v Příloze I za předpokladu, že spolehlivé důkazy, počítaje v to nejlepší dosažitelné vědecké důkazy, naznačují, že jde o ohrožený druh.

3. Stěhovavý druh může být vyškrtnut z Přílohy I, když Konference stran rozhodne, že:

a) spolehlivé důkazy, počítaje v to i nejlepší dosažitelné vědecké důkazy, naznačují, že tento druh již není ohrožen a že

b) daný druh se pravděpodobně nestane opět ohroženým, protože mu byla odejmuta ochrana tím, že byl vyškrtnut ze seznamu v Příloze I.

4. Strany, které jsou areálovými státy některého stěhovavého druhu, uvedeného na seznamu v Příloze I, se vynasnaží:

a) zachovat a tam, kde je to proveditelné a vhodné, obnovit ta stanoviště onoho druhu, která jsou důležitá pro to, aby se odstranilo nebezpečí vyhynutí onoho druhu;

b) zabraňovat, odstraňovat, kompenzovat nebo minimalizovat, podle toho, co je vhodné, nepříznivé účinky činností nebo překážky, které vážně ohrožují nebo zabraňují stěhování (tahu) druhů; a

c) v možném a vhodném rozsahu zabraňovat, zmenšovat či regulovat činitele, které ohrožují nebo pravděpodobně budou dále ohrožovat onen druh, včetně přísné kontroly vnášení nepůvodních druhů nebo kontroly a odstraňování již vnesených nepůvodních druhů.

5. Státy, které jsou areálovými státy stěhovavého druhu, uvedeného na seznamu v Příloze I, zakáží lov zvířat, které náležejí k tomuto druhu. Výjimky z tohoto zákazu jsou možné jen tehdy, jestliže:

a) jde o lov k vědeckým účelům;

b) lovení má sloužit pro podporu rozmnožení nebo přežití postiženého druhu;

c) lovení má sloužit k uspokojení potřeb těch, kdo takový druh tradičně užívají k uhájení svého živobytí; nebo

d) to vyžadují mimořádné okolnosti,

za předpokladu, že takové výjimky jsou co do svého obsahu přesně vymezeny a omezeny co do doby a místa. Takový lov nemá onomu druhu přinášet nevýhody.

6. Konference stran může doporučit stranám, které jsou areálovými státy určitého stěhovavého druhu, uvedeného na seznamu v Příloze I, aby podnikly další opatření, která považují za vhodná ve prospěch tohoto druhu.

7. Strany budou informovat co nejdříve Sekretariát o jakýchkoli výjimkách, které byly učiněny v souladu s odstavcem 5 tohoto článku.

Čl.IV

Stěhovavé druhy, které mají být předmětem "dohod"

Příloha II

1. Příloha II povede seznam stěhovavých druhů s nepříznivým záchovným statusem a pro jejichž zachování a hospodaření s nimi se vyžadují mezinárodní dohody a také těch, které mají takový záchovný status, kterému by významně prospěla mezinárodní spolupráce, jíž by se dosáhlo pomocí mezinárodní dohody.

2. Opravňují-li to okolnosti, může být stěhovavý druh veden jak na seznamu Přílohy I, tak na seznamu Přílohy II.

3. Strany, které jsou areálovými státy stěhovavých druhů uvedených na seznamu Přílohy II, se vynasnaží uzavřít takové "dohody", které by těmto druhům přinesly prospěch, a měly by dát přednost těm druhům, které mají nepříznivý záchovný status.

4. Strany se vyzývají, aby zahájily jednání s cílem uzavřít dohody, týkající se jakékoli populace nebo jakékoli geograficky samostatné části populace kteréhokoli druhu nebo nižšího taxonu volně žijících živočichů, jejichž příslušníci periodicky překračují hranice jurisdikce jednoho či více států.

5. Sekretariátu bude předána kopie každé "dohody", která bude uzavřena v souladu s tímto článkem.

Čl.V

Směrnice pro uzavírání "dohod"

1. Předmětem každé "dohody" bude obnova příznivého záchovného statusu nebo zachování v příznivém záchovném statusu toho stěhovavého druhu, kterého se to týká. Každá "dohoda" má pojednávat o těch aspektech ochrany a obhospodařování daného stěhovavého druhu, které slouží k dosažení tohoto cíle.

2. Každá "dohoda" se má vztahovat na celý areál stěhovavého druhu, o který jde, a měla by umožňovat, aby k ní mohly přistoupit všechny areálové státy tohoto druhu, ať jsou či nejsou stranami ve smyslu této úmluvy.

3. Kdykoli je to možné, měla by "dohoda" pojednávat o více než o jednom stěhovavém druhu.

4. Každá "dohoda" by měla:

a) přesně označit stěhovavý druh či stěhovavé druhy, na které se vztahuje;

b) popsat areál a cesty tahu stěhovavého druhu;

c) stanovit, aby každá strana vyznačila svůj státní pravomocný orgán, pověřený realizací "dohody";

d) ustavit, pokud je to nutné, vhodný aparát, který by napomáhal při uskutečňování záměrů "dohody", sledoval by její účinnost a připravoval by zprávy pro Konferenci stran;

e) stanovovat postupy při řešení neshod mezi smluvními stranami "dohody"; a

f) přinejmenším zakázat, pokud půjde o stěhovavý druh řádu Cetacea (kytovci), jakékoli lovení, které ve vztahu k tomuto stěhovavému druhu není povoleno nějakou jinou multilaterální dohodou, a ustanovit, že k "dohodě" mohou přistoupit státy, které nejsou areálovými státy tohoto stěhovavého druhu.

5. Tam, kde je to vhodné a uskutečnitelné, má každá "dohoda" ustanovovat, aniž by se však na to omezila:

a) periodické přezkoumání záchovného statusu toho stěhovavého druhu, jehož se týká, a vyznačení těch činitelů, které mohou být pro tento status škodlivé;

b) koordinované plány ochrany a obhospodařování;

c) výzkum ekologie a populační dynamiky dotčeného stěhovavého druhu, se zvláštním zřetelem k jeho tahu;

d) výměnu informací o dotčeném stěhovavém druhu, se zvláštním ohledem na výměnu výsledků výzkumu a související

statistiky;

e) ochranu a, kde je to žádoucí a uskutečnitelné, obnovu stanovišť, která mají význam pro udržení příznivého záchovného statusu, a ochranu takových stanovišť před porušováním včetně přísné kontroly nad zaváděním nebo kontroly nad již vneseným nepůvodním druhem, škodlivým stěhovavému druhu;

f) udržování sítě vhodných stanovišť přiměřeně rozložených vzhledem ke směru tahu;

g) tam, kde se to jeví žádoucí, zajistit nová stanoviště, příhodná pro stěhovavý druh nebo znovuzavedení stěhovavého druhu do příhodných stanovišť;

h) v maximální možné míře vyloučit nebo kompenzovat činnosti a překážky, které brání nebo překážejí migraci;

i) zabránění, snížení nebo regulaci vypouštění látek, škodlivých stěhovavému druhu, do stanovišť tohoto stěhovavého druhu;

j) opatření, založená na zdravých ekologických zásadách, ke kontrole a řízení lovu daného stěhovavého druhu;

k) postupy ke koordinaci akcí pro potlačení nezákonného lovu;

l) výměnu informací o vážném ohrožení stěhovavého druhu;

m) opatření pro případ nouze, jimiž by se výrazně a rychle podpořily akce pro zachování v případech, kdy je záchovný status stěhovavého druhu vážně dotčen; a

n) seznámení široké veřejnosti s obsahem a cíli "dohody".

Čl. VI Areálové státy

1. Seznam areálových států stěhovavých druhů, uvedených v Příloze I a v Příloze II, bude Sekretariát průběžně aktualizovat na základě informací, které od stran obdrží.

2. Strany budou Sekretariát průběžně informovat o tom, pro který druh stěhovavých živočichů, uvedený v Příloze I a v Příloze II, se považují za areálové státy, včetně poskytnutí informace o lodích, plujících pod jejich vlajkou, které se mimo hranice jejich státní jurisdikce zabývají lovem daného stěhovavého druhu, a tam, kde je to možné, také o dalších plánech vzhledem k takovému lovu.

3. Strany, které jsou areálovými státy vzhledem ke stěhovavým druhům uvedeným v Příloze I nebo v Příloze II, budou informovat prostřednictvím Sekretariátu Konferenci stran, nejméně šest měsíců před každým řádným zasedáním Konference, o opatřeních, která podnikají k uskutečňování ustanovení této úmluvy vzhledem k oněm druhům.

Čl. VII Konference stran

1. Konference stran bude rozhodovacím orgánem této úmluvy.

2. Sekretariát svolá zasedání Konference stran ne později, než za dva roky poté, kdy tato úmluva vstoupila v platnost.

3. Poté bude Sekretariát svolávat řádná zasedání Konference stran v intervalech ne delších než tři roky, ledaže Konference rozhodne jinak, a mimořádná zasedání, kdykoli o to požádá nejméně jedna třetina stran.

4. Konference stran zavede a bude pravidelně revidovat finanční pravidla této úmluvy. Na každém ze svých řádných zasedání přijme Konference stran rozpočet na příští finanční období. Každá strana bude přispívat do tohoto rozpočtu podle stupnice, na které se Konference dohodne. Finanční pravidla, včetně ustanovení o rozpočtu a o příspěvkové stupnici a o jejich úpravách, budou schvalována jednomyslným hlasováním stran, které jsou přítomny a hlasují.

5. Na každém ze svých zasedání bude Konference stran revidovat uskutečňování této úmluvy a může zejména:

a) revidovat a ohodnocovat záchovný status stěhovavých druhů;

b) přezkoumávat pokrok, dosažený v ochraně stěhovavých druhů, zejména těch, které jsou uvedeny v přílohách I a II;

c) učinit taková opatření a poskytovat takové poradenství, jaké se jeví nezbytným a která umožní, aby Vědecká rada a Sekretariát mohly dostát svým povinnostem;

d) přijmout a projednat jakoukoli zprávu, kterou předloží Vědecká rada, Sekretariát, kterákoli strana nebo kterýkoli stálý sbor, zřízený v souladu s některou "dohodou";

e) doporučovat stranám, jak mají zdokonalovat záchovný status stěhovavých druhů a přezkoumávat pokrok, kterého se dosáhlo na základě "dohod";

f) v těch případech, kdy nebyla uzavřena "dohoda", doporučit, aby se sešla schůze těch stran, které jsou areálovými státy určitého stěhovavého druhu nebo skupiny stěhovavých druhů, k projednání opatření pro zlepšení záchovného statusu těchto druhů;

g) navrhovat stranám doporučení pro zvýšení efektivnosti této úmluvy; a

h) rozhodnout o jakémkoli dodatečném opatření, které by mělo být přijato k uskutečňování cílů této úmluvy.

6. Každé zasedání Konference stran rozhodne o době a místě konání příštího zasedání.

7. Každé zasedání Konference stran určí a přijme jednací řád pro to které zasedání. Rozhodnutí na zasedání Konference stran budou vyžadovat dvoutřetinovou většinu stran, které jsou přítomny a hlasují, s výjimkou případů, pro které tato úmluva ustanovuje jinak.

8. Na zasedání Konference stran mohou být zastoupeny svými pozorovateli Spojené národy, jejich specializované agentury, Mezinárodní komise pro atomovou energii, právě tak jako kterýkoli stát, který není stranou této úmluvy, a vzhledem ke každé "dohodě" i sbor, ustanovený stranami této "dohody".

9. Každá agentura nebo sbor technicky kvalifikovaný v oboru ochrany, zachování a obhospodařování stěhovavých druhů v dále uvedených kategoriích, který informuje Sekretariát o svém přání být zastoupen pozorovateli na Konferenci stran, bude připuštěn, ledaže by nejméně jedna třetina přítomných stran vznesla proti tomu námitky:

a) mezinárodní agentury nebo útvary, buď vládní, nebo nevládní, a národní vládní agentury a sbory; a

b) národní nevládní agentury či sbory, které pro tento účel obdržely schválení od státu, v němž jsou umístěny. Jakmile bude těmto pozorovatelům povolen přístup, mají právo účasti, nemohou však hlasovat.

Čl. VIII Vědecká rada

1. Konference stran ustaví na svém prvním zasedání Vědeckou radu k poradenské činnosti ve vědeckých záležitostech.

2. Každá strana může určit kvalifikovaného odborníka za člena této Vědecké rady. Nad to zahrne Vědecká rada jako členy kvalifikované odborníky, zvolené a ustanovené Konferencí stran. Počet těchto odborníků, kritéria pro jejich výběr a podmínky pro jejich ustanovení budou takové, jak je určí Konference stran.

3. Vědecká rada se bude scházet na žádost Sekretariátu, jak to bude vyžadovat Konference stran.

4. Vědecká rada si vypracuje svá vlastní pravidla jednání, která podléhají schválení Konference stran.

5. Konference stran určí funkce Vědecké rady, které mohou zahrnovat:

a) poskytovat vědecké porady Konferenci stran, Sekretariátu, a, se souhlasem Konference stran, každému sboru, ustavenému podle této úmluvy nebo "dohody", anebo i stranám;

b) doporučovat výzkum a koordinaci výzkumu o stěhovavých druzích, provádět vyhodnocování výsledků takového výzkumu za účelem zjištění zachovného statusu stěhovavého druhu a podávat zprávy Konferenci stran o takovém statusu a o opatřeních pro jeho zlepšení;

c) podávat doporučení Konferenci stran k tomu, aby do Přílohy I nebo Přílohy II byl zapsán určitý stěhovavý druh, spolu s vyznačením areálu tohoto stěhovavého druhu;

d) podávat doporučení Konferenci stran ke specifickým opatřením pro ochranu a obhospodařování, která by měla být pojata do "dohod" o stěhovavých druzích; a

e) doporučovat Konferenci stran, jak řešit problémy vztahující se k vědeckým aspektům realizace této úmluvy, zejména pokud jde o stanoviště stěhovavých druhů.

Čl. IX Sekretariát

1. Pro potřeby této úmluvy bude zřízen Sekretariát.

2. Jakmile tato úmluva vstoupí v platnost, bude Sekretariát zajištěn ředitelem Programu Spojených národů pro životní prostředí. V míře a způsobem, který uzná za vhodné, mu mohou napomáhat vhodné mezivládní nebo nevládní, mezinárodní nebo národní agentury a sbory, které mají technickou kvalifikaci pro ochranu, zachování a obhospodařování volně žijících živočichů.

3. Jestliže Program Spojených národů pro životní prostředí nebude nadále s to zajistit funkce Sekretariátu, učiní Konference stran alternativní opatření pro Sekretariát.

4. Sekretariát bude mít tyto funkce:

a) uspořádat zasedání a poskytovat mu služby:

- i) pro Konferenci stran,
- ii) pro Vědeckou radu;

- b) udržovat a rozšiřovat styky mezi stranami, stálými sbory zřízenými na základě "dohod" a jinými mezinárodními organizacemi, které se zabývají stěhovavými druhy;
- c) přijímat od kteréhokoli vhodného zdroje zprávy a jiné informace, které podpoří cíle a realizaci této úmluvy, a zabezpečovat rozšíření takových informací;
- d) upozorňovat Konferenci stran na jakékoli záležitosti, jež se vztahují k cílům této úmluvy;
- e) připravovat pro Konferenci stran zprávy o práci Sekretariátu a o realizaci této úmluvy;
- f) udržovat v aktuálním stavu a publikovat seznam areálových států všech stěhovavých druhů obsažených v přílohách I a II;
- g) podporovat, pod vedením Konference stran, uzavírání "dohod";
- h) udržovat v aktuálním stavu a poskytovat stranám seznam "dohod", a, pokud o to požádá Konference stran, poskytovat jakékoli informace o takových "dohodách";
- i) vést a publikovat seznam doporučení, přijatých Konferencí stran v souladu s písmeny e), f), g) odstavce 5 článku VII nebo o rozhodnutích, která byla učiněna v souladu s písmenem h) onoho článku;
- j) poskytovat široké veřejnosti informace o této úmluvě a jejích cílech; a
- k) vykonávat jakékoli další funkce, které jsou mu svěřeny na základě této úmluvy Konferencí stran.

Čl.X Novelizace Úmluvy

1. Tato úmluva může být novelizována na každém řádném nebo mimořádném zasedání Konference stran.
2. Návrhy na novelizaci může podat každá strana.
3. Text navrhované novelizace a jejího zdůvodnění bude sdělen Sekretariátu nejméně 150 dní před zasedáním, na kterém by měla být novelizace projednávána, a bude bez prodlení sdělen Sekretariátem všem stranám. Všechny připomínky stran k textu budou sděleny Sekretariátu do 60 dnů před zahájením zasedání. Bezprostředně po uplynutí posledního dne lhůty pro podání připomínek sdělí Sekretariát všem stranám znění připomínek podaných do toho dne.
4. Novelizace bude přijata dvoutřetinovou většinou stran, které jsou přítomny a hlasují.
5. Přijátá novelizace vstoupí v platnost pro všechny strany, které ji přijaly, prvního dne třetího měsíce po datu, kdy dvě třetiny stran uložily dokument o přijetí u depozitáře. Pro každou stranu, která uloží dokument o přijetí u depozitáře po datu, kdy dokument o přijetí uložily dvě třetiny stran, vstoupí novela v platnost prvního dne třetího měsíce následujícího po uložení jejího dokumentu o přijetí.

Čl.XI Novelizace příloh

1. Přílohy I a II mohou být novelizovány, na kterémkoli řádném nebo mimořádném zasedání Konference stran.
2. Návrh pro novelizaci může podat každá strana.
3. Text každé navrhované novelizace a jejího zdůvodnění, spočívající na nejlepším dostupném vědeckém důkazu, bude sdělen Sekretariátu nejméně 150 dní před zasedáním a bude bez prodlení sdělen Sekretariátem všem stranám. Jakékoli připomínky stran k textu budou Sekretariátu sděleny nejpozději do 60 dnů před začátkem zasedání. Bezprostředně po posledním dnu lhůty pro podání připomínek sdělí Sekretariát stranám všechny připomínky, došlé do tohoto dne.
4. Novela bude přijata dvoutřetinovou většinou stran, které jsou přítomny a hlasují.
5. Novelizace příloh vstoupí v platnost pro všechny strany 90 dní po zasedání Konference stran, na kterém byla přijata, s výjimkou těch stran, které vnesou výhrady podle odstavce 6 tohoto článku.
6. V průběhu období 90 dnů, o němž ustanovuje odstavec 5 tohoto článku, může každá strana písemným oznámením zaslaným depozitáři, vznést výhrady k novelizaci. Výhrada k novelizaci může být odvolána písemným sdělením depozitáři a poté pro onu stranu vstoupí novela v platnost 90 dní poté, kdy byla výhrada odvolána.

Čl.XII Vztahy k mezinárodním úmluvám a jiné legislativě

1. Nic v této úmluvě se nedotýká kodifikace a vývoje zákona o mořích Konferencí Spojených národů o zákonu o moři, svolanou v souladu s Rezolucí 1750 C (XXV) Valného shromáždění Spojených národů ani současných či budoucích nároků a právního mínění kteréhokoli státu, týkajících se zákona o moři a povahy a rozsahu jurisdikce pobřežních států a vlajkových států.
2. Ustanovení této úmluvy se žádným způsobem nedotýkají práv nebo závazků kterékoli strany, vznikajících na základě jakékoli existující smlouvy, úmluvy či dohody.

3. Ustanovení této úmluvy se nebudou v žádném způsobu dotýkat práv stran na přijetí přísnějších vlastních opatření, týkajících se stěhovavých druhů, uvedených na seznamech v Příloze I a Příloze II, nebo přijetí vlastních opatření k ochraně druhů, jež nejsou uvedeny na seznamech v Příloze I a Příloze II.

Čl. XIII Řešení sporů

1. Kterýkoli spor, který vznikne mezi dvěma či více stranami v otázce interpretace či aplikace ustanovení této úmluvy, podléhá vyjednávání mezi stranami, které jsou účastníky takového sporu.

2. Jestliže nemůže být spor urovnán podle odstavce 1 tohoto článku, mohou strany po vzájemné dohodě předložit spor k arbitráži, zejména u Stálého soudu v Haagu, a strany, které tento spor předloží, budou arbitrážním výrokem vázány.

Čl. XIV Výhrady

1. Vůči ustanovením této úmluvy nelze vznášet všeobecné výhrady. Specifické výhrady mohou být vzneseny v souladu s ustanoveními tohoto článku a článku XI.

2. Kterýkoli stát nebo regionální organizace ekonomické integrace může při ukládání svého dokumentu o ratifikaci, přijetí, souhlasu či přístupu vznést specifickou výhradu k zanesení kteréhokoli stěhovavého druhu buď do Přílohy I, nebo do Přílohy II nebo do obou příloh, a nebude poté považován za stranu ve vztahu k předmětu této výhrady až do doby 90 dnů poté, kdy depozitář zaslal stranám oznámení, že taková výhrada byla odvolána.

Čl. XV Podpis

Tato úmluva bude vyložena v Bonnu k podpisu pro všechny státy a pro kteroukoli regionální organizaci ekonomické integrace do 22. června 1980.

Čl. XVI Ratifikace, přijetí, souhlas

Tato úmluva bude podléhat ratifikaci, přijetí nebo vyslovení souhlasu. Dokumenty o ratifikaci, přijetí či souhlasu budou uloženy u vlády Spolkové republiky Německo, která bude jejich depozitářem.

Čl. XVII Přistoupení

Po 22. červnu 1980 mohou k této úmluvě přistoupit všechny nesignatářské státy a kterákoli regionální organizace ekonomické integrace. Dokumenty o přistoupení budou ukládány u depozitáře.

Čl. XVIII Nabytí platnosti

1. Tato úmluva nabude platnosti prvního dne třetího měsíce po dni, kdy byl uložen patnáctý dokument o ratifikaci, přijetí či souhlasu u depozitáře.

2. Pro každý stát nebo každou regionální organizaci ekonomické integrace, která ratifikuje, přijme nebo vysloví souhlas s touto úmluvou nebo k ní přistoupí po uložení patnáctého dokumentu o ratifikaci, přijetí, souhlasu či přistoupení, vstoupí tato úmluva v platnost prvního dne třetího měsíce poté, kdy tento stát nebo taková organizace uloží svůj dokument o ratifikaci, přijetí, souhlasu či přistoupení.

Čl. XIX Vypovězení

Každá strana může tuto úmluvu vypovědět písemným oznámením depozitáři kdykoli. Vypověď nabude účinnosti po 12 měsících poté, kdy depozitář obdržel oznámení.

Čl. XX Depozitář

1. Originál této úmluvy je sepsán v jazyce anglickém, francouzském, německém, ruském a španělském, přičemž každá verze se považuje za autentickou, a bude uložen u depozitáře. Depozitář zašle ověřené kopie každé z těchto verzí všem státům a regionálním organizacím ekonomické integrace, které podepsaly Úmluvu nebo uložily své dokumenty o přístupu k ní.

2. Po konzultaci s vládami, kterých se to týká, připraví depozitář oficiální verze textu této úmluvy v jazyce arabském a čínském.

3. Depozitář bude informovat všechny signatářské státy a státy, které přistoupily, a všechny signatářské a přistoupivší

regionální organizace ekonomické integrace a Sekretariát o podpisech, uložení dokumentů o ratifikaci, přijetí, souhlasu nebo přistoupení, o vstupu této úmluvy v platnost, o jejích novelizacích, specifických výhradách a o oznámeních o vypovězení.

4. Jakmile tato úmluva vstoupí v platnost, zašle deponitář její ověřenou kopii Sekretariátu Spojených národů za účelem registrace a zveřejnění podle článku 102 Charty Spojených národů.

Na důkaz toho podepsaní, řádně k tomu zmocnění, podepsali tuto úmluvu.

Dáno v Bonnu, dne 23. června 1979.

Poznámka:

Texty příloha I a II, které podléhají pravidelným změnám, jsou uloženy v poslední platné verzi na Ministerstvu životního prostředí, které zajistí vhodnou formou jejich zpřístupnění veřejnosti.

134/1999 Sb.

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 5. června 1992 byla v Rio de Janeiro přijata Úmluva o biologické rozmanitosti.

Jménem České republiky byla Úmluva podepsána v New Yorku dne 4. června 1993. Listina o schválení Úmluvy o biologické rozmanitosti Českou republikou byla uložena u generálního tajemníka Organizace spojených národů, depozitáře Úmluvy, dne 3. prosince 1993. Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku 36 odst. 1 dne 29. prosince 1993. Pro Českou republiku vstoupila Úmluva v platnost v souladu se zněním odstavce 3 téhož článku dne 3. března 1994.

Český překlad Úmluvy se vyhláší současně.

ÚMLUVA

o biologické rozmanitosti

Smluvní strany,
vědomy si skutečné hodnoty biologické rozmanitosti a ekologických, genetických, společenských, ekonomických, vědeckých, naučných, kulturních, rekreačních a estetických hodnot biologické rozmanitosti (biodiverzity) a jejích složek,
vědomy si také významu biodiverzity pro evoluci a zachování životodárných systémů biosféry,
potvrzující, že ochrana biodiverzity je společným zájmem lidstva,
znovu potvrzující, že státy mají suverénní právo na své biologické zdroje,
znovu také potvrzující, že státy jsou zodpovědné za ochranu své biodiverzity a za využívání svých biologických zdrojů trvale udržitelným způsobem,
znepokojeny tím, že biodiverzita je významně snižována určitými lidskými činnostmi,
vědomy si obecného nedostatku informací a poznatků týkajících se biodiverzity a naléhavé potřeby vytvoření vědeckých, odborných a institucionálních kapacit jako předpokladu porozumění, které je východiskem pro plánování a zavádění příslušných opatření,
zaznamenávající, že je životně důležité předvídat, preventivně omezovat a odstraňovat příčiny významného snížení nebo ztráty biodiverzity přímo u jejich zdroje,
zaznamenávající také, že tam, kde existuje hrozba významného snížení nebo ztráty biodiverzity, nesmí být nedostatek naprosté vědecké jistoty užíván jako důvod k odkladu opatření směřujících k zabránění této hrozbě nebo jejímu omezení na nejnižší možnou míru,
zaznamenávající dále, že základním požadavkem ochrany biodiverzity je ochrana ekosystémů a přírodních stanovišť in situ a udržení a obnovení životaschopných populací druhů v jejich přirozeném prostředí,
zaznamenávající dále, že opatření ex situ, pokud možno v původní zemi, musí také hrát významnou roli,
uznávající těsnou a odvěkou závislost mnoha domorodých a místních společenství a jejich tradičních životních stylů na biologických zdrojích i požadavek rovnocenného podílu na zisku z využívání tradičních znalostí, inovací a postupů vhodných pro ochranu biodiverzity a trvale udržitelné využívání jejích složek,
uznávající také životně důležitou úlohu, kterou hrají ženy v ochraně a trvale udržitelném využívání biodiverzity, a potvrzující potřebu plné účasti žen na všech úrovních rozhodování a zavádění opatření na ochranu biodiverzity,
zdůrazňující význam a potřebu podporovat mezinárodní, regionální a celosvětovou spolupráci mezi státy, mezivládními organizacemi a nevládním sektorem při ochraně biodiverzity a trvale udržitelném využívání jejích složek,
berouce v úvahu, že zajištění nových i dodatečných finančních zdrojů a vhodného přístupu k odpovídajícím technologiím může vést k podstatné změně schopnosti světa čelit ztrátě biodiverzity,
berouce dále v úvahu, že jsou nutná zvláštní opatření k zajištění potřeb rozvojových zemí, včetně zajištění nových a dodatečných finančních zdrojů a vhodného přístupu k odpovídajícím technologiím,
zaznamenávající v tomto ohledu zvláštní podmínky nejméně rozvinutých zemí a malých ostrovních států,
berouce v úvahu, že k ochraně biodiverzity jsou potřebné rozsáhlé investice a že lze očekávat široké spektrum ekologických, hospodářských a společenských přínosů z těchto investic,
uznávající, že hospodářský a sociální rozvoj a odstranění chudoby jsou prořadými a rozhodujícími prioritami rozvojových zemí,
vědomy si toho, že ochrana a trvale udržitelné využívání biodiverzity má kritický význam pro zajištění výživy, zdraví a dalších potřeb rostoucí světové populace a že pro tento účel je nutné umožnit jak přístup ke genetickým zdrojům a technologiím, tak i jejich sdílení,
zaznamenávající, že ochrana a trvale udržitelné využívání biodiverzity posílí přátelské vztahy mezi státy a přispějí k míru pro lidstvo,
přejíce si rozšířit a doplnit stávající mezinárodní opatření na ochranu biodiverzity a trvale udržitelného využívání jejích složek a
odhodlány ochránit a trvale udržitelným způsobem využívat biodiverzitu ku prospěchu současných i budoucích generací,
dohodly se následovně:

Čl. 1

Cíle

Cíli této Úmluvy, které mají být v souladu s jejími příslušnými ustanoveními sledovány, jsou ochrana biodiverzity, trvale udržitelné využívání jejích složek a spravedlivé a rovnoměrné rozdělení přínosů plynoucích z využívání genetických zdrojů, včetně odpovídajícího přístupu ke genetickým zdrojům a odpovídajícího předávání příslušných technologií při zohlednění všech práv na tyto zdroje a technologie, včetně odpovídajících způsobů financování.

Čl.2 Používání termínů

Pro účely této Úmluvy:

"Biodiverzita (biologická rozmanitost)" znamená variabilitu všech žijících organismů včetně, mezi jiným, suchozemských, mořských a jiných vodních ekosystémů a ekologických komplexů, jejichž jsou součástí; zahrnuje diverzitu v rámci druhů, mezi druhy i diverzitu ekosystémů.

"Biologické zdroje" zahrnují genetické zdroje, organismy nebo jejich části, populace nebo jakoukoli jinou biotickou složku ekosystémů se skutečným nebo možným využitím nebo hodnotou pro lidstvo.

"Biotechnologie" znamená jakoukoli technologii, která využívá biologických systémů, živých organismů nebo z nich odvozených biologických systémů k produkci nebo modifikaci výrobků či procesů pro specifické použití.

"Země původu genetických zdrojů" znamená stát, který vlastní tyto genetické zdroje v podmínkách in situ.

"Země poskytující genetické zdroje" znamená zemi dodávající genetické zdroje získávané ze zdrojů in situ, včetně populací volně žijících i zdomácnělých druhů, nebo získávané ze zdrojů ex situ, které mohly, ale nemusely mít původ v této zemi.

"Domestikované nebo pěstované druhy" jsou druhy, u kterých byl vývojový proces ovlivněn člověkem k uspokojování jeho potřeb.

"Ekosystém" znamená dynamický komplex společenstev mikroorganismů, rostlin a živočichů a jejich neživého prostředí působící ve vzájemných vazbách jako funkční jednotka.

"Ochrana ex situ" znamená ochranu složek biodiverzity mimo jejich přirozená stanoviště.

"Genetický materiál" znamená jakýkoli materiál rostlinného, živočišného, mikrobiálního nebo jiného původu obsahující funkční jednotky dědičnosti.

"Genetické zdroje" znamenají genetický materiál skutečné nebo potenciální hodnoty.

"Stanoviště (biotop)" znamená místo nebo typ místa přirozeného výskytu jedinců nebo populací.

"Podmínky in situ" jsou podmínky, kde genetické zdroje existují v rámci ekosystémů a přírodních stanovišť; v případě zdomácnělých nebo pěstovaných druhů v prostředí, kde si vyvinuly své charakteristické vlastnosti.

"Ochrana in situ" znamená ochranu ekosystémů a přírodních stanovišť, včetně udržování a obnovy životaschopných populací druhů v jejich přirozeném prostředí, a v případě zdomácnělých nebo pěstovaných druhů v prostředí, kde se vyvinuly jejich charakteristické vlastnosti.

"Chráněné území" znamená geograficky vymezené území, které je určeno nebo kontrolováno a spravováno pro dosažení specifických cílů ochrany přírody.

"Organizace regionální hospodářské integrace" znamená organizaci vytvořenou suverénními státy dané oblasti, na niž její členské státy převedly kompetence týkající se záležitostí v působnosti této Úmluvy a která byla řádně zmocněna, v souladu se svými vnitřními postupy, k podpisu, ratifikaci, přijetí, schválení této Úmluvy nebo přistoupení k ní.

"Trvale udržitelné využívání" znamená využívání složek biodiverzity takovým způsobem a v takovém rozsahu, který nevede k dlouhodobému poklesu biodiverzity, čímž se udržuje její schopnost uspokojovat potřeby a naděje současných i budoucích generací.

"Technologie" zahrnuje i biotechnologii.

Čl.3 Princip

Státy mají, v souladu s [Chartou OSN](#) a principy mezinárodního práva, suverénní právo využívat své vlastní zdroje v souladu s vlastní politikou ochrany životního prostředí; mají odpovědnost za zajištění toho, aby aktivity v rámci jejich působnosti nebo dohledu nezpůsobili škody životnímu prostředí jiných států nebo území za hranicemi národní působnosti.

Čl.4 Rozsah působnosti

S ohledem na práva jiných států a kromě výjimek výslovně uvedených v této Úmluvě ustanovení této Úmluvy platí ve vztahu ke každé smluvní straně:

(a) v případě složek biodiverzity na území v rámci její národní působnosti, a

(b) v případě procesů a aktivit prováděných v rámci její působnosti nebo pod jejím dohledem na území její národní působnosti nebo za hranicemi národní působnosti, a to bez ohledu na to, kde se projeví jejich účinky.

Čl.5 Spolupráce

Každá smluvní strana bude, pokud je to možné a vhodné, spolupracovat s ostatními smluvními stranami přímo, nebo kde to bude vhodné, prostřednictvím kompetentních mezinárodních organizací v záležitostech týkajících se území mimo dosah národní působnosti a v ostatních záležitostech vzájemného zájmu na ochraně a trvale udržitelném využívání biodiverzity.

Čl.6 Obecná opatření na ochranu a trvale udržitelné využívání

Každá smluvní strana bude v souladu se svými specifickými podmínkami a možnostmi:

(a) vytvářet národní strategie, plány či programy pro ochranu a trvale udržitelné využívání biodiverzity nebo pro tento účel upravovat stávající strategie, plány a programy, které by měly mezi jiným odrážet opatření stanovená v této Úmluvě a týkající se dotčené smluvní strany, a

(b) začleňovat, pokud to bude možné a vhodné, ochranu a trvale udržitelné využívání biodiverzity do příslušných oborových nebo mezioborových plánů, programů a koncepcí.

Čl.7 Identifikace a monitorování

Každá smluvní strana, pokud to bude možné a vhodné, zvláště pro účely článků 8 až 10, bude:

(a) určovat složky biodiverzity důležité pro její ochranu a trvale udržitelné využívání s ohledem na seznam kategorií uvedený v příloze I,

(b) pravidelně a dlouhodobě sledovat prostřednictvím odběru vzorků a jiných metod složky biodiverzity identifikované podle písmene (a), přičemž bude věnovat zvláštní pozornost těm, které vyžadují pro svou ochranu naléhavá opatření, a těm, které nabízejí největší potenciál pro trvale udržitelné využívání,

(c) identifikovat procesy a kategorie činností, které mají nebo by mohly mít významně nepříznivý vliv na ochranu a trvale udržitelné využívání biodiverzity, a bude pravidelně a dlouhodobě sledovat jejich účinky prostřednictvím odběru vzorků a jiných technik, a

(d) uchovávat a jakýmkoli způsobem získávat údaje odvozené z identifikační a monitorovací činnosti podle písmen (a), (b) a (c) tohoto článku.

Čl.8 Ochrana in situ

Každá smluvní strana, pokud to bude možné a vhodné,

(a) vytvoří systém chráněných území nebo území, kde je třeba přijmout zvláštní opatření k ochraně biologické rozmanitosti,

(b) vypracuje, kde je to nezbytné, zásady pro výběr, zřízení a péči o chráněná území nebo území, kde je třeba přijmout zvláštní opatření k ochraně biodiverzity,

(c) bude regulovat nebo pečovat o biologické zdroje významné pro ochranu biodiverzity, ať již v chráněných územích nebo mimo ně, se záměrem zajistit jejich ochranu a trvale udržitelné využívání,

(d) bude podporovat ochranu ekosystémů a přírodních stanovišť a udržování životaschopných populací druhů v jejich přirozeném prostředí,

(e) bude podporovat trvale udržitelný, k životnímu prostředí citlivý rozvoj v oblastech přiléhajících k chráněným územím s výhledem rozšíření ochrany na tyto oblasti,

(f) bude rehabilitovat a obnovovat poškozené eko-systémy a podporovat záchranu ohrožených druhů, mezi jiným prostřednictvím tvorby a realizace záchranných programů nebo jiných přístupů v péči o ně,

(g) vytvoří nebo bude udržovat prostředky k regulaci, zvládnání a řízení rizik spojených s využíváním a zaváděním živých modifikovaných organismů jako produktů biotechnologií, které by mohly mít nepříznivé ekologické dopady na ochranu a trvale udržitelné využívání biodiverzity, přičemž budou rovněž brána v úvahu rizika pro lidské zdraví,

(h) zabráni zavádění, bude kontrolovat nebo vyhubí ty cizí druhy, které ohrožují ekosystémy, přírodní stanoviště nebo druhy,

(i) vynasnaží se zajistit podmínky potřebné pro slučitelnost stávajícího využívání biodiverzity s její ochranou a trvale udržitelným využíváním jejích složek,

(j) v mezích své národní legislativy bude respektovat, chránit a udržovat poznatky, inovace a postupy domorodých a místních společenství ztělesňujících tradiční životní styl vhodný pro ochranu a trvale udržitelné užívání biodiverzity; bude podporovat jejich širší využívání se souhlasem a zapojením vlastníků takových poznatků, inovací a postupů a zasadí se o spravedlivé rozdělení zisku vyplývajícího z využívání takových poznatků, inovací a postupů,

(k) vytvoří nebo bude udržovat nezbytné právní normy a/nebo jiná regulační opatření na ochranu ohrožených druhů a populací,

(l) tam, kde byl zjištěn závažný nepříznivý vliv na biodiverzitu podle článku 7, bude regulovat nebo řídit příslušné procesy a typy činností, a

(m) bude spolupracovat při zajišťování finanční a jiné podpory pro ochranu in situ tak, jak je pojata pod výše uvedenými písmeny (a) až (l), zvláště pro rozvojové země.

Čl.9 Ochrana ex situ

Každá smluvní strana, pokud je to možné a vhodné a převážně pro účely doplnění opatření in situ:

(a) přijme opatření na ochranu složek biodiverzity ex situ, především v zemi původu takových složek,

(b) vytvoří a bude udržovat zařízení na ochranu a výzkum rostlin, zvířat a mikroorganismů ex situ, především v zemi původu genetických zdrojů,

(c) přijme opatření pro obnovu a záchranu ohrožených druhů a pro jejich opětovné vysazování na jejich přirozená stanoviště za příhodných podmínek,

(d) bude regulovat a řídit získávání biologických zdrojů z přírodních stanovišť pro účely ochrany ex situ tak, aby nedošlo k ohrožení ekosystémů a populací druhů in situ, kromě případů, kde jsou potřebná dočasná opatření ex situ podle písmene (c), a

(e) bude spolupracovat při poskytování finanční a jiné podpory ochrany ex situ uvedené pod písmeny (a) až (d) a při zakládání a udržování zařízení pro ochranu ex situ v rozvojových zemích.

Čl.10 Trvale udržitelné využívání složek biologické rozmanitosti

Každá smluvní strana, pokud je to možné a vhodné:

(a) bude začleňovat zájmy ochrany a trvale udržitelného využívání biologických zdrojů do rozhodovacích procesů na národní úrovni,

(b) přijme opatření vztahující se k využívání biologických zdrojů, která by omezila nepříznivé dopady na biodiverzitu na nejmenší možnou míru nebo by umožnila se jim vyhnout,

(c) bude chránit a stimulovat vžitě způsoby využívání biologických zdrojů v souladu s tradičními kulturními postupy, které jsou slučitelné s požadavky jejich ochrany nebo trvalého využívání,

(d) bude podporovat místní obyvatelstvo v tvorbě a realizaci nápravných opatření v poškozených oblastech, kde byla biodiverzita snížena, a

(e) bude podporovat spolupráci mezi svými státními úřady a soukromým sektorem v rozvíjení metod trvale udržitelného využívání biologických zdrojů.

Čl.11 Motivační opatření

Každá smluvní strana, pokud je to možné a vhodné, přijme ekonomicky a společensky přijatelná opatření, která budou působit jako motivace pro ochranu a trvale udržitelné užívání složek biologické rozmanitosti.

Čl.12 Výzkum a školení

Smluvní strany, berouce v úvahu specifické potřeby rozvojových zemí, budou:

(a) vytvářet a udržovat programy pro vědecké a technické vzdělávání a praktická školení se zaměřením na ochranu a trvale udržitelné využívání biodiverzity a jejích složek; budou zajišťovat podporu takového vzdělávání a výchovy pro zvláštní potřeby rozvojových zemí,

(b) podporovat a stimulovat výzkum, který přispívá k ochraně a trvale udržitelnému využívání biodiverzity, zvláště v rozvojových zemích, mezi jiným v souladu s rozhodnutími Konference smluvních stran přijatými na základě doporučení Pomocného poradního orgánu pro vědu, techniku a technologii, a

(c) při dodržování ustanovení článků 16, 18 a 20 poskytovat podporu a spolupracovat při využívání vědeckého pokroku v rámci výzkumu biodiverzity a při vyvíjení metod ochrany a trvale udržitelného využívání biologických zdrojů.

Čl.13

Veřejné vzdělávání a uvědomění

Smluvní strany budou:

(a) podporovat a stimulovat pochopení významu ochrany biodiverzity a potřebná opatření s tím související; budou také propagovat ochranu biodiverzity prostřednictvím sdělovacích prostředků a podporovat zařazení těchto otázek do vzdělávacích programů, a

(b) spolupracovat odpovídajícím způsobem s ostatními státy a mezinárodními organizacemi při tvorbě programů vzdělávání a veřejné osvěty týkajících se ochrany a trvale udržitelného využívání biologické rozmanitosti.

Čl. 14

Hodnocení vlivů a omezování nepříznivých vlivů na nejmenší možnou míru

1. Každá smluvní strana, nakolik je to možné a vhodné:

(a) zavede vhodné postupy hodnocení vlivů na životní prostředí u svých navrhovaných projektů, u nichž existuje pravděpodobnost závažných nepříznivých účinků na biodiverzitu, se záměrem na možné předejít nebo na omezení takových účinků na nejmenší možnou míru; kde je to vhodné, umožní účast veřejnosti v takových postupech,

(b) zavede vhodná opatření zajišťující, že ekologické důsledky jejích programů a postupů, u kterých lze předpokládat závažné nepříznivé dopady na biologickou rozmanitost, budou náležitě brány v úvahu,

(c) bude na základě reciprocity podporovat oznamování, výměnu informací a konzultace týkající se takových činností v rámci její působnosti nebo dohledu, u kterých existuje pravděpodobnost závažného nepříznivého vlivu na biodiverzitu ostatních států nebo oblastí za hranicemi národní působnosti; za tím účelem bude podporovat uzavírání odpovídajících dvoustranných, regionálních nebo mnohostranných dohod,

(d) v případě, že v dosahu její působnosti nebo oblasti kontroly vznikne bezprostřední nebo vážné nebezpečí pro biodiverzitu v dosahu působnosti jiných států nebo na území mimo meze národní působnosti, vyrozumí neprodleně státy, které mohou být postiženy, o takovém nebezpečí či poškození a bude iniciovat akci k zamezení nebo minimalizaci takového nebezpečí či poškození, a

(e) bude podporovat na národní úrovni přijetí takových nouzových opatření, která by reagovala na aktivity nebo události vzniklé přirozeně nebo jinak, představující vážné a bezprostřední ohrožení biodiverzity; bude podporovat mezinárodní spolupráci při doplnění takových národních snah a tam, kde je to vhodné a dohodnuté státy nebo dotčenými regionálními hospodářskými organizacemi, napomůže vytvoření společných plánů pro případ nepředvídaných událostí.

2. Konference smluvních stran prozkoumá na základě studií, které budou zpracovány, otázky odpovědnosti a náhrady škod, včetně odškodnění za poškození biodiverzity a její obnovy, kromě případů, kdy taková odpovědnost je čistě vnitřní záležitostí.

Čl. 15

Přístup ke genetickým zdrojům

1. Při uznávání suverénního práva států na jejich přírodní zdroje spočívá pravomoc stanovit přístup ke genetickým zdrojům na národních vládách a podléhá národní legislativě.

2. Každá smluvní strana se bude snažit o vytvoření podmínek pro usnadnění přístupu ke genetickým zdrojům a jejich z hlediska životního prostředí vhodné využití jinými smluvními stranami a nebude ukládat omezení, která by byla v rozporu s cíli této Úmluvy.

3. Pro účely této Úmluvy jsou genetickými zdroji poskytovány smluvní stranou ve smyslu tohoto článku a článků 16 a 19 pouze ty zdroje, které jsou poskytnuty smluvními stranami jako zeměmi původu takových zdrojů nebo jinými stranami, které si opatřily genetické zdroje v souladu s touto Úmluvou.

4. Přístup tam, kde je umožněn, musí vycházet ze vzájemně schválených podmínek a z ustanovení tohoto článku.

5. Přístup ke genetickým zdrojům musí podléhat předchozímu kvalifikovanému souhlasu smluvní strany poskytující takové zdroje, pokud není touto stranou stanoveno jinak.

6. Každá smluvní strana se bude snažit o rozvinutí a provádění vědeckého výzkumu založeného na genetických zdrojích poskytnutých jinými smluvními stranami s plnou účastí těchto stran, pokud možno v zemi původu genetických zdrojů.

7. Každá smluvní strana podnikne vhodná legislativní, administrativní a politická opatření v souladu s články 16 a 19 a tam, kde je to nezbytné, prostřednictvím finančního mechanismu vytvořeného na základě článků 20 a 21, s cílem spravedlivého a rovnoprávného rozdělení výsledků výzkumu a vývoje a zisku vyplývajícího z komerčního a jiného využívání genetických zdrojů se smluvní stranou poskytující takové zdroje. Takové rozdělení se musí dít na základě vzájemně odsouhlasených podmínek.

Čl. 16

Převod technologií a přístup k nim

1. Každá smluvní strana, uznávajíc, že technologie zahrnují i biotechnologie a že jak přístup k technologiím, tak jejich převod mezi smluvními stranami jsou podstatnými prvky pro dosažení cílů této Úmluvy, zavazuje se v souladu s ustanoveními

tohoto článku poskytnout a/nebo usnadnit přístup ostatním smluvním stranám k technologiím nebo předat technologie, které souvisejí s ochranou a trvale udržitelným využíváním biodiverzity nebo využívají genetické zdroje a nezpůsobují vážnější poškození životního prostředí.

2. Přístup k technologiím a jejich převod do rozvojových zemí ve smyslu odstavce 1 bude zajišťován a/nebo usnadňován za spravedlivých a maximálně výhodných podmínek, včetně koncesí nebo preferenčních podmínek na základě vzájemné dohody, a tam, kde je to nezbytné, v souladu s finančními mechanismy stanovenými v článcích 20 a 21. V případě technologií podléhajících patentovým nebo jiným vlastnickým právům bude takový přístup a převod zajištěn za podmínek, které respektují odpovídající a účinnou ochranu práv, která se týkají duševního vlastnictví a jsou s ní v souladu. Použití tohoto odstavce musí být v souladu s následujícími odstavci 3, 4 a 5.

3. Každá smluvní strana podnikne přiměřená legislativní, administrativní nebo politická opatření s cílem zajistit za vzájemně dohodnutých podmínek smluvním stranám, zvláště pokud jde o rozvojové země poskytující genetické zdroje, přístup k technologiím a předání technologií k využívání těchto zdrojů, včetně technologií chráněných patenty a jinými právy týkajícími se duševního vlastnictví; kde je to nezbytné, učiní tak prostřednictvím ustanovení článků 20 a 21 v souladu s mezinárodním právem a v souladu s následujícími odstavci 4 a 5.

4. Každá smluvní strana podnikne přiměřená legislativní, administrativní nebo politická opatření s cílem, aby soukromý sektor usnadnil přístup k technologiím, jejich společný vývoj a předání ve smyslu odstavce 1, a to ve prospěch jak vládních institucí, tak soukromého sektoru rozvojových zemí; v tomto směru bude dodržovat závazky obsažené v odstavcích 1, 2 a 3.

5. Smluvní strany, uznávající, že patenty a jiná práva týkající se duševního vlastnictví mohou mít vliv na naplňování této Úmluvy, budou spolupracovat v tomto směru v rámci národní legislativy a mezinárodního práva, aby zajistily, že taková práva tuto Úmluvu podporují a nejsou proti jejím cílům.

Čl.17 Výměna informací

1. Smluvní strany budou usnadňovat výměnu informací vztahujících se k ochraně a trvale udržitelnému využívání biodiverzity ze všech veřejně přístupných zdrojů a budou přitom brát v úvahu zvláštní potřeby rozvojových zemí.

2. Tato výměna informací musí zahrnovat výměnu výsledků technického, vědeckého a socioekonomického výzkumu stejně jako informací o vzdělávacích a průzkumných programech, speciálních znalostech, domorodých a tradičních vědomostech jako takových i v kombinaci s technologiemi uvedenými v článku 16 odst. 1. To zahrnuje také, kde je to proveditelné, návratnost informací.

Čl.18 Technická a vědecká spolupráce

1. Pokud to bude nutné, budou smluvní strany podporovat mezinárodní technickou a vědeckou spolupráci na poli ochrany a trvale udržitelného využívání biodiverzity prostřednictvím vhodných mezinárodních a národních institucí.

2. Všechny smluvní strany budou při naplňování této Úmluvy podporovat mezinárodní technickou a vědeckou spolupráci s ostatními smluvními stranami, zvláště rozvojovými zeměmi, mezi jiným prostřednictvím tvorby a zavádění koncepcí na národní úrovni. Při podpoře takové spolupráce musí být věnována zvláštní pozornost tvorbě a posilování schopností jednotlivých národů prostřednictvím rozvoje schopností jejich obyvatel a vytvářením odpovídajících institucí.

3. Konference stran na svém prvním zasedání určí, jak vytvořit mechanismus mezinárodní výměny informací (clearing-house) na podporu a usnadnění technické a vědecké spolupráce.

4. Smluvní strany budou při naplňování cílů této Úmluvy a v souladu s národní legislativou a záměry podporovat a rozvíjet metody spolupráce při vývoji a využívání technologií, včetně domorodých a tradičních technologií. Za tímto účelem budou smluvní strany rovněž rozvíjet spolupráci při školení odborných pracovníků a výměně expertů.

5. Smluvní strany budou na základě vzájemné dohody podporovat vytváření společných výzkumných programů a společných podniků pro vývoj technologií odpovídajících cílům této Úmluvy.

Čl.19 Zacházení s biotechnologiemi a rozdělení přínosu, který z nich plyne

1. Každá smluvní strana podnikne příslušná legislativní, administrativní nebo koncepční opatření, která umožní účinnou účast v biotechnologickém výzkumu těm zemím, zvláště rozvojovým, které poskytují genetické zdroje pro takový výzkum, pokud možno přímo v zemi, odkud tyto zdroje pocházejí.

2. Každá smluvní strana podnikne všechna proveditelná opatření na podporu a urychlení přednostního přístupu smluvních stran, zvláště rozvojových zemí, za rovnocenných a spravedlivých podmínek k výsledkům a přínosům využívání biotechnologií založených na genetických zdrojích poskytnutých těmito smluvními stranami. Takový přístup musí být založen na vzájemně dohodnutých podmínkách.

3. Strany uváží potřebu a modalitu protokolu, který stanoví příslušné postupy, včetně - a to zejména - dohody o poskytování včasných informací týkajících se bezpečného převodu, zacházení a využití jakéhokoli pozměněného živého organismu vzniklého pomocí biotechnologií, který by mohl mít nepříznivý účinek na ochranu a trvale udržitelné využívání biodiverzity.

4. Každá smluvní strana bude přímo nebo dotázáním jakékoli fyzické nebo právnické osoby v okruhu své působnosti zabývající se organismy zmíněnými v odstavci 3 poskytovat veškeré dostupné informace o předpisech o nakládání s nimi a o bezpečnostních předpisech požadovaných touto smluvní stranou při zacházení s takovými organismy; poskytne také veškeré dostupné informace o možném nepříznivém dopadu příslušných specifických organismů týkající se smluvních stran, v nichž mají být tyto organismy zaváděny.

Čl.20 Finanční zdroje

1. Každá smluvní strana se zavazuje poskytnout v souladu se svými možnostmi finanční a jinou podporu pro ty činnosti na národní úrovni, které jsou zaměřeny k dosažení cílů této Úmluvy, v souladu se svými národními plány, prioritami a programy.

2. Strany patřící k rozvinutým zemím by měly poskytovat nové a dodatečné finanční zdroje, aby umožnily smluvním stranám rozvojových zemí plně pokrýt odsouhlasené zvýšené náklady při zavádění opatření, kterými naplňují závazky této Úmluvy, a mít prospěch z jejich ustanovení. Tyto náklady jsou dohodnuty mezi stranou patřící k rozvojovým zemím a institucionální strukturou uvedenou v článku 21 v souladu s politikou, strategií, programovými prioritami a kritérii výběru a seznamem zvýšených nákladů, jak je určí konference stran. Jiné strany, včetně zemí procházejících procesem přechodu k tržní ekonomice, mohou dobrovolně převzít povinnosti stran patřících k rozvinutým zemím. Pro účely tohoto článku sestaví konference stran na svém prvním zasedání seznam stran patřících k rozvinutým zemím a dalších stran, které dobrovolně převzou povinnosti stran patřících k rozvinutým zemím. Konference stran bude pravidelně posuzovat a případně doplňovat tento seznam. Poskytování příspěvků na dobrovolném základě od ostatních zemí a zdrojů bude též podporováno. Realizace těchto závazků bude brát v úvahu potřebu odpovídajícího, předvídatelného a včasného toku prostředků a význam rozdělení zátěže mezi přispívající strany zahrnuté v seznamu.

3. Strany patřící k rozvinutým zemím mohou také zajistit a rozvojové země použít finanční zdroje spojené s uplatňováním této Úmluvy prostřednictvím dvoustranných, regionálních a jiných mnohostranných kanálů.

4. Rozsah, v němž strany patřící k rozvojovým zemím účinně splní své závazky podle této Úmluvy, bude záviset na účinném naplňování závazků této Úmluvy stranami z rozvinutých zemí ve vztahu k finančním zdrojům a převodu technologií a bude plně odrážet skutečnost, že hospodářský a sociální rozvoj a odstranění chudoby jsou prvními a převažujícími prioritami stran z rozvojových zemí.

5. Při akcích, které podnikají ohledně financování a převodu technologií, budou strany plně brát v úvahu specifické potřeby a zvláštní postavení nejméně rozvinutých zemí.

6. Smluvní strany také vezmou v úvahu zvláštní podmínky vyplývající ze závislosti na biodiverzitě, jejího rozšíření a lokalizace u stran patřících k rozvojovým zemím, zvláště u malých ostrovních států.

7. V úvahu musí být také vzata zvláštní situace rozvojových zemí, včetně těch, které jsou ekologicky nejzranitelnější, jako jsou země s pouštními a polopouštními zónami, pobřežními a horskými oblastmi.

Čl.21 Finanční mechanismus

1. Pro účely této Úmluvy bude ustaven mechanismus pro poskytování finančních zdrojů stranám patřícím k rozvojovým zemím na základě grantů nebo koncesí; jeho podstatné prvky jsou popsány v tomto článku. Tento mechanismus bude fungovat v rámci konference smluvních stran, pod jejím vedením a kontrolou. Činnost tohoto mechanismu bude prováděna na základě takové institucionální struktury, která bude dohodnuta konferencí stran na jejím prvním zasedání. Pro účely této Úmluvy určí konference stran politiku, strategii, programové priority a kritéria výběru týkající se přístupu k takovým zdrojům a jejich využití. Příspěvky budou takové, aby braly v úvahu potřebu předvídatelnosti, přiměřenosti a včasnosti toku finančních prostředků ve smyslu článku 20, v souladu s množstvím potřebných prostředků, které bude určováno pravidelně konferencí stran, a význam rozdělení zátěže mezi přispívající strany zařazené do seznamu podle článku 20 odst. 2. Stranami z rozvinutých a dalších zemí i z jiných zdrojů mohou být poskytovány také dobrovolné příspěvky. Mechanismus bude pracovat v rámci demokratického a průhledného systému řízení.

2. Sledujíc cíle této Úmluvy, konference smluvních stran na svém prvním zasedání stanoví politiku, strategii a programové priority, stejně jako podrobná kritéria a zásady výběru pro přístup a využití finančních zdrojů, včetně pravidelného a dlouhodobého sledování a hodnocení takového využití. Konference stran rozhodne o opatřeních k realizaci odstavce 1 tohoto článku po konzultaci s institucí pověřenou provozováním finančního mechanismu.

3. Konference stran posoudí účinnost mechanismu vytvořeného podle tohoto článku, včetně kritérií a zásad, uvedených v odstavci 2, nejpozději do dvou let po vstupu této Úmluvy v platnost; dále tak bude činit pravidelně. Na základě takového posouzení podnikne příslušné kroky ke zlepšení účinnosti tohoto mechanismu, pokud to bude nezbytné.

4. Smluvní strany zváží posílení stávajících finančních institucí k zajištění finančních zdrojů pro ochranu a trvale udržitelné využívání biodiverzity.

Čl.22 Vztah k ostatním mezinárodním úmluvám

1. Ustanovení této Úmluvy se nesmí dotknout práv a povinností kterékoli ze smluvních stran vyplývajících z jakékoli stávající mezinárodní dohody, kromě případu, kdy by výkon takových práv a povinností způsobil vážné poškození nebo ohrožení biodiverzity.

2. Smluvní strany uplatní tuto Úmluvu ve vztahu k mořskému prostředí v souladu s právy a povinnostmi států vyplývajícími z mořského práva.

Čl.23 Konference stran

1. Konference smluvních stran je tímto ustavena. První zasedání konference stran bude svoláno výkonným ředitelem Programu OSN pro životní prostředí (UNEP) ne později než jeden rok poté, co tato Úmluva vstoupí v platnost. Od té doby se budou konat řádná zasedání konference stran v pravidelných intervalech, které určí konference na svém prvním zasedání.

2. Mimořádná zasedání konference stran se budou konat tehdy, když to konference uzná za nutné, nebo na písemnou žádost kterékoli ze stran za předpokladu, že během šesti měsíců poté, co byla žádost oznámena ostatním stranám sekretariátem, bude podpořena nejméně jednou třetinou smluvních stran.

3. Konference stran všeobecnou shodou schválí a přijme pravidla postupu pro sebe a pro každý pomocný orgán, který případně ustaví, stejně jako finanční pravidla, podle nichž se bude řídit financování sekretariátu. Na každém řádném zasedání přijme rozpočet pro finanční období do příštího řádného zasedání.

4. Konference stran bude kontrolovat realizaci této Úmluvy a pro tento účel:

(a) stanoví formu a intervaly pro předávání informací, které mají být poskytnuty v souladu s článkem 26; vezme takové informace, stejně jako zprávy předložené kterýmkoliv pomocným orgánem, v úvahu,

(b) posoudí vědecká, technická a technologická doporučení v záležitostech biodiverzity poskytnutá v souladu s článkem 25,

(c) vezme v úvahu a v případě potřeby přijme protokoly v souladu s článkem 28,

(d) vezme v úvahu a v případě potřeby přijme v souladu s články 29 a 30 změny a doplnění této Úmluvy a jejích příloh,

(e) vezme v úvahu změny a doplnění jakéhokoli protokolu, stejně jako jakékoli přílohy k němu, a pokud tak bude rozhodnuto, doporučí jejich přijetí stranám, kterých se daný protokol týká,

(f) vezme v úvahu a v případě potřeby přijme v souladu s článkem 30 dodatečné přílohy k této Úmluvě,

(g) vytvoří takové pomocné orgány, zvláště pro zajištění vědeckého a technického poradenství, které budou pokládány za nezbytné pro realizaci této Úmluvy,

(h) prostřednictvím sekretariátu bude kontaktovat výkonné orgány úmluv zabývajících se záležitostmi ošetřenými touto Úmluvou s výhledem na vytvoření vhodných forem spolupráce s nimi, a

(i) zváží a podnikne jakoukoli dodatečnou akci, která by mohla být potřebná pro dosažení cílů této Úmluvy ve světle zkušeností získaných při jejím provádění.

5. OSN, její specializované agentury a Mezinárodní agentura pro atomovou energii, stejně jako kterýkoli stát, který není stranou této Úmluvy, mohou být zastoupeny jako pozorovatelé na zasedáních konference stran. Každé jiné orgány nebo agentury, ať vládní nebo nevládní, které mají kvalifikaci v oborech týkajících se ochrany a trvale udržitelného využívání biodiverzity a které informovaly sekretariát o svém přání být zastoupeny jako pozorovatelé na zasedání konference stran, mohou být připuštěny, pokud proti tomu alespoň jedna třetina stran nepředloží námitku. Připuštění a účast pozorovatelů bude podléhat pravidlům postupu schváleným konferencí stran.

Čl.24 Sekretariát

1. Sekretariát je tímto ustaven. Jeho funkcí bude:

(a) pořádat a zajišťovat zasedání konference stran ve smyslu článku 23,

(b) vykonávat funkce, které mu budou přiřčeny kterýmkoliv protokolem,

(c) připravovat zprávy o plnění svých funkcí podle této Úmluvy a předkládat je konferenci stran,

(d) koordinovat svou činnost s ostatními příslušnými mezinárodními orgány a zvláště vstupovat do takových administrativních a smluvních vztahů, které mohou být potřebné pro účinné plnění jeho funkcí, a

(e) vykonávat takové další funkce, které případně určí konference stran.

2. Na svém prvním řádném zasedání určí konference stran sekretariát výběrem ze stávajících kompetentních mezinárodních organizací, které vyjádřily svou ochotu provádět funkce sekretariátu podle této Úmluvy.

Čl.25 Pomocný poradní orgán pro vědu, techniku a technologii

1. Pomocný orgán pro vědecké, technické a technologické poradenství je tímto ustaven, aby poskytoval konferenci stran a podle potřeby jejím dalším pomocným orgánům včasné doporučení týkající se realizace této Úmluvy. Tento orgán bude

otevřen pro všechny strany a bude multidisciplinární. Bude složen z představitelů vládního sektoru kompetentních v příslušném oboru. Bude konferenci stran pravidelně podávat zprávu o všech aspektech své práce.

2. Pod dohledem konference stran, v souladu s jí stanovenými zásadami a na její žádost, tento orgán bude:

- (a) poskytovat vědecké a technické hodnocení stavu biodiverzity,
- (b) připravovat vědecké a technické hodnocení účinků opatření přijatých v souladu s ustanoveními této Úmluvy,
- (c) vyhledávat inovační, účinné a moderní technologie a znalosti týkající se ochrany a trvale udržitelného využívání biodiverzity a poskytovat doporučení způsobů a prostředků podpory rozvoje a/nebo převodu takových technologií,
- (d) poskytovat doporučení ve věci vědeckých programů a mezinárodní spolupráce ve výzkumu a vývoji týkajících se ochrany a trvale udržitelného využívání biodiverzity, a
- (e) odpovídat na vědecké, technické, technologické a metodologické dotazy, které konference stran a její pomocné orgány mohou položit uvedenému orgánu.

3. Funkce, vnitřní směrnice, organizační a provozní záležitosti tohoto orgánu mohou být dále rozpracovány konferencí stran.

Čl.26 Zprávy

Každá smluvní strana bude v intervalech, které stanoví konference stran, předkládat konferenci stran zprávy o opatřeních, která přijala pro realizaci ustanovení této Úmluvy, a o jejich účinnosti při naplňování cílů této Úmluvy.

Čl.27 Urovnávání sporů

1. V případě sporu mezi smluvními stranami týkajícího se interpretace nebo uplatňování této Úmluvy dotčené strany budou hledat řešení jednáním.

2. Pokud dotčené strany nemohou dojít ke shodě jednáním, mohou společně vyhledat smířčí pomoc nebo požádat o zprostředkování třetí stranu.

3. Při ratifikaci, přijímání, schvalování nebo přistoupení k této Úmluvě nebo kdykoli potom může stát nebo organizace regionální ekonomické integrace oznámit písemně uchovateli, že kvůli sporu, který nebyl urovnán v souladu s odstavcem 1 nebo 2, přijímá jeden nebo oba z následujících smířčích prostředků jako povinný:

- (a) arbitráž v souladu s postupem stanoveným v části 1 přílohy II,
- (b) předložení sporu mezinárodnímu soudnímu dvoru.

4. Pokud strany, které jsou ve sporu, nepřijaly v souladu s odstavcem 3 takový nebo jiný postup, spor bude předložen ke smířčímu řízení v souladu s částí 2 přílohy II, jestliže se nedohodnou jinak.

5. Ustanovení tohoto článku bude platné i ve vztahu ke každému protokolu, pokud nebude v příslušném protokolu stanoveno jinak.

Čl.28 Přijímání protokolů

- 1. Smluvní strany budou spolupracovat při formulování a přijímání protokolů k této Úmluvě.
- 2. Protokoly budou přijímány na zasedání konference stran.
- 3. Text jakéhokoli navrženého protokolu bude sdělen smluvním stranám sekretariátem nejméně šest měsíců před takovým zasedáním.

Čl.29 Změny a doplňky Úmluvy nebo protokolů

1. Změny a doplňky této Úmluvy mohou být navrženy kteroukoli smluvní stranou. Změny a doplňky kteréhokoli protokolu mohou být navrženy kteroukoli stranou takového protokolu.

2. Změny a doplňky této Úmluvy budou přijímány na zasedání konference stran. Změny a doplňky kteréhokoli protokolu budou přijímány na zasedání stran příslušného protokolu. Text kteréhokoli navrženého doplňku nebo změny této Úmluvy nebo kteréhokoli protokolu, kromě případu, kdy je v protokolu stanoveno jinak, bude oznámen dotčeným stranám sekretariátem nejméně šest měsíců před jednáním, na kterém jsou navrženy k přijetí. Sekretariát také sdělí navržené změny a doplnění signatářům této Úmluvy pro informaci.

3. Strany vyvinou veškeré úsilí, aby dosáhly dohody o kterémkoli navrženém doplňku nebo o změně této Úmluvy či protokolu všeobecnou shodou. Pokud byly všechny prostředky k dohodě vyčerpány a dohody nebylo dosaženo, doplněk nebo

změna mohou být v poslední instanci přijaty dvoutřetinovou většinou přítomných na jednání o této věci hlasujících stran a budou depozitářem předloženy všem stranám k ratifikaci, přijetí nebo schválení.

4. Ratifikace, přijetí nebo schválení doplňků nebo změn budou oznámeny depozitáři písemně. Změny a doplňky přijaté v souladu s odstavcem 3 vstoupí v platnost pro strany, které je přijaly, devadesátý den po uložení ratifikačních, přijímacích nebo schvalovacích listin nejméně dvěma třetinami smluvních stran této Úmluvy nebo stran dotčeného protokolu, kromě případu, kdy je v takovém protokolu stanoveno jinak. Podobně změny a doplňky vejdou v platnost pro každou další stranu devadesátého dne po tom, co tato strana uloží svou ratifikační, přijímací nebo schvalovací listinu ke změně nebo doplňku.

5. Pro účely tohoto článku označení "strany přítomné a hlasující" znamená strany přítomné a vyjadřující kladný nebo záporný postoj hlasováním.

Čl.30

Přijímání příloh a jejich doplňování

1. Přílohy k této Úmluvě nebo jakémukoli protokolu musí tvořit nedílnou součást této Úmluvy nebo takového protokolu, a pokud není výslovně stanoveno jinak, odkaz na tuto Úmluvu nebo její protokoly zakládá zároveň odkaz na jakékoli přílohy těchto dokumentů. Takové přílohy budou omezeny na procedurální, vědecké, technické a administrativní záležitosti.

2. Kromě případů, kdy je v některém protokolu ohledně jeho příloh stanoveno jinak, pro navrhování, přijetí a nabytí účinnosti dodatečných příloh této Úmluvy nebo příloh jakéhokoli protokolu bude platit následující postup:

(a) přílohy této Úmluvy nebo jakéhokoli protokolu budou navrhovány a přijímány podle postupu stanoveného v článku 29,

(b) každá strana, která není schopna schválit dodatečnou přílohu k této Úmluvě nebo přílohu kteréhokoli protokolu, jehož je stranou, oznámí to písemně depozitáři během jednoho roku od data oznámení jejího přijetí, učiněného depozitářem. Depozitář bez odkladu vyrozumí všechny strany o takovém obdržení oznámení. Strana může kdykoli stáhnout své předchozí prohlášení o námitce a přílohy na základě toho vstoupí pro tuto stranu v platnost podle písmene (c),

(c) po uplynutí jednoho roku od data sdělení o přijetí depozitářem vejde příloha v platnost pro všechny strany této Úmluvy nebo jakéhokoli dotčeného protokolu, pokud nepředložily oznámení v souladu s ustanovením písmene (b).

3. Návrh, přijetí a vstup v platnost doplňků a změn k přílohám této Úmluvy nebo ke kterémukoli protokolu budou podléhat stejnému postupu jako u návrhu, přijetí a vstupu v platnost příloh Úmluvy nebo příloh kteréhokoli protokolu.

4. Pokud jakákoli příloha nebo změna a doplněk přílohy se týkají doplňku nebo změny této Úmluvy nebo jakéhokoli protokolu, dodatečná příloha nebo změna a doplněk nesmí vstoupit v platnost, dokud nevstoupí v platnost změna a doplnění Úmluvy nebo dotčeného protokolu.

Čl.31

Hlasovací právo

1. S výjimkou ustanovení odstavce 2 má každá smluvní strana této Úmluvy nebo jakéhokoli protokolu jeden hlas.

2. Organizace regionální ekonomické integrace ve věcech v rámci jejich kompetence budou uplatňovat své právo volby počtem hlasů rovným počtu jejich členských států, které jsou smluvními stranami této Úmluvy nebo příslušného protokolu. Takové organizace nebudou uplatňovat své volební právo, pokud jejich členské státy uplatňují své, a naopak.

Čl.32

Vztah mezi touto Úmluvou a jejími protokoly

1. Stát nebo organizace regionální ekonomické integrace se nemůže stát stranou protokolu, pokud není nebo se zároveň nestane smluvní stranou této Úmluvy.

2. Rozhodnutí podle kteréhokoli protokolu musejí být přijímána pouze stranami dotčeného protokolu. Kterákoli smluvní strana, která neratifikovala, nepřijala nebo neschválila protokol, se může zúčastnit jakéhokoli jednání stran tohoto protokolu jako pozorovatel.

Čl.33

Podpis

Tato Úmluva bude předložena k podpisu v Rio de Janeiro všem státům a jakékoli organizaci regionální ekonomické integrace od 5. června 1992 do 14. června 1992 a v sídle OSN v New Yorku od 15. června 1992 do 4. června 1993.

Čl.34

Ratifikace, přijetí nebo schválení

1. Tato Úmluva a jakýkoli protokol budou podléhat ratifikaci, přijetí nebo schválení státy a organizacemi regionální ekonomické integrace. Ratifikační, přijímací nebo schvalovací listiny budou uloženy u depozitáře.

2. Jakákoli z organizací uvedených v odstavci 1, která se stane smluvní stranou této Úmluvy nebo kteréhokoli protokolu, aniž by kterýkoli z jejích členských států byl smluvní stranou, bude vázána všemi povinnostmi vyplývajícími z této Úmluvy nebo protokolu. V případě takových organizací, kde jeden nebo více států jsou smluvními stranami této Úmluvy nebo

příslušného protokolu, organizace a její členské státy musí rozhodnout o rozdělení zodpovědnosti za plnění svých povinností z této Úmluvy nebo protokolů. V takových případech nebudou organizace a členské státy oprávněny vykonávat práva vyplývající z této Úmluvy nebo příslušného protokolu souběžně.

3. Ve svých ratifikačních, přijímacích nebo schvalovacích listinách organizace uvedené v odstavci 1 určí rozsah své kompetence vzhledem k záležitostem řízeným Úmluvou nebo příslušným protokolem. Tyto organizace budou také informovat deponitáře o jakékoli odpovídající změně v rozsahu jejich kompetence.

Čl.35 Přistoupení

1. Tato Úmluva a jakýkoli protokol budou otevřeny přistoupení států a organizací regionální ekonomické integrace od data, kdy je Úmluva nebo dotčený protokol uzavřen pro podepsání stranami. Listiny o přistoupení budou ukládány u deponitáře.

2. Ve svých listinách o přistoupení organizace uvedené v odstavci 1 stanoví rozsah své kompetence vzhledem k záležitostem řízeným Úmluvou nebo příslušným protokolem. Tyto organizace také uvědomí deponitáře o jakékoli příslušné změně v rozsahu své kompetence.

3. Ustanovení článku 34 odst. 2 budou platit pro organizace regionální ekonomické integrace, které přistoupí k této Úmluvě nebo kterémukoli protokolu.

Čl.36 Nabytí účinnosti

1. Tato Úmluva nabývá účinnosti devadesátého dne po datu uložení třicáté ratifikační, přijímací, schvalovací nebo přístupovací listiny.

2. Kterýkoli protokol nabude účinnosti devadesátého dne po datu uložení takového počtu ratifikačních, přijímacích, schvalovacích nebo přístupovacích listin, jaký je stanoven v příslušném protokolu.

3. Pro každou smluvní stranu, která ratifikuje, přijme nebo schválí tuto Úmluvu nebo k ní přistoupí po uložení třicáté ratifikační, přijímací, schvalovací nebo přístupovací listiny, nabývá Úmluva účinnosti devadesátého dne po datu uložení ratifikační, přijímací, schvalovací nebo přístupovací listiny touto smluvní stranou.

4. Kterýkoli protokol, pokud v něm není uvedeno jinak, nabývá účinnosti pro smluvní stranu, která jej ratifikuje, přijme, schválí nebo k němu přistoupí po jeho nabytí účinnosti podle odstavce 2, devadesátého dne po datu, kdy tato smluvní strana uloží svou ratifikační, přijímací, schvalovací nebo přístupovací listinu, nebo k datu, kdy tato Úmluva nabude účinnosti pro tuto smluvní stranu, podle toho, které datum bude pozdější.

5. Pro účely odstavců 1 a 2 nebude kterákoli listina uložená organizací regionální hospodářské integrace považována za dodatečnou vůči těm, které uloží členské státy takové organizace.

Čl.37 Výhrady

K této Úmluvě nemohou být činěny žádné výhrady.

Čl.38 Odstoupení

1. Kdykoli po dvou letech od data, kdy pro ni Úmluva vstoupila v platnost, může smluvní strana odstoupit od Úmluvy písemným oznámením deponitáři.

2. Jakékoli takové odstoupení nastane po uplynutí jednoho roku po datu obdržení písemného oznámení deponitářem nebo k takovému pozdějšímu datu, které může být uvedeno v oznámení o odstoupení.

3. Kterákoli smluvní strana, která odstupuje od této Úmluvy, bude pokládána za odstoupivší také od všech protokolů, jichž je stranou.

Čl.39 Prozatímní finanční uspořádání

Za předpokladu, že v souladu s požadavky článku 21 bude plně restrukturalizován Světový fond životního prostředí (Global Environment Facility) Rozvojového programu OSN (UNDP), Program OSN pro životní prostředí (UNEP) a Mezinárodní banka pro rekonstrukci a rozvoj, bude tvořit prozatímní institucionální strukturu ve smyslu článku 21 pro období mezi vstoupením této Úmluvy v platnost a prvním zasedáním konference stran nebo dokud se konference stran nerozhodne, která institucionální struktura bude stanovena v souladu s článkem 21.

Čl.40 Prozatímní uspořádání sekretariátu

Sekretariát, který má být zajištěn výkonným ředitelem Programu OSN pro životní prostředí (UNEP), bude

sekretariátem podle článku 24 odst. 2 na prozatímním základě pro období mezi vstoupením této Úmluvy v platnost a prvním zasedáním konference smluvních stran.

Čl.41 Depozitář

Generální tajemník OSN bude vykonávat funkci depozitáře této Úmluvy a veškerých protokolů.

Čl.42 Autentické texty

Originál této Úmluvy se shodně autentickým textem v arabštině, čínštině, angličtině, francouzštině, ruštině a španělštině bude uložen u generálního tajemníka OSN.

Na důkaz toho níže podepsaní, řádně zmocnění k tomuto účelu, podepsali tuto Úmluvu.

Uskutečněno v Rio de Janeiro pátého dne června jeden tisíc devět set devadesát dva.

Příloha I

Identifikace a pravidelné sledování (monitoring)

1. Ekosystémy a přírodní stanoviště: mající vysokou diverzitu, velké množství endemických, ohrožených nebo volně žijících druhů; vyžadované pro stěhovavé druhy; důležité společensky, ekonomicky, kulturně nebo vědecky; které jsou reprezentativní, unikátní nebo spojené s klíčovými evolučními nebo jinými biologickými procesy,

2. druhy a společenstva, které jsou: ohrožené; volně žijící příbuzní zdomácnělých nebo pěstovaných druhů; lékařské, zemědělské nebo jiné ekonomické hodnoty; sociálního, vědeckého nebo kulturního významu; významné pro výzkum ochrany a trvale udržitelného využívání biodiverzity, jakými jsou např. indikační druhy, a

3. popsané genómy a geny společenského, vědeckého nebo ekonomického významu.

Příloha II

Část 1

ARBITRÁŽ

Článek 1

Navrhující strana vyrozumí sekretariát, že strany postupují spor k arbitráži podle článku 27. Oznámení musí uvádět předmět arbitráže a zahrnovat zvláště ty články Úmluvy nebo protokolu, jejichž interpretace nebo uplatňování jsou předmětem sporu. Pokud se strany nedohodnou na předmětu sporu dříve, než je ustanoven předseda tribunálu, předmět sporu určí arbitrážní tribunál. Sekretariát postoupí takto získanou informaci všem smluvním stranám této Úmluvy nebo dotčeného protokolu.

Článek 2

1. Ve sporech mezi dvěma stranami se bude arbitrážní tribunál skládat ze tří členů. Každá ze stran sporu jmenuje jednoho arbitra a takto jmenovaní dva arbitři určí vzájemnou dohodou třetího arbitra, který bude předsedou tribunálu. Posledně jmenovaný nesmí být stejné národnosti jako některá ze stran sporu ani nesmí mít své obvyklé bydliště na území jedné ze stran, ani nesmí být jednou ze stran zaměstnáván, ani se již tímto případem zabývat v jakékoli jiné funkci.

2. Ve sporech mezi více než dvěma stranami strany stejného zájmu jmenují jednoho arbitra společně po dohodě.

3. Jakékoli uvolněné místo bude doplněno způsobem předepsaným pro počáteční jmenování.

Článek 3

1. Pokud předseda arbitrážního tribunálu nebyl určen během dvou měsíců po jmenování druhého arbitra, generální tajemník OSN na žádost některé strany ustanoví předsedu během dalšího dvouměsíčního období.

2. Pokud jedna z obou stran sporu nejmenuje arbitra během dvou měsíců po obdržení žádosti, druhá strana může informovat generálního tajemníka, který provede jmenování během dalšího dvouměsíčního období.

Článek 4

Arbitrážní tribunál provede svá rozhodnutí v souladu s ustanoveními této Úmluvy, všemi příslušnými protokoly a mezinárodním právem.

Článek 5

Pokud se sporné strany nedohodnou jinak, arbitrážní tribunál si stanoví svá vlastní pravidla postupu.

Článek 6

Arbitrážní tribunál může na žádost jedné ze stran doporučit základní provizorní ochranná opatření.

Článek 7

Strany, které jsou ve sporu, usnadní práci arbitrážního tribunálu a zvláště, využívajíce všech dostupných prostředků, mu budou:

- (a) poskytovat všechny příslušné dokumenty, informace a služby, a
- (b) umožňovat, je-li to nezbytné, předvolávat svědky nebo odborníky a přijímat jejich svědectví.

Článek 8

Strany a arbitři jsou povinni chránit důvěrnost jakékoli informace, kterou důvěrně obdrží během jednání arbitrážního tribunálu.

Článek 9

Pokud arbitrážní tribunál nestanoví jinak s ohledem na zvláštní okolnosti případu, náklady tribunálu ponese strany, které jsou ve sporu, rovným dílem. Tribunál povede záznam o všech svých nákladech a předloží konečnou zprávu o nich oběma stranám.

Článek 10

Jakákoli smluvní strana, která má takový zájem právní povahy v předmětu sporu, který může být ovlivněn rozhodnutím v této záležitosti, může se souhlasem tribunálu zasáhnout do jednání.

Článek 11

Tribunál může vyslyšet a stanovit protinároky vyplývající přímo z předmětu sporu.

Článek 12

Rozhodnutí o průběhu a předmětu arbitrážního tribunálu musí být přijata většinou hlasů jeho členů.

Článek 13

Pokud se jedna ze stran sporu nedostaví k arbitrážnímu tribunálu nebo nedokáže obhájit svůj případ, druhá strana může požadovat, aby tribunál pokračoval ve svém řízení a učinil rozhodnutí. Nepřítomnost strany nebo její neschopnost obhájit svůj případ nepředstavuje překážku jednání. Před učiněním konečného rozhodnutí musí být arbitrážní tribunál přesvědčen, že nárok je dobře podložen věcně i právně.

Článek 14

Tribunál vydá své závěrečné rozhodnutí do pěti měsíců po datu, kdy byl plně ustaven, pokud neshledá nezbytným prodloužit časový limit o dobu, která nesmí přesáhnout dalších pět měsíců.

Článek 15

Konečné rozhodnutí arbitrážního tribunálu bude omezeno na předmět sporu a stanoví důvody, na kterých je založeno. Bude obsahovat jména zúčastněných členů a datum konečného rozhodnutí. Jakýkoli člen tribunálu může připojit zvláštní nebo nesouhlasné stanovisko ke konečnému rozhodnutí.

Článek 16

Výrok bude pro sporné strany závazný. Bude bez odvolání, pokud se sporné strany nedohodly předem na odvolacím postupu.

Článek 17

Jakýkoli rozpor, který může nastat mezi stranami, které jsou ve sporu, co do interpretace nebo způsobu realizace konečného rozhodnutí, může být předložen kteroukoli stranou k rozhodnutí arbitrážnímu tribunálu, který je vydal.

Část 2

SMÍRČÍ ŘÍZENÍ

Článek 1

Smírčí komise bude vytvořena na žádost jedné ze stran sporu. Komise bude, pokud se strany nedohodly jinak, složena z pěti členů, dvou jmenovaných každou stranou, a předsedy voleného společně těmito členy.

Článek 2

Ve sporech mezi více než dvěma stranami strany stejného zájmu jmenují své členy komise společně dohodou. Kde dvě nebo více stran mají rozdílné zájmy nebo kde není shoda v tom, zda mají stejný zájem, musí jmenovat své členy odděleně.

Článek 3

Pokud stranami nejsou provedena žádná jmenování během dvou měsíců od data žádosti o vytvoření smírčí komise, generální tajemník OSN, pokud jej o to požádá strana, která podala žádost, provede tato jmenování během dalšího dvouměsíčního období.

Článek 4

Pokud předseda smírčí komise nebyl vybrán během dvou měsíců po jmenování posledního člena komise, generální tajemník OSN, pokud o to bude požádán některou stranou, určí předsedu během dalšího dvouměsíčního období.

Článek 5

Smírčí komise rozhodne většinovým hlasováním svých členů. Stanoví si, pokud se sporné strany nedohodly jinak, vlastní postup. Vydá návrh na řešení sporu, který strany uváží v dobré víře.

Článek 6

Neshoda ve věci, zda smírčí komise je kompetentní, bude rozhodnuta komisí.

107/2001 Sb.m.s.

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 19. září 1979 byla v Bernu přijata Úmluva o ochraně evropských planě rostoucích rostlin, volně žijících živočichů a přírodních stanovišť.

Jméno České republiky byla Úmluva podepsána ve Štrasburku dne 8. října 1997. Listina o schválení Úmluvy Českou republikou byla uložena u generálního tajemníka Rady Evropy, depozitáře Úmluvy, dne 25. února 1998.

Při podpisu a schválení Úmluvy byly podle článku 22 odst. 1 Úmluvy uplatněny výhrady k Příloze II a Příloze IV následujícího znění:

"- Výhrada k uvedení následujících přísně chráněných živočichů do Přílohy II: vlk (*Canis lupus*), medvěd hnědý (*Ursus arctos*), výr velký (*Bubo bubo*), káně lesní (*Buteo buteo*), káně rousná (*Buteo lagopus*), jestřáb lesní (*Accipiter gentilis*) a poštolka obecná (*Falco tinnunculus*) z důvodu současného šíření těchto druhů na území České republiky, z důvodu potřeby regulace potravních specialistů nebo z důvodu běžného využívání v sokolnictví. U všech těchto výše uvedených druhů živočichů bude v případě nutnosti využíván režim odpovídající druhům uvedeným v Příloze II;

- Výhrada k uvedení kozy bezoárové (*Capra aegagrus*) do Přílohy II Úmluvy z důvodu existence pouze oborového chovu geneticky nevhodných jedinců tohoto v České republice nepůvodního druhu;

- Výhrada k uvedení poloautomatických nebo automatických zbraní se zásobníkem schopným pojmout více než dva náboje do Přílohy IV Úmluvy z důvodu povoleného používání těchto zbraní k lovu zákonem č. 23/1962 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů, a vyhláškou č. 134/1996 Sb., kterou se provádí zákon o myslivosti."

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku 19 odst. 2 dne 1. června 1982. Pro Českou republiku vstoupila v platnost v souladu se zněním odstavce 3 téhož článku dne 1. června 1998.

Nedílnou součástí Úmluvy je Příloha I - přísně chráněné druhy rostlin, Příloha II - přísně chráněné druhy živočichů, Příloha III - chráněné druhy živočichů a Příloha IV - zakázané prostředky a způsoby zabíjení, odchyty a jiných forem využívání. Do textů poslední platné verze příloh, které jsou v souladu s Úmluvou měněny, lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí a Ministerstvu životního prostředí.

Anglické znění Úmluvy a její překlad do českého jazyka se vyhláší současně.

ÚMLUVA

o ochraně evropských planě rostoucích rostlin, volně žijících živočichů a přírodních stanovišť

(PŘEKLAD)

PREAMBULE

Členské státy Rady Evropy a ostatní signatáři této úmluvy,
berouce v úvahu, že cílem Rady Evropy je dosáhnout větší jednoty mezi svými členy;
berouce v úvahu přání Rady Evropy spolupracovat s jinými státy v oblasti ochrany přírody;
uznávající, že planě rostoucí rostliny a volně žijící živočichové tvoří přírodní dědictví, jehož estetické, vědecké, kulturní, rekreační, hospodářské a další skutečné hodnoty je třeba uchovávat a předávat dalším generacím;
uznávající, že planě rostoucí rostliny a volně žijící živočichové hrají důležitou úlohu v udržování biologické rovnováhy;
pozorující, že početní stavy mnoha druhů planě rostoucích rostlin a volně žijících živočichů se vážně snížily a některým druhům hrozí vyhynutí;
vědomi si toho, že ochrana přírodních stanovišť je nezbytným prvkem zachování a ochrany planě rostoucích rostlin a volně žijících živočichů;
uznávající, že by vlády při stanovení svých celostátních cílů a programů měly vzít v úvahu ochranu planě rostoucích rostlin a volně žijících živočichů a že by měla být navázána mezinárodní spolupráce zejména pro ochranu stěhovavých druhů;
majíce na paměti četné žádosti vlád nebo mezinárodních institucí o společné akce, a to zejména žádosti vyjádřené konferencí Organizace spojených národů o životním prostředí v roce 1972 a Parlamentním shromážděním Rady Evropy;
přejíce si řídit se v oblasti ochrany planě rostoucích rostlin a volně žijících živočichů zejména doporučeními usnesení č. 2 Druhé evropské ministerské konference o životním prostředí,
se dohodli takto:

Kapitola I

Všeobecná ustanovení

Čl.1

1. Cílem této úmluvy je chránit planě rostoucí rostliny a volně žijící živočichy a jejich přírodní stanoviště, a to zejména druhy a stanoviště, jejichž ochrana vyžaduje spolupráci několika států, a takovou spolupráci podporovat.

2. Zvláštní důraz se klade na ohrožené a zranitelné druhy, včetně ohrožených a zranitelných stěhovavých druhů.

Čl.2

Smluvní strany přijmou nezbytná opatření, aby se populace planě rostoucích rostlin a volně žijících živočichů udržely na úrovni nebo přizpůsobily stavu, který odpovídá zejména ekologickým, vědeckým a kulturním požadavkům, a současně přihlížejí k požadavkům hospodářství a rekreace a k potřebám poddruhů, odrůd nebo forem místně ohrožených.

Čl.3

1. Každá smluvní strana podnikne kroky k prosazení své celostátní politiky ochrany planě rostoucích rostlin a volně žijících živočichů a přírodních stanovišť, se zvláštním zřetelem k ohroženým a zranitelným druhům, zejména druhům endemickým, a k ohroženým stanovištím v souladu s ustanoveními této úmluvy.

2. Každá smluvní strana se zavazuje, že v rámci své politiky plánování a rozvoje a v opatřeních proti znečišťování přihlídnou k ochraně planě rostoucích rostlin a volně žijících živočichů.

3. Každá smluvní strana bude podporovat vzdělání a šířit informace o potřebě zachování druhů planě rostoucích rostlin a volně žijících živočichů a jejich stanovišť.

Kapitola II

Ochrana stanovišť

Čl.4

1. Každá smluvní strana přijme vhodná a potřebná právní a správní opatření k zajištění zachování přírodních stanovišť všech druhů planě rostoucích rostlin a volně žijících živočichů, zejména pak těch, jež jsou uvedeny v přílohách I a II, a k zajištění zachování ohrožených přírodních stanovišť.

2. V rámci své politiky plánování a rozvoje přihlídnou smluvní strany k požadavkům na ochranu území chráněných podle předchozího odstavce, aby se odvrátilo nebo co nejvíce omezilo jakékoli zhoršení situace na těchto územích.

3. Smluvní strany se zavazují, že věnují zvláštní pozornost ochraně území, která jsou důležitá pro stěhovavé druhy uvedené v přílohách II a III a která jsou vhodně umístěna na migračních tazích, jako jsou zimoviště, místa odpočinku během tahu, místa, kde tažné druhy získávají potravu, rozmnožují se a línají či pelichají.

4. Smluvní strany se zavazují vhodným způsobem koordinovat svou činnost k ochraně přírodních stanovišť podle tohoto článku, jsou-li umístěna v pohraničních oblastech.

Kapitola III

Ochrana druhů

Čl.5

Každá smluvní strana přijme vhodná a potřebná právní a správní opatření k zajištění zvláštní ochrany druhů planě rostoucích rostlin, které jsou uvedeny v Příloze I. Záměrné sbírání, trhání, odřezávání nebo vytrhávání i s kořeny je u takových rostlin zakázáno. Každá smluvní strana podle potřeby zakáže držení nebo prodej těchto druhů.

Čl.6

Každá smluvní strana přijme vhodná a potřebná právní a správní opatření k zajištění zvláštní ochrany druhů volně žijících živočichů uvedených v Příloze II. U těchto druhů je zakázáno zejména:

- a) jakýmkoli způsobem je záměrně odchyťovat, držet a záměrně usmrcovat;
- b) záměrně poškozovat nebo ničit místa sloužící k rozmnožování nebo k odpočinku;
- c) záměrně vyrušovat volně žijící živočichy, zejména v době rozmnožování, odchovu mláďat a přezimování, pokud by šlo o vyrušování významné z hlediska cílů této úmluvy;
- d) záměrně ničit nebo odebírat vejce z volné přírody nebo si tato vejce ponechat, třeba prázdná;

e) držet tyto živočichy a obchodovat s nimi v rámci vnitřního trhu, ať s živými či mrtvými exempláři, včetně preparovaných živočichů nebo kterékoli jejich běžně rozpoznatelné části nebo odvozeniny, jestliže tento zákaz přispěje k účinnosti ustanovení tohoto článku.

Čl.7

1. Každá smluvní strana přijme vhodná a potřebná právní a správní opatření k zajištění ochrany druhů volně žijících živočichů uvedených v Příloze III.

2. Jakékoli využívání volně žijících živočichů uvedených v Příloze III je regulováno tak, aby byly jejich populace udrženy mimo nebezpečí, přičemž se přihlíží k požadavkům článku 2.

3. Opatření, která mají být přijata, zahrnují:

- a) doby hájení a/nebo jiné postupy regulace využívání;
- b) případný dočasný nebo místní zákaz využívání potřebný k obnově uspokojivých úrovní stávajících populací;
- c) případná pravidla prodeje, držení za účelem prodeje, dopravy za účelem prodeje nebo nabídky k prodeji živých nebo mrtvých volně žijících živočichů.

Čl.8

S ohledem na odchyt nebo usmrcování druhů volně žijících zvířat uvedených v Příloze III a v případech, kdy se v souladu s článkem 9 povolí výjimky pro druhy uvedené v Příloze II, zabrání smluvní strany užívání veškerých bezohledných prostředků odchytu a usmrcování a užívání veškerých prostředků, které by mohly způsobit, že v místě vymizí nebo bude vážně rušena populace určitého druhu, zvláště pak prostředků uvedených v Příloze IV.

Čl.9

1. Pokud neexistuje jiné uspokojivé řešení a pokud to nebude na újmu přežití příslušné populace, smí každá smluvní strana stanovit výjimky z ustanovení článků 4, 5, 6, 7 a ze zákazu používání prostředků uvedených v článku 8:

- v zájmu ochrany rostlin a živočichů;
- za účelem předcházení vážným škodám na úrodě, dobytku, lesích, rybolovu, vodě a jiných formách majetku;
- v zájmu veřejného zdraví a bezpečnosti, bezpečnosti leteckého provozu nebo jiných vyšších veřejných zájmů;
- pro účely výzkumu a výuky, obnovení populace, vysazení do původního areálu výskytu a pro nutný odchov;
- k povolení, za přísně sledovaných podmínek, výběrově a v omezeném rozsahu odebírat, chovat nebo jinak uvážlivě a v malém počtu užívat určitých volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin.

2. Každé dva roky předloží smluvní strany stálému výboru zprávu o výjimkách stanovených podle předchozího odstavce. Tyto zprávy musí jmenovitě uvádět:

- populace, pro které je nebo byla výjimka stanovena, a kde je to možné, i počet jedinců, kterých se to týká;
- prostředky, které byly povoleny pro usmrcování či odchyt;
- podmínky rizika a časové a místní okolnosti, za nichž byly takové výjimky stanoveny;
- orgán, který je oprávněn prohlásit, že tyto podmínky byly splněny, a rozhodnout o prostředcích, které lze použít, o jejich omezeních a o osobách pověřených provedením;
- provedené kontroly.

Kapitola IV

Zvláštní ustanovení o stěhovavých druzích

Čl.10

1. Smluvní strany se zavazují, navíc k opatřením vyjmenovaným v člancích 4, 6, 7 a 8, koordinovat své snahy o ochranu stěhovavých druhů uvedených v přílohách II a III, jejichž areál rozšíření zasahuje na jejich území.

2. Smluvní strany přijmou opatření s cílem zajistit, že doby hájení a/nebo jiné postupy, kterými se usměrňuje využívání podle článku 7 odst. 3 písm. a), budou dostatečné a vhodně upraveny, aby vyhovovaly potřebám stěhovavých druhů uvedených v Příloze III.

Kapitola V

Doplňující ustanovení

Čl.11

1. Při provádění ustanovení této úmluvy se smluvní strany zavazují:

- a) spolupracovat, kdykoli to je vhodné, a zejména pokud by to mohlo zvýšit účinnost opatření přijatých podle jiných článků této úmluvy;
- b) podporovat a koordinovat výzkum související s účelem této úmluvy.

2. Každá smluvní strana se zavazuje:

- a) podporovat vysazování druhů planě rostoucích rostlin a volně žijících živočichů do původních areálů výskytu, pokud by to přispělo k zachování nějakého ohroženého druhu, za předpokladu, že bude nejprve vypracována studie s využitím zkušeností jiných smluvních stran, aby se zajistilo, že toto opětovné vysazení bude účinné a přijatelné;
- b) přísně kontrolovat vysazování druhů, které nejsou v daném místě původní.

3. Každá smluvní strana uvědomí stálý výbor o druzích, které na jejich území podléhají plné ochraně a nejsou zahrnuty do příloh I a II.

Čl.12

Smluvní strany mohou k ochraně planě rostoucích rostlin a volně žijících živočichů a jejich přírodních stanovišť přijmout opatření přísnější, než stanoví tato úmluva.

Kapitola VI

Stálý výbor

Čl.13

1. Pro účely této úmluvy se zřizuje stálý výbor.

2. Kterákoli smluvní strana může být ve stálém výboru zastoupena jedním nebo více delegáty. Každá delegace má jeden hlas. V oblastech své působnosti uplatní Evropské hospodářské společenství své právo hlasovat počtem hlasů, který se rovná počtu jeho členských států, jež jsou smluvními stranami této úmluvy; Evropské hospodářské společenství neuplatní své právo hlasovat v případech, kdy je uplatní příslušné členské státy, a naopak.

3. Kterýkoli členský stát Rady Evropy, který není smluvní stranou této úmluvy, může být ve výboru zastoupen jako pozorovatel.

Stálý výbor může na základě jednomyslného rozhodnutí vyzvat kterýkoli stát, který není členem Rady Evropy a který není smluvní stranou této úmluvy, aby na jednu z jeho schůzí vyslal pozorovatele.

Kterýkoli subjekt nebo orgán, který je technicky kvalifikován v oboru ochrany a zachování planě rostoucích rostlin nebo volně žijících živočichů a jejich stanoviště nebo péče o ně a který náleží do jedné z dále následujících kategorií:

a) mezinárodní, vládní či nevládní orgány nebo subjekty a státní vládní orgány či subjekty,

b) státní nevládní orgány nebo subjekty, které byly pro tento účel schváleny státem, v němž se nacházejí, může nejméně tři měsíce před schůzí stálého výboru uvědomit generálního tajemníka Rady Evropy, že chce být na této schůzi zastoupen jako pozorovatel. Účast mu bude povolena, pokud nejméně jeden měsíc před danou schůzí nesdělí dvě třetiny smluvních stran generálnímu tajemníku svou námitku.

4. Stálý výbor svolává generální tajemník Rady Evropy. První schůze se koná do jednoho roku ode dne, kdy vstoupila Úmluva v platnost. Následně se výbor schází nejméně jednou za dva roky a kdykoli o to požádá většina smluvních stran.

5. Pro konání schůze stálého výboru se vyžaduje účast většiny smluvních stran.

6. Stálý výbor si vypracuje vlastní jednací řád podle ustanovení této úmluvy.

Čl.14

1. Stálý výbor odpovídá za uplatňování této úmluvy. Může zejména:

- prověřovat ustanovení této úmluvy včetně jejích příloh a zkoumat jakékoli nutné úpravy,
- předkládat smluvním stranám doporučení týkající se opatření, která mají být přijata pro účely této úmluvy,
- doporučovat vhodná opatření k zabezpečení trvalé informovanosti veřejnosti o činnosti vyvíjené v rámci této úmluvy;
- předkládat Výboru ministrů doporučení týkající se vyzvání států, které nejsou členy Rady Evropy, aby přistoupily k této úmluvě;

- podávat jakékoli návrhy na zlepšení účinnosti této úmluvy, včetně návrhů na uzavření dohod, jež by zvýšily účinnou ochranu druhů nebo skupin druhů, se státy, které nejsou smluvními stranami této úmluvy.

2. Za účelem výkonu svých funkcí může stálý výbor ze svého vlastního podnětu pořádat zasedání odborných skupin.

Čl.15

Po každém zasedání předá stálý výbor Výboru ministrů Rady Evropy zprávu o své práci a o uplatňování této úmluvy.

Kapitola VII

Změny

Čl.16

1. Každá změna článků této úmluvy navržená některou smluvní stranou nebo Výborem ministrů bude sdělena generálnímu tajemníku Rady Evropy, který ji zašle nejméně dva měsíce před schůzí stálého výboru členským státům Rady Evropy, všem signatářům, všem smluvním stranám Úmluvy, všem státům, které byly vyzvány, aby podepsaly tuto úmluvu v souladu s ustanoveními článku 19, a všem státům, které byly vyzvány, aby k ní přistoupily v souladu s ustanoveními článku 20.

2. Každou změnu navrženou v souladu s ustanoveními předchozího odstavce přezkoumá stálý výbor, který:

a) ke změnám článků 1 až 12 předloží znění schválené většinou tří čtvrtin odevzdaných hlasů smluvním stranám k přijetí;

b) ke změnám článků 13 a 14 předloží znění schválené většinou tří čtvrtin odevzdaných hlasů Výboru ministrů ke schválení. Po jeho schválení bude tento text předán smluvním stranám k přijetí.

3. Každá změna vstoupí v platnost třicátého dne poté, co všechny smluvní strany uvědomily generálního tajemníka o tom, že změnu již přijaly.

4. Pro přijetí nových příloh této úmluvy platí odstavec 1, odstavec 2 písm. a) a odstavec 3 tohoto článku.

Čl.17

1. Každá změna příloh této úmluvy navržená některou smluvní stranou nebo Výborem ministrů je sdělena generálnímu tajemníku Rady Evropy, který ji zašle nejméně dva měsíce před schůzí stálého výboru členským státům Rady Evropy, všem signatářům, všem smluvním stranám Úmluvy, všem státům, které byly vyzvány, aby podepsaly tuto úmluvu v souladu s ustanoveními článku 19, a všem státům, které byly vyzvány, aby k ní přistoupily v souladu s ustanoveními článku 20.

2. Každá změna navržená v souladu s ustanoveními předchozího odstavce je přezkoumána stálým výborem, který ji může schválit dvouřetinovou většinou smluvních stran. Schválené znění je poté zasláno smluvním stranám.

3. Tři měsíce poté, co byla změna schválena stálým výborem, a pokud jedna třetina smluvních stran nevznesla námitky, vstoupí jakákoli změna v platnost pro smluvní strany, které nevznesly námitky.

Kapitola VIII

Urovnání sporů

Čl.18

1. Stálý výbor se vynasnaží podpořit přátelské urovnání jakýchkoli potíží, k nimž by vedlo provádění této úmluvy.

2. Jakýkoli spor mezi smluvními stranami ohledně výkladu nebo uplatňování této úmluvy, který nebyl urovnán na základě ustanovení předchozího odstavce nebo jednáním příslušných stran, bude na žádost jedné ze stran předložen k rozhodčímu řízení, pokud se tyto strany nedohodnou jinak. Každá strana určí jednoho rozhodce a tyto dva rozhodci určí rozhodce třetího. S výhradou ustanovení odstavce 3 tohoto článku, jestliže jedna ze stran neurčí svého rozhodce ve lhůtě tří měsíců od podání žádosti o rozhodčí řízení, určí ho na žádost druhé strany předseda Evropského soudu pro lidská práva ve lhůtě dalších tří měsíců. Stejně bude postupováno v případě, kdy se dva rozhodci nebudou s to shodnout na volbě třetího rozhodce během tří měsíců od určení těchto dvou rozhodců.

3. V případě sporu mezi dvěma smluvními stranami, z nichž jedna je členským státem Evropského hospodářského společenství, které je rovněž smluvní stranou, adresuje druhá smluvní strana žádosti o rozhodčí řízení jak členskému státu, tak Společenství, a ty jí nejdéle do dvou měsíců po obdržení žádosti společně oznámí, zda stranou ve sporu bude členský stát nebo Společenství, anebo členský stát společně se Společenstvím. Nedojde-li takové oznámení v uvedené lhůtě, budou členský stát a Společenství společně považovány za jednu a tutéž stranu sporu pro účely uplatnění ustanovení, jimiž se řídí ustavení a řízení rozhodčího soudu. Totéž platí, jestliže se členský stát a Společenství společně představí jako strana sporu.

4. Rozhodčí soud si vypracuje vlastní jednací řád. Jeho rozhodnutí se přijímají většinou hlasů. Jeho výrok je konečný a závazný.

5. Každá strana sporu hradí náklady rozhodce, kterého určila, a náklady třetího rozhodce i jiné náklady spojené s rozhodčím řízením hradí strany rovným dílem.

Kapitola IX

Závěrečná ustanovení

Čl.19

1. Tato úmluva je otevřena k podpisu členskými státy Rady Evropy a státy, které nejsou jejími členy, avšak podílely se na vypracování této úmluvy, a Evropskému hospodářskému společenství.

Až do svého vstupu v platnost je tato úmluva rovněž otevřena k podpisu kterémukoli jinému státu, který k tomu vyzval Výbor ministrů.

Tato úmluva podléhá ratifikaci, přijetí nebo schválení. Listiny o ratifikaci, přijetí nebo schválení budou uloženy u generálního tajemníka Rady Evropy.

2. Úmluva vstoupí v platnost prvním dnem měsíce následujícího po uplynutí tříměsíční lhůty ode dne, kdy pět států, z toho nejméně čtyři členské státy Rady Evropy, vyslovilo souhlas s tím, že budou vázány Úmluvou v souladu s ustanoveními předchozího odstavce.

3. Ve vztahu ke kterémukoli signatářskému státu nebo Evropskému hospodářskému společenství, které následně vysloví souhlas s tím, že budou vázány, vstoupí Úmluva v platnost prvním dnem měsíce následujícího po uplynutí tříměsíční lhůty ode dne uložení listiny o ratifikaci, přijetí nebo schválení.

Čl.20

1. Po vstupu této úmluvy v platnost může Výbor ministrů Rady Evropy po konzultaci se smluvními stranami vyzvat k přistoupení k Úmluvě kterýkoli stát, jenž není členem Rady a který, ač byl vyzván k podpisu v souladu s článkem 19, tak dosud neučinil, a také kterýkoli jiný stát, který není členem.

2. Pro stát, který k Úmluvě přistoupil, vstoupí Úmluva v platnost prvním dnem měsíce následujícího po uplynutí tříměsíční lhůty od uložení listiny o přistoupení u generálního tajemníka Rady Evropy.

Čl.21

1. V době podpisu nebo při ukládání listin o ratifikaci, přijetí nebo schválení může každý stát vymezit jedno nebo více území, na která se bude tato úmluva vztahovat.

2. Každá smluvní strana může při ukládání listin o ratifikaci, přijetí nebo schválení, anebo kdykoli později formou prohlášení adresovaného generálnímu tajemníku Rady Evropy rozšířit uplatňování této úmluvy na kterékoli jiné území vymezené v prohlášení, za jehož mezinárodní vztahy odpovídá nebo jehož jménem je oprávněna se zavazovat.

3. Každé prohlášení učiněné podle předchozího odstavce může být ve vztahu ke kterémukoli území uvedenému v daném prohlášení odvoláno oznámením, které je adresováno generálnímu tajemníku Rady Evropy. Toto odvolání nabude účinnosti prvním dnem měsíce následujícího po uplynutí lhůty šesti měsíců po dni, kdy generální tajemník oznámení obdržel.

Čl.22

1. Každý stát může v době podepsání nebo při ukládání listin o ratifikaci, přijetí nebo schválení či přistoupení učinit jednu či více výhrad týkajících se určitých druhů uvedených v přílohách I - III, a/nebo, pokud jde o určité druhy uvedené ve výhradě či ve výhradách, týkajících se určitých prostředků nebo způsobů usmrcování, odchytu či jiného využívání podle seznamu v Příloze IV. Není však možné učinit výhradu obecné povahy.

2. Každá smluvní strana, která rozšíří uplatňování této úmluvy na území uvedené v prohlášení podle článku 21 odst. 2, může ve vztahu k příslušnému území učinit jednu nebo více výhrad v souladu s ustanoveními předcházejícího odstavce.

3. Žádné jiné výhrady nelze učinit.

4. Každá smluvní strana, která učinila výhradu podle odstavců 1 a 2 tohoto článku, ji může zcela nebo zčásti odvolat oznámením adresovaným generálnímu tajemníku Rady Evropy. Toto odvolání nabude účinnosti dnem, kdy generální tajemník oznámení obdržel.

Čl.23

1. Každá smluvní strana může kdykoli tuto úmluvu vypovědět oznámením adresovaným generálnímu tajemníku Rady Evropy.

2. Taková výpověď nabude účinnosti prvním dnem měsíce následujícího po uplynutí šestiměsíční lhůty ode dne, kdy generální tajemník oznámení obdržel.

Čl.24

Generální tajemník Rady Evropy oznámí členským státům Rady Evropy, všem signatářům, Evropskému

hospodářskému společenství, je-li signatářem této úmluvy, a všem smluvním stranám:

- a) každé podepsání Úmluvy;
- b) uložení listin o ratifikaci, přijetí, schválení či přístupu k Úmluvě;
- c) každé datum vstupu této úmluvy v platnost v souladu s články 19 a 20;
- d) každou informaci zaslanou na základě ustanovení článku 13 odst. 3;
- e) každou zprávu vypracovanou podle ustanovení článku 15;
- f) každou změnu nebo novou přílohu schválenou v souladu s články 16 a 17 a datum, od kdy změna nebo nová příloha vstupují v platnost;
- g) každé prohlášení učiněné podle ustanovení článku 21 odst. 2 a 3;
- h) každou výhradu vznesenou podle ustanovení článku 22 odst. 1 a 2;
- i) odvolání kterékoli výhrady vznesené podle ustanovení článku 22 odst. 4;
- j) každou výpověď předloženou podle ustanovení článku 23 a datum, od kdy vypovězení nabývá účinnosti.

Na důkaz toho připojují níže podepsaní, řádně zmocnění zástupci své podpisy pod tuto úmluvu.

V Bernu dne 19. září 1979, v jazyce anglickém a francouzském, přičemž obě znění mají stejnou platnost, v jediném prvopise, který bude uložen v archivu Rady Evropy. Generální tajemník Rady Evropy předá ověřené opisy všem členským státům Rady Evropy, všem signatářským státům, Evropskému hospodářskému společenství, je-li signatářem, a všem státům, které byly vyzvány k podpisu nebo k přistoupení k této úmluvě.

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 28. června 1978 byla ve Štrasburku přijata Evropská úmluva o kontrole nabývání a držení střelných zbraní jednotlivými osobami. Jménem České republiky byla Úmluva podepsána v Budapešti dne 7. května 1999.

S Úmluvou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky Úmluvu ratifikoval. Ratifikační listina České republiky byla uložena u generálního tajemníka Rady Evropy, deponitáře Úmluvy, dne 18. ledna 2002.

Při podpisu a ratifikaci Úmluvy byla učiněna následující výhrada České republiky:

"V souladu s ustanovením článku 15 odst. 1 Úmluvy a v souladu s body a), c) a d) Přílohy II Úmluvy si Česká republika vyhrazuje právo:

1. neuplatňovat Kapitulu II Úmluvy, pokud jde o předměty uvedené v odstavci 3 Přílohy I k Úmluvě, dále uvedené:
Úmluvě, - jakékoli střelivo speciálně určené k vystřelení z předmětu uvedeného v bodech j), k) nebo n) odstavce 1 Přílohy I k Úmluvě;
Úmluvě; - jakákoli látka nebo materiál speciálně určený k vystřelení z nástroje uvedeného v bodě g) odstavce 1 Přílohy I k Úmluvě;
2. neuplatňovat Kapitulu III Úmluvy, pokud jde o předměty uvedené v odstavci 3 Přílohy I k Úmluvě, dále uvedené:
Úmluvě, - jakékoli střelivo speciálně určené k vystřelení z předmětu uvedeného pod body j), k) nebo n) odstavce 1 Přílohy I k Úmluvě;
Úmluvě; - jakákoli látka nebo materiál speciálně určený k vystřelení z nástroje uvedeného v bodě g) odstavce 1 Přílohy I k Úmluvě;
3. neuplatňovat Kapitulu III Úmluvy na transakce mezi obchodníky se sídlem na území dvou smluvních stran."

Při ratifikaci Úmluvy bylo učiněno prohlášení, že Česká republika v souladu s článkem 9 odst. 3 a článkem 11 Evropské úmluvy o kontrole nabývání a držení střelných zbraní jednotlivými osobami ze dne 28. června 1978 určuje jako orgán, kterému mají být zasílána oznámení podle článku 9 a jako orgán příslušný vydávat oprávnění uvedená v odstavci 2 článku 10 Úmluvy:

Policejní prezidium České republiky

ředitelství služby správních činností policie

Strojnická 27, schr. 62/ŘSSČP

170 89 Praha 7

Česká republika.

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku 12 odst. 2 dne 1. července 1982. Pro Českou republiku vstoupila v platnost podle odstavce 3 téhož článku dne 1. května 2002.

Anglické znění Úmluvy a její překlad do českého jazyka se vyhlášují současně.

EVROPSKÁ ÚMLUVA

O KONTROLE NABÝVÁNÍ A DRŽENÍ STŘELNÝCH ZBRANÍ JEDNOTLIVÝMI OSOBAMI

Členské státy Rady Evropy, signatáři Úmluvy,

(PŘEKLAD)

majíce na zřeteli, že cílem Rady Evropy je dosažení větší jednoty mezi jejími členy;
berouce v úvahu hrozbu představovanou narůstajícím užíváním střelných zbraní při páčání trestných činů;
vědomy si skutečnosti, že tyto střelné zbraně jsou často získávány v cizině;
ve snaze zavést v mezinárodním měřítku účinné metody kontroly pohybu střelných zbraní přes hranice;
uvědomující si nutnost vyvarovat se opatření, jež by mohla bránit zákonnému mezinárodnímu obchodu nebo mít za následek neproveditelné či nadměrně obtížné kontroly na hranicích, jež jsou v rozporu s moderními cíli svobody pohybu zboží a osob,

dohodly se na následujícím:

KAPITOLA I

Definice a všeobecná ustanovení

Čl.1

Pro účely této Úmluvy:

- a) pojem "střelná zbraň" má význam stanovený v Příloze I k této Úmluvě;
- b) pojmem "osoba" se též rozumí právnická osoba, která má sídlo na území smluvní strany;
- c) pojmem "obchodník" se rozumí osoba, jejíž obchod nebo podnikání spočívá zcela nebo částečně ve výrobě, prodeji, nákupu, půjčování nebo pronájmu střelných zbraní;
- d) pojmem "rezident" se rozumí osoba, která má místo pobytu na území smluvní strany ve smyslu předpisu č. 9 přílohy k Rezoluci (72) 1 Výboru ministrů Rady Evropy.

Čl.2

Smluvní strany se zavazují poskytovat si prostřednictvím příslušných správních orgánů vzájemnou pomoc při potlačování nezákonného obchodu se střelnými zbraněmi, jakož i při sledování a vyhledávání střelných zbraní přepravovaných z území jednoho státu na území jiného státu.

Čl.3

Každá smluvní strana má i nadále možnost přijímat zákony a nařízení týkající se střelných zbraní za předpokladu, že tyto zákony a nařízení nejsou neslučitelné s ustanoveními této Úmluvy.

Čl.4

Tato Úmluva se nevztahuje na transakce týkající se střelných zbraní, jejichž stranami jsou pouze státy nebo tyto strany jednají jménem státu.

KAPITOLA II

Oznamování transakcí

Čl.5

1. Je-li střelná zbraň nacházející se na území jedné smluvní strany prodána, přepravena nebo jinak předána osobě, která je rezidentem na území jiné smluvní strany, uvědomí o tom první strana druhou způsobem stanoveným v člancích 8 a 9.

2. Pro účely použití ustanovení odstavce 1 tohoto článku podnikne každá smluvní strana nezbytné kroky k zajištění toho, aby každá osoba, která prodává, přepravuje nebo jinak předává střelnou zbraň nacházející se na jejím území, poskytla kompetentním orgánům této smluvní strany podrobné informace o transakci.

Čl.6

Je-li střelná zbraň nacházející se na území jedné smluvní strany opakovaně přepravována, a to beze změny majitele (držitele), na území jiné smluvní strany, uvědomí o tom první strana druhou způsobem stanoveným v člancích 8 a 9.

Čl.7

Oznámení podle článků 5 a 6 se učiní také smluvním stranám, přes jejichž území dochází k tranzitu střelné zbraně, považuje-li stát, z jehož území je zbraň odesílána, takovou informaci za užitečnou.

Čl.8

1. Oznámení podle článků 5, 6 a 7 se učiní co možná nejrychleji. Smluvní strany se vynasnaží zajistit, aby takové oznámení předcházelo transakci nebo přepravě, k níž se vztahuje, a v případě, že to není možné, bylo učiněno co nejdříve poté.

2. Oznámení podle článků 5, 6 a 7 musí obsahovat zejména:

a) jméno a příjmení, číslo pasu nebo průkazu totožnosti a adresu osoby, které se příslušná střelná zbraň prodává, přepravuje nebo jinak poskytuje, nebo osoby, která opakovaně přepravuje střelnou zbraň na území jiné smluvní strany beze změny majitele (držitele),

b) typ, značku a parametry příslušné střelné zbraně, jakož i její číslo nebo jiný rozlišovací znak.

Čl.9

1. Oznámení podle článků 5, 6 a 7 budou prováděna mezi těmi státními orgány, které smluvní strany určí.

2. Bude-li to vhodné, mohou být příslušná oznámení zaslána prostřednictvím Mezinárodní organizace kriminální policie (Interpol).

3. Každý stát označí při uložení své ratifikační listiny, listiny o přijetí, schválení nebo přístupu prohlášením zasláným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy orgán, kterému mají být oznámení zasílána. Jakoukoli pozdější změnu těchto orgánů oznámí neprodleně generálnímu tajemníkovi Rady Evropy.

KAPITOLA III

Dvojitá oprávnění

Čl.10

1. Každá smluvní strana přijme vhodná opatření k zajištění toho, aby žádná střelná zbraň nacházející se na jejím území nebyla prodána, přepravena nebo jinak předána osobě, která není rezidentem na jejím území, aniž by tato osoba předem získala oprávnění od příslušných orgánů dané smluvní strany.

2. Toto oprávnění nebude uděleno, pokud se příslušné orgány neujistí, že oprávnění k příslušné transakci bylo dané osobě uděleno příslušnými orgány té smluvní strany, na jejímž území je tato osoba rezidentem.

3. Jestliže tato osoba převezme do vlastnictví (držení) střelnou zbraň na území smluvní strany, kde se transakce uskutečňuje, bude oprávnění podle odstavce 1 uděleno pouze za podmínek, za nichž by bylo oprávnění uděleno při transakci mezi rezidenty příslušné smluvní strany. Jestliže se střelná zbraň ihned vyváží, orgány uvedené v odstavci 1 jsou pouze povinny zjistit, zda orgány smluvní strany, jejímž je uvedená osoba rezidentem, povolily tuto konkrétní transakci nebo takové transakce obecně.

4. Oprávnění podle odstavců 1 a 2 tohoto článku mohou být nahrazena mezinárodní licencí.

Čl.11

Každý stát při uložení své ratifikační listiny, listiny o přijetí, schválení nebo přístupu stanoví, který z jeho orgánů je příslušný vydávat oprávnění uvedená v odstavci 2 článku 10. Jakoukoli pozdější změnu těchto orgánů oznámí neprodleně generálnímu tajemníkovi Rady Evropy.

KAPITOLA IV

Závěrečná ustanovení

Čl.12

1. Tato Úmluva je otevřena k podpisu členskými státy Rady Evropy. Podléhá ratifikaci, přijetí nebo schválení. Ratifikační listiny, listiny o přijetí nebo schválení budou uloženy u generálního tajemníka Rady Evropy.

2. Tato Úmluva vstoupí v platnost prvního dne měsíce následujícího po uplynutí tří měsíců po datu uložení třetí ratifikační listiny, listiny o přijetí nebo schválení.

3. Pro kterýkoliv stát, který Úmluvu podepsal a který ji bude ratifikovat, přijímat nebo schvalovat později, vstoupí Úmluva v platnost prvního dne měsíce následujícího po uplynutí tří měsíců po datu uložení příslušné ratifikační listiny, listiny o přijetí nebo schválení.

Čl.13

1. Po vstupu této Úmluvy v platnost může Výbor ministrů Rady Evropy vyzvat kterýkoliv nečlenský stát k přístupu k této Úmluvě. Rozhodnutí obsahující takovou výzvu musí být v souladu s článkem 20.d Statutu Rady Evropy a musí získat jednomyslný souhlas členských států Rady Evropy, které jsou smluvními stranami této Úmluvy.

2. Takovýto přístup se uskuteční uložení listiny o přístupu, která vstoupí v platnost tři měsíce po datu jejího uložení u generálního tajemníka Rady Evropy.

Čl.14

1. Každý stát může při podpisu nebo uložení své ratifikační listiny, listiny o přijetí, schválení nebo přístupu upřesnit území, na které se vztahuje tato Úmluva.

2. Každý stát může při uložení své ratifikační listiny, listiny o přijetí, schválení nebo přístupu nebo kdykoliv později rozšířit prohlášením učiněným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy uplatňování této Úmluvy na kterékoliv další území uvedené v tomto prohlášení, za jehož mezinárodní vztahy je odpovědný nebo jehož jménem je oprávněn přijímat závazky.

3. Každé prohlášení učiněné podle předchozího odstavce může být pro kterékoliv území uvedené v tomto prohlášení odvoláno oznámením učiněným generálnímu tajemníkovi. Odvolání vstoupí v platnost šest měsíců od data přijetí tohoto oznámení generálním tajemníkem.

Čl.15

1. Každý stát může při podpisu nebo uložení své ratifikační listiny, listiny o přijetí, schválení nebo přístupu prohlásit, že učiní jednu nebo více výhrad uvedených v Příloze II k této Úmluvě.

2. Každá smluvní strana může zcela nebo zčásti odvolat výhradu učiněnou v souladu s předchozím odstavcem formou prohlášení adresovaného generálnímu tajemníkovi Rady Evropy, které vstoupí v platnost datem jeho obdržení.

3. Smluvní strana, která učinila výhradu podle odstavce 1 tohoto článku, se nemůže domáhat použití ustanovení, k němuž byla učiněna výhrada, jinou smluvní stranou; může se však, je-li její výhrada částečná nebo podmíněná, domáhat uplatnění takového ustanovení do té míry, do jaké je sama přijala.

Čl.16

1. Smluvní strany nemohou mezi sebou uzavírat dvoustranné nebo mnohostranné smlouvy o záležitostech, o nichž pojednává tato Úmluva, s výjimkou doplnění jejich ustanovení nebo usnadnění aplikace zásad v ní stanovených.

2. Pokud by si však dvě nebo více smluvních stran přálo upravit nebo již upravilo své vztahy v této záležitosti na základě jednotné legislativy nebo svého vlastního zvláštního systému se zajištěním širších závazků, jsou oprávněny tyto vztahy takto upravit, bez ohledu na ustanovení této Úmluvy.

3. Smluvní strany, které podle odstavce 2 tohoto článku přestanou uplatňovat ve svých vzájemných vztazích v dané záležitosti podmínky této Úmluvy, uvědomí o této skutečnosti generálního tajemníka Rady Evropy.

Čl.17

1. Evropský výbor pro problémy zločinnosti při Radě Evropy bude průběžně informován o uplatňování této Úmluvy a učiní vše nezbytné k usnadnění smírného urovnání jakýchkoliv obtíží, které mohou nastat při realizaci této Úmluvy.

2. Evropský výbor pro problémy zločinnosti může vzhledem k budoucímu technickému, sociálnímu a ekonomickému vývoji formulovat a předkládat Výboru ministrů Rady Evropy návrhy na změny nebo doplnění ustanovení této Úmluvy, zejména pak na změnu obsahu Přílohy I.

Čl.18

1. V případě války nebo jiných mimořádných okolností může kterákoliv smluvní strana stanovit pravidla přechodně rušící ustanovení této Úmluvy a mající okamžitou platnost. Neprodleně uvědomí generálního tajemníka Rady Evropy o jakémkoliv takovém omezení a o jeho odvolání.

2. Každá smluvní strana může vypovědět tuto Úmluvu oznámením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy. Tato výpověď vstoupí v platnost šest měsíců od data jejího obdržení generálním tajemníkem.

Čl.19

Generální tajemník Rady Evropy oznámí členským státům Rady Evropy a kterémukoliv státu, který přistoupil k této Úmluvě:

- a) každý podpis;
- b) každé uložení jakékoliv ratifikační listiny, listiny o přijetí, schválení nebo přístupu;
- c) každé datum vstupu v platnost této Úmluvy v souladu s články 12 a 13;
- d) každé prohlášení nebo oznámení obdržené podle ustanovení článku 9 odst. 3;
- e) každé prohlášení nebo oznámení obdržené podle ustanovení článku 11;
- f) každé prohlášení nebo oznámení obdržené podle ustanovení článku 14;
- g) každou výhradu učiněnou podle ustanovení článku 15 odst. 1;
- h) odvolání jakékoliv výhrady učiněné podle ustanovení článku 15 odst. 2;
- i) každé oznámení obdržené podle ustanovení článku 16 odst. 3 a týkající se jednotné legislativy nebo zvláštního systému;
- j) každé oznámení obdržené podle ustanovení článku 18 odst. 1 a datum, kdy došlo k přechodnému omezení ustanovení, respektive k jeho odvolání;
- k) každé oznámení obdržené podle ustanovení článku 18 odst. 2 a datum, kdy výpověď vstoupí v platnost.

Čemuž na důkaz níže podepsaní, řádně k tomuto zplnomocnění, podepsali tuto Úmluvu.

Dáno ve Štrasburku dne 28. června 1978 v anglickém a francouzském jazyce, přičemž oba texty mají stejnou

platnost, v jediném vyhotovení, které bude uloženo v archivu Rady Evropy. Generální tajemník Rady Evropy zašle ověřené kopie každému signatáři a přistoupivším státům.

Příl.I

A. Pro účely této Úmluvy se pojmem "střelná zbraň" rozumí:

1. Jakýkoliv předmět, který i. je zkonstruován nebo upraven jako zbraň, ze které může být proveden výstřel nebo vystřelena kulka nebo jiná střela nebo zhoubný plyn, tekutina nebo jiná látka pomocí výbušniny, plynu nebo tlaku vzduchu nebo jiných prostředků pohonné síly, a ii. spadá do rámce některého z níže uvedených specifických popisů, přičemž se rozumí, že dílčí body a) až f) a i) zahrnují pouze předměty využívající výbušné výmetné látky:

- a) automatické zbraně;
- b) krátké zbraně s poloautomatickým, opakovacím nebo jednoranným mechanismem;
- c) dlouhé zbraně s poloautomatickým nebo opakovacím mechanismem s nejméně jednou drážkovanou hlavní;
- d) jednoranné dlouhé zbraně s nejméně jednou drážkovanou hlavní;
- e) dlouhé zbraně s poloautomatickým nebo opakovacím mechanismem a jen s hladce vrtanou hlavní (hlavněmi);
- f) pojízdňné raketomety (přenosné odpalovače raket);
- g) jakékoli zbraně nebo jiné nástroje, jejichž účelem je ohrožit život nebo zdraví osob vystřelením omamujících toxických nebo žíravých látek;
- h) plamenomety určené pro útok nebo obranu;
- i) jednoranné dlouhé zbraně jen s hladce vrtanou hlavní (hlavněmi);
- j) dlouhé zbraně s plynovým výmetným mechanismem;
- k) krátké zbraně s plynovým výmetným mechanismem;
- l) dlouhé zbraně s výmetným mechanismem na stlačený vzduch;
- m) krátké zbraně s výmetným mechanismem na stlačený vzduch;
- n) zbraně vystřelující náboje pouze pomocí pružiny. Z tohoto odstavce 1 bude vyřazen předmět, který tam jinak spadá, jestliže:
 - i) je trvale učiněn nezpůsobilým k použití;
 - ii) vzhledem k svému malému výkonu není předmětem kontroly ve státě, z něhož má být přepraven;
 - iii) je určen pro poplach, signalizaci, záchrannou službu, porážení dobytka, harpunování nebo pro průmyslové či technické účely pod podmínkou, že takové předměty lze použít výhradně pro uvedené účely;
 - iv) z důvodu své historické konstrukce není předmětem kontroly ve státě, z něhož má být přepraven.

2. Palný mechanismus, komora, bubínek nebo hlaveň jakéhokoliv předmětu uvedeného výše v odstavci 1.

3. Jakékoliv střelivo speciálně určené k vystřelení z předmětu uvedeného v dílčích bodech a) až f), i), j), k) nebo n) výše uvedeného odstavce 1 a jakákoliv látka nebo materiál speciálně určené k vystřelení z nástroje uvedeného v dílčím bodě g) výše uvedeného odstavce 1.

4. Teleskopické dalekohledy se světelným paprskem nebo teleskopické dalekohledy s elektronickým zařízením k zesílení světla nebo infračerveným zařízením, které jsou určeny k upevnění na některém z předmětů uvedených výše v odstavci 1.

5. Tlumič hluku určený k upevnění na některém z předmětů uvedených výše v odstavci 1.

6. Jakýkoliv granát, bomba nebo jiná střela obsahující výbušné nebo zápalné zařízení.

B. Pro účely této Přílohy:

- a) pojem "automatická zbraň" označuje zbraň, která umožňuje střelbu v dávkách na každé stisknutí spouště;
- b) pojem "poloautomatická zbraň" označuje zbraň, která umožňuje pouze jeden výstřel na každé stisknutí spouště;
- c) pojem "opakovací mechanismus zbraně" označuje zbraň, jejíž mechanismu musí být použito pokaždé, kdy má zbraň vystřelit;
- d) pojmem "jednoranná zbraň" se označuje zbraň, jejíž hlaveň nebo hlavní se musí před každým výstřelem nabít;
- e) pojmem "krátká zbraň" se označuje zbraň s hlavní nepřesahující 30 centimetrů nebo jejíž celková délka nepřesahuje 60 centimetrů;
- f) pojmem "dlouhá zbraň" se označuje zbraň s hlavní přesahující 30 centimetrů, jejíž celková délka přesahuje 60 centimetrů.

Příl.II

Každý stát může prohlásit, že si vyhrazuje právo:

- a) neuplatňovat kapitolu II této Úmluvy, pokud jde o kterýkoliv předmět nebo více předmětů uvedených v dílčích bodech i) až n) odstavce 1 nebo v odstavci 2, 3, 4, 5 nebo 6 Přílohy I k této Úmluvě;
- b) neuplatňovat kapitolu III této Úmluvy;
- c) neuplatňovat kapitolu III této Úmluvy, pokud jde o jakýkoliv předmět nebo více předmětů uvedených v dílčích bodech i) až n) odstavce 1 nebo v odstavci 2, 3, 4, 5 nebo 6 Přílohy I k této Úmluvě;
- d) neuplatňovat kapitolu III této Úmluvy na transakce mezi obchodníky se sídlem na území dvou smluvních stran.

449/2001 Sb.

ZÁKON

ze dne 27. listopadu 2001

o myslivosti

Změna: 320/2002 Sb.
Změna: 59/2003 Sb.
Změna: 444/2005 Sb.
Změna: 296/2007 Sb.
Změna: 124/2008 Sb.
Změna: 227/2009 Sb.
Změna: 281/2009 Sb.
Změna: 18/2012 Sb.
Změna: 501/2012 Sb.
Změna: 170/2013 Sb., 344/2013 Sb.
Změna: 357/2014 Sb.
Změna: 243/2016 Sb.
Změna: 204/2015 Sb.
Změna: 183/2017 Sb.
Změna: 193/2017 Sb.
Změna: 225/2017 Sb.

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

OBEČNÁ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět a účel úpravy

(1) Tento zákon upravuje

- a) chov a zachování druhů zvěře volně žijících na území České republiky,
- b) výjimečné držení zvěře v zajetí,
- c) dovoz a vývoz živé zvěře,
- d) dovoz a vypouštění živočichů, kteří zatím nežijí na území České republiky,
- e) tvorbu a využití honiteb,
- f) postavení a právní poměry honebního společenstva,
- g) ochranu myslivosti,
- h) užívání honebních pozemků a zlepšování životních podmínek zvěře,
- i) regulaci stavů zvěře, provádění lovu zvěře, včetně lovu zvěře na nehonebních pozemcích,
- j) provádění lovu živočichů, kteří nejsou zvěří,
- k) náhradu škody způsobené zvěří a při provozování myslivosti, jakož i náhradu škody způsobené na zvěři a na mysliveckých zařízeních,
- l) kontrolu ulovené zvěře,
- m) výkon státní správy myslivosti, dozoru a správní tresty za neplnění nebo porušení povinností,
- n) státní podporu udržení historické a kulturní úrovně a tradic české myslivosti.

(2) Tento zákon se nevztahuje na jedince druhů zvěře, které jsou drženy v uznaných farmových chovech a které jsou považovány za hospodářská zvířata.^{1), 2)}

§ 2

Vymezení pojmů

Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) myslivostí soubor činností prováděných v přírodě ve vztahu k volně žijící zvěři jako součásti ekosystému a spolková činnost směřující k udržení a rozvíjení mysliveckých tradic a zvyků jako součásti českého národního kulturního dědictví,
- b) zvěří obnovitelné přírodní bohatství představované populacemi druhů volně žijících živočichů uvedených v písmenech c) a d),
- c) druhy zvěře, které nelze lovit podle mezinárodních smluv, jimiž je Česká republika vázána a které byly vyhlášeny ve Sbírce zákonů nebo ve Sbírce mezinárodních smluv,³⁾ nebo druhy zvěře, které jsou zvláště chráněny živočichy podle zvláštních právních předpisů⁴⁾ a nebyla-li k jejich lovu povolena výjimka podle těchto předpisů:
- savci: bobr evropský (*Castor fiber*), kočka divoká (*Felis silvestris*), los evropský (*Alces alces*), medvěd hnědý (*Ursus arctos*), rys ostrovid (*Lynx lynx*), vlk euroasijský (*Canis lupus*), vydra říční (*Lutra lutra*),
- ptáci: čírka modrá (*Anas querquedula*), čírka obecná (*Anas crecca*), havran polní (*Corvus frugilegus*), holub doupňák (*Columba oenas*), jeřábek lesní (*Bonasa bonasia*), jestřáb lesní (*Accipiter gentilis*), káně lesní (*Buteo buteo*), káně rousná (*Buteo lagopus*), kopřivka obecná (*Anas strepera*), kormorán velký (*Phalacrocorax carbo*), koroptev polní (*Perdix perdix*), krahulec obecný (*Accipiter nisus*), krkavec velký (*Corvus corax*), křepelka polní (*Coturnix coturnix*), lžičák pestrý (*Anas clypeata*), moták pochop (*Circus aeruginosus*), poštolka obecná (*Falco tinnunculus*), racek chechtavý (*Larus ridibundus*), raroh velký (*Falco cherrug*), sluka lesní (*Scolopax rusticola*), sojka obecná (*Garrulus glandarius*), sokol stěhovavý (*Falco peregrinus*), tetřev hlušec (*Tetrao urogallus*), tetřev obecný (*Lyrurus tetrix*), volavka popelavá (*Ardea cinerea*), výr velký (*Bubo bubo*),
- d) druhy zvěře, kterou lze obhospodařovat lovem:
- savci: daněk skvrnitý (*Dama dama*), jelen evropský (*Cervus elaphus*), jelenec běloocasý (*Odocoileus virginianus*), jezevec lesní (*Meles meles*), kamzík horský (*Rupicapra rupicapra*), koza bezoárová (*Capra aegagrus*), králík divoký (*Oryctolagus cuniculus*), kuna lesní (*Martes martes*), kuna skalní (*Martes foina*), liška obecná (*Vulpes vulpes*), muflon (*Ovis musimon*), ondatra pižmová (*Ondatra zibethica*), prase divoké (*Sus scrofa*), sika Dybowského (*Cervus nippon dybowskii*), sika japonský (*Cervus nippon nippon*), srnec obecný (*Capreolus capreolus*), tchoř tmavý (*Mustela putorius*), tchoř stepní (*Mustela eversmannii*) a zajíc polní (*Lepus europaeus*),
- ptáci: bažant královský (*Symaticus reevesii*), bažant obecný (*Phasianus colchicus*), hrdlička zahradní (*Streptopelia decaocto*), holub hřivnáč (*Columba palumbus*), husa běločelá (*Anser albifrons*), husa polní (*Anser fabalis*), husa velká (*Anser anser*), kachna divoká (*Anas platyrhynchos*), krocán divoký (*Meleagris gallopavo*), lyska černá (*Fulica atra*), orebice horská (*Alectoris graeca*), perlička obecná (*Numida meleagris*), polák chocholačka (*Aythya fuligula*), polák velký (*Aythya ferina*), straka obecná (*Pica pica*), špaček obecný (*Sturnus vulgaris*), vrána obecná (*Corvus corone*),
- e) nehonebními pozemky pozemky uvnitř hranice současně zastavěného území obce, jako náměstí, návsi, tržiště, ulice, nádvoří, cesty, hřiště a parky, pokud nejde o zemědělské nebo lesní pozemky mimo toto území, dále pozemky zastavěné, sady, zahrady a školky řádně ohrazené, oplocené pozemky sloužící k farmovému chovu zvěře,^{1), 2)} obvod dráhy, dálnice, silnice, letiště se zpevněnými plochami, veřejná a neveřejná pohřebiště a dále pozemky, které byly za nehonební prohlášeny rozhodnutím orgánu státní správy myslivosti,
- f) honebními pozemky všechny pozemky v písmenu e) neuvedené,
- g) souvislými honebními pozemky takové honební pozemky, jestliže se lze dostat z jednoho na druhý bez překročení cizího pozemku; úzké pozemkové pruhy nepřerušují tuto souvislost, leží-li však ve směru podélném, nezakládají souvislost mezi pozemky jimi spojenými; za takové pruhy se nepovažují dálnice, silnice dálničního typu, přehrady a letiště se zpevněnými plochami,
- h) právem myslivosti souhrn práv a povinností zvěř chránit, cílevědomě chovat, lovit, přivlastňovat si ulovenou nebo nalezenou uhynulou zvěř, její vývojová stadia a shozy paroží, jakož i užívat k tomu v nezbytné míře honebních pozemků,
- i) honitbou soubor souvislých honebních pozemků jednoho nebo více vlastníků vymezený v rozhodnutí orgánu státní správy myslivosti, v němž lze provádět právo myslivosti podle tohoto zákona,
- j) oborou druh honitby s podmínkami pro intenzivní chov zvěře s obvodem trvale a dokonale ohrazeným nebo jinak uzpůsobeným tak, že chovaná zvěř z obory nemůže volně vybíhat,
- k) bažantnicí část honitby, v níž jsou vhodné podmínky pro intenzivní chov bažantů; vyhláška stanoví způsob posouzení těchto podmínek a postup, jakým bude vymezena část honitby jako bažantnice,
- l) jakostní třídou honitby stupeň její úživnosti; vychází z přírodních podmínek v honitbě a stanovuje ji orgán státní správy myslivosti ve spolupráci s orgány státní správy lesů, zemědělství a ochrany přírody, a to vždy, když dojde ke změně podmínek úživnosti v honitbě,
- m) držitelem honitby osoba, které byla rozhodnutím orgánu státní správy myslivosti honitba uznána,
- n) uživatelem honitby držitel honitby, pokud honitbu využívá sám, nebo osoba, které držitel honitby honitbu pronajal,
- o) za vlastníka honebního pozemku se pro účely tohoto zákona považuje i právnická osoba, která byla k výkonu vlastnických práv státu a jiných majetkových práv státu na pozemcích ve vlastnictví státu zřízena nebo založena.

ČÁST DRUHÁ

CHOV A ZUŠLECHŤOVÁNÍ ZVĚŘE

§ 3

Zásady chovu

(1) K zachování všech druhů zvěře v přírodě činí orgány státní správy myslivosti potřebná opatření. Přitom se poskytuje podpora a ochrana geograficky původním druhům zvěře. Chovem zvěře se rozumějí odborné zásahy sledující určité vymezené biologické cíle, zachování rovnováhy mezi stavy spárkaté zvěře a prostředím, udržování přírodní kvality genofondu zvěře, cílené zvyšování chovné kvality zvěře a úprava stavů zvěře na optimální stav.

(2) Držitel honitby a v případě jejího pronájmu nájemce honitby (dále jen "uživatel honitby") je povinen zajišťovat v honitbě chov zvěře v rozmezí mezi minimálním a normovaným stavem zvěře, které jsou určeny v rozhodnutí orgánu státní správy myslivosti o uznání honitby. Minimálním stavem zvěře je stav, při kterém není druh ohrožen na existenci a jeho populační hustota zabezpečuje biologickou reprodukci druhu. Normovaným stavem je nejvýše přípustný jarní stav, který odpovídá kvalitě životního prostředí zvěře a úživnosti honitby; uvádí v rámci jakostní třídy honitby i požadovaný poměr pohlaví a věkovou skladbu zvěře a koeficient očekávané produkce.

(3) Normované stavy zvěře se uvádí i pro oblasti chovu zvěře, které vymezuje na návrh jednoho nebo více držitelů honiteb rozhodnutím orgán státní správy myslivosti. Oblastí chovu zvěře je souvislé území tvořené souborem honiteb s přibližně stejnými vhodnými přírodními podmínkami pro zvěř a určené k chovu určitého druhu zvěře spárkaté, s výjimkou zvěře srnčí, jelence a prasete divokého, nebo jeho místní populace nebo poddruhu či geografické rasy, případně pro vzácné druhy zvěře (tetřev, tetřívka, jeřábek) nebo ohrožené druhy zvěře. U honitby určené pro chov uvedených druhů spárkaté zvěře musí celá její výměra být v oblasti tohoto chovu. Vytvoření oblasti chovu nesmí vést ke zvýšení ekologické zátěže dotčeného území.

(4) Vyhláška stanoví způsob stanovení minimálních a normovaných stavů zvěře, zařazování honiteb nebo jejich částí do jakostních tříd.

§ 4

Omezení směřující k zachování druhu zvěře

(1) Orgán státní správy myslivosti může z důvodu obecného zájmu omezit v některých honitbách obvyklý způsob jejich mysliveckého užívání, stanovit jeho podmínky nebo vydat pokyny pro myslivecké hospodaření v takových honitbách.

(2) Dovoz a vývoz živé zvěře i jejich vývojových stadií lze provádět jen se souhlasem orgánu státní správy myslivosti, a to za podmínek v něm stanovených. K dovozu a vypouštění geograficky nepůvodních druhů živočichů, které jsou považovány za zvěř Mezinárodní mysliveckou organizací (CIC), je nutný předchozí souhlas orgánu ochrany přírody, orgánu státní správy myslivosti a dodržení veterinárních předpisů.⁵⁾ Po takto povoleném vypouštění druhu se tento druh stává zvěří podle tohoto zákona.

§ 5

Zákazy stanovené k zachování druhů zvěře

(1) V zájmu zachování druhů zvěře se zakazuje

- a) vypouštět do honiteb jedince druhů zvěře, které jsou drženy ve farmových chovech,^{1), 2)} nebo jejich mláďata,
- b) vypouštět do honiteb zvěř a zvířata získaná křížením mezi druhy zvěře a mezi druhy hospodářských zvířat,
- c) vypouštět do honiteb zvěř, která byla chována v zajetí; výjimku z tohoto zákazu může povolit orgán státní ochrany přírody,
- d) zavádět v honitbě další druhy zvěře bez předchozího souhlasu orgánu státní správy myslivosti po vyjádření orgánu státní ochrany přírody.

(2) Vypouštět zvěř do honitby může jen držitel honitby; jiná osoba jen s jeho souhlasem. Vypouštět zvěř lze jenom se souhlasem orgánů státní správy myslivosti, lesů a ochrany přírody pro danou honitbu, nejedná-li se o vypouštění zvěře po udělení výjimky podle odstavce 1 písm. c) nebo po vydání povolení podle odstavce 1 písm. d) nebo po povolení vydaném při dovozu zvěře anebo ze zavedených intenzivních chovů zvěře.

§ 6

Chovatelské přehlídky

(1) Pro hodnocení kvality chované zvěře a kontroly lovené zvěře jsou orgány státní správy myslivosti ve svých územních obvodech, popřípadě pro oblast chovu zvěře oprávněny každoročně rozhodnout o konání chovatelské přehlídky trofejí a za tím účelem ustavit hodnotitelskou komisi. Pořádání chovatelské přehlídky mohou svěřit myslivecké organizaci.⁶⁾ O pořádání chovatelské přehlídky a její organizaci jsou uživatelé honiteb uvědoměni způsobem v místě obvyklým. Trofeje se rozumí rohy, parohy a parůžky rohaté a parohaté zvěře včetně lebky oddělené před prvním krčním obrátek, zbraně u prasete divokého, lebky a kůže některých šelem.

(2) Pro hodnocení význačných trofejí (trofejí, které přesahují medailové bodové hodnoty podle metodiky Mezinárodní myslivecké organizace, a to jelen 215 b., sika japonský 260 b., sika Dybowského 400 b., daněk 190 b., srnec 140 b., jelenec 300 b., muflon 225 b., kamzík 110 b., kňour 125 b.) a hodnocení na celostátních výstavách nebo výstavách s mezinárodní účastí ustaví ústřední orgán státní správy myslivosti ústřední hodnotitelskou komisi a pověří některou mysliveckou organizaci⁶⁾

vedením evidence význačných trofejí České republiky.

(3) Před vývozem význačné trofeje do zahraničí musí být trofej ohodnocena alespoň jedním členem ústřední hodnotitelské komise, vystavena hodnotitelská tabulka a pořízena fotodokumentace trofeje. Hodnotitelskou tabulku je povinna osoba převážející význačnou trofej do zahraničí předložit celnímu úřadu při propuštění do celního režimu vývozu.

§ 7

Chov zvěře v zajetí

(1) Chov zvěře v zajetí je možný jen se souhlasem orgánu státní správy myslivosti. K žádosti o udělení souhlasu předkládá žadatel vyjádření veterinárních orgánů⁵⁾ a orgánů na ochranu zvířat proti týrání⁷⁾ k navrhovaným podmínkám chovu. Souhlasu není třeba, jde-li o chov zvěře v zoologické zahradě zřízené obcí nebo krajem nebo jde-li o držení a chov loveckých dravců. Za chov zvěře v zajetí se nepovažuje krotký chov nebo polodivoký chov zvěře prováděný pro účely zazvěřování honiteb, péče o zraněnou zvěř prováděná uživatelem honitby po nezbytnou dobu, záchranné chovy a stanice potřebné péče o zraněné živočichy zřizované podle předpisů o ochraně přírody.⁸⁾ Záchranné chovy zvláště chráněných živočichů a péče o zraněné živočichy zvláště nechráněné, pokud jsou zvěří, lze však provádět jen v zařízeních schválených také orgánem státní správy myslivosti. Vypouštění jedinců z těchto zařízení do honitby lze provádět jen po projednání s orgánem státní správy myslivosti a s vědomím držitele a uživatele honitby.

(2) K dočasnému držení lišky obecné v zajetí pro účely výcviku psů loveckých plemen je třeba souhlasu orgánu státní správy myslivosti a orgánu na ochranu zvířat proti týrání, které mohou stanovit podmínky pro výkon této činnosti.

ČÁST TŘETÍ

OCHRANA MYSLIVOSTI A ZLEPŠOVÁNÍ ŽIVOTNÍCH PODMÍNEK ZVĚŘE

HLAVA I

OCHRANA MYSLIVOSTI

§ 8

Základní povinnosti

(1) Ochranou myslivosti se rozumí ochrana zvěře před nepříznivými vlivy prostředí, před nakažlivými nemocemi, před škodlivými zásahy lidí a před volně pobíhajícími domácími zvířaty; ochrana životních podmínek zvěře, zajištění klidu v honitbě a ochrana mysliveckých zařízení.

(2) Každý, kdo vstupuje se svou činností do přírody, si musí počínat tak, aby nedocházelo ke zbytečnému ohrožování nebo zraňování zvěře a k poškozování jejich životních podmínek.

§ 9

Omezení a zákazy dané v zájmu ochrany

(1) Je zakázáno plašit zvěř jakýmkoliv způsobem, s výjimkou opatření k zabránění škodám působeným zvěří a dovolených způsobů lovu. Dále je zakázáno rušit zvěř při hnízdění a kladení mláďat a provádět další činnosti záporně působící na život zvěře jako volně žijících živočichů, pokud nejde o činnosti při obhospodařování pozemků nebo o činnosti při návštěvách honiteb jako součástí krajiny.

(2) Rovněž je zakázáno poškozovat nebo ničit slániska, napajedla, zařízení pro příkrmování, pozorování a lov zvěře a další myslivecká zařízení. K jejich vybudování a umístění je nutný předchozí souhlas vlastníka honebního pozemku. Nedá-li žádný z vlastníků honebních pozemků v honitbě tento souhlas, rozhodne o umístění slániska, napajedla nebo zařízení pro příkrmování zvěře orgán státní správy myslivosti. Ustanovení zvláštních právních předpisů⁹⁾ tím nejsou dotčena.

(3) Na žádost uživatele honitby může orgán státní správy myslivosti, zejména v době hnízdění, kladení a odchovu mláďat nebo provádění lovů, nařídít přiměřené omezení nebo i zákaz vstupu do honitby nebo jejích částí, omezení jízdy koňmi a tažnými psy a omezení jiných sportovních nebo zájmových činností. Uvedená opatření se nevztahují na hospodářskou činnost vlastníků, popřípadě nájemců honebních pozemků.

(4) Orgán státní správy myslivosti spolupracuje s dalšími orgány státní správy, jimž jsou právnické i fyzické osoby povinny oznamovat konání hromadných akcí v přírodě,¹⁰⁾ a sděluje těmto orgánům požadavky potřebné k ochraně zvěře a jejich životních podmínek.

§ 10

Povinnosti vlastníků domácích a hospodářských zvířat a vlastníků pozemků

(1) Je zakázáno vlastníkům domácích zvířat, včetně zvířat ze zájmových chovů a zvířat z farmových chovů zvěře, nechat je volně pobíhat v honitbě mimo vliv svého majitele nebo vedoucího.

(2) Při obhospodařování pozemků, jejich ohrazování při pastvě a podobně jsou vlastníci, popřípadě nájemci pozemků povinni dbát, aby nebyla zvěř zraňována nebo usmrcována; ustanovení předpisů na ochranu zvířat proti týrání tím nejsou

dotčena.⁷⁾ Ustanovení zvláštních právních předpisů na ochranu zvěře při obhospodařování pozemků nejsou dotčena.¹¹⁾

(3) K zabránění škodám působeným na zvěři při obhospodařování honebních pozemků jsou povinni

- a) vlastníci, popřípadě nájemci honebních pozemků oznámit s předstihem uživateli honitby dobu a místo provádění zemědělských prací v noční době, kosení pácin a použití chemických přípravků na ochranu rostlin,
- b) provozovatelé mechanizačních prostředků na kosení pácin používat účinných plašičů zvěře, a pokud je to možné, provádět sklizňové práce tak, aby zvěř byla vytlačována od středu sklizeného pozemku k jeho okraji,
- c) provozovatelé silážních jam a krechtů provádět opatření proti nežádoucímu přístupu zvěře.

§ 11

Povinnosti uživatelů honiteb

(1) V zájmu ochrany zvěře jsou uživatelé polních honiteb povinni pečovat o zakládání remízků a jiných vhodných úkrytů pro zvěř a uživatelé lesních honiteb o zakládání políček pro zvěř na pozemcích, na kterých jim to vlastník, popřípadě uživatel honebních pozemků na jejich žádost písemně povolí; vlastník, popřípadě nájemce lesních pozemků může tuto činnost povolit jen při dodržení předpisů o lesích.¹²⁾

(2) Uživatelé honiteb jsou povinni provést po oznámení vlastníků, popřípadě nájemců honebních pozemků podle § 10 odst. 3 písm. a) potřebná opatření k záchraně zvěře.

(3) Uživatelé honiteb jsou povinni provádět v době nouze dostupná a přiměřená opatření k záchraně zvěře, zejména ve spojitosti se záplavami, povodněmi, lesními požáry a extrémně vysokou sněhovou pokrývkou.

(4) Uživatel honitby je povinen provozovat krmelce, zásypy, slaniska a napajedla a v době nouze zvěř řádně přikrmovat. Počty a objemy těchto zařízení se uvádějí v plánu mysliveckého hospodaření a v ročním statistickém výkazu o honitbě.

(5) Zjistí-li orgán státní správy myslivosti, že zvěř trpí hladem, a nezjedná-li uživatel honitby po výzvě orgánu státní správy myslivosti okamžitou nápravu, rozhodne tento orgán o krmení zvěře na náklad uživatele. Odvolání podané proti tomuto rozhodnutí nemá odkladný účinek.¹³⁾

(6) Uživatelé honiteb jsou povinni s vlastníky, popřípadě nájemci honebních pozemků, kteří na těchto pozemcích hospodaří a nejsou členy honebního společenstva, projednat alespoň 7 dnů předem konání činností, které mohou omezit obhospodařování těchto pozemků.

HLAVA II

MYSLIVECKÁ STRÁŽ

§ 12

Ustanovení myslivecké stráže

(1) Uživatel honitby je povinen pro každých započatých 500 ha honitby navrhnout orgánu státní správy myslivosti ustanovení jedné myslivecké stráže. Návrh na ustanovení myslivecké stráže se předkládá do 30 dnů od uzavření smlouvy o nájmu honitby anebo do 30 dnů ode dne, kdy byl uživatel honitby vyrozuměn orgánem státní správy myslivosti o zrušení ustanovení myslivecké stráže; v případě užívání honitby na vlastní účet se návrh předkládá do 30 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí o uznání honitby.

(2) Mysliveckou stráž ustanovuje orgán státní správy myslivosti na období 10 let; opakované ustanovení je možné. Návrh musí obsahovat písemný souhlas osoby navrhované na ustanovení mysliveckou stráží. Nesplní-li uživatel honitby povinnost podle odstavce 1, může ustanovit mysliveckou stráž orgán státní správy myslivosti a vyrozumí o tom uživatele honitby.

(3) Mysliveckou stráží může být ustanovena fyzická osoba, která

- a) je starší 21 let,
- b) má bydliště na území České republiky,
- c) je bezúhonná,
- d) má způsobilost k právním úkonům,
- e) je fyzicky a zdravotně způsobilá pro výkon funkce myslivecké stráže,
- f) prokázala znalost práv a povinností myslivecké stráže podle tohoto zákona a znalost souvisejících předpisů,
- g) složila slib tohoto znění: "Slibuji, že jako myslivecká stráž budu s největší pečlivostí a svědomitostí plnit povinnosti při výkonu ochrany myslivosti, že budu při výkonu této činnosti dodržovat právní předpisy a nepřekročím oprávnění příslušející myslivecké stráží."

h) má platný lovecký lístek a platný zbrojní průkaz a je pojištěna (§ 48),

i) vyslovila s ustanovením do funkce písemný souhlas.

(4) Za bezúhonného se podle tohoto zákona nepovažuje ten, kdo byl pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin nebo uznán vinným ze spáchání přestupku na úseku myslivosti¹⁴⁾ nebo komu byla pravomocně uložena pokuta podle tohoto zákona.

(5) K posouzení bezúhonnosti osoby požádá orgán státní správy myslivosti o vydání opisu z evidence Rejstříku trestů.¹⁵⁾ Při posuzování bezúhonnosti se nepřihlíží k zahlazení odsouzení podle zvláštního zákona.¹⁶⁾ Žádost o vydání opisu z evidence Rejstříku trestů a opis z evidence Rejstříku trestů se předávají v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(6) Orgán státní správy myslivosti před ustanovením prověří znalosti navrhované osoby podle odstavce 3 písm. f) a přijme její slib podle odstavce 3 písm. g). Ustanovení mysliveckou stráží provede vydáním služebního odznaku se státním znakem a průkazu myslivecké stráže, ve kterém uvede dobu jeho platnosti a obvod působnosti. Obvod působnosti myslivecké stráže je vymezován honitbou (honitbami).

(7) Myslivecká stráž je povinna oznámit orgánu, který ji ustanovil, každou změnu podmínek uvedených v odstavci 3, a to do 30 dnů od vzniku této změny.

(8) Vyhláška stanoví vzor služebního odznaku se státním znakem, vzor průkazu myslivecké stráže a podrobnosti o předpokladech pro výkon funkce myslivecké stráže a o jejich ověřování.

§ 13

Zrušení ustanovení mysliveckou stráží

(1) Ustanovení mysliveckou stráží zaniká

- a) uplynutím doby, na kterou byl vystaven průkaz myslivecké stráže,
- b) zánikem nájmu honitby u osoby, která byla ustanovena na návrh nájemce této honitby,
- c) smrtí myslivecké stráže,
- d) doručením oznámení myslivecké stráže orgánu státní správy myslivosti o skončení výkonu funkce, nebo
- e) zrušením ustanovení orgánem státní správy myslivosti.

(2) Orgán státní správy myslivosti ustanovení myslivecké stráže zruší, pokud osoba přestala tuto funkci vykonávat nebo přestala splňovat podmínky stanovené v § 12 odst. 3 nebo se prokáže, že byla ustanovena na podkladě nesprávných nebo nepravdivých údajů. Orgán státní správy myslivosti může ustanovení myslivecké stráže zrušit též na návrh uživatele honitby anebo z vlastního podnětu, pokud myslivecká stráž porušila při výkonu svých povinností tento zákon.

(3) Osoba, jejíž ustanovení mysliveckou stráží zaniklo podle odstavce 1 písm. a), b), d) nebo e), je povinna neprodleně odevzdat služební odznak a průkaz myslivecké stráže orgánu státní správy myslivosti, který ji ustanovil mysliveckou stráží. V případě, že k zániku ustanovení došlo podle odstavce 1 písm. c), přechází uvedená povinnost na dědice, popřípadě na jinou osobu, která má služební odznak a průkaz myslivecké stráže ve své dispozici.

§ 14

Oprávnění myslivecké stráže

(1) Myslivecká stráž je oprávněna

- a) požadovat od osob, které jsou v honitbě se střelnou zbraní nebo s jinou loveckou výzbrojí, předložení zbrojního průkazu, průkazu zbraně, loveckého lístku, povolenky k lovu a potvrzení o povinném pojištění, popřípadě jiného průkazu, jímž lze prokázat jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého nebo přechodného pobytu,
- b) zastavit a prohlížet v honitbě a na účelových komunikacích¹⁷⁾ v honitbě dopravní prostředky včetně přepravovaných zavazadel, je-li důvodné podezření, že přepravují nebo obsahují neoprávněně nabytou zvěř, a za tím účelem požadovat předložení dokladu o nabytí zvěře,
- c) zadržet osobu, kterou přistihne v honitbě při neoprávněném lovu nebo při jiné činnosti tímto zákonem zakázané, nebo osobu, kterou přistihne v honitbě se zakázanou loveckou výzbrojí anebo se střelnou zbraní, pokud nejde o osobu oprávněnou podle zvláštních právních předpisů držet střelnou zbraň i na honebních pozemcích, a neprodleně přivolat orgán Policie České republiky (dále jen "policie"),
- d) odejmout osobám uvedeným v písmenech b) a c) střelnou zbraň nebo zakázanou loveckou výzbroj, chycenou, ulovenou nebo přepravovanou zvěř, popřípadě i loveckého psa a fretku a vykázat je z honitby; o odnětí věci sepsat úřední záznam a osobě, již byla věc odňata, vystavit potvrzení o odnětí věci a odňatou střelnou zbraň nebo zakázanou loveckou výzbroj odevzdat neprodleně orgánu policie; osoby uvedené v písmenech a) až d) jsou povinny výzvámu či úkonům v nich uvedeným vyhovět, popřípadě jich uposlechnout,

e) usmrcovat v honitbě toulavé psy, kteří mimo vliv svého vedoucího ve vzdálenosti větší než 200 m od nejbližší nemovitosti sloužící k bydlení pronásledují zvěř; pokud je tato nemovitost umístěna na oploceném pozemku, počítá se vzdálenost od jeho oplocení. Toto oprávnění se nevztahuje na psy ovčáckých a loveckých plemen, na psy slepecké, zdravotnické, záchranářské a služební; usmrcovat kočky potulující se v honitbě ve vzdálenosti větší než 200 m od nejbližší nemovitosti sloužící k bydlení; pokud je tato nemovitost umístěna na oploceném pozemku, počítá se vzdálenost od jeho oplocení,

f) usmrcovat mývala severního, psíka mývalovitého, norka amerického nebo nutрии říční a další vyhláškou stanovené zavlečené druhy živočichů v přírodě nežádoucí,

g) usmrcovat po předchozím oznámení místně příslušnému obecnímu úřadu zdivočelá hospodářská zvířata a dále volně se pohybující označená zvířata z farmových chovů zvěře ve vzdálenosti větší než 200 m od nehonebního pozemku, na němž je farmový chov provozován,

h) požadovat pomoc nebo součinnost orgánů policie, popřípadě obecní policie, pokud nemůže splnění svých povinností zajistit vlastními silami a prostředky,

i) projednat přestupky podle tohoto zákona příkazem na místě,

j) vstupovat na pozemky v honitbě v rozsahu nezbytně nutném k výkonu funkce.

(2) Myslivecká stráž, která usmrtila psa nebo kočku, zdivočelé hospodářské zvíře nebo označené zvíře z farmového chovu zvěře, je povinna o tom neprodleně informovat jeho vlastníka, pokud je známý, a sdělit mu místo usmrcení zvířete a popřípadě jej na toto místo doprovodit.

(3) Prohlídka dopravních prostředků a zavazadel podle odstavce 1 nesmí sledovat jiný zájem než zjištění, zda v těchto prostředcích a zavazadlech není neoprávněně nabytá zvěř.

§ 15

Povinnosti myslivecké stráže

(1) Myslivecká stráž je při své činnosti povinna

a) prokázat se průkazem myslivecké stráže a nosit služební odznak,

b) dohlížet na dodržování povinností spojených s ochranou myslivosti,

c) oznamovat neodkladně zjištěné závady, nedostatky a škody podle jejich povahy uživateli honitby nebo orgánu, který jí ustanovil, popřípadě v neodkladných případech též orgánům policie nebo příslušným orgánům státní správy.

(2) Myslivecká stráž je povinna zabezpečit průkaz myslivecké stráže a služební odznak proti zneužití, ztrátě a odcizení; případné takové skutečnosti je povinna neprodleně oznámit orgánu, který jí průkaz a odznak vydal.

§ 16

Odpovědnost za způsobenou škodu

(1) Stát odpovídá za škodu osobě, která poskytla pomoc myslivecké stráži na její žádost nebo s jejím vědomím, (dále jen "poškozený"). Stát se této odpovědnosti může zprostit jen tehdy, způsobil-li si tuto škodu poškozený úmyslně. Došlo-li u poškozeného k újmě na zdraví nebo smrti, určí se rozsah a výše náhrady škody podle předpisů o odškodňování pracovních úrazů. Při škodě na věcech, která poškozenému vznikla v souvislosti s poskytnutím této pomoci, se hradí skutečná škoda, a to uvedením v předešlý stav; není-li to možné nebo účelné, hradí se v penězích. Poškozenému může být přiznána i úhrada nákladů spojených s pořízením nové věci náhradou za věc poškozenou.

(2) Stát odpovídá i za škodu, kterou osoba způsobila v souvislosti s pomocí poskytnutou myslivecké stráži.

(3) Stát odpovídá obdobně podle odstavce 1 též za škodu způsobenou myslivecké stráži v souvislosti s plněním jejích úkolů a dále za škodu způsobenou mysliveckou stráží v souvislosti s plněním jejích úkolů, pokud se nejedná o škodu způsobenou osobě, která svým protiprávním jednáním oprávněný a přiměřený zákrok vyvolala.

(4) Náhradu škody za stát poskytuje orgán státní správy myslivosti, který mysliveckou stráž ustanovil.

ČÁST ČTVRTÁ

TVORBA A VYUŽITÍ HONITEB

HLAVA I

NAVRHOVÁNÍ HONITEB

§ 17

Obecné zásady tvorby honiteb

(1) Myslivost lze provozovat jen v rámci uznané honitby.

(2) Honitba je tvořena souvislými honebními pozemky. Orgán státní správy myslivosti z důvodů bezpečnostních nebo vojenských nebo zájmu vlastníka prohlásí za nehonební pozemky i jiné pozemky než pozemky uvedené v § 2 písm. e), a to buď z vlastního podnětu nebo na návrh vlastníka.

(3) Pomine-li důvod, pro který byl pozemek prohlášen za nehonební, prohlásí orgán státní správy myslivosti na návrh vlastníka pozemku nebo z vlastního podnětu a za souhlasu vlastníka pozemku tento pozemek za honební. Dnem právní moci rozhodnutí o prohlášení pozemku za honební stává se tento pozemek součástí honitby, na jejímž území leží nebo se kterou má nejdelší společnou hranici.

(4) Při tvorbě honiteb se nepřihlíží k hranicím katastrálních území, územních obvodů obcí nebo krajů. Hranice honiteb se mají, pokud je to možné, kryt s hranicemi přírodními v terénu zřetelnými (například vodoteče, cesty, silnice).

(5) Honební pozemky tvořící honitbu musí spolu souviset. I pozemky jinak vyhovující pojmu souvislosti však nelze začlenit do jedné honitby, pokud tvoří překážku pohybu zvěře nebo jsou pro ni nebezpečím, například dálnice, silnice dálničního typu, přehrady a letiště se zpevněnou plochou.

(6) Při tvorbě honiteb se musí přihlížet k jejich tvaru. Nelze vytvořit ani uznat honitbu, která má tvar úzkého pozemkového pruhu v nejširším místě širokém jen 500 m, i když by dosahovala stanovené minimální výměry. Toto ustanovení se netýká okrajových částí honitby (výběžků). Stejně je nutno bránit vzniku hranice honitby, kterou by tvořilo rozhraní zemědělských a lesních pozemků. Za tím účelem se při tvorbě honiteb provádí vyrovnání hranic honiteb výměnou honebních pozemků nebo jejich přičleněním.

(7) Minimální výměra honitby se stanoví pro oboru 50 ha, pro ostatní honitby 500 ha.

§ 18

Uznání honitby

(1) Návrh na uznání honitby podává vlastník honebních pozemků nebo přípravný výbor honebního společenstva (§ 19 odst. 4) orgánu státní správy myslivosti. Splňuje-li návrh podmínky stanovené v § 17 tohoto zákona, musí orgán státní správy myslivosti vydat rozhodnutí o uznání honitby.

(2) Návrh na uznání vlastní honitby může podat vlastník souvislých honebních pozemků, které splňují podmínky uvedené v § 17.

(3) Vlastník honebních pozemků může spolu s dalšími vlastníky honebních pozemků vytvořit honební společenstvo, které pak může při splnění podmínek uvedených v § 17 podat návrh na uznání společenstevní honitby.

(4) Navrhovatel může požádat, aby k honebním pozemkům dosahujícím minimální výměry byly přičleněny další souvislé honební pozemky jiných vlastníků, a to s uvedením důvodů tohoto přičlenění. Pokud se o přičlenění s těmito vlastníky dohodl, přiloží tuto dohodu k návrhu. Jestliže se navrhovatelé budoucích sousedních honiteb dohodnou o vzájemné výměně honebních pozemků, která co do jejich výměry nemusí být stejná, předloží tuto dohodu k návrhům. Pokud provádí přičlenění orgán státní správy z vlastního podnětu, může se tak stát jen se souhlasem držitele honitby. Celkový rozsah výměn a přičlenění, které se provádějí k vyrovnání hranic, nesmí být vyšší než 10 % výměry vlastních honebních pozemků navrhovatele honitby.

(5) K návrhu na uznání obory se přikládá studie o vhodnosti přírodních a jiných podmínek pro intenzivní chov daného druhu zvěře, projekt chovu a výstavby potřebných zařízení a vyjádření veterinárních orgánů⁵⁾ a orgánů na ochranu zvířat proti týrání⁷⁾ k navrhovaným podmínkám chovu. Totéž platí o návrhu na uznání honitby nebo její změny, žádá-li se současně nebo dodatečně, aby v jejím obvodu vznikla bažantnice.

(6) K návrhu na uznání honitby navrhovatel přikládá jím zpracované údaje o vlastnictví honebních pozemků včetně mapového zakresu hranic honitby na mapě zajišťující přesné odlišení hranic honiteb a návrh plánovaných druhů zvěře a jejich minimálních a normovaných stavů.

HLAVA II

HONEBNÍ SPOLEČENSTVO

§ 19

Založení honebního společenstva

(1) Honební společenstvo je právnickou osobou založenou podle tohoto zákona,

a) jehož členy mohou být pouze vlastníci nebo spoluvlastníci (dále jen "vlastníci") souvislých honebních pozemků, jejichž výměra v součtu dosahuje výměry požadované tímto zákonem pro vznik společenstevní honitby, a

b) která zajišťuje sama výkon práva myslivosti, anebo společenstevní honitbu pronajme podle tohoto zákona.

(2) Honební společenstvo nesmí vlastním jménem podnikat,¹⁹⁾ nesmí se účastnit na podnikání jiných osob a nesmí zřizovat ani organizační složky.

(3) Název honebního společenstva tvoří označení "honební společenstvo" a jméno obce, případně městského obvodu nebo městské části (dále jen "obec"),²⁰⁾ v jejímž území je většina honebních pozemků tvořících společenstevní honitbu. Má-li honební společenstvo stejný název s jiným honebním společenstvem v téže obci, je povinno doplnit název dostatečně odlišujícím dodatkem.

(4) Návrh na registraci honebního společenstva spolu s návrhem na uznání společenstevní honitby podávají alespoň dva vlastníci honebních pozemků, kteří dosáhli věku 18 let, (dále jen "přípravný výbor"). Návrh podepíše členové přípravného výboru a uvedou svoje jména a příjmení, rodná čísla a bydliště. Dále uvedou, kdo z členů je zmocněncem oprávněným jednat jejich jménem. Podpisy členů přípravného výboru musí být úředně ověřeny.

(5) K návrhu na registraci přípravný výbor nebo honební společenstvo připojí ve dvojím vyhotovení

a) seznam vlastníků honebních pozemků, kteří jsou členy honebního společenstva (dále jen "seznam členů"), s uvedením jména, příjmení a bydliště,

b) mapový zakres honitby,

c) souhlasy vlastníků honebních pozemků s členstvím v honebním společenstvu.

(6) K návrhu na registraci honebního společenstva přípravný výbor dále připojí

a) zápis z jednání ustavující valné hromady honebního společenstva, na kterém byl zvolen honební starosta, případně honební výbor a schváleny stanovy, v nichž musí být uvedeny název a sídlo honebního společenstva, zásady hospodaření a další náležitosti, stanoví-li tak tento zákon,

b) stanovy honebního společenstva ve dvojím vyhotovení.

(7) Ustavující valné hromadě předsedá při zahájení člen přípravného výboru zmocněný k tomu ostatními členy tohoto výboru, dokud není zvolen předsedající ustavující valné hromady. Pro rozhodování ustavující valné hromady platí ustanovení § 22 odst. 3 až 5 obdobně. Zápis z ustavující valné hromady podepíše valnou hromadou zvolený honební starosta a zapisovatel.

(8) Honební společenstvo vede seznam členů, v němž se zapisuje počet hlasů jednotlivých členů, název a sídlo člena, jde-li o právnickou osobu, nebo jméno a bydliště fyzické osoby, která je členem. Honební společenstvo je povinno každému svému členu na jeho písemnou žádost a jen za úhradu nákladů vydat opis seznamu všech členů nebo požadované části seznamu, a to nejpozději do 7 dnů od doručení žádosti.

§ 20

Vznik honebního společenstva

(1) Návrh na registraci se podává příslušnému orgánu státní správy myslivosti. Nemá-li návrh na registraci předepsané náležitosti anebo jsou-li údaje v něm neúplné nebo nepřesné, orgán státní správy myslivosti na to přípravný výbor bezodkladně, nejpozději do 5 dnů od doručení návrhu, upozorní s tím, že nebudou-li tyto vady ve stanovené lhůtě odstraněny, řízení bude zastaveno.

(2) Pokud orgán státní správy myslivosti nezjistí důvod k odmítnutí registrace, provede registraci a zašle zmocněnci přípravného výboru jedno vyhotovení předložených stanov a seznamu členů, na nichž vyznačí den registrace.

(3) Honební společenstvo vzniká dnem registrace. Ke stejnému dni zapíše orgán státní správy myslivosti honební společenstvo do rejstříku honebních společenstev. Vznik honebního společenstva, jeho název a sídlo oznámí orgán státní správy myslivosti do 7 dnů ode dne registrace Českému statistickému úřadu.

(4) Orgán státní správy myslivosti odmítne zapsat honební společenstvo do rejstříku a uznat společenstevní honitbu, jestliže

a) celková výměra honebních pozemků ve vlastnictví osob uvedených v seznamu členů nedosahuje výměry stanovené tímto zákonem pro vznik společenstevní honitby,

b) předložené stanovy nesplňují podmínky podle § 19 odst. 6 písm. a).

(5) Rozhodnutí o odmítnutí registrace honebního společenstva doručí orgán státní správy myslivosti zmocněnci přípravného výboru.

§ 21

Valná hromada honebního společenstva

(1) Do působnosti valné hromady náleží

a) volba a odvolání honebního starosty, který je zároveň předsedou honebního výboru, honebního místostarosty a dalších členů honebního výboru,

b) schvalovat návrhy honebního starosty nebo honebního výboru o finančním hospodaření a o použití čistého výtěžku,

c) rozhodovat o způsobu využití společenstevní honitby, včetně uzavření, změny nebo vypovězení smlouvy o nájmu honitby,

- d) rozhodnutí o změně stanov,
- e) rozhodnutí o přijetí vlastníka honebních pozemků přičleněných k honitbě za člena honebního společenstva,
- f) rozhodnutí o dalších otázkách, stanoví-li tak tento zákon nebo vyhradí-li si to valná hromada.

(2) Valná hromada může přenést působnost podle odstavce 1 písm. c) na honební výbor.

§ 22

Jednání valné hromady

(1) Valnou hromadu svolává honební starosta zpravidla jednou ročně. V případě nečinnosti honebního starosty může valnou hromadu svolat honební místostarosta. Člen nebo členové honebního společenstva, jejichž hlasy činí alespoň 10 % všech hlasů, mohou požádat honební starostu o svolání valné hromady k projednání navržených záležitostí. Honební starosta je povinen do 30 dnů od doručení této žádosti valnou hromadu svolat; pokud tuto valnou hromadu nesvolá, má právo valnou hromadu svolat člen nebo členové honebního společenstva, kteří podali žádost podle předchozí věty.

(2) Honební starosta je povinen vyzoomět všechny členy honebního společenstva o konání valné hromady s uvedením místa, data, hodiny a pořadu jednání. Způsob vyzoomění může upřesnit valná hromada honebního společenstva. Návrh na uzavření, změnu nebo vypovězení smlouvy o nájmu honitby a návrh o finančním hospodaření a o použití čistého výtěžku musí být k nahlédnutí u honebního starosty nejpozději 15 dní před konáním valné hromady. Součástí oznámení o konání valné hromady musí být také jakýkoliv návrh závazků, které mohou významným způsobem ovlivnit hospodaření honebního společenstva. Projednat záležitost, která nebyla uvedena v pozvánce na valnou hromadu, lze pouze se souhlasem všech přítomných členů honebního společenstva.

(3) Hlasovací právo na valné hromadě přísluší pouze členům honebního společenstva. Na rozhodování se členové honebního společenstva podílejí podle výměry honebních pozemků, které vlastní a které tvoří společenstevní honitbu. Za každý, i započatý hektar výměry honebního pozemku, který v honitbě vlastní, přísluší členovi honebního společenstva jeden hlas.

(4) Valná hromada je schopná se usnášet, pokud jsou přítomni členové nebo jejich zástupci, kteří mají alespoň polovinu hlasů. Nesejde-li se potřebný počet hlasů po uplynutí jedné hodiny od stanoveného počátku valné hromady, může se valná hromada platně usnášet za jakéhokoliv počtu hlasů přítomných členů.

(5) Valná hromada rozhoduje většinou hlasů přítomných členů. K rozhodnutí podle § 21 odst. 1 písm. b), c) a d) nebo § 21 odst. 2 se vyžaduje souhlas tří čtvrtin hlasů přítomných členů. Stanovy mohou určit vyšší počet hlasů potřebných k rozhodnutí.

(6) O rozhodnutích valné hromady musí být pořízen zápis obsahující průběh jednání. Zápis podepíše honební starosta a valnou hromadou zvolený zapisovatel. Každý člen honebního společenstva může, na své náklady, požádat o vydání kopie zápisu nebo jeho části. Honební společenstvo musí uchovávat zápisy po celou dobu jeho existence.

(7) Členové honebního společenstva mohou přijímat rozhodnutí i mimo valnou hromadu. V takovém případě osoba, která je jinak oprávněna svolat valnou hromadu, předloží návrh rozhodnutí členům k vyjádření s oznámením lhůty, ve které mají učinit písemně vyjádření. Nevyjádří-li se člen ve lhůtě, platí, že souhlasí. Osoba, která předložila návrh rozhodnutí, pak oznámí výsledky hlasování jednotlivým členům. Většina se počítá z celkového počtu hlasů příslušejících všem členům.

(8) Považuje-li člen honebního společenstva rozhodnutí valné hromady za nezákonné nebo odporující stanovám, může se do 15 dnů ode dne, kdy se o rozhodnutí dozvěděl, nejpozději však do 3 měsíců od konání valné hromady, domáhat, aby soud vyslovil neplatnost rozhodnutí valné hromady, jinak jeho právo zaniká; toto platí obdobně i pro rozhodnutí přijaté podle odstavce 7.

§ 23

Honební starosta

(1) Honební starosta zastupuje honební společenstvo navenek. Uzavřít, změnit nebo vypovědět smlouvu o nájmu honitby může honební starosta jenom s předchozím souhlasem příslušného orgánu honebního společenstva, jinak je jím provedený úkon neplatný.

(2) Honebního starostu a jeho zástupce volí valná hromada na období 10 let způsobem uvedeným ve stanovách, a to z členů honebního společenstva nebo z fyzických osob, které navrhne člen honebního společenstva.

(3) Jestliže honební starosta zemře nebo se vzdá funkce, vykonává tuto funkci místostarosta až do zvolení nového honebního starosty nejbližší valnou hromadou.

(4) Honební starosta obstarává všechny záležitosti honebního společenstva, pokud nejsou vyhrazeny valné hromadě; je přitom povinen řídit se pokyny valné hromady, pokud jsou v souladu s právními předpisy a stanovami.

(5) Honební starosta je povinen vykonávat svou působnost s péčí řádného hospodáře. Honební starosta odpovídá honebnímu společenstvu za škodu, kterou způsobil porušením právních povinností při výkonu funkce. V řízení proti honebnímu starostovi zastupuje honební společenstvo určený člen honebního výboru, a není-li honební výbor zvolen, kterýkoliv člen honebního společenstva.

(6) Honebního starostu v době jeho nepřítomnosti zastupuje honební místostarosta; jedná a rozhoduje ve všech

věcech, které jsou svěřeny honebnímu starostovi.

§ 24

Honební výbor

(1) Pokud počet členů honebního společenstva přesahuje 10, je honební společenstvo povinno zvolit honební výbor, který tvoří honební starosta, honební místostarosta a nejméně jeden a nejvýše 5 dalších členů honebního společenstva; počet členů určí stanovy. Pro svolávání honebního výboru platí ustanovení o svolávání valné hromady obdobně.

(2) Neurčí-li stanovy jinak, může se honební výbor usnášet, jen je-li přítomna nadpoloviční většina jeho členů; k usnesení je zapotřebí souhlasu většiny přítomných členů. Při rovnosti hlasů je rozhodující hlas předsedajícího. O jednání honebního výboru musí být pořízen zápis obsahující průběh jednání. Zápis podepíše všichni přítomní členové honebního výboru. Honební společenstvo musí uchovávat zápisy z jednání honebního výboru po celou dobu jeho existence.

(3) Stanovy mohou připustit i písemné hlasování nebo hlasování pomocí prostředků sdělovací techniky mimo zasedání honebního výboru, pokud s tím souhlasí všichni jeho členové.

(4) Při obstarání záležitostí honebního společenstva má honební výbor postavení honebního starosty, s výjimkou práva zastupovat honební společenstvo navenek.

§ 25

Zrušení a zánik honebního společenstva

(1) Honební společenstvo zaniká dnem výmazu z rejstříku. Zániku honebního společenstva předchází jeho zrušení s likvidací. Honební společenstvo se zrušuje

a) dnem zániku společenstevní honitby,

b) uplynutím doby, na kterou bylo založeno,

c) dnem uvedeným v rozhodnutí valné hromady o zrušení honebního společenstva, jinak dnem, kdy toto rozhodnutí bylo přijato; rozhodnout o zrušení lze pouze tak, aby nejpozději v den zrušení zanikla smlouva nájmu honitby, je-li uzavřena,

d) rozdělením nebo sloučením s dalším honebním společenstvem. V tomto případě se likvidace neprovádí,

e) zrušením konkursu po splnění rozvrhového usnesení nebo zrušením konkursu z důvodu, že majetek dlužníka je zcela nepostačující.

(2) Na likvidaci majetku a závazků zrušeného honebního společenstva se použijí předpisy o likvidaci majetku a závazků obchodních společností. Zjistí-li likvidátor kdykoliv v průběhu likvidace, že majetek zrušeného honebního společenstva je předlužen, je povinen podat insolvenční návrh. Skončí-li likvidace majetkovým zůstatkem, naloží s ním likvidátor způsobem určeným ve stanovách.

(3) Likvidátora jmenuje valná hromada honebního společenstva. Neučiní-li tak bez zbytečného odkladu, je likvidátor jmenován soudem. Odměnu likvidátora stanoví ten, kdo likvidátora jmenoval.

(4) Zánik honebního společenstva oznámí orgán státní správy myslivosti do 7 dnů od výmazu Českému statistickému úřadu.

§ 26

Členství v honebním společenstvu

(1) Převede-li člen honebního společenstva vlastnické právo k honebním pozemkům, které jsou součástí společenstevní honitby, jeho členství v honebním společenstvu zaniká; nabyvatel těchto pozemků se stává členem honebního společenstva, pokud do 30 dnů ode dne vzniku jeho vlastnického práva neoznámí písemně honebnímu společenstvu, že s členstvím nesouhlasí.

(2) Členství v honebním společenstvu dále zaniká v případě, že správní úřad k tomu oprávněný podle tohoto zákona prohlásil pozemky ve vlastnictví člena honebního společenstva za nehonební.

(3) Člen honebního společenstva může ukončit své členství na základě písemného oznámení; členství zaniká posledním dnem kalendářního roku, ve kterém bylo oznámení učiněno.

(4) Osoba, jejíž členství v honebním společenstvu zaniklo, má nárok na vypořádací podíl. Výši tohoto podílu nebo způsob jeho výpočtu určí stanovy.

(5) Spoluvlastníci honebních pozemků, které jsou součástí společenstevní honitby, se musí dohodnout, kdo z nich bude vykonávat práva člena honebního společenstva, nebo mohou určit společného zmocněnce.

(6) Vlastníci honebních pozemků, které orgán státní správy myslivosti přiřadil do společenstevní honitby, se stávají řádnými členy honebního společenstva, pokud do 30 dnů od doručení vyznění o přiřazení oznámí písemně honebnímu společenstvu, že trvají na členství.

§ 27

Majetek honebního společenstva

(1) Honební společenstvo odpovídá za své závazky celým svým majetkem. Členové honebního společenstva ručí za závazky honebního společenstva.

(2) Příjmem honebního společenstva mohou být

- a) příjem z využití společenstevní honitby na vlastní účet,
- b) příjmy z nájmu společenstevní honitby,
- c) dary a dědictví,
- d) půjčky a úvěry a úroky z vkladů,
- e) jiné příjmy, stanoví-li tak zvláštní zákon.

(3) Honební společenstvo vede účetnictví podle zvláštního zákona.²¹⁾

§ 28

Rejstřík honebních společenstev

(1) Rejstřík honebních společenstev vedený orgánem státní správy myslivosti je veřejný seznam, do kterého se zapisují nebo vyznačují zákonem stanovené údaje týkající se honebních společenstev. Jeho součástí je sbírka listin obsahující stanovy.

(2) Rejstřík honebních společenstev je každému přístupný. Každý má právo do něj nahlížet, pořizovat si na své náklady kopie a výpisy. Na požádání vydá orgán státní správy myslivosti úřední potvrzení o zápisu nebo o tom, že zápis není proveden.

(3) Do rejstříku honebních společenstev se zapisují tyto údaje:

- a) název a sídlo honebního společenstva s uvedením dne a čísla registrace,
- b) zánik honebního společenstva s uvedením dne a právního důvodu výmazu,
- c) identifikační číslo osoby honebního společenstva,
- d) jméno, příjmení a adresa místa trvalého pobytu honebního starosty, honebního místostarosty a dalších členů honebního výboru,
- e) identifikace honebních pozemků tvořících společenstevní honitbu, a to slovním popisem hranice honitby,
- f) zrušení honebního společenstva,
- g) vstup do likvidace včetně jména, příjmení a adresy místa trvalého pobytu likvidátora,
- h) zahájení insolvenčního řízení, prohlášení konkursu, jméno, příjmení (obchodní firma) a sídlo insolvenčního správce.

(4) Do rejstříku honebních společenstev se zapíše také změna nebo zánik skutečností podle odstavce 3.

(5) Identifikační číslo osoby přiděluje honebnímu společenstvu orgán státní správy myslivosti; identifikační číslo osoby poskytne orgánu státní správy myslivosti správce základního registru osob^{21a)}.

HLAVA III

UZNÁNÍ HONITBY A JEJÍ ZMĚNY

§ 29

Řízení o uznání honitby

(1) K řízení a k vydání rozhodnutí o uznání honitby je příslušný orgán státní správy myslivosti, v jehož územním obvodu leží honební pozemky navrhované honitby. Jestliže honební pozemky leží v obvodech více těchto orgánů, je příslušný orgán, v jehož obvodě leží největší část honebních pozemků.

(2) Pokud držitel honitby nezačne ve lhůtě 60 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o uznání honitby užívat honitbu sám nebo ji nepronajme, orgán státní správy myslivosti honební pozemky přičlení k jiné honitbě nebo rozdělené k několika honitbám a rozhodnutí o uznání původní honitby zruší.

(3) V rozhodnutí o uznání honitby se uvede její název, její držitel, výměra honebních pozemků v členění podle druhů kultur, popis hranic, vyznačení obvodu honitby, výčet a výměry honebních pozemků přičleněných s uvedením jejich vlastníků a

důvodů přiřčení, jakostní třídy honitby pro jednotlivé druhy zvěře navržené držitelem honitby a jejich minimální a normované stavy.

(4) Do nabytí právní moci rozhodnutí o uznání honitby užívá honitbu její dosavadní uživatel. V rozhodnutí o uznání honitby nelze vyloučit odkladný účinek odvolání.13)

§ 30

Přiřčení

(1) Honební pozemky, které netvoří vlastní nebo společenstevní honitbu, přiřčení orgán státní správy myslivosti zpravidla k honitbě, která má s těmito honebními pozemky nejdelší společnou hranici a zásady řádného mysliveckého hospodaření nevyžadují jejich jiné přiřčení.

(2) Vlastníkům honebních pozemků, které orgán státní správy myslivosti přiřčil podle odstavce 1, náleží od držitele honitby náhrada; jde-li o společenstevní honitbu, je náhradu povinno platit honební společenstvo. Nedohodnou-li se zúčastněné osoby o výši náhrady, určí náhradu orgán státní správy myslivosti a přihlédně přitom k velikosti přiřčených honebních pozemků a k předpokládanému výnosu z výkonu práva myslivosti na těchto pozemcích. Náhrada je splatná do 31. března běžného roku zpětně. Náhrada však nenáleží, pokud honební pozemky byly přiřčeny ke společenstevní honitbě a jejich vlastníci se stal členem honebního společenstva.

§ 31

Změna a zánik honiteb

(1) Vyžadují-li to zásady řádného mysliveckého hospodaření, může orgán státní správy myslivosti povolit změnu honitby vyrovnáváním hranic nebo výměnou honebních pozemků (dále jen "změna honitby"). Při změně honitby se nepřihlíží k územním hranicím obcí, okresů nebo krajů a výměry směřovaných pozemků nemusí být stejné.

(2) Návrh na změnu honitby podávají držitelé dotčených honiteb společně, a to orgánu státní správy myslivosti, do jehož územního obvodu zasahují dotčené honební pozemky největší částí. Nedohodnou-li se vlastníci dotčených honiteb na předložení společného návrhu na změnu honitby, může návrh podat kterýkoliv z nich. Jde-li o společenstevní honitbu, podá návrh honební společenstvo.

(3) Změnu honitby podle odstavců 1 a 2 orgán státní správy myslivosti nepovolí, pokud by vedla ke změně celkové výměry alespoň jedné z dotčených honiteb o více než 10 %. V důsledku změny honitby může klesnout její výměra i pod tímto zákonem stanovenou minimální výměru. Rozhodnutím o změně honitby nezaniká nájem honitby, je-li sjednán.

(4) Změnu honitby vyplývající ze změn vlastnictví honebních pozemků, o kterou požádá vlastník honebních pozemků, provede orgán státní správy myslivosti vždy k 31. prosinci roku následujícího po roce, v němž vlastníci o úpravu požádali.

(5) Orgán státní správy myslivosti může na návrh držitele honitby, orgánu ochrany přírody nebo orgánu státní správy lesa v odůvodněných případech rozhodnout o změně minimálních nebo normovaných stavů zvěře pro danou honitbu.

(6) Honitba zaniká

a) zrušením, sloučením nebo rozdělením honitby na žádost jejich držitelů a nabytím právní moci nových rozhodnutí o uznání honitby,

b) zrušením honebního společenstva,

c) poklesne-li výměra honitby pod minimální výměru v důsledku změny vlastnického práva k honebním pozemkům, zaniká honitba k 31. prosinci roku následujícího po roce, v němž k poklesu došlo,

d) prohlásí-li orgán státní správy myslivosti v honitbě více než 10 % pozemků pod stanovenou minimální výměru za nehonební, zaniká honitba k 31. prosinci roku následujícího po roce, v němž k prohlášení došlo,

e) rozhodnutím orgánu státní správy myslivosti, není-li ohrazení obory funkční a nezjedná-li držitel honitby v přiměřené lhůtě stanovené orgánem státní správy myslivosti nápravu.

HLAVA IV

VYUŽITÍ HONITEB

§ 32

Rozhodnutí držitele honitby o způsobu jejího využití

(1) Držitel honitby může honitbu využívat sám nebo ji může pronajmout.

(2) Pokud honební společenstvo užívá honitbu na vlastní účet, je povinno přednostně před dalšími osobami umožnit účast na užívání honitby svým členům. K této přednosti je povinno přihlížet i při rozhodnutí o pronájmu honitby.

(3) Pronajmout lze honitbu jen

- a) české fyzické osobě, která má platný český lovecký lístek,
- b) mysliveckému sdružení vzniklému podle předpisů o sdružování občanů⁶⁾ za účelem nájmu honitby, jehož nejméně 3 členové splňují podmínku uvedenou v písmenu a),
- c) české právnické osobě, která na pozemcích v těchto honitbách zemědělsky nebo lesnicky hospodaří nebo která má myslivost uvedenou v předmětu své činnosti a jejíž statutární orgán nebo alespoň jeden jeho člen nebo odpovědný zástupce splňuje podmínku uvedenou v písmenu a).

(4) Právnické osoby, které hospodaří s majetkem státu nebo majetek státu spravují, mohou pronajímat honitbu jen po provedení výběrového řízení. Výběrovým řízením se pro účely tohoto zákona rozumí právní úkony držitele honitby směřující ke vzniku smlouvy o nájmu honitby:

- a) sdělení držitele honitby o podmínkách nájmu honitby, všem zájemcům o nájem honitby,
- b) sdělení rozhodnutí všem zájemcům o tom, který ze zájemců prokázal nejlepší záměr, mysliveckou odbornost, praxi a důvěryhodnost,
- c) sdělení všem zájemcům o výši ceny, za kterou je honitba vybranému zájemci pronajímána,
- d) sdělení plného obsahu uzavřené smlouvy s vybraným nájemcem všem zájemcům.
V případě umístění dvou nebo více zájemců z řad mysliveckých spolků se sídlem v místě honitby na prvním místě rozhodne o nájemci větší počet členů mysliveckého spolku. V případě umístění více jiných zájemců na prvním místě rozhodne o vybraném nájemci los.

(5) Honitbu nelze rozdělit na části a v nich přenechat někomu provozování myslivosti; rovněž nelze přenechat lov zvěře za úplat, pokud se nejedná o poplatkový odstřel s doprovodem.

(6) Pokud je honitba pronajata mysliveckému sdružení, je toto myslivecké sdružení povinno upřednostnit přihlášky členství podané vlastníky, popřípadě nájemci honebních pozemků této honitby.

§ 33

Smlouva o nájmu honitby

(1) Smlouva o nájmu honitby musí být uzavřena písemně na dobu 10 let. Držitel honitby je povinen do 15 dnů ode dne uzavření smlouvy zaslat jedno její vyhotovení orgánu státní správy myslivosti.

(2) Nájemné z honitby se stanoví dohodou smluvních stran, pokud tento zákon nestanoví jinak.

(3) Pokud v případech stávající honitby na honebních pozemcích státu uplatní dosavadní nájemce zájem o opětovné uzavření nájemní smlouvy na další období, bude s ním jednáno o uzavření smlouvy podle podmínek stanovených pro výběrové řízení jako s prvním. Toto právo nevzniká, jestliže se držitel rozhodne užívat honitbu na vlastní náklad nebo pokud nájemce v průběhu uplynulé doby nájmu porušil nájemní smlouvu nebo mu byla orgánem státní správy myslivosti uložena pokuta podle zákona o myslivosti.

(4) Pokud nájemci honiteb na honebních pozemcích ve vlastnictví státu provedou opatření na ochranu proti škodám působeným zvěří po předchozím souhlasu zástupce právnické osoby, která hospodaří s majetkem státu nebo majetek státu spravuje, přijme se toto plnění jako naturální plnění na nájem ve výši ceny takového opatření v místě honitby obvyklé.

(5) Při zániku smlouvy o nájmu honitby se mezi stranami vyrovná rozdíl v hodnotě mysliveckých zařízení existujících při vzniku a zániku smlouvy, pokud se nedohodnou strany jinak.

(6) Smlouva o nájmu honitby zaniká

- a) uplynutím doby,
- b) zánikem honitby,
- c) zánikem nebo smrtí nájemce honitby,
- d) přestane-li nájemce splňovat podmínku uvedenou v § 32 odst. 3,
- e) dohodou,
- f) výpovědí s 18měsíční výpovědní lhůtou po změně držitele honitby v případě, že nový držitel honitby ji bude využívat na vlastní účet,
- g) výpovědí pronajímatele nebo nájemce pro nedodržení podmínek smlouvy o nájmu,
- h) rozhodnutím orgánu státní správy myslivosti v případech, kdy porušením smlouvy nájemcem dojde k vážnému ohrožení životního prostředí anebo poklesu počtu zvěře v honitbě pod stanovené minimální stavy.

(7) Přejde-li vlastnické právo k honebním pozemkům v honitbě, která je pronajata, vstupuje nový vlastník do smlouvy o nájmu honitby na místo vlastníka dosavadního. Dojde-li ke změně pronajaté honitby podle § 31 odst. 4, upraví se stávající

nájemní smlouva k datu provedené změny.

(8) Držitel honitby je povinen oznámit písemně orgánu státní správy myslivosti zánik smlouvy o nájmu honitby v případech uvedených v odstavci 6 písm. a) až g), a to do 15 dnů ode dne, kdy k takové skutečnosti došlo.

(9) Není-li tímto zákonem nebo smlouvou o nájmu stanoveno jinak, řídí se právní vztahy ze smlouvy o nájmu honitby ustanoveními občanského zákoníku o nájmu. Pronájem části honitby nebo podnájem honitby nebo její části je zakázán.

§ 34

Evidence využití honiteb

(1) Orgán státní správy myslivosti vede evidenci honiteb v územním obvodu své působnosti a evidenci jejich využití na základě vydaných rozhodnutí nebo jiných úkonů a skutečností.

(2) V rámci evidence využití honiteb jsou vedeny evidence mysliveckých hospodářů a mysliveckých strážů s jejich osobními údaji, s daty jmenování, odvolání a vydání průkazů, jakož i evidence loveckých psů používaných pro honitbu.

ČÁST PÁTÁ

MYSLIVECKÉ HOSPODAŘENÍ A LOV

HLAVA I

MYSLIVECKÝ HOSPODÁŘ

§ 35

(1) Uživatel honitby je povinen navrhnout orgánu státní správy myslivosti ustanovení mysliveckého hospodáře. Předpokladem pro zastávání této funkce je, že navržená osoba

a) má způsobilost k právním úkonům,

b) je starší 21 let,

c) je bezúhonná, (§ 12 odst. 4); k uloženým pokutám za přestupky na úseku myslivosti¹⁴⁾ a k pokutám za přestupky uložené podle tohoto zákona se nepřihlíží, pokud od právní moci rozhodnutí o jejich uložení uplynuly 2 roky,

d) má bydliště na území České republiky,

e) má platný lovecký lístek,

f) má platný zbrojní průkaz skupiny C,

g) je pojištěna (§ 48), a

h) složila zkoušku z myslivosti na vysoké škole, na které je myslivost vyučovacím předmětem, nebo úspěšně ukončila studia na střední odborné škole nebo vyšší odborné škole, na které je myslivost studijním oborem nebo povinným vyučovacím předmětem, nebo složila vyšší odbornou mysliveckou zkoušku anebo složila zkoušku pro myslivecké hospodáře; potvrzení o složení zkoušky vystavené jejím pořadatelem je veřejnou listinou.

(2) Orgán státní správy myslivosti, který rozhoduje o ustanovení mysliveckého hospodáře, si k ověření bezúhonnosti podle odstavce 1 písm. c) vyžádá podle zvláštního právního předpisu¹⁵⁾ opis z evidence Rejstříku trestů. Žádost o vydání opisu z evidence Rejstříku trestů a opis z evidence Rejstříku trestů se předávají v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup. Ke splnění podmínky bezúhonnosti je také třeba předložení čestného prohlášení, jímž fyzická osoba prokáže, že na úseku myslivosti jí nebyla pravomocně uloženy správní tresty za spáchání přestupku podle zákona o přestupcích¹⁴⁾, ani jí nebyla pravomocně uložena pokuta podle tohoto zákona. K uloženým správním trestům za přestupky na úseku myslivosti¹⁴⁾ a k pokutám za přestupky uložené podle tohoto zákona se nepřihlíží, pokud od právní moci rozhodnutí o jejich uložení uplynuly 2 roky.

(3) Navrhnout ustanovení mysliveckého hospodáře je uživatel honitby povinen do 15 dnů po nabytí právní moci rozhodnutí o uznání honitby, po uzavření smlouvy o nájmu honitby nebo po nabytí právní moci, rozhodnutí o odvolání, popřípadě po zániku funkce dosavadního mysliveckého hospodáře, jakož i po doručení rozhodnutí, jímž bylo odmítnuto jmenovat mysliveckým hospodářem navrženou osobu.

(4) Myslivecký hospodář je při své činnosti oprávněn

a) vypracovat a spolu se zástupcem uživatele honitby podepisovat úkony týkající se mysliveckého hospodaření, například návrh plánu mysliveckého hospodaření a statistický výkaz o stavu honitby,

b) zastupovat uživatele honitby při jednání týkajícím se mysliveckého hospodaření,

c) kontrolovat ulovenou zvěř a její označení, být předem zpraven o provádění dohledávky poraněné zvěře, která přeběhla nebo přeletěla ze sousední honitby,

- d) požadovat předložení loveckého lístku a potvrzení o povinném pojištění od osob, které loví v honitbě zvěř; při zjištění neplatnosti loveckého lístku nebo nepředložení potvrzení o povinném pojištění vyzvat lovce, aby honitbu opustil, a případ oznámit orgánu státní správy myslivosti; uvedené osoby jsou povinny předložit požadované doklady, popřípadě honitbu opustit,
- e) usmrcovat toulavé psy a kočky, další zvířata škodlivá myslivosti, zdivočelá domácí zvířata a volně se pohybující zvířata z farmových chovů zvěře podle § 14 odst. 1 písm. e) a g),
- f) vést společné lovy, požadovat předložení dokladů loveckých psů, zastavit provádění společného lovu, nejsou-li splněny podmínky pro něj stanovené, nebo není-li dbáno bezpečnostních pravidel při použití loveckých zbraní.

(5) Myslivecký hospodář je při své činnosti povinen

- a) prokázat se průkazem mysliveckého hospodáře,
- b) zabezpečovat plnění povinností spojených s chovem a lovem zvěře,
- c) navrhovat uživateli honitby opatření k řádnému mysliveckému hospodaření v honitbě; odpovídá mu za toto hospodaření,
- d) vést záznamy o hospodaření v honitbě, zejména o ulovené zvěři, jejím prodeji a ostatních dispozicích s ní, a připravovat statistická hlášení pro orgány státní správy myslivosti,
- e) evidovat vydané povolenky k lovu, v honitbě používané lovecké psy (s rozdělením na psy započítané do minimálního předepsaného počtu pro honitbu a na psy ostatní), vést další předepsané evidence,
- f) nejpozději následující den po skončení honu zajistit provedení společné dohledávky s použitím loveckých psů,
- g) vyloučit z účasti na honu střelce, honce i další osoby, které jsou pod vlivem alkoholu nebo jiných toxických látek, osoby mladší 15 let a osoby, které hrubým způsobem porušily bezpečnostní pravidla; uvedené osoby jsou povinny místo honu opustit,
- h) provádět a zajišťovat opatření na ochranu zvěře,
- i) oznamovat neodkladně zjištěné závady, nedostatky a škody podle jejich povahy uživateli honitby a orgánu státní správy myslivosti, který jej ustanovil,
- j) zabezpečit průkaz mysliveckého hospodáře proti zneužití, ztrátě a odcizení; případné takové skutečnosti neprodleně oznámit orgánu státní správy myslivosti, který mu průkaz vydal.

(6) Myslivecký hospodář může v odůvodněných případech na dočasnou dobu pro některý úkon přenést své povinnosti a oprávnění s výjimkou oprávnění podle odstavce 3 písm. e) na osobu, která drží lovecký lístek nejméně předchozích 5 let.

(7) Mysliveckého hospodáře ustanovuje a odvolává orgán státní správy myslivosti na návrh uživatele honitby. Pro ustanovování a odvolávání platí obdobně ustanovení § 12 odst. 3 a § 13.

(8) Vyhláška stanoví vzor průkazu mysliveckého hospodáře, dále způsob provádění zkoušek pro myslivecké hospodáře, a které myslivecké organizace a školy, na kterých je myslivost studijním oborem nebo povinným vyučovacím předmětem, mohou být pověřeny organizací těchto zkoušek.

HLAVA II

PLÁN MYSLIVECKÉHO HOSPODAŘENÍ

§ 36

Vypracování plánu

(1) Uživatel honitby je povinen každoročně provést v termínu stanoveném orgánem státní správy myslivosti [§ 59 odst. 2 písm. c)] sčítání zvěře v honitbě a do 5 dnů výsledek písemně oznámit příslušnému orgánu státní správy myslivosti (§ 60). Držitel honitby a držitelé sousedních honiteb mají právo účastnit se svým zástupcem sčítání a vyjádřit se orgánu státní správy myslivosti k jeho výsledkům. Pokud některý držitel honitby nesouhlasí s výsledkem provedeného sčítání a oznámí to písemně orgánu státní správy myslivosti nejpozději do 1 týdne ode dne provedeného sčítání, nařídí tento orgán nové konečné sčítání.

(2) Uživatel honitby je povinen vypracovat každoročně plán mysliveckého hospodaření v honitbě (dále jen "plán"). Při vypracování plánu vychází z posouzení celkového stavu ekosystému, výsledku porovnání kontrolních a srovnávacích ploch a výše škod způsobených v uplynulém období zvěři na lesních a zemědělských porostech, z výsledků sčítání zvěře, ze stanovených minimálních a normovaných stavů zvěře, poměrů pohlaví a koeficientů očekávané produkce, jakož i ze záměrů, které byly uvedeny v návrhu na uznání honitby. V části týkající se mysliveckého hospodaření se uvádí i zamýšlené zavěšování, výstavba mysliveckých zařízení, opatření v péči o zvěř a při ochraně a zlepšování životních podmínek zvěře. Jestliže je honitba v oblasti chovu zvěře, vychází plán ze závěrů a doporučení orgánu státní správy myslivosti, který vymezil příslušnou oblast chovu zvěře.

(3) Vypracovaný plán předloží uživatel honitby držiteli honitby k vyjádření. Jestliže se držitel honitby do 15 dnů od doručení plánu k němu nevyjádří, má se za to, že s ním souhlasí. Pokud po vyjádření držitele honitby nedojde mezi ním a

uživatel honitby k dohodě o plánu, určí jej na návrh některého z nich orgán státní správy myslivosti rozhodnutím. Odsouhlasený, popřípadě dohodnutý plán je uživatel honitby povinen zaslat orgánu státní správy myslivosti.

(4) Orgán státní správy myslivosti je oprávněn kontrolovat plnění plánů zaslaných mu podle odstavce 2 nebo 3 a změněných plánů podle § 37. Za tím účelem, není-li dohodnuto jinak, mu uživatel honitby předkládá měsíční písemná hlášení o plnění plánu, a to do pátého dne měsíce následujícího po měsíci, v němž k lovu došlo.

(5) V honitbách, kde pro některé druhy spárkaté zvěře nejsou stanoveny minimální a normované stavy, lze po vyjádření orgánu státní správy myslivosti u těchto druhů zvěře lovit samičí zvěř a samčí zvěř do stáří 2 let ve stanovené době lovu bez omezení a bez vypracování a projednání plánu.

(6) Vyhláška stanoví podmínky, vzor a bližší pokyny vypracování plánu.

§ 37

Změny a plnění plánu

Za změny plánu se považují samostatná rozhodnutí orgánu státní správy myslivosti o snížení stavů zvěře v honitbě nebo zrušení chovu některého druhu zvěře v honitbě a o povolení lovu zvěře v době hájení. Na plnění plánu se započítává zvěř získaná lovem na nehonebních pozemcích, při dohledávce zvěře a nalezená zvěř uhynulá.

§ 38

Myslivecká evidence a statistika

(1) Uživatel honitby je povinen vést záznamy o honitbě a mysliveckém hospodaření v ní a podávat hlášení orgánu státní správy myslivosti pro statistické účely. Vedení myslivecké evidence a statistiky o honitbě a mysliveckém hospodaření v ní je součástí rezortního statistického zjišťování.²²⁾

(2) Pověřené obecní úřady v přenesené působnosti dále zpracovávají statistická hlášení o myslivosti za honitby ve své územní působnosti.

HLAVA III

POVOLENÍ LOVU VE ZVLÁŠTNÍCH PŘÍPADECH

§ 39

Snížení stavů zvěře a zrušení jejího chovu

Vyžaduje-li zájem vlastníka, popřípadě nájemce honebních pozemků nebo zájem zemědělské nebo lesní výroby, ochrany přírody anebo zájem mysliveckého hospodaření, aby počet některého druhu zvěře byl snížen, orgán státní správy myslivosti povolí, popřípadě uloží uživateli honitby příslušnou úpravu stavu zvěře. Nelze-li škody působené zvěří snížit technicky přiměřenými a ekonomicky únosnými způsoby, uloží orgán státní správy myslivosti na návrh vlastníka, popřípadě nájemce honebního pozemku nebo na návrh orgánu ochrany přírody nebo orgánu státní správy lesa snížení stavu zvěře až na minimální stav, popřípadě zruší chov druhu zvěře, který škody působí.

§ 40

Povolení lovu mimo dobu lovu

Vyskytne-li se potřeba lovu některého druhu zvěře, která není hájena podle § 2 písm. c), mimo dobu jejího lovu pro účely vědecké, povolí takový lov orgán státní správy myslivosti. Pokud mezi žadatelem a uživatelem honitby nedojde k dohodě, může být v povolení rozhodnuto i o způsobu lovu, náhradách a podobně. Stejně se postupuje při povolení odchyty zvěře, lovu poraněné zvěře a lovu zvěře pro účely výcviku a zkoušek loveckých psů a loveckých dravců.

§ 41

Povolení lovu na nehonebních pozemcích

(1) Vznikne-li potřeba jednorázově omezit nebo trvale regulovat stavy některého druhu zvěře, popřípadě i jiných živočichů (například zdivočelých holubů ve městech) na nehonebních pozemcích, povolí lov na těchto pozemcích na žádost jejich vlastníků, popřípadě nájemců nebo z vlastního podnětu orgán státní správy myslivosti. Povolit lze lov i mimo dobu lovu. Provedením lovu orgán státní správy myslivosti pověří uživatele honitby, v jejímž obvodu jsou nehonební pozemky, popřípadě uživatele nejbližší honitby, kterému také patří ulovená zvěř; v katastrálních územích, v nichž není žádný honební pozemek, pověří osoby, které mají platné lovecké lístky; ulovená zvěř patří těmto osobám. Orgán státní správy myslivosti v pověření stanoví podmínky pro provedení lovu, zejména určí denní dobu, zásady vzájemné koordinace postupu osob nebo omezení vstupu na veřejná a neveřejná pohřebiště nebo do chatových a zahrádkářských osad. Pokud se jedná o nehonební pozemky prohlášené orgánem státní správy myslivosti z důvodů bezpečnostních nebo vojenských (§ 17 odst. 2), provádí lov na těchto pozemcích organizace v oboru působnosti Ministerstva obrany.

(2) Pověřené osoby a osoby určené příslušným uživatelem honitby jsou oprávněny vstupovat s loveckou zbraní, loveckým psem, popřípadě loveckým dravcem na nehonební pozemky, a to po předchozím souhlasu vlastníka, popřípadě nájemce nehonebních pozemků.

HLAVA IV

DOBY LOVU A JEHO PODMÍNKY

§ 42

Doba lovu a podmínky lovu

(1) Lovit lze jen zvěř, která není hájena podle § 2 písm. c), a to ve stanovené době lovu. Pokud orgán ochrany přírody rozhodne o odlovu živočichů, kteří nejsou zvěří, může tento odlov provést za stanovených podmínek osoba oprávněná podle tohoto zákona (držitel loveckého lístku).

(2) Vyhláška stanoví dobu lovu jednotlivých druhů zvěře a bližší podmínky provádění lovu.

§ 43

Dohledávka zvěře

(1) Uživatel honitby je povinen zajistit sledování a dohledání zvěře postřelené nebo jiným způsobem poraněné, která přeběhne nebo přeletí do cizí honitby nebo na nehonební pozemky; při této činnosti je oprávněn použít loveckého psa.

(2) Osoby provádějící dohledávku zvěře jsou oprávněny v nezbytně nutné míře vstupovat s loveckou zbraní a loveckým psem na pozemky cizí honitby a na neoplocené nehonební pozemky, a to po předchozím vyrozumění uživatele cizí honitby nebo vlastníka, popřípadě nájemce nehonebních pozemků, který se může dohledávky zvěře zúčastnit a který má povinnost provedení dohledávky umožnit. Dohledávku na oploceném nehonebním pozemku je možno provést jen po souhlasu jeho vlastníka, popřípadě nájemce.

(3) Dohledaná zvěř patří uživateli honitby, z níž přeběhla nebo přeletěla. Zvěř mrtvá, která byla jinak nalezena na nehonebních pozemcích, náleží uživateli nejbližší honitby, který je povinen postupovat podle veterinárních předpisů.⁵⁾

§ 44

Používání loveckých psů a loveckých dravců

(1) Uživatel honitby je povinen držet a v honitbě používat lovecké psy. Loveckým psem se rozumí pes loveckého plemene uznaného Mezinárodní kynologickou federací (FCI) s průkazem původu, který složil příslušnou zkoušku z výkonu. Potvrzení o složené zkoušce vystavené jejím pořadatelem je veřejnou listinou.

(2) Loveckým dravcem se rozumí dravec chovaný k sokolnickému využití; nemusí jít o druh zvěře uvedený v § 2 písm. c). Použití loveckých dravců v sokolnictví povoluje orgán státní správy myslivosti. Držení a chov loveckého dravce jsou možné jen po povolení výjimky ze základních podmínek zvláště chráněných živočichů podle předpisů o ochraně přírody²³⁾ a za podmínek v povolení uvedených. Držitel loveckého dravce musí mít složený sokolnické zkoušky a být členem sokolnické organizace.⁶⁾

(3) Vyhláška stanoví bližší pokyny o používání loveckých dravců a o používání loveckých psů, o jejich počtu stanoveném pro jednotlivé druhy honitbě a společné lovy, dále způsob provádění zkoušek psů z výkonu a sokolnických zkoušek, a které myslivecké organizace⁶⁾ a školy, na kterých je myslivost studijním oborem nebo povinným vyučovacím předmětem, mohou být pověřeny organizací těchto zkoušek.

HLAVA V

ZAKÁZANÉ ZPŮSOBY LOVU

§ 45

(1) Lov zvěře smí být prováděn jen způsobem odpovídajícím zásadám mysliveckým, zásadám ochrany přírody a zásadám ochrany zvířat proti týrání. Zakazuje se

- a) chytat zvěř do ok, na lep, do želez, do jestřábích košů, tluček a náslapných pastí a pomocí háčků, chytat ondatry do vrší,
- b) lovit zvěř způsobem, jímž se zbytečně trýzní, trávit zvěř jedem nebo ji usmrcovat plynem,
- c) lovit zvěř do sítí, pokud nejde o její odchyt za účelem zazvěřování nebo u zvěře pernaté o ornitologický výzkum,
- d) lovit zvěř pernatou na výrovkách, lovit zvěř s pomocí živých živočichů jako návnad,
- e) nahánět zvěř srnčí pomocí ohařů, ostatní zvěř spárkatou s pomocí psů v kohoutku vyšších než 55 cm,
- f) lovit sluku vyháněním pomocí psa a plašením s honci,
- g) lovit zvěř s pomocí elektrických zařízení schopných zabít nebo omráčit, zdrojů umělého osvětlení, zrcadel, zařízení pro osvětlení terče, zaměřovače zbraní konstruovaného na principu noktovizorů, reprodukční soustavy s hlasy zvěře, výbušnin,
- h) lovit zvěř s pomocí mechanismů pohybujících se po zemi, nad zemí nebo po vodě, pokud nejde o loď plovoucí rychlostí menší než 5 km/hod.,

- i) střílet zvěř jinou zbraní než loveckou (dlouhou palnou zbraní kulovou, brokovou nebo kombinovanou, určenou k loveckým účelům),
- j) střílet zvěř zakázanými zbraněmi, jejich doplňky a střelivem,²⁴⁾
- k) střílet zvěř srnčí jinou zbraní než kulovnicí s nábojem s energií ve 100 m nižší než 1000 J (joulů) a ostatní zvěř spárkatou nižší než 1500 J; to neplatí při lovu selete a lončáka prasete divokého, které lze při nadhánce, nahánce nebo nátlačce střílet i brokovnicí s jednotnou střelou,
- l) střílet zvěř z poloautomatických nebo automatických zbraní se zásobníkem schopným pojmout více než 2 náboje,
- m) lovit zvěř kromě prasat divokých a lišek obecných za noci, tj. hodinu po západu slunce až do hodiny před východem slunce; lovit prase divoké a lišku obecnou v noci bez použití vhodné pozorovací a střelecké optiky,
- n) lovit zvěř v době nouze ve vzdálenosti do 200 m od krmelců a slanisk,
- o) dávat do krmiva lákací a narkotizační prostředky, pokud to není prováděno za účelem odchytu,
- p) střílet zvěř na hnízdech a vystřelovat hnízda,
- r) lovit zvěř na honebních pozemcích, na kterých současně probíhá sklizeň zemědělských plodin, a na sousedních pozemcích ve vzdálenosti do 200 m od hranice těchto pozemků,
- s) lovit zvěř na čekané ve vzdálenosti do 200 m od hranic sousední honitby, lovit bažanty ve vzdálenosti do 200 m od sousední bažantnice a v těchto vzdálenostech přikrmovat zvěř, umísťovat myslivecká zařízení a provádět lov z mysliveckých a jiných zařízení,
- t) střílet spárkatou zvěř v odchytových a aklimatizačních zařízeních a v přezimovacích objektech, s výjimkou zvěře poraněné a chovatelsky nežádoucí,
- u) lovit na společném lovu zvěř spárkatou kromě laní a kolouchů jelena evropského a jelena siky, muflonek a muflončat, selete a lončáka prasete divokého; tento zákaz se netýká lovu v oborách,
- v) střílet zajíce polního, bažanta obecného, orebici horskou, perličku obecnou, kachnu divokou, poláka velkého, poláka chocholačku, lysku černou, husu velkou, husu běločelou a husu polní jinak než loveckou zbraní brokovou na společných lovech za účasti minimálně 3 střelců a stanoveného počtu loveckých psů,
- w) používat olověné brokové náboje k lovu vodního ptactva na mokřadech.

(2) V rozhodnutí orgánu státní správy myslivosti o povolení, popřípadě uložení úpravy stavu zvěře v honitbě nebo o zrušení chovu určitého druhu zvěře může být uvedeno, že při této úpravě stavu zvěře neplatí některé zakázané způsoby lovu uvedené v odstavci 1 písm. g), jde-li o lov v noci, a dále v odstavci 1 písm. m), t) a u).

(3) Zákazy nebo omezení lovu stanovené zvláštními právními předpisy zůstávají nedotčeny.²⁵⁾

HLAVA VI

POVOLENKA K LOVU, LOVECKÝ LÍSTEK A POVINNÉ POJIŠTĚNÍ

§ 46

Povolenka k lovu

(1) Kdo loví zvěř, musí mít u sebe lovecký lístek, povolenku k lovu a potvrzení o povinném pojištění; při lovu se zbraní též zbrojní průkaz a průkaz zbraně a při lovu s loveckým dravcem jeho evidenční kartu. Tyto průkazy je povinen ten, kdo loví zvěř, předložit na požádání orgánu policie, orgánu státní správy myslivosti, mysliveckému hospodáři a myslivecké strážní příslušné honitby.

(2) Povolenky k lovu vydává a podepisuje uživatel honitby na tiskopisech, které k tomuto účelu pořídil. Pro osoby lovící na společném lovu může povolenku k lovu nahradit seznam osob, které se jej účastní, (hromadná povolenka k lovu). Uživatel honitby je povinen evidenci vydaných povolenek včetně jejich vzorů archivovat nejméně 3 roky od skončení jejich platnosti.

§ 47

Lovecký lístek

(1) Lovecké lístky vydává orgán státní správy myslivosti, v jehož obvodu má žadatel trvalý pobyt. Cizincům a českým občanům, kteří nemají trvalý pobyt v České republice, vydává lovecký lístek orgán státní správy myslivosti, v jehož obvodu se zdržují.

(2) Druhy loveckých lístků jsou:

- a) lovecký lístek pro české občany,

b) lovecký lístek pro žáky a posluchače odborných škol, na kterých je myslivost studijním oborem nebo povinným vyučovacím předmětem,

c) lovecký lístek pro cizince.

(3) Lovecký lístek lze vydat jen tomu, kdo prokáže, že

a) je starší 16 let,

b) má způsobilost k právním úkonům,

c) složil zkoušku z myslivosti nebo zkoušku z myslivosti na vysoké škole, na které se vyučuje myslivost, nebo je žákem, posluchačem nebo absolventem střední nebo vyšší odborné školy, na které je myslivost studijním oborem nebo povinným vyučovacím předmětem; u cizince se za průkaz o složení zkoušky z myslivosti považuje platný doklad opravňující k lovu vystavený v cizině; potvrzení o vykonané zkoušce z myslivosti vystavené jejím pořadatelem je veřejnou listinou,

d) je bezúhonný (§ 12 odst. 4),

e) je pojištěn (§ 48).

(4) Orgán státní správy myslivosti, který vydává lovecké lístky, si k ověření bezúhonnosti podle odstavce 3 písm. d) vyžádá podle zvláštního právního předpisu¹⁵⁾ výpis z evidence Rejstříku trestů. Žádost o vydání výpisu z evidence Rejstříku trestů a výpis z evidence Rejstříku trestů se předávají v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup. Ke splnění podmínky bezúhonnosti je také třeba předložení čestného prohlášení, jímž fyzická osoba prokáže, že na úseku myslivosti jí nebyla pravomocně uloženy správní tresty za spáchání přestupku podle zákona o přestupcích 14), ani jí nebyla pravomocně uložena pokuta podle tohoto zákona. K uloženým správním trestům za přestupky na úseku myslivosti¹⁴⁾ a k pokutám za přestupky uložené podle tohoto zákona se nepřihlíží, pokud od právní moci rozhodnutí o jejich uložení uplynuly 2 roky. U cizince, který nemá pobyt na území České republiky a žádá o vydání loveckého lístku na dobu kratší než 30 dnů, lze výpis z evidence Rejstříku trestů¹⁵⁾ nahradit platným loveckým lístkem ze země jeho pobytu.

(5) Orgán státní správy myslivosti odebere nejdéle na dobu 5 let lovecký lístek, zjistí-li dodatečně takovou okolnost, pro kterou by vydání loveckého lístku muselo být odepřeno, nebo vznikla-li taková okolnost po jeho vydání. Orgán státní správy myslivosti může vydání loveckého lístku odepřít, bylo-li proti žadateli zahájeno soudní řízení pro trestný čin nebo správní řízení k uložení pokuty podle § 64.

(6) Vyhláška stanoví podrobnosti vydávání a odebírání loveckých lístků, povinné náležitosti povolenky k lovu a dále obsah zkoušek z myslivosti a způsob jejich provádění, a které myslivecké organizace⁶⁾ a školy, na kterých je myslivost studijním oborem nebo povinným vyučovacím předmětem, mohou být pověřeny organizací zkoušek z myslivosti.

§ 48

Povinné pojištění

(1) Každý, kdo loví zvěř, musí být pojištěn pro případ odpovědnosti za škodu způsobenou při této činnosti ublížením na zdraví nebo usmrcením jiných osob s limitem pojistného plnění nejméně ve výši 20 000 000 Kč a za škodu na věci s limitem pojistného plnění nejméně ve výši 500 000 Kč na jednu pojistnou událost. Pojistné podmínky, které blíže upraví rozsah tohoto pojištění, nesmějí obsahovat výluky, v důsledku které se pojištění nevztahuje na případy neopatrného chování pojištěného.

(2) Za členy mysliveckých organizací,⁶⁾ které mají uzavřeny hromadné pojistné smlouvy s pojišťovnami a jejichž členové platí pojistné současně s členským příspěvkem, je potvrzením o povinném pojištění členský průkaz myslivecké organizace, v němž je potvrzeno zaplacení členského příspěvku na běžný rok a uvedena poznámka, že v členském příspěvku je placeno i povinné pojištění podle tohoto zákona.

(3) Jiné osoby než uvedené v odstavci 2 prokazují své pojištění pojistkou pojišťovny.

§ 48a

Neoprávněný lov zvěře

Neoprávněným lovem zvěře je lov zvěře bez povinných náležitostí stanovených v § 46. Neoprávněný lov zvěře se zakazuje.

HLAVA VII

KONTROLA A ZUŽITKOVÁNÍ ZVĚŘE

§ 49

Způsob kontroly ulovené zvěře

(1) Každý kus ulovené nebo nalezené zužitkovatelné zvěře spárkaté musí být ihned po ulovení, nalezení nebo po provedené dohledávce označen nesnímatelnou plombou; zužitkovatelné plomby vydává uživatelům honiteb orgán státní správy myslivosti. U ostatní zvěře ulovené na společných lovech musí být při přepravě více než 10 kusů vystaven uživatelem honitby lístek o původu zvěře; to platí i u zvěře dohledané po provedení společného lovu.

(2) Vyhláška stanoví druhy plomb, lístků o původu zvěře, způsoby jejich výdeje, evidence, připevňování, snímání a podobně.

§ 50

Ošetření ulovené zvěře

Ošetření zvěře po jejím ulovení se řídí veterinárními předpisy;⁵⁾ to platí i pro ošetření usmrčeného zdivočelého hospodářského zvířete nebo označeného zvířete z farmového chovu zvěře.

§ 51

Uvádění ulovené zvěře do oběhu

(1) Uživatel honitby může prodávat jen zvěř, zvěřinu a jiné části zvěře pocházející ze své honitby; o ulovené zvěři, jejím prodeji a vlastní spotřebě je povinen vést evidenci. Při prodeji je povinen postupovat podle veterinárních předpisů.⁵⁾

(2) Ke každému kusu zvěře spárkaté musí přepravující osoba mít u sebe vyplněný lístek o původu zvěře, z něhož je patrné datum ulovení a honitba, v níž byl uloven, a číslo plomby. Lístek o původu zvěře je přepravující osoba povinna předat příjemci zvěře. Příjemce zvěře je povinen uschovávat lístek o původu zvěře a sejmutou plombu 1 měsíc ode dne převzetí, podnikatel obchodující se zvěřinou nebo zvěřinu spotřebovávající k pohostinské nebo jiné činnosti do 6 měsíců ode dne nabytí zvěře. Uvádění zvěře do oběhu podléhá veterinárním předpisům.⁵⁾ Pokud je u některých druhů zvěře doba lovu rozdílná podle jejího pohlaví, smí být zvěřina nakupována od uživatelů honiteb jen tehdy, lze-li bezpečně určit pohlaví kusu.

(3) Přeprava živé zvěře po provedeném odchytu může být prováděna jen po splnění požadavků stanovených veterinárními předpisy.⁵⁾ Mláďata zvěře spárkaté do věku 6 měsíců mohou být přemístována pouze s matkou.

ČÁST ŠESTÁ

ŠKODY ZPŮSOBENÉ UŽÍVÁNÍM HONITBY, ZVĚŘÍ A NA ZVĚŘI

§ 52

Odpovědnost uživatele honitby

(1) Uživatel honitby je povinen hradit

a) škodu, která byla v honitbě způsobena při provozování myslivosti na honebních pozemcích nebo na polních plodinách dosud nesklizených, vinné révě nebo lesních porostech,

b) škodu, kterou v honitbě na honebních pozemcích nebo na polních plodinách dosud nesklizených, vinné révě, ovocných kulturách nebo na lesních porostech způsobila zvěř.

(2) Vykonává-li právo myslivosti sdružení,⁶⁾ ručí jeho členové za závazek k náhradě škody společně a nerozdílně.

(3) Škody způsobené zvěří, která unikla z obory, je povinen hradit uživatel obory. Uživatel obory se zproští odpovědnosti tehdy, prokáže-li, že uniknutí zvěře bylo umožněno poškozením ohrazení obory neodvratitelnou událostí nebo osobou, za niž neodpovídá.

§ 53

Opatření k zábráně škod působených zvěří

Vlastník, popřípadě nájemce honebního pozemku činí přiměřená opatření k zabránění škod působených zvěří, přičemž však nesmí být zvěř zraňována. Stejná opatření může učinit se souhlasem vlastníka honebního pozemku uživatel honitby. Ustanovení zvláštních právních předpisů²⁶⁾ ukládající vlastníkům, popřípadě nájemcům honebních pozemků provádět opatření k ochraně před škodami působenými zvěří nejsou dotčena.

§ 54

Neuhrazované škody způsobené zvěří

(1) Nehradí se škody způsobené zvěří na pozemcích nehonebních, na vinné révě neošetřené proti škodám působeným zvěří, na neoplocených květinových školkách nebo zahradách ovocných a zeleninových, na stromofadích a stromech jednotlivě rostoucích, jakož i na vysokocenných plodinách. O tom, která plodina je vysokocenná, rozhoduje v pochybnostech orgán státní správy myslivosti. Nehradí se rovněž škody způsobené zvěří na zemědělských plodinách nesklizených v agrotechnických lhůtách a dále škody na zemědělských plodinách uskladněných na honebních pozemcích, pokud osoba, která plodiny uskladnila, neprovedla zároveň opatření za účelem účinné ochrany proti škodám působeným zvěří.

(2) Nehradí se rovněž škody na lesních porostech chráněných oplocením proti škodám působeným zvěří, na jedincích poškozených jen na postranních výhonech a v lesních kulturách, ve kterých došlo okusem, vytloukáním nebo vyrýváním stromků ke každoročnímu poškození méně než 1 % jedinců, a to po celou dobu do zajištění lesního porostu, přičemž poškození jedinci musí být rovnoměrně rozmístěni po ploše.

(3) Škody způsobené zvěří, jejíž početní stavy nemohou být lovem snižovány, hradí stát.27)

§ 55

Uplatnění nároků

(1) Nárok na náhradu škody způsobené zvěří musí poškozený u uživatele honitby uplatnit

a) u škody na zemědělských pozemcích, polních plodinách a zemědělských porostech do 20 dnů ode dne, kdy škoda vznikla,

b) u škod na lesních pozemcích a na lesních porostech vzniklých v období od 1. července předcházejícího roku do 30. června běžného roku do 20 dnů od uplynutí uvedeného období.

(2) Současně s uplatněním nároku na náhradu škody způsobené zvěří vyčíslí poškozený výši škody. Na polních plodinách a zemědělských porostech, u nichž lze vyčíslit škodu teprve v době sklizně, ji poškozený vyčíslí do 15 dnů po provedené sklizni.

(3) Poškozený a uživatel honitby se mají o náhradě škody způsobené zvěří dohodnout. Pokud uživatel honitby nenahradí škodu do 60 dnů ode dne, kdy poškozený uplatnil svůj nárok a vyčíslil výši škody nebo ve stejné lhůtě neuzavřel s poškozeným písemnou dohodu o náhradě této škody, může poškozený ve lhůtě 3 měsíců uplatnit svůj nárok na náhradu škody u soudu.

(4) Nárok na náhradu škody způsobené zvěří zaniká, nebyl-li poškozeným uplatněn ve lhůtách uvedených v odstavcích 1 až 3. Spory z dohody uzavřené podle odstavce 3 rozhoduje soud.

§ 56

Náhrada škod způsobených na zvěři

Za škodu na zvěři odpovídá každý, kdo ji způsobil porušením právní povinnosti. Škodou na zvěři se rozumí zejména neoprávněný lov zvěře (pytláctví), úhyn zvěře, zničení hnízdišť, poškození nebo zničení prostředí nutného pro život zvěře a vypuštění živočichů, kteří mohou narušit přírodní rovnováhu nebo narušit genofond geograficky původního druhu zvěře. Na náhradu škody má nárok uživatel honitby. Pro uplatnění nároku na náhradu této škody platí obecné předpisy.28)

ČÁST SEDMÁ

STÁTNI SPRÁVA MYSLIVOSTI

HLAVA I

ORGÁNY STÁTNI SPRÁVY MYSLIVOSTI A JEJICH PŮSOBNOST

§ 57

Orgány státní správy myslivosti

(1) Ústředním orgánem státní správy myslivosti v České republice, s výjimkou území národních parků, je Ministerstvo zemědělství. Na území národních parků je ústředním orgánem státní správy Ministerstvo životního prostředí.

(2) Na území krajů je orgánem státní správy myslivosti krajský úřad v přenesené působnosti.

(3) Na území hlavního města Prahy je orgánem státní správy myslivosti Magistrát hlavního města Prahy. Přenesená působnost, která je tímto zákonem svěřena pověřeným obecním úřadům, může být statutem hlavního města Prahy svěřena městským částem.

(4) Na území obcí je orgánem státní správy obecní úřad obce s rozšířenou působností.

(5) Na pozemcích určených pro obranu státu vykonává působnost krajů v přenesené působnosti a obcí v přenesené působnosti Ministerstvo zemědělství. V národních parcích vykonávají správy národních parků působnost, která je svěřena obcím; působnost krajů vykonává Ministerstvo životního prostředí.

Pozn. ASPI: Čl. LXXV bod 4. zákona č. 320/2002 Sb. nahrazuje
v § 57 odst. 3 až 5 slova "pověřené obecní úřady
v přenesené působnosti" slovy "obecní úřady obcí
s rozšířenou působností".

(6) Ministr zemědělství zřizuje Mysliveckou radu jako svůj poradní sbor složený zejména ze zástupců jiných správních úřadů, celostátně působících mysliveckých organizací,⁶⁾ zemědělských a lesnických organizací, vysokých škol a výzkumných ústavů s činností na úseku myslivosti.

Působnost Ministerstva zemědělství

(1) Ministerstvo zemědělství rozhoduje ve věcech

- a) opatření k zachování druhů zvěře (§ 3 odst. 1),
- b) dovozu, vývozu a vypouštění druhů zvěře (§ 4 odst. 2),
- c) myslivosti týkajících se organizací v oboru působnosti Ministerstva obrany,
- d) uložení opatření k odstranění nedostatků zjištěných při provádění dozoru (§ 61 odst. 3).

(2) Ministerstvo zemědělství dále

- a) řídí výkon státní správy myslivosti,
- b) organizuje a řídí myslivecký výzkum a podílí se na vzdělávání v myslivosti,
- c) vypracovává koncepce rozvoje myslivosti,
- d) účastní se na mezinárodní spolupráci, programech a projektech,
- e) dbá na zachování druhů zvěře (§ 3 odst. 1),
- f) ustavuje ústřední hodnotitelskou komisi trofejí (§ 6 odst. 2),
- g) pověřuje některou mysliveckou organizací⁶⁾ vedením evidence význačných trofejí (§ 6 odst. 2),
- h) pověřuje právnické osoby prováděním zkoušek pro myslivecké hospodáře (§ 35 odst. 7),
- i) pověřuje právnické osoby prováděním sokolnických zkoušek, zkoušek psů z výkonu (§ 44 odst. 3) a zkoušek z myslivosti (§ 47 odst. 5),
- j) pověřuje celostátně působící myslivecké organizace⁶⁾ pořádáním celostátních a mezinárodních mysliveckých výstav nebo jinými vybranými úkoly na úseku myslivosti,
- k) spolupracuje s občanskými sdruženími, které působí v myslivosti,
- l) zabezpečuje provádění vyšších odborných mysliveckých zkoušek (§ 58 odst. 3),
- m) podporuje vybrané činnosti myslivosti poskytováním služeb nebo finančních příspěvků, zejména v oblastech výchovy a vzdělávání, podpory ohrožených a vzácných druhů zvěře, vyhodnocení chovu zvěře a chovatelských přehlídek, osvěty a propagace myslivosti, zlepšování životního prostředí zvěře, myslivecké kynologie, sokolnictví a chovu dravců, využití dravců v ochraně rostlin, preventivních veterinárních opatření a zdolávání nákaz v chovech zvěře,
- n) zpracovává statistická hlášení o myslivosti,
- o) je dotčeným orgánem při posuzování zralosti projektů společného zájmu energetické infrastruktury³⁶⁾ a uplatňuje závazné stanovisko ve společném územním a stavebním řízení pro stavby projektů společného zájmu z hlediska působnosti všech orgánů státní správy myslivosti s výjimkou působnosti Ministerstva životního prostředí podle § 57 odst. 1.

(3) Obsahem vyšších odborných mysliveckých zkoušek je ověření znalostí myslivosti a obecně závazných právních předpisů o myslivosti a předpisů souvisejících. Tyto zkoušky neskládají absolventi střední nebo vyšší odborné školy, na které je myslivost studijním oborem nebo povinným vyučovacím předmětem, nebo osoby, které složily zkoušku z myslivosti na vysoké škole, na které se vyučuje myslivost. Bližší podrobnosti o obsahu a rozsahu vyšších odborných mysliveckých zkoušek, včetně způsobu jejich provádění, stanoví vyhláška.

Působnost krajů

(1) Kraj v přenesené působnosti rozhoduje ve věcech

- a) souhlasu s chovem zvěře v zajetí (§ 7 odst. 1),
- b) omezení obvyklého způsobu hospodaření v některých honitbách (§ 4 odst. 1),
- c) vymezení oblastí pro chov zvěře (§ 3 odst. 3),
- d) prohlášení dalších pozemků za nehonební (§ 17 odst. 2),
- e) povolení použití dravců jako loveckých (§ 44 odst. 2),

- f) uložení opatření k odstranění nedostatků zjištěných při provádění dozoru (§ 61 odst. 3),
- g) poskytování finančních příspěvků (§ 62 odst. 1).

(2) Kraj v přenesené působnosti

- a) vede agendu týkající se oblastí pro chov zvěře (§ 3 odst. 3),
- b) organizuje chovatelské přehlídky v oblastech pro chov zvěře (§ 6 odst. 1),
- c) určuje termíny sčítání zvěře (§ 36 odst. 1),
- d) zpracovává statistická hlášení o myslivosti (§ 38),
- e) podílí se na vzdělávání v myslivosti a mysliveckém výzkumu,
- f) spolupracuje s občanskými sdruženími, které působí v myslivosti, a ostatní veřejností,
- g) provádí kontrolu dodržování podmínek poskytování finančních příspěvků (§ 62 odst. 1).

§ 60

Působnost obcí

Ve věcech neuvedených v § 57 až 59 vykonávají státní správu na úseku myslivosti obecní úřady obcí s rozšířenou působností.

§ 60a

(1) Orgánům státní správy myslivosti jsou pro výkon jejich působnosti podle tohoto zákona poskytovány

- a) referenční údaje ze základního registru obyvatel,
- b) údaje z agendového informačního systému evidence obyvatel,
- c) údaje z agendového informačního systému cizinců.

(2) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. a) jsou

- a) příjmení,
- b) jméno, popřípadě jména,
- c) datum a místo narození, u subjektu údajů, který se narodil v cizině, datum, místo a stát, kde se narodil,
- d) datum a místo úmrtí, jde-li o úmrtí subjektu údajů mimo území České republiky, datum úmrtí, místo a stát, na jehož území k úmrtí došlo; je-li vydáno rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého, den, který je v rozhodnutí uveden jako den smrti nebo den, který prohlášený za mrtvého nepřežil, a datum nabytí právní moci tohoto rozhodnutí,
- e) adresa místa pobytu,
- f) státní občanství, popřípadě více státních občanství.

(3) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. b) jsou

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení,
- b) datum a místo narození,
- c) rodné číslo,
- d) adresa místa trvalého pobytu,
- e) státní občanství, popřípadě více státních občanství.

(4) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. c) jsou

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení,
- b) datum a místo narození,
- c) státní občanství, popřípadě více státních občanství,
- d) druh a adresa místa pobytu,
- e) počátek pobytu, popřípadě datum ukončení pobytu.

(5) Údaje, které jsou vedeny jako referenční údaje v základním registru obyvatel, se využijí z agendového informačního systému evidence obyvatel nebo agendového informačního systému cizinců, pouze pokud jsou ve tvaru předcházejícím současný stav.

(6) Z poskytovaných údajů lze v konkrétním případě použít vždy jen takové údaje, které jsou nezbytné ke splnění daného úkolu.

HLAVA II

DOZOR V MYSLIVOSTI

§ 61

(1) Ministerstvo zemědělství a Ministerstvo životního prostředí dozírají v rámci svých působností stanovených zvláštním právním předpisem,²⁹⁾ jak orgány státní správy myslivosti, fyzické a právnické osoby dodržují ustanovení tohoto zákona a předpisů vydaných k jeho provedení a dodržují rozhodnutí vydaná na jejich základě.

(2) Kraje a obce v přenesené působnosti dozírají na dodržování tohoto zákona a předpisů vydaných k jeho provedení. Soustavně dozírají, zda jsou dodržována jimi vydaná rozhodnutí, zda uživatelé honiteb myslivecky hospodaří v souladu s tímto zákonem, provádějí ochranu myslivosti a dodržují zásady chovu zvěře.

(3) Orgány státní správy myslivosti ukládají rozhodnutím opatření k odstranění zjištěných nedostatků a opatření ke zlepšení; jsou oprávněny v případě nutnosti rozhodnout o omezení užívání honitby do doby odstranění nedostatků nebo jejich příčin.

(4) Odborní zaměstnanci orgánů státní správy myslivosti jsou oprávněni nosit při výkonu své funkce služební stejnokroj.

(5) Vyhláška stanoví podrobnosti o služebních stejnokrojích zaměstnanců orgánů státní správy myslivosti a o jejich označení.

HLAVA III

PODPORA MYSLIVECKÉHO HOSPODAŘENÍ A SPOLKOVÉ MYSLIVOSTI

§ 62

(1) Stát podporuje vybrané činnosti mysliveckého hospodaření uvedené v této části zákona poskytováním služeb nebo finančních příspěvků. Finanční příspěvky mohou být poskytnuty zejména na

- a) zlepšování životního prostředí zvěře,
- b) podporu ohrožených druhů zvěře,
- c) oborní chovy zvěře se vzácnými druhy nebo poddruhy,
- d) chov a výcvik národních plemen loveckých psů a loveckých dravců,
- e) použití dravců v ochraně rostlin,
- f) preventivní veterinární léčebné akce a zdolávání nákaz v chovech zvěře,
- g) ozeleňování krajiny včetně oplocování dřevin,
- h) chovatelské přehlídky a myslivecké výstavy, propagaci a osvětu myslivosti.

(2) Pravidla poskytování finančních příspěvků se stanoví v rámci pravidel podpory hospodaření v lesích³⁰⁾ a pravidel používání prostředků z Fondu životního prostředí.³¹⁾ Na poskytnutí finančního příspěvku není právní nárok. Byl-li finanční příspěvek poskytnut na základě nepravdivých nebo nesprávných údajů nebo nebyl-li použit na účel, na který byl poskytnut, je příjemce povinen jej v plné výši vrátit.

(3) Finanční příspěvek lze poskytnout z Fondu životního prostředí³¹⁾, nebyl-li na stejný účel poskytnut podle tohoto zákona.

(4) Finanční příspěvek podle tohoto zákona nelze poskytnout, pokud byla na stejný účel poskytnuta podpora z veřejných zdrojů nebo z fondů Evropské unie.

(5) Stát podporuje spolkovou myslivost nepřímo tím, že ve výběrovém řízení na nájemce honiteb na pozemcích státu mají přednost myslivecké spolky, jejichž sídlo je v místě honiteb, pokud neprojevil zájem o opětovné uzavření nájemní smlouvy dosavadní nájemce podle § 33 odst. 3. V případě, že se do výběrového řízení přihlásí více mysliveckých spolků, postupuje se podle § 32 odst. 4 tohoto zákona.

ČÁST OSMÁ

PŘESTUPKY

§ 63

Přestupky fyzických osob

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

a) nesplní nebo poruší některou z povinností stanovenou v § 9 odst. 1 nebo 3 anebo v § 10 odst. 2 nebo 3 nebo nesplní opatření uložené podle § 61 odst. 3, nebo

b) v rozporu s § 48a neoprávněně loví zvěř nebo nesplní nebo poruší některou z povinností stanovenou v § 5 odst. 2, § 9 odst. 2, § 10 odst. 1 nebo v § 14 odst. 1 písm. a) až d).

(2) Fyzická osoba se jako držitel loveckého lístku dopustí přestupku tím, že poruší některé pravidlo lovu podle § 41 až 45 nebo § 49 odst. 1.

(3) Za přestupek lze uložit pokutu do

a) 10 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a), nebo

b) 30 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. b) nebo odstavce 2.

(4) Za přestupek podle odstavce 1 písm. b) nebo odstavce 2 lze uložit zákaz činnosti do 2 let; při uložení zákazu činnosti za přestupek podle odstavce 2 se odebere lovecký lístek.

(5) Přestupky podle odstavce 1 písm. b) a odstavce 2 se zapisují do evidence přestupků vedené Rejstříkem trestů.

(6) Přestupek, který se zapisuje do evidence přestupků vedené Rejstříkem trestů a který byl projednán mysliveckou stráží podle § 14 odst. 1 písm. i), zapisuje do evidence přestupků vedené Rejstříkem trestů orgán státní správy myslivosti, který mysliveckou stráž ustanovil; myslivecká stráž sdělí orgánu státní správy myslivosti údaje pro provedení zápisu do pěti dnů ode dne uložení pokuty.

§ 64

Přestupky právnických a podnikajících fyzických osob

(1) Právnická osoba se dopustí přestupku tím, že nesplní nebo poruší některou z povinností stanovenou v § 5 odst. 2, § 7 odst. 1 nebo 2, § 9 odst. 1 nebo 2, § 10 nebo v § 32 odst. 3, 4 nebo 5 anebo nesplní opatření uložené podle § 61 odst. 3.

(2) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že nesplní nebo poruší některou z povinností stanovenou v § 4 odst. 2, § 5 odst. 1, § 51 odst. 2 nebo 3 nebo v § 61 odst. 3.

(3) Uživatel honitby se dopustí přestupku tím, že

a) nesplní nebo poruší některou z povinností stanovenou v § 11 odst. 1, 2, 4 nebo 6, § 36 odst. 1 nebo v § 44 odst. 1 nebo 2 anebo uvede nepravdivé údaje o honitbě a zvěři v ní,

b) nesplní nebo poruší některou z povinností stanovenou v § 4 odst. 1 nebo v § 43 odst. 1,

c) nesplní nebo poruší některou z povinností stanovenou v § 3 odst. 2, § 11 odst. 3, § 41 až 43, § 45, § 49 odst. 1 nebo v § 51 odst. 1,

d) nesplní lov celkového počtu kusů jednotlivého druhu spárkaté zvěře podle plánu mysliveckého hospodaření, pokud tím dochází k překročení normovaného stavu tohoto druhu zvěře, nebo

e) nesplní některou z povinností stanovenou v § 11 odst. 5 nebo v § 36 odst. 2 a 3.

(4) Za přestupek lze uložit pokutu do

a) 10 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 3 písm. a),

b) 40 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 nebo odstavce 3 písm. b),

c) 200 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 2 nebo odstavce 3 písm. c) až e).

§ 64a

Společná ustanovení k přestupkům

(1) Je-li přestupek podle tohoto zákona spáchán opakovaně po nabytí právní moci rozhodnutí o přestupku, uloží se pokuta do výše dvojnásobku horní hranice sazeb uvedených v § 63 odst. 3 nebo v § 64 odst. 4. Přestupek je spáchán

opakovaně, jestliže od nabytí právní moci rozhodnutí o stejném přestupku, z něhož byl obviněný uznán vinným, do jeho spáchání neuplynulo 12 měsíců.

(2) Přestupky podle tohoto zákona projednává orgán státní správy myslivosti.

(3) Výnosy z pokut uložených mysliveckou stráží za přestupky podle § 63 jsou příjmem příslušné obce s rozšířenou působností. Výnosy z pokut uložených za přestupky podle § 64 jsou příjmem Státního fondu životního prostředí³¹⁾.

ČÁST DEVÁTÁ

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 65

Vztah ke správnímu řádu

Není-li v tomto zákoně stanoveno jinak, vztahuje se na rozhodování podle tohoto zákona správní řád.³³⁾

§ 66

Vztah k předpisům o ochraně přírody

Orgány státní správy myslivosti vydávají rozhodnutí, jimiž mohou být dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny podle § 3 odst. 1 a 2, § 4 odst. 1 a 2, § 5 odst. 1 písm. d), § 5 odst. 2, § 7, § 9 odst. 3 a 4, § 36 odst. 1, § 39, 40, § 41 odst. 1 a § 44 odst. 2, jen po dohodě s orgány ochrany přírody,³⁴⁾ pokud zvláštní právní předpisy o ochraně přírody a krajiny nestanoví jinak.

§ 67

Vztah k řízení podle jiných předpisů

V řízení podle zvláštních právních předpisů,³⁵⁾ které se dotýká honiteb a životních podmínek zvěře, je orgán státní správy myslivosti dotčeným orgánem státní správy.

§ 68

Zmocňovací ustanovení

Ministerstvo zemědělství vydá vyhlášku k provedení § 2 písm. k), § 3 odst. 4, § 12 odst. 8, § 35 odst. 7, § 36 odst. 6, § 42 odst. 2, § 44 odst. 3, § 47 odst. 5, § 49 odst. 2, § 58 odst. 3 a § 61 odst. 5 a v dohodě s Ministerstvem životního prostředí vyhlášku k provedení § 14 odst. 1 písm. f).

§ 69

Přechodná ustanovení

(1) Honitby a obory uznané podle dosavadních předpisů zůstávají zachovány; to platí i pro obory o výměře nižší než 50 ha a samostatné bažantnice uznané podle dosavadních předpisů, které se stávají honitbami podle tohoto zákona, i když nedosahují výměry 500 ha. Pokud honitba nebo obora uznaná podle dosavadních předpisů dosahuje zákonné výměry podle tohoto zákona, ale nesplňuje ostatní požadavky na tvorbu honitby, je osoba, které byla honitba uznána podle dosavadních předpisů, povinna podat do 31. prosince 2002 orgánu státní správy myslivosti návrh na uvedení honitby do souladu s tímto zákonem, jinak honitba zaniká k 31. březnu 2003.

(2) Právní povaha honebních společenstev vzniklých podle dosavadních předpisů se řídí ustanoveními tohoto zákona ode dne jeho účinnosti. Honební společenstvo přijme stanovy, popřípadě je přizpůsobí úpravě podle tohoto zákona a zvolí orgány nejpozději do 9 měsíců ode dne účinnosti tohoto zákona, jinak honební společenstvo a společenstevní honitba zanikají. Po zániku honebního společenstva se provede likvidace.

(3) Smlouvy o nájmu honiteb, obor a samostatných bažantnic uzavřené podle dosavadních předpisů zůstávají v platnosti.

(4) Platnost vydaných loveckých lístků, složených zkoušek mysliveckých, sokolnických a loveckých psů, jmenování mysliveckých stráží a mysliveckých hospodářů a povolení k držení loveckých dravců ke dni účinnosti tohoto zákona zůstává zachována.

(5) Řízení zahájená před účinností tohoto zákona se dokončí podle dosavadních předpisů.

(6) Okresní úřady vykonávají až do svého zrušení státní správu na úseku myslivosti v rozsahu vymezeném pro obecní úřady obcí s rozšířenou působností (§ 60).

§ 70

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se zákon č. 23/1962 Sb., o myslivosti, ve znění zákona č. 146/1971 Sb., zákona č. 96/1977 Sb., zákona č.

143/1991 Sb., zákona č. 270/1992 Sb., zákona č. 289/1995 Sb., zákona č. 166/1999 Sb., zákona č. 238/1999 Sb. a zákona č. 132/2000 Sb.

ČÁST DESÁTÁ

ÚČINNOST

§ 71

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 2002, s výjimkou ustanovení § 45 odst. 1 písm. l), které nabývá účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost, a ustanovení § 45 odst. 1 písm. w), které nabývá účinnosti dnem 31. prosince 2010.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

Vybraná ustanovení novel

Čl. XVI zákona č. 204/2015 Sb.

Přechodné ustanovení

Do evidence přestupků vedené Rejstříkem trestů se zapisují pravomocná rozhodnutí o přestupcích uvedených v zákoně č. 449/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud ke spáchání přestupku došlo ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

1) § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů.

2) § 1 a násl. zákona č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon).

3) Například Úmluva o ochraně stěhovavých druhů volně žijících živočichů uveřejněná pod č. 127/1994 Sb. a Úmluva o mezinárodním obchodu ohroženými druhy volně žijících živočichů a rostlin uveřejněná pod č. 572/1992 Sb., dále předpisy Evropské unie: směrnice Rady č. 79/409/EEC z 2. dubna 1979 o ochraně volně žijících ptáků, směrnice Rady č. 92/43/EEC z 21. května 1992 o ochraně stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, nařízení Rady č. 3254/91/EEC z 4. listopadu 1991 zakazující používání nášlapných pastí, nařízení Rady č. 338/97/EEC z 9. prosince 1996 o ochraně volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulující obchod s těmito druhy.

4) Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.

Vyhláška č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.

5) Zákon č. 166/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Vyhláška č. 286/1999 Sb., kterou se provádějí ustanovení zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), o zdraví zvířat a jeho ochraně, o veterinárních podmínkách dovozu, vývozu a tranzitu veterinárního zboží, o veterinární asanaci a o atestačním studiu.

Vyhláška č. 287/1999 Sb., o veterinárních požadavcích na živočišné produkty.

6) Zákon č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění pozdějších předpisů.

7) Zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů.

8) § 50 odst. 5 zákona č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

§ 16 vyhlášky č. 395/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

9) Zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

10) Například § 20 odst. 5 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů.

11) Například zákon č. 147/1996 Sb., o rostlinolékařské péči a o změnách některých souvisejících zákonů, vyhláška č. 40/1997 Sb., kterou se stanoví podrobnosti zabezpečení ochrany včel, zvěře a ryb při používání přípravků na ochranu rostlin.

12) Zákon č. 289/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

13) § 55 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů.

14) § 35 a 46 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

15) Zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů.

16) § 69 zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů.

- 17) § 7 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.
- 19) § 2 odst. 1 obchodního zákoníku.
- 20) § 4 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů.
§ 3 zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů.
- 21) Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů.
- 21a) Zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech.
- 22) Zákon č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, ve znění pozdějších předpisů.
- 23) § 56 zákona č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- 24) § 22 a násl. zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění pozdějších předpisů.
- 25) Například § 21, 30, § 34 odst. 2 a § 60 zákona č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů,
§ 14 zákona č. 246/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- 26) Například § 32 zákona č. 289/1995 Sb.
- 27) Zákon č. 115/2000 Sb., o poskytování náhrad škod způsobených vybranými zvláště chráněnými živočichy.
- 28) § 101 občanského zákoníku.
- 29) Zákon č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů.
- 30) § 46 zákona č. 289/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- 31) Zákon č. 388/1991 Sb., o Státním fondu životního prostředí České republiky, ve znění pozdějších předpisů.
- 33) Zákon č. 71/1967 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- 34) § 65 zákona č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- 35) Například § 126 zákona č. 50/1976 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- 36) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 347/2013 ze dne 17. dubna 2013, kterým se stanoví hlavní směry pro transevropské energetické sítě a kterým se zrušuje rozhodnutí č. 1364/2006/ES a mění nařízení (ES) č. 713/2009, (ES) č. 714/2009 a (ES) č. 715/2009.

244/2002 Sb.

VYHLÁŠKA

Ministerstva zemědělství

ze dne 7. června 2002,

kteřou se provádí některá ustanovení zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti

Změna: 350/2003 Sb.

Změna: 362/2013 Sb.

Změna: 419/2017 Sb.

Ministerstvo zemědělství stanoví podle § 68 k provedení § 12 odst. 8, § 35 odst. 7, § 44 odst. 3, § 47 odst. 5, § 49 odst. 2, § 58 odst. 3 a § 61 odst. 5 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, (dále jen "zákon"):

ČÁST PRVNÍ

PODROBNOSTI O PŘEDPOKLADĚCH PRO VÝKON FUNKCE MYSLIVECKÉ STRÁŽE A JEJICH OVĚŘOVÁNÍ, SLUŽEBNÍ ODZNAK A PRŮKAZ MYSLIVECKÉ STRÁŽE

(K § 12 odst. 8 zákona)

§ 1

Podrobnosti o předpokladech pro výkon funkce myslivecké stráže a jejich ověřování

(1) Fyzicky a zdravotně způsobilé k výkonu funkce myslivecké stráže jsou osoby, jejichž zdravotní stav neomezuje pobyt v přírodě, pohyb v nerovném terénu a nevylučuje středně velkou a velkou fyzickou zátěž, dále osoby, které nemají sníženou schopnost orientace, zejména závažná onemocnění sluchu a zraku, netrpí kolapsovými stavy a záchvatovitými onemocněními, včetně epilepsie, netrpí závažným duševním onemocněním nebo závažnou poruchou osobnosti anebo dalšími onemocněními, které omezují nebo vylučují výkon funkce myslivecké stráže.

(2) Fyzická a zdravotní způsobilost se posuzuje při preventivních prohlídkách vstupních, periodických a mimořádných. Posudek o zdravotní způsobilosti (dále jen "posudek") vydává příslušný registrující praktický lékař (dále jen "posuzující lékař") na základě výsledku lékařské prohlídky, popřípadě dalších potřebných vyšetření. Při vydávání posudku se postupuje podle zvláštního právního předpisu.¹⁾

(3) Vstupní preventivní prohlídka se provádí v souvislosti s návrhem na ustanovení do funkce myslivecké stráže, mimořádná prohlídka se provádí v případě, kdy lze důvodně předpokládat, že v souvislosti s onemocněním nebo vývojem zdravotního stavu došlo ke změně zdravotní způsobilosti, a to na základě podnětu ošetřujícího lékaře nebo orgánu státní správy myslivosti, který osobu do funkce myslivecké stráže ustanovil [§ 12 odst. 1, § 57 odst. 2, 3 a 5 a § 60 zákona].

(4) Posudek musí být vždy opatřen podpisem posuzujícího lékaře, jeho jmenovkou, razítkem zdravotnického zařízení a datem vyhotovení. Posudek musí jednoznačně vyjádřit, že posuzovaná osoba je pro výkon funkce myslivecké stráže způsobilá, nebo nezpůsobilá, popřípadě, že je způsobilá pouze za podmínek, které se v posudku jednoznačně vyjádří.

(5) Znalost práv a povinností myslivecké stráže se prokazuje formou písemného testu sestaveného a vyhodnoceného orgánem státní správy myslivosti [§ 12 odst. 1, § 57 odst. 2, 3 a 5 a § 60 zákona], ze znalostí právních předpisů upravujících

a) práva a povinnosti myslivecké stráže podle zákona, včetně problematiky povolenek k lovu, loveckých lístků, pojištění, honiteb, obor, nehonebních pozemků, dob lovu jednotlivých druhů zvěře a zakázaných způsobů lovu,

b) vymezení postavení a pravomoci veřejného činitele z hlediska trestního zákona,²⁾

c) trestní řízení z hlediska součinnosti myslivecké stráže s orgány činnými v trestním řízení a oznamovací povinnosti podle trestního řádu,³⁾

d) přestupkové řízení, včetně řízení blokového, a přestupky na úseku myslivosti,⁴⁾

e) řízení o jiných správních deliktech podle zákona,

f) trestný čin pytláctví,⁵⁾

g) charakteristiku členění a užívání pozemních komunikací se zvláštním zřetelem na účelové a místní komunikace,⁶⁾

h) držení, nošení a přepravu zbraní a střeliva,⁷⁾ jakož i jejich použití.

(6) Písemný test obsahuje nejméně 20 otázek z oblastí uvedených v odstavci 5. Znalost práv a povinností myslivecké stráže se má za prokázanou, bylo-li správně posouzeno nejméně 75 % otázek. Písemný test lze opakovat nejdříve za 1 měsíc od předchozího neúspěšného písemného testu.

§ 2

Služební odznak myslivecké stráže

(1) Služební odznak myslivecké stráže je vypouklého elipsovitého tvaru o výšce 55 mm a šířce 40 mm. Uprostřed elipsy ohraničené obvodovým pásem je velký státní znak České republiky v barevném provedení, jehož výška je 20 mm a šířka 16 mm. V obvodovém pásmu o šířce 8 mm je v horní části uveden nápis "MYSLIVECKÁ STRÁŽ". V dolní části elipsy je uvedeno pětimístné evidenční číslo s výškou číslic 4 mm. Pod evidenčním číslem je symbol pěti a nad státním znakem tři lipových listů. Odznak je vyroben z bílého kovu s plastickým provedením písma, číslic, symbolů a ohraničení obvodového pásu. V horní části odznaku je umístěno poutko k připevnění odznaku s koženým řemínkem o délce 70 mm.

(2) Vzor služebního odznaku myslivecké stráže je uveden v příloze č. 1 této vyhlášky.

§ 3

Průkaz myslivecké stráže

(1) Průkaz myslivecké stráže je vyroben z papíru o rozměrech 70 x 98 mm se zaoblenými rohy, zatavený do fólie o rozměrech 75 x 105 mm. Na přední straně je v horní části v barevně zvýrazněném pruhu nápis "PRŮKAZ MYSLIVECKÉ STRÁŽE", vedle kterého je velký státní znak České republiky v barevném provedení. Pod tímto nápisem je v levé polovině průkazu fotografie překrytá v dolním pravém rohu otiskem kulatého úředního razítka vydávajícího orgánu státní správy myslivosti [§ 12 odst. 1, § 57 odst. 2, 3 a 5 a § 60 zákona]. V pravé části je uveden nápis "ČESKÁ REPUBLIKA", pod tím je vepsáno číslo, příjmení, jméno a titul myslivecké stráže a obvod její působnosti (název honitby). V dolní části je umístěn pruh s barevnými ochrannými prvky. Na zadní straně je v barevně zvýrazněném pruhu vlevo velký státní znak České republiky v barevném provedení a vedle něj nápis "ČESKÁ REPUBLIKA - PRŮKAZ MYSLIVECKÉ STRÁŽE", pod tímto pruhem je vepsáno jméno (název) uživatele honitby; název a sídlo orgánu státní správy myslivosti [§ 12 odst. 1, § 57 odst. 2, 3 a 5 a § 59 odst. 2 písm. g) zákona], který průkaz vydal, datum vydání, číslo jednací a doba platnosti. V pravém dolním rohu je podpis a razítko orgánu, který průkaz vydal. Zadní strana je opatřena barevným obrazem jako ochranným prvkem. Číslo, které se wpisuje do průkazu myslivecké stráže, je totožné s evidenčním číslem služebního odznaku, který se myslivecké strážní vydává.

(2) Fotografie potřebná k vydání průkazu myslivecké stráže musí být barevná, ostrá, neretušovaná, zhotovená na hladkém lesklém polokartonu nebo zhotovená přístrojem se současnou expozicí více objektivy, o rozměru 35 x 45 mm, zobrazující občana v předním čelném pohledu s výškou obličejové části hlavy od očí k bradě minimálně 13 mm, bez brýlí s tmavými skly a bez pokrývky hlavy, není-li její použití odůvodněno důvody náboženskými nebo zdravotními; pokrývka hlavy však nesmí zakrývat obličejovou část způsobem znemožňujícím identifikaci fyzické osoby.

(3) Vzor průkazu myslivecké stráže je uveden v příloze č. 2 této vyhlášky.

ČÁST DRUHÁ

PRŮKAZ MYSLIVECKÉHO HOSPODÁŘE, ZPŮSOB PROVÁDĚNÍ ZKOUŠEK PRO MYSLIVECKÉ HOSPODÁŘE A MYSLIVECKÉ ORGANIZACE A ŠKOLY, KTERÉ MOHOU BÝT POVĚŘENY ORGANIZACÍ TĚCHTO ZKOUŠEK

(K § 35 odst. 7 zákona)

§ 4

Průkaz mysliveckého hospodáře

(1) Průkaz mysliveckého hospodáře je vyroben z papíru o rozměrech 70 x 98 mm se zaoblenými rohy, zatavený do fólie o rozměrech 75 x 105 mm. Na přední straně je v horní části v barevně zvýrazněném pruhu nápis "PRŮKAZ MYSLIVECKÉHO HOSPODÁŘE", vedle kterého je velký státní znak České republiky v barevném provedení. Pod tímto nápisem je v levé polovině průkazu fotografie překrytá v dolním pravém rohu otiskem kulatého úředního razítka vydávajícího orgánu státní správy myslivosti (§ 35 odst. 6, § 57 odst. 3 až 5 a § 60 zákona). V pravé části je uveden nápis "ČESKÁ REPUBLIKA", pod tím je vepsáno příjmení, jméno a titul mysliveckého hospodáře, název honitby, pro kterou je myslivecký hospodář ustanoven. V dolní části je umístěn pruh s barevnými ochrannými prvky. Na zadní straně je v barevně zvýrazněném pruhu vlevo velký státní znak České republiky v barevném provedení a vedle něj nápis "ČESKÁ REPUBLIKA - PRŮKAZ MYSLIVECKÉHO HOSPODÁŘE", pod tímto pruhem je vepsáno jméno (název) uživatele honitby; název a sídlo orgánu státní správy myslivosti (§ 35 odst. 6, § 57 odst. 3 až 5 a § 60 zákona), který průkaz vydal, datum vydání, číslo jednací a doba platnosti. V pravém dolním rohu je podpis a razítko orgánu, který průkaz vydal. Zadní strana je opatřena barevným obrazem jako ochranným prvkem.

(2) Fotografie potřebná k vydání průkazu mysliveckého hospodáře musí být barevná, ostrá, neretušovaná, zhotovená na hladkém lesklém polokartonu nebo zhotovená přístrojem se současnou expozicí více objektivy, o rozměru 35 x 45 mm, zobrazující občana v předním čelném pohledu s výškou obličejové části hlavy od očí k bradě minimálně 13 mm, bez brýlí s tmavými skly a bez pokrývky hlavy, není-li její použití odůvodněno důvody náboženskými nebo zdravotními; pokrývka hlavy však nesmí zakrývat obličejovou část způsobem znemožňujícím identifikaci fyzické osoby.

(3) Vzor průkazu mysliveckého hospodáře je uveden v příloze č. 3 této vyhlášky.

§ 5

Způsob provádění zkoušek pro myslivecké hospodáře

(1) Zkoušky pro myslivecké hospodáře mají písemnou a ústní část. Písemná část se koná před částí ústní, trvá nejdéle čtyři hodiny a musí obsahovat otázky z těchto předmětů:

a) I. skupina

Práva a povinnosti mysliveckého hospodáře a s nimi související předpisy o myslivosti, ochraně přírody a krajiny, zbraních a střelivu, veterinární předpisy, předpisy o ochraně zvířat proti týrání - vše se zaměřením na práva a povinnosti mysliveckého hospodáře, právní předpisy Evropské unie a mezinárodní úmluvy týkající se myslivosti;

b) II. skupina

1. zařazování honitb do jakostních tříd, minimální a normované stavy zvěře, chov zvěře v oblastech chovu zvěře,
2. plány mysliveckého hospodaření, vedení myslivecké evidence a statistiky, povolenky k lovu,
3. myslivecká zařízení, péče o zvěř, zásady chovu a ochrany zvěře a životního prostředí, zvláště chránění živočichové,
4. ekologie, etologie a její využití v myslivecké praxi, pohoda zvěře a ochrana přírody v České republice;

c) III. skupina

1. výživa zvěře,
2. nejdůležitější nemoci zvěře, předcházení těmto nemocím, postup při jejich zjištění, včetně léčebných prostředků a ochranných opatření,
3. ošetřování ulovené zvěře, jejich jednotlivých částí, úprava a hodnocení trofejí, systém chovatelských přehlídek,
4. myslivecká zoologie a kynologie;

d) IV. skupina

1. myslivecké zvyky a tradice, myslivecká kultura, myslivecká mluva,
2. lovectví, lovecké zbraně a střelivo a bezpečnost při zacházení s nimi, lovecká pravidla, způsoby lovu, včetně sokolnictví,
3. základy první pomoci při úrazech při provádění práva myslivosti,
4. systém kontroly ulovené zvěře a jejího označování.

(2) Při písemné části musí uchazeč vypracovat podle zadání návrh plánu mysliveckého hospodaření v honitbě, statistický výkaz o stavu honitby, záznam o ulovené zvěři, včetně její kontroly a označení, jejím prodeji a ostatních dispozicích s ní, dále podle zadání vypracovat evidenci vydaných povolenek k lovu a v honitbě používaných loveckých psů.

(3) Ústní část zkoušky pro myslivecké hospodáře se skládá ze všech předmětů uvedených v odstavci 1 před zkušební komisí, která je šestičlenná a tvoří ji předseda, místopředseda a čtyři zkušební komisaři. Před zkušební komisí může být ve stejném okamžiku zkoušen pouze jeden uchazeč.

(4) Zkušební komisařem pro tyto zkoušky může být ten, kdo je držitel loveckého lístku pro české občany nejméně 5 let a prokáže, že

a) složil zkoušku z myslivosti při studiu ve studijním programu uskutečňovaném vysokou školou⁹⁾ v oblasti lesnictví nebo zemědělství, nebo

b) je absolventem střední a vyšší odborné školy se studijními obory lesnictví, nebo veterinární prevence, pokud součástí učebního plánu byla povinná výuka předmětu myslivost, nebo

c) složil vyšší odborné myslivecké zkoušky, nebo

d) má vysokoškolské vzdělání v oboru právo podle dříve platných právních předpisů nebo získané studiem v bakalářských, magisterských nebo doktorských studijních programech⁹⁾ v oblasti právo, jde-li o I. skupinu předmětů, nebo

e) má vysokoškolské vzdělání podle dříve platných právních předpisů nebo získané studiem v bakalářských, magisterských nebo doktorských studijních programech⁹⁾ v oblasti veterinárního lékařství a hygieny, jde-li o III. skupinu předmětů.

(5) Předsedou nebo místopředsedou zkušební komise může být pouze ten, kdo je držitel loveckého lístku pro české občany alespoň 5 let a prokáže, že splňuje kvalifikační předpoklady uvedené v odstavci 4 písm. a), b) nebo c). Jeden zkušební komisař může zkoušet pouze jednu skupinu předmětů.

§ 6

(1) Termín konání zkoušek pro myslivecké hospodáře určí osoba podle § 8 pověřená organizováním zkoušek pro myslivecké hospodáře (dále jen "pořadatel"). O datu, místu a čase konání zkoušky, resp. každé z jejích částí vyrozumí pořadatel písemně uchazeče nejméně 30 dnů předem a ve stejné lhůtě vyrozumí též Ministerstvo zemědělství (dále jen "ministerstvo").

(2) Uchazeči, který se z vážných důvodů nemohl podrobit zkouškám pro myslivecké hospodáře nebo od nich odstoupil, může pořadatel stanovit náhradní termín, místo a čas, kde se budou zkoušky pro myslivecké hospodáře konat, a vyrozumí o nich uchazeče a ministerstvo ve lhůtě stanovené v odstavci 1.

(3) U jedné zkušební komise se může podrobit ústní části zkoušek pro myslivecké hospodáře nejvýše 10 uchazečů v jednom dni a zkouška z jedné skupiny předmětů smí trvat nejdéle 15 minut.

Způsob hodnocení znalosti uchazečů

(1) Znalosti uchazeče z jednotlivých skupin předmětů (§ 5 odst. 1) v písemné i ústní části zkoušek pro myslivecké hospodáře nebo z vypracování úloh podle zadání (§ 5 odst. 2) se klasifikují: prospěl s vyznamenáním, "prospěl", "neprospěl". Pokud byl uchazeč klasifikován jako "neprospěl" alespoň v jedné skupině předmětů (§ 5 odst. 1) nebo ve vypracování úloh podle zadání (§ 5 odst. 2), neprospěl v příslušné části zkoušek pro myslivecké hospodáře.

(2) Výsledek zkoušek pro myslivecké hospodáře se klasifikuje: prospěl s vyznamenáním, "prospěl", "neprospěl". Uchazeče, který opakoval zkoušku podle odstavce 3, nelze klasifikovat "prospěl s vyznamenáním".

(3) Uchazeč prospěl s vyznamenáním, pokud byl takto klasifikován alespoň ve stejných 3 skupinách předmětů v písemné i ústní části. Uchazeč u zkoušek pro myslivecké hospodáře prospěl, jestliže prospěl v každé její části. Pokud neprospěl v písemné části zkoušek, nemůže se zúčastnit ústní části zkoušek. Písemnou část zkoušek může jedenkrát opakovat v termínu, který mu pořadatel zkoušky stanoví nejdříve za 1 měsíc a nejpozději do 6 měsíců od termínu konání písemné části zkoušky, při níž neprospěl. Pokud uchazeč neprospěl z jedné skupiny předmětů v ústní části zkoušky, může zkoušku z této skupiny předmětů jedenkrát opakovat v termínu, který mu pořadatel zkoušky stanoví nejdříve za 1 měsíc a nejpozději do 6 měsíců od termínu ústní části zkoušky, při níž neprospěl. V případě, že z opakované písemné části nebo opakované zkoušky ze skupiny předmětů ústní části zkoušky neprospěje, u zkoušek pro myslivecké hospodáře uchazeč neprospěl.

(4) O průběhu a výsledku zkoušek pro myslivecké hospodáře pořadatel pořizuje zápis, který obsahuje jméno a příjmení uchazeče, jeho datum narození, zhodnocení uchazeče z jednotlivých skupin předmětů, částí, včetně opakování, celkový výsledek zkoušek pro myslivecké hospodáře, datum a místo jejich konání, včetně náhradního termínu, jména a příjmení zkušebních komisařů, předsedy a místopředsedy zkušební komise. Zápis podepíše předseda, místopředseda a zkušební komisaři. Vzor zápisu o průběhu a výsledku zkoušek pro myslivecké hospodáře je uveden v příloze č. 4 této vyhlášky.

(5) Předseda zkušební komise oznámí uchazečům nejpozději do dvou hodin od ukončení zkoušky posledního uchazeče, který skládal u stejné zkušební komise v tomtéž dni zkoušku pro myslivecké hospodáře, výsledek zkoušek pro myslivecké hospodáře veřejně.

(6) Uchazeč obdrží o vykonaných zkouškách pro myslivecké hospodáře potvrzení s uvedením označení pořadatele, čísla jeho pověření, svého jména a příjmení, data narození, druhu zkoušky, data jejího složení a výsledku. Potvrzení podepisuje pověřený zástupce pořadatele, předseda, místopředseda a zkušební komisaři. Vzor potvrzení o vykonaných zkouškách pro myslivecké hospodáře je uveden v příloze č. 5 této vyhlášky.

Myslivecké organizace a školy, které mohou být pověřeny organizováním zkoušek pro myslivecké hospodáře

Organizováním zkoušek pro myslivecké hospodáře mohou být pověřeny

a) myslivecké organizace,⁹⁾ které mají myslivost jako hlavní náplň své činnosti, které mají celostátní působnost a zajišťují pro uchazeče o složení zkoušek pro myslivecké hospodáře přípravné školení a v jeho rámci odbornou praxi, jejíž součástí je příprava na zkoušky mysliveckého hospodáře, nebo

b) střední nebo vyšší odborné školy se studijními obory myslivost nebo lesnictví, vysoké školy, které uskutečňují studijní programy v oblasti lesnictví nebo zemědělství,⁸⁾ na kterých je prováděna výuka myslivosti jako povinná součást učebního, popřípadě studijního programu v rozsahu nejméně 1 hodiny týdně v průběhu jednoho školního, popřípadě akademického roku a které žákům, popřípadě studentům zajišťují v průběhu studia myslivosti rovněž odbornou praxi v myslivosti, jejíž součástí je příprava na zkoušky mysliveckého hospodáře.

ČÁST TŘETÍ

BLIŽŠÍ POKYNY O POUŽÍVÁNÍ LOVECKÝCH DRAVCŮ A LOVECKÝCH PSŮ, JEJICH POČTU A ZPŮSOB PROVÁDĚNÍ ZKOUŠEK PSŮ Z VÝKONU A SOKOLNICKÝCH ZKOUŠEK A MYSLIVECKÉ ORGANIZACE A ŠKOLY, KTERÉ MOHOU BÝT POVĚŘENY ORGANIZACÍ TĚCHTO ZKOUŠEK

(K § 44 odst. 3 zákona)

HLAVA I

LOVEČTÍ DRAVCI

Bližší pokyny o používání loveckých dravců

(1) Lovecké dravce v sokolnictví mohou používat pouze osoby, které mají lovecký lístek, složily sokolnické zkoušky a používají lovecké dravce v souladu s právním předpisem na úseku ochrany přírody a krajiny.¹⁰⁾

(2) K lovu zvěře může být použit pouze takový lovecký dravec, který svým způsobem lovu a velikostí odpovídá druhu a velikosti lovené zvěře.

(3) Lovecký dravec musí být uvázán vždy za obě končetiny a během létání na volno nesmí být řemínky spojeny. Lovecký dravec musí být označen za účelem identifikace čitelnou jmenovkou chovatele s uvedením jeho adresy.

(4) Loveckého dravce lze na místo lovu nebo výcviku dopravovat nesením na ruce, případně v prostoru pro přepravu osob v osobním autě s úvazem na obou nohách, popřípadě nasazenou sokolnickou čepičkou. Přeprava loveckého dravce v dopravních prostředcích na delší vzdálenost se řídí zvláštním právním předpisem.11)

Způsob provádění sokolnických zkoušek

§ 10

(1) Sokolnické zkoušky mají písemnou a ústní část. Písemná část se koná před částí ústní, trvá nejdéle dvě hodiny a musí obsahovat otázky z těchto předmětů:

a) I. skupina

1. právní předpisy týkající se sokolnictví, zejména předpisy o myslivosti, o ochraně přírody a krajiny, na ochranu zvířat proti týrání, o podmínkách dovozu a vývozu ohrožených druhů volně žijících živočichů, evropské směrnice a mezinárodní úmluvy zabývající se touto problematikou,
2. historie sokolnictví a jeho současnost,
3. organizace sokolnictví v České republice, evidence loveckých dravců, sokolnické zvyklosti a tradice, sokolnická setkání;

b) II. skupina (sokolnická zoologie)

1. zoologie a biologie dravců,
2. jednotlivé druhy dravců nejčastěji využívané k sokolnictví, jejich popis, velikost, rozpoznávací znaky v přírodě, hnízdění, roční pohyby, potrava a vlastnosti;

c) III. skupina (chov a držení loveckých dravců)

1. základní onemocnění dravců, jejich prevence a léčení,
2. základy ošetření zlomenin a jiných poranění dravců,
3. zásady inkubace,
4. zásady správné výživy mláďat a dospělých dravců,
5. jednotlivá zařízení pro chov dravců a jejich využití,
6. Etologie a její využití v myslivecké praxi, ochrana a péče o pohodu dravců;

d) IV. skupina (výcvik sokolnických dravců a sokolnické lovectví)

1. sokolnická výstroj a výstroj dravce, jejich součásti, výroba, použití,
2. zásady výcviku jednotlivých dravců,
3. lov jednotlivými druhy dravců.

(2) Ústní část sokolnické zkoušky se skládá ze všech předmětů uvedených v odstavci 1 před zkušební komisí, která je šestičlenná a tvoří ji předseda, místopředseda a čtyři zkušební komisaři. Před zkušební komisí může být ve stejném okamžiku zkoušen pouze jeden uchazeč.

(3) Zkušebním komisařem může být ten, kdo je držitel loveckého lístku pro české občany nejméně 5 let a prokáže, že složil sokolnické zkoušky nebo má vysokoškolské vzdělání podle dříve platných právních předpisů nebo vysokoškolské vzdělání⁹⁾ v oblasti veterinárního lékařství a hygieny, jde-li o II. a III. skupinu předmětů.

(4) Předsedou nebo místopředsedou zkušební komise může být pouze ten, kdo je držitel loveckého lístku pro české občany alespoň 5 let a prokáže, že složil sokolnické zkoušky. Jeden zkušební komisař může v tomtéž dni zkoušet pouze jednu skupinu předmětů.

§ 11

(1) Termín konání sokolnických zkoušek určí osoba podle § 13 pověřená organizováním sokolnických zkoušek (dále jen "pořadatel sokolnických zkoušek"). O datu, místě a čase konání zkoušky, resp. každé z jejích částí vyrozumí pořadatel sokolnických zkoušek písemně uchazeče nejméně 30 dnů předem a ve stejné lhůtě vyrozumí též ministerstvo.

(2) Uchazeči, který se z vážných důvodů nemohl podrobit sokolnickým zkouškám nebo od nich odstoupil, může pořadatel sokolnických zkoušek stanovit náhradní termín, místo a čas, kde se budou sokolnické zkoušky konat, a vyrozumí o nich uchazeče a ministerstvo ve lhůtě stanovené v odstavci 1.

(3) U jedné zkušební komise se může podrobit ústní části sokolnických zkoušek nejvýše 10 uchazečů v jednom dni a zkouška z jedné skupiny předmětů smí trvat nejdéle 15 minut.

§ 12

Způsob hodnocení znalosti uchazečů

(1) Znalosti uchazeče z jednotlivých skupin předmětů (§ 10 odst. 1) v písemné i ústní části sokolnických zkoušek se klasifikují: prospěl s vyznamenáním, "prospěl", "neprospěl". Pokud byl uchazeč klasifikován jako "neprospěl" alespoň v jedné skupině předmětů, neprospěl v příslušné části sokolnických zkoušek.

(2) Výsledek sokolnických zkoušek se klasifikuje: prospěl s vyznamenáním, "prospěl", "neprospěl". Uchazeče, který opakoval zkoušku podle odstavce 3, nelze klasifikovat "prospěl s vyznamenáním".

(3) Uchazeč prospěl s vyznamenáním, pokud byl takto klasifikován alespoň ve stejných 3 skupinách předmětů v písemné i ústní části. Uchazeč u zkoušek prospěl, jestliže prospěl v každé její části. Pokud neprospěl v písemné části zkoušek, nemůže se zúčastnit ústní části zkoušek. Písemnou část zkoušek může jedenkrát opakovat v termínu, který mu pořadatel sokolnických zkoušek stanoví nejdříve za 1 měsíc a nejpozději do 6 měsíců od termínu konání písemné části zkoušky, při níž uchazeč neprospěl. Pokud uchazeč neprospěl z jedné skupiny předmětů v ústní části zkoušky, může zkoušku z této skupiny předmětů jedenkrát opakovat v termínu, který mu pořadatel sokolnických zkoušek stanoví nejdříve za 1 měsíc a nejpozději do 6 měsíců od termínu ústní části zkoušky, při níž uchazeč neprospěl. V případě, že z opakované písemné části nebo opakované zkoušky ze skupiny předmětů ústní části zkoušky neprospěje, uchazeč u sokolnických zkoušek neprospěl.

(4) O průběhu a výsledku sokolnických zkoušek pořadatel sokolnických zkoušek pořizuje zápis, který obsahuje jméno a příjmení uchazeče, jeho datum narození, zhodnocení uchazeče z jednotlivých skupin předmětů, částí, včetně opakování, celkový výsledek sokolnických zkoušek, datum a místo jejich konání, včetně náhradního termínu, jména a příjmení zkušební komisařů, předsedy a místopředsedy zkušební komise. Zápis podepíše předseda, místopředseda a zkušební komisaři. Vzor zápisu o průběhu a výsledku sokolnických zkoušek je uveden v příloze č. 6 této vyhlášky.

(5) Předseda zkušební komise oznámí uchazečům nejpozději do dvou hodin od ukončení zkoušky posledního uchazeče, který skládal u stejné zkušební komise v tomtéž dni sokolnickou zkoušku, výsledek sokolnických zkoušek veřejně.

(6) Uchazeč obdrží o vykonaných sokolnických zkouškách potvrzení s uvedením označení pořadatele sokolnických zkoušek, čísla jeho pověření, svého jména a příjmení, data narození, druhu zkoušky, data jejího složení a výsledku. Potvrzení podepisuje pověřený zástupce pořadatele sokolnických zkoušek, předseda, místopředseda a zkušební komisaři. Vzor potvrzení o vykonaných sokolnických zkouškách je uveden v příloze č. 7 této vyhlášky.

§ 13

Myslivecké organizace a školy, které mohou být pověřeny organizací sokolnických zkoušek

Organizováním sokolnických zkoušek mohou být pověřeny

a) myslivecké organizace,⁹⁾ které mají myslivost včetně sokolnictví jako hlavní náplň své činnosti, které mají celostátní působnost a jejichž zkušební řády loveckých dravců byly schváleny podle předpisu na ochranu zvířat proti týrání¹¹⁾ a které zajišťují uchazečům o složení sokolnických zkoušek přípravné školení a v jeho rámci praxi zaměřenou na sokolnictví, nebo

b) střední nebo vyšší odborné školy se studijními obory myslivost nebo lesnictví, které mají v učebním plánu povinnou výuku předmětu myslivost, a vysoké školy, které uskutečňují studijní programy v oblasti lesnictví nebo zemědělství,⁸⁾ na kterých je prováděna výuka sokolnictví v rozsahu nejméně 1 hodiny týdně v průběhu jednoho školního, popřípadě akademického roku a které žákům, popřípadě studentům zajišťují v průběhu studia myslivosti rovněž odbornou praxi v myslivosti zaměřenou i na sokolnictví a jejichž zkušební řády loveckých dravců byly schváleny podle předpisu na ochranu zvířat proti týrání.¹¹⁾

HLAVA II

LOVEČTÍ PSI

§ 14

Bližší pokyny o používání loveckých psů

(1) V honitbě [§ 2 písm. i) a j) zákona] se používají lovečtí psi, kteří složili zkoušky z těchto výkonů:

- a) vyhledávání, dohledání a přinesení usmrcené, postřelené nebo jiným způsobem zraněné drobné zvěře,
- b) vyhledávání spárkaté zvěře u psů s kohoutkovou výškou do 55 cm,
- c) dosledování usmrcené, postřelené nebo jiným způsobem zraněné spárkaté zvěře, nebo
- d) norování.

(2) Pro účely této vyhlášky se rozumí

- a) vyhledáváním - ochota a schopnost psa v určeném prostoru prohledávat terén a vyhledávat v něm živou zvěř drobnou i spárkatou,
- b) dohledáním - sledování postřelené drobné zvěře bezprostředně po výstřelu nebo jiným způsobem zraněné drobné zvěře a její nalezení nebo nalezení této zvěře střelbou nebo jiným způsobem usmrcené, a to ve všech přírodních podmínkách,
- c) přinesením - přinášení usmrcené, postřelené nebo jiným způsobem zraněné nebo usmrcené drobné zvěře, a to ve všech přírodních podmínkách,
- d) dosledováním - sledování postřelené nebo jiným způsobem zraněné spárkaté zvěře a její nalezení nebo nalezení této zvěře střelbou nebo jiným způsobem usmrcené, a to ve všech přírodních podmínkách,
- e) norováním - lov zvěře pod zemí,
- f) spárkatou zvěří - daněk skvrnitý, jelen evropský, jelenec běloocasý, kamzík horský, koza bezoárová, muflon, prase divoké, sika Dybowského, sika japonský, srnec obecný, popřípadě los evropský, pokud jeho lov byl povolen podle zvláštního předpisu,¹⁰⁾

g) drobnou zvěř - druhy zvěře vyjmenované v § 2 písm. d) zákona, které nejsou uvedeny v odstavci 2, popřípadě druhy zvěře vyjmenované v § 2 písm. c) zákona, pokud jejich lov byl povolen podle zvláštních právních předpisů.12)

§ 15

Počty psů stanovené pro jednotlivé druhy honiteb

(1) Pro honitbu [§ 2 písm. i) zákona], která má stanoveny jakostní třídy, minimální stavy a normované stavy drobné zvěře [§ 2 písm. l), § 3 odst. 2 a § 29 odst. 3 zákona], se stanoví počty držení psů takto:

a) v honitbě o výměře do 1000 ha

1. nejméně 1 pes se zkouškami z výkonu pro vyhledávání drobné zvěře, dohledání drobné zvěře a přinesení usmrcené, postřelené nebo jiným způsobem zraněné drobné zvěře [§ 14 odst. 1 písm. a)] a
2. nejméně 1 pes se zkouškou z výkonu norování [§ 14 odst. 1 písm. d)],

b) v honitbě o výměře do 3000 ha

1. nejméně 2 psi se zkouškami z výkonu vyhledávání drobné zvěře, dohledání drobné zvěře a přinesení usmrcené, postřelené nebo jiným způsobem zraněné drobné zvěře [§ 14 odst. 1 písm. a)] a
2. nejméně 1 pes se zkouškou z výkonu norování [§ 14 odst. 1 písm. d)],

c) v honitbě o výměře od 3000 ha

1. nejméně 3 psi se zkouškami z výkonu vyhledávání drobné zvěře, dohledání drobné zvěře a přinesení usmrcené, postřelené nebo jiným způsobem zraněné drobné zvěře [§ 14 odst. 1 písm. a)] a
2. nejméně 2 psi se zkouškou z výkonu norování [§ 14 odst. 1 písm. d)].

(2) Pro honitbu [§ 2 písm. i) zákona], která má stanoveny jakostní třídy, minimální stavy a normované stavy spárkaté zvěře [§ 2 písm. l), § 3 odst. 2 a § 29 odst. 3 zákona], se stanoví počty držení psů takto:

a) v honitbě o výměře do 1000 ha

1. nejméně 1 pes se zkouškami z výkonu vyhledávání spárkaté zvěře a výkonu dosledování usmrcené, postřelené nebo jiným způsobem zraněné spárkaté zvěře [§ 14 odst. 1 písm. b) a c)] nebo nejméně 1 pes se zkouškami z výkonu vyhledávání spárkaté zvěře [§ 14 odst. 1 písm. b)] a nejméně 1 pes se zkouškami z výkonu dosledování usmrcené, postřelené nebo jiným způsobem zraněné spárkaté zvěře [§ 14 odst. 1 písm. c)] a
2. nejméně 1 pes se zkouškou z výkonu norování [§ 14 odst. 1 písm. d)],

b) v honitbě o výměře do 3000 ha

1. nejméně 2 psi se zkouškami z výkonu vyhledávání spárkaté zvěře a výkonu dosledování usmrcené, postřelené nebo jiným způsobem zraněné spárkaté zvěře [§ 14 odst. 1 písm. b) a c)] nebo nejméně 2 psi se zkouškami z výkonu vyhledávání spárkaté zvěře [§ 14 odst. 1 písm. b)] a nejméně 2 psi se zkouškami z výkonu dosledování usmrcené, postřelené nebo jiným způsobem zraněné spárkaté zvěře [§ 14 odst. 1 písm. c)] a
2. nejméně 1 pes se zkouškou z výkonu norování [§ 14 odst. 1 písm. d)],

c) v honitbě o výměře od 3000 ha

1. nejméně 3 psi se zkouškami z výkonu vyhledávání spárkaté zvěře a výkonu dosledování usmrcené, postřelené nebo jiným způsobem zraněné spárkaté zvěře [§ 14 odst. 1 písm. b) a c)] nebo nejméně 3 psi se zkouškami z výkonu vyhledávání spárkaté zvěře [§ 14 odst. 1 písm. b)] a nejméně 3 psi se zkouškami z výkonu dosledování usmrcené, postřelené nebo jiným způsobem zraněné spárkaté zvěře [§ 14 odst. 1 písm. c)] a
2. nejméně 2 psi se zkouškou z výkonu norování [§ 14 odst. 1 písm. d)].

(3) V případě, že honitba má stanoveny jakostní třídy, minimální stavy a normované stavy jak drobné, tak spárkaté zvěře (odstavce 1 a 2), se počet držení psů se zkouškou z výkonu norování [§ 14 odst. 1 písm. d)] stanoví takto:

a) v honitbě o výměře do 3000 ha nejméně 1 pes,

b) v honitbě o výměře od 3000 ha nejméně 2 psi.

(4) V případě, že honitba [§ 2 písm. i) zákona] nemá stanovenou jakostní třídu, minimální stav a normovaný stav drobné zvěře nebo spárkaté zvěře, stanoví se pro všechny výměry honitby počet držení psů takto:

a) nejméně 1 pes se zkouškami z výkonu pro vyhledávání, dohledání a přinesení usmrcené, postřelené nebo jiným způsobem zraněné drobné zvěře [§ 14 odst. 1 písm. a)],

b) nejméně 1 pes se zkouškami z výkonu vyhledávání spárkaté zvěře a výkonu dosledování usmrcené, postřelené nebo jiným způsobem zraněné spárkaté zvěře [§ 14 odst. 1 písm. b) a c)] nebo nejméně 1 pes se zkouškami z výkonu vyhledávání spárkaté zvěře [§ 14 odst. 1 písm. b)] a nejméně 1 pes se zkouškami z výkonu dosledování usmrcené, postřelené nebo jiným způsobem zraněné spárkaté zvěře [§ 14 odst. 1 písm. c)] a

c) nejméně 1 pes se zkouškou z výkonu norování [§ 14 odst. 1 písm. d)].

(5) Pro oboru [§ 2 písm. j) zákona] se počet psů stanoví takto:

a) nejméně 1 pes se zkouškami z výkonu vyhledávání spárkaté zvěře a výkonu dosledování usmrcené, postřelené nebo jiným způsobem zraněné spárkaté zvěře [§ 14 odst. 1 písm. b) a c)] nebo nejméně 1 pes se zkouškami z výkonu vyhledávání spárkaté zvěře [§ 14 odst. 1 písm. b)] a nejméně 1 pes se zkouškami z výkonu dosledování usmrcené, postřelené nebo jiným způsobem zraněné spárkaté zvěře [§ 14 odst. 1 písm. c)] a

b) nejméně 1 pes se zkouškou z výkonu norování [§ 14 odst. 1 písm. d)].

§ 16

Počty loveckých psů pro společné lovy

Při společném lovu je stanoven pro první tři stířelce a pro každých dalších i započatých deset stířelců jeden lovecký pes se zkouškou z výkonu, pro druh zvěře, který má být loven (§ 14).

Způsob provádění zkoušek psů z výkonu

§ 17

(1) Zkoušky psů z výkonu jsou praktické a skládají se před komisí, která se skládá z vrchního rozhodčího a rozhodčích pro jednotlivé skupiny. Vrchní rozhodčí nesmí být současně rozhodčím v některé ze skupin.

(2) Rozhodčím může být pouze ten, kdo prokáže, že vycvičil a předvedl na zkouškách psů z výkonu, pro které se chce stát rozhodčím, alespoň tři psy, kteří u těchto zkoušek psů z výkonu prospěli, a dále prokáže teoretické znalosti nezbytné pro posuzování psů při zkouškách z výkonu podle podmínek stanovených mysliveckou organizací⁹⁾ nebo školou, která může být pověřena organizováním zkoušek psů z výkonu (§ 18), a je zapsán do seznamu rozhodčích předkládaného Mezinárodní kynologické federaci (FCI) (§ 44 odst. 1 zákona). Věta první neplatí v případě všestranných zkoušek loveckých psů, jimiž lze současně získat loveckou upotřebitelnost podle § 14 odst. 1 písm. a) a § 14 odst. 1 písm. c) (dále jen „všestranné zkoušky“). V případě podle věty druhé postačí, aby ten, kdo chce být rozhodčím pro všestranné zkoušky, prokázal, že vycvičil a předvedl na všestranných zkouškách alespoň dva psy, musí však být rozhodčím pro všechny zkoušky, z nichž jsou všestranné zkoušky složeny.

(3) Psi provádějí zkoušky z výkonů ve skupinách. V jedné skupině v jednom dni může být nejvýše 6 psů. Pes je ve skupině posuzován dvěma rozhodčími. V případě sporu rozhoduje vrchní rozhodčí.

(4) Jednotlivé dovednosti, které pes musí při zkoušce z výkonu prokázat (dále jen "disciplíny"), se ohodnocují samostatně. Zkouška z výkonu se ohodnocuje celkovou známkou "obstál" nebo "neobstál".

(5) O průběhu a výsledcích jednotlivých disciplín pořadatel zkoušek psů z výkonu pořizuje zápis, z něhož musí být zřejmé jméno (název) pořadatele zkoušek psů z výkonu (§ 18), jeho identifikační číslo, sídlo, číslo pověření, datum a druh konané zkoušky s označením výkonů podle § 14 odst. 1, dále jméno psa, plemeno, datum narození psa, tetovací číslo psa, majitel psa, jeho trvalé bydliště, vůdce psa, dále výsledky výkonů psa v jednotlivých disciplínách a celkový výsledek zkoušky z výkonu. Zápis musí být podepsán pořadatelem zkoušek psů z výkonu, vrchním rozhodčím a rozhodčími pro skupinu, ve které pes zkoušku z výkonu skládal.

(6) O složení zkoušky psa z výkonů pořadatel zkoušek psů z výkonu vydává potvrzení, jehož součástí je i výslovné uvedení výkonů (§ 14 odst. 1), z nichž pes zkoušku složil. Potvrzení je na papíru o rozměrech 70 x 98 mm se zaoblenými rohy, který může být zataven do fólie o rozměrech 75 x 105 mm. Vzor potvrzení o složení zkoušky psa z výkonů je uveden v příloze č. 8 této vyhlášky.

§ 18

Myslivecké organizace a školy, které mohou být pověřeny organizováním zkoušek psů z výkonu

Organizováním zkoušek psů z výkonu mohou být pověřeny

a) myslivecké organizace,⁹⁾ které mají myslivost, včetně kynologie zaměřené na lovecké psy, jako hlavní náplň své činnosti a které mají celostátní působnost a jejichž zkušební řády loveckých psů byly schváleny podle předpisu na ochranu zvířat proti týrání¹¹⁾ a jsou zaměřeny na posouzení výkonů psů uvedených v § 14,

b) střední nebo vyšší odborné školy se studijními obory myslivost, lesnictví nebo veterinární prevence, které mají v učebním plánu povinnou výuku předmětu myslivost nebo kynologie, a vysoké školy,⁹⁾ které uskutečňují studijní programy v oblasti lesnictví nebo zemědělství, na kterých je prováděna výuka kynologie zaměřená na lovecké psy v rozsahu nejméně 1 hodiny týdně v průběhu jednoho školního, popřípadě akademického roku a jejichž zkušební řády loveckých psů byly schváleny podle předpisu na ochranu zvířat proti týrání¹¹⁾ a jsou zaměřeny na posouzení výkonů psů uvedených v § 14 odst. 4.

ČÁST ČTVRTÁ

LOVECKÉ LÍSTKY, POVOLENKY K LOVU A ZKOUŠKY Z MYSLIVOSTI

(K § 47 odst. 5 zákona)

HLAVA I

PODROBNOSTI VYDÁVÁNÍ A ODEBÍRÁNÍ LOVECKÝCH LÍSTKŮ

§ 19

(1) Lovecké lístky se vydávají:

a) pro české občany na dobu neurčitou, nebo na dobu určitou, a to 1 den, nebo 5 dní, nebo 30 dní, nebo 6 měsíců, nebo 1 rok,

b) pro žáky a posluchače odborných škol, na kterých je myslivost povinným vyučovacím předmětem, se vydává na jeden školní nebo akademický rok, nejdéle však do ukončení studia na takové škole,

c) pro cizince na dobu určitou, a to 1 den, nebo 5 dní, nebo 30 dní, nebo 6 měsíců, nebo 1 rok. Cizincem se pro účely této vyhlášky rozumí fyzická osoba, která nemá na území České republiky trvalý pobyt.

(2) Formuláře loveckých lístků jsou tiskopisy, jejichž vzor je uveden v příloze č. 9 této vyhlášky.

(3) Lovecký lístek se vydává na základě žádosti podané žadatelem. Vzor žádosti o vydání loveckého lístku je uveden v příloze č. 10 této vyhlášky. K žádosti o vydání loveckého lístku se přikládají doklady osvědčující skutečnosti uvedené v § 47 odst. 3 zákona. Výpis z Rejstříku trestů nesmí být starší než 3 měsíce.

(4) Lovecký lístek podle odstavce 1 písm. b) lze vydat pouze tomu, kdo prokáže, že úspěšně ukončil výuku předmětu myslivost (střední odborná škola) nebo složil zkoušku z myslivosti (vysoká škola).

(5) Orgán státní správy myslivosti (§ 47 odst. 4, § 57 odst. 3 až 5 a § 60 zákona) vydání loveckého lístku odepře, neprokáže-li žadatel splnění některé z podmínek pro jeho vydání stanovené v odstavci 3 nebo 4.

(6) O odebrání loveckého lístku rozhoduje orgán státní správy myslivosti (§ 47 odst. 4, § 57 odst. 3 až 5 a § 60 zákona). Odebraný lovecký lístek (§ 47 odst. 4 zákona) lze po uplynutí doby, na kterou byl odebrán, na žádost jeho držitele vrátit jen v případě, že doba jeho platnosti neskončila. V ostatních případech se vydává lovecký lístek nový.

HLAVA II

POVINNÉ NÁLEŽITOSTI POVOLENKY K LOVU

§ 20

(1) Povolenka k lovu (§ 46 odst. 2 zákona) musí obsahovat:

- a) evidenční číslo povolenky k lovu,
- b) uživatele honitby a jeho sídlo,
- c) název honitby, v níž je uživatel honitby oprávněn provádět právo myslivosti,
- d) jméno, popřípadě jména, příjmení, číslo loveckého lístku, adresu místa trvalého pobytu, popřípadě místo pobytu osoby, které je povolenka k lovu vystavena,
- e) druh zvěře a počet kusů, na které je povolenka k lovu vystavena, u bažanta královského, krocana divokého a spárkaté zvěře (§ 14 odst. 2) též pohlaví a u samců spárkaté zvěře i věkovou třídu,
- f) datum vystavení a dobu platnosti povolenky k lovu,
- g) podpis uživatele honitby a mysliveckého hospodáře.

(2) Vzor povolenky k lovu je uveden v příloze č. 11 této vyhlášky.

HLAVA III

ZKOUŠKY Z MYSLIVOSTI

§ 21

(1) Zkoušky z myslivosti jsou ústní a musí obsahovat otázky z těchto předmětů:

- a) I. skupina
 1. dějiny lovectví a myslivosti a myslivecké spolkové činnosti,
 2. význam myslivosti, myslivecká kultura, myslivecká etika,
 3. osobnost myslivce, myslivecká mluva, myslivecké zvyky a tradice;
- b) II. skupina
 1. právní předpisy o myslivosti, o zbraních a střelivu, o ochraně přírody a krajiny, veterinární předpisy, předpisy o ochraně zvířat proti týrání, právní předpisy Evropské unie a mezinárodní úmluvy týkající se myslivosti,
 2. řízení myslivosti,
 3. plány mysliveckého hospodaření a myslivecká statistika;
- c) III. skupina
Myslivecká zoologie a biologie zvěře (znalost hlavních rozpoznávacích znaků zvěře a způsobu jejího života);
- d) IV. skupina
 1. chov zvěře (včetně umělého chovu zvěře a základní technologie),
 2. péče o zvěř (včetně přikrmování zvěře, výstavby a údržby mysliveckých zařízení),
 3. ekologie a ochrana přírody, ochrana zvěře a zlepšování životního a přírodního prostředí zvěře, předcházení škodám působených zvěří, vztah k ostatním volně žijícím živočichům, etologie a její využití v myslivecké praxi, pohoda zvěře;

e) V. skupina

1. myslivecká kynologie (znalost plemen a skupin loveckých psů, řádného chovu, výchovy a výcviku, vedení a použití loveckých psů),
2. nemoci loveckých psů (příznaky nemocí a jejich léčení),
3. nemoci zvěře (znalost nejdůležitějších nemocí zvěře, předcházení nemocím a jejich léčení);

f) VI. skupina

1. lovecké zbraně, střelivo, pomůcky a zařízení (pravidla jejich používání a bezpečnostní opatření),
2. základy první pomoci při úrazech při provádění práva myslivosti;

g) VII. skupina

1. způsoby lovu zvěře včetně odchyty a lovecká pravidla,
2. lovecké stopařství,
3. ošetřování zvěřiny, úprava a hodnocení loveckých trofejí.

(2) Zkoušky z myslivosti se skládají před zkušební komisí, která je devítičlenná a tvoří ji předseda, místopředseda a sedm zkušebních komisařů.

(3) Zkušebním komisařem pro zkoušky z myslivosti může být ten, kdo je držitel loveckého lístku pro české občany nejméně 5 let a prokáže, že

a) složil zkoušku z myslivosti při studiu ve studijním programu uskutečňovaném vysokou školou⁸⁾ v oblasti lesnictví nebo zemědělství, nebo

b) je absolventem střední a vyšší odborné školy se studijními obory lesnictví nebo veterinární prevence, nebo zemědělství, pokud součástí učebního plánu byla povinná výuka myslivosti, nebo

c) složil vyšší odborné myslivecké zkoušky, nebo

d) má vysokoškolské vzdělání v oboru právo podle dříve platných právních předpisů nebo získané studiem v bakalářských, magisterských nebo doktorských studijních programech⁸⁾ v oblasti právo, jde-li o II. skupinu předmětů, nebo

e) má vysokoškolské vzdělání podle dříve platných právních předpisů nebo získané studiem v bakalářských, magisterských nebo doktorských studijních programech⁸⁾ v oblasti veterinárního lékařství a hygieny, jde-li o III. a V. skupinu předmětů.

(4) Předsedou nebo místopředsedou zkušební komise může být pouze ten, kdo je držitel loveckého lístku pro české občany alespoň 5 let a prokáže, že splňuje kvalifikační předpoklady uvedené v odstavci 3 písm. a), b) nebo c). Jeden zkušební komisař může zkoušet pouze jednu skupinu předmětů.

(5) U jedné zkušební komise se může podrobit zkouškám z myslivosti nejvýše 20 uchazečů v jednom dni a zkouška z jedné skupiny předmětů smí trvat nejdéle 15 minut.

§ 22

(1) Termín konání zkoušek z myslivosti určí osoba podle § 24 pověřená organizováním zkoušek z myslivosti (dále jen "pořadatel zkoušek z myslivosti"). O datu, místu a čase konání zkoušky, popřípadě každé z jejích částí vyrozumí pořadatel zkoušek z myslivosti písemně uchazeče nejméně 30 dnů předem a ve stejné lhůtě vyrozumí též ministerstvo.

(2) Uchazeči, který se z vážných důvodů nemohl podrobit zkouškám z myslivosti nebo od nich odstoupil, může pořadatel zkoušek z myslivosti stanovit náhradní termín, místo a čas, kde se budou zkoušky z myslivosti konat, a vyrozumí o nich uchazeče a ministerstvo ve lhůtě stanovené v odstavci 1.

§ 23

Způsob hodnocení znalosti uchazečů

(1) Znalosti uchazeče z jednotlivých skupin předmětů se klasifikují: prospěl s vyznamenáním, "prospěl", "neprospěl". Pokud byl uchazeč klasifikován jako "neprospěl" alespoň v jedné skupině předmětů, neprospěl u zkoušek z myslivosti.

(2) Výsledek zkoušek z myslivosti se klasifikuje: prospěl s vyznamenáním, "prospěl", "neprospěl". Uchazeče, který opakoval zkoušku podle odstavce 3, nelze klasifikovat "prospěl s vyznamenáním".

(3) Uchazeč prospěl s vyznamenáním, pokud byl takto klasifikován alespoň ve stejných 4 skupinách předmětů. Uchazeč u zkoušek z myslivosti prospěl, jestliže prospěl v každé skupině předmětů. Pokud neprospěl v jedné skupině předmětů zkoušek z myslivosti, může uchazeč zkoušku z této skupiny předmětů jedenkrát opakovat v termínu, který mu pořadatel zkoušek z myslivosti stanoví nejdříve za 1 měsíc a nejpozději do 6 měsíců od termínu konání zkoušky, při které uchazeč neprospěl. V případě, že z opakované zkoušky ze skupiny předmětů neprospěje, uchazeč u zkoušek z myslivosti neprospěl.

(4) O průběhu a výsledku zkoušek z myslivosti pořadatel zkoušek z myslivosti pořizuje zápis, který obsahuje jméno a příjmení uchazeče, jeho datum narození, zhodnocení uchazeče z jednotlivých skupin předmětů, částí, včetně opakování, celkový výsledek zkoušek z myslivosti, datum a místo jejich konání, včetně náhradního termínu, jména a příjmení zkušebních komisařů, předsedy a místopředsedy zkušební komise. Zápis podepíše předseda, místopředseda a zkušební komisaři. Vzor zápisu o průběhu a výsledku zkoušek z myslivosti je uveden v příloze č. 12 této vyhlášky.

(5) Předseda zkušební komise oznámí uchazečům nejpozději do dvou hodin od ukončení zkoušky posledního uchazeče, který skládal u stejné zkušební komise v tomtéž dni zkoušky z myslivosti, výsledek zkoušek z myslivosti veřejně.

(6) Uchazeč obdrží o vykonaných zkouškách z myslivosti potvrzení s uvedením označení pořadatele zkoušek z myslivosti, čísla jeho pověření, svého jména a příjmení, data narození, druhu zkoušky, data jejího složení a výsledku. Potvrzení podepisuje pověřený zástupce pořadatele zkoušek z myslivosti, předseda, místopředseda a zkušební komisaři. Vzor potvrzení o vykonaných zkouškách z myslivosti je uveden v příloze č. 13 této vyhlášky.

§ 24

Myslivecké organizace a školy, které mohou být pověřeny organizováním zkoušek z myslivosti

Organizováním zkoušek z myslivosti mohou být pověřeny

a) myslivecké organizace,⁹⁾ které mají myslivost [§ 2 písm. a) zákona] jako hlavní náplň své činnosti, mají celostátní působnost a zajišťují pro uchazeče o složení zkoušek z myslivosti přípravné školení a v jeho rámci odbornou praxi v myslivosti v délce jednoho roku, nebo

b) střední nebo vyšší odborné školy se studijními obory myslivost, lesnictví nebo zemědělství, které mají v učebním plánu povinnou výuku předmětu myslivost, střední odborná učiliště lesnická, vysoké školy, které uskutečňují studijní programy v oblasti lesnictví nebo zemědělství,⁸⁾ na kterých je prováděna výuka myslivosti jako povinná součást učebního, popřípadě studijního programu v rozsahu nejméně 1 hodiny týdně v průběhu jednoho školního, popřípadě akademického roku a které žákům, popřípadě studentům, zajišťují v průběhu studia myslivosti rovněž odbornou praxi v myslivosti.

ČÁST PÁTÁ

ZPŮSOB KONTROLY ULOVENÉ ZVĚŘE

(K § 49 odst. 2 zákona)

§ 25

Plomba

(1) Plomba je jednorázově použitelná nesnímatelná značka z umělé hmoty žluté barvy se štítkem spojeným se zatahovacím páskem. Štítek o tloušťce 1,25 mm má tvar lichoběžníku se zaoblenými rohy o spodní hraně délky 28 mm. V horní části štítku, z níž vybíhá zatahovací pásek, je umístěna bezpečnostní vkládaná kleština červené barvy. Štítek je na jedné straně označen vyražením zkratky "CZ", dvoumístného čísla série a šestimístného evidenčního čísla, na druhé straně vyražením malého státního znaku. Zatahovací pásek v celkové délce 22 cm při vyústění ze štítku má v délce 2,5 cm zploštělý profil, poté je v délce 16 cm kruhového profilu se vzorem, který brání zpětnému vytažení zatahovacího pásku z bezpečnostní vkládané kleštiny, konec zatahovacího pásku má v délce 2,5 cm zploštělý profil opatřený po protilehlých stranách vruby a jeho závěrečná část o délce 1 cm přechází do hladkého kruhového profilu.

(2) Vzor plomby je uveden v příloze č. 14 této vyhlášky.

§ 26

Lístek o původu zvěře

(1) Lístek o původu zvěře je písemný doklad zhotovený z papíru. Vzor lístku o původu zvěře je uveden v příloze č. 15 této vyhlášky.

(2) Do lístku o původu zvěře se zapisují tyto údaje: číslo plomby, název honitby, kde byla zvěř ulovena, jméno či název uživatele této honitby, datum (rok, měsíc, den) a hodina ulovení nebo nalezení ulovené či jinak usmrčené zvěře, druh zvěře a její pohlaví. Dále obsahuje místo pro případné veterinární záznamy a záznamy o pohybu zvěřiny, až ke konečnému zpracovateli. Pokud jde o použití lístku o původu zvěře v případech, kdy plomba není zapotřebí (§ 49 odst. 1 zákona), číslo plomby se neuvádí.

§ 27

Způsob výdeje plomb a lístků o původu zvěře

(1) Orgán státní správy myslivosti (§ 49 odst. 1, § 57 odst. 3 až 5 a § 60 zákona) po obdržení odsouhlaseného, případně dohodnutého plánu mysliveckého hospodaření v honitbě (§ 36 odst. 3 zákona), popřípadě po nabytí právní moci rozhodnutí o určení plánu mysliveckého hospodaření v honitbě orgánem státní správy myslivosti (§ 36 odst. 3) nebo v případě postupu podle § 36 odst. 5 zákona protokolárně předá uživateli honitby na jeho písemnou výzvu požadovaný počet plomb a lístků o původu zvěře. Tento počet může převyšovat počet kusů spárkaté zvěře stanovené k odlovu odsouhlaseným nebo dohodnutým nebo určeným plánem mysliveckého hospodaření a lovu o 30 %, pokud se uživatel honitby a orgán státní správy myslivosti (§ 49 odst. 1, § 57 odst. 3 až 5 a § 60 zákona) nedohodnou jinak.

(2) Pokud dojde ke změně plánu a spotřebě všech plomb a lístků o původu zvěře vydaných podle odstavce 1, orgán státní správy myslivosti vydá po provedené kontrole (§ 36 odst. 4 zákona) další plomby a lístky o původu zvěře, za stejných podmínek jako v odstavci 1. Do tohoto počtu se započítává i počet plomb a lístků o původu zvěře nevyužitých uživatelem honitby v předchozích letech.

(3) Orgán státní správy myslivosti (§ 49 odst. 1, § 57 odst. 3 až 5 a § 60 zákona) plomby a lístky o původu zvěře nevydává, jestliže plomby a lístky o původu zvěře vydané podle odstavce 1 nebyly použity, resp. jejich počet, který z předchozího období zbyl, je podle kritérií uvedených v odstavci 1 dostatečný k pokrytí plánovaného počtu spárkaté zvěře určeného k odlovu na další období.

§ 28

Evidence plomb a lístků o původu zvěře

(1) Orgány státní správy myslivosti (§ 49 odst. 1, § 57 odst. 3 až 5 a § 60 zákona) vedou evidenci přijatých, vydaných a vrácených plomb a lístků o původu zvěře odděleně.

(2) Uživatel honitby před započítáním lovu vydá každému lovcovi proti podpisu počet plomb a lístků o původu zvěře odpovídající povolence k lovu a vede o tom evidenci. Při společných lovech spárkaté zvěře může označení zvěře (§ 49 odst. 1 zákona) zajistit myslivecký hospodář.

(3) Evidence plomb podle odstavců 1 a 2 obsahují pořadové číslo zápisu, datum, číslo plomby, označení osoby, která plombu vydala, a osoby, které byla plomba vydána, datum převzetí plomby, podpis předávající osoby a podpis přijímající osoby. Obdobné údaje obsahuje evidence o vrácených plombách. Vzor evidenčního listu je v příloze č. 16 této vyhlášky.

(4) Evidence lístků o původu zvěře podle odstavců 1 a 2 obsahují stejné údaje jako evidence plomb podle odstavce 3 s tím, že místo čísla plomby se uvádí celkový počet vydaných, resp. vrácených lístků o původu zvěře. V případě, že jde o lístek o původu zvěře podle § 49 odst. 1 zákona, musí uživatel honitby takové lístky o původu zvěře opatřit evidenčními čísly a tato čísla uvést do evidence místo celkového počtu vydaných, popřípadě vrácených lístků o původu zvěře.

§ 29

Přípevnování a snímání plomb

(1) Plomba se nesnímatelným způsobem (zatažením na nejzazší místo) připevní za Achillovu šlachu na libovolné zadní končetině ulovené nebo jinak usmrcené nebo nalezené zužitkovatelné spárkaté zvěře. V případě neuskutečnitelnosti takového připevnění se plomba připevní za některé žebro hrudního koše spárkaté zvěře. Pro označení spárkaté zvěře lze využít pouze plomby a lístky o původu zvěře vydané příslušným orgánem státní správy myslivosti.

(2) Plombu připevněnou podle odstavce 1 snímá příjemce zvěře při jejím zpracování nebo podnikatel obchodující se zvěřinou nebo zvěřinou spotřebovávající k pohostinské nebo jiné činnosti tak, aby nebyla porušena její celistvost, včetně upnutí zatahovacího pásku do bezpečnostní vkládané kleštiny.

ČÁST ŠESTÁ

VYŠŠÍ ODBORNÉ MYSLIVECKÉ ZKOUŠKY

(K § 58 odst. 3 zákona)

§ 30

(1) Vyšší odborné myslivecké zkoušky navazují svým rozsahem na zkoušky z myslivosti a zkoušky pro myslivecké hospodáře. Mají písemnou a ústní část a může je skládat pouze osoba, která složila zkoušky z myslivosti a zkoušky pro myslivecké hospodáře. Písemná část se koná před částí ústní, trvá nejdéle dvě hodiny a musí obsahovat otázky z těchto předmětů:

a) I. skupina

1. myslivost u nás a v ostatních, zejména sousedních evropských zemích,
2. chov zvěře v oblastech chovu,
3. bažantnictví a obornictví,
4. myslivecká zařízení,
5. ekologie a ochrana přírody, myslivecká péče o zvěř, zásady chovu a ochrany zvěře, tvorba a ochrana životního prostředí zvěře,
6. význam myslivosti a její ekonomika,
7. myslivecké vzdělávání, výzkum, tradice, kultura a propagace;

b) II. skupina

1. myslivecká zoologie a biologie zvěře,
2. nejdůležitější nemoci zvěře, předcházení těmto nemocím a jejich léčení,
3. výživa zvěře a ošetřování zvěřiny,
4. myslivecká kynologie;

c) III. skupina

1. právní předpisy o myslivosti, o zbraních a střelivu, o ochraně přírody a krajiny, o ochraně zvířat proti týrání a veterinární předpisy,
2. základní předpisy Evropské unie vydané k ochraně fauny a flóry,
3. základní mezinárodní úmluvy týkající se ochrany fauny a flóry,
4. práva a povinnosti mysliveckého hospodáře a myslivecké stráže;

d) IV. skupina

1. určování jakostních tříd honiteb, stanovení minimálních a normovaných stavů zvěře,
2. plány mysliveckého hospodaření, vedení myslivecké evidence a statistiky,
3. ošetřování kožek, úprava a hodnocení loveckých trofejí a zjišťování a nakládání s biologicky cenným materiálem;

e) V. skupina

1. lovectví, lovecká pravidla, způsoby lovu včetně sokolnictví, myslivecké zvyklosti a obyčeje a myslivecká mluva,
2. lovecké zbraně, střelivo, pomůcky a zařízení a pravidla jejich používání a bezpečnostní opatření,
3. etologie zvěře a její využití v myslivecké praxi.

(2) Ústní část vyšších odborných mysliveckých zkoušek se skládá ze všech předmětů uvedených v odstavci 1 před zkušební komisí, která je sedmičlenná a tvoří ji předseda, místopředseda a pět zkušebních komisařů. Před zkušební komisí může být ve stejném okamžiku zkoušen pouze jeden uchazeč.

(3) Zkušební komisařem pro vyšší odborné myslivecké zkoušky může být ten, kdo je držitel loveckého lístku pro české občany nejméně 5 let a prokáže, že

a) složil zkoušku z myslivosti při studiu ve studijním programu uskutečňovaném vysokou školou v oblasti lesnictví nebo zemědělství,⁸⁾ nebo

b) je absolventem střední nebo vyšší odborné školy se studijními obory lesnictví nebo veterinární prevence, pokud součástí učebního plánu byla povinná výuka myslivosti, nebo

c) složil vyšší odborné myslivecké zkoušky, nebo

d) má vysokoškolské vzdělání v oboru právo podle dříve platných právních předpisů nebo získané studiem v bakalářských, magisterských nebo doktorských studijních programech⁹⁾ v oblasti právo, jde-li o III. skupinu předmětů, nebo

e) má vysokoškolské vzdělání podle dříve platných právních předpisů nebo získané studiem v bakalářských, magisterských nebo doktorských studijních programech⁹⁾ v oblasti veterinárního lékařství a hygieny, jde-li o II. skupinu předmětů.

(4) Předsedou nebo místopředsedou zkušební komise může být pouze ten, kdo je držitel loveckého lístku pro české občany alespoň 5 let a prokáže, že splňuje kvalifikační předpoklady uvedené v odstavci 3 písm. a), b) nebo c). Jeden zkušební komisař může zkoušet pouze jednu skupinu předmětů.

§ 31

(1) Termín konání vyšších odborných mysliveckých zkoušek určí ministerstvo. O datu, místu a čase konání zkoušky, resp. každé z jejich částí vyrozumí ministerstvo písemně uchazeče nejméně 30 dnů předem.

(2) Uchazeči, který se z vážných důvodů nemohl podrobit vyšším odborným mysliveckým zkouškám nebo od nich odstoupil, může ministerstvo stanovit náhradní termín, místo a čas, kde se budou vyšší odborné myslivecké zkoušky konat, a vyrozumí o nich uchazeče ve lhůtě stanovené v odstavci 1.

(3) U jedné zkušební komise se může podrobit ústní části vyšších odborných mysliveckých zkoušek nejvýše 10 uchazečů v jednom dni a zkouška z jedné skupiny předmětů smí trvat nejdéle 15 minut.

§ 32

Způsob hodnocení znalosti uchazečů

(1) Znalosti uchazeče z jednotlivých skupin předmětů se v písemné i ústní části vyšších odborných mysliveckých zkoušek klasifikují: prospěl s vyznamenáním, "prospěl", "neprospěl". Pokud byl uchazeč klasifikován jako "neprospěl" alespoň v jedné skupině předmětů, neprospěl v příslušné části vyšších odborných mysliveckých zkoušek.

(2) Výsledek vyšších odborných mysliveckých zkoušek se klasifikuje: prospěl s vyznamenáním, "prospěl", "neprospěl". Uchazeče, který opakovat zkoušku podle odstavce 3, nelze klasifikovat "prospěl s vyznamenáním".

(3) Uchazeč prospěl s vyznamenáním, pokud byl takto klasifikován alespoň ve stejných 3 skupinách předmětů v písemné i ústní části. Uchazeč u vyšších odborných mysliveckých zkoušek prospěl, jestliže prospěl v každé její části. Pokud neprospěl v písemné části zkoušek, nemůže se zúčastnit ústní části zkoušek. Písemnou část zkoušek může jedenkrát opakovat v termínu, který mu ministerstvo stanoví nejdříve za 1 měsíc a nejpozději do 6 měsíců od termínu konání písemné části zkoušky, při níž uchazeč neprospěl. Pokud uchazeč neprospěl z jedné skupiny předmětů v ústní části zkoušky, může zkoušku z této skupiny předmětů jedenkrát opakovat v termínu, který mu ministerstvo stanoví nejdříve za 1 měsíc a nejpozději do 6 měsíců od termínu ústní části zkoušky, při níž neprospěl. V případě, že z opakované písemné části nebo opakované zkoušky ze skupiny předmětů ústní části zkoušky neprospěje, u vyšších odborných mysliveckých zkoušek uchazeč neprospěl.

(4) O průběhu a výsledku vyšších odborných mysliveckých zkoušek ministerstvo pořizuje zápis, který obsahuje jméno a příjmení uchazeče, jeho datum narození, zhodnocení uchazeče z jednotlivých skupin předmětů, částí, včetně opakování, celkový výsledek vyšších odborných mysliveckých zkoušek, datum a místo jejich konání, včetně náhradního termínu, jména a příjmení zkušebních komisařů, předsedy a místopředsedy zkušební komise. Zápis podepíše předseda, místopředseda a zkušební komisaři. Vzor zápisu o průběhu a výsledku vyšších odborných mysliveckých zkoušek je uveden v příloze č. 17 této vyhlášky.

(5) Předseda zkušební komise oznámí uchazečům nejpozději do dvou hodin od ukončení zkoušky posledního uchazeče, který skládal u stejné zkušební komise v tomtéž dni vyšší odborné myslivecké zkoušky, výsledek vyšších odborných mysliveckých zkoušek veřejně.

(6) Uchazeč obdrží o vykonaných vyšších odborných mysliveckých zkouškách potvrzení s uvedením označení ministerstva, evidenčního čísla, svého jména a příjmení, data narození, druhu zkoušky, data jejího složení a výsledku. Potvrzení podepisuje pověřený zástupce pořadatele, předseda, místopředseda a zkušební komisaři. Vzor potvrzení o vykonaných vyšších odborných mysliveckých zkouškách je uveden v příloze č. 18 této vyhlášky.

ČÁST SEDMÁ

SLUŽEBNÍ STEJNOKROJE ZAMĚSTNANCŮ ORGÁNŮ STÁTNÍ SPRÁVY MYSLIVOSTI A JEJICH OZNAČENÍ

(K § 61 odst. 5 zákona)

§ 33

(1) Služební stejnokroj zaměstnanců vykonávajících státní správu myslivosti (dále jen "stejnokroj") je totožný se stejnokrojem zaměstnanců orgánů státní správy lesů¹⁴⁾, včetně vymezení jeho povinných oděvních součástí a přípustných oděvních součástí, které mohou být s povinnými oděvními součástmi kombinovány.

(2) Součástí stejnokroje je kovový odznak státní správy myslivosti, který se umísťuje na levou klopku saka. Kovový odznak je elipsovitého tvaru o výšce 40 mm a šířce 30 mm. Uprostřed elipsy ohraničené obvodovým pásem je na přední straně velký státní znak České republiky, jehož výška je 18 mm a šířka 15 mm, pod ním je umístěn symbol jeleního paroží. V obvodovém pásu o šířce 5 mm je v horní části uveden nápis "STÁTNÍ SPRÁVA MYSLIVOSTI", pod ním jsou umístěny 3 lipové listy. Na zadní straně odznaku je uvedeno čtyřmístné evidenční číslo. Odznak je vyroben ze starostříbra, státní znak je v provedení staromosaz, s plastickým provedením písma, symbolů a ohraničení obvodového pásu. Na zadní části odznaku je připevněna spona pro připevnění odznaku ke kapse saka. Vzor odznaku státní správy myslivosti je uveden v příloze č. 20 této vyhlášky.

(3) Stejnokroj není dovoleno doplňovat jinými součástmi, než přípustnými stejnokrojovými součástmi. V provozních podmínkách lze ke stejnokroji nosit vysoké boty nebo holínky. Součástí stejnokroje se nosí alternativně, s ohledem na roční období.

(4) Stejnokroj, který jsou oprávněni nosit při výkonu své funkce, musí zaměstnanci užívat co nejhospodárněji a udržovat jej v řádném stavu. Nesmí upravovat jednotlivé stejnokrojové součásti tak, aby byl změněn jejich vnější vzhled, nebo nosit na stejnokroji jakékoliv jiné označení nebo ozdoby.

§ 34

(1) Vedoucí orgánů státní správy myslivosti stanoví okruh odborných zaměstnanců těchto orgánů, kterým se k výkonu jejich funkce přiděluje stejnokroj; stejnokroj se přiděluje až po uplynutí zkušební doby.¹³⁾

(2) Při prvním přidělení stejnokroje se zaměstnanci přidělí pouze povinné součásti stejnokroje. V případě, že zaměstnanec ukončí pracovní poměr, stejnokroj nevrací, vrací pouze odznak státní správy myslivosti.

(3) Stejnokrojové součásti se obměňují ročně v hodnotě odpovídající 50 % hodnoty povinných součástí stejnokroje. Zaměstnanec, který při výkonu své funkce stejnokroj pravidelně nenosí nebo vykonává funkci částečně, může vedoucí příslušného orgánu státní správy myslivosti zkrátit limit pro obměnu stejnokrojových součástí pro příští kalendářní rok. Nárok na obměnu stejnokrojových součástí vzniká v ročních intervalech. Stejnokrojové součásti v hodnotě finanční částky roční obměny lze čerpat do dvou let od vzniku nároku.

(4) Při zničení nebo poškození stejnokroje nebo jeho součástí v důsledku mimořádných okolností bez zavinění zaměstnance přidělí příslušný orgán státní správy myslivosti zaměstnanci povinné součásti stejnokroje, aniž jejich hodnotu započítá do pravidelné obměny stejnokrojových součástí.

(5) Místo přidělení stejnokrojových součástí nelze poskytovat peněžité plnění.

§ 35

Odznak státní správy myslivosti vydává zaměstnanci příslušný orgán státní správy myslivosti, který vede evidenci o číslech vydaných odznaků a vydávání stejnokrojových součástí a o jejich finanční hodnotě na evidenčních listech, na nichž zaměstnanci svým podpisem potvrzují datum vydání, počet a druh převzatých stejnokrojových součástí, jakož i datum vydání a číslo převzatého odznaku státní správy myslivosti. O vrácení odznaku státní správy myslivosti vystaví příslušný orgán státní správy myslivosti potvrzení, v němž je uvedeno číslo tohoto odznaku a datum jeho vrácení.

ČÁST OSMÁ

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

§ 35a

Tiskopisy podle příloh č. 4, 5, 6, 7, 10, 11, 12, 13, 16, 17 a 18 nemusí být zajišťovány dodavatelsky.

ČÁST DEVÁTÁ
USTANOVENÍ ZRUŠOVACÍ A ZÁVĚREČNÁ

§ 36

Zrušují se:

1. Vyhláška č. 134/1996 Sb., kterou se provádí zákon o myslivosti.
2. Vyhláška č. 188/2000 Sb., kterou se stanoví podrobnosti o předpokladech pro výkon funkce myslivecké stráže a o jejich ověřování, vzor služebního odznaku se státním znakem a průkazu myslivecké stráže.

§ 37

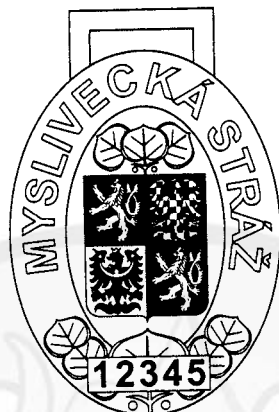
Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 2002.

Ministr:

Ing. Fencl v. r.

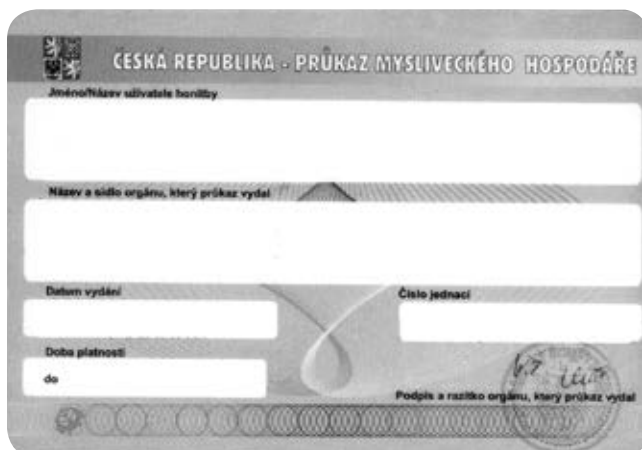
Vzor služebního odznaku myslivecké stráže

Vzor průkazu myslivecké stráže

Vzor služebního průkazu mysliveckého hospodáře

Vzor zápisu o průběhu a výsledku zkoušek pro myslivecké hospodáře

Jméno, sídlo a IČO pořadatele

Pověření Ministerstva zemědělství č.: ze dne

č.j.

Z Á P I S

o průběhu a výsledku zkoušek pro myslivecké hospodáře

Jméno a příjmení uchazeče:

Datum narození uchazeče: Datum konání zkoušky:

Místo konání zkoušky: Datum opakování zkoušky:

Místo konání opakování: Náhradní termín zkoušky:

Místo konání zkoušky:

Část	Skupina předmětů	Výsledek zkoušky	První termín	Náhradní termín	Opakování
první	I.	- vypisuje se slovy „prospěl s vyznamenáním“ - „prospěl“ - „neprospěl“			
	II.				
	III.				
	IV.				
druhá	Plán mysliveckého hospodaření v honitbě Statistický výkaz o stavu honitby Záznam o ulovené zvěři, jejím prodeji a ostatních dispozicích s ní Evidence vydaných povolenek k lovu a v honitbě používaných loveckých psů				
	I.				
	II.				
	III.				
	IV.				
	Jméno a příjmení předsedy	Jméno a příjmení místopředsedy	Jméno a příjmení zkušebního komisaře I. skupina př.		
	Podpis	Podpis	Podpis		
	Jméno a příjmení zkušebního komisaře II. skupina př.	Jméno a příjmení zkušebního komisaře III. skupina př.	Jméno a příjmení zkušebního komisaře IV. skupina př.		
	Podpis	Podpis	Podpis		

Vzor potvrzení o vykonaných zkouškách pro myslivecké hospodáře

Jméno, sídlo a IČO pořadatele

Pověření Ministerstva zemědělství č.: ze dne č.j.

P O T V R Z E N Í
o vykonaných zkouškách pro myslivecké hospodáře

Jméno a příjmení uchazeče:

Datum narození uchazeče:

Druh zkoušky: Zkoušky pro myslivecké hospodáře

Datum složení zkoušky: Výsledek zkoušky:

V dne

L.S.

Jméno a příjmení
pověřeného zástupce pořadatele

Jméno a příjmení předsedy

Jméno a příjmení místopředsedy

Podpis

Podpis

Podpis

Jméno a příjmení
zkušební komisaře – I. skupina př.Jméno a příjmení
zkušební komisaře – II. skupina př.Jméno a příjmení
zkušební komisaře – III. skupina př.Jméno a příjmení
zkušební komisaře – IV. skupina př.

Podpis

Podpis

Podpis

Podpis

Vzor zápisu o průběhu a výsledku sokolnických zkoušek

Jméno, sídlo a IČO pořadatele

Pověření Ministerstva zemědělství č.: ze dne č.j.

Z Á P I S
o průběhu a výsledku sokolnických zkoušek

Jméno a příjmení uchazeče:

Datum narození uchazeče: Datum konání zkoušky:

Místo konání zkoušky: Datum opakování zkoušky:

Místo konání opakování: Náhradní termín zkoušky:

Místo konání zkoušky:

Část	Skupina předmětů	Výsledek zkoušky - vypisuje se slovy „prospěl s vyznamenáním“ - „prospěl“ - „neprospěl“	První termín	Náhradní termín	Opakování
první	I.				
	II.				
	III.				
	IV.				
druhá	I.				
	II.				
	III.				
	IV.				

Jméno a příjmení předsedy

Jméno a příjmení místopředsedy

Jméno a příjmení zkušební komisaře
I. skupina př.

Podpis

Podpis

Podpis

Jméno a příjmení zkušební komisaře
II. skupina př.Jméno a příjmení zkušební komisaře
III. skupina př.Jméno a příjmení zkušební komisaře
IV. skupina př.

Podpis

Podpis

Podpis

Vzor potvrzení o vykonaných sokolnických zkouškách

Jméno, sídlo a IČO pořadatele:

Pověření Ministerstva zemědělství č.: ze dne č.j.

POTVRZENÍ o vykonaných sokolnických zkouškách

Jméno a příjmení uchazeče:

Datum narození uchazeče:

Druh zkoušky: Sokolnické zkoušky

Datum složení zkoušky: Výsledek zkoušky:

V dne

L.S.

Jméno a příjmení
pověřeného zástupce pořadatele

Jméno a příjmení předsedy

Jméno a příjmení místopředsedy

Podpis

Podpis

Podpis

Jméno a příjmení
zkušebního komisaře – I. skupina př.

Jméno a příjmení
zkušebního komisaře – II. skupina př.

Jméno a příjmení
zkušebního komisaře – III. skupina př.

Jméno a příjmení
zkušebního komisaře - IV. skupina př.

Podpis

Podpis

Podpis

Podpis

Vzor potvrzení o složení psa z výkonu

Jméno, sídlo a IČO pořadatele:

Pověření Ministerstva zemědělství č.: ze dne: č.j.:

POTVRZENÍ o složení zkoušky psa z výkonu

Jméno psa - ženy:

Plemeno:

Zapsání/a: Tetovací číslo:

Čip:

Druh zkoušky:

Datum složení zkoušky:

Složení této zkoušky s prospěchem "období" složil pes zároveň zkoušku z výkonu:

vyhledávání, dohledání a přinesení usmrcené, postřelené nebo jiným způsobem zraněné drobné zvěře *	ano - ne *
vyhledávání společně zvěře a psů s výškou do 55 cm *	ano - ne *
dоследovní usmrcené, postřelené nebo jinak zraněnou zvěře a spárkaté zvěře *	ano - ne *
norovnění *	ano - ne *

* Nehodící se skřítno, aby bylo možno dále pokračovat.

V dne

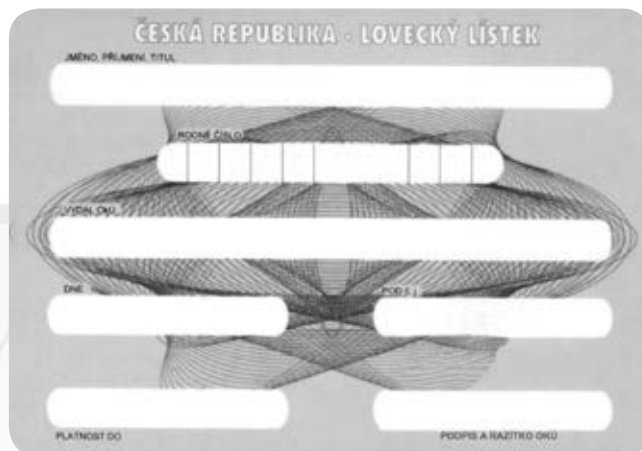
Jméno, příjmení a podpis
vrchního rozhodčího:

Jméno, příjmení a podpis
pověřeného zástupce pořadatele:

Psi se zkouškou složenou podle § 14 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 244/2002 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti této vyhlášky, se považují za psy

se zkouškou složenou podle § 14 odst. 1 písm. b) a c) vyhlášky č. 244/2002 Sb., ve znění účinném po dni nabytí účinnosti této vyhlášky.

Vzor loveckého lístku pro české občany

Vzor loveckého lístku pro cizince

Vzor povolenky k lovu

POVOLENKA K LOVU	
Evidenční číslo	Platná do
Uživatel honitby, sídlo	
Název honitby	
Povolenka je vystavena pro	
Jméno a příjmení	
Trvalý pobyt	
Č. loveckého lístku	
Vystavena dne	Podpis uživatele honitby

Druh zvěře	počet kusů	pohlaví *	věková třída *

* U bažantsí královského, krocana divokého a u spárkaté zvěře vyplňte též pohlaví a u samců zvěře spárkaté i věk.

Podpis mysliveckého hospodáře

Vzor žádosti o vydání loveckého lístku

ŽÁDOST o vydání loveckého lístku podle zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti

Jméno, popřípadě jména a příjmení žadatele:

Datum narození; státní příslušnost:

Adresa místa trvalého pobytu:

Místo pobytu na území ČR :

Číslo občanského průkazu, kdy a kým byl vydán:

Číslo cestovního dokladu a stát, který jej vydal (jen cizinci):

Zkouška z myslivosti složena dne:

Žadatel žádá o vydání loveckého lístku*

- a) pro české občany na dobu - neurčitou
- určitou, a to od _____ do _____
- b) pro žáky a posluchače odborných škol, na kterých je myslivost studijním oborem nebo povinným vyučovacím předmětem na školní/studijní rok _____ / _____
- c) pro cizince na dobu od _____ do _____

K žádosti je nutno připojit tyto doklady*:

- a) doklad o složení zkoušky z myslivosti
- b) doklad o složení zkoušky z myslivosti na vysoké škole, na které se vyučuje myslivost
- c) doklad o studiu na střední nebo vyšší odborné škole, na které je myslivost studijním oborem nebo povinným vyučovacím předmětem, nebo
- d) platný doklad opravňující k lovu vystavený v cizině (jen pro lovecké lístky pro cizince)
- e) výpis z evidence Rejstříku trestů ne starší než tři měsíce
(u cizince, který nemá povolen pobyt na území ČR a žádá o vydání loveckého lístku na dobu kratší než 30 dnů lze nahradit výpis z evidence Rejstříku trestů předložením platného loveckého lístku ze země jeho pobytu, nebo jeho ověřené kopie)
- f) doklad o zaplacení správního poplatku
- g) doklad o pojištění (zákon č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů - § 48)

Pro ověření údajů v žádosti předloží:

občan ČR občanský průkaz a cizinec cestovní pas

V _____ dne

.....
Podpis žadatele

* Požadovanou možnost a přiložené doklady zaškrtněte

Pozn.: přiložené doklady [s výjimkou občanského průkazu, cestovního pasu a platného loveckého lístku ze země pobytu cizince zůstávají součástí správního spisu, k originálům, které požaduje žadatel vrátit, je proto třeba přiložit i jejich kopie – fotokopie. “.

Vzor zápisu o průběhu a výsledku zkoušek z myslivosti

Jméno, sídlo a IČ pořadatele			
Pověření Ministerstva zemědělství č.		ze dne	Č.j.
Z Á P I S o průběhu a výsledku zkoušek z myslivosti			
Jméno a příjmení uchazeče:		Datum narození uchazeče:	
Datum konání zkoušky:		Místo konání zkoušky:	
Datum opakování zkoušky:		Místo konání opakování:	
Náhradní termín zkoušky:		Místo konání zkoušky:	
Výsledek zkoušky – vypisuje se slovy „prospěl s vyznamenáním – prospěl – neprospěl“			
Skupina předmětů	Výsledek zkoušky – vypisuje se slovy „prospěl s vyznamenáním – prospěl – neprospěl“		
	První termín	Náhradní termín	Opakování
I.			
II.			
III.			
IV.			
V.			
VI.			
VII.			
Jméno a příjmení předsedy	Podpis	Jméno a příjmení místopředsedy	Podpis
Jméno a příjmení zkušebního komisaře – I. skupina př.	Podpis	Jméno a příjmení zkušebního komisaře – V. skupina př.	Podpis
Jméno a příjmení zkušebního komisaře – II. skupina př.	Podpis	Jméno a příjmení zkušebního komisaře – VI. skupina př.	Podpis
Jméno a příjmení zkušebního komisaře – III. skupina př.	Podpis	Jméno a příjmení zkušebního komisaře – VII. skupina př.	Podpis
Jméno a příjmení zkušebního komisaře – IV. skupina př.	Podpis		

Vzor potvrzení o vykonaných zkouškách z myslivosti

Jméno, sídlo a IČO pořadatele

Pověření Ministerstva zemědělství č.: ze dne č.j.

P O T V R Z E N Í o vykonaných zkouškách z myslivosti

Jméno a příjmení uchazeče:

Datum narození uchazeče:

Druh zkoušky: Zkoušky z myslivosti

Datum složení zkoušky: Výsledek zkoušky:

V dne

L.S.

Jméno a příjmení
pověřeného zástupce pořadatele

Jméno a příjmení předsedy

Jméno a příjmení místopředsedy

Podpis

Podpis

Podpis

Jméno a příjmení
zkušebního komisaře – I. skupina př.

Jméno a příjmení
zkušebního komisaře – II. skupina př.

Jméno a příjmení
zkušebního komisaře – III. skupina př.

Jméno a příjmení
zkušebního komisaře – IV. skupina př.

Podpis

Podpis

Podpis

Podpis

Jméno a příjmení zkušebního komisaře
V. skupina př.

Jméno a příjmení zkušebního komisaře
VI. skupina př.

Jméno a příjmení zkušebního komisaře
VII. skupina př.

Podpis

Podpis

Podpis

Vzor plomby

Zadní pohled

Přední pohled

Boční pohled

Vzor lístku o původu zvěře

●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	
I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.	IX.	X.	XI.	XII.		
●	1.	LÍSTEK O PŮVODU ZVĚŘE										17.	●
●	2.	§ 49 odst. 1 a § 51 odst. 2 Zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti										18.	●
●	3.	série		číslo plomby								19.	●
●	4.	□ □		□ □ □ □ □ □ □ □								20.	●
●	5.	název honitby (např. razítko)										21.	●
●	6.											22.	●
●	7.											23.	●
●	8.											24.	●
●	9.											25.	●
●	10.											26.	●
●	11.	uživatel honitby (např. razítko)										27.	●
●	12.											28.	●
●	13.											29.	●
●	14.											30.	●
●	15.											31.	●
●	16.												

●	jelen		mládě	●	
●	daněk				
●	muflon				
●	srnec				
●	sika			●	
●	prase divoké				
●		rok	hodina	samec	●
●					ulovení zvěře

HLÁŠENÍ O LOUVI ZVĚŘE

Slouží pro potřeby uživatele honitby.

série □ □ číslo plomby □ □ □ □ □ □ □ □

číslo povolenky k lovu □ □ □ □ □ □ □ □

Uživatel honitby

Název honitby:

Lovec:

Den Hodina

Podpis lovce

- Všechny údaje vyplňujte hůlkovým písmem a propisovací tužkou.
- Před lovem vyznačte číslo plomby (2x), název honitby a uživatele honitby, číslo povolenky k lovu na lístku o původu zvěře.
- Okamžitě po dohledání zvěře protáhněte nesnímatelným způsobem zatahovací pásek plomby za Achillovu šlachu na zadním běhu zvěře (případně za žebro hrudního koše) a provlékněte kličtinou plomby, a co nejvíce utáhněte.
- Osoba přepravující ulovenou zvěř musí mít u sebe vyplněný lístek o původu zvěře (§ 49 odst. 1 a § 51 odst. 2 Zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti).
- Vyplněnou část hlášení o lovu zvěře oddělte a odevzdejte uživateli honitby.

Využití ulovené zvěře: pro vlastní spotřebu
 k prodeji

datum předání uloveného kusu k prodeji

adresa výkupní organizace/firmy (příp. razítko):

Přeprava ostatní zvěře

(§ 49 odst. 1 Zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti.)

ulovená na společných lovech

druh		počet	
------	--	-------	--

dohledaná po provedení společného lovu

druh		počet	
------	--	-------	--

jelen	daněk	muflon	srnec	sika	prase divoké	sele	lončák		
☐ samec	☐ samec	☐ samec	☐ samec	☐ samec	☐ samec	☐ samec	☐ samec	☐ samec	☐ samec
☐ samice	☐ samice	☐ samice	☐ samice	☐ samice	☐ samice	☐ samice	☐ samice	☐ samice	☐ samice
☐ mládě	☐ mládě	☐ mládě	☐ mládě	☐ mládě	☐ mládě	☐ mládě	☐ mládě	☐ mládě	☐ mládě
váha kg	váha kg	váha kg	váha kg	váha kg	váha kg	váha kg	váha kg	váha kg	váha kg

Poznámka: Uživatel honitby v tabulce uvede další sledované druhy zvěře.

Vzor zápisu o průběhu a výsledku vyšších odborných mysliveckých zkoušek

Jméno, sídlo a IČO pořadatele
 Pověření Ministerstva zemědělství č.: ze dne č.j.

Z Á P I S o průběhu a výsledku vyšších odborných mysliveckých zkoušek

Jméno a příjmení uchazeče:
 Datum narození uchazeče: Datum konání zkoušky:
 Místo konání zkoušky: Datum opakování zkoušky:
 Místo konání opakování: Náhradní termín zkoušky:
 Místo konání zkoušky:

Část	Skupina předmětů	Výsledek zkoušky - vypisuje se slovy „prospěl s vyznamenáním“ - „prospěl“ - „neprospěl“	První termín	Náhradní termín	Opakování
první	I.				
	II.				
	III.				
	IV.				
	V.				
druhá	I.				
	II.				
	III.				
	IV.				
	V.				
Jméno a příjmení předsedy		Jméno a příjmení místopředsedy	Jméno a příjmení zkušebního komisaře I. skupina př.		

Podpis

Podpis

Podpis

Vzor potvrzení o vykonaných vyšších odborných mysliveckých zkouškách

Jméno, sídlo a IČO pořadatele

Pověření Ministerstva zemědělství č.: ze dne č.j.

P O T V R Z E N Í o vykonaných vyšších odborných mysliveckých zkouškách

Jméno a příjmení uchazeče:

Datum narození uchazeče:

Druh zkoušky: Vyšší odborné myslivecké zkoušky

Datum složení zkoušky: Výsledek zkoušky:

V dne

L.S.

Jméno a příjmení
pověřeného zástupce pořadatele

Jméno a příjmení předsedy

Jméno a příjmení místopředsedy

Jméno a příjmení
zkušebního komisaře - I. skupina př.

Podpis

Podpis

Podpis

Podpis

Jméno a příjmení
zkušebního komisaře - II. skupina př.

Jméno a příjmení
zkušebního komisaře - III. skupina př.

Jméno a příjmení
zkušebního komisaře - IV. skupina př.

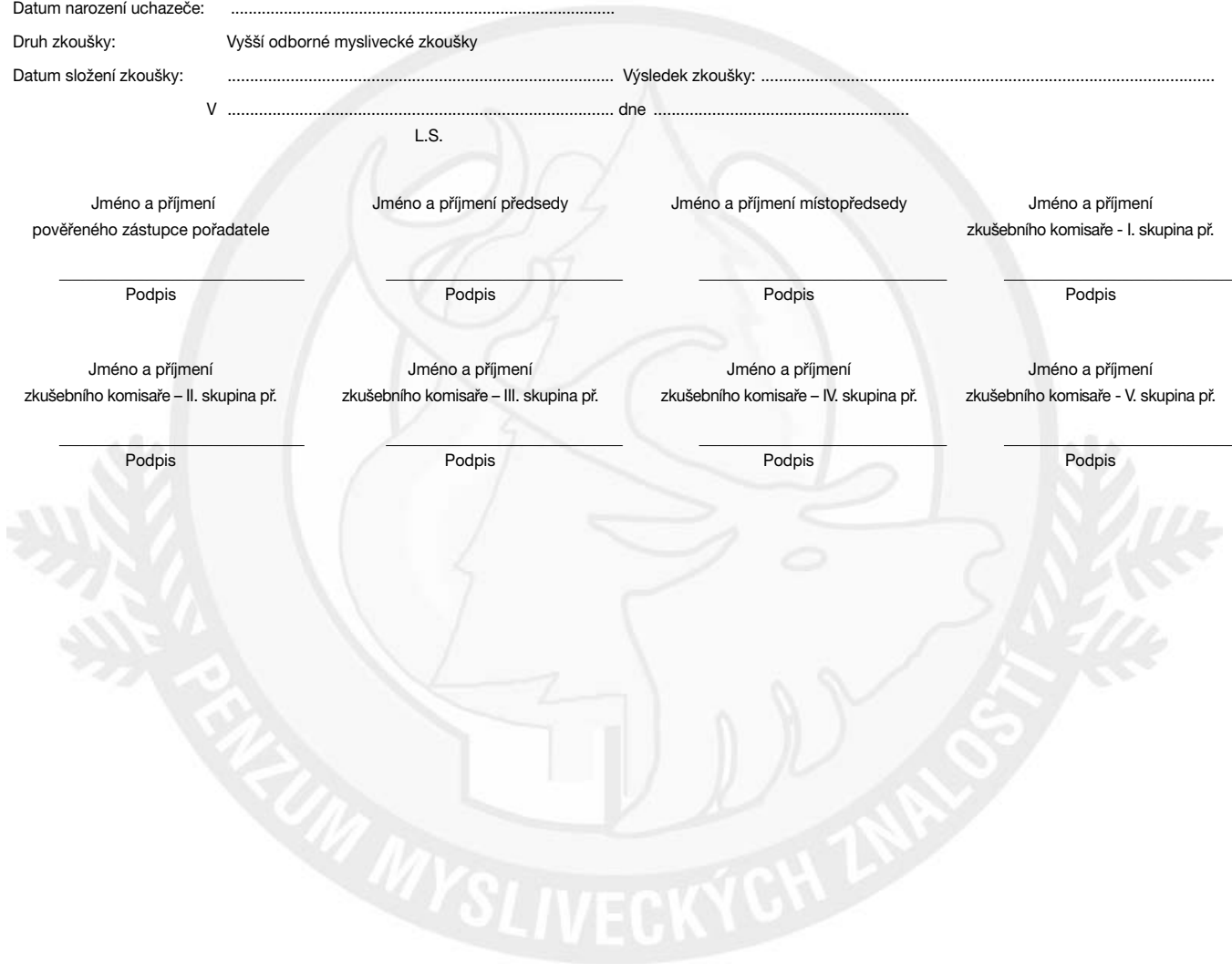
Jméno a příjmení
zkušebního komisaře - V. skupina př.

Podpis

Podpis

Podpis

Podpis

Oděvní součásti služebního stejnokroje

Muži	Ženy
<p>Povinné součásti:</p> <p>sako kalhoty vesta košile zelená s dlouhými rukávy košile bílá s dlouhými rukávy vázanka zelená tříčtvrteční kabát zelený s vložkou čepice zimní klobouk zelený nízké boty ponožky zelené</p> <p>Přípustné součásti:</p> <p>golfky zelené košile zelená s krátkými rukávy košile bílá s krátkými rukávy hubertus zelený bunda zelená svetr zelený šála zelená pláštěnka zelená kalhoty pracovní boty pracovní gumové nebo gumofilcové holínky opasek rukavice služební brašna návleky na boty</p>	<p>Povinné součásti:</p> <p>sako kalhoty sukně vesta košile zelená s dlouhými rukávy košile bílá s dlouhými rukávy vázanka zelená tříčtvrteční kabát zelený s vložkou čepice zimní klobouk zelený nízké boty ponožky zelené punčochové kalhoty tělové barvy</p> <p>Přípustné součásti:</p> <p>golfky zelené košile zelená s krátkými rukávy košile bílá s krátkými rukávy hubertus zelený bunda zelená svetr zelený šála zelená pláštěnka zelená kalhoty pracovní boty pracovní gumové nebo gumofilcové holínky opasek rukavice služební brašna návleky na boty</p>

Vzor odznaku státní správy myslivosti

Vybraná ustanovení novel

Čl. II vyhlášky č. 362/2013 Sb.

Přechodné ustanovení

Psi se zkouškou složenou podle § 14 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 244/2002 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti této vyhlášky, se považují za psy se zkouškou složenou podle § 14 odst. 1 písm. b) a c) vyhlášky č. 244/2002 Sb., ve znění účinném po dni nabytí účinnosti této vyhlášky.

1) § 77 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění zákona č. 210/1990 Sb., zákona č. 425/1990 Sb., zákona č. 548/1991 Sb., zákona č. 550/1991 Sb., zákona č. 590/1992 Sb., zákona č. 15/1993 Sb., zákona č. 161/1993 Sb., zákona č. 307/1993 Sb., zákona č. 60/1995 Sb., zákona č. 206/1996 Sb., zákona č. 14/1997 Sb., zákona č. 79/1997 Sb., zákona č. 110/1997 Sb., zákona č. 83/1998 Sb., zákona č. 167/1998 Sb., zákona č. 71/2000 Sb., zákona č. 123/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 164/2001 Sb. a zákona č. 260/2001 Sb.

2) Například § 89 odst. 9 a § 155 až 159 trestního zákona.

3) § 8 trestního řádu.

4) Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění zákona č. 337/1992 Sb., zákona č. 344/1992 Sb., zákona č. 359/1992 Sb., zákona č. 67/1993 Sb., zákona č. 290/1993 Sb., zákona č. 134/1994 Sb., zákona č. 82/1995 Sb., zákona č. 237/1995 Sb., zákona č. 279/1995 Sb., zákona č. 289/1995 Sb., zákona č. 112/1998 Sb., zákona č. 168/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 121/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 151/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 361/2000 Sb., zákona č. 370/2000 Sb., nálezu Ústavního soudu uveřejněného pod č. 52/2001 Sb., zákona č. 164/2001 Sb., zákona č. 254/2001 Sb., zákona č. 265/2001 Sb., zákona č. 273/2001 Sb., zákona č. 274/2001 Sb., zákona č. 312/2001 Sb., zákona č. 6/2002 Sb., zákona č. 62/2002 Sb. a zákona č. 78/2002 Sb.

§ 63 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti.

5) § 178a trestního zákona.

6) Zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění zákona č. 281/1997 Sb., zákona č. 259/1998 Sb., zákona č. 146/1999 Sb., zákona č. 102/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb. a zákona č. 489/2001 Sb.

7) Zákon č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb. a zákona č. 156/2000 Sb.

8) Zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění zákona č. 210/2000 Sb. a zákona č. 147/2001 Sb.

9) Zákon č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění zákona č. 300/1990 Sb., zákona č. 513/1991 Sb. a zákona č. 68/1993 Sb.

10) Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění zákona č. 347/1992 Sb., zákona č. 289/1995 Sb., zákona č. 3/1997 Sb., zákona č. 16/1997 Sb., zákona č. 123/1998 Sb., zákona č. 161/1999 Sb., zákona č. 238/1999 Sb., zákona č. 132/2000 Sb. a zákona č. 76/2002 Sb.

11) Zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění zákona č. 162/1993 Sb., zákona č. 193/1994 Sb., zákona č. 243/1997 Sb. a zákona č. 30/1998 Sb.

12) Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění zákona č. 347/1992 Sb., zákona č. 289/1995 Sb., zákona č. 3/1997 Sb., zákona č. 16/1997 Sb., zákona č. 123/1998 Sb., zákona č. 161/1999 Sb., zákona č. 238/1999 Sb., zákona č. 132/2000 Sb. a zákona č. 76/2002 Sb.

Vyhláška č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona České národní rady č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění vyhlášky č. 105/1997 Sb., vyhlášky č. 200/1999 Sb., vyhlášky č. 85/2000 Sb. a vyhlášky č. 190/2000 Sb.

13) § 31 zákoníku práce.

14) § 1 odst. 1 a příloha č. 1 k vyhlášce Ministerstva zemědělství č. 79/1996 Sb., o služebních stejnokrojích zaměstnanců orgánů státní správy lesů a o jejich označení, ve znění pozdějších předpisů.

245/2002 Sb.

VYHLÁŠKA

Ministerstva zemědělství

ze dne 7. června 2002

o době lovu jednotlivých druhů zvěře a o bližších podmínkách provádění lovu

Změna: 480/2002 Sb.
Změna: 245/2002 Sb. (část)
Změna: 403/2013 Sb.
Změna: 343/2015 Sb.

Ministerstvo zemědělství stanoví podle § 68 k provedení § 42 odst. 2 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, (dále jen "zákon"):

Doba lovu jednotlivých druhů zvěře

§ 1

Doba lovu se stanoví pro dále uvedené druhy zvěře takto:

- a) daněk skvrnitý - daněk a daněla od 16. srpna do 31. prosince s výjimkou uvedenou v § 2 odst. 1 a daňče od 16. srpna do 31. března s výjimkou uvedenou v § 2 odst. 1,
- b) jelen evropský - jelen a laň jelena evropského od 1. srpna do 15. ledna s výjimkou uvedenou v § 2 odst. 1 a kolouch od 1. srpna do 31. března s výjimkou uvedenou v § 2 odst. 1,
- c) jelenec běloocasý - jelen, laň a kolouch od 1. září do 31. prosince s výjimkou uvedenou v § 2 odst. 1,
- d) jezevec lesní od 1. září do 30. listopadu s výjimkou uvedenou v § 2 odst. 2,
- e) kamzík horský - kamzík, kamzice a kamzíče od 1. října do 30. listopadu,
- f) koza bezoárová - kozel, koza, kůzle od 1. září do 31. prosince s výjimkou uvedenou v § 2 odst. 1,
- g) králík divoký od 1. listopadu do 31. prosince s výjimkou uvedenou v § 2 odst. 3,
- h) kuna lesní, kuna skalní od 1. listopadu do konce února s výjimkou uvedenou v § 2 odst. 2,
- i) liška obecná od 1. ledna do 31. prosince,
- j) muflon - muflon a muflonka od 1. srpna do 31. prosince s výjimkou uvedenou v § 2 odst. 1 a muflonče od 1. srpna do 31. března s výjimkou uvedenou v § 2 odst. 1,
- k) ondatra pižmová od 1. listopadu do konce února,
- l) prase divoké - od 1. ledna do 31. prosince,
- m) sika Dybowského - jelen, laň a kolouch od 16. srpna do 31. prosince s výjimkou uvedenou v § 2 odst. 1,
- n) sika japonský - jelen a laň od 1. srpna do 15. ledna s výjimkou uvedenou v § 2 odst. 1 a kolouch od 1. srpna do 31. března s výjimkou uvedenou v § 2 odst. 1
- o) srnec obecný - srnec od 16. května do 30. září, srna a srnče od 1. září do 31. prosince s výjimkou uvedenou v § 2 odst. 1,
- p) zajíc polní od 1. listopadu do 31. prosince s výjimkami uvedenými v § 2 odst. 3 a 5
- r) bažant královský - kohout od 16. října do 15. března a bažant královský - slepice pouze v části honitby, která je bažantnicí [§ 2 písm. k) zákona] od 16. října do 31. prosince,
- s) bažant obecný - kohout od 16. října do 31. prosince, s výjimkou části honitby, která je bažantnicí [§ 2 písm. k) zákona], v níž lze lovit bažanta obecného - kohouta i slepici od 16. října do 31. ledna, a s výjimkami uvedenými v § 2 odst. 5 a 6,
- t) hrdlička zahradní od 16. října do 15. února,
- u) holub hřivnáč od 1. srpna do 31. října,
- v) husa běločelá od 16. srpna do 15. ledna,
- w) husa polní od 16. srpna do 15. ledna,

- x) husa velká od 16. srpna do 15. ledna,
- y) kachna divoká od 1. září do 30. listopadu,
- z) krocán divoký - krocán a krůta od 1. října do 31. prosince, pouze krocán též od 15. března do 15. dubna,
- aa) lyska černá od 1. září do 30. listopadu,
- bb) perlička obecná od 16. října do 31. prosince,
- cc) polák chocholačka od 1. září do 30. listopadu,
- dd) polák velký od 1. září do 30. listopadu,
- ee) straka obecná od 1. července do konce února,
- ff) vrána obecná od 1. července do konce února.

§ 2

(1) Celoročně lze v oboře lovit druhy zvěře, pro které byla obora zřízena a byly pro ně v daném roce určeny minimální a normované stavy (§ 3 odst. 2 zákona).

(2) V oblastech chovu tetřeva hlušce, tetřívka obecného, jeřábka lesního a koroptve polní (§ 3 odst. 3 zákona) lze celoročně lovit kunu lesní, kunu skalní a jezevce lesního.

(3) Celoročně lze lovit zajíce polního a králíka divokého v oplocených vinicích. Oplocením se pro účely této vyhlášky rozumí takové oplocení, které celoročně zabraňuje uvedeným druhům zvěře volně vnikat na tyto plochy.

(4) Doba lovu s využitím loveckého dravce je pro zajíce polního od 1. září do 31. prosince a pro bažanta obecného od 1. září do 31. prosince s výjimkou části honitby, která je bažantnicí [§ 2 písm. k) zákona], nebo samostatné bažantnice (§ 69 odst. 1 zákona), v níž lze lovit bažanta obecného s využitím loveckého dravce od 1. září do 31. ledna.

(5) Doba lovu zajíce polního odchylem je od 1. ledna do 31. ledna. Doba lovu bažanta obecného odchylem je od 1. ledna do 31. března, s výjimkou části honitby, která je bažantnicí [§ 2 písm. k) zákona], nebo samostatné bažantnice (§ 69 odst. 1 zákona), v níž lze lovit odchylem bažanta obecného - kohouta i slepici od 1. února do 31. března.

§ 3

Bližší podmínky provádění lovu

(1) Na stejném honebním pozemku lze lovit zajíce polního pouze jedenkrát v roce a bažanta obecného pouze dvakrát v roce. Omezení se nevztahuje na lov zajíce polního a bažanta obecného loveckými dravci a na lov bažanta obecného v bažantnicích [§ 2 písm. k) zákona].

(2) Společným lovem "na tahu" lze lovit

- a) husu běločelou, husu polní a husu velkou pouze 3 dny v týdnu, a to ve středu, v sobotu a v neděli,
- b) kachnu divokou, lysku černou, poláka chocholačku a poláka velkého pouze 2 dny v týdnu, a to ve středu a v sobotu.

§ 4

Účinnost

(1) Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 2002.

(2) Ustanovení § 1 písm. gg) a § 2 odst. 4 pozbývají platnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost.

Ministr:

Ing. Fencí v. r.

1) Zákon č. 114/1992 Sb. , o ochraně přírody a krajiny, ve znění zákona č. 347/1992 Sb. , zákona č. 289/1995 Sb. , zákona č. 3/1997 Sb. , zákona č. 16/1997 Sb. , zákona č. 123/1998 Sb. , zákona č. 161/1999 Sb. , zákona č. 238/1999 Sb. , zákona č. 132/2000 Sb. a zákona č. 76/2002 Sb.

Vyhláška č. 395/1992 Sb. , kterou se provádějí některá ustanovení zákona České národní rady č. 114/1992 Sb. , o ochraně přírody a krajiny, ve znění vyhlášky č. 105/1997 Sb. , vyhlášky č. 200/1999 Sb. , vyhlášky č. 85/2000 Sb. a vyhlášky č. 190/2000 Sb.

491

VYHLÁŠKA

Ministerstva zemědělství
ze dne 13. listopadu 2002**o způsobu stanovení minimálních a normovaných stavů zvěře
a o zařazování honiteb nebo jejich částí do jakostních tříd**Ministerstvo zemědělství stanoví podle § 68 k provedení § 3 odst. 4 zákona
č. 449/2001 Sb., o myslivosti (dále jen „zákon“):

§ 1

Zařazování honiteb nebo jejich částí do jakostních tříd pro spárkatou zvěřHonitba nebo její část se podle charakteristiky přírodních podmínek zařazuje do jakostní třídy honitby (§ 2 písm.l.) zákona¹⁾ pro tyto druhy zvěře: daněk skvrnitý, jelen evropský, jelenec běloocasý, kamzík horský, muflon, prase divoké, sika Dybowského, sika japonský, srnec obecný (dále jen „spárkatá zvěř“) způsobem uvedeným v příloze č. 1 této vyhlášky. Jsou-li jednotlivé části honitby podle přírodních podmínek zařazeny do různých jakostních tříd, stanoví se jakostní třída honitby jako jejich aritmetický průměr.

§ 2

Normované stavy spárkaté zvěře

(1) V honitbě, s výjimkou oborů zařazené do jakostní třídy honitby (§ 1), se normovaný stav jednotlivých druhů spárkaté zvěře, s výjimkou srnce obecného, stanoví podle výměry spolu souvisejících lesních pozemků 1) nebo jiných spolu souvisejících honebních pozemků porostlých stromy a keři lesních dřevin, o celkové výměře alespoň 50 ha v honitbě (dále jen „lesní celek“), kterou daný druh zvěře využívá, tak, aby

- nebyl nižší než minimální stav daného druhu spárkaté zvěře stanovený pro honitbu v § 5 odst. 1 až 4 a pro oboru v § 5 odst. 5,
- nepřekročil normovaný stav daného druhu zvěře uvedený pro jakostní třídu v příloze č. 2 této vyhlášky a
- nepřekročil souhrnný počet spárkaté zvěře, s výjimkou prasete divokého, v honitbě uvedený v příloze č. 2 této vyhlášky; přepočítací poměr jednotlivých druhů spárkaté zvěře se stanoví takto:

- jedinec spárkaté zvěře je roven
- jedinci jelena evropského
- jedinci siky Dybowského
- jedinci siky japonského
- jedincům jelence běloocasého
- jedincům daněka skvrnitého
- jedincům muflona nebo
- jedincům kamzíka horského nebo
- jedincům srnce obecného.

Je-li výměra lesního celku v honitbě nižší, popřípadě vyšší než 1 000 ha, stanoví se normovaný stav spárkaté zvěře přepočtem podle skutečné výměry lesního celku v honitbě.

(2) Normovaný stav srnce obecného se stanoví podle odstavce 1 písm. a) a c) samostatně pro lesní celek a samostatně pro pozemky polní části honitby. Vyskytují-li se v honitbě obě skupiny pozemků, stanoví se normovaný stav srnce obecného jako součet normovaných stavů stanovených samostatně pro každou skupinu pozemků. Pozemky polní části honitby se pro účely této vyhlášky rozumí honební pozemky druhu: orná půda, trvalý travní porost a ostatní plocha. 2) Je-li výměra pozemků polní části honitby nižší, popřípadě vyšší než 1 000 ha, stanoví se normovaný stav srnce obecného přepočtem podle skutečné výměry pozemků polní části honitby.

(3) V oboře (§ 2 písm. j) zákona¹⁾ se normovaný stav spárkaté zvěře, pro kterou byla obora uznána, stanoví podle odstavce 1 písm. a) a dále tak, aby normovaný stav jednotlivých druhů spárkaté zvěře ve svém souhrnu nebyl vyšší, než 1 jedinec spárkaté zvěře na 2 ha výměry obory. Pro jednotlivé druhy spárkaté zvěře, s výjimkou prasete divokého, se použije přepočítací poměr podle odstavce 1 písm. c) a pro prase divoké se přepočítací poměr stanoví takto: 1 jedinec spárkaté zvěře je roven 2 jedincům prasete divokého.

(4) Pro oblast chovu zvěře (§ 3 odst. 3 zákona) se normovaný stav spárkaté zvěře stanoví součtem normovaných stavů jednotlivých druhů spárkaté zvěře uvedených v rozhodnutích o uznání jednotlivých honiteb, které tuto oblast chovu zvěře tvoří, s výjimkou obor.

§ 3

Normovaný stav se nestanovuje pro ten druh spárkaté zvěře,

- který se v honitbě, popřípadě na honebních pozemcích navrhovaných na uznání za honitbu nevyskytuje, pokud nejde o postup uvedený v § 5 odst. 2 zákona,
- jehož chov v honitbě není možný (§ 3 odst. 1 zákona), nebo
- u kterého není možné v honitbě dodržet minimální stav uvedený v § 5 odst. 1 až 4 nebo, jde-li o oboru, uvedený v § 5 odst. 5.

§ 4

**Požadovaný poměr pohlaví, věková skladba
a koeficient očekávané produkce spárkaté zvěře**

(1) Požadovaný poměr pohlaví mezi samci a samicemi u spárkaté zvěře, s výjimkou kamzíka horského, je ve všech jakostních třídách honitby 1:1, u kamzíka horského je tento poměr 1:2 ve prospěch samic; ve zvlášť odůvodněných případech při zajišťování chovu zvěře (§ 3 odst. 1 a 2 zákona) lze stanovit odlišný poměr pohlaví ve prospěch každého z nich.

(2) Koeficient očekávané produkce se vztahuje pouze k dospělým samicím a stanoví se v každé jakostní třídě v tomto rozpětí:

Druh zvěře	Daněk skvrnitý	Jelen evropský	Jelenec běloocasý	Kamzík horský	Muflon	Prase divoké	Sika Dybowského	Sika japonský	Srnec obecný les	Srnec obecný pole
Koeficient očekávané produkce	0,8-0,9	0,7-0,8	0,6-0,7	0,2-0,3	0,8-0,9	3,2-4,5	0,8-0,9	0,8-0,9	0,8-1,2	0,5-1,0

(3) Ve zvlášť odůvodněných případech při působení pro zvěř nepříznivých civilizačních faktorů (např. turistický ruch, hustota a intenzita provozu na pozemních komunikacích, rekreační zástavba) nebo v důsledku povodní lze stanovit odlišný koeficient očekávané produkce, než je uvedeno v odstavci 2,

(4) Koeficient očekávané produkce srnce obecného se stanoví samostatně pro lesní celek a samostatně pro pozemky polní části honitby. Vyskytují-li se v honitbě obě skupiny pozemků uvedené v předchozí větě, stanoví se koeficient očekávané produkce srnce obecného souhrnně pro celou honitbu jako vážený aritmetický průměr. Váhou jsou normovaný stav srnce obecného pro lesní celek a normovaný stav srnce obecného pro pozemky polní části honitby.

(5) Věková skladba spárkaté zvěře se ve všech jakostních třídách honitby stanoví a podle koeficientu očekávané produkce procentem dospělých samců, dospělých samic a mláďat takto:

druh spárkaté zvěře	Koeficient očekávané produkce	samci %	samice %	mláďata %	druh spárkaté zvěře	Koeficient očekávané produkce	samci %	samice %	mláďata (selata) %
daněk skvrnitý	0,8 0,9	39 38	39 38	22 24	sika japonský	0,8 0,9	39 38	39 38	22 24
jelen evropský	0,7 0,8	40 39	40 39	20 22	srnec obecný (les i pole)	0,8 0,9	39 38	39 38	22 24
jelenec běloocasý	0,6 0,7	41 40	41 40	18 20		1,0 1,1	37 37	37 37	26 26
kamzík horský	0,2 0,3	26 27	52 54	22 19		1,2 3,2	36 38	36 38	28 24
muflon	0,9 1,0	38 37	38 37	24 26	prase divoké	3,5 4,0 4,5	37,5 36	37,5 36	25 28 30
sika Dybowského	0,8 0,9	39 38	39 38	22 24			35	35	30

b) a procentem zastoupení věkových tříd u dospělých samců takto:

- daněk skvrnitý
 - v I. věkové třídě, od 1 roku do 3 let, 31 %,
 - ve II. věkové třídě, od 4 do 6 let, 26 %,
 - ve III. věkové třídě, od 7 let, 43 %,
- jelen evropský
 - v I. věkové třídě, od 1 roku do 4 let, 44 %,
 - ve II. věkové třídě, od 5 do 8 let, 37 %,

1) § 3 odst. 1 písm. a) zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon).

2) Vyhláška č. 190/1996 Sb., kterou se provádí zákon č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění zákona č. 210/1993 Sb. a zákona č. 90/1996 Sb., a zákon České národní rady č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění zákona č. 89/1996 Sb., ve znění vyhlášky č. 179/1998 Sb., vyhlášky č. 113/2000 Sb. a vyhlášky č. 163/2001 Sb.

- ve III. věkové třídě, od 9 let, 19 %,
- 3. jelenec běloocasý
 - v I. věkové třídě, od 1 roku do 3 let, 40 %,
 - ve II. věkové třídě, od 4 do 6 let, 37 %,
 - ve III. věkové třídě, od 7 let, 23 %,
- 4. kamzík horský
 - v I. věkové třídě, od 1 roku do 3 let, 50 %
 - ve II. věkové třídě, od 4 do 7 let, 20 %
 - ve III. věkové třídě, od 8 let, 30 %,
- 5. muflon
 - v I. věkové třídě, od 1 roku do 3 let, 37 %,
 - ve II. věkové třídě, od 4 do 6 let, 37 %,
 - ve III. věkové třídě, od 7 let, 26 %,
- 6. prase divoké
 - v I. věkové třídě (lončák), od 1 do 2 let, 28 %,
 - ve II. věkové třídě, od 3 do 4 let, 46 %,
 - ve III. věkové třídě, od 5 let, 26 %,
- 7. sika Dybowského
 - v I. věkové třídě od 1 roku do 4 let, 44 %,
 - ve II. věkové třídě, od 5 do 8 let, 37 %,
 - ve III. věkové třídě, od 9 let, 19 %,
- 8. sika japonský
 - v I. věkové třídě, od 1 roku do 4 let, 44 %,
 - ve II. věkové třídě, od 5 do 8 let, 37 %,
 - ve III. věkové třídě, od 9 let, 19 %,
- 9. srnec obecný
 - v I. věkové třídě, od 10 měsíců do 2 let, 41 %,
 - ve II. věkové třídě, od 3 do 4 let, 24 %,
 - ve III. věkové třídě, od 5 let, 35 %.

§ 5

Minimální stav spárkaté zvěře

(1) V honitbě, s výjimkou obory, se minimální stav spárkaté zvěře stanovuje pro každých 1 000 ha výměry lesního celku při zachování poměru pohlaví (§ 4 odst. 1) takto:

- a) 5 jedinců prasete divokého,
- b) 10 jedinců jelena evropského, siky Dybowského a siky japonského,
- c) 15 jedinců daňka skvrnitého, jelence běloocasého a muflona,
- d) 20 jedinců kamzíka horského
- e) 25 jedinců srnce obecného.

(2) Jestliže výměra lesního celku, s výjimkou obory, je nižší, popřípadě vyšší než 1 000 ha, stanoví se minimální stav druhů zvěře uvedených odstavci 1 písm. a) až d) přepočtem podle skutečné výměry lesního celku v poměru pohlaví (§ 4 odst. 1). Pokud by po provedeném přepočtu byl minimální stav některého z uvedených druhů zvěře nižší než 5 jedinců, nelze tento druh zvěře v honitbě chovat (§ 3 odst. 1 a 2 zákona).

(3) Pro pozemky polní části honitby se minimální stav srnce obecného stanoví 10 jedinců na 1 000 ha těchto pozemků při zachování poměru pohlaví (§ 4 odst. 1). Jestliže výměra pozemků polní části honitby je nižší, popřípadě vyšší než 1 000 ha, minimální stav srnce obecného se stanoví přepočtem podle skutečné výměry pozemků polní části honitby, nesmí však být nižší než 5 jedinců srnce obecného při zachování poměru pohlaví (§ 4 odst. 1). Pokud by po provedeném přepočtu byl minimální stav srnce obecného pro pozemky polní části honitby nižší než 5 jedinců, nelze srnce obecného v honitbě chovat (§ 3 odst. 1 a 2 zákona)

(4) Minimální stav srnce obecného se stanoví podle odstavce 1 a 2 samostatně pro lesní celek a samostatně pro pozemky polní části honitby. Vyskytují-li se v honitbě obě skupiny pozemků, stanoví se minimální stav srnce obecného jako součet minimálních stavů stanovených samostatně pro každou skupinu pozemků.

(5) V oboře se stanoví minimální stav každého z druhů spárkaté zvěře tak, aby byla v oboře zajištěna přirozená reprodukce daného druhu zvěře. Minimální stav těchto druhů zvěře však nesmí být vyšší než normovaný stav (§ 2 odst. 3).

§ 6

Zařazování honiteb nebo jejich částí do jakostních tříd pro bažanta obecného a zajíce polního

Honitba nebo její část se do jakostní třídy zařadí podle přírodních podmínek pro bažanta obecného způsobem uvedeným v příloze č. 3 této vyhlášky a pro zajíce polního způsobem uvedeným v příloze č. 4 této vyhlášky. Jakostní třída honitby podle přírodních podmínek se stanoví jako aritmetický průměr jakostních tříd přiřazených k nadmořské výšce, přírodním podmínkám polní části honitby a přírodním podmínkám lesního celku.

§ 7

Normovaný stav bažanta obecného a zajíce polního

(1) V honitbě zařazené do jakostní třídy (§ 6) se normovaný stav bažanta obecného stanoví způsobem uvedeným v příloze č. 5 této vyhlášky a zajíce polního způsobem uvedeným v příloze č. 6 této vyhlášky. Při stanovení normovaného stavu uvedených druhů zvěře se vychází z výměry honebních pozemků v honitbě, kterou daný druh zvěře využívá, a skupiny A, B, C nebo D, přiřazené k jednotlivým čtvercům (příloha č. 7 této vyhlášky) v bioindikční síti České republiky (příloha č. 8 této vyhlášky). Je-li výměra pozemků využívaných bažantem obecným nebo zajícem polním v honitbě nižší, popřípadě vyšší než 100 ha, stanoví se normovaný stav uvedených druhů zvěře přepočtem podle skutečné výměry honebních pozemků využívaných těmito druhy zvěře v honitbě.

(2) V části honitby, která je bažantnicí (§ 2 písm. k) zákona, je normovaný stav bažanta obecného možno stanovit podle přírodních podmínek dané části honitby, nejméně však ve výši 37 jedinců na 100 ha, při zachování poměru pohlaví podle § 8 odst. 1. Je-li výměra části honitby, která je bažantnicí (§ 2 písm. k) zákona, nižší, popřípadě vyšší než 100 ha, stanoví se normovaný stav bažanta obecného přepočtem podle skutečné výměry části honitby, která je bažantnicí (§ 2 písm. k) zákona.

(3) Normovaný stav nelze stanovit pro bažanta obecného nebo zajíce polního v případě, že

- a) se daný druh zvěře v honitbě, popřípadě na honebních pozemcích navrhovaných na uznání za honitbu, nevyskytuje, pokud nejde o postup podle § 5 odst. 2 zákona,
- b) v honitbě není možný jeho chov (§ 3 odst. 1 zákona),
- c) není možné v honitbě dodržet minimální stav podle § 9.

§ 8

Požadovaný poměr pohlaví a koeficient očekávané produkce pro bažanta obecného a zajíce polního

(1) V každé jakostní třídě honitby je požadovaný poměr pohlaví mezi samci a samicemi zajíce polního 1:1 a bažanta obecného 1:4; ve zvlášť odůvodněných případech při zajišťování chovu zvěře (§ 3 odst. 1 zákona) lze stanovit odlišný poměr pohlaví.

(2) Koeficient očekávané produkce bažanta obecného a zajíce polního se vztahuje k celkovému počtu uvedených druhů zvěře bez ohledu na pohlaví zvěře a stanoví se v jednotlivých výsledných jakostních třídách honiteb v tomto rozpětí:

Druh zvěře	Výsledná jakostní třída honitby			
	I	II	III	IV
Bažant obecný	0,8 – 1,5	0,5 – 1,2	0,3 – 0,6	0,2 – 0,4
Zajíc polní	0,6 – 1, 0	0,5 – 0,8	0,3 – 0,6	0,2 – 0,4

(3) Ve zvlášť odůvodněných případech při působení pro zvěř nepříznivých civilizačních faktorů (např. turistický ruch, zvýšený pohyb obyvatel, hustota a intenzita provozu na pozemních komunikacích, stupeň chemizace zemědělství, imise) nebo v důsledku povodní lze stanovit odlišný koeficient očekávané produkce než je uveden v odstavci 2.

§ 9

Minimální stav bažanta obecného a zajíce polního

(1) Minimální stav bažanta obecného a zajíce polního je 5 jedinců pro každý druh na 100 ha plochy honitby, pro kterou se stanoví normované stavy těchto druhů zvěře (§ 7 odst. 1). V honitbě nesmí být minimální stav bažanta obecného a zajíce polního nižší než 5 jedinců každého z uvedených druhů zvěře při zachování poměru pohlaví (§ 8 odst. 1). Je-li výměra pozemků využívaných bažantem obecným nebo zajícem polním v honitbě nižší, popřípadě vyšší než 100 ha, stanoví se minimální stav uvedených druhů zvěře přepočtem podle skutečné výměry honebních pozemků využívaných těmito druhy zvěře v honitbě. Pokud by po provedeném přepočtu byl minimální stav bažanta obecného nebo zajíce polního nižší než 5 jedinců, nelze takový druh zvěře v honitbě chovat (§ 3 odst. 1 a 2 zákona).

(2) Minimální stav bažanta obecného v části honitby, která je bažantnicí (§2 písm. k) zákona] je stanoven podle výměry bažantnice a počtu 28 jedinců na 100 ha při zachování poměru pohlaví podle § 8 odst. 1. Je-li výměra části honitby, která je bažantnicí (§ 2 písm. k) zákona, nižší, popřípadě vyšší než 100 ha, stanoví se minimální stav bažanta obecného přepočtem podle skutečné výměry části honitby, která je bažantnicí (§ 2 písm. k) zákona]. Pokud by po provedeném přepočtu byl minimální stav bažanta obecného nižší než 7 jedinců, nelze takový druh zvěře v části honitby, která je bažantnicí (§ 2 písm. k) zákona], chovat (§ 3 odst. 1 a 2 zákona).

§ 10

Pro druhy zvěře neuvedené v § 1 a 6 se honitby nezařazují do jakostních tříd, nestanoví se pro ně požadovaný poměr pohlaví, věková skladba a koeficient očekávané produkce a nestanoví se pro ně minimální stavy a normované stavy.

§ 11

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Ing. Jaroslav Palas

Příloha č. 1 k vyhlášce č. 491/2002 Sb.

Zařazení honitby nebo její části do jakostní třídy pro spárkatou zvěř

Celková charakteristika lesů	Bližší specifikace charakteru lesa	Jakostní třída pro všechny zvěře	Charakteristika zemědělského využití pozemků polní části honitby - zemědělská oblast	Jakostní třída
Listnaté lesy ¹⁾	Les nízký	I	Kukuřičná ²⁾	
Smíšené lesy s převahou listnáčů ¹⁾ alespoň 60 %	Les vysoký s dřevitým i bylinným podrostem	I	a	I
	Les vysoký s bylinným podrostem	II	Řepářská ³⁾	
	Les vysoký převážně bez podrostu	III	Obilnářská ⁴⁾	II
Smíšené lesy s listnáči ¹⁾ 60 - 20 %	Les vysoký s dřevitým i bylinným podrostem	II		
	Les vysoký s bylinným podrostem	III		
	Les vysoký převážně bez podrostu	III		
Jehličnaté lesy nebo lesy s příměsí listnáčů ¹⁾ do 20 %	Les vysoký s dřevitým i bylinným podrostem	III	Pícninářská ⁶⁾	IV
	Les vysoký s bylinným podrostem	III		
	Les vysoký převážně bez podrostu	IV		

Vysvětlivky:

- 1) Posuzování lesních porostů a zastoupení listnáčů v nich je možno provádět pouze u porostů starších než 21 let - § 6 odst. 6 a § 7 písm. e) vyhlášky č. 84/1996 Sb., o lesním hospodářském plánování.
- 2) Kukuřičnou zemědělskou oblastí se rozumí krajina v nadmořské výšce do 250 m ve velmi teplém a suchém klimatickém regionu s průměrnými ročními teplotami 9 – 10° C a srážkami 500 – 600 mm, s velmi nízkou lesnatostí, ve které převládají hlinité nebo písčitohlinité černozemní a lužní typy půd nebo nivních půd na píscích nebo drnových půd a v níž reliéf terénu je rovinný až mírně zvlněný. Zemědělství je v této krajině zaměřeno zejména na tyto plodiny: kukuřice na zrno, cukrovka, teplomilné ovoce, vinná réva, teplomilné zeleniny, kvalitní pekařská pšenice a sladovnický ječmen.
- 3) Řepářskou zemědělskou oblastí se rozumí krajina v nadmořské výšce od 250 do 300 m v teplém suchém až mírném vlhkém klimatickém regionu s průměrnými ročními teplotami 8 - 9° C a srážkami 500 – 650 mm, s nízkou lesnatostí, ve které převládají hlinité hluboké aluviální písčitohlinité černozemní a hnědozemní půdy na spraších a sprašových hlinách nebo nivních půdách na nivních uloženinách a v níž reliéf terénu je rovinný až mírně zvlněný. Zemědělství je v této krajině zaměřeno zejména na tyto plodiny: cukrovka, kvalitní pšenice, sladovnický ječmen, kořenová zelenina, v některých oblastech chmel a ranné brambory.
- 4) Obilnářskou zemědělskou oblastí se rozumí krajina v nadmořské výšce 300b – 600 m, v teplém mírně vlhkém až mírně chladném vlhkém klimatickém regionu s průměrnými ročními teplotami 5 – 8,5° C a srážkami 550 - 700 mm, s nízkou až střední lesnatostí, ve které převládají půdy hlinitopísčité až jílovité s různým stupněm skeletovitosti a v níž reliéf terénu je mírně zvlněný až svažité. Zemědělství je v této krajině zaměřeno zejména na tyto plodiny: obilniny, některé technické plodiny a řepku. Pěstování cukrovky a brambor je v této oblasti méně vhodné až nevhodné.
- 5) Bramborářskou zemědělskou oblastí se rozumí krajina v nadmořské výšce 400 – 650 m v mírně teplém vlhkém až mírně chladném vlhkém klimatickém regionu s průměrnými ročními teplotami 5 – 8° C a srážkami 550 - 900 mm, se střední až vysokou lesnatostí, ve které převládají půdy hlinitopísčité až písčitohlinité s nižším podílem mělkých a silně skeletovitých půd a v níž reliéf terénu je středně zvlněný až silně svažité. Zemědělství je v této krajině zaměřeno zejména na tyto plodiny: konzumní, průmyslové a sadbové brambory, převážně krmné obilniny, v nižších polohách i na řepku a ve vyšších i na len.
- 6) Pícninářskou zemědělskou oblastí se rozumí krajina v nadmořské výšce nad 600 m v mírně chladném vlhkém až chladném vlhkém klimatickém regionu s průměrnými ročními teplotami 5 – 6° C a srážkami více než 700 mm, s vysokou až velmi vysokou lesnatostí, ve které převládají písčitohlinité, středně hluboké až mělké šterkovité až kamenité půdy a v níž reliéf terénu je horizontálně členitý s vysokou svažitostí. Oblast je méně příznivá pro rostlinou výrobu, je v ní vysoké zastoupení luk a pastvin, ojediněle se v ní vyskytují podmínky pro pěstování sadbových brambor a lnu.

Příloha č. 2 k vyhlášce č. 491/2002 Sb.

Normované stavy spárkaté zvěře

Jakostní třída honitby	počet jedinců na 1000 ha plochy, na kterou se spárkatá normuje						prase divoké
	jelen evropský sika Dybowského sika japonský	daněk skvrnitý jelenec běloocasý muflon	kamzík horský	srnec obecný		souhrnný počet spárkaté zvěře v honitbě (s výjimkou prasete divokého) [přepočten podle § 2 odst. 1 písm. c)]	
				„les“	„pole“		
I.	26	46	99	122	56	39	16
II.	22	36	63	96	48	31	13
III.	16	27	39	64	40	22	10
IV.	11	20	24	32	36	14	7

Příloha č. 3 k vyhlášce č. 491/2002 Sb.

Zařazení honitby nebo její části do jakostní třídy pro bažanta obecného

Průměrná nadmořská výška (m)	Jakostní třída podle nadm. výšky	Přírodní podmínky polní části honitby	Jakostní třída polní části honitby	Přírodní podmínky lesní části honitby	Jakostní třída lesní části honitby
do 200	I.	Ekologicky relativně stabilní krajina ¹⁾	I.	Listnaté lesy o výměře do 10 ha a remízky s dřevitým bylinným podrostem	I.
201 - 400	II.	Krajina s omezenou intenzitou zemědělského využití a s ekologicky stabilizujícími prvky ²⁾	II.	Listnaté lesy a převážně listnaté o výměře do 100 ha s podrostem a s rozpracovanou obnovou	II.
401 - 600	III.	Krajina s intenzivní zemědělskou činností a s ekologicky stabilizujícími prvky ³⁾	III.	Listnaté až smíšené lesy s převahou jehličnanů s podrostem nebo s rozpracovanou obnovou	III.
nad 600	IV.	Krajina s intenzivní zemědělskou činností bez ekologicky stabilizujících prvků ⁴⁾	IV.	Jehličnaté a převážně jehličnaté lesy bez podrostu, neobnovované (I. věková třída lesa max. do 10 %)	IV.

Vysvětlivky:

- Ekologicky relativně stabilní krajina
Krajina, v níž převážná většina pozemků orné půdy nepřesahuje výměru 50 ha, vyskytují se v ní otevřené vodoteče s minimálními úpravami toku a doprovodnou zelení, trvalé travní porosty a neobdělávaná nebo dočasně neobdělávaná půda tvoří 30% celkové výměry honitby, a vyskytují se v ní rozptýlené lesíky do výměry 10 ha, remízky, neplodné pozemky, větrolamy a protierozní meze a doprovodná zeleň kolem komunikací, a jejich zemědělské využití je zaměřeno na pěstování pěti a více plodin.
- Krajina s omezenou intenzitou zemědělského využití a s ekologicky stabilizujícími prvky
Krajina, v níž je značná část pozemků orné půdy do 50 ha, drobné lesíky, remízky a rozptýlená zeleň tvoří 10 až 30 % výměry honitby, remízky jsou propojeny biokoridory (např. mezemi, cestami, příkopy, atd.), jsou v ní otevřené vodoteče s doprovodnou zelení a její zemědělské využití je zaměřeno na pěstování pěti a více plodin s převážujícím zastoupením ozimých ječmenů, víceletých píceň a strniskových směsek a dále všechna ochranná pásma zdrojů pitné vody 1. a 2. stupně.
- Krajina s intenzivním zemědělským využitím a s ekologicky stabilizujícími prvky
Krajina, v níž je značná část pozemků orné půdy nad 50 ha, popřípadě v takovém blokovém uspořádání těchto pozemků, které přesahuje uvedenou výměru; remízky a rozptýlená trvalá zeleň v ní tvoří 5 – 10 % celkové plochy výměry honitby a je z větší části izolovaná, biokoridory v ní jsou přerušované, vodoteče otevřené a s převážně upravenými toky; zemědělské využití této krajiny je zaměřeno na méně než pěti plodin s převážujícím zastoupením víceletých pícnin na orné půdě, ozimých obilovin, zeleniny a okopanin, v této krajině se vyskytují intenzivní pastviny.
- Krajina s intenzivním zemědělským využitím bez ekologicky stabilizujících prvků
Krajina, v níž je značná část pozemků orné půdy nad 50 ha, popřípadě v takovém blokovém uspořádání těchto pozemků, které přesahuje uvedenou výměru; remízky a rozptýlená trvalá zeleň, jež jsou izolovány a bez biokoridorů, se nacházejí na rozloze do 10 % celkové plochy výměry honitby, velké plochy jsou bez trvalého zdroje relativně čisté vody a nacházejí se v ní pasetevní areály skotu a ovcí; zemědělské využití krajiny je zaměřeno na pěstování méně než pět plodin s převážujícím zastoupením silážních kukuřic a plodin vyžadujících jarní přípravu půdy.

Příloha č. 4 k vyhlášce č. 491/2002 Sb.

Zařazení honitby nebo její části do jakostní třídy podle přírodních podmínek pro zajíce polního

Průměrná nadmořská výška (m)	Jakostní třída podle nadm. výšky	Přírodní podmínky polní části honitby	Jakostní třída polní části honitby	Přírodní podmínky lesní části honitby	Jakostní třída lesní části honitby
do 200	I.	Ekologicky relativně stabilní krajina ¹⁾	I.	Les nízký a listnatý les s dřevitým a bylinným podrostem	I.
				Les nízký a listnatý les převážně bez podrostu	II.
201 - 400	II.	Krajina s omezenou intenzitou zemědělského využití a s ekologicky stabilizujícími prvky ²⁾	II.	Smišený les s převahou listnáčů (nad 60 %) s dřevitým a bylinným podrostem	II.
				Smišený les s převahou listnáčů (nad 60 %) převážně bez podrostu	III.
401 - 600	III.	Krajina s intenzivní zemědělskou činností a s ekologicky stabilizujícími prvky ³⁾	III.	Smišený les s listnáči (20-60 %) s dřevitým a bylinným podrostem	III.
				Smišený les s listnáči (20-60 %) převážně bez podrostu	III.
nad 600	IV.	Krajina s intenzivní zemědělskou činností bez ekologicky stabilizujících prvků ⁴⁾	IV.	Jehličnaté a smíšené lesy s listnáči (do 20 %) s dřevitým a bylinným podrostem	III.
				Jehličnaté a smíšené lesy s listnáči (do 20 %) převážně bez podrostu	IV.

Vysvětlivky:

1) Ekologicky relativně stabilní krajina

Krajina, v níž převážná většina pozemků orné půdy nepřesahuje výměru 50 ha, vyskytují se v ní otevřené vodoteče s minimálními úpravami toku a doprovodnou zelení, trvalé travní porosty a neobdělávaná nebo dočasně neobdělávaná půda tvoří 30 % celkové výměry honitby, a vyskytují se v ní rozptýlené lesíky do výměry 10 ha, remízky, neplodné pozemky, větrolamy a protierozní meze a doprovodná zeleň kolem komunikací, a jejíž zemědělské využití je zaměřeno na pěstování pěti a více plodin.

2) Krajina s omezenou intenzitou zemědělského využití a s ekologicky stabilizujícími prvky

Krajina, v níž je značná část pozemků orné půdy do 50 ha, drobné lesíky, remízky a rozptýlená zeleň tvoří 10 až 30 % výměry honitby, remízky jsou propojeny biokoridory (např. mezemi, cestami, příkopy, atd.), jsou v ní otevřené vodoteče s doprovodnou zelení a jejíž zemědělské využití je zaměřeno na pěstování pěti a více plodin s převážujícím zastoupením ozimých ječmenů, víceletých píceňin a strniskových směsek a dále všechna ochranná pásma zdrojů pitné vody 1. a 2. stupně.

3) Krajina s intenzivním zemědělským využitím a s ekologicky stabilizujícími prvky

Krajina, v níž je značná část pozemků orné půdy nad 50 ha, popřípadě v takovém blokovém uspořádání těchto pozemků, které přesahuje uvedenou výměru; remízky a rozptýlená trvalá zeleň v ní tvoří 5 – 10 % celkové plochy výměry honitby a je z větší části izolovaná, biokoridory v ní jsou přerušované, vodoteče otevřené a s převážně upravenými toky; zemědělské využití této krajiny je zaměřeno na méně než pěti plodin s převážujícím zastoupením víceletých píceňin na orné půdě, ozimých obilovin, zeleniny a okopanin, v této krajině se vyskytují intenzivní pastviny.

4) Krajina s intenzivním zemědělským využitím bez ekologicky stabilizujících prvků

Krajina, v níž je značná část pozemků orné půdy nad 50 ha, popřípadě v takovém blokovém uspořádání těchto pozemků, které přesahuje uvedenou výměru; remízky a rozptýlená trvalá zeleň, jež jsou izolovány a bez biokoridorů, se nacházejí na rozloze do 10 % celkové plochy výměry honitby, velké plochy jsou bez trvalého zdroje relativně čisté vody a nacházejí se v ní pasetvéni areály skotu a ovcí; zemědělské využití krajiny je zaměřeno na pěstování méně než pět plodin s převážujícím zastoupením silážních kukuřic a plodin vyžadujících jarní přípravu půdy.

Příloha č. 5 k vyhlášce č. 491/2002 Sb.

Normovaný stav bažanta obecného

Zařazení území podle bioindikační sítě	Normovaný stav jedinců bažanta obecného na 100 ha			
	jakostní třída honitby			
	I.	II.	III.	IV.
A	37 a více	35	35	16 - 20
B	36	28 - 24	28 - 24	11 - 15
C	28 - 35	21 - 27	21 - 27	8 - 10
D	21 - 27	20	20	5 - 7

Příloha č. 6 k vyhlášce č. 491/2002 Sb.

Normovaný stav zajíce polního

Zařazení území podle bioindikační sítě	Normovaný stav jedinců zajíce polního na 100 ha			
	jakostní třída honitby			
	I.	II.	III.	IV.
A	26 s více	24	18	14 - 18
B	25	21 - 23	14 - 17	10 - 13
C	21 - 24	18 - 20	10 - 13	7 - 9
D	18 - 20	17	9	5 - 6

Příloha č. 7 k vyhlášce č. 491/2002 Sb.

Soupis čtverců bioindikační sítě s přiřazenými početními stavy bažanta obecného a zajíce polního

stupnice „y“: 49								stupnice „y“: 50																																																																																																																																																																																																																																																																																																																					
stupnice „x“	Zařazení území		stupnice „x“	Zařazení území		stupnice „x“	Zařazení území		stupnice „x“	Zařazení území		stupnice „x“	Zařazení území																																																																																																																																																																																																																																																																																																																
38	bažant	-	52	bažant	D	66	bažant	-	38	bažant	-	52	bažant	D	66	bažant	-																																																																																																																																																																																																																																																																																																												
	zajíc	-		zajíc	D		zajíc	-		39	bažant		-	53		bažant	D	67	bažant	-	39	bažant	-	53	bažant	D	67	bažant	-	zajíc	-	zajíc	B	zajíc	-	40	bažant	-	54	bažant	-	68	bažant	-	40	bažant	-	54	bažant	-	68	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	41	bažant	-	55	bažant	-	69	bažant	-	41	bažant	-	55	bažant	-	69	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	42	bažant	-	56	bažant	D	70	bažant	-	42	bažant	-	56	bažant	D	70	bažant	-	zajíc	-	zajíc	D	zajíc	-	43	bažant	-	57	bažant	-	71	bažant	-	43	bažant	-	57	bažant	D	71	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	44	bažant	-	58	bažant	-	72	bažant	-	44	bažant	-	58	bažant	-	72	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	45	bažant	-	59	bažant	-	73	bažant	-	45	bažant	-	59	bažant	-	73	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	46	bažant	-	60	bažant	-	74	bažant	-	46	bažant	-	60	bažant	-	74	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	47	bažant	-	61	bažant	-	75	bažant	-	47	bažant	-	61	bažant	-	75	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	48	bažant	-	62	bažant	-	76	bažant	-	48	bažant	-	62	bažant	-	76	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	49	bažant	-	63	bažant	-	77	bažant	-	49	bažant	-	63	bažant	-	77	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	50	bažant	-	64	bažant	-	78	bažant	-	50	bažant	-	64	bažant	-	78	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	51	bažant	D	65	bažant	-	79	bažant	-	51	bažant	D	65	bažant	-	79	bažant	-
39	bažant	-	53	bažant	D	67	bažant	-	39		bažant	-	53		bažant	D	67		bažant	-																																																																																																																																																																																																																																																																																																									
	zajíc	-		zajíc	B		zajíc	-		40	bažant	-		54	bažant	-		68	bažant	-	40	bažant	-	54	bažant	-	68	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	41	bažant	-	55	bažant	-	69	bažant	-	41	bažant	-	55	bažant	-	69	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	42	bažant	-	56	bažant	D	70	bažant	-	42	bažant	-	56	bažant	D	70	bažant	-	zajíc	-	zajíc	D	zajíc	-	43	bažant	-	57	bažant	-	71	bažant	-	43	bažant	-	57	bažant	D	71	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	44	bažant	-	58	bažant	-	72	bažant	-	44	bažant	-	58	bažant	-	72	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	45	bažant	-	59	bažant	-	73	bažant	-	45	bažant	-	59	bažant	-	73	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	46	bažant	-	60	bažant	-	74	bažant	-	46	bažant	-	60	bažant	-	74	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	47	bažant	-	61	bažant	-	75	bažant	-	47	bažant	-	61	bažant	-	75	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	48	bažant	-	62	bažant	-	76	bažant	-	48	bažant	-	62	bažant	-	76	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	49	bažant	-	63	bažant	-	77	bažant	-	49	bažant	-	63	bažant	-	77	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	50	bažant	-	64	bažant	-	78	bažant	-	50	bažant	-	64	bažant	-	78	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	51	bažant	D	65	bažant	-	79	bažant	-	51	bažant	D	65	bažant	-	79	bažant	-	zajíc	D	zajíc	-	zajíc	-																		
40	bažant	-	54	bažant	-	68	bažant	-	40		bažant	-	54		bažant	-	68		bažant	-																																																																																																																																																																																																																																																																																																									
	zajíc	-		zajíc	-		zajíc	-		41	bažant	-		55	bažant	-		69	bažant	-	41	bažant	-	55	bažant	-	69	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	42	bažant	-	56	bažant	D	70	bažant	-	42	bažant	-	56	bažant	D	70	bažant	-	zajíc	-	zajíc	D	zajíc	-	43	bažant	-	57	bažant	-	71	bažant	-	43	bažant	-	57	bažant	D	71	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	44	bažant	-	58	bažant	-	72	bažant	-	44	bažant	-	58	bažant	-	72	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	45	bažant	-	59	bažant	-	73	bažant	-	45	bažant	-	59	bažant	-	73	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	46	bažant	-	60	bažant	-	74	bažant	-	46	bažant	-	60	bažant	-	74	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	47	bažant	-	61	bažant	-	75	bažant	-	47	bažant	-	61	bažant	-	75	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	48	bažant	-	62	bažant	-	76	bažant	-	48	bažant	-	62	bažant	-	76	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	49	bažant	-	63	bažant	-	77	bažant	-	49	bažant	-	63	bažant	-	77	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	50	bažant	-	64	bažant	-	78	bažant	-	50	bažant	-	64	bažant	-	78	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	51	bažant	D	65	bažant	-	79	bažant	-	51	bažant	D	65	bažant	-	79	bažant	-	zajíc	D	zajíc	-	zajíc	-																																										
41	bažant	-	55	bažant	-	69	bažant	-	41		bažant	-	55		bažant	-	69		bažant	-																																																																																																																																																																																																																																																																																																									
	zajíc	-		zajíc	-		zajíc	-		42	bažant	-		56	bažant	D		70	bažant	-	42	bažant	-	56	bažant	D	70	bažant	-	zajíc	-	zajíc	D	zajíc	-	43	bažant	-	57	bažant	-	71	bažant	-	43	bažant	-	57	bažant	D	71	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	44	bažant	-	58	bažant	-	72	bažant	-	44	bažant	-	58	bažant	-	72	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	45	bažant	-	59	bažant	-	73	bažant	-	45	bažant	-	59	bažant	-	73	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	46	bažant	-	60	bažant	-	74	bažant	-	46	bažant	-	60	bažant	-	74	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	47	bažant	-	61	bažant	-	75	bažant	-	47	bažant	-	61	bažant	-	75	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	48	bažant	-	62	bažant	-	76	bažant	-	48	bažant	-	62	bažant	-	76	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	49	bažant	-	63	bažant	-	77	bažant	-	49	bažant	-	63	bažant	-	77	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	50	bažant	-	64	bažant	-	78	bažant	-	50	bažant	-	64	bažant	-	78	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	51	bažant	D	65	bažant	-	79	bažant	-	51	bažant	D	65	bažant	-	79	bažant	-	zajíc	D	zajíc	-	zajíc	-																																																																		
42	bažant	-	56	bažant	D	70	bažant	-	42		bažant	-	56		bažant	D	70		bažant	-																																																																																																																																																																																																																																																																																																									
	zajíc	-		zajíc	D		zajíc	-		43	bažant	-		57	bažant	-		71	bažant	-	43	bažant	-	57	bažant	D	71	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	44	bažant	-	58	bažant	-	72	bažant	-	44	bažant	-	58	bažant	-	72	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	45	bažant	-	59	bažant	-	73	bažant	-	45	bažant	-	59	bažant	-	73	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	46	bažant	-	60	bažant	-	74	bažant	-	46	bažant	-	60	bažant	-	74	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	47	bažant	-	61	bažant	-	75	bažant	-	47	bažant	-	61	bažant	-	75	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	48	bažant	-	62	bažant	-	76	bažant	-	48	bažant	-	62	bažant	-	76	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	49	bažant	-	63	bažant	-	77	bažant	-	49	bažant	-	63	bažant	-	77	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	50	bažant	-	64	bažant	-	78	bažant	-	50	bažant	-	64	bažant	-	78	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	51	bažant	D	65	bažant	-	79	bažant	-	51	bažant	D	65	bažant	-	79	bažant	-	zajíc	D	zajíc	-	zajíc	-																																																																																										
43	bažant	-	57	bažant	-	71	bažant	-	43		bažant	-	57		bažant	D	71		bažant	-																																																																																																																																																																																																																																																																																																									
	zajíc	-		zajíc	-		zajíc	-		44	bažant	-		58	bažant	-		72	bažant	-	44	bažant	-	58	bažant	-	72	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	45	bažant	-	59	bažant	-	73	bažant	-	45	bažant	-	59	bažant	-	73	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	46	bažant	-	60	bažant	-	74	bažant	-	46	bažant	-	60	bažant	-	74	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	47	bažant	-	61	bažant	-	75	bažant	-	47	bažant	-	61	bažant	-	75	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	48	bažant	-	62	bažant	-	76	bažant	-	48	bažant	-	62	bažant	-	76	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	49	bažant	-	63	bažant	-	77	bažant	-	49	bažant	-	63	bažant	-	77	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	50	bažant	-	64	bažant	-	78	bažant	-	50	bažant	-	64	bažant	-	78	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	51	bažant	D	65	bažant	-	79	bažant	-	51	bažant	D	65	bažant	-	79	bažant	-	zajíc	D	zajíc	-	zajíc	-																																																																																																																		
44	bažant	-	58	bažant	-	72	bažant	-	44		bažant	-	58		bažant	-	72		bažant	-																																																																																																																																																																																																																																																																																																									
	zajíc	-		zajíc	-		zajíc	-		45	bažant	-		59	bažant	-		73	bažant	-	45	bažant	-	59	bažant	-	73	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	46	bažant	-	60	bažant	-	74	bažant	-	46	bažant	-	60	bažant	-	74	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	47	bažant	-	61	bažant	-	75	bažant	-	47	bažant	-	61	bažant	-	75	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	48	bažant	-	62	bažant	-	76	bažant	-	48	bažant	-	62	bažant	-	76	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	49	bažant	-	63	bažant	-	77	bažant	-	49	bažant	-	63	bažant	-	77	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	50	bažant	-	64	bažant	-	78	bažant	-	50	bažant	-	64	bažant	-	78	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	51	bažant	D	65	bažant	-	79	bažant	-	51	bažant	D	65	bažant	-	79	bažant	-	zajíc	D	zajíc	-	zajíc	-																																																																																																																																										
45	bažant	-	59	bažant	-	73	bažant	-	45		bažant	-	59		bažant	-	73		bažant	-																																																																																																																																																																																																																																																																																																									
	zajíc	-		zajíc	-		zajíc	-		46	bažant	-		60	bažant	-		74	bažant	-	46	bažant	-	60	bažant	-	74	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	47	bažant	-	61	bažant	-	75	bažant	-	47	bažant	-	61	bažant	-	75	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	48	bažant	-	62	bažant	-	76	bažant	-	48	bažant	-	62	bažant	-	76	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	49	bažant	-	63	bažant	-	77	bažant	-	49	bažant	-	63	bažant	-	77	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	50	bažant	-	64	bažant	-	78	bažant	-	50	bažant	-	64	bažant	-	78	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	51	bažant	D	65	bažant	-	79	bažant	-	51	bažant	D	65	bažant	-	79	bažant	-	zajíc	D	zajíc	-	zajíc	-																																																																																																																																																																		
46	bažant	-	60	bažant	-	74	bažant	-	46		bažant	-	60		bažant	-	74		bažant	-																																																																																																																																																																																																																																																																																																									
	zajíc	-		zajíc	-		zajíc	-		47	bažant	-		61	bažant	-		75	bažant	-	47	bažant	-	61	bažant	-	75	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	48	bažant	-	62	bažant	-	76	bažant	-	48	bažant	-	62	bažant	-	76	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	49	bažant	-	63	bažant	-	77	bažant	-	49	bažant	-	63	bažant	-	77	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	50	bažant	-	64	bažant	-	78	bažant	-	50	bažant	-	64	bažant	-	78	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	51	bažant	D	65	bažant	-	79	bažant	-	51	bažant	D	65	bažant	-	79	bažant	-	zajíc	D	zajíc	-	zajíc	-																																																																																																																																																																																										
47	bažant	-	61	bažant	-	75	bažant	-	47		bažant	-	61		bažant	-	75		bažant	-																																																																																																																																																																																																																																																																																																									
	zajíc	-		zajíc	-		zajíc	-		48	bažant	-		62	bažant	-		76	bažant	-	48	bažant	-	62	bažant	-	76	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	49	bažant	-	63	bažant	-	77	bažant	-	49	bažant	-	63	bažant	-	77	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	50	bažant	-	64	bažant	-	78	bažant	-	50	bažant	-	64	bažant	-	78	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	51	bažant	D	65	bažant	-	79	bažant	-	51	bažant	D	65	bažant	-	79	bažant	-	zajíc	D	zajíc	-	zajíc	-																																																																																																																																																																																																																		
48	bažant	-	62	bažant	-	76	bažant	-	48		bažant	-	62		bažant	-	76		bažant	-																																																																																																																																																																																																																																																																																																									
	zajíc	-		zajíc	-		zajíc	-		49	bažant	-		63	bažant	-		77	bažant	-	49	bažant	-	63	bažant	-	77	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	50	bažant	-	64	bažant	-	78	bažant	-	50	bažant	-	64	bažant	-	78	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	51	bažant	D	65	bažant	-	79	bažant	-	51	bažant	D	65	bažant	-	79	bažant	-	zajíc	D	zajíc	-	zajíc	-																																																																																																																																																																																																																																										
49	bažant	-	63	bažant	-	77	bažant	-	49		bažant	-	63		bažant	-	77		bažant	-																																																																																																																																																																																																																																																																																																									
	zajíc	-		zajíc	-		zajíc	-		50	bažant	-		64	bažant	-		78	bažant	-	50	bažant	-	64	bažant	-	78	bažant	-	zajíc	-	zajíc	-	zajíc	-	51	bažant	D	65	bažant	-	79	bažant	-	51	bažant	D	65	bažant	-	79	bažant	-	zajíc	D	zajíc	-	zajíc	-																																																																																																																																																																																																																																																																		
50	bažant	-	64	bažant	-	78	bažant	-	50		bažant	-	64		bažant	-	78		bažant	-																																																																																																																																																																																																																																																																																																									
	zajíc	-		zajíc	-		zajíc	-		51	bažant	D		65	bažant	-		79	bažant	-	51	bažant	D	65	bažant	-	79	bažant	-	zajíc	D	zajíc	-	zajíc	-																																																																																																																																																																																																																																																																																										
51	bažant	D	65	bažant	-	79	bažant	-	51		bažant	D	65		bažant	-	79		bažant	-																																																																																																																																																																																																																																																																																																									
	zajíc	D		zajíc	-		zajíc	-																																																																																																																																																																																																																																																																																																																					

stupnice „y“: 51								
stupnice „x“	Zařazení území		stupnice „x“	Zařazení území		stupnice „x“	Zařazení území	
38	bažant	-	52	bažant	C	66	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	B		zajíc	-
39	bažant	-	53	bažant	D	67	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	B		zajíc	-
40	bažant	-	54	bažant	D	68	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	D		zajíc	-
41	bažant	-	55	bažant	C	69	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	A		zajíc	-
42	bažant	-	56	bažant	D	70	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	D		zajíc	-
43	bažant	-	57	bažant	D	71	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	D		zajíc	-
44	bažant	-	58	bažant	-	72	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	-		zajíc	-
45	bažant	-	59	bažant	-	73	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	-		zajíc	-
46	bažant	-	60	bažant	-	74	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	-		zajíc	-
47	bažant	-	61	bažant	-	75	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	-		zajíc	-
48	bažant	-	62	bažant	-	76	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	-		zajíc	-
49	bažant	-	63	bažant	-	77	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	-		zajíc	-
50	bažant	-	64	bažant	-	78	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	-		zajíc	-
51	bažant	D	65	bažant	-	79	bažant	-
	zajíc	D		zajíc	-		zajíc	-

stupnice „y“: 52								
stupnice „x“	Zařazení území		stupnice „x“	Zařazení území		stupnice „x“	Zařazení území	
38	bažant	-	52	bažant	B	66	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	B		zajíc	-
39	bažant	-	53	bažant	C	67	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	B		zajíc	-
40	bažant	-	54	bažant	C	68	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	C		zajíc	-
41	bažant	-	55	bažant	D	69	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	D		zajíc	-
42	bažant	-	56	bažant	D	70	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	D		zajíc	-
43	bažant	-	57	bažant	D	71	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	D		zajíc	-
44	bažant	-	58	bažant	D	72	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	C		zajíc	-
45	bažant	-	59	bažant	D	73	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	D		zajíc	-
46	bažant	-	60	bažant	-	74	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	-		zajíc	-
47	bažant	-	61	bažant	-	75	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	-		zajíc	-
48	bažant	D	62	bažant	-	76	bažant	-
	zajíc	D		zajíc	-		zajíc	-
49	bažant	C	63	bažant	-	77	bažant	-
	zajíc	B		zajíc	-		zajíc	-
50	bažant	C	64	bažant	-	78	bažant	-
	zajíc	C		zajíc	-		zajíc	-
51	bažant	C	65	bažant	-	79	bažant	-
	zajíc	B		zajíc	-		zajíc	-

stupnice „y“: 53								
stupnice „x“	Zařazení území		stupnice „x“	Zařazení území				
38	bažant	-	52	bažant	B	66	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	A		zajíc	-
39	bažant	-	53	bažant	A	67	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	A		zajíc	-
40	bažant	-	54	bažant	A	68	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	A		zajíc	-
41	bažant	-	55	bažant	D	69	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	D		zajíc	-
42	bažant	-	56	bažant	D	70	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	D		zajíc	-
43	bažant	-	57	bažant	D	71	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	C		zajíc	-
44	bažant	-	58	bažant	D	72	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	D		zajíc	-
45	bažant	-	59	bažant	D	73	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	D		zajíc	-
46	bažant	D	60	bažant	D	74	bažant	-
	zajíc	D		zajíc	D		zajíc	-
47	bažant	D	61	bažant	D	75	bažant	-
	zajíc	D		zajíc	D		zajíc	-
48	bažant	D	62	bažant	-	76	bažant	-
	zajíc	C		zajíc	-		zajíc	-
49	bažant	A	63	bažant	D	77	bažant	-
	zajíc	A		zajíc	C		zajíc	-
50	bažant	C	64	bažant	-	78	bažant	-
	zajíc	A		zajíc	-		zajíc	-
51	bažant	C	65	bažant	-	79	bažant	-
	zajíc	B		zajíc	-		zajíc	-

stupnice „y“: 54								
stupnice „x“	Zařazení území		stupnice „x“	Zařazení území				
38	bažant	-	52	bažant	D	66	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	B		zajíc	-
39	bažant	-	53	bažant	B	67	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	B		zajíc	-
40	bažant	-	54	bažant	A	68	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	A		zajíc	-
41	bažant	-	55	bažant	B	69	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	A		zajíc	-
42	bažant	-	56	bažant	C	70	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	B		zajíc	-
43	bažant	-	57	bažant	D	71	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	D		zajíc	-
44	bažant	-	58	bažant	D	72	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	C		zajíc	-
45	bažant	D	59	bažant	C	73	bažant	-
	zajíc	D		zajíc	B		zajíc	-
46	bažant	D	60	bažant	D	74	bažant	-
	zajíc	D		zajíc	D		zajíc	-
47	bažant	D	61	bažant	D	75	bažant	-
	zajíc	D		zajíc	D		zajíc	-
48	bažant	D	62	bažant	D	76	bažant	-
	zajíc	C		zajíc	D		zajíc	-
49	bažant	B	63	bažant	D	77	bažant	-
	zajíc	A		zajíc	C		zajíc	-
50	bažant	B	64	bažant	D	78	bažant	-
	zajíc	A		zajíc	D		zajíc	-
51	bažant	D	65	bažant	-	79	bažant	-
	zajíc	D		zajíc	-		zajíc	-

stupnice „y“: 55								
stupnice „x“	Zařazení území		stupnice „x“	Zařazení území		stupnice „x“	Zařazení území	
38	bažant	-	52	bažant	C	66	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	C		zajíc	-
39	bažant	-	53	bažant	D	67	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	D		zajíc	-
40	bažant	-	54	bažant	D	68	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	D		zajíc	-
41	bažant	-	55	bažant	A	69	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	A		zajíc	-
42	bažant	D	56	bažant	A	70	bažant	-
	zajíc	D		zajíc	A		zajíc	-
43	bažant	D	57	bažant	B	71	bažant	-
	zajíc	D		zajíc	A		zajíc	-
44	bažant	D	58	bažant	A	72	bažant	-
	zajíc	D		zajíc	A		zajíc	-
45	bažant	C	59	bažant	D	73	bažant	-
	zajíc	B		zajíc	D		zajíc	-
46	bažant	D	60	bažant	D	74	bažant	-
	zajíc	D		zajíc	D		zajíc	-
47	bažant	D	61	bažant	D	75	bažant	-
	zajíc	D		zajíc	D		zajíc	-
48	bažant	A	62	bažant	B	76	bažant	-
	zajíc	A		zajíc	A		zajíc	-
49	bažant	B	63	bažant	D	77	bažant	-
	zajíc	B		zajíc	D		zajíc	-
50	bažant	B	64	bažant	-	78	bažant	-
	zajíc	A		zajíc	-		zajíc	-
51	bažant	C	65	bažant	-	79	bažant	-
	zajíc	C		zajíc	-		zajíc	-

stupnice „y“: 56								
stupnice „x“	Zařazení území		stupnice „x“	Zařazení území		stupnice „x“	Zařazení území	
38	bažant	-	52	bažant	C	66	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	C		zajíc	-
39	bažant	-	53	bažant	D	67	bažant	D
	zajíc	-		zajíc	C		zajíc	D
40	bažant	-	54	bažant	D	68	bažant	D
	zajíc	-		zajíc	D		zajíc	D
41	bažant	D	55	bažant	B	69	bažant	D
	zajíc	D		zajíc	A		zajíc	D
42	bažant	D	56	bažant	A	70	bažant	-
	zajíc	D		zajíc	A		zajíc	-
43	bažant	C	57	bažant	A	71	bažant	-
	zajíc	B		zajíc	A		zajíc	-
44	bažant	C	58	bažant	B	72	bažant	D
	zajíc	B		zajíc	A		zajíc	D
45	bažant	A	59	bažant	C	73	bažant	-
	zajíc	A		zajíc	B		zajíc	-
46	bažant	C	60	bažant	D	74	bažant	-
	zajíc	B		zajíc	D		zajíc	-
47	bažant	D	61	bažant	D	75	bažant	-
	zajíc	D		zajíc	C		zajíc	-
48	bažant	D	62	bažant	A	76	bažant	-
	zajíc	C		zajíc	A		zajíc	-
49	bažant	D	63	bažant	D	77	bažant	-
	zajíc	D		zajíc	D		zajíc	-
50	bažant	B	64	bažant	D	78	bažant	-
	zajíc	A		zajíc	D		zajíc	-
51	bažant	D	65	bažant	-	79	bažant	-
	zajíc	D		zajíc	-		zajíc	-

stupnice „y“: 57					
stupnice „x“	Zařazení území		stupnice „x“	Zařazení území	
38	bažant	D	52	bažant	A
	zajíc	D		zajíc	A
39	bažant	D	53	bažant	A
	zajíc	D		zajíc	A
40	bažant	D	54	bažant	A
	zajíc	D		zajíc	A
41	bažant	D	55	bažant	A
	zajíc	D		zajíc	A
42	bažant	D	56	bažant	C
	zajíc	D		zajíc	A
43	bažant	B	57	bažant	D
	zajíc	A		zajíc	C
44	bažant	B	58	bažant	D
	zajíc	A		zajíc	D
45	bažant	B	59	bažant	D
	zajíc	B		zajíc	D
46	bažant	D	60	bažant	D
	zajíc	D		zajíc	D
47	bažant	D	61	bažant	A
	zajíc	D		zajíc	A
48	bažant	D	62	bažant	D
	zajíc	D		zajíc	D
49	bažant	C	63	bažant	C
	zajíc	B		zajíc	A
50	bažant	B	64	bažant	D
	zajíc	A		zajíc	B
51	bažant	B	65	bažant	-
	zajíc	A		zajíc	-

stupnice „y“: 58					
stupnice „x“	Zařazení území		stupnice „x“	Zařazení území	
38	bažant	-	52	bažant	A
	zajíc	-		zajíc	A
39	bažant	D	53	bažant	C
	zajíc	D		zajíc	B
40	bažant	A	54	bažant	A
	zajíc	A		zajíc	A
41	bažant	C	55	bažant	A
	zajíc	C		zajíc	A
42	bažant	D	56	bažant	A
	zajíc	D		zajíc	A
43	bažant	D	57	bažant	B
	zajíc	C		zajíc	A
44	bažant	C	58	bažant	B
	zajíc	A-		zajíc	A
45	bažant	D	59	bažant	D
	zajíc	D		zajíc	D
46	bažant	D	60	bažant	C
	zajíc	D		zajíc	C
47	bažant	D	61	bažant	C
	zajíc	D		zajíc	C
48	bažant	A	62	bažant	A
	zajíc	A		zajíc	A
49	bažant	B	63	bažant	B
	zajíc	A		zajíc	A
50	bažant	A	64	bažant	C
	zajíc	A		zajíc	A
51	bažant	B	65	bažant	D
	zajíc	A		zajíc	D

stupnice „y“: 59								
stupnice „x“	Zařazení území		stupnice „x“	Zařazení území		stupnice „x“	Zařazení území	
38	bažant	-	52	bažant	A	66	bažant	D
	zajíc	-		zajíc	A		zajíc	D
39	bažant	-	53	bažant	A	67	bažant	D
	zajíc	-		zajíc	A		zajíc	D
40	bažant	D	54	bažant	C	68	bažant	D
	zajíc	D		zajíc	C		zajíc	C
41	bažant	D	55	bažant	D	69	bažant	D
	zajíc	D		zajíc	D		zajíc	D
42	bažant	D	56	bažant	A	70	bažant	D
	zajíc	D		zajíc	A		zajíc	D
43	bažant	D	57	bažant	A	71	bažant	D
	zajíc	D		zajíc	A		zajíc	D
44	bažant	B	58	bažant	A	72	bažant	C
	zajíc	A		zajíc	A		zajíc	B
45	bažant	C	59	bažant	D	73	bažant	-
	zajíc	A		zajíc	D		zajíc	-
46	bažant	D	60	bažant	B	74	bažant	D
	zajíc	D		zajíc	B		zajíc	D
47	bažant	D	61	bažant	D	75	bažant	-
	zajíc	D		zajíc	D		zajíc	-
48	bažant	D	62	bažant	D	76	bažant	-
	zajíc	C		zajíc	D		zajíc	-
49	bažant	D	63	bažant	D	77	bažant	-
	zajíc	D		zajíc	D		zajíc	-
50	bažant	B	64	bažant	D	78	bažant	-
	zajíc	A		zajíc	C		zajíc	-
51	bažant	A	65	bažant	D	79	bažant	-
	zajíc	A		zajíc	C		zajíc	-

stupnice „y“: 60								
stupnice „x“	Zařazení území		stupnice „x“	Zařazení území		stupnice „x“	Zařazení území	
38	bažant	-	52	bažant	A	66	bažant	D
	zajíc	-		zajíc	A		zajíc	D
39	bažant	-	53	bažant	D	67	bažant	D
	zajíc	-		zajíc	D		zajíc	D
40	bažant	-	54	bažant	B	68	bažant	D
	zajíc	-		zajíc	A		zajíc	D
41	bažant	D	55	bažant	B	69	bažant	D
	zajíc	D		zajíc	A		zajíc	D
42	bažant	D	56	bažant	A	70	bažant	D
	zajíc	C		zajíc	A		zajíc	D
43	bažant	D	57	bažant	C	71	bažant	D
	zajíc	D		zajíc	B		zajíc	D
44	bažant	D	58	bažant	D	72	bažant	C
	zajíc	D		zajíc	C		zajíc	B
45	bažant	D	59	bažant	D	73	bažant	A
	zajíc	D		zajíc	D		zajíc	A
46	bažant	B	60	bažant	D	74	bažant	D
	zajíc	A		zajíc	D		zajíc	D
47	bažant	B	61	bažant	D	75	bažant	D
	zajíc	A		zajíc	D		zajíc	D
48	bažant	B	62	bažant	D	76	bažant	D
	zajíc	B		zajíc	D		zajíc	D
49	bažant	C	63	bažant	D	77	bažant	-
	zajíc	A		zajíc	D		zajíc	-
50	bažant	C	64	bažant	B	78	bažant	-
	zajíc	A		zajíc	A		zajíc	-
51	bažant	B	65	bažant	D	79	bažant	-
	zajíc	A		zajíc	D		zajíc	-

stupnice „y“: 61								
stupnice „x“	Zařazení území		stupnice „x“	Zařazení území				
38	bažant	-	52	bažant	B	66	bažant	D
	zajíc	-		zajíc	A		zajíc	D
39	bažant	-	53	bažant	A	67	bažant	D
	zajíc	-		zajíc	A		zajíc	D
40	bažant	-	54	bažant	D	68	bažant	D
	zajíc	-		zajíc	D		zajíc	D
41	bažant	D	55	bažant	B	69	bažant	C
	zajíc	D		zajíc	A		zajíc	B
42	bažant	C	56	bažant	C	70	bažant	D
	zajíc	B		zajíc	B		zajíc	D
43	bažant	D	57	bažant	D	71	bažant	C
	zajíc	D		zajíc	D		zajíc	B
44	bažant	D	58	bažant	A	72	bažant	C
	zajíc	D		zajíc	A		zajíc	A
45	bažant	D	59	bažant	A	73	bažant	B
	zajíc	D		zajíc	A		zajíc	A
46	bažant	D	60	bažant	D	74	bažant	B
	zajíc	D		zajíc	D		zajíc	A
47	bažant	B	61	bažant	A	75	bažant	D
	zajíc	A		zajíc	A		zajíc	D
48	bažant	D	62	bažant	D	76	bažant	B
	zajíc	D		zajíc	D		zajíc	A
49	bažant	D	63	bažant	D	77	bažant	D
	zajíc	D		zajíc	D		zajíc	D
50	bažant	D	64	bažant	D	78	bažant	-
	zajíc	D		zajíc	D		zajíc	-
51	bažant	A	65	bažant	D	79	bažant	-
	zajíc	A		zajíc	D		zajíc	-

stupnice „y“: 62								
stupnice „x“	Zařazení území		stupnice „x“	Zařazení území				
38	bažant	-	52	bažant	C	66	bažant	D
	zajíc	-		zajíc	B		zajíc	D
39	bažant	-	53	bažant	D	67	bažant	A
	zajíc	-		zajíc	D		zajíc	A
40	bažant	-	54	bažant	B	68	bažant	A
	zajíc	-		zajíc	A		zajíc	A
41	bažant	D	55	bažant	6	69	bažant	D
	zajíc	D		zajíc	6		zajíc	C
42	bažant	D	56	bažant	D	70	bažant	D
	zajíc	D		zajíc	D		zajíc	D
43	bažant	B	57	bažant	D	71	bažant	D
	zajíc	B		zajíc	C		zajíc	D
44	bažant	D	58	bažant	D	72	bažant	C
	zajíc	D		zajíc	C		zajíc	B
45	bažant	A	59	bažant	C	73	bažant	C
	zajíc	A		zajíc	B		zajíc	A
46	bažant	A	60	bažant	B	74	bažant	A
	zajíc	A		zajíc	A		zajíc	A
47	bažant	D	61	bažant	C	75	bažant	B
	zajíc	C		zajíc	A		zajíc	A
48	bažant	D	62	bažant	D	76	bažant	C
	zajíc	D		zajíc	D		zajíc	B
49	bažant	D	63	bažant	D	77	bažant	D
	zajíc	D		zajíc	D		zajíc	D
50	bažant	A	64	bažant	D	78	bažant	-
	zajíc	A		zajíc	D		zajíc	-
51	bažant	B	65	bažant	D	79	bažant	-
	zajíc	B		zajíc	D		zajíc	-

stupnice „y“: 63								
stupnice „x“	Zařazení území		stupnice „x“	Zařazení území		stupnice „x“	Zařazení území	
38	bažant	-	52	bažant	C	66	bažant	D
	zajíc	-		zajíc	C		zajíc	D
39	bažant	-	53	bažant	D	67	bažant	D
	zajíc	-		zajíc	D		zajíc	D
40	bažant	-	54	bažant	D	68	bažant	D
	zajíc	-		zajíc	D		zajíc	D
41	bažant	D	55	bažant	D	69	bažant	B
	zajíc	D		zajíc	C		zajíc	C
42	bažant	D	56	bažant	D	70	bažant	D
	zajíc	C		zajíc	D		zajíc	D
43	bažant	D	57	bažant	D	71	bažant	D
	zajíc	D		zajíc	D		zajíc	D
44	bažant	D	58	bažant	D	72	bažant	C
	zajíc	C		zajíc	D		zajíc	B
45	bažant	A	59	bažant	D	73	bažant	B
	zajíc	A		zajíc	D		zajíc	A
46	bažant	B	60	bažant	D	74	bažant	C
	zajíc	A		zajíc	D		zajíc	C
47	bažant	D	61	bažant	B	75	bažant	B
	zajíc	D		zajíc	B		zajíc	A
48	bažant	D	62	bažant	D	76	bažant	D
	zajíc	D		zajíc	D		zajíc	D
49	bažant	D	63	bažant	D	77	bažant	D
	zajíc	D		zajíc	C		zajíc	B
50	bažant	C	64	bažant	D	78	bažant	D
	zajíc	A		zajíc	D		zajíc	D
51	bažant	B	65	bažant	D	79	bažant	-
	zajíc	B		zajíc	D		zajíc	-

stupnice „y“: 64								
stupnice „x“	Zařazení území		stupnice „x“	Zařazení území		stupnice „x“	Zařazení území	
38	bažant	-	52	bažant	C	66	bažant	C
	zajíc	-		zajíc	B		zajíc	A
39	bažant	-	53	bažant	C	67	bažant	D
	zajíc	-		zajíc	C		zajíc	D
40	bažant	-	54	bažant	D	68	bažant	A
	zajíc	-		zajíc	D		zajíc	A
41	bažant	-	55	bažant	D	69	bažant	A
	zajíc	-		zajíc	D		zajíc	A
42	bažant	D	56	bažant	D	70	bažant	D
	zajíc	D		zajíc	D		zajíc	D
43	bažant	D	57	bažant	D	71	bažant	C
	zajíc	D		zajíc	D		zajíc	B
44	bažant	D	58	bažant	D	72	bažant	C
	zajíc	D		zajíc	C		zajíc	C
45	bažant	D	59	bažant	D	73	bažant	C
	zajíc	D		zajíc	D		zajíc	C
46	bažant	D	60	bažant	D	74	bažant	A
	zajíc	D		zajíc	D		zajíc	A
47	bažant	B	61	bažant	D	75	bažant	C
	zajíc	A		zajíc	D		zajíc	B
48	bažant	D	62	bažant	C	76	bažant	D
	zajíc	D		zajíc	B		zajíc	D
49	bažant	D	63	bažant	D	77	bažant	D
	zajíc	D		zajíc	D		zajíc	D
50	bažant	C	64	bažant	D	78	bažant	D
	zajíc	B		zajíc	D		zajíc	D
51	bažant	B	65	bažant	C	79	bažant	-
	zajíc	A		zajíc	B		zajíc	-

stupnice „y“: 65								
stupnice „x“	Zařazení území		stupnice „x“	Zařazení území				
38	bažant	-	52	bažant	D	66	bažant	D
	zajíc	-		zajíc	D		zajíc	B
39	bažant	-	53	bažant	C	67	bažant	C
	zajíc	-		zajíc	A		zajíc	C
40	bažant	-	54	bažant	B	68	bažant	B
	zajíc	-		zajíc	A		zajíc	A
41	bažant	-	55	bažant	C	69	bažant	A
	zajíc	-		zajíc	B		zajíc	A
42	bažant	D	56	bažant	D	70	bažant	A
	zajíc	D		zajíc	D		zajíc	A
43	bažant	D	57	bažant	D	71	bažant	D
	zajíc	D		zajíc	D		zajíc	D
44	bažant	D	58	bažant	C	72	bažant	B
	zajíc	D		zajíc	B		zajíc	D
45	bažant	B	59	bažant	A	73	bažant	D
	zajíc	A		zajíc	A		zajíc	D
46	bažant	D	60	bažant	D	74	bažant	B
	zajíc	D		zajíc	D		zajíc	A
47	bažant	D	61	bažant	D	75	bažant	D
	zajíc	D		zajíc	D		zajíc	D
48	bažant	A	62	bažant	D	76	bažant	D
	zajíc	A		zajíc	D		zajíc	B
49	bažant	D	63	bažant	D	77	bažant	-
	zajíc	D		zajíc	D		zajíc	-
50	bažant	D	64	bažant	D	78	bažant	-
	zajíc	D		zajíc	D		zajíc	-
51	bažant	B	65	bažant	D	79	bažant	-
	zajíc	A		zajíc	C		zajíc	-

stupnice „y“: 66								
stupnice „x“	Zařazení území		stupnice „x“	Zařazení území				
38	bažant	-	52	bažant	D	66	bažant	D
	zajíc	-		zajíc	D		zajíc	B
39	bažant	-	53	bažant	D	67	bažant	C
	zajíc	-		zajíc	D		zajíc	B
40	bažant	-	54	bažant	A	68	bažant	C
	zajíc	-		zajíc	A		zajíc	A
41	bažant	-	55	bažant	D	69	bažant	D
	zajíc	-		zajíc	D		zajíc	D
42	bažant	-	56	bažant	D	70	bažant	A
	zajíc	-		zajíc	C		zajíc	A
43	bažant	D	57	bažant	D	71	bažant	D
	zajíc	D		zajíc	D		zajíc	C
44	bažant	D	58	bažant	B	72	bažant	B
	zajíc	D		zajíc	A		zajíc	A
45	bažant	B	59	bažant	B	73	bažant	D
	zajíc	A		zajíc	A		zajíc	D
46	bažant	C	60	bažant	B	74	bažant	C
	zajíc	B		zajíc	A		zajíc	A
47	bažant	D	61	bažant	D	75	bažant	D
	zajíc	D		zajíc	D		zajíc	D
48	bažant	C	62	bažant	D	76	bažant	-
	zajíc	B		zajíc	D		zajíc	-
49	bažant	D	63	bažant	D	77	bažant	-
	zajíc	D		zajíc	D		zajíc	-
50	bažant	B	64	bažant	D	78	bažant	-
	zajíc	A		zajíc	C		zajíc	-
51	bažant	B	65	bažant	D	79	bažant	-
	zajíc	A		zajíc	C		zajíc	-

stupnice „y“: 67								
stupnice „x“	Zařazení území		stupnice „x“	Zařazení území		stupnice „x“	Zařazení území	
38	bažant	-	52	bažant	C	66	bažant	A
	zajíc	-		zajíc	B		zajíc	A
39	bažant	-	53	bažant	B	67	bažant	D
	zajíc	-		zajíc	A		zajíc	D
40	bažant	-	54	bažant	A	68	bažant	D
	zajíc	-		zajíc	A		zajíc	D
41	bažant	-	55	bažant	D	69	bažant	C
	zajíc	-		zajíc	D		zajíc	A
42	bažant	-	56	bažant	D	70	bažant	D
	zajíc	-		zajíc	D		zajíc	C
43	bažant	-	57	bažant	D	71	bažant	D
	zajíc	-		zajíc	C		zajíc	D
44	bažant	D	58	bažant	D	72	bažant	A
	zajíc	D		zajíc	D		zajíc	A
45	bažant	D	59	bažant	D	73	bažant	D
	zajíc	C		zajíc	D		zajíc	D
46	bažant	D	60	bažant	D	74	bažant	D
	zajíc	D		zajíc	D		zajíc	D
47	bažant	B	61	bažant	D	75	bažant	-
	zajíc	A		zajíc	C		zajíc	-
48	bažant	D	62	bažant	A	76	bažant	-
	zajíc	D		zajíc	A		zajíc	-
49	bažant	D	63	bažant	B	77	bažant	-
	zajíc	D		zajíc	A		zajíc	-
50	bažant	C	64	bažant	D	78	bažant	-
	zajíc	C		zajíc	D		zajíc	-
51	bažant	D	65	bažant	A	79	bažant	-
	zajíc	D		zajíc	A		zajíc	-

stupnice „y“: 68								
stupnice „x“	Zařazení území		stupnice „x“	Zařazení území		stupnice „x“	Zařazení území	
38	bažant	-	52	bažant	A	66	bažant	C
	zajíc	-		zajíc	A		zajíc	B
39	bažant	-	53	bažant	B	67	bažant	B
	zajíc	-		zajíc	A		zajíc	A
40	bažant	-	54	bažant	A	68	bažant	A
	zajíc	-		zajíc	A		zajíc	A
41	bažant	-	55	bažant	C	69	bažant	B
	zajíc	-		zajíc	A		zajíc	A
42	bažant	-	56	bažant	B	70	bažant	A
	zajíc	-		zajíc	A		zajíc	A
43	bažant	-	57	bažant	D	71	bažant	B
	zajíc	-		zajíc	D		zajíc	A
44	bažant	-	58	bažant	B	72	bažant	D
	zajíc	-		zajíc	A		zajíc	D
45	bažant	-	59	bažant	D	73	bažant	C
	zajíc	D		zajíc	D		zajíc	B
46	bažant	D	60	bažant	D	74	bažant	C
	zajíc	D		zajíc	D		zajíc	A
47	bažant	D	61	bažant	D	75	bažant	-
	zajíc	C		zajíc	D		zajíc	-
48	bažant	B	62	bažant	C	76	bažant	-
	zajíc	A		zajíc	A		zajíc	-
49	bažant	C	63	bažant	A	77	bažant	-
	zajíc	B		zajíc	A		zajíc	-
50	bažant	B	64	bažant	A	78	bažant	-
	zajíc	A		zajíc	A		zajíc	-
51	bažant	D	65	bažant	A	79	bažant	-
	zajíc	C		zajíc	A		zajíc	-

stupnice „y“: 69								
stupnice „x“	Zařazení území		stupnice „x“	Zařazení území				
38	bažant	-	52	bažant	A	66	bažant	C
	zajíc	-		zajíc	A		zajíc	C
39	bažant	-	53	bažant	B	67	bažant	A
	zajíc	-		zajíc	A		zajíc	A
40	bažant	-	54	bažant	A	68	bažant	A
	zajíc	-		zajíc	A		zajíc	A
41	bažant	-	55	bažant	B	69	bažant	A
	zajíc	-		zajíc	B		zajíc	A
42	bažant	-	56	bažant	D	70	bažant	A
	zajíc	-		zajíc	D		zajíc	A
43	bažant	-	57	bažant	D	71	bažant	A
	zajíc	-		zajíc	D		zajíc	A
44	bažant	-	58	bažant	D	72	bažant	A
	zajíc	-		zajíc	D		zajíc	A
45	bažant	-	59	bažant	B	73	bažant	D
	zajíc	-		zajíc	A		zajíc	D
46	bažant	D	60	bažant	D	74	bažant	D
	zajíc	D		zajíc	D		zajíc	B
47	bažant	C	61	bažant	D	75	bažant	-
	zajíc	B		zajíc	D		zajíc	-
48	bažant	C	62	bažant	D	76	bažant	-
	zajíc	B		zajíc	D		zajíc	-
49	bažant	C	63	bažant	B	77	bažant	-
	zajíc	B		zajíc	A		zajíc	-
50	bažant	A	64	bažant	B	78	bažant	-
	zajíc	B		zajíc	A		zajíc	-
51	bažant	B	65	bažant	B	79	bažant	-
	zajíc	A		zajíc	A		zajíc	-

stupnice „y“: 70								
stupnice „x“	Zařazení území		stupnice „x“	Zařazení území				
38	bažant	-	52	bažant	A	66	bažant	B
	zajíc	-		zajíc	A		zajíc	A
39	bažant	-	53	bažant	D	67	bažant	A
	zajíc	-		zajíc	B		zajíc	A
40	bažant	-	54	bažant	B	68	bažant	A
	zajíc	-		zajíc	B		zajíc	A
41	bažant	-	55	bažant	A	69	bažant	A
	zajíc	-		zajíc	A		zajíc	A
42	bažant	-	56	bažant	-	70	bažant	D
	zajíc	-		zajíc	-		zajíc	D
43	bažant	-	57	bažant	D	71	bažant	B
	zajíc	-		zajíc	D		zajíc	A
44	bažant	-	58	bažant	D	72	bažant	B
	zajíc	-		zajíc	D		zajíc	A
45	bažant	-	59	bažant	D	73	bažant	D
	zajíc	-		zajíc	D		zajíc	C
46	bažant	D	60	bažant	D	74	bažant	-
	zajíc	D		zajíc	C		zajíc	-
47	bažant	D	61	bažant	D	75	bažant	-
	zajíc	D		zajíc	D		zajíc	-
48	bažant	C	62	bažant	D	76	bažant	-
	zajíc	B		zajíc	D		zajíc	-
49	bažant	B	63	bažant	A	77	bažant	-
	zajíc	A		zajíc	A		zajíc	-
50	bažant	B	64	bažant	C	78	bažant	-
	zajíc	A		zajíc	B		zajíc	-
51	bažant	C	65	bažant	A	79	bažant	-
	zajíc	B		zajíc	A		zajíc	-

stupnice „y“: 71								
stupnice „x“	Zařazení území		stupnice „x“	Zařazení území		stupnice „x“	Zařazení území	
38	bažant	-	52	bažant	D	66	bažant	A
	zajíc	-		zajíc	D		zajíc	A
39	bažant	-	53	bažant	B	67	bažant	A
	zajíc	-		zajíc	A		zajíc	A
40	bažant	-	54	bažant	C	68	bažant	A
	zajíc	-		zajíc	C		zajíc	A
41	bažant	-	55	bažant	D	69	bažant	A
	zajíc	-		zajíc	D		zajíc	A
42	bažant	-	56	bažant	-	70	bažant	B
	zajíc	-		zajíc	-		zajíc	A
43	bažant	-	57	bažant	-	71	bažant	C
	zajíc	-		zajíc	-		zajíc	A
44	bažant	-	58	bažant	-	72	bažant	C
	zajíc	-		zajíc	-		zajíc	A
45	bažant	-	59	bažant	-	73	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	-		zajíc	-
46	bažant	-	60	bažant	D	74	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	C		zajíc	-
47	bažant	-	61	bažant	C	75	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	B		zajíc	-
48	bažant	D	62	bažant	A	76	bažant	-
	zajíc	D		zajíc	A		zajíc	-
49	bažant	C	63	bažant	C	77	bažant	-
	zajíc	A		zajíc	B		zajíc	-
50	bažant	C	64	bažant	A	78	bažant	-
	zajíc	B		zajíc	A		zajíc	-
51	bažant	C	65	bažant	A	79	bažant	-
	zajíc	B		zajíc	A		zajíc	-

stupnice „y“: 72								
stupnice „x“	Zařazení území		stupnice „x“	Zařazení území		stupnice „x“	Zařazení území	
38	bažant	-	52	bažant	C	66	bažant	A
	zajíc	-		zajíc	B		zajíc	A
39	bažant	-	53	bažant	C	67	bažant	A
	zajíc	-		zajíc	B		zajíc	A
40	bažant	-	54	bažant	C	68	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	B		zajíc	-
41	bažant	-	55	bažant	-	69	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	-		zajíc	-
42	bažant	-	56	bažant	-	70	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	-		zajíc	-
43	bažant	-	57	bažant	-	71	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	-		zajíc	-
44	bažant	-	58	bažant	-	72	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	-		zajíc	-
45	bažant	-	59	bažant	-	73	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	-		zajíc	-
46	bažant	-	60	bažant	-	74	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	-		zajíc	-
47	bažant	-	61	bažant	-	75	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	-		zajíc	-
48	bažant	-	62	bažant	D	76	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	C		zajíc	-
49	bažant	D	63	bažant	D	77	bažant	-
	zajíc	B		zajíc	D		zajíc	-
50	bažant	D	64	bažant	D	78	bažant	-
	zajíc	C		zajíc	D		zajíc	-
51	bažant	C	65	bažant	-	79	bažant	-
	zajíc	B		zajíc	-		zajíc	-

stupnice „y“: 73					
stupnice „x“	Zařazení území		stupnice „x“	Zařazení území	
38	bažant	-	52	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	-
39	bažant	-	53	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	-
40	bažant	-	54	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	-
41	bažant	-	55	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	-
42	bažant	-	56	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	-
43	bažant	-	57	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	-
44	bažant	-	58	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	-
45	bažant	-	59	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	-
46	bažant	-	60	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	-
47	bažant	-	61	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	-
48	bažant	-	62	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	-
49	bažant	-	63	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	-
50	bažant	-	64	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	-
51	bažant	-	65	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	-

stupnice „y“: 74					
stupnice „x“	Zařazení území		stupnice „x“	Zařazení území	
38	bažant	-	52	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	-
39	bažant	-	53	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	-
40	bažant	-	54	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	-
41	bažant	-	55	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	-
42	bažant	-	56	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	-
43	bažant	-	57	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	-
44	bažant	-	58	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	-
45	bažant	-	59	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	-
46	bažant	-	60	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	-
47	bažant	-	61	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	-
48	bažant	-	62	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	-
49	bažant	-	63	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	-
50	bažant	-	64	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	-
51	bažant	-	65	bažant	-
	zajíc	-		zajíc	-

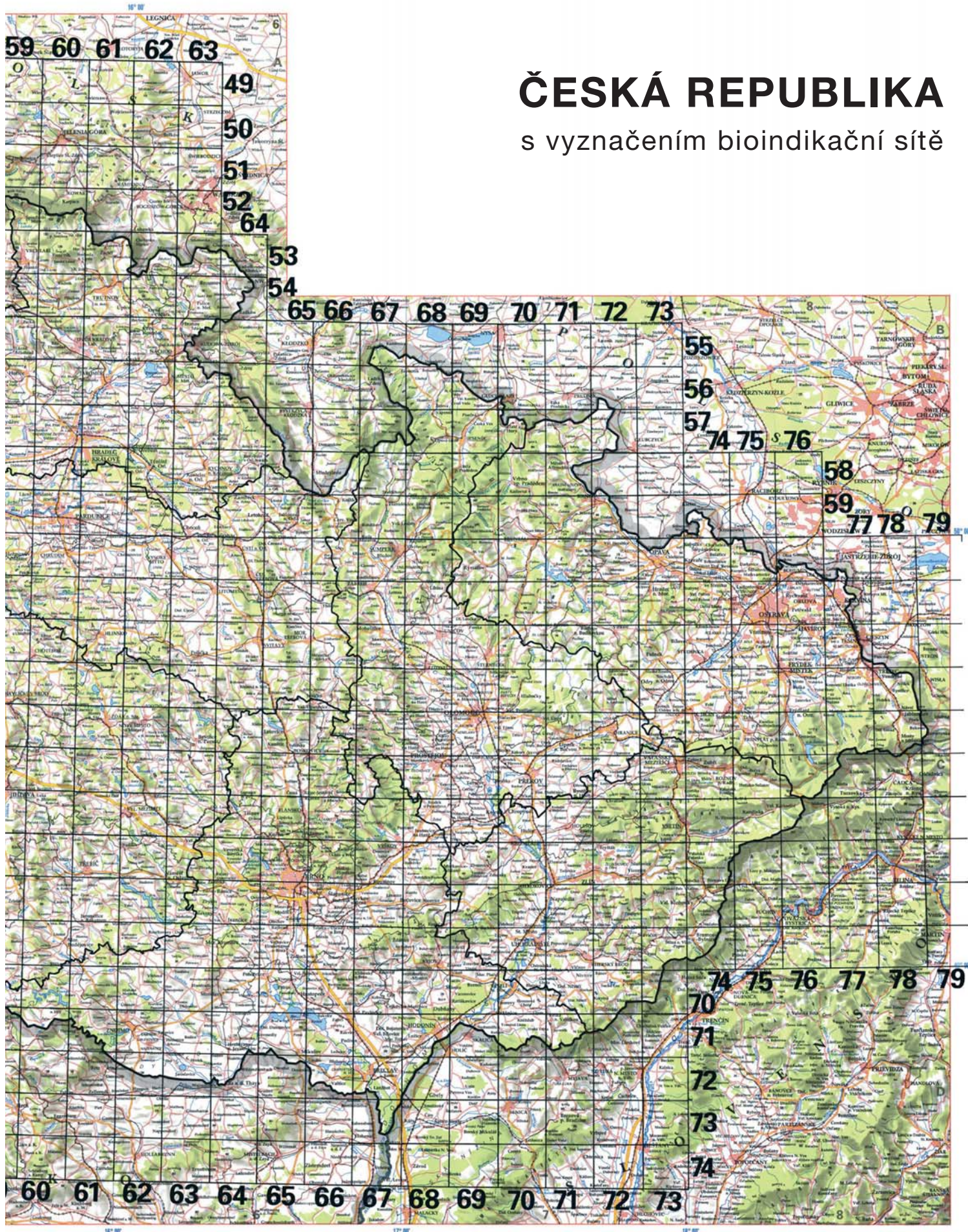
Příloha č. 8 k vyhlášce č. 491/2002 Sb.

Bioindikační síť České republiky rozděluje území České republiky na čtverce vyznačené souřadnicemi o velikosti 10° východní délky a 6° severní šířky. Každý z čtverců je definován průsečíkem číselných stupnic bioindikační sítě - vodorovné osy „x“, která je vymezena čísly od 38 do 79 a svislé osy „y“, která je vymezena čísly od 49 do 74

ČESKÁ REPUBLIKA

s vyznačením bioindikační sítě

HLAVNÍ MĚSTO PRAHA A STŘEDOČESKÝ KRAJ

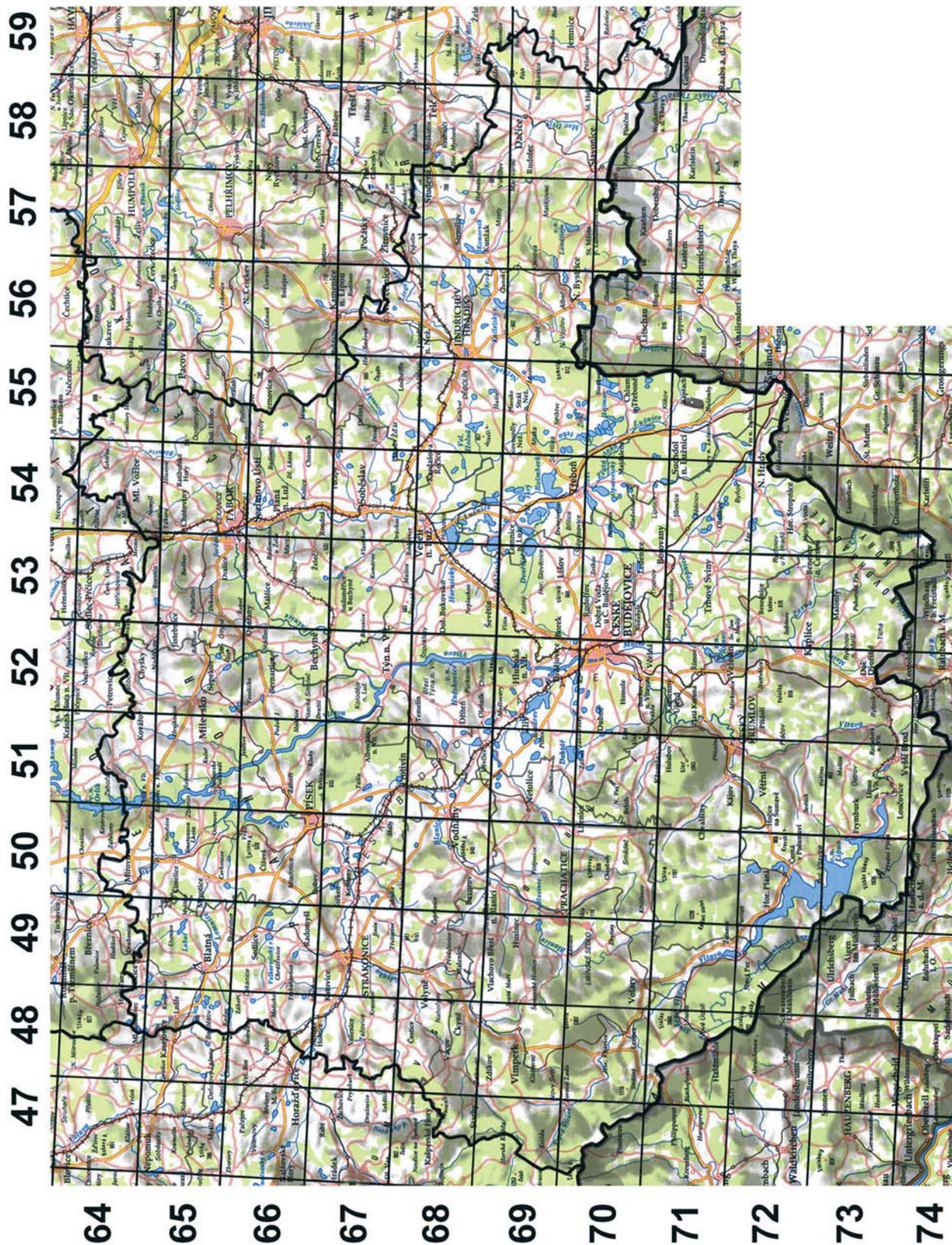
46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59

53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65

o způsobu stanovení minimálních a normovaných stavů zvěře,
o zařazování honiteb nebo jejich částí do jakostních tříd

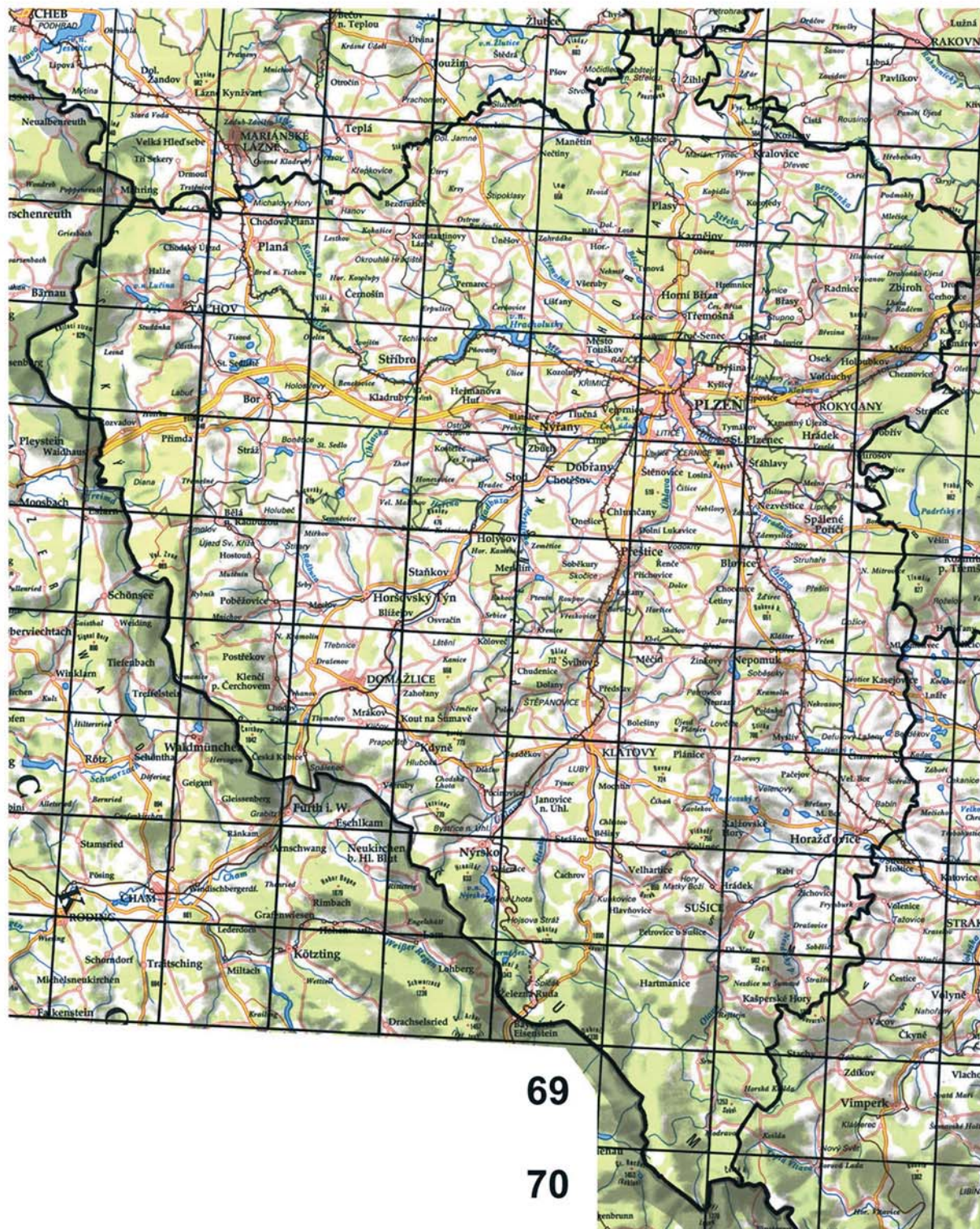
JIHOČESKÝ KRAJ

PLZEŇSKÝ KRAJ

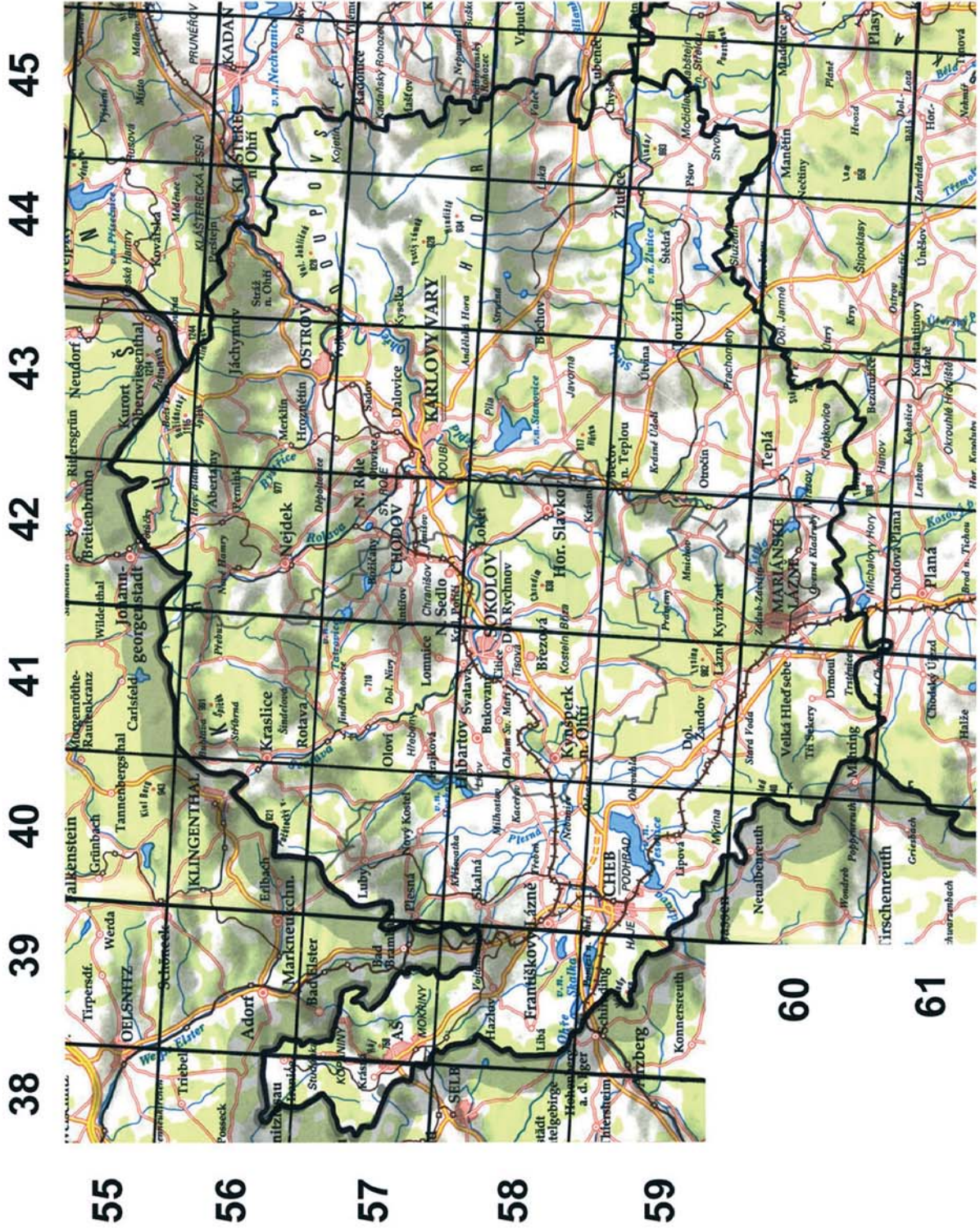
40 41 42 43 44 45 46 47 48

59
60
61
62
63
64
65
66
67
68

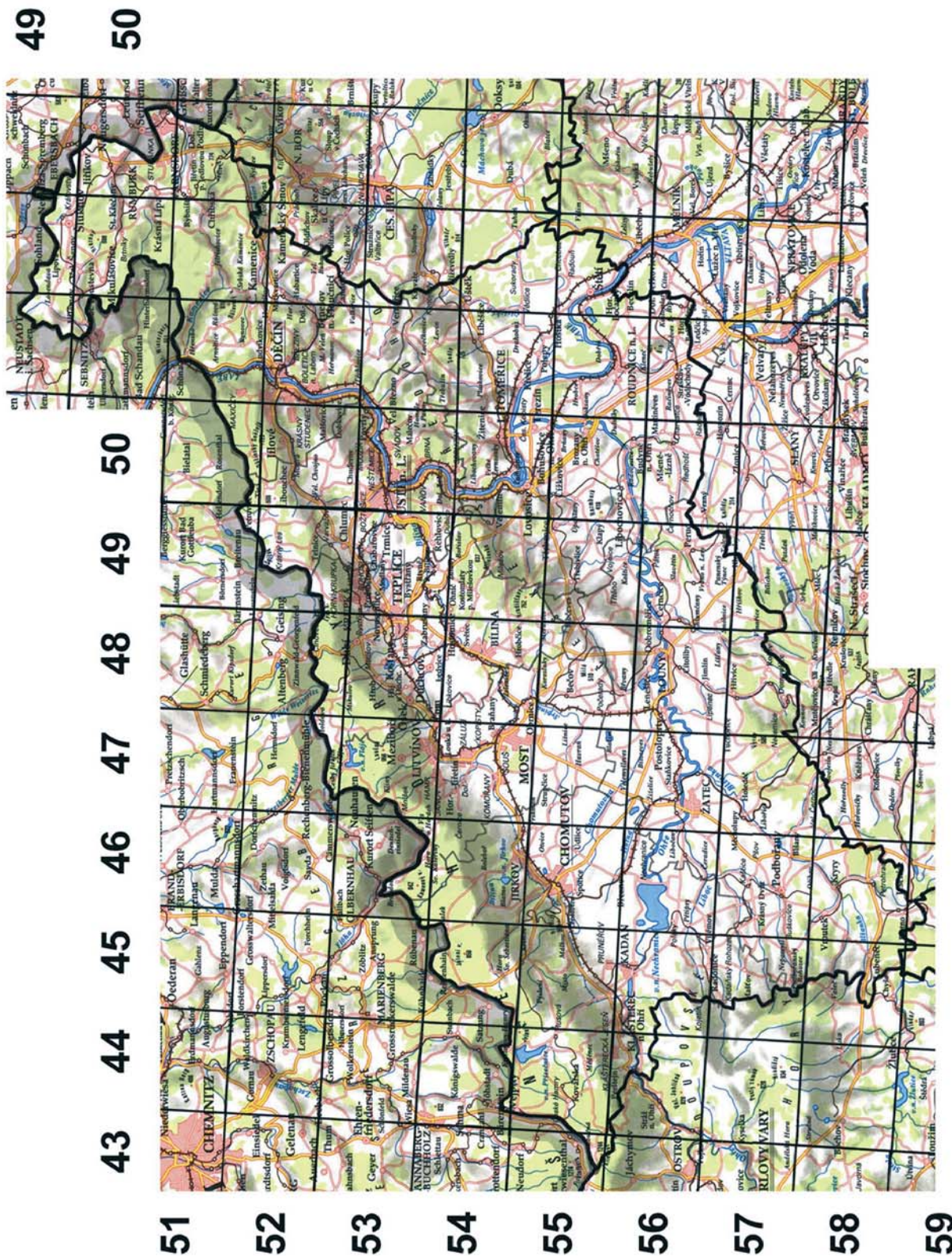

69
70

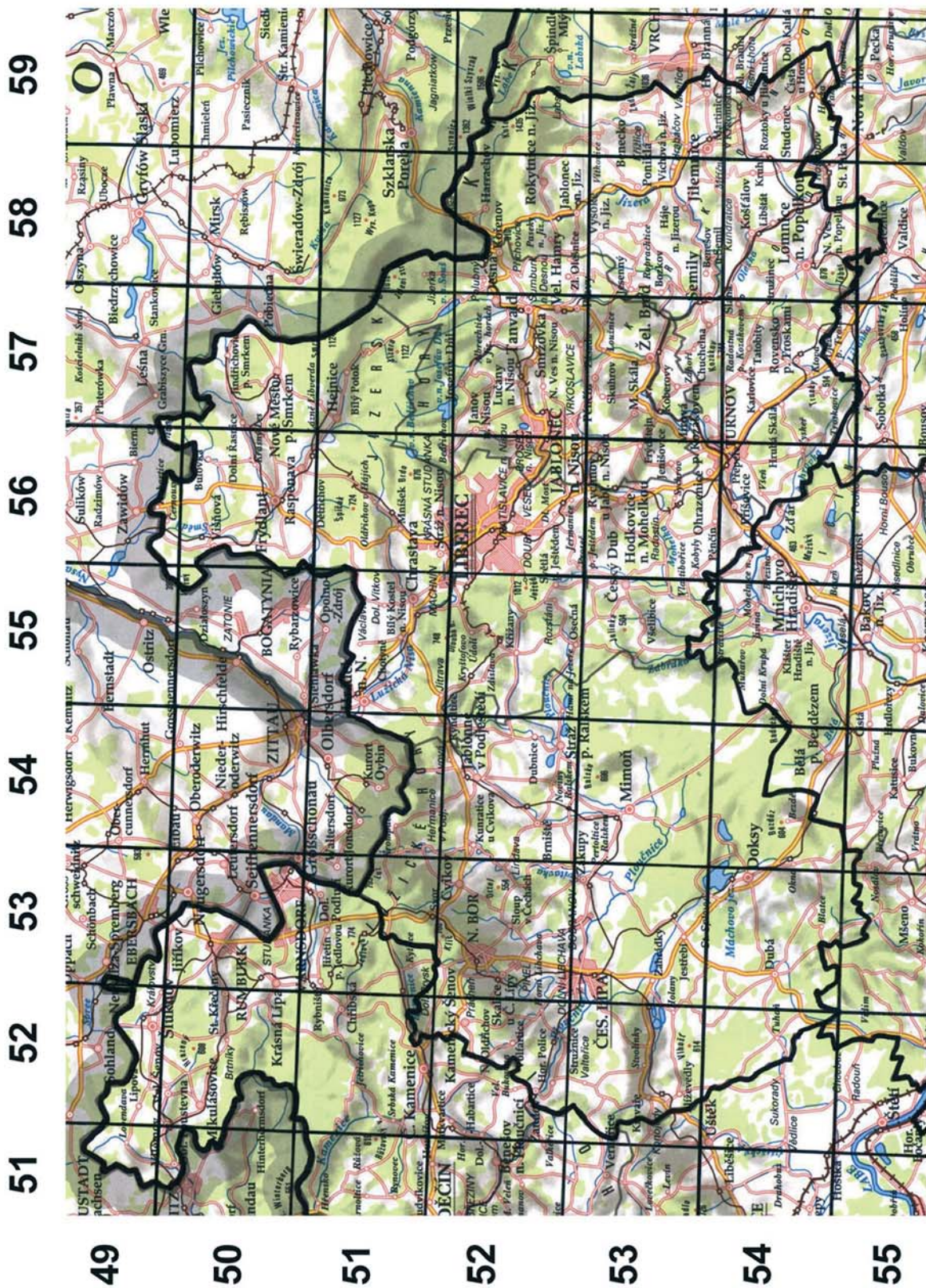
KARLOVARSKÝ KRAJ

ÚSTECKÝ KRAJ

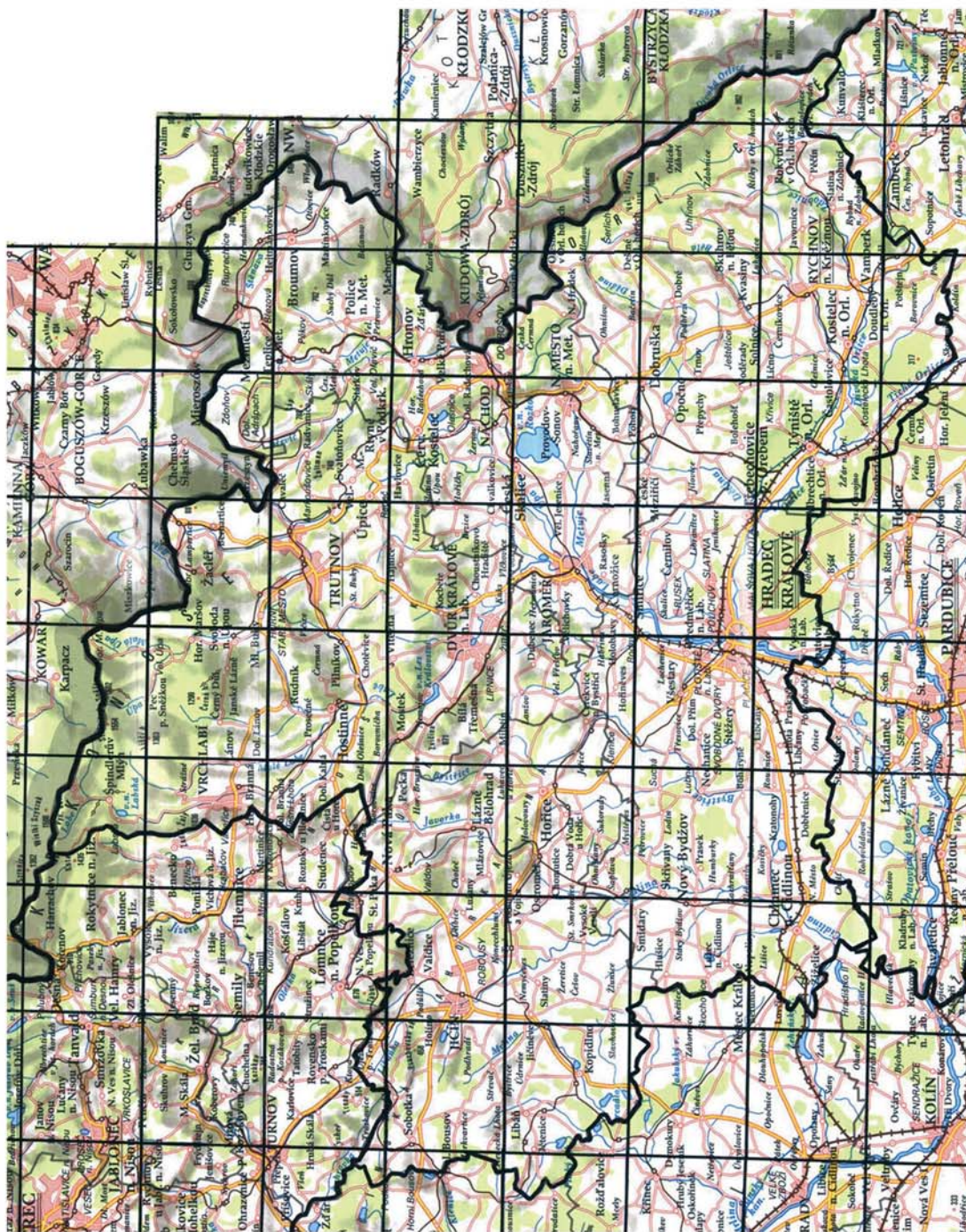

LIBERECKÝ KRAJ

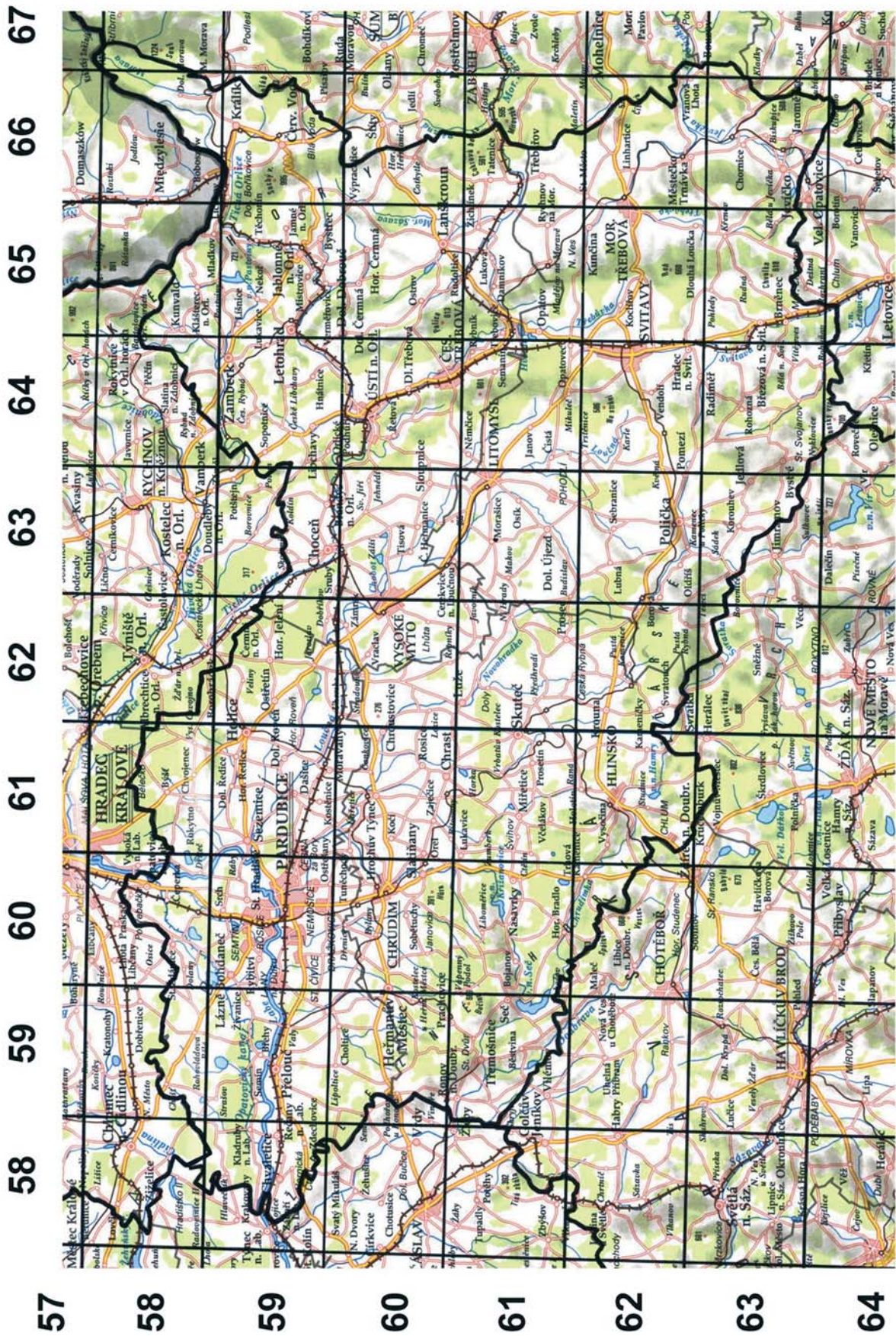
KRÁLOVĚHRADECKÝ KRAJ

56 57 58 59 60 61 62 63 64 65

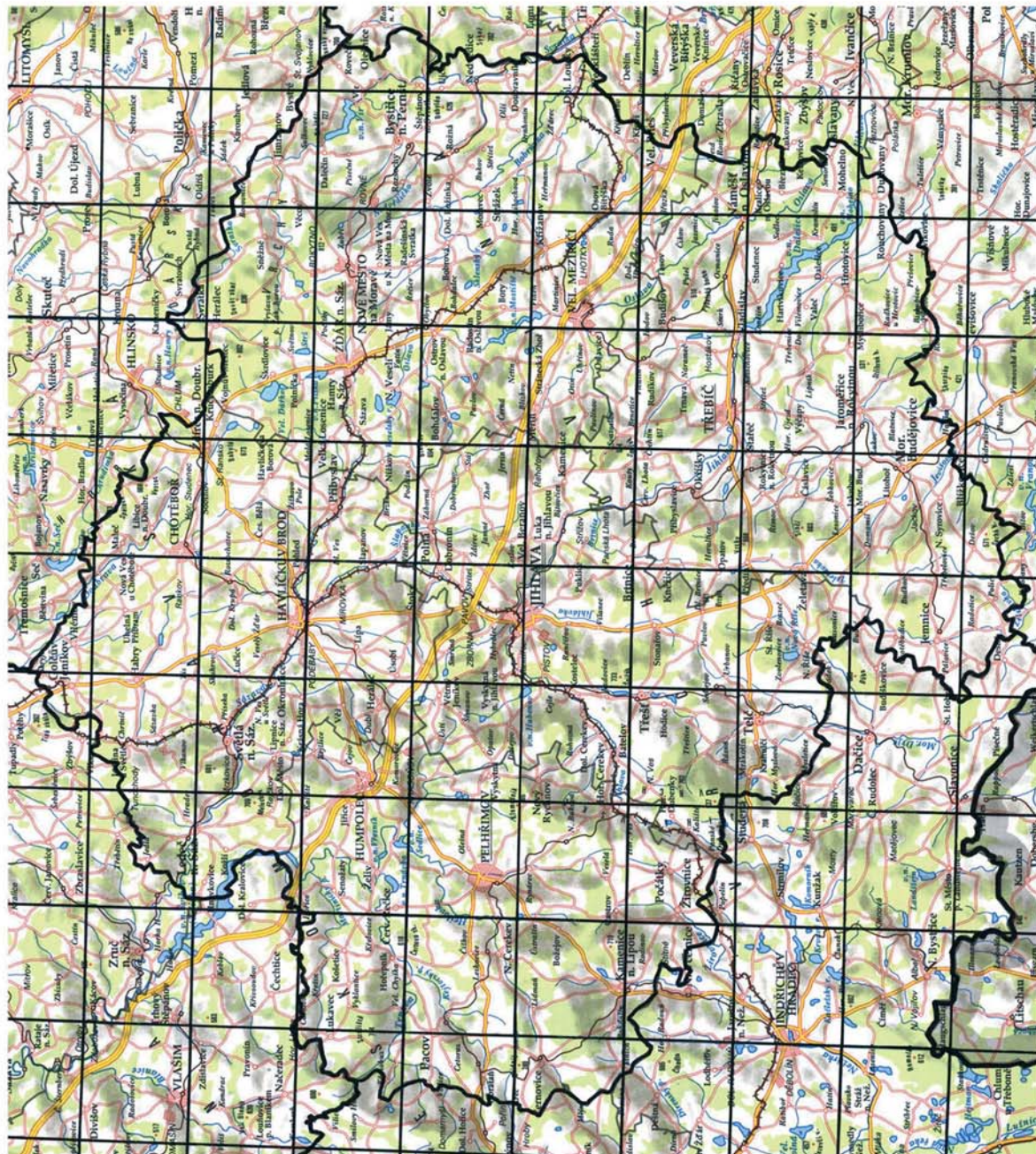
52 53 54 55 56 57 58 59

PARDUBICKÝ KRAJ

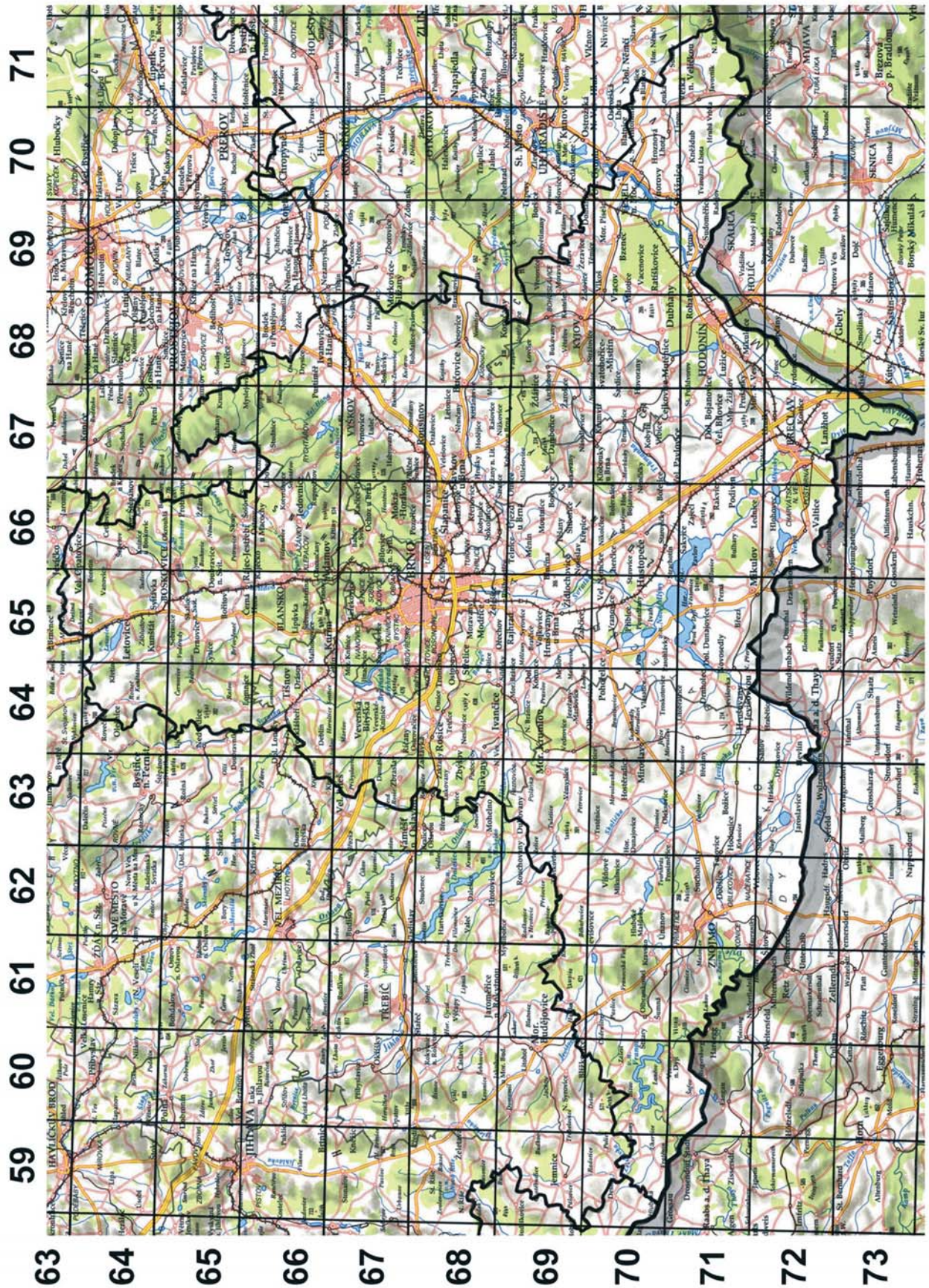
KRAJ VYSOČINA

55 56 57 58 59 60 61 62 63 64

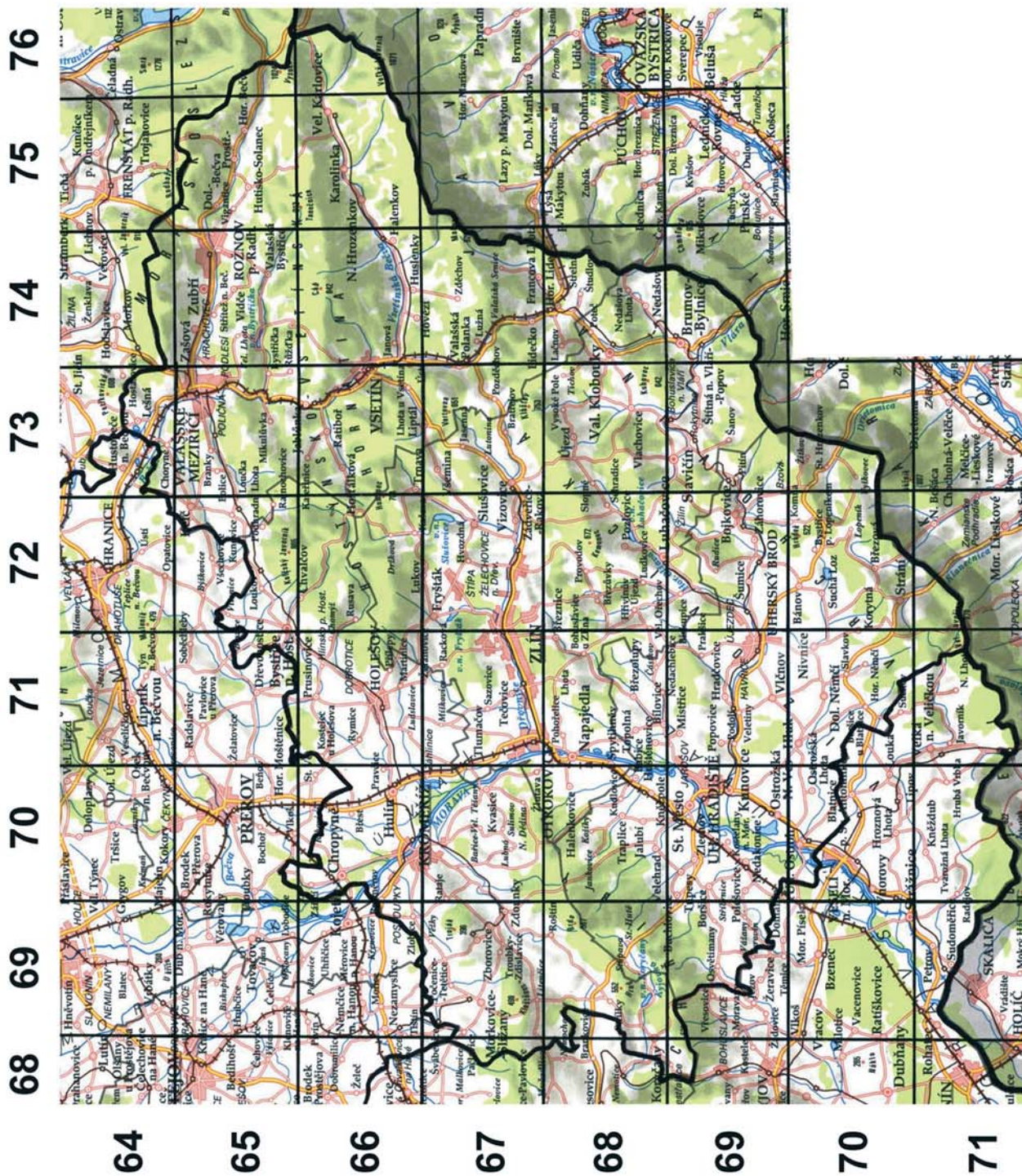

61 62 63 64 65 66 67 68 69 70

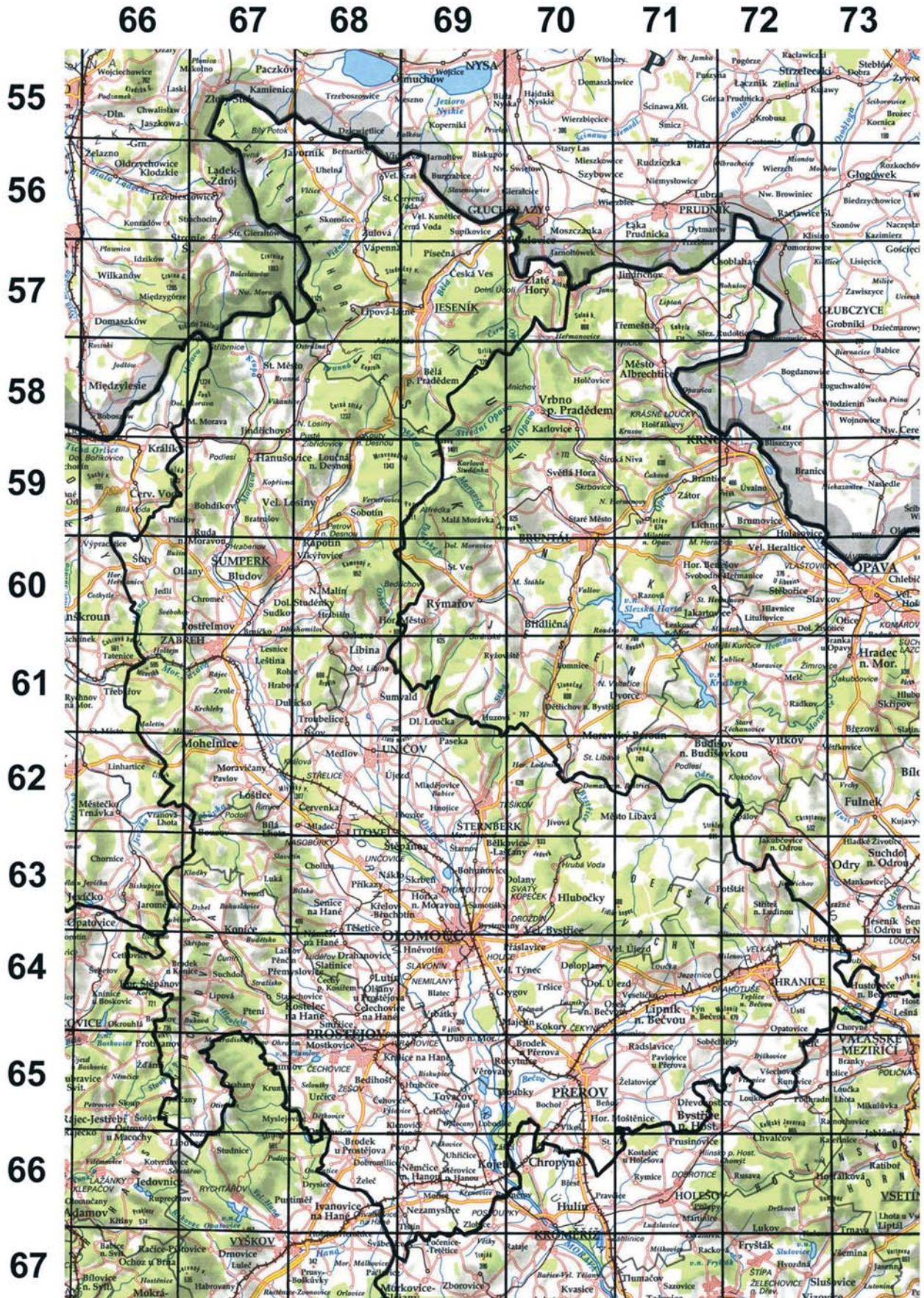
JIHOMORAVSKÝ KRAJ

ZLÍNSKÝ KRAJ

OLOMOUCKÝ KRAJ

7 VYHLÁŠKA

Ministerstva zemědělství
ze dne 17. prosince 2003,

o posouzení podmínek pro bažantnice a o postupu, jakým bude vymezena část honitby jako bažantnice

ve znění k 1. 1. 2016

Ministerstvo zemědělství stanoví podle § 68 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění zákona č. 59/2003 Sb., (dále jen „zákon“) k provedení § 2 písm. k):

Způsob posouzení podmínek pro intenzivní chov bažantů

§ 1

(1) Jako základní podmínky pro chov bažantů se posuzují:

- výměra bažantnice nejméně 100 ha souvislých honebních pozemků v rámci uznané honitby a z toho nejméně 25 ha je tvořeno lesními pozemky, nebo pozemky s keři nebo dalšími dřevinami (např. remízky, meze),
- nadmožská výška maximálně 700 m,
- hranice bažantnice je vzdálena nejméně 200 m vzdušnou čarou od souvisle zastavěného území měst, obcí nebo jiného trvalého osídlení od hranice sousední honitby [§ 45 odst. 1 písm. s) zákona],
- trvalý přirozený zdroj vody v bažantnici využitelný pro bažantí zvěř,
- písemný souhlas vlastníků jednotlivých honebních pozemků navrhovaných na bažantnici se zřízením bažantnice a s umístěním mysliveckých zařízení navržených ve studii (§ 4) a s návrhem doporučených budoucích porostních úprav na jejich pozemcích,
- roční počet vypouštěných bažantů nejméně 1 500 kusů nebo dosavadní přirozený výskyt bažanta z divoké populace na pozemcích navrhovaných za bažantnici odpovídající v posledních 5 letech početním stavům stanoveným podle zvláštního právního předpisu, 1)
- střídavě se vyskytující plochy s vysokými zemědělskými porosty nad 20 cm s plochami s nízkými zemědělskými porosty do 10 cm,
- výskyt zemědělských kultur o výšce nad 20 cm v jarním období a hustých vysokých porostů zemědělských kultur nad 20 cm, které mohou být ponechávány přes zimní období, (např. vojtěškové porosty, porosty ozimých obilovin, travní porosty),
- vypouštění bažantů alespoň 30 dní před každým jednotlivým lovem.

(2) Při posuzování podmínek podle odstavce 1 nejsou ustanoveny zvláštní právní předpisy 2) dotčena.

§ 2

Posuzování dalších podmínek

(1) Druhá skladba lesních porostů a pozemků s keři nebo dalšími dřevinami (např. remízky, meze) se zastoupením

- do 40 % jehličnany a 60 % a více listnáče – se posuzuje jako vhodná,
- 40 %–60 % jehličnany a 40 % – 60 % listnáče – se posuzuje jako méně vhodná,
- nad 60 % jehličnany a pod 40 % listnáče – se posuzuje jako nevhodná.

(2) Plošné zastoupení plodonosných keřů (např. trnka, šípek, brslen, ptačí zob) na ploše z celkové výměry lesních pozemků nebo pozemků s keři nebo dalšími dřevinami (např. remízky, meze)

- nad 5 % – se posuzují jako vhodná,
- 2 %–5 % – se posuzují jako méně vhodná,
- do 2 % – se posuzují jako nevhodná.

(3) Plochy oseté nebo osázené plodinami vhodnými pro bažantí zvěř ve výměře z celkové plochy bažantnice

- nad 2 % – se posuzuje jako vhodné,
- 1 %–2 % – se posuzuje jako méně vhodné,
- do 1 % – se posuzuje jako nevhodné.

(4) Zemědělsky využívané pozemky s malými výměrami zemědělských kultur do 1 ha, které jsou převážně lemovány přírodními společenstvy dřevin s bylinným pat-

rem, zaujímající plochu z celkové výměry zemědělských pozemků navrhovaných na bažantnici

- nad 30 % – se posuzují jako vhodné,
- 10 %–30 % – se posuzují jako méně vhodné,
- do 10 % se posuzují jako nevhodné.

(5) Výsadbou dočasných krytů ze zemědělských plodin (např. kukuřice, čirok, sója) a přítomnost hustých krytů ze zemědělských plodin pro zvěř i v zimním období na zemědělských pozemcích navrhovaných na bažantnici

- nad 30 % – se posuzuje jako vhodná,
- 10 %–30 % – se posuzuje jako méně vhodná,
- do 10 % – se posuzuje jako nevhodná.

§ 3

Podmínky pro intenzivní chov bažantů lze považovat za vhodné, pokud jsou splněny všechny základní podmínky uvedené v § 1 odst. 1 a zbývající hlediska uvedená v § 2 jsou posouzena alespoň ve třech případech jako vhodné a ve zbývajících případech jako méně vhodné.

§ 4

Všechny podmínky uvedené v § 1 a 2 se posuzují a ohodnocují ve studii o vhodnosti přírodních a jiných podmínek pro bažantnici (§ 18 odst. 5 zákona).

§ 5

Postup při vymezení bažantnice jako části honitby

(1) Bažantnici vymezi orgán státní správy myslivosti (§ 60 zákona) v rozhodnutí o uznání honitby vyjmenováním parcelních čísel honebních pozemků tvořících bažantnici (s uvedením katastrálního území, názvu obce, okresu a druhu těchto pozemků), jejich celkovou výměrou, slovním popisem hranic bažantnice a situačním nákresem bažantnice v situačním nákrese honitby.

(2) V honitbě vyznačí bažantnici držitel honitby označením tak, že nejpozději do 30 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí o uznání honitby nebo její změny, v jejímž obvodu vznikla bažantnice, umístí po obvodu bažantnice na vhodných místech (např. na přístupových cestách, turistických stezkách) tabulky s uvedením

- názvu honitby a výslovným označením, že jde o bažantnici,
- označení držitele a uživatele honitby,
- název orgánu státní správy myslivosti, který vydal rozhodnutí o uznání honitby nebo její změny, v jejímž obvodu vznikla bažantnice,
- číslo jednací tohoto rozhodnutí a datum jeho vydání a nabytí právní moci.

§ 6

Přechodné ustanovení

Bažantnice uznané před nabytím účinnosti této vyhlášky se vyznačí způsobem stanoveným podle § 5 odst. 2.

§ 7

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. února 2004.

Ministr:
Ing. Palas v. r.

1) Vyhláška č. 491/2002 Sb., o způsobu stanovení minimálních a normovaných stavů zvěře a o zařazování honiteb nebo jejich částí do jakostních tříd.

2) Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění zákonného opatření Předsednictva České národní rady č. 347/1992 Sb., zákona č. 289/1995 Sb., nálezů Ústavního soudu uveřejněného pod č. 3/1997 Sb., zákona č. 16/1997 Sb., zákona č. 123/1998 Sb., zákona č. 161/1999 Sb., zákona č. 238/1999 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 76/2002 Sb. a zákona č. 320/2002 Sb.

VYHLÁŠKA

Ministerstva zemědělství

ze dne 26. října 2004,

o podmínkách, vzoru a bližších pokynech
vypracování plánu mysliveckého hospodaření v honitbě

ve znění k 1. 1. 2016

Ministerstvo zemědělství stanoví podle § 36 odst. 6 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění zákona č. 59/2003 Sb., (dále jen "zákon"):

PODMÍNKY PRO VYPRACOVÁNÍ PLÁNU

§ 1

Plán mysliveckého hospodaření v honitbě

(1) Plán mysliveckého hospodaření v honitbě (dále jen „plán“) je písemně vypracovaný záměr uživatele honitby, jak bude od 1. dubna do 31. března roku následujícího (dále jen „hospodářský rok“) v honitbě myslivecky hospodařit. Plán obsahuje cíle uživatele honitby zajišťující ochranu zvěře, cílevědomý chov a lov zvěře, včetně vývojových stádií zvěře.

(2) Plán podle povahy honitby se může skládat z těchto částí:

- plán chovu a lovu pro zvěř spárkatou (vzor tiskopisu je uveden v příloze č. 1),
- plán chovu a lovu pro zvěř drobnou (vzor tiskopisu je uveden v příloze č. 2),
- plán lovu ostatních druhů zvěře (vzor tiskopisu je uveden v příloze č. 3),
- plán péče o zvěř (vzor tiskopisu je uveden v příloze č. 4),
- plán společných lovů zvěře (vzor tiskopisu je uveden v příloze č. 5) a
- plán počtu loveckých psů (vzor tiskopisu je uveden v příloze č. 6).

(3) Přílohou plánu podle povahy honitby jsou zejména:

- výsledky sčítání zvěře (vzor tiskopisu je uveden v příloze č. 7),
- měsíční hlášení o plnění plánu (§ 36 odst. 4 zákona) (vzor tiskopisu je uveden v příloze č. 8),
- evidence výše škod způsobená zvěří v předchozím období na lesních a zemědělských porostech,
- výsledky porovnání kontrolních a srovnávacích ploch,
- porovnání vypracovaného plánu se záměry uvedenými v návrhu na uznání honitby a
- závěry a doporučení pro hospodaření se zvěří v oblasti chovu vypracované orgánem státní správy myslivosti, který vymezil příslušnou oblast chovu zvěře (§ 36 odst. 2 zákona), doložené příslušnými doklady.

(4) Uživatel honitby poznamená v plánu, pokud mu držitel honitby ve lhůtě alespoň 15 dnů před termínem pro zpracování příslušné části plánu nesdělí výsledky porovnání kontrolních a srovnávacích ploch, neoznámí škody způsobené zvěří na lesních a zemědělských porostech za uplynulý rok a nesdělí záměr uvedený v návrhu na uznání honitby. Uživatel honitby rovněž v plánu poznamená, pokud mu orgán státní správy myslivosti, který vymezil příslušnou oblast chovu, v případě honitby, která byla zařazena do této oblasti, nesdělí závěry a doporučení.

(5) Pro účely této vyhlášky se rozumí

- spárkatou zvěří - jelen evropský, daněk skvrnitý, muflon, srnec obecný, kamzík horský, jelenec běloocasý, sika Dybowského, sika japonský, prase divoké,
- drobnou zvěří - zajíc polní, bažant obecný, bažant královský, kachna divoká z voliérového chovu, krocana divoký,
- vzácnými a ohroženými druhy zvěře - koroptev polní, jeřábek lesní, tetřev hlúšec, tetřívka obecná,
- ostatními druhy zvěře - králík divoký, holub hřivnáč, husa běločelá, husa polní, husa velká, kachna divoká, pokud nepochází z voliérového chovu, lyska černá, polák chocholačka, polák velký.

§ 2

Druhy zvěře a termíny pro vypracování plánu

(1) Plán každoročně vypracovává uživatel honitby v souladu se zvláštními právními předpisy 1), 2)

- pro všechny druhy zvěře, pro které byla honitba nebo její část zařazena do jakostních tříd a pro které byly stanoveny minimální a normované stavy zvěře a určeny jakostní třídy honitby nebo jejích částí,
- pro následující druhy, které hodlá lovit: králík divoký, bažant královský, holub hřivnáč, husa běločelá, husa polní, husa velká, kachna divoká, kachna divoká z voliérového chovu, lyska černá, polák chocholačka, polák velký,
- pro všechny druhy zvěře, které hodlá vypouštět do honitby (§ 5 odst. 2 zákona),
- pro vzácné a ohrožené druhy zvěře.

(2) Plán společných lovů zvěře je vypracováván pouze pro zajíce polního, bažanta obecného, bažanta královského, husu velkou, husu polní, husu běločelou, kachnu divokou a krocana divokého.

(3) Plán je vypracováván pro období hospodářského roku kromě selete a lončáka prasete divokého a krocana divokého, pro které se plán vypracovává od 25. dubna do 24. dubna roku následujícího.

(4) Jednotlivé části plánu se vypracují

- do 25. dubna u plánu chovu a lovu pro zvěř spárkatou, plánu péče o zvěř a plánu počtu loveckých psů,
- do 25. července u plánu lovu ostatních druhů zvěře a u plánu chovu a lovu pro zvěř drobnou a plánu společných lovů zvěře.

§ 3

(1) Při posuzování celkového stavu ekosystému se vychází z porovnání skutečného a cílového stavu ekosystému. Plán lovu zvěře se v návaznosti na toto posouzení upraví tak, aby se skutečné početní stavy zvěře po provedeném odlovu pohybovaly mezi minimálními a normovanými stavy (§ 3 odst. 2 zákona) blíže té hranici, která má odpovídat cílovému stavu ekosystému. Při splnění § 1 odst. 3 se k výsledkům tohoto porovnání nepřihlédne, pokud nejsou takové údaje uživateli honitby prokazatelně známy 3).

(2) Podle výsledku porovnání 1) kontrolních a srovnávacích ploch se upraví plán lovu zvěře tak, aby se skutečné početní stavy zvěře po provedeném odlovu pohybovaly mezi minimálními a normovanými stavy v takové výši, která bude odpovídat zajištěnému lesnímu porostu 4). Při splnění § 1 odst. 3 písm. d) se k výsledkům tohoto porovnání nepřihlédne, pokud nejsou takové údaje uživateli honitby prokazatelně známy 3).

(3) Na základě údajů o výši škod způsobených zvěří v uplynulém období na lesních a zemědělských porostech se upraví plán lovu zvěře tak, aby se skutečné početní stavy zvěře po provedeném odlovu pohybovaly mezi minimálními a normovanými stavy v takové výši, která nebude příčinou nepřiměřeného poškozování lesních a zemědělských porostů. Při splnění § 1 odst. 3 písm. c) se k výši škod v uplynulém období na lesních a zemědělských porostech nepřihlédne, pokud není uživateli honitby prokazatelně známo 3), že v průběhu uplynulého období k takovým škodám došlo.

(4) V případě honitby, která je zařazena do oblasti chovu zvěře, se k závěrům a doporučením orgánu státní správy myslivosti, který příslušnou oblast chovu vymezil, přihlédne, pokud jsou uživateli honitby prokazatelně známy 3).

1) Vyhláška č. 101/1996 Sb., kterou se stanoví podrobnosti o opatřeních k ochraně lesa a vzor služebního odznaku a vzor průkazu lesní stráže, ve znění vyhlášky č. 236/2000 Sb.

2) Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění zákona č. 347/1992 Sb., zákona č. 289/1995 Sb., zákona č. 3/1997 Sb., zákona č. 16/1997 Sb., zákona č. 123/1998 Sb., zákona č. 161/1999 Sb., zákona č. 238/1999 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 76/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 100/2004 Sb., zákona č. 168/2004 Sb. a zákona č. 218/2004 Sb.

3) § 24 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb., zákona č. 226/2002 Sb. a zákona č. 309/2002 Sb.

4) § 2 písm. j) zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění zákona č. 238/1999 Sb., zákona č. 67/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 76/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb. a zákona č. 149/2003 Sb.

§ 4

(1) Pokud není dále stanoveno jinak, v plánu se uvádějí počty zvěře, mysliveckých zařízení a loveckých psů v kusech, výměry honitby v celých hektarech.

(2) Pro účely vypracování plánů se samci dále uvedených druhů zvěře rozdělují vždy do tří věkových tříd takto:

a) jelen evropský (příslušníci rodu Cervus):

jelen ve stáří od 1 roku do 4 let – I. věková třída,
jelen ve stáří od 5 do 8 let – II. věková třída a
jelen ve stáří od 9 let a více – III. věková třída,

b) daněk skvrnitý:

daněk ve stáří od 1 roku do 3 let – I. věková třída,
daněk ve stáří od 4 do 6 let – II. věková třída a
daněk ve stáří od 7 let a více – III. věková třída,

c) muflon:

muflon ve stáří od 1 roku do 3 let – I. věková třída,
muflon ve stáří od 4 do 6 let – II. věková třída a
muflon ve stáří od 7 let a více – III. věková třída,

d) srnec obecný:

srnec ve stáří od 10 měsíců do 2 let – I. věková třída,
srnec ve stáří od 3 do 4 let – II. věková třída a
srnec ve stáří od 5 let a více – III. věková třída,

e) kamzík horský:

kamzík ve stáří od 1 roku do 3 let – I. věková třída,
kamzík ve stáří od 4 do 7 let – II. věková třída a
kamzík ve stáří od 8 let a více – III. věková třída,

f) jelenec běloocasý:

jelenec ve stáří od 1 roku do 3 let – I. věková třída,
jelenec ve stáří od 4 do 6 let – II. věková třída a
jelenec ve stáří od 7 let a více – III. věková třída,

g) sika Dybowského:

jelen ve stáří od 1 roku do 4 let – I. věková třída,
jelen ve stáří od 5 do 8 let – II. věková třída a
jelen ve stáří od 9 let a více – III. věková třída,

h) sika japonský:

jelen ve stáří od 1 roku do 4 let – I. věková třída,
jelen ve stáří od 5 do 8 let – II. věková třída a
jelen ve stáří od 9 let a více – III. věková třída,

i) prase divoké:

kňour ve stáří od 1 do 2 let (lončák) – I. věková třída,
kňour ve stáří od 3 do 4 let – II. věková třída a
kňour ve stáří od 5 let a více – III. věková třída.

(3) V rámci schváleného plánu mysliveckého hospodaření se plánuje pro úpravu početních stavů zvěře lov takových jedinců samčího a samičího pohlaví daného druhu zvěře, jejichž odstranění z populace povede k udržování přírodní kvality genofondu zvěře a k cílenému zvyšování chovné kvality zvěře (§ 3 odst. 1 zákona).

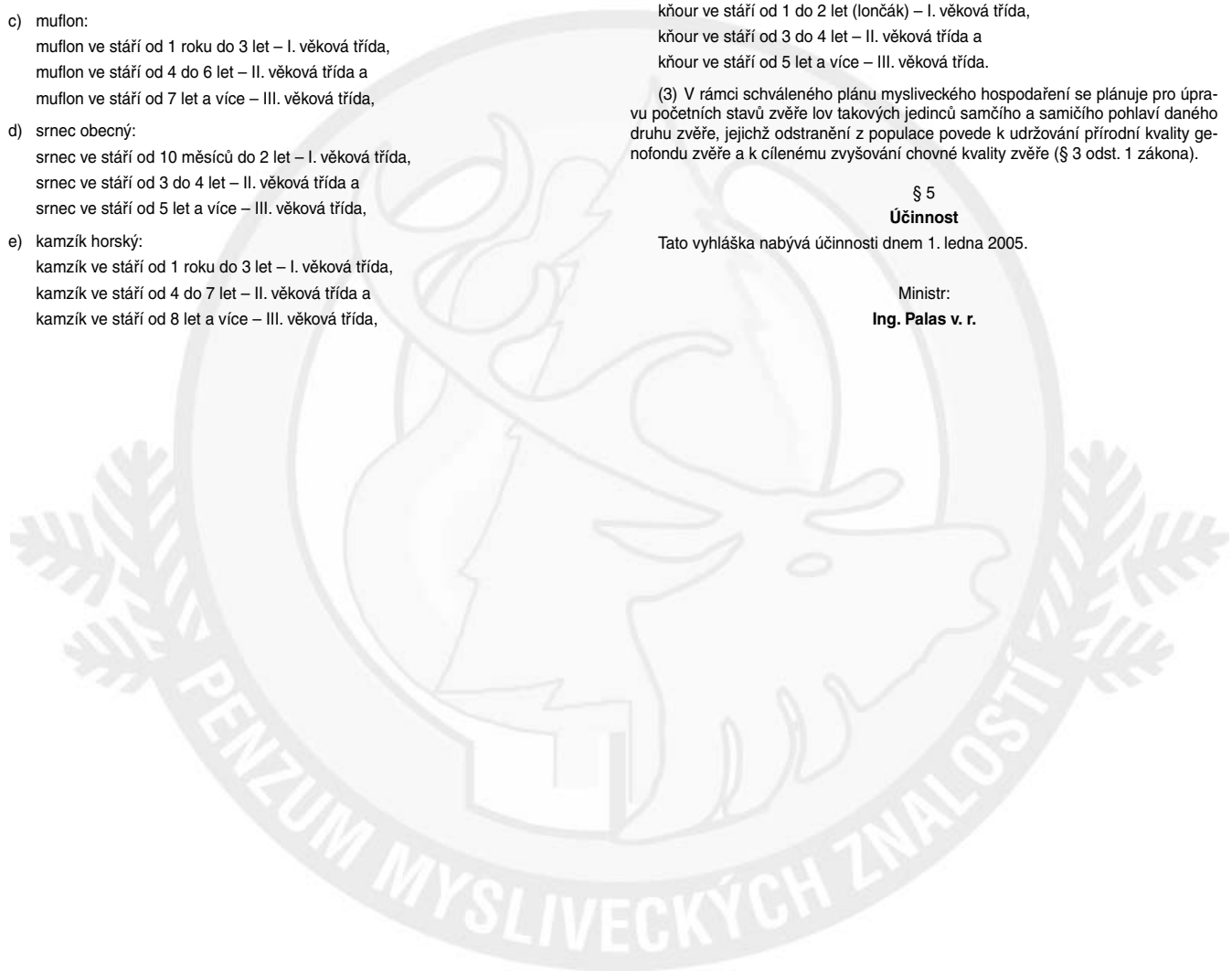
§ 5

Účinnost

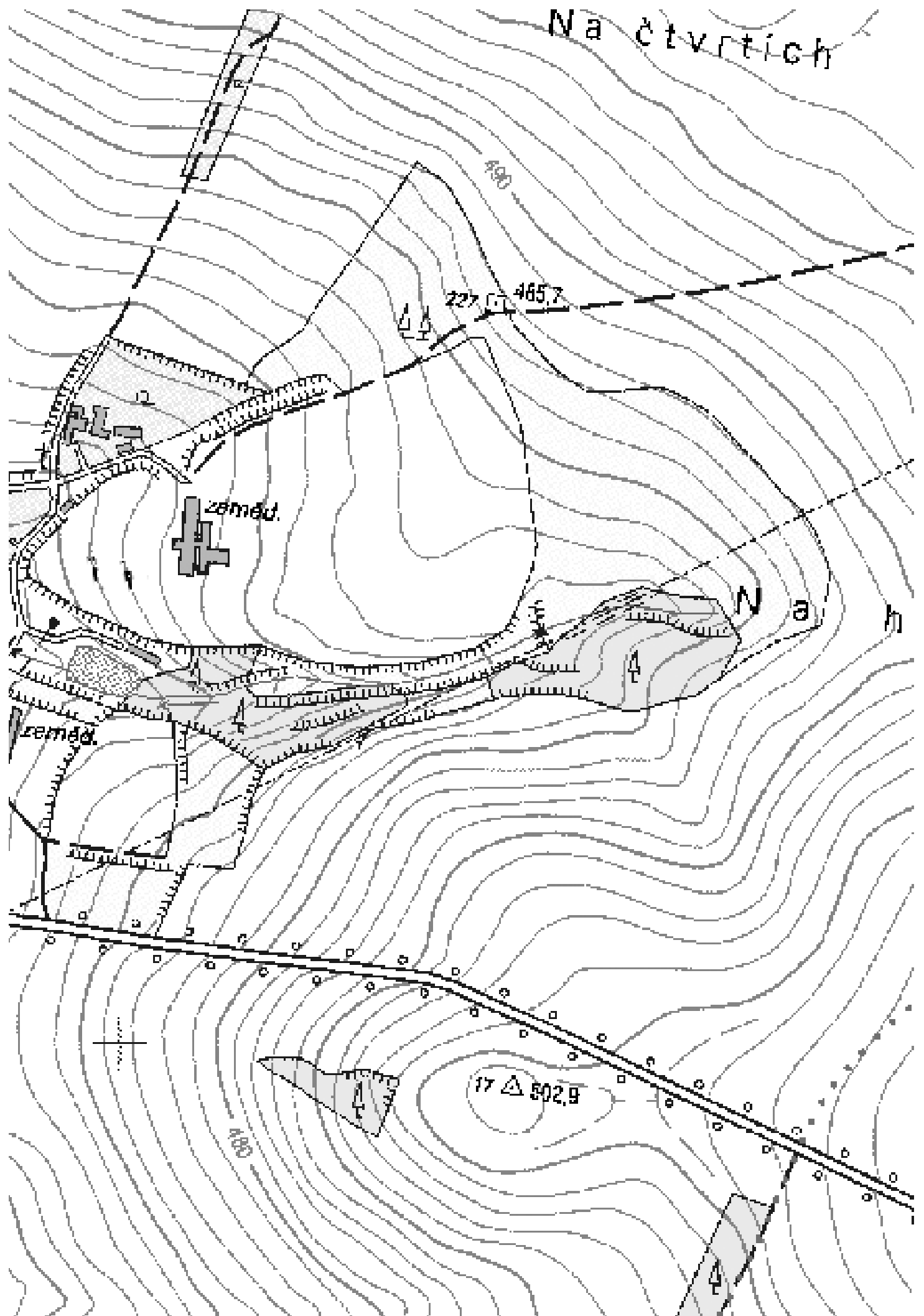
Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2005.

Ministr:

Ing. Palas v. r.

Na čtvrtích

Obecní úřad obce s rozšířenou působností:

MYSL 1
zvěř
spárkatá

Mysl / 1

Evid. číslo
honitby

Počet příloh

PLÁN
MYSLIVECKÉHO HOSPODAŘENÍ V HONITBĚ
ČÁST PLÁN CHOVU A LOVU PRO ZVĚŘ SPÁRKATOU

(§ 36 odst. 2 a 3 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů)

NA ROK 2 0

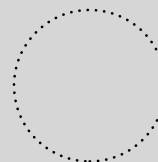
Honitba (název)

Držitel honitby (jméno, popř. jména, obchodní firma nebo název / adresa trvalého pobytu, popř. u cizinců adresa pobytu / sídlo)

Uživatel honitby (jméno, popř. jména, obchodní firma nebo název / adresa trvalého pobytu, popř. u cizinců adresa pobytu / sídlo)

Vypracováno dne:

Držiteli honitby zasláno dne:

Podpis, popř. razítko uživatele honitby:

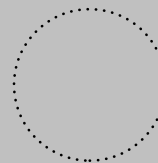
Vyplňuje držitel honitby:

Vyjádření držitele honitby:

* *nehodící se škrtněte*

Souhlas*

Nesouhlas*

V

dne:

Podpis, popř. razítko uživatele honitby:

Komentář:

v případě nedostatku místa pro komentář, přiložte samostatný papír

Obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností zasláno dne:

A	Jakostní třída honitby (JTH) koeficient oček. produkce (KOP) poměr pohlaví, procentický poměr zastoupení samců, samic a mláďat v populaci	01	zvěř: srnčí						zvěř: prase divoké													
			srnčí		zvěř srnčí celkem		samci		zvěř celkem		kňouří		zvěř prase divoké celkem									
			věková třída		srnčata		věková třída		mláďata		věková třída		selata									
			I.	II.	III.	celkem	I.	II.	III.	celkem	I.	II.	III.	celkem								
			od 10 měs. do 2 let	od 3 do 4 let	od 5 let a více	22	23	24	25	26	27	28	od 1 do 2 let	od 3 do 4 let	od 5 let a více	36	37	38	39	40	41	42
			JTH:	KOP			JTH:	KOP			JTH:	KOP			JTH:	KOP						
			Poměr pohlaví:	%			Poměr pohlaví:	%			Poměr pohlaví:	%			Poměr pohlaví:	%						
B	Minimální stav zvěře	02																				
C	Normovaný stav zvěře	03																				
D	Cílový stav zvěře	04																				
E	Předpokládaný stav zvěře k 31. 3.	05																				
F	Sčítaný stav zvěře k 31. 3. běžného roku	06																				
G	Upravený stav zvěře (§ 36 odst. 2 zákona)	07																				
H	Očekávaný přírůstek početních stavů zvěře	08																				
I	Letní stav zvěře před lovem	09																				
J	Návrh plánu lovu	010																				
K	Odsouhlasený plán lovu	011																				
L	Z odsouhlaseného plánu lovu (ř. 011) plán odchytu zvěře mimo dobu lovu (§ 40 zákona)	012																				
M	Plán vypouštění zvěře do honitby	013																				
N	Předpokládaný stav zvěře k 31. 3. příštího roku	014																				

Komentář:

Odůvodnění upraveného stavu zvěře (písm. G – řádek 07):

v případě nedostatku místa pro komentář nebo odůvodnění, přiložte další text na vlastním papíře.

Vysvětlivky k plánu mysliveckého hospodaření v honitbě část plán chovu a lovu pro zvěř spárkatou

- A. Jakostní třída honitby - "JTH". Uvedou se údaje z rozhodnutí orgánu státní správy myslivosti o uznání honitby, jehož součástí je i zařazení honitby do jakostní třídy. Do téhož řádku se uvede poměr pohlaví mezi samci a samicemi, procentický poměr mezi dospělými samci, dospělými samicemi a mláďaty a koeficient očekávané produkce.
- B. Minimální stav zvěře. Uvedou se údaje z rozhodnutí orgánu státní správy myslivosti o uznání honitby, jehož součástí je i stanovení minimálních stavů zvěře. Minimální stav zvěře se rozepíše podle procentického poměru mezi dospělými samci, dospělými samicemi a mláďaty a procentem zastoupení věkových tříd u dospělých samců (§ 4 vyhlášky č. 491/2002 Sb., o způsobu stanovení minimálních a normovaných stavů zvěře a zařazování honiteb nebo jejich částí do jakostních tříd).
- C. Normovaný stav. Uvedou se údaje z rozhodnutí orgánu státní správy myslivosti o uznání honitby, jehož součástí je i stanovení normovaných stavů zvěře. Normovaný stav se rozepíše podle procentického poměru mezi dospělými samci, dospělými samicemi a mláďaty a procentem zastoupení věkových tříd u dospělých samců (§ 4 vyhlášky č. 491/2002 Sb., o způsobu stanovení minimálních a normovaných stavů zvěře a zařazování honiteb nebo jejich částí do jakostních tříd).
- D. Cílový stav zvěře. Rozumí se jím takový početní stav zvěře, se kterým se rozhodl držitel, resp. uživatel honitby v honitbě hospodařit tak, aby naplnil povinnost stanovenou v § 3 odst. 2 zákona, tj. zajištění chovu zvěře v honitbě mezi minimálním a normovaným stavem.
- E. Předpokládaný kmenový stav zvěře k 31. 3. Je to předpokládaný početní stav zvěře, který měl v honitbě zůstat po odlovu provedeném v minulém roce. Údaje se opíše z plánu minulého roku (písm. N řádek 014).
- F. Sčítaný stav zvěře. Použijí se výsledky ze sčítání zvěře (§ 36 odst. 1 zákona) podle jednotlivých druhů zvěře – viz vzor tiskopisu v příloze č. 7 vyhlášky č. 553/2004 Sb., o podmínkách, vzoru a bližších pokynech vypracování plánu mysliveckého hospodaření v honitbě
- G. Upravený stav zvěře. Sčítaný stav zvěře k 31. 3. běžného roku (písm. F ř. 06) se upraví podle posouzení celkového stavu ekosystému, výsledků porovnání kontrolních a srovnávacích ploch a výše škod způsobovaných v uplynulém období zvěří na lesních a zemědělských porostech. Provedená úprava se podrobně zdůvodní v komentáři. Při stanovení výše upraveného stavu zvěře je možné vycházet i ze zpětných propočtů vývoje početních stavů zvěře a prováděných lovů zvěře v honitbě v předchozích letech.
- H. Očekávaný přírůstek. Vypočte se vynásobením počtu samic v upraveném stavu zvěře (písm. G ř. 07) koeficientem očekávané produkce.
- I. Letní stav před lovem se vypočte:
Pro výpočet se použijí číselné údaje z řádku G (07) s tím, že z I. věkové třídy samců v řádku G (07) se převede 1/4 až 1/3 jelenů nebo jelenů sika nebo kamzíků, 2/5 srnců nebo daňků nebo muflonů do II. věkové třídy. Z II. věkové třídy se převede 1/4 jelenů nebo jelenů sika nebo kamzíků, 2/5 srnců a 1/4 až 1/3 daňků nebo muflonů do III. věkové třídy. Počet kusů, které se převádí do vyšší věkové třídy, se v nižší věkové třídě současně odečte. K takto upravenému stavu se v I. věkové třídě samců připočte jedna polovina mláďat z řádku G (07) a druhá polovina mláďat se pak připočte k početnímu stavu samic. U mláďat se v písm. I ř. 09 opíše počet mláďat z písm. H ř. 08 (očekávaný přírůstek).
Při převodu samců mezi jednotlivými věkovými třídami u populace praset divokých a populace zvěře, jejichž četnost nedosahuje 50 kusů, postupuje uživatel honitby individuálně.
- J. Návrh plánu lovu. Vypočte se odečtením cílového stavu zvěře (písm. D ř. 04) od letního stavu zvěře před lovem (písm. I ř. 09). V případě, že nelze při sčítání zvěře objektivně zjistit zastoupení jednotlivých věkových tříd samců, vypočte se jejich zastoupení v plánu lovu zpětně z celkového navrženého plánu lovu samců při respektování ideálního lovu, tj. 50 % I. věková třída, 20 % II. věková třída a 30 % III. věková třída.
- K. Odsouhlasený plán lovu. Uvede se plán lovu zvěře odsouhlasený držitelem honitby nebo s ním dohodnutý.
- L. Plán odchyty zvěře mimo dobu lovu. Uvede se požadovaná výše odchyty zvěře, kterou bude uživatel provádět z plánu lovu zvěře v době mimo stanovenou dobu lovu (§ 40 zákona).
- M. Plán vypouštění zvěře do honitby. Uvede se počet zvěře, který by měla být vypuštěna do honitby.
- N. Předpokládaný stav zvěře k 31. 3. příštího roku. Vypočte se odečtením odsouhlaseného plánu lovu (písm. K ř. 011) od letního stavu zvěře před lovem (písm. I ř. 09) a přičtením počtu zvěře, která má být do honitby vypuštěna (písm. M ř. 013).

U praset divokých jsou lončáci podle pohlaví uváděni v případě samců ve skupině kňourů označené I. věková třída a u samic ve skupině označené bachyně.

Obecní úřad obce s rozšířenou působností:

MYSL
zvěř
drobná

2

Mysl / 2

Evid. číslo
honitby

**PLÁN
MYSLIVECKÉHO HOSPODAŘENÍ V HONITBĚ
ČÁST PLÁN CHOVU A LOVU PRO ZVĚŘ DROBNOU**

(§ 36 odst. 2 a 3 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů)

NA ROK 2 0

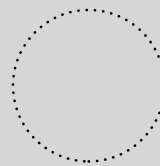
Honitba (název)

Držitel honitby (jméno, popř. jména, obchodní firma nebo název / adresa trvalého pobytu, popř. u cizinců adresa pobytu / sídlo)

Uživatel honitby (jméno, popř. jména, obchodní firma nebo název / adresa trvalého pobytu, popř. u cizinců adresa pobytu / sídlo)

Vypracováno dne:

Držiteli honitby zasláno dne:

Podpis, popř. razítko uživatele honitby:

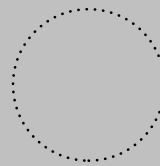
Vyplňuje držitel honitby:

Vyjádření držitele honitby:

* *nehodící se škrtněte*

Souhlas*

Nesouhlas*

V

dne:

Podpis, popř. razítko uživatele honitby:

Komentář:

v případě nedostatku místa pro komentář, pokračujte na 3. a 4. straně tiskopisu

Obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností zasláno dne:

druh zvěře			bažant obecný, bažant královský*			kachna divoká z voletového chovu	krocen divoký			
			zajíc polní	kohout	slepice		celkem	krocen	krůta	celkem
				1	2		3			
A	Jakostní třída honitby (JTH) koeficient oček. produkce (KOP) poměr pohlaví,	01				X		X		
B	Minimální stav zvěře	02				X	X	X	X	
C	Normovaný stav zvěře	03				X	X	X	X	
D	Cílový stav zvěře	04				X	X	X	X	
E	Předpokládaný stav zvěře k 31. 3.	05				X				
F	Sčítaný stav zvěře k 31. 3. běžného roku	06				X				
G	Upravený stav zvěře (§ 36 odst. 2 zákona)	07				X				
H	Očekávaný přírůstek početních stavů zvěře	08				X				
I	Odchovaná a vypuštěná zvěř	09								
J	Sčítaný letní stav zvěře před lovem	010								
K	Návrh plánu lovu	011								
L	Odsouhlasený plán lovu	012								
M	Z odsouhlaseného plánu lovu (ř. 012) plán odchyty zvěře mimo dobu lovu (§ 40 zákona)	013								
N	Plán vypouštění zvěře do honitby	014								
O	Předpokládaný stav zvěře k 31. 3. příštího roku	015								

* *nehodící se škrtněte*

Vysvětlivky k Plánu mysliveckého hospodaření v honitbě část plán chovu a lovu (hospodaření) pro zvěř drobnou

- Jakostní třída honitby - "JTH". Uvedou se údaje z rozhodnutí orgánu státní správy myslivosti o uznání honitby, jehož součástí je i zařazení honitby do jakostní třídy. Do téhož řádku se uvede poměr pohlaví mezi samci a samicemi.
- Minimální stav zvěře. Uvedou se údaje z rozhodnutí orgánu státní správy myslivosti o uznání honitby, jehož součástí je i stanovení minimálních stavů zvěře. Minimální stav zvěře se rozepíše podle poměru pohlaví
- Normovaný stav. Uvedou se údaje z rozhodnutí orgánu státní správy myslivosti o uznání honitby, jehož součástí je i stanovení normovaných stavů zvěře. Normovaný stav se rozepíše podle poměru pohlaví.
- Cílový stav zvěře. Rozumí se jím takový početní stav zvěře, se kterým se rozhodl uživatel honitby v honitbě hospodařit tak, aby naplnil povinnost stanovenou v § 3 odst. 2 zákona, tj. zajištění chovu zvěře v honitbě mezi minimálním a normovaným stavem.
- Předpokládaný kmenový stav zvěře k 31. 3. Je to předpokládaný početní stav zvěře, který měl v honitbě zůstat po odlovu provedeném v minulém roce. Uvedou se údaje z plánu minulého roku (písm. O řádek 015).
- Sčítaný stav zvěře. Použijí se výsledky ze sčítání zvěře (§ 36 odst. 1 zákona) podle jednotlivých druhů zvěře – viz vzor tiskopisu v příloze č. 7 vyhlášky č. 553/2004 Sb., o podmínkách, vzoru a bližších pokynech vypracování plánu mysliveckého hospodaření v honitbě.

- G. Upravený stav zvěře. Sčítaný stav zvěře k 31. 3. běžného roku (písm. F ř. 06) se upraví podle posouzení celkového stavu ekosystému, výsledků porovnání kontrolních a srovnávacích ploch a výše škod způsobovaných v uplynulém období zvěří na lesních a zemědělských porostech. Provedená úprava se podrobně zdůvodní v komentáři. Při stanovení výše upraveného stavu zvěře je možné vycházet i ze zpětných propočtů vývoje početních stavů zvěře a prováděných lovů zvěře v honitbě v předchozích letech.
- H. Očekávaný přírůstek. Vypočte se vynásobením celkového počtu zvěře z upraveného stavu zvěře (písm. G ř. 07) koeficientem očekávané produkce.
- I. Odchovaná a vypuštěná zvěř. Uvede se počet odchované a vypuštěné zvěře do honitby před provedením lovu.
- J. Sčítaný letní stav před lovem se uvede podle sčítání drobné zvěře provedeného v průběhu července. Jde o vykazání skutečných stavů drobné zvěře před lovem, proto nemusí souhlasit se součtem zvěře uvedené v řádku písm. G ř. 07 a řádku písm. H. ř. 08.
- K. Návrh plánu lovu (odstřel, odchyt). Návrh plánu lovu se stanoví tak, aby po provedeném lovu byl v honitbě zachován cílový stav zvěře (písm. D ř. 04).
- L. Odsouhlasený plán lovu. Uvede se plán lovu zvěře odsouhlasený držitelem honitby nebo s ním dohodnutý.
- M. Plán odchyty zvěře mimo dobu lovu. Uvede se požadovaná výše odchyty zvěře, kterou bude uživatel provádět z plánu lovu zvěře v době mimo stanovenou dobu lovu (§ 40 zákona).
- N. Plán vypouštění zvěře do honitby. Uvede se počet dospělé zvěře, která bude vypuštěna do honitby jen pro účely podpory kmenových stavů zvěře
- O. Předpokládaný stav zvěře k 31. 3. příštího roku. Vypočte se odečtením odsouhlaseného plánu lovu (písm. L ř. 012) od sčítaného letního stavu zvěře před lovem (písm. J ř. 010) a přičtením počtu zvěře, která bude do honitby vypuštěna (písm. N ř. 014).

Komentář:

Komentář:

Obecní úřad obce s rozšířenou působností:

MYSL
ostatní
druhy
zvěře

3

Mysl / **3**

Evid. číslo
honitby

Počet příloh

PLÁN
**MYSLIVECKÉHO HOSPODAŘENÍ V HONITBĚ
ČÁST PLÁN LOVU OSTATNÍCH DRUHŮ ZVĚŘE**

(§ 36 odst. 2 a 3 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů)

NA ROK 2 0

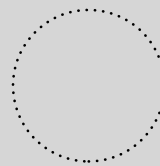
Honitba (název)

Držitel honitby (jméno, popř. jména, obchodní firma nebo název / adresa trvalého pobytu, popř. u cizinců adresa pobytu / sídlo)

Uživatel honitby (jméno, popř. jména, obchodní firma nebo název / adresa trvalého pobytu, popř. u cizinců adresa pobytu / sídlo)

Vypracováno dne:

Držiteli honitby zasláno dne:

Podpis, popř. razítko uživatele honitby:

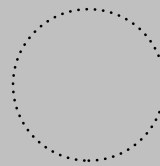
Vyplňuje držitel honitby:

Vyjádření držitele honitby:

* *nehodící se škrtněte*

Souhlas*

Nesouhlas*

V

dne:

Podpis, popř. razítko uživatele honitby:

Komentář:

v případě nedostatku místa pro komentář, přiložte samostatný papír

Obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností zasláno dne:

Obecní úřad obce s rozšířenou působností:

MYSL

plán
péče

4

Mysl / **4**

Evid. číslo
honitby

Počet příloh

**PLÁN
MYSLIVECKÉHO HOSPODAŘENÍ V HONITBĚ
ČÁST PLÁN PÉČE O ZVĚŘ**

(§ 36 odst. 2 a 3 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů)

NA ROK 2 0

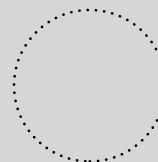
Honitba (název)

Držitel honitby (jméno, popř. jména, obchodní firma nebo název / adresa trvalého pobytu, popř. u cizinců adresa pobytu / sídlo)

Uživatel honitby (jméno, popř. jména, obchodní firma nebo název / adresa trvalého pobytu, popř. u cizinců adresa pobytu / sídlo)

Vypracováno dne:

Držiteli honitby zasláno dne:

Podpis, popř. razítko uživatele honitby:

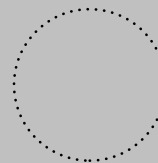
Vyplňuje držitel honitby:

Vyjádření držitele honitby:

* *nehodící se škrtněte*

Souhlas*

Nesouhlas*

V

dne:

Podpis, popř. razítko uživatele honitby:

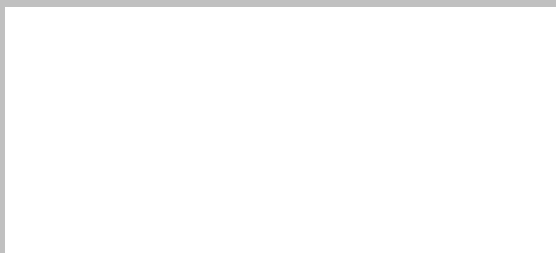
Komentář:

v případě nedostatku místa pro komentář, pokračujte na 4. straně tiskopisu

Obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností zasláno dne:

Komentář:

Obecní úřad obce s rozšířenou působností:

MYSL

společné
lovy

5

Mysl / 5

Evid. číslo
honitby

Počet příloh

PLÁN
MYSLIVECKÉHO HOSPODAŘENÍ V HONITBĚ
ČÁST PLÁN SPOLEČNÝCH LOVŮ ZVĚŘE

(§ 36 odst. 2 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů)

NA ROK 2 0

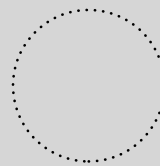
Honitba (název)

Držitel honitby (jméno, popř. jména, obchodní firma nebo název / adresa trvalého pobytu, popř. u cizinců adresa pobytu / sídlo)

Uživatel honitby (jméno, popř. jména, obchodní firma nebo název / adresa trvalého pobytu, popř. u cizinců adresa pobytu / sídlo)

Vypracováno dne:

Držiteli honitby zasláno dne:

Podpis, popř. razítko uživatele honitby:

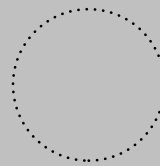
Vyplňuje držitel honitby:

Vyjádření držitele honitby:

* *nehodící se škrtněte*

Souhlas*

Nesouhlas*

V

dne:

Podpis, popř. razítko uživatele honitby:

Komentář:

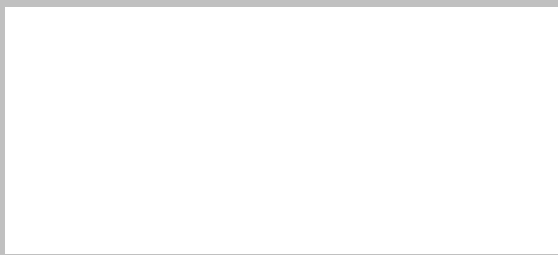
v případě nedostatku místa pro komentář, přiložte samostatný papír

Obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností zasláno dne:

datum	část honitby (název)	místo srazu (název)	místo ukončení výřadu (název)	hodina		Počet střelců	Počet honců	Počet lov. upřt. psů	druh zvěře		druh zvěře		druh zvěře		druh zvěře		druh zvěře		
				a) zahájení	b) ukončení				celkem (ks)	z toho samic	celkem (ks)	z toho samic	celkem (ks)	z toho samic	celkem (ks)	z toho samic	celkem (ks)	z toho samic	celkem (ks)
				a)															
				b)															
				a)															
				b)															
				a)															
				b)															
				a)															
				b)															
				a)															
				b)															
				a)															
				b)															
				a)															
				b)															

Poznámka: Iyčleňování samic z celkového počtu lovené zvěře se uvádí pouze u bažanta obecného, bažanta královského a krocana divokého

Obecní úřad obce s rozšířenou působností:

MYSL

lovečtí
psi

6

Mysl / 6

Evid. číslo
honitby

Počet příloh

PLÁN
MYSLIVECKÉHO HOSPODAŘENÍ V HONITBĚ
ČÁST PLÁN POČTU LOVECKÝCH PSŮ

(§ 34 odst. 2 a § 36 odst. 2 a 3 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů)

NA ROK 2 0

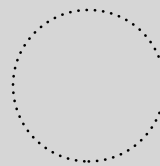
Honitba (název)

Držitel honitby (jméno, popř. jména, obchodní firma nebo název / adresa trvalého pobytu, popř. u cizinců adresa pobytu / sídlo)

Uživatel honitby (jméno, popř. jména, obchodní firma nebo název / adresa trvalého pobytu, popř. u cizinců adresa pobytu / sídlo)

Vypracováno dne:

Držiteli honitby zasláno dne:

Podpis, popř. razítko uživatele honitby:

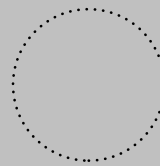
Vyplňuje držitel honitby:

Vyjádření držitele honitby:

* *nehodící se škrtněte*

Souhlas*

Nesouhlas*

V

dne:

Podpis, popř. razítko uživatele honitby:

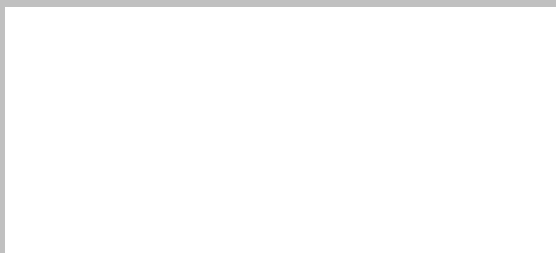
Komentář:

v případě nedostatku místa pro komentář, přiložte samostatný papír

Obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností zasláno dne:

Honitba	ha	Plánovaný počet loveckých psů se zkouškami z výkonu pro			Celkem
		vyhledání, dohledání a přinesení zastřelené, postřelené nebo jiným způsobem zraněné nebo usmrčené drobné a ostatní zvěře	vyhledání a dosledování usmrčené, postřelené nebo jiným způsobem zraněné spárkaté zvěře	normování	
se stanovenými jakostními třídami a minimálními a normovanými stavy drobné zvěře					
se stanovenými jakostními třídami a minimálními a normovanými stavy spárkaté zvěře					
se stanovenými jakostními třídami a minimálními a normovanými stavy drobné i spárkaté zvěře					
bez stanovených jakostních tříd, minimálních a normovaných stavů drobné a spárkaté zvěře					
obora					

Obecní úřad obce s rozšířenou působností:

MYSL 7
sčítání
zvěře

Mysl / 7

Evid. číslo
honitby

Počet příloh

VÝSLEDKY SČÍTÁNÍ ZVĚŘE

(§ 36 odst. 1 a 2 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů)

NA ROK

2

0

Honitba (název)

Držitel honitby (jméno, popř. jména, obchodní firma nebo název / adresa trvalého pobytu, popř. u cizinců adresa pobytu / sídlo)

Uživatel honitby (jméno, popř. jména, obchodní firma nebo název / adresa trvalého pobytu, popř. u cizinců adresa pobytu / sídlo)

Komentář:

v případě nedostatku místa pro komentář, přiložte další komentář na samostatném papíře.

Vyplňuje držitel honitby:

Vyjádření držitele honitby:

* *nehodící se škrtněte*

Souhlas*

Nesouhlas*

V

dne:

Podpis, popř. razítko uživatele honitby:

Komentář:

v případě nedostatku místa pro komentář, přiložte samostatný papír

Vyplňují držitelé sousedních honiteb: **

Vyjádření držitele honitby:

* *nehodící se škrtněte*

Souhlas*

Nesouhlas*

V

dne:

Podpis, popř. razítko uživatele honitby:

Komentář:

v případě, že bude více než jeden držitel sousední honitby, použije se pro vyjádření samostatný papír

METODICKÝ POKYN

orgánům státní správy

pro redukci početních stavů spárkaté zvěře na území České republiky

Zasláno všem krajským úřadům a Magistrátu hlavního města Prahy dne 4. 8. 2008

Ministerstvo zemědělství v rámci plnění svých úkolů na úseku myslivosti a na základě poznatků orgánů státní správy myslivosti, Myslivecké rady ministra zemědělství, jakož i myslivecké a ostatní veřejnosti zapojené do diskuze o škodách zvěří v souvislosti s vyššími početními stavy spárkaté zvěře na území České republiky, které neodpovídají potřebám lesního hospodářství, zemědělství a ochrany přírody, vydává orgánům státní správy myslivosti a státní správy lesů následující doporučení jako metodický pokyn. Pokyn se týká těchto druhů spárkaté zvěře: jelena evropského, daňka skvrnitého, siky japonského, muflona, srnce obecného a prasete divokého.

Úvod

Škody, které uvedené druhy zvěře svými životními projevy působí zejména na zemědělské půdě, zemědělských plodinách a lesních porostech, se nepodařilo v uplynulém období snížit. Významné je i negativní působení některých druhů spárkaté zvěře v honitbách, kde se v minulosti tato zvěř vůbec nevyskytovala. Výsledné početní stavy jsou pozitivně ovlivňovány zemědělskou výrobou, zejména velkoplošným pěstováním plodin jako je kukuřice, řepka, slunečnice a obiloviny, které poskytují zvěři dostatek krytu a klidu a znesnadňují lov zvěře v průběhu vegetačního období výše uvedených plodin. Mezi důvody nárůstu škod působených zvěří je neinformovanost a někdy i neochota vlastníků honebních pozemků a držitelů honiteb aktivně vstoupit do kontroly mysliveckého hospodaření v honitbách s využitím všech nástrojů a opatření pro snížení stavů zvěře, které stávající legislativa umožňuje.

Snížení početního stavu spárkaté zvěře, zejména v lesních honitbách, je nezbytně nutné v zájmu snížení škod působených zvěří, zlepšení zdravotního stavu lesa, úpravy věkové a pohlavní struktury populací druhů chované zvěře. Radikálně je třeba snížit stavy druhů spárkaté zvěře, pro které nejsou v honitbách stanoveny minimální a normované stavy.

Doporučená opatření

Za účelem dosažení výše naznačených cílů Ministerstvo zemědělství všem orgánům státní správy myslivosti **doporučuje provést následující opatření:**

1. V rámci dozoru v myslivosti, který jsou orgány státní správy myslivosti povinny vykonávat podle ustanovení § 61 odst. 2 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o myslivosti“), ukládat uživatelům honiteb pokuty podle ustanovení § 64 odst. 4 zákona o myslivosti v případě, že je zjištěno, že nesplněním lovu celkového počtu kusů jednotlivého druhu spárkaté zvěře podle plánu mysliveckého hospodaření dojde k překročení normovaných stavů jednotlivých druhů spárkaté zvěře stanovených pro každou konkrétní honitbu a zejména při zjištěném neplnění opatření uložených rozhodnutím orgánu státní správy k odstranění nedostatků a ke zlepšení stavu věci.
2. Neprodleně a vstřícně vyřizovat žádosti o vyjádření orgánu státní správy myslivosti k lovu samičí zvěře a samčí zvěře do věku dvou let u jednotlivých druhů spárkaté zvěře, kde nejsou stanoveny minimální a normované stavy, v souladu s ustanovením § 36 odst. 5 zákona o myslivosti (tzn. nestanovení žádná omezení typu „20 mládat a 5 samic“ apod., protože předmětné ustanovení zákona o myslivosti umožňuje lov uvedené zvěře bez omezení a bez vypracování a projednání plánu).
3. Plně využívat ke snížení početních stavů spárkaté zvěře možnosti dané ustanovením § 39 zákona o myslivosti, a to:
 - 3.1. ve všech případech, kdy zájem vlastníka, popř. nájemce honebních pozemků nebo zájem zemědělské nebo lesní výroby, ochrany přírody anebo zájem mysliveckého hospodaření vyžaduje, aby byl počet některého druhu spárkaté zvěře snížen,
 - a) buďto na návrh uživatele honitby povolit,
 - b) nebo ve všech ostatních případech uložit úpravu stavu, tzn. radikální snížení stavu konkrétního druhu spárkaté zvěře, a to s využitím následujících zásad:
 - upřednostnit lov mladé zvěře,
 - z dospělé zvěře se zaměřit především na samičí zvěř a samčí zvěř do věku 2 let.
 - 3.2. v případech, kdy vlastníci honebních pozemků provedli přiměřená opatření proti vzniku škod působených zvěří a bylo zjištěno, že škody způsobené zvěří přesto nelze snížit technicky přiměřenými a ekonomicky únosnými způsoby, rozhodnutím uložit na základě návrhu vlastníka,

popř. nájemce honebního pozemku, nebo na návrh orgánu ochrany přírody, nebo orgánu státní správy lesů:

- a) snížení stavu zvěře až na minimální stav, nebo
 - b) zrušení chovu toho druhu spárkaté zvěře, který škody působí.
4. Při realizaci opatření uvedených ad 3) vždy pečlivě, objektivně a ve spolupráci s orgány státní správy lesů, popř. i s orgány ochrany přírody zvážit, zda předpokladem efektivnosti povolených nebo uložených opatření je či není rozšíření takových opatření také na všechny honitby, které sousedí s honitbou, v níž mají být opatření k redukci stavů spárkaté zvěře realizována. V kladném případě pak opatřeními uloženými na návrh orgánu státní správy lesů nebo orgánu ochrany přírody (viz ad 3.2.) rozšířit snížení stavu nebo zrušení chovu spárkaté zvěře, která škody působí, na všechny sousední honitby. Stanovenou výši lovu spárkaté zvěře dovést na základě zpětného propočtu.
 5. V rozhodnutí orgánu státní správy myslivosti o povolení, popřípadě uložení úpravy stavu zvěře v honitbě nebo o zrušení chovu určitého druhu zvěře, vydávaném podle ustanovení § 39 zákona o myslivosti (viz ad 3), může být, v souladu s ustanovením § 45 odst. 2 zákona o myslivosti, současně uvedeno, že při této úpravě stavu zvěře neplatí některé zakázané způsoby lovu uvedené v odstavci 1 písm. g), m), t) a u). Při rozhodování o úpravě stavů zvěře je nutno postupovat podle konkrétních zjištěných podmínek v honitbě (honitbách).

Písmeno g) stanoví, jedná-li se o lov v noci, zákaz lovu spárkaté zvěře s pomocí zdrojů umělého osvětlení, zařízení pro osvětlení terče, hledí pro střelbu v noci s elektronickým zvětšením obrazu nebo pro převrácení obrazu.

Písmeno m) stanoví zákaz lovu spárkaté zvěře v době mezi jednou hodinou po západu slunce až do jedné hodiny před východem slunce.

Písmeno t) stanoví zákaz lovu spárkaté zvěře v odchytných a aklimatizačních zařízeních a přezimovacích objektech.

Písmeno u) stanoví zákaz lovit na společném lovu zvěř spárkatou kromě laní a kolouchů jelena evropského a jelena siky, muflonek a muflončat, selete a lončáka prasete divokého. To znamená, že s využitím ustanovení § 45 odst. 2 lze lovit na společných lovech také i daněly a daňčata, srny a smčata a bachyně prasete divokého.

6. Před vydáváním rozhodnutí o uložení úpravy početních stavů spárkaté zvěře podle ustanovení § 39 zákona o myslivosti, doporučujeme ke zvýšení účinnosti přijatých opatření dále:
 - a) navázat spolupráci se zemědělsky hospodařícími subjekty a s vlastníky lesů a projednat s nimi konkrétní podmínky a rozsah opatření přijatelných jak ze strany uživatelů honiteb, tak i ze strany vlastníků honebních pozemků s cílem zlepšit podmínky k lovu spárkaté zvěře ve velkých lánech vysokých plodin vytvořením průseků nebo pásů nízkých plodin apod.,
 - b) při jednání s vlastníky nebo nájemci, kteří zemědělsky hospodaří na honebních pozemcích zdůraznit, že provedení opatření uvedených ad a) je povinností vlastníka (nájemce) honebního pozemku k zabránění škod působených zvěří podle § 53 zákona o myslivosti s tím, že provedení takových opatření zlepšuje postavení vlastníka honebního pozemku v jednání s uživatelem honitby o náhradě škody způsobené zvěří, i v případném soudním sporu o náhradu škody,
 - c) doporučit uživatelům honiteb, aby mimo dobu nouze nekrmili nebo nepřikrmovali spárkatou zvěř, s výjimkou odváděcího přikrmování ve velkých lesních komplexech.

Uvedená doporučení platí až do odvolání, nejdéle však do **31. 3. 2011** a budou realizována **diferencovaně podle konkrétních podmínek**, které budou v obvodu působnosti každého orgánu státní správy myslivosti co neobjektivněji zjištěny.

Ministerstvo zemědělství dále projednává s právníckými osobami, které hospodaří s majetkem státu, nebo majetek státu spravují, aby zvýšily ve svých režijních honitbách odlovy výše uvedených druhů zvěře intenzivnější motivací personálu a aby ve svých pronajatých honitbách daly důraz na vypracování plánu mysliveckého hospodaření tak, aby byla zajištěna redukce početních stavů těchto druhů zvěře na stavy cílové - normované.

Ministerstvo zemědělství žádá o postoupení tohoto metodického pokynu v rámci metodické a odborné pomoci všem obecním úřadům obcí s rozšířenou působností.

Ing. Martin Žižka, Ph.D.
vrchní ředitel sekce lesního hospodářství

294/2006 Sb.

VYHLÁŠKA

ze dne 2. června 2006

o odchylném postupu pro usmrcování špačka obecného

Ministerstvo životního prostředí stanoví podle § 5b odst. 4 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění zákona č. 218/2004 Sb., (dále jen "zákon"):

§ 1

Předmět úpravy

Tato vyhláška stanoví odchylný postup pro usmrcování¹⁾ jedinců špačka obecného (*Sturnus vulgaris*) (dále jen "špaček obecný"), a to z důvodu prevence závažných škod na úrodě révy vinné na vinicích. Účelem usmrcování podle této vyhlášky není snižování početních stavů špačka obecného lovem²⁾, ale zvýšení účinnosti střílby jako metody plašení jedinců špačka obecného.

§ 2

Prostředky, způsob a metody odchylného postupu

Odchylný postup spočívá v možnosti úmyslně usmrtit špačka obecného, a to pouze loveckou zbraní brokovou, popř. kombinovanou, při využití maximálně dvou hromadných střel s broky do velikosti 2,5 mm včetně. Střílet lze pouze do okraje hejna čítajícího odhadem minimálně 1000 špačků obecných v dohledu osoby uplatňující odchylný postup. Odchylný postup lze uplatňovat opakovaně v případě návratu hejna do dohledu střelce.

§ 3

Časové a místní okolnosti

(1) Odchylný postup lze uplatňovat od 15. srpna do 31. října kalendářního roku, pouze ve vymezeném denním období začínajícím po východu slunce a končícím hodinu před západem slunce.

(2) Odchylný postup lze uplatňovat na druhu pozemku vinice³⁾ (dále jen "vinice") a v pásmu o šířce 50 metrů kolem vinice, a to na území vinařské oblasti Morava⁴⁾ s výjimkou pozemků nacházejících se na území Národního parku Podyjí.

§ 4

Další podmínky uplatnění odchylného postupu

(1) Odchylný postup lze uplatňovat, jestliže se na vinicích ve správním obvodu místně příslušného orgánu ochrany přírody vyskytuje v období podle § 3 odst. 1 nejméně jedno hejno špačka obecného čítající odhadem minimálně 1000 jedinců a jestliže tato skutečnost byla místně příslušným orgánem ochrany přírody vyhlášena.

(2) Odchylný postup mohou uplatňovat fyzické osoby, které jsou oprávněny lovit zvěř za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem⁵⁾, a které se předem písemně ohlásí osobně nebo prostřednictvím uživatele honitby místně příslušnému orgánu ochrany přírody (dále jen "lovec").

(3) Odchylný postup nelze uplatňovat v případě, kdy je hejno již střelbou vyplašeno a odlétá z vinice.

(4) Podmínkou uplatnění odchylného postupu je následné dohledání usmrcených špačků obecných, sejmutí ornitologických kroužků, pokud jsou jimi usmrcení jedinci označeni a jejich odevzdání místně příslušnému orgánu ochrany přírody s informací o datu a lokalitě zástřelu.

§ 5

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 2006.

Ministr:

RNDr. Ambrozek v. r.

1) § 5a odst. 1 písm. a) a § 5b odst. 4 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění zákona č. 218/2004 Sb.

2) § 54 odst. 3 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti.

3) Zákon č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Vyhláška č. 190/1996 Sb., kterou se provádí zákon č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění zákona č. 210/1993 Sb. a zákona č. 90/1996 Sb., a zákon č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění zákona č. 89/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

4) Vyhláška č. 324/2004 Sb., kterou se stanoví seznam vinařských podoblastí, vinařských obcí a viničních tratí, včetně jejich územního vymezení.

5) § 46 až 48 zákona č. 449/2001 Sb.

289/1995 Sb.

ZÁKON

ze dne 3. listopadu 1995

o lesích a o změně a doplnění některých zákonů

(lesní zákon)

Změna: 238/1999 Sb.
Změna: 67/2000 Sb.
Změna: 132/2000 Sb.
Změna: 76/2002 Sb., 320/2002 Sb.
Změna: 149/2003 Sb.
Změna: 149/2003 Sb. (část)
Změna: 1/2005 Sb.
Změna: 444/2005 Sb.
Změna: 222/2006 Sb.
Změna: 186/2006 Sb.
Změna: 124/2008 Sb.
Změna: 167/2008 Sb.
Změna: 223/2009 Sb.
Změna: 227/2009 Sb.
Změna: 281/2009 Sb.
Změna: 503/2012 Sb.
Změna: 280/2013 Sb.
Změna: 501/2012 Sb., 344/2013 Sb.
Změna: 64/2014 Sb.
Změna: 15/2015 Sb.
Změna: 62/2017 Sb.
Změna: 250/2016 Sb., 183/2017 Sb.
Změna: 225/2017 Sb.

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

ZÁKON O LESÍCH

HLAVA PRVNÍ

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

Oddíl první

§ 1

Účel zákona

Účelem tohoto zákona je stanovit předpoklady pro zachování lesa, péči o les a obnovu lesa jako národního bohatství, tvořícího nenahraditelnou složku životního prostředí, pro plnění všech jeho funkcí a pro podporu trvale udržitelného hospodaření v něm.

§ 2

Vymezení pojmů

Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) lesem lesní porosty s jejich prostředím a pozemky určené k plnění funkcí lesa,
- b) funkcemi lesa přínosy podmíněné existencí lesa, které se člení na produkční a mimoprodukční,
- c) lesními porosty stromy a keře lesních dřevin, které v daných podmínkách plní funkce lesa,
- d) hospodařením v lese obnova, ochrana, výchova a těžba lesních porostů a ostatní činnosti zabezpečující plnění funkcí lesa,
- e) ochranou lesa činnosti směřující k omezení vlivu škodlivých činitelů, ochranná opatření proti škodlivým činitelům a zmírňování následků jejich působení,

- f) škodlivými činiteli škodlivé organismy, nepříznivé povětrnostní vlivy, imise a fyzikální nebo chemické faktory, způsobující poškození lesa,
- g) škodlivými organismy původci chorob lesních porostů a rostlinní nebo živočišní škůdci lesních porostů,
- h) obnovou lesa soubor opatření vedoucích ke vzniku následného lesního porostu,
- i) zalesněním založení lesního porostu,
- j) zajištěním lesního porostu dosažení takového stavu lesního porostu, který po zalesnění dále nevyžaduje intenzivní ochranu a počet jedinců a jejich rozmístění po zalesněné ploše a druhová skladba lesních dřevin dává předpoklady pro vznik stanovištně vhodného lesního porostu,
- k) výchovou lesa opatření ovlivňující druhovou a prostorovou skladbu, růst, vývoj, zdravotní stav, odolnost a kvalitu lesního porostu s cílem zabezpečit plnění funkcí lesa; výchovou není těžba mýtní,
- l) těžbou předmýtní úmyslnou těžba prováděná za účelem výchovy porostu,
- m) těžbou mýtní úmyslnou těžba prováděná za účelem obnovy porostu nebo výběr jednotlivých stromů v porostu určeném k obnově,
- n) těžbou nahodilou těžba prováděná za účelem zpracování stromů suchých, vyvrácených, nemocných nebo poškozených,
- o) těžbou mimořádnou těžba podmíněná povolením nebo rozhodnutím orgánu státní správy lesů,
- p) přírodními lesními oblastmi souvislá území s obdobnými růstovými podmínkami pro les,
- r) hospodářskými soubory jednotky diferenciacie hospodaření v lesích stanovené v rámci přírodních lesních oblastí a charakterizované funkčním zaměřením, přírodními podmínkami a stavem lesních porostů,
- s) porostem základní jednotka prostorového rozdělení lesa identifikovatelná v terénu a zobrazená na lesnické mapě.

§ 3

Pozemky určené k plnění funkcí lesa

(1) Pozemky určené k plnění funkcí lesa jsou

- a) pozemky s lesními porosty a plochy, na nichž byly lesní porosty odstraněny za účelem obnovy, lesní průseky a nezpevněné lesní cesty, nejsou-li širší než 4 m, a pozemky, na nichž byly lesní porosty dočasně odstraněny na základě rozhodnutí orgánu státní správy lesů podle § 13 odst. 1 tohoto zákona (dále jen "lesní pozemky"),
- b) zpevněné lesní cesty, drobné vodní plochy, ostatní plochy, pozemky nad horní hranicí dřevinné vegetace (hole), s výjimkou pozemků zastavěných a jejich příjezdních komunikací, a lesní pastviny a políčka pro zvěř, pokud nejsou součástí zemědělského půdního fondu¹⁾ a jestliže s lesem souvisejí nebo slouží lesnímu hospodářství (dále jen "jiné pozemky"). U těchto pozemků může orgán státní správy lesů nařídít označení jejich příslušnosti k pozemkům určeným k plnění funkcí lesa.

(2) Pozemky určenými k plnění funkcí lesa nejsou školky a plantáže lesních dřevin založené na pozemcích, které nejsou určeny k plnění funkcí lesa, pokud orgán státní správy lesů na návrh vlastníka pozemku nerozhodne jinak.

(3) V pochybnostech o tom, zda jde o pozemky určené k plnění funkcí lesa, rozhoduje orgán státní správy lesů.

(4) Pozemky, které nejsou uvedeny v odstavci 1, může orgán státní správy lesů na návrh vlastníka pozemku nebo s jeho souhlasem prohlásit rozhodnutím za pozemky určené k plnění funkcí lesa. Ustanovení zvláštních předpisů¹⁾ nejsou tím dotčena.

§ 4

Nakládání s lesy ve vlastnictví státu

(1) Pokud jde o lesy ve vlastnictví státu (dále jen "státní lesy"), vztahují se práva a povinnosti vlastníka lesa podle tohoto zákona na právnickou osobu, které je svěřeno nakládání s těmito lesy, pokud tento zákon nestanoví jinak.

(2) Právní úkony, kterými se nakládá se státními lesy, zejména smlouvy o převodu práva hospodaření nebo o převodu vlastnictví a smlouvy o nájmu nebo výpůjčce, s výjimkou smluv, jejichž předmětem je nájem nebo výpůjčka pozemků určených k plnění funkcí lesa, o jejichž omezení pro plnění funkcí lesa nebo o dočasném odnětí plnění funkcí lesa rozhodl orgán státní správy lesů (§ 13 odst. 1), vyžadují ke své platnosti předběžný souhlas Ministerstva zemědělství (dále jen "ministerstvo"). Ustanovení zvláštních předpisů²⁾ nejsou tím dotčena.

(3) Právnická osoba, které je svěřeno nakládání s lesy ve vlastnictví státu, na základě písemné smlouvy uzavřené podle zvláštních právních předpisů³²⁾ převádí pozemky oprávněné osobě podle § 11 odst. 2 zákona č. 229/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů; k takovému převodu však mohou být použity jen odloučené lesní pozemky podle odstavce 4.

(4) Odloučenými lesními pozemky jsou pozemky, které jsou vklíněné mezi lesní pozemky jiných vlastníků než státu, nebo jsou to samostatné lesní pozemky obklopené pozemky, které nejsou určeny k plnění funkcí lesa, za předpokladu, že takový pozemek při výměře do 1 ha je vzdálen od komplexu státních lesů více než 100 m, při výměře do 5 ha více než 500 m a

při výměře do 10 ha více než 1 000 m; za odloučené lesní pozemky se považují rovněž lesní pozemky do celkové výměry 10 ha oddělené od komplexu státních lesů vodními toky, dálnicemi, silnicemi dálničního typu, přehradami, letišti se zpevněnými plochami nebo jinými pozemkovými pruhy, které znemožňují jejich přímé spojení s komplexem státních lesů při lesní dopravě. Vzdáleností se rozumí nejkratší z mapy zjištěná vzdálenost mezi hranicí komplexu státních lesů a k převodu navrženého odloučeného lesního pozemku. Komplexem státních lesů se rozumí souvislé pozemky určené k plnění funkcí lesa o výměře větší než 10 ha.

(5) Pozemky určené k plnění funkcí lesa se považují za souvislé, jestliže se lze dostat z jednoho na druhý bez překročení cizího pozemku; úzké pozemkové pruhy do šíře 10 m nepřerušují tuto souvislost, leží-li však ve směru podélném, nezakládají souvislost mezi pozemky jimi spojenými; za takové pruhy se nepovažují vodní toky, dálnice, silnice dálničního typu, přehrady, letiště se zpevněnými plochami a další pozemkové pruhy, které znemožňují přímé spojení mezi jimi oddělenými pozemky určenými k plnění funkcí lesa při lesní dopravě. Souvislost není přerušena pozemní komunikací, vodním tokem, správní hranicí okresu, hranicí obce, hranicí katastrálního území nebo oplocením a podobnými stavbami, pokud neznemožňují přímé spojení mezi jimi oddělenými pozemky určenými k plnění funkcí lesa při lesní dopravě.

(6) Pro převod lesních pozemků v uznaných farmových chovech³³⁾ nepatří uvedená omezení vzdálenostmi a výměrami od komplexu státního lesa. Lesní pozemky v těchto uznaných farmových chovech mohou být převáděny na jiné vlastníky pozemků v těchto uznaných farmových chovech, a to do celkové výměry 10 ha.

(7) Spoluvlastnickým podílem státu se pro účely převodu podle odstavce 9 rozumí podíl státu nejvíce jedna polovina, pokud velikost tohoto spoluvlastnického podílu státu vyjádřená výměrou je menší než 10 ha.

(8) Pro účely převodu podle odstavců 3 a 9 se za součást lesního pozemku považují zastavěné lesní pozemky, oplocení a stavby účelových komunikací.

(9) Na základě písemné žádosti obce převede pověřená právnická osoba bezúplatně do vlastnictví obce

a) odloučené lesní pozemky určené vydaným územním plánem nebo vydaným regulačním plánem anebo rozhodnutím o umístění stavby k zastavění veřejně prospěšnou stavbou,

b) odloučené lesní pozemky určené vydaným územním plánem nebo vydaným regulačním plánem jako sportoviště,

c) spoluvlastnické podíly státu v případě, je-li obec spoluvlastníkem pozemku.

(10) Žádosti podle odstavce 9 pověřená právnická osoba vyhoví, jsou-li splněny podmínky stanovené tímto zákonem a nebrání-li převodu práva třetích osob. Ustanovení zvláštních předpisů zůstávají nedotčena.

§ 5

Zákaz nájmu a podnájmu

(1) Nájem a podnájem státního lesa za účelem hospodaření v lese je zakázán.

(2) Podnájem lesa není dovolen, není-li v nájemní smlouvě stanoveno jinak.

Oddíl druhý

Kategorizace lesů

§ 6

Kategorie lesů

Lesy se člení podle převažujících funkcí do tří kategorií, a to na lesy ochranné, lesy zvláštního určení a lesy hospodářské.

§ 7

Lesy ochranné

(1) Do kategorie lesů ochranných se zařazují

a) lesy na mimořádně nepříznivých stanovištích (sutě, kamenná moře, prudké svahy, strže, nestabilizované náplavy a písky, rašeliníště, odvaly a výsypky apod.),

b) vysokohorské lesy pod hranicí stromové vegetace chránící níže položené lesy a lesy na exponovaných hřebenech,

c) lesy v klečovém lesním vegetačním stupni.

(2) O zařazení lesů do kategorie lesů ochranných a o vyřazení z této kategorie rozhoduje orgán státní správy lesů na návrh vlastníka lesa nebo z vlastního podnětu.

§ 8

Lesy zvláštního určení

(1) Lesy zvláštního určení jsou lesy, které nejsou lesy ochrannými a nacházejí se

- a) v pásmech hygienické ochrany vodních zdrojů I. stupně,3)
- b) v ochranných pásmech zdrojů přírodních léčivých a stolních minerálních vod,4)
- c) na území národních parků a národních přírodních rezervací.5)

(2) Do kategorie lesů zvláštního určení lze dále zařadit lesy, u kterých veřejný zájem na zlepšení a ochraně životního prostředí nebo jiný oprávněný zájem na plnění mimoprodukčních funkcí lesa je nadřazen funkcím produkčním. Jde o lesy

- a) v prvních zónách chráněných krajinných oblastí a lesy v přírodních rezervacích, národních přírodních památkách a přírodních památkách,5)
- b) lázeňské,
- c) příměstské a další lesy se zvýšenou rekreační funkcí,
- d) sloužící lesnickému výzkumu a lesnické výuce,
- e) se zvýšenou funkcí půdoochrannou, vodoochrannou, klimatickou nebo krajinnotvornou,
- f) potřebné pro zachování biologické různorodosti,
- g) v uznaných oborách a v samostatných bažantnicích,6)
- h) v nichž jiný důležitý veřejný zájem vyžaduje odlišný způsob hospodaření.

(3) O zařazení lesů do kategorie lesů zvláštního určení podle odstavce 2 a o vyřazení z této kategorie rozhoduje orgán státní správy lesů na návrh vlastníka lesa nebo z vlastního podnětu.

§ 9

Lesy hospodářské

Lesy hospodářské jsou lesy, které nejsou zařazeny v kategorii lesů ochranných nebo lesů zvláštního určení.

§ 10

Lesy pod vlivem imisí

Lesy pod vlivem imisí se zařazují do čtyř pásem ohrožení. Pásma ohrožení stanoví ministerstvo právním předpisem.

HLAVA DRUHÁ

ZACHOVÁNÍ LESŮ

Oddíl první

§ 11

Základní povinnosti

(1) Každý si musí počínat tak, aby nedocházelo k ohrožování nebo poškozování lesů, jakož i objektů a zařízení sloužících hospodaření v lese.

(2) Vlastník lesa je povinen usilovat při hospodaření v lese o to, aby nepoškozoval zájmy jiných vlastníků lesů a funkce lesa byly zachovány (plněny rovnoměrně a trvale) a aby byl zachován (chráněn) genofond lesních dřevin.

(3) Vlastník lesa má právo na náhradu újmy vzniklé v důsledku omezení hospodaření v lese vůči orgánu státní správy, který o tomto omezení rozhodl. Orgán státní správy může uložit úhradu této náhrady osobám, v jejichž zájmu o tomto omezení rozhodl.

(4) Nikdo nesmí bez povolení užít lesní pozemky k jiným účelům, pokud tento zákon nestanoví jinak.

§ 12

Evidence a dělení pozemků

(1) K zajištění přehledu o pozemcích určených k plnění funkcí lesa v obvodu své působnosti jsou orgány státní správy lesů oprávněny využívat bezplatně údaje katastru nemovitostí.7)

(2) Vlastníci lesních pozemků a jiných pozemků (§ 3 odst. 1) jsou povinni do 30 dnů ode dne uzavření smlouvy oznámit orgánu státní správy lesů vznik nájmu, podnájmu nebo výpůjčky lesních nebo jiných pozemků, jestliže trvají nebo mají trvat méně než pět let. Tato smlouva musí být uzavřena písemně, jinak je neplatná.

(3) Dělení lesních pozemků, při kterém výměra jednoho dílu klesne pod 1 ha, vyžaduje souhlas orgánu státní správy lesů. Orgán státní správy lesů souhlas nevydává, jestliže by dělením vznikly pozemky nevhodného tvaru nebo velikosti, neumožňující řádné hospodaření v lese.

Oddíl druhý

Ochrana pozemků určených k plnění funkcí lesa

§ 13

Obsah a základní povinnosti

(1) Veškeré pozemky určené k plnění funkcí lesa musí být účelně obhospodařovány podle tohoto zákona. Jejich využití k jiným účelům je zakázáno. O výjimce z tohoto zákazu může rozhodnout orgán státní správy lesů na základě žádosti vlastníka lesního pozemku nebo ve veřejném zájmu.

(2) Při využití pozemků určených k plnění funkcí lesa k jiným účelům musí být zejména

- a) přednostně použity pozemky méně významné z hlediska plnění funkcí lesa a zajištěno, aby použití pozemků co nejméně narušovalo hospodaření v lese a plnění jeho funkcí,
- b) dbáno, aby nedocházelo k nevhodnému dělení lesa z hlediska jeho ochrany a k ohrožení sousedních lesních porostů,
- c) nenarušována síť lesních cest, meliorací a hrazení bystřin v lesích a jiná zařízení sloužící lesnímu hospodářství; v případě nezbytného omezení jejich funkcí musí být uvedena do původního stavu, a není-li to možné, zajištěno odpovídající náhradní řešení,
- d) zřizovány pozemní komunikace a průseky v lese tak, aby jejich zřízením nedošlo ke zvýšenému ohrožení lesa, zejména větrem a vodní erozí.

(3) Právnícké a fyzické osoby provádějící stavební, těžební a průmyslovou činnost jsou dále povinny

- a) provádět práce tak, aby na pozemcích a lesních porostech docházelo k co nejmenším škodám; k odstranění případných škod činit bezprostředně potřebná opatření,
- b) ukládat odklizené hmoty ve vytěžených prostorech, a není-li to možné nebo hospodářsky odůvodněné, ukládat je především na neplodných plochách nebo na nelesních pozemcích k tomu určených,
- c) průběžně vytvářet předpoklady pro následnou rekultivaci uvolněných ploch; po ukončení záboru pozemku pro jiné účely neprodleně provést rekultivaci dotčených pozemků tak, aby mohly být vráceny plnění funkcí lesa,
- d) používat vhodných technických prostředků, technologií a biologicky odbouratelných hydraulických kapalin a činit účinná opatření k zabránění úniku látek poškozujících les a přírodní prostředí.

(4) Při provádění geologického a hydrogeologického průzkumu jsou investoři těchto prací povinni dodržovat ustanovení odstavců 2 a 3, a pokud tato činnost nevyžaduje vydání rozhodnutí podle tohoto zákona, oznámit tuto činnost předem orgánu státní správy lesů prvního stupně a předložit písemný souhlas vlastníka lesa.

§ 14

Zpracování a projednání návrhů dokumentací

(1) Projektanti nebo pořizovatelé územně plánovací dokumentace,⁹⁾ návrhů na stanovení dobývacích prostorů⁹⁾ a zpracovatelé dokumentací staveb jsou povinni dbát zachování lesa a řídit se přitom ustanoveními tohoto zákona. Jsou povinni navrhnout a zdůvodnit taková řešení, která jsou z hlediska zachování lesa, ochrany životního prostředí a ostatních celospolečenských zájmů nejvhodnější; přitom jsou povinni provést vyhodnocení předpokládaných důsledků navrhovaného řešení, navrhnout alternativní řešení, způsob následné rekultivace a uspořádání území po dokončení stavby.

(2) Dotýká-li se řízení podle zvláštních předpisů¹⁰⁾ zájmů chráněných tímto zákonem, rozhodne stavební úřad nebo jiný orgán státní správy jen se souhlasem příslušného orgánu státní správy lesů, který může svůj souhlas vázat na splnění podmínek. Tohoto souhlasu je třeba i k dotčení pozemků do vzdálenosti 50 m od okraje lesa. Souhlas vydávaný jako podklad pro rozhodnutí o umístění stavby nebo územní souhlas a dále pro rozhodnutí o povolení stavby, zařízení nebo terénních úprav anebo jejich ohlášení je závazným stanoviskem podle správního řádu^{10a)} a není samostatným rozhodnutím ve správním řízení.

(3) Každý, kdo zamýšlí provést liniovou stavbu, při níž se předpokládá trvalé nebo dočasné odnětí nebo omezení podle § 15 odst. 1, je povinen před zpracováním podkladů k vydání územního rozhodnutí vyžádat si u orgánu státní správy lesů informace o podmínkách vedení trasy přes lesní pozemky dotčené zamýšlenou stavbou.

Oddíl třetí

Odnětí pozemků a omezení jejich využívání

§ 15

Obecné zásady

(1) Odnětí pozemků plnění funkcí lesa (dále jen "odnětí") je uvolnění těchto pozemků pro jiné využití. Omezení využívání pozemků pro plnění funkcí lesa (dále jen "omezení") je stav, kdy na dotčených pozemcích nemohou být plněny některé funkce lesa v obvyklém rozsahu. Odnětí nebo omezení může být trvalé nebo dočasné. Trvalým se rozumí trvalá změna využití pozemků, dočasným se pozemek uvolňuje pro jiné účely na dobu uvedenou v rozhodnutí (§ 13 odst. 1).

(2) Odnětí nebo omezení pro nové stavby pro rekreaci na pozemcích určených pro plnění funkcí lesa musí být v souladu se schválenou územně plánovací dokumentací.⁸⁾ V lesích ochranných a v lesích zvláštního určení nesmí nové stavby narušit plnění funkcí, pro které byly tyto lesy vyhlášeny za lesy ochranné nebo za lesy zvláštního určení.

(3) Bez odnětí lze na pozemcích určených k plnění funkcí lesa umístit

a) signály, stabilizační kameny a jiné značky pro geodetické účely, stožáry nadzemních vedení, vstupní šachty podzemního vedení, pokud v jednotlivých případech nejde o plochu větší než 30 m²,

b) přečerpávací stanice, vrty a studny, stanice nadzemního nebo podzemního vedení, zařízení a stanice sloužící monitorování životního prostředí a větrní jámy, pokud v jednotlivých případech nejde o plochu větší než 55 m².

§ 16

Řízení o odnětí nebo o omezení

(1) Žádost o odnětí nebo o omezení podává orgánu státní správy lesů ten, v jehož zájmu má k odnětí nebo k omezení dojít (dále jen "žadatel"). O odnětí nebo o omezení rozhodne ten orgán státní správy lesů, v jehož území se dotčené pozemky nebo jejich převážná část nacházejí.

(2) V rozhodnutí o odnětí nebo o omezení orgán státní správy lesů uvede

a) údaje o lesních pozemcích, jichž se rozhodnutí týká,

b) záměr, k jehož uskutečnění bylo rozhodnutí vydáno,

c) dobu, na kterou se dočasné odnětí nebo omezení stanoví, a schválí plán rekultivace, pokud je nezbytný,

d) způsob a termín opětovného zalesnění pozemku, pokud bude po ukončení použití pro jiné účely pozemek vrácen plnění funkcí lesa,

e) při odnětí u rozsáhlejší výstavby, popřípadě těžby nerostů lhůtu postupného odlesnění odňatých ploch tak, aby tyto plochy byly využity k plnění funkcí lesa až do doby jejich skutečného použití pro jiné účely,

f) další podmínky uvedené ve vyjádření příslušných orgánů státní správy nebo podmínky nutné v zájmu ochrany pozemků určených k plnění funkcí lesa, lesních porostů nebo zařízení sloužících hospodaření v lese.

(3) Jestliže k dalšímu využití lesních pozemků odňatých plnění funkcí lesa nebo lesních pozemků, jejichž plnění funkcí lesa je omezeno, je třeba stavební povolení nebo jiné rozhodnutí podle zvláštních předpisů, nesmí být započato s jejich odlesňováním dřívě, než toto rozhodnutí nabude právní moci.

(4) Orgán státní správy lesů může na návrh žadatele nebo vlastníka pozemku anebo z vlastního podnětu rozhodnutí o odnětí nebo o omezení změnit nebo zrušit, vyžaduje-li to veřejný zájem nebo přestane-li pozemek sloužit účelu, pro který bylo rozhodnutí vydáno.

(5) Pokud orgán státní správy lesů nerozhodne jinak, zaniká platnost rozhodnutí o odnětí nebo o omezení a pozemek se vrací plnění funkcí lesa

a) uplynutím lhůty, na kterou bylo rozhodnutí vydáno,

b) nebude-li do dvou let od právní moci rozhodnutí započato s využíváním pozemku k účelu, pro který bylo rozhodnutí vydáno; vlastník lesa je povinen tyto skutečnosti oznámit orgánu státní správy lesů, který rozhodnutí vydal a který vyrozumí ostatní účastníky řízení.

(6) Ministerstvo stanoví právním předpisem náležitosti žádosti o odnětí nebo o omezení a podrobnosti o ochraně pozemků určených k plnění funkcí lesa.

Oddíl čtvrtý

Poplatek za odnětí

§ 17

(1) Žadatel, jemuž bylo povoleno trvalé nebo dočasné odnětí, je povinen zaplatit poplatek za odnětí (dále jen "poplatek"). Výši poplatku stanoví podle přílohy k tomuto zákonu orgán státní správy lesů v rozhodnutí podle § 13 odst. 1.

(2) Poplatek se nepředepisuje, jde-li o odnětí pro

a) stavby sloužící hospodaření v lese,

- b) výstavbu objektů a zařízení potřebných pro čištění odpadních vod,
- c) výstavbu objektů a zařízení potřebných pro jímání a výrobu pitné vody.

(3) Orgán uvedený v odstavci 1 zašle stejnopis pravomocného rozhodnutí příslušnému celnímu úřadu do 15 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí. Způsob a lhůty převodu prostředků získaných z poplatků příjemcům poplatků podle odstavce 4 stanoví zvláštní předpis.12)

(4) Z poplatku připadá 40 % obci, v jejímž katastrálním území došlo k odnětí, a 60 % Státnímu fondu životního prostředí.¹³⁾ Poplatek, který je příjmem obce, může být použit jen pro zlepšení životního prostředí v obci nebo pro zachování lesa.

(5) Zaplacením poplatku zůstává nedotčena povinnost žadatele nahradit vlastníku lesa vzniklou újmu.

(6) V případech uvedených v § 16 odst. 5 písm. b) se zaplacené poplatky nevracejí.

§ 18

Splatnost poplatku

(1) Poplatek za trvalé odnětí se platí jednorázově do 30 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o odnětí. Poplatek za dočasné odnětí se platí každoročně podle sazby stanovené pro první poplatek, a to vždy nejpozději do konce kalendářního roku, v němž odnětí trvá. V případě, že se odnětí uskuteční nebo bude ukončeno v průběhu kalendářního roku, stanoví se poplatek ve výši jedné dvanáctiny roční částky poplatku za každý, i započatý měsíc.

(2) Na žádost žadatele může celní úřad ve výjimečných případech rozhodnout o povolení odkladu lhůty k úhradě poplatku nebo o úhradě poplatku ve splátkách.

(3) Nebyl-li poplatek zaplacen v plné výši nejpozději v den jeho splatnosti, je žadatel povinen zaplatit za každý den prodlení penále ve výši 0,1 % z nezaplacené částky, a to počínaje dnem následujícím po dni splatnosti až do dne zaplacení včetně. Výši penále sdělí celní úřad žadateli platebním výměrem. Proti platebnímu výměru se může žadatel odvolat do 30 dnů od jeho doručení. Penále se nepředepíše, nepřesáhne-li v úhrnu částku 100 Kč.

(4) Výnos z úroků nebo penále převede celní úřad příjemcům poplatku podle § 17 odst. 4.

HLAVA TŘETÍ

OBECNÉ UŽÍVÁNÍ LESŮ

§ 19

Užívání lesů

(1) Každý má právo vstupovat do lesa na vlastní nebezpečí, sbírat tam pro vlastní potřebu lesní plody a suchou na zemi ležící klest. Při tom je povinen les nepoškozovat, nenarušovat lesní prostředí a dbát pokynů vlastníka, popřípadě nájemce lesa a jeho zaměstnanců.

(2) Chovatelé včel mohou se souhlasem vlastníka lesa a v zájmu podpory ekologické rovnováhy, opylování rostlin, využití medovice a zlepšení produkce semen lesních dřevin umísťovat svá včelstva na lesních pozemcích za předpokladu dodržování povinností vyplývajících z odstavce 1 věty druhé.

(3) Na návrh vlastníka lesa nebo z vlastního podnětu může orgán státní správy lesů z důvodu ochrany lesa nebo v zájmu zdraví a bezpečnosti občanů rozhodnout o dočasném omezení nebo vyloučení vstupu do lesa, nejvýše však na dobu tří měsíců. Totéž lze stanovit nařízením obce¹⁴⁾ s rozšířenou působností. Stanovenou dobu lze stejným způsobem prodloužit nejvýše o tři měsíce. Zákazy vstupu do lesa nebo jiná omezení užívání lesa stanovená zvláštními předpisy anebo podle nich vyhlášená zůstávají nedotčena. Vstup do lesů, které jsou nezbytné pro potřeby obrany státu (dále jen "vojenské lesy"), se řídí zvláštními předpisy.15)

§ 20

Zákaz některých činností v lesích

(1) V lesích je zakázáno

- a) rušit klid a ticho,
- b) provádět terénní úpravy, narušovat půdní kryt, budovat chodníky, stavět oplocení a jiné objekty,
- c) vyzvedávat semenáčky a sazenice stromů a keřů lesních dřevin,
- d) těžít stromy a keře nebo je poškozovat,
- e) sbírat semena lesních dřevin, jmelí a ochmet,
- f) sbírat lesní plody způsobem, který poškozují les,

- g) jezdit a stát s motorovými vozidly,
- h) vstupovat do míst oplocených nebo označených zákazem vstupu,
- i) vstupovat do porostů, kde se provádí těžba, manipulace nebo doprava dříví,
- j) mimo lesní cesty a vyznačené trasy jezdit na kole, na koni, na lyžích nebo na saních,
- k) kouřit, rozdělovat nebo udržovat otevřené ohně a tábořit mimo vyhrazená místa,
- l) odhazovat hořící nebo doutnající předměty,
- m) narušovat vodní režim a hrabat stelivo,
- n) pást dobytek, umožňovat výběh hospodářským zvířatům a průhon dobytka lesními porosty,
- o) znečišťovat les odpady a odpadky.

(2) Rozdělovat nebo udržovat otevřené ohně je zakázáno také do vzdálenosti 50 m od okraje lesa.

(3) Zákazy uvedené v odstavcích 1 a 2 se nevztahují na činnosti, které jsou prováděny při hospodaření v lese; zákazy uvedené v odstavci 1 písm. l) až o) se vztahují i na vlastníka lesa, nájemce lesa nebo toho, kdo užívá les z jiného právního důvodu.

(4) Vlastník lesa může povolit výjimku ze zákazů uvedených v odstavci 1 písm. a) až k). Pokud by touto výjimkou byla porušena práva jiných vlastníků lesů, rozhodne na návrh vlastníka lesa orgán státní správy lesů.

(5) Organizované nebo hromadné sportovní akce lze v lese konat na základě oznámení orgánu státní správy lesů. V oznámení, které musí být předloženo nejméně 30 dnů před dnem konání této akce, pořadatel uvede místo a termín konání této akce, předpokládaný počet účastníků, způsob zajištění a souhlas vlastníka lesa. Orgán státní správy lesů může do 15 dnů ode dne doručení oznámení stanovit doplňující podmínky. Ustanovení odstavce 1 písm. g) a j) a odstavce 4 nejsou dotčena.

(6) Zákaz jezdit a stát v lese s motorovými vozidly neplatí pro zaměstnance orgánu státní správy lesů v obvodu jejich působnosti při výkonu činnosti podle tohoto zákona a pro osoby, které vykonávají činnosti povolené zvláštními předpisy.¹⁶⁾

(7) Zákazy uvedené v odstavci 1 pod písmeny a), h) a j) a se souhlasem vlastníka lesa také pod písmeny b) a g) se nevztahují na výkon práva myslivosti podle zvláštních předpisů.⁶⁾

§ 21

Náhrady za poškození lesa

(1) Právnícké a fyzické osoby, které při své činnosti používají nebo produkují látky poškozující les a les ohrozí nebo poškodí, jsou povinny provádět opatření k zabránění nebo zmírnění jejich škodlivých následků.

(2) Dojde-li v návaznosti na provádění výstavby k přerušení souvislosti ucelených lesních částí, lesních cest nebo jiných objektů a zařízení sloužících hospodaření v lese, je ten, kdo je způsobil, povinen osobě, které tím vznikla újma, nahradit i zvýšené provozní náklady, které jí tím vznikly. Ustanovení o ekologické újmě podle zvláštních předpisů¹⁷⁾ nejsou tím dotčena.

(3) Za lesní porost smýcený v souvislosti s prováděním výstavby je investor povinen zaplatit to, čeho by vlastník lesa při řádném hospodaření dosáhl, kdyby nedošlo k předčasnému smýcení lesního porostu, a to po odečtení částky, kterou případně získal za dříví z likvidovaného lesního porostu.

(4) Ministerstvo v dohodě s Ministerstvem financí stanoví právním předpisem způsob výpočtu výše újmy nebo škody způsobené na lesích.

§ 22

Bezpečnost osob a majetku

(1) Vlastníci nemovitostí nebo investoři staveb a zařízení jsou povinni provést na svůj náklad nezbytně nutná opatření, kterými jsou nebo budou jejich pozemky, stavby a zařízení zabezpečeny před škodami způsobenými zejména sesuvem půdy, padáním kamenů, pádem stromů nebo jejich částí, přesahem větví a kořenů, zastíněním a lavinami z pozemků určených k plnění funkcí lesa; tato opatření jsou oprávněni provést i na pozemcích určených k plnění funkcí lesa. Rozsah a způsob zabezpečovacích opatření stanoví orgán státní správy lesů, pokud není podle zvláštních předpisů¹⁸⁾ příslušný jiný orgán státní správy. Vlastník pozemků určených k plnění funkcí lesa je povinen provedení opatření strpět.

(2) Vyžaduje-li zajištění bezpečnosti osob a majetku kromě opatření uvedených v odstavci 1 i změnu ve způsobu hospodaření v lese nebo omezení ve využívání pozemků určených k plnění funkcí lesa, rozhodne orgán státní správy lesů o dalších opatřeních a určí, kdo ponese náklady s tím spojené a kdo nahradí vlastníku lesa případnou újmu. Ustanovení zvláštních předpisů zůstávají nedotčena.¹⁹⁾

HLAVA ČTVRTÁ

PŘEDPOKLADY TRVALE UDRŽITELNÉHO HOSPODAŘENÍ V LESE

Oddíl první

Diferenciace hospodaření

§ 23

Oblastní plány rozvoje lesů

(1) Oblastní plány rozvoje lesů jsou metodickým nástrojem státní lesnické politiky a doporučují zásady hospodaření v lesích. Zpracování oblastních plánů rozvoje lesů zadává a návrhy oblastních plánů rozvoje lesů schvaluje ministerstvo. Podmínkou schválení oblastních plánů rozvoje lesů je závazné stanovisko ústředního orgánu státní správy ochrany přírody z hlediska zavádění geograficky nepůvodních druhů lesních dřevin.

(2) Účelně vynaložené náklady na zpracování oblastních plánů rozvoje lesů hradí stát.

(3) Na schvalování oblastních plánů rozvoje lesů se nevztahují obecné předpisy o správním řízení.

(4) Podrobnosti o zpracování oblastních plánů rozvoje lesů stanoví ministerstvo právním předpisem.

Oddíl druhý

Hospodářská úprava lesů

§ 24

Lesní hospodářské plány

(1) Lesní hospodářské plány (dále jen "plány") jsou nástrojem vlastníka lesa a zpracovávají se zpravidla na deset let.

(2) Plány obsahují ustanovení závazná a doporučující. Závaznými ustanoveními plánu jsou maximální celková výše těžeb a minimální podíl melioračních a zpevňujících dřevin při obnově porostu. Vlastník lesa má právo na částečnou úhradu zvýšených nákladů na výsadbu minimálního podílu melioračních a zpevňujících dřevin vůči státu. Pravidla podpory výsadby těchto dřevin upraví ministerstvo právním předpisem. Pro státní lesy a lesy ve vlastnictví obcí je závazným ustanovením též minimální plošný rozsah výchovných zásahů v porostech do 40 let věku.

(3) Právnícké osoby, kterým je svěřeno nakládání se státními lesy, ostatní právnícké a fyzické osoby vlastnící více než 50 ha lesa v obvodu územní působnosti schvalujícího orgánu státní správy lesů (§ 27) jsou povinny zabezpečit zpracování plánů. Hospodařit podle plánu mohou též právnícké a fyzické osoby vlastnící méně než 50 ha lesa.

(4) Jeden plán může být zpracován pro lesy o výměře nejvýše 20 000 ha.

(5) Právnícké a fyzické osoby, pro které byly schváleny plány, jsou povinny dodržovat jejich závazná ustanovení (odstavec 2).

§ 25

Lesní hospodářské osnovy

(1) Pro zjištění stavu lesa a pro výkon státní správy lesů se pro všechny lesy o výměře menší než 50 ha ve vlastnictví fyzických a právníckých osob, pokud pro ně není zpracován plán (§ 24 odst. 3), zpracovávají lesní hospodářské osnovy (dále jen "osnovy"). Osnovy se zpracovávají obvykle na deset let se stejnou dobou platnosti v určeném území. Jejich zpracování zadává orgán státní správy lesů.

(2) Záměr zadat zpracování osnovy vyhlásí orgán státní správy lesů obecně závaznou vyhláškou. Fyzické a právnícké osoby vlastnící lesy o výměře menší než 50 ha (odstavec 1) mají právo v termínu stanoveném orgánem státní správy lesů oznámit mu své hospodářské záměry a požadavky na zpracování osnovy.

(3) Pro vlastníka lesa o výměře větší než 3 ha, který má zájem využít osnovu pro hospodaření v lese a protokolem o převzetí ji převezme, se stává závaznou celková výše těžeb, která je nepřekročitelná, a podíl melioračních a zpevňujících dřevin při obnově porostu. Pro vlastníka lesa o výměře do 3 ha, který má zájem využít osnovu pro hospodaření v lese a protokolem o převzetí ji převezme, se stává závaznou celková výše těžeb, která je nepřekročitelná. Ustanovení § 24 odst. 2 se užije obdobně.

(4) Každý vlastník lesa obdrží od orgánu státní správy lesů osnovu týkající se jeho lesa bezplatně.

(5) Ministerstvo stanoví právním předpisem podrobnosti o zadávání, zpracovávání a součástech osnov, o jejich změnách, o způsobu odvození závazných ustanovení osnov a o způsobu převzetí osnovy vlastníkem lesa.

§ 26

Zpracování plánů a osnov

(1) Plány a osnovy mohou zpracovávat pouze právnícké nebo fyzické osoby, které mají k této činnosti licenci

udělenou ministerstvem podle hlavy šesté tohoto zákona.

(2) Náklady na zpracování plánů hradí vlastník lesa; náklady na zpracování osnov hradí stát.

(3) Právnícké a fyzické osoby, jejichž práva, právem chráněné zájmy nebo povinnosti mohou být dotčeny, a orgány státní správy mohou uplatnit své připomínky a požadavky na zpracování plánů nebo osnov nejpozději v termínu stanoveném schvalujícím orgánem státní správy lesů. Ustanovení § 25 odst. 2 není tím dotčeno.

§ 27

Schvalování a změny plánů

(1) Vlastník lesa, který je povinen hospodařit podle plánu (§ 24 odst. 3), je povinen předložit návrh plánu ke schválení orgánu státní správy lesů ve dvou vyhotoveních nejpozději do 60 dnů po skončení platnosti předchozího plánu. Orgán státní správy lesů plán schválí, pokud není v rozporu s tímto zákonem a ostatními právními předpisy.²⁰⁾ Jedno vyhotovení schváleného plánu zůstává založeno u místně příslušného orgánu státní správy lesů, který uhradí náklady na pořízení jedné kopie.

(2) Pokud se souvislé lesy jednoho vlastníka rozkládají v obvodu územní působnosti dvou nebo více orgánů státní správy lesů, je ke schválení plánu příslušný ten orgán státní správy lesů, v jehož územní působnosti leží největší část lesního majetku.

(3) Pokud orgán státní správy lesů předložený plán neschválí, je vlastník lesa povinen ve lhůtě stanovené orgánem státní správy lesů předložit upravený návrh plánu nebo do 30 dnů od doručení vyznění o neschválení plánu podat u tohoto orgánu písemné námitky. O námitkách rozhodne nadřízený orgán státní správy lesů do 30 dnů. Neuzná-li námitky, stanoví současně lhůtu pro předložení upraveného návrhu plánu orgánu státní správy lesů.

(4) Pokud dojde v průběhu platnosti plánu ke změnám podmínek, vyvolávajícím nutnost změny závazného ustanovení plánu, zejména z hlediska ochrany lesa nebo z hlediska zajištění plnění funkcí lesa, musí vlastník lesa požádat schvalující orgán státní správy lesů o změnu příslušného závazného ustanovení.

(5) Vlastník lesa může v případě slučování dvou nebo více částí lesního majetku za účelem zpracování nového plánu požádat schvalující orgán státní správy lesů o zkrácení doby platnosti plánu. Orgán státní správy lesů žádosti vyhoví, pokud zkrácením doby platnosti plánu nedojde k ohrožení rovnoměrného a trvalého plnění funkcí lesa. Součástí žádosti je lesní hospodářská evidence o plnění závazných ustanovení plánu, aktualizovaná ke dni navrhovaného konce platnosti plánu. Navrhovat zkrácení doby platnosti plánu lze pouze k 31. prosinci běžného roku. Lhůta k podání žádosti o zkrácení doby platnosti plánu je do 30 dnů od navrhovaného konce platnosti plánu. Orgán státní správy lesů poskytne vlastníkovému lesa na jeho žádost předběžnou informaci podle § 139 správního řádu o podmínkách zkrácení doby platnosti plánu.

(6) Na řízení o schvalování plánů nebo povolování jejich změn se nevztahují obecné předpisy o správním řízení, s výjimkou rozhodování o námitkách podle odstavce 3. V řízení o námitkách je účastníkem vlastník lesa a zpracovatel plánu.

(7) Ustanovení odstavců 4 a 6 platí přiměřeně též při změně osnov.

(8) Ministerstvo stanoví právním předpisem podrobnosti o náležitostech a obsahu, o způsobu odvození závazných ustanovení plánů, o způsobu schvalování plánů a o podmínkách povolování jejich změn.

§ 28

Inventarizace lesů

(1) Inventarizace lesů je zjišťování skutečného stavu lesů na území státu.

(2) Provedení inventarizace lesů vyhláší vláda nařízením, ve kterém určí rozsah a způsob inventarizace lesů.

(3) Náklady inventarizace lesů hradí stát.

(4) Vlastník lesa je povinen strpět provádění potřebných úkonů spojených s inventarizací lesů a poskytovat nezbytné údaje orgánům státní správy lesů.

HLAVA PÁTÁ

HOSPODAŘENÍ V LESÍCH

Oddíl první

§ 29

Reprodukční materiál lesních dřevin

(1) K umělé obnově lesa a k zalesňování pozemků prohlášených za pozemky určené k plnění funkcí lesa (§ 3 odst. 4) se používá reprodukční materiál lesních dřevin ze stejné nebo odpovídající přírodní lesní oblasti a z odpovídající nadmořské výšky. V případě smrku ztepilého, borovice lesní a modřinu opadavého (dále jen "vybrané lesní dřeviny") lze k umělé obnově lesa a zalesňování použít pouze reprodukční materiál pocházející ze zdrojů selektovaného, kvalifikovaného nebo testovaného reprodukčního materiálu uznaných podle zvláštního právního předpisu.^{20a)} Zařazení dalších lesních dřevin mezi vybrané lesní

dřeviny stanoví ministerstvo právním předpisem.

(2) V případě naléhavé potřeby může orgán státní správy lesů povolit, aby k umělé obnově lesa a zalesňování byl použit i reprodukční materiál vybraných lesních dřevin pocházející ze zdroje identifikovaného reprodukčního materiálu podle zvláštního právního předpisu.^{20a)}

(3) V případě reprodukčního materiálu určeného pro výzkumné, pokusné nebo šlechtitelské účely může ministerstvo povolit výjimku z požadavků na použití reprodukčního materiálu k umělé obnově lesa a zalesňování uvedených v odstavci 1, přičemž žadatel o výjimku k žádosti doloží kopii projektu zpracovaného vědeckou nebo výzkumnou institucí. Výjimka udělená ministerstvem se vztahuje pouze na reprodukční materiál využitý v rámci realizovaného projektu.

(4) Vlastník lesa je povinen vést evidenci o původu identifikovaného, selektovaného, kvalifikovaného a testovaného reprodukčního materiálu použitého při umělé obnově lesa a zalesňování a tuto evidenci uchovávat po dobu 10 let. Součástí této evidence je i evidence průvodních listů³⁴⁾ k jednotlivým oddílům použitého reprodukčního materiálu.

(5) Použije-li vlastník lesa k umělé obnově lesa a zalesňování reprodukční materiál původem z lesních porostů nacházejících se na území České republiky, které jsou v jeho vlastnictví, lze použít u všech lesních dřevin k evidenci o původu reprodukčního materiálu průvodní list podle odstavce 4 nebo čestné prohlášení vlastníka lesa o původu reprodukčního materiálu, ve kterém budou uvedeny především údaje označující

a) identifikaci místa, odkud reprodukční materiál pochází, uvedením jednotek prostorového rozdělení lesa³⁵⁾,

b) evidenční číslo uznané jednotky, ze které reprodukční materiál pochází³⁶⁾, bylo-li přiděleno,

c) nadmořskou výšku nebo výškové pásmo místa, odkud reprodukční materiál pochází,

d) přírodní lesní oblast, ve které se nachází místo, odkud reprodukční materiál pochází.

(6) Ministerstvo stanoví právním předpisem podrobnosti o přenosu reprodukčního materiálu lesních dřevin, o evidenci o původu reprodukčního materiálu a podrobnosti o obnově lesních porostů a o zalesňování pozemků prohlášených za pozemky určené k plnění funkcí lesa.

§ 30 [DZ]

zrušen

§ 31

Obnova a výchova lesních porostů

(1) Vlastník lesa je povinen obnovovat lesní porosty stanovištně vhodnými dřevinami a vychovávat je včas a soustavně tak, aby se zlepšoval jejich stav, zvyšovala jejich odolnost a zlepšovalo plnění funkcí lesa. Ve vhodných podmínkách je žádoucí využívat přirozené obnovy; přirozené obnovy nelze použít v porostech geneticky nevhodných.

(2) Při mýtní těžbě úmyslně nesmí velikost holé seče překročit 1 ha a její šíře na exponovaných hospodářských souborech jednonásobek a na ostatních stanovištích dvojnásobek průměrné výšky těženého porostu. Šířka holé seče není omezena při domýcení porostních zbytků a porostů o výměře menší než 1 ha. V odůvodněných případech může orgán státní správy lesů při schvalování plánu nebo při zpracování osnovy nebo na žádost vlastníka lesa povolit výjimku ze stanovené velikosti nebo šířky holé seče, a to

a) na hospodářském souboru přirozených borových stanovišť na písčitých půdách a na hospodářském souboru přirozených lužních stanovišť do velikosti 2 ha holé seče bez omezení šíře,

b) na dopravně nepřístupných horských svazích delších než 250 m, nejedná-li se o exponované hospodářské soubory, do velikosti 2 ha holé seče.

Na povolení této výjimky se nevztahují obecné předpisy o správním řízení.

(3) V hospodářských souborech na mimořádně nepříznivých stanovištích v lesích ochranných je při obnově porostů přednostně uplatňováno použití clonných sečí a výběrů.

(4) Je zakázáno snižovat úmyslnou těžbou zakmenění porostu pod sedm desetin plného zakmenění; to neplatí, jestliže se prosvětlení provádí ve prospěch následného porostu nebo za účelem zpevnění porostu.

(5) Při obnově lesa je zakázáno bez ohledu na vlastnickou hranici přiřazovat další holou seč k mladým porostům na celé ploše nezajištěným, pokud by celková výměra nezajištěných porostů překročila velikost a šířku stanovenou v odstavci 2. Nejmenší přípustná vzdálenost holé seče od holin a mladých porostů na celé ploše nezajištěných nesmí být menší než průměrná výška obnovovaného porostu.

(6) Holina na lesních pozemcích musí být zalesněna do dvou let a lesní porosty na ní zajištěny do sedmi let od jejího vzniku; v odůvodněných případech může orgán státní správy lesů při schvalování plánu nebo při zpracování osnovy nebo na žádost vlastníka lesa povolit lhůtu delší. Na povolení této delší lhůty se nevztahují obecné předpisy o správním řízení.

(7) Ministerstvo stanoví právním předpisem podrobnosti o vymezení hospodářských souborů.

§ 32

Ochrana lesa

(1) Vlastník lesa je povinen provádět taková opatření, aby se předcházelo a zabránilo působení škodlivých činitelů na les, zejména

a) zjišťovat a evidovat výskyt a rozsah škodlivých činitelů a jimi působených poškození důležitých pro pozdější průkaznost provedených opatření; při zvýšeném výskytu neprodleně informovat místně příslušný orgán státní správy lesů a provést nezbytná opatření,

b) preventivně bránit vývoji, šíření a přemnožení škodlivých organismů,

c) provádět preventivní opatření proti vzniku lesních požárů podle zvláštních předpisů.²¹⁾

(2) Při vzniku mimořádných okolností a nepředvídaných škod v lese (větrné a sněhové kalamity, přemnožení škůdců, nebezpečí vzniku požárů v období sucha apod.) je vlastník lesa povinen činit bezodkladná opatření k jejich odstranění a pro zmírnění jejich následků. Orgán státní správy lesů může vlastníku lesa naříditi tato opatření

a) zastavení jiných těžeb než těžeb nahodilých a zpracování těžeb nahodilých ve stanoveném rozsahu a termínu,

b) provedení ochranného zásahu směřujícího k zastavení šíření nebo k hubení škodlivých organismů,

c) zničení napadených semen a sazenic,

d) průkazné označování a evidenci vytěženého dřeva,

e) omezení nakládání se dřevem, semeny nebo sazenicemi lesních dřevin.

(3) Opatření uvedená v odstavci 2 může orgán státní správy lesů uložit též vyhláškou.¹⁴⁾ Jde-li o opatření v zájmu jiného než vlastníka lesa, rozhodne orgán státní správy lesů i o tom, kdo ponese náklady s tím spojené.

(4) Vlastníci lesů, uživatelé honiteb⁶⁾ a orgány státní správy lesů jsou povinni dbát, aby lesní porosty nebyly nepřiměřeně poškozovány zvěří.

(5) Vlastník lesa je povinen zvyšovat odolnost lesa a jeho stabilitu, zejména vhodnou druhovou skladbou dřevin a jejich rozmístěním v porostu, výchovou v mladých porostech, zakládáním zpevňovacích pásů na okraji i uvnitř lesních porostů, používáním vhodných způsobů a postupů obnovy a řazením sečí.

(6) Vlastník lesa je povinen hospodařit v lese tak, aby jeho činnostmi nebyly ohroženy lesy sousedních vlastníků.

(7) Je zakázáno oplocovat les z důvodů vlastnických nebo za účelem omezení obecného užívání lesa (§ 19 odst. 1); to se netýká lesních školek, oplocení zřízeného k ochraně lesních porostů před zvěří a oplocení obor⁶⁾ nebo farmových chovů zvěře.^{21a)}

(8) Vlastník lesa je povinen chránit les před znečišťujícími látkami unikajícími nebo vznikajícími při jeho hospodářské činnosti. V lese je povinen používat výhradně biologicky odbouratelné oleje k mazání řetězů motorových pil a biologicky odbouratelné hydraulické kapaliny. Při ochraně lesních porostů je povinen dát přednost účinným technologiím šetřícím životní prostředí.

(9) Vyskytne-li se v okolí lesů nebo na skladech dříví některý ze škodlivých organismů v nadměrném množství, může orgán státní správy lesů uložit opatření k vyhubení těchto škodlivých organismů, nebo proti jejich rozšíření i právními a fyzickými osobám, které skladují dříví nebo užívají pozemky v okolí lesů.

(10) Ministerstvo stanoví právním předpisem podrobnosti o opatřeních k ochraně lesa proti škodlivým činitelům.

§ 33

Těžba dříví

(1) Vlastník lesa je povinen přednostně provádět těžbu nahodilou tak, aby nedocházelo k vývinu, šíření a přemnožení škodlivých organismů. Pokud by v důsledku těžby nahodilé vznikla souvislá holina o výměře větší než 0,2 ha, je vlastník lesa povinen oznámit provádění takové těžby nahodilé alespoň 14 dnů předem orgánu státní správy lesů. Tato lhůta neplatí při provádění opatření podle § 32 odst. 1 písm. a) a odst. 2.

(2) Těžba nahodilá se započítává do celkové výše těžeb (§ 24 odst. 2 a § 25 odst. 3). Pokud by zpracováním těžby nahodilé byla překročena celková výše těžeb stanovená schváleným plánem nebo převzatou osnovou, musí vlastník lesa požádat orgán státní správy lesů o změnu plánu nebo osnovy.

(3) Těžbu v lese, ve kterém vlastník lesa hospodaří bez schváleného plánu nebo bez protokolem o převzetí převzaté osnovy, lze provést jen se souhlasem odborného lesního hospodáře. Souhlas nelze odmítnout, není-li těžba v rozporu s ostatními ustanoveními tohoto zákona. Má-li těžba překročit 3 m³ na 1 ha lesa za kalendářní rok, musí vlastník lesa, jakož i ten, kdo koupil stojící lesní porost, i ten, kdo provádí těžbu, předem písemně vyrozumět orgán státní správy lesů a doložit vyjádření příslušného odborného lesního hospodáře. Pokud orgán státní správy lesů nesdělí osobě, která jej písemně vyrozuměla o záměru provést těžbu, své stanovisko do 30 dnů ode dne doručení vyrozumění, může tato osoba těžbu provést. Na vydání tohoto stanoviska orgánu státní správy lesů se nevztahují obecné předpisy o správním řízení.

(4) Provádět těžbu mýtní úmyslnou v lesních porostech mladších než 80 let je zakázáno; v odůvodněných případech může orgán státní správy lesů při schvalování plánu nebo při zpracování osnovy nebo na žádost vlastníka lesa povolit výjimku z tohoto zákazu.

(5) Právnícké a fyzické osoby zajišťující těžební práce jsou povinny provádět je takovým způsobem, který minimalizuje negativní dopady na lesní ekosystém v daném prostředí.

(6) Ministerstvo může stanovit prováděcím právním předpisem podrobnosti o označování, měření, evidenci a o klasifikaci dříví.

§ 34

Lesní doprava

(1) Přibližování, uskladnění a odvoz dříví (dále jen "lesní doprava") musí být prováděny tak, aby nedocházelo k nepřiměřenému poškozování lesa a ostatních pozemků.

(2) Výstavba a údržba přibližovacích linek, lesní dopravní sítě a ostatních zařízení v lesích nesmí působit ohrožení stability lesních porostů, zvýšené nebezpečí eroze nebo nepřiměřené poškození půdy a vodního režimu v daném území.

(3) Nelze-li účelu dosáhnout jinak, je vlastník lesa nebo osoba provádějící činnost v zájmu vlastníka lesa oprávněn v odůvodněných případech na nezbytnou dobu, v nezbytném rozsahu, ve vhodné době a za náhradu užívat cizí pozemky k lesní dopravě. Tím není dotčena jeho odpovědnost za způsobenou škodu podle zvláštních předpisů.²²⁾

(4) Dobu, rozsah a trvání užívání cizích pozemků k lesní dopravě a výši náhrady je vlastník lesa, nebo osoba provádějící činnost v zájmu vlastníka lesa, povinen předem dohodnout s vlastníkem, popřípadě nájemcem dotčených pozemků. Nedojde-li k dohodě, rozhodne o podmínkách lesní dopravy po cizích pozemcích a o výši náhrady orgán státní správy lesů.

§ 35

Meliorace a hrazení bystřin v lesích

(1) Meliorace a hrazení bystřin v lesích jsou biologická a technická opatření zaměřená na ochranu půdy a péči o vodohospodářské poměry. Provádění meliorací a hrazení bystřin v lesích je povinností vlastníka lesa, pokud orgán státní správy lesů, popřípadě orgán státní správy vodního hospodářství nerozhodne o tom, že jde o opatření ve veřejném zájmu. Pokud jsou tato opatření prováděna z rozhodnutí orgánu státní správy lesů ve veřejném zájmu, hradí náklady s tím spojené stát; vlastník lesa je povinen provedení takových opatření strpět. Povinnosti vlastníka lesa a oprávnění orgánů státní správy podle zvláštních předpisů²³⁾ nejsou tímto ustanovením dotčena.

(2) Orgán státní správy lesů může vlastníku lesa uložit provedení potřebných opatření nebo je nechat provést na jeho náklad, pokud potřeba provedení takových opatření vznikla v důsledku činnosti vlastníka lesa; vlastník lesa je povinen provedení takových opatření strpět.

(3) Preventivní činnost k předcházení nebezpečí lavin, vzniku svahových sesuvů a strží, povodňových vln a odstraňování následků živelních pohrom hradí stát, popřípadě fyzické a právnícké osoby, které mají z těchto opatření prospěch. Tato opatření se provádějí na základě rozhodnutí orgánu státní správy lesů a vlastníka, popřípadě uživatel pozemku je povinen jejich provedení strpět.

(4) Vlastník, popřípadě nájemce pozemku je povinen strpět, aby se jeho pozemku užilo v nezbytné míře k přípravě, budování a údržbě zařízení meliorací a hrazení bystřin v lesích a podílet se na realizaci nebo úhradě (financování) prací podle míry prospěchu, který má z jejich provedení. Vlastník, popřípadě nájemce pozemku má nárok na náhradu majetkové újmy vzniklé v důsledku omezeného výnosu nebo jiného užítku z dotčeného pozemku.

(5) Ministerstvo stanoví právním předpisem podrobnosti o melioracích a hrazení bystřin v lesích a o způsobu určení výše náhrady za opatření prováděná ve veřejném zájmu.

§ 36

Hospodaření v lesích ochranných a v lesích zvláštního určení

(1) Ve prospěch účelového hospodaření v lesích ochranných a v lesích zvláštního určení lze přijmout opatření odchylná od některých ustanovení tohoto zákona, zejména pokud jde o velikost nebo přiřazování holých sečí. Tato opatření mohou být navržena v plánu nebo v osnově nebo je stanoví rozhodnutím orgán státní správy lesů na návrh vlastníka lesa nebo z vlastního podnětu.

(2) Vlastníci lesů ochranných (§ 7) jsou povinni hospodařit v nich tak, aby byly zajištěny především jejich ochranné funkce.

(3) Vlastníci lesů zvláštního určení (§ 8 odst. 1 a 2) jsou povinni strpět omezení při hospodaření v nich. Vlastníkům těchto lesů náleží náhrada zvýšených nákladů, pokud jim z omezeného způsobu hospodaření v nich vzniknou. Náhrada nenáleží v případech, kdy byly lesy vyhlášeny za lesy zvláštního určení podle § 8 odst. 2 písm. g), a v případech, kdy je úhrada zvýšených nákladů poskytována podle zvláštních předpisů.

(4) Vlastník lesa uvedeného v odstavcích 2 a 3 je povinen zajistit opatření uložená orgánem státní správy lesů ke splnění účelu sledovaného jejich vyhlášením. Za provedená opatření přísluší vlastníku lesa náhrada zvýšených nákladů.

(5) Orgán státní správy lesů rozhodne na návrh vlastníka lesa o tom, kdo a v jaké výši uhradí vlastníku lesa zvýšené náklady spojené s omezením hospodaření podle odstavců 3 a 4.

(6) Ministerstvo stanoví právním předpisem podrobnosti o poskytování náhrad zvýšených nákladů podle odstavců 3 a 4.

Oddíl druhý

Odborný lesní hospodář

§ 37

(1) Hospodaření v lesích je vlastník lesa povinen zajišťovat v součinnosti s odborným lesním hospodářem. Odborný lesní hospodář zabezpečuje vlastníku lesa odbornou úroveň hospodaření v lese podle tohoto zákona a právních předpisů vydaných k jeho provedení.

(2) Odborným lesním hospodářem může být fyzická osoba nebo právnická osoba, která má k této činnosti licenci udělenou orgánem státní správy lesů podle hlavy šesté tohoto zákona.

(3) Vlastník lesa má právo vybrat si odborného lesního hospodáře; jeho jméno je povinen oznámit orgánu státní správy lesů. Vlastník lesa, který hospodaří podle plánu (§ 24 odst. 3), je povinen uzavřít s odborným lesním hospodářem smlouvu o výkonu činnosti podle odstavce 1. Pokud splňuje podmínku odborného lesnického vzdělání a odborné lesnické praxe (§ 42), může vlastník lesa v lesích ve svém vlastnictví vykonávat činnost odborného lesního hospodáře sám i bez udělení licence.

(4) Činnost odborného lesního hospodáře nemůže vykonávat zaměstnanec orgánu státní správy lesů v lesích v obvodu působnosti tohoto orgánu; to neplatí v případě obhospodařování vlastního majetku.

(5) Každou změnu v osobě odborného lesního hospodáře je vlastník lesa povinen oznámit do 30 dnů orgánu státní správy lesů.

(6) Pokud si vlastník lesa nevybere odborného lesního hospodáře sám, vykonává v lesích, pro které jsou zpracovány osnovy (§ 25 odst. 1), funkci odborného lesního hospodáře právnická osoba, která v určeném území vykonává právo hospodaření ve státních lesích, pokud orgán státní správy lesů nerozhodne o pověření jiné právnické nebo fyzické osoby.

(7) Náklady na činnost odborného lesního hospodáře hradí vlastník lesa; náklady na činnost odborného lesního hospodáře vykonávanou právnickou nebo fyzickou osobou podle odstavce 6 hradí stát.

(8) Ministerstvo stanoví právním předpisem podrobnosti o způsobu výpočtu nákladů na činnost odborného lesního hospodáře v případech, kdy jeho činnost hradí stát.

Oddíl třetí

Lesní stráž

§ 38

(1) Lesní stráž je fyzická osoba zajišťující ochrannou službu v lesích při obecném užívání lesů občany.

(2) Lesní stráž ustanovuje na návrh vlastníka lesa nebo z vlastního podnětu orgán státní správy lesů; v průkazu lesní stráže současně stanoví obvod její působnosti. Na řízení o ustanovování lesní stráže se nevztahují obecné předpisy o správním řízení.

(3) Lesní stráž ustanoví orgán státní správy lesů fyzickou osobou, která je občanem České republiky, je starší 21 let, nebyla odsouzena pro úmyslný trestný čin, má způsobilost k právním úkonům, je zdravotně způsobilá, prokázala znalost práv a povinností lesní stráže podle tohoto zákona a znalost souvisejících předpisů a složila před orgánem státní správy lesů slib tohoto znění: "Slibuji, že jako lesní stráž budu s největší pečlivostí a svědomitostí plnit povinnosti při výkonu ochranné služby v lesích, že budu při výkonu této činnosti dodržovat právní předpisy a nepřekročím oprávnění příslušející lesní stráž." "

(4) Lesní stráž vydá orgán státní správy lesů služební odznak a průkaz lesní stráže. Tento orgán také vede evidenci lesních strážů.

(5) Lesní stráž je povinna oznámit orgánu státní správy lesů do 30 dnů od jejich vzniku všechny změny týkající se podmínek uvedených v odstavci 3.

(6) Orgán státní správy lesů ustanovení lesní stráže zruší, pokud fyzická osoba přestala tuto funkci vykonávat, splňovat podmínky stanovené v odstavci 3 nebo se prokáže, že byla ustanovena na podkladě nesprávných údajů. Orgán státní správy lesů může ustanovení lesní stráže zrušit též z jiných důvodů na návrh vlastníka lesa nebo z vlastního podnětu. Osoba, u níž orgán státní správy lesů zrušil ustanovení lesní stráž, je povinna neprodleně odevzdat tomuto orgánu služební odznak a průkaz lesní stráže.

(7) Vzor služebního odznaku a průkazu lesní stráže stanoví ministerstvo právním předpisem. Tímto předpisem stanoví též podrobnosti o předpokladech pro výkon funkce lesní stráže a o jejich ověřování.

(8) Orgán státní správy lesů, který lesní stráž ustanovuje, si k ověření bezúhonnosti osoby uvedené v odstavci 3 vyžádá výpis z evidence Rejstříku trestů podle zvláštního právního předpisu^{23a)}. Žádost o vydání výpisu z evidence Rejstříku

trestů a výpis z evidence Rejstříku trestů se předávají v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup.

§ 39

Práva a povinnosti lesní stráže

(1) Lesní stráž je při své činnosti povinna

- a) prokázat se průkazem lesní stráže a nosit služební odznak,
- b) dohlížet na dodržování povinností spojených s obecným užíváním lesů (§ 19 a 20),
- c) oznamovat neodkladně zjištěné závady, nedostatky a škody podle jejich povahy buď vlastníku nebo uživateli lesa, nebo orgánu, který ji ustanovil, popřípadě v neodkladných případech též orgánům Policie České republiky nebo příslušným orgánům státní správy.

(2) Lesní stráž je při své činnosti oprávněna

- a) zjistit totožnost osoby, která při obecném užívání lesa porušuje ustanovení tohoto zákona,
- b) projednat příkazem na místě přestupky podle § 53 tohoto zákona,
- c) předvést bezodkladně policejnímu orgánu osobu, kterou přistihne při přestupku, nelze-li jinak zjistit její totožnost,
- d) požadovat pomoc nebo součinnost orgánů Policie České republiky, popřípadě obecní policie, pokud nemůže splnění svých povinností zajistit vlastními silami a prostředky.

§ 39a

(1) Stát odpovídá za škodu osobě, která poskytla pomoc lesní strážní na její žádost nebo s jejím vědomím, (dále jen "poškozený"). Stát se této odpovědnosti může zprostit jen tehdy, způsobil-li si tuto škodu poškozený úmyslně.

(2) Došlo-li u poškozeného k újmě na zdraví nebo smrti, určí se rozsah a výše náhrady škody podle předpisů o odškodňování pracovních úrazů pracovníků.

(3) Stát odpovídá i za škodu na věcech, která poškozenému vznikla v souvislosti s poskytnutím této pomoci. Přitom se hradí skutečná škoda, a to uvedením v předešlý stav; není-li to možné nebo účelné, hradí se v penězích. Poškozenému může být přiznána i úhrada nákladů spojených s pořízením nové věci náhradou za věc poškozenou.

(4) Stát odpovídá i za škodu, kterou osoba způsobilá v souvislosti s pomocí poskytnutou lesní strážní.

(5) Stát odpovídá obdobně podle odstavců 2 a 3 též za škodu způsobenou lesní strážní v souvislosti s plněním jejich úkolů.

(6) Stát odpovídá i za škodu způsobenou lesní strážní v souvislosti s plněním jejich úkolů; to neplatí, pokud se jedná o škodu způsobenou osobě, která svým protiprávním jednáním oprávněný a přiměřený zákrok vyvolala.

(7) Náhradu škody podle odstavců 1 až 6 poskytuje v zastoupení státu ten orgán státní správy lesů, který ustanovil lesní stráž, k jejímuž výkonu se náhrada vztahuje.

Oddíl čtvrtý

Lesní hospodářská evidence

§ 40

(1) Vlastník lesa je povinen vést lesní hospodářskou evidenci o plnění závazných ustanovení plánu a evidenci o provedené obnově lesa v jednotlivých porostech.

(2) Souhrnné údaje uvedené v odstavci 1 předá vlastník lesa orgánu státní správy lesů vždy do konce března za uplynulý kalendářní rok.

HLAVA ŠESTÁ

LICENCE

§ 41

Obecné podmínky pro udělení licence

(1) Obecnými podmínkami pro udělení licence fyzické osobě jsou

- a) dosažení věku 18 let,

- b) státní občanství České republiky nebo občanství členského státu Evropské unie,
- c) způsobilost k právním úkonům,
- d) bezúhonnost.

(2) Za bezúhonného se pro účely tohoto zákona nepovažuje ten, kdo byl pravomocně odsouzen

- a) pro trestný čin, jehož skutková podstata souvisí s předmětem licence,
- b) pro jiný trestný čin, spáchaný úmyslně, jestliže vzhledem k povaze licence a osobě žadatele o udělení licence je obava, že se dopustí stejného nebo podobného činu při provozování činnosti, která je předmětem licence.

(3) U právnické osoby musí obecné podmínky podle odstavce 1 splňovat její odpovědný zástupce. Odpovědným zástupcem je fyzická osoba ustanovená právnickou osobou, která odpovídá za odbornou úroveň výkonu činností, které jsou předmětem licence.

(4) Orgán státní správy lesů, který rozhoduje o udělení licence, si k ověřování bezúhonnosti podle odstavce 1 písm. d) a odstavce 2 vyžádá výpis z evidence Rejstříku trestů podle zvláštního právního předpisu^{23a}. Žádost o vydání výpisu z Rejstříku trestů a výpis z Rejstříku trestů se předávají v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup.

§ 42

Zvláštní podmínky pro udělení licence

(1) Zvláštními podmínkami pro udělení licence jsou

- a) odborné lesnické vzdělání,
- b) odborná lesnická praxe.

(2) Pro udělení licence podle § 26 odst. 1 se odborným lesnickým vzděláním rozumí vysokoškolské vzdělání lesnického směru a odborná praxe žadatele musí být alespoň deset let.

(3) Pro udělení licence podle § 37 odst. 2 se odborným lesnickým vzděláním rozumí vysokoškolské vzdělání lesnického směru nebo úplné středoškolské vzdělání lesnického směru a odborná praxe žadatele musí být alespoň tři roky, jde-li o absolventa vysoké školy, a alespoň deset let, jde-li o absolventa střední školy.

(4) U právnické osoby musí zvláštní podmínky splňovat její odpovědný zástupce.

§ 43

Překážky pro udělení licence

(1) Licence nemůže být udělena fyzické osobě, které byl uložen soudem nebo správním orgánem zákaz činnosti týkající se provozování činnosti podle licence, dokud zákaz trvá.

(2) Licence nemůže být udělena fyzické osobě zastávající funkci vedoucího pracovníka ve státním podniku, státní organizaci nebo v obchodní společnosti zabývající se podnikáním v oboru, který je předmětem licence. Licence nemůže být udělena také zaměstnancům orgánů státní správy lesů, pokud to vylučují nebo omezují zákony, které upravují jejich pracovněprávní vztahy.

§ 44

Rozhodnutí o licenci

(1) Pokud není k vydání rozhodnutí o licenci příslušné ministerstvo, je místně příslušným k vydání rozhodnutí o licenci ten orgán státní správy lesů, v jehož územním obvodu má fyzická osoba trvalý pobyt nebo právnická osoba sídlo. Splňuje-li držitel licence podmínky stanovené v § 41, 42 a 43, rozhodne orgán státní správy lesů na základě žádosti držitele licence podané nejpozději 2 měsíce před ukončením doby platnosti licence, o prodloužení doby její platnosti.

(2) Zjistí-li orgán státní správy lesů, že žadatel o udělení licence splňuje předepsané podmínky, vydá mu licenci. V rozhodnutí o licenci vydané fyzické osobě se uvede

- a) jméno a příjmení, trvalý pobyt a rodné číslo,
- b) obchodní firma,
- c) identifikační číslo osoby, bylo-li přiděleno,
- d) označení předmětu licence.

(3) V rozhodnutí o licenci vydané právnické osobě se uvede

- a) obchodní firma nebo název, sídlo, právní forma a jméno a bydliště osoby nebo osob, které jsou jejím statutárním orgánem,

- b) identifikační číslo osoby,
- c) osobní údaje odpovědného zástupce (§ 41 odst. 3),
- d) označení předmětu licence.

(4) Licence je nepřenositelná a platí na celém území České republiky.

(5) Ministerstvo stanoví právním předpisem náležitosti žádosti o udělení licence a další podrobnosti o udělování licencí.

(6) Licence se uděluje na dobu 10 let. Platnost licence se prodlužuje o dalších 10 let, pokud o to držitel licence požádá. V žádosti o prodloužení licence sdělí její žadatel,

a) je-li fyzickou osobou, jméno a příjmení, trvalý pobyt, rodné číslo, bylo-li přiděleno, jinak datum narození, číslo občanského průkazu, bylo-li přiděleno; obchodní firmu, pokud pod touto obchodní firmou podniká; státní občanství České republiky nebo občanství členského státu Evropské unie; identifikační číslo, bylo-li mu přiděleno, číslo licence a její předmět,

b) je-li právnickou osobou, obchodní firmu nebo název, sídlo a právní formu žadatele, jméno a příjmení a trvalý pobyt osoby nebo osob, které jsou statutárním orgánem žadatele, identifikační číslo, osobní údaje odpovědného zástupce (§ 41 odst. 3), číslo licence a její předmět.

(7) Orgán státní správy lesů je oprávněn ověřit bezúhonnost žadatele nebo jeho odpovědného zástupce (§ 41 odst. 3) vyzádaním výpisu z evidence Rejstříku trestů podle zvláštního právního předpisu^{23b)}. Žádost o vydání výpisu z evidence Rejstříku trestů a výpis z evidence Rejstříku trestů se předávají v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup.

§ 45

Odnětí a zánik licence

(1) Orgán státní správy lesů, který licenci udělil, ji odejme, jestliže

- a) držitel licence nebo odpovědný zástupce právnické osoby již nesplňuje podmínky uvedené v § 41 a 42,
- b) nastanou překážky podle § 43,
- c) o to držitel licence požádá,
- d) držitel licence závažným způsobem poruší podmínky stanovené rozhodnutím o udělení licence nebo tímto zákonem.

(2) Udělená licence zanikne

- a) smrtí držitele licence, jde-li o fyzickou osobu,
- b) zánikem právnické osoby.

HLAVA SEDMÁ

PODPORA HOSPODAŘENÍ V LESÍCH

§ 46

(1) Stát podporuje hospodaření v lesích poskytováním služeb nebo finančních příspěvků vlastníkům lesů. Finanční příspěvky mohou být poskytnuty zejména na

- a) ekologické a k přírodě šetrné technologie při hospodaření v lese,
- b) obnovu, zajištění a výchovu lesních porostů do 40 let věku,
- c) zvyšování podílu melioračních a zpevňujících dřevin,
- d) opatření k obnově lesů poškozených imisemi a lesů chřadnoucích vinou antropogenních vlivů,
- e) opatření k obnově porostů s nevhodnou nebo náhradní dřevinnou skladbou (rekonstrukce nebo přeměna porostu),
- f) opatření k zalesnění v horských polohách,
- g) ochranu lesa,
- h) opatření k zajištění mimoprodukčních funkcí lesa,
- i) opatření k zajištění proti lesním hmyzím škůdcům a opatření při jiných mimořádných okolnostech a nepředvídatelných škodách ohrožujících stav lesů, přesahujících možnosti vlastníka lesa,

- j) podporu sdružování vlastníků lesů a podporu hospodaření ve sdružených lesích vlastníků malých výměr,
- k) vyhotovení plánů za podmínky poskytnutí dat plánu v digitální formě pro potřeby státní správy lesů.

(2) Služby mohou být poskytnuty zejména zajištěním

- a) velkoplošné ochrany lesů proti hmyzím škůdcům,
- b) velkoplošné chemické meliorace a hnojení lesů,
- c) prevence a ochrany lesů před požáry,
- d) hubením komárů na pozemcích určených k plnění funkcí lesa v místech, kde orgány hygienické služby potvrdí jejich hrozící kalamitní výskyt,
- e) monitoringu a prognózování výskytu a vývoje škodlivých činitelů,
- f) poradenské činnosti a zvyšování odborné úrovně vlastníků lesů a odborných lesních hospodářů.

(3) Finanční příspěvky podle odstavce 1 a služby podle odstavce 2 poskytuje

- a) Ministerstvo obrany, jde-li o vojenské lesy,
- b) Ministerstvo životního prostředí, jde-li o lesy na území národních parků a jejich ochranných pásem,
- c) ministerstvo, jde-li o ostatní lesy.

(4) O poskytnutí služeb nebo finančního příspěvku rozhoduje ministerstvo nebo krajský úřad. Na toto rozhodování se nevztahují obecné předpisy o správním řízení.

(5) Na poskytnutí služeb nebo finančního příspěvku není právní nárok. Získá-li vlastník lesa finanční příspěvek na základě uvedení nesprávných údajů nebo použije-li ho na jiný účel, než na který byl finanční příspěvek poskytnut, je povinen celý finanční příspěvek vrátit.

(6) Finanční příspěvek může být poskytnut také ze Státního fondu životního prostředí,¹³⁾ nebyl-li na stejný účel poskytnut podle tohoto zákona. Je-li poskytnut finanční příspěvek podle tohoto zákona, nelze na stejný účel poskytnout jinou podporu z veřejných zdrojů nebo z fondů Evropské unie.

(7) Poskytnutí finančního příspěvku může být odepřeno žadateli, jemuž byla v období tří let před doručením žádosti o finanční příspěvek na hospodaření v lesích pravomocně uložena pokuta podle tohoto zákona.

(8) Kontrola dodržení podmínek poskytování finančních příspěvků je vykonávána podle zvláštních právních předpisů³²⁾. Při zjištění, že provedení prací neodpovídá uvedenému rozsahu nebo kvalitě, nebo došlo k neohlášené změně v projektové dokumentaci, anebo uvedení nepravdivých údajů, postupuje se podle zvláštního právního předpisu³³⁾.

(9) Závazná pravidla poskytování finančních příspěvků, způsobu kontroly jejich využití a vzory žádostí o poskytnutí finančních příspěvků stanoví vláda nařízením.

HLAVA OSMÁ

STÁTNÍ SPRÁVA LESŮ

Oddíl první

Orgány státní správy lesů

§ 47

(1) Státní správu lesů vykonávají

- a) obecní úřady obcí s rozšířenou působností,
- b) kraje,
- c) ministerstvo.

(2) Státní správu lesů ve vojenských lesích, které jsou v působnosti Ministerstva obrany, vykonává v rozsahu působnosti obecního úřadu obce s rozšířenou působností a krajského úřadu Vojenský lesní úřad. Vedoucího Vojenského lesního úřadu jmenuje a odvolává ministr zemědělství na návrh ministra obrany.

(3) V lesích národních parků vykonávají státní správu lesů orgány stanovené zvláštním předpisem.²⁵⁾

(4) Úřadu nákladů podle § 24 odst. 2, § 26 odst. 2, § 35 odst. 1 a 3 a § 37 odst. 7 a poskytování služeb nebo finančních příspěvků podle § 46 zajišťuje v zastoupení státu ten orgán státní správy lesů, v jehož kompetenci je podle tohoto zákona příslušné rozhodnutí nebo úkon (§ 48 až 49). Je-li tímto orgánem obecní úřad obce s rozšířenou působností, zajišťuje

úhradu nákladů krajský úřad na základě podnětu obecního úřadu obce s rozšířenou působností.

(5) Orgánům státní správy lesů jsou poskytovány pro výkon státní správy podle tohoto zákona ze základního registru obyvatel referenční údaje, kterými jsou

- a) příjmení,
- b) jméno, popřípadě jména,
- c) adresa místa pobytu,
- d) datum, místo a okres narození; u subjektu údajů, který se narodil v cizině, datum, místo a stát, kde se narodil,
- e) datum, místo a okres úmrtí; jde-li o úmrtí subjektu údajů mimo území České republiky, poskytuje se datum úmrtí, místo a stát, na jehož území k úmrtí došlo; je-li vydáno rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého, poskytuje se den, který je v rozhodnutí uveden jako den smrti nebo den, který subjekt údajů prohlášený za mrtvého nepřežil, a datum nabytí právní moci tohoto rozhodnutí,
- f) státní občanství, popřípadě více státních občanství.

(6) Orgány státní správy lesů zasílají ministerstvu každoročně do 31. ledna za předchozí kalendářní rok údaje o odnětí a o poplatcích za odnětí. Tyto údaje zasílají prostřednictvím k tomu určené elektronické aplikace na elektronickém formuláři stanoveném ministerstvem. Tyto údaje jsou přístupné Ministerstvu životního prostředí.

§ 48

Obecní úřady obcí s rozšířenou působností

(1) Obecní úřady obcí s rozšířenou působností rozhodují

- a) o pochybnostech, zda jde o pozemky určené k plnění funkcí lesa (§ 3 odst. 3),
- b) o prohlášení pozemku za pozemek určený k plnění funkcí lesa (§ 3 odst. 4),
- c) o dělení lesních pozemků, při kterém výměra jednoho dílu klesne pod 1 ha (§ 12 odst. 3),
- d) o odnětí lesních pozemků k plnění funkcí lesa do výměry 1 ha nebo o omezení jejich využívání pro plnění funkcí lesa a o výši poplatků za odnětí (§ 17 odst. 1),
- e) o dočasném omezení nebo vyloučení vstupu do lesa (§ 19 odst. 3), pokud nepřesahují jejich správní obvod,
- f) o povolení výjimky ze zákazu některých činností v lese (§ 20 odst. 4),
- g) o stanovení podmínek ke konání organizovaných nebo hromadných sportovních akcí v lese (§ 20 odst. 5), pokud nepřesahují jejich správní obvod,
- h) o uložení opatření k zajištění bezpečnosti osob a majetku před škodami, které by mohly být způsobeny padáním kamenů, sesouváním půdy, pádem stromů a lavinami z lesních pozemků, a o tom, kdo ponese náklady s tím spojené (§ 22 odst. 1 a 2),
- i) o uložení opatření v případech mimořádných okolností, pokud nepřesahují jejich správní obvod (§ 32 odst. 2),
- j) o výjimkách ze zákazu provádět mytní těžbu v lesních porostech mladších než 80 let (§ 33 odst. 4),
- k) o podmínkách lesní dopravy po cizích pozemcích (§ 34 odst. 4),
- l) o udělení nebo odnětí licence pro výkon funkce odborného lesního hospodáře (§ 37 odst. 2),
- m) o pověření právnické nebo fyzické osoby výkonem funkce odborného lesního hospodáře (§ 37 odst. 6),
- n) o ukládání pokut (hlava devátá),
- o) o uložení opatření k odstranění zjištěných nedostatků, opatření ke zlepšení stavu lesů a plnění jejich funkcí, o zastavení nebo omezení výroby nebo jiné činnosti v lese v případech hrozících škod (§ 51 odst. 1), pokud nepřesahují jejich správní obvod,
- p) o nezbytných opatřeních k odvrácení hrozícího nebezpečí (§ 57), pokud nepřesahují jejich správní obvod.

(2) Obecní úřady obcí s rozšířenou působností

- a) vedou evidenci nájmu a výpůjček pozemků určených k plnění funkcí lesa ve svém správním obvodu (§ 12 odst. 2),
- b) uplatňují stanovisko k územně plánovací dokumentaci, pokud není příslušný kraj nebo ministerstvo,
- c) vydávají souhlas k vydání územního rozhodnutí, jímž mají být dotčeny pozemky určené k plnění funkcí lesa do výměry 1 ha, pokud není příslušný kraj, a souhlas k vydání rozhodnutí o umístění stavby nebo využití území do 50 m od okraje lesa (§ 14 odst. 2),

- d) zajišťují zpracování osnovy (§ 25 odst. 1),
- e) povolují výjimky ze stanovené velikosti nebo šířky holé seče (§ 31 odst. 2),
- f) povolují výjimky ze zákonných lhůt pro zalesnění a zajištění kultur (§ 31 odst. 6),
- g) ustanovují lesní stráž a zrušují ustanovení lesní stráže (§ 38) ve svém správním obvodu,
- h) soustřeďují údaje lesní hospodářské evidence o lesích ve svém správním obvodu a postupují je pověřené organizační složce státu,
- i) vykonávají dozor nad dodržováním tohoto zákona, předpisů vydaných k jeho provedení a rozhodnutí vydaných na jejich základě (§ 51 odst. 1).

(3) Obecní úřady obcí s rozšířenou působností vykonávají státní správu a povinnosti určené orgánům státní správy lesů podle tohoto zákona a předpisů vydaných na jeho základě ve všech dalších případech, není-li zákonem určen jiný orgán státní správy lesů.

§ 48a

Kraj

(1) Krajský úřad rozhoduje

- a) o zařazení lesů do kategorie lesů ochranných, lesů zvláštního určení a o vyřazení lesů z těchto kategorií (§ 7 odst. 2, § 8 odst. 3), s výjimkou vojenských lesů uvedených v § 47 odst. 2,
- b) o odnětí lesních pozemků plnění funkcí lesa nebo o omezení jejich využívání pro plnění funkcí lesa o výměře 1 ha a více a o výši poplatků za odnětí (§ 17 odst. 1),
- c) o dočasném omezení nebo vyloučení vstupu do lesa (§ 19 odst. 3), pokud přesahují správní obvod obce s rozšířenou působností,
- d) o stanovení podmínek ke konání organizovaných nebo hromadných sportovních akcí v lese (§ 20 odst. 5), pokud přesahují správní obvod obce s rozšířenou působností,
- e) při schvalování plánů o výjimkách ze zákazu provádět mýtní těžbu v lesních porostech mladších než 80 let (§ 33 odst. 4),
- f) o uložení nebo provedení opatření meliorací a hrazení bystřin v lesích (§ 35 odst. 1, 2 a 3),
- g) o uložení opatření odchylných od ustanovení tohoto zákona v zájmu účelového hospodaření v lesích ochranných a v lesích zvláštního určení (§ 36 odst. 1),
- h) o výši náhrady a subjektu povinném k poskytnutí této náhrady vlastníkovi lesa z důvodu omezení při hospodaření v lesích ochranných nebo v lesích zvláštního určení (§ 36 odst. 5),
- i) o uložení opatření k odstranění zjištěných nedostatků, opatření ke zlepšení stavu lesů a plnění jejich funkcí, o zastavení nebo omezení výroby nebo jiné činnosti v lese v případech hrozících škod (§ 51 odst. 1), pokud přesahují správní obvod obce s rozšířenou působností,
- j) o nezbytných opatřeních k odvrácení hrozícího nebezpečí (§ 57), pokud přesahují správní obvod obce s rozšířenou působností,
- k) o udělení nebo odnětí licence ke zpracování plánů a osnov (§ 26 odst. 1),
- l) o povolení, aby k umělé obnově lesa a zalesňování byl použit i reprodukční materiál vybraných lesních dřevin pocházející ze zdroje identifikovaného reprodukčního materiálu (§ 29 odst. 2),
- m) o uložení opatření v případě mimořádných okolností, pokud přesahují správní obvod obce s rozšířenou působností a nepřesahují obvod územní působnosti kraje (§ 32 odst. 2),
- n) o ukládání pokut tomu, kdo nesplní povinnosti uložené rozhodnutím orgánu kraje,
- o) o zkrácení doby platnosti plánu (§ 27 odst. 5).

(2) Krajský úřad

- a) uplatňuje stanovisko k územně plánovací dokumentaci, pokud tato dokumentace umísťuje rekreační a sportovní stavby na pozemky určené k plnění funkcí lesa, není-li příslušné ministerstvo,
- b) uplatňuje stanovisko k územním plánům obcí s rozšířenou působností,
- c) vydává souhlas k vydání územního rozhodnutí, jímž mají být dotčeny pozemky určené k plnění funkcí lesa těžbou nevyhrazených nerostů nebo jímž mají být dotčeny pozemky určené k plnění funkcí lesa o výměře 1 ha a více,

- d) vyjadřuje se k návrhům tras celostátních a tranzitních liniových staveb a jejich součástí v územní působnosti krajů,
- e) schvaluje zpracované plány a povoluje jejich změny (§ 27 odst. 1 a 4); v rámci schvalování plánů povoluje výjimky ze stanovené velikosti nebo šíře holé seče (§ 31 odst. 2) a výjimky ze zákonných lhůt pro zalesnění a zajištění lesního porostu (§ 31 odst. 6), ve vojenských lesích schvaluje plány Vojenský lesní úřad (§ 47 odst. 2) po projednání s ústředním orgánem státní správy lesů,
- f) ustanovuje lesní stráž s působností na území kraje a zrušuje ustanovení lesní stráže s působností na území kraje (§ 38 odst. 2),
- g) vykonává dozor, jak orgány státní správy, fyzické a právnické osoby dodržují ustanovení tohoto zákona, předpisů vydaných k jeho provedení a rozhodnutí vydaných na jejich základě (§ 51 odst. 1), s výjimkou vojenských lesů,
- h) rozhoduje ve sporech o místní příslušnost orgánů státní správy lesů prvního stupně, pokud jedním z orgánů prvního stupně není Vojenský lesní úřad,
- i) rozhoduje o poskytnutí služeb nebo finančního příspěvku (§ 46 odst. 4), pokud nejde o lesy v působnosti Ministerstva obrany.

§ 49

Ministerstvo

(1) Ministerstvo je ústředním orgánem státní správy lesů.

(2) Ministerstvo rozhoduje

- a) o uložení opatření v případě mimořádných okolností, pokud přesahují obvod územní působnosti kraje (§ 32 odst. 2),
- b) o ukládání pokut tomu, kdo nesplní povinnosti uložené rozhodnutím ústředního orgánu státní správy lesů,
- c) o zařazení lesů do kategorie lesů ochranných nebo lesů zvláštního určení a o vyřazení lesů z těchto kategorií (§ 7 odst. 2, § 8 odst. 3) ve vojenských lesích,
- d) o námitkách proti oznámení o neschválení plánu (§ 27 odst. 3).

(3) Ministerstvo

- a) řídí výkon státní správy lesů, včetně vojenských lesů,
- b) vydává souhlas k nakládání se státními lesy (§ 4 odst. 2),
- c) uplatňuje stanovisko k politice územního rozvoje a k zásadám územního rozvoje,
- d) vydává souhlas k návrhům na stanovení dobývacích prostorů, jimiž mají být dotčeny pozemky určené k plnění funkcí lesa, a určuje způsob jejich rekultivace (§ 14 odst. 2),
- e) vyjadřuje se k návrhům tras celostátních a tranzitních liniových staveb a jejich součástí,
- f) vyhlašuje každoročně průměrné ceny dřeva na odvozním místě pro určení výše poplatku podle přílohy k tomuto zákonu,
- g) zadává a schvaluje oblastní plány rozvoje lesů (§ 23 odst. 1),
- h) povoluje výjimku z požadavků na použití reprodukčního materiálu k umělé obnově lesa a zalesňování (§ 29 odst. 3),
- i) ustanovuje lesní stráž a zrušuje ustanovení lesní stráže (§ 38),
- j) rozhoduje ve sporech o místní příslušnost krajských úřadů,
- k) vykonává dozor, jak orgány státní správy, fyzické a právnické osoby dodržují ustanovení tohoto zákona, předpisů vydaných k jeho provedení a rozhodnutí vydaných na jejich základě (§ 51 odst. 1).
- l) rozhoduje o poskytnutí služeb, pokud přesahují obvod územní působnosti kraje (§ 46 odst. 4),
- m) vykonává dozor, jak orgány státní správy, fyzické a právnické osoby ve vojenských lesích v působnosti Ministerstva obrany dodržují ustanovení tohoto zákona, předpisů vydaných k jeho provedení a rozhodnutí vydaných na jejich základě (§ 51 odst. 1),
- n) rozhoduje ve sporech o místní příslušnost orgánů státní správy lesů, pokud je jedním z účastníků Vojenský lesní úřad,
- o) vykonává funkci odvolacího orgánu proti rozhodnutím vydaným Vojenským lesním úřadem.

(4) V lesích národních parků a jejich ochranných pásmech vykonává působnost krajského úřadu a ministerstva Ministerstvo životního prostředí.

(5) Ministerstvo je dotčeným orgánem při posuzování zralosti projektů společného zájmu energetické infrastruktury³⁴⁾ a uplatňuje závazné stanovisko ve společném územním a stavebním řízení pro stavby projektů společného zájmu energetické

infrastruktury z hlediska působnosti všech orgánů státní správy lesů s výjimkou působnosti podle odstavce 4 a § 47 odst. 2.

Oddíl druhý

Dozor v lesním hospodářství

§ 50

Ministerstvo životního prostředí v rámci výkonu vrchního státního dozoru²⁶⁾ dozírá, jak orgány státní správy, právnické a fyzické osoby dodržují ustanovení tohoto zákona, předpisů vydaných k jeho provedení a rozhodnutí vydaných na jeho základě. Je oprávněno ukládat opatření k odstranění zjištěných nedostatků.

§ 51

(1) Součástí výkonu státní správy lesů je dozor nad dodržováním tohoto zákona a právních předpisů a rozhodnutí vydaných na jeho základě. Orgány státní správy lesů současně dozírají, zda vlastníci, popřípadě nájemci lesů hospodaří podle schválených plánů nebo převzatých osnov. Ukládají opatření k odstranění zjištěných nedostatků, popřípadě i opatření ke zlepšení stavu lesů a plnění jejich funkcí. V případě hrozící škody jsou oprávněny rozhodnout o omezení nebo zastavení výroby nebo jiné činnosti v lese až do doby odstranění nedostatků nebo jejich příčin.

(2) Odborní zaměstnanci orgánů státní správy lesů jsou oprávněni při výkonu své funkce nosit služební stejnokroj.

(3) Ministerstvo stanoví právním předpisem podrobnosti o služebních stejnokrojích zaměstnanců orgánů státní správy lesů a o jejich označení.

§ 52

Povinnosti odborných lesních pracovníků

Zaměstnanci právnické osoby (§ 4 odst. 1), odborní lesní hospodáři (§ 37) a zaměstnanci orgánů státní správy lesů jsou povinni při výkonu své činnosti důsledně dbát ochrany lesa a řádného hospodaření v něm.

HLAVA DEVÁTÁ

PŘESTUPKY

Oddíl první

Přestupky fyzických osob

§ 53

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v rámci obecného užívání lesa v lese

- a) ruší klid a ticho,
- b) hrabe stelivo,
- c) vyzvedává semenáčky a sazenice stromů a keřů lesních dřevin,
- d) bez povolení sbírá semena lesních dřevin, jmelí a ochmet,
- e) sbírá lesní plody způsobem poškozujícím les,
- f) táboří mimo vyhrazená místa,
- g) bez souhlasu vlastníka poruší zákaz vjezdu a stání motorovým vozidlem,
- h) vstoupí do oplocených nebo zákazem vstupu označených míst,
- i) vstoupí do porostů, kde se provádí těžba, manipulace nebo doprava dříví,
- j) jezdí mimo cesty a vyznačené trasy na kole, na koni, na lyžích a na saních,
- k) pase nebo prohání dobytek nebo umožňuje výběh hospodářským zvířatům do lesních porostů,
- l) naruší půdní kryt nebo vodní režim nepovolenou těžbou hlíny, písku nebo kamene,
- m) bez povolení, popřípadě bez ohlášení provádí terénní úpravy nebo jiné stavby (například chodníky, oplocení), pokud nejde o přestupek podle zvláštních předpisů,
- n) těží nebo poškozují stromy a keře lesních dřevin,
- o) nebo do vzdálenosti 50 m od okraje lesa rozdělává nebo udržuje otevřené ohně nebo odhazuje hořící nebo doutnající

předměty,

p) koná bez oznámení orgánu státní správy lesů organizované nebo hromadné sportovní akce,

r) odhazuje odpady nebo odpadky,

s) kouří.

(2) Za přestupek lze uložit pokutu do

a) 5 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a) až k),

b) 15 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. l) až s).

Oddíl druhý

Přestupky fyzických, právnických a podnikajících fyzických osob

§ 54

(1) Fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

a) způsobí značné škody na lese a ohrozí tím plnění jeho funkcí,

b) provádí činnosti v lese nepovolené nebo zakázané,

c) nevede předepsanou evidenci o původu reprodukčního materiálu lesních dřevin použitého k umělé obnově lesa a k zalesňování,

d) zneužije údajů plánů nebo osnov, lesní hospodářské evidence nebo inventarizace lesů, nebo

e) nesplní opatření uložená rozhodnutím orgánu státní správy lesů vydaným podle tohoto zákona.

(2) Fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba se dále dopustí přestupku tím, že

a) bez rozhodnutí orgánu státní správy lesů o odnětí nebo bez rozhodnutí o omezení pozemky určené k plnění funkcí lesa odnímá nebo omezuje jejich využívání pro plnění funkcí lesa,

b) provede těžbu nad rámec schváleného plánu či protokolem o převzetí převzaté osnovy, nebo provede jinou těžbu v rozporu s tímto zákonem, zejména provede neoprávněně těžbu v množství překračujícím 3 m³ na 1 ha lesa za kalendářní rok, anebo provede bez povolení orgánu státní správy lesů mýtní úmyslnou těžbu v porostu mladším než 80 let, nebo

c) neplní opatření k ochraně lesa, především nedodrží přednostní zpracování těžby nahodilé.

(3) Za přestupek lze uložit pokutu do

a) 100 000 Kč, jde-li přestupek podle odstavce 1,

b) 1 000 000 Kč, jde-li přestupek podle odstavce 2.

§ 55

zrušen

§ 56

Společná ustanovení k přestupkům

(1) Poruší-li osoby uvedené v § 54 v době jednoho roku od nabytí právní moci rozhodnutí o uložení pokuty znovu tutéž povinnost, za jejíž porušení jim již byla uložena pokuta podle tohoto zákona, lze uložit další pokutu až do výše dvojnásobku částky stanovené tímto zákonem.

(2) Uložením pokuty není dotčena povinnost k náhradě škody, k poplatkům podle tohoto zákona ani povinnost odstranit protiprávní stav.

(3) Přestupky podle tohoto zákona projednává a pokuty vybírá orgán státní správy lesů.

(4) Pokuty jsou příjmem Státního fondu životního prostředí.

§ 57

V případech, kdy vlastník lesa neplní podstatné povinnosti stanovené tímto zákonem a ohrožuje tím existenci lesa a lesy sousední, přičemž pokuty podle § 54 jsou neúčinné, rozhodne orgán státní správy lesů o nezbytných opatřeních k odvrácení hrozícího nebezpečí.

HLAVA DESÁTÁ

USTANOVENÍ SPOLEČNÁ A PŘECHODNÁ

§ 58

Ustanovení společná

(1) Práva a povinnosti vlastníka lesa podle tohoto zákona má nájemce, popřípadě podnájemce lesa, pokud smlouva mezi vlastníkem a nájemcem nebo smlouva mezi nájemcem a podnájemcem výslovně nestanoví jinak.

(2) Pokud tento zákon nestanoví jinak, postupují orgány státní správy lesů při řízení o věcech upravených tímto zákonem podle správního řádu.³⁰⁾ Stanoviska uplatněná k politice územního rozvoje a územně plánovací dokumentaci nejsou správním rozhodnutím.

(3) Pokud může rozhodnutí orgánu státní správy lesů ovlivnit hospodaření v lesích nebo plnění funkcí lesů v územním obvodu jiného orgánu státní správy lesů, rozhodne příslušný orgán státní správy lesů po předchozím projednání s tímto orgánem.

(4) Opatření podle § 51 odst. 1 se neuloží, pokud bylo k nápravě ekologické újmy na lesích vydáno nápravné opatření podle zákona o předcházení ekologické újmy a o její nápravě a o změně některých zákonů³¹⁾, které je dostatečné k odstranění zjištěných nedostatků, popřípadě ke zlepšení stavu lesů a plnění jejich funkcí. Zahájené řízení o uložení opatření podle § 51 odst. 1 příslušný orgán státní správy lesů přeruší, pokud bylo k nápravě ekologické újmy na lesích zahájeno řízení o uložení nápravných opatření podle zákona o předcházení ekologické újmy a o její nápravě a o změně některých zákonů³¹⁾.

(5) Pokud se v tomto zákoně užívá pojem rozhodnutí o umístění stavby, rozhodnutí o povolení stavby, územní rozhodnutí nebo stavební povolení, rozumí se tím také společné povolení, kterým se stavba umísťuje a povoluje podle stavebního zákona.

§ 58a

Působnosti stanovené krajskému úřadu nebo obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností podle tohoto zákona jsou výkonem přenesené působnosti.

§ 59

Ustanovení přechodná

(1) Plány schválené před účinností tohoto zákona zůstávají v platnosti pro lesy vlastníků, kteří jsou povinni podle tohoto zákona hospodařit podle plánu (§ 24 odst. 3), pokud do 18 měsíců od účinnosti tohoto zákona nepředloží ke schválení nový plán nebo změny stávajícího plánu podle § 27.

(2) Plány, na nichž byly zahájeny práce před účinností tohoto zákona, se zpracovávají, projednávají a předkládají podle dosavadních předpisů; přitom se zohledňují prokazatelné majetkové poměry. Schvalovat tyto plány podle těchto předpisů lze do dvou let od účinnosti tohoto zákona.

(3) Dnem účinnosti tohoto zákona pozbývají platnosti výjimky ke správě lesního národního majetku udělené podle § 11 odst. 3 zákona č. 61/1977 Sb., o lesích, ve znění pozdějších předpisů. Pokud jsou lesy, k jejichž správě byla výjimka udělena, ke dni účinnosti tohoto zákona ve vlastnictví státu, přechází právo hospodaření k nim k témuž dni na právnickou osobu pověřenou hospodařením s lesy ve vlastnictví státu.

(4) Ustanovením odstavců 1 a 2 není dotčeno ustanovení § 27 odst. 4 tohoto zákona. Pro lesy o výměře menší než 50 ha ve vlastnictví fyzických osob se plány uvedené v odstavcích 1 a 2 považují za osnovy podle § 25 tohoto zákona.

(5) Vlastník lesa, pro jehož les je zpracován plán podle odstavce 2, může oznámit orgánu státní správy lesů do 60 dnů ode dne účinnosti tohoto zákona, že si zajistí zpracování plánu podle tohoto zákona (§ 24).

(6) Zařazení lesů do kategorií (§ 7 a 8) musí být uvedeno do souladu s tímto zákonem do pěti let ode dne jeho účinnosti.

(7) Řízení ve věcech upravených zákonem č. 61/1977 Sb., o lesích, ve znění zákona č. 229/1991 Sb., zákonem České národní rady č. 96/1977 Sb., o hospodaření v lesích a státní správě lesního hospodářství, ve znění zákona České národní rady č. 425/1990 Sb., a právními předpisy vydanými k jejich provedení, zahájené před účinností tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních předpisů. O těchto věcech musí příslušné orgány státní správy lesů rozhodnout do 31. prosince 1996.

(8) Pozemky lesního půdního fondu vykazované jako bezlesí v lesních hospodářských plánech schválených podle dosavadních právních předpisů se považují za lesní pozemky podle § 3 odst. 1 písm. a) tohoto zákona.

(9) Výběrové stromy a lesní porosty uznané pro sběr semen přede dnem účinnosti tohoto zákona se považují za uznané ve smyslu tohoto zákona, pokud s tím vlastník lesa nevyjádří nesouhlas.

(10) Právnické a fyzické osoby, které se ke dni účinnosti tohoto zákona zabývají sběrem semen lesních dřevin, jejich luštěním, skladováním, produkcí sazenic lesních dřevin nebo obchodem se semeny a sazenicemi lesních dřevin jako podnikatelskou činností, musí do tří měsíců od účinnosti tohoto zákona požádat orgán státní správy lesů o udělení licence podle

části šesté tohoto zákona.

(11) Jméno odborného lesního hospodáře (§ 37 odst. 3) je povinen vlastník lesa oznámit orgánu státní správy lesů do dvou měsíců ode dne účinnosti tohoto zákona; pokud tak neučiní, určí odborného lesního hospodáře orgán státní správy lesů do šesti měsíců ode dne účinnosti tohoto zákona. Po tuto dobu bude povinností odborného lesního hospodáře vykonávat právnická osoba, které příslušel výkon odborné správy lesů podle dosavadních předpisů.

(12) Lesní stráž ustanovená podle dosavadních předpisů se považuje nejpozději do 31. prosince 1996 za lesní stráž ustanovenou podle tohoto zákona.

(13) Úřadem příslušným ke zrušení ustanovení lesní stráž, která byla ustanovena okresním úřadem, je krajský úřad, v jehož správním obvodu vykonává lesní stráž svou funkci.

ČÁST DRUHÁ

ZMĚNA ZÁKONA ČESKÉ NÁRODNÍ RADY Č. 2/1969 SB., O ZŘÍZENÍ MINISTERSTEV A JINÝCH ÚSTŘEDNÍCH ORGÁNŮ STÁTNÍ SPRÁVY ČESKÉ REPUBLIKY, VE ZNĚNÍ POZDĚJŠÍCH PŘEDPISŮ

§ 60

Zákon České národní rady č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění zákona České národní rady č. 34/1970 Sb., zákona České národní rady č. 60/1988 Sb., zákona České národní rady č. 173/1989 Sb., zákonného opatření Předsednictva České národní rady č. 9/1990 Sb., zákona České národní rady č. 126/1990 Sb., zákona České národní rady č. 203/1990 Sb., zákona České národní rady č. 288/1990 Sb., zákonného opatření Předsednictva České národní rady č. 305/1990 Sb., zákona České národní rady č. 575/1990 Sb., zákona České národní rady č. 173/1991 Sb., zákona České národní rady č. 283/1991 Sb., zákona České národní rady č. 19/1992 Sb., zákona České národní rady č. 23/1992 Sb., zákona České národní rady č. 103/1992 Sb., zákona České národní rady č. 167/1992 Sb., zákona České národní rady č. 239/1992 Sb., zákonného opatření Předsednictva České národní rady č. 350/1992 Sb., zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., zákona České národní rady č. 359/1992 Sb., zákona České národní rady č. 474/1992 Sb., zákona České národní rady č. 548/1992 Sb., zákona České národní rady č. 21/1993 Sb., zákona č. 166/1993 Sb., zákona č. 285/1993 Sb., zákona č. 47/1994 Sb. a zákona č. 89/1995 Sb., se mění takto:

1. § 15 odst. 1 zní:

"(1) Ministerstvo zemědělství je ústředním orgánem státní správy pro zemědělství, s výjimkou ochrany zemědělského půdního fondu, a pro potravinářský průmysl. Je rovněž ústředním orgánem státní správy lesů, myslivosti a rybářství, s výjimkou území národních parků."

2. V § 16 odst. 1 písm. e) se vypouštějí slova "lesů a".

3. § 19 odst. 2 zní:

"(2) Ministerstvo životního prostředí je ústředním orgánem státní správy pro vodní hospodářství, pro ochranu ovzduší, pro ochranu přírody a krajiny, pro ochranu zemědělského půdního fondu, pro výkon státní geologické služby, pro ochranu nerostného bohatství, pro ekologický dohled nad těžbou, pro odpadové hospodářství a pro posuzování vlivů činností a jejich důsledků na životní prostředí včetně těch, které přesahují státní hranice. Dále je ústředním orgánem státní správy pro myslivost, rybářství a lesní hospodářství v národních parcích. Je rovněž ústředním orgánem státní správy pro státní ekologickou politiku."

ČÁST TŘETÍ

ZMĚNA A DOPLNĚNÍ ZÁKONA ČESKÉ NÁRODNÍ RADY Č. 114/1992 SB., O OCHRANĚ PŘÍRODY A KRAJINY, VE ZNĚNÍ POZDĚJŠÍCH PŘEDPISŮ

§ 61

Zákon České národní rady č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění zákonného opatření Předsednictva České národní rady č. 347/1992 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. V § 4 odst. 3 se slova "z hlediska ochrany systému ekologické stability" nahrazují slovy "z hlediska tohoto zákona" a za slova "lesních hospodářských plánů" se vkládají tato slova: "a lesních hospodářských osnov".

2. V § 4 se vypouští odstavce 4.

3. V § 5 odst. 4 se tečka za větou první nahrazuje středníkem a připojují se tato slova: "to neplatí pro nepůvodní druhy rostlin, pokud se hospodaří podle schváleného lesního hospodářského plánu nebo vlastníkem lesa převzaté lesní hospodářské osnovy."

4. V § 59 odst. 3 se vypouštějí slova "a o ochraně lesního půdního fondu1)".

5. V § 78 odst. 4 se vypouštějí slova "lesního hospodářství, myslivosti,".

6. V § 78 odst. 5 se vypouštějí slova "schvalují lesní hospodářské plány pro lesy na území národních parků,".

7. V § 79 odst. 3 písm. i) se na konci vypouští čárka a připojují se tato slova: "a schvaluje lesní hospodářské plány pro lesy v národních parcích a jejich ochranných pásmech".

ČÁST ČTVRTÁ

ZMĚNA A DOPLNĚNÍ ZÁKONA Č. 23/1962 SB., O MYSLIVOSTI, VE ZNĚNÍ POZDĚJŠÍCH PŘEDPISŮ

§ 62

Zákon č. 23/1962 Sb., o myslivosti, ve znění zákona České národní rady č. 146/1971 Sb., zákona České národní rady č. 96/1977 Sb., zákona České národní rady č. 143/1991 Sb. a zákona České národní rady č. 270/1992 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. V § 16 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

"(3) Ve smlouvě o nájmu honitby musí být stanovena přiměřená opatření k zabránění škodám zvěří a určeno, kdo je provede.".

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 4.

2. V § 24 odst. 2 se vypouštějí slova "popřípadě správa národního parku⁶⁾".

3. V § 29 odst. 1 se za první větu vkládá tato věta: "Nelze-li škody působené zvěří snížit technicky přiměřenými a ekonomicky únosnými způsoby, může uložit okresní úřad na návrh vlastníka honitby nebo orgánu státní správy lesů snížení stavu zvěře, popřípadě zrušení chovu toho druhu zvěře, který škody působí.".

4. V § 38 odst. 2 se slova "vykonávají správy národních parků" nahrazují slovy "vykonává Ministerstvo životního prostředí".

ČÁST PÁTÁ

zrušena

§ 63

zrušen

ČÁST ŠESTÁ

§ 64

Zrušovací ustanovení

Zrušují se:

1. Zákon č. 61/1977 Sb., o lesích, ve znění zákona č. 229/1991 Sb.

2. Zákon České národní rady č. 96/1977 Sb., o hospodaření v lesích a státní správě lesního hospodářství, s výjimkou § 36, ve znění zákona České národní rady č. 425/1990 Sb.

3. Vyhláška Ministerstva lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky č. 97/1977 Sb., o odborné správě lesů a o příspěvcích za ni, ve znění vyhlášky č. 121/1992 Sb.

4. Vyhláška Ministerstva lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky č. 98/1977 Sb., o lesní strážci.

5. Vyhláška Ministerstva lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky č. 99/1977 Sb., o postupu při ochraně lesního půdního fondu.

6. Vyhláška Federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj č. 12/1978 Sb., o ochraně lesního půdního fondu při územně plánovací činnosti.

7. Vyhláška Ministerstva lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky č. 13/1978 Sb., o kategorizaci lesů, způsobech hospodaření a lesním hospodářském plánování.

8. Směrnice Ministerstva lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky č. j. 35050/OSS/79 ze dne 1. června 1979 k postupu při vynětí pozemků z lesního půdního fondu pro výstavbu rekreačních chat a rekreačních objektů, registrovaná v částce 20/1979 Sb.

§ 65

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1996, s výjimkou § 32 odst. 8 věty druhé a § 36, které nabývají účinnosti dnem 1. ledna 1997.

Uhde v. r.

Havel v. r.

v z. Kočárník v. r.

Příloha
VÝPOČET POPLATKU ZA ODNĚTÍ LESNÍCH POZEMKŮ

I.

Výpočet poplatku za dočasné odnětí

Výše ročního poplatku za 1 ha se stanoví podle vzorce

$$OLP = PP \cdot CD \cdot f \text{ (Kč ha}^{-1}\text{)}$$

OLP - poplatek za odnětí lesních pozemků

PP - průměrná roční potenciální produkce lesů v České republice v m³ ha⁻¹

CD - průměrná cena dřeva na odvozním místě v Kč za m³

f - faktor ekologické váhy lesa.

Průměrná roční potenciální produkce lesů v České republice je dlouhodobě neměnná a dosahuje výše 6,3 m³ ha⁻¹.

Průměrná cena dřeva na odvozním místě se stanoví z dosažených realizačních cen po odečtení nákladů na výrobu a přiblížení na odvozní místo. Tuto průměrnou cenu dřeva stanoví a vyhláší každoročně ministerstvo [§ 49 odst. 3 písm. e)].

Faktor ekologické váhy lesa se odečte z tabulky. Faktory jsou sestaveny podle kategorií a subkategorií lesů.

II.

Výpočet poplatku za trvalé odnětí

Poplatek za trvalé odnětí lesních pozemků (OLP) se vypočte jako kapitálová hodnota ročního odvodu při použití úrokové míry 2 %, tedy podle vzorce:

$$OLP = \frac{PP \cdot CD \cdot f}{0,02} \text{ (Kč ha}^{-1}\text{)}$$

TABULKA HODNOT FAKTORU EKOLOGICKÉ VÁHY LESA (f)

Kategorie lesů	f
Les hospodářský	1,4
Les ochranný	
a) lesy na mimořádně nepříznivých stanovištích	3,0
b) vysokohorské lesy pod horní hranicí stromové vegetace	5,0
c) lesy v klečovém lesním vegetačním stupni	5,0
Les zvláštního určení	
a) lesy v pásmu ochrany vodních zdrojů I. stupně	5,0
b) lesy v ochranném pásmu zdrojů léčivých vod	5,0
c) lesy národních parků	
1. zóna	5,0
2. zóna	4,0
3. zóna	3,0
d) lesy ve zvláště chráněných územích	5,0
e) lesy v systému ekologické stability území	5,0
f) lesy lázeňské	4,0
g) lesy příměstské a se zvýšenou zdravotně rekreační funkcí	3,0
h) lesy výzkumných lesnických ústavů a lesnických škol	2,0

i) lesy vyhlášené za genové základny	3,5
j) lesy v uznaných oborách a samostatných bažantnicích	1,5

Lesy mimo vyhlášené kategorie

a) lesy v pásmu ochrany vodních zdrojů	
II. stupně - (vnitřní)	4,0
II. stupně - (vnější)	2,0
III. stupně	2,0
b) lesy v chráněné oblasti přirozené akumulace vod	2,0

Vybraná ustanovení novel

Čl. XVIII zákona č. 223/2009 Sb.

Přechodné ustanovení

Řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a do tohoto dne neskončená se dokončí a práva a povinnosti s nimi související se posuzují podle dosavadních právních předpisů.

- 1) Zákon ČNR č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů.
- 2) Např. zákon č. 92/1991 Sb., o podmínkách převodu majetku státu na jiné osoby, ve znění pozdějších předpisů.
- 3) Směrnice Ministerstva zdravotnictví ČSR o základních hygienických zásadách pro stanovení, vymezení a využívání ochranných pásem vodních zdrojů určených k hromadnému zásobování pitnou a užitkovou vodou a pro zřizování vodárenských nádrží, č. j. HEM-324.2-1. 9. 1978 z 26. července 1979, registrovaná v části č. 20/1979 Sb.
- 4) § 48 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů.
§ 24 vyhlášky Ministerstva zdravotnictví ČSR č. 26/1972 Sb., o ochraně a rozvoji přírodních léčebných lázní a přírodních léčivých zdrojů.
- 5) Zákon ČNR č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon ČNR č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů.
- 6) Zákon č. 23/1962 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů.
- 7) Zákon ČNR č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon).
- 8) Vyhláška Federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj č. 84/1976 Sb., o územně plánovacích podkladech a územně plánovací dokumentaci, ve znění pozdějších předpisů.
- 9) Zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů.
- 10) Např. zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 44/1988 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
10a) § 149 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.
- 12) § 11 vyhlášky Ministerstva financí č. 25/1994 Sb., o formě provádění evidence daní a o převodu daní jejich příjemcům.
§ 96a zákona ČNR č. 337/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- 13) Zákon ČNR č. 388/1991 Sb., o Státním fondu životního prostředí České republiky, ve znění pozdějších předpisů.
- 14) § 11 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů.
- 15) Zákon č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky.
- 16) Např. zákon ČNR č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů, zákon ČNR č. 62/1988 Sb., o geologických pracích, ve znění pozdějších předpisů.
- 17) Zákon č. 17/1992 Sb., o životním prostředí.
- 18) Např. zákon č. 50/1976 Sb., zákon č. 138/1973 Sb., o vodách (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů.
- 19) Např. zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách.
- 20) Např. zákon č. 138/1973 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon ČNR č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- 20a) Zákon č. 149/2003 Sb., o uvádění do oběhu reprodukčního materiálu lesních dřevin lesnický významných druhů a umělých kříženců, určeného k obnově lesa a k zalesňování, a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o obchodu s reprodukčním materiálem lesních dřevin).
- 21) Zákon ČNR č. 133/1985 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- 21a) § 19 odst. 3 zákona č. 23/1962 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

- 22) Zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.
- 23) § 17 odst. 1 a § 36 odst. 1 písm. b) zákona č. 138/1973 Sb.
- 23a) Zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů.
- 23b) Zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů.
- 25) Zákon ČNR č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- 26) § 19 zákona ČNR č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů.
- 30) § 149 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb.
- 31) Zákon č. 167/2008 Sb., o předcházení ekologické újmy a o její nápravě a o změně některých zákonů.
- 32) Například zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole, ve znění pozdějších předpisů.
- 32) § 3 odst. 4 zákona č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů.
- 33) Například § 15 odst. 1 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění zákona č. 109/2009 Sb.
- 33) § 1 odst. 2 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti.
- 34) § 8 zákona č. 149/2003 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- 34) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 347/2013 ze dne 17. dubna 2013, kterým se stanoví hlavní směry pro transevropské energetické sítě a kterým se zrušuje rozhodnutí č. 1364/2006/ES a mění nařízení (ES) č. 713/2009, (ES) č. 714/2009 a (ES) č. 715/2009.
- 35) § 6 odst. 3 vyhlášky č. 84/1996 Sb., o lesním hospodářském plánování.
- 36) § 12 zákona č. 149/2003 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

101 VYHLÁŠKA

Ministerstva zemědělství
ze dne 28. března 1996,

o opatřeních k ochraně lesa

ve znění k 1. 1. 2016

(výňatek)

§ 5

Ochrana lesa před škodami působenými zvěří

(1) K omezení škod působených zvěří provádí vlastník lesa následující preventivní opatření:

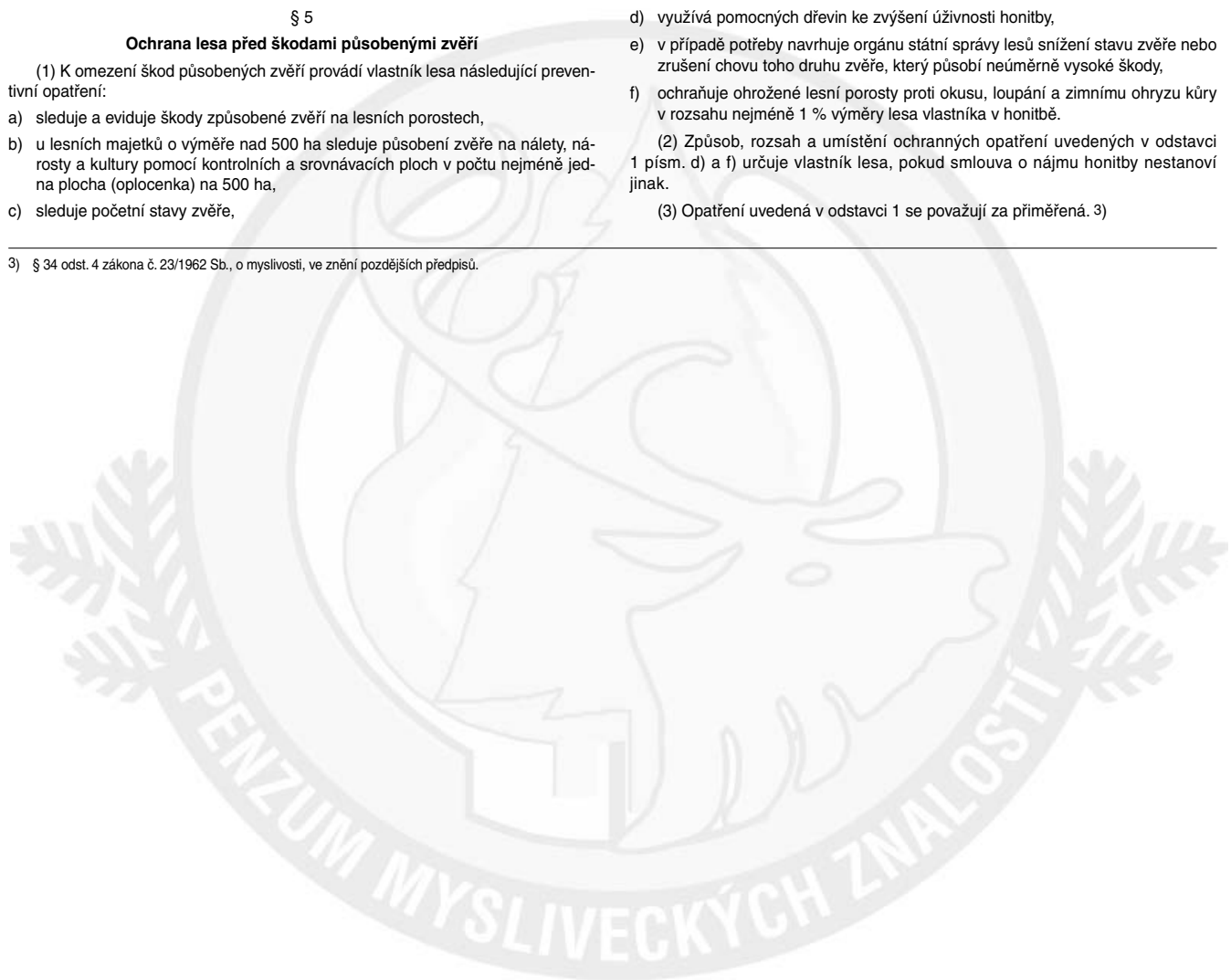
- a) sleduje a eviduje škody způsobené zvěří na lesních porostech,
- b) u lesních majetků o výměře nad 500 ha sleduje působení zvěře na nálety, nárosty a kultury pomocí kontrolních a srovnávacích ploch v počtu nejméně jedna plocha (oplocenka) na 500 ha,
- c) sleduje početní stavy zvěře,

- d) využívá pomocných dřevin ke zvýšení úživnosti honitby,
- e) v případě potřeby navrhuje orgánu státní správy lesů snížení stavu zvěře nebo zrušení chovu toho druhu zvěře, který působí neúměrně vysoké škody,
- f) ochraňuje ohrožené lesní porosty proti okusu, loupání a zimnímu ohryzu kůry v rozsahu nejméně 1 % výměry lesa vlastníka v honitbě.

(2) Způsob, rozsah a umístění ochranných opatření uvedených v odstavci 1 písm. d) a f) určuje vlastník lesa, pokud smlouva o nájmu honitby nestanoví jinak.

(3) Opatření uvedená v odstavci 1 se považují za přiměřená.³⁾

³⁾ § 34 odst. 4 zákona č. 23/1962 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů.

183/2006 Sb.

ZÁKON

ze dne 14. března 2006

o územním plánování a stavebním řádu

(stavební zákon)

Změna: 68/2007 Sb.
Změna: 191/2008 Sb.
Změna: 223/2009 Sb.
Změna: 345/2009 Sb.
Změna: 379/2009 Sb.
Změna: 227/2009 Sb.
Změna: 424/2010 Sb.
Změna: 281/2009 Sb.
Změna: 420/2011 Sb.
Změna: 142/2012 Sb., 167/2012 Sb.
Změna: 350/2012 Sb.
Změna: 257/2013 Sb.
Změna: 39/2015 Sb.
Změna: 91/2016 Sb.
Změna: 298/2016 Sb.
Změna: 264/2016 Sb.
Změna: 183/2017 Sb.
Změna: 194/2017 Sb.
Změna: 205/2017 Sb.
Změna: 193/2017 Sb.
Změna: 225/2017 Sb.

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

(1) Tento zákon upravuje ve věcech územního plánování zejména cíle a úkoly územního plánování, soustavu orgánů územního plánování, nástroje územního plánování, vyhodnocování vlivů na udržitelný rozvoj území, rozhodování v území, možnosti sloučení postupů podle tohoto zákona s postupy posuzování vlivů záměrů na životní prostředí, podmínky pro výstavbu, rozvoj území a pro přípravu veřejné infrastruktury, evidenci územně plánovací činnosti a kvalifikační požadavky pro územně plánovací činnost.

(2) Tento zákon upravuje ve věcech stavebního řádu zejména povolování staveb a jejich změn, terénních úprav a zařízení, užívání a odstraňování staveb, dohled a zvláštní pravomoci stavebních úřadů, postavení a oprávnění autorizovaných inspektorů, soustavu stavebních úřadů, povinnosti a odpovědnost osob při přípravě a provádění staveb.

(3) Tento zákon dále upravuje podmínky pro projektovou činnost a provádění staveb, obecné požadavky na výstavbu, účely vyvlastnění, vstupy na pozemky a do staveb, ochranu veřejných zájmů a některé další věci související s předmětem této právní úpravy.

§ 2

Základní pojmy

(1) V tomto zákoně se rozumí

- a) změnou v území změna jeho využití nebo prostorového uspořádání, včetně umístování staveb a jejich změn,
- b) stavebním pozemkem pozemek, jeho část nebo soubor pozemků, vymezený a určený k umístění stavby územním rozhodnutím, společným povolením, kterým se stavba umísťuje a povoluje (dále jen "společné povolení"), anebo regulačním plánem,
- c) zastavěným stavebním pozemkem pozemek evidovaný v katastru nemovitostí jako stavební parcela a další pozemkové parcely zpravidla pod společným oplocením, tvořící souvislý celek s obytnými a hospodářskými budovami,

d) zastavěným územím území vymezené územním plánem nebo postupem podle tohoto zákona; nemá-li obec takto vymezené zastavěné území, je zastavěným územím zastavěná část obce vymezená k 1. září 1966 a vyznačená v mapách evidence nemovitostí (dále jen "intravilán"),

e) nezastavitelným pozemkem pozemek, jenž nelze zastavět na území obce, která nemá vydaný územní plán, a to

1. pozemek veřejné zeleně a parku¹⁾ sloužící obecnému užívání;
2. v intravilánu lesní pozemek nebo soubor sousedících lesních pozemků o výměře větší než 0,5 ha,

f) nezastavěným územím pozemky nezahrnuté do zastavěného území nebo do zastavitelné plochy,

g) plochou část území tvořená jedním či více pozemky nebo jejich částí, která je vymezena v politice územního rozvoje, zásadách územního rozvoje nebo územním plánem, popřípadě v územně plánovacích podkladech s ohledem na stávající nebo požadovaný způsob jejího využití a její význam,

h) plochou nadmístního, popřípadě republikového významu plocha, která svým významem, rozsahem nebo využitím ovlivní území více obcí, popřípadě území více krajů; v případě hlavního města Prahy se za plochu nadmístního významu považuje plocha celoměstského významu,

i) koridorem plocha vymezená pro umístění vedení dopravní a technické infrastruktury nebo opatření nestavební povahy,

j) zastavitelnou plochou plocha vymezená k zastavění v územním plánu nebo v zásadách územního rozvoje,

k) veřejnou infrastrukturou pozemky, stavby, zařízení, a to

1. dopravní infrastruktura, například stavby pozemních komunikací, drah, vodních cest, letišť a s nimi souvisejících zařízení;
2. technická infrastruktura, kterou jsou vedení a stavby a s nimi provozně související zařízení technického vybavení, například vodovody, vodojemy, kanalizace, čistírny odpadních vod, stavby ke snižování ohrožení území živelními nebo jinými pohromami, stavby a zařízení pro nakládání s odpady, trafostanice, energetické vedení, komunikační vedení veřejné komunikační sítě a elektronické komunikační zařízení veřejné komunikační sítě, produktovody a zásobníky plynu;
3. občanské vybavení, kterým jsou stavby, zařízení a pozemky sloužící například pro vzdělávání a výchovu, sociální služby a péči o rodiny, zdravotní služby, kulturu, veřejnou správu, ochranu obyvatelstva; 4. veřejné prostranství¹⁾, zřizované nebo užívané ve veřejném zájmu,

l) veřejně prospěšnou stavbou stavba pro veřejnou infrastrukturu určená k rozvoji nebo ochraně území obce, kraje nebo státu, vymezená ve vydané územně plánovací dokumentaci,

m) veřejně prospěšným opatřením opatření nestavební povahy sloužící ke snižování ohrožení území a k rozvoji anebo k ochraně přírodního, kulturního a archeologického dědictví, vymezené ve vydané územně plánovací dokumentaci,

n) územně plánovací dokumentací

1. zásady územního rozvoje;
2. územní plán;
3. regulační plán.

(2) V tomto zákoně se dále rozumí

a) pořizovatelem příslušný obecní úřad, krajský úřad, Ministerstvo pro místní rozvoj (dále jen "ministerstvo") nebo Ministerstvo obrany, který pořizuje územně plánovací podklady, územně plánovací dokumentaci, vymezení zastavěného území nebo politiku územního rozvoje,

b) stavebním podnikatelem osoba oprávněná k provádění stavebních nebo montážních prací jako předmětu své činnosti podle zvláštních právních předpisů²⁾,

c) stavebníkem osoba, která pro sebe žádá vydání stavebního povolení nebo ohlašuje provedení stavby, terénní úpravy nebo zařízení, jakož i její právní nástupce, a dále osoba, která stavbu, terénní úpravu nebo zařízení provádí, pokud nejde o stavebního podnikatele realizujícího stavbu v rámci své podnikatelské činnosti; stavebníkem se rozumí též investor a objednatel stavby,

d) stavebním dozorem odborný dozor nad prováděním stavby svépomocí vykonávaný osobou, která má vysokoškolské vzdělání stavebního nebo architektonického směru nebo střední vzdělání stavebního směru s maturitní zkouškou a alespoň 3 roky praxe při provádění staveb,

e) obecnými požadavky na výstavbu obecné požadavky na využívání území, technické požadavky na stavby a obecné technické požadavky zabezpečující bezbariérové užívání staveb, stanovené prováděcími právními předpisy.

(3) Stavbou se rozumí veškerá stavební díla, která vznikají stavební nebo montážní technologií, bez zřetele na jejich stavebně technické provedení, použité stavební výrobky, materiály a konstrukce, na účel využití a dobu trvání. Dočasná stavba je stavba, u které stavební úřad předem omezí dobu jejího trvání. Za stavbu se považuje také výrobek plnící funkci stavby. Stavba, která slouží reklamním účelům, je stavba pro reklamu.

(4) Pokud se v tomto zákoně používá pojmu stavba, rozumí se tím podle okolností i její část nebo změna dokončené stavby.

(5) Změnou dokončené stavby je

a) nástavba, kterou se stavba zvyšuje,

- b) přístavba, kterou se stavba půdorysně rozšiřuje a která je vzájemně provozně propojena s dosavadní stavbou,
- c) stavební úprava, při které se zachovává vnější půdorysné i výškové ohraničení stavby; za stavební úpravu se považuje též zateplení pláště stavby.

(6) Změnou stavby před jejím dokončením se rozumí změna v provádění stavby oproti jejímu povolení nebo dokumentaci stavby ověřené stavebním úřadem, nebo autorizovaným inspektorem.

(7) Zastavěná plocha pozemku je součtem všech zastavěných ploch jednotlivých staveb. Zastavěnou plochou stavby se rozumí plocha ohraničená pravouhlými průměty vnějšího líce obvodových konstrukcí všech nadzemních i podzemních podlaží do vodorovné roviny. Plochy lodžii a arkýřů se započítávají. U objektů polooodkrytých (bez některých obvodových stěn) je zastavěná plocha vymezena obalovými čarami vedenými vnějšími líci svislých konstrukcí do vodorovné roviny. U zastřešených staveb nebo jejich částí bez obvodových svislých konstrukcí je zastavěná plocha vymezena pravouhlým průmětem střešní konstrukce do vodorovné roviny.

(8) Souborem staveb se rozumí vzájemně související stavby, jimiž se v rámci jednoho stavebního záměru uskutečňuje výstavba na souvislém území nebo za společným účelem.

(9) Stavbou hlavní souboru staveb se rozumí stavba, která určuje účel výstavby souboru staveb. Vedlejší stavbou v souboru staveb se rozumí stavba, která se stavbou hlavní svým účelem užívání nebo umístěním souvisí a která zabezpečuje uživatelnost stavby hlavní nebo doplňuje účel užívání stavby hlavní.

§ 3

(1) Terénní úpravou se pro účely tohoto zákona rozumí zemní práce a změny terénu, jimiž se podstatně mění vzhled prostředí nebo odtokové poměry, těžební a jim podobné a s nimi související práce, nejedná-li se o hornickou činnost nebo činnost prováděnou hornickým způsobem, například skladovací a odstavné plochy, násypy, zavážky, úpravy pozemků pro zřízení hřišť a sportovišť, těžební práce na povrchu.

(2) Zařízením se pro účely tohoto zákona rozumí informační a reklamní panel, tabule, deska či jiná konstrukce a technické zařízení, pokud nejde o stavbu podle § 2 odst. 3. V pochybnostech, zda se jedná o stavbu nebo zařízení, je určující stanovisko stavebního úřadu. Zařízení o celkové ploše větší než 8 m² se považuje za stavbu pro reklamu.

(3) Stavěním se rozumí místo, na kterém se provádí stavba nebo udržovací práce nebo na kterém se stavba odstraňuje; zahrnuje stavební pozemek, popřípadě zastavěný stavební pozemek nebo jeho část nebo část stavby, popřípadě, v rozsahu vymezeném stavebním úřadem, též jiný pozemek nebo jeho část nebo část jiné stavby.

(4) Údržbou stavby se rozumějí práce, jimiž se zabezpečuje její dobrý stavební stav tak, aby nedocházelo ke znehodnocení stavby a co nejvíce se prodloužila její uživatelnost.

(5) Pokud se v tomto zákoně používá pojmu stavební záměr, rozumí se tím podle okolností stavba, změna dokončené stavby, terénní úprava, zařízení nebo údržba.

ČÁST DRUHÁ

VÝKON VEŘEJNÉ SPRÁVY

HLAVA I

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 4

(1) Orgány územního plánování a stavební úřady přednostně využívají zjednodušující postupy a postupují tak, aby dotčené osoby byly co nejméně zatěžovány a aby v případě, kdy lze za podmínek tohoto zákona vydat v dané věci, zejména u jednoduchých staveb, pouze jedno rozhodnutí, upustily od dalšího povolování záměru. Pokud je spolu se stavbou hlavní předmětem žádosti nebo ohlášení soubor staveb, stavební úřad všechny stavby projedná v režimu stavby hlavní. Stanoví-li tak tento zákon, mohou orgány územního plánování a stavební úřady uzavřít s žadatelem veřejnoprávní smlouvu místo vydání správního rozhodnutí. Tím nesmí být dotčena práva a oprávněné zájmy dotčených osob a zájmy dotčených orgánů³⁾.

(2) Orgány územního plánování a stavební úřady postupují ve vzájemné součinnosti s dotčenými orgány chránícími veřejné zájmy podle zvláštních právních předpisů⁴⁾ nebo tohoto zákona. Dotčené orgány vydávají

a) závazná stanoviska⁵⁾ pro rozhodnutí a pro jiné úkony stavebního úřadu nebo úkony autorizovaného inspektora podle tohoto zákona, nestanoví-li zvláštní právní předpis jinak,

b) stanoviska, která nejsou samostatným rozhodnutím ve správním řízení a jejichž obsah je závazný pro politiku územního rozvoje a pro opatření obecné povahy podle tohoto zákona.

Pro obsah stanoviska se použije § 149 odst. 2 správního řádu obdobně.

(3) Obsahuje-li posuzovaný návrh varianty řešení, dotčený orgán posuzuje každou variantu samostatně.

(4) Dotčený orgán je vázán svým předchozím stanoviskem nebo závazným stanoviskem. Navazující stanoviska nebo navazující závazná stanoviska mohou dotčené orgány v téže věci uplatňovat pouze na základě nově zjištěných a doložených

skutečností, které nemohly být uplatněny dříve a kterými se podstatně změnila podmínky, za kterých bylo původní stanovisko nebo závazné stanovisko vydáno, nebo skutečností vyplývajících z větší podrobnosti pořízené územně plánovací dokumentace nebo podkladů pro rozhodnutí nebo jiný úkon orgánu územního plánování nebo stavebního úřadu podle tohoto zákona, jinak se k nim nepřihlíží.

(5) V řízeních podle části čtvrté tohoto zákona se nepřihlíží k závazným stanoviskům dotčených orgánů ve věcech, o kterých bylo rozhodnuto v územně plánovací dokumentaci, v územním rozhodnutí nebo v územním opatření o stavební uzávěře anebo v územním opatření o asanaci území, nejde-li o závazné stanovisko uplatněné na základě nově zjištěných a doložených skutečností podle odstavce 4.

(6) Stanoví-li dotčené orgány ve svém závazném stanovisku podmínky, jsou příslušné kontrolovat jejich dodržování; stavební úřad poskytne součinnost potřebnou ke kontrole těchto podmínek.

(7) Je-li dotčeným orgánem podle zvláštních právních předpisů tentýž orgán veřejné správy, vydává koordinované stanovisko nebo koordinované závazné stanovisko, zahrnující požadavky na ochranu všech dotčených veřejných zájmů, které hájí. Koordinované stanovisko nebo koordinované závazné stanovisko lze vydat pouze v případě, nejsou-li požadavky na ochranu dotčených veřejných zájmů v rozporu. Ustanovení správního řádu o společném řízení⁶⁾ se použijí přiměřeně.

(8) Orgány územního plánování a stavební úřady projednávají protichůdná stanoviska nebo protichůdná závazná stanoviska dotčených orgánů. Dojde-li k rozporu mezi příslušnými orgány podle tohoto zákona a dotčenými orgány, jakož i mezi dotčenými orgány navzájem, postupuje se podle správního řádu.

(9) Nezákoně závazné stanovisko dotčeného orgánu, vydané pro účely řízení podle tohoto zákona, lze zrušit nebo změnit správním orgánem nadřízeným dotčenému orgánu pouze v rámci odvolacího řízení proti rozhodnutí, které bylo závazným stanoviskem podmíněno, postupem podle § 149 odst. 4 správního řádu. Na postup nadřízeného správního orgánu se přiměřeně použijí ustanovení o přezkumném řízení podle § 94 a násl. správního řádu, včetně lhůt podle § 96, s tím, že lhůta jednoho roku se počítá ode dne vydání závazného stanoviska dotčeného orgánu.

(10) Nezákoně závazné stanovisko nadřízeného správního orgánu lze zrušit nebo změnit v přezkumném řízení, k němuž je příslušný nadřízený správní orgán správního orgánu, který vydal závazné stanovisko. Na postup nadřízeného správního orgánu se přiměřeně použijí ustanovení o přezkumném řízení podle § 94 a násl. správního řádu, včetně lhůt podle § 96, s tím, že lhůta jednoho roku se počítá ode dne vydání závazného stanoviska správního orgánu nadřízeného dotčenému orgánu.

(11) Zrušení nebo změna závazného stanoviska správního orgánu nadřízeného dotčenému orgánu v případě, že rozhodnutí, které bylo podmíněno závazným stanoviskem dotčeného orgánu, o jehož zrušení nebo změně nadřízený správní orgán rozhodl, a které současně založilo jeho adresátům právo podle tohoto zákona a již nabylo právní moci, není důvodem obnovy řízení.

HLAVA II

PŮSOBNOST VE VĚCÍCH ÚZEMNÍHO PLÁNOVÁNÍ A STAVEBNÍHO ŘÁDU

§ 5

Působnost ve věcech územního plánování

(1) Působnost ve věcech územního plánování podle tohoto zákona vykonávají orgány obcí a krajů, ministerstvo a na území vojenských újezdů Ministerstvo obrany.

(2) Orgány obce a kraje vykonávají působnost ve věcech územního plánování podle tohoto zákona jako působnost přenesenou, nestanoví-li zákon, že o věci rozhoduje zastupitelstvo obce nebo kraje.

(3) Orgány obce zajišťují ochranu a rozvoj hodnot území obce, pokud nejsou svěřeny působnosti v záležitostech nadmístního významu orgánům kraje nebo na základě zvláštních právních předpisů dotčeným orgánům.

(4) Orgány kraje zajišťují ochranu a rozvoj hodnot území kraje, přitom mohou zasahovat do činnosti orgánů obcí jen v zákonem stanovených případech, a to pouze v záležitostech nadmístního významu; postupují přitom v součinnosti s orgány obcí.

(5) Ministerstvo může zasahovat do působnosti orgánů krajů a obcí jen v zákonem stanovených případech, a to pouze v záležitostech týkajících se rozvoje území státu; postupuje přitom v součinnosti s orgány krajů a dotčených obcí.

(6) Obce a kraje jsou povinny soustavně sledovat uplatňování územně plánovací dokumentace a vyhodnocovat je podle tohoto zákona. Dojde-li ke změně podmínek, na základě kterých byla územně plánovací dokumentace vydána, jsou povinny pořídit změnu příslušné územně plánovací dokumentace.

§ 6

Orgány obce

(1) Obecní úřad obce s rozšířenou působností jako orgán územního plánování (dále jen "úřad územního plánování") v přenesené působnosti

a) pořizuje územní plán a regulační plán pro území obce,

- b) pořizuje územně plánovací podklady,
- c) pořizuje územní plán, regulační plán a územní studii na žádost obce ve svém správním obvodu,
- d) pořizuje vymezení zastavěného území na žádost obce ve svém správním obvodu,
- e) vydává závazné stanovisko podle § 96b, není-li příslušný krajský úřad,
- f) podává návrh na vložení dat do evidence územně plánovací činnosti,
- g) vykonává další činnosti podle tohoto zákona.

(2) Obecní úřad, který zajistí splnění kvalifikačních požadavků pro výkon územně plánovací činnosti podle § 24, vykonává přenesenou působnost podle odstavce 1 písm. a), d), f), g) a pořizuje územní studii; na základě veřejnoprávní smlouvy vykonává tuto působnost pro obec ve stejném správním obvodu obce s rozšířenou působností.

(3) Obecní úřad, který je stavebním úřadem,

- a) vydává rozhodnutí a provádí jiná opatření podle části třetí hlavy III dílů 4 a 5, není-li dále stanoveno jinak,
- b) vydává rozhodnutí, provádí jiná opatření a vykonává další činnosti podle části čtvrté,
- c) poskytuje informace pro pořizování územně plánovacích podkladů a územně plánovací dokumentace,
- d) vykonává další činnosti podle tohoto zákona.

(4) Obecní úřad, který nevykonává působnost podle odstavců 1 až 3, poskytuje informace pro zpracování územně plánovacích podkladů a územně plánovací dokumentace.

(5) Zastupitelstvo obce

- a) rozhoduje v samostatné působnosti o pořízení územního plánu a regulačního plánu,
- b) schvaluje v samostatné působnosti zadání, případně pokyny pro zpracování návrhu územního plánu,
- c) vydává v samostatné působnosti územní plán,
- d) vydává regulační plán,
- e) projednává v samostatné působnosti zprávu o uplatňování územního plánu,
- f) vykonává další činnosti podle tohoto zákona.

(6) Rada obce a v obcích, kde se rada nevolí, zastupitelstvo obce

- a) vydává vymezení zastavěného území,
- b) schvaluje žádost obce o pořizování podle odstavce 1 písm. c) nebo podle odstavce 2 anebo uzavření smlouvy s právnickou nebo fyzickou osobou oprávněnou k výkonu územně plánovací činnosti (§ 24 odst. 1),
- c) vydává územní opatření o asanaci a územní opatření o stavební uzávěře,
- d) uplatňuje v samostatné působnosti námítky k zásadám územního rozvoje a připomínky k územnímu plánu sousední obce,
- e) vykonává další činnosti podle tohoto zákona.

§ 7

Orgány kraje

(1) Krajský úřad v přenesené působnosti

- a) pořizuje zásady územního rozvoje a v zákonem stanovených případech regulační plán pro plochy a koridory nadmístního významu,
- b) pořizuje územně plánovací podklady,
- c) vydává závazné stanovisko podle § 96b u záměrů nacházejících se ve správních obvodech několika obcí s rozšířenou působností,
- d) vydává územní rozhodnutí v zákonem stanovených případech,
- e) určuje stavební úřad příslušný k územnímu řízení v zákonem stanovených případech,
- f) vkládá data do evidence územně plánovací činnosti za svůj správní obvod,

g) vykonává další činnosti podle tohoto zákona.

(2) Zastupitelstvo kraje

- a) vydává v samostatné působnosti zásady územního rozvoje,
- b) schvaluje v samostatné působnosti zadání, případně pokyny pro zpracování návrhu zásad územního rozvoje,
- c) schvaluje v samostatné působnosti zprávu o uplatňování zásad územního rozvoje,
- d) vydává regulační plán v zákonem stanovených případech,
- e) vykonává další činnosti podle tohoto zákona.

(3) Rada kraje

- a) uplatňuje v samostatné působnosti stanovisko k návrhu politiky územního rozvoje,
- b) vydává v zákonem stanovených případech územní opatření o asanaci a územní opatření o stavební uzávěře.

(4) Krajské úřady vykonávají státní dozor ve věcech územního plánování a stavebního řádu.

§ 8

Zvláštní působnost na území hlavního města Prahy

(1) Pořizuje-li územní plán pro území hlavního města Prahy Magistrát hlavního města Prahy⁷⁾, vykonává působnost krajského úřadu ministerstvo. Pořizuje-li územní plán pro vymezenou část území hlavního města Prahy úřad městské části, vykonává působnost krajského úřadu Magistrát hlavního města Prahy.

(2) Zastupitelstvo hlavního města Prahy může v odůvodněných případech rozhodnout o souběžném pořízení územního plánu nebo jeho změny a aktualizace zásad územního rozvoje, která je územním plánem nebo jeho změnou vyvolána. Územní plán nebo jeho změna nemusí být v tomto případě v souladu s částmi zásad územního rozvoje, které jsou měněny souběžně pořizovanou aktualizací zásad územního rozvoje. Vydání aktualizace zásad územního rozvoje je podmínkou pro vydání územního plánu nebo jeho změny, která aktualizaci zásad územního rozvoje vyvolala.

§ 9

zrušen

§ 10

Ministerstvo obrany

(1) Ministerstvo obrany pro území vojenských újezdů

- a) vydává územní plán a regulační plán,
- b) projednává územně analytické podklady a územní studie,
- c) podává návrh na vložení dat do evidence územně plánovací činnosti.

(2) Újezdní úřad pro území vojenského újezdu

- a) pořizuje územní plán, regulační plán a územní studii,
- b) pořizuje územně analytické podklady,
- c) poskytuje územně plánovací informace,
- d) připravuje návrh na vložení dat do evidence územně plánovací činnosti.

Ministerstvo

§ 11

(1) Ministerstvo je ústředním správním úřadem ve věcech územního plánování a

- a) vykonává státní dozor ve věcech územního plánování,
- b) pořizuje politiku územního rozvoje a k tomu potřebné územně plánovací podklady,
- c) vede evidenci územně plánovací činnosti,

d) vykonává další činnosti podle tohoto zákona.

(2) Ministerstvo zajišťuje metodickou podporu uplatňování soudobých poznatků územního plánování, urbanismu, architektury a poznatků stavebně technických, jakož i veřejných zájmů ve výstavbě a stavebnictví, zejména v ochraně životů a zdraví, v péči o životní prostředí a v ochraně kulturního, archeologického a přírodního dědictví.

(3) Ministerstvo může zřídit organizační složku státu k řešení koncepčních otázek teorie a praxe v oboru územního plánování, urbanismu a architektury. Touto činností může pověřit již existující odborně způsobilou organizační složku státu.

§ 12

(1) Ministerstvo je ústředním správním úřadem ve věcech stavebního řádu a

a) vykonává státní dozor ve věcech stavebního řádu,

b) vede systém stavebně technické prevence, v němž sleduje a analyzuje závažné nebo opakující se vady ve výstavbě, kterým je třeba ve veřejném zájmu předcházet, a navrhuje opatření k zabránění jejich opakování,

c) sleduje účinnost technických předpisů pro stavby a dbá o jejich rozvoj,

d) navrhuje úpravy požadavků na stavby, jejich části, funkce, prvky a stavební výrobky a může dávat podněty k úpravě Českých technických norem nebo certifikace stavebních výrobků anebo k jiným stavebně technickým opatřením,

e) koordinuje vzájemnou součinnost obecných, speciálních, vojenských a jiných stavebních úřadů při výkonu státní správy podle tohoto zákona,

f) vykonává dozor nad činností autorizovaných inspektorů.

(2) Ministerstvo

a) může pro sebe vyhradit zjišťování stavebně technických příčin havárií staveb nebo účast při něm, pokud se svým rozsahem nebo opakovanými důsledky ve značné míře dotýkají veřejných zájmů,

b) může v součinnosti s jinými stavebními úřady a autorizovanými inspektory provádět kontrolní prohlídky staveb,

c) může pověřit provozováním systému stavebně technické prevence organizační složku státu.

(3) Ministerstvo může zřídit odbornou organizační složku státu k navrhování technických požadavků na stavby, k jejich soustavné aktualizaci a k vyhodnocování příčin havárií staveb.

§ 13

Obecné stavební úřady

(1) Obecným stavebním úřadem je

a) ministerstvo, které je ústředním správním úřadem ve věcech stavebního řádu,

b) krajský úřad,

c) obecní úřad obce s rozšířenou působností⁶⁾,

d) pověřený obecní úřad⁶⁾,

e) městský a obecní úřad, který tuto působnost vykonával ke dni 31. prosince 2012.

(2) Kraj může po projednání s ministerstvem nařízením odejmout působnost stavebního úřadu obecnímu úřadu uvedenému v odstavci 1 písm. e), pokud nebude splňovat podmínky pro řádný výkon této působnosti. Zároveň určí, který stavební úřad bude vykonávat působnost ve správním obvodu zaniklého stavebního úřadu.

(3) Působnost podle tohoto zákona vykonávají stavební úřady uvedené v odstavci 1 písm. b) až e) jako působnost přenesenou.

(4) Jde-li o opatření nebo stavbu, která se má uskutečnit ve správním obvodu dvou nebo více stavebních úřadů, provede řízení a vydá rozhodnutí nejbližší společně nadřízený stavební úřad. Ten může stanovit, že řízení provede a rozhodnutí vydá některý ze stavebních úřadů, v jehož správním obvodu se má stavba nebo opatření uskutečnit.

(5) Kraj je povinen ohlásit změny územní působnosti stavebních úřadů správci základního registru územní identifikace, adres a nemovitostí⁵⁹⁾.

(6) K vedení řízení podle tohoto zákona, které je navazujícím řízením podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, je v prvním stupni příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností. Obecní úřad obce s rozšířenou působností vykonává rovněž pravomoc podle částí čtvrté hlavy I dílu 1 a podle § 122, 123, 124 a 134.

(7) Správní obvody obecných stavebních úřadů stanoví prováděcí právní předpis.

§ 13a

Kvalifikační požadavky pro výkon činnosti na obecném stavebním úřadu

(1) Obecný stavební úřad uvedený v § 13 vykonává činnost na úseku územního rozhodování a stavebního řádu prostřednictvím zaměstnanců splňujících kvalifikační požadavky podle tohoto zákona; jde-li současně o úředníka územního samosprávného celku, musí splňovat také požadavky podle zvláštního právního předpisu¹⁷⁾.

(2) Kvalifikační požadavky vzdělání a praxe splňuje fyzická osoba, která má

a) vysokoškolské vzdělání v magisterském nebo bakalářském studijním programu ve studijním oboru stavebního, architektonického nebo právního směru,

b) vyšší odborné vzdělání v oboru stavebnictví a 2 roky praxe v oboru stavebnictví, nebo

c) střední vzdělání s maturitní zkouškou v oboru stavebnictví a 3 roky praxe v oboru stavebnictví.

(3) Úředník splňující kvalifikační požadavky podle tohoto zákona, ale nesplňující požadavky podle zvláštního právního předpisu¹⁷⁾, může vykonávat činnost na úseku územního rozhodování a stavebního řádu, pokud je zajištěno, že bude do doby splnění uvedených požadavků vykonávat tuto činnost pod odborným vedením úředníka splňujícího kvalifikační požadavky podle tohoto zákona a požadavky podle zvláštního právního předpisu¹⁷⁾, maximálně však po dobu 18 měsíců.

§ 14

(1) Jestliže si ministerstvo vyhradí působnost podle § 12 odst. 2 písm. a), stavební úřad a správní orgány zúčastněné na šetření poskytují zaměstnancům ministerstva nebo osobám ministerstvem pověřeným součinnost a napomáhají k objasnění příčin havárie.

(2) Stavební úřady v rámci spolupráce při provozování systému stavebně technické prevence ministerstva předávají ke zpracování provozovateli systému informace o výskytu závady, poruchy nebo havárie stavby, pokud jsou jim takové informace předávány nebo pokud je zjistí v rámci výkonu své činnosti. Rozsah a způsob předávání informací podle věty první provozovateli systému stanoví prováděcí právní předpis.

§ 15

Speciální stavební úřady

(1) Působnost stavebního úřadu, s výjimkou pravomoci ve věcech územního rozhodování, vykonávají u

a) staveb leteckých,

b) staveb drah,

c) staveb dálnic, silnic, místních komunikací a veřejně přístupných účelových komunikací,

d) vodních děl

orgány vykonávající státní správu na uvedených úsecích podle zvláštních právních předpisů (dále jen "speciální stavební úřady").

(2) Speciální stavební úřady postupují podle tohoto zákona, pokud zvláštní právní předpisy pro stavby podle odstavce 1 nestanoví jinak. Povolení pro stavby mohou vydat jen se souhlasem obecního stavebního úřadu příslušného k vydání územního rozhodnutí, který ověřuje dodržení jeho podmínek; souhlas není správním rozhodnutím. Jestliže se nevydává územní rozhodnutí ani územní souhlas, postačí závazné stanovisko podle § 96b.

(3) V pochybnostech, zda se v konkrétním případě jedná o stavbu podle odstavce 1, nebo o stavbu v působnosti obecního stavebního úřadu, platí stanovisko příslušného speciálního stavebního úřadu.

§ 16

Vojenské a jiné stavební úřady

(1) Působnost stavebních úřadů na území vojenských újezdů vykonávají újezdní úřady.

(2) Působnost stavebních úřadů, s výjimkou pravomoci ve věcech územního rozhodování, vykonávají podle tohoto zákona dále

a) Ministerstvo obrany u staveb důležitých pro obranu státu mimo území vojenských újezdů, které slouží nebo mají sloužit k zajišťování obrany státu a jsou zřizovány Ministerstvem obrany nebo právníkou osobou jím zřízenou nebo založenou, a u staveb sloužících k plnění úkolů Národního úřadu pro kybernetickou a informační bezpečnost,

b) Ministerstvo vnitra u staveb pro bezpečnost státu, kterými se rozumí stavby nebo jejich části sloužící k plnění úkolů Ministerstva vnitra, organizačních složek státu zřízených Ministerstvem vnitra, Policie České republiky, Policejní akademie České republiky, Hasičského záchranného sboru České republiky, Úřadu pro zahraniční styky a informace a Bezpečnostní informační služby s výjimkou staveb nebo jejich částí převážně užívaných pro účely bytové nebo rekreační, a u staveb sloužících k plnění úkolů Národního bezpečnostního úřadu,

c) Ministerstvo spravedlnosti u staveb pro účely Vězeňské služby a jejích organizačních jednotek,

d) Ministerstvo průmyslu a obchodu u staveb k účelům těžby, zpracování, transportu a ukládání radioaktivních surovin na území vyhrazeném pro tyto účely, u staveb souvisejících s úložišti radioaktivních odpadů obsahujících výlučně přírodní radionuklidy a u staveb v areálu jaderného zařízení¹⁰⁾, u staveb ropovodů a produktovodů a u staveb zařízení pro přenos elektřiny, zařízení pro přepravu plynu, zařízení pro uskladňování plynu nebo výroby elektřiny o celkovém instalovaném elektrickém výkonu 100 MW a více¹⁰⁾.

(3) Působnost stavebních úřadů v dobývacích prostorech vykonávají obvodní báňské úřady, jde-li o stavby, které mají sloužit otvírce, přípravě a dobývání výhradních ložisek, jakož i úpravě a zušlechťování nerostů prováděných v souvislosti s jejich dobýváním, včetně staveb úložných míst pro těžební odpad, a skladů výbušnin, s výjimkou staveb náležejících do působnosti Ministerstva průmyslu a obchodu podle odstavce 2 písm. d) a staveb vodních děl.

(4) Stavební úřady uvedené v odstavci 2 mohou vydat povolení pro stavby v uzavřených prostorech existujících staveb bez územního rozhodnutí nebo územního souhlasu, pokud se nemění výškové uspořádání prostoru.

(5) V pochybnostech, zda se v konkrétním případě jedná o stavbu podle odstavce 2 nebo 3, nebo o stavbu v působnosti obecného stavebního úřadu, platí stanovisko příslušného jiného stavebního úřadu.

§ 17

Vyhrazení pravomoci stavebního úřadu

(1) Nadřízený stavební úřad si může vyhradit pravomoc stavebního úřadu prvního stupně u jednotlivých technicky zvlášť obtížných nebo neobvyklých staveb nebo u opatření s rozsáhlejšími účinky na životní prostředí, kulturní památku, památkovou rezervaci nebo památkovou zónu v jejich okolí. Pokud si vyhradí pravomoc ve věcech upravených v části čtvrté hlavy I dílu 1, vykonává rovněž pravomoc podle § 122, 123 a 124.

(2) Vyhradí-li si krajský úřad podle odstavce 1 pravomoc k vydání územního rozhodnutí v případě záměru posuzovaného z hlediska vlivu na životní prostředí podle zvláštních právních předpisů¹¹⁾, vykonává rovněž pravomoc podle části čtvrté hlavy I dílu 1 a podle § 122, 123 a 124 tohoto zákona.

(3) Ministerstvo si může vyhradit pravomoc stavebního úřadu k vydání územního rozhodnutí u staveb přesahujících hranice kraje, u staveb s mimořádnými negativními vlivy na životní prostředí nebo u staveb s vlivem na území sousedních států.

ČÁST TŘETÍ

ÚZEMNÍ PLÁNOVÁNÍ

HLAVA I

CÍLE A ÚKOLY ÚZEMNÍHO PLÁNOVÁNÍ

§ 18

Cíle územního plánování

(1) Cílem územního plánování je vytvářet předpoklady pro výstavbu a pro udržitelný rozvoj území, spočívající ve vyváženém vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, pro hospodářský rozvoj a pro soudržnost společenství obyvatel území a který uspokojuje potřeby současné generace, aniž by ohrožoval podmínky života generací budoucích.

(2) Územní plánování zajišťuje předpoklady pro udržitelný rozvoj území soustavným a komplexním řešením účelného využití a prostorového uspořádání území s cílem dosažení obecně prospěšného souladu veřejných a soukromých zájmů na rozvoji území. Za tím účelem sleduje společenský a hospodářský potenciál rozvoje.

(3) Orgány územního plánování postupem podle tohoto zákona koordinují veřejné i soukromé záměry změn v území, výstavbu a jiné činnosti ovlivňující rozvoj území a konkretizují ochranu veřejných zájmů vyplývajících z tohoto zákona a zvláštních právních předpisů.

(4) Územní plánování ve veřejném zájmu chrání a rozvíjí přírodní, kulturní a civilizační hodnoty území, včetně urbanistického, architektonického a archeologického dědictví. Přitom chrání krajinu jako podstatnou složku prostředí života obyvatel a základ jejich totožnosti. S ohledem na to určuje podmínky pro hospodárné využívání zastavěného území a zajišťuje ochranu nezastavěného území a nezastavitelných pozemků. Zastavitelné plochy se vymezují s ohledem na potenciál rozvoje území a míru využití zastavěného území.

(5) V nezastavěném území lze v souladu s jeho charakterem umísťovat stavby, zařízení, a jiná opatření pouze pro zemědělství, lesnictví, vodní hospodářství, těžbu nerostů, pro ochranu přírody a krajiny, pro veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu, přípojky a účelové komunikace, pro snižování nebezpečí ekologických a přírodních katastrof a pro odstraňování jejich důsledků, a dále taková technická opatření a stavby, které zlepší podmínky jeho využití pro účely rekreace a cestovního ruchu, například cyklistické stezky, hygienická zařízení, ekologická a informační centra; doplňková funkce bydlení či pobytové rekreace není u uvedených staveb přípustná. Uvedené stavby, zařízení a jiná opatření včetně staveb, které s nimi bezprostředně souvisejí včetně oplocení, lze v nezastavěném území umísťovat v případech, pokud je územně plánovací dokumentace z důvodu veřejného zájmu výslovně nevylučuje.

(6) Na nezastavitelných pozemcích lze výjimečně umístit technickou infrastrukturu způsobem, který neznemožní jejich dosavadní užívání.

§ 19

Úkoly územního plánování

(1) Úkolem územního plánování je zejména

- a) zjišťovat a posuzovat stav území, jeho přírodní, kulturní a civilizační hodnoty,
- b) stanovovat koncepci rozvoje území, včetně urbanistické koncepce s ohledem na hodnoty a podmínky území,
- c) prověřovat a posuzovat potřebu změn v území, veřejný zájem na jejich provedení, jejich přínosy, problémy, rizika s ohledem například na veřejné zdraví, životní prostředí, geologickou stavbu území, vliv na veřejnou infrastrukturu a na její hospodárné využívání,
- d) stanovovat urbanistické, architektonické a estetické požadavky na využívání a prostorové uspořádání území a na jeho změny, zejména na umístění, uspořádání a řešení staveb a veřejných prostranství,
- e) stanovovat podmínky pro provedení změn v území, zejména pak pro umístění a uspořádání staveb s ohledem na stávající charakter a hodnoty území a na využitelnost navazujícího území,
- f) stanovovat pořadí provádění změn v území (etapizaci),
- g) vytvářet v území podmínky pro snižování nebezpečí ekologických a přírodních katastrof a pro odstraňování jejich důsledků, a to především přírodě blízkým způsobem,
- h) vytvářet v území podmínky pro odstraňování důsledků náhlých hospodářských změn,
- i) stanovovat podmínky pro obnovu a rozvoj sídelní struktury, pro kvalitní bydlení a pro rozvoj rekreace a cestovního ruchu,
- j) prověřovat a vytvářet v území podmínky pro hospodárné vynakládání prostředků z veřejných rozpočtů na změny v území,
- k) vytvářet v území podmínky pro zajištění civilní ochrany,
- l) určovat nutné asanační, rekonstrukční a rekultivační zásahy do území,
- m) vytvářet podmínky pro ochranu území podle zvláštních právních předpisů^{4), 12)} před negativními vlivy záměrů na území a navrhopvat kompenzační opatření, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak,
- n) regulovat rozsah ploch pro využívání přírodních zdrojů,
- o) uplatňovat poznatky zejména z oborů architektury, urbanismu, územního plánování a ekologie a památkové péče.

(2) Úkolem územního plánování je také posouzení vlivů politiky územního rozvoje, zásad územního rozvoje nebo územního plánu na udržitelný rozvoj území (§ 18 odst. 1). Pro účely tohoto posouzení se zpracovává vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území. Jeho součástí je také vyhodnocení vlivů na životní prostředí s náležitostí stanovenými v příloze k tomuto zákonu, včetně posouzení vlivu na předmět ochrany a celistvost evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti.

HLAVA II

OBECNÁ USTANOVENÍ A SPOLEČNÉ POSTUPY V ÚZEMNÍM PLÁNOVÁNÍ

§ 20

Zveřejňování písemností

(1) Příslušný správní orgán musí veřejnosti a dotčeným orgánům zajistit možnost seznámit se s návrhy zadání, územně plánovací dokumentace nebo zprávy o jejím uplatňování ode dne vyvěšení veřejné vyhlášky.

(2) Písemností se rozumí i výkresy, schémata a jiná zobrazení.

§ 20a

Územně plánovací dokumentace, její aktualizace nebo změna a úplné znění územně plánovací dokumentace po vydání poslední aktualizace nebo změny se vyhotovuje rovněž v elektronické verzi ve strojově čitelném formátu⁶⁸⁾.

§ 21

Územně plánovací informace

(1) Krajský úřad, úřad územního plánování, obecní úřad pověřený pro výkon činnosti pořizovatele a stavební úřad poskytují v rámci své působnosti jako předběžné informace¹³⁾ územně plánovací informace o

a) podmínkách využívání území a změn jeho využití, zejména na základě územně plánovacích podkladů a územně plánovací dokumentace,

b) podmínkách vydání regulačního plánu, územního rozhodnutí, včetně seznamu dotčených orgánů,

c) podmínkách vydání územního souhlasu v případech, kdy je možno jím nahradit územní rozhodnutí, včetně seznamu dotčených orgánů.

(2) Žadatel o územně plánovací informaci musí v žádosti uvést konkrétní požadavky na informaci v souvislosti se svým záměrem na změnu v území a konkrétní údaje o svém záměru, zejména účel a technické provedení stavby nebo jiného opatření v území.

(3) Poskytnutá územně plánovací informace platí 1 rok ode dne jejího vydání, pokud v této lhůtě orgán, který ji vydal, žadateli nesdělí, že došlo ke změně podmínek, za kterých byla vydána, zejména na základě provedení aktualizace příslušných územně analytických podkladů, schválení zprávy o uplatňování zásad územního rozvoje a zprávy o uplatňování územního plánu.

(4) Obsahové náležitosti žádosti o územně plánovací informaci stanoví prováděcí právní předpis.

§ 22

Veřejné projednání

(1) Veřejné projednání při pořizování územně plánovací dokumentace nařizuje pořizovatel. Je-li to účelné nebo vyžaduje-li to rozsah řešeného území, nařídí pořizovatel více veřejných projednání na jím určených místech. Pro počítání lhůt stanovených zákonem je rozhodný den konání posledního veřejného projednání.

(2) O průběhu veřejného projednání vede pořizovatel písemný záznam.

(3) Stanoviska, námítky a připomínky se uplatňují písemně.

(4) Pořizovatel vždy při veřejném projednání zajistí ve spolupráci s fyzickou osobou oprávněnou podle zvláštního právního předpisu k projektové činnosti ve výstavbě¹⁴⁾ (dále jen "projektant") výklad územně plánovací dokumentace.

§ 23

Zástupce veřejnosti

(1) Veřejnost může být při pořizování návrhu územně plánovací dokumentace zastupována zmocněným zástupcem veřejnosti.

(2) Zástupcem veřejnosti může být fyzická nebo právnická osoba plně způsobilá k právním úkonům. Zástupce veřejnosti musí zmocnit nejméně jedna desetina občanů obce s méně než 2000 obyvateli nebo nejméně 200 občanů příslušné obce, kteří uplatňují věcně shodnou připomínku k návrhu územně plánovací dokumentace. Zástupce veřejnosti může zmocnit rovněž nejméně 500 občanů kraje nebo nejméně jedna desetina občanů kterékoli obce na území kraje s méně než 2000 obyvateli nebo nejméně 200 občanů obce na území kraje, pokud podali věcně shodnou připomínku k návrhu zásad územního rozvoje.

(3) Zmocnění zástupce veřejnosti se dokládá seznamem občanů obce nebo kraje nebo obyvatel podle zvláštních právních předpisů¹⁵⁾, kteří uplatňují věcně shodnou připomínku, a podpisovou listinou, v níž je uvedeno jméno a příjmení, trvalý pobyt nebo pobyt, popřípadě adresa místa pobytu v zahraničí a podpis osob s prohlášením, že jmenovaného zástupce veřejnosti zmocňují k podání námítky na základě věcně shodné připomínky a k projednání této námítky podle tohoto zákona, a prohlášením zástupce veřejnosti. Toto prohlášení obsahuje jméno a příjmení zástupce veřejnosti, jeho trvalý pobyt nebo pobyt a podpis, že toto zmocnění přijímá.

(4) O tom, zda osoba splňuje podmínky podle odstavců 1 až 3, rozhodne v případě pochybností správní orgán postupem podle správního řádu usnesením¹⁶⁾, které se oznamuje pouze této osobě; do pravomocného rozhodnutí o této věci má tato osoba všechna procesní práva zástupce veřejnosti.

§ 23a

Oprávněný investor

(1) Vlastník, správce nebo provozovatel veřejné dopravní nebo veřejné technické infrastruktury (dále jen "oprávněný investor") je oprávněn požadovat, aby byl o úkonech správního orgánu při projednávání návrhů zásad územního rozvoje, územního plánu nebo regulačního plánu vyzooměn jednotlivě; za tím účelem podává žádost místně příslušnému krajskému úřadu. V žádosti uvede své identifikační údaje včetně údajů umožňujících zaslání do datové schránky, seznam obcí, kterých se žádost o doručování týká, a doklad prokazující skutečnost, že je oprávněným investorem s územní působností na území uvedených obcí. Je-li žádost úplná, krajský úřad zaznamená oprávněného investora do seznamu oprávněných investorů, který zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup. Oprávněný investor zaznamenaný v seznamu oprávněných investorů je o úkonech správního orgánu podle věty první informován tímto správním orgánem.

(2) Záznam v seznamu oprávněných investorů je účinný 5 let ode dne jeho zveřejnění. Žádost podle odstavce 1 lze podávat opakovaně. Změní-li se údaje poskytované podle odstavce 1, je oprávněný investor povinen o této změně neprodleně vyzoomět místně příslušný krajský úřad, který seznam oprávněných investorů upraví.

Kvalifikační požadavky pro územně plánovací činnost

(1) Krajský úřad a úřad územního plánování vykonává územně plánovací činnost podle § 6 odst. 1 nebo § 7 odst. 1 prostřednictvím úředníků splňujících kvalifikační požadavky pro výkon územně plánovací činnosti. Obecní úřad, který není úřadem územního plánování, vykonává územně plánovací činnost podle § 6 odst. 2 prostřednictvím úředníka nebo jiné fyzické osoby, kteří splňují kvalifikační požadavky pro výkon územně plánovací činnosti. Kvalifikační požadavky pro výkon územně plánovací činnosti splňuje úředník nebo fyzická osoba, která má osvědčení zvláštní odborné způsobilosti podle zvláštního právního předpisu¹⁷⁾ a splňuje kvalifikační požadavky vzdělání a praxe podle tohoto zákona; ustanovení zvláštního právního předpisu¹⁷⁾ o vydávání osvědčení o uznání rovnocennosti vzdělání se nepoužije.

(2) Kvalifikační požadavky vzdělání a praxe splňuje autorizovaný architekt, kterému byla udělena autorizace pro obor územní plánování nebo bez specifikace oboru podle zvláštního právního předpisu¹⁴⁾.

(3) Kvalifikační požadavky vzdělání a praxe splňuje dále fyzická osoba, která má

a) vysokoškolské vzdělání uznané pro autorizaci v oboru územní plánování a nejméně 18 měsíců praxe při výkonu územně plánovací činnosti ve veřejné správě (dále jen "odpovídající praxe"), nebo

b) vysokoškolské vzdělání příbuzného oboru, uznaného pro autorizaci v oboru územní plánování nebo vysokoškolské vzdělání se stavebním zaměřením a nejméně 3 roky odpovídající praxe.

(4) Úředník nesplňující kvalifikační požadavky může vykonávat územně plánovací činnost podle odstavce 1, pokud je zajištěno, že bude do doby splnění uvedených požadavků vykonávat tuto činnost pod odborným vedením úředníka splňujícího kvalifikační požadavky pro výkon územně plánovací činnosti, nejvýše však po dobu 3 let.

HLAVA III

NÁSTROJE ÚZEMNÍHO PLÁNOVÁNÍ

Díl 1

Územně plánovací podklady

§ 25

Územně plánovací podklady tvoří územně analytické podklady, které zjišťují a vyhodnocují stav a vývoj území a územní studie, které ověřují možnosti a podmínky změn v území; slouží jako podklad k pořizování politiky územního rozvoje, územně plánovací dokumentace, jejich změně a pro rozhodování v území.

§ 26

Územně analytické podklady

(1) Územně analytické podklady obsahují zjištění a vyhodnocení stavu a vývoje území, jeho hodnot, omezení změn v území z důvodu ochrany veřejných zájmů, vyplývajících z právních předpisů nebo stanovených na základě zvláštních právních předpisů nebo vyplývajících z vlastností území (dále jen "limity využití území"), záměrů na provedení změn v území, zjišťování a vyhodnocování udržitelného rozvoje území a určení problémů k řešení v územně plánovací dokumentaci (dále jen "rozbor udržitelného rozvoje území").

(2) Náležitosti obsahu územně analytických podkladů stanoví prováděcí právní předpis.

§ 27

Pořizování územně analytických podkladů

(1) Úřad územního plánování pořizuje územně analytické podklady pro svůj správní obvod v podrobnosti a rozsahu nezbytném pro pořizování územních plánů a regulačních plánů. Krajský úřad pořizuje územně analytické podklady pro území kraje v podrobnosti a rozsahu nezbytném pro pořizování zásad územního rozvoje, popřípadě pro další územně plánovací činnost kraje. Ministerstvo pořizuje územně analytické podklady v rozsahu nezbytném pro plnění svých úkolů, přitom vychází zejména z územně analytických podkladů krajů. Při pořizování územně analytických podkladů ministerstvem se postup podle odstavců 2 až 4 a § 28 a 29 nepoužije.

(2) Územně analytické podklady pořizuje příslušný pořizovatel na základě průzkumů území a na základě údajů o území, kterými jsou informace nebo data o stavu území, o právech, povinnostech a omezeních, která se váží k určité části území, například ploše, pozemku, přírodnímu útvaru nebo stavbě, a která vznikla nebo byla zjištěna zejména na základě právních předpisů a dále informace nebo data o záměrech na provedení změny v území; údaje o území zahrnují i informace o jejich vzniku, pořízení, zpracování, případném schválení nebo nabytí platnosti a účinnosti (dále jen "údaje o území"). Podkladem pro pořízení územně analytických podkladů může být i technická mapa.

(3) Údaje o území poskytuje pořizovateli orgán veřejné správy, jím zřízená právnická osoba a vlastník dopravní a technické infrastruktury (dále jen "poskytovatel údajů") v digitální formě bezodkladně po jejich vzniku nebo po jejich zjištění, přitom zodpovídá za jejich správnost, úplnost a aktuálnost. Grafická část se poskytuje ve vektorové formě v souřadnicovém

systému Jednotné trigonometrické sítě katastrální¹⁸⁾. Údaje o území mohou být použity pro činnost orgánů veřejné správy, založení a vedení technické mapy a pro činnost projektanta územně plánovací dokumentace a územní studie.

(4) Vlastník dopravní a technické infrastruktury je oprávněn požadovat na pořizovateli úhradu nákladů spojených s poskytnutím údajů o území podle tohoto zákona, nejvýše však do výše nákladů na pořízení jejich kopií, nosičů dat a nákladů na doručení pořizovateli.

§ 28

Aktualizace územně analytických podkladů

(1) Pořizovatel průběžně aktualizuje územně analytické podklady na základě nových údajů o území a průzkumu území a nejpozději do 4 let pořídí jejich úplnou aktualizaci.

(2) Nejpozději do 42 měsíců od pořízení územně analytických podkladů nebo od jejich poslední úplné aktualizace pořizovatel pořídí návrh nové úplné aktualizace, doručí oznámení o aktualizaci poskytovatelům údajů a vyzve je k potvrzení správnosti, úplnosti a aktuálnosti jimi poskytnutých údajů o území ve lhůtě do 3 měsíců. Pokud tak poskytovatel údajů neučiní v této lhůtě, má se za to, že jejich správnost, úplnost a aktuálnost potvrdil.

(3) Poskytovatel údajů, který nesplní povinnost podle § 27 odst. 3, nebo prokáže-li se, že poskytovatel údajů neupozornil na nesprávnost údajů o území jím poskytnutých podle odstavce 2, je povinen uhradit z toho vyplývající náklady na aktualizaci a změny územně plánovací dokumentace a na aktualizaci územně analytických podkladů.

§ 29

Projednání územně analytických podkladů

(1) Územně analytické podklady pro správní obvod obce s rozšířenou působností a jejich úplnou aktualizaci projedná pořizovatel v rozsahu určeném problémů k řešení v územně plánovacích dokumentacích do 30 dnů po jejich vyhotovení s obcemi ve svém správním obvodu.

(2) Pořizovatel upraví územně analytické podklady podle výsledku projednání a bezodkladně je zašle krajskému úřadu.

(3) Územně analytické podklady pro území kraje a jejich aktualizace pořizuje krajský úřad s využitím územně analytických podkladů pro správní obvody obcí s rozšířenou působností a předkládá je k projednání zastupitelstvu kraje v rozsahu a formě stanovené prováděcím právním předpisem. Krajský úřad zašle ministerstvu a Ministerstvu životního prostředí územně analytické podklady pro území kraje do 6 měsíců od lhůty stanovené pro jejich pořízení nebo aktualizaci.

§ 30

Územní studie

(1) Územní studie navrhuje, prověřuje a posuzuje možná řešení vybraných problémů, případně úprav nebo rozvoj některých funkčních systémů v území, například veřejné infrastruktury, územního systému ekologické stability, které by mohly významně ovlivňovat nebo podmiňovat využití a uspořádání území nebo jejich vybraných částí.

(2) Pořizovatel pořizuje územní studii v případech, kdy je to uloženo územně plánovací dokumentací, z vlastního nebo jiného podnětu. V zadání územní studie určí pořizovatel její obsah, rozsah, cíle a účel.

(3) Pořízení územní studie z jiného podnětu může pořizovatel podmínit úplnou nebo částečnou úhradou nákladů od toho, kdo tento podnět podal.

(4) V zadání územní studie může pořizovatel stanovit, že ten, kdo hodlá změnu v území realizovat, může zajistit zpracování územní studie na své náklady.

(5) Pořizovatel územní studie podá poté, kdy schválil možnost jejího využití podle § 25, návrh na vložení dat o této studii do evidence územně plánovací činnosti.

(6) Pořizovatel nejpozději do 8 let od posledního vložení dat o územní studii do evidence územně plánovací činnosti prověří aktuálnost jejího řešení a v případě možnosti dalšího využití územní studie zajistí o této skutečnosti vložení dat do evidence, jinak ministerstvo, popřípadě jím pověřená organizační složka státu, údaje o územní studii z evidence vypustí. Ministerstvo, popřípadě jím pověřená organizační složka státu, vypustí údaje o územní studii z evidence územně plánovací činnosti též v případě, že její obsah je v rozporu s právními předpisy.

Díl 2

Politika územního rozvoje

§ 31

(1) Politika územního rozvoje určuje ve stanoveném období požadavky na konkretizaci úkolů územního plánování v republikových, přeshraničních a mezinárodních souvislostech, zejména s ohledem na udržitelný rozvoj území, a určuje strategii a základní podmínky pro naplňování těchto úkolů.

(2) Politika územního rozvoje s ohledem na možnosti území koordinuje tvorbu a aktualizaci zásad územního rozvoje, tvorbu koncepcí schvalovaných ministerstvy a jinými ústředními správními úřady a záměry na změny v území republikového významu a stanoví úkoly zajišťující tuto koordinaci.

(3) Politiku územního rozvoje pořizuje ministerstvo pro celé území republiky a schvaluje ji vláda. Ministerstvo zajistí, aby ve Sbírce zákonů bylo uveřejněno sdělení o schválení politiky územního rozvoje, a celý dokument zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(4) Politika územního rozvoje je závazná pro pořizování a vydávání zásad územního rozvoje, územních plánů, regulačních plánů a pro rozhodování v území dnem následujícím po dni zveřejnění sdělení podle odstavce 3.

§ 32

Obsah politiky územního rozvoje

(1) Politika územního rozvoje

- a) stanoví republikové priority územního plánování pro zajištění udržitelného rozvoje území,
- b) vymezuje oblasti se zvýšenými požadavky na změny v území z důvodů soustředění aktivit mezinárodního a republikového významu nebo které svým významem přesahují území jednoho kraje, to je rozvojové oblasti a rozvojové osy,
- c) vymezuje oblasti se specifickými hodnotami a se specifickými problémy mezinárodního a republikového významu nebo které svým významem přesahují území jednoho kraje,
- d) schematicky vymezuje plochy a koridory dopravní a technické infrastruktury mezinárodního a republikového významu nebo které svým významem přesahují území jednoho kraje,
- e) stanoví ve vymezených oblastech, plochách a koridorech kritéria a podmínky pro rozhodování o možných variantách nebo alternativách změn v území a pro jejich posuzování, zejména s ohledem na jejich budoucí význam, možná ohrožení, rozvoj, útlum, preference a rizika,
- f) stanoví úkoly podle § 31.

(2) K návrhu politiky územního rozvoje ministerstvo zajistí vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území. Ve vyhodnocení vlivů na životní prostředí se popíší a vyhodnotí zjištěné a předpokládané závažné vlivy politiky územního rozvoje na životní prostředí a přijatelné alternativy naplňující cíle politiky územního rozvoje.

§ 33

Návrh politiky územního rozvoje

(1) Ministerstvo pořizuje návrh politiky územního rozvoje ve spolupráci s ministerstvy, jinými ústředními správními úřady a kraji. Ministerstvo životního prostředí stanoví své požadavky na vyhodnocení vlivů na životní prostředí.

(2) Návrh politiky územního rozvoje pořizuje ministerstvo zejména na základě

- a) územně plánovacích podkladů,
- b) dokumentů určených k podpoře regionálního rozvoje¹⁹⁾,
- c) podkladů a dokumentů veřejné správy, které mají v mezinárodních a republikových souvislostech vliv na využívání území státu, například politik, strategií, koncepcí, plánů, programů, generelů,
- d) zprávy o stavu životního prostředí²⁰⁾,
- e) mezinárodních závazků České republiky vztahujících se k územnímu rozvoji.

(3) Ministerstvo zašle návrh politiky územního rozvoje spolu s vyhodnocením vlivů na udržitelný rozvoj území ministerstvům, jiným ústředním správním úřadům a krajům, které mohou uplatnit svá stanoviska do 60 dnů po obdržení návrhu politiky územního rozvoje. Ke stanoviskům podaným po této lhůtě se nepřihlíží.

(4) Ministerstvo zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup návrh politiky územního rozvoje včetně vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území, oznámí místo a dobu konání veřejného projednání nejméně 30 dnů předem a stanoví lhůtu pro podání písemných připomínek obcí a veřejnosti, která nesmí být kratší než 30 dnů ode dne veřejného projednání. Připomínky se podávají ministerstvu. K později uplatněným připomínkám se nepřihlíží. Ustanovení § 22 odst. 1 až 3 se použijí přiměřeně.

(5) Ministerstvo ve spolupráci s Ministerstvem zahraničních věcí a Ministerstvem životního prostředí zašle návrh politiky územního rozvoje spolu s vyhodnocením vlivů na udržitelný rozvoj území sousedním státům, jejichž území může být uplatňováním politiky územního rozvoje významně ovlivněno, a nabídne jim konzultace. Pokud sousední stát o konzultace projeví zájem, ministerstvo se ve spolupráci s Ministerstvem zahraničních věcí a Ministerstvem životního prostředí konzultací účastní.

(6) Ministerstvo zašle kopie stanovisek, připomínek a případných výsledků konzultací podle odstavců 3 až 5 Ministerstvu životního prostředí jako podklad pro vydání stanoviska k návrhu koncepce podle § 10g zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, které není stanoviskem podle § 4 odst. 2. Ministerstvo životního prostředí stanovisko uplatní do 30 dnů od

obdržení těchto podkladů. Ze závažných důvodů, které Ministerstvo životního prostředí sdělí ministerstvu nejpozději do 30 dnů od obdržení podkladů, se lhůta pro uplatnění stanoviska prodlužuje, nejdéle však o 30 dnů. Pokud Ministerstvo životního prostředí stanovisko neuplatní ve lhůtě podle věty druhé ani v prodloužené lhůtě, je možné politiku územního rozvoje schválit i bez jeho stanoviska.

(7) Pokud z posouzení vlivu na evropsky významnou lokalitu nebo ptačí oblast vyplývá, že politika územního rozvoje má významný negativní vliv na předmět ochrany nebo celistvost některé evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti, postupuje se podle § 45i zákona o ochraně přírody a krajiny. Kompenzační opatření uvede Ministerstvo životního prostředí ve stanovisku podle § 4 odst. 2 písm. b).

(8) Ministerstvo zohlední výsledky vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území, stanoviska, připomínky obcí a veřejnosti a případná vyjádření sousedních států a výsledky konzultací a upraví návrh politiky územního rozvoje. Tento upravený návrh projedná se zástupci ministerstev, jiných ústředních správních úřadů a krajů.

§ 34

Schválení politiky územního rozvoje

Ke schválení politiky územního rozvoje předkládá ministerstvo vládě návrh politiky územního rozvoje upravený na základě jeho projednání se zástupci ministerstev, jiných ústředních správních úřadů a krajů. Spolu s návrhem politiky územního rozvoje se předkládá

- a) zpráva o projednání návrhu politiky územního rozvoje obsahující vyhodnocení stanovisek ministerstev, jiných ústředních správních úřadů a krajů, připomínek obcí a veřejnosti, případných vyjádření sousedních států a výsledků konzultací se zdůvodněným způsobu jejich zapracování,
- b) výsledky vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území,
- c) stanovisko Ministerstva životního prostředí k vyhodnocení vlivů na životní prostředí¹¹⁾ se sdělením, jak bylo zohledněno,
- d) sdělení, jak bylo zohledněno vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území s uvedením důvodů výběru přijaté varianty řešení.

§ 35

Aktualizace politiky územního rozvoje

(1) Ministerstvo zpracovává ve spolupráci s ministerstvy, jinými ústředními správními úřady a kraji každé 4 roky zprávu o uplatňování politiky územního rozvoje, která má náležitosti stanovené v odstavci 2. První zprávu ministerstvo zpracuje do 4 let od prvního schválení politiky územního rozvoje vládou.

(2) Zpráva o uplatňování politiky územního rozvoje obsahuje zejména

- a) vyhodnocení plnění úkolů politiky územního rozvoje,
- b) vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území s uvedením, zda nebyly zjištěny nepředpokládané negativní dopady na životní prostředí, spolu s návrhy pro jejich eliminaci, minimalizaci nebo kompenzaci,
- c) posouzení vlivu zásad územního rozvoje jednotlivých krajů, podkladů a dokumentů veřejné správy s celostátním zaměřením, například politik, strategií, koncepcí, plánů, programů, generelů, na uplatňování politiky územního rozvoje,
- d) návrhy na aktualizaci politiky územního rozvoje a jejich zdůvodnění, popřípadě návrh a důvody na pořízení nové politiky územního rozvoje,
- e) stanovisko podle § 45i odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny,
- f) stanovisko Ministerstva životního prostředí zpracované na základě kritérií podle přílohy č. 8 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí s uvedením, zda má být aktualizace politiky územního rozvoje posouzena z hlediska vlivů na životní prostředí,
- g) návrh opatření, která je nutno provést v územně plánovací činnosti krajů a obcí, v činnosti ministerstev a dalších ústředních správních úřadů.

(3) Ministerstvo zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup návrh zprávy o uplatňování politiky územního rozvoje a stanoví lhůtu pro podání písemných připomínek obcí a veřejnosti, která nesmí být kratší než 30 dnů ode dne zveřejnění návrhu. Připomínky se podávají ministerstvu. K později uplatněným připomínkám se nepřihlíží.

(4) Na základě zprávy o uplatňování politiky územního rozvoje vláda rozhodne o její aktualizaci nebo o zpracování nového návrhu politiky územního rozvoje; při tom se postupuje obdobně podle ustanovení § 33 a 34. Vyhodnocení vlivů aktualizace na udržitelný rozvoj území se zpracovává jen tehdy, pokud tak stanovilo Ministerstvo životního prostředí ve stanovisku podle § 35 odst. 2 písm. f).

(5) Z důvodu naléhavého veřejného zájmu může vláda rozhodnout o aktualizaci politiky územního rozvoje, jejím obsahu a zkrácení lhůt uvedených v § 33 bez předložení zprávy o uplatňování politiky územního rozvoje. Při této aktualizaci se použijí přiměřeně § 33 a 34.

(6) Aktualizace politiky územního rozvoje se projednává a schvaluje v rozsahu měněných částí. Po jejím schválení ministerstvo zajistí vyhotovení úplného znění politiky územního rozvoje po její poslední aktualizaci.

(7) Aktualizaci politiky územního rozvoje a úplné znění politiky územního rozvoje po její aktualizaci ministerstvo zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup.

Díl 3

Územně plánovací dokumentace

Oddíl 1

Zásady územního rozvoje

§ 36

(1) Zásady územního rozvoje stanoví zejména základní požadavky na účelné a hospodárné uspořádání území kraje, vymezí plochy nebo koridory nadmístního významu a stanoví požadavky na jejich využití, zejména plochy nebo koridory pro veřejně prospěšné stavby, veřejně prospěšná opatření, stanoví kritéria pro rozhodování o možných variantách nebo alternativách změn v jejich využití. Záležitosti týkající se rozvoje území státu, které nejsou obsaženy v politice územního rozvoje, mohou být součástí zásad územního rozvoje, pokud to ministerstvo ve stanovisku podle § 37 odst. 8 z důvodů významných negativních vlivů přesahujících hranice kraje nevyloučí. Zásady územního rozvoje mohou vymezit plochu nebo koridor a stanovit jejich využití, jehož potřebu a plošné nároky je nutno prověřit (dále jen „územní rezerva“). V územní rezervě jsou zakázány změny v území [§ 2 odst. 1 písm. a)], které by mohly stanovené využití podstatně ztížit nebo znemožnit. Změnit územní rezervu na plochu nebo koridor umožňující stanovené využití lze jen na základě aktualizace zásad územního rozvoje. Současně s návrhem zásad územního rozvoje se zpracovává vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území, stanovené využití územní rezervy se přitom z hlediska vlivů na životní prostředí a evropsky významné lokality a ptáčích oblastí neposuzuje. Ve vyhodnocení vlivů na životní prostředí se popíšíou a vyhodnotí zjištěné a předpokládané závažné vlivy zásad územního rozvoje na životní prostředí a přijatelné alternativy naplňující cíle zásad územního rozvoje.

(2) Zásady územního rozvoje mohou ve vybraných plochách nebo koridorech uložit prověření změn jejich využití územní studií. V zásadách územního rozvoje lze vymezit plochu nebo koridor, ve kterých je rozhodování o změnách v území podmíněno vydáním regulačního plánu; v tomto případě je součástí zásad jeho zadání a u regulačního plánu z podnětu i přiměřená lhůta pro jeho vydání. Vydání regulačního plánu jako podmínka pro rozhodování marným uplynutím uvedené lhůty zaniká. Zásady územního rozvoje mohou stanovit podmínku vydání regulačního plánu krajem a jeho zadání jen v dohodě s obcemi v řešeném území.

(3) Zásady územního rozvoje v nadmístních souvislostech území kraje zpřesňují a rozvíjejí cíle a úkoly územního plánování v souladu s politikou územního rozvoje, určují strategii pro jejich naplňování a koordinují územně plánovací činnost obcí. Zásady územního rozvoje ani vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území nesmí obsahovat podrobnosti náležející svým obsahem územnímu plánu, regulačnímu plánu nebo navazujícím rozhodnutím.

(4) Zásady územního rozvoje se pořizují pro celé území kraje a vydávají se formou opatření obecné povahy podle správního řádu.

(5) Zásady územního rozvoje jsou závazné pro pořizování a vydávání územních plánů, regulačních plánů a pro rozhodování v území.

(6) Náležitosti obsahu zásad územního rozvoje stanoví prováděcí právní předpis.

Návrh zásad územního rozvoje

§ 37

nadpis vypuštěn

(1) Návrh zásad územního rozvoje pořídí krajský úřad na základě zadání nebo zprávy o uplatňování zásad územního rozvoje. K návrhu zásad územního rozvoje krajský úřad zajistí vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území.

(2) Krajský úřad oznámí místo a dobu společného jednání o návrhu zásad územního rozvoje a vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území jednotlivě nejméně 15 dnů předem dotčeným orgánům, ministerstvu a sousedním krajům. Dotčené orgány vyzve k uplatnění stanovisek ve lhůtě 30 dnů ode dne jednání, ve stejné lhůtě mohou sousední kraje uplatnit připomínky. K později uplatněným stanoviskům a připomínce se nepřihlíží.

(3) Krajský úřad doručí návrh zásad územního rozvoje a vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území veřejnou vyhláškou. Do 30 dnů ode dne doručení může k návrhu a vyhodnocení každý uplatnit u krajského úřadu písemné připomínky. K později uplatněným připomínce se nepřihlíží.

(4) Krajský úřad ve spolupráci s Ministerstvem zahraničních věcí a Ministerstvem životního prostředí zašle návrh zásad územního rozvoje a vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území sousedním státům, jejichž území může být uplatňováním zásad územního rozvoje významně ovlivněno, a nabídne jim konzultace. Pokud sousední stát o konzultace projeví zájem, krajský úřad se ve spolupráci s Ministerstvem zahraničních věcí a Ministerstvem životního prostředí konzultací účastní.

(5) Vyhodnocení podle odstavce 1 projedná krajský úřad se zástupci Ministerstva životního prostředí, Ministerstva práce a sociálních věcí, Ministerstva průmyslu a obchodu, Ministerstva zemědělství, Ministerstva dopravy, Ministerstva kultury, ministerstva a krajské hygienické stanice. Místo a dobu jednání oznámí krajský úřad uvedeným ministerstvům a krajské

hygienické stanici nejméně 15 dnů předem a vyzve je k uplatnění vyjádření k vyhodnocení nejpozději do 30 dnů ode dne jednání. K později uplatněným vyjádřením se nepřihlíží. Ve vyjádřeních ministerstva a krajská hygienická stanice uvedou připomínky k zajištění vyváženého vztahu územních podmínek udržitelného rozvoje území a k výběru varianty řešení.

(6) Krajský úřad zašle návrh zásad územního rozvoje, vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území, stanoviska, připomínky, vyjádření a případné výsledky konzultací podle odstavců 2 až 5 Ministerstvu životního prostředí jako podklad pro vydání stanoviska k návrhu koncepce podle § 10g zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, které není stanoviskem podle § 4 odst. 2, a ministerstvu. Ministerstvo životního prostředí uplatní stanovisko do 30 dnů od obdržení uvedených podkladů. Ze závažných důvodů, které Ministerstvo životního prostředí sdělí krajskému úřadu nejpozději do 30 dnů od obdržení podkladů, se lhůta pro uplatnění stanoviska prodloužuje, nejdéle však o 30 dnů. Pokud Ministerstvo životního prostředí stanovisko neuplatní ve lhůtě podle věty druhé ani v prodloužené lhůtě, je možné zásady územního rozvoje vydat i bez jeho stanoviska.

(7) Pokud z posouzení vlivu na evropsky významnou lokalitu nebo ptačí oblast vyplývá, že zásady územního rozvoje mají významný negativní vliv na předmět ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti, postupuje se podle § 45i zákona o ochraně přírody a krajiny. Kompenzační opatření uvede Ministerstvo životního prostředí ve stanovisku podle § 4 odst. 2 písm. b).

(8) Ministerstvo zašle krajskému úřadu stanovisko k návrhu zásad územního rozvoje z hledisek zajištění koordinace využívání území, zejména s ohledem na širší územní vztahy a mezinárodní závazky, a souladu s politikou územního rozvoje, a to do 30 dnů od obdržení podkladů podle odstavce 6 věty první. Pokud nezašle stanovisko ve stanovené lhůtě, je možné zásady územního rozvoje vydat i bez jeho stanoviska.

(9) V případě, že ministerstvo upozorní ve stanovisku krajský úřad na nedostatky z hledisek uvedených v odstavci 8, lze zahájit řízení o zásadách územního rozvoje až na základě potvrzení ministerstva o odstranění nedostatků.

§ 38

nadpis vypuštěn

(1) Krajský úřad vyhodnotí výsledky projednání návrhu zásad územního rozvoje a zajistí řešení případných rozporů (§ 4 odst. 8). Pokud Ministerstvo životního prostředí neuplatnilo stanovisko k návrhu koncepce podle § 37 odst. 6, krajský úřad zohlední také vyjádření dotčených orgánů, případná vyjádření sousedních států, připomínky a výsledky konzultací podle § 37 odst. 4 k vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území.

(2) Pokud návrh zásad územního rozvoje obsahuje varianty řešení, navrhne krajský úřad na základě vyhodnocení výsledků projednání a vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území zastupitelstvu kraje ke schválení výběr nejhodnější varianty, který může obsahovat i podmínky k její úpravě. V rozsahu, v jakém se tyto podmínky odchyľují od zprávy o uplatňování zásad územního rozvoje, jsou její změnou. Zastupitelstvo kraje je při schvalování vázáno stanovisky dotčených orgánů nebo výsledkem řešení rozporů. Na základě výsledků projednání, vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území a schválení nejhodnější varianty krajský úřad zajistí upravení návrhu.

(3) Dojde-li krajský úřad na základě výsledků projednání k závěru, že je potřebné pořídit nový návrh zásad územního rozvoje, navrhne pokyny pro jeho zpracování. K návrhu pokynů si vyžádá stanovisko Ministerstva životního prostředí a stanovisko příslušného orgánu ochrany přírody podle § 45i zákona o ochraně přírody a krajiny. Ministerstvo životního prostředí ve stanovisku uvede, zda má být nový návrh posuzován z hlediska vlivů na životní prostředí, případně stanoví podrobnější požadavky podle §10i zákona o posuzování vlivů na životní prostředí. Návrh pokynů předloží spolu s odůvodněním zastupitelstvu kraje ke schválení. V rozsahu, v jakém se tyto pokyny odchyľují od zprávy o uplatňování zásad územního rozvoje, jsou její změnou.

Řízení o zásadách územního rozvoje

§ 39

(1) Upravený a posouzený návrh zásad územního rozvoje, vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území a oznámení o konání veřejného projednání krajský úřad doručí veřejnou vyhláškou. Veřejné projednání²¹⁾ návrhu a vyhodnocení se koná nejdříve 15 dnů ode dne doručení. K veřejnému projednání krajský úřad přizve jednotlivě ministerstvo, dotčené orgány, újezdní úřady dotčených vojenských újezdů, obce v řešeném území a obce sousedící s tímto územím (dále jen „dotčené obce“) a sousední kraje, a to nejméně 30 dnů předem.

(2) Dotčené obce, oprávněný investor a zástupce veřejnosti mohou podat námitky proti návrhu zásad územního rozvoje. Námitky s odůvodněním a vymezením dotčeného území lze uplatnit do 7 dnů ode dne veřejného projednání. Dotčené orgány a ministerstvo uplatní ve stejné lhůtě stanoviska k částem řešení, které byly od společného jednání (§ 37 odst. 2) změněny. Ve stejné lhůtě může každý uplatnit připomínky k návrhu a vyhodnocení. K později uplatněným námitkám, stanoviskům a připomínkám se nepřihlíží. Dotčené obce, oprávněný investor a zástupce veřejnosti musí být na tuto skutečnost upozorněni.

(3) Ke stanoviskům, námitkám a připomínkám ve věcech, o kterých bylo rozhodnuto při schválení politiky územního rozvoje, se nepřihlíží.

(4) Krajský úřad vyhodnotí výsledky projednání a zpracuje s ohledem na veřejné zájmy návrh rozhodnutí o námitkách a návrh vyhodnocení připomínek. Návrhy doručí dotčeným orgánům a ministerstvu a vyzve je, aby k nim ve lhůtě do 30 dnů od obdržení uplatnily stanoviska. Pokud dotčený orgán nebo ministerstvo neuplatní stanovisko v uvedené lhůtě, má se za to, že s návrhy souhlasí. Pokud je to nezbytné, krajský úřad zajistí úpravu návrhu zásad územního rozvoje v souladu s výsledky projednání.

(5) Dojde-li na základě veřejného projednání k podstatné úpravě návrhu zásad územního rozvoje, krajský úřad si

vyžádá stanovisko Ministerstva životního prostředí a stanovisko příslušného orgánu ochrany přírody podle § 45i odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny. Ministerstvo životního prostředí ve stanovisku uvede, zda podstatná úprava vyžaduje posouzení z hlediska vlivů na životní prostředí, popřípadě stanoví podrobnější požadavky podle § 10i zákona o posuzování vlivů na životní prostředí. Upravený návrh a případně upravené nebo doplněné vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území se v rozsahu těchto úprav projedná na opakovaném veřejném projednání; přitom se postupuje obdobně podle odstavců 1 až 3.

(6) Je-li na základě projednání nutná část návrhu zásad územního rozvoje zcela přepracovat, zahrne krajský úřad požadavky na přepracování do zprávy o uplatňování zásad územního rozvoje za uplynulé období. Část zásad územního rozvoje, která splňuje požadavky na vydání, je možné vydat samostatně.

§ 40

(1) Krajský úřad přezkoumá soulad návrhu zásad územního rozvoje zejména

- a) s politikou územního rozvoje,
- b) s cíli a úkoly územního plánování,
- c) s požadavky tohoto zákona a jeho prováděcích právních předpisů,
- d) s požadavky zvláštních právních předpisů a se stanovisky dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů⁴⁾, popřípadě s výsledkem řešení rozporů.

(2) Součástí odůvodnění zásad územního rozvoje je kromě náležitostí vyplývajících ze správního řádu zejména

- a) výsledek přezkoumání podle odstavce 1,
- b) základní informace o výsledcích vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území včetně výsledků vyhodnocení vlivů na životní prostředí,
- c) stanovisko podle § 37 odst. 6,
- d) sdělení, jak bylo stanovisko podle § 37 odst. 6 zohledněno, s uvedením závažných důvodů, pokud některé požadavky nebo podmínky zohledněny nebyly,
- e) komplexní zdůvodnění přijatého řešení včetně vybrané varianty.

(3) Dojde-li však pořizovatel v průběhu řízení k závěru, že je návrh zásad územního rozvoje v rozporu se zákonem nebo s požadavky uvedenými v odstavci 1, předloží návrh na jeho zamítnutí.

(4) Náležitosti obsahu vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území upraví prováděcí právní předpis.

§ 41

Vydání zásad územního rozvoje

(1) Krajský úřad předkládá zastupitelstvu kraje návrh na vydání zásad územního rozvoje s jejich odůvodněním.

(2) Zastupitelstvo kraje si před vydáním zásad územního rozvoje ověří, zda-li nejsou v rozporu s politikou územního rozvoje, se stanovisky dotčených orgánů nebo výsledkem řešení rozporu a se stanoviskem ministerstva.

(3) Dojde-li ke změně nebo zrušení rozhodnutí o námitkách, je kraj povinen uvést zásady územního rozvoje do souladu s tímto rozhodnutím; do té doby nelze rozhodovat a postupovat podle těch částí zásad územního rozvoje, které jsou vymezeny v rozhodnutí o zrušení rozhodnutí o námitkách.

(4) Kraj je povinen uvést do souladu zásady územního rozvoje se schválenou politikou územního rozvoje. Do té doby nelze rozhodovat a postupovat podle částí zásad územního rozvoje, které jsou v rozporu se schválenou politikou územního rozvoje.

(5) Zásady územního rozvoje nelze změnit rozhodnutím podle § 97 odst. 3 správního řádu.

§ 42

Aktualizace zásad územního rozvoje

(1) Krajský úřad pořídí návrh zprávy o uplatňování zásad územního rozvoje v uplynulém období a zašle ho ministerstvu, dotčeným orgánům, sousedním krajům, dotčeným obcím, příslušnému orgánu ochrany přírody a Ministerstvu životního prostředí. Do 30 dnů od obdržení návrhu mohou uplatnit u krajského úřadu ministerstvo a dotčené orgány vyjádření s požadavky na obsah zprávy, obce připomínky a Ministerstvo životního prostředí stanovisko zpracované podle kritérií přílohy č. 8 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, ve kterém uvede, zda mají být aktualizace nebo nový návrh zásad územního rozvoje posouzeny z hlediska vlivů na životní prostředí, a případně stanoví požadavky podle § 10i zákona o posuzování vlivů na životní prostředí. Příslušný orgán ochrany přírody doručí stanovisko podle § 45i odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny krajskému úřadu a Ministerstvu životního prostředí nejpozději 7 dní před uplynutím lhůty pro uplatnění vyjádření, připomínek a stanoviska. K vyjádřením a připomínkám uplatněným po uvedené lhůtě se nepřihlíží.

(2) Krajský úřad doručí návrh zprávy o uplatňování zásad územního rozvoje veřejnou vyhláškou. Do 15 dnů ode dne

doručení může každý k návrhu uplatnit písemné připomínky. K později uplatněným připomínkám se nepřihlíží.

(3) Krajský úřad upraví návrh zprávy podle výsledků projednání a předloží ho ke schválení zastupitelstvu kraje nejpozději do 4 let po vydání zásad územního rozvoje nebo jejich poslední aktualizace.

(4) Při aktualizaci zásad územního rozvoje na základě schválené zprávy o jejich uplatňování se v měněných částech postupuje obdobně podle ustanovení § 36 až 41 s výjimkou vyhodnocení vlivů aktualizace zásad územního rozvoje na udržitelný rozvoj území, které se zpracovává jen pokud Ministerstvo životního prostředí ve stanovisku podle odstavce 1 uvedlo, že má být tato aktualizace posouzena z hlediska vlivů na životní prostředí. Krajský úřad zajistí vyhotovení úplného znění zásad územního rozvoje po vydání poslední aktualizace a toto vyhotovení po nabytí účinnosti aktualizace opatří záznamem o účinnosti.

(5) Na základě požadavku uvedeného ve zprávě může být zpracován nový návrh zásad územního rozvoje.

(6) Dojde-li ke zrušení části zásad územního rozvoje nebo nelze-li podle nich rozhodovat na základě § 41 odst. 3 a 4 anebo je-li kraji podán oprávněným investorem návrh na aktualizaci zásad územního rozvoje z důvodu rozvoje veřejné dopravní nebo technické infrastruktury [§ 2 odst. 1 písm. k)], zastupitelstvo kraje bezodkladně rozhodne o aktualizaci zásad územního rozvoje a jejím obsahu. Zpráva o uplatňování zásad územního rozvoje se v tomto případě nepožizuje. Při aktualizaci se postupuje obdobně podle § 36, § 37 odst. 2 až 9, § 38 až 41 a § 42c; to neplatí při aktualizaci nevyžadující zpracování variant řešení, při které se postupuje obdobně podle § 42a až 42c. K návrhu aktualizace zásad územního rozvoje krajský úřad zajistí vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území, pokud se zpracovává. Dojde-li ke zrušení zásad územního rozvoje nebo jejich části, při pořizování se naváže na poslední úkon, který nebyl zrušením zpochybněn.

(7) Pokud je pořízení aktualizace zásad územního rozvoje vyvoláno výhradní potřebou navrhovatele, může kraj podmínit její pořízení částečnou nebo úplnou úhradou nákladů uvedených v § 42a odst. 2 písm. f) navrhovatelem. Pokud je pořízení aktualizace zásad územního rozvoje vyvoláno schválením politiky územního rozvoje nebo její aktualizace, na žádost kraje uhradí takto vyvolané náklady uvedené v § 42a odst. 2 písm. f) ten, v jehož prospěch nebo na jehož návrh byl záměr vymezen, s výjimkou případů, kdy příslušná část politiky územního rozvoje nebo její aktualizace, která změnu vyvolala, je zjevně ve prospěch rozvoje nebo ochrany hodnot území kraje, nebo byla přijata na návrh kraje.

(8) Obsahové náležitosti zprávy o uplatňování zásad územního rozvoje stanoví prováděcí právní předpis.

(9) Aktualizace zásad územního rozvoje včetně zkráceného postupu pořízení aktualizace se zpracovává, projednává a vydává v rozsahu měněných částí.

Zkrácený postup pořizování aktualizace zásad územního rozvoje

§ 42a

(1) Zkrácený postup pořizování aktualizace zásad územního rozvoje se použije při pořizování aktualizace nevyžadující zpracování variant řešení. Zkrácený postup navazuje na zprávu o uplatňování zásad územního rozvoje v uplynulém období, nebo na rozhodnutí zastupitelstva kraje o pořízení aktualizace zásad územního rozvoje a o jejím obsahu, v druhém případě se zpráva o uplatňování nepožizuje.

(2) Zastupitelstvo kraje rozhoduje o pořízení aktualizace zásad územního rozvoje a jejím obsahu z vlastního podnětu nebo na návrh. Návrh na pořízení aktualizace zásad územního rozvoje mohou podat ministerstva, jiné ústřední orgány státní správy, obce přímo dotčené navrhovanou aktualizací, sousední kraje a oprávněný investor. Návrh obsahuje

a) údaje umožňující identifikaci navrhovatele, včetně uvedení skutečností prokazujících, že je oprávněn podat návrh na pořízení aktualizace zásad územního rozvoje,

b) důvody pro pořízení aktualizace zásad územního rozvoje,

c) návrh obsahu aktualizace zásad územního rozvoje,

d) stanovisko příslušného orgánu ochrany přírody podle zákona o ochraně přírody a krajiny k navrhovanému obsahu aktualizace zásad územního rozvoje, ve kterém uvede, zda je možné vyloučit významný vliv na evropsky významnou lokalitu nebo ptačí oblast¹¹⁾ či nikoliv,

e) stanovisko Ministerstva životního prostředí k navrhovanému obsahu aktualizace zásad územního rozvoje, ve kterém i s přihlédnutím ke stanovisku orgánu ochrany přírody podle písmene d) uvede, zda má být návrh aktualizace posuzován z hlediska vlivů na životní prostředí, případně stanoví podrobnější požadavky podle § 10i zákona o posuzování vlivů na životní prostředí,

f) návrh úhrady nákladů na zpracování aktualizace zásad územního rozvoje, vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území, pokud se zpracovává, vyhotovení úplného znění zásad územního rozvoje po jejich aktualizaci, náklady podle § 45 odst. 2, náklady na zpracování změn regulačních plánů touto aktualizací vyvolaných a vyhotovení úplného znění regulačních plánů po jejich změně, popřípadě náklady podle § 71 odst. 7.

(3) Je-li aktualizace zásad územního rozvoje pořizována z vlastního podnětu, zajistí stanoviska podle odstavce 2 písm. d) a e) krajský úřad, s výjimkou pořizování aktualizace na základě zprávy o uplatňování zásad územního rozvoje v uplynulém období; bez zohlednění stanovisek podle odstavce 2 písm. d) nebo e) nelze o pořízení aktualizace zásad územního rozvoje rozhodnout.

(4) Návrh na pořízení aktualizace se podává u příslušného krajského úřadu, který návrh posoudí z hlediska souladu s právními předpisy a v případě nedostatků vyzve navrhovatele, aby je v přiměřené lhůtě odstranil. Neodstraní-li navrhovatel

nedostatky požadovaným způsobem a ve stanovené lhůtě, krajský úřad návrh odmítne a sdělí tuto skutečnost navrhovateli a informuje o ní zastupitelstvo kraje. Splňuje-li návrh všechny stanovené náležitosti, krajský úřad jej se svým stanoviskem bezodkladně předloží k rozhodnutí zastupitelstvu kraje.

(5) V případě, že ze stanovisek podle odstavce 2 písm. d) nebo e) vyplynula potřeba posouzení vlivů na životní prostředí, krajský úřad doplní návrh obsahu aktualizace o požadavek na posouzení vlivů na udržitelný rozvoj území. Pokud z těchto stanovisek vyplynul požadavek na zpracování variant řešení, nelze aktualizaci pořizovat zkráceným postupem; za variantu řešení se pro účely tohoto zákona nepovažuje současný stav.

(6) Zastupitelstvo kraje může podmínit pořízení aktualizace zásad územního rozvoje na návrh úhradou nákladů uvedených v odstavci 2 písm. f) navrhovatelem.

§ 42b

(1) Na základě rozhodnutí zastupitelstva kraje o pořízení, nebo na základě zprávy o uplatňování zásad územního rozvoje v uplynulém období, ve kterých zastupitelstvo výslovně uvede, že aktualizace bude pořizována zkráceným způsobem, krajský úřad zajistí zpracování návrhu aktualizace a vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území, pokud se zpracovává. Návrh aktualizace zásad územního rozvoje a vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území krajský úřad doručí ministerstvu.

(2) Návrh aktualizace zásad územního rozvoje, vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území, pokud se zpracovává, a oznámení o konání veřejného projednání krajský úřad doručí veřejnou vyhláškou. Dále se postupuje obdobně podle § 39 odst. 1 vět druhé a třetí.

(3) Návrh aktualizace zásad územního rozvoje a vyhodnocení vlivů, pokud se zpracovává, krajský úřad projedná obdobně podle § 37 odst. 4 a podle § 37 odst. 5 s tím, že vyjádření k vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území mohou zde uvedené orgány uplatnit nejpozději do 15 dnů ode dne jednání, jinak se k nim nepřihlíží.

(4) Dotčené orgány uplatní do 7 dnů ode dne veřejného projednání svá stanoviska k návrhu aktualizace a vyjádření k vyhodnocení vlivů, jinak se k nim nepřihlíží. Pro uplatňování námitek a připomínek se použije obdobně § 39 odst. 2 a 3.

(5) Ministerstvo zašle krajskému úřadu stanovisko k návrhu aktualizace zásad územního rozvoje z hledisek zajištění koordinace využívání území, zejména s ohledem na širší územní vztahy a mezinárodní závazky, a souladu s politikou územního rozvoje. Pokud nezašle stanovisko do 30 dnů od obdržení návrhu aktualizace zásad územního rozvoje, stanovisek, připomínek a výsledků konzultací, je možné aktualizaci zásad územního rozvoje vydat i bez jeho stanoviska. V případě, že ministerstvo upozorní ve stanovisku krajský úřad na nedostatky z uvedených hledisek, lze v řízení o aktualizaci zásad územního rozvoje pokračovat až na základě potvrzení ministerstva o odstranění nedostatků.

(6) Pokud ze stanovisek uplatněných podle § 42a odst. 2 písm. d) nebo e) vyplynula potřeba zpracování vyhodnocení vlivů na životní prostředí, krajský úřad zašle Ministerstvu životního prostředí návrh aktualizace zásad územního rozvoje, vyhodnocení vlivů této aktualizace na udržitelný rozvoj území, stanoviska, námítky, připomínky a výsledky konzultací uplatněné k návrhu aktualizace zásad územního rozvoje a vyjádření k vyhodnocení vlivů jako podklad pro vydání stanoviska k návrhu koncepce podle § 10g zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, které není stanoviskem podle § 4 odst. 2. Ministerstvo životního prostředí uplatní stanovisko do 30 dnů od obdržení uvedených podkladů. Pokud Ministerstvo životního prostředí neuplatní stanovisko v uvedené lhůtě, je možné aktualizaci zásad územního rozvoje vydat i bez jeho stanoviska; v tomto případě krajský úřad zohlední také vyjádření dotčených orgánů, případná vyjádření sousedních států, připomínky a výsledky konzultací k vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území.

(7) Pokud z posouzení vlivu na evropsky významnou lokalitu nebo ptačí oblast vyplývá, že návrh aktualizace zásad územního rozvoje má významný negativní vliv na předmět ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti, postupuje se obdobně podle § 37 odst. 7.

(8) Při pořizování a vydání aktualizace zásad územního rozvoje se dále postupuje obdobně podle § 39 odst. 4 až 6, § 40 a 41. Krajský úřad zajistí vyhotovení úplného znění zásad územního rozvoje po poslední aktualizaci a toto vyhotovení po nabytí účinnosti aktualizace opatří záznamem o účinnosti.

§ 42c

Nabytí účinnosti aktualizace zásad územního rozvoje

Aktualizaci zásad územního rozvoje a úplné znění zásad územního rozvoje po této aktualizaci kraj doručí veřejnou vyhláškou; dnem doručení aktualizace zásad územního rozvoje a úplného znění nabývá aktualizace účinnosti.

Oddíl 2

Územní plán

§ 43

(1) Územní plán stanoví základní koncepci rozvoje území obce, ochrany jeho hodnot, jeho plošného a prostorového uspořádání (dále jen "urbanistická koncepce"), uspořádání krajiny a koncepci veřejné infrastruktury, vymezení zastavěné území, plochy a koridory, zejména zastavitelné plochy, plochy změn v krajině a plochy vymezené ke změně stávající zástavby, k obnově nebo opětovnému využití znehodnoceného území (dále jen "plocha přestavby"), pro veřejně prospěšné stavby, pro veřejně prospěšná opatření a pro územní rezervy a stanoví podmínky pro využití těchto ploch a koridorů. Pro územní rezervy se použije § 36 odst. 1 obdobně. Záležitosti nadmístního významu, které nejsou řešeny v zásadách územního rozvoje, mohou být součástí územního plánu, pokud to krajský úřad ve stanovisku podle § 50 odst. 7 z důvodu významných negativních vlivů přesahujících hranice obce nevyloučí.

(2) V územním plánu lze vymezit plochu nebo koridor, v němž je rozhodování o změnách v území podmíněno smlouvou s vlastníky pozemků a staveb, které budou dotčeny navrhovaným záměrem, jejímž obsahem musí být souhlas s tímto záměrem a souhlas s rozdělením nákladů a prospěchů spojených s jeho realizací (dále jen „dohoda o parcelaci“), zpracováním územní studie nebo vydáním regulačního plánu. V případě podmíněného rozhodování územní studií jsou součástí územního plánu podmínky pro její pořízení a přiměřená lhůta pro vložení dat o ní do evidence územně plánovací činnosti (§ 30 odst. 5); marným uplynutím lhůty omezení změn v území zaniká. V případě podmíněného rozhodování regulačním plánem je součástí územního plánu zadání regulačního plánu a u regulačního plánu z podnětu přiměřená lhůta pro jeho vydání. Podmínka vydání regulačního plánu z podnětu pozbývá platnosti marným uplynutím uvedené lhůty. Podmínka vydání regulačního plánu na žádost pozbývá platnosti, pokud k vydání nedojde do 1 roku od podání úplné žádosti v souladu se zadáním regulačního plánu; do uvedené lhůty se nezapočítává doba, po kterou žadatel zajišťoval úpravu návrhu regulačního plánu podle výsledků projednání.

(3) Územní plán v souvislostech a podrobnostech území obce zpřesňuje a rozvíjí cíle a úkoly územního plánování v souladu se zásadami územního rozvoje kraje a s politikou územního rozvoje. Územní plán ani vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území nesmí obsahovat podrobnosti náležející svým obsahem regulačnímu plánu nebo územním rozhodnutím, pokud zastupitelstvo obce v rozhodnutí o pořízení nebo v zadání územního plánu nestanoví, že bude pořízen územní plán nebo jeho vymezená část s prvky regulačního plánu; tato skutečnost musí být v rozhodnutí zastupitelstva výslovně uvedena.

(4) Územní plán se pořizuje a vydává pro celé území obce, pro celé území hlavního města Prahy, popřípadě pro celé území vojenského újezdu. Na pořizování územního plánu vojenského újezdu se vztahují přiměřeně ustanovení § 43 až 47, § 50 až 55 a § 57. Územní plán může být pořízen a vydán též pro vymezenou část území hlavního města Prahy. Územní plán se vydává formou opatření obecné povahy podle správního řádu.

(5) Územní plán je závazný pro pořízení a vydání regulačního plánu zastupitelstvem obce, pro rozhodování v území, zejména pro vydávání územních rozhodnutí. Poskytování prostředků z veřejných rozpočtů podle zvláštních právních předpisů na provedení změn v území nesmí být v rozporu s vydaným územním plánem. Územní plán hlavního města Prahy je závazný též pro územní plán vydaný pro vymezenou část území hlavního města Prahy.

(6) Náležitosti obsahu územního plánu a obecné požadavky na využívání území stanoví prováděcí právní předpis.

§ 44

Pořízení územního plánu

O pořízení územního plánu rozhoduje zastupitelstvo obce

- a) z vlastního podnětu,
- b) na návrh orgánu veřejné správy,
- c) na návrh občana obce,
- d) na návrh fyzické nebo právnické osoby, která má vlastnická nebo obdobná práva k pozemku nebo stavbě na území obce,
- e) na návrh oprávněného investora.

§ 45

Úhrada nákladů na pořízení územního plánu

(1) Náklady na zpracování územního plánu nebo jeho změny projektantem, na vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území a na vyhotovení úplného znění územního plánu po jeho změně hradí obec, která rozhodla o pořízení.

(2) Pokud pořízení změny územního plánu vyplývá ze zásad územního rozvoje nebo z jejich aktualizace, hradí takto vyvolané náklady kraj, s výjimkou případů, kdy příslušná část aktualizace zásad územního rozvoje, která změnu územního plánu vyvolala, byla vydána na základě výhradní potřeby dotčené obce.

(3) Náklady spojené s projednáním územního plánu hradí pořizovatel. Náklady na nezbytné mapové podklady uhradí obec, pro kterou pořizuje územní plán úřad územního plánování, pokud se obce nedohodnou jinak.

(4) Pokud je pořízení změny územního plánu vyvoláno výhradní potřebou navrhovatele, může obec podmínit její pořízení částečnou nebo úplnou úhradou nákladů uvedených v § 55a odst. 2 písm. f) navrhovatelem.

§ 46

Návrh na pořízení územního plánu

(1) Návrh na pořízení územního plánu se podává u obce, pro jejíž území se územní plán pořizuje, a obsahuje

- a) údaje umožňující identifikaci navrhovatele, včetně uvedení jeho vlastnických nebo obdobných práv k pozemku nebo stavbě na území obce,
- b) údaje o navrhované změně využití ploch na území obce,
- c) údaje o současném využití ploch dotčených návrhem navrhovatele,

d) důvody pro pořízení územního plánu nebo jeho změny,

e) návrh úhrady nákladů na pořízení změny územního plánu a dalších nákladů uvedených v § 55a odst. 2 písm. f).

(2) Pořizovatel po převzetí návrhu na pořízení územního plánu posoudí úplnost návrhu, jeho soulad s právními předpisy a v případě nedostatků vyzve navrhovatele, aby je v přiměřené lhůtě odstranil. Neodstraní-li navrhovatel nedostatky požadovaným způsobem a ve stanovené lhůtě, pořizovatel návrh odmítne, sdělí tuto skutečnost navrhovateli a předloží o tom informaci zastupitelstvu obce příslušnému k vydání územního plánu.

(3) Splňuje-li návrh všechny stanovené náležitosti, pořizovatel jej posoudí a se svým stanoviskem bezodkladně předloží k rozhodnutí zastupitelstvu obce příslušné k vydání územního plánu. O výsledku jednání zastupitelstva informuje obec bezodkladně navrhovatele a úřad územního plánování.

§ 47

Zadání územního plánu

(1) Na základě rozhodnutí zastupitelstva obce o pořízení územního plánu, na základě územně analytických podkladů a s využitím doplňujících průzkumů a rozborů, pořizovatel ve spolupráci s určeným členem zastupitelstva (dále jen „určený zastupitel“) zpracuje návrh zadání územního plánu. V návrhu zadání stanoví hlavní cíle a požadavky na zpracování návrhu územního plánu, případně vymezí řešené území u územního plánu pro vymezenou část území hlavního města Prahy.

(2) Pořizovatel zašle návrh zadání územního plánu dotčeným orgánům, sousedním obcím, krajskému úřadu. V případě pořizování územního plánu jiným obecním úřadem zašle pořizovatel návrh zadání též obci, pro kterou je pořizuje. Pořizovatel doručí návrh zadání veřejnou vyhláškou. Do 15 dnů ode dne doručení může každý uplatnit u pořizovatele písemné připomínky. Do 30 dnů od obdržení návrhu zadání mohou dotčené orgány a krajský úřad jako nadřízený orgán uplatnit u pořizovatele vyjádření, ve kterém uvedou požadavky na obsah územního plánu vyplývající z právních předpisů a územně plánovacích podkladů. V téže lhůtě uplatní krajský úřad jako příslušný úřad u pořizovatele stanovisko, sousední obce mohou uplatnit podněty. Nejpozději 7 dní před uplynutím této lhůty doručí příslušný orgán ochrany přírody pořizovateli a příslušnému úřadu stanovisko podle § 45i zákona o ochraně přírody a krajiny. K připomímkám, vyjádřením a podnětům uplatněným po uvedených lhůtách se nepřihlíží.

(3) Krajský úřad jako příslušný úřad ve stanovisku podle odstavce 2 uvede, zda má být návrh územního plánu posuzován z hlediska vlivů na životní prostředí, případně stanoví podrobnější požadavky podle § 10i zákona o posuzování vlivů na životní prostředí. Pokud má být návrh územního plánu posuzován z hlediska vlivů na životní prostředí nebo pokud příslušný orgán ochrany přírody ve stanovisku podle § 45i zákona o ochraně přírody a krajiny nevyločil významný vliv na evropsky významnou lokalitu či ptačí oblast¹¹⁾, doplní pořizovatel do návrhu zadání požadavek na vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území.

(4) Na základě výsledků projednání pořizovatel ve spolupráci s určeným zastupitelem upraví návrh zadání a předloží jej ke schválení.

(5) Zadání územního plánu schvaluje zastupitelstvo obce, pro jejíž území je územní plán pořizován. V odůvodněných případech nebo z podnětu dotčeného orgánu^{11), 12)} zastupitelstvo obce uloží v zadání zpracování variantního řešení návrhu územního plánu.

(6) Náležitosti obsahu zadání územního plánu stanoví prováděcí právní předpis.

nadpis vypuštěn

§ 48

zrušen

§ 49

zrušen

Návrh územního plánu

§ 50

nadpis vypuštěn

(1) Na základě schváleného zadání územního plánu nebo schválených pokynů pro zpracování návrhu územního plánu pořizovatel pořídí pro obec zpracování návrhu územního plánu a vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území, pokud se zpracovává. Náležitosti obsahu vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území v rozsahu § 19 odst. 2 stanoví prováděcí právní předpis.

(2) Pořizovatel oznámí místo a dobu konání společného jednání o návrhu územního plánu a vyhodnocení jeho vlivů na udržitelný rozvoj území, pokud se zpracovává, nejméně 15 dnů předem jednotlivě dotčeným orgánům, krajskému úřadu, obci, pro kterou je územní plán pořizován, újezdnímu úřadu sousedícího vojenského újezdu a sousedním obcím; krajskému úřadu zároveň předá návrh územního plánu pro posouzení podle odstavců 5 až 7 spolu s vyhodnocením jeho vlivů na udržitelný rozvoj území, pokud se zpracovává. Dotčené orgány vyzve k uplatnění stanovisek ve lhůtě 30 dnů ode dne jednání. Ve stejné

lhůtě mohou sousední obce uplatnit připomínky. K později uplatněným stanoviskům a připomínkám se nepřihlíží.

(3) Pořizovatel doručí návrh územního plánu a vyhodnocení vlivů návrhu územního plánu na udržitelný rozvoj území, pokud se zpracovává, veřejnou vyhláškou. Do 30 dnů ode dne doručení může každý uplatnit u pořizovatele písemné připomínky. K později uplatněným připomínkám se nepřihlíží.

(4) Pokud je ve vyhodnocení vlivů návrhu územního plánu na životní prostředí zjištěn významný negativní vliv na území sousedního státu, pořizovatel ve spolupráci s Ministerstvem zahraničních věcí a Ministerstvem životního prostředí zašle návrh územního plánu a vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území příslušným orgánům sousedního státu, jehož území může být uplatňováním územního plánu významně ovlivněno, a nabídne mu konzultace. Pokud tyto orgány o konzultace projeví zájem, pořizovatel se ve spolupráci s Ministerstvem zahraničních věcí konzultací účastní; k účasti přizve Ministerstvo životního prostředí a krajský úřad.

(5) Pokud se zpracovává vyhodnocení vlivů územního plánu na udržitelný rozvoj území, pořizovatel zašle stanoviska, připomínky a výsledky konzultací podle odstavců 2 až 4 příslušnému úřadu jako podklad pro vydání stanoviska k návrhu koncepce podle § 10g zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, které není stanoviskem podle § 4 odst. 2. Příslušný úřad stanovisko uplatní do 30 dnů od obdržení těchto podkladů. Ze závažných důvodů, které příslušný úřad sdělí pořizovateli nejpozději do 30 dnů od obdržení podkladů, se lhůta pro uplatnění stanoviska prodlužuje, nejdéle však o 30 dnů. Pokud příslušný úřad stanovisko neuplatní ve lhůtě podle věty druhé ani v prodloužené lhůtě, je možné územní plán vydat i bez jeho stanoviska; v tomto případě pořizovatel zohlední také stanoviska dotčených orgánů, připomínky, případná vyjádření sousedních států a výsledky konzultací podle odstavce 4 k vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území.

(6) Pokud z posouzení vlivu na evropsky významnou lokalitu nebo ptačí oblast vyplývá, že územní plán má významný negativní vliv na předmět ochrany nebo celistvost některé evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti, který nebyl předmětem posouzení vydaných zásad územního rozvoje z hlediska těchto vlivů, postupuje se podle § 45i zákona o ochraně přírody a krajiny. Kompenzační opatření uvede příslušný orgán ochrany přírody ve stanovisku podle § 4 odst. 2 písm. b).

(7) Krajský úřad zašle pořizovateli stanovisko k návrhu územního plánu z hledisek zajištění koordinace využívání území s ohledem na širší územní vztahy, souladu s politikou územního rozvoje a s výjimkou územního plánu pro území hlavního města Prahy souladu s územně plánovací dokumentací vydanou krajem. Pokud nezašle stanovisko do 30 dnů od obdržení stanovisek, připomínek a výsledků konzultací, je možné územní plán vydat i bez jeho stanoviska.

(8) V případě, že krajský úřad upozorní ve stanovisku pořizovatele na nedostatky z hledisek uvedených v odstavci 7, lze zahájit řízení o územním plánu až na základě potvrzení krajského úřadu o odstranění nedostatků.

§ 51

nadpis vypuštěn

(1) Pořizovatel ve spolupráci s určeným zastupitelem vyhodnotí výsledky projednání návrhu územního plánu a zajistí řešení případných rozporů (§ 4 odst. 8); na základě vyhodnocení výsledků projednání, výsledku řešení rozporů a vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území, pokud se zpracovává, zajistí upravení návrhu.

(2) Pokud návrh územního plánu obsahuje varianty řešení, předloží pořizovatel na základě vyhodnocení výsledků projednání, výsledku řešení rozporů a vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území, pokud se zpracovává, zastupitelstvu obce ke schválení návrh výběru nejvhodnější varianty, který může obsahovat i podmínky k její úpravě. V rozsahu, v jakém se tyto podmínky odchyľují od zadání územního plánu, jsou jeho změnou. Zastupitelstvo obce je při schvalování vázáno stanovisky dotčených orgánů nebo výsledkem řešení rozporů.

(3) Dojde-li pořizovatel na základě výsledků projednání k závěru, že je potřebné pořídit nový návrh územního plánu, zpracuje ve spolupráci s určeným zastupitelem návrh pokynů pro jeho zpracování. K návrhu pokynů si pořizovatel vyžádá stanovisko příslušného úřadu a stanovisko příslušného orgánu ochrany přírody podle § 45i zákona o ochraně přírody a krajiny. Příslušný úřad ve stanovisku uvede, zda má být upravený návrh posuzován z hlediska vlivů na životní prostředí, případně stanoví podrobnější požadavky podle § 10i zákona o posuzování vlivů na životní prostředí. Návrh pokynů pro zpracování návrhu územního plánu předloží pořizovatel spolu se zdůvodněním zastupitelstvu obce ke schválení. V rozsahu, v jakém se tyto pokyny odchyľují od zadání územního plánu, jsou jeho změnou.

Řízení o územním plánu

§ 52

(1) Upravený a posouzený návrh územního plánu, vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území, pokud se zpracovává, a oznámení o konání veřejného projednání pořizovatel doručí veřejnou vyhláškou. Veřejné projednání²¹⁾ návrhu a vyhodnocení se koná nejdříve 15 dnů ode dne doručení. K veřejnému projednání pořizovatel přizve jednotlivě obec, pro kterou je územní plán pořizován, dotčené orgány, krajský úřad, újezdni úřad sousedícího vojenského újezdu a sousední obce, a to nejméně 30 dnů předem.

(2) Námitky proti návrhu územního plánu mohou podat pouze vlastníci pozemků a staveb dotčených návrhem řešení, oprávněný investor a zástupce veřejnosti. Námitky k prvkům náležejícím regulačnímu plánu mohou uplatnit i osoby uvedené v § 85 odst. 1 a 2.

(3) Nejpozději do 7 dnů ode dne veřejného projednání může každý uplatnit své připomínky a dotčené osoby podle odstavce 2 námitky, ve kterých musí uvést odůvodnění, údaje podle katastru nemovitostí dokladující dotčená práva a vymezit území dotčené námitkou. Dotčené orgány a krajský úřad jako nadřízený orgán uplatní ve stejné lhůtě stanoviska k částem řešení, které byly od společného jednání (§ 50) změněny. K později uplatněným stanoviskům, připomínkám a námitkám se nepřihlíží. Dotčené osoby oprávněné k podání námitek musí být na tuto skutečnost upozorněny.

(4) Ke stanoviskům, námitkám a připomínkám ve věcech, o kterých bylo rozhodnuto při vydání zásad územního rozvoje nebo regulačního plánu vydaného krajem, se nepřihlíží.

§ 53

(1) Pořizovatel ve spolupráci s určeným zastupitelem vyhodnotí výsledky projednání, zpracuje s ohledem na veřejné zájmy návrh rozhodnutí o námitkách a návrh vyhodnocení připomínek uplatněných k návrhu územního plánu. Návrhy doručí dotčeným orgánům a krajskému úřadu jako nadřízenému orgánu a vyzve je, aby k nim ve lhůtě 30 dnů od obdržení uplatnily stanoviska. Pokud dotčený orgán nebo krajský úřad jako nadřízený orgán neuplatní stanovisko v uvedené lhůtě, má se za to, že s návrhy pořizovatele souhlasí. Pokud je to nezbytné, pořizovatel zajistí pro obec úpravu návrhu územního plánu v souladu s výsledky projednání.

(2) Dojde-li na základě veřejného projednání k podstatné úpravě návrhu územního plánu, pořizovatel si vyžádá stanovisko příslušného úřadu a stanovisko příslušného orgánu ochrany přírody podle § 45i zákona o ochraně přírody a krajiny. Příslušný úřad ve stanovisku uvede, zda má být upravený návrh posuzován z hlediska vlivů na životní prostředí, případně stanoví podrobnější požadavky podle § 10i zákona o posuzování vlivů na životní prostředí. Upravený návrh a případně upravené nebo doplněné vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území se v rozsahu těchto úprav projedná na opakovaném veřejném projednání; přitom se postupuje obdobně podle § 52.

(3) Je-li na základě projednání nutné návrh územního plánu přepracovat, postupuje se obdobně podle § 51 odst. 3.

(4) Pořizovatel přezkoumá soulad návrhu územního plánu zejména

- a) s politikou územního rozvoje a územně plánovací dokumentací vydanou krajem,
- b) s cíli a úkoly územního plánování, zejména s požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území a požadavky na ochranu nezastavěného území,
- c) s požadavky tohoto zákona a jeho prováděcích právních předpisů,
- d) s požadavky zvláštních právních předpisů a se stanovisky dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů⁴⁾, popřípadě s výsledkem řešení rozporů.

(5) Součástí odůvodnění územního plánu je kromě náležitostí vyplývajících ze správního řádu zejména

- a) výsledek přezkoumání územního plánu podle odstavce 4,
- b) zpráva o vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území obsahující základní informace o výsledcích tohoto vyhodnocení včetně výsledků vyhodnocení vlivů na životní prostředí,
- c) stanovisko krajského úřadu podle § 50 odst. 5,
- d) sdělení, jak bylo stanovisko podle § 50 odst. 5 zohledněno, s uvedením závažných důvodů, pokud některé požadavky nebo podmínky zohledněny nebyly,
- e) komplexní zdůvodnění přijatého řešení včetně vybrané varianty,
- f) vyhodnocení účelného využití zastavěného území a vyhodnocení potřeby vymezení zastavitelných ploch.

(6) Dojde-li pořizovatel v průběhu řízení k závěru, že je návrh územního plánu v rozporu se zákonem nebo s požadavky uvedenými v odstavci 4, předloží návrh na jeho zamítnutí.

§ 54

Vydání územního plánu

(1) Pořizovatel předkládá zastupitelstvu příslušné obce návrh na vydání územního plánu s jeho odůvodněním.

(2) Zastupitelstvo obce vydá územní plán po ověření, že není v rozporu s politikou územního rozvoje, s územně plánovací dokumentací vydanou krajem nebo výsledkem řešení rozporů a se stanovisky dotčených orgánů nebo stanoviskem krajského úřadu.

(3) V případě, že zastupitelstvo obce nesouhlasí s předloženým návrhem územního plánu nebo s výsledky jeho projednání, vrátí předložený návrh pořizovateli se svými pokyny k úpravě a novému projednání nebo jej zamítne.

(4) Dojde-li ke změně nebo zrušení rozhodnutí o námitkách, je obec povinna uvést územní plán do souladu s tímto rozhodnutím; do té doby nelze rozhodovat a postupovat podle těch částí územního plánu, které jsou vymezeny v rozhodnutí o zrušení rozhodnutí o námitkách.

(5) Část územního plánu, která v území znemožňuje realizaci záměru obsaženého v politice územního rozvoje nebo zásadách územního rozvoje, se při rozhodování nepoužije.

(6) Obec je povinna bez zbytečného odkladu uvést do souladu územní plán s územně plánovací dokumentací vydanou krajem a schválenou politikou územního rozvoje. Do té doby nelze rozhodovat podle částí územního plánu, které jsou v rozporu s územně plánovací dokumentací vydanou krajem nebo s politikou územního rozvoje.

(7) Územní plán nelze změnit rozhodnutím podle § 97 odst. 3 správního řádu.

§ 55

Vyhodnocování územního plánu a jeho změny

(1) Pořizovatel předloží zastupitelstvu obce nejpozději do 4 let po vydání územního plánu a poté pravidelně nejméně jednou za 4 roky zprávu o uplatňování územního plánu v uplynulém období. Na projednání návrhu této zprávy se použije přiměřeně § 47 odst. 1 až 4 a její schválení se použije obdobně § 47 odst. 5. Pokud jsou pokyny pro zpracování návrhu změny územního plánu součástí této zprávy, postupuje se dále v rozsahu této změny obdobně podle ustanovení § 50 až 54.

(2) Pokud není změna územního plánu pořizována na základě zprávy o uplatňování územního plánu, postupem podle § 55a a 55b, nebo postupem podle odstavce 3, postupuje se dále v rozsahu této změny obdobně podle § 43 až 46 a § 50 až 54 a přiměřeně podle § 47.

(3) Dojde-li ke zrušení části územního plánu nebo nelze-li podle něj rozhodovat na základě § 54 odst. 4 až 6, zastupitelstvo obce bezodkladně rozhodne o pořízení územního plánu nebo jeho změny a o jejím obsahu. Zpráva o uplatňování územního plánu ani zadání změny územního plánu se v tomto případě nezpracovávají. Vyhodnocení vlivů změny územního plánu na udržitelný rozvoj území se při uvedení územního plánu do souladu s územně plánovací dokumentací kraje nezpracovává, v ostatních případech si pořizovatel k návrhu obsahu změny vyžádá stanoviska podle § 55a odst. 2 písm. d) a e); bez zohlednění těchto stanovisek nelze o pořízení změny územního plánu rozhodnout. V rozsahu této změny se dále postupuje obdobně podle § 43 až 45, § 50 odst. 2 až 8 a § 51 až 54; to neplatí při pořizování změny nevyžadující zpracování variant řešení, při které se postupuje obdobně podle § 55a odst. 5 a § 55b. Dojde-li ke zrušení územního plánu nebo jeho změny, při pořizování se naváže na poslední úkon, který nebyl zrušením zpočtybněn.

(4) Další zastavitelné plochy lze změnou územního plánu vymezit pouze na základě prokázání potřeby vymezení nových zastavitelných ploch.

(5) Pořizovatel pro obec zajistí vyhotovení územního plánu zahrnujícího úplné znění po vydání jeho změny a toto vyhotovení po nabytí účinnosti změny opatří záznamem o účinnosti.

(6) Změna územního plánu včetně zkráceného postupu pořizování změny se zpracovává, projednává a vydává v rozsahu měněných částí.

(7) Obsahové náležitosti zprávy o uplatňování územního plánu a jeho změny stanoví prováděcí právní předpis.

Zkrácený postup pořizování změny územního plánu

§ 55a

(1) Zkrácený postup pořizování změny územního plánu se použije při pořizování změny nevyžadující zpracování variant řešení. Zkrácený postup navazuje na zprávu o uplatňování územního plánu v uplynulém období, nebo na rozhodnutí zastupitelstva obce o pořízení změny územního plánu a o jejím obsahu; v druhém případě se zpráva o uplatňování ani zadání změny územního plánu nepožijí.

(2) Zastupitelstvo obce rozhoduje o pořízení změny územního plánu a jejím obsahu z vlastního podnětu nebo na návrh. Návrh na pořízení změny územního plánu mohou podat orgány a osoby uvedené v § 44 písm. b) až e). Návrh obsahuje

a) údaje umožňující identifikaci navrhovatele, včetně uvedení skutečností prokazujících, že je oprávněn podat návrh na pořízení změny územního plánu,

b) důvody pro pořízení změny územního plánu,

c) návrh obsahu změny územního plánu,

d) stanovisko příslušného orgánu ochrany přírody podle zákona o ochraně přírody a krajiny k navrhovanému obsahu změny územního plánu, ve kterém uvede, zda je možné vyloučit významný vliv na evropsky významnou lokalitu nebo ptačí oblast¹⁾,

e) stanovisko krajského úřadu jako příslušného úřadu k navrhovanému obsahu změny územního plánu, ve kterém i s přihlédnutím ke stanovisku orgánu ochrany přírody podle písmene d) uvede, zda má být návrh změny posuzován z hlediska vlivů na životní prostředí, případně stanoví podrobnější požadavky podle § 10i zákona o posuzování vlivů na životní prostředí,

f) návrh úhrady nákladů na zpracování změny územního plánu, vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území, pokud se zpracovává, vyhotovení úplného znění územního plánu po jeho změně, náklady na zpracování změn regulačních plánů touto změnou vyvolaných a vyhotovení úplného znění regulačních plánů po jejich změně, popřípadě náklady podle § 71 odst. 7.

(3) Je-li změna územního plánu pořizována z vlastního podnětu, zajistí stanoviska podle odstavce 2 písm. d) a e) pořizovatel, s výjimkou pořizování změny na základě zprávy o uplatňování územního plánu v uplynulém období; bez zohlednění stanovisek podle odstavce 2 písm. d) nebo e) nelze o pořízení změny územního plánu rozhodnout.

(4) Návrh na pořízení změny územního plánu se podává u obce, pro jejíž území se změna územního plánu pořizuje. Při posouzení návrhu se postupuje obdobně podle § 46 odst. 2 a 3.

(5) V případě, že ze stanovisek podle odstavce 2 písm. d) nebo e) vyplynula potřeba posouzení vlivů na životní prostředí, pořizovatel doplní návrh obsahu změny o požadavek na posouzení vlivů na udržitelný rozvoj území. Pokud z těchto

stanovisek vyplynul požadavek na zpracování variant řešení, nelze změnu územního plánu pořizovat zkráceným postupem; za variantu řešení se pro účely tohoto zákona nepovažuje současný stav.

(6) Zastupitelstvo obce může podmínit pořízení změny územního plánu úhradou nákladů uvedených v odstavci 2 písm. f) navrhovatelem.

§ 55b

(1) Na základě rozhodnutí zastupitelstva obce o pořízení změny územního plánu, nebo na základě zprávy o uplatňování územního plánu v uplynulém období, ve kterých zastupitelstvo výslovně uvede, že změna bude pořizována zkráceným způsobem, pořizovatel zajistí zpracování návrhu změny územního plánu a vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území, pokud se zpracovává. Návrh změny územního plánu a vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území, pokud se zpracovává, pořizovatel doručí krajskému úřadu a obci, pro kterou je změna pořizována, nejméně 30 dnů přede dnem veřejného projednání.

(2) Pro veřejné projednání návrhu změny územního plánu se použije obdobně § 52 odst. 1 a 2. Nejpозději do 7 dnů ode dne veřejného projednání může každý uplatnit své připomínky a dotčené osoby podle § 52 odst. 2 námitky, ve kterých musí uvést odůvodnění, údaje podle katastru nemovitostí dokladující dotčená práva a vymezit území dotčené námitkou. O této skutečnosti musí být dotčené osoby poučeny. Povinnost doložit údaje podle katastru nemovitostí se nevztahuje na zástupce veřejnosti. Dotčené orgány uplatní do 7 dnů ode dne veřejného projednání svá stanoviska k návrhu změny a vyjádření k vyhodnocení vlivů. K později uplatněným stanoviskům, připomínkám a námitkám se nepřihlíží, dotčené osoby oprávněné k uplatnění námitek musí být na tuto skutečnost upozorněny. Pro uplatňování stanovisek, námitek a připomínek se použije obdobně § 52 odst. 4.

(3) Pokud je ve vyhodnocení vlivů návrhu změny územního plánu na životní prostředí zjištěn významný negativní vliv na území sousedního státu, postupuje se podle § 50 odst. 4.

(4) Krajský úřad jako nadřízený orgán zašle pořizovateli stanovisko k návrhu změny územního plánu z hledisek zajištění koordinace využívání území s ohledem na širší územní vztahy, souladu s politikou územního rozvoje a s výjimkou změny územního plánu pro území hlavního města Prahy souladu s územně plánovací dokumentací vydanou krajem. Pokud neuplatní stanovisko do 30 dnů od obdržení návrhu změny územního plánu, stanovisek, připomínek a výsledků konzultací, je možné změnu územního plánu vydat i bez jeho stanoviska. V případě, že krajský úřad upozorní ve stanovisku pořizovatele na nedostatky z uvedených hledisek, lze v řízení o změně územního plánu pokračovat až na základě potvrzení krajského úřadu o odstranění nedostatků.

(5) Pokud ze stanovisek uplatněných podle § 55a odst. 2 písm. d) nebo e) vyplynula potřeba zpracování vyhodnocení vlivů na životní prostředí, pořizovatel zašle krajskému úřadu stanoviska, námitky, připomínky a výsledky konzultací uplatněné k návrhu změny územního plánu a vyjádření k vyhodnocení vlivů jako podklad pro vydání stanoviska k návrhu koncepce podle § 10g zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, které není stanoviskem podle § 4 odst. 2. Krajský úřad uplatní stanovisko do 30 dnů od obdržení uvedených podkladů. Pokud krajský úřad neuplatní stanovisko v uvedené lhůtě, je možné změnu územního plánu vydat i bez jeho stanoviska; v tomto případě pořizovatel zohlední také stanoviska dotčených orgánů, připomínky a případná vyjádření sousedních států k vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území.

(6) Pokud z posouzení vlivu na evropsky významnou lokalitu nebo ptačí oblast vyplyne, že návrh změny územního plánu má významný negativní vliv na předmět ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti, postupuje se obdobně podle § 50 odst. 6.

(7) Při pořizování a vydání změny územního plánu se dále postupuje obdobně podle § 53, 54 a § 55 odst. 4 a 5.

§ 55c

Nabytí účinnosti změny územního plánu

Změnu územního plánu a úplné znění územního plánu po této změně obec doručí veřejnou vyhláškou; dnem doručení změny územního plánu a úplného znění nabývá změna účinnosti.

§ 56

Opatření proti průtahům při pořizování územního plánu

Je-li při zpracování a projednávání návrhu zadání nebo návrhu územního plánu překročena lhůta 1 roku od předchozího rozhodnutí zastupitelstva obce, a činnost pořizovatele je zajišťována podle § 6 odst. 1 písm. c) nebo podle § 6 odst. 2, je pořizovatel povinen bez zbytečného odkladu předložit zastupitelstvu obce, pro kterou je územní plán pořizován, návrh rozhodnutí o dalším postupu pořizování územního plánu, pokud zastupitelstvo obce při zadání územního plánu neurčí delší lhůtu.

§ 57

Spojené pořízení územního plánu a regulačního plánu

V odůvodněných případech je možno z rozhodnutí zastupitelstva obce spojit pořízení územního plánu a regulačního plánu. Spojené veřejné projednání musí splňovat požadavky pro projednání územního plánu i regulačního plánu.

§ 58

Zastavěné území

(1) Na území obce se vymezuje jedno případně více zastavěných území. Hranici jednoho zastavěného území tvoří čára vedená po hranici parcel, ve výjimečných případech ji tvoří spojnice lomových bodů stávajících hranic nebo bodů na těchto hranicích.

(2) Do zastavěného území se zahrnují pozemky v intravilánu, s výjimkou vinic, chmelnic, pozemků zemědělské půdy určených pro zajišťování speciální zemědělské výroby (zahradnictví) nebo pozemků přiléhajících k hranici intravilánu navrácených do orné půdy²²⁾ nebo do lesních pozemků²²⁾, a dále pozemky vně intravilánu, a to

a) zastavěné stavební pozemky,

b) stavební proluky,

c) pozemní komunikace nebo jejich části, ze kterých jsou vjezdy na ostatní pozemky zastavěného území,

d) ostatní veřejná prostranství¹⁾,

e) další pozemky, které jsou obklopeny ostatními pozemky zastavěného území, s výjimkou pozemků vinic, chmelnic a zahradnictví.

(3) Zastavěné území se vymezuje v územním plánu a aktualizuje se jeho změnou.

Vymezení zastavěného území

§ 59

(1) Není-li vydán územní plán, může obec rozhodnout o pořízení vymezení zastavěného území svým obecním úřadem (§ 6 odst. 2) nebo požádat o pořízení vymezení zastavěného území úřad územního plánování, kterému zároveň předá kopii katastrální mapy příslušného území a kopii mapy s vyznačeným intravilánem, pokud není intravilán vyznačen v katastrální mapě.

(2) Zastavěné území se vymezuje podle § 58 odst. 1 a 2 a vydává se formou opatření obecné povahy²³⁾.

(3) Pořizovatel do 60 dnů od obdržení žádosti a příslušných mapových podkladů nebo od rozhodnutí o pořízení navrhne vymezení zastavěného území a svolá místní šetření za účasti dotčené obce a dotčených orgánů hájících veřejné zájmy na úseku ochrany přírody a krajiny, ochrany zemědělského půdního fondu, ochrany lesa a státní památkové péče; konání místního šetření oznámí nejméně 15 dnů předem.

(4) Dotčené orgány uplatní svá stanoviska do 30 dnů ode dne místního šetření, jinak se k nim nepřihlíží.

(5) Pořizovatel upraví návrh vymezení zastavěného území v souladu se stanovisky dotčených orgánů, popřípadě s výsledky řešení rozporů.

§ 60

(1) Pořizovatel vede o návrhu zastavěného území projednaného s dotčenými orgány řízení o jeho vydání; námítky mohou podat pouze vlastníci pozemků uvedených v § 58 odst. 2 a vlastníci sousedících pozemků.

(2) Návrh vymezení zastavěného území se zveřejní a vystaví u příslušné obce.

(3) Na základě uplatněných stanovisek a vyhodnocení námitek upraví pořizovatel návrh zastavěného území, včetně odůvodnění, které vždy obsahuje i vyhodnocení souladu s § 58 odst. 1 a 2.

(4) Dojde-li na základě řízení ke změně návrhu, projedná pořizovatel tuto změnu s dotčenou obcí a dotčenými orgány na místním šetření; konání místního šetření oznámí nejméně 15 dnů předem. O projednání sepíše zápis, ve kterém dotčené orgány mohou uplatnit svá stanoviska; k později uplatněným stanoviskům se nepřihlíží.

(5) Vymezení zastavěného území lze vydat jen tehdy, je-li v souladu s výsledky projednání. V případě, že rada obce nesouhlasí s předloženým návrhem nebo s výsledky jeho projednání, schválí pokyny pro přepracování návrhu a vrátí jej pořizovateli k úpravě a novému projednání. Pokyny pro přepracování musí být v souladu s § 58 odst. 1 a 2.

(6) Dojde-li ke zrušení rozhodnutí o námítkách nebo k jeho změně, v jehož důsledku je nutné změnit vymezené zastavěné území, pozbývá vymezení zastavěného území platnosti. Vymezení zastavěného území pozbývá platnosti vydáním územního plánu, který toto zastavěné území převzal. Vymezení zastavěného území nelze změnit v přezkumném řízení podle správního řádu.

Oddíl 3

Regulační plán

§ 61

(1) Regulační plán v řešené ploše stanoví podrobné podmínky pro využití pozemků, pro umístění a prostorové uspořádání staveb, pro ochranu hodnot a charakteru území a pro vytváření příznivého životního prostředí. Regulační plán vždy stanoví podmínky pro vymezení a využití pozemků, pro umístění a prostorové uspořádání staveb veřejné infrastruktury a vymezení veřejně prospěšné stavby nebo veřejně prospěšná opatření. Pokud regulační plán vymezuje územní rezervu, použije se

pro ni ustanovení § 36 odst. 1 obdobně.

(2) Regulační plán je závazný pro rozhodování v území, regulační plán vydaný krajem je závazný i pro územní plány a regulační plány vydávané obcemi. Regulačním plánem lze nahradit územní rozhodnutí; v tomto případě se v regulačním plánu stanoví, která územní rozhodnutí nahrazuje. Regulačním plánem nelze nahradit územní rozhodnutí pro záměr, který podléhá posuzování vlivů na životní prostředí podle zvláštního právního předpisu.

(3) Náležitosti obsahu regulačního plánu stanoví prováděcí právní předpis.

§ 62

Pořízení regulačního plánu

(1) Regulační plán se vydává z podnětu nebo na žádost formou opatření obecné povahy podle správního řádu.

(2) O pořízení regulačního plánu z podnětu může rozhodnout z vlastního nebo jiného podnětu

a) zastupitelstvo kraje v ploše nebo koridoru vymezeném zásadami územního rozvoje,

b) zastupitelstvo obce v ploše nebo koridoru řešeném územním plánem,

c) zastupitelstvo obce, není-li vydán územní plán, v zastavěném území nebo v nezastavěném území jen tehdy, pokud se nemění jeho charakter,

d) Ministerstvo obrany v ploše, která je součástí vojenského újezdu; na pořizování a vydání regulačního plánu se vztahuje přiměřeně ustanovení § 61 až 75.

(3) Regulační plán na žádost lze vydat na žádost fyzické nebo právnické osoby, stanoví-li tak zásady územního rozvoje nebo územní plán, a je-li jejich součástí zadání regulačního plánu.

§ 63

Úhrada nákladů na pořízení regulačního plánu

(1) Náklady na zpracování návrhu regulačního plánu z podnětu projektantem, na mapové podklady a v případě změny regulačního plánu též náklady uvedené v § 72 odst. 2 písm. d) hradí obec nebo kraj příslušný k jeho vydání. Pokud je zpracování regulačního plánu vyvoláno výhradní potřebou jiné osoby, může příslušné zastupitelstvo v rozhodnutí podmínit jeho pořízení částečnou nebo úplnou úhradou nákladů na zpracování návrhu regulačního plánu projektantem a na mapové podklady, v případě změny regulačního plánu úhradou nákladů uvedených v § 72 odst. 2 písm. d).

(2) Při pořizování regulačního plánu na žádost zajišťuje a hradí jeho zpracování, mapové podklady a projednání s dotčenými orgány žadatel.

(3) Náklady spojené s projednáním regulačního plánu hradí pořizovatel.

Pořízení regulačního plánu z podnětu

§ 64

(1) Podnět k pořízení regulačního plánu obsahuje kromě obecných náležitostí podání základní údaje o požadovaném záměru, identifikaci pozemků, údaje o dosavadním využití vymezené plochy, důvody a účel pořízení regulačního plánu, návrh, která územní rozhodnutí regulační plán nahradí, a návrh jeho zadání, není-li součástí územně plánovací dokumentace. Podnět se podává u kraje nebo obce příslušné k vydání regulačního plánu. Příslušné zastupitelstvo rozhodne o pořízení regulačního plánu a předá návrh zadání upravený podle svých požadavků pořizovateli, jinak podnět odloží.

(2) Pokud není zadání regulačního plánu součástí územního plánu nebo zásad územního rozvoje, zpracuje pořizovatel návrh zadání. Návrh zadání pořizovatel

a) doručí veřejnou vyhláškou,

b) zašle dotčeným orgánům; v případě, že pořizovatelem je jiný obecní úřad, zašle je též obci, pro kterou regulační plán pořizuje.

(3) Každý může uplatnit u pořizovatele ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení návrhu zadání regulačního plánu písemně požadavky na obsah zadání. Orgány uvedené v odstavci 2 písm. b) mohou uplatnit do 30 dnů od obdržení návrhu zadání u pořizovatele vyjádření, ve kterém uvedou požadavky na obsah zadání. K později uplatněným požadavkům a vyjádřením se nepřihlíží.

(4) Na základě uplatněných požadavků a vyjádření pořizovatel upraví návrh zadání regulačního plánu a předloží ho příslušnému zastupitelstvu ke schválení. Spolu s návrhem zadání předloží vyhodnocení, jak byly uplatněné požadavky a vyjádření do jeho návrhu zapracovány.

(5) Zadání schvaluje zastupitelstvo obce nebo kraje, které rozhodlo o pořízení regulačního plánu, není-li zadání součástí vydané územně plánovací dokumentace.

(6) Obsahové náležitosti podnětu stanoví prováděcí právní předpis.

§ 65

(1) Na základě schváleného zadání pořizovatel pro obec nebo kraj zajistí zpracování návrhu regulačního plánu, včetně údajů o vlivu záměru na území a o jeho nárocích na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu a vyjádření vlastníků této infrastruktury.

(2) Pořizovatel oznámí jednotlivě orgánům uvedeným v § 64 odst. 2 písm. b) a dotčeným obcím místo a dobu konání společného jednání o návrhu regulačního plánu, a to nejméně 15 dnů předem. Současně tyto orgány vyzve k uplatnění stanovisek k návrhu regulačního plánu do 30 dnů ode dne společného jednání. K později uplatněným stanoviskům se nepřihlíží.

(3) Pořizovatel doručí návrh regulačního plánu veřejnou vyhláškou. Do 15 dnů ode dne doručení může každý u pořizovatele uplatnit písemně připomínky k návrhu regulačního plánu. K později uplatněným připomínkám se nepřihlíží.

(4) Pokud návrh regulačního plánu obsahuje varianty řešení, předloží pořizovatel na základě vyhodnocení výsledků projednání a výsledku řešení rozporů zastupitelstvu ke schválení návrh výběru nejvhodnější varianty, který může obsahovat i podmínky k její úpravě. V rozsahu, v jakém se tyto podmínky odchylují od zadání regulačního plánu, jsou jeho změnou. Zastupitelstvo je při schvalování vázáno stanovisky dotčených orgánů nebo výsledkem řešení rozporů.

(5) Pořizovatel podle výsledku projednání zajistí upravení návrhu regulačního plánu.

§ 66

Pořízení regulačního plánu na žádost

(1) Žádost o vydání regulačního plánu obsahuje kromě obecných náležitostí podání základní údaje o požadovaném záměru, identifikaci pozemků, údaje o dosavadním využití vymezené plochy, důvody a účel pořízení regulačního plánu a návrh, která územní rozhodnutí regulační plán nahradí. Žádost se podává u příslušného pořizovatele.

(2) Žadatel o vydání regulačního plánu může uzavřít dohodu o parcelaci. Obec nebo kraj mohou podmínit vydání regulačního plánu uzavřením smlouvy o spoluúčasti žadatele na vybudování nové nebo na úpravách stávající veřejné infrastruktury (dále jen "plánovací smlouva").

(3) K žádosti žadatel připojí

a) stanoviska dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů,

b) návrh regulačního plánu upravený na základě stanovisek dotčených orgánů,

c) vyhodnocení souladu návrhu regulačního plánu se zadáním,

d) údaje o vlivu záměru na území a o jeho nárocích na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu a vyjádření vlastníků této infrastruktury,

e) doklady prokazující jeho vlastnické právo nebo doklad o právu založeném smlouvou provést stavbu nebo opatření k pozemkům nebo stavbám v řešené ploše, nelze-li tato práva ověřit v katastru nemovitostí, anebo souhlas vlastníků pozemků a staveb v řešené ploše nebo dohodu o parcelaci, k nimž žadatel nemá potřebné právo; souhlas nebo dohoda o parcelaci se nepředkládá, jestliže lze pozemky vyvlastnit nebo vyměnit,

f) návrh plánovací smlouvy; v případě, že záměr klade nové nároky pouze na veřejnou dopravní nebo technickou infrastrukturu nebo na veřejná prostranství, může žadatel místo návrhu plánovací smlouvy doložit smlouvy s příslušnými vlastníky veřejné dopravní nebo technické infrastruktury, které zajistí vybudování nebo úpravu této infrastruktury v rozsahu a čase potřebném pro uskutečnění záměru, a smlouvy s obcí o vybudování veřejných prostranství.

(4) Pořizovatel posoudí úplnost podané žádosti, vzájemný soulad předložených stanovisek a zajistí řešení případných rozporů. Současně zajistí předložení návrhu plánovací smlouvy příslušnému zastupitelstvu ke schválení.

(5) Obsahové náležitosti žádosti a jejich příloh stanoví prováděcí právní předpis.

nadpis vypuštěn

§ 67

Řízení o regulačním plánu

(1) Upravený a posouzený návrh regulačního plánu a oznámení o konání veřejného projednání pořizovatel doručí veřejnou vyhláškou. Veřejné projednání²¹⁾ návrhu se koná nejdříve 15 dnů ode dne doručení. K veřejnému projednání pořizovatel přizve jednotlivě obec, pro kterou je regulační plán pořizován, a dotčené orgány, a to nejméně 30 dnů předem.

(2) Nejpозději do 7 dnů ode dne veřejného projednání může každý uplatnit připomínky a osoby uvedené v § 85 odst. 1 a 2 námitky, ve kterých musí uvést odůvodnění, údaje podle katastru nemovitostí dokladující dotčená práva a vymežit území dotčené námitkou. Dotčené orgány uplatní ve stejné lhůtě stanovisko k částem řešení, které byly od společného jednání (§ 65 odst. 2 a 3) změněny. K později uplatněným stanoviskům, připomínkám a námitkám se nepřihlíží. Dotčené osoby oprávněné k podání námitek musí být na tuto skutečnost upozorněny.

(3) Ke stanoviskům, námitkám a připomínkám ve věcech, o kterých bylo rozhodnuto při vydání zásad územního

rozvoje, územního plánu nebo regulačního plánu vydaného krajem, se nepřihlíží.

(4) Pořizovatel ve spolupráci s určeným zastupitelem vyhodnotí výsledky projednání, zpracuje s ohledem na veřejné zájmy návrh rozhodnutí o námitkách a návrh vyhodnocení připomínek. Návrhy doručí dotčeným orgánům a vyzve je, aby k nim ve lhůtě 30 dnů od obdržení uplatnily stanoviska. Pokud dotčený orgán neuplatní stanovisko v uvedené lhůtě, má se za to, že s návrhy pořizovatele souhlasí.

§ 68

Posouzení regulačního plánu pořizovatelem

(1) Pokud je to nezbytné, pořizovatel zajistí pro obec úpravu návrhu regulačního plánu z podnětu v souladu s výsledky projednání; úpravu regulačního plánu na žádost zajišťuje na základě předání výsledků projednání žadatel.

(2) Dojde-li na základě veřejného projednání k podstatné úpravě návrhu regulačního plánu, projedná se upravený návrh v rozsahu těchto úprav na opakovaném veřejném projednání; přitom se postupuje obdobně podle § 67.

(3) Je-li na základě projednání nutně návrh regulačního plánu přepracovat, postupuje se obdobně podle § 65 odst. 2 až 5, § 67 a přiměřeně podle § 66.

(4) Pořizovatel posoudí soulad návrhu regulačního plánu zejména

- a) s politikou územního rozvoje a územně plánovací dokumentací,
- b) s cíli a úkoly územního plánování, zejména s požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území,
- c) s požadavky tohoto zákona a jeho prováděcích právních předpisů,
- d) s požadavky zvláštních právních předpisů a se stanovisky dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů⁴⁾, popřípadě s výsledkem řešení rozporů.

(5) Součástí odůvodnění regulačního plánu je kromě náležitostí vyplývajících ze správního řádu zejména

- a) výsledek posouzení regulačního plánu podle odstavce 4,
- b) komplexní zdůvodnění přijatého řešení.

§ 69

Vydání regulačního plánu

(1) Pořizovatel předkládá zastupitelstvu příslušné obce nebo kraje (dále jen "příslušné zastupitelstvo") návrh na vydání regulačního plánu s jeho odůvodněním, v případě pořizování návrhu na žádost též se schválenou plánovací smlouvou.

(2) Příslušné zastupitelstvo vydá regulační plán po ověření, že není v rozporu s výsledky projednání a s požadavky uvedenými v § 68 odst. 4.

(3) V případě, že příslušné zastupitelstvo nesouhlasí s předloženým návrhem regulačního plánu nebo s výsledky jeho projednání, návrh vrátí s pokyny pro jeho přepracování a k novému projednání nebo jej zamítne.

(4) Dojde-li ke změně nebo zrušení rozhodnutí o námitkách, musí obec nebo kraj, jehož příslušné zastupitelstvo regulační plán vydalo, uvést jej do souladu s tímto rozhodnutím; do té doby nelze podle jeho dotčených částí postupovat.

(5) Práva a povinnosti z regulačního plánu vydaného na žádost lze převést písemnou veřejnoprávní smlouvou, jejíž přílohou je regulační plán. Pro tyto veřejnoprávní smlouvy se použijí příslušná ustanovení správního řádu o veřejnoprávních smlouvách²⁵⁾.

(6) Regulační plán nelze změnit rozhodnutím podle § 97 odst. 3 správního řádu.

§ 70

Souběžné pořízení regulačního plánu a změny územního plánu

Zastupitelstvo obce může v odůvodněných případech rozhodnout o souběžném pořízení a vydání regulačního plánu pořizovaného z podnětu a změny územního plánu, která je vyvolána tímto regulačním plánem. Regulační plán nemusí být v tomto případě v souladu s částmi územního plánu, které jsou měněny souběžně pořizovanou změnou územního plánu. Vydání změny územního plánu je podmínkou pro vydání regulačního plánu, který změnu vyvolal.

§ 71

Doba platnosti, změna a zrušení regulačního plánu

(1) Doba platnosti regulačního plánu pořízeného z podnětu, který nenahrazuje územní rozhodnutí, se nestanovuje. Pokud se změní podmínky, za kterých byl regulační plán pořízen a vydán, zajistí příslušná obec nebo kraj jeho změnu nebo jej zruší.

(2) Ustanovení o nahrazení územního rozhodnutí regulačním plánem z podnětu platí 3 roky ode dne nabytí účinnosti, není-li v něm v odůvodněných případech stanovena lhůta delší, nejdéle však 5 let; doba platnosti může být v odůvodněných případech prodloužena změnou regulačního plánu v době jeho platnosti. Regulační plán však nepozbývá platnosti,

a) bylo-li na základě žádosti podané v době platnosti vydáno pravomocné stavební povolení nebo jiné obdobné rozhodnutí podle tohoto zákona nebo zvláštních právních předpisů, nebo vzniklo-li na základě ohlášení stavebního záměru podaného v době platnosti právo stavbu provést, nebo

b) bylo-li v době platnosti započato s využitím území pro stanovený účel v případech, kdy se povolovací rozhodnutí nebo jiný úkon nevydává, nebo

c) vzniklo-li na základě oznámení stavebního záměru posouzeného autorizovaným inspektorem podaného v době platnosti právo stavební záměr realizovat, anebo

d) byla-li na základě návrhu veřejnoprávní smlouvy nahrazující stavební povolení podaného v době platnosti uzavřena tato veřejnoprávní smlouva a tato veřejnoprávní smlouva nabyla účinnosti.

(3) Regulační plán z podnětu lze změnit nebo zrušit rozhodnutím příslušného zastupitelstva. Při změně regulačního plánu, pokud není změna pořizována podle § 72 až 74, se postupuje přiměřeně podle ustanovení § 61 až 65 a obdobně podle ustanovení § 67 až 69. Při zrušení regulačního plánu se postupuje přiměřeně podle § 67 a 69, ustanovení o zadání se přitom nepoužijí.

(4) Obec je povinna uvést regulační plán z podnětu do souladu s následně vydanou územně plánovací dokumentací kraje, následně schválenou politikou územního rozvoje nebo následně vydaným územním plánem. Do té doby nelze rozhodovat podle částí regulačního plánu, které jsou v rozporu s touto územně plánovací dokumentací nebo politikou územního rozvoje. Při této změně regulačního plánu postupuje obec jako při změně z vlastního podnětu.

(5) Kraj je povinen uvést do souladu regulační plán z podnětu s následně vydanými zásadami územního rozvoje a politikou územního rozvoje. Do té doby nelze postupovat podle částí regulačního plánu, které jsou v rozporu s těmito zásadami nebo politikou územního rozvoje. Při této změně regulačního plánu postupuje kraj jako při změně z vlastního podnětu.

(6) Na dobu platnosti regulačního plánu pořízeného na žádost se uplatní odstavec 2 obdobně, pozbytí platnosti se však vztahuje na celý regulační plán. Regulační plán pořízený na žádost pozbývá také platnosti dnem, kdy stavební úřad obdržel sdělení žadatele, že upustil od záměru, ke kterému se regulační plán vztahuje; to neplatí, byla-li realizace záměru již zahájena. Regulační plán pořízený na žádost lze změnit nebo zrušit rozhodnutím příslušného zastupitelstva pouze na žádost toho, komu přísluší vykonávat práva z něj vyplývající. Bez takové žádosti lze regulační plán pořízený na žádost změnit nebo zrušit z důvodů uvedených v odstavci 4 nebo 5, a to jen v záležitostech týkajících se veřejně prospěšných staveb nebo veřejně prospěšných opatření. Při změně nebo zrušení regulačního plánu pořízeného na žádost se postupuje podle odstavce 3.

(7) Dojde-li z důvodů uvedených v odstavci 4 nebo 5 ke změně regulačního plánu pořízeného na žádost a prokáže-li ten, komu přísluší vykonávat práva z regulačního plánu vyplývající, že mu tím vznikla majetková újma, postupuje se při její náhradě obdobně podle § 102.

(8) Dojde-li ke zrušení části regulačního plánu či změně nebo zrušení rozhodnutí o námitkách, je obec nebo kraj příslušný k vydání tohoto regulačního plánu povinen bez zbytečného odkladu zajistit pořízení a vydání jeho změny nebo rozhodnout o jeho zrušení. Při této změně se postupuje přiměřeně podle § 61 a § 64 odst. 2 až 6 a obdobně podle § 65 a § 67 až 69; to neplatí při pořizování změny nevyžadující zpracování variant řešení, při které se postupuje obdobně podle § 73, při zrušení se postupuje podle odstavce 3. Dojde-li ke zrušení regulačního plánu nebo jeho změny, při pořizování se naváže na poslední úkon, který nebyl zrušením zpochybněn, pokud příslušné zastupitelstvo u regulačního plánu pořizovaného z podnětu nerozhodne, že regulační plán nebude pořizován.

(9) Pořizovatel zajistí pro obec vyhotovení úplného znění regulačního plánu po jeho změně a toto vyhotovení po nabytí účinnosti změny opatří záznamem o účinnosti.

Zkrácený postup pořizování změny regulačního plánu

§ 72

(1) Zkrácený postup pořizování změny regulačního plánu se použije při pořizování změny nevyžadující zpracování variant řešení. Zkrácený postup pořizování změny regulačního plánu se nepoužije při změně regulačního plánu, který nahradil územní rozhodnutí pro záměr podléhající posuzování vlivů na životní prostředí podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí.

(2) Zastupitelstvo rozhodne o pořízení změny regulačního plánu a jejím obsahu z vlastního podnětu nebo na návrh, zadání změny regulačního plánu se v tomto případě nepoživuje. Návrh na pořízení změny regulačního plánu z podnětu mohou podat orgány a osoby uvedené v § 44 písm. b) až e). Návrh obsahuje

a) údaje umožňující identifikaci navrhovatele, včetně uvedení skutečností prokazujících, že je oprávněn podat návrh na pořízení změny regulačního plánu,

b) důvody pro pořízení změny regulačního plánu,

c) návrh obsahu změny regulačního plánu,

d) návrh úhrady nákladů na zpracování změny regulačního plánu a vyhotovení úplného znění regulačního plánu po jeho změně, v případě změny regulačního plánu vydávaného zastupitelstvem kraje též náklady na zpracování změn územních plánů a

regulačních plánů vydávaných obcemi vyvolaných navrhovanou změnou včetně úplného znění územních plánů a regulačních plánů po jejich změně.

(3) Návrh na pořízení změny regulačního plánu se podává u obce, pro jejíž území se změna regulačního plánu pořizuje, nebo u kraje, pokud byl regulační plán vydán zastupitelstvem kraje. Při posouzení návrhu postupuje pořizovatel obdobně podle § 46 odst. 2 a 3.

(4) Zastupitelstvo může podmínit pořízení změny regulačního plánu úhradou nákladů uvedených v odstavci 2 písm. d) navrhovatelem.

§ 73

nadpis vypuštěn

(1) Pořizovatel na základě rozhodnutí zastupitelstva o pořízení změny regulačního plánu a jejím obsahu, ve kterém zastupitelstvo výslovně uvede, že změna bude pořizována zkráceným způsobem, zajistí zpracování návrhu změny regulačního plánu a po jeho převzetí jej doručí obci, pro jejíž území je změna pořizována, nejméně 30 dnů přede dnem veřejného projednání.

(2) Návrh změny regulačního plánu a oznámení o konání veřejného projednání pořizovatel doručí veřejnou vyhláškou. Veřejné projednání²¹⁾ návrhu se koná nejdříve 15 dnů ode dne doručení. K veřejnému projednání pořizovatel přizve jednotlivě obec, pro jejíž území je regulační plán pořizován, a dotčené orgány, a to nejméně 30 dnů předem.

(3) Nejpozději do 7 dnů ode dne veřejného projednání může každý uplatnit připomínky a osoby uvedené v § 85 odst. 1 a 2 námitky, ve kterých musí uvést odůvodnění, údaje podle katastru nemovitostí dokládající dotčená práva a vymezit území dotčené námitkou. O této skutečnosti musí být dotčené osoby poučeny. Povinnost doložit údaje podle katastru nemovitostí se nevztahuje na zástupce veřejnosti. Dotčené orgány uplatní ve stejné lhůtě svá stanoviska. K později uplatněným stanoviskům, připomínkám a námitkám se nepřihlíží, dotčené osoby oprávněné k podání námitek musí být na tuto skutečnost upozorněny.

(4) Při pořizování a vydání změny regulačního plánu se dále postupuje obdobně podle § 67 odst. 3 a 4, § 68, 69 a § 71 odst. 9.

§ 74

nadpis vypuštěn

Při pořizování a vydání změny regulačního plánu na žádost se postupuje podle § 72 a 73 za předpokladu, že návrh na pořízení podal ten, komu přísluší vykonávat práva z regulačního plánu vyplývající. Z vlastního podnětu příslušného zastupitelstva lze změnu regulačního plánu vydaného na žádost pořídit a vydat, jedná-li se o změnu z důvodů uvedených v § 71 odst. 4 a 5, a to jen v záležitostech týkajících se veřejně prospěšných staveb nebo veřejně prospěšných opatření; přitom se použije obdobně § 71 odst. 7.

§ 75

Nabytí účinnosti změny regulačního plánu

Změnu regulačního plánu a úplné znění regulačního plánu po této změně příslušná obec nebo kraj doručí veřejnou vyhláškou; dnem doručení změny regulačního plánu a úplného znění nabyvá změna účinnosti.

Díl 4

Územní rozhodnutí

§ 76

(1) Umisťovat stavby nebo zařízení, jejich změny, měnit vliv jejich užívání na území, měnit využití území a chránit důležité zájmy v území lze jen na základě územního rozhodnutí nebo územního souhlasu, nestanoví-li zákon jinak.

(2) Každý, kdo navrhuje vydání územního rozhodnutí nebo územního souhlasu, je povinen dbát požadavků uvedených v § 90 a být šetrný k zájmům vlastníků sousedních pozemků a staveb, za tímto účelem si může vyžádat územně plánovací informaci, nejsou-li mu podmínky využití území a vydání územního rozhodnutí nebo územního souhlasu známy.

§ 77

Územním rozhodnutím je rozhodnutí o

- a) umístění stavby nebo zařízení (dále jen "rozhodnutí o umístění stavby"),
- b) změně využití území,
- c) změně vlivu užívání stavby na území,
- d) dělení nebo scelování pozemků,
- e) ochranném pásmu.

§ 78

(1) Územní rozhodnutí lze nahradit územním souhlasem za podmínek uvedených v § 96 nebo veřejnoprávní smlouvou za podmínek uvedených v § 78a.

(2) Územní rozhodnutí se nevydává, pokud jej nahrazuje regulační plán.

(3) Územní rozhodnutí o umístění stavby se nevydává, pokud se vydává společné povolení.

(4) Stavební úřad může podle § 96a spojit vydání územního souhlasu se souhlasem s provedením ohlášeného stavebního záměru.

(5) Pokud je možné nahradit územní rozhodnutí veřejnoprávní smlouvou (§ 78a) a současně je možné nahradit stavební povolení veřejnoprávní smlouvou (§ 116), lze uzavřít veřejnoprávní smlouvu, která nahradí současně územní rozhodnutí a stavební povolení.

(6) Stavební úřad může v územním rozhodnutí u staveb a terénních úprav uvedených v § 104 odst. 1 písm. f) až i), jestliže to nevyklučuje povaha věci, ochrana veřejných zájmů podle zvláštních právních předpisů nebo ochrana práv účastníků řízení, stanovit, že k jejich provedení nebude vyžadovat ohlášení.

§ 78a

Veřejnoprávní smlouva

(1) Stavební úřad může uzavřít se žadatelem veřejnoprávní smlouvu o umístění stavby, o změně využití území a o změně vlivu užívání stavby na území, která nahradí územní rozhodnutí. Veřejnoprávní smlouvu nelze uzavřít v případě záměru, pro který je vyžadováno závazné stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí.

(2) Žadatel předloží stavebnímu úřadu návrh veřejnoprávní smlouvy, který obsahuje kromě označení smluvních stran náležitosti výroku územního rozhodnutí, včetně všech údajů a podmínek vyplývajících ze závazných stanovisek dotčených orgánů a odůvodnění souladu s požadavky § 90. Žadatel v návrhu veřejnoprávní smlouvy uvede osoby, které by byly účastníky územního řízení. K návrhu připojí dokumentaci v rozsahu jako k žádosti o vydání územního rozhodnutí, včetně situačního výkresu na podkladě katastrální mapy, a závazná stanoviska, popřípadě rozhodnutí dotčených orgánů. Žadatel k návrhu připojí souhlas k umístění stavebního záměru podle § 184a.

(3) Stavební úřad posoudí návrh veřejnoprávní smlouvy do 30 dnů ode dne jeho předložení z hlediska splnění podmínek pro uzavření veřejnoprávní smlouvy. Stavební úřad vyvěsí informaci o podaném návrhu veřejnoprávní smlouvy na úřední desce po dobu 8 dnů. Stavební úřad na základě posouzení návrhu veřejnoprávní smlouvy návrh přijme, nebo odmítne a sdělí žadateli důvody odmítnutí.

(4) Žadatel zajistí souhlasy osob, které by byly účastníky územního řízení s uzavřenou veřejnoprávní smlouvou. Žadatel je povinen předložit stavebnímu úřadu veřejnoprávní smlouvu spolu se souhlasy osob, které by byly účastníky územního řízení, a grafickou přílohu, kterou tvoří celková situace v měřítku katastrální mapy, popřípadě další vybraná část dokumentace, k vyznačení účinnosti.

(5) Stavební úřad vyvěsí oznámení o uzavření veřejnoprávní smlouvy po vyznačení účinnosti na úřední desce po dobu 15 dnů. Veřejnoprávní smlouvu s vyznačením účinnosti doručí místně příslušnému obecnímu úřadu, pokud není stavebním úřadem, a jde-li o stavbu podle § 15 nebo 16 také stavebnímu úřadu příslušnému k povolení stavby a dotčeným orgánům.

(6) Účinky veřejnoprávní smlouvy zanikají uplynutím 2 let ode dne její účinnosti, není-li dohodnuta doba delší, nejdéle však 5 let. Účinky veřejnoprávní smlouvy nezanikají,

a) bylo-li na základě žádosti podané v době její účinnosti vydáno pravomocné stavební povolení nebo jiné obdobné rozhodnutí podle tohoto zákona nebo zvláštních právních předpisů, nebo nabyli-li v době její účinnosti právních účinků souhlas s provedením ohlášeného stavebního záměru,

b) bylo-li v době její účinnosti započato s využitím území pro stanovený účel v případech, kdy se povolovací rozhodnutí nebo jiný úkon nevydává,

c) vzniklo-li na základě oznámení stavebního záměru posouzeného autorizovaným inspektorem podaného v době její účinnosti právo stavební záměr realizovat, nebo

d) byla-li na základě návrhu veřejnoprávní smlouvy nahrazující stavební povolení podaného v době její účinnosti uzavřena tato veřejnoprávní smlouva a tato veřejnoprávní smlouva nabyla účinnosti.

(7) Účinnost veřejnoprávní smlouvy lze prodloužit; odstavce 1 až 4 se použijí přiměřeně. Návrh na prodloužení účinnosti musí být předložen před zánikem účinků veřejnoprávní smlouvy. V případě, že osoba, která by byla účastníkem územního řízení, nevyjádří souhlas s prodloužením účinnosti veřejnoprávní smlouvy, stavební úřad rozhodne o jejím prodloužení postupem podle § 93 odst. 3; v takovém případě se návrh na prodloužení účinnosti veřejnoprávní smlouvy považuje za žádost podle § 93 odst. 3.

(8) Veřejnoprávní smlouva pozbývá účinnosti dnem, kdy stavební úřad obdržel sdělení žadatele, že upustil od záměru, ke kterému se veřejnoprávní smlouva vztahuje; to neplatí, byla-li realizace záměru již zahájena. Veřejnoprávní smlouvu lze změnit na základě dohody stavebního úřadu a žadatele za podmínek § 94 odst. 1, postupem podle odstavců 1 až 4.

Veřejnoprávní smlouvu lze z moci úřední změnit nebo zrušit samostatným výrokem v rozhodnutí o umístění veřejně prospěšné stavby nebo veřejně prospěšného opatření.

(9) Veřejnoprávní smlouvu lze přezkoumat z moci úřední v přezkumném řízení podle správního řádu. Přezkumné řízení lze zahájit nejpozději do 1 roku od účinnosti veřejnoprávní smlouvy. Rozhodnutí ve věci v přezkumném řízení v prvním stupni nelze vydat po uplynutí 15 měsíců ode dne účinnosti veřejnoprávní smlouvy.

(10) Obsahové náležitosti veřejnoprávní smlouvy, která nahradí územní rozhodnutí, stanoví prováděcí právní předpis.

§ 79

Rozhodnutí o umístění stavby

(1) Rozhodnutí o umístění stavby vymezuje stavební pozemek, umísťuje navrhovanou stavbu, stanoví její druh a účel, podmínky pro její umístění, pro zpracování projektové dokumentace pro vydání stavebního povolení, pro ohlášení stavby a pro napojení na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu. Při umísťování souboru staveb v areálech jaderných zařízení se v rozhodnutí vymezí areál jako stavební pozemek a v jeho rámci se stanoví skladba, druh a účel staveb a rámcové podmínky pro jejich umístění v maximálních nebo minimálních prostorových parametrech (zejména vnější půdorysné a výškové ohraničení, odstupové vzdálenosti staveb od hranic pozemků a sousedních staveb) a napojení na dopravní a technickou infrastrukturu; v rámci stanovených podmínek se stavby umístí při povolení staveb.

(2) Rozhodnutí o umístění stavby ani územní souhlas nevyžadují

- a) informační a reklamní zařízení o celkové ploše do 0,6 m² umísťovaná mimo ochranná pásma pozemních komunikací,
- b) stožáry pro vlajky do výšky 8 m,
- c) povrchové rozvody nebo odvody vody na zemědělské půdě nebo na pozemcích určených k plnění funkcí lesa, nejde-li o vodní díla,
- d) signální věže, signály a pyramidy pro zeměměřické účely, body seismické monitorovací sítě,
- e) podpěrné konstrukce dopravního značení a zařízení pro provozní informace na pozemních komunikacích,
- f) opěrné zdi do výšky 1 m nebo oplocení do výšky 2 m, které nehraničí s veřejně přístupnými pozemními komunikacemi nebo s veřejným prostranstvím¹⁾ a které se nacházejí v zastavěném území či v zastavitelné ploše,
- g) propustky na neveřejných účelových komunikacích,
- h) cirkusové stany a scénické stavby pro film, televizi nebo divadlo,
- i) sjezdy a nájezdy na pozemní komunikace sloužící k připojení sousední nemovitosti,
- j) antény do výšky 8 m včetně jejich nosných konstrukcí a souvisejících elektronických komunikačních zařízení umísťované samostatně na pozemku nebo na budovách,
- k) oplocení lesních školek, oplocení zřízené k ochraně lesních porostů před zvěří na lesních pozemcích a oplocení dřevin vysazených za účelem založení územního systému ekologické stability, která jsou bez podezdívky, přičemž nesmí dojít k omezení provozu na pozemní komunikaci nebo k přerušení turisticky značené trasy,
- l) stavby pro hospodaření v lesích a stavby pro výkon práva myslivosti do 30 m² zastavěné plochy a do 5 m výšky, bez podsklepení,
- m) důlní díla, důlní stavby pod povrchem a stavby v povrchových lomech a skrývkách, pokud podléhají schvalování a dozoru státní báňské správy podle horních předpisů,
- n) skleník do 40 m² zastavěné plochy a do 5 m výšky umístěný v odstupové vzdálenosti nejméně 2 m od hranice pozemku, bez podsklepení,
- o) stavba do 25 m² zastavěné plochy a do 5 m výšky s jedním nadzemním podlažím, podsklepená nejvýše do hloubky 3 m na pozemku rodinného domu nebo stavby pro rodinnou rekreaci, která souvisí nebo podmiňuje bydlení nebo rodinnou rekreaci, neslouží k výrobě nebo skladování hořlavých látek nebo výbušnin, nejedná se o úložiště radioaktivních odpadů obsahující výlučně přírodní radionuklidy nebo jaderné zařízení, nebo stavbu pro podnikatelskou činnost, je v souladu s územně plánovací dokumentací, je umísťována v odstupové vzdálenosti od hranic pozemků nejméně 2 m, plocha části pozemku schopného vsakovat dešťové vody po jejím umístění bude nejméně 50 % z celkové plochy pozemku rodinného domu nebo stavby pro rodinnou rekreaci,
- p) bazén do 40 m² zastavěné plochy na zastavěném stavebním pozemku rodinného domu nebo stavby pro rodinnou rekreaci v zastavěném území nebo v zastavitelné ploše umístěný v odstupové vzdálenosti nejméně 2 m od hranice pozemku, a jeho související technické zařízení,
- q) stavby mostních vah,
- r) přístřešky o jednom nadzemním podlaží, které slouží veřejné dopravě, a jiné veřejně přístupné přístřešky do 40 m² zastavěné plochy a do 4 m výšky,

s) výměna vedení technické infrastruktury⁶⁹⁾, pokud nedochází k překročení hranice stávajícího ochranného nebo bezpečnostního pásma,

t) prodejní stánky, konstrukce a zařízení pro slavnostní výzdobu a osvětlení budov, jejichž umístění nepřesáhne 30 po sobě jdoucích dnů.

(3) Ustanovení odstavce 2 se nevztahuje na záměry, pro které je vyžadováno závazné stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí.

(4) Pokud stavby uvedené v odstavci 2 vyžadují provedení zemních prací nebo terénních úprav, je stavebník povinen zjistit si informace o existenci podzemních staveb technické infrastruktury a zajistit jejich ochranu.

(5) Rozhodnutí o umístění stavby ani územní souhlas nevyžadují stavební úpravy a udržovací práce.

§ 80

Rozhodnutí o změně využití území

(1) Rozhodnutí o změně využití území stanoví nový způsob užívání pozemku a podmínky jeho využití.

(2) Rozhodnutí o změně využití území vyžadují

a) terénní úpravy podle § 3 odst. 1,

b) stanovení dobývacího prostoru,

c) odstavné, manipulační, prodejní, skladové nebo výstavní plochy,

d) veřejná a neveřejná pohřebiště,

e) změny druhu pozemku nebo způsobu využití pozemků, zejména zřizování, rušení a úpravy vinic, chmelnic, lesů, parků, zahrad a sadů, pokud podmínky nejsou stanoveny schválenými pozemkovými úpravami nebo jiným územním rozhodnutím,

f) úpravy pozemků, které mají vliv na schopnost vsakování vody.

(3) Rozhodnutí o změně využití území ani územní souhlas nevyžadují

a) terénní úpravy do 1,5 m výšky nebo hloubky o výměře do 300 m² na pozemcích, které nemají společnou hranici s veřejnou pozemní komunikací nebo veřejným prostranstvím¹⁾, pokud nedochází k nakládání s odpady,

b) odstavné, manipulační, prodejní, skladové nebo výstavní plochy do 300 m², které neslouží pro skladování nebo manipulaci s hořlavými látkami nebo látkami, které mohou způsobit znečištění životního prostředí,

c) změny druhu pozemku nebo způsobu využití pozemků o výměře do 300 m²,

d) terénní úpravy v přirozených korytech vodních toků a na pozemcích sousedících s nimi, jimiž se podstatně nemění přirozená koryta vodních toků,

e) úpravy pozemků, které mají vliv na schopnost vsakování vody, provedené na pozemku rodinného domu nebo na pozemku stavby pro rodinnou rekreaci, které souvisí nebo podmiňují bydlení nebo rodinnou rekreaci, neslouží ke skladování hořlavých látek nebo výbušnin, není v rozporu s územně plánovací dokumentací, a plocha části pozemku schopného vsakovat dešťové vody po jejich provedení bude nejméně 50 % z celkové plochy pozemku rodinného domu nebo stavby pro rodinnou rekreaci.

(4) Ustanovení odstavce 3 se nevztahuje na území, na kterých se prokazatelně nalézají archeologické nálezy.

(5) Ustanovení odstavce 3 se nevztahuje na záměry, pro které je vyžadováno závazné stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí a na záměry ve zvláště chráněných územích¹²⁾.

§ 81

Rozhodnutí o změně vlivu užívání stavby na území

(1) Rozhodnutí o změně vlivu užívání stavby na území stanoví podmínky pro změnu užívání stavby, která má vliv na životní prostředí nebo nároky na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu.

(2) Rozhodnutí o změně vlivu užívání stavby na území vyžadují takové změny v užívání stavby, pro které je vyžadováno závazné stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí¹¹⁾ nebo mají nové nároky na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu.

§ 82

Rozhodnutí o dělení nebo scelování pozemků

(1) Rozhodnutí o dělení nebo scelování pozemků stanoví podmínky pro nové rozdělení nebo scelení pozemků.

(2) Rozhodnutí o dělení nebo scelování pozemků je možno vydat pouze na žádost podanou všemi vlastníky všech

dotčených pozemků, které jsou předmětem rozhodnutí, nebo oprávněnou osobou za účelem uplatňování předkupního práva pro veřejně prospěšné stavby (§ 101).

(3) Rozhodnutí o dělení nebo scelování pozemků se nevyžaduje, pokud podmínky pro dělení nebo scelení pozemků jsou dány regulačním plánem, rozhodnutím stavebního úřadu nebo rozhodnutím podle zvláštního právního předpisu³³⁾. Není-li třeba stanovit podmínky pro dělení nebo scelování pozemků, stavební úřad potvrdí tuto skutečnost sdělením, kterým současně schválí navrhovaný záměr. Sdělení nelze vydat, pokud je rozhodování v území podmíněno územní studií nebo regulačním plánem.

§ 83

Rozhodnutí o ochranném pásmu

(1) Rozhodnutí o ochranném pásmu chrání stavbu, zařízení nebo pozemek před negativními vlivy okolí nebo chrání okolí stavby či zařízení nebo pozemku před jejich negativními účinky.

(2) Rozhodnutí o ochranném pásmu se vydává zpravidla současně při rozhodování podle § 79 až 81; lze je vydat i samostatně.

(3) Rozhodnutí o ochranném pásmu se nevydává, jestliže podmínky ochrany jsou stanoveny zvláštním právním předpisem³⁴⁾ nebo na jeho základě.

Díl 5

Územní řízení

§ 84

Příslušnost k územnímu rozhodnutí

(1) Územní rozhodnutí vydává příslušný stavební úřad na základě územního řízení nebo zjednodušeného územního řízení.

(2) Je-li k územnímu řízení, kterým se vydává rozhodnutí o změně využití území nebo o ochranném pásmu, příslušný podle zvláštních právních předpisů jiný správní orgán než stavební úřad, rozhodne tento orgán jen v souladu se závazným stanoviskem podle § 96b.

§ 85

Účastníci územního řízení

(1) Účastníky územního řízení jsou

- a) žadatel,
- b) obec, na jejímž území má být požadovaný záměr uskutečněn.

(2) Účastníky územního řízení dále jsou

a) vlastník pozemku nebo stavby, na kterých má být požadovaný záměr uskutečněn, není-li sám žadatelem, nebo ten, kdo má jiné věcné právo k tomuto pozemku nebo stavbě,

b) osoby, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být územním rozhodnutím přímo dotčeno.

c) zrušeno

(3) zrušen

§ 86

Žádost o vydání územního rozhodnutí

(1) Žádost o vydání územního rozhodnutí obsahuje kromě obecných náležitostí podle správního řádu základní údaje o požadovaném záměru, identifikační údaje o pozemku nebo stavbě, na nichž se má záměr uskutečnit, uvedení osob, které mají vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním pozemkům nebo stavbám na nich, jestliže může být jejich právo územním rozhodnutím přímo dotčeno.

(2) K žádosti o vydání územního rozhodnutí žadatel připojí

- a) souhlas k umístění stavebního záměru podle § 184a,
- b) závazná stanoviska, popřípadě rozhodnutí dotčených orgánů nebo jiné doklady podle zvláštních právních předpisů nebo tohoto zákona, nevydává-li se koordinované závazné stanovisko podle § 4 odst. 7 nebo závazné stanovisko vydávané správním orgánem, který je příslušný vydat územní rozhodnutí, anebo nepostupuje-li se podle § 96b odst. 2,

c) stanoviska vlastníků veřejné dopravní a technické infrastruktury k možnosti a způsobu napojení nebo k podmínkám dotčených ochranných a bezpečnostních pásem,

d) smlouvy s příslušnými vlastníky veřejné dopravní a technické infrastruktury, vyžaduje-li záměr vybudování nové nebo úpravu stávající veřejné dopravní a technické infrastruktury,

e) dokumentaci pro vydání územního rozhodnutí, která obsahuje průvodní zprávu, souhrnnou technickou zprávu, situační výkresy, dokumentaci objektů a dokladovou část; u souboru staveb v areálu jaderného zařízení, stanovuje souhrnná technická zpráva základní vlastnosti a limitní požadavky na vstupy a výstupy nezbytné pro jeho umístění, dokumentace objektů se nezpracovává; u výrobku plnicího funkci stavby může být výkresová část dokumentace nahrazena technickou dokumentací výrobce nebo dovozce, nebo jiným dokladem podle zvláštního právního předpisu³⁹⁾, z něhož je možné ověřit dodržení technických požadavků na stavby a technických požadavků zabezpečujících bezbariérové užívání stavby.

(3) Stanoví-li tak zvláštní právní předpis, nebo pokud bude navrhovaný záměr svými negativními vlivy překračovat limitní hodnoty stanovené zvláštními právními předpisy za hranicí pozemku určeného k jeho realizaci, předloží žadatel současně žádost o vydání rozhodnutí o ochranném pásmu.

(4) Pokud žádost neobsahuje požadované náležitosti, stavební úřad vyzve žadatele k jejímu doplnění a řízení přeruší; usnesení o přerušení se oznamuje pouze žadateli. Dojde-li k zastavení řízení z důvodů neodstranění vad žádosti, usnesení o zastavení řízení se oznamuje pouze žadateli. Pokud k žádosti o vydání územního rozhodnutí není připojena dokumentace pro vydání územního rozhodnutí nebo pokud není zpracována projektantem, stavební úřad takovou žádost neprojednává a řízení zastaví; usnesení o zastavení řízení se oznamuje pouze žadateli.

(5) V případě řízení s velkým počtem účastníků se v žádosti o vydání územního rozhodnutí účastníci řízení podle § 85 odst. 2 písm. b) identifikují označením pozemků a staveb evidovaných v katastru nemovitostí dotčených vlivem záměru.

(6) Obsahové náležitosti žádosti o vydání územního rozhodnutí a jejích příloh, včetně rozsahu a obsahu dokumentace pro vydání územního rozhodnutí, stanoví prováděcí právní předpis. Dokumentace změny využití území může být nahrazena dokumentací podle zvláštních právních předpisů⁶⁰⁾, které upravují nové využití území, pokud náležitosti takové dokumentace jsou stanoveny zákonem.

§ 87 [Komentář WK] [DZ]

Zahájení územního řízení

(1) Stavební úřad oznámí zahájení územního řízení a k projednání žádosti nařídí ústní jednání, a je-li to účelné, spojí jej s ohledáním na místě; oznámení o konání ústního jednání se doručí nejméně 15 dnů předem. Stavební úřad může upustit od ústního jednání, jsou-li mu dobře známy poměry v území a žádost poskytuje dostatečný podklad pro posouzení záměru. Upustí-li stavební úřad od ústního jednání, stanoví lhůtu, do kdy mohou účastníci řízení uplatnit námítky a dotčené orgány závazná stanoviska; tato lhůta nesmí být kratší než 15 dnů. Oznámení o zahájení územního řízení a další úkony v řízení se doručují účastníkům řízení a dotčeným orgánům jednotlivě, nejde-li o řízení s velkým počtem účastníků; v řízení s velkým počtem účastníků se oznámení o zahájení řízení a další úkony v řízení doručují postupem podle § 144 odst. 6 správního řádu, dotčeným orgánům a obci, která je účastníkem řízení podle § 85 odst. 1 písm. b), se doručuje jednotlivě; účastníky řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu jsou vždy účastníci řízení podle § 85 odst. 1 písm. a) a § 85 odst. 2 písm. a).

(2) V případech záměrů, pro které je vyžadováno závazné stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí, může stavební úřad nařídít k projednání žádosti veřejné ústní jednání. V případech záměrů umístěných v území, ve kterém nebyl vydán územní plán, nařídí stavební úřad veřejné ústní jednání vždy. Pro doručování oznámení o zahájení územního řízení a dalších úkonů v řízení se použije odstavec 1 obdobně; konání veřejného ústního jednání se oznamuje veřejnosti veřejnou vyhláškou, která musí být vyvěšena nejméně 30 dnů předem. Po tuto dobu musí stavební úřad umožnit každému nahlédnout do podkladů pro vydání rozhodnutí. Žadatel zajistí, aby informace o jeho záměru a o tom, že podal žádost o vydání územního rozhodnutí, byla bezodkladně poté, co bylo oznámeno zahájení územního řízení a nařízeno veřejné ústní jednání, vyvěšena na místě určeném stavebním úřadem v oznámení, a to do doby konání veřejného ústního jednání. Informace obsahuje údaje o žadateli, o předmětu územního řízení a o veřejném ústním jednání. Součástí informace je grafické vyjádření záměru, popřípadě jiný podklad, z něhož lze usuzovat na architektonickou a urbanistickou podobu záměru a na jeho vliv na okolí. Pokud žadatel uvedenou povinnost nesplní, stavební úřad nařídí opakované veřejné ústní jednání, pokud mělo porušení této povinnosti žadatele za následek zkrácení práv účastníků územního řízení. V případě, že se neprokáže opak, má se za to, že žadatel povinnost vyvěšení informace splnil.

(3) U záměrů zasahujících do území několika obcí se v řízení s velkým počtem účastníků oznámení o zahájení řízení a další úkony v řízení doručují vždy veřejnou vyhláškou podle § 25 odst. 3 správního řádu; jednotlivě se doručuje dotčeným orgánům a účastníkům řízení podle § 85 odst. 1 a 2 písm. a). Účastníci řízení podle § 85 odst. 2 písm. b) se v oznámení o zahájení řízení a v dalších úkonech v řízení doručovaných veřejnou vyhláškou identifikují označením pozemků a staveb evidovaných v katastru nemovitostí dotčených vlivem záměru.

(4) V jednoduchých věcech, zejména lze-li rozhodnout na základě dokladů předložených žadatelem, rozhodne stavební úřad bez zbytečného odkladu, nejdéle však ve lhůtě do 60 dnů ode dne zahájení územního řízení; ve zvlášť složitých případech, zejména při postupu podle odstavce 2, stavební úřad rozhodne nejdéle ve lhůtě do 90 dnů.

(5) Obsahové náležitosti informace uvedené v odstavci 2 stanoví prováděcí právní předpis.

§ 88

Přerušení územního řízení

Stavební úřad územní řízení přeruší, kromě důvodů uvedených ve správním řádu, také v případě, že záměr klade takové požadavky na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu, že jej nelze bez vybudování příslušných nových staveb a zařízení nebo úpravy stávajících realizovat, a zároveň vyzve žadatele k předložení smlouvy s příslušnými vlastníky veřejné dopravní a technické infrastruktury, a stanoví mu k tomu přiměřenou lhůtu. Pokud žadatel nepředloží požadované smlouvy ve stanovené lhůtě, stavební úřad územní řízení zastaví.

§ 89

Závazná stanoviska, námítky a připomínky

(1) Závazná stanoviska, která mohou dotčené orgány uplatňovat podle § 4 odst. 4, a námítky účastníků řízení a připomínky veřejnosti musí být uplatněny nejpozději při ústním jednání, případně při veřejném ústním jednání, při kterém musí být nejpozději uplatněny také připomínky veřejnosti; jinak se k nim nepřihlíží. Jestliže dojde k upuštění od ústního jednání, musí být závazná stanoviska dotčených orgánů podle § 4 odst. 4 a námítky účastníků řízení a připomínky veřejnosti uplatněny ve stanovené lhůtě; jinak se k nim nepřihlíží.

(2) K závazným stanoviskům a námítkám k věci, o kterých bylo rozhodnuto při vydání územně plánovací dokumentace, se nepřihlíží.

(3) Účastník řízení ve svých námítkách uvede skutečnosti, které zakládají jeho postavení jako účastníka řízení, a důvody podání námitek; k námítkám, které překračují rozsah stanovený v odstavci 4, se nepřihlíží.

(4) Obec uplatňuje v územním řízení námítky k ochraně zájmů obce a zájmů občanů obce. Osoba, která může být účastníkem řízení podle § 85 odst. 2 písm. a) a b), může uplatňovat námítky proti projednávanému záměru v rozsahu, jakým může být její právo přímo dotčeno. Osoba, která je účastníkem řízení podle zvláštního právního předpisu, může v územním řízení uplatňovat námítky, pouze v rozsahu, v jakém je projednávaným záměrem dotčen veřejný zájem, jehož ochranou se podle zvláštního právního předpisu zabývá. K námítkám, které nesplňují uvedené požadavky, se nepřihlíží.

(5) O podmínkách pro uplatňování námitek podle odstavců 1 až 4 musí být účastníci řízení poučeni v oznámení o zahájení řízení.

(6) Námítku, o které nedošlo k dohodě mezi účastníky řízení, stavební úřad posoudí na základě obecných požadavků na výstavbu, závazných stanovisek, popřípadě rozhodnutí dotčených orgánů nebo technických norem, pokud taková námítka nepřesahuje rozsah jeho působnosti. Nedošlo-li k dohodě o námítce občanskoprávní povahy, stavební úřad si o ní učiní úsudek a rozhodne ve věci; to neplatí v případě námitek týkajících se existence nebo rozsahu vlastnických nebo jiných věcných práv.

§ 90

Posuzování záměru žadatele

(1) V územním řízení stavební úřad posuzuje, zda je záměr žadatele v souladu s požadavky

a) tohoto zákona a jeho prováděcích právních předpisů, zejména s obecnými požadavky na využívání území,

b) na veřejnou dopravní nebo technickou infrastrukturu k možnosti a způsobu napojení nebo k podmínkám dotčených ochranných a bezpečnostních pásem,

c) zvláštních právních předpisů a se závaznými stanovisky, popřípadě s rozhodnutími dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů⁴⁾ nebo tohoto zákona, popřípadě s výsledkem řešení rozporů.

(2) Stavební úřad posuzuje soulad s územně plánovací dokumentací a s cíli a úkoly územního plánování u stavebních záměrů, pro které se nevydává závazné stanovisko podle § 96b; stavební úřad ověří rovněž účinky budoucího užívání stavby, jde-li o stavby, které lze provést bez stavebního povolení nebo souhlasu s provedením ohlášeného stavebního záměru.

§ 91

zrušen

§ 92

Územní rozhodnutí

(1) Územním rozhodnutím stavební úřad schvaluje navržený záměr, vymezí pozemky pro jeho realizaci, případně stanoví podmínky pro dělení nebo scelování pozemků, a stanoví podmínky pro využití a ochranu území, podmínky pro další přípravu a realizaci záměru, zejména pro projektovou přípravu stavby; vyžaduje-li to posouzení veřejných zájmů při provádění stavby, při kontrolních prohlídkách stavby nebo při vydávání kolaudačního souhlasu, může uložit zpracování dokumentace pro provádění stavby; tato dokumentace musí být zpracována vždy u stavebních záměrů podle § 103 odst. 1 písm. e) bodů 4 až 8. V rozhodnutí stavební úřad stanoví dobu platnosti rozhodnutí, má-li být delší, než stanoví tento zákon, a v odůvodnění vždy vyhodnotí připomínky veřejnosti. U staveb dočasných nebo v rozhodnutí o změně využití území pro dočasné činnosti stanoví lhůtu pro odstranění stavby nebo ukončení činnosti a následný způsob úpravy území. V případech podle § 78 odst. 6 stanoví v potřebném rozsahu podmínky pro provedení záměru.

(2) Není-li záměr žadatele v souladu s požadavky uvedenými v § 90 nebo jestliže by umístěním a realizací záměru mohly být ohroženy zájmy chráněné tímto zákonem nebo zvláštními právními předpisy, stavební úřad žádost o vydání

územního rozhodnutí zamítne.

(3) Územní rozhodnutí se doručuje podle § 87 odst. 1 až 3. V případě doručování územního rozhodnutí veřejnou vyhláškou se v něm účastníci řízení podle § 85 odst. 2 písm. b) identifikují označením pozemků a staveb evidovaných v katastru nemovitostí dotčených vlivem záměru.

(4) Po dni nabytí právní moci územního rozhodnutí stavební úřad doručí žadateli stejnopis písemného vyhotovení územního rozhodnutí opatřený doložkou právní moci spolu s ověřenou grafickou přílohou, kterou tvoří celková situace v měřítku katastrální mapy, popřípadě další vybraná část dokumentace; stejnopis písemného vyhotovení územního rozhodnutí opatřený doložkou právní moci doručí jde-li o stavby podle § 15 nebo 16, také stavebnímu úřadu příslušnému k povolení stavby.

(5) Obsahové náležitosti jednotlivých druhů územních rozhodnutí stanoví prováděcí právní předpis.

§ 93

Doba platnosti územního rozhodnutí

(1) Územní rozhodnutí o umístění stavby, změně využití území, změně vlivu užívání stavby na území a o dělení nebo scelování pozemků platí 2 roky ode dne nabytí právní moci, nestanoví-li stavební úřad v odůvodněných případech lhůtu delší, nejdéle však 5 let.

(2) Podmínky územního rozhodnutí o umístění stavby, změně využití území nebo změně vlivu užívání stavby na území platí po dobu trvání stavby či zařízení nebo užívání území, nedošlo-li z povahy věci k jejich konzumaci.

(3) Doba platnosti územního rozhodnutí může stavební úřad na odůvodněnou žádost prodloužit; podáním žádosti se běh lhůty platnosti rozhodnutí staví. Na řízení o prodloužení lhůty platnosti rozhodnutí se vztahují přiměřeně ustanovení o územním řízení s tím, že veřejné ústní jednání se nekoná a závazná stanoviska, námítky nebo připomínky lze podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení oznámení o zahájení řízení, jinak se k nim nepřihlíží.

(4) Územní rozhodnutí nepozbývá platnosti,

a) bylo-li na základě žádosti podané v době jeho platnosti vydáno pravomocné stavební povolení nebo jiné obdobné rozhodnutí podle tohoto zákona nebo zvláštních právních předpisů, nebo nabyli-li v době jeho platnosti právních účinků souhlas s provedením ohlášeného stavebního záměru,

b) bylo-li v době jeho platnosti započato s využitím území pro stanovený účel v případech, kdy se povolovací rozhodnutí nebo jiný úkon nevydává,

c) vzniklo-li na základě oznámení stavebního záměru posouzeného autorizovaným inspektorem podaného v době platnosti právo stavební záměr realizovat, nebo

d) byla-li na základě návrhu veřejnoprávní smlouvy nahrazující stavební povolení podaného v době jeho platnosti uzavřena tato veřejnoprávní smlouva a tato veřejnoprávní smlouva nabyla účinnosti.

(5) Územní rozhodnutí pozbývá platnosti též dnem, kdy stavební úřad obdržel sdělení žadatele, že upustil od záměru, ke kterému se rozhodnutí vztahuje; to neplatí, byla-li realizace záměru již zahájena.

(6) Rozhodnutí o ochranném pásmu platí po dobu trvání stavby, zařízení nebo chráněného útvaru, nestanoví-li stavební úřad jinou lhůtu.

§ 94

Změna a zrušení územního rozhodnutí

(1) Územní rozhodnutí lze změnit na odůvodněnou žádost oprávněného, a to tak, že se jeho dosavadní část nahradí novým územním rozhodnutím. Návrh na změnu územního rozhodnutí projedná stavební úřad v rozsahu této změny. Platnost původního územního rozhodnutí není dotčena, pokud není současně výslovně rozhodnuto o změně jeho platnosti podle § 93 odst. 3.

(2) Rozhodnutí o ochranném pásmu lze změnit nebo zrušit i na žádost toho, komu z něj vyplývá povinnost; vyžaduje-li to veřejný zájem, lze rozhodnutí o ochranném pásmu změnit nebo zrušit i z podnětu dotčeného orgánu podle zvláštního právního předpisu. Z rozhodnutí o ochranném pásmu může stavební úřad na žádost toho, komu z něj vyplývá povinnost, povolit časově omezenou výjimku za účelem uskutečnění jednorázové činnosti.

(3) Územní rozhodnutí lze z moci úřední změnit nebo zrušit v řízení o umístění veřejně prospěšné stavby nebo veřejně prospěšného opatření.

(4) Při změně nebo zrušení územního rozhodnutí anebo při povolení výjimky se použijí ustanovení o územním řízení obdobně.

(5) Dojde-li ke zrušení územního rozhodnutí po povolení stavby, územní rozhodnutí se již nevydává; to neplatí, bylo-li zrušeno územní rozhodnutí pro záměr, pro který bylo vydáno závazné stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí.

Územní řízení s posouzením vlivů na životní prostředí

§ 94a

nadpis vypuštěn

(1) Příslušným k vedení územního řízení s posouzením vlivů na životní prostředí je obecný stavební úřad podle § 13 odst. 1 písm. c). Žádost o vydání územního rozhodnutí s posouzením vlivů na životní prostředí pro stavební záměr, který podléhá posuzování vlivů na životní prostředí podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí (70), projedná stavební úřad v územním řízení s posouzením vlivů na životní prostředí v součinnosti s příslušným úřadem, který vydá závazné stanovisko o posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí (dále jen "příslušný úřad") v rámci územního řízení s posouzením vlivů na životní prostředí; závazné stanovisko je podkladem pro vydání územního rozhodnutí.

(2) V územním řízení s posouzením vlivů na životní prostředí, které je navazujícím řízením, postupuje stavební úřad podle ustanovení o navazujícím řízení podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, pokud v něm není stanoveno jinak.

§ 94b

Účastníky územního řízení s posouzením vlivů na životní prostředí jsou osoby uvedené v § 85.

§ 94c

(1) Žádost o vydání územního rozhodnutí obsahuje náležitosti a připojují se k ní přílohy podle § 86, včetně dokumentace pro vydání územního rozhodnutí a dokumentace vlivů záměru na životní prostředí podle § 10 odst. 3 a přílohy č. 4 k zákonu o posuzování vlivů na životní prostředí, jejíž součástí je posouzení vlivů na předmět ochrany a celistvost evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti, bylo-li tak stanoveno v závěru zjišťovacího řízení; k žádosti o vydání územního rozhodnutí se připojuje také závěr zjišťovacího řízení, byl-li vydán.

(2) Dokumentace pro vydání územního rozhodnutí se k žádosti o vydání rozhodnutí připojuje ve třech vyhotoveních. Žádost a dokumentace vlivů záměru na životní prostředí se připojuje také v elektronické podobě.

(3) Obsahové náležitosti žádosti a jejích příloh včetně dokumentace stanoví prováděcí právní předpis.

§ 94d

(1) Stavební úřad v součinnosti s příslušným úřadem zkoumá žádost a připojenou dokumentaci; za tímto účelem do 5 dnů ode dne podání žádosti zašle žádost a dokumentaci vlivů záměru na životní prostředí příslušnému úřadu. Nemá-li žádost nebo dokumentace předepsané náležitosti, stavební úřad vyzve žadatele k doplnění žádosti a řízení přeruší. Usnesení o přerušení řízení se oznamuje pouze žadateli a příslušnému úřadu. Ustanovení § 88 o přerušení řízení se použije obdobně. Dojde-li k zastavení řízení z důvodů neodstranění vad žádosti, usnesení o zastavení řízení se oznamuje pouze žadateli.

(2) Pokud ze závazného stanoviska k posouzení vlivů na životní prostředí vyplývá, že stavební záměr má významně negativní vliv na předmět ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti, a tato skutečnost nebude přímo důvodem pro zamítnutí žádosti, stavební úřad přeruší řízení do doby uložení kompenzačních opatření podle zvláštního právního předpisu¹²⁾.

(3) Pokud k žádosti o vydání územního rozhodnutí není připojena dokumentace pro vydání územního rozhodnutí nebo dokumentace vlivů záměru na životní prostředí nebo pokud dokumentace nebo její část není zpracována projektantem nebo osobou s příslušnou autorizací, stavební úřad takovou žádost neprojednává a řízení zastaví; usnesení o zastavení řízení se oznamuje pouze žadateli a příslušnému úřadu.

§ 94e

(1) Stavební úřad oznámí zahájení územního řízení s posouzením vlivů na životní prostředí a stanoví lhůtu, ve které mohou účastníci řízení a veřejnost uplatnit připomínky ke stavebnímu záměru z hlediska vlivů na životní prostředí, a dotčené orgány závazná stanoviska, popřípadě vyjádření; tato lhůta nesmí být kratší než 30 dnů ode dne vyvěšení oznámení na úřední desce. Stavební úřad může k projednání stavebního záměru nařídit veřejné ústní jednání, a je-li to účelné, spojí jej s ohledáním na místě. Veřejné ústní jednání se koná za účasti příslušného úřadu. Účastníci řízení a veřejnost mohou uplatnit připomínky ke stavebnímu záměru z hlediska vlivů na životní prostředí a dotčené orgány závazná stanoviska, popřípadě vyjádření k záměru nejpozději při veřejném ústním jednání. K připomínkám, které překračují rozsah stanovený ve větě první nebo čtvrté, se nepřihlíží.

(2) Oznámení o zahájení územního řízení s posouzením vlivů na životní prostředí, stanovení lhůty podle odstavce 1 a o nařízení veřejného ústního jednání v řízení s velkým počtem účastníků se doručuje postupem podle § 144 odst. 6 správního řádu, dotčeným orgánům a obci, která je účastníkem řízení podle § 85 odst. 1 písm. b), se doručuje jednotlivě; účastníky řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu jsou vždy účastníci řízení podle § 85 odst. 1 písm. a) a § 85 odst. 2 písm. a). Oznámení o konání veřejného ústního jednání musí být vyvěšeno na úřední desce nejméně 30 dnů předem. Ustanovení § 87 odst. 2 o informační povinnosti žadatele se použije obdobně; informace o záměru musí být vyvěšena na místě určeném stavebním úřadem do konce lhůty podle odstavce 1 nebo do konce veřejného ústního jednání. U záměrů nacházejících se na území několika obcí se pro doručování použije § 87 odst. 3 obdobně.

(3) K identifikaci účastníků řízení podle § 85 odst. 2 písm. b) se § 87 odst. 3 použije obdobně.

§ 94f

(1) Stavební úřad předá příslušnému úřadu do 5 dnů ode dne konání ústního jednání, veřejného ústního jednání anebo uplynutí lhůty pro podání připomínek účastníků řízení a veřejnosti výsledky projednání, zejména uplatněné připomínky a závazná stanoviska nebo vyjádření dotčených orgánů, a řízení do doby vydání závazného stanoviska k posouzení vlivů na

Životní prostředí přeruší.

(2) Stavební úřad do 5 dnů po obdržení závazného stanoviska podle odstavce 1 zajistí zveřejnění informace o jeho vydání na úřední desce a oznámí lhůtu, která nesmí být kratší než 10 dnů od doručení oznámení; nejpozději v této lhůtě mohou ke stavebnímu záměru na základě všech podkladů pro vydání územního rozhodnutí včetně závazného stanoviska podle odstavce 1 účastníci řízení uplatnit námitky, veřejnost připomínky a dotčené orgány dodatečná závazná stanoviska.

§ 94g

Při uplatňování závazných stanovisek a námitek se v územním řízení s posouzením vlivů na životní prostředí postupuje podle § 89 obdobně.

§ 94h

Stavební úřad posuzuje stavební záměr podle hledisek uvedených v § 90.

§ 94i

(1) Územní rozhodnutí se doručuje podle § 94e odst. 2. Ustanovení § 87 odst. 4 o lhůtách pro vydání rozhodnutí a § 92 pro obsah územního rozhodnutí a postup stavebního úřadu po nabytí právní moci rozhodnutí se použijí obdobně. Součástí odůvodnění územního rozhodnutí je také informace o zpracovaných podmínkách a odůvodnění závazného stanoviska k posouzení vlivů na životní prostředí; připomínky veřejnosti a účastníků řízení, které nebyly vypořádány v odůvodnění závazného stanoviska k posouzení vlivů na životní prostředí, musí být v odůvodnění územního rozhodnutí vyhodnoceny samostatně.

(2) V případě, že byla z důvodu významně negativního vlivu stavebního záměru na předmět ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti uložena žadateli kompenzační opatření podle zákona o ochraně přírody a krajiny, stanoví stavební úřad ve výroku územního rozhodnutí v případě, kdy lze stavební záměr provést pouze na základě územního rozhodnutí, že toto rozhodnutí je vykonatelné dnem vydání vyjádření orgánu ochrany přírody o potvrzení zajištění kompenzačních opatření; po dobu pozastavení vykonatelnosti neběží lhůta platnosti územního rozhodnutí. V případě, kdy stavební záměr nelze provést pouze na základě územního rozhodnutí, pak odklad vykonatelnosti podmíněný vyjádřením orgánu ochrany přírody o potvrzení zajištění kompenzačních opatření stanoví stavební úřad ve stavebním povolení.

(3) Ustanovení § 93 o době platnosti územního rozhodnutí a § 94 o změně a zrušení územního rozhodnutí se použijí obdobně.

Společné územní a stavební řízení

§ 94j

(1) U staveb v působnosti obecného stavebního úřadu, staveb vymezených v § 15 odst. 1 písm. b) až d) a staveb vymezených v § 16 odst. 2 písm. d) lze vydat společné povolení. Příslušným k vydání společného povolení je stavební úřad příslušný k povolení stavby podle § 13 odst. 1, § 15 odst. 1 písm. b) až d) nebo § 16 odst. 2 písm. d).

(2) U souboru staveb se příslušnost k vydání společného povolení řídí příslušností k povolení stavby hlavní souboru staveb. Stavební úřady příslušné k umístění nebo povolení vedlejších staveb souboru jsou ve společném územním a stavebním řízení dotčenými orgány a pro potřeby vydání společného povolení vydávají namísto rozhodnutí závazná stanoviska.

(3) Stavební úřad, který vydal společné povolení, je příslušný k provedení kontrolní prohlídky rozestavěné stavby, k povolení změny stavby před dokončením podle § 118, k vydání rozhodnutí o odstranění stavby podle § 129 odst. 1 písm. b), bude-li jím povolená stavba prováděna v rozporu s povolením, popřípadě ji dodatečně povolit.

§ 94k

Účastníkem společného územního a stavebního řízení je

- a) stavebník,
- b) obec, na jejímž území má být požadovaný stavební záměr uskutečněn,
- c) vlastník stavby, na které má být požadovaný stavební záměr uskutečněn, není-li sám stavebníkem, nebo ten, kdo má ke stavbě jiné věcné právo, není-li sám stavebníkem,
- d) vlastník pozemku, na kterém má být požadovaný stavební záměr uskutečněn, není-li sám stavebníkem, nebo ten, kdo má jiné věcné právo k tomuto pozemku,
- e) osoba, jejíž vlastnické právo nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být společným povolením přímo dotčeno.

§ 94l

(1) Žádost o vydání společného povolení obsahuje kromě obecných náležitostí podle správního řádu dále

- a) základní údaje o požadovaném záměru, jeho rozsahu a účelu, způsobu a době provádění, u dočasné stavby rovněž dobu jejího trvání a návrh úpravy pozemku po jejím odstranění,
- b) identifikační údaje o pozemku nebo stavbě, na nichž se má stavební záměr uskutečnit,

c) údaj o tom, kdo bude stavební záměr provádět, je-li znám.

(2) K žádosti o vydání společného povolení stavebník připojí

a) souhlas k umístění a provedení stavebního záměru podle § 184a,

b) závazná stanoviska, popřípadě rozhodnutí dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů nebo tohoto zákona, a jiné doklady vyžadované zvláštními právními předpisy, nevydává-li se koordinované závazné stanovisko podle § 4 odst. 7, nebo nepostupuje-li se podle § 96b odst. 2,

c) stanoviska vlastníků veřejné dopravní nebo technické infrastruktury k možnosti a způsobu napojení nebo k podmínkám dotčených ochranných a bezpečnostních pásem,

d) smlouvy s příslušnými vlastníky veřejné dopravní nebo technické infrastruktury, vyžaduje-li záměr vybudování nové nebo úpravu stávající veřejné dopravní nebo technické infrastruktury,

e) dokumentaci pro vydání společného povolení, která obsahuje průvodní zprávu, souhrnnou technickou zprávu, situační výkresy, dokumentaci objektů a technických a technologických zařízení a dokladovou část,

f) návrh plánu kontrolních prohlídek stavby.

(3) V případě řízení s velkým počtem účastníků se v žádosti o vydání společného povolení účastníci řízení podle § 94k písm. e) identifikují označením pozemků a staveb evidovaných v katastru nemovitostí dotčených vlivem stavebního záměru.

(4) Dokumentace pro vydání společného povolení se připojuje ve dvojím vyhotovení, a není-li stavebník vlastníkem stavby, připojuje se jedno další vyhotovení. Další vyhotovení dokumentace se připojuje v případě souboru staveb, pokud k umístění nebo povolení vedlejší stavby není příslušný stavební úřad, který společné územní a stavební řízení vede, a to v počtu, který odpovídá počtu stavebních úřadů, které jsou v řízení dotčenými orgány; tato dokumentace musí vždy obsahovat průvodní zprávu, souhrnnou technickou zprávu, situační výkresy a dokumentaci objektů a technických a technologických zařízení, které jsou částmi vedlejší stavby, k jejímuž umístění nebo povolení je příslušný jiný stavební úřad než stavební úřad, který společné územní a stavební řízení vede.

(5) Pokud k žádosti o vydání společného povolení není připojena dokumentace pro vydání společného povolení nebo pokud není zpracována projektantem, stavební úřad takovou žádost neprojednává a řízení zastaví; usnesení o zastavení řízení se oznamuje pouze stavebníkovi.

(6) Pokud žádost o vydání společného povolení neobsahuje požadované náležitosti, stavební úřad vyzve stavebníka k jejímu doplnění a řízení přeruší; usnesení o přerušení řízení se oznamuje pouze stavebníkovi. Ustanovení § 88 o přerušení řízení se použije obdobně. Dojde-li k zastavení řízení z důvodů neodstranění vad žádosti, usnesení o zastavení řízení se oznamuje pouze stavebníkovi.

(7) Obsahové náležitosti žádosti a jejích příloh, včetně rozsahu a obsahu dokumentace pro vydání společného povolení, stanoví prováděcí právní předpis.

§ 94m

(1) Stavební úřad oznámí účastníkům řízení a dotčeným orgánům zahájení řízení nejméně 15 dnů před ústním jednáním, které spojí s ohledáním na místě, je-li to účelné. Zároveň upozorní dotčené orgány a účastníky řízení, že závazná stanoviska a námítky mohou uplatnit nejpozději při ústním jednání, jinak že k nim nebude přihlédnuto. V případech záměrů umístěvaných v území, ve kterém nebyl vydán územní plán, nařídí stavební úřad veřejné ústní jednání vždy.

(2) Oznámení o zahájení společného územního a stavebního řízení a další úkony v řízení se doručují účastníkům řízení a dotčeným orgánům jednotlivě, nejde-li o řízení s velkým počtem účastníků. V případě řízení s velkým počtem účastníků stavební úřad doručuje oznámení o zahájení řízení a další úkony v řízení účastníkům řízení podle § 94k písm. a) až d) a dotčeným orgánům jednotlivě; účastníky podle § 27 odst. 1 správního řádu jsou vždy účastníci podle § 94k písm. a), c) a d). U stavebních záměrů zasahujících do území několika obcí se v řízení s velkým počtem účastníků oznámení o zahájení řízení a další úkony v řízení doručují vždy veřejnou vyhláškou podle § 25 odst. 3 správního řádu; jednotlivě se doručuje dotčeným orgánům a účastníkům řízení podle § 94k písm. a) až d). Účastníci řízení podle § 94k písm. e) se v oznámení o zahájení řízení a v dalších úkonech v řízení doručovaných veřejnou vyhláškou identifikují označením pozemků a staveb evidovaných v katastru nemovitostí dotčených vlivem stavebního záměru.

(3) Od ohledání na místě, popřípadě i od ústního jednání, může stavební úřad upustit, jsou-li mu dobře známy poměry staveniště a žádost poskytuje dostatečný podklad pro posouzení stavebního záměru a stanovení podmínek k jeho provádění. Upustí-li od ústního jednání, určí lhůtu, která nesmí být kratší než 15 dnů, do kdy mohou dotčené orgány uplatnit závazná stanoviska a účastníci řízení své námítky. Zároveň je upozorní, že k později uplatněným závazným stanoviskům, námítkám, nebude přihlédnuto. Ustanovení § 113 odst. 1 a 2 se použije obdobně.

§ 94n

(1) Závazná stanoviska, která mohou dotčené orgány uplatňovat podle § 4 odst. 4, musí být uplatněna nejpozději při ústním jednání, případně při veřejném ústním jednání, jinak se k nim nepřihlíží. Jestliže dojde k upuštění od ústního jednání, musí být uplatněna ve stanovené lhůtě, jinak se k nim nepřihlíží. Přípomínky veřejnosti musí být uplatněny nejpozději při veřejném ústním jednání, jinak se k nim nepřihlíží.

(2) K závazným stanoviskům a námítkám k věcem, o kterých bylo rozhodnuto při vydání územně plánovací

dokumentace, se nepřihlíží.

(3) Osoba, která je účastníkem řízení podle § 94k písm. c) až e), může uplatňovat námitky proti projednávanému stavebnímu záměru, dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavebního záměru nebo požadavkům dotčených orgánů, pokud jimi může být přímo dotčeno jeho vlastnické nebo jiné věcné právo k pozemku nebo stavbě. Obec uplatňuje ve společném územním a stavebním řízení námitky k ochraně zájmů obce a zájmů občanů obce. Osoba, která je účastníkem řízení podle zvláštního právního předpisu, může v řízení uplatňovat námitky pouze v rozsahu, v jakém je projednávaným stavebním záměrem dotčen veřejný zájem, jehož ochranou se podle zvláštního právního předpisu zabývá. K námitkám, které nesplňují uvedené požadavky, se nepřihlíží. Účastník řízení ve svých námitkách uvede skutečnosti, které zakládají jeho postavení jako účastníka řízení, a důvody podání námitek.

(4) Námitky stavební úřad posoudí na základě obecných požadavků na výstavbu, závazných stanovisek, popřípadě rozhodnutí dotčených orgánů nebo technických norem, pokud taková námitka nepřesahuje rozsah jeho působnosti. O námitce občanskoprávní povahy si stavební úřad učiní úsudek a rozhodne ve věci; to neplatí v případě námitek týkajících se existence nebo rozsahu vlastnických nebo jiných věcných práv. O podmínkách pro uplatňování námitek musí být účastníci řízení poučeni v oznámení o zahájení řízení.

§ 94o

(1) Ve společném územním a stavebním řízení stavební úřad posuzuje, zda je stavební záměr v souladu s požadavky

a) tohoto zákona a jeho prováděcích právních předpisů,

b) na veřejnou dopravní nebo technickou infrastrukturu k možnosti a způsobu napojení nebo k podmínkám dotčených ochranných a bezpečnostních pásem,

c) zvláštních právních předpisů a se závaznými stanovisky, popřípadě s rozhodnutími dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů nebo tohoto zákona, popřípadě s výsledkem řešení rozporů.

(2) Stavební úřad dále ověří zejména, zda

a) dokumentace je úplná, přehledná, a zda jsou v odpovídající míře řešeny obecné požadavky na výstavbu,

b) je zajištěn příjezd ke stavbě, včasné vybudování technického, popřípadě jiného vybavení potřebného k řádnému užívání stavby vyžadovaného zvláštním právním předpisem.

(3) Stavební úřad ověří rovněž účinky budoucího užívání stavby.

§ 94p

(1) Stavební úřad ve společném povolení schvaluje stavební záměr, vymezí pozemky pro jeho realizaci a stanoví podmínky pro umístění a provedení stavby, případně stanoví podmínky pro dělení nebo scelování pozemků, a pokud je to třeba také pro její užívání. V případě souboru staveb se stanoví společné, případně specifické podmínky pro umístění a povolení stavby hlavní a vedlejších staveb v souboru staveb. Podmínkami zabezpečí ochranu veřejných zájmů a stanoví zejména návaznost na jiné podmiňující stavby a zařízení, dodržení obecných požadavků na výstavbu, popřípadě technických norem. Podle potřeby stanoví, které fáze výstavby mu stavebník oznámí za účelem provedení kontrolních prohlídek stavby. Vyžaduje-li to posouzení veřejných zájmů při provádění stavby, při kontrolních prohlídkách stavby nebo při kolaudaci, může uložit zpracování dokumentace pro provádění stavby. U staveb dočasných stanoví lhůtu pro odstranění stavby. Ustanovení § 115 odst. 2 se použije obdobně.

(2) Není-li stavební záměr v souladu s požadavky uvedenými v § 94o, stavební úřad žádost zamítne.

(3) V jednoduchých věcech, zejména lze-li rozhodnout na základě dokladů předložených stavebníkem, rozhodne stavební úřad bez zbytečného odkladu, nejdéle však ve lhůtě do 60 dnů ode dne zahájení řízení; ve zvláště složitých případech stavební úřad rozhodne nejdéle ve lhůtě do 90 dnů.

(4) Po dni nabytí právní moci společného povolení stavební úřad zašle stejnopis písemného vyhotovení společného povolení opatřený doložkou právní moci a vyhotovení ověřené dokumentace stavebníkovi, vlastníkovi stavby, pokud není stavebníkem, dotčeným orgánům a stavebnímu úřadu příslušnému k umístění nebo povolení vedlejší stavby v souboru staveb, a obecnému stavebnímu úřadu, nejde-li o soubor staveb. Stavebníkovi zašle také štítek obsahující identifikační údaje o povoleném stavebním záměru.

(5) Společné povolení platí 2 roky ode dne nabytí právní moci, nestanoví-li stavební úřad v odůvodněných případech lhůtu delší, nejdéle však 5 let. Společné povolení pozbývá platnosti, jestliže stavba nebyla zahájena v době jeho platnosti. Společné povolení pozbývá platnosti též dnem, kdy stavební úřad obdrží oznámení stavebníka o tom, že od provedení svého stavebního záměru upouští; to neplatí, jestliže stavba již byla zahájena. Dobu platnosti společného povolení může stavební úřad prodloužit na odůvodněnou žádost stavebníka podanou před jejím uplynutím. Podáním žádosti se staví běh lhůty platnosti společného povolení.

(6) Shledá-li ministerstvo, že společné povolení vydané stavebním úřadem uvedeným v § 15 odst. 1 písm. b) až d) nebo v § 16 odst. 2 písm. d) je v rozporu se závazným stanoviskem vydaným podle § 96b, je oprávněno podat z tohoto důvodu proti společnému povolení ve lhůtě 6 měsíců ode dne jeho právní moci žalobu ve správním soudnictví⁷²⁾.

(7) Obsahové náležitosti společného povolení stanoví prováděcí právní předpis.

Společné územní a stavební řízení s posouzením vlivů na životní prostředí

§ 94q

(1) Stavební úřad příslušný podle § 94j postupuje ve společném územním a stavebním řízení s posouzením vlivů na životní prostředí v součinnosti s příslušným úřadem podle tohoto zákona a podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí. Žádost o vydání společného povolení s posouzením vlivů na životní prostředí pro stavební záměr, který podléhá posuzování vlivů na životní prostředí podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí (71), projedná stavební úřad ve společném územním a stavebním řízení s posouzením vlivů na životní prostředí v součinnosti s příslušným úřadem, který vydá závazné stanovisko o posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí v rámci společného územního a stavebního řízení s posouzením vlivů na životní prostředí; závazné stanovisko je podkladem pro vydání společného povolení.

(2) Ve společném územním a stavebním řízení s posouzením vlivů na životní prostředí, které je navazujícím řízením, postupuje stavební úřad podle ustanovení o navazujícím řízení podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, pokud v něm není stanoveno jinak.

§ 94r

Účastníky společného územního a stavebního řízení s posouzením vlivů na životní prostředí jsou osoby uvedené v § 94k.

§ 94s

(1) Žádost o vydání společného povolení obsahuje kromě obecných náležitostí podle správního řádu také

- a) základní údaje o požadovaném stavebním záměru, jeho rozsahu a účelu, způsobu a době provádění, u dočasné stavby rovněž dobu jejího trvání a návrh úpravy pozemku po jejím odstranění,
- b) identifikační údaje o pozemku nebo stavbě, na nichž se má stavební záměr uskutečnit,
- c) údaj o tom, kdo bude stavební záměr provádět, je-li znám.

(2) K žádosti o vydání společného povolení stavebník připojí

- a) souhlas k umístění a provedení stavebního záměru podle § 184a,
- b) závazná stanoviska, popřípadě rozhodnutí dotčených orgánů⁴⁾ nebo jiné doklady podle zvláštních právních předpisů nebo tohoto zákona, nevydává-li se koordinované závazné stanovisko podle § 4 odst. 7, nebo nepostupuje-li se podle § 96b odst. 2,
- c) stanoviska vlastníků veřejné dopravní nebo technické infrastruktury k možnosti a způsobu napojení nebo k podmínkám dotčených ochranných a bezpečnostních pásem,
- d) smlouvy s příslušnými vlastníky veřejné dopravní nebo technické infrastruktury, vyžaduje-li stavební záměr vybudování nové nebo úpravu stávající veřejné dopravní nebo technické infrastruktury,
- e) dokumentaci pro vydání společného povolení, která obsahuje průvodní zprávu, souhrnnou technickou zprávu, situační výkresy, dokumentaci objektů a technických a technologických zařízení, dokladovou část a dokumentaci vlivů záměru na životní prostředí podle § 10 odst. 3 a přílohy č. 4 k zákonu o posuzování vlivů na životní prostředí, včetně posouzení vlivů na předmět ochrany a celistvost evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti, bylo-li tak stanoveno v závěru zjišťovacího řízení,
- f) závěr zjišťovacího řízení, byl-li vydán,
- g) návrh plánu kontrolních prohlídek stavby.

(3) Žádost o vydání společného povolení a dokumentace vlivů záměru na životní prostředí se připojuje také v elektronické podobě.

(4) V žádosti o vydání společného povolení se účastníci řízení podle § 94k písm. e) identifikují označením pozemků a staveb evidovaných v katastru nemovitostí dotčených vlivem stavebního záměru.

(5) Stavebník připojuje dokumentaci ve třech vyhotoveních. Pokud stavebník není vlastníkem stavby, připojuje jedno další vyhotovení dokumentace. Další vyhotovení dokumentace se připojuje v případě souboru staveb, pokud k umístění nebo povolení vedlejší stavby není příslušný stavební úřad, který společné územní a stavební řízení s posouzením vlivů na životní prostředí vede, a to v počtu, který odpovídá počtu stavebních úřadů, které jsou v řízení dotčenými orgány; tato dokumentace musí vždy obsahovat průvodní zprávu, souhrnnou technickou zprávu, situační výkresy a dokumentaci objektů a technických a technologických zařízení, které jsou částmi vedlejší stavby, k jejímuž umístění nebo povolení je příslušný jiný stavební úřad než stavební úřad, který společné územní a stavební řízení s posouzením vlivů na životní prostředí vede.

(6) Obsahové náležitosti žádosti a jejich příloh, včetně rozsahu a obsahu dokumentace pro vydání společného povolení, stanoví prováděcí právní předpis.

§ 94t

(1) Stavební úřad v součinnosti s příslušným úřadem zkoumá žádost o vydání společného povolení a připojenou dokumentaci; za tímto účelem do 5 dnů ode dne podání žádosti zašle žádost a dokumentaci vlivů záměru na životní prostředí příslušnému úřadu. Nemá-li žádost o vydání společného povolení nebo dokumentace předepsané náležitosti, stavební úřad vyzve stavebníka k doplnění žádosti a řízení přeruší. Usnesení o přerušení řízení se oznamuje pouze stavebníkovi a

příslušnému úřadu. Ustanovení § 88 o přerušení řízení se použije obdobně. Dojde-li k zastavení řízení z důvodů neodstranění vad žádosti, usnesení o zastavení řízení se oznamuje pouze stavebníkovi.

(2) Pokud ze závazného stanoviska k posouzení vlivů na životní prostředí vyplývá, že stavební záměr má významně negativní vliv na předmět ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti, a tato skutečnost nebude přímo důvodem pro zamítnutí žádosti, stavební úřad přeruší řízení do doby uložení kompenzačních opatření podle zvláštního právního předpisu¹²⁾.

(3) Pokud k žádosti o vydání společného povolení není připojena dokumentace pro vydání společného povolení nebo dokumentace vlivů záměru na životní prostředí nebo pokud dokumentace nebo její část není zpracována projektantem nebo osobou s příslušnou autorizací, stavební úřad takovou žádost neprojednává a řízení zastaví; usnesení o zastavení řízení se oznamuje pouze stavebníkovi a příslušnému úřadu.

§ 94u

(1) Stavební úřad oznámí zahájení společného územního a stavebního řízení s posouzením vlivů na životní prostředí a stanoví lhůtu, ve které mohou účastníci řízení a veřejnost uplatnit připomínky ke stavebnímu záměru z hlediska vlivů na životní prostředí, a dotčené orgány závazná stanoviska, popřípadě vyjádření; tato lhůta nesmí být kratší než 30 dnů ode dne vyvěšení oznámení na úřední desce. Stavební úřad může k projednání stavebního záměru nařídit veřejné ústní jednání, a je-li to účelné, spojit jej s ohledáním na místě. Veřejné ústní jednání se koná za účasti příslušného úřadu. Účastníci řízení a veřejnost mohou uplatnit připomínky ke stavebnímu záměru z hlediska vlivů na životní prostředí a dotčené orgány závazná stanoviska, popřípadě vyjádření nejpozději při veřejném ústním jednání. K připomínkám, které překračují rozsah stanovený ve větě první nebo čtvrté, se nepřihlíží. V případech záměrů umístovaných v území, ve kterém nebyl vydán územní plán, nařídí stavební úřad veřejné ústní jednání vždy.

(2) Oznámení o zahájení řízení, stanovení lhůty podle odstavce 1 nebo o nařízení veřejného ústního jednání se v řízení s velkým počtem účastníků doručuje postupem podle § 144 odst. 6 správního řádu, dotčeným orgánům a obci, která je účastníkem řízení podle § 94k písm. b), se doručuje jednotlivě; účastníky řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu jsou vždy účastníci podle § 94k písm. a), c) a d). Oznámení o konání veřejného ústního jednání musí být vyvěšeno na úřední desce nejméně 30 dnů předem. Ustanovení § 87 odst. 2 o informační povinnosti žadatele se použije obdobně; informace o záměru musí být vyvěšena na místě určeném stavebním úřadem do konce lhůty podle odstavce 1 nebo do konání veřejného ústního jednání.

(3) U stavebních záměrů zasahujících do území několika obcí se v řízení s velkým počtem účastníků oznámení o zahájení řízení a další úkony v řízení doručují vždy veřejnou vyhláškou podle § 25 odst. 3 správního řádu; jednotlivě se doručuje dotčeným orgánům a účastníkům řízení podle § 94k písm. a) až d).

(4) Účastníci řízení podle § 94k písm. e) se v oznámení o zahájení řízení a v dalších úkonech v řízení doručovaných veřejnou vyhláškou identifikují označením pozemků a staveb evidovaných v katastru nemovitostí dotčených vlivem stavebního záměru.

§ 94v

(1) Stavební úřad předá příslušnému úřadu do 5 dnů ode dne konání ústního jednání, veřejného ústního jednání anebo uplynutí lhůty pro podání připomínek účastníků řízení a veřejnosti výsledky projednání, zejména uplatněné připomínky a závazná stanoviska nebo vyjádření dotčených orgánů, a řízení do doby vydání závazného stanoviska přeruší.

(2) Stavební úřad do 5 dnů po obdržení závazného stanoviska podle odstavce 1 zajistí zveřejnění informace o jeho vydání na úřední desce a oznámí lhůtu, která nesmí být kratší než 10 dnů od doručení oznámení; nejpozději v této lhůtě mohou ke stavebnímu záměru na základě všech podkladů pro vydání společného povolení včetně závazného stanoviska podle odstavce 1 účastníci řízení uplatnit námítky, veřejnost připomínky a dotčené orgány dodatečná závazná stanoviska. Pro uplatňování a posuzování námitek účastníků řízení se § 94w odst. 3 použije obdobně.

§ 94w

(1) Závazná stanoviska, která mohou dotčené orgány uplatňovat podle § 4 odst. 4, a námítky účastníků řízení a připomínky veřejnosti musí být uplatněny nejpozději ve stanovené lhůtě nebo při veřejném ústním jednání, jinak se k nim nepřihlíží.

(2) K závazným stanoviskům, námítkám a připomínkám k věci, o kterých bylo rozhodnuto při vydání územně plánovací dokumentace, se nepřihlíží.

(3) Účastník řízení ve svých námítkách uvede skutečnosti, které zakládají jeho postavení jako účastníka řízení, a důvody podání námitek. K námítkám, které překračují rozsah stanovený v odstavci 4, se nepřihlíží.

(4) Osoba, která je účastníkem řízení podle § 94k písm. c) až e), může uplatňovat námítky proti projednávanému stavebnímu záměru v rozsahu, jakým může být její vlastnické nebo jiné věcné právo přímo dotčeno. Dále může uplatňovat námítky proti dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavebního záměru nebo požadavkům dotčených orgánů, pokud jimi může být přímo dotčeno její vlastnické nebo jiné věcné právo k pozemku nebo stavbě. Osoba, která je účastníkem řízení podle zvláštního právního předpisu, může v řízení uplatňovat námítky pouze v rozsahu, v jakém je projednávaným stavebním záměrem dotčen veřejný zájem, jehož ochranou se podle zvláštního právního předpisu zabývají. Obec uplatňuje námítky k ochraně zájmů obce a zájmů občanů obce. K námítkám, které nesplňují uvedené požadavky, se nepřihlíží.

(5) O podmínkách pro uplatňování námitek a připomínek podle odstavců 1 až 4 musí být účastníci řízení a veřejnost poučeni v oznámení o zahájení řízení.

(6) Námitky stavební úřad posoudí na základě obecných požadavků na výstavbu, závazných stanovisek, popřípadě rozhodnutí dotčených orgánů nebo technických norem. O námitce občanskoprávní povahy si stavební úřad učiní úsudek a rozhodne ve věci; to neplatí v případě námitek týkajících se existence nebo rozsahu vlastnických nebo jiných věcných práv.

§ 94x

(1) Ve společném územním a stavebním řízení s posouzením vlivů na životní prostředí stavební úřad posuzuje, zda je stavební záměr v souladu s požadavky

a) tohoto zákona a jeho prováděcích právních předpisů,

b) na veřejnou dopravní nebo technickou infrastrukturu k možnosti a způsobu napojení nebo k podmínkám dotčených ochranných a bezpečnostních pásem,

c) zvláštních právních předpisů a se závaznými stanovisky, popřípadě s rozhodnutími dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů nebo tohoto zákona, včetně závazného stanoviska příslušného úřadu, popřípadě s výsledkem řešení rozporů.

(2) Stavební úřad dále ověří zejména, zda

a) dokumentace je úplná, přehledná, a zda jsou v odpovídající míře řešeny obecné požadavky na výstavbu,

b) je zajištěn příjezd ke stavbě, včasné vybudování technického, popřípadě jiného vybavení potřebného k řádnému užívání stavby vyžadovaného zvláštním právním předpisem.

(3) Stavební úřad ověří rovněž účinky budoucího užívání stavby.

§ 94y

(1) Stavební úřad vydá společné povolení ve lhůtě do 90 dnů ode dne zahájení řízení; ve zvlášť složitých případech, zejména u souboru staveb, stavební úřad rozhodne nejdéle ve lhůtě do 120 dnů.

(2) Stavební úřad ve společném povolení schvaluje stavební záměr, vymezí pozemky pro jeho realizaci, případně stanoví podmínky pro dělení nebo scelování pozemků a stanoví podmínky pro umístění a provedení stavby, a pokud je to třeba, i pro její užívání. V případě souboru staveb se stanoví společně, případně specifické podmínky pro umístění a povolení stavby hlavní a vedlejších staveb v souboru staveb. Podmínkami zabezpečí ochranu veřejných zájmů a stanoví zejména návaznost na jiné podmiňující stavby a zařízení, dodržení obecných požadavků na výstavbu, popřípadě technických norem. Podle potřeby stanoví, které fáze výstavby mu stavebník oznámí za účelem provedení kontrolních prohlídek stavby. Vyžaduje-li to posouzení veřejných zájmů při provádění stavby, při kontrolních prohlídkách stavby nebo při kolaudaci, může uložit zpracování dokumentace pro provádění stavby. U staveb dočasných stanoví lhůtu pro odstranění stavby. Ustanovení § 115 odst. 2 se použije obdobně. V odůvodnění společného povolení stavební úřad vyhodnotí připomínky veřejnosti. Součástí odůvodnění je také informace o zpracovaných podmínkách a odůvodnění závazného stanoviska k posouzení vlivů na životní prostředí; připomínky veřejnosti a účastníků řízení, které nebyly vypořádány v odůvodnění závazného stanoviska k posouzení vlivů na životní prostředí, musí být v odůvodnění společného povolení vyhodnoceny samostatně.

(3) V případě, že byla z důvodu významně negativního vlivu stavebního záměru na předmět ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti uložena stavebníkovi kompenzační opatření podle zákona o ochraně přírody a krajiny, stavební úřad ve výroku společného povolení stanoví, že toto rozhodnutí je vykonatelné dnem vydání vyjádření orgánu ochrany přírody o potvrzení zajištění kompenzačních opatření; po dobu pozastavení vykonatelnosti neběží lhůta platnosti společného povolení. Odklad vykonatelnosti společného povolení se nevztahuje na možnost získání potřebných práv k realizaci stavebního záměru včetně vyvlastnění podle platného společného povolení.

(4) Není-li stavební záměr v souladu s požadavky uvedenými v § 94p nebo jestliže by provedením stavebního záměru mohly být ohroženy zájmy chráněné tímto zákonem nebo zvláštními právními předpisy, stavební úřad žádost zamítne.

(5) Společné povolení se doručuje podle § 94u odst. 2.

(6) Po dni nabytí právní moci společného povolení stavební úřad zašle stejnopis jeho písemného vyhotovení opatřený doložkou právní moci a vyhotovení ověřené dokumentace pro vydání společného povolení stavebníkovi, vlastníkovi stavby, pokud není stavebníkem, dotčeným orgánům a stavebnímu úřadu příslušnému k umístění nebo povolení vedlejší stavby v souboru staveb, a obecnímu stavebnímu úřadu, nejde-li o soubor staveb. Stavebníkovi zašle také štítek obsahující identifikační údaje o povoleném stavebním záměru.

(7) Shledá-li ministerstvo, že obsah společného povolení vydaného stavebním úřadem uvedeným v § 15 odst. 1 písm. b) až d) nebo v § 16 odst. 2 písm. d) je v rozporu s obsahem závazného stanoviska vydaného podle § 96b, je oprávněno podat z tohoto důvodu proti společnému povolení ve lhůtě 6 měsíců ode dne jeho právní moci žalobu ve správním soudnictví⁷²⁾.

(8) Obsahové náležitosti společného povolení stanoví prováděcí právní předpis.

§ 94z

(1) Společné povolení platí 2 roky ode dne nabytí právní moci, nestanoví-li stavební úřad v odůvodněných případech lhůtu delší, nejdéle však 5 let. Společné povolení pozbývá platnosti, jestliže stavba nebyla zahájena v době jeho platnosti. Společné povolení pozbývá platnosti též dnem, kdy stavební úřad obdrží oznámení stavebníka o tom, že od provedení svého stavebního záměru upouští; to neplatí, jestliže stavba již byla zahájena.

(2) Dobu platnosti společného povolení může stavební úřad prodloužit na odůvodněnou žádost stavebníka podanou před jejím uplynutím. Podáním žádosti se staví běh lhůty platnosti společného povolení.

§ 95

Zjednodušené územní řízení

(1) Stavební úřad rozhodne o umístění stavby, o změně využití území, o změně vlivu užívání stavby na území a o dělení nebo scelování pozemků ve zjednodušeném územním řízení, jestliže

- a) záměr je v zastavěném území nebo v zastavitelné ploše,
- b) se nejedná o záměr, pro který je vyžadováno závazné stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí,
- c) žádost je doložena závaznými stanovisky, popřípadě rozhodnutími dotčených orgánů,
- d) žádost je doložena souhlasem účastníků řízení, kteří mají vlastnická nebo jiná věcná práva k pozemkům nebo stavbám na nich, jež jsou předmětem územního řízení nebo jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům a stavbám na nich může být umístěním stavebního záměru přímo dotčeno; souhlas s navrhovaným záměrem musí být vyznačen na situačním výkresu.

(2) Zjednodušené územní řízení nelze spojit se stavebním řízením.

(3) Nemá-li žádost předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže stavební úřad žadateli nedostatky odstranit na místě nebo jej vyzve k jejich odstranění, poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu a poučí jej o následcích neodstranění nedostatků v této lhůtě. Pokud žádost nesplňuje podmínky pro zjednodušené územní řízení, stavební úřad rozhodne usnesením o provedení územního řízení; toto usnesení se oznamuje pouze žadateli a nelze se proti němu odvolat. Právní mocí usnesení je zahájeno územní řízení. Žádost o vydání rozhodnutí ve zjednodušeném územním řízení se dále projednává v územním řízení podle § 87 až 92. Pokud žádost splňuje podmínky pro zjednodušené územní řízení, stavební úřad posoudí záměr žadatele podle § 90, vyhotoví návrh výroku rozhodnutí, který vyvěsí na úřední desce po dobu 15 dnů; návrh výroku se doručí žadateli a dotčeným orgánům jednotlivě.

(4) Žadatel zajistí, aby informace o návrhu výroku rozhodnutí byla bezodkladně poté, co jej žadatel obdrží, vyvěšena na místě určeném v něm stavebním úřadem, a to po dobu 15 dnů. Informace obsahuje údaje o žadateli a předmětu územního řízení. Součástí informace je grafické vyjádření záměru, popřípadě jiný podklad, z něhož lze usuzovat o architektonické nebo urbanistické podobě záměru a o jeho vlivu na okolí. Pokud žadatel informaci nevyvěsí, stavební úřad opakuje vyvěšení návrhu výroku rozhodnutí na úřední desce podle odstavce 3, nebo rozhodne usnesením o provedení územního řízení, pokud mělo porušení této povinnosti žadatele za následek zkrácení práv účastníků územního řízení. V případě, že se neprokáže opak, má se za to, že žadatel povinnost vyvěšení informace splnil.

(5) Námitky účastníků proti návrhu výroku rozhodnutí lze podat písemně ve lhůtě 15 dnů ode dne vyvěšení návrhu výroku na úřední desce. K námitkám účastníků řízení uvedených v odstavci 1 písm. d), pokud se nezměnily podklady pro jejich souhlas, se nepřihlíží. Dotčené orgány mohou nejpozději ve stejné lhůtě podat výhrady proti návrhu výroku rozhodnutí, pokud v něm nejsou obsaženy podmínky uplatněné v jejich závazném stanovisku nebo pokud je záměr navržen v rozporu s jejich rozhodnutím. Po podání výhrady nebo námítky postupuje stavební úřad obdobně podle odstavce 3. Pokud nebyly ve lhůtě uplatněny výhrady nebo námítky, rozhodnutí se pokládá za vydané, nelze se proti němu dále odvolat a následný den po uplynutí lhůty pro uplatnění výhrad nebo námitek nabývá právní moci.

(6) Po dni nabytí právní moci územního rozhodnutí stavební úřad doručí žadateli stejnopis písemného vyhotovení úplného územního rozhodnutí, včetně odůvodnění, opatřený doložkou právní moci spolu s ověřenou grafickou přílohou, kterou tvoří celková situace v měřítku katastrální mapy, popřípadě další vybraná část dokumentace; stejnopis písemného vyhotovení územního rozhodnutí opatřený doložkou právní moci doručí také obci, pokud není stavebním úřadem, a jde-li o stavbu podle § 15 nebo 16, také stavebnímu úřadu příslušnému k povolení stavby.

(7) Obsahové náležitosti žádosti o vydání územního rozhodnutí ve zjednodušeném územním řízení a jejich příloh a obsahové náležitosti informace uvedené v odstavci 4 stanoví prováděcí právní předpis.

§ 96

Územní souhlas

(1) Místo územního rozhodnutí stavební úřad vydá územní souhlas, pokud je záměr v zastavěném území nebo v zastavitelné ploše, poměry v území se podstatně nemění a záměr nevyžaduje nové nároky na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu. Územní souhlas nelze vydat v případech záměrů, pro které je vyžadováno závazné stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí¹¹).

(2) Územní souhlas postačí v případech

- a) stavebních záměrů uvedených v § 103,
- b) ohlašovaných staveb, jejich změn a zařízení,
- c) změn staveb,
- d) změn druhu pozemku a způsobu využití pozemků o výměře nad 300 m² nejvíce však do 1 000 m²,

e) staveb umístovaných v uzavřených prostorech ohraničených existujícími budovami, pokud odpovídají jejich způsobu užívání, nemění se vnější půdorysné ohraničení a výškové uspořádání prostoru,

f) terénních úprav do 1,5 m výšky nebo hloubky o výměře nad 300 m² nejvíce však do 1 000 m² na pozemcích, které nehraničí s veřejnými pozemními komunikacemi nebo veřejným prostranstvím¹⁾, pokud nedochází k nakládání s odpady,

g) odstavných, manipulačních, prodejních, skladových nebo výstavních ploch nad 300 m² nejvíce však do 1 000 m², které neslouží pro skladování nebo manipulaci s hořlavými látkami nebo látkami, které mohou způsobit znečištění životního prostředí.

(3) Oznámení záměru obsahuje kromě obecných náležitostí údaje o požadovaném záměru a identifikační údaje dotčených pozemků a staveb. K oznámení oznamovatel připojí

a) souhlas k umístění stavebního záměru podle § 184a,

b) souhlasná závazná stanoviska, popřípadě souhlasná rozhodnutí dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů nebo tohoto zákona, popřípadě rozhodnutí podle § 169 odst. 3 a 4, nebo nepostupuje-li se podle § 96b odst. 2,

c) stanoviska vlastníků veřejné dopravní a technické infrastruktury k možnosti a způsobu napojení nebo k podmínkám dotčených ochranných a bezpečnostních pásem,

d) souhlasy osob, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být umístěním stavebního záměru přímo dotčeno; souhlas s navrhovaným záměrem musí být vyznačen na situačním výkresu; souhlas se nevyžaduje v případech stavebních záměrů uvedených v § 103, pokud nejsou umístěny ve vzdálenosti od společných hranic pozemků menší než 2 m,

e) jednoduchý technický popis záměru s příslušnými výkresy.

(4) Je-li oznámení záměru úplné a je-li záměr v souladu s požadavky uvedenými v § 90, vydá stavební úřad územní souhlas do 30 dnů ode dne podání oznámení. Oznámení záměru se neprojednává v územním řízení podle § 87. O námitkách osob podle odstavce 3 písm. d) se nerozhoduje. Na vydávání územního souhlasu se nevztahují části druhá a třetí správního řádu. Územní souhlas obsahuje identifikační údaje o oznamovateli, popis záměru, identifikační údaje o pozemku nebo stavbě, na nichž bude záměr uskutečněn. Ustanovení § 92 odst. 1 se použije přiměřeně. Územní souhlas nabývá právních účinků dnem doručení oznamovateli. Územní souhlas lze přezkoumat v přezkumném řízení, které lze zahájit do 1 roku ode dne, kdy územní souhlas nabyl právních účinků. Rozhodnutí ve věci v přezkumném řízení v prvním stupni nelze vydat po uplynutí 15 měsíců ode dne, kdy územní souhlas nabyl právních účinků. K přezkumnému řízení je příslušný správní orgán nadřízený stavebnímu úřadu, který souhlas vydal. Územní souhlas se doručuje oznamovateli spolu s ověřeným situačním výkresem; dále se doručuje vlastníkovi pozemku nebo stavby, pokud není oznamovatelem, osobám uvedeným v odstavci 3 písm. d), dotčeným orgánům, a jde-li o stavbu podle § 15 nebo 16, také stavebnímu úřadu příslušnému k povolení stavby.

(5) Nemá-li oznámení předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže stavební úřad oznamovateli nedostatky odstranit na místě nebo jej vyzve k jejich odstranění, poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu a poučí jej o následcích neodstranění nedostatků v této lhůtě. Dojde-li stavební úřad k závěru, že oznámení nebo záměr nesplňuje podmínky pro vydání územního souhlasu, nebo mohou být přímo dotčena práva dalších osob kromě osob uvedených v odstavci 3 písm. d), ledaže by s tím tyto osoby vyslovily souhlas, rozhodne usnesením o provedení územního řízení; toto usnesení se oznamuje pouze oznamovateli a nelze se proti němu odvolat. Oznámení záměru se považuje za žádost o vydání územního rozhodnutí, a pokud je to pro posouzení záměru nezbytné, vyzve stavební úřad žadatele k doplnění žádosti o údaje a podklady přiměřené k povaze záměru, včetně dokumentace, která musí být u staveb podle odstavce 2 písm. e) a u ohlašovaných staveb podle § 104 odst. 1 písm. a) až e) zpracována projektantem v rozsahu dokumentace k žádosti o vydání územního rozhodnutí. Právní mocí usnesení je zahájeno územní řízení.

(6) Zjistí-li stavební úřad, že stavba, pro kterou postačí územní souhlas, byla zahájena bez tohoto souhlasu, oznámení záměru odloží a postupuje podle § 129 odst. 2 a 3. Usnesení o odložení se pouze poznamená do spisu. O odložení stavební úřad oznamovatele vyrozumí.

(7) Dojde-li ke zrušení územního souhlasu po povolení stavby, územní souhlas ani územní rozhodnutí se již nevzdává.

(8) Územní souhlas platí 2 roky ode dne jeho vydání. Doba platnosti územního souhlasu nelze prodloužit.

(9) Územní souhlas nepozbývá platnosti,

a) bylo-li na základě žádosti podané v době jeho platnosti vydáno pravomocné stavební povolení nebo jiné obdobné rozhodnutí podle tohoto zákona nebo zvláštních právních předpisů, nebo nabylo-li v době jeho platnosti právních účinků souhlas s provedením ohlášeného stavebního záměru,

b) bylo-li v době jeho platnosti započato s využitím území pro stanovený účel v případech, kdy se povolovací rozhodnutí nebo jiný úkon nevzdává,

c) vzniklo-li na základě oznámení stavebního záměru posouzeného autorizovaným inspektorem podaného v době platnosti právo stavební záměr realizovat, nebo

d) byla-li na základě návrhu veřejnoprávní smlouvy nahrazující stavební povolení podaného v době jeho platnosti uzavřena tato veřejnoprávní smlouva a tato veřejnoprávní smlouva nabyla účinnosti.

(10) Územní souhlas pozbývá platnosti dnem, kdy stavební úřad obdržel sdělení oznamovatele, že upustil od záměru, ke kterému se územní souhlas vztahuje; to neplatí, byla-li realizace záměru již zahájena. Územní souhlas lze změnit na základě

oznámení oprávněného územním souhlasem nebo územním rozhodnutím za podmínek § 94 odst. 1 a změnit nebo zrušit za podmínek § 94 odst. 3.

(11) Obsahové náležitosti oznámení záměru a jeho příloh a obsahové náležitosti územního souhlasu a jeho příloh stanoví prováděcí právní předpis.

§ 96a

Společný územní souhlas a souhlas s provedením ohlášeného stavebního záměru

(1) U staveb v působnosti obecného stavebního úřadu, staveb vymezených v § 15 odst. 1 písm. b) až d), staveb vymezených v § 16 odst. 2 písm. d) lze vydat společný územní souhlas a souhlas s provedením ohlášeného stavebního záměru (dále jen "společný souhlas"), kterým se stavba umísťuje a povoluje. Příslušným k vydání společného souhlasu je stavební úřad příslušný k povolení stavby podle § 13 odst. 1, § 15 odst. 1 písm. b) až d) nebo § 16 odst. 2 písm. d).

(2) Podá-li stavebník oznámení záměru podle § 96 a ohlášení stavebního záměru podle § 105 (dále jen "společné oznámení záměru"), vydá stavební úřad společný souhlas, za předpokladu, že jsou splněny požadavky a podmínky § 96 a 105. Ke společnému oznámení záměru stavebník připojí doklady podle § 96 odst. 3 písm. a) až e) a dokumentaci podle povahy záměru uvedenou v § 105 odst. 2 až 6.

(3) Stavební úřad při posuzování oznámení záměru a ohlášení stavebního záměru postupuje podle § 96 odst. 4 s přihlédnutím k § 106.

(4) Stavebník může ohlášený stavební záměr podle § 104 odst. 1 a 2 provést na základě společného souhlasu. Společný souhlas se doručuje stavebníkovi, vlastníkovi pozemku nebo stavby, pokud není stavebníkem, dotčeným orgánům a osobám uvedeným v § 96 odst. 3 písm. d) a v § 105 odst. 1 písm. f), vyjma staveb v působnosti vojenského nebo jiného stavebního úřadu. Stavebníkovi a vlastníkovi pozemku nebo stavby, pokud není stavebníkem, se společný souhlas doručuje spolu s ověřenou dokumentací nebo projektovou dokumentací a stavebníkovi spolu se štítkem obsahujícím identifikační údaje o ohlašovaném stavebním záměru.

(5) Nemá-li společné oznámení záměru předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže stavební úřad stavebníkovi nedostatky odstranit na místě nebo jej vyzve k jejich odstranění, poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu a poučí jej o následcích neodstranění nedostatků v této lhůtě. Dojde-li stavební úřad k závěru, že společné oznámení záměru nesplňuje podmínky pro vydání územního souhlasu nebo souhlasu s provedením ohlášeného stavebního záměru, nebo mohou být přímo dotčena práva dalších osob kromě osob uvedených v § 96 odst. 3 písm. d) a v § 105 odst. 2 písm. f), rozhodne usnesením o provedení společného územního a stavebního řízení. Právní mocí usnesení je zahájeno společné územní a stavební řízení. Společné oznámení záměru se považuje za žádost o vydání společného povolení.

(6) Společný souhlas nabývá právních účinků dnem doručení stavebníkovi. Platí po dobu 2 let ode dne jeho vydání. Nepozbývá však platnosti, pokud v této době bylo s ohlášeným stavebním záměrem započato. Platnost společného souhlasu nelze prodloužit.

(7) Obsahové náležitosti společného oznámení záměru, jeho příloh a obsahové náležitosti společného souhlasu stanoví prováděcí právní předpis.

§ 96b

Závazné stanovisko orgánu územního plánování

(1) Jestliže vydání rozhodnutí nebo jiného úkonu podle části třetí hlavy III dílů 4 a 5, § 126, 127, 129 nebo podle zvláštního zákona závisí na posouzení jím vyvolané změny v území, je podkladem tohoto rozhodnutí nebo jiného úkonu závazné stanovisko orgánu územního plánování. Závazné stanovisko se nevydává pro stavební záměry v zastavěném území nebo zastavitelné ploše uvedené v § 103 odst. 1.

(2) Pokud je stavební úřad zároveň orgánem územního plánování příslušným k vydání závazného stanoviska, obstarává závazné stanovisko orgánu územního plánování stavební úřad, není-li toto závazné stanovisko součástí koordinovaného závazného stanoviska.

(3) V závazném stanovisku orgán územního plánování určí, zda je záměr přípustný z hlediska souladu s politikou územního rozvoje a územně plánovací dokumentací a z hlediska uplatňování cílů a úkolů územního plánování, či nikoliv. Jestliže shledá záměr přípustným, stanoví podmínky jeho uskutečnění.

(4) Vydání závazného stanoviska není překážkou vydání závazného stanoviska týkajícího se jiného záměru v daném území.

(5) Závazné stanovisko platí 2 roky ode dne vydání, nestanoví-li úřad územního plánování v odůvodněných případech lhůtu delší, nejdéle však 3 roky.

(6) Platnost závazného stanoviska nelze prodloužit, pokud se změnilly podmínky v území.

(7) Závazné stanovisko, které se dostalo do rozporu s politikou územního rozvoje nebo územně plánovací dokumentací, která byla vydána po vydání závazného stanoviska, orgán, který závazné stanovisko vydal, nahradí z moci úřední novým závazným stanoviskem; to neplatí, pokud již bylo vydáno rozhodnutí nebo jiný úkon podle odstavce 1.

(8) Závazné stanovisko nepozbývá platnosti,

a) bylo-li na základě žádosti podané v době jeho platnosti vydáno územní rozhodnutí, společné povolení nebo jiné obdobné rozhodnutí podle jiného zákona a toto rozhodnutí nabylo právní moci,

b) byla-li na základě návrhu veřejnoprávní smlouvy nahrazující územní rozhodnutí nebo společné povolení podaného v době jeho platnosti uzavřena veřejnoprávní smlouva a tato veřejnoprávní smlouva nabyla účinnosti, nebo

c) nabyli-li právních účinků územní souhlas nebo společný územní souhlas anebo souhlas s provedením ohlášeného stavebního záměru vydaný k oznámení stavebního záměru učiněného v době platnosti závazného stanoviska.

Díl 6

Územní opatření o stavební uzávěře a územní opatření o asanaci území

§ 97

(1) Územní opatření o stavební uzávěře, které se vydává jako opatření obecné povahy podle správního řádu, omezuje nebo zakazuje v nezbytném rozsahu stavební činnost ve vymezeném území, pokud by mohla ztížit nebo znemožnit budoucí využití území podle připravované územně plánovací dokumentace, jestliže bylo rozhodnuto o jejím pořízení nebo o pořízení její změny, nebo podle jiného rozhodnutí či opatření v území, jímž se upravuje využití území. Územní opatření o stavební uzávěře lze vydat také v případech, jestliže je zrušeno nebo změněno rozhodnutí o námitkách nebo zrušeno opatření obecné povahy o vydání územně plánovací dokumentace, případně jeho část. Územním opatřením o stavební uzávěře nelze omezit nebo zakázat udržovací práce.

(2) Územní opatření o asanaci území, které se vydává jako opatření obecné povahy podle správního řádu, se vydává na území postiženém živelní pohromou nebo závažnou havárií, v jejímž důsledku došlo k podstatnému zásahu do využití území, a je nezbytné stanovit podmínky pro odstranění dopadů živelní pohromy nebo havárie a pro další využití území. Územní opatření o asanaci území se vydává rovněž pro zastavěné území, ve kterém jsou závadné stavby, z důvodů hygienických, bezpečnostních, požárních, provozních a ochrany životního prostředí, u nichž je ve veřejném zájmu nutné nařídit odstranění závad staveb a úpravy staveb a nařídit opatření k asanaci území.

§ 98

(1) Územní opatření o stavební uzávěře nebo územní opatření o asanaci území vydává v přenesené působnosti rada obce. Dotýká-li se územní opatření o stavební uzávěře nebo územní opatření o asanaci území více obcí anebo v případě nečinnosti příslušné rady obce, je může vydat v přenesené působnosti rada kraje.

(2) Návrh územního opatření o stavební uzávěře nebo územního opatření o asanaci území se písemně projednává s dotčenými orgány, které mohou uplatnit svá stanoviska do 30 dnů ode dne obdržení návrhu. K později uplatněným stanoviskům se nepřihlíží. S dotčenými orgány, které uplatnily svá stanoviska, musí být návrh územního opatření o stavební uzávěře nebo územního opatření o asanaci území dohodnut.

(3) Námitky proti návrhu územního opatření o stavební uzávěře nebo územního opatření o asanaci území mohou podat, kromě osob uvedených v § 172 odst. 5 správního řádu, zástupce veřejnosti a osoby, o kterých tak stanoví zvláštní právní předpis¹²⁾.

§ 99

(1) Územní opatření o stavební uzávěře stanoví omezení nebo zákaz stavební činnosti ve vymezeném dotčeném území a dobu trvání stavební uzávěry, popřípadě podmínky pro povolení výjimek. Součástí územního opatření o stavební uzávěře je grafická příloha v měřítku katastrální mapy s vyznačením dotčeného území.

(2) Náležitosti obsahu územního opatření o stavební uzávěře, včetně grafické přílohy, stanoví prováděcí právní předpis.

(3) Příslušná rada může na žádost povolit výjimku z omezení nebo zákazu stavební činnosti podle územního opatření o stavební uzávěře, jestliže povolení výjimky neohrožuje sledovaný účel. Proti rozhodnutí o výjimce se nelze odvolat.

§ 100

(1) Územní opatření o asanaci území se vydává na základě průzkumu dotčeného území a vyhodnocení stavu staveb a pozemků z hlediska ohrožení života nebo zdraví osob nebo z hlediska požadavků na využití území v důsledku odstraňování živelní pohromy nebo havárie.

(2) Územní opatření o asanaci území stanoví územní a stavebně technické podmínky pro odstraňování dopadů živelní pohromy nebo havárie anebo závad v území a stanoví podmínky pro budoucí využití vymezeného dotčeného území; obsahuje seznam staveb, včetně uvedených pozemků, které musí být odstraněny nebo zabezpečeny z důvodu ohrožení života nebo zdraví osob nebo hrozby značných majetkových škod. Součástí územního opatření o asanaci je grafická příloha v měřítku katastrální mapy s vyznačením dotčeného území.

(3) Náležitosti obsahu územního opatření o asanaci území, včetně grafické přílohy, stanoví prováděcí právní předpis.

(4) Dnem nabytí účinnosti územního opatření o asanaci území pozbývá v dotčeném území účinnosti vydaná územně plánovací dokumentace do doby vydání její změny nebo vydání nové územně plánovací dokumentace. Územní opatření o asanaci území pozbývá účinnosti dnem vydání nové územně plánovací dokumentace nebo její změny pro dotčené území.

Díl 7

Úprava vztahů v území

nadpis vypuštěn

§ 101

Předkupní právo

(1) K pozemku určenému územním plánem nebo regulačním plánem pro veřejně prospěšnou stavbu nebo veřejné prostranství a ke stavbě na tomto pozemku má obec nebo kraj anebo stát (dále jen „oprávněná osoba“) v rozsahu vymezeném touto územně plánovací dokumentací předkupní právo; to neplatí, pokud pro veřejně prospěšnou stavbu postačí zřízení věcného břemene. Předkupní právo se v územním plánu nebo regulačním plánu vymezuje označením nemovitosti podle zvláštního právního předpisu³⁷⁾ a stanovením oprávněné osoby, v případě státu též stanovením příslušné organizační složky nebo příspěvkové organizace nebo státního podniku. Textovou část územního plánu nebo regulačního plánu obsahující vymezení nebo změnu vymezení předkupního práva zašle obec nebo kraj neprodleně osobě oprávněné z předkupního práva a osobám, jejichž nemovitosti předkupní právo zatěžuje. Osoba oprávněná z předkupního práva podá neprodleně návrh na zápis předkupního práva do katastru nemovitostí. Předkupní právo podle tohoto zákona vzniká nabytím účinnosti územního plánu nebo regulačního plánu a má účinky věcného práva. Vlastník pozemku nebo stavby, u kterých vzniklo předkupní právo podle tohoto zákona (dále jen „povinný vlastník“), má povinnost v případě zamýšleného úplatného převodu nabídnout oprávněné osobě tyto k odkoupení postupem a za podmínek podle tohoto zákona.

(2) S předkupním právem státu

a) je příslušná hospodařit organizační složka státu nebo příslušná státní příspěvková organizace v souladu se zvláštním právním předpisem³⁸⁾, nebo

b) má právo hospodařit státní podnik v souladu se zvláštním právním předpisem⁶¹⁾, která je vymezena v územním plánu nebo regulačním plánu.

(3) Je-li předkupní právo vymezeno podle odstavce 1 k části pozemku, je předmětem nabídky příslušná část pozemku. Geometrický plán a sdělení stavebního úřadu, že nemá výhrady k předloženému návrhu dělení pozemku, nebo vydání rozhodnutí o dělení pozemku zabezpečí a náklady s tím spojené uhradí oprávněná osoba. V tomto případě se lhůta uvedená v odstavci 6 po dobu územního řízení přerušuje. O této skutečnosti oprávněná osoba povinného vlastníka vyrozumí.

(4) Kupní cena pozemku, popřípadě stavby, se určí znaleckým posudkem ve výši obvyklé ceny podle zvláštního právního předpisu⁶²⁾ opatřeným oprávněnou osobou; je-li oprávněnou osobou stát, neplatí pro určení výše ceny omezení podle zvláštního právního předpisu⁶³⁾. Při ocenění obvyklou cenou se za stejný nebo obdobný majetek v případě nezastavěných pozemků považují pozemky určené pro shodný účel užívání jako veřejně prospěšné stavby nebo veřejná prostranství uvedená v odstavci 1. Je-li cena obvyklá nižší než cena zjištěná podle zvláštního právního předpisu, stanoví se kupní cena ve výši ceny zjištěné.

(5) Povinný vlastník je v případě zamýšleného úplatného převodu povinen tento záměr písemně oznámit oprávněné osobě s dotazem, zda oprávněná osoba využije předkupního práva podle tohoto zákona, a umožnit prohlídku nemovitosti za účelem zpracování znaleckého posudku. Je-li oprávněnou osobou stát, zašle povinný vlastník oznámení organizační složce státu či státní organizaci podle odstavce 2 nebo Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, který neprodleně zajistí zaslání oznámení příslušné organizační složce státu nebo státní organizaci.

(6) Odpověď je oprávněná osoba povinna zaslat písemně ve lhůtě 3 měsíců ode dne, kdy jí bylo oznámení doručeno. Má-li oprávněná osoba zájem využít předkupní právo, je povinna v odpovědi povinnému vlastníkovi vymezit předmět koupě údaji podle zvláštního právního předpisu³⁷⁾, uvést kupní cenu a stanovit lhůtu pro uzavření kupní smlouvy, která nesmí být kratší než 30 dnů; zároveň zašle povinnému vlastníkovi návrh kupní smlouvy a znalecký posudek vypracovaný podle odstavce 4. Je-li předmětem předkupního práva část pozemku, je součástí návrhu kupní smlouvy také geometrický plán vypracovaný podle odstavce 3.

(7) Pokud povinný vlastník nesouhlasí s uzavřením kupní smlouvy z důvodu nesouhlasu s kupní cenou, kterou uvedla oprávněná osoba ve své odpovědi a v návrhu kupní smlouvy podle odstavce 6, zašle oprávněné osobě ve lhůtě stanovené podle odstavce 6 svůj návrh na uzavření kupní smlouvy s jím navrženou kupní cenou, která musí být určena znaleckým posudkem zpracovaným v souladu s podmínkami uvedenými v odstavci 4; znalecký posudek povinný vlastník zašle oprávněné osobě spolu s návrhem na uzavření kupní smlouvy. Pokud se povinný vlastník a oprávněná osoba na kupní ceně nedohodnou, oprávněná osoba bez zbytečného odkladu podá návrh na určení kupní ceny soudu nebo zašle povinnému vlastníkovi potvrzení o zániku předkupního práva; do rozhodnutí soudu se běh lhůty podle odstavce 8 přerušuje. O této skutečnosti oprávněná osoba povinného vlastníka vyrozumí. Po rozhodnutí soudu o určení ceny pozemku, popřípadě stavby, se postupuje přiměřeně podle odstavce 6.

(8) Pokud ze zaslání odpovědi podle odstavce 6 vyplývá, že oprávněná osoba nemá zájem využít předkupní právo, nebo pokud oprávněná osoba nezašle odpověď ve stanovené lhůtě podle odstavce 6 anebo pokud nedojde k uzavření kupní smlouvy nejdéle do 6 měsíců od doručení návrhu kupní smlouvy povinného vlastníka podle odstavce 7, předkupní právo zaniká.

(9) Oprávněná osoba je povinna současně s negativní odpovědí nebo po marném uplynutí lhůt uvedených v odstavcích 6 a 7 bez zbytečného odkladu vydat povinnému vlastníkovi potvrzení o zániku předkupního práva; pokud oprávněnou osobou není obec nebo kraj, který vydal územně plánovací dokumentaci zakládající předkupní právo, sdělí oprávněná osoba zánik předkupního práva současně této obci nebo kraji.

(10) Oprávněná osoba je povinna uhradit kupní cenu do 2 měsíců ode dne právní moci rozhodnutí o povolení vkladu vlastnického práva oprávněné osoby na základě kupní smlouvy do katastru nemovitostí; v opačném případě je povinný vlastník oprávněn od smlouvy odstoupit.

(11) Nesplní-li povinný vlastník povinnost podle odstavců 5 a 7, jsou právní úkony spojené s převodem pozemku nebo stavby podle odstavce 1 na jinou osobu neplatné.

(12) Ustanovení občanského zákoníku o předkupním právu se použijí, nestanoví-li tento zákon jinak.
nadpis vypuštěn

§ 102

Náhrady za změnu v území

(1) Vlastníkovi pozemku nebo stavby, jehož práva k pozemku nebo stavbě byla územním opatřením o stavební uzávěře omezena a byla mu tím způsobena majetková újma, náleží náhrada.

(2) Vlastníkovi pozemku, kterému vznikla prokazatelná majetková újma v důsledku zrušení určení pozemku k zastavění na základě změny územního plánu nebo vydáním nového územního plánu, náleží náhrada vynaložených nákladů na přípravu výstavby v obvyklé výši, zejména na koupi pozemku, na projektovou přípravu výstavby nebo v souvislosti se snížením hodnoty pozemku, který slouží k zajištění závazku. Tato náhrada náleží též vlastníkovi pozemku nebo osobě, která byla před změnou nebo zrušením regulačního plánu anebo před změnou nebo zrušením územního rozhodnutí, územního souhlasu nebo veřejnoprávní smlouvy nahrazující územní rozhodnutí podle § 94 odst. 3 oprávněna vykonávat práva z nich vyplývající (dále jen „oprávněný“), pokud uvedenou změnou nebo zrušením bylo zrušeno určení k zastavění a vznikla mu prokazatelná majetková újma.

(3) Náhrada vlastníkovi nebo oprávněnému nenáleží, jestliže k uvedenému zrušení došlo na základě jeho návrhu nebo po uplynutí 5 let od nabytí účinnosti územního plánu nebo jeho změny, či regulačního plánu nebo jeho změny, která zastavění dotčeného pozemku umožnila. Ustanovení o uplynutí lhůty 5 let se neuplatní, pokud v této lhůtě

a) nabylo účinnosti rozhodnutí o umístění stavby nebo územní souhlas pro stavbu, pro kterou bylo zastavění uvedenou územně plánovací dokumentací určeno a toto rozhodnutí nebo souhlas je platné, nebo

b) před uplynutím lhůty 5 let byla uzavřena veřejnoprávní smlouva nahrazující územní rozhodnutí a tato veřejnoprávní smlouva je účinná.

(4) Pokud bylo rozhodování o změnách v území podmíněno vydáním regulačního plánu z podnětu nebo zpracováním územní studie a tento regulační plán nenabyl účinnosti nebo tato studie nebyla zapsána do evidence územně plánovací činnosti do 4 let od vydání územně plánovací dokumentace, která tuto podmínku stanovila, lhůty podle odstavce 3 se prodlužují o dobu, o kterou byla lhůta 4 let překročena.

(5) Povinnost poskytnout náhradu za změnu v území na základě písemné žádosti vlastníka obsahující prokázání majetkové újmy má obec nebo kraj, jejichž orgány vydaly územní opatření o stavební uzávěře, vydaly územně plánovací dokumentaci nebo její změnu, anebo zrušily územní rozhodnutí, územní souhlas nebo veřejnoprávní smlouvu nahrazující územní rozhodnutí. Nedojde-li k dohodě o výši náhrady, rozhodne o její výši soud.

(6) Uhradí-li obec nebo kraj náhradu za změnu v území, jsou oprávněny požadovat kompenzaci náhrady od orgánu, na základě jehož požadavku obsaženého ve stanovisku nebo závazném stanovisku bylo zrušeno určení pozemku k zastavění. Pokud požadavek vedoucí ke zrušení zastavitelnosti pozemku byl uplatněn obecním úřadem nebo krajským úřadem a zcela jednoznačně vyplynul ze zákona, nařízení nebo usnesení vlády, vyhlášky nebo směrnice ministerstva, je za orgán podle věty první považován stát. Ve věcech kompenzace náhrady jednají za stát příslušná ministerstva a jiné správní úřady. Uhradí-li obec nebo kraj náhradu za změnu v území, jsou oprávněny požadovat kompenzaci náhrady též od žadatele o vydání regulačního plánu nebo územního rozhodnutí, které byly důvodem pro náhradu. Obec nebo kraj jsou povinny uplatnit požadavek na kompenzaci do 3 měsíců od uhrazení náhrady. Kompenzace náhrady musí být uhrazena do 3 měsíců od doručení oprávněného požadavku obce nebo kraje, který tuto náhradu uhradil.

(7) V případě, že dojde k následné změně územního plánu, změně nebo zrušení regulačního plánu nebo pozbytí platnosti územního rozhodnutí podle § 93 odst. 5 a příslušný pozemek, za který byla vyplacena náhrada, se vrátí do původního režimu umožňujícího zastavění, je ten, komu byla náhrada vyplacena, povinen vyplacenou náhradu v plné výši vrátit poskytovateli náhrady do 3 měsíců od vyrozumění o vzniku této povinnosti. Povinnost vrátit náhradu zaniká po 5 letech od nabytí účinnosti změny územního plánu, změny nebo zrušení regulačního plánu nebo od pozbytí platnosti územního rozhodnutí, na jejichž základě náhrada vznikla. Povinnost vrátit náhradu dále zaniká v případech, kdy ten, komu byla náhrada vyplacena, při projednávání návrhu územně plánovací dokumentace, kterou se příslušný pozemek vrátil do původního režimu umožňujícího zastavitelnost, uplatnil proti této zastavitelnosti námitku nebo připomínku.

ČÁST ČTVRTÁ

STAVEBNÍ ŘÁD

HLAVA I

STAVBY, TERÉNNÍ ÚPRAVY, ZAŘÍZENÍ A UDRŽOVACÍ PRÁCE

Díl 1

Povolení a ohlášení

§ 103

Stavby, terénní úpravy, zařízení a udržovací práce nevyžadující stavební povolení ani ohlášení

(1) Stavební povolení ani ohlášení stavebnímu úřadu nevyžadují

- a) stavební záměry uvedené v § 79 odst. 2,
- b) terénní úpravy uvedené v § 80 odst. 3 písm. a) nebo úpravy pozemků uvedené v § 80 odst. 3 písm. e),
- c) udržovací práce, jejichž provedení nemůže negativně ovlivnit zdraví osob, požární bezpečnost, stabilitu, vzhled stavby, životní prostředí nebo bezpečnost při užívání a nejde o udržovací práce na stavbě, která je kulturní památkou,
- d) stavební úpravy, pokud se jimi nezasahuje do nosných konstrukcí stavby, nemění se vzhled stavby ani způsob užívání stavby, nevyžadují posouzení vlivů na životní prostředí⁽¹¹⁾ a jejich provedení nemůže negativně ovlivnit požární bezpečnost stavby a nejde o stavební úpravy stavby, která je kulturní památkou,
- e) stavby a zařízení, a to
 1. stavby o jednom nadzemním podlaží do 25 m² zastavěné plochy a do 5 m výšky, nepodsklepené, jestliže neobsahují obytné ani pobytové místnosti, hygienická zařízení ani vytápění, neslouží k ustájení nebo chovu zvířat, neslouží k výrobě nebo skladování hořlavých kapalin nebo hořlavých plynů a nejedná se o úložiště radioaktivních odpadů obsahující výlučně přírodní radionuklidy nebo jaderná zařízení;
 2. stavby pro zemědělství do 60 m² zastavěné plochy a do 5 m výšky, bez podsklepení; stavby pro zemědělství nad 60 m² zastavěné plochy nebo nad 5 m výšky do 300 m² zastavěné plochy a do 7 m výšky, o jednom nadzemním podlaží, nepodsklepené, stavební povolení ani ohlášení stavebnímu úřadu nevyžadují, ledaže se jedná o stavby pro ustájení zvířat nebo chovatelství anebo zemědělské stavby, které mají sloužit pro skladování a zpracování hořlavých látek (např. sušičky, sklady hořlavých kapalin, sklady chemických hnojiv);
 3. stavby pro chovatelství o jednom nadzemním podlaží o zastavěné ploše do 16 m² a do 5 m výšky, podsklepené nejvýše do hloubky 3 m;
 4. nadzemní a podzemní komunikační vedení sítí elektronických komunikací, jejich antény a stožáry, včetně opěrných bodů nadzemního, nebo vytyčovací bodů podzemního komunikačního vedení, telefonní budky a přípojná komunikační vedení sítí elektronických komunikací a související komunikační zařízení, včetně jejich elektrických přípojek, s výjimkou budov;
 5. distribuční soustava v elektroenergetice⁽⁶⁹⁾ s výjimkou budov;
 6. distribuční soustava v plynárenství⁽⁶⁹⁾ s výjimkou budov a těžební plynovody⁽⁶⁹⁾;
 7. rozvodné tepelné zařízení⁽⁶⁹⁾ s výjimkou budov;
 8. vedení sítí veřejného osvětlení, včetně stožárů a systémů řídicí, zabezpečovací, informační a telekomunikační techniky;
 9. stavby a zařízení pro výrobu energie s celkovým instalovaným výkonem do 20 kW s výjimkou stavby vodního díla;
 10. vodovodní, kanalizační a energetické přípojky a přípojky elektronických komunikací včetně připojení stavby a odběrných zařízení vedených mimo budovu nebo připojení staveb plnicích doplňkovou funkcí ke stavbě hlavní na rozvodné síti a kanalizaci stavby hlavní;
 11. zásobníky pro zkapalněné uhlovodíkové plyny do celkového objemu 5 m³ určené výhradně pro odběr plynné fáze;
 12. zásobníky na vodu nebo jiné nehořlavé kapaliny do objemu 50 m³ a do výšky 3 m;
 13. nádrže na vodu do 100 m³ obsahu ve vzdálenosti nejméně 50 m od budov s obytnými nebo pobytovými místnostmi, pokud nejde o vodní díla;
 14. oplocení;
 15. reklamní a informační zařízení;
 16. výrobky plnicí funkce stavby, včetně základových konstrukcí pro ně;
 17. odstavné, manipulační, prodejní, skladové nebo výstavní plochy do 300 m², které neslouží pro skladování nebo manipulaci s hořlavými látkami nebo látkami, které mohou způsobit znečištění životního prostředí;
 18. bazén nebo skleník včetně souvisejícího technického zařízení na zastavěném stavebním pozemku rodinného domu nebo stavby pro rodinnou rekreaci;
 19. stožáry pro vlajky výšky nad 8 m.

(2) Ohlášení nebo stavební povolení vyžadují změny staveb uvedených v odstavci 1, jejichž provedení by mělo za následek překročení uvedených parametrů.

§ 104

Jednoduché stavby, terénní úpravy a udržovací práce, u kterých postačí ohlášení

(1) Ohlášení stavebnímu úřadu postačí u

- a) stavby pro bydlení a pro rodinnou rekreaci s jedním podzemním podlažím do hloubky 3 m a nejvýše s dvěma nadzemními podlažními a podkrovím,
- b) podzemní stavby do 300 m² celkové zastavěné plochy a hloubky do 3 m, pokud nejsou vodním dílem nebo stavbou podle § 16 odst. 2 písm. d),
- c) stavby do 300 m² celkové zastavěné plochy a výšky do 10 m, s výjimkou staveb pro bydlení, a haly do 1 000 m² celkové zastavěné plochy a výšky do 15 m, pokud tyto stavby a haly budou nejvýše s jedním nadzemním podlažím, nepodsklepené a dočasné na dobu nejdéle 3 let; dobu dočasnosti nelze prodloužit,
- d) stavby do 70 m² celkové zastavěné plochy a do 5 m výšky s jedním nadzemním podlažím, podsklepené nejvýše do hloubky 3

m,

e) stavby pro reklamu podle § 3 odst. 2,

f) stavby odstavných, manipulačních, prodejních, skladových nebo výstavních ploch o výměře nad 300 m² nejvíce však do 1 000 m², které neslouží pro skladování nebo manipulaci s hořlavými látkami nebo látkami, které mohou způsobit znečištění životního prostředí,

g) stavby zařízení staveniště, neuvedené v § 103 odst. 1 písm. e) bodě 1,

h) stavby opěrných zdí do výšky 1 m, které hraničí s veřejně přístupnými pozemními komunikacemi nebo s veřejným prostranstvím,

i) terénní úpravy neuvedené v § 103 odst. 1 písm. b),

j) udržovací práce na stavbě neuvedené v § 103 odst. 1 písm. c),

k) stavební úpravy pro změny v užívání části stavby, kterými se nezasahuje do nosných konstrukcí stavby, nemění se její vzhled a nevyžadují posouzení vlivů na životní prostředí¹¹⁾.

(2) Ohlášení postačí u změn dokončených staveb uvedených v odstavci 1, pokud jejich provedením nebudou překročeny uvedené parametry.

(3) Ohlášení nevyžadují stavby a terénní úpravy, u kterých to stavební úřad podle § 78 odst. 6 stanovil.

(4) Ohlášení je vyloučeno u záměrů, pro které je vyžadováno závazné stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí.

Ohlášení

§ 105

(1) Ohlášení obsahuje identifikační údaje o stavebníkovi, o pozemku, o ohlašovaném stavebním záměru, jeho rozsahu a účelu, způsobu a době provádění, údaj o tom, kdo bude stavební záměr provádět, zda se k jeho provedení má použít sousední nemovitost, v tom případě souhlas vlastníka této nemovitosti; u dočasné stavby rovněž dobu jejího trvání a návrh úpravy pozemku po jejím odstranění.

(2) K ohlášení stavebník připojí

a) souhlas k provedení stavebního záměru podle § 184a,

b) územní rozhodnutí nebo veřejnoprávní smlouvu územní rozhodnutí nahrazující anebo územní souhlas, pokud je jejich vydání tímto zákonem vyžadováno a nevydal je stavební úřad příslušný k povolení stavby,

c) závazná stanoviska, popřípadě rozhodnutí dotčených orgánů nebo jiné doklady podle zvláštních právních předpisů nebo tohoto zákona, ne vydává-li se společné závazné stanovisko podle § 4 odst. 7, popřípadě povolení podle § 169 odst. 4,

d) stanoviska vlastníků veřejné dopravní a technické infrastruktury k možnosti a způsobu napojení nebo k podmínkám dotčených ochranných a bezpečnostních pásem,

e) projektovou dokumentaci nebo dokumentaci ve dvojím vyhotovení; není-li obecní úřad obce, jejíhož území se stavební záměr dotýká, stavebním úřadem, předkládá se trojmo, vyjma stavby v působnosti vojenského nebo jiného stavebního úřadu; pokud stavebník není vlastníkem stavby, připojuje se jedno další vyhotovení,

f) souhlasy osob, jejichž vlastnické právo nebo právo odpovídající věcnému břemenu k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být prováděním stavebního záměru přímo dotčeno; souhlas musí být vyznačen na situačním výkresu.

(3) K ohlášení stavby podle § 104 odst. 1 písm. a) až e) stavebník připojí projektovou dokumentaci, která obsahuje

a) průvodní zprávu,

b) souhrnnou technickou zprávu,

c) situační výkresy,

d) dokumentaci objektů a technických a technologických zařízení,

e) dokladovou část.

f) zrušen

(4) K ohlášení staveb odstavných, manipulačních, prodejních, skladových nebo výstavních ploch podle § 104 odst. 1 písm. f) stavebník připojí dokumentaci, která obsahuje

- a) průvodní zprávu se základními údaji o stavbě, s informacemi o výsledku provedených průzkumů a měření, o dodržení obecných požadavků na výstavbu, o splnění podmínek závazných stanovisek dotčených orgánů a rozhodnutí o umístění stavby, bylo-li vydáno, a o jejich zapracování do dokumentace,
- b) technické řešení stavby s popisem jejího provedení, mechanické odolnosti a stability, údaje o navržených materiálech a seznamu použitých podkladů, technických norem nebo technických předpisů,
- c) napojení stavby na dopravní a technickou infrastrukturu,
- d) údaj o vlivu stavby na zdraví osob nebo zvířat anebo životní prostředí včetně návrhu na opatření k odstranění nebo minimalizaci negativních účinků,
- e) řešení požadavků na bezpečnost stavby a základní koncepci zajištění bezpečnosti při užívání stavby,
- f) situaci stavby zakreslenou na podkladě kopie katastrální mapy,
- g) situaci stavby v měřítku zpravidla 1 : 500, která zobrazuje současný stav území, navrhovanou stavbu včetně úprav pro osoby s omezenou schopností pohybu a orientace, vazby na okolí, stanovená ochranná nebo bezpečnostní pásma nebo záplavová území, chráněná území a existující stavby, dopravní a technickou infrastrukturu, vzorové příčné řezy v měřítku 1 : 50 nebo 1 : 100 a charakteristické příčné řezy v měřítku 1 : 100 nebo 1 : 200.

(5) K ohlášení staveb zařízení staveniště podle § 104 odst. 1 písm. g) stavebník připojí dokumentaci, která obsahuje

- a) průvodní zprávu se základními údaji o stavbě, s informacemi o výsledku provedených průzkumů a měření, o dodržení obecných požadavků na výstavbu, o splnění podmínek závazných stanovisek dotčených orgánů a rozhodnutí o umístění stavby, bylo-li vydáno, a o jejich zapracování do dokumentace,
- b) napojení stavby na dopravní a technickou infrastrukturu,
- c) údaj o vlivu stavby na zdraví osob nebo zvířat anebo životní prostředí včetně návrhu na opatření k odstranění nebo minimalizaci negativních účinků,
- d) řešení požadavků na bezpečnost stavby a základní koncepci zajištění bezpečnosti při užívání stavby,
- e) situaci stavby zakreslenou na podkladě kopie katastrální mapy,
- f) situaci stavby v měřítku zpravidla 1 : 500 se zakreslením umístění stavby a s vyznačením vzdálenosti od hranic sousedních pozemků a staveb na nich, podzemních sítí technické infrastruktury včetně návrhu přípojek a stanovených ochranných nebo bezpečnostních pásem nebo záplavových území,
- g) požárně bezpečnostní řešení, jehož obsah a rozsah vymezuje zvláštní právní předpis⁶⁴⁾,
- h) stavební výkresy v přiměřeném měřítku.

(6) K ohlášení staveb opěrných zdí podle § 104 odst. 1 písm. h) stavebník připojí dokumentaci, která obsahuje

- a) průvodní zprávu se základními údaji o stavbě, s informacemi o výsledku provedených průzkumů a měření, o dodržení obecných požadavků na výstavbu, o splnění podmínek závazných stanovisek dotčených orgánů a rozhodnutí o umístění stavby, bylo-li vydáno, a o jejich zapracování do dokumentace,
- b) situaci stavby zakreslenou na podkladě kopie katastrální mapy s vyznačením umístění navrhované stavby, hranic se sousedními pozemky, polohy staveb na nich, jednoduchý technický popis jejich provedení a stavební nebo montážní výkresy specifikující navrhovanou stavbu.

(7) K ohlášení terénních úprav podle § 104 odst. 1 písm. i) stavebník připojí dokumentaci, která obsahuje

- a) průvodní zprávu se základními údaji o záměru, s informacemi o výsledku provedených průzkumů a měření, o splnění podmínek závazných stanovisek dotčených orgánů a rozhodnutí o využití území, bylo-li vydáno, a o jejich zapracování do dokumentace,
- b) údaje o předpokládaných účincích záměru na okolí, technický popis postupu a způsobu prací, údaje o násypných hmotách, o místě a způsobu uložení vytěžených hmot, o způsobu jejich zhutňování a povrchové úpravě,
- c) situační výkres na podkladě kopie katastrální mapy,
- d) situační výkres v měřítku zpravidla 1 : 500 s vyznačením navrhovaného záměru, pozemků, na nichž se projeví jeho důsledky, včetně vyznačení stanovených ochranných nebo bezpečnostních pásem nebo záplavových území. Podle povahy a rozsahu záměru se připojí též charakteristické řezy objasňující jejich výškové uspořádání nebo vytyčovací výkresy; u technicky jednoduchých záměrů postačí potřebné geometrické parametry určující v situačním výkresu jejich polohové a výškové umístění.

(8) K ohlášení udržovacích prací podle § 104 odst. 1 písm. j) stavebník připojí dokumentaci obsahující technický popis jejich provedení. K ohlášení stavebních úprav podle § 104 odst. 1 písm. k) stavebník připojí dokumentaci, která obsahuje jednoduchý technický popis jejich provedení a stavební nebo montážní výkresy specifikující navrhované stavební úpravy. Vyžaduje-li to zvláštní právní předpis, stavebník přikládá k ohlášení udržovacích prací a stavebních úprav požárně bezpečnostní řešení, jehož obsah a rozsah vymezuje zvláštní právní předpis⁶⁴⁾.

(9) Náležitosti ohlášení a obsah a rozsah projektové dokumentace u staveb uvedených v § 104 odst. 1 písm. a) až e) stanoví prováděcí právní předpis.

§ 106

(1) Je-li ohlášení úplné a je-li ohlášený stavební záměr v souladu s obecnými požadavky na výstavbu, se závaznými stanovisky, popřípadě rozhodnutími dotčených orgánů, s územním rozhodnutím nebo regulačním plánem nebo veřejnoprávní smlouvou územní rozhodnutí nahrazující anebo územním souhlasem, jde-li o stavbu či terénní úpravu podle § 104 odst. 1 písm. a) až i), nebo s územně plánovací dokumentací, jde-li o stavební úpravu podle § 104 odst. 1 písm. k), stavební úřad vydá souhlas s provedením ohlášeného stavebního záměru do 30 dnů ode dne podání ohlášení.

(2) Ohlášení se neprojednává ve stavebním řízení podle § 111 až 113. Na vydání souhlasu s provedením ohlášeného stavebního záměru se nevztahují části druhá a třetí správního řádu. Souhlas obsahuje identifikační údaje o stavebníkovi, popis druhu a účelu stavebního záměru a dobu trvání u dočasné stavby, identifikační údaje o pozemku nebo stavbě, na nichž má být stavební záměr uskutečněn. Ustanovení § 115 odst. 1 se použije přiměřeně. Souhlas se doručuje stavebníkovi, vlastníkovi stavby, pokud není stavebníkem, osobám uvedeným v § 105 odst. 2 písm. f), a místně příslušnému obecnímu úřadu, pokud není stavebním úřadem, vyjma staveb v působnosti vojenského nebo jiného stavebního úřadu. Stavebníkovi, vlastníkovi stavby, pokud není stavebníkem, a místně příslušnému obecnímu úřadu, pokud není stavebním úřadem, se souhlas doručuje spolu s ověřenou dokumentací nebo projektovou dokumentací a stavebníkovi spolu se štítkem obsahujícím identifikační údaje o ohlášeném stavebním záměru. Souhlas nabývá právních účinků dnem doručení stavebníkovi. Souhlas lze přezkoumat v přezkumném řízení, které lze zahájit do 1 roku ode dne, kdy souhlas nabyl právních účinků. Rozhodnutí ve věci v přezkumném řízení v prvním stupni nelze vydat po uplynutí 15 měsíců ode dne, kdy souhlas nabyl právních účinků. K přezkumnému řízení je příslušný správní orgán nadřízený stavebnímu úřadu, který souhlas vydal.

(3) Souhlas platí 2 roky ode dne jeho vydání. Doba platnosti nelze prodloužit. Souhlas s provedením nepozbývá platnosti, bylo-li s prováděním ohlášeného stavebního záměru započato ve lhůtě platnosti.

(4) Souhlas s provedením pozbývá platnosti též dne, kdy stavební úřad obdržel sdělení stavebníka, že upustil od provádění stavebního záměru, na který byl souhlas vydán; to neplatí, bylo-li s prováděním stavebního záměru již započato.

(5) Obsahové náležitosti ohlášení a jeho příloh a obsahové náležitosti souhlasu s provedením ohlášeného stavebního záměru a jeho příloh stanoví prováděcí právní předpis.

§ 107

(1) Nemá-li ohlášení předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže stavební úřad stavebníkovi nedostatky odstranit na místě nebo jej vyzve k jejich odstranění, poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu a poučí jej o následcích neodstranění nedostatků v této lhůtě. Dojde-li stavební úřad k závěru, že ohlášení není úplné nebo záměr nesplňuje podmínky pro vydání souhlasu s provedením ohlášeného stavebního záměru, rozhodne usnesením o provedení stavebního řízení; toto usnesení se oznamuje pouze stavebníkovi a nelze se proti němu odvolat. Právní moc usnesení je zahájeno stavební řízení.

(2) Podané ohlášení se považuje za žádost o stavební povolení. Pokud je to pro posouzení stavebního záměru nezbytné, vyzve stavební úřad stavebníka k doplnění žádosti, maximálně však v rozsahu jako k žádosti o stavební povolení.

(3) Zjistí-li stavební úřad, že ohlášená stavba byla zahájena bez souhlasu s provedením, ohlášení odloží a postupuje podle § 129 odst. 2 a 3. Usnesení o odložení se pouze poznamená do spisu. O odložení ohlášení stavební úřad stavebníka vyzoomí.

(4) Ohlášení stavby, u které nepostačí ohlášení, není ohlášením podle tohoto zákona a stavební úřad je usnesením odloží; spolu s oznámením usnesení stavebníka poučí o správném postupu a o tom, že se stavbou nelze započít.

Stavební řízení

§ 108

nadpis vypuštěn

(1) Stavební povolení se vyžaduje u staveb všeho druhu bez zřetele na jejich stavebně technické provedení, účel a dobu trvání, nestanoví-li tento zákon nebo zvláštní právní předpis jinak.

(2) Stavební povolení vyžadují změny staveb uvedených v § 104, jejichž provedení by mělo za následek překročení jejich parametrů.

(3) Stavební řízení se vede také tehdy, jestliže stavební úřad rozhodl usnesením podle § 107, že ohlášený stavební záměr projedná ve stavebním řízení. Stavební řízení se nevede, je-li podána žádost o stavební povolení u stavebních záměrů podle § 103. Takovou žádost stavební úřad odloží a poučí stavebníka o oprávnění provést stavební záměr. Je-li stavebníkem u stavebních záměrů podle § 104 namísto ohlášení podána žádost o stavební povolení, stavební úřad ji projedná ve stavebním řízení.

(4) Stavební povolení lze nahradit veřejnoprávní smlouvou za podmínek uvedených v § 116 nebo oznámením stavebního záměru s certifikátem autorizovaného inspektora za podmínek uvedených v § 117.

(5) Stavební povolení se nevydává, pokud je vydáno společné povolení.

nadpis vypuštěn

§ 109

Účastníkem stavebního řízení je

- a) stavebník,
- b) vlastník stavby, na níž má být provedena změna, není-li stavebníkem,
- c) vlastník pozemku, na kterém má být stavba prováděna, není-li stavebníkem, může-li být jeho vlastnické právo k pozemku prováděním stavby přímo dotčeno,
- d) vlastník stavby na pozemku, na kterém má být stavba prováděna, a ten, kdo má k tomuto pozemku nebo stavbě právo odpovídající věcnému břemenu, mohou-li být jejich práva prováděním stavby přímo dotčena,
- e) vlastník sousedního pozemku nebo stavby na něm, může-li být jeho vlastnické právo prováděním stavby přímo dotčeno,
- f) ten, kdo má k sousednímu pozemku nebo stavbě na něm právo odpovídající věcnému břemenu, může-li být toto právo prováděním stavby přímo dotčeno.
- g) zrušeno

§ 110

(1) Žádost o stavební povolení obsahuje identifikační údaje o stavebníkovi, o pozemku, základní údaje o požadovaném záměru, jeho rozsahu a účelu, způsobu a době provádění, údaj o tom, kdo bude stavební záměr provádět, a vyjádření vlastníka sousední nemovitosti, je-li třeba, aby umožnil provedení stavebního záměru ze své nemovitosti; u dočasných stavby rovněž dobu jejího trvání a návrh úpravy pozemku po jejím odstranění.

(2) K žádosti o stavební povolení stavebník připojí

- a) souhlas k provedení stavebního záměru podle § 184a,
- b) územní rozhodnutí nebo veřejnoprávní smlouvu územní rozhodnutí nahrazující anebo územní souhlas, pokud je jejich vydání tímto zákonem vyžadováno a nevydal je stavební úřad příslušný k povolení stavby,
- c) závazná stanoviska, popřípadě rozhodnutí dotčených orgánů nebo jiné doklady podle zvláštních právních předpisů nebo tohoto zákona, nevydává-li se společné závazné stanovisko podle § 4 odst. 7,
- d) stanoviska vlastníků veřejné dopravní a technické infrastruktury k možnosti a způsobu napojení nebo k podmínkám dotčených ochranných a bezpečnostních pásem,
- e) projektovou dokumentaci zpracovanou projektantem, která obsahuje průvodní zprávu, souhrnnou technickou zprávu, situační výkresy, dokumentaci objektů a technických a technologických zařízení a dokladovou část,
- f) návrh plánu kontrolních prohlídek stavby.

(3) Projektová dokumentace se předkládá ve dvojnásobném vyhotovení, a není-li obecní úřad v místě stavby stavebním úřadem, vyjma staveb v působnosti vojenských a jiných stavebních úřadů, předkládá se trojnásobně. Pokud stavebník není vlastníkem stavby, připojuje se jedno další vyhotovení.

(4) Pokud k žádosti o stavební povolení není připojena projektová dokumentace nebo pokud není zpracována oprávněnou osobou, stavební úřad takovou žádost neprojednává a řízení zastaví; usnesení o zastavení řízení se oznamuje pouze stavebníkovi.

(5) Obsahové náležitosti žádosti o stavební povolení, rozsah a obsah projektové dokumentace stanoví prováděcí právní předpis.

(6) Stavebník podzemních staveb podléhajících tomuto zákonu není povinen prokazovat vlastnické právo nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření nebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě, jde-li o veřejně prospěšné stavby, které funkčně ani svou konstrukcí nesouvisejí se stavbami na pozemku ani s provozem na něm a které ani jinak nemohou mít vliv na využití pozemku k účelu, pro který je určen.

(7) V případě řízení s velkým počtem účastníků se v žádosti o stavební povolení účastníci řízení podle § 109 písm. e) a f) identifikují označením pozemků a staveb evidovaných v katastru nemovitostí přímo dotčených vlivem záměru.

§ 111

(1) Stavební úřad přezkoumá podanou žádost a připojené podklady z toho hlediska, zda stavbu lze podle nich provést, a ověří zejména, zda

- a) projektová dokumentace je zpracována v souladu s územním rozhodnutím nebo regulačním plánem nebo veřejnoprávní smlouvou územní rozhodnutí nahrazující anebo územním souhlasem, a v případě stavebních úprav podmiňujících změnu v užívání stavby její soulad s územně plánovací dokumentací,
- b) projektová dokumentace je úplná, přehledná a zda jsou v odpovídající míře řešeny obecné požadavky na výstavbu,

c) je zajištěn příjezd ke stavbě, včasné vybudování technického, popřípadě jiného vybavení potřebného k řádnému užívání stavby vyžadovaného zvláštním právním předpisem,

d) předložené podklady vyhovují požadavkům uplatněným dotčenými orgány.

(2) Stavební úřad ověří rovněž účinky budoucího užívání stavby.

(3) Pokud žádost neobsahuje požadované náležitosti, stavební úřad vyzve stavebníka k jejímu doplnění a řízení přeruší; usnesení o přerušení se oznamuje pouze stavebníkovi. Dojde-li k zastavení řízení z důvodů neodstranění vad žádosti, usnesení o zastavení řízení se oznamuje pouze stavebníkovi.

§ 112

(1) Stavební úřad oznámí účastníkům řízení, kteří jsou mu známi, a dotčeným orgánům zahájení stavebního řízení nejméně 10 dnů před ústním jednáním, které spojí s ohledáním na místě, je-li to účelné. Zároveň upozorní dotčené orgány a účastníky řízení, že závazná stanoviska a námítky, popřípadě důkazy mohou uplatnit nejpozději při ústním jednání, jinak že k nim nebude přihlédnuto. Oznámení o zahájení stavebního řízení a další písemnosti v řízení se doručují účastníkům řízení a dotčeným orgánům jednotlivě, nejde-li o řízení s velkým počtem účastníků; v řízení s velkým počtem účastníků se oznámení o zahájení řízení a další písemnosti v řízení doručují postupem podle § 144 odst. 6 správního řádu, dotčeným orgánům se doručuje jednotlivě; účastníky řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu jsou vždy účastníci řízení podle § 109 písm. a) až d). U stavebních záměrů zasahujících do území několika obcí se v řízení s velkým počtem účastníků oznámení o zahájení řízení a další písemnosti v řízení doručují vždy veřejnou vyhláškou podle § 25 odst. 3 správního řádu; jednotlivě se doručuje dotčeným orgánům a účastníkům řízení podle § 109 písm. a) až d). V případě řízení s velkým počtem účastníků se v oznámení o zahájení řízení a v dalších úkonech řízení účastníci řízení podle § 109 písm. e) a f) identifikují označením pozemků a staveb evidovaných v katastru nemovitostí přímo dotčených vlivem záměru.

(2) Od ohledání na místě, popřípadě i od ústního jednání může stavební úřad upustit, jsou-li mu dobře známy poměry staveniště a žádost poskytuje dostatečný podklad pro posouzení navrhované stavby a stanovení podmínek k jejímu provádění. Upustí-li od ústního jednání, určí lhůtu, která nesmí být kratší než 10 dnů, do kdy mohou dotčené orgány uplatnit závazná stanoviska a účastníci řízení své námítky, popřípadě důkazy. Zároveň je upozorní, že k později uplatněným závazným stanoviskům, námítkám, popřípadě důkazům nebude přihlédnuto.

(3) V jednoduchých věcech, zejména lze-li rozhodnout na základě dokladů předložených stavebníkem, rozhodne stavební úřad bez zbytečného odkladu, nejdéle však ve lhůtě do 60 dnů ode dne zahájení stavebního řízení; ve zvlášť složitých případech stavební úřad rozhodne nejdéle ve lhůtě do 90 dnů.

§ 113

(1) Stavební úřad může ve stavebním řízení na svůj náklad přizvat autorizovaného inspektora; navrhne-li stavebník přizvat autorizovaného inspektora, hrađí jeho náklady.

(2) Stavební úřad může ve stavebním řízení přizvat na svůj náklad projektanta, kterého stavebník pověřil koordinací projektové dokumentace stavby zpracovávané více projektanty nebo koordinací autorského dozoru (dále jen "hlavní projektant"); navrhne-li stavebník přizvání hlavního projektanta, hrađí jeho náklady.

(3) Doručuje-li se účastníkům řízení oznámení o zahájení řízení veřejnou vyhláškou, stavebníkovi a vlastníkovi stavby, na které má být provedena změna, se oznámení doručuje do vlastních rukou.

§ 114

Námítky účastníků řízení

(1) Účastník řízení může uplatnit námítky proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby nebo požadavkům dotčených orgánů, pokud je jimi přímo dotčeno jeho vlastnické právo nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření nebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě. Osoba, která je účastníkem řízení podle zvláštního právního předpisu, může ve stavebním řízení uplatňovat námítky pouze v rozsahu, v jakém je projednávaným záměrem dotčen veřejný zájem, jehož ochranou se podle zvláštního právního předpisu zabývá. Účastník řízení ve svých námítkách uvede skutečnosti, které zakládají jeho postavení jako účastníka řízení, a důvody podání námitek; k námítkám, které překračují rozsah uvedený ve větě první a druhé, se nepřihlíží.

(2) K námítkám účastníků řízení, které byly nebo mohly být uplatněny při územním řízení, při pořizování územně plánovací dokumentace nebo při vydání územního opatření o stavební uzávěře anebo územního opatření o asanaci území, se nepřihlíží.

(3) Námítku, o které nedošlo k dohodě mezi účastníky řízení, stavební úřad posoudí na základě obecných požadavků na výstavbu, závazných stanovisek, popřípadě rozhodnutí dotčených orgánů nebo technických norem, pokud taková námítka nepřesahuje rozsah jeho působnosti. Nedošlo-li k dohodě o námítce občanskoprávní povahy, stavební úřad si o ní učiní úsudek a rozhodne ve věci; to neplatí v případě námitek týkajících se existence práva nebo rozsahu vlastnických práv.

(4) O podmínkách pro uplatňování námitek podle odstavců 1 a 2 musí být účastníci řízení poučeni v oznámení o zahájení řízení.

§ 115

Stavební povolení

(1) Ve stavebním povolení stavební úřad stanoví podmínky pro provedení stavby, a pokud je to třeba, i pro její užívání. Podmínkami zabezpečí ochranu veřejných zájmů a stanoví zejména návaznost na jiné podmiňující stavby a zařízení, dodržení obecných požadavků na výstavbu, včetně požadavků na bezbariérové užívání stavby, popřípadě technických norem. Podle potřeby stanoví, které fáze výstavby mu stavebník oznámí za účelem provedení kontrolních prohlídek stavby; může též stanovit, že stavbu lze užívat jen na základě kolaudačního souhlasu.

(2) U stavby obsahující technologické zařízení, u něhož je třeba ověřit způsobilost k bezpečnému užívání, dodržení podmínek stavebního povolení nebo integrovaného povolení podle zvláštního právního předpisu⁹⁾, stavební úřad může uložit ve stavebním povolení provedení zkušebního provozu. V takovém případě předem projedná se stavebníkem dobu trvání zkušebního provozu.

(3) Po dni nabytí právní moci stavebního povolení stavební úřad zašle stavebníkovi jedno vyhotovení ověřené projektové dokumentace spolu se štítkem obsahujícím identifikační údaje o povolené stavbě. Další vyhotovení ověřené projektové dokumentace zašle vlastníkoví stavby, pokud není stavebníkem.

(4) Stavební povolení pozbývá platnosti, jestliže stavba nebyla zahájena do 2 let ode dne, kdy nabylo právní moci. Dobu platnosti stavebního povolení může stavební úřad prodloužit na odůvodněnou žádost stavebníka podanou před jejím uplynutím. Podáním žádosti se staví běh lhůty platnosti stavebního povolení. Na řízení o prodloužení lhůty platnosti stavebního povolení se vztahují přiměřeně ustanovení o stavebním řízení. Stavební povolení pozbývá platnosti též dnem, kdy stavební úřad obdrží oznámení stavebníka o tom, že od provedení svého záměru upouští; to neplatí, jestliže stavba již byla zahájena.

(5) Účastníkům řízení, kteří byli o zahájení stavebního řízení uvědoměni veřejnou vyhláškou, se stavební povolení oznamuje doručením veřejnou vyhláškou. Stavebníkovi a vlastníkoví stavby, na které má být provedena změna, se však doručuje stavební povolení do vlastních rukou.

(6) Obsahové náležitosti stavebního povolení a štítku s identifikačními údaji stanoví prováděcí právní předpis.

§ 116

Veřejnoprávní smlouva

(1) U staveb vyžadujících stavební povolení může stavební úřad uzavřít se stavebníkem veřejnoprávní smlouvu o provedení stavby, která nahradí stavební povolení. Veřejnoprávní smlouvu nelze uzavřít v případě záměru, pro který je vyžadováno závazné stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí.

(2) Stavebník předloží stavebnímu úřadu návrh veřejnoprávní smlouvy, který obsahuje označení smluvních stran, základní údaje o požadovaném záměru, jeho rozsahu a účelu, způsobu a době provádění, u dočasné stavby rovněž dobu jejího trvání a návrh úpravy pozemku po jejím odstranění, označení pozemků, na kterých se stavba povoluje, podmínky pro provádění stavby, popřípadě pro její užívání a podmínky vyplývající ze závazných stanovisek dotčených orgánů, k jejichž splnění se zavazuje. Stavebník v návrhu veřejnoprávní smlouvy uvede osoby, které by byly účastníky stavebního řízení, pokud by bylo vedeno. K návrhu připojí projektovou dokumentaci a další podklady v rozsahu jako k žádosti o stavební povolení. Projektová dokumentace se předkládá ve dvojnásobném vyhotovení, a není-li obecní úřad v místě stavby stavebním úřadem, vyjma staveb v působnosti vojenských a jiných stavebních úřadů, předkládá se trojnásobně. Pokud stavebník není vlastníkem stavby, připojuje se jedno další vyhotovení.

(3) Stavební úřad vyvěsí informaci o podaném návrhu veřejnoprávní smlouvy na úřední desce po dobu 8 dnů. Stavební úřad přezkoumá, zda návrh veřejnoprávní smlouvy obsahuje náležitosti podle odstavce 2, zda projektová dokumentace byla zpracována projektantem a zda návrh splňuje hlediska uvedená v § 111 odst. 1 a 2. Stavební úřad návrh veřejnoprávní smlouvy do 30 dnů ode dne předložení přijme, nebo odmítne a sdělí stavebníkovi důvody odmítnutí; návrh odmítne vždy, pokud projektová dokumentace není zpracována projektantem.

(4) Stavebník zajistí souhlasy osob, které by byly účastníky stavebního řízení, s uzavřenou veřejnoprávní smlouvou. Stavebník je povinen předložit stavebnímu úřadu veřejnoprávní smlouvu k vyznačení účinnosti spolu se souhlasy osob, které by byly účastníky stavebního řízení. Po vyznačení účinnosti smlouvy stavební úřad ověří projektovou dokumentaci. Jedno její vyhotovení si ponechá, druhé bez zbytečného odkladu doručí stavebníkovi spolu se štítkem obsahujícím identifikační údaje o povolené stavbě. Další vyhotovení ověřené projektové dokumentace doručí vlastníkoví stavby, pokud není stavebníkem, a místně příslušnému obecnímu úřadu, pokud není stavebním úřadem, vyjma stavby v působnosti vojenského nebo jiného stavebního úřadu.

(5) Účinky veřejnoprávní smlouvy zanikají uplynutím 2 let ode dne její účinnosti, nebyla-li stavba v této lhůtě zahájena. Účinky veřejnoprávní smlouvy lze prodloužit; odstavce 1 až 4 se použijí přiměřeně. Návrh na prodloužení účinnosti musí být předložen před zánikem účinků veřejnoprávní smlouvy. V případě, že osoba, která by byla účastníkem stavebního řízení, nevyjádří souhlas s prodloužením účinnosti veřejnoprávní smlouvy, stavební úřad rozhodne o jejím prodloužení postupem podle § 115 odst. 4; v takovém případě se návrh na prodloužení účinnosti veřejnoprávní smlouvy považuje za žádost podle § 115 odst. 4.

(6) Stavebník může odstoupit od veřejnoprávní smlouvy na základě oznámení stavebnímu úřadu, že od svého záměru upouští; to neplatí, jestliže stavba již byla zahájena. Veřejnoprávní smlouvu lze změnit na základě dohody stavebního úřadu a stavebníka postupem podle odstavců 1 až 4.

(7) Veřejnoprávní smlouvu lze přezkoumat z moci úřední v přezkumném řízení podle správního řádu. Přezkumné řízení lze zahájit nejpozději do 1 roku od účinnosti veřejnoprávní smlouvy. Rozhodnutí ve věci v přezkumném řízení v prvním stupni nelze vydat po uplynutí 15 měsíců ode dne účinnosti veřejnoprávní smlouvy.

(8) Obsahové náležitosti veřejnoprávní smlouvy, která nahradí stavební povolení, a obsah a rozsah projektové dokumentace stanoví prováděcí právní předpis.

nadpis vypuštěn

§ 117

Oznámení stavebního záměru s certifikátem autorizovaného inspektora

(1) Uzavře-li stavebník smlouvu s autorizovaným inspektorem o kontrole projektové dokumentace stavby, kterou hodlá provést, může autorizovaný inspektor posoudit projektovou dokumentaci místo stavebního úřadu z hledisek uvedených v § 111 odst. 1 a 2, pokud nejde o stavbu, která je označena zvláštním právním předpisem jako nezpůsobilá k posouzení autorizovaným inspektorem, nebo u záměrů, pro které je vyžadováno závazné stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí, nebo u stavby, o které tak rozhodl stavební úřad v územním rozhodnutí v případě významných vlivů na jiné pozemky a stavby se společnou hranicí se stavebním pozemkem. Uzavření smlouvy je autorizovaný inspektor povinen oznámit stavebnímu úřadu bez zbytečného odkladu.

(2) Stavebník je oprávněn provést stavbu vyžadující jinak stavební povolení na základě oznámení stavebního záměru stavebnímu úřadu autorizovaným inspektorem, který posoudil projektovou dokumentaci stavby a k oznámení připojil

- a) certifikát autorizovaného inspektora, ne starší 3 měsíců,
- b) projektovou dokumentaci zpracovanou projektantem,
- c) plán kontrolních prohlídek,
- d) doklad o právu stavebníka podle § 110 odst. 2,
- e) závazná stanoviska, popřípadě rozhodnutí dotčených orgánů nebo jiné doklady vyžadované zvláštními právními předpisy,
- f) souhlasy osob, které by byly jinak účastníky stavebního řízení podle § 109, s oznamovaným stavebním záměrem, včetně souhlasů vlastníků veřejné dopravní a technické infrastruktury k možnosti a způsobu napojení.

Projektová dokumentace se předkládá v jednom vyhotovení; není-li obecní úřad stavebním úřadem, předkládá se dvojmo.

(3) Autorizovaný inspektor vystavením certifikátu osvědčuje, že posoudil projektovou dokumentaci stavby a k ní připojené doklady podle § 111 odst. 1 a 2 a navrhovaná stavba splňuje zákonem stanovené podmínky pro její provedení z těchto hledisek. Na projektové dokumentaci stavby tuto skutečnost vyznačí, uvede své jméno a příjmení, datum vystavení certifikátu a opatří je svým podpisem a otiskem razítka s malým státním znakem. Certifikát autorizovaného inspektora musí obsahovat kromě identifikačních údajů stavebníka, druhu, účelu a doby trvání stavby a identifikačních údajů o projektové dokumentaci stavby vyhodnocení, zda a jak jsou splněny požadavky § 111 odst. 1 a 2 s podrobným popisem posuzování navrhované stavby s uvedením, jak jsou respektovány zejména podmínky územního rozhodnutí nebo územního souhlasu anebo veřejnoprávní smlouvy nahrazující územní rozhodnutí, popřípadě regulačního plánu, obecné požadavky na výstavbu a požadavky uplatněné dotčenými orgány a vlastníky dopravní a technické infrastruktury. K certifikátu autorizovaný inspektor vždy připojí návrh plánu kontrolních prohlídek stavby. Souhlas osob, které by byly jinak účastníky stavebního řízení podle § 109, se stavbou musí být vyznačen v rozhodující výkresové části projektové dokumentace stavby; stavební úřad sdělí na požádání informace o osobách, které by byly účastníky stavebního řízení podle zvláštního právního předpisu.

(4) Stavební úřad vyvěsí do 5 dnů od obdržení na úřední desce oznámení stavebního záměru po dobu nejméně 15 dnů a osobám, které by jinak byly účastníky stavebního řízení, umožní nahlížet do podkladů připojených k oznámení stavebního záměru včetně certifikátu. Ve lhůtě 15 dnů ode dne vyvěšení oznámení stavebního záměru mohou tyto osoby podat proti oznámení stavebnímu záměru námitky pouze z důvodu, že neodpovídá podkladům, na základě kterých udělily svůj souhlas, nebo z důvodu, že jejich souhlas nebyl opatřen; k jiným námitkám se nepřihlíží. Ve stejné lhůtě může stavební úřad nebo dotčený orgán uplatnit proti oznámení stavebního záměru výhrady, má-li za to, že se jedná o stavbu nezpůsobilou k posouzení autorizovaným inspektorem podle odstavce 1, oznámení nespĺňuje zákonem stanovené podmínky a neobsahuje náležitosti podle odstavce 2, autorizovaný inspektor porušil při vystavení certifikátu zákaz činnosti podle § 148, při posouzení stavby nebyly splněny požadavky podle § 111 odst. 1 a 2 nebo ve věci probíhá stavební řízení, které nebylo dosud pravomocně ukončeno.

(5) Podání námítky nebo uplatnění výhrady podle odstavce 4 má odkladný účinek a právo provést stavbu nevznikne. Stavební úřad oznámí podání námítek nebo uplatnění výhrady stavebníkovi a věc předloží do 15 dnů k rozhodnutí správnímu orgánu, který by byl jinak příslušný k odvolání proti stavebnímu povolení. Správní orgán přezkoumá oznámení stavebního záměru z hlediska souladu s právními předpisy podle odstavce 4 a rozhodne

- a) o tom, že oznámení nemá právní účinky, jestliže oznámený stavební záměr je v rozporu s právními předpisy, nebo
 - b) o zamítnutí námítek nebo výhrad pro nepřípustnost nebo pro nedůvodnost nebo opožděnost.
- Rozhodnutí, které je prvním úkonem v řízení, se doručuje stavebníkovi, autorizovanému inspektorovi a osobám, které podaly námitky. Proti rozhodnutí se nelze odvolat. Spis se ukládá u stavebního úřadu.

(6) Stavebníkovi vznikne právo provést oznámený stavební záměr marným uplynutím lhůty podle odstavce 4 nebo dnem následujícím po dni, kdy mu bylo oznámeno rozhodnutí podle odstavce 5 písm. b).

(7) Stavební úřad na požádání stavebníka vyznačí vznik oprávnění na kopii oznámení s uvedením označení stavebního úřadu, čísla jednacího, data vyznačení, jména a příjmení oprávněné osoby s připojením podpisu a otisku úředního razítka. Po vzniku práva provést oznámený stavební záměr stavební úřad zašle stavebníkovi štítek obsahující identifikační údaje o povolené stavbě, včetně uvedení identifikačních údajů autorizovaného inspektora a uvedením dne vzniku práva provést stavbu. Právo provést stavbu zanikne, nebyla-li stavba zahájena do dvou let. Lhůta začíná běžet dnem následujícím po dni

vzniku oprávnění podle odstavce 6. Stavební úřad může tuto lhůtu prodloužit na odůvodněnou žádost stavebníka podanou před jejím uplynutím. Podáním žádosti se běh lhůty staví.

(8) Oznámení stavebního záměru, certifikát, ověřenou projektovou dokumentaci stavby eviduje a ukládá stavební úřad (§ 167). Obsahové náležitosti oznámení stavebního záměru, certifikátu a štítku podle odstavce 7 stanoví prováděcí právní předpis.

§ 118

Změna stavby před jejím dokončením

(1) Stavebník je povinen provádět stavbu v souladu s jejím povolením vydaným podle tohoto zákona. Za povolení stavby se považuje souhlas stavebního úřadu s provedením ohlášeného stavebního záměru podle § 106, stavební povolení podle § 115, veřejnoprávní smlouva podle § 116, oznámení stavebního záměru s certifikátem autorizovaného inspektora podle § 117, společné povolení, opakované stavební povolení nebo dodatečné povolení stavby podle § 129, územní rozhodnutí, ve kterém stavební úřad podle § 78 odst. 6 stanovil, že k provedení stavby nebude vyžadovat ohlášení, územní rozhodnutí nebo veřejnoprávní smlouva podle § 78a anebo územní souhlas u stavebních záměrů podle § 103. Změnu stavby před jejím dokončením lze povolit před zahájením stavby nebo v průběhu provádění stavby.

(2) Změnu stavby před jejím dokončením lze povolit jen v souladu s územním rozhodnutím nebo jiným úkonem nahrazujícím územní rozhodnutí. Vyžaduje-li změna stavby před jejím dokončením změnu územního rozhodnutí, je možné rozhodnout o této změně ve společném územním a stavebním řízení, ustanovení § 94 se použije přiměřeně; to neplatí, bylo-li vedeno společné územní a stavební řízení.

(3) Stavební úřad může na žádost stavebníka nebo jeho právního nástupce povolit změnu stavby před jejím dokončením. Žádost obsahuje kromě obecných náležitostí popis změn a jejich porovnání s povolením stavby a s ověřenou projektovou dokumentací. K žádosti připojí projektovou dokumentaci změn stavby, popřípadě kopii ověřené projektové dokumentace, do které projektant vyznačí navrhované změny. Žádost o změnu stavby před dokončením stavební úřad projedná s účastníky stavebního řízení a dotčenými orgány v rozsahu, v jakém se změna přímo dotýká práv účastníků stavebního řízení, jakož i zájmů chráněných zvláštními právními předpisy. Na řízení a povolení změny stavby před dokončením se vztahují přiměřeně ustanovení o stavebním řízení.

(4) Změnu ohlášené stavby lze provést na základě ohlášení. Přitom se postupuje přiměřeně podle § 105 až 107. To platí i pro změnu stavby prováděné podle územního rozhodnutí (§ 78 odst. 6) nebo územního souhlasu (§ 78 odst. 4). Změnu stavby před dokončením je možné provést na základě veřejnoprávní smlouvy za podmínek § 116, změnu stavby prováděné podle veřejnoprávní smlouvy lze dohodnout podle § 166 správního řádu, podmínkou účinnosti veřejnoprávní smlouvy v těchto případech je souhlas osob, které by byly účastníky stavebního řízení podle odstavce 3.

(5) Změna stavby před dokončením může být prováděna na základě oznámení stavebnímu úřadu za podmínek § 117; to neplatí u záměrů, pro které je vyžadováno závazné stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí.

(6) Změnu stavby, která se nedotýká práv ostatních účastníků stavebního řízení, může stavební úřad schválit rozhodnutím vydaným na místě při kontrolní prohlídce stavby. Rozhodnutí je stavebníkovi oznámeno zápisem do stavebního deníku nebo jednoduchého záznamu o stavbě; stavební úřad jej následně bez zbytečného odkladu zaznamená do spisu, podle okolností vyznačí změnu též v ověřené projektové dokumentaci. Může tak učinit, jen pokud se změna nedotýká podmínek územního rozhodnutí, veřejných zájmů chráněných zvláštními právními předpisy nebo v případě, kdy příslušný dotčený orgán písemně anebo prohlášením do protokolu se změnou souhlasí.

(7) Pokud změna stavby spočívá v nepodstatných odchylkách od ověřené dokumentace nebo ověřené projektové dokumentace, kdy se nemění půdorysný ani výškový rozsah stavby, nezasahuje se do nosných konstrukcí stavby, nemění se vzhled stavby ani způsob užívání stavby, změna nevyžaduje posouzení vlivů na životní prostředí¹¹⁾, její provedení nemůže negativně ovlivnit požární bezpečnost stavby a nejde o změnu stavby, která je kulturní památkou, může stavební úřad stavebníkovi na základě žádosti obsahující popis navrhovaných nepodstatných odchylek sdělit, že změnu projedná při vydání kolaudačního souhlasu nebo kolaudačního rozhodnutí. Může tak učinit, jen pokud se změna nedotýká práv ostatních účastníků stavebního řízení, podmínek územního rozhodnutí, veřejných zájmů chráněných zvláštními právními předpisy nebo v případě, kdy příslušný dotčený orgán písemně se změnou souhlasí. Nebude-li záměr stanovené podmínky splňovat, vyzve stavební úřad stavebníka k doplnění podkladů a postupuje podle odstavce 3.

Díl 2

Kolaudace

§ 119

(1) Dokončenou stavbu, popřípadě část stavby schopnou samostatného užívání, uvedenou v § 103 odst. 1 písm. e) bodech 4 až 8, nebo stavbu, u které postačí ohlášení stavebnímu úřadu podle § 104 odst. 1 písm. a) až d) a k) nebo podle zvláštního právního předpisu⁶⁵⁾, nebo pokud vyžaduje stavební povolení, a jedná-li se o

- a) stavbu veřejné infrastruktury,
- b) stavbu, jejíž vlastnosti nemohou budoucí uživatelé ovlivnit,
- c) stavbu, u které bylo stanoveno provedení zkušební provozu,

d) změnu stavby, která je kulturní památkou,

lze užívat pouze na základě kolaudačního souhlasu, nebo kolaudačního rozhodnutí. Stavebník zajistí, aby byly před započítáním užívání stavby provedeny a vyhodnoceny zkoušky a měření předepsané zvláštními právními předpisy⁴¹⁾.

(2) Kolaudační souhlas nebo kolaudační rozhodnutí vydává ten stavební úřad, který vydal povolení stavby.

(3) Dojde-li během provádění stavby ke změně českých technických norem nebo jiných technických předpisů, podle nichž byla zpracována dokumentace nebo projektová dokumentace, posuzuje se stavba podle technických norem nebo jiných technických předpisů, které platily v době, kdy byla dokumentace nebo projektová dokumentace zpracována.

§ 120

zrušen

§ 121

(1) Stavebník předloží stavebnímu úřadu spolu se žádostí o vydání kolaudačního souhlasu, údaje určující polohu definičního bodu stavby a adresního místa^{41a)}, dokumentaci skutečného provedení stavby, pokud při jejím provádění došlo k nepodstatným odchylkám oproti ověřené dokumentaci nebo ověřené projektové dokumentaci uvedeným v § 118 odst. 7. Jde-li o stavbu technické nebo dopravní infrastruktury, předloží dokumentaci geodetické části skutečného provedení stavby. Pokud je stavba předmětem evidence v katastru nemovitostí²²⁾ nebo její výstavbou dochází k rozdělení pozemku, doloží stavebník též geometrický plán. Pokud se stavba nachází na území obce, která vede technickou mapu obce a pro účely jejího vedení vydala obecně závaznou vyhlášku⁶⁶⁾, stavebník rovněž doloží doklad o tom, že příslušnému obecnímu úřadu byly ohlášeny a doloženy změny týkající se obsahu technické mapy obce.

(2) Pokud stavbou vzniká nová budova, které se přiděluje číslo popisné nebo evidenční^{41b)}, případně číslo orientační, stavební úřad po předložení podkladů uvedených v odstavci 1 vyzve písemně příslušnou obec o přidělení čísla popisného nebo evidenčního, případně orientačního.

§ 122

Kolaudační souhlas

(1) Souhlas vydává na žádost stavebníka příslušný stavební úřad. Stavebník v žádosti uvede identifikační údaje o stavbě a předpokládaný termín jejího dokončení. Pro vydání kolaudačního souhlasu stavebník opatří závazná stanoviska dotčených orgánů k užívání stavby vyžadovaná zvláštními právními předpisy⁴⁾.

(2) Stavební úřad do 15 dnů ode dne doručení žádosti stavebníka stanoví termín provedení závěrečné kontrolní prohlídky stavby a současně uvede, které doklady při ní stavebník předloží. Závěrečná kontrolní prohlídka stavby musí být vykonána do 45 dnů ode dne doručení žádosti o vydání kolaudačního souhlasu. Při závěrečné kontrolní prohlídce stavební úřad projedná nepodstatné odchylky od ověřené dokumentace nebo ověřené projektové dokumentace uvedené v § 118 odst. 7.

(3) Je-li žádost o kolaudační souhlas úplná a dokončená stavba, popřípadě část stavby schopná samostatného užívání, je v souladu s povolením stavby a dokumentací, nebo ověřenou projektovou dokumentací, v souladu se stanovisky nebo závaznými stanovisky, popřípadě rozhodnutími dotčených orgánů, byla-li vydána podle zvláštních právních předpisů, jsou dodrženy obecné požadavky na výstavbu a skutečné provedení stavby nebo její užívání nebude ohrožovat život a veřejné zdraví, život nebo zdraví zvířat, bezpečnost anebo životní prostředí, stavební úřad vydá do 15 dnů ode dne provedení závěrečné kontrolní prohlídky kolaudační souhlas, který je dokladem o povoleném účelu užívání stavby.

(4) Souhlas se doručuje stavebníkovi, vlastníkovi stavby, pokud není stavebníkem, místně příslušnému obecnímu úřadu, pokud není stavebním úřadem, vyjma staveb v působnosti vojenského nebo jiného stavebního úřadu. Souhlas nabývá právních účinků dnem doručení stavebníkovi. Na vydávání kolaudačního souhlasu se nevztahují části druhá a třetí správního řádu. Souhlas lze přezkoumat v přezkumném řízení, které lze zahájit do 1 roku ode dne, kdy souhlas nabyl právních účinků. Rozhodnutí ve věci v přezkumném řízení v prvním stupni nelze vydat po uplynutí 15 měsíců ode dne, kdy souhlas nabyl právních účinků. K přezkumnému řízení je příslušný správní orgán nadřízený stavebnímu úřadu, který souhlas vydal.

(5) Dojde-li stavební úřad k závěru, že žádost není úplná nebo nejsou splněny podmínky pro vydání kolaudačního souhlasu, rozhodne usnesením o provedení kolaudačního řízení; toto usnesení se oznamuje pouze stavebníkovi a nelze se proti němu odvolat. Právní mocí usnesení je zahájeno kolaudační řízení. Žádost o kolaudační souhlas se považuje za žádost o vydání kolaudačního rozhodnutí; pokud je to pro posouzení záměru nezbytné, vyzve stavební úřad žadatele k doplnění žádosti.

(6) Stavebník může doložit žádost o vydání kolaudačního souhlasu podle odstavce 1 též odborným posudkem (certifikátem) autorizovaného inspektora. V takovém případě může stavební úřad upustit od závěrečné kontrolní prohlídky stavby a vydat kolaudační souhlas na základě tohoto posudku. V případě podzemních staveb technické infrastruktury, s ohledem na jejich rozsah a charakter může stavební úřad upustit od závěrečné kontrolní prohlídky a vydat kolaudační souhlas na základě předložených dokladů. Upustí-li stavební úřad od konání závěrečné kontrolní prohlídky a jsou-li splněny podmínky podle odstavce 3, stavební úřad vydá kolaudační souhlas ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení žádosti o vydání kolaudačního souhlasu.

(7) Obsahové náležitosti žádosti o vydání kolaudačního souhlasu a jejich příloh, obsahové náležitosti kolaudačního souhlasu a obsah a strukturu certifikátu stanoví prováděcí právní předpis.

§ 122a

Kolaudační řízení

(1) Účastníkem kolaudačního řízení je

- a) stavebník,
- b) vlastník stavby, není-li stavebníkem,
- c) vlastník pozemku, na kterém je stavba provedena, není-li stavebníkem a může-li být jeho vlastnické právo kolaudačním rozhodnutím přímo dotčeno.

(2) Vyžaduje-li to zjištění při kontrolní prohlídce, vyzve stavební úřad stavebníka ke zjednání nápravy ve stanovené lhůtě nebo postupuje podle § 129 odst. 1 písm. b), a kolaudační řízení přeruší. Nejedná-li stavebník nápravu ve lhůtě stanovené ve výzvě, stavební úřad žádost o kolaudační rozhodnutí zamítne.

(3) Stavební úřad provede vždy závěrečnou kontrolní prohlídku stavby. V kolaudačním řízení stavební úřad projedná nepodstatné odchylky od ověřené dokumentace nebo ověřené projektové dokumentace uvedené v § 118 odst. 7.

(4) Jsou-li splněny podmínky podle § 122 odst. 3, stavební úřad vydá kolaudační rozhodnutí. Kolaudačním rozhodnutím povoluje užívání stavby k určenému účelu, a je-li to zapotřebí, stanoví se podmínky pro užívání stavby.

(5) V kolaudačním rozhodnutí může stavební úřad stanovit podmínky vyplývající z obecných požadavků na výstavbu, podmínky pro odstranění drobných nedostatků skutečného provedení stavby zjištěných při kolaudačním řízení a určit přiměřenou lhůtu k jejich odstranění. Může tak učinit pouze v případech, že jde o nedostatky, které neohrožují život a veřejné zdraví, život nebo zdraví zvířat, bezpečnost anebo životní prostředí a nebrání ve svém souhrnu řádnému a nerušenému užívání stavby k určenému účelu.

(6) Obsahové náležitosti kolaudačního rozhodnutí stanoví prováděcí právní předpis.

§ 123

Předčasné užívání stavby

(1) Stavební úřad může na žádost stavebníka vydat časově omezené povolení k předčasnému užívání stavby před jejím úplným dokončením, pokud to nemá podstatný vliv na užitelnost stavby, neohroží to bezpečnost a zdraví osob nebo zvířat anebo životní prostředí. U stavby prováděné dodavatelsky stavebník k žádosti připojí dohodu se zhotovitelem stavby, obsahující jeho souhlas, popřípadě sjednané podmínky předčasného užívání stavby; u ostatních staveb navrhne stavebník podmínky předčasného užívání stavby v žádosti. Účastníkem řízení je stavebník, zhotovitel stavby a vlastník stavby.

(2) Stavebník k žádosti o předčasné užívání stavby doloží závazná stanoviska, popřípadě stanoviska dotčených orgánů a údaje určující polohu definičního bodu stavby a adresního místa^{41a)}. Pokud stavební úřad vydá povolení k předčasnému užívání stavby, stavební úřad postupuje obdobně podle § 121 odst. 2.

(3) Nejsou-li splněny podmínky podle odstavce 1 pro povolení předčasného užívání stavby, stavební úřad žádost zamítne.

(4) Po dokončení stavby se podle okolností postupuje podle § 122, popřípadě podle § 124.

(5) Náležitosti žádosti o předčasné užívání stavby stanoví prováděcí právní předpis.

§ 124

Zkušební provoz

(1) Zkušebním provozem stavby se ověřuje funkčnost a vlastnosti provedené stavby podle dokumentace či projektové dokumentace. Zkušební provoz stavební úřad povolí na odůvodněnou žádost stavebníka nebo nařídí na základě požadavku dotčeného orgánu nebo v jiném odůvodněném případě. V rozhodnutí uvede zejména dobu trvání zkušebního provozu stavby, a je-li to nutné, stanoví pro něj podmínky, popřípadě podmínky pro plynulý přechod zkušebního provozu do užívání stavby. Vyhodnocení výsledků zkušebního provozu stavebník připojí k žádosti o vydání kolaudačního souhlasu. Zkušební provoz lze povolit jen na základě souhlasného závazného stanoviska, popřípadě rozhodnutí dotčeného orgánu. Stavební úřad může též v případě nutnosti pro provedení zkušebního provozu uloženého podle § 115 odst. 2 stanovit novým rozhodnutím další podmínky. Za doby trvání zkušebního provozu lze bez předchozího řízení vydat nové rozhodnutí o prodloužení doby trvání zkušebního provozu.

(2) Účastníkem řízení podle odstavce 1 je stavebník a vlastník stavby.

§ 125

Dokumentace skutečného provedení stavby

(1) Vlastník stavby je povinen uchovávat po celou dobu trvání stavby ověřenou dokumentaci odpovídající jejímu skutečnému provedení podle vydaných povolení. V případech, kdy dokumentace stavby nebyla vůbec pořízena, nedochovala se nebo není v náležitém stavu, je vlastník stavby povinen pořídit dokumentaci skutečného provedení stavby. Při změně vlastnictví ke stavbě odevzdá dosavadní vlastník dokumentaci novému vlastníkoví stavby.

(2) Nejsou-li zachovány doklady, z nichž by bylo možné zjistit účel, pro který byla stavba povolena, platí, že stavba je určena k účelu, pro který je svým stavebně technickým uspořádáním vybavena. Jestliže vybavení stavby vyhovuje několika

účelům, má se za to, že stavba je určena k účelu, ke kterému se užívá bez závad.

(3) Neplní-li vlastník stavby povinnost podle odstavce 1, stavební úřad mu nařídí, aby pořídil dokumentaci skutečného provedení stavby. Pokud není nezbytná úplná dokumentace skutečného provedení stavby, uloží stavební úřad pouze pořízení zjednodušené dokumentace (pasport stavby), pokud ji stavebník nepořídil sám.

(4) Není-li třeba dokumentaci pořízenou podle odstavce 1 nebo 3 doplnit, změnit nebo jinak přepracovat, stavební úřad ji ověří a po jednom ověřeném vyhotovení zašle vlastníkově stavby a obecnímu úřadu, v jehož správním obvodu se stavba nachází, není-li sám stavebním úřadem, vyjma stavby v působnosti vojenského nebo jiného stavebního úřadu. To platí i pro dokumentaci skutečného provedení stavby předloženou stavebnímu úřadu spolu se žádostí o vydání kolaudačního souhlasu.

(5) Za vlastníka stavby podle odstavců 1, 3 a 4 se považuje společenství vlastníků jednotek podle zvláštního právního předpisu³⁵⁾.

(6) Rozsah a obsah dokumentace skutečného provedení stavby stanoví prováděcí právní předpis.

Změna v užívání stavby

§ 126

(1) Stavbu lze užívat jen k účelu vymezenému zejména v kolaudačním rozhodnutí, v oznámení o užívání stavby nebo v kolaudačním souhlasu. Nevyžaduje-li stavba kolaudaci podle § 119 odst. 1, lze ji užívat jen k účelu vymezenému v povolení stavby.

(2) Změna v účelu užívání stavby, v jejím provozním zařízení, ve způsobu výroby nebo v jejím podstatném rozšíření a změna v činnosti, jejíž účinky by mohly ohrozit život a veřejné zdraví, život a zdraví zvířat, bezpečnost nebo životní prostředí, nebo změna doby trvání dočasné stavby nebo změna dočasné stavby na stavbu trvalou, je přípustná jen na základě souhlasu nebo povolení stavebního úřadu. Ustanovení § 81 není dotčeno.

(3) Změna v užívání stavby musí být v souladu s územně plánovací dokumentací, s cíli a úkoly územního plánování, s obecnými požadavky na výstavbu, s veřejnými zájmy chráněnými tímto zákonem a se zvláštními právními předpisy.

(4) Pokud je změna v užívání stavby podmíněna změnou dokončené stavby, která vyžaduje ohlášení nebo stavební povolení, stavební úřad projedná změnu dokončené stavby. Podle charakteru změny dokončené stavby se postupuje podle § 78 až 96a a § 104 až 117. V ohlášení nebo v žádosti o stavební povolení nebo v oznámení podle § 117 se současně uvede navrhovaná změna v užívání. Po dokončení změny stavby se podle okolností postupuje podle § 122; v oznámení užívání nebo v žádosti o kolaudační souhlas se současně uvede nový účel užívání.

§ 127

(1) Změnu v užívání stavby, která není podmíněna změnou dokončené stavby, oznamuje stavebnímu úřadu osoba, která má ke stavbě vlastnické právo nebo prokáže právo změnit užívání stavby. Oznámení obsahuje popis a odůvodnění zamýšlené změny, její rozsah a důsledky. K oznámení se připojí doklad o vlastnickém právu ke stavbě, nelze-li vlastnické právo ověřit v katastru nemovitostí dálkovým přístupem, popřípadě souhlas vlastníka stavby se změnou v užívání, a v případě změny v užívání stavby spočívající v prodloužení doby trvání dočasné stavby nebo změny dočasné stavby na stavbu trvalou se připojí též souhlas vlastníka pozemku, na kterém je stavba umístěna, dokumentace s vyznačením stávajícího a nového způsobu užívání jednotlivých místností a prostorů, stanoviska vlastníků veřejné dopravní a technické infrastruktury, na kterou je stavba napojena, pokud to změna v užívání stavby vyžaduje, a závazná stanoviska, popřípadě rozhodnutí dotčených orgánů vyžadovaná zvláštními právními předpisy⁴⁾ nebo tímto zákonem.

(2) Je-li oznámení úplné a oznámená změna v účelu užívání splňuje podmínky podle § 126 odst. 3, nedotýká se práv třetích osob, nejde o záměr, pro který je vyžadováno závazné stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí, nevyžaduje podrobnější posouzení účinků na okolí, nevyžaduje zkušební provoz nebo není třeba stanovit podmínky pro užívání nebo podmínky k zajištění ochrany veřejných zájmů, stavební úřad vydá souhlas se změnou v užívání stavby do 30 dnů ode dne podání oznámení.

(3) Na vydání souhlasu se změnou v užívání stavby se nevztahují části druhá a třetí správního řádu. Souhlas obsahuje identifikační údaje o oznamovateli, popis stavby, dosavadní účel užívání a vymezení nového účelu užívání. Souhlas nabývá právních účinků dnem doručení oznamovateli. Souhlas se doručí dotčeným orgánům a vlastníkově stavby, pokud není oznamovatelem. Oznamovateli se doručí spolu s ověřenou dokumentací nebo projektovou dokumentací. Souhlas lze přezkoumat v přezkumném řízení, které lze zahájit do 1 roku ode dne, kdy souhlas nabyl právních účinků. Rozhodnutí ve věci v přezkumném řízení v prvním stupni nelze vydat po uplynutí 15 měsíců ode dne, kdy souhlas nabyl právních účinků. K přezkumnému řízení je příslušný správní orgán nadřízený stavebnímu úřadu, který souhlas vydal.

(4) Dojde-li stavební úřad k závěru, že oznámení není úplné nebo změna v užívání stavby nespĺňuje podmínky pro vydání souhlasu se změnou v užívání stavby, rozhodne usnesením, že oznámenou změnu v užívání projedná v řízení; toto usnesení se oznamuje pouze oznamovateli a nelze se proti němu odvolat. Podané oznámení se považuje za žádost o povolení změny v užívání stavby; řízení je zahájeno právní mocí usnesení. Pokud je to pro posouzení změny v užívání stavby nezbytné, vyzve stavební úřad oznamovatele k doplnění dalších podkladů. Bude-li oprávněnou osobou podána žádost o povolení, je zahájeno řízení a usnesení se nevydává. Povolení ke změně v užívání stavby obsahuje kromě náležitostí souhlasu podmínky pro nový účel užívání stavby, kterými se zajistí ochrana veřejných zájmů nebo práv účastníků řízení.

(5) Je-li nezbytné posouzení vlivů užívání stavby na území, vyzve stavební úřad současně s vydáním usnesení podle odstavce 4 oznamovatele k podání žádosti podle § 81. V takovém případě stavební úřad může spojit řízení o změně vlivu užívání stavby na území s řízením o změně v užívání stavby; písemnosti ve společném řízení se doručují podle § 87.

(6) Obsahové náležitosti oznámení a jeho příloh, souhlasu, rozhodnutí o změně v užívání stavby a jejich příloh stanoví prováděcí právní předpis.

Díl 3

Odstraňování staveb, terénních úprav a zařízení

§ 128

Povolení odstranění stavby, terénních úprav a zařízení

(1) Vlastník stavby je povinen ohlásit stavebnímu úřadu záměr odstranit stavbu, s výjimkou staveb uvedených v § 103, nejde-li o stavbu podle § 103 odst. 1 písm. e) bodů 4 až 8 nebo stavbu, v níž je obsažen azbest. Ohlášení obsahuje základní údaje o stavbě, předpokládaný termín započetí a ukončení prací, způsob odstranění stavby, identifikaci sousedních pozemků nezbytných k provedení bouracích prací, statistické ukazatele u budov obsahujících byty. Jde-li o stavby, které vyžadují stavební povolení nebo ohlášení podle § 104 odst. 1 písm. a) až e), připojí k ohlášení dokumentaci bouracích prací, závazná stanoviska, popřípadě rozhodnutí dotčených orgánů ke způsobu odstranění vyžadovaná zvláštními právními předpisy, vyjádření dotčených vlastníků veřejné dopravní a technické infrastruktury; doklad prokazující vlastnické právo ke stavbě připojí, nelze-li vlastnické právo ověřit v katastru nemovitostí dálkovým přístupem. Dokumentace bouracích prací, která obsahuje situaci odstraňované stavby, její stručný popis, organizaci bouracích prací, informaci o dodržení požadavků dotčených orgánů, se předkládá ve dvojnásobném vyhotovení, a není-li obecní úřad v místě stavby stavebním úřadem, vyjma staveb v působnosti vojenských a jiných stavebních úřadů, předkládá se trojmo. Ohlášení záměru odstranit stavbu se podává u stavebního úřadu, který stavbu povolil; zanikl-li, podává se u stavebního úřadu, který by byl příslušný k povolení.

(2) Je-li ohlášení úplné, záměr se nedotýká práv třetích osob nebo není třeba stanovit podmínky pro odstranění stavby nebo podmínky k zajištění ochrany veřejných zájmů a nejde o případ podle odstavce 6, stavební úřad vydá souhlas s odstraněním stavby do 30 dnů ode dne podání ohlášení.

(3) Na vydání souhlasu s odstraněním stavby se nevztahují části druhá a třetí správního řádu. Souhlas obsahuje identifikační údaje o vlastníkově, údaje o místě a účelu stavby a způsob provedení bouracích prací. Souhlas nabývá právních účinků dnem doručení vlastníkově. Souhlas se doručí dotčeným orgánům a vlastníkově. Vlastníkovi se doručí spolu s ověřenou dokumentací bouracích prací. Souhlas lze přezkoumat v přezkumném řízení, které lze zahájit do 1 roku ode dne, kdy souhlas nabyl právních účinků. Rozhodnutí ve věci v přezkumném řízení v prvním stupni nelze vydat po uplynutí 15 měsíců ode dne, kdy souhlas nabyl právních účinků. K přezkumnému řízení je příslušný správní orgán nadřízený stavebnímu úřadu, který souhlas vydal.

(4) Dojde-li stavební úřad k závěru, že ohlášení není úplné nebo nejsou splněny podmínky pro vydání souhlasu, rozhodne usnesením, že ohlášený záměr odstranit stavbu projedná v řízení; toto usnesení se oznamuje pouze stavebníkovi; proti tomuto usnesení se nelze odvolat. Podané ohlášení se považuje za žádost o povolení odstranění stavby, řízení je zahájeno právní mocí usnesení. Pokud je to pro posouzení odstranění stavby nezbytné, vyzve stavební úřad současně vlastníka k doplnění žádosti o další podklady. Bude-li vlastníkem stavby v uvedených případech podána přímo žádost o povolení odstranění, usnesení se nevydává; pro obsah žádosti se použije odstavec 1 obdobně. Účastníkem řízení není nájemce bytu, nebytového prostoru nebo pozemku. Povolení k odstranění stavby obsahuje kromě náležitostí souhlasu podmínky pro odstranění stavby, kterými se zajistí ochrana veřejných zájmů nebo práv účastníků řízení.

(5) Vlastník stavby je povinen zajistit, aby odstranění stavby bylo provedeno stavebním podnikatelem. Stavbu, která k uskutečnění nevyžaduje stavební povolení, může její vlastník odstranit svépomocí, pokud zajistí provádění stavebního dozoru. U staveb, v nichž je obsažen azbest, zajistí provádění dozoru osobou, která má oprávnění pro odborné vedení provádění stavby podle zvláštního právního předpisu¹⁴⁾. Povinnosti vlastníka odstraňované stavby, stanovené zvláštními právními předpisy⁴⁾, nejsou dotčeny.

(6) O povolení odstranění se vede řízení, pokud se ohlášený záměr odstranit stavbu nebo terénní úpravy týká nemovitosti, která není kulturní památkou, ale je v památkové rezervaci, památkové zóně nebo ochranném pásmu nemovité kulturní památky, nemovité národní kulturní památky, památkové rezervace nebo památkové zóny³²⁾, a závazné stanovisko orgánu státní památkové péče stanoví podmínky pro provedení tohoto záměru. Řízení o povolení odstranění se vede také v případech, kdy se ohlášený záměr odstranit stavbu týká nemovitosti, v níž je obsažen azbest, a závazné stanovisko orgánu ochrany veřejného zdraví stanoví podmínky pro provedení tohoto záměru. Podané ohlášení odstranění se v uvedených případech považuje za žádost a dnem jeho podání je zahájeno řízení o povolení odstranění stavby. Účastníkem řízení není nájemce bytu, nebytového prostoru nebo pozemku.

(7) U odstranění terénních úprav a zařízení se použije ustanovení odstavců 1 až 6 přiměřeně.

(8) Obsahové náležitosti ohlášení a jeho příloh, dokumentace bouracích prací, souhlasu, rozhodnutí a jeho příloh stanoví prováděcí právní předpis.

§ 129

Nařízení odstranění stavby, terénních úprav a zařízení

(1) Stavební úřad nařídí odstranění stavby

a) vlastníku stavby, která svým závadným stavem ohrožuje život nebo zdraví osob nebo zvířat, bezpečnost, životní prostředí anebo majetek třetích osob, a její vlastník přes rozhodnutí stavebního úřadu ve stanovené lhůtě neodstranil závadný stav stavby; jde-li o stavbu, která je kulturní památkou, postupuje se podle zvláštního právního předpisu³²⁾,

b) vlastníku stavby nebo s jeho souhlasem stavebníkovi stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí nebo opatření vyžadovaného stavebním zákonem nebo bez opatření nebo jiného úkonu toto rozhodnutí nahrazující anebo v rozporu s ním, a stavba nebyla dodatečně povolena,

c) vlastníku stavby, u níž bylo stavební povolení zrušeno podle § 176 odst. 5,

d) vlastníku stavby, která nevyžaduje územní rozhodnutí, stavební povolení ani ohlášení stavby, ale je prováděna nebo byla provedena v rozporu s právními předpisy, nebo vlastníkoví pozemku, na kterém byla provedena, není-li vlastník stavby znám,

e) vlastníku nebo stavebníkovi stavby prováděné nebo provedené podle rozhodnutí nebo opatření vyžadovaného stavebním zákonem, které bylo pravomocně zrušeno a stavba nebyla povolena v opakovaném stavebním řízení,

f) vlastníku stavby dočasné, u které uplynula stanovená doba jejího trvání a nebyla povolena změna v užívání, nebo

g) vlastníku stavby dočasné podle § 104 odst. 1 písm. c), u které uplynula stanovená doba jejího trvání.

(2) Stavební úřad zahájí řízení o odstranění stavby uvedené v odstavci 1 písm. b). V oznámení zahájení řízení vlastníka nebo stavebníka poučí o možnosti podat ve lhůtě 30 dnů od zahájení řízení žádost o dodatečné povolení stavby. Byla-li žádost o dodatečné povolení podána před zahájením řízení o odstranění stavby, má se za to, že byla podána v okamžiku zahájení řízení o odstranění stavby. Pokud stavebník nebo vlastník stavby požádá ve stanovené lhůtě o její dodatečné povolení, stavební úřad přeruší řízení o odstranění stavby a vede řízení o podané žádosti. Jde-li o stavbu vyžadující stavební povolení, žadatel předloží podklady předepsané k žádosti o stavební povolení. Jde-li o stavbu vyžadující pouze územní rozhodnutí, žadatel předloží podklady předepsané k žádosti o územní rozhodnutí. V řízení o dodatečném povolení stavby stavební úřad postupuje přiměřeně podle § 90 a § 110 až 115; ohledání na místě je povinné. Účastníky řízení o dodatečném povolení stavby jsou osoby uvedené v § 109, a pokud je v řízení posuzováno umístění stavby nebo změna oproti územnímu rozhodnutí, rovněž osoby uvedené v § 85. Na uplatňování námitek účastníků řízení o dodatečném povolení stavby se obdobně použijí ustanovení o uplatňování námitek v územním a stavebním řízení.

(3) Stavbu uvedenou v odstavci 1 písm. b) lze dodatečně povolit, pokud stavebník nebo její vlastník prokáže, že

a) není umístěna v rozporu s cíli a úkoly územního plánování, politikou územního rozvoje, s územně plánovací dokumentací a s územním opatřením o stavební uzávěře nebo s územním opatřením o asanaci území nebo s předchozími rozhodnutími o území,

b) není prováděna či provedena na pozemku, kde to zvláštní právní předpis zakazuje nebo omezuje,

c) není v rozporu s obecnými požadavky na výstavbu nebo s veřejným zájmem chráněným zvláštním právním předpisem.

Bude-li stavba dodatečně povolena, stavební úřad řízení o odstranění stavby zastaví. Dodatečné povolení nahrazuje v příslušném rozsahu územní rozhodnutí. Bude-li předmětem dodatečného povolení rozestavěná stavba, stavební úřad stanoví podmínky pro její dokončení.

Bude-li předmětem dodatečného povolení dokončená stavba uvedená v § 119 odst. 1, může stavební úřad po ověření splnění podmínek podle § 122 odst. 3 na žádost stavebníka současně samostatným výrokem rozhodnout o povolení užívání stavby a případně stanovit podmínky pro její užívání.

(4) U stavby podle odstavce 1 písm. d) stavební úřad nenařídí odstranění stavby, pokud nebylo prokázáno porušení právních předpisů nebo vlastník porušení právních předpisů dodatečně napravil; stavební úřad řízení o odstranění stavby zastaví usnesením poznamenaným do spisu. Dodatečné povolení se nevydává.

(5) U stavby podle odstavce 1 písm. e) vede stavební úřad opakované stavební řízení. Za žádost se pro tento účel považuje žádost nebo podání, k nimž bylo dle stavebního zákona vydáno následně zrušené rozhodnutí nebo opatření. V opakovaném stavebním řízení postupuje stavební úřad podle § 109 až 115; doplnění podkladů požaduje pouze v rozsahu nezbytném pro opakované projednání stavby. Lhůta pro vydání rozhodnutí začíná běžet dnem následujícím po nabytí právní moci zrušujícího rozhodnutí. Nebude-li v opakovaném stavebním řízení stavba povolena, stavební úřad bez předchozího řízení rozhodnutím nařídí odstranění stavby.

(6) Stavební úřad zahájí řízení o odstranění stavby podle odstavce 1 písm. f). V oznámení zahájení řízení vlastníka poučí o možnosti podat ve lhůtě 30 dnů žádost o změnu v užívání dočasné stavby spočívající v prodloužení doby jejího trvání nebo ve změně na stavbu trvalou. Pokud vlastník stavby tuto žádost podá, stavební úřad řízení o odstranění stavby přeruší a vede řízení o podané žádosti; na řízení se přiměřeně vztahuje ustanovení § 127. Bude-li žádosti vyhověno, stavební úřad řízení o odstranění stavby zastaví.

(7) U terénních úprav a zařízení se postupuje podle odstavců 2 až 6 přiměřeně. Vydané dodatečné povolení nahrazuje územní rozhodnutí.

(8) Pokud je třeba nařídít obnovení předcházejícího stavu stavby, u které byly bez stavebního povolení nebo ohlášení stavebnímu úřadu anebo v rozporu s ním provedeny stavební úpravy spočívající v odstranění některé části stavby, postupuje stavební úřad podle odstavců 2 a 3 přiměřeně.

(9) V případě nařízení odstranění části stavby, které bude vyžadovat provedení prací k zabezpečení stavebně technického stavu stavby a podmínek pro její užívání a k jejich provedení je nezbytná projektová dokumentace nebo jiné podklady, nařídí stavební úřad vlastníku stavby, na které má být nařízeno odstranění její části provedeno, aby je opatřil ve stanovené lhůtě. Nesplní-li vlastník uvedenou povinnost, opatří projektovou dokumentaci nebo jiné podklady stavební úřad na náklady vlastníka stavby; na tento postup musí vlastníka stavby předem upozornit.

(10) Účastníky řízení o nařízení odstranění stavby jsou povinný, osoby, které mají vlastnická nebo jiná věcná práva k pozemkům, na kterých je odstraňovaná stavba umístěna nebo stavbám na nich, jakož i osoby, které mají vlastnická nebo jiná

věcná práva k sousedním pozemkům a stavbám na nich, a tato práva mohou být odstraňováním stavby přímo dotčena.

§ 130

(1) V povolení nebo nařízení odstranění stavby, terénních úprav anebo zařízení stanoví stavební úřad podmínky vyplývající z technických požadavků na stavby, podmínky pro archivování dokumentace, popřípadě požadavky k úpravě pozemku po odstranění stavby. Může též uložit vlastníku stavby povinnost předložit návrh technologického postupu prací při odstraňování stavby, včetně nutných opatření k vyloučení, omezení či ke kompenzaci případných negativních důsledků na životní prostředí v okolí stavby.

(2) Jestliže o odstranění stavby rozhodl soud, požádá povinná osoba stavební úřad o stanovení podmínek pro odstranění stavby; rozhodnutí, kterým se podmínky stanoví, je prvním úkonem v řízení.

§ 131

(1) Náklady na odstranění stavby nese ten, komu bylo odstranění stavby nařízeno.

(2) Ten, komu bylo odstranění stavby nařízeno, odpovídá za škodu, která v souvislosti s odstraňováním stavby vznikla na sousední stavbě nebo pozemku, pokud nebyla způsobena jejich závadným stavem. Náklady nutných zabezpečovacích prací, které je nutno provést pro závadný stav sousední stavby, nese vlastník této stavby.

§ 131a

Vlastník stavby, popřípadě jiná osoba, která odstranila stavbu, oznámí tuto skutečnost do 30 dnů po odstranění stavby příslušnému stavebnímu úřadu.

HLAVA II

STAVEBNÍ DOZOR A ZVLÁŠTNÍ PRAVOMOCI STAVEBNÍHO ÚŘADU

§ 132

Společné zásady

(1) Stavební úřady vykonávají soustavný dozor nad zajišťováním ochrany veřejných zájmů, ochrany práv a oprávněných zájmů právnických a fyzických osob a nad plněním jejich povinností vyplývajících z tohoto zákona a právních předpisů vydaných k jeho provedení.

(2) Stavební úřad je oprávněn ve veřejném zájmu

- a) provádět kontrolní prohlídky stavby,
- b) nařizovat neodkladné odstranění stavby,
- c) nařizovat nutné zabezpečovací práce na stavbě,
- d) nařizovat nezbytné úpravy na stavbě, stavebním pozemku nebo na zastavěném stavebním pozemku,
- e) nařizovat provedení udržovacích prací,
- f) nařizovat vyklizení stavby,
- g) ukládat opatření na sousedním pozemku nebo stavbě.

(3) Veřejným zájmem se rozumí požadavek, aby

- a) stavba byla prováděna v souladu s rozhodnutím nebo jiným opatřením stavebního úřadu,
- b) stavba byla užívána jen k povolenému účelu,
- c) stavba neohrožovala život a zdraví osob nebo zvířat, bezpečnost, životní prostředí, zájmy státní památkové péče, archeologické nálezy a sousední stavby, popřípadě nezpůsobovala jiné škody či ztráty,
- d) se při výstavbě a užívání stavby a stavebního pozemku předcházelo důsledkům živelních pohrom nebo náhlých havárií, čelilo jejich účinkům nebo aby se nebezpečí takových účinků snížilo,
- e) byly odstraněny stavebně bezpečnostní, požární, hygienické, zdravotní nebo provozní závady na stavbě anebo na stavebním pozemku, včetně překážek bezbariérového užívání stavby.

(4) Ustanovení odstavce 2 se vztahuje obdobně na terénní úpravy a zařízení.

(5) Stavební úřad v rozhodnutí odůvodní konkrétní veřejný zájem, který zásah vyžaduje.

Kontrolní prohlídka stavby

§ 133

(1) Stavební úřad provádí kontrolní prohlídku rozestavěné stavby ve fázi uvedené v podmínkách stavebního povolení, v plánu kontrolních prohlídek stavby, před vydáním kolaudačního souhlasu a v případech, kdy má být nařízeno neodkladné odstranění stavby, nutné zabezpečovací práce, nezbytné úpravy nebo vyklizení stavby; může provést kontrolní prohlídku též u nařízených udržovacích prací, u odstraňované stavby a v jiných případech, kdy je to pro plnění úkolů stavebního řádu potřebné.

(2) Při kontrolní prohlídce stavební úřad zjišťuje zejména

- a) dodržení rozhodnutí nebo jiného opatření stavebního úřadu týkajícího se stavby anebo pozemku,
- b) zda je stavba prováděna podle ověřené dokumentace nebo ověřené projektové dokumentace, v souladu s § 160, a zda je řádně veden stavební deník nebo jednoduchý záznam o stavbě,
- c) stavebně technický stav stavby, zda není ohrožován život a zdraví osob nebo zvířat, bezpečnost anebo životní prostředí,
- d) zda prováděním nebo provozem stavby není nad přípustnou míru obtěžováno její okolí, jsou prováděny předepsané zkoušky a zda je veden stavební deník nebo jednoduchý záznam o stavbě,
- e) zda stavebník plní povinnosti vyplývající z § 152,
- f) zda je stavba užívána jen k povolenému účelu a stanoveným způsobem,
- g) zda je řádně prováděna údržba stavby,
- h) zda je zajištěna bezpečnost při odstraňování stavby.

(3) Kontrolní prohlídka probíhá na podkladě ověřené projektové dokumentace, popřípadě dokumentace zpracované do úrovně dokumentace pro provedení stavby.

(4) Na výzvu stavebního úřadu jsou podle povahy věci povinni zúčastnit se kontrolní prohlídky vedle stavebníka též projektant nebo hlavní projektant, stavbyvedoucí a osoba vykonávající stavební dozor. Ke kontrolní prohlídce stavební úřad podle potřeby přizve též dotčené orgány, autorizovaného inspektora nebo koordinátora bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, působící-li na staveništi.

(5) Stavební úřad vede jednoduchou evidenci o vykonaných kontrolních prohlídkách jednotlivých staveb. Z této evidence musí být patrné, kdy byla kontrolní prohlídka provedena, které stavby se týkala a jaký je její výsledek.

(6) Na provádění prohlídek stavby se nevztahují zvláštní právní předpisy o státní kontrole⁴²⁾. Pro vstup na pozemek a do stavby při kontrolní prohlídce platí ustanovení § 172 odst. 2 až 6 obdobně.

§ 134

(1) Stavební úřad může při kontrolní prohlídce schválit změnu stavby před jejím dokončením (§ 118 odst. 6).

(2) Zjistí-li stavební úřad při kontrolní prohlídce stavby závadu nebo vyžaduje-li to přesnost a úplnost zjištění podle § 133 odst. 2, vyzve podle povahy věci stavebníka, osobu, která zabezpečuje odborné vedení provádění stavby a má pro tuto činnost oprávnění podle zvláštního právního předpisu¹⁴⁾ (dále jen "stavbyvedoucí") nebo osobu vykonávající stavební dozor anebo vlastníka stavby, aby ve stanovené lhůtě zjednali nápravu. Stavební úřad může tyto osoby rovněž vyzvat, aby předložily potřebné doklady, například certifikáty o vhodnosti použitých stavebních výrobků.

(3) Nebude-li výzvě ve stanovené lhůtě vyhověno, vydá stavební úřad rozhodnutí, kterým zjednaní nápravy nařídí; při provádění stavby může rozhodnout o přerušení prací a stanovit podmínky pro jejich pokračování. Hrozí-li nebezpečí z prodlení, rozhodne bez předchozí výzvy. Rozhodnutí stavebního úřadu je prvním úkonem v řízení, odvolání proti němu nemá odkladný účinek.

(4) Pokud je stavba prováděna nebo odstraňována bez rozhodnutí nebo opatření vyžadovaného stavebním zákonem anebo v rozporu s ním, vyzve stavební úřad podle povahy věci stavebníka nebo vlastníka stavby k bezodkladnému zastavení prací a zahájí řízení podle § 129. Není-li výzvě vyhověno, stavební úřad vydá rozhodnutí, kterým nařídí zastavení prací na stavbě. Rozhodnutí je prvním úkonem v řízení, odvolání proti němu nemá odkladný účinek.

(5) Pokud není stavba užívána k povolenému účelu nebo stanoveným způsobem anebo je užívána bez povolení, vyzve stavební úřad vlastníka stavby, aby nepovolený způsob užívání stavby bezodkladně ukončil. Současně jej poučí o postupu podle § 126 a 127. Není-li výzvě vyhověno, stavební úřad vydá rozhodnutí, kterým užívání stavby zakáže. Rozhodnutí je prvním úkonem v řízení, odvolání proti němu nemá odkladný účinek.

(6) Ustanovení § 133 a § 134 odst. 1 až 5 platí přiměřeně i pro kontrolní prohlídku staveb podle § 103 a 104, výrobku, který plní funkci stavby, terénních úprav a zařízení a pro kontrolní prohlídku na stavebním pozemku.

(7) Rozsah a obsah dokumentace pro provádění stavby, náležitosti výzvy a rozsah zjišťování prováděného při kontrolní prohlídce rozestavěné stavby stanoví prováděcí právní předpis.

Neodkladné odstranění stavby a nutné zabezpečovací práce

§ 135

(1) Stavební úřad nařídí vlastníku stavby neodkladné odstranění stavby a zabezpečí její odstranění, jsou-li ohroženy životy osob nebo zvířat tím, že stavba hrozí zřícením.

(2) Stavební úřad nařídí vlastníku stavby provedení nutných zabezpečovacích prací, jestliže stavba svým technickým stavem ohrožuje zdraví a životy osob nebo zvířat, není-li nutné ji neodkladně odstranit.

(3) Hrozí-li nebezpečí z prodlení, zajistí odstranění stavby nebo nutné zabezpečovací práce podle odstavců 1 a 2 stavební úřad prostřednictvím stavebního podnikatele, který je k jejich provedení odborně vybaven; takovému podnikateli může stavební úřad provedení prací nařídít.

(4) V případech uvedených v odstavcích 1 a 2 stavební úřad kontrolní prohlídkou stavby, na kterou přizve účastníky řízení, zjišťuje pouze její skutečný stav a rozhodne o nařízení neodkladného odstranění stavby, nutných zabezpečovacích prací, popřípadě vyklizení stavby. Odvolání proti rozhodnutí nemá odkladný účinek.

(5) Odstranění stavby, nutné zabezpečovací práce, popřípadě vyklizení stavby může stavební úřad nařídít i bez předchozího projednání s vlastníkem stavby.

(6) Náklady vynaložené na neodkladné odstranění stavby a na nutné zabezpečovací práce nese vlastník stavby. Pokud stavební úřad zajistil provedení prací podle odstavce 3 stavebním podnikatelem a vlastník se s tímto podnikatelem nedohodl na úhradě nákladů, uhradí je a na vlastníkově vymáhá obec, jejíž obecní úřad je stavebním úřadem.

§ 136

(1) Neodkladné odstranění stavby, provedení nutných zabezpečovacích prací, popřípadě vyklizení stavby může stavební úřad nařídít i ústně při kontrolní prohlídce, pokud jsou závadným stavem stavby bezprostředně ohroženy životy a zdraví osob nebo zvířat.

(2) O průběhu kontrolní prohlídky podle odstavce 1 pořídí stavební úřad protokol, který obsahuje zjištěné skutečnosti a má náležitosti potvrzení o ústně vyhlášeném rozhodnutí podle správního řádu; obdrží jej účastníci kontrolní prohlídky. Písemné vyhotovení vyhlášeného rozhodnutí doručí stavební úřad účastníkům řízení bez zbytečného odkladu dodatečně.

(3) Zvláštní právní předpisy upravující postup při řešení havarijních stavů a zabezpečovacích prací⁴³⁾ nejsou dotčeny.

§ 137

Nezbytné úpravy

(1) Stavební úřad může nařídít vlastníku stavby, stavebního pozemku nebo zastavěného stavebního pozemku nezbytné úpravy

a) jimiž se docílí, aby užívání stavby nebo jejího zařízení neohrožovalo životní prostředí, nepřiměřeně neobtěžovalo její uživatele a okolí hlukem, exhalacemi včetně zápachu, ořesy, vibracemi, účinky neionizujícího záření anebo světelným zářením,

b) jimiž se odstraňují jiné hygienické, bezpečnostní, požární a provozní závady a závady na elektrickém zařízení stavby,

c) jimiž bude vyhověno požadavkům obrany, bezpečnosti a ochrany obyvatelstva uplatněným příslušnými orgány (§ 175),

d) v zájmu bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích,

e) spočívající v připojení stavby na technickou infrastrukturu a dále úpravy, jimiž se stavba vybavuje sociálním nebo jiným hygienickým zařízením,

f) k zajištění účinného odvádění a zneškodňování odpadních vod v souladu s právními předpisy, k usnadnění průtoku přívalových vod nebo k zamezení vnikání povrchových vod do staveb a na přilehlé pozemky,

g) spočívající v konzervaci rozestavěné stavby, jejíž provádění bylo přerušeno nebo zastaveno,

h) jimiž se zajišťuje bezbariérový přístup a užívání pozemku nebo stavby,

i) jimiž se zajišťuje ochrana architektonického a archeologického dědictví.

(2) Ustanovení odstavce 1 platí přiměřeně i pro terénní úpravy a zařízení podle tohoto zákona.

(3) Nezbytné úpravy podle odstavce 1 může stavební úřad nařídít pouze v případě, že stavba nebo zařízení nejsou postaveny a užívány v souladu s podmínkami danými povolením stavebního úřadu. Jsou-li stavba nebo zařízení postaveny a užívány v souladu s podmínkami danými povolením stavebního úřadu, může stavební úřad nařídít nezbytné úpravy podle odstavce 1 jen v případě prokazatelně významného ohrožení a za náhradu újmy, kterou by nařízené úpravy vyvolaly.

(4) Nevyžaduje-li nezbytná úprava, která má být nařízena, projektovou dokumentaci nebo jiné podklady, nařídí stavební úřad provedení úpravy a stanoví rozsah, způsob a podmínky jejího provedení.

(5) Vyžaduje-li provedení nezbytných úprav projektovou dokumentaci nebo jiné podklady, stavební úřad nejdříve nařídí jejich opatření vlastníku stavby nebo stavebního pozemku, na kterých mají být úpravy provedeny, a stanoví lhůtu k jejich předložení. Současně rozhodne o poskytnutí zálohy stavebního příspěvku na úhradu nákladů na pořízení této dokumentace a o podmínkách jejího vyplacení. Nesplní-li vlastník uloženou povinnost, opatří potřebné podklady stavební úřad na jeho náklad; na tento postup musí vlastníka předem upozornit.

(6) Po opatření dokumentace či jiných podkladů postupuje stavební úřad obdobně jako v odstavci 4. Ukončení prací spojených s nezbytnými úpravami vlastníků stavby nebo stavebního pozemku oznámí stavebnímu úřadu.

§ 138

Stavební příspěvek

(1) Vlastník stavby, stavebního pozemku nebo zastavěného stavebního pozemku, kterému bylo nařízeno provedení nezbytných úprav podle § 137 odst. 1 písm. c) až i) nebo nezbytných opatření podle zvláštního právního předpisu⁴⁴⁾, náleží na úhradu nákladů stavební příspěvek, pokud o něj požádá. Stavební příspěvek se poskytuje na úhradu té části nákladů, které se přímo týkají provedení nařízených nezbytných úprav.

(2) V žádosti o poskytnutí příspěvku musí být uvedeno, pro které nařízené nezbytné úpravy je příspěvek požadován a v jaké výši.

(3) Stavební příspěvek se poskytuje v penězích. S výjimkou úprav nařízených podle § 137 odst. 1 písm. c) příspěvek poskytuje stavební úřad, který nezbytné úpravy nařídil. O poskytnutí příspěvku vydává rozhodnutí, ve kterém stanoví výši příspěvku a způsob jeho poskytnutí. Účastníkem řízení je pouze žadatel.

(4) Stavební příspěvek se neposkytne, mají-li být nařízenými nezbytnými úpravami odstraněny závady vzniklé porušením nebo neplněním povinností vlastníka, stanovených tímto zákonem či jiným právním předpisem. Příspěvek se též neposkytne, lze-li zajistit úhradu nákladů na provedení nařízených nezbytných úprav nebo na zpracování projektové dokumentace podle zvláštních právních předpisů.

(5) Obsahové náležitosti rozhodnutí o poskytnutí příspěvku stanoví prováděcí právní předpis.

§ 139

Údržba stavby

(1) Není-li stavba řádně udržována, může stavební úřad vlastníkovi stavby nařídit zjednaní nápravy. Náklady udržovacích prací nese vlastník stavby. Nájemci bytů a nebytových prostor jsou povinni umožnit provedení nařízených udržovacích prací.

(2) U stavby určené k užívání veřejností může stavební úřad nařídit jejímu vlastníkovi, aby mu předložil časový a věcný plán udržovacích prací na jednotlivých částech stavby a na technologickém či jiném zařízení.

§ 140

Vyklizení stavby

(1) Jestliže jsou závadami na stavbě bezprostředně ohroženy životy nebo zdraví osob či zvířat, anebo má být nařízeno neodkladné odstranění stavby nebo nutné zabezpečovací práce podle § 135 odst. 1 a 2, stavební úřad nařídí všem osobám, které se ve stavbě zdržují, aby ji neprodleně vyklidily. Podle okolností též nařídí, aby ze stavby byla vyvedena zvířata.

(2) Stavební úřad může nařídit provedení vyklizovacích prací oprávněné osobě²⁾, která je způsobilá vyklizení provést. Může jí též nařídit odstranění přenosných věcí nebo i částí stavby a zařízení, které je možné bez ohrožení života a zdraví osob ze stavby vyjmout.

(3) Nařizuje-li stavební úřad vyklizení stavby a hrozí nebezpečí z prodlení, omezí řízení na zjištění stavu kontrolní prohlídkou a na vydání ústního nařízení vyklizení; o jeho obsahu musí být sepsán protokol, který má náležitosti potvrzení o ústně vyhlášeném rozhodnutí podle správního řádu. Písemné vyhotovení rozhodnutí o nařízení vyklizení stavby doručí stavební úřad vyklizovaným osobám, vlastníkovi stavby, vyklizující osobě a obci bez zbytečného odkladu dodatečně.

(4) Má-li být nařízeno vyklizení bytu nebo místnosti sloužící k bydlení, musí být pro vyklizované osoby zajištěno alespoň přístřeší⁴⁵⁾; obce jsou povinny v mezích své působnosti na výzvu stavebního úřadu poskytnout potřebnou součinnost.

(5) Zvláštní právní předpisy upravující vyklizování staveb pro bezprostřední ohrožení života nebo zdraví osob⁴³⁾ nejsou dotčeny.

§ 141

Opatření na sousedním pozemku nebo stavbě

(1) Pro vytvoření podmínek k provedení stavby nebo její změny, nutných zabezpečovacích prací, nezbytných úprav, udržovacích prací a k odstranění stavby nebo zařízení může stavební úřad uložit těm, kteří mají vlastnická nebo jiná věcná práva k sousedním pozemkům či stavbám na nich, aby umožnili provedení prací ze svých pozemků nebo staveb, pokud mezi zúčastněnými osobami nedošlo k dohodě. Účastníkem řízení je ten, v jehož prospěch má být povinnost uložena, a ten, z jehož pozemku nebo stavby mají být práce prováděny.

(2) Ten, v jehož prospěch byla povinnost podle odstavce 1 uložena, musí dbát, aby co nejméně rušil užívání sousedních pozemků nebo staveb a aby prováděnými pracemi nevznikly škody, kterým je možno zabránit. Po skončení prací je povinen uvést sousední pozemek nebo stavbu do předchozího stavu; nesplní-li tuto povinnost nebo nedojde k jiné dohodě, postupuje se podle obecných právních předpisů o náhradě škody.

§ 142

Účastníci řízení

(1) Účastníkem řízení podle § 135, 137, 139 a 140 je osoba, která má vlastnické právo nebo jiné věcné právo k dotčeným pozemkům a stavbám na nich, včetně sousedních pozemků a staveb na nich, jestliže toto právo může být rozhodnutím přímo dotčeno.

(2) Nájemci bytů a nebytových prostor jsou účastníky řízení, jen pokud jejich práva vyplývající z nájmu mohou být přímo dotčena realizací nařízení stavebního úřadu podle odstavce 1.

(3) Účastníkem řízení je i stavební podnikatel, kterému má být nařízeno provedení neodkladného odstranění stavby nebo nutných zabezpečovacích prací podle § 135 odst. 3, a oprávněná osoba²⁾, které bylo nařízeno provedení vyklizovacích prací podle § 140 odst. 2.

(4) Uplatní-li účastník řízení podle odstavce 1 až 3 námitku občanskoprávní povahy, o které stavební úřad nemůže rozhodnout na základě obecných požadavků na výstavbu, závazných stanovisek dotčených orgánů nebo technických norem, a jde o řízení, kde hrozí nebezpečí z prodlení, učiní si stavební úřad o námitce úsudek a rozhodne ve věci. Účastníka řízení poučí o právu uplatnit námitku u soudu.

HLAVA III

AUTORIZOVANÝ INSPEKTOR

§ 143

(1) Autorizovaným inspektorem jmenuje ministr pro místní rozvoj fyzickou osobu, která

- a) požádala o jmenování autorizovaným inspektorem,
- b) dosáhla magisterského vzdělání architektonického nebo stavebního směru a je autorizovanou osobou podle zvláštního právního předpisu¹⁴⁾,
- c) prokázala nejméně 15 let praxe v projektové činnosti nebo v odborném vedení provádění staveb anebo na stavebním úřadu, má-li osvědčení o zvláštní odborné způsobilosti podle zvláštního právního předpisu¹⁷⁾,
- d) prokázala svou bezúhonnost výpisem z evidence Rejstříku trestů ne starším 3 měsíců,
- e) prokázala právní a odborné znalosti a zkušenosti potřebné pro výkon funkce při zkoušce před odbornou komisí, jejíž členy jmenuje a odvolává ministr pro místní rozvoj,
- f) prokázala svoji disciplinární bezúhonnost.

(2) Za podmínek stanovených v odstavci 1 písm. a), b), d) a e) a po vyjádření České komory architektů nebo České komory autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě (dále jen „Komora“) může být autorizovaným inspektorem výjimečně jmenován i odborník z vysoké školy, výzkumného pracoviště nebo vědeckého ústavu, i když nesplňuje předepsanou praxi.

(3) Při podání žádosti o jmenování autorizovaným inspektorem je uchazeč povinen zaplatit správní poplatek podle zvláštního právního předpisu⁴⁶⁾.

(4) Autorizovaný inspektor je pro výkon funkce jmenován s působností pro celé území České republiky na dobu 10 let. Tato doba bude na jeho žádost prodloužena bez vykonání zkoušky nejvýše o deset roků, a to i opakovaně, jestliže prokazatelně činnost autorizovaného inspektora soustavně vykonával.

(5) Obsahové náležitosti žádosti o jmenování autorizovaným inspektorem stanoví prováděcí právní předpis.

(6) Při uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti fyzické osoby postupuje ministerstvo podle zákona o uznávání odborné kvalifikace^{45a)}. V případě zjištění podstatného rozdílu v obsahu vzdělávání a přípravy podle zákona o uznávání odborné kvalifikace se úroveň teoretických a praktických znalostí potřebných pro výkon povolání autorizovaného inspektora ověřuje rozdílovou zkouškou vykonanou v českém nebo slovenském jazyce.

§ 144

(1) Funkce autorizovaného inspektora zaniká

- a) smrtí nebo prohlášením za mrtvého,
- b) písemným prohlášením autorizovaného inspektora o ukončení činnosti doručeným ministru pro místní rozvoj,
- c) uplynutím lhůty podle § 143 odst. 4, nebo
- d) dnem právní moci rozhodnutí soudu, kterým byl autorizovaný inspektor zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo kterým byla jeho způsobilost k právním úkonům omezena.

(2) Ministr pro místní rozvoj rozhodne o odvolání autorizovaného inspektora,

a) jestliže při své činnosti opakovaně nebo závažně porušil veřejné zájmy, které měl chránit, nebo se dopustil jednání neslučitelného s postavením autorizovaného inspektora, nebo

b) pokud přestal být osobou bezúhonnou podle § 145.

(3) Ministr pro místní rozvoj může rozhodnout o odvolání autorizovaného inspektora též pro jeho nečinnost delší než 3 roky.

(4) Činnost autorizovaného inspektora není živností podle zvláštního právního předpisu²⁾ a může být vykonávána jako svobodné povolání.

(5) Právnícké osoby mohou se souhlasem ministerstva vykonávat činnost autorizovaného inspektora, jen pokud prokáží bezúhonnost a zabezpečí její výkon osobami uvedenými v § 143 odst. 1 a 2. Při podání žádosti o souhlas je žadatel povinen zaplatit správní poplatek podle zvláštního právního předpisu⁴⁶⁾. Veřejná obchodní společnost, jejímiž společníky jsou výlučně osoby uvedené v § 143 odst. 1 a 2, může činnost autorizovaného inspektora vykonávat bez souhlasu ministerstva.

(6) Vykonávají-li autorizovaní inspektoři svobodné povolání společně, upraví si vzájemné vztahy písemnou smlouvou. Společníky společnosti^{46a)} mohou být výlučně osoby uvedené v § 143 odst. 1 a 2. Společníci společnosti jsou povinni vykonávat povolání pod společným jménem a ve společném sídle podnikání.

(7) Právnícká osoba prokazuje svou bezúhonnost výpisem z evidence Rejstříku trestů ne starším 3 měsíců.

§ 145

(1) Za bezúhonnou se pro účely jmenování autorizovaným inspektorem nepovažuje osoba,

a) která byla pravomocně odsouzena za trestný čin, který spáchala v souvislosti s přípravou nebo prováděním stavby anebo s činností autorizovaného inspektora podle tohoto zákona,

b) které byla Komorou pravomocně uložena jako disciplinární opatření pokuta nebo pozastavení či odnětí autorizace, nebylo-li k návrhu autorizované osoby zrušeno soudem⁴⁷⁾.

(2) Komora bezodkladně uvědomí ministra pro místní rozvoj o pravomocném uložení disciplinárního opatření autorizovanému inspektorovi.

§ 146

(1) Autorizovaný inspektor vykonává svoji činnost za úplatu, která se sjednává písemnou smlouvou. Ve smlouvě může být sjednána i úhrada vynaložených nákladů.

(2) Autorizovaný inspektor odpovídá za škodu způsobenou výkonem své činnosti. Před započítáním činnosti a po celou dobu jejího trvání musí mít uzavřeno pojištění z odpovědnosti za škodu. Na požádání osoby, se kterou uzavírá smlouvu podle odstavce 1, je povinen sdělit výši částky, na kterou je pojištěn.

(3) Autorizovaný inspektor je povinen vést o svých úkonech evidenci a uchovávat ji po dobu nejméně 5 let. Při tom postupuje podle zvláštního právního předpisu⁴⁸⁾.

§ 147

Autorizovaný inspektor odpovídá za odbornou úroveň jím zpracovaných a vydaných certifikátů, stanovisek, jakož i jiných dokumentů a prováděných úkonů, za řádné a nestranné posouzení zjištěných skutečností, dokumentace stavby a dalších podkladů podle požadavků stanovených v tomto zákoně a odpovídá rovněž za návrh plánu kontrolních prohlídek stavby.

§ 148

Autorizovaný inspektor nesmí svoji činnost vykonávat u staveb, na kterých se podílel, podílí nebo má podílet při jejich přípravě anebo provádění sám nebo osoba jemu blízká, kterou se pro účely tohoto zákona rozumí

a) příbuzný v řadě přímé, sourozenec a manžel,

b) osoby, s nimiž je ve vztahu
1. obchodním jako společník společnosti;
2. pracovním nebo služebním.

§ 149

(1) Autorizovaný inspektor je oprávněn na základě smlouvy se stavebníkem a na jeho náklad

a) osvědčit způsobem stanoveným v § 117, že navrhovaná stavba nebo změna stavby před jejím dokončením (§ 118) může být provedena,

b) zpracovat odborný posudek (certifikát) pro vydání kolaudačního souhlasu (§ 122),

c) dohlížet na provádění stavby.

(2) Autorizovaný inspektor je povinen na výzvu stavebního úřadu a na jeho náklad poskytnout v rozsahu své odborné kvalifikace expertní součinnost.

(3) Autorizovaný inspektor je povinen dbát soustavným vzděláváním o prohlubování svých odborných a právních znalostí potřebných pro řádný výkon funkce. K tomu vedle samostatného studia využívá zejména vzdělávací akce organizované Komorou a vysokými školami.

§ 150

(1) Provádění přípravy a zkoušek uchazečů, vedení evidence autorizovaných inspektorů a další úkony s tím související, organizačně zajišťuje Komora. K zabezpečení jednotného postupu se zřizuje společný koordinační orgán schvalovaný na návrh Komory ministrem pro místní rozvoj. Náklady spojené s přípravou na zkoušku a s jejím vykonáním nese uchazeč.

(2) Koordinační orgán z pověření Komory dále zajišťuje koordinační, organizační a administrativní záležitosti a odborné vzdělávání potřebné k jednotnému postupu při výkonu činnosti autorizovaných inspektorů.

(3) Komora shromažďuje, eviduje, aktualizuje a poskytuje informace nezbytné pro činnost autorizovaného inspektora. Na úhradu nákladů spojených s touto činností se autorizovaný inspektor každoročně podílí příspěvkem ve prospěch Komory. Výše příspěvku je shodná s příspěvkem určeným členům Komory.

(4) Postup při jmenování členů koordinačního orgánu a jeho činnost, přípravu, provádění a obsah zkoušek a náležitosti a způsob vedení evidence autorizovaných inspektorů stanoví prováděcí právní předpis.

§ 151

(1) Ministerstvo dozírá na přípravu ke zkoušce, na osnovy a postup při provádění zkoušek, na podklady pro jmenování a odvolávání autorizovaných inspektorů, na činnost Komory a výkon agendy s tím související. V součinnosti se stavebními úřady vykonává též dohled nad činnostmi autorizovaných inspektorů a může dát návrh na opatření podle § 144 odst. 2.

(2) Na provádění zkoušek autorizovaných inspektorů se nevztahuje správní řád.

HLAVA IV

POVINNOSTI A ODPOVĚDNOST OSOB PŘI PŘÍPRAVĚ, PROVÁDĚNÍ A UŽÍVÁNÍ STAVEB

§ 152

Stavebník

(1) Stavebník je povinen dbát na řádnou přípravu a provádění stavby; tato povinnost se týká i terénních úprav a zařízení. Přitom musí mít na zřeteli zejména ochranu života a zdraví osob nebo zvířat, ochranu životního prostředí a majetku, i šetrnost k sousedství. K tomu je povinen zajistit provedení a vyhodnocení zkoušek a měření předepsaných zvláštními právními předpisy. Tyto povinnosti má i u staveb a jejich změn nevyžadujících stavební povolení ani ohlášení nebo u jiného obdobného záměru, například zřízení reklamního zařízení. U staveb prováděných svépomocí je stavebník rovněž povinen uvést do souladu prostorové polohy stavby s ověřenou projektovou dokumentací. O zahájení prací na stavbách osvobozených od povolení je povinen v dostatečném předstihu informovat osoby těmito pracemi přímo dotčené.

(2) Stavebník je povinen pro účely projednání záměru podle tohoto zákona opatřit předepsanou dokumentaci. Vyžaduje-li zákon zpracování projektové dokumentace osobou k tomu oprávněnou, je stavebník povinen zajistit zpracování projektové dokumentace takovou osobou, pokud nemá potřebné oprávnění sám.

(3) Při provádění stavby, pokud vyžadovala stavební povolení nebo ohlášení stavebnímu úřadu, je stavebník povinen

a) oznámit stavebnímu úřadu předem termín zahájení stavby, název a sídlo stavebního podnikatele, který bude stavbu provádět, u svépomocné formy výstavby jméno a příjmení stavbyvedoucího nebo osoby, která bude vykonávat stavební dozor; změny v těchto skutečnostech oznámí neprodleně stavebnímu úřadu,

b) před zahájením stavby umístit na viditelném místě u vstupu na staveniště štítek o povolení stavby a ponechat jej tam až do dokončení stavby, případně do vydání kolaudačního souhlasu; rozsáhlé stavby se mohou označit jiným vhodným způsobem s uvedením údajů ze štítku,

c) zajistit, aby na stavbě nebo na staveništi byla k dispozici ověřená dokumentace stavby a všechny doklady týkající se prováděné stavby nebo její změny, popřípadě jejich kopie,

d) ohlašovat stavebnímu úřadu fáze výstavby podle plánu kontrolních prohlídek stavby, umožnit provedení kontrolní prohlídky, a pokud tomu nebrání vážné důvody, této prohlídce se zúčastnit,

e) ohlásit stavebnímu úřadu neprodleně po jejich zjištění závady na stavbě, které ohrožují životy a zdraví osob, nebo bezpečnost stavby; tuto povinnost má stavebník i u staveb podle § 103,

f) oznámit stavebnímu úřadu předem zahájení zkušebního provozu.

(4) U stavby financované z veřejného rozpočtu, kterou provádí stavební podnikatel jako zhotovitel, je stavebník povinen zajistit technický dozor stavebníka nad prováděním stavby fyzickou osobou oprávněnou podle zvláštního právního předpisu¹⁴⁾. Pokud zpracovala projektovou dokumentaci pro tuto stavbu osoba oprávněná podle zvláštního právního předpisu, zajistí stavebník autorský dozor projektanta, případně hlavního projektanta nad souladem prováděné stavby s ověřenou projektovou dokumentací.

§ 153

Stavbyvedoucí a stavební dozor

(1) Stavbyvedoucí je povinen řídit provádění stavby v souladu s rozhodnutím nebo jiným opatřením stavebního úřadu a s ověřenou projektovou dokumentací, zajistit dodržování povinností k ochraně života, zdraví, životního prostředí a bezpečnosti práce vyplývajících ze zvláštních právních předpisů, zajistit řádné uspořádání staveniště a provoz na něm a dodržení obecných požadavků na výstavbu (§ 169), popřípadě jiných technických předpisů a technických norem. V případě existence staveb technické infrastruktury v místě stavby je povinen zajistit vytýčení tras technické infrastruktury v místě jejich střetu se stavbou.

(2) Stavbyvedoucí je dále povinen působit k odstranění závad při provádění stavby a neprodleně oznámit stavebnímu úřadu závady, které se nepodařilo odstranit při vedení stavby, vytvářet podmínky pro kontrolní prohlídku stavby, spolupracovat s osobou vykonávající technický dozor stavebníka nebo autorský dozor projektanta, pokud jsou zřízeny, a s koordinátorem bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, působí-li na staveništi.

(3) Osoba vykonávající stavební dozor odpovídá spolu se stavebníkem za soulad prostorové polohy stavby s ověřenou dokumentací, za dodržení obecných požadavků na výstavbu, za bezbariérové užívání stavby a jiných technických předpisů a za dodržení rozhodnutí a jiných opatření vydaných k uskutečnění stavby.

(4) Osoba vykonávající stavební dozor sleduje způsob a postup provádění stavby, zejména bezpečnost instalací a provozu technických zařízení na staveništi, vhodnost ukládání a použití stavebních výrobků, materiálů a konstrukcí a vedení stavebního deníku nebo jednoduchého záznamu o stavbě; působí k odstranění závad při provádění stavby, a pokud se jí nepodaří takové závady v rámci vykonávání dozoru odstranit, oznámí je neprodleně stavebnímu úřadu.

§ 154

Vlastník stavby a zařízení

(1) Vlastník stavby je povinen

- a) udržovat stavbu podle § 3 odst. 4 po celou dobu její existence,
- b) neprodleně ohlásit stavebnímu úřadu závady na stavbě, které ohrožují životy či zdraví osob nebo zvířat,
- c) umožnit kontrolní prohlídku stavby, a pokud tomu nebrání vážné důvody, této prohlídce se zúčastnit,
- d) uchovávat stavební deník po dobu 10 let od vydání kolaudačního souhlasu, popřípadě od dokončení stavby, pokud se kolaudační souhlas nevyžaduje,
- e) uchovávat po celou dobu trvání stavby dokumentaci jejího skutečného provedení, rozhodnutí, osvědčení, souhlasy, ověřenou projektovou dokumentaci, popřípadě jiné důležité doklady týkající se stavby.

(2) Vlastník zařízení, které podléhá tomuto zákonu, je povinen

- a) udržovat zařízení v řádném stavu po celou dobu jeho existence,
- b) neprodleně ohlásit stavebnímu úřadu závady na zařízení, které ohrožují životy či zdraví osob nebo zvířat,
- c) umožnit kontrolní prohlídku zařízení, a pokud tomu nebrání vážné důvody, této prohlídce se zúčastnit,
- d) uchovávat dokumentaci skutečného provedení zařízení, rozhodnutí, souhlasy a jiné důležité doklady týkající se zařízení po celou dobu jeho existence.

§ 155

(1) Stavební podnikatelé, stavbyvedoucí, osoby vykonávající stavební dozor, autorizovaní inspektoři, stavebníci a vlastníci staveb jsou povinni bezodkladně oznamovat příslušnému stavebnímu úřadu a ministerstvu výskyt závady, poruchy nebo havárie stavby a výsledky šetření jejich příčin, došlo-li při nich ke ztrátám na životech, k ohrožení života osob nebo zvířat nebo ke značným majetkovým škodám. Oznámení musí obsahovat zejména místo, čas, popis oznamované události a jejích důsledků, povahu stavby, popřípadě další okolnosti důležité pro správné posouzení příčin; nezabývá se hodnocením či posuzováním viny nebo odpovědnosti.

(2) Rozsah a způsob oznamování výskytu závady, poruchy nebo havárie stavby a výsledky šetření jejich příčin stanoví prováděcí právní předpis.

§ 156

Požadavky na stavby

(1) Pro stavbu mohou být navrženy a použity jen takové výrobky, materiály a konstrukce, jejichž vlastnosti z hlediska způsobilosti stavby pro navržený účel zaručují, že stavba při správném provedení a běžné údržbě po dobu předpokládané existence splní základní požadavky na stavby⁷³⁾.

(2) Výrobky pro stavbu, které mají rozhodující význam pro výslednou kvalitu stavby a představují zvýšenou míru ohrožení oprávněných zájmů, jsou stanoveny a posuzovány podle zvláštních právních předpisů³⁹⁾.

§ 157

Stavební deník

(1) Při provádění stavby vyžadující stavební povolení nebo ohlášení stavebnímu úřadu musí být veden stavební deník, do něhož se pravidelně zaznamenávají údaje týkající se provádění stavby; u ohlašovaných staveb uvedených v § 104 odst. 1 písm. e) až k) postačí jednoduchý záznam o stavbě.

(2) Stavební deník nebo jednoduchý záznam o stavbě je povinen vést zhotovitel stavby, u stavby prováděné svépomocí stavebník. Záznamy do nich jsou oprávněni provádět stavebník, stavbyvedoucí, osoba vykonávající stavební dozor, osoba provádějící kontrolní prohlídku stavby a osoba odpovídající za provádění vybraných zeměměřických prací. Záznamy jsou dále oprávněny provádět osoby vykonávající technický dozor stavebníka a autorský dozor, jsou-li takové dozory zřízeny, koordinátor bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, působí-li na staveništi, autorizovaný inspektor u stavby, pro jejíž provedení vydal certifikát podle § 117, a další osoby oprávněné plnit úkoly správního dozoru podle zvláštních právních předpisů⁴⁾.

(3) Po dokončení stavby předá její zhotovitel originál stavebního deníku nebo jednoduchého záznamu o stavbě stavebníkovi.

(4) Obsahové náležitosti stavebního deníku a jednoduchého záznamu o stavbě a způsob jejich vedení stanoví prováděcí právní předpis.

ČÁST PÁTÁ

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

HLAVA I

VYBRANÉ ČINNOSTI VE VÝSTAVBĚ A SOUČINNOST VLASTNÍKŮ TECHNICKÉ INFRASTRUKTURY

§ 158

Vybrané činnosti ve výstavbě

(1) Vybrané činnosti, jejichž výsledek ovlivňuje ochranu veřejných zájmů ve výstavbě, mohou vykonávat pouze fyzické osoby, které získaly oprávnění k jejich výkonu podle zvláštního právního předpisu¹⁴⁾. Vybranými činnostmi jsou projektová činnost ve výstavbě, kterou se rozumí zpracování územně plánovací dokumentace, územní studie, dokumentace pro vydání územního rozhodnutí a pro uzavření veřejnoprávní smlouvy nahrazující územní rozhodnutí a projektové dokumentace podle odstavce 2, a odborné vedení provádění stavby nebo její změny.

(2) Projektovou dokumentací je dokumentace

- a) stavby podle § 104 odst. 1 písm. a) až e),
- b) stavby pro vydání stavebního povolení podle § 115,
- c) k uzavření veřejnoprávní smlouvy podle § 116,
- d) k posouzení autorizovaným inspektorem podle § 117,
- e) stavby pro vydání společného povolení,
- f) změn staveb uvedených v písmenech a) až e) před jejím dokončením podle § 118,
- g) staveb uvedených v písmenech a) až f) k opakovanému stavebnímu řízení nebo dodatečnému povolení stavby podle § 129,
- h) pro provádění stavby,
- i) pro nezbytné úpravy podle § 137, nebo
- j) vodního díla k ohlášení podle § 15a odst. 1 vodního zákona.

§ 159

Projektová činnost ve výstavbě

(1) Projektant odpovídá za správnost, celistvost a úplnost jím zpracované územně plánovací dokumentace, územní

studie a dokumentace pro vydání územního rozhodnutí, zejména za respektování požadavků z hlediska ochrany veřejných zájmů a za jejich koordinaci. Je povinen dbát právních předpisů a působit v součinnosti s příslušnými orgány územního plánování a dotčenými orgány.

(2) Projektant odpovídá za správnost, celistvost, úplnost a bezpečnost stavby provedené podle jím zpracované projektové dokumentace a proveditelnost stavby podle této dokumentace, jakož i za technickou a ekonomickou úroveň projektu technologického zařízení, včetně vlivů na životní prostředí. Je povinen dbát právních předpisů a obecných požadavků na výstavbu vztahujících se ke konkrétnímu stavebnímu záměru a působit v součinnosti s příslušnými dotčenými orgány. Statické, popřípadě jiné výpočty musí být vypracovány tak, aby byly kontrolovatelné. Není-li projektant způsobilý některou část projektové dokumentace zpracovat sám, je povinen k jejímu zpracování přizvat osobu s oprávněním pro příslušný obor nebo specializaci, která odpovídá za jí zpracovaný návrh. Odpovědnost projektanta za projektovou dokumentaci stavby jako celku tím není dotčena.

(3) Dokumentaci ohlašovaných staveb uvedených v § 104 odst. 1 písm. f) až i) a k) může kromě projektanta zpracovat též osoba, která má vysokoškolské vzdělání stavebního nebo architektonického směru anebo střední vzdělání stavebního směru s maturitní zkouškou a alespoň 3 roky praxe v projektování staveb. Na tuto osobu se příměřeně vztahuje ustanovení odstavce 2.

§ 160

Provádění staveb

(1) Provádět stavbu může jako zhotovitel jen stavební podnikatel, který při její realizaci zabezpečí odborné vedení provádění stavby stavbyvedoucím, pokud v odstavcích 3 a 4 není stanoveno jinak. Dále je povinen zabezpečit, aby práce na stavbě, k jejichž provádění je předepsáno zvláštní oprávnění⁴⁹⁾, vykonávaly jen osoby, které jsou držiteli takového oprávnění.

(2) Zhotovitel stavby je povinen provádět stavbu v souladu s rozhodnutím nebo jiným opatřením stavebního úřadu a s ověřenou projektovou dokumentací, dodržet obecné požadavky na výstavbu, popřípadě jiné technické předpisy a technické normy a zajistit dodržování povinností k ochraně života, zdraví, životního prostředí a bezpečnosti práce vyplývajících ze zvláštních právních předpisů.

(3) Svépomocí může stavebník sám pro sebe provádět

a) stavby, terénní úpravy, zařízení a udržovací práce uvedené v § 103, s výjimkou § 103 odst. 1 písm. e) bodů 4 až 8,

b) stavby, terénní úpravy, zařízení a udržovací práce uvedené v § 104.

(4) Stavby uvedené v odstavci 3 lze provádět svépomocí, pokud stavebník zajistí stavební dozor, není-li pro takovou činnost sám odborně způsobilý. Jde-li však o stavbu pro bydlení nebo změnu stavby, která je kulturní památkou, je stavebník povinen zajistit odborné vedení provádění stavby stavbyvedoucím.

§ 161

Vlastníci technické infrastruktury

(1) Vlastníci technické infrastruktury jsou povinni vést o ní evidenci, která musí obsahovat polohové umístění a ochranu, a v odůvodněných případech, s ohledem na charakter technické infrastruktury, i výškové umístění. Na žádost pořizovatele územně analytických podkladů, územní studie nebo územně plánovací dokumentace, obecního úřadu, žadatele o vydání regulačního plánu nebo územního rozhodnutí, stavebníka nebo osoby jím zmocněné sdělí vlastník technické infrastruktury ve lhůtě do 30 dnů údaje o její poloze, podmínkách napojení, ochrany a další údaje nezbytné pro projektovou činnost a provedení stavby. Informace mohou být poskytnuty v digitální podobě. Vlastník technické infrastruktury je oprávněn požadovat na žadateli úhradu nákladů spojených s poskytnutím požadovaných údajů, nejvýše však do výše nákladů na pořízení jejich kopií, nosičů dat a nákladů na doručení.

(2) Na výzvu orgánu územního plánování a stavebního úřadu jsou vlastníci technické infrastruktury povinni jim bez průtahů poskytnout nezbytnou součinnost při plnění úkolů podle tohoto zákona.

HLAVA II

EVIDENCE ÚZEMNĚ PLÁNOVACÍ ČINNOSTI, UKLÁDÁNÍ PÍSEMností A NAHLÍŽENÍ DO NICH

§ 162

(1) Evidenci územně plánovací činnosti vede ministerstvo, popřípadě jím pověřená organizační složka státu a vkládá do ní data na návrh Ministerstva obrany.

(2) Předmětem evidence územně plánovací činnosti jsou data o

a) územně plánovací dokumentaci a průběhu jejího pořizování,

b) zastavitelných plochách nad 10 ha a účelu jejich využití,

c) územních studiích.

(3) Evidence územně plánovací činnosti se zveřejňuje způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(4) Krajský úřad, popřípadě jím pověřené úřady územního plánování, vkládá data do evidence územně plánovací činnosti za svůj správní obvod.

(5) Úřad územního plánování podává krajskému úřadu návrhy na vložení dat do evidence územně plánovací činnosti za svůj správní obvod.

(6) Obecní úřad, který splňuje podmínky pro výkon pořizovatele, podává krajskému úřadu návrhy na vložení dat do evidence územně plánovací činnosti.

(7) Obsahové náležitosti podkladů pro evidenci územně plánovací činnosti stanoví prováděcí právní předpis.

§ 163

(1) Politiku územního rozvoje a zprávu o jejím uplatňování ukládá ministerstvo.

(2) Ministerstvo zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup schválenou politiku územního rozvoje, její aktualizaci, úplné znění politiky územního rozvoje po její aktualizaci a zprávu o jejím uplatňování a místo, kde je možné do ní a do její dokladové dokumentace nahlížet, a zašle ji krajským úřadům.

§ 164

(1) Zásady územního rozvoje a jejich aktualizace, včetně dokladů o jejich pořizování ukládá krajský úřad; zásady územního rozvoje a úplné znění zásad územního rozvoje po jejich aktualizaci opatřené záznamem o účinnosti se poskytují v rozsahu potřebném pro výkon působnosti stavebním úřadům, úřadům územního plánování na území kraje a krajským úřadům sousedních krajů. Zásady územního rozvoje a úplné znění zásad územního rozvoje po jejich aktualizaci opatřené záznamem o účinnosti krajský úřad zasílá ministerstvu.

(2) Krajský úřad zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup vydané zásady územního rozvoje, jejich aktualizaci a úplné znění zásad územního rozvoje po jejich aktualizaci spolu s usnesením zastupitelstva kraje a místa, kde je možné do nich a do dokladové dokumentace nahlížet; toto oznámí dotčeným orgánům neuvedeným v odstavci 1 jednotlivě. Krajský úřad rovněž zveřejňuje způsobem umožňujícím dálkový přístup zprávu o uplatňování zásad územního rozvoje schválenou zastupitelstvem kraje.

§ 165

(1) Územní plán, regulační plán a jejich změny, včetně dokladů o jejich pořizování, ukládá pořizovatel u obce, pro kterou byly pořízeny; územní plán, regulační plán a úplné znění této územně plánovací dokumentace po vydání její změny opatřené záznamem o účinnosti poskytuje stavebnímu úřadu, úřadu územního plánování a krajskému úřadu, jemuž se uvedená dokumentace poskytuje rovněž v elektronické verzi ve strojově čitelném formátu⁶⁸⁾.

(2) Vymezení zastavěného území vydané formou opatření obecné povahy podle § 59 odst. 2 včetně dokladů o jeho pořizování ukládá pořizovatel u obce, pro kterou bylo pořízeno; opatřené záznamem o účinnosti je bezodkladně poskytne stavebnímu úřadu a úřadu územního plánování. Vymezení zastavěného území pořizovatel současně zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(3) Pořizovatel zajistí zveřejnění způsobem umožňujícím dálkový přístup územního plánu, regulačního plánu, jejich změny, úplného znění této územně plánovací dokumentace po vydání její změny a místech, kde je možné do této územně plánovací dokumentace a do její dokladové dokumentace nahlížet; toto oznámí dotčeným orgánům neuvedeným v odstavci 1 jednotlivě. Pořizovatel rovněž zveřejňuje způsobem umožňujícím dálkový přístup zastupitelstvem obce schválenou zprávu o uplatňování územního plánu.

§ 166

(1) Územně analytické podklady a jejich aktualizace ukládá pořizovatel a poskytuje je stavebním úřadům v rozsahu potřebném pro výkon jejich působnosti. Pořizovatel poskytuje územně analytické podklady s výjimkou údajů o území na základě žádosti poskytovatele údajů, od kterých je, s výjimkou orgánů veřejné správy a jimi zřízených organizací, oprávněn požadovat úhradu nákladů spojených s poskytnutím územně analytických podkladů, nejvýše však do ceny nákladů na pořízení jejich kopií, nosičů dat a nákladů na jejich doručení žadatelé.

(2) Pořizovatel zveřejňuje územně analytické podklady a jejich aktualizace v rozsahu a způsobem umožňujícím dálkový přístup, obdobně zveřejňuje informace o technické infrastruktuře a o jejím vlastníkovi obsažené v údajích o území, poskytnuté podle § 27.

(3) Územní studii ukládá její pořizovatel; poskytuje ji tomu, z jehož podnětu, který byl spojen s úhradou nákladů, byla pořízena, krajskému úřadu, úřadu územního plánování, obci a stavebnímu úřadu. Územní studii a místa, kde je možné do ní nahlížet, pořizovatel zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup; tuto skutečnost oznámí jednotlivě dotčeným orgánům.

§ 167

(1) Veškerá pravomocná rozhodnutí a jiná opatření stavebního úřadu podle tohoto zákona, podklady pro správní řízení a pro jiná opatření, včetně ověřené projektové dokumentace a certifikátů od autorizovaného inspektora, eviduje a ukládá příslušný stavební úřad.

(2) Stavební úřad zasílá svá pravomocná rozhodnutí a jiná opatření podle tohoto zákona, včetně ověřené projektové dokumentace a certifikátů od autorizovaného inspektora, místně příslušnému obecnímu úřadu, pokud není doručováno obci a

stavebnímu úřadu, který je ve společném územním a stavebním řízení dotčeným orgánem.

(3) Místně příslušný obecní úřad, který není stavebním úřadem, eviduje a ukládá rozhodnutí a jiná opatření stavebního úřadu a ověřenou projektovou dokumentaci týkající se stavby.

(4) U staveb v působnosti vojenských a jiných stavebních úřadů ukládá podklady a projektovou dokumentaci výhradně příslušný stavební úřad.

§ 168

(1) Opatření obecné povahy po dni nabytí jeho účinnosti opatří příslušný orgán záznamem o jeho účinnosti; ustanovení § 75 správního řádu se použije přiměřeně.

(2) Vedení spisové služby a nahlížení do spisu se řídí ustanoveními správního řádu a zvláštního právního předpisu⁵⁰⁾. Kopii dokumentace stavby stavební úřad poskytne, pokud žadatel předloží souhlas toho, kdo dokumentaci pořídil, případně souhlas vlastníka stavby, které se dokumentace týká. V odůvodněných případech lze usnesením odepřít nahlížení do vybraných částí dokumentace u staveb důležitých pro obranu státu, staveb civilní ochrany a bezpečnosti, popřípadě z důvodů ochrany osob a jejich majetku.

HLAVA III

OBECNÉ POŽADAVKY NA VÝSTAVBU, ÚČELY VYVLASTNĚNÍ A ÚPRAVA NĚKTERÝCH DALŠÍCH PRÁV A POVINNOSTÍ

§ 169

Obecné požadavky na výstavbu

(1) Právnícké osoby, fyzické osoby a příslušné orgány veřejné správy jsou povinny při územně plánovací a projektové činnosti, při povolování, provádění, užívání a odstraňování staveb respektovat záměry územního plánování a obecné požadavky na výstavbu [§ 2 odst. 2 písm. e)] stanovené prováděcími právními předpisy.

(2) Výjimku z obecných požadavků na výstavbu, jakož i řešení územního plánu nebo regulačního plánu odchylně od nich lze v jednotlivých odůvodněných případech povolit pouze z těch ustanovení prováděcího právního předpisu, ze kterých tento předpis povolení výjimky výslovně umožňuje, a jen pokud se tím neohrozí bezpečnost, ochrana zdraví a života osob a sousední pozemky nebo stavby. Řešením podle povolené výjimky musí být dosaženo účelu sledovaného obecnými požadavky na výstavbu.

(3) O výjimce z obecných požadavků na využívání území při pořizování územního plánu a regulačního plánu rozhoduje příslušný pořizovatel. O výjimce z obecných požadavků na využívání území při stanovení požadavků na vymezení pozemků a umístění staveb na nich rozhoduje stavební úřad příslušný rozhodnout ve věci.

(4) O výjimce z technických požadavků na stavby a technických požadavků zabezpečujících bezbariérové užívání stavby rozhoduje stavební úřad příslušný rozhodnout ve věci.

(5) Řízení o výjimce se vede na žádost buď samostatně, nebo může být spojeno s územním, stavebním nebo jiným řízením podle tohoto zákona; nemusí však být ukončeno společným správním aktem.

(6) Rozhodnutí o povolení výjimky nebo odchylného řešení podle odstavců 2 až 5 lze vydat jen v dohodě nebo se souhlasem dotčeného orgánu, který hájí zájmy chráněné podle zvláštních právních předpisů, kterých se odchylně řešení týká.

§ 170

Účely vyvlastnění

(1) Práva k pozemkům a stavbám, potřebná pro uskutečnění staveb nebo jiných veřejně prospěšných opatření podle tohoto zákona, lze odejmout nebo omezit, jsou-li vymezeny ve vydané územně plánovací dokumentaci a jde-li o

- a) veřejně prospěšnou stavbu dopravní a technické infrastruktury, včetně plochy nezbytné k zajištění její výstavby a řádného užívání pro stanovený účel,
- b) veřejně prospěšné opatření, a to snižování ohrožení v území povodněmi a jinými přírodními katastrofami, zvyšování retenčních schopností území, založení prvků územního systému ekologické stability a ochranu archeologického dědictví,
- c) stavby a opatření k zajišťování obrany a bezpečnosti státu,
- d) asanaci (ozdravení) území.

(2) Právo k pozemku nebo stavbě lze odejmout nebo omezit též k vytvoření podmínek pro nezbytný přístup, řádné užívání stavby nebo příjezd k pozemku nebo stavbě.

(3) Řízení o vyvlastnění práv k pozemkům a stavbám, příslušnost k jeho vedení a podmínky vyvlastnění upravuje zvláštní právní předpis⁵¹⁾.

§ 171

Státní dozor ve věcech územního plánování a stavebního řádu

(1) Státní dozor ve věcech územního plánování a stavebního řádu vykonávají ministerstvo, krajské úřady jako orgány územního plánování, úřady územního plánování a stavební úřady. Při výkonu této působnosti dozírají na dodržování ustanovení tohoto zákona, právních předpisů vydaných k jeho provedení, jakož i na dodržování opatření obecné povahy a rozhodnutí vydaných na základě tohoto zákona. Státní dozor může být vykonán i v průběhu pořizování územně plánovací dokumentace.

(2) Ministerstvo při provádění státního dozoru sleduje, jak orgány veřejné správy vykonávají působnost stanovenou tímto zákonem, a státní dozor nad činností autorizovaných inspektorů, který je součástí státního dozoru ve věcech stavebního řádu.

(3) V případě zjištění nedostatků orgán uvedený v odstavci 1, se zřetelem na jejich charakter a následky či možné následky, vyzve ke zjednáání nápravy nebo rozhodnutím uloží povinnost zjednat nápravu v přiměřené lhůtě; v rozhodnutí může do doby zjednáání nápravy pozastavit nebo omezit výkon činnosti, při níž dochází k porušování právní povinnosti. V případě, že bylo pozastaveno pořizování územně plánovací dokumentace, lze v jejím pořizování postupovat až po potvrzení orgánu uvedeného v odstavci 1 o zjednáání nápravy.

(4) Působnost jiných orgánů veřejné správy není ustanoveními odstavců 1 až 3 dotčena.

§ 172

Vstupy na pozemky a do staveb

(1) Pověřený zaměstnanec stavebního úřadu, orgánu územního plánování a orgánu obce (dále jen "oprávněná úřední osoba"⁵²⁾, pokud plní úkoly podle tohoto zákona, je oprávněn vstupovat na cizí pozemky, stavby a do staveb s vědomím jejich vlastníků při

a) zjišťování stavu stavby a pozemku,

b) opatřování důkazů a dalších podkladů pro vydání správního rozhodnutí nebo opatření.

(2) V případě bezprostředního ohrožení života nebo zdraví osob či zvířat, které nastalo v souvislosti s přípravou a prováděním neodkladného odstranění stavby, nutných zabezpečovacích prací nebo vyklizení stavby ve veřejném zájmu, může oprávněná úřední osoba vstoupit na pozemek, stavbu a do stavby i bez vědomí jejich vlastníka. O tom musí vlastníka bez zbytečného odkladu informovat a uvést důvody, které k tomu vedly.

(3) Do obydlí může oprávněná úřední osoba vstoupit, jen pokud je to nezbytné pro ochranu života, zdraví nebo bezpečnosti osob. Pokud je obydlí užíváno také pro podnikání nebo provozování jiné hospodářské činnosti, může do něj oprávněná úřední osoba vstoupit též, je-li to nezbytné pro plnění úkolů veřejné správy podle tohoto zákona. Uživatel obydlí je v uvedených případech povinen oprávněné úřední osobě vstup do obydlí umožnit.

(4) Oprávnění ke vstupu se prokazuje zvláštním průkazem, ve kterém je uvedeno jméno, příjmení, zaměstnavatel a funkce oprávněné úřední osoby, rozsah oprávnění a vymezení platnosti průkazu. Průkaz musí být opatřen otiskem úředního razítka a podepsán s uvedením jména, příjmení a funkce osoby, která pověření vydala. Pokud je to třeba, přizve oprávněná úřední osoba na pozemek, stavbu a do stavby znalce, autorizovaného inspektora nebo pověřeného pracovníka dotčeného orgánu, popřípadě další osoby z důvodu jejich odborných znalostí. Vlastník je povinen umožnit pro účely podle odstavce 1 vykonání nezbytných zkoušek a měření použitím nezbytných technických zařízení či prostředků. Oprávněné úřední osoby i přizvané osoby jsou povinny dbát, aby při vstupu na pozemek, stavbu nebo do stavby nedošlo ke škodě, které bylo možno zabránit.

(5) Pokud vlastník pozemku nebo stavby bude bránit vstupu oprávněné úřední osobě nebo jí přizvané osobě, může mu stavební úřad rozhodnutím, které je prvním úkonem v řízení, umožnění vstupu nařídit. Odvolání proti takovému rozhodnutí nemá odkladný účinek.

(6) Zvláštní právní předpisy o vstupu na pozemky nebo do staveb v okruhu zájmů obrany, bezpečnosti nebo jiného zájmu státu nejsou dotčeny.

§ 173

Pořádková pokuta

(1) Stavební úřad může rozhodnutím uložit pořádkovou pokutu do 50 000 Kč tomu, kdo závažným způsobem ztěžuje postup v řízení nebo provedení kontrolní prohlídky, anebo plnění úkolů podle § 172 tím, že

a) znemožňuje oprávněné úřední osobě nebo osobě jí přizvané vstup na svůj pozemek nebo stavbu,

b) na výzvu stavebního úřadu se nezúčastní kontrolní prohlídky, ač je k tomu podle tohoto zákona povinen.

(2) Pořádkovou pokutu do 50 000 Kč může stavební úřad uložit vlastníku technické infrastruktury, který neposkytl nezbytnou součinnost podle § 161 odst. 2, ačkoli byl k tomu vyzván.

(3) Při ukládání pořádkové pokuty podle odstavců 1 a 2 se postupuje podle ustanovení správního řádu o pořádkové pokutě⁵³⁾.

§ 174

Expertní součinnost

(1) V souvislosti s územním a stavebním řízením, s posuzováním způsobilosti stavby k užívání, se změnami v užívání stavby, s odstraňováním stavby, s dohledem a uplatňováním svých zvláštních pravomocí může stavební úřad zabezpečit součinnost autorizovaného inspektora, znalce a vědeckého nebo jiného specializovaného odborného pracoviště.

(2) Půjde-li o opatření ukládané ve veřejném zájmu, kdy stav stavby ani opatření stavebního úřadu nejsou vyvolány neplněním povinností vlastníka stavby, hradí náklady na expertní práce, zejména zpracování posudků, stanovisek a jiných podkladů stavební úřad. V ostatních případech nese podle okolností tyto náklady nebo jejich část vlastník stavby, popřípadě stavebník; povinnost hradit náklady nebo jejich část uloží stavební úřad rozhodnutím. Obdobně se postupuje, nařídí-li stavební úřad sejmutí a přezkoušení vzorků, zkoušky stavebních materiálů, popřípadě provedení jiných odborných úkonů a zkoušek.

(3) Právní úprava úhrady dalších nákladů, zejména nákladů správního řízení, tím není dotčena.

HLAVA IV

OCHRANA VEŘEJNÝCH ZÁJMŮ A SOUČINNOST SPRÁVNÍCH ORGÁNŮ

§ 175

(1) V územích vymezených Ministerstvem obrany nebo Ministerstvem vnitra lze v zájmu zajišťování obrany a bezpečnosti státu umístit a povolit stavbu jen na základě jejich závazného stanoviska. Dotčeným orgánem jsou také při projednávání územně plánovací dokumentace, která řeší tato vymezená území. Vymezená území oznámí pořizovatelům územně analytických podkladů a stavebním úřadům, v jejichž správních obvodech se nacházejí.

(2) Ministerstvo obrany nebo Ministerstvo vnitra mohou v územích vymezených podle odstavce 1 uplatňovat u staveb již zřízených požadavky na nezbytné úpravy nebo si u nich vyhradit předchozí závazné stanovisko ke změnám stavby. Náklady na nezbytné úpravy provedené na zvláštní požadavek Ministerstva obrany nebo Ministerstva vnitra hradí tyto orgány.

§ 176

(1) Dojde-li při postupu podle tohoto zákona nebo v souvislosti s tím k nepředvídaným nálezům kulturně cenných předmětů, detailů stavby nebo chráněných částí přírody anebo k archeologickým nálezům, je stavebník povinen neprodleně oznámit nález stavebnímu úřadu a orgánu státní památkové péče nebo orgánu ochrany přírody a zároveň učinit opatření nezbytná k tomu, aby nález nebyl poškozen nebo zničen, a práce v místě nálezu přerušit. Tuto povinnost může stavebník přenést smlouvou na stavebního podnikatele nebo na osobu zabezpečující přípravu stavby či provádějící jiné práce podle tohoto zákona. Stavební úřad v dohodě s příslušným dotčeným orgánem stanoví podmínky k zabezpečení zájmů státní památkové péče a ochrany přírody a krajiny, popřípadě rozhodne o přerušení prací.

(2) Hrozí-li nebezpečí z prodlení a nepostačují podmínky stanovené stavebním úřadem podle odstavce 1, může orgán státní památkové péče nebo orgán ochrany přírody do 5 pracovních dnů od oznámení nálezu stanovit opatření k ochraně nálezu a rozhodnout o přerušení prací. V takovém případě může stavebník v pracích pokračovat až na základě písemného souhlasu orgánu, který rozhodl o přerušení prací. Kopie rozhodnutí a souhlasu se zasílá příslušnému stavebnímu úřadu.

(3) Na základě oznámení nálezu podle odstavce 2 může stavební úřad po dohodě s orgánem státní památkové péče nebo orgánem ochrany přírody vydat stavební povolení ve veřejném zájmu změnit.

(4) Ministerstvo kultury může na návrh orgánu státní památkové péče nebo Archeologického ústavu Akademie věd České republiky rozhodnout, že se jedná o nález mimořádného významu, a z vlastního podnětu jej prohlásí za kulturní památku³²⁾. Kopie rozhodnutí se zasílá příslušnému stavebnímu úřadu.

(5) Na základě rozhodnutí podle odstavce 4 může stavební úřad po dohodě s Ministerstvem kultury vydat stavební povolení ve veřejném zájmu změnit nebo zrušit.

(6) Stavebník může uplatnit nárok na náhradu nákladů, které mu vznikly v důsledku postupu podle odstavců 2 a 3, u orgánu státní památkové péče nebo orgánu ochrany přírody, anebo v důsledku postupu podle odstavce 5 u Ministerstva kultury, a to ve lhůtě 6 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí, na jehož základě mu tyto náklady vznikly; jinak nárok na jejich náhradu zaniká.

§ 177

Mimořádné postupy

(1) Pokud při vyhlášení stavu nebezpečí, nouzového stavu, stavu ohrožení státu nebo válečného stavu podle zvláštního právního předpisu³⁴⁾ anebo při bezprostředně hrozící živelní pohromě či závažné havárii je třeba bezodkladně provést opatření k odvrácení nebo zmírnění možných dopadů mimořádné události, lze se v mezích odstavců 2 až 4 odchýlit od postupů stanovených tímto zákonem.

(2) Opatření na stavbách a pozemcích spočívající podle okolností i v provádění staveb, terénních úprav nebo odstraňování staveb, jimiž se předchází bezprostředně hrozícím důsledkům živelní pohromy nebo závažné havárie, čelí jejich účinkům a zabraňuje ohrožení života nebo zdraví osob, popřípadě jiným škodám, mohou být zahájena bez předchozího rozhodnutí nebo jiného opatření podle tohoto zákona, nestanoví-li zvláštní právní předpisy jinak. Stavebnímu úřadu však musí být neprodleně oznámeno, že jsou taková opatření prováděna; následně lze postupovat podle odstavců 5 a 6.

(3) Jestliže se stavby nebo terénní úpravy zničené nebo poškozené živelní pohromou nebo závažnou havárií mohou v souladu se zvláštními právními předpisy obnovit ve shodě s původními rozhodnutími nebo jinými opatřeními stavebního úřadu, postačí, že takové opatření bylo předem stavebnímu úřadu ohlášeno. Pro tento postup platí ustanovení § 106 odst. 1 obdobně s tím, že lhůta pro písemné sdělení stavebního úřadu, že proti obnově stavby nemá námitek, činí 7 dnů. V ohlášení se uvedou údaje o stavbě nebo terénních úpravách, které mají být obnoveny, jednoduchý technický popis prací a osoba, která bude činnost provádět.

(4) Souhlas stavebního úřadu podle odstavce 3 platí po dobu 12 měsíců; nepozbývá však platnosti, pokud v této době bylo s prováděním ohlášených prací započato. Lhůta začíná běžet dnem následujícím po dni, kdy byl stavebníkovi doručen písemný souhlas.

(5) U staveb a terénních úprav, které je nezbytné bezodkladně provést ke zmírnění nebo odvrácení dopadů živelní pohromy nebo závažné havárie stavby, může být

a) po projednání se stavebním úřadem upuštěno od vydání územního rozhodnutí nebo územního souhlasu, popřípadě stanoveno, že k provedení stavby nebo terénních úprav postačí souhlas stavebního úřadu s jejich ohlášením,

b) po projednání se stavebním úřadem omezen obsah žádosti a jejich příloh na nejnutnější míru nezbytnou pro rozhodnutí,

c) stanoveno v rozhodnutí, že některé doklady předepsané jako přílohy k žádosti, popřípadě jiné doklady budou předloženy ve stanovené lhůtě dodatečně,

d) v odůvodněných případech vydáno předběžné povolení, v němž se stanoví lhůta dodatečného předložení podkladů; po jejich předložení se provede řízení a vydá rozhodnutí,

e) zkrácena lhůta pro provedení právního úkonu účastníků řízení, nejvýše však na polovinu lhůty stanovené tímto zákonem nebo zvláštním právním předpisem; o zkrácení lhůt stavební úřad poučí účastníky řízení v oznámení o zahájení řízení.

(6) Odvolání proti rozhodnutí vydanému v řízení podle odstavce 5 nemá odkladný účinek.

(7) Dokončení staveb a prací provedených podle odstavců 2, 3 a 5 je stavebník povinen bezodkladně oznámit stavebnímu úřadu.

HLAVA V

PŘESTUPKY

nadpis vypuštěn

§ 178

(1) Fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

a) v rozporu s § 76 provede činnosti, ke kterým je třeba územní rozhodnutí nebo veřejnoprávní smlouva nebo územní souhlas anebo regulační plán,

b) jako žadatel o vydání územního rozhodnutí nezajistí vyvěšení informace podle § 87 odst. 2,

c) jako žadatel o vydání územního rozhodnutí ve zjednodušeném územním řízení nezajistí vyvěšení informace o návrhu výroku rozhodnutí podle § 95 odst. 4,

d) provede činnosti v rozporu s územním rozhodnutím nebo s veřejnoprávní smlouvou anebo regulačním plánem nahrazujícími územní rozhodnutí, nebo provede činnosti jimi zakázané, anebo provede činnosti v rozporu s územním souhlasem,

e) v rozporu s § 119 odst. 1 užívá stavbu, kterou lze užívat pouze na základě kolaudačního souhlasu nebo kolaudačního rozhodnutí, bez zajištění zkoušek nebo měření a jejich vyhodnocení, nebo takové užívání umožní jiné osobě,

f) v rozporu s § 119 odst. 1 užívá stavbu bez kolaudačního souhlasu nebo kolaudačního rozhodnutí, nebo takové užívání umožní jiné osobě,

g) v rozporu s § 126 odst. 1 užívá stavbu v rozporu s účelem vymezeným v kolaudačním rozhodnutí, v kolaudačním souhlasu nebo v oznámení o užívání stavby, nebo s účelem vymezeným v povolení stavby, nevyžaduje-li stavba kolaudaci, nebo takové užívání umožní jiné osobě,

h) užívá stavbu nebo terénní úpravy uvedené v § 104 odst. 1 písm. e) až i) provedené bez souhlasu nebo povolení stavebního úřadu, nebo takové užívání umožní jiné osobě,

i) užívá stavbu v rozporu se souhlasem stavebního úřadu podle § 127 odst. 2 nebo povolením podle § 127 odst. 4, nebo takové užívání umožní jiné osobě,

j) užívá stavbu v rozporu s povolením k předčasnému užívání stavby podle § 123, nebo takové užívání umožní jiné osobě,

k) provede zkušební provoz v rozporu s rozhodnutím podle § 124,

l) v rozporu s § 128 odstraní stavbu uvedenou v § 103 obsahující azbest nebo stavbu uvedenou v § 103 odst. 1 písm. e) bodech 4 až 8 anebo v § 104 bez souhlasu nebo povolení stavebního úřadu,

m) v rozporu s § 128 odstraní stavbu vyžadující stavební povolení bez souhlasu nebo povolení stavebního úřadu,

n) odstraní stavbu v rozporu se souhlasem nebo povolením stavebního úřadu podle § 128, nebo

o) v rozporu s § 171 odst. 3 nezjedná nápravu ve lhůtě stanovené ve výzvě nebo rozhodnutí stavebního úřadu.

p) zrušeno

q) zrušeno

r) zrušeno

s) zrušeno

t) zrušeno

u) zrušeno

v) zrušeno

w) zrušeno

x) zrušeno

y) zrušeno

(2) Fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako stavebník dopustí přestupku tím, že

a) v rozporu s § 104 provede stavbu, terénní úpravy nebo udržovací práce bez souhlasu stavebního úřadu,

b) v rozporu s § 104 provede stavbu, terénní úpravy nebo udržovací práce v rozporu se souhlasem stavebního úřadu,

c) v rozporu s § 104 provede stavbu, terénní úpravy nebo udržovací práce v chráněném území nebo v ochranném pásmu anebo na nezastavitelném pozemku nebo v nezastavěném území bez souhlasu stavebního úřadu,

d) v rozporu s § 108 provede změnu stavby bez stavebního povolení nebo společného povolení nebo veřejnoprávní smlouvy anebo oznámeného certifikátu autorizovaného inspektora,

e) v rozporu s § 108 provede stavbu bez stavebního povolení nebo společného povolení nebo veřejnoprávní smlouvy anebo oznámeného certifikátu autorizovaného inspektora,

f) v rozporu s § 108 provede stavbu bez stavebního povolení nebo společného povolení nebo veřejnoprávní smlouvy anebo oznámeného certifikátu autorizovaného inspektora v chráněném území nebo v ochranném pásmu anebo na nezastavitelném pozemku nebo v nezastavěném území,

g) provede stavbu v rozporu se stavebním povolením nebo společným povolením, veřejnoprávní smlouvou, oznámeným certifikátem autorizovaného inspektora, opakovaným stavebním povolením anebo s dodatečným povolením stavby,

h) provede stavbu v rozporu se souhlasem stavebního úřadu, stavebním povolením, společným povolením, veřejnoprávní smlouvou, oznámeným certifikátem autorizovaného inspektora, opakovaným stavebním povolením nebo s dodatečným povolením stavby v chráněném území nebo v ochranném pásmu anebo na nezastavitelném pozemku nebo v nezastavěném území,

i) v rozporu s § 134 odst. 2 nebo 3 nezjedná nápravu nebo nepředloží doklady ve lhůtě stanovené ve výzvě nebo rozhodnutí stavebního úřadu,

j) v rozporu s § 134 odst. 4 neuposlechne výzvu nebo rozhodnutí k zastavení prací na stavbě,

k) poruší některou z povinností podle § 152 odst. 1, 3 nebo 4,

l) poruší povinnost podle § 160 odst. 4,

m) poruší některou z povinností k ochraně veřejných zájmů podle § 176 odst. 1,

n) v rozporu s § 155 poruší oznamovací povinnost, nebo

o) v rozporu s § 157 nevede stavební deník nebo jednoduchý záznam o stavbě.

(3) Za přestupek lze uložit pokutu

a) do 2 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 2 písm. c), f) nebo h),

b) do 1 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. f) nebo odstavce 2 písm. e) nebo m),

- c) do 500 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a), d), g), i), j), k) nebo m) nebo odstavce 2 písm. d) nebo g),
- d) do 200 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. b), c), e), h), l), n) nebo o) nebo odstavce 2 písm. a), b), i), j), k), l), n) nebo o).

§ 179

(1) Fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako vlastník stavby dopustí přestupku tím, že

- a) v rozporu s § 128 odst. 5 nezajistí odstranění stavby stavebním podnikatelem nebo při odstraňování stavby svépomocí nezajistí provádění stavebního dozoru anebo provádění dozoru oprávněnou osobou při odstraňování stavby, v níž je obsažen azbest,
- b) odstraní stavbu v rozporu s rozhodnutím podle § 129,
- c) v rozporu s § 131a neoznámí stavebnímu úřadu odstranění stavby,
- d) neodstraní stavbu ve lhůtě stanovené v rozhodnutí podle § 129,
- e) v rozporu s § 134 odst. 2 nebo 3 nezjedná nápravu nebo nepředloží doklady ve lhůtě stanovené stavebním úřadem ve výzvě nebo rozhodnutí,
- f) neprovede nařízené nutné zabezpečovací práce nebo je provede v rozporu s rozhodnutím podle § 135 nebo 136,
- g) neprovede nařízené neodkladné odstranění stavby nebo je provede v rozporu s rozhodnutím podle § 135 nebo 136,
- h) neprovede nařízené nezbytné úpravy nebo je provede v rozporu s rozhodnutím podle § 137,
- i) neprovede nařízenou údržbu stavby nebo ji provede v rozporu s rozhodnutím podle § 139,
- j) poruší některou z povinností podle § 154 odst. 1 písm. a) , b), d) nebo e), nebo
- k) v rozporu s § 155 poruší oznamovací povinnost.

(2) Fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako vlastník zařízení dopustí přestupku tím, že

- a) odstraní zařízení v rozporu s rozhodnutím podle § 129,
- b) v rozporu s § 134 odst. 2 nebo 3 nezjedná nápravu nebo nepředloží doklady ve lhůtě stanovené stavebním úřadem ve výzvě nebo rozhodnutí,
- c) neprovede nařízené nutné zabezpečovací práce nebo je provede v rozporu s rozhodnutím podle § 135 nebo 136,
- d) neprovede nařízené neodkladné odstranění zařízení nebo je provede v rozporu s rozhodnutím podle § 135 nebo 136,
- e) neprovede nařízené nezbytné úpravy nebo je provede v rozporu s rozhodnutím podle § 137,
- f) poruší některou z povinností podle § 154 odst. 2 písm. a), b) nebo d), nebo
- g) neodstraní zařízení ve lhůtě stanovené v rozhodnutí podle § 129.

(3) Fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako vlastník technické infrastruktury dopustí přestupku tím, že

- a) nesplní některou z povinností podle § 161 odst. 1,
- b) nesplní některou z povinností podle § 27 odst. 3.

(4) Fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako autorizovaný inspektor dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 155 poruší oznamovací povinnost nebo nesplní povinnost podle § 117 odst. 1.

(5) Za přestupek lze uložit pokutu

- a) do 500 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. b), f), g), h) nebo i) nebo podle odstavce 2 písm. a), d) nebo e),
- b) do 200 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a), c), d), e), j) nebo k) nebo podle odstavce 2 písm. b), c), f) nebo g) nebo podle odstavce 3 nebo 4.

nadpis vypuštěn

§ 180

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 158 provádí vybrané činnosti ve výstavbě bez oprávnění podle zvláštního právního předpisu¹⁴⁾.

(2) Fyzická osoba se jako stavbyvedoucí dopustí přestupku tím, že

- a) v rozporu s § 134 odst. 2 nebo 3 nezjedná nápravu nebo nepředloží doklady ve lhůtě stanovené ve výzvě nebo rozhodnutí stavebního úřadu,
- b) poruší některou z povinností podle § 153 odst. 1 nebo 2, nebo
- c) v rozporu s § 155 poruší oznamovací povinnost.

(3) Fyzická osoba vykonávající stavební dozor se dopustí přestupku tím, že

- a) v rozporu s § 134 odst. 2 nebo 3 nezjedná nápravu nebo nepředloží doklady ve lhůtě stanovené ve výzvě nebo rozhodnutí stavebního úřadu,
- b) nevykonává řádně odborný dozor nad prováděním stavby svépomocí tím, že poruší některou z povinností podle § 153 odst. 3 nebo 4, nebo
- c) v rozporu s § 155 poruší oznamovací povinnost.

(4) Za přestupek podle odstavců 1 až 3 lze uložit pokutu do 200 000 Kč.

§ 181

(1) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako stavební podnikatel dopustí přestupku tím, že

- a) v rozporu s § 155 poruší oznamovací povinnost,
- b) poruší některou z povinností podle § 160 odst. 1 nebo 2,
- c) provede činnosti bez územního rozhodnutí nebo veřejnoprávní smlouvy nebo regulačního plánu nahrazujících územní rozhodnutí, nebo bez územního souhlasu,
- d) provede činnosti v rozporu s územním rozhodnutím nebo s veřejnoprávní smlouvou anebo s regulačním plánem nahrazujícími územní rozhodnutí nebo provádí činnosti jimi zakázané, anebo provede činnosti v rozporu s územním souhlasem,
- e) v rozporu s § 104 provede stavbu nebo změnu stavby anebo terénní úpravy, které je třeba ohlásit stavebnímu úřadu, bez souhlasu stavebního úřadu nebo v rozporu s ním, nebo
- f) v rozporu s § 108 provede stavbu nebo změnu stavby bez stavebního povolení, veřejnoprávní smlouvy, oznámeného certifikátu autorizovaného inspektora nebo v rozporu s nimi.

(2) Za přestupek podle odstavce 1 lze uložit pokutu do

- a) 500 000 Kč, jde-li o přestupek podle písmene b), c), d) nebo f),
- b) 200 000 Kč, jde-li o přestupek podle písmene a) nebo e).

§ 182

Společná ustanovení

Přestupky podle tohoto zákona v prvním stupni projednává stavební úřad příslušný podle § 13, 15 a 16; přestupek podle § 179 odst. 3 písm. b), dopustí-li se jej právnická nebo podnikající fyzická osoba, v prvním stupni projednává stavební úřad příslušný podle § 13 odst. 1 písm. c) zákona. Dopustí-li se přestupku podle tohoto zákona obec, jejíž obecní úřad je stavebním úřadem příslušným vést řízení o přestupku, určí nadřízený orgán, který jiný obecní úřad, který je stavebním úřadem, provede řízení a vydá rozhodnutí.

§ 183

Pokuty vybírá a vymáhá správní orgán, který je uložil.

HLAVA VI

VYUŽÍVÁNÍ ÚDAJŮ Z INFORMAČNÍCH SYSTÉMŮ VEŘEJNÉ SPRÁVY

§ 184

(1) Pro výkon působnosti podle tohoto zákona využívá stavební úřad ze základního registru obyvatel tyto referenční údaje:

- a) příjmení,
- b) jméno, popřípadě jména,
- c) adresa místa pobytu,

d) datum, místo a okres narození; u subjektu údajů, který se narodil v cizině, datum, místo a stát, kde se narodil,

e) datum, místo a okres úmrtí; jde-li o úmrtí subjektu údajů mimo území České republiky, datum úmrtí, místo a stát, na jehož území k úmrtí došlo; je-li vydáno rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého, den, který je v rozhodnutí uveden jako den smrti nebo den, který nepřežil, a datum nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

(2) Pro výkon působnosti podle tohoto zákona využívá stavební úřad z informačního systému evidence obyvatel tyto údaje:

a) jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení,

b) datum narození,

c) místo a okres narození, v případě narození v cizině místo a stát,

d) adresa místa trvalého pobytu, včetně předchozích adres místa trvalého pobytu, případně též adresa, na kterou mají být doručovány písemnosti podle zvláštního právního předpisu,

e) zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům,

f) datum, místo a okres úmrtí; jde-li o úmrtí občana mimo území České republiky, datum úmrtí, místo a stát, na jehož území k úmrtí došlo,

g) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti, popřípadě jako den, který nepřežil.

(3) Pro výkon působnosti podle tohoto zákona využívá stavební úřad z informačního systému cizinců tyto údaje:

a) jméno, popřípadě jména, příjmení,

b) datum narození,

c) místo a stát, kde se cizinec narodil; v případě, že se cizinec narodil na území České republiky, místo a okres narození,

d) druh a adresa místa pobytu na území České republiky,

e) zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům,

f) datum, místo a okres úmrtí; jde-li o úmrtí mimo území České republiky, stát, na jehož území k úmrtí došlo, popřípadě datum úmrtí,

g) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti, popřípadě jako den, který nepřežil.

(4) Z údajů podle odstavců 1 až 3 lze v konkrétním případě použít vždy jen takové údaje, které jsou nezbytné ke splnění daného úkolu. Údaje, které jsou vedeny jako referenční údaje v základním registru obyvatel, se využijí z informačního systému evidence obyvatel nebo informačního systému cizinců, pouze pokud jsou ve tvaru předcházejícím současný stav.

HLAVA VII

SOUHLAS VLASTNÍKA A NAVAZUJÍCÍ ŘÍZENÍ

§ 184a

(1) Není-li žadatel vlastníkem pozemku nebo stavby a není-li oprávněn ze služebnosti nebo z práva stavby požadovaný stavební záměr nebo opatření uskutečnit, dokládá souhlas vlastníka pozemku nebo stavby. Není-li žadatel o povolení změny dokončené stavby jejím vlastníkem, dokládá souhlas vlastníka stavby. K žádosti o povolení změny dokončené stavby v bytovém spoluvlastnictví vlastník jednotky dokládá souhlas společenství vlastníků, nebo správce, pokud společenství vlastníků nevzniklo.

(2) Souhlas s navrhovaným stavebním záměrem musí být vyznačen na situačním výkresu dokumentace, nebo projektové dokumentace.

(3) Souhlas se nedokládá, je-li pro získání potřebných práv k pozemku nebo stavbě pro požadovaný stavební záměr nebo opatření stanoven účel vyvlastnění zákonem.

(4) Odstavce 1 a 2 se použijí obdobně u postupů podle části třetí hlavy III a části čtvrté hlavy I, které nejsou správním řízením.

§ 184b

(1) Je-li řízení podle stavebního zákona navazujícím řízením podle § 3 písm. g) zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, postupuje stavební úřad též podle § 9b až 9e zákona o posuzování vlivů na životní prostředí.

(2) V případě vedení navazujícího řízení podle § 3 písm. g) zákona o posuzování vlivů na životní prostředí může veřejnost uplatnit připomínky nejpozději při veřejném ústním jednání, je-li konáno; jinak se k nim nepřihlíží. Upustí-li stavební

úřad od ústního jednání, lze připomínky uplatnit ve lhůtě stanovené stavebním úřadem, jinak se k nim nepřihlíží.

ČÁST ŠESTÁ

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Přechodná ustanovení

§ 185

(1) Poskytovatelé údajů poskytnou údaje o území pro pořízení územně analytických podkladů nejpozději do 9 měsíců po dni nabytí účinnosti tohoto zákona úřadům územního plánování a krajským úřadům. Doloží-li poskytovatel údajů v této lhůtě závažné důvody, může být lhůta prodloužena nejdéle o 3 měsíce.

(2) Vlastník technické infrastruktury dokončené a zkolaudované přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona poskytne ve lhůtě do 9 měsíců po dni nabytí účinnosti tohoto zákona úřadu územního plánování polohopisnou situaci technické infrastruktury. Do 6 let po dni nabytí účinnosti tohoto zákona poskytne polohopisné údaje této situace v souřadnicovém systému Jednotné trigonometrické sítě katastrální¹⁸⁾ v měřítku katastrální mapy nebo měřítku podrobnějším.

(3) Územně analytické podklady pořídí pro své správní území úřad územního plánování do 24 měsíců a krajský úřad do 30 měsíců po dni nabytí účinnosti tohoto zákona. Nebudou-li územně analytické podklady pořízeny, bude pořízení územně plánovací dokumentace vždy zahrnovat i zpracování průzkumů a rozborů řešeného území v rozsahu odpovídajícím územně analytickým podkladům.

(4) Urbanistické studie, územní generely a územní prognózy, zpracované přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, které nepřesahují hranice působnosti jednoho úřadu územního plánování, prověří tento úřad ve spolupráci s dotčenými obcemi z hlediska jejich aktuálnosti; v ostatních případech prověří jejich aktuálnost krajský úřad ve spolupráci s dotčenými úřady územního plánování. Úřad, který potvrdil aktuálnost urbanistické studie, územního generelu a územní prognózy, podá návrh na vložení dat, popřípadě vloží data o nich do evidence územně plánovací činnosti.

(5) Zadání urbanistické studie, územního generelu nebo územní prognózy, rozpracovaných ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona, se považuje za zadání územní studie.

§ 186

Politiku územního rozvoje pořídí ministerstvo a předloží vládě ke schválení do 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

§ 187

(1) Územně plánovací dokumentace schválená přede dnem 1. července 1992 pozbývá platnosti nejpozději do 3 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(2) Krajský úřad prověří územní plány velkých územních celků z hlediska aktuálnosti jednotlivých záměrů a splnění kritérií jejich nadmístního významu. Záměry vyhovující uvedeným hlediskům převezme bez věcné změny do návrhu zásad územního rozvoje projednaných s dotčenými orgány. Územní plán velkého územního celku a právní předpis, kterým byla vyhlášena jeho závazná část, pozbývá platnosti dnem nabytí účinnosti zásad územního rozvoje pro území těmito zásadami řešené.

(3) Zásady územního rozvoje pořídí krajský úřad a vydá zastupitelstvo kraje nejpozději do 5 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Uplynutím této lhůty pozbývají platnosti územní plány velkých územních celků.

(4) Při pořízení prvních zásad územního rozvoje zpracuje krajský úřad jejich zadání, které obsahuje hlavní cíle a požadavky na jejich řešení. Zadání zašle jednotlivě dotčeným orgánům, dotčeným obcím, sousedním krajům a ministerstvu, které mohou do 30 dnů po obdržení uplatnit své požadavky, včetně požadavků na vyhodnocení vlivu uplatňování zásad územního rozvoje na podmínky udržitelného rozvoje v území. Krajský úřad návrh zadání, upravený podle výsledků projednání, předloží ke schválení. Zadání pro pořízení zásad územního rozvoje schvaluje zastupitelstvo kraje.

(5) Ustanovení § 45 odst. 2 se neuplatní na první vydané zásady územního rozvoje.

(6) Schválené zadání územního plánu velkého územního celku a zpracovaný návrh územního plánu velkého územního celku, které splňují požadavky tohoto zákona na zásady územního rozvoje, se považují za schválené zadání zásad územního rozvoje a návrh zásad územního rozvoje.

(7) Do doby vydání zásad územního rozvoje se považují za závaznou část územního plánu velkého územního celku rozvojové plochy nadmístního významu, plochy a koridory umožňující umístění staveb dopravní a technické infrastruktury nadmístního významu, vymezení regionálních a nadregionálních územních systémů ekologické stability, limity využití území nadmístního významu a plochy pro veřejně prospěšné stavby obsažené ve schváleném územním plánu velkého územního celku; ostatní části řešení pozbývají platnosti dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Při projednávání a vydání návrhu změny územního plánu velkého územního celku se postupuje přiměřeně podle § 37 odst. 2 až 5, § 38 až 41.

§ 188

(1) Územně plánovací dokumentaci sídelního útvaru nebo zóny, územní plán obce a regulační plán schválené před 1.

lednem 2007 lze do 31. prosince 2022 podle tohoto zákona upravit, v rozsahu provedené úpravy projednat a vydat, jinak pozbývají platnosti.

(2) Územní plány obcí, regulační plány a jejich změny, u kterých bylo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zahájeno pořizování, se podle tohoto zákona upraví, projednají a vydají; přitom činnosti ukončené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se posuzují podle právních předpisů platných a účinných do 31. prosince 2006.

(3) Při projednání a vydání návrhu změny územního plánu obce, regulačního plánu nebo územně plánovací dokumentace sídelního útvaru nebo zóny schválené do 31. prosince 2006 se postupuje podle tohoto zákona. O úpravě směrné části této dokumentace rozhoduje pro své území obecní úřad, v ostatních případech úřad územního plánování. Při úpravě se postupuje podle dosavadních právních předpisů.

(4) Obecně závazné vyhlášky, jimiž byla vymezena závazná část územně plánovací dokumentace sídelního útvaru nebo zóny, územního plánu obce nebo regulačního plánu, se pro účely tohoto zákona považují za opatření obecní povahy; ustanovení § 174 odst. 2 správního řádu se nepoužije^{56a)}.

§ 188a

(1) Na území obce nebo části území obce, která nemá platný územní plán, územní plán obce, popřípadě územně plánovací dokumentaci sídelního útvaru nebo zóny, lze do doby vydání územního plánu, nejpozději však do 31. prosince 2020, umísťovat v nezastavěném území kromě staveb, zařízení a jiných opatření uvedených v § 18 odst. 5 také

a) stavby, pro které byly podle právních předpisů platných a účinných k 31. prosinci 2006 pravomocně povoleny stavby technické infrastruktury,

b) stavby podle urbanistické studie, byla-li pro území obce opatřena do 31. prosince 2006 a data o ní byla vložena do evidence územně plánovací činnosti,

c) stavby pro bydlení na pozemcích, které mají společnou hranici s pozemky v zastavěném území, které je tvořeno více než jedním zastavěným stavebním pozemkem,

d) stavby pro zemědělství s byty pro trvalé rodinné bydlení; stavba pro zemědělství může mít nejvýše tři samostatné byty, přičemž součet podlahových ploch bytů smí v tomto případě činit nejvýše jednu třetinu celkové podlahové plochy stavby, nejvýše však 300 m²,

e) stavby občanského vybavení na pozemcích, které mají společnou hranici s pozemky v zastavěném území; pozemek, na kterém je stavba umísťována, může mít rozlohu nejvýše 5000 m².

(2) Stavby uvedené v odstavci 1 písm. c) až e) lze umísťovat jen se souhlasem zastupitelstva obce, na jejímž území má být stavba umísťována. Souhlas zastupitelstva obce může obsahovat podmínky pro umístění takové stavby. V řízení o umístění těchto staveb má zastupitelstvo obce postavení dotčeného orgánu; v tomto případě není obec účastníkem řízení.

§ 189

(1) Za zastavěné území se považuje současně zastavěné území obce vyznačené podle dosavadních právních předpisů v územním plánu obce nebo v regulačním plánu, a to po dobu platnosti této územně plánovací dokumentace. V případě pořizování a vydání jejich změny se zastavěné území aktualizuje podle tohoto zákona.

(2) Platné územní plány velkých územních celků jsou ve schváleném rozsahu závazné pro pořizování územních plánů, regulačních plánů a pro rozhodování v území. Platné územní plány obcí a územně plánovací dokumentace sídelních útvarů jsou závazné pro pořizování regulačních plánů schvalovaných zastupitelstvy obcí a pro rozhodování v území.

(3) Kvalifikační předpoklad pro výkon územně plánovací činnosti splňuje úředník, který vykonává ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona územně plánovací činnost na ministerstvu, krajském úřadu nebo obecním úřadu a má příslušné osvědčení zvláštní odborné způsobilosti podle zvláštního právního předpisu¹⁷⁾ vydané přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

§ 189a

Při změnách a rušení stavebních uzávěr vyhlášených podle právních předpisů účinných před 31. prosincem 2006 a při povolování výjimek z nich se postupuje podle tohoto zákona.

§ 190

(1) Řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů, s výjimkou

a) stavebních řízení neukončených v prvním stupni, která se týkají staveb, u nichž podle nové právní úpravy postačí ohlášení; na takové stavby se hledí jako na ohlášené podle tohoto zákona, za ohlášení se v tomto případě považuje žádost o vydání stavebního povolení a za den ohlášení den nabytí účinnosti tohoto zákona,

b) řízení o správním deliktu spáchaném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud nová právní úprava je pro obviněného příznivější,

c) řízení o přestupku a správním deliktu, kdy podle nové právní úpravy se jednání obviněného nepovažuje za porušení stavební kázně; v takovém případě se řízení zastaví,

d) řízení o vyvlastnění, které se dokončí podle zvláštního právního předpisu.

(2) Neukončená řízení vedená podle dosavadní právní úpravy dokončí stavební úřad, který se stal příslušným k vedení řízení v dané věci podle tohoto zákona.

(3) U staveb pravomocně povolených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se provede kolaudační řízení podle dosavadních právních předpisů.

(4) V případě pochybnosti příslušný krajský úřad stanoví, který stavební úřad povede neukončená řízení.

§ 191 [Komentář WK]

Městské a obecní úřady, které nebudou vykonávat působnost obecného stavebního úřadu, jsou povinny předat nejpozději do 30 dnů od ukončení činnosti stavebního úřadu veškeré doklady týkající se neukončených správních řízení vedených podle stavebního zákona stavebním úřadům, na které tato agenda přechází, a o předání sepsat protokol.

§ 192

Vztah ke správnímu řádu

(1) Na postupy a řízení se použijí ustanovení správního řádu, pokud tento zákon nestanoví jinak.

(2) K přezkoumání opatření obecné povahy vydaného orgány obce je příslušný krajský úřad. K přezkoumání opatření obecné povahy vydaného orgány kraje je příslušné ministerstvo.

Zmocňovací ustanovení

§ 193

Ministerstvo vydá vyhlášky k provedení § 13 odst. 6, § 14 odst. 2, § 21 odst. 4, § 26 odst. 2, § 29 odst. 3, § 36 odst. 6, § 40 odst. 4, § 42 odst. 8, § 43 odst. 6, § 47 odst. 6, § 50 odst. 1, § 55 odst. 7, § 61 odst. 3, § 64 odst. 6, § 66 odst. 5, § 78a odst. 10, § 86 odst. 6, § 87 odst. 5, § 92 odst. 5, § 94c odst. 3, § 94l odst. 7, § 94p odst. 7, § 94s odst. 6, § 94y odst. 8, § 95 odst. 7, § 96 odst. 11, § 96a odst. 7, § 99 odst. 2, § 100 odst. 3, § 105 odst. 9, § 106 odst. 5, § 110 odst. 5, § 115 odst. 6, § 116 odst. 8, § 117 odst. 8, § 122 odst. 7, § 122a odst. 6, § 123 odst. 5, § 125 odst. 6, § 127 odst. 6, § 128 odst. 8, § 134 odst. 7, § 138 odst. 5, § 143 odst. 5, § 150 odst. 4, § 155 odst. 2, § 157 odst. 4 a § 162 odst. 7.

§ 194

K provedení § 169

a) ministerstvo stanoví právním předpisem obecné požadavky na výstavbu [§ 2 odst. 2 písm. e)],

b) Ministerstvo zemědělství stanoví právním předpisem technické požadavky pro vodní díla a technické požadavky pro stavby pro plnění funkcí lesa,

c) Ministerstvo dopravy stanoví právním předpisem technické požadavky pro letecké stavby podle zákona o civilním letectví⁵⁷⁾, pro stavby drah a na dráze včetně zařízení na dráze, stavby dálnic, silnic, místních komunikací a veřejně přístupných účelových komunikací a rozsah a obsah projektové dokumentace k uvedeným stavbám,

d) Ministerstvo průmyslu a obchodu stanoví právním předpisem technické požadavky pro stavby k účelům těžby, zpracování, transportu a ukládání radioaktivních surovin na území vyhrazeném pro tyto účely a pro stavby související s úložišti radioaktivních odpadů obsahující výlučně přírodní radionuklidy a pro stavbyv areálu jaderného zařízení, které jsou jaderným zařízením¹⁰⁾ a stavby k účelům přepravy a skladování ropy,

e) hlavní město Praha stanoví nařízením vydaným v přenesené působnosti obecné požadavky na využívání území a technické požadavky na stavby v hlavním městě Praze.

f) Český báňský úřad stanoví právním předpisem požadavky pro stavby, které mají sloužit otvírce, přípravě a dobývání výhradních ložisek, jakož i úpravě a zušlechťování nerostů prováděných v souvislosti s jejich dobýváním, požadavky na stavby skladů výbušnin a požadavky na ochranná pásma důlních děl,

g) Ministerstvo spravedlnosti stanoví právním předpisem technické požadavky pro stavby pro účely Vězeňské služby a jejich organizačních jednotek.

§ 195

(1) Výjimkou z kvalifikačního požadavku vzdělání podle § 24 ministerstvo udělí na základě žádosti úředníka územního samosprávného celku, pokud prokáže, že vykonává územně plánovací činnost v souladu s právními předpisy. Při posuzování ministerstvo vychází z kvality úkonů žadatele při pořizování územně plánovací dokumentace a územně plánovacích podkladů, na nichž se prokazatelně osobně podílel.

(2) K žádosti o udělení výjimky z kvalifikačního požadavku vzdělání žadatel připojí zejména

a) doklad o praxi ve veřejné správě při pořizování územně plánovací dokumentace nebo územně plánovacích podkladů v délce nejméně 18 měsíců, včetně výčtu územně plánovacích dokumentací nebo územně plánovacích podkladů, na jejichž pořizení se prokazatelně osobně podílel, s uvedením rozsahu svého podílu,

- b) kopie návrhu zadání nebo zprávy o uplatňování územně plánovací dokumentace a návrhu územně plánovací dokumentace, anebo stanoviska krajského úřadu k návrhu územního plánu, na kterých se osobně podílel,
- c) posudek o pracovní činnosti⁶⁷⁾ nebo jiný doklad prokazující kvalitu práce,
- d) kopii osvědčení zvláštní odborné způsobilosti pro správní činnost územní plánování.

Závěrečná ustanovení

§ 196

Ohlášení, žádosti, návrhy a další podání podle tohoto zákona, pro která prováděcí právní předpis určuje formuláře, lze činit pouze na těchto formulářích, a to i v elektronické podobě.

§ 197

Zrušovací ustanovení

Zrušují se

1. Zákon č. 86/1946 Sb., o stavební obnově.
2. Zákon č. 115/1947 Sb., jímž se mění a doplňuje zákon ze dne 12. dubna 1946, č. 86, o stavební obnově.
3. Zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon).
4. Zákon č. 262/1992 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 103/1990 Sb.
5. Zákon č. 43/1994 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.
6. Zákon č. 59/2001 Sb., kterým se mění zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.
7. Zákon č. 422/2002 Sb., kterým se mění zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.
8. Vyhláška č. 120/1979 Sb., o prostorové identifikaci informací.
9. Vyhláška č. 132/1998 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení stavebního zákona.
10. Vyhláška č. 135/2001 Sb., o územně plánovacích podkladech a územně plánovací dokumentaci.
11. Vyhláška č. 492/2002 Sb., kterou se mění vyhláška č. 132/1998 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení stavebního zákona.
12. Vyhláška č. 570/2002 Sb., kterou se mění vyhláška č. 135/2001 Sb., o územně plánovacích podkladech a územně plánovací dokumentaci.

ČÁST SEDMÁ

ÚČINNOST

§ 198

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2007, s výjimkou ustanovení § 143, 144, 145, 147 a 151, která nabývají účinnosti dnem 1. července 2006, a s výjimkou ustanovení § 102 odst. 2, které nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2012.

Zaorálek v. r.

Klaus v. r.

Paroubek v. r.

Přil.

Rámcový obsah vyhodnocení vlivů politiky územního rozvoje, zásad územního rozvoje a územního plánu na životní prostředí pro účely posuzování vlivů koncepcí na životní prostředí (Část A vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území)

[K § 19 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon)]

1. Stručně shrnutí obsahu a hlavních cílů politiky územního rozvoje nebo územně plánovací dokumentace, vztah k jiným koncepcím.
2. Zhodnocení vztahu politiky územního rozvoje k cílům ochrany životního prostředí přijatým na mezistátní nebo komunitární úrovni. Zhodnocení vztahu územně plánovací dokumentace k cílům ochrany životního prostředí přijatým na vnitrostátní úrovni.
3. Údaje o současném stavu životního prostředí v řešeném území a jeho předpokládaném vývoji, pokud by nebyla uplatněna politika územního rozvoje nebo územně plánovací dokumentace.
4. Charakteristiky životního prostředí, které by mohly být uplatněním politiky územního rozvoje nebo územně plánovací dokumentace významně ovlivněny.
5. Současné problémy a jevy životního prostředí, které by mohly být uplatněním politiky územního rozvoje nebo územně plánovací dokumentace významně ovlivněny, zejména s ohledem na zvláště chráněná území a ptačí oblasti.
6. Zhodnocení stávajících a předpokládaných vlivů navrhovaných variant politiky územního rozvoje nebo územně plánovací dokumentace, včetně vlivů sekundárních, synergických, kumulativních, krátkodobých, střednědobých a dlouhodobých, trvalých a přechodných, kladných a záporných; hodnotí se vlivy na obyvatelstvo, lidské zdraví, biologickou rozmanitost, faunu, floru, půdu, horninové prostředí, vodu, ovzduší, klima, hmotné statky, kulturní dědictví včetně dědictví architektonického a archeologického a vlivy na krajinu včetně vztahů mezi uvedenými oblastmi vyhodnocení.
7. Porovnání zjištěných nebo předpokládaných kladných a záporných vlivů podle jednotlivých variant řešení a jejich zhodnocení. Srozumitelný popis použitých metod vyhodnocení včetně jejich omezení.
8. Popis navrhovaných opatření pro předcházení, snížení nebo kompenzaci všech zjištěných nebo předpokládaných závažných záporných vlivů na životní prostředí.
9. Zhodnocení způsobu zapracování cílů ochrany životního prostředí přijatých na mezinárodní nebo komunitární úrovni do politiky územního rozvoje a jejich zohlednění při výběru řešení. Zhodnocení způsobu zapracování vnitrostátních cílů ochrany životního prostředí do územně plánovací dokumentace a jejich zohlednění při výběru variant řešení.
10. Návrh ukazatelů pro sledování vlivu politiky územního rozvoje a územně plánovací dokumentace na životní prostředí.
11. Návrh požadavků na rozhodování ve vymezených plochách a koridorech z hlediska minimalizace negativních vlivů na životní prostředí.
12. Netechnické shrnutí výše uvedených údajů.

Vybraná ustanovení novel

Čl. II zákona č. 191/2008 Sb.

Přechodné ustanovení

Řízení, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

Čl. II zákona č. 350/2012 Sb.

neplatil

Přechodná ustanovení

1. Obsahuje-li vymezené zastavěné území zakres nezastavitelných zemědělských pozemků podle dosavadních právních předpisů, tato část vymezení se nepoužije.
2. Činnosti při pořizování aktualizace politiky územního rozvoje, územně plánovací dokumentace nebo její aktualizace či změny, které byly ukončeny přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se posuzují podle dosavadních právních předpisů; části zadání územně plánovací dokumentace, pokynů pro zpracování jejího návrhu a zprávy o uplatňování politiky územního rozvoje nebo územně plánovací dokumentace, které jsou v rozporu s tímto zákonem, se nepoužijí.
3. Část zásad územního rozvoje, ve které bylo uloženo prověření využití územní studií jako podmínka pro rozhodování o změnách v jejich využití podle dosavadních právních předpisů, se nepoužije a při nejbližší aktualizaci musí být z této dokumentace vypuštěna.
4. Části územně plánovací dokumentace, které podle zákona č. 183/2006 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, nemohou být její součástí, se nepoužijí a při nejbližší aktualizaci nebo změně musí být z této dokumentace vypuštěny; toto ustanovení se nepoužije pro vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území a u regulačního plánu na dokumentaci vlivů.
5. Úkol prověřit územní studií změny využití plochy nebo koridoru vymezených v územním plánu jako podmínka pro rozhodování pozbývá platnosti uplynutím 4 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud není v uvedené územně plánovací dokumentaci stanovena lhůta pro vložení dat o územní studii do evidence územně plánovací činnosti. Pořízení a vydání regulačního plánu jako podmínka pro rozhodování v ploše nebo koridoru vymezených v zásadách územního rozvoje nebo v územním plánu pozbývá platnosti uplynutím 4 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud v zásadách územního

rozvoje nebo v územním plánu není uvedena lhůta pro pořízení a vydání regulačního plánu.

6. Pokud byl ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona pořízen koncept územního plánu a nebylo zahájeno jeho projednání, považuje se tento koncept za návrh územního plánu; v případech, kdy již bylo zahájeno jeho projednání, dokončí se podle dosavadních právních předpisů včetně schválení pokynů pro zpracování návrhu. O návrhu zpracovaném na základě těchto pokynů se vede řízení o územním plánu, ustanovení § 50 a 51 zákona č. 183/2006 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se v tomto případě nepoužijí.

7. Činnosti při pořizování aktualizace politiky územního rozvoje, územně plánovací dokumentace nebo její aktualizace či změny, neuvedené v bodě 6, které byly započaty a neukončeny přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí a posuzují podle dosavadních právních předpisů; to neplatí pro vymezení předkupního práva v územním plánu nebo regulačním plánu.

8. Na území obce, která nemá platný územní plán, lze po 1. lednu 2021 umisťovat v nezastavěném území kromě staveb, zařízení a jiných opatření uvedených v § 18 odst. 5 také stavby, pro které byly před tímto dnem pravomocně umístěny stavby dopravní nebo technické infrastruktury.

9. Vymezení předkupního práva v územním plánu nebo regulačním plánu, které je v rozporu s tímto zákonem, se nepoužije. Obec, která územní plán nebo regulační plán vydala, zašle příslušnému katastrálnímu úřadu bez zbytečného odkladu návrh na vymezení předkupního práva, které je v rozporu s tímto zákonem, z listu vlastnictví s uvedením katastrálních území a čísel parcel.

10. Obsahuje-li návrh územního plánu nebo regulačního plánu vymezení předkupního práva v rozporu s tímto zákonem, zajistí pořizovatel nejpozději před řízením podle § 52 nebo 67 zákona č. 183/2006 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, upravení návrhu. Pokud již bylo toto řízení přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zahájeno nebo ukončeno a územní plán nebo regulační plán nebyl vydán, pořizovatel zajistí úpravu návrhu a koná se opakované veřejné projednání upraveného návrhu.

11. Pokud byla nabídka k uzavření smlouvy o převodu pozemku zatíženého předkupním právem učiněna přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, postupuje se při uplatňování předkupního práva podle dosavadních právních předpisů.

12. V případě záměrů, které vyžadovaly vydání územního rozhodnutí nebo územního souhlasu, a podle zákona č. 183/2006 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, je již nevyžadují, stavební úřad po dni nabytí účinnosti tohoto zákona zahájena řízení, popřípadě jiné postupy, usnesením, které se poznamenává do spisu, zastaví.

13. Oznámení o záměru v území k vydání územního souhlasu podané přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se považuje za žádost o územní souhlas a postupuje se podle § 96 zákona č. 183/2006 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

14. Správní řízení, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů, s výjimkou

a) stavebních řízení neukončených v prvním stupni, která se týkají staveb, u nichž podle nové právní úpravy postačí ohlášení; na takové stavby se hledí jako na ohlášené podle tohoto zákona, za ohlášení se v tomto případě považuje žádost o vydání stavebního povolení a za den ohlášení den nabytí účinnosti tohoto zákona,

b) řízení o správním deliktu spáchaném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud nová právní úprava je pro obviněného příznivější.

15. Stavební úřad dokončí postupy, které nejsou správním řízením, k oznámení, ohlášení nebo žádosti podaným přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, podle dosavadních právních předpisů.

16. Pokud byl návrh na uzavření veřejnoprávní smlouvy podán přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, postupuje se při uzavírání této veřejnoprávní smlouvy podle dosavadních právních předpisů.

17. Přezkumné řízení týkající se veřejnoprávních smluv, které nabyly účinnosti přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, lze zahájit nejpozději do 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

18. Obsahuje-li územní plán vymezení staveb nezpůsobilých pro zkrácené stavební řízení, tato jeho část se nepoužije. Pořizovatel ve spolupráci s obcí zajistí, aby uvedené vymezení bylo z územního plánu vypuštěno při vydání jeho nejbližší změny.

19. Kvalifikační požadavky pro výkon činnosti na obecném stavebním úřadu uvedeném v § 13 odst. 1 písm. a) na úseku územního rozhodování a stavebního řádu podle zákona č. 183/2006 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, splňuje ten, kdo tuto činnost vykonává ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona. Kvalifikační požadavky podle § 13a zákona č. 183/2006 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, splňuje úředník obecního stavebního úřadu uvedeného v § 13 odst. 1 písm. b) až e), který činnost vykonává ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona a má příslušné osvědčení zvláštní odborné způsobilosti podle zvláštního právního předpisu nebo je získá do 18 měsíců od nabytí účinnosti tohoto zákona nebo má osvědčení o uznání rovnocennosti vzdělání nebo jeho části, v souladu s nímž může tuto činnost vykonávat, nebo získal vzdělání v bakalářských nebo magisterských studijních programech stanovených zvláštním právním předpisem, v důsledku čehož může tuto činnost vykonávat. Kvalifikační požadavky splňuje také fyzická osoba, která má příslušné osvědčení zvláštní odborné způsobilosti podle zvláštního právního předpisu.

Přechodná ustanovení

1. Územní řízení vedená podle § 91 stavebního zákona, ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, neukončená pravomocným územním rozhodnutím přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se přerušují dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Žádost podaná podle § 91 odst. 4 stavebního zákona, ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se považuje za oznámení podle § 6 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, a stavební úřad ji postoupí příslušnému úřadu spolu s dokumentací vlivu záměru na životní prostředí; v územním řízení lze pokračovat po vydání stanoviska podle § 9a odst. 1 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

2. Postupy, které nejsou správním řízením, zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a oznámení, ohlášení nebo žádosti podané přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dokončí stavební úřad podle dosavadních právních předpisů.

3. Pokud bylo vydáno stanovisko příslušného úřadu podle § 65 odst. 5 stavebního zákona, ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, regulační plán se pořídí a vydá podle dosavadních právních předpisů.

4. Správní řízení neukončená rozhodnutím, k jejichž vedení je příslušný podle § 13 odst. 8 stavebního zákona, ve znění účinném po dni nabytí účinnosti tohoto zákona, obecní úřad obce s rozšířenou působností, se přerušují dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a stavební úřad příslušný podle stavebního zákona, účinného přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, bezodkladně postoupí celý spis příslušnému stavebnímu úřadu podle § 13 odst. 8 stavebního zákona, ve znění účinném po dni nabytí účinnosti tohoto zákona.

5. U záměrů, pro které bylo vydáno stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se územní rozhodnutí znovu nevydává, pokud bylo územní rozhodnutí zrušeno přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

Čl. II zákona č. 225/2017 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Územní studie, o kterých byla vložena data do evidence územně plánovací činnosti do 30. června 2010, posoudí do 31. prosince 2018 z hlediska jejich aktuálnosti podle § 30 odst. 6 zákona č. 183/2006 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, úřad územního plánování, pokud jimi řešené území zasahuje do správního obvodu pouze jedné obce s rozšířenou působností, jinak krajský úřad. Pokud úřad územního plánování nebo krajský úřad nevloží v uvedené lhůtě údaje o prověření těchto studií do evidence územně plánovací činnosti, dosavadní údaje o studii Ministerstvo pro místní rozvoj z této evidence vypustí. Toto ustanovení se vztahuje i na urbanistické studie, územní generely nebo územní prognózy evidované podle § 185 odst. 4 zákona č. 183/2006 Sb.

2. Při posuzování úhrady aktualizace politiky územního rozvoje, aktualizace zásad územního rozvoje, změny územního plánu a regulačního plánu nebo jeho změny, u kterých bylo rozhodnuto o pořízení přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se postupuje podle dosavadních právních předpisů.

3. Pořizování aktualizace zásad územního rozvoje a změny územního plánu nebo regulačního plánu, u kterých bylo zahájeno projednání návrhu, se, s výjimkou ustanovení o nabytí účinnosti, dokončí podle dosavadních právních předpisů.

4. Pokud byla vyvěšena veřejná vyhláška, kterou se doručuje aktualizace zásad územního rozvoje, změna územního plánu nebo změna regulačního plánu přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, nabyvá uvedená územně plánovací dokumentace účinnosti podle dosavadních právních předpisů.

5. Krajský úřad zajistí zveřejnění všech dokumentací podle § 164 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, u zásad územního rozvoje a jejich aktualizací vydaných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona nejpozději do 30. června 2018.

6. Obec, pro kterou byl vydán územní plán nebo regulační plán přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, zajistí zveřejnění úplného znění této dokumentace do 30. června 2018. Pokud nebyla vydána žádná změna této dokumentace, zveřejní vydaný územní plán nebo vydaný regulační plán.

7. Obec, pro kterou byl vydán územní plán obce, územní plán sídelního útvaru, územně plánovací dokumentace zóny nebo jejich změna přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, zajistí zveřejnění úplného znění této dokumentace do 30. června 2018; to neplatí, pokud k uvedenému datu bylo zahájeno řízení o nové územně plánovací dokumentaci, která má původní dokumentaci nahradit a není pořizována změna původní dokumentace.

8. Zveřejnění územní studie podle § 166 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, a zveřejnění urbanistické studie, územního generelu a územní prognózy, pořízené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, zajistí pořizovatel, který je příslušný k pořízení územní studie, do 30. června 2018, nebo údaje o této studii z evidence územně plánovací činnosti vyřadí.

9. Právní stavy územně plánovacích dokumentací pořízené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se do nabytí účinnosti nejbližší aktualizace nebo změny těchto dokumentací považují za úplné znění.

10. Správní řízení, která nebyla pravomocně ukončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dokončí stavební úřad podle dosavadních právních předpisů.

11. Postupy, které nejsou správním řízením, zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dokončí stavební úřad podle dosavadních právních předpisů.

12. V případech stavebních záměrů, pro které bylo vydáno závazné stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí, nebo u nichž byl zahájen proces posuzování vlivů na životní prostředí přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se územní řízení, stavební řízení a společné územní a stavební řízení považuje za navazující řízení podle § 3 písm. g) zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, a stavební úřad postupuje též podle § 9b až 9e zákona č. 100/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona; ustanovení § 91 až 91h a § 94i až 94r zákona č. 183/2006 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, o územním řízení s posouzením vlivů na životní prostředí a o společném územním a stavebním řízení s posouzením vlivů na životní prostředí se nepoužijí.

13. Záměry, pro které bylo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona vydáno závazné stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí, stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí nebo stanovisko o hodnocení vlivů, nebo u nichž byl přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zahájen proces posuzování vlivů na životní prostředí, se projednají v územním řízení, ve stavebním řízení nebo ve společném územním a stavebním řízení podle zákona č. 183/2006 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Ustanovení § 9a odst. 3 až 5 a § 9b až 9d zákona č. 100/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, tím nejsou dotčena.

14. Podzemní a nadzemní vedení přenosové soustavy elektřiny včetně podpěrných bodů a systémů měřicí, ochranné, řídicí, zabezpečovací, informační a telekomunikační techniky, s výjimkou budov nebo vedení přepravní soustavy plynu a související technologické objekty, včetně systémů řídicí, zabezpečovací, informační a telekomunikační techniky, s výjimkou budov, na které bylo vydáno územní rozhodnutí nebo územní souhlas anebo uzavřena veřejnoprávní smlouva územní rozhodnutí nahrazující přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, nevyžadují stavební povolení.

15. Účinnost veřejnoprávních smluv uzavřených podle § 190 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., ve znění účinném od 1. ledna 2007 zaniká nabytím účinnosti tohoto zákona. Neukončená správní řízení se přerušují dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a obecní úřad, který již nebude na základě veřejnoprávních smluv vykonávat působnost obecního stavebního úřadu pro jiné obce, předá do 30 dnů od nabytí účinnosti tohoto zákona pověřenému obecnímu úřadu, v jehož správním obvodu tyto obce leží, veškeré podklady týkající se neukončených správních řízení. Postupy, které nejsou správním řízením, zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona k oznámení, ohlášení nebo žádosti podané přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dokončí podle dosavadních právních předpisů.

1) § 34 zákona č. 128/2000 Sb.

2) Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

3) § 136 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.

4) Například zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 164/2001 Sb., o přírodních léčivých zdrojích, zdrojích přírodních minerálních vod, přírodních léčebných lázních a lázeňských místech a o změně některých souvisejících zákonů (lázeňský zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 62/1988 Sb., o geologických pracích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů.

5) § 149 zákona č. 500/2004 Sb.

6) § 140 zákona č. 500/2004 Sb.

7) Zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů.

8) Zákon č. 314/2002 Sb., o stanovení obcí s pověřeným obecním úřadem a stanovení obcí s rozšířenou působností, ve znění zákona č. 387/2004 Sb.

9) Zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a o omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci), ve znění pozdějších předpisů.

10) Zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů.

11) Zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 93/2004 Sb.

12) Zákon č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

13) § 139 zákona č. 500/2004 Sb.

14) Zákon č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů.

15) Zákon č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel), ve znění pozdějších předpisů.

- 15) Zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- 16) § 76 zákona č. 500/2004 Sb.
- 17) § 21 až 26 zákona č. 312/2002 Sb., o úředních územních samosprávných celcích a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 46/2004 Sb.
- 18) Nařízení vlády č. 430/2006 Sb., o stanovení geodetických referenčních systémů a státních mapových děl závazných na území státu a zásadách jejich používání, ve znění pozdějších předpisů.
- 19) Zákon č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje, ve znění) zákona č. 320/2002 Sb.
- 20) Zákon č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů.
- 21) § 172 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb.
- 22) Zákon č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů.
- 23) § 171 až 174 zákona č. 500/2004 Sb.
- 25) § 159 až 170 zákona č. 500/2004 Sb.
- 32) Zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů.
- 33) § 2, 3 a 11 zákona č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a o pozemkových úřadech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů.
- 34) Například zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.
- 35) Zákon č. 72/1994 Sb., kterým se upravují některé spoluvlastnické vztahy k budovám a některé vlastnické vztahy k bytům a nebytovým prostorům a doplňují některé zákony (zákon o vlastnictví bytů), ve znění pozdějších předpisů.
- 36) Například § 70 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění zákona č. 218/2004 Sb.,
- 36) § 23 zákona č. 100/2001 Sb., ve znění zákona č. 93/2004 Sb.
- 37) § 5 odst. 1 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů.
- 38) Zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů.
- 39) Zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- 39) Nařízení vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky.
- Nařízení vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE, ve znění nařízení vlády č. 251/2003 Sb. a nařízení vlády č. 128/2004 Sb.
- 40) Například vyhláška č. 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.
- 41) Například § 4 vyhlášky č. 111/1981 Sb., o čištění komínů,
- 41) § 15 a 19 vyhlášky č. 428/2001 Sb., kterou se provádí zákon č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích),
- § 4 vyhlášky č. 85/1978 Sb., o kontrolách, revizích a zkouškách plynových zařízení, ve znění nařízení vlády č. 352/2000 Sb.
- 41a) Zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech.
- 41b) § 31 odst. 1 až 3 zákona č. 128/2000 Sb., ve znění zákona č. 227/2009 Sb.
- § 14 odst. 1 až 3 zákona č. 131/2000 Sb., ve znění zákona č. 227/2009 Sb.
- 42) Zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.
- 43) Zákon č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- Vyhláška č. 380/2002 Sb., k přípravě a provádění úkolů ochrany obyvatelstva.
- 44) § 35 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění zákona č. 102/2000 Sb.
- 45) Občanský zákoník.
- 45a) Zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů.
- 46) Zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.
- 46a) § 15a zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění zákona č. 224/2003 Sb.
- 47) § 22 odst. 3 zákona č. 360/1992 Sb., ve znění zákona č. 224/2003 Sb.
- 48) Zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- 49) Například zákon č. 360/1992 Sb., zákon č. 200/1994 Sb., o zeměměřictví a o změně a doplnění některých zákonů souvisejících s jeho

zavedením, ve znění pozdějších předpisů.

50) § 68 zákona č. 499/2004 Sb.

51) Zákon č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě (zákon o vyvlastnění).

52) § 15 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb.

53) § 58 a § 62 odst. 3 až 6 zákona č. 500/2004 Sb.

54) Zákon č. 239/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

54) Zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 254/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

56a) Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.

57) § 36 zákona č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon).

59) § 30 odst. 2 zákona č. 111/2009 Sb., o základních registrech.

60) Například zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů.

61) Například zákon č. 77/1997 Sb., o státním podniku, ve znění pozdějších předpisů.

62) § 2 odst. 1 zákona č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a o změně některých zákonů (zákon o oceňování majetku), ve znění pozdějších předpisů.

63) § 12 odst. 4 zákona č. 219/2000 Sb.

§ 10 zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů.

64) Vyhláška č. 246/2001 Sb., o stanovení podmínek požární bezpečnosti a výkonu státního požárního dozoru (vyhláška o požární prevenci).

65) § 15a zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů.

66) § 20 odst. 3 zákona č. 200/1994 Sb., o zeměměřičství a o změně a doplnění některých zákonů souvisejících s jeho zavedením, ve znění pozdějších předpisů.

67) Zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.

68) § 3 odst. 7 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů.

69) Například zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů.

70) § 11 odst. 1 písm. a) nebo b) zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů.

71) § 4 odst. 1 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů.

72) § 66 odst. 1 soudního řádu správního.

73) Příloha I nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011 ze dne 9. března 2011, kterým se stanoví harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh a kterým se zrušuje směrnice Rady 89/106/EHS.

55/1999 Sb.

VYHLÁŠKA

Ministerstva zemědělství

ze dne 15. března 1999

o způsobu výpočtu výše újmy nebo škody způsobené na lesích

Ministerstvo zemědělství v dohodě s Ministerstvem financí stanoví podle § 21 odst. 4 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon):

ČÁST PRVNÍ

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

(1) Tato vyhláška stanoví způsob výpočtu výše újmy nebo škody (dále jen "škoda"), které vznikají

a) na lesním pozemku v důsledku

1. trvalého odnětí nebo trvalého omezení plnění dřevoprodukční funkce lesa (dále jen "produkční funkce"),
2. dočasného odnětí nebo dočasného omezení plnění produkční funkce,
3. trvalého poškození plnění produkční funkce,
4. dočasného poškození plnění produkční funkce,

b) na lesním porostu v důsledku

1. zničení lesního porostu,
2. předčasného smýcení lesního porostu,
3. snížení přírůstu lesního porostu,
4. snížení produkce lesního porostu,
5. snížení kvality lesního porostu,
6. krádeže dřevní hmoty na pni,

c) z mimořádných a nákladově náročnějších opatření při hospodaření v lesích.

(2) Vyhláška se nevztahuje na výpočet výše škod na objektech a zařízeních sloužících lesnímu hospodářství.

(3) Výše škod na produktech s výjimkou dřeva, na vánočních stromcích z plantáží vánočních stromků, na sadebním materiálu lesních dřevin, na porostech semenných plantáží a jejich produkci, na vyrobených sortimentech surového dříví apod. se zjistí podle zvláštního předpisu.¹⁾

§ 2

(1) Celková škoda se vypočítá jako součet jednotlivých škod.

(2) Výše jednotlivých škod se pro účely této vyhlášky zjistí pomocí dále uvedených vzorců a výsledek se zaokrouhlí na celé koruny nahoru.

(3) Tabulkové hodnoty lesního porostu ve věku a (dále jen "Thlpa") pro účely této vyhlášky se pro zakmenění 1,0 podle skupin lesních dřevin, bonit a věku porostu zjistí podle přílohy č. 1. Hodnoty lesního porostu ve věku a (dále jen "Hlpa") v jednotlivých vzorcích se vypočtou vynásobením Thlpa hodnotou aktuálního zakmenění lesního porostu, případně se upraví přírážkou a srážkami podle přílohy č. 2 se zdůvodněním a vynásobí se plochou skupiny dřevin v m², na které k poškození došlo.

(4) Jednotlivé lesní dřeviny jsou sdruženy do vymezených skupin dřevin podle přílohy č. 3.

(5) Údaje o souborech lesních typů, zastoupení dřevin v lesním porostu (porostní skupině), o jejich věku, bonitách a zakmenění se zjistí z lesního hospodářského plánu nebo lesní hospodářské osnovy²⁾ nebo z oblastních plánů rozvoje lesů³⁾ a ověří se, popřípadě upraví podle skutečného stavu.

(6) Obmýtí se přebírá z lesního hospodářského plánu nebo lesní hospodářské osnovy.²⁾ Je-li skutečný věk skupiny dřevin v porostu (porostní skupině) nebo obmýtí vyšší než maximální obmýtí skupiny dřevin uvedené v příloze č. 3, použijí se maximální hodnoty této přílohy.

ČÁST DRUHÁ

VÝPOČET VÝŠE ŠKOD

HLAVA 1

VÝPOČET VÝŠE ŠKOD NA LESNÍM POZEMKU

§ 3

Škoda z trvalého odnětí nebo trvalého omezení plnění produkční funkce

Škoda z trvalého odnětí nebo trvalého omezení plnění produkční funkce se jednorázově vypočte podle vzorce

$$S1 = \frac{r \cdot (1 - K)}{0,02} ,$$

kde

- S1 = škoda z trvalého odnětí nebo trvalého omezení plnění produkční funkce,
r = celková upravená potenciální renta z lesa, která se zjistí jako vážený aritmetický průměr podle upravených potenciálních rent z lesa plošně převládajících souborů lesních typů v nejnižší užití jednotce prostorového rozdělení lesa, uvedených pro jednotlivé soubory lesních typů v příloze č. 4,
K = koeficient rozsahu omezení, který se určí jako podíl omezeného plnění produkční funkce lesa a obvyklého plnění produkční funkce lesa.

§ 4

Škoda z dočasného odnětí nebo dočasného omezení produkční funkce

Škoda z dočasného odnětí nebo dočasného omezení plnění produkční funkce se vypočte podle vzorce

$$S2 = r \cdot (1 - K) ,$$

kde

- S2 = roční škoda z dočasného odnětí nebo dočasného omezení plnění produkční funkce,
r = celková upravená potenciální renta z lesa, která se zjistí jako vážený aritmetický průměr podle upravených potenciálních rent z lesa plošně převládajících souborů lesních typů v nejnižší užití jednotce prostorového rozdělení lesa, uvedených pro jednotlivé soubory lesních typů v příloze č. 4,
K = koeficient rozsahu omezení, který se určí jako podíl omezeného plnění produkční funkce lesa a obvyklého plnění produkční funkce lesa.

§ 5

Škoda z trvalého poškození plnění produkční funkce

Škoda z trvalého poškození plnění produkční funkce se jednorázově vypočte podle vzorce

$$S3 = \frac{r \cdot SLT1 - r \cdot SLT2}{0,02} ,$$

kde

- S3 = škoda z trvalého poškození plnění produkční funkce,

r

SLT1 = celková upravená potenciální renta z lesa pro původní soubor lesních typů, která se zjistí jako vážený aritmetický průměr podle upravených potenciálních rent z lesa původních plošně převládajících souborů lesních typů v nejnižší užitě jednotce prostorového rozdělení lesa, uvedených pro jednotlivé soubory lesních typů v příloze č. 4,

r

SLT2 = celková upravená potenciální renta z lesa pro změněný soubor lesních typů, která se zjistí jako vážený aritmetický průměr podle upravených potenciálních rent z lesa změněných plošně převládajících souborů lesních typů v nejnižší užitě jednotce prostorového rozdělení lesa, uvedených pro jednotlivé soubory lesních typů v příloze č. 4.

§ 6

Škoda z dočasného poškození plnění produkční funkce

Škoda z dočasného poškození plnění produkční funkce se vypočte podle vzorce

$$S4 = r \cdot \frac{SLT1 - SLT2}{SLT1},$$

kde

S4 = roční škoda z dočasného poškození plnění produkční funkce,

r

SLT1 = celková upravená potenciální renta z lesa pro původní soubor lesních typů, která se zjistí jako vážený aritmetický průměr podle upravených potenciálních rent z lesa původních plošně převládajících souborů lesních typů v nejnižší užitě jednotce prostorového rozdělení lesa, uvedených pro jednotlivé soubory lesních typů v příloze č. 4,

r

SLT2 = celková upravená potenciální renta z lesa pro dočasně změněný soubor lesních typů, která se zjistí jako vážený aritmetický průměr podle upravených potenciálních rent z lesa dočasně plošně převládajících souborů lesních typů v nejnižší užitě jednotce prostorového rozdělení lesa, uvedených pro jednotlivé soubory lesních typů v příloze č. 4.

HLAVA 2

VÝPOČET VÝŠE ŠKOD NA LESNÍM POROSTU

§ 7

Škoda z předčasného smýcení lesního porostu

Škoda z předčasného smýcení lesního porostu se jednorázově vypočte podle vzorce

$$S5 = Hlpa \cdot Mn/100,$$

kde

S5 = škoda z předčasného smýcení lesního porostu,

Hlpa = hodnota lesního porostu v roce předčasného smýcení lesního porostu,

Mn = procento mýtní nezralosti, jehož hodnota se zjistí podle přílohy č. 5.

§ 8

Škoda ze zničení lesního porostu

(1) Škoda ze zničení lesního porostu se jednorázově vypočte podle vzorce

$$S6 = Hlpa - Aa ,$$

kde
S6 = škoda ze zničení lesního porostu,
Hlpa = hodnota lesního porostu před zničením,
Aa = hodnota mýtní výtěže, která se rovná rozdílu mezi výnosem z prodeje dříví a úplnými vlastními náklady na těžbu a soustředování dříví ze zničeného lesního porostu vypočtená podle vzorce
 $Aa = Hm \cdot (Cs - Tn) ,$

kde
Hm = objem dřevní hmoty podle jednotlivých dřevin a sortimentů v m³,
Cs = cena surového dříví na odvozním místě v Kč/m³, zjištěná podle zvláštního předpisu,4)
Tn = hospodárně vynaložené úplné vlastní náklady na těžbu a soustředování dříví po odvozní místo v Kč/m³.

(2) Při výpočtu škody podle odstavce 1 se škoda z předčasného smýcení lesního porostu podle § 7 samostatně nevypočítává.

§ 9

Škoda ze snížení přírůstu lesního porostu

(1) Škoda ze snížení přírůstu pro lesní porosty do věku 5 let včetně se vypočte podle vzorce

$$S7.1.1 = Z \cdot (1 - K1),$$

kde
S7.1.1 = roční škoda ze snížení přírůstu pro lesní porosty do věku 5 let včetně,
Z = hodnota ročního přírůstu podle skupin dřevin, uvedená v příloze č. 6,
K1 = koeficient vyjadřující poměr přírůstu poškozeného a zdravého lesního porostu.

(2) Škoda ze snížení přírůstu lesního porostu ve věku nad 5 let se vypočte podle vzorce

$$S7.1.2 = (Hlpa+1 - Hlpa) \cdot (1 - K1),$$

kde
S7.1.2 = roční škoda ze snížení přírůstu lesního po-rostu ve věku nad 5 let,
Hlpa+1 = hodnota nepoškozeného lesního porostu v následujícím roce po poškození (bez uplatnění srážek dle stupňů poškození) zjištěná podle přílohy č. 1,
Hlpa = hodnota nepoškozeného lesního porostu v roce poškození (bez uplatnění srážek dle stupňů poškození) zjištěná podle přílohy č. 1,
K1 = koeficient vyjadřující poměr přírůstu poškozeného a zdravého lesního porostu.

(3) Pro škody působené imisemi je koeficient K1 uveden podle pásem ohrožení5) a stupňů poškození v příloze č. 7. V případě výpočtu výše škody pro více lesních porostů je možno postupovat tak, že se vytvoří soubory lesních porostů podle skupin lesních dřevin, pásem ohrožení a stupňů poškození. Pro takto vytvořené soubory lesních porostů se aritmetickým průměrem váženým plochou vypočte průměrná bonita, zakmenění, věk apod.

(4) Škoda ze snížení přírůstu lesního porostu v důsledku okusu zvířei nebo hospodářskými zvířaty se vypočte podle vzorce

$$S7.2 = Z \cdot K2 \cdot Np/N,$$

kde
S7.2 = roční škoda ze snížení přírůstu lesního po-rostu v důsledku okusu zvířei nebo hospodářskými zvířaty,
Z = hodnota ročního přírůstu podle skupin dřevin uvedená v příloze č. 6,
K2 = koeficient vyjadřující míru poškození podle stupňů poškození, jehož hodnota se určí podle přílohy č. 8,
Np = počet poškozených sazenic, maximálně však 1,3násobek minimálního počtu,6)
N = skutečný počet jedinců, maximálně do výše 1,3násobku minimálního počtu.6)

§ 10

Škoda ze snížení produkce lesního porostu

- (1) Škoda ze snížení produkce lesního porostu v důsledku záměny dřevin se vypočte podle vzorce
$$S8 = H1pu1 / u1 - H1pu2 / u2,$$

kde
S8 = roční škoda ze snížení produkce lesního porostu v důsledku záměny dřevin,
H1pu1 / u1 = hodnota průměrného mýtního přírůstu lesního porostu s cílovou skladbou dřevin (bez uplatnění srážek),
H1pu2 / u2 = hodnota průměrného mýtního přírůstu lesního porostu se současnou (zaměněnou nebo náhradní) skladbou dřevin (bez uplatnění srážek).

- (2) Srážku je možné uplatnit pouze v případě lesa nízkého.

§ 11

Škoda ze snížení kvality lesního porostu

- (1) Škoda ze snížení kvality lesního porostu způsobená mechanickým poškozením loupáním a ohryzem zvěří nebo přibližováním dříví apod. se uplatňuje za obmýtí pouze jednou na každém jednotlivém stromě a vypočte se podle vzorce

$$S9.1 = H1pu \cdot K3 \cdot \frac{1}{1,02^n} \cdot Np / N,$$

kde
S9.1 = škoda ze snížení kvality lesního porostu způsobená mechanickým poškozením loupáním a ohryzem zvěří nebo přibližováním dříví apod.,
H1pu = hodnota lesního porostu ve věku u zjištěná podle přílohy č. 1 redukována předpokládaným zakmeněním ve věku u,
K3 = koeficient uvedený v příloze č. 9,
n = obmýtí u mínus věk porostu a v době vzniku škody,
Np = počet poškozených stromů,
N = počet stromů celkem.

- (2) Škoda ze snížení kvality lesního porostu způsobená mechanickým poškozením loupáním a ohryzem zvěří nebo přibližováním dříví apod. se vypočítává za předpokladu, že souvislá plocha mechanického poškození je větší než 25 cm² nebo poškození přesahuje 10 % obvodu kmene. U škody způsobené mechanickým poškozením stromů s výjimkou škod zvěří se v případě prokázaného účinného ošetření odpovídajícím přípravkem sníží škoda až o 30 %.

- (3) Škoda ze snížení kvality lesního porostu způsobená poškozením stromů požárem, provozem střelnic, imisemi apod. se vypočte podle vzorce

$$S9.2 = H1pa \cdot (1 - Ks),$$

kde
S9.2 = škoda ze snížení kvality lesního porostu způsobená poškozením stromů požárem, provozem střelnic, imisemi apod.,
H1pa = hodnota lesního porostu v roce poškození,
Ks = koeficient, který se určí jako podíl realizovaného a obvyklého zpeněžení v čase a místě poškození.

§ 12

Škoda na porostech lesa hospodářského způsobu výběrného

V porostech lesa hospodářského způsobu výběrného nebo v porostech blízkých hospodářskému způsobu výběrnému se škody stanoví na základě rozřídění lesního porostu do věkových skupin podle vpředu v této vyhlášce uvedených způsobů.

§ 13

Škoda způsobená krádeží dřevní hmoty na pni

- Škoda způsobená krádeží dřevní hmoty na pni se vypočte jednorázově podle jednotlivých dřevin podle vzorce

$$S10 = Aa,$$

kde
S10 = škoda způsobená krádeží dřevní hmoty na pni,
Aa = hodnota mýtní výtěže odcizené dřevní hmoty vypočtená způsobem uvedeným v § 7 odst. 1.

HLAVA 3

VÝPOČET VÝŠE ŠKOD Z MIMOŘÁDNÝCH A NÁKLADOVĚ NÁROČNĚJŠÍCH OPATŘENÍ

§ 14

Škoda z mimořádných nebo nákladově náročnějších opatření

(1) Škoda z mimořádných opatření se vypočte jednorázově podle vzorce

$$S_{11.1} = K_m ,$$

kde

$S_{11.1}$ = škoda z mimořádných opatření,

K_m = ekonomicky oprávněné úplné vlastní náklady na mimořádná opatření.

(2) Škoda z nákladově náročnějších opatření se vypočte jednorázově podle vzorce

$$S_{11.2} = K_z - K_o ,$$

kde

$S_{11.2}$ = škoda z nákladově náročnějších opatření,

K_z = ekonomicky oprávněné úplné vlastní náklady na nákladově náročnější opatření,

K_o = ekonomicky oprávněné úplné vlastní náklady na obvyklý způsob hospodaření.

(3) Mimořádnými opatřeními jsou zejména vynucené meliorace (odvodnění, zavodnění, hnojení), revitalizační opatření (postřiky), protierozní opatření, rekonstrukce náhradních porostů, zpřístupnění poškozených porostů, výstavba náhradních komunikací, hlídání a vyklizování požářiště, činnosti v prodlouženém období do zajištění kultury způsobeném např. okusem zvěří a imisemi. Náleží sem také náklady nutné ke zjištění výše škody, např. náklady na monitoring, biomonitoring nebo znalecké posudky.

(4) Nákladově náročnějšími opatřeními jsou zejména těžba porostů podél elektrovedů, elektrifikovaných železnic.

ČÁST TŘETÍ

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 15

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se vyhláška č. 81/1996 Sb., o způsobu výpočtu výše újmy nebo škody způsobené na produkčních funkcích lesa.

§ 16

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Ing. Fencí v. r.

Příl.1

Tabulkové hodnoty lesního porostu Thlpa při zakmenění 1,0 podle skupin lesních dřevin, bonit a věku porostu v Kč/m²

a) Tabulková hodnota lesního porostu Thlpa podle skupin lesních dřevin pro věk 1 až 5 let bez ohledu na bonity je uvedena v tabulce č. 1

Tabulka č. 1

Skupina dřevin	Věk porostu				
	1. rok	2. rok	3. rok	4. rok	5. rok
Smrk	8,56	10,26	11,02	11,76	12,46
Jedle	15,93	17,58	18,40	20,24	21,23
Borovice	11,44	14,17	15,68	16,77	16,94
Modřín	11,64	13,12	14,74	15,27	15,49
Douglaska	24,01	25,57	27,02	27,90	28,65
Dub	18,03	21,24	22,64	24,70	26,76
Buk	16,23	19,54	20,65	22,32	23,39
Jasan	11,10	14,66	16,26	17,86	17,96
Bříza	3,00	3,26	3,44	3,61	3,77
Akát	2,40	2,76	2,98	3,03	3,06
Olše	2,90	3,37	3,49	3,57	3,60
Osika	2,70	2,94	3,06	3,16	3,20
Topol	1,70	1,76	2,00	2,10	2,18

b) Tabulková hodnota lesního porostu Thlpa podle skupin lesních dřevin pro věk nad 5 let včetně až do maximálního obmýetí se zjistí pomocí vzorce:

$$Thlpa = P_0 + P_1 * a + P_2 * a^2 + P_3 * a^3$$

Kde

- Thlpa - tabulková hodnota lesního porostu ve věku a vypočtená na 4 desetinná místa
- a - věk porostu
- P₀ - P₃ - koeficienty polynomu dle skupin lesních dřevin a bonit uvedené v tabulkách č. 2 - 14

Skupina dřevin: Smrk

Tabulka č. 2

Bonita	Koeficienty			
	P ₀	P ₁	P ₂	P ₃
1	15.1859900	0.2292713	0.0086036	-0.0000434
2	14.5896700	0.2228879	0.0068016	-0.0000330
3	14.0127100	0.2298994	0.0051201	-0.0000244
4	13.1566400	0.2197686	0.0038239	-0.0000184
5	12.5804200	0.2091382	0.0024434	-0.0000115
6	12.8607000	0.1104994	0.0034889	-0.0000179
7	12.7313200	0.0723704	0.0029070	-0.0000147
8	12.7861800	0.0793959	0.0017100	-0.0000086
9	12.6888900	0.0747990	0.0009798	-0.0000054

Skupina dřevin: Jedle

Tabulka č. 3

Bonita	Koeficienty			
	P0	P1	P2	P3
1	22.0383500	0.4384430	0.0051026	-0.0000220
2	21.5924400	0.4189554	0.0034608	-0.0000147
3	20.5535000	0.4120759	0.0017848	-0.0000073
4	20.5907200	0.3274399	0.0018287	-0.0000085
5	21.0723500	0.1882184	0.0028948	-0.0000145
6	21.4721500	0.0900663	0.0032672	-0.0000162
7	21.8932600	-0.0170802	0.0036172	-0.0000175
8	21.5594700	-0.0270129	0.0024031	-0.0000117
9	21.5267400	-0.0320411	0.0003989	0.0000018

Skupina dřevin: Borovice

Tabulka č. 4

Bonita	Koeficienty			
	P0	P1	P2	P3
1	16.7371700	0.6801384	-0.0070395	0.0000255
2	16.8421700	0.5839199	-0.0060588	0.0000219
3	17.2668000	0.4617687	-0.0049372	0.0000187
4	17.0177300	0.4044286	-0.0043069	0.0000156
5	17.1405500	0.2094294	-0.0017853	0.0000058
6	16.9152800	0.2093296	-0.0027025	0.0000114
7	17.3942600	0.0189007	-0.0002571	0.0000021
8	16.9400000	0	0	0
9	16.9400000	0	0	0

Skupina dřevin: Douglaska

Tabulka č. 5

Bonita	Koeficienty			
	P0	P1	P2	P3
1	29.9343100	1.0072230	-0.0049391	0.0000131
2	29.0155600	1.0027940	-0.0068973	0.0000244
3	28.0316900	0.9853482	-0.0084367	0.0000328
4	27.0594500	0.9566441	-0.0093231	0.0000371
5	26.6101500	0.9026985	-0.0095815	0.0000378

Skupina dřevin: Modřín

Tabulka č. 6

Bonita	Koeficienty			
	P0	P1	P2	P3
1	15.4691600	0.6942742	-0.0043125	0.0000148
2	14.8477000	0.6530476	-0.0045332	0.0000161
3	14.6770200	0.5855355	-0.0044998	0.0000168
4	14.6911600	0.4739253	-0.0034170	0.0000120
5	15.6184300	0.1952050	-0.0000986	-0.0000005
6	15.5070700	0.1445820	-0.0000192	-0.0000010
7	15.5382100	0.0928557	0.0001332	-0.0000017
8	15.7223600	0.0457883	0.0001326	-0.0000018
9	15.4896900	0	0	0

Skupina dřevin: Dub

Tabulka č. 7

Bonita	Koeficienty			
	P0	P1	P2	P3
1	30.9290700	0.0680077	0.0066586	-0.0000259
2	29.7664300	0.1214869	0.0042193	-0.0000142
3	28.1508600	0.2046729	0.0016644	-0.0000031
4	26.9981200	0.2337300	0.0003942	0.0000017
5	26.5435600	0.1459682	0.0009960	-0.0000008
6	26.5733900	0.1067445	0.0010840	-0.0000020
7	26.6748600	0.0682643	0.0010624	-0.0000026
8	26.9719600	0.0182212	-0.0001444	0.0000006
9	26.7600000	0	0	0

Skupina dřevin: Buk

Tabulka č. 8

Bonita	Koeficienty			
	P0	P1	P2	P3
1	26.2959600	0.2828878	0.0050665	-0.0000217
2	26.0033600	0.3012348	0.0036681	-0.0000163
3	24.5421800	0.4620130	0.0001512	-0.0000023
4	24.6678900	0.3661685	0.0008701	-0.0000064
5	25.2537900	0.0672520	0.0041484	-0.0000177
6	24.7309100	0.0807996	0.0028519	-0.0000118
7	24.4546700	0.0688032	0.0021790	-0.0000089
8	23.9123400	0.0972029	0.0009096	-0.0000037
9	23.6100900	0.0959610	0.0000438	-0.0000002

Skupina dřevin: Jasan

Tabulka č. 9

Bonita	Koeficienty			
	P0	P1	P2	P3
1	16.9168200	0.5358003	-0.0035255	0.0000133
2	17.2922900	0.3707626	-0.0020589	0.0000073
3	17.3958500	0.2019036	-0.0006982	0.0000014

Skupina dřevin: Břiza

Tabulka č. 10

Bonita	Koeficienty			
	P0	P1	P2	P3
1	4.3704270	-0.0084524	0.0025261	-0.0000197
2	4.3237360	-0.0049761	0.0015482	-0.0000124
3	4.2115630	0.0216314	-0.0002225	0.0000009

Skupina dřevin: Akát

Tabulka č. 11

Bonita	Koeficienty			
	P0	P1	P2	P3
1	2.0225470	0.2338120	0.0039973	-0.0000409
2	2.2092180	0.2102499	0.0029377	-0.0000305
3	2.1786660	0.2181490	0.0011692	-0.0000162
4	2.0838960	0.2251275	-0.0003442	-0.0000041
5	2.5408700	0.1150021	0.0005698	-0.0000052
6	2.4254190	0.1247796	-0.0010196	0.0000048
7	2.3936970	0.1234333	-0.0019883	0.0000109
8	3.0600000	0	0	0
9	3.0600000	0	0	0

Skupina dřevin: Olše

Tabulka č. 12

Bonita	Koeficienty			
	P0	P1	P2	P3
1	4.3078710	-0.0158298	0.0052439	-0.0000353
2	3.9598650	0.0265218	0.0039262	-0.0000302
3	3.8159190	0.0247544	0.0029079	-0.0000228
4	3.7053160	0.0192342	0.0021359	-0.0000172
5	3.5174010	0.0211932	0.0007958	-0.0000058

Skupina dřevin: Osika

Tabulka č. 13

Bonita	Koeficienty			
	P0	P1	P2	P3
1	3.4114260	-0.0163210	0.0023778	-0.0000176
2	3.3518300	0.0020101	0.0011785	-0.0000091
3	3.2734720	0.0170076	0.0000277	-0.0000008

Skupina dřevin: Topol

Tabulka č. 14

Bonita	Koeficienty			
	P0	P1	P2	P3
1	0.3520151	0.6697728	0.0107006	-0.00002211
2	0.7889852	0.5898628	0.0078137	-0.00001604
3	1.1181240	0.5021656	0.0061772	-0.00001299
4	1.6015580	0.3605727	0.0077470	-0.00001358
5	1.8465540	0.2583058	0.0075474	-0.00001210
6	2.0524330	0.1709751	0.0073587	-0.00001082
7	2.2822530	0.0738324	0.0071556	-0.00000878
8	2.4833940	0.0051320	0.0063650	-0.00000700
9	2.4038580	0.0096498	0.0030473	-0.00000323

Příl.2 Úprava hodnoty lesního porostu Hlpa

Číslo položky	Kvalitativní znaky	Max. srážky (-) a přírážka (+) v %									
		Bonitní stupeň (RVB)									
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	
1	Kmeny postižené v horní části korunovým nebo kmenovým zlomem	-15	-15	-16	-17	-18	-20	-22	-24	-25	
2	Kmeny postižené v horní části hnilobou jádra v průměrné délce										
2.1	2 m	-11	-12	-13	-14	-15	-17	-19	-22	-26	
2.2	3 m	-14	-14	-15	-17	-19	-21	-23	-26	-30	
2.3	4 m	-19	-20	-21	-23	-24	-27	-30	-34	-38	
2.4.	5 m	-28	-29	-31	-33	-39	-39	-43	-47	-52	
3	Kmeny postižené v horní části korunovým nebo kmenovým zlomem a v dolní části hnilobou jádra o prům. délce 2 m	-22	-24	-27	-30	-32	-33	-34	-35	-36	

4	Mimořádné kvalitní porosty s výřezy 1. jak. tř.	+40
5	Les nízký	-40
6	Výskyt souší v porostu	-15
7	Porosty borovice černé a ceru s mimořádně nekvalitními výřezy	-50
8	Ostatní vlivy, např. škody způsobené střelbou, poddolováním lesa apod.	-50
9	Stupeň poškození imisemi	
9.1	I.	-20
9.2	II.	-30
9.3	III.a	-40
9.4	III.b	-60
9.5	IV.	-80

Příl.3 Sdružení jednotlivých lesních dřevin do jednotlivých skupin dřevin

Skupina dřevin	Dřeviny ve skupině	Maximální obmýtí
Smrk	všechny druhy smrků	120
Jedle	všechny druhy jedlí	120
Borovice	všechny druhy borovic	120
Modřín	všechny druhy modřínů	120
Douglaska	douglaska tisolistá	120
Buk	buk lesní, habr obecný, všechny druhy javorů, všechny druhy líp, jírovec maďal	140
Dub	všechny druhy dubů, všechny druhy jilmů, ořešák královský a černý, platan javorolistý, třešeň ptačí, stěmcha pozdní, hrušeň planá, jabloň lesní, ostatní listnaté tvrdé	160
Jasan	všechny druhy jasanů, pajasan žlaznatý	120
Olše	všechny druhy olší, kaštanovník jedlý	80
Osika	topol osika	80
Akát	trnovník akát	80
Topol	všechny druhy topolů kromě osiky, všechny druhy vrb, ostatní měkké listnáče	50
Břiza	všechny druhy bříz, všechny druhy jeřábů	80

Příl.4
Upravená potenciální renta z lesa r v Kč/m2

Kód SLT	Renta Kč/m2	Kód SLT	Renta Kč/m2	Kód SLT	Renta Kč/m2	Kód SLT	Renta Kč/m2	Kód SLT	Renta Kč/m2
9Z	0,02	6V	0,12	5H	0,11	3S	0,09	2A	0,04
9R	0,02	6T	0,04	5G	0,09	3R	0,05	2P	0,04
9K	0,02	6S	0,09	5F	0,12	3Q	0,03	2G	0,08
8Z	0,02	6R	0,09	5D	0,13	3P	0,04	1Z	0,02
8Y	0,02	6Q	0,04	5C	0,07	3O	0,08	1X	0,01
8V	0,02	6P	0,07	5B	0,12	3N	0,05	1V	0,08
8T	0,02	6O	0,11	5A	0,09	3M	0,02	1U	0,08
8S	0,04	6N	0,06	4Z	0,02	3L	0,04	1T	0,01
8R	0,02	6M	0,03	4Y	0,04	3K	0,04	1S	0,03
8Q	0,01	6L	0,02	4X	0,03	3J	0,07	1Q	0,02
8P	0,02	6K	0,06	4W	0,10	3I	0,06	1P	0,05
8N	0,04	6I	0,07	4V	0,13	3H	0,10	1O	0,06
8M	0,02	6H	0,11	4S	0,09	3G	0,08	1N	0,03
8K	0,04	6G	0,09	4R	0,09	3F	0,10	1M	0,03
8G	0,07	6F	0,12	4Q	0,03	3D	0,10	1L	0,08
8F	0,04	6D	0,12	4P	0,06	3C	0,04	1K	0,01
8A	0,04	6B	0,11	4O	0,09	3B	0,10	1J	0,05
7Z	0,03	6A	0,09	4N	0,06	3A	0,07	1I	0,03
7Y	0,03	5Z	0,02	4M	0,03	2Z	0,01	1H	0,05
7V	0,10	5Y	0,04	4K	0,07	2X	0,02	1G	0,02
7T	0,04	5W	0,10	4I	0,07	2W	0,07	1D	0,07
7S	0,06	5V	0,13	4H	0,12	2V	0,08	1C	0,02
7R	0,04	5U	0,12	4G	0,09	2T	0,03	1B	0,06
7Q	0,03	5T	0,03	4F	0,09	2S	0,04	1A	0,04
7P	0,07	5S	0,10	4D	0,10	2Q	0,02	0Z	0,01
7O	0,09	5R	0,03	4C	0,06	2O	0,07	0X	0,01
7N	0,04	5Q	0,04	4B	0,12	2N	0,03	0T	0,06
7M	0,03	5P	0,07	4A	0,09	2M	0,01	0R	0,03
7K	0,04	5O	0,11	3Z	0,02	2L	0,09	0O	0,05
7G	0,07	5N	0,06	3Y	0,03	2K	0,03	0N	0,02
7F	0,07	5M	0,03	3X	0,03	2I	0,04	0M	0,01
7B	0,07	5L	0,08	3W	0,11	2H	0,08	0K	0,02
6Z	0,03	5K	0,07	3V	0,13	2D	0,08	0Y	0,02
6Y	0,05	5J	0,08	3U	0,12	2C	0,03	0P	0,02

5I	0,07	3T	0,04	2B	0,08	0Q	0,02
						0C	0,02
						0G	0,08

SLT = soubor lesních typů

Upravená potenciální renta je renta vypočtená na základě maximální potenciální produkce (kulminace hodnotového celkového průměrného přírůstu) při respektování bezpečnosti a trvalosti produkce charakterizované optimální cílovou dřevinnou skladbou v určitém obmýtí v závislosti na půdních a klimatických vlastnostech stanoviště (souboru lesních typů) a upravená tak, aby byla zajištěna určitá, úředním rozhodnutím daná relace mezi nejvyššími a nejnižšími cenami zemědělských a lesních pozemků.

Příl.5 Procenta mýtní nezralosti Mn

- a) Procento mýtní nezralosti pro věk porostu 1 až 20 let je rovno 100.
- b) Procento mýtní nezralosti pro věk porostu nad 20 let až do maximálního obmýtí pro danou skupinu lesních dřevin se zjistí pomocí vzorce:

$$Mna = M0 + M1 * a + M2 * a^2 + M3 * a^3$$

Kde

- Mna - procenta mýtní nezralosti lesního porostu ve věku a
a - věk porostu
M0 - M3 - koeficienty polynomu dle skupin lesních dřevin a relativních bonitních stupňů uvedené v tabulkách č. 1 - 13

Pro výpočet procenta mýtní nezralosti pomocí polynomu platí tato pravidla:

- a) definiční obor je od 21 let do maximálního obmýtí pro danou skupinu lesních dřevin,
b) z vypočtené hodnoty se použije pouze celočíselná část,
c) vyjde-li hodnota vyšší než 100, je hodnota rovna 100, naopak vyjde-li hodnota menší než nula (záporné číslo), je hodnota rovna 0.

Skupina dřevin: Smrk

Tabulka č. 1

Bonitní stupeň	Koeficienty			
	M0	M1	M2	M3
1	125.1861000	-2.3895450	0.0090513	0.0000161
2	120.7601000	-1.7510000	-0.0020847	0.0000669
3	116.4334000	-1.1038390	-0.0131334	0.0001164
4	111.6033000	-0.5339397	-0.0220931	0.0001539
5	105.3890000	0.1976642	-0.0331748	0.0001987
6	96.7955600	1.1558030	-0.0479294	0.0002596
7	93.6519500	1.4316590	-0.0507517	0.0002655
8	91.1327100	1.6161690	-0.0513266	0.0002586
9	89.8448300	1.6986880	-0.0506220	0.0002478

Skupina dřevin: Jedle

Tabulka č. 2

Bonitní stupeň	Koeficienty			
	M0	M1	M2	M3
1	100.4444000	0.8158867	-0.0438152	0.0002469
2	96.8253100	1.1467050	-0.0474327	0.0002558
3	93.1533800	1.4469830	-0.0495247	0.0002541
4	90.5533400	1.6306230	-0.0493689	0.0002416
5	87.9673900	1.7539410	-0.0466639	0.0002121
6	88.4601700	1.5978980	-0.0404363	0.0001715
7	88.3096500	1.4603050	-0.0330939	0.0001208
8	89.7018200	1.1813680	-0.0239126	0.0000637
9	94.8206500	0.4429741	-0.0039338	-0.0000523

Skupina dřevin: Borovice

Tabulka č. 3

Bonitní stupeň	Koeficienty			
	M0	M1	M2	M3
1	113.8322000	-1.3485390	-0.0039792	0.0000578
2	111.0335000	-0.9298674	-0.0105120	0.0000846
3	107.9207000	-0.5337554	-0.0161978	0.0001061
4	104.9416000	-0.1290963	-0.0220373	0.0001284
5	102.0691000	0.2129643	-0.0271728	0.0001490
6	99.1313400	0.5591463	-0.0323518	0.0001696
7	96.3576700	0.8158147	-0.0334601	0.0001628
8	93.7739100	1.0884890	-0.0377348	0.0001872
9	94.5455400	0.8995959	-0.0293336	0.0001423

Skupina dřevin: Douglaska

Tabulka č. 4

Bonitní stupeň	Koeficienty			
	M0	M1	M2	M3
1	122.1992000	-2.0528220	0.0036188	0.0000393
2	118.4151000	-1.5195880	-0.0052554	0.0000782
3	113.5555000	-0.9047291	-0.0151060	0.0001201
4	109.7941000	-0.4307584	-0.0222968	0.0001490
5	104.6753000	0.1339774	-0.0298768	0.0001756

Skupina dřevin: Modřín

Tabulka č. 5

Bonitní stupeň	Koefficienty			
	M0	M1	M2	M3
1	120.1662000	-2.0682770	0.0057848	0.0000232
2	116.2028000	-1.4433640	-0.0046657	0.0000690
3	112.0288000	-0.9006144	-0.0129904	0.0001028
4	107.9016000	-0.2853574	-0.0226822	0.0001430
5	103.9112000	0.2069410	-0.0303864	0.0001752
6	99.8710200	0.7034300	-0.0381310	0.0002074
7	95.4521300	1.1277540	-0.0420892	0.0002133
8	91.2693700	1.5150010	-0.0461404	0.0002224
9	88.8182700	1.6975640	-0.0464574	0.0002140

Skupina dřevin: Dub

Tabulka č. 6

Bonitní stupeň	Koefficienty			
	M0	M1	M2	M3
1	120.3651000	-1.2397150	-0.0032049	0.0000389
2	112.0953000	-0.4907558	-0.0125160	0.0000698
3	104.2496000	0.1636571	-0.0198272	0.0000915
4	97.3539100	0.7308843	-0.0256152	0.0001069
5	94.0254600	0.9376376	-0.0260070	0.0001017
6	92.8550500	0.9287178	-0.0226917	0.0000815
7	91.7736800	0.9133787	-0.0192920	0.0000610
8	91.4739800	0.9452465	-0.0197306	0.0000626
9	91.0865500	0.9860854	-0.0203156	0.0000648

Skupina dřevin: Buk

Tabulka č. 7

Bonitní stupeň	Koefficienty			
	M0	M1	M2	M3
1	117.6760000	-1.2601510	-0.0052153	0.0000584
2	114.9035000	-0.8817335	-0.0110444	0.0000810
3	109.1355000	-0.2902414	-0.0190103	0.0001096
4	104.1009000	0.2862293	-0.0273650	0.0001416
5	102.6103000	0.4417398	-0.0294451	0.0001490
6	98.2754500	0.7976738	-0.0331681	0.0001587
7	93.4625100	1.2339610	-0.0382123	0.0001739
8	91.0726500	1.3854550	-0.0385829	0.0001694
9	90.1171200	1.4099620	-0.0371821	0.0001582

Skupina dřevin: Jasan

Tabulka č. 8

Bonitní stupeň	Koefficienty			
	M0	M1	M2	M3
1	104.6350000	0.1541126	-0.0309336	0.0001831
2	97.6203300	0.8427324	-0.0381607	0.0001990
3	91.6943200	1.3220800	-0.0392095	0.0001776

Skupina dřevin: Břiza

Tabulka č. 9

Bonitní stupeň	Koefficienty			
	M0	M1	M2	M3
1	97.1162600	1.1938370	-0.0671685	0.0004558
2	97.4960300	1.0849290	-0.0613355	0.0004026
3	96.4112500	1.2112160	-0.0628233	0.0004039

Skupina dřevin: Akát

Tabulka č. 10

Bonitní stupeň	Koefficienty			
	M0	M1	M2	M3
1	125.2191000	-2.5747660	-0.0086083	0.0002496
2	122.2910000	-2.1295590	-0.0186393	0.0003104
3	117.3285000	-1.4377360	-0.0326284	0.0003860
4	113.8006000	-1.0337220	-0.0368342	0.0003832
5	116.7255000	-1.4728980	-0.0267857	0.0003213
6	117.5628000	-1.6681170	-0.0156766	0.0002181
7	111.5808000	-0.7969660	-0.0342677	0.0003241
8	108.6463000	-0.3541572	-0.0462324	0.0004311
9	105.3502000	-0.4904869	-0.0064170	0.0000976

Skupina dřevin: Olše

Tabulka č. 11

Bonitní stupeň	Koefficienty			
	M0	M1	M2	M3
1	109.4380000	-0.3806610	-0.0503372	0.0004577
2	106.7972000	-0.0997184	-0.0498463	0.0004167
3	105.5632000	0.0209253	-0.0478180	0.0003782
4	104.8939000	0.0450113	-0.0426432	0.0003157
5	103.5380000	0.3073192	-0.0509852	0.0003803

Skupina dřevin: Osika

Tabulka č. 12

Bonitní stupeň	Koeficienty			
	M0	M1	M2	M3
1	97.7349300	1.1624590	-0.0704633	0.0004976
2	98.4070200	0.9991664	-0.0626360	0.0004274
3	98.6269500	0.9155787	-0.0574172	0.0003779

Skupina dřevin: Topol

Tabulka č. 13

Bonitní stupeň	Koeficienty			
	M0	M1	M2	M3
1	89.35252	4.474718	-0.3068491	0
2	89.35252	4.474718	-0.3068491	0
3	89.35252	4.474718	-0.3068491	0
4	89.35252	4.474718	-0.3068491	0
5	89.35252	4.474718	-0.3068491	0
6	89.35252	4.474718	-0.3068491	0
7	89.35252	4.474718	-0.3068491	0
8	89.35252	4.474718	-0.3068491	0
9	89.35252	4.474718	-0.3068491	0

Příl.6

Hodnota ročního přírůstu Z podle skupin dřevin v Kč/m² pro průměrnou bonitu

Skupina dřevin	Kč/m ² pro průměrnou bonitu
Smrk	0,6146
Jedle	0,7077
Borovice	0,2544
Modřín	0,4682
Douglaska	0,5990
Buk	0,6144
Dub	0,5156
Jasan	0,3766
Olše	0,1610
Osika	0,0797
Akát	0,0444
Topol	0,3119
Bříza	0,0933

Průměrná bonita skupiny lesních dřevin je vážený aritmetický průměr bonit dřeviny, podle které je daná skupina lesních dřevin nazvána, s tím, že vahou těchto bonit je jejich plošný výskyt na území ČR.

Příl.7**Koeficient K1 pro výpočet škody ze snížení přírůstu lesního porostu v důsledku imisí**

Pásmo ohrožení	Stupeň poškození				
	I	II	IIIa	IIIb	IVa
A, B	0,85	0,65	0,45	0,25	0,15
C	0,95	0,85	0,65	0,45	0,25
D	1,00	0,95	0,75	0,55	0,35

Příl.8**Koeficient K2 vyjadřující míru poškození podle stupňů poškození okusem zvěří**

Stupeň poškození	Terminální výhon	Boční okus celkový %	Boční okus dvou vrchních přeslenů	K2
1 - slabé	není poškozen	více než 60	-	0,60
2 - střední	je poškozen	max. 30	max. 60	1,00
3 - silné	je poškozen	více než 30	více než 60	1,10
4 - velmi silné	je poškozen	více než 90	-	1,20

Poznámka:

- 1) Zařazení do stupně poškození předpokládá současné splnění všech uvedených kritérií.
- 2) Kritérium "boční okus dvou vrchních přeslenů" se použije jako další kritérium pouze u sazenic starších než 3 roky (nevztahuje se na odrostky).

Příl.9**Koeficient K3 pro výpočet škody ze snížení kvality lesního porostu způsobené mechanickým poškozením stromů loupáním a ohryzem zvěří nebo přibližováním dříví apod.**

Nástup škody ve věku	Bonita								
	1	2	3	4	5	6	7	8	9
do 29	0,58	0,65	0,70	0,70	0,75	0,80	0,80	0,80	0,80
30 - 39	0,55	0,60	0,65	0,65	0,70	0,75	0,75	0,75	0,75
40 - 49	0,53	0,58	0,63	0,63	0,67	0,73	0,73	0,73	0,73
50 - 59	0,50	0,55	0,60	0,60	0,65	0,70	0,70	0,70	0,70
60 - 69	0,47	0,52	0,57	0,57	0,62	0,65	0,65	0,65	0,65
70 - 79	0,44	0,49	0,54	0,54	0,58	0,60	0,60	0,60	0,60
80 - 89	0,40	0,45	0,50	0,50	0,55	0,55	0,55	0,55	0,55
90 - 99	0,11	0,13	0,14	0,15	0,15	0,20	0,23	0,25	0,27
100 a více	-	-	-	-	-	-	-	-	-

Tabulka platí pro skupinu dřevin smrk. Pro ostatní skupiny dřevin se koeficient K3 stanoví přiměřeně.

Příl.10
Převodní tabulky bonit lesních dřevin

(z relativní výškové bonity - RVB, uplatňované v lesních hospodářských plánech do roku 1990 včetně, do absolutní výškové bonity - AVB, používané v LHP od roku 1991)

Lesní dřevina: Smrk

Tabulka č. 1

AVB	RVB ve věku dřeviny v letech						
	do 20	21 - 40	41 - 60	61 - 80	81 - 100	101 - 120	nad 120
14	8	8	9	9	9	9	9
16	7	7	7	8	9	9	9
18	6	6	7	7	8	9	9
20	6	6	6	6	7	8	9
22	5	5	5	5	6	7	8
24	4	4	4	5	5	6	7
26	3	3	3	4	4	5	5
28	2	2	2	3	3	4	4
30	1	1	2	2	2	3	3
32	1	1	1	1	1	2	2
34	1	1	1	1	1	1	1
36	1	1	1	1	1	1	1
38	1	1	1	1	1	1	1

Lesní dřevina: Borovice

Tabulka č. 2

AVB	RVB ve věku dřeviny v letech						
	do 20	21 - 40	41 - 60	61 - 80	81 - 100	101 - 120	nad 120
12	9	9	9	9	9	9	9
14	8	8	8	8	9	9	9
16	7	7	7	7	8	9	9
18	6	6	6	7	7	8	8
20	5	5	5	6	6	7	7
22	4	4	4	5	5	5	6
24	3	3	3	3	4	4	5
26	2	2	2	2	3	3	4
28	1	1	1	1	1	2	2
30	1	1	1	1	1	1	1
32	1	1	1	1	1	1	1
34	1	1	1	1	1	1	1

Lesní dřevina: Ostatní jehličnaté

Tabulka č. 3

AVB	Jedle		Modřín			Douglaska
	* do 50	nad 50	do 50	51 - 90	nad 90	celý věk *
12	-	-	9	9	9	-
14	-	-	8	8	9	-
16	-	-	7	7	8	-
18	6	8	6	6	7	-
20	5	6	6	5	6	-
22	4	5	5	4	5	-
24	3	4	4	3	4	-
26	2	3	2	2	3	5
28	1	2	1	1	2	5
30	1	1	1	1	1	5
32	1	1	1	1	1	5
34	1	1	1	1	1	5
36	1	1	-	-	-	5
38	1	1	-	-	-	4
40	1	1	-	-	-	3

Lesní dřevina: Buk

Tabulka č. 4

AVB	RVB ve věku dřeviny v letech						
	do 20	21 - 40	41 - 60	61 - 80	81 - 100	101 - 120	nad 120
16	8	8	8	8	8	9	9
18	7	7	7	7	7	8	9
20	6	6	6	6	6	7	7
22	5	5	5	5	6	6	6
24	4	4	4	4	5	5	6
26	3	3	3	3	4	4	5
28	1	1	2	2	3	3	3
30	1	1	1	1	2	2	2
32	1	1	1	1	1	1	1
34	1	1	1	1	1	1	1
36	1	1	1	1	1	1	1
38	1	1	1	1	1	1	1

Lesní dřevina: Dub

Tabulka č. 5

AVB	RVB ve věku dřeviny v letech						
	do 20	21 - 40	41 - 60	61 - 80	81 - 100	101 - 120	nad 120
12	8	8	8	9	9	9	9
14	7	7	7	8	8	8	9
16	7	7	7	7	7	8	9
18	6	6	6	6	7	7	8
20	5	5	5	5	6	6	7
22	4	4	4	5	5	5	6
24	3	3	3	4	4	4	5
26	2	2	2	2	2	3	3
28	1	1	1	1	1	1	2
30	1	1	1	1	1	1	1
32	1	1	1	1	1	1	1
34	1	1	1	1	1	1	1

Lesní dřevina: Ostatní listnaté

Tabulka č. 6

AVB	Jasan	Olše	Osika Bříza	Akát		Topol		Habr
	* celý věk	celý věk	celý věk	do 50	nad 50	celý věk	do 50	nad 50
10	-	-	-	9	9	-	9	9
12	-	-	3	9	8	-	9	9
14	-	-	3	9	8	-	8	8
16	-	-	3	8	7	9	7	6
18	3	5	3	7	6	9	6	5
20	3	5	3	7	6	9	4	3
22	3	4	2	6	5	9	2	2
24	3	3	1	5	4	9	-	-
26	2	2	1	-	-	8	-	-
28	2	2	1	-	-	7	-	-
30	1	1	-	-	-	6	-	-
32	1	-	-	-	-	-	-	-
34	1	-	-	-	-	-	-	-

*) RVB v celém věkovém rozsahu nebo ve vymezeném věkovém období.

1) § 2 odst. 1 zákona č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a o změně některých zákonů (zákon o oceňování majetku).

2) § 24 až 27 zákona č. 289/1996 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon).

3) Vyhláška č. 83/1996 Sb., o zpracování oblastních plánů rozvoje lesů a o vymezení hospodářských souborů.

4) Zákon č. 151/1997 Sb.

6) Vyhláška č. 82/1996 Sb., o genetické klasifikaci, obnově lesa, zalesňování a o evidenci při nakládání se semeny a sazenicemi lesních dřevin.

Určeno: **vlastníkům lesa**
Okresním úřadům
Vojenskému lesnímu úřadu
Územním odborům MZe

Škody působené zvěří na lesních porostech znamenají nejen vážné ztráty na množství a kvalitě dřevní hmoty, ale často mohou ohrozit i plnění mimoprodukčních funkcí lesa. Proto zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon) ukládá v § 32 odst. 4 vlastníkům lesa, uživatelům honiteb a orgánům státní správy lesů povinnost dbát, aby lesní porosty nebyly nepřiměřeně poškozovány zvěří. Tuto povinnost je nutné chápat ve vazbě na ustanovení § 29 odst. 1 zákona č. 23/1962 Sb., o myslivosti ve znění pozdějších předpisů, kterým je založeno právo vlastníka honitby a orgánu státní správy lesů požádat okresní úřad o snížení stavů zvěře, popřípadě o zrušení chovu toho druhu zvěře, který škody působí.

Je zřejmé, že taková žádost a následně rozhodnutí musí vycházet z objektivně zjištěných skutečností.

Dle § 5 odst. 1 písm. b) vyhlášky MZe č. 101/1996 Sb., kterou se stanoví podrobnosti o opatřeních k ochraně lesa a vzor služebního odznaku

a vzor průkazu lesní stráže, vlastník lesa provádí omezování škod působených zvěří kromě jiného toto preventivní opatření: „u lesních majetků o výměře nad 50 ha sleduje působení zvěře na nálety, nárosty a kultury pomocí kontrolních a srovnávacích ploch v počtu nejméně 1 plocha (oplocenka) na 500 ha“. Systém kontrolních a srovnávacích ploch (dále jen „KSP“) rozložený v minimální hustotě stanovené vyhláškou, tj. 1 KSP na 500 ha, umožňuje sledovat působení zvěře na nálety, nárosty a kultury. Výsledkem vyhodnocení vegetačního krytu v KSP je objektivní zhodnocení vlivu zvěře na přirozené zmlazení i umělou obnovu, které napomáhá posoudit přiměřenost stavů zvěře a tendenci vývoje škod působených zvěří.

K zajištění jednotného postupu při zakládání a vyhodnocování KSP vydává Ministerstvo zemědělství tento:

14/96

METODICKÝ POKYN

o kontrolních a srovnávacích plochách

I. Výběr lokalit pro kontrolní a srovnávací plochy

KSP se zakládají na plochách:

- kde se očekává žádoucí přirozené zmlazení nebo je plánována umělá obnova (tj. porosty geneticky a druhově vhodné),
- na plochách s počinajícím přirozeným zmlazením nebo umělou obnovou.

Při výběru ploch je třeba dbát na to, aby nebyly zvoleny lokality s mimořádně nízkým nebo s mimořádně vysokým zatěžováním zvěří (např. bezprostřední blízkost krmných zařízení, frekventovaných komunikací apod.).

Kontrolní plocha se oplocuje.

II. Vytyčení kontrolních a srovnávacích ploch

1. systém KSP se skládá z páru vzájemně srovnatelných ploch tvaru čtverce o velikosti 5 x 5 m, jejichž hranice jsou od sebe vzdálené 2 – 10 m. Srovnatelnost lokalit je nezbytná zejména z hlediska:

- charakteru a vývoje přirozené resp. Umělé obnovy,
- stanoviště (lesní typ, půdní typ),
- poměr osvitů (stupeň zastínění korunami stromů starého porostu, boční světlo, boční stín apod.),
- charakteru bylinného patra (stupeň pokrytí, výška, druhy rostlin) m
- tvaru terénu,
- svažitosti a expozice.

2. KSP se umísťuje tak, aby reprezentovala typickou situaci pro širší okolí.

3. Oplocení nemá být ohroženo působením vnějších faktorů (sesuvy sněhu, kamení apod.).

4. KSP se umísťuje tak, aby byla možná její pravidelná kontrola (přístupnost).

Po výběru vhodné lokality pro umístění KSP je třeba obě plochy 5 x 5 m provizorně vytyčit a losem vybrat tu, která bude oplocena (kontrolní plocha). Výběr a vytyčení se provádí za přítomnosti odborného lesního hospodáře.

III. Požadavky na oplocení a vytyčení kontrolní a srovnávací plochy

Provizorní vytyčení kontrolní a srovnávací plochy se nahradí stabilizací.

Pro stabilizaci kontrolní plochy se používají dřevěné kůly délky 60 – 70 cm o průměru minimálně 5 cm. Umísťují se v rozích kontrolní plochy tak,

aby nad zem vyčnívaly minimálně 30 cm. Střed plochy se označuje dřevěným kůlem.

Středový bod srovnávací (neoplocené) plochy se stabilizuje ocelovým kůlem, rohové body pak dřevěnými kůly, jejichž délka přesahuje maximální výšku vegetačního krytu (minimálně o 50 cm).

Oplocení kontrolní plochy se provádí drátěným pletivem o výšce 1,6 m, v místech s výskytem jelení nebo daňčí zvěře 2 m, sloupky oplocení musí být dimenzovány pro předpokládanou trvanlost 10 let. Oplocení o rozměrech 6 x 6 m se umísťuje ve vzdálenosti 0,5 a od stran kontrolní plochy (plocha pro hodnocení = 25 m²).

IV. Hospodaření na lokalitách s kontrolními a srovnávacími plochami

Základním principem provozu systému KSP v porostech je zachování stejných lesopěstebních a ochranných opatření na oplocených i neoplocených plochách. Např. pokud je nutné narušit půdní kryt pro zmlazení, je nutné toto opatření provést stejným způsobem na oplocené i neoplocené ploše, totéž se týká ochranných opatření v kulturách (vyžínání, aplikace insekticidů, apod.). Ochrana proti zvěří (např. aplikace repelentů) se na oplocené a srovnávací ploše neprovádí.

V. Vyhodnocení vegetace na kontrolních a srovnávacích plochách

Porovnáním složení vegetace uvnitř a vně kontrolní oplocené plochy se objektivně sleduje působení zvěře na vývoj mladých porostů. Rozdílný vývoj obnovy na oplocené a neoplocené ploše umožňuje reálné určení škod způsobených zvěří, přičemž se respektuje zásada, že ne všechny zjištěné škody musí znamenat poškození lesního ekosystému.

První hodnocení vegetačního krytu je třeba provést ihned po oplocení vylisované plochy v období vrcholné vegetační sezóny (polovina července – polovina září). Při opakovaném měření se volí stejný termín, aby byla zajištěna srovnatelnost výsledků.

Kontrolní vyhodnocení umožňující posouzení vlivu zvěře se provádí obvykle každoročně. S hodnocením je nezbytné začít nejpozději 3 roky po založení KSP. Pokud je v době kontrolního hodnocení zjištěno, že na neoplocené ploše obnova odrostla dosahu zvěře (1,3 resp. 1,5 m), pak je nutné pro další šetření založit na vhodném stanovišti nový pár KSP.

Údaje o lokalizaci, stanovištních podmínkách a vegetačním krytu v KSP se zapisují do formulářů. Formuláře jsou koncipovány tak, aby je bylo možné vyhodnotit i pomocí počítače.

Pozn.: Vzory jednotlivých formulářů, které jsou součástí přílohy této metodické informace neuveřejňujeme.

128/2000 Sb.

ZÁKON

ze dne 12. dubna 2000

o obcích (obecní zřízení)

Změna: 273/2001 Sb., 450/2001 Sb., 320/2001 Sb., 313/2002 Sb. (část), 311/2002 Sb., 313/2002 Sb., 59/2003 Sb., 22/2004 Sb., 216/2004 Sb., 257/2004 Sb., 421/2004 Sb., 626/2004 Sb., 501/2004 Sb., 413/2005 Sb., 61/2006 Sb., 245/2006 Sb., 234/2006 Sb., 186/2006 Sb., 169/2008 Sb., 298/2008 Sb., 261/2007 Sb., 305/2008 Sb., 477/2008 Sb., 326/2009 Sb., 227/2009 Sb., 424/2010 Sb., 281/2009 Sb., 347/2010 Sb., 246/2011 Sb., 364/2011 Sb., 72/2012 Sb., 424/2010 Sb. (část), 142/2012 Sb., 239/2012 Sb., 257/2013 Sb., 303/2013 Sb., 64/2014 Sb., 24/2015 Sb., 106/2016 Sb., 183/2017 Sb., 257/2017 Sb., 99/2017 Sb.

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

OBECNÍ ZŘÍZENÍ

HLAVA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

DÍL 1

Postavení obcí

§ 1

Obec je základním územním samosprávným společenstvím občanů; tvoří územní celek, který je vymezen hranicí území obce.

§ 2

(1) Obec je veřejnoprávní korporací, má vlastní majetek. Obec vystupuje v právních vztazích svým jménem a nese odpovědnost z těchto vztahů vyplývající.

(2) Obec pečuje o všestranný rozvoj svého území a o potřeby svých občanů; při plnění svých úkolů chrání též veřejný zájem.

§ 3

(1) Obec, která má alespoň 3 000 obyvatel, je městem, pokud tak na návrh obce stanoví předseda Poslanecké sněmovny po vyjádření vlády.

(2) Obec je městysem, pokud tak na návrh obce stanoví předseda Poslanecké sněmovny po vyjádření vlády.

(3) Obec, která byla městem přede dnem 17. května 1954, je městem, pokud o to požádá předsedu Poslanecké sněmovny. Předseda Poslanecké sněmovny tak na žádost obce stanoví a zároveň určí den, kdy se obec stává městem.

(4) Obec, která byla oprávněna užívat označení městys přede dnem 17. května 1954, je městysem, pokud o to požádá předsedu Poslanecké sněmovny. Předseda Poslanecké sněmovny tak na žádost obce stanoví a zároveň určí den, od kterého se obec stává městysem.

(5) Kancelář Poslanecké sněmovny zašle údaje o tom, že se obec stala městem nebo městysem, neprodleně Českému úřadu zeměměřickému a katastrálnímu.

(6) Sloučí-li se dvě nebo více obcí, z nichž alespoň jedna je městem, je nově vzniklá obec městem. Sloučí-li se dvě nebo více obcí, z nichž žádná není městem, ale alespoň jedna je městysem, je nově vzniklá obec městysem. Oddělí-li se část města a vzniknou dvě nebo více obcí, pak obec, které zůstane název dosavadního města nebo část jeho názvu, je i nadále městem. Oddělí-li se část městyse a vzniknou dvě nebo více obcí, pak obec, které zůstane název dosavadního městyse nebo část jeho názvu, je i nadále městysem.

§ 4

(1) Statutárními městy jsou Kladno, České Budějovice, Plzeň, Karlovy Vary, Ústí nad Labem, Liberec, Jablonec nad Nisou, Hradec Králové, Pardubice, Jihlava, Brno, Zlín, Olomouc, Přerov, Chomutov, Děčín, Frýdek-Místek, Ostrava, Opava, Havířov, Most, Teplice, Karviná, Mladá Boleslav a Prostějov.

(2) Území statutárních měst se může členit na městské obvody nebo městské části s vlastními orgány samosprávy.

§ 5

(1) Obec je samostatně spravována zastupitelstvem obce; dalšími orgány obce jsou rada obce, starosta, obecní úřad a zvláštní orgány obce. Město je samostatně spravováno zastupitelstvem města; dalšími orgány města jsou rada města, starosta, městský úřad a zvláštní orgány města. Městys je samostatně spravován zastupitelstvem městyse; dalšími orgány městyse jsou rada městyse, starosta, úřad městyse a zvláštní orgány městyse.

(2) Statutární město je samostatně spravováno zastupitelstvem města; dalšími orgány statutárního města jsou rada města, primátor, magistrát a zvláštní orgány města. Městský obvod územně členěného statutárního města je spravován zastupitelstvem městského obvodu; dalšími orgány městského obvodu jsou rada městského obvodu, starosta, úřad městského obvodu a zvláštní orgány městského obvodu. Městská část územně členěného statutárního města je spravována zastupitelstvem městské části; dalšími orgány městské části jsou rada městské části, starosta, úřad městské části a zvláštní orgány městské části.

(3) Orgánem obce, městyse, města, statutárního města, městského obvodu nebo městské části je též komise, jestliže jí byl svěřen výkon přenesené působnosti (§ 122 odst. 2).

§ 6

zrušen

§ 7

(1) Obec spravuje své záležitosti samostatně (dále jen "samostatná působnost"). Státní orgány a orgány krajů mohou do samostatné působnosti zasahovat, jen vyžaduje-li to ochrana zákona, a jen způsobem, který zákon stanoví. Rozsah samostatné působnosti může být omezen jen zákonem.

(2) Státní správu, jejíž výkon byl zákonem svěřen orgánu obce, vykonává tento orgán jako svou přenesenou působnost (§ 61 a násl.).

§ 8

Pokud zvláštní zákon upravuje působnost obcí a nestanoví, že jde o přenesenou působnost obce, platí, že jde vždy o samostatnou působnost.

§ 9

zrušen

§ 9a

Obce zajišťují výkon finanční kontroly podle zvláštního právního předpisu.2a)

§ 10

Povinnosti může obec ukládat v samostatné působnosti obecně závaznou vyhláškou

a) k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku; zejména může stanovit, které činnosti, jež by mohly narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku, lze vykonávat pouze na místech a v čase obecně závaznou vyhláškou určených, nebo stanovit, že na některých veřejných prostranstvích v obci jsou takové činnosti zakázány,

b) pro pořádání, průběh a ukončení veřejnosti přístupných sportovních a kulturních podniků, včetně tanečních zábav a diskoték, stanovením závazných podmínek v rozsahu nezbytném k zajištění veřejného pořádku,

c) k zajištění udržování čistoty ulic a jiných veřejných prostranství, k ochraně životního prostředí, zeleně v zástavbě a ostatní veřejné zeleně³⁾ (dále jen "veřejná zeleň") a k užívání zařízení obce sloužících potřebám veřejnosti,

d) stanoví-li tak zvláštní zákon.

§ 11

(1) Obec může v přenesené působnosti vydávat na základě zákona a v jeho mezích nařízení obce, je-li k tomu zákonem zmocněna.

(2) Obec vykonávající rozšířenou působnost^{3a)} (§ 66) může za podmínek stanovených v odstavci 1 vydávat nařízení obce pro správní obvod stanovený zvláštním právním předpisem.

§ 12

(1) Obecně závazné vyhlášky a nařízení obce (dále jen "právní předpis obce") musí být vyhlášeny, což je podmínkou platnosti právního předpisu obce. Vyhlášení se provede tak, že se právní předpis obce vyvěsí na úřední desce^{3b)} obecního

úřadu po dobu 15 dnů. Dnem vyhlášení právního předpisu obce je první den jeho vyvěšení na úřední desce. Kromě toho může obec uveřejnit právní předpis obce způsobem v místě obvyklým.

(2) Pokud není stanovena účinnost pozdější, nabývají právní předpisy obce účinnosti patnáctým dnem po dni vyhlášení. Vyžaduje-li to naléhavý obecný zájem, lze výjimečně stanovit dřívější počátek účinnosti, nejdříve však dnem vyhlášení.

(3) Nařízení obce vykonávající rozšířenou působnost se zveřejní též na úřední desce obecních úřadů působících ve správním obvodu obce s rozšířenou působností.

(4) Obec vede evidenci právních předpisů, které vydala. Evidence právních předpisů obsahuje číslo a název právního předpisu, datum jeho schválení, datum nabytí jeho platnosti, datum nabytí jeho účinnosti, popřípadě i datum pozbytí jeho platnosti. Právní předpisy obce se označují pořadovými čísly. Číselná řada se uzavírá vždy koncem každého kalendářního roku.

(5) Právní předpisy obce a jejich evidence musí být každému přístupny u obecního úřadu v obci, která je vydala. Nařízení vydané obcí vykonávající rozšířenou působnost musí být každému přístupné též u obecních úřadů působících v jejím správním obvodu.

(6) Obec zašle obecně závaznou vyhlášku obce neprodleně po dni jejího vyhlášení Ministerstvu vnitra. Obec zašle nařízení obce neprodleně po dni jeho vyhlášení krajskému úřadu.

§ 13

(1) Státní orgány a orgány kraje jsou povinny, pokud je to možné, předem projednat s obcí návrhy na opatření dotýkající se působnosti obce.

(2) Státní orgány a orgány kraje poskytují obci na požádání bezplatně údaje a informace pro výkon její působnosti. Tuto povinnost mají i obce vůči státním orgánům a orgánům kraje. Ochrana údajů a utajovaných informací podle zvláštních právních předpisů⁴⁾ zůstává nedotčena.

(3) Obce jsou při výkonu své působnosti oprávněny využívat bezplatně údajů katastru nemovitostí.

§ 14

(1) Obec je povinna vydávat potvrzení a vyhotovovat zprávy pro potřeby právnických a fyzických osob, stanoví-li tak právní předpis.

(2) Obec vydává potvrzení potřebná pro uplatnění práva v cizině i v případě, že právní předpis takovou povinnost neukládá, ale požadované údaje jsou jí známy.

§ 15

zrušen

DÍL 2

Občané obce

§ 16

(1) Občanem obce je fyzická osoba, která

- a) je státním občanem České republiky, a
- b) je v obci hlášena k trvalému pobytu.⁶⁾

(2) Občan obce, který dosáhl věku 18 let, má právo

- a) volit a být volen do zastupitelstva obce za podmínek stanovených zvláštním zákonem,⁷⁾
- b) hlasovat v místním referendu za podmínek stanovených zvláštním zákonem,⁸⁾
- c) vyjadřovat na zasedání zastupitelstva obce v souladu s jednacím řádem svá stanoviska k projednávaným věcem,
- d) vyjadřovat se k návrhu rozpočtu obce a k závěrečnému účtu obce za uplynulý kalendářní rok, a to buď písemně ve stanovené lhůtě, nebo ústně na zasedání zastupitelstva obce,
- e) nahlížet do rozpočtu obce a do závěrečného účtu obce za uplynulý kalendářní rok, do usnesení a zápisů z jednání zastupitelstva obce, do usnesení rady obce, výborů zastupitelstva obce a komisí rady obce a pořizovat si z nich výpisy,
- f) požadovat projednání určité záležitosti v oblasti samostatné působnosti radou obce nebo zastupitelstvem obce; je-li žádost

podepsána nejméně 0,5 % občanů obce, musí být projednána na jejich zasedání nejpozději do 60 dnů, jde-li o působnost zastupitelstva obce, nejpozději do 90 dnů,

g) podávat orgánům obce návrhy, připomínky a podněty; orgány obce je vyřizují bezodkladně, nejdéle však do 60 dnů, jde-li o působnost zastupitelstva obce, nejpozději do 90 dnů.

(3) Oprávnění uvedená v odstavci 2 písm. c) až g) má i fyzická osoba, která dosáhla věku 18 let a vlastní na území obce nemovitost.

§ 17

Oprávnění uvedená v § 16 má i fyzická osoba, která dosáhla věku 18 let, je cizím státním občanem a je v obci hlášena k trvalému pobytu, stanoví-li tak mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána a která byla vyhlášena.

DÍL 3

Území obce a jeho změny

§ 18

(1) Každá část území České republiky je součástí území některé obce, nestanoví-li zvláštní zákon jinak.⁹⁾

(2) Obec má jedno nebo více katastrálních území.

§ 19

(1) Dvě nebo více obcí, které spolu sousedí, se mohou na základě dohody sloučit. Území obce po sloučení tvoří území slučovaných obcí.

(2) Obec ponese po sloučení název, na němž se slučované obce dohodnou. Jestliže se obce o názvu nedohodnou, rozhodne o něm Ministerstvo vnitra. K jinému názvu sloučené obce dává souhlas Ministerstvo vnitra.

(3) Obec se může na základě dohody připojit k jiné obci, se kterou sousedí.

(4) Dohodu o sloučení obcí nebo o připojení obce lze uzavřít na základě rozhodnutí zastupitelstev dotčených obcí, pokud do 30 dnů od zveřejnění tohoto rozhodnutí není podán návrh na konání místního referenda o této věci.⁸⁾ Je-li podán takový návrh, je k uzavření dohody o sloučení obcí nebo o připojení obce nutné souhlasné rozhodnutí místního referenda konaného v obci, ve které byl podán návrh na jeho konání. Dotčené obce oznámí krajskému úřadu rozhodnutí svých zastupitelstev, na jejichž základě má být uzavřena dohoda o sloučení obcí nebo o připojení obce. Je-li konáno místní referendum o sloučení obcí nebo o připojení obce, oznámí dotčené obce i rozhodnutí přijaté v místním referendu.

(5) Dohoda o sloučení obcí nebo připojení obce musí obsahovat

a) den, měsíc a rok, ke kterému se obce slučují nebo se obec připojuje,

b) název obce a sídlo jejích orgánů, jde-li o sloučení obcí,

c) určení právních předpisů obcí, které byly vydány slučovanými obcemi nebo připojovanou obcí a zůstanou v platnosti v celé obci po sloučení nebo připojení,

d) výčet katastrálních území obce po sloučení nebo připojení,

e) určení majetku, včetně finančních prostředků, ostatních práv a závazků, právnických osob a organizačních složek slučovaných obcí nebo obce, která se připojuje.

(6) Právním nástupcem sloučených nebo připojených obcí je obec vzniklá jejich sloučením nebo obec, která při připojení obce nezaniká. Tato obec se stává příjemcem výnosu daní podle zvláštního zákona, které by jinak podle zvláštních právních předpisů připadly zaniklé obci. Na tuto obec přechází též majetek, včetně finančních prostředků zaniklých obcí, ostatní práva a závazky těchto obcí, včetně jejich práva zakladatele a zřizovatele právnických osob, a dále organizační složky těchto obcí, a to dnem, ke kterému se obce slučují nebo se obec připojuje. Nově vzniklá obec nebo obec, která při připojení nezanikla, zašle opis dohody Ministerstvu vnitra, Ministerstvu financí, Českému úřadu zeměměřičkému a katastrálnímu, příslušnému katastrálnímu úřadu a příslušnému finančnímu úřadu.

§ 20

(1) Městský obvod nebo městskou část ve statutárním městě lze zřídit nebo zrušit na základě rozhodnutí zastupitelstva města, pokud do 30 dnů od zveřejnění tohoto rozhodnutí není podán návrh na konání místního referenda o této věci. Je-li podán takový návrh, lze zřídit nebo zrušit městský obvod nebo městskou část jen na základě souhlasného rozhodnutí místního referenda konaného na území, na němž se navrhuje zřízení nebo zrušení městského obvodu nebo městské části.

(2) Městský obvod nebo městská část jsou organizační jednotkou města.

(3) Městský obvod nebo městskou část lze za podmínek stanovených v odstavci 1 připojit k jinému městskému obvodu nebo městské části.

(4) Rozhodnutí o zřízení, připojení nebo zrušení městského obvodu nebo městské části musí obsahovat náležitosti uvedené v § 19 odst. 5; místo názvu obce se však uvede název zřizovaného městského obvodu nebo městské části nebo název městského obvodu nebo městské části, k nimž se jiný městský obvod nebo městská část připojuje.

(5) Opis rozhodnutí zašle statutární město Ministerstvu vnitra, Českému úřadu zeměměřickému a katastrálnímu, příslušnému katastrálnímu úřadu a finančnímu úřadu.

§ 20a

Nová obec může vzniknout oddělením části obce, popřípadě změnou nebo zrušením vojenského újezdu.⁹⁾

§ 21

(1) Část obce, která se chce oddělit, musí mít samostatné katastrální území sousedící nejméně se dvěma obcemi nebo jednou obcí a cizím státem a tvořící souvislý územní celek; po oddělení musí mít alespoň 1 000 občanů. Stejně podmínky musí splňovat i obec po oddělení její části. S oddělením části obce musí vyslovit souhlas v místním referendu občané žijící na území té části obce, která se chce oddělit.

(2) V té části obce, která se chce oddělit, ustaví občané obce přípravný výbor. Přípravný výbor tvoří oprávněný občan¹⁰⁾ a jeho zástupci. Lze ustavit pouze jeden přípravný výbor. Počet členů přípravného výboru je lichý a tvoří jej nejméně tři členové. Členem přípravného výboru může být jen občan obce, který má trvalý pobyt v té části obce, která se chce oddělit.

(3) Přípravný výbor

- a) navrhuje uspořádání místního referenda o oddělení části obce a podílí se na jeho přípravě a provedení,
- b) podílí se na přípravě návrhu na oddělení části obce,
- c) jedná za nově vznikající obec při uzavírání dohody o rozdělení majetku,
- d) je účastníkem řízení o oddělení části obce; nemůže však podat návrh na oddělení části obce krajskému úřadu.¹¹⁾

§ 22

(1) O oddělení části obce rozhoduje krajský úřad v přenesené působnosti na návrh obce, který podá obec na základě kladného výsledku místního referenda konaného v té části obce, která se chce oddělit. Nepodá-li obec návrh do 30 dnů ode dne vyhlášení výsledků místního referenda nebo jestliže v návrhu na oddělení části obce provede změny, které jsou v rozporu s rozhodnutím přijatým v místním referendu⁸⁾, může tak učinit kterýkoliv občan obce.

(2) Návrh na oddělení části obce musí obsahovat

- a) den, měsíc a rok, ke kterému se část obce odděluje,
- b) vymezení území nově vznikající obce po oddělení části obce výčtem jejích katastrálních území včetně příslušných mapových podkladů,
- c) počet občanů obce ke dni podání návrhu na oddělení její části, jakož i počty občanů obce v jednotlivých částech, které se mají oddělit,
- d) rozdělení výnosu daní v poměru podle počtu obyvatel původní a nově vzniklé obce do doby, než bude stanoveno procento, kterým se na výnosech daní podílí nově vzniklá obec.

(3) Součástí návrhu na oddělení části obce je písemná dohoda obce a přípravného výboru o rozdělení majetku obce mezi původní obec a nově vzniklou obec, bylo-li této dohody dosaženo.

(4) Nedohodne-li se obec a přípravný výbor o rozdělení majetku obce jinak, rozdělí se majetek obce mezi původní obec a nově vzniklou obec tak, že

- a) vlastnické právo k nemovitostem, včetně jejich příslušenství, jakož i věcná práva k věcem cizím a závazky vážnouce na nemovitostech, přecházejí na tu obec, na jejímž území se nemovitost nachází; pro přechod vlastnického práva k nemovitostem je rozhodný stav ke dni konání místního referenda o oddělení části obce,
- b) v poměru podle počtu obyvatel původní obce a nově vzniklé obce přecházejí na nově vzniklou obec movité věci, s výjimkou příslušenství nemovitostí, finanční prostředky, závazky, podílí na právnických osobách založených obcí a ostatní práva.

(5) Krajský úřad svým rozhodnutím schválí návrh obce na oddělení její části, jsou-li splněny všechny podmínky stanovené zákonem.

(6) Rozhodnutí o oddělení části obce musí obsahovat náležitosti stanovené v odstavci 2. Rozhodnutí obsahuje též schválení dohody podle odstavce 3, bylo-li této dohody dosaženo. Opis pravomocného rozhodnutí zašle krajský úřad Ministerstvu vnitra, Ministerstvu financí, Českému úřadu zeměměřickému a katastrálnímu, příslušnému katastrálnímu úřadu a finančnímu úřadu.

(7) Majetek uvedený v odstavci 4 na nově vzniklou obec přechází dnem vzniku této obce. Nebylo-li dosaženo dohody podle odstavce 3, může nově vzniklá obec podat žalobu k soudu na určení, který majetek uvedený v odstavci 4 písm. b) na ni přešel.

(8) Řízení o oddělení části obce ukončené pravomocným rozhodnutím nelze obnovit a pravomocné rozhodnutí o oddělení části obce nelze přezkoumat ve správním řízení.

(9) Po vyhlášení výsledků místního referenda obec požádá Ministerstvo vnitra o souhlas s názvem nově vznikající obce.

§ 23

(1) Do 3 měsíců po ustavujícím zasedání zastupitelstva nově vzniklé obce předá původní obec nově vzniklé obci majetek, který jí náleží podle rozhodnutí krajského úřadu, nebo, neobsahuje-li rozhodnutí krajského úřadu schválení dohody podle § 22 odst. 3, nemovitosti podle § 22 odst. 4 písm. a). O předání majetku pořídí původní a nově vzniklá obec písemný zápis. Tento majetek včetně finančních prostředků, pohledávek a závazků do doby jeho předání spravuje původní obec, která však s ním nemůže nakládat jiným způsobem, než z něj uhrazovat náklady spojené s nezbytnou údržbou majetku a s provozem organizačních složek nově vzniklé obce a nájemné za užívání věcí touto obcí.

(2) V nově vzniklé obci platí právní předpisy obce, které platily na jejím území před jejím vznikem, a to do doby, než budou zrušeny nebo nahrazeny novými.

§ 24

Sloučení obcí, připojení obce, městských částí nebo městských obvodů nebo oddělení části obce lze provést jen k počátku kalendářního roku. Návrh na oddělení části obce musí být podán krajskému úřadu nejpozději do 30. června předchozího kalendářního roku.

§ 25

(1) Dohoda o sloučení obcí, dohoda o připojení obce k jiné obci, jakož i rozhodnutí krajského úřadu o oddělení části obce jsou podkladem k zápisu změny práv dotčených obcí k nemovitostem do katastru nemovitostí a k provedení změny údajů o katastrálních územích a hranicích obcí v katastru nemovitostí.

(2) Rozhodnutí zastupitelstva města o zřízení nebo zrušení městského obvodu nebo městské části, jakož i o připojení městského obvodu nebo městské části k jinému městskému obvodu nebo městské části je podkladem k zápisu změny práv dotčených městských obvodů nebo městských částí k nemovitostem do katastru nemovitostí.

§ 26

Změny hranic obcí, při nichž nedochází ke sloučení obcí, připojení obce nebo oddělení části obce, se uskutečňují na základě dohody zúčastněných obcí po projednání s příslušným katastrálním úřadem. Uzavření dohody oznámí obec Ministerstvu financí, Českému úřadu zeměměřičickému a katastrálnímu, příslušnému katastrálnímu úřadu a finančnímu úřadu.

§ 26a

(1) Je-li území obce nebo jeho část součástí katastrálního území jiné obce, vyzve Ministerstvo vnitra dotčené obce, aby ve lhůtě 1 roku uzavřely dohodu podle § 26.

(2) Nedojde-li k uzavření dohody podle odstavce 1 ve stanovené lhůtě, rozhodne o změně hranic obcí po projednání s příslušným katastrálním úřadem Ministerstvo vnitra z moci úřední.

(3) Ministerstvo vnitra při rozhodování podle odstavce 2 přihlídně zejména k historickým hranicím a současným územním vazbám dotčených obcí, k vlastnictví pozemků a staveb, k výsledkům místních referend, pokud se v této věci konala, a k průběhu dosavadních jednání dotčených obcí.

(4) Pravomocné rozhodnutí je podkladem pro změny údajů o katastrálních územích a hranicích obcí v základním registru územní identifikace, adres a nemovitostí, popřípadě v dalších veřejných rejstřících. Ministerstvo vnitra zašle opis pravomocného rozhodnutí Českému úřadu zeměměřičickému a katastrálnímu, příslušnému katastrálnímu úřadu a Českému statistickému úřadu.

(5) Řízení o změně hranic obcí ukončené pravomocným rozhodnutím nelze obnovit a pravomocné rozhodnutí o změně hranic obcí nelze přezkoumat ve správním řízení.

DÍL 4

Názvy obcí, jejich částí, ulic a veřejných prostranství, číslování budov, znak a vlajka obcí

§ 27

(1) Každá obec má svůj název; ke změně názvu obce dává souhlas Ministerstvo vnitra na návrh obce.

(2) Názvy mají též části obce. Část obce je evidenční jednotka vytvářená budovami s čísly popisnými a čísly evidenčními (§ 31) přidělenými v jedné číselné řadě, která leží v jednom souvislém území. Názvy částí obce jsou zpravidla

převzaty z názvu zaniklých obcí, osad nebo z názvů historicky vzniklých území, na nichž se tyto části obce nacházejí.

§ 28

- (1) Obci přísluší rozhodovat o názvech částí obce, ulic a jiných veřejných prostranství.
- (2) Obec oznamuje Ministerstvu vnitra názvy nově vzniklých částí obce, změny jejich názvů, jakož i zánik částí obce.
- (3) Ke vzniku, změně názvu nebo zániku části obce a k pojmenování, přejmenování nebo zániku ulice nebo jiného veřejného prostranství dochází zápisem do základního registru územní identifikace, adres a nemovitostí⁴²⁾.

§ 29

(1) Název obce, jejích částí, ulic a jiných veřejných prostranství se uvádějí vždy v českém jazyce. Ulice nebo jiná veřejná prostranství se nepojmenovávají shodnými názvy a ani podle jmen žijících osobností veřejného života.

(2) V obci obývané příslušníky národnostních menšin se název obce, jejích částí, ulic a jiných veřejných prostranství a označení budov státních orgánů a územních samosprávných celků uvádějí též v jazyce národnostní menšiny, jestliže se v posledních dvou sčítáních lidu hlásilo k této národnosti vždy alespoň 10 % občanů obce, pokud o to požádají zástupci příslušné národnostní menšiny prostřednictvím výboru pro národnostní menšiny (§ 117 odst. 3) a pokud ten svým usnesením návrh doporučí, anebo pokud o to písemně požádá spolek, který podle stanov zastupuje zájmy příslušné národnostní menšiny⁴⁸⁾ a který ke dni podání žádosti působí alespoň 5 let na území obce.

§ 30

Označení ulic a jiných veřejných prostranství provede obec na svůj náklad. Vlastník nemovitosti je povinen strpět bezúplatně připevnění tabulky s označením ulice nebo jiného veřejného prostranství na své nemovitosti; v blízkosti tabulky nesmí umístit jiné nápisy. Označení nesmí být poškozeno, odstraněno nebo zakryto.

§ 31

- (1) Budova¹³⁾ musí být označena popisným číslem, pokud není dále stanoveno jinak.
- (2) Evidenčními čísla se označují
 - a) stavby pro rodinnou rekreaci,
 - b) stavby dočasné,
 - c) budovy, které nevyžadují stavební povolení ani ohlášení stavebnímu úřadu, s výjimkou
 1. staveb pro chovatelství o jednom nadzemním podlaží o zastavěné ploše do 16 m² a do 5 m výšky,
 2. zimních zahrad o jednom nadzemním podlaží a skleníků do 40 m² zastavěné plochy a do 5 m výšky,
 3. přístřešků o jednom nadzemním podlaží, které slouží veřejné dopravě, a jiných veřejně přístupných přístřešků do 40 m² zastavěné plochy a do 4 m výšky.
- (3) Samostatnými popisnými a evidenčními čísla se neoznačují příslušenství budovy^{13a)}, která jsou součástí jednoho celku.
- (4) K usnadnění orientace mohou být v jednotlivých ulicích a na jiných veřejných prostranstvích označeny budovy vedle popisného čísla nebo evidenčního čísla ještě číslem orientačním.
- (5) Obecní úřad rozhoduje o tom, jakým popisným, orientačním nebo evidenčním číslem bude budova označena. Každé popisné nebo evidenční číslo budovy musí být v rámci části obce jedinečné. Čísla popisná a evidenční, která byla přidělena, nelze užívat opakovaně, a to ani v případě přečíslování podle § 32 odst. 2. Číslo orientační se opakovaně přiděluje pouze v případě, že nová budova stojí na místě budovy zaniklé.

§ 31a

- (1) Čísla popisná a evidenční přiděluje obecní úřad
 - a) v případě nově vzniklé budovy, která je stavbou vyžadující stavební povolení nebo ohlášení stavebnímu úřadu, na základě písemné výzvy příslušného stavebního úřadu^{13b)},
 - b) v ostatních případech na základě písemné žádosti vlastníka budovy, jejíž přílohou je geometrický plán a doklad, který osvědčuje, že budova byla uvedena do užívání; přílohy se nevyžadují, dochází-li na základě žádosti vlastníka budovy k přečíslování budovy již zapsané v katastru nemovitostí, anebo jde-li o budovy uvedené v § 31 odst. 2 písm. c).
- (2) Obecní úřad sdělí v případě podle odstavce 1 písm. a) neprodleně příslušnému stavebnímu úřadu údaje o čísle popisném nebo evidenčním a jeho příslušnosti k části obce, popřípadě název ulice, do níž stavební objekt náleží, a údaje o čísle orientačním.
- (3) O přidělení čísla popisného, evidenčního nebo orientačního vydá obecní úřad vlastníku budovy písemný doklad.
- (4) Při zániku budovy obecní úřad přidělená čísla zruší.
- (5) Při zániku ulice nebo jiného veřejného prostranství se přidělená čísla orientační zrušují.

(6) Při zániku části obce rozhodne obec o přečíslování budov v zanikající části obce.

(7) K očíslování, přečíslování nebo zrušení číslování budovy dochází zápisem do základního registru územní identifikace, adres a nemovitostí⁴²⁾.

§ 32

(1) Vlastník nemovitosti je povinen na svůj náklad označit budovu čísly určenými obecním úřadem a udržovat je v řádném stavu. Barvu a provedení čísel určuje obecní úřad.

(2) Přečíslování budov se provádí jen výjimečně, jsou-li pro to vážné důvody. Nová čísla hradí obec ze svého rozpočtu. Přečíslování budov ohlásí obec příslušnému katastrálnímu úřadu.

§ 33

Prováděcí právní předpis stanoví

- a) způsob označování ulic a ostatních veřejných prostranství názvy,
- b) způsob použití a umístění čísel k označení budov,
- c) náležitosti ohlášení o přečíslování budov.

§ 34

Veřejným prostranstvím jsou všechna náměstí, ulice, tržiště, chodníky, veřejná zeleň, parky a další prostory přístupné každému bez omezení, tedy sloužící obecnému užívání, a to bez ohledu na vlastnictví k tomuto prostoru.

§ 34a

(1) Obce mohou mít znak a vlajku obce.

(2) Předseda Poslanecké sněmovny může obci, která nemá znak nebo vlajku obce, na její žádost znak nebo vlajku obce udělit. Předseda Poslanecké sněmovny může na žádost obce změnit znak nebo vlajku obce. Kancelář Poslanecké sněmovny zašle údaje o udělení nebo změně znaku nebo vlajky obce neprodleně Českému úřadu zeměměřičickému a katastrálnímu.

(3) Obce a jimi zřízené nebo založené organizační složky a právnické osoby mohou užívat znak a vlajku obce. Jiné subjekty mohou užívat znak obce jen s jejím souhlasem. K užívání vlajky obce není nutný její souhlas.

(4) Má-li městský obvod nebo městská část svůj znak a vlajku, platí pro jejich užívání odstavec 3.

HLAVA II

SAMOSTATNÁ PŮSOBNOST OBCE

DÍL 1

§ 35

(1) Do samostatné působnosti obce patří záležitosti, které jsou v zájmu obce a občanů obce, pokud nejsou zákonem svěřeny krajům nebo pokud nejde o přenesenou působnost orgánů obce nebo o působnost, která je zvláštním zákonem svěřena správním úřadům jako výkon státní správy, a dále záležitosti, které do samostatné působnosti obce svěří zákon.

(2) Do samostatné působnosti obce patří zejména záležitosti uvedené v § 84, 85 a 102, s výjimkou vydávání nařízení obce. Obec v samostatné působnosti ve svém územním obvodu dále pečuje v souladu s místními předpoklady a s místními zvyklostmi o vytváření podmínek pro rozvoj sociální péče a pro uspokojování potřeb svých občanů. Jde především o uspokojování potřeby bydlení, ochrany a rozvoje zdraví, dopravy a spojů, potřeby informací, výchovy a vzdělávání, celkového kulturního rozvoje a ochrany veřejného pořádku.

(3) Při výkonu samostatné působnosti se obec řídí

- a) při vydávání obecně závazných vyhlášek zákonem,
- b) v ostatních záležitostech též jinými právními předpisy vydanými na základě zákona.

§ 35a

(1) Obec může pro výkon samostatné působnosti zakládat a zřizovat právnické osoby a organizační složky obce, pokud zákon nestanoví jinak.

(2) Obce mohou zřizovat obecní policii. Zřízení a činnost obecní policie upravuje zvláštní zákon.13c)

§ 36

(1) Obec může udělit fyzickým osobám, které se významnou měrou zasloužily zejména o rozvoj obce, čestné občanství obce. Čestný občan obce má právo vyjadřovat na zasedání zastupitelstva obce svá stanoviska v souladu s jednacím řádem zastupitelstva obce.

(2) Obec může udělovat ceny obce.

§ 36a

Obec může ocenit významné životní události svých občanů.

§ 37

Obce, v nichž sídlí orgány státu nebo orgány kraje, napomohou zabezpečit pro ně důstojné prostory odpovídající významu těchto orgánů.

DÍL 2

Hospodaření obce

§ 38

(1) Majetek obce musí být využíván účelně a hospodárně v souladu s jejími zájmy a úkoly vyplývajícími ze zákonem vymezené působnosti. Obec je povinna pečovat o zachování a rozvoj svého majetku. Porušením povinností stanovených ve větě první a druhé není takové nakládání s majetkem obce, které sleduje jiný důležitý zájem obce, který je řádně odůvodněn. Obec vede účetnictví podle zákona o účetnictví

(2) Majetek obce musí být chráněn před zničením, poškozením, odcizením nebo zneužitím. S nepotřebným majetkem obec naloží způsoby a za podmínek stanovených zvláštními předpisy,¹⁵⁾ pokud tento zákon nestanoví jinak.

(3) Obec nesmí ručit za závazky fyzických osob a právnických osob vyjma

a) závazků vyplývajících ze smlouvy o úvěru, jsou-li peněžní prostředky určeny pro investici uskutečňovanou s finanční podporou ze státního rozpočtu, státních fondů nebo národního fondu,

b) závazků vyplývajících ze smlouvy o úvěru, jsou-li peněžní prostředky určeny pro investici do obcí vlastněných nemovitostí,

c) těch, jejichž zřizovatelem je obec, kraj nebo stát,

d) těch, v nichž míra účasti jí samé nebo spolu s jinou obcí nebo obcemi, krajem nebo kraji nebo státem přesahuje 50 %,

e) bytových družstev,

f) honebních společenstev.

(4) Právní jednání učiněná v rozporu s ustanovením odstavce 3 jsou neplatná.

(5) Stát neručí za hospodaření a závazky obce, pokud tento závazek nepřevzme stát smluvně.

(6) Obec je povinna chránit svůj majetek před neoprávněnými zásahy a včas uplatňovat právo na náhradu škody a právo na vydání bezdůvodného obohacení.

(7) Obec je povinna trvale sledovat, zda dlužníci včas a řádně plní své závazky, a zabezpečit, aby nedošlo k promlčení nebo zániku z nich vyplývajících práv.

§ 39

(1) Záměr obce prodat, směniti, darovat, pronajmout, propachtovat nebo vypůjčiti hmotnou nemovitou věc nebo právo stavby anebo je přenechat jako výprosu a záměr obce smluvně zříditi právo stavby k pozemku ve vlastnictví obce obec zveřejní po dobu nejméně 15 dnů před rozhodnutím v příslušném orgánu obce vyvěšením na úřední desce^{3b)} obecního úřadu, aby se k němu mohli zájemci vyjádřit a předložit své nabídky. Záměr může obec též zveřejnit způsobem v místě obvyklým. Pokud obec záměr nezveřejní, je právní jednání neplatné. Nemovitá věc se v záměru označí údaji podle zvláštního zákona^{15a)} platnými ke dni zveřejnění záměru.

(2) Při úplatném převodu majetku se cena sjednává zpravidla ve výši, která je v daném místě a čase obvyklá, nejde-li o cenu regulovanou státem. Odchylka od ceny obvyklé musí být zdůvodněna, jde-li o cenu nižší než obvyklou. Není-li odchylka od ceny obvyklé zdůvodněna, je právní jednání neplatné.

(3) Ustanovení odstavce 1 se nepoužije, jde-li o pronájem bytů nebo hrobových míst anebo o pronájem, pacht nebo výpůjčku majetku obce na dobu kratší než 30 dnů nebo jde-li o pronájem, pacht, výprosu nebo výpůjčku právnické osobě zřízené nebo založené obcí nebo právnické osobě, kterou obec ovládá⁴⁹⁾.

§ 40

Usnesení, jímž zastupitelstvo obce nebo rada obce rozhodly o nabytí věci v dražbě, ve veřejné soutěži o nevhodnější

nabídku nebo o jejím nabytí jiným obdobným způsobem, se až do ukončení dražby, veřejné soutěže o nejhodnější nabídku nebo jiného obdobného postupu nezpřístupňují podle tohoto zákona ani neposkytují podle jiného právního předpisu³⁴⁾.

§ 41

(1) Podmiňuje-li tento zákon platnost právního jednání obce předchozím zveřejněním, schválením nebo souhlasem, opatří se listina o tomto právním jednání doložkou, již bude potvrzeno, že tyto podmínky jsou splněny. Je-li listina touto doložkou obcí opatřena, má se za to, že povinnost předchozího zveřejnění, schválení nebo souhlasu byla splněna.

(2) Právní jednání, která vyžadují schválení zastupitelstva obce, popřípadě rady obce, jsou bez tohoto schválení neplatná.

(3) K neplatnosti právního jednání z důvodů stanovených v odstavci 2 a v § 38 odst. 4 a § 39 odst. 1 a 2 přihlídně soud i bez návrhu.

§ 42

(1) Obec požádá o přezkoumání hospodaření obce za uplynulý kalendářní rok příslušný krajský úřad, anebo zadá přezkoumání auditorovi nebo auditorské společnosti (dále jen "auditor"). Přezkoumání hospodaření obce provádí kraj v přenesené působnosti.

(2) Nepožádá-li obec o přezkoumání svého hospodaření příslušný krajský úřad, ani nezadá přezkoumání auditorovi, přezkoumá hospodaření obce příslušný krajský úřad.

(3) Přezkoumání hospodaření upravuje zvláštní právní předpis.15b)

(4) Náklady na přezkoumání hospodaření obce auditorem uhradí obec ze svých rozpočtových prostředků.

§ 43

Závěrečný účet spolu se zprávou o výsledcích přezkoumání hospodaření obce za uplynulý kalendářní rok projedná zastupitelstvo obce do 30. června následujícího roku a přijme opatření k nápravě nedostatků.

§ 44

Sestavování rozpočtu a závěrečného účtu obce a hospodaření s prostředky tohoto rozpočtu se dále řídí zvláštním zákonem.

§ 45

zrušen

DÍL 3

Spolupráce mezi obcemi

§ 46

Obce mohou při výkonu samostatné působnosti vzájemně spolupracovat.

§ 47

Na spolupráci mezi obcemi nelze užít ustanovení občanského zákoníku o spolku¹⁸⁾ a o smlouvě o společnosti⁴⁴⁾.

§ 48

zrušen

Dobrovolný svazek obcí

§ 49

(1) Obce mají právo být členy dobrovolného svazku obcí (dále jen „svazek obcí“) za účelem ochrany a prosazování svých společných zájmů.

(2) Obce mohou vytvářet svazky obcí, jakož i vstupovat do svazků obcí již vytvořených. Členy svazku obcí mohou být jen obce.

(3) Svazek obcí je právnickou osobou, která vede účetnictví podle zákona o účetnictví.

(4) Svazek obcí nabývá právní osobnosti zápisem do rejstříku svazků obcí vedeného u krajského úřadu příslušného podle sídla svazku obcí. Do rejstříku svazků obcí se zapisuje den vzniku svazku obcí, den jeho zrušení s uvedením právního důvodu, den jeho zániku, název a sídlo svazku obcí, identifikační číslo osoby svazku obcí poskytnuté správcem základního

registru právnických osob, podnikajících fyzických osob a orgánů veřejné moci, předmět činnosti svazku obcí, orgány, kterými svazek obcí jedná, a jméno, příjmení a adresa bydliště osob vykonávajících jejich působnost spolu s uvedením způsobu, jakým tento orgán svazek obcí zastupuje, a údaje o dni vzniku nebo zániku jejich funkce; rejstřík svazků obcí je veřejný rejstřík, přičemž jeho součástí je sbírka listin, v níž jsou uloženy smlouva o vytvoření svazku obcí spolu se stanovami a změny těchto dokumentů. Krajský úřad vede rejstřík svazků obcí v přenesené působnosti.

(5) K návrhu na zápis do rejstříku svazků obcí se přikládá smlouva o vytvoření svazku obcí spolu se stanovami; součástí této smlouvy nebo stanov je také určení, kdo jsou první členové statutárního orgánu. Návrh podává osoba zmocněná obcemi, které jsou členy svazku obcí.

§ 50

(1) Předmětem činnosti svazku obcí mohou být zejména

- a) úkoly v oblasti školství, sociální péče, zdravotnictví, kultury, požární ochrany, veřejného pořádku, ochrany životního prostředí, cestovního ruchu a péče o zvířata,
- b) zabezpečování čistoty obce, správy veřejné zeleně a veřejného osvětlení, shromažďování a odvozu komunálních odpadů a jejich nezávadného zpracování, využití nebo zneškodnění, zásobování vodou, odvádění a čištění odpadních vod,
- c) zavádění, rozšiřování a zdokonalování sítí technického vybavení a systémů veřejné osobní dopravy k zajištění dopravní obslužnosti daného území,
- d) úkoly v oblasti ochrany ovzduší, úkoly související se zabezpečováním přestavby vytápění nebo ohřevu vody tuhými palivy na využití ekologicky vhodnějších zdrojů tepelné energie v obytných a jiných objektech ve vlastnictví obcí,
- e) provoz lomů, pískoven a zařízení sloužících k těžbě a úpravě nerostných surovin,
- f) správa majetku obcí, zejména místních komunikací, lesů, domovního a bytového fondu, sportovních, kulturních zařízení a dalších zařízení spravovaných obcemi.

(2) Přílohou smlouvy o vytvoření svazku obcí jsou jeho stanovy, v nichž musí být uvedeno

- a) název a sídlo členů svazku obcí,
- b) název a sídlo svazku obcí a předmět jeho činnosti,
- c) orgány svazku obcí, způsob jejich ustavování, jejich působnost a způsob jejich rozhodování včetně určení nejméně tříčlenného orgánu svazku obcí, který schvaluje účetní závěrku svazku obcí sestavenou k rozvahovému dni podle zákona o účetnictví,
- d) majetek členů svazku obcí, který vkládají do svazku obcí,
- e) zdroje příjmů svazku obcí,
- f) práva a povinnosti členů svazku obcí,
- g) způsob rozdělení zisku a podíl členů na úhradě ztráty svazku obcí,
- h) podmínky přistoupení ke svazku obcí a vystoupení z něj, včetně vypořádání majetkového podílu,
- i) obsah a rozsah kontroly svazku obcí obcemi, které svazek obcí vytvořily.

(3) Stanovy mohou určit, že o jejich změně rozhoduje orgán svazku složený ze zástupců všech obcí; v takovém případě současně vymezí počet hlasů členských obcí nutných ke schválení této změny, nejméně však dvoutřetinovou většinu všech hlasů členských obcí.

§ 51

zrušen

§ 52

Občané obcí sdružených ve svazku obcí, kteří dosáhli věku 18 let, jsou oprávněni

- a) účastnit se zasedání orgánu svazku obcí a nahlížet do zápisů o jeho jednání,
- b) podávat orgánu svazku obcí písemné návrhy,
- c) vyjadřovat se k návrhu rozpočtu svazku obcí a k závěrečnému účtu svazku obcí za uplynulý kalendářní rok, a to buď písemně nebo ústně na zasedání orgánu svazku obcí.

§ 53

(1) Svazek obcí požádá o přezkoumání hospodaření svazku za uplynulý kalendářní rok příslušný krajský úřad, anebo

zadá přezkoumání auditorovi.

(2) Náklady na přezkoumání hospodaření svazku auditorem uhradí svazek obcí ze svých rozpočtových prostředků.

(3) Ustanovení § 42 odst. 2 a § 43 platí pro svazek obcí obdobně.

§ 54

Spolupráce s právníky a fyzickými osobami

Na spolupráci mezi obcemi a právníky a fyzickými osobami v občanskoprávních vztazích lze použít ustanovení občanského zákoníku o spolku¹⁸⁾ a o smlouvě o společnosti⁴⁴⁾.

DÍL 4

Spolupráce s obcemi jiných států

§ 55

Obce mohou spolupracovat s obcemi jiných států a být členy mezinárodních sdružení územních samosprávných celků. Svazky obcí mohou spolupracovat se svazky obcí jiných států; obsahem spolupráce mohou být jen činnosti, které jsou předmětem činnosti svazku obcí, který smlouvu o vzájemné spolupráci uzavřel.

DÍL 5

nadpis vypuštěn

§ 56

zrušen

§ 57

zrušen

§ 58

zrušen

§ 59

zrušen

DÍL 6

Volby do zastupitelstev v obcích a místní referendum

§ 60

Volby do zastupitelstev v obcích a místní referendum upravují zvláštní zákony.^{7),8)}

HLAVA III

PŘENESENÁ PŮSOBNOST

§ 61

(1) Přenesená působnost ve věcech, které stanoví zvláštní zákony, je

a) v základním rozsahu svěřeném obci vykonávána orgány obce určenými tímto nebo jiným zákonem nebo na základě tohoto zákona; v tomto případě je území obce správním obvodem,

b) v rozsahu pověřeného obecního úřadu (§ 64) vykonávána tímto úřadem,

c) v rozsahu obecního úřadu obce s rozšířenou působností (§ 66) vykonávána tímto úřadem.

(2) Při výkonu přenesené působnosti se orgány obce řídí

a) při vydávání nařízení obce zákony a jinými právními předpisy,

b) v ostatních případech též

1. usneseními vlády a směrnicemi ústředních správních úřadů; tato usnesení a tyto směrnice nemohou orgánům obcí ukládat povinnosti, pokud nejsou zároveň stanoveny zákonem; podmínkou platnosti směrnic ústředních správních úřadů je jejich publikování ve Věstníku vlády pro orgány krajů a orgány obcí;

2. opatřeními příslušných orgánů veřejné správy přijatými při kontrole výkonu přenesené působnosti podle tohoto zákona.

(3) Metodickou a odbornou pomoc ve věcech uvedených v odstavci 2 vykonává vůči orgánům obcí krajský úřad.

§ 62

Obce obdrží ze státního rozpočtu příspěvek na plnění úkolů v přenesené působnosti.

§ 63

(1) Obce, jejichž orgány vykonávají přenesenou působnost ve stejném správním obvodu obce s rozšířenou působností, mohou uzavřít veřejnoprávní smlouvu, podle níž budou orgány jedné obce vykonávat přenesenou působnost nebo část přenesené působnosti pro orgány jiné obce (jiných obcí), která je (které jsou) účastníkem veřejnoprávní smlouvy. Předmětem veřejnoprávní smlouvy nemůže být přenesená působnost, která je na základě zákona svěřena orgánům jen některých obcí. K uzavření veřejnoprávní smlouvy je třeba souhlasu krajského úřadu.

(2) Veřejnoprávní smlouva musí obsahovat

a) označení účastníků smlouvy,

b) dobu trvání smlouvy,

c) určení rozsahu přenesené působnosti, kterou budou orgány obce vykonávat pro orgány jiné obce (jiných obcí), a

d) způsob úhrady nákladů spojených s výkonem přenesené působnosti podle písmene c).

Pověřený obecní úřad

§ 64

(1) Jako pověřený obecní úřad je pro účel výkonu přenesené působnosti označován v zákonech a jiných právních předpisech, popřípadě aktech řízení a úkonech podle § 61 odst. 2 písm. b) obecní úřad, který, vedle přenesené působnosti podle § 61 odst. 1 písm. a), vykonává v rozsahu jemu svěřeném zvláštními zákony přenesenou působnost ve správním obvodu určeném prováděcím právním předpisem.

(2) Obce s pověřeným obecním úřadem stanoví zvláštní zákon.18b)

§ 65

(1) Neplní-li orgán obce povinnost podle § 7 odst. 2, rozhodne krajský úřad, že pro ni bude přenesenou působnost nebo část přenesené působnosti vykonávat pověřený obecní úřad, do jehož správního obvodu patří. Krajský úřad zároveň rozhodne o převodu příspěvku na výkon přenesené působnosti. Rozhodnutí vydává krajský úřad v přenesené působnosti; při jeho vydávání se nepostupuje podle správního řádu.

(2) Rozhodnutí krajského úřadu podle odstavce 1 se zveřejní nejméně po dobu 15 dnů na úřední desce^{3b)} obecního úřadu obce, jejíž orgán neplnil povinnosti podle § 7 odst. 2.

§ 66

(1) Jako obecní úřad obce s rozšířenou působností je pro účel výkonu přenesené působnosti označován v zákonech a jiných právních předpisech, popřípadě aktech řízení a úkonech podle § 61 odst. 2 písm. b) obecní úřad, který, vedle přenesené působnosti podle § 61 odst. 1 písm. a) a vedle přenesené působnosti podle § 64, vykonává v rozsahu jemu svěřeném zvláštními zákony přenesenou působnost ve správním obvodu určeném prováděcím právním předpisem.

(2) Obce s rozšířenou působností určuje zvláštní zákon.18c)

§ 66a

(1) Obce s rozšířenou působností, jejichž obecní úřady vykonávají přenesenou působnost ve správním obvodu jednoho krajského úřadu, mohou uzavřít veřejnoprávní smlouvu, podle níž bude obecní úřad jedné obce s rozšířenou působností vykonávat přenesenou působnost nebo část přenesené působnosti pro obecní úřad jiné obce (jiných obcí) s rozšířenou působností, která je účastníkem veřejnoprávní smlouvy. K uzavření veřejnoprávní smlouvy je třeba souhlasu Ministerstva vnitra, které jej vydává po projednání s věcně příslušným ministerstvem nebo jiným věcně příslušným ústředním správním úřadem.

(2) Veřejnoprávní smlouva musí obsahovat

a) označení účastníků smlouvy,

b) dobu trvání smlouvy,

c) určení rozsahu přenesené působnosti, kterou bude obec s rozšířenou působností vykonávat pro jinou obec s rozšířenou

působností,

d) způsob úhrady nákladů spojených s výkonem přenesené působnosti podle písmene c).

§ 66b

(1) Neplní-li obecní úřad obce s rozšířenou působností povinnost podle § 7 odst. 2, rozhodne Ministerstvo vnitra po projednání s věcně příslušným ministerstvem nebo jiným věcně příslušným ústředním správním úřadem, že pro něj bude přenesenou působnost nebo část přenesené působnosti vykonávat jiný obecní úřad obce s rozšířenou působností. Rozhodnutí Ministerstvo vnitra vydá do 60 dnů ode dne, kdy se dozvědělo o neplnění povinnosti podle věty první. Ministerstvo vnitra zároveň rozhodne o převodu příspěvku na výkon přenesené působnosti. Při vydávání tohoto rozhodnutí se nepostupuje podle správního řádu.

(2) Rozhodnutí Ministerstva vnitra podle odstavce 1 se zveřejní na úřední desce^{3b)} obecního úřadu s rozšířenou působností, který neplnil povinnosti podle § 7 odst. 2, a na úředních deskách obecních úřadů v jeho správním obvodu nejméně po dobu 15 dnů. Rozhodnutí Ministerstva vnitra podle odstavce 1 se zveřejní ve Věstníku právních předpisů kraje.

(3) Ministerstvo vnitra na návrh obce s pověřeným obecním úřadem a s doporučením krajského úřadu a po projednání s příslušnou obcí s rozšířenou působností může rozhodnout o delegování určitého rozsahu výkonu státní správy obce s rozšířenou působností na obec s pověřeným obecním úřadem. Žádost podává obec nejpozději do 15. ledna kalendářního roku. Rozhodnutí Ministerstva vnitra může nabýt právní moci jen k 1. lednu kalendářního roku. Ministerstvo vnitra zároveň rozhodne o převodu příspěvků na výkon přenesené působnosti. Při vydání tohoto rozhodnutí se nepostupuje podle správního řádu.

(4) Rozhodnutí Ministerstva vnitra podle odstavce 3 se uveřejní na úřední desce pověřeného obecního úřadu a na úředních deskách obecních úřadů v jeho správním obvodu nejméně po dobu 15 dnů. Dále se rozhodnutí uveřejní ve Věstníku právních předpisů kraje.

Společná ustanovení k veřejnoprávním smlouvám (§ 63 a 66a)

§ 66c

(1) Není-li v tomto zákoně stanoveno jinak, použijí se pro veřejnoprávní smlouvy ustanovení správního řádu.

(2) Obec, která je smluvní stranou veřejnoprávní smlouvy, ji bezodkladně poté, co byla uzavřena, zveřejní na úřední desce nejméně po dobu 15 dnů. Současně se uzavřená veřejnoprávní smlouva zveřejní ve Věstníku právních předpisů kraje. Obdobně se postupuje i při změně uzavřené veřejnoprávní smlouvy a při jejím zrušení.

(3) Uzavřená veřejnoprávní smlouva musí být každému přístupná na obecním úřadu obce, která je její smluvní stranou.

Přestupky

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) úmyslně poškodí, odstraní nebo zakryje tabulku s označením ulice nebo jiného veřejného prostranství,
- b) neudrží čistotu a pořádek na pozemku, který užívá nebo vlastní, a tím naruší vzhled obce, nebo
- c) naruší životní prostředí v obci nebo odloží věc mimo vyhrazené místo.

(2) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) poškodí, odstraní nebo zakryje tabulku s označením ulice nebo jiného veřejného prostranství,
- b) neudrží čistotu a pořádek na pozemku, který užívá nebo vlastní, a tím naruší vzhled obce, nebo
- c) naruší životní prostředí v obci nebo odloží věc mimo vyhrazené místo.

(3) Fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako vlastník nemovitosti dopustí přestupku tím, že

- a) neoznačí budovu čísly stanovenými obecním úřadem nebo je neudrží v řádném stavu, nebo
- b) odmítne strpět bezúplatné připevnění tabulky s označením ulice nebo jiného veřejného prostranství na své nemovitosti nebo v blízkosti tabulky s označením umístí jiný nápis.

(4) Za přestupek podle odstavce 1 písm. b) nebo c) nebo odstavce 2 písm. b) nebo c) lze uložit pokutu do 500 000 Kč a za přestupek podle odstavce 1 písm. a), odstavce 2 písm. a) nebo odstavce 3 pokutu do 200 000 Kč.

(5) Přestupky podle odstavců 1 až 3 projednává obecní úřad.

§ 66e

zrušen

HLAVA IV
ORGÁNY OBCE

DÍL 1

Zastupitelstvo obce

§ 67

Zastupitelstvo obce je složeno z členů zastupitelstva obce, jejichž počet na každé volební období stanoví v souladu s tímto zákonem zastupitelstvo obce nejpozději do 85 dnů přede dnem voleb do zastupitelstev v obcích.

§ 68

(1) Zastupitelstvo obce při stanovení počtu členů zastupitelstva obce přihlédne zejména k počtu obyvatel a velikosti územního obvodu. Počet členů stanoví tak, aby zastupitelstvo obce mělo v obci, městysu, městě, městském obvodu, městské části

do 500 obyvatel	5 až 15 členů
nad 500 do 3 000 obyvatel	7 až 15 členů
nad 3 000 do 10 000 obyvatel	11 až 25 členů
nad 10 000 do 50 000 obyvatel	15 až 35 členů
nad 50 000 do 150 000 obyvatel	25 až 45 členů
nad 150 000 obyvatel	35 až 55 členů.

(2) Počet členů zastupitelstva obce, který má být zvolen, se oznámí na úřední desce^{3b)} obecního úřadu nejpozději do 2 dnů po jeho stanovení. Kromě toho může být počet členů zastupitelstva obce uveřejněn způsobem v místě obvyklým.

(3) Rozhodující pro stanovení počtu členů zastupitelstva obce je počet obyvatel obce k 1. lednu roku, v němž se konají volby.

(4) Neurčí-li zastupitelstvo jinak, volí se počet členů zastupitelstva podle počtu členů zastupitelstva obce v končícím volebním období.

(5) Dojde-li ke sloučení obcí nebo k oddělení části obce, stanoví počet členů zastupitelstva obce, který má být zvolen, Ministerstvo vnitra. Dojde-li ke zřízení městského obvodu nebo městské části v územně členěném statutárním městě, stanoví počet členů zastupitelstva městského obvodu nebo městské části, který má být zvolen, magistrát v přenesené působnosti. Při stanovení počtu členů zastupitelstva obce a členů zastupitelstva městského obvodu nebo městské části se postupuje podle odstavce 1 obdobně.

§ 69

(1) Mandát člena zastupitelstva obce vzniká zvolením; ke zvolení dojde ukončením hlasování.

(2) Člen zastupitelstva obce skládá na začátku prvního zasedání zastupitelstva obce, jehož se po svém zvolení zúčastní, slib tohoto znění: "Slibuji věrnost České republice. Slibuji na svou čest a svědomí, že svoji funkci budu vykonávat svědomitě, v zájmu obce (města, městyse) a jejích (jeho) občanů a řídit se Ústavou a zákony České republiky."

(3) Člen zastupitelstva obce skládá slib před zastupitelstvem obce pronesením slova "slibuji". Člen zastupitelstva obce potvrdí složení slibu svým podpisem.

(4) Člen zastupitelstva obce vykonává svůj mandát osobně a v souladu se svým slibem a není přitom vázán žádnými příkazy.

§ 70

(1) Funkce člena zastupitelstva obce je veřejnou funkcí.

(2) Člen zastupitelstva obce nesmí být pro výkon své funkce zkrácen na právech vyplývajících z jeho pracovního poměru nebo jiného obdobného právního vztahu.

§ 71

(1) Funkci člena zastupitelstva obce vykonávají

a) členové zastupitelstva obce zvolení do funkcí, jež zastupitelstvo obce určilo jako funkce, pro které budou členové zastupitelstva obce uvolněni, (dále jen "uvolněný člen zastupitelstva obce"),

b) ostatní členové zastupitelstva obce (dále jen "neuvolněný člen zastupitelstva obce").

(2) Neuvolněnému členovi zastupitelstva obce poskytne zaměstnavatel pro výkon funkce pracovní volno s náhradou mzdy nebo platu; rozsah doby nezbytně nutný k výkonu funkce určí obec. Náhradu mzdy nebo platu, včetně odpovídající částky pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistného na veřejné zdravotní pojištění

podle zvláštních právních předpisů⁵⁰⁾, uhradí obec zaměstnavateli.

(3) Neuvolněnému členovi zastupitelstva obce, který je podnikající fyzickou osobou nebo osobou provozující jinou samostatnou výdělečnou činnost, poskytuje obec náhradu výdělku ušlého v souvislosti s výkonem funkce paušální částkou. Paušální částku za hodinu a nejvyšší částku, kterou lze jako náhradu výdělku ušlého v souvislosti s výkonem funkce poskytnout v souhrnu za kalendářní měsíc, stanoví zastupitelstvo obce.

(4) Obec nesmí členovi zastupitelstva obce poskytnout v souvislosti s výkonem funkce člena zastupitelstva obce dar, a to ani po skončení výkonu funkce.

§ 72

(1) Uvolněnému členovi zastupitelstva obce poskytuje obec za výkon funkce odměnu. Odměna se poskytuje ode dne zvolení do funkce, již zastupitelstvo obce určilo jako funkci, pro kterou budou členové zastupitelstva obce uvolněni, nejdříve však ode dne, od kterého ji zastupitelstvo obce jako takovou funkci určilo.

(2) Neuvolněnému členovi zastupitelstva obce může obec poskytovat za výkon funkce odměnu. V takovém případě se odměna poskytuje ode dne stanoveného zastupitelstvem obce, nejdříve však ode dne přijetí usnesení zastupitelstva obce, kterým odměnu stanovilo.

(3) V usnesení podle odstavce 2 zastupitelstvo obce stanoví výši odměn neuvolněným členům zastupitelstva obce za měsíc, a to částkou v celých korunách, přitom může přihlídnout k plnění individuálních úkolů, které jednotlivým neuvolněným členům zastupitelstva obce uložilo, a předem stanoveným způsobem k jejich účasti na jednání orgánů obce, jejichž jsou členy. Usnesení podle odstavce 2 pozbývá účinnosti ukončením funkčního období zastupitelstva obce, které odměnu stanovilo.

(4) Neuvolněnému členovi zastupitelstva obce, který vykonává funkci starosty, poskytuje obec odměnu v rozmezí od 0,3 do 0,6násobku výše odměny, která by náležela uvolněnému členovi zastupitelstva obce, který vykonává funkci starosty. Pokud zastupitelstvo obce neuvolněnému členovi zastupitelstva obce, který vykonává funkci starosty, odměnu nestanovilo, náleží mu ode dne zvolení do funkce starosty odměna ve výši 0,3násobku výše odměny, která by náležela uvolněnému členovi zastupitelstva obce, který vykonává funkci starosty.

(5) Odměna se členovi zastupitelstva obce poskytuje měsíčně. Pokud člen zastupitelstva obce vykonával funkci jen po část měsíce, náleží mu za tento měsíc odměna ve výši násobku jedné třicetiny jeho odměny a počtu kalendářních dnů, po které funkci v daném měsíci vykonával.

(6) Nevykonává-li uvolněný člen zastupitelstva obce funkci z důvodu dočasné pracovní neschopnosti, nařízené karantény, těhotenství a mateřství, péče o dítě do 4 let věku anebo ošetřování člena domácnosti nebo péče o něj, odměna mu nenáleží, nestanoví-li tento zákon jinak.

(7) Uvolněnému členovi zastupitelstva obce za každý kalendářní den od čtvrtého do čtrnáctého kalendářního dne dočasné pracovní neschopnosti nebo od prvního do čtrnáctého kalendářního dne karantény náleží odměna ve výši 60 % jedné třicetiny odměny. Pro účely stanovení výše odměny ve snížené výši podle věty první se jedna třicetina odměny upraví obdobným způsobem, jakým se upravuje denní vyměřovací základ pro stanovení nemocenského z nemocenského pojištění⁵¹⁾.

(8) Odměna stanovená podle odstavce 7 se snižuje o 50 %, pokud se nemocenské podle právních předpisů o nemocenském pojištění snižuje na polovinu. Odměna ve snížené výši stanovená podle odstavce 7 a podle věty první za jednotlivý kalendářní den se zaokrouhluje na celé koruny nahoru.

§ 73

(1) Prováděcí právní předpis stanoví v členění podle velikostních kategorií obcí

a) výši odměn poskytovaných uvolněným členům zastupitelstva obce za měsíc,

b) maximální výši odměn poskytovaných neuvolněným členům zastupitelstva obce za měsíc.

(2) Velikostní kategorie obcí podle odstavce 1 jsou stanoveny v příloze k tomuto zákonu.

(3) Odměna uvolněného člena zastupitelstva obce, který vykonává funkci primátora statutárního města, ve velikostní kategorii obcí nad 200 000 obyvatel se stanoví tak, aby činila nejméně 2,5násobek odměny uvolněného člena zastupitelstva obce, který vykonává funkci starosty, v obci ve velikostní kategorii obcí do 300 obyvatel a současně nebyla vyšší než odměna uvolněného člena zastupitelstva kraje, který vykonává funkci hejtmána kraje, v kraji ve velikostní kategorii krajů do 500 000 obyvatel.

(4) Při určení výše odměny člena zastupitelstva obce se vychází z počtu obyvatel obce⁵²⁾, kteří byli hlášeni v obci k trvalému pobytu k 1. lednu kalendářního roku, ve kterém se konaly volby do zastupitelstva obce.

(5) Změní-li se v průběhu volebního období zastupitelstva obce počet obyvatel obce o více než 20 % tak, že dojde ke změně zařazení obce ve velikostní kategorii obcí podle přílohy k tomuto zákonu, náleží od 1. ledna následujícího kalendářního roku

a) uvolněnému členovi zastupitelstva obce odměna ve výši odpovídající velikostní kategorii obce,

b) neuvolněnému členovi zastupitelstva obce dosavadní odměna, pokud nepřesahuje maximální výši odměny pro příslušnou velikostní kategorii obce, jinak mu přísluší odměna v maximální výši.

(6) Odměna se zaokrouhuje na celé koruny nahoru.

§ 74

(1) Neuvolněnému členovi zastupitelstva obce, který je oprávněn k přijímání projevu vůle snoubenců, že spolu vstupují do manželství⁵³), může zastupitelstvo obce s přihlédnutím k časové náročnosti a četnosti obřadů zvýšit odměnu až o 2 000 Kč nad maximální výši odměny stanovenou za výkon jeho funkce podle tohoto zákona a prováděcího právního předpisu. Neuvolněnému členovi zastupitelstva obce, který je pověřen řízením obecní policie⁵⁴), může zastupitelstvo obce s přihlédnutím k časové náročnosti této činnosti zvýšit odměnu až o 2 000 Kč nad maximální výši odměny stanovenou za výkon jeho funkce podle tohoto zákona a prováděcího právního předpisu.

(2) V případě souběhu výkonu více funkcí náleží uvolněnému členovi zastupitelstva obce odměna za tu z jeho funkcí, za kterou náleží nejvyšší odměna.

(3) V případě souběhu výkonu více funkcí může být neuvolněnému členovi zastupitelstva obce poskytnuta odměna až do výše souhrnu odměn za tři různé funkce. Do tohoto souhrnu lze zahrnout pouze odměny za výkon funkce člena rady obce, předsedy nebo člena výboru zastupitelstva obce, předsedy nebo člena komise rady obce anebo předsedy nebo člena zvláštního orgánu obce. Pokud zastupitelstvo obce nerozhodne o poskytnutí odměny podle věty první, náleží neuvolněnému členovi zastupitelstva obce odměna za funkci, za kterou mu náleží nejvyšší odměna schválená zastupitelstvem obce.

§ 75

(1) Místostarostovi, který po dobu delší než 4 týdny nepřetržitě zastupoval podle § 104 odst. 1 věty třetí starostu v plném rozsahu jeho funkce z důvodu jeho nepřítomnosti nebo v době, kdy starosta nevykonával funkci, náleží od prvního dne zastupování odměna ve výši, která by v daném období náležela starostovi, je-li tato odměna vyšší.

(2) Členovi zastupitelstva obce, který byl zastupitelstvem obce pověřen výkonem pravomocí starosty podle § 103 odst. 6, náleží odměna ve výši, která by v daném období náležela starostovi, je-li tato odměna vyšší.

(3) Členovi zastupitelstva obce, který nadále vykonává pravomoci starosty nebo místostarosty podle § 107, náleží dosavadní odměna do zvolení nového starosty nebo místostarosty. Členovi rady obce, která vykonává své pravomoci podle § 102a, náleží dosavadní odměna do zvolení nové rady obce nebo do zvolení starosty v případě, že se rada obce nevolí.

(4) Členovi zastupitelstva obce, který je předsedou nebo členem zvláštního orgánu obce nebo komise rady obce, které byl svěřen výkon přenesené působnosti podle § 103 odst. 4 písm. c), náleží po skončení funkčního období do odvolání z funkce dosavadní odměna za výkon funkce předsedy nebo člena zvláštního orgánu obce nebo komise rady obce.

(5) Členovi zastupitelstva obce, který je členem komise rady obce, které nebyl svěřen výkon přenesené působnosti, náleží po skončení funkčního období odměna za výkon této funkce po dobu výkonu pravomocí dosavadní rady obce podle § 102a.

§ 76

(1) Členovi zastupitelstva obce může obec poskytnout mimořádnou odměnu za splnění mimořádných nebo zvláště významných úkolů obce.

(2) Souhrnná výše mimořádných odměn poskytnutých v kalendářním roce uvolněnému členovi zastupitelstva obce nesmí být vyšší než dvojnásobek nejvyšší odměny, která mu v průběhu tohoto kalendářního roku náležela za výkon jím zastávaných funkcí za měsíc.

(3) Souhrnná výše mimořádných odměn poskytnutých v kalendářním roce neuvolněnému členovi zastupitelstva obce nesmí být vyšší než dvojnásobek maximální výše odměny, kterou za výkon jím zastávané funkce nebo v souhrnu za výkon jím zastávaných funkcí za měsíc stanoví zákon a prováděcí právní předpis.

(4) Návrh na poskytnutí mimořádné odměny členovi zastupitelstva obce musí být uveden jako samostatný bod navrženého programu připravovaného zasedání zastupitelstva obce.

(5) Návrh na poskytnutí mimořádné odměny členovi zastupitelstva obce musí být odůvodněn a projednán jako samostatný bod programu jednání zastupitelstva obce. Důvod poskytnutí mimořádné odměny musí být uveden v usnesení zastupitelstva obce, kterým byla mimořádná odměna poskytnuta.

§ 77

(1) Neuvolněnému členovi zastupitelstva obce, který vykonává funkci starosty nebo místostarosty, a uvolněnému členovi zastupitelstva obce, jimž zanikl mandát člena zastupitelstva obce, poskytne obec odchodné, pokud jim ke dni zániku mandátu člena zastupitelstva obce náležela odměna. K případům nevyplácení odměny v rozhodný den z důvodů uvedených v § 72 odst. 6 se nepřihlíží.

(2) Neuvolněnému členovi zastupitelstva obce, který vykonává funkci starosty nebo místostarosty, a uvolněnému členovi zastupitelstva obce, kteří byli v průběhu funkčního období odvoláni nebo se vzdali funkce, poskytne obec odchodné, pokud jim ke dni odvolání nebo vzdání se funkce náležela odměna. K případům nevyplácení odměny v rozhodný den z důvodů uvedených v § 72 odst. 6 se nepřihlíží.

(3) Odchodné podle odstavce 1 při zániku mandátu člena zastupitelstva obce dnem voleb do zastupitelstva obce členovi zastupitelstva obce nenáleží, pokud byl v novém funkčním období opětovně zvolen do funkce uvolněného člena zastupitelstva obce nebo do funkce neuvolněného člena zastupitelstva obce, který vykonává funkci starosty nebo místostarosty,

za niž mu náleží odměna. O opětovné zvolení do funkce podle věty první nejde, jde-li o druhé a následující obsazení uvedené funkce v průběhu funkčního období.

(4) Odchodné podle odstavce 2 členovi zastupitelstva obce nenáleží, pokud byl nejpozději na následujícím zasedání zastupitelstva obce opětovně zvolen do funkce uvolněného člena zastupitelstva obce nebo do funkce neuvolněného člena zastupitelstva obce, který vykonává funkci starosty nebo místostarosty.

(5) Odchodné členovi zastupitelstva obce nenáleží, pokud byl v průběhu výkonu funkce pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin nebo pro nedbalostní trestný čin spáchaný v souvislosti s výkonem funkce člena zastupitelstva obce, jeho trestní stíhání bylo podmíněně zastaveno nebo bylo rozhodnuto o schválení narovnání a zastavení trestního stíhání.

(6) Vznikl-li členovi zastupitelstva obce nárok na odchodné v době, kdy je proti němu vedeno trestní stíhání pro úmyslný trestný čin nebo pro nedbalostní trestný čin spáchaný v souvislosti s výkonem funkce člena zastupitelstva obce, odchodné se nevyplácí. Byl-li člen zastupitelstva obce pro trestný čin uvedený ve větě první pravomocně odsouzen, jeho trestní stíhání bylo podmíněně zastaveno nebo bylo-li rozhodnuto o schválení narovnání a zastavení trestního stíhání, platí, že nárok na odchodné nevznikl; v opačném případě se odchodné vyplácí.

(7) Odchodné podle odstavce 2 lze členovi zastupitelstva obce poskytnout ve funkčním období pouze jednou.

§ 78

(1) Odchodné se stanoví ve výši odměny, která členovi zastupitelstva obce náležela za měsíc ke dni zániku mandátu člena zastupitelstva obce nebo ke dni odvolání nebo vzdání se funkce, k níž se přičte násobek této částky a počtu celých ukončených po sobě jdoucích let výkonu funkce, nejvíce však tří ukončených let výkonu funkce. Do rozhodné doby podle věty první se započte i doba, po kterou člen zastupitelstva obce podle § 77 odst. 3 nebo 4 do opětovného zvolení do funkce nevykonával funkci uvolněného člena zastupitelstva obce nebo funkci neuvolněného člena zastupitelstva obce, který vykonává funkci starosty nebo místostarosty.

(2) Odchodné je splatné, jsou-li splněny podmínky stanovené v odstavci 3, a vyplácí se jednorázově v nejbližším výplatním termínu.

(3) Člen zastupitelstva obce je povinen předložit čestné prohlášení, že u něj nejsou dány překážky pro výplatu odchodného stanovené v § 77 odst. 5 a 6.

§ 79

Splatnost a výplata odměny a dalších plnění poskytovaných v souvislosti s výkonem funkce členům zastupitelstva obce, jakož i srážky z nich, odpovědnost člena zastupitelstva obce za škodu, kterou způsobil obci v souvislosti s výkonem funkce, a postup obce v případě zjišťování průměrného výdělku, vzdání se práva na odměnu nebo další plnění a v případě smrti člena zastupitelstva obce se řídí zákoníkem práce. Pro tyto účely se obec považuje za zaměstnavatele a členové zastupitelstva obce se považují za zaměstnance.

§ 80

(1) Členovi zastupitelstva obce lze z peněžního fondu nebo z rozpočtu obce poskytnout

- a) příspěvek na úhradu zvýšených nákladů na úpravu zevnějšku, jde-li o starostu, místostarostu nebo člena zastupitelstva obce pověřeného k přijímání projevu vůle snoubenců, že spolu vstupují do manželství⁵³⁾,
- b) příspěvek na úhradu zvýšených nákladů na úpravu zevnějšku v souvislosti se zastupováním obce na veřejných občanských obřadech,
- c) příspěvek na podporu vzdělávání v souvislosti s výkonem funkce člena zastupitelstva obce,
- d) příspěvek na stravování, jde-li o uvolněného člena zastupitelstva obce,
- e) příspěvek na penzijní připojištění se státním příspěvkem, doplňkové penzijní spoření nebo životní pojištění, jde-li o uvolněného člena zastupitelstva obce,
- f) odměnu při významném životním výročí,
- g) příspěvek na pojištění rizik spojených s výkonem funkce člena zastupitelstva obce,
- h) příspěvek na podporu zdravotních, kulturních a sportovních aktivit, jde-li o uvolněného člena zastupitelstva obce,
- i) příspěvek na rekreaci, jde-li o uvolněného člena zastupitelstva obce.

(2) Plnění podle odstavce 1 lze členovi zastupitelstva obce poskytnout za obdobných podmínek a v obdobné výši jako zaměstnancům obce.

§ 81

(1) Členovi zastupitelstva obce náleží v souvislosti s výkonem jeho funkce cestovní náhrady ve výši a za podmínek stanovených právními předpisy platnými pro zaměstnance obce⁵⁵⁾ a v jejich mezích podle pravidel pro poskytování cestovních náhrad členům zastupitelstva obce, stanovených zastupitelstvem obce.

(2) Zastupitelstvo obce může stanovit, že za pravidelné pracoviště člena zastupitelstva obce pro účely cestovních náhrad se považuje místo jeho trvalého pobytu.

(3) Nestanoví-li v pravidlech pro poskytování cestovních náhrad členům zastupitelstva obce zastupitelstvo obce jinak, podmínky, které mohou ovlivnit poskytování a výši cestovních náhrad, zejména dobu a místo nástupu a ukončení cesty, místo plnění úkolů, způsob dopravy a ubytování, určuje členům zastupitelstva obce před zahájením pracovní cesty písemně starosta.

(4) Stanoví-li tak zastupitelstvo obce, náleží členovi zastupitelstva obce náhrada za opotřebení vlastního zařízení nebo jiných předmětů nezbytných k výkonu funkce člena zastupitelstva obce. To neplatí pro používání motorového vozidla, u kterého se poskytování náhrad řídí odstavci 1 až 3.

§ 81a

(1) Uvolněný člen zastupitelstva obce má nárok na dovolenou v délce 5 týdnů za kalendářní rok, přičemž nejvýše 25 dnů dovolené může připadnout na pondělí až pátek, pokud tento den není svátkem⁵⁶⁾.

(2) Pokud výkon funkce uvolněného člena zastupitelstva obce netrvá po dobu celého kalendářního roku, má nárok na poměrnou část dovolené, která činí za každý i započatý kalendářní měsíc výkonu funkce jednu dvanáctinu dovolené za kalendářní rok.

(3) Odměna se za dobu čerpání dovolené nekrátí.

(4) Obec poskytne uvolněnému členovi zastupitelstva obce též tu část dovolené, kterou nevyčerpal u svého zaměstnavatele před uvolněním k výkonu veřejné funkce.

(5) Nevyčerpal-li uvolněný člen zastupitelstva obce dovolenou nebo její část v průběhu příslušného kalendářního roku, převádí se mu nárok na ni do bezprostředně následujícího kalendářního roku, v němž se eviduje jako nevyčerpaná dovolená z předchozího kalendářního roku a čerpá se přednostně. Do dalšího kalendářního roku se již tento nárok nepřevádí.

(6) Nevyčerpal-li uvolněný člen zastupitelstva obce, který je ke dni ukončení výkonu funkce v pracovním nebo jiném obdobném poměru, poměrnou část dovolené podle odstavce 2 za kalendářní rok, ve kterém došlo k ukončení uvolnění pro výkon funkce, může mu na základě jeho žádosti obec poskytnout náhradu za nevyčerpanou dovolenou nebo její část. Uvolňující zaměstnavatel poskytne zbývající část dovolené za příslušný kalendářní rok, která nebyla vyčerpana nebo nahrazena. Nevyčerpaná dovolená z předchozího kalendářního roku se nepřevádí ani ji nelze nahradit.

(7) Nevyčerpal-li uvolněný člen zastupitelstva obce, který ke dni ukončení výkonu funkce není v pracovním nebo jiném obdobném poměru, poměrnou část dovolené podle odstavce 2 za kalendářní rok, ve kterém došlo k ukončení uvolnění pro výkon funkce, poskytne mu obec náhradu za nevyčerpanou dovolenou. Nevyčerpaná dovolená z předchozího kalendářního roku se nenahrazuje.

(8) Náhrada za nevyčerpanou dovolenou podle odstavců 6 a 7 se určí jako násobek počtu kalendářních dnů, za které je poskytována, a jedné třicetiny odměny, která náleží uvolněnému členovi zastupitelstva obce ke dni ukončení výkonu funkce.

(9) Vyčerpal-li uvolněný člen zastupitelstva obce dovolenou v rozsahu větším, než mu náleží podle odstavců 1 až 5, posuzuje se odměna za každý den čerpání dovolené nad rámec zákonného nároku jako přeplatek poskytnuté odměny.

(10) Obecní úřad vede evidenci o čerpání dovolené uvolněných členů zastupitelstva obce. Člen zastupitelstva obce oznámí předem čerpání dovolené obecnímu úřadu prostřednictvím starosty.

§ 82

Člen zastupitelstva obce má při výkonu své funkce právo

a) předkládat zastupitelstvu obce, radě obce, výborům a komisím návrhy na projednání,

b) vznášet dotazy, připomínky a podněty na radu obce a její jednotlivé členy, na předsedy výborů, na statutární orgány právnických osob, jejichž zakladatelem je obec, a na vedoucí příspěvkových organizací a organizačních složek, které obec založila nebo zřídila; písemnou odpověď musí obdržet do 30 dnů,

c) požadovat od zaměstnanců obce zařazených do obecního úřadu, jakož i od zaměstnanců právnických osob, které obec založila nebo zřídila, informace ve věcech, které souvisejí s výkonem jejich funkce; informace musí být poskytnuta nejpozději do 30 dnů.

§ 83

(1) Člen zastupitelstva obce je povinen zúčastňovat se zasedání zastupitelstva obce, popřípadě zasedání jiných orgánů obce, je-li jejich členem, plnit úkoly, které mu tyto orgány uloží, hájit zájmy občanů obce a jednat a vystupovat tak, aby nebyla ohrožena vážnost jeho funkce.

(2) Člen zastupitelstva obce, u něhož skutečnosti nasvědčují, že by jeho podíl na projednávání a rozhodování určité záležitosti v orgánech obce mohl znamenat výhodu nebo škodu pro něj samotného nebo osobu blízkou, pro fyzickou nebo právnickou osobu, kterou zastupuje na základě zákona nebo plné moci (střet zájmů), je povinen sdělit tuto skutečnost před zahájením jednání orgánu obce, který má danou záležitost projednávat.

DÍL 2

Pravomoc zastupitelstva obce

§ 84

(1) Zastupitelstvo obce rozhoduje ve věcech patřících do samostatné působnosti obce (§ 35 odst. 1).

(2) Zastupitelstvu obce je vyhrazeno

- a) schvalovat program rozvoje obce,
- b) schvalovat rozpočet obce, závěrečný účet obce a účetní závěrku obce sestavenou k rozvahovému dni,
- c) zřizovat trvalé a dočasné peněžní fondy obce,
- d) zřizovat a rušit příspěvkové organizace a organizační složky obce, schvalovat jejich zřizovací listiny,
- e) rozhodovat o založení nebo rušení právnických osob, schvalovat jejich zakladatelské listiny, společenské smlouvy, zakladací smlouvy a stanovy a rozhodovat o účasti v již založených právnických osobách,²⁹⁾
- f) delegovat zástupce obce, s výjimkou § 102 odst. 2 písm. c), na valnou hromadu obchodních společností, v nichž má obec majetkovou účast,
- g) navrhnout zástupce obce do ostatních orgánů obchodních společností, v nichž má obec majetkovou účast, a navrhnout jejich odvolání; to neplatí, rozhoduje-li rada obce ve věcech jediného společníka obchodní společnosti podle § 102 odst. 2 písm. c),
- h) vydávat obecně závazné vyhlášky obce,
- i) rozhodovat o vyhlášení místního referenda,
- j) navrhnout změny katastrálních území uvnitř obce, schvalovat dohody o změně hranic obce a o slučování obcí,
- k) určovat funkce, pro které budou členové zastupitelstva obce uvolněni,
- l) zřizovat a rušit výbory, volit jejich předsedy a další členy a odvolávat je z funkce,
- m) volit z řad členů zastupitelstva obce starostu, místostarosty a další členy rady obce (radní) a odvolávat je z funkce, stanovit počet členů rady obce,
- n) stanovit výši odměn neuvolněným členům zastupitelstva obce,
- o) stanovit paušální částku náhrady výdělku ušlého v souvislosti s výkonem funkce podle § 71 odst. 3, rozhodovat o mimořádných odměnách podle § 76, o plněních pro členy zastupitelstva obce podle § 80 a o poskytnutí náhrady za nevyčerpanou dovolenou uvolněným členům zastupitelstva obce podle § 81a odst. 6,
- p) vyslovovat souhlas se vznikem pracovněprávního vztahu mezi obcí a členem zastupitelstva obce,
- q) zřizovat a zrušovat obecní policii,
- r) rozhodovat o spolupráci obce s jinými obcemi a o formě této spolupráce,
- s) rozhodovat o zřízení a názvech částí obce, o názvech ulic a dalších veřejných prostranství,
- t) udělovat a odnímat čestné občanství obce a ceny obce,
- u) stanovit pravidla pro poskytování cestovních náhrad členům zastupitelstva obce,
- v) rozhodovat o peněžitých plněních poskytovaných fyzickým osobám, které nejsou členy zastupitelstva obce, za výkon funkce členů výborů, komisí a zvláštních orgánů obce,
- x) plnit úkoly stanovené zvláštním právním předpisem.
- y) rozhodovat o zřízení, sloučení, splynutí, rozdělení a zrušení veřejného neziskového ústavního zdravotnického zařízení, navrhnout zástupce do jeho dozorčí rady a rozhodovat o převodu vlastnického práva k majetku, s nímž hospodaří veřejné neziskové ústavní zdravotnické zařízení nebo o jeho pronájmu v případech, kdy to stanoví zvláštní právní předpis^{29a)},

(3) Není-li zřízena rada obce, vydává nařízení obce zastupitelstvo obce.

(4) Zastupitelstvo obce si může vyhradit další pravomoc v samostatné působnosti obce mimo pravomoc vyhrazené radě obce podle § 102 odst. 2.

(5) Zastupitelstvo obce rozhoduje o zrušení usnesení rady obce, jsou-li mu předložena k rozhodnutí podle § 105 odst. 1.

§ 85

Zastupitelstvu obce je dále vyhrazeno rozhodování o těchto právních jednáních:

- a) nabytí a převod hmotných nemovitých věcí včetně vydání nemovitostí podle zvláštních zákonů, s výjimkou inženýrských sítí a pozemních komunikací, převod bytů a nebytových prostorů z majetku obce,
- b) poskytování věcných darů v hodnotě nad 20 000 Kč a peněžitých darů ve výši nad 20 000 Kč fyzické nebo právnické osobě v jednom kalendářním roce,
- c) poskytování dotací a návratných finančních výpomocí nad 50 000 Kč v jednotlivém případě fyzickým nebo právnickým osobám a uzavření veřejnoprávních smluv o jejich poskytnutí,
- d) uzavření smlouvy o společnosti⁴⁴⁾ a poskytování majetkových hodnot podle smlouvy o společnosti⁴⁴⁾, jejíž je obec společníkem,
- e) peněžité i nepeněžité vklady do právnických osob,
- f) vzdání se práva a prominutí dluhu vyšší než 20 000 Kč,
- g) zastavení movitých věcí nebo práv v hodnotě vyšší než 20 000 Kč,
- h) dohody o splátkách s lhůtou splatnosti delší než 18 měsíců,
- i) postoupení pohledávky vyšší než 20 000 Kč,
- j) uzavření smlouvy o přijetí a poskytnutí úvěru nebo zápůjčky, o převzetí dluhu, o převzetí ručitého závazku, o přistoupení k závazku a smlouvy o společnosti⁴⁴⁾,
- k) zastavení nemovitých věcí,
- l) vydání komunálních dluhopisů,
- m) nabytí a převod práva stavby a smluvní zřízení práva stavby k pozemku ve vlastnictví obce,
- n) zpeněžení hmotné nemovité věci ve vlastnictví obce nebo práva stavby ve veřejné dražbě a nabytí hmotné nemovité věci nebo práva stavby obcí v dražbě, ve veřejné soutěži o nejvhodnější nabídku nebo jiným obdobným způsobem; tuto pravomoc může zastupitelstvo obce zcela nebo zčásti svěřit radě obce nebo starostovi.

§ 86

zrušen

§ 87

K platnému usnesení zastupitelstva obce, rozhodnutí nebo volbě je třeba souhlasu nadpoloviční většiny všech členů zastupitelstva obce, nestanoví-li zvláštní právní předpis jinak^{31a)}.

§ 88

zrušen

§ 89

(1) Nesejde-li se zastupitelstvo obce po dobu delší než 6 měsíců tak, aby bylo schopno se usnášet, Ministerstvo vnitra je rozpustí. Proti tomuto rozhodnutí může obec podat žalobu k soudu.

(2) Nebude-li zastupitelstvo obce nebo jiný orgán obce postupovat v souladu s rozhodnutím soudu o povinnosti vyhlásit místní referendum, vyzve Ministerstvo vnitra zastupitelstvo obce, aby do 2 měsíců zjednálo nápravu. Jestliže tak zastupitelstvo obce v této lhůtě neučiní, Ministerstvo vnitra je rozpustí. Proti tomuto rozhodnutí může obec podat žalobu k soudu³⁰⁾.

(3) Do doby, než bude zvoleno nové zastupitelstvo obce, postupuje se podle § 102a a 107.

§ 90

Poklesne-li počet členů zastupitelstva obce o více než polovinu, popřípadě pod 5 a zastupitelstvo obce nemůže být doplněno z náhradníků, oznámí obecní úřad neprodleně tuto skutečnost krajskému úřadu. V takovém případě nemůže zastupitelstvo obce rozhodovat o záležitostech podle § 84 odst. 2 a 85, s výjimkou přijímání rozpočtových opatření a stanovení pravidel rozpočtového provizoria.

§ 91

(1) Ustavující zasedání nově zvoleného zastupitelstva obce svolává dosavadní starosta po uplynutí lhůty pro podání

návrhu soudu na neplatnost voleb nebo neplatnost hlasování tak, aby se konalo do 15 dnů ode dne uplynutí této lhůty, a jestliže byl návrh na neplatnost voleb nebo na neplatnost hlasování podán, do 15 dnů ode dne právní moci rozhodnutí soudu o posledním z podaných návrhů, pokud žádnému z podaných návrhů nebylo vyhověno. Ustavujícímu zasedání předsedá zpravidla dosavadní starosta, případně nejstarší člen zastupitelstva obce do doby, než je zvolen starosta nebo místostarosta. Na ustavujícím zasedání zastupitelstva obce se volí starosta, místostarosta a další členové rady obce.

(2) Jestliže se ustavující zasedání nově zvoleného zastupitelstva obce nekonalo ve lhůtě podle odstavce 1, svolá je po uplynutí této lhůty Ministerstvo vnitra, ledaže soud vyhověl návrhu na neplatnost voleb nebo na neplatnost hlasování. Informaci o svolání ustavujícího zasedání zastupitelstva obce zveřejní Ministerstvo vnitra v rozsahu stanoveném v § 93 po dobu v tomto ustanovení stanovenou na své úřední desce.

§ 92 [Komentář WK] [Komentář Linde] [DZ]

(1) Zastupitelstvo obce se schází podle potřeby, nejméně však jedenkrát za 3 měsíce. Zasedání zastupitelstva obce se konají v územním obvodu obce. Zasedání zastupitelstva obce svolává a zpravidla řídí starosta. Starosta je povinen svolat zasedání zastupitelstva obce, požádá-li o to alespoň jedna třetina členů zastupitelstva obce, nebo hejtman kraje. Zasedání zastupitelstva obce se koná nejpozději do 21 dnů ode dne, kdy žádost byla doručena obecnímu úřadu.

(2) Nesvolá-li starosta zasedání zastupitelstva obce podle odstavce 1, učiní tak místostarosta, popřípadě jiný člen zastupitelstva obce.

(3) Zastupitelstvo obce je schopno se usnášet, je-li přítomna nadpoloviční většina všech jeho členů. Jestliže při zahájení jednání zastupitelstva obce nebo v jeho průběhu není přítomna nadpoloviční většina všech členů zastupitelstva obce, ukončí předsedající zasedání zastupitelstva obce. Do 15 dnů se koná jeho náhradní zasedání. Svolá se postupem podle odstavce 1 nebo 2.

§ 93

(1) Obecní úřad informuje o místě, době a navrženém programu připravovaného zasedání zastupitelstva obce. Informaci vyvěsí na úřední desce^{3b)} obecního úřadu alespoň 7 dní před zasedáním zastupitelstva obce; kromě toho může informaci uveřejnit způsobem v místě obvyklým.

(2) V době vyhlášení krizového stavu podle jiného právního předpisu⁴³⁾ se informace o místě, době a navrženém programu připravovaného zasedání zastupitelstva obce podle odstavce 1 zveřejní na úřední desce obecního úřadu alespoň po dobu 2 dnů před zasedáním zastupitelstva obce; záležitosti, které se netýkají vyhlášeného krizového stavu, mohou být na tomto zasedání projednávány pouze tehdy, jestliže byla informace zveřejněna nejméně 7 dnů před zasedáním zastupitelstva obce.

(3) Zasedání zastupitelstva obce je veřejné.

(4) Požádá-li na zasedání zastupitelstva obce o slovo člen vlády nebo jím určený zástupce, senátor, poslanec, nebo zástupce orgánů kraje, musí mu být uděleno.

§ 94

(1) Právo předkládat návrhy k zařazení na pořad jednání připravovaného zasedání zastupitelstva obce mají jeho členové, rada obce a výbory.

(2) O zařazení návrhů přednesených v průběhu zasedání zastupitelstva obce na program jeho jednání rozhodne zastupitelstvo obce.

§ 95

(1) O průběhu zasedání zastupitelstva obce se pořizuje zápis, který podepisuje starosta nebo místostarosta a určení ověřovatelé. V zápise se vždy uvede počet přítomných členů zastupitelstva obce, schválený pořad jednání zastupitelstva obce, průběh a výsledek hlasování a přijatá usnesení.

(2) Zápis, který je nutno pořídit do 10 dnů po skončení zasedání, musí být uložen na obecním úřadu k nahlédnutí. O námitkách člena zastupitelstva obce proti zápisu rozhodne nejbližší zasedání zastupitelstva obce.

§ 96

Zastupitelstvo obce vydá jednací řád, v němž stanoví podrobnosti o jednání zastupitelstva obce.

§ 97

Obec informuje občany o činnosti orgánů obce na zasedání zastupitelstva obce a dále jiným způsobem v místě obvyklým.

§ 98

(1) Ministerstvo vnitra jmenuje správce obce z řad zaměstnanců státu zařazených do Ministerstva vnitra,

a) neuskutečnil-li se v obci vyhlášené volby do zastupitelstva obce pro nedostatek kandidátů na členy zastupitelstva obce³²⁾,

b) zanikne-li mandát všem členům zastupitelstva obce a na uprázdněné mandáty nenastoupí náhradníci, nebo

c) dojde-li ke sloučení obcí nebo k oddělení části obce.

(2) Správce obce zabezpečuje úkoly v oblasti samostatné působnosti podle § 84 odst. 2 písm. b), § 102 odst. 2 a 3, § 103 odst. 4 písm. b), d), e) a i) a je oprávněn stanovit pravidla rozpočtového provizoria^{32a}. Správce obce svolává ustavující zasedání zastupitelstva obce podle § 91 odst. 1. Správce obce zastupuje obec navenek a je v čele obecního úřadu.

(3) Náklady spojené s výkonem funkce správce obce hradí Ministerstvo vnitra.

(4) Činnost správce obce končí dnem ustavujícího zasedání zastupitelstva obce (§ 91) nebo zvolením starosty. Na ustavujícím zasedání zastupitelstva obce podá správce obce zprávu o výkonu své funkce a o stavu hospodaření a majetku obce.

DÍL 3

Rada obce

§ 99

(1) Rada obce je výkonným orgánem obce v oblasti samostatné působnosti a ze své činnosti odpovídá zastupitelstvu obce. V oblasti přenesené působnosti přísluší radě obce rozhodovat, jen stanoví-li tak zákon.

(2) V obci, kde se rada obce nevolí, vykonává její pravomoc starosta, nestanoví-li tento zákon jinak (§ 102 odst. 4).

(3) Radu obce tvoří starosta, místostarosta (místostarostové) a další členové rady volení z řad členů zastupitelstva obce. Počet členů rady obce je lichý a činí nejméně 5 a nejvýše 11 členů, přičemž nesmí přesahovat jednu třetinu počtu členů zastupitelstva obce. Rada obce se nevolí v obcích, kde zastupitelstvo obce má méně než 15 členů.

(4) Je-li starosta nebo místostarosta odvolán z funkce nebo se této funkce vzdal, přestává být i členem rady obce.

§ 100

(1) Poklesne-li v průběhu funkčního období počet členů rady obce pod 5 a na nejbližším zasedání zastupitelstva obce nebude doplněn alespoň na 5, vykonává od tohoto okamžiku její pravomoc zastupitelstvo obce, které může rozhodování o záležitostech podle § 102 odst. 2 a 3 svěřit zcela nebo zčásti starostovi.

(2) Poklesne-li v průběhu funkčního období počet členů zastupitelstva obce pod 11 a na uprázdněné mandáty nenastoupí náhradníci, končí činnost rady obce uplynutím třicátého dne od uprázdnění mandátů v zastupitelstvu obce. Funkce rady obce vykonává v takovém případě zastupitelstvo obce, které může svěřit plnění některých úkolů rady obce starostovi.

(3) Jestliže v průběhu funkčního období přesáhne počet členů rady obce jednu třetinu počtu členů zastupitelstva obce, aniž počet jeho členů poklesne pod 11, plní rada obce nadále své funkce.

§ 101

(1) Rada obce se schází ke svým schůzím podle potřeby, její schůze jsou neveřejné. Rada obce může k jednotlivým bodům svého jednání přizvat dalšího člena zastupitelstva obce a jiné osoby.

(2) Rada obce je schopna se usnášet, je-li přítomna nadpoloviční většina všech jejích členů; k platnému usnesení nebo rozhodnutí je třeba souhlasu nadpoloviční většiny všech jejích členů.

(3) Rada obce pořizuje ze své schůze zápis, který podepisuje starosta spolu s místostarostou nebo jiným radním. V zápise se vždy uvede počet přítomných členů rady obce, schválený pořad schůze rady obce, průběh a výsledek hlasování a přijatá usnesení. Zápis ze schůze rady obce musí být pořizen do 7 dnů od jejího konání. O námitkách člena rady obce proti zápisu rozhodne nejbližší schůze rady obce. Zápis ze schůze rady obce musí být uložen u obecního úřadu k nahlédnutí členům zastupitelstva obce.

(4) Rada obce vydá jednací řád, v němž stanoví podrobnosti o jednání rady obce.

§ 102

(1) Rada obce připravuje návrhy pro jednání zastupitelstva obce a zabezpečuje plnění jím přijatých usnesení.

(2) Radě obce je vyhrazeno

a) zabezpečovat hospodaření obce podle schváleného rozpočtu, provádět rozpočtová opatření v rozsahu stanoveném zastupitelstvem obce,

b) plnit vůči právnickým osobám a organizačním složkám založeným nebo zřízeným zastupitelstvem obce, s výjimkou obecní policie, úkoly zakladatele nebo zřizovatele podle zvláštních předpisů, nejsou-li vyhrazeny zastupitelstvu obce (§ 84 odst. 2),

c) rozhodovat ve věcech obce jako jediného společníka obchodní společnosti,

d) vydávat nařízení obce,

e) projednávat a řešit návrhy, připomínky a podněty předložené jí členy zastupitelstva obce nebo komisemi rady obce,

- f) stanovit rozdělení pravomocí v obecním úřadu, zřizovat a zrušovat odbory a oddělení obecního úřadu (§ 109 odst. 2),
- g) na návrh tajemníka obecního úřadu jmenovat a odvolávat vedoucí odborů obecního úřadu v souladu se zvláštním zákonem,^{32b)}
- h) zřizovat a zrušovat podle potřeby, komise rady obce (dále jen "komise"), jmenovat a odvolávat z funkce jejich předsedy a členy,
- i) kontrolovat plnění úkolů obecním úřadem a komisemi v oblasti samostatné působnosti obce,
- j) stanovit celkový počet zaměstnanců obce v obecním úřadu a v organizačních složkách obce,
- k) přezkoumávat na základě podnětů opatření přijatá obecním úřadem v samostatné působnosti a komisemi,
- l) stanovit pravidla pro přijímání a vyřizování petic a stížností,
- m) schvalovat organizační řád obecního úřadu,
- n) plnit úkoly stanovené zvláštním zákonem,
- o) schvalovat účetní závěrku obcí zřízené příspěvkové organizace sestavenou k rozvahovému dni.

(3) Rada obce zabezpečuje rozhodování ostatních záležitostí patřících do samostatné působnosti obce, pokud nejsou vyhrazeny zastupitelstvu obce nebo pokud si je zastupitelstvo obce nevyhradilo; rada obce může tyto pravomoci zcela nebo zčásti svěřit starostovi nebo obecnímu úřadu; rada obce může svěřit obecní policii zcela nebo zčásti rozhodování o právních jednáních souvisejících s činnostmi obecní policie.

(4) V obcích, kde starosta vykonává pravomoc rady obce (§ 99 odst. 2), je zastupitelstvu obce vyhrazeno též rozhodování ve věcech uvedených v odstavci 2 písm. c), d), f), j), l) a p).

(5) Je-li rada obce odvolána jako celek a není-li současně s tím zvolena nová rada obce, vykonává dosavadní rada obce svou pravomoc až do zvolení nové rady obce.

§ 102a

(1) Rada obce vykonává své pravomoci podle tohoto zákona i po ukončení funkčního období zastupitelstva obce až do zvolení nové rady obce nebo do zvolení starosty obce v případě, že se rada obce nevolí (§ 99 odst. 3).

(2) Jestliže soud vyhoví návrhu na neplatnost voleb nebo hlasování, je rada obce ode dne právní moci rozhodnutí soudu do dne, ve kterém se koná ustavující zasedání nově zvoleného zastupitelstva obce, kromě pravomocí stanovených v odstavci 1, oprávněna stanovit pravidla rozpočtového provizoria a schvalovat rozpočtová opatření^{32c)}.

(3) Jestliže nedošlo ke zvolení zastupitelstva obce, protože okrsková volební komise neodevzdala zápis o průběhu a výsledku hlasování, vykonává rada obce ode dne následujícího po dni, ve kterém končila lhůta okrskové volební komise k odevzdání zápisu o průběhu a výsledku hlasování, do dne, ve kterém se koná ustavující zasedání nově zvoleného zastupitelstva obce, pravomoci podle odstavce 2.

(4) V obcích, v nichž rada obce nebyla před ukončením funkčního období zastupitelstva obce volena (§ 99 odst. 3), vykonává její pravomoci v období podle odstavce 1 dosavadní starosta (§ 107). Ustanovení odstavců 2 a 3 se použijí obdobně.

DÍL 4

Starosta

§ 103

(1) Starosta zastupuje obec navenek.

(2) Starostu a místostarostu (místostarosty) volí do funkcí zastupitelstvo obce z řad svých členů. Starosta a místostarosta musí být občanem České republiky. Za výkon své funkce odpovídají zastupitelstvu obce.

(3) Starosta jmenuje a odvolává se souhlasem ředitele krajského úřadu tajemníka obecního úřadu v souladu se zvláštním zákonem^{32a)} a stanoví jeho plat podle zvláštních předpisů,³³⁾ bez souhlasu ředitele krajského úřadu je jmenování a odvolání tajemníka obecního úřadu neplatné.

(4) Starosta

a) odpovídá za včasné objednání přezkoumání hospodaření obce za uplynulý kalendářní rok (§ 42),

b) plní úkoly zaměstnavatele podle zvláštních předpisů, uzavírá a ukončuje pracovní poměr se zaměstnanci obce a stanoví jim plat podle zvláštních předpisů,³³⁾ pokud není v obci tajemník obecního úřadu; vedoucí odboru jmenuje, odvolává a stanoví jim plat, jen není-li zřízena rada obce,

- c) může po projednání s ředitelem krajského úřadu svěřit komisi výkon přenesené působnosti v určitých věcech,
- d) může požadovat po Policii České republiky spolupráci při zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku,
- e) odpovídá za informování veřejnosti o činnosti obce,³⁴⁾
- f) zabezpečuje výkon přenesené působnosti v obcích, kde není tajemník obecního úřadu,
- g) rozhoduje o záležitostech samostatné působnosti obce svěřených mu radou obce,
- h) plní další úkoly stanovené tímto zákonem a zvláštními zákony,
- i) plní obdobné úkoly jako statutární orgán zaměstnavatele podle zvláštních právních předpisů vůči uvolněným členům zastupitelstva a tajemníkovi obecního úřadu.

(5) Starosta svolává a zpravidla řídí zasedání zastupitelstva obce a rady obce, podepisuje spolu s ověřovateli zápis z jednání zastupitelstva obce a zápis z jednání rady obce.

(6) Je-li starosta ze své funkce odvolán nebo se funkce vzdal a není-li současně zvolen nový starosta, vykonává jeho pravomoc až do zvolení starosty místostarosta, kterého určilo zastupitelstvo obce k zastupování starosty (§ 104 odst. 1). Neurčilo-li zastupitelstvo obce místostarostu k zastupování starosty nebo byl-li tento místostarosta z funkce odvolán nebo se funkce vzdal současně se starostou, pověří zastupitelstvo obce výkonem pravomoci starosty některého z členů zastupitelstva obce.

§ 104

(1) Starostu zastupuje místostarosta. Zastupitelstvo obce může zvolit více místostarostů a svěřit jim některé úkoly. Místostarosta, kterého určí zastupitelstvo obce, zastupuje starostu v době jeho nepřítomnosti nebo v době, kdy starosta nevykonává funkci (§ 72 odst. 6 a § 81a odst. 1).

(2) Starosta spolu s místostarostou podepisuje právní předpisy obce.

§ 105

Starosta pozastaví výkon usnesení rady obce, má-li za to, že je nesprávné. Věc pak předloží k rozhodnutí nejbližšímu zasedání zastupitelstva obce (§ 84 odst. 5).

§ 106

(1) V případech stanovených zvláštními zákony zřizuje starosta pro výkon přenesené působnosti zvláštní orgány obce, jmenuje a odvolává jejich členy. V případech stanovených zvláštními zákony vykonává zvláštní orgán obce s rozšířenou působností státní správu pro správní obvod obce s rozšířenou působností.

(2) V čele zvláštního orgánu obce může být jen osoba, která, nestanoví-li zvláštní zákon jinak, prokázala zvláštní odbornou způsobilost v oblasti přenesené působnosti, pro jejíž výkon byl zvláštní orgán zřízen. Pro prokázání zvláštní odborné způsobilosti osoby stojící v čele zvláštního orgánu obce platí obdobně ustanovení zvláštních právních předpisů upravujících toto prokázání pro úředníky územních samosprávných celků.

(3) Ustanovení odstavce 2 se nevztahuje na případy, kdy v čele zvláštního orgánu obce stojí na základě ustanovení zvláštního zákona starosta.

§ 107

Dosavadní starosta v období ode dne voleb do zastupitelstva obce do zvolení nového starosty nebo místostarosty vykonává pravomoci starosty podle § 103; v tomto období vykonává své pravomoci též dosavadní místostarosta. Nevykonává-li dosavadní starosta své pravomoci podle věty první, vykonává je dosavadní místostarosta, a je-li dosavadních místostarostů více, ten, kterého přede dnem voleb pověřilo zastupitelstvo obce zastupováním starosty, jinak ten, kterého pověřil dosavadní starosta. Vykonával-li ke dni voleb pravomoci starosty člen zastupitelstva obce podle § 103 odst. 6, použijí se věty první a druhá obdobně.

§ 108

(1) Starosta má právo užívat při významných příležitostech a občanských obřadech závěsný odznak. Závěsný odznak má uprostřed velký státní znak a po obvodu odznaku je uveden název Česká republika.

(2) Rada obce může stanovit, v kterých případech může tento odznak užívat jiný člen zastupitelstva obce nebo tajemník obecního úřadu.

(3) Primátor statutárního města má právo při významných příležitostech a občanských obřadech používat primátorské insignie.

DÍL 5

Obecní úřad

§ 109

(1) Obecní úřad tvoří starosta, místostarosta (místostarostové), tajemník obecního úřadu, je-li tato funkce zřízena, a zaměstnanci obce zařazení do obecního úřadu. V čele obecního úřadu je starosta.

(2) Rada obce může zřídit pro jednotlivé úseky činnosti obecního úřadu odbory a oddělení, v nichž jsou začleněni zaměstnanci obce zařazení do obecního úřadu.

(3) Obecní úřad

a) v oblasti samostatné působnosti

1. plní úkoly, které mu uložilo zastupitelstvo obce nebo rada obce,
2. pomáhá výborům a komisím v jejich činnosti,
3. rozhoduje v případech stanovených tímto nebo zvláštním zákonem^{34b)};

b) vykonává přenesenou působnost podle § 61 odst. 1 písm. a) s výjimkou věcí, které patří do působnosti jiného orgánu obce.

§ 110

(1) V obcích s pověřeným obecním úřadem a v obcích s rozšířenou působností se zřizuje funkce tajemníka obecního úřadu, který je zaměstnancem obce. Ostatní obce mohou zřídit funkci tajemníka obecního úřadu.

(2) Tajemník obecního úřadu je odpovědný za plnění úkolů obecního úřadu v samostatné působnosti i přenesené působnosti starostovi.

(3) Není-li v obci zřízena funkce tajemníka obecního úřadu nebo není-li tajemník obecního úřadu ustanoven, plní jeho úkoly starosta.

(4) Tajemník obecního úřadu

a) zajišťuje výkon přenesené působnosti s výjimkou věcí, které jsou zákonem svěřeny radě obce nebo zvláštnímu orgánu obce,

b) plní úkoly uložené mu zastupitelstvem obce, radou obce nebo starostou,

c) stanoví podle zvláštních právních předpisů³³⁾ platy všem zaměstnancům obce zařazeným do obecního úřadu,

d) plní úkoly statutárního orgánu zaměstnavatele podle zvláštních právních předpisů vůči zaměstnancům obce zařazeným do obecního úřadu,

e) vydává spisový řád, skartační řád a pracovní řád obecního úřadu a další vnitřní směrnice obecního úřadu, nevydává-li je rada obce.

(5) Tajemník obecního úřadu se zúčastňuje zasedání zastupitelstva obce a schůzí rady obce s hlasem poradním.

(6) Tajemník obecního úřadu nesmí vykonávat funkce v politických stranách a v politických hnutích.

§ 111

(1) Všechny písemnosti vyhotovené orgánem obce v samostatné působnosti obce se v záhlaví označují uvedením slova "obec" ("město", "městys") a názvem obce, městyse nebo města s uvedením orgánu, který písemnost vyhotovil.

(2) Všechny písemnosti vyhotovené orgánem obce v přenesené působnosti orgánů obce, s výjimkou nařízení obce, se v záhlaví označují slovy "Obecní úřad" ("Městský úřad", "Úřad městyse") s uvedením názvu obce, městyse nebo města.

(3) Vypracovávají-li písemnosti odbory obecního (městského) úřadu nebo úřadu městyse, uvede se pod záhlavím též název odboru, který písemnost vyhotovil. Stanoví-li zvláštní zákon jiné označení odboru, uvede se toto označení.

(4) Vypracovávají-li písemnosti zvláštní orgány, uvede se v záhlaví "obec" ("město", "městys"), název obce (města, městyse) a pod ním název zvláštního orgánu, který písemnost vyhotovil.

(5) Obce mohou používat razítko obce v případech, kdy zvláštním zákonem není stanoveno povinné užívání úředního razítka s malým státním znakem. 34c)

§ 112

zrušen

§ 113

zrušen

§ 114

zrušen

§ 115

zrušen

§ 116

zrušen

HLAVA V

ORGÁNY ZASTUPITELSTVA OBCE A RADY OBCE

Výbory

§ 117

(1) Zastupitelstvo obce může zřídit jako své iniciativní a kontrolní orgány výbory. Svá stanoviska a návrhy předkládají výbory zastupitelstvu obce.

(2) Zastupitelstvo obce zřizuje vždy finanční a kontrolní výbor.

(3) Obec, v jejímž územním obvodu žije podle posledního sčítání lidu alespoň 10% občanů obce hlásících se k národnosti jiné než české, zřizuje výbor pro národnostní menšiny, pokud o to písemně požádá spolek zastupující zájmy národnostní menšiny⁴⁸⁾. Nejméně polovinu členů výboru musí tvořit příslušníci národnostních menšin, ledaže tuto podmínku nelze splnit pro nedostatek kandidátů z řad národnostních menšin.

(4) Předsedou výboru je vždy člen zastupitelstva obce; to neplatí, jde-li o předsedu osadního výboru (§ 120).

§ 118

(1) Výbor plní úkoly, kterými jej pověří zastupitelstvo obce. Ze své činnosti odpovídá výbor zastupitelstvu obce.

(2) Počet členů výboru je vždy lichý. Výbor se schází podle potřeby. Usnesení výboru se vyhotovuje písemně a podepisuje je předseda výboru.

(3) Usnesení výboru je platné, jestliže s ním vyslovila souhlas nadpoloviční většina všech členů výboru.

§ 119

(1) Finanční a kontrolní výbory jsou nejméně tříčlenné. Jejich členy nemohou být starosta, místostarosta, tajemník obecního úřadu ani osoby zabezpečující rozpočtové a účetní práce na obecním úřadu.

(2) Finanční výbor

a) provádí kontrolu hospodaření s majetkem a finančními prostředky obce,

b) plní další úkoly, jimiž jej pověřilo zastupitelstvo obce.

(3) Kontrolní výbor

a) kontroluje plnění usnesení zastupitelstva obce a rady obce, je-li zřízena,

b) kontroluje dodržování právních předpisů ostatními výbory a obecním úřadem na úseku samostatné působnosti,

c) plní další kontrolní úkoly, jimiž jej pověřilo zastupitelstvo obce.

(4) O provedené kontrole výbor pořídí zápis, který obsahuje, co bylo kontrolováno, jaké nedostatky byly zjištěny a návrhy opatření směřující k odstranění nedostatků. Zápis podepisuje člen výboru, který provedl kontrolu, a zaměstnanec, jehož činnosti se kontrola týkala.

(5) Výbor předloží zápis zastupitelstvu obce; k zápisu připojí vyjádření orgánu, popřípadě zaměstnanců, jejichž činnosti se kontrola týkala.

§ 120

(1) V částech obce může zřídit zastupitelstvo obce osadní nebo místní výbory (dále jen "osadní výbor"). Osadní výbor má minimálně 3 členy. Počet členů osadního výboru určí zastupitelstvo obce.

(2) Členy osadního výboru jsou občané obce, kteří jsou přihlášení k trvalému pobytu v té části obce, pro kterou je osadní výbor zřízen, a jsou určeni zastupitelstvem obce.

(3) Předsedu osadního výboru zvolí zastupitelstvo obce z řad členů osadního výboru.

§ 121

(1) Osadní výbor je oprávněn

- a) předkládat zastupitelstvu obce, radě obce a výborům návrhy týkající se rozvoje části obce a rozpočtu obce,
- b) vyjadřovat se k návrhům předkládaným zastupitelstvu obce a radě obce k rozhodnutí, pokud se týkají části obce,
- c) vyjadřovat se k připomínkám a podnětům předkládaným občany obce, kteří jsou hlášeni k trvalému pobytu v části obce, orgánům obce.

(2) Požádá-li předseda osadního výboru na zasedání zastupitelstva obce o slovo, musí mu být uděleno.

§ 122

Komise

(1) Rada obce může zřídit jako své iniciativní a poradní orgány komise. Svá stanoviska a náměty předkládají komise radě obce.

(2) Komise je též výkonným orgánem, jestliže jí byl svěřen výkon přenesené působnosti podle § 103 odst. 4 písm. c).

(3) Předsedou komise podle odstavce 2 může být jen osoba, která, nestanoví-li zvláštní zákon jinak, prokázala zvláštní odbornou způsobilost v oblasti komisi svěřené přenesené působnosti. Na prokázání zvláštní odborné způsobilosti předsedy komise se obdobně vztahují ustanovení zvláštních právních předpisů upravujících toto prokázání pro úředníky územních samosprávných celků.

(4) Komise se usnáší většinou hlasů všech svých členů.

(5) Komise je ze své činnosti odpovědna radě obce; ve věcech výkonu přenesené působnosti na svěřeném úseku odpovídá starostovi.

HLAVA VI

DOZOR

DÍL 1

Dozor nad vydáváním a obsahem obecně závazných vyhlášek obcí a usnesení, rozhodnutí a jiných opatření orgánů obcí v samostatné působnosti

§ 123

(1) Odporuje-li obecně závazná vyhláška obce zákonu, vyzve Ministerstvo vnitra obec ke zjednání nápravy. Nejedná-li obec nápravu do 60 dnů od doručení výzvy, rozhodne Ministerstvo vnitra o pozastavení účinnosti této obecně závazné vyhlášky. Účinnost obecně závazné vyhlášky obce je pozastavena dnem doručení rozhodnutí Ministerstva vnitra obci. Ministerstvo vnitra v rozhodnutí současně stanoví obci přiměřenou lhůtu ke zjednání nápravy. Zjedná-li zastupitelstvo obce nápravu ve stanovené lhůtě, Ministerstvo vnitra své rozhodnutí o pozastavení účinnosti obecně závazné vyhlášky obce zruší neprodleně poté, co obdrží sdělení obce o zjednání nápravy, jehož přílohou je i obecně závazná vyhláška obce, kterou byla zjednána náprava.

(2) V případě zřejmého rozporu obecně závazné vyhlášky obce s lidskými právy a základními svobodami může Ministerstvo vnitra pozastavit její účinnost bez předchozí výzvy ke zjednání nápravy. Účinnost obecně závazné vyhlášky obce je pozastavena dnem doručení rozhodnutí Ministerstva vnitra obci. Ministerstvo vnitra v rozhodnutí současně stanoví obci přiměřenou lhůtu ke zjednání nápravy. Zjedná-li zastupitelstvo obce nápravu ve stanovené lhůtě, Ministerstvo vnitra své rozhodnutí o pozastavení účinnosti obecně závazné vyhlášky obce zruší neprodleně poté, co obdrží sdělení obce o zjednání nápravy, jehož přílohou je i obecně závazná vyhláška obce, kterou byla zjednána náprava.

(3) Nejedná-li zastupitelstvo obce nápravu ve stanovené lhůtě a není-li proti rozhodnutí Ministerstva vnitra podle odstavce 1 a 2 podán rozklad, podá Ministerstvo vnitra do 30 dnů od uplynutí lhůty pro podání rozkladu Ústavnímu soudu návrh na zrušení obecně závazné vyhlášky obce. Je-li proti rozhodnutí Ministerstva vnitra podle odstavce 1 a 2 podán rozklad, podá Ministerstvo vnitra takový návrh Ústavnímu soudu do 30 dnů ode dne právní moci rozhodnutí o rozkladu, kterým byl rozklad zamítnut. Jestliže Ústavní soud tento návrh odmítne, zamítne nebo řízení zastaví, rozhodnutí Ministerstva vnitra o pozastavení účinnosti obecně závazné vyhlášky obce pozbývá platnosti dnem, kdy rozhodnutí Ústavního soudu nabude právní moci.

(4) Zjedná-li zastupitelstvo obce nápravu před rozhodnutím Ústavního soudu o návrhu podle odstavce 3, sdělí obec neprodleně tuto skutečnost Ústavnímu soudu a Ministerstvu vnitra. Ministerstvo vnitra své rozhodnutí o pozastavení účinnosti obecně závazné vyhlášky obce zruší do 15 dnů od doručení sdělení obce o zjednání nápravy, jehož přílohou je i obecně závazná vyhláška obce, kterou byla zjednána náprava.

(1) Je-li usnesení, rozhodnutí nebo jiné opatření orgánu obce v samostatné působnosti v rozporu se zákonem nebo jiným právním předpisem a nejde-li o obecně závaznou vyhlášku obce, vyzve Ministerstvo vnitra obec ke zjednáání nápravy. Nejedná-li příslušný orgán obce nápravu do 60 dnů od doručení výzvy, pozastaví Ministerstvo vnitra výkon takového usnesení, rozhodnutí nebo jiného opatření orgánu obce v samostatné působnosti. Výkon usnesení, rozhodnutí nebo jiného opatření orgánu obce v samostatné působnosti je pozastaven dnem doručení rozhodnutí Ministerstva vnitra obci. Ministerstvo vnitra v rozhodnutí současně stanoví obci přiměřenou lhůtu ke zjednáání nápravy. Zjedná-li příslušný orgán obce nápravu ve stanovené lhůtě, Ministerstvo vnitra své rozhodnutí o pozastavení výkonu usnesení, rozhodnutí nebo jiného opatření orgánu obce v samostatné působnosti zruší neprodleně poté, co obdrží sdělení obce o zjednáání nápravy, jehož přílohou je i usnesení, rozhodnutí nebo jiné opatření orgánu obce v samostatné působnosti, kterým byla zjednáána náprava.

(2) V případě zřejmého a závažného rozporu usnesení, rozhodnutí nebo jiného opatření orgánu obce v samostatné působnosti se zákonem může Ministerstvo vnitra pozastavit výkon takového usnesení, rozhodnutí nebo jiného opatření orgánu obce v samostatné působnosti bez předchozí výzvy ke zjednáání nápravy. Výkon takového usnesení, rozhodnutí nebo jiného opatření orgánu obce v samostatné působnosti je pozastaven dnem doručení rozhodnutí Ministerstva vnitra obci. Ministerstvo vnitra v rozhodnutí současně stanoví obci přiměřenou lhůtu ke zjednáání nápravy. Zjedná-li příslušný orgán obce nápravu ve stanovené lhůtě, Ministerstvo vnitra své rozhodnutí o pozastavení výkonu usnesení, rozhodnutí nebo jiného opatření orgánu obce v samostatné působnosti zruší neprodleně poté, co obdrží sdělení obce o zjednáání nápravy, jehož přílohou je i usnesení, rozhodnutí nebo jiné opatření orgánu obce v samostatné působnosti, kterým byla zjednáána náprava.

(3) Nejedná-li příslušný orgán obce ve stanovené lhůtě nápravu a není-li proti rozhodnutí Ministerstva vnitra podle odstavce 1 a 2 podán rozklad, podá Ministerstvo vnitra do 30 dnů od uplynutí lhůty pro podání rozkladu příslušnému soudu návrh na zrušení usnesení, rozhodnutí nebo jiného opatření orgánu obce v samostatné působnosti. Je-li proti rozhodnutí Ministerstva vnitra podle odstavce 1 a 2 podán rozklad, podá Ministerstvo vnitra takový návrh příslušnému soudu do 30 dnů ode dne právní moci rozhodnutí o rozkladu, kterým byl rozklad zamítnut. Jestliže soud tento návrh odmítne, zamítne nebo řízení zastaví, rozhodnutí Ministerstva vnitra o pozastavení výkonu usnesení, rozhodnutí nebo jiného opatření orgánu obce v samostatné působnosti pozbývá platnosti dnem, kdy rozhodnutí soudu nabude právní moci.

(4) Zjedná-li příslušný orgán obce před rozhodnutím soudu o návrhu podle odstavce 3 nápravu, sdělí obec neprodleně tuto skutečnost soudu a Ministerstvu vnitra. Ministerstvo vnitra své rozhodnutí o pozastavení výkonu usnesení, rozhodnutí nebo jiného opatření orgánu obce v samostatné působnosti zruší do 15 dnů od doručení sdělení obce o zjednáání nápravy, jehož přílohou je i usnesení, rozhodnutí nebo jiné opatření orgánu obce v samostatné působnosti, kterým byla zjednáána náprava.

(5) Ministerstvo vnitra o pozastavení výkonu usnesení, rozhodnutí nebo jiného opatření orgánu obce v samostatné působnosti nerozhodne, jestliže již bylo vykonáno; v takovém případě podá pouze návrh soudu na jeho zrušení.

(6) Ustanovení odstavců 1 až 5 se nepoužijí v případě porušení právních předpisů občanského, obchodního nebo pracovního práva a v případě, kdy jsou dozor nebo kontrola výkonu samostatné působnosti obcí upraveny zvláštním právním předpisem³⁷⁾.

§ 124a

zrušen**DÍL 2****Dozor nad vydáváním a obsahem nařízení obcí a usnesení, rozhodnutí a jiných opatření orgánů obcí v přenesené působnosti**

§ 125

(1) Odporuje-li nařízení obce zákonu nebo jinému právnímu předpisu, vyzve krajský úřad obec ke zjednáání nápravy. Nejedná-li příslušný orgán obce nápravu do 60 dnů od doručení výzvy, rozhodne krajský úřad o pozastavení účinnosti tohoto nařízení obce. Účinnost nařízení obce je pozastavena dnem doručení rozhodnutí krajského úřadu obci. Krajský úřad v rozhodnutí současně stanoví obci přiměřenou lhůtu ke zjednáání nápravy. Zjedná-li příslušný orgán obce nápravu ve stanovené lhůtě, krajský úřad své rozhodnutí o pozastavení účinnosti nařízení obce zruší neprodleně poté, co obdrží sdělení obce o zjednáání nápravy, jehož přílohou je i nařízení obce, kterým byla zjednáána náprava.

(2) V případě zřejmého rozporu nařízení obce s lidskými právy a základními svobodami může krajský úřad pozastavit jeho účinnost bez předchozí výzvy ke zjednáání nápravy. Účinnost nařízení obce je pozastavena dnem doručení rozhodnutí krajského úřadu obci. Krajský úřad v rozhodnutí současně stanoví obci přiměřenou lhůtu ke zjednáání nápravy. Zjedná-li příslušný orgán obce nápravu ve stanovené lhůtě, krajský úřad své rozhodnutí o pozastavení účinnosti nařízení obce zruší neprodleně poté, co obdrží sdělení obce o zjednáání nápravy, jehož přílohou je i nařízení obce, kterým byla zjednáána náprava.

(3) Nejedná-li příslušný orgán obce nápravu ve stanovené lhůtě, podá ředitel krajského úřadu do 30 dnů ode dne uplynutí lhůty pro nápravu Ústavnímu soudu návrh na zrušení nařízení obce. Jestliže Ústavní soud tento návrh odmítne, zamítne nebo řízení zastaví, rozhodnutí krajského úřadu o pozastavení účinnosti nařízení obce pozbývá platnosti dnem, kdy rozhodnutí Ústavního soudu nabude právní moci.

(4) Zjedná-li příslušný orgán obce před rozhodnutím Ústavního soudu o návrhu podle odstavce 3 nápravu, sdělí obec neprodleně tuto skutečnost Ústavnímu soudu a krajskému úřadu. Krajský úřad rozhodnutí o pozastavení účinnosti nařízení obce zruší do 15 dnů od doručení sdělení obce o zjednáání nápravy, jehož přílohou je i nařízení obce, kterým byla zjednáána

náprava.

nadpis vypuštěn

§ 126

(1) Odporuje-li usnesení, rozhodnutí nebo jiné opatření orgánu obce v přenesené působnosti zákonu, jinému právnímu předpisu a v jejich mezích též usnesení vlády, směrnici ústředního správního úřadu nebo opatření krajského úřadu přijatému při kontrole výkonu přenesené působnosti, vyzve krajský úřad obec ke zjednání nápravy. Nejednají-li obec nápravu do 60 dnů od doručení výzvy, krajský úřad takové usnesení, rozhodnutí nebo jiné opatření orgánu obce zruší a o rozhodnutí o zrušení usnesení, rozhodnutí nebo jiného opatření orgánu obce v přenesené působnosti informuje obecní úřad.

(2) V případě zřejmého a závažného rozporu usnesení, rozhodnutí nebo jiného opatření orgánu obce v přenesené působnosti se zákonem může krajský úřad takové usnesení, rozhodnutí nebo jiné opatření orgánu obce zrušit bez předchozí výzvy ke zjednání nápravy.

DÍL 3

Dozor nad vydáváním a obsahem usnesení, rozhodnutí a jiných opatření orgánů městských obvodů a městských částí územně členěných statutárních měst

§ 127

(1) Je-li usnesení, rozhodnutí nebo jiné opatření orgánu městského obvodu nebo městské části v samostatné působnosti v rozporu se zákonem nebo jiným právním předpisem, pozastaví magistrát jeho výkon. Výkon usnesení, rozhodnutí nebo jiného opatření je pozastaven dnem doručení rozhodnutí magistrátu městskému obvodu nebo městské části. Magistrát v rozhodnutí současně stanoví městskému obvodu nebo městské části lhůtu ke zjednání nápravy, která nesmí být delší než 3 měsíce. Zjedná-li příslušný orgán městského obvodu nebo městské části nápravu ve stanovené lhůtě, magistrát své rozhodnutí zruší neprodleně poté, co obdrží sdělení městského obvodu nebo městské části územně členěného statutárního města o zjednání nápravy, jehož přílohou je i usnesení, rozhodnutí nebo jiné opatření orgánu městského obvodu nebo městské části v samostatné působnosti, kterým byla zjednána náprava.

(2) Nejednají-li příslušný orgán městského obvodu nebo městské části v případě podle odstavce 1 ve stanovené lhůtě nápravu, podá magistrát do 60 dnů od jejího uplynutí návrh na zrušení usnesení, rozhodnutí nebo jiného opatření orgánu městského obvodu nebo městské části v samostatné působnosti soudu. Jestliže soud tento návrh odmítne, zamítne nebo řízení zastaví, pozbývá rozhodnutí magistrátu o pozastavení výkonu usnesení, rozhodnutí nebo jiného opatření orgánu městského obvodu nebo městské části v samostatné působnosti platnosti dnem, kdy rozhodnutí soudu nabude právní moci.

(3) Zjedná-li příslušný orgán městského obvodu nebo městské části před rozhodnutím soudu nápravu, sdělí městský obvod nebo městská část neprodleně tuto skutečnost soudu a magistrátu. Magistrát své rozhodnutí o pozastavení výkonu usnesení, rozhodnutí nebo jiného opatření orgánu městského obvodu nebo městské části zruší neprodleně poté, co obdrží sdělení městského obvodu nebo městské části o zjednání nápravy, jehož přílohou je i usnesení, rozhodnutí nebo jiné opatření orgánu městského obvodu nebo městské části v samostatné působnosti, kterým byla zjednána náprava.

(4) Magistrát o pozastavení výkonu usnesení, rozhodnutí nebo jiného opatření orgánu městského obvodu nebo městské části v samostatné působnosti nerozhodne, jestliže již bylo vykonáno; v takovém případě podá pouze návrh soudu na jeho zrušení.

(5) Ustanovení odstavců 1 až 4 se nepoužijí v případě porušení právních předpisů občanského, obchodního nebo pracovního práva a v případě, kdy jsou dozor nebo kontrola výkonu samostatné působnosti obcí upraveny zvláštním právním předpisem³⁷⁾.

§ 127a

Je-li usnesení, rozhodnutí nebo jiné opatření orgánu městského obvodu nebo městské části v přenesené působnosti v rozporu se zákonem, jiným právním předpisem, usnesením vlády, směrnici ústředního správního úřadu nebo s opatřením magistrátu přijatým při kontrole výkonu přenesené působnosti, magistrát je zruší. Magistrát o zrušení usnesení, rozhodnutí nebo jiného opatření orgánu městského obvodu nebo městské části v přenesené působnosti informuje úřad městského obvodu nebo městské části.

DÍL 4

Společná ustanovení k dozoru

§ 128

(1) Obec vyvěsí neprodleně na úřední desce obecního úřadu po dobu nejméně 15 dnů

- a) rozhodnutí o pozastavení účinnosti právního předpisu obce,
- b) nález Ústavního soudu, kterým se zrušuje právní předpis obce nebo jeho jednotlivá ustanovení,
- c) rozhodnutí soudu, kterým se zrušuje usnesení, rozhodnutí nebo jiné opatření orgánu obce v samostatné působnosti,
- d) rozhodnutí o zrušení pozastavení účinnosti právního předpisu obce,

e) rozhodnutí Ústavního soudu, na jehož základě pozbývá rozhodnutí o pozastavení účinnosti právního předpisu obce platnosti.

(2) Městský obvod nebo městská část územně členěného statutárního města vyvěsí neprodleně na úřední desce úřadu městského obvodu nebo městské části po dobu nejméně 15 dnů rozhodnutí soudu, kterým se zrušuje usnesení, rozhodnutí nebo jiné opatření orgánu městské části nebo městského obvodu v samostatné působnosti.

(3) Obec na požádání zašle neprodleně Ministerstvu vnitra usnesení, rozhodnutí nebo jiné opatření orgánů obce v samostatné působnosti. Obec na požádání zašle neprodleně krajskému úřadu usnesení, rozhodnutí nebo jiné opatření orgánů obce v přenesené působnosti.

(4) Městský obvod nebo městská část územně členěného statutárního města na požádání zašle neprodleně magistrátu usnesení, rozhodnutí nebo jiné opatření orgánů městského obvodu nebo městské části v samostatné působnosti. Městský obvod nebo městská část územně členěného statutárního města na požádání zašle neprodleně magistrátu usnesení, rozhodnutí nebo jiné opatření orgánů městského obvodu nebo městské části v přenesené působnosti.

(5) Působnost svěřená krajskému úřadu v § 125 a 126 a působnost svěřená magistrátu v § 127a je působností přenesenou.

(6) Na rozhodování o pozastavení účinnosti nařízení obce a o zrušení usnesení, rozhodnutí nebo jiného opatření orgánu obce, městského obvodu nebo městské části územně členěného statutárního města v přenesené působnosti se ustanovení správního řádu nepoužijí, s výjimkou ustanovení o základních zásadách činnosti správních orgánů.

(7) Ustanovení dílů 1 až 3 se nevztahují na rozhodnutí a jiné úkony orgánů obce, městského obvodu nebo městské části územně členěného statutárního města učiněné podle správního řádu nebo podle daňového řádu.

HLAVA VII

KONTROLA VÝKONU SAMOSTATNÉ A PŘENESENÉ PŮSOBNOSTI

§ 129

(1) Nestanoví-li zvláštní právní předpis jinak, kontrolují výkon samostatné působnosti svěřené orgánům obcí Ministerstvo vnitra a výkon přenesené působnosti svěřené orgánům obcí krajské úřady v přenesené působnosti.

(2) Magistráty územně členěných statutárních měst v přenesené působnosti kontrolují výkon samostatné a přenesené působnosti svěřené orgánům městských obvodů a městských částí územně členěných statutárních měst.

(3) Kontrolou se pro účely tohoto zákona rozumí činnost orgánů veřejné správy uvedených v odstavci 1 a 2, při které se zjišťuje, zda orgány obcí, městských obvodů a městských částí územně členěných statutárních měst dodržují

a) při výkonu samostatné působnosti zákony a jiné právní předpisy, s výjimkou právních předpisů občanského, obchodního nebo pracovního práva,

b) při výkonu přenesené působnosti zákony, jiné právní předpisy a v jejich mezích též usnesení vlády, směrnice ústředních správních úřadů, jakož i opatření příslušných orgánů veřejné správy přijatá při kontrole výkonu přenesené působnosti.

§ 129a

Kontrola výkonu samostatné působnosti

(1) Požádá-li obec, městský obvod nebo městská část územně členěného statutárního města o doporučení opatření k nápravě nedostatků zjištěných kontrolou, uvede kontrolující tato doporučení v protokolu o kontrole.

(2) Starosta, popřípadě jím pověřený zástupce, na nejbližším zasedání zastupitelstva obce, městského obvodu nebo městské části územně členěného statutárního města konaném po ukončení kontroly seznámí zastupitelstvo obce, městského obvodu nebo městské části územně členěného statutárního města s výsledky uskutečněné kontroly.

(3) V případě, že byl kontrolou shledán nezákonný postup obce, městského obvodu nebo městské části územně členěného statutárního města, předloží starosta, popřípadě jím pověřený zástupce, spolu se seznámením s výsledky uskutečněné kontroly zastupitelstvu obce, městského obvodu nebo městské části územně členěného statutárního města též návrh opatření k nápravě kontrolou zjištěných nedostatků a k zamezení jejich opakování, popřípadě jej seznámí se způsobem, jakým se tak již stalo. Informaci o jednání zastupitelstva obce, městského obvodu nebo městské části územně členěného statutárního města v této věci včetně návrhu opatření k nápravě, popřípadě sdělení o způsobu nápravy, obec, městský obvod nebo městská část územně členěného statutárního města neprodleně vyvěsí na úřední desce obecního úřadu, úřadu městského obvodu nebo úřadu městské části po dobu nejméně 15 dnů. Současně tuto informaci zašle obec Ministerstvu vnitra, městský obvod nebo městská část územně členěného statutárního města magistrátu územně členěného statutárního města.

(4) Obec, městské obvody nebo městské části územně členěného statutárního města jsou povinny zajistit nápravu nedostatků zjištěných kontrolou.

§ 129b

Kontrola výkonu přenesené působnosti

(1) Při kontrole výkonu přenesené působnosti svěřené orgánům obcí, městských obvodů nebo městských částí územně členěných statutárních měst jedná za tyto orgány v případě obecního úřadu, úřadu městského obvodu nebo úřadu městské části tajemník obecního úřadu, úřadu městského obvodu nebo úřadu městské části nebo jím pověřená osoba a v případě ostatních orgánů obce, městského obvodu nebo městské části starosta nebo jím pověřená osoba.

(2) Osoba uvedená v odstavci 1 je povinna zajistit nápravu nedostatků zjištěných kontrolou a splnění uložených opatření.

§ 129c

zrušen

HLAVA VIII

STATUTÁRNÍ MĚSTA

§ 130

Územně členěná statutární města upraví své vnitřní poměry ve věcech správy města statutem, který je vydáván formou obecně závazné vyhlášky obce. Ve statutu stanoví zejména

- a) výčet jednotlivých městských obvodů a městských částí a vymezení jejich území,
- b) pravomoc orgánů města na úseku samostatné a přenesené působnosti,
- c) pravomoc orgánů městských obvodů a městských částí na úseku samostatné a přenesené působnosti,
- d) vzájemnou součinnost mezi orgány města a orgány městských obvodů a městských částí,
- e) zdroje peněžních příjmů městských obvodů a městských částí a druhy výdajů v souvislosti s plněním úkolů v samostatné a přenesené působnosti,
- f) způsob projednání návrhů obecně závazných vyhlášek a nařízení města s městskými obvody a městskými částmi a způsob jejich zveřejňování v městských obvodech a městských částech,
- g) způsob projednání územně plánovací dokumentace města a programu rozvoje města s městskými obvody a městskými částmi,
- h) majetek města, který se svěřuje městským obvodům a městským částem, a rozsah oprávnění městských obvodů a městských částí při nakládání s tímto majetkem a při výkonu s tím souvisejících práv,
- i) rozsah oprávnění městských obvodů a městských částí zakládat, zřizovat a rušit právnické osoby a organizační složky,
- j) další záležitosti, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

§ 131

Statutární město může svěřit statutem městskému obvodu nebo městské části na úseku samostatné působnosti zejména

- a) schvalování programu rozvoje městského obvodu nebo městské části,
- b) rozhodování o právních jednáních uvedených v § 133 odst. 1,
- c) zřizování trvalých a dočasných fondů městského obvodu a městské části,
- d) výkon funkce zaměstnavatele pro zaměstnance zařazené do úřadu městského obvodu nebo úřadu městské části nebo organizační složky městského obvodu nebo městské části.

§ 132

(1) Svěřenou věc z vlastnictví statutárního města lze městskému obvodu nebo městské části odejmout za účelem, pro který lze majetek vyvlastnit podle zvláštního právního předpisu^{39a)} nebo se souhlasem městského obvodu nebo městské části.

(2) Svěřenou věc z vlastnictví statutárního města lze městskému obvodu nebo městské části odejmout též v případě, jestliže městský obvod nebo městská část při nakládání s touto věcí porušuje právní předpisy a neodstraní tyto nedostatky ve lhůtě stanovené statutárním městem, která nesmí být kratší než 60 dnů.

(3) O odejmutí věci svěřené městskému obvodu nebo městské části z vlastnictví statutárního města rozhoduje zastupitelstvo statutárního města [§ 130 písm. h)].

§ 133

Statutární město může svěřit statutem za podmínek v něm stanovených městskému obvodu a městské části

rozhodování zejména o těchto právních jednáních:

- a) převod a zastavení nemovitých věcí včetně vydání nemovitostí podle zvláštních zákonů z majetku města svěřeného městskému obvodu nebo městské části,
- b) převod a zastavení movitých věcí a práv,
- c) postoupení pohledávek,
- d) vzdání se práva a prominutí dluhu,
- e) uzavření smlouvy o přijetí a poskytnutí úvěru nebo zápůjčky, o poskytnutí výpůjčky, o poskytnutí dotace, o poskytnutí návratné finanční výpomoci, o převzetí dluhu, o převzetí ručitelského závazku, o přistoupení k závazku a smlouvy o společnosti⁴⁴⁾,
- f) peněžité i nepeněžité vklady do právnických osob,
- g) majetková účast na podnikání jiných právnických osob,
- h) dohody o splátkách,
- i) uzavírání nájemních smluv a smluv o výpůjčkách,
- j) poskytování věcných a peněžitých darů fyzickým a právnickým osobám,
- k) poskytování dotací a návratných finančních výpomocí spolkům, humanitárním organizacím a jiným právnickým nebo fyzickým osobám působícím v oblasti mládeže, tělovýchovy a sportu, sociálních služeb, požární ochrany, kultury, vzdělávání a vědy, zdravotnictví, protidrogových aktivit, prevence kriminality a ochrany životního prostředí.

§ 134

(1) Městské obvody a městské části jednají za statutární město v záležitostech jim svěřených zákonem a v mezích zákona statutem.

(2) Městské obvody a městské části nemohou vydávat obecně závazné vyhlášky nebo nařízení.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví v členění podle velikostních kategorií městských obvodů nebo městských částí

a) vyšší odměn poskytovaných uvolněným členům zastupitelstva městského obvodu nebo městské části za měsíc,

b) maximální výši odměn poskytovaných neuvolněným členům zastupitelstva městského obvodu nebo městské části za měsíc.

(4) Velikostní kategorie městských obvodů a městských částí podle odstavce 3 jsou stanoveny v příloze k tomuto zákonu.

§ 135

Usnesení zastupitelstva města a rady města v záležitostech, které nebyly zákonem nebo statutem svěřeny městskému obvodu nebo městské části, jsou pro orgány městských obvodů a městských částí závazná.

§ 136

(1) Správce městského obvodu nebo městské části jmenuje a odvolává z funkce tajemník magistrátu.

(2) Správce města, městského obvodu a městské části plní úkoly správce obce podle § 98.

§ 137

(1) Nebude-li ustavující zasedání zastupitelstva městského obvodu nebo městské části svoláno ve lhůtě podle § 91 odst. 1, svolá je magistrát v přenesené působnosti; informaci o svolání ustavujícího zasedání zastupitelstva městského obvodu nebo městské části zveřejní v rozsahu stanoveném v § 93 po dobu v tomto ustanovení stanovenou na své úřední desce.

(2) Pravomoc rozpustit zastupitelstvo městského obvodu nebo městské části podle § 89 vykonává zastupitelstvo města.

(3) Slib člena zastupitelstva městského obvodu nebo městské části zní: "Slibuji věrnost České republice. Slibuji na svou čest a svědomí, že svoji funkci budu vykonávat svědomitě, v zájmu městského obvodu (městské části) a jeho (jejích) občanů a řídit se Ústavou a zákony České republiky".

§ 138

zrušen

§ 139

(1) Orgány statutárních měst vykonávají přenesenou působnost, která je zákonem svěřena pověřeným obecním úřadům a obecním úřadům obcí s rozšířenou působností.

(2) Orgány městských obvodů a městských částí vykonávají přenesenou působnost, kterou podle zvláštních zákonů vykonávají orgány obcí. Statutární město může statutem určit městské obvody a městské části, jejichž orgány budou vykonávat zcela nebo zčásti přenesenou působnost svěřenou zvláštními zákony pověřeným obecním úřadům, popřípadě některou přenesenou působnost svěřenou zvláštními zákony obecním úřadům obcí s rozšířenou působností.

(3) Je-li to účelné, může statutární město statutem se souhlasem městského obvodu nebo městské části vyhradit v přenesené působnosti orgánů obcí některé činnosti magistrátu města nebo určit, že některé tyto působnosti budou vykonávat orgány jiných městských obvodů nebo městských částí.

(4) Městské obvody a městské části jsou při výkonu přenesené působnosti správními obvody; výkon přenesené působnosti jsou povinny zabezpečit. Na výkon přenesené působnosti obdrží městské obvody a městské části příspěvek z rozpočtu statutárního města.

(5) Rozhodnutí orgánů městských obvodů a městských částí vydaná ve správním řízení přezkoumává magistrát, pokud není tato působnost svěřena zvláštnímu orgánu města nebo zvláštní zákon nestanoví jinak.

§ 140

(1) Ve statutárním městě plní funkci místostarosty (místostarostů) náměstek (náměstci) primátora.

(2) Ve statutárním městě se zřizuje funkce tajemníka magistrátu, který je zaměstnancem města. Tajemníka magistrátu jmenuje a odvolává primátor se souhlasem ředitele krajského úřadu a stanoví jeho plat podle zvláštních předpisů. Bez souhlasu ředitele krajského úřadu je jmenování a odvolání tajemníka magistrátu neplatné.

(3) V městských částech a městských obvodech, jejichž orgánům je zcela nebo zčásti svěřena přenesená působnost, kterou podle zvláštních zákonů vykonávají pověřené obecní úřady, popřípadě některá přenesená působnost, kterou podle zvláštních zákonů vykonávají obecní úřady obce s rozšířenou působností, se zřizuje funkce tajemníka úřadu městského obvodu nebo tajemníka úřadu městské části. Tajemníka úřadu městského obvodu nebo tajemníka úřadu městské části jmenuje a odvolává starosta se souhlasem tajemníka magistrátu; bez souhlasu tajemníka magistrátu je jmenování a odvolání tajemníka úřadu městského obvodu nebo městské části neplatné.

§ 141

(1) Všechny písemnosti vyhotovené orgánem statutárního města v samostatné působnosti tohoto města se v záhlaví označují slovy "statutární město" s uvedením názvu města a orgánu, který písemnost vyhotovil; jde-li o orgán městského obvodu nebo městské části, uvedou se v záhlaví slova "městský obvod" nebo "městská část" a název města, název městského obvodu nebo městské části a název orgánu, který písemnost vyhotovil.

(2) Všechny písemnosti vyhotovené orgánem statutárního města v přenesené působnosti tohoto města, s výjimkou nařízení města, se v záhlaví označují slovy "Magistrát města" s uvedením názvu města a názvu odboru, který písemnost vyhotovil; jde-li o orgán městského obvodu nebo městské části, uvedou se v záhlaví slova "Úřad městského obvodu" nebo "Úřad městské části" a název města, název městského obvodu nebo městské části a odboru, který písemnost vyhotovil. Stanoví-li zvláštní zákon jiné označení odboru, uvede se toto označení.

(3) Vypracovává-li písemnosti zvláštní orgán statutárního města, označují se v záhlaví slovy "statutární město" s uvedením názvu města a názvu zvláštního orgánu, který písemnost vyhotovil; jde-li o zvláštní orgán městského obvodu nebo městské části, uvede se v záhlaví též název městského obvodu nebo městské části.

(4) Statutární město, městský obvod nebo městská část územně členěného statutárního města mohou používat vlastní razítko v případech, kdy zvláštním zákonem není stanoveno povinné užívání úředního razítka s malým státním znakem.^{34c)} Razítko má uprostřed znak statutárního města nebo městského obvodu nebo městské části a po obvodu razítka je uveden celý název města, městského obvodu nebo městské části.

§ 142

(1) Městské obvody a městské části územně členěného statutárního města mohou mít svůj znak a vlajku.

(2) Předseda Poslanecké sněmovny může městskému obvodu nebo městské části, které nemají znak a vlajku, na jejich žádost, po vyjádření statutárního města, udělit znak a vlajku městského obvodu nebo městské části. Předseda Poslanecké sněmovny může na žádost městského obvodu nebo městské části změnit jejich znak a vlajku. Kancelář Poslanecké sněmovny zašle údaje o udělení nebo změně znaku nebo vlajky městského obvodu nebo městské části neprodleně Českému úřadu zeměměřičkému a katastrálnímu.

§ 143

Městské části a městské obvody mohou ocenit významné životní události svých občanů.

§ 144

zrušen

§ 145

zrušen

§ 146

Nestanoví-li tato hlava zákona výslovně jinak, platí pro statutární města, jejich městské obvody a městské části ustanovení ostatních hlav zákona.

ČÁST DRUHÁ

USTANOVENÍ SPOLEČNÁ A PŘECHODNÁ

§ 147

(1) Zákon o správním řízení se vztahuje na rozhodování obce

a) ve věcech podle § 58 až 59,

b) o právech a povinnostech právnických a fyzických osob na úseku přenesené působnosti, nestanoví-li zvláštní zákon jinak.

(2) Správní orgán při přezkoumání rozhodnutí podle odstavce 1 písm. a) může rozhodnutí pouze zrušit nebo zrušit a vrátit k novému projednání.

(3) Obec vybírá a vymáhá pokuty; výnos pokut uložených obcí je příjmem obce, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.

(4) Rozhodnutí orgánů měst Brno, Ostrava a Plzeň vydaná ve správním řízení, přezkoumává příslušný krajský úřad. Řízení o přezkoumání¹⁶⁾ orgánů těchto měst probíhající před příslušným ústředním správním úřadem a neskončená ke dni účinnosti tohoto ustanovení se dokončí podle dosavadních předpisů.

§ 148

Skutečnosti nasvědčující vyloučení zaměstnance obce zařazeného do obecního úřadu z projednávání a rozhodování věci ve správním řízení se oznamují vedoucímu odboru obecního úřadu; v obcích, kde není zřízen odbor obecního úřadu, se toto oznámení činí starostovi. Skutečnosti nasvědčující vyloučení vedoucího odboru obecního úřadu se oznamují tajemníkovi obecního úřadu; v obci, kde nepůsobí tajemník obecního úřadu, se toto oznámení činí starostovi. U člena komise nebo zvláštního orgánu se oznámení činí starostovi. O podjatosti rozhoduje orgán, popřípadě zaměstnanec, jemuž se skutečnosti nasvědčující vyloučení oznamují; ten také v případě, že zaměstnanec nebo člen orgánu bude vyloučen pro podjatost, učiní potřebná opatření k zajištění dalšího řízení.

§ 149

Orgány obce samy vykonávají správní rozhodnutí jimi vydaná, pokud není podán návrh na soudní výkon rozhodnutí.

§ 149a

(1) Orgány obce, krajský úřad a Ministerstvo vnitra využívají ze základního registru obyvatel pro výkon působnosti podle tohoto zákona tyto referenční údaje:

a) příjmení,

b) jméno, popřípadě jména,

c) adresa místa pobytu,

d) datum, místo a okres narození, u subjektu údajů, který se narodil v cizině, datum, místo a stát, kde se narodil,

e) datum, místo a okres úmrtí, jde-li o úmrtí subjektu údajů mimo území České republiky, datum úmrtí, místo a stát, na jehož území k úmrtí došlo; je-li vydáno rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého, den, který je v rozhodnutí uveden jako den smrti nebo den, který nepřežil, a datum nabytí právní moci tohoto rozhodnutí,

f) státní občanství, popřípadě více státních občanství.

(2) Orgány obce, krajský úřad a Ministerstvo vnitra využívají z informačního systému evidence obyvatel pro výkon působnosti podle tohoto zákona tyto údaje:

a) jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení,

b) datum narození,

c) pohlaví,

d) místo a okres narození, v případě narození v cizině místo a stát,

- e) rodné číslo,
- f) státní občanství, popřípadě více státních občanství,
- g) adresa místa trvalého pobytu, včetně předchozích adres místa trvalého pobytu, případně též adresa, na kterou mají být doručovány písemnosti podle zvláštního právního předpisu,
- h) počátek trvalého pobytu, popřípadě datum zrušení údaje o místě trvalého pobytu nebo datum ukončení trvalého pobytu na území České republiky,
- i) omezení svéprávnosti, jméno, popřípadě jména, příjmení a rodné číslo opatrovníka, nebylo-li mu přiděleno, datum, místo a okres jeho narození a u opatrovníka, který se narodil v cizině, místo a stát, kde se narodil,
- j) jméno, popřípadě jména, příjmení a rodné číslo otce, matky, popřípadě jiného zákonného zástupce,
- k) rodinný stav, datum, místo a okres uzavření manželství, došlo-li k uzavření manželství mimo území České republiky, místo a stát, datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení manželství za neplatné, datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o neexistenci manželství, datum zániku manželství smrtí jednoho z manželů, nebo datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení jednoho z manželů za mrtvého a den, který byl v pravomocném rozhodnutí o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti, popřípadě jako den, který manžel prohlášený za mrtvého nepřežil, anebo datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o rozvodu manželství,
- l) datum a místo vzniku registrovaného partnerství, datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o neplatnosti nebo o neexistenci registrovaného partnerství, datum zániku registrovaného partnerství smrtí jednoho z registrovaných partnerů, nebo datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení jednoho z registrovaných partnerů za mrtvého a den, který byl v pravomocném rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti, popřípadě jako den, který registrovaný partner prohlášený za mrtvého nepřežil, anebo datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o zrušení registrovaného partnerství,
- m) jméno, popřípadě jména, příjmení a rodné číslo manžela nebo registrovaného partnera; je-li manželem nebo registrovaným partnerem fyzická osoba, která nemá přiděleno rodné číslo, jméno, popřípadě jména, příjmení manžela nebo registrovaného partnera a datum jeho narození,
- n) datum, místo a okres úmrtí; jde-li o úmrtí občana mimo území České republiky, datum úmrtí, místo a stát, na jehož území k úmrtí došlo,
- o) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti, popřípadě jako den, který nepřežil.

(3) Orgány obce, krajský úřad a Ministerstvo vnitra využívají z informačního systému cizinců pro výkon působnosti podle tohoto zákona tyto údaje:

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení,
- b) datum narození,
- c) rodné číslo,
- d) pohlaví,
- e) místo a stát, kde se cizinec narodil; v případě, že se cizinec narodil na území České republiky, místo a okres narození,
- f) státní občanství, popřípadě více státních občanství,
- g) druh a adresa místa pobytu na území České republiky,
- h) počátek pobytu, popřípadě datum ukončení pobytu,
- i) omezení svéprávnosti,
- j) jméno, popřípadě jména, příjmení otce, matky, popřípadě jiného zákonného zástupce,
- k) datum, místo a okres úmrtí; jde-li o úmrtí mimo území České republiky, stát, na jehož území k úmrtí došlo, popřípadě datum úmrtí,
- l) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti, popřípadě jako den, který nepřežil.

(4) Z údajů podle odstavců 1 až 3 lze v konkrétním případě použít vždy jen takové údaje, které jsou nezbytné ke splnění daného úkolu. Údaje, které jsou vedeny jako referenční údaje v základním registru obyvatel, se využijí z informačního systému evidence obyvatel nebo informačního systému cizinců, pouze pokud jsou ve tvaru předcházejícím současný stav.

§ 149b

(1) Úkony podle občanského zákoníku⁴⁵) spočívající v doporučení k uzavření smlouvy o nájmu bytu zvláštního určení, který byl zřízen ze státních prostředků nebo přispěl-li stát na jeho zřízení, a v předchozím souhlasu s výpovědí z nájmu tohoto bytu činí obecní úřad obce s rozšířenou působností v přenesené působnosti.

(2) Jestliže za podmínek stanovených občanským zákoníkem⁴⁶) starosta nebo ten, kdo je podle tohoto zákona

oprávněn starostu zastupovat, zaznamenává zůstavitelovu poslední vůli, činí s tím související občanským zákoníkem předepsané úkony a zařizuje uschovu takto pořízené závěti u notáře, činí tak v přenesené působnosti.

(3) Výkon funkce veřejného opatrovníka podle občanského zákoníku⁴⁷⁾ obcí je výkonem přenesené působnosti.

§ 150

Tento zákon se nevztahuje na hlavní město Prahu.

§ 151

(1) Obcemi podle tohoto zákona jsou územní samosprávné celky, které byly obcemi ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona.

(2) Městy podle tohoto zákona jsou obce, které byly městy ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona.

(3) Pokud je v právních předpisech uveden pojem "obecní zastupitelstvo" a "obecní rada", rozumí se tím "zastupitelstvo obce" a "rada obce".

(4) Svazky obcí podle tohoto zákona jsou dobrovolné svazky obcí, které byly dobrovolnými svazky obcí ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona.

(5) Svazky obcí podle tohoto zákona jsou i zájmová sdružení právnických osob založená pouze obcemi podle ustanovení § 20f a násl. občanského zákoníku, která do 31. prosince 2001 splní podmínky stanovené v § 50 a 51 tohoto zákona.

§ 152

(1) Na zvláštní zákony platné ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona se ustanovení § 8 použije od 1. ledna 2003.

(2) Obce, jejichž evidence právních předpisů obce neodpovídá ustanovením tohoto zákona, uvedou evidenci právních předpisů obce do souladu s tímto zákonem do konce roku 2003.

(3) Očíslování budov provedené podle předpisů platných do počátku účinnosti tohoto zákona zůstává i nadále v platnosti.

(4) Obec přihlásí uchazeče ke zkoušce zvláštní odborné způsobilosti nejpozději do 3 měsíců od nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud uchazeč již vykonává činnost, kterou může vykonávat jen po prokázání zvláštní odborné způsobilosti, a dosud ji neprokázal (§ 113 a násl.). Do této doby se nezapočítávají doby mateřské dovolené, pracovní neschopnosti, vojenské základní (náhradní) služby, civilní služby ani doba uvolnění pro výkon veřejné funkce.

(5) Zvláštní odborná způsobilost ověřená zkouškou podle právních předpisů platných v době od 24. listopadu 1990 do nabytí účinnosti tohoto zákona⁴¹⁾ se považuje za zvláštní odbornou způsobilost prokázanou podle tohoto zákona.

(6) Statutární města, jejichž statuty neodpovídají ustanovením tohoto zákona, uvedou své statuty do souladu s tímto zákonem do konce roku 2001. Do doby nabytí účinnosti nového statutu platí na úseku samostatné i přenesené působnosti ustanovení dosavadních statutů.

ČÁST TŘETÍ

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 153

(1) Vláda vydá nařízení k provedení § 73 odst. 1 a § 134 odst. 3.

(2) Ministerstvo vnitra vydá vyhlášky k provedení § 33.

§ 154

Zrušují se:

1. Zákon č. 367/1990 Sb., o obcích (obecní zřízení).

2. Zákon č. 302/1992 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 367/1990 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění zákona č. 439/1991 Sb., zákona č. 485/1991 Sb. a zákona č. 553/1991 Sb.

§ 155

Tento zákon nabývá účinnosti dnem voleb do zastupitelstev krajů v roce 2000, s výjimkou ustanovení § 147 odst. 4, které nabude účinnosti dnem 1. ledna 2001.

Klaus v. r.

Havel v. r.

v z. Rychetský v. r.

Příloha

Velikostní kategorie obcí a městských obvodů a městských částí územně členěných statutárních měst

Velikostní kategorie	Počet obyvatel s trvalým pobytem na území obce nebo městské části nebo městského obvodu územně členěného statutárního města
1.	do 300
2.	od 301 do 600
3.	od 601 do 1 000
4.	od 1 001 do 3 000
5.	od 3 001 do 5 000
6.	od 5 001 do 10 000
7.	od 10 001 do 20 000
8.	od 20 001 do 50 000
9.	od 50 001 do 100 000 a územně nečleněná statutární města
10.	od 100 001 do 200 000 a územně členěná statutární města
11.	nad 200 000

Vybraná ustanovení novel

Čl.II zákona č. 234/2006 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Řízení o pozastavení účinnosti právního předpisu obce, zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

2. Řízení o pozastavení výkonu usnesení, rozhodnutí nebo opatření orgánu obce v samostatné působnosti, zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

3. Kontrola výkonu přenesené působnosti orgánů obcí, zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

4. K oddělení části obce, které bylo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona schváleno pravomocným rozhodnutím krajského úřadu a které nebylo do nabytí účinnosti tohoto zákona provedeno, dochází k 1. červenci 2006.

Čl.LIII zákona č. 261/2007 Sb.

Přechodné ustanovení

Byl-li uvolněný člen zastupitelstva obce uznán dočasně práce neschopným nebo mu byla nařízena karanténa před 1. lednem 2009, měsíční odměna ve snížené výši mu nenáleží a poskytuje se mu po 31. prosinci 2008 nadále nemocenské za podmínek, ve výši a po dobu podle právních předpisů účinných ke dni 31. prosince 2008.

Čl. XCVIII zákona č. 227/2009 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Pokud názvy ulic, silnic, náměstí, parků a mostů, jakož i dalších veřejných prostranství v téže obci, čísla popisná či evidenční v téže části obce a čísla orientační v téže ulici jsou shodná, obec rozhodne o změně jejich názvů, popřípadě čísel do 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

2. Vlastníci stavebních objektů, kterým podle dosavadní právní úpravy nebylo přiděleno číslo popisné ani evidenční a kterým se toto číslo přiděluje, požádají o přidělení čísla do 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

Čl. XX zákona č. 347/2010 Sb.

zrušen

Čl. XVII zákona č. 364/2011 Sb.

Přechodné ustanovení

Jestliže dočasná pracovní neschopnost vznikla nebo karanténa byla nařízena před 1. lednem 2014 a trvá ještě v roce 2014, náleží uvolněnému členu zastupitelstva obce měsíční odměna podle § 73 odst. 4 zákona č. 128/2000 Sb., ve znění účinném ke dni 31. prosince 2013.

Čl. XVI zákona č. 239/2012 Sb.

Přechodné ustanovení

Schvalování účetní závěrky podle § 84 odst. 2 písm. b) a § 102 odst. 2 písm. q) zákona č. 128/2000 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se poprvé provede za účetní období roku 2012.

Čl. XL zákona č. 303/2013 Sb.

Přechodné ustanovení

Údaje a dokumenty dosud vedené u krajského úřadu v registru zájmových sdružení právnických osob, které se týkají dobrovolných svazků obcí, se dnem nabytí účinnosti tohoto zákona stávají součástí rejstříku svazků obcí, který je veden u krajského úřadu ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

Čl. II zákona č. 106/2016 Sb.

Přechodné ustanovení

Pokud orgán obce rozhodl přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona o majetkoprávním jednání, posoudí se splnění podmínek pro toto jednání, které jsou stanoveny obecním zřízením, podle obecního zřízení ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

Čl. II zákona č. 99/2017 Sb.

Přechodné ustanovení

Neuvolněnému členovi zastupitelstva obce, který vykonává funkci starosty, uvolněnému členovi zastupitelstva obce, neuvolněnému členovi zastupitelstva městské části nebo městského obvodu, který vykonává funkci starosty, a uvolněnému členovi zastupitelstva městské části nebo městského obvodu, kteří ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona vykonávají funkci člena zastupitelstva obce nebo člena zastupitelstva městského obvodu nebo městské části, do které byli zvoleni přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, náleží namísto odchodného podle zákona č. 128/2000 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, odměna při skončení funkčního období podle zákona č. 128/2000 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

2a) Zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole).

3) § 3 odst. 3 vyhlášky č. 190/1996 Sb., kterou se provádí zákon č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění zákona č. 210/1993 Sb. a zákona č. 90/1996 Sb., a zákon č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění zákona č. 89/1996 Sb.

3a) Zákon č. 314/2002 Sb., o stanovení obcí s pověřeným obecním úřadem a stanovení obcí s rozšířenou působností.

3b) § 26 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.

4) Například zákon č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, ve znění pozdějších předpisů.

6) Zákon č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel).

7) Zákon č. 152/1994 Sb., o volbách do zastupitelstev v obcích a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění zákona č. 247/1995 Sb.

8) Zákon č. 298/1992 Sb., o místním referendu, ve znění zákona č. 152/1994 Sb.

9) Zákon č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky.

10) § 11 zákona č. 298/1992 Sb.

- 11) Zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení).
- 13) § 3 odst. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a o změně některých zákonů (zákon o oceňování majetku).
- 13a) § 121 odst. 1 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.
- 13b) § 121 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 227/2009 Sb.
- 13c) Zákon č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů.
- 15) Například občanský zákoník, obchodní zákoník.
- 15a) § 8 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon).
- 15b) Zákon č. 420/2004 Sb., o přezkoumávání hospodaření územních samosprávných celků a dobrovolných svazků obcí.
- 16) Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění zákona č. 29/2000 Sb.
- 17) Obchodní zákoník.
- 18) § 214 a násl. občanského zákoníku.
- 18a) § 93g písm. h) a § 93h zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů.
- 18b) Příloha č. 1 k zákonu č. 314/2002 Sb.
- 18c) Příloha č. 2 k zákonu č. 314/2002 Sb.
- 28) § 10 a 11 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.
- 29) Například § 110 a 163 obchodního zákoníku, § 4 zákona č. 248/1995 Sb., o obecně prospěšných společnostech a o změně a doplnění některých zákonů, § 3 zákona č. 227/1997 Sb., o nadacích a nadačních fondech a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů (zákon o nadacích a nadačních fondech).
- 29a) Zákon č. 245/2006 Sb., o veřejných neziskových ústavních zdravotnických zařízeních a o změně některých zákonů.
- 30) § 67 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní.
- 31) § 59 zákona č. 152/1994 Sb.
- 31a) Například § 14 zákona č. 22/2004 Sb., o místním referendu a o změně některých zákonů.
- 32) § 23 odst. 8 zákona č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů.
- 32a) § 13 odst. 2 zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů.
- 32b) Zákon č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků a o změně některých zákonů.
- 32c) § 13 odst. 2 a § 16 zákona č. 250/2000 Sb.
- 33) Zákon č. 143/1992 Sb. Nařízení vlády č. 253/1992 Sb., o platových poměrech zaměstnanců orgánů státní správy, některých dalších orgánů a obcí, ve znění pozdějších předpisů.
- 34) Zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.
- 34a) § 4 zákona č. 94/1963 Sb., o rodině, ve znění pozdějších předpisů.
- 34b) Například § 22 odst. 7 zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění zákona č. 477/2008 Sb.
- 34c) Zákon č. 352/2001 Sb., o užívání státních symbolů České republiky a o změně některých zákonů.
- 37) Zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole), ve znění pozdějších předpisů.
- Zákon č. 420/2004 Sb., o přezkoumávání hospodaření územních samosprávných celků a dobrovolných svazků obcí, ve znění zákona č. 413/2005 Sb.
- 39) Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.
- 39a) § 108 odst. 2 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.
- 41) Vyhláška č. 51/1998 Sb., kterou se stanoví předpoklady pro výkon funkcí vyžadujících zvláštní odbornou způsobilost v okresních úřadech a v obecních úřadech (vyhláška o zvláštní odborné způsobilosti), ve znění vyhlášky č. 121/1999 Sb. Výnos Ministerstva vnitra a životního prostředí ze dne 31. května 1989 č. j. LK-7696/89-529 o zvláštní odborné způsobilosti pracovníků národních výborů pro výkon některých činností, uveřejněný v částce 3/1989 Věstníku vlády ČSR pro národní výbory a oznámený v částce 17/1989 Sb.
- 42) Zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění pozdějších předpisů.
- 43) § 2 písm. b) zákona č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), ve znění pozdějších předpisů.
- 44) § 2716 a násl. občanského zákoníku.
- 45) § 3075 občanského zákoníku.
- 46) § 1543 občanského zákoníku.

47) § 471 odst. 3 občanského zákoníku.

48) § 5 zákona č. 273/2001 Sb., o právech příslušníků národnostních menšin a o změně některých zákonů.

§ 214 občanského zákoníku.

49) § 74 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích).

50) § 206 odst. 3 a 4 zákoníku práce, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů.

51) § 21 a 22 zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů.

52) § 3 odst. 3 písm. g) zákona č. 133/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

§ 158 odst. 8 písm. g) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

53) § 11a odst. 1 zákona č. 301/2000 Sb., o matrikách, jménu a příjmení a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

54) § 3 odst. 1 zákona č. 553/1991 Sb., ve znění zákona č. 274/2008 Sb.

55) Část sedmá hlava III a IV zákoníku práce, ve znění pozdějších předpisů.

56) Zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů.

89/2012 Sb.

ZÁKON

ze dne 3. února 2012

občanský zákoník

Změna: 460/2016 Sb. (část), 460/2016 Sb., 460/2016 Sb. (část), 303/2017 Sb.

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

OBECNÁ ČÁST

HLAVA I

PŘEDMĚT ÚPRAVY A JEJÍ ZÁKLADNÍ ZÁSADY

Díl 1

Soukromé právo

§ 1

(1) Ustanovení právního řádu upravující vzájemná práva a povinnosti osob vytvářejí ve svém souhrnu soukromé právo. Uplatňování soukromého práva je nezávislé na uplatňování práva veřejného.

(2) Nezakazuje-li to zákon výslovně, mohou si osoby ujednat práva a povinnosti odchylně od zákona; zakázána jsou ujednání porušující dobré mravy, veřejný pořádek nebo právo týkající se postavení osob, včetně práva na ochranu osobnosti.

§ 2

(1) Každé ustanovení soukromého práva lze vykládat jenom ve shodě s Listinou základních práv a svobod a ústavním pořádkem vůbec, se zásadami, na nichž spočívá tento zákon, jakož i s trvalým zřetelem k hodnotám, které se tím chrání. Rozejde-li se výklad jednotlivého ustanovení pouze podle jeho slov s tímto příkazem, musí mu ustoupit.

(2) Zákonnému ustanovení nelze přikládat jiný význam, než jaký plyne z vlastního smyslu slov v jejich vzájemné souvislosti a z jasného úmyslu zákonodárce; nikdo se však nesmí dovolávat slov právního předpisu proti jeho smyslu.

(3) Výklad a použití právního předpisu nesmí být v rozporu s dobrými mravy a nesmí vést ke krutosti nebo bezohlednosti urážející obyčejné lidské cítění.

§ 3

(1) Soukromé právo chrání důstojnost a svobodu člověka i jeho přirozené právo brát se o vlastní štěstí a štěstí jeho rodiny nebo lidí jemu blízkých takovým způsobem, jenž nepůsobí bezdůvodně újmu druhým.

(2) Soukromé právo spočívá zejména na zásadách, že

- a) každý má právo na ochranu svého života a zdraví, jakož i svobody, cti, důstojnosti a soukromí,
- b) rodina, rodičovství a manželství požívají zvláštní zákonné ochrany,
- c) nikdo nesmí pro nedostatek věku, rozumu nebo pro závislost svého postavení utrpět nedůvodnou újmu; nikdo však také nesmí bezdůvodně těžit z vlastní neschopnosti k újmě druhých,
- d) daný slib zavazuje a smlouvy mají být splněny,
- e) vlastnické právo je chráněno zákonem a jen zákon může stanovit, jak vlastnické právo vzniká a zaniká, a
- f) nikomu nelze odepřít, co mu po právu náleží.

(3) Soukromé právo vyvěrá také z dalších obecně uznaných zásad spravedlnosti a práva.

§ 4

(1) Má se za to, že každá svéprávná osoba má rozum průměrného člověka i schopnost užívat jej s běžnou péčí a opatrností a že to každý od ní může v právním styku důvodně očekávat.

(2) Činí-li právní řád určitý následek závislým na něčí vědomosti, má se na mysli vědomost, jakou si důvodně osvojí osoba případu znalá při zvážení okolností, které jí musely být v jejím postavení zřejmé. To platí obdobně, pokud právní řád spojuje určitý následek s existencí pochybnosti.

§ 5

(1) Kdo se veřejně nebo ve styku s jinou osobou přihlásí k odbornému výkonu jako příslušník určitého povolání nebo stavu, dává tím najevo, že je schopen jednat se znalostí a pečlivostí, která je s jeho povoláním nebo stavem spojena. Jedná-li bez této odborné péče, jde to k jeho tíži.

(2) Proti vůli dotčené strany nelze zpochybnit povahu nebo platnost právního jednání jen proto, že jednal ten, kdo nemá ke své činnosti potřebné oprávnění, nebo komu je činnost zakázána.

§ 6

(1) Každý má povinnost jednat v právním styku poctivě.

(2) Nikdo nesmí těžit ze svého nepoctivého nebo protiprávního činu. Nikdo nesmí těžit ani z protiprávního stavu, který vyvolal nebo nad kterým má kontrolu.

§ 7

Má se za to, že ten, kdo jednal určitým způsobem, jednal poctivě a v dobré víře.

§ 8

Zjevné zneužití práva nepoživá právní ochrany.

Díl 2

Užití předpisů občanského práva

§ 9

(1) Občanský zákoník upravuje osobní stav osob.

(2) Soukromá práva a povinnosti osobní a majetkové povahy se řídí občanským zákoníkem v tom rozsahu, v jakém je neupravují jiné právní předpisy. K zvyklostem lze hledět tehdy, dovolává-li se jich zákon.

§ 10

(1) Nelze-li právní případ rozhodnout na základě výslovného ustanovení, posoudí se podle ustanovení, které se týká právního případu co do obsahu a účelu posuzovanému právnímu případu nejbližšího.

(2) Není-li takové ustanovení, posoudí se právní případ podle principů spravedlnosti a zásad, na nichž spočívá tento zákon, tak, aby se dospělo se zřetelem k zvyklostem soukromého života a s přihlédnutím k stavu právní nauky i ustálené rozhodovací praxi k dobrému uspořádání práv a povinností.

§ 11

Obecná ustanovení o vzniku, změně a zániku práv a povinností ze závazků v části čtvrté tohoto zákona se použijí přiměřeně i na vznik, změnu a zánik jiných soukromých práv a povinností.

Díl 3

Ochrana soukromých práv

§ 12

Každý, kdo se cítí ve svém právu zkrácen, může se domáhat ochrany u orgánu vykonávajícího veřejnou moc (dále jen „orgán veřejné moci“). Není-li v zákoně stanoveno něco jiného, je tímto orgánem veřejné moci soud.

§ 13

Každý, kdo se domáhá právní ochrany, může důvodně očekávat, že jeho právní případ bude rozhodnut obdobně jako jiný právní případ, který již byl rozhodnut a který se s jeho právním případem shoduje v podstatných znacích; byl-li právní případ rozhodnut jinak, má každý, kdo se domáhá právní ochrany, právo na přesvědčivé vysvětlení důvodu této odchylky.

§ 14

Svépomoc

(1) Každý si může přiměřeným způsobem pomoci k svému právu sám, je-li jeho právo ohroženo a je-li zřejmé, že by zásah veřejné moci přišel pozdě.

(2) Hrozí-li neoprávněný zásah do práva bezprostředně, může jej každý, kdo je takto ohrožen, odvrátit úsilím a prostředky, které se osobě v jeho postavení musí jevit vzhledem k okolnostem jako přiměřené. Směřuje-li však svépomoc jen k zajištění práva, které by bylo jinak zmařeno, musí se ten, kdo k ní přikročil, obrátit bez zbytečného odkladu na příslušný orgán veřejné moci.

HLAVA II

OSOBY

Díl 1

Všeobecná ustanovení

§ 15

(1) Právní osobnost je způsobilost mít v mezích právního řádu práva a povinnosti.

(2) Svěprávnost je způsobilost nabývat pro sebe vlastním právním jednáním práva a zavazovat se k povinnostem (právně jednat).

§ 16

Právní osobnosti ani svěprávnosti se nikdo nemůže vzdát ani zčásti; učiní-li tak, nepřihlíží se k tomu.

§ 17

(1) Práva může mít a vykonávat jen osoba. Povinnost lze uložit jen osobě a jen vůči ní lze plnění povinnosti vymáhat.

(2) Zřídí-li někdo právo nebo uloží-li povinnost tomu, co osobou není, přičte se právo nebo povinnost osobě, které podle povahy právního případu náleží.

§ 18

Osoba je fyzická, nebo právnická.

§ 19

(1) Každý člověk má vrozená, již samotným rozumem a citem poznatelná přirozená práva, a tudíž se považuje za osobu. Zákon stanoví jen meze uplatňování přirozených práv člověka a způsob jejich ochrany.

(2) Přirozená práva spojená s osobností člověka nelze zcizit a nelze se jich vzdát; stane-li se tak, nepřihlíží se k tomu. Nepřihlíží se ani k omezení těchto práv v míře odporující zákonu, dobrým mravům nebo veřejnému pořádku.

§ 20

(1) Právnická osoba je organizovaný útvar, o kterém zákon stanoví, že má právní osobnost, nebo jehož právní osobnost zákon uzná. Právnická osoba může bez zřetele na předmět své činnosti mít práva a povinnosti, které se slučují s její právní povahou.

(2) Právnické osoby veřejného práva podléhají zákonům, podle nichž byly zřízeny; ustanovení tohoto zákona se použijí jen tehdy, slučuje-li se to s právní povahou těchto osob.

§ 21

Stát se v oblasti soukromého práva považuje za právnickou osobu. Jiný právní předpis stanoví, jak stát právně jedná.

§ 22

(1) Osoba blízká je příbuzný v řadě přímé, sourozenec a manžel nebo partner podle jiného zákona upravujícího registrované partnerství (dále jen „partner“); jiné osoby v poměru rodinném nebo obdobném se pokládají za osoby sobě navzájem blízké, pokud by újmu, kterou utrpěla jedna z nich, druhá důvodně pocítovala jako újmu vlastní. Má se za to, že osobami blízkými jsou i osoby sešvagřené nebo osoby, které spolu trvale žijí.

(2) Stanoví-li zákon k ochraně třetích osob zvláštní podmínky nebo omezení pro převody majetku, pro jeho zatížení nebo přenechání k užití jinému mezi osobami blízkými, platí tyto podmínky a omezení i pro obdobná právní jednání mezi právnickou osobou a členem jejího statutárního orgánu nebo tím, kdo právnickou osobu podstatně ovlivňuje jako její člen nebo na základě dohody či jiné skutečnosti.

Díl 2

Fyzické osoby

Oddíl 1

Obecná ustanovení

§ 23

Člověk má právní osobnost od narození až do smrti.

§ 24

Každý člověk odpovídá za své jednání, je-li s to posoudit je a ovládnout. Kdo se vlastní vinou přivede do stavu, v němž by jinak za své jednání odpovědný nebyl, odpovídá za jednání v tomto stavu učiněná.

§ 25

Na počaté dítě se hledí jako na již narozené, pokud to vyhovuje jeho zájmům. Má se za to, že se dítě narodilo živé. Nenarodí-li se však živé, hledí se na ně, jako by nikdy nebylo.

§ 26

Důkaz smrti

(1) Smrt člověka se prokazuje veřejnou listinou vystavenou po prohlédnutí těla mrtvého stanoveným způsobem.

(2) Nelze-li tělo mrtvého prohlédnout stanoveným způsobem, prohlásí člověka za mrtvého i bez návrhu soud, pokud byl člověk účasten takové události, že se jeho smrt vzhledem k okolnostem jeví jako jistá. V rozhodnutí určí soud den, který platí za den smrti.

§ 27

Závisí-li právní následek na skutečnosti, že určitý člověk přežil jiného člověka, a není-li jisto, který z nich zemřel jako první, má se za to, že všichni zemřeli současně.

§ 28

(1) Není-li známo, kde člověk zemřel, má se za to, že se tak stalo tam, kde bylo nalezeno jeho tělo.

(2) Za místo, kde zemřel člověk prohlášený za mrtvého, platí to, kde naposledy pobýval živý.

§ 29

Změna pohlaví

(1) Změna pohlaví člověka nastává chirurgickým zákrokem při současném znemožnění reprodukční funkce a přeměně pohlavních orgánů. Má se za to, že dnem změny pohlaví je den uvedený v potvrzení vydaném poskytovatelem zdravotních služeb.

(2) Změna pohlaví nemá vliv na osobní stav člověka, ani na jeho osobní a majetkové poměry; manželství nebo registrované partnerství však zaniká. O povinnostech a právech muže a ženy, jejichž manželství zaniklo, ke společnému dítěti a o jejich majetkových povinnostech a právech v době po zániku manželství platí obdobně ustanovení o povinnostech a právech rozvedených manželů ke společnému dítěti a o jejich majetkových povinnostech a právech v době po rozvodu; soud rozhodne, a to i bez návrhu, jak bude každý z rodičů napříště o společné dítě pečovat.

§ 30

Zletilost

(1) Plně svéprávným se člověk stává zletilostí. Zletilosti se nabývá dovršením osmnáctého roku věku.

(2) Před nabytím zletilosti se plně svéprávnosti nabývá přiznáním svéprávnosti, nebo uzavřením manželství. Svéprávnost nabytá uzavřením manželství se neztrácí ani zánikem manželství, ani prohlášením manželství za neplatné.

Nezletilí

§ 31

Má se za to, že každý nezletilý, který nenabyl plně svéprávnosti, je způsobilý k právním jednáním co do povahy přiměřeným rozumové a volní vyspělosti nezletilých jeho věku.

§ 32

(1) Udělil-li zákonný zástupce nezletilému, který nenabyl plně svéprávnosti, ve shodě se zvyklostmi soukromého života souhlas k určitému právnímu jednání nebo k dosažení určitého účelu, je nezletilý schopen v mezích souhlasu sám právně jednat, pokud to není zákonem zvlášť zakázáno; souhlas může být následně omezen i vzat zpět.

(2) Je-li zákonných zástupců více, postačí, projeví-li vůči třetí osobě vůli alespoň jeden z nich. Jedná-li však vůči další osobě více zástupců společně a odporují-li si, nepřihlíží se k projevu žádného z nich.

§ 33

(1) Udělí-li zákonný zástupce nezletilého, který nenabyl plné svéprávnosti, souhlas k samostatnému provozování obchodního závodu nebo k jiné obdobné výdělečné činnosti, stává se nezletilý způsobilý k jednáním, jež jsou s touto činností spojena. K platnosti souhlasu se vyžaduje přivolení soudu.

(2) Přivolení soudu nahrazuje podmínku určitého věku, je-li stanovena pro výkon určité výdělečné činnosti jiným právním předpisem.

(3) Souhlas může zákonný zástupce odvolat jen s přivolením soudu.

§ 34

Závislá práce nezletilých mladších než patnáct let nebo nezletilých, kteří neukončili povinnou školní docházku, je zakázána. Tito nezletilí mohou vykonávat jen uměleckou, kulturní, reklamní nebo sportovní činnost za podmínek stanovených jiným právním předpisem.

§ 35

Nezletilý, který dovršil patnáct let, se může zavázat k výkonu závislé práce podle jiného právního předpisu. Jako den nástupu do práce nesmí být sjednán den, který by předcházel dni, kdy nezletilý ukončí povinnou školní docházku.

§ 36

Nezletilý, který nenabyl plné svéprávnosti, není nikdy, bez ohledu na obsah ostatních ustanovení, způsobilý jednat samostatně v těch záležitostech, k nimž by i jeho zákonný zástupce potřeboval přivolení soudu.

§ 37

Přiznání svéprávnosti

(1) Navrhne-li nezletilý, který není plně svéprávný, aby mu soud přiznal svéprávnost, soud návrhu vyhově, pokud nezletilý dosáhl věku šestnácti let, pokud je osvědčena jeho schopnost sám se živit a obstarat si své záležitosti a pokud s návrhem souhlasí zákonný zástupce nezletilého. V ostatních případech soud vyhově návrhu, je-li to z vážných důvodů v zájmu nezletilého.

(2) Za podmínek stanovených v odstavci 1 soud přizná nezletilému svéprávnost i na návrh jeho zákonného zástupce, pokud nezletilý s návrhem souhlasí.

Oddíl 2

Podpůrná opatření při narušení schopnosti zletilého právně jednat

Předběžné prohlášení

§ 38

V očekávání vlastní nezpůsobilosti právně jednat může člověk projevit vůli, aby byly jeho záležitosti spravovány určitým způsobem, nebo aby je spravovala určitá osoba, nebo aby se určitá osoba stala jeho opatrovníkem.

§ 39

(1) Nemá-li prohlášení formu veřejné listiny, musí být učiněno soukromou listinou opatřenou datem a potvrzenou dvěma svědky; svědek o sobě uvede v potvrzení údaje, podle nichž ho lze zjistit.

(2) Svědky mohou být jen osoby, které na prohlášení a jeho obsahu nemají zájem a nejsou nevidomé, neslyšící, němé nebo neznalé jazyka, v němž je prohlášení učiněno. Svědci musí prohlášení podepsat a být schopni potvrdit schopnost prokládajícího jednat a obsah jeho prohlášení.

(3) Je-li obsahem prohlášení pořízeného veřejnou listinou určení, kdo se má stát opatrovníkem, ten, kdo veřejnou listinu sepsal, zapíše údaje o tom, kdo prohlášení pořídil, kdo je povolán za opatrovníka a kdo veřejnou listinu sepsal, do neveřejného seznamu vedeného podle jiného zákona.

§ 40

(1) Činí-li prohlášení nevidomý, nebo osoba, která neumí nebo nemůže číst nebo psát, musí jí být prohlášení nahlas přečteno svědkem, který prohlášení nepsal. Nevidomý, nebo osoba, která neumí nebo nemůže číst nebo psát, před svědky potvrdí, že listina obsahuje jeho pravou vůli.

(2) Činí-li prohlášení osoba se smyslovým postižením, která nemůže číst nebo psát, musí jí být obsah listiny tlumočen takovým způsobem dorozumívání, který si zvolila, a to svědkem, který prohlášení nepsal; všichni svědci musí ovládat způsob dorozumívání, kterým je obsah listiny tlumočen. Kdo prohlášení činí, potvrdí před svědky zvoleným způsobem dorozumívání, že listina obsahuje jeho pravou vůli.

§ 41

(1) K výslovnému odvolání prohlášení se vyžaduje projev vůle učiněný ve formě předepsané v § 39 odst. 1.

(2) Zničí-li listinu obsahující prohlášení ten, kdo je učinil, má to účinky odvolání.

§ 42

Týká-li se prohlášení jiné záležitosti než povolání opatrovníka a je-li účinnost prohlášení vázána na podmínku, rozhodne o splnění podmínky soud.

§ 43

Změní-li se okolnosti zjevně tak podstatným způsobem, že člověk, který prohlášení učinil, by je za takových okolností neučinil nebo by je učinil s jiným obsahem, soud prohlášení změni nebo zruší, pokud by jinak člověku, který prohlášení učinil, hrozila závažná újma. Před vydáním rozhodnutí soud vyvine potřebné úsilí, aby zjistil názor člověka, o jehož prohlášení rozhoduje, a to i za použití takového způsobu dorozumívání, který si člověk zvolí.

§ 44

Je-li prohlášení nebo jeho odvolání neplatné, soud k nim přihledne, není-li příčiny pochybovat o vůli toho, kdo je učinil.

Nápomoc při rozhodování

§ 45

Potřebuje-li člověk nápomoc při rozhodování, protože mu v tom duševní porucha působí obtíže, třebaže nemusí být omezen ve svéprávnosti, může si s podpůrcem ujednat poskytování podpory; podpůrců může být i více.

§ 46

(1) Smlouvou o nápomoci se podpůrce zavazuje podporovanému, že bude s jeho souhlasem přítomen při jeho právních jednáních, že mu zajistí potřebné údaje a sdělení a že mu bude nápomocen radami.

(2) Smlouva nabývá účinnosti dnem, kdy ji schválí soud. Není-li smlouva uzavřena v písemné formě, vyžaduje se, aby strany projevíly vůli uzavřít smlouvu před soudem. Soud smlouvu neschválí, odporují-li zájmy podpůrce zájmům podporovaného.

§ 47

(1) Podpůrce nesmí ohrozit zájmy podporovaného nevhodným ovlivňováním, ani se na úkor podporovaného bezdůvodně obohatit.

(2) Podpůrce postupuje při plnění svých povinností v souladu s rozhodnutími podporovaného. Pokud podporovaný právně jedná v písemné formě, může podpůrce připojit svůj podpis s uvedením své funkce, popřípadě i s údajem o podpoře, kterou podporovanému poskytl; podpůrce má i právo namítat neplatnost právního jednání podporovaného.

§ 48

Na návrh podporovaného nebo podpůrce soud podpůrce odvolá; soud ho odvolá i v případě, že podpůrce závažně poruší své povinnosti, a to i bez návrhu.

Zastoupení členem domácnosti

§ 49

(1) Brání-li duševní porucha zletilému, který nemá jiného zástupce, samostatně právně jednat, může ho zastupovat jeho potomek, předek, sourozenec, manžel nebo partner, nebo osoba, která se zastoupeným žila před vznikem zastoupení ve společné domácnosti alespoň tři roky.

(2) Zástupce dá zastoupenému na vědomí, že ho bude zastupovat, a srozumitelně mu vysvětlí povahu a následky zastoupení. Odmítne-li to člověk, který má být zastoupen, zastoupení nevznikne; k odmítnutí postačí schopnost projevit přání.

§ 50

Ke vzniku zastoupení se vyžaduje schválení soudem. Před vydáním rozhodnutí soud vyvine potřebné úsilí, aby zjistil názor zastoupeného, a to i za použití takového způsobu dorozumívání, který si zastoupený zvolí.

§ 51

Zástupce dbá o ochranu zájmů zastoupeného a naplňování jeho práv i o to, aby způsob jeho života nebyl v rozporu s jeho schopnostmi a aby, nelze-li tomu rozumně odporovat, odpovídal i zvláštním představám a přáním zastoupeného.

§ 52

(1) Zastoupení se vztahuje na obvyklé záležitosti, jak to odpovídá životním poměrům zastoupeného. Zástupce však není oprávněn udělit souhlas k zásahu do duševní nebo tělesné integrity člověka s trvalými následky.

(2) Zástupce může nakládat s příjmy zastoupeného v rozsahu potřebném pro obstarání obvyklých záležitostí, jak to odpovídá životním poměrům zastoupeného; s peněžními prostředky na účtu zastoupeného však může nakládat jen v rozsahu nepřesahujícím měsíčně výši životního minima jednotlivce podle jiného právního předpisu.

§ 53

Má-li zastoupený více zástupců, postačí, pokud jedná jeden z nich. Jedná-li však vůči další osobě více zástupců společně a odporují-li si, nepřihlíží se k projevu žádného z nich.

§ 54

(1) Zastoupení zaniká, pokud se jej zástupce vzdá nebo pokud zastoupený odmítne, aby ho zástupce dále zastupoval; k odmítnutí postačí schopnost projevit přání. Zastoupení rovněž zaniká, pokud soud jmenuje zastoupenému opatrovníka.

(2) Je-li uzavřena smlouva o nápomoci při rozhodování, zanikne zastoupení účinností smlouvy v rozsahu, v jakém je zastoupený způsobilý právně jednat.

Omezení svéprávnosti

§ 55

(1) K omezení svéprávnosti lze přistoupit jen v zájmu člověka, jehož se to týká, po jeho zhlédnutí a s plným uznáváním jeho práv a jeho osobní jedinečnosti. Přitom musí být důkladně vzaty v úvahu rozsah i stupeň neschopnosti člověka postarat se o vlastní záležitosti.

(2) Omezit svéprávnost člověka lze jen tehdy, hrozila-li by mu jinak závažná újma a nepostačí-li vzhledem k jeho zájmům mírnější a méně omezující opatření.

§ 56

(1) Omezit svéprávnost člověka může jen soud.

(2) Soud vyvine potřebné úsilí, aby zjistil názor člověka, o jehož svéprávnosti rozhoduje, a to i za použití takového způsobu dorozumívání, který si člověk zvolí.

§ 57

(1) Soud může omezit svéprávnost člověka v rozsahu, v jakém člověk není pro duševní poruchu, která není jen přechodná, schopen právně jednat, a vymezí rozsah, v jakém způsobilost člověka samostatně právně jednat omezil.

(2) Má-li člověk obtíže dorozumívat se, není to samo o sobě důvodem k omezení svéprávnosti.

§ 58

Soud může v průběhu řízení o omezení svéprávnosti svěřit třetí osobě provedení určitých jednotlivých právních jednání nebo správu majetku, je-li to nutné, aby se zabránilo závažné újmě.

§ 59

(1) Soud může svéprávnost omezit v souvislosti s určitou záležitostí na dobu nutnou pro její vyřízení, nebo na jinak určenou určitou dobu, nejdéle však na tři roky. Je-li zjevné, že se stav člověka v této době nezlepší, může soud svéprávnost omezit na dobu delší, nejdéle však na pět let.

(2) Uplynutím doby omezení svéprávnosti právní účinky omezení zanikají. Zahájí-li se však v této době řízení o prodloužení doby omezení, trvají právní účinky původního rozhodnutí až do nového rozhodnutí, nejdéle však jeden rok.

§ 60

Změní-li se okolnosti, soud své rozhodnutí bezodkladně změní nebo zruší, a to i bez návrhu.

§ 61

Rozhoduje-li soud o omezení svéprávnosti člověka, může osoba jím povolána za opatrovníka navrhnout, aby byla opatrovníkem jmenována; pokud návrh nepodá, zjistí soud její stanovisko. Je-li tato osoba způsobilá k opatrovnictví, soud ji s jejím souhlasem opatrovníkem jmenuje.

§ 62

V rozhodnutí o omezení svéprávnosti jmenuje soud člověku opatrovníka. Při výběru opatrovníka přihlédne soud k přáním opatrovance, k jeho potřebě i k podnětům osob opatrovanci blízkých, sledují-li jeho prospěch, a dbá, aby výběrem opatrovníka nezaložil nedůvěru opatrovance k opatrovníkovi.

§ 63

Opatrovníkem nelze jmenovat osobu nezpůsobilou právně jednat nebo osobu, jejíž zájmy jsou v rozporu se zájmy opatrovance, ani provozovatele zařízení, kde opatrovanec pobývá nebo které mu poskytuje služby, nebo osobu závislou na takovém zařízení.

§ 64

Rozhodnutí o omezení svéprávnosti nezbavuje člověka práva samostatně právně jednat v běžných záležitostech každodenního života.

§ 65

(1) Jednal-li opatrovanec samostatně, ač nemohl jednat bez opatrovníka, lze jeho právní jednání prohlásit za neplatné, jen působí-li mu újmu. Postačí-li však k nápravě jen změna rozsahu opatrovancových povinností, soud tak učiní, aniž je vázán návrhy stran.

(2) Jednal-li opatrovanec samostatně, ač nemohl jednat bez opatrovníka, považuje se opatrovancovo jednání za platné, pokud je opatrovník schválil. To platí i v případě, že takové právní jednání schválil jednající sám poté, co nabyl svéprávnosti.

Oddíl 3

Nezvěstnost

§ 66

(1) Za nezvěstného může soud prohlásit svéprávného člověka, který opustil své bydliště, nepodal o sobě zprávu a není o něm známo, kde se zdržuje. Soud uvede v rozhodnutí den, kdy nastaly účinky prohlášení nezvěstnosti.

(2) Prohlášení za nezvěstného se může stát na návrh osoby, která na tom má právní zájem, zejména manžela nebo jiné blízké osoby, spoluvlastníka, zaměstnavatele nebo korporace, na níž má tento člověk účast.

§ 67

(1) Při posuzování jednání, k nimž je jinak potřebné udělení souhlasu, přivolení, odevzdání hlasu nebo jiného konání osoby prohlášené za nezvěstnou, se k této potřebnosti nepřihlíží; to však neplatí, jedná-li se o záležitost jeho osobního stavu. Kdo jedná, dotýkaje se záležitosti nezvěstného, musí tak činit i s přihlédnutím k jeho zájmům.

(2) Na právní jednání, k němuž došlo bez souhlasu nebo jiného nezbytného projevu vůle nezvěstného poté, co opustil své bydliště, avšak dříve, než byl za nezvěstného prohlášen, přestože toto prohlášení bylo bez zbytečného odkladu navrženo, se hledí jako na jednání učiněné s odkládací podmínkou vydání rozhodnutí, jímž byl prohlášen za nezvěstného.

§ 68

Navrátí-li se člověk prohlášený za nezvěstného nebo jmenuje-li správce svého jmění, pozbývá prohlášení za nezvěstného účinků. Prohlášení pozbývá účinků i dnem, který platí za den smrti nezvěstného.

§ 69

Kdo byl prohlášen za nezvěstného, nemůže namítat neplatnost nebo neúčinnost právního jednání učiněného za jeho nepřítomnosti, k němuž došlo za účinků takového prohlášení, pro to, že se při nich projev jeho vůle nevyžadoval.

§ 70

Bude-li za nezvěstného prohlášen ten, kdo ustavil správce svého majetku, nejsou tím dotčena práva a povinnosti ustaveného správce. To neplatí, jestliže správce není znám, odmítne jednat v zájmu nezvěstného, svá jednání v zájmu nezvěstného zanedbává, nebo jednat vůbec nemůže.

Oddíl 4

Domněnka smrti

§ 71

(1) Na návrh osoby, která na tom má právní zájem, prohlásí soud za mrtvého člověka, o němž lze mít důvodně za to, že zemřel, a určí den, který se pokládá za den jeho smrti.

(2) Na člověka, který byl prohlášen za mrtvého, se hledí, jako by zemřel. Prohlášením manžela za mrtvého zaniká manželství dnem, který se pokládá za den jeho smrti; totéž platí o registrovaném partnerství.

§ 72

Byl-li člověk prohlášen za nezvěstného a vyplývají-li z okolností vážné pochybnosti, zda je ještě živ, ačkoli jeho smrt

není nepochybná, může ho soud prohlásit za mrtvého na návrh osoby, která na tom má právní zájem, a určí den, který nezvěstný zřejmě nepřežil. Má se za to, že tento den je dnem smrti nezvěstného.

§ 73

Člověka, který byl prohlášen za nezvěstného, lze prohlásit za mrtvého nejdříve po uplynutí pěti let počítaných od konce roku, v němž došlo k prohlášení za nezvěstného. Nelze to však učinit, objeví-li se v průběhu této doby zpráva, z níž lze soudit, že nezvěstný je dosud naživu. V takovém případě se postupuje podle § 74 nebo 75.

§ 74

(1) Člověka, který se stal nezvěstný tím, že opustil své bydliště, nepodal o sobě zprávu a není o něm známo, kde se zdržuje, avšak nebyl za nezvěstného prohlášen, lze prohlásit za mrtvého nejdříve po uplynutí sedmi let od konce roku, v němž se objevila poslední zpráva, z níž lze usuzovat, že byl ještě naživu.

(2) Člověka, který se stal nezvěstným před dovršením osmnáctého roku věku, nelze prohlásit za mrtvého před uplynutím roku, v němž uplyne dvacet pět let od jeho narození.

§ 75

Člověka, který se stal nezvěstným jako účastník události, při níž byl v ohrožení života větší počet osob, lze prohlásit za mrtvého nejdříve po uplynutí tří let od konce roku, v němž se objevila poslední zpráva, z níž lze usuzovat, že byl v průběhu těchto událostí ještě naživu.

§ 76

(1) Byl-li člověk prohlášen za mrtvého, nevylučuje to důkaz, že zemřel dříve nebo později, anebo že je ještě naživu. Zjistí-li se, že je naživu, k prohlášení za mrtvého se nepřihlíží; manželství nebo registrované partnerství se však neobnovuje.

(2) Byl-li proveden mylný důkaz smrti, použije se odstavec 1 obdobně.

Oddíl 5

Jméno a bydliště člověka

Jméno člověka a jeho ochrana

§ 77

(1) Jméno člověka je jeho osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí. Každý člověk má právo užívat své jméno v právním styku, stejně jako právo na ochranu svého jména a na účtu k němu.

(2) Člověk, který v právním styku užívá jiné jméno než své vlastní, nese následky omylů a újmu z toho vzniklých.

§ 78

(1) Člověk, který byl dotčen zpochybněním svého práva ke jménu nebo který utrpěl újmu pro neoprávněný zásah do tohoto práva, zejména neoprávněným užitím jména, se může domáhat, aby bylo od neoprávněného zásahu upuštěno nebo aby byl odstraněn jeho následek.

(2) Je-li dotčený nepřítomen, nebo je-li nezvěstný, nesvéprávný či nemůže-li z jiné příčiny uplatnit právo na ochranu svého jména sám, může je uplatnit jeho manžel, potomek, předek nebo partner, ledaže dotčený, ač svéprávný, dal výslovně najevo, že si to nepřeje.

(3) Týká-li se neoprávněný zásah příjmení a je-li pro to důvod spočívající v důležitém zájmu na ochraně rodiny, může se ochrana domáhat samostatně manžel nebo jiná osoba dotčenému blízká, byť do jejich práva ke jménu přímo zasaženo nebylo.

§ 79

Pseudonym

(1) Člověk může pro určitý obor své činnosti nebo i pro soukromý styk vůbec přijmout pseudonym. Právní jednání pod pseudonymem není na újmu platnosti, je-li zřejmé, kdo jednal, a nemůže-li druhá strana mít pochybnost o osobě jednajícího.

(2) Vejde-li pseudonym ve známost, požívá stejné ochrany jako jméno.

§ 80

Bydliště

(1) Člověk má bydliště v místě, kde se zdržuje s úmyslem žít tam s výhradou změny okolností trvale; takový úmysl může vyplývat z jeho prohlášení nebo z okolností případu. Uvádí-li člověk jako své bydliště jiné místo než své skutečné bydliště,

může se každý dovolat i jeho skutečného bydliště. Proti tomu, kdo se v dobré víře dovolá uvedeného místa, nemůže člověk namítat, že má své skutečné bydliště v jiném místě.

(2) Nemá-li člověk bydliště, považuje se za ně místo, kde žije. Nelze-li takové místo zjistit, anebo lze-li je zjistit jen s neúměrnými obtížemi, považuje se za bydliště člověka místo, kde má majetek, popřípadě místo, kde měl bydliště naposledy.

Oddíl 6

Osobnost člověka

Pododdíl 1

Obecná ustanovení

§ 81

(1) Chráněna je osobnost člověka včetně všech jeho přirozených práv. Každý je povinen ctít svobodné rozhodnutí člověka žít podle svého.

(2) Ochrany požívají zejména život a důstojnost člověka, jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy.

§ 82

(1) Člověk, jehož osobnost byla dotčena, má právo domáhat se toho, aby bylo od neoprávněného zásahu upuštěno nebo aby byl odstraněn jeho následek.

(2) Po smrti člověka se může ochrany jeho osobnosti domáhat kterákoli z osob jemu blízkých.

§ 83

(1) Souvisí-li neoprávněný zásah do osobnosti člověka s jeho činností v právnické osobě, může právo na ochranu jeho osobnosti uplatnit i tato právnická osoba; za jeho života však jen jeho jménem a s jeho souhlasem. Není-li člověk schopen projevit vůli pro nepřítomnost nebo pro neschopnost úsudku, není souhlasu třeba.

(2) Po smrti člověka se právnická osoba může domáhat, aby od neoprávněného zásahu bylo upuštěno a aby byly odstraněny jeho následky.

Pododdíl 2

Podoba a soukromí

§ 84

Zachytit jakýmkoli způsobem podobu člověka tak, aby podle zobrazení bylo možné určit jeho totožnost, je možné jen s jeho svolením.

§ 85

(1) Rozšiřovat podobu člověka je možné jen s jeho svolením.

(2) Svolí-li někdo k zobrazení své podoby za okolností, z nichž je zřejmé, že bude šířeno, platí, že svoluje i k jeho rozmnožování a rozšiřování obvyklým způsobem, jak je mohl vzhledem k okolnostem rozumně předpokládat.

§ 86

Nikdo nesmí zasáhnout do soukromí jiného, nemá-li k tomu zákonný důvod. Zejména nelze bez svolení člověka narušit jeho soukromé prostory, sledovat jeho soukromý život nebo pořizovat o tom zvukový nebo obrazový záznam, využívat takové či jiné záznamy pořízené o soukromém životě člověka třetí osobou, nebo takové záznamy o jeho soukromém životě šířit. Ve stejném rozsahu jsou chráněny i soukromé písemnosti osobní povahy.

§ 87

(1) Kdo svolil k použití písemnosti osobní povahy, podobizny nebo zvukového či obrazového záznamu týkajícího se člověka nebo jeho projevů osobní povahy, může svolení odvolat, třebaže je uděлил na určitou dobu.

(2) Bylo-li svolení udělené na určitou dobu odvoláno, aniž to odůvodňuje podstatná změna okolností nebo jiný rozumný důvod, nahradí odvolávající škodu z toho vzniklou osobě, které svolení uděлил.

§ 88

(1) Svolení není třeba, pokud se podobizna nebo zvukový či obrazový záznam pořídí nebo použijí k výkonu nebo ochraně jiných práv nebo právem chráněných zájmů jiných osob.

(2) Svolení není třeba ani v případě, když se podobizna, písemnost osobní povahy nebo zvukový či obrazový záznam

pořídí nebo použijí na základě zákona k úřednímu účelu nebo v případě, že někdo veřejně vystoupí v záležitosti veřejného zájmu.

§ 89

Podobizna nebo zvukový či obrazový záznam se mohou bez svolení člověka také pořídít nebo použít přiměřeným způsobem též k vědeckému nebo uměleckému účelu a pro tiskové, rozhlasové, televizní nebo obdobné zpravodajství.

§ 90

Zákonný důvod k zásahu do soukromí jiného nebo k použití jeho podobizny, písemnosti osobní povahy nebo zvukového či obrazového záznamu nesmí být využit nepřiměřeným způsobem v rozporu s oprávněnými zájmy člověka.

Pododdíl 3

Právo na duševní a tělesnou integritu

§ 91

Člověk je nedotknutelný.

§ 92

(1) Lidské tělo je pod právní ochranou i po smrti člověka. Naložit s lidskými pozůstatky a s lidskými ostatky způsobem pro zemřelého nedůstojným se zakazuje.

(2) Nejsou-li lidské ostatky uloženy na veřejném pohřebišti, má na jejich vydání právo osoba, kterou člověk před svou smrtí výslovně určil; jinak postupně jeho manžel, dítě nebo rodič, a není-li žádný z nich nebo odmítnou-li ostatky převzít, převezme je jeho dědic.

Zásah do integrity

§ 93

(1) Mimo případ stanovený zákonem nesmí nikdo zasáhnout do integrity jiného člověka bez jeho souhlasu uděleného s vědomím o povaze zásahu a o jeho možných následcích. Souhlasí-li někdo, aby mu byla způsobena závažná újma, nepřihlíží se k tomu; to neplatí, je-li zásah podle všech okolností nutný v zájmu života nebo zdraví dotčeného.

(2) Zákonný zástupce může udělit souhlas k zásahu do integrity zastoupeného, je-li to k přímému prospěchu osoby, která není schopna dát souhlas sama.

§ 94

(1) Kdo chce provést na jiném člověku zákrok, vysvětlí mu srozumitelně povahu tohoto zákroku. Vysvětlení je řádně podáno, lze-li rozumně předpokládat, že druhá strana pochopila způsob a účel zákroku včetně očekávaných následků i možných nebezpečí pro své zdraví, jakož i to, zda přichází v úvahu případně i jiný postup.

(2) Uděluje-li souhlas za jiného jeho zákonný zástupce, podá se vysvětlení i tomu, kdo má být zákroku podroben, je-li schopen úsudku, způsobem přiměřeným schopnosti dotčeného vysvětlení pochopit.

§ 95

Nezletilý, který není plně svéprávný, může v obvyklých záležitostech udělit souhlas k zákroku na svém těle také sám, je-li to přiměřeně rozumové a volní vyspělosti nezletilých jeho věku a jedná-li se o zákrok nezanechávající trvalé nebo závažné následky.

§ 96

(1) Souhlas k zásahu do integrity člověka vyžaduje písemnou formu, má-li být oddělena část těla, která se již neobnoví.

(2) Písemnou formu vyžaduje i souhlas k

a) lékařskému pokusu na člověku, nebo

b) zákroku, který zdravotní stav člověka nevyžaduje; to neplatí, jedná-li se o kosmetické zákroky nezanechávající trvalé nebo závažné následky.

§ 97

(1) Udělený souhlas může být odvolán v jakékoli formě, i když se pro udělení souhlasu vyžaduje písemná forma.

(2) Nevyžaduje-li se pro souhlas písemná forma, má se za to, že byl udělen. Při nejistotě, zda byl souhlas odvolán v jiné než písemné formě, se má za to, že k odvolání nedošlo.

§ 98

(1) Nemůže-li člověk udělit souhlas pro neschopnost projevit vůli, byť jen přechodnou, a nemá-li zákonného zástupce, vyžaduje se souhlas přítomného manžela, rodiče, nebo jiné osoby blízké. Není-li přítomna žádná z těchto osob, vyžaduje se souhlas manžela, a není-li, souhlas rodiče, popřípadě jiné osoby blízké, pokud je lze bez obtíží zjistit a zastihnout a pokud je zřejmé, že nehrozí nebezpečí z prodlení. Není-li možné získat souhlas žádným z výše uvedených způsobů, může souhlas udělit jiná přítomná osoba, která o dotčenou osobu osvědčí mimořádný zájem.

(2) Při zákroku i při udělení souhlasu se vezme zřetel na dříve vyslovená známá přání člověka, do jehož integrity má být zasazeno.

§ 99

Je-li život člověka v náhlém a patrném nebezpečí a nelze-li souhlas ve stavu nouze získat ani v jiné než stanovené formě, lze okamžitě zakročit, pokud to je ve prospěch zdraví dotčené osoby nezbytné.

§ 100

(1) Má-li být zasazeno do integrity nezletilého, který dovršil čtrnáct let, nenabyl plné svéprávnosti a který zákroku vážně odporuje, třebaže zákonný zástupce se zákrokem souhlasí, nelze zákrok provést bez souhlasu soudu. To platí i v případě provedení zákroku na zletilé osobě, která není plně svéprávná.

(2) Nesouhlasí-li zákonný zástupce se zásahem do integrity osoby uvedené v odstavci 1, ač si jej tato osoba přeje, lze zákrok provést na její návrh nebo na návrh osoby jí blízké jen se souhlasem soudu.

§ 101

Má-li být zasazeno do integrity člověka neschopného úsudku způsobem zanechávajícím trvalé, neodvratitelné a vážné následky nebo způsobem spojeným s vážným nebezpečím pro jeho život nebo zdraví, lze zákrok provést jen s přivolením soudu. Tím není dotčeno ustanovení § 99.

§ 102

Soud přivolí k zákroku podle § 100 nebo 101, je-li dotčené osobě podle rozumného uvážení k prospěchu, po jejím zhlédnutí a s plným uznáváním její osobnosti.

§ 103

Bylo-li zasazeno do integrity člověka, který byl ve stavu, kdy nemohl posoudit, co se s ním děje, a nedal-li sám k zákroku souhlas, musí mu být, jakmile to jeho stav dovolí, vysvětleno způsobem, kterému bude schopen porozumět, jaký zákrok byl na něm proveden, a musí být poučen o jeho možných následcích i o riziku neprovedení zákroku.

Pododdíl 4

Práva člověka převzatého do zdravotnického zařízení bez jeho souhlasu

§ 104

Převztí člověka bez jeho souhlasu do zařízení poskytujícího zdravotní péči nebo ho v něm bez jeho souhlasu držet lze jen z důvodu stanoveného zákonem a za podmínky, že nezbytnou péči o jeho osobu nelze zajistit mírnějším a méně omezujícím opatřením. Podání návrhu na omezení svéprávnosti nezakládá samo o sobě důvod, aby byl člověk bez svého souhlasu do takového zařízení převzat nebo v něm držen.

§ 105

(1) Je-li člověk převzat do zařízení poskytujícího zdravotní péči nebo je-li v něm držen, oznámí to jeho zákonnému zástupci, opatrovníku nebo podpůrci a jeho manželu nebo jiné známé osobě blízké neprodleně poskytovatel zdravotních služeb; oznámení manželu nebo jiné osobě blízké však učinit nesmí, pokud mu to bylo zakázáno.

(2) Převzetí člověka do zařízení poskytujícího zdravotní péči oznámí poskytovatel zdravotních služeb do 24 hodin soudu; to platí i v případě, je-li člověk v takovém zařízení zadržen. Soud o učiněném opatření rozhodne do sedmi dnů.

§ 106

(1) Poskytovatel zdravotních služeb zajistí, aby se člověku převzatému do zařízení poskytujícího zdravotní péči nebo zadrženému v takovém zařízení dostalo bez zbytečného odkladu náležitého vysvětlení jeho právního postavení, zákonného důvodu učiněného opatření a možností právní ochrany včetně práva zvolit si zmocněnce nebo důvěrníka.

(2) Vysvětlení se podá tak, aby mu člověk mohl dostatečně porozumět a uvědomit si povahu učiněného opatření a jeho následky; má-li takový člověk zákonného zástupce, opatrovníka nebo podpůrce, podá se vysvětlení bez zbytečného odkladu také jemu.

§ 107

(1) Má-li člověk zmocněnce nebo důvěrníka, oznámí poskytovatel zdravotních služeb učiněné opatření zmocněnci

nebo důvěrníkovi bez zbytečného odkladu poté, co se o nich dozví.

(2) Důvěrník může uplatnit ve prospěch člověka svým jménem všechna jeho práva vzniklá v souvislosti s jeho převzetím do příslušného zařízení nebo s jeho držením v takovém zařízení. Stejná práva jako důvěrník má i podpůrce.

§ 108

Kdo byl do zařízení poskytujícího zdravotní péči převzat nebo kdo je v něm držen, má právo projednávat se svým zástupcem, důvěrníkem nebo podpůrcem vlastní záležitosti při osobním rozhovoru a bez přítomnosti třetích osob.

§ 109

(1) Člověk převzatý do zařízení poskytujícího zdravotní péči nebo držený v takovém zařízení má právo, aby jeho zdravotní stav, zdravotní dokumentaci nebo vyjádření ošetřujícího lékaře o neschopnosti úsudku a projevit přání samostatně přezkoumal lékař nezávislý na poskytovateli zdravotních služeb v tomto zařízení i na jeho provozovateli. Stejně právo má i důvěrník nebo podpůrce.

(2) Je-li právo na přezkoumání uplatněno ještě předtím, než soud rozhodne podle § 105 odst. 2, musí být umožněn jeho výkon tak, aby soud mohl zhodnotit výsledky přezkoumání v řízení o přípustnosti učiněného opatření.

§ 110

Rozhodl-li soud o přípustnosti učiněného opatření, schvaluje se tím nucený pobyt v zařízení poskytujícím zdravotní péči, tím však neodnímá právo odmítnout určitý zákrok nebo léčebný výkon.

Pododdíl 5

Nakládání s částmi lidského těla

§ 111

(1) Člověk, jemuž byla odňata část těla, má právo dozvědět se, jak s ní bylo naloženo. Naložit s odňatou částí lidského těla způsobem pro člověka nedůstojným nebo způsobem ohrožujícím veřejné zdraví se zakazuje.

(2) Odňatou část těla člověka lze za jeho života použít k účelům zdravotnickým, výzkumným nebo vědeckým, pokud k tomu dal souhlas. K použití odňaté části těla člověka k účelu svou povahou neobvyklému se vyžaduje jeho výslovný souhlas vždy.

(3) O tom, co má původ v lidském těle, platí obdobně to, co o částech lidského těla.

§ 112

Člověk může přenechat část svého těla jinému jen za podmínek stanovených jiným právním předpisem. To neplatí, jedná-li se o vlasy nebo podobné části lidského těla, které lze bezbolestně odejmout bez znečitlivění a které se přirozenou cestou obnovují; ty lze přenechat jinému i za odměnu a hledí se na ně jako na věc movitou.

Pododdíl 6

Ochrana lidského těla po smrti člověka

§ 113

(1) Člověk má právo rozhodnout, jak bude po jeho smrti naloženo s jeho tělem.

(2) Provést pitvu nebo použít lidské tělo po smrti člověka bez souhlasu zemřelého lze jen, pokud tak stanoví jiný zákon.

§ 114

(1) Člověk je oprávněn rozhodnout, jaký má mít pohřeb. Nezaněchá-li o tom výslovné rozhodnutí, rozhodne o jeho pohřbu manžel zemřelého, a není-li ho, děti zemřelého; není-li jich, pak rozhodnou rodiče a není-li jich, sourozenci zemřelého; nežijí-li, pak rozhodnou jejich děti a není-li ani jich, pak kterákoli z osob blízkých; není-li žádná z těchto osob, pak rozhodne obec, na jejímž území člověk zemřel.

(2) Náklady pohřbu a opatření pohřebiště se hradí z pozůstalosti. Pokud pozůstalost nestačí ke krytí nákladů toho způsobu pohřbu, jaký si zesnulý přál, musí být pohřben alespoň slušným způsobem podle místních zvyklostí.

(3) Jiný právní předpis stanoví, jakým způsobem a na čí náklady bude pohřben člověk, jehož pozůstalost ke krytí nákladů pohřbu nestačí a není-li nikdo ochoten uhradit náklady pohřbu dobrovolně.

§ 115

zrušen

§ 116

zrušen

§ 117

zrušen

Díl 3

Právnícké osoby

Oddíl 1

Obecná ustanovení

§ 118

Právnícká osoba má právní osobnost od svého vzniku do svého zániku.

§ 119

Právnícké osoby vedou spolehlivé záznamy o svých majetkových poměrech, i když nejsou povinny vést účetnictví podle jiného právního předpisu.

Veřejné rejstříky právníckých osob

§ 120

(1) Do veřejného rejstříku se o právnícké osobě zapíše alespoň den jejího vzniku, den jejího zrušení s uvedením právního důvodu a den jejího zániku, jakož i její název, adresa sídla a předmět činnosti, jméno a adresa bydliště nebo sídla každého člena statutárního orgánu spolu s uvedením způsobu, jakým tento orgán právníckou osobu zastupuje, a údajů o dni vzniku nebo zániku jejich funkce.

(2) Jiný právní předpis stanoví, jaké jsou veřejné rejstříky právníckých osob, které právnícké osoby se do nich zapisují a jak, nebo které další údaje se do nich o právníckých osobách zapisují, a jak se z nich vymazávají, popřípadě zda je součástí veřejného rejstříku sbírka listin. Veřejné rejstříky právníckých osob jsou přístupné každému; každý do nich může nahlížet a pořizovat si z nich výpisy, opisy nebo kopie.

(3) Změní-li se zapsaná skutečnost, oznámí zapsaná osoba nebo ten, komu to ukládá zákon, změnu bez zbytečného odkladu tomu, kdo veřejný rejstřík vede, a ten tuto změnu do veřejného rejstříku bez zbytečného odkladu zapíše.

§ 121

(1) Proti osobě, která právně jedná důvěřujíc údají zapsanému do veřejného rejstříku, nemá ten, jehož se zápis týká, právo namítnout, že zápis neodpovídá skutečnosti.

(2) Byl-li údaj zapsaný ve veřejném rejstříku zveřejněn, nemůže se nikdo po uplynutí patnácti dnů od zveřejnění dovolat, že o zveřejněném údají nemohl vědět. Neodpovídá-li zveřejněný údaj zapsanému údají, nemůže se ten, jehož se údaj týká, vůči jiné osobě dovolat zveřejněného údaje; prokáže-li však, že jí byl zapsaný údaj znám, může proti ní namítnout, že zveřejněný údaj zapsanému neodpovídá.

Ustavení a vznik právnícké osoby

§ 122

Právníckou osobu lze ustavit zakladatelským právním jednáním, zákonem, rozhodnutím orgánu veřejné moci, popřípadě jiným způsobem, který stanoví jiný právní předpis.

§ 123

(1) Zakladatelské právní jednání určí alespoň název, sídlo právnícké osoby, předmět činnosti, jaký má právnícká osoba statutární orgán a jak se vytváří, nestanoví-li to zákon přímo. Určí též, kdo jsou první členové statutárního orgánu.

(2) Pro zakladatelské právní jednání se vyžaduje písemná forma.

§ 124

Neuveďte-li se, na jaký čas se právnícká osoba ustavuje, platí, že je ustavena na dobu neurčitou.

§ 125

(1) Více zakladatelů zakládá právnickou osobu přijetím stanov nebo uzavřením jiné smlouvy.

(2) Zákon stanoví, ve kterých případech lze právnickou osobu založit i právním jednáním jedné osoby obsaženým v zakladatelské listině.

§ 126

(1) Právnická osoba vzniká dnem zápisu do veřejného rejstříku.

(2) Je-li právnická osoba zřízena zákonem, vzniká dnem nabytí jeho účinnosti, nestanoví-li zákon den pozdější.

(3) Zákon stanoví, ve kterých dalších případech není zápis do veřejného rejstříku potřebný ke vzniku právnické osoby. Zákon stanoví, ve kterých případech je k založení nebo ke vzniku právnické osoby potřebné rozhodnutí orgánu veřejné moci.

§ 127

Za právnickou osobu lze jednat jejím jménem již před jejím vznikem. Kdo takto jedná, je z tohoto jednání oprávněn a zavázán sám; jedná-li více osob, jsou oprávněny a zavázány společně a nerozdílně. Právnická osoba může účinky těchto jednání pro sebe do tří měsíců od svého vzniku převzít. V takovém případě platí, že je z těchto jednání oprávněna a zavázána od počátku. Převzme-li je, dá dalším zúčastněným najevo, že tak učinila.

§ 128

Po vzniku právnické osoby se nelze domáhat určení, že nevznikla, a nelze z toho důvodu zrušit její zápis do veřejného rejstříku.

§ 129

(1) Soud prohlásí právnickou osobu po jejím vzniku za neplatnou i bez návrhu, pokud

- a) zakladatelské právní jednání chybí,
- b) zakladatelské právní jednání nemá náležitost nezbytnou pro právní existenci právnické osoby,
- c) právní jednání zakladatelů odporuje § 145 nebo
- d) právnickou osobu založilo méně osob, než je k tomu podle zákona třeba.

(2) Dnem, kdy je právnická osoba prohlášena za neplatnou, vstupuje do likvidace.

§ 130

Před rozhodnutím podle § 129 poskytne soud právnické osobě přiměřenou lhůtu k zjednání nápravy, jedná-li se o závadu, kterou lze odstranit.

§ 131

Prohlášení právnické osoby za neplatnou nemá vliv na práva a povinnosti, jichž nabyla.

Název

§ 132

(1) Jménem právnické osoby je její název.

(2) Název musí odlišit právnickou osobu od jiné osoby a obsahovat označení její právní formy. Název nesmí být klamavý.

§ 133

(1) Název může obsahovat jméno člověka, k němuž má právnická osoba zvláštní vztah. Je-li člověk živ, lze užit jeho jméno v názvu právnické osoby jen s jeho souhlasem; zemřel-li, aniž dal souhlas, vyžaduje se souhlas jeho manžela, a pokud není, souhlas zletilého potomka, a pokud není on, souhlas předka.

(2) Bylo-li v názvu právnické osoby použito příjmení a je-li pro to důvod spočívající v důležitém zájmu na ochraně rodiny, použije se § 78 odst. 3 obdobně.

(3) Kdo má právo udělit souhlas k užití jména člověka v názvu právnické osoby, má právo jej kdykoli odvolat, a to i když jej udělil na určitou dobu; bylo-li ujednáno něco jiného, nepřihlíží se k tomu, odůvodňuje-li odvolání souhlasu podstatná změna okolností nebo jiný rozumný důvod. Byl-li souhlas udělený na určitou dobu odvolán, aniž to odůvodňuje podstatná změna okolností nebo jiný rozumný důvod, nahradí odvolávající právnické osobě škodu z toho vzniklou.

§ 134

(1) Název právnické osoby může obsahovat některý příznačný prvek názvu jiné právnické osoby, je-li pro to důvod v jejich vzájemném vztahu. I v tom případě musí být veřejnost s to oba názvy dostatečně rozlišit.

(2) Příznačný prvek názvu jiné právnické osoby nelze v názvu použít bez jejího souhlasu. Ustanovení § 133 odst. 3 se použije obdobně.

§ 135

(1) Právnická osoba, která byla dotčena zpochybněním svého práva k názvu nebo která utrpěla újmu pro neoprávněný zásah do tohoto práva, nebo které taková újma hrozí, zejména neoprávněným užitím názvu, se může domáhat, aby bylo od neoprávněného zásahu upuštěno nebo aby byl odstraněn jeho následek.

(2) Stejná ochrana náleží právnické osobě proti tomu, kdo bez zákonného důvodu zasahuje do její pověsti nebo soukromí, ledaže se jedná o účely vědecké či umělecké nebo o tiskové, rozhlasové, televizní nebo obdobné zpravodajství; ani takový zásah však nesmí být v rozporu s oprávněnými zájmy právnické osoby.

§ 136

Sídlo

(1) Při ustavení právnické osoby se určí její sídlo. Nenaruší-li to klid a pořádek v domě, může být sídlo i v bytě.

(2) Zapisuje-li se právnická osoba do veřejného rejstříku, postačí, pokud zakladatelské právní jednání uvede název obce, kde je sídlo právnické osoby; do veřejného rejstříku však právnická osoba navrhne zapsat plnou adresu sídla.

§ 137

(1) Každý se může dovolat skutečného sídla právnické osoby.

(2) Proti tomu, kdo se dovolá sídla zapsaného ve veřejném rejstříku, nemůže právnická osoba namítat, že má skutečné sídlo v jiném místě.

Přemístění sídla

§ 138

(1) Právnická osoba, která má sídlo v zahraničí, může přemístit sídlo na území České republiky. To neplatí, pokud to nepřipouští právní řád státu, ve kterém má právnická osoba sídlo, nebo pokud jde o právnickou osobu zakázanou podle § 145.

(2) Právnická osoba, která hodlá přemístit své sídlo na území České republiky, přiloží k návrhu na zápis do příslušného veřejného rejstříku rozhodnutí o tom, jakou právní formu české právnické osoby zvolila, a zakladatelské právní jednání vyžadované českým právním řádem pro tuto formu právnické osoby.

(3) Vnitřní právní poměry právnické osoby se po přemístění sídla do tuzemska řídí českým právním řádem. Českým právním řádem se řídí i ručení jejích členů nebo členů jejích orgánů za dluhy právnické osoby, pokud vznikly po dni účinnosti přemístění sídla do tuzemska.

§ 139

Právnická osoba, která má sídlo v České republice, může přemístit své sídlo do zahraničí, pokud to neodporuje veřejnému pořádku a pokud to připouští právní řád státu, do něhož má být sídlo právnické osoby přemístěno.

§ 140

(1) Právnická osoba, která hodlá přemístit sídlo do zahraničí, zveřejní tento záměr s uvedením adresy nového sídla a právní formy po přemístění sídla alespoň tři měsíce přede dnem předpokládaného přemístění sídla. Věřitelé mají právo požadovat dostatečné zajištění svých dosud nesplacených pohledávek do dvou měsíců od zveřejnění, dojde-li po přemístění sídla ke zhoršení dobytosti jejich pohledávek v České republice.

(2) Nedojde-li k dohodě o způsobu a rozsahu zajištění, rozhodne o dostatečném zajištění a o jeho rozsahu soud s ohledem na druh a výši pohledávky. Neposkytne-li právnická osoba zajištění podle rozhodnutí soudu, ručí za dluhy, které nebyly zajištěny, členové statutárního orgánu vyjma těch, kteří prokáží, že vyvinuli dostatečné úsilí, aby rozhodnutí bylo splněno.

§ 141

(1) Člen právnické osoby, který s přemístěním sídla do zahraničí nesouhlasil, má právo ukončit členství v právnické osobě s účinky ke dni přemístění sídla. Má-li člen právnické osoby při ukončení členství právo na vypořádání, poskytne mu právnická osoba plnění nejpozději ke dni účinnosti přemístění sídla. Za splnění tohoto závazku ručí členové statutárního orgánu.

(2) Za dluhy, které vznikly přede dnem účinnosti přemístění sídla, ručí členové právnické osoby a jejího statutárního orgánu stejně jako před přemístěním sídla do zahraničí.

§ 142

Přemístění sídla je účinné ode dne zápisu jeho adresy do příslušného veřejného rejstříku.

§ 143

Pro zřizování a přemísťování poboček právnických osob platí § 138 až 142 obdobně.

Účel právnických osob

§ 144

(1) Právnickou osobu lze ustavit ve veřejném nebo v soukromém zájmu. Tato její povaha se posuzuje podle hlavní činnosti právnické osoby.

(2) Zákon stanoví, ke kterým účelům lze ustavit právnickou osobu jen při splnění zvláštních podmínek.

§ 145

(1) Zakazuje se založit právnickou osobu, jejímž účelem je porušení práva nebo dosažení nějakého cíle nezákonným způsobem, zejména je-li jejím účelem

a) popření nebo omezení osobních, politických nebo jiných práv osob pro jejich národnost, pohlaví, rasu, původ, politické nebo jiné smýšlení, náboženské vyznání a sociální postavení,

b) rozněcování nenávisti a nesnášenlivosti,

c) podpora násilí nebo

d) řízení orgánu veřejné moci nebo výkonu veřejné správy bez zákonného zmocnění.

(2) Zakazuje se založit právnickou osobu ozbrojenou nebo s ozbrojenými složkami, ledaže se jedná o právnickou osobu zřízenou zákonem, jíž zákon ozbrojení nebo vytvoření ozbrojené složky výslovně dovoluje nebo ukládá, nebo o právnickou osobu, která nakládá se zbraněmi v souvislosti se svým podnikáním podle jiného právního předpisu, anebo o právnickou osobu, jejíž členové drží nebo užívají zbraně pro sportovní nebo kulturní účely či k myslivosti nebo k plnění úkolů podle jiného právního předpisu.

Veřejná prospěšnost

§ 146

Veřejně prospěšná je právnická osoba, jejímž posláním je přispívat v souladu se zakladatelským právním jednáním vlastní činností k dosahování obecného blaha, pokud na rozhodování právnické osoby mají podstatný vliv jen bezúhonné osoby, pokud nabyla majetek z poctivých zdrojů a pokud hospodárně využívá své jmění k veřejně prospěšnému účelu.

§ 147

zrušen

§ 148

zrušen

§ 149

zrušen

§ 150

zrušen

Orgány právnické osoby

§ 151

(1) Zákon stanoví, popřípadě zakladatelské právní jednání určí, jakým způsobem a v jakém rozsahu členové orgánů právnické osoby za ni rozhodují a nahrazují její vůli.

(2) Dobrá víra členů orgánu právnické osoby se přičítá právnické osobě.

§ 152

(1) Právnická osoba si tvoří orgány o jednom členu (individuální) nebo o více členech (kolektivní).

(2) Fyzická osoba, která je členem orgánu právnické osoby a která je do funkce volena, jmenována či jinak povolána (dále jen „člen voleného orgánu“), musí být plně svéprávná. To platí i pro zástupce právnické osoby, která je sama členem voleného orgánu jiné právnické osoby.

(3) Týká-li se hlavní činnost právnické osoby nezletilých nebo osob s omezenou svéprávností a není-li hlavním účelem právnické osoby podnikání, může zakladatelské právní jednání určit, že členem voleného kolektivního orgánu právnické osoby může být i osoba nezletilá nebo osoba s omezenou svéprávností.

§ 153

(1) Osoba, jejíž úpadek byl osvědčen, se může stát členem voleného orgánu, oznámila-li to předem tomu, kdo ji do funkce povolává; to neplatí, pokud od skončení insolvenčního řízení uplynuly alespoň tři roky.

(2) Byl-li osvědčen úpadek osoby, která je členem voleného orgánu, oznámí to tato osoba bez zbytečného odkladu tomu, kdo ji do funkce povolal.

(3) Nedošlo-li k oznámení, může se domáhat každý, kdo na tom má právní zájem, aby člena voleného orgánu z funkce odvolal soud. To neplatí, rozhodl-li ten, kdo člena voleného orgánu povolal, poté, co se o osvědčení úpadku této osoby dozvěděl, že má ve funkci setrvat.

§ 154

Je-li členem voleného orgánu právnické osoby jiná právnická osoba, zmocní fyzickou osobu, aby ji v orgánu zastupovala, jinak právnickou osobu zastupuje člen jejího statutárního orgánu.

§ 155

(1) Byl-li členem voleného orgánu povolán ten, kdo k tomu není podle zákona způsobilý, hledí se na jeho povolání do funkce, jako by se nestalo. Ztratí-li člen voleného orgánu po svém povolání do funkce zákonnou způsobilost být členem voleného orgánu, jeho funkce zaniká; zánik funkce právnické osobě oznámí bez zbytečného odkladu.

(2) Hledí-li se na povolání osoby do funkce člena voleného orgánu, jako by se nestalo, nebo je-li povolání neplatné, nedotýká se to práva nabytého v dobré víře.

§ 156

(1) Je-li orgán kolektivní, rozhoduje o záležitostech právnické osoby ve sboru. Je schopen usnášet se za přítomnosti nebo jiné účasti většiny členů a rozhoduje většinou hlasů zúčastněných členů.

(2) Je-li působnost jednotlivých členů orgánu rozdělena podle určitých oborů, ustanovení odstavce 1 se nepoužije. Rozdělení působnosti nezbavuje další členy povinnosti dohlížet, jak jsou záležitosti právnické osoby spravovány.

§ 157

(1) Je-li rozhodnutí přijato, zaznamená se na žádost člena voleného orgánu, který návrhu odporoval, jeho odchylný názor.

(2) Byl-li návrh přijat za neúčasti některého z členů, je tento člen oprávněn dozvědět se obsah rozhodnutí.

§ 158

(1) Zakladatelské právní jednání může stanovit pro schopnost orgánu usnášet se vyšší počet zúčastněných, vyžádat pro přijetí rozhodnutí vyšší počet hlasů nebo stanovit postup, kterým lze způsob rozhodování orgánu měnit.

(2) Zakladatelské právní jednání může připustit rozhodování orgánu i mimo zasedání v písemné formě nebo s využitím technických prostředků.

(3) Zakladatelské právní jednání může určit, že v případě dosažení rovnosti hlasů při rozhodování voleného orgánu právnické osoby rozhoduje hlas předsedajícího.

§ 159

(1) Kdo přijme funkci člena voleného orgánu, zavazuje se, že ji bude vykonávat s nezbytnou loajalitou i s potřebnými znalostmi a pečlivostí. Má se za to, že jedná nedbale, kdo není této péče řádného hospodáře schopen, ač to musel zjistit při přijetí funkce nebo při jejím výkonu, a nevyvodí z toho pro sebe důsledky.

(2) Člen voleného orgánu vykonává funkci osobně; to však nebrání tomu, aby člen zmocnil pro jednotlivý případ jiného člena téhož orgánu, aby za něho při jeho neúčasti hlasoval.

(3) Nenahradil-li člen voleného orgánu právnické osobě škodu, kterou jí způsobil porušením povinnosti při výkonu funkce, ačkoli byl povinen škodu nahradit, ručí věřiteli právnické osoby za její dluh v rozsahu, v jakém škodu nenahradil, pokud se věřitel plnění na právnické osobě nemůže domoci.

§ 160

Odstoupí-li člen voleného orgánu ze své funkce prohlášením došlým právnické osobě, zaniká funkce uplynutím dvou měsíců od dojití prohlášení.

Jednání za právnickou osobu

§ 161

Kdo právnickou osobu zastupuje, dá najevo, co ho k tomu opravňuje, neplyne-li to již z okolností. Kdo za právnickou osobu podepisuje, připojí k jejímu názvu svůj podpis, popřípadě i údaj o své funkci nebo o svém pracovním zařazení.

§ 162

Zastupuje-li právnickou osobu člen jejího orgánu způsobem zapsaným do veřejného rejstříku, nelze namítat, že právnická osoba nepřijala potřebné usnesení, že usnesení bylo stíženo vadou, nebo že člen orgánu přijaté usnesení porušil.

§ 163

Statutárnímu orgánu náleží veškerá působnost, kterou zakladatelské právní jednání, zákon nebo rozhodnutí orgánu veřejné moci nesvěří jinému orgánu právnické osoby.

§ 164

(1) Člen statutárního orgánu může zastupovat právnickou osobu ve všech záležitostech.

(2) Náleží-li působnost statutárního orgánu více osobám, tvoří kolektivní statutární orgán. Neurčí-li zakladatelské právní jednání, jak jeho členové právnickou osobu zastupují, činí tak každý člen samostatně. Vyžaduje-li zakladatelské právní jednání, aby členové statutárního orgánu jednali společně, může člen právnickou osobu zastoupit jako zmocněnec samostatně, jen byl-li zmocněn k určitému právnímu jednání.

§ 165

(1) Nemá-li statutární orgán dostatečný počet členů potřebný k rozhodování, jmenuje na návrh toho, kdo osvědčí právní zájem, chybějící členy soud na dobu než budou noví členové povoláni postupem určeným v zakladatelském právním jednání; jinak soud jmenuje právnické osobě opatrovníka, a to i bez návrhu, kdykoli se o tom při své činnosti dozví.

(2) Soud jmenuje právnické osobě opatrovníka, a to i bez návrhu, jsou-li zájmy člena statutárního orgánu v rozporu se zájmy právnické osoby a nemá-li právnická osoba jiného člena orgánu schopného ji zastupovat.

§ 166

(1) Právnickou osobu zastupují její zaměstnanci v rozsahu obvyklém vzhledem k jejich zařazení nebo funkci; přitom rozhoduje stav, jak se jeví veřejnosti. Co je stanoveno o zastoupení právnické osoby zaměstnancem, platí obdobně pro zastoupení právnické osoby jejím členem nebo členem jiného orgánu nezapsaného do veřejného rejstříku.

(2) Omezení zástupčího oprávnění vnitřním předpisem právnické osoby má účinky vůči třetí osobě, jen muselo-li jí být známo.

§ 167

Právnickou osobu zavazuje protiprávní čin, kterého se při plnění svých úkolů dopustil člen voleného orgánu, zaměstnanec nebo jiný její zástupce vůči třetí osobě.

Zrušení právnické osoby

§ 168

(1) Právnická osoba se zrušuje právním jednáním, uplynutím doby, rozhodnutím orgánu veřejné moci nebo dosažením účelu, pro který byla ustavena, a z dalších důvodů stanovených zákonem.

(2) O dobrovolném zrušení právnické osoby rozhoduje její příslušný orgán.

§ 169

(1) Po zrušení právnické osoby se vyžaduje její likvidace, ledaže celé její jmění nabývá právní nástupce, nebo stanoví-li zákon jinak.

(2) Neplyne-li z právního jednání o zrušení právnické osoby, zda je rušena s likvidací nebo bez likvidace, platí, že je zrušena s likvidací.

§ 170

Kdo rozhodl o zrušení právnické osoby s likvidací, může rozhodnutí změnit, dokud ještě nedošlo k naplnění účelu likvidace.

§ 171

S likvidací se právnická osoba zrušuje

- a) uplynutím doby, na kterou byla založena,
- b) dosažením účelu, pro který byla založena,
- c) dnem určeným zákonem nebo právním jednáním o zrušení právnické osoby, jinak dnem jeho účinnosti, nebo
- d) dnem právní moci rozhodnutí orgánu veřejné moci, nestanoví-li se v rozhodnutí den pozdější.

§ 172

(1) Soud na návrh toho, kdo na tom osvědčí právní zájem, nebo i bez návrhu, zruší právnickou osobu a nařídí její likvidaci, jestliže

- a) vyvíjí nezákonnou činnost v takové míře, že to závažným způsobem narušuje veřejný pořádek,
- b) již nadále nespĺňuje předpoklady vyžadované pro vznik právnické osoby zákonem,
- c) nemá déle než dva roky statutární orgán schopný usnášet se, nebo
- d) tak stanoví zákon.

(2) Umožňuje-li zákon soudu zrušit právnickou osobu z důvodu, který lze odstranit, soud jí před vydáním rozhodnutí stanoví přiměřenou lhůtu k odstranění nedostatků.

§ 173

(1) Zrušuje-li se právnická osoba při přeměně, zrušuje se bez likvidace dnem účinnosti přeměny.

(2) Byl-li osvědčen úpadek právnické osoby, zrušuje se bez likvidace zrušením konkursu po splnění rozvrhového usnesení, nebo zrušením konkursu proto, že majetek je zcela nepostačující; do likvidace však vstoupí, objeví-li se po skončení insolvenčního řízení nějaký majetek.

Přeměna právnické osoby

§ 174

(1) Přeměnou právnické osoby je fúze, rozdělení a změna právní formy.

(2) Právnická osoba může změnit právní formu, jen stanoví-li to zákon.

§ 175

(1) Kdo rozhodl o přeměně právnické osoby, může rozhodnutí změnit, dokud se přeměna nestane účinnou.

(2) Stane-li se přeměna právnické osoby účinnou, nelze rozhodnout, že nenastala, ani vyslovit neplatnost právního jednání, které k přeměně vedlo, a nelze zrušit zápis přeměny do veřejného rejstříku.

§ 176

(1) Při přeměně musí být stanoven rozhodný den, od něhož se jednání zanikající právnické osoby považuje z účetního hlediska za jednání uskutečněné na účet nástupnické právnické osoby.

(2) Ke dni předcházejícímu rozhodný den sestaví zanikající právnická osoba nebo právnická osoba rozdělovaná odštěpením konečnou účetní závěrku. K rozhodnému dni sestaví nástupnická právnická osoba nebo právnická osoba rozdělovaná odštěpením zahajovací rozvahu.

§ 177

(1) Účinnost přeměny právnické osoby zapisované do veřejného rejstříku nastává dnem zápisu do veřejného rejstříku. V takovém případě se rozhodný den stanoví tak, aby nepředcházel den podání návrhu na zápis přeměny do veřejného rejstříku o více než dvanáct měsíců.

(2) Jsou-li zúčastněné osoby zapsány do veřejného rejstříku v různých obvodech, podá se návrh na zápis přeměny v kterémkoli z nich a orgán veřejné moci zapíše do veřejného rejstříku všechny zapisované skutečnosti k témuž dni.

§ 178

(1) Fúze se děje sloučením nebo splynutím nejméně dvou zúčastněných právnických osob. Sloučení nebo splynutí se považuje za převod činnosti zaměstnavatele.

(2) Při sloučení nejméně jedna ze zúčastněných osob zaniká; práva a povinnosti zanikajících osob přecházejí na jedinou ze zúčastněných osob jako na nástupnickou právnickou osobu.

(3) Při splynutí zanikají všechny zúčastněné osoby a na jejich místě vzniká nová právnická osoba jako osoba

nástupnická; na ni přecházejí práva a povinnosti všech zanikajících osob.

§ 179

(1) Právní osoba se rozštěpením rozděluje se založením nových právnických osob, nebo se rozděluje za současného sloučení s jinými právními osobami (dále jen „rozdělení sloučením“). Právní osoba se může založit i odštěpením, nebo spojením více způsobů rozdělení. Rozdělení sloučením, odštěpením, jakož i jiné způsoby rozdělení, se považují za převod činnosti zaměstnavatele.

(2) Pokud rozdělením rozdělovaná právní osoba zaniká a její práva a povinnosti přecházejí na několik nástupnických právnických osob, pak

a) jsou-li na rozdělení nástupnické právní osoby zúčastněny jako osoby již existující, jedná se o rozštěpení sloučením,

b) mají-li nástupnické právní osoby rozdělením teprve vzniknout, jedná se o rozštěpení se založením nových právnických osob.

(3) Při rozdělení právní osoby odštěpením se rozdělovaná právní osoba neruší, ani nezaniká, ale vyčleněná část jejích práv a povinností přechází na existující nebo nově založenou nástupnickou osobu.

§ 180

V případech uvedených v § 179 odst. 2 nebo 3 rozhodne příslušný orgán právní osoby, kteří zaměstnanci zanikající právní osoby se stanou zaměstnanci jednotlivých nástupnických právnických osob.

§ 181

Fúzovat a rozdělovat se mohou právní osoby o různé právní formě jen tehdy, stanoví-li tak zákon.

§ 182

Přechází-li přeměnou právní osoby její jmění na nástupnickou právní osobu a vyžaduje-li se podle jiného právního předpisu souhlas orgánu veřejné moci k převodu práv a povinností, vyžaduje se tento souhlas i k přeměně právní osoby.

§ 183

(1) Při změně právní formy se neruší ani nezaniká právní osoba, jejíž právní forma se mění, pouze se mění její právní poměry, a jde-li o korporaci, také právní postavení jejích členů.

(2) Není-li den, k němuž byl vyhotoven návrh smlouvy nebo rozhodnutí o změně právní formy rozvahovým dnem podle jiného právního předpisu, sestaví právní osoba k tomuto dni mezitímní účetní závěrku. Údaje, z nichž je sestavena účetní závěrka ke dni zpracování změny právní formy, nesmí předcházet den rozhodnutí právní osoby o změně právní formy více než tři měsíce.

§ 184

(1) O přeměně právní osoby zřízené zákonem lze rozhodnout, pokud to zákon výslovně stanoví.

(2) O přeměně právní osoby zřízené rozhodnutím orgánu veřejné moci rozhoduje tento orgán.

Zánik právní osoby

§ 185

Právní osoba zapsaná do veřejného rejstříku zaniká dnem výmazu z veřejného rejstříku.

§ 186

Právní osoba, která nepodléhá zápisu do veřejného rejstříku, zaniká skončením likvidace.

Likvidace

§ 187

(1) Účelem likvidace je vypořádat majetek zrušené právní osoby (likvidační podstatu), vyrovnat dluhy věřitelům a naložit s čistým majetkovým zůstatkem, jenž vyplyne z likvidace (s likvidačním zůstatkem), podle zákona.

(2) Právní osoba vstupuje do likvidace dnem, kdy je zrušena nebo prohlášena za neplatnou. Vstoupí-li právní osoba zapsaná ve veřejném rejstříku do likvidace, navrhne likvidátor bez zbytečného odkladu zápis vstupu do likvidace do veřejného rejstříku. Po dobu likvidace užívá právní osoba svůj název s dodatkem „v likvidaci“.

§ 188

Vstoupí-li právní osoba do likvidace, nesmí za ni nikdo právně jednat mimo rozsah stanovený v § 196 od

okamžiku, kdy se o jejím vstupu do likvidace dozvěděl nebo kdy se o něm dozvědět měl a mohl.

§ 189

(1) Při vstupu do likvidace povolá příslušný orgán právnické osobě likvidátora; likvidátorem může být jen osoba způsobilá být členem statutárního orgánu. Zanikne-li funkce likvidátora ještě před zánikem právnické osoby, povolá příslušný orgán právnické osobě bez zbytečného odkladu nového likvidátora.

(2) Je-li právnická osoba v likvidaci a nebyl-li likvidátor povolán, vykonávají jeho působnost všichni členové statutárního orgánu.

§ 190

Je-li k likvidaci právnické osoby povoláno několik likvidátorů, tvoří kolektivní orgán.

§ 191

(1) Právnické osobě, která vstoupila do likvidace, aniž byl povolán likvidátor podle § 189, jmenuje likvidátora soud, a to i bez návrhu. Soud jmenuje likvidátora i v případě, že sám rozhodl o zrušení právnické osoby.

(2) Na návrh osoby, která na tom osvědčí právní zájem, soud odvolá likvidátora, který řádně neplní své povinnosti, a jmenuje nového likvidátora.

(3) Nebyl-li podán jiný návrh či nelze-li návrhu vyhovět, může soud při postupu podle odstavce 1 nebo 2 likvidátorem jmenovat i bez jeho souhlasu člena statutárního orgánu. Takový likvidátor nemůže ze své funkce odstoupit. Může však navrhnout soudu, aby ho funkce zprostil, prokáže-li, že na něm nelze spravedlivě požadovat, aby funkci vykonával.

(4) Nelze-li likvidátora jmenovat ani podle odstavce 3, jmenuje ho soud z osob zapsaných do seznamu insolvenčních správců.

§ 192

Jmenoval-li likvidátora soud, poskytnou třetí osoby likvidátorovi součinnost ve stejném rozsahu, v jakém jsou povinny poskytnout ji insolvenčnímu správci.

§ 193

Likvidátor nabývá působnosti statutárního orgánu okamžikem svého povolání. Za řádný výkon funkce likvidátor odpovídá stejně jako člen statutárního orgánu.

§ 194

Jen soud může odvolat z funkce likvidátora, kterého do funkce jmenoval.

§ 195

Odměnu a způsob její výplaty určuje likvidátorovi ten, kdo jej povolal.

§ 196

(1) Činnost likvidátora může sledovat jen účel, jaký odpovídá povaze a cíli likvidace.

(2) Nabyla-li právnická osoba dědictví nebo odkaz s podmínkou, doložením času nebo s příkazem, tato omezení likvidátor dodrží. Jestliže však právnická osoba obdržela účelově vázané prostředky z veřejných rozpočtů, použije likvidátor tyto prostředky podle rozhodnutí orgánu, který je poskytl; obdobně likvidátor postupuje, jestliže právnická osoba obdržela prostředky účelově vázané k dosažení veřejně prospěšného účelu.

§ 197

Likvidátor uspokojí v průběhu likvidace přednostně pohledávky zaměstnanců; to neplatí, je-li právnická osoba v úpadku.

§ 198

(1) Likvidátor oznámí vstup právnické osoby do likvidace všem známým věřitelům.

(2) Likvidátor zveřejní bez zbytečného odkladu nejméně dvakrát za sebou alespoň s dvouměsíčním odstupem oznámení podle odstavce 1 společně s výzvou pro věřitele, aby přihlásili své pohledávky ve lhůtě, která nesmí být kratší než tři měsíce od druhého zveřejnění.

§ 199

(1) Likvidátor sestaví ke dni vstupu právnické osoby do likvidace zahajovací rozvahu a soupis jmění právnické osoby.

(2) Likvidátor vydá proti úhradě nákladů soupis jmění každému věřiteli, který o to požádá.

§ 200

Zjistí-li likvidátor v průběhu likvidace, že právnická osoba je v úpadku, podá bez zbytečného odkladu insolvenční návrh, ledaže se jedná o případ uvedený v § 201.

§ 201

(1) Jedná-li se o případ podle § 173 odst. 2 a likvidační podstata nepostačuje k splnění všech dluhů, likvidátor z výtěžku uhradí v první skupině náklady likvidace, ve druhé skupině ze zůstatku uspokojí pohledávky zaměstnanců a poté hradí ve třetí skupině pohledávky ostatních věřitelů.

(2) Není-li možné plně vyrovnat pohledávky v téže skupině, uspokojí se poměrně.

§ 202

(1) Nezdaří-li se v přiměřené době celou likvidační podstatu zpeněžit, vyrovná likvidátor z částečného výtěžku přednostně náklady a pohledávky z první a pak z druhé skupiny, je-li to možné; tím není dotčen § 201 odst. 2. Poté likvidátor nabídne věřitelům pohledávek třetí skupiny likvidační podstatu k převzetí na úhradu dluhů.

(2) Nezdaří-li se v přiměřené době zpeněžit likvidační podstatu ani zčásti, anebo nejsou-li z částečného výtěžku pohledávky první a druhé skupiny zcela vyrovnány, likvidátor nabídne likvidační podstatu k převzetí všem věřitelům.

(3) O věřiteli, jemuž byla likvidační podstata nabídnuta podle odstavce 1 nebo 2 a do dvou měsíců se k nabídce nevyjádřil, platí, že nabídku přijal; tento účinek nenastane, nepoučil-li jej o tom likvidátor v nabídce.

§ 203

(1) Věřitelům, kteří převezmou likvidační podstatu, náleží každému podíl určený poměrem výše jejich pohledávek; ve zbytku jejich pohledávky zanikají.

(2) Odmítne-li některý z věřitelů účast na převzetí likvidační podstaty, považuje se jeho pohledávka za zaniklou. To neplatí, pokud se následně zjistí dosud neznámý majetek právnické osoby.

§ 204

(1) Odmítnou-li všichni věřitelé likvidační podstatu převzít, přechází likvidační podstata dnem zániku právnické osoby na stát; likvidátor to bez zbytečného odkladu oznámí orgánu příslušnému podle jiného zákona.

(2) Bez zřetele k § 201 až 203 náleží věřiteli, který je podle jiného zákona věřitelem zajištěným, uspokojení z jistoty, kterou byla jeho pohledávka zajištěna. Nebude-li zajištěný věřitel takto plně uspokojen ve své pohledávce, náleží mu ve zbytku plnění podle § 201 až 203.

§ 205

(1) Jakmile likvidátor dokončí vše, co předchází naložení s likvidačním zůstatkem nebo předání likvidační podstaty podle § 202 nebo oznámení podle § 204, vyhotoví konečnou zprávu o průběhu likvidace, v níž uvede alespoň, jak bylo s likvidační podstatou naloženo, a popřípadě též návrh na použití likvidačního zůstatku. K témuž dni likvidátor sestaví účetní závěrku. Likvidátor k účetní závěrce připojuje podpisový záznam.

(2) Konečnou zprávu, návrh na použití likvidačního zůstatku a účetní závěrku předloží likvidátor ke schválení tomu, kdo jej povolal do funkce. Ten, kdo se stal likvidátorem podle § 189 odst. 1, předloží konečnou zprávu, návrh na použití likvidačního zůstatku a účetní závěrku tomu orgánu právnické osoby, který má působnost ho z funkce odvolat, popřípadě působnost ho kontrolovat. Není-li takový orgán, předloží likvidátor tyto doklady a návrhy ke schválení soudu.

(3) Výmazu právnické osoby z veřejného rejstříku nebrání, že nebyly schváleny dokumenty uvedené v odstavci 1.

§ 206

(1) Dokud nejsou uspokojena práva všech věřitelů, kteří své pohledávky přihlásili včas podle § 198, nelze vyplácet podíl na likvidačním zůstatku ani ve formě zálohy, ani jej jinak použít.

(2) Je-li pohledávka sporná nebo není-li ještě splatná, lze likvidační zůstatek použít jen, byla-li věřiteli poskytnuta dostatečná jistota.

§ 207

Likvidace končí použitím likvidačního zůstatku, převzetím likvidační podstaty věřiteli, nebo jejím odmítnutím. Likvidátor podá do třiceti dnů od skončení likvidace návrh na výmaz právnické osoby z veřejného rejstříku.

§ 208

Zjistí-li se ještě před výmazem právnické osoby z veřejného rejstříku její dosud neznámý majetek nebo objeví-li se potřeba jiných nezbytných opatření, likvidace neskončí a likvidátor tento majetek vypořádá nebo provede další nezbytná opatření. Po ukončení těchto jednání postupuje podle § 205 až 207; ustanovení § 170 se nepoužije.

§ 209

(1) Zjistí-li se neznámý majetek právnické osoby po jejím výmazu z veřejného rejstříku nebo objeví-li se jiný zájem hodný právní ochrany, soud na návrh toho, kdo osvědčí právní zájem, zruší výmaz právnické osoby, rozhodne o její likvidaci a jmenuje likvidátora. Kdo vede veřejný rejstřík, do něho podle tohoto rozhodnutí zapíše obnovení právnické osoby, skutečnost, že je v likvidaci a údaje o likvidátorovi. Od obnovení se na právnickou osobu hledí, jako by nikdy nezanikla.

(2) Byla-li právnická osoba obnovena vzhledem k zjištění neznámého majetku, obnoví se neuspokojené pohledávky jejích věřitelů.

Oddíl 2

Korporace

Pododdíl 1

Obecně o korporacích

§ 210

(1) Korporaci vytváří jako právnickou osobu společenství osob.

(2) Na právnickou osobu tvořenou jediným členem se hledí jako na korporaci.

§ 211

(1) Korporace může mít jediného člena, připouští-li to zákon. V takovém případě jediný člen korporace v ní nemůže z vlastní vůle ukončit členství, ledaže v důsledku toho na jeho místo vstoupí nová osoba.

(2) Klesne-li počet členů korporace pod počet stanovený zákonem, soud ji i bez návrhu zruší a rozhodne o její likvidaci. Nejprve jí však poskytne přiměřenou lhůtu ke zjednání nápravy.

§ 212

(1) Přijetím členství v korporaci se člen vůči ní zavazuje chovat se čestně a zachovávat její vnitřní řád. Korporace nesmí svého člena bezdůvodně zvýhodňovat ani znevýhodňovat a musí šetřit jeho členská práva i oprávněné zájmy.

(2) Zneužije-li člen soukromé korporace hlasovací právo k újmě celku, rozhodne soud na návrh toho, kdo prokáže právní zájem, že k hlasu tohoto člena nelze pro určitý případ přihlížet. Toto právo zaniká, pokud návrh není podán do tří měsíců ode dne, kdy k zneužití hlasu došlo.

§ 213

Poškodí-li korporaci její člen nebo člen jejího orgánu způsobem, který zakládá jeho povinnost k náhradě a kterým byl poškozen i jiný člen korporace na hodnotě své účasti, a domáhá-li se náhrady jen tento člen, může soud škůdci i bez zvláštního návrhu uložit povinnost nahradit způsobenou škodu jen korporaci, pokud to odůvodňují okolnosti případu, zejména pokud je dostatečně zřejmé, že se takovým opatřením vyrovná i škoda na znehodnocené účasti.

Pododdíl 2

Spolek

§ 214

(1) Alespoň tři osoby vedené společným zájmem mohou založit k jeho naplňování spolek jako samosprávný a dobrovolný svazek členů a spolčovat se v něm.

(2) Vytvoří-li spolky k uplatňování společného zájmu nový spolek jako svůj svaz, vyjádří v názvu nového spolku jeho svazovou povahu.

§ 215

(1) Nikdo nesmí být nucen k účasti ve spolku a nikomu nesmí být bráněno vystoupit z něho.

(2) Členové spolku neručí za jeho dluhy.

§ 216

Název spolku musí obsahovat slova „spolek“ nebo „zapsaný spolek“, postačí však zkratka „z. s.“.

§ 217

(1) Hlavní činností spolku může být jen uspokojování a ochrana těch zájmů, k jejichž naplňování je spolek založen. Podnikání nebo jiná výdělečná činnost hlavní činností spolku být nemůže.

(2) Vedle hlavní činnosti může spolek vyvíjet též vedlejší hospodářskou činnost spočívající v podnikání nebo jiné výtěžné činnosti, je-li její účel v podpoře hlavní činnosti nebo v hospodárném využití spolkového majetku.

(3) Zisk z činnosti spolku lze použít pouze pro spolkovou činnost včetně správy spolku.

Založení spolku

§ 218

Zakladatelé založí spolek, shodnou-li se na obsahu stanov; stanovy obsahují alespoň

- a) název a sídlo spolku,
- b) účel spolku,
- c) práva a povinnosti členů vůči spolku, popřípadě určení způsobu, jak jim budou práva a povinnosti vznikat,
- d) určení statutárního orgánu.

§ 219

Stanovy mohou založit pobočný spolek jako organizační jednotku spolku nebo určit, jakým způsobem se pobočný spolek zakládá a který orgán rozhoduje o založení, zrušení nebo přeměně pobočného spolku.

§ 220

(1) Určí-li stanovy, že členství je různého druhu, vymezí zároveň práva a povinnosti spojené s jednotlivými druhy členství.

(2) Omezit práva nebo rozšířit povinnosti spojené s určitým druhem členství lze jen za podmínek určených předem ve stanovách, jinak se souhlasem většiny dotčených členů. To neplatí, má-li spolek k omezení práv nebo rozšíření povinností spravedlivý důvod.

§ 221

Stanovy musí být uloženy v úplném znění v sídle spolku.

Ustavující schůze

§ 222

(1) Spolek lze založit i usnesením ustavující schůze tvořícího se spolku. Na ustavující schůzi se obdobně použijí ustanovení o členské schůzi.

(2) Návrh stanov vypracuje a další zájemce o založení spolku svolá vhodným způsobem k ustavující schůzi svolavatel. Správnost a úplnost listiny přítomných ověří svolavatel nebo osoba jím pověřená.

§ 223

Každý, kdo se dostaví na ustavující schůzi a splňuje podmínky pro členství ve spolku, se zapíše do listiny přítomných, podepíše se k údajům o svém jménu a bydlišti nebo sídle. Správnost a úplnost listiny přítomných ověří svolavatel nebo osoba jím pověřená. Platí, že osoby zapsané v listině přítomných podaly řádnou přihlášku do spolku.

§ 224

(1) Ustavující schůzi zahájí svolavatel nebo osoba jím pověřená. Sdělí ustavující schůzi počet přítomných a seznámí ji s jednáními, která svolavatel v zájmu spolku již učinil. Dále navrhne ustavující schůzi pravidla pro její jednání a volbu předsedajícího i případných dalších činovníků.

(2) Ustavující schůze volí členy těch orgánů, které podle určení zákona a stanov zvolit má.

(3) Ustavující schůze přijímá usnesení většinou hlasů přítomných v době hlasování.

(4) Kdo hlasoval proti přijetí návrhu stanov, může od přihlášky do spolku odstoupit. O tom musí být učiněn záznam v listině přítomných opatřený podpisy odstupujícího a toho, kdo záznam učinil.

§ 225

Účastní-li se ustavující schůze alespoň tři osoby, mohou schválit stanovy podle § 218.

Vznik spolku

§ 226

(1) Spolek vzniká dnem zápisu do veřejného rejstříku.

(2) Návrh na zápis spolku do veřejného rejstříku podávají zakladatelé nebo osoba určená ustavující schůzí.

(3) Není-li spolek do veřejného rejstříku zapsán do třiceti dnů od podání návrhu na zápis a není-li v této lhůtě ani vydáno rozhodnutí o odmítnutí zápisu, považuje se spolek za zapsaný do veřejného rejstříku třicátým dnem od podání návrhu.

§ 227

Pokračuje-li spolek v činnosti i poté, co byl jeho zápis do veřejného rejstříku odmítnut, použijí se ustanovení o společnosti.

Pobočný spolek

§ 228

(1) Právní osobnost pobočného spolku se odvozuje od právní osobnosti hlavního spolku. Pobočný spolek může mít práva a povinnosti a nabývat je v rozsahu určeném stanovami hlavního spolku a zapsaném ve veřejném rejstříku.

(2) Název pobočného spolku musí obsahovat příznačný prvek názvu hlavního spolku a vyjádřit jeho vlastnost pobočného spolku.

§ 229

(1) Pobočný spolek vzniká dnem zápisu do veřejného rejstříku.

(2) Návrh na zápis pobočného spolku do veřejného rejstříku podává hlavní spolek.

(3) Není-li rozhodnutí o zápisu nebo o jeho odmítnutí vydáno do třiceti dnů od podání návrhu na zápis, považuje se pobočný spolek za zapsaný do veřejného rejstříku.

(4) Z právních jednání pobočného spolku vzniklých přede dnem jeho zápisu do veřejného rejstříku je hlavní spolek oprávněn a zavázán společně a nerozdílně s pobočným spolkem. Ode dne zápisu pobočného spolku do veřejného rejstříku ručí hlavní spolek za dluhy pobočného spolku v rozsahu určeném stanovami.

§ 230

(1) Zrušením hlavního spolku se zrušuje i pobočný spolek.

(2) Hlavní spolek nezanikne dříve, než zaniknou všechny pobočné spolky.

§ 231

zrušen

Členství

§ 232

(1) Neurčí-li stanovy jinak, váže se členství ve spolku na osobu člena a nepřechází na jeho právního nástupce.

(2) Je-li členem spolku právnická osoba, zastupuje ji statutární orgán, ledaže právnická osoba určí jiného zástupce.

§ 233

(1) Po vzniku spolku může členství v něm vzniknout přijetím za člena nebo jiným způsobem určeným stanovami.

(2) Kdo se uchází o členství ve spolku, projevuje tím vůlí být vázán stanovami od okamžiku, kdy se stane členem spolku.

(3) O přijetí za člena rozhoduje orgán určený stanovami, jinak nejvyšší orgán spolku.

§ 234

Má se za to, že vznikem členství v pobočném spolku vzniká i členství v hlavním spolku; to platí i o zániku členství.

§ 235

Stanovy mohou určit výši a splatnost členského příspěvku nebo určí, který orgán spolku určí výši a splatnost členského příspěvku a jakým způsobem.

§ 236

Seznam členů

(1) Vede-li spolek seznam členů, stanoví určí, jakým způsobem provádí v seznamu členů zápisy a výmazy týkající se členství osob ve spolku. Stanovy dále určí, jak bude seznam členů zpřístupněn, anebo že zpřístupněn nebude.

(2) Každý člen, a to i bývalý, obdrží na svou žádost od spolku na jeho náklady potvrzení s výpisem ze seznamu členů obsahující údaje o své osobě, popřípadě potvrzení, že tyto údaje byly vymazány. Namísto zemřelého člena může o potvrzení požádat jeho manžel, dítě nebo rodič, a není-li žádný z nich, může o vydání potvrzení žádat jiná osoba blízká nebo dědic, prokáží-li zájem hodný právní ochrany.

(3) Seznam členů může být uveřejněn se souhlasem všech členů, kteří jsou v něm zapsáni; při uveřejnění neúplného seznamu členů musí být z něho patrné, že je neúplný.

Zánik členství

§ 237

Členství ve spolku zaniká vystoupením, vyloučením, nebo dalšími způsoby uvedenými ve stanovách nebo v zákoně.

§ 238

Neurčí-li stanoví jinak, zanikne členství, pokud člen nezaplátí členský příspěvek ani v přiměřené lhůtě určené spolkem dodatečně ve výzvě k zaplacení, ačkoli byl na tento následek ve výzvě upozorněn.

§ 239

(1) Neurčí-li stanoví něco jiného, může spolek vyloučit člena, který závažně porušil povinnost vyplývající z členství a v přiměřené lhůtě nápravu nezjednal ani po výzvě spolku. Výzva se nevyžaduje, nelze-li porušení povinnosti odčinit nebo způsobilo-li spolku zvlášť závažnou újmu.

(2) Rozhodnutí o vyloučení se doručí vyloučenému členu.

§ 240

(1) Neurčí-li stanoví jiný orgán, rozhoduje o vyloučení člena statutární orgán.

(2) Neurčí-li stanoví jinak, může návrh na vyloučení podat v písemné formě kterýkoli člen; v návrhu se uvedou okolnosti osvědčující důvod pro vyloučení. Člen, proti kterému návrh směřuje, musí mít příležitost se s návrhem na vyloučení seznámit, žádat o jeho vysvětlení a uvést i doložit vše, co mu je k prospěchu.

§ 241

(1) Člen může do patnácti dnů od doručení rozhodnutí v písemné formě navrhnout, aby rozhodnutí o jeho vyloučení přezkoumala rozhodčí komise, ledaže stanoví určí jiný orgán.

(2) Příslušný orgán zruší rozhodnutí o vyloučení člena, odporuje-li vyloučení zákonu nebo stanovám; rozhodnutí o vyloučení člena může zrušit i v jiných odůvodněných případech.

§ 242

Vyloučený člen může do tří měsíců od doručení konečného rozhodnutí spolku o svém vyloučení navrhnout soudu, aby rozhodl o neplatnosti vyloučení; jinak toto právo zaniká. Nebylo-li mu rozhodnutí doručeno, může člen návrh podat do tří měsíců ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejdéle však do jednoho roku ode dne, kdy byl po vydání rozhodnutí zánik jeho členství vyloučením zapsán do seznamu členů; jinak toto právo zaniká.

Organizace spolku

§ 243

Orgány spolku jsou statutární orgán a nejvyšší orgán, případně kontrolní komise, rozhodčí komise a další orgány určené ve stanovách. Stanovy mohou orgány spolku pojmenovat libovolně, nevzbudí-li tím klamný dojem o jejich povaze.

§ 244

Stanovy určí, je-li statutární orgán kolektivní (výbor) nebo individuální (předseda). Neurčí-li stanoví jinak, volí a odvolává členy statutárního orgánu nejvyšší orgán spolku.

§ 245

Na usnesení členské schůze nebo jiného orgánu, které se přičí dobrým mravům, nebo mění stanoví tak, že jejich obsah odporuje donucujícím ustanovením zákona, se hledí, jako by nebylo přijato. To platí i v případě, že bylo přijato usnesení v záležitosti, o které tento orgán nemá působnost rozhodnout.

§ 246

(1) Neurčí-li stanoví funkční období členů volených orgánů spolku, je toto období pětileté.

(2) Neurčí-li stanoví jinak, mohou členové volených orgánů spolku, jejichž počet neklesl pod polovinu, kooptovat

náhradní členy do nejbližšího zasedání orgánu příslušného k volbě.

(3) Neurčí-li stanovy jinak, použijí se pro svolání, zasedání a rozhodování kolektivních orgánů spolku § 156 a § 159 odst. 2 a přiměřeně též ustanovení o členské schůzi.

§ 247

Nejvyšší orgán spolku

(1) Stanovy určí, který orgán je nejvyšším orgánem spolku; do jeho působnosti zpravidla náleží určit hlavní zaměření činnosti spolku, rozhodovat o změně stanov, schválit výsledek hospodaření spolku, hodnotit činnost dalších orgánů spolku i jejich členů a rozhodnout o zrušení spolku s likvidací nebo o jeho přeměně.

(2) Je-li podle stanov statutární orgán spolku i jeho nejvyšším orgánem a není-li s to vykonávat působnost po dobu delší než jeden měsíc, může alespoň pětina členů spolku svolat shromáždění všech členů spolku; na shromáždění přechází působnost nejvyššího orgánu spolku. To neplatí, určí-li stanovy něco jiného.

(3) Neurčí-li stanovy jinak, je nejvyšším orgánem spolku členská schůze; ustanovení § 248 až 257 se na členskou schůzi použijí, pokud stanovy neurčí něco jiného.

Členská schůze

§ 248

(1) Členskou schůzi svolává k zasedání statutární orgán spolku nejméně jedenkrát do roka.

(2) Statutární orgán spolku svolá zasedání členské schůze z podnětu alespoň třetiny členů spolku nebo kontrolního orgánu spolku. Nesvolá-li statutární orgán spolku zasedání členské schůze do třiceti dnů od doručení podnětu, může ten, kdo podnět podal, svolat zasedání členské schůze na náklady spolku sám.

§ 249

(1) Zasedání členské schůze se svolá vhodným způsobem ve lhůtě určené stanovami, jinak nejméně třicet dnů před jeho konáním. Z pozvánky musí být zřejmé místo, čas a pořad zasedání.

(2) Je-li zasedání svoláno podle § 248, může být pořad zasedání proti návrhu uvedenému v podnětu změněn jen se souhlasem toho, kdo podnět podal.

(3) Místo a čas zasedání se určí tak, aby co nejméně omezovaly možnost členů se ho účastnit.

§ 250

(1) Kdo zasedání svolal, může je odvolat nebo odložit stejným způsobem, jakým bylo svoláno. Stane-li se tak méně než týden před oznámeným datem zasedání, nahradí spolek členům, kteří se na zasedání dostavili podle pozvánky, účelně vynaložené náklady.

(2) Je-li zasedání svoláno podle § 248, může být odvoláno či odloženo jen na návrh nebo se souhlasem toho, kdo k němu dal podnět.

§ 251

Každý člen je oprávněn účastnit se zasedání a požadovat i dostat na něm vysvětlení záležitostí spolku, vztahuje-li se požadované vysvětlení k předmětu zasedání členské schůze. Požaduje-li člen na zasedání sdělení o skutečnostech, které zákon uveřejnit zakazuje nebo jejichž prozrazení by spolku způsobilo vážnou újmu, nelze mu je poskytnout.

§ 252

(1) Členská schůze je schopna usnášet se za účasti většiny členů spolku. Usnesení přijímá většinou hlasů členů přítomných v době usnášení; každý člen má jeden hlas.

(2) Určí-li stanovy při úpravě různých druhů členství ve spolku, že je s určitým druhem členství spojen pouze hlas poradní, nepřihlíží se k tomuto hlasu pro účely odstavce 1.

§ 253

(1) Kdo zasedání zahájí, ověří, zda je členská schůze schopna se usnášet. Poté zajistí volbu předsedy zasedání a případně i dalších činovníků, vyžadují-li jejich volbu stanovy.

(2) Předseda vede zasedání tak, jak byl jeho pořad ohlášen, ledaže se členská schůze usnese na předčasném ukončení zasedání.

(3) Záležitost, která nebyla zařazena na pořad zasedání při jeho ohlášení, lze rozhodnout jen za účasti a se souhlasem všech členů spolku oprávněných o ní hlasovat.

§ 254

(1) Statutární orgán spolku zajistí vyhotovení zápisu ze zasedání do třiceti dnů od jejího ukončení. Není-li to možné, vyhotoví zápis ten, kdo zasedání předsedal nebo koho tím pověřila členská schůze.

(2) Ze zápisu musí být patrné, kdo zasedání svolal a jak, kdy se konalo, kdo je zahájil, kdo mu předsedal, jaké případné další činovníky členská schůze zvolila, jaká usnesení přijala a kdy byl zápis vyhotoven.

(3) Každý člen spolku může nahlížet do zápisů ze zasedání za podmínek určených stanovami. Neurčí-li stanovy jinak, lze toto právo vykonat v sídle spolku.

§ 255

Dílčí členské schůze

Stanovy mohou určit, že se zasedání členské schůze bude konat formou dílčích členských schůzí, případně též, o kterých záležitostech tímto způsobem rozhodnout nelze. Připustí-li stanovy zasedání dílčích členských schůzí, určí rovněž období, v němž se všechna zasedání musí konat. Pro schopnost usnášet se a pro přijímání usnesení se zúčastnění členové a odevzdané hlasy sčítají.

§ 256

Shromáždění delegátů

(1) Stanovy mohou určit, že působnost členské schůze plní shromáždění delegátů.

(2) Každý delegát musí být volen stejným počtem hlasů. Není-li to dobře možné, mohou stanovy určit pro volbu delegátů rozumnou odchylku.

§ 257

Náhradní zasedání členské schůze

(1) Není-li členská schůze na svém zasedání schopna usnášet se, může statutární orgán nebo ten, kdo původní zasedání svolal, svolat novou pozvánkou ve lhůtě patnácti dnů od předchozího zasedání členskou schůzí na náhradní zasedání. Z pozvánky musí být zřejmé, že se jedná o náhradní zasedání členské schůze. Náhradní zasedání členské schůze se musí konat nejpozději do šesti týdnů ode dne, na který bylo zasedání členské schůze předtím svoláno.

(2) Na náhradním zasedání může členská schůze jednat jen o záležitostech zařazených na pořad předchozího zasedání. Usnesení může přijmout za účasti libovolného počtu členů, ledaže stanovy určí něco jiného.

(3) Rozhoduje-li členská schůze na zasedání dílčích členských schůzí nebo rozhoduje-li namísto ní shromáždění delegátů, postupuje se podle odstavců 1 a 2 obdobně.

§ 258

Neplatnost rozhodnutí orgánu spolku

Každý člen spolku nebo ten, kdo na tom má zájem hodný právní ochrany, může navrhnout soudu, aby rozhodl o neplatnosti rozhodnutí orgánu spolku pro jeho rozpor se zákonem nebo se stanovami, pokud se neplatností nelze dovolat u orgánů spolku.

§ 259

Právo dovolat se neplatnosti rozhodnutí zaniká do tří měsíců ode dne, kdy se navrhovatel o rozhodnutí dozvěděl nebo mohl dozvědět, nejpozději však do jednoho roku od přijetí rozhodnutí.

§ 260

(1) Soud neplatnost rozhodnutí nevysloví, došlo-li k porušení zákona nebo stanov, aniž to mělo závažné právní následky, a je-li v zájmu spolku hodným právní ochrany neplatnost rozhodnutí nevyslovit.

(2) Soud neplatnost rozhodnutí nevysloví ani tehdy, bylo-li by tím podstatně zasaženo do práva třetí osoby nabytého v dobré víře.

§ 261

(1) Porušil-li spolek základní členské právo člena závažným způsobem, má člen právo na přiměřené zadostiučinění.

(2) Namítne-li to spolek, soud právo na zadostiučinění členu spolku nepřizná, nebylo-li uplatněno

a) v době stanovené pro podání návrhu na vyslovení neplatnosti rozhodnutí, nebo

b) do tří měsíců ode dne právní moci rozhodnutí o zamítnutí návrhu, byl-li tento návrh zamítnut podle § 260.

Kontrolní komise

§ 262

(1) Zřídí-li stanovy kontrolní komisi, vyžaduje se, aby měla alespoň tři členy. Neurčí-li stanovy jinak, volí a odvolává členy kontrolní komise členská schůze. Určí-li stanovy, že členy kontrolní komise jmenuje nebo odvolává statutární orgán, nepřihlíží se k tomu.

(2) Neurčí-li stanovy další omezení, není členství v kontrolní komisi slučitelné s členstvím ve statutárním orgánu spolku ani s funkcí likvidátora.

§ 263

Kontrolní komise dohlíží, jsou-li záležitosti spolku řádně vedeny a vykonává-li spolek činnost v souladu se stanovami a právními předpisy, nesvěří-li jí stanovy další působnost. Zjistí-li kontrolní komise nedostatky, upozorní na ně statutární orgán, jakož i další orgány určené stanovami.

§ 264

V rozsahu působnosti kontrolní komise může její pověřený člen nahlížet do dokladů spolku a požadovat od členů dalších orgánů spolku nebo od jeho zaměstnanců vysvětlení k jednotlivým záležitostem.

Rozhodčí komise

§ 265

Je-li zřízena rozhodčí komise, rozhoduje sporné záležitosti náležející do spolkové samosprávy v rozsahu určeném stanovami; neurčí-li stanovy působnost rozhodčí komise, rozhoduje spory mezi členem a spolkem o placení členských příspěvků a přezkoumává rozhodnutí o vyloučení člena ze spolku.

§ 266

(1) Neurčí-li stanovy jinak, má rozhodčí komise tři členy, které volí a odvolává členská schůze nebo shromáždění členů spolku.

(2) Členem rozhodčí komise může být jen bezúhonná zletilá a plně svéprávná osoba, která ve spolku nepůsobí jako člen statutárního orgánu nebo kontrolní komise. Nenavrhl-li nikdo vyslovení neplatnosti volby člena rozhodčí komise pro nedostatek bezúhonnosti, platí s výhradou změny okolností, že byla zvolena bezúhonná osoba.

(3) Z činnosti rozhodčí komise je vyloučen její člen, jemuž okolnosti případu brání nebo by mohly bránit rozhodovat nepodjatě.

§ 267

Řízení před rozhodčí komisí upravuje jiný právní předpis.

§ 268

Zrušení spolku

(1) Soud zruší spolek s likvidací na návrh osoby, která na tom má oprávněný zájem, nebo i bez návrhu v případě, že spolek, ač byl na to soudem upozorněn,

- a) vyvíjí činnost zakázanou v § 145,
- b) vyvíjí činnost v rozporu s § 217,
- c) nutí třetí osoby k členství ve spolku, k účasti na jeho činnosti nebo k jeho podpoře, nebo
- d) brání členům ze spolku vystoupit.

(2) Ustanovení § 172 není dotčeno.

Likvidace spolku

§ 269

(1) Při zrušení spolku s likvidací sestává likvidátor soupis jmění a zpřístupní jej v sídle spolku všem členům.

(2) Likvidátor vydá proti úhradě nákladů soupis jmění každému členu, který o to požádá.

§ 270

(1) Nelze-li povolat likvidátora jinak, jmenuje soud likvidátorem i bez jeho souhlasu některého z členů statutárního orgánu. Není-li to možné, jmenuje soud likvidátorem i bez jeho souhlasu některého člena spolku.

(2) Likvidátor jmenovaný podle odstavce 1 nemůže z funkce odstoupit, může však navrhnout soudu, aby jej z funkce zprostil, prokáže-li, že na něm nelze spravedlivě požadovat, aby funkci vykonával.

§ 271

Likvidátor zpeněží likvidační podstatu pouze v tom rozsahu, v jakém to je pro splnění dluhů spolku nezbytné.

§ 272

(1) Likvidátor naloží s likvidačním zůstatkem podle stanov.

(2) Nelze-li s likvidačním zůstatkem naložit podle stanov, nabídne likvidátor likvidační zůstatek spolku s účelem obdobným. Není-li to možné, nabídne likvidátor likvidační zůstatek obci, na jejímž území má spolek sídlo. Nepřijme-li obec nabídku do dvou měsíců, nabyvá likvidační zůstatek kraj, na jehož území má spolek sídlo. Získá-li likvidační zůstatek obec nebo kraj, použije jej jen k veřejně prospěšnému cíli.

§ 273

Obdržel-li spolek účelově vázané plnění z veřejného rozpočtu, ustanovení § 272 se nepoužije a likvidátor naloží s příslušnou částí likvidačního zůstatku podle rozhodnutí příslušného orgánu.

Fúze spolků

§ 274

Zúčastněné spolky uzavírají smlouvu o fúzi jako smlouvu o sloučení spolků, nebo jako smlouvu o splynutí spolků.

§ 275

Smlouva o fúzi obsahuje alespoň údaje o názvu, sídle a identifikující údaj každého ze zúčastněných spolků s uvedením, který spolek je zanikající a který nástupnický, a rozhodný den.

§ 276

(1) Smlouva o splynutí spolků obsahuje i ujednání o stanovách nástupnického spolku.

(2) Dojde-li při sloučení ke změně stanov nástupnického spolku, obsahuje smlouva o sloučení také ujednání o této změně.

§ 277

(1) Společně s návrhem smlouvy o fúzi vyhotoví členové statutárních orgánů zúčastněných spolků i zprávu vysvětlující hospodářské i právní důvody a důsledky fúze. Zprávu lze vyhotovit i jako společnou pro všechny zúčastněné spolky.

(2) Zpráva vysvětlující hospodářské i právní důvody a důsledky fúze nemusí být vyhotovena, jsou-li všichni členové zúčastněného spolku členy jeho statutárního nebo kontrolního orgánu nebo souhlasí-li s tím všichni členové zúčastněného spolku.

§ 278

Zasedání členské schůze, kterému bude návrh smlouvy o fúzi předložen ke schválení, musí ten, kdo je svolává, ohlásit nejméně třicet dnů před jeho konáním. V této lhůtě musí být zpřístupněny všem členům

- a) návrh smlouvy o fúzi,
- b) stanovy nástupnického spolku,
- c) výkaz majetku a závazků všech zúčastněných spolků ne starší než šest měsíců a
- d) zpráva vysvětlující hospodářské i právní důvody a důsledky fúze, je-li její vyhotovení nutné.

§ 279

(1) Zúčastněné spolky zveřejní nejméně třicet dnů před zasedáním členské schůze společné oznámení, v němž uvedou, jakých spolků se fúze týká a jaký spolek se stane nástupnickým spolkem.

(2) Není-li spolek příjemcem plnění z veřejného rozpočtu, má-li zanedbatelný počet věřitelů a je-li celková výše dluhů zanedbatelná, postačí, pokud doručí oznámení známým věřitelům.

§ 280

Přihlásí-li věřitel zúčastněného spolku pohledávku do šesti měsíců ode dne, kdy se zápis fúze stal vůči němu účinným, má právo na dostatečnou jistotu, zhorší-li se dobytost pohledávky. Prokáže-li věřitel, že se v důsledku fúze dobytost pohledávky zhorší podstatným způsobem, má právo na dostatečnou jistotu ještě před zápisem fúze do veřejného rejstříku.

§ 281

(1) Návrh smlouvy o fúzi schvalují členské schůze zúčastněných spolků. Členská schůze může návrh smlouvy o fúzi jen schválit, nebo odmítnout.

(2) Zasedání členských schůzí zúčastněných spolků může být svoláno i jako společné. Tehdy členské schůze zúčastněných spolků hlasují o návrhu smlouvy o fúzi odděleně. Pokud se však po schválení návrhu smlouvy o fúzi volí členové orgánů nástupnického spolku, mohou členské schůze zúčastněných spolků rozhodnout, že budou o těchto členech hlasovat společně.

§ 282

Ten, kdo za zúčastněný spolek návrh smlouvy o fúzi podepisuje, připojí k podpisu kromě dalších náležitostí také údaj, že návrh smlouvy schválila členská schůze spolku a kdy se tak stalo. Smlouva o fúzi je přijata usnesením členské schůze posledního ze zúčastněných spolků o schválení návrhu smlouvy o fúzi a jejím podpisem za tento spolek.

§ 283

Návrh na vyslovení neplatnosti smlouvy o fúzi lze podat jen společně s návrhem na neplatnost usnesení členské schůze schvalujícího tuto smlouvu. Právo domáhat se neplatnosti má jen zúčastněný spolek nebo osoba oprávněná podat návrh na vyslovení neplatnosti členské schůze.

§ 284

(1) Návrh na zápis fúze do veřejného rejstříku podávají společně všechny zúčastněné spolky. Jedná-li se o fúzi splynutím, podepíší návrh také členové statutárního orgánu nástupnického spolku.

(2) Na základě návrhu provede příslušný orgán zápis fúze tak, že k témuž dni vymaže ve veřejném rejstříku zanikající spolky, poznamená, kdo je jejich právní nástupce, a při fúzi

a) sloučením poznamená u nástupnického spolku den účinnosti sloučení a názvy, adresy sídla a identifikující údaje spolků, které se s nástupnickým spolkem sloučily, a případné další změny u nástupnického spolku, pokud v důsledku fúze nastaly,

b) splynutím provede zápis nástupnického spolku a poznamená u něho názvy, adresy sídla a identifikující údaje spolků, které jsou jeho právní předchůdci.

§ 285

Po zápisu fúze do veřejného rejstříku nelze smlouvu o fúzi změnit nebo zrušit.

§ 286

Zápisem fúze nabývají členové zanikajícího spolku členství v nástupnickém spolku.

§ 287

(1) Nepodají-li zúčastněné spolky návrh na zápis fúze do šesti měsíců ode dne, kdy byla smlouva o fúzi uzavřena, může ten ze zúčastněných spolků, který byl připraven návrh podat, od smlouvy o fúzi odstoupit. Odstoupí-li od smlouvy i jen jedna strana, zaniká tím závazek všech stran založený smlouvou.

(2) Nepodají-li zúčastněné spolky návrh na zápis fúze do jednoho roku ode dne, kdy byla smlouva o fúzi uzavřena, platí, že od smlouvy odstoupily všechny zúčastněné spolky.

(3) Společně a nerozdílně se spolkem, který způsobil, že návrh na zápis fúze nebyl podán včas, nahradí ostatním spolkům škodu z toho vzniklou členové jeho statutárního orgánu vyjma těch, kteří prokáží, že vyvinuli dostatečné úsilí, aby návrh byl podán včas.

Rozdělení spolku

§ 288

(1) Při rozdělení sloučením uzavírají zúčastněné spolky smlouvu o rozdělení.

(2) Smlouva o rozdělení obsahuje alespoň

a) údaje o názvu, sídle a identifikující údaj zúčastněných spolků s uvedením, který spolek je zanikající a které jsou nástupnické,

b) určení, jaký majetek a dluhy zanikajícího spolku přejímají nástupnické spolky,

c) určení, kteří zaměstnanci zanikajícího spolku se stávají zaměstnanci jednotlivých nástupnických spolků,

d) rozhodný den.

(3) Dochází-li v důsledku rozdělení sloučením ke změně stanov některého z nástupnických spolků, obsahuje smlouva o rozdělení také dohodu o této změně.

(4) Nestanoví-li smlouva o rozdělení jinak, nabývá každý člen zanikajícího spolku ke dni účinnosti rozdělení členství ve všech nástupnických spolcích.

§ 289

(1) Při rozdělení se založením nových spolků vyhotoví rozdělovací projekt rozdělení.

(2) Projekt obsahuje alespoň

- a) údaje o názvu, sídle a identifikační údaje zúčastněných spolků s uvedením, který spolek je zanikající a které jsou nástupnické,
- b) určení, jaký majetek a dluhy zanikajícího spolku přejímají nástupnické spolky,
- c) určení, kteří zaměstnanci zanikajícího spolku se stávají zaměstnanci jednotlivých nástupnických spolků,
- d) návrh stanov nástupnických spolků,
- e) rozhodný den.

(3) Nestanoví-li projekt rozdělení jinak, nabývá každý člen zanikajícího spolku ke dni účinnosti rozdělení členství ve všech nástupnických spolcích.

§ 290

(1) Není-li ze smlouvy o rozdělení nebo z projektu rozdělení zřejmé, jaký majetek přechází z rozdělovacího spolku na nástupnické spolky, platí, že nástupnické spolky jsou spoluvlastníky takového majetku.

(2) Není-li ze smlouvy o rozdělení nebo z projektu rozdělení zřejmé, jaké dluhy přecházejí z rozdělovacího spolku na nástupnické spolky, platí, že nástupnické spolky jsou z těchto dluhů zavázány společně a nerozdílně.

§ 291

(1) Při rozdělení sloučením se ustanovení o fúzi použijí obdobně.

(2) Při rozdělení se založením nových spolků vyhotoví statutární orgán rozdělovacího spolku společně s projektem rozdělení i zprávu vysvětlující hospodářské i právní důvody a důsledky rozdělení. Zpráva nemusí být vyhotovena, jsou-li všichni členové spolku členy jeho statutárního orgánu, anebo souhlasí-li s tím všichni členové spolku.

§ 292

(1) Zasedání členské schůze, kterému bude předložena smlouva o rozdělení nebo projekt rozdělení ke schválení, musí ten, kdo je svolává, ohlásit nejméně třicet dnů před jeho konáním.

(2) Ve lhůtě uvedené v odstavci 1 spolek zpřístupní ve svém sídle všem členům zprávu statutárního orgánu vysvětlující hospodářské i právní důvody a důsledky rozdělení, je-li její vyhotovení nutné. Zpráva musí obsahovat,

a) jedná-li se o rozdělení sloučením, návrh smlouvy o rozdělení, stanov nástupnického spolku a výkaz majetku a závazků všech zúčastněných spolků ne starší než šest měsíců, nebo

b) jedná-li se o rozdělení se založením nových spolků, projekt rozdělení, výkaz majetku a závazků rozdělovacího spolku, jakož i zahajovací rozvahy a návrh stanov nástupnických spolků.

§ 293

(1) Nejméně třicet dnů před zasedáním členské schůze zveřejní rozdělovací spolek oznámení, v němž uvede, jakého spolku se rozdělení týká a které spolky se stanou jeho spolky nástupnickými. V oznámení rozdělovací spolek též upozorní věřitele na jejich právo podle § 301.

(2) Není-li spolek příjemcem plnění z veřejného rozpočtu, má-li zanedbatelný počet věřitelů a je-li celková výše dluhu zanedbatelná, postačí, pokud doručí oznámení známým věřitelům.

§ 294

(1) Smlouvu o rozdělení schvalují členské schůze zúčastněných spolků. Ustanovení § 282 se použije obdobně.

(2) Projekt rozdělení schvaluje členská schůze rozdělovacího spolku.

(3) Členská schůze může smlouvu o rozdělení nebo projekt rozdělení jen schválit, nebo odmítnout.

§ 295

(1) Rozdělovací spolek podá návrh na zápis rozdělení do veřejného rejstříku. Jedná-li se o rozdělení sloučením, podávají společný návrh spolky rozdělovací i nástupnické.

(2) Na základě návrhu provede příslušný orgán zápis rozdělení tak, že k témuž dni vymaže ve veřejném rejstříku zanikající spolek, poznamená, kdo je jeho právní nástupce, a při rozdělení

a) sloučením poznamená u nástupnického spolku den účinnosti rozdělení sloučením a název, adresu sídla a identifikační údaje spolku, který se s nástupnickým spolkem sloučil a případně další změny u nástupnického spolku, pokud v důsledku rozdělení nastaly,

b) se založením nových spolků provede zápis nástupnických spolků a poznamená u něho název, adresu sídla a identifikující údaj spolku, který je jeho právním předchůdcem.

§ 296

Po zápisu rozdělení do veřejného rejstříku nelze smlouvu o rozdělení ani projekt rozdělení změnit nebo zrušit.

§ 297

(1) Nepodají-li při rozdělení sloučením zúčastněné spolky návrh na zápis rozdělení do šesti měsíců ode dne, kdy byla smlouva o rozdělení uzavřena, může ten ze zúčastněných spolků, který byl připraven návrh podat, od smlouvy o rozdělení odstoupit. Odstoupí-li od smlouvy i jen jedna strana, zanikají tím závazky všech stran založené smlouvou.

(2) Nepodají-li při rozdělení sloučením zúčastněné spolky návrh na zápis rozdělení do jednoho roku ode dne, kdy byla smlouva o rozdělení uzavřena, platí, že od smlouvy odstoupily všechny zúčastněné spolky.

(3) Společně a nerozdílně se spolkem, který způsobil, že návrh na zápis rozdělení nebyl podán včas, nahradí ostatním spolkům škodu z toho vzniklou členové jeho statutárního orgánu vyjma těch, kteří prokáží, že vyvinuli dostatečné úsilí, aby návrh byl podán včas.

§ 298

Nepodá-li rozdělovaný spolek při rozdělení se založením nových spolků návrh na zápis rozdělení do jednoho roku ode dne, kdy bylo rozhodnutí o rozdělení přijato, ruší se marným uplynutím lhůty rozhodnutí o rozdělení.

§ 299

(1) Každý z nástupnických spolků ručí společně s ostatními nástupnickými spolky za dluhy přešlé z rozdělovaného spolku na další nástupnický spolek.

(2) Dá-li si rozdělovaný spolek ocenit své jmění posudkem znalce ustanoveného mu soudem podle jiného zákona, a to včetně odděleného ocenění jmění přecházejícího na jednotlivé nástupnické spolky, a splní povinnost zveřejnění podle § 269, ručí každý nástupnický spolek za dluhy podle odstavce 1 jen do výše čistého jmění nabytého rozdělením.

(3) Právo z ručení podle odstavců 1 a 2 nemohou uplatnit věřitelé, jimž se dostalo jistoty podle § 300.

§ 300

Přihlásí-li věřitel zúčastněného spolku pohledávku do šesti měsíců ode dne, kdy se zápis rozdělení stal vůči němu účinným, má právo na dostatečnou jistotu, pokud prokáže, že se dobytnost pohledávky zhorší. Prokáže-li věřitel, že se v důsledku rozdělení dobytnost pohledávky podstatným způsobem zhorší, má právo na dostatečnou jistotu ještě před zápisem rozdělení do veřejného rejstříku.

§ 301

(1) Každý, jehož právní zájmy jsou rozdělením dotčeny, má právo, aby mu kterýkoli ze zúčastněných spolků sdělil do jednoho měsíce od doručení žádosti, jaké jmění přechází rozdělením na jednotlivé nástupnické spolky.

(2) Nedostane-li se dlužník zaniklého spolku sdělení, kdo je po rozdělení spolku jeho věřitelem, může plnit kterémukoli z nástupnických spolků. Nedostane-li se věřiteli zaniklého spolku sdělení, kdo je po rozdělení spolku jeho dlužníkem, může požadovat plnění od kteréhokoli z nástupnických spolků.

§ 302

Určí-li stanovy, že o fúzi nebo rozdělení spolku rozhoduje jiný orgán než členská schůze, použijí se z ustanovení o fúzi nebo rozdělení spolku na rozhodování takového orgánu přiměřeně ustanovení o členské schůzi.

Smlouva

Oddíl 1

Obecná ustanovení

§ 1724

(1) Smlouvou projevují strany vůli zřídit mezi sebou závazek a řídit se obsahem smlouvy.

(2) Ustanovení o smlouvách se použijí přiměřeně i na projev vůle, kterým se jedna osoba obrací na osoby jiné, ledaže to vylučuje povaha projevu vůle nebo zákon.

§ 1725

Smlouva je uzavřena, jakmile si strany ujednaly její obsah. V mezích právního řádu je stranám ponecháno na vůli svobodně si smlouvu ujednat a určit její obsah.

§ 1726

Považují-li strany smlouvu za uzavřenou, ač si ve skutečnosti neujednaly náležitost, již měly ve smlouvě ujednat, hledí se na projev jejich vůle jako na uzavřenou smlouvu, lze-li, zvláště s přihlédnutím k jejich následnému chování, rozumně předpokládat, že by smlouvu uzavřely i bez ujednání této náležitosti. Dala-li však některá ze stran již při uzavírání smlouvy najevo, že dosažení shody o určité náležitosti je předpokladem uzavření smlouvy, má se za to, že smlouva uzavřena nebyla; tehdy ujednání o ostatních náležitostech strany nezavazuje, ani byl-li o nich vyhotoven zápis.

§ 1727

Každá z několika smluv uzavřených při témže jednání nebo zahrnutých do téže listiny se posuzuje samostatně. Plyne-li z povahy několika smluv nebo z jejich účelu známého stranám při uzavření smlouvy, že jsou na sobě závislé, je vznik každé z nich podmínkou vzniku ostatních smluv. Zánik závazku z některé z nich bez uspokojení věřitele zrušuje ostatní závislé smlouvy, a to s obdobnými právními účinky.

§ 1728

(1) Každý může vést jednání o smlouvě svobodně a neodpovídá za to, že ji neuzavře, ledaže jednání o smlouvě zahájí nebo v takovém jednání pokračuje, aniž má úmysl smlouvu uzavřít.

(2) Při jednání o uzavření smlouvy si smluvní strany vzájemně sdělí všechny skutkové a právní okolnosti, o nichž ví nebo vědět musí, tak, aby se každá ze stran mohla přesvědčit o možnosti uzavřít platnou smlouvu a aby byl každé ze stran zřejmý její zájem smlouvu uzavřít.

§ 1729

(1) Dospějí-li strany při jednání o smlouvě tak daleko, že se uzavření smlouvy jeví jako vysoce pravděpodobné, jedná nepoctivě ta strana, která přes důvodné očekávání druhé strany v uzavření smlouvy jednání o uzavření smlouvy ukončí, aniž pro to má spravedlivý důvod.

(2) Strana, která jedná nepoctivě, nahradí druhé straně škodu, nanejvýš však v tom rozsahu, který odpovídá ztrátě z neuzavřené smlouvy v obdobných případech.

§ 1730

(1) Poskytnou-li si strany při jednání o smlouvě údaje a sdělení, má každá ze stran právo vést o nich záznamy, i když smlouva nebude uzavřena.

(2) Získá-li strana při jednání o smlouvě o druhé straně důvěrný údaj nebo sdělení, dbá, aby nebyly zneužity, nebo aby nedošlo k jejich prozrazení bez zákonného důvodu. Poruší-li tuto povinnost a obohatí-li se tím, vydá druhé straně to, oč se obohatila.

Oddíl 2

Uzavření smlouvy

Návrh na uzavření smlouvy

§ 1731

Z návrhu na uzavření smlouvy (dále jen „nabídka“) musí být zřejmé, že ten, kdo jej činí, má úmysl uzavřít určitou smlouvu s osobou, vůči níž nabídku činí.

§ 1732

(1) Právní jednání směřující k uzavření smlouvy je nabídkou, pokud obsahuje podstatné náležitosti smlouvy tak, aby smlouva mohla být uzavřena jeho jednoduchým a nepodmíněným přijetím, a pokud z něho plyne vůle navrhovatele být smlouvou vázán, bude-li nabídka přijata.

(2) Má se za to, že návrh dodat zboží nebo poskytnout službu za určenou cenu učiněný při podnikatelské činnosti reklamou, v katalogu nebo vystavením zboží je nabídkou s výhradou vyčerpání zásob nebo ztráty schopnosti podnikatele plnit.

§ 1733

Projev vůle, který nevyhovuje § 1732, není nabídkou a nemůže být proto přijat. Obsahuje-li projev vůle slib plnění za určitý výkon nebo výsledek, jedná se o veřejný příslib, jinak o pouhou výzvu k podání nabídky. Totéž platí o projevu, který směřuje vůči neurčitému okruhu osob nebo který má povahu reklamy, pokud z něho jasně neplyne něco jiného.

§ 1734

Nabídka učiněná ústně musí být přijata bezodkladně, ledaže něco jiného plyne z jejího obsahu nebo z okolností, za nichž se stala. To platí i tehdy, byla-li přítomně osobě předložena nabídka učiněná v písemné formě.

§ 1735

Nabídka učiněná v písemné formě vůči nepřítomné osobě musí být přijata ve lhůtě uvedené v nabídce. Není-li lhůta uvedena, lze nabídku přijmout v době přiměřené povaze navrhované smlouvy a rychlosti prostředků, jež navrhovatel použil pro zaslání nabídky.

§ 1736

Nabídka je neodvolatelná, je-li to v ní výslovně vyjádřeno, anebo dohodnou-li se tak strany. Nabídka je rovněž neodvolatelná, plyne-li to z jednání stran o uzavření smlouvy, z jejich předchozího obchodního styku, anebo ze zvyklostí.

§ 1737

Zrušení nabídky

I když je nabídka neodvolatelná, lze ji zrušit, pokud zrušovací projev dojde druhé straně před doručením nabídky nebo alespoň současně s ním.

§ 1738

Odvolání nabídky

(1) I když je nabídka odvolatelná, nelze ji odvolat ve lhůtě určené pro její přijetí, ledaže se to v nabídce vyhradí. Odvolatelnou nabídku lze odvolat, jen pokud odvolání dojde druhé straně dříve, než ta odeslala přijetí nabídky.

(2) Nabídku nelze odvolat, pokud je v ní vyjádřena neodvolatelnost.

§ 1739

(1) Je-li nabídka odmítnuta, zaniká účinností odmítnutí.

(2) Zemře-li některá ze stran, nebo pozbude-li svéprávnosti uzavřít smlouvu, nabídka zanikne, pokud je to zřejmé z nabídky samé nebo z povahy a účelu navrhované smlouvy.

Přijetí nabídky

§ 1740

(1) Osoba, které je nabídka určena, nabídku přijme, projeví-li s ní včas vůči navrhovateli souhlas. Mlčení nebo nečinnost samy o sobě přijetím nejsou.

(2) Projev vůle, který obsahuje dodatky, výhrady, omezení nebo jiné změny, je odmítnutím nabídky a považuje se za novou nabídku. Přijetím nabídky je však odpověď, která vymezuje obsah navržené smlouvy jinými slovy.

(3) Odpověď s dodatkem nebo odchylkou, která podstatně nemění podmínky nabídky, je přijetím nabídky, pokud navrhovatel bez zbytečného odkladu takové přijetí neodmítne. Navrhovatel může přijetí nabídky s dodatkem nebo odchylkou předem vyloučit již v nabídce nebo jiným způsobem, který nevzbuzuje pochybnost.

§ 1741

Při nabídce určené více osobám je smlouva uzavřena, přijmou-li nabídku všechny tyto osoby, pokud z jejího obsahu vyplývá úmysl navrhovatele, aby se stranou smlouvy staly všechny osoby, jimž je nabídka určena, anebo lze-li takový úmysl rozumně předpokládat z okolností, za nichž byla nabídka učiněna. Totéž obdobně platí, je-li zřejmý úmysl navrhovatele, aby se stranou smlouvy stal určitý počet těchto osob.

§ 1742

Přijetí nabídky lze zrušit, dojde-li zrušení navrhovateli nejpozději s přijetím.

§ 1743

(1) I pozdní přijetí nabídky má účinky včasného přijetí, pokud navrhovatel bez zbytečného odkladu alespoň ústně vyrozumí osobu, které nabídku učinil, že přijetí považuje za včasné, nebo se začne chovat ve shodě s nabídkou.

(2) Plyne-li z písemnosti, která vyjadřuje přijetí nabídky, že byla odeslána za takových okolností, že by došla navrhovateli včas, kdyby její přeprava probíhala obvyklým způsobem, má pozdní přijetí účinky včasného přijetí, ledaže navrhovatel bez odkladu vyrozumí alespoň ústně osobu, které byla nabídka určena, že považuje nabídku za zaniklou.

§ 1744

S přihlédnutím k obsahu nabídky nebo k praxi, kterou strany mezi sebou zavedly, nebo je-li to obvyklé, může osoba, které je nabídka určena, nabídku přijmout tak, že se podle ní zachová, zejména poskytne-li nebo přijme-li plnění. Přijetí nabídky je účinné v okamžiku, kdy k jednání došlo, došlo-li k němu včas.

§ 1745

Smlouva je uzavřena okamžikem, kdy přijetí nabídky nabývá účinnosti.

Oddíl 3

Obsah smlouvy

§ 1746

(1) Zákonná ustanovení upravující jednotlivé typy smluv se použijí na smlouvy, jejichž obsah zahrnuje podstatné náležitosti smlouvy stanovené v základním ustanovení pro každou z těchto smluv.

(2) Strany mohou uzavřít i takovou smlouvu, která není zvláště jako typ smlouvy upravena.

§ 1747

Je-li smlouva bezúplatná, má se za to, že se dlužník chtěl zavázat spíše méně než více.

§ 1748

Má se za to, že ujednání, že určitá část obsahu smlouvy bude mezi stranami ujednána dodatečně, je podmínkou účinnosti uzavřené smlouvy.

§ 1749

(1) Ujednají-li strany, že určitou náležitost smlouvy určí třetí osoba nebo soud, je takové určení podmínkou účinnosti smlouvy. Neurčí-li třetí osoba náležitost smlouvy v přiměřené lhůtě nebo odmítne-li ji určit, může kterákoli strana navrhnout, aby tuto náležitost určil soud.

(2) Při určení náležitosti se přihlédne k účelu, který smlouva zřejmě sleduje, k okolnostem, za nichž byla smlouva uzavírána, jakož i k tomu, aby byly práva a povinnosti stran poctivě uspořádány.

§ 1750

Nenavrhně-li oprávněná strana doplnění obsahu smlouvy v ujednané lhůtě, jinak do jednoho roku od uzavření smlouvy, má se za to, že se smlouva od počátku ruší.

§ 1751

(1) Část obsahu smlouvy lze určit odkazem na obchodní podmínky, které navrhovatel připojí k nabídce nebo které jsou stranám známy. Odchylná ujednání ve smlouvě mají před zněním obchodních podmínek přednost.

(2) Odkáží-li strany v nabídce i v přijetí nabídky na obchodní podmínky, které si odporují, je smlouva přesto uzavřena s obsahem určeným v tom rozsahu, v jakém obchodní podmínky nejsou v rozporu; to platí i v případě, že to obchodní podmínky vyloučují. Vyloučí-li to některá ze stran nejpozději bez zbytečného odkladu po výměně projevů vůle, smlouva uzavřena není.

(3) Při uzavření smlouvy mezi podnikateli lze část obsahu smlouvy určit i pouhým odkazem na obchodní podmínky vypracované odbornými nebo zájmovými organizacemi.

§ 1752

(1) Uzavírá-li strana v běžném obchodním styku s větším počtem osob smlouvy zavazující dlouhodobě k opětovným plněním stejného druhu s odkazem na obchodní podmínky a vyplývá-li z povahy závazku již při jednání o uzavření smlouvy rozumná potřeba jejich pozdější změny, lze si ujednat, že strana může obchodní podmínky v přiměřeném rozsahu změnit. Ujednání je platné, pokud bylo předem alespoň ujednáno, jak se změna druhé straně oznámí a pokud se této straně založí právo změny odmítnout a závazek z tohoto důvodu vypovědět ve výpovědní době dostatečné k obstarání obdobných plnění od jiného dodavatele; nepřihlíží se však k ujednání, které s takovou výpovědí spojuje zvláštní povinnost zatěžující vypovídající stranu.

(2) Nebyl-li ujednan rozsah změn obchodních podmínek, nepřihlíží se ke změnám vyvolaným takovou změnou okolností, kterou již při uzavření smlouvy strana odkazující na obchodní podmínky musela předpokládat, ani ke změnám vyvolaným změnou jejich osobních nebo majetkových poměrů.

§ 1753

Ustanovení obchodních podmínek, které druhá strana nemohla rozumně očekávat, je neúčinné, nepřijala-li je tato strana výslovně; k opačnému ujednání se nepřihlíží. Zda se jedná o takové ustanovení, se posoudí nejen vzhledem k jeho obsahu, ale i ke způsobu jeho vyjádření.

§ 1754

(1) Použijí-li strany ve smlouvě doložku upravenou v užívaných vykládacích pravidlech, má se za to, že touto doložkou zamýšlely vyvolat právní účinky stanovené vykládacími pravidly, na něž se ve smlouvě odvolaly, popřípadě těmi vykládacími pravidly, která se s přihlédnutím k povaze smlouvy obvykle používají.

(2) Není-li jedna ze stran smlouvy podnikatelem, lze se vůči této straně dovolat významu doložky, jen pokud se prokáže, že její význam musel být této straně znám.

§ 1755

Vzdá-li se strana všeobecně námitek proti platnosti smlouvy, nepřihlíží se k tomu.

Oddíl 4

Forma smlouvy

§ 1756

Není-li smlouva uzavřena slovy, musí být z okolností zřejmá vůle stran ujednat její náležitosti; přitom se přihlédne nejen k chování stran, ale i k vydaným ceníkům, veřejným nabídkám a jiným dokladům.

§ 1757

(1) Po uzavření smlouvy mezi stranami v jiné formě než písemné je stranám ponecháno na vůli, zda si obsah smlouvy v písemné formě potvrdí.

(2) Učiní-li tak při podnikání stran jedna z nich vůči druhé v přesvědčení, že její potvrzení zachycuje obsah smlouvy věrně, platí smlouva za uzavřenou s obsahem uvedeným v potvrzení, i když vykazuje odchylky od skutečně ujednaného obsahu smlouvy. To platí jen v případě, že odchylky uvedené v potvrzení mění skutečně ujednaný obsah smlouvy nepodstatným způsobem a jsou takového rázu, že by je rozumný podnikatel ještě schválil, a za podmínky, že druhá strana tyto odchylky neodmítne.

(3) Odstavec 2 se použije i v případě, že smlouva byla uzavřena při podnikání jedné ze stran a její obsah potvrdí druhá strana.

§ 1758

Dohodnou-li se strany, že pro uzavření užijí určitou formu, má se za to, že nechtějí být vázány, nebude-li tato forma dodržena. To platí i tehdy, projeví-li jedna ze stran vůli, aby smlouva byla uzavřena v písemné formě.

Oddíl 5

Účinky smlouvy

Obecná ustanovení

§ 1759

Smlouva strany zavazuje. Lze ji změnit nebo zrušit jen se souhlasem všech stran, anebo z jiných zákonných důvodů. Vůči jiným osobám smlouva působí jen v případech stanovených v zákoně.

§ 1760

Skutečnost, že strana nebyla při uzavření smlouvy oprávněna nakládat s tím, co má být podle smlouvy plněno, sama o sobě neplatnost smlouvy nevyvolává.

§ 1761

Zákaz zatížení nebo zcizení věci působí jen mezi stranami, pokud nebyl zřízen jako věcné právo. Takový zákaz je platný, pokud byl zřízen na dobu trvání svěřenského fondu, svěřenského nástupnictví, zastoupení nebo na jinou určitou a přiměřenou dobu v takovém zájmu strany, který je hodný právní ochrany.

§ 1762

(1) Stanoví-li zákon, že je k účinnosti smlouvy třeba rozhodnutí určitého orgánu, je smlouva účinná tímto rozhodnutím.

(2) Nebyl-li návrh na rozhodnutí podán do jednoho roku od uzavření smlouvy, má se za to, že se smlouva od počátku ruší. To platí i v případě, že byl návrh zamítnut.

§ 1763

Poskytne-li strana postupně uzavřenými smlouvami různým osobám právo užívat nebo požívat tutéž věc v tutéž dobu, nabývá takové právo osoba, které převodce poskytl věc k užívání nebo požívání nejdříve. Není-li nikdo takový, náleží právo osobě, s níž byla uzavřena smlouva, která nabyla účinnosti jako první.

Změna okolností

§ 1764

Změní-li se po uzavření smlouvy okolnosti do té míry, že se plnění podle smlouvy stane pro některou ze stran

obtížnější, nemění to nic na její povinnosti splnit dluh. To neplatí v případech stanovených v § 1765 a 1766.

§ 1765

(1) Dojde-li ke změně okolností tak podstatné, že změna založí v právech a povinnostech stran zvlášť hrubý nepoměr znevýhodněním jedné z nich buď neúměrným zvýšením nákladů plnění, anebo neúměrným snížením hodnoty předmětu plnění, má dotčená strana právo domáhat se vůči druhé straně obnovení jednání o smlouvě, prokáže-li, že změnu nemohla rozumně předpokládat ani ovlivnit a že skutečnost nastala až po uzavření smlouvy, anebo se dotčené straně stala až po uzavření smlouvy známou. Uplatnění tohoto práva neopravňuje dotčenou stranu, aby odložila plnění.

(2) Právo podle odstavce 1 dotčené straně nevznikne, převzala-li na sebe nebezpečí změny okolností.

§ 1766

(1) Nedohodnou-li se strany v přiměřené lhůtě, může soud k návrhu kterékoli z nich rozhodnout, že závazek ze smlouvy změnou obnovením rovnováhy práv a povinností stran, anebo že jej zruší ke dni a za podmínek určených v rozhodnutí. Návrhem stran soud není vázán.

(2) Soud návrh na změnu závazku zamítne, pokud dotčená strana neuplatnila právo na obnovení jednání o smlouvě v přiměřené lhůtě, co změnu okolností musela zjistit; má se za to, že tato lhůta činí dva měsíce.

Oddíl 3

Nájem

Pododdíl 1

Obecná ustanovení

§ 2201

Základní ustanovení

Nájemní smlouvou se pronajímatel zavazuje přenechat nájemci věc k dočasnému užívání a nájemce se zavazuje platit za to pronajímateli nájemné.

§ 2202

Předmět nájmu

(1) Pronajmout lze věc nemovitou i nezužitelnou věc movitou. Pronajmout lze i část nemovité věci; co se dále stanoví o věci, použije se i pro nájem její části.

(2) Pronajmout lze i věc, která v budoucnu teprve vznikne, je-li jí možné dostatečně přesně určit při uzavření nájemní smlouvy.

§ 2203

Je-li pronajatá věc zapsána do veřejného seznamu, запиše se do veřejného seznamu i nájemní právo, pokud to navrhne vlastník věci nebo s jeho souhlasem nájemce.

§ 2204

(1) Neujednají-li strany dobu trvání nebo den skončení nájmu, platí, že se jedná o nájem na dobu neurčitou.

(2) Ujednají-li strany nájem na dobu určitou delší než padesát let, má se za to, že byl nájem ujednaný na dobu neurčitou s tím, že v prvních padesáti letech lze nájem vypovědět jen z ujednaných výpovědních důvodů a v ujednané výpovědní době.

Pronajímatel

§ 2205

Nájemní smlouva pronajímatele zavazuje

- a) přenechat věc nájemci tak, aby ji mohl užívat k ujednanému nebo obvyklému účelu,
- b) udržovat věc v takovém stavu, aby mohla sloužit tomu užívání, pro které byla pronajata,
- c) zajistit nájemci nerušené užívání věci po dobu nájmu.

§ 2206

(1) Pronajímatel odevzdá nájemci věc v ujednané době, jinak v den následující poté, co jej o to nájemce požádá.

(2) Pronajímatel odevzdá nájemci věc se vším, co je třeba k řádnému užívání věci.

§ 2207

(1) Po dobu nájmu provádí běžnou údržbu věci nájemce, ledaže se k ní zavázal pronajímatel. Ostatní údržbu věci a její nezbytné opravy provádí pronajímatel, ledaže se k některému způsobu nebo druhu údržby a k opravě některých vad zavázal nájemce.

(2) Pronajímatel neodpovídá za vadu, o které v době uzavření nájemní smlouvy strany věděly a která nebrání užívání věci.

§ 2208

(1) Oznámi-li nájemce řádně a včas pronajímateli vadu věci, kterou má pronajímatel odstranit, a neodstraní-li pronajímatel vadu bez zbytečného odkladu, takže nájemce může věc užívat jen s obtížemi, má nájemce právo na přiměřenou slevu z nájemného nebo může provést opravu také sám a požadovat náhradu účelně vynaložených nákladů. Ztěžuje-li však vada zásadním způsobem užívání, nebo znemožňuje-li zcela užívání, má nájemce právo na prominutí nájemného nebo může nájem vypovědět bez výpovědní doby.

(2) Nájemce má právo započíst si to, co může podle odstavce 1 žádat od pronajímatele, až do výše nájemného za jeden měsíc; je-li doba nájmu kratší, až do výše nájemného.

(3) Neuplatní-li nájemce právo podle odstavce 1 do šesti měsíců ode dne, kdy vadu zjistil nebo mohl zjistit, soud mu je nepřizná, namítne-li pronajímatel jeho opožděné uplatnění.

§ 2209

Během nájmu pronajímatel nemá právo o své vůli pronajatou věc měnit.

§ 2210

(1) Ukáže-li se během nájmu potřeba provést nezbytnou opravu věci, kterou nelze odložit na dobu po skončení nájmu, musí ji nájemce strpět, i když mu provedení opravy způsobí obtíže nebo omezí užívání věci.

(2) Trvá-li oprava vzhledem k době nájmu dobu nepřiměřeně dlouhou nebo ztěžuje-li oprava užívání věci nad míru obvyklou, má nájemce právo na slevu z nájemného podle doby opravy a jejího rozsahu.

(3) Jedná-li se o takovou opravu, že v době jejího provádění není možné věc vůbec užívat, má nájemce právo, aby mu pronajímatel dočasně poskytl k užívání jinou věc, nebo může nájem vypovědět bez výpovědní doby.

§ 2211

Ohrozí-li třetí osoba nájemce v jeho nájemním právu nebo způsobí-li nájemci porušením nájemního práva újmu, může se ochrany domáhat nájemce sám.

§ 2212

(1) Uplatňuje-li třetí osoba vlastnické nebo jiné právo k věci nebo žádá-li vydání nebo vyklizení věci, nájemce to pronajímateli oznámí; požádá-li o to, poskytne mu pronajímatel ochranu.

(2) Neposkytne-li pronajímatel nájemci dostatečnou ochranu, může nájemce nájem vypovědět bez výpovědní doby.

(3) Bude-li nájemce rušen v užívání věci nebo jinak dotčen jednáním třetí osoby, má právo na přiměřenou slevu z nájemného, pokud takové jednání třetí osoby pronajímateli včas oznámil.

Nájemce

§ 2213

Nájemce je i bez zvláštního ujednání povinen užívat věc jako řádný hospodář k ujednanému účelu, nebo není-li ujednán, k účelu obvyklému, a platit nájemné.

§ 2214

Nájemce oznámí pronajímateli, že věc má vadu, kterou má odstranit pronajímatel, hned poté, kdy ji zjistí nebo kdy ji při pečlivém užívání věci zjistit mohl.

Podnájem

§ 2215

(1) Souhlasí-li pronajímatel, může nájemce zřídit třetí osobě k věci užívací právo; byla-li nájemní smlouva uzavřena v písemné formě, vyžaduje i souhlas pronajímatele písemnou formou.

(2) Zřídí-li nájemce třetí osobě užívací právo k věci bez souhlasu pronajímatele, považuje se to za hrubé porušení nájemcových povinností způsobující pronajímateli vážnější újmu.

(3) Užívací právo lze třetí osobě zřídit jen na dobu nájmu věci; k odchýlnému ujednání se nepřihlíží.

§ 2216

Umožní-li nájemce užívat věc třetí osobě, odpovídá pronajímateli za jednání této osoby stejně, jako kdyby věc užíval sám.

Nájemné

§ 2217

(1) Nájemné se platí v ujednané výši, a není-li ujednána, platí se ve výši obvyklé v době uzavření nájemní smlouvy s přihlédnutím k nájemnému za nájem obdobných věcí za obdobných podmínek.

(2) Má-li být nájemné podle ujednání stran plněno jinak než v penězích, je rozhodná majetková hodnota poskytovaného plnění vyjádřená v penězích.

§ 2218

Nájemné se platí měsíčně pozadu.

Další práva a povinnosti stran

§ 2219

(1) Oznámi-li to pronajímatel předem v přiměřené době, umožní mu nájemce v nezbytném rozsahu prohlídku věci, jakož i přístup k ní nebo do ní za účelem provedení potřebné opravy nebo údržby věci. Předchozí oznámení se nevyžaduje, je-li nezbytné zabránit škodě nebo hrozí-li nebezpečí z prodlení.

(2) Vzniknou-li nájemci činnostmi pronajímatele podle odstavce 1 obtíže, které nejsou jen nepodstatné, má nájemce právo na slevu z nájemného.

§ 2220

(1) Nájemce má právo provést změnu věci jen s předchozím souhlasem pronajímatele; byla-li nájemní smlouva uzavřena v písemné formě, vyžaduje i souhlas pronajímatele písemnou formou. Změnu věci provádí nájemce na svůj náklad; dojde-li změnou věci k jejímu zhodnocení, pronajímatel se s nájemcem při skončení nájmu vyrovná podle míry zhodnocení.

(2) Provede-li nájemce změnu věci bez souhlasu pronajímatele, uvede věc do původního stavu, jakmile o to pronajímatel požádá, nejpozději však při skončení nájmu věci. Neuvede-li nájemce na žádost pronajímatele věc do původního stavu, může pronajímatel nájem vypovědět bez výpovědní doby.

Změna vlastnictví

§ 2221

(1) Změní-li se vlastník věci, přejdou práva a povinnosti z nájmu na nového vlastníka.

(2) Převedl-li pronajímatel vlastnické právo k věci, nejsou pro nového vlastníka závazná ujednání o pronajímatelových povinnostech, které zákon nestanoví. To neplatí, pokud nový vlastník o těchto ujednáních věděl.

§ 2222

(1) Strana nemá právo vypovědět nájem jen proto, že se změnil vlastník věci. Při opačném ujednání má pronajímatel právo nájem vypovědět do tří měsíců poté, co se dozvěděl nebo musel dozvědět, kdo je nájemcem, a nájemce do tří měsíců poté, co se o změně vlastníka dozvěděl.

(2) Neměl-li nový vlastník rozumný důvod pochybovat, že kupuje věc, která není pronajata, má právo vypovědět nájem do tří měsíců poté, co se dozvěděl nebo musel dozvědět, že je věc pronajata a kdo je nájemcem. Nájemcova práva vůči osobě, se kterou nájemní smlouvu uzavřel, nejsou dotčena.

(3) Jedná-li se o nemovitou věc, je výpovědní doba tříměsíční. Jedná-li se o movitou věc, je výpovědní doba jednoměsíční.

§ 2223

Strana, která nájem vypoví, poskytne druhé straně přiměřené odstupné.

§ 2224

Byl-li pronajat byt, ve kterém nájemce bydlí, nemá pronajímatel právo nájem vypovědět z důvodu změny vlastnictví. K opačnému ujednání se nepřihlíží.

Skončení nájmu

§ 2225

(1) Při skončení nájmu odevzdá nájemce pronajímateli věc v místě, kde ji převzal, a v takovém stavu, v jakém byla v době, kdy ji převzal, s přihlednutím k obvyklému opotřebení při řádném užívání, ledaže věc zanikla nebo se znehodnotila; odevzdáním se rozumí i předání vyklizené nemovité věci. Byl-li při odevzdání věci nájemci pořízen zápis obsahující popis věci, přihledne se při odevzdání věci pronajímateli také k němu.

(2) Při odevzdání věci si nájemce oddělí a vezme vše, co do věci vložil nebo na ni vnesl vlastním nákladem, je-li to možné a nezhorší-li se tím podstata věci nebo neztíží-li se tím nepřiměřeně její užívání.

§ 2226

(1) Zanikne-li věc během doby nájmu, nájem skončí.

(2) Zanikne-li věc během doby nájmu zčásti, má nájemce právo buď na přiměřenou slevu z nájemného, anebo může nájem vypovědět bez výpovědní doby.

§ 2227

Stane-li se věc nepoužitelnou k ujednanému účelu, nebo není-li ujednan, k účelu obvyklému, a to z důvodů, které nejsou na straně nájemce, má nájemce právo nájem vypovědět bez výpovědní doby.

§ 2228

(1) Užívá-li nájemce věc takovým způsobem, že se opotřebovává nad míru přiměřenou okolnostem nebo že hrozí zničení věci, vyzve ho pronajímatel, aby věc užíval řádně, dá mu přiměřenou lhůtu k nápravě a upozorní jej na možné následky neuposlechnutí výzvy. Výzva vyžaduje písemnou formu a musí být nájemci doručena.

(2) Neuposlechně-li nájemce výzvy podle odstavce 1, má pronajímatel právo nájem vypovědět bez výpovědní doby.

(3) Hrozí-li však v případě uvedeném v odstavci 1 naléhavě vážné nebezpečí z prodlení, má pronajímatel právo nájem vypovědět bez výpovědní doby, aniž nájemce vyzval k nápravě.

(4) Pronajímatel má právo postupovat stejně, jak je uvedeno v odstavcích 1 a 2, nezaplatí-li nájemce nájemné ani do splatnosti příštího nájemného.

§ 2229

Nájem ujednaný na dobu určitou může každá ze stran vypovědět jen v případě, že ve smlouvě byly zároveň ujednány důvody výpovědi a výpovědní doba.

§ 2230

(1) Užívá-li nájemce věc i po uplynutí nájemní doby a pronajímatel ho do jednoho měsíce nevyzve, aby mu věc odevzdal, platí, že nájemní smlouva byla znovu uzavřena za podmínek ujednaných původně. Byla-li původně nájemní doba delší než jeden rok, platí, že nyní byla uzavřena na jeden rok; byla-li kratší než jeden rok, platí, že nyní byla uzavřena na tuto dobu.

(2) Ustanovení odstavce 1 se nepoužije přesto, že nájemce věc dál užívá, dala-li strana v přiměřené době předem najevo, že nájem skončí nebo již dříve nájem vypověděla.

§ 2231

(1) Nájem ujednaný na dobu neurčitou skončí výpovědí jednou ze stran. Jedná-li se o věc movitou, je výpovědní doba jednoměsíční, jedná-li se o věc nemovitou, je tříměsíční.

(2) Výpověď nemusí být odůvodněna; to neplatí, má-li strana právo vypovědět nájem bez výpovědní doby.

§ 2232

Porušuje-li strana zvlášť závažným způsobem své povinnosti, a tím působí značnou újmu druhé straně, má dotčená strana právo vypovědět nájem bez výpovědní doby.

§ 2233

(1) V době tří měsíců před skončením nájmu, je-li stranám den skončení nájmu znám, umožní nájemce věci, která má být znovu pronajata, zájemci o nájem přístup k věci v nezbytném rozsahu za účelem prohlídky v přítomnosti nájemce a pronajímatele; pronajímatel oznámí nájemci návštěvu v přiměřené době předem.

(2) Ustanovení § 2219 odst. 2 platí i zde.

§ 2234

Pronajímatel má právo na úhradu pohledávky vůči nájemci zadržet movité věci, které má nájemce na věci nebo v ní.

Škoda způsobená zvířetem

§ 2933

Způsobí-li škodu zvíře, nahradí ji jeho vlastník, ať již bylo pod jeho dohledem nebo pod dohledem osoby, které vlastník zvíře svěřil, anebo se zatoulalo nebo uprchlo. Osoba, které zvíře bylo svěřeno nebo která zvíře chová nebo jinak používá, nahradí škodu způsobenou zvířetem společně a nerozdílně s vlastníkem.

§ 2934

Slouží-li domácí zvíře vlastníku k výkonu povolání či k jiné výdělečné činnosti nebo k obživě, anebo slouží-li jako pomocník pro osobu se zdravotním postižením, zprostí se vlastník povinnosti k náhradě, prokáže-li, že při doзору nad zvířetem nezanedbal potřebnou pečlivost, anebo že by škoda vznikla i při vynaložení potřebné pečlivosti. Za týchž podmínek se povinnosti k náhradě zprostí i ten, komu vlastník zvíře svěřil.

§ 2935

(1) Odňala-li třetí osoba svémocně zvíře vlastníku nebo osobě, které vlastník zvíře svěřil, nahradí třetí osoba škodu způsobenou zvířetem sama, prokáže-li vlastník nebo osoba, které vlastník zvíře svěřil, že odnětí nemohli rozumně zabránit; jinak společně a nerozdílně s nimi.

(2) Kdo zvíře svémocně odňal, nemůže se zprostit povinnosti k náhradě.

§ 2944

Škoda na převzaté věci

Každý, kdo od jiného převzal věc, která má být předmětem jeho závazku, nahradí její poškození, ztrátu nebo zničení, neprokáže-li, že by ke škodě došlo i jinak.

§ 2945

Škoda na odložené věci

(1) Je-li s provozováním nějaké činnosti zpravidla spojeno odkládání věcí a byla-li věc odložena na místě k tomu určeném nebo na místě, kam se takové věci obvykle ukládají, nahradí provozovatel poškození, ztrátu nebo zničení věci tomu, kdo ji odložil, popřípadě vlastníku věci. Stejně nahradí škodu provozovatel hlídaných garáží nebo zařízení podobného druhu, jedná-li se o dopravní prostředky v nich umístěné a o jejich příslušenství.

(2) Neuplatní-li se právo na náhradu škody u provozovatele bez zbytečného odkladu, soud je nepřizná, pokud provozovatel namítne, že právo nebylo uplatněno včas. Nejpozději lze právo na náhradu škody uplatnit do patnácti dnů po dni, kdy se poškozený o škodě musel dozvědět.

(3) Byla-li škoda způsobena na věci odložené v dopravním prostředku hromadné dopravy, nahradí se jen podle ustanovení o náhradě škody způsobené provozem dopravního prostředku.

§ 2950

Škoda způsobená informací nebo radou

Kdo se hlásí jako příslušník určitého stavu nebo povolání k odbornému výkonu nebo jinak vystupuje jako odborník, nahradí škodu, způsobí-li ji neúplnou nebo nesprávnou informací nebo škodlivou radou danou za odměnu v záležitosti svého vědění nebo dovednosti. Jinak se hradí jen škoda, kterou někdo informací nebo radou způsobil vědomě.

Oddíl 3

Způsob a rozsah náhrady

Pododdíl 1

Obecná ustanovení

§ 2951

(1) Škoda se nahrazuje uvedením do předešlého stavu. Není-li to dobře možné, anebo žádá-li to poškozený, hradí se škoda v penězích.

(2) Nemajetková újma se odčiní přiměřeným zadostiucněním. Zadostiucnění musí být poskytnuto v penězích,

nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy.

§ 2952

Hradí se skutečná škoda a to, co poškozenému ušlo (ušlý zisk). Záleží-li skutečná škoda ve vzniku dluhu, má poškozený právo, aby ho škůdce dluhu zprostil nebo mu poskytl náhradu.

§ 2953

Snížení náhrady

(1) Z důvodů zvláštního zřetele hodných soud náhradu škody přiměřeně sníží. Vezme přitom zřetel zejména na to, jak ke škodě došlo, k osobním a majetkovým poměrům člověka, který škodu způsobil a odpovídá za ni, jakož i k poměrům poškozeného. Náhradu nelze snížit, byla-li škoda způsobena úmyslně.

(2) Odstavec 1 se nepoužije, způsobil-li škodu ten, kdo se hlásil k odbornému výkonu jako příslušník určitého stavu nebo povolání, porušením odborné péče.

§ 2954

Způsobil-li škůdce škodu úmyslným trestným činem, z něhož měl majetkový prospěch, může soud na návrh poškozeného rozhodnout o uspokojení z věcí, které škůdce z majetkového prospěchu nabyt, a to i nepodléhají-li jinak výkonu rozhodnutí. Do uspokojení práva na náhradu škody nesmí škůdce nakládat s takovými věcmi uvedenými v rozhodnutí.

§ 2955

Nelze-li výši náhrady škody přesně určit, určí ji podle spravedlivého uvážení jednotlivých okolností případu soud.

Pododíl 2

Náhrada při újmě na přirozených právech člověka

Obecná ustanovení

§ 2956

Vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy.

§ 2957

Způsob a výše přiměřeného zadostiučinění musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné. Jimi jsou úmyslné způsobení újmy, zvláště pak způsobení újmy s použitím lsti, pohrůžky, zneužitím závislosti poškozeného na škůdci, násobením účinků zásahu jeho uváděním ve veřejnou známost, nebo v důsledku diskriminace poškozeného se zřetelem na jeho pohlaví, zdravotní stav, etnický původ, víru nebo i jiné obdobně závažné důvody. Vezme se rovněž v úvahu obava poškozeného ze ztráty života nebo vážného poškození zdraví, pokud takovou obavu hrozba nebo jiná příčina vyvolala.

Náhrady při ublížení na zdraví a při usmrcení

§ 2958

Při ublížení na zdraví odčiní škůdce újmu poškozeného peněžitou náhradou, vyvažující plně vytrpěné bolesti a další nemajetkové újmy; vznikla-li poškozením zdraví překážka lepší budoucnosti poškozeného, nahradí mu škůdce i ztížení společenského uplatnění. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti.

§ 2959

Při usmrcení nebo zvláště závažném ublížení na zdraví odčiní škůdce duševní útrapy manželů, rodičů, dítěti nebo jiné osobě blízké peněžitou náhradou vyvažující plně jejich utrpení. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti.

§ 2960

Náklady spojené s péčí o zdraví

Škůdce hradí též účelně vynaložené náklady spojené s péčí o zdraví poškozeného, s péčí o jeho osobu nebo jeho domácnost tomu, kdo je vynaložil; požádá-li o to, složí mu škůdce na tyto náklady přiměřenou zálohu.

§ 2961

Náklady pohřbu

Škůdce nahradí tomu, kdo je vynaložil, přiměřené náklady spojené s pohřbem v rozsahu, v jakém nebyly uhrazeny veřejnou dávkou podle jiného právního předpisu. Přitom se přihlídně k zvyklostem i k okolnostem jednotlivého případu.

Peněžité dávky

§ 2962

(1) Náhrada za ztrátu na výděлку po dobu pracovní neschopnosti poškozeného se hradí peněžitým důchodem ve výši rozdílu mezi průměrným výdělkem poškozeného před vznikem újmy a náhradou toho, co poškozenému bylo vyplaceno v důsledku nemoci či úrazu podle jiného právního předpisu.

(2) Žáku nebo studentu náleží náhrada za ztrátu na výděлку ode dne, kdy měla skončit jeho povinná školní docházka, studium nebo příprava na povolání, po dobu

- a) o kterou se jeho povinná školní docházka, studium nebo příprava na povolání prodloužily následkem újmy na zdraví,
- b) neschopnosti následkem újmy na zdraví,
- c) trvání zdravotního postižení vzniklého následkem újmy na zdraví, které zpravidla brání úplnému zapojení do výdělečné činnosti, nebo
- d) trvání zdravotního postižení vzniklého následkem újmy na zdraví, které částečně brání zapojení do výdělečné činnosti, pokud nezameškává vlastní vinou příležitost k výděлку výkonem práce pro něho vhodného.

§ 2963

(1) Po skončení pracovní neschopnosti, případně při invaliditě, nahradí škůdce poškozenému jeho ztrátu peněžitým důchodem, který se stanoví vzhledem k rozdílu mezi výdělkem, jakého poškozený dosahoval před vznikem újmy, a výdělkem dosahovaným po skončení pracovní neschopnosti s přičtením případného invalidního důchodu podle jiného právního předpisu. Dojde-li ublížením na zdraví k dlouhodobému zvýšení potřeb poškozeného, stanoví se výše peněžitého důchodu i vzhledem k těmto potřebám.

(2) Dosahuje-li poškozený po skončení pracovní neschopnosti výděлку jen s vynaložením většího úsilí nebo se zvýšenou námahou, které by, nebýt škodné události, jinak nemusel vynaložit, odčiní se mu peněžitým důchodem i zvýšená námaha nebo úsilí. Při stanovení výše peněžitého důchodu se přihledne i ke zvyšování výdělků v daném oboru, jakož i k pravděpodobnému růstu výděлку poškozeného podle rozumného očekávání.

(3) Jsou-li pro to vážné důvody, může soud rozhodnout, zda, jakým způsobem a do jaké výše škůdce zajistí pohledávku poškozeného na peněžitý důchod; návrhy stran přitom není vázán.

§ 2964

Náhrada za ztrátu na důchodu náleží poškozenému ve výši rozdílu mezi důchodem, na který poškozenému vzniklo právo, a důchodem, na který by mu bylo vzniklo právo, jestliže by do základu, z něhož byl vyměřen důchod, byla zahrnuta náhrada za ztrátu na výděлку po skončení pracovní neschopnosti, kterou poškozený pobíral v době rozhodné pro vyměření důchodu.

§ 2968

Odbytné

Je-li pro to důležitý důvod a žádá-li o to poškozený, přizná soud poškozenému namísto peněžitého důchodu odbytné.

Pododdíl 3

Zvláštní ustanovení

§ 2969

Náhrada při poškození věci

(1) Při určení výše škody na věci se vychází z její obvyklé ceny v době poškození a zohlední se, co poškozený musí k obnovení nebo nahrazení funkce věci účelně vynaložit.

(2) Poškodil-li škůdce věc ze svévole nebo škodolibosti, nahradí poškozenému cenu zvláštní obliby.

§ 2970

Náhrada při poranění zvířete

Při poranění zvířete nahradí škůdce účelně vynaložené náklady spojené s péčí o zdraví zraněného zvířete tomu, kdo je vynaložil; požádá-li o to, složí mu škůdce na tyto náklady přiměřenou zálohu. Náklady spojené s péčí o zdraví nejsou neúčelné, i když podstatně převyšují cenu zvířete, pokud by je vynaložil rozumný chovatel v postavení poškozeného.

§ 2971

Náhrada nemajetkové újmy

Odůvodňují-li to zvláštní okolnosti, za nichž škůdce způsobil újmu protiprávním činem, zejména porušil-li z hrubé nedbalosti důležitou právní povinnost, anebo způsobil-li újmu úmyslně z touhy ničit, ublížit nebo z jiné pohnutky zvlášť zavrženíhodné, nahradí škůdce též nemajetkovou újmu každému, kdo způsobenou újmu důvodně pociťuje jako osobní neštěstí, které nelze jinak odčinit.

§ 3007

Odvracení škody

Obstará-li někdo, ač k tomu nebyl povolán, cizí záležitost, aby odvrátil hrozící škodu, pak mu ten, jehož záležitost byla obstarána, nahradí účelně vynaložené náklady, třebaže se výsledek bez zavinění nepřikázaného jednatele nedostavil.

§ 3008

Záchrana cizí věci

Osobě, která zachrání cizí věc od nevyhnutelné ztráty nebo zkázy, náleží přiměřená odměna, nanejvýš desetina ceny věci, a náhrada účelně vynaložených nákladů. Vlastník věci se povinnosti k úhradě zbaví, nepožaduje-li zachráněnou věc nazpět.

§ 3009

Jednání k užítku jiné osoby

(1) Ujme-li se někdo záležitosti ve prospěch jiné osoby bez jejího svolení, nahradí mu tato osoba účelně vynaložené náklady, zařídil-li záležitost k jejímu převážnému užítku. Zda byla záležitost provedena k užítku jiného, se neposoudí podle obecných hledisek, ale se zřetelem k jeho pochopitelným zájmům a záměrům.

(2) Není-li užitek převážný, nemá nepřikázaný jednatel právo na náhradu nákladů. Osoba, jejíž záležitost na sebe vzal, může po nepřikázaném jednatelem požadovat, aby vše uvedl do předešlého stavu, a není-li to dobře možné, aby nahradil škodu.

Společná ustanovení

§ 3010

Kdo se ujal cizí záležitosti bez příkazu, dovede ji až do konce a podá o ní vyúčtování a převede vše, co při tom získal, osobě, jejíž záležitost obstaral.

§ 3011

Nemá-li nepřikázaný jednatel právo na náhradu nákladů, může si vzít, co pořídil na vlastní náklady, je-li to možné a nezhorší-li se tím podstata věci nebo neztíží-li se nepřiměřeně její užívání.

ČÁST PÁTÁ

USTANOVENÍ SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

HLAVA I

USTANOVENÍ SPOLEČNÁ

§ 3015

Tento zákon zpracovává příslušné právní předpisy Evropské unie¹⁾.

§ 3016

Ustanoveními tohoto zákona nejsou dotčena ustanovení jiných právních předpisů o ochraně spotřebitele.

§ 3017

Ustanovení tohoto zákona, která se týkají uplatnění práva u soudu nebo soudního řízení či soudního rozhodnutí, se obdobně použijí i pro uplatnění práva před rozhodcem, pro rozhodčí řízení nebo pro rozhodčí nález.

§ 3018

Povinnost zveřejnit údaje je splněna jejich zveřejněním v Obchodním věstníku, nestanoví-li jiný právní předpis jinak.

§ 3019

Údaji, podle nichž lze člověka zjistit, jsou zejména jméno, bydliště a datum narození, popřípadě identifikující údaj podle jiného právního předpisu. Identifikujícím údajem právnické osoby nebo podnikatele je identifikační číslo osoby, bylo-li jim přiděleno.

§ 3020

Ustanovení částí první, třetí a čtvrté o manželství a o právech a povinnostech manželů platí obdobně pro registrované partnerství a práva a povinnosti partnerů.

§ 3021

Ustanovení § 751 až 753 proti domácímu násilí se použijí také v případě společného bydlení jiných osob, než jsou manželé.

§ 3022

(1) Ustanovení tohoto zákona o právech a povinnostech zákonného zástupce platí obdobně i pro opatrovníka podle části druhé.

(2) Ustanovení tohoto zákona o opatrovnické radě se použijí i při jmenování poručníka, vznik rady i volba jejích členů se však stanou účinnými, pokud je schválí soud; přitom se vyžaduje, aby takové opatření bylo v souladu se zájmy dítěte.

§ 3023

Ustanovení tohoto zákona o vlastníku pozemku platí obdobně pro vlastníka nemovité věci, která není součástí pozemku.

§ 3024

(1) Za zahraniční osobu se považuje fyzická osoba s bydlištěm nebo právnická osoba se sídlem mimo území České republiky.

(2) Způsobilost nabývat práva a zavazovat se k povinnostem, kterou má jiná než fyzická zahraniční osoba podle právního řádu, podle něhož byla založena, jí náleží rovněž v oblasti českého právního řádu. Právním řádem, podle něhož byla tato osoba založena, se řídí i její vnitřní právní poměry a ručení jejích členů nebo společníků za její dluhy.

§ 3025

(1) Ustanovení tohoto zákona o právnických osobách a spolku se použijí na odborové organizace a organizace zaměstnavatelů přiměřeně jen v tom rozsahu, v jakém to neodporuje jejich povaze zástupců zaměstnanců a zaměstnavatelů podle mezinárodních smluv, kterými je Česká republika vázána a které upravují svobodu sdružování a ochranu práva svobodně se sdružovat.

(2) Odborová organizace a organizace zaměstnavatelů vznikají dnem následujícím po dni, v němž bylo doručeno příslušnému orgánu veřejné moci oznámení o jejich založení; to platí obdobně, pokud dochází ke změně nebo zániku odborové organizace.

§ 3026

(1) Nevylučuje-li to povaha písemnosti, platí ustanovení tohoto zákona o listině obdobně i pro jinou písemnost bez zřetele na její podobu.

(2) Vyžaduje-li právní jednání formu veřejné listiny, rozumí se jí notářský zápis; nahrazen může být rozhodnutím, kterým orgán veřejné moci v mezích své pravomoci schvaluje smír nebo jiný projev vůle, jehož povaha to nevylučuje.

§ 3027

Zakládá-li tento zákon věřiteli právo na dostatečnou jistotu a neujedná-li věřitel a dlužník nebo jiná osoba poskytující zajištění její předmět nebo výši, rozhodne o dostatečné jistotě soud s přihlédnutím k povaze a výši pohledávky.

HLAVA II

USTANOVENÍ PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

Díl 1

Přechodná ustanovení

Oddíl 1

Všeobecná ustanovení

§ 3028

(1) Tímto zákonem se řídí práva a povinnosti vzniklé ode dne nabytí jeho účinnosti.

(2) Není-li dále stanoveno jinak, řídí se ustanoveními tohoto zákona i právní poměry týkající se práv osobních, rodinných a věcných; jejich vznik, jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se však posuzují podle dosavadních právních předpisů.

(3) Není-li dále stanoveno jinak, řídí se jiné právní poměry vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé, včetně práv a povinností z porušení smluv uzavřených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dosavadními právními předpisy. To nebrání ujednání stran, že se tato jejich práva a povinnosti budou řídit tímto zákonem ode dne nabytí jeho účinnosti.

§ 3029

(1) Dovolávají-li se právní předpisy ustanovení, která se tímto zákonem zrušují, vstupují na jejich místo jim odpovídající ustanovení tohoto zákona.

(2) Nestanoví-li tento zákon něco jiného, nejsou dotčena ustanovení právních předpisů z oboru práva veřejného, jakož i ustanovení jiných právních předpisů upravujících zvláštní soukromá práva.

§ 3030

I na práva a povinnosti, která se posuzují podle dosavadních právních předpisů, se použijí ustanovení části první hlavy I.

§ 3031

Bylo-li zahájeno řízení podle § 5 zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů, dokončí se podle dosavadních právních předpisů.

§ 3032

(1) Kdo byl podle dosavadních právních předpisů zbaven způsobilosti k právním úkonům, považuje se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona za osobu omezenou ve svéprávnosti podle tohoto zákona.

(2) Kdo byl podle dosavadních právních předpisů omezen ve způsobilosti k právním úkonům, považuje se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona za osobu omezenou ve svéprávnosti podle tohoto zákona a je i napříště způsobilý právně jednat v rozsahu stanoveném dosavadními právními předpisy, nerozhodne-li soud podle tohoto zákona jinak.

§ 3033

(1) Osoby, které byly zbaveny způsobilosti k právním úkonům přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona nebo jejichž způsobilost k právním úkonům byla přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona omezena, nabudou svéprávnosti nejpozději uplynutím pěti let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, ledaže soud rozhodne jinak.

(2) Dokud jiný právní předpis nestanoví něco jiného, přechází opatrovnictví podle § 468 na obec, na jejímž území má opatrovanec bydliště.

§ 3034

Projevil-li svéprávný v očekávání vlastní nezpůsobilosti právně jednat ještě přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona přání, aby jeho opatrovníkem byla určitá osoba, platí pro rozhodování o omezení svéprávnosti za účinnosti tohoto zákona § 59. Obdobně platí § 469 pro rozhodování o opatrovníku právnické osoby.

§ 3035

Bylo-li přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zahájeno řízení o osvojení, dokončí se podle dosavadních právních předpisů. Úkony, které byly provedeny v rámci přípravného řízení směřujícího k osvojení, se posoudí podle tohoto zákona; to neplatí, jedná-li se o udělení souhlasu rodičů k osvojení nebo o rozhodnutí soudu o tom, že tohoto souhlasu není třeba.

Oddíl 2

Lhůty a doby

§ 3036

Podle dosavadních právních předpisů se až do svého zakončení posuzují všechny lhůty a doby, které začaly běžet přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i lhůty a doby pro uplatnění práv, která se řídí dosavadními právními předpisy, i když začnou běžet po dni nabytí účinnosti tohoto zákona.

§ 3037

(1) Dozvěděla-li se osoba přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona o porušení svého práva na jméno, čest, pověst nebo o porušení obdobného soukromého poměru a o tom, kdo je porušil, nebo měla-li a mohla se o tom přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona dozvědět, počne lhůta k zániku práva na jeho ochranu běžet ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(2) Dozvěděla-li se osoba za účinnosti tohoto zákona, že její právo na jméno, čest, pověst nebo jiný obdobný soukromý poměr bylo porušeno přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a o tom, kdo je porušil, nebo měla-li a mohla se o tom dozvědět, počne lhůta k zániku práva na jeho ochranu běžet ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

Oddíl 4

Právnícké osoby

§ 3041

(1) Právní povaha právníckých osob upravených tímto zákonem se řídí ustanoveními tohoto zákona ode dne nabytí jeho účinnosti. Bylo-li přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zahájeno řízení o zápisu právnícké osoby do veřejného rejstříku, dokončí se podle dosavadních právních předpisů; odporuje-li však zakladatelské právní jednání učiněné přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona dosavadním právním předpisům, považuje se za platné, vyhovuje-li ustanovením tohoto zákona.

(2) Ustanovení společenské smlouvy nebo statutu právníckých osob uvedených v odstavci 1, která odporují donucujícím ustanovením tohoto zákona, pozbývají závaznosti dnem nabytí jeho účinnosti; právnícká osoba přizpůsobí do tří let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona společenskou smlouvu nebo statut úpravě tohoto zákona a doručí je orgánu veřejné moci, který vede veřejný rejstřík, do něhož je právnícká osoba zapsána. Neučiní-li tak, příslušný orgán veřejné moci ji k tomu vyzve a stanoví ve výzvě dodatečnou přiměřenou lhůtu ke splnění této povinnosti; uplyne-li dodatečná lhůta marně, soud právníckou osobu na návrh orgánu veřejné moci nebo osoby, která na tom osvědčí právní zájem, zruší a nařídí její likvidaci.

(3) Ustanovení odstavce 2 části věty druhé za středníkem se na odborové organizace a organizace zaměstnavatelů nevztahuje.

§ 3042

Odporuje-li název právnícké osoby ustanovením tohoto zákona, přizpůsobí právnícká osoba svůj název požadavkům tohoto zákona do dvou let ode dne nabytí jeho účinnosti. Není povinna tak učinit tehdy, jsou-li pro to důležité důvody, zejména užívala-li právnícká osoba svůj název dlouhodobě a je-li pro ni tak příznačný, že jeho zaměnitelnost nebo klamavost nelze rozumně předpokládat.

§ 3043

(1) Odporují-li smlouva nebo rozhodnutí o přeměně právnícké osoby učiněné přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona dosavadním právním předpisům, považují se za platné, vyhovují-li ustanovením tohoto zákona a nezamítli-li příslušný orgán veřejné moci přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona návrh na zápis přeměny do veřejného rejstříku, anebo nerozhodl-li, že k přeměně nedošlo.

(2) Bylo-li přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona rozhodnuto o zrušení nebo přeměně právnícké osoby, postupuje se podle dosavadních právních předpisů, nerozhodne-li příslušný orgán právnícké osoby do tří měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, že se uplatní postup podle tohoto zákona. Ustanovení tohoto zákona na ochranu věřitelů se použijí i na případy, kdy bylo rozhodnutí o zrušení nebo přeměně právnícké osoby přijato přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona nebylo ještě zapsáno do veřejného rejstříku.

§ 3044

Ustanovení § 128 se použije i na zakladatelská právní jednání a na přeměny právníckých osob, k nimž došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

§ 3045

(1) Sdružení podle zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění pozdějších předpisů, se považují za spolky podle tohoto zákona. Sdružení má právo změnit svoji právní formu na ústav nebo sociální družstvo podle jiného zákona.

(2) Organizační jednotky sdružení způsobilé jednat svým jménem podle zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění pozdějších předpisů, se považují za pobočné spolky podle tohoto zákona. Statutární orgán hlavního spolku podá do tří let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona návrh na zápis pobočného spolku, jinak posledním dnem této lhůty právní osobnost pobočného spolku zaniká.

§ 3046

Odborová organizace, organizace zaměstnavatelů včetně organizací mezinárodních a jejich organizační jednotky evidované podle zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění pozdějších předpisů, se považují za odborové organizace a organizace zaměstnavatelů podle tohoto zákona.

§ 3047

Bylo-li přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zahájeno řízení o neplatnosti rozhodnutí orgánu občanského sdružení, soud o návrhu rozhodne podle tohoto zákona.

§ 3048

Až do účinnosti zákona o veřejném rejstříku, do něhož se zapisují spolky, podléhají spolky registraci podle zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění pozdějších předpisů.

§ 3049

(1) Nadace vzniklé podle dosavadních právních předpisů se považují za nadace vzniklé podle tohoto zákona; byla-li nadace zřízena závětí, použijí se § 311 a 312, i když byla závěť pořízena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud řízení o dědictví nebylo ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona ukončeno. Byla-li nadace založena jinak než nadační listinou, zejména vydáním statutu, platí pro takové právní jednání a pro jeho změny ustanovení tohoto zákona o nadační listině v rozsahu náležitostí stanovených v § 310 pro nadační listinu.

(2) Zakladatel nadace může zakladatelské právní jednání přizpůsobit úpravě nadační listiny podle tohoto zákona, pokud rozhodnutí, kterým zakladatelské právní jednání mění, doručí tomu, kdo vede veřejný rejstřík, u něhož je nadace zapsána, nejpozději však ve lhůtě dvou let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Zemřel-li nebo zanikl-li zakladatel přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, může na návrh nadace změnit zakladatelské právní jednání soud.

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 se obdobně použijí i pro nadační fondy.

§ 3050

Práva a povinnosti obecně prospěšných společností se i nadále řídí dosavadními právními předpisy. Obecně prospěšná společnost má právo změnit svoji právní formu na ústav, nadaci nebo nadační fond podle tohoto zákona; ustanovení tohoto zákona o přeměně právní formy právnických osob se použijí obdobně.

§ 3051

Zájmová sdružení právnických osob vzniklá podle dosavadních právních předpisů se i nadále řídí dosavadními právními předpisy. Zájmové sdružení právnických osob má právo změnit svoji právní formu na spolek podle tohoto zákona; ustanovení tohoto zákona o přeměně právní formy právnických osob se použijí obdobně.

§ 3052

Právnické osoby založené podle zákona č. 42/1980 Sb., o hospodářských stycích se zahraničím, ve znění pozdějších předpisů, se i nadále řídí dosavadními právními předpisy. To platí i o právnických osobách vzniklých jako sdružení podle § 636 zákona č. 101/1963 Sb., o právních vztazích v mezinárodním obchodním styku. Tyto právnické osoby mají právo změnit svoji právní formu na spolek; ustanovení tohoto zákona o přeměně právní formy právnických osob se použijí obdobně.

§ 3053

Právní povaha a vnitřní právní poměry právnických osob vyvíjejících podnikatelskou činnost, které se řídí do dne nabytí účinnosti tohoto zákona dřívějšími právními předpisy podle § 767 odst. 2 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zůstávají nezměněny a nadále se řídí právními předpisy, podle nichž byly zřízeny.

Oddíl 5

Věcná práva

Pozemky a stavby

§ 3054

Stavba, která není podle dosavadních právních předpisů součástí pozemku, na němž je zřízena, přestává být dnem nabytí účinnosti tohoto zákona samostatnou věcí a stává se součástí pozemku, měla-li v den nabytí účinnosti tohoto zákona vlastnické právo k stavbě i vlastnické právo k pozemku táž osoba.

§ 3055

(1) Stavba spojená se zemí pevným základem, která není podle dosavadních právních předpisů součástí pozemku, na němž je zřízena, a je ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona ve vlastnictví osoby odlišné od vlastníka pozemku, se dnem nabytí účinnosti tohoto zákona nestává součástí pozemku a je nemovitou věcí. Totéž platí o stavbě, která je ve spoluvlastnictví, je-li některý ze spoluvlastníků i vlastníkem pozemku nebo jsou-li jen někteří spoluvlastníci stavby spoluvlastníky pozemku.

(2) Odstavec 1 platí obdobně pro stavbu, která má být zřízena na pozemku jiného vlastníka na základě věcného práva vzniklého stavebníku přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona nebo na základě smlouvy uzavřené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

§ 3056

(1) Vlastník pozemku, na němž je zřízena stavba, která není podle dosavadních právních předpisů součástí pozemku a nestala se součástí pozemku ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona, má ke stavbě předkupní právo a vlastník stavby má předkupní právo k pozemku. Předkupní právo vlastníka pozemku se vztahuje i na podzemní stavbu na stejném pozemku, která je příslušenstvím nadzemní stavby. K ujednáním vylučujícím nebo omezujícím předkupní právo se nepřihlíží.

(2) Lze-li část pozemku se stavbou oddělit, aniž to podstatně ztíží jejich užívání a požívání, vztahuje se předkupní

právo jen na část pozemku nezbytnou pro výkon vlastnického práva ke stavbě.

§ 3057

Zřídí-li vlastník k pozemku věcné právo ve prospěch třetí osoby, která věcné právo nabývá v dobré víře, že stavba je součástí pozemku, považuje se vůči této osobě stavba za součást pozemku. Vlastník stavby je vůči zřizovateli věcného práva oprávněn požadovat náhradu za znehodnocení svého vlastnictví; je-li stavba zatížena zástavním právem, rozšiřuje se zástavní právo i na pohledávku na tuto náhradu.

§ 3058

(1) Stanou-li se pozemek i stavba vlastnictvím téhož vlastníka, přestane být stavba samostatnou věcí a stane se součástí pozemku, na němž je zřízena. To neplatí, jedná-li se o stavbu, která není součástí pozemku podle tohoto zákona.

(2) Bylo-li vlastnické právo k pozemku zcizeno třetí osobě, která byla při nabytí vlastnického práva v dobré víře, že stavba je součástí pozemku, přestane být stavba samostatnou věcí a stane se součástí pozemku, na němž je zřízena. Kdo vlastnil stavbu, má vůči zciziteli právo na náhradu ve výši ceny stavby ke dni zániku svého vlastnického práva; byla-li stavba zatížena zástavním právem, přechází zástavní právo na pohledávku na tuto náhradu.

§ 3059

Je-li stavba zřízena na několika pozemcích, použijí se § 3056 až 3058 jen ve vztahu k pozemku, na němž je převážná část stavby. Stane-li se stavba součástí tohoto pozemku, použije se ve vztahu k pozemkům, na něž částí stavby přesahují, ustanovení o přestavku.

§ 3060

Zatěžuje-li věcné právo stavbu nebo pozemek, nestane se stavba součástí pozemku, dokud toto věcné právo trvá a pokud to jeho povaha vylučuje.

§ 3061

Ustanovení tohoto oddílu se nepoužijí, jedná-li se o stavbu, která není součástí pozemku podle tohoto zákona, nebo o nemovitou věc podle § 498 odst. 1 věty druhé.

Spoluvlastnictví

§ 3062

Zákonné předkupní právo spoluvlastníků podle § 140 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zanikne uplynutím jednoho roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. To neplatí v případě spoluvlastnictví k zemědělskému nebo rodinnému závodu.

Nabyli-li vlastnického práva alespoň k jedné jednotce v domě s byty a nebytovými prostory přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona nabyvatel podle zákona č. 72/1994 Sb., kterým se upravují některé spoluvlastnické vztahy k budovám a některé vlastnické vztahy k bytům a nebytovým prostorům a doplňují některé zákony (zákon o vlastnictví bytů), ve znění pozdějších předpisů, vznikne i po dni nabytí účinnosti tohoto zákona vlastnické právo k dalším jednotkám v tomto domě podle dosavadních právních předpisů.

Katastr nemovitostí

§ 3064

Ohledně práv zapsaných do katastru nemovitostí přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a ohledně práv zapsaných do katastru nemovitostí v době jednoho roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona nastanou účinky podle § 980 až 986 uplynutím jednoho roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Lhůty stanovené v § 983 a 986 počnou běžet po uplynutí jednoho roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

§ 3065

Jedná-li se o věcné právo, které přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona nepodléhalo zápisu do veřejného seznamu, nastanou vůči těmto právům účinky přednosti zapsaných věcných práv podle § 981 a účinky pořadí věcných práv podle § 982 odst. 1 dnem 1. ledna 2018.

Oddíl 7

Závazková práva

§ 3073

Práva ze zajištění závazku vzniklá přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, byť byla zřízena i jako práva věcná, se posuzují až do svého zániku podle dosavadních právních předpisů. To nebrání ujednání stran, že se tato jejich práva a povinnosti budou řídit tímto zákonem ode dne nabytí jeho účinnosti.

§ 3074

(1) Nájem se řídí tímto zákonem ode dne nabytí jeho účinnosti, i když ke vzniku nájmu došlo před tímto dnem; vznik nájmu, jakož i práva a povinnosti vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se však posuzují podle dosavadních právních předpisů. To neplatí pro nájem movité věci ani pro pacht.

(2) Ustanovení § 2249 odst. 1 se nepoužije v případě, že nájemné nebylo určeno ujednáním pronajímatele a nájemce nebo rozhodnutím soudu, ale na základě jiného právního předpisu. V takovém případě má pronajímatel právo navrhnout v písemné formě nájemci zvýšení nájemného; ustanovení § 2249 odst. 3 se použije obdobně.

§ 3075

Byl-li přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zřízen byt zvláštního určení ze státních prostředků nebo přispěl-li stát na jeho zřízení, lze uzavřít smlouvu o nájmu tohoto bytu jen na základě doporučení obecního úřadu obce s rozšířenou působností a nájem lze vypovědět jen s předchozím souhlasem tohoto úřadu.

§ 3076

Bylo-li přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zahájeno řízení o neplatnosti výpovědi nájmu bytu, dokončí se podle dosavadních právních předpisů; právo nájemce na bytovou náhradu nebo na jiná plnění podle dosavadních právních předpisů nejsou dotčena.

§ 3077

(1) Účet se řídí tímto zákonem ode dne nabytí jeho účinnosti, i když k uzavření smlouvy o účtu došlo před tímto dnem; vznik této smlouvy, jakož i práva a povinnosti z ní vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se však posuzují podle dosavadních právních předpisů.

(2) Jestliže byla výplata z vkladní knížky přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona vázána na heslo, na přivolení třetí osoby nebo na skutečnost, o níž je jisto, že nastane, řídí se vázanost výplaty dosavadními právními předpisy.

§ 3078

Je-li cestovní smlouva uzavřená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona podle dosavadních právních předpisů neplatná, považuje se vzhledem k právům uplatněným za účinnosti tohoto zákona za platnou smlouvu o zájezdu, vyhovuje-li tomuto zákonu; i na závazky z cestovních smluv uzavřených podle dosavadních právních předpisů se použije § 2542, nebylo-li o uplatněném právu dosud rozhodnuto. Došlo-li k porušení povinnosti pořadatele nebo cestovní kanceláře, a to i přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, použije se § 2543, nebylo-li přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona o náhradě škody ještě rozhodnuto.

§ 3079

(1) Právo na náhradu škody vzniklé porušením povinnosti stanovené právními předpisy, k němuž došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se posuzuje podle dosavadních právních předpisů.

(2) Nerozhodl-li soud ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona o náhradě škody vzniklé porušením povinnosti stanovené právními předpisy, k němuž došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, může na návrh poškozeného člověka, jsou-li pro to mimořádné důvody hodné zvláštního zřetele (§ 2 odst. 3), přiznat poškozenému i náhradu nemajetkové újmy podle tohoto zákona.

Díl 2

Závěrečná ustanovení

§ 3080

Zrušuje se:

1. Zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník.
2. Zákon č. 131/1982 Sb., kterým se mění a doplňuje občanský zákoník a upravují některé další majetkové vztahy.
3. Zákon č. 188/1988 Sb., kterým se mění a doplňuje zákoník práce.
4. Zákon č. 87/1990 Sb., kterým se mění a doplňuje občanský zákoník.
5. § 33 zákona č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích.
6. Zákon č. 509/1991 Sb., kterým se mění, doplňuje a upravuje občanský zákoník.
7. Čl. I a IV zákona č. 264/1992 Sb., kterým se mění a doplňuje občanský zákoník, zrušuje zákon o státním notářství a o řízení před státním notářstvím (notářský řád) a mění a doplňují některé další zákony.
8. Zákon č. 267/1994 Sb., kterým se mění a doplňuje občanský zákoník.

9. Čl. II zákona č. 104/1995 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění zákona č. 217/1993 Sb. a zákona č. 40/1995 Sb., a mění zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.
10. Čl. XXIV zákona č. 118/1995 Sb., kterým se mění a doplňují některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o státní sociální podpoře.
11. Čl. II zákona č. 89/1996 Sb., kterým se mění a doplňují zákon České národní rady č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), a občanský zákoník č. 40/1964 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
12. Čl. IV zákona č. 94/1996 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.
13. Část druhá zákona č. 227/1997 Sb., o nadacích a nadačních fondech a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů (zákon o nadacích a nadačních fondech).
14. Čl. II zákona č. 91/1998 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 94/1963 Sb., o rodině, ve znění pozdějších předpisů, a o změně a doplnění dalších zákonů.
15. Čl. III zákona č. 165/1998 Sb., kterým se mění zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.
16. § 12 včetně nadpisu zákona č. 159/1999 Sb., o některých podmínkách podnikání a o výkonu některých činností v oblasti cestovního ruchu a o změně zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.
17. Část druhá zákona č. 363/1999 Sb., o pojišťovnictví a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojišťovnictví).
18. Část šestá zákona č. 27/2000 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o veřejných dražbách.
19. Část pátá zákona č. 103/2000 Sb., kterým se mění zákon č. 72/1994 Sb., kterým se upravují některé spoluvlastnické vztahy k budovám a některé vlastnické vztahy k bytům a nebytovým prostorům a doplňují některé zákony (zákon o vlastnictví bytů), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění zákona č. 89/1996 Sb., zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů.
20. Část druhá zákona č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů (zákon o elektronickém podpisu).
21. Část první zákona č. 367/2000 Sb., kterým se mění zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.
22. Čl. I zákona č. 317/2001 Sb., kterým se mění zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a o změně dalších zákonů.
23. Část třetí zákona č. 125/2002 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o platebním styku.
24. Zákon č. 135/2002 Sb., kterým se mění zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.
25. Zákon č. 136/2002 Sb., kterým se mění zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 65/1965 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.
26. Část třicátá osmá zákona č. 320/2002 Sb., o změně a zrušení některých zákonů v souvislosti s ukončením činnosti okresních úřadů.
27. Část druhá zákona č. 88/2003 Sb., kterým se mění zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 591/1992 Sb., o cenných papírech, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 370/2000 Sb., kterým se mění zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 15/1998 Sb., o Komisi pro cenné papíry a o změně a doplnění dalších zákonů, ve znění zákona č. 30/2000 Sb., zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, ve znění pozdějších předpisů, ve znění zákona č. 501/2001 Sb. a nálezů Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 476/2002 Sb., zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.
28. Část druhá zákona č. 37/2004 Sb., o pojistné smlouvě a o změně souvisejících zákonů (zákon o pojistné smlouvě).
29. Část čtvrtá zákona č. 47/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

30. Část druhá zákona č. 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti a o změně některých zákonů (zákon o některých službách informační společnosti).
31. Část první zákona č. 554/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.
32. Část první zákona č. 359/2005 Sb., kterým se mění zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a některé související zákony.
33. Část čtvrtá zákona č. 56/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.
34. Část třicátá třetí zákona č. 57/2006 Sb., o změně zákonů v souvislosti se sjednocením dohledu nad finančním trhem.
35. Část druhá zákona č. 107/2006 Sb., o jednostranném zvyšování nájemného z bytu a o změně zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.
36. Část šestá zákona č. 115/2006 Sb., o registrovaném partnerství a o změně některých souvisejících zákonů.
37. Část třetí zákona č. 160/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 201/2002 Sb., o Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.
38. Část čtyřicátá třetí zákona č. 264/2006 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákoníku práce.
39. Část druhá zákona č. 315/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 26/2000 Sb., o veřejných dražbách, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.
40. Část třetí zákona č. 443/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 178/2005 Sb., o zrušení Fondu národního majetku České republiky a o působnosti Ministerstva financí při privatizaci majetku České republiky (zákon o zrušení Fondu národního majetku), a zákon č. 319/2001 Sb., kterým se mění zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů.
41. Část šestá zákona č. 296/2007 Sb., kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé zákony v souvislosti s jeho přijetím.
42. Část desátá zákona č. 230/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.
43. Část třetí zákona č. 306/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.
44. Část šestá zákona č. 384/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 155/1998 Sb., o znakové řeči a o změně dalších zákonů a další související zákony.
45. Část šestá zákona č. 215/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 627/2004 Sb., o evropské společnosti, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění zákona č. 126/2002 Sb., zákon č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 125/2008 Sb., o přeměnách obchodních společností a družstev, a zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.
46. Část třetí zákona č. 227/2009 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o základních registrech.
47. Část pátá zákona č. 285/2009 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o platebním styku.
48. Část druhá zákona č. 155/2010 Sb., kterým se mění některé zákony ke zkvalitnění jejich aplikace a ke snížení administrativní zátěže podnikatelů.
49. Část první zákona č. 28/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.
50. Zákon č. 132/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 102/1992 Sb., kterým se upravují některé otázky související s vydáním zákona č. 509/1991 Sb., kterým se mění, doplňuje a upravuje občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.
51. Část jedenáctá zákona č. 139/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 284/2009 Sb., o platebním styku, ve znění zákona č. 156/2010 Sb., a některé další zákony.
52. Zákon č. 116/1990 Sb., o nájmu a podnájmu nebytových prostor.
53. Část pátá, pokud jde o § 24 bod 3, zákona č. 403/1990 Sb., o zmírnění následků některých majetkových křivd.

54. Zákon č. 529/1990 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 116/1990 Sb., o nájmu a podnájmu nebytových prostor, ve znění zákona č. 403/1990 Sb., o zmírnění následků některých majetkových křivd.
55. § 26 odst. 1 zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku.
56. Zákon č. 540/1991 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 116/1990 Sb., o nájmu a podnájmu nebytových prostor, ve znění zákona č. 403/1990 Sb. a zákona č. 529/1990 Sb.
57. Zákon č. 302/1999 Sb., kterým se mění zákon č. 116/1990 Sb., o nájmu a podnájmu nebytových prostor, ve znění pozdějších předpisů.
58. Zákon č. 522/2002 Sb., kterým se mění zákon č. 116/1990 Sb., o nájmu a podnájmu nebytových prostor, ve znění pozdějších předpisů, a kterým se zrušuje zákon č. 124/1990 Sb., o působnosti národních výborů při provádění některých ustanovení zákona o nájmu a podnájmu nebytových prostor.
59. Zákon č. 360/2005 Sb., kterým se mění zákon č. 116/1990 Sb., o nájmu a podnájmu nebytových prostor, ve znění pozdějších předpisů.
60. Zákon č. 72/1994 Sb., kterým se upravují některé spoluvlastnické vztahy k budovám a některé vlastnické vztahy k bytům a nebytovým prostorům a doplňují některé zákony (zákon o vlastnictví bytů).
61. Zákon č. 97/1999 Sb., kterým se mění zákon č. 72/1994 Sb., kterým se upravují některé spoluvlastnické vztahy k budovám a některé vlastnické vztahy k bytům a nebytovým prostorům a doplňují některé zákony (zákon o vlastnictví bytů), ve znění pozdějších předpisů.
62. Část první zákona č. 103/2000 Sb., kterým se mění zákon č. 72/1994 Sb., kterým se upravují některé spoluvlastnické vztahy k budovám a některé vlastnické vztahy k bytům a nebytovým prostorům a doplňují některé zákony (zákon o vlastnictví bytů), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění zákona č. 89/1996 Sb., zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů.
63. Část třetí zákona č. 229/2001 Sb., kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění zákona č. 492/2000 Sb., a některé další zákony.
64. Část první zákona č. 451/2001 Sb., kterým se mění zákon č. 72/1994 Sb., kterým se upravují některé spoluvlastnické vztahy k budovám a některé vlastnické vztahy k bytům a nebytovým prostorům a doplňují některé zákony (zákon o vlastnictví bytů), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.
65. Část sedmdesátá první zákona č. 320/2002 Sb., o změně a zrušení některých zákonů v souvislosti s ukončením činnosti okresních úřadů.
66. Část třetí zákona č. 437/2003 Sb., kterým se mění zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.
67. Zákon č. 171/2005 Sb., kterým se mění zákon č. 72/1994 Sb., kterým se upravují některé spoluvlastnické vztahy k budovám a některé vlastnické vztahy k bytům a nebytovým prostorům a doplňují některé zákony (zákon o vlastnictví bytů), ve znění pozdějších předpisů.
68. Část třicátá zákona č. 179/2005 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zrušení Fondu národního majetku České republiky.
69. Část třicátá čtvrtá zákona č. 296/2007 Sb., kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé zákony v souvislosti s jeho přijetím.
70. Část padesátá první zákona č. 227/2009 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o základních registrech.
71. Část první zákona č. 345/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 72/1994 Sb., kterým se upravují některé spoluvlastnické vztahy k budovám a některé vlastnické vztahy k bytům a nebytovým prostorům a doplňují některé zákony (zákon o vlastnictví bytů), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.
72. Zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník.
73. Čl. VII zákona č. 264/1992 Sb., kterým se mění a doplňuje občanský zákoník, zrušuje zákon o státním notářství a o řízení před státním notářstvím (notářský řád) a mění a doplňují některé další zákony.
74. Čl. III zákona č. 286/1993 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění zákona č. 495/1992 Sb., a zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění zákona č. 264/1992 Sb., zákona č. 591/1992 Sb. a zákona č. 600/1992 Sb.
75. Čl. II zákona č. 156/1994 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů, doplňuje zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 328/1991 Sb., o konkurzu a vyrovnání, ve znění pozdějších předpisů.

76. Čl. II zákona č. 84/1995 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 530/1990 Sb., o dluhopisech, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 328/1991 Sb., o konkurzu a vyrovnání, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů.
77. Čl. III zákona č. 94/1996 Sb., kterým se mění a doplňují zákon č. 328/1991 Sb., o konkurzu a vyrovnání, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.
78. Čl. I zákona č. 142/1996 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů.
79. Část šestá zákona č. 15/1998 Sb., o dohledu v oblasti kapitálového trhu a o změně a doplnění dalších zákonů.
80. Čl. II zákona č. 165/1998 Sb., kterým se mění zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.
81. Část pátá zákona č. 356/1999 Sb., kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.
82. Část sedmá zákona č. 27/2000 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o veřejných dražbách.
83. Část dvanáctá zákona č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách).
84. Část třetí zákona č. 30/2000 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.
85. Část pátá zákona č. 105/2000 Sb., kterým se mění zákon č. 328/1991 Sb., o konkurzu a vyrovnání, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.
86. Část čtvrtá zákona č. 367/2000 Sb., kterým se mění zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.
87. Část první zákona č. 370/2000 Sb., kterým se mění zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 15/1998 Sb., o Komisi pro cenné papíry a o změně a doplnění dalších zákonů, ve znění zákona č. 30/2000 Sb., zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 328/1991 Sb., o konkurzu a vyrovnání, ve znění pozdějších předpisů.
88. Část druhá zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů.
89. Část pátá zákona č. 353/2001 Sb., kterým se mění zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.
90. Část pátá zákona č. 15/2002 Sb., kterým se mění zákon č. 238/1992 Sb., o některých opatřeních souvisejících s ochranou veřejného zájmu a o neslučitelnosti některých funkcí (zákon o střetu zájmů), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.
91. Část druhá zákona č. 125/2002 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o platebním styku.
92. Část pátá zákona č. 126/2002 Sb., kterým se mění zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 219/1995 Sb., devizový zákon, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 593/1992 Sb., o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 239/2001 Sb., o České konsolidační agentuře a o změně některých zákonů (zákon o České konsolidační agentuře), ve znění zákona č. 15/2002 Sb., zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 363/1999 Sb., o pojišťovnictví a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojišťovnictví), ve znění pozdějších předpisů.
93. Část dvacátá druhá zákona č. 151/2002 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím soudního řádu správního.
94. Část sedmá zákona č. 308/2002 Sb., kterým se mění zákon č. 15/1998 Sb., o Komisi pro cenné papíry a o změně a doplnění dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.
95. Část třicátá sedmá zákona č. 309/2002 Sb., o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon).
96. Část třetí zákona č. 312/2002 Sb., o úřednicích územních samosprávných celků a o změně některých zákonů.
97. Část první zákona č. 88/2003 Sb., kterým se mění zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 591/1992 Sb., o cenných papírech, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 370/2000 Sb., kterým se mění zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 15/1998 Sb., o Komisi pro cenné papíry a o změně a doplnění dalších zákonů, ve znění zákona č. 30/2000 Sb., zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 99/1963 Sb.,

občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, ve znění pozdějších předpisů, ve znění zákona č. 501/2001 Sb. a nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 476/2002 Sb., zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

98. Část druhá zákona č. 437/2003 Sb., kterým se mění zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.

99. Část třetí zákona č. 85/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.

100. Část druhá zákona č. 257/2004 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o podnikání na kapitálovém trhu, zákona o kolektivním investování a zákona o dluhopisech.

101. Část druhá zákona č. 360/2004 Sb., o Evropském hospodářském zájmovém sdružení (EHZS) a o změně zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o evropském hospodářském zájmovém sdružení).

102. Část druhá zákona č. 484/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění zákona č. 340/2004 Sb., zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů.

103. Část pátá zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů.

104. Část čtvrtá zákona č. 554/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

105. Část pátá zákona č. 179/2005 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zrušení Fondu národního majetku České republiky.

106. Část první zákona č. 216/2005 Sb., kterým se mění zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 189/1994 Sb., o vyšších soudních úřednících, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů.

107. Část devátá zákona č. 377/2005 Sb., o doplňkovém dohledu nad bankami, spořitelními a úvěrními družstvy, pojišťovnami a obchodníky s cennými papíry ve finančních konglomerátech a o změně některých dalších zákonů (zákon o finančních konglomerátech).

108. Část devátá zákona č. 413/2005 Sb., o změně zákonů v souvislosti s přijetím zákona o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti.

109. Část dvanáctá zákona č. 56/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

110. Část dvacátá třetí zákona č. 57/2006 Sb., o změně zákonů v souvislosti se sjednocením dohledu nad finančním trhem.

111. Část jedenáctá zákona č. 79/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

112. Část sedmá zákona č. 81/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

113. Část první zákona č. 308/2006 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o evropské družstevní společnosti.

114. Část třetí zákona č. 269/2007 Sb., kterým se mění zákon č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

115. Část dvanáctá zákona č. 296/2007 Sb., kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé zákony v souvislosti s jeho přijetím.

116. Část první zákona č. 344/2007 Sb., kterým se mění zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

117. Část třetí zákona č. 36/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

118. Část druhá zákona č. 104/2008 Sb., o nabídkách převzetí a o změně některých dalších zákonů (zákon o nabídkách převzetí).

119. Část druhá zákona č. 126/2008 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o přeměnách

obchodních společností a družstev.

120. Část osmá zákona č. 130/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

121. Část pátá zákona č. 230/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

122. Část první zákona č. 215/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 627/2004 Sb., o evropské společnosti, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění zákona č. 126/2002 Sb., zákon č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 125/2008 Sb., o přeměnách obchodních společností a družstev, a zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

123. Část třetí zákona č. 217/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

124. Část dvacátá druhá zákona č. 227/2009 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o základních registrech.

125. Část sedmá zákona č. 230/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

126. Část šestá zákona č. 285/2009 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o platebním styku.

127. Část první zákona č. 420/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

128. Zákon č. 152/2010 Sb., kterým se mění zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

129. Část třetí zákona č. 409/2010 Sb., o změně zákonů v souvislosti s přijetím zákona o finančním zajištění.

130. Část třináctá zákona č. 427/2010 Sb., kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

131. Část pátá zákona č. 188/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 189/2004 Sb., o kolektivním investování, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

132. Zákon č. 94/1963 Sb., o rodině.

133. Zákon č. 132/1982 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon o rodině.

134. Zákon č. 234/1992 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 94/1963 Sb., o rodině, ve znění zákona č. 132/1982 Sb.

135. Čl. I zákona č. 91/1998 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 94/1963 Sb., o rodině, ve znění pozdějších předpisů, a o změně a doplnění dalších zákonů.

136. Část druhá zákona č. 360/1999 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o sociálně-právní ochraně dětí.

137. Část druhá zákona č. 301/2000 Sb., o matrikách, jménu a příjmení a o změně některých souvisejících zákonů.

138. Část druhá zákona č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních a o změně dalších zákonů.

139. Část čtyřicátá třetí zákona č. 320/2002 Sb., o změně a zrušení některých zákonů v souvislosti s ukončením činnosti okresních úřadů.

140. Zákon č. 321/2002 Sb., kterým se mění zákon č. 94/1963 Sb., o rodině, ve znění pozdějších předpisů.

141. Část druhá zákona č. 315/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 94/1963 Sb., o rodině, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů.

142. Část třetí zákona č. 383/2005 Sb., kterým se mění zákon č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

143. Část druhá zákona č. 112/2006 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o životním a existenčním minimu a zákona o pomoci v hmotné nouzi.

144. Část čtvrtá zákona č. 115/2006 Sb., o registrovaném partnerství a o změně některých souvisejících zákonů.

145. Část druhá zákona č. 134/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 359/1999 Sb., o sociálněprávní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 94/1963 Sb., o rodině, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád,

ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

146. Část sedmá zákona č. 227/2006 Sb., o výzkumu na lidských embryonálních kmenových buňkách a souvisejících činnostech a o změně některých souvisejících zákonů.

147. Část čtyřicátá třetí zákona č. 342/2006 Sb., kterým se mění některé zákony související s oblastí evidence obyvatel a některé další zákony.

148. Část druhá zákona č. 259/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.

149. Zákon č. 42/1980 Sb., o hospodářských stycích se zahraničím.

150. Zákon č. 102/1988 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 42/1980 Sb., o hospodářských stycích se zahraničím.

151. Zákon č. 113/1990 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 42/1980 Sb., o hospodářských stycích se zahraničím, ve znění zákona č. 102/1988 Sb.

152. Část třetí, pokud jde o § 5, zákona č. 223/1994 Sb., o sloučení Československé obchodní a průmyslové komory s Hospodářskou komorou České republiky, o některých opatřeních s tím souvisejících a o změně a doplnění zákona České národní rady č. 301/1992 Sb., o Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky, ve znění zákona č. 121/1993 Sb.

153. Část šestá zákona č. 227/2009 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o základních registrech.

154. Zákon č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů.

155. Zákon č. 300/1990 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů.

156. Čl. I zákona č. 68/1993 Sb., kterým se mění a doplňují některé zákony na úseku všeobecné vnitřní správy.

157. Část osmá zákona č. 151/2002 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím soudního řádu správního.

158. Část druhá zákona č. 230/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

159. Část třicátá pátá zákona č. 342/2006 Sb., kterým se mění některé zákony související s oblastí evidence obyvatel a některé další zákony.

160. Zákon č. 33/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění pozdějších předpisů.

161. Část dvanáctá zákona č. 227/2009 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o základních registrech.

162. Část šestá zákona č. 424/2010 Sb., kterým se mění zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění zákona č. 100/2010 Sb., a další související zákony.

163. Zákon č. 248/1995 Sb., o obecně prospěšných společnostech a o změně a doplnění některých zákonů.

164. Zákon č. 208/2002 Sb., kterým se mění zákon č. 248/1995 Sb., o obecně prospěšných společnostech a o změně a doplnění některých zákonů.

165. Část šestnáctá zákona č. 320/2002 Sb., o změně a zrušení některých zákonů v souvislosti s ukončením činnosti okresních úřadů.

166. Část čtvrtá zákona č. 437/2003 Sb., kterým se mění zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.

167. Část čtyřicátá čtvrtá zákona č. 296/2007 Sb., kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé zákony v souvislosti s jeho přijetím.

168. Část jedenáctá zákona č. 126/2008 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o přeměnách obchodních společností a družstev.

169. Část šedesátá zákona č. 227/2009 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o základních registrech.

170. Zákon č. 231/2010 Sb., kterým se mění zákon č. 248/1995 Sb., o obecně prospěšných společnostech a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

171. Zákon č. 59/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou vadou výrobku.

172. Zákon č. 209/2000 Sb., kterým se mění zákon č. 59/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou vadou výrobku.

173. Část první a v části deváté § 35 a 36 zákona č. 227/1997 Sb., o nadacích a nadačních fondech a o změně a doplnění

některých souvisejících zákonů (zákon o nadacích a nadačních fondech).

174. Část první zákona č. 210/2002 Sb., kterým se mění zákon č. 227/1997 Sb., o nadacích a nadačních fondech a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů (zákon o nadacích a nadačních fondech), a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.

175. Část šestnáctá zákona č. 257/2004 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o podnikání na kapitálovém trhu, zákona o kolektivním investování a zákona o dluhopisech.

176. Část padesátá druhá zákona č. 296/2007 Sb., kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé zákony v souvislosti s jeho přijetím.

177. Část dvanáctá zákona č. 126/2008 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o přeměnách obchodních společností a družstev.

178. Část sedmdesátá první zákona č. 227/2009 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o základních registrech.

179. Zákon č. 158/2010 Sb., kterým se mění zákon č. 227/1997 Sb., o nadacích a nadačních fondech a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů (zákon o nadacích a nadačních fondech), ve znění pozdějších předpisů.

180. Část osmá zákona č. 160/2010 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím nařízení Evropského parlamentu a Rady o ratingových agenturách.

181. Část třináctá zákona č. 188/2011 Sb., o kolektivním investování, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

182. Zákon č. 102/1992 Sb., kterým se upravují některé otázky související s vydáním zákona č. 509/1991 Sb., kterým se mění, doplňuje a upravuje občanský zákoník.

183. Část osmá zákona č. 227/1997 Sb., o nadacích a nadačních fondech a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů (zákon o nadacích a nadačních fondech).

184. Zákon č. 126/1998 Sb., kterým se mění zákon České národní rady č. 102/1992 Sb., kterým se upravují některé otázky související s vydáním zákona č. 509/1991 Sb., kterým se mění, doplňuje a upravuje občanský zákoník, ve znění zákona č. 227/1997 Sb.

185. Část třicátá devátá zákona č. 320/2002 Sb., o změně a zrušení některých zákonů v souvislosti s ukončením činnosti okresních úřadů.

186. Část druhá zákona č. 359/2005 Sb., kterým se mění zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a některé související zákony.

187. Zákon č. 591/1992 Sb., o cenných papírech.

188. Zákon č. 89/1993 Sb., kterým se mění zákon České národní rady č. 591/1992 Sb., o cenných papírech.

189. Část osmá zákona č. 331/1993 Sb., o státním rozpočtu České republiky na rok 1994 a o změně a doplnění některých zákonů.

190. Čl. II a čl. III bod 15 zákona č. 259/1994 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon České národní rady č. 591/1992 Sb., o cenných papírech, ve znění pozdějších předpisů.

191. Zákon č. 152/1996 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 591/1992 Sb., o cenných papírech, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 214/1992 Sb., o burze cenných papírů, ve znění pozdějších předpisů.

192. Část třetí zákona č. 15/1998 Sb., o dohledu v oblasti kapitálového trhu a o změně a doplnění dalších zákonů.

193. Čl. II zákona č. 70/2000 Sb., kterým se mění zákon č. 229/1992 Sb., o komoditních burzách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 591/1992 Sb., o cenných papírech, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 214/1992 Sb., o burze cenných papírů, ve znění pozdějších předpisů.

194. Část druhá zákona č. 307/2000 Sb., o zemědělských skladních listech a zemědělských veřejných skladech a o změně některých souvisejících zákonů.

195. Část první zákona č. 362/2000 Sb., kterým se mění zákon č. 591/1992 Sb., o cenných papírech, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.

196. Část druhá zákona č. 259/2001 Sb., o státním dluhopisovém programu na úhradu ztráty Konsolidační banky Praha, státního peněžního ústavu, za rok 1999 a o změně zákona č. 591/1992 Sb., o cenných papírech, ve znění pozdějších předpisů.

197. Část druhá zákona č. 308/2002 Sb., kterým se mění zákon č. 15/1998 Sb., o Komisi pro cenné papíry a o změně a doplnění dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.

198. Část čtvrtá zákona č. 88/2003 Sb., kterým se mění zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád,

ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 591/1992 Sb., o cenných papírech, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 370/2000 Sb., kterým se mění zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 15/1998 Sb., o Komisi pro cenné papíry a o změně a doplnění dalších zákonů, ve znění zákona č. 30/2000 Sb., zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, ve znění pozdějších předpisů, ve znění zákona č. 501/2001 Sb. a nálezů Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 476/2002 Sb., zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

199. Část první zákona č. 257/2004 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o podnikání na kapitálovém trhu, zákona o kolektivním investování a zákona o dluhopisech.

200. Část osmá zákona č. 56/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

201. Část dvacátá sedmá zákona č. 296/2007 Sb., kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé zákony v souvislosti s jeho přijetím.

202. Část šestá zákona č. 230/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

203. Část čtyřicátá zákona č. 227/2009 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o základních registrech.

204. Část pátá zákona č. 409/2010 Sb., o změně zákonů v souvislosti s přijetím zákona o finančním zajištění.

205. Část první zákona č. 37/2004 Sb., o pojistné smlouvě a o změně souvisejících zákonů (zákon o pojistné smlouvě).

206. Část čtrnáctá zákona č. 377/2005 Sb., o doplňkovém dohledu nad bankami, spořitelními a úvěrními družstvy, pojišťovny a obchodníky s cennými papíry ve finančních konglomerátech a o změně některých dalších zákonů (zákon o finančních konglomerátech).

207. Část jedenáctá zákona č. 57/2006 Sb., o změně zákonů v souvislosti se sjednocením dohledu nad finančním trhem.

208. Část pátá zákona č. 198/2009 Sb., o rovném zacházení a o právních prostředcích ochrany před diskriminací a o změně některých zákonů (antidiskriminační zákon).

209. Část sto čtyřicátá druhá zákona č. 227/2009 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o základních registrech.

210. Část první zákona č. 278/2009 Sb., o změně zákonů v souvislosti s přijetím zákona o pojišťovnictví.

211. Nařízení vlády č. 142/1994 Sb., kterým se stanoví výše úroků z prodlení a poplatku z prodlení podle občanského zákoníku.

212. Nařízení vlády č. 163/2005 Sb., kterým se mění nařízení vlády č. 142/1994 Sb., kterým se stanoví výše úroků z prodlení a poplatku z prodlení podle občanského zákoníku.

213. Nařízení vlády č. 33/2010 Sb., kterým se mění nařízení vlády č. 142/1994 Sb., kterým se stanoví výše úroků z prodlení a poplatku z prodlení podle občanského zákoníku, ve znění nařízení vlády č. 163/2005 Sb.

214. Nařízení vlády č. 258/1995 Sb., kterým se provádí občanský zákoník.

215. Nařízení vlády č. 174/2009 Sb., kterým se mění nařízení vlády č. 258/1995 Sb., kterým se provádí občanský zákoník.

216. Nařízení vlády č. 371/2004 Sb., kterým se vydávají vzorové stanovy společenství vlastníků jednotek.

217. Nařízení vlády č. 151/2006 Sb., kterým se mění nařízení vlády č. 371/2004 Sb., kterým se vydávají vzorové stanovy společenství vlastníků jednotek.

218. Vyhláška č. 47/1964 Sb., o peněžních službách občanům.

219. Vyhláška č. 136/1969 Sb., o změně vyhlášky č. 47/1964 Sb., o peněžních službách občanům, ve znění vyhlášky č. 45/1965 Sb.

220. Vyhláška č. 27/1982 Sb., kterou se mění a doplňuje vyhláška ministerstva financí č. 47/1964 Sb., o peněžních službách občanům, ve znění vyhlášky federálního ministerstva financí č. 136/1969 Sb.

221. Vyhláška č. 146/1990 Sb., kterou se mění a doplňuje vyhláška ministerstva financí č. 47/1964 Sb., o peněžních službách občanům, ve znění pozdějších předpisů.

222. Vyhláška č. 133/1964 Sb., o silničním přepravním řádu.

223. Vyhláška č. 74/1981 Sb., kterou se mění a doplňuje vyhláška ministerstva dopravy č. 133/1964 Sb., o silničním přepravním řádu.

224. Vyhláška č. 106/1984 Sb., kterou se mění a doplňuje vyhláška ministerstva dopravy č. 133/1964 Sb., o silničním přepravním řádu.
225. Vyhláška č. 18/1965 Sb., o podmínkách údržby a oprav silničních vozidel pro motorovou dopravu v majetku občanů a nesocialistických organizací.
226. Vyhláška č. 17/1966 Sb., o leteckém přepravním řádu.
227. Vyhláška č. 15/1971 Sb., kterou se doplňuje vyhláška ministerstva dopravy č. 17/1966 Sb., o leteckém přepravním řádu.
228. Vyhláška č. 121/1980 Sb., o finanční pomoci při převodu skupinových rodinných domků z družstevního do osobního vlastnictví.
229. Vyhláška č. 122/1980 Sb., o jednorázovém příspěvku na opatření náhradního bydlení občanům, kteří uvolní byt v objektu spravovaném státní socialistickou organizací.
230. Vyhláška č. 69/1982 Sb., kterou se mění a doplňuje vyhláška federálního ministerstva financí, ministerstva financí České socialistické republiky a ministerstva financí Slovenské socialistické republiky č. 122/1980 Sb., o jednorázovém příspěvku na opatření náhradního bydlení občanům, kteří uvolní byt v objektu spravovaném státní socialistickou organizací.
231. Vyhláška č. 136/1985 Sb., o finanční, úvěrové a jiné pomoci družstevní a individuální bytové výstavbě a modernizaci rodinných domků v osobním vlastnictví.
232. Vyhláška č. 74/1989 Sb., kterou se mění a doplňuje vyhláška federálního ministerstva financí, ministerstva financí České socialistické republiky, ministerstva financí Slovenské socialistické republiky a předsedy Státní banky československé č. 136/1985 Sb., o finanční, úvěrové a jiné pomoci družstevní a individuální bytové výstavbě a modernizaci rodinných domků v osobním vlastnictví.
233. Vyhláška č. 73/1991 Sb., kterou se mění a doplňuje vyhláška federálního ministerstva financí, ministerstva financí České socialistické republiky, ministerstva financí Slovenské socialistické republiky a předsedy Státní banky československé č. 136/1985 Sb., o finanční, úvěrové a jiné pomoci družstevní a individuální bytové výstavbě a modernizaci rodinných domků v osobním vlastnictví, ve znění vyhlášky č. 74/1989 Sb.
234. Vyhláška č. 398/1992 Sb., kterou se mění a doplňuje vyhláška federálního ministerstva financí, ministerstva financí České socialistické republiky, ministerstva financí Slovenské socialistické republiky a předsedy Státní banky československé č. 136/1985 Sb., o finanční, úvěrové a jiné pomoci družstevní a individuální bytové výstavbě a modernizaci rodinných domků v osobním vlastnictví, ve znění vyhlášky č. 74/1989 Sb. a vyhlášky č. 73/1991 Sb.
235. Vyhláška č. 89/1998 Sb., kterou se mění vyhláška Federálního ministerstva financí, Ministerstva financí České socialistické republiky, Ministerstva financí Slovenské socialistické republiky a předsedy Státní banky československé č. 136/1985 Sb., o finanční, úvěrové a jiné pomoci družstevní a individuální bytové výstavbě a modernizaci rodinných domků v osobním vlastnictví, ve znění pozdějších předpisů.
236. Vyhláška č. 385/2000 Sb., kterou se mění vyhláška Federálního ministerstva financí, Ministerstva financí České socialistické republiky, Ministerstva financí Slovenské socialistické republiky a předsedy Státní banky československé č. 136/1985 Sb., o finanční, úvěrové a jiné pomoci družstevní a individuální bytové výstavbě a modernizaci rodinných domků v osobním vlastnictví, ve znění pozdějších předpisů.
237. Vyhláška č. 440/2001 Sb., o odškodnění bolesti a ztížení společenského uplatnění.
238. Vyhláška č. 50/2003 Sb., kterou se mění vyhláška č. 440/2001 Sb., o odškodnění bolesti a ztížení společenského uplatnění.

§ 3081

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2014.

Němcová v. r.

Klaus v. r.

Nečas v. r.

Vybraná ustanovení novel

Čl. II zákona č. 460/2016 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Vyžaduje-li se přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona pro právní jednání, k němuž dojde po dni nabytí účinnosti tohoto zákona, forma veřejné listiny, postačí, vyhovuje-li forma plné moci k tomuto právnímu jednání požadavkům zákona č. 89/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

2. Předkupní právo podle § 3056 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., ke stavbě podle § 509 zákona č. 89/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i předkupní právo, které takto vzniklo k pozemku, na němž je tato stavba zřízena, zaniká dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

3. Svěřenský fond, který vznikl přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se zapíše do evidence svěřenských fondů do šesti měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Nebude-li návrh na zápis podán v této lhůtě, správa svěřenského fondu zanikne.

4. Obmyšlený svěřenského fondu zřízeného k soukromému účelu, který vznikl přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud byl jmenován nebo jinak určen přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se zapíše do evidence svěřenských fondů do šesti měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Nebude-li návrh na zápis podán v této lhůtě, účinky jeho jmenování nebo jiného určení zanikají.

5. Zahájí-li se ve lhůtě podle bodu 3 nebo 4 řízení o jmenování svěřenského správce, neskončí tato lhůta dříve než za šest měsíců ode dne, kdy byl svěřenský správce jmenován.

6. Spolek a společenství vlastníků vzniklé do 31. prosince 2013 nejsou ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona povinny uvést označení právní formy ve svém názvu do souladu s požadavky § 132 odst. 2, § 216 a § 1200 odst. 2 písm. a) zákona č. 89/2012 Sb.

7. Prohlášení o započtení a ujednání o započtení učiněná přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se řídí dosavadními právními předpisy.

8. Dohody o srážkách ze mzdy nebo jiných příjmů, uzavřené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se řídí dosavadními právními předpisy. To nebrání ujednání stran, že se jejich práva a povinnosti budou řídit tímto zákonem nejdříve od nabytí jeho účinnosti.

1) Směrnice Rady ze dne 25. července 1985 o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se odpovědnosti za vadné výrobky (85/374/EHS).

Směrnice Rady ze dne 20. prosince 1985 na ochranu spotřebitele v případě smluv uzavřených mimo obchodní prostory (85/577/EHS).

Směrnice Rady ze dne 18. prosince 1986 o koordinaci právní úpravy členských států týkající se nezávislých obchodních zástupců (86/653/EHS).

Směrnice Rady ze dne 22. června 1987 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se pojištění právní ochrany (87/344/EHS).

Směrnice Rady ze dne 13. června 1990 o souborných službách pro cesty, pobyty a zájezdy (90/314/EHS).

Směrnice Rady ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách (93/13/EHS).

Směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 20. května 1997 o ochraně spotřebitele v případě smluv uzavřených na dálku (97/7/ES).

Směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 6. října 1997, kterou se mění směrnice 84/450/EHS o klamavé reklamě tak, aby zahrnovala srovnávací reklamu (97/55/ES).

Směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 16. února 1998 o ochraně spotřebitele při označování cen výrobků nabízených spotřebiteli (98/6/ES).

Směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 25. května 1999 o určitých aspektech nákupu spotřebního zboží a záruk za spotřební zboží (1999/44/ES).

Směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 29. června 2000 o postupu proti opožděným platbám v obchodních transakcích (2000/35/ES).

Směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 12. prosince 2006 o klamavé a srovnávací reklamě (2006/114/ES).

Směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 14. ledna 2009 o ochraně spotřebitele ve vztahu k některým aspektům smluv o dočasném užívání ubytovacího zařízení (timeshare), o dlouhodobých rekreačních produktech, o dalším prodeji a o výměně (2008/122/ES).

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/101/ES ze dne 16. září 2009 o koordinaci ochranných opatření, která jsou na ochranu zájmů společníků a třetích osob vyžadována v členských státech od společností ve smyslu čl. 48 druhého pododstavce Smlouvy, za účelem dosažení rovnocennosti těchto opatření.

500/2004 Sb.

ZÁKON

ze dne 24. června 2004

správní řád

Změna: 413/2005 Sb.
Změna: 384/2008 Sb.
Změna: 7/2009 Sb.
Změna: 227/2009 Sb. (část)
Změna: 227/2009 Sb.
Změna: 167/2012 Sb.
Změna: 303/2013 Sb.
Změna: 250/2014 Sb.
Změna: 243/2016 Sb.
Změna: 298/2016 Sb.
Změna: 183/2017 Sb.
Změna: 225/2017 Sb.

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

HLAVA I

PŘEDMĚT ÚPRAVY

§ 1

(1) Tento zákon upravuje postup orgánů moci výkonné, orgánů územních samosprávných celků¹⁾ a jiných orgánů, právnických a fyzických osob, pokud vykonávají působnost v oblasti veřejné správy (dále jen "správní orgán").

(2) Tento zákon nebo jeho jednotlivá ustanovení se použijí, nestanoví-li zvláštní zákon jiný postup.

(3) Tento zákon se nevztahuje na právní jednání prováděná správními orgány a na vztahy mezi orgány téhož územního samosprávného celku při výkonu samostatné působnosti.

HLAVA II

ZÁKLADNÍ ZÁSADY ČINNOSTI SPRÁVNÍCH ORGÁNŮ

§ 2

(1) Správní orgán postupuje v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, jakož i mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu (dále jen "právní předpisy"). Kde se v tomto zákoně mluví o zákoně, rozumí se tím též mezinárodní smlouva, která je součástí právního řádu.

(2) Správní orgán uplatňuje svou pravomoc pouze k těm účelům, k nimž mu byla zákonem nebo na základě zákona svěřena, a v rozsahu, v jakém mu byla svěřena.

(3) Správní orgán šetří práva nabytá v dobré víře, jakož i oprávněné zájmy osob, jichž se činnost správního orgánu v jednotlivém případě dotýká (dále jen "dotčené osoby"), a může zasahovat do těchto práv jen za podmínek stanovených zákonem a v nezbytném rozsahu.

(4) Správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.

§ 3

Nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.

§ 4

(1) Veřejná správa je službou veřejnosti. Každý, kdo plní úkoly vyplývající z působnosti správního orgánu, má povinnost se k dotčeným osobám chovat zdvořile a podle možností jim vycházet vstříc.

(2) Správní orgán v souvislosti se svým úkonem poskytne dotčené osobě přiměřené poučení o jejich právech a

povinnostech, je-li to vzhledem k povaze úkonu a osobním poměrům dotčené osoby potřebné.

(3) Správní orgán s dostatečným předstihem uvědomí dotčené osoby o úkonu, který učiní, je-li to potřebné k hájení jejich práv a neohrozí-li to účel úkonu.

(4) Správní orgán umožní dotčeným osobám uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy.

§ 5

Pokud to povaha projednávané věci umožňuje, pokusí se správní orgán o smírné odstranění rozporů, které brání řádnému projednání a rozhodnutí dané věci.

§ 6

(1) Správní orgán vyřizuje věci bez zbytečných průtahů. Nečiní-li správní orgán úkony v zákonem stanovené lhůtě nebo ve lhůtě přiměřené, není-li zákonná lhůta stanovena, použije se ke zjednání nápravy ustanovení o ochraně před nečinností (§ 80).

(2) Správní orgán postupuje tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady, a dotčené osoby co možná nejméně zatěžuje. Podklady od dotčené osoby vyžaduje jen tehdy, stanoví-li tak právní předpis. Lze-li však potřebné údaje získat z úřední evidence, kterou správní orgán sám vede, a pokud o to dotčená osoba požádá, je povinen jejich obstarání zajistit. Při opatřování údajů podle tohoto ustanovení má správní orgán vůči třetím osobám, jichž se tyto údaje mohou týkat, stejné postavení jako dotčená osoba, na jejíž požádání údaje opatřuje.

§ 7

(1) Dotčené osoby mají při uplatňování svých procesních práv rovné postavení. Správní orgán postupuje vůči dotčeným osobám nestranně a vyžaduje od všech dotčených osob plnění jejich procesních povinností rovnou měrou.

(2) Tam, kde by rovnost dotčených osob mohla být ohrožena, správní orgán učiní opatření potřebná k jejímu zajištění.

§ 8

(1) Správní orgány dbají vzájemného souladu všech postupů, které probíhají současně a souvisejí s týmiž právy nebo povinnostmi dotčené osoby. Na to, že současně probíhá více takových postupů u různých správních orgánů nebo u jiných orgánů veřejné moci, je dotčená osoba povinna správní orgány bezodkladně upozornit.

(2) Správní orgány vzájemně spolupracují v zájmu dobré správy.

ČÁST DRUHÁ

OBEČNÁ USTANOVENÍ O SPRÁVNÍM ŘÍZENÍ

HLAVA I

SPRÁVNÍ ŘÍZENÍ

§ 9

Správní řízení je postup správního orgánu, jehož účelem je vydání rozhodnutí, jímž se v určité věci zakládají, mění nebo ruší práva anebo povinnosti jmenovitě určené osoby nebo jímž se v určité věci prohlašuje, že taková osoba práva nebo povinnosti má anebo nemá.

HLAVA II

SPRÁVNÍ ORGÁNY

Díl 1

Příslušnost správních orgánů

§ 10

Věcná příslušnost

Správní orgány jsou věcně příslušné jednat a rozhodovat ve věcech, které jim byly svěřeny zákonem nebo na základě zákona.

§ 11

Místní příslušnost

(1) Místní příslušnost správního orgánu je určena

- a) v řízeních týkajících se činnosti účastníka řízení (§ 27) místem činnosti,
- b) v řízeních týkajících se nemovitosti místem, kde se nemovitost nachází,
- c) v ostatních řízeních týkajících se podnikatelské činnosti účastníka řízení, který je fyzickou osobou, místem podnikání,²⁾
- d) v ostatních řízeních týkajících se fyzické osoby místem jejího trvalého pobytu,³⁾ popřípadě místem pobytu na území České republiky podle druhu pobytu cizince⁴⁾ (dále jen "místo trvalého pobytu"); nemá-li fyzická osoba místo trvalého pobytu na území České republiky, je místní příslušnost určena posledním známým místem jejího pobytu na území České republiky,
- e) v ostatních řízeních týkajících se právnické osoby místem jejího sídla nebo místem sídla její organizační složky;⁵⁾ u zahraniční právnické osoby je místní příslušnost správního orgánu určena sídlem její organizační složky zřízené v České republice; po zrušení organizační složky je místní příslušnost určena posledním sídlem této organizační složky na území České republiky.

(2) Je-li místně příslušných více správních orgánů a nedohodnou-li se jinak, provede řízení ten z nich, u něhož jako prvního byla podána žádost nebo který z moci úřední učinil úkon jako první. V ostatních případech nebo nelze-li podmínky místní příslušnosti určit, určí místní příslušnost usnesením nejbližše společně nadřízený správní orgán. Není-li takového orgánu, určí místní příslušnost usnesením ústřední správní úřad,⁶⁾ do jehož působnosti rozhodovaná věc náleží.

§ 12

Postoupení pro nepřislušnost

Dojde-li podání (§ 37) správnímu orgánu, který není věcně nebo místně příslušný, bezodkladně je usnesením postoupí příslušnému správnímu orgánu a současně o tom uvědomí toho, kdo podání učinil (dále jen "podatel"). Má-li správní orgán, jemuž bylo podání postoupeno, za to, že není věcně nebo místně příslušný, může je usnesením postoupit dalšímu správnímu orgánu nebo vrátit jen se souhlasem svého nadřízeného správního orgánu. Usnesení vydaná podle tohoto ustanovení se pouze poznamenají do spisu.

Dožádání

§ 13

(1) Příslušný správní orgán může usnesením dožádat podřízený nebo nadřízený správní orgán anebo jiný věcně příslušný správní orgán (dále jen "dožádaný správní orgán") o provedení úkonu, který by sám mohl provést jen s obtížemi nebo s neúčelnými náklady anebo který by nemohl provést vůbec. Toto usnesení se doručuje pouze dožádanému správnímu orgánu a nelze se proti němu odvolat.

(2) Dožádaný správní orgán provede dožádaný úkon, jakož i úkony, které zajišťují účel dožádání.

(3) Dožádaný správní orgán provede úkon bez zbytečného odkladu. Pokud nelze provést úkon bezodkladně, provede ho dožádaný správní orgán ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení dožádání. V případě, že dožádaný správní orgán nemůže lhůtu dodržet, může jemu nadřízený správní orgán na jeho návrh lhůtu prodloužit o dobu nezbytně nutnou.

(4) Pokud by dožádání bylo v rozporu s právními předpisy, dožádaný správní orgán usnesením, které se pouze poznamená do spisu, odmítne úkon provést a vyzoomí o tom dožadující správní orgán. Dožádaný správní orgán, který není ve vztahu podřízenosti k orgánu dožadujícímu, může odmítnout provedení úkonu též proto, že by jeho provedení vážně ohrozilo plnění jeho vlastních úkolů, nebo proto, že provedení dožádání by vyžadovalo vynaložení neúměrných nákladů. Provedení dožádání lze odmítnout jen s předchozím souhlasem nadřízeného správního orgánu.

(5) Dožádaný správní orgán má oprávnění podle § 136 odst. 4.

(6) Dožádání do ciziny upravují zvláštní právní předpisy.⁷⁾

Díl 2

Vyloučení z projednávání a rozhodování věci

§ 14

(1) Každá osoba bezprostředně se podílející na výkonu pravomoci správního orgánu (dále jen "úřední osoba"), o níž lze důvodně předpokládat, že má s ohledem na svůj poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o její nepodjatosti, je vyloučena ze všech úkonů v řízení, při jejichž provádění by mohla výsledek řízení ovlivnit.

(2) Účastník řízení může namítat podjatost úřední osoby, jakmile se o ní dozví. K námitce se nepřihlídně, pokud účastník řízení o důvodu vyloučení prokazatelně věděl, ale bez zbytečného odkladu námitku neuplatnil. O námitce rozhodne bezodkladně usnesením služebně nadřízený úřední osoby nebo ten, kdo má obdobně postavení (dále jen "představený").

(3) Úřední osoba, která se dozví o okolnostech nasvědčujících, že je vyloučena, je povinna o nich bezodkladně uvědomit svého představeného. Do doby, než představený posoudí, zda je úřední osoba vyloučena, a provede potřebné úkony, může tato osoba provádět jen takové úkony, které nesnesou odkladu.

(4) Představený úřední osoby, která je vyloučena, za ni bezodkladně určí jinou úřední osobu, která není k vyloučenému ve vztahu podřízenosti. Usnesení o tom se pouze poznamená do spisu. Nelze-li určit nikoho jiného, bezodkladně o tom uvědomí nadřízený správní orgán a spolu s tím mu předá spis. Nadřízený správní orgán postupuje podle § 131 odst. 4.

(5) Vyloučena je též ta úřední osoba, která se účastnila řízení v téže věci na jiném stupni. Důvodem vyloučení není účast na úkonech před zahájením řízení nebo na výkonu kontroly prováděné podle zvláštního zákona.

(6) Ustanovení předchozích odstavců se nepoužijí pro vedoucí ústředních správních úřadů.

(7) Ustanovení odstavců 1 až 4 se obdobně užití pro znalce a tlumočníky.

Díl 3

Vedení řízení a úkony správních orgánů

§ 15

Vedení řízení

(1) Jednotlivé úkony v řízení se činí písemně, pokud zákon nestanoví jinak nebo pokud to nevyklučuje povaha věci. Jednotlivé sdělení v průběhu řízení lze vůči přítomnému účastníkovi řízení učinit ústně, pokud ten na písemné formě netrvá. Obsah úkonů prováděných jinou než písemnou formou se poznamená do spisu, nestanoví-li zákon jinak.

(2) Úkony správního orgánu v řízení provádějí úřední osoby oprávněné k tomu podle vnitřních předpisů správního orgánu nebo pověřené vedoucím správního orgánu (dále jen "oprávněné úřední osoby").

(3) Oprávněné úřední osoby jsou povinny zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o kterých se dozvěděly v souvislosti s řízením a které v zájmu zajištění řádného výkonu veřejné správy nebo v zájmu jiných osob vyžadují, aby zůstaly utajeny, nestanoví-li zákon jinak. Této povinnosti jsou oprávněné úřední osoby zproštěny jen z důvodů stanovených zvláštním zákonem nebo vysloví-li souhlas osoba, jíž se předmětná skutečnost dotýká. Ustanovení zvláštních zákonů o zproštění povinnosti mlčenlivosti tím nejsou dotčena.

(4) O tom, kdo je v dané věci oprávněnou úřední osobou, se provede záznam do spisu a správní orgán o tom účastníka řízení na požádání informuje. Oprávněná úřední osoba na požádání účastníka řízení sdělí své jméno, příjmení, služební nebo obdobné označení a ve kterém organizačním útvaru správního orgánu je zařazena.⁹⁾

§ 16

Jednací jazyk

(1) V řízení se jedná a písemnosti se vyhotovují v českém jazyce. Účastníci řízení mohou jednat a písemnosti mohou být předkládány i v jazyce slovenském.

(2) Písemnosti vyhotovené v cizím jazyce musí účastník řízení předložit v originálním znění a současně v úředně ověřeném překladu do jazyka českého, pokud správní orgán nesdělí účastníkovi řízení, že takový překlad nevyžaduje. Takové prohlášení může správní orgán učinit na své úřední desce i pro neurčitý počet řízení v budoucnu.

(3) Každý, kdo prohlásí, že neovládá jazyk, jímž se vede jednání, má právo na tlumočníka¹⁰⁾ zapsaného v seznamu tlumočnicků, kterého si obstará na své náklady. V řízení o žádosti si žadatel, který není občanem České republiky, obstará tlumočníka na své náklady sám, nestanoví-li zákon jinak.¹¹⁾

(4) Občan České republiky příslušející k národnostní menšině, která tradičně a dlouhodobě žije na území České republiky,¹²⁾ má před správním orgánem právo činit podání a jednat v jazyce své národnostní menšiny. Nemá-li správní orgán úřední osobu znalou jazyka národnostní menšiny, obstará si tento občan tlumočníka zapsaného v seznamu tlumočnicků. Náklady tlumočení a náklady na pořízení překladu v tomto případě nese správní orgán.

(5) Neslyšícím uživatelům českého znakového jazyka správní orgán ustanoví tlumočníka českého znakového jazyka podle zvláštního zákona¹³⁾. Neslyšící osobě preferující český jazyk ustanoví prostředníka, který je schopen se s ní dorozumět pomocí komunikačních systémů vycházejících z českého jazyka dle její vlastní volby.

Osobě hluchoslepé bude ustanoven prostředník, který je schopen se s ní dorozumět pomocí komunikačních systémů neslyšících a hluchoslepých osob dle její vlastní volby. Prostředník je ustanovován za stejných podmínek, za jakých je ustanovován tlumočník českého znakového jazyka¹³⁾. O ustanovení tlumočníka nebo prostředníka vydává správní orgán usnesení, které se oznamuje pouze osobám, jichž se dotýká.

§ 17

Spis

(1) V každé věci se zakládá spis. Každý spis musí být označen spisovou značkou. Spis tvoří zejména podání, protokoly, záznamy, písemná vyhotovení rozhodnutí a další písemnosti, které se vztahují k dané věci. Přílohou, která je součástí spisu, jsou zejména důkazní prostředky, obrazové a zvukové záznamy a záznamy na elektronických médiích. Spis musí obsahovat soupis všech svých součástí, včetně příloh, s určením data, kdy byly do spisu vloženy.

(2) Zaslávají-li se dožadované spisy v poštovní zásilce, musí odesílající správní orgán zvolit takovou poštovní službu, která zahrnuje stvrzení podání a dodání poštovní zásilky.

(3) Z důvodu ochrany utajovaných informací a z důvodu ochrany jiných informací, na něž se vztahuje zákonem uložená nebo uznaná povinnost mlčenlivosti, se v případech stanovených zákonem část písemností nebo záznamů uchovává odděleně mimo spis. Odděleně mimo spis se uchovávají písemnosti nebo záznamy obsahující utajované informace, které byly správnímu orgánu poskytnuty Policií České republiky nebo zpravodajskými službami. Na písemnosti nebo záznamy uchovávané odděleně mimo spis se ustanovení tohoto nebo jiného zákona o nahlížení do spisu nepoužijí.

(4) Nevykonává-li příslušný správní orgán spisovou službu, předá spis po právní moci rozhodnutí správnímu orgánu, který pro něj spisovou službu vykonává.

§ 18

Protokol

(1) O ústním jednání (§ 49) a o ústním podání, výslechu svědka, výslechu znalce, provedení důkazu listinou a ohledání, pokud jsou prováděny mimo ústní jednání, jakož i o jiných úkonech souvisejících s řízením v dané věci, při nichž dochází ke styku s účastníky řízení, se sepisuje protokol. Kromě protokolu lze též pořídít obrazový nebo zvukový záznam.

(2) Protokol obsahuje zejména místo, čas a označení úkonů, které jsou předmětem zápisu, údaje umožňující identifikaci přítomných osob, vylíčení průběhu předmětných úkonů, označení správního orgánu a jméno, příjmení a funkci nebo služební číslo oprávněné úřední osoby, která úkony provedla. Údaji umožňujícími identifikaci fyzické osoby se rozumějí jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu, popřípadě jiný údaj podle zvláštního zákona.

(3) Protokol podepisuje oprávněná úřední osoba, popřípadě osoba, která byla pověřena sepsáním protokolu, a dále všechny osoby, které se jednání nebo provedení úkonu zúčastnily. Odepření podpisu, důvody odepření a námitky proti obsahu protokolu se v protokolu zaznamenají.

(4) Jiné osoby, jichž se obsah protokolu přímo dotýká, mohou bezprostředně po seznámení s protokolem podat stížnost (§ 175) proti jeho obsahu.

(5) Opravy zřejmých nesprávností, kterými jsou zejména chyby v psaní a počtech, v protokolu provádí oprávněná úřední osoba, která je stvrdí svým podpisem. Každá oprava musí být provedena tak, aby původní zápis zůstal čitelný. Může-li mít oprava právní význam, účastníci řízení se o ní vyrozumí.

(6) V případě jiných oprav, než které jsou uvedeny v odstavci 5, se o provedení opravy rozhodne usnesením, které se pouze poznamená do spisu.

Díl 4

Doručování

§ 19

Společné ustanovení o doručování

(1) Písemnost doručuje správní orgán, který ji vyhotovil. Správní orgán doručí písemnost prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky^{13a)}. Nelze-li písemnost takto doručit, může ji doručit správní orgán sám; v zákonem stanovených případech může písemnost doručit prostřednictvím obecního úřadu, jemu naroveň postaveného správního orgánu¹⁴⁾ (dále jen „obecní úřad“) nebo prostřednictvím policejního orgánu příslušného podle místa doručení; je-li k řízení příslušný orgán obce, může písemnost doručit prostřednictvím obecní policie.

(2) Není-li možné písemnost doručit prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky^{13a)}, lze ji doručit také prostřednictvím provozovatele poštovních služeb. Správní orgán zvolí takovou poštovní službu, aby z uzavřené poštovní smlouvy¹⁵⁾ vyplývala povinnost dodat poštovní zásilku obsahující písemnost způsobem, který je v souladu s požadavky tohoto zákona na doručení písemnosti.

(3) Není-li možné písemnost doručit prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky^{13a)}, může správní orgán zaslat písemnost do datové schránky kontaktního místa veřejné správy⁴³⁾, které tuto písemnost převede autorizovanou konverzí dokumentů^{13a)} a doručí písemnost, která je jejím výstupem; odstavce 1 a 2 platí obdobně. Při zaslání písemnosti do datové schránky kontaktního místa veřejné správy správní orgán určí způsob doručení adresátovi. Kontaktní místo veřejné správy bezodkladně zašle správnímu orgánu doklad o doručení písemnosti, je-li pro řízení třeba, nebo potvrzení o nemožnosti písemnost doručit a důvody nedoručení. Pro účely postupu podle věty první přenese správní orgán výkon své působnosti v oblasti doručování na kontaktní místo veřejné správy. Působnost lze přenést veřejnoprávní smlouvou nebo dohodou mezi správními orgány podle § 160 odst. 3 s účinky pro budoucí doručování za předpokladu, že správní orgán v daném případě postup podle tohoto odstavce zvolí. K uzavření veřejnoprávní smlouvy nebo dohody podle předchozí věty není třeba souhlasu nadřízeného správního orgánu.

(4) Nevyklučuje-li to zákon nebo povaha věci, na požádání účastníka řízení správní orgán doručuje na adresu pro doručování nebo elektronickou adresu, kterou mu účastník řízení sdělí, zejména může-li to přispět k urychlení řízení; taková adresa může být sdělena i pro řízení, která mohou být u téhož správního orgánu zahájena v budoucnu.

(5) Do vlastních rukou adresáta se doručují písemnosti podle § 59, § 72 odst. 1, písemnosti, o nichž tak stanoví zvláštní zákon, a jiné písemnosti, nařídí-li to oprávněná úřední osoba.

(6) Do vlastních rukou se doručuje i písemnost, u níž hrozí, že by mohla být vydána jinému účastníkovi řízení, který má na věci protichůdný zájem. Jestliže je písemnost doručena jinému účastníkovi řízení, který má na věci protichůdný zájem, písemnost se považuje za doručenu jen v případě, že adresát písemnosti její převzetí od příjemce uzná nebo že je z jeho postupu v řízení zjevné, že mu bylo doručeno.

(7) Je-li pro řízení třeba, aby bylo doručení doloženo, musí být zajištěn písemný doklad stvrzující, že písemnost byla doručena nebo že poštovní zásilka obsahující písemnost byla dodána, včetně dne, kdy se tak stalo. Nelze-li doručení prokázat, je nutno doručit opakovaně. Písemného dokladu o doručení nebo dodání však není zapotřebí, je-li z postupu účastníka řízení v řízení zjevné, že mu bylo doručeno.

(8) Doručovatelé jsou oprávněni zjišťovat totožnost adresáta a osob, které jsou za něj oprávněny písemnost převzít. Tyto osoby jsou povinny na výzvu doručovatele předložit průkaz totožnosti (§ 36 odst. 4). Provádí-li doručovatel úkony podle tohoto zákona, má postavení úřední osoby a povinnosti nositele poštovního tajemství podle zvláštního zákona.17)

(9) Písemnosti uvedené v odstavci 5 se na požádání adresáta doručují jiným způsobem podle tohoto zákona; v takovém případě platí, že písemnost je doručena třetím dnem ode dne, kdy byla odeslána. V případě doručování na elektronickou adresu platí, že písemnost je doručena v okamžiku, kdy převzetí doručované písemnosti potvrdí adresát datovou zprávou podepsanou adresátem. Nepotvrdí-li adresát převzetí písemnosti nejpozději následující pracovní den po odeslání zprávy, která se nevrátila jako nedoručitelná (odstavec 10), doručí správní orgán písemnost, jako by adresát o doručení na elektronickou adresu nepožádal.

(10) Pokud nebylo možno doručit písemnost doručovanou na elektronickou adresu adresáta podle odstavce 4 nebo 9, protože se datová zpráva vrátila jako nedoručitelná, učiní správní orgán neprodleně další pokus o její doručení; bude-li další pokus o doručení neúspěšný, doručí písemnost, jako by adresát o doručení na elektronickou adresu nepožádal.

§ 20

Doručování fyzickým osobám

(1) Fyzické osobě se písemnost doručuje na adresu pro doručování (§ 19 odst. 4), na adresu evidovanou v informačním systému evidence obyvatel, na kterou jí mají být doručovány písemnosti^{17a)}, na adresu jejího trvalého pobytu, ve věcech podnikání do místa podnikání, nebo při doručování prostřednictvím veřejné datové sítě na její elektronickou adresu; fyzické osobě lze však doručit, kdekoliv bude zastížena. Provádí-li doručení sám správní orgán, mohou osoby doručení provádějící doručit i mimo územní obvod tohoto správního orgánu.

(2) Písemnost, která se doručuje do vlastních rukou, lze doručit adresátovi, nebo též tomu, koho adresát k přijetí písemnosti zmocnil písemnou plnou mocí s úředně ověřeným podpisem; úřední ověření není třeba, pokud byla plná moc udělena před doručujícím orgánem.

(3) Písemnost, která se nedoručuje do vlastních rukou a jejíž převzetí má být potvrzeno příjemcem, lze doručit adresátovi přímo nebo předáním jiné vhodné fyzické osobě bydlící, působící nebo zaměstnané v tomtéž místě nebo jeho okolí, která souhlasí s tím, že písemnost adresátovi předá.

(4) Písemnost, která se nedoručuje do vlastních rukou nebo jejíž doručení nemá být potvrzeno příjemcem, lze doručit vložením písemnosti do adresátovy domovní schránky nebo na jiné vhodné místo anebo způsobem podle odstavce 3.

(5) Při doručování písemnosti, která souvisí s podnikatelskou činností fyzické osoby a která je doručována na adresu místa podnikání,²⁾ se postupuje obdobně podle § 21.

(6) Písemnost určenou advokátu, včetně písemnosti doručované do vlastních rukou, mohou přijmout také advokátní koncipienti nebo jiní jeho zaměstnanci. Vykonává-li advokacii společně s jinými advokáty, může být písemnost, včetně písemnosti doručované do vlastních rukou, odevzdána též těmto advokátům, jejich advokátním koncipientům nebo jiným jejich zaměstnancům. Jestliže advokát vykonává advokacii jako společník veřejné obchodní společnosti, mohou písemnost určenou advokátu, včetně písemnosti doručované do vlastních rukou, přijmout rovněž ostatní společníci této společnosti, advokátní koncipienti nebo jiní její zaměstnanci. Pro doručování písemnosti notáři, soudnímu exekutorovi a jiné osobě, která poskytuje právní pomoc podle zvláštních zákonů, platí věta první až třetí přiměřeně. Ustanovení o doručování právníckým osobám (§ 21) platí pro doručování písemnosti advokátovi, notáři, soudnímu exekutorovi a jiné osobě, která poskytuje právní pomoc podle zvláštních zákonů, obdobně.

§ 21

Doručování právníckým osobám

(1) Právnícké osobě se písemnost doručuje na adresu pro doručování (§ 19 odst. 4), na adresu jejího sídla²⁾ nebo sídla její organizační složky, jíž se řízení týká; u zahraniční právnícké osoby se doručuje na adresu sídla její organizační složky zřízené v České republice, týká-li se písemnost činnosti této organizační složky. Při doručování prostřednictvím veřejné datové sítě se doručuje na elektronickou adresu právnícké osoby. V ostatních případech se zahraničním právníckým osobám písemnosti doručují způsobem uvedeným v § 22.

(2) Písemnost, která se doručuje do vlastních rukou, jsou oprávněny převzít orgány a osoby uvedené v § 30 nebo jiné osoby, které byly pověřeny písemnosti přijímat.

(3) Právnícká osoba nemůže žádat o prominutí zmeškání úkonu s poukazem na to, že se na adrese jejího sídla nebo

sídla její organizační složky nikdo nezdržuje. Správní orgán však v případě, že na uvedené adrese nebyl nikdo zastížen, může písemnost doručit osobám uvedeným v § 30 na jejich adresu.

(4) Písemnost, která se nedoručuje do vlastních rukou a jejíž převzetí má být potvrzeno příjemcem, lze doručit fyzické osobě, která je za adresáta oprávněna písemnost převzít, fyzické osobě, která převzetí písemnosti potvrdí razítkem adresáta, popřípadě též jiné vhodné fyzické osobě bydlící, působící nebo zaměstnané v tomtéž místě nebo jeho okolí, která souhlasí s tím, že poštovní zásilku s písemností adresátovi předá.

(5) Písemnost, která se nedoručuje do vlastních rukou a jejíž převzetí nemá být potvrzeno příjemcem, lze doručit vložení písemnosti do adresátovy domovní schránky nebo na jiné vhodné místo anebo způsobem podle odstavce 4.

(6) Ustanovení odstavců 1 až 5 se přiměřeně vztahují i na doručování správními orgány a jiným orgánům veřejné moci.

§ 22

Doručování do ciziny

Adresátům, kteří se zdržují v cizině nebo jejichž sídlo nebo pobyt, popřípadě jiná adresa pro doručování podle § 19 odst. 4 je v cizině, lze doručit prostřednictvím provozovatele poštovních služeb nebo prostřednictvím příslušného orgánu státní správy pověřeného k doručování písemností do ciziny. Pokud se tímto způsobem nepodaří písemnost doručit, ustanoví jim správní orgán opatrovníka (§ 32 odst. 2 písm. d)).

§ 23

Uložení

(1) Nebyl-li v případě doručování podle § 20 adresát zastížen a písemnost nebylo možno doručit ani jiným způsobem přípustným podle § 20, písemnost se uloží.

(2) Nebyla-li v případě doručování podle § 21 zastížena žádná osoba, které by bylo možno písemnost doručit, a písemnost nebylo možno doručit ani jiným způsobem přípustným podle § 21, písemnost se uloží.

(3) Písemnost se uloží

a) u správního orgánu, který ji vyhotovil, nebo

b) u obecního úřadu nebo v provozovně provozovatele poštovních služeb, pokud se doručuje jejich prostřednictvím.

(4) Adresát se vyzve vložení oznámení o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo, aby si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů vyzvedl; současně se mu sdělí, kde, odkdy a v kterou denní dobu si lze písemnost vyzvednout. Je-li to možné a nevyloučil-li to správní orgán, písemnost se po uplynutí 10 dnů vloží do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo; jinak se vrátí správnímu orgánu, který ji vyhotovil.

(5) Zároveň s oznámením podle odstavce 4 se adresát písemně poučí o právních důsledcích, které by jeho případné jednání podle § 24 odst. 1, 3 a 4 vyvolalo nebo o možnosti postupu podle § 24 odst. 2. Toto poučení musí obsahovat i označení správního orgánu, který písemnost odesílá, a jeho adresu.

§ 24

Překážky při doručování

(1) Jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenu posledním dnem této lhůty.

(2) Prokáže-li adresát, že si pro dočasnou nepřítomnost nebo z jiného vážného důvodu nemohl bez svého zavinění uloženou písemnost ve stanovené lhůtě vyzvednout, může za podmínky ustanovení § 41 požádat o určení neplatnosti doručení nebo okamžiku, kdy byla písemnost doručena.

(3) Jestliže adresát písemnosti, který je fyzickou osobou, nebo fyzická osoba, které má být předána písemnost adresovaná právnické osobě, pokus o doručení písemnosti znemožní tím, že ji odmítne převzít nebo že neposkytne součinnost nezbytnou k řádnému doručení, předá se jí poučení o právních důsledcích, které z jejího jednání uvedeného v odstavci 4 vyplývají; nového poučení však není zapotřebí, pokud se ho adresátovi dostalo již podle § 23 odst. 5.

(4) Jestliže osoba uvedená v odstavci 3 předání poučení znemožní nebo jestliže i přes poučení podle § 23 odst. 5 nebo podle odstavce 3 doručení neumožní, písemnost se považuje za doručenu dnem, kdy k neúspěšnému pokusu o doručení došlo.

§ 25

Doručování veřejnou vyhláškou

(1) Osobám neznámého pobytu nebo sídla a osobám, jimž se prokazatelně nedaří doručovat, jakož i osobám, které nejsou známy, a v dalších případech, které stanoví zákon, se doručuje veřejnou vyhláškou.

(2) Doručení veřejnou vyhláškou se provede tak, že se písemnost, popřípadě oznámení o možnosti převzít písemnost, vyvěsí na úřední desce správního orgánu, který písemnost doručuje; na písemnosti se vyznačí den vyvěšení. Písemnost nebo oznámení se zveřejní též způsobem umožňujícím dálkový přístup. Patnáctým dnem po vyvěšení se písemnost považuje za doručenou, byla-li v této lhůtě splněna i povinnost podle věty druhé.

(3) Jde-li o řízení, ve kterém se veřejnou vyhláškou doručuje ve správních obvodech několika obcí, správní orgán, který písemnost doručuje, ji nejpozději v den vyvěšení zašle též příslušným obecním úřadům, které jsou povinny písemnost bezodkladně vyvěsit na svých úředních deskách na dobu nejméně 15 dnů. Dnem vyvěšení je den vyvěšení na úřední desce správního orgánu, který písemnost doručuje. Jinak platí ustanovení odstavce 2 obdobně.

(4) Týká-li se veřejná vyhláška záležitosti práv příslušníků národnostních menšin a je-li ve správním obvodu správního orgánu zřízen výbor pro národnostní menšiny nebo jiný orgán pro záležitosti národnostních menšin, veřejnou vyhlášku správní orgán uveřejní též v jazyce příslušné národnostní menšiny.

(5) Fyzické osoby, které vykonávají působnost v oblasti veřejné správy, doručují veřejnou vyhláškou prostřednictvím úřední desky obecního úřadu v místě výkonu jejich působnosti.

§ 26

Úřední deska

(1) Každý správní orgán zřizuje úřední desku, která musí být nepřetržitě veřejně přístupná. Pro orgány územního samosprávného celku se zřizuje jedna úřední deska. Obsah úřední desky se zveřejňuje i způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(2) Ustanovení odstavce 1 se nevztahuje na fyzické osoby, které vykonávají působnost správního orgánu, s výjimkou podnikajících fyzických osob, u nichž výkon této působnosti souvisí s předmětem podnikání.

(3) Není-li správní orgán schopen zajistit zveřejnění obsahu úřední desky způsobem umožňujícím dálkový přístup podle odstavce 1, uzavře osoba uvedená v § 160 odst. 1, jejíž je tento správní orgán součástí, s obcí s rozšířenou působností, v jejímž správním obvodu má sídlo, veřejnoprávní smlouvu (§ 160) o zveřejňování obsahu úřední desky způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(4) Nedojde-li k uzavření veřejnoprávní smlouvy podle odstavce 3, postupuje se v případě obecního úřadu podle zvláštního zákona.¹⁶⁾ V případě jiného správního orgánu rozhodne nadřízený správní orgán, že pro něj bude tuto povinnost vykonávat sám nebo že jejím vykonáváním pověří jiný podřízený věcně příslušný správní orgán ve svém správním obvodu. Rozhodnutí nadřízeného správního orgánu se zveřejní nejméně po dobu 15 dnů na úřední desce správního orgánu, který povinnost neplnil.

HLAVA III

ÚČASTNÍCI ŘÍZENÍ A ZASTOUPENÍ

Díl 1

Účastníci řízení

§ 27

(1) Účastníky řízení (dále jen "účastník") jsou

a) v řízení o žádosti žadatel a další dotčené osoby, na které se pro společenství práv nebo povinností s žadatelem musí vztahovat rozhodnutí správního orgánu;

b) v řízení z moci úřední dotčené osoby, jimž má rozhodnutí založit, změnit nebo zrušit právo anebo povinnost nebo prohlásit, že právo nebo povinnost mají anebo nemají.

(2) Účastníky jsou též další dotčené osoby, pokud mohou být rozhodnutím přímo dotčeny ve svých právech nebo povinnostech.

(3) Účastníky jsou rovněž osoby, o kterých to stanoví zvláštní zákon. Nestanoví-li zvláštní zákon jinak, mají postavení účastníků podle odstavce 2, ledaže jim má rozhodnutí založit, změnit nebo zrušit právo anebo povinnost nebo prohlásit, že právo nebo povinnost mají anebo nemají; v tom případě mají postavení účastníků podle odstavce 1.

§ 28

(1) Za účastníka bude v pochybnostech považován i ten, kdo tvrdí, že je účastníkem, dokud se neprokáže opak. O tom, zda osoba je či není účastníkem, vydá správní orgán usnesení, jež se oznamuje pouze tomu, o jehož účasti v řízení bylo rozhodováno, a ostatní účastníci se o něm vyzoomí. Postup podle předchozí věty nebrání dalšímu projednávání a rozhodnutí věci.

(2) Jestliže osoba, o níž bylo usnesením rozhodnuto, že není účastníkem, podala proti tomuto usnesení odvolání, jemuž bylo vyhověno, a mezitím zmeškala úkon, který by jako účastník mohla učinit, je oprávněna tento úkon učinit do 15 dnů od oznámení rozhodnutí o odvolání; ustanovení § 41 odst. 6 věty druhé platí obdobně.

§ 29

Procesní způsobilost

(1) Každý je způsobilý činit v řízení úkony samostatně (dále jen "procesní způsobilost") v tom rozsahu, v jakém mu zákon přiznává svéprávnost.¹⁹⁾ Ustanovení § 28 se použije obdobně.

(2) Osoby omezené ve svéprávnosti nemají procesní způsobilost v rozsahu tohoto omezení.²⁰⁾

(3) Správní orgán může dát příležitost fyzické osobě, která nemá procesní způsobilost, aby se v průběhu řízení k věci vyjádřila.

(4) V řízení, jehož účastníkem je nezletilé dítě, které je schopno formulovat své názory, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn názor nezletilého dítěte ve věci. Za tím účelem správní orgán poskytne dítěti možnost, aby bylo vyslyšeno buď přímo, nebo prostřednictvím zástupce nebo příslušného orgánu sociálně-právní ochrany dětí. Vyžaduje-li to zájem dítěte, lze jeho názor zjistit i bez přítomnosti rodičů nebo jiných osob zodpovědných za výchovu dítěte. V takovém případě správní orgán k úkonu přibere jinou vhodnou dospělou osobu. K názoru dítěte správní orgán přihlíží s přihlédnutím k jeho věku a rozumové vyspělosti.

(5) Úkony týkající se společných věcí nebo práv činí účastníci společně, pokud ze zvláštního zákona²¹⁾ nevyplývá něco jiného.

§ 30

Úkony právnické osoby

(1) Jménem právnické osoby činí úkony ten, kdo je k tomu oprávněn v řízení před soudem podle zvláštního zákona.²²⁾

(2) V téže věci může za právnickou osobu současně činit úkony jen jedna osoba.

(3) V řízení před správním orgánem činí úkony jménem státu vedoucí organizační složky státu, příslušné podle zvláštního právního předpisu, nebo jím pověřený zaměstnanec zařazený do této nebo jiné organizační složky státu.

(4) Za územní samosprávný celek činí úkony ten, kdo je podle zvláštního zákona oprávněn územní samosprávný celek navenek zastupovat, jeho zaměstnanec nebo člen zastupitelstva, který byl touto osobou pověřen.

(5) Každý, kdo činí úkony, musí prokázat své oprávnění.

§ 31

Zástupce

Zástupcem účastníka je zákonný zástupce, opatrovník nebo zmocněnec; zástupcem účastníků, jejichž zájmy si neodporují, může být i společný zmocněnec nebo společný zástupce.

§ 32

Zastoupení na základě zákona a opatrovnictví

(1) V rozsahu, v jakém účastník nemá procesní způsobilost, musí být zastupován zákonným zástupcem.

(2) Správní orgán ustanoví opatrovníka

a) účastníkovi uvedenému v odstavci 1, pokud nemá zákonného zástupce nebo nemůže-li ho zákonný zástupce zastupovat a nemá-li opatrovníka podle zvláštního zákona,

b) osobám, kterým brání jiná právní překážka, aby v řízení samy činily úkony, jestliže si nevolily zmocněnce,

c) právnické osobě, která nemá orgán způsobilý za ni jednat, popřípadě jemuž lze doručovat, popřípadě je-li v jiném řízení předmětem sporu, kdo tímto orgánem právnické osoby je,

d) osobám neznámého pobytu nebo sídla a osobám, jimž se prokazatelně nedaří doručovat,

e) osobám, které nejsou známy,

f) osobám zvláště těžce zdravotně postiženým, s nimiž se nelze dorozumět ani prostřednictvím tlumočnicka nebo prostředníka podle § 16 odst. 5,

g) osobám stíženým přechodnou duševní poruchou, která jim brání samostatně v řízení jednat, je-li to nezbytné k hájení jejich práv; v těchto případech správní orgán rozhoduje na základě odborného lékařského posudku,

h) účastníkům uvedeným v § 27 odst. 1, kterým se nepodařilo oznámit zahájení řízení z moci úřední (§ 46 odst. 2), nebo

i) účastníkům, o nichž tak stanoví zvláštní zákon.

(3) Nejde-li o účastníka, kterému má být v řízení uložena povinnost nebo odňato právo, správní orgán opatrovníka podle odstavce 2 písm. d) a e) neustanoví a účastníkům tam uvedeným doručuje veřejnou vyhláškou.

(4) Opatrovníkem správní orgán ustanoví toho, u koho je osoba, již se opatrovník ustanovuje, v péči, anebo jinou vhodnou osobu. Tato osoba je povinna funkci opatrovníka přijmout, pokud jí v tom nebrání závažné důvody. Účastníku, který v očekávání vlastní nezpůsobilosti právně jednat projevil vůli, aby se určitá osoba stala jeho opatrovníkem, ustanoví správní orgán opatrovníkem s jejím souhlasem osobu označenou za opatrovníka v předběžném prohlášení⁴³). Opatrovníkem nelze ustanovit osobu, o níž lze mít důvodně za to, že má takový zájem na výsledku řízení, který odůvodňuje obavu, že nebude řádně hájit zájmy opatrovance.

(5) O ustanovení opatrovníka rozhoduje správní orgán usnesením.

(6) Usnesení o ustanovení opatrovníka se oznamuje pouze tomu, kdo je ustanovován opatrovníkem, a nevylučuje-li to povaha věci nebo stav opatrovance, který způsobuje, že opatrovanec by nebyl schopen vnímat obsah usnesení, též opatrovanci.

(7) Nedbá-li opatrovník o ochranu práv nebo zájmů opatrovance nebo lze-li mít důvodně za to, že opatrovník má takový zájem na výsledku řízení, který odůvodňuje obavu, že nebude řádně hájit zájmy opatrovance, správní orgán usnesením zruší předchozí ustanovení opatrovníka a ustanoví opatrovníkem někoho jiného.

(8) Funkce opatrovníka zaniká, jakmile zastoupený začal být zastupován zákonným zástupcem nebo nabyl procesní způsobilosti anebo pominuly důvody, pro něž byl opatrovník ustanoven. Tuto skutečnost správní orgán poznamená do spisu, jakmile se o ní dozví; v pochybnosti rozhodne usnesením, které se oznamuje pouze opatrovníkovi a opatrovanci nebo jeho zákonnému zástupci.

§ 33

Zastoupení na základě plné moci

(1) Účastník si může zvolit zmocněnce. Zmocnění k zastoupení se prokazuje písemnou plnou mocí. Plnou moc lze udělit i ústně do protokolu. V téže věci může mít účastník současně pouze jednoho zmocněnce.

(2) Zmocnění může být uděleno

a) k určitému úkonu, skupině úkonů nebo pro určitou část řízení,

b) pro celé řízení,

c) pro neurčitý počet řízení s určitým předmětem, která budou zahájena v určené době nebo bez omezení v budoucnu; podpis na plné moci musí být v tomto případě vždy úředně ověřen a plná moc musí být do zahájení řízení uložena u věcně příslušného správního orgánu, popřípadě udělena do protokolu, nebo

d) v jiném rozsahu na základě zvláštního zákona.

(3) Zmocněnec může udělit plnou moc jiné osobě, aby místo něho za účastníka jednala, jen je-li v plné moci výslovně dovoleno, že tak může učinit, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.²³)

(4) Jestliže se nedaří doručovat písemnosti zmocněnci, postupuje se podle § 32 odst. 2 písm. d) nebo § 32 odst. 3 a účastník se o tomto postupu, jakož i o obsahu písemnosti vyrozumí.

§ 34

(1) Zástupce podle § 32 a 33 v řízení vystupuje jménem zastoupeného. Z úkonů zástupce vznikají práva a povinnosti přímo zastoupenému.

(2) S výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručují se písemnosti pouze zástupci. Doručení zastoupenému nemá účinky pro běh lhůt, nestanoví-li zákon jinak.

(3) V pochybnostech o rozsahu zastoupení platí, že zástupce je oprávněn vystupovat jménem zastoupeného v celém řízení.

(4) Správní orgán může uznat úkony učiněné ve prospěch účastníka jinou osobou než zástupcem za úkony učiněné zástupcem, jestliže o to účastník požádá a nemůže-li vzniknout újma jinému účastníkovi. O uznání úkonů rozhoduje správní orgán usnesením; nevyhoví-li podatel, oznamuje usnesení pouze jemu.

§ 35

Společný zmocněnec a společný zástupce

(1) V řízeních, v nichž více účastníků uplatňuje shodný zájem, může k usnadnění průběhu řízení správní orgán vyzvat tyto účastníky, aby si v přiměřené lhůtě zvolili společného zmocněnce. Účastníci si mohou společného zmocněnce zvolit i bez výzvy.

(2) Pokud si účastníci společného zmocněnce na výzvu správního orgánu nezvolí a pokud v souvislosti s tím lze očekávat vznik průtahů v řízení, může správní orgán usnesením ustanovit některého z účastníků, který je fyzickou osobou,

nebo některou fyzickou osobu uvedenou v § 30 odst. 1, společným zástupcem pro účastníky, kteří uplatňují shodný zájem, a to s přihlédnutím k jejich zájmům. Do doby, než se tak stane, jim může písemnosti doručovat uložením u správního orgánu; na tuto možnost musí být účastníci upozorněni ve výzvě uvedené v odstavci 1. Funkce společného zástupce zaniká dnem, kdy účastníci oznámí správnímu orgánu, že si zvolili společného zmocněnce podle odstavce 1.

(3) V řízení může být zvoleno i několik společných zmocněnců nebo ustanoveno několik společných zástupců, z nichž každý bude jednat jen jménem určité skupiny účastníků.

(4) Pro společného zmocněnce a společného zástupce platí § 34 obdobně.

Díl 2

Úkony účastníků

§ 36

(1) Nestanoví-li zákon jinak, jsou účastníci oprávněni navrhnout důkazy a činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí; správní orgán může usnesením prohlásit, dokdy mohou účastníci činit své návrhy.

(2) Účastníci mají právo vyjádřit v řízení své stanovisko. Pokud o to požádají, poskytne jim správní orgán informace o řízení, nestanoví-li zákon jinak.

(3) Nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal. V případě, že podkladem rozhodnutí jsou písemnosti a záznamy, které jsou za podmínek v § 17 odst. 3 uchovávány odděleně mimo spis, může se účastník, o jehož právním nároku se v řízení rozhoduje, s těmito podklady seznámit pouze v podobě, která nezmaří účel jejich utajení; není-li to možné, sdělí se takovému účastníkovi alespoň v obecné rovině, jaké skutečnosti z těchto podkladů vyplývají. Správní orgán si předtím, než účastníkovi umožní seznámit se s podklady podle předchozí věty, vyžádá vyjádření orgánu, který tyto podklady poskytl. Nerozhoduje-li se v řízení o právním nároku účastníka, není takový účastník oprávněn seznámit se s podklady rozhodnutí, které jsou za podmínek v § 17 odst. 3 uchovávány odděleně mimo spis.

(4) Účastník má při jednání se správním orgánem právo na konzultace s osobou, která mu podle občanského zákoníku může jako podpůrce⁴⁴⁾ napomáhat při rozhodování; je-li takových osob více, zvolí si účastník jednu z nich. Namítne-li v průběhu řízení podpůrce účastníka vlastním jménem neplatnost právního jednání učiněného podporovaným účastníkem, správní orgán k této námitce v řízení přihledne.

(5) Účastník, jeho zástupce nebo podpůrce⁴⁴⁾ je povinen předložit na výzvu oprávněné úřední osoby průkaz totožnosti. Průkazem totožnosti se pro účely tohoto zákona rozumí doklad, který je veřejnou listinou, v němž je uvedeno jméno a příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu, popřípadě bydliště mimo území České republiky a z něhož je patrná i podoba, popřípadě jiný údaj umožňující správnímu orgánu identifikovat osobu, která doklad předkládá, jako jeho oprávněného držitele.

§ 37

Podání

(1) Podání je úkonem směřujícím vůči správnímu orgánu. Podání se posuzuje podle svého skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno.

(2) Z podání musí být patrné, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje. Fyzická osoba uvede v podání jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu, popřípadě jinou adresu pro doručování podle § 19 odst. 4. V podání souvisejícím s její podnikatelskou činností uvede fyzická osoba jméno a příjmení, popřípadě dodatek odlišující osobu podnikatele nebo druh podnikání vztahující se k této osobě nebo jí provozovanému druhu podnikání, identifikační číslo osob a adresu zapsanou v obchodním rejstříku nebo jiné zákonem upravené evidenci jako místo podnikání, popřípadě jinou adresu pro doručování. Právní osoba uvede v podání svůj název nebo obchodní firmu, identifikační číslo osob nebo obdobný údaj a adresu sídla, popřípadě jinou adresu pro doručování. Podání musí obsahovat označení správního orgánu, jemuž je určeno, další náležitosti, které stanoví zákon, a podpis osoby, která je činí.

(3) Nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.

(4) Podání je možno učinit písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě. Za podmínky, že podání je do 5 dnů potvrzeno, popřípadě doplněno způsobem uvedeným ve větě první, je možno je učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálkopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití podpisu.

(5) Podání se činí u správního orgánu, který je věcně a místně příslušný. Podání je učiněno dnem, kdy tomuto orgánu došlo.

(6) Není-li správní orgán schopen zajistit přijímání podání v elektronické podobě podle odstavce 4, uzavře osoba uvedená v § 160 odst. 1, jejíž je tento správní orgán součástí, s obcí s rozšířenou působností, v jejímž správním obvodu má sídlo, veřejnoprávní smlouvu (§ 160) o provozování elektronické adresy podatelny.

(7) Nedojde-li k uzavření veřejnoprávní smlouvy podle odstavce 7, postupuje se v případě obecního úřadu podle

zvláštního zákona;¹⁸⁾ v případě jiného správního orgánu rozhodne krajský úřad, že pro něj bude tuto povinnost vykonávat obecní úřad obce s rozšířenou působností, do jehož správního obvodu patří. Rozhodnutí vydává krajský úřad v přenesené působnosti. Rozhodnutí krajského úřadu se zveřejní nejméně po dobu 15 dnů na úřední desce správního orgánu, který povinnost neplnil.

§ 38

Nahlížení do spisu

(1) Účastníci a jejich zástupci mají právo nahlížet do spisu, a to i v případě, že je rozhodnutí ve věci již v právní moci (§ 73). Není-li účastník zastoupen, může spolu s účastníkem nahlížet do spisu i jeho podpůrce⁴⁴⁾.

(2) Jiným osobám správní orgán umožní nahlédnout do spisu, prokáží-li právní zájem nebo jiný vážný důvod a nebude-li tím porušeno právo některého z účastníků, popřípadě dalších dotčených osob anebo veřejný zájem.

(3) Nevidomým osobám bude obsah spisu přečten. Na požádání správní orgán nevidomé osobě umožní pořízení zvukového záznamu. Správní orgán nevidomé osobě rovněž umožní, aby do spisu nahlížel její průvodce.

(4) S právem nahlížet do spisu je spojeno právo činit si výpisy a právo na to, aby správní orgán pořídil kopie spisu nebo jeho části.

(5) Odepřel-li správní orgán osobě nahlížet do spisu nebo jeho části, vydá o tom usnesení, které se označuje pouze této osobě.

(6) Části spisu, které obsahují utajované informace nebo skutečnosti, na něž se vztahuje zákonem uložená nebo uznaná povinnost mlčenlivosti, jsou vyloučeny z nahlížení do spisu; to neplatí o částech spisu, jimiž byl nebo bude prováděn důkaz, do takových částí spisu však může nahlížet pouze účastník řízení nebo jeho zástupce. Ustanovení odstavce 4 se nepoužije. Před nahlédnutím do spisu musí být účastník řízení nebo jeho zástupce poučen o povinnosti mlčenlivosti o utajovaných informacích nebo skutečnostech, na něž se vztahuje zákonem uložená nebo uznaná povinnost mlčenlivosti, a o právních následcích porušení této povinnosti; o poučení se sepíše protokol. Dojde-li při nahlížení do spisu k přístupu k utajované informaci, protokol obsahuje také poučení podle zákona upravujícího ochranu utajovaných informací a bezpečnostní způsobilost. Stejnopis protokolu zašle správní orgán do 30 dnů ode dne jeho vyhotovení Národnímu bezpečnostnímu úřadu. Postup podle věty čtvrté a páté se neuplatní, prokáže-li se účastník řízení nebo jeho zástupce platným osvědčením fyzické osoby pro příslušný stupeň utajení utajované informace a poučením, vydanými podle zákona upravujícího ochranu utajovaných informací a bezpečnostní způsobilost.

HLAVA IV

LHŮTY A POČÍTÁNÍ ČASU

§ 39

Určení lhůty k provedení úkonu

(1) Správní orgán účastníkovi určí přiměřenou lhůtu k provedení úkonu, pokud ji nestanoví zákon a je-li toho zapotřebí. Určením lhůty nesmí být ohrožen účel řízení ani porušena rovnost účastníků. Usnesení o určení lhůty se označuje pouze tomu, komu je určena, popřípadě i tomu, jehož se jinak přímo dotýká.

(2) Lhůtu určenou správním orgánem může na žádost účastníka správní orgán za podmínek stanovených v odstavci 1 usnesením přiměřeně prodloužit.

§ 40

Počítání času

(1) Pokud je provedení určitého úkonu v řízení vázáno na lhůtu,

a) nezapočítává se do běhu lhůty den, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek lhůty; to neplatí, jde-li o lhůtu určenou podle hodin; v pochybnostech se za počátek lhůty považuje den následující po dni, o němž je jisto, že skutečnost rozhodující pro počátek běhu lhůty již nastala,

b) končí lhůty určené podle týdnů, měsíců nebo let uplynutím toho dne, který se svým označením shoduje se dnem, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek lhůty; není-li v měsíci takový den, končí lhůta posledním dnem měsíce,

c) případně-li konec lhůty na sobotu, neděli nebo svátek,²⁵⁾ je posledním dnem lhůty nejbližší příští pracovní den; to neplatí, jde-li o lhůtu určenou podle hodin,

d) je lhůta zachována, je-li posledního dne lhůty učiněno podání u věcně a místně příslušného správního orgánu anebo je-li v tento den podána poštovní zásilka adresovaná tomuto správnímu orgánu, která obsahuje podání, držitel poštovní licence nebo zvláštní poštovní licence anebo osobě, která má obdobné postavení v jiném státě; nemůže-li účastník z vážných důvodů učinit podání u věcně a místně příslušného správního orgánu, je lhůta zachována, jestliže je posledního dne lhůty učiněno podání u správního orgánu vyššího stupně; tento správní orgán podání bezodkladně postoupí věcně a místně příslušnému správnímu orgánu.

(2) V pochybnostech se lhůta považuje za zachovanou, dokud se neprokáže opak.

§ 41

Navrácení v předešlý stav

(1) Navrácením v předešlý stav se rozumí prominutí zmeškání úkonu, který je třeba provést nejpozději při ústním jednání nebo v určité lhůtě, nebo povolení zpětvzetí nebo změny obsahu podání, kterou by jinak nebylo možno učinit.

(2) Požádat o prominutí zmeškání úkonu účastník může do 15 dnů ode dne, kdy pominula překážka, která podateli bránila úkon učinit. S požádáním je třeba spojit zmeškaný úkon, jinak se jím správní orgán nezabývá. Zmeškání úkonu nelze prominout, jestliže ode dne, kdy měl být úkon učiněn, uplynul jeden rok.

(3) Správní orgán může požádání o prominutí zmeškání úkonu přiznat odkladný účinek, pokud podateli hrozí vážná újma a nevznikne-li přiznáním odkladného účinku újma způsobená dotčením práv nabytých v dobré víře nebo dotčením veřejného zájmu převyšující újmu hrozící podateli.

(4) Správní orgán promine zmeškání úkonu, prokáže-li podatel, že překážkou byly závažné důvody, které nastaly bez jeho zavinění.

(5) Správní orgán zmeškání úkonu nepromine, je-li zjevné, že by újma, která by byla způsobena dotčením práv nabytých v dobré víře nebo dotčením veřejného zájmu, převýšila újmu hrozící podateli.

(6) O prominutí zmeškání úkonu rozhoduje usnesením správní orgán, který v době požádání o prominutí zmeškání úkonu vede řízení. V případě, že správní orgán promine zmeškaný úkon, doplní řízení ve smyslu úkonu, jehož zmeškání bylo prominuto.

(7) Usnesení, kterým správní orgán zmeškání úkonu nepromine, se oznamuje pouze podateli.

(8) Požádat o povolení změny obsahu podání účastník může pouze do vydání rozhodnutí (§ 71). Správní orgán může povolit zpětvzetí nebo změnu obsahu podání jen v případě, že podateli hrozí vážná újma; tím není dotčeno ustanovení § 45 odst. 4. Ustanovení odstavců 2 až 4, 6 a 7 platí obdobně.

HLAVA V

POSTUP PŘED ZAHÁJENÍM ŘÍZENÍ

§ 42

Přijímání podnětů k zahájení řízení

Správní orgán je povinen přijímat podněty, aby bylo zahájeno řízení z moci úřední. Pokud o to ten, kdo podal podnět, požádá, je správní orgán povinen sdělit mu ve lhůtě 30 dnů ode dne, kdy podnět obdržel, že řízení zahájil, nebo že neshledal důvody k zahájení řízení z moci úřední, popřípadě že podnět postoupil příslušnému správnímu orgánu. Sdělení správní orgán nezasílá, postupuje-li vůči tomu, kdo podal podnět, podle § 46 odst. 1 nebo § 47 odst. 1.

§ 43

Odložení věci

(1) Řízení o žádosti (§ 44) není zahájeno a správní orgán věc usnesením odloží v případě, že

- a) vůči němu byl učiněn úkon, který zjevně není žádostí, nebo z něj nelze zjistit, kdo jej učinil, nebo
- b) bylo učiněno podání, k jehož vyřízení není věcně příslušný žádný správní orgán.

(2) Usnesení o odložení věci se vždy oznamuje osobě, které se týká, je-li známa, a podateli.

HLAVA VI

PRŮBĚH ŘÍZENÍ V PRVNÍM STUPNI

Díl 1

Zahájení řízení

§ 44

Zahájení řízení o žádosti

(1) Řízení o žádosti je zahájeno dnem, kdy žádost nebo jiný návrh, kterým se zahajuje řízení (dále jen "žádost"), došel věcně a místně příslušnému správnímu orgánu.

(2) Pokud ze zákona nebo z povahy věci vyplývá, že žádost může podat jen více žadatelů společně, není třeba, aby podání byla učiněna současně. Pro zahájení řízení je rozhodné, kdy tak učinil poslední z nich; správní orgán o zahájení řízení

ostatní žadatele vyrozumí.

§ 45

Žádost

(1) Žádost musí mít náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 a musí z ní být patrné, co žadatel žádá nebo čeho se domáhá. Žadatel je dále povinen označit další jemu známé účastníky.

(2) Nemá-li žádost předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán žadateli nedostatky odstranit na místě nebo jej vyzve k jejich odstranění, poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu a poučí jej o následcích neodstranění nedostatků v této lhůtě; současně může řízení přerušit (§ 64).

(3) Žádost nesmí být zjevně právně nepřijatelná. Takovou žádost správní orgán neprojednává a řízení zastaví (§ 66). Usnesení se oznamuje účastníkům, kteří byli o zahájení řízení uvědoměni.

(4) Žadatel může zúžit předmět své žádosti nebo vzít žádost zpět; toto právo nelze uplatnit v době od vydání rozhodnutí správního orgánu prvního stupně do zahájení odvolacího řízení.

§ 46

Zahájení řízení z moci úřední

(1) Řízení z moci úřední je zahájeno dnem, kdy správní orgán oznámil zahájení řízení účastníkovi uvedenému v § 27 odst. 1 doručením oznámení nebo ústním prohlášením, a není-li správnímu orgánu tento účastník znám, pak kterémukoliv jinému účastníkovi. Oznámení musí obsahovat označení správního orgánu, předmět řízení, jméno, příjmení, funkci nebo služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby.

(2) Jestliže je v řízení z moci úřední více účastníků uvedených v § 27 odst. 1, má pro zahájení řízení význam oznámení o zahájení řízení prvním z nich. Těm, kterým se nepodařilo zahájení řízení oznámit, ustanoví správní orgán opatrovníka; usnesení o ustanovení opatrovníka se doručuje veřejnou vyhláškou.

(3) Oznámení o zahájení řízení může být spojeno s jiným úkonem v řízení.

§ 47

(1) O zahájení řízení je správní orgán povinen uvědomit bez zbytečného odkladu všechny jemu známé účastníky.

(2) O tom, že probíhá řízení, je správní orgán povinen bezodkladně poté, co se o něm dozví, uvědomit i toho, kdo se stal účastníkem až po zahájení řízení, nejde-li o osobu, která se sama jako účastník do řízení přihlásila.

(3) Oznámení o zahájení řízení lze vedle postupu podle odstavců 1 a 2 zveřejnit též na úřední desce správního orgánu.

§ 48

Překážky řízení

(1) Zahájení řízení u některého správního orgánu brání tomu, aby o téže věci z téhož důvodu bylo zahájeno řízení u jiného správního orgánu.

(2) Přiznat totéž právo nebo uložit tutéž povinnost lze z téhož důvodu téže osobě pouze jednou.

Díl 2

Ústní jednání

§ 49

(1) Ústní jednání správní orgán nařídí v případech, kdy to stanoví zákon, a dále tehdy, jestliže je to ke splnění účelu řízení a uplatnění práv účastníků nezbytné. Nehrozí-li nebezpečí z prodlení, uvědomí správní orgán o ústním jednání účastníky nejméně s pětidenním předstihem. Tuto povinnost nemá vůči účastníkovi, který se práva účasti na ústním jednání vzdal.

(2) Ústní jednání je neveřejné, pokud zákon nestanoví nebo správní orgán neurčí, že jednání nebo jeho část jsou veřejné. Při určování veřejného ústního jednání dbá správní orgán na ochranu utajovaných informací a na ochranu práv účastníků, zejména práva na ochranu osobnosti, jakož i na ochranu mravnosti. Z důvodu ochrany mravnosti mohou být z účasti na ústním jednání vyloučeny nezletilé osoby.

(3) Jestliže účastník uvedený v § 27 odst. 1 navrhne, aby ústní jednání bylo veřejné, správní orgán mu vyhoví, pokud tím nemůže být způsobena újma ostatním účastníkům. Ustanovení odstavce 2 věty druhé a třetí platí obdobně.

(4) O návrhu účastníka, aby bylo ústní jednání veřejné, rozhodne správní orgán usnesením, které se pouze poznamená do spisu.

(5) I neveřejného jednání se může zúčastnit podpůrce⁴⁴⁾ účastníka.

Díl 3

Podklady pro vydání rozhodnutí

§ 50

(1) Podklady pro vydání rozhodnutí mohou být zejména návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti, podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé.

(2) Podklady pro vydání rozhodnutí opatřuje správní orgán. Jestliže to nemůže ohrozit účel řízení, může na požádání účastníka správní orgán připustit, aby za něj podklady pro vydání rozhodnutí opatřil tento účastník. Nestanoví-li zvláštní zákon jinak, jsou účastníci povinni při opatřování podkladů pro vydání rozhodnutí poskytovat správnímu orgánu veškerou potřebnou součinnost.

(3) Správní orgán je povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu. V řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, je správní orgán povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena.

(4) Pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci.

Dokazování

§ 51

(1) K provedení důkazů lze užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Jde zejména o listiny, ohledání, svědeckou výpověď a znalecký posudek.

(2) O provádění důkazů mimo ústní jednání musí být účastníci včas vyrozuměni, nehrozí-li nebezpečí z prodlení. Tuto povinnost nemá správní orgán vůči účastníkovi, který se vzdal práva účasti při dokazování.

(3) Je-li v souladu s požadavky § 3 zjištěna skutečnost, která znemožňuje žádosti vyhovět, neprovádí správní orgán další dokazování a žádost zamítne.

(4) V řízení navazujícím na výkon kontroly, ve kterém je účastníkem řízení kontrolovaná osoba, není třeba provádět protokolem o kontrole, který je podkladem rozhodnutí o přestupku, dokazování.

§ 52

Účastníci jsou povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení. Správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci.

§ 53

Důkaz listinou

(1) Správní orgán může usnesením uložit tomu, kdo má listinu potřebnou k provedení důkazu, aby ji předložil. Usnesení se oznamuje pouze osobě, které je povinnost ukládána.

(2) Předložení listiny nelze žádat nebo může být odepřeno z důvodů, pro které nesmí být svědek vyslechnut nebo pro které je svědek oprávněn výpověď odepřít (§ 55 odst. 2 až 4).

(3) Listiny vydané soudy České republiky nebo jinými státními orgány nebo orgány územních samosprávních celků v mezích jejich pravomoci, jakož i listiny, které jsou zvláštními zákony prohlášeny za veřejné, potvrzují, že jde o prohlášení orgánu, který listinu vydal, a není-li dokázán opak, potvrzují i pravdivost toho, co je v nich osvědčeno nebo potvrzeno.

(4) Pokud mezinárodní smlouva, která je součástí právního řádu, nestanoví jinak, musí být pravost úředních razítek a podpisů na veřejných listinách vydaných orgány cizích států ověřena orgány k tomu příslušnými.

(5) Předložení listiny je v případech a za podmínek stanovených zvláštním zákonem možné nahradit čestným prohlášením účastníka nebo svědeckou výpovědí.

(6) O provedení důkazu listinou se učiní záznam do spisu. Za přítomnosti účastníků nebo zúčastněných osob, anebo účastní-li se úkonu veřejnost, se důkaz listinou provede tak, že se listina přečte nebo sdělí její obsah.

§ 54

Důkaz ohledáním

(1) Vlastník nebo uživatel věci nebo ten, kdo má věc u sebe, je povinen předložit ji správnímu orgánu nebo strpět ohledání věci na místě. Správní orgán o tom vydá usnesení, jež se oznamuje pouze osobě uvedené ve větě první. Hrozí-li

nebezpečí z prodlení, postupuje se podle § 138.

(2) Ohledání nelze provést nebo může být osobou uvedenou v odstavci 1 odepřeno z důvodů, pro které nesmí být svědek vyslechnut nebo pro které je svědek oprávněn výpověď odepřít (§ 55 odst. 2 až 4).

(3) O ohledání na místě správní orgán vyrozumí též toho, kdo je oprávněn s předmětem ohledání nakládat, nejedná-li se o osobu, které se usnesení oznamuje podle odstavce 1.

(4) Správní orgán může k účasti na ohledání přizvat nestranné osoby, aby zajistil jejich přítomnost při provádění důkazu. Tyto osoby nemají práva ani povinnosti účastníků.

§ 55

Důkaz svědeckou výpovědí

(1) Každý, kdo není účastníkem, je povinen vypovídat jako svědek; musí vypovídat pravdivě a nesmí nic zamlčet.

(2) Svědek nesmí být vyslýchán o utajovaných informacích chráněných zvláštním zákonem, které je povinen zachovat v tajnosti, ledaže byl této povinnosti příslušným orgánem zproštěn.

(3) Svědek nesmí být vyslýchán též tehdy, jestliže by svou výpovědí porušil státem uloženou nebo uznanou povinnost mlčenlivosti, ledaže byl této povinnosti příslušným orgánem nebo tím, v jehož zájmu tuto povinnost má, zproštěn.

(4) Výpověď může odepřít ten, kdo by jí způsobil sobě nebo osobě blízké²⁶⁾ nebezpečí stíhání pro trestný čin nebo správní delikt.

(5) Správní orgán svědka před výslechem poučí o důvodech, pro které nesmí být vyslýchán, o právu odepřít výpověď, o jeho povinnosti vypovídat pravdivě a nic nezamlčet a o právních následcích nepravdivé nebo neúplné výpovědi.

§ 56

Důkaz znaleckým posudkem

Závisí-li rozhodnutí na posouzení skutečností, k nimž je třeba odborných znalostí, které úřední osoby nemají, a jestliže odborné posouzení skutečností nelze opatřit od jiného správního orgánu, správní orgán usnesením ustanoví znalce. Usnesení se oznamuje pouze znalci. O zamýšleném ustanovení znalce, popřípadě o ustanovení znalce správní orgán vhodným způsobem účastníky vyrozumí. Správní orgán znalci uloží, aby posudek vypracoval písemně a předložil mu jej ve lhůtě, kterou současně určí. Může znalece také vyslechnout.

Předběžná otázka

§ 57

(1) Jestliže vydání rozhodnutí závisí na řešení otázky, již nepřísluší správnímu orgánu rozhodnout a o které nebylo dosud pravomocně rozhodnuto, správní orgán

a) může dát podnět k zahájení řízení před příslušným správním orgánem nebo jiným orgánem veřejné moci; v případech stanovených zákonem je správní orgán povinen takový podnět dát, nebo

b) může vyzvat účastníka, popřípadě jinou osobu, aby podala žádost o zahájení řízení před příslušným správním orgánem nebo jiným orgánem veřejné moci ve lhůtě, kterou správní orgán určí, nebo

c) si o ní může učinit úsudek; správní orgán si však nemůže učinit úsudek o tom, zda byl spáchán trestný čin, přestupek nebo jiný správní delikt a kdo za něj odpovídá, ani o otázkách osobního stavu.

(2) Probíhá-li před příslušným správním orgánem nebo před jiným příslušným orgánem veřejné moci řízení o předběžné otázce nebo jestliže dal správní orgán k takovému řízení podnět podle odstavce 1 písm. a) či učinil výzvu podle odstavce 1 písm. b), postupuje správní orgán podle § 64. Pokud řízení na podnět správního orgánu nebylo zahájeno nebo nebyla podána žádost o zahájení řízení v určené lhůtě, lze v řízení pokračovat.

(3) Rozhodnutím příslušného orgánu o předběžné otázce, které je pravomocné, popřípadě předběžně vykonatelné, je správní orgán vázán.

(4) Jestliže vydání rozhodnutí závisí na řešení otázky, k jejímuž řešení je správní orgán příslušný, o níž však nelze rozhodnout ve společném řízení, provede správní orgán nejprve řízení o této předběžné otázce, je-li oprávněn zahájit řízení z moci úřední, popřípadě vyzve toho, kdo je oprávněn podat žádost, aby tak učinil.

Díl 4

Zajištění účelu a průběhu řízení

§ 58

Úvodní ustanovení

Správní orgán užije zajišťovací prostředky (§ 59 až 63 a § 147) pouze v případech, kdy to vyžaduje, a v rozsahu, v jakém to vyžaduje zajištění průběhu a účelu řízení.

§ 59

Předvolání

Správní orgán předvolá osobu, jejíž osobní účast při úkonu v řízení je k provedení úkonu nutná. Předvolání musí být písemné a doručuje se do vlastních rukou s dostatečným, zpravidla nejméně pětidenním předstihem. V předvolání musí být uvedeno, kdo, kdy, kam, v jaké věci a z jakého důvodu se má dostavit a jaké jsou právní následky v případě, že se nedostaví. Předvolaný je povinen dostavit se včas na určené místo; nemůže-li tak ze závažných důvodů učinit, je povinen bezodkladně se s uvedením důvodů správnímu orgánu omluvit.

§ 60

Předvedení

(1) Jestliže se účastník nebo svědek bez náležité omluvy nebo bez dostatečných důvodů na předvolání nedostaví, může správní orgán vydat usnesení, na jehož základě bude účastník nebo svědek předveden. Písemné vyhotovení usnesení se doručuje orgánům, které mají předvedení provést; úřední osoby, které plní úkoly těchto orgánů, doručí usnesení předváděnému.

(2) Předvedení na požádání správního orgánu zajišťuje Policie České republiky nebo jiný ozbrojený sbor, o němž to stanoví zvláštní zákon. V řízení před orgány obcí zajišťuje předvedení též obecní policie.

§ 61

Předběžné opatření

(1) Správní orgán může z moci úřední nebo na požádání účastníka před skončením řízení rozhodnutím nařídit předběžné opatření, je-li třeba, aby byly zatímně upraveny poměry účastníků, nebo je-li obava, že by bylo ohroženo provedení exekuce. Předběžným opatřením lze účastníkovi nebo jiné osobě přikázat, aby něco vykonal, něčeho se zdržel nebo něco strpěl, anebo zajistit věc, která může sloužit jako důkazní prostředek, nebo věc, která může být předmětem exekuce.

(2) O požádání účastníka o předběžné opatření musí být rozhodnuto do 10 dnů. Rozhodnutí se oznamuje jen tomu, koho se týká, popřípadě též jinému účastníkovi, který o jeho vydání požádal. Odvolání proti rozhodnutí o nařízení předběžného opatření nemá odkladný účinek; může je podat pouze účastník, kterému se rozhodnutí oznamuje.

(3) Správní orgán předběžné opatření zruší rozhodnutím bezodkladně poté, co pomine důvod, pro který bylo nařízeno. Neučiní-li tak, pozbývá předběžné opatření účinnosti dnem, kdy se rozhodnutí ve věci stalo vykonatelným nebo nabylo jiných právních účinků.

(4) Osoba, které bylo oznámeno rozhodnutí o zajištění věci, je povinna tuto věc správnímu orgánu vydat. Není-li věc v určené lhůtě správnímu orgánu vydána, může být tomu, kdo ji má u sebe, odňata. O vydání nebo odnětí zajištěné věci se sepíše protokol, v němž se uvede též popis zajištěné věci. Osobě, která věc vydala nebo jíž byla věc odňata, správní orgán nebo úřední osoba provádějící odnětí věci vystaví potvrzení. Pozbylo-li předběžné opatření účinnosti, vrátí se věc osobě, které byla zajištěna, nemůže-li být předmětem exekuce.

§ 62

Pořádková pokuta

(1) Správní orgán může rozhodnutím uložit pořádkovou pokutu až do výše 50 000 Kč tomu, kdo v řízení závažně ztěžuje jeho postup tím, že

- a) se bez náležité omluvy nedostaví na předvolání ke správnímu orgánu,
- b) navzdory předchozímu napomenutí ruší pořádek, nebo
- c) neuposlechne pokynu úřední osoby.

(2) Pořádkovou pokutu podle odstavce 1 lze uložit i tomu, kdo učiní hrubě urážlivé podání.

(3) Při stanovení výše pořádkové pokuty dbá správní orgán, aby nebyla v hrubém nepoměru k závažnosti následku a k významu předmětu řízení; pokutu lze ukládat i opakovaně.

(4) Pořádkovou pokutu vybírá podle zvláštního zákona²⁷⁾ správní orgán, který ji uložil. V řízení o uložení povinnosti, k jejíž exekuci je správní orgán příslušný, je exekučním správním orgánem (§ 103 odst. 2) správní orgán, který pořádkovou pokutu uložil. Příjem z pořádkových pokut je příjmem rozpočtu, ze kterého je hrazena činnost správního orgánu, který pokutu uložil.

(5) Účastníkem řízení o uložení pořádkové pokuty je pouze osoba, které má být pořádková pokuta uložena. Prvním úkonem v řízení ve věci uložení pořádkové pokuty je vydání rozhodnutí. Odvolání proti rozhodnutí o uložení pořádkové pokuty má vždy odkladný účinek.

(6) Pravomocně uloženou pořádkovou pokutu může správní orgán, který ji uložil, novým rozhodnutím prominout nebo snížit. Přitom správní orgán přihlédne zejména k tomu, jak osoba, které byla pořádková pokuta uložena, plní svoje procesní povinnosti v dalším průběhu řízení.

§ 63

Vykázání z místa konání úkonu

(1) Toho, kdo nepřístojným chováním ruší pořádek při ústním jednání nebo ohledání na místě, popřípadě při jiném úkonu, může správní orgán po předchozím upozornění vykázat z místa, kde se úkon koná. Usnesení se vyhláší ústně. Správní orgán poučí vykazovanou osobu o následcích neuposlechnutí. Vykázání vynucují tytéž orgány, které provádějí předvedení podle § 60.

(2) Jestliže úkon není uskutečňován v úředních místnostech správního orgánu, nelze z místa úkonu vykázat osobu, která má vlastnické či užívací právo k prostoru, kde se úkon koná.

Díl 5

Přerušení řízení a zastavení řízení

Přerušení řízení

§ 64

(1) Správní orgán může řízení usnesením přerušit

a) současně s výzvou k odstranění nedostatků žádosti podle § 45 odst. 2,

b) současně s výzvou k zaplacení správního poplatku, který je spojen s určitým úkonem v řízení, a s určením lhůty k jeho zaplacení; v řízení pokračuje, jakmile mu byl předložen doklad o zaplacení správního poplatku,

c) probíhá-li řízení o předběžné otázce nebo správní orgán

1. dal k takovému řízení podnět podle § 57 odst. 1 písm. a),

2. učinil výzvu podle § 57 odst. 1 písm. b), anebo

3. učinil úkon podle § 57 odst. 4;

za úkon správního orgánu se považuje i předání písemnosti k doručení podle § 19 a vyvěšení písemnosti na úřední desce,

d) do doby ustanovení opatrovníka procesně nezpůsobilému účastníkovi,

e) z dalších důvodů stanovených zákonem.

(2) V řízení o žádosti přerušit správní orgán řízení na požádání žadatele; jestliže je žadatelů více, může tak učinit jen za podmínky, že s přerušením souhlasí všichni.

(3) V řízení z moci úřední může správní orgán, není-li to v rozporu s veřejným zájmem, na požádání účastníka, pokud s tím všichni účastníci uvedení v § 27 odst. 1 písm. b) souhlasí, z důležitých důvodů přerušit řízení.

(4) Řízení lze přerušit na dobu nezbytně nutnou. Při postupu podle odstavců 2 a 3 správní orgán při určení doby přerušení přihlíží k návrhu účastníka.

§ 65

(1) Po dobu přerušení řízení činí správní orgán a účastníci úkony, kterých je zapotřebí k odstranění důvodů přerušení. Správní orgán může rovněž činit úkony podle § 137 odst. 1 a § 138. Lhůty týkající se provádění úkonů v řízení neběží. Lhůta pro vydání rozhodnutí ve věci přestává běžet již dnem, kdy nastal některý z důvodů uvedených v § 64 odst. 1, a neskončí dříve než 15 dnů ode dne, kdy přerušení řízení skončilo.

(2) Správní orgán pokračuje v řízení, jakmile odpadne překážka, pro niž bylo řízení přerušeno, nebo uplyne lhůta určená správním orgánem podle § 64 odst. 2 nebo 3. Bylo-li řízení přerušeno podle § 64 odst. 2 nebo 3, může v řízení správní orgán pokračovat též na požádání účastníka, který požádal o jeho přerušování. O tom, že v řízení pokračuje, vyrozumí správní orgán účastníky a provede o tom záznam do spisu.

Zastavení řízení

§ 66

(1) Řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže

a) žadatel vzal svou žádost zpět; jestliže je žadatelů více, musí se zpětvzetím souhlasit všichni žadatelé; ve sporném řízení správní orgán řízení nezastaví, pokud se zpětvzetím odpůrce z vážných důvodů nesouhlasí,

b) byla podána žádost zjevně právně nepřipustná,

c) žadatel v určené lhůtě neodstranil podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení,

d) žadatel ve stanovené lhůtě nezaplatil správní poplatek, k jehož zaplacení byl v řízení povinen,

e) zjistí překážku řízení podle § 48 odst. 1,

f) žadatel zemřel nebo zanikl, pokud v řízení nepokračují právní nástupci nebo pokud není více žadatelů, anebo zanikla-li věc nebo právo, kterého se řízení týká; řízení je zastaveno dnem, kdy se správní orgán o úmrtí nebo zániku žadatele nebo o zániku věci nebo práva dozvěděl,

g) žádost se stala zjevně bezpředmětnou,

h) z dalších důvodů stanovených zákonem.

(2) Řízení vedené z moci úřední správní orgán usnesením zastaví, jestliže zjistí, že u některého správního orgánu již před zahájením tohoto řízení bylo zahájeno řízení v téže věci, nebo jestliže v řízení, ve kterém nemohou pokračovat právní nástupci, odpadl jeho důvod, zejména jestliže účastník zemřel nebo zanikl, anebo zanikla věc nebo právo, jehož se řízení týká. Toto usnesení se pouze poznamená do spisu.

Díl 6

Rozhodnutí

§ 67

Obsah a forma rozhodnutí

(1) Rozhodnutím správní orgán v určité věci zakládá, mění nebo ruší práva anebo povinnosti jmenovitě určené osoby nebo v určité věci prohlašuje, že taková osoba práva nebo povinnosti má anebo nemá, nebo v zákonem stanovených případech rozhoduje o procesních otázkách.

(2) Rozhodnutí se vyhotovuje v písemné formě. Rozhodnutí se písemně nevyhotovuje, stanoví-li tak zákon; výroková část takového rozhodnutí, podstatné části jeho odůvodnění a poučení o opravném prostředku se pouze vyhlásí a do spisu se učiní záznam, který obsahuje výrokovou část, odůvodnění, datum vydání, číslo jednací, datum vyhotovení, otisk úředního razítka, jméno, příjmení, funkci nebo služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby.

(3) Ústně vyhlášené rozhodnutí správní orgán potvrdí písemně, pokud účastník písemné potvrzení požaduje. Písemné potvrzení obsahuje pouze výrokovou část rozhodnutí (§ 68 odst. 2) a další náležitosti uvedené v § 69.

Náležitosti rozhodnutí

§ 68

(1) Rozhodnutí obsahuje výrokovou část, odůvodnění a poučení účastníků.

(2) Ve výrokové části se uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, a označení účastníků podle § 27 odst. 1. Účastníci, kteří jsou fyzickými osobami, se označují údaji umožňujícími jejich identifikaci (§ 18 odst. 2); účastníci, kteří jsou právnickými osobami, se označují názvem a sídlem. Ve výrokové části se uvede lhůta ke splnění ukládané povinnosti, popřípadě též jiné údaje potřebné k jejímu řádnému splnění a výrok o vyloučení odkladného účinku odvolání (§ 85 odst. 2). Výroková část rozhodnutí může obsahovat jeden nebo více výroků; výrok může obsahovat vedlejší ustanovení.

(3) V odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. V případě, že podkladem rozhodnutí jsou písemnosti a záznamy, které jsou za podmínek v § 17 odst. 3 uchovávány odděleně mimo spis, v odůvodnění rozhodnutí se na tyto podklady odkáže takovým způsobem, aby nebyl zmařen účel jejich utajení; není-li to možné, uvedou se v odůvodnění rozhodnutí pouze v obecné rovině skutečnosti, které z těchto podkladů vyplývají.

(4) Odůvodnění rozhodnutí není třeba, jestliže správní orgán prvního stupně všem účastníkům v plném rozsahu vyhoví.

(5) V poučení se uvede, zda je možné proti rozhodnutí podat odvolání, v jaké lhůtě je možno tak učinit, od kterého dne se tato lhůta počítá, který správní orgán o odvolání rozhoduje a u kterého správního orgánu se odvolání podává.

(6) Pokud odvolání nemá odkladný účinek, musí být tato skutečnost v poučení uvedena.

§ 69

(1) V písemném vyhotovení rozhodnutí se uvede označení "rozhodnutí" nebo jiné označení stanovené zákonem. Písemné vyhotovení rozhodnutí dále musí obsahovat označení správního orgánu, který rozhodnutí vydal, číslo jednací, datum vyhotovení, otisk úředního razítka, jméno, příjmení, funkci nebo služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby. Podpis oprávněné úřední osoby je na stejnopisu možno nahradit doložkou "vlastní rukou" nebo zkratkou "v. r." u příjmení oprávněné úřední osoby a doložkou "Za správnost vyhotovení:" s uvedením jména, příjmení a podpisu úřední osoby, která odpovídá za písemné vyhotovení rozhodnutí.

(2) V písemném vyhotovení rozhodnutí se uvedou jména a příjmení všech účastníků.

(3) Pokud se má rozhodnutí doručit elektronicky, vyhotoví úřední osoba, která za písemné vyhotovení rozhodnutí odpovídá, jeho elektronickou verzi.

(4) Na požádání účastníka správní orgán vydá stejnopis písemného vyhotovení rozhodnutí. Na požádání účastníka lze též vydat pouze stejnopis výroku.

§ 70

Opravu zřejmých nesprávností v písemném vyhotovení rozhodnutí na požádání účastníka nebo z moci úřední usnesením provede správní orgán, který rozhodnutí vydal. Týká-li se oprava výroku rozhodnutí, vydá o tom správní orgán opravné rozhodnutí. Prvním úkonem správního orgánu ve věci opravy je vydání tohoto rozhodnutí. Právo podat odvolání proti opravnému usnesení anebo opravnému rozhodnutí má pouze účastník, který jím může být přímo dotčen.

§ 71

Lhůty pro vydání rozhodnutí

(1) Správní orgán je povinen vydat rozhodnutí bez zbytečného odkladu.

(2) Vydáním rozhodnutí se rozumí

a) předání stejnopisu písemného vyhotovení rozhodnutí k doručení podle § 19, popřípadě jiný úkon k jeho doručení, provádí-li je správní orgán sám; na písemnosti nebo poštovní zásilce se tato skutečnost vyznačí slovy: "Vypraveno dne:";

b) ústní vyhlášení, pokud má účinky oznámení (§ 72 odst. 1),

c) vyvěšení veřejné vyhlášky, je-li doručováno podle § 25,

d) poznamenání usnesení do spisu v případě, že se pouze poznamenává do spisu, nebo

e) odeslání stejnopisu písemného vyhotovení rozhodnutí do datové schránky kontaktního místa veřejné správy k postupu podle § 19 odst. 3; na písemnosti se tato skutečnost vyznačí slovy: "Vypraveno dne:".

(3) Pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, je správní orgán povinen vydat rozhodnutí nejpozději do 30 dnů od zahájení řízení, k nimž se připočítává doba

a) až 30 dnů, jestliže je zapotřebí nařídít ústní jednání nebo místní šetření, je-li třeba někoho předvolat, někoho nechat předvést nebo doručovat veřejnou vyhlášku osobám, jimž se prokazatelně nedaří doručovat, nebo jde-li o zvlášť složitý případ,

b) nutná k provedení dožádání podle § 13 odst. 3, ke zpracování znaleckého posudku nebo k doručení písemnosti do ciziny.

(4) Po dobu nezbytnou k opatření údajů podle § 6 odst. 2 lhůty pro vydání rozhodnutí neběží.

(5) Nedodržení lhůt se nemůže dovolávat ten účastník, který je způsobil.

§ 72

Oznamování rozhodnutí

(1) Rozhodnutí se účastníkům oznamuje doručením stejnopisu písemného vyhotovení do vlastních rukou nebo ústním vyhlášením. Nestanoví-li zákon jinak, má ústní vyhlášení účinky oznámení pouze v případě, že se účastník současně vzdá nároku na doručení písemného vyhotovení rozhodnutí. Tato skutečnost se poznamená do spisu.

(2) Pokud se všichni účastníci vzdají nároku na doručení písemného vyhotovení rozhodnutí, učiní se místo písemného vyhotovení rozhodnutí pouze záznam do spisu podle § 67 odst. 2 věty druhé.

(3) Účastník se může vzdát práva na oznamování všech rozhodnutí vydaných v řízení, s výjimkou rozhodnutí, jímž se řízení končí, a rozhodnutí, jímž se mu v průběhu řízení ukládá povinnost, a práva na vyzoumívání o usneseních poznamenaných do spisu. Pokud se všichni účastníci vzdali práva na oznamování všech usnesení v řízení, usnesení se pouze poznamená do spisu.

Právní moc, vykonatelnost a jiné právní účinky rozhodnutí

§ 73

(1) Nestanoví-li tento zákon jinak, je v právní moci rozhodnutí, které bylo oznámeno a proti kterému nelze podat odvolání.

(2) Pravomocné rozhodnutí je závazné pro účastníky a pro všechny správní orgány; ustanovení § 76 odst. 3 věty poslední tím není dotčeno. Pro jiné osoby je pravomocné rozhodnutí závazné v případech stanovených zákonem v rozsahu v něm uvedeném. Pravomocné rozhodnutí o osobním stavu je závazné pro každého. Jestliže je pro práva a povinnosti účastníků určující právo k movité nebo nemovité věci,²⁸⁾ je pravomocné rozhodnutí závazné i pro právní nástupce účastníků.

§ 74

(1) Rozhodnutí je vykonatelné nabytím právní moci nebo pozdějším dnem, který je v jeho výrokové části uveden. Rozhodnutí je předběžně vykonatelné, pokud odvolání nemá odkladný účinek.

(2) Rozhodnutí ukládající povinnost k plnění je vykonatelné, je-li v právní moci a jestliže uplynula lhůta ke splnění povinnosti. Rozhodnutí ukládající povinnost k plnění je předběžně vykonatelné, pokud odvolání nemá odkladný účinek, a byla-li stanovena lhůta ke splnění povinnosti, jejím uplynutím.

(3) Ustanovení o vykonatelnosti platí obdobně i pro jiné právní účinky rozhodnutí.

§ 75

Doložka právní moci nebo vykonatelnosti

(1) Správní orgán, který rozhodl v posledním stupni, vyznačí na písemném vyhotovení rozhodnutí, které zůstává součástí spisu, právní moc nebo vykonatelnost rozhodnutí. Zároveň vyznačí den vyhlášení tohoto rozhodnutí nebo den, kdy byla písemnost předána k doručení.

(2) Na požádání účastníka opatří správní orgán prvního stupně doložkou právní moci nebo vykonatelnosti stejnopis rozhodnutí, který byl účastníkovi doručen. Na požádání účastníka se vyhotoví stejnopis výroku spolu s vyznačením doložky právní moci nebo vykonatelnosti.

(3) Jestliže dojde k chybnému vyznačení nebo pozbuďte-li rozhodnutí právní moci nebo vykonatelnosti, správní orgán to sdělí těm osobám, jimž údaje uvedené v odstavci 1 vyznačil, a učiní o tom oznámení veřejnou vyhláškou.

§ 76

Usnesení

(1) V případech stanovených zákonem rozhoduje správní orgán usnesením.

(2) Usnesení podle § 11 odst. 2, § 13 odst. 4, § 28 odst. 1, § 29 odst. 1, § 38 odst. 5 a § 80 odst. 4 písm. b) a c) lze vydat bez předchozího řízení, jestliže obdobné usnesení bylo týměž správním orgánem podle ustálené rozhodovací praxe vydáno v téže nebo jiné věci za obdobných skutkových okolností. Účinky takového usnesení nastávají jeho vydáním.

(3) Usnesení se oznamuje podle § 72, nestanoví-li zákon, že se pouze poznamená do spisu. Usnesení, které se oznamuje podle § 72, nabývá právní moci, bylo-li oznámeno a nelze-li proti němu podat odvolání. O usnesení, které se pouze poznamená do spisu, se účastníci vhodným způsobem vyzoomí; takové usnesení nabývá právní moci poznamenáním do spisu. Usnesení, které se pouze poznamená do spisu, může správní orgán v průběhu řízení změnit novým usnesením; nové usnesení se pouze poznamená do spisu.

(4) Usnesení, která se týkají příslušnosti správních orgánů, se oznamují též všem správním orgánům, kterých se dotýkají.

(5) Proti usnesení se může odvolat účastník, jemuž se usnesení oznamuje. Odvolání proti usnesení nemá odkladný účinek. Proti usnesení, které se pouze poznamená do spisu, a proti usnesení, o němž to stanoví zákon, se nelze odvolat.

Díl 7

Nicotnost rozhodnutí

§ 77

(1) Nicotné je rozhodnutí, k jehož vydání nebyl správní orgán vůbec věcně příslušný; to neplatí, pokud je vydal správní orgán nadřízený věcně příslušnému správnímu orgánu. Nicotné je dále rozhodnutí, které trpí vadami, jež je činí zjevně vnitřně rozporným nebo právně či fakticky neuskutečnitelným, anebo jinými vadami, pro něž je nelze vůbec považovat za rozhodnutí správního orgánu.

(2) Nicotnost zjišťuje a rozhodnutím prohlašuje správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který nicotné rozhodnutí vydal, a to kdykoliv; jestliže správní orgán dojde k závěru, že jiný správní orgán učinil úkon, který je nicotným rozhodnutím, dá podnět správnímu orgánu příslušnému k prohlášení nicotnosti.

(3) Účastníci řízení, v němž bylo rozhodnutí vydáno, a dále ti, kteří jsou uvedeni v písemném vyhotovení tohoto rozhodnutí, jakož i právní nástupci těchto osob, pokud by byli rozhodnutím vázáni, mohou dát podnět k prohlášení nicotnosti; jestliže správní orgán neshledá důvody k zahájení řízení o prohlášení nicotnosti, sdělí tuto skutečnost s uvedením důvodů do 30 dnů podatel.

(4) Pokud se důvod nicotnosti týká jen některého výroku rozhodnutí nebo vedlejšího ustanovení výroku, je nicotná jen tato část, jestliže z povahy věci nevyplývá, že ji nelze oddělit od ostatního obsahu.

(5) Proti rozhodnutí, jímž správní orgán prohlásil nicotnost, nelze podat odvolání.

§ 78

zrušen

Díl 8

Náklady řízení

§ 79

(1) Náklady řízení jsou zejména hotové výdaje účastníků a jejich zástupců, včetně správního poplatku, ušlý výdělek účastníků a jejich zákonných zástupců, náklady důkazů, tlumočné a odměna za zastupování.

(2) Rozhodnutí ve věci nákladů řízení může být ve výrokové části jiného rozhodnutí nebo může být vydáno samostatně; lze je vydat i v průběhu řízení. Rozhodnutí se oznamuje pouze osobám, jichž se týká.

(3) Nestanoví-li zákon jinak, nese správní orgán nebo dotčený orgán (§ 136) a účastník své náklady.

(4) Prováděcí právní předpis stanoví rozsah, v němž správní orgán hradí hotové výdaje a ušlý výdělek jiným osobám, zejména v souvislosti s výkonem funkce opatrovníka a s opatřováním podkladů pro vydání rozhodnutí. Nárok na náhradu musí být u správního orgánu uplatněn do 8 dnů poté, co náklady vznikly, jinak zaniká.

(5) Povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou uloží správní orgán účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti. Prováděcí právní předpis stanoví výši paušální částky nákladů řízení a výši paušální částky nákladů řízení ve zvláště složitých případech nebo byl-li přibrán znalec. V případech hodných zvláštního zřetele lze výši paušální částky na požádání snížit.

(6) Povinnost nahradit náklady řízení, které by jinak správnímu orgánu nebyly vznikly, může správní orgán uložit tomu, kdo jejich vznik způsobil porušením své povinnosti.

(7) Náklady na opatření údajů podle § 6 odst. 2 tvoří hotové výdaje správního orgánu zvýšené o částku odpovídající správnímu poplatkům, které by byla povinna zaplatit dotčená osoba, která o opatření údajů požádala, kdyby si je opatřovala sama; tyto náklady hradí dotčená osoba, jež o opatření údajů požádala.

(8) Náhradu nákladů řízení vybírá správní orgán, který ji uložil. Náhrada nákladů řízení je příjmem rozpočtu, ze kterého je hrazena činnost správního orgánu, který náhradu nákladů uložil. V řízení o uložení povinnosti, k jejíž exekuci je správní orgán příslušný, je exekučním úřadem správní orgán, který náhradu nákladů uložil.

HLAVA VII

OCHRANA PŘED NEČINNOSTÍ

§ 80

(1) Nevydá-li správní orgán rozhodnutí ve věci v zákonné lhůtě, nadřízený správní orgán učiní z moci úřední opatření proti nečinnosti, jakmile se o tom dozví.

(2) Opatření proti nečinnosti učiní nadřízený správní orgán i tehdy, nezahájí-li příslušný správní orgán řízení ve lhůtě 30 dnů ode dne, kdy se dozvěděl o skutečnostech odůvodňujících zahájení řízení z moci úřední.

(3) Opatření proti nečinnosti může nadřízený správní orgán učinit i v případě, kdy je z okolností zjevné, že věcně a místně příslušný správní orgán nedodrží lhůtu stanovenou pro vydání rozhodnutí o žádosti nebo zahájí řízení z moci úřední anebo v řízení řádně pokračovat. Po uplynutí lhůt pro vydání rozhodnutí může žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti podat účastník.

(4) Nadřízený správní orgán může

a) přikázat nečinnému správnímu orgánu, aby ve stanovené lhůtě učinil potřebná opatření ke zjednání nápravy nebo vydal rozhodnutí,

b) usnesením převzít věc a rozhodnout namísto nečinného správního orgánu,

c) usnesením pověřit jiný správní orgán ve svém správním obvodu vedením řízení, nebo

d) usnesením přiměřeně prodloužit zákonnou lhůtu pro vydání rozhodnutí, lze-li důvodně předpokládat, že správní orgán v prodloužené lhůtě vydá rozhodnutí ve věci, a je-li takový postup pro účastníky výhodnější; přitom přihlíží ke lhůtám uvedeným v § 71 odst. 3.

(5) Postup uvedený v odstavci 4 písm. b) a c) nelze použít vůči orgánům územních samosprávních celků při výkonu samostatné působnosti.

(6) Usnesení podle odstavce 4 se oznamuje správním orgánům uvedeným v odstavci 4 písm. b) až d) a účastníkům uvedeným v § 27 odst. 1; ostatní účastníci se o něm vyrozumí veřejnou vyhláškou. Usnesení nadřízený správní orgán vydá i v

případě, že žádosti účastníka podle odstavce 3 věty druhé nevyhoví; toto usnesení se oznamuje pouze tomuto účastníkovi; proti tomuto usnesení se nelze odvolat.

HLAVA VIII ODVOLACÍ ŘÍZENÍ

Odvolání

§ 81

- (1) Účastník může proti rozhodnutí podat odvolání, pokud zákon nestanoví jinak.
- (2) Právo podat odvolání nepřísluší účastníkovi, který se po oznámení rozhodnutí tohoto práva písemně nebo ústně do protokolu vzdal.
- (3) Jestliže odvolatel vzal podané odvolání zpět, nemůže je podat znovu.
- (4) Statutární orgán právnické osoby má právo podat odvolání proti rozhodnutí, jímž má být omezena způsobilost právnické osoby samostatně jednat před správním orgánem, i když je toto rozhodnutí předběžně vykonatelné.

§ 82

- (1) Odvoláním lze napadnout výrokovou část rozhodnutí, jednotlivý výrok nebo jeho vedlejší ustanovení. Odvolání jen proti odůvodnění rozhodnutí je nepřípustné.
- (2) Odvolání musí mít náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí. Odvolání se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník dostal jeden stejnopis. Nepodá-li účastník potřebný počet stejnopisů, vyhotoví je správní orgán na náklady účastníka.
- (3) Pokud odvolání směřuje jen proti některému výroku rozhodnutí nebo proti vedlejšímu ustanovení výroku, které netvoří nedílný celek s ostatními, a pokud tím nemůže být způsobena újma některému z účastníků, nabývá zbytek výrokové části právní moci, umožňují-li to povaha věci.
- (4) K novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, se přihlídně jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve. Namítá-li účastník, že mu nebylo umožněno učinit v řízení v prvním stupni určitý úkon, musí být tento úkon učiněn spolu s odvoláním.

Odvolací lhůta

§ 83

- (1) Odvolací lhůta činí 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak. Odvolání lze podat teprve poté, co bylo rozhodnutí vydáno. Bylo-li odvolání podáno před oznámením rozhodnutí odvolateli, platí, že bylo podáno v první den odvolací lhůty.
- (2) V případě chybějícího, neúplného nebo nesprávného poučení podle § 68 odst. 5 lze odvolání podat do 15 dnů ode dne oznámení opravného usnesení podle § 70 věty první, bylo-li vydáno, nejpozději však do 90 dnů ode dne oznámení rozhodnutí.

§ 84

Odvolací lhůta při neoznámení rozhodnutí

- (1) Osoba, která byla účastníkem, ale rozhodnutí jí nebylo správním orgánem oznámeno, může podat odvolání do 30 dnů ode dne, kdy se o vydání rozhodnutí a řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování, dozvěděla, nejpozději však do 1 roku ode dne, kdy bylo rozhodnutí oznámeno poslednímu z účastníků, kterým ho správní orgán byl oznámil; zmeškání úkonu nelze prominout. Ustanovení tohoto odstavce neplatí pro účastníky uvedené v § 27 odst. 1.
- (2) Neoznámení rozhodnutí se nemůže dovolávat ten, kdo se s ním prokazatelně seznámil. Na takového účastníka se hledí, jako by mu správní orgán doručil rozhodnutí s chybějícím poučením podle § 83 odst. 2.
- (3) Při vedení řízení po podání odvolání podle odstavce 1 je třeba zvlášť dbát oprávněných zájmů účastníků, kteří byli v dobré víře. Odkladný účinek odvolání lze z vážných důvodů vyloučit (§ 85 odst. 2) i dodatečně.

Účinky odvolání

§ 85

- (1) Nestanoví-li zákon jinak, má včas podané a přípustné odvolání odkladný účinek. V důsledku odkladného účinku

odvolání nenastává právní moc, vykonatelnost, ani jiné právní účinky rozhodnutí.

(2) Správní orgán může odkladný účinek odvolání vyloučit,

a) jestliže to naléhavě vyžaduje veřejný zájem,

b) hrozí-li vážná újma některému z účastníků, nebo

c) požádá-li o to účastník; to neplatí, pokud by tím vznikla újma jiným účastníkům nebo to není ve veřejném zájmu.

(3) Z důvodu ochrany práv nabytých v dobré víře, oprávněných zájmů účastníků nebo veřejného zájmu lze vyloučit odkladný účinek odvolání, jehož zmeškání správní orgán promíjí.

(4) Vyloučení odkladného účinku odvolání musí být odůvodněno. Výrok o vyloučení odkladného účinku odvolání je součástí rozhodnutí ve věci; proti tomuto výroku se nelze odvolat.

Podání odvolání a postup správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal

§ 86

(1) Odvolání se podává u správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal.

(2) Správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, zašle stejnopis podaného odvolání všem účastníkům, kteří se mohli proti rozhodnutí odvolat, a vyzve je, aby se k němu v přiměřené lhůtě, která nesmí být kratší než 5 dnů, vyjádřili. Podle okolností dále doplní řízení. Ustanovení tohoto odstavce se nepoužije, bylo-li odvolání podáno opožděně nebo bylo-li nepřipustné.

(3) Ustanovení § 82 odst. 4 věty první platí pro vyjádření účastníků k podanému odvolání obdobně. Vyjádření účastníků k podanému odvolání jsou součástí spisu. K vyjádřením podaným po lhůtě se nemusí přihlížet.

§ 87

Správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, je může zrušit nebo změnit, pokud tím plně vyhoví odvolání a jestliže tím nemůže být způsobena újma žádnému z účastníků, ledaže s tím všichni, kterých se to týká, vyslovili souhlas. Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání.

§ 88

Předání spisu odvolacímu správnímu orgánu

(1) Neshledá-li správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, podmínky pro postup podle § 87, předá spis se svým stanoviskem odvolacímu správnímu orgánu do 30 dnů ode dne doručení odvolání. Jestliže byl odvoláním napaden jen některý výrok rozhodnutí podle § 82 odst. 3 a lze-li příslušnou část spisu oddělit, předá správní orgán pouze tu část spisu, která se týká otázky, o níž bylo rozhodnuto v napadeném výroku rozhodnutí. V případě nepřipustného nebo opožděného odvolání předá spis odvolacímu správnímu orgánu do 10 dnů; ve stanovisku se omezí na uvedení důvodů rozhodných pro posouzení opožděnosti nebo nepřipustnosti odvolání.

(2) Pokud před předáním spisu odvolacímu správnímu orgánu nastal některý z důvodů zastavení řízení uvedený v § 66 odst. 1 písm. a), e), f) nebo g) nebo v § 66 odst. 2, správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, řízení zastaví, ledaže by rozhodnutí o odvolání mohlo mít význam pro náhradu škody.

Postup odvolacího správního orgánu

§ 89

(1) Nestanoví-li zákon jinak, je odvolacím správním orgánem nejbližší nadřízený správní orgán.

(2) Odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.

§ 90

Rozhodnutí odvolacího správního orgánu

(1) Jestliže odvolací správní orgán dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné,

a) napadené rozhodnutí nebo jeho část zruší a řízení zastaví,

b) napadené rozhodnutí nebo jeho část zruší a věc vrátí k novému projednání správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal; v odůvodnění tohoto rozhodnutí vysloví odvolací správní orgán právní názor, jímž je správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, při novém projednání věci vázán; proti novému rozhodnutí lze podat odvolání, anebo

c) napadené rozhodnutí nebo jeho část změnit; změnu nelze provést, pokud by tím některému z účastníků, jemuž je ukládána povinnost, hrozila újma z důvodu ztráty možnosti odvolat se; podle § 36 odst. 3 se postupuje, pouze pokud jde o podklady rozhodnutí nově pořízené odvolacím správním orgánem; je-li to zapotřebí k odstranění vad odůvodnění, změnit odvolací správní orgán rozhodnutí v části odůvodnění; odvolací správní orgán nemůže svým rozhodnutím změnit rozhodnutí orgánu územního samosprávného celku vydané v samostatné působnosti.

(2) Podle odstavce 1 písm. a) postupuje odvolací správní orgán též tehdy, jde-li o odvolání proti rozhodnutí o předběžném opatření a nabylo-li již rozhodnutí ve věci právní moci, ledaže by rozhodnutí o tomto odvolání mohlo mít význam pro náhradu škody.

(3) Odvolací správní orgán nemůže změnit napadené rozhodnutí v neprospěch odvolatele, ledaže odvolání podal také jiný účastník, jehož zájmy nejsou shodné, anebo je napadené rozhodnutí v rozporu s právními předpisy nebo jiným veřejným zájmem.

(4) Jestliže odvolací správní orgán zjistí, že nastala skutečnost, která odůvodňuje zastavení řízení, bez dalšího zruší napadené rozhodnutí a řízení zastaví, ledaže jiné rozhodnutí o odvolání může mít význam pro náhradu škody nebo pro právní nástupce účastníků.

(5) Neshledá-li odvolací správní orgán důvod pro postup podle odstavců 1 až 4, odvolání zamítne a napadené rozhodnutí potvrdí. Jestliže odvolací správní orgán změnit nebo zruší napadené rozhodnutí jen zčásti, ve zbytku je potvrdí.

(6) Rozhodnutí v odvolacím řízení vydá odvolací správní orgán ve lhůtách stanovených v § 71. Lhůta počíná běžet dnem předání spisu odvolacímu správnímu orgánu k rozhodnutí (§ 88).

§ 91

(1) Proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu se nelze dále odvolat. Rozhodnutí odvolacího správního orgánu je v právní moci, jestliže bylo oznámeno všem odvolatelům a účastníkům uvedeným v § 27 odst. 1.

(2) Pokud je napadené rozhodnutí předběžně vykonatelné, platí pro účinky jeho zrušení ustanovení § 99 obdobně.

(3) Pokud odvolatel vzal podané odvolání zpět, řízení o odvolání je zastaveno dnem zpětvzetí odvolání. Pokud všichni odvolatelé vzali podané odvolání zpět, odvolací řízení je zastaveno dnem zpětvzetí odvolání posledního z odvolatelů. Dnem následujícím po zastavení řízení nabývá napadené rozhodnutí právní moci. O skutečnosti, že řízení bylo zastaveno, správní orgán vydá usnesení, které se pouze poznamená do spisu a vyzoomí se o něm odvolatelé, jakož i jiní účastníci, pokud byli o podaném odvolání uvědoměni podle § 86 odst. 2. Odvolání lze vzít zpět nejpozději do vydání rozhodnutí odvolacího správního orgánu.

(4) Je-li v řízení více účastníků a všichni se vzdali práva podat odvolání, nabývá rozhodnutí právní moci dnem následujícím po dni, kdy tak učinil poslední z nich.

§ 92

(1) Opožděné nebo nepřipustné odvolání odvolací správní orgán zamítne. Jestliže rozhodnutí již nabylo právní moci, následně zkoumá, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Shledá-li předpoklady pro zahájení přezkumného řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, posuzuje se opožděné nebo nepřipustné odvolání jako podnět k přezkumnému řízení nebo žádost o obnovu řízení nebo žádost o vydání nového rozhodnutí.

(2) Dojde-li odvolací správní orgán k závěru, že odvolání bylo podáno včas a že je přípustné, vrátí věc správnímu orgánu, který rozhodl v prvním stupni.

Použití obecných ustanovení

§ 93

(1) Jestliže v této hlavě není stanoveno jinak, pro řízení o odvolání se obdobně použijí ustanovení hlav I až IV, VI a VII této části.

(2) Kde se v hlavách I až VII této části hovoří o nadřízeném správním orgánu, rozumí se tím při postupu podle této hlavy správní orgán nejbližší nadřízený odvolacímu správnímu orgánu; jinak platí ustanovení § 178.

HLAVA IX

PŘEZKUMNÉ ŘÍZENÍ

§ 94

(1) V přezkumném řízení správní orgány z moci úřední přezkoumávají pravomocná rozhodnutí v případě, kdy lze důvodně pochybovat o tom, že rozhodnutí je v souladu s právními předpisy. Přezkumné řízení lze zahájit, i pokud je rozhodnutí předběžně vykonatelné podle § 74 a dosud nenabylo právní moci; pokud bylo po zahájení takového přezkumného řízení podáno odvolání, postupuje se podle ustanovení hlavy VIII této části. Účastník může dát podnět k provedení přezkumného řízení; tento podnět není návrhem na zahájení řízení; jestliže správní orgán neshledá důvody k zahájení přezkumného řízení, sdělí tuto skutečnost s uvedením důvodů do 30 dnů podatelé.

(2) Přezkumné řízení není přípustné, jestliže byl rozhodnutím účastníkovi udělen souhlas k právnímu jednání nebo povolen vklad práva k nemovitosti evidované v katastru nemovitostí nebo jestliže bylo rozhodnuto ve věci osobního stavu a žadatel nabytí práv v dobré víře. V přezkumném řízení nelze přezkoumávat ani rozhodnutí vydaná podle § 97. Rozhodnutí odvolacího správního orgánu podle § 90 odst. 1 písm. b) nelze přezkoumávat, jestliže již bylo při novém projednávání věci vydáno nové rozhodnutí.

(3) Samostatně lze v přezkumném řízení přezkoumávat pouze usnesení o odložení věci (§ 43) a usnesení o zastavení řízení (§ 66). Ostatní usnesení lze přezkoumávat až spolu s rozhodnutím ve věci, popřípadě s jiným rozhodnutím, jehož vydání předcházela, a jedině tehdy, může-li to mít význam pro soulad rozhodnutí ve věci nebo jiného rozhodnutí s právními předpisy anebo pro náhradu škody.

(4) Jestliže po zahájení přezkumného řízení správní orgán dojde k závěru, že ačkoli rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právním předpisem, byla by újma, která by jeho zrušením nebo změnou vznikla některému účastníkovi, který nabytí práva z rozhodnutí v dobré víře, ve zjevném nepoměru k újmě, která vznikla jinému účastníkovi nebo veřejnému zájmu, řízení zastaví.

(5) Při rozhodování v přezkumném řízení je správní orgán povinen šetřit práva nabytá v dobré víře, zejména mění-li rozhodnutí, které bylo vydáno v rozporu s právními předpisy (§ 97 odst. 3) nebo určuje-li, od kdy nastávají účinky rozhodnutí vydaného v přezkumném řízení (§ 99).

§ 95

(1) Správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal, zahájí z moci úřední přezkumné řízení, jestliže po předběžném posouzení věci dojde k závěru, že lze mít důvodně za to, že rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy.

(2) Jestliže podnět k přezkumnému řízení dal účastník, může přezkumné řízení provést správní orgán, který přezkoumávané rozhodnutí vydal, pokud plně vyhoví účastníkovi, který podnět uplatnil, a jestliže tím nemůže být způsobena újma žádnému jinému účastníkovi, ledaže s tím všichni, jichž se to týká, vyslovili souhlas. Jinak předá věc k provedení přezkumného řízení nadřízenému správnímu orgánu.

(3) V přezkumném řízení, v němž je přezkoumáváno rozhodnutí odvolacího správního orgánu, lze přezkoumat i rozhodnutí vydané správním orgánem prvního stupně.

(4) Účastníky přezkumného řízení jsou účastníci původního řízení, v němž bylo vydáno přezkoumávané rozhodnutí, jichž se přezkumné řízení týká, nebo jejich právní nástupci.

(5) Hrozí-li vážná újma některému z účastníků nebo veřejnému zájmu, může příslušný správní orgán při zahájení nebo v průběhu přezkumného řízení usnesením pozastavit vykonatelnost nebo jiné právní účinky přezkoumávaného rozhodnutí.

(6) Jde-li o rozhodnutí ústředního správního úřadu, rozhoduje v přezkumném řízení ministr nebo vedoucí jiného ústředního správního úřadu; ustanovení § 152 odst. 3 platí obdobně.

§ 96

(1) Usnesení o zahájení přezkumného řízení lze vydat nejdéle do 2 měsíců ode dne, kdy se příslušný správní orgán o důvodu zahájení přezkumného řízení dozvěděl, nejpozději však do 1 roku od právní moci rozhodnutí ve věci.

(2) Soulad rozhodnutí s právními předpisy se posuzuje podle právního stavu a skutkových okolností v době jeho vydání. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží. Příslušný správní orgán posoudí spisový materiál a podle potřeby zajistí vyjádření účastníků a správních orgánů, které řízení prováděly.

(3) Přezkumné řízení týkající se předběžného opatření nelze konat poté, co se rozhodnutí ve věci stalo vykonatelným nebo nabylo jiných právních účinků anebo co bylo toto rozhodnutí zrušeno, ledaže by posouzení mělo význam pro náhradu škody.

§ 97

Rozhodnutí v přezkumném řízení

(1) Jestliže správní orgán po zahájení přezkumného řízení zjistí, že právní předpis porušen nebyl, řízení usnesením zastaví. Usnesení se pouze poznamená do spisu.

(2) Rozhodnutí ve věci v přezkumném řízení v prvním stupni nelze vydat po uplynutí 15 měsíců ode dne právní moci rozhodnutí ve věci. Probíhá-li přezkumné řízení, správní orgán je usnesením zastaví. Usnesení se pouze poznamená do spisu.

(3) Rozhodnutí, které bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, příslušný správní orgán zruší nebo změní, popřípadě zruší a věc vrátí odvolacímu správnímu orgánu nebo správnímu orgánu prvního stupně; tyto správní orgány jsou vázány právním názorem příslušného správního orgánu.

§ 98

Zkrácené přezkumné řízení

Jestliže je porušení právního předpisu zjevné ze spisového materiálu, jsou splněny ostatní podmínky pro přezkumné

řízení a není zapotřebí vysvětlení účastníků, může příslušný správní orgán provést zkrácené přezkumné řízení. Dokazování se neprovádí. Prvním úkonem správního orgánu při zkráceném přezkumném řízení je vydání rozhodnutí podle § 97 odst. 3.

§ 99

Účinky rozhodnutí v přezkumném řízení

(1) Účinky rozhodnutí v přezkumném řízení mohou nastat zpětně od právní moci nebo předběžné vykonatelnosti přezkoumávaného rozhodnutí anebo od právní moci nebo předběžné vykonatelnosti rozhodnutí v přezkumném řízení. V rozhodnutí, jímž se ruší nebo mění přezkoumávané rozhodnutí, které bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, správní orgán s ohledem na obsah přezkoumávaného rozhodnutí určí, odkdy nastávají jeho účinky.

(2) Pokud se ruší nebo mění rozhodnutí, jímž byla uložena povinnost, a neodůvodňují-li okolnosti případu jiné řešení, určí správní orgán, že účinky rozhodnutí v přezkumném řízení nastávají ode dne právní moci nebo předběžné vykonatelnosti přezkoumávaného rozhodnutí.

(3) Pokud se ruší nebo mění rozhodnutí, jímž bylo přiznáno právo, a neodůvodňují-li okolnosti případu jiné řešení, určí správní orgán, že účinky rozhodnutí v přezkumném řízení nastávají ode dne jeho právní moci nebo předběžné vykonatelnosti; bylo-li však přezkoumávané rozhodnutí vydáno na základě nesprávných či neúplných údajů uvedených žadatelem, určí správní orgán, že účinky rozhodnutí v přezkumném řízení nastávají ode dne právní moci nebo předběžné vykonatelnosti přezkoumávaného rozhodnutí.

HLAVA X

OBNOVA ŘÍZENÍ A NOVÉ ROZHODNUTÍ

§ 100

Obnova řízení

(1) Řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka obnoví, jestliže

a) vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, nebo

b) bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno, a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.

(2) Účastník může podat žádost o obnovu řízení u kteréhokoliv správního orgánu, který ve věci rozhodoval, a to do 3 měsíců ode dne, kdy se o důvodu obnovy řízení dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne právní moci rozhodnutí. Obnova řízení se nemůže domáhat ten, kdo mohl důvod obnovy uplatnit v odvolacím řízení. O obnově řízení rozhoduje správní orgán, který ve věci rozhodl v posledním stupni.

(3) Ve tříleté lhůtě od právní moci rozhodnutí může o obnově řízení z moci úřední rozhodnout též správní orgán, který ve věci rozhodl v posledním stupni, jestliže je dán některý z důvodů uvedených v odstavci 1 a jestliže je na novém řízení veřejný zájem; do konce uvedené lhůty musí být rozhodnutí o obnově řízení vydáno.

(4) O obnově řízení rozhodne příslušný správní orgán z moci úřední též v případě, že rozhodnutí bylo dosaženo trestným činem. Lhůta podle odstavce 3 začíná běžet dnem následujícím po dni nabytí právní moci rozsudku.

(5) Na obnovu řízení se obdobně užije ustanovení § 94 odst. 4 a 5.

(6) Žádosti o obnovu řízení se přizná odkladný účinek, jestliže hrozí vážná újma účastníkovi nebo veřejnému zájmu. Rozhodnutí, jímž bylo řízení obnoveno, má odkladný účinek, pokud napadené rozhodnutí nebylo dosud vykonáno, ledaže správní orgán v rozhodnutí odkladný účinek vyloučil z důvodů uvedených v § 85 odst. 2 nebo ledaže vykonatelnost nebo jiné účinky rozhodnutí již zanikly podle zvláštního zákona. Rozhodnutí, jímž se žádost o obnovu řízení zamítá, se oznamuje pouze žadateli; ten proti němu může podat odvolání.

§ 101

Nové rozhodnutí

Provést nové řízení a vydat nové rozhodnutí ve věci lze tehdy, jestliže

a) je to nezbytné při postupu podle § 41 odst. 6 věty druhé,

b) novým rozhodnutím bude vyhověno žádosti, která byla pravomocně zamítnuta,

c) nové rozhodnutí z vážných důvodů dodatečně stanoví nebo změní dobu platnosti nebo účinnosti rozhodnutí anebo lhůtu ke splnění povinnosti nebo dodatečně povolí plnění ve splátkách, popřípadě po částech; zkrácení doby platnosti nebo účinnosti rozhodnutí anebo lhůty ke splnění povinnosti je možné pouze tehdy, stanoví-li tuto možnost zákon,

d) rozhodnutí ve věci bylo zrušeno jiným orgánem veřejné moci podle zvláštního zákona, nebo

e) tak stanoví zvláštní zákon.

§ 102

Společné ustanovení

(1) K novému řízení poté, co bylo rozhodnuto o obnově řízení, nebo k novému řízení podle § 101 je příslušný správní orgán, který byl příslušný k původnímu řízení v prvním stupni. Odvolací správní orgán je příslušný tehdy, jestliže řízení bylo obnoveno z důvodů, jež se týkaly výlučně řízení před tímto správním orgánem.

(2) Otázka, kdo je účastníkem, se v novém řízení posuzuje podle právního stavu a skutkových okolností v době nového řízení.

(3) Nové řízení podle § 101 lze zahájit na žádost i v případě, že původní řízení bylo zahájeno z moci úřední, a naopak. Žádost může podat kterýkoli z účastníků původního řízení, nebo jeho právní nástupce za předpokladu, že je původním rozhodnutím přímo dotčen.

(4) Pokud žádost účastníka neodůvodňuje zahájení nového řízení, rozhodne správní orgán usnesením o tom, že se řízení zastaví. Usnesení se oznamuje pouze žadateli a těm osobám, vůči nimž již správní orgán učinil úkon.

(5) V novém řízení podle § 101 lze s účinky od zahájení nového řízení nebo v průběhu nového řízení pozastavit vykonatelnost nebo jiné právní účinky původního rozhodnutí. Má-li se tak stát na žádost účastníka, užije se obdobně ustanovení § 95 odst. 4 a 5.

(6) V novém řízení může správní orgán využít podkladů původního rozhodnutí včetně podkladů rozhodnutí o odvolání, nevylučuje-li to důvod nového řízení. Právní názor odvolacího správního orgánu je pro správní orgán provádějící nové řízení závazný, pokud se tento právní názor vlivem změny právního stavu nebo skutkových okolností nestal bezpředmětným.

(7) V novém řízení správní orgán šetří práva nabytá v dobré víře.

(8) Není-li v odstavcích 1 až 7 stanoveno jinak, postupuje se v novém řízení podle ustanovení platných pro řízení v prvním stupni.

(9) Novým rozhodnutím vydaným podle § 100 nebo § 101 písm. a) se původní rozhodnutí ruší; o tomto následku budou účastníci poučeni v písemném vyhotovení rozhodnutí; ustanovení § 99 platí obdobně. V ostatních případech nové rozhodnutí brání vykonatelnosti nebo jiným právním účinkům původního rozhodnutí; nejsou-li účinky nového rozhodnutí zřejmé z jeho obsahu, určí vliv na vykonatelnost nebo jiné právní účinky původního rozhodnutí správní orgán.

HLAVA XI

EXEKUCE

Díl 1

Úvodní ustanovení

§ 103

(1) Podle ustanovení této hlavy se postupuje, pokud ten, jemuž byla exekučním titulem uložena povinnost peněžitého nebo nepeněžitého plnění (dále jen "povinný"), v určené lhůtě tuto povinnost dobrovolně nesplní.

(2) Exekučním správním orgánem je správní orgán, který je podle tohoto nebo zvláštního zákona oprávněn k exekuci.

§ 104

Exekučním titulem, na jehož základě se vydává exekuční výzva nebo exekuční příkaz, je

a) vykonatelné rozhodnutí uvedené v § 74, nebo

b) vykonatelný smír uvedený v § 141 odst. 8.

§ 105

(1) Exekuční titul u exekučního správního orgánu uplatňuje

a) správní orgán, který vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo který schválil smír, nebo

b) osoba oprávněná z exekučního titulu.

(2) Správní orgán uvedený v odstavci 1 písm. a) nebo osoba oprávněná z exekučního titulu mohou o provedení exekuce požádat též soud nebo soudního exekutora.

Díl 2

Exekuce na peněžitá plnění

§ 106

(1) Exekučním správním orgánem, který na žádost správního orgánu uvedeného v § 105 odst. 1 písm. a) nebo osoby oprávněné z exekučního titulu provádí exekuci na peněžitá plnění, je obecný správce daně místně příslušný podle zvláštního zákona, nestanoví-li zákon, že exekučním správním orgánem je správní orgán uvedený v § 105 odst. 1 písm. a).30)

(2) Obecní úřad nebo krajský úřad je exekučním správním orgánem tehdy, je-li současně správním orgánem uvedeným v § 105 odst. 1 písm. a) nebo je-li takovým správním orgánem jiný orgán územního samosprávného celku. Na žádost obecního úřadu provede exekuci obecný správce daně místně příslušný podle zvláštního zákona.

(3) Pro exekuci, vybírání a evidenci peněžitých plnění se uplatní postup pro správu daní.

Díl 3

Exekuce na nepeněžitá plnění

Oddíl 1

Obecná ustanovení

§ 107

Příslušnost

(1) Exekučním správním orgánem příslušným k exekuci na nepeněžitá plnění je správní orgán uvedený v § 105 odst. 1 písm. a), je-li orgánem moci výkonné. Obecní úřad nebo krajský úřad je exekučním správním orgánem, je-li současně správním orgánem uvedeným v § 105 odst. 1 písm. a) nebo je-li takovým správním orgánem jiný orgán územního samosprávného celku.

(2) Na žádost jiného správního orgánu uvedeného v § 105 odst. 1 písm. a) provede exekuci obecní úřad obce s rozšířenou působností, v jehož správním obvodu má správní orgán sídlo.

§ 108

Právo vymáhat nepeněžitou povinnost

(1) Vůči jinému než vůči tomu, jemuž byla exekučním titulem uložena povinnost nepeněžitěho plnění a je uveden v exekučním titulu, může exekuční správní orgán vydat exekuční výzvu nebo nařídit exekuci a v nařízené exekuci pokračovat, jen jestliže je prokázáno, že na něj přešla nebo byla převedena nepeněžitá povinnost.

(2) Přechod nebo převod nepeněžitě povinnosti či práva se prokazuje jen listinou vydanou správním orgánem, soudem nebo notářem anebo ověřenou orgánem příslušným podle zvláštního právního předpisu,³¹⁾ pokud přechod nepeněžitě povinnosti nebo práva vyplývá přímo z právního předpisu.

(3) Jestliže povinný po nařízení exekuce zemřel nebo zanikl, může exekuční správní orgán v provádění exekuce týkající se majetku patřícího do dědictví pokračovat proti dědici nebo proti jeho zákonnému zástupci nebo správci dědictví, je-li určen. V případě zániku právnické osoby může exekuční správní orgán v exekuci pokračovat proti jejím právním nástupcům.

(4) Exekuční správní orgán může exekuci nařídit nejpozději do 5 let a provádět ji nejpozději do 10 let poté, co měla být povinnost splněna dobrovolně.

§ 109

Exekuční výzva

(1) Nehrozí-li vážné nebezpečí, že účel exekuce bude zmařen, může exekuční správní orgán před nařízením exekuce vyzvat povinného ke splnění nepeněžitě povinnosti exekuční výzvou a určit mu náhradní lhůtu, v níž má být splněna.

(2) Exekuční výzva je vydávána usnesením, které kromě náležitostí uvedených v § 68 obsahuje

a) označení exekučního titulu, na jehož základě se vydává,

b) vymezení nepeněžitě povinnosti, která má být splněna, údaje o původní lhůtě, ve které měla být nepeněžitá povinnost splněna, a den, k němuž jsou údaje v exekuční výzvě uvedeny,

c) určení náhradní lhůty, v níž má být nepeněžitá povinnost splněna, a

d) upozornění, že pokud nebude nepeněžitá povinnost splněna v určené náhradní lhůtě, exekuční správní orgán po marném uplynutí této lhůty nařídí exekuci.

(3) Proti exekuční výzvě se nelze odvolat.

§ 110

Nařízení exekuce

Exekuční správní orgán nařídí exekuci vydáním exekučního příkazu

- a) z moci úřední, jestliže je příslušným exekučním správním orgánem; přitom neplatí lhůta uvedená v § 80 odst. 2,
- b) na žádost osoby oprávněné z exekučního titulu, nebo
- c) na žádost správního orgánu podle § 107 odst. 2.

§ 111

Exekuční příkaz

(1) Exekuční příkaz je usnesením, které kromě náležitostí uvedených v § 68 obsahuje

- a) označení exekučního titulu, na jehož základě se vydává,
- b) vymezení nepeněžitě povinnosti, která má být splněna,
- c) způsob, jakým bude exekuce provedena,
- d) věci a práva, které mají být exekucí postiženy, a
- e) další údaje, pokud je to potřebné k provedení exekuce.

(2) Exekuční příkaz se oznamuje povinnému a dalším osobám, kterým z exekučního příkazu vyplývají povinnosti nebo práva.

(3) Proti exekučnímu příkazu se nelze odvolat.

§ 112

Způsoby provedení exekuce

Exekuce k vymožení nepeněžitě povinnosti se řídí povahou uložené povinnosti. Lze ji nařídit a provést těmito způsoby:

- a) náhradním výkonem v případě zastupitelných plnění,
- b) přímým vynucením v případě nezastupitelných plnění, zejména vyklizením, odebráním movité věci a předvedením, nebo
- c) ukládáním donucovacích pokut.

§ 113

Odložení a přerušení exekuce

(1) Ze závažných důvodů může exekuční správní orgán usnesením odložit nebo přerušit provedení exekuce, zejména požádá-li povinný o posečkání splnění povinnosti a lze-li z jeho chování mít důvodně za to, že splní svoji povinnost nejpozději ve stejné lhůtě, v jaké může být provedena exekuce, a nehrozí-li, že účel exekuce tím bude zmařen, anebo i bez požádání, šetřil-li se skutečnosti rozhodně pro zastavení exekuce. Exekuční správní orgán tak učiní rovněž, stanoví-li to zákon. V případě potřeby si správní orgán vyžádá součinnost toho, kdo o odložení nebo přerušení exekuce požádal. Proti usnesení vydanému podle tohoto odstavce se nelze odvolat.

(2) Pominou-li důvody, které vedly k odložení nebo přerušení exekuce, a nedojde-li k jejímu zastavení, pokračuje exekuční správní orgán v exekuci podle § 65 odst. 2.

§ 114

(1) Při provádění exekuce oprávněná úřední osoba pověřením prokazuje, na základě kterého exekučního příkazu postupuje.

(2) Každý je povinen oprávněné úřední osobě uvedené v odstavci 1 umožnit přístup na místa, kde je třeba exekuci provést.

§ 115

Zastavení exekuce

Exekuční správní orgán prováděnou exekuci na žádost nebo z moci úřední usnesením, proti kterému se nelze odvolat, zastaví, jestliže

- a) po nařízení exekuce povinnost zanikla,
- b) po nařízení exekuce zaniklo právo provádět exekuci nebo byl zrušen exekuční titul, který je podkladem pro exekuci,
- c) o zastavení exekuce požádal ten, na jehož žádost podle § 110 písm. b) a c) byla exekuce nařízena,
- d) průběh exekuce ukazuje, že by její pokračování bylo spojeno s mimořádnými nebo nepoměrnými obtížemi,
- e) se zjistí, že exekuce byla nařízena k vymožení neexistující povinnosti nebo vůči neexistujícímu povinnému,
- f) provedení exekuce je nepřipustné, protože před nařízením exekuce existoval důvod, pro který exekuci nebylo možno provést, nebo
- g) je provedení exekuce nepřipustné, protože po jejím nařízení nastal jiný důvod vyplývající ze zvláštního zákona nebo stavu věci, pro který nelze exekuci provést.

§ 116

Exekuční náklady

- (1) Exekuční náklady hradí povinný, pokud exekuce nebyla zastavena podle § 115 písm. e) nebo f).
- (2) Byla-li exekuce zastavena podle § 115 odst. 1 písm. c), je povinen exekuční náklady nahradit ten, kdo o zastavení exekuce požádal.
- (3) Náhrada exekučních nákladů spočívá v úhradě paušální částky ve výši 2 000 Kč a v náhradě hotových výdajů vzniklých při provádění exekuce. Povinnost nahradit exekuční náklady exekuční správní orgán rozhodnutím uloží povinnému. Hotové výdaje zálohově hradí ze svého rozpočtu exekuční správní orgán.
- (4) Povinný hradí exekuční náklady za výkon exekuce vždy, jestliže byl vydán exekuční příkaz nebo jestliže při exekuci odebráním movité věci oprávněná úřední osoba přistoupila k odebrání věci nebo při exekuci přímým vynucením přistoupila k vyklizení.
- (5) Jsou-li některé exekuční úkony prováděny společně vůči více povinným, exekuční správní orgán rozvrhne náhradu vzniklých exekučních nákladů poměrně podle rozsahu vymáhaných povinností připadajících na jednotlivé povinné.
- (6) Exekuční náklady vybírá a jejich exekuci provádí podle zvláštního zákona²⁷⁾ exekuční správní orgán, který jejich náhradu uložil.

§ 117

Námítky

- (1) Proti usnesením nebo jiným úkonům exekučního správního orgánu, proti kterým se nelze odvolat, může povinný nebo jiná osoba, které z tohoto úkonu vyplývá povinnost, podat námítky.
- (2) Námítky nelze podat, pokud usnesení bylo již vykonáno nebo jiný úkon proveden.
- (3) Námítky mají odkladný účinek, jen
 - a) směřují-li proti usnesení, jímž byla odložena nebo přerušena exekuce,
 - b) směřují-li proti exekučnímu příkazu, jímž byla nařízena exekuce vyklizením,
 - c) směřují-li proti usnesení, jímž byla zastavena exekuce,
 - d) uplatňuje-li se některý z důvodů uvedených v § 115 písm. a), b), e), f) nebo g), anebo
 - e) rozhodne-li o tom z vážných důvodů exekuční správní orgán.
- (4) O námítkách rozhoduje exekuční správní orgán. Proti rozhodnutí o námítkách se nelze odvolat.

§ 118

Společná ustanovení

- (1) Při postupu podle tohoto dílu se obdobně použijí ustanovení části první a přiměřeně ustanovení hlav I až X této části.
- (2) Účastníkem podle § 27 odst. 1 se při postupu podle tohoto dílu rozumí povinný.
- (3) Při postupu podle tohoto dílu nelze prominout zmeškání úkonu. Nelze ani obnovit řízení nebo vydat nové rozhodnutí.

Oddíl 2

Exekuce provedením náhradního výkonu

§ 119

(1) Ukládá-li exekuční titul, aby povinný podle něho provedl nějakou práci nebo výkon, které může vykonat i někdo jiný než povinný, vydá exekuční správní orgán exekuční příkaz, na jehož základě provedením prací nebo výkonů pověří jinou osobu, pokud ta s tím souhlasí; práce nebo výkony se provádějí na náklad a nebezpečí povinného.

(2) V pověření exekuční správní orgán přesně vymezí práci nebo výkon, které měl podle exekučního titulu provést povinný a jejichž provedení se svěřuje jiné osobě.

(3) Dojde-li v souvislosti s provedením exekuce k potřebě přemístění stavebních materiálů nebo věcí mimo prostory nebo pozemky povinného a neprohlásí-li povinný při provádění exekuce písemně, že tyto věci opustil,³²⁾ je exekuční správní orgán povinen zajistit uskladnění těchto věcí po dobu 6 měsíců a informovat povinného o této skutečnosti a o možnosti tyto věci převzít. Povinný je povinen uhradit náklady na uskladnění. Nevyzvedne-li si povinný tyto věci v uvedené lhůtě, připadají do vlastnictví státu; provádí-li exekuci orgán územního samosprávného celku, připadají do vlastnictví tohoto územního samosprávného celku. Prohlásí-li povinný, že tyto věci opustil, připadají do vlastnictví státu. Případná likvidace se provede na náklady povinného.

(4) Exekuční správní orgán může povinnému usnesením uložit, aby mu potřebné náklady nebo zálohu na ně v určené výši zaplatil předem v určené lhůtě, která nesmí být kratší než 8 dnů ode dne nabytí právní moci usnesení; další postup při provádění exekuce tím není dotčen.

Oddíl 3

Exekuce přímým vynucením

§ 120

Přímé vynucení povinnosti se provede zejména vyklizením nemovitosti, stavby, bytu, místnosti nebo jiných prostor (dále jen "objekt"), odebráním movité věci nebo předvedením.

Vyklizení

§ 121

(1) Ukládá-li exekuční titul, aby povinný vyklidil objekt, exekuční správní orgán vydá exekuční příkaz a exekuci provede. Exekuční správní orgán povinného vyrozumí nejméně 5 dnů předem, kdy bude vyklizení provedeno. Vyrozumí o tom rovněž obec, na jejímž území se vyklizený objekt nachází. Úkon vyklizení se provádí za přítomnosti přízvané osoby (§ 128).

(2) Ukládá-li exekuční titul vyklizení objektu, který je v takovém stavu, že bezprostředně ohrožuje život nebo zdraví osob,³³⁾ může oprávněná úřední osoba, nelze-li z důvodu časové tísně jinak, doručit exekuční příkaz povinnému až při provedení exekuce. Není-li povinný úkonu vyklizení přítomen, doručí se mu exekuční příkaz spolu s protokolem o vyklizení.

§ 122

(1) Zjistí-li oprávněná úřední osoba při vyklizení objektu, že se vyklizení objektu týká osoby, jejíž zdravotní stav by mohl být provedením vyklizení vážně ohrožen, není provedení exekuce přípustné. Není-li předloženo potvrzení lékaře nebo je-li pochybnost o správnosti takového potvrzení, oprávněná úřední osoba vyžádá vyjádření odborného lékaře.

(2) Je-li objekt nebo jeho část v takovém stavu, že bezprostředně ohrožuje život nebo zdraví osob, provede exekuční správní orgán jeho vyklizení vždy.

§ 123

(1) Exekuce se provede tak, že oprávněná úřední osoba z vyklizovaného objektu

a) odstraní movité věci patřící povinnému a příslušníkům jeho domácnosti, jakož i movité věci, které sice patří někomu jinému, ale jsou se souhlasem povinného umístěny ve vyklizovaném objektu, a

b) vykáže povinného a všechny, kdo se tam zdržují na základě práva povinného.

(2) Movité věci odstraněné z vyklizovaného objektu se odevzdají povinnému nebo některému ze zletilých příslušníků jeho domácnosti.

§ 124

(1) Není-li vyklizení přítomen nikdo, kdo by mohl movité věci převzít, nebo je-li převzetí věcí odmítnuto, sepíší se věci a dají se na náklady povinného do úschovy obci nebo jinému vhodnému schovateli s jeho souhlasem. Exekuční správní orgán vyrozumí povinného o tom, komu byly jeho movité věci dány do úschovy, a o možnosti tyto věci převzít.

(2) Nevyzvedne-li si povinný movité věci u schovatele do 6 měsíců ode dne, kdy byly uschovány, prodá je exekuční správní orgán podle ustanovení o prodeji movitých věcí podle zvláštního zákona.³⁵⁾

(3) Výtěžek z prodeje vyplatí exekuční správní orgán povinnému po srážce nákladů úschovy, hotových výdajů vzniklých při prodeji movitých věcí a paušální částky nákladů prodeje; paušální částka nákladů prodeje činí 2 000 Kč. Jestliže povinný písemně odmítne zbytek výtěžku převzít, stane se zbytek výtěžku příjmem státního rozpočtu; provádí-li exekuci orgán územního samosprávného celku, stane se zbytek výtěžku příjmem rozpočtu tohoto územního samosprávného celku. Vrátil-li se zbytek výtěžku jako nedoručitelný nebo nelze-li jej z jiného důvodu doručit, zejména není-li známo místo trvalého pobytu povinného, stane se zbytek výtěžku, pokud se o něj povinný nepřihlásí do 3 let od prodeje movité věci, příjmem státního rozpočtu; provádí-li exekuci orgán územního samosprávného celku, stane se zbytek výtěžku příjmem rozpočtu tohoto územního samosprávného celku.

(4) Movité věci, které se nepodaří prodat, připadají státu. Odmítne-li schovatel movité věci převzít, připadají státu; provádí-li exekuci orgán územního samosprávného celku, připadají do vlastnictví tohoto územního samosprávného celku. Případná likvidace se provede na náklady povinného.

Odebrání movité věci

§ 125

(1) Ukládá-li exekuční titul, aby povinný vydal nebo dodal movitou věc, vydá exekuční správní orgán exekuční příkaz k provedení exekuce odebráním movité věci, v němž výslovně určí movitou věc nebo věci, které mají být odebrány. Oprávněná úřední osoba odebere tuto movitou věc povinnému nebo tomu, kdo ji má u sebe, a odevzdá ji tomu, komu má být odevzdána; není-li jí komu odevzdat, exekuční správní orgán zajistí její náležitou úschovu na náklady povinného. Při tom postupuje obdobně podle § 124.

(2) Exekuční příkaz povinnému doručí oprávněná úřední osoba při odebrání movité věci. Není-li povinný odebrání movité věci přítomen, doručí se mu exekuční příkaz spolu s protokolem o odebrání movité věci. Exekuční správní orgán nevyrozumí povinného o nastávající exekuci dříve, než oprávněná úřední osoba přijde na místo odebrání. Je-li předmětem exekuce movitá věc, která je vedena v zákonem stanovené evidenci, doručuje se exekuční příkaz i tomu, kdo tuto evidenci vede.

(3) Jestliže je k užívání odebírané movité věci třeba listiny, odebere se povinnému spolu s odebranou movitou věcí i tato listina.

(4) Nenajde-li oprávněná úřední osoba movitou věc u povinného, zjistí dotazem, kde se movitá věc nachází, popřípadě co se s ní stalo. Není-li povinný či osoba, která má movitou věc, jež má být odebrána, ochotna movitou věc vydat, vyzve ji oprávněná úřední osoba ke sdělení důvodů.

(5) O odebrání movité věci sepíše oprávněná úřední osoba protokol, v němž uvede zejména

- a) označení movité věci odebrané povinnému nebo jiné osobě, jež je ochotna ji vydat, a je-li věcí více, jejich přesný seznam, popřípadě údaje o jejich počtu, míře a váze,
- b) vyjádření povinného o tom, kde se movitá věc nachází, popřípadě že povinný odepřel poskytnout k tomu vysvětlení,
- c) skutečnost, že povinný nebo osoba, která má movitou věc, není ochotna ji vydat, důvody odepření jejího vydání, popřípadě odepření sdělit důvody.

§ 126

Osobní prohlídka a prohlídka bytu a jiných místností

(1) Povinný je oprávněné úřední osobě při odebrání movité věci povinen umožnit přístup na všechna místa, kde by se mohla odebíraná movitá věc nacházet.

(2) Vyžaduje-li to účel provedení exekuce, je oprávněná úřední osoba oprávněna učinit osobní prohlídku povinného a prohlídku bytu (sídla, místa podnikání) a jiných místností povinného, jakož i jeho skříní nebo jiných schránek v nich umístěných, v nichž se podle důvodného předpokladu nachází movitá věc, již má povinný vydat; za tím účelem je oprávněná úřední osoba oprávněna zjednat si do bytu povinného nebo do jiné jeho místnosti přístup, popřípadě uzavřené skříně nebo jiné schránky otevřít.

(3) Každý, v jehož objektu má povinný byt (sídlo, místo podnikání) nebo jiné místnosti či prostory, je povinen umožnit oprávněné úřední osobě provést prohlídku bytu a jiných místností či prostor, v nichž má povinný své věci. Nesplní-li tuto povinnost, je oprávněná úřední osoba oprávněna zjednat si na tato místa přístup.

(4) Nachází-li se odebíraná movitá věc u jiné osoby, po výzvě exekučního správního orgánu je tato osoba povinna tuto věc vydat.

(5) Je-li důvodné podezření, že povinný nebo jiná osoba u sebe ukrývá movitou věc, a jestliže je výzva vydat ukryvanou věc bezvýsledná, může oprávněná úřední osoba provést osobní prohlídku.

(6) Při provádění prohlídek se postupuje zvláště šetrně, zejména jde-li o osobní prohlídku. Osobní prohlídku provádí osoba stejného pohlaví. Osobní prohlídka může být na žádost toho, vůči němuž je prohlídka prováděna, provedena pouze za přítomnosti přízvané osoby (§ 128). Při provádění osobní prohlídky se přiměřeně použijí ustanovení právního předpisu upravujícího oprávnění celníka.

(7) Oprávněná úřední osoba učiní při odebrání movité věci opatření potřebná k dosažení účelu exekuce. Osoby, které hrubým způsobem i přes její výzvu k zachování pořádku ruší provedení úkonu, oprávněná úřední osoba může z místa

provádění úkonu vykázat.

Předvedení

§ 127

Při provádění exekuce předvedením se exekuční příkaz doručuje orgánům, které mají předvedení provést; § 60 odst. 1 věta poslední a odst. 2 se použije obdobně.

Přizvané osoby

§ 128

Správní orgán může k účasti na provedení exekuce přímým vynucením přizvat nestranné osoby, aby zajistil jejich přítomnost při provádění určitého úkonu. Tyto osoby nemají práva ani povinnosti účastníků.

Oddíl 4

Exekuce ukládáním donucovacích pokut

§ 129

(1) Nelze-li nebo není-li účelné provádět exekuci náhradním výkonem nebo přímým vynucením, vymáhá se splnění povinnosti postupným ukládáním donucovacích pokut do výše nákladů na náhradní výkon, a nelze-li náhradní výkon provést, až do výše 100 000 Kč. Exekuční správní orgán uloží povinnému donucovací pokutu rozhodnutím, v němž mu určí, aby ji zaplatil ve lhůtě nejméně 15 dnů ode dne nabytí právní moci.

(2) Pokuty vybírá a jejich exekuci provádí podle zvláštního zákona²⁷⁾ exekuční správní orgán, který je uložil. Výši pokuty exekuční správní orgán určí s ohledem na povahu nesplněné povinnosti. Příjem z pokut je příjmem rozpočtu, ze kterého je hrazena činnost exekučního správního orgánu, který pokutu uložil. Zaplacením pokut se povinný nezproštuje odpovědností za škodu.

ČÁST TŘETÍ

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ O SPRÁVNÍM ŘÍZENÍ

HLAVA I

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ O SPRÁVNÍCH ORGÁNECH

§ 130

Příslušnost orgánu veřejnoprávní korporace nebo jiné právnické osoby

(1) Stanoví-li zákon, že řízení provádí územní samosprávný celek, aniž by určoval, který jeho orgán je k úkonům příslušný, je tímto orgánem v případě kraje krajský úřad a v případě obce obecní úřad.

(2) Stanoví-li zákon, že řízení provádí jiná veřejnoprávní korporace, aniž by určoval, který její orgán je k úkonům příslušný, provádí řízení její výkonný orgán s všeobecnou působností.

(3) Stanoví-li zákon, že řízení provádí jiná právnická osoba, aniž by určoval, který její orgán je k úkonům příslušný, je tímto orgánem její statutární orgán³⁷⁾ podle zvláštního zákona anebo orgán nebo zaměstnanec jím pověřený; pověření musí být písemné a musí být oznámeno správnímu orgánu. Pro podnikající fyzické osoby platí toto ustanovení přiměřeně.

Změny příslušnosti

§ 131

(1) Nadřízený správní orgán může na podnět příslušného správního orgánu nebo na požádání účastníka věc usnesením převzít místo podřízeného správního orgánu a rozhodnout jako správní orgán nižšího stupně

a) týká-li se řízení otázek, které lze vzhledem k jejich výjimečné obtížnosti nebo neobvyklosti řešit jen s použitím mimořádných odborných znalostí,

b) jde-li o řízení s velkým počtem účastníků (§ 144), nebo

c) u věci, u níž lze mít důvodně za to, že výrazně ovlivní právní poměry účastníků ve správních obvodech více podřízených správních orgánů.

(2) Nadřízený správní orgán může usnesením pověřit k projednání a rozhodnutí věci jiný věcně příslušný podřízený správní orgán ve svém správním obvodu, a to na podnět správního orgánu, který by mohl být podle tohoto odstavce pověřen projednáváním a rozhodováním věci, nebo na požádání účastníka

a) u věci, u níž lze mít důvodně za to, že ovlivní právní poměry účastníků řízení v obvodu pověřovaného správního orgánu výrazně větší měrou než v obvodu příslušného správního orgánu, nebo

b) za účelem spojení jednotlivých řízení ve společné řízení (§ 140), aby byla zajištěna potřebná věcná shoda nebo návaznost rozhodnutí.

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 se nevztahují na orgány územních samosprávních celků při výkonu jejich samostatné působnosti.

(4) Nadřízený správní orgán usnesením pověří k projednání a rozhodnutí věci jiný věcně příslušný podřízený správní orgán ve svém správním obvodu, jestliže podřízený správní orgán není z důvodu vyloučení všech úředních osob (§ 14) tohoto orgánu nebo členů orgánu, který rozhoduje ve sboru (dále jen "kolegiální orgán"), způsobilý věc projednat a rozhodnout; v tomto případě nadřízený správní orgán pověří správní orgán, jehož správní obvod sousedí se správním obvodem nezpůsobilého správního orgánu.

(5) Příslušný správní orgán může věc usnesením postoupit z důvodu vhodnosti i v jiných případech. Postupující správní orgán je povinen vyžádat si předchozí souhlas správního orgánu, jemuž má být věc postoupena. Předchozího souhlasu není třeba v případech, kdy má účastník uvedený v § 27 odst. 1 v územním obvodu správního orgánu, jemuž má být věc postoupena, místo trvalého pobytu nebo sídlo, popřípadě se v tomto územním obvodu zdržuje. V řízení o žádosti se tohoto ustanovení použije jen na požádání nebo se souhlasem žadatele.

(6) Při změnách příslušnosti správní orgány dbají na to, aby k nim docházelo jen v důvodných případech a aby řízení pokud možno nezatěžovalo účastníky více, než kdyby ke změnám příslušnosti nedošlo.

(7) Změny příslušnosti podle odstavce 1 a odstavce 2 písm. a) se oznamují veřejnou vyhláškou a účastníci se o nich vhodným způsobem dozvědí. V ostatních případech lze změny příslušnosti oznámit veřejnou vyhláškou, považuje-li to správní orgán za účelné. V případě, že došlo k podnětu nebo k požádání o změnu příslušnosti podle odstavce 1 nebo 2, ale ke změně příslušnosti nedojde, bude o tom vyrozuměn ten, kdo dal ke změně příslušnosti podnět nebo o ni požádal.

§ 132

Změní-li se v průběhu řízení okolnosti rozhodné pro určení místní příslušnosti nebo věcné příslušnosti co do stupně a nestanoví-li zákon jinak, dokončí řízení správní orgán původně příslušný; o tom informuje správní orgán, na který by jinak příslušnost přešla.

Spory o věcnou příslušnost

§ 133

(1) Nelze-li věcnou příslušnost při rozhodování v oblasti státní správy určit na základě zvláštního zákona, provede řízení v prvním stupni ústřední správní úřad, do jehož působnosti rozhodovaná věc náleží, popřípadě ústřední správní úřad, jehož obor působnosti je rozhodované věci nejbližší.

(2) Považuje-li se několik správních orgánů za příslušné k řízení v téže věci, jsou povinny to bezodkladně oznámit nejbližše společně nadřízenému správnímu orgánu, který jejich spor rozhodne. Nemají-li správní orgány společně nadřízený správní orgán, projednají spor o příslušnost ústřední správní úřady, které jsou nadřízeny těmto správním orgánům. Jde-li o spor o příslušnost mezi ústředními správními úřady, postupuje se přímo podle odstavce 3.

(3) Ústřední správní úřady jsou povinny projednat spor v dohodovacím řízení, jež je zahájeno dnem, kdy návrh prvního z nich dojde poslednímu. Nedojde-li k dohodě do 15 dnů od zahájení dohodovacího řízení, vzniká kompetenční spor mezi ústředními správními úřady; jejich povinností je v takovém případě bezodkladně podat žalobu k Nejvyššímu správnímu soudu.

(4) Pokud se žádný správní orgán nepovažuje za příslušný k provedení řízení, může ten, kdo by byl jeho účastníkem, nebo správní orgán podat žalobu k soudu.³⁸⁾

(5) Ustanovení odstavců 1 až 4 se netýkají vzájemných sporů územních samosprávních celků při výkonu samostatné působnosti a sporů územních samosprávních celků při výkonu samostatné působnosti s jinými správními orgány.

(6) Po dobu určování příslušnosti podle odstavce 1 nebo trvání sporu podle odstavců 2 až 4 neběží lhůty týkající se provádění úkonů v řízení.

Řízení před kolegiálním orgánem

§ 134

(1) Nestanoví-li zvláštní zákon jinak, vede řízení před kolegiálním orgánem jeho předseda nebo předsedající, popřípadě člen, na němž se orgán usnese (dále jen "předseda"). Usnesení, s výjimkou usnesení o tom, zda osoba je či není účastníkem, a usnesení o zastavení řízení, jakož i úkon, který není rozhodnutím, provádí předseda samostatně. Kolegiální orgán po poradě rozhoduje hlasováním. Nestanoví-li zvláštní zákon jinak, při poradě a hlasování mohou být přítomni pouze členové kolegiálního orgánu a osoba, která je pověřena sepsáním protokolu, pokud jej neseписuje některý ze členů. Každý člen kolegiálního orgánu je oprávněn při poradě před zahájením hlasování podat návrh na usnesení kolegiálního orgánu.

(2) Kolegiální orgán je způsobilý se usnášet, je-li přítomna nadpoloviční většina všech jeho členů; usnesení kolegiálního orgánu je přijato nadpoloviční většinou hlasů přítomných členů.

(3) Hlasování řídí předseda. Členové hlasují jednotlivě, předseda hlasuje naposled. Má-li hlasovat více než 7 členů, mohou členové hlasovat současně. Protokol o hlasování kolegiálního orgánu podepisují všichni přítomní členové a osoba, která byla pověřena sepsáním protokolu; při nahlížení do spisu (§ 38) je vyloučeno nahlížet do tohoto protokolu.

(4) O námitce podle § 14 odst. 2 rozhoduje usnesením kolegiální orgán jako celek, hlasovat však nemůže ten jeho člen, proti němuž námitka směřuje. Není-li kolegiální orgán způsobilý se usnést, postupuje se obdobně podle § 14 odst. 4 věty třetí.

(5) Kolegiální orgán jedná podle jednacího řádu, v němž stanoví podrobnosti o jednání kolegiálního orgánu.

Součinnost Policie České republiky při provádění úkonů správního orgánu

§ 135

Hrozí-li, že se někdo pokusí ztížit nebo zmařit provedení úkonu správního orgánu, nebo hrozí-li nebezpečí osobám nebo majetku, může správní orgán požádat Policii České republiky o součinnost jejich příslušníků při provádění svého úkonu.

HLAVA II

DOTČENÉ ORGÁNY

§ 136

(1) Dotčenými orgány jsou

a) orgány, o kterých to stanoví zvláštní zákon, a

b) správní orgány a jiné orgány veřejné moci příslušné k vydání závazného stanoviska (§ 149 odst. 1) nebo vyjádření, které je podkladem rozhodnutí správního orgánu.

(2) Postavení dotčených orgánů mají územní samosprávné celky, jestliže se věc týká práva územního samosprávného celku na samosprávu.

(3) Dotčené orgány poskytují správnímu orgánu, který vede řízení, všechny informace důležité pro řízení, nebude-li tím porušena povinnost podle zvláštního zákona.

(4) Dotčené orgány mají v souvislosti s posouzením otázky, zda zahájit řízení, s probíhajícím řízením nebo s výkonem dozoru právo nahlížet do spisu a právo obdržet kopii materiálů tvořících součást spisu, jsou-li pro výkon jejich působnosti podstatné. K ostatním podkladům pro vydání rozhodnutí se dotčené orgány vyjadřují, je-li to třeba k plnění jejich úkolů nebo jestliže si to vyhradily. Dotčené orgány mají právo podat podnět k zahájení přezkumného řízení.

(5) Správní orgán, který vede řízení, a dotčené orgány mohou v mezích své působnosti činit společné úkony, s výjimkou vydání rozhodnutí, popřípadě může být v řízení před správním orgánem využito výsledků úkonu dotčeného orgánu, jestliže s tím správní orgán i dotčený orgán souhlasí a jestliže tím nemůže být účastníkům řízení způsobena újma na jejich právech.

(6) Při řešení rozporů mezi správním orgánem, který vede řízení, a správními orgány, které jsou dotčenými orgány, jakož i mezi dotčenými orgány navzájem, týkajících se řešení otázky, jež je předmětem rozhodování, se postupuje přiměřeně podle ustanovení o řešení sporů o příslušnost s tím, že v případě bezvýslednosti dohodovacího řízení musí být zpráva o jeho průběhu spolu s návrhy jednotlivých ústředních správních úřadů ústředním správním úřadem, na jehož návrh bylo dohodovací řízení zahájeno, bez zbytečného odkladu předložena k řešení vládě. Ustanovení tohoto odstavce se nepoužije na řešení rozporů s územními samosprávnými celky, jestliže se věc týká práva územního samosprávného celku na samosprávu. Ustanovení § 133 odst. 6 platí obdobně.

HLAVA III

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ O POSTUPU PŘED ZAHÁJENÍM ŘÍZENÍ

§ 137

Vysvětlení

(1) K prověření oznámení, ostatních podnětů a vlastních zjištění, která by mohla být důvodem k zahájení řízení z moci úřední, opatřuje správní orgán nezbytná vysvětlení. Správní orgán dále opatřuje vysvětlení potřebná k určení předpokládaného rozsahu podkladů pro rozhodnutí, stanoví-li tak zvláštní zákon. Vysvětlení může požadovat jen tehdy, nelze-li rozhodné skutečnosti zjistit jiným úředním postupem. Při opatřování vysvětlení se obdobně užijí ustanovení o předvolání (§ 59) a předvedení (§ 60). O odepření vysvětlení obdobně platí to, co pro odepření součinnosti při dokazování a zákaz výslechu.

(2) Každý je povinen podat správnímu orgánu vysvětlení podle odstavce 1. Tomu, kdo bezdůvodně odepře podat vysvětlení, může správní orgán uložit pořádkovou pokutu (§ 62) až do výše 5 000 Kč.

(3) O podání vysvětlení se pořizuje záznam, který obsahuje údaje umožňující identifikaci osoby, která skutečnost sděluje, uvedené v § 18 odst. 2, vylíčení předmětných skutečností, datum, jméno, příjmení, funkci nebo služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby.

(4) Záznam o podání vysvětlení nelze použít jako důkazní prostředek.

§ 138

Zajištění důkazu

(1) Před zahájením řízení lze z moci úřední nebo na požádání toho, kdo by byl účastníkem, zajistit důkaz, je-li důvodná obava, že později jej nebude možno provést vůbec nebo jen s velkými obtížemi, a jestliže lze důvodně předpokládat, že provedení tohoto důkazu může podstatně ovlivnit řešení otázky, která bude předmětem rozhodování. O zajištění důkazu vydá správní orgán usnesení, které se oznamuje osobám, jichž se přímo dotýká. Hrozí-li nebezpečí z prodlení, lze usnesení oznámit i dodatečně s výjimkou oznámení osobám, které musí při provádění úkonu poskytnout osobní součinnost.

(2) K zajištění důkazu je příslušný ten správní orgán, který by byl příslušný k řízení, nebo správní orgán, v jehož obvodu je ohrožený důkazní prostředek. Při zajišťování důkazu musí být přítomen ten, kdo může být oprávněnou úřední osobou.

(3) Nehrozí-li nebezpečí z prodlení, mají ti, kdo by byli účastníky a jsou správnímu orgánu známi, nebo jejich zástupci či zmocněnci právo být přítomni u zajištění důkazu a vyjádřit se k němu; o tom je správní orgán vyrozumí.

(4) O zajištění důkazu se sepisuje protokol. Provedení důkazu tímto protokolem se řídí ustanovením § 53 odst. 6. Nelze-li zajistit samotnou listinu, pořídí se její kopie, kterou správní orgán opatří ověřovací doložkou. Má-li být zajištěn důkaz znaleckým posudkem, je postup před zahájením řízení omezen na ustanovení znalce s tím, že znalecký posudek bude čten, popřípadě znalec vyslechnut až v průběhu řízení.

§ 139

Předběžná informace

(1) Stanoví-li tak zvláštní zákon, může každý požadovat od správního orgánu, který je příslušný vydat rozhodnutí nebo podmiňující úkon, aby mu v písemné formě poskytl předběžnou informaci o tom,

a) zda lze určitý záměr uskutečnit jen za předpokladu vydání rozhodnutí nebo podmiňujícího úkonu a

b) podle jakých hledisek bude posuzovat žádost o vydání rozhodnutí nebo podmiňujícího úkonu, popřípadě za jakých předpokladů lze žádosti vyhovět.

(2) Předběžná informace se nemůže týkat řešení otázky, kterou nepřísluší správnímu orgánu rozhodnout (§ 57 odst. 1). Jestliže žadatel o předběžnou informaci neodstraní vytýkané vady svého podání, správní orgán předběžnou informaci bez dalšího neposkytne.

(3) V téže věci lze předběžnou informaci požadovat jen jednou. Předběžnou informaci lze požadovat i po zahájení řízení.

(4) Doba platnosti předběžné informace může být správním orgánem omezena. Předběžná informace přestává platit, dostala-li se do rozporu s právním předpisem, který nabyl účinnosti po jejím vydání, nebo došlo-li ke změně okolností rozhodných pro její obsah. Předběžná informace je od počátku neplatná, pokud byla vydána na základě údajů nepravdivých, neúplných, zkrácených nebo žadatelem zatajených.

HLAVA IV

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ O NĚKTERÝCH ŘÍZENÍCH

§ 140

Společné řízení

(1) Správní orgán může na požádání účastníka nebo z moci úřední usnesením spojit různá řízení, k nimž je příslušný, pokud se týkají téhož předmětu řízení nebo spolu jinak věcně souvisejí anebo se týkají týchž účastníků, nebrání-li tomu povaha věci, účel řízení anebo ochrana práv nebo oprávněných zájmů účastníků. Spojit řízení lze i v průběhu řízení za předpokladu, že tím nevznikne nebezpečí újmy některému z účastníků.

(2) Správní orgán vede společné řízení i o společné žádosti více žadatelů nebo o společné žádosti týkající se téhož předmětu řízení nebo jiných věcně souvisejících otázek. Společné řízení zahrnuje i vydání podmiňujícího úkonu, k němuž je správní orgán příslušný.

(3) K urychlení řízení nebo z jiného důležitého důvodu lze řízení o jednotlivých otázkách usnesením vyloučit ze společného řízení a rozhodnout o nich samostatně.

(4) Usnesení podle odstavců 1 a 3 se pouze poznamená do spisu.

(5) Ve společném řízení se zakládá jeden spis. Dojde-li během řízení ke spojení věcí, založí se společný spis, jehož obsahem jsou též spisy věcí, které byly spojeny. Do spisu, který se zakládá v řízení, které bylo vyloučeno ze společného řízení podle odstavce 3, se zařadí kopie všech částí spisu vedeného ve společném řízení, pokud se týkají otázky, o níž se řízení vede.

(6) Otázka, kdo je účastníkem, se pro účely uplatnění § 27 odst. 1 ve společném řízení posuzuje tak, jako kdyby řízení probíhala samostatně.

(7) Ve společném řízení se vydává společné rozhodnutí. Jestliže jsou k přezkoumávání výroků společného rozhodnutí v odvolacím řízení příslušné různé odvolací správní orgány, vydává se více rozhodnutí, z nichž každé zahrnuje výroky, k jejichž přezkoumávání je příslušný jediný odvolací správní orgán. Pokud se výroky takových společných rozhodnutí podmiňují, má odvolání proti rozhodnutí s podmiňujícím výrokem odkladný účinek i vůči rozhodnutí s navazujícím výrokem. Jestliže byla odvoláními napadena obě tato rozhodnutí a nelze-li věc vyřídit podle § 87, správní orgán prvního stupně řízení o odvolání proti rozhodnutí s navazujícím výrokem přeruší až do doby skončení řízení o odvolání proti rozhodnutí s podmiňujícím výrokem; ustanovení § 57 odst. 3 platí obdobně. Jestliže bylo odvoláním napadeno pouze rozhodnutí s podmiňujícím výrokem, nabývá rozhodnutí s navazujícím výrokem právní moci dnem právní moci rozhodnutí o odvolání proti rozhodnutí s podmiňujícím výrokem; zrušení nebo změna rozhodnutí s podmiňujícím výrokem je však důvodem obnovy řízení.

§ 141

Sporné řízení

(1) Ve sporném řízení správní orgán řeší spory z veřejnoprávních smluv (část pátá) a v případech stanovených zvláštními zákony spory vyplývající z občanskoprávních, pracovních, rodinných nebo obchodních vztahů.

(2) Sporné řízení se zahajuje na návrh.

(3) Účastníky jsou navrhovatel a odpůrce. Navrhovatel i odpůrce mají postavení účastníků podle § 27 odst. 1. Jako vedlejší účastníci se mohou přihlásit osoby, které mají zájem na výsledku řízení; tyto osoby mají postavení účastníků řízení podle § 27 odst. 2, jejich odvolání proti rozhodnutí ve věci je však přípustné jedině tehdy, jestliže se odvolal navrhovatel nebo odpůrce.

(4) Ve sporném řízení vychází správní orgán z důkazů, které byly účastníky navrženy. Pokud navržené důkazy nepostačují ke zjištění stavu věci, může správní orgán provést i důkazy jiné. Neoznačí-li účastníci důkazy potřebné k prokázání svých tvrzení, vychází správní orgán při zjišťování stavu věci z důkazů, které byly provedeny. Správní orgán může též vzít za svá skutková zjištění shodná tvrzení účastníků.

(5) Podle § 64 odst. 2 se ve sporném řízení postupuje jen tehdy, jestliže to shodně navrhnou navrhovatel i odpůrce.

(6) Ve sporném řízení může správní orgán vyslechnout účastníka, jestliže dokazovanou skutečnost nelze prokázat jinak. Ustanovení o výslechu svědka platí obdobně.

(7) Rozhodnutím ve sporném řízení správní orgán návrhu zcela, popřípadě zčásti vyhoví, anebo jej zamítne, popřípadě ve zbylé části zamítne.

(8) Ve sporném řízení mohou účastníci uzavřít smír, který podléhá schválení správního orgánu. Správní orgán smír schválí, pokud neodporuje právním předpisům nebo veřejnému zájmu.

(9) Ve sporném řízení odvolací správní orgán přezkoumává napadené rozhodnutí jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání.

(10) Pokud ve sporném řízení bylo předběžné opatření zrušeno nebo pozbylo účinnosti z jiného důvodu než proto, že bylo vyhověno návrhu, nebo proto, že právo účastníka, na jehož požádání bylo předběžné opatření nařízeno, bylo uspokojeno, je účastník, na jehož požádání bylo předběžné opatření nařízeno, povinen nahradit újmy tomu, komu předběžným opatřením vznikly. Rozhodne o tom na žádost správní orgán, který nařídil předběžné opatření.

(11) Ve sporném řízení přiznává správní orgán účastníkovi, který měl ve věci plný úspěch, náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Měl-li účastník ve věci úspěch jen částečný, může správní orgán náhradu nákladů poměrně rozdělit, popřípadě rozhodnout, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů právo. I když měl účastník ve věci úspěch jen částečný, může mu správní orgán přiznat plnou náhradu nákladů řízení, měl-li neúspěch v poměrně nepatrné části nebo záviselo-li rozhodnutí o výši plnění na znaleckém posudku nebo na úvaze správního orgánu.

§ 142

Řízení o určení právního vztahu

(1) Správní orgán v mezích své věcné a místní příslušnosti rozhodne na žádost každého, kdo prokáže, že je to nezbytné pro uplatnění jeho práv, zda určitý právní vztah vznikl a kdy se tak stalo, zda trvá, nebo zda zanikl a kdy se tak stalo.

(2) Podle odstavce 1 správní orgán nepostupuje, jestliže může o vzniku, trvání nebo zániku určitého právního vztahu vydat osvědčení anebo jestliže může otázku jeho vzniku, trvání nebo zániku řešit v rámci jiného správního řízení.

(3) Pro dokazování v řízení o určení právního vztahu platí ustanovení § 141 odst. 4 obdobně.

§ 143

Řízení na místě

(1) Oprávněné úřední osoby mohou rozhodnutím ukládat povinnosti na místě

- a) hrozí-li životu nebo zdraví osob bezprostřední nebezpečí, hrozí-li bezprostředně někomu vážná majetková újma anebo dojde-li k náhlé havárii,³⁹⁾
- b) je-li důvodná obava, že by se osoba, již má být uložena povinnost, vyhýbala jejímu splnění,
- c) jde-li o uložení záruky za splnění povinnosti (§ 147), předběžného opatření (§ 61) nebo pořádkového opatření (§ 62 a 63), nebo
- d) v řízení navazujícím na výkon dozoru.

(2) Předpokladem uložení povinnosti na místě je zjištění stavu věci. Rozhodnutí se vyhláší ústně, jeho písemné vyhotovení se bez zbytečného odkladu doručuje dodatečně. Nestanoví-li zvláštní zákon jinak, nemá odvolání proti takto vyhlášenému rozhodnutí odkladný účinek. O ústním vyhlášení rozhodnutí se vždy na místě vydá písemné potvrzení (§ 67 odst. 3), které obdrží účastník.

(3) Oprávněná úřední osoba musí při řízení na místě zvýšenou měrou dbát, aby byla šetřena práva a oprávněné zájmy účastníků.

(4) Ustanovení odstavců 1 až 3 se nevztahují na vydání příkazu na místě (§ 150 odst. 5).

(5) V řízení navazujícím na výkon dozoru prováděný týměž správním orgánem lze na místě, kde je dozor prováděn, učinit oznámení o zahájení řízení z moci úřední.

§ 144

Řízení s velkým počtem účastníků

(1) Nestanoví-li zvláštní zákon jinak, rozumí se řízením s velkým počtem účastníků řízení s více než 30 účastníky.

(2) Účastníky v řízení s velkým počtem účastníků lze o zahájení řízení uvědomit veřejnou vyhláškou. Řízení je zahájeno uplynutím lhůty stanovené ve veřejné vyhlášce; lhůta nesmí být kratší než 15 dnů ode dne vyvěšení veřejné vyhlášky na úřední desce.

(3) V řízení s velkým počtem účastníků lze výzvu podle § 36 odst. 3 pro účastníky podle § 27 odst. 2 nahradit zveřejněním konceptu výrokové části a odůvodnění rozhodnutí s uvedením, v jaké lhůtě, kde a jakým způsobem lze proti konceptu podávat námítky a navrhopvat doplnění řízení. Po zveřejnění konceptu nelze uplatňovat námítky, které účastník mohl uplatnit již dříve v řízení.

(4) Pokud je v řízení s velkým počtem účastníků ustanovován opatrovník, může být jedna osoba ustanovena opatrovníkem pro více účastníků, jejichž zájmy si neodporují.

(5) V řízení s velkým počtem účastníků správní orgán účastníky uvědomí o podaném odvolání veřejnou vyhláškou, v níž určí lhůtu k podání vyjádření, která nesmí být kratší než 5 dnů. Odvolatel není povinen podávat odvolání s potřebným počtem stejnopisů podle § 82 odst. 2.

(6) V řízení s velkým počtem účastníků řízení lze doručovat písemnosti, včetně písemností uvedených v § 19 odst. 5, veřejnou vyhláškou. To se netýká účastníků řízení uvedených v § 27 odst. 1, kteří jsou správnímu orgánu známi; těmto účastníkům řízení se doručuje jednotlivě.

§ 145

Řízení s předstihem žádosti

(1) Stanoví-li zákon, že pro vedení řízení má význam předstih žádosti, vyznačí správní orgán časový údaj o jejím doručení též s uvedením hodiny a minuty doručení. Jestliže bylo více žádostí doručeno současně, rozhoduje údaj o tom, kdy byla poštovní zásilka obsahující žádost podána. V pochybnostech mají přednost žádosti předané správnímu orgánu osobně. Nelze-li předstih žádosti určit, určí se losem; o tom se sepíše protokol.

(2) Řízení se vede o žádosti nebo žádostech s nejlepším pořadím. Řízení o ostatních žádostech správní orgán usnesením přerušuje do doby, než rozhodnutí o ní nebo o nich nabude právní moci. Pokud správní orgán této žádosti nebo těmto žádostem vyhoví, řízení o ostatních žádostech usnesením zastaví. Pokud správní orgán některou žádost zamítne, pokračuje v řízení o další žádosti v pořadí; ustanovení předchozích vět platí obdobně.

§ 146

Řízení o výběru žádosti

(1) Řízení prováděné na základě zvláštního zákona formou výběru žádosti, která nejlépe odpovídá stanoveným požadavkům, popřípadě výběru více takových žádostí, se vede jako společné řízení o všech žádostech. Žádnou z nich nelze ze společného řízení vyloučit.

(2) Řízení prováděné formou výběru podle odstavce 1 se zahajuje vyhlášením podle § 25 a zároveň se oznamuje prostřednictvím hromadných sdělovacích prostředků. Současně se vyhláší lhůta pro podávání žádostí, která nesmí být kratší než 30 dnů, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak, jakož i kritéria hodnocení podaných žádostí, popřípadě pravidla postupu, má-li řízení formou výběru probíhat ve více kolech. Řízení je zahájeno patnáctým dnem po vyvěšení písemnosti podle § 25 odst. 2 za předpokladu, že v této lhůtě došlo ke zveřejnění všech uvedených údajů též alespoň ve 2 hromadných sdělovacích

prostředcích běžně dostupných na území České republiky. Po uplynutí lhůty pro podávání žádostí se nepřipouští změna žádosti a nelze prominout zmeškání úkonu.

(3) Správní orgán usnesením již zahájené jiné řízení přeruší, dojde-li mu před zahájením řízení podle odstavce 2 žádost ve věci, o které se má rozhodovat formou výběru; současně s tím žadatele vyrozumí o tom, že takové řízení bude zahájeno; v řízení o této žádosti správní orgán pokračuje v rámci řízení o výběru.

(4) Nahlížet do spisu lze až po uplynutí lhůty pro podávání žádostí uvedené v odstavci 2.

(5) V řízení o výběru žádosti se ke lhůtě pro vydání rozhodnutí (§ 71) připočítává doba rovnající se lhůtě pro podávání žádostí v řízení prováděném formou výběru uvedené v odstavci 2.

(6) V řízení prováděném formou výběru podle odstavce 1 rozhodne správní orgán na základě doporučení nejméně tříčlenné komise jmenované vedoucím správního orgánu; komise se usnáší většinou hlasů všech svých členů; ustanovení § 14 platí obdobně.

HLAVA V

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ O ZAJIŠTĚNÍ PRŮBĚHU A ÚČELU ŘÍZENÍ

§ 147

Záruka za splnění povinnosti

(1) Může-li to přispět k zajištění účelu řízení, může na požádání účastníka správní orgán přijmout nebo v případech stanovených zvláštním zákonem účastníkovi uložit povinnost složit peněžitou nebo nepeněžitou záruku za splnění povinnosti, která mu může být v řízení uložena.

(2) Může-li to přispět k zajištění účelu řízení, může na požádání žadatele správní orgán v řízení o žádosti přijmout nebo v případech stanovených zvláštním zákonem žadateli uložit povinnost složit peněžitou nebo nepeněžitou záruku za splnění povinnosti, která mu vznikne v důsledku využití oprávnění z rozhodnutí. Nesložil-li žadatel v určené lhůtě záruku, kterou správní orgán na jeho požádání přijal, správní orgán řízení zastaví.

(3) Rozhodnutí o přijetí nebo uložení záruky se oznamuje jen účastníkovi, kterého se týká. Odvolání proti tomuto rozhodnutí nemá odkladný účinek; může je podat pouze účastník, kterému se rozhodnutí oznamuje. Výše uložené peněžitě záruky nebo hodnota nepeněžitě záruky nesmí být v nápadném nepoměru k rozsahu povinnosti, jejíž uložení nebo vznik lze očekávat. Při výběru a vracení peněžitě záruky postupuje správní orgán, který záruku přijal nebo uložil, podle zvláštního zákona.²⁷⁾ Nepeněžitá záruka se uloží u správního orgánu; ten ji může předat do úschovy nebo ke skladování u právnické nebo fyzické osoby.

(4) Řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže žadatel v určené lhůtě nesložil záruku za splnění povinnosti, která by mu vznikla v důsledku využití oprávnění z rozhodnutí a kterou správní orgán na jeho požádání přijal podle odstavce 2.

(5) Záruka se vrací, byla-li uložena povinnost splněna, jakož i v případě, že v řízení povinnost uložena nebyla. Není-li povinnost zajištěná zárukou splněna ve lhůtě, peněžitá záruka propadne ve prospěch toho, kdo by byl oprávněn z exekuce.

(6) Jde-li o nepeněžitou záruku, rozhodne správní orgán o uspokojení této pohledávky prodejem záruky podle zvláštního zákona.³⁵⁾ Případný přebytek bude po odečtení nákladů ocenění⁴⁰⁾ a prodeje vrácen tomu, kdo záruku složil.

HLAVA VI

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ O NĚKTERÝCH ROZHODNUTÍCH

§ 148

Mezitímní rozhodnutí a rozhodnutí v části věci

(1) Jestliže to umožňuje povaha věci a jestliže je to účelné, může správní orgán vydat

a) mezitímní rozhodnutí, jímž rozhodne o základu věci, zejména ve sporném řízení, nebo

b) rozhodnutí v části věci, jímž zpravidla rozhodne o právních poměrech jen některých účastníků nebo rozhodne jen o některých právech anebo povinnostech, o kterých se v řízení rozhoduje.

(2) Po právní moci mezitímního rozhodnutí nebo rozhodnutí v části věci správní orgán vydá rozhodnutí, kterým rozhodne o zbytku věci.

(3) Účastník se může domáhat vydání mezitímního rozhodnutí nebo rozhodnutí v části věci v rámci ochrany před nečinností správního orgánu (§ 80). Nadřízený správní orgán může přikázat, aby správní orgán vydal mezitímní rozhodnutí nebo rozhodnutí v části věci, popřípadě je sám vydat, a to i současně s jiným opatřením proti nečinnosti.

§ 149

Rozhodnutí podmíněné závazným stanoviskem

(1) Závazné stanovisko je úkon učiněný správním orgánem na základě zákona, který není samostatným rozhodnutím ve správním řízení a jehož obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu. Správní orgány příslušné k vydání závazného stanoviska jsou dotčenými orgány.

(2) Závazné stanovisko obsahuje závaznou část a odůvodnění. V závazné části dotčený orgán uvede řešení otázky, která je předmětem závazného stanoviska, ustanovení zákona, které zmocňuje k jeho vydání a další ustanovení právních předpisů, na kterých je obsah závazné části založen. V odůvodnění uvede důvody, o které se opírá obsah závazné části závazného stanoviska, podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, na kterých je obsah závazné části založen.

(3) Správní orgán usnesením přeruší řízení, jestliže se dozvěděl, že probíhá řízení, v němž má být vydáno závazné stanovisko.

(4) Jestliže bylo v průběhu řízení o žádosti vydáno závazné stanovisko, které znemožňuje žádosti vyhovět, neprovádí správní orgán další dokazování a žádost zamítne.

(5) Jestliže odvolání směřuje proti obsahu závazného stanoviska, vyžádá odvolací správní orgán potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska. Tomuto správnímu orgánu zasílá odvolání spolu s vyjádřením správního orgánu prvního stupně a s vyjádřením účastníků. Po dobu vyřizování věci nadřízeným správním orgánem správního orgánu, který je příslušný k vydání závazného stanoviska, lhůta podle § 88 odst. 1 neběží.

(6) Nezákonně závazné stanovisko lze zrušit nebo změnit v přezkumném řízení, k němuž je příslušný nadřízený správní orgán správního orgánu, který vydal závazné stanovisko. Jestliže správní orgán při své úřední činnosti zjistí, že jiný správní orgán učinil nezákonně závazné stanovisko, dá podnět správnímu orgánu příslušnému k přezkumnému řízení a vyčká jeho rozhodnutí.

(7) Zrušení nebo změna závazného stanoviska je v případech, že rozhodnutí, které bylo závazným stanoviskem podmíněno, již nabylo právní moci, důvodem obnovy řízení.

§ 150

Příkaz

(1) Povinnost v řízení z moci úřední a ve sporném řízení lze uložit formou písemného příkazu. Příkaz může správní orgán vydat, považuje-li skutkové zjištění za dostatečné; vydání příkazu může být prvním úkonem v řízení. Není-li vydání příkazu prvním úkonem v řízení, nemusí příkaz obsahovat odůvodnění.

(2) V řízení o vydání příkazu může být jediným podkladem kontrolní protokol pořízený podle zvláštního zákona týmem správním orgánem, který je věcně a místně příslušný ke správnímu řízení navazujícímu na kontrolní zjišťování, pokud protokol pořizoval ten, kdo může být oprávněnou úřední osobou, a pokud se kontrolovaný seznámil s obsahem protokolu nebo byl k seznámení se s obsahem protokolu řádně vyzván, popřípadě pokud byly v souladu se zákonem vyřízeny námitky kontrolovaného proti obsahu protokolu a pokud o obsahu protokolu nejsou pochybnosti ani z jiného důvodu.

(3) Proti příkazu může ten, jemuž se povinnost ukládá, podat odpor ve lhůtě 8 dnů ode dne oznámení příkazu. Podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje; to neplatí, byl-li podán nepřípustný nebo opožděný odpor. Správní orgán vyzoomí podatele o podání nepřipustného nebo opožděného odporu. Lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu. Zpětvzetí odporu není přípustné. Odpor se podává u správního orgánu, který příkaz vydal. Příkaz, proti němuž nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.

(4) Příkaz musí obsahovat poučení, v němž správní orgán uvede, že je možné proti příkazu podat odpor, v jaké lhůtě je možno tak učinit, od kterého dne se tato lhůta počítá a u kterého správního orgánu se odpor podává. Jestliže je vydání příkazu prvním úkonem v řízení, nelze v něm uložit povinnost nahradit náklady řízení.

(5) Je-li účastník přítomen a plně uzná důvody vydání příkazu, považuje se stav věci za prokázaný a příkaz lze vydat na místě, pokud uloží povinnost k peněžitému plnění do výše 10 000 Kč nebo povinnost k nepeněžitému plnění, jež účastník může uskutečnit ihned na místě. Odůvodnění příkazu lze nahradit vlastnoručně podepsaným prohlášením účastníka, že s uložením povinnosti souhlasí. Podepsáním prohlášení se příkaz stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím. O této skutečnosti musí být účastník předem prokazatelně poučen. Proti příkazu vydanému na místě nelze podat odpor.

§ 151

Vydání dokladu

(1) Pokud správní orgán zcela vyhověl žádosti o přiznání práva, jehož existence se osvědčuje zákonem stanoveným dokladem, lze místo písemného vyhotovení rozhodnutí vydat pouze tento doklad.

(2) O vydání dokladu se učiní záznam do spisu, který obsahuje náležitosti uvedené v § 67 odst. 2. Namísto odůvodnění se v záznamu uvede seznam podkladů rozhodnutí.

(3) Dnem převzetí dokladu účastníkem nabývá rozhodnutí právní moci a právních účinků.

(4) Dojde-li ke zrušení rozhodnutí poté, co nabylo právní moci, pozbývá vydaný doklad platnost.

HLAVA VII

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ O PŘEZKOUMÁVÁNÍ ROZHODNUTÍ

§ 152

Rozklad

(1) Proti rozhodnutí, které vydal ústřední správní úřad, ministr nebo vedoucí jiného ústředního správního úřadu v prvním stupni, lze podat rozklad.

(2) O rozkladu rozhoduje ministr nebo vedoucí jiného ústředního správního úřadu.

(3) Návrh na rozhodnutí podle odstavce 2 předkládá ministrovi nebo vedoucímu jiného ústředního správního úřadu rozkladová komise. Rozkladová komise má nejméně 5 členů. Předsedu a ostatní členy rozkladové komise jmenuje ministr nebo vedoucí jiného ústředního správního úřadu. Většinu členů rozkladové komise tvoří odborníci, kteří nejsou zaměstnanci zařazení do ústředního správního úřadu. Ustanovení § 14 a 134 platí obdobně s tím, že rozkladová komise může jednat a přijímat usnesení v nejméně pětičlenných senátech a že většina přítomných členů musí být odborníci, kteří nejsou zaměstnanci ústředního správního úřadu.

(4) Jestliže je při vyřizování rozkladu zapotřebí přezkoumat také písemnosti nebo záznamy obsahující utajované informace, které jsou za podmínek v § 17 odst. 3 uchovávány odděleně mimo spis, usnáší se na návrhu rozhodnutí podle odstavce 2 zvláštní senát rozkladové komise. Zvláštní senát rozkladové komise je nejméně tříčlenný, každý jeho člen musí být státním občanem České republiky a držitelem platného osvědčení fyzické osoby pro stupeň utajení přezkoumávaných utajovaných písemností nebo záznamů, nebo pro stupeň utajení vyšší, a předem poučen předsedou zvláštního senátu rozkladové komise podle zákona upravujícího ochranu utajovaných informací a bezpečnostní způsobilost. Písemný záznam o poučení zašle správní orgán do 30 dnů ode dne jeho vyhotovení Národnímu bezpečnostnímu úřadu. Postup podle vět druhé a třetí se neuplatní, prokáže-li se člen zvláštního senátu rozkladové komise poučením provedeným podle zákona upravujícího ochranu utajovaných informací a bezpečnostní způsobilost. Většina přítomných členů zvláštního senátu rozkladové komise musejí být odborníci, kteří nejsou zaměstnanci ústředního správního úřadu.

(5) Nevylučuje-li to povaha věci, platí pro řízení o rozkladu ustanovení o odvolání.

(6) Nestanoví-li zvláštní zákon jinak, lze v řízení o rozkladu

a) rozhodnutí zrušit nebo změnit, pokud se tím plně vyhoví rozkladu a jestliže tím nemůže být způsobena újma žádnému z účastníků, ledaže s tím všichni, jichž se to týká, vyslovili souhlas, nebo

b) rozklad zamítnout.

§ 153

Uspokojení účastníka po podání žaloby ve správním soudnictví

(1) Domáhá-li se žalobce ve správním soudnictví

a) zrušení rozhodnutí správního orgánu, lze jej uspokojit změnou nebo zrušením tohoto rozhodnutí v přezkumném řízení,

b) vyslovení nicotnosti rozhodnutí správního orgánu z důvodů uvedených v § 77 odst. 1, lze jej uspokojit vyslovením nicotnosti rozhodnutí,

c) snížení trestu nebo upuštění od trestu uloženého rozhodnutím správního orgánu, lze jej uspokojit vydáním nového rozhodnutí.

(2) K řízením podle odstavce 1 je příslušný žalovaný správní orgán. Vydat rozhodnutí může jen se souhlasem nadřízeného správního orgánu; v případě, že je třeba před vydáním rozhodnutí doplnit řízení, je souhlasu nadřízeného orgánu zapotřebí již k zahájení řízení. Rozhodnutí nesmí měnit práva nebo povinnosti ostatních účastníků založené žalobou napadeným rozhodnutím, ledaže s tím vyslovili souhlas. Sdělí-li žalobce soudu, že je uspokojen, platí, že se vzdal práva na odvolání nebo rozklad; právo podat odvolání nebo rozklad nemají ani ostatní účastníci. Právní moci nabývá rozhodnutí žalovaného správního orgánu vydané podle odstavce 1 dnem právní moci rozhodnutí soudu o zastavení řízení o žalobě. Přezkumné řízení proti tomuto rozhodnutí žalovaného správního orgánu není přípustné.

ČÁST ČTVRTÁ

vyjádření, osvědčení a sdělení

§ 154

Jestliže správní orgán vydává vyjádření, osvědčení, provádí ověření nebo činí sdělení, která se týkají dotčených osob, postupuje podle ustanovení této části, podle ustanovení části první, obdobně podle těchto ustanovení části druhé: § 10 až § 16, § 19 až § 26, § 29 až § 31, § 33 až § 35, § 37, § 40, § 62, § 63, a obdobně podle těchto ustanovení části třetí: § 134, § 137 a § 142 odst. 1 a 2; přiměřeně použije i další ustanovení tohoto zákona, pokud jsou přitom potřebná.

§ 155

(1) Jestliže to nevyklučuje povaha vyjádření, osvědčení nebo sdělení, zejména není-li zapotřebí zkoumat skutkový stav nebo čerpat z evidence vedené určitým správním orgánem, může je vydat nebo učinit kterýkoli věcně příslušný správní orgán.

(2) Je-li správní orgán požádán o vydání osvědčení nebo ověření a jsou-li splněny předpoklady k provedení požadovaného úkonu, správní orgán tento úkon bez dalšího provede.

(3) Pokud správní orgán shledá, že nelze vydat vyjádření nebo osvědčení, provést ověření nebo učinit sdělení, je povinen o tom na požádání písemně uvědomit dotčenou osobu a sdělit důvody, které k tomuto závěru vedly.

§ 156

(1) Jestliže vyjádření, osvědčení nebo sdělení správního orgánu trpí vadami, které lze opravit, aniž tím bude způsobena újma některé z dotčených osob, správní orgán je opraví usnesením, které se pouze poznamená do spisu.

(2) Vyjádření, osvědčení nebo sdělení správního orgánu, které je v rozporu s právními předpisy a které nelze opravit podle odstavce 1, zruší usnesením správní orgán, který je vydal nebo učinil, a to s účinky ode dne, kdy bylo zrušované vyjádření nebo osvědčení vydáno anebo sdělení učiněno, nestanoví-li zákon jiný postup; takové usnesení lze vydat po dobu, po kterou trvají účinky vyjádření, osvědčení nebo sdělení. Na tento postup se přiměřeně použijí ustanovení hlavy IX části druhé o přezkumném řízení.

§ 157

Nebude-li tím způsobena újma žádné z dotčených osob, může správní orgán usnesením prohlásit, že vyjádření, osvědčení nebo sdělení anebo nicotné rozhodnutí, které má náležitosti jiného úkonu, je tím úkonem, jehož náležitosti splňuje, pokud byl příslušný oba předmětné úkony vydat nebo uskutečnit.

§ 158

(1) Ustanovení této části se obdobně použijí i v případě, provádí-li správní orgán jiné úkony, které nejsou upraveny v části první, třetí, páté nebo šesté anebo v této části.

(2) Ustanovení § 156 odst. 2 se přiměřeně použije i na úkony správního orgánu prováděné při postupu podle části druhé, třetí, páté nebo šesté, jejichž zrušení není zvlášť upraveno.

ČÁST PÁTÁ

VEŘEJNOPRÁVNÍ SMLOUVY

§ 159

(1) Veřejnoprávní smlouva je dvoustranný nebo vícestranný úkon, který zakládá, mění nebo ruší práva a povinnosti v oblasti veřejného práva.

(2) Veřejnoprávní smlouva nesmí být v rozporu s právními předpisy, nesmí je obcházet a musí být v souladu s veřejným zájmem.

(3) Uzavření veřejnoprávní smlouvy, jejíž stranou je správní orgán, nesmí snižovat důvěryhodnost veřejné správy, musí být účelné a správní orgán musí mít při jejím uzavírání za cíl plnění úkolů veřejné správy.

(4) Veřejnoprávní smlouva se vždy posuzuje podle svého skutečného obsahu.

Druhy veřejnoprávních smluv

§ 160

(1) Stát, veřejnoprávní korporace, jiné právnické osoby zřízené zákonem a právnické a fyzické osoby, pokud vykonávají zákonem nebo na základě zákona svěřenou působnost v oblasti veřejné správy, mohou za účelem plnění svých úkolů vzájemně uzavírat veřejnoprávní smlouvy.

(2) Jednání za stát upravují zvláštní zákony.⁴¹⁾

(3) Správní orgány, které jsou organizačními složkami státu, mohou ve vzájemných vztazích nebo ve vztazích s jinými orgány veřejné moci, popřípadě s jinými organizačními složkami státu použít ustanovení této části obdobně.

(4) Spory z dohod uzavřených podle odstavce 3 řeší správní orgán nejbližše společně nadřízený správním orgánům, jež jsou smluvními stranami. Není-li takového správního orgánu, řeší spor v dohodě ústřední správní úřady nadřízené těmto správním orgánům.

(5) Veřejnoprávní smlouvy, jejichž předmětem je výkon státní správy, mohou osoby uvedené v odstavci 1 vzájemně uzavírat, jen stanoví-li tak zvláštní zákon a jen se souhlasem nadřízeného správního orgánu; ten posuzuje veřejnoprávní smlouvu a její obsah z hlediska souladu s právními předpisy a veřejným zájmem.

(6) Územní samosprávné celky mohou vzájemně uzavírat veřejnoprávní smlouvy týkající se plnění úkolů vyplývajících z jejich samostatné působnosti při výkonu veřejné moci, jen stanoví-li tak zvláštní zákon.

§ 161

(1) Stanoví-li tak zvláštní zákon, může správní orgán uzavřít veřejnoprávní smlouvu s osobou, která by byla účastníkem podle § 27 odst. 1, kdyby probíhalo řízení podle části druhé, a to i namísto vydání rozhodnutí. Podmínkou účinnosti veřejnoprávní smlouvy je souhlas ostatních osob, které by byly účastníky podle § 27 odst. 2 nebo 3. Správní orgán přitom postupuje podle ustanovení o souhlasu třetích osob (§ 168).

(2) Veřejnoprávní smlouvu lze uzavřít i po zahájení řízení podle části druhé. Poté, co veřejnoprávní smlouva byla uzavřena, správní orgán usnesením řízení zastaví.

§ 162

(1) Ti, kdo by byli účastníky podle § 27 odst. 1, kdyby probíhalo řízení podle části druhé, popřípadě ti, kdož účastníky takového řízení jsou, mohou uzavřít veřejnoprávní smlouvu týkající se převodu nebo způsobu výkonu jejich práv nebo povinností, nevylučuje-li to povaha věci nebo nestanoví-li zvláštní zákon jinak. K uzavření takové veřejnoprávní smlouvy je třeba souhlasu správního orgánu; ten posuzuje veřejnoprávní smlouvu a její obsah z hlediska souladu s právními předpisy a veřejným zájmem.

(2) Pokud k veřejnoprávní smlouvě mezi účastníky přistoupí i správní orgán, pak platí, že k uzavření veřejnoprávní smlouvy udělal souhlas.

Uzavírání veřejnoprávní smlouvy

§ 163

(1) Projev vůle učiněný v písemné formě, směřující k uzavření veřejnoprávní smlouvy, který je určen jedné nebo více určitým osobám, je návrhem na uzavření veřejnoprávní smlouvy (dále jen "návrh smlouvy"), jestliže je dostatečně určitý a vyplývá z něj vůle toho, kdo návrh činí (dále jen "navrhovatel smlouvy"), být jím v případě jeho přijetí vázán.

(2) Návrh smlouvy působí od doby, kdy dojde osobě, které je určen. Návrh smlouvy může navrhovatel smlouvy zrušit, dojde-li projev o zrušení osobě, které je určen, dříve nebo alespoň současně s návrhem smlouvy; to platí, i když je návrh smlouvy neodvolatelný.

(3) Návrh smlouvy zaniká

a) uplynutím lhůty, která v něm byla pro přijetí určena, pokud v ní návrh smlouvy nebyl přijat,

b) pokud nebyla určena lhůta pro přijetí, uplynutím přiměřené doby s přihlédnutím k povaze navrhované veřejnoprávní smlouvy a k rychlosti prostředků, které navrhovatel smlouvy použil pro zaslání návrhu smlouvy, nebo

c) okamžikem, kdy projev o odmítnutí návrhu smlouvy dojde navrhovateli smlouvy.

(4) Zájemci mohou být k předložení návrhu smlouvy nebo k přijetí návrhu smlouvy vyzváni způsobem uvedeným v § 146 odst. 2. Ustanovení části třetí o řízení formou výběru platí obdobně.

§ 164

(1) Veřejnoprávní smlouva musí být uzavřena písemně a projevy vůle všech smluvních stran musí být na téže listině.

(2) Jsou-li smluvní strany přítomny současně, je veřejnoprávní smlouva uzavřena okamžikem připojení podpisu poslední smluvní strany. Nejsou-li smluvní strany přítomny současně, je veřejnoprávní smlouva uzavřena okamžikem, kdy návrh veřejnoprávní smlouvy opatřený podpisy ostatních osob, jimž byl určen, dojde navrhovateli smlouvy.

(3) Jestliže zákon stanoví, že k uzavření veřejnoprávní smlouvy je třeba souhlasu správního orgánu, je veřejnoprávní smlouva uzavřena dnem, kdy tento souhlas nabude právní moci. Správní orgán, který dal souhlas k uzavření veřejnoprávní smlouvy, zveřejní veřejnoprávní smlouvu na své úřední desce.

(4) Vyžaduje-li správní orgán překlad veřejnoprávní smlouvy týkající se záležitosti národnostních menšin a vyhotovené v jazyce příslušníků národnostní menšiny, náklady na překlad uhradí při splnění podmínek § 16 odst. 4 správní orgán.

Přezkoumání souladu veřejnoprávní smlouvy s právními předpisy

§ 165

(1) Soulad veřejnoprávní smlouvy s právními předpisy lze přezkoumat z moci úřední. Strana veřejnoprávní smlouvy, která není správním orgánem, může dát podnět k provedení přezkumného řízení do 30 dnů ode dne, kdy se o důvodu zahájení přezkumného řízení dozvěděla.

(2) Veřejnoprávní smlouvu, která byla uzavřena v rozporu s právními předpisy, správní orgán zruší.

(3) Jestliže jsou v rozporu s právními předpisy jen některá ustanovení veřejnoprávní smlouvy, zruší se jen tato ustanovení, pokud z povahy veřejnoprávní smlouvy nebo z jejího obsahu anebo z okolností, za nichž byla uzavřena, nevyplývá,

že je nelze oddělit od ostatních.

(4) Zrušení veřejnoprávních smluv uzavřených podle § 160 nebo § 161 anebo zrušení jejich ustanovení se nedotýká úkonů učiněných vůči třetím osobám smluvní stranou při výkonu působnosti převzaté od jiné smluvní strany na základě této veřejnoprávní smlouvy. Po právní moci nebo předběžné vykonatelnosti rozhodnutí vydaného podle odstavce 2 nebo 3 přechází působnost v těchto věcech na správní orgány, které byly příslušné tyto úkony činit před uzavřením zrušené veřejnoprávní smlouvy, popřípadě na správní orgány, na něž příslušnost mezitím přešla v důsledku změny okolností rozhodných pro její určení. To platí obdobně i v případě zrušení souhlasu k uzavření veřejnoprávní smlouvy podle § 160.

(5) U veřejnoprávních smluv uzavřených podle § 160 nebo § 161 je k přezkoumání souladu veřejnoprávní smlouvy s právními předpisy příslušný správní orgán oprávněný řešit spor z veřejnoprávní smlouvy (§ 169 odst. 1) a u veřejnoprávních smluv podle § 162 správní orgán nadřízený správnímu orgánu, jehož souhlasu je třeba k uzavření veřejnoprávní smlouvy.

(6) Účastníky řízení podle odstavců 1 až 5 jsou smluvní strany a u veřejnoprávních smluv podle § 162 též správní orgán, jehož souhlasu je třeba k uzavření veřejnoprávní smlouvy.

(7) Není-li v odstavcích 1 až 6 stanoveno jinak, platí pro přezkoumání souladu veřejnoprávní smlouvy s právními předpisy obdobně ustanovení o přezkumném řízení s tím, že správní orgán není vázán lhůtami uvedenými v § 96 odst. 1 a § 97 odst. 2; při určení účinků rozhodnutí se přiměřeně použije ustanovení § 99.

Změna obsahu veřejnoprávní smlouvy, výpověď a zrušení veřejnoprávní smlouvy

§ 166

(1) Změnit obsah veřejnoprávní smlouvy lze jen písemnou dohodou smluvních stran; bylo-li k uzavření smlouvy třeba souhlasu správního orgánu nebo třetí osoby, je tohoto souhlasu třeba i k uzavření této dohody; ustanovení § 164 odst. 3 platí obdobně.

(2) Veřejnoprávní smlouvu lze vypovědět jen písemnou formou a jen tehdy, jestliže to bylo ve veřejnoprávní smlouvě smluvními stranami dohodnuto a jestliže byla dohodnuta výpovědní lhůta.

§ 167

(1) Smluvní strana může podat písemný návrh na zrušení veřejnoprávní smlouvy

a) bylo-li to ve veřejnoprávní smlouvě dohodnuto,

b) změní-li se podstatně poměry, které byly rozhodující pro stanovení obsahu veřejnoprávní smlouvy, a plnění této smlouvy nelze na smluvní straně z tohoto důvodu spravedlivě požadovat,

c) jestliže se veřejnoprávní smlouva dostala do rozporu s právními předpisy,

d) z důvodu ochrany veřejného zájmu, nebo

e) jestliže vyšly najevo skutečnosti, které existovaly v době uzavírání veřejnoprávní smlouvy a nebyly smluvní straně bez jejího zavinění známy, pokud tato strana prokáže, že by s jejich znalostí veřejnoprávní smlouvu neuzavřela.

(2) Podá-li smluvní strana ze zákonem stanovených důvodů návrh na zrušení veřejnoprávní smlouvy a ostatní strany s ním vysloví souhlas, veřejnoprávní smlouva zaniká dnem, kdy písemný souhlas poslední ze smluvních stran došel smluvní straně, která návrh podala. Pokud bylo k uzavření veřejnoprávní smlouvy třeba souhlasu správního orgánu, vyžaduje se jeho souhlas i ke zrušení veřejnoprávní smlouvy.

(3) Pokud některá ze stran se zrušením veřejnoprávní smlouvy nesouhlasí, může o zrušení veřejnoprávní smlouvy na žádost smluvní strany, která podala návrh podle odstavce 1, rozhodnout správní orgán příslušný podle § 169 odst. 1.

Souhlas třetích osob

§ 168

Veřejnoprávní smlouva, nejde-li o veřejnoprávní smlouvu podle § 160, která se přímo dotýká práv nebo povinností třetí osoby, nabývá účinnosti teprve v okamžiku, kdy s ní tato osoba vysloví písemný souhlas. Není-li tento souhlas získán, může správní orgán místo uzavření veřejnoprávní smlouvy vydat rozhodnutí ve správním řízení, v němž využije podkladů získaných při přípravě veřejnoprávní smlouvy.

Závazky z veřejnoprávních smluv

§ 169

(1) Spory z veřejnoprávní smlouvy rozhoduje

a) Ministerstvo vnitra, jde-li o veřejnoprávní smlouvu podle § 160 a je-li alespoň jednou ze smluvních stran kraj nebo jsou smluvními stranami obce s rozšířenou působností; Ministerstvo vnitra věc projedná s věcně příslušným ministerstvem nebo jiným věcně příslušným ústředním správním úřadem,

b) příslušný krajský úřad, jde-li o veřejnoprávní smlouvu podle § 160 a jsou-li smluvními stranami obce, které nejsou obcemi s rozšířenou působností, nepřevezme-li věc Ministerstvo vnitra,

c) správní orgán, který je společně nadřízený smluvním stranám, jde-li o jinou veřejnoprávní smlouvu podle § 160; není-li takového správního orgánu, řeší spor v dohodě ústřední správní úřady nadřízené správním orgánům, které jsou nadřízeny smluvním stranám,

d) správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který je stranou veřejnoprávní smlouvy, jde-li o veřejnoprávní smlouvu podle § 161, nebo

e) správní orgán, který k jejímu uzavření udělil souhlas, jde-li o veřejnoprávní smlouvu podle § 162.

(2) Proti rozhodnutí vydanému podle odstavce 1 nelze podat odvolání ani rozklad.

Obecné ustanovení

§ 170

Při postupu podle této části se obdobně použijí ustanovení části první a přiměřeně ustanovení části druhé tohoto zákona; nevylučuje-li to povaha a účel veřejnoprávních smluv, použijí se přiměřeně ustanovení občanského zákoníku, s výjimkou ustanovení o neplatnosti právních jednání a relativní neúčinnosti, ustanovení o odstoupení od smlouvy a odstupném, ustanovení o změně v osobě dlužníka nebo věřitele, nejde-li o právní nástupnictví, ustanovení o postoupení smlouvy a o poukázce a ustanovení o započtení.

ČÁST ŠESTÁ

OPATŘENÍ OBECNÉ POVAHY

§ 171

Podle této části postupují správní orgány v případech, kdy jim zvláštní zákon ukládá vydat závazné opatření obecné povahy, které není právním předpisem ani rozhodnutím.

§ 172

(1) Návrh opatření obecné povahy s odůvodněním správní orgán po projednání s dotčenými orgány uvedenými v § 136 doručí veřejnou vyhláškou podle § 25, kterou vyvěsí na své úřední desce a na úředních deskách obecních úřadů v obcích, jejichž správních obvodů se má opatření obecné povahy týkat, a vyzve dotčené osoby, aby k návrhu opatření podávaly připomínky nebo námítky. V případě potřeby se návrh zveřejní i jiným způsobem, v místě obvyklém. Návrh opatření obecné povahy musí být zveřejněn nejméně po dobu 15 dnů.

(2) Není-li vzhledem k rozsahu návrhu možno zveřejnit jej na úřední desce v úplném znění, musí být na úřední desce uvedeno, o jaké opatření obecné povahy jde, čímž zájmů se přímo dotýká a kde a v jaké lhůtě se lze s návrhem seznámit. Úplné znění návrhu včetně odůvodnění však musí být i v takovém případě zveřejněno způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(3) Řízení o návrhu opatření obecné povahy je písemné, pokud zákon nestanoví nebo správní orgán neurčí, že se koná veřejné projednání návrhu. Doba a místo konání veřejného projednání správní orgán oznámí na úřední desce nejméně 15 dnů předem; oznámení zveřejní též na úředních deskách obecních úřadů v obcích, jejichž správních obvodů se má opatření obecné povahy týkat. Hrozí-li nebezpečí z prodlení, je možné tuto dobu zkrátit; nestanoví-li zákon jinak, musí zkrácená doba činit nejméně 5 dní.

(4) K návrhu opatření obecné povahy může kdokoli, jehož práva, povinnosti nebo zájmy mohou být opatřením obecné povahy přímo dotčeny, uplatnit u správního orgánu písemné připomínky nebo na veřejném projednání ústní připomínky. Správní orgán je povinen se připomínkami zabývat jako podkladem pro opatření obecné povahy a vypořádat se s nimi v jeho odůvodnění.

(5) Vlastníci nemovitostí, jejichž práva, povinnosti nebo zájmy související s výkonem vlastnického práva mohou být opatřením obecné povahy přímo dotčeny, nebo, určí-li tak správní orgán, i jiné osoby, jejichž oprávněné zájmy mohou být opatřením obecné povahy přímo dotčeny, mohou podat proti návrhu opatření obecné povahy písemné odůvodněné námítky ke správnímu orgánu ve lhůtě 30 dnů ode dne jeho zveřejnění. Zmeškání úkonu nelze prominout. O námítkách rozhoduje správní orgán, který opatření obecné povahy vydává. Jestliže by vyřízení námítky vedlo k řešení, které přímo ovlivní oprávněné zájmy některé osoby jiným způsobem než návrh opatření obecné povahy, a není-li změna zjevně též v její prospěch, zjistí správní orgán její stanovisko. Rozhodnutí o námítkách, které musí obsahovat vlastní odůvodnění, se uvede jako součást odůvodnění opatření obecné povahy (§ 173 odst. 1). Proti rozhodnutí se nelze odvolat ani podat rozklad. Změna nebo zrušení pravomocného rozhodnutí o námítkách může být důvodem změny opatření obecné povahy.

§ 173

(1) Opatření obecné povahy, které musí obsahovat odůvodnění, správní orgán oznámí veřejnou vyhláškou; opatření obecné povahy zveřejní též na úředních deskách obecních úřadů v obcích, jejichž správních obvodů se opatření obecné povahy týká. Ustanovení § 172 odst. 1 platí obdobně. Opatření obecné povahy nabývá účinnosti patnáctým dnem po dni vyvěšení veřejné vyhlášky. Hrozí-li vážná újma veřejnému zájmu, může opatření obecné povahy nabýt účinnosti již dnem vyvěšení; stanoví-li tak zvláštní zákon, může se tak stát před postupem podle § 172. Do opatření obecné povahy a jeho odůvodnění může každý nahlédnout u správního orgánu, který opatření obecné povahy vydal.

(2) Proti opatření obecné povahy nelze podat opravný prostředek.

(3) Povinnost, která je stanovena zákonem a jejíž rozsah je v mezích zákona určen opatřením obecné povahy, lze exekučně vymáhat jedině tehdy, jestliže bylo vydáno rozhodnutí, které existenci této povinnosti prohlásilo a v němž byla osoba, jež tuto povinnost má, jmenovitě uvedena.

§ 174

(1) Pro řízení podle této části platí obdobně ustanovení části první a přiměřeně ustanovení části druhé.

(2) Soulad opatření obecné povahy s právními předpisy lze posoudit v přezkumném řízení. Usnesení o zahájení přezkumného řízení lze vydat do 1 roku od účinnosti opatření. Účinky rozhodnutí v přezkumném řízení nastávají ode dne jeho právní moci.

ČÁST SEDMÁ

SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

HLAVA I

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

§ 175

Stížnosti

(1) Dotčené osoby mají právo obracet se na správní orgány se stížnostmi proti nevhodnému chování úředních osob nebo proti postupu správního orgánu, neposkytuje-li tento zákon jiný prostředek ochrany.

(2) Podání stížnosti nesmí být stěžovateli na újmu; odpovědnost za trestný čin nebo správní delikt není tímto ustanovením dotčena.

(3) Stížnost lze podat písemně nebo ústně; je-li podána ústně stížnost, kterou nelze ihned vyřídit, sepíše o ní správní orgán písemný záznam.

(4) Stížnost se podává u toho správního orgánu, který vede řízení. Tento správní orgán je povinen prošetřit skutečnosti ve stížnosti uvedené. Považuje-li to za vhodné, vyslechne stěžovatele, osoby, proti nimž stížnost směřuje, popřípadě další osoby, které mohou přispět k objasnění věci.

(5) Stížnost musí být vyřízena do 60 dnů ode dne jejího doručení správnímu orgánu příslušnému k jejímu vyřízení. O vyřízení stížnosti musí být stěžovatel v této lhůtě vyrozuměn. Stanovenou lhůtu lze překročit jen tehdy, nelze-li v jejím průběhu zajistit podklady potřebné pro vyřízení stížnosti.

(6) Byla-li stížnost shledána důvodnou nebo částečně důvodnou, je správní orgán povinen bezodkladně učinit nezbytná opatření k nápravě. O výsledku šetření a opatřeních přijatých k nápravě se učiní záznam do spisu; stěžovatel bude vyrozuměn jen tehdy, jestliže o to požádal.

(7) Má-li stěžovatel za to, že stížnost, kterou podal u příslušného správního orgánu, nebyla řádně vyřízena, může požádat nadřízený správní orgán, aby přešetřil způsob vyřízení stížnosti.

§ 176

Ministerstvo vnitra vydá právní předpis k provedení § 79 odst. 4 a 5.

§ 177

(1) Základní zásady činnosti správních orgánů uvedené v § 2 až 8 se použijí při výkonu veřejné správy i v případech, kdy zvláštní zákon stanoví, že se správní řád nepoužije, ale sám úpravu odpovídající těmto zásadám neobsahuje.

(2) V případech, kdy správní orgán provádí úkony, na které se nevztahují části druhá a třetí tohoto zákona, postupuje obdobně podle části čtvrté.

§ 178

(1) Nadřízeným správním orgánem je ten správní orgán, o kterém to stanoví zvláštní zákon. Neurčuje-li jej zvláštní zákon, je jím správní orgán, který podle zákona rozhoduje o odvolání, popřípadě vykonává dozor.

(2) Nelze-li nadřízený správní orgán určit podle odstavce 1, určí se podle tohoto odstavce. Nadřízeným správním orgánem orgánu obce se rozumí krajský úřad. Nadřízeným správním orgánem orgánu kraje se rozumí v řízení vedeném v samostatné působnosti Ministerstvo vnitra, v řízení vedeném v přenesené působnosti věcně příslušný ústřední správní úřad, popřípadě ústřední správní úřad, jehož obor působnosti je rozhodované věci nejbližší. Nadřízeným správním orgánem jiné veřejnoprávní korporace se rozumí správní orgán pověřený výkonem dozoru a nadřízeným správním orgánem právnické nebo fyzické osoby pověřené výkonem veřejné správy se rozumí orgán, který podle zvláštního zákona rozhoduje o odvolání; není-li takový orgán stanoven, je tímto orgánem orgán, který tyto osoby výkonem veřejné správy na základě zákona pověřil.

Nadřízeným správním orgánem ústředního správního úřadu se rozumí ministr, nebo vedoucí jiného ústředního správního úřadu. Nadřízeným správním orgánem ministra nebo vedoucího jiného ústředního správního úřadu se rozumí vedoucí příslušného ústředního správního úřadu.

HLAVA II

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 179

(1) Řízení, která nebyla pravomocně skončena před účinností tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních předpisů. Bylo-li rozhodnutí před účinností tohoto zákona zrušeno a vráceno k novému projednání správnímu orgánu, postupuje se podle dosavadních předpisů.

(2) Bylo-li řízení pravomocně skončeno před účinností tohoto zákona, postupuje se při přezkumném řízení, obnově řízení nebo vydávání nového rozhodnutí podle tohoto zákona, včetně lhůt, v nichž lze takové řízení zahájit.

(3) Výkon rozhodnutí, který byl zahájen před účinností tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních předpisů.

§ 180

(1) Tam, kde se podle dosavadních právních předpisů postupuje ve správním řízení tak, že správní orgány vydávají rozhodnutí, aniž tyto předpisy řízení v celém rozsahu upravují, postupují v otázkách, jejichž řešení je nezbytné, podle tohoto zákona včetně části druhé.

(2) Pro případ, že podle dosavadních právních předpisů postupují správní orgány v řízení, jehož cílem není vydání rozhodnutí, aniž tyto předpisy řízení v celém rozsahu upravují, postupují v otázkách, jejichž řešení je nezbytné a které nelze podle těchto předpisů řešit, podle části čtvrté tohoto zákona.

§ 181

Stanoví-li dosavadní právní předpisy, že se v případech, v nichž správní orgány rozhodují podle tohoto zákona usnesením, vydává rozhodnutí, vydávají správní orgány usnesení podle tohoto zákona.

§ 182

(1) Ustanovení tohoto zákona o nicotnosti se použijí jen pro úkony správních orgánů učiněné po účinnosti tohoto zákona.

(2) Ustanoveními tohoto zákona se řídí i veřejnoprávní smlouvy vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; vznik těchto smluv, jakož i nároky z nich vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se však posuzují podle dosavadních právních předpisů.

§ 183

Zrušuje se zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).

ČÁST OSMÁ

ÚČINNOST

§ 184

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2006.

Zaorálek v. r.

Klaus v. r.

Špidla v. r.

Vybraná ustanovení novel

Čl.XLII zákona č. 225/2017 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Správní řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

2. Řízení o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

3. V případě opatření obecné povahy, která nabyla účinnosti přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, běží lhůta pro zahájení přezkumného řízení podle § 174 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění tohoto zákona, ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud lhůta podle tohoto ustanovení, ve znění ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona, neuplynula přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, nebo neuplyne za dobu kratší než 1 rok ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

1) Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů.

2) § 2 odst. 3 obchodního zákoníku.

3) Zákon č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel), ve znění pozdějších předpisů.

4) Zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů.

5) § 7 odst. 1 a 2 obchodního zákoníku.

6) § 1 zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

7) Například zákon č. 191/2004 Sb., o mezinárodní pomoci při vymáhání některých finančních pohledávek.

9) Například § 61 odst. 1 písm. v) služebního zákona.

10) Čl. 37 odst. 4 Listiny základních práv a svobod.

11) Zákon č. 325/1999 Sb.

12) Zákon č. 273/2001 Sb., o právech příslušníků národnostních menšin a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 320/2002 Sb.

13) Zákon č. 155/1998 Sb., o znakové řeči a o změně dalších zákonů, ve znění zákona č. 384/2008 Sb.

13a) Zákon č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů.

14) Zákon č. 131/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 128/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

15) Zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů.

17) § 16 zákona č. 29/2000 Sb.

17a) § 10b odst. 1 zákona č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel), ve znění zákona č. 7/2009 Sb.

18) § 65 zákona č. 128/2000 Sb., ve znění zákona č. 313/2002 Sb.

19) § 30 a násl. občanského zákoníku.

20) § 55 a násl. občanského zákoníku.

21) § 1126 a násl. občanského zákoníku.

22) § 21 občanského soudního řádu.

23) Například § 26 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění zákona č. 210/1999 Sb.

25) § 1 a 2 zákona č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu.

26) § 116 občanského zákoníku.

27) Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

28) § 118 až 121 občanského zákoníku.

30) § 80 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění zákona č. 590/1992 Sb.

31) Zákon č. 41/1993 Sb., o ověřování shody opisů nebo kopie s listinou a o ověřování pravosti podpisu okresními a obecními úřady a o vydávání potvrzení orgány obcí a okresními úřady, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů.

32) § 135 občanského zákoníku.

33) § 96 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 83/1998 Sb.

35) Občanský soudní řád.

Zákon č. 26/2000 Sb., o veřejných dražbách, ve znění zákona č. 120/2001 Sb.

37) § 20 odst. 1 občanského zákoníku.

38) § 97 odst. 1 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní.

39) Například zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů.

40) Zákon č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a o změně některých zákonů (zákon o oceňování majetku), ve znění zákona č. 121/2000 Sb.

41) Zákon č. 219/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

42) Například zákon č. 128/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 131/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

43) § 38 a násl. občanského zákoníku.

43) § 8a zákona č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

44) § 45 a násl. občanského zákoníku.

563/1991 Sb.

ZÁKON

ze dne 12. prosince 1991

o účetnictví

Změna: 117/1994 Sb.
Změna: 227/1997 Sb.
Změna: 492/2000 Sb.
Změna: 353/2001 Sb.
Změna: 575/2002 Sb.
Změna: 437/2003 Sb.
Změna: 437/2003 Sb. (část), 257/2004 Sb.
Změna: 669/2004 Sb.
Změna: 495/2005 Sb.
Změna: 179/2005 Sb.
Změna: 81/2006 Sb.
Změna: 57/2006 Sb.
Změna: 230/2006 Sb.
Změna: 264/2006 Sb.
Změna: 69/2007 Sb.
Změna: 261/2007 Sb., 296/2007 Sb., 348/2007 Sb.
Změna: 126/2008 Sb.
Změna: 304/2008 Sb. (část)
Změna: 230/2009 Sb.
Změna: 304/2008 Sb.
Změna: 227/2009 Sb.
Změna: 410/2010 Sb.
Změna: 188/2011 Sb.
Změna: 355/2011 Sb.
Změna: 167/2012 Sb.
Změna: 239/2012 Sb.
Změna: 428/2011 Sb., 503/2012 Sb.
Změna: 344/2013 Sb.
Změna: 221/2015 Sb.
Změna: 298/2016 Sb.
Změna: 462/2016 Sb.
Změna: 183/2017 Sb.
Změna: 377/2015 Sb.

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto zákoně:

ČÁST PRVNÍ

Obecná ustanovení

§ 1

(1) Tento zákon zapracovává příslušný předpis Evropské unie¹⁾, zároveň navazuje na přímo použitelný předpis Evropské unie³⁸⁾ a upravuje rozsah a způsob vedení účetnictví, požadavky na jeho průkaznost, rozsah a způsob zveřejňování informací z účetnictví a podmínky předávání účetních záznamů pro potřeby státu.

(2) Tento zákon se vztahuje na účetní jednotky, kterými jsou

- a) právnické osoby, které mají sídlo na území České republiky,
- b) zahraniční právnické osoby a zahraniční jednotky, které jsou podle právního řádu, podle kterého jsou založeny nebo zřízeny, účetní jednotkou nebo jsou povinny vést účetnictví, pokud na území České republiky podnikají nebo provozují jinou činnost podle zvláštních právních předpisů,
- c) organizační složky státu,
- d) fyzické osoby, které jsou jako podnikatelé zapsány v obchodním rejstříku,
- e) ostatní fyzické osoby, které jsou podnikateli, pokud jejich obrat podle zákona o dani z přidané hodnoty, včetně plnění osvobozených od této daně, jež nejsou součástí obratu, v rámci jejich podnikatelské činnosti přesáhl za bezprostředně předcházející kalendářní rok částku 25 000 000 Kč, a to od prvního dne kalendářního roku.
- f) ostatní fyzické osoby, které vedou účetnictví na základě svého rozhodnutí,

g) ostatní fyzické osoby, které jsou podnikateli a jsou společníky sdruženými ve společnosti, pokud alespoň jeden ze společníků sdružených v této společnosti je osobou uvedenou v písmenech a) až f) nebo h) až l),

h) ostatní fyzické osoby, kterým povinnost vedení účetnictví ukládá zvláštní právní předpis,

i) svěřenské fondy podle občanského zákoníku,

j) fondy obhospodařované penzijními společnostmi podle zákona upravujícího doplňkové penzijní spoření,

k) investiční fondy bez právní osobnosti podle zákona upravujícího investiční společnosti a investiční fondy, nebo

l) ty, kterým povinnost sestavení účetní závěrky stanoví zvláštní právní předpis nebo které jsou účetní jednotkou podle zvláštního právního předpisu.

Ustanovení písmen d) až h) se použijí i pro zahraniční fyzické osoby. Tento zákon se vztahuje také na osoby odpovědné za vedení účetnictví podle § 4a.

(3) Tento zákon dále stanoví podmínky zjišťování účetních záznamů pro potřeby státu. Zjišťováním účetních záznamů pro potřeby státu se rozumí soubor činností, které směřují ke shromažďování účetních záznamů od vybraných účetních jednotek a účetních jednotek, o kterých tak stanoví tento zákon nebo zvláštní právní předpis, v centrálním systému účetních informací státu a k sestavení účetních výkazů za Českou republiku. Vybranými účetními jednotkami jsou organizační složky státu, státní fondy podle rozpočtových pravidel, územní samosprávné celky, dobrovolné svazky obcí, Regionální rady regionů soudržnosti, příspěvkové organizace a zdravotní pojišťovny.

(4) Zjišťování účetních záznamů pro potřeby státu, včetně sestavování účetních výkazů za Českou republiku, provádí Ministerstvo financí (dále jen „ministerstvo“), které též spravuje centrální systém účetních informací státu, zajišťuje jeho využívání v rámci monitorovacích, zjišťovacích a kontrolních činností orgánů veřejné správy podle zvláštního zákona a zajišťuje metodickou podporu vybraným účetním jednotkám v rámci zjišťování účetních záznamů pro potřeby státu.

§ 1a

Subjekty veřejného zájmu

Za subjekt veřejného zájmu se považuje účetní jednotka se sídlem v České republice, která je

a) uvedena v § 19a odst. 1,

b) bankou podle zákona upravujícího činnost bank nebo spořitelním a úvěrním družstvem podle zákona upravujícího činnost spořitelních a úvěrních družstev,

c) pojišťovnou nebo zajišťovnou podle zákona upravujícího činnost pojišťoven a zajišťoven,

d) penzijními společnostmi podle zákona upravujícího důchodové spoření nebo doplňkové penzijní spoření, nebo

e) zdravotní pojišťovnou.

Kategorie účetních jednotek a kategorie skupin účetních jednotek

§ 1b

(1) Mikro účetní jednotkou je ta, která k rozvahovému dni nepřekračuje alespoň 2 z uvedených hraničních hodnot

a) aktiva celkem 9 000 000 Kč,

b) roční úhrn čistého obrátu 18 000 000 Kč,

c) průměrný počet zaměstnanců v průběhu účetního období 10.

(2) Malou účetní jednotkou je ta, která není mikro účetní jednotkou a k rozvahovému dni nepřekračuje alespoň 2 z uvedených hraničních hodnot

a) aktiva celkem 100 000 000 Kč,

b) roční úhrn čistého obrátu 200 000 000 Kč,

c) průměrný počet zaměstnanců v průběhu účetního období 50.

(3) Střední účetní jednotkou je ta, která není mikro účetní jednotkou ani malou účetní jednotkou a k rozvahovému dni nepřekračuje alespoň 2 z uvedených hraničních hodnot

a) aktiva celkem 500 000 000 Kč,

b) roční úhrn čistého obrátu 1 000 000 000 Kč,

c) průměrný počet zaměstnanců v průběhu účetního období 250.

(4) Velkou účetní jednotkou je ta, která k rozvahovému dni překračuje alespoň 2 hraniční hodnoty uvedené v odstavci

3.

(5) Za velkou účetní jednotku se vždy považuje

- a) subjekt veřejného zájmu,
- b) vybraná účetní jednotka.

§ 1c

(1) Malou skupinou účetních jednotek je ta, která sestává z konsolidující účetní jednotky a konsolidovaných účetních jednotek a která na konsolidovaném základě nepřekračuje k rozvahovému dni alespoň 2 z uvedených hraničních hodnot

- a) aktiva celkem 100 000 000 Kč,
- b) roční úhrn čistého obratu 200 000 000 Kč,
- c) průměrný počet zaměstnanců v průběhu účetního období 50.

(2) Střední skupinou účetních jednotek je ta, která není malou skupinou účetních jednotek a sestává z konsolidující účetní jednotky a konsolidovaných účetních jednotek a která na konsolidovaném základě nepřekračuje k rozvahovému dni alespoň 2 z uvedených hraničních hodnot

- a) aktiva celkem 500 000 000 Kč,
- b) roční úhrn čistého obratu 1 000 000 000 Kč,
- c) průměrný počet zaměstnanců v průběhu účetního období 250.

(3) Velkou skupinou účetních jednotek je ta, která sestává z konsolidující účetní jednotky a konsolidovaných účetních jednotek a která na konsolidovaném základě překračuje k rozvahovému dni alespoň 2 hraniční hodnoty uvedené v odstavci 2.

§ 1d

Vymezení některých pojmů

(1) Aktivy celkem se pro účely tohoto zákona rozumí úhrn aktiv zjištěný z rozvahy.

(2) Ročním úhrnem čistého obratu se pro účely tohoto zákona rozumí výše výnosů snížená o prodejní slevy, dělená počtem započatých měsíců, po které trvalo účetní období, a vynásobená 12.

(3) Průměrným počtem zaměstnanců se pro účely tohoto zákona rozumí průměrný přepočtený evidenční počet zaměstnanců podle metodiky Českého statistického úřadu.

§ 1e

(1) V prvním účetním období po svém vzniku nebo zahájení činnosti postupuje účetní jednotka podle právní úpravy pro takovou kategorii účetních jednotek a kategorií skupin účetních jednotek, u níž lze důvodně předpokládat, že splní její podmínky k rozvahovému dni prvního účetního období.

(2) Pokud ve dvou po sobě následujících rozvahových dnech řádných účetních závěrek účetní jednotka nebo skupina účetních jednotek překročí nebo přestane překračovat 2 hraniční hodnoty podle § 1b a 1c, změní od počátku bezprostředně následujícího účetního období kategorii účetní jednotky nebo skupinu účetní jednotky, podle které je stanoven rozsah a způsob sestavování účetní závěrky a konsolidované účetní závěrky.

§ 1f

(1) Účetní jednotka podle § 1 odst. 2 písm. a) a b) může vést jednoduché účetnictví, pokud

- a) není plátcem daně z přidané hodnoty,
- b) její celkové příjmy za poslední uzavřené účetní období nepřesáhnou 3 000 000 Kč,
- c) hodnota jejího majetku nepřesáhne 3 000 000 Kč a
- d) je současně
 1. spolkem nebo pobočným spolkem,
 2. odborovou organizací, pobočnou odborovou organizací, mezinárodní odborovou organizací nebo pobočnou mezinárodní odborovou organizací,
 3. organizací zaměstnavatelů, pobočnou organizací zaměstnavatelů, mezinárodní organizací zaměstnavatelů nebo pobočnou mezinárodní organizací zaměstnavatelů,
 4. církví, náboženskou společností nebo církevní institucí, která je právnickou osobou evidovanou podle zákona upravujícího postavení církví a náboženských společností, nebo
 5. honebním společenstvem.

(2) Účetní jednotky uvedené v odstavci 1 při vzniku nebo zahájení činnosti mohou vést jednoduché účetnictví, pokud

Ize důvodně předpokládat, že splní podmínky podle odstavce 1 k rozvahovému dni prvního účetního období.

(3) Přestane-li účetní jednotka, která vede jednoduché účetnictví, splňovat podmínky pro vedení jednoduchého účetnictví stanovené v odstavci 1, vede účetnictví v plném rozsahu, nebo ve zjednodušeném rozsahu v souladu s § 13a, a to od prvního dne účetního období následujícího po účetním období, ve kterém účetní jednotka tuto skutečnost zjistila. S výjimkou ukončení činnosti může tato účetní jednotka ukončit vedení účetnictví v plném rozsahu, nebo ve zjednodušeném rozsahu a zahájit vedení jednoduchého účetnictví nejdříve po uplynutí 5 po sobě následujících účetních období, ve kterých vedla účetnictví v plném rozsahu, nebo ve zjednodušeném rozsahu.

(4) Celkovými příjmy se pro účely jednoduchého účetnictví rozumí úhrn příjmů zjištěný z přehledu o příjmech a výdajích za účetní období. Do úhrnu příjmů se nezahrnují průběžné položky a příjmy z prodeje dlouhodobého majetku a příjmy nahodilé a mimořádné.

(5) Hodnotou majetku se pro účely jednoduchého účetnictví rozumí úhrn majetku zjištěný z přehledu o majetku a závazcích sestaveného k rozvahovému dni. Do úhrnu majetku se nezahrnují pohledávky z prodeje dlouhodobého majetku a jejich úhrady, pohledávky nahodilé a mimořádné a jejich úhrady.

(6) Způsob přechodu z účetnictví v plném rozsahu, nebo ve zjednodušeném rozsahu do jednoduchého účetnictví a z jednoduchého účetnictví do účetnictví v plném rozsahu, nebo ve zjednodušeném rozsahu stanoví prováděcí právní předpis.

§ 2

Předmět účetnictví

(1) Účetní jednotky, které vedou účetnictví v plném rozsahu, nebo ve zjednodušeném rozsahu, účtují podvojnými zápisy o stavu a pohybu majetku a jiných aktiv, závazků včetně dluhů a jiných pasiv, dále o nákladech a výnosech a o výsledku hospodaření.

(2) Předmětem jednoduchého účetnictví jsou výdaje a příjmy, majetek a závazky.

§ 3

(1) Účetní jednotky účtují podvojnými zápisy o skutečnostech, které jsou předmětem účetnictví, do období, s nímž tyto skutečnosti časově a věcně souvisí (dále jen "účetní období"); není-li možno tuto zásadu dodržet, mohou účtovat i v účetním období, v němž zjistily uvedené skutečnosti. V účetním období účetní jednotky účtují o uvedených skutečnostech v souladu s účetními metodami (§ 4 odst. 8); přitom o veškerých nákladech a výnosech účtují bez ohledu na okamžik jejich zaplacení nebo přijetí.

(2) Účetním obdobím je nepřetržitě po sobě jdoucích dvanáct měsíců, není-li dále stanoveno jinak. Účetní období se buď shoduje s kalendářním rokem nebo je hospodářským rokem. Hospodářským rokem je účetní období, které může začínat pouze prvním dnem jiného měsíce, než je leden. Účetní období bezprostředně předcházející změně účetního období může být kratší nebo i delší uvedených dvanáct měsíců.

(3) Účetní období při přeměně účetní jednotky

a) začíná pro nezanikající účetní jednotku rozhodným dnem stanoveným postupem podle zvláštního právního předpisu⁴¹⁾ a končí posledním dnem účetního období, ve kterém nastaly právní účinky přeměny,

b) končí pro zanikající účetní jednotku dnem předcházejícím rozhodnému dni stanovenému postupem podle zvláštního právního předpisu⁴¹⁾.

(4) Účetní období může být delší než 12 měsíců též

a) při vzniku účetní jednotky v období 3 měsíců před koncem kalendářního roku,

b) při zániku účetní jednotky v období 3 měsíců po skončení kalendářního roku nebo hospodářského roku,

c) stanoví-li tento zákon nebo zvláštní právní předpis rozvahový den ve lhůtě do 3 měsíců před počátkem běžného účetního období,

d) stanoví-li tento zákon nebo zvláštní právní předpis rozvahový den ve lhůtě do 3 měsíců po konci běžného účetního období a neodporuje-li takovéto prodloužení smyslu rozvahového dne běžného účetního období,

e) případně-li rozhodný den u nástupnické účetní jednotky, nebo rozdělované účetní jednotky do období 3 měsíců před skončením kalendářního nebo hospodářského roku a dojde-li v tomto období zároveň k zápisu přeměny do veřejného rejstříku.

(5) Účetní jednotky, které nejsou organizační složkou státu, územním samosprávným celkem nebo účetní jednotkou vzniklou nebo zřízenou zvláštním zákonem, mohou uplatnit hospodářský rok. Uplatnit hospodářský rok lze pouze po oznámení záměru změny účetního období místně příslušnému správci daně z příjmů nejméně 3 měsíce před plánovanou změnou účetního období nebo před koncem běžného účetního období, a to podle toho, který z termínů nastává dříve, jinak účetní období zůstává nezměněno. Takovouto změnu účetního období může účetní jednotka v běžném účetním období provést pouze jednou. Obdobně postupují účetní jednotky i při přechodu z hospodářského roku na kalendářní rok.

(6) Uplatnit hospodářský rok za podmínek uvedených v odstavci 5 lze též

a) účetní jednotkou do 30 dnů ode dne vzniku účetní jednotky, nebo

b) nástupnickou účetní jednotkou, nebo rozdělovanou účetní jednotkou do 30 dnů ode dne zápisu přeměny do veřejného rejstříku.

§ 4

(1) Účetní jednotky uvedené v § 1 odst. 2 písm. a), c) a i) až l) jsou povinny vést účetnictví ode dne svého vzniku až do dne svého zániku; účetní jednotky uvedené v § 1 odst. 2 písm. b) jsou povinny vést účetnictví ode dne zahájení činnosti až do dne ukončení činnosti na území České republiky.

(2) Účetní jednotky uvedené v § 1 odst. 2 písm. d) jsou povinny vést účetnictví ode dne zápisu do obchodního rejstříku až do dne výmazu z obchodního rejstříku, nevznikla-li jim povinnost vést účetnictví podle § 1 odst. 2 písm. e), g) nebo h).

(3) Účetní jednotky uvedené v § 1 odst. 2 písm. e) jsou povinny vést účetnictví od prvního dne účetního období následujícího po období, ve kterém se staly účetní jednotkou, až do posledního dne účetního období, ve kterém přestaly být účetní jednotkou, nevznikla-li jim povinnost vést účetnictví podle § 1 odst. 2 písm. d), g) nebo h).

(4) Účetní jednotky uvedené v § 1 odst. 2 písm. f) jsou povinny vést účetnictví od prvního dne účetního období následujícího po období, ve kterém se rozhodly vést účetnictví, nerozhodnou-li se vést účetnictví již ode dne zahájení podnikání nebo jiné samostatné výdělečné činnosti, až do dne ukončení uvedených činností nebo do posledního dne účetního období, ve kterém se rozhodly vedení účetnictví ukončit, a nevznikla-li jim povinnost vést účetnictví podle § 1 odst. 2 písm. d), e), g) nebo h).

(5) Účetní jednotky uvedené v § 1 odst. 2 písm. g) jsou povinny vést účetnictví od prvního dne účetního období následujícího po období, ve kterém

a) se staly společníky sdruženými ve společnosti, nebo

b) se některý ze společníků sdružených ve společnosti stal účetní jednotkou, a to až do posledního dne účetního období, ve kterém přestaly být společníky sdruženými ve společnosti, nevznikla-li jim povinnost vést účetnictví podle § 1 odst. 2 písm. d), e), g) nebo h).

(6) Účetní jednotky uvedené v § 1 odst. 2 písm. h) jsou povinny vést účetnictví ode dne zahájení činnosti až do dne ukončení činnosti, pokud nestanoví zvláštní zákon jinak a nevznikla-li jim povinnost vést účetnictví podle § 1 odst. 2 písm. d), e) nebo g).

(7) S výjimkou ukončení činnosti mohou účetní jednotky podle § 1 odst. 2 písm. d) až h) ukončit vedení účetnictví nejdříve po uplynutí 5 po sobě jdoucích účetních období, ve kterých vedly účetnictví.

(8) Účetní jednotky jsou povinny dodržovat při vedení účetnictví zejména směrnou účtovou osnovu, uspořádání a označování položek účetní závěrky a konsolidované účetní závěrky, obsahové vymezení těchto závěrek, účetní metody, podmínky předávání a přebírání účetních záznamů a ostatní podmínky vedení účetnictví stanovené prováděcími právními předpisy. Prováděcí právní předpisy pro jednotlivé skupiny účetních jednotek upraví

a) rozsah a způsob sestavování účetní závěrky, vyhotovení výroční zprávy a zprávy podle části sedmé,

b) uspořádání, označování a obsahové vymezení položek majetku a jiných aktiv, závazků a jiných pasiv v účetní závěrce, včetně uspořádání, označování a obsahového vymezení podrozvahových účtů,

c) uspořádání, označování a obsahové vymezení nákladů, výnosů a výsledků hospodaření v účetní závěrce,

d) uspořádání a obsahové vymezení vysvětlujících a doplňujících informací v příloze v účetní závěrce, včetně informací o nakládání s prostředky státního rozpočtu a rozpočtů územních samosprávných celků,

e) uspořádání a obsahové vymezení přehledu o peněžních tocích a přehledu o změnách vlastního kapitálu,

f) směrnou účtovou osnovu,

g) účetní metody, zejména způsoby oceňování a jejich použití včetně oceňování souboru majetku, postupy tvorby a použití opravných položek, postupy odpisování, postupy tvorby a použití rezerv,

h) metody přechodu z jednoduchého účetnictví nebo daňové evidence podle zvláštního zákona na účetnictví vedené v plném rozsahu, nebo ve zjednodušeném rozsahu a metody přechodu z účetnictví vedené v plném rozsahu, nebo ve zjednodušeném rozsahu na jednoduché účetnictví,

i) uspořádání, označování a obsahové vymezení položek konsolidované účetní závěrky,

j) metody konsolidace účetní závěrky,

k) postup zahrnování účetních jednotek do konsolidačního celku,

l) vymezení vybraných účetních jednotek a stanovení, které z nich předávají do centrálního systému účetních informací státu pouze účetní záznamy pro sestavení účetních výkazů za Českou republiku a za dílčí konsolidační celky státu,

m) pravidla pro formát, strukturu, přenos a zabezpečení účetních záznamů v technické formě vybraných účetních jednotek,

- n) požadavky pro technické a smíšené formy účetních záznamů, včetně požadavků na jejich průkaznost, přenos a úschovu,
- o) rozsah a četnost předávání účetních záznamů vybranými účetními jednotkami do centrálního systému účetních informací státu,
- p) rozsah a způsob sestavování účetních výkazů za Českou republiku a za dílčí konsolidační celky státu,
- q) uspořádání, označování a obsahové vymezení položek majetku a jiných aktiv a závazků a jiných pasiv v účetních výkazech za Českou republiku a za dílčí konsolidační celky státu; u vybraných účetních jednotek je součástí prováděcího předpisu závazný vzor částí účetní závěrky,
- r) uspořádání, označování a obsahové vymezení položek nákladů a výnosů a peněžních toků v účetních výkazech za Českou republiku a za dílčí konsolidační celky státu,
- s) uspořádání, označování a obsahové vymezení vysvětlujících a doplňujících informací v příloze účetních závěrek vybraných účetních jednotek a v příloze v účetních výkazech za Českou republiku a za dílčí konsolidační celky státu,
- t) metody konsolidace a jejich použití při sestavování účetních výkazů za Českou republiku a za dílčí konsolidační celky státu,
- u) požadavky na organizaci a způsob provedení inventarizace u vybraných účetních jednotek,
- v) metodu přeměny včetně úprav prováděných v rámci přeměn účetní jednotky k datu zápisu do veřejného rejstříku s účinky od rozhodného dne, metodu sestavení zahajovací rozvahy a úpravy při přeshraniční přeměně, vkladu nebo prodeji obchodního závodu,
- w) požadavky na organizaci schvalování účetních závěrek vybraných účetních jednotek a způsob poskytování součinnosti osob zúčastněných na tomto schvalování,
- x) použití metod výpočtu technických rezerv.

(9) Účetní jednotky jsou povinny vést jedno účetnictví za účetní jednotku jako celek.

(10) Účetní jednotky jsou povinny vést účetnictví jako soustavu účetních záznamů; přitom mohou použít technických prostředků, nosičů informací a programového vybavení. Účetním záznamem se rozumí data, která jsou záznamem veškerých skutečností týkajících se vedení účetnictví. Každou skutečnost týkající se vedení účetnictví jsou účetní jednotky povinny zaznamenávat výhradně jen účetními záznamy.

(11) Jednotlivé účetní záznamy mohou být seskupovány do souhrnných účetních záznamů; takovými účetními záznamy jsou zejména účetní doklady, účetní zápisy, účetní knihy, odpisový plán, inventurní soupisy, účtový rozvrh, účetní závěrka a výroční zpráva. Účetní jednotky jsou povinny takové účetní záznamy vést nejméně v rozsahu stanoveném tímto zákonem.

(12) Účetní jednotky jsou povinny vést účetnictví v peněžních jednotkách české měny. V případě pohledávek a závazků, podílů na obchodních korporacích, práv z cenných papírů a zaknihovaných cenných papírů (dále jen „cenný papír“) a derivátů, cenin, pokud jsou vyjádřeny v cizí měně, a cizích měn, jsou účetní jednotky povinny použít současně i cizí měnu; tato povinnost platí i u opravných položek, rezerv a technických rezerv, pokud majetek a závazky, kterých se týkají, jsou vyjádřeny v cizí měně.

(13) Účetní jednotky jsou povinny vést účetnictví v českém jazyce. Účetní doklady mohou být vyhotoveny v cizím jazyce jen tehdy, je-li splněna podmínka srozumitelnosti podle § 8 odst. 5.

(14) Za informační systém podle zvláštního právního předpisu⁷⁾ lze účetnictví považovat pouze jako celek.

(15) Účetní jednotky jsou povinny v příslušném účetním období použít účetní metody podle odstavce 8 ve znění platném na jeho počátku.

§ 4a

(1) Za vedení účetnictví svěřenských fondů, včetně sestavení účetní závěrky a naplnění ostatních povinností stanovených tímto zákonem, odpovídá správce; je-li několik správců pověřených společnou správou, odpovídají společně a nerozdílně. Za vedení účetnictví svěřenských fondů, které jsou investičním fondem podle zákona upravujícího investiční společnosti a investiční fondy, včetně sestavení účetní závěrky a naplnění ostatních povinností stanovených tímto zákonem, odpovídají správce a obhospodařovatel společně a nerozdílně.

(2) Za vedení účetnictví ostatních investičních fondů bez právní osobnosti podle zákona upravujícího investiční společnosti a investiční fondy, včetně sestavení účetní závěrky a naplnění ostatních povinností stanovených tímto zákonem, odpovídají administrátor a obhospodařovatel společně a nerozdílně.

(3) Za vedení účetnictví dalších účetních jednotek bez právní osobnosti, včetně sestavení účetní závěrky a naplnění ostatních povinností stanovených tímto zákonem, odpovídají osoba, které je uloženo sestavit účetní závěrku, a osoba, která jedná jménem účetní jednotky, případně jiná osoba, o které tak stanoví zvláštní právní předpis, a to společně a nerozdílně.

§ 5

(1) Účetní jednotky mohou pověřit vedením svého účetnictví i jinou právnickou nebo fyzickou osobu.

(2) Pověřením podle odstavce 1 se nezabývá účetní jednotka odpovědností za vedení účetnictví.

§ 6

(1) Účetní jednotky jsou povinny zachycovat skutečnosti, které jsou předmětem účetnictví, (dále jen "účetní případy") účetními doklady.

(2) Účetní jednotky jsou povinny zaznamenávat účetní případy v účetních knihách (dále jen "účetní zápisy") pouze na základě průkazných účetních záznamů podle odstavce 1.

(3) Účetní jednotky jsou povinny inventarizovat majetek a závazky podle § 29 a 30.

(4) Účetní jednotky jsou povinny sestavovat účetní závěrku podle § 18 jako řádnou, popřípadě jako mimořádnou nebo mezitímní, a kromě toho v případech stanovených podle § 22 až 22b sestavují i konsolidovanou účetní závěrku.

(5) Účetní jednotky a ostatní osoby, o kterých tak stanoví tento zákon nebo jiný právní předpis, jsou povinny předávat účetní záznamy do centrálního systému účetních informací státu a přebírat účetní záznamy z centrálního systému účetních informací státu, případně přebírat požadavek na předání vyžádaného účetního záznamu, podle zvláštního právního předpisu upravujícího pravidla pro formát, strukturu, přenos a zabezpečení účetních záznamů v technické formě vybraných účetních jednotek.

(6) V případě, že podle zvláštního zákona schvaluje zřizovatel nebo jiná účetní jednotka účetní závěrku vybrané účetní jednotky, poskytuje tato vybraná účetní jednotka součinnost pro schvalování své účetní závěrky.

§ 7

(1) Účetní jednotky jsou povinny vést účetnictví tak, aby účetní závěrka byla sestavena na jeho základě srozumitelně a podávala věrný a poctivý obraz předmětu účetnictví a finanční situace účetní jednotky tak, aby na jejím základě mohla osoba, která tyto informace využívá (dále jen „uživatel“), činit ekonomická rozhodnutí.

(2) Zobrazení je věrné, jestliže obsah položek účetní závěrky odpovídá skutečnému stavu, který je přitom zobrazen v souladu s účetními metodami, jejichž použití je účetní jednotce uloženo na základě tohoto zákona. Zobrazení je poctivé, když jsou při něm použity účetní metody způsobem, který vede k dosažení věrnosti. Tam, kde účetní jednotka může volit mezi více možnostmi dané účetní metody a zvolená možnost by zastírala skutečný stav, je účetní jednotka povinna zvolit jinou možnost, která skutečnému stavu odpovídá. Pokud dojde ve výjimečných případech k tomu, že použití účetních metod stanovených prováděcími právními předpisy bude neslučitelné s povinnostmi podle odstavce 1, postupuje účetní jednotka odchylně tak, aby byl podán věrný a poctivý obraz.

(3) Účetní jednotka je povinna použít účetní metody způsobem, který vychází z předpokladu, že bude nepřetržitě pokračovat ve své činnosti a že u ní nenastává žádná skutečnost, která by ji omezovala nebo ji zabráňovala v této činnosti pokračovat i v dohledné budoucnosti. V případě, že účetní jednotka má informaci o tom, že u ní taková skutečnost nastává, je povinna použít účetní metody způsobem tomu odpovídajícím, přičemž informaci o použitém způsobu jsou povinny uvést v příloze v účetní závěrce.

(4) Uspořádání a označování položek rozvahy a výkazu zisku a ztráty a jejich obsahové vymezení a způsoby oceňování použité v jednom účetním období nesmí účetní jednotky změnit v následujícím účetním období. Účetní jednotky mohou uvedené uspořádání a označování a obsahové vymezení a způsoby oceňování změnit zcela nebo zčásti mezi jednotlivými účetními obdobími jen z důvodů změny předmětu podnikání nebo jiné činnosti anebo z důvodů zpřesnění věrného zobrazení nebo z kvalitativní vypočítací schopnosti účetní závěrky, přičemž informaci o každé takové změně s jejím řádným zdůvodněním jsou povinny uvést v příloze v účetní závěrce.

(5) Účetní jednotky jsou povinny v příloze účetní závěrky [§ 18 odst. 1 písm. c)] vždy uvést informaci o použitých účetních metodách, popřípadě o odchylkách od těchto metod podle odstavce 2 s jejich řádným zdůvodněním a s uvedením jejich vlivu na majetek a závazky, finanční situaci a výsledek hospodaření účetní jednotky. Vybrané účetní jednotky uvádějí v příloze účetní závěrky též informace o stavu účtů v knize podrozvahových účtů.

(6) Účetní jednotky jsou povinny účtovat o aktivech a pasivech, jakož i o finančních prostředcích státního rozpočtu a finančních prostředcích rozpočtů územních samosprávných celků, nákladech a výnosech v účetních knihách a zobrazovat je v účetní závěrce samostatně bez jejich vzájemného zúčtování. Účetní jednotky mohou provádět vzájemné zúčtování jen v případech upravených účetními metodami a jsou-li zúčtovávané částky, ve výši ocenění neupraveném o položky podle § 26 odst. 3, uvedeny v příloze v účetní závěrce.

§ 8

(1) Účetní jednotky jsou povinny vést účetnictví správně, úplné, průkazné, srozumitelné, přehledné a způsobem zaručujícím trvalost účetních záznamů.

(2) Účetnictví účetní jednotky je správné, jestliže účetní jednotka vede účetnictví tak, že to neodporuje tomuto zákonu a ostatním právními předpisy ani neobchází jejich účel.

(3) Účetnictví účetní jednotky je úplné, jestliže účetní jednotka zaúčtovala v účetním období v účetních knihách všechny účetní případy, které v něm měla zaúčtovat podle § 3, a nejspoději do konce tohoto období za jemu bezprostředně předcházející účetní období sestavila účetní závěrku, popřípadě i konsolidovanou účetní závěrku, vyhotovila výroční zprávu, popřípadě i konsolidovanou výroční zprávu, zveřejnila informace podle § 21a a má o těchto skutečnostech veškeré účetní záznamy, a to přehledně uspořádané.

(4) Účetnictví účetní jednotky je průkazné, jestliže všechny účetní záznamy tohoto účetnictví jsou průkazné (§ 33a) a účetní jednotka provedla inventarizaci.

(5) Účetnictví účetní jednotky je srozumitelné, jestliže umožňuje jednotlivě i v souvislostech spolehlivě a jednoznačně určit

a) obsah účetních případů alespoň s použitím účetních metod uvedených v § 4 odst. 8,

b) obsah účetních záznamů s použitím nástrojů uvedených v § 4 odst. 10,

c) vazbu mezi účetním záznamem vzniklým seskupením a dílčími účetními záznamy v případech uvedených v § 33 odst. 5.

(6) Účetnictví účetní jednotky je vedeno způsobem zaručujícím trvalost účetních záznamů, jestliže účetní jednotka je schopna splnit povinnosti spojené s jejich úschovou a zpracováním podle § 31, 32 a § 33 odst. 3 a 7 po celou dobu, po níž jsou jí tímto zákonem uloženy.

ČÁST DRUHÁ

Rozsah vedení účetnictví, účetní doklady, účetní zápisy a účetní knihy

§ 9

Rozsah vedení účetnictví

(1) Nestanoví-li tento zákon nebo zvláštní právní předpis jinak, účetní jednotky jsou povinny vést účetnictví v plném rozsahu.

(2) Účetní jednotky uvedené v § 19a a 23a při vedení účetnictví v plném rozsahu použijí metody podle těchto ustanovení.

(3) Vést účetnictví ve zjednodušeném rozsahu, pokud dále není stanoveno jinak, může účetní jednotka, pokud

a) tak u příspěvkové organizace rozhodne její zřizovatel, nebo

b) je malou účetní jednotkou nebo mikro účetní jednotkou a nemá povinnost mít účetní závěrku ověřenou auditorem.

(4) Z účetních jednotek podle odstavce 3 písm. b), které jsou účetními jednotkami podle § 1 odst. 2 písm. a) a b), může vést účetnictví ve zjednodušeném rozsahu ta účetní jednotka, která je

a) spolkem nebo pobočným spolkem,

b) odborovou organizací, pobočnou odborovou organizací, mezinárodní odborovou organizací nebo pobočnou mezinárodní odborovou organizací,

c) organizací zaměstnavatelů, pobočnou organizací zaměstnavatelů, mezinárodní organizací zaměstnavatelů nebo pobočnou mezinárodní organizací zaměstnavatelů,

d) církví, náboženskou společností nebo církevní institucí, která je právnickou osobou evidovanou podle zákona upravujícího postavení církví a náboženských společností,

e) honebním společenstvem,

f) obecně prospěšnou společností,

g) nadačním fondem,

h) ústavem,

i) společenstvím vlastníků jednotek,

j) bytovým družstvem, nebo

k) sociálním družstvem.

(5) Povinnost vést účetnictví v plném rozsahu má účetní jednotka vždy, přestane-li splňovat podmínky stanovené v odstavci 3 nebo 4 pro vedení účetnictví ve zjednodušeném rozsahu; na vedení účetnictví ve zjednodušeném rozsahu může účetní jednotka přejít v případě, že splňuje podmínky stanovené v odstavci 3 nebo 4 pro vedení účetnictví ve zjednodušeném rozsahu. Změny rozsahu vedení účetnictví lze uskutečnit jen k prvnímu dni účetního období následujícího po účetním období, ve kterém účetní jednotka zjistila uvedené skutečnosti.

§ 10

zrušen

§ 11

Účetní doklady

(1) Účetní doklady jsou průkazné účetní záznamy, které musí obsahovat

- a) označení účetního dokladu,
- b) obsah účetního případu a jeho účastníky,
- c) peněžní částku nebo informaci o ceně za měrnou jednotku a vyjádření množství,
- d) okamžik vyhotovení účetního dokladu,
- e) okamžik uskutečnění účetního případu, není-li shodný s okamžikem podle písmene d),
- f) podpisový záznam podle § 33a odst. 4 osoby odpovědné za účetní případ a podpisový záznam osoby odpovědné za jeho zaúčtování.

Skutečnosti podle písmen a) až f), které se týkají jednoho účetního dokladu, mohou být obsaženy na více účetních záznamech. Skutečnosti podle písmen b) a c) se mohou týkat více účetních případů. V těchto případech musí účetní záznam i účetní doklad obsahovat identifikátor, kterým lze nezaměnitelně určit vzájemnou vazbu mezi účetním záznamem a účetním dokladem, včetně souvisejících skutečností. Podpisový záznam podle písmene f) může být společný pro více účetních dokladů.

(2) Účetní jednotky jsou povinny vyhotovovat účetní doklady bez zbytečného odkladu po zjištění skutečností, které se jimi zachycují, a to tak, aby bylo možno určit obsah každého jednotlivého účetního případu způsobem podle § 8 odst. 5.

§ 12

Účetní zápisy

(1) Účetní zápisy jsou účetní záznamy, jejichž obsah je určen ustanoveními tohoto zákona, která se týkají účetních knih.

(2) Účetní jednotky jsou povinny provádět účetní zápisy průběžně v účetním období po vyhotovení účetního dokladu takovým způsobem, který neohrozí splnění požadavků rovněž jiných právních předpisů. K účetnímu zápisu musí být připojen podpisový záznam osoby odpovědné za jeho provedení, není-li shodný s podpisovým záznamem osoby odpovědné za zaúčtování účetního případu.

(3) Účetní zápisy nesmějí účetní jednotky provádět mimo účetní knihy.

nadpis vypuštěn

§ 13

Účetní knihy

(1) Účetní jednotky účtují, pokud tento zákon nestanoví jinak:

- a) v deníku (denících), v němž účetní zápisy uspořádají z hlediska časového (chronologicky) a jímž prokazují zaúčtování všech účetních případů v účetním období,
- b) v hlavní knize, v níž účetní zápisy uspořádají z hlediska věcného (systematicky),
- c) v knihách analytických účtů, v nichž podrobně rozvádějí účetní zápisy hlavní knihy,
- d) v knihách podrozvahových účtů, ve kterých se uvádějí účetní zápisy, které se neprovádějí v účetních knihách podle písmen a) a b).

(2) Hlavní kniha zahrnuje syntetické účty podle účtového rozvrhu, které obsahují minimálně tyto informace:

- a) zůstatky účtů ke dni, k němuž se otevírá hlavní kniha,
- b) souhrnné obraty strany Má dáti a Dal účtů, alespoň za kalendářní měsíc; vybrané účetní jednotky uvádějí souhrnné obraty denně, nenaplní-li tuto povinnost vybraná účetní jednotka v jiné účetní knize,
- c) zůstatky účtů ke dni, ke kterému se sestavuje účetní závěrka.

(3) Účetní jednotky nesmějí zřizovat účty mimo účtový rozvrh a účetní knihy.

§ 13a

Zjednodušený rozsah účetnictví

(1) Účetní jednotky, které vedou účetnictví ve zjednodušeném rozsahu,

- a) sestavují účtový rozvrh, v němž mohou uvést pouze účtové skupiny, nevyžaduje-li zvláštní právní předpis členění podrobnější,
- b) mohou spojit účtování v deníku s účtováním v hlavní knize,
- c) nepoužijí ustanovení § 25 odst. 3, s výjimkou odpisů,
- d) nepoužijí ustanovení § 26 odst. 3 týkající se rezerv a opravných položek, s výjimkou rezerv a opravných položek podle zvláštních právních předpisů,
- e) nepoužijí ustanovení § 27,
- f) sestavují účetní závěrku v rozsahu stanoveném pro jednotlivé skupiny účetních jednotek (§ 4 odst. 8) prováděcím právním předpisem.

(2) Účetní jednotky, které vedou účetnictví ve zjednodušeném rozsahu podle odstavce 1, nemusí použít ustanovení § 13 odst. 1 písm. c) a d).

(3) Uplatnění postupu podle odstavců 1 a 2 není porušením ustanovení § 3 odst. 1 a § 7 odst. 1 a 2.

§ 13b

Jednoduché účetnictví

(1) Účetní jednotky v jednoduchém účetnictví vedou účetní knihy, kterými jsou

- a) peněžní deník,
- b) kniha pohledávek a kniha závazků,
- c) pomocné knihy o ostatních složkách majetku.

(2) Peněžní deník obsahuje alespoň informace o

- a) peněžních prostředcích v hotovosti a peněžních prostředcích na účtech zejména v bankách, spořitelních a úvěrních družstvech,
- b) příjmech a výdajích skutečně přijatých či zaplacených v účetním období,
- c) průběžných položkách, za které se považují pohyby peněžních prostředků, které nejsou konečným příjmem nebo výdajem podle písmene b).

(3) Účetní jednotky v jednoduchém účetnictví sestavují přehled o majetku a závazcích a přehled o příjmech a výdajích (dále jen „přehled“). Přehled sestaví účetní jednotka nejpozději do 6 měsíců po skončení účetního období. Na tento přehled se použijí § 18 odst. 3, § 19 odst. 1 a 2, § 29 odst. 1 a § 31 odst. 2 písm. a) obdobně.

(4) Účetní jednotky v jednoduchém účetnictví neuplatňují hospodářský rok a dále nepoužijí § 1b až 1e, § 14, § 18 odst. 1, 2 a 4, § 24 odst. 6 písm. b) s výjimkou způsobu oceňování peněžních prostředků, § 25 odst. 3, § 26, § 27 a § 28 odst. 6. Ostatní ustanovení tohoto zákona použijí účetní jednotky v jednoduchém účetnictví tak, aby bylo v souladu se smyslem, účelem a metodami stanovenými pro jednoduché účetnictví a aby přehledy sestavené podle odstavce 3 poskytl ucelenou informaci o příjmech, výdajích, stavu majetku a závazcích účetní jednotky.

(5) Uplatnění postupu podle odstavců 3 a 4 se nepovažuje za porušení § 7 odst. 1 a 2.

(6) Obsahové vymezení účetních knih, uspořádání, členění, označení a obsahové vymezení položek přehledů a metody v jednoduchém účetnictví stanoví prováděcí právní předpis.

§ 14

Směrná účtová osnova a účtový rozvrh

(1) Směrná účtová osnova určuje uspořádání a označení účtových tříd, popřípadě účtových skupin nebo i syntetických účtů pro účtování o stavu a pohybu majetku a jiných aktiv, závazků a jiných pasiv, dále o nákladech a výnosech a o výsledku hospodaření; toto uspořádání musí zajistit sestavení účetní závěrky. Pro vybrané účetní jednotky může směrná účtová osnova určit i uspořádání a označení analytických účtů a označení a uspořádání podrozvahových účtů.

(2) Na podkladě směrné účtové osnovy podle odstavce 1 jsou účetní jednotky povinny sestavit účtový rozvrh, v němž uvedou účty potřebné k zaúčtování všech účetních případů a k sestavení účetní závěrky v dané účetní jednotce.

(3) Účetní jednotky sestavují účtový rozvrh podle odstavce 2 pro každé účetní období; v průběhu účetního období je možno účtový rozvrh doplňovat. Pokud nedochází k prvnímu dni účetního období ke změně účtového rozvrhu platného v předcházejícím účetním období, postupuje účetní jednotka podle tohoto rozvrhu i v následujícím účetním období.

§ 15

zrušen

§ 16

Ostatní ustanovení o účetních knihách

(1) Peněžní částky v knihách analytických účtů musí odpovídat příslušným souhrnným peněžním částkám obrátů nebo zůstatků syntetických účtů, k nimž se tyto účty vedou.

(2) V knihách analytických účtů se užije vyjádření v peněžních jednotkách; nelze použít jen měrných jednotek a vyjádření množství.

§ 17

Otevírání a uzavírání účetních knih

(1) Není-li dále stanoveno jinak, účetní jednotky otevírají účetní knihy

- a) ke dni vzniku povinnosti vést účetnictví,
- b) k prvnímu dni účetního období,
- c) ke dni vstupu do likvidace,
- d) ke dni následujícímu po dni zpracování návrhu na rozdělení likvidačního zůstatku nebo ke dni následujícímu po dni zpracování zprávy o naložení s majetkem podle zvláštních právních předpisů,
- e) ke dni, kterým nastanou účinky rozhodnutí o úpadku nebo ke kterému nastanou účinky rozhodnutí soudu o přeměně reorganizace v konkurs,
- f) ke dni následujícímu po dni, kterým nastanou účinky zrušení konkursu,
- g) ke dni, kterým nastanou účinky schválení reorganizačního plánu,
- h) ke dni následujícímu po dni, kterým nastanou účinky splnění reorganizačního plánu,
- i) ke dni následujícímu po dni, kterým nastanou účinky splnění plánu oddlužení, nebo
- j) ke dni, který pro sestavení zahajovací rozvahy stanoví zvláštní právní předpis.

(2) Není-li dále stanoveno jinak, účetní jednotky uzavírají účetní knihy

- a) ke dni zániku povinnosti vést účetnictví,
- b) k poslednímu dni účetního období,
- c) ke dni předcházejícímu dni vstupu do likvidace,
- d) ke dni zrušení bez likvidace s výjimkou přeměn,
- e) ke dni předcházejícímu dni, kterým nastanou účinky rozhodnutí o úpadku nebo ke kterému nastanou účinky rozhodnutí soudu o přeměně reorganizace v konkurs,
- f) ke dni, kterým nastanou účinky zrušení konkursu,
- g) ke dni předcházejícímu dni, kterým nastanou účinky schválení reorganizačního plánu,
- h) ke dni, kterým nastanou účinky splnění reorganizačního plánu,
- i) ke dni, kterým nastanou účinky splnění plánu oddlužení, nebo
- j) ke dni, ke kterému stanoví povinnost uzavřít účetní knihy nebo sestavit účetní závěrku zvláštní právní předpis.

(3) Účetní jednotky zúčastněné na přeměně obchodní korporace podle zákona upravujícího přeměny obchodních korporací otevírají účetní knihy k rozhodnému dni přeměny obchodní korporace a vedou účetnictví samostatně od rozhodného dne přeměny do dne zápisu přeměny do obchodního rejstříku. Nástupnická účetní jednotka, která nebyla zúčastněnou účetní jednotkou, otevírá účetní knihy ke dni zápisu přeměny obchodní korporace do obchodního rejstříku s účinky od rozhodného dne v souladu s metodou přeměny. Ke dni zápisu přeměny do obchodního rejstříku, ke dni předcházejícímu ani ke dni následujícímu po dni zápisu přeměny do obchodního rejstříku se účetní závěrka nesestavuje, není-li dále stanoveno jinak. Účetní závěrku nesestavují zanikající účetní jednotky k poslednímu dni účetního období po rozhodném dni, pokud se den zápisu přeměny uskuteční až v následujícím účetním období.

(4) V případě převodu jmění na přejímajícího společníka, který nevede účetnictví, zúčastněná zanikající účetní

jednotka uzavírá účetní knihy ke dni předcházejícímu den zápisu přeměny obchodní korporace do obchodního rejstříku.

(5) Pokud při přeshraniční přeměně je nástupnickou obchodní korporací nebo přejímajícím společníkem zahraniční osoba a ze zúčastněné zanikající účetní jednotky podle § 1 odst. 2 písm. a) vznikne účetní jednotka podle § 1 odst. 2 písm. b), neotevřít tato účetní jednotka ke dni zahájení své činnosti účetní knihy, ale pokračuje ve vedení účetnictví po úpravách provedených v souladu s metodami přeměny s účinky od rozhodného dne. Pokud při přeshraniční přeměně je nástupnickou obchodní korporací nebo přejímajícím společníkem zahraniční osoba a ze zúčastněné zanikající účetní jednotky podle § 1 odst. 2 písm. a) nevznikne účetní jednotka podle § 1 odst. 2 písm. b), uzavírá zúčastněná zanikající účetní jednotka podle § 1 odst. 2 písm. a) účetní knihy ke dni zániku.

(6) Podle odstavců 3 až 5 se nepostupuje, je-li při přeměně den zápisu přeměny obchodní korporace do obchodního rejstříku shodný s rozhodným dnem. Při této přeměně uzavírají účetní jednotky zúčastněné na přeměně účetní knihy ke dni předcházejícímu rozhodný den přeměny. K rozhodnému dni přeměny obchodní korporace otevírají účetní knihy pouze nástupnické účetní jednotky a rozdělovaná účetní jednotka. V případě přeshraniční přeměny, pokud ze zúčastněné zanikající účetní jednotky podle § 1 odst. 2 písm. a) vznikne účetní jednotka podle § 1 odst. 2 písm. b), i tato účetní jednotka otevírá účetní knihy k rozhodnému dni přeměny.

(7) Po schválení účetní závěrky nesmí účetní jednotka přidávat další účetní zápisy kdykoli později do uzavřených účetních knih s výjimkou případů přeměn uvedených v odstavci 3. Do okamžiku schválení účetní závěrky, nejpozději však do konce následujícího účetního období, může účetní jednotka pouze z důvodů, že obsah položek účetní závěrky neodpovídá skutečnému stavu, již uzavřené účetní knihy opět otevřít a provést nezbytnou opravu účetních zápisů a sestavit novou účetní závěrku, která se tímto stává účetní závěrkou podle tohoto zákona.

(8) Pokud právní předpisy stanoví účetní jednotce povinnost sestavit řádnou nebo mimořádnou účetní závěrku a zároveň mezitímní účetní závěrku, mezitímní účetní závěrka se nesestavuje.

(9) Účetní jednotka, která není obchodní korporací a která postupuje při přeměnách podle zvláštního právního předpisu⁴²⁾ použije odstavce 3 až 8 obdobně.

ČÁST TŘETÍ

Účetní závěrka

§ 18

Účetní závěrka

(1) Účetní jednotky sestavují v případech stanovených tímto zákonem účetní závěrku. Účetní závěrka je nedílný celek a tvoří ji

a) rozvaha (balance),

b) výkaz zisku a ztráty,

c) příloha, která vysvětluje a doplňuje informace obsažené v částech uvedených pod písmeny a) a b), zejména naplněním § 7 odst. 3 až 5 a § 19 odst. 5 a 6.

(2) Účetní závěrka obchodních společností zahrnuje i přehled o peněžních tocích a přehled o změnách vlastního kapitálu. Účetní jednotky uvedené v § 1a písm. b) až d) přehled o peněžních tocích nesestavují. Malé účetní jednotky a mikro účetní jednotky nejsou povinny sestavovat přehled o peněžních tocích a přehled o změnách vlastního kapitálu. Vybrané účetní jednotky sestavují přehled o peněžních tocích a přehled o změnách vlastního kapitálu vždy, pokud k rozvahovému dni a za bezprostředně předcházející účetní období splní obě hodnoty uvedené v § 20 odst. 1 písm. c) bodech 1 a 2.

(3) Účetní závěrka podle odstavce 1 musí obsahovat

a) u účetních jednotek podle § 1 odst. 2 písm. a) až c) a § 1 odst. 2 písm. i) až l) obchodní firmu nebo název a sídlo; u účetních jednotek podle § 1 odst. 2 písm. d) až h) obchodní firmu nebo jméno, bydliště a sídlo, liší-li se od bydliště,

b) identifikační číslo osoby, pokud je má účetní jednotka přiděleno, a informaci o zápisu do veřejného rejstříku uváděnou na obchodních listinách,

c) právní formu účetní jednotky, případně informaci o tom, že účetní jednotka je v likvidaci,

d) předmět podnikání nebo jiné činnosti, případně účel, pro který byla zřízena,

e) rozvahový den (§ 19 odst. 1) nebo jiný okamžik, k němuž se účetní závěrka sestavuje (§ 19 odst. 3),

f) okamžik sestavení účetní závěrky,

a musí k ní být připojen podpisový záznam statutárního orgánu účetní jednotky podle § 1 odst. 2 písm. a) až c), podpisový záznam účetní jednotky podle § 1 odst. 2 písm. d) až h) nebo podpisový záznam osob stanovených v § 4a účetní jednotky podle § 1 odst. 2 písm. i) až l); připojením uvedeného podpisového záznamu se považuje účetní závěrka za sestavenou podle písmene f). Pokud je den zápisu přeměny do veřejného rejstříku shodný s rozhodným dnem, u zanikající účetní jednotky se podpisovým záznamem podle věty předchozí rozumí podpisový záznam osoby, která vykonávala funkci statutárního orgánu k rozvahovému dni, neurčí-li nejvyšší orgán účetní jednotky jinak.

(4) Účetní jednotky sestavují účetní závěrku v plném nebo zkráceném rozsahu. Nestanoví-li tento zákon jinak, ve zkráceném rozsahu mohou sestavit účetní závěrku účetní jednotky, které nejsou povinny mít účetní závěrku ověřenou auditorem.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví pro jednotlivé skupiny účetních jednotek podle kategorií účetních jednotek rozsah a způsob sestavení účetní závěrky v plném rozsahu a ve zkráceném rozsahu.

(6) Prováděcí právní předpis stanoví pro jednotlivé skupiny účetních jednotek podle kategorií účetních jednotek vysvětlující a doplňující informace, které jsou účetní jednotky povinny uvádět v příloze v účetní závěrce.

§ 19

Rozvahový den

(1) Účetní jednotky sestavují účetní závěrku k rozvahovému dni, kterým je den, kdy uzavírají účetní knihy. Řádnou účetní závěrku sestavují účetní jednotky k poslednímu dni účetního období a v ostatních případech sestavují mimořádnou účetní závěrku. Rozvahu jako zahajovací sestavují účetní jednotky v případech uvedených v § 17 odst. 1 s výjimkou k prvnímu dni účetního období.

(2) Účetní jednotky jsou povinny uvádět v účetní závěrce informace podle stavu ke konci rozvahového dne; to platí obdobně i pro všechny účetní záznamy, které se sestavují k rozvahovému dni nebo k jinému okamžiku, k němuž se sestavuje účetní závěrka.

(3) V případech, kdy to vyžadují zvláštní právní předpisy, účetní jednotky sestavují účetní závěrku v průběhu účetního období i k jinému okamžiku než ke konci rozvahového dne (dále jen "mezeitímní účetní závěrka"). V případech sestavování mezeitímní účetní závěrky účetní jednotky neuzavírají účetní knihy a provádějí inventarizaci jen pro účely vyjádření ocenění podle § 25 odst. 3; ostatní ustanovení tohoto zákona týkající se účetní závěrky platí obdobně. Povinnost použít ustanovení § 25 odst. 3 a ostatní ustanovení týkající se použití účetních metod k rozvahovému dni při sestavování mezeitímní účetní závěrky se na vybrané účetní jednotky nevztahuje. Účetní jednotky podle § 1 odst. 2 písm. a), b) a d) až h), které jsou příjemci prostředků ze státního rozpočtu nebo rozpočtů územních samosprávných celků a jsou povinny tyto prostředky vypočadát podle zvláštního právního předpisu, a uplatňují hospodářský rok podle § 3 odst. 2 a 3, sestavují k 31. prosinci kalendářního roku mezeitímní účetní závěrku, při které nepoužijí ustanovení § 24 odst. 2 písm. b) a § 24 odst. 6 písm. b).

(4) Účetní jednotky sestavují rozvahu tak, aby počáteční zůstatky účtů, které obsahuje rozvaha, (dále jen "rozvahové účty"), jimiž se otevírá účetní období, navazovaly na konečné zůstatky rozvahových účtů, jimiž se bezprostředně předcházející období uzavřelo; toto ustanovení platí i pro podrozvahové účty.

(5) V účetnictví běžného účetního období musí být k rozvahovému dni zohledněn dopad událostí, které nastaly do konce rozvahového dne, i když se informace o těchto událostech staly účetní jednotce známými až mezi rozvahovým dnem a okamžikem sestavení účetní závěrky.

(6) V případě významných událostí, které nastaly mezi rozvahovým dnem a okamžikem sestavení účetní závěrky, jsou důsledky těchto událostí popsány a jejich ekonomické dopady kvantifikovány v příloze v účetní závěrce.

(7) Informace v účetní závěrce musí být spolehlivé, srovnatelné, srozumitelné a posuzují se z hlediska významnosti. Informace se považuje za spolehlivou, jestliže splňuje požadavek § 7 odst. 1 a je-li úplná a včasná. Informace je včasná, je-li získána ve správném čase z hlediska její významnosti a nákladů na její získání, pokud tyto náklady nepřevýší přínosy plynoucí z této informace. Informace je srovnatelná, jestliže splňuje požadavky stanovené v § 7 odst. 3 až 5. Informace se považuje za významnou, jestliže je o ní možné předpokládat, že by její neuvedení nebo chybné uvedení mohlo ovlivnit úsudek uživatele, přičemž významnost jednotlivých informací se posuzuje v souvislosti s jinými obdobnými informacemi. U vybraných účetních jednotek podle § 1 odst. 3, s výjimkou zdravotních pojišťoven, se považuje za významnou též informace o ocenění nehmotného majetku ve výši nad 60 000 Kč a u samostatných hmotných movitých věcí nebo souboru hmotných movitých věcí ve výši nad 40 000 Kč. Informace je srozumitelná, jestliže splňuje požadavky stanovené v § 8 odst. 5.

(8) Pro účely tohoto zákona se majetek a závazky člení na dlouhodobé a krátkodobé. Dlouhodobým se rozumí takový majetek a závazky, kde doba použitelnosti, popřípadě sjednaná doba splatnosti při vzniku účetního případu je delší než 1 rok, ostatní majetek a závazky jsou považovány za krátkodobé. Pro účely vykazování v účetní závěrce se aktiva mohou členit na stálá a oběžná. Pokud s ohledem na charakter majetku a závazků objektivně nelze použít uvedená hlediska členění, je rozhodující záměr účetní jednotky projevovaný při jejich pořízení.

(9) V případech, kdy to vyžadují právní předpisy, mohou účetní jednotky poskytnout účetní záznamy nesoucí informace uspořádané podle oborů (druhů) činnosti nebo podle zeměpisných oblastí, ve kterých provozují svou činnost.

(10) Kromě případů podle odstavců 1 a 3 žádný jiný účetní záznam nesmí být označován názvy podle § 18 odst. 1.

(11) Účetní závěrkou není shromažďování nebo vyžadování informací prováděné na základě zvláštních právních předpisů.

§ 19a

Použití mezinárodních účetních standardů pro účtování a sestavení účetní závěrky

(1) Účetní jednotka, která je obchodní společností a je emitentem investičních cenných papírů přijatých k obchodování na evropském regulovaném trhu³⁶⁾, použije pro účtování a sestavení účetní závěrky mezinárodní účetní standardy upravené právem Evropské unie³⁵⁾ (dále jen „mezinárodní účetní standardy“).

(2) Pokud došlo k přijetí investičních cenných papírů emitovaných účetní jednotkou podle odstavce 1 k obchodování na evropském regulovaném trhu k jinému dni než k prvnímu dni účetního období, účetní jednotka, která dosud nepoužívá mezinárodní účetní standardy, rozhodne o jejich použití již od počátku účetního období, v němž k přijetí investičního cenného papíru k takovému obchodování došlo, nebo od počátku účetního období následujícího po účetním období, v němž byly investiční cenné papíry k takovému obchodování přijaty.

(3) Pokud investiční cenné papíry emitované účetní jednotkou podle odstavce 1 již nejsou obchodovány na žádném z evropských regulovaných trhů a přestaly být takto obchodovány k jinému dni než k poslednímu dni účetního období, účetní jednotka rozhodne o použití mezinárodních účetních standardů až do konce účetního období, v němž investiční cenné papíry přestaly být takto obchodovány, nebo rozhodne o ukončení jejich použití k poslednímu dni účetního období předcházejícího účetnímu období, v němž investiční cenné papíry přestaly být takto obchodovány.

(4) Postup podle odstavců 2 a 3 se použije, pokud to neodporuje přímo použitelnému předpisu Evropské unie nebo zvláštnímu právnímu předpisu.

(5) Pokud investiční cenné papíry emitované účetní jednotkou podle odstavce 1 již nejsou obchodovány na žádném z evropských regulovaných trhů a nejvyšší orgán účetní jednotky rozhodne do konce účetního období, v němž investiční cenné papíry přestaly být takto obchodovány, o záměru požádat nejdéle do tří let od okamžiku, kdy investiční cenné papíry přestaly být takto obchodovány, o přijetí nového investičního cenného papíru k obchodování na evropském regulovaném trhu, může účetní jednotka rozhodnout o použití mezinárodních účetních standardů až do konce účetního období, ve kterém má dojít k přijetí tohoto investičního cenného papíru k obchodování.

(6) Pokud nejpozději k poslednímu dni účetního období, ve kterém skončí tříletá lhůta podle odstavce 5, účetní jednotka požádá o přijetí investičního cenného papíru k obchodování na evropském regulovaném trhu, může prodloužit používání mezinárodních účetních standardů ještě o jedno účetní období. Pokud v tomto účetním období k přijetí investičního cenného papíru k takovému obchodování nedojde, nepoužije účetní jednotka od následujícího účetního období pro účtování a sestavení účetní závěrky mezinárodní účetní standardy.

(7) Pokud lze předpokládat, že k rozvahovému dni bude účetní jednotka uvedená v § 22 odst. 3 písm. a) nebo b) povinna podrobit se sestavení konsolidované účetní závěrky za použití mezinárodních účetních standardů, může rozhodnout o použití mezinárodních účetních standardů pro účtování a sestavení své účetní závěrky k uvedenému rozvahovému dni. Rozhodnutí o použití mezinárodních účetních standardů pro účtování a sestavení účetní závěrky a stanovení účetního období, od kterého budou mezinárodní účetní standardy používány, podléhá schválení nejvyšším orgánem této účetní jednotky.

(8) Pokud lze předpokládat, že k rozvahovému dni bude účetní jednotka uvedená v § 22 odst. 2 sestavovat konsolidovanou účetní závěrku za použití mezinárodních účetních standardů, může rozhodnout o použití mezinárodních účetních standardů pro účtování a sestavení své účetní závěrky k uvedenému rozvahovému dni. Rozhodnutí o použití mezinárodních účetních standardů pro účtování a sestavení účetní závěrky a stanovení účetního období, od kterého budou mezinárodní účetní standardy používány, podléhá schválení nejvyšším orgánem této účetní jednotky.

(9) Využije-li účetní jednotka možnosti podle odstavců 7 nebo 8 a dojde ke změně původního předpokladu, a to i v průběhu účetního období, nepoužije účetní jednotka pro účtování a sestavení účetní závěrky mezinárodní účetní standardy od počátku účetního období, ve kterém došlo ke změně původního předpokladu, případně od počátku účetního období, které bylo stanoveno rozhodnutím nejvyššího orgánu účetní jednotky, nebo od následujícího účetního období. Jsou-li však k prvnímu dni následujícího účetního období důvody pro další použití mezinárodních účetních standardů, uvedené v odstavcích 1 až 8, použije účetní jednotka pro účtování a sestavení účetní závěrky mezinárodní účetní standardy v souladu s ustanoveními těchto odstavců.

§ 20

Ověřování účetní závěrky auditorem

(1) Řádnou nebo mimořádnou účetní závěrku jsou povinny mít ověřenou auditorem, kterého účetní jednotka určí způsobem stanoveným v zákoně upravujícím činnost auditorů, účetní jednotky, kterým tuto povinnost stanoví zvláštní právní předpis, a dále

a) velké účetní jednotky s výjimkou vybraných účetních jednotek, které nejsou subjekty veřejného zájmu,

b) střední účetní jednotky,

c) malé účetní jednotky, pokud jsou akciovými společnostmi nebo svěřenskými fondy podle občanského zákoníku a k rozvahovému dni účetního období, za něž se účetní závěrka ověřuje, a účetního období bezprostředně předcházejícího, překročily nebo již dosáhly alespoň jednu z uvedených hodnot

1. aktiva celkem 40 000 000 Kč,
2. roční úhrn čistého obrátu 80 000 000 Kč,
3. průměrný počet zaměstnanců v průběhu účetního období 50,

d) ostatní malé účetní jednotky, pokud k rozvahovému dni účetního období, za něž se účetní závěrka ověřuje, a účetního období bezprostředně předcházejícího, překročily nebo již dosáhly alespoň 2 hodnoty uvedené v písmeni c) bodech 1 až 3.

(2) Účetní jednotky uvedené v odstavci 1 nejsou povinny mít auditorem ověřenou účetní závěrku

a) sestavenou v průběhu konkursu, a to po dobu nepřetržitě po sobě jdoucích 36 kalendářních měsíců, počínaje prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po dni, kterým nastaly účinky prohlášení konkursu, pokud o jejím ověření auditorem nerozhodne věřitelský výbor,

b) sestavenou ke dni předcházejícímu dni, kterým nastanou účinky schválení reorganizačního plánu, pokud o jejím ověření auditorem nerozhodne věřitelský výbor,

c) pokud došlo ke zrušení konkursu z důvodu, že majetek dlužníka je pro uspokojení věřitelů zcela nepostačující.

§ 21

Výroční zpráva

(1) Účetní jednotky, které mají povinnost mít účetní závěrku ověřenou auditorem, jsou povinny vyhotovit výroční zprávu, jejímž účelem je uceleně, vyváženě a komplexně informovat o vývoji jejich výkonnosti, činnosti a stávajícím hospodářském postavení. Výroční zpráva se nevyhotovuje v případech uvedených v § 20 odst. 2.

(2) Výroční zpráva musí kromě informací nezbytných pro naplnění účelu výroční zprávy dále obsahovat nejméně finanční a nefinanční informace

a) o skutečnostech, které nastaly až po rozvahovém dni a jsou významné pro naplnění účelu výroční zprávy podle odstavce 1,

b) o předpokládaném vývoji činnosti účetní jednotky,

c) o aktivitách v oblasti výzkumu a vývoje,

d) o nabytí vlastních akcií nebo vlastních podílů,

e) o aktivitách v oblasti ochrany životního prostředí a pracovněprávních vztazích,

f) o tom, zda účetní jednotka má pobočku nebo jinou část obchodního závodu v zahraničí,

g) požadované podle zvláštních právních předpisů.

(3) Střední účetní jednotky, malé účetní jednotky a mikro účetní jednotky neuvádějí ve výroční zprávě nefinanční informace podle odstavce 2 písm. a) až f).

(4) Má-li to význam pro posouzení majetku a jiných aktiv, závazků a jiných pasiv, finanční situace a výsledku hospodaření účetní jednotky, musí účetní jednotka, která používá investiční nástroje, případně další obdobná aktiva a pasiva, uvést ve výroční zprávě také informace o

a) cílech a metodách řízení rizik dané účetní jednotky, včetně její politiky pro zajištění všech hlavních typů plánovaných transakcí, u kterých se použijí zajišťovací deriváty, a

b) cenových, úvěrových a likvidních rizicích a rizicích souvisejících s tokem hotovosti, kterým je účetní jednotka vystavena.

(5) Výroční zpráva obsahuje též účetní závěrku podle § 18, 19a, 22 a 23a a zprávu auditora, případně další dokumenty a údaje podle zvláštního právního předpisu.

(6) Účetní jednotky, kterým povinnost mít účetní závěrku ověřenou auditorem stanoví zvláštní právní předpis, vyhotovují výroční zprávu nebo obdobný dokument, pokud jim tuto povinnost stanoví zvláštní právní předpis.

(7) Pro ověřování výroční zprávy auditorem platí ustanovení § 20 obdobně; předmět ověření je stanoven zákonem upravujícím činnost auditorů.

(8) Součástí výroční zprávy nebo obdobného dokumentu podle zvláštních právních předpisů u účetních jednotek uvedených v § 1f, které se zapisují do veřejného rejstříku, je i přehled o majetku a závazcích.

§ 21a

Způsoby zveřejňování

(1) Z účetních jednotek podle § 1 odst. 2 jsou povinny účetní závěrku nebo přehled o majetku a závazcích a výroční zprávu, vyžaduje-li jejich vyhotovení tento zákon nebo zvláštní právní předpis, zveřejnit ty, které se zapisují do veřejného rejstříku, nebo ty, kterým tuto povinnost stanoví zvláštní právní předpis. Účetní jednotky zveřejňují účetní závěrku v rozsahu, v jakém jimi byla sestavena (§ 18 odst. 4) a v případě účetních jednotek, které mají povinnost mít účetní závěrku ověřenou auditorem, v rozsahu a znění, ve kterém byla ověřena auditorem. Povinnosti účetních jednotek ke zveřejnění či uveřejnění jiných informací stanovené ve zvláštních právních předpisech nejsou dotčeny. Ustanovení o účetních záznamech podle tohoto zákona se mohou použít obdobně i v uvedených případech.

(2) Účetní jednotky, které mají povinnost mít účetní závěrku ověřenou auditorem, zveřejní účetní závěrku i výroční zprávu po jejich ověření auditorem a po schválení k tomu příslušným orgánem podle zvláštních právních předpisů, do 30 dnů od splnění obou uvedených podmínek, pokud zvláštní právní předpisy nestanoví jinak, nejpozději však do 12 měsíců od rozvahového dne zveřejňované účetní závěrky bez ohledu na to, zda byly tyto účetní záznamy uvedeným způsobem schváleny.

(3) Účetní jednotky jsou povinny zveřejnit i zprávu auditora a informaci o tom, že zveřejňované účetní záznamy nebyly případně schváleny způsobem uvedeným v odstavci 2.

(4) Účetní jednotky, které se zapisují do veřejného rejstříku, zveřejňují účetní závěrku a výroční zprávu jejich uložením

do sbírky listin nejpozději v době stanovené v odstavci 2 přitom účetní závěrka může být uložena jako součást výroční zprávy. Účetní jednotky, které podle zvláštního právního předpisu předávají výroční zprávu České národní bance, předávají účetní závěrku a výroční zprávu do sbírky listin veřejného rejstříku prostřednictvím České národní banky. Povinnost zveřejnění uvedených účetních záznamů podle tohoto zákona účetní jednotka splnila okamžikem jejich předání rejstříkovému soudu; v případech podle věty druhé předáním České národní bance.

(5) Organizační složky státu zveřejňují účetní závěrku prostřednictvím ministerstva způsobem umožňujícím dálkový přístup; ustanovení zvláštních právních předpisů o nakládání s utajovanými a jinými obdobnými informacemi tímto nejsou dotčena. Zveřejňování účetních výkazů za Českou republiku se provádí obdobně.

(6) Účetní jednotky, které mají povinnost mít účetní závěrku ověřenou auditorem, nesmí zveřejnit informace, které předtím nebyly ověřeny auditorem, způsobem, který by mohl uživatele uvést v omyl, že auditorem ověřeny byly.

(7) Povinnost zveřejnění podle tohoto ustanovení se vztahuje na všechny informace účetní závěrky i výroční zprávy s výjimkou těch, na které se vztahuje utajení podle zvláštního právního předpisu.

(8) Odstavce 1 až 7 platí obdobně pro konsolidovanou účetní závěrku, výroční zprávu, zprávu o platbách, konsolidovanou zprávu o platbách podle části sedmé a pro uvádění nefinančních informací podle § 32h písm. a).

(9) Malé účetní jednotky a mikro účetní jednotky, které nemají povinnost mít účetní závěrku ověřenou auditorem, nemusejí zveřejňovat výkaz zisku a ztráty, pokud jim tuto povinnost nestanoví zvláštní právní předpis.

(10) Jestliže účetní jednotka prezentuje vybrané údaje ze své účetní závěrky, uvede, že se jedná pouze o vybrané údaje z účetní závěrky a informací o tom, ve které sbírce listin veřejného rejstříku je účetní závěrka uložena. K těmto vybraným údajům se nepřikládá zpráva auditora o ověření účetní závěrky. Místo této zprávy uvede účetní jednotka druh výroku auditora k účetní závěrce a odkaz na jakékoli záležitosti, na něž auditor zvláštním způsobem upozornil.

§ 22

Konsolidovaná účetní závěrka

(1) Konsolidovanou účetní závěrkou se rozumí účetní závěrka sestavená a upravená metodami konsolidace. Nestanoví-li se dále jinak, ustanovení tohoto zákona týkající se účetní závěrky se použijí i pro konsolidovanou účetní závěrku; konsolidovaná účetní závěrka je ověřována auditorem.

(2) Povinnost sestavit konsolidovanou účetní závěrku má, za podmínek stanovených tímto zákonem a prováděcími právními předpisy, účetní jednotka, která je obchodní společností a je ovládající osobou, s výjimkou ovládajících osob, které vykonávají společný vliv podle odstavce 4 (dále jen „konsolidující účetní jednotka“).

(3) Povinnost podrobit se sestavení konsolidované účetní závěrky má, za podmínek stanovených tímto zákonem a prováděcími právními předpisy, osoba bez ohledu na její sídlo, pokud je

a) ovládanou osobou, s výjimkou ovládaných osob, ve kterých je vykonáván společný vliv podle odstavce 4 (dále jen „konsolidovaná účetní jednotka“),

b) osobou, ve které konsolidující nebo konsolidovaná účetní jednotka vykonává společný vliv (dále jen „účetní jednotka pod společným vlivem“), nebo

c) osobou, ve které konsolidující účetní jednotka vykonává podstatný vliv (dále jen „účetní jednotka přidružená“).

(4) Společným vlivem se pro účely sestavení konsolidované účetní závěrky rozumí takový vliv, kdy osoba v konsolidačním celku spolu s jednou nebo více osobami nezahrnutými do konsolidačního celku ovládají jinou osobu, přičemž osoba vykonávající společný vliv samostatně nevykonává rozhodující vliv v této jiné osobě.

(5) Podstatným vlivem se rozumí takový významný vliv na řízení nebo provozování účetní jednotky, jenž není rozhodující ani společný; není-li prokázán opak, považuje se za podstatný vliv dispozice nejméně s 20 % hlasovacích práv.

(6) Konsolidační celek tvoří účetní jednotky uvedené v odstavcích 2 a 3 písm. a), a to za podmínek stanovených § 22a, 22aa a prováděcími právními předpisy.

(7) Konsolidovaná účetní závěrka musí být sestavena tak, aby podávala věrný a poctivý obraz předmětu účetnictví a finanční situace konsolidačního celku, účetních jednotek pod společným vlivem a účetních jednotek přidružených.

§ 22a

(1) Malá skupina účetních jednotek nemá povinnost sestavit konsolidovanou účetní závěrku s výjimkou případů, kdy je některá účetní jednotka ve skupině subjektem veřejného zájmu.

(2) Účetní jednotka, včetně subjektu veřejného zájmu, nemusí být zahrnuta do konsolidačního celku, pokud je splněna alespoň jedna z těchto podmínek:

a) v mimořádně výjimečných případech nelze informace nezbytné pro sestavení konsolidované účetní závěrky v souladu se zákonem získat bez nepřiměřených nákladů nebo bez zbytečného zdržení,

b) podíly této účetní jednotky jsou drženy výhradně za účelem jejich následného prodeje, nebo

c) přísná a dlouhodobá omezení podstatně brání konsolidující účetní jednotce ve
1. výkonu jejích práv, pokud jde o nakládání s majetkem nebo o řízení této účetní jednotky, nebo
2. výkonu jednotného řízení této účetní jednotky, jedná-li se o vztahy vzniklé na základě smlouvy uzavřené s účetní jednotkou nebo na základě zakladatelské či společenské smlouvy nebo stanov účetní jednotky nebo skládají-li se správní, řídicí či dozorčí orgány této účetní jednotky a jedné nebo více jiných účetních jednotek, ve kterých nevykonává vliv, převážně ze stejných osob vykonávajících funkci během účetního období až do sestavení konsolidované účetní závěrky.

(3) Konsolidující účetní jednotka nemá povinnost sestavit konsolidovanou účetní závěrku, pokud konsolidující účetní jednotka ovládá pouze konsolidované účetní jednotky, jež jsou jednotlivě i v úhrnu nevýznamné, nebo její konsolidované účetní jednotky mohou být vyloučeny z konsolidace podle odstavce 2.

(4) Pro zahrnutí účetních jednotek pod společným vlivem do položek konsolidované účetní závěrky se přiměřeně použijí ustanovení odstavců 2 a 3.

(5) Účetní jednotky přidružené nemusejí být vykázány v položkách konsolidované účetní závěrky, je-li podíl konsolidující účetní jednotky na vlastním kapitálu účetní jednotky přidružené nevýznamný.

§ 22aa

(1) Konsolidující účetní jednotka nemá povinnost sestavit konsolidovanou účetní závěrku, pokud je současně konsolidovanou účetní jednotkou zahrnutou do konsolidačního celku jiné konsolidující osoby, která je konsolidující účetní jednotkou nebo konsolidující zahraniční osobou řídicí se právem členského státu Evropské unie (dále jen „jiná konsolidující účetní jednotka“), za předpokladu, že tato jiná konsolidující účetní jednotka drží

a) veškeré podíly konsolidující účetní jednotky; k akciím nebo podílům drženým členy správního, řídicího nebo dozorčího orgánu na základě zvláštních právních předpisů, stanov nebo společenské smlouvy se nepřihlíží,

b) alespoň 90 % podílů konsolidující účetní jednotky a nesestavení konsolidované účetní závěrky schválili ostatní akcionáři nebo společníci konsolidující účetní jednotky, nebo

c) méně než 90 % podílů konsolidující účetní jednotky a ostatní akcionáři nebo společníci držící určitý podíl v konsolidující účetní jednotce nepožádali nejpozději 6 měsíců před koncem účetního období o sestavení konsolidované účetní závěrky konsolidující účetní jednotky; tento podíl činí celkem alespoň 10 %.

(2) Podle odstavce 1 se postupuje, pokud jsou současně splněny tyto podmínky:

a) konsolidující účetní jednotka a všechny jí konsolidované účetní jednotky jsou konsolidovány v konsolidované účetní závěrce konsolidačního celku jiné konsolidující účetní jednotky,

b) konsolidovaná účetní závěrka podle písmene a) a konsolidovaná výroční zpráva jsou sestaveny jinou konsolidující účetní jednotkou a jsou ověřeny auditorem podle práva státu, kterým se tato jiná konsolidující účetní jednotka řídí,

c) konsolidovanou účetní závěrku podle písmene a) a konsolidovanou výroční zprávu podle písmene b) a zprávu auditora odpovědného za ověření této konsolidované účetní závěrky a konsolidované výroční zprávy konsolidující účetní jednotka zveřejní podle § 21a zákona; tyto účetní záznamy musí být zveřejněny v českém jazyce a

d) příloha v účetní závěrce konsolidující účetní jednotky obsahuje název a sídlo jiné konsolidující účetní jednotky, která konsolidovanou účetní závěrku podle písmene a) sestavila, a důvody nevytvoření konsolidačního celku.

(3) Požaduje-li se sestavení konsolidované účetní závěrky a konsolidované výroční zprávy pro účely informování zaměstnanců nebo jejich zástupců podle zvláštního právního předpisu anebo na žádost správních orgánů nebo soudu pro jejich potřeby, postup podle odstavců 1 a 2 se nepoužije.

(4) Účetní jednotky stanovené v § 19a odstavce 1 až 3 nepoužijí.

§ 22b

(1) Konsolidující účetní jednotka je povinna včas sdělit účetním jednotkám uvedeným v § 22 odst. 3, že budou konsolidovány. Současně jim sdělí informaci o vymezení konsolidačního celku a určí, které účetní záznamy a ostatní dokumenty jsou povinny tyto účetní jednotky poskytnout konsolidující účetní jednotce pro sestavení konsolidované účetní závěrky.

(2) Konsolidující účetní jednotka je povinna vyhotovit konsolidovanou výroční zprávu a zajistit její ověření auditorem; předmět ověření je stanoven zákonem upravujícím činnost auditorů. Povinnosti podle § 22 odst. 2 a 3 a podle odstavce 1 platí obdobně v souvislosti s povinností vyhotovit konsolidovanou výroční zprávu. Konsolidovanou výroční zprávou se rozumí výroční zpráva, která obsahuje informace o konsolidačním celku, účetních jednotkách pod společným vlivem a účetních jednotkách přidružených. Jsou-li obsahem konsolidované výroční zprávy i všechny informace o konsolidující účetní jednotce, které musí obsahovat výroční zpráva, nemusí tato konsolidující účetní jednotka vyhotovovat výroční zprávu. Nestanoví-li se dále jinak, ustanovení tohoto zákona týkající se výroční zprávy se použijí i pro konsolidovanou výroční zprávu.

§ 23

(1) Konsolidující účetní jednotka je povinna pro sestavení konsolidované účetní závěrky použít metody

a) plné konsolidace,

- b) poměrné konsolidace, nebo
- c) konsolidace ekvivalencí (protihodnotou).

(2) Konsolidovaná účetní závěrka se sestavuje ke konci rozvahového dne konsolidující účetní jednotky.

(3) Účetní závěrky konsolidující účetní jednotky a jí konsolidovaných účetních jednotek a účetních jednotek pod společným vlivem použité pro sestavení konsolidované účetní závěrky sestavují tyto účetní jednotky v zásadě ke stejnému okamžiku. Předchází-li rozvahový den poslední účetní závěrky některé z konsolidovaných účetních jednotek a účetních jednotek pod společným vlivem o více jak 3 měsíce rozvahový den podle odstavce 2, jsou pro sestavení konsolidované účetní závěrky použity jimi sestavené účetní závěrky podle § 19 odst. 3 ke konci rozvahového dne konsolidující účetní jednotky. V případě účetních jednotek, které provozují činnost pojištění nebo zajištění podle zvláštních právních předpisů, může uvedená doba činit až 6 měsíců.

(4) Délka účetního období při konsolidaci účetní závěrky musí být stejná. Dojde-li v průběhu účetního období ke změnám ve vymezení účetních jednotek, které mají povinnost podrobit se sestavení konsolidované účetní závěrky podle § 22 odst. 3, musí být tato informace uvedena v příloze v konsolidované účetní závěrce.

§ 23a

Použití mezinárodních účetních standardů v konsolidaci

(1) Konsolidující účetní jednotka, která je emitentem investičních cenných papírů přijatých k obchodování na evropském regulovaném trhu, použije pro sestavení konsolidované účetní závěrky mezinárodní účetní standardy.

(2) Konsolidující účetní jednotky neuvedené v odstavci 1 mohou pro sestavení konsolidované účetní závěrky použít mezinárodní účetní standardy.

§ 23b

Účetní výkazy za Českou republiku

(1) Na sestavování účetních výkazů za Českou republiku se ustanovení § 22 až 22b, § 23 odst. 1 až 4 a § 23a nevztahují.

(2) Za Českou republiku se sestavují roční účetní výkazy k poslednímu dni kalendářního roku v tomto členění:

- a) souhrnný výkaz majetku a závazků státu,
- b) souhrnný výkaz nákladů a výnosů státu,
- c) výkaz peněžních toků,
- d) příloha.

(3) K účetním výkazům za Českou republiku musí být připojen podpisový záznam statutárního orgánu účetní jednotky, která tyto účetní výkazy sestavila.

(4) Účetní jednotky zahrnuté do konsolidačního celku Česká republika a dílčích konsolidačních celků státu jsou povinny poskytnout svoji účetní závěrku a veškeré ostatní účetní záznamy potřebné pro sestavení účetních výkazů za Českou republiku a účetních výkazů za dílčí konsolidační celky státu podle prováděcích právních předpisů.

(5) Podmínky způsobu sestavení ročních účetních výkazů a mezitímních účetních výkazů za Českou republiku, zejména vymezení konsolidačního celku Česká republika a dílčích konsolidačních celků státu, podmínky významnosti pro zahrnutí do konsolidačního celku Česká republika a do dílčích konsolidačních celků státu, pravidla konsolidace, včetně pravidel pro přenos účetních záznamů v technické formě, a dále způsob a rozsah použití metod konsolidace a určení odchylek stanoví prováděcí právní předpisy.

ČÁST ČTVRTÁ

Způsoby oceňování

§ 24

(1) Účetní jednotky jsou povinny oceňovat majetek nebo jeho části a závazky způsoby podle tohoto zákona.

(2) Účetní jednotky oceňují majetek a závazky

a) k okamžiku uskutečnění účetního případu způsoby podle § 25,

b) ke konci rozvahového dne nebo k jinému okamžiku, k němuž se účetní závěrka sestavuje, způsoby podle § 27; rovněž toto ocenění je povinná zaznamenat v účetních knihách,

(dále jen "okamžik ocenění"). Ustanovení tohoto zákona o oceňování majetku a závazků se použije přiměřeně i pro oceňování jiných aktiv a pasiv.

(3) Při nabytí více než jedné složky majetku převodem či přechodem, pokud nelze jednotlivé složky majetku ocenit postupem podle § 25, ocení účetní jednotka jednotlivé složky majetku

a) při nabytí obchodního závodu, pobočky nebo jiné části obchodního závodu, a to i při přeměně s výjimkou změny právní formy
1. oceněním jednotlivých složek majetku vedeného v účetnictví účetní jednotky, ze které bylo právo k obchodnímu závodu, pobočce nebo jiné části obchodního závodu převedeno nebo přešlo, nebo
2. oceněním jednotlivých složek majetku podle zvláštního právního předpisu,

b) v ostatních případech poměrným rozúčtováním celkové pořizovací ceny nebo reprodukční pořizovací ceny.

(4) Při pořízení souboru hmotných movitých věcí se samostatným technicko-ekonomickým určením, které slouží jednotnému účelu, popřípadě u dalších souborů stanovených prováděcím právním předpisem, se ocení soubor jako celek.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví případy a okamžiky účtování o ocenění jmění při přeměnách. Tento předpis dále stanoví účetní metodu oceňování majetku podle odstavců 3 a 4 včetně možností použití způsobu oceňování podle odstavce 3 písm. a) bodu 1 v případě přeshraniční přeměny, vkladu nebo prodeji obchodního závodu, pobočky nebo jiné části obchodního závodu.

(6) Majetek a závazky vyjádřené v cizí měně přepočítávají účetní jednotky na českou měnu kurzem devizového trhu vyhlášeným Českou národní bankou, a to k okamžiku ocenění

a) podle odstavce 2 písm. a), nebo

b) podle odstavce 2 písm. b), a to pouze majetek a závazky uvedené v § 4 odst. 12.
V případě nákupu nebo prodeje cizí měny za českou měnu lze k okamžiku ocenění použít kurzu, za který byly tyto hodnoty nakoupeny nebo prodány.

(7) Pro účely ocenění podle odstavce 2 písm. a) může účetní jednotka použít pro přepočet cizí měny na českou měnu pevný kurs, kterým se rozumí kurs stanovený vnitřním předpisem účetní jednotky na základě kursu devizového trhu vyhlášeného Českou národní bankou, používaný účetní jednotkou po předem stanovenou dobu. Stanovená doba nesmí přesáhnout účetní období. Jako kurs devizového trhu, na jehož základě se pevný kurs stanoví, použije účetní jednotka kurs devizového trhu vyhlášený Českou národní bankou k prvnímu dni období, pro které je pevný kurs používán. Při používání pevného kursu může účetní jednotka tento kurs změnit svým vnitřním předpisem i v průběhu stanovené doby; v případech vyhlášení devalvace i revalvace české koruny musí být pevný kurs změněn vždy.

(8) Ustanovení odstavce 7 se nevztahuje na účetní jednotky, které k výkonu činnosti potřebují podle zvláštních právních předpisů bankovní licenci, povolení k výkonu činnosti obchodníka s cennými papíry, povolení ke vzniku investiční společnosti nebo investičního fondu, povolení ke vzniku a činnosti penzijního fondu, povolení k činnosti penzijní společnosti, povolení působit jako družstevní záložna, povolení k provozování pojišťovací nebo zajišťovací činnosti. Dále se ustanovení odstavce 7 nevztahuje na Českou národní banku, Českou kancelář pojistitelů a zdravotní pojišťovny.

(9) V případě cizí měny, u které se nevyhlašuje kurs devizového trhu denně, použije účetní jednotka pro její přepočet

a) kurs mezibankovního trhu pro tuto měnu k USD nebo EUR a kurs devizového trhu vyhlášený Českou národní bankou pro USD nebo EUR ke stejnému dni, nebo

b) poslední známý kurs vyhlášený či zveřejněný Českou národní bankou; tento postup nepoužijí účetní jednotky, na které se nevztahuje ustanovení odstavce 7.

§ 25

(1) Z jednotlivých složek majetku a závazků se oceňují

a) hmotný majetek kromě zásob, s výjimkou hmotného majetku vytvořeného vlastní činností pořizovacími cenami,

b) hmotný majetek kromě zásob vytvořený vlastní činností vlastními náklady,

c) zásoby, s výjimkou zásob vytvořených vlastní činností pořizovacími cenami,

d) zásoby vytvořené vlastní činností vlastními náklady,

e) peněžní prostředky a ceniny jejich jmenovitými hodnotami,

f) podíly, cenné papíry a deriváty pořizovacími cenami,

g) pohledávky při vzniku jmenovitou hodnotou; při nabytí za úplatou nebo vkladem pořizovací cenou; závazky jmenovitou hodnotou,

h) nehmotný majetek kromě pohledávek, s výjimkou nehmotného majetku vytvořeného vlastní činností pořizovacími cenami,

i) nehmotný majetek kromě pohledávek vytvořený vlastní činností vlastními náklady,

j) příchovky zvířat vlastními náklady,

k) kulturní památky, sbírky muzejní povahy, předměty kulturní hodnoty a církevní stavby, pokud není známa jejich pořizovací

cena, ve výši 1 Kč,

l) majetek v případech bezúplatného nabytí, s výjimkou majetku uvedeného pod písmenem e), anebo majetek v případech, kdy vlastní náklady na jeho vytvoření vlastní činností nelze zjistit, a ostatní majetek, který není uveden pod písmeny a) až k), reprodukční pořizovací cenou.

(2) Jiná aktiva a jiná pasiva, o kterých účtují vybrané účetní jednotky účetními zápisy v knihách podrozvahových účtů, se v případě skutečností, o kterých účetní jednotky účtují v souvislosti s budoucím přírůstkem nebo úbytkem majetku nebo jiného aktiva, závazku nebo jiného pasiva, ke kterému může dojít na základě stanovené podmínky nebo podmíněk, oceňují předpokládanou výši ocenění této složky majetku či jiného aktiva nebo závazku či jiného pasiva.

(3) Účetní jednotky při oceňování ke konci rozvahového dne zahrnují jen zisky, které byly k rozvahovému dni dosaženy, a berou v úvahu všechna předvídatelná rizika a možné ztráty, které se týkají majetku a závazků a jsou jim známy do okamžiku sestavení účetní závěrky, jakož i všechna snížení hodnoty bez ohledu na to, zda je výsledkem hospodaření účetního období zisk nebo ztráta.

(4) U stejného druhu zásob a cenných papírů se za způsob ocenění podle odstavce 1 považuje i ocenění cenou, která vyplývá z ocenění jejich úbytků cenou zjištěnou váženým aritmetickým průměrem nebo způsobem, kdy první cena pro ocenění přírůstku majetku se použije jako první cena pro ocenění úbytku majetku.

(5) Pro účely tohoto zákona se rozumí

a) pořizovací cenou cena, za kterou byl majetek pořízen a náklady s jeho pořízením související,

b) reprodukční pořizovací cenou cena, za kterou by byl majetek pořízen v době, kdy se o něm účtuje,

c) vlastními náklady u zásob vytvořených vlastní činností přímé náklady vynaložené na výrobu nebo jinou činnost, popřípadě i přiřaditelné nepřímé náklady, které se vztahují k výrobě nebo k jiné činnosti; do přímých nákladů se zahrnuje pořizovací cena materiálu a jiných spotřebovaných výkonů a další náklady, které vzniknou v přímé souvislosti s danou výrobou nebo jinou činností,

d) vlastními náklady u hmotného majetku kromě zásob a u nehmotného majetku kromě pohledávek vytvořeného vlastní činností přímé náklady vynaložené na výrobu nebo jinou činnost, popřípadě i přiřaditelné nepřímé náklady, které se vztahují k výrobě nebo jiné činnosti vymezené v souladu s účetními metodami; do přímých nákladů se zahrnuje pořizovací cena materiálu a jiných spotřebovaných výkonů a další náklady, které vzniknou v přímé souvislosti s danou výrobou nebo jinou činností.

(6) V případě majetku podle odstavce 1 písm. l) se reprodukční pořizovací cena nepoužije v případě bezúplatné změny příslušnosti k hospodaření s majetkem státu nebo svěření majetku do správy podle zákona upravujícího rozpočtová pravidla územních samosprávných celků, výpůjčky nebo bezúplatného převodu nebo přechodu majetku mezi vybranými účetními jednotkami; v těchto případech účetní jednotka při ocenění majetku navazuje na výši ocenění v účetnictví účetní jednotky, která o tomto majetku naposledy účtovala.

§ 26

(1) Pokud se při inventarizaci zásob zjistí, že jejich prodejní cena snížená o náklady spojené s prodejem je nižší, než cena použitá pro jejich ocenění v účetnictví, zásoby se ocení v účetnictví a v účetní závěrce touto nižší cenou.

(2) Pokud se při inventarizaci zjistí, že hodnota závazků je vyšší, popřípadě i nižší než jejich výše v účetnictví, uvedou se závazky v účetnictví a v účetní závěrce v tomto zjištěném ocenění.

(3) Ustanovení o oceňování podle § 25 odst. 3 vyjadřují rezervy, opravné položky a odpisy majetku. Rezervy jsou určeny k pokrytí závazků nebo nákladů, jejichž povaha je jasně definována a u nichž je k rozvahovému dni buď pravděpodobné, že nastanou, nebo jisté, že nastanou, ale není jisté jejich výše nebo okamžik jejich vzniku. K rozvahovému dni musí rezerva představovat nejlepší odhad nákladů, které pravděpodobně nastanou, nebo v případě závazků částku, která je zapotřebí k vypořádání. Rezervy nesmějí být použity k úpravám hodnot aktiv. Rezervami se dále rozumí jiné rezervy podle zvláštních právních předpisů. Opravnými položkami se vyjadřuje přechodné snížení hodnoty majetku; odpisy majetku vyjadřují trvalé snížení jeho hodnoty.

(4) Účetní jednotky, které nejsou založeny nebo zřízeny za účelem podnikání, uplatňují ustanovení odstavců 1 až 3 v souladu s účetními metodami.

§ 27

(1) Z jednotlivých složek majetku a závazků k okamžiku ocenění podle § 24 odst. 2 písm. b) se reálnou hodnotou oceňují

a) cenné papíry, s výjimkou cenných papírů držených do splatnosti, dluhopisů neurčených účetní jednotkou k obchodování, cenných papírů představujících účast v ovládané osobě nebo v osobě pod podstatným vlivem a cenných papírů emitovaných účetní jednotkou,

b) deriváty,

c) technické rezervy, jejichž výše se vypočítává s použitím metod jejich výpočtu podle § 4 odst. 8 u účetních jednotek, které provozují činnost pojištění nebo zajištění podle zvláštních právních předpisů, kromě veřejného zdravotního pojištění,

d) majetek a závazky v případech, kdy ocenění reálnou hodnotou ukládá zvláštní právní předpis.²³⁾

- e) ty části majetku a závazků, které jsou zajištěny deriváty a v rámci systému zajištění v reálných hodnotách se považují za zajištěnou položku,
- f) pohledávky, které účetní jednotka nabyla a určila k obchodování,
- g) povinnosti vrátit cenné papíry, které účetní jednotka zcizila a do okamžiku ocenění je nezískala zpět,
- h) u vybraných účetních jednotek majetek určený k prodeji s výjimkou zásob.

(2) Majetek uvedený v odstavci 1 písm. a) až h) lze ocenit reálnou hodnotou i častěji než k okamžiku uvedenému v odstavci 1.

(3) Pro účely tohoto zákona se jako reálná hodnota použije

- a) tržní hodnota, popřípadě tržní hodnota odvozená z tržní hodnoty jednotlivých složek aktiv a pasiv, nelze-li tržní hodnotu pro některé aktivum nebo pasivum zjistit, ale lze ji zjistit pro jednotlivé složky nebo podobné aktivum či pasivum,
- b) hodnota vyplývající z obecně uznávaných oceňovacích modelů a technik, pokud tyto oceňovací modely a techniky zajišťují přijatelný odhad tržní hodnoty,
- c) ocenění kvalifikovaným odhadem nebo posudkem znalce, není-li tržní hodnota k dispozici nebo tato nedostatečně představuje reálnou hodnotu; metody ocenění použité při kvalifikovaném odhadu nebo posudku znalce musí zajistit přiměřené přiblížení se k tržní hodnotě,
- d) ocenění stanovené podle zvláštních právních předpisů, nelze-li postupovat podle písmen a) až c).

(4) Tržní hodnotou se rozumí hodnota, která je vyhlášena na evropském regulovaném trhu nebo na zahraničním trhu obdobném regulovanému trhu. Účetní jednotka pro oceňování podle tohoto zákona použije tržní hodnotu, která je vyhlášena k okamžiku ne pozdějšímu, než je okamžik ocenění [§ 24 odst. 2 písm. b)], a nejvíce se blížícímu okamžiku ocenění. Pokud je majetek přijat k obchodování na regulovaném trhu, rozumí se tržní hodnotou závěrečná cena vyhlášená na regulovaném trhu v pracovní den, ke kterému se ocenění provádí. V případě, že majetek není přijat k obchodování na regulovaném trhu a je přijat k obchodování na zahraničním regulovaném trhu, nebo na zahraničním trhu obdobném regulovanému trhu, rozumí se tržní hodnotou nejvyšší cena ze závěrečných cen, které bylo dosaženo na zahraničních regulovaných trzích, nebo na zahraničních trzích obdobných regulovanému trhu v pracovní den, ke kterému se ocenění provádí. Pokud v den, ke kterému se ocenění provádí, uvedené trhy nepracují, použije se cena vyhlášená na nich poslední pracovní den, který předchází okamžiku ocenění; není-li známa ani tato cena, postupuje se dále podle věty druhé.

(5) V případech oceňování reálnou hodnotou se použije ustanovení § 25 odst. 3 přiměřeně a o oceňovacích rozdílech z tohoto ocenění účetní jednotky účtují v souladu s účetními metodami.

(6) Není-li objektivně možné stanovit reálnou hodnotu, považuje se za tuto hodnotu ocenění způsoby podle § 25. Způsoby podle § 25 se ocení i majetek a závazky neuvedené v odstavci 1, není-li dále stanoveno jinak. Dluhopisy a ostatní cenné papíry s pevným výnosem, na něž se nevztahuje ustanovení odstavce 1, se ocení ke konci rozvahového dne nebo k jinému okamžiku, k němuž se sestavuje účetní závěrka, pořízovací cenou zvýšenou nebo sníženou o úrokové výnosy nebo náklady; zahrnuje-li ocenění pohledávek uvedené výnosy nebo náklady, může být zvýšeno nebo sníženo stejným způsobem. Podíl, který představuje účast v ovládané osobě nebo v osobě pod podstatným vlivem, může být oceněn ekvivalencí (protihodnotou); použije-li účetní jednotka uvedený způsob ocenění, je povinna jej použít pro ocenění všech takových podílů.

(7) Oceňování podle odstavců 1 až 6 se nepoužije na mikro účetní jednotky; to neplatí pro

- a) obchodníky s cennými papíry a pobočky zahraničních obchodníků s cennými papíry,
- b) platební instituce, pobočky zahraničních platebních institucí, instituce elektronických peněz a pobočky zahraničních institucí elektronických peněz,
- c) investiční společnosti a fondy podle zákona o investičních společnostech a investičních fondech a
- d) fondy podle zákona upravujícího důchodové spoření nebo doplňkové penzijní spoření.

§ 28

(1) Účetní jednotky, které mají vlastnické nebo jiné právo k majetku, anebo které hospodaří s majetkem státu nebo s majetkem územních samosprávných celků, není-li dále stanoveno jinak, o něm účtují a odpisují v souladu s účetními metodami. V případech smlouvy o výpůjčce po dobu zajištění závazků převodem práva nebo v případech, kdy se vlastnické právo k movitým věcem s výjimkou cenných papírů nabyvá na základě projevu vůle jiným způsobem než převzetím věci, jakož i v dalších případech stanovených zvláštními právními předpisy nebo prováděcími právními předpisy, o majetku účtují a odpisují jej účetní jednotky, které jej používají. Majetek nebo jeho části vymezený zvláštními právními předpisy nebo prováděcími právními předpisy se neodpisuje.

(2) Majetek uvedený v odstavci 1 odpisuje účetní jednotka, která jej úplatně nebo bezúplatně poskytuje jiné osobě k užívání zejména na základě smlouvy o nájmu nebo smlouvy o výpůjčce; ustanovení odstavce 1 týkající se smlouvy o výpůjčce tím nejsou dotčena.

(3) Majetek uvedený v odstavci 1 odpisuje účetní jednotka, která jej poskytuje jiné osobě k užívání na základě smlouvy o finančním leasingu, kterým se pro účely tohoto zákona rozumí poskytnutí majetku za úplatu do užívání, jestliže je

uživatel oprávněn nebo povinen v průběhu užívání nebo po jeho ukončení nabýt vlastnické právo k poskytnutému majetku.

(4) Majetek uvedený v odstavci 1 odpisuje nájemce nebo pachtýř, pouze pokud je oprávněn o tomto majetku účtovat a odpisovat jej na základě smlouvy o pachtu obchodního závodu nebo části obchodního závodu.

(5) Účetní jednotka, která majetek uvedený v odstavci 1 úplatně nebo bezúplatně užívá a provede na tomto majetku technické zhodnocení na svůj účet, účtuje o tomto technickém zhodnocení a odpisuje jej v souladu s účetními metodami.

(6) Účetní jednotky uvedené v odstavci 1 jsou povinny sestavovat odpisový plán, na jehož podkladě provádějí odpisování majetku v průběhu jeho používání. Uvedený majetek se odpisuje jen do výše jeho ocenění v účetnictví.

(7) Jsou-li náklady na vývoj vykazovány v aktivech rozvahy, je jakékoli vyplácení podílů na zisku zakázáno, ledaže disponibilní zdroje, z nichž lze jinak vyplácet podíly na zisku a nerozdělený zisk minulých období, jsou nejméně rovny neodepsané části nákladů na vývoj.

ČÁST PÁTÁ

Inventarizace majetku a závazků

§ 29

(1) Účetní jednotky inventarizací zjišťují skutečný stav veškerého majetku a závazků a ověřují, zda zjištěný skutečný stav odpovídá stavu majetku a závazků v účetnictví a zda nejsou dány důvody pro účtování o položkách podle § 25 odst. 3. Inventarizaci účetní jednotky provádějí k okamžiku, ke kterému sestavují účetní závěrku jako řádnou nebo mimořádnou (dále jen "periodická inventarizace"). V případech uvedených v odstavci 2 účetní jednotky mohou provádět inventarizaci i v průběhu účetního období (dále jen "průběžná inventarizace"). Ustanovení o provádění inventarizací podle zvláštních právních předpisů nejsou tímto dotčena.

(2) Průběžnou inventarizaci mohou účetní jednotky provádět pouze u zásob, u nichž účtují podle druhů nebo podle míst jejich uložení nebo hmotně odpovědných osob, a dále u dlouhodobého hmotného movitého majetku, jenž vzhledem k funkci, kterou plní v účetní jednotce, je v soustavném pohybu a nemá stálé místo, kam náleží. Termín této inventarizace si stanoví sama účetní jednotka. Každý druh zásob a uvedeného hmotného majetku musí být takto inventarizován alespoň jednou za účetní období.

(3) Účetní jednotky jsou povinny prokázat provedení inventarizace u veškerého majetku a závazků po dobu 5 let po jejím provedení.

(4) Požadavky na organizační zajištění a způsob provedení inventarizace u vybraných účetních jednotek, včetně bližších podmínek inventarizace položek jiných aktiv a jiných pasiv stanoví prováděcí právní předpis.

§ 30

(1) Účetní jednotky zjišťují při inventarizaci skutečné stavy majetku a závazků a zaznamenávají je v inventurních soupisech. Tyto stavy zjišťují

a) fyzickou inventurou u majetku, u kterého lze vizuálně zjistit jeho existenci, nebo

b) dokladovou inventurou u závazků a majetku, u kterého nelze vizuálně zjistit jeho existenci, a to včetně jiných aktiv, jiných pasiv a skutečností účtovaných v knize podrozvahových účtů.

(2) Účetní jednotky při inventarizaci postupují tak, že provádějí jednu nebo více inventur a ověřují, zda zjištěný skutečný stav odpovídá stavu v účetnictví.

(3) Účetní jednotky mohou při fyzické inventuře zjišťovat skutečný stav majetku počítáním, měřením, vážením a dalšími obdobnými způsoby, případně mohou využívat účetní záznamy, které prokazují jeho existenci.

(4) Při periodické inventarizaci mohou účetní jednotky při zjišťování skutečného stavu stanovit den, ke kterému skutečný stav zjišťují a který předchází rozvahovému dni (dále jen „rozhodný den“), a mohou dokončit zjišťování skutečného stavu podle účetních záznamů, které prokazují přírůstky a úbytky majetku a závazků, které nastaly mezi tímto dnem a rozvahovým dnem.

(5) Při průběžné inventarizaci se odstavec 4 použije obdobně.

(6) Účetní jednotky při periodické inventarizaci

a) mohou zahájit inventuru nejdříve čtyři měsíce před rozvahovým dnem,

b) ukončí inventuru nejpozději dva měsíce po rozvahovém dni.

(7) Inventurní soupisy jsou průkazné účetní záznamy, které musí obsahovat

a) skutečnosti podle odstavce 1, a to tak, aby bylo možno zjištěný majetek a závazky též jednoznačně určit,

b) podpisový záznam osoby odpovědné za zjištění skutečností podle písmene a) a podpisový záznam osoby odpovědné za

provedení inventury,

c) způsob zjišťování skutečných stavů,

d) ocenění majetku a závazků při periodické inventarizaci k rozvahovému dni nebo i k rozhodnému dni, pokud jej účetní jednotka stanovila,

e) ocenění majetku při průběžné inventarizaci ke dni ukončení inventury nebo i k rozhodnému dni, pokud jej účetní jednotka stanovila,

f) okamžik, ke kterému se sestavuje účetní závěrka,

g) rozhodný den, pokud jej účetní jednotka stanovila,

h) okamžik zahájení a okamžik ukončení inventury.

(8) Při průběžné inventarizaci mohou být inventurní soupisy podle odstavce 7 nahrazeny průkazným účetním záznamem o provedení fyzické inventury a o vyúčtování inventarizačních rozdílů.

(9) Pro inventarizaci kulturních památek, sbírek muzejní povahy a archeologických nálezů se ustanovení odstavců 1 až 8 použijí pouze v rozsahu, v jakém je účetní jednotka schopna zajistit inventarizaci tohoto majetku společně s plněním zvláštních povinností o zjišťování skutečného stavu tohoto majetku. Požadavky na organizační zajištění a způsob provedení inventarizace kulturních památek, sbírek muzejní povahy a archeologických nálezů stanoví prováděcí právní předpis.

(10) Inventarizačními rozdíly se rozumí rozdíly mezi skutečným stavem a stavem v účetnictví, které nelze prokázat způsobem stanoveným tímto zákonem, kdy

a) skutečný stav je nižší než stav v účetnictví a rozdíl se označuje jako manko, popřípadě schodek u peněžních hotovostí a cenin, nebo

b) skutečný stav je vyšší než stav v účetnictví a rozdíl se označuje jako přebytek.

(11) Inventarizační rozdíly vyúčtují účetní jednotky do účetního období, za které se inventarizací ověřuje stav majetku a závazků.

(12) Ustanovení týkající se inventarizace majetku a závazků se použijí i pro inventarizaci jiných aktiv a jiných pasiv, včetně skutečností účtovaných v knize podrozvahových účtů.

ČÁST ŠESTÁ

Úschova účetních záznamů

§ 31

(1) Účetní jednotky jsou povinny uschovávat účetní záznamy pro účely vedení účetnictví po dobu stanovenou v odstavci 2 nebo 3. Nestanoví-li tento zákon jinak, platí pro nakládání s nimi zvláštní právní předpisy.

(2) Účetní záznamy se uschovávají, pokud v § 32 není stanoveno jinak,

a) účetní závěrka a výroční zpráva po dobu 10 let počínajících koncem účetního období, kterého se týkají,

b) účetní doklady, účetní knihy, odpisové plány, inventurní soupisy, účtový rozvrh, přehledy po dobu 5 let počínajících koncem účetního období, kterého se týkají,

c) účetní záznamy, kterými účetní jednotky dokládají vedení účetnictví (§ 33), po dobu 5 let počínajících koncem účetního období, kterého se týkají.

(3) Povinnosti spojené s uschováním účetních záznamů, jakož i povinnosti podle § 33 odst. 3 přecházejí u účetních jednotek uvedených v

a) § 1 odst. 2 písm. a) až c) na právního nástupce této účetní jednotky, a není-li ho, na likvidátora či insolvenčního správce nebo jinou osobu podle zvláštních právních předpisů,

b) § 1 odst. 2 písm. d) až h) v případě úmrtí na dědice, převezme-li věci, práva či jiné majetkové hodnoty, náležející k účetní jednotce; případně-li dědictví nebo jeho část zahrnující věci, práva či jiné majetkové hodnoty, které náleží k účetní jednotce, státu, přecházejí uvedené povinnosti na příslušnou organizační složku státu, která vyrozumí státní archiv.

(4) V případech, které nejsou uvedeny v odstavci 3, je povinna účetní jednotka podle § 1 odst. 2 písm. a) a c) před svým zánikem a účetní jednotka podle § 1 odst. 2 písm. b), d) až l) před zánikem povinnosti vést účetnictví zajistit povinnosti spojené s uschováním účetních záznamů a o způsobu tohoto zajištění prokazatelně informovat státní archiv.

§ 32

(1) Použijí-li účetní jednotky účetní záznamy i pro jiný účel než uvedený v § 31 odst. 1, a to zejména pro účely

trestního řízení, opatření proti legalizaci výnosů z trestné činnosti, správního řízení, občanského soudního řízení, daňového řízení, výběru archiválií ve skartačním řízení nebo mimo něj, nebo pro účely sociálního zabezpečení, veřejného zdravotního pojištění anebo pro účely ochrany autorských práv, postupují po uplynutí dob úschovy uvedených v § 31 odst. 2 dále tak, aby byly zajištěny požadavky vyplývající z jejich použití pro uvedené účely; v případě, kdy účetní jednotky použijí účetní záznamy k těmto účelům, platí všechna ustanovení tohoto zákona týkající se účetních záznamů obdobně.

(2) Účetní jednotka může jako účetní záznamy použít zejména mzdové listy, daňové doklady nebo jinou dokumentaci vyplývající ze zvláštních právních předpisů. Takto použitá dokumentace musí splňovat požadavky kladené tímto zákonem na účetní záznamy. Tuto dokumentaci uschovávají účetní jednotky po dobu stanovenou v § 31 odst. 2 podle toho, jakou funkci plní při vedení účetnictví, nejde-li o případ podle odstavce 1.

(3) Pokud záruční lhůta nebo reklamační řízení je delší než lhůta podle § 31 odst. 2, uschovává účetní jednotka doklady a jiné účetní záznamy po dobu, po kterou tato lhůta běží nebo toto řízení trvá; pokud se účetní záznam vztahuje k nezaplacené pohledávce či nesplněnému závazku ve lhůtě podle § 31 odst. 2, uschovává účetní jednotka tento účetní záznam do konce prvního účetního období následujícího po účetním období, v němž došlo k zaplacení pohledávky nebo ke splnění závazku.

(4) Knihy analytické evidence pohledávek a závazků, účetní doklady a jiné účetní písemnosti, které vyplývají z přímého styku s cizinou z doby před 1. lednem 1949, a účetní závěrku vztahující se k převodu majetku na jiné právnické nebo fyzické osoby provedenému podle zvláštních právních předpisů uschovávají účetní jednotky, dokud ministerstvo nedá samo nebo na žádost účetní jednotky souhlas k vyřazení těchto písemností.

ČÁST SEDMÁ

ZPRÁVA O PLATBÁCH ORGÁNŮM SPRÁVY ČLENSKÉHO STÁTU EVROPSKÉ UNIE NEBO TŘETÍ ZEMĚ

§ 32a

Rozsah působnosti

(1) Zprávu o platbách orgánům správy členského státu Evropské unie nebo třetí země (dále jen „zpráva o platbách“) sestavuje k rozvahovému dni velká účetní jednotka, včetně subjektu veřejného zájmu, s výjimkou vybrané účetní jednotky, činná v těžebním průmyslu, která vykonává jakoukoli činnost související s průzkumem, vyhledáváním, objeiováním, rozvojem a těžbou ložisek nerostů, ropy, zásob zemního plynu či jiných látek v souladu s příslušným nařízením Evropské unie³⁹⁾, a velká účetní jednotka, včetně subjektu veřejného zájmu, s výjimkou vybrané účetní jednotky, činná v odvětví těžby dřeva v původních lesích, která vyvíjí činnosti uvedené v příslušném nařízení Evropské unie⁴⁰⁾.

(2) Zpráva podle odstavce 1 se sestavuje v českém jazyce a hodnotové údaje v této zprávě se uvádějí v jednotkách české měny.

(3) Povinnost sestavovat zprávu podle odstavce 1 se nevztahuje na účetní jednotku, která je konsolidovanou účetní jednotkou nebo konsolidující účetní jednotkou, která je současně konsolidovanou účetní jednotkou konsolidačního celku jiné konsolidující osoby, pokud jsou splněny tyto podmínky:

a) konsolidující účetní jednotka nebo jiná konsolidující osoba se řídí právem České republiky nebo jiného členského státu Evropské unie a

b) platby odváděné touto účetní jednotkou orgánům správy členského státu Evropské unie nebo třetí země jsou zahrnuty do konsolidované zprávy, kterou sestavuje konsolidující účetní jednotka nebo jiná konsolidující osoba v souladu s § 32c nebo obdobným předpisem jiného členského státu Evropské unie.

(4) Orgánem správy se rozumí pro účely této části zákona jakýkoli ústřední, regionální či místní orgán správy členského státu nebo třetí země; zahrnuje rovněž jakýkoli útvar bez právní osobnosti, agenturu nebo osobu, ve které tento orgán správy uplatňuje rozhodující vliv.

(5) Projektem se rozumí provozní činnosti, které jsou upraveny jedinou smlouvou, licencí, ujednáním o nájmu, koncesí nebo podobnými právními dohodami a které představují základ pro platební závazky vůči orgánům správy uvedeným v odstavci 4; je-li však více takových dohod zásadním způsobem provázáno, považuje se za projekt takový soubor dohod.

(6) Platbou se rozumí částka, která byla uhrazena, ať už formou peněžitého či nepeněžitého plnění, za činnosti uvedené v odstavci 1, přičemž se jedná o následující

a) část produkce odváděná jako naturální plnění,

b) daň, poplatek a jiné obdobné peněžité plnění placené z výnosů, výroby nebo zisku, s výjimkou spotřební daně, daně z přidané hodnoty, daně z příjmů fyzických osob nebo daně z prodeje,

c) podíl na zisku,

d) úplata za uzavření smlouvy, objevení ložiska nebo těžební lokality a výrobu nebo těžbu,

e) licenční poplatek, nájemné, plnění za licence a koncese a

f) platba za zlepšení infrastruktury.

§ 32b

Obsah zprávy o platbách

(1) Ve zprávě o platbách se uvedou následující informace týkající se činností uvedených v § 32a odst. 1 za příslušné účetní období:

a) celková výše plateb, jež byly odvedeny jednotlivým orgánům správy podle § 32a odst. 4,

b) celková výše plateb v členění podle druhů uvedených v § 32a odst. 6, které byly odvedeny jednotlivým orgánům správy podle § 32a odst. 4,

c) pokud jsou tyto platby přiřazeny k určitému projektu, celková výše plateb v členění podle druhů uvedených v § 32a odst. 6, které byly odvedeny za každý takový projekt, a celková výše plateb za každý takový projekt.

(2) Ve zprávě o platbách se neuvádí platba, ať již byla provedena jednorázově nebo jako řada souvisejících plateb, jejíž výše za účetní období nepřesahuje částku 2 600 000 Kč.

(3) Informace o platbách odvedených účetní jednotkou týkající se povinností uložených na úrovni vnitřního útvaru účetní jednotky je možné uvádět na nejnižší možné úrovni vnitřního útvaru účetní jednotky.

(4) Pokud se odvádějí nepeněžitá plnění, uvádí se jejich hodnota, a tam, kde je to vhodné, i objem nepeněžitých plnění. V komentáři ke zprávě účetní jednotka vysvětlí, jak byla tato hodnota určena.

(5) Při uvádění informací o platbách se zohlední věcná podstata než forma dotčené platby nebo činnosti. Platby a činnosti nesmějí být uměle rozdělovány ani slučovány s cílem vyhnout se povinnosti tuto zprávu sestavit.

§ 32c

Konsolidovaná zpráva o platbách

(1) Účetní jednotky uvedené v § 32a odst. 1 sestavují konsolidovanou zprávu o platbách s obsahem podle § 32b, je-li daná konsolidující účetní jednotka povinna sestavovat konsolidovanou účetní závěrku.

(2) Konsolidující účetní jednotka se rovněž považuje za činnou v těžebním průmyslu nebo v odvětví těžby dřeva v původních lesích, je-li v těžebním průmyslu nebo v odvětví těžby dřeva v původních lesích činná některá z jejích konsolidovaných účetních jednotek.

(3) Konsolidovaná zpráva o platbách zahrnuje pouze platby vyplývající z činností v těžebním průmyslu nebo v odvětví těžby dřeva v původních lesích.

(4) Povinnost sestavovat konsolidovanou zprávu o platbách uvedená v odstavci 1 neplatí pro

a) konsolidující účetní jednotku malé nebo střední skupiny, není-li některá účetní jednotka ve skupině subjektem veřejného zájmu, nebo

b) konsolidující účetní jednotku, která je zároveň konsolidovanou účetní jednotkou v některém z členských států.

(5) Účetní jednotky uvedené v § 32a nemusejí být zahrnuty do konsolidované zprávy o platbách, pokud je splněna alespoň jedna z podmínek uvedených v § 22a odst. 2 a 3.

(6) Výjimky podle odstavce 5 se použijí pouze v případě, že je jich využíváno i pro účely sestavení konsolidované účetní závěrky.

§ 32d

Zveřejňování

(1) Zpráva o platbách uvedená v § 32b a konsolidovaná zpráva o platbách uvedená v § 32c se zveřejňuje způsobem podle § 21a.

(2) Zpráva o platbách obsahuje rovněž prohlášení statutárního orgánu nebo jiné odpovědné osoby o tom, že zpráva byla podle jejich nejlepšího vědomí a schopností sestavena a zveřejněna v souladu s požadavky tohoto zákona.

§ 32e

Kritéria rovnocennosti

Účetní jednotky uvedené v § 32a odst. 1, které sestavují a zveřejňují zprávu o platbách v souladu s požadavky státu, který není členským státem Evropské unie, jež byly Evropskou komisí vyhodnoceny jako rovnocenné požadavkům podle této části, jsou osvobozeny od plnění požadavků této části, s výjimkou povinnosti zveřejnit zprávu o platbách konsolidující osoby; zpráva o platbách musí být zveřejněna v českém jazyce.

ČÁST OSMÁ

UVÁDĚNÍ NEFINANČNÍCH INFORMACÍ

§ 32f

Rozsah působnosti

Účetní jednotkou uvádějící nefinanční informace se rozumí

- a) velká účetní jednotka, která je obchodní společností a je zároveň subjektem veřejného zájmu, pokud k rozvahovému dni překročí kritérium průměrného počtu 500 zaměstnanců v průběhu účetního období,
- b) konsolidující účetní jednotka velké skupiny účetních jednotek, která je zároveň subjektem veřejného zájmu, pokud k rozvahovému dni překročí na konsolidovaném základě kritérium průměrného počtu 500 zaměstnanců v průběhu účetního období.

§ 32g

Nefinanční informace

(1) Účetní jednotka uvádějící nefinanční informace uvede nefinanční informace v rozsahu potřebném k pochopení vývoje účetní jednotky nebo skupiny, její výkonnosti a postavení a dopadů její činnosti a to nefinanční informace týkající se alespoň otázek

- a) životního prostředí,
- b) sociálních a zaměstnaneckých,
- c) respektování lidských práv a
- d) boje proti korupci a úplatkařství.

(2) Nefinanční informace podle odstavce 1 se uvádějí v této struktuře:

- a) stručný popis obchodního modelu účetní jednotky uvádějící nefinanční informace nebo skupiny,
- b) popis opatření, která účetní jednotka uvádějící nefinanční informace nebo skupina ve vztahu k těmto otázkám uplatňuje, včetně uplatňovaných postupů náležité péče; není-li k některé z těchto otázek uplatňováno žádné opatření, uvádí se odůvodnění, z jakého důvodu se opatření v dané otázce neuplatňuje,
- c) popis výsledků těchto opatření,
- d) popis hlavních rizik souvisejících s těmito otázkami, jež jsou spojeny s činností účetní jednotky uvádějící nefinanční informace nebo skupiny, přichází-li to u ní v úvahu a je-li to přiměřené, s jejími obchodními vztahy, výrobky nebo službami, které by mohly mít nepříznivé dopady v těchto oblastech, a způsobu, jakým tato účetní jednotka uvádějící nefinanční informace nebo skupina tato rizika řídí,
- e) nefinanční klíčové ukazatele výkonnosti, které se vztahují k příslušné podnikatelské činnosti.

(3) Nefinanční informace podle odstavce 1 uvede účetní jednotka uvádějící nefinanční informace ve výroční zprávě nebo v konsolidované výroční zprávě, anebo v samostatné zprávě. Účetní jednotka uvádějící nefinanční informace může pro uvedení těchto informací použít metodiky upravující zveřejňování zpráv o společenské odpovědnosti, a pokud tak učiní, je povinna uvést, ze které metodiky vycházela.

(4) Nefinanční informace podle odstavce 1 obsahují, je-li to možné a účelné, odkazy na částky vykazované v účetní závěrce nebo v konsolidované účetní závěrce s případným dalším podrobnějším komentářem.

(5) Nefinanční informace podle odstavce 1 týkající se budoucího vývoje účetní jednotky uvádějící nefinanční informace, anebo týkající se záležitostí, které se právě touto účetní jednotkou nebo skupinou projednávají, nemusí být ve výjimečných případech uvedeny, pokud by podle řádně odůvodněného stanoviska členů řídicího nebo kontrolního orgánu uvedení těchto nefinančních informací výrazně poškodilo obchodní postavení účetní jednotky uvádějící nefinanční informace nebo skupiny a pokud jejich neuvedení neznemožňuje objektivní a vyvážené pochopení vývoje této účetní jednotky uvádějící nefinanční informace nebo skupiny, její výkonnosti a dopadu její činnosti.

(6) Pokud účetní jednotka uvádějící nefinanční informace uvádí nefinanční informace podle odstavce 1, neuvádí informace podle § 21 odst. 2 písm. e).

(7) Povinnosti podle odstavců 1 až 6 nemusí plnit konsolidovaná účetní jednotka uvádějící nefinanční informace, pokud jsou nefinanční informace uvedeny v konsolidované výroční zprávě nebo samostatné zprávě konsolidující účetní jednotky. To platí i pro konsolidující účetní jednotku uvádějící nefinanční informace, která je sama konsolidovanou účetní jednotkou.

§ 32h

Samostatná zpráva

Pokud účetní jednotka uvádějící nefinanční informace vypracovává za stejné účetní období samostatnou zprávu podle § 32g odst. 3, která obsahuje nefinanční informace podle § 32g odst. 1, musí být tato samostatná zpráva

- a) zveřejněna společně s výroční zprávou nebo konsolidovanou výroční zprávou, nebo
- b) zpřístupněna veřejnosti v přiměřené lhůtě, která nesmí překročit 6 měsíců od rozvahového dne, na internetových stránkách účetní jednotky uvádějící nefinanční informace a ve výroční zprávě nebo konsolidované výroční zprávě je uveden odkaz na její zveřejnění způsobem umožňujícím dálkový přístup.

§ 32i

Ověřování vypracování nefinančních informací auditorem

Auditor ověří, zda účetní jednotka uvádějící nefinanční informace vypracovala nefinanční informace a uvedla je ve výroční zprávě nebo konsolidované výroční zprávě nebo zda vypracovala samostatnou zprávu podle § 32g odst. 3.

ČÁST DEVÁTÁ

Ustanovení společná, přechodná a závěrečná

§ 33

Účetní záznam

(1) Účetní záznam podle § 4 odst. 10 musí umožňovat vedení účetnictví podle tohoto zákona. Pro účely tohoto zákona se informace obsažená v účetním záznamu označuje jako obsah účetního záznamu; konkrétní způsob zaznamenání této informace se označuje jako forma účetního záznamu.

(2) Účetní záznam může mít listinnou, technickou nebo smíšenou formu. Pro účely tohoto zákona se považuje za

- a) listinnou formu účetní záznam provedený na analogový nosič rukopisem, psacím strojem, tiskařskými nebo reprografickými technikami anebo tiskovým výstupním zařízením výpočetní techniky, jehož obsah je pro fyzickou osobu čitelný,
- b) technickou formu účetní záznam provedený elektronickým, optickým nebo jiným způsobem nespádajícím pod písmeno a), který umožňuje jeho převedení do formy, v níž je jeho obsah pro fyzickou osobu čitelný,
- c) smíšenou formu účetní záznam v listinné formě obsahující též informace v technické formě pro fyzickou osobu nečitelné, který umožňuje jeho převedení do formy, v níž je jeho obsah pro fyzickou osobu čitelný.

(3) Účetní jednotka může provést převod účetního záznamu z jedné formy do jiné nové formy. Tímto převodem vzniká nový účetní záznam. V uvedeném případě je účetní jednotka povinna zajistit, že obsah účetního záznamu v nové formě je shodný s obsahem účetního záznamu v původní formě. Splnění uvedené povinnosti se má za prokázané, pokud účetní jednotka předloží účetní záznam v původní i nové formě a jejich obsah je shodný. Splnění této povinnosti však účetní jednotka může prokázat i jiným způsobem, který nezpochybní žádná z osob, které s převedeným záznamem pracují. V případě nezpochybnění průkaznosti převodu účetního záznamu žádnou z osob, které s převedeným záznamem pracují, se u účetních záznamů, které nejsou označeny skartačními znaky pro výběr nebo archiválii podle zvláštního právního předpisu, nevyžaduje předložení účetního záznamu v původní formě a pro záznamy v původní formě neplatí ustanovení § 31.

(4) Účetní záznam v technické nebo smíšené formě, se skartačními znaky „A“ nebo „V“ vzniklý z činnosti účetní jednotky, musí být ve formátu, který zaručí jeho neměnnost a umožní jeho následnou čitelnost pro fyzickou osobu. Pokud tuto podmínku nemůže účetní jednotka zabezpečit, převede takové účetní záznamy do listinné formy odpovídající době jejich vyřízení a opatří je náležitostmi originálu, a to nejpozději před jejich zařazením do výběru archiválií ve skartačním řízení nebo mimo něj; obdobně postupuje při nakládání s účetními záznamy přijatými účetní jednotkou v technické, případně smíšené formě, u účetních záznamů obsahujících uznávaný elektronický podpis včetně průkazného potvrzení v listinné formě o platnosti uznávaného elektronického podpisu v době přijetí účetního záznamu. Účetní jednotka je povinna disponovat účetními záznamy, kterými dokládá formu vedení účetnictví.

(5) Jednotlivý účetní záznam může být tvořen několika dílčími účetními záznamy. Všechna ustanovení o účetních záznamech podle tohoto zákona se týkají každého jednotlivého účetního záznamu včetně dílčích účetních záznamů i účetního záznamu vzniklého jejich seskupením.

(6) Na všechny formy účetního záznamu se, pokud tento zákon výslovně nestanoví jinak, pohlíží stejně; obsah všech účetních záznamů a jejich změny mají stejné důsledky, jsou-li provedeny v účetních záznamech ve formě podle odstavce 2 písm. b) a c), jako ve formě podle odstavce 2 písm. a).

(7) Účetní jednotky mohou vést účetní záznamy i ve formě, ve které je jejich obsah bez dalšího nečitelný; v tomto případě jsou povinny disponovat takovými prostředky, nosiči a vybavením (§ 4 odst. 10), které umožní provést převod účetních záznamů do formy, ve které je jejich obsah pro fyzickou osobu čitelný. Pro potřeby ověřování účetní závěrky auditorem (§ 20), jejího zveřejňování (§ 21a) a pro potřeby orgánů podle § 32 odst. 1 jsou účetní jednotky povinny na požádání umožnit oprávněným osobám seznámit se s obsahem jimi určených účetních záznamů v uvedené formě. Tyto povinnosti mají účetní jednotky po dobu, po kterou jsou povinny vést nebo uschovávat uvedené účetní záznamy. Stanovení těchto povinností na

smluvním základě není dotčeno.

(8) V řízení ve věcech týkajících se účetnictví nebo vycházejících z účetnictví lze použít k důkazu průkazné účetní záznamy (§ 33a), které splňují požadavky tohoto zákona.

(9) Účetní jednotky jsou povinny zajistit ochranu účetních záznamů a jejich obsahu, použitých technických prostředků, nosičů informací a programového vybavení před jejich zneužitím, poškozením, zničením, neoprávněnou změnou, ztrátou nebo odcizením.

§ 33a

Průkaznost účetního záznamu

(1) Podle tohoto zákona se za průkazný účetní záznam považuje pouze

- a) účetní záznam, jehož obsah je prokázán přímo porovnáním se skutečností, kterou tento záznam prokazuje,
- b) účetní záznam, jehož obsah je prokázán obsahem jiných průkazných účetních záznamů, nebo
- c) účetní záznam týkající se výhradně skutečností uvnitř jedné účetní jednotky, k němuž je připojen podpisový záznam osoby oprávněné a odpovědné podle odstavce 10.

(2) Zjistí-li účetní jednotka, že obsah účetního záznamu neodpovídá skutečnosti, je povinna od tohoto okamžiku považovat tento účetní záznam za neprůkazný, byť splňuje ustanovení odstavce 1 písm. b) a c).

(3) Účetní záznam určený k přenosu musí být podepsán vlastnoručním podpisem nebo uznávaným elektronickým podpisem anebo obdobným průkazným účetním záznamem v technické formě. Pokud účetní záznam není podepsán před předáním k přenosu, musí být podepsán nejpozději v okamžiku jeho předání k přenosu.

(4) Podpisovým záznamem se rozumí účetní záznam, jehož obsahem je vlastnoruční podpis nebo uznávaný elektronický podpis podle zvláštního právního předpisu, anebo obdobný průkazný účetní záznam v technické formě, který zaručuje průkaznou a jednoznačnou původnost. Na obě formy podpisového záznamu se přitom pohlíží stejně a obě mohou být použity v případech, kdy je vyžadován vlastnoruční podpis. U případů týkajících se výhradně skutečností uvnitř jedné účetní jednotky lze použít jako podpisový záznam vlastnoruční podpis nebo zaručený elektronický podpis anebo obdobný průkazný účetní záznam v technické formě.

(5) Připojením podpisového záznamu se rozumí

- a) v případě účetního záznamu v listinné formě jeho podepsání vlastnoručním podpisem,
- b) v případě účetního záznamu v technické formě jeho podepsání uznávaným elektronickým podpisem podle zvláštního právního předpisu anebo obdobným průkazným účetním záznamem v technické formě,
- c) v případě účetního záznamu ve smíšené formě jeho podepsání vlastnoručním podpisem na listinné části a současně u částí účetního záznamu v technické formě obsahující digitální data jejich podepsání uznávaným elektronickým podpisem podle zvláštního právního předpisu anebo obdobným průkazným účetním záznamem v technické formě.

(6) Připojení podpisového záznamu u technických forem, případně připojení podpisového záznamu u smíšených forem v částech obsahujících technické formy, musí splňovat požadavky na podpisový záznam podle odstavce 4.

(7) Účetní záznam v listinné formě podepsaný vlastnoručním podpisem výstavce, který se shoduje s podpisovým vzorem vyhotoveným účetní jednotkou, se považuje za průkazný podle odstavce 1 písm. c) bez ohledu na to, zda se týká výhradně skutečností uvnitř jedné účetní jednotky.

(8) Identifikačním záznamem se rozumí účetní záznam, který není podpisovým záznamem podle odstavce 4, připojený k jinému účetnímu záznamu

- a) automaticky technickým prostředkem (§ 4 odst. 10), nebo
- b) fyzickou osobou odpovědnou podle odstavce 10, který umožňuje jednoznačné určení uvedeného technického prostředku nebo fyzické osoby.

(9) K jednomu účetnímu záznamu může být připojeno více podpisových záznamů, popřípadě identifikačních záznamů.

(10) Účetní jednotka stanoví vnitřním předpisem oprávnění, povinnosti a odpovědnost osob v této účetní jednotce, vztahující se k připojení podpisového záznamu nebo identifikačního záznamu, a to takovým způsobem, aby bylo možno určit nezávisle na sobě odpovědnost jednotlivých osob za obsah účetního záznamu, ke kterému byly uvedené záznamy připojeny.

§ 34

Přenos průkazného účetního záznamu

(1) Přenos průkazného účetního záznamu může být uskutečněn pouze prostřednictvím informačního systému nebo jiným způsobem, který splňuje požadavky průkaznosti a neměnnosti a dále požadavky ochrany a bezpečnosti odpovídající charakteru přenášených informací podle zvláštních právních předpisů.

(2) Požadavky průkaznosti a jiné požadavky uvedené v odstavci 1 jsou splněny i v případě, je-li přenos průkazného účetního záznamu uskutečněn prostřednictvím třetí osoby odlišné od účetních jednotek, pokud tato osoba splňuje požadavky podle zvláštních právních předpisů.

§ 35

Opravy a ostatní ustanovení o účetních záznamech

(1) Opravy nebo doplnění v účetních záznamech nesmějí vést k neúplnosti, neprůkaznosti, nesprávnosti, nesrozumitelnosti nebo nepřehlednosti účetnictví.

(2) Zjistí-li účetní jednotka, že některé účetní záznamy jejího účetnictví jsou neúplné, neprůkazné, nesprávné nebo nesrozumitelné, je povinna provést bez zbytečného odkladu jejich opravu způsobem podle odstavce 3. Účetní záznam vzniklý seskupením je též nesrozumitelný, pokud kterýkoli z dílčích účetních záznamů v technické formě nespĺňuje podmínky § 33 odst. 7. Účetní záznam ve smíšené formě je též nesrozumitelný, pokud část účetního záznamu v technické formě nespĺňuje podmínky § 33 odst. 7.

(3) Opravy se musí provádět tak, aby bylo možno určit osobu odpovědnou za provedení každé opravy, okamžik jejího provedení a zjistit jak obsah opravovaného účetního záznamu před opravou, tak jeho obsah po opravě.

(4) Okamžik se v účetním záznamu zaznamenává s takovou přesností, aby nejistota v určení času neměla za následek nejistotu v určení obsahu účetních případů.

(5) Na účetní záznamy, které jsou ve formě nečitelné, není-li dodrženo ustanovení § 33 odst. 7, se pohlíží, jakoby je účetní jednotky nevedly.

(6) V případě, že účetní záznamy jsou ztracené nebo odcizené, zničené nebo poškozené tak, že tímto poškozením došlo ke změně jejich obsahu, je povinna účetní jednotka provést opatření k obnovení průkaznosti účetnictví.

(7) Za opravu se nepovažuje doplnění informace v účetním záznamu, jestliže

- a) nedochází k změně původního obsahu účetního záznamu,
- b) doplňovaná informace nezpůsobuje nejednoznačnost obsahu účetního záznamu a
- c) nejsou porušeny požadavky průkaznosti, neměnnosti a trvalosti účetního záznamu.

§ 36

(1) Pro dosažení souladu při používání účetních metod účetními jednotkami a pro zajištění vyšší míry srovnatelnosti účetních závěrek ministerstvo vydává České účetní standardy (dále jen „standards“). Standardy stanoví zejména bližší popis účetních metod a postupů účtování. Vybrané účetní jednotky postupují podle standardů vždy. Ostatní účetní jednotky se mohou od standardů odchýlit, pokud tím zajistí věrný a poctivý obraz předmětu účetnictví. Odchylku od standardů a její důvody jsou ostatní účetní jednotky povinny uvést v příloze účetní závěrky. Použití standardů účetními jednotkami se považuje za naplnění účetních metod podle tohoto zákona a věrného a poctivého obrazu předmětu účetnictví. Pravidla pro tvorbu a vydávání standardů může ministerstvo stanovit prováděcím právním předpisem. Vydání standardů oznamuje ministerstvo ve Finančním zpravodaji. Ministerstvo vede registr vydaných standardů.

(2) Ministerstvo může s právnickou osobou vybranou ve veřejném výběrovém řízení uzavřít smlouvu o vytvoření standardu.

(3) Z důvodu zvláštního charakteru majetku může ministerstvo vydat pro ozbrojené síly, ozbrojené bezpečnostní sbory a zpravodajské služby zvláštní standardy odchylné od odstavce 1. Tyto standardy a jejich vydání se nezveřejňují.

Přestupky

§ 37

nadpis vypuštěn

(1) Účetní jednotka, která není podnikatelem, se dopustí přestupku tím, že

- a) nevede účetnictví podle § 4 odst. 2 až 6,
- b) nesestaví účetní závěrku podle § 6 odst. 4,
- c) nesestaví účetní závěrku ke dni stanovenému v § 19 odst. 1,
- d) nevyhotoví výroční zprávu podle § 21 odst. 1 až 6,
- e) vede účetnictví v rozporu s § 7 odst. 1 a 2,
- f) vede účetnictví v rozporu s § 8 odst. 2,

- g) jí sestavená účetní závěrka neobsahuje všechny povinné součásti uvedené v § 18 odst. 1 nebo 2,
- h) v rozporu s § 20 odst. 1 nemá účetní závěrku ověřenou auditorem,
- i) v rozporu s § 21 odst. 7 nemá výroční zprávu ověřenou auditorem,
- j) nezveřejní účetní závěrku nebo výroční zprávu podle § 21a, nebo
- k) v rozporu s § 31 neuschová účetní záznamy.

(2) Za přestupek lze uložit pokutu do výše

- a) 6 % hodnoty aktiv celkem, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a) až d),
- b) 3 % hodnoty aktiv celkem, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. e) až k).

§ 37a

nadpis vypuštěn

(1) Účetní jednotka neuvedená v § 37 nebo osoba odpovědná za vedení účetnictví podle tohoto zákona se dopustí přestupku tím, že

- a) nevede účetnictví podle § 4 odst. 1,
- b) nesestaví účetní závěrku podle § 6 odst. 4,
- c) nesestaví účetní závěrku ke dni stanovenému v § 19 odst. 1,
- d) nevyhotoví výroční zprávu podle § 21 odst. 1 až 6,
- e) nesestaví zprávu o platbách podle § 32b,
- f) vede účetnictví v rozporu s § 7 odst. 1 a 2,
- g) vede účetnictví v rozporu s § 8 odst. 2,
- h) nezajistí, aby jí sestavená účetní závěrka obsahovala veškeré povinné součásti podle § 18 odst. 1 nebo 2,
- i) v rozporu s § 19a odst. 1 nepoužije pro účtování a sestavení účetní závěrky mezinárodní účetní standardy,
- j) v rozporu s § 20 odst. 1 nemá účetní závěrku ověřenou auditorem,
- k) v rozporu s § 21 odst. 7 nemá výroční zprávu ověřenou auditorem,
- l) nezveřejní účetní závěrku nebo výroční zprávu podle § 21a,
- m) nezveřejní zprávu o platbách podle § 32d,
- n) neuvede nefinanční informace ve výroční zprávě nebo samostatné zprávě podle § 32g,
- o) v rozporu s § 32h nezveřejní nebo nezpřístupní samostatnou zprávu,
- p) nesestaví účetní výkazy za dílčí konsolidační celek státu nebo účetní výkazy za Českou republiku podle § 23b,
- q) v rozporu s § 31 neuschová účetní záznamy,
- r) nezajistí podmínky pro předávání účetních záznamů do centrálního systému účetních informací státu způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem vydaným podle § 4 odst. 8 a § 23b odst. 5, nebo
- s) nepředá účetní záznam do centrálního systému účetních informací státu způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem vydaným podle § 4 odst. 8 a § 23b odst. 5.

(2) Konsolidující účetní jednotka se dopustí přestupku tím, že

- a) nesestaví konsolidovanou účetní závěrku podle § 6 odst. 4,
- b) nesestaví konsolidovanou účetní závěrku ke dni stanovenému v § 23 odst. 2,
- c) nevyhotoví konsolidovanou výroční zprávu podle § 22b odst. 2,
- d) nesestaví konsolidovanou zprávu o platbách podle § 32c,
- e) neuvede v konsolidované výroční zprávě nebo samostatné zprávě nefinanční informace podle § 32g,
- f) v rozporu s § 32h nezveřejní nebo nezpřístupní samostatnou zprávu,

- g) nezajistí, aby jí sestavená konsolidovaná účetní závěrka obsahovala veškeré povinné součásti podle § 18 odst. 1 nebo 2,
- h) v rozporu s § 22 odst. 1 nemá konsolidovanou účetní závěrku ověřenou auditorem,
- i) v rozporu s § 22b odst. 2 nemá konsolidovanou výroční zprávu ověřenou auditorem,
- j) nezveřejní konsolidovanou účetní závěrku nebo konsolidovanou výroční zprávu podle § 21a,
- k) nezveřejní konsolidovanou zprávu o platbách podle § 32d, nebo
- l) v rozporu s § 23a odst. 1 nepoužije pro sestavení konsolidované účetní závěrky mezinárodní účetní standardy.

(3) Účetní jednotka, která vede jednoduché účetnictví, se dopustí přestupku tím, že

- a) nevede jednoduché účetnictví podle § 4 odst. 1,
- b) nesestaví přehledy v rozsahu a ve lhůtě podle § 13b odst. 3,
- c) nezajistí, aby jí zpracované přehledy obsahovaly veškeré údaje podle § 18 odst. 3,
- d) nesestaví přehledy ke dni stanovenému v § 19 odst. 1 a 2,
- e) vede jednoduché účetnictví v rozporu s § 8 odst. 2,
- f) v rozporu s § 31 neuschová účetní záznamy, nebo
- g) nezveřejní přehled o majetku a závazcích, výroční zprávu nebo obdobný dokument podle § 21a odst. 1.

(4) Za přestupek lze uložit pokutu do výše

- a) 6 % hodnoty aktiv celkem, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a) až d) nebo i),
- b) 3 % hodnoty aktiv celkem, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. e) až h) nebo j) až q),
- c) 3 % hodnoty konsolidovaných aktiv celkem, jde-li o přestupek podle odstavce 2,
- d) 5 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. r) nebo s) a není-li dále stanoveno jinak,
- e) 100 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 3 písm. a) až d),
- f) 50 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 3 písm. e) až g).

§ 37aa

(1) Hodnota aktiv celkem uvedená v § 37 odst. 2 a v § 37a odst. 4 se zjistí z účetní závěrky nebo z konsolidované účetní závěrky účetní jednotky sestavené za účetní období, ve kterém nebo za které k porušení povinnosti došlo.

(2) Pokud hodnota aktiv celkem zjištěná podle odstavce 1 neodpovídá aktivům celkem zjištěným v řízení o přestupku, použije se pro účely § 37 odst. 2 a § 37a odst. 4 výše aktiv zjištěná v řízení o přestupku. Obdobně se postupuje, pokud účetní závěrka nebo konsolidovaná účetní závěrka nebyla za dané účetní období sestavena.

(3) Nelze-li skutečnou výši aktiv zjistit postupem podle odstavce 2, stanoví hodnotu aktiv celkem orgán, který porušení právních povinností projednává, kvalifikovaným odhadem.

(4) V případě, že rozsah a obsah účetních případů v účetním období, ve kterém nebo za které k porušení povinnosti došlo, je srovnatelný s rozsahem a obsahem účetních případů bezprostředně předcházejícího účetního období, kvalifikovaným odhadem pro účely odstavce 3 se rozumí hodnota aktiv celkem zjištěná z účetní závěrky sestavené za toto předcházející účetní období.

§ 37ab

nadpis vypuštěn

Přestupky podle tohoto zákona projednává finanční úřad, nestanoví-li zvláštní právní předpis jinak.

§ 37b

Zmocňovací ustanovení

(1) Ministerstvo vydá vyhlášky k provedení § 1f odst. 6, § 4 odst. 8, § 13b odst. 6, § 23b odst. 5, § 24 odst. 5, § 29 odst. 4 a § 30 odst. 9.

(2) Ministerstvo může vydat vyhlášku k provedení § 36 odst. 1.

§ 38

(1) V účetním období roku 1992 účetní jednotky použijí účtové osnovy a postupy účtování, ocení majetek a závazky v účetnictví i v účetní závěrce a sestaví účetní závěrku způsoby vyplývajícími z dosavadních právních předpisů.

(2) Ode dne účinnosti tohoto zákona nepostupuje federální ministerstvo financí podle ustanovení § 4 odst. 2, § 14 a § 35 odst. 3 zákona č. 21/1971 Sb., o jednotné soustavě sociálně ekonomických informací, ve znění zákona č. 128/1989 Sb.

§ 38a

zrušen

§ 39

Zrušují se

1. nařízení vlády ČSSR č. 136/1989 Sb., o informační soustavě organizací,
2. vyhláška federálního ministerstva financí č. 155/1971 Sb., o inventarizacích hospodářských prostředků,
3. vyhláška federálního ministerstva financí č. 21/1990 Sb., o kalkulaci,
4. vyhláška federálního ministerstva financí č. 23/1990 Sb., o účetnictví.

§ 40 [Komentář WK]

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1992.

Havel v.r.

Dubček v.r.

Čalfa v.r.

Vybraná ustanovení novel

Čl.II zákona č. 353/2001 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Rozsah a způsob vedení účetnictví včetně všech účetních písemností a záznamů týkajících se daného účetního období, zejména z hlediska správnosti, úplnosti a průkaznosti, se posuzuje podle ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění platném na počátku příslušného účetního období, není-li dále stanoveno jinak.

2. Tam, kde právní předpisy používají termínu "roční účetní závěrka", rozumí se tím řádná účetní závěrka podle zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění tohoto zákona.

3. Tam, kde právní předpisy používají jakékoli označení účetní písemnosti, rozumí se tím účetní záznam podle zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění tohoto zákona.

4. Účetní jednotky při sestavení účetní závěrky za účetní období roku 2002 a při vedení účetnictví do doby nabytí účinnosti vyhlášek vydaných ministerstvem podle § 37a zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění tohoto zákona, použijí opatření vydaná ministerstvem podle § 4 odst. 2 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění platném do nabytí účinnosti tohoto zákona. Ode dne nabytí účinnosti vyhlášek vydaných podle § 37a zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění tohoto zákona, se opatření vydaná podle zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, nepoužijí, a to v rozsahu, v jakém je předmět jejich úpravy obsažen ve vyhlášce.

5. Účetní písemnosti a záznamy, u nichž ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona neskončila nebo u nichž končí uschovací lhůta, se dále uschovávají podle zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění tohoto zákona, kromě případů, kdy zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění platném na počátku účetního období, jehož se účetní písemnosti a záznamy týkají, stanovil lhůtu delší.

6. Pro záznam skutečností týkajících se účetního období začínajícího před účinností tohoto zákona a zjištěných v účetním období počínajícím po účinnosti tohoto zákona může účetní jednotka použít ustanovení o účetních záznamech podle zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění tohoto zákona.

7. Účetní jednotky účtující podle opatření Ministerstva financí č.j. 281/89 759/2001, kterým se stanoví účtová osnova a postupy účtování pro podnikatele, mohou v účetním období započatém v období od 1. ledna 2002 do 31. prosince 2002 postupovat při účtování kursových rozdílů k okamžiku uskutečnění účetního případu a ke konci rozvahového dne nebo k jinému okamžiku, k němuž se sestavuje účetní závěrka, u pohledávek, závazků, jakož i dlužných cenných papírů se splatností delší než 12 měsíců držených do splatnosti, podle opatření Ministerstva financí č.j. V/20 100/1992, kterým se stanoví účtová osnova a postupy pro podnikatele, jak vyplývá ze změn a doplnění účinných ke dni 31. prosince 2001; v tomto případě je účetní jednotka povinna postupovat shodně u veškerých pohledávek, závazků a dlužných cenných papírů se splatností delší než 12 měsíců držených do splatnosti.

8. V prvním dni následujícího účetního období účetní jednotky, které uplatnily postup podle bodu 7, postupují podle

odstavce 5 přílohy č. 3 (přechodná ustanovení) opatření Ministerstva financí čj. 281/89 759/2001, kterým se stanoví účtová osnova a postupy účtování pro podnikatele.

9. Účetní jednotky účtující podle opatření č.j. 282/105 880/2001, kterým se mění účtová osnova a postupy účtování pro pojišťovny a vydává jejich úplné znění, mohou v účetním období započatém v období od 1. ledna 2002 do 31. prosince 2002 postupovat při účtování kurzových rozdílů na účtech pohledávek a závazků nebo finančního umístění podle čl. XI Kursové rozdíly opatření Federálního ministerstva financí č.j. V/2 - 25 430/1992, kterým se stanoví účtová osnova a postupy účtování pro pojišťovny, jak vyplývá ze změn účinných ke dni 31. prosince 2001; v tomto případě je účetní jednotka povinna postupovat shodně u veškerých pohledávek a závazků nebo finančního umístění.

Čl.II zákona č. 437/2003 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Ustanovení tohoto zákona se použijí poprvé v účetním období, které započalo v roce 2004, pokud dále není stanoveno jinak.

2. Občanská sdružení, jejich organizační jednotky,⁸⁾ které mají právní subjektivitu, církve a náboženské společnosti^{8a)} nebo církevní instituce, které jsou církevní právnickou osobou,⁹⁾ obecně prospěšné společnosti, zájmová sdružení právnických osob, honební společenstva,¹⁰⁾ nadační fondy a společenství vlastníků jednotek,^{10a)} které ke dni 31. prosince 2003 účtovaly v soustavě jednoduchého účetnictví, mohou vést účetnictví podle zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění zákona č. 117/1994 Sb., zákona č. 227/1997 Sb., zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 353/2001 Sb. a ve znění čl. I tohoto zákona, až od 1. ledna 2005. Do této doby se na ně vztahují ustanovení dosavadních právních předpisů, která upravují účtování v soustavě jednoduchého účetnictví.

3. Ustanovení § 19 odst. 9 a § 23a zákona č. 563/1991 Sb., ve znění tohoto zákona, se použijí poprvé v účetním období nejbližší následujícím po účetním období, v němž vstoupila smlouva o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost; do této doby mohou konsolidující účetní jednotky pro sestavení a úpravu konsolidované účetní závěrky a konsolidované výroční zprávy použít mezinárodní účetní standardy nebo jiné mezinárodně uznávané účetní zásady, a to za podmínek stanovených zákonem č. 563/1991 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

4. Ustanovení § 20 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 563/1991 Sb., ve znění tohoto zákona, se poprvé použijí pro zjištění podmínek vzniku povinnosti ověření účetní závěrky auditorem za účetní období, které započalo v roce 2004 a později; do této doby se použije ustanovení § 20 písm. a) a b) zákona č. 563/1991 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

5. Ustanovení § 22 odst. 3 bodů 2 a 3 zákona č. 563/1991 Sb., ve znění tohoto zákona, se poprvé použijí pro zjištění podmínek vzniku povinnosti konsolidovat za účetní období, které započalo v roce 2004 a později; do této doby se použije ustanovení § 22 odst. 3 bodů 2 a 3 zákona č. 563/1991 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

6. V řízení o uložení pokuty podle § 37 zákona č. 563/1991 Sb. se protiprávní jednání posuzuje podle znění zákona účinného ke dni porušení povinnosti. Řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

7. Účetní jednotky, které ke dni 31. prosince 2003 účtovaly v soustavě jednoduchého účetnictví, a to i v případě, že uplatňují hospodářský rok, jsou povinny ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona ukončit účetní období a sestavit přehledy podle § 15 odst. 5 zákona č. 563/1991 Sb., ve znění zákona č. 353/2001 Sb., a to podle stavu k 31. prosinci 2003.

8. Účetní jednotky v likvidaci, jejichž likvidace byla zahájena před 1. lednem 1993, a státní podniky vzniklé podle zákona č. 111/1990 Sb., o státním podniku, bylo-li rozhodnuto podle zákona č. 77/1997 Sb., o státním podniku, o jejich zrušení, postupují do doby jejich zrušení podle zákona č. 563/1991 Sb., a k němu vydaných prováděcích právních předpisů, ve znění účinném ke dni 31. prosince 2003.

9. Ustanovení § 20 odst. 2 a 3 zákona č. 563/1991 Sb., ve znění tohoto zákona, se použijí pro účetní závěrky sestavované po 1. lednu 2004 včetně.

8) § 6 odst. 2 písm. e) zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů.

8a) § 6 odst. 1 zákona č. 3/2002 Sb., o svobodě náboženského vyznání a postavení církví a náboženských společností a o změně některých zákonů (zákon o církvích a náboženských společnostech), ve znění zákona č. 4/2003 Sb.

9) § 16 odst. 1 zákona č. 3/2002 Sb., ve znění zákona č. 4/2003 Sb.

10) § 19 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění zákona č. 59/2003 Sb.

10a) Zákon č. 72/1994 Sb., kterým se upravují některé spoluvlastnické vztahy k budovám a některé vlastnické vztahy k bytům a nebytovým prostorům a doplňují některé zákony (zákon o vlastnictví bytů), ve znění pozdějších předpisů, a nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 280/1996 Sb.

Čl.XV zákona č. 669/2004 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Fyzické osoby, které se do dne účinnosti tohoto zákona staly účetní jednotkou podle ustanovení § 1 odst. 2 písm. e) zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 353/2001 Sb. a zákona č. 437/2003 Sb., se považují za účetní jednotku až ode dne účinnosti tohoto zákona, není-li dále stanoveno jinak. Pokud obrat těchto účetních jednotek podle § 1 odst. 2 písm. e) zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, přesáhl 15 000 000 Kč, mají povinnost vést účetnictví od 1. ledna 2006; uvedené fyzické osoby, jejichž obrat nepřesáhl 15 000 000 Kč, se nepovažují za účetní jednotku a povinnost vést účetnictví jim nevzniká. K dřívějšímu vzniku povinnosti vést účetnictví se nepřihlíží, s výjimkou vzniku povinnosti na základě ustanovení § 1 odst. 2 písm. d), f) a h) zákona č. 563/1991 Sb., v účinném znění.

2. Fyzické osoby, které se do dne účinnosti tohoto zákona staly účetní jednotkou podle ustanovení § 1 odst. 2 písm. g) zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 353/2001 Sb. a zákona č. 437/2003 Sb., protože alespoň jeden z účastníků sdružení bez právní subjektivity podle zvláštního právního předpisu se stal účetní jednotkou podle ustanovení § 1 odst. 2 písm. e) zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 353/2001 Sb., zákona č. 437/2003 Sb., se považují za účetní jednotku až ode dne účinnosti tohoto zákona, není-li dále stanoveno jinak. Pokud je důvodem vzniku povinnosti vést účetnictví skutečnost, že obrat alespoň jednoho z členů tohoto sdružení, který je účetní jednotkou podle § 1 odst. 2 písm. e) zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 353/2001 Sb. a zákona č. 437/2003 Sb., a tento obrat přesáhl 15 000 000 Kč, mají uvedené fyzické osoby povinnost vést účetnictví od 1. ledna 2006; nepřesáhl-li zmíněný obrat 15 000 000 Kč, uvedené fyzické osoby se nepovažují za účetní jednotku a povinnost vést účetnictví jim nevzniká. K dřívějšímu vzniku povinnosti vést účetnictví se nepřihlíží, s výjimkou vzniku povinnosti na základě ustanovení § 1 odst. 2 písm. d), f) a h) zákona č. 563/1991 Sb., v účinném znění.

3. Pro účely stanovení okamžiku, od kterého se fyzická osoba stává účetní jednotkou podle § 1 odst. 2 písm. e) zákona č. 563/1991 Sb., ve znění tohoto zákona, se při zjišťování výše obrátu použije znění zákona č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění účinném ke dni uskutečnění zdanitelného plnění nebo ke dni uskutečnění plnění.

Čl.II zákona č. 69/2007 Sb.

Přechodné ustanovení

Ke vzniku povinnosti účetní jednotky zveřejnit účetní závěrku též v Obchodním věstníku na základě ustanovení § 21a odst. 4 zákona č. 563/1991 Sb., ve znění zákona č. 81/2006 Sb., se do dne účinnosti tohoto zákona nepřihlíží.

Čl.LXXIX zákona č. 261/2007 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Ustanovení § 1 odst. 2 písm. e) zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění tohoto zákona, se použijí poprvé v účetním období, které započalo v roce 2008, pokud dále není stanoveno jinak.

2. Na fyzické osoby, které se staly účetními jednotkami podle ustanovení § 1 odst. 2 písm. e) zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a na účetní jednotky, které byly účetními jednotkami podle ustanovení § 1 odst. 2 písm. e) zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, a které ke dni účinnosti tohoto zákona nejsou účetní jednotkou podle ustanovení § 1 odst. 2 písm. a) až d) a f) až h) zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, a jejichž obrat podle ustanovení § 1 odst. 2 písm. e) zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona v kalendářním roce 2006 nepřesáhl částku 25 000 000 Kč se nevztahuje povinnost ukončit vedení účetnictví nejdříve po uplynutí 5 po sobě jdoucích účetních období.

3. Na fyzické osoby, které se staly účetními jednotkami podle ustanovení § 1 odst. 2 písm. e) zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a které ke dni účinnosti tohoto zákona nejsou účetní jednotkou podle ustanovení § 1 odst. 2 písm. a) až d) a f) až h) zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, a jejichž obrat podle ustanovení § 1 odst. 2 písm. e) zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona v kalendářním roce 2006 nepřesáhl částku 25 000 000 Kč se nevztahuje povinnost podle ustanovení § 4 odst. 3 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů.

Čl.XX zákona č. 296/2007 Sb.

Přechodné ustanovení

Na konkursní řízení zahájená podle zákona č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, ve znění pozdějších předpisů, se použijí ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

Čl.V zákona č. 126/2008 Sb.

Přechodné ustanovení

V případech, kdy zákon č. 125/2008 Sb., o přeměnách obchodních společností a družstev, ukládá povinnost dokončit přeměnu podle dosavadních právních předpisů, použije se ustanovení § 27 odst. 3 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

Čl. II zákona č. 304/2008 Sb.

Přechodné ustanovení

V případě kulturních památek, sbírek muzejní povahy, předmětů kulturní hodnoty a církevních staveb jsou účetní jednotky povinny provést ocenění podle § 25 odst. 1 písm. k) zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, nejpozději do 3 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

Čl. XVI zákona č. 230/2009 Sb.

Přechodné ustanovení

Ustanovení § 27 odst. 1 písm. c) zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění účinném ode dne účinnosti tohoto zákona, se použije pro účetní období započatá 1. ledna 2009 a později.

Čl. II zákona č. 410/2010 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se použijí poprvé v účetním období, které započalo v roce 2011 nebo později, pokud není v bodech 2 nebo 3 stanoveno jinak.

2. Ustanovení § 18 zákona č. 563/1991 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, použijí organizační složky státu, státní fondy podle rozpočtových pravidel, Pozemkový fond České republiky, územní samosprávné celky, dobrovolné svazky obcí, Regionální rady regionů soudržnosti, příspěvkové organizace a zdravotní pojišťovny pro sestavení přehledu o peněžních tocích a přehledu o změnách vlastního kapitálu poprvé za účetní období, které započalo v roce 2010 nebo později.

3. Ustanovení § 22 až 23 zákona č. 563/1991 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se poprvé použijí při sestavení konsolidované účetní závěrky a konsolidované výroční zprávy za účetní období, které započalo v roce 2010 nebo později.

4. Řízení o uložení pokuty podle zákona o účetnictví, zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a do tohoto dne neskončené, se dokončí a práva a povinnosti s ním související se posuzují podle zákona č. 563/1991 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, není-li právní úprava uvedena v zákoně č. 563/1991 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, pro účetní jednotku výhodnější.

Čl. VIII zákona č. 355/2011 Sb.

Přechodné ustanovení

V případech, kdy byl projekt přeměny nebo projekt převzetí vypracován podle zákona č. 125/2008 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, postupuje se při účtování o přeměně společnosti podle zákona č. 563/1991 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

Čl. II zákona č. 239/2012 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se použijí poprvé v účetním období, které započalo v roce 2012 nebo později, pokud není v bodech 2 a 3 stanoveno jinak.

2. Podle § 30 zákona č. 563/1991 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, mohou účetní jednotky poprvé postupovat při periodické inventarizaci prováděné k rozvahovému dni 31. prosince 2011, nebo později.

3. Vybraná účetní jednotka může použít způsob ocenění majetku podle § 25 odst. 6 zákona č. 563/1991 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, i pro případy nabytí majetku, kdy k úkonům nebo skutečnostem bezprostředně směřujícím k bezúplatné změně příslušnosti k hospodaření s majetkem státu nebo ke svěření majetku do správy podle zákona upravujícího rozpočtová pravidla územních samosprávných celků, k výpůjčce nebo k bezúplatnému převodu nebo přechodu došlo do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

Čl. XXXV zákonného opatření č. 344/2013 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, se použijí poprvé v účetním období započatém ode dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu.

2. V případě změny právního institutu včetně změny jeho obsahu, která nastane dnem nabytí účinnosti zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník nebo zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích) do dne nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, se použije ustanovení § 3029 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník s tím, že případnou změnu postupu účtování, která má dopad na změnu výsledku hospodaření, může účetní jednotka v této souvislosti provést pouze tehdy, že by neprovedením takovéto změny došlo k významnému zkrácení informací obsažených v účetní závěrce nebo konsolidované účetní závěrce.

Čl. II zákona č. 221/2015 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se použijí poprvé v účetních obdobích, která započala v roce 2016 nebo později, pokud není v bodech 2 až 6 stanoveno jinak.

2. Účetní jednotky, které se zapisují do veřejného rejstříku a nemají povinnost mít účetní závěrku ověřenu auditorem, zveřejňují účetní závěrku a výroční zprávu za účetní období, které započalo v roce 2014, jejich uložením do sbírky listin nejpozději do 31. března 2016.

3. Účetní jednotky, které se zapisují do veřejného rejstříku a nemají povinnost mít účetní závěrku ověřenu auditorem, zveřejňují účetní závěrku a výroční zprávu za účetní období, které započalo v roce 2015, jejich uložením do sbírky listin nejpozději do 30. listopadu 2017.

4. V účetním období, které započalo v roce 2016, postupuje účetní jednotka podle právní úpravy pro takovou kategorii účetních jednotek a kategorií skupin účetních jednotek, jejíž podmínky naplnila k rozvahovému dni bezprostředně předcházejícího účetního období.

5. Účetní jednotky, které ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona jsou mikro účetními jednotkami s výjimkou obchodníků s cennými papíry, poboček zahraničních obchodníků s cennými papíry, platebních institucí, poboček zahraničních platebních institucí, institucí elektronických peněz, poboček zahraničních institucí elektronických peněz, společností a fondů podle zákona o investičních společnostech a investičních fondech a fondů podle zákona upravujícího důchodové spoření nebo doplňkové penzijní spoření, a přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona používaly oceňování majetku reálnou hodnotou podle § 27 zákona č. 563/1991 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, pokračují v účtování a vykazování majetku oceňovaného reálnou hodnotou podle zákona č. 563/1991 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, až do vyřazení tohoto majetku.

6. Řízení o uložení pokuty podle zákona č. 563/1991 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a do tohoto dne neskončené, se dokončí a práva a povinnosti s ním související se posuzují podle zákona č. 563/1991 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, není-li právní úprava uvedená v zákoně č. 563/1991 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, pro účetní jednotku výhodnější.

Čl.II zákona č. 462/2016 Sb.

Přechodné ustanovení

Pro účetní období, které započalo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se použije zákon č. 563/1991 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnic 78/660/EHS a 83/349/EHS.

4) § 8a zákona č. 591/1992 Sb., o cenných papírech, ve znění zákona č. 15/1998 Sb., zákona č. 70/2000 Sb., zákona č. 362/2000 Sb., zákona č. 501/2001 Sb., zákona č. 308/2002 Sb., zákona č. 476/2002 Sb. a zákona č. 88/2003 Sb.

7) Například zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 148/1998 Sb., o ochraně utajovaných skutečností a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

10a) Zákon č. 72/1994 Sb., kterým se upravují některé spoluvlastnické vztahy k budovám a některé vlastnické vztahy k bytům a nebytovým prostorům a doplňují některé zákony (zákon o vlastnictví bytů), ve znění pozdějších předpisů, a nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 280/1996 Sb.

10b) § 221 odst. 1 obchodního zákoníku.

11a) Například § 45 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění zákona č. 141/2001 Sb. a zákona č. 187/2001 Sb.

11b) Například zákon č. 593/1992 Sb., o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.

11e) Nařízení (ES) č. 1606/2002 Evropského parlamentu a Rady ze dne 19. července 2002, o používání Mezinárodních účetních standardů.

19) § 66a odst. 7 obchodního zákoníku.

22a) Zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 280/1992 Sb., o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách.

Zákon č. 551/1991 Sb., o Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky.

23) Například zákon č. 248/1992 Sb., o investičních společnostech a investičních fondech, ve znění pozdějších předpisů.

30a) § 6 odst. 2 zákona č. 297/2016 Sb., o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce.

34) Vyhláška č. 383/2009 Sb., o účetních záznamech v technické formě vybraných účetních jednotek a jejich předávání do centrálního systému účetních informací státu a o požadavcích na technické a smíšené formy účetních záznamů (technická vyhláška o účetních záznamech).

35) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002. Nařízení Komise (ES) č. 1126/2008 ze dne 3. listopadu 2008, kterým se přijímají některé mezinárodní účetní standardy v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002.

36) Zákon č. 427/2011 Sb., o doplňkovém penzijním spoření.

38) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002 ze dne 19. července 2002 o uplatňování mezinárodních účetních standardů, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 297/2008.

39) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1893/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se zavádí statistická klasifikace ekonomických činností NACE Revize 2, sekce B, oddíly 05 až 08 přílohy I.

40) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1893/2006, sekce A, oddíl 02 skupina 02.2 přílohy I.

41) Například zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník.

42) Například zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 240/2013 Sb., o investičních společnostech a investičních fondech, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 427/2011 Sb., o doplňkovém penzijním spoření, ve znění pozdějších předpisů.

250/2016 Sb.

ZÁKON

ze dne 12. července 2016

o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

OBEČNÁ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

Tento zákon upravuje podmínky odpovědnosti za přestupek, druhy správních trestů a ochranných opatření a zásady pro jejich ukládání, postup před zahájením řízení o přestupku a postup v řízení o přestupku.

§ 2

Časová působnost

(1) Odpovědnost za přestupek se posuzuje podle zákona účinného v době spáchání přestupku; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, je-li to pro pachatele přestupku (dále jen "pachatel") příznivější.

(2) Přestupek je spáchán v době, kdy pachatel konal nebo v případě opomenutí byl povinen konat. Není rozhodující, kdy následek nastane nebo kdy měl nastat.

(3) Jestliže se zákon změní během páčání přestupku, použije se zákon, který je účinný při dokončení jednání, kterým je přestupek spáchán.

(4) Jestliže se zákon změní během páčání

a) pokračujícího přestupku, použije se zákon účinný v době, kdy došlo k poslednímu dílčímu útoku,

b) hromadného přestupku, použije se zákon účinný v době, kdy došlo k poslednímu útoku, nebo

c) trvalého přestupku, použije se zákon účinný v době, kdy došlo k odstranění protiprávního stavu.

(5) Při pozdějších změnách zákona, který je účinný při dokončení jednání, kterým je přestupek spáchán, se použije zákona nejmírnějšího.

(6) Pachateli lze uložit vždy jen takový druh správního trestu, který dovoluje uložit zákon účinný v době, kdy se o přestupku rozhoduje.

(7) O ochranném opatření se rozhodne vždy podle zákona účinného v době, kdy se o ochranném opatření rozhoduje.

§ 3

Územní působnost

(1) Podle právního řádu České republiky se posuzuje odpovědnost za přestupek, který byl spáchán na území České republiky.

(2) Přestupek se považuje za spáchaný na území České republiky, jednal-li pachatel

a) zcela nebo zčásti na území České republiky, i když porušení nebo ohrožení zájmu chráněného zákonem nastalo nebo mělo nastat zcela nebo zčásti v cizině, nebo

b) v cizině, pokud porušení nebo ohrožení zájmu chráněného zákonem nastalo nebo mělo nastat zcela nebo zčásti na území České republiky.

(3) Podle právního řádu České republiky se posuzuje odpovědnost za přestupek spáchaný v cizině státním občanem České republiky nebo osobou bez státní příslušnosti, která má na území České republiky povolen trvalý pobyt, anebo právnickou nebo podnikající fyzickou osobou, která má na území České republiky své sídlo nebo zde alespoň vykonává svoji činnost anebo zde má svůj nemovitý majetek, jestliže

a) pachatel svým jednáním porušil povinnost, kterou má podle právního řádu České republiky i mimo území České republiky,

b) pachatel spáchal přestupek proti majetku nebo proti občanskému soužití, pokud takové jednání nebylo projednáno v cizině,

nebo

c) tak stanoví mezinárodní smlouva, která je součástí právního řádu České republiky.

§ 4

Osobní působnost

(1) Jednání, které má znaky přestupku, jehož se dopustila osoba požívající výsad a imunit podle jiného zákona, nelze jako přestupek projednat.

(2) Jednání, které má znaky přestupku, jehož se dopustila osoba požívající výsad a imunit podle mezinárodního práva, nelze jako přestupek projednat.

(3) Správní trest uložený za přestupek nelze vykonat nebo v jeho výkonu pokračovat, jestliže osoba, jíž byl správní trest uložen, se stala později osobou uvedenou v odstavci 1 nebo 2, s výjimkou osoby, která se stala poslancem nebo senátorem.

(4) Podle tohoto zákona se projednávají přestupky, kterých se dopustili poslanci a senátoři, pokud nepožádají orgán příslušný k projednání přestupku o projednání přestupku v disciplinárním řízení podle jiných zákonů.

(5) Podle jiných zákonů se projedná jednání, které má znaky přestupku, dopustí-li se jej

a) příslušník bezpečnostního sboru,

b) osoba podléhající vojenské kázeňské pravomoci, nebo

c) osoba během výkonu vazby, trestu odnětí svobody nebo zabezpečovací detence.

(6) Není-li správnímu orgánu do vydání rozhodnutí o přestupku v prvním stupni známa skutečnost, že obviněný je osobou uvedenou v odstavci 5 písm. a) nebo b), jeho jednání se projedná jako přestupek podle tohoto zákona. Jestliže správní orgán po vydání rozhodnutí o přestupku v prvním stupni zjistí, že obviněný je osobou uvedenou v odstavci 5 písm. a) nebo b), vyzoomí o této skutečnosti bezodkladně příslušného služebního funkcionáře nebo příslušný služební orgán.

(7) Jednání, které má znaky přestupku, se projedná jako přestupek podle tohoto zákona, pokud jeho pachatel přestal být osobou uvedenou v odstavci 5 před vydáním rozhodnutí ve věci v prvním stupni.

ČÁST DRUHÁ

ZÁKLADY ODPOVĚDNOSTI ZA PŘESTUPEK

HLAVA I

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ PRO FYZICKOU OSOBU, PRÁVNICKOU OSOBU A PODNIKAJÍCÍ FYZICKOU OSOBU

§ 5

Přestupek

Přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.

§ 6

Pokus přestupku

(1) Pokus přestupku je jednání fyzické osoby, které bezprostředně směřuje k dokonání přestupku a kterého se fyzická osoba dopustila v úmyslu přestupek spáchat, jestliže k dokonání přestupku nedošlo.

(2) Pokus přestupku je též jednání právnické nebo podnikající fyzické osoby, které bezprostředně směřuje k dokonání přestupku, jestliže k dokonání přestupku nedošlo.

(3) Pokus přestupku je trestný, pokud tak stanoví zákon, a to stejně jako dokonáný přestupek.

(4) Odpovědnost za pokus přestupku zanikne, jestliže pachatel od dokonání přestupku dobrovolně upustil a odstranil nebezpečí, které jeho jednáním vzniklo zájmu chráněnému zákonem; tím není dotčena odpovědnost pachatele za jiný dokonáný přestupek, který již jednáním uvedeným v odstavci 1 nebo 2 spáchal.

§ 7

Pokračování v přestupku

Pokračováním v přestupku se rozumí takové jednání, jehož jednotlivé dílčí útoky vedené jednotným záměrem naplňují skutkovou podstatu stejného přestupku, jsou spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení, blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku.

§ 8

Trvající přestupek

Trvající přestupek je takový přestupek, jehož znakem je jednání pachatele spočívající ve vyvolání a následném udržování protiprávního stavu nebo jednání pachatele spočívající v udržování protiprávního stavu, který nebyl pachatelem vyvolán.

§ 9

Hromadný přestupek

Hromadný přestupek je takový přestupek, u kterého zákon vyžaduje pro vznik odpovědnosti za přestupek více útoků spojených společným záměrem.

§ 10

Opomenutí

Jednáním se pro účely tohoto zákona rozumí i opomenutí takového konání, k němuž byl pachatel povinen podle jiného právního předpisu nebo úředního rozhodnutí, v důsledku dobrovolného převzetí povinnosti konat nebo vyplývala-li jeho zvláštní povinnost z jeho předchozího ohrožujícího jednání nebo k němuž byl z jiného důvodu podle okolností a svých poměrů povinen.

§ 11

Spolupachatel

(1) Byl-li přestupek nebo jeho pokus spáchán úmyslným společným jednáním dvou nebo více fyzických osob, odpovídá každá z nich, jako by přestupek spáchala sama.

(2) Byl-li přestupek spáchán společným jednáním dvou nebo více osob, z nichž alespoň jedna je právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba, odpovídá každá z nich, jako by přestupek spáchala sama.

§ 12

Zvláštní subjekt přestupku

Jestliže ke spáchání přestupku zákon vyžaduje zvláštní vlastnost, způsobilost nebo postavení pachatele, může být

a) pachatelem pouze ten, kdo požadovanou vlastnost, způsobilost nebo postavení má,

b) spolupachatelem ten, kdo požadovanou vlastnost, způsobilost nebo postavení má, a stanoví-li tak zákon také ten, kdo požadovanou vlastnost, způsobilost nebo postavení nemá, pokud má požadovanou vlastnost, způsobilost nebo postavení alespoň jeden ze spolupachatelů.

HLAVA II

ODPOVĚDNOST FYZICKÉ OSOBY ZA PŘESTUPEK

§ 13

Fyzická osoba jako pachatel

(1) Fyzická osoba je pachatelem, jestliže svým zaviněným jednáním naplnila znaky přestupku nebo jeho pokusu, je-li trestný.

(2) Pachatelem je též fyzická osoba, která ke spáchání přestupku užila jiné fyzické osoby, jež není odpovědná za přestupek pro nedostatek věku nebo nepříčetnost anebo proto, že svým jednáním naplnila podmínky nutné obrany nebo krajní nouze nebo jiné okolnosti vylučující protiprávnost.

(3) Pachatelem je též fyzická osoba, která ke spáchání přestupku užila právnické osoby, která není za přestupek odpovědná.

(4) Stanoví-li tak zákon, je pachatelem rovněž fyzická osoba, která úmyslně

a) zosnovala nebo řídila spáchání přestupku (organizátor),

b) vzbudila v jiném rozhodnutí spáchat přestupek (návodce), nebo

- c) umožnila nebo usnadnila jinému spáchání přestupku (pomocník), jde-li o dokonáný přestupek nebo jeho pokus, je-li trestný.

§ 14

Odpovědnost zákonného zástupce nebo opatrovníka fyzické osoby

Jestliže zákon stanoví, že pachatelem může být jen fyzická osoba, která má zvláštní vlastnost, způsobilost nebo postavení, a jednal-li nebo měl-li jednat za tuto osobu její zákonný zástupce nebo opatrovník, odpovídá za přestupek zákonný zástupce nebo opatrovník, i když on sám tuto zvláštní vlastnost, způsobilost nebo postavení nemá.

§ 15

Zavinění

(1) K odpovědnosti fyzické osoby za přestupek se vyžaduje zavinění. Postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění.

(2) Přestupek je spáchán úmyslně, jestliže pachatel

- a) chtěl svým jednáním porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, nebo
- b) věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, a pro případ, že jej poruší nebo ohrozí, s tím byl srozuměn.

(3) Přestupek je spáchán z nedbalosti, jestliže pachatel

- a) věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že tento zájem neporuší nebo neohrozí, nebo
- b) nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl.

§ 16

Omyl skutkový

(1) Kdo při spáchání činu nezná ani nepředpokládá jako možnou skutkovou okolnost, která je znakem přestupku, nejedná úmyslně; tím není dotčena odpovědnost za přestupek spáchaný z nedbalosti.

(2) Kdo při spáchání činu mylně předpokládá skutkové okolnosti, které by naplňovaly znaky mírnějšího úmyslného přestupku, bude potrestán jen za tento mírnější přestupek, nejde-li o přestupek spáchaný z nedbalosti.

(3) Kdo při spáchání činu mylně předpokládá skutkové okolnosti, které by naplňovaly znaky přísnějšího úmyslného přestupku, bude potrestán za pokus tohoto přísnějšího přestupku, je-li trestný.

(4) Kdo při spáchání činu mylně předpokládá skutkovou okolnost, která vylučuje jeho protiprávnost, nejedná úmyslně; tím není dotčena odpovědnost za přestupek spáchaný z nedbalosti.

§ 17

Omyl právní

(1) Kdo při spáchání přestupku neví, že jeho čin je protiprávní, nejedná zaviněně, nemohl-li se omylu vyvarovat.

(2) Omylu bylo možno se vyvarovat, pokud povinnost seznámit se s příslušnou právní úpravou vyplývala pro pachatele ze zákona nebo jiného právního předpisu, úředního rozhodnutí nebo smlouvy, z jeho zaměstnání, povolání, postavení nebo funkce, anebo mohl-li pachatel protiprávnost činu rozpoznat bez zřejmých obtíží.

§ 18

Věk

Za přestupek není odpovědný ten, kdo v době jeho spáchání nedovršil patnáctý rok svého věku.

§ 19

Nepříčetnost

Za přestupek není odpovědný ten, kdo pro duševní poruchu v době jeho spáchání nemohl rozpoznat protiprávnost svého jednání nebo své jednání ovládat; odpovědnosti se však nezbavuje ten, kdo se do stavu nepříčetnosti přivedl, byť i z nedbalosti, užitím návykové látky; návykovou látkou se rozumí alkohol, omamné látky, psychotropní látky a ostatní látky

způsobilé nepříznivě ovlivnit psychiku člověka nebo jeho ovládací nebo rozpoznávací schopnosti nebo sociální chování.

HLAVA III

ODPOVĚDNOST PRÁVNICKÉ OSOBY ZA PŘESTUPEK

§ 20

Právníká osoba jako pachatel

(1) Právníká osoba je pachatelem, jestliže k naplnění znaků přestupku došlo jednáním fyzické osoby, která se za účelem posuzování odpovědnosti právníké osoby za přestupek považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právníké osobě a která porušila právní povinnost uloženou právníké osobě, a to při činnosti právníké osoby, v přímé souvislosti s činností právníké osoby nebo ku prospěchu právníké osoby nebo v jejím zájmu; za porušení právní povinnosti uložené právníké osobě se považuje též porušení právní povinnosti uložené organizační složce nebo jinému útvaru, který je součástí právníké osoby.

(2) Za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právníké osobě, se za účelem posuzování odpovědnosti právníké osoby za přestupek považuje

- a) statutární orgán nebo člen statutárního orgánu,
- b) jiný orgán právníké osoby nebo jeho člen,
- c) zaměstnanec nebo osoba v obdobném postavení při plnění úkolů vyplývajících z tohoto postavení,
- d) fyzická osoba, která plní úkoly právníké osoby,
- e) fyzická osoba, kterou právníká osoba používá při své činnosti, nebo
- f) fyzická osoba, která za právníkou osobu jednala, jestliže právníká osoba výsledku takového jednání využila.

(3) Jestliže ke spáchání přestupku zákon vyžaduje zvláštní vlastnost, způsobilost nebo postavení pachatele, který je právníkou osobou, zvláštní vlastnost, způsobilost nebo postavení nemusí být dány u fyzické osoby, která se za účelem posuzování odpovědnosti právníké osoby za přestupek považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právníké osobě.

(4) Ustanovení odstavců 1 až 3 se použijí i tehdy,

- a) jestliže k jednání fyzické osoby, která se za účelem posuzování odpovědnosti právníké osoby za přestupek považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právníké osobě, došlo před vznikem právníké osoby,
- b) jestliže právníká osoba vznikla, ale soud rozhodl o neplatnosti právníké osoby, nebo
- c) je-li právní jednání, které mělo založit oprávnění k jednání za právníkou osobu, neplatné nebo neúčinné.

(5) Pachatelem je též právníká osoba, která ke spáchání přestupku užíla jiné právníké osoby nebo fyzické osoby odlišné od fyzické osoby, která se za účelem posuzování odpovědnosti právníké osoby za přestupek považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právníké osobě, jestliže tyto osoby nejsou za přestupek odpovědné.

(6) Odpovědnost právníké osoby za přestupek není podmíněna zjištěním konkrétní fyzické osoby, která se považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právníké osobě. Správní orgán není povinen zjišťovat konkrétní fyzickou osobu, která se za účelem posuzování odpovědnosti právníké osoby za přestupek považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právníké osobě, zejména tehdy, je-li ze zjištěných skutečností zřejmé, že k jednání zakládajícímu odpovědnost právníké osoby za přestupek došlo při činnosti právníké osoby.

(7) Odpovědností právníké osoby za přestupek není dotčena odpovědnost za přestupek fyzických osob uvedených v odstavcích 1 a 2 a odpovědností za přestupek těchto fyzických osob není dotčena odpovědnost právníké osoby za přestupek.

§ 21

Zproštění odpovědnosti právníké osoby za přestupek

(1) Právníká osoba za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránila.

(2) Právníká osoba se nemůže odpovědnosti za přestupek zprostit, jestliže z její strany nebyla vykonávána povinná nebo potřebná kontrola nad fyzickou osobou, která se za účelem posuzování odpovědnosti právníké osoby za přestupek považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právníké osobě, nebo nebyla učiněna nezbytná opatření k zamezení nebo odvrácení přestupku.

HLAVA IV

ODPOVĚDNOST PODNIKAJÍCÍ FYZICKÉ OSOBY ZA PŘESTUPEK

§ 22

Podnikající fyzická osoba jako pachatel

(1) Podnikající fyzická osoba je pachatelem, jestliže k naplnění znaků přestupku došlo při jejím podnikání nebo v přímé souvislosti s ním a podnikající fyzická osoba svým jednáním porušila právní povinnost, která je uložena podnikající fyzické osobě nebo fyzické osobě.

(2) Podnikající fyzická osoba je pachatelem též v případě, jestliže k naplnění znaků přestupku došlo jednáním fyzické osoby, která se za účelem posuzování odpovědnosti podnikající fyzické osoby za přestupek považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné podnikající fyzické osobě, a která při podnikání osoby, ve vztahu ke které se považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné podnikající fyzické osobě, nebo v přímé souvislosti s ním anebo ku prospěchu této podnikající fyzické osoby nebo v jejím zájmu porušila právní povinnost, která je uložena podnikající fyzické osobě nebo fyzické osobě.

(3) Za osobu, jejíž jednání je přičitatelné podnikající fyzické osobě, se za účelem posuzování odpovědnosti podnikající fyzické osoby za přestupek považuje

a) zaměstnanec nebo osoba v obdobném postavení při plnění úkolů vyplývajících z tohoto postavení,

b) fyzická osoba, která plní úkoly podnikající fyzické osoby,

c) fyzická osoba, kterou podnikající fyzická osoba používá při své činnosti, nebo

d) fyzická osoba, která za podnikající fyzickou osobu jednala, jestliže podnikající fyzická osoba výsledku takového jednání využila.

§ 23

Posuzování odpovědnosti podnikající fyzické osoby za přestupek

(1) Na odpovědnost podnikající fyzické osoby za přestupek se použijí obdobně ustanovení § 20 a 21, s výjimkou § 20 odst. 1 a 2 a odst. 4 písm. a) a b).

(2) Přestane-li podnikající fyzická osoba, která je pachatelem, být podnikatelem, její odpovědnost za přestupek nezaniká.

HLAVA V

OKOLNOSTI VYLUČUJÍCÍ PROTIPRÁVNOST

§ 24

Krajní nouze

(1) Čin jinak trestný jako přestupek není přestupkem, jestliže jím někdo odvrací nebezpečí přímo hrozící zájmu chráněnému zákonem.

(2) Nejde o krajní nouzi, jestliže toto nebezpečí bylo možno za daných okolností odvrátit jinak nebo následek tímto odvrácením způsobený je zřejmě stejně závažný nebo ještě závažnější než ten, který hrozil, anebo byl-li ten, komu nebezpečí hrozilo, povinen je snášet.

§ 25

Nutná obrana

(1) Čin jinak trestný jako přestupek není přestupkem, jestliže jím někdo odvrací přímo hrozící nebo trvajícím útokem na zájem chráněný zákonem.

(2) Nejde o nutnou obranu, byla-li tato obrana zcela zjevně nepřiměřená způsobu útoku.

§ 26

Svolení poškozeného

(1) Čin jinak trestný jako přestupek není přestupkem, jestliže někdo jedná na základě svolení osoby, jejíž zájmy, o nichž tato osoba může bez omezení oprávněně rozhodovat, jsou činem dotčeny.

(2) Svolení podle odstavce 1 musí být dáno předem nebo současně s jednáním osoby páčající čin jinak trestný jako přestupek dobrovolně, určitě, vážně a srozumitelně; je-li takové svolení dáno až po spáchání činu, o přestupek nejde, mohl-li jednatel důvodně předpokládat, že osoba, jejíž zájmy jsou dotčeny, by tento souhlas jinak udělila vzhledem k okolnostem případu a svým poměrům.

(3) S výjimkou případů svolení k lékařským zákrokům, které jsou v době činu v souladu s právním řádem a poznatky lékařské vědy a praxe, nelze za svolení považovat souhlas k ublížení na zdraví.

§ 27

Přípustné riziko

(1) Čin jinak trestný jako přešupek není přešupkem, jestliže někdo v souladu s dosaženým stavem poznání a informacemi, které měl k dispozici v době svého rozhodování o dalším postupu, vykonává v rámci svého zaměstnání, povolání, postavení nebo funkce nebo v rámci svého předmětu činnosti společensky prospěšnou činnost, již ohrozí nebo poruší zájem chráněný zákonem, nelze-li společensky prospěšného výsledku dosáhnout jinak.

(2) O přípustné riziko nejde, jestliže

- a) činnost podle odstavce 1 ohrozí život nebo zdraví člověka, aniž by k ní dal v souladu s jiným právním předpisem souhlas,
- b) výsledek, k němuž činnost podle odstavce 1 směřuje, zcela zřejmě neodpovídá míře rizika, nebo
- c) provádění činnosti podle odstavce 1 zřejmě odporuje požadavkům jiného právního předpisu, veřejnému zájmu nebo zásadám lidskosti nebo se přičí dobrým mravům.

§ 28

Oprávněné použití zbraně

Přešupek nespáchá, kdo použije zbraně v mezích stanovených jiným právním předpisem.

HLAVA VI

ZÁNİK ODPOVĚDNOSTI ZA PŘEŠUPEK A ODPOVĚDNOST PRÁVNÍHO NÁSTUPCE

Díl 1

Zánik odpovědnosti za přešupek

§ 29

Důvody zániku odpovědnosti za přešupek

Odpovědnost za přešupek zaniká

- a) uplynutím promlčecí doby,
- b) smrtí fyzické osoby,
- c) zánikem právnické osoby, nemá-li právního nástupce, nebo
- d) vyhlášením amnestie.

§ 30

Délka promlčecí doby

Promlčecí doba činí

- a) 1 rok, nebo
- b) 3 roky, jde-li o přešupek, za který zákon stanoví sazbu pokuty, jejíž horní hranice je alespoň 100 000 Kč.

§ 31

Běh promlčecí doby

(1) Promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni spáchání přešupku; dnem spáchání přešupku se rozumí den, kdy došlo k ukončení jednání, kterým byl přešupek spáchán. Je-li znakem přešupku účinek, promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni, kdy takový účinek nastal.

(2) Promlčecí doba počíná běžet

- a) u pokračujícího přešupku dnem následujícím po dni, kdy došlo k poslednímu dílčímu útoku,
- b) u hromadného přešupku dnem následujícím po dni, kdy došlo k poslednímu útoku, a
- c) u trvajících přešupku dnem následujícím po dni, kdy došlo k odstranění protiprávního stavu.

(3) Dopustil-li se pachatel více přešupků, běží pro každý z nich promlčecí doba zvlášť.

§ 32

Stavení a přerušení promlčecí doby

(1) Do promlčecí doby se nezapočítává doba,

- a) po kterou se pro tentýž skutek vedlo trestní řízení,
- b) po kterou bylo řízení o přestupku přerušeno proto, že bylo možné očekávat uložení trestu obviněnému z přestupku za jiný skutek v trestním řízení, přičemž správní trest, který lze uložit v řízení o přestupku, je bezvýznamný vedle trestu, který by bylo možné uložit v trestním řízení,
- c) po kterou se o věci vedlo soudní řízení správní,
- d) po kterou trvalo podmíněné upuštění od uložení správního trestu.

(2) Promlčecí doba se přerušuje

- a) oznámením o zahájení řízení o přestupku,
- b) vydáním rozhodnutí, jímž je obviněný uznán vinným,
- c) vydáním rozhodnutí o schválení dohody o narovnání; přerušením promlčecí doby počíná promlčecí doba nová.

(3) Byla-li promlčecí doba přerušena, odpovědnost za přestupek zaniká nejpozději 3 roky od jeho spáchání; jde-li o přestupek, za který zákon stanoví sazbu pokuty, jejíž horní hranice je alespoň 100 000 Kč, odpovědnost za přestupek zaniká nejpozději 5 let od jeho spáchání.

Díl 2

Odpovědnost právního nástupce za přestupek

§ 33

Přechod odpovědnosti právnické osoby za přestupek

- (1) Odpovědnost právnické osoby za přestupek přechází na jejího právního nástupce.
- (2) Má-li právnická osoba více právních nástupců, odpovídá za přestupek každý z nich, jako by přestupek spáchal sám.

§ 34

Přechod odpovědnosti podnikající fyzické osoby za přestupek

- (1) Odpovědnost podnikající fyzické osoby za přestupek přechází v případě její smrti na osobu, která pokračuje v její podnikatelské činnosti.
- (2) Pokračuje-li v podnikatelské činnosti více osob, odpovídá za přestupek každá z nich, jako by přestupek spáchala sama.

HLAVA VII

SPRÁVNÍ TRESTY A JEJICH UKLÁDÁNÍ

Díl 1

Druhy správních trestů a obecné zásady pro jejich ukládání

§ 35

Druhy správních trestů

Za přestupek lze uložit správní trest

- a) napomenutí,
- b) pokuty,
- c) zákazu činnosti,
- d) propadnutí věci nebo náhradní hodnoty,
- e) zveřejnění rozhodnutí o přestupku.

§ 36

Ukládání správních trestů

Správní trest lze uložit samostatně nebo spolu s jinými správními tresty; napomenutí nelze uložit spolu s pokoutou.

§ 37

Určení druhu a výměry správního trestu

Při určení druhu správního trestu a jeho výměry se přihlídně zejména

- a) k povaze a závažnosti přestupku,
- b) k tomu, že o některém z více přestupků, které byly spáchány jedním skutkem nebo více skutky, nebylo rozhodnuto ve společném řízení,
- c) k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem,
- d) u pokusu přestupku k tomu, do jaké míry se jednání pachatele přiblížilo k dokonání přestupku, jakož i k okolnostem a důvodům, pro které k jeho dokonání nedošlo,
- e) u spolupachatelů k tomu, jakou měrou jednání každého z nich přispělo ke spáchání přestupku,
- f) u fyzické osoby k jejím osobním poměrům a k tomu, zda a jakým způsobem byla pro totéž protiprávní jednání potrestána v jiném řízení před správním orgánem než v řízení o přestupku,
- g) u právnické nebo podnikající fyzické osoby k povaze její činnosti,
- h) u právního nástupce k tomu, v jakém rozsahu na něj přešly výnosy, užítky a jiné výhody ze spáchaného přestupku, a v případě více právních nástupců k tomu, zda některý z nich pokračuje v činnosti, při které byl přestupek spáchán,
- i) u pokračujícího, trvajících a hromadného přestupku k tomu, zda k části jednání, jímž byl přestupek spáchán, došlo za účinnosti zákona, který za přestupek stanovil správní trest mírnější než zákon, který byl účinný při dokončení tohoto jednání.

§ 38

Povaha a závažnost přestupku

Povaha a závažnost přestupku je dána zejména

- a) významem zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem porušen nebo ohrožen,
- b) významem a rozsahem následku přestupku,
- c) způsobem spáchání přestupku,
- d) okolnostmi spáchání přestupku,
- e) u fyzické osoby též druhem a mírou jejího zavinění, popřípadě pohnutkou, je-li tato známkou skutkové podstaty přestupku,
- f) délkou doby, po kterou trvalo protiprávní jednání pachatele nebo po kterou trval protiprávní stav udržovaný protiprávním jednáním pachatele,
- g) počtem jednotlivých dílčích útoků, které tvoří pokračování v přestupku.

§ 39

Polehčující okolnosti

Jako k polehčujícím okolnostem se přihlídně zejména k tomu, že pachatel

- a) spáchal přestupek ve věku blízkém věku mladistvých,
- b) spáchal přestupek, aby odvrátil útok nebo jiné nebezpečí, aniž byly zcela naplněny podmínky nutné obrany nebo krajní nouze, nebo překročil meze jiné okolnosti vylučující protiprávnost,
- c) napomáhal k odstranění škodlivého následku přestupku nebo dobrovolně nahradil způsobenou škodu,
- d) oznámil přestupek správnímu orgánu a při jeho objasňování účinně napomáhal, nebo
- e) spáchal přestupek pod vlivem hrozby nebo nátlaku anebo pod tlakem podřízenosti nebo závislosti na jiném.

§ 40

Přitěžující okolnosti

Jako k přitěžující okolnosti se přihlédne zejména k tomu, že pachatel

- a) spáchal přestupek tak, že využil něčí bezbrannosti, podřízenosti nebo závislosti na jiné osobě,
- b) spáchal více přestupků,
- c) spáchal přestupek opakovaně,
- d) zneužil ke spáchání přestupku svého zaměstnání, postavení nebo funkce,
- e) spáchal přestupek jako člen organizované skupiny, nebo
- f) spáchal přestupek na dítěti, osobě těhotné, nemocné, zdravotně postižené, vysokého věku nebo nemohoucí.

§ 41

Ukládání správních trestů za více přestupků

(1) Za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení se uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji trestný. Jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější.

(2) Jsou-li společně projednávány dva nebo více přestupků, správní orgán může uložit pokutu ve vyšší sazbě, a to tak, že horní hranice sazby pokuty za přestupek nejpřísněji trestný se zvyšuje až o polovinu, nejvýše však do částky, která je součtem horních hranic sazeb pokut za jednotlivé společně projednávány přestupky.

(3) Spolu se správním trestem uloženým podle odstavce 1 nebo 2 lze uložit i jiný druh správního trestu, jestliže by jej bylo možno uložit za některý ze společně projednávány přestupků.

§ 42

Podmíněné upuštění od uložení správního trestu

(1) Od uložení správního trestu lze podmíněně upustit, jestliže vzhledem k povaze a závažnosti spáchaného přestupku, kterým byla způsobena majetková újma (dále jen "škoda"), anebo jehož spácháním se pachatel bezdůvodně obohatil, a osobě pachatele lze důvodně očekávat, že již samotné projednání věci před správním orgánem postačí k jeho nápravě.

(2) Při podmíněném upuštění od uložení správního trestu se pachateli uloží, aby ve lhůtě stanovené správním orgánem nahradil škodu, kterou přestupkem způsobil, nebo aby vydal bezdůvodné obohacení získané přestupkem, a zároveň se stanoví způsob, jakým tak pachatel má učinit; jestliže pachatel ve stanovené lhůtě škodu způsobenou přestupkem neuhradí nebo nevydá bezdůvodné obohacení získané přestupkem anebo tak neučiní stanoveným způsobem, správní trest se mu uloží.

§ 43

Upuštění od uložení správního trestu

(1) Od uložení správního trestu lze upustit, jestliže o dvou nebo více přestupcích téhož pachatele nebylo konáno společné řízení a správní trest uložený za některý z těchto přestupků v samostatném řízení lze považovat za odpovídající správnímu trestu, který by byl jinak uložen ve společném řízení.

(2) Od uložení správního trestu lze též upustit, jestliže vzhledem k závažnosti přestupku, okolnostem jeho spáchání a osobě pachatele lze důvodně očekávat, že již samotné projednání věci před správním orgánem postačí k jeho nápravě.

§ 44

Mimořádné snížení výměry pokuty

(1) Pokutu lze uložit v částce nižší, než je zákonem stanovená dolní hranice sazby pokuty, jestliže

- a) vzhledem k okolnostem případu a osobě pachatele lze důvodně očekávat, že i tak lze jeho nápravy dosáhnout,
- b) je pokuta ukládána za pokus přestupku,
- c) pokuta uložená v rámci zákonem stanovené dolní hranice sazby by byla vzhledem k poměrům pachatele nepřiměřeně přísná, nebo
- d) pachatel spáchal přestupek, aby odvrátil útok nebo jiné nebezpečí, aniž byly zcela naplněny podmínky nutné obrany nebo krajní nouze, nebo překročil meze jiné okolnosti vylučující protiprávnost.

(2) Je-li výměra pokuty mimořádně snižována, musí být uložena pokuta alespoň ve výši jedné pětiny dolní hranice sazby pokuty stanovené zákonem.

Díl 2

Jednotlivé správní tresty a jejich výkon

§ 45

Napomenutí

Při ukládání napomenutí správní orgán upozorní pachatele na důsledky protiprávního jednání, jež mu podle zákona hrozí, pokud by se i v budoucnu dopouštěl podobného jednání.

§ 46

Pokuta

(1) Pokutu lze uložit ve výši stanovené zákonem. Není-li výše pokuty zákonem stanovena, pokutu lze uložit ve výši nepřesahující částku 1 000 Kč.

(2) Pokuta je splatná do 30 dnů ode dne, kdy rozhodnutí o přestupku nabylo právní moci, pokud správní orgán nestanoví lhůtu jinou.

§ 47

Zákaz činnosti

(1) Zakázat lze činnost, ke které je třeba veřejnoprávního oprávnění nebo kterou pachatel vykonává v pracovním nebo jiném obdobném poměru, došlo-li k přestupku při výkonu této činnosti nebo v přímé souvislosti s ní.

(2) Zákaz činnosti lze uložit jen tehdy, je-li to stanoveno zákonem, a nejvýše na dobu tam stanovenou. Není-li doba zákazu činnosti stanovena, lze zákaz činnosti uložit nejdéle na 3 roky.

(3) Do doby zákazu činnosti se započítává doba, po kterou pachatel na základě úředního opatření učiněného v souvislosti s projednávaným přestupkem již nesměl tuto činnost vykonávat.

(4) Po uplynutí poloviny doby, na niž byl uložen zákaz činnosti, může správní orgán, který zákaz činnosti uložil, od výkonu zbytku tohoto správního trestu upustit, jestliže pachatel prokáže způsobem svého života nebo provedením účinných opatření, že jeho další výkon není potřebný.

(5) Byla-li spolu se zákazem činnosti uložena též pokuta, která nebyla dosud uhrazena, popřípadě byla uhrazena pouze zčásti, nelze od výkonu zbytku zákazu činnosti upustit, dokud pachatel neprokáže, že pokutu nebo její zbylou část uhradil, anebo dokud nebylo rozhodnuto o rozložení úhrady pokuty na splátky nebo o odložení splatnosti pokuty.

(6) Zakázat nelze takovou činnost, jejíž výkon zákon ukládá.

§ 48

Propadnutí věci

(1) Propadnutí věci lze uložit jen, jde-li o věc,

a) která byla ke spáchání přestupku užita nebo určena,

b) kterou pachatel získal přestupkem nebo jako odměnu za něj, nebo

c) kterou pachatel, byť i jen zčásti, nabyl za věc uvedenou pod písmenem b), pokud hodnota věci uvedené pod písmenem b) není ve vztahu k hodnotě nabyté věci zanedbatelná.

(2) Propadnutí věci lze uložit pouze tehdy, jde-li o věc náležející pachateli.

(3) Propadnutí věci nelze uložit, je-li hodnota věci v nápadném nepoměru k povaze přestupku. Vyžaduje-li to bezpečnost osob nebo majetku nebo jiný obdobný obecný zájem, k hodnotě věci se nepřihlíží.

(4) Vlastníkem propadlé věci se stává stát.

§ 49

Propadnutí náhradní hodnoty

(1) Jestliže pachatel věc, která by mohla být prohlášena za propadlou, před uložením propadnutí věci zničí, poškodí, zcizí, zatají, učiní neupotřebitelnou nebo zúžitkuje, nebo jestliže jinak propadnutí takové věci zmaří, může mu být uloženo propadnutí náhradní hodnoty až do výše, která odpovídá hodnotě takové věci.

(2) Vlastníkem propadlé náhradní hodnoty se stává stát.

§ 50

Zveřejnění rozhodnutí o přestupku

(1) Zveřejnění rozhodnutí o přestupku lze uložit právníkovi nebo podnikající fyzické osobě, stanoví-li tak zákon. Při ukládání tohoto správního trestu dbá správní orgán na to, aby zásah do soukromí pachatele byl přiměřený povaze a závažnosti přestupku.

(2) Rozhodnutí o přestupku lze zveřejnit až po nabytí právní moci. Zveřejňuje se výroková část rozhodnutí o přestupku. Výroková část rozhodnutí, kterým se ukládá tento správní trest, obsahuje lhůtu, během níž se rozhodnutí zveřejní. Tato lhůta nesmí být kratší než 2 měsíce a delší než 6 měsíců a počíná běžet dnem nabytí právní moci rozhodnutí.

(3) Zveřejnění rozhodnutí o přestupku se provádí zveřejněním ve veřejném sdělovacím prostředku a vyvěšením na úřední desce správního orgánu.

(4) Zveřejnění rozhodnutí o přestupku vyvěšením na úřední desce správního orgánu provede na vlastní náklady správní orgán, který rozhodnutí vydal v prvním stupni, a to nejméně po dobu 15 dnů a nejdéle po dobu 2 měsíců.

(5) Zveřejnění rozhodnutí o přestupku ve veřejném sdělovacím prostředku, který určí správní orgán, zajistí správní orgán na náklady pachatele.

(6) Je-li pravomocné rozhodnutí, jímž byl uložen správní trest zveřejnění rozhodnutí o přestupku (dále jen "původní rozhodnutí"), zrušeno v přezkumném nebo novém řízení o přestupku anebo v soudním řízení správním, správní orgán nebo soud, který původní rozhodnutí zrušil, informuje do 30 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí, kterým se původní rozhodnutí ruší, o takovém rozhodnutí správní orgán, který původní rozhodnutí vydal; správní orgán, který původní rozhodnutí vydal, zveřejní každé pravomocné rozhodnutí, kterým se původní rozhodnutí ruší, a to na vlastní náklady a obdobným způsobem, jakým bylo zveřejněno původní rozhodnutí.

(7) Obsahem zveřejněného rozhodnutí o přestupku nesmějí být údaje umožňující identifikaci jiné osoby než pachatele.

HLAVA VIII

OCHRANNÁ OPATŘENÍ

§ 51

Druhy ochranných opatření

Ochranná opatření jsou

- a) omezující opatření a
- b) zabránění věci nebo náhradní hodnoty.

§ 52

Omezující opatření

(1) Omezující opatření spočívá v zákazu navštěvovat určená veřejně přístupná místa nebo místa, kde se konají sportovní, kulturní a jiné společenské akce, popřípadě v povinnosti zdržet se styku s určitou osobou nebo vymezeným okruhem osob nebo v povinnosti podrobit se vhodnému programu pro zvládání agrese nebo násilného chování.

(2) Omezující opatření lze uložit fyzické osobě, stanoví-li tak zákon, a to za předpokladu, že existuje přímá souvislost mezi spáchaným přestupkem a omezujícím opatřením, které má být uloženo.

(3) Omezující opatření musí být přiměřené povaze a závažnosti spáchaného přestupku a osobním poměrům pachatele; lze je uložit pouze spolu se správním trestem, a to nejdéle na dobu 1 roku. Omezující opatření lze uložit s účinky též mimo správní obvod správního orgánu, který je ukládá.

(4) Dodržování uloženého omezujícího opatření kontroluje správní orgán, který je uložil, má-li omezující opatření účinky pouze v jeho správním obvodu. Má-li omezující opatření účinky též mimo správní obvod správního orgánu, který je uložil, dodržování omezujícího opatření kontroluje ve svém správním obvodu správní orgán, který je uložil, a dále správní orgán stejného druhu jako ten, který omezující opatření uložil a v jehož správním obvodu má omezující opatření účinky.

(5) Správní orgán, který omezující opatření uložil s účinky mimo svůj správní obvod, o této skutečnosti do 5 pracovních dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o uložení omezujícího opatření informuje správní orgán stejného druhu, v jehož správním obvodu má omezující opatření účinky.

(6) Omezující opatření spočívající v povinnosti podrobit se vhodnému programu pro zvládání agrese nebo násilného chování může být uloženo fyzické osobě, která se dopustila přestupku vykazujícího zejména znaky užití násilí v rodině nebo partnerském vztahu. Při ukládání omezujícího opatření podle věty první správní orgán po konzultaci s pachatelem stanoví konkrétní typ vhodného programu, včetně obsahu, rozsahu a způsobu jeho provádění tak, aby zohledňoval výchovné a preventivní působení na pachatele a zároveň odpovídal jeho individuálním potřebám. Za účelem kontroly dodržování tohoto omezujícího opatření si správní orgán vyžádá od poskytovatele vhodného programu pro zvládání agrese nebo násilného chování písemnou zprávu obsahující informace o dodržování podmínek uloženého omezujícího opatření ze strany pachatele.

§ 53

Zabrání věci

- (1) Nebylo-li uloženo propadnutí věci uvedené v § 48 odst. 1, lze rozhodnout, že se taková věc zabírá, jestliže
- a) do 60 dnů ode dne, kdy přešupek vyšel najevo, se nezjistí skutečnosti odůvodňující zahájení řízení o přešupeku proti určité osobě,
 - b) náleží pachateli, proti němuž nelze vést řízení o přešupeku nebo jemuž za přešupek nelze uložit správní trest,
 - c) náleží pachateli, u něhož bylo od uložení správního trestu za přešupek upuštěno nebo podmíněně upuštěno,
 - d) nenáleží pachateli nebo mu nenáleží zcela, nebo
 - e) vlastník věci není znám,
a jestliže to vyžaduje bezpečnost osob nebo majetku anebo jiný obdobný obecný zájem.
- (2) Bez splnění podmínek podle odstavce 1 lze rozhodnout o zabrání věci pouze v případě, že je výnosem přešupku, byť nikoli bezprostředním.
- (3) Vlastníkem zabrané věci se stává stát.
- (4) O zabrání věci nelze rozhodnout, uplynulo-li od jednání majícího znaky přešupku 5 let.

§ 54

Zabrání náhradní hodnoty

- (1) Jestliže ten, komu náleží věc, která by mohla být zabrána, ji před zabráním zničí, poškodí, zcizí, zatají, učiní neupotřebitelnou nebo zůžitkuje, nebo jestliže jinak zabrání takové věci zmaří, může mu být uloženo zabrání náhradní hodnoty až do výše, která odpovídá hodnotě takové věci.
- (2) Vlastníkem zabrané náhradní hodnoty se stává stát.

HLAVA IX

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ O MLADISTVÝCH

§ 55

Mladistvý

Mladistvým je ten, kdo v době spáchání přešupku dovršil patnáctý rok a nepřekročil osmnáctý rok svého věku.

§ 56

Ukládání správního trestu mladistvému

Při ukládání správního trestu mladistvému se přihlíží k jeho osobnosti včetně jeho věku a rozumové a mravní vyspělosti, jakož i k jeho osobním poměrům tak, aby jeho další vývoj byl co nejméně ohrožen.

§ 57

Pokuta

Horní hranice sazby pokuty se u mladistvého snižuje na polovinu, přičemž však nesmí přesahovat částku 5 000 Kč; to neplatí, je-li mladistvý podnikající fyzickou osobou.

§ 58

Zákaz činnosti

- (1) Zákaz činnosti nelze mladistvému uložit, jestliže by výkon tohoto správního trestu bránil přípravě na jeho povolání.
- (2) Zákaz činnosti lze mladistvému uložit nejdéle na dobu 1 roku.

§ 59

Upuštění od uložení správního trestu

Od uložení správního trestu mladistvému lze též upustit, jestliže vzhledem k povaze spáchaného přešupku a k dosavadnímu způsobu života mladistvého lze důvodně očekávat, že uložení omezujícího opatření zajistí jeho nápravu lépe než

správní trest.

ČÁST TŘETÍ

ŘÍZENÍ O PŘESTUPCÍCH

HLAVA I

PŘÍSLUŠNOST SPRÁVNÍCH ORGÁNŮ A ZMĚNY PŘÍSLUŠNOSTI

§ 60

Věcná příslušnost

(1) Nestanoví-li zákon jinak, je správním orgánem příslušným k řízení obecní úřad obce s rozšířenou působností.

(2) Obecní úřad je příslušný k řízení o přestupcích

- a) proti pořádku v územní samosprávě,
- b) proti veřejnému pořádku,
- c) proti občanskému soužití a
- d) proti majetku.

§ 61

Komise pro projednávání přestupků

(1) Starosta může zřizovat jako zvláštní orgány obce komise pro projednávání přestupků (dále jen "komise"). Komise může projednávat přestupky proti pořádku ve státní správě, přestupky proti pořádku v územní samosprávě, přestupky proti veřejnému pořádku, přestupky proti občanskému soužití, přestupky proti majetku a přestupky, o kterých to stanoví jiný zákon. Při zřízení komise starosta určí, které přestupky komise projednává namísto obecního úřadu.

(2) Starosta jmenuje a odvolává předsedu komise a další její členy. Předseda komise musí splňovat požadavky podle § 111.

(3) Komise má lichý počet členů.

§ 62

Místní příslušnost

(1) K řízení je místně příslušný správní orgán, v jehož správním obvodu byl přestupek spáchán.

(2) Nelze-li místní příslušnost správního orgánu určit podle odstavce 1 nebo byl-li přestupek spáchán v cizině a podezřelý z přestupku je státním občanem České republiky nebo osobou bez státní příslušnosti, která má na území České republiky povolen trvalý pobyt, je k řízení místně příslušný správní orgán, v jehož správním obvodu podezřelý z přestupku má nebo naposledy měl trvalý pobyt.

(3) Nelze-li místní příslušnost správního orgánu určit podle odstavce 1 nebo byl-li přestupek spáchán v cizině a podezřelý z přestupku je právnickou nebo podnikající fyzickou osobou, která má na území České republiky své sídlo, nebo zde vykonává svoji činnost, nebo zde má svůj nemovitý majetek, je k řízení místně příslušný správní orgán, v jehož správním obvodu podezřelý z přestupku má nebo naposledy měl sídlo, vykonává nebo vykonával svoji činnost, nebo má nebo měl svůj nemovitý majetek.

(4) Nelze-li místní příslušnost správního orgánu určit podle předchozích odstavců nebo je-li místně příslušných více správních orgánů, provede řízení správní orgán, v jehož správním obvodu vyšel přestupek nejdříve najevo.

§ 63

Vyloučení z projednávání a rozhodování věci

(1) Je-li podezřelým z přestupku územní samosprávný celek, jehož orgán je příslušným správním orgánem k řízení o tomto přestupku, nadřízený správní orgán usnesením pověří řízením o tomto přestupku jiný věcně příslušný podřízený správní orgán ve svém správním obvodu. Obdobně se postupuje, je-li podezřelým z přestupku člen zastupitelstva územního samosprávného celku, jehož orgán je příslušným správním orgánem k řízení o tomto přestupku.

(2) Je-li podezřelým z přestupku územní samosprávný celek, jehož orgán je odvolacím správním orgánem vůči správnímu orgánu příslušnému k řízení o tomto přestupku, nadřízený správní orgán odvolacího správního orgánu usnesením pověří řízením o tomto přestupku jiný věcně příslušný správní orgán ve správním obvodu jiného odvolacího správního orgánu. Obdobně se postupuje, je-li podezřelým z přestupku člen zastupitelstva územního samosprávného celku, jehož orgán je odvolacím správním orgánem vůči správnímu orgánu příslušnému k řízení o tomto přestupku.

§ 64

Předání věci

(1) Správní orgán věc bezodkladně i v průběhu řízení předá

- a) orgánu činnému v trestním řízení, nasvědčující-li zjištěné skutečnosti tomu, že byl spáchán trestný čin, nebo
- b) orgánu příslušnému podle jiného zákona k projednání skutku, který má znaky přestupku osoby uvedené v § 4 odst. 4 nebo 5, pokud o skutku nebylo rozhodnuto v prvním stupni.

(2) Správní orgán věc bezodkladně předá věcně a místně příslušnému správnímu orgánu, pokud není věcně nebo místně příslušný. Příslušný správní orgán může využít předané podklady, není-li to na újmu práv účastníků řízení.

(3) O předání věci správní orgán vydá usnesení, které se pouze poznamená do spisu.

HLAVA II

PRÁVNÍ STYK S CIZINOU

§ 65

Uskutečňování právního styku s cizinou

(1) Při dožádání cizozemského správního orgánu o poskytnutí právní pomoci, při poskytování právní pomoci cizozemskému správnímu orgánu, při doručování písemnosti ve styku s cizinou a při uznávání a výkonu cizozemského rozhodnutí správního orgánu, kterým byl uložen správní trest, se ve věcech týkajících se přestupků postupuje podle mezinárodní smlouvy, která je součástí právního řádu České republiky, nebo podle zákona.

(2) Není-li v mezinárodní smlouvě stanovena vnitrostátní příslušnost k

- a) vyřizování dožádání cizozemského správního orgánu o poskytnutí právní pomoci,
- b) poskytování právní pomoci cizozemskému správnímu orgánu,
- c) doručování písemnosti ve styku s cizinou, nebo
- d) uznávání a výkonu cizozemského rozhodnutí, kterým byl uložen správní trest, je příslušným orgánem věcně a místně příslušný správní orgán, který se s cizozemským správním orgánem stýká prostřednictvím svého ústředního správního úřadu, do jehož působnosti rozhodovaná věc náleží.

HLAVA III

DORUČOVÁNÍ

§ 66

Doručování veřejnou vyhláškou

Doručuje-li se veřejnou vyhláškou, postupuje správní orgán tak, že na úřední desku vyvěsí pouze oznámení o možnosti převzít doručovanou písemnost.

§ 67

Doručování zmocněnci

Jestliže se nedaří doručovat zmocněnci účastníka řízení, doručuje správní orgán pouze účastníkovi řízení.

HLAVA IV

ÚČASTNÍCI ŘÍZENÍ, DALŠÍ OSOBY VYSTUPUJÍCÍ V ŘÍZENÍ A ORGÁN SOCIÁLNĚ-PRÁVNÍ OCHRANY DĚTÍ

§ 68

Účastníci řízení

Účastníkem řízení je

- a) obviněný,
- b) poškozený v části řízení, která se týká jím uplatněného nároku na náhradu škody nebo nároku na vydání bezdůvodného obohacení, a

c) vlastník věci, která může být nebo byla zabráněna, v části řízení, která se týká zabránění věci nebo náhradní hodnoty.

§ 69

Obviněný

(1) Podezřelý z přestupku se stává obviněným, jakmile vůči němu správní orgán učiní první úkon v řízení.

(2) Dokud není pravomocným rozhodnutím o přestupku vyslovena vina obviněného, hledí se na něj jako na nevinného. V pochybnostech správní orgán rozhodne ve prospěch obviněného.

§ 70

Poškozený

(1) Správní orgán bezodkladně vyrozumí o možnosti uplatnit nárok na náhradu škody nebo uplatnit nárok na vydání bezdůvodného obohacení a o nařízeném ústním jednání osobu, které byla spácháním přestupku způsobena škoda nebo na jejíž úkor se obviněný spácháním přestupku obohatil, pokud je mu tato osoba známa. Současně tuto osobu poučí, že nárok na náhradu škody nebo na vydání bezdůvodného obohacení může uplatnit nejpozději při prvním ústním jednání nebo v jiné lhůtě, kterou jí určí. Pokud by vyrozumění osoby podle věty první bylo spojeno s neúměrnými obtížemi nebo náklady, doručí je správní orgán veřejnou vyhláškou; ustanovení § 66 se nepoužije.

(2) Osoba, které byla spácháním přestupku způsobena škoda nebo na jejíž úkor se obviněný spácháním přestupku bezdůvodně obohatil, se stává poškozeným uplatněním nároku na náhradu škody nebo nároku na vydání bezdůvodného obohacení. Nárok na náhradu škody nebo nárok na vydání bezdůvodného obohacení může uplatnit u správního orgánu nejpozději při prvním ústním jednání nebo ve lhůtě určené správním orgánem, nekoná-li se ústní jednání, nebylo-li již o tomto nároku rozhodnuto v občanskoprávním nebo jiném řízení, nebo pokud takové řízení neprobíhá. Jestliže osoba, které byla spácháním přestupku způsobena škoda nebo na jejíž úkor se obviněný spácháním přestupku bezdůvodně obohatil, uplatnila nárok na náhradu této škody nebo nárok na vydání takového bezdůvodného obohacení v předcházejícím trestním řízení o totožném skutku, stává se poškozeným zahájením řízení.

(3) Pokud osoba uplatní nárok na náhradu škody způsobené spácháním přestupku nebo nárok na vydání bezdůvodného obohacení, kterým se obviněný spácháním přestupku obohatil na její úkor, a o takovém nároku již bylo rozhodnuto v občanskoprávním nebo jiném řízení nebo pokud takové řízení probíhá, správní orgán ji vyrozumí o nemožnosti rozhodovat o náhradě této škody nebo o vydání takového bezdůvodného obohacení; pokud občanskoprávní nebo jiné řízení o náhradě škody způsobené přestupkem nebo o vydání bezdůvodného obohacení probíhá, vyrozumí osobu také o výsledku řízení o přestupku.

§ 71

Osoba přímo postižená spácháním přestupku

Osoba přímo postižená spácháním přestupku má v řízení, k jehož zahájení nebo pokračování dala souhlas, právo na vyrozumění o zahájení řízení, právo navrhnout důkazy a činit jiné návrhy po celou dobu řízení, právo na poskytnutí informací o řízení potřebných ke zpětvzetí souhlasu, právo vyjádřit v řízení své stanovisko, právo nahlížet do spisu, právo účastnit se ústního jednání a být přítomna při všech úkonech v řízení, právo vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k jeho podkladům a právo na oznámení rozhodnutí.

§ 72

Zákonný zástupce a opatrovník mladistvého obviněného a orgán sociálně-právní ochrany dětí

(1) Zákonný zástupce a opatrovník mladistvého obviněného a orgán sociálně-právní ochrany dětí má právo na vyrozumění o zahájení řízení, právo navrhnout důkazy a činit jiné návrhy po celou dobu řízení, právo na poskytnutí informací o řízení potřebných k hájení práv a oprávněných zájmů mladistvého obviněného, právo vyjádřit v řízení své stanovisko, právo nahlížet do spisu, právo účastnit se ústního jednání a být přítomen při všech úkonech v řízení, právo vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k jeho podkladům, právo na oznámení rozhodnutí, právo podat odvolání ve prospěch mladistvého obviněného proti rozhodnutí o přestupku nebo proti rozhodnutí o schválení dohody o narovnání a právo podat žádost o obnovu řízení nebo o vydání nového rozhodnutí. Zákonný zástupce a opatrovník mladistvého obviněného má právo zvolit mladistvému obviněnému zmocněnce.

(2) Je-li za tentýž skutek obviněn také zákonný zástupce nebo opatrovník mladistvého obviněného a nemá-li mladistvý obviněný jiného zákonného zástupce nebo opatrovníka, vykonává práva podle odstavce 1 pouze orgán sociálně-právní ochrany dětí. Správní orgán o tom rozhodne usnesením, které se oznamuje pouze mladistvému obviněnému, jeho zákonnému zástupci, opatrovníkovi a orgánu sociálně-právní ochrany dětí.

(3) Je-li důvodná obava, že zákonný zástupce nebo opatrovník mladistvého obviněného nebude řádně hájit zájmy mladistvého obviněného, vykonává práva podle odstavce 1 pouze orgán sociálně-právní ochrany dětí. Správní orgán o tom rozhodne usnesením, které se oznamuje pouze mladistvému obviněnému, jeho zákonnému zástupci, opatrovníkovi a orgánu sociálně-právní ochrany dětí.

HLAVA V

POSTUP PŘED ZAHÁJENÍM ŘÍZENÍ

§ 73

Oznamování přestupku

Má-li orgán Policie České republiky nebo Vojenské policie (dále jen "orgán policie") nebo jiný správní orgán důvodné podezření, že byl spáchán přestupek, a není-li sám příslušný k jeho projednání, oznámí tuto skutečnost bez zbytečného odkladu příslušnému správnímu orgánu. V oznámení uvede zejména, kdo je podezřelým z přestupku, pokud je mu znám, popis skutku, ve kterém je přestupek spatřován, místo a čas, kdy měl být přestupek spáchán, zákonné ustanovení obsahující skutkovou podstatu předmětného přestupku a důkazní prostředky, které jsou mu známy.

§ 74

Oznamování přestupku orgánem policie ve zvláštních případech

(1) Orgán policie učiní nezbytná šetření ke zjištění osoby podezřelé ze spáchání přestupku a k zajištění důkazních prostředků nezbytných pro pozdější dokazování před správním orgánem, nasvědčují-li okolnosti tomu, že byl spáchán přestupek

- a) proti veřejnému pořádku,
- b) proti občanskému soužití, v jehož důsledku došlo k ublížení na zdraví z nedbalosti,
- c) proti majetku,
- d) proti pořádku ve státní správě,
- e) proti pořádku v územní samosprávě,
- f) podle zákona o silničním provozu,
- g) proti pořádku ve státní správě v působnosti Policie České republiky nebo Vojenské policie,
- h) na úseku požární ochrany, nebo
- i) o němž to stanoví jiný zákon.

(2) O zjištěných skutečnostech sepíše orgán policie úřední záznam, který přiloží k oznámení. Orgán policie učiní oznámení příslušnému správnímu orgánu nejpozději do 30 dnů ode dne, kdy se o přestupku dozví.

(3) Orgán policie

- a) věc předá příslušnému orgánu, jde-li o jednání, které má znaky přestupku, nebo nasvědčují-li zjištěné skutečnosti, že jde o trestný čin, nebo
- b) věc odloží, není-li dáno podezření z přestupku nebo nelze-li přestupek projednat, anebo nezjistí-li do 30 dnů ode dne, kdy se o přestupku dozvěděl, skutečnosti odůvodňující podezření, že jej spáchala určitá osoba; pomínou-li důvody odložení, věc oznámí, není-li na místě věc vyřídit jinak.

(4) Orgán policie na požádání vyrozumí do 30 dnů oznamovatele přestupku o provedených opatřeních.

§ 75

Součinnost

Orgán policie nebo jiný správní orgán provede bez zbytečného odkladu na žádost příslušného správního orgánu úkony potřebné k prověřování oznámení o přestupku, k projednání přestupku a k výkonu rozhodnutí. Pokud orgán policie nebo jiný správní orgán není k provedení požadovaných úkonů příslušný, neprovede je a vyrozumí o tom příslušný správní orgán.

§ 76

Odložení věci

(1) Správní orgán, aniž řízení zahájí, věc usnesením odloží, jestliže

- a) došlé oznámení neodůvodňuje zahájení řízení o přestupku nebo předání věci,
- b) podezřelý z přestupku požívá výsad a imunit podle mezinárodního práva,
- c) podezřelý z přestupku požívá výsad a imunit podle jiného zákona nebo je senátorem nebo poslancem, který požádal orgán příslušný k projednání přestupku o projednání přestupku v disciplinárním řízení podle jiných zákonů,

- d) podezřelý z přestupku v době spáchání skutku nedovršil patnáctý rok svého věku,
- e) podezřelý z přestupku nebyl v době spáchání skutku pro nepřičetnost za přestupek odpovědný,
- f) odpovědnost za přestupek zanikla,
- g) fyzická osoba nebo podnikající fyzická osoba podezřelá ze spáchání přestupku zemřela, pokud odpovědnost podnikající fyzické osoby za přestupek nepřešla na osobu, která pokračuje v její podnikatelské činnosti,
- h) právnická osoba zanikla, pokud odpovědnost za přestupek nepřešla na jejího právního nástupce,
- i) o skutku již bylo pravomocně rozhodnuto správním orgánem nebo orgánem činným v trestním řízení způsobem uvedeným v § 77 odst. 2,
- j) o skutku již bylo rozhodnuto jako o disciplinárním deliktu a uložené opatření lze považovat za postačující, nebo
- k) nezjistí do 60 dnů od přijetí oznámení nebo ode dne, kdy se o přestupku dozvěděl, skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě.

(2) Správní orgán, aniž řízení zahájí, věc usnesením odloží, jestliže se o totožném skutku vede trestní řízení.

(3) Usnesení o odložení věci podle odstavců 1 a 2 se pouze poznamená do spisu. Správní orgán o odložení věci vyrozumí osobu přímo postiženou spácháním přestupku, je-li mu známa. Pokud by vyrozumění osoby podle věty druhé bylo spojeno s neúměrnými obtížemi nebo náklady, doručí je správní orgán veřejnou vyhláškou; ustanovení § 66 se nepoužije.

(4) Správní orgán, aniž řízení zahájí, věc usnesením odloží, jestliže osoba přímo postižená spácháním přestupku nedala souhlas k zahájení řízení nebo tento souhlas vzala zpět, nejedná-li se o přestupek, který lze projednat i bez takového souhlasu.

(5) Správní orgán, aniž řízení zahájí, může věc usnesením dále odložit, jestliže

a) podezřelý z přestupku spáchal jedním skutkem více přestupků, které nebyly projednány ve společném řízení, a správní trest uložený za některý z nich lze považovat za postačující, nebo

b) správní trest, který lze za přestupek uložit, je bezvýznamný vedle trestu, který byl podezřelému z přestupku uložen v trestním řízení za jiný skutek;

usnesení se oznamuje podezřelému z přestupku a osobě přímo postižené spácháním přestupku, je-li správnímu orgánu známa.

(6) Pokud správní orgán věc odloží podle odstavce 1 písm. d), oznámí tuto skutečnost orgánu sociálně-právní ochrany dětí a zákonnému zástupci nebo opatrovníkovi dítěte. Informuje je přitom o všech podstatných okolnostech, které v souvislosti s tímto skutkem zjistil.

HLAVA VI

POSTUP V ŘÍZENÍ

Díl 1

Zahájení řízení

§ 77

Překážky řízení

(1) Nikdo nemůže být obviněn z totožného přestupku za skutek, o němž již bylo proti téže osobě zahájeno řízení podle tohoto zákona nebo trestní řízení.

(2) Nikdo nemůže být obviněn z přestupku za skutek, o němž již bylo v jiném řízení proti téže osobě pravomocně rozhodnuto. Rozhodnutím podle věty první se rozumí rozhodnutí o tom, že se skutek nestal, nespáchal jej obviněný, spáchání skutku se nepodařilo obviněnému prokázat nebo že skutek je trestným činem nebo totožným přestupkem nebo není přestupkem, trestní stíhání bylo podmíněně zastaveno, trestní stíhání bylo zastaveno na základě schválení narovnání, bylo podmíněně odloženo podání návrhu na potrestání nebo bylo odstoupeno od trestního stíhání mladistvého.

§ 78

Zahájení řízení z moci úřední

(1) Správní orgán zahájí řízení o každém přestupku, který zjistí, a postupuje v řízení z moci úřední.

(2) Řízení je zahájeno doručením oznámení o zahájení řízení podezřelému z přestupku nebo ústním vyhlášením takového oznámení. O ústním vyhlášení oznámení o zahájení řízení vydá správní orgán účastníkům řízení na požádání potvrzení. Společné řízení je zahájeno doručením oznámení o zahájení řízení všem podezřelým z přestupku.

(3) Oznámení o zahájení řízení o přestupku obsahuje popis skutku, o kterém má být v řízení rozhodováno, a jeho

předběžnou právní kvalifikaci.

(4) Má-li být v řízení rozhodováno také o jiném skutku, než pro který bylo oznámeno zahájení řízení, postupuje správní orgán obdobně podle odstavců 2 a 3. Pokud v průběhu řízení správní orgán změní právní kvalifikaci skutku, vyzoomí o tom obviněného.

§ 79

Zahájení řízení se souhlasem osoby přímo postižené spácháním přestupku

(1) Řízení o přestupku, o němž tak stanoví jiný zákon, lze zahájit a v již zahájeném řízení pokračovat pouze se souhlasem osoby přímo postižené spácháním přestupku. Je-li osob přímo postižených spácháním přestupku více, postačí souhlas pouze jedné z nich.

(2) Správní orgán poučí osobu přímo postiženou spácháním přestupku, je-li mu známa, o právu podle odstavce 1 a určí jí lhůtu k podání souhlasu. Lhůta nesmí být kratší než 30 dnů.

(3) Osoba přímo postižená spácháním přestupku může vzít souhlas podle odstavce 1 kdykoliv zpět, a to až do doby vydání rozhodnutí o odvolání.

(4) Osoba přímo postižená spácháním přestupku nemůže dát souhlas podle odstavce 1, jestliže jej nedala ve lhůtě podle odstavce 2 nebo již daný souhlas vzala zpět.

(5) Byla-li spácháním přestupku postižena osoba mladší 18 let nebo byl-li přestupek důvodem vykázání ze společného obydí, zahájí správní orgán řízení nebo v již zahájeném řízení pokračuje bez souhlasu osoby přímo postižené spácháním přestupku.

Díl 2

Průběh řízení

§ 80

Ústní jednání

(1) Správní orgán může nařídit ústní jednání.

(2) Správní orgán nařídí ústní jednání na požádání obviněného, je-li to nezbytné k uplatnění jeho práv; jinak návrh zamítne usnesením, které se oznamuje pouze obviněnému. O právu žádat nařízení ústního jednání musí být obviněný poučen. Správní orgán nařídí ústní jednání i bez požádání obviněného, je-li to nezbytné pro zjištění stavu věci. Správní orgán prvního stupně nařídí ústní jednání i bez požádání obviněného, je-li obviněným mladistvý.

(3) Správní orgán může nařídit ústní jednání na požádání poškozeného, je-li to třeba k rozhodnutí o nároku na náhradu škody nebo nároku na vydání bezdůvodného obohacení. O právu žádat nařízení ústního jednání musí být poškozený poučen. O zamítnutí návrhu poškozeného na nařízení ústního jednání se rozhodne usnesením, které se oznamuje pouze poškozenému.

(4) K ústnímu jednání správní orgán předvolá účastníky řízení. Ústní jednání lze konat bez přítomnosti obviněného jen tehdy, jestliže byl řádně předvolán a souhlasí s konáním ústního jednání bez vlastní přítomnosti nebo pokud se na předvolání nedostaví bez náležité omluvy nebo bez dostatečného důvodu.

§ 81

Řízení navazující na kontrolu

V řízení navazujícím na výkon kontroly mohou být skutečnosti zjištěné při kontrole jediným podkladem rozhodnutí o přestupku.

§ 82

Dokazování

(1) Správní orgán může provést výslech obviněného; je-li to nezbytné k uplatnění práv obviněného, správní orgán výslech provede. Výslech obviněného nesmí být proveden za stejných podmínek, za jakých nesmí být vyslýchán svědek.

(2) Obviněný má právo nevypovídat. Správní orgán nesmí obviněného nutit k výpovědi nebo doznání. Správní orgán obviněného před výslechem poučí o právu nevypovídat a o zákazu provádět výslech.

(3) Účastníci řízení mají právo klást otázky sobě navzájem, svědkům a znalcům. Zákonný zástupce a opatrovník mladistvého obviněného, osoba přímo postižená spácháním přestupku, která dala souhlas se zahájením nebo pokračováním řízení, a orgán sociálně-právní ochrany dětí mají právo klást otázky účastníkům řízení, svědkům a znalcům. Dotazovaná osoba má právo odmítnout odpovědět a nesmí být tázána za stejných podmínek jako svědek. Správní orgán tuto osobu poučí o právu nevypovídat a o zákazu provádět výslech.

§ 83

Záruka za splnění povinnosti

(1) Správní orgán může k zajištění účelu řízení uložit obviněnému záruku za splnění povinnosti, která by mohla být uložena v řízení o přestupku, pokud má důvodné podezření, že se obviněný bude vyhýbat potrestání za přestupek nebo výkonu správního trestu nebo bude mařit či ztěžovat řízení o přestupku, výkon správního trestu nebo náhradu škody anebo vydání bezdůvodného obohacení poškozenému. Záruku za splnění povinnosti podle věty první lze uložit osobě podezřelé ze spáchání přestupku i před zahájením řízení o přestupku.

(2) Pokud pominou důvody pro uložení záruky, správní orgán rozhodnutí o uložení záruky zruší a vrátí ji obviněnému.

(3) Záruku za splnění povinnosti lze uložit též příkazem, popřípadě příkazovým blokem, jde-li o peněžitou záruku za splnění povinnosti.

§ 84

Zrušení, zánik a přeměna právnické osoby

(1) Správní orgán zakáže zrušení, zánik nebo přeměnu obviněné právnické osoby, pokud má důvodné podezření, že by se právnická osoba mohla svým zánikem vyhnout potrestání za přestupek nebo výkonu správního trestu nebo že by mohla zmařit uspokojení nároku na náhradu škody nebo nároku na vydání bezdůvodného obohacení, není-li takový postup zjevně nepřiměřený vzhledem k povaze a závažnosti přestupku, ze kterého je obviněna. Byla-li právnická osoba založena nebo zřízena na dobu určitou nebo k dosažení určitého účelu a po zahájení řízení o přestupku uplynula doba, na niž byla založena nebo zřízena, nebo se naplnil účel, pro který byla založena nebo zřízena, hledí se na ni od tohoto okamžiku do pravomocného ukončení řízení, jako by byla založena nebo zřízena na dobu neurčitou.

(2) Rozhodnutí o zákazu zrušení, zániku nebo přeměny se oznamuje pouze obviněné právnické osobě; odvolání proti tomuto rozhodnutí nemá odkladný účinek. Správní orgán zruší zákaz, pominou-li důvody pro jeho vydání.

(3) Rozhodnutí o zákazu zrušení, zániku nebo přeměny právnické osoby správní orgán zruší, pokud byly splněny veškeré povinnosti uložené právnické osobě jako pachateli přestupku pravomocným rozhodnutím o přestupku nebo nabylo právní moci usnesení o zastavení řízení o přestupku. Rozhodnutí podle věty první může být prvním úkonem v řízení.

(4) Správní orgán o zákazu podle odstavce 1 a o jeho zrušení uvědomí orgán veřejné moci nebo osobu, které vedou veřejný rejstřík nebo jiný zákonem určený rejstřík, registr nebo evidenci právnických osob. Orgán veřejné moci nebo osoba, které vedou veřejný rejstřík nebo jiný zákonem určený rejstřík, registr nebo evidenci právnických osob, po oznámení zákazu podle odstavce 1 nezapíše zrušení nebo přeměnu právnické osoby do takového rejstříku, registru nebo evidence, ani neprovedou její výmaz, ledaže je správní orgán uvědomil o zrušení tohoto zákazu.

(5) Pokud správní orgán vydá zákaz podle odstavce 1, obviněná právnická osoba nebude zrušena, nezanikne nebo nedojde k její přeměně.

(6) Přeměnou se pro účely tohoto zákona rozumí sloučení, splynutí nebo rozdělení právnické osoby, převod jmění na společníka, změna právní formy právnické osoby nebo přemístění sídla právnické osoby do zahraničí.

§ 85

Přerušení řízení

(1) Správní orgán usnesením přeruší řízení také tehdy, byla-li v téže věci podána kasační stížnost podle soudního řádu správního.

(2) Správní orgán může usnesením přerušit řízení, jestliže obviněný není schopen chápat smysl řízení pro přechodnou duševní poruchu, která nastala až po spáchání skutku, který je předmětem řízení.

(3) Správní orgán může usnesením přerušit řízení, pokud lze očekávat uložení trestu obviněnému za jiný skutek v trestním řízení, přičemž správní trest, který lze uložit v řízení o přestupku, je bezvýznamný vedle trestu, jehož uložení lze očekávat v trestním řízení.

§ 86

Zastavení řízení

(1) Správní orgán usnesením zastaví řízení, jestliže

- a) skutek, o němž se vede řízení, se nestal nebo není přestupkem,
- b) skutek nespáchal obviněný,
- c) spáchání skutku, o němž se vede řízení, nebylo obviněnému prokázáno,
- d) obviněný požívá výsad a imunit podle mezinárodního práva,
- e) obviněný požívá výsad a imunit podle jiného zákona nebo je senátorem nebo poslancem, který požádal orgán příslušný k projednání přestupku o projednání přestupku v disciplinárním řízení podle jiných zákonů,

- f) obviněný v době spáchání skutku nedovršil patnáctý rok svého věku,
- g) obviněný nebyl v době spáchání skutku pro nepříčetnost za přešupek odpovědný,
- h) odpovědnost za přešupek zanikla,
- i) o totožném přešupku dříve zahájil řízení podle tohoto zákona proti téže osobě jiný správní orgán,
- j) o skutku již bylo pravomocně rozhodnuto správním orgánem nebo orgánem činným v trestním řízení způsobem uvedeným v § 77 odst. 2,
- k) obviněný zemřel nebo zanikl,
- l) o skutku již bylo rozhodnuto jako o disciplinárním deliktu a uložené opatření lze považovat za postačující,
- m) správní orgán v průběhu řízení zjistí, že se jedná o přešupek, který lze projednat pouze se souhlasem osoby přímo postižené spácháním přešupku a tento souhlas nebyl dán, nebo
- n) osoba přímo postižená spácháním přešupku vzala zpět souhlas se zahájením řízení nebo pokračováním v řízení, nejedná-li se o přešupek, který lze projednat i bez takového souhlasu.

(2) Usnesení o zastavení řízení podle odstavce 1 písm. d), e), f), i), j), k), m) a n) se pouze poznamená do spisu.

(3) Pokud bylo řízení zastaveno podle odstavce 1 písm. d) nebo e), obviněný přestal být osobou požívající výsad a imunit podle jiného zákona nebo mezinárodního práva a nejsou-li dány jiné důvody zastavení řízení podle odstavce 1, 4 nebo 5, správní orgán zahájí řízení.

(4) Správní orgán řízení o přešupku usnesením zastaví, jestliže se o totožném skutku vede trestní řízení. Řízení lze po ukončení trestního řízení o tomto skutku znovu zahájit, ledaže bylo o skutku rozhodnuto, že se nestal, nespáchal jej obviněný, spáchání skutku se nepodařilo obviněnému prokázat nebo že skutek je trestným činem, trestní stíhání bylo podmíněně zastaveno, trestní stíhání bylo zastaveno na základě schválení narovnání, bylo podmíněně odloženo podání návrhu na potrestání nebo bylo odstoupeno od trestního stíhání mladistvého.

(5) Správní orgán může usnesením zastavit řízení, jestliže správní trest, který lze za přešupek uložit, je bezvýznamný vedle trestu, který byl obviněnému uložen za jiný skutek v trestním řízení.

(6) Pokud správní orgán zastaví řízení podle odstavce 1 písm. f), oznámí tuto skutečnost orgánu sociálně-právní ochrany dětí a zákonnému zástupci nebo opatrovníkovi dítěte. Informuje je přitom o všech podstatných okolnostech, které v souvislosti s tímto skutkem zjistil.

§ 87

Narovnání

(1) Správní orgán rozhodnutím schválí dohodu o narovnání, kterou uzavře obviněný a poškozený, jestliže

a) takový způsob vyřízení věci není v rozporu s veřejným zájmem a je dostačující vzhledem k povaze a závažnosti přešupku, k míře, jakou byl přešupkem dotčen veřejný zájem a osobě obviněného a jeho osobním poměrům,

b) obviněný prohlásí, že spáchal skutek, pro který je stíhán, nejsou-li důvodné pochybnosti o tom, že jeho prohlášení bylo učiněno svobodně, vážně a určitě,

c) obviněný uhradil poškozenému škodu nebo mu vydal bezdůvodné obohacení a

d) obviněný složil na účet správního orgánu peněžní částku určenou k veřejně prospěšným účelům.

(2) Příjemce, výši peněžité částky podle odstavce 1 písm. d) a lhůtu k jejímu uhrazení určí správní orgán na požádání obviněného. Výše této částky nesmí být zjevně nepřiměřená povaze a závažnosti přešupku a výši pokuty, kterou lze za tento přešupek uložit.

(3) Správní orgán před vydáním rozhodnutí podle odstavce 1 vyslechne obviněného a poškozeného o způsobu a okolnostech uzavření dohody o narovnání, zda dohoda o narovnání mezi nimi byla uzavřena dobrovolně a zda souhlasí s jejím schválením. Obviněného současně poučí o právních důsledcích schválení dohody o narovnání.

(4) Příjemcem částky podle odstavce 1 písm. d) může být pouze stát, kraj, obec, státní fond, státní příspěvková organizace, příspěvková organizace územního samosprávného celku, registrovaná církev nebo náboženská společnost nebo jimi zřízená právnická osoba, spolek, veřejně prospěšná právnická osoba, fundace, veřejná vysoká škola nebo dobrovolný svazek obcí.

(5) Právní mocí rozhodnutí podle odstavce 1 končí řízení.

Díl 3

Zvláštní druhy řízení

§ 88

Společné řízení

(1) Pokud se podezřelý dopustil více přestupků, jejichž skutková podstata se týká porušení právních povinností vyskytujících se ve stejné oblasti veřejné správy, a k jejich projednání je příslušný též správní orgán, projednají se ve společném řízení.

(2) Ve společném řízení se projednají rovněž přestupky více podezřelých, jestliže spolu souvisejí, jejichž skutková podstata se týká porušení právních povinností vyskytujících se ve stejné oblasti veřejné správy a k jejich projednání je příslušný též správní orgán.

(3) Ve společném řízení se neprojednává přestupek, který byl spáchán po zahájení řízení o jiném přestupku.

(4) Pokud se více mladistvých podezřelých dopustilo více přestupků, které spolu souvisejí, jejichž skutková podstata se týká porušení právních povinností vyskytujících se ve stejné oblasti veřejné správy a k rozhodnutí o těchto přestupcích je příslušný též správní orgán, projednají se ve společném řízení, jestliže je to vhodné z hlediska zjištění stavu věci, hospodárnosti a rychlosti řízení a s přihlédnutím k osobám mladistvých podezřelých. Pokud se mladistvý podezřelý a jiný podezřelý dopustili více přestupků, které spolu souvisejí, jejichž skutková podstata se týká porušení právních povinností vyskytujících se ve stejné oblasti veřejné správy a k rozhodnutí o těchto přestupcích je příslušný též správní orgán, projednají se ve společném řízení, jestliže je to nezbytné z hlediska zjištění stavu věci a není to na újmou mladistvého podezřelého.

(5) K urychlení řízení nebo z jiného důležitého důvodu lze jednotlivý skutek ze společného řízení usnesením vyloučit a vést o něm samostatné řízení.

§ 89

Řízení o náhradě škody a o vydání bezdůvodného obohacení

(1) Správní orgán působí na obviněného, aby dobrovolně nahradil škodu způsobenou spácháním přestupku nebo vydal bezdůvodné obohacení získané na úkor poškozeného spácháním přestupku, pokud takový nárok poškozený uplatnil v řízení o přestupku nebo v předcházejícím trestním řízení.

(2) Správní orgán uloží obviněnému povinnost nahradit poškozenému škodu, jestliže byla tato škoda způsobena spácháním přestupku, nebyla obviněným dobrovolně nahrazena a její výše byla spolehlivě zjištěna; jinak poškozenému nárok na náhradu škody nepřizná a odkáže ho s jeho nárokem na soud nebo jiný orgán veřejné moci. Obdobně postupuje rovněž v případech, kdy by zjišťování škody vedlo ke značným průtahům v řízení.

(3) Náhradu škody lze přiznat též pouze v části uplatněného nároku; ve zbytku správní orgán nárok na náhradu škody poškozenému nepřizná a odkáže ho na soud nebo jiný orgán veřejné moci.

(4) Pokud byla škoda nahrazena, správní orgán vyzoomí poškozeného o nemožnosti rozhodovat o jím uplatněném nároku.

(5) Pokud poškozený uplatní nárok na náhradu škody opožděně, správní orgán jej usnesením odkáže na soud nebo jiný orgán veřejné moci a vyzoomí o výsledku řízení o přestupku.

(6) Při rozhodování o nároku na vydání bezdůvodného obohacení získaného spácháním přestupku na úkor poškozeného se obdobně použijí odstavce 2 až 5.

§ 90

Příkaz

(1) Správní orgán může o přestupku rozhodnout příkazem. Příkazem lze uložit správní trest napomenutí, pokuty, zákazu činnosti, nebo propadnutí věci nebo náhradní hodnoty.

(2) Příkazem nelze rozhodnout

a) v řízení zahájeném se souhlasem osoby přímo postižené spácháním přestupku,

b) o nároku na náhradu škody nebo nároku na vydání bezdůvodného obohacení, nebo

c) má-li být uložen správní trest mladistvému, vyjma správního trestu pokuty ukládaného příkazem na místě, nebo osobě s omezenou svéprávností.

(3) Pokud byl proti příkazu podán odpor, nelze obviněnému v řízení uložit jiný druh správního trestu s výjimkou napomenutí nebo vyšší výměry správního trestu, než mu byly uloženy příkazem; to neplatí, pokud správní orgán v řízení změní právní kvalifikaci skutku.

§ 91

Ukládání napomenutí a pokuty příkazem na místě

(1) Správní orgán může příkazem na místě uložit pouze napomenutí nebo pokutu, pokud obviněný nebo osoba jednající za obviněného, který je právnickou nebo podnikající fyzickou osobou, souhlasí se zjištěným stavem věci, s právní kvalifikací skutku, s uložením pokuty a její výší a s vydáním příkazového bloku. Příkazem na místě lze uložit pokutu nejvýše 10 000 Kč. Mladistvému obviněnému lze příkazem na místě uložit pokutu nejvýše 2 500 Kč; to neplatí, je-li mladistvý podnikající fyzickou osobou.

(2) Napomenutí nebo pokutu příkazem na místě může kromě příslušného správního orgánu uložit

a) orgán Policie České republiky za přestupek proti pořádku ve státní správě v působnosti Policie České republiky, za přestupek proti pořádku v územní samosprávě, za přestupek proti veřejnému pořádku, přestupek proti občanskému soužití a přestupek proti majetku,

b) orgán Vojenské policie za přestupek proti pořádku ve státní správě nebo za přestupek na úseku všeobecné vnitřní správy, pokud k němu došlo na úseku státní správy v působnosti Vojenské policie, za přestupek proti veřejnému pořádku, proti občanskému soužití a přestupek proti majetku, jde-li o přestupek osoby podle § 3 zákona o Vojenské policii,

c) orgán státní báňské správy za přestupek proti pořádku ve státní správě, pokud jím byly porušeny povinnosti vyplývající z ustanovení horních předpisů v působnosti orgánů státní báňské správy,

d) orgán inspekce práce za přestupek proti pořádku ve státní správě, pokud jím byly porušeny právní předpisy o bezpečnosti práce, dopustil-li se tohoto přestupku zaměstnanec na svém pracovišti nebo podnikatel ve svých prostorách, a

e) strážník obecní policie za přestupek, jehož projednání je v působnosti obce, za přestupek proti občanskému soužití, pokud nebyl spáchán porušením zákona o silničním provozu, a za přestupek proti pořádku ve státní správě spáchaný neoprávněným stáním vozidla na místní komunikaci nebo jejím úseku, které lze podle nařízení obce použít ke stání jen za cenu sjednanou v souladu s cenovými předpisy a při splnění podmínek stanovených tímto nařízením.

§ 92

Příkaz na místě a příkazový blok

(1) Je-li příkazem na místě ukládána pokuta nebo peněžitá záruka za splnění povinnosti, obdrží obviněný příkazový blok. Podpisem příkazového bloku obviněným se příkaz na místě stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím. Nemůže-li obviněný peněžitou povinnost na místě splnit, vydá se mu příkazový blok na peněžitou povinnost na místě nezaplacenou s poučením o způsobu zaplacení, o lhůtě splatnosti a o následcích nezaplacení.

(2) V příkazovém bloku se uvede

a) jméno, popřípadě jména, a příjmení obviněného nebo osoby jednající za obviněného, který je právnickou nebo podnikající fyzickou osobou, a název právnické osoby,

b) datum narození obviněného nebo identifikační číslo osoby, pokud je obviněným právnická nebo podnikající fyzická osoba, bylo-li jim přiděleno,

c) adresa místa trvalého pobytu obviněného nebo osoby jednající za obviněného, který je právnickou nebo podnikající fyzickou osobou, popřípadě adresa místa hlášeného pobytu cizince, má-li hlášený pobyt na území České republiky, nebo adresa sídla obviněného, je-li právnickou nebo podnikající fyzickou osobou, nebo adresa místa, kde se nachází jeho nemovitý majetek, nebo adresa místa, kde vykonává svoji činnost v případě, že na území České republiky nemá sídlo nebo je nelze zjistit a má na území České republiky nemovitý majetek nebo zde vykonává svoji činnost,

d) podpis obviněného nebo osoby jednající za obviněného, který je právnickou nebo podnikající fyzickou osobou,

e) popis skutku s označením místa, času a způsobu jeho spáchání nebo v případě záruky za splnění povinnosti popis skutkových zjištění,

f) právní kvalifikace skutku včetně formy zavinění a ustanovení právního předpisu, na jehož základě je povinnost ukládána,

g) výše uložené pokuty nebo záruky za splnění povinnosti,

h) označení správního orgánu,

i) jméno a příjmení, funkce nebo služební číslo nebo identifikační číslo oprávněné úřední osoby,

j) podpis oprávněné úřední osoby,

k) datum a místo vydání příkazového bloku a

l) poučení, že podpisem obviněného nebo osoby jednající za obviněného, který je právnickou nebo podnikající fyzickou osobou, se příkazový blok stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.

(3) Správní orgány odebírají příkazové bloky od příslušného celního úřadu, plyne-li výnos do státního rozpočtu nebo jiného veřejného rozpočtu, s výjimkou rozpočtu kraje nebo rozpočtu obce, a od krajského úřadu, plyne-li výnos do rozpočtu kraje nebo do rozpočtu obce. Příkazové bloky vydává Ministerstvo financí.

HLAVA VII

ROZHODNUTÍ O PŘESTUPKU

§ 93

Výroková část rozhodnutí o přestupku

(1) Ve výrokové části rozhodnutí o přestupku, kterým je obviněný uznán vinným, se kromě náležitostí podle správního řádu uvede

- a) popis skutku s označením místa, času a způsobu jeho spáchání,
- b) právní kvalifikace skutku,
- c) vyslovení viny,
- d) forma zavinění u obviněného, který je fyzickou osobou,
- e) druh a výměra správního trestu, popřípadě výrok o podmíněném upuštění od uložení správního trestu, o upuštění od uložení správního trestu nebo o mimořádném snížení výměry pokuty,
- f) výrok o započtení doby, po kterou obviněný na základě úředního opatření učiněného v souvislosti s projednávaným přestupkem již nesměl činnost vykonávat, do doby zákazu činnosti,
- g) výrok o uložení ochranného opatření,
- h) výrok o nároku na náhradu škody nebo nároku na vydání bezdůvodného obohacení a
- i) výrok o náhradě nákladů řízení.

(2) Ve výrokové části rozhodnutí o přestupku, kterým je obviněný uznán vinným jako právní nástupce, se kromě náležitostí podle odstavce 1 uvedou

- a) identifikační údaje osoby, která skutek spáchala, a
- b) údaj o tom, že osoba, které je rozhodnutím ukládán správní trest, je právním nástupcem právnické osoby, která se dopustila přestupku, popřípadě osobou, která pokračuje v podnikatelské činnosti zemřelé podnikající fyzické osoby, která se dopustila přestupku.

(3) Ve výrokové části rozhodnutí o schválení dohody o narovnání se kromě náležitostí podle správního řádu uvede

- a) popis skutku s označením místa, času a způsobu jeho spáchání,
- b) právní kvalifikace skutku,
- c) forma zavinění u obviněného, který je fyzickou osobou,
- d) výrok o schválení dohody o narovnání,
- e) obsah dohody o narovnání zahrnující výši nahrazené škody nebo výši vydaného bezdůvodného obohacení, popřípadě způsob jiného odčinění škody nebo bezdůvodného obohacení vzniklých přestupkem,
- f) výše částky určené k veřejně prospěšným účelům s uvedením jejího příjemce,
- g) výrok o zastavení řízení,
- h) výrok o náhradě nákladů řízení a
- i) údaj o tom, že osoba, která uzavřela dohodu o narovnání, je právním nástupcem právnické osoby, která se dopustila přestupku, popřípadě osobou, která pokračuje v podnikatelské činnosti zemřelé podnikající fyzické osoby, která se dopustila přestupku.

§ 94

Lhůta pro vydání rozhodnutí

Pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, vydá je správní orgán nejpozději do 60 dnů ode dne zahájení řízení.

HLAVA VIII

NÁKLADY ŘÍZENÍ

§ 95

Náhrada nákladů řízení

(1) Správní orgán uloží obviněnému, který byl uznán vinným, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou. Pokud bylo rozhodnutí o přestupku zrušeno jiným orgánem veřejné moci a tato skutečnost má za následek nesplnění podmínek pro uložení náhrady nákladů řízení, správní orgán nahrazené náklady vrátí.

(2) Správní orgán přizná poškozenému na jeho návrh náhradu v řízení účelně vynaložených nákladů spojených s uplatněním nároku na náhradu škody nebo nároku na vydání bezdůvodného obohacení vůči obviněnému, pokud byl poškozený ve věci nároku na náhradu škody nebo nároku na vydání bezdůvodného obohacení úspěšný a prokázal jejich vznik a výši; pokud byl poškozený úspěšný alespoň v části svého nároku, správní orgán mu přizná vůči obviněnému náhradu poměrné části těchto nákladů.

HLAVA IX

ŘÍZENÍ O ODVOLÁNÍ

§ 96

Osoby oprávněné podat odvolání

(1) Proti rozhodnutí o přestupku, kterým byla vyslovena vina, se může odvolat

a) obviněný v plném rozsahu,

b) poškozený pouze proti výroku o nároku na náhradu škody nebo nároku na vydání bezdůvodného obohacení a výroku o nákladech spojených s uplatněním nároku na náhradu škody nebo nároku na vydání bezdůvodného obohacení, nebo

c) zákonný zástupce a opatrovník mladistvého obviněného a orgán sociálně-právní ochrany dětí ve prospěch mladistvého obviněného pouze proti výroku o vině, o správním trestu, o ochranném opatření a o nároku na náhradu škody nebo nároku na vydání bezdůvodného obohacení.

(2) Vlastník věci se může odvolat pouze proti výroku o zabránění věci nebo náhradní hodnoty.

(3) Proti rozhodnutí o schválení dohody o narovnání se může odvolat ten, kdo schválenou dohodu o narovnání uzavřel, zákonný zástupce a opatrovník mladistvého obviněného a orgán sociálně-právní ochrany dětí.

§ 97

Odvolání a postup správního orgánu prvního stupně

(1) Obviněný může v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení uvádět nové skutečnosti nebo důkazy. Ostatní účastníci, orgán sociálně-právní ochrany dětí a zákonný zástupce a opatrovník mladistvého obviněného a osoba přímo postižená spácháním přestupku, která dala souhlas se zahájením nebo pokračováním řízení, mohou uvádět nové skutečnosti nebo důkazy ve svých vyjádřeních vztahujících se k novým skutečnostem nebo důkazům, které obviněný uvede v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení.

(2) Včasně a přípustné odvolání proti rozhodnutí o přestupku má vždy odkladný účinek, který nelze vyloučit.

(3) Pokud před předáním spisu odvolacímu správnímu orgánu nastal některý z důvodů pro zastavení řízení podle § 86 odst. 1 písm. f), h), i), j), k), m) nebo n), správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, zastaví řízení a zruší napadené rozhodnutí, ledaže by rozhodnutí o odvolání mohlo mít význam pro náhradu škody nebo vydání bezdůvodného obohacení.

§ 98

Řízení u odvolacího správního orgánu

(1) Odvolací správní orgán přezkoumává napadené rozhodnutí v plném rozsahu.

(2) Odvolací správní orgán nemůže změnit výrok napadeného rozhodnutí o správním trestu nebo výrok o náhradě škody anebo výrok o vydání bezdůvodného obohacení v neprospěch obviněného.

(3) Pokud důvod, pro který odvolací správní orgán rozhodl ve prospěch některého z účastníků řízení, prospívá též jinému účastníkovi řízení, rozhodne odvolací správní orgán též v jeho prospěch.

HLAVA X

ZVLÁŠTNÍ POSTUPY PO PRÁVNÍ MOCI ROZHODNUTÍ O PŘESTUPKU

§ 99

Nové rozhodnutí

(1) Správní orgán může novým rozhodnutím rozhodnout o upuštění od výkonu zbytku správního trestu zákazu činnosti na návrh pachatele, jeho zákonného zástupce, opatrovníka nebo orgánu sociálně-právní ochrany dětí.

(2) Správní orgán novým rozhodnutím zruší výrok o podmíněném upuštění od uložení správního trestu a uloží pachateli správní trest, jestliže pachatel ve lhůtě stanovené správním orgánem neuhradí škodu způsobenou přestupkem nebo nevydá bezdůvodné obohacení získané přestupkem.

(3) Správní orgán novým rozhodnutím rozhodne o účasti pachatele na amnestii tak, že zruší uložený správní trest nebo jeho dosud nevykonanou část nebo uloží správní trest v jiné výměře anebo nařídí vyřazení přestupku z evidence přestupků vedené Rejstříkem trestů (dále jen "evidence přestupků").

§ 100

Přezkumné řízení

(1) Vydou-li najevo skutečnosti, které odůvodňují posouzení skutku, o kterém již bylo pravomocně rozhodnuto jako o přestupku, jako trestného činu, zruší příslušný správní orgán rozhodnutí o přestupku v přezkumném řízení. Rozhodnutí o přestupku správní orgán zruší v přezkumném řízení též tehdy, pokud bylo vydáno přesto, že o totožném skutku již pravomocně rozhodl orgán činný v trestním řízení tak, že se nestal, nespáchal jej obviněný, spáchání skutku se nepodařilo obviněnému prokázat nebo že skutek je trestným činem, trestní stíhání bylo podmíněně zastaveno, trestní stíhání bylo zastaveno na základě schválení narovnání, bylo podmíněně odloženo podání návrhu na potrestání nebo bylo odstoupeno od trestního stíhání mladistvého.

(2) Přezkumné řízení podle odstavce 1 se zahájí

a) do 3 měsíců ode dne, kdy se správní orgán dozvěděl o důvodu pro zahájení přezkumného řízení, a

b) nejpozději do 3 let od zahájení trestního stíhání nebo ode dne nabytí právní moci rozhodnutí orgánu činného v trestním řízení o tom, že se skutek nestal, skutek nespáchal obviněný, že spáchání skutku se nepodařilo obviněnému prokázat nebo že skutek je trestným činem, trestní stíhání bylo podmíněně zastaveno, trestní stíhání bylo zastaveno na základě schválení narovnání, bylo podmíněně odloženo podání návrhu na potrestání nebo bylo odstoupeno od trestního stíhání mladistvého.

(3) Přezkumné řízení podle odstavce 1 nelze zahájit po uplynutí 3 let od právní moci rozhodnutí o přestupku.

§ 101

Přezkum příkazu na místě

(1) Přezkumné řízení, v němž bude přezkoumáván příkaz na místě, lze zahájit nejpozději do 6 měsíců od právní moci tohoto příkazu.

(2) Podnět k provedení přezkumného řízení podaný po uplynutí lhůty uvedené v odstavci 1 vyřizuje správní orgán, který vydal příkaz na místě. Skutečnost, že přezkumné řízení nelze zahájit, sdělí správní orgán účastníkovi řízení jen v případě, že o vyrozumění požádal, a to ve lhůtě 30 dnů ode dne, kdy podnět obdržel.

§ 102

Přechod úhrady pokuty na právního nástupce

Pokud po nabytí právní moci rozhodnutí o přestupku, kterým byla pachateli, jenž je právnickou osobou, uložena pokuta, došlo k zániku pachatele před uplynutím lhůty pro nařízení exekuce, aniž byla pokuta uhrazena, a pachatel má právního nástupce, pak povinnost uhradit pokutu přechází na tohoto právního nástupce. Má-li pachatel více právních nástupců, za uhrazení pokuty odpovídají právní nástupci společně a nerozdílně.

ČÁST ČTVRTÁ

SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 103

Výkon působnosti

(1) Působnost stanovená orgánům obce a kraje podle tohoto zákona je výkonem přenesené působnosti.

(2) Projednáváním přestupků nelze pověřit komisi rady obce.

(3) Ústředním správním úřadem ve věci přestupků je ten ústřední správní úřad, do jehož působnosti náleží úsek státní správy, na němž došlo k porušení právní povinnosti zakládající odpovědnost za přestupek.

(4) Ministerstvo vnitra je ústředním správním úřadem ve věci přestupků v případech, kdy nelze ústřední správní úřad určit podle odstavce 3 a k projednání přestupku jsou příslušné orgány obce nebo kraje.

§ 104

Amnestie

(1) Amnestii ve věcech přestupků uděluje prezident republiky.

(2) Prezident republiky může

- a) nařídit, aby se řízení o přestupku nezahajovalo nebo, bylo-li zahájeno, aby se v něm nepokračovalo,
- b) odpustit nebo zmírnit uložený správní trest nebo jeho zbytek, nebo
- c) nařídit vyřazení přestupku z evidence přestupků.

(3) Amnestie nabývá účinnosti dnem vyhlášení ve Sbírce zákonů.

§ 105

Přenos příslušnosti na základě veřejnoprávní smlouvy

Obec může uzavřít veřejnoprávní smlouvu o přenosu příslušnosti k projednávání přestupků pouze s obcí s rozšířenou působností nebo s obcí s pověřeným obecním úřadem, v jejímž správním obvodu se obec nachází. Obec může veřejnoprávní smlouvou přenášet pouze veškerou příslušnost k projednávání přestupků.

§ 106

Evidence přestupků

(1) Stanoví-li tak zákon, pravomocná rozhodnutí o přestupku a pravomocná rozhodnutí o účasti na amnestii se zapisují do evidence přestupků.

(2) Správní orgán příslušný k projednání přestupku zapisovaného do evidence přestupků si po zahájení řízení o takovém přestupku nebo před vydáním příkazu, je-li prvním úkonem v řízení, opatří opis z evidence přestupků týkající se obviněného nebo podezřelého z přestupku.

§ 107

Postup při zápisu do evidence přestupků

(1) Údaje do evidence přestupků zapisuje správní orgán, který o přestupku rozhodoval v posledním stupni, prostřednictvím elektronického formuláře, jehož podobu zveřejní Rejstřík trestů způsobem umožňujícím dálkový přístup, nebo prostřednictvím elektronické aplikace přístupné způsobem umožňujícím dálkový přístup, kterou spravuje Rejstřík trestů.

(2) V případě, kdy o uložení pokuty příkazem na místě rozhodovala obecní policie, provádí zápis obecní úřad; v hlavním městě Praze a ve statutárních městech provádí zápis městská policie. Obecní policie sdělí obecnímu úřadu údaje potřebné pro provedení zápisu do pěti pracovních dnů ode dne uložení pokuty příkazem na místě.

(3) Zápis údajů do evidence přestupků se provede nejpozději do pěti pracovních dnů ode dne, kdy rozhodnutí nabylo právní moci, nebo ode dne, kdy příslušný správní orgán obdržel podklad pro provedení zápisu. Záznam se provede ke dni nabytí právní moci rozhodnutí nebo uložení pokuty příkazem na místě.

§ 108

Námítkové řízení

(1) Domnívá-li se osoba, že údaje vedené o ní v evidenci přestupků nejsou v souladu s provedeným řízením o přestupku, rozhodnutím o účasti na amnestii anebo s rozhodnutím soudu, který rozhodl o žalobě proti rozhodnutí o přestupku, může podat u správního orgánu, který zápis provedl, námítku.

(2) Zjistí-li správní orgán, který zápis do evidence přestupků provedl, že námitka je oprávněná, údaje v evidenci přestupků bezodkladně opraví a osobu, která námítku podala, o tom vyrozumí; jinak rozhodne o neoprávněnosti námítky.

§ 109

Využívání údajů z informačních systémů veřejné správy

(1) Správní orgán využívá při výkonu působnosti podle tohoto zákona ze základního registru obyvatel údaje v rozsahu

- a) příjmení,
- b) jméno, popřípadě jména,
- c) adresa místa pobytu, popřípadě též adresa, na kterou mají být doručovány písemnosti,
- d) datum, místo a okres narození; u subjektu údajů, který se narodil v cizině, datum, místo a stát narození,
- e) datum, místo a okres úmrtí; jde-li o úmrtí subjektu údajů mimo území České republiky, datum úmrtí, místo a stát, na jehož území k úmrtí došlo; je-li vydáno rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého, den, který je v rozhodnutí uveden jako den smrti, popřípadě jako den, který nepřežil, a datum nabytí právní moci tohoto rozhodnutí a

f) státní občanství, popřípadě více státních občanství.

(2) Správní orgán využívá při výkonu působnosti podle tohoto zákona z informačního systému evidence obyvatel údaje v rozsahu

a) jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení,

b) datum narození,

c) pohlaví,

d) místo a okres narození; v případě narození v cizině místo a stát,

e) rodné číslo,

f) státní občanství, popřípadě více státních občanství,

g) adresa místa trvalého pobytu, včetně předchozích adres místa trvalého pobytu, popřípadě též adresa, na kterou mají být doručovány písemnosti,

h) počátek trvalého pobytu, popřípadě datum zrušení údaje o místě trvalého pobytu nebo datum ukončení trvalého pobytu na území České republiky,

i) omezení svéprávnosti, jméno, popřípadě jména, příjmení a rodné číslo opatrovníka; nebylo-li mu rodné číslo přiděleno, datum, místo a okres jeho narození a u opatrovníka, který se narodil v cizině, místo a stát narození,

j) jméno, popřípadě jména, příjmení a rodné číslo otce, matky, popřípadě jiného zákonného zástupce nebo opatrovníka,

k) datum, místo a okres úmrtí; jde-li o úmrtí státního občana České republiky mimo území České republiky, datum úmrtí, místo a stát, na jehož území k úmrtí došlo,

l) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti, popřípadě jako den, který nepřežil.

(3) Správní orgán využívá při výkonu působnosti podle tohoto zákona z informačního systému cizinců údaje v rozsahu

a) jméno, popřípadě jména, příjmení,

b) datum narození,

c) rodné číslo,

d) pohlaví,

e) místo a stát narození; v případě, že se cizinec narodil na území České republiky, místo a okres narození,

f) státní občanství, popřípadě více státních občanství,

g) druh a adresa místa pobytu na území České republiky,

h) počátek pobytu, popřípadě datum ukončení pobytu na území České republiky,

i) omezení svéprávnosti,

j) jméno, popřípadě jména, příjmení otce, matky, popřípadě jiného zákonného zástupce nebo opatrovníka,

k) datum, místo a okres úmrtí; jde-li o úmrtí mimo území České republiky, stát, na jehož území k úmrtí došlo, popřípadě datum úmrtí,

l) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti, popřípadě jako den, který nepřežil.

(4) Správní orgán využívá při výkonu působnosti podle tohoto zákona ze základního registru právnických osob, podnikajících fyzických osob a orgánů veřejné moci kromě veřejně přístupných údajů údaje v rozsahu

a) jméno, popřípadě jména, a příjmení podnikající fyzické osoby nebo zahraniční osoby a

b) adresa místa pobytu v České republice, popřípadě bydliště v zahraničí podnikající fyzické osoby nebo zahraniční osoby.

(5) Z údajů podle odstavců 1 až 4 lze v konkrétním případě využít vždy jen takové údaje, které jsou nezbytné ke splnění daného úkolu. Údaje, které jsou vedeny jako referenční údaje v základním registru obyvatel nebo v základním registru právnických osob, podnikajících fyzických osob a orgánů veřejné moci, se využijí z informačního systému evidence obyvatel nebo informačního systému cizinců, pouze pokud jsou ve tvaru předcházejícím současný stav.

(1) Ústřední správní úřady, do jejichž působnosti náleží úsek státní správy, na němž došlo k porušení právní povinnosti zakládající odpovědnost za přešupek, nebo Ministerstvo vnitra v případech podle § 103 odst. 4 zpracovávají každoroční přehled přešupků (dále jen "přehled"). Přehled obsahuje údaje podle odstavce 2. Ústřední správní úřady nebo Ministerstvo vnitra v případech podle § 103 odst. 4 zveřejňují přehled způsobem umožňujícím dálkový přístup, a to nejpozději do konce čtvrtého kalendářního měsíce roku následujícího po roce, pro jehož období se přehled zpracovává.

(2) Nejsou-li ústřední správní úřady nebo Ministerstvo vnitra v případech podle § 103 odst. 4 samy příslušné k projednání přešupků, jsou orgány obce nebo kraje a jiné správní orgány příslušné k projednání přešupků povinny nejpozději do konce třetího kalendářního měsíce po roce, pro jehož období se přehled zpracovává, poskytnout ústředním správním úřadům, do jejichž působnosti náleží úsek státní správy, na němž došlo k porušení právní povinnosti zakládající odpovědnost za přešupek, nebo Ministerstvu vnitra v případech podle § 103 odst. 4, tyto údaje, které se, je-li to vzhledem k jejich povaze možné, vztahují k jednotlivým skutkovým podstatám přešupků:

- a) počet podnětů k zahájení řízení o přešupku,
- b) počet odložených věcí,
- c) počet zahájených řízení o přešupku,
- d) počet zastavených řízení o přešupku, včetně počtu řízení ukončených rozhodnutím o schválení dohody o narovnání,
- e) počet pravomocných rozhodnutí o uznání obviněného vinným ze spáchání přešupku,
- f) počet a druhy uložených správních trestů, včetně jejich průměrné výměry,
- g) počet a druhy uložených ochranných opatření,
- h) počet pravomocných rozhodnutí, kterými bylo upuštěno od uložení správního trestu,
- i) počet pravomocných rozhodnutí, kterými byla mimořádně snížena výměra pokuty, a
- j) počet podaných odvolání, včetně způsobů, jakými o nich bylo pravomocně rozhodnuto.

§ 111

Požadavky na oprávněnou úřední osobu

(1) Úřední osoba oprávněná na základě vnitřního předpisu správního orgánu nebo pověření vedoucím správního orgánu k provádění úkonů správního orgánu v řízení (dále jen "oprávněná úřední osoba") musí mít vysokoškolské vzdělání nejméně v magisterském studijním programu v oboru právo na vysoké škole v České republice. Nemá-li oprávněná úřední osoba vzdělání podle věty první, musí mít vysokoškolské vzdělání v bakalářském studijním programu v jiné oblasti a prokázat odbornou způsobilost zkouškou provedenou u Ministerstva vnitra; zajištěním zkoušky může Ministerstvo vnitra pověřit jím zřízenou státní příspěvkovou organizaci.

(2) Požadavky podle odstavce 1 musí splňovat předseda rozkladové komise. Požadavky podle odstavce 1 nemusí splňovat osoba projedávající přešupek na místě, ministr nebo vedoucí jiného ústředního správního úřadu.

(3) Odbornou způsobilost podle odstavce 1 věty druhé prokazuje oprávněná úřední osoba osvědčením o vykonání zkoušky vydaným Ministerstvem vnitra. Obsahem zkoušky je ověření znalostí organizace a činnosti veřejné správy a právních předpisů v oblasti odpovědnosti za přešupek.

(4) Nevyhoví-li uchazeč u zkoušky, může zkoušku dvakrát opakovat. Opakovanou zkoušku je možné vykonat nejdříve za 60 dnů a nejpozději do 90 dnů ode dne konání zkoušky, při níž uchazeč nevyhověl.

(5) Ministerstvo vnitra stanoví vyhláškou podrobnosti obsahu a provádění zkoušky a náležitosti osvědčení o vykonání zkoušky.

§ 112

Přechodná ustanovení

(1) Na přešupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona hledí jako na přešupky podle tohoto zákona. Odpovědnost za přešupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, se posoudí podle dosavadních zákonů, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; podle tohoto zákona se posoudí jen tehdy, jestliže to je pro pachatele příznivější.

(2) Ustanovení dosavadních zákonů o lhůtách pro projednání přešupku nebo jiného správního deliktu, lhůtách pro uložení pokuty za přešupek nebo jiný správní delikt a lhůtách pro zánik odpovědnosti za přešupek nebo jiný správní delikt se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona nepoužijí. Odpovědnost za přešupek a dosavadní jiný správní delikt však nezanikne dříve, než by uplynula některá ze lhůt podle věty první, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

(3) Na určení druhu a výměry sankce za dosavadní přešupky a jiné správní delikty se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona použijí ustanovení o určení druhu a výměry správního trestu, je-li to pro pachatele výhodnější.

(4) Zahájená řízení o přestupku a dosavadním jiném správním deliktu, s výjimkou řízení o disciplinárním deliktu, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních zákonů.

(5) Bylo-li řízení o přestupku a řízení o dosavadním jiném správním deliktu, s výjimkou řízení o disciplinárním deliktu, pravomocně skončeno přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, postupuje se při přezkumném řízení nebo novém řízení podle tohoto zákona.

(6) Na blokové řízení upravené v dosavadních zákonech se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona hledí jako na příkazní řízení, při němž je příkaz vydáván na místě.

(7) Na komise k projednávání přestupků zřízené podle dosavadní právní úpravy se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona hledí jako na komise zřízené podle tohoto zákona.

(8) Nabytím účinnosti tohoto zákona není dotčena platnost veřejnoprávních smluv uzavřených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

(9) Do 31. prosince 2022 může činnost oprávněné úřední osoby vykonávat také osoba, která nesplňuje podmínky podle § 111; předseda komise musí mít vysokoškolské vzdělání v magisterském studijním programu v oblasti právo nebo zvláštní odbornou způsobilost. Po této době může činnost oprávněné úřední osoby vykonávat také úřední osoba starší 50 let, pokud nejméně 10 let projednávala přestupky a rozhodovala o nich.

§ 113

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se:

1. Zákon České národní rady č. 200/1990 Sb., o přestupcích.
2. Zákon č. 165/1990 Sb., o udělování amnestie ve věcech přestupků, jejichž projednávání patří do působnosti orgánů České a Slovenské Federativní Republiky.
3. Čl. I zákona č. 67/1993 Sb., kterým se mění a doplňují zákon České národní rady č. 200/1990 Sb., o přestupcích, zákon České národní rady č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, a zákon České národní rady č. 553/1991 Sb., o obecní policii.
4. Čl. II zákona č. 290/1993 Sb., kterým se mění a doplňuje trestní zákon a zákon České národní rady č. 200/1990 Sb., o přestupcích.
5. Čl. I zákona č. 82/1995 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, a mění zákon České národní rady č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zákon České národní rady č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 528/1990 Sb., devizový zákon, ve znění pozdějších předpisů.
6. Část pátá zákona č. 237/1995 Sb., o hromadné správě autorských práv a práv autorskému právu příbuzných a o změně a doplnění některých zákonů.
7. Zákon č. 279/1995 Sb., kterým se mění zákon České národní rady č. 367/1990 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a zákon České národní rady č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.
8. Část pátá zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon).
9. Zákon č. 112/1998 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, a zákon České národní rady č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.
10. Část čtvrtá zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za újmu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla).
11. Část šestá zákona č. 360/1999 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o sociálně-právní ochraně dětí.
12. Část druhá zákona č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách).
13. Část čtvrtá zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon).
14. Část sedmnáctá zákona č. 132/2000 Sb., o změně a zrušení některých zákonů souvisejících se zákonem o krajích, zákonem o obcích, zákonem o okresních úřadech a zákonem o hlavním městě Praze.
15. Část pátá zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů.
16. Část pátá zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu).
17. Část čtvrtá zákona č. 370/2000 Sb., kterým se mění zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 15/1998 Sb., o Komisi pro cenné papíry a o změně a doplnění dalších zákonů, ve znění zákona č. 30/2000 Sb., zákon č. 200/1990 Sb., o

přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, ve znění pozdějších předpisů.

18. Část třetí zákona č. 164/2001 Sb., o přírodních léčivých zdrojích, zdrojích přírodních minerálních vod, přírodních léčebných lázních a lázeňských místech a o změně některých souvisejících zákonů (lázeňský zákon).

19. Část třetí zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon).

20. Část sedmá zákona č. 265/2001 Sb., kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.

21. Část druhá zákona č. 273/2001 Sb., o právech příslušníků národnostních menšin a o změně některých zákonů.

22. Část třetí zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích).

23. Část druhá zákona č. 312/2001 Sb., o státních hranicích a o změně zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o státních hranicích).

24. Část pátá zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích).

25. Část první zákona č. 62/2002 Sb., kterým se mění zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

26. Část první zákona č. 78/2002 Sb., kterým se mění zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu.

27. Část třetí zákona č. 216/2002 Sb., o ochraně státních hranic České republiky a o změně některých zákonů (zákon o ochraně státních hranic).

28. Část čtvrtá zákona č. 259/2002 Sb., kterým se mění zákon č. 84/1990 Sb., o právu shromažďovacím, ve znění zákona č. 175/1990 Sb., a některé další zákony.

29. Část třetí zákona č. 311/2002 Sb., kterým se mění zákon č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů, a o změně některých dalších zákonů.

30. Část čtyřicátá osmá zákona č. 320/2002 Sb., o změně a zrušení některých zákonů v souvislosti s ukončením činnosti okresních úřadů.

31. Část čtvrtá zákona č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (zákon o soudnictví ve věcech mládeže).

32. Část dvanáctá zákona č. 274/2003 Sb., kterým se mění některé zákony na úseku ochrany veřejného zdraví.

33. Část pátá zákona č. 362/2003 Sb., o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů.

34. Část třetí zákona č. 47/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

35. Část devátá zákona č. 436/2004 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zaměstnanosti.

36. Část patnáctá zákona č. 501/2004 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím správního řádu.

37. Část třetí zákona č. 559/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 329/1999 Sb., o cestovních dokladech a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o cestovních dokladech), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

38. Část první zákona č. 586/2004 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o branné povinnosti a jejím zajišťování (branný zákon).

39. Část šestá zákona č. 95/2005 Sb., kterým se mění zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.

40. Část čtvrtá zákona č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů.

41. Část třetí zákona č. 392/2005 Sb., kterým se mění zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.

42. Část druhá zákona č. 411/2005 Sb., kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o

změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.

43. Část třináctá zákona č. 57/2006 Sb., o změně zákonů v souvislosti se sjednocením dohledu nad finančním trhem.
44. Část třetí zákona č. 76/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.
45. Část třetí zákona č. 80/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.
46. Část devátá zákona č. 115/2006 Sb., o registrovaném partnerství a o změně některých souvisejících zákonů.
47. Část pátá zákona č. 134/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 94/1963 Sb., o rodině, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.
48. Část druhá zákona č. 181/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.
49. Část druhá zákona č. 213/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 352/2001 Sb., o užívání státních symbolů České republiky a o změně některých zákonů, a zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.
50. Část druhá zákona č. 216/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.
51. Část pátá zákona č. 225/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.
52. Část pátá zákona č. 226/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.
53. Část druhá zákona č. 215/2007 Sb., kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.
54. Zákon č. 344/2007 Sb., kterým se mění zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.
55. Část druhá zákona č. 376/2007 Sb., kterým se mění zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.
56. Část osmnáctá zákona č. 129/2008 Sb., o výkonu zabezpečovací detence a o změně některých souvisejících zákonů.
57. Část druhá zákona č. 274/2008 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Policii České republiky.
58. Část druhá zákona č. 309/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.
59. Část šestá zákona č. 314/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců a státních zástupců, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 349/1999 Sb., o Veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů.
60. Část druhá zákona č. 484/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a o změně zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o zbraních), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.
61. Část pátá zákona č. 41/2009 Sb., o změně některých zákonů v souvislosti s přijetím trestního zákoníku.
62. Část druhá zákona č. 52/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.

63. Část pátá zákona č. 306/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, a některé další zákony.
64. Část třetí zákona č. 346/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 100/2004 Sb., o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi a dalších opatřeních k ochraně těchto druhů a o změně některých zákonů (zákon o obchodování s ohroženými druhy), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 388/1991 Sb., o Státním fondu životního prostředí České republiky, ve znění pozdějších předpisů.
65. Část druhá zákona č. 150/2010 Sb., kterým se mění zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.
66. Část šestá zákona č. 199/2010 Sb., kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.
67. Část druhá zákona č. 133/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.
68. Část desátá zákona č. 366/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.
69. Část třetí zákona č. 142/2012 Sb., o změně některých zákonů v souvislosti se zavedením základních registrů.
70. Část druhá zákona č. 237/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 99/2004 Sb., o rybníkářství, výkonu rybářského práva, rybářské stráž, ochraně mořských rybolovných zdrojů a o změně některých zákonů (zákon o rybářství), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.
71. Část čtvrtá zákona č. 390/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.
72. Část první zákona č. 494/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb., a některé další zákony.
73. Část druhá zákona č. 102/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.
74. Část druhá zákona č. 300/2013 Sb., o Vojenské policii a o změně některých zákonů (zákon o Vojenské policii).
75. Část osmá zákona č. 306/2013 Sb., o zrušení karty sociálních systémů.
76. Část druhá zákona č. 308/2013 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o povinném značení lihu.
77. Část první zákona č. 204/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.
78. Vyhláška č. 231/1996 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přestupcích.
79. Vyhláška č. 340/2003 Sb., kterou se mění vyhláška č. 231/1996 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přestupcích.

§ 114

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 2017.

Hamáček v. r.

Zeman v. r.

Sobotka v. r.

251/2016 Sb.

ZÁKON

ze dne 15. června 2016

o některých přestupcích

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

§ 1

Předmět úpravy

Tento zákon upravuje některé přestupky vyskytující se na různých úsecích veřejné správy, včetně druhu a výše správních trestů, které lze za jejich spáchání uložit.

§ 2

Přestupky proti pořádku ve státní správě vyskytující se na více úsecích státní správy

(1) Fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že neoprávněně zhotoví reprodukci ceniny nebo neoprávněně zhotoví anebo uvede do oběhu předmět, který by mohl být zaměněn s ceninou, nebo si takový předmět neoprávněně nechá zhotovit anebo jej neoprávněně užije.

(2) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že úmyslně

- a) uvede nesprávný nebo neúplný údaj správnímu orgánu anebo mu požadovaný údaj zatají nebo uvede nesprávný anebo neúplný údaj v čestném prohlášení u správního orgánu,
- b) uvede nesprávný nebo neúplný údaj správnímu orgánu anebo mu požadovaný údaj zatají za účelem získání neoprávněné výhody,
- c) zničí, poškodí nebo neoprávněně odstraní anebo poruší úřední uzávěru nebo úřední značku,
- d) zničí, poškodí nebo neoprávněně odstraní veřejnou vyhlášku anebo pozmění její obsah,
- e) podá nepravdivou nebo neúplnou svědeckou výpověď ve správním řízení,
- f) jako osoba podávající před správním orgánem vysvětlení o přestupku spáchaném jiným uvede nepravdu o okolnosti, která má podstatný význam pro rozhodnutí, nebo takovou okolnost zamlčí,
- g) neoprávněně vystupuje jako úřední osoba, nebo
- h) nedodrží omezující opatření uložené v řízení o přestupku.

(3) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) uvede nesprávný nebo neúplný údaj správnímu orgánu anebo mu požadovaný údaj zatají nebo uvede nesprávný anebo neúplný údaj v čestném prohlášení u správního orgánu,
- b) uvede nesprávný nebo neúplný údaj správnímu orgánu anebo mu požadovaný údaj zatají za účelem získání neoprávněné výhody,
- c) zničí, poškodí nebo neoprávněně odstraní anebo poruší úřední uzávěru nebo úřední značku,
- d) zničí, poškodí nebo neoprávněně odstraní veřejnou vyhlášku anebo pozmění její obsah,
- e) podá nepravdivou nebo neúplnou svědeckou výpověď ve správním řízení, nebo
- f) jako osoba podávající před správním orgánem vysvětlení o přestupku spáchaném jiným uvede nepravdu o okolnosti, která má podstatný význam pro rozhodnutí, nebo takovou okolnost zamlčí.

(4) Za přestupek lze uložit pokutu do

- a) 10 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1, odstavce 2 písm. c) nebo d) anebo odstavce 3 písm. c) nebo d),
- b) 20 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 2 písm. a), e), f), g) nebo h) anebo odstavce 3 písm. a), e) nebo f), nebo
- c) 50 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 2 písm. b) nebo odstavce 3 písm. b).

§ 3

Přestupky na úseku všeobecné vnitřní správy

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že úmyslně poškodí, zneužije nebo hrubě zneváží jiný zákonem chráněný symbol než státní symbol České republiky.

(2) Právníká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že poškodí, zneužije nebo hrubě zneváží jiný zákonem chráněný symbol než státní symbol České republiky.

(3) Fyzická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že si присvojí vyznamenání, čestný titul nebo jiné obdobné ocenění udělované orgánem veřejné moci a vykazuje se jím.

(4) Za přestupek podle odstavců 1 až 3 lze uložit pokutu do 3 000 Kč.

§ 4

Přestupky proti pořádku ve státní správě a přestupky proti pořádku v územní samosprávě

(1) Fyzická, právníká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že poruší povinnost stanovenou v nařízení obce nebo kraje.

(2) Fyzická, právníká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že poruší povinnost stanovenou v obecně závazné vyhlášce obce nebo kraje.

(3) Za přestupek podle odstavce 1 nebo 2 lze uložit pokutu do 100 000 Kč.

(4) Dopustí-li se přestupku podle odstavce 1 nebo 2 fyzická osoba, lze jí uložit omezující opatření.

§ 5

Přestupky proti veřejnému pořádku

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) neuposlechne výzvy úřední osoby při výkonu její pravomoci,
- b) zneváží postavení úřední osoby při výkonu její pravomoci,
- c) maří vykazání ze společného obydlí provedené podle zákona o Policii České republiky nebo rozhodnutí soudu o předběžném opatření ve věci ochrany proti domácímu násilí podle zákona o zvláštních řízeních soudních,
- d) poruší noční klid,
- e) vzbudí veřejné pohoršení,
- f) znečistí veřejné prostranství, veřejně přístupný objekt nebo veřejně prospěšné zařízení anebo zanedbá povinnost úklidu veřejného prostranství,
- g) poškodí nebo neoprávněně zabere veřejné prostranství, veřejně přístupný objekt nebo veřejně prospěšné zařízení, jde-li o případy, které nelze postihnout podle jiných zákonů,
- h) úmyslně zničí, poškodí, znečistí nebo neoprávněně odstraní, zamění, pozmění, zakryje nebo přemístí turistickou značku nebo jiné orientační označení,
- i) poruší podmínky uložené na ochranu veřejného pořádku při konání sportovních, kulturních, pietních a jiných společenských akcí anebo v místech určených k rekreaci, turistice nebo pohřbívání, nebo
- j) cestou na organizované sportovní utkání, v místě takového utkání nebo cestou zpět z takového utkání má obličej zakrytý způsobem ztěžujícím nebo znemožňujícím její identifikaci.

(2) Právníká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) poruší noční klid,
- b) znečistí veřejné prostranství, veřejně přístupný objekt nebo veřejně prospěšné zařízení anebo zanedbá povinnost úklidu veřejného prostranství,
- c) poškodí nebo neoprávněně zabere veřejné prostranství, veřejně přístupný objekt nebo veřejně prospěšné zařízení, jde-li o případy, které nelze postihnout podle jiných zákonů,
- d) zničí, poškodí, znečistí nebo neoprávněně odstraní, zamění, pozmění, zakryje nebo přemístí turistickou značku nebo jiné orientační označení, nebo
- e) poruší podmínky uložené na ochranu veřejného pořádku při konání sportovních, kulturních, pietních a jiných společenských akcí anebo v místech určených k rekreaci, turistice nebo pohřbívání.

(3) Za přestupek lze uložit pokutu do

- a) 5 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. h) nebo odstavce 2 písm. d),
- b) 10 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a), b), d), e), i) nebo j) anebo odstavce 2 písm. a) nebo e),
- c) 20 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. c) nebo f) anebo odstavce 2 písm. b), nebo
- d) 50 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. g) nebo odstavce 2 písm. c).

(4) Je-li přestupek podle odstavce 1 nebo 2, s výjimkou přestupku podle odstavce 1 písm. h) a odstavce 2 písm. d), spáchán opakovaně po nabytí právní moci rozhodnutí o přestupku podle stejného odstavce, uloží se pokuta do

- a) 15 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a), b), d), e), i) nebo j) anebo odstavce 2 písm. a) nebo e),
- b) 30 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. c) nebo f) anebo odstavce 2 písm. b), nebo
- c) 75 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. g) nebo odstavce 2 písm. c).

(5) Za přestupek podle odstavce 1 lze uložit omezující opatření.

(6) Dobou nočního klidu se rozumí doba od dvacáté druhé do šesté hodiny. Obec může obecně závaznou vyhláškou stanovit výjimečné případy, zejména slavnosti nebo obdobné společenské nebo rodinné akce, při nichž je doba nočního klidu vymezena dobou kratší nebo při nichž nemusí být doba nočního klidu dodržována.

§ 6

Přestupek křivého vysvětlení

(1) Fyzická osoba se jako osoba podávající před orgánem činným v trestním řízení vysvětlení o trestném činu spáchaném jiným dopustí přestupku tím, že úmyslně uvede nepravdu o okolnosti, která má podstatný význam pro rozhodnutí, nebo takovou okolnost zamlčí.

(2) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako osoba podávající před orgánem činným v trestním řízení vysvětlení o trestném činu spáchaném jiným dopustí přestupku tím, že uvede nepravdu o okolnosti, která má podstatný význam pro rozhodnutí, nebo takovou okolnost zamlčí.

(3) Za přestupek podle odstavce 1 nebo 2 lze uložit pokutu do 50 000 Kč.

§ 7

Přestupky proti občanskému soužití

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) jinému ublíží na cti tím, že ho zesměšní nebo ho jiným způsobem hrubě urazí,
- b) jinému ublíží na zdraví, nebo
- c) úmyslně naruší občanské soužití tak, že
 1. jinému vyhrožuje újmou na zdraví,
 2. jiného nepravdivě obviní z přestupku,
 3. se vůči jinému dopustí schválnosti, nebo
 4. se vůči jinému dopustí jiného hrubého jednání.

(2) Právnická osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) jinému ublíží na cti tím, že ho zesměšní nebo ho jiným způsobem hrubě urazí,
- b) naruší občanské soužití tak, že
 1. jiného nepravdivě obviní z přestupku,
 2. se vůči jinému dopustí schválnosti, nebo
 3. se vůči jinému dopustí jiného hrubého jednání.

(3) Fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) omezuje nebo znemožňuje příslušníku národnostní menšiny výkon práv příslušníků národnostních menšin, nebo
- b) způsobí jinému újmu pro jeho příslušnost k národnostní menšině nebo pro jeho etnický původ, pro jeho rasu, barvu pleti, pohlaví, sexuální orientaci, jazyk, víru nebo náboženství, věk, zdravotní postižení, pro jeho politické nebo jiné smýšlení, členství nebo činnost v politických stranách nebo politických hnutích, odborových organizacích nebo jiných sdruženích, pro jeho sociální původ, majetek, rod, zdravotní stav anebo pro jeho rodinný stav.

(4) Za přestupek lze uložit pokutu do

- a) 10 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a) nebo odstavce 2 písm. a), nebo
- b) 20 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. b) nebo c), odstavce 2 písm. b) nebo odstavce 3.

(5) Je-li přešupek podle odstavců 1 až 3 spáchan opakovane po nabytí právní moci rozhodnutí o přešupku podle stejného odstavce, uloží se pokuta do

a) 15 000 Kč, jde-li o přešupek podle odstavce 1 písm. a) nebo odstavce 2 písm. a), nebo

b) 30 000 Kč, jde-li o přešupek podle odstavce 1 písm. b) nebo c), odstavce 2 písm. b) nebo odstavce 3.

(6) Za přešupek podle odstavce 1 lze uložit omezující opatření. Dopustí-li se přešupku podle odstavce 3 fyzická osoba, lze jí uložit omezující opatření.

(7) Řízení o přešupku podle odstavce 1 písm. b) nebo c) anebo odstavce 2 písm. b) spáchaném mezi osobami blízkými anebo o přešupku podle odstavce 1 písm. a) nebo odstavce 2 písm. a) lze zahájit a v již zahájeném řízení pokračovat pouze se souhlasem osoby přímo postižené spáchaním přešupku.

(8) Při projednávání přešupku podle odstavce 1 písm. a) nebo odstavce 2 písm. a) se správní orgán pokusí obviněného a osobu, již bylo ublíženo na cti, usmířit. Dojde-li k usmíření, správní orgán řízení usnesením zastaví.

§ 8

Přešupky proti majetku

(1) Fyzická osoba se dopustí přešupku tím, že úmyslně

a) způsobí škodu na cizím majetku

1. krádeží,
 2. zpronevěrou,
 3. podvodem, nebo
 4. zničením nebo poškozením věci z takového majetku;
- pokus tohoto přešupku je trestný,

b) neoprávněně užívá cizí majetek,

c) přisvojí si cizí věc nálezem nebo jinak bez přivolení oprávněné osoby, nebo

d) ukryje, užívá nebo na sebe anebo na jiného převede věc, která byla získána přešupkem spáchaným jinou osobou, nebo to, co za takovou věc bylo opatřeno.

(2) Právníká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přešupku tím, že

a) způsobí škodu na cizím majetku

1. krádeží,
 2. zpronevěrou,
 3. podvodem, nebo
 4. zničením nebo poškozením věci z takového majetku;
- pokus tohoto přešupku je trestný,

b) neoprávněně užívá cizí majetek,

c) přisvojí si cizí věc nálezem nebo jinak bez přivolení oprávněné osoby, nebo

d) ukryje, užívá nebo na sebe anebo na jiného převede věc, která byla získána přešupkem spáchaným jinou osobou, nebo to, co za takovou věc bylo opatřeno.

(3) Přešupku podle odstavce 1 písm. a) se dopustí též organizátor, návodce nebo pomocník.

(4) Za přešupek podle odstavců 1 až 3 lze uložit pokutu do 50 000 Kč.

(5) Je-li přešupek podle odstavců 1 až 3 spáchan opakovane po nabytí právní moci rozhodnutí o přešupku podle stejného odstavce, uloží se pokuta do 70 000 Kč.

(6) Za přešupek podle odstavce 1 nebo 3 lze uložit omezující opatření.

(7) Řízení o přešupku podle odstavce 1 nebo 3 spáchaném mezi osobami blízkými lze zahájit a v již zahájeném řízení pokračovat pouze se souhlasem osoby přímo postižené spáchaním přešupku.

§ 9

Přešupky na úseku podnikání

(1) Fyzická, právníká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přešupku tím, že provozuje obchodní, výrobní či jinou v ýdělěčnou činnost bez veřejnoprávního oprávnění, je-li požadováno.

(2) Právníká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přešupku tím, že

a) nesplní povinnost

1. uvádět na obchodních listinách a v rámci informací zveřejňovaných způsobem umožňujícím dálkový přístup údaje o své obchodní firmě, a nemá-li ji, o svém jménu, sídle, zápisu do obchodního rejstříku, včetně oddílu a vložky, nebo do jiného veřejného rejstříku, popřípadě do jiné evidence, pokud jde o osobu nezapsanou ve veřejném rejstříku, a identifikační číslo osoby, bylo-li jí přiděleno,
2. podat návrh na zápis, změnu nebo výmaz zápisu v obchodním rejstříku nebo v jiném veřejném rejstříku, popřípadě v jiné evidenci nebo uložit listinu do sbírky listin, nebo
3. používat při podnikání svou obchodní firmu, a nemá-li ji, své jméno,

b) uvede na obchodní listině údaje, které jsou způsobily vyvolat klamavý dojem.

(3) Za přešupek lze uložit pokutu do

a) 100 000 Kč, jde-li o přešupek podle odstavce 1 nebo odstavce 2 písm. a), nebo

b) 50 000 Kč, jde-li o přešupek podle odstavce 2 písm. b).

(4) Za přešupek podle odstavce 2 písm. b) lze spolu s pokutou uložit zákaz činnosti do 1 roku.

§ 10

Přešupky na úseku porušování práv k obchodní firmě

(1) Fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přešupku tím, že neoprávněně užívá obchodní firmu nebo jakékoliv označení zaměnitelné s obchodní firmou nebo označením příznačným pro jiného podnikatele.

(2) Za přešupek podle odstavce 1 lze uložit pokutu do 50 000 Kč.

§ 11

Přešupek na úseku zdravotnictví

(1) Fyzická osoba se dopustí přešupku tím, že úmyslně zmaří, ztíží nebo ohrozí poskytnutí zdravotní služby.

(2) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přešupku tím, že zmaří, ztíží nebo ohrozí poskytnutí zdravotní služby.

(3) Za přešupek podle odstavce 1 nebo 2 lze uložit pokutu do 100 000 Kč.

§ 12

Evidence přešupků

Pravomocné rozhodnutí o přešupku podle § 5, 7 a 8, s výjimkou rozhodnutí o přešupku podle § 5 odst. 1 písm. h) a § 5 odst. 2 písm. d), se zapisuje do evidence přešupků vedené Rejstříkem trestů.

§ 13 [DZ]

Opakované spáchání přešupku

Přešupek podle § 5, 7 a 8, s výjimkou přešupku podle § 5 odst. 1 písm. h) a § 5 odst. 2 písm. d), je spáchán opakovaně, jestliže od nabytí právní moci rozhodnutí o stejném přešupku, z něhož byl obviněný uznán vinným, do jeho spáchání neuplynulo 12 měsíců.

§ 14 [DZ]

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 2017.

Hamáček v. r.

Zeman v. r.

Sobotka v. r.

13/1997 Sb.

ZÁKON

ze dne 23. ledna 1997

o pozemních komunikacích

Změna: 13/1997 Sb. (část), 281/1997 Sb., 259/1998 Sb., 146/1999 Sb., 102/2000 Sb., 132/2000 Sb., 102/2000 Sb. (část), 489/2001 Sb., 259/2002 Sb., 256/2002 Sb., 320/2002 Sb., 358/2003 Sb., 186/2004 Sb., 186/2004 Sb. (část), 80/2006 Sb. (část), 342/2006 Sb., 311/2006 Sb., 80/2006 Sb., 186/2006 Sb., 97/2009 Sb., 347/2009 Sb., 227/2009 Sb., 152/2011 Sb., 288/2011 Sb., 329/2011 Sb., 341/2011 Sb., 375/2011 Sb., 119/2012 Sb., 196/2012 Sb. (část), 196/2012 Sb., 18/2012 Sb., 64/2014 Sb., 268/2015 Sb. (část), 268/2015 Sb., 243/2016 Sb., 370/2016 Sb., 319/2016 Sb., 151/2017 Sb., 183/2017 Sb., 225/2017 Sb.

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

Tento zákon zpracovává příslušné předpisy Evropské unie¹⁾ a upravuje

- a) kategorizaci pozemních komunikací, jejich stavbu, podmínky užívání a jejich ochranu,
- b) práva a povinnosti vlastníků pozemních komunikací a jejich uživatelů a
- c) výkon státní správy ve věcech pozemních komunikací příslušnými silničními správními úřady.

§ 2

Pozemní komunikace a jejich rozdělení

(1) Pozemní komunikace je dopravní cesta určená k užití silničními a jinými vozidly^{1a)} a chodci, včetně pevných zařízení nutných pro zajištění tohoto užití a jeho bezpečnosti.

(2) Pozemní komunikace se dělí na tyto kategorie:

- a) dálnice,
- b) silnice,
- c) místní komunikace,
- d) účelová komunikace.

Zařazování pozemních komunikací do jednotlivých kategorií a tříd a jejich změny

§ 3

(1) O zařazení pozemní komunikace do kategorie dálnice, silnice nebo místní komunikace a jejich tříd rozhoduje příslušný silniční správní úřad na základě jejího určení, dopravního významu a stavebně technického vybavení.

(2) Dojde-li ke změně dopravního významu nebo určení pozemní komunikace, rozhodne příslušný silniční správní úřad o změně kategorie nebo třídy.

(3) V případě, kdy změna kategorie nebo třídy pozemní komunikace vyžaduje změnu vlastnických vztahů k pozemní komunikaci, může příslušný silniční správní úřad vydat rozhodnutí o změně kategorie pouze na základě smlouvy o budoucí smlouvě o převodu vlastnického práva k dotčené pozemní komunikaci uzavřené mezi stávajícím vlastníkem a budoucím vlastníkem. Do doby převodu vlastnického práva k dotčené pozemní komunikaci vykonává všechna práva a povinnosti k této pozemní komunikaci její dosavadní vlastník.

§ 4

Dálnice

(1) Dálnice je pozemní komunikace určená pro rychlou dálkovou a mezistátní dopravu silničními motorovými vozidly,

kteřá je budována bez úrovnřových křížení, s oddělenými místy napojení pro vjezd a výjezd a kteřá má směrově oddělené jízdní pásy.

(2) Dálnice se podle svého určení a dopravního významu rozdělují na dálnice I. třídy a dálnice II. třídy.

(3) Dálnice je přístupná pouze silničními motorovými vozidly, jejichž nejvyšší povolená rychlost není nižší, než stanoví zvláštní předpis.²⁾

§ 5

Silnice

(1) Silnice je veřejně přístupná pozemní komunikace určená k užití silničními a jinými vozidly a chodci. Silnice tvoří silniční síť.

(2) Silnice se podle svého určení a dopravního významu rozdělují do těchto tříd:

a) silnice I. třídy, kteřá je určena zejména pro dálkovou a mezistátní dopravu,

b) silnice II. třídy, kteřá je určena pro dopravu mezi okresy,

c) silnice III. třídy, kteřá je určena k vzájemnému spojení obcí nebo jejich napojení na ostatní pozemní komunikace.

(3) Silnice může být označena jako silnice pro motorová vozidla podle zvláštního právního předpisu²⁾, pouze jde-li o silnici I. třídy, kteřá je budována bez úrovnřových křížení, s oddělenými místy napojení pro vjezd a výjezd a na níž není přímo připojena sousední nemovitost s výjimkou nemovitostí přímo připojených z odpočívek.

§ 6

Místní komunikace

(1) Místní komunikace je veřejně přístupná pozemní komunikace, kteřá slouží převážně místní dopravě na území obce.

(2) Místní komunikace se rozdělují podle dopravního významu, určení a stavebně technického vybavení do těchto tříd:

a) místní komunikace I. třídy,

b) místní komunikace II. třídy, kteřou je dopravně významná sběrná komunikace s omezením přímého připojení sousedních nemovitostí,

c) místní komunikace III. třídy, kteřou je obslužná komunikace,

d) místní komunikace IV. třídy, kteřou je komunikace nepřístupná provozu silničních motorových vozidel nebo na kteřé je umožněn smíšený provoz.

(3) Místní komunikace může být označena jako silnice pro motorová vozidla podle zvláštního právního předpisu²⁾, pouze jde-li o místní komunikaci I. třídy, kteřá je budována bez úrovnřových křížení, s oddělenými místy napojení pro vjezd a výjezd a na níž není přímo připojena sousední nemovitost s výjimkou nemovitostí přímo připojených z odpočívek.

(4) Prováděcí předpis blíže vymezí znaky pro rozdělení místních komunikací do jednotlivých tříd.

§ 7

Účelová komunikace

(1) Účelová komunikace je pozemní komunikace, kteřá slouží ke spojení jednotlivých nemovitostí pro potřeby vlastníků těchto nemovitostí nebo ke spojení těchto nemovitostí s ostatními pozemními komunikacemi nebo k obhospodařování zemědělských a lesních pozemků. Příslušný silniční správní úřad obecního úřadu obce s rozšířenou působností může na žádost vlastníka účelové komunikace a po projednání s Policií České republiky upravit nebo omezit veřejný přístup na účelovou komunikaci, pokud je to nezbytně nutné k ochraně oprávněných zájmů tohoto vlastníka. Úprava nebo omezení veřejného přístupu na účelové komunikace stanovené zvláštními právními předpisy²⁾ tím není dotčena.

(2) Účelovou komunikací je i pozemní komunikace v uzavřeném prostoru nebo objektu, kteřá slouží potřebě vlastníka nebo provozovatele uzavřeného prostoru nebo objektu. Tato účelová komunikace není přístupná veřejně, ale v rozsahu a způsobem, kteřý stanoví vlastník nebo provozovatel uzavřeného prostoru nebo objektu. V pochybnostech, zda z hlediska pozemní komunikace jde o uzavřený prostor nebo objekt, rozhoduje příslušný silniční správní úřad.

§ 8

Průjezdni úsek dálnice a silnice

(1) Dálnice a silnice mohou vést územím zastavěným nebo zastavitelným (dále jen "průjezdni úsek dálnice" nebo "průjezdni úsek silnice"), pokud se tím převádí převážně průjezdná doprava tímto územím.

(2) Není-li hranice území zastavěného nebo zastavitelného obsažena ve schválené územně plánovací dokumentaci, určí hranici souvislého zastavění pro účely vymezení délky průjezdního úseku dálnice nebo průjezdního úseku silnice podle stavebně technických podmínek území příslušný stavební úřad na návrh příslušného silničního správního úřadu a po předchozím projednání s obcí, o jejíž území jde.

(3) Prováděcí předpis stanoví stavebně technické podmínky pro určování hranic průjezdního úseku podle předchozího odstavce.

§ 9

nadpis vypuštěn

(1) Vlastníkem dálnic a silnic I. třídy je stát. Vlastníkem silnic II. a III. třídy je kraj, na jehož území se silnice nacházejí, a vlastníkem místních komunikací je obec, na jejímž území se místní komunikace nacházejí. Vlastníkem účelových komunikací je právnická nebo fyzická osoba. Stavba dálnice, silnice a místní komunikace není součástí pozemku.

(2) Vlastník dálnice, silnice nebo místní komunikace vede evidenci jím vlastněných pozemních komunikací.

(3) Vlastník dálnice, silnice nebo místní komunikace je povinen vykonávat její správu zahrnující zejména její pravidelné a mimořádné prohlídky, údržbu a opravy. Výkon správy může vlastník dálnice, silnice nebo místní komunikace zajišťovat prostřednictvím správce, jímž je právnická osoba zřízená nebo založená vlastníkem dálnice, silnice nebo místní komunikace za podmínky, že je vůči ní vlastník po celou dobu výkonu správy ovládající osobou. Vlastník, popřípadě správce, mohou dílčími činnostmi v rámci správy dálnice, silnice nebo místní komunikace, zejména činnostmi souvisejícími s údržbou a opravami dotčené dálnice, silnice nebo místní komunikace, pověřit osobu vybranou postupem podle zvláštního právního předpisu^{2a)} nebo kraj u silnic I. třídy nacházejících se v jeho územním obvodu na základě veřejnoprávní smlouvy; tato osoba nebo kraj se nestávají správcem dotčené pozemní komunikace.

(4) Je-li výkon správy dálnice, silnice nebo místní komunikace zajišťován prostřednictvím správce, musí zahrnovat alespoň pravidelné a mimořádné prohlídky, údržbu a opravy, a vlastník musí zveřejnit způsobem umožňujícím dálkový přístup identifikační údaje správce, vymezení pozemních komunikací, jejichž správu vykonává, a rozsah jím vykonávané správy. Povinně zveřejňovanými identifikačními údaji správce jsou obchodní firma nebo název, adresa sídla a identifikační číslo osoby, bylo-li přiděleno; je-li správcem kraj, je povinně zveřejňovaným identifikačním údajem pouze jeho název.

(5) Sousedící kraje mohou veřejnoprávní smlouvou sjednat převod vlastnictví úseku silnice II. nebo III. třídy, jestliže

a) po dotčeném úseku silnice probíhá hranice mezi územím obou krajů, nebo

b) dotčený úsek silnice je vymezen průběhem hranice mezi územím obou krajů a s ním sousedící úseky této silnice jsou na území kraje, který má vlastnictví nabyt.

(6) Prováděcí právní předpis stanoví členění, rozsah, obsah, četnost a způsob provádění prohlídek dálnic, silnic a místních komunikací, členění, rozsah, obsah a způsob provádění údržby a opravy dálnic, silnic a místních komunikací a obsah, rozsah, formu a způsob vedení evidence dálnic, silnic a místních komunikací.

§ 10

Připojování pozemních komunikací

(1) Pozemní komunikace lze navzájem připojovat zřízováním křižovatek nebo připojovat na ně sousední nemovitosti zřízením sjezdů nebo nájezdů. Přímé připojení sousední nemovitosti na pozemní komunikaci není účelovou komunikací.

(2) Větvě mimoúrovňových křižovatek a kruhové křižovatky jsou přiřazeny k pozemní komunikaci vyšší kategorie nebo třídy, větvě úrovňových křižovatek jsou přiřazeny k pozemní komunikaci nižší kategorie nebo třídy.

(3) Na dálnici, silnici podle § 5 odst. 3 nebo místní komunikaci podle § 6 odst. 3 může být přímo připojena z odpočívky jen stavba, která svým účelem slouží výlučně uživatelům těchto pozemních komunikací (např. čerpací stanice pohonných hmot, motorest, motel, autoservis).

(4) Příslušný silniční správní úřad si před vydáním povolení

a) o připojení dálnice, silnice, místní komunikace nebo veřejně přístupné účelové komunikace k dálnici, silnici nebo místní komunikaci, o úpravě takového připojení nebo o jeho zrušení vyžádá stanovisko vlastníka pozemní komunikace vyšší kategorie nebo třídy,

b) o připojení sousední nemovitosti k dálnici, silnici nebo k místní komunikaci, o úpravě takového připojení nebo o jeho zrušení vyžádá stanovisko vlastníka dotčené pozemní komunikace,

a) jedná-li se o dálnici, též závazné stanovisko Ministerstva vnitra, v ostatních případech závazné stanovisko Policie České republiky.

(5) Ve společném územním a stavebním řízení je povolení nahrazeno závazným stanoviskem dotčeného orgánu.

(6) Prováděcí předpis upraví technické podmínky pro připojování pozemních komunikací navzájem a podmínky pro připojování sousední nemovitosti na dálnici, silnici a místní komunikaci.

ČÁST DRUHÁ

SILNIČNÍ POZEMEK, SOUČÁSTI A PŘÍSLUŠENSTVÍ DÁLNIC, SILNIC A MÍSTNÍCH KOMUNIKACÍ

§ 11

Silniční pozemek

(1) Silničním pozemkem se rozumí pozemky, na nichž je umístěno těleso dálnice, silnice a místní komunikace a silniční pomocný pozemek.

(2) Těleso dálnice nebo těleso silnice a místní komunikace mimo území zastavěné nebo zastavitelné je ohraničeno spodním okrajem a vnějšími okraji stavby pozemní komunikace, kterými jsou vnější okraje zaoblených hran zářezů či zaoblených pat náspů, vnější hrany silničních nebo záchytných příkopů nebo rigolů nebo vnější hrany pat opěrných zdí, tarasů, koruny obkladních nebo zárubních zdí nebo zářezů nad těmito zdmi.

(3) Těleso průjezdního úseku silnice je ohraničeno šířkou vozovky s krajnicemi mezi zvýšenými obrubami chodníků, zelených pásů nebo obdobných ploch. Na náměstích a podobných prostranstvích je šířkou průjezdního úseku šířka pruhu odlišeného od okolního povrchu druhem nebo materiálem vozovky nebo plochými rigoly, a není-li ani jich, šířka pruhu odpovídající šířce vozovky s krajnicemi navazujících úseků silnice. V ostatních případech je průjezdní úsek dálnice nebo průjezdní úsek silnice ohraničen obdobně jako v odstavci 2.

(4) Šířka průjezdního úseku dálnice nebo průjezdního úseku silnice celništěm na hraničním přechodu odpovídá šířce vozovky s krajnicemi navazujících úseků dálnice nebo silnice.

(5) Silniční pomocný pozemek je pruh pozemku přilehlého po obou stranách k tělesu dálnice, silnice nebo místní komunikace mimo souvisle zastavěné území obcí, který slouží účelům ochrany a údržby dálnice, silnice nebo místní komunikace, pokud tyto pozemky jsou ve vlastnictví vlastníka dálnice, silnice nebo místní komunikace.

Součásti a příslušenství

§ 12

(1) Součástmi dálnice, silnice a místní komunikace jsou

a) všechny konstrukční vrstvy vozovek a krajnic, odpočívky, stavby a technická a jiná zařízení určená k provádění kontrolní činnosti při dohledu na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích, přidružené a přídatné pruhy, včetně zastávkových pruhů linkové osobní dopravy,

b) mostní objekty (nadjezdy), po nichž je komunikace vedena, včetně chodníků, revizních zařízení, ochranných štítů a sítí na nich, strojní vybavení sklopných mostů, ledolamy, propustky, lávky pro chodce nebo cyklisty,

c) tunely, galérie, opěrné, zárubní, obkladní a parapetní zdi, tarasy, násypy a svahy, dělicí pásy, příkopy a ostatní povrchová odvodňovací zařízení, silniční pomocné pozemky,

d) svislé dopravní značky, zábradlí, odrazníky, svodidla, pružidla, směrové sloupky, dopravní knoflíky, staničníky, mezníky, vodorovná dopravní značení, dopravní ostrůvky, odrazné a vodicí proužky a zpomalovací pruhy,

e) únikové zóny, protihlukové stěny a protihlukové valy, pokud jsou umístěny na silničním pozemku.

(2) Jestliže je konstrukce vozovky uložena přímo na konstrukci jiné stavby (vodního díla, metra, haly, garáže), patří mezi součásti pouze tato vozovka.

(3) Kanalizace, včetně úprav k odvádění vody, lapolů a sedimentačních nádrží, je součástí dálnice, silnice nebo místní komunikace jen tehdy, slouží-li výlučně k odvádění povrchových vod z této komunikace. V ostatních případech je součástí pouze dešťová vpusť s šachtou a přípojkou do kanalizačního řádu.

(4) Pokud nejsou samostatnými místními komunikacemi, jsou součástmi místních komunikací též přilehlé chodníky, chodníky pod podloubími, veřejná parkoviště a obratiště, podchody a zařízení pro zajištění a zabezpečení přechodů pro chodce.

(5) Odpočívka je stavebně a provozně vymezená plocha dálnice, silnice nebo místní komunikace určená k bezúplatnému stání silničního motorového vozidla na dobu potřebnou pro zajištění bezpečnosti a plynulosti silničního provozu a k odpočinku uživatelů, popřípadě k jejich občerstvení a k doplnění pohonných hmot.

(6) Veřejné parkoviště je stavebně a provozně vymezená plocha místní nebo účelové komunikace anebo samostatná místní nebo účelová komunikace určená ke stání silničního motorového vozidla.

(7) Jízdní pruh nebo pás pro cyklisty je součástí té pozemní komunikace, na jejímž tělese je umístěn. Samostatná stezka pro cyklisty je podle své povahy a umístění buď místní komunikací IV. třídy, nebo účelovou komunikací.

§ 12a

(1) Příslušný silniční správní úřad odpovídá za bezpečnost provozu tunelu o délce přesahující 500 metrů (dále jen "tunel nad 500 m"). Příslušný silniční správní úřad při správě tunelu nad 500 m na základě podkladů správce pozemní komunikace, jejíž součástí je tunel nad 500 m

- a) sestavuje bezpečnostní dokumentaci a průběžně v ní zaznamenává změny údajů,
- b) vyhotovuje zprávu o mimořádných událostech, k nimž došlo v tunelu nad 500 m,
- c) pověřuje koordinací opatření k zajištění bezpečného provozu tunelu nad 500 m fyzickou osobu splňující požadavky, stanovené prováděcím právním předpisem na odbornou kvalifikaci a praxi (dále jen "pověřená osoba").

(2) Zprávu vyhotovenou podle odstavce 1 písm. b) zašle správce tunelu nad 500 m do 30 dnů ode dne, kdy došlo k mimořádné události Ministerstvu dopravy a složkám integrovaného záchranného systému^{1(c)}. Údaje z těchto zpráv oznamuje Ministerstvo dopravy každé dva roky Evropské komisi.

(3) Náležitosti bezpečnostní dokumentace tunelu nad 500 m, vzor zprávy o mimořádných událostech v tunelu nad 500 m, vymezení činností pověřené osoby při koordinaci opatření k zajištění bezpečnosti provozu tunelu nad 500 m, požadavky na její odbornou kvalifikaci a praxi stanoví prováděcí právní předpis.

§ 13

Příslušenstvím dálnice, silnice a místní komunikace jsou

- a) přenosné svíslé dopravní značky, a dopravní zařízení,²⁾
- b) hlásiče náledí, hlásky a jiná zařízení pro provozní informace,
- c) veřejné osvětlení, světelná signalizační zařízení sloužící k řízení provozu,
- d) silniční vegetace, zásněžky, zásobníky a skládky údržbových hmot,
- e) objekty a prostranství bezprostředně sloužící výkonu údržby dálnice, silnice nebo místní komunikace (cestmistrovství) nebo k zabezpečení úkolů složek integrovaného záchranného systému a jejich napojení na příslušnou pozemní komunikaci,
- f) zařízení zabráňující vniknutí volně žijících živočichů (např. ploty, přechodové můstky, tunely),
- g) zařízení pro placení ceny za užívání vymezeného úseku místní komunikace,
- h) technická zařízení a jejich součásti, určená k vyměření, výběru a kontrole úhrady poplatku za užití pozemní komunikace (dále jen "systém elektronického mýtného"), jsou-li umístěna na pozemní komunikaci nebo na silničním pozemku,
- i) technická zařízení a jejich součásti určené k provádění vysokorychlostního kontrolního vážení pomocí nepřenositelných vysokorychlostních vah, jsou-li umístěna na pozemní komunikaci nebo na silničním pozemku.

§ 14

(1) O součástech a příslušenství průjezdního úseku dálnice a průjezdního úseku silnice platí ustanovení § 12 a 13 s těmito odchylkami:

- a) zábradlí a obdobná zařízení jsou součástí pouze na mostních objektech a na zdech,
- b) součástí ani příslušenstvím nejsou zábradlí, řetězy a jiná zařízení pro zajištění a zabezpečení přechodů pro chodce, veřejné osvětlení, světelná signalizační zařízení sloužící k řízení provozu.

(2) Součástí ani příslušenstvím dálnice, silnice a místní komunikace nejsou

- a) sjezdy nebo nájezdy na sousední nemovitosti, hráze vodních nádrží a rybníků, břehy vodních toků, po nichž komunikace probíhá pod úrovní břehové čáry, nábrežní zdi vybudované k regulaci vodního toku, vodohospodářské objekty pod mosty, zařízení melioračních úprav (propusti, podchody),
- b) nástupní ostrůvky, označnický zastávek a čekárny linkové osobní dopravy a hromadné veřejné dopravy, trolejová vedení a jejich sloupy, provozní a technická policejní zařízení,
- c) úrovněvé přejezdy drah bez závor do vzdálenosti 2,5 m od osy krajní koleje a úrovněvé přejezdy drah se závorami ve vzdálenosti mezi závorami, zařízení k zabezpečení přejezdů drah, kolejový svršek tramvajové a železniční dopravy v úrovni vozovky do vzdálenosti 0,5 m od vnější hrany kolejnice, samostatná tělesa drah,
- d) autobusová nádraží, motely, motoresty, čerpací stanice pohonných hmot a celníště na hraničních přechodech.

(3) Součástí ani příslušenstvím dálnic, silnic a místních komunikací dále nejsou inženýrské sítě, energetická, telekomunikační, tepelná a jiná vedení včetně sloupů těchto vedení, pokud neslouží výlučně vlastníkovi dotčené komunikace, reklamní tabule a poutače všeho druhu, stánky a jiná pojízdná nebo přenosná prodejní zařízení.

§ 15

Silniční vegetace

(1) Silniční vegetace na silničních pomocných pozemcích a na jiných vhodných pozemcích tvořících součást dálnice, silnice nebo místní komunikace nesmí ohrožovat bezpečnost užití pozemní komunikace nebo neúměrně ztěžovat použití těchto pozemků k účelům údržby těchto komunikací nebo neúměrně ztěžovat obhospodařování sousedních pozemků.

(2) Na návrh Policie České republiky nebo po projednání s ní nebo na návrh silničního správního úřadu nebo po projednání s ním je vlastník, popřípadě správce dálnice, silnice a místní komunikace oprávněn v souladu se zvláštními předpisy³⁾ kácet dřeviny na silničních pozemcích.

ČÁST TŘETÍ

VÝSTAVBA DÁLNIČE, SILNICE, MÍSTNÍ KOMUNIKACE A VEŘEJNĚ PŘÍSTUPNÉ ÚČELOVÉ KOMUNIKACE

§ 16

Územní, stavební a společné územní a stavební řízení

(1) Pro stavbu dálnice, silnice, místní komunikace a veřejně přístupné účelové komunikace je speciálním stavebním úřadem⁴⁾ příslušný silniční správní úřad.

(2) V územním, stavebním a ve společném územním a stavebním řízení je dotčeným orgánem příslušným k uplatnění stanoviska k zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemní komunikaci

a) Ministerstvo vnitra, jde-li o stavbu dálnice,

b) Policie České republiky, jde-li o stavbu silnice, místní komunikace nebo veřejně přístupné účelové komunikace.

(3) Pokud v tomto zákoně není stanoveno jinak, platí pro územní, stavební a společné územní a stavební řízení stavby dálnice, silnice, místní komunikace nebo veřejně přístupné účelové komunikace zvláštní předpisy o územním plánování a stavebním řádu⁵⁾ a nejsou dotčeny předpisy o ochraně životního prostředí.⁶⁾ K žádosti o zahájení územního, stavebního a společného územního a stavebního řízení pro stavbu tunelu nad 500 m navrhovatel přikládá kromě náležitostí vyžadovaných zvláštním právním předpisem⁵⁾ bezpečnostní dokumentaci, která obsahuje bezpečnostní požadavky na tunely nad 500 m. Nevykonává-li Ministerstvo dopravy působnost speciálního stavebního úřadu je dotčeným orgánem v územním, stavebním a společném územním a stavebním řízení pro stavbu tunelu nad 500 m.

(4) Prováděcí předpis vymezí, pro které stavební úpravy dálnice, silnice a místní komunikace prováděné na silničním pozemku postačí místo stavebního povolení ohlášení speciálnímu stavebnímu úřadu a pro které údržovací práce není třeba ani toto ohlášení. Prováděcí předpis dále stanoví obecné technické požadavky pro stavbu dálnice, silnice a místní komunikace.

§ 17

nadpis vypuštěn

(1) Dálnice, silnice a místní komunikace I. třídy, jejich součástí, příslušenství a stavby související jsou veřejně prospěšné. Za související stavbu se pro tyto účely považuje i stezka pro cyklisty a stezka pro chodce a cyklisty souběžná se silnicí nebo místní komunikací I. třídy.

(2) Podle zvláštního právního předpisu⁷⁾ lze odejmout nebo omezit

a) vlastnické právo k pozemku nebo ke stavbě nebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo ke stavbě potřebným k uskutečnění výstavby, opravy, úpravy, modernizace nebo rekonstrukce dálnice, silnice, místní komunikace I. třídy, jejich součástí, příslušenství nebo staveb souvisejících,

b) vlastnické právo k pozemku, jestliže byla dálnice, silnice nebo místní komunikace zřízena na cizím pozemku.

(3) Pokud se vlastnické právo k pozemku nebo stavbě potřebným k uskutečnění výstavby, opravy, úpravy, modernizace nebo rekonstrukce staveb uvedených v odstavci 1 omezuje smlouvou a ocenění tohoto omezení stanovené znaleckým posudkem je nižší než 1 000 Kč, sjedná se úplata ve výši 1 000 Kč.

§ 18

Zrušení dálnice, silnice nebo místní komunikace

Jestliže zanikl dopravní význam dálnice, silnice nebo místní komunikace a nebylo rozhodnuto o změně kategorie pozemní komunikace, rozhodne příslušný silniční správní úřad o jejím zrušení. Speciální stavební úřad neprodleně rozhodne o změně v užívání stavby nebo o jejím odstranění.

ČÁST ŠESTÁ

UŽÍVÁNÍ POZEMNÍCH KOMUNIKACÍ

Obecné užívání

(1) V mezích zvláštních předpisů upravujících provoz na pozemních komunikacích²⁾ a za podmínek stanovených tímto zákonem smí každý užívat pozemní komunikace bezplatně obvyklým způsobem a k účelům, ke kterým jsou určeny (dále jen "obecné užívání"), pokud pro zvláštní případy nestanoví tento zákon nebo zvláštní předpis⁹⁾ jinak. Uživatel se musí přizpůsobit stavebnímu stavu a dopravně technickému stavu dotčené pozemní komunikace.

(2) Dálnice, silnice, místní komunikace, jejich součástí a příslušenství a veřejně přístupné účelové komunikace s vozovkou je zakázáno znečišťovat nebo poškozovat; veřejně přístupné účelové komunikace bez vozovky je zakázáno poškozovat takovým způsobem, že se tím znemožní jejich obecné užívání. Na dálnicích, silnicích a místních komunikacích je dále zakázáno

a) neoprávněně odstraňovat, zakrývat, přemísťovat, osazovat nebo pozměňovat dopravní značky a dopravní zařízení, anebo na těchto věcech cokoliv umísťovat,

b) používat pásová a jiná vozidla, jejichž kola nejsou opatřena pneumatikami nebo gumovými obručemi, nebo používat jiné stroje a zařízení, které mohou způsobit poškození komunikace; výjimečně lze povolit jako zvláštní užívání (§ 25) použití silnice nebo místní komunikace pásovými vozidly Armády České republiky nebo historickými vozidly,

c) používat sněhové řetězy v úsecích, kde vozovka není dostatečně pokryta sněhovou nebo ledovou vrstvou,

d) používat hroty v pneumatikách, pokud zvláštní předpis¹⁰⁾ nestanoví jinak,

e) vypouštět vodu, splašky a jiné tekuté odpady,

f) rozjíždět dočasné skládky údržbových hmot, otáčet zemědělské nebo lesní stroje a potahy při provádění polních nebo lesních prací,

g) odstavovat silniční vozidlo, které je pro závady v technickém stavu zjevně technicky nezpůsobilé k provozu na pozemních komunikacích¹⁰⁾ a obnovení způsobilosti by si vyžádalo výměnu, doplnění nebo opravu podstatných částí mechanismu nebo konstrukce silničního vozidla¹⁰⁾ (dále jen „vrak“),

h) umísťovat nebo provozovat pojízdné nebo přenosné zařízení, které je určeno k prodeji zkapalněných ropných plynů (čerpací stanice).

(3) Na veřejně přístupných účelových komunikacích je dále zakázáno provádět činnosti podle odstavce 2 písm. a), e) a g).

Dočasný zákaz stání nebo zastavení silničních vozidel

(1) Silniční správní úřad opatřením obecné povahy dočasně zakáže nebo omezí stání nebo zastavení silničních vozidel na místní komunikaci nebo průjezdním úseku silnice nebo na jejich části, je-li to nezbytné z důvodu zajištění bezpečnosti státu, veřejného pořádku, bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, stavebních prací nebo údržby nebo z důvodu přírodních katastrof nebo jiných mimořádných událostí a odstraňování jejich následků. V opatření obecné povahy silniční správní úřad stanoví rovněž přechodnou úpravu provozu na pozemních komunikacích podle zvláštního právního předpisu.

(2) Dočasně zakázat nebo omezit stání nebo zastavení silničních vozidel na pozemních komunikacích podle odstavce 1 lze také opatřením obecné povahy vydaným na návrh, který musí kromě obecných náležitostí podání obsahovat vymezení rozsahu zákazu nebo omezení zastavení nebo stání, jeho předpokládanou délku a popis skutečností prokazujících naplnění důvodu podle odstavce 1.

(3) Návrh opatření obecné povahy musí být zveřejněn nejméně po dobu 10 dnů. Dotčenou osobou, která může k tomuto návrhu podávat námítky, je pouze vlastník a správce pozemní komunikace, jíž se má opatření týkat, a jde-li o opatření vydávané na návrh podle odstavce 2, také navrhovatel. Lhůta pro podávání námitek činí 10 dnů ode dne zveřejnění návrhu opatření obecné povahy. Opatření obecné povahy nabývá účinnosti pátým dnem po dni vyvěšení. Hrozí-li nebezpečí z prodlení, vydá silniční správní úřad opatření obecné povahy bez řízení o jeho návrhu a opatření obecné povahy nabývá účinnosti dnem vyvěšení.

(4) Bylo-li dočasně zakázáno nebo omezeno stání nebo zastavení silničních vozidel podle odstavců 1 až 3, musí být příslušná dopravní značka na pozemní komunikaci umístěna

a) nejméně 7 dní před prvním dnem dočasného zákazu nebo omezení, nebo

b) bez zbytečného odkladu po nabytí účinnosti opatření obecné povahy, není-li možné dodržet lhůtu podle písmene a).

(5) Bylo-li opatření obecné povahy vydáno na návrh podle odstavce 2, zajišťuje umístění dopravního značení na pozemní komunikaci navrhovatel.

Odstranění silničního vozidla vlastníkem pozemní komunikace

(1) Je-li to nezbytné pro naplnění účelu dočasného zákazu nebo omezení stání nebo zastavení silničních vozidel podle § 19a, je vlastník pozemní komunikace oprávněn odstranit silniční vozidlo ponechané na pozemní komunikaci v rozporu s tímto zákazem nebo omezením a odstavit je na vhodném místě. Po pominutí důvodů pro odstranění silničního vozidla je vlastník pozemní komunikace povinen vozidlo bez zbytečného odkladu vrátit na místo, odkud bylo odstraněno, nebo na jiné vhodné místo v bezprostředním okolí viditelné z místa, odkud bylo vozidlo odstraněno. Není-li to možné, oznámí vlastník pozemní komunikace provozovateli silničního vozidla a Policii České republiky místo, kde je možné vozidlo vyzvednout, a způsob jeho vyzvednutí.

(2) Bylo-li dopravní značení na pozemní komunikaci umístěno alespoň 7 dní před prvním dnem dočasného zákazu nebo omezení stání nebo zastavení silničních vozidel, nese náklady na odstranění, odstavení a vrácení silničního vozidla jeho provozovatel; to neplatí, prokáže-li závažné důvody, které mu znemožnily vozidlo včas odstranit. Neneseli náklady na odstranění, odstavení a vrácení silničního vozidla jeho provozovatel, nese je v případě dočasného zákazu nebo omezení přijatého na návrh podle § 19a odst. 2 navrhovatel.

(3) Nevyzvedne-li si provozovatel silničního vozidla ve lhůtě 6 měsíců od doručení oznámení podle odstavce 1, rozhodne silniční správní úřad, který dočasně zakázal nebo omezil stání nebo zastavení silničních vozidel na pozemních komunikacích podle § 19a, na návrh vlastníka pozemní komunikace o povolení prodeje silničního vozidla ve veřejné dražbě. Silniční správní úřad prodej silničního vozidla nepovolí, pokud nebyly dodrženy podmínky podle odstavce 1, provozovatel projevil vůli silniční vozidlo vyzvednout, nebo pokud zjistí závažné důvody, které brání provozovateli silniční vozidlo vyzvednout. Je-li prodej silničního vozidla povolen, je vlastník pozemní komunikace, ze které bylo odstraněno, oprávněn je prodat na náklady jeho provozovatele.

(4) Pokud se silniční vozidlo ve veřejné dražbě neprodá, vlastník pozemní komunikace jej předá na náklady jeho provozovatele provozovateli zařízení ke sběru, výkupu, zpracování, využívání nebo odstraňování autovraků³⁷⁾.

(5) Částku získanou z prodeje je vlastník pozemní komunikace povinen předat provozovateli silničního vozidla; za tímto účelem jej vyzve k převzetí částky nebo ke sdělení údajů nezbytných k předání této částky. Pokud si provozovatel silničního vozidla částku nepřevzal nebo nesdělil údaje k jejímu předání do 2 let od doručení výzvy, vyzve jej vlastník pozemní komunikace opakovaně.

(6) Vlastník pozemní komunikace je oprávněn z částky získané z prodeje uhradit náklady podle odstavců 2 a 3, nese-li tyto náklady provozovatel silničního vozidla. Částka zbývající po odečtení těchto nákladů přechází do vlastnictví vlastníka pozemní komunikace, pokud si ji provozovatel silničního vozidla do 1 roku od doručení opakované výzvy nevyzvedl nebo nesdělil údaje nezbytné k jejímu předání.

(7) Oznámení podle odstavce 1 a výzvy podle odstavce 5 doručuje vlastník pozemní komunikace do vlastních rukou. Za tímto účelem je oprávněn vyžádat si poskytnutí údajů o provozovateli silničního vozidla zapsaných v registru silničních vozidel. Nepodaří-li se doručit do vlastních rukou nebo nepodaří-li se zjistit provozovatele silničního vozidla, doručování do vlastních rukou lze nahradit zveřejněním výzvy nebo oznámení na úřední desce obce, v jejímž územním obvodu se nachází pozemní komunikace, ze které bylo vozidlo odstraněno, popřípadě také jiným způsobem v místě obvyklým. Lhůty se v takovém případě počítají ode dne zveřejnění na úřední desce.

(8) Předá-li vlastník pozemní komunikace silniční vozidlo provozovateli zařízení ke sběru, výkupu, zpracování, využívání nebo odstraňování autovraků³⁷⁾, oznámí to do 10 dnů ode dne předání obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, v jehož správním obvodu bylo silniční vozidlo ponecháno, za účelem zápisu zániku vozidla v registru silničních vozidel.

§ 19c

Odstranění vraku vlastníkem pozemní komunikace

(1) Silniční správní úřad uloží provozovateli vraku

a) na návrh vlastníka pozemní komunikace povinnost vrak odstavený na dálnici, silnici, místní komunikaci nebo veřejně přístupné účelové komunikaci odstranit a odstavit mimo takovou pozemní komunikaci,

b) na návrh vlastníka pozemní komunikace, ze které byl vrak odstraněn postupem podle § 19b odst. 1, povinnost vrak vyzvednout z místa, kde je odstaven, a odstavit jej mimo dálnici, silnici, místní komunikaci nebo veřejně přístupnou účelovou komunikaci.

(2) Po marném uplynutí 2 měsíců ode dne, kdy byla pravomocně uložena povinnost podle odstavce 1, zajistí vlastník pozemní komunikace předání vraku na náklady jeho provozovatele provozovateli zařízení ke sběru, výkupu, zpracování, využívání nebo odstraňování autovraků³⁷⁾. Ustanovení § 19b odst. 8 se užije obdobně.

Zpoplatnění obecného užívání a druhy zpoplatnění

§ 20

(1) Užívání pozemní komunikace, kterou určí prováděcí právní předpis a která je označena dopravní značkou označující zpoplatnění^{11a)}, stanoveným druhem motorového vozidla, podléhá zpoplatnění (dále jen "zpoplatněná pozemní komunikace").

(2) Zpoplatnění se stanoví podle

a) typu vozidla a ujeté vzdálenosti po zpoplatněné pozemní komunikaci (dále jen "mýtné"), nebo

b) časového období užívání zpoplatněné pozemní komunikace (dále jen "časový poplatek").

(3) Za užití zpoplatněné pozemní komunikace stanoveným druhem motorového vozidla nelze uložit současně časový poplatek a mýtné.

(4) Peněžní prostředky získané ze zpoplatnění jsou příjmem Státního fondu dopravní infrastruktury.

§ 20a

Osvobození od zpoplatnění

(1) Zpoplatnění nepodléhá užití zpoplatněné pozemní komunikace silničním motorovým vozidlem

a) vybaveným zvláštním výstražným světlem podle zvláštního právního předpisu^{11b)}, pokud se jedná o vozidlo

1. Vězeňské služby České republiky,
2. poskytovatele zdravotnické záchranné služby, přepravy pacientů neodkladné péče a zdravotnické dopravní služby,
3. složky integrovaného záchranného systému^{11c)} neuvedené v bodech 1 a 2,

b) Ministerstva vnitra používaným Policií České republiky a opatřeným nápisem "POLICIE",

c) ozbrojených sil České republiky^{11d)}, včetně vozidel používaných Vojenskou policií a opatřených nápisem "VOJENSKÁ POLICIE" a vozidel ozbrojených sil jiného státu na základě vzájemnosti,

d) celních orgánů opatřeným nápisem "CELNÍ SPRÁVA"^{11e)},

e) hasičských záchranných sborů a jednotek dobrovolných hasičů opatřených nápisem "HASIČI",

f) obecní nebo městské policie opatřené nápisem „OBECNÍ POLICIE“ nebo „MĚSTSKÁ POLICIE“²⁵⁾,

g) Vězeňské služby České republiky se zvláštním barevným provedením a označením podle zvláštního právního předpisu²⁶⁾,

h) přepravujícím těžce zdravotně postižené občany, kteří jsou podle zvláštního právního předpisu^{11f)} držiteli průkazu ZTP, s výjimkou postižených úplnou nebo praktickou hluchotou, nebo průkazu ZTP/P, pokud držitelem silničního motorového vozidla je postižená osoba sama nebo osoba jí blízká^{11g)},

i) přepravujícím nezaopatřené děti, které jsou léčeny pro onemocnění zhoubným nádorem nebo hemoblastosou,

j) vedeným v registru silničních vozidel členů diplomatické mise²⁸⁾,

k) provozovaným domovem pro osoby se zdravotním postižením²⁹⁾, slouží-li k přepravě osob se zdravotním postižením,

l) při provádění záchranných a likvidačních prací a při ochraně obyvatelstva^{11c)},

m) Správy státních hmotných rezerv při přepravě materiálů státních hmotných rezerv, nebo humanitární pomoci státu za krizových situací podle zvláštního právního předpisu^{11h)},

n) správce zpoplatněné pozemní komunikace.

(2) Je-li nutno při uzavírce podle § 24 užití pro vedení objížďky zpoplatněnou komunikaci, je možné užití tuto komunikaci bez zpoplatnění.

Časový poplatek

§ 21

(1) Zpoplatněnou pozemní komunikaci lze užití silničním motorovým vozidlem nejméně se čtyřmi koly, jehož největší povolená hmotnost činí nejvýše 3,5 tuny (dále jen "vozidlo v systému časového zpoplatnění"), pouze po úhradě časového poplatku. Časový poplatek lze uhradit na kalendářní rok, jeden měsíc nebo na deset dnů.

(2) Horní hranice výše časového poplatku na kalendářní rok činí pro vozidlo v systému časového zpoplatnění 1 500 Kč.

(3) Výše časového poplatku na jeden měsíc a časového poplatku na deset dnů se stanoví poměrně k výši časového poplatku na jeden kalendářní rok. Výši časových poplatků stanoví prováděcí právní předpis.

§ 21a

Způsob placení

(1) Časový poplatek se platí před užitím zpoplatněné pozemní komunikace. Úhrada časového poplatku se prokazuje platným dvoudílným kupónem. Kupón musí odpovídat stanovenému vzoru, musí mít hodnotu odpovídající nejméně výši časového poplatku příslušné podle největší povolené hmotnosti vozidla v systému časového zpoplatnění a musí obsahovat:

a) údaj o registrační značce motorového vozidla, jehož užití na zpoplatněné pozemní komunikaci se kupónem prokazuje a který se shoduje s registrační značkou, kterou je opatřeno toto vozidlo v systému časového zpoplatnění,

b) vyznačení doby platnosti, která odpovídá době užívání zpoplatněné pozemní komunikace.

(2) Údaj o registrační značce vyznačí na obou dílech kupónu řidič nejpozději před užitím zpoplatněné pozemní komunikace.

§ 21b

Platnost kupónu

(1) Platnost kupónu prokazujícího úhradu časového poplatku na kalendářní rok počíná 1. prosincem roku, který bezprostředně předchází kalendářnímu roku vyznačenému na kupónu, a končí 31. lednem bezprostředně následujícího kalendářního roku s výjimkou kupónu, prokazujícího úhradu časového poplatku na kalendářní rok bezprostředně předcházející kalendářnímu roku nabytí účinnosti tohoto zákona. V tomto kalendářním roce končí platnost kupónu prokazujícího úhradu časového poplatku za kalendářní rok 31. prosince kalendářního roku vyznačeného na kupónu.

(2) Platnost kupónu prokazujícího úhradu časového poplatku na 1 měsíc počíná dnem vyznačeným na kupónu a končí uplynutím dne bezprostředně následujícího měsíce, který se číselně shoduje se dnem vyznačeným na kupónu. Není-li takový den v příslušném kalendářním měsíci, případně konec platnosti na poslední den tohoto kalendářního měsíce.

(3) Platnost kupónu prokazujícího úhradu časového poplatku na deset dnů počíná dnem vyznačeným na kupónu a končí uplynutím desátého kalendářního dne.

§ 21c

Vyznačení doby platnosti kupónu

Na kupónu prokazujícím úhradu časového poplatku na jeden měsíc nebo deset dnů vyznačí počátek doby platnosti kupónu prodejce při jeho prodeji.

§ 21d

Vydávání a prodej kupónu

K vydávání a prodeji kupónů je příslušný Státní fond dopravní infrastruktury. Činnostmi spojenými s vydáváním a prodejem kupónů může Státní fond dopravní infrastruktury pověřit fyzickou nebo právnickou osobu. Cena za zprostředkování prodeje se sjednává podle cenových předpisů.

§ 21e

Povinnosti řidiče vozidla v systému časového zpoplatnění

(1) Řidič vozidla v systému časového zpoplatnění je povinen

- a) uhradit časový poplatek a přilepit prováděcím předpisem určený díl kupónu prokazující úhradu časového poplatku celou plochou na viditelném místě ve vozidle,
- b) vyznačit údaj o registrační značce vozidla na kupónu prokazujícím úhradu časového poplatku,
- c) na požádání předložit ke kontrole příslušníku Policie České republiky (dále jen "policista") nebo celníkovi díl kupónu prokazujícího úhradu časového poplatku,
- d) odstranit díl kupónu prokazujícího úhradu časového poplatku na viditelném místě ve vozidle, jakmile jeho platnost skončila.

(2) Prováděcí právní předpis stanoví vzory kupónů, místo, kde musí být ve vozidle přilepen díl kupónu, způsob jejich vyplňování, způsob jejich evidence a u kupónů s kratší dobou platnosti než jeden rok způsob vyznačení počátku doby jejich platnosti.

§ 24

Omezení obecného užívání uzavírkami a objížďkami

(1) Provoz na dálnicích, silnicích, místních komunikacích a veřejně přístupných účelových komunikacích může být částečně nebo úplně uzavřen, popřípadě může být nařízena objížďka. Nikdo nemá nárok na náhradu případných ztrát, jež mu vzniknou v důsledku uzavírky nebo objížďky.

(2) O uzavírce a objížďce rozhoduje příslušný silniční správní úřad na základě žádosti osoby, v jejímž zájmu má dojít k uzavírce. Příslušný silniční správní úřad žádost projedná

- a) s vlastníkem pozemní komunikace, která má být uzavřena, a s vlastníkem pozemní komunikace, po níž má být vedena objížďka,
- b) s obcí, na jejímž zastavěném území má být povolena uzavírka nebo nařízena objížďka,
- c) s provozovatelem dráhy,¹³⁾ jde-li o pozemní komunikaci, na níž je umístěna dráha,

d) s Policií České republiky, má-li objízdňá trasa vést po silnici, místní komunikaci nebo veřejně přístupné účelové komunikaci.

(3) Týká-li se uzavírka územního obvodu více silničních správních úřadů, přísluší rozhodování silničnímu správnímu úřadu, v jehož územním obvodu je nejdelší část uzavírky; ostatní silniční správní úřady jsou v těchto případech dotčenými správními úřady.

(4) Při rozhodování příslušný silniční správní úřad dbá, aby uzavírka byla vždy omezena na nejkratší možnou dobu, objížďka byla řádně technicky zabezpečena a byla z hlediska provozu vyhovující a aby byl umožněn přístup k sousedním nemovitostem. Silniční správní úřad může v rozhodnutí stanovit podmínky, při jejichž nesplnění může udělené povolení omezit nebo zrušit. Odvolání proti tomuto rozhodnutí nemá odkladný účinek.

(5) Příslušný silniční správní úřad rozhodnutí neprodleně oznámí

a) Hasičskému záchrannému sboru České republiky,

b) příslušným poskytovatelům zdravotnické záchranné služby,

c) dopravcům v linkové osobní dopravě, jde-li o pozemní komunikaci, na níž je tato doprava provozována a jsou-li silničnímu správnímu úřadu tyto dopravci známi,

d) všem silničním správním úřadům, které povolují přepravy zvláště těžkých nebo rozměrných předmětů, jde-li o uzavírku pozemní komunikace používané k tomuto druhu přepravy.

e) Ministerstvu vnitra, jde-li o dálnice, v ostatních případech Policii České republiky,

f) provozovateli systému elektronického mytného, jde-li o zpoplatněné pozemní komunikace.

(6) Vlastník dálnice, silnice, místní komunikace nebo veřejně přístupné účelové komunikace, po níž má být vedena objížďka, je povinen strpět bezúplatně provoz převedený na ni z uzavřené pozemní komunikace. Případné úpravy objížďkových pozemních komunikací nutné z důvodu objížďky a náhrada případných následných škod se stanoví v podmínkách rozhodnutí o uzavírce a objížďce a uskuteční na náklad žadatele o uzavírku a objížďku.

(7) Uzavírka a objížďka musí být označena předepsaným způsobem. Označení zabezpečuje žadatel o uzavírku a objížďku na svůj náklad a odpovídá za jeho stav po dobu trvání uzavírky a objížďky.

(8) V případě nebezpečí z prodlení (živelní pohromy, dopravní nehody, zřícení nebo poškození objektů) musí příslušnou část pozemní komunikace neprodleně uzavřít a označit alespoň provizorním způsobem její vlastník nebo správce, je-li výkon správy pozemní komunikace zajišťován prostřednictvím správce. V případě havárie inženýrské sítě nebo jiného vedení je povinen příslušnou část pozemní komunikace neprodleně uzavřít a alespoň provizorně označit vlastník této inženýrské sítě nebo tohoto vedení a věc neprodleně oznámit vlastníkově pozemní komunikace nebo správci, je-li výkon správy pozemní komunikace zajišťován prostřednictvím správce. Tím není dotčeno ustanovení § 36 odst. 6. Vlastník pozemní komunikace nebo správce, je-li výkon správy pozemní komunikace zajišťován prostřednictvím správce, oznámí uzavření a označení její části správnímu úřadu příslušnému ke stanovení místní a přechodné úpravy provozu na pozemních komunikacích neprodleně poté, co uzavření a označení provedl nebo se o něm dozvěděl.

(9) Prováděcí předpis stanoví náležitosti žádosti o povolení uzavírky a o nařízení objížďky a náležitosti rozhodnutí v těchto věcech.

§ 24a

Omezení vjezdu některých vozidel

(1) Tranzitní nákladní dopravu prováděnou nákladním vozidlem nebo jízdní soupravou, jejichž největší povolená hmotnost činí 12 tun a více, lze na silnici II. a III. třídy zakázat nebo omezit stanovením místní úpravy provozu na pozemních komunikacích podle zvláštního právního předpisu²⁾, jen je-li možné využít jinou vhodnou trasu včetně trasy vedoucí po pozemní komunikaci podléhající zpoplatnění.

(2) Za tranzitní nákladní dopravu se nepovažuje užití pozemní komunikace

a) nezbytné pro dosažení místa nakládky, vykládky, údržby nebo opravy vozidla, sídla, provozovny nebo bydliště dopravce nebo bydliště řidiče,

b) složkami integrovaného záchranného systému,

c) nezbytné pro plnění úkolů ozbrojených sil České republiky a ozbrojených sil jiného státu.

§ 25

Zvláštní užívání

(1) K užívání dálnic, silnic a místních komunikací jiným než obvyklým způsobem nebo k jiným účelům, než pro které jsou určeny (dále jen "zvláštní užívání"), je třeba povolení příslušného silničního správního úřadu vydaného s předchozím souhlasem vlastníka dotčené pozemní komunikace, a může-li zvláštní užívání ovlivnit bezpečnost nebo plynulost silničního provozu, také s předchozím souhlasem Ministerstva vnitra, jde-li o dálnici, v ostatních případech se souhlasem Policie České republiky. Souhlas vlastníka se zvláštním užíváním podle odstavce 6 písm. c) bodu 3 a odstavce 6 písm. d) se nevyžaduje v případě, že se jedná o veřejně prospěšnou stavbu; k návrhu na zvláštní užívání může vlastník uplatnit námítky, o kterých

rozhodne silniční správní úřad.

(2) Silniční správní úřad vydá rozhodnutí o povolení zvláštního užívání právnické nebo fyzické osobě na základě písemné žádosti na dobu určitou a v rozhodnutí stanoví podmínky zvláštního užívání. Povolení ke zvláštnímu užívání nezavazuje uživatele povinnosti k náhradám za poškození nebo znečištění dálnice, silnice nebo místní komunikace.

(3) Porušuje-li právnická nebo fyzická osoba podmínky stanovené v rozhodnutí o vydání povolení, silniční správní úřad rozhodne o odnětí povolení. Právnické nebo fyzické osobě, které bylo odňato povolení ke zvláštnímu užívání, lze udělit povolení ke zvláštnímu užívání na základě znovu podané žádosti nejdříve po uplynutí tří let ode dne, kdy rozhodnutí o odnětí povolení ke zvláštnímu užívání nabylo právní moci.

(4) Silniční správní úřad může rozhodnout o změně vydaného povolení na základě odůvodněné žádosti držitele povolení ke zvláštnímu užívání.

(5) V době branné pohotovosti státu není třeba povolení ke zvláštnímu užívání pro vozidla Armády České republiky.

(6) Zvláštním užíváním dálnice, silnice a místní komunikace je

a) přeprava zvláště těžkých nebo rozměrných předmětů a užívání vozidel, jejichž rozměry nebo hmotnost přesahují míru stanovenou zvláštními předpisy, 10)

b) užití dálnice nebo silnice pro motorová vozidla²⁾ silničními motorovými vozidly, jejichž nejvyšší povolená rychlost je nižší, než stanoví zvláštní právní předpis²⁾,

c) užití dálnice, silnice nebo místní komunikace a silničního pomocného pozemku pro

1. zřizování a provozování zařízení pro písemnou, obrazovou, světelnou nebo jiným způsobem prováděnou reklamu nebo propagaci (dále jen „reklamní zařízení“),
2. umístování, skládání a nakládání věcí nebo materiálů nesloužících k údržbě nebo opravám těchto komunikací, nebudou-li neprodleně odstraněny (zařízení stavenišť, skládka stavebních hmot nebo paliva apod.),
3. provádění stavebních prací,
4. zřizování vyhrazeného parkování,
5. zřizování a provoz stánek, pojízdných či přenosných prodejních a jiných podobných zařízení,
6. audiovizuální tvorbu,

d) umístění inženýrských sítí a jiných nadzemních nebo podzemních vedení všeho druhu v silničním pozemku, na něm nebo na mostních objektech,

e) pořádání sportovních, kulturních, náboženských, zábavních a podobných akcí, jestliže by jimi mohla být ohrožena bezpečnost nebo plynulost silničního provozu,

f) výjimečné užití silnice nebo místní komunikace pásovými vozidly Armády České republiky nebo historickými vozidly, jejichž kola nejsou opatřena pneumatikami nebo gumovými obručemi,

g) výjimečné užití místní komunikace a silnice samojízdnými pracovními stroji a přípojnými vozidly traktorů, které nemají schválenou technickou způsobilost podle zvláštního právního předpisu.^{13a)}

(7) Zvláštní užívání spočívající v zřízení a provozování reklamního zařízení může povolit příslušný silniční správní úřad nejdéle na dobu pěti let, bude-li zřízení a provozování reklamního zařízení splňovat tyto podmínky:

a) nebude jej možné zaměnit s dopravními značkami ani dopravními zařízeními,

b) nebude oslňovat uživatele dotčené pozemní komunikace nebo jinak narušovat provoz na pozemní komunikaci,

c) pozemní komunikace v místě, kde je umístěno reklamní zařízení, bude vybavena na náklad vlastníka reklamního zařízení svodidly nebo jinak zabezpečena proti možnému střetu vozidel s konstrukcí reklamního zařízení a

d) reklamní zařízení bude sloužit k označení provozovny nacházející se v souvisle zastavěném území obce podle § 30 odst. 3 ve vzdálenosti do 50 metrů od reklamního zařízení nebo mimo souvisle zastavěné území obce v silničním ochranném pásmu ve vzdálenosti do 200 metrů od reklamního zařízení, jedná-li se o reklamní zařízení na dálnici, silnici I. třídy nebo na jejich silničním pomocném pozemku.

Podmínky stanovené v povolení musí trvat po celou dobu platnosti povolení. Zánik některé z podmínek je povinen vlastník reklamního zařízení oznámit do 30 dnů příslušnému silničnímu správnímu úřadu, který povolení odejme.

(8) Věci umístěné, zřizované nebo provozované bez povolení podle odstavce 1 nebo v rozporu s ním, s výjimkou reklamních zařízení, je jejich vlastník povinen odstranit neprodleně po doručení výzvy příslušného silničního správního úřadu. Neučiní-li tak, zajistí odstranění a likvidaci věci příslušný silniční správní úřad na náklady vlastníka věci.

(9) Nemůže-li příslušný silniční správní úřad zjistit vlastníka věci umístěné, zřizované nebo provozované bez povolení podle odstavce 1, s výjimkou reklamních zařízení, zveřejní výzvu k odstranění věci způsobem v místě obvyklým a po marném uplynutí lhůty 10 dnů ode dne zveřejnění výzvy zajistí odstranění a likvidaci věci na náklady vlastníka dotčené pozemní komunikace nebo správce, je-li výkon správy dotčené pozemní komunikace zajišťován prostřednictvím správce. Zjistí-li vlastník dálnice, silnice nebo místní komunikace nebo správce, je-li výkon správy této pozemní komunikace zajišťován prostřednictvím správce, vlastníka věci dodatečně, může vůči němu uplatnit nárok na náhradu nákladů vzniklých odstraněním a likvidací věci.

(10) Silniční správní úřad je povinen do sedmi dnů ode dne, kdy se dozvěděl o zřízení nebo existenci reklamního zařízení umístěného na dálnici, silnici nebo místní komunikaci nebo na silničním pomocném pozemku bez povolení ke

zvláštnímu užívání vydaného příslušným silničním správním úřadem, vyzvat vlastníka reklamního zařízení k jeho odstranění. Vlastník reklamního zařízení je povinen reklamní zařízení neprodleně, nejdéle do pěti pracovních dnů po doručení výzvy příslušného silničního správního úřadu odstranit. Neučiní-li tak, je silniční správní úřad povinen reklamu do 15 pracovních dnů zakrýt a následně zajistit odstranění a likvidaci reklamního zařízení na náklady vlastníka tohoto zařízení. Odstranění reklamního zařízení a jeho likvidace bude provedeno bez ohledu na skutečnost, zda reklamní zařízení bylo povoleno stavebním úřadem.5)

(11) Nemůže-li silniční správní úřad zjistit vlastníka reklamního zařízení zřizovaného nebo provozovaného bez povolení ke zvláštnímu užívání, zveřejní výzvu k odstranění reklamního zařízení způsobem v místě obvyklým a po marném uplynutí lhůty 10 dnů ode dne zveřejnění výzvy je povinen reklamu do 15 pracovních dnů zakrýt a následně zajistit odstranění a likvidaci reklamního zařízení na náklady vlastníka dotčené pozemní komunikace, na které je reklamní zařízení neoprávněně umístěno, nebo jejího správce, je-li výkon správy dotčené pozemní komunikace zajišťován prostřednictvím správce. Odstranění reklamního zařízení a jeho likvidace bude provedeno bez ohledu na skutečnost, zda reklamní zařízení bylo povoleno stavebním úřadem.5)

(12) Umísťování věcí na dálnici, silnici a místní komunikaci, které jsou uvedeny v § 14 odst. 1 písm. b) a odst. 2 písm. b) až d), není zvláštním užíváním dálnice, silnice a místní komunikace, vyžaduje však předchozí souhlas vlastníka dotčené komunikace.

(13) Prováděcí předpis stanoví náležitosti žádosti o povolení zvláštního užívání dálnice, silnice a místní komunikace a náležitosti rozhodnutí v této věci.

(14) V případě, že je v podmínkách zvláštního užívání podle odstavce 6 písm. a) požadován k zabezpečení bezpečnosti nebo plynulosti silničního provozu policejní doprovod, je osoba, na jejíž žádost bylo povolení vystaveno, povinna uhradit náklady s tímto spojené Policii České republiky.

(15) Prováděcí předpis stanoví výši náhrad za poskytnutí policejního doprovodu.

Sjízdnost dálnice, sjízdnost a schůdnost silnice a místní komunikace a její zabezpečení

§ 26

(1) Dálnice, silnice a místní komunikace jsou sjízdné, jestliže umožňují bezpečný pohyb silničních a jiných vozidel přizpůsobený stavebnímu stavu a dopravně technickému stavu těchto pozemních komunikací a povětrnostním situacím a jejich důsledkům.

(2) V zastavěném území obce jsou místní komunikace a průjezdní úsek silnice schůdné, jestliže umožňují bezpečný pohyb chodců, kterým je pohyb přizpůsobený stavebnímu stavu a dopravně technickému stavu těchto komunikací a povětrnostním situacím a jejich důsledkům.

(3) Stavebním stavem dálnice, silnice nebo místní komunikace se rozumí jejich kvalita, stupeň opotřebenosti povrchu, podélné nebo příčné vlny, výtluky, které nelze odstranit běžnou údržbou, únosnost vozovky, krajnic, mostů a mostních objektů a vybavení pozemní komunikace součástmi a příslušenstvím.

(4) Dopravně technickým stavem dálnice, silnice nebo místní komunikace se rozumí jejich technické znaky (příčné uspořádání, příčný a podélný sklon, šířka a druh vozovky, směrové a výškové oblouky) a začlenění pozemní komunikace do terénu (rozhled, nadmořská výška).

(5) Povětrnostními situacemi a jejich důsledky, které mohou podstatně zhoršit nebo přerušit sjízdnost, jsou vánice a intenzivní dlouhodobé sněžení, vznik souvislé námrazy, mlhy, oblevy, mrznoucí déšť, vichřice, povodně a příválové vody a jiné obdobné povětrnostní situace a jejich důsledky.

(6) Závadou ve sjízdnosti pro účely tohoto zákona se rozumí taková změna ve sjízdnosti dálnice, silnice nebo místní komunikace, kterou nemůže řidič vozidla předvídat při pohybu vozidla přizpůsobeném stavebnímu stavu a dopravně technickému stavu těchto pozemních komunikací a povětrnostním situacím a jejich důsledkům.

(7) Závadou ve schůdnosti pro účely tohoto zákona se rozumí taková změna ve schůdnosti pozemní komunikace, kterou nemůže chodec předvídat při pohybu přizpůsobeném stavebnímu stavu a dopravně technickému stavu a povětrnostním situacím a jejich důsledkům.

§ 27

(1) Uživatelé dálnice, silnice, místní komunikace nebo chodníku nemají nárok na náhradu škody, která jim vznikla ze stavebního stavu nebo dopravně technického stavu těchto pozemních komunikací.

(2) Vlastník dálnice, silnice, místní komunikace nebo chodníku je povinen nahradit škody vzniklé uživatelům těchto pozemních komunikací, jejichž příčinou byla závada ve sjízdnosti, pokud neprokáže, že nebylo v mezích jeho možností tuto závadu odstranit, u závady způsobené povětrnostními situacemi a jejich důsledky takovou závadu zmírnit, ani na ni předepsaným způsobem upozornit.

(3) Vlastník místní komunikace nebo chodníku je povinen nahradit škody, jejichž příčinou byla závada ve schůdnosti chodníku, místní komunikace nebo průjezdního úseku silnice, pokud neprokáže, že nebylo v mezích jeho možností tuto závadu odstranit, u závady způsobené povětrnostními situacemi a jejich důsledky takovou závadu zmírnit, ani na ni předepsaným způsobem upozornit.

(4) Vlastník dálnice, silnice, místní komunikace nebo chodníku je povinen nahradit vlastníkům sousedních nemovitostí škody, které jim vznikly v důsledku stavebního stavu nebo dopravně technického stavu těchto komunikací; není však povinen

nahradiť vzniklé vlastníkům sousedních nemovitostí v důsledku provozu na těchto pozemních komunikacích.

(5) Úseky silnic, místních komunikací a chodníků, na kterých se pro jejich malý dopravní význam nezajišťuje sjízdnost a schůdnost odstraňováním sněhu a náledí, je vlastník nebo správce, je-li výkon správy pozemní komunikace zajišťován prostřednictvím správce, povinen označit podle zvláštního právního předpisu²⁾ nebo prováděcího právního předpisu. Vymezení takových úseků silnic stanoví příslušný kraj svým nařízením a vymezení úseků místních komunikací a chodníků stanoví příslušná obec svým nařízením.

(6) Je-li výkon správy pozemní komunikace zajišťován prostřednictvím správce, nahradit škodu podle odstavců 2 až 4 je povinen namísto vlastníka pozemní komunikace správce. Vlastník pozemní komunikace v takovém případě ručí za splnění povinnosti k náhradě škody.

(7) Prováděcí předpis blíže vymezí rozsah, způsob a časové lhůty pro odstraňování závad ve sjízdnosti dálnice, silnice a místní komunikace. Obec stanoví nařízením rozsah, způsob a lhůty odstraňování závad ve schůdnosti chodníků, místních komunikací a průjezdných úseků silnic.

§ 28

(1) Při znečištění dálnice, silnice nebo místní komunikace, které způsobí nebo může způsobit závady ve sjízdnosti nebo schůdnosti, musí ten, kdo znečištění způsobil, je bez průtahů odstranit a uvést tuto pozemní komunikaci do původního stavu; nestane-li se tak, je povinen uhradit vlastníkovi této pozemní komunikace nebo správci, je-li výkon správy pozemní komunikace zajišťován prostřednictvím správce, náklady spojené s odstraněním znečištění a s uvedením pozemní komunikace do původního stavu. Tím nejsou dotčeny zvláštní předpisy upravující nakládání s nebezpečnými věcmi.14)

(2) Při poškození dálnice, silnice nebo místní komunikace, které způsobí nebo může způsobit závadu ve sjízdnosti nebo schůdnosti anebo ohrozit bezpečnost silničního provozu podle zvláštního předpisu,²⁾ musí ten, kdo poškození způsobil, tuto skutečnost neprodleně oznámit vlastníkovi pozemní komunikace nebo správci, je-li výkon správy pozemní komunikace zajišťován prostřednictvím správce, a uhradit mu náklady spojené s odstraněním poškození a s uvedením pozemní komunikace do původního stavu; může se též s vlastníkem nebo správcem pozemní komunikace dohodnout, že poškození odstraní sám.

(3) Pokud závadu ve sjízdnosti nebo schůdnosti pozemní komunikace nelze neprodleně odstranit, je ten, komu povinnost k odstranění znečištění, popřípadě k úhradě nákladů na odstranění poškození náleží, povinen místo alespoň provizorním způsobem neprodleně označit a závadu oznámit vlastníkovi pozemní komunikace nebo správci, je-li výkon správy pozemní komunikace zajišťován prostřednictvím správce.

§ 29

Pevné překážky

(1) Na vozovkách, dopravních ostrůvcích a krajnicích dálnice, silnice a místní komunikace mohou být umístěny pouze dopravní značky a zařízení²⁾ kromě zábradlí, zrcadel a hlásek; ostatní předměty tvoří pevnou překážku.

(2) Pevnou překážku lze umístit na pozemní komunikaci pouze na základě povolení silničního správního úřadu vydaného po projednání s vlastníkem dotčené pozemní komunikace a se souhlasem Ministerstva vnitra, jde-li o dálnici, v ostatních případech se souhlasem Policie České republiky. Povolení lze vydat pouze za předpokladu, že nebude ohrožena bezpečnost a plynulost silničního provozu a že žadatel o vydání povolení zajistí na svůj náklad všechna potřebná opatření.

(3) Pevné překážky, na jejichž umístění nebylo vydáno povolení, jsou jejich vlastníci povinni odstranit na svůj náklad ve lhůtě stanovené silničním správním úřadem. Po marném uplynutí stanovené lhůty je vlastník, popřípadě správce dálnice, silnice nebo místní komunikace oprávněn odstranit pevnou překážku na náklady jejího vlastníka.

(4) Tvoří-li pevnou překážku sloup nadzemního telekomunikačního nebo energetického vedení, pro jehož umístění nebylo vydáno povolení silničního správního úřadu, může být na jeho umístění vydáno povolení podle odstavce 2 nebo dohodne lhůtu pro jeho odstranění vlastník dotčené pozemní komunikace s vlastníkem dotčeného vedení; nedojde-li k dohodě o lhůtě odstranění, rozhodne soud.

(5) Tvoří-li pevnou překážku strom, postupuje se podle ustanovení § 15.

§ 29a

(1) Ministerstvo dopravy nebo jím pověřená osoba vede Centrální evidenci pozemních komunikací. V Centrální evidenci pozemních komunikací se evidují:

a) informace o pozemních komunikacích,

b) rozhodnutí o uzavírkách a objížďkách na dálnicích, silnicích, místních komunikacích a veřejně přístupných účelových komunikacích (§ 24),

c) rozhodnutí o povolení zvláštního užívání dálnic, silnic a místních komunikací (§ 25),

d) informace o úsecích pozemních komunikací zařazených do transevropské silniční sítě²²⁾, jež jsou v provozu déle než 3 roky, s vysokým počtem dopravních nehod, při nichž došlo k usmrcení osoby, v poměru k intenzitě provozu na pozemní komunikaci, a

e) informace o úsecích pozemních komunikací zařazených do transevropské silniční sítě²²⁾, u nichž by odstranění nebo snížení rizik plynoucích z vlastností pozemní komunikace pro účastníky provozu na pozemních komunikacích vedlo k výraznému

snížení nákladů vynakládaných v důsledku dopravních nehod, při současném zohlednění nákladů na odstranění nebo snížení těchto rizik.

(2) Informace podle odstavce 1 písm. d) a e) se vyhodnocují a aktualizují nejméně jednou za 3 roky.

(3) Centrální evidence pozemních komunikací je informačním systémem veřejné správy^{11m)}.

(4) Vlastníci pozemních komunikací jsou povinni předávat do Centrální evidence pozemních komunikací údaje o pozemních komunikacích v rozsahu stanoveném Ministerstvem dopravy.

(5) Správní úřad příslušný k vydání rozhodnutí o uzavírkách a objíždkách na dálnicích, silnicích, místních komunikacích a veřejně přístupných účelových komunikacích je povinen zveřejnit údaje z rozhodnutí o uzavírkách a objíždkách na dálnicích, silnicích, místních komunikacích a veřejně přístupných účelových komunikacích, které stanoví prováděcí právní předpis, bez zbytečného odkladu prostřednictvím Centrální evidence pozemních komunikací způsobem umožňujícím dálkový přístup^{14a)}.

(6) Správní úřad příslušný ke stanovení místní úpravy provozu na pozemních komunikacích podle zvláštního právního předpisu²⁾ je povinen zveřejnit údaje o zákazu nebo omezení tranzitní nákladní dopravy podle § 24a bez zbytečného odkladu prostřednictvím Centrální evidence pozemních komunikací způsobem umožňujícím dálkový přístup^{14a)}.

(7) Správní úřad příslušný k vydání rozhodnutí o povolení zvláštního užívání dálnic, silnic a místních komunikací je povinen zveřejnit údaje z rozhodnutí o povolení zvláštního užívání dálnic, silnic a místních komunikací, které stanoví prováděcí právní předpis, bez zbytečného odkladu prostřednictvím Centrální evidence pozemních komunikací způsobem umožňujícím dálkový přístup^{14a)}.

(8) Provozovatel Centrální evidence pozemních komunikací informuje o vydání rozhodnutí nebo stanovení místní úpravy provozu na pozemních komunikacích podle odstavců 5 až 7 neprodleně po jejich zveřejnění

a) Hasičský záchranný sbor České republiky,

b) příslušného poskytovatele zdravotnické záchranné služby,

c) Policii České republiky,

d) dopravce v linkové osobní dopravě, jde-li o pozemní komunikaci, na níž je tato doprava provozována, jsou-li silničnímu správnímu úřadu tyto dopravci známi,

e) silniční správní úřady, které povolují přepravu zvláště těžkých nebo rozměrných předmětů, jde-li o uzavírku pozemní komunikace používané k tomuto druhu přepravy.

(9) Způsob předávání údajů do Centrální evidence pozemních komunikací, jejich druh, rozsah a formát, způsob vedení Centrální evidence pozemních komunikací, způsob a rozsah zveřejnění údajů vedených v této evidenci stanoví prováděcí právní předpis.

ČÁST SEDMÁ

OCHRANA POZEMNÍCH KOMUNIKACÍ A JEJICH STYK S OKOLÍM

Silniční ochranná pásma

§ 30

(1) K ochraně dálnice, silnice a místní komunikace I. nebo II. třídy a provozu na nich mimo souvisle zastavěné území obcí slouží silniční ochranná pásma. Silniční ochranné pásmo pro nově budovanou nebo rekonstruovanou dálnici, silnici a místní komunikaci I. nebo II. třídy vzniká na základě rozhodnutí o umístění stavby nebo společného povolení, kterým se stavba umísťuje a povoluje.⁵⁾

(2) Silničním ochranným pásmem se pro účely tohoto zákona rozumí prostor ohraničený svislými plochami vedenými do výšky 50 m a ve vzdálenosti

a) 100 m od osy přilehlého jízdního pásu dálnice anebo od osy větve její křižovatky s jinou pozemní komunikací; pokud by takto určené pásmo nezahmovalo celou plochu odpočívky, tvoří hranici pásma hranice silničního pozemku,

b) 50 m od osy vozovky nebo přilehlého jízdního pásu silnice I. třídy nebo místní komunikace I. třídy,

c) 15 m od osy vozovky nebo od osy přilehlého jízdního pásu silnice II. třídy nebo III. třídy a místní komunikace II. třídy.

(3) Souvisle zastavěným územím obce (dále jen "území") je pro účely určení silničního ochranného pásma podle tohoto zákona území, které splňuje tyto podmínky:

a) na území je postaveno pět a více budov odlišných vlastníků, kterým bylo přiděleno popisné nebo evidenční číslo a které jsou evidovány v katastru nemovitostí²⁷⁾,

b) mezi jednotlivými budovami, jejichž půdorys se pro tyto účely zvětší po celém obvodu o 5 m, nebude spojnice delší než 75 m.

Spojnice tvoří rohy zvětšeného půdorysu jednotlivých budov (u oblouků se použijí tečny). Spojnice mezi zvětšenými půdorysy budov, spolu se stranami upravených půdorysů budov, tvoří území.

Ochranné pásmo může být zřízeno s ohledem na stanovené podmínky pouze po jedné straně dálnice, silnice nebo místní komunikace I. a II. třídy.

(4) Hranice silničního ochranného pásma definovaná v § 30 odst. 2 písm. a) je pro případ povolování zřizování a provozování reklamních zařízení, které by byly viditelné uživateli dotčené pozemní komunikace, posunuta ze 100 metrů na 250 metrů.

§ 31

(1) Zřízení a provozování reklamního zařízení v silničním ochranném pásmu podléhá povolení.

(2) Zřízení a provozování reklamního zařízení lze povolit pouze, není-li zaměnitelné s dopravními značkami, světelnými signály, zařízeními pro provozní informace nebo s dopravními zařízeními a nemůže-li oslnit uživatele dotčené pozemní komunikace nebo jinak narušit provoz na pozemních komunikacích.

(3) Jedná-li se o reklamní zařízení viditelné z pozemní komunikace v silničním ochranném pásmu dálnice a silnice I. třídy, lze jeho zřízení a provozování povolit pouze pokud splňuje podmínky podle odstavce 2 a slouží-li k označení provozovny, která se nachází v silničním ochranném pásmu ve vzdálenosti do 200 metrů od reklamního zařízení.

(4) Povolení podle odstavce 1 vydává příslušný silniční správní úřad po předchozím souhlasu

a) vlastníka dotčené nemovitosti, na které má být reklamní zařízení zřizováno a provozováno,

b) Ministerstva vnitra, jde-li o silniční ochranné pásmo dálnice,

c) Policie České republiky, jde-li o silniční ochranné pásmo silnice a místní komunikace.

(5) Silniční správní úřad vydá rozhodnutí o povolení zřizovat a provozovat reklamní zařízení právnické nebo fyzické osobě na základě písemné žádosti na dobu určitou, nejdéle na dobu pěti let, a v rozhodnutí stanoví podmínky zřizování a provozování reklamního zařízení.

(6) Vlastník nemovitosti v silničním ochranném pásmu je oprávněn v obecném zájmu umístit na své nemovitosti pouze reklamní zařízení, které bylo povoleno.

(7) Porušuje-li právnická nebo fyzická osoba podmínky stanovené v rozhodnutí o vydání povolení ke zřizování a provozování reklamních zařízení, silniční správní úřad rozhodne o odnětí povolení. Právnické nebo fyzické osobě, které bylo odňato povolení, lze udělit povolení na základě znovu podané žádosti nejdříve po uplynutí tří let ode dne, kdy rozhodnutí o odnětí povolení nabylo právní moci.

(8) Silniční správní úřad může rozhodnout o změně vydaného povolení na základě odůvodněné žádosti držitele povolení.

(9) Silniční správní úřad je povinen do 7 dnů ode dne, kdy se dozvěděl o zřízení nebo existenci reklamního zařízení umístěného v rozporu s odstavcem 2, 3 nebo 5 v silničním ochranném pásmu bez povolení vydaného příslušným silničním správním úřadem podle odstavce 1, vyzvat vlastníka reklamního zařízení k jeho odstranění. Vlastník reklamního zařízení je povinen reklamní zařízení neprodleně, nejdéle do pěti pracovních dnů po doručení výzvy příslušného silničního správního úřadu, odstranit. Neučiní-li tak, silniční správní úřad zajistí do 15 pracovních dnů zakrytí reklamy a následně zajistí odstranění a likvidaci reklamního zařízení na náklady vlastníka tohoto zařízení. Odstranění reklamního zařízení a jeho likvidace bude provedeno bez ohledu na skutečnost, zda reklamní zařízení bylo povoleno stavebním úřadem.⁵⁾

(10) Nemůže-li příslušný silniční správní úřad zjistit vlastníka reklamního zařízení zřizovaného nebo provozovaného bez povolení podle odstavce 1, zveřejní výzvu k odstranění reklamního zařízení způsobem v místě obvyklým a po marném uplynutí lhůty deseti dnů ode dne zveřejnění výzvy je povinen reklamu do 15 pracovních dnů zakrýt a následně zajistit odstranění a likvidaci reklamního zařízení na náklady vlastníka dotčené nemovitosti, na které je reklamní zařízení umístěno. Odstranění reklamního zařízení a jeho likvidace bude provedeno bez ohledu na skutečnost, zda reklamní zařízení bylo povoleno stavebním úřadem.⁵⁾

(11) Vlastník nemovitosti, na které je zřízeno a provozováno reklamní zařízení bez povolení podle odstavce 1, je povinen umožnit na nezbytnou dobu a v nezbytné míře vstup na svoji nemovitost za účelem zakrytí reklamy a za účelem odstranění a likvidace tohoto reklamního zařízení. Vznikne-li tím škoda na nemovitosti, je ten, kdo škodu způsobil, povinen ji nahradit; této odpovědnosti se nemůže zprostit.

§ 32

(1) V silničních ochranných pásmech lze jen na základě povolení vydaného silničním správním úřadem a za podmínek v povolení uvedených

a) umísťovat a provádět stavby, které podle zvláštních předpisů⁵⁾ vyžadují povolení, souhlas nebo ohlášení stavebnímu úřadu,

b) provádět terénní úpravy, jimiž by se úroveň terénu snížila nebo zvýšila ve vztahu k niveletě vozovky.

Ustanoveními tohoto odstavce nejsou dotčeny předpisy o územním plánování a o stavebním řádu.⁵⁾

(2) Povolení podle předchozího odstavce se nevyžaduje pro stavby čekáren linkové osobní dopravy, zařízení tramvajových a trolejbusových drah, telekomunikačních a energetických vedení a pro stavby související s úpravou odtokových

poměru.

(3) V územním, stavebním nebo společném územním a stavebním řízení je povolení nahrazeno závazným stanoviskem příslušného silničního správního úřadu.

§ 33

V silničním ochranném pásmu na vnitřní straně oblouku silnice a místní komunikace I. nebo II. třídy o poloměru 500 m a menším a v rozhledových trojúhelníkových prostorů úrovnových křižovatek těchto pozemních komunikací se nesmí zřizovat a provozovat jakékoliv objekty, vysazovat stromy nebo vysoké keře a pěstovat takové kultury, které by svým vzrůstem a s přihlédnutím k úrovni terénu rušily rozhled potřebný pro bezpečnost silničního provozu; to neplatí pro lesní porosty s keřovým parkem zajišťující stabilitu okraje lesa. Strany rozhledových trojúhelníků se stanovují 100 m u silnice označené dopravní značkou podle zvláštního předpisu²⁾ jako silnice hlavní a 55 m u silnice označené dopravní značkou podle zvláštního předpisu²⁾ jako silnice vedlejší.

§ 34

(1) Vlastník, popřípadě správce dálnice, silnice a místní komunikace I. nebo II. třídy je oprávněn v silničním ochranném pásmu na nezbytnou dobu a v nezbytné míře vstupovat na cizí pozemky, nebo na stavby na nich stojící, za účelem oprav, údržby, umístění zásněžek, odstraňování následků nehod a jiných překážek omezujících silniční provoz. Přitom je povinen dbát toho, aby tím byla co nejméně rušena práva vlastníků a aby vstupem a činnostmi nevznikly škody, kterým je možno zabránit. Vznikne-li tím škoda na pozemku nebo na stavbě, je ten, kdo škodu způsobil, povinen ji nahradit; této odpovědnosti se nemůže zprostit.

(2) Jedná-li se o pozemní komunikaci nebo její část, pro kterou se nezřizuje silniční ochranné pásmo, platí toto ustanovení pro vstup vlastníka, popřípadě správce pozemní komunikace na sousední pozemky.

(3) Nelze-li dosáhnout požadovaného účelu jinak, je vlastník, popřípadě správce dálnice, silnice nebo místní komunikace oprávněn ve stavu nouze nebo v naléhavém veřejném zájmu na zachování sjízdnosti a schůdnosti této pozemní komunikace na nezbytnou dobu, v nezbytné míře a za náhradu použít nemovitost vlastníka v silničním ochranném pásmu, a není-li silniční ochranné pásmo zřízeno, vlastníka sousední nemovitosti.

§ 35

Ochrana dálnice, silnice a místní komunikace

(1) Vlastníci nemovitostí v sousedství dálnice, silnice a místní komunikace jsou povinni strpět, aby na jejich pozemcích byla provedena nezbytná opatření k zabránění sesuvů půdy, padání kamenů, lavin a stromů nebo jejich částí, vznikne-li toto nebezpečí výstavbou nebo provozem dálnice, silnice a místní komunikace nebo přírodními vlivy; vznikne-li toto nebezpečí z jednání těchto vlastníků, jsou povinni učinit nezbytná opatření na svůj náklad. O rozsahu a způsobu provedení nezbytných opatření a o tom, kdo je provede, rozhodne silniční správní úřad.

(2) Silniční správní úřad zjišťuje zdroje ohrožování dálnice, silnice a místní komunikace a zdroje rušení silničního provozu na nich. Zjistí-li zdroj ohrožení jiný, než je uveden v odstavci 1, nařídí silniční správní úřad jeho provozovatelé nebo vlastníku odstranění zdroje tohoto ohrožení. Nevyhoví-li provozovatel nebo vlastník zdroje ohrožení, silniční správní úřad rozhodne o odstranění zdroje ohrožení na jeho náklady.

(3) Vlastník nemovitosti sousedící s průjezdním úsekem silnice nebo s místní komunikací v zastavěném území obce je v nezbytně nutných případech povinen za jednorázovou úhradu strpět zřízení věcného břemene na své nemovitosti spočívajícího v umístění veřejného osvětlení, dopravních značek, světelných signálů, dopravních zařízení a zařízení pro provozní informace a tabulek s označením místních názvů. Rozhodnutí o zřízení věcného břemene a o výši úhrady vydává příslušný silniční správní úřad u dopravních značek, světelných signálů, dopravních zařízení a zařízení pro provozní informace na základě stanovení místní úpravy provozu na pozemních komunikacích nebo zařízení pro provozní informace^{11a)}

§ 36

Styk dálnice, silnice a místní komunikace s vedeními a s okolím

(1) Žádá-li to veřejný zájem, může dálnice, silnice a místní komunikace křížit inženýrské sítě a jiná vedení, vody, zásoby přírodních podzemních vod, území chráněná podle zvláštních předpisů,¹⁵⁾ vodohospodářská a jiná díla, nebo se jich jinak dotknout a může být jimi křížena nebo jinak dotčena, a to způsobem přiměřeným ochraně životního prostředí a místním poměrům tak, aby byly co nejméně dotčeny zájmy zúčastněných vlastníků.

(2) Energetická, telekomunikační, vodovodní, kanalizační a jiná vedení, zařízení pro rozvod tepla a topných plynů (dále jen "vedení"), s výjimkou vedení tramvajových a trolejbusových drah, pokud nejsou zřizována pro potřeby dálnice, silnice nebo místní komunikace, nesmějí být podélně umístěována v jejich tělese a na silničních pomocných pozemcích, pokud v dalších ustanoveních není stanoveno jinak.

(3) Není-li možno umístit bez neúměrných nákladů vedení mimo silniční pozemek, lze povolit jako zvláštní užívání dálnice, silnice nebo místní komunikace podélné umístění tohoto vedení do silničního pomocného pozemku, do středního dělicího pásu nebo na mosty a mostní objekty dotčené pozemní komunikace. Pokud zvláštní předpis¹⁶⁾ nestanoví jinak, uzavře vlastník dotčené pozemní komunikace na základě vydaného povolení ke zvláštnímu užívání s vlastníkem vedení smlouvu o zřízení věcného břemene k pozemní komunikaci za jednorázovou úhradu. Nedojde-li k dohodě, rozhodne o zřízení věcného břemene a výši úhrady soud.

(4) V zastavěném území obce mohou být podélně umístěována vedení, kromě případů uvedených v odstavci 3 a za

podmínek uvedených v tomto odstavci, i v chodnicích a v přilehlých zelených páslech průjezdního úseku silnice nebo v místní komunikaci při nejvyšším možném ohledu vůči vegetaci. V případech, kdy je vyloučena možnost jiného technického řešení, mohou být vedení dále umístěna i ve vozovkách těchto pozemních komunikací.

(5) Při provádění stavebních prací na dálnici, silnici nebo místní komunikaci, při kterých by mohlo dojít k poškození vedení, je vlastník vedení povinen na výzvu vlastníka dotčené pozemní komunikace zajistit bezúplatně potřebné podklady a odborný dozor.

(6) V případě havárie vedení není pro nezbytné práce k bezprostřednímu odstranění této havárie potřebné předchodit povolení ke zvláštnímu užívání dálnice, silnice nebo místní komunikace. Vlastník vedení je povinen neprodleně oznámit vlastníku dotčené pozemní komunikace nebo správci, je-li výkon správy dotčené pozemní komunikace zajišťován prostřednictvím správce, provedení prací, jejich místo alespoň provizorně označit a zabezpečit a zajistit následné uvedení dotčeného úseku pozemní komunikace do původního stavu podle podmínek stanovených v dodatečném povolení ke zvláštnímu užívání pozemní komunikace.

(7) Při výstavbě nové dálnice, silnice nebo místní komunikace nebo při jejich rekonstrukci je objednatel této stavby povinen uhradit jen vyvolané nezbytné úpravy přímo dotčeného úseku vedení, a to na úrovni stávajícího technického řešení. Úpravy související s modernizací nebo se zvýšením výkonnosti vedení je povinen uhradit jejich vlastník.

(8) Pokud tento zákon nestanoví jinak, platí zvláštní předpisy¹⁵⁾ o styku dálnice, silnice a místní komunikace s inženýrskými sítěmi a jinými vedeními, s vodami, zásobami přírodních podzemních vod, s územím chráněným podle zvláštních předpisů, s dobývacím prostorem a s vodohospodářskými a jinými díly. Podrobnosti o způsobu umístování, oprav a udržování inženýrských sítí a jiných vedení na silničních pozemcích stanoví prováděcí předpis.

§ 37

Styk s dráhami

(1) Křížení pozemní komunikace s dráhou se zřizuje mimo úroveň kolejí nebo v úrovni kolejí. Úrovňové křížení (dále jen „přejezd“) je možné zřídit na

- a) tramvajové a trolejbusové dráze a vlečce, nebo
- b) jiné dráze na základě povolení příslušného silničního správního úřadu.

(2) Povolení podle odstavce 1 písm. b) lze vydat pouze,

- a) pokud je zajištěna bezpečnost provozu na dráze a bezpečnost a plynulost provozu na pozemní komunikaci, a
- b) jde-li o dráhu, která umožňuje provozování drážních vozidel rychlostí nejvýše 160 km.h⁻¹.

(3) O vydání povolení rozhoduje na žádost vlastníka dráhy nebo pozemní komunikace příslušný silniční správní úřad, který si pro vydání povolení podle odstavce 1 písm. b) opatří závazné stanovisko drážního správního úřadu k zajištění bezpečnosti provozu na dráze v případě zřízení přejezdu a závazné stanovisko Policie České republiky k zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemní komunikaci.

(4) Na žádost vlastníka dráhy nebo pozemní komunikace může příslušný silniční správní úřad se souhlasem drážního správního úřadu rozhodnout o zrušení přejezdu.

(5) Zabezpečovací zařízení na přejezdu s dráhou umísťuje a udržuje vlastník dráhy. Vlastník dráhy je povinen udržovat v řádném stavu pozemní komunikaci na přejezdu bez závor do vzdálenosti 2,5 m od osy krajní koleje, na přejezdu se závorami v úseku mezi závorami, a to v celé šíři tělesa pozemní komunikace. Pokud šířka pozemní komunikace na přejezdu neodpovídá šířce jejích přilehlých úseků, je vlastník dráhy povinen přejezd při jeho rekonstrukci přiměřeně rozšířit; u silnice a místní komunikace užší než 5 m musí být na přejezdu zachována volná šířka alespoň 5 m.

(6) U silnice a místní komunikace I. a II. třídy je vlastník dráhy povinen zajistit

- a) úpravu přejezdu umožňující plynulé najíždění silničních vozidel,
- b) opatření na přejezdu v souvisle zastavěném území obcí, aby chodci při přechodu dráhy nebyli nuceni používat vozovky silnice nebo místní komunikace,
- c) aby umístěná drážní zařízení nebránila nutnému rozhledu uživatelů silnice nebo místní komunikace a s výjimkou trolejových vedení nezasahovala do prostoru nad jejich vozovkou do výše 5 m; zařízení, která tomu neodpovídají, musí být při rekonstrukci dráhy přemístěna nebo odstraněna.

(7) Je-li to z technických důvodů nutné nebo žádá-li to veřejný zájem, může být kromě tramvajové a trolejbusové dráhy vedena po pozemní komunikaci i jiná dráha, a to způsobem přiměřeným místním poměrům tak, aby byly co nejméně dotčeny zájmy zúčastněných vlastníků i provozovatelů a aby nebyl vzájemně ohrožován jejich provoz. Případné střety zájmů rozhoduje příslušný silniční správní úřad se souhlasem drážního správního úřadu.

(8) Pokud tento zákon nestanoví jinak, platí zvláštní předpisy¹³⁾ pro styk pozemní komunikace s dráhou, pro jejich křížení, zabezpečení těchto křížení a pro používání pozemní komunikace k vedení dráhy.

§ 38

Používání dálnice, silnice a místní komunikace při velkých stavbách

(1) Pokud v důsledku jiné investiční výstavby má být zrušena část dálnice, silnice nebo místní komunikace nebo dlouhodobě na ní vyloučen veřejný provoz, je objednatel této výstavby povinen postavit na svůj náklad náhradní pozemní komunikaci a bezúplatně ji, spolu se silničním pozemkem, na němž je náhradní pozemní komunikace umístěna převést vlastníkovi původní pozemní komunikace, která má být zrušena.

(2) Má-li se při velké stavbě nebo při rozsáhlých těžebních pracích nebo terénních úpravách vyžadujících stavební povolení, popřípadě schválení podle zvláštních předpisů⁵⁾ používat silnice nebo místní komunikace v rozsahu nebo způsobem, jemuž neodpovídá stavební stav nebo dopravně technický stav těchto pozemních komunikací, musí být objednatelem díla a na jeho náklad zajištěny potřebné úpravy dotčené pozemní komunikace, popřípadě vybudování objížďky odpovídající předpokládanému provozu, a to v dohodě s vlastníkem silnice nebo místní komunikace.

(3) Nedojde-li k dohodě, rozhodne o rozsahu potřebných úprav dotčené pozemní komunikace, případně o stanovení tras staveništní dopravy nebo o vybudování objížďky příslušný stavební úřad na základě stanoviska příslušného silničního správního úřadu. Příslušný silniční správní úřad je povinen zaujmout stanovisko do 30 dnů od doručení žádosti o jeho vypracování.

ČÁST DEVÁTÁ

STÁTNÍ SPRÁVA A STÁTNÍ DOZOR

§ 40

Výkon státní správy

(1) Státní správu ve věcech dálnice, silnice, místní komunikace a veřejné účelové komunikace vykonávají silniční správní úřady, kterými jsou Ministerstvo dopravy, krajský úřad, obecní úřad obce s rozšířenou působností a obecní úřad, celní úřad a újezdní úřad.

(2) Ministerstvo dopravy

- a) rozhoduje o zařazení pozemní komunikace do kategorie dálnice nebo silnice I. třídy a o změnách těchto kategorií,
- b) rozhoduje o zrušení dálnice nebo silnice I. třídy po dohodě s Ministerstvem obrany,
- c) vykonává působnost silničního správního úřadu a speciálního stavebního úřadu⁴⁾ podle tohoto zákona ve věcech dálnic,
- d) povoluje zvláštní užívání silnic formou přepravy zvláště těžkých nebo rozměrných předmětů a užívání vozidel, jejichž rozměry nebo hmotnost přesahují míru stanovenou zvláštními předpisy,¹⁰⁾ pokud trasa přepravy přesahuje územní obvod jednoho kraje,
- e) rozhoduje o opravných prostředcích proti rozhodnutím orgánu kraje v přenesené působnosti,
- f) uplatňuje stanovisko k politice územního rozvoje,
- g) uplatňuje stanovisko k územně plánovací dokumentaci a závazné stanovisko v územním a společném územním a stavebním řízení z hlediska řešení dálnic a silnic I. třídy a závazné stanovisko ve společném územním a stavebním řízení pro stavby projektů společného zájmu energetické infrastruktury³⁸⁾ z hlediska působnosti všech silničních správních úřadů s výjimkou působnosti celních úřadů a újezdních úřadů,
- h) ukládá ochranná opatření u prvků systému elektronického mýtného a u součástí inteligentního dopravního systému,
- i) projednává přestupky podle § 42b odst. 5,
- k) je dotčeným orgánem při posuzování zralosti projektů společného zájmu energetické infrastruktury³⁸⁾.

(3) Krajský úřad

- a) povoluje zvláštní užívání silnic II. a III. třídy formou přepravy zvláště těžkých nebo rozměrných předmětů a užívání vozidel, jejichž rozměry nebo hmotnost přesahují míru stanovenou zvláštními předpisy,¹⁰⁾ pokud trasa přepravy nepřesahuje územní obvod kraje,
- b) rozhoduje o zařazení pozemní komunikace do kategorie silnice II. nebo III. třídy a o změně kategorie nebo třídy,
- c) rozhoduje o zrušení silnic II. a III. třídy po udělení souhlasu Ministerstvem obrany a Ministerstvem dopravy,
- d) vykonává působnost silničního správního úřadu a speciálního stavebního úřadu ve věcech silnic I. třídy s výjimkou věcí, ve kterých rozhoduje Ministerstvo dopravy,
- e) rozhoduje o opravných prostředcích proti rozhodnutím obecního úřadu obce s rozšířenou působností,
- f) uplatňuje stanovisko k územně plánovací dokumentaci a závazné stanovisko v územním řízení z hlediska řešení silnic II. a III. třídy.

(4) Obecní úřad obce s rozšířenou působností

- a) vykonává působnost silničního správního úřadu a speciálního stavebního úřadu ve věcech silnic II. a III. třídy a veřejně přístupných účelových komunikací s výjimkou věcí, o kterých rozhoduje Ministerstvo dopravy nebo krajský úřad, a působnost speciálního stavebního úřadu ve věcech místních komunikací,
- b) vykonává působnost silničního správního úřadu ve věci povolování zřízení přejezdu na neveřejné účelové komunikaci,
- c) projednává přestupky podle § 42a a 42b ve věcech dálnic, silnic, místních komunikací a veřejně přístupných účelových komunikací, s výjimkou správních deliktů, k jejichž projednání je příslušný celní úřad nebo Ministerstvo dopravy; k projednání přestupků podle § 42a odst. 4 písm. e) a § 42b odst. 1 písm. u) a v) je místně příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností, v jehož správním obvodu bylo provedeno kontrolní vážení,
- d) uplatňuje stanovisko k územním plánům a regulačním plánům a závazné stanovisko v územním řízení z hlediska řešení místních a účelových komunikací.

(5) Obecní úřad

- a) rozhoduje o zařazení pozemní komunikace do kategorie místních komunikací a o vyřazení místní komunikace z této kategorie,
- b) vykonává působnost silničního správního úřadu ve věcech místních komunikací s výjimkou věcí, o kterých rozhoduje obecní úřad obce s rozšířenou působností.

(6) Újezdní úřad vykonává působnost silničního správního úřadu ve věcech veřejně přístupných účelových komunikací na území vojenského újezdu.

(7) Jde-li o věc, jež se má uskutečnit v územním obvodu dvou nebo více silničních správních úřadů, provede řízení a vydá rozhodnutí nejbližší společně nadřízený správní orgán. Tento orgán může stanovit, že řízení provede a rozhodnutí vydá některý ze silničních správních úřadů, v jehož územním obvodu se má věc uskutečnit.

(8) Celník ve stejnokroji je oprávněn

- a) zastavit vozidlo a podrobit vozidlo nízkorychlostnímu kontrolnímu vážení,
- b) zastavit vozidlo v systému elektronického mýtného, zjistit totožnost řidiče a provozovatele vozidla, není-li řidič současně jeho provozovatelem, podrobit vozidlo v systému elektronického mýtného kontrole, zda je vybaveno funkčním elektronickým zařízením, zda je evidováno v systému elektronického mýtného a zda jsou do elektronického zařízení zadány údaje umožňující správné stanovení mýtného, a kontrole úhrady mýtného, včetně kontroly dokladů prokazujících úhradu mýtného,
- c) zastavit vozidlo v systému časového zpoplatnění, zjistit totožnost řidiče a podrobit vozidlo kontrole vybavení elektronickým kupónem a úhrady časového poplatku.

(9) Celní úřad projednává přestupky podle § 42a odst. 2 a 3 a odst. 4 písm. a) až d) a § 42b odst. 2. K projednání přestupků uvedených v § 42a odst. 3 je místně příslušný celní úřad, který přestupek zjistil jako první.

§ 41

Státní dozor

(1) Státní dozor na dálnicích, silnicích, místních komunikacích a veřejně přístupných účelových komunikacích vykonávají silniční správní úřady v rozsahu své působnosti. Ministerstvo dopravy vykonává státní dozor v oblasti poskytování evropské služby elektronického mýtného, v oblasti poskytování služby inteligentního mýtného systému a vrchní státní dozor nad výkonem státního dozoru prováděného příslušnými silničními správními úřady.

(2) Zjistí-li osoba pověřená výkonem státního dozoru porušení povinností stanovených tímto zákonem, podle potřeby a povahy zjištěných nedostatků může uložit v řízení na místě nebo v řízení zahájeném z moci úřední na základě protokolu o kontrole povinnosti k odstranění těchto nedostatků. Rozhodnutí vydané na základě protokolu o kontrole je prvním úkonem v řízení.

(3) Zjistí-li osoba pověřená výkonem státního dozoru při výkonu dozoru závažné závady ve stavebním stavu nebo v dopravně technickém stavu pozemní komunikace, které bezprostředně ohrožují uživatele nebo pozemní komunikaci, je oprávněna písemně nařídit vlastníku této pozemní komunikace okamžité zastavení nebo omezení jejího užívání a vyzoomí o tom příslušný silniční správní úřad, který je povinen ve lhůtě dvou dnů zahájit příslušné správní řízení.

(4) Pověření k výkonu státního dozoru nebo vrchního státního dozoru ve věcech pozemních komunikací ve formě průkazu vydává správní orgán, do jehož působnosti výkon dozoru spadá. Náležitosti průkazu a jeho vzor stanoví prováděcí právní předpis.

§ 41a

(1) Ministerstvo vnitra poskytuje Ministerstvu dopravy pro výkon působnosti podle tohoto zákona o státních občanech České republiky

- a) referenční údaje ze základního registru obyvatel,

b) údaje z agendového informačního systému evidence obyvatel.

(2) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. a) jsou

a) příjmení,

b) jméno, popřípadě jména,

c) datum, místo a okres narození; u občana, který se narodil v cizině, datum, místo a stát, kde se narodil,

d) adresa místa pobytu,

e) státní občanství, popřípadě více státních občanství,

f) datum, místo a okres úmrtí; jde-li o úmrtí občana mimo území České republiky, datum úmrtí, místo a stát, na jehož území k úmrtí došlo; je-li vydáno rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého, den, který je v rozhodnutí uveden jako den smrti nebo den, který občan prohlášený za mrtvého nepřežil, a datum nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

(3) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. b) jsou

a) jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení,

b) datum narození,

c) místo a okres narození; u občana, který se narodil v cizině, místo a stát, kde se občan narodil,

d) státní občanství, popřípadě více státních občanství,

e) adresa místa trvalého pobytu, včetně předchozích adres místa trvalého pobytu,

f) počátek trvalého pobytu, popřípadě datum zrušení údaje o místě trvalého pobytu nebo datum ukončení trvalého pobytu na území České republiky,

g) zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům,

h) datum, místo a okres úmrtí; jde-li o úmrtí občana mimo území České republiky, datum úmrtí a stát, na jehož území k úmrtí došlo,

i) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti nebo den, který občan prohlášený za mrtvého nepřežil.

(4) Údaje, které jsou vedeny jako referenční údaje v základním registru obyvatel, se využijí z agendového informačního systému evidence obyvatel, pouze pokud jsou ve tvaru předcházejícím současný stav.

(5) Ministerstvo dopravy může poskytnuté údaje pro účely plnění úkolů podle tohoto zákona a ověřování údajů o státních občanech České republiky v rozsahu uvedeném v odstavcích 2 a 3 dále předávat, třídit nebo kombinovat, popřípadě je blokuje, zjistí-li, že poskytnuté údaje nejsou přesné; o zjištění nepřesného údaje neprodleně informuje Ministerstvo vnitra.

(6) Z poskytovaných údajů lze v konkrétním případě použít vždy jen takové údaje, které jsou nezbytné ke splnění daného úkolu.

nadpis vypuštěn

§ 42

zrušen

Přestupky

§ 42a

Přestupky fyzických osob

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

a) v rozporu s § 19 odst. 1 omezí obecné užívání dálnice, silnice, místní komunikace nebo veřejně přístupné účelové komunikace nebo bez povolení podle § 24 nebo v rozporu s tímto povolením neoprávněně zřídí objížďku nebo neoznačí uzavírku nebo objížďku,

b) v rozporu s § 25 odst. 1 až 7 užije bez povolení zvláštního užívání dálnici, silnici nebo místní komunikaci jiným než obvyklým způsobem nebo k jiným účelům, než pro které jsou určeny, anebo nedodrží podmínky stanovené v povolení zvláštního užívání,

c) jako vlastník věci umístěné, zřizované nebo provozované bez povolení podle § 25 odst. 1 neuposlechne v rozporu s § 25

odst. 8 výzvy k jejímu odstranění, nebo jako vlastník reklamního zařízení provozovaného bez povolení podle § 25 odst. 1 neuposlechne v rozporu s § 25 odst. 10 výzvy k jeho odstranění,

d) odstraní nebo poškodí zakrytí reklamy provedené podle § 25 odst. 11 nebo podle § 31 odst. 9 nebo 10,

e) v rozporu s § 31 zřizuje nebo provozuje reklamní zařízení v silničním ochranném pásmu bez povolení podle § 31 odst. 1 nebo nedodrží podmínky tohoto povolení,

f) v rozporu s § 10 odst. 1 a 3 připojí sousední nemovitost nebo pozemní komunikaci k dálnici, silnici nebo místní komunikaci nebo upraví takové připojení nebo je zruší,

g) znečistí nebo poškodí dálnici, silnici nebo místní komunikaci, její součást nebo příslušenství, nebo veřejně přístupnou účelovou komunikaci s vozovkou,

h) poškodí veřejně přístupnou účelovou komunikaci bez vozovky takovým způsobem, že znemožní její obecné užívání,

i) na dálnici, silnici nebo místní komunikaci provádí činnost, která je podle § 19 odst. 2 písm. a) až g) zakázána,

j) na veřejně přístupné účelové komunikaci provádí činnost, která je na ní podle § 19 odst. 3 zakázána,

k) bez průtahů neodstraní jí způsobené znečištění dálnice, silnice nebo místní komunikace, ani neprodleně místo takového znečištění alespoň provizorně neoznačí nebo neprodleně takovou závadu neoznámí vlastníku, popřípadě správci pozemní komunikace,

l) neprodleně neoznámí jí způsobené poškození dálnice, silnice nebo místní komunikace vlastníku, popřípadě správci pozemní komunikace anebo neprodleně místo takového poškození alespoň provizorním způsobem neoznačí,

m) v rozporu s § 29 umístí na pozemní komunikaci pevnou překážku nebo ji neodstraní na svůj náklad ve lhůtě stanovené silničním správním úřadem,

n) v rozporu s § 32 provádí stavbu nebo terénní úpravy v silničním ochranném pásmu bez povolení silničního správního úřadu nebo v rozporu s tímto povolením,

o) v silničním ochranném pásmu na vnitřní straně oblouku silnice nebo místní komunikace I. nebo II. třídy anebo v rozhledových trojúhelníkových prostorů úrovnových křižovatek těchto pozemních komunikací provádí činnost v rozporu s § 33,

p) jako vlastník nemovitosti v sousedství dálnice, silnice nebo místní komunikace nestrpí provedení nezbytných opatření k zabránění sesuvů půdy, padání kamenů, lavin a stromů nebo jejich částí, vznikne-li takové nebezpečí výstavbou nebo provozem pozemní komunikace anebo přírodními vlivy, nebo

q) jako vlastník nemovitosti v sousedství dálnice, silnice nebo místní komunikace neučiní na svůj náklad nezbytná opatření k zabránění sesuvů půdy, padání kamenů, lavin a stromů nebo jejich částí, vznikne-li takové nebezpečí z jeho jednání.

(2) Řidič vozidla v systému časového zpoplatnění se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 21e

a) užije vozidlo v systému časového zpoplatnění, aniž by byl uhrazen časový poplatek,

b) nepřilepí prováděcím předpisem určený díl kupónu prokazujícího úhradu časového poplatku v odpovídající hodnotě celou plochou na viditelném místě ve vozidle,

c) nevyznačí údaj o registrační značce vozidla na kupónu prokazujícím úhradu časového poplatku,

d) nepředloží na požádání policisty nebo celníka díl kupónu, kterým se prokazuje úhrada časového poplatku, nebo

e) neodstraní díl kupónu prokazující úhradu časového poplatku z viditelného místa ve vozidle bez zbytečného odkladu po skončení platnosti tohoto kupónu.

(3) Řidič vozidla v systému elektronického mýtného se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 22j

a) užije vozidlo, které není vybaveno funkčním elektronickým zařízením,

b) užije vozidlo, aniž by zadal do elektronického zařízení údaje umožňující stanovení mýtného nebo zadá tyto údaje chybně,

c) užije zpoplatněnou pozemní komunikaci vozidlem, které nebylo zaevidováno u provozovatele systému elektronického mýtného,

d) neuposlechne výzvy policisty nebo celníka, aby umožnil kontrolu funkčnosti elektronického zařízení a úhrady mýtného, nebo

e) nakládá neoprávněně s elektronickým zařízením,

f) nezajistí úhradu mýtného.

(4) Řidič vozidla se dopustí přestupku tím, že

a) neuposlechne výzvy policisty nebo celníka, aby podrobil vozidlo nízkorychlostnímu kontrolnímu vážení,

- b) neuposlechne pokyn osoby obsluhující zařízení na nízkorychlostní kontrolní vážení, nebo
- c) vozidlo překročí při nízkorychlostním kontrolním vážení hodnoty stanovené zvláštním právním předpisem¹⁰⁾, nebo
- d) pokračuje v jízdě, ačkoli při nízkorychlostním kontrolním vážení tohoto vozidla bylo zjištěno překročení hodnoty hmotnosti stanovené zvláštním právním předpisem, nebo
- e) vozidlo překročí při vysokorychlostním kontrolním vážení hodnoty stanovené zvláštním právním předpisem¹⁰⁾.

(5) Fyzická osoba se jako vlastník sítě nebo vedení dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 36 odst. 6

- a) neprodleně neuzavře nebo neoznačí příslušnou část pozemní komunikace v případě havárie této sítě nebo tohoto vedení anebo tuto havárii neprodleně neoznámí vlastníku, popřípadě správci pozemní komunikace, nebo
- b) neoznámí vlastníku, popřípadě správci pozemní komunikace provedení nezbytných prací k bezprostřednímu odstranění havárie této sítě nebo tohoto vedení anebo neoznačí nebo nezabezpečí místo provádění těchto prací.

(6) Fyzická osoba se jako vlastník nemovitosti v silničním ochranném pásmu dopustí přestupku tím, že na takové nemovitosti strpí umístění reklamního zařízení bez povolení silničního správního úřadu.

(7) Za přestupek lze uložit pokutu

- a) do 500 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a), b) a odstavce 4,
- b) do 300 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. c), d), e), f), g), i), k), l), m), o) a q),
- c) do 200 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. h), j) a p) a odstavců 5 a 6,
- d) do 100 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. n) a odstavců 2 a 3,
- e) příkazem na místě do 5 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavců 2 a 3,
- f) příkazem na místě do 30 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 4 písm. a), b) a d),
- g) příkazem na místě do 15 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 4 písm. c),
- h) v příkazním řízení do 30 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 4 písm. e).

§ 42b

Přestupky právnických a podnikajících fyzických osob

(1) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) v rozporu s § 19 odst. 1 omezí obecné užívání dálnice, silnice, místní komunikace nebo veřejně přístupné účelové komunikace nebo bez povolení podle § 24 nebo v rozporu s tímto povolením neoprávněně zřídí objížďku nebo neoznačí uzavírku nebo objížďku,
- b) v rozporu s § 25 odst. 1 až 7 užije bez povolení zvláštního užívání dálnici, silnici nebo místní komunikaci jiným než obvyklým způsobem nebo k jiným účelům, než pro které jsou určeny, anebo nedodrží podmínky stanovené v povolení zvláštního užívání,
- c) jako vlastník věci umístěné, zřízované nebo provozované bez povolení podle § 25 odst. 1 neuposlechne v rozporu s § 25 odst. 8 výzvy k jejímu odstranění, nebo jako vlastník reklamního zařízení provozovaného bez povolení podle § 25 odst. 1 neuposlechne v rozporu s § 25 odst. 10 výzvy k jeho odstranění,
- d) odstraní nebo poškodí zakrytí reklamy provedené podle § 25 odst. 11 nebo podle § 31 odst. 9 nebo 10,
- e) v rozporu s § 31 zřizuje nebo provozuje reklamní zařízení v silničním ochranném pásmu bez povolení podle § 31 odst. 1 nebo nedodrží podmínky tohoto povolení,
- f) v rozporu s § 10 odst. 1 a 3 připojí sousední nemovitost nebo pozemní komunikaci k dálnici, silnici nebo místní komunikaci nebo upraví takové připojení nebo je zruší,
- g) znečistí nebo poškodí dálnici, silnici nebo místní komunikaci, její součást nebo příslušenství, nebo veřejně přístupnou účelovou komunikaci s vozovkou,
- h) poškodí veřejně přístupnou účelovou komunikaci bez vozovky takovým způsobem, že znemožní její obecné užívání,
- i) na dálnici, silnici nebo místní komunikaci provádí činnost, která je podle § 19 odst. 2 písm. a) až g) zakázána,
- j) na veřejně přístupné účelové komunikaci provádí činnost, která je na ní podle § 19 odst. 3 zakázána,
- k) bez průtahů neodstraní jí způsobené znečištění dálnice, silnice nebo místní komunikace, ani neprodleně místo takového znečištění alespoň provizorně neoznačí nebo neprodleně takovou závadu neoznámí vlastníku, popřípadě správci pozemní komunikace,

l) neprodleně neoznámí jí způsobené poškození dálnice, silnice nebo místní komunikace vlastníku, popřípadě správci pozemní komunikace anebo neprodleně místo takového poškození alespoň provizorním způsobem neoznačí,

m) v rozporu s § 29 umístí na pozemní komunikaci pevnou překážku nebo ji neodstraní na svůj náklad ve lhůtě stanovené silničním správním úřadem,

n) v rozporu s § 32 provádí stavbu nebo terénní úpravy v silničním ochranném pásmu bez povolení silničního správního úřadu nebo v rozporu s tímto povolením,

o) v silničním ochranném pásmu na vnitřní straně oblouku silnice nebo místní komunikace I. nebo II. třídy anebo v rozhledových trojúhelnících prostorů úrovnových křižovatek těchto pozemních komunikací provádí činnost v rozporu s § 33,

p) jako vlastník nemovitosti v sousedství dálnice, silnice nebo místní komunikace nestrpí provedení nezbytných opatření k zabránění sesuvů půdy, padání kamenů, lavin a stromů nebo jejich částí, vznikne-li takové nebezpečí výstavbou nebo provozem pozemní komunikace anebo přírodními vlivy,

q) jako vlastník nemovitosti v sousedství dálnice, silnice nebo místní komunikace neučiní na svůj náklad nezbytná opatření k zabránění sesuvů půdy, padání kamenů, lavin a stromů nebo jejich částí, vznikne-li takové nebezpečí z jeho jednání,

r) jako prodejce nevyznačí při prodeji na kupónu prokazujícím zaplacení časového poplatku počátek doby platnosti kupónu podle § 21c,

s) jako provozovatel vozidla provozuje vozidlo, jehož hmotnost převyšuje hodnoty stanovené podle zvláštního právního předpisu¹⁰⁾,

t) jako provozovatel vozidla provozuje vozidlo, jehož rozměry převyšují hodnoty stanovené podle zvláštního právního předpisu¹⁰⁾,

u) jako provozovatel vozidla přikáže, dovolí, svěří nebo umožní řízení vozidla, jehož hmotnost převyšuje hodnoty stanovené podle zvláštního právního předpisu¹⁰⁾,

v) jako odesílatel zásilky vydá k přepravované zásilce doklad, v němž uvede nižší hmotnost zásilky, než je její skutečná hmotnost, pokud vozidlo, které zásilku přepravuje, překročí při nízkorychlostním nebo vysokorychlostním kontrolním vážení hodnoty stanovené zvláštním právním předpisem¹⁰⁾, s výjimkou překročení největších povolených rozměrů vozidel a jízdních souprav, nebo

w) jako provozovatel vozidla provozuje vozidlo, s nímž byl porušen zákaz nebo omezení tranzitní nákladní dopravy stanovené místní úpravou provozu na pozemních komunikacích podle zvláštního právního předpisu²⁾.

(2) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako provozovatel vozidla v systému elektronického mýtného dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 22i

a) nezajistí zaevidování vozidla do systému elektronického mýtného a nenahlásí bez zbytečného odkladu změnu údajů potřebných k zaevidování,

b) nezajistí instalování zaevidovaného elektronického zařízení do vozidla,

c) nezajistí úhradu mýtného,

d) přikáže, dovolí nebo svěří řízení vozidla v systému elektronického mýtného, které není vybaveno funkčním elektronickým zařízením, po zpoplatněné pozemní komunikaci,

e) užije elektronické zařízení určené na konkrétní vozidlo a zaevidované v systému elektronického mýtného do jiného vozidla v systému elektronického mýtného, nebo

f) nepoučí řidiče jím provozovaných vozidel o způsobu nakládání s elektronickým zařízením a jeho užívání.

(3) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako vlastník sítě nebo vedení dopustí přestupku tím, že

a) v rozporu s § 36 odst. 6 neprodleně neuzavře nebo neoznačí příslušnou část pozemní komunikace v případě havárie této sítě nebo tohoto vedení anebo havárii neprodleně neoznámí vlastníku, popřípadě správci pozemní komunikace,

b) v rozporu s § 36 odst. 6 neoznámí vlastníku, popřípadě správci pozemní komunikace provedení nezbytných prací k bezprostřednímu odstranění havárie této sítě nebo tohoto vedení anebo neoznačí nebo nezabezpečí místo provádění těchto prací, nebo

c) v rozporu s § 36 odst. 5 nesplní povinnost zajistit bezúplatně potřebné podklady a odborný dozor při provádění stavebních prací na dálnici, silnici nebo místní komunikaci.

(4) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako vlastník nemovitosti v silničním ochranném pásmu dopustí přestupku tím, že na takové nemovitosti strpí umístění reklamního zařízení bez povolení silničního správního úřadu.

(5) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako poskytovatel služby inteligentního dopravního systému dopustí přestupku tím, že užívá součást inteligentního dopravního systému, která neodpovídá specifikacím podle § 39a odst. 2, nebo poskytuje službu inteligentního dopravního systému způsobem neodpovídajícím těmto specifikacím.

(6) Za přestupek lze uložit pokutu

- a) do 500 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a), b), s), t), u) a v) a odstavce 5,
- b) do 300 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. c), d), e), f), g), i), k), l), m), o), q) a r),
- c) do 200 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. h), j) a p) a odstavců 3 a 4,
- d) do 100 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. n) a w) a odstavce 2.

§ 43

Společná ustanovení k § 42a a 42b

(1) Jde-li o přestupek podle § 42b odst. 1 s) a u), činí výměra pokuty 9 000 Kč za každou započatou tunu, která překračuje největší povolenou hmotnost vozidla dle zvláštních právních předpisů¹⁰⁾. Není-li nejvyšší povolená hmotnost vozidla překročena o více než 500 kg, činí výměra pokuty 5 000 Kč. V případě, že je porušeno více mezních hodnot je bráno na zřetel pouze nejvyšší přetížení.

(2) Přestupky podle tohoto zákona projednává v přenesené působnosti obecní úřad obce s rozšířenou působností, nebo Ministerstvo dopravy podle působnosti stanovené v § 40 odst. 2 písm. i), anebo celní úřad podle působnosti stanovené v § 40 odst. 8. Správní delikty podle § 42a odst. 2 a 3 a § 42a odst. 4 písm. a), b), c) a d) může projednat v blokovém řízení Policie České republiky nebo celní úřad. Správní delikty podle § 42a odst. 1 písm. a), b), g), h), i), j) a k) může projednat v blokovém řízení obecní policie.

(3) Pokuty vybírá orgán, který je uložil. Příjem z pokut uložených za přestupky podle § 42b odst. 1 písm. s), t) a u) je ze 40 % příjmem vlastníka pozemní komunikace, na níž bylo kontrolní vážení provedeno, v případě pozemní komunikace ve vlastnictví státu je příjmem Státního fondu dopravní infrastruktury, ze 45 % příjmem kraje, v jehož územním obvodu bylo kontrolní vážení provedeno, a z 15 % příjmem rozpočtu, ze kterého je hrazena činnost orgánu, který pokutu uložil.

(4) Bez ohledu na jiná ustanovení tohoto zákona, je-li řidič současně provozovatel vozidla, které překročí při nízkorychlostním anebo vysokorychlostním kontrolním vážení hodnoty stanovené zvláštním právním předpisem¹⁰⁾, je odpovědnost za přestupek posuzována pouze podle příslušných ustanovení § 42b tohoto zákona.

(5) S výjimkou překročení největších povolených rozměrů vozidel a jízdních souprav není řidič vozidla odpovědný za přestupek podle § 42a odst. 4 písm. c) a e), pokud prokáže, že odesílatel nebo provozovatel vozidla mu vydal k přepravované zásilce doklad, v němž uvedl nižší hmotnost zásilky, než je její skutečná hmotnost, a při převzetí zásilky nemohl provést kontrolu hmotnosti zásilky.

(6) Pokud správní orgán rozhodne o uložení správního trestu za přestupek uvedený v příloze IV nebo v seznamu podle čl. 6 odst. 2 písm. b) přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se zavádějí společná pravidla pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě²⁸⁾ osobě, která je podnikatelem v silniční dopravě provozované velkými vozidly podle zvláštního právního předpisu¹⁴⁾ nebo jeho odpovědným zástupcem, zašle kopii pravomocného rozhodnutí dopravnímu úřadu podle zvláštního právního předpisu¹⁴⁾, v jehož územním obvodu je sídlo této osoby, jde-li o právnickou osobu, nebo místo podnikání, jde-li o fyzickou osobu.

(7) V případě přestupku dle § 42b tohoto zákona spáchaného prostřednictvím vozidla, které je jízdní soupravou, je za tento přestupek odpovědný provozovatel silničního motorového vozidla.

§ 43a

Vybírání kaucí

(1) Celník je oprávněn vybrat kauci od 5 000 Kč do 50 000 Kč od řidiče motorového vozidla

a) který je podezřelý ze spáchání přestupku uvedeného v § 42a odst. 2 až 4 a u kterého je důvodné podezření, že se bude vyhýbat přestupkovému řízení, nebo

b) v případě, že provozovatel tohoto vozidla je podezřelý ze spáchání přestupku uvedeného v § 42b odst. 1 písm. s) nebo t) nebo § 42b odst. 2 písm. a) až e) a je důvodné podezření, že se bude vyhýbat řízení o správním deliktu.

(2) Policista je oprávněn vybrat kauci od 5 000 Kč do 50 000 Kč od řidiče motorového vozidla

a) který je podezřelý ze spáchání přestupku uvedeného v § 42a odst. 2 a 4 a u kterého je důvodné podezření, že se bude vyhýbat přestupkovému řízení, nebo

b) v případě, že provozovatel tohoto vozidla je podezřelý ze spáchání přestupku uvedeného v § 42b odst. 1 písm. s) nebo t) a je důvodné podezření, že se bude vyhýbat řízení o správním deliktu.

(3) Kauci nelze vybrat od osoby, která požívá imunit a výsad podle zákona nebo mezinárodního práva.

(4) Při výběru kaucí policista nebo celník poučí řidiče o důsledku vybrání kaucí a podmínkách jejího vracení a vystaví písemné potvrzení o převzetí kaucí. V písemném potvrzení musí být uveden důvod uložení kaucí, její výše a úřad, který je příslušný k vedení řízení o přestupku.

(5) Jedno vyhotovení potvrzení o převzetí kaucí vydá policista nebo celník řidiči, jedno vyhotovení doručí v případě

uvedeném v odstavci 1 písm. b) bez zbytečného odkladu provozovateli vozidla a jedno vyhotovení ponechá pro evidenční účely Policie České republiky nebo Celní správy.

(6) V případě, že kauci vybral policista, Policie České republiky předá jedno vyhotovení potvrzení o převzetí kauce úřadu příslušnému k vedení řízení o přestupku a převede vybranou kauci nejpozději následující pracovní den na bankovní účet tohoto úřadu. V případě, že kauci vybral celník a k vedení řízení o přestupku nebo o správním deliktu není příslušný celní úřad, předá Celní správa jedno vyhotovení potvrzení o převzetí kauce úřadu příslušnému k vedení řízení o přestupku nebo o správním deliktu a převede vybranou kauci nejpozději následující pracovní den na bankovní účet tohoto úřadu.

§ 43b

Vracení a započtení kaucí

(1) Kauce se vrátí v plné výši, jestliže

a) byla věc odložena, řízení o přestupku zastaveno nebo v řízení o přestupku nebyla uložena pokuta v případě vybrání kauce podle § 43a odst. 1 písm. a) nebo § 43a odst. 2 písm. a), nebo

b) nebyla v řízení o přestupku uložena provozovateli vozidla pokuta v případě vybrání kauce podle § 43a odst. 1 písm. b) nebo § 43a odst. 2 písm. b).

(2) Je-li v řízení o přestupku uložena pokuta, započte se vybraná kauce na zaplacení uložené pokuty a nákladů řízení a případně nákladů vážení podle § 38b odst. 5 nebo § 38d odst. 4. Toto započtení musí být uvedeno ve výroku rozhodnutí o uložení správního trestu za přestupek. Započtení kauce na zaplacení pokuty lze provést teprve po nabytí právní moci rozhodnutí o uložení pokuty za přestupek. Je-li vybraná kauce vyšší než uložena pokuta, vrátí se řidiči část kauce zbývající po započtení kauce na zaplacení uložené pokuty, nákladů řízení a případně nákladů vážení.

(3) Kauce nebo její zbývající část podle odstavců 1 a 2 se vrátí do 5 pracovních dní od nabytí právní moci rozhodnutí v řízení o přestupku nebo ode dne uhrazení pokuty uložené příkazem na místě.

(4) Kauci podle § 43a odst. 1 a 2 lze složit též u úřadu příslušného k vedení řízení o přestupku, pokud řidič kauci nesložil podle § 43a odst. 1 a 2 a celník nebo policista postupoval podle § 43c. Ustanovení odstavců 1 až 3 a § 43a odst. 3 až 5 se použijí obdobně.

§ 43c

Zabránění v jízdě

(1) Je-li celník nebo policista oprávněn vybrat od řidiče motorového vozidla kauci podle § 43a a řidič kauci na výzvu celníka nebo policisty nesloží, příkáže celník nebo policista řidiči motorového vozidla jízdu na nejbližší místo, které je z hlediska bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích vhodné k odstavení vozidla, a

a) zabráni mu v jízdě použitím technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla (dále jen „technický prostředek“), nebo

b) zakáže pokračovat v jízdě a zadrží řidiči doklady k vozidlu a k nákladu.

(2) Náklady spojené s jízdou motorového vozidla do místa odstavení a náklady na zabránění v jízdě vozidla jdou k tíži řidiče nebo provozovatele vozidla. Odpovědnost řidiče nebo provozovatele vozidla za motorové vozidlo, náklad a přepravované osoby není jeho odstavením dotčena.

(3) Při postupu podle odstavce 1 poučí celník nebo policista řidiče o podmínkách uvolnění vozidla nebo vrácení zadržených dokladů a vystaví potvrzení o zabránění v jízdě použitím technického prostředku nebo o zadržení dokladů k vozidlu a k nákladu. V potvrzení uvede výši kauce, kterou určil podle § 43a odst. 1 nebo 2, a správní orgán příslušný k vedení řízení o přestupku.

(4) Jedno vyhotovení potvrzení podle odstavce 3 vydá celník nebo policista řidiči, jedno vyhotovení doručí v případě uvedeném v § 43a odst. 1 písm. b) bez zbytečného odkladu provozovateli vozidla a jedno vyhotovení ponechá pro evidenční účely Policie České republiky nebo Celní správy.

(5) Doklady k vozidlu a k nákladu zadržené podle odstavce 1 písm. b) předá Policie České republiky nebo Celní správa v případě, že k vedení řízení o přestupku není příslušný celní úřad, nejpozději následující pracovní den po jejich zadržení úřadu příslušnému k vedení řízení o přestupku .

(6) Celní úřad nebo Policie České republiky nebo úřad příslušný k vedení řízení o přestupku zajistí uvolnění vozidla nebo vrácení dokladů k vozidlu a k nákladu, jestliže

a) byla složena kauce podle § 43a,

b) byla věc odložena nebo řízení o přestupku zastaveno nebo nebyla uložena pokuta v řízení o přestupku, nebo

c) byla uhrazena pokuta uložená příkazem na místě nebo v řízení o přestupku.

(7) Technický prostředek k zabránění v jízdě nebo zákaz pokračovat v jízdě nelze použít, pokud by vozidlo tvořilo překážku provozu na pozemních komunikacích nebo jsou-li ve vozidle převážena živá zvířata.

ČÁST DESÁTÁ

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 44

Společná ustanovení

(1) Stanoviska uplatněná k politice územního rozvoje a územně plánovací dokumentaci nejsou správním rozhodnutím. Souhlasy a stanoviska vydávaná podle tohoto zákona jako podklad pro rozhodnutí podle zvláštního právního předpisu nebo územní souhlas anebo ohlášení stavby jsou závazným stanoviskem, s výjimkou stanoviska podle § 16 odst. 2.

(2) Při převodu dálnice nebo silnice včetně silničního pozemku z vlastnictví státu do vlastnictví kraje nebo obce v souvislosti se změnou kategorie nebo třídy pozemní komunikace podle § 3 odst. 3 a při převodu investiční výstavbou dotčeného úseku dálnice nebo silnice včetně silničního pozemku z vlastnictví státu na jiné osoby podle § 38 odst. 1 se nepoužijí předpisy vyžadující k převodům majetku státu na jiné osoby zvláštního souhlasu nebo výjimky^{2b)}. Tyto předpisy se rovněž nepoužijí při převodech silnic, místních nebo účelových komunikací včetně silničních pozemků z vlastnictví krajů nebo obcí do vlastnictví státu v souvislosti se změnou kategorie nebo třídy pozemní komunikace a při převodech silničních pozemků včetně příslušenství stavby dálnice nebo silnice z vlastnictví jiných osob podle § 38 do vlastnictví státu.

§ 44a

Působnosti stanovené krajskému úřadu, obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností nebo obecnímu úřadu podle tohoto zákona jsou výkonem přenesené působnosti.

§ 44b

Obec je účastníkem v řízeních ve věcech veřejně přístupných účelových komunikací nacházejících se na jejím území i v případě, že není jejich vlastníkem.

§ 45

Přechodná ustanovení

(1) Ustanovení § 10 odst. 3 se nevztahuje na připojení účelových komunikací a sousedních nemovitostí na dálnice a na rychlostní silnice, pokud rozhodnutí příslušného silničního správního úřadu o povolení těchto připojení nabylo právní moci před dnem účinnosti tohoto zákona.

(2) Pokud byla platná územně plánovací dokumentace schválena před 1. červencem 1992 a nebyly proto v její závazné části vymezeny stavby dálnice, silnice a rychlostní místní komunikace jako veřejně prospěšné stavby, jsou tyto stavby veřejně prospěšnými stavbami, pro jejichž uskutečnění lze vyvlastnit pozemky, stavby a práva k nim podle zvláštních předpisů.⁵⁾

(3) Pro vedení, která byla ke dni účinnosti tohoto zákona již uložena v silničních pozemcích nebo na nich, není třeba žádat povolení ke zvláštnímu užívání pozemní komunikace podle § 25 odst. 4 písm. d); tím není dotčeno ustanovení § 29 odst. 4.

§ 46

Zmocňovací ustanovení

(1) Vláda stanoví nařízením výši časových poplatků podle § 21 odst. 3, výši bonusu podle § 21d odst. 3 a výši sazeb mýtného podle § 22 odst. 5. Vláda může nařízením stanovit výši slevy na mýtném, podmínky uplatnění slevy na mýtném a postup při uplatnění slevy na mýtném podle § 22 odst. 3.

(2) Ministerstvo dopravy vydá vyhlášku k provedení § 6 odst. 4, § 8 odst. 3, § 9 odst. 6, § 10 odst. 6, § 12a odst. 3, § 16 odst. 4, § 18g odst. 7, § 18i odst. 4, § 18j odst. 5, § 20 odst. 1, § 21d odst. 2, § 21e odst. 1 písm. a), § 21e odst. 2, § 22 odst. 5 a 8, § 22a odst. 3, § 22c odst. 2 písm. f), § 22c odst. 7, § 22d odst. 8, § 22i odst. 4, § 22j odst. 1 písm. c), § 22j odst. 3, § 24 odst. 9, § 25 odst. 13, § 25 odst. 15, § 27 odst. 7, § 29a odst. 9, § 36 odst. 8, § 37 odst. 1, § 38b odst. 5, § 38d odst. 4 a § 41 odst. 4.

§ 47

Zrušovací ustanovení

Zrušují se:

1. Zákon č. 135/1961 Sb., o pozemních komunikacích (silniční zákon), ve znění zákona č. 27/1984 Sb., zákona č. 213/1993 Sb. a zákona č. 134/1994 Sb., s výjimkou ustanovení § 6 odst. 3, § 6a, 6b a § 24 odst. 1 písm. l), která se zrušují dnem 31. prosince 1997.

2. Vyhláška Federálního ministerstva dopravy č. 35/1984 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích (silniční zákon).

3. Výnos Federálního ministerstva dopravy č.j. SM-1976/77-23, kterým se vydávají Směrnice o předcházení škodám a vypořádání škod způsobených bojovou technikou ozbrojených sil na pozemních komunikacích (registrován v částce 24/1977 Sb.), včetně změnyvydané dne 10. 4. 1986 pod č.j. 80/86.

4. Výnos Federálního ministerstva dopravy č.j. 14 078/82-025 o uzavírkách dálnic (registrován v částce 35/1982 Sb.).

5. Výnos Federálního ministerstva dopravy č.j. 23 462/83-25 o používání pozemních komunikací při přesunech bojové techniky ve zvláštním režimu (registrován v částce 32/1983 Sb.).

6. Výnos Federálního ministerstva dopravy č.j. 22 130/1984-025 o kontrolním odznaku státního odborného dozoru nad pozemními komunikacemi (registrován v částce 16/1985 Sb.).

7. Výnos Federálního ministerstva dopravy č.j. 8 013/1986-025 o údržbě dálnic, silnic a místních komunikací (registrován v částce 5/1986 Sb.).

8. § 82 vyhlášky č. 145/1956 Ú. l., o provozu na silnicích.

§ 48

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1997 s výjimkou ustanovení § 20, 21 a 22, která nabývají účinnosti dnem 1. ledna 1998.

Zeman v. r.

Havel v. r.

Klaus v. r.

1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/62/ES ze dne 17. června 1999 o výběru poplatků za užívání určitých pozemních komunikací těžkými nákladními vozidly.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/38/ES ze dne 17. května 2006, kterou se mění směrnice 1999/62/ES o výběru poplatků za užívání určitých pozemních komunikací těžkými nákladními vozidly.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/54/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních bezpečnostních požadavcích na tunely transevropské silniční sítě.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/52/ES ze dne 29. dubna 2004 o interoperabilitě elektronických systémů pro výběr mýtného ve Společenství.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/96/ES ze dne 19. listopadu 2008 o řízení bezpečnosti silniční infrastruktury.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/40/EU ze dne 7. července 2010 o rámci pro zavedení inteligentních dopravních systémů v oblasti silniční dopravy a pro rozhraní s jinými druhy dopravy.

1a) § 1 odst. 1 zákona č. 38/1995 Sb., o technických podmínkách provozu silničních vozidel na pozemních komunikacích. § 1 zákona č. 266/1994 Sb., o dráhách.

1) Zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění zákona č. 256/2002 Sb.

2) Zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů.

2a) Zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek.

2b) Zákon č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů.

3) § 8 odst. 2 a 4, § 46 a násl. zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.

4) § 120 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

5) Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon).

6) Zákon č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
Zákon ČNR č. 244/1992 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí.

7) Zákon č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě (zákon o vyvlastnění).

8) § 110 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb.

8a) § 4 zákona č. 104/2000 Sb., o Státním fondu dopravní infrastruktury a o změně zákona č. 171/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky, ve věcech převodů majetku státu na jiné osoby a o Fondu národního majetku České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

8b) Zákon č. 363/1999 Sb., o pojišťovnictví a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojišťovnictví), ve znění pozdějších předpisů.

9) Zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

§ 20 odst. 1 písm. j) zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon).

§ 16 odst. 1 písm. d) a f), § 26 odst. 1 písm. c), § 26 odst. 3 písm. c), § 29 písm. h) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny.

10) Zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění pozdějších předpisů.

Vyhláška č. 341/2014 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích.

11a) Zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů.

Vyhláška č. 30/2001 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích a úprava a řízení provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.

11b) Vyhláška č. 341/2002 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.

11c) Zákon č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), ve znění pozdějších předpisů.

11d) Zákon č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

11e) Vyhláška č. 197/2001 Sb., o způsobu vnějšího označení a odznacích celní správy, vzorech služebních stejnokrojů a zvláštním barevném provedení a označení služebních vozidel celní správy.

11f) Zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů.

11g) Zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

11h) Zákon č. 97/1993 Sb., o působnosti Správy státních hmotných rezerv, ve znění pozdějších předpisů.

11j) Zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

11k) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (ES) 2004/52 o interoperabilitě systémů elektronického silničního mytného ve Společenství.

11l) § 31 a následující občanského zákoníku.

Zákon č. 21/2006 Sb., o ověřování shody opisu nebo kopie s listinou a o ověřování pravosti podpisu a o změně některých zákonů (zákon o ověřování), ve znění pozdějších předpisů.

11m) Zákon č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

12) Zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů.

12a) Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

13) Zákon č. 266/1994 Sb.

13a) Zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

14) Zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění zákona č. 38/1995 Sb. Vyhláška ministra zahraničních věcí č. 64/1987 Sb., o Evropské dohodě o mezinárodní silniční přepravě nebezpečných věcí (ADR).

14a) § 2 písm. o) a § 5 odst. 2 písm. h) zákona č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů.

15) Např. zákon č. 222/1994 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o Státní energetické inspekci, zákon č. 138/1973 Sb., o vodách (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 110/1964 Sb., o telekomunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon ČNR č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů.

16) Zákon č. 110/1964 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Zákon č. 222/1994 Sb.

16a) Zákon č. 38/1995 Sb., o technických podmínkách provozu silničních vozidel na pozemních komunikacích, ve znění zákona č. 355/1999 Sb.

18) Zákon ČNR č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění zákona č. 166/1993 Sb.

18a) 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

18a) § 4 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb.

18b) § 5 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb., ve znění zákona č. 439/2004 Sb.

19) Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád.

20) § 45 odst. 1 zákona č. 92/1991 Sb., o podmínkách převodu majetku státu na jiné osoby, ve znění pozdějších předpisů.
§ 14 vyhlášky Federálního ministerstva financí č. 119/1988 Sb., o hospodaření s národním majetkem.

20) Zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů.

21) Například § 20 odst. 1 písm. j) zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), § 16 odst. 1 písm. d) a f), § 26 odst. 1 písm. c), § 26 odst. 3 písm. c), § 29 písm. h) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny.

22) Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1692/96/ES ze dne 23. července 1996 o hlavních směrech Společenství pro rozvoj transevropské dopravní sítě.

Písmeno F části 8 přílohy II Aktu o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie.

23) Zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů.

24) Zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů.

25) Vyhláška č. 418/2008 Sb., kterou s provádí zákon o obecní policii.

26) Vyhláška č. 89/2004 Sb., kterou se stanoví vnější označení příslušníka Vězeňské služby České republiky, zvláštní barevné provedení a označení služebních vozidel a prokazování příslušnosti k Vězeňské službě České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

27) § 2 odst. 1 písm. b) bod 1 zákona č. 344/1992 Sb.

28) § 5 odst. 1 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění zákona č. 320/2002 Sb.

29) § 48 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění zákona č. 206/2009 Sb.

30) Rozhodnutí Komise č. 2009/750/ES ze dne 6. října 2009 o definici evropské služby elektronického mýtného a jejích technických prvků.

31) EN ISO 9001.

32) Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů.

33) Zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů.

34) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 339/93.

35) § 18a zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění zákona č. 490/2009 Sb. a zákona č. 34/2011 Sb.

36) Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

37) Zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

38) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 347/2013 ze dne 17. dubna 2013, kterým se stanoví hlavní směry pro transevropské energetické sítě a kterým se zrušuje rozhodnutí č. 1364/2006/ES a mění nařízení (ES) č. 713/2009, (ES) č. 714/2009 a (ES) č. 715/2009.

119/2002 Sb.

ZÁKON

ze dne 8. března 2002

o střelných zbraních a střelivu

(zákon o zbraních)

Změna: 320/2002 Sb.
Změna: 227/2003 Sb.
Změna: 228/2003 Sb.
Změna: 537/2004 Sb.
Změna: 359/2005 Sb.
Změna: 444/2005 Sb.
Změna: 310/2006 Sb.
Změna: 170/2007 Sb.
Změna: 124/2008 Sb., 189/2008 Sb.
Změna: 274/2008 Sb.
Změna: 484/2008 Sb.
Změna: 41/2009 Sb.
Změna: 148/2010 Sb., 227/2009 Sb.
Změna: 281/2009 Sb.
Změna: 420/2011 Sb.
Změna: 375/2011 Sb.
Změna: 167/2012 Sb.
Změna: 281/2013 Sb.
Změna: 170/2013 Sb.
Změna: 206/2015 Sb.
Změna: 229/2016 Sb. (část)
Změna: 298/2016 Sb.
Změna: 204/2015 Sb.
Změna: 455/2016 Sb.
Změna: 229/2016 Sb., 183/2017 Sb.
Změna: 222/2017 Sb.

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

ZBRANĚ, STŘELIVO A MUNICE

HLAVA I

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

(1) Tento zákon zpracovává příslušné předpisy Evropské unie³²⁾ a upravuje nakládání se střelnými zbraněmi (dále jen "zbraň") a střelivem, podmínky pro provozování střelnic, nakládání s municí a provádění pyrotechnického průzkumu.

(2) Zákon se nevztahuje, není-li dále stanoveno jinak, na

a) zbraně, střelivo a munici, které jsou nabývány nebo drženy ve výzbroji ozbrojenými silami České republiky¹⁾, Vojenskou policií³³⁾, bezpečnostními sbory^{1a)}, Vojenským zpravodajstvím^{1b)} nebo ozbrojenými silami anebo sbory jiných států při jejich pobytu na území České republiky, překračování státních hranic České republiky a průjezdu přes území České republiky nebo přeletu nad územím České republiky podle zvláštního právního předpisu²⁾ nebo mezinárodní smlouvy, která je součástí právního řádu, a jsou určeny k plnění jejich úkolů,

b) zbraně, střelivo a munici ve vlastnictví státu, které jsou určeny ke sbírkovým, výzkumně vývojovým nebo muzejním účelům Ministerstvem vnitra (dále jen „ministerstvo“), Ministerstvem obrany, ozbrojenými silami České republiky¹⁾, Vojenskou policií³³⁾, bezpečnostními sbory^{1a)}, Vojenským zpravodajstvím^{1b)} nebo ozbrojenými silami anebo sbory jiných států při jejich pobytu na území České republiky, překračování státních hranic České republiky a průjezdu přes území České republiky nebo přeletu nad územím České republiky podle zvláštního právního předpisu²⁾ nebo mezinárodní smlouvy, která je součástí právního řádu,

c) zbraně, střelivo a munici, které jsou určeny k ověřování Českým úřadem pro zkoušení zbraní a střeliva³⁾,

d) zbraně, střelivo a munici, které jsou kulturními památkami, součástí souboru prohlášeného za kulturní památku nebo sbírkovými předměty, které jsou ve vlastnictví státu, krajů nebo obcí,

e) zřizování a provozování střelnic Českým úřadem pro zkoušení zbraní a střeliva, ministerstvem, Ministerstvem obrany, ozbrojenými silami České republiky¹⁾, Vojenskou policií³³⁾, bezpečnostními sbory^{1a)}, Vojenským zpravodajstvím^{1b)} nebo ozbrojenými silami anebo sbory jiných států při jejich pobytu na území České republiky podle zvláštního právního předpisu²⁾ nebo mezinárodní smlouvy, která je součástí právního řádu, pouze pro jejich potřebu a

f) provádění pyrotechnického průzkumu ozbrojenými silami České republiky¹⁾, Vojenskou policií³³⁾, bezpečnostními sbory^{1a)}, Vojenským zpravodajstvím^{1b)} nebo ozbrojenými silami nebo sbory jiných států při jejich pobytu na území České republiky podle zvláštního právního předpisu²⁾ nebo mezinárodní smlouvy, která je součástí právního řádu.

(3) Umožní-li stát, kraj, obec, Český úřad pro zkoušení zbraní a střeliva, ministerstvo, Ministerstvo obrany, ozbrojené síly České republiky¹⁾, Vojenská policie³³⁾, bezpečnostní sbory^{1a)}, Vojenské zpravodajství^{1b)}, ozbrojené síly nebo sbory jiných států při jejich pobytu na území České republiky, překračování státních hranic České republiky a průjezdu přes území České republiky nebo přeletu nad územím České republiky podle zvláštního právního předpisu²⁾ nebo mezinárodní smlouvy, která je součástí právního řádu, disponovat se zbraní, střelivem nebo municí, které jsou v jejich držení a nevztahuje se na ně tento zákon, komukoliv jinému, který je oprávněn zbraně, střelivo nebo munici držet podle tohoto zákona, vztahuje se na tuto věc od okamžiku převzetí tento zákon.

(4) Na zbraně, střelivo a munici podle odstavce 2 písm. a) až d) se přiměřeně vztahují ustanovení upravující vedení evidence a zabezpečení zbraní, střeliva a munice, pokud zvláštní právní předpis^{3b)} nestanoví jinak.

§ 1a

Vztah k právním předpisům upravujícím nakládání s výbušninami

(1) Tento zákon se nevztahuje, není-li dále stanoveno jinak, na výbušniny vymezené zákonem upravujícím nakládání s výbušninami²⁹⁾ (dále jen "výbušnina").

(2) Výroba nebo zpracování výbušnin, při nichž dochází k vývoji, výrobě, zpracování, znehodnocování a ničení střeliva nebo munice včetně delaborace munice, se považuje také za nakládání se střelivem nebo municí podle tohoto zákona.

§ 2

Vymezení některých pojmů

(1) Druhy zbraní a střeliva jsou vymezeny v příloze č. 1 k tomuto zákonu.

(2) Pro účely tohoto zákona se rozumí

a) držení zbraně nebo střeliva mít

1. zbraň nebo střelivo uvnitř bytových nebo provozních prostor nebo uvnitř zřetelně ohraničených nemovitostí se souhlasem vlastníka nebo nájemce uvedených prostor nebo nemovitostí,

2. zbraň nenabitou náboji v zásobníku, nábojové schránce, nábojové komoře hlavně nebo nábojových komorách válce revolveru a uloženou v uzavřeném obalu za účelem jejího přemístění z místa na místo,

b) nošením zbraně nebo střeliva mít zbraň nebo střelivo u sebe, s výjimkou případů uvedených v písmenu a),

c) místem pobytu adresa trvalého pobytu občana České republiky,⁴⁾ anebo adresa trvalého nebo přechodného pobytu⁵⁾ cizince,⁶⁾

d) podnikatelem v oboru zbraní a střeliva fyzická nebo právnická osoba, která podle zvláštního právního předpisu⁷⁾

1. zbraně nebo střelivo vyvíjí, vyrábí, upravuje, opravuje, znehodnocuje nebo ničí,

2. zbraně nebo střelivo uschovává, skladuje, půjčuje, přepravuje, nakupuje, prodává nebo k tomu přijímá objednávky, nebo

3. zprostředkovává jiným nabytí nebo prodej zbraní nebo střeliva,

e) přenecháním zbraně nebo střeliva poskytnutí možnosti jiné osobě se zbraní nebo střelivem fakticky nakládat.

HLAVA II

ZBRANĚ A STŘELIVO

Díl 1

Kategorie zbraní a střeliva

§ 3

Rozdělení zbraní a střeliva

(1) Zbraně a střelivo se pro účely tohoto zákona rozdělují na

a) zakázané zbraně, zakázané střelivo nebo zakázané doplňky zbraní - kategorie A (dále jen "zbraně kategorie A"),

b) zbraně podléhající povolení - kategorie B (dále jen "zbraně kategorie B"),

- c) zbraně podléhající ohlášení - kategorie C (dále jen "zbraně kategorie C") a
- d) ostatní zbraně - kategorie D (dále jen "zbraně kategorie D"),
- e) střelivo do zbraní kategorií A až D, které není zakázané (dále jen "střelivo").

(2) Zbraněmi zařazenými do kategorií A až D se rozumí též hlavní části zbraní, kterých jsou nebo mají být jejich součástí.

(3) V pochybnostech o zařazení typu zbraně nebo střeliva do kategorie podle odstavce 1 rozhoduje Český úřad pro zkoušení zbraní a střeliva (§ 74 odst. 6).⁹⁾ Postup Českého úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva při zařazování typu zbraně nebo střeliva do kategorie podle odstavce 1 stanoví prováděcí právní předpis.

§ 4

Zbraně kategorie A

Zbraněmi kategorie A jsou

a) zbraně

1. vojenské, včetně odpalovacích zařízení, s výjimkou pušek, pistolí a revolverů, ověřených pro civilní použití, pokud podléhají ověřování podle zvláštního právního předpisu,
2. samočinné,
3. vyrobené nebo upravené tak, že lze utajit jejich účel, nebo u kterých byly původní charakter a podoba změněny tak, aby se jejich použitím mohly způsobit těžší následky, anebo zbraně maskované jako jiné předměty (zákeřné zbraně),
4. palné nevyrobené z kovů, pokud nejsou identifikovatelné jako zbraně při kontrolách osob a zavazadel pomocí detekčních a rentgenových přístrojů,
5. plynové nebo expanzní, nejde-li o dovolené výrobní provedení,
6. střelná nástrahová zařízení a
7. s pevně vestavěnými tlumiči hluku výstřelu;

b) střelivo

1. se střelou průbojnou, výbušnou nebo zápalnou,
2. pro krátké kulové zbraně se střelou šokovou nebo střelou určenou ke zvýšení ranivého účinku, a
3. které neodpovídá dovolenému výrobnímu provedení;

c) doplňky zbraní

1. tlumiče hluku výstřelu a
2. zaměřovače zbraní konstruované na principu noktovizorů.

§ 5

Zbraně kategorie B

Zbraněmi kategorie B jsou

- a) krátké opakovací nebo samonabíjecí zbraně,
- b) krátké jednoranové nebo víceranové zbraně pro střelivo se středovým zápalem,
- c) jednoranové nebo víceranové zbraně pro střelivo s okrajovým zápalem, jejichž celková délka je menší než 280 mm,
- d) dlouhé samonabíjecí zbraně, jejichž zásobník nebo nábojová schránka a nábojová komora mohou dohromady pojmout více než 3 náboje,
- e) dlouhé samonabíjecí zbraně, jejichž zásobník nebo nábojová schránka a nábojová komora nemohou dohromady pojmout více než 3 náboje a u nichž je podávací ústrojí odnímatelné, anebo u nichž není zaručeno, že nemohou být přeměněny běžně dostupnými nástroji na zbraně, jejichž zásobník nebo nábojová schránka a nábojová komora mohou dohromady pojmout více než 3 náboje,
- f) dlouhé opakovací nebo samonabíjecí zbraně s hladkým vývrtem hlavně, jejichž délka hlavně je menší nebo je rovná 600 mm,
- g) samonabíjecí zbraně, pokud mají vzhled samočinných zbraní, a
- h) signální zbraně pro použití signálních nábojů ráže větší než 16 mm.

§ 6

Zbraně kategorie C

Zbraněmi kategorie C jsou

- a) jednoranové nebo víceranové zbraně pro střelivo s okrajovým zápalem, jejichž celková délka se rovná nebo je větší než 280 mm,
- b) jednoranové nebo víceranové, opakovací nebo samonabíjecí dlouhé zbraně neuvedené v § 5 písm. d) až f),

- c) plynové zbraně, u nichž kinetická energie střely na ústí hlavně je vyšší než 16 J, s výjimkou paintbalových zbraní, a
- d) více než dvouranové nebo opakovací zbraně zkonstruované na principu perkusních zámkových systémů.

§ 7

Zbraně kategorie D

Zbraněmi kategorie D jsou

- a) historické zbraně,
- b) zbraně jednoranové a dvouranové zkonstruované na principech doutnákových, kolečkových, křesadlových nebo perkusních zámkových systémů,
- c) palné zbraně určené pro střelbu náboji typu flobert s energií střely na ústí hlavně do 7,5 J,
- d) plynové zbraně na vzduchovou kartuš,
- e) plynové zbraně, u nichž kinetická energie střely na ústí hlavně dosahuje nejvíce 16 J,
- f) expanzní zbraně a expanzní přístroje, s výjimkou přenosných upevňovacích zařízení a jiných rázových strojů určených výhradně pro průmyslové nebo technické účely,
- g) mechanické zbraně, u nichž je napínací síla větší než 150 N,
- h) znehodnocené zbraně, na kterých byly provedeny takové nevratné úpravy, které znemožňují jejich použití ke střelbě,
- i) zbraně, na kterých byly řezem provedeny takové úpravy, které odkrývají alespoň částečně vnitřní konstrukci zbraně,
- j) neaktivní střelivo a munice a
- k) zbraně neuvedené v kategoriích A až C.

nadpis vypuštěn

Díl 2

Nabývání vlastnictví, držení a nošení zbraně a střeliva

§ 8

Nabývat do vlastnictví, s výjimkou dědění (§ 66), a držet nebo nosit zbraň nebo střelivo může pouze ten, kdo je držitelem zbrojního průkazu nebo zbrojní licence, pokud tento zákon nestanoví jinak.

§ 9

(1) Zbraň kategorie A je zakázáno nabývat do vlastnictví, držet nebo nosit, pokud není dále stanoveno jinak. Zákaz podle věty první se nevztahuje na vývoz nebo dovoz uskutečňovaný podle zvláštního právního předpisu.9)

(2) Policie České republiky (dále jen "policie") může udělit výjimku držiteli zbrojního průkazu skupiny A anebo C nebo zbrojní licence skupiny A, F, G, H, I nebo J, který provádí

- a) sběratelskou nebo muzejní činnost,
- b) přepravu, střežení mimořádně nebezpečných nebo cenných zásilek nebo střežení objektů mimořádné důležitosti, anebo objektů důležitých pro obranu státu,
- c) výrobní nebo obdobnou činnost, při které ke zkoušení výrobků nutně potřebuje zbraň kategorie A,
- d) výuku a výcvik ve střelbě ze zbraní kategorie A,
- e) filmovou nebo divadelní činnost; v takovém případě musí být zbraň nevratně upravena tak, aby při střelbě z ní mohly být použity pouze cvičné náboje a nábojky, nebo
- f) výkon práva myslivosti podle zvláštního právního předpisu²⁴⁾; takovou výjimku lze však udělit pouze pro doplněk zbraně uvedený v § 4 písm. c) bodě 2; podmínky stanovené zvláštním právním předpisem zůstávají nedotčeny²⁴⁾.

(3) Policie může udělit výjimku podle odstavce 2, pokud to neodporuje veřejnému pořádku a bezpečnosti. Výjimku lze časově omezit, je-li udělena podle odstavce 2 písm. b) až f). Za účelem posouzení, zda udělení výjimky neodporuje veřejnému pořádku a bezpečnosti, je policie oprávněna požádat orgán veřejné moci, fyzickou osobu nebo právnickou osobu o poskytnutí potřebných podkladů a informací; dožádaný orgán nebo osoba žádosti vyhoví bez zbytečného odkladu. Policie je oprávněna vyžádat si za účelem posouzení podmínek pro udělení výjimky opis z evidence přestupků vedené Rejstříkem trestů.

(4) Jde-li o udělení výjimky k nabytí vlastnictví nebo držení zbraně uvedené v § 4 písm. a) bodě 1, která podléhá zvláštnímu režimu kontroly podle závazků vyplývajících z mezinárodní smlouvy, která je součástí právního řádu, musí předem vyslovit souhlas Ministerstvo obrany.

§ 10

(1) O udělení výjimky podle § 9 odst. 2 žádá držitel zbrojního průkazu skupiny A nebo C nebo zbrojní licence skupiny A, F, G, H, I nebo J na předepsaném tiskopise, jehož vzor stanoví prováděcí právní předpis. Žádost musí obsahovat

- a) v případě fyzické osoby náležitosti podání podle správního řádu vztahující se k fyzické osobě, rodné příjmení a místo narození (dále jen „osobní údaje“),
- b) v případě právnické osoby náležitosti podání podle správního řádu vztahující se k právnické osobě (dále jen „údaje identifikující právnickou osobu“),
- c) druh zbraně, značku výrobce zbraně, vzor (model), ráži a výrobní číslo zbraně, pokud je žadateli známo (dále jen „údaje o zbrani“),
- d) druh zakázaného střeliva, značku výrobce střeliva, ráži střeliva a jeho počet, jde-li o žádost o udělení výjimky k nabytí vlastnictví a držení nebo nošení zakázaného střeliva,
- e) druh zakázaného doplňku zbraně a jeho popis, popřípadě výrobní číslo,
- f) číslo zbrojního průkazu nebo zbrojní licence a
- g) důvod udělení výjimky a konkrétní účel ve vztahu k prováděné činnosti.

(2) Žádost se podává u krajského ředitelství policie, příslušného podle místa pobytu fyzické osoby, nebo podle sídla právnické osoby (dále jen „příslušný útvar policie“).

(3) Držitel zbrojního průkazu skupiny A, který má místo pobytu ještě v jiném členském státě Evropské unie, jiném smluvním státě Dohody o Evropském hospodářském prostoru nebo Švýcarské konfederaci (dále jen „členský stát“), je povinen též předložit předchozí souhlas tohoto členského státu s udělením výjimky podle odstavce 1 nebo prohlášení o tom, že předchozí souhlas není nezbytný, s překladem do jazyka českého, vyhotoveným tlumočnickem zapsaným v seznamu znalců a tlumočnicků.

§ 11

(1) Platnost výjimky udělené podle § 9 odst. 2 zaniká, jestliže

- a) uplynula doba, na kterou byla udělena, nebo
- b) ten, komu byla výjimka udělena, přestal být držitelem zbrojního průkazu skupiny A nebo C nebo zbrojní licence skupiny A, F, G, H, I nebo J.

(2) Výjimka bude odňata, pominul-li důvod, pro který byla udělena.

(3) V případě zániku platnosti výjimky podle odstavce 1 nebo jejího odejmutí podle odstavce 2, je vlastník zbraně kategorie A povinen odevzdat tuto zbraň příslušnému útvaru policie do 10 pracovních dnů ode dne zániku platnosti výjimky nebo ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o jejím odnětí a postupovat podle tohoto zákona (§ 64).

§ 12

(1) Zbraň kategorie B lze nabývat do vlastnictví a držet nebo nosit jen na základě povolení, pokud tento zákon nestanoví jinak.

(2) Střelivo do zbraně kategorie B může nabývat do vlastnictví, držet a nosit pouze držitel zbrojního průkazu nebo zbrojní licence v rozsahu oprávnění stanovených pro jednotlivé skupiny.

(3) O povolení podle odstavce 1 žádá držitel zbrojního průkazu nebo zbrojní licence na předepsaném tiskopise, jehož vzor stanoví prováděcí právní předpis. Obsahem žádosti musí být

- a) osobní údaje nebo údaje identifikující právnickou osobu,
- b) údaje o zbrani, které se povolení týká; značka výrobce zbraně, vzor (model), ráže a výrobní číslo zbraně pouze v případě, jsou-li žadateli známé,
- c) číslo zbrojního průkazu nebo zbrojní licence a
- d) důvod žádosti.

(4) Držitel zbrojního průkazu, který má místo pobytu ještě v jiném členském státě, je povinen též předložit předchozí souhlas tohoto členského státu s udělením povolení podle odstavce 1 nebo jeho prohlášení o tom, že předchozí souhlas není nezbytný, s překladem do jazyka českého, vyhotoveným tlumočnickem zapsaným v seznamu znalců a tlumočnicků.

(5) Příslušný útvar policie vydá povolení vlastnit nebo držet zbraň kategorie B, pokud má k tomu žadatel řádný důvod.

Za řádný důvod se považuje

- a) provozování muzejnictví nebo sběratelské činnosti,
- b) uskutečňování sportovní, lovecké, kulturní nebo jiné zájmové činnosti nebo příprava na povolání,
- c) provozování koncesovaných živností v oboru zbraní a střeliva,
- d) zajišťování ostrahy majetku a osob,
- e) zabezpečování úkolů podle zvláštního právního předpisu,¹⁰⁾ nebo
- f) ochrana života, zdraví nebo majetku.

(6) Příslušný útvar policie vydá povolení k nošení zbraně kategorie B, uvádí-li žadatel důvod uvedený v odstavci 5 písm. b), c), d), e) nebo f).

(7) Na žádost žadatele se povolení podle odstavců 5 a 6 vydá jedním rozhodnutím. Tato povolení lze rovněž vydat současně s rozhodnutím o vydání zbrojního průkazu nebo zbrojní licence.

§ 13

(1) Platnost povolení vydaného podle § 12 zaniká, jestliže ten, komu bylo povolení uděleno, přestal být držitelem zbrojního průkazu nebo zbrojní licence. Platnost povolení k nabytí vlastnictví zbraně kategorie B dále zaniká, není-li využito do 12 měsíců ode dne jeho vydání.

(2) Povolení vydané podle § 12 odejme příslušný útvar policie, pominul-li řádný důvod, pro který bylo vydáno; to neplatí, bylo-li povolení vydáno podle § 12 odst. 5 písm. f).

(3) V případě zániku platnosti povolení podle odstavce 1 věty první nebo jeho odejmutí podle odstavce 2 je vlastník zbraně kategorie B povinen odevzdat tuto zbraň příslušnému útvaru policie do 10 pracovních dnů ode dne zániku platnosti povolení nebo ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o jeho odejmutí a postupovat podle tohoto zákona (§ 64).

§ 14

Zbraň kategorie C nebo střelivo do této zbraně může nabývat do vlastnictví a držet pouze držitel zbrojního průkazu příslušné skupiny nebo zbrojní licence příslušné skupiny, který je povinen nabytí vlastnictví této zbraně ohlásit příslušnému útvaru policie. Tuto zbraň může držitel zbrojního průkazu nosit pouze v rozsahu oprávnění stanovených pro jednotlivé skupiny zbrojních průkazů až po její registraci (§ 41).

§ 15

(1) Zbraň kategorie D nebo střelivo do této zbraně může nabývat do vlastnictví a držet nebo nosit fyzická osoba starší 18 let způsobilá k právním úkonům. Zbraň kategorie D nebo střelivo do této zbraně může nabývat do vlastnictví a držet též právnická osoba.

(2) Ze zbraně uvedené v § 7 písm. a) nebo b) lze střílet jen na střelnici, s výjimkou divadelních představení, rekonstrukcí historických bitev a jiných kulturních akcí, při nichž se ze zbraní nevystřelují střely; tato zbraň musí být označena platnou zkušební značkou podle zvláštního právního předpisu. 3)

(3) Střelba ze zbraně uvedené v § 7 písm. c) až g) nebo ze zbraně uvedené v § 7 písm. k) je zakázána na místě, kde by střelbou mohl být ohrožen život nebo zdraví osoby nebo způsobena škoda na majetku, není-li na takovém místě určen pro střelbu bezpečný prostor, zajištěn dohled odpovědné osoby nebo není-li takové místo viditelně označeno jako místo, kde probíhá střelba a na kterém je střelba umožněna pouze s vhodnými ochrannými pomůckami.

(4) Držitel zbraně kategorie D je povinen zbraň a střelivo do ní zabezpečit proti zneužití, ztrátě nebo odcizení.

(5) Držitel zbraně kategorie D nesmí

- a) zbraň nosit viditelně na veřejnosti nebo na místě veřejnosti přístupném, nejde-li o místo a účel uvedené v odstavci 2 nebo 3,
- b) zbraň nosit nebo s ní na veřejnosti nebo na místě veřejnosti přístupném jakkoliv manipulovat, pokud je jeho schopnost k této činnosti snížena požitím alkoholických nápojů, návykových látek,¹¹⁾ léků nebo v důsledku nemoci, a
- c) převést vlastnictví ke zbraní kategorie D nebo střelivo do ní na osobu, která k jejich držení není oprávněna, nebo je přenechat takové osobě.

nadpis vypuštěn

Díl 3

Zbrojní průkaz

§ 16

Zbrojní průkazy a jejich skupiny

(1) Zbrojní průkaz je veřejná listina, která fyzickou osobu opravňuje k nabývání vlastnictví a držení zbraně nebo střeliva do těchto zbraní v rozsahu oprávnění stanovených pro jednotlivé skupiny zbrojního průkazu a v rozsahu těchto oprávnění k jejich nošení. Doba platnosti zbrojního průkazu je 10 let. Zbrojní průkaz lze vydat podle posudku o zdravotní způsobilosti s dobou platnosti kratší než 10 let.

(2) Zbrojní průkaz se rozlišuje podle účelu užívání zbraně nebo střeliva a podle rozsahu oprávnění do skupin

- a) A - ke sběratelským účelům,
- b) B - ke sportovním účelům,
- c) C - k loveckým účelům,
- d) D - k výkonu zaměstnání nebo povolání, nebo
- e) E - k ochraně života, zdraví nebo majetku.

Vydání zbrojního průkazu

§ 17

(1) Zbrojní průkaz vydává příslušný útvar policie na základě žádosti podané fyzickou osobou na předepsaném tiskopise, jehož vzor stanoví prováděcí právní předpis. Obsahem žádosti o vydání zbrojního průkazu musí být

- a) osobní údaje a
- b) údaj, o kterou skupinu zbrojního průkazu žádá.

(2) K žádosti o vydání zbrojního průkazu je žadatel povinen připojit

- a) posudek o zdravotní způsobilosti vykonávat činnosti podle tohoto zákona, a to podle povahy těchto činností (dále jen "zdravotní způsobilost"), nejde-li o podání žádosti o vydání zbrojního průkazu podle § 21a,
- b) doklad o odborné způsobilosti vykonávat činnosti podle tohoto zákona, a to podle povahy těchto činností (dále jen "odborná způsobilost"), a
- c) fotografii žadatele, která splňuje požadavky technického provedení stanoveného prováděcím právním předpisem (dále jen "fotografie").

(3) Pokud se žadatel o vydání zbrojního průkazu v posledních 10 letech před podáním žádosti nepřetržitě zdržoval více než 6 měsíců mimo území České republiky, je povinen předložit též doklad obdobný opisu z evidence Rejstříku trestů a doklad obdobný opisu z evidence přestupků vedené Rejstříkem trestů ze státu, ve kterém se zdržoval, s překladem do jazyka českého, vyhotoveným tlumočnickem zapsaným v seznamu znalců a tlumočnicků; nemůže-li takové doklady předložit, protože mu je tento stát nevydá, předloží čestné prohlášení, ve kterém uvede, že v cizině nebyl uznán vinným pro trestný čin, pro který nemůže být považován za bezúhonného (§ 22), nebo uznán vinným z přestupku, pro který nemůže být považován za spolehlivého (§ 23).

(4) Žadatel o vydání zbrojního průkazu, který má místo pobytu ještě v jiném členském státě, je povinen předložit též předchozí souhlas tohoto členského státu s vydáním zbrojního průkazu nebo jeho prohlášení o tom, že předchozí souhlas není nezbytný, s překladem do jazyka českého, vyhotoveným tlumočnickem zapsaným v seznam znalců a tlumočnicků.

(5) Posudek podle odstavce 2 písm. a) nesmí být starší než 3 měsíce, doklad podle odstavce 2 písm. b) nesmí být starší než 1 rok a doklad podle odstavců 3 a 4 nesmí být starší než 6 měsíců ke dni podání žádosti.

(6) Příslušný útvar policie přeruší řízení o vydání zbrojního průkazu v případě, že proti žadateli o vydání tohoto dokladu bylo zahájeno trestní stíhání pro trestný čin uvedený v § 22.

§ 18

(1) Příslušný útvar policie vydá zbrojní průkaz fyzické osobě, která splňuje tyto podmínky:

- a) má místo pobytu na území České republiky,
- b) dosáhla předepsaného věku (§ 19),
- c) je způsobilá k právním úkonům,
- d) je zdravotně způsobilá (§ 20 a 20a),
- e) je odborně způsobilá (§ 21),
- f) je bezúhonná (§ 22) a
- g) je spolehlivá (§ 23).

(2) Příslušný útvar policie žádost o vydání zbrojního průkazu zamítne, jestliže žadatel nesplňuje některou z podmínek uvedených v odstavci 1.

(3) Příslušný útvar policie může vydat rozhodnutí, jímž nevyhoví žádosti o vydání zbrojního průkazu, jestliže je žadatelem cizinec⁶⁾, který není

a) občanem členského státu,

b) občanem členského státu Organizace Severoatlantické smlouvy,

c) rodinným příslušníkem osoby uvedené v písmenu a)^{11a)}, kterému byla vydána pobytová karta rodinného příslušníka občana Evropské unie, průkaz o povolení k pobytu pro cizince nebo povolení k trvalému pobytu na území České republiky,

d) cizincem, kterému byl na území České republiky povolen trvalý pobyt a přiznáno právní postavení dlouhodobě pobývajících rezidenta v Evropském společenství na území České republiky^{11b)}, nebo cizincem, kterému bylo takové právní postavení přiznáno na území jiného členského státu Evropské unie a bylo mu vydáno povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky^{11c)},

e) rodinným příslušníkem osoby uvedené v písmenu d), kterému bylo vydáno povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky, nebo

f) osobou, které byl na území České republiky udělen azyl,

i když splní všechny podmínky uvedené v odstavci 1. Proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat.

§ 19

Věková hranice pro vydání zbrojního průkazu

(1) Zbrojní průkaz skupiny A, D nebo E lze vydat jen osobě starší 21 let, pokud tento zákon nestanoví jinak.

(2) Zbrojní průkaz skupiny B nebo C lze vydat jen osobě starší 18 let, pokud tento zákon nestanoví jinak.

(3) Zbrojní průkaz skupiny B lze vydat osobě starší 15 let, která je členem občanského sdružení zabývajících se sportovní činností podle národních nebo mezinárodních pravidel a řádů a součástí této činnosti je střelba, jsou-li splněny ostatní podmínky pro jeho vydání.

(4) Zbrojní průkaz skupiny C lze vydat žákovi střední školy nebo středního odborného učiliště staršímu 16 let, pokud v osnovách školy či učiliště je zahrnuta výuka myslivosti a jsou-li splněny ostatní podmínky pro jeho vydání.

(5) Zbrojní průkaz skupiny D lze vydat žákovi střední školy nebo středního odborného učiliště staršímu 18 let, pokud v osnovách školy nebo učiliště je zahrnuta výuka puškařského oboru nebo střeliva.

(6) V případech uvedených v odstavcích 3 a 4 je nutný písemný souhlas zákonného zástupce a doporučení příslušného občanského sdružení, školy nebo učiliště. Osoba mladší 18 let smí zbraň nebo střelivo pro sportovní nebo lovecké účely nabývat do vlastnictví, s výjimkou koupě, a držet pouze se souhlasem zákonného zástupce; tuto zbraň nebo střelivo smí používat pouze za přítomnosti osoby starší 21 let, která je držitelem zbrojního průkazu skupiny B nebo C nejméně 3 roky a která zajistí bezpečnou manipulaci se zbraní nebo střelivem.

Zdravotní způsobilost

§ 20

nadpis vypuštěn

(1) Zdravotní způsobilost žadatele o vydání zbrojního průkazu nebo držitele zbrojního průkazu posuzuje podle zákona upravujícího poskytování specifických zdravotnických služeb

a) registrující poskytovatel zdravotních služeb v oboru všeobecné praktické lékařství,

b) poskytovatel pracovnělékařských služeb, jde-li o žadatele o vydání zbrojního průkazu skupiny D a držitele zbrojního průkazu skupiny D, který je zaměstnancem držitele zbrojní licence; žádá-li tento žadatel také o vydání zbrojního průkazu jiných skupin, je poskytovatel pracovnělékařských služeb oprávněn posoudit zdravotní způsobilost žadatele také v rozsahu jiných skupin zbrojního průkazu, nebo

c) registrující poskytovatel se specializací v oboru praktické lékařství pro děti a dorost nebo v oboru všeobecné praktické lékařství, jde-li o žadatele o vydání zbrojního průkazu skupiny B nebo C, který je mladší než 19 let.

(2) Posuzujícím lékařem poskytovatele příslušného k vydání lékařského posudku je lékař se specializovanou způsobilostí v oboru všeobecné praktické lékařství, v oboru praktické lékařství pro děti a dorost nebo v oboru pracovní lékařství.

(3) Není-li držitel zbrojního průkazu v České republice registrován u konkrétního poskytovatele zdravotních služeb v oboru všeobecné praktické lékařství nebo nesdělil-li na výzvu příslušného útvaru policie držitel zbrojního průkazu, u kterého poskytovatele zdravotních služeb v oboru všeobecné praktické lékařství je v České republice registrován, může příslušný útvar policie v případě mimořádné prohlídky podle § 20a odst. 3 nebo 4 rozhodnout, že zdravotní způsobilost držitele zbrojního průkazu posoudí poskytovatel zdravotních služeb v oboru všeobecné praktické lékařství, kterého příslušný útvar policie určí s

ohledem na včasné provedení lékařské prohlídky. Odvolání držitele zbrojního průkazu proti rozhodnutí příslušného útvaru policie podle věty první nemá odkladný účinek.

(4) Posudek o zdravotní způsobilosti vydává, jde-li o zaměstnance, poskytovatel pracovnělékařských služeb, v ostatních případech poskytovatel zdravotních služeb v oboru všeobecné praktické lékařství nebo v oboru praktické lékařství pro děti a dorost na základě výsledku lékařské prohlídky a dalších potřebných odborných vyšetření. Další potřebná odborná vyšetření je posuzující lékař oprávněn vyžádat, pokud je to potřebné pro posouzení zdravotního stavu žadatele o vydání zbrojního průkazu nebo držitele zbrojního průkazu; přitom se přihlédne také k rozsahu skupin zbrojního průkazu, pro které má být posudek vydán, a k povaze činnosti, kterou bude posuzovaná osoba jako držitel zbrojního průkazu vykonávat.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) požadavky na zdravotní způsobilost,
- b) nemoci, vady a stavy, kdy nelze vydat kladný posudek nebo kdy jej lze vydat pouze za předpokladu provedení odborného vyšetření,
- c) druhy prohlídek a jejich obsah a
- d) náležitosti lékařského posudku.

§ 20a

(1) Každý lékař, který v rámci poskytování zdravotních služeb zjistí nebo nabude důvodné podezření, že pacient trpí nemocí, vadou nebo stavem, které vylučují nebo omezují zdravotní způsobilost podle tohoto zákona, je oprávněn u příslušného útvaru policie ověřit, zda je taková osoba držitelem zbrojního průkazu; příslušný útvar policie tyto údaje lékaři sdělí bez zbytečného odkladu. V případě zjištění, že taková osoba je držitelem zbrojního průkazu, lékař podle věty první oznámí tuto skutečnost bez zbytečného odkladu poskytovateli zdravotních služeb příslušnému k vydání posudku o zdravotní způsobilosti, pokud je mu znám.

(2) V případě, že lékař podle odstavce 1 zjistí u pacienta, který je držitelem zbrojního průkazu, pokud je mu tato skutečnost známa, změnu zdravotního stavu, která může představovat v souvislosti s nahlášením se zbraní přímé ohrožení života nebo zdraví, oznámí tuto skutečnost bez zbytečného odkladu poskytovateli zdravotních služeb příslušnému k vydání posudku o zdravotní způsobilosti, pokud je mu znám, a uvědomí policii. Příslušný útvar policie po oznámení skutečností podle věty první postupuje podle odstavce 3.

(3) Existuje-li důvodné podezření, že u držitele zbrojního průkazu došlo ke změně zdravotního stavu, která by mohla mít za následek ztrátu jeho zdravotní způsobilosti, může příslušný útvar policie vyzvat držitele zbrojního průkazu, aby se dostavil ke svému posuzujícímu lékaři a podrobil se lékařské prohlídce. O výzvě podle věty první příslušný útvar policie bez zbytečného odkladu informuje posuzujícího lékaře a sdělí mu důvody důvodného podezření. Držitel zbrojního průkazu je povinen se nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne oznámení výzvy podle věty první podrobit lékařské prohlídce u posuzujícího lékaře a předložit příslušnému útvaru policie nový posudek o zdravotní způsobilosti bez zbytečného odkladu po jeho převzetí. Posuzující lékař a lékař se specializací v příslušném oboru zajišťující další potřebná odborná vyšetření jsou povinni lékařskou prohlídku provést a zajistit odborná vyšetření u určeného poskytovatele bez zbytečného odkladu poté, kdy se držitel zbrojního průkazu k posuzujícímu lékaři poprvé dostavil. Pokud se držitel zbrojního průkazu k lékařské prohlídce nedostaví nebo se jí odmítne podrobit, posuzující lékař tuto skutečnost oznámí bez zbytečného odkladu příslušnému útvaru policie.

(4) Posuzující lékař, který u držitele zbrojního průkazu zjistí změnu zdravotního stavu, která vylučuje nebo omezuje zdravotní způsobilost podle tohoto zákona, je povinen nový posudek o zdravotní způsobilosti zaslat bez zbytečného odkladu příslušnému útvaru policie; u držitele zbrojního průkazu skupiny D je poskytovatel pracovnělékařských služeb povinen také informovat bez zbytečného odkladu zaměstnavatele držitele zbrojního průkazu skupiny D. V případě, že si posuzující lékař před vydáním nového posudku o zdravotní způsobilosti vyžádá provedení dalších potřebných odborných vyšetření, uvědomí o této skutečnosti příslušný útvar policie a uvede, zda u držitele zbrojního průkazu existuje podezření na změnu zdravotního stavu, která může představovat v souvislosti s nahlášením se zbraní přímé ohrožení života nebo zdraví.

§ 21

Odborná způsobilost žadatele o zbrojní průkaz skupiny A až E

(1) Žadatel o vydání zbrojního průkazu skupiny A až E prokazuje odbornou způsobilost zkouškou vykonanou před zkušebními komisařem. Ten po úspěšném vykonání zkoušky vydá žadateli doklad o odborné způsobilosti.

(2) Zkušební komisař určuje příslušný útvar policie.

(3) Zkouška odborné způsobilosti žadatele o vydání zbrojního průkazu skupiny A až E se skládá z teoretické a praktické části. Obsahová náplň praktické zkoušky se musí lišit podle skupin zbrojního průkazu (§ 16 odst. 2).

(4) Teoretická část zkoušky se provádí formou písemného testu a žadatel při ní osvědčuje znalost

- a) tohoto zákona a právních předpisů vydaných k jeho provedení,
- b) zvláštních právních předpisů upravujících oprávněné použití zbraně,
- c) nauky o zbraních a střelivu a

d) zdravotnického minima.

(5) Praktická část zkoušky se skládá ze

a) zjištění znalostí bezpečné manipulace se zbraněmi a střelivem a

b) střelby na pevný cíl.

(6) Ke zkoušce odborné způsobilosti se žadatel o vydání zbrojního průkazu skupiny A až E přihlašuje na předepsaném tiskopise, jehož vzor stanoví prováděcí právní předpis. Přihláška obsahuje údaje uvedené v § 17 odst. 1 a podává se u příslušného útvaru policie, který podané přihlášky eviduje v seznamu žadatelů o vykonání zkoušky odborné způsobilosti podle data doručení a nejpozději do 2 měsíců od podání přihlášky oznámí žadateli termín a místo konání zkoušky. Termín a místo konání zkoušky musí být žadateli oznámeny nejpozději 10 dnů přede dnem konání zkoušky. Nedostaví-li se žadatel k vykonání zkoušky, oznámí příslušný útvar policie za podmínek stanovených ve větě třetí žadateli nový termín zkoušky. Pokud se žadatel ani po oznámení nového termínu zkoušky opakovaně bez náležité omluvy na zkoušku nedostaví, příslušný útvar policie jeho přihlášku odloží; o odložení provede pouze záznam do spisu.

(7) Pokud žadatel při zkoušce odborné způsobilosti neuspěl, může se znovu přihlásit ke zkoušce podle odstavce 6 nejdříve po uplynutí 3 měsíců ode dne neúspěšného vykonání zkoušky. Požádá-li o určení jiného zkušebního komisaře, příslušný útvar policie jeho žádosti vyhoví.

(8) Náklady spojené s provedením zkoušky odborné způsobilosti žadatele o vydání zbrojního průkazu skupiny A až E, včetně odměny zkušební komisaře, hradí žadatel; může je hradit i držitel zbrojní licence.

(9) Obsahovou náplň teoretické a praktické části zkoušky, způsob provedení a celkové vyhodnocení zkoušky odborné způsobilosti žadatele o vydání zbrojního průkazu skupiny A až E a výši odměny zkušební komisaře stanoví prováděcí právní předpis.

§ 21a

Podání přihlášky ke zkoušce odborné způsobilosti žadatelem, který není držitelem zbrojního průkazu nebo muničního průkazu

(1) Žadatel o vydání zbrojního průkazu, který není ke dni podání přihlášky ke zkoušce odborné způsobilosti žadatele o vydání zbrojního průkazu držitelem zbrojního průkazu nebo muničního průkazu, je povinen k přihlášce ke zkoušce odborné způsobilosti připojit posudek o zdravotní způsobilosti.

(2) Nesplňuje-li žadatel o vydání zbrojního průkazu podmínku zdravotní způsobilosti, příslušný útvar policie jej vyrozumí, že nebude ke zkoušce odborné způsobilosti připuštěn.

(3) Posudek o zdravotní způsobilosti nesmí být ke dni podání přihlášky ke zkoušce odborné způsobilosti starší než 3 měsíce. Je-li žádost o vydání zbrojního průkazu podána do 3 měsíců ode dne podání přihlášky ke zkoušce odborné způsobilosti žadatele o vydání zbrojního průkazu, není žadatel povinen připojit posudek o zdravotní způsobilosti.

§ 22

Bezúhonnost fyzické osoby

(1) Za bezúhonného podle tohoto zákona se nepovažuje ten, kdo byl pravomocně uznán vinným trestným činem

a) vlastizrady, rozvracení republiky, teroru, teroristického útoku, účasti na teroristické skupině, financování terorismu, podpory a propagace terorismu, vyhrožování teroristickým trestným činem, sabotáže, vyzvědačství, válečné zrady, účasti na organizované zločinecké skupině, obecného ohrožení, získání kontroly nad vzdušným dopravním prostředkem, civilním plavidlem a pevnou plošinou, ohrožení bezpečnosti vzdušného dopravního prostředku a civilního plavidla, zavlčení vzdušného dopravního prostředku do ciziny, vraždy nebo genocidia, za který byl uložen výjimečný trest nebo trest odnětí svobody na více než 12 let nebo mladistvému trestní opatření odnětí svobody nepodmíněně na 5 až 10 let,

b) uvedeným v písmenu a), za který byl uložen trest odnětí svobody na 5 až 12 let, nebo úmyslným trestným činem proti životu a zdraví, proti svobodě a právům na ochranu osobnosti, soukromí a listovního tajemství, proti lidské důstojnosti v sexuální oblasti nebo jiným úmyslným trestným činem spáchaným se zbraní, za který byl uložen trest odnětí svobody převyšující 5 let a od ukončení výkonu trestu odnětí svobody neuplynulo alespoň 20 let,

c) uvedeným v písmenu a) nebo b) nebo jiným úmyslným trestným činem, jestliže od právní moci rozsudku nebo od ukončení výkonu trestu odnětí svobody v případě, že tento trest byl uložen,

1. neuplynulo alespoň 10 let, jestliže byl uložen trest odnětí svobody převyšující 2 roky,

2. neuplynulo alespoň 5 let, jestliže byl uložen trest odnětí svobody nepřevyšující 2 roky nebo jiný trest než trest odnětí svobody, nebo

3. neuplynuly alespoň 3 roky, jestliže bylo upuštěno od potrestání, podmíněně upuštěno od potrestání s dohledem, upuštěno od uložení trestního opatření mladistvému anebo podmíněně upuštěno od uložení trestního opatření mladistvému nebo byla sice vyslovena vina, ale nebyl uložen trest v trestním řízení, v němž došlo k pokračování trestního stíhání na žádost obviněného anebo obžalovaného^{11e)}, nebo nebylo uloženo trestní opatření poté, co bylo odstoupeno od trestního stíhání mladistvého podle zvláštního právního předpisu^{11f)}, nebo

d) spáchaným z nedbalosti za porušení povinností v souvislosti s držením, nošením nebo používáním zbraně nebo střeliva, pokud od právní moci rozsudku neuplynuly alespoň 3 roky.

(2) Za bezúhonného podle tohoto zákona se také nepovažuje ten, kdo byl v cizině pravomocně uznán vinným činem, jehož znaky odpovídají znakům některého z trestných činů uvedených v odstavci 1. Doba, po kterou není osoba považována za bezúhonnou, je obdobná jako v odstavci 1.

(3) Příslušný útvar policie požádá za účelem posouzení bezúhonnosti fyzické osoby o vydání opisu z evidence Rejstříku trestů¹²⁾. Žádost o vydání opisu z evidence Rejstříku trestů a opis z evidence Rejstříku trestů se předávají v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup. Při posuzování bezúhonnosti fyzické osoby se nepřihlíží k zahrazení odsouzení podle zvláštního právního předpisu¹³⁾ ani k jiným případům, v nichž nastává účinek, že se na pachatele hledí, jako by nebyl odsouzen^{13a)}.

§ 23

Spolehlivost fyzické osoby

(1) Za spolehlivého podle tohoto zákona se nepovažuje ten,

a) jehož trestní stíhání pro úmyslný trestný čin bylo pravomocně podmíněně zastaveno nebo bylo pravomocně rozhodnuto o podmíněném odložení návrhu na potrestání, a dosud neuplynula zkušební doba nebo lhůta, v níž má být rozhodnuto, zda se osvědčil,

b) kdo prokazatelně nadměrně požívá alkoholické nápoje nebo prokazatelně požívá návykové látky¹¹⁾, nebo

c) kdo pro vnitřní pořádek a bezpečnost představuje vážné nebezpečí svým jednáním, za které byl v posledních třech letech pravomocně uznán vinným ze spáchání více než jednoho přestupku nebo jednání, které má znaky přestupku

1. na úseku zbraní a střeliva nebo na úseku munice,

2. na úseku používání výbušnin,

3. na úseku ochrany před alkoholismem a jinými toxikomaniemi nebo obdobného přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích,

4. na úseku obrany České republiky,

5. proti veřejnému pořádku,

6. proti občanskému soužití,

7. proti majetku, nebo

8. na úseku zemědělství, myslivosti a rybářství tím, že úmyslně neoprávněně zasáhl do výkonu práva myslivosti nebo do výkonu rybářského práva anebo úmyslně lovil zvěř nebo chytal ryby v době hájení.

(2) Příslušný útvar policie je oprávněn vyžádat si za účelem posouzení spolehlivosti fyzické osoby podle odstavce 1 písm. c) opis z evidence přestupků vedené Rejstříkem trestů.

§ 24

Vydání nového zbrojního průkazu

(1) Příslušný útvar policie vydá držiteli zbrojního průkazu po uplynutí doby jeho platnosti nový zbrojní průkaz na základě žádosti podané na předepsaném tiskopise podle § 17 odst. 1, 2 písm. a), c) a odst. 4.

(2) Žadatel o vydání nového zbrojního průkazu, který se v době od vydání dosavadního zbrojního průkazu více než 6 měsíců nepřetržitě zdržoval mimo území České republiky, je povinen předložit doklad obdobný opisu z evidence Rejstříku trestů a doklad obdobný opisu z evidence přestupků vedené Rejstříkem trestů ze státu, ve kterém se zdržoval, s překladem do jazyka českého, vyhotoveným tlumočnickem zapsaným v seznamu znalců a tlumočnicků; nemůže-li takové doklady předložit, protože mu je tento stát nevydá, předloží čestné prohlášení, ve kterém uvede, že v cizině nebyl uznán vinným pro trestný čin, pro který nemůže být považován za bezúhonného podle § 22 nebo uznán vinným z přestupku, pro který nemůže být považován za spolehlivého podle § 23.

(3) Žádost o vydání nového zbrojního průkazu předkládá držitel zbrojního průkazu příslušnému útvaru policie nejméně 2 měsíce a nejdříve 6 měsíců před uplynutím doby platnosti dosavadního zbrojního průkazu.

(4) Při rozhodování o vydání nového zbrojního průkazu posuzuje příslušný útvar policie také bezúhonnost a spolehlivost žadatele o vydání nového zbrojního průkazu podle § 22 a 23.

(5) Vyhoví-li příslušný útvar policie žádosti o vydání nového zbrojního průkazu, vydá nový zbrojní průkaz výměnou za průkaz dosavadní s dobou platnosti uvedenou v § 16 odst. 1 navazující na dobu platnosti stávajícího platného zbrojního průkazu.

(6) Příslušný útvar policie žádost o vydání nového zbrojního průkazu zamítne, nebudou-li splněny podmínky zdravotní způsobilosti, bezúhonnosti nebo spolehlivosti stanovené pro vydání zbrojního průkazu.

§ 25

Rozšíření skupin zbrojního průkazu

(1) O rozšíření skupin zbrojního průkazu žádá držitel zbrojního průkazu příslušný útvar policie formou žádosti na předepsaném tiskopise, jehož vzor stanoví prováděcí právní předpis, obsahující údaje podle § 17 odst. 1.

(2) K žádosti o rozšíření skupin zbrojního průkazu je žadatel povinen připojit

a) doklad o odborné způsobilosti pro požadovanou skupinu, který nesmí být starší 1 roku,

- b) posudek o zdravotní způsobilosti, který nesmí být starší než 3 měsíce, a
- c) fotografii.

(3) Vyhoví-li příslušný útvar policie žádosti o rozšíření skupin zbrojního průkazu, vydá nový zbrojní průkaz výměnou za průkaz dosavadní s dobou platnosti původního zbrojního průkazu.

(4) Příslušný útvar policie žádost o rozšíření skupin zbrojního průkazu zamítne, jestliže žadatel nesplňuje podmínky pro vydání zbrojního průkazu skupiny, již se žádost týká.

§ 26

Zánik platnosti zbrojního průkazu

(1) Platnost zbrojního průkazu zaniká, jestliže

- a) uplyne doba jeho platnosti,
- b) je ohlášena jeho ztráta nebo odcizení,
- c) nabylo právní moci rozhodnutí o odnětí zbrojního průkazu (§ 27),
- d) jeho držitel zemřel nebo byl prohlášen za mrtvého, nebo
- e) jeho držitel se vzdal zbrojního průkazu nebo skupiny zbrojního průkazu.

(2) O zániku platnosti zbrojního průkazu rozhoduje příslušný útvar policie, jestliže

- a) je poškozen tak, že zápisy v něm uvedené jsou nečitelné nebo je porušena jeho celistvost,
- b) obsahuje neoprávněně provedené změny,
- c) obsahuje nesprávné údaje; to neplatí, je-li důvodem nesprávnosti změna místa pobytu, nebo
- d) jeho držitel ukončil pobyt na území České republiky.

Uzná-li držitel zbrojního průkazu důvod pro zánik platnosti, provede se pouze záznam do protokolu; tímto záznamem platnost dokladu zaniká.

(3) Zanikla-li platnost zbrojního průkazu podle odstavce 1 písm. b) anebo odstavce 2 písm. a) nebo c), vydá příslušný útvar policie po předložení fotografie bez žádosti nový zbrojní průkaz s dobou platnosti původního zbrojního průkazu. Je-li zbrojní průkaz vydán jako náhrada za zbrojní průkaz ztracený nebo odcizený, musí z něj být patrné, že se jedná o duplikát.

§ 26a

Vzdání se zbrojního průkazu

(1) Držitel zbrojního průkazu se může zbrojního průkazu nebo skupiny zbrojního průkazu vzdát.

(2) Vzdání se zbrojního průkazu nebo skupiny zbrojního průkazu jeho držitel písemně oznámí příslušnému útvaru policie. K oznámení držitel zbrojního průkazu přiloží zbrojní průkaz. V oznámení o vzdání se zbrojního průkazu nebo skupiny zbrojního průkazu se uvedou

- a) osobní údaje držitele zbrojního průkazu,
- b) číslo zbrojního průkazu,
- c) skupina zbrojního průkazu, které se držitel zbrojního průkazu vzdává, a
- d) datum a podpis držitele zbrojního průkazu.

(3) Platnost zbrojního průkazu zaniká dnem doručení oznámení příslušnému útvaru policie.

(4) Příslušný útvar policie vydá držiteli zbrojního průkazu, který se vzdal některé skupiny zbrojního průkazu, po předložení fotografie bez žádosti nový zbrojní průkaz s dobou platnosti původního zbrojního průkazu, ve kterém budou vyznačeny pouze skupiny zbrojního průkazu, kterých se jeho držitel nevzdal.

§ 27

Odnětí zbrojního průkazu

(1) Příslušný útvar policie rozhodne o odnětí zbrojního průkazu, jestliže držitel zbrojního průkazu

- a) pozbyl způsobilost k právním úkonům,
- b) pozbyl zdravotní způsobilost,

c) přestal splňovat podmínky bezúhonnosti podle § 22 nebo spolehlivosti podle § 23, nebo

d) skupiny B nebo C mladší 18 let nebo skupiny D mladší 21 let přestal splňovat podmínky pro vydání zbrojního průkazu uvedené v § 19 odst. 3, 4, 5 nebo 6; to neplatí, ukončil-li držitel zbrojního průkazu skupiny C mladší 18 let nebo držitel zbrojního průkazu skupiny D mladší 21 let úspěšně příslušný vzdělávací program středního vzdělání.

(2) Občanské sdružení podle § 19 odst. 3, které doporučilo vydat zbrojní průkaz skupiny B členovi mladšímu 18 let, neprodleně oznámí příslušnému útvaru policie ukončení jeho členství ve sdružení, pokud je mladší 18 let. Střední škola nebo střední odborné učiliště, v jejichž osnovách je zahrnuta výuka myslivosti, neprodleně oznámí příslušnému útvaru policie ukončení studia držitele zbrojního průkazu skupiny C mladšího 18 let. Střední škola nebo střední odborné učiliště, v jejichž osnovách je zahrnuta výuka puškařského oboru nebo střeliva, neprodleně oznámí příslušnému útvaru policie ukončení studia držitele zbrojního průkazu skupiny D mladšího 21 let. Povinnost podle věty druhé a třetí pro střední školy a střední odborná učiliště neplatí, ukončil-li držitel zbrojního průkazu úspěšně příslušný vzdělávací program středního vzdělání.

(3) Odvolání proti rozhodnutí o odnětí zbrojního průkazu podle odstavce 1 nemá odkladný účinek.

§ 27a

zrušen

§ 28

Oprávnění držitelů zbrojních průkazů

(1) Držitel zbrojního průkazu skupiny A je oprávněn pro sběratelské účely

a) nabývat do vlastnictví a držet zbraň kategorie A, na kterou mu byla udělena výjimka, zbraň kategorie B, na kterou mu bylo vydáno povolení, nebo zbraň kategorie C, nebo

b) nabývat do vlastnictví a držet, popřípadě nosit střelivo do zbraně kategorie A, B nebo C, nejvíce však 3 kusy téhož druhu, ráže, značky a výrobního provedení, anebo 1 nejmenší spotřebitelské balení.

(2) Držitel zbrojního průkazu skupiny B nebo C je oprávněn

a) podle účelu užívání nabývat do vlastnictví a držet, popřípadě nosit zakázaný doplněk zbraně, na který mu byla udělena výjimka, sportovní nebo loveckou zbraň kategorie B, na kterou mu bylo vydáno povolení, nebo sportovní nebo loveckou zbraň kategorie C; tuto zbraň může nosit pouze na střelnici nebo v místech, kde je k tomu oprávněn podle zvláštního právního předpisu, a

b) nabývat do vlastnictví, držet, popřípadě nosit střelivo nebo jednotlivé části nábojů do zbraní kategorie B nebo C; střelivo a jednotlivé části nábojů nesmí nosit viditelně.

(3) Držitel zbrojního průkazu skupiny D je oprávněn při výkonu zaměstnání nebo povolání

a) nosit nebo držet zbraň kategorie A, B nebo C, na kterou má jeho zaměstnavatel vydán průkaz zbraně k účelům, pro které byla vydána zbrojní licence; k této zbraní je oprávněn držet nebo nosit i střelivo, a

b) nosit nejvíce 2 zbraně uvedené v písmenu a) a střelivo do těchto zbraní na veřejnosti nebo na místě veřejnosti přístupném; zbraň a střelivo do této zbraně nesmí nosit viditelně.

Strážník obecní policie je oprávněn nosit zbraň viditelně při plnění úkolů obecní policie. Zaměstnanec České národní banky zajišťující fyzickou ochranu objektů této banky může zbraň nosit viditelně jen v souvislosti s plněním svých pracovních úkolů.

(4) Držitel zbrojního průkazu skupiny E je oprávněn

a) nabývat do vlastnictví a držet, popřípadě nosit zbraň kategorie B, na kterou mu bylo vydáno povolení, nebo zbraň kategorie C,

b) nabývat do vlastnictví střelivo pouze do zbraně, kterou je oprávněn držet, a to po předložení průkazu zbraně; toto střelivo je oprávněn také držet nebo nosit a

c) nosit nejvíce 2 zbraně a střelivo do těchto zbraní; zbraně ani střelivo nesmí nosit viditelně.

(5) Držitel zbrojního průkazu smí ze zbraně, kterou je oprávněn držet, střílet pouze v místech, kde je k tomu oprávněn podle zvláštního právního předpisu, nebo na střelnici, pokud se nejedná o použití zbraně k ochraně života, zdraví nebo majetku. Soudní znalec, který je držitelem zbrojního průkazu, je oprávněn držet zbraň a střelivo a střílet ze zbraně za účelem vypracování znaleckého posudku.

§ 29

Povinnosti držitele zbrojního průkazu

(1) Držitel zbrojního průkazu skupiny A až E je povinen

- a) dbát zvýšené opatrnosti při zacházení se zbraní, střelivem, střelným prachem a zápalkami,
- b) zabezpečit zbraň kategorie A, B nebo C a střelivo (§ 58),
- c) zabezpečit zbrojní průkaz a průkaz zbraně proti zneužití, ztrátě nebo odcizení,
- d) dodržovat podmínky přechovávání a skladování střeliva,,
- e) předložit na výzvu příslušného útvaru policie zbrojní průkaz, zbraň kategorie A, B nebo C, střelivo do této zbraně a příslušné doklady, v případech hodných zvláštního zřetele lze dohodnout místo pro jejich předložení,
- f) vzniklo-li při předložení příslušnému útvaru policie důvodné podezření na špatný technický stav zbraně, předložit zbraň na výzvu příslušného útvaru policie ke kontrole Českému úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva, a to ve lhůtě do 20 pracovních dnů ode dne oznámení této výzvy, a po provedené kontrole předložit zbraň opětovně příslušnému útvaru policie do 10 pracovních dnů ode dne převzetí zbraně od Českého úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva,
- g) neprodleně ohlásit kterémukoliv útvaru policie ztrátu nebo odcizení zbraně kategorie A, B nebo C, střeliva do této zbraně, zbrojního průkazu nebo průkazu zbraně; v případě ztráty nebo odcizení zbraně kategorie A, B nebo C odevzdat též průkaz zbraně,
- h) provést u příslušného útvaru policie výměnu zbrojního průkazu nebo průkazu zbraně za nový a zároveň odevzdat původní doklady do 10 pracovních dnů ode dne, kdy došlo ke změně jména nebo příjmení jejich držitele,
- i) mít u sebe zbrojní průkaz a průkaz zbraně, má-li u sebe zbraň kategorie A, B anebo C nebo střelivo do této zbraně; povinnost mít u sebe průkaz zbraně se nevztahuje na držitele zbrojního průkazu, který má u sebe pouze střelivo a který je oprávněn nabývat do vlastnictví, držet, popřípadě nosit také střelivo do zbraně, na kterou mu nebyl vydán průkaz zbraně,
- j) odevzdat příslušnému útvaru policie zbrojní průkaz, průkaz zbraně, zbraň, střelivo a zakázaný doplněk zbraně
 1. do 10 pracovních dnů ode dne zániku platnosti zbrojního průkazu, nebo
 2. neprodleně v případě, že byl držitel zbrojní průkaz odňat podle § 27 odst. 1 písm. a), b) nebo c),
- k) ohlásit do 10 pracovních dnů příslušnému útvaru policie změnu ráže zbraně, opravu nebo úpravu zbraně mající za následek změnu kategorie zbraně; v případě, že se jedná o úpravu mající za následek vznik zbraně kategorie B, smí tuto úpravu provést až na základě uděleného povolení k nabytí zbraně kategorie B a v případě, že úprava má za následek vznik zbraně kategorie A, smí takovou úpravu provést až na základě udělení výjimky k nabytí zbraně kategorie A.
- l) podrobit se při nošení zbraně nebo jakékoliv manipulaci s ní na veřejnosti nebo na místě veřejnosti přístupném na výzvu příslušníka policie orientační zkoušce, popřípadě odbornému lékařskému vyšetření ke zjištění, zda není pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky,¹¹⁾
- m) neprodleně ohlásit útvaru policie použití zbraně z důvodu krajní nouze nebo nutné obrany a
- n) umožnit příslušnému útvaru policie vstup do obydlí za účelem kontroly zabezpečení zbraní, je-li držitelem zbraně kategorie A.

(2) Držitel zbrojního průkazu skupiny D je povinen podrobit se lékařské prohlídce u posuzujícího lékaře ve lhůtě 2 měsíců přede dnem uplynutí 60 měsíců ode dne vydání zbrojního průkazu a odevzdat příslušnému útvaru policie tento posudek o zdravotní způsobilosti nejpozději ke dni uplynutí 60 měsíců ode dne vydání zbrojního průkazu. Den uplynutí 60 měsíců ode dne vydání zbrojního průkazu se vyznačuje ve zbrojním průkazu.

(3) Držitel zbrojního průkazu skupiny A až E nesmí

- a) převést vlastnictví ke zbraní, střelivu nebo zakázanému doplňku zbraně na osobu, která k jejich držení není oprávněna, nebo je přenechat takové osobě,
- b) nosit zbraň nebo s ní na veřejnosti nebo na místě veřejnosti přístupném jakkoliv manipulovat, pokud je jeho schopnost k této činnosti snížena požitím alkoholických nápojů nebo jiných návykových látek,¹¹⁾ léků nebo v důsledku nemoci,
- c) nosit zbraň kategorie A, B nebo C, na kterou nebyl vydán průkaz zbraně,
- d) střílet ze zbraně, která není označena zkušební značkou³⁾, nebo používat střelivo, které neodpovídá dovolenému výrobnímu provedení,
- e) střílet ze zbraně opatřené tlumičem hluku výstřelu, pokud zbraň nebyla pro tento účel ověřena podle zvláštního právního předpisu³⁾, nebo
- f) střílet ze zbraně opatřené tlumičem hluku výstřelu³⁾, pokud takový tlumič hluku výstřelu podléhá ověřování podle zvláštního právního předpisu³⁾ a není opatřen příslušnou platnou zkušební značkou.

(4) Držitel zbrojního průkazu skupiny C je povinen přepravovat drženou zbraň na místo, kde je oprávněn ji nosit, pouze ve stavu vylučujícím její okamžité použití; používá-li při této přepravě dopravní prostředek veřejné hromadné dopravy, je povinen tuto zbraň přepravovat v uzavřeném obalu. Držitel zbrojního průkazu skupiny B je povinen přepravovat držené zbraně na místa, kde je oprávněn je nosit, pouze ve stavu vylučujícím jejich okamžité použití a v uzavřeném obalu.

(1) Zkušební komisaře jmenuje na základě žádosti fyzické osoby na dobu 5 let ministerstvo. Dokladem o jmenování zkušebním komisařem je průkaz zkušební komisaře, který vydává ministerstvo.

(2) Zkušebním komisařem může být jmenována pouze fyzická osoba, která splňuje tyto podmínky:

- a) dosáhla věku 30 let,
- b) má minimálně úplné střední vzdělání nebo úplné střední odborné vzdělání,
- c) prokázala zkouškou odbornou způsobilost před zkušební komisí jmenovanou ministrem vnitra,
- d) je držitelem zbrojního průkazu skupiny A, B, C, D nebo E.

(3) Žádost o jmenování zkušebním komisařem podává fyzická osoba na předepsaném tiskopise, jehož vzor stanoví prováděcí právní předpis. Ministerstvo podané žádosti eviduje v seznamu žadatelů o jmenování zkušebním komisařem podle data doručení a žadateli oznámí termín a místo konání zkoušky. Oznámení o konání zkoušky musí být žadateli doručeno nejpozději 10 dnů přede dnem konání zkoušky. Termín konání zkoušky oznamuje ministerstvo do 3 měsíců od zaevidování prvního žadatele.

(4) Obsahem žádosti o jmenování zkušebním komisařem musí být

- a) osobní údaje a
- b) číslo zbrojního průkazu.

(5) K žádosti o jmenování zkušebním komisařem je žadatel povinen připojit doklady prokazující splnění podmínek pro jmenování zkušebním komisařem uvedených v odstavci 2 písm. a), b) a d) a 2 fotografie.

(6) Zkouška odborné způsobilosti zkušební komisaře se skládá z teoretické a praktické části.

(7) Teoretická část zkoušky se provádí formou písemného testu a ústního pohovoru. Žadatel při ní osvědčuje znalost

- a) tohoto zákona a právních předpisů vydaných k jeho provedení,
- b) zvláštních právních předpisů upravujících
 1. ověřování střelných zbraní, střeliva, pyrotechnických předmětů a
 2. oprávněné použití zbraně,
- c) nauky o zbraních a střelivu a
- d) zdravotnického minima.

(8) Praktická část zkoušky se skládá

- a) ze zjištění znalostí bezpečné manipulace se zbraněmi a střelivem a
- b) ze zjištění znalostí postupu při řízení střelby.

(9) Nebyl-li žadatel jmenován zkušebním komisařem z důvodu nesplnění podmínky pro jmenování uvedené v odstavci 2 písm. c), může znovu požádat o toto jmenování nejdříve po uplynutí 6 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí, kterým nebylo jeho žádosti o jmenování zkušebním komisařem vyhověno.

(10) Ministerstvo odvolá zkušební komisaře před uplynutím doby, na kterou byl jmenován, jestliže

- a) přestal splňovat podmínky podle odstavce 2 písm. d); tuto skutečnost je zkušební komisař povinen bezprostředně oznámit ministerstvu,
- b) závažným způsobem nebo opakovaně porušil právní předpisy upravující zkoušku odborné způsobilosti žadatele o vydání zbrojního průkazu, nebo
- c) požádal o odvolání.

(11) Zkušební komisař, který byl odvolán podle odstavce 10 písm. b), může požádat o jmenování zkušebním komisařem nejdříve po uplynutí 3 let ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o odvolání.

(12) Ministerstvo pozastaví činnost zkušební komisaře před uplynutím doby, na kterou byl jmenován, jestliže

- a) mu byl zajištěn zbrojní průkaz (§ 57); tuto skutečnost je zkušební komisař povinen bezprostředně oznámit ministerstvu, nebo
- b) je důvodně podezřelý, že závažným způsobem nebo opakovaně porušil právní předpisy upravující zkoušku odborné způsobilosti žadatele o vydání zbrojního průkazu.

Ministerstvo obnoví činnost zkušební komisaře, pokud důvody pozastavení pominou.

(13) Obsahovou náplň teoretické části zkoušky, způsob provádění praktické části zkoušky, celkové vyhodnocení zkoušky odborné způsobilosti zkušební komisaře a způsob vydání průkazu zkušební komisaře stanoví prováděcí právní

předpis.

(14) Před zahájením dočasného nebo příležitostného výkonu činnosti zkušební komisaře v České republice fyzickou osobou, která je v jiném členském státě oprávněna k výkonu obdobné činnosti, může ministerstvo požadovat ověření odborné kvalifikace podle zvláštního zákona^{11d)}.

§ 30a

Zánik platnosti průkazu zkušební komisaře

(1) Platnost průkazu zkušební komisaře zaniká, jestliže

- a) uplyne doba jeho platnosti,
- b) je ohlášena jeho ztráta nebo odcizení,
- c) nabylo právní moci rozhodnutí o odnětí zbrojního průkazu (§ 27),
- d) nabylo právní moci rozhodnutí o odvolání zkušební komisaře (§ 30 odst. 10), nebo
- e) jeho držitel zemřel nebo byl prohlášen za mrtvého.

(2) O zániku platnosti průkazu zkušební komisaře rozhoduje ministerstvo, jestliže

- a) je poškozen tak, že zápisy v něm uvedené jsou nečitelné nebo je porušena jeho celistvost,
- b) obsahuje neoprávněně provedené změny, nebo
- c) obsahuje nesprávné údaje.

Uzná-li držitel průkazu zkušební komisaře důvod pro zánik platnosti, provede se pouze záznam do protokolu; tímto záznamem platnost dokladu zaniká.

(3) Průkaz zkušební komisaře neplatný podle odstavce 1 písm. a), c) nebo d) nebo podle odstavce 2 je jeho držitel povinen odevzdat ministerstvu do 10 pracovních dnů ode dne zániku jeho platnosti.

(4) Zanikla-li platnost průkazu zkušební komisaře podle odstavce 1 písm. b) nebo podle odstavce 2 písm. a) nebo c), vydá ministerstvo po předložení 2 fotografií bez žádosti nový průkaz zkušební komisaře s dobou platnosti původního průkazu zkušební komisaře.

nadpis vypuštěn

Díl 4

Zbrojní licence

§ 31

Zbrojní licence a jejich skupiny

Zbrojní licence je veřejná listina, která právnickou osobu nebo fyzickou osobu opravňuje k nabývání vlastnictví a přechovávání zbraní nebo střeliva v rozsahu oprávnění stanovených pro jednotlivé skupiny zbrojní licence. Zbrojní licence se rozlišují podle důvodů užívání zbraní nebo střeliva a rozsahu oprávnění do skupin

- a) A - vývoj, výroba zbraní nebo střeliva,
- b) B - opravy, úpravy nebo znehodnocování zbraní nebo střeliva,
- c) C - nákup, prodej nebo přeprava zbraní nebo střeliva,
- d) D - půjčování zbraní nebo úschova zbraní nebo střeliva,
- e) E - ničení nebo znehodnocování zbraní nebo střeliva,
- f) F - výuka nebo výcvik ve střelbě,
- g) G - zajišťování ostrahy majetku a osob,
- h) H - uskutečňování sportovní, kulturní nebo zájmové činnosti,
- i) I - provozování muzejnictví nebo sbírkové činnosti a
- j) J - zabezpečování úkolů podle zvláštního právního předpisu¹⁰⁾.

§ 32

Náležitosti žádosti o vydání zbrojní licence

(1) Zbrojní licenci vydává příslušný útvar policie na základě žádosti podané fyzickou osobou nebo právnickou osobou na předepsaném tiskopise, jehož vzor stanoví prováděcí právní předpis. Obsahem žádosti musí být

- a) osobní údaje nebo údaje identifikující právnickou osobu,
- b) důvod, pro který fyzická osoba nebo právnická osoba žádá o vydání zbrojní licence,
- c) adresa každé provozovny nebo místa, kde je žadatel oprávněn vykonávat jinou než podnikatelskou činnost podle tohoto zákona, (dále jen "provozovna"), právní důvod užívání provozovny, způsob zabezpečení zbraní a střeliva v provozovně a v případě žádosti o zbrojní licenci skupiny E postup používaný pro ničení zbraně nebo střeliva a odstraňování zničené zbraně nebo střeliva, pokud nejsou tyto činnosti upraveny zvláštním právním předpisem nebo mezinárodní smlouvou, která je součástí právního řádu,¹⁵⁾
- d) osobní údaje osoby, která v rámci svého pracovního zařazení zabezpečuje plnění povinností při přechovávání, skladování nebo používání zbraní nebo střeliva, a která je držitelem zbrojního průkazu příslušné skupiny (dále jen "zbrojník") včetně čísla jejího zbrojního průkazu,
- e) osobní údaje odpovědného zástupce nebo člena statutárního orgánu právnické osoby, anebo osobní data odpovědného zástupce fyzické osoby, pokud byl ustanoven, a
- f) údaj, o kterou skupinu zbrojní licence žádá.

(2) V žádosti o vydání zbrojní licence žadatel rovněž uvede, které kategorie zbraní nebo střeliva budou předmětem jeho podnikatelské nebo jiné činnosti. Žádá-li o oprávnění nabývat do vlastnictví a držet zbraň kategorie A nebo kategorie B, žádost odůvodní.

(3) K žádosti o vydání zbrojní licence je žadatel povinen připojit

- a) návrh vnitřního předpisu podle § 39 odst. 1 písm. d) a
- b) doklad o povolení vzdělávání na školách v oboru, ve kterém je nutné nakládat se zbraněmi a střelivem, je-li důvodem žádosti o zbrojní licenci taková činnost.

(4) Příslušný útvar policie si za účelem posouzení žádosti o vydání zbrojní licence opatří výpis ze živnostenského rejstříku.

§ 33

Vydání zbrojní licence

(1) Příslušný útvar policie vydá zbrojní licenci fyzické nebo právnické osobě, jež má místo pobytu nebo sídlo na území České republiky a

- a) je držitelem živnostenského oprávnění v oboru zbraní a střeliva, žádá-li o vydání zbrojní licence skupiny A, B, C, D, E nebo F a
- b) prokáže, že je oprávněna provádět činnosti, pro které žádá o vydání zbrojní licence, jedná-li se o zbrojní licenci skupiny G, H, I nebo J, a k této činnosti potřebuje zbraň, střelivo nebo zakázaný doplněk zbraně.

(2) Příslušný útvar policie žádost o vydání zbrojní licence zamítne, jestliže

- a) fyzická nebo právnická osoba nespĺňuje podmínku podle odstavce 1,
- b) právnická osoba není bezúhonná, neboť byla odsouzena pro úmyslný trestný čin, pokud se na ni nehledí, jako by nebyla odsouzena,
- c) fyzická osoba nebo její odpovědný zástupce, je-li ustanoven, nebo odpovědný zástupce nebo člen statutárního orgánu právnické osoby nespĺňují podmínku bezúhonnosti podle § 22 nebo podmínku spolehlivosti podle § 23, nebo
- d) fyzická osoba nebo její odpovědný zástupce, je-li ustanoven, nebo odpovědný zástupce nebo člen statutárního orgánu právnické osoby v posledních 5 letech vykonával funkci odpovědného zástupce držitele zbrojní licence nebo držitele muniční licence, jemuž byla zbrojní licence nebo muniční licence odňata z důvodu uvedeného v § 36 odst. 1 písm. b) nebo v § 36 odst. 2, nebo byl členem statutárního orgánu takového držitele zbrojní licence nebo držitele muniční licence.

(3) Příslušný útvar policie požádá za účelem posouzení bezúhonnosti právnické osoby podle odstavce 2 písm. b) o vydání výpisu z evidence Rejstříku trestů¹²⁾. Žádost o vydání výpisu z evidence Rejstříku trestů a výpis z evidence Rejstříku trestů se předávají v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup. Příslušný útvar policie je oprávněn vyžádat si za účelem posouzení spolehlivosti fyzické osoby nebo jejího odpovědného zástupce, nebo odpovědného zástupce nebo člena statutárního orgánu právnické osoby podle odstavce 2 písm. c) opis z evidence přestupků vedené Rejstříkem trestů.

(4) Příslušný útvar policie přeruší řízení o vydání zbrojní licence, je-li zahájeno trestní stíhání právnické nebo fyzické osoby pro trestný čin, jehož spáchání vylučuje bezúhonnost právnické osoby podle odstavce 2 písm. b) nebo fyzické osoby podle odstavce 2 písm. c).

§ 34

Prověřování bezúhonnosti a spolehlivosti

Příslušný útvar policie prověří bezúhonnost a spolehlivost osob uvedených v § 33 odst. 2 po 5 letech od vydání zbrojní licence a následně vždy po uplynutí každých 5 let nebo při jejich změně.

§ 35

Rozšíření skupin zbrojní licence

(1) O rozšíření skupin zbrojní licence žádá držitel zbrojní licence příslušný útvar policie na předepsaném tiskopise, jehož vzor stanoví prováděcí právní předpis.

(2) Vyhoví-li příslušný útvar policie žádosti o rozšíření skupin zbrojní licence, vydá novou zbrojní licenci.

(3) Příslušný útvar policie žádost o rozšíření skupin zbrojní licence zamítne, jestliže žadatel nesplňuje podmínky pro vydání zbrojní licence skupiny, jíž se žádost týká.

§ 36

Odnětí zbrojní licence

(1) Příslušný útvar policie rozhodne o odnětí zbrojní licence, jestliže

- a) pominul důvod, pro který byla vydána,
- b) její držitel závažným způsobem porušuje ustanovení tohoto zákona, nebo
- c) nastane skutečnost vylučující vydání zbrojní licence podle § 33 odst. 2.

(2) Příslušný útvar policie může rozhodnout o odnětí zbrojní licence, jestliže její držitel opakovaně porušuje ustanovení tohoto zákona a svým jednáním tak představuje vážné nebezpečí pro vnitřní pořádek a bezpečnost.

(3) Odvolání proti rozhodnutí o odnětí zbrojní licence podle odstavce 1 nebo 2 nemá odkladný účinek a držitel zbrojní licence je povinen tuto licenci neprodleně odevzdat příslušnému útvaru policie.

(4) Ten, komu byla zbrojní licence odňata podle odstavce 1 písm. b) nebo odstavce 2, může požádat o vydání zbrojní licence nejdříve po uplynutí 5 let ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o odnětí zbrojní licence.

§ 37

Zánik platnosti zbrojní licence

(1) Platnost zbrojní licence zaniká, jestliže

- a) nabylo právní moci rozhodnutí o odnětí zbrojní licence (§ 36),
- b) je ohlášena její ztráta nebo odcizení,
- c) právnická osoba zanikla,
- d) fyzická nebo právnická osoba ukončila činnost, pro kterou jí byla vydána zbrojní licence, nebo
- e) držitel zbrojní licence zemřel nebo byl prohlášen za mrtvého.

(2) O zániku platnosti zbrojní licence rozhoduje příslušný útvar policie, jestliže

- a) je poškozena tak, že zápisy v ní uvedené jsou nečitelné nebo je porušena její celistvost,
- b) obsahuje neoprávněně provedené změny, nebo
- c) obsahuje nesprávné údaje.

Uzná-li držitel zbrojní licence důvod pro zánik platnosti, provede se pouze záznam do protokolu; tímto záznamem platnost dokladu zaniká.

(3) Zbrojní licenci neplatnou podle odstavce 1 písm. a), c) nebo d) je povinen odevzdat do 10 pracovních dnů ode dne zániku platnosti příslušnému útvaru policie její držitel, zbrojní licenci neplatnou podle odstavce 1 písm. e) ten, kdo s ní přišel do styku.

(4) Zanikla-li platnost zbrojní licence podle odstavce 1 písm. b) nebo podle odstavce 2, vydá příslušný útvar policie bez žádosti novou zbrojní licenci s dobou platnosti původní zbrojní licence. Je-li zbrojní licence vydána jako náhrada za zbrojní licenci ztracenou nebo odcizenou, musí z ní být patrné, že se jedná o duplikát.

§ 38

Oprávnění držitele zbrojní licence

(1) Držitel zbrojní licence skupiny A, B nebo C je oprávněn

- a) nabývat do vlastnictví a držet zbraň, zakázaný doplněk zbraně nebo střelivo v rozsahu kategorie uvedené ve zbrojní licenci, nebo
- b) přenechávat zbraň nebo střelivo, které je oprávněn držet k plnění úkolů stanovených ve zbrojní licenci, držiteli zbrojního průkazu skupiny D, který je k držiteli zbrojní licence v pracovním, členském nebo obdobném poměru.

(2) Držitel zbrojní licence skupiny D je oprávněn

- a) nabývat do vlastnictví a držet zbraň nebo střelivo kategorie C,
- b) přenechávat zbraň nebo střelivo, které je oprávněn držet k plnění úkolů stanovených ve zbrojní licenci, držiteli zbrojního průkazu skupiny D, který je k držiteli zbrojní licence v pracovním, členském nebo obdobném poměru,
- c) půjčovat zbraň kategorie C osobám, které jsou k jejich držení, popřípadě nošení oprávněny, nebo
- d) přijímat do úschovy a uschovávat zbraň nebo střelivo kategorie uvedené ve zbrojní licenci.

(3) Držitel zbrojní licence skupiny E je oprávněn nabývat do vlastnictví a držet zbraň nebo střelivo v rozsahu kategorie uvedené ve zbrojní licenci za účelem jejich zničení nebo znehodnocení. Držitel zbrojní licence skupiny E je též oprávněn přenechávat zbraň nebo střelivo, které je oprávněn držet k plnění úkolů stanovených ve zbrojní licenci, držiteli zbrojního průkazu skupiny D, který je k držiteli zbrojní licence v pracovním, členském nebo obdobném poměru.

(4) Držitel zbrojní licence skupiny F je oprávněn

- a) nabývat do vlastnictví a držet zbraň kategorie A, na kterou mu byla udělena výjimka, zbraň kategorie B, na kterou mu bylo vydáno povolení, nebo zbraň kategorie C, nebo střelivo do zbraní, které je oprávněn držet,
- b) přenechávat zbraň nebo střelivo, které je oprávněn držet k plnění úkolů stanovených ve zbrojní licenci, držiteli zbrojního průkazu skupiny D, který je k držiteli zbrojní licence v pracovním, členském nebo obdobném poměru, nebo
- c) za účelem výuky nebo výcviku svěřit za dohledu oprávněné osoby zbraň, střelivo nebo zakázaný doplněk zbraně, kterou je oprávněn držet; zbraň kategorie A nebo střelivo do této zbraně pouze držiteli zbrojního průkazu skupiny D.

(5) Držitel zbrojní licence skupiny G je oprávněn

- a) nabývat do vlastnictví a držet zbraň kategorie A, na kterou mu byla udělena výjimka, zbraň kategorie B, na kterou mu bylo vydáno povolení, nebo zbraň kategorie C, nebo střelivo do zbraní, které je oprávněn držet, nebo
- b) přenechávat zbraň nebo střelivo, které je oprávněn držet k plnění úkolů stanovených ve zbrojní licenci, držiteli zbrojního průkazu skupiny D, který je k držiteli zbrojní licence v pracovním, členském nebo obdobném poměru.

(6) Držitel zbrojní licence skupiny H je oprávněn

- a) nabývat do vlastnictví a držet zbraň kategorie A, na kterou mu byla udělena výjimka, zbraň kategorie B, na kterou mu bylo vydáno povolení, nebo zbraň kategorie C, nebo střelivo do zbraní, které je oprávněn držet,
- b) přenechávat zbraň nebo střelivo, které je oprávněn držet k plnění úkolů stanovených ve zbrojní licenci, držiteli zbrojního průkazu skupiny B, C nebo D, který je k držiteli zbrojní licence v pracovním, členském nebo obdobném poměru, nebo
- c) svěřovat za dohledu oprávněné osoby zbraň, zakázaný doplněk zbraně nebo střelivo, kterou je oprávněn držet, za účelem uskutečňování sportovní, kulturní nebo zájmové činnosti.

(7) Držitel zbrojní licence skupiny I je oprávněn nabývat do vlastnictví a držet zbraň kategorie A, na kterou mu byla udělena výjimka, zbraň kategorie B, na kterou mu bylo vydáno povolení, nebo zbraň kategorie C nebo střelivo do zbraní, které je oprávněn držet. Držitel zbrojní licence skupiny I je též oprávněn přenechat zbraň nebo střelivo, které je oprávněn držet, držiteli zbrojního průkazu skupiny A nebo D, který je k držiteli zbrojní licence v pracovním, členském nebo obdobném poměru.

(8) Držitel zbrojní licence skupiny J je oprávněn

- a) nabývat do vlastnictví a držet zbraň kategorie A, na kterou mu byla udělena výjimka, zbraň kategorie B, na kterou mu bylo vydáno povolení, nebo zbraň kategorie C, nebo střelivo do zbraní, které je oprávněn držet,
- b) přenechávat zbraň, kterou je oprávněn držet k plnění úkolů stanovených ve zbrojní licenci, držiteli zbrojního průkazu skupiny D, který je k držiteli zbrojní licence v pracovním nebo obdobném poměru, nebo
- c) je-li soudním znalcem, držet zbraň kategorie A, B a nebo C a střelivo do této zbraně za účelem vypracování znaleckého posudku.

(1) Držitel zbrojní licence skupiny A až J je povinen

- a) ustanovit zbrojře, který je k držiteli zbrojní licence v pracovním, členském nebo obdobném poměru, a to pro každou provozovnu,
- b) kontrolovat, zda zbraň nebo střelivo nejsou používány k jiným účelům, než které jsou uvedeny ve zbrojní licenci, nebo zda nejsou používány osobami bez zbrojního průkazu příslušné skupiny,
- c) zajistit, aby zbraň nebo střelivo držela nebo nosila fyzická osoba, která je k držiteli zbrojní licence v pracovním, členském nebo obdobném poměru a má zbrojní průkaz příslušné skupiny; tuto povinnost nemá držitel zbrojní licence skupiny A při výrobě zbraní nebo střeliva a s tím souvisejících činnostech u osoby, s výjimkou osoby provádějící zkušební střelbu, která
1. provádí výrobní a související činnosti při výrobě zbraní a střeliva,
 2. je k držiteli zbrojní licence skupiny A v oboru zbraní a střeliva v pracovním, členském nebo obdobném poměru,
 3. je uvedena vymezením pracovního zařízení ve vnitřním předpisu vydaném podle písmene d), po předchozím schválení příslušným útvaru policie,
 4. je prokazatelně poučena o způsobu bezpečného zacházení se zbraněmi,
 5. vedoucí zaměstnanec této osoby je držitelem zbrojního průkazu příslušné skupiny,
- d) vydat vnitřní předpis a zaslat jej a každou jeho změnu do 10 pracovních dnů ode dne jejich vydání příslušnému útvaru policie; ve vnitřním předpisu držitel zbrojní licence stanoví
1. pravidla pro používání zbraní a střeliva,
 2. způsob evidence, uložení, výdej a příjem zbraní a střeliva a
 3. způsob bezpečného zacházení se zbraněmi a střelivem včetně postupu při nabíjení a vybíjení zbraně,
- e) zajistit podmínky pro zabezpečení zbraní nebo střeliva proti zneužití, ztrátě nebo odcizení podle § 50b a § 58 odst. 2 až 7,
- f) neprodleně ohlásit kterémukoliv útvaru policie ztrátu nebo odcizení zbraně, střeliva, zbrojní licence nebo průkazu zbraně,
- g) na výzvu Ministerstvu obrany nebo zahraničnímu inspekčnímu týmu v doprovodu zaměstnance Ministerstva obrany předložit zbraň kategorie A, na kterou se vztahuje mezinárodní smlouva, která je součástí právního řádu, včetně příslušných dokladů, v případech hodných zvláštního zřetele lze dohodnout místo pro jejich předložení,
- h) na výzvu policie předložit zbrojní licenci a zbraň, popřípadě střelivo, včetně příslušných dokladů, v případech hodných zvláštního zřetele lze dohodnout místo pro jejich předložení,
- i) vzniklo-li při předložení zbraně příslušnému útvaru policie důvodné podezření na špatný technický stav zbraně, předložit zbraň na výzvu příslušného útvaru policie ke kontrole Českému úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva, a to ve lhůtě 20 pracovních dnů ode dne oznámení této výzvy, a po provedené kontrole předložit zbraň opětovně příslušnému útvaru policie do 10 pracovních dnů ode dne převzetí zbraně od Českého úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva,
- j) ustanovit zbrojře do 30 dnů od ukončení činnosti stávajícího zbrojře a oznámit tuto změnu do 10 pracovních dnů příslušnému útvaru policie,
- k) požádat příslušný útvar policie o vydání nové zbrojní licence nebo průkazu zbraně v případech, kdy došlo ke změně názvu nebo sídla právnické osoby, jména, příjmení nebo místa pobytu fyzické osoby nebo změny provozovny; žádost musí být podána do 10 pracovních dnů ode dne, kdy změna nastala, a původní doklad musí být připojen,
- l) vést evidenci
1. zbraní kategorie A, B nebo C a střeliva do těchto zbraní, které vlastní a na které má vydán průkaz zbraně, a tuto evidenci uchovávat po dobu 5 let i po skončení činnosti,
 2. vydaných a přijatých zbraní kategorie A, B nebo C a střeliva do těchto zbraní,
- m) zapisovat údaje o zbraních kategorie A, B nebo C a střelivu do těchto zbraní, na které nemá vydán průkaz zbraně, a černém loveckém prachu, bezdýmném prachu a zápalkách do centrálního registru zbraní,
- n) zajistit nejméně jednou ročně provedení cvičné střelby u osoby, která bude zbraň nosit při výkonu zaměstnání nebo povolání; o provedených cvičných střelbách vést evidenci,
- o) oznámit příslušnému útvaru policie změnu odpovědného zástupce nebo člena statutárního orgánu právnické osoby a jejich osobní údaje nebo změnu odpovědného zástupce fyzické osoby, pokud byl ustanoven, nebo pokud bude ustanoven nový odpovědný zástupce, a jeho osobní data; oznámení musí podat do 10 pracovních dnů ode dne, kdy změna nastala,
- p) odevzdat do 10 pracovních dnů ode dne zániku platnosti zbrojní licence zbraň, zakázaný doplněk zbraně nebo střelivo a průkaz zbraně příslušnému útvaru policie, je-li jejich držitelem,
- q) ohlásit do 10 pracovních dnů příslušnému útvaru policie změnu ráže zbraně nebo opravu zbraně mající za následek změnu kategorie zbraně.

(2) Držitel zbrojní licence skupiny B nebo E je dále povinen

- a) při znehodnocování zbraně kategorie A, B nebo C nebo střeliva nebo výrobě jejich řezů dodržovat postup stanovený prováděcím právním předpisem nebo schválený Českým úřadem pro zkoušení zbraní a střeliva, nelze-li postupovat podle postupu stanoveného prováděcím právním předpisem,
- b) označit znehodnocenou zbraň kontrolní znehodnocovací značkou přidělenou za podmínek stanovených prováděcím právním předpisem Českým úřadem pro zkoušení zbraní a střeliva, přičemž musí zůstat zachováno původní výrobní číslo zbraně, a

c) vydat vlastníku zbraně potvrzení o znehodnocení zbraně nebo střeliva anebo o provedení řezu zbraně nebo střeliva.

(3) Držitel zbrojní licence skupiny E je dále povinen

a) při ničení zbraně nebo střeliva dodržovat postup stanovený prováděcím právním předpisem a

b) vydat vlastníku zbraně potvrzení o zničení zbraně nebo střeliva.

(4) Držitel zbrojní licence nesmí převést vlastnictví ke zbrani nebo střelivu na osobu, která k nabytí vlastnictví ke zbrani nebo střelivu není oprávněna.

(5) Pokud držitel zbrojní licence vykonává činnost samostatně, musí být držitelem zbrojního průkazu příslušné skupiny. Přitom neplní povinnosti uvedené v odstavci 1 písm. a), c), j) a n), je však povinen plnit povinnosti zbrojíře uvedené v § 40 odst. 1 písm. b) a e).

§ 39a

Způsob vedení a obsah evidencí některých zbraní a střeliva, evidence vydaných a přijatých zbraní a střeliva a evidence o provedených střelbách

(1) Evidence zbraní kategorie A, B nebo C a střeliva do těchto zbraní, které vlastní držitel zbrojní licence a na které má vydán průkaz zbraně, se vede v listinné podobě v záznamní knize nebo v elektronické podobě, přičemž obsah záznamů, které nejsou podepsány uznávaným elektronickým podpisem a pro které nebylo vydáno kvalifikované elektronické časové razítko, se vytiskne, opatří se datem a podpisem osoby, která zápis provedla, a zařadí se do listinné evidence; evidence se uchovává po dobu 5 let, a to i po skončení činnosti držitele zbrojní licence. Držitel zbrojní licence může vést evidenci podle věty první s využitím elektronické aplikace centrálního registru zbraní.

(2) Evidence vydaných a přijatých zbraní kategorie A, B nebo C a střeliva do těchto zbraní se vede v listinné podobě v knize výdeje a příjmu nebo v elektronické podobě, přičemž obsah záznamů, které nejsou podepsány uznávaným elektronickým podpisem a pro které nebylo vydáno kvalifikované elektronické časové razítko, se vytiskne, opatří se datem a podpisem osoby, která zápis provedla, a zařadí se do listinné evidence.

(3) Evidence o provedených cvičných střelbách se vede v listinné podobě v knize střelb nebo v elektronické podobě, přičemž obsah záznamů, které nejsou podepsány uznávaným elektronickým podpisem a pro které nebylo vydáno kvalifikované elektronické časové razítko, se vytiskne, opatří se datem a podpisem osoby, která zápis provedla, a zařadí se do listinné evidence.

(4) Způsob vedení evidence stanoví prováděcí právní předpis.

§ 40

Povinnosti zbrojíře

(1) Zbrojíř je povinen

a) vydat zbraň nebo střelivo pouze fyzické osobě, která je u držitele zbrojní licence v pracovním, členském nebo obdobném poměru, a to pouze za předpokladu, že tato fyzická osoba je držitelem zbrojního průkazu příslušné skupiny a zbraň nebo střelivo používá pouze k účelu, který je uveden ve zbrojním průkazu,

b) zabezpečit zbrojní licenci, průkaz zbraně nebo další doklady vydané podle tohoto zákona proti zneužití, ztrátě nebo odcizení,

c) zabezpečit zbraň nebo střelivo proti zneužití, ztrátě nebo odcizení,

d) dodržovat podmínky skladování, přechovávání a zacházení s černým loveckým prachem, bezdýmným prachem a zápalkami stanovené prováděcím právním předpisem a

e) plnit úkoly stanovené vnitřním předpisem vydaným podle § 39 odst. 1 písm. d).

(2) V době, kdy zbrojíř nemůže vykonávat svou funkci, přebírá jeho povinnosti uvedené v odstavci 1 odpovědný zástupce fyzické osoby, byl-li ustanoven, anebo odpovědný zástupce nebo člen statutárního orgánu právnické osoby.

nadpis vypuštěn

Díl 5

Registrace a průkaz zbraně

§ 41

(1) Každá zbraň kategorie A, B nebo C musí být zaregistrována; tato povinnost se nevztahuje na zakázané střelivo.

(2) Registraci zbraně uvedené v odstavci 1 provádí příslušný útvar policie na základě oznámení o nabytí vlastnictví ke zbrani a předložení zbraně. Dokladem o registraci je průkaz zbraně, který je veřejnou listinou.

(3) Příslušný útvar policie registraci zbraně neprovede, pokud jde o zbraň

a) podléhající ověřování podle zvláštního právního předpisu,³⁾ pokud není označena zkušební značkou, nebo

b) kategorie A, B nebo C, kterou osoba uvedená v § 42 odst. 1 není oprávněna podle tohoto zákona vlastnit, držet nebo nosit.

(4) Příslušný útvar policie vyzve vlastníka zbraně, aby předložil zbraň k ověření Českému úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva podle zvláštního právního předpisu,³⁾ anebo pokud při její registraci nebo při jejím předložení policii vzniklo důvodné podezření na špatný technický stav zbraně, který by mohl vést k její destrukci. Příslušný útvar policie současně s výzvou řízení o registraci přeruší. Vlastník zbraně je povinen předložit zbraň ke kontrole Českému úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva ve lhůtě do 20 pracovních dnů ode dne oznámení této výzvy a po provedené kontrole předložit zbraň opětovně příslušnému útvaru policie do 10 pracovních dnů ode dne převzetí zbraně od Českého úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva. Na základě údajů uvedených v protokole, který byl vystaven po kontrole nebo ověření zbraně Českým úřadem pro zkoušení zbraní a střeliva, příslušný útvar policie vydá nový průkaz zbraně a současně odebere dosavadní průkaz zbraně.

(5) Vlastník zbraně, kterému příslušný útvar policie neprovede registraci zbraně podle odstavce 3 písm. a) anebo b) nebo řízení o registraci zastaví, je povinen postupovat podle tohoto zákona (§ 64).

§ 42

(1) Fyzická nebo právnická osoba, která nabyde vlastnictví ke zbrani kategorie A, B nebo C, na kterou nemá vydán průkaz zbraně, je povinna tuto skutečnost oznámit na předepsaném tiskopise, jehož vzor stanoví prováděcí právní předpis, příslušnému útvaru policie do 10 pracovních dnů ode dne nabytí vlastnictví a současně předložit zbraň. V případě nabytí vlastnictví zbraně děděním (§ 66) počíná běh lhůty k ohlášení dnem, kdy rozhodnutí soudu o dědictví nabylo právní moci.

(2) Fyzická nebo právnická osoba, která převede vlastnictví ke zbrani kategorie A, B nebo C, na kterou má vydán průkaz zbraně, na jinou osobu, je povinna tento převod oznámit do 10 pracovních dnů ode dne převedení zbraně, není-li dále stanoveno jinak, příslušnému útvaru policie na předepsaném tiskopise, jehož vzor stanoví prováděcí právní předpis, a současně odevzdat průkaz zbraně.

(3) Fyzická nebo právnická osoba v oznámení o nabytí vlastnictví nebo o převodu vlastnictví ke zbrani kategorie A, B nebo C uvede

a) osobní údaje nebo údaje identifikující právnické osoby, mezi nimiž došlo k převodu vlastnictví,

b) údaje o zbrani kategorie A, B nebo C, které se oznámení týká, včetně údaje o ověření zbraně, a

c) způsob převodu vlastnictví.

§ 42a

V případě, že ministerstvo, Ministerstvo obrany, ozbrojené síly České republiky¹⁾, Vojenská policie³³⁾, bezpečnostní sbor^{1a)}, Vojenské zpravodajství^{1b)}, Český úřad pro zkoušení zbraní a střeliva, kraj, obec nebo ozbrojené síly nebo sbory jiných států při jejich pobytu na území České republiky a překračování státních hranic České republiky podle zvláštního právního předpisu²⁾ nebo mezinárodní smlouvy, která je součástí právního řádu, převede vlastnictví ke zbrani, střelivu nebo munici uvedeným v § 1 odst. 2 písm. a) až d) na osobu, která je oprávněna se zbraní, střelivem nebo municí nakládat podle tohoto zákona, jsou povinny oznámit tuto skutečnost do 10 pracovních dnů Policejnímu prezidiu České republiky (dále jen "Policejní prezidium"). Ustanovení § 42 se použije přiměřeně.

§ 43

Povinnost registrace zbraně podle § 41 se netýká zbraní, které jsou předmětem podnikání v oblasti zbraní a střeliva. V ostatních případech tuto povinnost nemá fyzická nebo právnická osoba, která nabyla zbraň na základě zbrojního průvodního listu pro trvalý vývoz zbraně nebo střeliva (§ 44 odst. 2), nebo která dovezla zbraň na území České republiky na základě zbrojního průvodního listu pro tranzit zbraně nebo střeliva (§ 46 odst. 2) s tím, že ji opět vyveze mimo území České republiky, anebo ji provází přes území České republiky.

nadpis vypuštěn

Díl 6

Vývoz, dovoz a tranzit zbraní a střeliva

§ 44

Trvalý vývoz zbraní a střeliva

(1) Zbraň kategorie A, B nebo C nebo střelivo do této zbraně lze trvale vyvézt mimo území České republiky pouze na základě povolení k vývozu a se souhlasem státu, do kterého má být zbraň, nebo střelivo do této zbraně, vyvezena; tím nejsou dotčeny postupy podle zvláštních právních předpisů.⁹⁾

(2) Povolením podle odstavce 1 je zbrojní průvodní list pro trvalý vývoz zbraně nebo střeliva. Ten opravňuje fyzickou osobu - držitele zbrojního průkazu, právnickou nebo fyzickou osobu - držitele zbrojní licence nebo cizince⁶⁾ k nabytí vlastnictví a držení zbraně kategorie A, B nebo C, nebo střeliva do této zbraně, za účelem jejího trvalého vývozu a k trvalému vývozu mimo území České republiky.

(3) Zbrojní průvodní list pro trvalý vývoz zbraně nebo střeliva vydává příslušný útvar policie. Pro cizince, kteří nemají místo pobytu na území České republiky, útvar policie příslušný podle sídla provozovny podnikatele v oboru zbraní a střeliva, u kterého zbraň kategorie A, B nebo C, nebo střelivo do této zbraně, bude zakoupena, nebo místa pobytu nebo sídla právnické osoby, která je dosavadním vlastníkem zbraně kategorie A, B nebo C nebo střeliva do této zbraně.

(4) Zbrojní průvodní list pro trvalý vývoz zbraně nebo střeliva se vydává na základě písemné žádosti podané na předepsaném tiskopise, jehož vzor stanoví prováděcí právní předpis. Obsahem žádosti musí být

- a) osobní údaje a číslo cestovního dokladu osoby, která bude zbraň kategorie A, B nebo C, nebo střelivo do této zbraně, přepravovat,
- b) osobní údaje nebo údaje identifikující právnickou osobu, pro kterou je zbraň kategorie A, B nebo C, nebo střelivo do této zbraně, určena,
- c) místo, kam má být zbraň kategorie A, B nebo C, nebo střelivo do této zbraně, přepravena, pokud není shodné s místem pobytu fyzické osoby nebo sídla právnické osoby,
- d) údaje o zbraní kategorie A, B nebo C,
- e) údaje identifikující střelivo (druh, značka výrobce, ráže a množství),
- f) údaje o druhu a množství bezdýmného nebo černého prachu,
- g) údaje o označení zbraně nebo střeliva uznávanou zkušební značkou,³⁾
- h) název hraničního přechodu, kterým zbraň kategorie A, B nebo C nebo střelivo do této zbraně opustí území České republiky,
- i) přepravní prostředek a
- j) datum odeslání a předpokládaného převzetí zbraně kategorie A, B nebo C nebo střeliva.

(5) K žádosti o trvalý vývoz zbraně kategorie A, B nebo C nebo střeliva do této zbraně je žadatel povinen doložit souhlas příslušných státních orgánů země, do které se trvalý vývoz uskutečňuje, s překladem do jazyka českého, vyhotoveným tlumočnickem zapsaným v seznamu znalců a tlumočníků.

(6) Držitel zbrojního průvodního listu pro trvalý vývoz zbraně nebo střeliva, který nabyde vlastnictví ke zbraní kategorie A, B nebo C nebo střelivu do této zbraně na základě zbrojního průvodního listu pro trvalý vývoz zbraně nebo střeliva, je povinen nejpozději do 5 dnů po nabytí vlastnictví ke zbraní kategorie A, B nebo C nebo střelivu do této zbraně je trvale vyvézt mimo území České republiky.

(7) Útvar policie, který rozhoduje o vydání zbrojního průvodního listu pro trvalý vývoz zbraně nebo střeliva, žádost zamítne, není-li zbraň podléhající ověřování podle zvláštního právního předpisu³⁾ označena uznávanou zkušební značkou nebo pokud zbraň nepodléhající ověřování podle zvláštního právního předpisu³⁾ není zaregistrována. Útvar policie dále žádost zamítne, jedná-li se o zbraně nebo střelivo do těchto zbraní uvedené jako vojenský materiál ve zvláštním právním předpisu⁹⁾. U vývozu zbraní kategorie A do zemí, které nejsou členskými státy, útvar policie zbrojní průvodní list pro trvalý vývoz zbraně nebo střeliva nevydá bez předchozího souhlasu Ministerstva zahraničních věcí.

(8) V případě trvalého vývozu zbraní, jejich součástí, hlavních částí a střeliva podle přímo použitelného předpisu z oblasti obchodování se zbraněmi a střelivem²⁴⁾ vydává povolení Ministerstvo průmyslu a obchodu postupem podle zákona o kontrole obchodu s výrobky, jejichž držení se v České republice omezuje z bezpečnostních důvodů.

§ 45

Trvalý dovoz zbraní a střeliva

(1) Zbraň kategorie A, B nebo C nebo střelivo do této zbraně lze trvale dovézt na území České republiky pouze na základě povolení k dovozu; tím nejsou dotčeny postupy podle zvláštních právních předpisů.⁹⁾

(2) Povolením podle odstavce 1 je zbrojní průvodní list pro trvalý dovoz zbraně nebo střeliva. Ten opravňuje fyzickou osobu - držitele zbrojního průkazu, fyzickou nebo právnickou osobu - držitele zbrojní licence nebo cizince⁶⁾ k držení zbraně kategorie A, B nebo C nebo střeliva do této zbraně, za účelem jejího trvalého dovozu a k trvalému dovozu na území České republiky.

(3) Zbrojní průvodní list pro trvalý dovoz zbraně nebo střeliva držitelům zbrojního průkazu nebo zbrojní licence vydává příslušný útvar policie, v zahraničí zastupitelský úřad České republiky.

(4) Zbrojní průvodní list pro trvalý dovoz zbraně nebo střeliva se vydává na základě žádosti podané podle § 44 odst. 4 písm. a) až g), i) a j). Obsahem žádosti musí být také název hraničního přechodu, kterým zbraň kategorie A, B nebo C nebo střelivo do této zbraně bude dovezena na území České republiky.

(5) Držitel zbrojního průvodního listu pro trvalý dovoz zbraně nebo střeliva je povinen nejpozději do 10 dnů ode dne překročení státních hranic České republiky oznámit dovoz zbraně kategorie A, B nebo C nebo střeliva do této zbraně příslušnému útvaru policie a předložit ji ke kontrole.

(6) Zbrojní průvodní list pro trvalý dovoz zbraně nebo střeliva je současně souhlasem k nabytí vlastnictví ke zbraní

kategorie A, B nebo C nebo střeliva do této zbraně mimo území České republiky.

(7) V případě vydání zbrojního průvodního listu pro trvalý dovoz zbraně nebo střeliva vydá příslušný útvar policie, v zahraničí zastupitelský úřad České republiky, současně předběžný souhlas s dovozem zbraně nebo střeliva do České republiky.

§ 46

Tranzit zbraní a střeliva

(1) Dočasně dovézt, držet nebo nosit na území České republiky nebo provézt územím České republiky zbraň kategorie A, B nebo C nebo střelivo do této zbraně lze pouze na základě povolení; tím nejsou dotčeny postupy podle zvláštních právních předpisů.⁹⁾

(2) Povolením podle odstavce 1 je zbrojní průvodní list pro tranzit zbraně nebo střeliva, pokud tento zákon nestanoví jinak.

(3) Zbrojní průvodní list pro tranzit zbraně nebo střeliva může na základě žádosti podané podle § 44 odst. 4 fyzickým nebo právnickým osobám vydat zastupitelský úřad České republiky nebo Policejní prezidium; fyzickým nebo právnickým osobám navštěvujícím Českou republiku za účelem výkonu práva myslivosti nebo účasti na sportovních střeleckých soutěžích, pokud tento zákon nestanoví jinak, také útvar policie na hraničním přechodu na vnější státní hranici České republiky^{17b)}.

(4) K žádosti podle odstavce 3 je žadatel povinen předložit úředně ověřené pozvání uživatele honitby nebo pořadatele sportovní akce, pokud je účelem tranzitu zbraně nebo střeliva výkon práva myslivosti nebo účast na střeleckých soutěžích. V ostatních případech je povinen uvést účel tranzitu zbraní nebo střeliva.

(5) Povolení podle odstavce 2 nemusí mít lovec z členského státu pro loveckou zbraň a střelivo kategorie C nebo sportovní střelec pro sportovní zbraň kategorie B nebo C a střelivo do této zbraně, pokud je držitelem evropského zbrojního pasu, ve kterém má převáženou zbraň uvedenou, a pokud může uvést důvod své cesty, zejména předložením pozvání podle odstavce 4.

(6) Povolení podle odstavce 2 nemusí mít též ostatní držitelé evropského zbrojního pasu pro zbraně kategorie B nebo C a střelivo do této zbraně v případě tranzitu, jestliže je zbraň zapsána v tomto průkazu a jestliže Policejní prezidium předem udělilo souhlas. Souhlas lze udělit na dobu až 1 roku. Tento souhlas se zaznamenává do evropského zbrojního pasu a lze jej prodloužit, a to vždy o 1 další rok.

(7) Cestující z třetí země, který cestuje do členského státu, musí při kontrole na vnější hranici Evropské unie předložit povolení každého členského státu, na jehož nebo přes jehož území hodlá se zbraní nebo střelivem cestovat.

(8) Pro držitele zbrojního průvodního listu pro tranzit zbraně nebo střeliva nebo pro držitele evropského zbrojního pasu platí ustanovení tohoto zákona o oprávněních a povinnostech držitele zbrojního průkazu přiměřeně. Zbraň uvedená ve zbrojním průvodním listu pro tranzit zbraní nebo střeliva nebo evropském zbrojním pasu nepodléhá registraci podle § 41 odst. 1.

§ 47

Zánik platnosti zbrojního průvodního listu pro trvalý vývoz, trvalý dovoz nebo tranzit zbraní nebo střeliva

Pro zánik platnosti zbrojního průvodního listu pro trvalý vývoz, trvalý dovoz nebo tranzit zbraní nebo střeliva vydaného podle § 44, 45 nebo § 46 platí ustanovení § 37 obdobně.

§ 48

Odnětí zbrojního průvodního listu pro trvalý vývoz, trvalý dovoz nebo tranzit zbraní nebo střeliva

(1) Příslušný útvar policie rozhodne o odnětí zbrojního průvodního listu pro trvalý vývoz, trvalý dovoz nebo tranzit zbraní nebo střeliva vydaného podle § 44, 45 nebo § 46, jestliže jeho držitel

- a) pozbyl způsobilost k právním úkonům,
- b) pozbyl zdravotní způsobilost, nebo
- c) závažným způsobem nebo opakovaně porušuje ustanovení tohoto zákona.

(2) Odvolání proti rozhodnutí o odnětí zbrojního průvodního listu pro vývoz, dovoz, tranzit nebo přepravu zbraní nebo střeliva podle odstavce 1 nemá odkladný účinek.

§ 49

Evropský zbrojní pas

(1) Evropský zbrojní pas je veřejná listina, která jeho držitele opravňuje při cestách do jiných členských států vést s sebou zbraň v něm zapsanou a střelivo do této zbraně v množství odpovídajícím účelu použití, pokud členský stát, do kterého nebo přes který cestuje, udělil povolení k cestě s touto zbraní. Vzor evropského zbrojního pasu stanoví prováděcí právní předpis.

(2) Odchylně od odstavce 1 může lovec zbraň uvedenou v § 6 písm. a) a b), nebo sportovní střelec zbraň uvedenou

v § 5 písm. a) až f) nebo v § 6 písm. a) a b), vézt s sebou bez předchozího povolení 1 nebo více těchto zbraní během cesty přes 2 nebo více členských států s cílem vykonávat loveckou nebo sportovní činnost, pokud je držitelem evropského zbrojního pasu, ve kterém je taková zbraň nebo takové zbraně uvedeny, a pokud může prokázat účel své cesty, zejména předložením pozvání. Tato výjimka však neplatí při cestě do členského státu, který zakázal nabývání a držení dotyčné zbraně nebo který je podmiňuje udělením povolení. V tomto případě musí být proveden záznam v evropském zbrojním pase.

(3) Evropský zbrojní pas vydá příslušný útvar policie fyzické osobě, která má místo pobytu na území České republiky a je oprávněným držitelem zbraně. Žádost o vydání tohoto pasu se podává na předepsaném tiskopise, jehož vzor stanoví prováděcí právní předpis, a musí obsahovat osobní údaje žadatele; k žádosti žadatel připojí fotografii.

(4) Doba platnosti evropského zbrojního pasu je 5 let a může být příslušným útvarem policie prodloužena; pokud jsou v tomto pasu zapsány pouze zbraně kategorie D, je doba platnosti nejvýše 10 let.

(5) Platnost evropského zbrojního pasu zaniká, jestliže

- a) uplyne doba jeho platnosti,
- b) je ohlášena jeho ztráta nebo odcizení, nebo
- c) zanikla jeho držitelův platnost zbrojního průkazu nebo nabylo právní moci rozhodnutí o odnětí zbrojního průkazu (§ 27).

(6) O zániku platnosti evropského zbrojního pasu rozhoduje příslušný útvar policie, jestliže

- a) je poškozen tak, že zápisy v něm uvedené jsou nečitelné nebo je porušena jeho celistvost,
- b) obsahuje neoprávněně provedené změny, nebo
- c) obsahuje nesprávné údaje; to neplatí, je-li důvodem nesprávnosti změna místa pobytu.

Uzná-li držitel evropského zbrojního pasu důvod pro zánik platnosti, provede se pouze záznam do protokolu; tímto záznamem platnost dokladu zaniká.

(7) Držitel evropského zbrojního pasu, jehož platnost zanikla podle odstavce 5 nebo 6, je povinen jej odevzdat příslušnému útvary policie do 10 pracovních dnů ode dne zániku jeho platnosti. V případě úmrtí držitele evropského zbrojního pasu se postupuje jako při úmrtí držitele zbraně nebo střeliva (§ 65).

(8) Zanikla-li platnost evropského zbrojního pasu podle odstavce 5 písm. b) nebo podle odstavce 6 písm. a) nebo c), vydá příslušný útvar policie po předložení fotografie bez žádosti nový evropský zbrojní pas s dobou platnosti původního evropského zbrojního pasu. Je-li evropský zbrojní pas vydán jako náhrada za evropský zbrojní pas ztracený nebo odcizený, musí z něj být patrné, že se jedná o duplikát.

(9) Příslušný útvar policie evropský zbrojní pas zadrží, pokud jeho držitel zadrží, zajistí nebo odejme zbrojní průkaz.

§ 50

Převaha zbraní a střeliva podnikatelem v oboru zbraní a střeliva

(1) Zbraň kategorie A, B nebo C nebo střelivo do této zbraně může podnikatel v oboru zbraní a střeliva přepravovat za účelem vývozu z území České republiky, dovozu na toto území nebo tranzitu přes toto území pouze na základě povolení.

(2) Podnikateli se zbraněmi kategorie A, B nebo C nebo střelivem do těchto zbraní se sídlem nebo místem podnikání na území České republiky povoluje přepravu příslušný útvar policie na základě žádosti podané s využitím elektronické aplikace centrálního registru zbraní. Podnikatel je povinen k žádosti o povolení přepravy předložit povolení nebo licenci Ministerstva průmyslu a obchodu, jsou-li podle zvláštního právního předpisu⁹⁾ vydávány.

(3) Podnikateli se sídlem nebo místem podnikání mimo území České republiky povoluje přepravu Policejní prezidium na základě žádosti podané na předepsaném tiskopise, jehož vzor stanoví prováděcí právní předpis. Žádost o povolení přepravy se podává na zastupitelském úřadě České republiky nebo na Policejním prezidiu; je-li žádost podána v elektronické podobě, nevyžaduje se podepsání.

(4) Žádost o povolení přepravy předkládá podnikatel uvedený v odstavcích 2 a 3 nejpozději 10 pracovních dnů před předpokládaným zahájením přepravy. Žádost obsahuje

- a) osobní údaje nebo údaje identifikující právnickou osobu, která uskutečňuje prodej nebo předání,
- b) osobní údaje nebo údaje identifikující právnickou osobu kupující, nabývací nebo vlastníci zbraň nebo střelivo,
- c) adresu místa, na které bude zbraň nebo střelivo zasláno nebo dopraveno,
- d) druh zbraní kategorie A, B nebo C nebo střeliva do těchto zbraní, které budou přepravovány, a jejich předpokládaný počet,
- e) předpokládané datum zahájení a ukončení přepravy na území České republiky,
- f) předpokládanou trasu přepravy,
- g) druh dopravy a

h) způsob zabezpečení přepravy.

(5) Zjistí-li příslušný útvar policie nebo Policejní prezidium vážné nedostatky v bezpečnosti přepravy nebo ohrožení života, zdraví, majetku, veřejného pořádku anebo bezpečnosti, žádost o povolení přepravy zbraní nebo střeliva zamítne nebo rozhodnutím stanoví jinou trasu přepravy; pokud jsou splněny všechny podmínky stanovené pro bezpečnost přepravy zbraní nebo střeliva, vydá příslušný útvar policie nebo Policejní prezidium povolení podle odstavce 2. Povolení přepravy zbraní nebo střeliva musí být přepravováno spolu se zbraněmi kategorie A, B nebo C nebo střelivem do těchto zbraní až do místa jejich určení a musí být předloženo na požádání příslušným orgánům.

(6) Příslušný útvar policie může podnikateli se zbraněmi kategorie A, B nebo C nebo střelivem do těchto zbraní se sídlem nebo místem podnikání na území České republiky vydat povolení přepravovat zbraně nebo střelivo podnikateli nebo od podnikatele v oboru zbraní a střeliva se sídlem mimo území České republiky s platností na dobu až 3 let. Při podstatné změně, hrubém nebo opakovaném porušení podmínek, za kterých bylo povolení vydáno, nebo vyžaduje-li to ochrana veřejného pořádku a bezpečnosti, může být platnost povolení rozhodnutím pozastavena nebo zrušena.

(7) Nejpozději 1 hodinu před zahájením přepravy je podnikatel uvedený v odstavcích 2 a 3 povinen ohlásit příslušnému útvaru policie nebo Policejnímu prezidiu způsobem uvedeným v odstavcích 2 a 3 údaje týkající se přepravy. Hlášení se podává s využitím elektronické aplikace centrálního registru zbraní a jeho vytištěná listinná kopie musí doprovázet zbraně kategorie A, B nebo C nebo střelivo do těchto zbraní až do místa jejich určení a musí být předloženo na požádání příslušným orgánům. Hlášení nepodává podnikatel uvedený v odstavcích 2 a 3, který všechny údaje týkající se přepravy uvedl již v žádosti o povolení přepravy. Hlášení obsahuje

a) osobní údaje nebo údaje identifikující právnickou osobu, která uskutečňuje prodej nebo předání,

b) osobní údaje nebo údaje identifikující právnickou osobu kupující, nabývací nebo vlastníci zbraň nebo střelivo,

c) adresu místa, na které bude zbraň nebo střelivo zasláno nebo dopraveno,

d) údaje umožňující identifikaci každé zbraně kategorie A, B nebo C nebo střeliva do těchto zbraní, včetně kategorie zbraně, a oznámení o tom, že tyto zbraně nebo střelivo byly předmětem kontroly v souladu s Úmluvou o vzájemném uznávání zkušebních značek ručních palných zbraní,

e) datum zahájení a ukončení přepravy na území České republiky,

f) trasu přepravy,

g) druh dopravy, údaje o dopravci, včetně čísla zbrojní licence, jedná-li se o podnikatele se zbraněmi kategorie A, B nebo C nebo střelivem do těchto zbraní se sídlem nebo místem podnikání na území České republiky, identifikační údaj dopravního prostředku, zejména lokalizační údaje a registrační značky, které umožní policii nepřetržité sledování jeho aktuální polohy, a spojení na obsluhu dopravního prostředku a na osobu odpovědnou za přepravu zbraní kategorie A, B nebo C nebo střeliva do těchto zbraní na území České republiky, která má jazykové znalosti nejméně na úrovni A2 českého nebo anglického jazyka podle společného evropského referenčního rámce pro jazyky,

h) způsob zabezpečení přepravy a i) předchozí souhlas následujícího tranzitujícího nebo přijímajícího státu, pokud tento stát podmiňuje přepravu zbraní nebo střeliva po svém území tímto předchozím souhlasem.

(8) Každý dopravní prostředek určený k přepravě zbraní kategorie A, B nebo C nebo střeliva do těchto zbraní musí být vybaven zařízením, které umožňuje nepřetržité sledování jeho pohybu, jedná-li se o silniční přepravu a je-li přepravováno více než 100 zbraní nebo více než 200 000 kusů střeliva. Po celou dobu přepravy musí být zařízení přihlášeno do systému sledování pohybu a jím zaregistrováno.

(9) Podnikatel se zbraněmi kategorie A, B nebo C nebo střelivem do těchto zbraní se sídlem nebo místem podnikání na území České republiky, kterému bylo vydáno dlouhodobé povolení přepravovat zbraně nebo střelivo podle odstavce 6, podává po dobu platnosti tohoto dokladu při každé další uskutečňované přepravě pouze hlášení podle odstavce 7.

(10) Podnikatel uvedený v odstavcích 2 a 3 je povinen neprodleně ohlásit příslušnému útvaru policie nebo Policejnímu prezidiu jakékoliv změny v přepravě zbraní kategorie A, B nebo C nebo střeliva do těchto zbraní.

(11) Policie zajišťuje na základě údajů podle odstavců 4 a 7 nebo jiných zjištěných informací sledování přepravy zbraní kategorie A, B nebo C nebo střeliva do těchto zbraní a poskytuje aktuální informace o mimořádných situacích obsluhy dopravního prostředku nebo osobě zodpovědné za přepravu zbraní kategorie A, B nebo C nebo střeliva do těchto zbraní na území České republiky, má-li tyto informace k dispozici.

(12) Příslušný útvar policie poskytne tomu, komu bylo vydáno povolení přepravovat zbraně nebo střelivo, seznam zbraní nebo střeliva do těchto zbraní, které mohou být dovezeny na území jednotlivých členských států bez jejich předchozího souhlasu.

§ 50a

Hlášení přepravy zbraní a střeliva podnikatelem v oboru zbraní a střeliva

(1) Podnikatel se zbraněmi kategorie A, B nebo C nebo střelivem do těchto zbraní je povinen příslušnému útvaru policie ohlásit nejpozději 1 hodinu před zahájením přepravy přepravu více než 100 zbraní nebo více než 200 000 kusů střeliva po území České republiky. Tuto povinnost nemá, pokud již má na přepravu těchto zbraní nebo střeliva vydáno povolení přepravovat zbraně nebo střelivo podle § 50. Toto hlášení se podává s využitím elektronické aplikace centrálního registru zbraní a jeho vytištěná listinná kopie musí doprovázet zbraně kategorie A, B nebo C nebo střelivo do těchto zbraní až do místa jejich

určení a musí být předloženo na požádání příslušným orgánům. Hlášení obsahuje

- a) osobní údaje nebo údaje identifikující právnickou osobu, která uskutečňuje prodej nebo předání,
- b) osobní údaje nebo údaje identifikující právnickou osobu kupující, nabývající nebo vlastníci zbraň nebo střelivo,
- c) adresu místa, na které bude zbraň nebo střelivo zasláno nebo dopraveno,
- d) druh zbraní kategorie A, B nebo C nebo střeliva do těchto zbraní, které budou přepravovány, a jejich počet,
- e) datum zahájení a ukončení přepravy,
- f) trasu přepravy,
- g) druh dopravy, údaje o dopravci, včetně čísla zbrojní licence, identifikační údaj dopravního prostředku, zejména lokalizační údaje a registrační značky, které umožní policii nepřetržité sledování jeho aktuální polohy, a spojení na obsluhu dopravního prostředku nebo na osobu odpovědnou za přepravu zbraní kategorie A, B nebo C nebo střeliva do těchto zbraní a
- h) způsob zabezpečení přepravy.

(2) Každý dopravní prostředek určený k přepravě zbraní kategorie A, B nebo C nebo střeliva do těchto zbraní podle odstavce 1 musí být vybaven zařízením, které umožňuje nepřetržité sledování jeho pohybu, jedná-li se o silniční přepravu. Po celou dobu přepravy musí být zařízení přihlášeno do systému sledování pohybu a jím zaregistrováno.

(3) Podnikatel se zbraněmi kategorie A, B nebo C nebo střelivem do těchto zbraní je povinen neprodleně ohlásit příslušnému útvaru policie nebo Policejnímu prezidiu jakékoliv změny v přepravě zbraní kategorie A, B nebo C nebo střeliva do těchto zbraní.

(4) Zjistí-li příslušný útvar policie nebo Policejní prezidium vážné nedostatky v bezpečnosti přepravy nebo ohrožení života, zdraví, majetku, veřejného pořádku nebo bezpečnosti, přepravu zbraní nebo střeliva rozhodnutím zakáže, stanoví jinou trasu přepravy nebo stanoví dodatečné podmínky pro zabezpečení přepravy. Odvolání proti rozhodnutí nemá odkladný účinek.

(5) Policie zajišťuje na základě údajů podle odstavce 1 nebo jiných zjištěných informací sledování přepravy zbraní kategorie A, B nebo C nebo střeliva do těchto zbraní a poskytuje aktuální informace o mimořádných situacích obsluhy dopravního prostředku nebo osobě zodpovědné za přepravu zbraní kategorie A, B nebo C nebo střeliva do těchto zbraní na území České republiky, má-li tyto informace k dispozici.

§ 50b

Zabezpečení zbraní a střeliva v průběhu přepravy

Podnikatel se zbraněmi kategorie A, B nebo C nebo se střelivem do těchto zbraní a podnikatel se sídlem nebo místem podnikání mimo území České republiky je v průběhu jejich přepravy povinen zabezpečit zbraně kategorie A, B nebo C nebo střelivo do těchto zbraní proti zneužití, ztrátě nebo odcizení. Požadavky na zabezpečení zbraní kategorie A, B nebo C nebo střeliva do těchto zbraní v průběhu přepravy stanoví prováděcí právní předpis; tím nejsou dotčeny právní předpisy upravující přepravu zbraní nebo střeliva jako nebezpečného nákladu¹⁸⁾.

§ 51

Ustanovení společná pro trvalý vývoz, trvalý dovoz a tranzit zbraní a střeliva

(1) Zbrojní průvodní list pro trvalý vývoz, trvalý dovoz nebo tranzit zbraní nebo střeliva je veřejná listina.

(2) Každý, kdo vyvází, dováží nebo provází zbraň kategorie A, B nebo C nebo střelivo do těchto zbraní přes vnější státní hranice České republiky, je tuto skutečnost povinen oznámit policii na hraničním přechodu České republiky; to neplatí, je-li vývoz nebo dovoz uskutečňován v zásilkách. Zároveň je povinen předložit povolení podle § 44, 45 nebo § 46 a 50, popřípadě evropský zbrojní pas. Povolení nebo evropský zbrojní pas musí mít vždy u sebe, pokud má u sebe zbraň kategorie A, B nebo C nebo střelivo do těchto zbraní, a předložit jej příslušnému orgánu ke kontrole. Tyto povinnosti má i na vnitřní státní hranici České republiky, pokud je zde prováděna ochrana hranic podle zvláštního právního předpisu^{17b)}.

(3) Ustanovení § 44 až 46 a § 49 se nevztahují na vývoz, dovoz nebo tranzit zbraně, zakázaného doplňku zbraně nebo střeliva, realizovaný fyzickou nebo právnickou osobou v rámci její obchodní činnosti uskutečňované podle zvláštního právního předpisu.⁹⁾ Ustanovení § 46 se nevztahuje také na dočasný tranzit zbraní nebo střeliva ozbrojeného doprovodu občanů cizích států (chráněných osob), kterým je ozbrojená ochrana poskytována se souhlasem jejich státu, a to za předpokladu žádosti cizího státu o dočasný tranzit zbraní nebo střeliva.

(4) Zbrojní průvodní list pro trvalý vývoz, trvalý dovoz nebo tranzit zbraní nebo střeliva se vydává na dobu, po kterou se zbraň, zakázaný doplněk zbraně nebo střelivo bude nacházet na území České republiky, nejdéle však na dobu 3 měsíců. Orgán příslušný k vydání zbrojního průvodního listu přezkoumá podmínky, za nichž dojde k vývozu, dovozu nebo tranzitu zbraně nebo střeliva, a to zejména s ohledem na zabezpečení bezpečnosti.

(5) Držitel zbrojního průvodního listu pro trvalý vývoz, trvalý dovoz nebo tranzit zbraní nebo střeliva, jehož platnost zanikla, je povinen do 10 pracovních dnů ode dne zániku jeho platnosti zbrojní průvodní list odevzdat kterémukoliv útvaru policie včetně zbraně, zakázaného doplňku zbraně nebo střeliva, je-li jejich držitelem na základě tohoto dokladu.

(6) Vláda stanoví nařízením, které zbraně nebo střelivo je možné z jiného členského státu přepravit na území České

republiky bez předchozího souhlasu příslušných orgánů České republiky.

(7) Seznam zbraní a střeliva, které lze dovézt na území České republiky bez předchozího souhlasu příslušných orgánů České republiky, předává ministerstvo ostatním členským státům.

nadpis vypuštěn

Díl 7

Střelnice

§ 52

Provozování střelnic

(1) Střelnice pro střelbu ze zbraně kategorie A, B, C nebo D uvedené v § 7 písm. a) nebo b) je komplex zařízení a prostorů určených pro bezpečnou střelbu.

(2) Příslušný útvar policie vydá na základě žádosti podané na předepsaném tiskopise, jehož vzor stanoví prováděcí právní předpis, povolení k provozování střelnice pouze tehdy, je-li zde zajištěno bezpečné používání zbraní a střeliva.

(3) Obsahem žádosti o povolení k provozování střelnice musí být

- a) osobní údaje nebo údaje identifikující právnickou osobu žadatele,
- b) místo, kde má být střelnice provozována,
- c) osobní údaje fyzické osoby navržené k ustanovení správcem střelnice,
- d) sdělení, zda střelnice má být používána k podnikatelským účelům, a
- e) datum zahájení a ukončení provozování střelnice, nejedná-li se o provozování střelnice na dobu neurčitou.

(4) K žádosti o povolení k provozování střelnice je žadatel povinen připojit

- a) listinu prokazující oprávnění užívat nemovitost jako střelnici,
- b) provozní řád střelnice ověřený znalcem v oboru balistiky, obsahující zejména situační náčrtek střelnice s vyznačením prostředků k zajištění bezpečnosti při střelbě, a vzor označení správce střelnice s uvedením funkce, jména a příjmení,
- c) výpis z obchodního rejstříku, je-li žadatel v něm zapsán,
- d) souhlas vlastníka nebo nájemce pozemku nebo střelnice s provozováním střelnice; je-li zřízení střelnice požadováno na honebním pozemku, též souhlas uživatele honitby.

(5) Příslušný útvar policie si za účelem posouzení žádosti o povolení k provozování střelnice opatří výpis ze živnostenského rejstříku, pokud má být střelnice používána k podnikatelským účelům.

(6) Příslušný útvar policie může povolení k provozování střelnice časově omezit, nejedná-li se o provozování střelnice na dobu neurčitou. V takovém případě uvede v rozhodnutí začátek a konec doby platnosti povolení k provozování střelnice.

(7) Povinné obsahové náležitosti provozního řádu střelnice stanoví prováděcí právní předpis.

§ 53

Pozastavení provozování střelnice

(1) Příslušný útvar policie rozhodne o pozastavení provozování střelnice, jestliže

- a) provozování střelnice prokazatelně ohrožuje život nebo zdraví osob, životní prostředí nebo majetek, nebo
- b) správce střelnice nevykonává svou funkci a provozovatel střelnice neustanoví nového správce střelnice do 30 dnů od ukončení výkonu funkce dosavadního správce střelnice.

(2) Příslušný útvar policie může rozhodnout o pozastavení provozování střelnice, jestliže se změnila podmínky, za nichž bylo vydáno povolení k jejímu provozování.

(3) Příslušný útvar policie v rozhodnutí o pozastavení provozování střelnice stanoví přiměřenou lhůtu k odstranění nedostatků; tuto lhůtu lze v odůvodněných případech prodloužit.

(4) Odvolání proti rozhodnutí o pozastavení provozování střelnice podle odstavců 1 a 2 nemá odkladný účinek.

(5) Příslušný útvar policie povolení k provozování střelnice zruší, pokud nebudou ve stanovené lhůtě odstraněny nedostatky, pro něž bylo provozování střelnice pozastaveno.

§ 54

Povinnosti provozovatele střelnice

(1) Provozovatel střelnice je povinen oznámit do 10 pracovních dnů příslušnému útvaru policie, který vydal povolení k provozování střelnice,

- a) změnu provozního řádu střelnice,
- b) změnu správce střelnice,
- c) změny, které mohou mít vliv na bezpečnost provozu střelnice, nebo
- d) ukončení provozování nebo zrušení střelnice.

(2) Provozovatel střelnice je dále povinen

- a) zajistit při provádění střelby přítomnost správce střelnice na střelnici a
- b) vybavit střelnici lékárníčkou první pomoci, jejíž obsah stanoví prováděcí právní předpis.

§ 55

Správce střelnice

(1) Správcem střelnice je osoba odpovědná za bezpečný provoz střelnice a může jím být jen fyzická osoba starší 21 let, která je nejméně 3 roky držitelem zbrojního průkazu skupiny B, C, D nebo E.

(2) Správce střelnice je povinen

- a) při výkonu funkce nosit viditelně označení správce střelnice stanovené provozním řádem střelnice,
- b) zajistit přístupnost provozního řádu střelnice,
- c) zajistit dodržování provozního řádu a ostrahu střelnice,
- d) zajistit, aby střelbu na střelnici prováděla jen osoba, která je k tomu oprávněna,
- e) zastavit střelbu na střelnici v případě ohrožení života, zdraví a majetku a
- f) oznámit bez zbytečného odkladu útvaru policie zranění nebo usmrcení osoby při střelbě nebo při manipulaci se zbraní na střelnici.

nadpis vypuštěn

Díl 8

Zvláštní ustanovení o nakládání se zbraněmi a střelivem

§ 56

Zadržení zbraně, střeliva nebo dokladu

(1) Příslušník policie je oprávněn zadržet zbraň kategorie A, B, C nebo D, střelivo, černý lovecký prach, bezdýmný prach, zápalky, zbrojní průkaz, zbrojní licenci, průkaz zbraně, zbrojní průvodní list pro trvalý vývoz, trvalý dovoz nebo tranzit zbraní nebo střeliva, povolení k vývozu podle zákona o kontrole obchodu s výrobky, jejichž držení se v České republice omezuje z bezpečnostních důvodů, evropský zbrojní pas, povolení k přepravě nebo hlášení přepravy zbraní a střeliva podle § 50 nebo 50a, aby jejich držitelé zabránili v jednání, kterým porušuje povinnost nebo nedodržuje zákaz stanovený tímto zákonem.

(2) Příslušník policie je oprávněn zadržet zbraň kategorie A, B nebo C, střelivo do této zbraně, zbrojní průkaz, zbrojní licenci, průkaz zbraně nebo zbrojní průvodní list pro trvalý vývoz, trvalý dovoz nebo tranzit zbraní nebo střeliva, povolení k vývozu podle zákona o kontrole obchodu s výrobky, jejichž držení se v České republice omezuje z bezpečnostních důvodů, evropský zbrojní pas, v němž jsou zapsány zbraně kategorie A, B nebo C, povolení k přepravě nebo hlášení přepravy zbraní a střeliva podle § 50 nebo 50a, pokud

- a) existuje důvodné podezření, že u držitele zbrojního průkazu došlo k takové změně zdravotního stavu, která může v souvislosti s nakládáním se zbraní představovat ohrožení jeho života nebo zdraví anebo života nebo zdraví jiných osob,
- b) byl odňat zbrojní průkaz podle § 27 odst. 1 písm. a), b) nebo c) nebo zbrojní licence podle § 36 odst. 1 písm. b) nebo § 36 odst. 2 a dosavadní držitel zbrojního průkazu nebo zbrojní licence neodevzdal průkaz zbraně, zbraň, střelivo a zakázaný doplněk zbraně příslušnému útvaru policie, nebo
- c) je dán důvod pro zajištění podle § 57 odst. 1 a existuje důvodné podezření, že další nakládání se zbraní nebo střelivem držitelem zbrojního průkazu nebo zbrojní licence může představovat ohrožení jeho života nebo zdraví anebo života nebo zdraví

jiných osob.

(3) Pokud držitel zbrojního průkazu nebo držitel zbrojní licence na výzvu příslušníka policie neprodleně neodevzdá věci, které mají být zadrženy podle odstavce 2, nebo nesdělí místo jejich uložení a neumožní jejich převzetí policií, je příslušník policie oprávněn vstoupit do obydlí, jiných prostor nebo na pozemek, lze-li důvodně předpokládat, že se zde tyto věci nalézají, a zadržet je.

(4) Příslušník policie může zadržet zbraň, zakázaný doplněk zbraně nebo střelivo podle odstavce 1 v místě jejich dosavadního uložení a současně zabránit přístupu k nim osobě, které byly zbraň, zakázaný doplněk zbraně nebo střelivo zadrženy, nebo jiné neoprávněné osobě, je-li to odůvodněno jejich množstvím nebo velikostí.

(5) Příslušník policie, který zadržel věc uvedenou v odstavcích 1 a 2, vydá jejímu držiteli na místě potvrzení o převzetí zadržené věci a neprodleně ji odevzdá s uvedením důvodu zadržení příslušnému útvaru policie.

(6) Pominou-li důvody, které vedly k zadržení zbraně, střeliva, zakázaného doplňku zbraně nebo dokladu, musí být tyto věci útvarem policie, u něhož jsou v úschově, bez zbytečného odkladu vráceny po předložení vydaného potvrzení tomu, komu byly zadrženy. Pokud není ten, komu byly věci zadrženy, totožný s jejich vlastníkem, musí být věci vráceny jejich vlastníkově.

§ 57

Zajištění zbraně, střeliva nebo dokladu

(1) Příslušný útvar policie může rozhodnout o zajištění zbraně kategorie A, B nebo C, střeliva do těchto zbraní, zbrojního průkazu, zbrojní licence, průkazu zbraně nebo zbrojního průvodního listu pro trvalý vývoz, trvalý dovoz nebo tranzit zbraní nebo střeliva, povolení k vývozu podle zákona o kontrole obchodu s výrobky, jejichž držení se v České republice omezuje z bezpečnostních důvodů, evropský zbrojní pas, v němž jsou zapsány zbraně kategorie A, B nebo C, povolení k přepravě nebo hlášení přepravy zbraní a střeliva podle § 50 nebo 50a, jestliže proti jejich držiteli bylo zahájeno

a) v případě fyzické osoby trestní stíhání pro trestný čin uvedený v § 22 odst. 1,

b) v případě právnické osoby trestní stíhání pro úmyslný trestný čin,

c) v případě fyzické osoby správní řízení pro přestupek spáchaný tím, že

1. vlastní, drží nebo nosí zbraň v rozporu s § 8,

2. v rozporu s § 20a odst. 3 se nepodrobí lékařské prohlídce nebo nepředloží posudek o zdravotní způsobilosti příslušnému útvaru policie,

3. střílí ze zbraně v rozporu s § 28 odst. 5,

4. v rozporu s § 29 odst. 1 písm. l) se nepodrobí vyšetření ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem nebo jinou návykovou látkou nebo v rozporu s § 29 odst. 3 písm. b) nosí zbraň nebo manipuluje se zbraní na veřejnosti nebo na místě veřejnosti přístupném, přestože je jeho schopnost k této činnosti snížena požitím alkoholických nápojů, užitím jiné návykové látky, léků nebo v důsledku nemoci,

5. nepostupuje podle § 41 odst. 5, nebo

6. neoznámí nabytí vlastnictví ke zbraní kategorie A, B nebo C podle § 42 odst. 1, nebo

d) v případě právnické nebo podnikající fyzické osoby správní řízení pro přestupek spáchaný tím, že vlastní nebo drží zbraň nebo střelivo v rozporu s § 8.

(2) Příslušný útvar policie může rozhodnout o zajištění zbraně kategorie A, B, C nebo D, střeliva, černého loveckého prachu, bezdýmného prachu, zápalek, zbrojního průkazu, zbrojní licence, průkazu zbraně, zbrojního průvodního listu pro trvalý vývoz, trvalý dovoz nebo tranzit zbraní nebo střeliva, povolení k vývozu podle zákona o kontrole obchodu s výrobky, jejichž držení se v České republice omezuje z bezpečnostních důvodů, evropského zbrojního pasu, povolení k přepravě nebo hlášení přepravy zbraní a střeliva podle § 50 nebo 50a, které byly zadrženy podle § 56 a ve věci má být vedeno řízení podle tohoto nebo zvláštního zákona. Pokud není do 1 měsíce od jejich zadržení zahájeno řízení podle tohoto zákona nebo věc není postoupena orgánu oprávněnému vést řízení podle zvláštního zákona, příslušný útvar policie postupuje podle odstavce 8.

(3) Účastníkem řízení o zajištění je osoba, která přechovává věci podle odstavce 1 nebo 2 a dále jejich vlastníkem nebo osoba, která je uvedena v dokladu. Osoba, která věci zajištěné podle odstavce 1 nebo 2 přechovává, je povinna tyto věci odevzdat bez zbytečného odkladu do úschovy útvaru policie, který o jejich zajištění rozhodl, nebo sdělit místo jejich uložení a umožnit jejich převzetí policií. Policie o převzetí zajištěných věcí vydá potvrzení.

(4) Odvolání proti rozhodnutí podle odstavců 1 a 2 nemá odkladný účinek.

(5) Pokud držitel zbraně, střeliva, zakázaného doplňku zbraně nebo dokladu, o jejichž zajištění bylo rozhodnuto podle odstavce 1, je na výzvu příslušného útvaru policie neprodleně neodevzdá nebo nesdělí místo jejich uložení a neumožní jejich převzetí, je příslušný útvar policie oprávněn za účelem zajištění zbraň, střelivo, zakázaný doplněk zbraně nebo doklad odebrat, přitom je oprávněn vstoupit do obydlí, jiných prostor nebo na pozemek, lze-li důvodně předpokládat, že se zde tyto věci nalézají. Ustanovení správního řádu o exekuci na nepeněžitá plnění se nepoužijí.

(6) Příslušný útvar policie může v odůvodněných případech rozhodnout o zajištění zbraně, zakázaného doplňku zbraně nebo střeliva v místě jejich dosavadního uložení. Osoba, u níž jsou zbraň, zakázaný doplněk zbraně nebo střelivo podle odstavce 1 nebo 2 zajištěny, je povinna zajištění strpět a nesmí se zbraní, zakázaným doplňkem zbraně nebo střelivem zajištěnými podle odstavce 1 nebo 2 nakládat nebo umožnit takové nakládání jiné osobě.

(7) Příslušný útvar policie může tomu, komu byly věci podle odstavce 1 nebo 2 zajištěny, uložit povinnost uhradit náklady na provedení jejich zajištění.

(8) Pominou-li důvody, které vedly k zajištění zbraně, střeliva, zakázaného doplňku zbraně nebo dokladu, rozhodne příslušný útvar policie bez zbytečného odkladu o vrácení zajištěných věcí tomu, komu byly zajištěny. Pokud není ten, komu byly věci zajištěny, totožný s jejich vlastníkem, musí být věci vráceny jejich vlastníkov.

§ 57a

Odstranění střeliva

(1) Kontrolní orgán podle § 75a rozhodne o odstranění střeliva, které je ve špatném technickém stavu, a určí k tomu jeho držiteli přiměřenou lhůtu.

(2) Policie zajistí odstranění střeliva podle odstavce 1, je-li bezprostředně ohrožen život, zdraví nebo majetek nebo prohlásí-li vlastník střeliva, že v určené lhůtě není schopen odstranění střeliva zajistit, nebo jej v určené lhůtě neodstraní.

(3) Příslušný útvar policie může držiteli střeliva, které bylo odstraněno podle odstavce 2, uložit povinnost uhradit náklady spojené s odstraněním střeliva.

§ 58

Zabezpečení zbraní a střeliva

(1) Nošené nebo přepravované držené zbraně kategorie A, B anebo C nebo střelivo do nich musí být pod neustálou kontrolou držitele zbrojního průkazu nebo držitele zbrojního průvodního listu pro trvalý vývoz, dovoz nebo tranzit zbraní nebo střeliva, který přepravu realizuje. Nošené nebo přepravované zbraně kategorie D a střelivo do těchto zbraní musí být pod neustálou kontrolou jejich oprávněného držitele.

(2) Držené zbraně kategorie A, B nebo C uschované, uložené nebo uskladněné (dále jen "přechovávané zbraně") v počtu do 10 kusů nebo střelivo v počtu do 10 000 nábojů se zabezpečují uložením do uzamykatelné ocelové schránky nebo uzamykatelné ocelové skříňe nebo zvláštního uzamčeného zařízení, pokud tato schránka, skříň nebo toto zařízení splňují technické požadavky stanovené prováděcím právním předpisem. Ustanovení tohoto odstavce se nevztahuje na přechovávané zbraně kategorie B nebo C v počtu do 2 kusů nebo střelivo v počtu do 500 nábojů, které je však držitel těchto zbraní a střeliva povinen vhodně zabezpečit proti zneužití, ztrátě a odcizení.

(3) Více než 10 přechovávaných zbraní nebo více než 10 000 nábojů se zabezpečuje v

- a) uzamykatelném skříňovém trezoru, pokud splňuje technické požadavky stanovené prováděcím právním předpisem, nebo
- b) uzamčené místnosti nebo samostatném objektu, pokud splňují technické požadavky stanovené prováděcím právním předpisem.

(4) Více než 20 přechovávaných zbraní kategorie A, B nebo C nebo více než 20 000 kusů střeliva se zabezpečuje v uzamčené místnosti, samostatném objektu nebo komorovém trezoru, pokud jsou chráněny elektronickým zabezpečovacím zařízením a pokud splňují technické požadavky stanovené prováděcím právním předpisem.

(5) Přechovávané zbraně nebo střelivo ve výlohách musí být v provozní době zabezpečeny uzamykatelnou otevíratelnou stěnou výloh. Výlohy, skla výloh, vitrín nebo pultů musí splňovat technické požadavky stanovené prováděcím právním předpisem. Mimo provozní dobu se tato zbraň nebo střelivo přechovává podle odstavců 2 až 4.

(6) Přechovávaná zbraň musí být v nenabitěm stavu, to znamená, že zbraň není nabita náboji v zásobníku, nábojové schránce, nábojové komoře hlavně nebo v nábojových komorách válce revolveru.

(7) Pokud rozměry zbraně kategorie A neumožňují její přechovávání podle předchozích odstavců, může příslušný útvar policie jejímu držiteli povolit jiný způsob jejího zabezpečení v případě, že bude řádně zabezpečena proti zneužití, ztrátě nebo odcizení. Příslušný útvar policie může dále držiteli zbrojní licence povolit jiný způsob zabezpečení přechovávaných zbraní kategorie A, B, C za podmínky, že přechovávané zbraně nebo střelivo budou řádně zabezpečeny proti zneužití, ztrátě nebo odcizení.

(8) Příslušný útvar policie je oprávněn u držitelů zbrojních průkazů provést kontrolu zabezpečení zbraní kategorie A; při této kontrole je oprávněn vstupovat do jejich obydlí.

§ 59

Svěření zbraně

(1) Držitel zbrojního průkazu nebo zbrojní licence může svěřit zbraň kategorie B nebo C nebo střelivo do této zbraně jiné fyzické osobě, která není držitelem zbrojního průkazu příslušné skupiny, pouze v rámci

- a) výcviku a výuky ve střelbě,
- b) sportovní přípravy nebo sportovních soutěží, jejichž součástí je střelba,
- c) výuky k loveckým účelům,
- d) přípravy na budoucí povolání související s držením nebo nošením zbraně,

- e) filmové nebo divadelní činnosti, jde-li o zbraň upravenou pro střelbu nábojkami nebo cvičnými náboji, nebo
- f) výuky branné přípravy nebo výuky v oboru, jehož obsahem je i výroba, opravy a zkoušky zbraní a střeliva.

(2) Svěří-li držitel zbrojního průkazu nebo zbrojní licence zbraň nebo střelivo do používání fyzické osobě podle odstavce 1, je povinen

- a) poučit tuto osobu o bezpečném zacházení se zbraní a střelivem,
- b) dbát nutné opatnosti a
- c) zajistit přítomnost odpovědné osoby (instruktora), která je držitelem zbrojního průkazu příslušné skupiny a zajistí bezpečnou manipulaci se zbraní a střelivem.

(3) Zbraň nebo střelivo do této zbraně lze svěřit fyzické osobě podle odstavce 1 jen na dobu nezbytně nutnou, a to pouze

- a) k provedení střelby na střelnici, pokud nejde o střelbu ze zbraně uvedené v odstavci 1 písm. e), nebo
- b) k jiné manipulaci se zbraní nebo střelivem v prostoru, který určí odpovědná osoba provádějící dohled podle odstavce 2 písm. c).

(4) Při výuce, přípravě nebo soutěžích, jejichž součástí je střelba, může osoba mladší 18 let, nejméně ve věku 10 let, používat zbraň, avšak pouze za přítomnosti osoby starší 21 let, která je držitelem zbrojního průkazu skupiny B, popřípadě skupiny C nejméně 3 roky a zajistí bezpečnou manipulaci se zbraní a střelivem.

§ 60

Držení a nošení zbraní při zvláštních příležitostech

Osoba, která se účastní veřejných shromáždění, slavností, sportovních podniků nebo lidových zábav, může na těchto akcích nosit zbraň, pouze

- a) drží-li zbraň k provozování zábavné střelby v komerčních nebo obdobných střelnicích,
- b) podílí-li se se souhlasem pořadatele na zabezpečení akce, jejíž součástí je střelba,
- c) zabezpečuje-li úkoly podle zvláštního právního předpisu,¹⁰⁾ nebo
- d) pokud je to nezbytné k ochraně života, zdraví nebo majetku, a nošení zbraně povolí útvar policie příslušný podle místa konání akce.

Veřejné vystavování zbraní a střeliva

§ 61

nadpis vypuštěn

(1) Zbraň kategorie A, B nebo C nebo střelivo do této zbraně může být veřejně vystavována jen na základě povolení vydaného útvarem policie příslušným podle místa konání akce.

(2) Žádost o povolení k veřejnému vystavování zbraní nebo střeliva předkládá pořadatel výstavy nejpozději měsíc před zahájením výstavy. Žádost obsahuje

- a) název a sídlo pořadatele výstavy,
- b) přesné označení místa a dobu trvání výstavy,
- c) druh zbraní, hlavních částí zbraní, zakázaných doplňků zbraní nebo střeliva, které mají být vystavovány,
- d) předpokládané množství zbraní, hlavních částí zbraní, zakázaných doplňků zbraní nebo střeliva, které mají být vystavovány, a jejich vlastníky nebo vystavovatele a
- e) způsob vystavování a zabezpečení zbraně, hlavní části zbraně, zakázaného doplňku zbraně nebo střeliva před zneužitím, ztrátou nebo odcizením.

(3) Útvar policie podle odstavce 1 před vydáním povolení k veřejnému vystavování zbraní nebo střeliva posoudí zejména podmínky zabezpečení zbraně, zakázaného doplňku zbraně, hlavní části zbraně nebo střeliva proti jejich zneužití, ztrátě nebo odcizení. V rozhodnutí o povolení k veřejnému vystavování zbraní nebo střeliva může stanovit další podmínky pro jejich zabezpečení. Rozhodnutí o povolení k veřejnému vystavování zbraní nebo střeliva musí být pořadateli výstavy doručeno nejpozději 10 pracovních dnů před zahájením výstavy. Nebudou-li podmínky zabezpečení splněny, útvar policie podle odstavce 1 žádost zamítne. Odvolání proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti nemá odkladný účinek.

(4) Pořadatel výstavy, kterému bylo útvarem policie podle odstavce 1 vydáno povolení k veřejnému vystavování zbraní, je povinen 24 hodin před zahájením výstavy, nejpozději však do dvanácté hodiny posledního pracovního dne před zahájením výstavy, ohlásit útvaru policie podle odstavce 1 přesné množství a údaje umožňující identifikaci každé zbraně, hlavní

části zbraně, každého zakázaného doplňku zbraně nebo střeliva, které mají být vystavovány.

(5) Pořadatel výstavy je povinen neprodleně ohlásit útvaru policie podle odstavce 1 jakékoliv změny ve vystavování zbraní nebo střeliva.

§ 62

Dojde-li v průběhu veřejného vystavování zbraně nebo střeliva k porušení podmínek jejich zabezpečení, vyzve útvar policie, který povolení vydal, pořadatele výstavy k odstranění nedostatků. V případě neuposlechnutí výzvy nebo při opakovaném porušení podmínek zabezpečení zbraně, hlavní části zbraně, zakázaného doplňku zbraně nebo střeliva, útvar policie, který povolení vydal, toto zruší, ledaže pořadatel výstavy prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo po něm možno požadovat, aby neuposlechnutí výzvy nebo porušení podmínek zabezpečení zbraně, hlavní části zbraně, zakázaného doplňku zbraně nebo střeliva zabránil. O zrušení povolení vyrozumí útvar policie, který povolení vydal, neprodleně pořadatele výstavy. Odvolání proti rozhodnutí o zrušení povolení nemá odkladný účinek.

§ 63

Znehodnocování a ničení zbraní a střeliva a výroba řezů zbraní a střeliva

(1) Znehodnotit nebo zničit zbraň kategorie A, B nebo C nebo vyrobit jejich řez lze jen na základě povolení příslušného útvaru policie, nejde-li o zhotovení řezu zbraně přímo výrobcem zbraně. Jde-li o zbraň, která je kulturní památkou, musí být též udělen souhlas příslušného orgánu státní památkové péče s jejím znehodnocením nebo zničením nebo s výrobou jejího řezu.

(2) Vlastník zbraně nebo zakázaného doplňku zbraně uvedených v odstavci 1 je povinen je před jejich znehodnocením nebo zničením nebo výrobou jejich řezu předložit příslušnému útvaru policie ke kriminalistické expertize s písemnou žádostí podanou na předepsaném tiskopise, jehož vzor stanoví prováděcí právní předpis; žádost musí obsahovat

- a) osobní údaje nebo údaje identifikující právnickou osobu,
- b) důvod znehodnocení nebo zničení zbraně, hlavní části zbraně nebo zakázaného doplňku zbraně nebo výroby jejího řezu a
- c) údaje o zbraní nebo údaje identifikující hlavní část zbraně nebo zakázaný doplněk zbraně.

(3) K žádosti podle odstavce 2 je žadatel povinen přiložit

- a) zbraň, hlavní část zbraně nebo zakázaný doplněk zbraně; pokud rozměry neumožňují jejich přiložení, sdělí místo jejich uložení,
- b) průkaz zbraně, jde-li o registrovanou zbraň nebo hlavní část zbraně, a
- c) písemný souhlas příslušného orgánu státní památkové péče, jde-li o zbraň, která je kulturní památkou, o jejichž převzetí vydá příslušný útvar policie potvrzení.

(4) Příslušný útvar policie ověří původ a stav zbraně nebo zakázaného doplňku zbraně a může je předat k provedení kriminalistické expertizy. Příslušný útvar policie žádost podle odstavce 2 zamítne, pokud bylo zjištěno důvodné podezření, že se zbraní nebo zakázaným doplňkem zbraně byl spáchán trestný čin nebo přestupek.

(5) Ustanovení odstavců 1 až 4 se vztahují i na ty případy, kdy dochází při opravě nebo úpravě zbraně k takovým zásahům, které nevratně zničí nebo pro účely balistického zkoumání jinak znehodnotí hlavní část zbraně. Povinnost uložená vlastníku zbraně v odstavci 2 přechází i na osobu, která úpravu nebo opravu provádí.

(6) Žadatel, kterému bylo vydáno povolení podle odstavce 1, je povinen do 20 pracovních dnů ode dne vydání povolení zbraň kategorie A, B anebo C předat ke znehodnocení nebo zničení nebo výrobě jejího řezu pouze osobě, která je k této činnosti oprávněna. Této osobě předá i střelivo, pokud ho žadatel chce nechat znehodnotit nebo zničit nebo vyrobit jeho řez. O převzetí zbraně, hlavní části zbraně, zakázaného doplňku zbraně nebo střeliva je povinna tato osoba vydat žadateli potvrzení. Nepředá-li zbraň kategorie A, B anebo C ke znehodnocení nebo zničení nebo výrobě jejího řezu podle věty první, je povinen povolení vrátit do 20 pracovních dnů od posledního dne, kdy tak měl učinit, příslušnému útvaru policie.

(7) Žadatel, kterému bylo vydáno povolení podle odstavce 1, je povinen příslušnému útvaru policie, který povolení vydal, předložit do 10 pracovních dnů po znehodnocení nebo zničení zbraně, hlavní části zbraně nebo zakázaného doplňku zbraně nebo výrobě jeho řezu potvrzení oprávněné osoby o jejich znehodnocení, zničení nebo výrobě řezu. V případě znehodnocení zbraně, hlavní části zbraně nebo zakázaného doplňku zbraně nebo výroby jejich řezu, předloží současně s potvrzením také zbraň, hlavní část zbraně nebo zakázaný doplněk zbraně ke kontrole; pokud rozměry neumožňují jejich předložení, sdělí místo jejich uložení. Při kontrole podle věty druhé příslušný útvar police kontroluje dodržení povinností oprávněné osoby podle § 39 odst. 2. V případě, že příslušný útvar policie neshledá pochybení oprávněné osoby, potvrdí změnu kategorie zbraně v Centrálním registru zbraní, jinak může vrátit zbraň žadateli a vyzvat jej k odstranění kontrolou zjištěných nedostatků, pokud to jejich povaha umožňuje; tím nejsou dotčena ustanovení o odpovědnosti oprávněné osoby jako držitele licence za přestupek.

(8) Držitel znehodnocené zbraně nesmí na veřejnosti nebo na místě veřejnosti přístupném, nosit tuto zbraň viditelně. Při nošení znehodnocené zbraně je povinen mít u sebe potvrzení o jejím znehodnocení.

§ 64

Postup držitele zbrojního průkazu, zbrojní licence nebo zbrojního průvodního listu pro trvalý vývoz zbraně

nebo střeliva po zániku jejich platnosti

(1) Držitel zbrojního průkazu, zbrojní licence nebo zbrojního průvodního listu pro trvalý vývoz zbraně nebo střeliva je povinen do 6 měsíců ode dne následujícího po dni zániku jejich platnosti

- a) převést vlastnictví ke zbraní kategorie A, B nebo C nebo střeliva do této zbraně na jiného oprávněného držitele,
- b) požádat příslušný útvar policie o povolení ke znehodnocení, zničení nebo výrobě řezu zbraně kategorie A, B nebo C nebo předat ke znehodnocení, zničení nebo výrobě řezu střelivo osobě, která je k této činnosti oprávněna, nebo
- c) požádat příslušný útvar policie o předání zbraně kategorie A, B nebo C nebo střeliva do této zbraně podnikateli v oboru zbraní a střeliva za účelem jejího prodeje nebo úschovy.

(2) Jestliže vlastník zbraně kategorie A, B nebo C nebo střeliva do těchto zbraní ani po opakované výzvě příslušného útvaru policie nenaloží se zbraní nebo střelivem v souladu s odstavcem 1, rozhodne příslušný útvar policie o tom, že je nabídne prostřednictvím podnikatele v oboru zbraní a střeliva k prodeji.

(3) Rozhodne-li příslušný útvar policie o prodeji zbraně kategorie A, B nebo C nebo střeliva do této zbraně za cenu obvyklou, zpracování znaleckého posudku pro určení ceny se nevyžaduje. Výtěžek získaný prodejem náleží, po odečtení nákladů prodeje a skladování, jejich původnímu vlastníku.

(4) Pokud se nepodaří uskutečnit prodej zbraně kategorie A, B nebo C nebo střeliva do těchto zbraní podle odstavce 2 nejpozději do 2 let od opakované písemné výzvy příslušného útvaru policie, bude zničena.

(5) Zanikne-li právnická osoba nebo fyzická osoba - podnikatel, která byla držitelem zbrojní licence nebo zbrojního průvodního listu pro trvalý vývoz zbraní nebo střeliva, plní podle povahy věci povinnosti stanovené v odstavci 1 ten, kdo nakládá s majetkem zaniklé právnické osoby nebo fyzické osoby - podnikatele.

§ 65

Úmrtí držitele zbraně nebo střeliva

(1) V případě smrti nebo prohlášení za mrtvého osoby, která držela zbraň kategorie A, B nebo C nebo střelivo do této zbraně, je ten, kdo žil s takovou osobou v době její smrti nebo prohlášení za mrtvého ve společné domácnosti, povinen tuto skutečnost oznámit kterémukoli útvaru policie; to neplatí, pokud mu tato okolnost nebyla známa. O oznámení podle věty první vydá policie potvrzení.

(2) Příslušný útvar policie předává příslušnému orgánu, který provádí řízení o dědictví, informace o zemřelém vlastníku zbraně a o jeho zbraní, hlavní části zbraně, zakázaném doplňku zbraně nebo střelivu.

§ 66

Dědění zbraně nebo střeliva

(1) Fyzická nebo právnická osoba, která nabyla zbraň kategorie A, B nebo C nebo střelivo do této zbraně do vlastnictví děděním a není držitelem příslušných oprávnění k jejich držení, je oprávněna do 2 měsíců ode dne, kdy rozhodnutí soudu o dědictví nabylo právní moci, požádat o vydání zbrojního průkazu, zbrojní licence, popřípadě o udělení výjimky, vydání povolení nebo zbrojního průvodního listu pro vývoz, dovoz nebo tranzit zbraní nebo střeliva. V případě, že tak neučiní nebo dojde k zamítnutí žádosti, je povinna postupovat podle § 64.

(2) Nabude-li vlastnictví ke zbraní uvedené v odstavci 1 děděním fyzická osoba, která má zákonného zástupce, platí pro tohoto zástupce odstavce 1 obdobně.

§ 66a

Úmrtí provozovatele střelnice

V případě smrti nebo prohlášení za mrtvého provozovatele střelnice se postupuje obdobně podle § 65 a 66 tohoto zákona a § 13 zákona o živnostenském podnikání. Osoba, která hodlá pokračovat v provozování střelnice, je povinna požádat o vydání povolení podle § 52 do 3 měsíců ode dne, kdy rozhodnutí soudu o dědictví nabylo právní moci.

§ 67

Oznámení o propadnutí nebo zabrání zbraně, hlavní části zbraně, zakázaného doplňku zbraně nebo střeliva

Orgán, který v trestním řízení nebo v řízení o přestupku rozhodl o propadnutí nebo zabrání zbraně, hlavní části zbraně, zakázaného doplňku zbraně nebo střeliva, zašle opis tohoto rozhodnutí opatřený doložkou právní moci příslušnému útvaru policie.

§ 68

Nálezy dokladů nebo zbraní

(1) Každý, kdo nalezne zbrojní průkaz, průkaz zkušebního komisaře, zbrojní licenci, zbrojní průvodní list pro trvalý vývoz, trvalý dovoz nebo tranzit zbraní nebo střeliva, povolení k vývozu podle zákona o kontrole obchodu s výrobky, jejichž držení se v České republice omezuje z bezpečnostních důvodů, evropský zbrojní pas nebo průkaz zbraně, je povinen odevzdat

neprodleně tyto doklady příslušníkovi policie nebo kterémukoliv útvaru policie nebo obecnímu úřadu, který je předá nejbližšímu útvaru policie. O převzetí dokladů vydá ten, kdo je převzal, potvrzení.

(2) Každý, kdo nalezne zbraň nebo zakázaný doplněk zbraně, je povinen neprodleně oznámit jejich nález nejbližšímu příslušníkovi policie nebo útvaru policie nebo obecnímu úřadu, který toto oznámení předá nejbližšímu útvaru policie. O oznámení vydá ten, kdo jej přijal, potvrzení.

(3) Útvar policie, jemuž byl podle odstavce 2 oznámen nález zbraně nebo zakázaného doplňku zbraně, uloží nalezenou zbraň nebo zakázaný doplněk zbraně a zabezpečí jejich úschovu po dobu 6 měsíců od jejich uložení. Nepřihlásí-li se jejich vlastníci v této lhůtě, připadají nalezené zbraně nebo zakázaný doplněk zbraně do vlastnictví státu.

(4) Zbraň nebo zakázaný doplněk zbraně, které jejich vlastníci opustil³⁴⁾, připadají do vlastnictví státu.

§ 69

Nakládání s černým loveckým prachem, bezdýmným prachem a zápalkami a přebíjení nábojů

(1) Černý lovecký prach, bezdýmný prach a zápalky pro účely přebíjení nábojů nebo použití ve zbraní je oprávněna nabývat do vlastnictví a držet fyzická osoba starší 18 let, jejíž svéprávnost nebyla omezena, nebo právnická osoba. Osoba uvedená ve větě první je oprávněna nabývat do vlastnictví, přechovávat a nosit nejvýše celkem 3 kilogramy černého loveckého prachu a bezdýmného prachu a 10 000 zápalek. Zákon upravující nakládání s výbušninami²⁹⁾ se na nakládání s černým loveckým prachem, bezdýmným prachem a zápalkami nejvýše v množství uvedeném ve větě druhé nepoužije.

(2) Podnikatel v oboru zbraní a střeliva může za účelem prodeje přechovávat černý lovecký prach, bezdýmný prach a zápalky nejvýše v množství, které s ohledem na způsob skladování stanoví prováděcí právní předpis.

(3) Každý musí dbát zvýšené opatrnosti při zacházení s černým loveckým prachem, bezdýmným prachem a zápalkami, přitom nesmí ohrozit život, zdraví a majetek jiných osob.

(4) Každý, kdo nabývá do vlastnictví nebo drží černý lovecký prach, bezdýmný prach nebo zápalky, je musí zabezpečit proti zneužití, ztrátě nebo odcizení a musí zajistit podmínky pro skladování, přechovávání a zacházení s černým loveckým prachem, bezdýmným prachem a zápalkami. Prováděcí právní předpis stanoví technické požadavky na zabezpečení a podmínky pro skladování, přechovávání a zacházení s černým loveckým prachem, bezdýmným prachem a zápalkami a stanoví prostory, ve kterých černý lovecký prach, bezdýmný prach a zápalky skladovány být nesmí.

(5) Přebíjet náboje nebo nabývat do vlastnictví jednotlivé díly nábojů pro účely přebíjení nábojů nebo použití ve zbraní kategorie A, B nebo C smí pouze držitel zbrojního průkazu, který je oprávněn nabývat do vlastnictví náboje pro zbraň kategorie A, B nebo C, nebo držitel zbrojní licence. Přebíjet náboje nebo nabývat do vlastnictví jednotlivé díly nábojů pro účely přebíjení nábojů nebo použití ve zbraní kategorie D smí osoba starší 18 let, jejíž svéprávnost nebyla omezena, nebo právnická osoba. Přebíjet náboje je osoba podle věty první a druhé oprávněna jen pro vlastní potřebu, přitom musí dodržovat technologické postupy, které udávají výrobci jednotlivých dílů nábojů; to neplatí pro držitele zbrojní licence skupiny A a B.

HLAVA III

MUNICE A PYROTECHNICKÝ PRŮZKUM

Díl 1

Obecná ustanovení o municích

§ 70

nadpis vypuštěn

(1) Nestanoví-li tato hlava jinak, použijí se pro nakládání s municí ustanovení tohoto zákona o nakládání se zakázaným střelivem.

(2) Munice znehodnocená postupem podle prováděcího právního předpisu, řez munice provedený postupem podle prováděcího právního předpisu a makety munice se považují za zbraně kategorie D.

§ 70a

(1) Muničí je úplně i neúplně zkompletovaný výrobek obsahující výbušninu nebo nukleární, biologický nebo chemický materiál, speciálně konstruovaný pro použití ozbrojenými silami a bezpečnostními sbory. Druhy a skupiny municí jsou vymezeny v příloze č. 2 k tomuto zákonu.

(2) Munice, jejíž použití, vývoj, výroba, skladování, převod nebo hromadění je zakázáno mezinárodní smlouvou³⁵⁾, která je součástí právního řádu, je zakázanou municí. Zakázanou municí a její součástí lze nabývat do vlastnictví a držet, pouze stanoví-li tak zvláštní zákon nebo mezinárodní smlouva, která je součástí právního řádu.

(3) V pochybnostech, zda je výrobek určitého typu municí, rozhoduje ministerstvo na žádost držitele obecné muniční licence nebo z moci úřední na základě vyjádření Ministerstva obrany, Českého báňského úřadu, Českého úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva a policie. V pochybnostech, zda se výrobek určitého typu považuje za zakázanou municí podle odstavce 2, rozhoduje na žádost držitele obecné muniční licence nebo z moci úřední ústřední správní úřad, který podle zvláštního zákona vykonává státní správu nebo kontrolu na úseku zakázané municí podle příslušné mezinárodní smlouvy, která je součástí

právního řádu. Informace o rozhodnutí podle věty první a druhé se zveřejní na internetových stránkách ústředního správního úřadu, který rozhodnutí vydal.

(4) Na klasifikaci munice z hlediska nebezpečnosti a snášenlivosti se použije obdobně klasifikace podle Přílohy A Evropské dohody o mezinárodní silniční přepravě nebezpečných věcí (ADR).

Díl 2

Muniční průkaz

§ 70b

(1) Muniční průkaz je veřejná listina, která fyzickou osobu v rozsahu podle druhu muničního průkazu opravňuje k provádění činností při nakládání s municí a k provádění pyrotechnického průzkumu, a to pouze v rámci pracovního, členského nebo obdobného poměru k držiteli muniční licence. Doba platnosti muničního průkazu je 10 let.

(2) Muniční průkaz se rozlišuje podle rozsahu oprávnění na

- a) základní muniční průkaz,
- b) vyšší muniční průkaz a
- c) průkaz pro provádění pyrotechnického průzkumu.

(3) Držitel základního muničního průkazu je za podmínek stanovených tímto zákonem nebo zvláštním právním předpisem²⁹⁾ při nakládání s municí oprávněn zajišťovat manipulaci s municí a provádět činnosti při skladování munice.

(4) Držitel vyššího muničního průkazu je oprávněn

- a) provádět činnosti při nakládání s municí jako držitel základního muničního průkazu,
- b) odpalovat a střílet munici a
- c) vykonávat činnost muničáře; muničářem je fyzická osoba, která je k držiteli obecné muniční licence v pracovním, členském nebo obdobném poměru a ve stanoveném rozsahu zabezpečuje plnění povinností při nakládání s municí.

(5) Držitel průkazu pro provádění pyrotechnického průzkumu je za podmínek stanovených tímto zákonem oprávněn

- a) provádět činnosti při nakládání s municí jako držitel vyššího muničního průkazu a
- b) provádět pyrotechnický průzkum.

§ 70c

Řízení ve věcech muničního průkazu

Nestanoví-li tato hlava jinak, použijí se na řízení ve věcech muničního průkazu ustanovení o řízení ve věcech zbrojního průkazu skupiny D obdobně.

§ 70d

Vydání muničního průkazu

(1) Muniční průkaz vydává příslušný útvar policie na základě žádosti podané fyzickou osobou na předepsaném tiskopise, jehož vzor stanoví prováděcí právní předpis. Obsahem žádosti o vydání muničního průkazu musí být

- a) osobní údaje žadatele a
- b) uvedení druhu muničního průkazu, o jehož vydání žadatel žádá.

(2) Příslušný útvar policie vydá muniční průkaz fyzické osobě, která splňuje podmínky pro vydání zbrojního průkazu skupiny D, nestanoví-li tato hlava jinak.

(3) Podmínkou pro získání základního muničního průkazu není odborná způsobilost žadatele.

(4) Podmínkou pro získání vyššího muničního průkazu nebo průkazu pro provádění pyrotechnického průzkumu je odborná způsobilost žadatele podle § 70f. Žadatel o vydání vyššího muničního průkazu nebo průkazu pro provádění pyrotechnického průzkumu je k žádosti o vydání muničního průkazu povinen připojit také osvědčení o odborné způsobilosti, které nesmí být starší než 1 rok.

(5) Podmínkou pro získání vyššího muničního průkazu není odborná způsobilost podle § 70f v případě žadatele, který doloží, že je držitelem platného oprávnění pyrotechnika podle zvláštního právního předpisu³⁶⁾.

(6) V případě vydání

a) vyššího muničního průkazu držitelé základního muničního průkazu vydá příslušný útvar policie vyšší muniční průkaz výměnou za základní muniční průkaz,

b) průkazu pro provádění pyrotechnického průzkumu držitelé základního muničního průkazu nebo vyššího muničního průkazu vydá příslušný útvar policie muniční průkaz pro provádění pyrotechnického průzkumu výměnou za základní muniční průkaz nebo vyšší muniční průkaz,
s dobou platnosti původního muničního průkazu.

(7) O vydání muničního průkazu lze opětovně požádat po uplynutí 5 let ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o jeho odnětí.

§ 70e

(1) Ustanovení § 20 a 20a o posuzování zdravotní způsobilosti a postupu v případě zjištění změny zdravotního stavu žadatele o vydání zbrojního průkazu nebo držitele zbrojního průkazu se obdobně použijí na posuzování zdravotní způsobilosti a postup v případě zjištění změny zdravotního stavu žadatele o vydání muničního průkazu a držitele muničního průkazu.

(2) Příslušný útvar policie rozhodne o odnětí muničního průkazu z důvodů uvedených v § 27 odst. 1 nebo jestliže držitel muničního průkazu vážným způsobem nebo opakovaně porušil povinnost nebo zákaz stanovené v § 70h.

§ 70f

Odborná způsobilost žadatele o vydání vyššího muničního průkazu a žadatele o vydání průkazu pro provádění pyrotechnického průzkumu

(1) Žadatel o vydání vyššího muničního průkazu nebo průkazu pro provádění pyrotechnického průzkumu prokazuje odbornou způsobilost před komisí jmenovanou ministrem vnitra složenou ze zástupců navržených ministerstvem, policií, Ministerstvem obrany, Ministerstvem průmyslu a obchodu a Českým báňským úřadem.

(2) Zkouška odborné způsobilosti žadatele o vydání vyššího muničního průkazu zahrnuje písemný test a ústní pohovor. Žadatel při zkoušce osvědčuje znalost

- a) tohoto zákona a právních předpisů vydaných k jeho provedení,
- b) dalších právních předpisů upravujících nakládání s municí,
- c) právních předpisů upravujících nakládání s výbušninami,
- d) nauky o municí, střelivu a výbušninách a
- e) zdravotnického minima.

(3) Zkouška odborné způsobilosti žadatele o vydání průkazu pro provádění pyrotechnického průzkumu se skládá z teoretické části, která zahrnuje písemný test a ústní pohovor a při které žadatel osvědčuje znalosti v rozsahu podle odstavce 2, a z praktické části, v níž se posuzují teoretické znalosti žadatele vztahující se k prakticky předváděným činnostem a která zahrnuje

- a) identifikaci a stanovení možné míry nebezpečnosti munice, střeliva a výbušniny a jejich detekci,
- b) zajišťování místa nálezu munice, střeliva a výbušniny,
- c) bezpečnou manipulaci s municí, střelivem a výbušninou a
- d) likvidaci munice, střeliva a výbušnin.

(4) Ke zkoušce odborné způsobilosti se žadatel o vydání vyššího muničního průkazu nebo průkazu pro provádění pyrotechnického průzkumu přihlašuje na předepsaném tiskopise, jehož vzor stanoví prováděcí právní předpis. Přihláška se podává ministerstvu, které podané přihlášky eviduje podle data doručení a žadateli oznámí termín a místo konání zkoušky. Termín a místo konání zkoušky musí být žadateli oznámeny nejpozději 10 dnů přede dnem konání zkoušky. Nedostaví-li se žadatel k vykonání zkoušky bez náležité omluvy, ministerstvo jeho přihlášku odloží; o odložení provede pouze záznam do spisu.

(5) Žadateli, který u zkoušky odborné způsobilosti uspěl, vydá ministerstvo osvědčení o odborné způsobilosti žadatele o vydání vyššího muničního průkazu nebo osvědčení o odborné způsobilosti žadatele o vydání průkazu pro provádění pyrotechnického průzkumu. Pokud žadatel při zkoušce odborné způsobilosti neuspěl nebo se bez náležité omluvy ke zkoušce nedostavil, může se ke zkoušce znovu přihlásit za podmínek uvedených v odstavci 4, nejdříve však po uplynutí 3 měsíců ode dne neúspěšného vykonání zkoušky.

(6) Náklady spojené s provedením zkoušky odborné způsobilosti žadatele o vydání vyššího muničního průkazu nebo průkazu pro provádění pyrotechnického průzkumu hradí žadatel; může je hradit i držitel muniční licence.

(7) Obsahovou náplň teoretické a praktické části zkoušky, způsob provedení a celkové vyhodnocení zkoušky odborné způsobilosti žadatele o vydání vyššího muničního průkazu nebo průkazu pro provádění pyrotechnického průzkumu a zkušební řád stanoví prováděcí právní předpis.

§ 70g

Další požadavky na bezúhonnost a spolehlivost žadatele o muniční průkaz

(1) Za bezúhonného podle tohoto zákona se v případě žádosti o vydání muničního průkazu nepovažuje také ten, kdo byl pravomocně uznán vinným trestným činem porušení předpisů o kontrole vývozu zboží a technologií dvojího užití, porušení povinností při vývozu zboží a technologií dvojího užití, zkresení údajů a nevedení podkladů ohledně vývozu zboží a technologií dvojího užití, provedení zahraničního obchodu s vojenským materiálem bez povolení nebo licence, porušení povinností v souvislosti s vydáním povolení a licence pro zahraniční obchod s vojenským materiálem, zkresení údajů a nevedení podkladů ohledně zahraničního obchodu s vojenským materiálem, nedovoleného ozbrojování, vývoje, výroby a držení zakázaných bojových prostředků, nedovolené výroby a držení radioaktivní látky a vysoce nebezpečné látky a nedovolené výroby a držení jaderného materiálu a zvláštního štěpného materiálu, jestliže ode dne nabytí právní moci rozsudku nebo ukončení výkonu trestu odnětí svobody v případě, že byl uložen, neuplynulo alespoň 10 let, není-li podle § 22 třeba, aby ode dne nabytí právní moci rozsudku nebo ukončení výkonu trestu odnětí svobody v případě, že byl uložen, uplynula delší doba.

(2) Za spolehlivého podle tohoto zákona se v případě žádosti o vydání muničního průkazu nepovažuje také ten, kdo pro vnitřní pořádek a bezpečnost představuje vážné nebezpečí svými jednáními, za které byl v posledních 5 letech pravomocně uznán vinným ze spáchání více než jednoho přestupku nebo jednání, které má znaky přestupku podle tohoto zákona nebo na úseku používání výbušnin.

(3) Při posouzení dodatečných podmínek bezúhonnosti a spolehlivosti žadatele o vydání muničního průkazu podle odstavců 1 a 2 se použije § 22 odst. 2 a 3 a § 23 odst. 2 obdobně.

§ 70h

Povinnosti držitele muničního průkazu

(1) Držitel muničního průkazu je povinen

- a) dbát zvýšené opatrnosti při manipulaci s municí, přitom nesmí ohrozit život, zdraví a majetek jiných osob,
- b) zabezpečit svůj muniční průkaz proti zneužití, ztrátě nebo odcizení,
- c) na výzvu policie předložit muniční průkaz,
- d) neprodleně oznámit policii ztrátu nebo odcizení muničního průkazu,
- e) provést u příslušného útvaru policie výměnu muničního průkazu za nový a zároveň odevzdat původní doklad do 10 pracovních dnů ode dne, kdy došlo ke změně jména nebo příjmení jeho držitele,
- f) mít u sebe při provádění činnosti při nakládání s municí a při provádění pyrotechnického průzkumu muniční průkaz,
- g) podrobit se na výzvu příslušníka policie vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není při provádění činnosti při nakládání s municí nebo při provádění pyrotechnického průzkumu ovlivněn alkoholem nebo jinou návykovou látkou,
- h) podrobit se lékařské prohlídce u posuzujícího lékaře ve lhůtě 2 měsíců přede dnem uplynutí 60 měsíců ode dne vydání muničního průkazu a odevzdat příslušnému útvaru policie posudek o zdravotní způsobilosti nejpozději ke dni uplynutí 60 měsíců ode dne vydání muničního průkazu; den uplynutí 60 měsíců ode dne vydání muničního průkazu se vyznačuje v muničním průkazu a
- i) dostavit se na základě výzvy příslušného útvaru policie k posuzujícímu lékaři, podrobit se lékařské prohlídce a bez zbytečného odkladu předložit příslušnému útvaru policie nový posudek o zdravotní způsobilosti; ustanovení § 20a odst. 3 se použije obdobně.

(2) Držitel vyššího muničního průkazu a držitel průkazu pro provádění pyrotechnického průzkumu je při zabezpečování činnosti muničáře dále povinen

- a) umožnit manipulaci s municí pouze fyzické osobě uvedené v § 70m odst. 2 písm. b),
- b) dohlížet na manipulaci s municí prováděnou držitelem muničního průkazu, který pro držitele obecné muniční licence nezajišťuje plnění povinností muničáře,
- c) neprodleně oznámit policii ztrátu nebo odcizení munice nebo výbušniny,
- d) neprodleně oznámit policii zjištění rizikového technického stavu munice,
- e) zabezpečit obecnou muniční licenci a další doklady vydané podle tohoto zákona nebo vztahující se k municí proti zneužití, ztrátě nebo odcizení,
- f) zabezpečit municí proti zneužití, ztrátě nebo odcizení a zajistit bezpečnost muničního skladiště a
- g) zajistit dodržování pravidel pro manipulaci, skladování munice, jakož i pro provádění jiné činnosti při nakládání s municí stanovených vnitřním předpisem držitele obecné muniční licence a provozním řádem střelnice pro municí, trhačí jámy pro ničení munice nebo zvláštního zařízení pro odpalování, střelbu nebo ničení munice.

(3) Držitel muničního průkazu nesmí provádět činnost při nakládání s municí, pokud je jeho schopnost k této činnosti snížena požitím alkoholických nápojů, užitím jiné návykové látky nebo léků anebo v důsledku nemoci nebo úrazu.

(4) Držitel průkazu pro provádění pyrotechnického průzkumu je při provádění pyrotechnického průzkumu dále povinen

- a) vyzvat k zastavení zemních prací v případě bezprostředního ohrožení života a zdraví nebo majetku nalezenou municí, střelivem nebo výbušninou,
- b) označit místo nálezu munice, střeliva nebo výbušniny,
- c) zajistit místo nálezu munice, střeliva nebo výbušniny před nepovolanými osobami,
- d) upozornit osoby zdržující se na místě nálezu munice, střeliva nebo výbušniny nebo v jeho blízkém okolí na možné hrozící nebezpečí a vyzvat je k opuštění nebezpečného prostoru,
- e) neprodleně ohlásit policii nález munice, střeliva nebo výbušniny,
- f) dodržovat podmínky pro zacházení s municí, střelivem nebo výbušninou,
- g) zabezpečit nalezenou municí, střelivo nebo výbušninu před zneužitím, ztrátou nebo odcizením a
- h) bez zbytečného odkladu zapisovat nálezy munice, střeliva nebo výbušniny do evidenční knihy o nálezech munice, střeliva a výbušnin (dále jen "kniha nálezů").

(5) Držitel průkazu pro provádění pyrotechnického průzkumu při provádění pyrotechnického průzkumu dále nesmí

- a) manipulovat s municí, střelivem nebo výbušninou v rozporu s tímto zákonem a
- b) zneškodňovat nebo likvidovat municí, střelivo nebo výbušninu.

Díl 3

Muniční licence

§ 70i

(1) Muniční licence je veřejná listina, která právnickou osobu nebo podnikající fyzickou osobu v rozsahu podle druhu muniční licence opravňuje k nakládání s municí nebo k zajišťování provádění pyrotechnického průzkumu.

(2) Nabývat do vlastnictví, držet, přechovávat, skladovat municí a jinak nakládat s municí je oprávněn pouze držitel obecné muniční licence.

(3) Provádění pyrotechnického průzkumu je oprávněn zajišťovat pouze držitel muniční licence pro provádění pyrotechnického průzkumu.

§ 70j

Vydání muniční licence

(1) Muniční licenci vydává příslušný útvar policie na základě žádosti podané podnikající fyzickou osobou nebo právnickou osobou na předepsaném tiskopise, jehož vzor stanoví prováděcí právní předpis. Obsahem žádosti musí být

- a) osobní údaje nebo údaje identifikující právnickou osobu,
- b) údaj, zda žadatel žádá o vydání obecné muniční licence nebo muniční licence pro provádění pyrotechnického průzkumu,
- c) způsob a účel nakládání s municí, pro které podnikající fyzická osoba nebo právnická osoba žádá o vydání obecné muniční licence, a
- d) osobní údaje odpovědného zástupce nebo člena statutárního orgánu právnické osoby nebo osobní údaje odpovědného zástupce podnikající fyzické osoby, pokud byl ustanoven.

(2) Žadatel o vydání obecné muniční licence v žádosti o vydání muniční licence dále uvede

- a) osobní údaje osoby, která je pro něj v rámci svého pracovního zařazení oprávněna zabezpečovat činnost muničáře při manipulaci, skladování a jiném nakládání s municí, včetně čísla jejího muničního průkazu,
- b) adresu každé provozovny, právní důvod užívání provozovny a způsob jejího zabezpečení a
- c) údaj o tom, zda se na kteroukoliv provozovnu žadatele vzhledem k množství skladované, umístované, zpracovávané nebo jakkoliv jinak používané munice nebo výbušnin vztahuje nebo bude vztahovat zákon o prevenci závažných havárií³⁷), současně uvede údaj o zařazení objektu do příslušné skupiny nebo nezařazení podle zákona o prevenci závažných havárií.

(3) Příslušný útvar policie vydá muniční licenci podnikající fyzické osobě nebo právnické osobě se sídlem na území České republiky, která

- a) je držitelem živnostenského oprávnění v oboru

1. nakládání s municí, žádá-li o vydání obecné muniční licence, nebo
2. pyrotechnického průzkumu, žádá-li o vydání licence pro provádění pyrotechnického průzkumu;
příslušný útvar policie si za účelem ověření této skutečnosti opatří výpis z živnostenského rejstříku, nebo

b) prokáže, že je oprávněna k zajišťování vzdělávání na školách v oboru, ve kterém je nutné nakládat s municí; v takovém případě je žadatel povinen k žádosti připojit ověřenou kopii dokladu o povolení této činnosti.

(4) K žádosti o vydání muniční licence je žadatel povinen připojit

a) listinu prokazující oprávnění užívat provozovnu pro účely nakládání s municí, jde-li o žádost o vydání obecné muniční licence,

b) návrh vnitřního předpisu podle § 70m odst. 2 písm. c) a

c) doklad o povolení vzdělávání na školách v oboru, ve kterém je nutné nakládat s municí, je-li důvodem žádosti o muniční licenci taková činnost.

(5) Příslušný útvar policie žádost o vydání muniční licence zamítne, jestliže

a) podnikající fyzická osoba nebo právnická osoba nesplňuje podmínky uvedené v odstavci 3,

b) právnická osoba není bezúhonná, byla-li odsouzena pro úmyslný trestný čin, pokud se na ni nehledí, jako by nebyla odsouzena, nebo trestný čin uvedený v § 70g odst. 1; v případě trestného činu uvedeného v § 70g odst. 1 se nepřihlíží k zahlazení odsouzení ani k jiným případům, v nichž nastává účinek, že se na pachatele hledí, jako by nebyl odsouzen, jestliže ode dne nabytí právní moci rozsudku neuplynulo alespoň 10 let,

c) podnikající fyzická osoba nebo její odpovědný zástupce, je-li ustanoven, nebo odpovědný zástupce nebo člen statutárního orgánu právnické osoby nesplňují podmínky bezúhonnosti a spolehlivosti pro vydání muničního průkazu, nebo

d) podnikající fyzická osoba nebo její odpovědný zástupce, je-li ustanoven, nebo odpovědný zástupce nebo člen statutárního orgánu právnické osoby v posledních 5 letech vykonával funkci odpovědného zástupce držitele zbrojní licence nebo držitele muniční licence, jemuž byla zbrojní licence nebo muniční licence odňata z důvodu uvedeného v § 36 odst. 1 písm. b) nebo v § 36 odst. 2, nebo byl členem statutárního orgánu takového držitele zbrojní licence nebo držitele muniční licence.

(6) Příslušný útvar policie požádá za účelem posouzení bezúhonnosti osob uvedených v odstavci 5 o vydání opisu z evidence Rejstříku trestů¹²⁾. Žádost o vydání opisu z evidence Rejstříku trestů a opis z evidence Rejstříku trestů se předávají v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup. Příslušný útvar policie je oprávněn vyžádat si za účelem posouzení spolehlivosti fyzické osoby nebo jejího odpovědného zástupce nebo odpovědného zástupce nebo člena statutárního orgánu právnické osoby opis z evidence přestupků vedené Rejstříkem trestů.

(7) Příslušný útvar policie přeruší řízení o vydání muniční licence, je-li zahájeno trestní stíhání osoby pro trestný čin, jehož spáchání vylučuje bezúhonnost právnické osoby podle odstavce 5 písm. b) nebo fyzické osoby podle odstavce 5 písm. c).

(8) Adresa provozovny se uvede v obecné muniční licenci. Příslušný útvar policie zašle bez zbytečného odkladu kopii obecné muniční licence nebo nové obecné muniční licence živnostenskému úřadu příslušnému podle sídla držitele muniční licence. Živnostenský úřad zapíše do živnostenského rejstříku pouze provozovnu uvedenou v obecné muniční licenci.

§ 70k

Prověřování bezúhonnosti a spolehlivosti

Příslušný útvar policie prověří bezúhonnost a spolehlivost osob uvedených v § 70j odst. 5 alespoň jednou během 5 let od vydání muniční licence a následně vždy alespoň během každých 5 let nebo při změně v těchto osobách.

§ 70l

Řízení ve věcech muniční licence

(1) Na odnětí muniční licence a zánik platnosti muniční licence se obdobně použijí ustanovení o odnětí zbrojní licence a zániku platnosti zbrojní licence, nestanoví-li tato hlava jinak.

(2) Příslušný útvar policie rozhodne o odnětí muniční licence také tehdy, jestliže držitel muniční licence přestal splňovat některou z podmínek pro vydání muniční licence uvedených v § 70j odst. 3 nebo nastala některá ze skutečností odůvodňující zamítnutí žádosti o vydání muniční licence podle § 70j odst. 5.

(3) O vydání muniční licence lze opětovně požádat po uplynutí 5 let ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o jejím odnětí.

§ 70m

Povinnosti držitele muniční licence

(1) Držitel muniční licence je povinen

a) neprodleně ohlásit policii ztrátu nebo odcizení muniční licence,

b) na vyzvu policie předložit muniční licenci, včetně příslušných dokladů vztahujících se k municí,

c) požádat příslušný útvar policie o vydání nové muniční licence, jestliže došlo ke změně názvu nebo sídla právnické osoby nebo jména, příjmení nebo místa pobytu podnikající fyzické osoby; žádost musí být podána do 10 pracovních dnů ode dne, kdy změna nastala, a původní doklad musí být připojen, a

d) oznámit příslušnému útvaru policie změnu odpovědného zástupce nebo člena statutárního orgánu právnické osoby a jejich osobní údaje nebo změnu odpovědného zástupce fyzické osoby, pokud byl ustanoven, nebo pokud bude ustanoven nový odpovědný zástupce, a jeho osobní údaje; oznámení musí podat do 10 pracovních dnů ode dne, kdy změna nastala.

(2) Držitel obecné muniční licence je dále povinen

a) ustanovit muničáře, a to pro každou provozovnu, zajistit přítomnost muničáře v provozovně vždy, dochází-li zde k manipulaci s municí, a ustanovit muničáře do 30 dnů od ukončení činnosti stávajícího muničáře a oznámit tuto změnu do 10 pracovních dnů příslušnému útvaru policie,

b) zajistit, aby činnosti při nakládání s municí prováděla pouze fyzická osoba, která je k němu v pracovním, členském nebo obdobném poměru a je držitelem příslušného muničního průkazu; tuto povinnost nemá držitel obecné muniční licence u fyzické osoby,

1. na jejíž činnost dohlíží držitel muničního průkazu, který je k držiteli obecné muniční licence v pracovním, členském nebo obdobném poměru,

2. která manipuluje s komponenty munice neobsahujícími žádné aktivní muniční náplně,

3. která je k držiteli obecné muniční licence v pracovním, členském nebo obdobném poměru,

4. která provádí činnost vymezenou ve vnitřním předpisu držitele obecné muniční licence a

5. která je prokazatelně poučena o způsobu bezpečné manipulace s municí,

c) vydat vnitřní předpis a zaslat jej a každou jeho změnu do 10 pracovních dnů ode dne jejich vydání příslušnému útvaru policie; ve vnitřním předpisu držitel muniční licence stanoví

1. pravidla pro bezpečnou manipulaci, skladování a jiné nakládání s municí,

2. způsob evidence munice a

3. dokumentaci muničního skladiště podle § 70r odst. 5,

d) zajistit podmínky pro zabezpečení munice proti zneužití, ztrátě nebo odcizení a podmínky pro zajištění bezpečnosti muničního skladiště a splňovat stavební a technické požadavky na muniční skladiště a požadavky na způsob uložení munice podle § 70r,

e) při zjištění špatného technického stavu munice učinit nezbytná opatření k zajištění bezpečnosti osob a majetku a učiněná opatření neprodleně oznámit policii,

f) neprodleně ohlásit policii ztrátu nebo odcizení munice,

g) na vyzvu Ministerstvu obrany nebo zahraničnímu inspekčnímu týmu v doprovodu zaměstnance Ministerstva obrany předložit na určeném místě zakázanou municí, na kterou se vztahuje mezinárodní smlouva, která je součástí právního řádu, včetně příslušných dokladů, v případech hodných zvláštního zřetele lze dohodnout místo pro jejich předložení,

h) na vyzvu policie předložit na určeném místě municí včetně příslušných dokladů, v případech hodných zvláštního zřetele lze dohodnout místo pro jejich předložení,

i) požádat příslušný útvar policie o vydání nové muniční licence, pokud má dojít ke změně místa provozovny; žádost musí být podána nejméně 1 měsíc předem, kdy má ke změně dojít, příslušný útvar policie vydá novou muniční licenci výměnou za doklad původní,

j) zapisovat do evidenční knihy munice v centrálním registru zbraní údaje o druhu, typu a výrobním provedení munice, původu munice, datu výroby a datu expirace munice, množství zalaborované výbušniny a třídě nebezpečnosti a třídě snášenlivosti munice (dále jen "údaje o municí"),

k) zajistit u držitelů muničního průkazu, kteří v rámci jeho činnosti manipulují, zajišťují uskladnění nebo jinak nakládají s municí, nejméně jednou ročně školení bezpečnosti při nakládání s municí; o provedených školeních je držitel obecné muniční licence povinen vést evidenci,

l) umožnit příslušnému útvaru policie do 10 pracovních dnů ode dne zániku platnosti obecné muniční licence převzetí munice do úschovy nebo její zajištění v místě dosavadního uložení,

m) před delaborací, znehodnocováním nebo ničením munice nebo výrobou řezů munice zpracovat dokumentaci technologického postupu, při delaboraci, znehodnocování nebo ničení munice nebo výrobě řezů munice technologický postup uvedený v dokumentaci dodržovat a tuto dokumentaci uchovávat alespoň po dobu 10 let od posledního provedení delaborace, znehodnocení nebo ničení munice příslušného typu nebo výrobě řezů munice příslušného typu,

n) označit znehodnocenou municí kontrolní znehodnocovací značkou přidělenou za podmínek stanovených prováděcím právním předpisem Českým úřadem pro zkoušení zbraní a střeliva, přičemž musí zůstat zachováno původní značení munice,

o) vydat vlastníku munice potvrzení o delaboraci, znehodnocení nebo zničení munice nebo o provedení řezu munice a

p) ohlásit do 10 pracovních dnů Policejnímu prezidiu změnu v zařazení objektu do příslušné skupiny nebo jeho vyřazení podle zákona o prevenci závažných havárií.

(3) Držitel licence pro provádění pyrotechnického průzkumu je dále povinen

- a) zpracovat před zahájením pyrotechnického průzkumu technologický postup prací při vyhledávání a manipulaci s municí, střelivem a výbušninami a předat jej příslušnému útvaru policie ke schválení,
- b) zajistit, aby nalezení munice, střeliva nebo výbušniny v rámci pyrotechnického průzkumu, jehož provádění zajišťuje, bylo neprodleně nahlášeno policii,
- c) kontrolovat, zda je nalezení munice, střeliva nebo výbušniny v rámci jím prováděného pyrotechnického průzkumu, jehož provádění zajišťuje, nahlášeno policii a zda nalezená munice, střelivo nebo výbušnina není používána k jiným účelům, než je uvedeno v licenci pro provádění pyrotechnického průzkumu, a zda s ní není nakládáno způsobem neodpovídajícím bezpečnému provádění pyrotechnického průzkumu,
- d) zajistit provádění pyrotechnického průzkumu pouze prostřednictvím fyzické osoby, která je k němu v pracovním, členském nebo obdobném poměru a je držitelem muničního průkazu pro provádění pyrotechnického průzkumu,
- e) vést a po dobu 5 let uchovávat dokumentaci obsahující přehled o nálezích munice, střeliva a výbušnin, která zahrnuje zejména knihu nálezů, závěrečnou zprávu o provedeném pyrotechnickém průzkumu a průběžnou zprávu o provedeném pyrotechnickém průzkumu,
- f) při nálezích munice, střeliva nebo výbušniny učinit nezbytná opatření k zajištění bezpečnosti osob a majetku a
- g) bez zbytečného odkladu po provedení pyrotechnického průzkumu zpracovat o jeho výsledku závěrečnou zprávu a předložit ji neprodleně příslušnému útvaru policie; na žádost stavebníka provede záznam o provedeném pyrotechnickém průzkumu do stavebního deníku nebo zpracuje průběžnou zprávu o provedeném pyrotechnickém průzkumu.

(4) Držitel obecné muniční licence nesmí převést vlastnictví k municí na osobu, která k nabytí vlastnictví k municí není oprávněna. To neplatí, jde-li o technické zpracování delaborované munice osobou oprávněnou v rámci své podnikatelské činnosti takové zpracování provádět.

(5) Pokud držitel muniční licence provádí činnost samostatně, musí být držitelem muničního průkazu příslušného druhu. Přitom držitel obecné muniční licence neplní povinnosti uvedené v odstavci 2 písm. a), b) a k), je však povinen zabezpečovat činnost muničáře podle § 70h odst. 2 písm. c) až g).

(6) V době, kdy muničář nemůže vykonávat svou funkci, zabezpečuje jeho činnost odpovědný zástupce fyzické osoby, byl-li ustanoven, nebo odpovědný zástupce nebo člen statutárního orgánu právnické osoby.

(7) Minimální technické požadavky na delaboraci, znehodnocování nebo ničení munice nebo výrobu řezů munice, minimální obsah dokumentace technologického postupu a podrobnosti o vedení knihy nálezů stanoví prováděcí právní předpis.

Díl 4

Některá ustanovení o nakládání s municí

§ 70n

Přeprava munice

(1) Muničář může držitel obecné muniční licence nebo podnikatel se sídlem nebo místem podnikání mimo území České republiky přepravovat za účelem vývozu z území České republiky, dovozu na toto území nebo tranzitu přes toto území pouze na základě povolení; tím nejsou dotčeny postupy podle zvláštních právních předpisů⁹⁾.

(2) V případě vývozu z území České republiky, dovozu na toto území nebo tranzitu přes toto území se pro žádost o povolení, posouzení této žádosti, vydání povolení, vydání dlouhodobého povolení, hlášení přepravy, hlášení změn v přepravě, sledování přepravy a oprávnění policie v souvislosti s přepravou munice použije § 50 obdobně; stanoví-li § 50 minimální množství přepravovaných zbraní nebo střeliva, pro které je třeba splnit povinnost, platí, že takovou povinnost je třeba splnit při přepravě jakéhokoli množství munice.

(3) Přepravovat jakékoliv množství munice po území České republiky může držitel obecné muniční licence, který provedl hlášení přepravy. Pro hlášení přepravy podle věty první, hlášení změn v přepravě, sledování přepravy a oprávnění policie v souvislosti s přepravou munice po území České republiky se použije § 50a obdobně.

(4) Jedná-li se o silniční přepravu, musí být každý dopravní prostředek určený k přepravě munice vybaven zařízením, které umožňuje nepřetržitě sledování jeho pohybu. Po celou dobu přepravy musí být zařízení přihlášeno do systému sledování pohybu a jím zaregistrováno.

(5) Držitel obecné muniční licence nebo podnikatel se sídlem nebo místem podnikání mimo území České republiky je v průběhu přepravy povinen zabezpečit muničář proti zneužití, ztrátě nebo odcizení. Požadavky na zabezpečení munice v průběhu přepravy stanoví prováděcí právní předpis; tím nejsou dotčeny právní předpisy upravující přepravu munice jako nebezpečného nákladu¹⁰⁾.

(6) Prováděcí právní předpis stanoví vzor

- a) žádosti o povolení přepravy munice,

b) hlášení přepravy munice držitelem obecné muniční licence nebo podnikatelem se sídlem nebo místem podnikání mimo území České republiky a

c) hlášení přepravy munice po území České republiky držitelem obecné muniční licence.

§ 70o

Odpalování, střelba a ničení munice

(1) Odpalovat nebo střelba z munice je povoleno na střelnici pro munici nebo v k tomu určeném zvláštním zařízení pro odpalování, střelbu nebo ničení munice. Ničit munici výbuchem nebo spalováním je povoleno v trhací jámě pro ničení munice nebo v k tomu určeném zvláštním zařízení pro odpalování, střelbu nebo ničení munice.

(2) Provozovat střelnici pro munici, trhací jámu pro ničení munice nebo zvláštní zařízení pro odpalování, střelbu nebo ničení munice může držitel obecné muniční licence pouze na základě povolení.

(3) Pro žádost o povolení k provozování střelnice pro munici, trhací jámy pro ničení munice nebo zvláštního zařízení pro odpalování, střelbu nebo ničení munice, povolení k provozování střelnice pro munici, trhací jámy pro ničení munice nebo zvláštního zařízení pro odpalování, střelbu nebo ničení, pozastavení provozu střelnice pro munici, trhací jámy pro ničení munice nebo zvláštního zařízení pro odpalování, střelbu nebo ničení munice se obdobně použijí ustanovení upravující žádost o povolení k provozování střelnice, povolení k provozování střelnice, pozastavení provozování střelnice a zrušení povolení k provozování střelnice.

(4) K žádosti o povolení provozování střelnice pro munici, trhací jámy pro ničení munice nebo zvláštního zařízení pro odpalování, střelbu nebo ničení munice držitel obecné muniční licence přiloží provozní řád střelnice pro munici, trhací jámy pro ničení munice nebo zvláštního zařízení pro odpalování, střelbu nebo ničení munice.

(5) Příslušný útvar policie si před vydáním povolení k provozování střelnice pro munici, trhací jámy pro ničení munice nebo zvláštního zařízení pro odpalování, střelbu nebo ničení munice vyžádá vyjádření obvodního báňského úřadu. Obvodní báňský úřad se vyjádří k žádosti z hlediska bezpečnosti provozu střelnice pro munici, trhací jámy pro ničení munice nebo zvláštního zařízení pro odpalování, střelbu nebo ničení munice.

(6) Příslušný útvar policie vydá povolení k provozování střelnice pro munici, trhací jámy pro ničení munice nebo zvláštního zařízení pro odpalování, střelbu nebo ničení munice, je-li zajištěn bezpečný provoz střelnice pro munici, trhací jámy pro ničení munice nebo zvláštního zařízení pro odpalování, střelbu nebo ničení munice a pokud střelnice pro munici, trhací jáma pro ničení munice nebo zvláštního zařízení pro odpalování, střelbu nebo ničení munice splňuje minimální technické požadavky podle tohoto zákona.

(7) Držitel obecné muniční licence jako provozovatel střelnice pro munici, trhací jámy pro ničení munice nebo zvláštního zařízení pro odpalování, střelbu nebo ničení munice je povinen

a) oznámit do 10 pracovních dnů příslušnému útvaru policie, který vydal povolení k provozování střelnice pro munici, trhací jámy pro ničení munice nebo zvláštního zařízení pro odpalování, střelbu nebo ničení munice,

1. změnu provozního řádu střelnice pro munici, trhací jámy pro ničení munice nebo zvláštního zařízení pro odpalování, střelbu nebo ničení munice,

2. změny, které mohou mít vliv na bezpečnost provozu střelnice pro munici, trhací jámy pro ničení munice nebo zvláštního zařízení pro odpalování, střelbu nebo ničení munice, nebo

3. ukončení provozování nebo zrušení střelnice pro munici, trhací jámy pro ničení munice nebo zvláštního zařízení pro odpalování, střelbu nebo ničení munice,

b) zajistit při odpalování, provádění střelby nebo ničení munice přítomnost muničáře a

c) zajistit dostupnost lékárničky první pomoci, jejíž obsah stanoví prováděcí právní předpis.

(8) Minimální technické požadavky na střelnici pro munici, trhací jámu pro ničení munice a zvláštního zařízení pro odpalování, střelbu nebo ničení munice a povinné náležitosti provozního řádu střelnice pro munici, trhací jámy pro ničení munice nebo zvláštního zařízení pro odpalování, střelbu nebo ničení munice stanoví prováděcí právní předpis.

§ 70p

Zadržení a zajištění munice nebo dokladu

(1) Příslušník policie je oprávněn zadržet munici, doklady vztahující se k munici, muniční průkaz, muniční licenci, povolení k přepravě munice nebo hlášení přepravy munice nebo výbušninu nalezenou při pyrotechnickém průzkumu, aby jejich držitelé zabránili v jednání, kterým porušuje povinnost nebo nedodržuje zákaz stanovený tímto zákonem. O převzetí zadržené munice nebo dokladu vydá příslušník policie jejich dosavadnímu držiteli na místě potvrzení. Příslušník policie je oprávněn zadržet munici, doklady vztahující se k munici, muniční průkaz, muniční licenci, povolení k přepravě munice nebo hlášení přepravy munice také tehdy, pokud je dán důvod pro zajištění podle odstavce 2 a existuje důvodné podezření, že další nakládání s municí jejím držitelem může představovat ohrožení jeho života, zdraví nebo majetku anebo života, zdraví nebo majetku jiných osob.

(2) Příslušný útvar policie může rozhodnout o zajištění munice, dokladů vztahujících se k munici, muničního průkazu, muniční licence, povolení k přepravě munice nebo hlášení přepravy munice, jestliže

a) proti držiteli obecné muniční licence bylo zahájeno trestní stíhání pro trestný čin, jehož spáchání vylučuje bezúhonnost

držitele muniční licence,

b) proti držiteli obecné muniční licence bylo zahájeno přestupek pro správní delikt uvedený v § 76f, nebo

c) byly zadrženy a ve věci má být vedeno řízení podle tohoto nebo zvláštního zákona; pokud není do 1 měsíce od jejich zadržení zahájeno řízení podle tohoto zákona nebo věc není postoupena orgánu oprávněnému vést řízení podle zvláštního zákona, příslušný útvar postupuje podle odstavce 7.

(3) Účastníkem řízení o zajištění je osoba, která přechovává věci podle odstavce 2, a dále jejich vlastník nebo osoba, která je uvedena v dokladu. Osoba, která věci zajištěné podle odstavce 2 přechovává, je povinna tyto věci odevzdat bez zbytečného odkladu do úschovy útvaru policie, který o jejich zajištění rozhodl, nebo sdělit místo jejich uložení a umožnit jejich převzetí policií. Policie o převzetí zajištěných věcí vydá potvrzení. Pokud držitel věcí podle odstavce 2, které byly zajištěny, na výzvu neprodleně neodevzdá nebo nesdělí místo jejich uložení a neumožní jejich převzetí policií, je příslušník policie oprávněn za účelem zajištění věcí podle odstavce 2 odebrat, přitom je oprávněn vstoupit do obydlí, jiných prostor nebo na pozemek, lze-li důvodně předpokládat, že se zde tyto věci nalézají. Ustanovení správního řádu o exekuci na nepeněžitá plnění se nepoužijí.

(4) Odvolání proti rozhodnutí o zajištění věcí podle odstavce 2 nemá odkladný účinek.

(5) Příslušník policie může v odůvodněných případech zadržet municí v místě jejího dosavadního uložení a současně zabránit přístupu k ní osobě, které byla municí zadržena, nebo jiné neoprávněné osobě, je-li to odůvodněno jejím množstvím, velikostí, povahou nebo stavem. Příslušný útvar policie může v odůvodněných případech rozhodnout o zajištění municí v místě jejího dosavadního uložení. Osoba, u níž je municí zajištěna, je povinna zajištění strpět a nesmí s municí nakládat nebo umožnit takové nakládání jiné osobě.

(6) Příslušný útvar policie může tomu, komu byla municí zajištěna, uložit povinnost uhradit náklady na provedení jejího zajištění.

(7) Pominou-li důvody, které vedly k zadržení municí nebo dokladu, musí být tyto věci útvarem policie, u něhož jsou v úschově, bez zbytečného odkladu vráceny po předložení vydaného potvrzení tomu, komu byly zadrženy. Pominou-li důvody, které vedly k zajištění municí nebo dokladu, rozhodne příslušný útvar policie bez zbytečného odkladu o vrácení zajištěných věcí tomu, komu byly zajištěny. Pokud není ten, komu byly věci zadrženy nebo zajištěny, totožný s jejich vlastníkem, musí být věci vráceny jejich vlastníkovi.

§ 70q

Odstranění municí

(1) Kontrolní orgán podle § 75a rozhodne o odstranění municí, která je ve špatném technickém stavu, a určí k tomu držiteli obecné muniční licence přiměřenou lhůtu.

(2) Policie zajistí odstranění municí podle odstavce 1, je-li bezprostředně ohrožen život, zdraví nebo majetek nebo prohlásí-li držitel obecné muniční licence, že v určené lhůtě není schopen odstranění municí zajistit, nebo ji v určené lhůtě neodstraní.

(3) Příslušný útvar policie může držiteli municí, která byla odstraněna podle odstavce 2, uložit povinnost uhradit náklady spojené s jejím odstraněním.

§ 70r

Muniční skladiště

(1) Držitel obecné muniční licence je povinen municí zabezpečit proti zneužití, ztrátě nebo odcizení

a) uložení v muničním skladišti, kterým je samostatná uzamykatelná stavba, splňující požadavky prováděcího právního předpisu,

b) zajištěním ochrany muničního skladiště elektronickým zabezpečovacím zařízením a

c) přijetím alespoň jednoho dalšího opatření k zabezpečení muničního skladiště; další opatření může spočívat v zajištění fyzické ostrahy, zajištění vnější ochrany, například ochranou perimetru, nebo v přijetí jiných srovnatelných režimových opatření.

(2) Držitel obecné muniční licence je povinen zajistit bezpečnost muničního skladiště. Zajištěním bezpečnosti muničního skladiště se rozumí přijetí opatření k prevenci rizika vzniku nebo rozšíření požáru nebo výbuchu uložené municí, k minimalizaci jejich následků a splnění dalších požadavků na uložení municí. Způsob zajištění bezpečnosti muničního skladiště musí splňovat stavební a technické požadavky na muniční skladiště a požadavky na způsob skladování uložené municí. Způsob zajištění bezpečnosti muničního skladiště stanoví s ohledem na klasifikaci municí podle nebezpečnosti a snášenlivosti prováděcí právní předpis.

(3) Pokud povaha municí nebo zvláštní provozní potřeba držitele obecné muniční licence neumožňuje zabezpečení municí nebo zajištění bezpečnosti muničního skladiště podle odstavců 1 a 2, může příslušný útvar policie na základě písemné žádosti držitele obecné muniční licence rozhodnout o povolení jiného způsobu zabezpečení municí nebo jiného způsobu zajištění bezpečnosti uložené municí. K žádosti podle věty první žadatel přiloží návrh jiného způsobu zabezpečení municí nebo jiného způsobu zajištění bezpečnosti uložené municí, včetně popisu konkrétních technických a organizačních opatření, odůvodnění žádosti a technickou dokumentaci municí; není-li technická dokumentace municí vyhotovena v jazyce českém, slovenském nebo anglickém, přiloží žadatel také překlad technické dokumentace municí do jazyka českého, vyhotovený tlumočnickem zapsaným v seznamu tlumočnicků. Pokud se mají v muničním skladišti nacházet také výbušniny, vyžádá si

příslušný útvar policie před vydáním rozhodnutí podle věty první vyjádření obvodního báňského úřadu k zabezpečení výbušnin a k bezpečnosti nakládání s výbušninami.

(4) Ustanoveními tohoto zákona o zabezpečení munice nejsou dotčeny požadavky zvláštního právního předpisu upravujícího ochranu utajovaných informací³⁸⁾ a zákona upravujícího požární ochranu. Při ukládání munice podle požadavků ochrany utajovaných informací musí být také zajištěna bezpečnost muničního skladiště nebo proveden jiný způsob zajištění bezpečnosti uložené munice podle odstavce 3.

(5) Držitel obecné muniční licence zpracuje pro každé muniční skladiště, které provozuje, dokumentaci muničního skladiště obsahující popis zabezpečení munice a způsobu zajištění bezpečnosti muničního skladiště. Dokumentace muničního skladiště je součástí vnitřního předpisu držitele obecné muniční licence podle § 70m odst. 2 písm. c) a musí být zaslána příslušnému útvaru policie v elektronické podobě nejméně 10 dní před prvním uložením druhu munice, kterého se dokumentace muničního skladiště týká, v muničním skladišti.

(6) Příslušný útvar policie předá bez zbytečného odkladu dokumentaci muničního skladiště krajskému úřadu.

Díl 5

Pyrotechnický průzkum

§ 70s

Pyrotechnický průzkum představuje soubor odborných činností při

a) vyhledávání munice, střeliva nebo výbušnin, jejich identifikaci stanoveným postupem a zajištění, popřípadě jejich vyzvednutí, nebo

b) dohledu při zemních pracích, při nichž se očekává nález munice, střeliva nebo výbušnin, a identifikaci nalezené munice, střeliva nebo výbušnin.

Díl 6

Nález dokladu, munice, střeliva nebo výbušniny

§ 70t

(1) Každý, kdo nalezne muniční průkaz nebo muniční licenci, je povinen odevzdat neprodleně tento doklad příslušníkovi policie nebo kterémukoliv útvaru policie nebo obecnímu úřadu, který jej předá nejbližšímu útvaru policie. O převzetí dokladu vydá ten, kdo jej převzal, potvrzení.

(2) Každý, kdo nalezne munici, střelivo nebo výbušninu, je povinen neprodleně oznámit jejich nález nejbližšímu příslušníkovi policie nebo útvaru policie nebo obecnímu úřadu, který toto oznámení předá nejbližšímu útvaru policie. O oznámení vydá ten, kdo jej přijal, potvrzení.

(3) Nalezená munice, střelivo nebo výbušnina, jakož i munice, střelivo nebo výbušnina, které jejich vlastník opustil³⁴⁾, připadá do vlastnictví státu. Představuje-li nalezená munice, střelivo nebo výbušnina bezprostřední nebezpečí pro život, zdraví nebo majetek osob, zajistí policie neprodleně jejich zničení.

HLAVA IV

INFORMAČNÍ SYSTÉMY A STÁTNÍ SPRÁVA

Díl 1

Vedení a využívání informačních systémů

§ 71

Informační systémy o zbraních, střelivu a provozovaných střelnících

(1) Ministerstvo vede informační systém obsahující osobní údaje a čísla průkazů zkušebních komisařů.

(2) Policie při plnění úkolů státní správy v oblasti zbraní a střeliva vede informační systémy obsahující údaje o

a) vydaných zbrojních průkazech a jejich držitelích,

b) vydaných zbrojních licencích a jejich držitelích,

c) vydaných průkazech zbraní,

d) registrovaných zbraních kategorie A, B nebo C, hlavních částech zbraní, zakázaných doplňcích zbraní a střelivu do těchto zbraní,

e) vyvezených nebo převeznených zbraních, střelivu nebo zakázaných doplňcích zbraní,

- f) zbrojních průvodních listech pro trvalý vývoz, trvalý dovoz nebo tranzit zbraní nebo střeliva,
- g) jednorázových dokladech o povolení přepravy a povoleních přepravovat zbraně nebo střelivo,
- h) ztracených nebo odcizených zbraních, zbrojních průkazech, zbrojních licencích, evropských zbrojních pasech, průkazech zbraní a průkazech zkušebních komisařů,
- i) zajištěných, zadržovaných, odebraných, odevzdaných, propadlých nebo zabraných zbraních, zakázaných doplňcích zbraní a zbraních nebo zakázaných doplňcích zbraní určených ke zničení nebo znehodnocení a
- j) provozovaných střelnicích.

(3) Policie při plnění úkolů státní správy na úseku munice vede informační systémy obsahující údaje o

- a) vydaných muničních průkazech a jejich držitelích,
- b) vydaných muničních licencích a jejich držitelích,
- c) municí v držení držitelů muničních licencí,
- d) vyvezené nebo provezené municí,
- e) jednorázových dokladech o povolení přepravy a povoleních přepravovat municí,
- f) ztracené nebo odcizené municí, muničních průkazech a muničních licencích,
- g) zajištěné, zadržované, odebrané, odevzdané, propadlé nebo zabrané municí,
- h) střelnicích pro municí, trhacích jámách pro ničení munice a zvláštních zařízeních pro odpalování, střelbu nebo ničení munice a
- i) nalezené municí, střelivu nebo výbušninách.

(4) Zastupitelský úřad České republiky při plnění úkolů státní správy podle tohoto zákona vede informační systémy obsahující údaje o vydaných zbrojních průvodních listech a jejich držitelích.

(5) Informační systémy vedené podle odstavců 2 a 3 obsahují osobní údaje v rozsahu údajů uváděných na žádosti nebo v rozsahu údajů uváděných na ostatních tiskopisech vyplňovaných podle tohoto zákona nebo údajů získaných v rámci činnosti podle tohoto zákona.

(6) Ministerstvo je oprávněno nepřetržitě vstupovat do informačních systémů policie vedených podle odstavců 2 a 3 a využívat údaje v nich uvedené k plnění svých úkolů ve věcech zbraní, střeliva a munice.

§ 72

Uchování údajů a dokumentace

(1) Údaje v informačních systémech provozovaných podle § 71 mohou být uchovávány v písemné formě, na technických nosičích dat nebo způsobem kombinujícím uvedené formy a ve stejné formě i přenášeny.

(2) Údaje se v informačních systémech uchovávají po dobu 20 let ode dne, kdy zanikla povinnost vést tyto údaje v informačních systémech. Evidence vedená držitelem zbrojní licence podle § 39a odst. 1 v centrálním registru zbraní se uchovává po dobu 5 let, a to i po skončení činnosti držitele zbrojní licence.

(3) Při uchování dokumentace související s vedením informačního systému se postupuje podle zvláštního právního předpisu.²⁶⁾

§ 73

Poskytování údajů

(1) Ministerstvo, policie nebo zastupitelský úřad České republiky poskytuje údaje z informačních systémů vedených podle tohoto zákona, pokud tak stanoví zvláštní právní předpis nebo mezinárodní smlouva, která je součástí právního řádu.

(2) Ministerstvo poskytuje policii z informačního systému zkušebních komisařů údaje nezbytné pro určování zkušebních komisařů k provádění zkoušky odborné způsobilosti.

(3) Policie je oprávněna podnikatelům v oboru zbraní a střeliva, kteří zbraně nebo střelivo nakupují, prodávají, přijímají nebo k tomu vyhledávají objednávky, přenechávají zbraně nebo střelivo jiným, nebo jejich nabytí, prodej nebo přenechávání zprostředkovávají, poskytovat čísla ztracených nebo odcizených zbrojních průkazů nebo zbrojních licencí. Držitelům muniční licence je policie oprávněna poskytovat čísla ztracených nebo odcizených muničních průkazů nebo muničních licencí.

(4) Policejní prezidium předává potřebné informace, které má k dispozici,

a) o přepravě zbraní, střeliva nebo munice členskému státu, na jehož území nebo přes jehož území budou přepraveny; o přepravě zbraní, střeliva nebo munice fyzickými nebo právníckými osobami, které nemají místo pobytu nebo sídlo v České republice, informují nejpozději během přepravy,

b) o vydání povolení k nabytí vlastnictví nebo držení zbraně kategorie B příslušnému členskému státu, má-li osoba, které bylo toto povolení vydáno, místo pobytu i v tomto členském státě, a

c) o nabytí vlastnictví zbraně kategorie C příslušnému členskému státu, má-li osoba, která nabyla vlastnictví k této zbraní, místo pobytu i v tomto členském státě.

(5) Zastupitelský úřad České republiky předává potřebné údaje o vydaných zbrojních průvodních listech Policejnímu prezidiu.

§ 73a

Centrální registr zbraní

(1) Centrální registr zbraní je neveřejný informační systém veřejné správy podle zvláštního právního předpisu²⁸⁾ sloužící k výkonu státní správy a k dalším úkonům v oblasti zbraní, střeliva a munice.

(2) V centrálním registru zbraní jsou vedeny údaje v rozsahu údajů vedených v informačních systémech uvedených v § 71 odst. 2 písm. a) až i) a v § 71 odst. 3 písm. a) až g).

(3) Správcem centrálního registru zbraní je policie.

(4) Držitel zbrojní licence nebo držitel obecné muniční licence provádí zápis, změnu, popřípadě výmaz záznamu v centrálním registru zbraní elektronicky dálkovým přístupem zadáním údajů prostřednictvím zabezpečeného individualizovaného přístupu na internetové stránky aplikace centrálního registru zbraní.

(5) Správce centrálního registru zbraní zřídí přístup do centrálního registru zbraní držitel zbrojní licence, který provádí některou z činností uvedených v § 2 odst. 2 písm. d), nebo držitel obecné muniční licence, a to do 2 pracovních dnů ode dne vydání zbrojní licence nebo obecné muniční licence; držitel zbrojní licence, který vede evidenci podle § 39a odst. 1, zřídí správce centrálního registru zbraní přístup do centrálního registru zbraní na žádost.

(6) Držitel zbrojní licence nebo držitel obecné muniční licence se do centrálního registru zbraní přihlašuje prostřednictvím individualizovaných přístupových údajů. Držitel zbrojní licence nebo držitel obecné muniční licence může požádat správce centrálního registru zbraní o zřízení nebo zrušení přístupu do centrálního registru zbraní pro jím pověřené osoby. Správce centrálního registru zbraní doručí individualizované přístupové údaje držitel zbrojní licence nebo držitel obecné muniční licence a jím pověřené osobě do vlastních rukou bez zbytečného odkladu po zřízení přístupu do centrálního registru zbraní. Držitel zbrojní licence nebo držitel obecné muniční licence a jím pověřená osoba jsou povinni chránit přístupové údaje proti zneužití.

(7) Držitel zbrojní licence je povinen zaznamenat v centrálním registru zbraní na předepsaném elektronickém formuláři každou změnu stavu zbraně, střeliva, černého loveckého prachu, bezdýmného prachu a zápalek. Držitel obecné muniční licence je povinen zaznamenat v centrálním registru zbraní na předepsaném elektronickém formuláři každou změnu stavu munice. Změnu stavu je držitel zbrojní licence nebo držitel obecné muniční licence povinen zaznamenat bez zbytečného odkladu po fyzickém převzetí zbraně, střeliva, černého loveckého prachu, bezdýmného prachu, zápalek nebo munice nebo po jiné skutečnosti zakládající změnu stavu, nejpozději však do 2 dnů.

(8) Do centrálního registru zbraní zapisuje údaje

a) držitel zbrojní licence, pokud jde o údaje týkající se zbraní kategorie A, B nebo C a střeliva do těchto zbraní, na které nemá vydán průkaz zbraně, a černého loveckého prachu, bezdýmného prachu a zápalek v rozsahu

1. datum nabytí, převedení, přenechání nebo převzetí zbraně, střeliva, černého loveckého prachu, bezdýmného prachu a zápalek,
2. důvod nabytí, převedení, přenechání nebo převzetí zbraně, střeliva, černého loveckého prachu, bezdýmného prachu a zápalek,
3. údaje o zbraní, střelivu, černém loveckém prachu, bezdýmném prachu a zápalkách, včetně kategorie zbraně a uvedení místa jejich uložení včetně údajů identifikujících konkrétní objekt, ve kterém jsou zbraň, střelivo, černý lovecký prach, bezdýmný prach nebo zápalky uloženy, nepostačuje-li k jeho jednoznačnému určení uvedení adresy provozovny,
4. osobní údaje fyzické osoby nebo údaje identifikující právnickou osobu, od které byly zbraň, střelivo, černý lovecký prach, bezdýmný prach a zápalky nabyty, a
5. osobní údaje fyzické osoby nebo údaje identifikující právnickou osobu, na kterou bylo vlastnictví ke zbraní, střelivu, černému loveckému prachu, bezdýmnému prachu a zápalkám převedeno nebo již byly zbraň, střelivo, černý lovecký prach, bezdýmný prach a zápalky přenechány, včetně oprávnění,

b) držitel obecné muniční licence v rozsahu

1. datum nabytí, převedení, přenechání nebo převzetí munice,
2. důvod nabytí, převedení, přenechání nebo převzetí munice,
3. údaje o municí, včetně způsobu uložení munice a uvedení místa jejího uložení, včetně údajů identifikujících konkrétní objekt, ve kterém je munice uložena, nepostačuje-li k jeho jednoznačnému určení uvedení adresy provozovny,
4. osobní údaje fyzické osoby nebo údaje identifikující právnickou osobu, od které byla munice nabyta, a
5. osobní údaje fyzické osoby nebo údaje identifikující právnickou osobu, na kterou bylo vlastnictví k municí převedeno nebo již byla munice přenechána, včetně oprávnění,

c) policie a

d) Český úřad pro zkoušení zbraní a střeliva.

(9) Policie umožní v rozsahu nezbytném pro výkon jejich působnosti, zejména pro vedení řízení a plnění dalších úkolů podle tohoto zákona nebo zvláštního právního předpisu, nepřetržitý dálkový přístup k informacím z centrálního registru zbraní

- a) ministerstvu,
- b) Ministerstvu obrany,
- c) Českému úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva,
- d) zastupitelskému úřadu České republiky,
- e) obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností a
- f) Českému báňskému úřadu a obvodnímu báňskému úřadu.

(10) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) vzor předepsaného elektronického formuláře podle odstavce 7,
- b) náležitosti vedení evidence zbraní kategorie A, B nebo C a střeliva do těchto zbraní, které jsou předmětem činností uvedených v § 2 odst. 2 písm. d), a černého loveckého prachu, bezdýmného prachu a zápalek v centrálním registru zbraní,
- c) náležitosti vedení samostatné evidence zbraní kategorie A, B nebo C a střeliva do těchto zbraní, které vlastní držitel zbrojní licence a které nejsou předmětem činností uvedených v § 2 odst. 2 písm. d), s využitím elektronické aplikace centrálního registru zbraní podle § 39a odst. 1 a
- d) náležitosti vedení evidence munice v centrálním registru zbraní.

§ 73b

Využívání údajů ze základního registru obyvatel, informačního systému evidence obyvatel a informačního systému cizinců

(1) Policie využívá ze základního registru obyvatel pro výkon působnosti podle tohoto zákona tyto referenční údaje:

- a) příjmení,
- b) jméno, popřípadě jména,
- c) adresa místa pobytu,
- d) datum, místo a okres narození, u subjektu údajů, který se narodil v cizině, datum, místo a stát, kde se narodil,
- e) datum, místo a okres úmrtí, jde-li o úmrtí subjektu údajů mimo území České republiky, datum úmrtí, místo a stát, na jehož území k úmrtí došlo; je-li vydáno rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého, den, který je v rozhodnutí uveden jako den smrti, popřípadě jako den, který nepřežil, a datum nabytí právní moci tohoto rozhodnutí,
- f) státní občanství, popřípadě více státních občanství.

(2) Policie využívá z informačního systému evidence obyvatel pro výkon působnosti podle tohoto zákona tyto údaje:

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení,
- b) datum narození,
- c) pohlaví,
- d) místo a okres narození a u občana, který se narodil v cizině, místo a stát, kde se občan narodil,
- e) rodné číslo,
- f) státní občanství, popřípadě více státních občanství,
- g) adresa místa trvalého pobytu, včetně předchozích adres místa trvalého pobytu, případně též adresa, na kterou mají být doručovány písemnosti podle zvláštního právního předpisu,
- h) počátek trvalého pobytu, popřípadě datum zrušení údaje o místě trvalého pobytu nebo datum ukončení trvalého pobytu na území České republiky,
- i) omezení svéprávnosti, jméno, popřípadě jména, příjmení a rodné číslo opatrovníka, nebylo-li mu přiděleno, datum, místo a okres jeho narození a u opatrovníka, který se narodil v cizině, místo a stát, kde se narodil,
- j) jméno, popřípadě jména, příjmení a rodné číslo otce, matky, popřípadě jiného zákonného zástupce,

- k) rodinný stav, datum, místo a okres uzavření manželství,
- l) datum, místo a okres vzniku partnerství,
- m) jméno, popřípadě jména, příjmení a rodné číslo manžela nebo partnera,
- n) jméno, popřípadě jména, příjmení a rodné číslo dítěte,
- o) datum, místo a okres úmrtí; jde-li o úmrtí občana mimo území České republiky, datum úmrtí, místo a stát, na jehož území k úmrtí došlo,
- p) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti, popřípadě jako den, který nepřežil.

(3) Policie využívá z informačního systému cizinců pro výkon působnosti podle tohoto zákona tyto údaje:

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení,
- b) datum narození,
- c) pohlaví,
- d) místo a stát, kde se cizinec narodil; v případě, že se cizinec narodil na území České republiky, místo a okres narození,
- e) rodné číslo,
- f) státní občanství, popřípadě státní příslušnost,
- g) druh a adresa místa pobytu na území České republiky,
- h) počátek pobytu, popřípadě datum ukončení pobytu na území České republiky,
- i) omezení svéprávnosti,
- j) jméno, popřípadě jména, příjmení otce, matky, popřípadě jiného zákonného zástupce,
- k) datum, místo a okres úmrtí; jde-li o úmrtí mimo území České republiky, stát, ve kterém k úmrtí došlo, popřípadě datum úmrtí,
- l) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti, popřípadě jako den, který cizinec prohlášený za mrtvého nepřežil.

(4) Z poskytovaných údajů lze v konkrétním případě použít vždy jen takové údaje, které jsou nezbytné ke splnění daného úkolu.

nadpis vypuštěn

Díl 2

Výkon státní správy

§ 74

(1) Státní správu ve věcech zbraní, střeliva, munice a pyrotechnického průzkumu vykonává ministerstvo, Ministerstvo obrany, policie, zastupitelský úřad České republiky a Český úřad pro zkoušení zbraní a střeliva.

(2) V rámci policie vykonává státní správu ve věcech zbraní, střeliva, munice a pyrotechnického průzkumu

- a) Policejní prezidium a
- b) příslušné útvary policie.

(3) Ministerstvo

- a) ve správním řízení plní úkoly nadřízeného správního orgánu vůči Policejnímu prezidiu,
- b) je oprávněno kontrolovat kontrolní činnost vykonávanou Policejním prezidiem nebo příslušným útvarem policie,
- c) vydává soubory písemných testů ke zkouškám odborné způsobilosti žadatele o vydání zbrojního průkazu, žadatele o vydání vyššího muničního průkazu nebo průkazu pro provádění pyrotechnického průzkumu a žadatele o jmenování zkušebním komisařem,
- d) vede informační systém zkušebních komisařů a poskytuje z něj policii údaje nezbytné pro určování zkušebních komisařů k provádění zkoušky odborné způsobilosti,
- e) poskytuje údaje z informačních systémů vedených podle tohoto zákona, pokud tak stanoví zvláštní právní předpis nebo

mezinárodní smlouva, která je součástí právního řádu,

f) rozhoduje v pochybnostech, zda je výrobek určitého typu municí, a

g) ve spolupráci s policií zabezpečuje podmínky pro činnost komise pro zkoušku odborné způsobilosti žadatele o vydání vyššího muničního průkazu a komise pro zkoušku odborné způsobilosti žadatele o vydání průkazu pro provádění pyrotechnického průzkumu.

(4) Ministerstvo obrany je v místě jejich uložení oprávněno kontrolovat fyzický a evidenční stav zbraně kategorie A, munice nebo zakázané munice, na které se vztahuje mezinárodní smlouva³⁹⁾, která je součástí právního řádu. Kontrolu podle věty první je Ministerstvo obrany oprávněno vykonávat rovněž v případě provádění znehodnocování, výroby řezů, provádění delaborace a ničení zbraní kategorie A, munice nebo zakázané munice, na které se vztahuje mezinárodní smlouva³⁹⁾, která je součástí právního řádu. Oprávnění podle věty první a druhé mají v rozsahu závazku vyplývajícího z mezinárodní smlouvy³⁹⁾, která je součástí právního řádu, i zahraniční inspekční týmy v doprovodu zaměstnance Ministerstva obrany.

(5) Policejní prezidium

a) ve správním řízení plní úkoly nadřízeného správního orgánu vůči příslušnému útvaru policie,

b) vede informační systémy podle tohoto zákona a poskytuje z nich údaje, pokud tak stanoví zvláštní právní předpis nebo mezinárodní smlouva, která je součástí právního řádu,

c) vykonává působnost příslušného útvaru policie ve vztahu k zastupitelským úřadům,

d) vydává zbrojní průvodní list pro tranzit zbraně nebo střeliva (§ 46 odst. 3) a uděluje souhlas s tranzitem zbraně nebo střeliva zapsaných v evropském zbrojním pasu (§ 46 odst. 6) a

e) povoluje přepravu zbraní nebo střeliva (§ 50 odst. 3) a přepravu munice podle § 70n odst. 3, stanoví-li tak zákon.

(6) Příslušný útvar policie plní úkoly příslušného útvaru policie podle tohoto zákona.

(7) Český úřad pro zkoušení zbraní a střeliva rozhoduje v pochybnostech o zařazení typu zbraně nebo střeliva do kategorie zbraní A až D a na žádost držitele zbrojní licence a obecné muniční licence přiděluje kontrolní znehodnocovací značku podle vzoru stanoveného prováděcím právním předpisem.

(8) Zastupitelský úřad České republiky vydává zbrojní průvodní list pro trvalý dovoz zbraně nebo střeliva, zbrojní průvodní list pro tranzit zbraně nebo střeliva a přijímá žádost o povolení přepravy, kterou zasílá Policejnímu prezidiu.

Kontrola vykonávaná policií

§ 75

(1) Policie vydá příslušníkovi nebo zaměstnanci policie zařazenému v Policejním prezidiu nebo příslušném útvaru policie kontrolní průkaz, který je dokladem o pověření ke kontrole. Příslušník policie nebo zaměstnanec policie podle věty první je povinen prokázat se současně také služebním průkazem příslušníka policie nebo průkazem zaměstnance policie.

(2) Policejní prezidium spolupracuje při kontrole nakládání s municí zejména s orgány státní báňské správy a příslušnými orgány státního požárního dozoru nebo zvláštního požárního dozoru. Policejní prezidium projedná nejpozději do konce měsíce září plán kontrolní činnosti nakládání s municí na nadcházející kalendářní rok s Českým báňským úřadem a Českou inspekcí životního prostředí za účelem koordinace kontrolní činnosti vykonávané podle tohoto zákona a podle zvláštních právních předpisů upravujících nakládání s municí.

(3) Nestanoví-li tento zákon jinak, řídí se výkon kontrolní činnosti kontrolním řádem³¹⁾.

§ 75a

(1) Policejní prezidium kontroluje dodržování povinností držitelem

a) zbrojní licence skupiny C, pokud provádí zahraniční obchod se zbraněmi nebo střelivem nebo má provozovny na území, které přesahuje působnost krajského ředitelství policie,

b) zbrojní licence, pokud má provozovny na území, které přesahuje působnost krajského ředitelství policie, a

c) muniční licence.

(2) Příslušný útvar policie kontroluje dodržování povinností

a) držitelem zbrojní licence, který nepodléhá výkonu kontroly podle odstavce 1,

b) provozovatelem střelnice a

c) zkušebním komisařem v rámci provádění zkoušek odborné způsobilosti žadatelů o vydání zbrojního průkazu.

(3) Při výkonu kontroly podle odstavců 1 a 2 je kontrolní orgán oprávněn

a) požadovat předložení zbraně kategorie A, B, C nebo D, střeliva do těchto zbraní, munice a příslušných dokladů,

- b) provádět kontrolu bezpečného používání zbraně nebo střeliva a dodržování dalších povinností osob při nakládání se zbraněmi nebo střelivem,
- c) provádět kontrolu dodržování povinností při nakládání s municí a při zajišťování pyrotechnického průzkumu,
- d) v odůvodněných případech zajistit zbraň kategorie A, B, C nebo D, střelivo do této zbraně, munici nebo výbušninu nalezenou v rámci pyrotechnického průzkumu; o převzetí vydá kontrolované osobě potvrzení a
- e) zajistit u držitele muniční licence pro provádění pyrotechnického průzkumu nalezenou municí, střelivo nebo výbušninu, jestliže je neodevzdal policii.

(4) Je-li to k dosažení účelu kontroly potřebné, je kontrolní orgán oprávněn kontrolovat dodržování povinností podle tohoto zákona i jinými osobami, k jejichž kontrole je podle odstavce 1 nebo 2 příslušný jiný kontrolní orgán, souvisí-li jejich činnost s činností kontrolované osoby. Je-li to k dosažení účelu kontroly potřebné, může kontrolní orgán také kontrolovat činnosti prováděné kontrolovanou osobou na základě jiných skupin zbrojní licence nebo na základě muniční licence.

§ 75b

Opatření k nápravě

Kontrolní orgán může uložit držiteli zbrojní licence nebo držiteli muniční licence povinnost odstranit protiprávní stav, pokud byly kontrolou zjištěny skutečnosti nasvědčující tomu, že nebyla dodržena povinnost nebo byl porušen zákaz podle tohoto zákona a protiprávní stav trvá; k tomu stanoví přiměřenou lhůtu.

§ 75c

Oprávnění příslušníka policie

Příslušník policie je oprávněn

- a) vyzvat k předložení zbraně, střeliva nebo munice, dokladu nebo jiného oprávnění k držení nebo nošení zbraně nebo střeliva nebo muničního průkazu,
- b) zjišťovat způsob nabytí vlastnictví nebo převodu vlastnictví ke zbraní kategorie D a zjišťovat, zda kontrolovaná osoba neumožnila držení nebo nošení zbraně nebo střeliva osobě, která není k držení zbraně kategorie D oprávněna,
- c) zastavovat vozidla převážející zbraně, střelivo nebo munici a kontrolovat zabezpečení přepravovaných zbraní, střeliva nebo munice a doklady k přepravovaným zbraním, střelivu nebo municí,
- d) zakázat řidiči jízdu na nezbytně nutnou dobu nebo mu přikázat směr jízdy, vyžaduje-li to bezpečnost přepravy zbraní, střeliva nebo munice nebo jiný veřejný zájem,
- e) požadovat po provozovateli střelnice předložení dokladů potřebných k provozu střelnice,
- f) požadovat předložení dokladů nebo jiný způsob prokázání plnění povinností zbrojře, muničáře nebo správce střelnice a
- g) vyzvat každého, kdo nosí zbraň nebo se zbraní nebo střelivem na veřejnosti nebo na místě veřejnosti přístupném jakkoliv manipuluje nebo manipuluje s municí, k vyšetření podle zvláštního právního předpisu³⁰⁾ ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem nebo jinou návykovou látkou.

HLAVA V

PŘESTUPKY

Díl 1

Přestupky na úseku zbraní a střeliva

Přestupky fyzických osob

§ 76

nadpis vypuštěn

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) vlastní, drží nebo nosí zbraň nebo střelivo v rozporu s § 8,
- b) provádí činnosti uvedené v § 2 odst. 2 písm. f) bez zbrojního průkazu skupiny F,
- c) neoznámí podle § 42 odst. 1 nabytí nebo podle § 42 odst. 2 převod vlastnictví ke zbraní kategorie A, B nebo C,
- d) trvale vyveze v rozporu s § 44 odst. 1 nebo trvale doveze v rozporu s § 45 odst. 1 anebo dočasně doveze nebo proveze v

rozporu s § 46 odst. 1 zbraň kategorie A, B anebo C nebo střelivo do této zbraně,

e) v rozporu s § 57 odst. 3 neodevzdá zbraň, střelivo, zakázaný doplněk zbraně nebo doklad, o jejichž zajištění bylo rozhodnuto, nesdělí místo jejich uložení nebo neumožní jejich převzetí,

f) znemožní zajištění zbraně, zakázaného doplňku zbraně nebo střeliva provedeného na základě § 57 odst. 6 v místě jejich dosavadního uložení,

g) neoprávněně nakládá se zbraní, zakázaným doplňkem zbraně nebo střelivem, které byly zajištěny v místě jejich dosavadního uložení podle § 57 odst. 6, nebo nakládání s nimi umožní jiné osobě,

h) v rozporu s § 57a neodstraní v určené lhůtě střelivo,

i) nosí na veřejných shromážděních, slavnostech, sportovních podnicích nebo lidových zábavách zbraň v rozporu s § 60,

j) veřejně vystavuje zbraň kategorie A, B anebo C nebo střelivo do této zbraně v rozporu s § 61 odst. 1,

k) znehodnotí nebo zničí zbraň kategorie A, B anebo C nebo vyrobí jejich řez v rozporu s § 63 odst. 1,

l) v rozporu s § 63 odst. 7

1. nepředloží ke kontrole příslušnému útvaru policie potvrzení oprávněné osoby o znehodnocení, zničení nebo výrobě řezu zbraně, hlavní části zbraně nebo zakázaného doplňku zbraně,

2. spolu s potvrzením nepředloží ke kontrole zbraň, hlavní část zbraně nebo zakázaný doplněk zbraně, nebo nesdělí místo uložení zbraně, hlavní části zbraně nebo zakázaného doplňku zbraně,

m) nosí v rozporu s § 63 odst. 8 znehodnocenou zbraň viditelně na veřejnosti nebo na místě veřejnosti přístupném nebo nemá u sebe potvrzení o jejím znehodnocení,

n) nesplní oznamovací povinnost podle § 65 odst. 1 nebo neodevzdá nalezené doklady podle § 68 odst. 1 anebo neoznámí nález zbraně nebo zakázaného doplňku zbraně podle § 68 odst. 2,

o) přechovává černý lovecký prach, bezdýmný prach nebo zápalky pro účely přebíjení nábojů nebo použití ve zbraní v rozporu s § 69 odst. 1,

p) v rozporu s § 69 odst. 3 nedbá zvýšené opatrnosti při zacházení s černým loveckým prachem, bezdýmným prachem nebo zápalkami, čímž ohrozí život, zdraví nebo majetek jiných osob,

q) v rozporu s § 69 odst. 4 nezabezpečí černý lovecký prach, bezdýmný prach nebo zápalky proti zneužití, ztrátě nebo odcizení nebo nezajistí podmínky pro jejich skladování, přechovávání a zacházení s nimi, nebo

r) přebíjí náboje v rozporu s § 69 odst. 5.

(2) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že jako

a) držitel zbrojního průvodního listu pro trvalý vývoz zbraně nebo střeliva, který nabyl vlastnictví ke zbraní kategorie A, B anebo C nebo střelivu do této zbraně na základě zbrojního průvodního listu pro trvalý vývoz zbraně nebo střeliva, v rozporu s § 44 odst. 6 nevyveze takovou zbraň nebo střelivo do této zbraně,

b) držitel zbrojního průvodního listu pro trvalý dovoz zbraně nebo střeliva v rozporu s § 45 odst. 5 dovoz zbraně kategorie A, B anebo C nebo střeliva do této zbraně neoznámí nebo ji nepředloží ke kontrole,

c) osoba, která vyvází, dováží nebo provází zbraň kategorie A, B anebo C nebo střelivo do této zbraně přes státní hranice České republiky, v rozporu s § 51 odst. 2 tuto skutečnost neoznámí, nebo nepředloží povolení podle § 44, 45 nebo 46, popřípadě evropský zbrojní pas, anebo zbrojní průvodní list pro tranzit zbraně nebo střeliva popřípadě evropský zbrojní pas nemá u sebe, i když zbraň kategorie A, B anebo C nebo střelivo do této zbraně drží nebo nosí, nebo

d) držitel zbrojního průvodního listu pro trvalý vývoz, trvalý dovoz anebo tranzit zbraní nebo střeliva, jehož platnost zanikla, v rozporu s § 51 odst. 5 neodevzdá zbrojní průvodní list včetně zbraně, zakázaného doplňku zbraně nebo střeliva.

(3) Za přestupek lze uložit pokutu do

a) 50 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a), d) nebo k),

b) 30 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. b), e), f), g), h), l), p), q) nebo r),

c) 20 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. i) nebo j),

d) 15 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. c), m), n) nebo o) nebo odstavce 2.

§ 76a

(1) Držitel zbraně kategorie D se dopustí přestupku tím, že

a) střílí ze zbraně uvedené v § 7 písm. a) nebo b) v rozporu s § 15 odst. 2,

b) střílí ze zbraně uvedené v § 7 písm. c) až g) nebo ze zbraně uvedené v § 7 písm. k) v rozporu s § 15 odst. 3,

c) nosí zbraň viditelně na veřejnosti nebo na místě veřejnosti přístupném,

d) nosí zbraň nebo s ní na veřejnosti nebo na místě veřejnosti přístupném jakkoliv manipuluje, pokud je jeho schopnost k této činnosti snížena požitím alkoholických nápojů, návykových látek, léků nebo v důsledku nemoci, nebo

e) převede vlastnictví ke zbraní nebo střelivu na osobu, která k jejich držení není oprávněna, nebo je přenechá takové osobě.

(2) Držitel zbrojního průkazu se dopustí přestupku tím, že

a) v rozporu s § 20a odst. 3 se nepodrobí lékařské prohlídce u posuzujícího lékaře nebo bez zbytečného odkladu po provedené lékařské prohlídce nepředloží příslušnému útvaru policie nový posudek o zdravotní způsobilosti, nebo

b) v rozporu s § 29 odst. 2 se nepodrobí lékařské prohlídce nebo neodevzdá posudek o zdravotní způsobilosti.

(3) Držitel zbrojního průkazu skupiny A až E, držitel zbrojního průvodního listu pro tranzit zbraně nebo střeliva, držitel evropského zbrojního pasu, zbrojník nebo osoba uvedená v § 40 odst. 2 se dopustí přestupku tím, že nezabezpečí zbraň kategorie A, B nebo C nebo střelivo do této zbraně podle § 58.

(4) Držitel zbrojního průkazu skupiny A až E, držitel zbrojního průvodního listu pro tranzit zbraně anebo střeliva nebo držitel evropského zbrojního pasu se dopustí přestupku tím, že

a) střílí ze zbraně, kterou je oprávněn držet, v rozporu s § 28 odst. 5,

b) neprodleně neohlásí útvaru policie ztrátu nebo odcizení zbraně kategorie A, B nebo C, střeliva do této zbraně, zbrojního průkazu nebo průkazu zbraně,

c) neprodleně neohlásí útvaru policie použití zbraně z důvodu krajní nouze nebo nutné obrany,

d) neumožní příslušnému útvaru policie vstup do obydlí za účelem kontroly zabezpečení zbraní, je-li držitelem zbraně kategorie A, nebo

e) převede vlastnictví ke zbraní, střelivu nebo zakázanému doplňku zbraně na osobu, která k jejich držení není oprávněna, nebo je přenechá takové osobě.

(5) Držitel zbrojního průkazu skupiny B až E, držitel zbrojního průvodního listu pro tranzit zbraně anebo střeliva nebo držitel evropského zbrojního pasu se dopustí přestupku tím, že

a) se nepodrobí při nošení zbraně nebo jakékoliv manipulaci s ní na veřejnosti nebo na místě veřejnosti přístupném na výzvu příslušníka policie orientačnímu vyšetření pomocí dechové zkoušky, popřípadě odbornému lékařskému vyšetření ke zjištění, zda není pod vlivem alkoholu anebo jiné návykové látky, nebo

b) nosí zbraň nebo manipuluje se zbraní na veřejnosti nebo na místě veřejnosti přístupném, přestože je jeho schopnost k této činnosti snížena požitím alkoholických nápojů anebo jiných návykových látek, léků nebo v důsledku nemoci.

(6) Držitel zbrojního průkazu skupiny B anebo C, držitel zbrojního průvodního listu pro tranzit zbraně anebo střeliva nebo držitel evropského zbrojního pasu se dopustí přestupku tím, že

a) nosí zbraň v rozporu s § 28 odst. 2 písm. a),

b) přebíjí náboje v rozporu s § 28 odst. 2 písm. b),

c) jako osoba mladší 18 let přebíjí náboje anebo nabude do vlastnictví jednotlivé díly těchto nábojů, nebo

d) přechovává větší množství bezdýmného prachu než 3 kilogramy nebo více než 1000 zápalek anebo neukládá zápalky v samostatné schránce.

(7) Držitel zbrojního průkazu skupiny B anebo C, držitel zbrojního průvodního listu pro tranzit zbraně anebo střeliva ke sportovním anebo loveckým účelům nebo držitel evropského zbrojního pasu pro zbraň používanou ke sportovním anebo loveckým účelům se dopustí přestupku tím, že přepravuje drženou zbraň v rozporu s § 29 odst. 4.

(8) Držitel zbrojního průkazu skupiny A až E se dopustí přestupku tím, že

a) nepředloží na výzvu příslušného útvaru policie zbrojní průkaz, zbraň kategorie A, B nebo C, střelivo do této zbraně a příslušné doklady podle § 29 odst. 1 písm. e),

b) v rozporu s § 29 odst. 1 písm. f)

1. nepředloží na výzvu příslušného útvaru policie zbraň kategorie A, B nebo C, u které vzniklo důvodné podezření na špatný technický stav, ke kontrole Českému úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva ve stanovené lhůtě, nebo
2. zbraň kategorie A, B nebo C po provedené kontrole nepředloží opětovně příslušnému útvaru policie ve stanovené lhůtě,

c) v rozporu s § 29 odst. 1 písm. i) u sebe nemá zbrojní průkaz nebo průkaz zbraně,

d) v rozporu s § 29 odst. 1 písm. j) po zániku platnosti zbrojního průkazu podle § 26 odst. 1 písm. a), c) nebo e) anebo podle § 26 odst. 2 neodevzdá neplatný zbrojní průkaz, střelivo, bezdýmný prach, zápalky, zakázané doplňky zbraně nebo průkazy zbraně, je-li jejich držitelem,

- e) v rozporu s § 29 odst. 1 písm. k) neohlásí změnu ráže zbraně, opravu anebo úpravu zbraně,
- f) svěří zbraň kategorie A, B anebo C nebo střelivo do této zbraně fyzické osobě v rozporu s § 59 odst. 1 a 3,
- g) v rozporu s § 59 odst. 2 písm. c) nezajistí
 - 1. přítomnost odpovědné osoby (instruktora), která je držitelem zbrojního průkazu příslušné skupiny, nebo
 - 2. bezpečnou manipulaci se zbraní nebo střelivem,

h) střílí ze zbraně, která není označena zkušební značkou, nebo na kterou nebyl vydán průkaz zbraně, je-li vydáván, nebo používá střelivo, které neodpovídá dovolenému výrobnímu provedení, nebo

i) střílí ze zbraně v rozporu s § 29 odst. 3 písm. e) nebo f).

(9) Držitel zbrojního průkazu skupiny B až E se dopustí přestupku tím, že nosí zbraň kategorie A, B nebo C, na kterou nebyl vydán průkaz zbraně.

(10) Držitel zbrojního průkazu skupiny A se dopustí přestupku tím, že

a) se nepodrobí při jakékoliv manipulaci se zbraní na veřejnosti nebo na místě veřejnosti přístupném na výzvu příslušníka policie orientačnímu vyšetření pomocí dechové zkoušky, popřípadě odbornému lékařskému vyšetření ke zjištění, zda není pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky,

b) na veřejnosti nebo na místě veřejnosti přístupném manipuluje se zbraní, přestože je jeho schopnost k této činnosti snížena požitím alkoholických nápojů nebo jiných návykových látek, léků nebo v důsledku nemoci, nebo

c) v rozporu s § 28 odst. 1 nosí zbraň kategorie A, B anebo C.

(11) Držitel zbrojního průkazu skupiny D se dopustí přestupku tím, že nosí zbraň v rozporu s § 28 odst. 3.

(12) Držitel zbrojního průkazu skupiny E se dopustí přestupku tím, že

a) přebíjí náboje v rozporu s § 28 odst. 4 písm. b),

b) nosí zbraň v rozporu s § 28 odst. 4 písm. c), nebo

c) přechovává větší množství bezdýmného prachu než 3 kilogramy nebo více než 1 000 zápalek anebo neukládá zápalky v samostatné schránce.

(13) Držitel zbrojního průkazu skupiny F se dopustí přestupku tím, že

a) provádí pyrotechnický průzkum v rozporu s § 28 odst. 6,

b) nevyzve k zastavení zemních prací v případě bezprostředního ohrožení života a zdraví anebo majetku zjištěnou nevybuchlou municí anebo výbušninou,

c) neoznačí místo nálezů nevybuchlé munice nebo výbušniny,

d) nezajistí místo nálezů nevybuchlé munice nebo výbušniny před nepovolanými osobami,

e) neupozorní osoby zdržující se na místě nálezů nevybuchlé munice anebo výbušniny nebo v jeho blízkém okolí na možné hrozící nebezpečí nebo je nevyzve k opuštění nebezpečného prostoru,

f) neprodleně neohlásí útvaru policie nález nevybuchlé munice nebo výbušniny,

g) neprodleně neoznámí příslušnému útvaru policie ztrátu nebo odcizení zbrojního průkazu a nalezené nevybuchlé munice nebo výbušniny,

h) nemá u sebe zbrojní průkaz, jestliže provádí pyrotechnický průzkum nebo vyhledávání nevybuchlé munice anebo výbušniny,

i) se nepodrobí před výkonem činnosti nebo při výkonu činnosti na výzvu příslušníka policie orientačnímu vyšetření pomocí dechové zkoušky, popřípadě odbornému lékařskému vyšetření ke zjištění, zda není pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky, nebo

j) neprodleně nezapiše nález nevybuchlé munice nebo výbušniny do evidenční knihy.

(14) Za přestupek lze uložit pokutu do

a) 50 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 2, odstavce 3, 4, 5, odstavce 8 písm. h) nebo i), odstavce 10 písm. a) nebo b) nebo odstavce 13 písm. i),

b) 30 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a), b), d) nebo e), odstavce 6 písm. a) nebo d), odstavce 7, odstavce 10 písm. c), odstavce 11, odstavce 12 písm. b) nebo c) nebo odstavce 13 písm. a) až h) nebo j),

c) 20 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 8 písm. a) až g) nebo odstavce 9,

d) 15 000 Kč, jde-li o přešupek podle odstavce 1 písm. c), odstavce 6 písm. b) nebo c) nebo odstavce 12 písm. a).

§ 76b

(1) Zbrojř nebo osoba uvedená v § 40 odst. 2 se dopustí přešupeku tím, že

a) vydá zbraň nebo střelivo v rozporu s § 40 odst. 1 písm. a), nebo

b) nedodrží podmínky skladování, přečovávání a zacházení s černým loveckým prachem, bezdýmým prachem a zápalkami stanovené prováděcím právním předpisem vydaným podle § 79 odst. 1.

(2) Fyzická osoba se jako provozovatel střelnice dopustí přešupeku tím, že

a) v rozporu s § 52 odst. 2 provozuje střelnici bez povolení vydaného příslušným útvarem policie nebo provozuje střelnici po zániku jeho platnosti,

b) neprovede oznámení podle § 54 odst. 1,

c) v rozporu s § 54 odst. 2 písm. a) nezajistí při provádění střelby přítomnost správce střelnice na střelnici, nebo

d) v rozporu s § 54 odst. 2 písm. b) nevybaví střelnici lékárníčkou první pomoci nebo vybaví střelnici lékárníčkou první pomoci s obsahem neodpovídajícím obsahu lékárníčky první pomoci stanovenému prováděcím právním předpisem.

(3) Správce střelnice se dopustí přešupeku tím, že poruší některou z povinností podle § 55 odst. 2.

(4) Posuzující lékař se dopustí přešupeku tím, že v rozporu s § 20a odst. 4 nevydá nový posudek o zdravotní způsobilosti, nezašle jej příslušnému útvaru policie nebo neinformuje příslušného zaměstnavatele.

(5) Lékař se dopustí přešupeku tím, že

a) v rozporu s § 20a odst. 2 neučiní oznámení poskytovateli zdravotních služeb příslušnému k vydání posudku o zdravotní způsobilosti nebo neuvědomí policii, nebo

b) nezajistí ve stanovené nebo určené lhůtě provedení lékařské prohlídky nebo odborného vyšetření podle § 20a odst. 3.

(6) Zkušební komisař se dopustí přešupeku tím, že v rozporu s § 30a odst. 3 neodevzdá průkaz zkušební komisaře, jehož platnost zanikla podle § 30a odst. 1 písm. a), c) anebo d) nebo podle § 30a odst. 2.

(7) Za přešupek lze uložit pokutu do

a) 50 000 Kč, jde-li o přešupek podle odstavců 1 až 3,

b) 20 000 Kč, jde-li o přešupek podle odstavce 4 nebo 5,

c) 5 000 Kč, jde-li o přešupek podle odstavce 6.

Přešupky právníků a podnikajících fyzických osob

§ 76c

(1) Právníká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přešupeku tím, že vlastní anebo drží zbraň nebo střelivo v rozporu s § 8.

(2) Právníká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přešupeku tím, že

a) převede vlastnictví ke zbrani kategorie D nebo střelivu do této zbraně na osobu, která k jejich držení není oprávněna, nebo je přenechá takové osobě,

b) provádí činnosti uvedené v § 2 odst. 2 písm. f) bez zbrojní licence skupiny K,

c) znehodnotí nebo zničí zbraň kategorie A, B anebo C nebo vyrobí jejich řez v rozporu s § 63 odst. 1,

d) v rozporu s § 57 odst. 3 neodevzdá zbraň, střelivo, zakázaný doplněk zbraně nebo doklad, o jejichž zajištění bylo rozhodnuto, nesdělí místo jejich uložení nebo neumožní jejich převzetí,

e) znemožní zajištění zbraně, zakázaného doplňku zbraně nebo střeliva provedeného na základě § 57 odst. 6 v místě jejich dosavadního uložení,

f) v rozporu s § 57 odst. 6 neoprávněně nakládá se zbraní, zakázaným doplňkem zbraně nebo střelivem, které byly zajištěny v místě jejich dosavadního uložení, nebo nakládání s nimi umožní jiné osobě,

g) v rozporu s § 57a neodstraní v určené lhůtě střelivo,

h) v rozporu s § 63 odst. 7

1. nepředloží ke kontrole příslušnému útvaru policie potvrzení oprávněné osoby o znehodnocení, zničení nebo výrobě řezu zbraně, hlavní části zbraně nebo zakázaného doplňku zbraně,

2. spolu s potvrzením nepředloží ke kontrole zbraň, hlavní část zbraně nebo zakázaný doplněk zbraně, nebo
3. nesdělí místo uložení zbraně, hlavní části zbraně nebo zakázaného doplňku zbraně,

i) přechovává černý lovecký prach, bezdýmný prach nebo zápalky pro účely přebíjení nábojů nebo použití ve zbrani v rozporu s § 69 odst. 1,

j) v rozporu s § 69 odst. 4 nezabezpečí černý lovecký prach, bezdýmný prach nebo zápalky proti zneužití, ztrátě nebo odcizení nebo nezajistí podmínky pro jejich skladování, přechovávání a zacházení s nimi, nebo

k) přebíjí náboje v rozporu s § 69 odst. 5.

(3) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že jako

a) držitel zbrojního průvodního listu pro trvalý vývoz zbraně nebo střeliva, který nabyl vlastnictví ke zbrani kategorie A, B anebo C nebo střelivu do této zbraně na základě zbrojního průvodního listu pro trvalý vývoz zbraně nebo střeliva, v rozporu s § 44 odst. 6 nevyveze takovou zbraň nebo střelivo do této zbraně,

b) držitel zbrojního průvodního listu pro trvalý dovoz zbraně nebo střeliva v rozporu s § 45 odst. 5 dovoz zbraně kategorie A, B anebo C nebo střeliva do této zbraně neoznámí nebo ji nepředloží ke kontrole,

c) osoba, která vyvází, dováží nebo provází zbraň kategorie A, B anebo C nebo střelivo do této zbraně přes státní hranice České republiky, v rozporu s § 51 odst. 2 tuto skutečnost neoznámí, nebo nepředloží povolení podle § 44, 45 nebo 46, popřípadě evropský zbrojní pas, anebo zbrojní průvodní list pro tranzit zbraně nebo střeliva popřípadě evropský zbrojní pas nemá u sebe, i když zbraň kategorie A, B anebo C nebo střelivo do této zbraně drží nebo nosí,

d) držitel zbrojního průvodního listu pro trvalý vývoz, trvalý dovoz anebo tranzit zbraní nebo střeliva, jehož platnost zanikla, v rozporu s § 51 odst. 5 neodevzdá zbrojní průvodní list včetně zbraně, zakázaného doplňku zbraně nebo střeliva.

(4) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako provozovatel střelnice dopustí přestupku tím, že

a) v rozporu s § 52 provozuje střelnici bez povolení vydaného příslušným útvarem policie nebo provozuje střelnici po zániku jeho platnosti,

b) neprovede oznámení podle § 54 odst. 1,

c) v rozporu s § 54 odst. 2 písm. a) nezajistí při provádění střelby přítomnost správce střelnice na střelnici, nebo

d) v rozporu s § 54 odst. 2 písm. b) nevybaví střelnici lékárníčkou první pomoci, jejíž obsah je stanoven prováděcím právním předpisem.

(5) Podnikatel v oboru zbraní a střeliva se dopustí přestupku tím, že přechovává černý lovecký prach, bezdýmný prach nebo zápalky za účelem jejich prodeje v rozporu s § 69 odst. 2.

(6) Za přestupek lze uložit pokutu do

a) 100 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1, 2, 4 nebo 5,

b) 30 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 3.

§ 76d

(1) Držitel zbrojní licence skupiny A až J se dopustí přestupku tím, že

a) neustanoví zbrojíře podle § 39 odst. 1 písm. a),

b) nezajistí, aby zbraň nebo střelivo, jichž je vlastníkem nebo držitelem jako právnická nebo podnikající fyzická osoba, byla držena nebo nošena jen fyzickou osobou uvedenou v § 39 odst. 1 písm. c),

c) nevydá vnitřní předpis podle § 39 odst. 1 písm. d) nebo nezašle jeho změnu ve stanovené lhůtě příslušnému útvaru policie,

d) nevytvoří podmínky tak, aby zbraň nebo střelivo byly zabezpečeny proti zneužití, ztrátě nebo odcizení způsobem uvedeným v § 50b a § 58 odst. 2 až 7,

e) neprodleně neohlásí útvaru policie ztrátu nebo odcizení zbraně, střeliva, zbrojní licence nebo průkazu zbraně,

f) nepředloží zbraň kategorie A, na kterou se vztahuje mezinárodní smlouva, která je součástí právního řádu, včetně příslušných dokladů podle § 39 odst. 1 písm. g),

g) nepředloží na výzvu příslušného útvaru policie podle § 39 odst. 1 písm. h) zbrojní licenci a zbraň, popřípadě střelivo, včetně příslušných dokladů,

h) v rozporu s § 39 odst. 1 písm. i)

1. nepředloží na výzvu příslušného útvaru policie zbraň kategorie A, B nebo C, u které vzniklo důvodné podezření na špatný technický stav, ke kontrole Českému úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva ve stanovené lhůtě, nebo

2. zbraň kategorie A, B nebo C po provedené kontrole nepředloží opětovně příslušnému útvaru policie ve stanovené lhůtě,

- i) v rozporu s § 39 odst. 1 písm. j) neustanoví nového zbrojíře nebo změnu zbrojíře neoznámí,
- j) nepožádá o vydání nové zbrojní licence nebo průkazu zbraně podle § 39 odst. 1 písm. k),
- k) nevede některou z evidencí podle § 39 odst. 1 písm. l) nebo ji vede v rozporu s § 39a,
- l) v rozporu s § 39 odst. 1 písm. m) nebo § 73a odst. 8 písm. a) nezapíše údaje o zbraních kategorie A, B nebo C a střelivu do těchto zbraní, které jsou předmětem činností uvedených v § 2 odst. 2 písm. d), a černém loveckém prachu, bezdýmném prachu a zápalkách do centrálního registru zbraní nebo je zapisuje v rozporu s § 73a,
- m) nezajistí cvičnou střelbu podle § 39 odst. 1 písm. n),
- n) nevede evidenci o provedených cvičných střelbách,
- o) neoznámí změnu podle § 39 odst. 1 písm. o),
- p) neodevzdá po zániku platnosti zbrojní licence zbraň, zakázaný doplněk zbraně nebo střelivo nebo průkaz zbraně podle § 39 odst. 1 písm. p),
- q) neohlásí změnu ráže zbraně nebo opravu zbraně podle § 39 odst. 1 písm. q),
- r) převede vlastnictví ke zbraní nebo střelivu na osobu, která k nabytí vlastnictví ke zbraní, munici nebo střelivu není oprávněna,
- s) přenechá zbraň nebo střelivo, které je oprávněn držet k plnění úkolů stanovených ve zbrojní licenci, osobě, která není držitelem zbrojního průkazu příslušné skupiny nebo není k držiteli zbrojní licence v pracovním, členském nebo obdobném poměru,
- t) svěří zbraň kategorie A, B nebo C nebo střelivo do této zbraně fyzické osobě v rozporu s § 59 odst. 1 a 3,
- u) v rozporu s § 59 odst. 2 písm. c) nezajistí
 1. přítomnost odpovědné osoby (instruktora), která je držitelem zbrojního průkazu příslušné skupiny, nebo
 2. bezpečnou manipulaci se zbraní nebo střelivem, nebo
- v) nesplní povinnost uloženou rozhodnutím o opatření k nápravě vydaným na základě § 75b.
 - (2) Držitel zbrojní licence skupiny B nebo E se dopustí přestupku tím, že
 - a) nedodrží při znehodnocování zbraně kategorie A, B nebo C nebo střeliva nebo výrobě jejich řezů postup podle § 39 odst. 2 písm. a),
 - b) neoznačí znehodnocenou zbraň podle § 39 odst. 2 písm. b), nebo
 - c) nevydá vlastníku zbraně potvrzení o znehodnocení zbraně nebo střeliva nebo o provedení řezu zbraně nebo střeliva.
 - (3) Držitel zbrojní licence skupiny E se dopustí přestupku tím, že
 - a) nedodrží při ničení zbraně nebo střeliva postup podle § 39 odst. 3 písm. a), nebo
 - b) nevydá vlastníku zbraně potvrzení podle § 39 odst. 3 písm. b).
 - (4) Držitel zbrojní licence skupiny D se dopustí přestupku tím, že
 - a) půjčí zbraň kategorie C osobě, která není k jejímu držení, popřípadě nošení oprávněna, nebo
 - b) přijme do úschovy a uschovává zbraň nebo střelivo kategorie neuvedené ve zbrojní licenci.
 - (5) Držitel zbrojní licence skupiny F se dopustí přestupku tím, že svěří zbraň v rozporu s § 38 odst. 4 písm. c).
 - (6) Držitel zbrojní licence skupiny H se dopustí přestupku tím, že svěří zbraň v rozporu s § 38 odst. 6 písm. c).
 - (7) Držitel zbrojní licence skupiny K se dopustí přestupku tím, že
 - a) v rozporu s § 39 odst. 6 písm. a) nepracuje technologický postup prací při vyhledávání a manipulaci s nevybuchlou municí a výbušninami nebo jej nepředá ke schválení,
 - b) nezajistí, aby nalezení nevybuchlé munice nebo výbušniny bylo neprodleně nahlášeno útvaru policie,
 - c) zajistí pyrotechnický průzkum v rozporu s § 39 odst. 6 písm. d),
 - d) neohlásí ztrátu nebo odcizení zbrojní licence podle § 39 odst. 6 písm. e),
 - e) nepožádá o vydání nové zbrojní licence podle § 39 odst. 6 písm. g),
 - f) nevede nebo neuchovává dokumentaci podle § 39 odst. 6 písm. h),
 - g) neučiní při nálezu munice nebo výbušniny nezbytná opatření k zajištění bezpečnosti osob a majetku, nebo

h) v rozporu s § 39 odst. 6 písm. j)

1. nezpracuje průběžnou zprávu o provedeném pyrotechnickém průzkumu,
2. nezpracuje o výsledku provedeného pyrotechnického průzkumu závěrečnou zprávu,
3. nepředloží závěrečnou zprávu o pyrotechnickém průzkumu ve stanovené lhůtě příslušnému útvaru policie, nebo
4. na žádost stavebníka neprovede záznam o provedeném pyrotechnickém průzkumu do stavebního deníku.

(8) Podnikatel se zbraněmi kategorie A, B nebo C nebo střelivem do těchto zbraní nebo podnikatel se sídlem nebo místem podnikání mimo území České republiky se dopustí přestupku tím, že

- a) v rozporu s § 50 odst. 1 přepravuje zbraně kategorie A, B nebo C nebo střelivo do těchto zbraní bez povolení,
- b) v rozporu s § 50 odst. 7 neohlásí příslušnému útvaru policie nebo Policejnímu prezidiu ve stanovené lhůtě nebo rozsahu údaje týkající se přepravy,
- c) v rozporu s § 50 odst. 8 nevybaví dopravní prostředek zařízením umožňujícím nepřetržité sledování jeho pohybu,
- d) v rozporu s § 50 odst. 10 neprodleně neohlásí příslušnému útvaru policie nebo Policejnímu prezidiu jakékoliv změny v přepravě zbraní kategorie A, B nebo C nebo střeliva do těchto zbraní, nebo
- e) v rozporu s § 50b nezabezpečí přepravované zbraně kategorie A, B nebo C nebo střelivo do těchto zbraní proti zneužití, ztrátě nebo odcizení nebo je zabezpečí v rozporu s prováděcím právním předpisem.

(9) Podnikatel se zbraněmi kategorie A, B nebo C nebo střelivem do těchto zbraní se dopustí přestupku tím, že

- a) v rozporu s § 50a odst. 1 neohlásí příslušnému útvaru policie přepravu zbraní kategorie A, B nebo C nebo střeliva do těchto zbraní nebo ji neohlásí ve stanovené lhůtě nebo rozsahu,
- b) v rozporu s § 50a odst. 2 nevybaví dopravní prostředek zařízením umožňujícím nepřetržité sledování jeho pohybu, nebo
- c) v rozporu s § 50a odst. 3 neprodleně neohlásí příslušnému útvaru policie nebo Policejnímu prezidiu jakékoliv změny v přepravě zbraní kategorie A, B nebo C nebo střeliva do těchto zbraní.

(10) Za přestupek lze uložit pokutu do

- a) 1 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. b), d), f), k), l), p), q), r), t), u) nebo v), odstavce 2 písm. a) nebo b), odstavce 3 písm. a), odstavce 7 písm. a), b), c), f) nebo g), odstavce 8 nebo 9,
- b) 500 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a), c), e), g), h), i), j), m), n), o) nebo s), odstavce 2 písm. c), odstavce 3 písm. b), odstavce 4, 5 nebo 6, odstavce 7 písm. d), e) nebo h).

Díl 2

Přestupky na úseku munice

§ 76e

Přestupky fyzických osob

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) v rozporu s § 70i odst. 2 nabude do vlastnictví, drží, přechovává nebo skladuje munici,
- b) provádí činnost při nakládání s municí nebo provádí pyrotechnický průzkum, aniž by byla držitelem příslušného druhu muničního průkazu,
- c) vykonává činnost muničáře, aniž by byla držitelem vyššího muničního průkazu nebo muničního průkazu pro provádění pyrotechnického průzkumu,
- d) odpaluje nebo střílí munici, aniž by byla držitelem vyššího muničního průkazu nebo muničního průkazu pro provádění pyrotechnického průzkumu,
- e) v rozporu s § 70p odst. 3 přechovávanou municí nebo doklad, o jejichž zajištění bylo rozhodnuto podle § 70p odst. 2, neodevzdá, nesdělí místo jejich uložení nebo neumožní jejich převzetí policií,
- f) v rozporu s § 70p odst. 5 neumožní zajištění munice v místě jejího dosavadního uložení nebo s municí, která byla zajištěna v místě jejího dosavadního uložení, jakkoli neoprávněně nakládá nebo nakládání s ní umožní jiné osobě, nebo
- g) v rozporu s § 70t odst. 2 neoznámí nález munice, střeliva nebo výbušniny.

(2) Držitel muničního průkazu se dopustí přestupku tím, že

- a) v rozporu s § 70b odst. 1 provádí činnost při nakládání s municí nebo provádí pyrotechnický průzkum mimo rámec pracovního, členského nebo obdobného poměru k držitelí příslušného druhu muniční licence,

- b) v rozporu s § 70h odst. 1 písm. a) nedbá zvýšené opatrnosti při manipulaci s municí, čímž ohrozí život, zdraví nebo majetek jiných osob,
- c) na výzvu policie nepředloží muniční průkaz podle § 70h odst. 1 písm. c),
- d) neprodleně neoznámí policii ztrátu nebo odcizení muničního průkazu podle § 70h odst. 1 písm. d),
- e) v rozporu s § 70h odst. 1 písm. e) ve stanovené lhůtě neprovede u příslušného útvaru policie výměnu muničního průkazu za nový nebo neodevzdá původní doklad,
- f) při provádění činnosti při nakládání s municí nebo při provádění pyrotechnického průzkumu u sebe nemá muniční průkaz podle § 70h odst. 1 písm. f),
- g) se nepodrobí vyšetření podle § 70h odst. 1 písm. g),
- h) v rozporu s § 70h odst. 1 písm. h) se nepodrobí lékařské prohlídce nebo neodevzdá doklad o zdravotní způsobilosti,
- i) v rozporu s § 70h odst. 1 písm. i) se nedostaví na základě výzvy příslušného útvaru policie k posuzujícímu lékaři, nepodrobí se lékařské prohlídce nebo bez zbytečného odkladu nepředloží příslušnému útvaru policie nový posudek o zdravotní způsobilosti, nebo
- j) v rozporu s § 70h odst. 3 provádí činnost při nakládání s municí nebo provádí pyrotechnický průzkum, pokud je jeho schopnost k této činnosti snížena požitím alkoholických nápojů, užitím jiné návykové látky, léků nebo v důsledku nemoci.

(3) Muničář se dopustí přestupku tím, že

- a) v rozporu s § 70h odst. 2 písm. a) umožní manipulaci s municí neoprávněné fyzické osobě,
- b) neprodleně neoznámí policii ztrátu nebo odcizení munice nebo výbušniny podle § 70h odst. 2 písm. c),
- c) neprodleně neoznámí policii zjištění rizikového technického stavu munice podle § 70h odst. 2 písm. d),
- d) nezabezpečí municí proti zneužití, ztrátě nebo odcizení nebo nezajistí bezpečnost muničního skladiště podle § 70h odst. 2 písm. f), nebo
- e) opakovaně nebo hrubým způsobem nezajistí dodržování pravidel stanovených pro manipulaci, skladování munice, jakož i pro jiné nakládání s municí podle § 70h odst. 2 písm. g).

(4) Držitel průkazu pro provádění pyrotechnického průzkumu se dopustí přestupku tím, že

- a) nevyzve k zastavení zemních prací v případě bezprostředního ohrožení života a zdraví nebo majetku nalezenou municí, střelivem nebo výbušninou podle § 70h odst. 4 písm. a),
- b) neoznačí místo nálezů munice, střeliva nebo výbušniny podle § 70h odst. 4 písm. b),
- c) nezajistí místo nálezů munice, střeliva nebo výbušniny před nepovolanými osobami podle § 70h odst. 4 písm. c),
- d) v rozporu s § 70h odst. 4 písm. d) neupozorní osoby zdržující se na místě nálezů munice, střeliva nebo výbušniny nebo v jeho blízkém okolí na možné hrozící nebezpečí nebo je nevyzve k opuštění nebezpečného prostoru,
- e) neprodleně neohlásí policii nález munice, střeliva nebo výbušniny podle § 70h odst. 4 písm. e),
- f) nedodrhuje podmínky pro zacházení s municí, střelivem nebo výbušninou podle § 70h odst. 4 písm. f),
- g) nezabezpečí nalezenou municí, střelivo nebo výbušninou před zneužitím, ztrátou nebo odcizením podle § 70h odst. 4 písm. g),
- h) bez zbytečného odkladu nezapíše nález munice, střeliva nebo výbušniny do knihy nálezů podle § 70h odst. 4 písm. h),
- i) v rozporu s § 70h odst. 5 písm. a) manipuluje s municí, střelivem nebo výbušninou v rozporu s tímto zákonem, nebo
- j) v rozporu s § 70h odst. 5 písm. b) zneškodňuje municí, střelivo nebo výbušninou.

(5) Za přestupek lze uložit pokutu do

- a) 100 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a), e) nebo f), odstavce 2 písm. b) nebo j) nebo odstavce 3 písm. d) nebo e),
- b) 50 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. b), c), d) nebo g) nebo odstavce 2 písm. a), c), d), e), f), g), h) nebo i), odstavce 3 písm. a), b) nebo c) nebo odstavce 4.

§ 76f

Přestupky právnických a podnikajících fyzických osob

- (1) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) v rozporu s § 70i odst. 2 nabývá do vlastnictví, drží, přechovává, skladuje municí nebo jinak nakládá s municí,
- b) v rozporu s § 70i odst. 3 zajišťuje provádění pyrotechnického průzkumu, nebo
- c) neoznámí nález munice, střeliva nebo výbušniny podle § 70t odst. 2.

(2) Držitel muniční licence se dopustí přestupku tím, že

- a) neprodleně neohlásí policii ztrátu nebo odcizení muniční licence podle § 70m odst. 1 písm. a),
- b) na výzvu policie nepředloží muniční licenci, včetně příslušných dokladů vztahujících se k municí podle § 70m odst. 1 písm. b),
- c) nepožádá ve stanovené lhůtě příslušný útvar policie o vydání nové muniční licence podle § 70m odst. 1 písm. c),
- d) neoznámí ve stanovené lhůtě příslušnému útvaru policie změnu odpovědného zástupce nebo člena statutárního orgánu právnické osoby anebo změnu odpovědného zástupce fyzické osoby podle § 70m odst. 1 písm. d), nebo
- e) nesplní povinnost uloženou rozhodnutím o opatření k nápravě vydaným na základě § 75b.

(3) Držitel obecné muniční licence se dopustí přestupku tím, že

- a) nesplní některou z povinností uvedených v § 70m odst. 2 písm. a),
- b) nezajistí manipulaci s municí podle § 70m odst. 2 písm. b),
- c) v rozporu s § 70m odst. 2 písm. c) nevydá vnitřní předpis nebo jeho změnu nezašle ve stanovené lhůtě příslušnému útvaru policie,
- d) v rozporu s § 70m odst. 2 písm. d) a § 70r
 1. nezajistí podmínky pro zabezpečení munice proti zneužití, ztrátě nebo odcizení nebo municí proti zneužití, ztrátě nebo odcizení nezabezpečí,
 2. nezajistí podmínky pro zajištění bezpečnosti muničního skladiště nebo nezajistí bezpečnost muničního skladiště, nebo
 3. nesplní stavební a technické požadavky na muniční skladiště a požadavky na způsob uložení munice,
- e) v rozporu s § 70m odst. 2 písm. e)
 1. neučiní nezbytná opatření k zajištění bezpečnosti osob a majetku, nebo
 2. učiněná opatření neprodleně neoznámí policii,
- f) neprodleně neohlásí policii ztrátu nebo odcizení munice podle § 70m odst. 2 písm. f),
- g) nepředloží na určeném místě zakázanou municí, na kterou se vztahuje mezinárodní smlouva, která je součástí právního řádu, včetně příslušných dokladů podle § 70m odst. 2 písm. g),
- h) na výzvu policie nepředloží na určeném místě municí včetně příslušných dokladů podle § 70m odst. 2 písm. h),
- i) nepožádá ve stanovené lhůtě příslušný útvar policie o vydání nové muniční licence podle § 70m odst. 2 písm. i),
- j) v rozporu s § 70m odst. 2 písm. j) nezapisuje do evidenční knihy munice v centrálním registru zbraní údaje o municí nebo je zapisuje v rozporu s § 73a,
- k) v rozporu s § 70m odst. 2 písm. k)
 1. nezajistí nejméně jednou ročně školení, nebo
 2. nevede evidenci o provedených školeních,
- l) v rozporu s § 70m odst. 2 písm. l) neumožní příslušnému útvaru policie po zániku platnosti obecné muniční licence ve stanovené lhůtě převzetí munice do úschovy nebo její zajištění v místě dosavadního uložení,
- m) nesplní některou z povinností uvedených v § 70m odst. 2 písm. m),
- n) v rozporu s § 70m odst. 2 písm. n)
 1. neoznačí znehodnocenou municí kontrolní znehodnocovací značkou, nebo
 2. při znehodnocování nezachová původní značení munice,
- o) nevydá vlastníku munice potvrzení podle § 70m odst. 2 písm. o) nebo jej vydá v rozporu s prováděcím právním předpisem,
- p) neprovede hlášení podle § 70m odst. 2 písm. p),
- q) v rozporu s § 70m odst. 4 převede vlastnictví k municí na osobu, která k nabytí vlastnictví k municí není oprávněna,
- r) v rozporu s § 70n odst. 3 a § 50a odst. 1 neohlásí příslušnému útvaru policie přepravu munice nebo ji neohlásí ve stanovené lhůtě nebo rozsahu,
- s) odpaluje, střílí nebo ničí municí v rozporu s § 70o odst. 1,
- t) v rozporu s § 70o odst. 2 provozuje střelnici pro municí, trhací jámu pro ničení munice nebo zvláštní zařízení pro odpalování,

střelbu nebo ničení munice bez povolení nebo je provozuje po zániku platnosti povolení,

u) jako provozovatel střelnice pro municí, trhací jámy pro ničení munice nebo zvláštního zařízení pro odpalování, střelbu nebo ničení munice nesplní některou z povinností uvedených v § 70o odst. 7,

v) v rozporu s § 70p odst. 3 přechovávanou municí nebo doklad, které byly zajištěny, neodevzdá, nesdělí místo jejich uložení nebo neumožní jejich převzetí policií,

w) v rozporu s § 70p odst. 5 neumožní zajištění munice v místě jejího dosavadního uložení, nebo s municí, která byla zajištěna v místě jejího dosavadního uložení, jakkoli neoprávněně nakládá nebo nakládání s ní umožní jiné osobě,

x) neodstraní v určené lhůtě municí podle § 70q, nebo

y) v rozporu s § 70r odst. 5

1. nezpracuje dokumentaci muničního skladiště, nebo

2. nezašle ve stanovené lhůtě dokumentaci muničního skladiště příslušnému útvaru policie.

(4) Držitel obecné muniční licence nebo podnikatel se sídlem nebo místem podnikání mimo území České republiky se dopustí přestupku tím, že

a) v rozporu s § 70n odst. 1 přepravuje municí bez povolení,

b) v rozporu s § 70n odst. 2 a § 50 odst. 7 neohlásí příslušnému útvaru policie nebo Policejnímu prezidiu ve stanovené lhůtě nebo rozsahu údaje týkající se přepravy,

c) v rozporu s § 70n odst. 4 nevybaví dopravní prostředek zařízením umožňujícím nepřetržité sledování jeho pohybu, nebo

d) v rozporu s § 70n odst. 5 nezabezpečí přepravovanou municí proti zneužití, ztrátě nebo odcizení nebo je zabezpečí v rozporu s prováděcím právním předpisem.

(5) Držitel muniční licence pro provádění pyrotechnického průzkumu se dopustí přestupku tím, že

a) v rozporu s § 70m odst. 3 písm. a) nezpracuje technologický postup prací při vyhledávání a manipulaci s municí, střelivem a výbušninami nebo jej nepředá ke schválení,

b) nezajistí, aby nalezení munice, střeliva nebo výbušniny v rámci pyrotechnického průzkumu, jehož provádění zajišťuje, bylo neprodleně nahlášeno policii podle § 70m odst. 3 písm. b),

c) nesplní některou z povinností uvedených v § 70m odst. 3 písm. c),

d) nezajistí provádění pyrotechnického průzkumu podle § 70m odst. 3 písm. d),

e) v rozporu s § 70m odst. 3 písm. e)

1. nevede dokumentaci obsahující přehled o nálezech munice, střeliva a výbušnin, nebo

2. dokumentaci obsahující přehled o nálezech munice, střeliva a výbušnin neuchovává po dobu 5 let od provedení pyrotechnického průzkumu,

f) neučiní při nálezu munice, střeliva nebo výbušniny nezbytná opatření k zajištění bezpečnosti osob a majetku podle § 70m odst. 3 písm. f), nebo

g) nesplní některou z povinností uvedených v § 70m odst. 3 písm. g).

(6) Za přestupek lze uložit pokutu do

a) 5 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a) nebo odstavce 3 písm. d), l), q), v) nebo w),

b) 2 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. b) nebo c), odstavce 2 písm. e), odstavce 3 písm. a), b), c), e), f), g), h), j), k), m), n), o), r), s), t), u), x), y), odstavce 4 nebo odstavce 5 písm. d) nebo f),

c) 500 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 2 písm. a), b), c) nebo d), odstavce 3 písm. i) nebo p) nebo odstavce 5 písm. a), b), c), e) nebo g).

Díl 3

Společná ustanovení k přestupkům

nadpis vypuštěn

§ 77

Příslušnost k projednání přestupků

(1) Přestupky fyzických osob podle tohoto zákona projednávají obecní úřady obcí s rozšířenou působností.

(2) Přestupky právnických nebo podnikajících fyzických osob podle tohoto zákona projednávají kontrolní orgány podle

své příslušnosti k výkonu kontroly stanovené v § 75a odst. 1 a 2.

(3) Pokuty za přestupky právnických a podnikajících fyzických osob vybírá orgán, který je uložil.

§ 77a

Příkaz na místě

Policie může příkazem na místě uložit pokutu do

- a) 5 000 Kč, jde-li o přestupek na úseku zbraní nebo střeliva,
- b) 10 000 Kč, jde-li o přestupek na úseku munice.

§ 77b

Evidence přestupků

Přestupky podle tohoto zákona se zapisují do evidence přestupků vedené Rejstříkem trestů.

HLAVA VI

USTANOVENÍ SPOLEČNÁ

§ 78

nadpis vypuštěn

V případech, kdy se fyzické nebo právnické osobě žádající o udělení výjimky podle tohoto zákona, o vydání povolení k nabytí vlastnictví a držení zbraně kategorie B nebo dokladu nebo povolení k přepravě v plném rozsahu vyhoví, lze místo písemného vyhotovení rozhodnutí vydat pouze příslušný doklad²²⁾.

§ 79

Zmocňovací ustanovení

(1) Vláda stanoví nařízením

- a) technické požadavky pro zabezpečení přechovávaných zbraní nebo střeliva k provedení § 58 odst. 2 až 5,
- b) množství černého loveckého prachu, bezdýmného prachu a zápalek, které je podle § 69 odst. 2 podnikatel v oboru zbraní a střeliva oprávněn přechovávat za účelem prodeje,
- c) technické požadavky na zabezpečení a podmínky skladování, přechovávání a zacházení s černým loveckým prachem, bezdýmným prachem a zápalkami a prostory, ve kterých černý lovecký prach, bezdýmný prach a zápalky skladovány být nesmí, k provedení § 69 odst. 4,
- d) postup a technické požadavky na znehodnocování zbraní a střeliva, postup a technické požadavky na zhotovování řezů zbraní a střeliva, postup a technické požadavky na ničení zbraní a střeliva, minimální obsah dokumentace technologického postupu delaborace, znehodnocení nebo ničení munice příslušného typu nebo výroby řezů munice, vzor potvrzení o delaboraci munice, o znehodnocení zbraně, střeliva nebo munice, o zničení zbraně, střeliva nebo munice nebo o provedení řezu zbraně, střeliva nebo munice a vzor kontrolní znehodnocovací značky,
- e) minimální technické požadavky na střelnici pro munici, trhací jámu pro ničení munice a zvláštní zařízení pro odpalování, střelbu nebo ničení munice a povinné náležitosti provozního řádu střelnice pro munici, trhací jámy pro ničení munice nebo zvláštního zařízení pro odpalování, střelbu nebo ničení munice, a
- f) k provedení § 70r
 1. technické požadavky na zabezpečení muničního skladiště,
 2. technické požadavky na elektronické zabezpečovací zařízení pro zajištění ochrany muničního skladiště,
 3. minimální technické a organizační požadavky na další opatření k zabezpečení muničního skladiště a
 4. stavební a technické požadavky na muniční skladiště a požadavky na způsob uložení munice.

(2) Ministerstvo vydá vyhlášku k provedení § 17 odst. 2 písm. c), § 21 odst. 9, § 30 odst. 13, § 39a odst. 4, § 50b, § 52 odst. 7, § 70f odst. 7, § 70n odst. 5 a § 73a odst. 10.

(3) Ministerstvo stanoví vyhláškou

- a) vzor zbrojního průkazu, zbrojní licence, zbrojního průvodního listu pro trvalý vývoz, trvalý dovoz nebo tranzit zbraní nebo střeliva, průkazu zbraně, průkazu zkušební komisaře, evropského zbrojního pasu, muničního průkazu a muniční licence,
- b) vzor žádosti o udělení výjimky, o povolení, o vydání zbrojního průkazu, o rozšíření skupin zbrojního průkazu, o vydání zbrojní licence, o rozšíření skupin zbrojní licence, o vydání zbrojního průvodního listu pro trvalý vývoz, trvalý dovoz nebo tranzit zbraní nebo střeliva, o povolení přepravy, o vydání evropského zbrojního pasu, o jmenování zkušebním komisařem, o povolení k provozování střelnice, o znehodnocení, zničení nebo o výrobu řezu zbraně nebo zakázaného doplňku zbraně, o vydání

muničního průkazu, o vydání muniční licence, o povolení přepravy munice a o povolení k provozování střelnice pro munici, trhací jámy pro ničení munice nebo zvláštního zařízení pro odpalování, střelbu nebo ničení munice,

c) vzor přihlášky ke zkoušce odborné způsobilosti žadatele o vydání zbrojního průkazu, žadatele o jmenování zkušebním komisařem a žadatele o vydání vyššího muničního průkazu nebo průkazu pro provádění pyrotechnického průzkumu,

d) vzor oznámení o nabytí vlastnictví nebo převodu vlastnictví zbraně,

e) vzor hlášení přepravy zbraní a střeliva podnikatelem v oboru zbraní a střeliva, hlášení přepravy zbraní a střeliva po území České republiky podnikatelem v oboru zbraní a střeliva, hlášení přepravy munice držitelem obecné muniční licence nebo podnikatelem se sídlem nebo místem podnikání mimo území České republiky a hlášení přepravy munice po území České republiky držitelem obecné muniční licence a

f) vzor kontrolního průkazu.

(4) Ministerstvo průmyslu a obchodu vydá vyhlášku k provedení § 3 odst. 3 a stanoví dovolené výrobní provedení plynové zbraně, expanzní zbraně a střeliva a požadavky na úpravu zbraně pro filmovou nebo divadelní činnost podle § 9 odst. 2 písm. e).

(5) Ministerstvo zdravotnictví vydá vyhlášku k provedení § 20 odst. 5, § 54 odst. 2 písm. b) a § 70o odst. 7 písm. c).

HLAVA VII

USTANOVENÍ PŘECHODNÁ

§ 80

(1) Výjimka, týkající se zbraně kategorie A, udělená podle dosavadní právní úpravy, se považuje za výjimku udělenou podle tohoto zákona. Tomu, kdo je na základě této výjimky oprávněn zbraň nosit, vydá příslušný útvar policie do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona nový zbrojní průkaz, v němž toto oprávnění zaznamená.

(2) Každý, kdo je ke dni účinnosti tohoto zákona oprávněn držet a nosit zbraň kategorie B, je oprávněn ji vlastnit, držet a nosit podle tohoto zákona.

(3) Každý, kdo ke dni účinnosti tohoto zákona přechovává zbraň, k jejímuž držení nebo nošení nebylo podle dosavadních předpisů nutné mít zbrojní průkaz, zbrojní licenci nebo povolení a podle tohoto zákona je zbrojní průkaz, zbrojní licence nebo povolení vyžadováno, je povinen požádat o vydání příslušného zbrojního průkazu, zbrojní licence nebo povolení podle tohoto zákona nejpozději do 4 měsíců ode dne nabytí jeho účinnosti. V případě zbraní vyrobených do 31. prosince 1890 je třeba povinnost podle první věty splnit nejpozději do 4 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(4) Každý, kdo je ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona oprávněn provozovat střelnici, je povinen ustanovit správce střelnice a vybavit střelnici lékárníčkou první pomoci podle tohoto zákona do 4 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona; osobní údaje ustanoveného správce střelnice je povinen oznámit příslušnému útvaru policie do 10 pracovních dnů ode dne jeho ustanovení.

§ 81

(1) Zbrojní průkaz vydaný před nabytím účinnosti tohoto zákona platí po dobu v něm uvedenou, pokud není dále stanoveno jinak, a skupiny zbrojních průkazů se převádějí takto:

a) skupina A, B nebo C zůstává zachována,

b) skupina D - k výkonu zaměstnání v místech, kam nemá veřejnost volný přístup, a skupina E - k výkonu zaměstnání v místech, kam má veřejnost volný přístup, na skupinu D - k výkonu zaměstnání nebo povolání,

c) skupina F - k ochraně zdraví, života a majetku v místech, kam nemá veřejnost volný přístup, a skupina G - k ochraně zdraví, života a majetku v místech, kam má veřejnost volný přístup, na skupinu E - k ochraně života, zdraví a majetku.

(2) Platnost zbrojního průkazu skupiny H vydaného podle dosavadní právní úpravy zaniká uplynutím lhůty 12 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(3) Na zbrojní průkazy skupiny D nebo E vydané podle dosavadní právní úpravy nelze od účinnosti tohoto zákona nabývat do vlastnictví zbraně kategorie A, B nebo C.

(4) Při rozšiřování skupin zbrojních průkazů vydaných před nabytím účinnosti tohoto zákona se postupuje podle § 25.

(5) Zbrojní průkaz vydaný podle dosavadní právní úpravy cizinci,⁶⁾ který není občanem členského státu nebo státu, který je členem Organizace Severoatlantické smlouvy, pozbývá platnosti uplynutím 24 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Při žádosti o vydání nového zbrojního průkazu podle § 24 se postupuje podle § 18 odst. 3.

(6) Zbrojní oprávnění vydané před nabytím účinnosti tohoto zákona se považuje za zbrojní licenci a pozbývá platnosti uplynutím 24 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(7) Ostatní doklady vydané podle právního předpisu platného před účinností tohoto zákona zůstávají v platnosti po dobu stanovenou právními předpisy platnými před účinností tohoto zákona.

§ 82

Řízení o žádosti o vydání zbrojního průkazu nebo zbrojní licence zahájené před nabytím účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních předpisů.

§ 83

Zrušovací ustanovení

Zrušují se:

1. Zákon č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních).
2. Zákon č. 13/1998 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních).

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona č. 156/2000 Sb.

§ 84

Zákon č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, se mění takto:

1. V § 17 odst. 3 se v písmenu d) na konci věty tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno e), které včetně poznámky pod čarou č. 19a) zní:

"e) rozhoduje v pochybnostech o zařazení typu zbraně nebo střeliva do kategorie zbraní A až D.19a)

19a) § 3 zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a o změně zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o zbraních)."

2. Část druhá se zrušuje.

ČÁST TŘETÍ

Změna živnostenského zákona

§ 85

Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění zákona č. 231/1992 Sb., zákona č. 591/1992 Sb., zákona č. 600/1992 Sb., zákona č. 273/1993 Sb., zákona č. 303/1993 Sb., zákona č. 38/1994 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 136/1994 Sb., zákona č. 200/1994 Sb., zákona č. 237/1995 Sb., zákona č. 286/1995 Sb., zákona č. 94/1996 Sb., zákona č. 95/1996 Sb., zákona č. 147/1996 Sb., zákona č. 19/1997 Sb., zákona č. 49/1997 Sb., zákona č. 61/1997 Sb., zákona č. 79/1997 Sb., zákona č. 217/1997 Sb., zákona č. 280/1997 Sb., zákona č. 15/1998 Sb., zákona č. 83/1998 Sb., zákona č. 157/1998 Sb., zákona č. 167/1998 Sb., zákona č. 159/1999 Sb., zákona č. 356/1999 Sb., zákona č. 358/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 363/1999 Sb., zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 121/2000 Sb., zákona č. 122/2000 Sb., zákona č. 123/2000 Sb., zákona č. 124/2000 Sb., zákona č. 149/2000 Sb., zákona č. 151/2000 Sb., zákona č. 158/2000 Sb., zákona č. 247/2000 Sb., zákona č. 249/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 309/2000 Sb., zákona č. 362/2000 Sb., zákona č. 409/2000 Sb., zákona č. 458/2000 Sb., zákona č. 100/2001 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 164/2001 Sb., zákona č. 256/2001 Sb., zákona č. 274/2001 Sb., zákona č. 477/2001 Sb., zákona č. 478/2001 Sb., zákona č. 501/2001 Sb. a zákona č. 86/2002 Sb., se mění takto:

1. V příloze č. 3 KONCESOVANÉ ŽIVNOSTI skupina 302 "Výroba strojů a přístrojů všeobecná a pro určitá hospodářská odvětví" se u oboru živnosti "Vývoj, výroba, opravy, úpravy, přeprava, nákup, prodej, půjčování, uschovávání a znehodnocování zbraní podléhajících registraci podle zákona" za slovem "uschovávání" se spojka "a" nahrazuje čárkou, za slovo "znehodnocování" se vkládají slova "a ničení", slova "podléhajících registraci podle zákona" se zrušují a ve sloupci 5 se slova "§ 63 zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních)," zrušují.

2. V příloze č. 3 KONCESOVANÉ ŽIVNOSTI skupina 302 "Výroba strojů a přístrojů všeobecná a pro určitá hospodářská odvětví" u oboru živnosti "Vývoj, výroba, opravy, úpravy, nákup, prodej, půjčování, uschovávání, přeprava a znehodnocování střeliva do zbraní podléhajících registraci podle zákona" se za slovem "přeprava" spojka "a" nahrazuje čárkou, za slovo "znehodnocování" se vkládají slova "a ničení", slova "do zbraní podléhajících registraci podle zákona" a slova "podléhajících registraci, podle skupiny 302 přílohy č. 3 živnostenského zákona" se zrušují a na konci textu se doplňují nové odstavce, které znějí: "Pro výrobu, opravy, úpravy, znehodnocování a ničení střeliva průkaz pyrotechnika a věk nejméně 21 let. Pro vývoj střeliva vysokoškolské vzdělání¹⁾ získané studiem v bakalářském, magisterském nebo doktorském studijním programu v oblasti technických věd a technologií, studijní obor teorie a technologie výbušnin".

Poznámka pod čarou č. 1) zní:

"1) § 44 a § 98 odst. 1 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách)."

Ve sloupci 5 se slova "§ 63 zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), pro vývoj a výrobu střeliva § 23 odst. 1 zákona ČNR č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění zákona ČNR č. 542/1991 Sb.," nahrazují slovy "pro vývoj a výrobu střeliva § 23 odst. 1 a pro ničení a zneškodňování střeliva § 35 a 36 zákona č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů,".

3. V příloze č. 3 KONCESOVANÉ ŽIVNOSTI skupina 302 "Výroba strojů a přístrojů všeobecná a pro určitá hospodářská odvětví" se zrušuje obor živnosti "Vývoj, výroba, opravy, úpravy, přeprava, nákup, prodej, půjčování, uschovávání a znehodnocování vojenských zbraní" včetně textu ve sloupcích 2, 4 a 5.

4. V příloze č. 3 KONCESOVANÉ ŽIVNOSTI skupina 302 "Výroba strojů a přístrojů všeobecná a pro určitá hospodářská odvětví" se zrušuje obor živnosti "Vývoj, výroba, opravy, úpravy, přeprava, nákup, prodej, půjčování, uschovávání a znehodnocování vojenského střeliva" včetně textu ve sloupcích 2, 4 a 5.

5. V příloze č. 3 KONCESOVANÉ ŽIVNOSTI skupina 302 "Výroba strojů a přístrojů všeobecná a pro určitá hospodářská odvětví" se u oboru živnosti "Provozování střelnic" ve sloupci 5 zrušují slova "§ 63 zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních),".

6. V příloze č. 3 KONCESOVANÉ ŽIVNOSTI skupina 314 "Ostatní" se u oboru živnosti "Výuka a výcvik ve střelbě se zbraní" ve sloupci 5 zrušují slova "§ 63 zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních),".

§ 86

Přechodná ustanovení

(1) Fyzické nebo právnické osoby podnikající v koncesovaných živnostech podle přílohy č. 3 skupiny 302 živnostenského zákona s předmětem podnikání "Vývoj, výroba, opravy, úpravy, nákup, prodej, půjčování, uschovávání, přeprava a znehodnocování střeliva do zbraní podléhajících registraci podle zákona" nebo "Vývoj, výroba, opravy, úpravy, přeprava, nákup, prodej, půjčování, uschovávání a znehodnocování vojenského střeliva" na základě živnostenského oprávnění získaného přede dnem účinnosti tohoto zákona, v rozsahu zahrnujícím vývoj, výrobu, opravy nebo úpravy nebo znehodnocování střeliva, musí nejpozději ve lhůtě 12 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona předložit příslušnému živnostenskému úřadu doklady prokazující odbornou způsobilost podle tohoto zákona. Nebudou-li doklady v této lhůtě doloženy, příslušný živnostenský úřad živnostenské oprávnění zruší.

(2) Předložil-li osoby uvedené v odstavci 1 živnostenskému úřadu doklady prokazující odbornou způsobilost podle tohoto zákona, postupuje živnostenský úřad při rozhodování o koncesi podle § 53 a 54. Stanovisko podle 52 se nevyžaduje.

(3) Živnostenská oprávnění v koncesovaných živnostech podle přílohy č. 3 skupiny 302 živnostenského zákona s předmětem podnikání "Vývoj, výroba, opravy, úpravy, přeprava, nákup, prodej, půjčování, uschovávání a znehodnocování vojenských zbraní" a "Vývoj, výroba, opravy, úpravy, přeprava, nákup, prodej, půjčování, uschovávání a znehodnocování střeliva do zbraní podléhajících registraci podle zákona" v rozsahu zahrnujícím nákup, prodej, půjčování, uschovávání nebo přepravu střeliva do zbraní podléhajících registraci podle zákona a v koncesované živnosti "Vývoj, výroba, opravy, úpravy, přeprava, nákup, prodej, půjčování, uschovávání a znehodnocování vojenského střeliva" v rozsahu zahrnujícím nákup, prodej, půjčování, uschovávání nebo přepravu vojenského střeliva, získaná přede dnem účinnosti tohoto zákona, se považují za živnostenská oprávnění s předmětem podnikání podle nové právní úpravy. Živnostenský úřad vydá ve lhůtě 12 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona odpovídající koncesní listinu.

(4) Při rozhodování o žádosti o koncesi, o které nebylo pravomocně rozhodnuto přede dnem účinnosti tohoto zákona, se postupuje podle nové právní úpravy, včetně povinnosti vyžádat si stanoviska podle § 52 a 53.

(5) Úkony provedené podle odstavců 2 a 3 jsou osvobozeny od správních poplatků.

ČÁST ČTVRTÁ

ÚČINNOST

§ 87

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2003, s výjimkou ustanovení § 10 odst. 3, § 12 odst. 4, § 17 odst. 4, § 46 odst. 5 až 7, § 49, § 50 odst. 9, § 51 odst. 7 a 8 a § 73 odst. 4 zákona o zbraních, která nabývají účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky do Evropské unie v platnost.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

Příloha 1

Vymezení zbraní a střeliva

Část první

Druhy zbraní

1. Střelná zbraň - zbraň, u které je funkce odvozena od okamžitého uvolnění energie při výstřelu, zkonstruovaná pro požadovaný účinek na definovanou vzdálenost.
2. Palná zbraň - střelná zbraň, u které je funkce odvozena od okamžitého uvolnění chemické energie.
3. Plynová zbraň - střelná zbraň, u které je funkce odvozena od okamžitého uvolnění energie stlačeného vzduchu nebo jiného plynu.
4. Mechanická zbraň - střelná zbraň, u které je funkce odvozena od okamžitého uvolnění nahromaděné mechanické energie.
5. Expanzní zbraň - palná zbraň, jejíž konstrukce vylučuje použití kulového náboje nebo náboje s hromadnou střelou.
6. Expanzní přístroj - pracovní zařízení, u něhož je primárním zdrojem energie výbušná látka obsažená ve střelivu pro expanzní přístroje.
7. Kulová zbraň - palná zbraň s hlavní (hlavněmi) pro střelbu kulovými náboji nebo kulovými střelami, případně speciálními náboji nebo střelami pro kulovou zbraň.
8. Broková zbraň - palná zbraň s hlavní (hlavněmi) pro střelbu brokovými náboji, případně speciálními náboji pro brokovou zbraň.
9. Kombinovaná zbraň - palná zbraň s hlavní (hlavněmi) pro střelbu kulovými náboji nebo kulovými střelami, případně speciálními náboji nebo střelami pro kulovou zbraň a s hlavní (hlavněmi) pro střelbu brokovými náboji, případně speciálními náboji pro brokovou zbraň.
10. Krátká zbraň - palná zbraň, jejíž délka hlavně nepřesahuje 300 mm nebo jejíž celková délka nepřesahuje 600 mm.
11. Dlouhá zbraň - palná zbraň, která není krátkou zbraní.
12. Samočinná zbraň - palná zbraň, u níž se opětovné nabití děje v důsledku předchozího výstřelu a u které konstrukce umožňuje více výstřelů na jedno stisknutí spouště.
13. Samonabíjecí zbraň - palná zbraň, u níž se opětovné nabití děje v důsledku předchozího výstřelu a u které konstrukce neumožňuje více výstřelů na jedno stisknutí spouště.
14. Opakovací zbraň - palná zbraň se zásobníkem nebo jiným podávacím ústrojím, u níž se opětovné nabití děje v důsledku ručního ovládnutí závěru nebo mechanického otočení revolverového válce.
15. Jednoranová zbraň - palná zbraň bez zásobníku nebo jiného podávacího ústrojí, u níž se opětovné nabití děje ručním vložením náboje do nábojové komory, hlavně nebo nábojiště.
16. Víceranová zbraň - palná zbraň bez zásobníku nebo jiného podávacího ústrojí, s 2 nebo více hlavními, u níž se opětovné nabití děje ručním vložením nábojů do nábojových komor, hlavní nebo nábojišť.
17. Vojenská zbraň - střelná zbraň, která je určena k vedení námořní, letecké nebo pozemní války.
18. Sportovní zbraň - střelná zbraň, určená pravidly sportovní střelby pro národní a mezinárodní disciplíny.
19. Lovecká zbraň - střelná zbraň, určená k lovu zvěře odstřelem podle zákona o myslivosti.
20. Paintbalová zbraň - plynová zbraň, kterou se vystřeluje střela se značkovací látkou.
21. Signální zbraň - jednoúčelové zařízení na principu krátké nebo dlouhé zbraně pro použití signálních nábojů ráže větší než 16 mm.
22. Historická zbraň - střelná zbraň, která byla vyrobena do 31. prosince 1890, a současně platí, že všechny hlavní části zbraně byly vyrobeny do 31. prosince 1890.
23. Hlavní části střelné zbraně - hlaveň, vložná hlaveň, vložná nábojová komora, rám, válec revolveru, pouzdro závěru nebo tělo a závěr.
24. Znehodnocená zbraň - střelná zbraň, která byla znehodnocena postupem stanoveným právním předpisem.
25. Řez zbraně - je úprava střelné zbraně postupem stanoveným právním předpisem, při níž se alespoň částečně odkryje vnitřní konstrukce zbraně.

26. Odpalovací zařízení - zařízení pro odpalování střel s reaktivním pohonem nebo střeliva s reaktivním účinkem nábojky, jako jsou pancéřovky, tarasnice, raketomety a odpalovací zařízení pozemní, letecké a lodní; odpalovací zařízení speciálních střel.

Část druhá

Druhy střeliva

1. Střelivo - souhrnné označení nábojů, nábojek a střel do střelných zbraní, nejedná-li se o munici.
2. Střelivo přebíjené - střelivo, které využívá již použitých nábojnic.
3. Střelivo zkušební - střelivo, určené pro úřední přezkušování zbraní podle zvláštního právního předpisu.
4. Střela - předmět vystřelený ze střelné zbraně, určený k zasažení cíle nebo vyvolání jiného efektu.
5. Jednotná střela - těleso, určené k zasažení cíle nebo vyvolání jiného efektu, které se po opuštění hlavně nerozdělí.
6. Hromadná střela - těleso nebo látka ve skupenství tuhém, kapalném nebo plynném, určená k zasažení cíle nebo vyvolání jiného efektu, která se po opuštění hlavně rozdělí.
7. Průbojná střela - jednotná střela, která je tvořena materiálem tvrdším než 250 HB - tvrdost podle Brinella, nebo střela, která je laborována do střeliva, které svou konstrukcí nebo energií střely vykazuje průbojný účinek; zpravidla má střelivo průbojnou střelu s kombinovaným účinkem, určenou pro vojenské nebo speciální účely.
8. Výbušná střela - složená plášťová střela obsahující výbušnou slož, která po nárazu exploduje.
9. Zápálná střela - složená plášťová střela obsahující zápalnou slož, která se po styku se vzduchem nebo po nárazu vznítí.
10. Šoková střela - jednotná střela, se špičkou ve tvaru komolého kužele, který je na vrcholu opatřen otevřenou válcovou dutinou, do které zasahuje část olověného jádra tvaru komolého kužele, plášť je na okrajích podélně naříznut.
11. Náboj - celek určený ke vkládání (nabíjení) do palné zbraně, signální zbraně nebo zvláštní zbraně, skládá se z nábojnice, zápalky nebo zápalkové slož, výmetné náplně a střely.
12. Nábojka - celek určený ke vkládání (nabíjení) do expanzní zbraně, expanzního přístroje nebo zvláštní zbraně, skládá se z nábojnice, zápalky nebo zápalkové slož, může obsahovat výmetnou náplň, granule nebo chemickou dráždivou látku.
13. Znehodnocené střelivo - střelivo, na kterém byly provedeny úpravy znemožňující jeho původní funkci. Znehodnocené střelivo neobsahuje žádné aktivní náplně, jakými jsou například výmetné náplně, zápalkové, výbušné, zápalné, svítící nebo dýmotvorné slož.
14. Řez střeliva - střelivo, na kterém byly provedeny úpravy odkrývající alespoň částečně vnitřní konstrukci včetně náhradních (inertních) náplní a které neobsahuje žádné aktivní náplně.
15. Maketa střeliva - střelivo nebo předmět tvarově a rozměrově shodný s originální předlohou, které neobsahují žádné aktivní náplně, přičemž mohou obsahovat náplně vyrobené z inertního materiálu. Zahrnuje civilní nebo vojenské školní střelivo určené pro výuku nebo výcvik.
16. Cvičný náboj - náboj určený k akustické a světelné imitaci ostré střelby.

Příloha 2

Druhy a skupiny munice

1. Skupiny munice

- a) středorážová munice - kulové náboje a střely ráže větší než 12,7 mm a nejvýše 20 mm, pokud jejich střela obsahuje výbušné látky nebo jiné aktivní muniční náplně, ostatní náboje ráže větší než 20 mm, s výjimkou nábojů dovoleného výrobního provedení,
- b) dělostřelecká munice - dělostřelecké jednotné nebo dělené náboje od ráže 20 mm včetně podkaliberní munice,
- c) miny do minometů všech ráží,
- d) granáty ruční, puškové, granátometné a speciální,
- e) jednorázové protitankové střely a střely do pancéřovek a tarasnic,
- f) iniciátory - zapalovače, zápalkové šrouby včetně zápalky, elektrické pilule, roznětky, rozbušky, pokud jsou konstrukčně určeny pro použití v munici,

- g) letecké pumy - všechny druhy leteckých pum, včetně jejich submunice,
- h) neřízené rakety a řízené raketové střely - rakety a jejich komponenty, protitankové řízené střely, letecké řízené i neřízené střely, protiletadlové střely, raketové náboje,
- i) miny pozemní, podvodní a speciální,
- j) ženíjní munice - výbušné odminovací a minovací systémy a ženíjní náloživo, konstruované pro vedení námořní, letecké nebo pozemní války,
- k) torpéda,
- l) hlubinné a demoliční nálože,
- m) výbušné předměty výcvikového a speciálního určení obsahující zejména pyrotechnické složky nebo výbušniny,
- n) pyropatrony a speciální pyroprostředky letectva, raketové a ostatní vojenské techniky,
- o) ostatní munice nezařazená do výše uvedených skupin.

2. Delaborovaná munice - munice zbavená výbušnin a jiných aktivních muničních náplní, neoznačená podle zvláštního právního předpisu²³⁾. Delaborovaná munice je určena ke zničení, znehodnocení, výrobě řezu munice nebo k dalšímu technickému zpracování nebo využití materiálu.

3. Znehodnocená munice - delaborovaná munice, která je označena kontrolní znehodnocovací značkou podle zvláštního právního předpisu²³⁾.

4. Řez munice - řez munice vyrobený postupem a označený podle zvláštního právního předpisu²³⁾. Řez munice je určen pro školní a výcvikové účely, zbavený výbušnin a jiných aktivních muničních náplní, a byly na něm provedeny úpravy odkrývající alespoň částečně vnitřní konstrukci munice včetně náhradních (inertních) náplní.

5. Maketa munice - munice nebo předmět tvarově a rozměrově shodný s originální předlohou, které neobsahují výbušniny nebo jiné aktivní muniční náplně, přičemž mohou být vyrobeny z jiného (nestandardního) materiálu než munice a mohou obsahovat náplně vyrobené z náhradního (inertního) materiálu. Zahrnuje například municí určenou pro výuku nebo výcvik.

6. Nalezená munice - souhrnné označení pro municí, která byla připravena k použití, byla použita (například vystřelena, shozena, odpálena, vržena anebo vymetena), rozhozena nebo se jinými vnějšími vlivy dostala mimo kontrolu svého držitele a zůstala nevybuchlou například také v důsledku selhání iniciačního mechanismu nebo byla konstruována tak, aby vybuchla z jiných příčin.

Vybraná ustanovení novel

Čl. XV zákona č. 274/2008 Sb.

Přechodné ustanovení

Řízení, které bylo zahájeno v prvním stupni okresním (městským, obvodním) ředitelstvím policie, dokončí krajské ředitelství policie, v jehož územní působnosti okresní (městské, obvodní) vykonávalo ke dni účinnosti tohoto zákona státní správu na úseku střelných zbraní a střeliva.

Čl. II zákona č. 484/2008 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Trestnost nedovoleného ozbrojování zaniká u osoby, která bez povolení přechovává zbraň kategorie A, B anebo C nebo hlavní část zbraně této kategorie, předá-li je ve lhůtě 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona dobrovolně do úschovy kterémukoli útvaru policie; ten o převzetí vydá potvrzení. Ten, kdo odevzdal zbraň kategorie A, B anebo C nebo jejich hlavní část, může ve lhůtě 2 měsíců ode dne jejího odevzdání do úschovy požádat o vydání příslušných dokladů opravňujících jej k jejich držení. Nepožádá-li o vydání uvedených dokladů, nebo nebudou-li mu vydány, použije se § 64 zákona č. 119/2002 Sb. obdobně.

2. Držitel zbrojního průkazu, který byl přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona pravomocně uznán vinným úmyslným trestným činem a bylo upuštěno od potrestání nebo podmíněně upuštěno od potrestání s dohledem nebo upuštěno od uložení trestního opatření mladistvému nebo podmíněně upuštěno od uložení trestního opatření mladistvému anebo nebyl uložen trest poté, co bylo trestní stíhání zastaveno podle zvláštního právního předpisu^{11d)} nebo nebylo uloženo trestní opatření poté, co bylo odstoupeno od trestního stíhání mladistvého podle zvláštního právního předpisu^{11e)}, je považován za bezúhonného.

3. Každý, kdo ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona přechovává signální zbraň, k jejímuž držení nebo nošení nebylo podle dosavadních právních předpisů nutné mít zbrojní průkaz nebo zbrojní licenci a povolení, je povinen požádat o vydání příslušného zbrojního průkazu nebo licence a povolení podle zákona č. 119/2002 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, a to nejpozději do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Nepožádá-li o vydání uvedených dokladů, nebo nebudou-li mu vydány, použije se § 64 zákona č. 119/2002 Sb. obdobně.

4. Bylo-li přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona pravomocně rozhodnuto o podmíněném odložení návrhu na

potrestání, je držitel zbrojního průkazu považován za spolehlivého.

5. Každý, kdo ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona přechovává střelivo s průbojnou střelou, která je tvořena materiálem tvrdším než 250 HB - tvrdost podle Brinella, nebo střelou, která je laborována do střeliva, které svou konstrukcí nebo energií střely vykazuje průbojný účinek, je oprávněn jej držet a je povinen s ním ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona nakládat jako se zakázaným střelivem.

Čl. XXX zákona č. 420/2011 Sb.

Přechodné ustanovení

Řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a do tohoto dne neukončená se dokončí a práva a povinnosti s nimi související se posuzují podle dosavadních právních předpisů.

Čl. II zákona č. 170/2013 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Trestnost nedovoleného ozbrojování zaniká u osoby, která bez povolení přechovává zbraň kategorie A, B, C anebo D, její hlavní část nebo střelivo, jestliže je dobrovolně ve lhůtě 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona předá kterémukoli útvaru policie do úschovy nebo přenechá ve prospěch státu; útvary policie vydá o převzetí potvrzení. Ten, kdo odevzdal zbraň kategorie A, B, C anebo D, její hlavní část nebo střelivo, může požádat o vydání příslušných dokladů opravňujících jej k jejich držení, jsou-li vyžadovány, nebyl-li s nimi podle odborného vyjádření, je-li možné jej vydat, spáchán trestný čin. Odborné vyjádření zpracovává útvary policie, do jehož věcné působnosti náleží kriminalistická balistika. Žádost lze podat do 6 měsíců ode dne oznámení odborného vyjádření. Nepožádá-li ten, kdo odevzdal zbraň kategorie A, B, C anebo D, její hlavní část nebo střelivo, o vydání příslušných dokladů, nebo nebudou-li mu vydány, použije se § 64 zákona č. 119/2002 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, obdobně.

2. Řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

3. Centrální registr zbraní se vytvoří naplněním údajů z příslušných informačních systémů vedených policií a údajů z příslušných evidencí držitelů zbrojních licencí.

4. Držitel zbrojní licence je povinen do 3 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona zapsat do centrálního registru údaje o všech zbraních kategorie A, B nebo C, na které nemá vydán průkaz zbraně, střelivu do těchto zbraní, černém loveckém prachu, bezdýmném prachu a zápalkách, které má ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona zapsány ve svých příslušných evidencích.

5. Platnost zbrojního průkazu vydaného podle zákona č. 119/2002 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, skončí uplynutím doby platnosti uvedené na zbrojním průkazu.

Čl. V zákona č. 281/2013 Sb.

Přechodné ustanovení

Správní řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí a práva a povinnosti s tím související se posuzují podle dosavadních právních předpisů.

Čl. XVIII zákona č. 204/2015 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Do evidence přestupků vedené Rejstříkem trestů se zapisují pravomocná rozhodnutí o přestupcích uvedených v zákoně č. 119/2002 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud ke spáchání přestupku došlo ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

2. Za účelem posouzení spolehlivosti fyzické osoby podle § 23 odst. 1 písm. c) zákona č. 119/2002 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, je příslušný útvary policie oprávněn požádat obecní úřad nebo orgán státní báňské správy o údaje o přestupcích spáchaných posuzovanou osobou přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

Čl. II zákona č. 229/2016 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Platný zbrojní průkaz skupiny F se dnem nabytí účinnosti tohoto zákona považuje za průkaz pro provádění pyrotechnického průzkumu podle zákona č. 119/2002 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se stejnou dobou platnosti.

2. Platnost zbrojního průkazu vydaného přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona skončí dnem, který je v něm uveden. Držitel zbrojního průkazu skupiny D nebo zbrojního průkazu skupiny F, který je dnem nabytí účinnosti tohoto zákona považován za průkaz pro provádění pyrotechnického průzkumu podle zákona č. 119/2002 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, vydaných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona je povinen podrobit se lékařské prohlídce u posuzujícího lékaře a odevzdat posudek o zdravotní způsobilosti příslušnému útvaru policie do 2 měsíců po uplynutí 5 let od vydání tohoto zbrojního průkazu.

3. Střelná zbraň, zakázaný doplněk zbraně, střelivo nebo munice, které jejich vlastník přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona opustil a které jsou ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona v držení státu, připadají do vlastnictví státu.

4. Držitel zbrojního průkazu skupiny D, který není držitelem základního muničního průkazu nebo vyššího muničního průkazu, je oprávněn pro držitele zbrojní licence, který provádí ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona činnosti při nakládání s municí, nabývá do vlastnictví, drží, přechovává, skladuje munici nebo s municí jinak nakládá a který není držitelem obecné muniční licence, nebo pro držitele obecné muniční licence provádět činnosti při nakládání s municí nejdéle po dobu 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, přitom je povinen plnit povinnosti také jako držitel příslušného druhu muničního průkazu.

5. Ministerstvo vydá na žádost osobě, která byla ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona držitelem zbrojního průkazu skupiny F a která je ke dni podání žádosti držitelem průkazu pro provádění pyrotechnického průzkumu, doklad rovnocenný osvědčení o odborné způsobilosti žadatele o vydání průkazu pro provádění pyrotechnického průzkumu.

6. Platná zbrojní licence skupiny K se dnem nabytí účinnosti tohoto zákona považuje za muniční licenci k provádění pyrotechnického průzkumu podle zákona č. 119/2002 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Držitel zbrojní licence skupiny K, která se podle věty první považuje za muniční licenci k provádění pyrotechnického průzkumu, je povinen provést výměnu dokladu za muniční licenci k provádění pyrotechnického průzkumu u příslušného útvaru policie nejpozději do 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

7. Držitel zbrojní licence, který ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona nakládá s municí a který není držitelem obecné muniční licence, je oprávněn nadále nakládat s municí nejdéle po dobu 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Do doby vydání obecné muniční licence nebo do doby uplynutí 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona se na držitele zbrojní licence podle věty první při nakládání s municí pohlíží jako na držitele obecné muniční licence, taková osoba je přitom povinna plnit povinnosti také jako držitel obecné muniční licence.

8. Provozovatel střelnice schválené pro střelbu munice, trhací jámy pro ničení výbušnin využívané také pro ničení munice nebo zvláštního zařízení pro odpalování, střelbu nebo ničení munice provozovaných ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona je povinen požádat o povolení jejich provozování podle zákona č. 119/2002 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, nejpozději do 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Žádost podle věty první lze podat současně s žádostí o vydání obecné muniční licence.

9. Munici lze zabezpečovat proti zneužití, ztrátě nebo odcizení jako zbraň kategorie A nejdéle po dobu 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Držitel zbrojní licence podle bodu 10 nebo držitel obecné muniční licence je povinen zajistit bezpečnost muničního skladiště a poprvé zpracovat dokumentaci muničního skladiště nejpozději do 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

10. Na řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a věci zadržené nebo zajištěné podle zákona č. 119/2002 Sb., ve znění účinném před dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se použijí dosavadní právní předpisy. Přihláška ke zkoušce odborné způsobilosti žadatele o vydání zbrojního průkazu skupiny F a žádost o vydání zbrojního průkazu skupiny F podané přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se považují za přihlášku ke zkoušce odborné způsobilosti žadatele o vydání průkazu pro provádění pyrotechnického průzkumu a žádost o vydání průkazu pro provádění pyrotechnického průzkumu. Žádost o vydání zbrojní licence skupiny K podaná přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se považuje za žádost o vydání muniční licence pro provádění pyrotechnického průzkumu.

11. Držitel zbrojní licence zašle do 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona příslušnému útvaru policie vnitřní předpis vydaný podle § 39 odst. 1 písm. d) zákona č. 119/2002 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

12. Držitel zbrojní licence zapíše u zbraní, střeliva, černého loveckého prachu, bezdýmného prachu a zápalek, které drží a jejichž držitelem byl přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, do evidenční knihy v centrálním registru zbraní údaj o místě jejich uložení, včetně údajů identifikujících konkrétní objekt, ve kterém jsou zbraň, střelivo, černý lovecký prach, bezdýmný prach nebo zápalky uloženy, nepostačuje-li k jeho jednoznačnému určení uvedení adresy provozovny, a to nejpozději do 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

13. Držitel zbrojní licence nebo obecné muniční licence zapíše údaje vedené podle zákona č. 119/2002 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, o municí v centrálním registru zbraní u munice, kterou drží a jejímž držitelem byl přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, do evidenční knihy v centrálním registru zbraní nejpozději do 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

14. Platnost výjimky, na jejímž základě držitel zbrojního průkazu skupiny A nebo držitel zbrojní licence ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona drží municí, zaniká uplynutím 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

15. Údaje o přestupcích na úseku zbraní a střeliva projednaných v blokovém řízení přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zapíše policie do evidence vedené podle zákona č. 119/2002 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Údaje v evidenci přestupků na úseku zbraní a střeliva projednaných v blokovém řízení přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona uchová policie po dobu 5 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

1) Zákon č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

1a) Zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů.

1b) Zákon č. 289/2005 Sb., o Vojském zpravodajství, ve znění zákona č. 274/2008 Sb.

- 2) Například zákon č. 310/1999 Sb., o pobytu ozbrojených sil jiných států na území České republiky.
- 3) Zákon č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů.
- 3b) Například zákon č. 219/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 122/2000 Sb., o ochraně sbírek muzejní povahy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- 4) § 10 odst. 1 zákona č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel).
- 5) § 30 až 34, § 49 a § 65 až 87 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 140/2001 Sb.
- 6) § 1 odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb.
- 7) Například zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.
- 8) § 17 zákona č. 156/2000 Sb.
- 9) Například zákon č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem a o doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 42/1980 Sb., o hospodářských stycích se zahraničím, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 62/2000 Sb., o některých opatřeních při vývozu nebo dovozu výrobků a o licenčním řízení a o změně některých zákonů.
- 10) Například zákon č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů.
- 11) § 2 písm. a) zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů.
- 11a) § 15a zákona č. 326/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- 11b) § 83 až 85 zákona č. 326/1999 Sb., ve znění zákona č. 161/2006 Sb.
- 11c) § 42c zákona č. 326/1999 Sb., ve znění zákona č. 161/2006 Sb.
- 11d) Zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů.
- 11e) § 11 odst. 3, § 172 odst. 4 a § 227 trestního řádu.
- 11f) § 70 odst. 5 a 6 zákona č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (zákon o soudnictví ve věcech mládeže).
- 12) § 10 odst. 2 zákona č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění zákona č. 126/2003 Sb.
- 13) Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů.
- 13a) Například zákon č. 218/2003 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- 15) Například zákon č. 19/1997 Sb., o některých opatřeních souvisejících se zákazem chemických zbraní a o změně a doplnění zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 305/1999 Sb., o zákazu použití, skladování, výroby a převodu protipěchotních min a o jejich zničení a o změně zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů.
- 16) Zákon č. 97/1974 Sb., o archivnictví, ve znění pozdějších předpisů.
- 17) § 17 odst. 1 a 2 zákona č. 455/1991 Sb.
- 17a) Zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů (zákon o elektronickém podpisu), ve znění pozdějších předpisů.
- 17b) Zákon č. 216/2002 Sb., o ochraně státních hranic České republiky a o změně některých zákonů (zákon o ochraně státních hranic), ve znění zákona č. 481/2004 Sb.
- 18) Například § 22 a 23 zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů.
- 20) Zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.
- 20a) Zákon č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- 21) Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.
- 22) § 151 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.
- 23) Vyhláška č. 371/2002 Sb., kterou se stanoví postup při znehodnocování a ničení zbraně, střeliva a výrobě jejich řezů, ve znění vyhlášky č. 632/2004 Sb.
- 24) Zákon č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů.
- 24) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 258/2012 ze dne 14. března 2012, kterým se provádí článek 10 protokolu Organizace spojených národů proti nedovolené výrobě střelných zbraní a jejich součástí, dílů a střeliva a obchodování s nimi, který doplňuje Úmluvu Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu (protokol OSN o střelných zbraních), a stanoví vývozní povolení, opatření pro dovoz a tranzit střelných zbraní, jejich součástí, dílů a střeliva.

- 26) Zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- 27) Směrnice Rady 91/477/EHS o kontrole nabytí a držení zbraní, ve znění Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/51/ES ze dne 21. května 2008.
- 28) Zákon č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- 29) Zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů.
- 30) Zákon č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- 31) Zákon č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád).
- 32) Směrnice Rady 91/477/EHS ze dne 18. června 1991 o kontrole nabytí a držení zbraní, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/51/ES ze dne 21. května 2008, kterou se mění směrnice Rady 91/477/EHS o kontrole nabytí a držení zbraní.
- 33) Zákon č. 300/2013 Sb., o Vojenské policii a o změně některých zákonů (zákon o Vojenské policii), ve znění pozdějších předpisů.
- 34) § 1045 odst. 1 občanského zákoníku..
- 35) Například Úmluva o zákazu použití, skladování, výroby a převodu protipěchotních min a o jejich zničení, vyhlášená pod č. 29/2000 Sb. m. s., Úmluva o kazetové munici, vyhlášená pod č. 18/2012 Sb. m. s., Úmluva o zákazu vývoje, výroby a hromadění zásob bakteriologických (biologických) a toxinových zbraní a o jejich zničení, vyhlášená pod č. 96/1975 Sb., Úmluva o zákazu vývoje, výroby, hromadění zásob a použití chemických zbraní a o jejich zničení, vyhlášená pod č. 14/2009 Sb. m. s., a Smlouva o nešíření jaderných zbraní, vyhlášená pod č. 61/1974 Sb.
- 36) § 36 zákona č. 61/1988 Sb.
- Vyhláška č. 72/1988 Sb., o používání výbušnin, ve znění pozdějších předpisů.
- Vyhláška č. 327/1992 Sb., kterou se stanoví požadavky k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a bezpečnosti provozu při výrobě a zpracování výbušnin a o odborné způsobilosti pracovníků pro tuto činnost, ve znění pozdějších předpisů.
- 37) Zákon č. 224/2015 Sb., o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami nebo chemickými směsmi a o změně zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o prevenci závažných havárií).
- 38) Zákon č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů.
- Vyhláška č. 528/2005 Sb., o fyzické bezpečnosti a certifikaci technických prostředků, ve znění pozdějších předpisů.
- 39) Smlouva o konvenčních ozbrojených silách v Evropě, vyhlášená pod č. 94/2003 Sb. m. s..

TESTOVÉ OTÁZKY

KE ZKOUŠCE ODBORNÉ ZPŮSOBILOSTI ŽADATELE O VYDÁNÍ ZBRojNÍHO PRŮKAZU

PRAHA 2017

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

ČÁST I.

OTÁZKY K PROKÁZÁNÍ ZNALOSTI

ZÁKONA O ZBRANÍCH A PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ VYDANÝCH K JEHO PROVEDENÍ
ZVLÁŠTNÍCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ UPRAVUJÍCÍCH OPRÁVNĚNÉ POUŽITÍ ZBRANĚ

	Zákon o zbraních se mimo jiné nevztahuje, není – li stanoveno jinak, na
A	zbraně a střelivo, které jsou nabývány nebo drženy ve výzbroji obecní policíí.
B	zbraně a střelivo, které jsou nabývány do vlastnictví příslušníky aktivní zálohy ozbrojených sil České republiky, pokud tak rozhodne Ministerstvo obrany.
C	<i>zbraně, střelivo a munici, které jsou nabývány nebo drženy ve výzbroji ozbrojenými silami České republiky.</i>

	Zákon o zbraních se mimo jiné nevztahuje, není – li stanoveno jinak, na
A	zbraně a střelivo, které jsou nabývány nebo drženy poskytovateli bezpečnostních služeb pověřenými zajišťováním fyzické ostrahy objektů ústředních orgánů státní správy.
B	zbraně a střelivo, které jsou nabývány do vlastnictví příslušníky bezpečnostních sborů či strážníky obecní policie, pokud tak rozhodne Ministerstvo vnitra.
C	<i>zbraně, střelivo a munici, které jsou nabývány nebo drženy ve výzbroji bezpečnostními sbory.</i>

	Zákon o zbraních se mimo jiné nevztahuje, není – li stanoveno jinak, na
A	<i>zbraně, střelivo a munici, které jsou určeny k ověřování Českým úřadem pro zkoušení zbraní a střeliva.</i>
B	zbraně, střelivo a munici, které jsou určeny k certifikaci tuzemskými i cizozemskými subjekty působícími na úseku technické normalizace, metrologie a státního zkušebnictví.
C	zbraně, střelivo a munici, které jsou z působnosti zákona o zbraních vyjmuty rozhodnutím Ministerstva vnitra. Toto rozhodnutí je podmíněné získáním předchozího souhlasného stanoviska Ministerstva průmyslu a obchodu a Českého úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva.

	Zákon o zbraních se mimo jiné nevztahuje, není – li stanoveno jinak, na
A	zbraně, střelivo a munici, které byly prohlášeny za veřejnou památku na základě rozhodnutí tuzemského nebo cizozemského orgánu státní památkové péče. Toto rozhodnutí musí být dodatečně potvrzeno Ministerstvem vnitra.
B	zbraně, střelivo a munici, které jsou na základě žádosti orgánu státní památkové péče v příslušném rejstříku Ministerstva vnitra vedeny jako kulturně významné předměty.
C	<i>zbraně, střelivo a munici, které jsou kulturními památkami, součástí souboru prohlášeného za kulturní památku nebo sbírkovými předměty, které jsou ve vlastnictví státu, krajů nebo obcí.</i>

	Zákon o zbraních se mimo jiné nevztahuje, není – li stanoveno jinak, na
A	<i>zřizování a provozování střelnic Českým úřadem pro zkoušení zbraní a střeliva.</i>
B	zřizování a provozování střelnic obecní policíí, pokud má být střelnice následně využívána pouze pro potřeby výcviku strážníků obecní policie.
C	zřizování a provozování střelnic Úřadem pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví.

	Na zaměstnance poskytovatele bezpečnostních služeb pověřené zajišťováním fyzické ostrahy státních jaderných zařízení se zákon o zbraních
A	vztahuje pouze tehdy, pokud tak rozhodne Státní úřad pro jadernou bezpečnost.
B	<i>vztahuje.</i>
C	nevztahuje.

	Umožní – li mimo jiné stát disponovat se zbraní, střelivem nebo municí, které jsou v jeho držení a nevztahuje se na ně zákon o zbraních, komukoliv jinému, který je oprávněn zbraně, střelivo nebo munici držet podle zákona o zbraních,
A	vztahuje se na tuto věc zákon o zbraních, a to počínaje dnem bezprostředně následujícím po dni, kdy bylo provedeno komisionální převzetí příjemcem či jeho pověřeným zástupcem.
B	<i>vztahuje se na tuto věc od okamžiku převzetí zákon o zbraních.</i>
C	vztahuje se na tuto věc zákon o zbraních, pokud tak rozhodne příslušný útvar policie nebo Ministerstvo vnitra.

	Na zaměstnance obou komor Parlamentu České republiky se zákon o zbraních
A	<i>vztahuje.</i>
B	nevztahuje.
C	vztahuje pouze tehdy, pokud tak rozhodne mandátový a imunitní výbor příslušné komory.

	Na zaměstnance České obchodní inspekce se zákon o zbraních
A	vztahuje pouze tehdy, pokud tak rozhodne Ministerstvo průmyslu a obchodu.
B	nevztahuje.
C	<i>vztahuje.</i>

	Místem pobytu zákon o zbraních rozumí
A	adresu dlouhodobého pobytu občana České republiky nebo cizince.
B	<i>adresu trvalého pobytu občana České republiky nebo adresu trvalého nebo přechodného pobytu cizince.</i>
C	adresu dlouhodobého či přechodného pobytu občana České republiky.

	Zákon o zbraních se mimo jiné nevztahuje, není – li stanoveno jinak, na
A	výbušniny uvedené v rejstříku Ministerstva vnitra.
B	výbušniny uvedené v rejstříku Českého úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva.
C	<i>výbušniny vymezené zákonem upravujícím nakládání s výbušninami.</i>

	Výroba nebo zpracování výbušnin, při nichž dochází k vývoji, výrobě, zpracování, znehodnocování a ničení střeliva nebo munice včetně delaborace munice,
A	se nepovažuje za nakládání se střelivem nebo municí podle zákona o zbraních, pokud Český báňský úřad na základě žádosti Ministerstva vnitra nerozhodne jinak.
B	<i>se považuje také za nakládání se střelivem nebo municí podle zákona o zbraních.</i>
C	se považuje za nakládání se střelivem nebo municí podle zákona o zbraních pouze tehdy, pokud tak rozhodne Český báňský úřad na základě žádosti příslušného útvaru policie.

	Přenecháním zbraně nebo střeliva se pro účely zákona o zbraních rozumí
A	poskytnutí možnosti příslušnému útvaru policie se zbraní a střelivem fakticky nakládat, a to nejdéle na dobu 10 pracovních dnů.
B	neposkytnutí možnosti jiným osobám se zbraní a střelivem fakticky nakládat.
C	<i>poskytnutí možnosti jiné osobě se zbraní nebo střelivem fakticky nakládat.</i>

	Pro účely zákona o zbraních se rozumí držním zbraně nebo střeliva mít
A	zbraň nebo střelivo uvnitř bytových nebo provozních prostor nebo uvnitř zřetelně ohraničených nemovitostí s ověřeným písemným souhlasem vlastníka uvedených prostor nebo nemovitostí, nebo mít zbraň pokud možno nenabitou náboji v zásobníku, nábojové schránce, nábojové komoře hlavně nebo nábojových komorách válce revolveru a uloženou v uzavřeném pevném obalu splňujícím technické požadavky stanovené prováděcím právním předpisem, a to za účelem jejího přemístění z místa na místo.
B	<i>zbraň nebo střelivo uvnitř bytových nebo provozních prostor nebo uvnitř zřetelně ohraničených nemovitostí se souhlasem vlastníka nebo nájemce uvedených prostor nebo nemovitostí, nebo mít zbraň nenabitou náboji v zásobníku, nábojové schránce, nábojové komoře hlavně nebo nábojových komorách válce revolveru a uloženou v uzavřeném obalu za účelem jejího přemístění z místa na místo.</i>
C	zbraň nebo střelivo uvnitř bytových nebo provozních prostor nebo uvnitř alespoň částečně ohraničených nemovitostí s písemným souhlasem vlastníka uvedených prostor nebo nemovitostí, nebo mít zbraň nabitou náboji v zásobníku, nábojové schránce, nábojové komoře hlavně nebo nábojových komorách válce revolveru a uloženou v pevném obalu za účelem jejího přemístění z místa na místo.

	Pro účely zákona o zbraních se rozumí nošením zbraně nebo střeliva mít
A	<i>zbraň nebo střelivo u sebe, s výjimkou případů, kdy se jedná o držení.</i>
B	zbraň nebo střelivo umístěné v prostoru vymezeném poloměrem 10 metrů kolem dotčené osoby.
C	zbraň nebo střelivo uvnitř bytových nebo provozních prostor nebo uvnitř zřetelně ohraničených nemovitostí se souhlasem vlastníka nebo nájemce uvedených prostor nebo nemovitostí.

	Zbraněmi zařazenými do kategorií A až D se rozumí též
A	podstatné části zbraní, které svým rozhodnutím určí Ministerstvo vnitra ve spolupráci s Českým úřadem pro zkoušení zbraní a střeliva.
B	všechny významné části zbraně, které svým rozhodnutím určí Ministerstvo vnitra ve spolupráci s Ministerstvem průmyslu a obchodu.
C	<i>hlavní části zbraní, kterých jsou nebo mají být jejich součástí.</i>

	V pochybnostech o zařazení typu zbraně nebo střeliva do kategorie dle zákona o zbraních rozhoduje
A	příslušný útvar policie.
B	<i>Český úřad pro zkoušení zbraní a střeliva.</i>
C	Ministerstvo vnitra.

	Samočinné zbraně jsou zbraně zařazené mezi
A	<i>zbraně kategorie A.</i>
B	zbraně kategorie C.
C	zbraně kategorie D.

	Zbraně vyrobené nebo upravené tak, že lze utajit jejich účel, nebo u kterých byly původní charakter a podoba změněny tak, aby se jejich použitím mohly způsobit těžší následky, jsou zbraně zařazené mezi
A	zbraně kategorie C.
B	<i>zbraně kategorie A.</i>
C	zbraně kategorie D.

	Zbraně maskované jako jiné předměty (zákeřné zbraně) jsou zbraně zařazené mezi
A	zbraně kategorie D.
B	zbraně kategorie B.
C	<i>zbraně kategorie A.</i>

	Střelná nástrahová zařízení jsou zbraně zařazené mezi
A	zbraně kategorie D.
B	zbraně kategorie B.
C	<i>zbraně kategorie A.</i>

	Palné zbraně nevyrobené z kovů, pokud nejsou identifikovatelné jako zbraně při kontrolách osob a zavazadel pomocí detekčních a rentgenových přístrojů, jsou zbraně zařazené mezi
A	<i>zbraně kategorie A.</i>
B	zbraně kategorie C.
C	zbraně kategorie D.

	Plynové nebo expanzní zbraně, nejde-li o dovolené výrobní provedení, jsou zbraně zařazené mezi
A	<i>zbraně kategorie A.</i>
B	zbraně kategorie C.
C	zbraně kategorie D.

	Zbraně s pevně vestavěnými tlumiči hluku výstřelu jsou zbraně zařazené mezi
A	zbraně kategorie D.
B	zbraně kategorie B.
C	<i>zbraně kategorie A.</i>

	Tlumiče hluku výstřelu jsou doplňky zbraní, které jsou zařazeny mezi
A	<i>zbraně kategorie A.</i>
B	zbraně kategorie C.
C	zbraně kategorie D.

	Zaměřovače zbraní konstruované na principu noktovizorů jsou doplňky zbraní, které jsou zařazeny mezi
A	zbraně kategorie C.
B	<i>zbraně kategorie A.</i>
C	zbraně kategorie D.

	Střelivo se střelou průbojnou, výbušnou nebo zápalnou je zařazeno mezi
A	<i>zbraně kategorie A.</i>
B	zbraně kategorie C.
C	zbraně kategorie D.

	Střelivo pro krátké kulové zbraně se střelou šokovou nebo střelou určenou ke zvýšení ranivého účinku je zařazeno mezi
A	zbraně kategorie C.
B	zbraně kategorie B.
C	<i>zbraně kategorie A.</i>

	Střelivo, které neodpovídá dovolenému výrobnímu provedení, je střelivo zařazené mezi
A	zbraně kategorie C.
B	zbraně kategorie B.
C	<i>zbraně kategorie A.</i>

	Krátké opakovací nebo samonabíjecí zbraně jsou zbraně zařazené mezi
A	zbraně kategorie C.
B	zbraně kategorie A.
C	<i>zbraně kategorie B.</i>

	Krátké jednoranové nebo víceranové zbraně pro střelivo se středovým zápalem jsou zbraně zařazené mezi
A	<i>zbraně kategorie B.</i>
B	zbraně kategorie C.
C	zbraně kategorie D.

	Jednoranové nebo víceranové zbraně pro střelivo s okrajovým zápalem, jejichž celková délka je menší než 280 mm, jsou zbraně zařazené mezi
A	zbraně kategorie C.
B	<i>zbraně kategorie B.</i>
C	zbraně kategorie D.

	Samonabíjecí zbraně, pokud mají vzhled samočinných zbraní, jsou zbraně zařazené mezi
A	zbraně kategorie C.
B	zbraně kategorie A.
C	<i>zbraně kategorie B.</i>

	Dlouhé samonabíjecí zbraně, jejichž zásobník nebo nábojová schránka a nábojová komora mohou dohromady pojmout více než tři náboje, jsou zbraně zařazené mezi
A	zbraně kategorie C.
B	zbraně kategorie D.
C	<i>zbraně kategorie B.</i>

	Dlouhé samonabíjecí zbraně, jejichž zásobník nebo nábojová schránka a nábojová komora nemohou dohromady pojmout více než 3 náboje a u nichž je podávací ústrojí odnímatelné, anebo u nichž není zaručeno, že nemohou být přeměněny běžně dostupnými nástroji na zbraně, jejichž zásobník nebo nábojová schránka a nábojová komora mohou dohromady pojmout více než 3 náboje, jsou zbraně zařazené mezi
A	zbraně kategorie C.
B	<i>zbraně kategorie B.</i>
C	zbraně kategorie D.

	Dlouhé opakovací nebo samonabíjecí zbraně s hladkým vývrtem hlavně, jejichž délka hlavně je menší nebo rovná 600 mm, jsou zbraně zařazené mezi
A	<i>zbraně kategorie B.</i>
B	zbraně kategorie C.
C	zbraně kategorie D.

	Signální zbraně pro použití signálních nábojů ráže větší než 16 mm jsou zbraně zařazené mezi
A	<i>zbraně kategorie B.</i>
B	zbraně kategorie C.
C	zbraně kategorie D.

	Jednoranové nebo víceranové zbraně pro střelivo s okrajovým zápalem, jejichž celková délka se rovná nebo je větší než 280 mm, jsou zbraně zařazené mezi
A	zbraně kategorie A.
B	<i>zbraně kategorie C.</i>
C	zbraně kategorie D.

	Plynové zbraně, u nichž kinetická energie střely na ústí hlavně je vyšší než 16 J, s výjimkou paintballových zbraní, jsou zbraně zařazené mezi
A	<i>zbraně kategorie C.</i>
B	zbraně kategorie B.
C	zbraně kategorie D.

	Více než dvouranové nebo opakovací zbraně zkonstruované na principu perkusních zámkových systémů jsou zbraně zařazené mezi
A	zbraně kategorie B.
B	zbraně kategorie A.
C	<i>zbraně kategorie C.</i>

	Historické zbraně jsou zbraně zařazené mezi
A	<i>zbraně kategorie D.</i>
B	zbraně kategorie C.
C	zbraně kategorie B.

	Zbraně jednoranové a dvouranové zkonstruované na principech doutnákových, kolečkových, křesadlových nebo perkusních zámkových systémů jsou zbraně zařazené mezi
A	zbraně kategorie A.
B	<i>zbraně kategorie D.</i>
C	zbraně kategorie C.

	Palné zbraně určené pro střelbu náboji typu Flobert s energií střely na ústí hlavně do 7,5 J jsou zbraně zařazené mezi
A	<i>zbraně kategorie D.</i>
B	zbraně kategorie C.
C	zbraně kategorie B.

	Plynové zbraně na vzduchovou kartuš jsou zbraně zařazené mezi
A	<i>zbraně kategorie D.</i>
B	zbraně kategorie B.
C	zbraně kategorie C.

	Plynové zbraně, u nichž kinetická energie střely na ústí hlavně dosahuje nejvíce 16 J, jsou zbraně zařazené mezi
A	zbraně kategorie B.
B	zbraně kategorie A.
C	<i>zbraně kategorie D.</i>

	Expanzní zbraně a expanzní přístroje s výjimkou přenosných upevňovacích zařízení a jiných rázových strojů určených výhradně pro průmyslové nebo technické účely, jsou zbraně zařazené mezi
A	zbraně kategorie A.
B	<i>zbraně kategorie D.</i>
C	zbraně kategorie B.

	Mechanické zbraně, u nichž je napínací síla větší než 150 N, jsou zbraně zařazené mezi
A	zbraně kategorie B.
B	zbraně kategorie A.
C	<i>zbraně kategorie D.</i>

	Znehodnocené zbraně, na kterých byly provedeny takové nevratné úpravy, které znemožňují jejich použití ke střelbě, jsou zbraně zařazené mezi
A	<i>zbraně kategorie D.</i>
B	zbraně kategorie B.
C	zbraně kategorie C.

	Zbraně, na kterých byly řezem provedeny takové úpravy, které odkrývají alespoň částečně vnitřní konstrukci zbraně, jsou zbraně zařazené mezi
A	zbraně kategorie A.
B	<i>zbraně kategorie D.</i>
C	zbraně kategorie B.

	Neaktivní střelivo a munice jsou zařazené mezi
A	<i>zbraně kategorie D.</i>
B	zbraně kategorie A.
C	zbraně kategorie B.

	Pro sběratelské účely může udělit výjimku pro nabytí do vlastnictví a držení zbraně kategorie A držitel zbrojního průkazu skupiny A
A	<i>policie.</i>
B	Ministerstvo kultury.
C	Ministerstvo obrany.

	Pro výkon práva myslivosti podle zvláštního právního předpisu může držitel zbrojního průkazu skupiny C udělit výjimku pro nabytí do vlastnictví, držení a nošení zaměřovače zbraní konstruovaného na principu noktovizorů
A	<i>policie.</i>
B	Ministerstvo zemědělství.
C	Ministerstvo životního prostředí.

	Policie může udělit výjimku na zbraně kategorie A, pokud to neodporuje veřejnému pořádku a bezpečnosti, a
A	<i>Ize ji časově omezit, pokud nebyla udělena pro sběratelskou nebo muzejní činnost.</i>
B	nelze ji časově omezit.
C	Ize ji časově omezit, pokud byla udělena pro sběratelskou nebo muzejní činnost.

	Žádost o udělení výjimky na zbraně kategorie A se podává u
A	Ministerstva vnitra.
B	<i>příslušného útvaru policie.</i>
C	Ministerstva obrany.

	Příslušným útvarem policie zákon o zbraních rozumí
A	krajské ředitelství policie příslušné podle místa, na jehož území se fyzická osoba převážně zdržuje, nebo podle místa, na jehož území je uskutečňována převážná část aktivit právnické osoby.
B	obvodní ředitelství policie příslušné podle místa, na jehož území se fyzická osoba převážně zdržuje, nebo podle sídla právnické osoby.
C	<i>krajské ředitelství policie příslušné podle místa pobytu fyzické osoby, nebo podle sídla právnické osoby.</i>

	Platnost výjimky udělené pro zbraně kategorie A zaniká, jestliže
A	<i>uplynula doba, na kterou byla udělena, nebo ten, komu byla výjimka udělena, přestal být držitelem zbrojního průkazu skupiny A anebo C nebo zbrojní licence skupiny A, F, G, H, I nebo J.</i>
B	její držitel dočasně vycestoval z území České republiky na dobu delší než 2 měsíce.
C	jestliže tak rozhodlo Ministerstvo vnitra, a to na základě žádosti podané příslušným krajským úřadem, na jehož katastrálním území je zbraň kategorie A přechovávána.

	Výjimka udělená pro zbraně kategorie A bude odňata
A	<i>pominul-li důvod, pro který byla udělena.</i>
B	nebyla-li držitelem po 5 letech obnovena.
C	nebyla-li držitelem do 3 let obnovena.

	Zbraň kategorie B může držitel zbrojního průkazu nabývat do vlastnictví a držet nebo nosit jen na základě
A	oznámení.
B	<i>povolení.</i>
C	udělení výjimky.

	Střelivo do zbraně kategorie B může nabývat do vlastnictví, držet a nosit
A	pouze držitel průkazu zbraně nebo zbrojního průvodního listu v rozsahu oprávnění stanovených pro jednotlivé skupiny.
B	pouze držitel udělené výjimky nebo zbrojního průvodního listu v rozsahu oprávnění stanovených pro jednotlivé skupiny.
C	<i>pouze držitel zbrojního průkazu nebo zbrojní licence v rozsahu oprávnění stanovených pro jednotlivé skupiny.</i>

	Povolení vlastnit, držet případně rovněž nosit zbraň kategorie B vydá
A	Ministerstvo vnitra, pokud má k tomu žadatel řádný důvod.
B	příslušný obecní úřad, pokud má k tomu žadatel řádný důvod.
C	<i>příslušný útvar policie, pokud má k tomu žadatel řádný důvod.</i>

	Povolení vlastnit nebo držet zbraň kategorie B z důvodu provozování muzejnictví nebo sběratelské činnosti vydá
A	<i>příslušný útvar policie.</i>
B	Ministerstvo kultury.
C	Ministerstvo vnitra.

	Povolení vlastnit nebo držet zbraň kategorie B z důvodu uskutečňování sportovní, lovecké, kulturní nebo jiné zájmové činnosti nebo přípravy na povolání vydá
A	Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy.
B	<i>příslušný útvar policie.</i>
C	Ministerstvo vnitra.

	Příslušný útvar policie vydá povolení vlastnit nebo držet zbraň kategorie B mimo jiné z důvodu provozování
A	volných živností v oboru zbraní a střeliva.
B	vázaných živností v oboru zbraní a střeliva.
C	<i>koncesovaných živností v oboru zbraní a střeliva.</i>

	Povolení vlastnit nebo držet zbraň kategorie B z důvodu zajišťování ostrahy majetku a osob vydá
A	<i>příslušný útvar policie.</i>
B	Ministerstvo obrany.
C	Ministerstvo vnitra.

	Povolení vlastnit nebo držet zbraň kategorie B z důvodu zabezpečování úkolů podle zvláštního právního předpisu, např. zákona o obecní policii, vydá
A	obecní úřad.
B	<i>příslušný útvar policie.</i>
C	Ministerstvo vnitra.

	Povolení vlastnit nebo držet zbraň kategorie B z důvodu ochrany života, zdraví nebo majetku vydá
A	Ministerstvo spravedlnosti.
B	Ministerstvo vnitra.
C	<i>příslušný útvar policie.</i>

	Platnost povolení k nabytí vlastnictví, držení nebo nošení zbraně kategorie B zaniká
A	jestliže ten, komu bylo povolení uděleno, přestal být držitelem průkazu zbraně nebo zbrojního průvodního listu.
B	<i>jestliže ten, komu bylo povolení uděleno, přestal být držitelem zbrojního průkazu nebo zbrojní licence.</i>
C	jestliže jeho držitel dočasně opustil Českou republiku.

	Platnost povolení k nabytí vlastnictví zbraně kategorie B zaniká mimo jiné, není-li využito
A	<i>do 12 měsíců ode dne jeho vydání.</i>
B	<i>do 6 měsíců ode dne jeho vydání.</i>
C	<i>do 1 měsíce ode dne jeho vydání.</i>

	Držitel zbrojního průkazu, který má místo pobytu ještě v jiném členském státě, je povinen předložit se žádostí o povolení pro zbraň kategorie B ve smyslu § 12 odst. 1 zákona o zbraních též předchozí souhlas tohoto členského státu s udělením povolení pro zbraň kategorie B nebo prohlášení tohoto členského státu o tom, že předchozí souhlas není nezbytný, s překladem do jazyka českého, vyhotoveným tlumočnickem zapsaným v seznamu znalců a tlumočníků. Jiným členským státem se v tomto případě rozumí
A	<i>jiný členský stát Evropské unie, jiný smluvní stát Dohody o Evropském hospodářském prostoru nebo Švýcarská konfederace.</i>
B	<i>jiný členský stát Evropské unie nebo jiný členský stát Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě.</i>
C	<i>jiný členský stát Evropské unie nebo jiný členský stát Organizace Severoatlantické smlouvy.</i>

	Držitel zbrojního průkazu, který má místo pobytu ještě v jiném členském státě, je povinen předložit se žádostí o povolení pro zbraň kategorie B ve smyslu § 12 odst. 1 zákona o zbraních též předchozí souhlas tohoto členského státu s udělením povolení pro zbraň kategorie B nebo prohlášení tohoto členského státu o tom, že předchozí souhlas není nezbytný, a to s překladem do jazyka českého. Tento překlad může být vyhotoven pouze
A	<i>tlumočnickem zapsaným ve společné evropské databázi akreditovaných tlumočníků.</i>
B	<i>tlumočnickem zapsaným v národní databázi členského státu Evropské unie nebo smluvního státu Dohody o Evropském hospodářském prostoru.</i>
C	<i>tlumočnickem zapsaným v seznamu znalců a tlumočníků.</i>

	Pomine-li řádný důvod, pro který bylo povolení vlastnit nebo držet zbraň kategorie B vydáno, příslušný útvar policie povolení
A	<i>odejme; to neplatí, bylo-li vydáno z důvodů zajišťování ostrahy majetku a osob.</i>
B	<i>odejme; to neplatí, bylo-li vydáno z důvodů ochrany života, zdraví nebo majetku.</i>
C	<i>odejme; to neplatí, bylo-li vydáno z důvodů zabezpečení úkolů podle zvláštního právního předpisu.</i>

	Zbraň kategorie C nebo střelivo do této zbraně může nabývat do vlastnictví a držet pouze
A	<i>držitel zbrojního průkazu příslušné skupiny nebo zbrojní licence příslušné skupiny, který je povinen nabytí vlastnictví této zbraně ohlásit příslušnému útvaru policie.</i>
B	<i>držitel průkazu zbraně nebo provozovatel střelnice, který je povinen nabytí vlastnictví této zbraně ohlásit příslušnému obecnímu úřadu.</i>
C	<i>držitel loveckého lístku, který je povinen nabytí vlastnictví této zbraně ohlásit příslušnému krajskému úřadu.</i>

	Zbraň kategorie C může držitel zbrojního průkazu nosit pouze
A	v rozsahu oprávnění stanovených pro jednotlivé skupiny zbrojních průkazů až po vydání povolení.
B	v rozsahu oprávnění stanovených pro jednotlivé skupiny zbrojních průkazů až po udělení výjimky.
C	<i>v rozsahu oprávnění stanovených pro jednotlivé skupiny zbrojních průkazů až po její registraci.</i>

	Zbraň kategorie D nebo střelivo do této zbraně může nabývat do vlastnictví a držet nebo nosit fyzická osoba starší
A	16 let způsobilá k právním úkonům.
B	14 let způsobilá k právním úkonům.
C	<i>18 let způsobilá k právním úkonům.</i>

	Z historické zbraně nebo zbraně jednoranové a dvouranové zkonstruované na principech doutnákových, kolečkových, křesadlových nebo perkusních zámkových systémů lze střílet
A	jen na střelnici registrované u příslušného krajského úřadu; tato zbraň nemusí být označena platnou zkušební značkou podle zvláštního právního předpisu.
B	<i>jen na střelnici, s výjimkou divadelních představení, rekonstrukcí historických bitev a jiných kulturních akcí, při nichž se ze zbraní nevystřelují střely; tato zbraň musí být označena platnou zkušební značkou podle zvláštního právního předpisu.</i>
C	jen na místě povoleném příslušným obecním úřadem, kde by střelbou nemohlo dojít k ohrožení života nebo zdraví; tato zbraň nemusí být označena platnou zkušební značkou.

	Držitel zbraně kategorie D je povinen zbraň a střelivo do ní zabezpečit proti
A	korozí a pravidelně ji čistit.
B	<i>zneužití, ztrátě nebo odcizení.</i>
C	technickému zastarání.

	Držitel zbraně kategorie D mimo jiné
A	<i>nesmí zbraň nosit viditelně na veřejnosti nebo na místě veřejnosti přístupném, nejde-li o místo a účel uvedené v § 15 odstavcích 2 nebo 3 zákona o zbraních.</i>
B	smí zbraň nosit viditelně na všech veřejnosti přístupných místech, na kterých není toto výslovně zakázáno rozhodnutím Ministerstva vnitra.
C	smí zbraň nosit viditelně pouze tehdy, pokud obdržel předchozí souhlas příslušného útvaru policie.

	Držitel zbraně kategorie D nesmí mimo jiné
A	zbraň držet, pokud je jeho schopnost k této činnosti snížena požitím návykových látek nebo v důsledku nemoci.
B	<i>zbraň nosit nebo s ní na veřejnosti nebo na místě veřejnosti přístupném jakkoliv manipulovat, pokud je jeho schopnost k této činnosti snížena požitím alkoholických nápojů, návykových látek, léků nebo v důsledku nemoci.</i>
C	zbraň vlastnit a manipulovat s ní, pokud je jeho schopnost k této činnosti snížena požitím návykových látek nebo v důsledku nemoci.

	Držitel zbraně kategorie D mimo jiné
A	<i>nesmí převést vlastnictví ke zbrani kategorie D nebo střelivo do ní na osobu, která k jejich držení není oprávněna, nebo je přenechat takové osobě.</i>
B	<i>může převést vlastnictví ke zbrani kategorie D nebo střelivo do ní na osobu, která k jejich držení není oprávněna, a může je takové osobě přenechat.</i>
C	<i>nesmí převést vlastnictví ke zbrani kategorie D nebo střelivo do ní na osobu, která k jejich držení není oprávněna, ale může je takové osobě přenechat.</i>

	Doba platnosti zbrojního průkazu je
A	<i>10 let a lze jej vydat podle posudku o zdravotní způsobilosti s dobou platnosti kratší než 10 let.</i>
B	<i>5 let a lze jej vydat podle posudku o zdravotní způsobilosti s dobou platnosti kratší než 5 let.</i>
C	<i>3 roky a lze jej vydat podle posudku o zdravotní způsobilosti s dobou platnosti kratší než 3 roky.</i>

	Zbrojní průkaz vydává
A	<i>Ministerstvo vnitra na základě žádosti podané fyzickou osobou.</i>
B	<i>příslušný útvar policie na základě žádosti podané fyzickou osobou.</i>
C	<i>obecní úřad s rozšířenou působností na základě žádosti podané fyzickou osobou.</i>

	K žádosti o vydání zbrojního průkazu je žadatel mimo jiné povinen připojit
A	<i>výpis z Rejstříku trestů.</i>
B	<i>doklad o odborné způsobilosti.</i>
C	<i>doklad o spolehlivosti vystavený příslušným obecním úřadem.</i>

	K žádosti o vydání zbrojního průkazu je žadatel mimo jiné povinen připojit
A	<i>3 fotografie o rozměru 35x45 mm, odpovídající současné podobě žadatele.</i>
B	<i>2 fotografie žadatele, které splňují požadavky technického provedení stanoveného prováděcím právním předpisem.</i>
C	<i>fotografii žadatele, která splňuje požadavky technického provedení stanoveného prováděcím právním předpisem.</i>

	Předchozí souhlas jiného členského státu s vydáním zbrojního průkazu nebo prohlášení tohoto jiného členského státu o tom, že předchozí souhlas není nezbytný, s překladem do jazyka českého, vyhotoveným tlumočnickem zapsaným v seznamu znalců a tlumočnicků, je povinen předložit žadatel o vydání zbrojního průkazu, který
A	<i>je občanem jiného členského státu.</i>
B	<i>je občanem jiného členského státu či rodinným příslušníkem občana jiného členského státu.</i>
C	<i>má místo pobytu ještě v jiném členském státě.</i>

	Doklad obdobný opisu z evidence Rejstříku trestů a doklad obdobný opisu z evidence přestupků vedené Rejstříkem trestů ze státu, ve kterém se zdržoval, je povinen předložit žadatel o vydání zbrojního průkazu, který se
A	v posledních 5 letech před podáním žádosti nepřetržitě zdržoval více než 12 měsíců mimo území České republiky. Cizozemské doklady se předkládají s překladem do jazyka českého vyhotoveným tlumočnickem zapsaným v evropské databázi akreditovaných tlumočnicků. Nemůže-li žadatel takové doklady předložit, protože mu je jiný stát nevydává, může požádat příslušný útvar policie o prominutí tohoto požadavku.
B	<i>v posledních 10 letech před podáním žádosti nepřetržitě zdržoval více než 6 měsíců mimo území České republiky. Cizozemské doklady se předkládají s překladem do jazyka českého vyhotoveným tlumočnickem zapsaným v seznamu znalců a tlumočnicků. Nemůže-li žadatel takové doklady předložit, protože mu je jiný stát nevydává, předloží čestné prohlášení ve smyslu § 17 odst. 3 zákona o zbraních.</i>
C	v posledních 10 letech před podáním žádosti nepřetržitě zdržoval více než 24 měsíců mimo území České republiky. Cizozemské doklady se předkládají s překladem do jazyka českého vyhotoveným tlumočnickem zapsaným v seznamu znalců a tlumočnicků. Nemůže-li žadatel takové doklady předložit, protože mu je jiný stát nevydává, může požádat Ministerstvo vnitra o prominutí tohoto požadavku.

	Žadatel o vydání zbrojního průkazu, který má místo pobytu ještě v jiném členském státě, je povinen předložit též
A	<i>předchozí souhlas tohoto členského státu s vydáním zbrojního průkazu nebo prohlášení tohoto členského státu o tom, že předchozí souhlas není nezbytný, s překladem do jazyka českého, vyhotoveným tlumočnickem zapsaným v seznamu znalců a tlumočnicků.</i>
B	předchozí souhlas tohoto členského státu s vydáním zbrojního průkazu, pokud je k tomu vyzván příslušným útvarem policie. Souhlas je nutné předložit s překladem do jazyka českého, vyhotoveným tlumočnickem zapsaným v seznamu znalců a tlumočnicků či v evropské databázi akreditovaných tlumočnicků. Povinné obsahové náležitosti tohoto předchozího souhlasu stanoví prováděcí právní předpis.
C	předchozí souhlas vystavený zastupitelským úřadem tohoto členského státu akreditovaným pro Českou republiku. Pokud je tento souhlas vystaven v anglickém jazyce a příslušný útvar policie nevznesl námitky, není nutné zajišťovat překlad souhlasu do jazyka českého vyhotovený tlumočnickem zapsaným v seznamu znalců a tlumočnicků.

	Posudek o zdravotní způsobilosti, který se přikládá dle § 21a zákona o zbraních k přihlášce ke zkoušce odborné způsobilosti žadatele o vydání zbrojního průkazu, nesmí být starší než
A	1 měsíc.
B	3 měsíce.
C	6 měsíců.

	Doklad o odborné způsobilosti, který se přikládá k žádosti o vydání zbrojního průkazu, nesmí být starší než
A	1 rok.
B	2 roky.
C	6 měsíců.

	Příslušný útvar policie přeruší řízení o vydání zbrojního průkazu v případě,
A	že proti žadateli bylo zahájeno stíhání pro přečin uvedený v § 16 zákona o zbraních.
B	že proti žadateli bylo zahájeno trestní stíhání pro trestný čin uvedený v § 22 zákona o zbraních.
C	že proti žadateli bylo zahájeno řízení pro přestupek uvedený v § 20 zákona o zbraních.

	Příslušný útvar policie vydá zbrojní průkaz fyzické osobě, která
A	<i>má místo pobytu na území České republiky, dosáhla předepsaného věku, je způsobilá k právním úkonům, je zdravotně způsobilá, je odborně způsobilá, je bezúhonná a spolehlivá.</i>
B	má místo pobytu na území České republiky nebo na území jiného členského státu Evropské unie, dosáhla předepsané věkové hranice trestní odpovědnosti, je odborně způsobilá, je bezúhonná a spolehlivá.
C	v posledních 5 letech před podáním žádosti nepřetržitě pobývala na území České republiky, dosáhla předepsaného věku, je způsobilá k právním úkonům, je zdravotně způsobilá a odborně způsobilá.

	Pokud zákon o zbraních nestanoví jinak, lze zbrojní průkaz skupiny A, D nebo E vydat jen osobě
A	<i>starší 21 let.</i>
B	starší 18 let.
C	starší 16 let.

	Pokud zákon o zbraních nestanoví jinak, lze vydat zbrojní průkaz skupiny B nebo C jen osobě
A	starší 12 let.
B	starší 21 let.
C	<i>starší 18 let.</i>

	Zbrojní průkaz skupiny B lze vydat osobě, která je členem občanského sdružení zabývajících se sportovní činností podle národních nebo mezinárodních pravidel a řádů a součástí této činnosti je střelba a která je starší
A	<i>15 let.</i>
B	14 let.
C	12 let.

	Zbrojní průkaz skupiny C lze vydat žákovi střední školy nebo středního odborného učiliště, pokud v osnovách školy nebo učiliště je zahrnuta výuka myslivosti, staršímu
A	15 let.
B	14 let.
C	<i>16 let.</i>

	Zbrojní průkaz skupiny D lze vydat žáku střední školy nebo středního odborného učiliště, pokud v osnovách školy nebo učiliště je zahrnuta výuka puškařského oboru nebo střeliva, staršímu
A	15 let.
B	16 let.
C	18 let.

	Zdravotní způsobilost žadatele o vydání zbrojního průkazu nebo držitele zbrojního průkazu posuzuje podle zákona upravujícího poskytování specifických zdravotních služeb mimo jiné
A	odborný lékař na základě výsledku lékařské prohlídky.
B	<i>registrující poskytovatel zdravotních služeb v oboru všeobecné praktické lékařství.</i>
C	odborný lékař na základě výsledku psychologického vyšetření.

	Zdravotní způsobilost žadatele o vydání zbrojního průkazu nebo držitele zbrojního průkazu posuzuje podle zákona upravujícího poskytování specifických zdravotních služeb mimo jiné
A	oční lékař na základě komplexní diagnostiky zraku.
B	<i>poskytovatel pracovnílékařských služeb, jde-li o žadatele o vydání zbrojního průkazu skupiny D a držitele zbrojního průkazu skupiny D, který je zaměstnancem držitele zbrojní licence; žádá-li tento žadatel také o vydání zbrojního průkazu jiných skupin, je poskytovatel pracovnílékařských služeb oprávněn posoudit zdravotní způsobilost žadatele také v rozsahu jiných skupin zbrojního průkazu.</i>
C	odborný lékař na základě výsledku psychologického vyšetření.

	Zdravotní způsobilost žadatele o vydání zbrojního průkazu posuzuje podle zákona upravujícího poskytování specifických zdravotních služeb mimo jiné
A	poskytovatel zdravotních služeb v oboru neurologie na základě příslušného odborného vyšetření.
B	<i>registrující poskytovatel se specializací v oboru praktické lékařství pro děti a dorost nebo v oboru všeobecné praktické lékařství, jde-li o žadatele o vydání zbrojního průkazu skupiny B nebo C, který je mladší než 19 let.</i>
C	v případě žadatele o vydání zbrojního průkazu skupiny B, který je mladší než 15 let, ošetřující lékař na základě vyjádření školy, jejímž žákem je žadatel.

	Posuzujícím lékařem poskytovatele příslušného k vydání lékařského posudku pro žadatele o vydání zbrojního průkazu nebo držitele zbrojního průkazu je
A	internista nebo psychiatr, u kterého je žadatel o zbrojní průkaz nebo držitel zbrojního průkazu registrován k léčebné péči.
B	praktický lékař nebo psychiatr, u kterého je žadatel o zbrojní průkaz nebo držitel zbrojního průkazu v závodní preventivní péči nebo psychiatrické péči.
C	<i>lékař se specializovanou způsobilostí v oboru všeobecné praktické lékařství, v oboru praktické lékařství pro děti a dorost nebo v oboru pracovní lékařství.</i>

	Žadatel o vydání zbrojního průkazu prokazuje odbornou způsobilost zkouškou, jejíž místo a čas konání určuje
A	Ministerstvo vnitra.
B	provozovatel střelnice.
C	<i>příslušný útvar policie.</i>

	Teoretická část zkoušky odborné způsobilosti žadatele o vydání zbrojního průkazu se provádí formou písemného testu a žadatel při ní osvědčuje mimo jiné znalost
A	zákona, jímž se provádí režim Evropských společenství pro kontrolu vývozu, přepravy, zprostředkování a tranzitu zboží dvojího užití.
B	zákona o Policii České republiky a zákona o obecní policii.
C	<i>zvláštních právních předpisů upravujících oprávněné použití zbraně.</i>

	Praktická část zkoušky odborné způsobilosti žadatele o vydání zbrojního průkazu se skládá
A	ze zjištění znalosti povelů používaných na střelnici a střelby na pohyblivý nebo pevný cíl.
B	ze zjištění znalosti provozního řádu střelnice a střelby na pohyblivý cíl.
C	<i>ze zjištění znalosti bezpečné manipulace se zbraněmi a střelivem a střelby na pevný cíl.</i>

	Ke zkoušce odborné způsobilosti se žadatel o vydání zbrojního průkazu přihlašuje
A	<i>na předepsaném tiskopise, jehož vzor stanoví prováděcí právní předpis.</i>
B	na tiskopise, jehož vzor stanoví příslušný útvar policie.
C	osobně u obecního úřadu obce s rozšířenou působností.

	Termín a místo konání zkoušky odborné způsobilosti musí být žadateli o vydání zbrojního průkazu oznámeny nejpozději
A	5 dnů přede dnem konání zkoušky.
B	<i>10 dnů přede dnem konání zkoušky.</i>
C	20 dnů přede dnem konání zkoušky.

	Pokud žadatel o vydání zbrojního průkazu při zkoušce odborné způsobilosti neuspěl, může se znovu přihlásit ke zkoušce nejdříve po uplynutí
A	6 měsíců ode dne neúspěšného vykonání zkoušky.
B	<i>3 měsíců ode dne neúspěšného vykonání zkoušky.</i>
C	1 měsíce ode dne neúspěšného vykonání zkoušky.

	Náklady spojené s provedením zkoušky odborné způsobilosti žadatele o vydání zbrojního průkazu, včetně odměny zkušební komisaře, hradí
A	příslušný útvar policie.
B	jen držitel zbrojní licence.
C	<i>žadatel; může je hradit i držitel zbrojní licence.</i>

	Žadatel o vydání zbrojního průkazu, který není ke dni podání přihlášky ke zkoušce odborné způsobilosti žadatele o vydání zbrojního průkazu držitelem zbrojního průkazu nebo muničního průkazu, je povinen k přihlášce ke zkoušce odborné způsobilosti připojit
A	<i>posudek o zdravotní způsobilosti.</i>
B	čestné prohlášení o zdravotní způsobilosti.
C	výpis z evidence Rejstříku trestů.

	Doklad o odborné způsobilosti na úseku zbraní a střeliva vystavený žadateli o vydání zbrojního průkazu v jiném členském státě
A	může žadatel o vydání zbrojního průkazu připojit k žádosti jako náhradu za doklad o odborné způsobilosti vydávaný zkušebním komisařem dle § 21 odst. 1 zákona o zbraních.
B	může žadatel o vydání zbrojního průkazu připojit k žádosti jako náhradu za doklad o odborné způsobilosti vydávaný zkušebním komisařem dle § 21 odst. 1 zákona o zbraních pouze tehdy, pokud tak rozhodne příslušný útvar policie.
C	<i>není v zákoně o zbraních uveden jako rovnocenná náhrada za doklad o odborné způsobilosti vydávaný zkušebním komisařem dle § 21 odst. 1 zákona o zbraních.</i>

	Za bezúhonného se podle zákona o zbraních nepovažuje mimo jiné ten, kdo byl pravomocně uznán vinným
A	<i>trestným činem uvedeným v § 22 odst. 1 zákona o zbraních nebo kdo byl v cizině pravomocně uznán vinným činem, jehož znaky odpovídají znakům některého z trestných činů uvedených v § 22 odst. 1 zákona o zbraních.</i>
B	z přestupku na úseku zbraní a střeliva uvedeného v § 22 odst. 1 zákona o zbraních nebo kdo byl v cizině pravomocně uznán vinným činem, jehož znaky odpovídají znakům některého z přestupků uvedených v § 22 odst. 1 zákona o zbraních.
C	z jiného správního deliktu uvedeného v § 22 odst. 1 zákona o zbraních, nebo kdo byl v cizině pravomocně uznán vinným činem, jehož znaky odpovídají znakům některého z jiných správních deliktů uvedených v § 22 odst. 1 zákona o zbraních.

	Za účelem posouzení bezúhonnosti fyzické osoby
A	<i>požádá příslušný útvar policie o vydání opisu z evidence Rejstříku trestů.</i>
B	připojí žadatel o vydání zbrojního průkazu k žádosti o jeho vydání výpis z evidence Rejstříku trestů.
C	připojí žadatel o vydání zbrojního průkazu k žádosti o jeho vydání písemný souhlas opravňující příslušný útvar policie požádat o opis z evidence Rejstříku trestů.

	Při posuzování bezúhonnosti fyzické osoby, která je žadatelem o vydání zbrojního průkazu, příslušný útvar policie k zahlazení odsouzení podle zvláštního právního předpisu a k jiným případům, v nichž nastává účinek, že se na pachatele hledí, jako by nebyl odsouzen
A	<i>nepřihlíží.</i>
B	přihlíží.
C	přihlíží pouze tehdy, pokud tak rozhodne Ministerstvo spravedlnosti.

	Ten, jehož trestní stíhání pro úmyslný trestný čin bylo pravomocně podmíněně zastaveno a dosud neuplynula zkušební doba, v níž má být rozhodnuto, zda se osvědčil
A	<i>se nepovažuje podle zákona o zbraních za spolehlivého.</i>
B	<i>se nepovažuje podle zákona o zbraních za bezúhonného.</i>
C	<i>se považuje podle zákona o zbraních za spolehlivého.</i>

	Ten, kdo prokazatelně nadměrně požívá alkoholické nápoje nebo prokazatelně požívá návykové látky
A	<i>se považuje podle zákona o zbraních za spolehlivého.</i>
B	<i>se nepovažuje podle zákona o zbraních za způsobilého.</i>
C	<i>se nepovažuje podle zákona o zbraních za spolehlivého.</i>

	Za účelem posouzení spolehlivosti fyzické osoby
A	<i>je příslušný útvar policie oprávněn vyžádat si opis z evidence přestupků vedené Rejstříkem trestů.</i>
B	<i>připojí žadatel o vydání zbrojního průkazu k žádosti o jeho vydání výpis z evidence Rejstříku trestů.</i>
C	<i>připojí žadatel o vydání zbrojního průkazu k žádosti o jeho vydání prohlášení o spolehlivosti vystavené příslušným obecním úřadem.</i>

	Žádost o vydání nového zbrojního průkazu předkládá držitel zbrojního průkazu příslušnému útvaru policie
A	<i>nejméně jeden měsíc a nejdříve 4 měsíce před uplynutím doby platnosti dosavadního zbrojního průkazu.</i>
B	<i>nejméně dva měsíce a nejdříve 6 měsíců před uplynutím doby platnosti dosavadního zbrojního průkazu.</i>
C	<i>nejméně tři měsíce a nejdříve 5 měsíců před uplynutím doby platnosti dosavadního zbrojního průkazu.</i>

	K žádosti o vydání nového zbrojního průkazu držitel zbrojního průkazu doklad o odborné způsobilosti držet nebo nosit zbraň a střelivo
A	<i>připojuje.</i>
B	<i>připojuje pouze na žádost příslušného útvaru policie.</i>
C	<i>nepřipojuje.</i>

	Vyhoví-li příslušný útvar policie žádosti o vydání nového zbrojního průkazu, vydá nový zbrojní průkaz výměnou za průkaz dosavadní s dobou platnosti
A	<i>3 let navazující na dobu platnosti stávajícího platného zbrojního průkazu.</i>
B	<i>10 let navazující na dobu platnosti stávajícího platného zbrojního průkazu.</i>
C	<i>6 let navazující na dobu platnosti stávajícího platného zbrojního průkazu.</i>

	Doklad obdobný opis z evidence Rejstříku trestů a doklad obdobný opis z evidence přestupků vedené Rejstříkem trestů ze státu, ve kterém se zdržoval, je povinen předložit žadatel o vydání nového zbrojního průkazu, který se
A	v době od vydání dosavadního zbrojního průkazu nepřetržitě zdržoval více než 12 měsíců mimo území České republiky. Cizozemské doklady se předkládají s překladem do jazyka českého vyhotoveným tlumočnickem zapsaným v evropské databázi akreditovaných tlumočnicků. Nemůže-li žadatel takové doklady předložit, protože mu je jiný stát nevydává, může požádat příslušný útvar policie o prominutí tohoto požadavku.
B	<i>v době od vydání dosavadního zbrojního průkazu nepřetržitě zdržoval více než 6 měsíců mimo území České republiky. Cizozemské doklady se předkládají s překladem do jazyka českého vyhotoveným tlumočnickem zapsaným v seznamu znalců a tlumočnicků. Nemůže-li žadatel takové doklady předložit, protože mu je jiný stát nevydává, předloží čestné prohlášení ve smyslu § 24 odst. 2 zákona o zbraních.</i>
C	v době od vydání dosavadního zbrojního průkazu nepřetržitě zdržoval více než 24 měsíců mimo území České republiky. Cizozemské doklady se předkládají s překladem do jazyka českého vyhotoveným tlumočnickem zapsaným v seznamu znalců a tlumočnicků. Nemůže-li žadatel takové doklady předložit, protože mu je jiný stát nevydává, může požádat Ministerstvo vnitra o prominutí tohoto požadavku.

	Příslušný útvar policie žádost o vydání nového zbrojního průkazu zamítne,
A	<i>nebudou-li splněny podmínky zdravotní způsobilosti, bezúhonnosti nebo spolehlivosti stanovené pro vydání zbrojního průkazu.</i>
B	nebudou-li splněny podmínky osobnostní způsobilosti a bezkonfliktního společenského chování stanovené pro vydání zbrojního průkazu.
C	nebude-li ke dni podání žádosti splněna podmínka společenské způsobilosti stanovená pro vydání zbrojního průkazu. Splnění podmínky zdravotní způsobilosti musí žadatel doložit pouze tehdy, pokud je k tomu písemně vyzván příslušným útvarem policie.

	K žádosti o rozšíření skupin zbrojního průkazu je žadatel povinen připojit
A	<i>doklad o odborné způsobilosti pro požadovanou skupinu, který nesmí být starší 1 roku, posudek o zdravotní způsobilosti, který nesmí být starší 3 měsíců a 1 fotografii.</i>
B	doklad o odborné způsobilosti pro požadovanou skupinu, který nesmí být starší 3 měsíců, posudek o zdravotní způsobilosti, který nesmí být starší 1 měsíce a 1 fotografii.
C	doklad o odborné způsobilosti pro požadovanou skupinu, který nesmí být starší 1 roku, posudek o zdravotní způsobilosti, který nesmí být starší 6 měsíců a 2 fotografie.

	Ukončil-li držitel zbrojního průkazu pobyt na území České republiky
A	platnost zbrojního průkazu nezaniká.
B	příslušný útvar policie platnost zbrojního průkazu pozastaví.
C	<i>příslušný útvar policie rozhoduje o zániku platnosti zbrojního průkazu.</i>

	Pokud je ohlášena ztráta nebo odcizení zbrojního průkazu
A	<i>jeho platnost zaniká.</i>
B	příslušný útvar policie pozastaví jeho platnost.
C	příslušný útvar policie rozhoduje o zániku jeho platnosti.

	Pokud zbrojní průkaz obsahuje neoprávněně provedené změny nebo obsahuje nesprávné údaje, které nejsou způsobeny z důvodu změny místa pobytu
A	<i>příslušný útvar policie rozhoduje o zániku jeho platnosti.</i>
B	příslušný útvar policie pozastaví jeho platnost.
C	příslušný útvar policie jej odejme.

	Je-li zbrojní průkaz poškozen tak, že zápisy v něm uvedené jsou nečitelné nebo je porušena jeho celistvost
A	jeho platnost se zkracuje.
B	<i>příslušný útvar policie rozhoduje o zániku jeho platnosti.</i>
C	příslušný útvar policie jej odejme.

	Jestliže držitel zbrojního průkazu pozbyl způsobilost k právním úkonům, rozhodne příslušný útvar policie
A	o zajištění zbrojního průkazu.
B	<i>o odnětí zbrojního průkazu.</i>
C	o zadržení zbrojního průkazu.

	Jestliže držitel zbrojního průkazu pozbyl zdravotní způsobilost, rozhodne příslušný útvar policie
A	<i>o odnětí zbrojního průkazu.</i>
B	o zajištění zbrojního průkazu.
C	o zadržení zbrojního průkazu.

	Jestliže držitel zbrojního průkazu přestal splňovat podmínky bezúhonnosti nebo spolehlivosti, rozhodne příslušný útvar policie
A	o zadržení zbrojního průkazu.
B	o zajištění zbrojního průkazu.
C	<i>o odnětí zbrojního průkazu.</i>

	Odvolání proti rozhodnutí o odnětí zbrojního průkazu
A	<i>nemá odkladný účinek a držitel zbrojního průkazu je povinen zbrojní průkaz, průkaz zbraně, zbraň, střelivo a zakázaný doplněk zbraně neprodleně odevzdat příslušnému útvaru policie.</i>
B	má odkladný účinek a držitel zbrojního průkazu není povinen tento průkaz odevzdat příslušnému útvaru policie.
C	má odkladný účinek a držitel zbrojního průkazu je povinen do 10 pracovních dní po dni nabytí právní moci rozhodnutí o odvolání odevzdat příslušnému útvaru policie zbraň kategorie A, B nebo C, a to ve stavu vylučujícím okamžité použití.

	Zaměstnanec České národní banky zajišťující fyzickou ochranu objektů této banky
A	nesmí zbraň nosit viditelně.
B	<i>může zbraň nosit viditelně jen v souvislosti s plněním svých pracovních úkolů.</i>
C	může zbraň nosit viditelně, i když neplní své pracovní úkoly.

	Zbraň kategorie A, na kterou mu byla udělena výjimka, zbraň kategorie B, na kterou mu bylo uděleno povolení, nebo zbraň kategorie C, je oprávněn nabývat do vlastnictví a držet pro sběratelské účely držitel zbrojního průkazu
A	skupiny D.
B	<i>skupiny A.</i>
C	skupiny E.

	Střelivo do zbraně kategorie A, B nebo C, nejvíce však 3 kusy téhož druhu, ráže, značky a výrobního provedení, anebo 1 nejmenší spotřebitelské balení, je oprávněn pro sběratelské účely nabývat do vlastnictví a držet, popřípadě nosit držitel zbrojního průkazu
A	<i>skupiny A.</i>
B	skupiny D.
C	skupiny E.

	Podle účelu užívání je oprávněn nabývat do vlastnictví a držet, popřípadě nosit zakázaný doplněk zbraně, na který mu byla udělena výjimka, sportovní nebo loveckou zbraň kategorie B, na kterou mu bylo vydáno povolení, nebo sportovní nebo loveckou zbraň kategorie C, držitel zbrojního průkazu
A	skupiny A.
B	<i>skupiny B nebo C.</i>
C	skupiny A nebo C.

	Držitel zbrojního průkazu skupiny B nebo C je mimo jiné oprávněn nabývat do vlastnictví, držet, popřípadě nosit střelivo nebo jednotlivé části nábojů do
A	zbraní kategorie A nebo D. Střelivo a jednotlivé části nábojů smí nosit viditelně.
B	<i>zbraní kategorie B nebo C. Střelivo a jednotlivé části nábojů nesmí nosit viditelně.</i>
C	zbraní kategorie D nebo E. Střelivo a jednotlivé části nábojů nesmí nosit viditelně.

	Držitel zbrojního průkazu skupiny D je mimo jiné oprávněn při výkonu zaměstnání nebo povolání
A	držet zbraň kategorie D nebo E, na kterou má jeho zaměstnavatel vydán průkaz zbraně k účelům, pro které byla vydána zbrojní licence. K této zbrani je oprávněn držet střelivo.
B	nosit zbraň kategorie B, D a E, na kterou má jeho zaměstnavatel vydán průkaz zbraně k účelům, pro které byla vydána zbrojní licence. K této zbrani je oprávněn nosit střelivo.
C	<i>nosit nebo držet zbraň kategorie A, B nebo C, na kterou má jeho zaměstnavatel vydán průkaz zbraně k účelům, pro které byla vydána zbrojní licence. K této zbrani je oprávněn držet nebo nosit i střelivo.</i>

	Strážník obecní policie
A	<i>je oprávněn nosit zbraň viditelně při plnění úkolů obecní policie.</i>
B	nesmí zbraň nosit viditelně.
C	může zbraň nosit viditelně, i když neplní své pracovní úkoly.

	Držitel zbrojního průkazu skupiny D je mimo jiné oprávněn při výkonu zaměstnání nebo povolání
A	nosit nejvíce 3 zbraně kategorie B nebo C a střelivo do těchto zbraní na veřejnosti nebo na místě veřejnosti přístupném; dlouhou zbraň a střelivo do této zbraně nesmí nosit viditelně.
B	nosit nejvíce 3 zbraně kategorie A nebo C a střelivo do těchto zbraní na veřejnosti nebo na místě veřejnosti přístupném; zbraň a střelivo do této zbraně smí nosit viditelně, pokud tak rozhodne příslušný útvar policie.
C	<i>nosit nejvíce 2 zbraně kategorie A, B nebo C a střelivo do těchto zbraní na veřejnosti nebo na místě veřejnosti přístupném; zbraň a střelivo do této zbraně nesmí nosit viditelně.</i>

	Zaměstnanec poskytovatele bezpečnostních služeb zajišťující fyzickou ochranu objektů státních jaderných zařízení
A	<i>nesmí zbraň nosit viditelně.</i>
B	může zbraň nosit viditelně jen v souvislosti s plněním svých pracovních úkolů.
C	může zbraň nosit viditelně, i když neplní své pracovní úkoly.

	Držitel zbrojního průkazu skupiny E je oprávněn mimo jiné nabývat do vlastnictví a držet, popřípadě nosit
A	zbraň kategorie B, na kterou mu byla udělena výjimka, zbraň kategorie C, na kterou mu bylo vydáno povolení, nebo zbraň kategorie D.
B	zbraň kategorie A, na kterou mu byla udělena výjimka, zbraň kategorie C, na kterou mu bylo vydáno povolení, nebo zbraň kategorie D.
C	<i>zbraň kategorie B, na kterou mu bylo vydáno povolení, nebo zbraň kategorie C.</i>

	Držitel zbrojního průkazu skupiny E je oprávněn mimo jiné nabývat do vlastnictví
A	střelivo do všech zbraní kategorie B nebo C.
B	střelivo do zbraní kategorie A, B nebo C, které je oprávněn držet, a to po předložení zbrojního průkazu. Toto střelivo je oprávněn nosit, pokud tak rozhodne příslušný útvar policie.
C	<i>střelivo pouze do zbraně, kterou je oprávněn držet, a to po předložení průkazu zbraně. Toto střelivo je oprávněn také držet nebo nosit.</i>

	Držitel zbrojního průkazu skupiny E je mimo jiné oprávněn
A	nosit nejvíce 1 zbraň a střelivo do této zbraně; střelivo smí nosit viditelně.
B	<i>nosit nejvíce 2 zbraně a střelivo do těchto zbraní; zbraně ani střelivo nesmí nosit viditelně.</i>
C	nosit nejvíce 3 zbraně a střelivo do těchto zbraní; zbraně a střelivo smí nosit viditelně, pokud tak rozhodne příslušný útvar policie.

	Držitel zbrojního průkazu je mimo jiné povinen
A	<i>zabezpečit zbraň kategorie A, B nebo C a střelivo.</i>
B	zabezpečit zbraň kategorie B, C nebo E a střelivo.
C	zabezpečit zbraň kategorie B, D nebo E a střelivo.

	Držitel zbrojního průkazu
A	smí ze zbraně, kterou je oprávněn držet, střílet pouze pokud se jedná o použití zbraně k ochraně života, zdraví nebo majetku.
B	smí ze zbraně, kterou je oprávněn držet, střílet pouze na střelnici registrované u příslušného krajského úřadu nebo na místě, které bylo ke střelbě schváleno příslušným obecním úřadem obce s rozšířenou působností, pokud se nejedná o použití zbraně k ochraně života, zdraví nebo majetku.
C	<i>smí ze zbraně, kterou je oprávněn držet, střílet pouze v místech, kde je k tomu oprávněn podle zvláštního právního předpisu, nebo na střelnici, pokud se nejedná o použití zbraně k ochraně života, zdraví nebo majetku.</i>

	Držitel zbrojního průkazu je dle zákona o zbraních mimo jiné povinen
A	zabezpečit zbrojní průkaz a doklad o odborné způsobilosti proti zneužití, ztrátě nebo odcizení, a to uložením do uzamykatelné ocelové schránky nebo ocelové skříně.
B	<i>zabezpečit zbrojní průkaz a průkaz zbraně proti zneužití, ztrátě nebo odcizení.</i>
C	zabezpečit evropský zbrojní pas a zbrojní průkaz proti zneužití, poškození, ztrátě nebo odcizení, a to uložením do uzamykatelné ocelové skříně splňující požadavky stanovené prováděcím právním předpisem.

	Držitel zbrojního průkazu je mimo jiné povinen
A	<i>předložit na výzvu příslušného útvaru policie zbrojní průkaz, zbraň kategorie A, B nebo C, střelivo do této zbraně a příslušné doklady.</i>
B	předložit na výzvu Ministerstva vnitra nebo Českého úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva zbrojní průkaz, zbraň kategorie A, B nebo C, střelivo do této zbraně a příslušné doklady.
C	předložit na výzvu příslušného útvaru policie zbrojní průkaz, zbraň kategorie A, B nebo D, střelivo do této zbraně a příslušné doklady ke kontrole, zda je používáno rážově odpovídající střelivo.

	Držitel zbrojního průkazu je mimo jiné povinen
A	<i>neprodleně ohlásit kterémukoli útvaru policie ztrátu nebo odcizení zbraně kategorie A, B nebo C, střeliva do této zbraně, zbrojního průkazu nebo průkazu zbraně; v případě ztráty nebo odcizení zbraně kategorie A, B nebo C odevzdat též průkaz zbraně.</i>
B	neprodleně ohlásit příslušnému útvaru policie ztrátu nebo odcizení zbraně kategorie B, D nebo E, střeliva do této zbraně, zbrojního průkazu nebo průkazu zbraně.
C	neprodleně ohlásit kterémukoli útvaru policie poškození nebo odcizení zbraně kategorie A, D nebo E, střeliva do této zbraně, zbrojního průkazu nebo zbrojní licence.

	Držitel zbrojního průkazu je mimo jiné povinen provést u příslušného útvaru policie výměnu zbrojního průkazu nebo průkazu zbraně za nový, pokud u něho došlo ke změně jména nebo příjmení, do
A	5 pracovních dnů ode dne, kdy došlo ke změně, a zároveň odevzdat doklady původní.
B	<i>10 pracovních dnů ode dne, kdy došlo ke změně, a zároveň odevzdat doklady původní.</i>
C	15 pracovních dnů ode dne, kdy došlo ke změně, a zároveň odevzdat doklady původní.

	Držitel zbrojního průkazu je mimo jiné povinen
A	mít u sebe zbrojní průkaz a zbrojní licenci, jestliže má u sebe zbraň kategorie D, E nebo F nebo střelivo do této zbraně.
B	mít u sebe zbrojní průkaz a průkaz zbraně, jestliže má u sebe zbraň kategorie D, F nebo G nebo střelivo do této zbraně.
C	<i>mít u sebe zbrojní průkaz a průkaz zbraně, jestliže má u sebe zbraň kategorie A, B nebo C nebo střelivo do této zbraně.</i>

	Držitel zbrojního průkazu je mimo jiné povinen odevzdat zbrojní průkaz
A	do 5 dnů ode dne zániku jeho platnosti příslušnému útvaru policie; je-li držitelem zbraně, střeliva nebo zakázaného doplňku zbraně, odevzdá je i s průkazem zbraně.
B	<i>do 10 pracovních dnů ode dne zániku jeho platnosti příslušnému útvaru policie; je-li držitelem zbraně, střeliva nebo zakázaného doplňku zbraně, odevzdá je i s průkazem zbraně.</i>
C	do 30 dnů ode dne zániku jeho platnosti příslušnému útvaru policie; je-li držitelem zbraně, střeliva nebo zakázaného doplňku zbraně, odevzdá je i s průkazem zbraně.

	Držitel zbrojního průkazu je mimo jiné povinen ohlásit
A	do 5 pracovních dnů příslušnému útvaru policie změnu ráže zbraně, opravu nebo úpravu zbraně mající za následek změnu kategorie zbraně.
B	<i>do 10 pracovních dnů příslušnému útvaru policie změnu ráže zbraně, opravu nebo úpravu zbraně mající za následek změnu kategorie zbraně.</i>
C	do 30 dnů příslušnému útvaru policie změnu ráže zbraně, opravu nebo úpravu zbraně mající za následek změnu kategorie zbraně.

	Držitel zbrojního průkazu je mimo jiné povinen podrobit se při nošení zbraně nebo jakékoliv manipulaci s ní na veřejnosti nebo na místě veřejnosti přístupném na výzvu
A	zaměstnance obecní policie orientační zkoušce, popřípadě lékařskému vyšetření ke zjištění, zda není pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky.
B	pracovníka Ministerstva vnitra orientační zkoušce, popřípadě lékařskému vyšetření ke zjištění, zda není pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky.
C	<i>příslušníka policie orientační zkoušce, popřípadě odbornému lékařskému vyšetření ke zjištění, zda není pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky.</i>

	Držitel zbrojního průkazu je mimo jiné povinen neprodleně ohlásit
A	Ministerstvu vnitra použití zbraně z důvodu krajní nouze nebo nutné obrany.
B	obecnímu úřadu použití zbraně z důvodu krajní nouze nebo nutné obrany.
C	<i>útvaru policie použití zbraně z důvodu krajní nouze nebo nutné obrany.</i>

	Držitel zbrojního průkazu je mimo jiné povinen umožnit
A	<i>příslušnému útvaru policie vstup do obydlí za účelem kontroly zabezpečení zbraní, je-li držitelem zbraně kategorie A.</i>
B	Ministerstvu vnitra vstup do obydlí za účelem kontroly zabezpečení zbraní, je-li držitelem zbraně kategorie A.
C	příslušnému útvaru policie vstup do obydlí za účelem kontroly zabezpečení zbraní, je-li držitelem zbraně kategorie B nebo D.

	Držitel zbrojního průkazu skupiny D je povinen podrobit se lékařské prohlídce u posuzujícího lékaře
A	<i>ve lhůtě 2 měsíců přede dnem uplynutí 60 měsíců ode dne vydání zbrojního průkazu. Vydaný posudek o zdravotní způsobilosti je povinen odevzdat příslušnému útvaru policie nejpozději ke dni uplynutí 60 měsíců ode dne vydání zbrojního průkazu.</i>
B	<i>ve lhůtě 4 měsíců přede dnem uplynutí 40 měsíců ode dne vydání zbrojního průkazu. Vydaný posudek o zdravotní způsobilosti je povinen odevzdat příslušnému útvaru policie nejpozději ke dni uplynutí 40 měsíců ode dne vydání zbrojního průkazu.</i>
C	<i>ve lhůtě 3 měsíců přede dnem uplynutí 30 měsíců ode dne vydání zbrojního průkazu. Vydaný posudek o zdravotní způsobilosti je povinen odevzdat příslušnému útvaru policie nejpozději ke dni uplynutí 30 měsíců ode dne vydání zbrojního průkazu.</i>

	Držitel zbrojního průkazu
A	<i>by neměl bez odpovídajícího důvodu nosit zbraň na veřejnosti nebo na místě veřejně přístupném, pokud je jeho schopnost k této činnosti snížena požitím alkoholických nápojů nebo jiných návykových látek nebo v důsledku nemoci. Manipulovat s ní v tomto stavu na výše uvedených místech může pouze za účelem bezpečného vybití zbraně, a to pod dohledem jiného držitele zbrojního průkazu.</i>
B	<i>nesmí nosit zbraň nebo s ní na veřejnosti nebo na místě veřejně přístupném jakkoliv manipulovat, pokud je jeho schopnost k této činnosti snížena požitím alkoholických nápojů nebo jiných návykových látek, léků nebo v důsledku nemoci.</i>
C	<i>smí nosit zbraň nebo s ní na veřejnosti nebo na místě veřejně přístupném v malém rozsahu manipulovat i tehdy, pokud je jeho schopnost k této činnosti mírně snížena požitím alkoholických nápojů nebo jiných návykových látek, léků nebo v důsledku nemoci.</i>

	Držitel zbrojního průkazu nesmí mimo jiné nosit zbraň kategorie A, B nebo C
A	<i>na kterou nebyl vydán zbrojní průkaz.</i>
B	<i>na kterou nebyl vydán zbrojní průvodní list.</i>
C	<i>na kterou nebyl vydán průkaz zbraně.</i>

	Držitel zbrojního průkazu nesmí mimo jiné
A	<i>střílet ze zbraně, která je označena zkušební značkou starší 10 let.</i>
B	<i>střílet ze zbraně, která není označena certifikační značkou výrobce zbraně, nebo používat přebíjené střelivo starší 5 let.</i>
C	<i>střílet ze zbraně, která není označena zkušební značkou, nebo používat střelivo, které neodpovídá dovolenému výrobnímu provedení.</i>

	Držitel zbrojního průkazu skupiny B je mimo jiné
A	<i>povinen přepravovat držené zbraně na místa, kde je oprávněn je nosit, ve stavu umožňujícím jejich okamžité použití.</i>
B	<i>povinen přepravovat držené zbraně na místa, kde je oprávněn je nosit, pouze ve stavu vylučujícím jejich okamžité použití a v uzavřeném obalu.</i>
C	<i>povinen přepravovat držené zbraně na místa, kde je oprávněn je nosit, jen ve stavu nevylučujícím jejich okamžité použití; při této přepravě není oprávněn používat dopravní prostředek veřejné hromadné dopravy.</i>

	Držitel zbrojního průkazu skupiny C je mimo jiné povinen
A	přepravovat drženou zbraň na místo, kde je oprávněn ji nosit, ve stavu nevylučujícím její okamžité použití; používá-li při této přepravě dopravní prostředek veřejné hromadné dopravy, není povinen tuto zbraň přepravovat v uzavřeném pevném obalu.
B	<i>přepravovat drženou zbraň na místo, kde je oprávněn ji nosit, pouze ve stavu vylučujícím její okamžité použití; používá-li při této přepravě dopravní prostředek veřejné hromadné dopravy, je povinen tuto zbraň přepravovat v uzavřeném obalu.</i>
C	přepravovat nošenou zbraň na místo, kde je oprávněn ji nosit, pokud možno ve stavu znesnadňujícím její použití; při této přepravě není za žádných okolností oprávněn používat dopravní prostředek veřejné hromadné dopravy.

	Zkušební komisaře jmenuje na základě žádosti fyzické osoby na dobu
A	5 let příslušný útvar policie.
B	10 let Policejní prezidium České republiky.
C	<i>5 let Ministerstvo vnitra.</i>

	Dokladem o jmenování zkušebním komisařem je
A	<i>průkaz zkušební komisaře, který vydává Ministerstvo vnitra.</i>
B	osvědčení zkušební komisaře, které vydává Ministerstvo vnitra.
C	průkaz zkušební komisaře, který vydává příslušný útvar policie.

	Zkušebním komisařem může být jmenována pouze fyzická osoba, která mimo jiné
A	dosáhla věku 20 let.
B	dosáhla věku 25 let.
C	<i>dosáhla věku 30 let.</i>

	Zkušebním komisařem může být jmenována pouze fyzická osoba, která má mimo jiné
A	minimálně vysokoškolské vzdělání bakalářského stupně.
B	<i>minimálně úplné střední vzdělání nebo úplné střední odborné vzdělání.</i>
C	minimálně vyšší odborné vzdělání.

	Zkušebním komisařem může být jmenována pouze fyzická osoba, která mimo jiné
A	prokázala zkouškou odbornou způsobilost před zkušební komisí jmenovanou policejním prezidentem.
B	prokázala zkouškou odbornou způsobilost před zkušební komisí jmenovanou příslušným útvarem policie.
C	<i>prokázala zkouškou odbornou způsobilost před zkušební komisí jmenovanou ministrem vnitra.</i>

	Zkušebním komisařem může být jmenována pouze fyzická osoba, která je mimo jiné
A	<i>držitelem zbrojního průkazu skupiny A, B, C, D nebo E.</i>
B	držitelem zbrojní licence skupiny A, B nebo C.
C	držitelem evropského zbrojního pasu skupiny A, B, C, D nebo E.

	Ministerstvo vnitra, které eviduje žádosti o jmenování zkušebním komisařem, oznámí termín a místo konání zkoušky tak, aby bylo žadateli doručeno nejpozději do
A	5 pracovních dnů přede dnem konání zkoušky.
B	<i>10 dnů přede dnem konání zkoušky.</i>
C	14 dnů přede dnem konání zkoušky.

	Ministerstvo vnitra odvolá zkušebního komisaře před uplynutím doby, na kterou byl jmenován, mimo jiné jestliže
A	mu byla odebrána zbrojní licence.
B	<i>přestal být držitelem zbrojního průkazu skupiny A, B, C, D nebo E.</i>
C	o to požádá příslušný útvar policie nebo obecní policie.

	Zkušebního komisaře, který závažným způsobem nebo opakovaně porušil právní předpisy upravující zkoušku odborné způsobilosti žadatele o vydání zbrojního průkazu, před uplynutím doby, na kterou byl jmenován, odvolá
A	příslušný útvar policie.
B	Policejní prezidium České republiky.
C	<i>Ministerstvo vnitra.</i>

	Zkušebního komisaře, který požádal o odvolání před uplynutím doby, na kterou byl jmenován, odvolá
A	příslušný útvar policie.
B	<i>Ministerstvo vnitra.</i>
C	Policejní prezidium České republiky.

	Zkušební komisař, který byl odvolán, protože závažným způsobem nebo opakovaně porušil právní předpisy upravující zkoušku odborné způsobilosti žadatele o vydání zbrojního průkazu, může požádat o jmenování zkušebním komisařem nejdříve po uplynutí
A	6 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o odvolání.
B	1 roku ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o odvolání.
C	<i>3 let ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o odvolání.</i>

	Ministerstvo vnitra pozastaví činnost zkušebního komisaře před uplynutím doby, na kterou byl jmenován, jestliže mu byl
A	uložen kázeňský trest.
B	<i>zajištěn zbrojní průkaz; tuto skutečnost je zkušební komisař povinen bezprostředně oznámit Ministerstvu vnitra.</i>
C	zničen zbrojní průkaz; tuto skutečnost je zkušební komisař povinen oznámit Ministerstvu vnitra do 5 pracovních dnů.

	Zkušebnímu komisaři, který je důvodně podezřelý, že závažným způsobem nebo opakovaně porušil právní předpisy upravující zkoušku odborné způsobilosti žadatele o vydání zbrojního průkazu, před uplynutím doby, na kterou byl jmenován, pozastaví činnost
A	příslušný útvar policie.
B	Policejní prezidium České republiky.
C	<i>Ministerstvo vnitra.</i>

	Na základě žádosti podané fyzickou osobou nebo právnickou osobou na předepsaném tiskopise vydává zbrojní licenci
A	<i>příslušný útvar policie.</i>
B	Ministerstvo vnitra.
C	Ministerstvo průmyslu a obchodu.

	Žádost o vydání zbrojní licence může podat
A	pouze podnikající právnická osoba.
B	podnikající i nepodnikající právnická osoba. Fyzická osoba může žádost podat pouze ve výjimečných a odůvodněných případech, a to pouze pokud obdrží předběžný souhlas Ministerstva vnitra a Ministerstva průmyslu a obchodu.
C	<i>právnická nebo fyzická osoba.</i>

	Návrh vnitřního předpisu dle § 39 odst. 1 písm. d) zákona o zbraních
A	<i>je žadatel povinen připojit k žádosti o vydání zbrojní licence.</i>
B	je žadatel povinen připojit k žádosti o vydání zbrojní licence pouze tehdy, pokud je k tomu vyzván příslušným útvarem policie.
C	je žadatel povinen připojit k žádosti o vydání zbrojní licence pouze tehdy, pokud následně jako držitel zbrojní licence zamýšlí přechovávat více než 100 kusů zbraní kategorie A, B nebo C nebo více než 200 000 kusů střeliva do těchto zbraní.

	Výpis ze živnostenského rejstříku za účelem posouzení žádosti o vydání zbrojní licence
A	žadatel připojí k žádosti o vydání zbrojní licence.
B	žadatel připojí k žádosti o vydání zbrojní licence pouze tehdy, pokud je k tomu vyzván příslušným útvarem policie.
C	<i>si opatří příslušný útvar policie.</i>

	Držitel zbrojní licence žádá o rozšíření skupin zbrojní licence
A	<i>příslušný útvar policie na předepsaném tiskopise.</i>
B	Ministerstvo vnitra na předepsaném tiskopise.
C	Ministerstvo průmyslu a obchodu.

	Pominul-li důvod, pro který byla vydána zbrojní licence, rozhodne příslušný útvar policie mimo jiné o
A	zajištění licence.
B	<i>odnětí licence.</i>
C	zadržení licence.

	Jestliže držitel zbrojní licence opakovaně porušuje ustanovení zákona o zbraních a svým jednáním tak představuje vážné nebezpečí pro vnitřní pořádek a bezpečnost, může příslušný útvar policie rozhodnout o
A	zajištění licence.
B	<i>odnětí licence.</i>
C	zadržení licence.

	Pokud odpovědný zástupce nebo člen statutárního orgánu právnické osoby, fyzická osoba nebo její odpovědný zástupce, je-li ustanoven, přestanou splňovat podmínku bezúhonnosti nebo spolehlivosti dle § 22 a § 23 zákona o zbraních, rozhodne mimo jiné příslušný útvar policie o
A	<i>odnětí licence.</i>
B	zajištění licence.
C	zadržení licence.

	Držitel zbrojní licence skupiny F je mimo jiné oprávněn za účelem výuky nebo výcviku svěřit za dohledu oprávněné osoby zbraň, střelivo nebo zakázaný doplněk zbraně, kterou je oprávněn držet; zbraň kategorie A nebo střelivo do této zbraně je oprávněn svěřit
A	pouze držitel zbrojního průkazu skupiny B nebo E.
B	pouze držitel zbrojního průkazu skupiny B.
C	<i>pouze držitel zbrojního průkazu skupiny D.</i>

	Držitel zbrojní licence skupiny G je mimo jiné oprávněn přenechávat zbraň nebo střelivo, které je oprávněn držet k plnění úkolů stanovených ve zbrojní licenci, držiteli
A	<i>zbrojního průkazu skupiny D, který je k držiteli zbrojní licence v pracovním, členském nebo obdobném poměru.</i>
B	zbrojního průkazu skupiny E nebo B, který je k držiteli zbrojní licence v pracovním, členském nebo obdobném poměru.
C	zbrojního průkazu skupiny E, který je k držiteli zbrojní licence v pracovním, členském nebo obdobném poměru již nejméně 2 roky a dosáhl věku 30 let.

	Držitel zbrojní licence je mimo jiné povinen odevzdat příslušnému útvaru policie
A	do 5 pracovních dnů ode dne zániku platnosti zbrojní licence zbraň, zakázaný doplněk zbraně nebo střelivo a průkaz zbraně, je-li jejich držitelem.
B	<i>do 10 pracovních dnů ode dne zániku platnosti zbrojní licence zbraň, zakázaný doplněk zbraně nebo střelivo a průkaz zbraně, je-li jejich držitelem.</i>
C	do 15 dnů ode dne zániku platnosti zbrojní licence zbraň, zakázaný doplněk zbraně nebo střelivo a průkaz zbraně, je-li jejich držitelem.

	Držitel zbrojní licence je mimo jiné povinen ustanovit zbrojře do
A	10 pracovních dnů od ukončení činnosti stávajícího zbrojře a oznámit tuto změnu do 5 pracovních dnů příslušnému útvaru policie. Příslušný útvar policie může vůči nově jmenovanému zbrojři vznést námitky a vyzvat k jeho neprodlenému odvolání.
B	<i>30 dnů od ukončení činnosti stávajícího zbrojře a oznámit tuto změnu do 10 pracovních dnů příslušnému útvaru policie.</i>
C	15 pracovních dnů od ukončení činnosti stávajícího zbrojře a oznámit tuto změnu do 10 pracovních dnů příslušnému útvaru policie. Zbrojřem nemůže být ustanovena osoba, která je k držiteli zbrojní licence v pracovním poměru.

	Držitel zbrojní licence je mimo jiné povinen ohlásit příslušnému útvaru policie změnu ráže zbraně nebo opravu zbraně mající za následek změnu kategorie zbraně
A	do 15 pracovních dnů.
B	do 20 dnů.
C	<i>do 10 pracovních dnů.</i>

	Držitel zbrojní licence je mimo jiné povinen
A	<i>kontrolovat, zda zbraň nebo střelivo nejsou používány k jiným účelům, než které jsou uvedeny ve zbrojní licenci, nebo zda nejsou používány osobami bez zbrojního průkazu příslušné skupiny.</i>
B	kontrolovat, zda zbraň nebo střelivo jsou používány zejména k účelům uvedeným ve zbrojní licenci a zda jsou používány osobami se zbrojním průkazem či s evropským zbrojním pasem.
C	kontrolovat, zda zbraň nebo střelivo jsou používány zejména k účelům uvedeným ve vnitřním předpisu a zda jsou používány osobami staršími 18 let s plnou způsobilostí k právním úkonům.

	Držitel zbrojní licence je mimo jiné povinen
A	<i>zajistit nejméně jednou ročně provedení cvičné střelby u osoby, která bude zbraň nosit při výkonu zaměstnání nebo povolání; o provedených cvičných střelbách vést evidenci.</i>
B	zajistit nejméně jednou za dva roky provedení cvičné střelby u osoby, která bude zbraň nosit při výkonu zaměstnání nebo povolání; o provedených cvičných střelbách může vést pomocnou evidenci.
C	zajistit nejméně jednou měsíčně provedení cvičné střelby u osoby, která bude zbraň nosit při výkonu zaměstnání nebo povolání; o provedených cvičných střelbách vede evidenci, pokud tak stanoví vnitřní předpis.

	Zapisovat údaje o zbraních kategorie A, B nebo C a střelivu do těchto zbraní, na které nemá vydán průkaz zbraně, a černém loveckém prachu, bezdýmném prachu a zápalkách do centrálního registru zbraní
A	<i>je držitel zbrojní licence povinen.</i>
B	je držitel zbrojní licence povinen pouze tehdy, pokud tak rozhodne příslušný útvar policie.
C	je držitel zbrojní licence povinen pouze tehdy, pokud tak rozhodne Ministerstvo vnitra.

	Zbrojář je povinen
A	vydat zbraň nebo střelivo pouze fyzické osobě, která je u držitele zbrojní licence v pracovním poměru, a to pouze za předpokladu, že tato fyzická osoba je více než 5 let držitelem zbrojního průkazu skupiny D nebo E.
B	<i>vydat zbraň nebo střelivo pouze fyzické osobě, která je u držitele zbrojní licence v pracovním, členském nebo obdobném poměru, a to pouze za předpokladu, že tato fyzická osoba je držitelem zbrojního průkazu příslušné skupiny a zbraň nebo střelivo používá pouze k účelu, který je uveden ve zbrojním průkazu.</i>
C	vydat zbraň nebo střelivo pouze fyzické osobě, která je u držitele zbrojní licence v pracovním nebo obdobném poměru, a to za předpokladu, že tato fyzická osoba je držitelem zbrojního průkazu skupiny E a úspěšně absolvovala úvodní odborné školení k bezpečné manipulaci se zbraní a střelivem, jehož obsahovou náplň stanoví zbrojář vždy po předchozí dohodě s příslušným útvarem policie.

	V době, kdy zbrojář nemůže vykonávat svou funkci, přebírá jeho povinnosti uvedené v § 40 odst. 1 zákona o zbraních
A	<i>odpovědný zástupce fyzické osoby, byl-li ustanoven, anebo odpovědný zástupce nebo člen statutárního orgánu právnické osoby.</i>
B	zaměstnanec držitele zbrojní licence, který byl určen příslušným útvarem policie po dohodě s držitelem zbrojní licence.
C	mimořádný zástupce zbrojáře, jehož funkci musí vždy upravovat vnitřní předpis držitele zbrojní licence. Povinnosti zbrojáře může mimořádný zástupce vykonávat nejdéle po dobu 3 měsíců.

	Zaregistrována musí být každá zbraň kategorie
A	<i>A, B nebo C; tato povinnost se nevztahuje na zakázané střelivo.</i>
B	<i>B, C nebo D; tato povinnost se nevztahuje na zakázané střelivo.</i>
C	<i>A, C nebo D; tato povinnost se vztahuje i na zakázané střelivo.</i>

	Registraci zbraně kategorie A, B nebo C provádí
A	Ministerstvo vnitra na základě oznámení o nabytí vlastnictví ke zbraní a předložení zbraně.
B	Český úřad pro zkoušení zbraní a střeliva na základě oznámení o nabytí vlastnictví ke zbraní a předložení zbraně.
C	<i>příslušný útvar policie na základě oznámení o nabytí vlastnictví ke zbraní a předložení zbraně.</i>

	Dokladem o registraci zbraně kategorie A, B nebo C je
A	zbrojní průkaz, který je veřejnou listinou.
B	<i>průkaz zbraně, který je veřejnou listinou.</i>
C	<i>průkaz zbraně, který není veřejnou listinou.</i>

	Příslušný útvar policie registraci zbraně neprovede, pokud jde mimo jiné o zbraň
A	podléhající povolení podle zvláštního právního předpisu, pokud je označena cizozemskou zkušební značkou.
B	podléhající ohlášení podle zvláštního právního předpisu, pokud je označena českou zkušební značkou starší 5 let.
C	<i>podléhající ověřování podle zvláštního právního předpisu, pokud není označena zkušební značkou.</i>

	Příslušný útvar policie registraci zbraně neprovede, pokud jde mimo jiné o zbraň
A	<i>kategorie A, B nebo C, kterou fyzická nebo právnická osoba nabude do vlastnictví a není oprávněna ji podle zákona o zbraních vlastnit, držet nebo nosit.</i>
B	kategorie B, C nebo D, kterou fyzická nebo právnická osoba nabude do vlastnictví a není oprávněna ji podle zákona o zbraních vlastnit, držet nebo nosit.
C	kategorie A, C nebo E, kterou fyzická nebo právnická osoba nabude do vlastnictví a není oprávněna ji podle zákona o zbraních vlastnit, držet nebo nosit.

	Jestliže při registraci zbraně vznikne důvodné podezření na špatný technický stav zbraně, který by mohl vést k její destrukci, vyzve příslušný útvar policie vlastníka zbraně, aby předložil zbraň k ověření
A	Strojírenskému zkušebnímu ústavu podle zvláštního právního předpisu.
B	Českému úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva podle zvláštního právního předpisu.
C	Úřadu pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví podle zvláštního právního předpisu.

	Fyzická nebo právnická osoba, která nabyde vlastnictví ke zbrani kategorie A, B nebo C, na kterou nemá vydán průkaz zbraně, je povinna tuto skutečnost oznámit na předepsaném tiskopise příslušnému útvaru policie
A	do 5 pracovních dnů ode dne nabytí vlastnictví a současně předložit zbraň.
B	<i>do 10 pracovních dnů ode dne nabytí vlastnictví a současně předložit zbraň.</i>
C	do 10 dnů ode dne nabytí vlastnictví a současně předložit zbraň.

	Fyzická nebo právnická osoba, která převede vlastnictví ke zbrani kategorie A, B nebo C, na kterou má vydán průkaz zbraně, na jinou osobu, je povinna tento převod oznámit příslušnému útvaru policie na předepsaném tiskopise do
A	<i>10 pracovních dnů ode dne převedení zbraně a současně odevzdat průkaz zbraně.</i>
B	10 dnů ode dne převedení zbraně a současně odevzdat průkaz zbraně.
C	15 dnů ode dne převedení zbraně a současně odevzdat průkaz zbraně.

	Povinnost registrace zbraně podle § 41 zákona o zbraních se netýká zbraní, které
A	jsou určeny rozhodnutím příslušného útvaru policie.
B	<i>jsou předmětem podnikání v oblasti zbraní a střeliva.</i>
C	jsou uvedeny v seznamu zbraní nepodléhajících registraci, který je vedený společně Ministerstvem vnitra a Ministerstvem průmyslu a obchodu.

	Fyzická nebo právnická osoba, která nabyla zbraň na základě zbrojního průvodního listu pro trvalý vývoz zbraně nebo střeliva
A	<i>nemá povinnost registrovat zbraň podle § 41 zákona o zbraních.</i>
B	<i>má povinnost registrovat zbraň podle § 41 zákona o zbraních.</i>
C	<i>má povinnost registrovat zbraň podle § 41 zákona o zbraních pouze tehdy, pokud tak rozhodne příslušný útvar policie.</i>

	Zbrojní průvodní list pro trvalý vývoz zbraně nebo střeliva v případě trvalého vývozu zbraně kategorie A, B nebo C nebo střeliva do této zbraně vydává
A	<i>Ministerstvo vnitra.</i>
B	<i>Ministerstvo průmyslu a obchodu.</i>
C	<i>příslušný útvar policie.</i>

	K žádosti o vydání zbrojního průvodního listu pro trvalý vývoz zbraně kategorie A, B nebo C nebo střeliva do této zbraně je žadatel povinen doložit
A	<i>souhlas příslušných státních orgánů země, do které se trvalý vývoz uskutečňuje, s překladem do jazyka českého, vyhotoveným tlumočnickem zapsaným v seznamu znalců a tlumočnicků.</i>
B	<i>souhlas příslušných státních orgánů země, do které se trvalý vývoz uskutečňuje a v závislosti na konkrétní trase vývozu i souhlas příslušných státních orgánů země, přes jejíž státní území bude trvalý vývoz uskutečněn, s překladem do jazyka českého, vyhotoveným tlumočnickem zapsaným v evropské databázi akreditovaných tlumočnicků.</i>
C	<i>souhlas příslušných státních orgánů země, do které se trvalý vývoz uskutečňuje, s překladem do jazyka českého, vyhotoveným tlumočnickem zapsaným v evropské databázi akreditovaných tlumočnicků.</i>

	Držitel zbrojního průvodního listu pro trvalý vývoz zbraně nebo střeliva, který nabude vlastnictví ke zbraně kategorie A, B a C nebo střelivu do této zbraně na základě zbrojního průvodního listu pro trvalý vývoz zbraně nebo střeliva, je povinen nejpozději do
A	<i>3 dnů po nabytí vlastnictví je trvale vyvézt mimo území České republiky.</i>
B	<i>5 dnů po nabytí vlastnictví je trvale vyvézt mimo území České republiky.</i>
C	<i>10 dnů po nabytí vlastnictví je trvale vyvézt mimo území České republiky.</i>

	Pro cizince, kteří nemají místo pobytu na území České republiky, zbrojní průvodní list pro trvalý vývoz zbraně nebo střeliva vydává
A	<i>útvar cizinecké policie či útvar služby pro zbraně a bezpečnostní materiál, v jehož obvodu se budou tito cizinci převážně zdržovat během jejich návštěvy České republiky.</i>
B	<i>příslušný zastupitelský úřad České republiky, který je akreditovaný pro jejich domovský stát.</i>
C	<i>útvar policie příslušný podle sídla provozovny podnikatele v oboru zbraní a střeliva, u kterého zbraň kategorie A, B nebo C, nebo střelivo do této zbraně, bude zakoupena, nebo místa pobytu fyzické osoby nebo sídla právnické osoby, která je dosavadním vlastníkem zbraně kategorie A, B nebo C nebo střeliva do této zbraně.</i>

	Útvar policie, který rozhoduje o vydání zbrojního průvodního listu pro trvalý vývoz zbraně nebo střeliva, žádost zamítne, mimo jiné
A	<i>jedná-li se o zbraně nebo střelivo do těchto zbraní uvedené jako vojenský materiál ve zvláštním právním předpise.</i>
B	pokud ve věci plánovaného trvalého vývozu zbraně nebo střeliva obdrží zamítavé stanovisko Ministerstva vnitra.
C	pokud ve věci plánovaného trvalého vývozu zbraně nebo střeliva obdrží zamítavé stanovisko Úřadu pro zahraniční styky a informace.

	V případě trvalého vývozu zbraní, jejich součástí, hlavních částí a střeliva podle přímo použitelného právního předpisu Evropské unie z oblasti obchodování se zbraněmi a střelivem
A	vydává povolení Policejní prezidium České republiky na základě předchozího souhlasného stanoviska věcně příslušného generálního ředitelství Evropské Komise. Postupuje přitom podle zákona o kontrole obchodu s výrobky, jejichž držení se v České republice omezuje z bezpečnostních důvodů.
B	vydává povolení Ministerstvo vnitra postupem podle zákona o kontrole obchodu s výrobky, jejichž držení se v České republice omezuje z bezpečnostních důvodů.
C	<i>vydává povolení Ministerstvo průmyslu a obchodu postupem podle zákona o kontrole obchodu s výrobky, jejichž držení se v České republice omezuje z bezpečnostních důvodů.</i>

	Zbrojní průvodní list pro trvalý dovoz zbraně nebo střeliva v případě trvalého dovozu zbraně kategorie A, B nebo C nebo střeliva pro tyto zbraně pro držitele zbrojního průkazu nebo zbrojní licence vydává
A	Ministerstvo vnitra, v zahraničí zastupitelský úřad České republiky.
B	Ministerstvo průmyslu a obchodu, v zahraničí zastupitelský úřad České republiky.
C	<i>příslušný útvar policie, v zahraničí zastupitelský úřad České republiky.</i>

	Držitel zbrojního průvodního listu pro trvalý dovoz zbraně nebo střeliva je povinen nejpozději do
A	15 dnů ode dne překročení státních hranic České republiky oznámit dovoz zbraně kategorie A, B nebo C nebo střeliva do této zbraně příslušnému útvaru policie a předložit ji ke kontrole.
B	20 pracovních dnů ode dne překročení státních hranic České republiky oznámit dovoz zbraně kategorie A, B nebo C nebo střeliva do této zbraně příslušnému útvaru policie a předložit ji ke kontrole.
C	<i>10 dnů ode dne překročení státních hranic České republiky oznámit dovoz zbraně kategorie A, B nebo C nebo střeliva do této zbraně příslušnému útvaru policie a předložit ji ke kontrole.</i>

	Zbrojní průvodní list pro trvalý dovoz zbraně nebo střeliva je současně souhlasem k nabytí vlastnictví ke zbraní
A	kategorie A, C nebo E nebo střeliva do této zbraně mimo území České republiky.
B	<i>kategorie A, B nebo C nebo střeliva do této zbraně mimo území České republiky.</i>
C	kategorie B, C nebo D nebo střeliva do této zbraně mimo území České republiky.

	V případě vydání zbrojního průvodního listu pro trvalý dovoz zbraně nebo střeliva vydá současně předběžný souhlas s dovozem zbraně nebo střeliva do České republiky
A	Ministerstvo průmyslu a obchodu, v zahraničí zastupitelský úřad České republiky.
B	<i>příslušný útvar policie, v zahraničí zastupitelský úřad České republiky.</i>
C	Ministerstvo vnitra, v zahraničí zastupitelský úřad České republiky.

	V případě vydání zbrojního průvodního listu pro trvalý dovoz zbraně nebo střeliva vydá příslušný útvar policie, v zahraničí zastupitelský úřad České republiky, současně předběžný souhlas s dovozem zbraně nebo střeliva do České republiky. Tento předběžný souhlas
A	musí držitel vydaného zbrojního průvodního listu pro trvalý dovoz zbraně nebo střeliva vrátit příslušnému útvaru policie nebo zastupitelskému úřadu České republiky, pokud nebyl využit nejpozději do 6 měsíců od jeho vydání.
B	může být po dohodě s příslušným útvarem policie předán příslušným orgánům země, ze které se trvalý dovoz zbraně nebo střeliva má uskutečnit, ovšem pouze ve formě úředně ověřené kopie. Originál předchozího souhlasu nesmí trvale opustit území České republiky.
C	<i>může být využit dle potřeby držitele zbrojního průvodního listu pro trvalý dovoz zbraně nebo střeliva, tj. může být zejména předán příslušným orgánům země, ze které se trvalý dovoz zbraně nebo střeliva má uskutečnit jako podklad pro vydání příslušného cizozemského vývozního povolení.</i>

	Zbrojní průvodní list pro tranzit zbraně nebo střeliva může na základě žádosti fyzickým nebo právnickým osobám vydat mimo jiné
A	Ministerstvo vnitra.
B	Ministerstvo dopravy.
C	<i>zastupitelský úřad České republiky nebo Policejní prezidium České republiky.</i>

	K žádosti o vydání zbrojního průvodního listu pro tranzit zbraně nebo střeliva je žadatel povinen předložit
A	<i>úředně ověřené pozvání uživatele honitby nebo pořadatele sportovní akce, pokud je účelem tranzitu zbraně nebo střeliva výkon práva myslivosti nebo účast na střeleckých soutěžích. V ostatních případech je povinen uvést účel tranzitu zbraní nebo střeliva.</i>
B	pozvání uživatele honitby nebo pořadatele sportovní akce, pokud je účelem tranzitu zbraně nebo střeliva výkon práva myslivosti nebo účast na střeleckých soutěžích. Pozvání nemusí být úředně ověřené, pokud plánovaná doba pobytu žadatele na území České republiky nepřekročí 2 dny. V ostatních případech tranzitu je žadatel povinen písemně doložit účel tranzitu zbraní nebo střeliva.
C	čestné prohlášení prokazující účel tranzitu zbraní nebo střeliva. K žádosti žadatel předkládá rovněž písemné prohlášení o způsobu, jakým budou jeho zbraně a střelivo zabezpečeny během jeho pobytu na území České republiky.

	Pokud držitel zbrojního průvodního listu pro trvalý vývoz, trvalý dovoz nebo tranzit zbraní nebo střeliva do nich pozbyl mimo jiné způsobilost k právním úkonům, rozhodne
A	příslušný obecní úřad o jeho zajištění.
B	<i>příslušný útvar policie o jeho odnětí.</i>
C	Ministerstvo vnitra o jeho zadržení.

	Zbrojní průvodní list pro tranzit zbraně nebo střeliva nemusí mít mimo jiné
A	lovec ze státu Schengenského prostoru pro loveckou zbraň a střelivo kategorie C nebo sportovní střelec ze státu Schengenského prostoru pro sportovní zbraň kategorie B nebo C a střelivo do této zbraně, pokud jeho pobyt na území České republiky nepřekročí dobu 1 pracovního dne.
B	<i>lovec z členského státu pro loveckou zbraň a střelivo kategorie C nebo sportovní střelec z členského státu pro sportovní zbraň kategorie B nebo C a střelivo do této zbraně, pokud je držitelem evropského zbrojního pasu, ve kterém má převáženou zbraň uvedenou, a pokud může uvést důvod své cesty, zejména předložením pozvání uživatele honitby nebo pořadatele sportovní akce.</i>
C	lovec z členského státu Evropské unie pro loveckou zbraň a střelivo kategorie C nebo sportovní střelec z členského státu Evropské unie pro sportovní zbraň kategorie B nebo C a střelivo do této zbraně, pokud jeho pobyt na území České republiky nepřekročí dobu 2 dnů, nebude převážet více než 2 zbraně a 100 kusů střeliva pro tyto zbraně a pokud je držitelem úředně ověřeného pozvání vystaveného uživatelem honitby nebo pořadatelem sportovní akce.

	Pokud držitel zbrojního průvodního listu pro trvalý vývoz, trvalý dovoz nebo tranzit zbraní nebo střeliva do nich pozbyl mimo jiné zdravotní způsobilost, rozhodne
A	<i>příslušný útvar policie o jeho odnětí.</i>
B	Ministerstvo vnitra o jeho zadržení.
C	příslušný obecní úřad o jeho zajištění.

	Pokud držitel zbrojního průvodního listu pro trvalý vývoz, trvalý dovoz nebo tranzit zbraní nebo střeliva do nich mimo jiné závažným způsobem nebo opakovaně porušuje ustanovení zákona o zbraních, rozhodne
A	Ministerstvo vnitra o jeho zajištění.
B	příslušný obecní úřad o jeho zadržení.
C	<i>příslušný útvar policie o jeho odnětí.</i>

	Evropský zbrojní pas vydá příslušný útvar policie pouze fyzické osobě, která
A	<i>má místo pobytu na území České republiky a je oprávněným držitelem zbraně.</i>
B	má místo pobytu na území České republiky nebo na území jiného členského státu Evropské unie a je vlastníkem zbraně.
C	má místo pobytu na území České republiky nebo na území jiného členského státu Evropské unie, je vlastníkem zbraně a v žádosti o vydání evropského zbrojního pasu uvede jako řádný důvod výkon práva myslivosti nebo účast na sportovních střeleckých soutěžích v zahraničí.

	Příslušný útvar policie evropský zbrojní pas zadrží
A	pouze tehdy, pokud jeho držiteli na základě výzvy Ministerstva vnitra pozastaví platnost zbrojního průkazu či průkazu zbraně.
B	pouze tehdy, pokud jeho držiteli na základě výzvy příslušného obecního úřadu dočasně odejme zbrojní průkaz či průkaz zbraně.
C	<i>pokud jeho držiteli zadrží, zajistí nebo odejme zbrojní průkaz.</i>

	Zbraň kategorie A, B nebo C nebo střelivo do této zbraně může podnikatel v oboru zbraní a střeliva přepravovat za účelem vývozu z území České republiky, dovozu na toto území nebo tranzitu přes toto území pouze na základě povolení. Podnikateli se zbraněmi kategorie A, B nebo C nebo střelivem do těchto zbraní se sídlem nebo místem podnikání na území České republiky povoluje přepravu
A	<i>příslušný útvar policie.</i>
B	Ministerstvo vnitra.
C	Ministerstvo dopravy.

	Podnikatel se zbraněmi kategorie A, B nebo C nebo se střelivem do těchto zbraní a podnikatel se sídlem nebo místem podnikání mimo území České republiky je v průběhu jejich přepravy povinen zabezpečit zbraně kategorie A, B nebo C nebo střelivo do těchto zbraní proti zneužití, ztrátě nebo odcizení. Požadavky na zabezpečení zbraní kategorie A, B nebo C nebo střeliva do těchto zbraní v průběhu přepravy stanoví
A	vnitřní předpis tohoto podnikatele vydaný po dohodě s příslušným útvarem policie.
B	obecně závaznou směrnicí Český úřad pro zkoušení zbraní a střeliva ve spolupráci s Ministerstvem vnitra a Ministerstvem dopravy.
C	<i>prováděcí právní předpis; tím nejsou dotčeny právní předpisy upravující přepravu zbraní nebo střeliva jako nebezpečného nákladu.</i>

	Zbrojní průvodní list pro trvalý vývoz, trvalý dovoz nebo tranzit zbraní nebo střeliva se vydává na dobu, po kterou se zbraň, zakázaný doplněk zbraně nebo střelivo bude nacházet na území České republiky,
A	nejdéle však na dobu 1 měsíce.
B	<i>nejdéle však na dobu 3 měsíců.</i>
C	nejdéle však na dobu 6 měsíců.

	Držitel zbrojního průvodního listu pro trvalý vývoz, trvalý dovoz nebo tranzit zbraní nebo střeliva, jehož platnost zanikla, je povinen do
A	<i>10 pracovních dnů ode dne zániku jeho platnosti odevzdat zbrojní průvodní list kterémukoliv útvaru policie. A to včetně zbraně, zakázaného doplňku zbraně nebo střeliva, je-li jejich držitelem na základě tohoto dokladu.</i>
B	20 dnů ode dne zániku jeho platnosti zbrojní průvodní list odevzdat kterémukoliv útvaru policie nebo obecní policie. A to včetně zbraně, zakázaného doplňku zbraně nebo střeliva, je-li jejich držitelem na základě tohoto dokladu.
C	15 pracovních dnů ode dne zániku jeho platnosti zbrojní průvodní list odevzdat příslušnému útvaru policie nebo Ministerstvu vnitra. A to včetně zbraně, zakázaného doplňku zbraně nebo střeliva, je-li jejich držitelem na základě tohoto dokladu.

	Jestliže provozování střelnice prokazatelně ohrožuje život nebo zdraví osob, životní prostředí nebo majetek, rozhodne příslušný útvar policie o
A	<i>pozastavení provozování střelnice.</i>
B	zastavení provozování střelnice, a to ve spolupráci s příslušným obecním úřadem.
C	zrušení střelnice.

	Jestliže správce střelnice nevykonává svou funkci a provozovatel střelnice neustanoví nového správce střelnice do
A	10 dnů od ukončení výkonu funkce dosavadního správce střelnice, příslušný útvar policie rozhodne mimo jiné o zastavení provozování střelnice.
B	30 dnů od ukončení výkonu funkce dosavadního správce střelnice, kterýkoliv útvar policie rozhodne o zrušení střelnice.
C	<i>30 dnů od ukončení výkonu funkce dosavadního správce střelnice, příslušný útvar policie rozhodne o pozastavení provozování střelnice.</i>

	Jestliže se změnilly podmínky, za nichž bylo vydáno povolení k provozování střelnice
A	<i>může příslušný útvar policie rozhodnout o pozastavení provozování střelnice.</i>
B	může kterýkoli útvar policie rozhodnout o pozastavení provozování střelnice.
C	musí příslušný útvar policie rozhodnout mimo jiné o zastavení provozu střelnice.

	Pokud nebudou ve stanovené lhůtě odstraněny nedostatky, pro něž bylo provozování střelnice pozastaveno
A	kterýkoliv útvar policie povolení k provozování střelnice odejme.
B	<i>příslušný útvar policie povolení k provozování střelnice zruší.</i>
C	obecní úřad obce s rozšířenou působností povolení k provozování střelnice odejme.

	Změnu provozního řádu střelnice, změnu správce střelnice, změny, které mohou mít vliv na bezpečnost provozu střelnice, nebo ukončení provozování nebo zrušení střelnice je povinen provozovatel střelnice oznámit do
A	5 pracovních dnů příslušnému útvaru policie, který vydal povolení k provozování střelnice.
B	<i>10 pracovních dnů příslušnému útvaru policie, který vydal povolení k provozování střelnice.</i>
C	20 pracovních dnů příslušnému útvaru policie, který vydal povolení k provozování střelnice.

	Provozovatel střelnice je podle zákona o zbraních mimo jiné povinen vybavit střelnici
A	ručními hasicími přístroji, jejichž druh stanoví prováděcí právní předpis.
B	<i>lékárničkou první pomoci, jejíž obsah stanoví prováděcí právní předpis.</i>
C	vzduchotechnickým zařízením, jehož provedení stanoví prováděcí právní předpis.

	Správce střelnice je osoba odpovědná za bezpečný provoz střelnice a může jím být jen fyzická osoba
A	starší 18 let, která je nejméně 2 roky držitelem zbrojního průkazu skupiny A, B, C nebo D.
B	starší 21 let, která je nejméně 2 roky držitelem zbrojního průkazu skupiny A, B, C nebo E.
C	<i>starší 21 let, která je nejméně 3 roky držitelem zbrojního průkazu skupiny B, C, D nebo E.</i>

	Správce střelnice je mimo jiné povinen při výkonu funkce
A	nosit uniformu stanovenou střeleckým řádem střelnice.
B	<i>nosit viditelně označení správce střelnice stanovené provozním řádem střelnice.</i>
C	nosit viditelně označení správce střelnice stanovené zkušebním řádem střelnice.

	Zajistit přístupnost a dodržování provozního řádu střelnice a ostrahu střelnice je povinen
A	<i>správce střelnice.</i>
B	<i>zbrojář střelnice.</i>
C	<i>vlastník střelnice.</i>

	Zajistit, aby střelbu na střelnici prováděla jen osoba, která je k tomu oprávněna, je povinen
A	<i>zbrojář střelnice.</i>
B	<i>vlastník střelnice.</i>
C	<i>správce střelnice.</i>

	Správce střelnice je mimo jiné povinen
A	<i>přerušit provoz střelnice v případě ohrožení života, zdraví a majetku.</i>
B	<i>zastavit střelbu na střelnici v případě ohrožení života, zdraví a majetku.</i>
C	<i>omezit střelbu na střelnici v případě ohrožení života, zdraví a majetku.</i>

	Zadržet zbraň kategorie A, B, C nebo D, střelivo, černý lovecký prach, bezdýmný prach, zápalky, zbrojní průkaz, zbrojní licenci, průkaz zbraně, zbrojní průvodní list pro trvalý vývoz, trvalý dovoz nebo tranzit zbraní nebo střeliva, povolení k vývozu podle zákona o kontrole obchodu s výrobky, jejichž držení se v České republice omezuje z bezpečnostních důvodů, evropský zbrojní pas, povolení k přepravě nebo hlášení přepravy zbraní a střeliva podle § 50 nebo 50a zákona o zbraních, aby jejich držitel zabránil v jednání, kterým porušuje povinnost nebo nedodržuje zákaz stanovený zákonem o zbraních, je oprávněn
A	<i>příslušník policie.</i>
B	<i>pracovník Ministerstva vnitra.</i>
C	<i>zaměstnanec policie, strážník obecní policie a pověřený pracovník Ministerstva vnitra.</i>

	Příslušník policie je oprávněn zadržet zbraň kategorie A, B nebo C, střelivo do této zbraně, zbrojní průkaz, zbrojní licenci, průkaz zbraně nebo zbrojní průvodní list pro trvalý vývoz, trvalý dovoz nebo tranzit zbraní nebo střeliva, povolení k vývozu podle zákona o kontrole obchodu s výrobky, jejichž držení se v České republice omezuje z bezpečnostních důvodů, evropský zbrojní pas, v němž jsou zapsány zbraně kategorie A, B nebo C, povolení k přepravě nebo hlášení přepravy zbraní a střeliva podle § 50 nebo 50a zákona o zbraních, pokud
A	<i>držitel zbrojního průkazu nemůže doložit důvod, pro který má u sebe zbraň kategorie B nebo C a střelivo do ní.</i>
B	<i>byl odňat zbrojní průkaz nebo zbrojní licence a dosavadní držitel zbrojního průkazu nebo zbrojní licence neodevzdal průkaz zbraně, zbraň, střelivo a zakázaný doplněk zbraně příslušnému útvaru policie.</i>
C	<i>držitel zbrojního průkazu v rozporu se zákonem o zbraních nosí současně se zbraní kategorie B nebo C střelivo, které přebíla jiná osoba, která dané střelivo nepřebíjela výhradně pro svou potřebu.</i>

	Pokud držitel zbrojního průkazu na výzvu příslušníka policie neprodleně neodevzdá zbraň kategorie A, B nebo C, střelivo do této zbraně, zbrojní průkaz a průkaz zbraně, které mají být zadrženy, nebo nesdělí místo jejich uložení a neumožní jejich převzetí policií
A	<i>je příslušník policie oprávněn vstoupit do obydlí, jiných prostor nebo na pozemek, lze-li důvodně předpokládat, že se zde tyto věci nalézají, a zadržet je.</i>
B	příslušný útvar policie odejme zbrojní průkaz a současně rozhodne o zajištění zbraně kategorie A, B nebo C, střeliva do této zbraně a průkazu zbraně.
C	je příslušník policie oprávněn vstoupit do obydlí, jiných prostor nebo na pozemek a provést zde domovní prohlídku, souhlas soudu s domovní prohlídkou lze v takovém případě nahradit souhlasem Ministerstva vnitra.

	Rozhodnout o zajištění zbraně kategorie A, B, C nebo D, střeliva, černého loveckého prachu, bezdýmného prachu, zápalek, zbrojního průkazu, zbrojní licence, průkazu zbraně, zbrojního průvodního listu pro trvalý vývoz, trvalý dovoz nebo tranzit zbraní nebo střeliva, povolení k vývozu podle zákona o kontrole obchodu s výrobky, jejichž držení se v České republice omezuje z bezpečnostních důvodů, evropského zbrojního pasu, povolení k přepravě nebo hlášení přepravy zbraní a střeliva podle § 50 nebo 50a zákona o zbraních může mimo jiné
A	příslušný útvar obecní policie, jestliže proti držiteli zbrojního průkazu nebo zbrojního průvodního listu bylo zahájeno správní řízení.
B	<i>příslušný útvar policie, a to v případě věcí, které byly zadrženy, a v dané věci má být vedeno řízení podle zákona o zbraních nebo podle zvláštního zákona.</i>
C	Policejní prezidium České republiky, jestliže proti držiteli zbrojního průkazu nebo zbrojního průvodního listu bylo zahájeno exekuční řízení.

	Kontrolní orgán dle § 75a zákona o zbraních rozhodne o odstranění střeliva, které
A	<i>je ve špatném technickém stavu. Držitel střeliva k tomu určí přiměřenou lhůtu.</i>
B	není přechováváno v původním ochranném obalu výrobce. Držitel střeliva k tomu určí lhůtu nepřekračující 10 pracovních dnů.
C	není přechováváno společně s odpovídajícím certifikátem původu.

	Policie zajistí odstranění střeliva, které je ve špatném technickém stavu,
A	pokud by v budoucnu díky dalšímu skladování tohoto střeliva mohlo ze strany jeho držitele dojít k porušení právních předpisů upravujících bezpečnost práce a ochranu životního prostředí. Náklady spojené s odstraněním střeliva uhradí vždy příslušný útvar policie.
B	<i>je-li bezprostředně ohrožen život, zdraví nebo majetek nebo prohlásí-li vlastník střeliva, že ve lhůtě určené kontrolním orgánem pro odstranění střeliva není schopen odstranění střeliva zajistit, nebo jej v určené lhůtě neodstraní. Příslušný útvar policie může držiteli střeliva, které bylo odstraněno, uložit povinnost uhradit náklady spojené s odstraněním střeliva.</i>
C	nelze-li v budoucnu díky dalšímu skladování střeliva zcela vyloučit ohrožení životního prostředí, majetku či zdraví. Náklady spojené s odstraněním střeliva uhradí vždy místně příslušný krajský úřad a držitel střeliva rovným dílem.

	Nošené nebo přepravované držené zbraně kategorie A, B nebo C nebo střelivo do nich, musí být pod neustálou kontrolou
A	držitele muničního průkazu, zbrojní nebo muniční licence anebo zbrojního průvodního listu pro trvalý vývoz zbraní nebo střeliva, který přepravu realizuje.
B	<i>držitele zbrojního průkazu nebo držitele zbrojního průvodního listu pro trvalý vývoz, dovoz nebo tranzit zbraní nebo střeliva, který přepravu realizuje.</i>
C	držitele muniční licence nebo evropského zbrojního pasu, který přepravu realizuje.

	Nošené nebo přepravované zbraně kategorie D a střelivo do těchto zbraní musí být pod neustálou kontrolou
A	držitele zbrojního průkazu.
B	<i>jejich oprávněného držitele.</i>
C	držitele zbrojní licence.

	Uschované, uložené nebo uskladněné (přechovávané) zbraně kategorie B nebo C v počtu do 2 kusů nebo střelivo v počtu do 500 nábojů
A	se vždy zabezpečují uložením do uzamykatelné ocelové schránky nebo uzamykatelné ocelové skříně, pokud tato schránka nebo skříň splňují technické požadavky stanovené přímo použitelným předpisem Evropské unie.
B	<i>je jejich držitel povinen vhodně zabezpečit proti zneužití, ztrátě a odcizení.</i>
C	je jejich držitel povinen zabezpečit proti zneužití, ztrátě a odcizení dle podmínek stanovených prováděcím právním předpisem. Zabezpečit je uložením do uzamykatelné ocelové schránky nebo uzamykatelné ocelové skříně splňujícími technické požadavky stanovené přímo použitelným předpisem Evropské unie je držitel povinen pouze tehdy, pokud tak rozhodne příslušný útvar policie.

	Uschované, uložené nebo uskladněné (přechovávané) zbraně kategorie A, B nebo C v počtu do 10 kusů nebo střelivo v počtu do 10 000 nábojů
A	se zabezpečují uložením do uzamykatelné ocelové schránky nebo uzamykatelné ocelové skříně nebo uzamykatelného skříňového trezoru, pokud tato schránka, skříň nebo trezor splňují technické požadavky stanovené přímo použitelným předpisem Evropské unie.
B	se zabezpečují uložením do uzamykatelné schránky zhotovené z oceli či z tvrzených kompozitních materiálů nebo uzamykatelné ocelové skříně nebo zvláštního uzamčeného zařízení, pokud tato schránka, skříň nebo toto zařízení splňují technické požadavky stanovené přímo použitelným předpisem Evropské unie.
C	<i>se zabezpečují uložením do uzamykatelné ocelové schránky nebo uzamykatelné ocelové skříně nebo zvláštního uzamčeného zařízení, pokud tato schránka, skříň nebo toto zařízení splňují technické požadavky stanovené prováděcím právním předpisem. Toto se nevztahuje na přechovávané zbraně kategorie B nebo C v počtu do 2 kusů nebo střelivo v počtu do 500 nábojů, které je však jejich držitel povinen vhodně zabezpečit proti zneužití, ztrátě a odcizení.</i>

	Uschované, uložené nebo uskladněné (přechovávané) zbraně kategorie A, B nebo C v počtu více než 10 kusů nebo střelivo v počtu více než 10 000 nábojů
A	<i>se zabezpečují v uzamykatelném skříňovém trezoru, uzamčené místnosti nebo samostatném objektu, pokud splňují technické požadavky stanovené prováděcím právním předpisem.</i>
B	<i>se zabezpečují kromě jiného také v uzamykatelné ocelové skříni, uzamykatelném skříňovém trezoru, zvláštní místnosti nebo samostatném objektu, pokud splňují technické požadavky stanovené přímo použitelným předpisem Evropské unie.</i>
C	<i>se zabezpečují v uzamykatelné ocelové schránce, ocelové skříni, zvláštním uzamčeném zařízení, uzamykatelném skříňovém trezoru, zvláštní místnosti nebo samostatném objektu, pokud splňují technické požadavky stanovené Českým úřadem pro zkoušení zbraní a střeliva ve spolupráci s Úřadem pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví.</i>

	Uschované, uložené nebo uskladněné (přechovávané) zbraně kategorie A, B nebo C v počtu více než 20 kusů nebo střelivo v počtu více než 20 000 nábojů
A	<i>se zabezpečují v uzamykatelné ocelové schránce, ocelové skříni, uzamykatelném skříňovém trezoru, zvláštní místnosti nebo samostatném objektu, pokud splňují technické požadavky stanovené Českým úřadem pro zkoušení zbraní a střeliva ve spolupráci s Úřadem pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví.</i>
B	<i>se zabezpečují v uzamykatelné ocelové skříni, uzamykatelném skříňovém trezoru, zvláštní místnosti, pokud jsou chráněny elektronickým či mechanickým signalizačním zařízením a pokud splňují technické požadavky stanovené přímo použitelným předpisem Evropské unie.</i>
C	<i>se zabezpečují v uzamčené místnosti, samostatném objektu nebo komorovém trezoru, pokud jsou chráněny elektronickým zabezpečovacím zařízením a pokud splňují technické požadavky stanovené prováděcím právním předpisem.</i>

	Uschovaná, uložená nebo uskladněná (přechovávaná) zbraň musí být v
A	<i>ochranném pouzdru ve stavu okamžitého použití, to znamená, že zbraň je nabitá náboji v zásobníku, nábojové schránce, nábojové komoře hlavně nebo v nábojových komorách válce revolveru.</i>
B	<i>nabitém stavu, to znamená, že zbraň je nabitá náboji v zásobníku, nábojové schránce, nábojové komoře hlavně nebo v nábojových komorách válce revolveru.</i>
C	<i>nenabitém stavu, to znamená, že zbraň není nabitá náboji v zásobníku, nábojové schránce, nábojové komoře hlavně nebo v nábojových komorách válce revolveru.</i>

	Příslušný útvar policie je oprávněn u držitelů zbrojních průkazů provést kontrolu zabezpečení zbraní
A	<i>kategorie A; při této kontrole je oprávněn vstupovat do jejich obydlí.</i>
B	<i>kategorie B; při této kontrole je oprávněn vstupovat do jejich obydlí.</i>
C	<i>kategorie B; při této kontrole není oprávněn vstupovat do jejich obydlí.</i>

	Držitel zbrojního průkazu nebo zbrojní licence může jiné fyzické osobě, která není držitelem zbrojního průkazu příslušné skupiny, svěřit za podmínek uvedených v zákoně o zbraních zbraň
A	<i>kategorie A, E nebo C.</i>
B	<i>kategorie B nebo C.</i>
C	<i>kategorie C, D nebo E.</i>

	Při výuce, přípravě nebo soutěžích, jejichž součástí je střelba, může osoba, která není držitelem zbrojního průkazu
A	mladší 15 let, nejméně ve věku 7 let, používat zbraň, avšak pouze za přítomnosti osoby starší 18 let, která je držitelem zbrojního průkazu skupiny B, popřípadě skupiny C nejméně 5 let a zajistí bezpečnou manipulaci se zbraní a střelivem.
B	mladší 16 let, nejméně ve věku 8 let, používat zbraň, avšak pouze za přítomnosti osoby starší 30 let, která je držitelem zbrojního průkazu skupiny B, popřípadě skupiny C nejméně 2 roky a zajistí bezpečnou manipulaci se zbraní a střelivem.
C	<i>mladší 18 let, nejméně ve věku 10 let, používat zbraň, avšak pouze za přítomnosti osoby starší 21 let, která je držitelem zbrojního průkazu skupiny B, popřípadě skupiny C nejméně 3 roky a zajistí bezpečnou manipulaci se zbraní a střelivem.</i>

	Osoba, která se účastní veřejných shromáždění, slavností, sportovních podniků nebo lidových zábav, může na těchto akcích nosit zbraň
A	podílí-li se na zabezpečení akce; souhlas pořadatele se nevyžaduje.
B	<i>podílí-li se se souhlasem pořadatele na zabezpečení akce, jejíž součástí je střelba.</i>
C	udělil-li k tomu příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností souhlas.

	Osoba, která se účastní veřejných shromáždění, slavností, sportovních podniků nebo lidových zábav, může na těchto akcích nosit zbraň, pokud je to nezbytné k ochraně života, zdraví nebo majetku a nošení zbraně povolí
A	pořadatel.
B	<i>útvarem policie příslušným podle místa konání akce.</i>
C	obecní úřad obce s rozšířenou působností příslušným podle místa konání akce.

	Zbraně kategorie A, B nebo C nebo střelivo do těchto zbraní mohou být veřejně vystavovány jen na základě povolení vydaného
A	krajským úřadem příslušným podle místa konání akce.
B	<i>útvarem policie příslušným podle místa konání akce.</i>
C	obecním úřadem obce s rozšířenou působností příslušným podle místa konání akce.

	Znehodnotit nebo zničit zbraň kategorie A, B nebo C nebo vyrobit jejich řez lze jen na základě povolení
A	<i>příslušného útvaru policie, nejde-li o zhotovení řezu zbraně přímo výrobcem zbraně.</i>
B	kteréhokoliv útvaru policie, nejde-li o zhotovení řezu zbraně přímo výrobcem zbraně.
C	Českého úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva, nejde-li o zhotovení řezu zbraně přímo výrobcem zbraně.

	Žadatel, kterému bylo vydáno povolení ke zničení nebo znehodnocení zbraně kategorie A, B nebo C nebo k výrobě jejího řezu, je povinen ji předat ke zničení, znehodnocení nebo výrobě jejího řezu pouze osobě, která je k této činnosti oprávněna do
A	<i>20 pracovních dnů ode dne vydání povolení.</i>
B	30 dnů ode dne vydání povolení.
C	15 dnů ode dne vydání povolení.

	Vlastník zbraně kategorie A, B nebo C je povinen předložit ji před jejím znehodnocením nebo zničením nebo výrobou jejího řezu
A	kterémukoli útvaru policie ke kriminalistické expertize s písemnou žádostí, podanou na předepsaném tiskopise.
B	<i>příslušnému útvaru policie ke kriminalistické expertize s písemnou žádostí, podanou na předepsaném tiskopise.</i>
C	Českému úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva k expertize s písemnou žádostí, podanou na předepsaném tiskopise.

	Pokud bylo zjištěno důvodné podezření, že se zbraní kategorie A, B nebo C, která má být znehodnocena, zničena nebo má být provedena výroba jejího řezu, byl spáchán trestný čin nebo přešupek
A	<i>příslušný útvar policie žádost o znehodnocení nebo zničení zbraně nebo výrobu jejího řezu zamítne.</i>
B	kterýkoli útvar policie žádost o znehodnocení nebo zničení zbraně nebo výrobu jejího řezu odloží.
C	Český úřad pro zkoušení zbraní a střeliva žádost o znehodnocení nebo zničení zbraně nebo výrobu jejího řezu zamítne.

	Držitel znehodnocené zbraně
A	smí na veřejnosti nebo na místě veřejnosti přístupném nosit tuto zbraň viditelně; při nošení není povinen mít u sebe potvrzení o jejím znehodnocení.
B	nesmí na veřejnosti nebo na místě veřejnosti přístupném nosit tuto zbraň viditelně, pokud tak rozhodne příslušný útvar obecní policie; při nošení není povinen mít u sebe potvrzení o jejím znehodnocení.
C	<i>nesmí na veřejnosti nebo na místě veřejnosti přístupném nosit tuto zbraň viditelně; při nošení této zbraně je povinen mít u sebe potvrzení o jejím znehodnocení.</i>

	Převést vlastnictví ke zbraní kategorie A, B nebo C nebo střeliva do této zbraně na jiného oprávněného držitele je držitel zbrojního průkazu, zbrojní licence nebo zbrojního průvodního listu pro trvalý vývoz zbraně nebo střeliva povinen, pokud s nimi nenaloží jinak v souladu se zákonem o zbraních, do
A	<i>6 měsíců ode dne následujícího po dni zániku jejich platnosti.</i>
B	4 měsíců ode dne následujícího po dni zániku jejich platnosti.
C	2 měsíců ode dne následujícího po dni zániku jejich platnosti.

	Držitel zbrojního průkazu, zbrojní licence nebo zbrojního průvodního listu pro trvalý vývoz zbraně nebo střeliva je povinen, pokud neučiní jinak v souladu se zákonem o zbraních, požádat příslušný útvar policie o povolení ke znehodnocení, zničení nebo výrobě řezu zbraně kategorie A, B nebo C nebo předat ke znehodnocení, zničení nebo výrobě řezu střelivo osobě, která je k této činnosti oprávněna, do
A	1 měsíce ode dne následujícího po dni zániku jejich platnosti.
B	<i>6 měsíců ode dne následujícího po dni zániku jejich platnosti.</i>
C	10 měsíců ode dne následujícího po dni zániku jejich platnosti.

	Držitel zbrojního průkazu, zbrojní licence nebo zbrojního průvodního listu pro trvalý vývoz zbraně nebo střeliva je povinen, pokud neučiní jinak v souladu se zákonem o zbraních, požádat příslušný útvar policie o předání zbraně kategorie A, B nebo C nebo střeliva do této zbraně podnikateli v oboru zbraní a střeliva za účelem jejího prodeje nebo úschovy, do
A	10 dnů ode dne následujícího po dni zániku jejich platnosti.
B	1 měsíce ode dne následujícího po dni zániku jejich platnosti.
C	6 měsíců ode dne následujícího po dni zániku jejich platnosti.

	V případě smrti nebo prohlášení za mrtvého osoby, která držela zbraň kategorie A, B nebo C nebo střelivo do této zbraně, je ten, kdo žil s takovou osobou v době její smrti nebo prohlášení za mrtvého ve společné domácnosti,
A	povinen oznámit tuto skutečnost příslušnému útvaru policie nebo příslušnému útvaru obecní policie. Pokud se zbraň nebo střelivo původně vlastněné mrtvou osobou nacházejí v prostorách společné domácnosti, je oznamovatel povinen doručit je osobně či prostřednictvím poskytovatele poštovních služeb bez zbytečného odkladu příslušnému útvaru policie nebo příslušnému útvaru obecní policie.
B	<i>povinen tuto skutečnost oznámit kterémukoli útvaru policie; to neplatí, pokud mu tato okolnost nebyla známa. O provedeném oznámení vydá policie potvrzení.</i>
C	je povinen oznámit tuto skutečnost příslušnému útvaru policie nebo příslušnému obecnímu úřadu na předepsaném tiskopise, jehož vzor stanoví prováděcí právní předpis. Pokud se zbraň nebo střelivo původně vlastněné mrtvou osobou nacházejí v prostorách společné domácnosti, je oznamovatel povinen doručit je neprodleně osobně příslušnému útvaru policie nebo obecnímu úřadu.

	Fyzická nebo právnická osoba, která nabyla zbraň kategorie A, B nebo C nebo střelivo do této zbraně do vlastnictví děděním a není držitelem příslušných oprávnění k jejich držení, je oprávněna do
A	4 měsíců ode dne, kdy rozhodnutí soudu o dědictví nabylo právní moci, požádat o vydání zbrojního průkazu, zbrojní licence, popřípadě o udělení výjimky, vydání povolení nebo zbrojního průvodního listu.
B	<i>2 měsíců ode dne, kdy rozhodnutí soudu o dědictví nabylo právní moci, požádat o vydání zbrojního průkazu, zbrojní licence, popřípadě o udělení výjimky, vydání povolení nebo zbrojního průvodního listu.</i>
C	10 měsíců ode dne, kdy rozhodnutí soudu o dědictví nabylo právní moci, požádat o vydání zbrojního průkazu, zbrojní licence, popřípadě o udělení výjimky, vydání povolení nebo zbrojního průvodního listu.

	Každý, kdo nalezne zbraň nebo zakázaný doplněk zbraně, je povinen
A	<i>neprodleně oznámit jejich nález nejbližšímu příslušníkovi policie nebo útvaru policie nebo obecnímu úřadu, který toto oznámení předá nejbližšímu útvaru policie.</i>
B	nejpozději do 48 hodin od okamžiku nálezu oznámit jejich nález zaměstnanci policie nebo strážníkovi obecní policie.
C	nejpozději do 12 hodin od okamžiku nálezu oznámit jejich nález strážníkovi obecní policie, zaměstnanci policie nebo krajskému úřadu.

	Každý, kdo nalezne zbrojní průkaz, průkaz zkušební komisaře, zbrojní licenci, zbrojní průvodní list, povolení k vývozu podle zákona o kontrole obchodu s výrobky, jejichž držení se v České republice omezuje z bezpečnostních důvodů, evropský zbrojní pas nebo průkaz zbraně, je povinen tyto doklady odevzdat
A	nejpozději do 48 hodin od okamžiku nálezu zaměstnanci policie nebo strážníkovi obecní policie, který je předá nejbližšímu útvaru policie.
B	nejpozději do 12 hodin od okamžiku nálezu zaměstnanci policie, pracovníkovi Ministerstva vnitra nebo strážníkovi obecní policie, který je předá nejbližšímu útvaru policie.
C	<i>neprodleně příslušníkovi policie nebo kterémukoli útvaru policie nebo obecnímu úřadu, který je předá nejbližšímu útvaru policie.</i>

	Zbraň nebo zakázaný doplněk zbraně, které jejich vlastník opustil, připadají do vlastnictví
A	obce, v rámci jejíhož katastrálního území k opuštění došlo.
B	<i>státu.</i>
C	kraje, v rámci jehož katastrálního území k opuštění došlo.

	Černý lovecký prach, bezdýmný prach a zápalky pro účely přebíjení nábojů nebo použití ve zbraní je oprávněna nabývat do vlastnictví a držet
A	<i>fyzická osoba starší 18 let, jejíž svéprávnost nebyla omezena, nebo právnická osoba.</i>
B	fyzická osoba starší 16 let, jejíž svéprávnost nebyla omezena, nebo právnická osoba.
C	fyzická osoba starší 15 let, jejíž svéprávnost nebyla omezena, nebo právnická osoba.

	Při zacházení s černým loveckým prachem, bezdýmným prachem a zápalkami podle zákona o zbraních
A	je nutné respektovat obecně závazné pokyny pro manipulaci vydávané Českým báňským úřadem ve spolupráci s Ministerstvem vnitra a Českým úřadem pro zkoušení zbraní a střeliva, přitom je nutné dbát základní opatrnosti.
B	musí každý dbát doporučujících pokynů pro manipulaci vydávaných Českým úřadem pro zkoušení zbraní a střeliva, přitom by nemělo být ve zvýšené míře ohroženo životní prostředí.
C	<i>musí každý dbát zvýšené opatrnosti, přitom nesmí ohrozit život, zdraví a majetek jiných osob.</i>

	Fyzická osoba starší 18 let, jejíž svéprávnost nebyla omezena, je oprávněna nabývat do vlastnictví, přechovávat a nosit
A	nejvýše celkem 5 kg černého loveckého prachu a bezdýmného prachu a 5 000 zápalek. Zákon upravující nakládání s výbušninami se na nakládání s černým loveckým prachem, bezdýmným prachem a zápalkami nejvýše v množství uvedeném v předchozí větě nepoužije, pokud tak nerozhodne příslušný útvar policie po dohodě s Českým báňským úřadem.
B	<i>nejvýše celkem 3 kg černého loveckého prachu a bezdýmného prachu a 10 000 zápalek. Zákon upravující nakládání s výbušninami se na nakládání s černým loveckým prachem, bezdýmným prachem a zápalkami nejvýše v množství uvedeném v předchozí větě nepoužije.</i>
C	nejvýše celkem 1 kg černého loveckého prachu a bezdýmného prachu a 1 000 zápalek. Zákon upravující nakládání s výbušninami se na nakládání s černým loveckým prachem, bezdýmným prachem a zápalkami nejvýše v množství uvedeném v předchozí větě nepoužije, pokud tak nerozhodne Český báňský úřad po dohodě s Českým úřadem pro zkoušení zbraní a střeliva.

	Technické požadavky na zabezpečení a podmínky pro skladování, přechovávání a zacházení s černým loveckým prachem, bezdýmným prachem a zápalkami stanoví
A	<i>prováděcí právní předpis. Stanoví rovněž prostory, ve kterých se černý lovecký prach bezdýmný prach a zápalky skladovat nesmí.</i>
B	svým rozhodnutím příslušný útvar policie po dohodě s Českým báňským úřadem. Příslušný útvar policie stanoví rovněž prostory, ve kterých se černý lovecký prach, bezdýmný prach a zápalky skladovat nesmí.
C	obecně závaznou směrnicí Český úřad pro zkoušení zbraní a střeliva po dohodě s Českým báňským úřadem. Český úřad pro zkoušení zbraní a střeliva stanoví rovněž prostory, ve kterých se černý lovecký prach, bezdýmný prach a zápalky skladovat nesmí.

	Přebíjet náboje nebo nabývat do vlastnictví jednotlivé díly nábojů pro účely přebíjení nábojů nebo použití ve zbraní kategorie A, B nebo C smí pouze
A	držitel osvědčení o získání zvláštní odborné způsobilosti pro oblast samostatné manipulace se střelivem, které po úspěšném absolvování odborného kurzu vydává Ministerstvo vnitra.
B	<i>držitel zbrojního průkazu, který je oprávněn nabývat do vlastnictví náboje pro zbraň kategorie A, B nebo C, nebo držitel zbrojní licence.</i>
C	držitel zbrojního průkazu, který dosáhl věku alespoň 30 let a úspěšně absolvoval odborný kurz pro manipulaci se střelivem pořádaný Českým úřadem pro zkoušení zbraní a střeliva.

	Přebíjet náboje nebo nabývat do vlastnictví jednotlivé díly nábojů pro účely přebíjení nábojů nebo použití ve zbraní kategorie D smí
A	<i>osoba starší 18 let, jejíž svéprávnost nebyla omezena, nebo právnická osoba.</i>
B	<i>osoba starší 16 let, jejíž svéprávnost nebyla omezena, nebo právnická osoba.</i>
C	<i>osoba starší 15 let, jejíž svéprávnost nebyla omezena, nebo právnická osoba.</i>

	Nestanoví-li příslušná hlava zákona o zbraních jinak, použijí se pro nakládání s municí ustanovení
A	<i>zákona o zbraních upravující nakládání se zakázaným střelivem.</i>
B	<i>nařízení Ministerstva vnitra upravujícího nakládání s vojenskými výbušninami.</i>
C	<i>zákona upravujícího nakládání s bezpečnostním materiálem.</i>

	Zakázanou municí je munice, jejíž použití, vývoj, výroba, skladování, převod nebo hromadění je zakázáno
A	<i>nařízením vlády či meziresortní dohodou.</i>
B	<i>mezinárodní smlouvou, která je součástí právního řádu.</i>
C	zákonem upravujícím nakládání s výbušninami a zákonem upravujícím obchodování s vojenským materiálem.

	V pochybnostech, zda je výrobek určitého typu municí, rozhoduje na žádost držitele obecné muniční licence nebo z moci úřední na základě vyjádření Ministerstva obrany, Českého báňského úřadu, Českého úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva a policie
A	<i>Ministerstvo vnitra.</i>
B	<i>Ministerstvo průmyslu a obchodu.</i>
C	<i>Úřad pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví.</i>

	Muniční průkaz je veřejná listina, která fyzickou osobu v rozsahu podle druhu muničního průkazu opravňuje k
A	<i>provádění činností při nakládání s municí a k provádění pyrotechnického průzkumu, a to pouze v rámci pracovního, členského nebo obdobného poměru k držiteli muniční licence. Doba platnosti průkazu je 10 let.</i>
B	provádění činností při nakládání s municí, a to pouze v rámci pracovního, členského nebo obdobného poměru k držiteli muniční licence nebo k držiteli zbrojní licence skupiny A a B. Doba platnosti průkazu je 5 let.
C	provádění pomocných činností při nakládání s municí, a to jak v rámci výkonu činnosti samostatně podnikající fyzické osoby, tak i v rámci pracovního, členského nebo obdobného poměru k držiteli muniční či zbrojní licence. Doba platnosti průkazu je 5 let.

	Muniční průkaz se rozlišuje podle rozsahu oprávnění na
A	muniční průkaz 1. třídy, muniční průkaz 2. třídy a muniční průkaz 3. třídy.
B	<i>základní muniční průkaz, vyšší muniční průkaz a průkaz pro provádění pyrotechnického průzkumu.</i>
C	muniční průkaz kategorie A, muniční průkaz kategorie B, muniční průkaz kategorie C.

	Držitel základního muničního průkazu je za podmínek stanovených zákonem o zbraních nebo zvláštním právním předpisem při nakládání s municí oprávněn
A	<i>zajišťovat manipulaci s municí a provádět činnosti při skladování munice.</i>
B	zajišťovat manipulaci s municí, provádět činnosti při skladování munice a odpalovat munici.
C	zajišťovat manipulaci s municí a vykonávat činnost muničáře.

	Fyzická osoba, která je k držiteli obecné muniční licence v pracovním, členském nebo obdobném poměru a ve stanoveném rozsahu zabezpečuje plnění povinností při nakládání s municí, je dle zákona o zbraních
A	<i>muničářem.</i>
B	muničním technikem.
C	muničním zbrojířem.

	Muniční průkaz vydává
A	Ministerstvo vnitra.
B	Český báňský úřad.
C	<i>příslušný útvar policie.</i>

	Obsahovou náplň teoretické a praktické části zkoušky, způsob provedení a celkové vyhodnocení zkoušky odborné způsobilosti žadatele o vydání vyššího muničního průkazu nebo průkazu pro provádění pyrotechnického průzkumu a zkušební řád stanoví
A	<i>prováděcí právní předpis.</i>
B	svým rozhodnutím Český báňský úřad.
C	obecně závaznou směrnicí Český báňský úřad po dohodě s Ministerstvem vnitra.

	Muniční licence je veřejná listina, opravňující v rozsahu podle druhu muniční licence k nakládání s municí nebo k zajišťování provádění pyrotechnického průzkumu. Jejím držitelem může být
A	pouze právnická osoba.
B	<i>právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba.</i>
C	právnická osoba, podnikající i nepodnikající fyzická osoba.

	Muniční licenci vydává
A	<i>příslušný útvar policie.</i>
B	Ministerstvo vnitra.
C	Český báňský úřad.

	Nabývat do vlastnictví, držet, přechovávat, skladovat munici a jinak nakládat s municí je oprávněn
A	pouze držitel muniční licence skupiny A.
B	<i>pouze držitel obecné muniční licence.</i>
C	pouze držitel muniční licence 1. bezpečnostní třídy.

	Při zjištění špatného technického stavu munice je držitel obecné muniční licence povinen
A	<i>učinit nezbytná opatření k zajištění bezpečnosti osob a majetku a učiněná opatření neprodleně oznámit policii.</i>
B	učinit základní opatření k zajištění bezpečnosti osob a majetku a učiněná opatření nejpozději do 10 pracovních dnů oznámit policii.
C	učinit po dohodě s příslušným útvarem hasičského záchranného sboru přiměřená opatření k zajištění základní bezpečnosti osob a majetku. Tato opatření následně oznámí Ministerstvu vnitra a policii.

	Odpalovat nebo střílet munici je dovoleno na
A	<i>střelnici pro munici nebo v k tomu určeném zvláštním zařízení pro odpalování, střelbu nebo ničení munice.</i>
B	střelnici povolené příslušným obvodním báňským úřadem.
C	střelnici povolené Českým báňským úřadem, který si před vydáním příslušného povolení vyžádá vyjádření Ministerstva vnitra.

	Každý, kdo nalezne munici, střelivo nebo výbušninu, je povinen
A	oznámit jejich nález příslušnému útvaru policie nebo Ministerstvu vnitra nejpozději do 12 hodin od okamžiku nálezů.
B	oznámit jejich nález místně příslušnému útvaru hasičského záchranného sboru nejpozději do 6 hodin od okamžiku nálezů.
C	<i>neprodleně oznámit jejich nález nejbližšímu příslušníkovi policie nebo útvaru policie nebo obecnímu úřadu, který toto oznámení předá nejbližšímu útvaru policie.</i>

	Nalezená munice, střelivo nebo výbušnina, jakož i munice, střelivo nebo výbušnina, které jejich vlastníci opustil, připadá do vlastnictví
A	obce, v rámci jejíhož katastrálního území k nálezů či k opuštění vlastníkem došlo.
B	<i>státu.</i>
C	kraje, v rámci jehož katastrálního území k nálezů či k opuštění vlastníkem došlo.

	Informační systém obsahující osobní údaje a čísla průkazů zkušebních komisařů vede
A	Policejní prezidium České republiky.
B	Ministerstvo průmyslu a obchodu.
C	<i>Ministerstvo vnitra.</i>

	Správce centrálního registru zbraní je
A	Ministerstvo vnitra.
B	<i>policie.</i>
C	Český úřad pro zkoušení zbraní a střeliva.

	Do centrálního registru zbraní je povinen zapisovat údaje ve stanoveném rozsahu
A	<i>držitel zbrojní licence o zbraních kategorie A, B nebo C a střelivu do těchto zbraní, na které nemá vydán průkaz zbraně, a černém loveckém prachu, bezdýmném prachu a zápalkách; dále držitel obecné muniční licence, policie a Český úřad pro zkoušení zbraní a střeliva.</i>
B	držitel zbrojního průkazu, držitel zbrojní licence o zbraních kategorie A, B, C nebo D a střelivu do těchto zbraní, na které má vydán průkaz zbraně, a černém loveckém prachu a bezdýmném prachu; dále držitel zvláštní muniční licence, policie, Český úřad pro zkoušení zbraní a střeliva a Český báňský úřad.
C	držitel zbrojní licence o zbraních kategorie A, B, C nebo D a střelivu do těchto zbraní, na které má vydán průkaz zbraně; dále držitel obecné muniční licence, policie, Ministerstvo průmyslu a obchodu a Český báňský úřad.

	Státní správu ve věcech zbraní, střeliva, munice a pyrotechnického průzkumu vykonává podle zákona o zbraních
A	<i>Ministerstvo vnitra, Ministerstvo obrany, policie, zastupitelský úřad České republiky a Český úřad pro zkoušení zbraní a střeliva.</i>
B	Ministerstvo vnitra, Ministerstvo obrany, Ministerstvo průmyslu a obchodu, policie, Český báňský úřad a Český úřad pro zkoušení zbraní a střeliva.
C	Ministerstvo vnitra, Ministerstvo dopravy, policie, Ministerstvo průmyslu a obchodu, zastupitelský úřad České republiky a Český úřad pro zkoušení zbraní a střeliva.

	Soubory písemných testů ke zkouškám odborné způsobilosti žadatele o vydání zbrojního průkazu, žadatele o vydání vyššího muničního průkazu nebo průkazu k provádění pyrotechnického průzkumu a žadatele o jmenování zkušebním komisařem vydává
A	Český úřad pro zkoušení zbraní a střeliva.
B	<i>policie.</i>
C	<i>Ministerstvo vnitra.</i>

	Kontrolovat v místě uložení fyzický a evidenční stav zbraně kategorie A, munice nebo zakázané munice, na které se vztahuje mezinárodní smlouva, která je součástí právního řádu, je oprávněno
A	<i>Ministerstvo obrany.</i>
B	Ministerstvo průmyslu a obchodu.
C	Ministerstvo vnitra.

	Ve správním řízení plní úkoly nadřízeného správního orgánu vůči příslušnému útvaru policie
A	Obvodní ředitelství policie.
B	Krajské ředitelství policie.
C	<i>Policejní prezidium České republiky.</i>

	Dokladem o pověření ke kontrole, který policie vydá příslušníkovi nebo zaměstnanci policie zařazenému v Policejním prezidiu České republiky nebo v příslušném útvaru policie, je
A	<i>kontrolní průkaz.</i>
B	osvědčení o způsobilosti k provádění kontrolní činnosti.
C	kontrolní certifikát.

	Dodržování povinností držitelem zbrojní licence, pokud má provozovny na území, které přesahuje působnost krajského ředitelství policie, kontroluje
A	Ministerstvo obrany.
B	Ministerstvo vnitra.
C	<i>Policejní prezidium České republiky.</i>

	Zakázat řidiči jízdu na nezbytně nutnou dobu nebo mu přikázat směr jízdy, vyžaduje-li to bezpečnost přepravy zbraní, střeliva nebo munice nebo jiný veřejný zájem, je podle zákona o zbraních oprávněn
A	<i>příslušník policie.</i>
B	strážník obecní policie nebo zaměstnanec policie.
C	zaměstnanec Ministerstva vnitra nebo Ministerstva obrany.

	Zastavovat vozidla převážející zbraně, střelivo nebo munici a kontrolovat zabezpečení přepravovaných zbraní, střeliva nebo munice a doklady k přepravovaným zbraním, střelivu nebo munici je podle zákona o zbraních oprávněn
A	zaměstnanec Ministerstva vnitra nebo Ministerstva obrany.
B	strážník obecní policie nebo zaměstnanec policie.
C	<i>příslušník policie.</i>

	Fyzická osoba, která nosí na veřejných shromážděních, slavnostech, sportovních podnicích nebo lidových zábavách zbraň v rozporu s § 60 zákona o zbraních, se dopustí
A	<i>přestupku.</i>
B	jiného správního deliktu.
C	provinění sankčně postižitelného pouze tehdy, pokud tak stanoví obecně závazná vyhláška obce, na jejímž katastrálním území k tomuto nošení zbraně došlo.

	Fyzická osoba, která znehodnotí nebo zničí zbraň kategorie A, B anebo C nebo vyrobí jejich řez v rozporu s § 63 odst. 1 zákona o zbraních, se dopustí
A	přečinu.
B	jiného správního deliktu.
C	<i>přestupku.</i>

	Držitel zbraně kategorie D, který nosí zbraň viditelně na veřejnosti nebo na místě veřejnosti přístupném, se dopustí
A	provinění sankčně postižitelného pouze tehdy, pokud tak stanoví obecně závazné nařízení kraje, na jehož katastrálním území k tomuto nošení zbraně došlo.
B	<i>přestupku.</i>
C	jiného správního deliktu.

	Držitel zbrojního průkazu, který neprodleně neohlásí útvaru policie ztrátu nebo odcizení zbraně kategorie A, B nebo C, střeliva do této zbraně, zbrojního průkazu nebo průkazu zbraně, se dopustí
A	<i>přestupku.</i>
B	přečinu.
C	jiného správního deliktu.

	Držitel zbrojního průkazu, který neprodleně neohlásí útvaru policie použití zbraně z důvodu krajní nouze nebo nutné obrany, se dopustí
A	<i>přestupku.</i>
B	trestného činu.
C	jiného správního deliktu.

	Držitel zbrojního průkazu, který neumožní příslušnému útvaru policie vstup do obydlí za účelem kontroly zabezpečení zbraní, je-li držitelem zbraně kategorie A, se dopustí
A	jiného správního deliktu.
B	<i>přestupku.</i>
C	trestného činu.

	Držitel zbrojního průkazu skupiny B až E, držitel zbrojního průvodního listu pro tranzit zbraně nebo střeliva nebo držitel evropského zbrojního pasu, který nosí zbraň nebo manipuluje se zbraní na veřejnosti nebo na místě veřejnosti přístupném, přestože je jeho schopnost k této činnosti snížena požitím alkoholických nápojů anebo jiných návykových látek, léků nebo v důsledku nemoci, se dopustí
A	trestného činu.
B	jiného správního deliktu.
C	<i>přestupku.</i>

	Pokud zbrojník vydá zbraň nebo střelivo jiné osobě než pouze fyzické osobě, která je u držitele zbrojní licence v pracovním, členském nebo obdobném poměru, je zároveň držitelem zbrojního průkazu příslušné skupiny a zbraň nebo střelivo používá pouze k účelu uvedenému ve zbrojním průkazu, dopustí se tento zbrojník
A	<i>přestupku.</i>
B	trestného činu.
C	přečinu.

	Držitel zbrojního průkazu střílející ze zbraně, která není označena zkušební značkou, nebo na kterou nebyl vydán průkaz zbraně, je-li vydáván, nebo používající střelivo, které neodpovídá dovolenému výrobnímu provedení, se dopustí
A	jiného správního deliktu.
B	trestného činu.
C	<i>přestupku.</i>

	Fyzická osoba, která provádí činnost při nakládání s municí nebo provádí pyrotechnický průzkum, aniž by byla držitelem příslušného druhu muničního průkazu, se dopustí
A	trestného činu.
B	<i>přestupku.</i>
C	přečinu.

	Fyzická osoba, která vykonává činnost muničáře, aniž by byla držitelem vyššího muničního průkazu nebo muničního průkazu pro provádění pyrotechnického průzkumu, se dopustí
A	trestného činu.
B	přečinu.
C	<i>přestupku.</i>

	Střelná zbraň je podle zákona o zbraních zbraň, u které je
A	funkce odvozena od postupného opožděného uvolnění mechanické energie při výstřelu.
B	<i>funkce odvozena od okamžitého uvolnění energie při výstřelu, zkonstruovaná pro požadovaný účinek na definovanou vzdálenost.</i>
C	požadovaná funkce odvozena od množství uvolněných zplodin při výstřelu, která je konstruovaná na požadovaný výkon.

	Palná zbraň je podle zákona o zbraních
A	zbraň, u které je funkce odvozena od uvolnění nahromaděné mechanické energie.
B	střelná zbraň, u které je funkce odvozena od okamžitého uvolnění dynamické energie.
C	<i>střelná zbraň, u které je funkce odvozena od okamžitého uvolnění chemické energie.</i>

	Plynová zbraň je podle zákona o zbraních střelná zbraň, u které je funkce odvozena od
A	<i>okamžitého uvolnění energie stlačeného vzduchu nebo jiného plynu.</i>
B	uvolnění energie střelného prachu.
C	okamžitého uvolnění dynamické nebo mechanické energie.

	Mechanická zbraň je podle zákona o zbraních
A	střelná zbraň, u které je funkce odvozena od uvolnění dynamické energie.
B	<i>střelná zbraň, u které je funkce odvozena od okamžitého uvolnění nahromaděné mechanické energie.</i>
C	zbraň, u které je funkce odvozena od uvolnění nahromaděné chemické energie.

	Expanzní zbraň je podle zákona o zbraních
A	mechanická zbraň, jejíž konstrukce vylučuje použití kulového náboje.
B	střelná zbraň, jejíž konstrukce umožňuje použití náboje s hromadnou střelou.
C	<i>palná zbraň, jejíž konstrukce vylučuje použití kulového náboje nebo náboje s hromadnou střelou.</i>

	Expanzní přístroj je podle zákona o zbraních
A	plynové zařízení, u něhož je primárním zdrojem energie plynová látka obsažená ve střelivu pro tyto přístroje.
B	<i>pracovní zařízení, u něhož je primárním zdrojem energie výbušná látka obsažená ve střelivu pro expanzní přístroje.</i>
C	střelná zbraň, u které je primárním zdrojem energie výbušná látka obsažená ve střelivu pro střelné zbraně.

	Kulová zbraň je podle zákona o zbraních
A	zbraň s hlavní (hlavněmi) pro střelbu plynovými náboji nebo mechanickými střelami, případně speciálními náboji nebo střelami pro kulovou zbraň.
B	<i>palná zbraň s hlavní (hlavněmi) pro střelbu kulovými náboji nebo kulovými střelami, případně speciálními náboji nebo střelami pro kulovou zbraň.</i>
C	plynovková zbraň s hlavní (hlavněmi) pro střelbu chemickými náboji nebo plynovými střelami, případně speciálními náboji nebo střelami pro kulovou zbraň.

	Střelná zbraň, která je určena k vedení námořní, letecké nebo pozemní války, je podle zákona o zbraních
A	válečná zbraň.
B	<i>vojenská zbraň.</i>
C	armádní zbraň.

	Broková zbraň je podle zákona o zbraních
A	palná zbraň s hlavní (hlavněmi) pro střelbu kulovými náboji, případně speciálními náboji pro brokovou zbraň.
B	<i>palná zbraň s hlavní (hlavněmi) pro střelbu brokovými náboji, případně speciálními náboji pro brokovou zbraň.</i>
C	palná zbraň s hlavní (hlavněmi) pro střelbu nábojkami, případně speciálními nábojkami pro brokovou zbraň.

	Kombinovaná zbraň je podle zákona o zbraních
A	palná zbraň s hlavní (hlavněmi) pro střelbu náboji s okrajovým zápalem nebo nábojkami, případně speciálními náboji nebo střelami pro kulovou zbraň a s hlavní (hlavněmi) pro střelbu plynovkovými nábojkami, případně speciálními náboji pro brokovou zbraň.
B	expanzní zbraň s hlavní (hlavněmi) pro střelbu nábojkami nebo kulovými střelami, případně speciálními náboji nebo střelami pro kulovou zbraň a s hlavní (hlavněmi) pro střelbu brokovými náboji, případně speciálními náboji pro brokovou zbraň.
C	<i>palná zbraň s hlavní (hlavněmi) pro střelbu kulovými náboji nebo kulovými střelami, případně speciálními náboji nebo střelami pro kulovou zbraň a s hlavní (hlavněmi) pro střelbu brokovými náboji, případně speciálními náboji pro brokovou zbraň.</i>

	Podle zákona o zbraních je krátká zbraň
A	palná zbraň, jejíž délka hlavně přesahuje 350 mm, ale jejíž celková délka nepřesahuje 700 mm.
B	<i>palná zbraň, jejíž délka hlavně nepřesahuje 300 mm nebo jejíž celková délka nepřesahuje 600 mm.</i>
C	palná zbraň, jejíž délka hlavně přesahuje 400 mm a jejíž celková délka dosahuje nejméně 650 mm.

	Podle zákona o zbraních je dlouhá zbraň
A	palná zbraň, jejíž délka hlavně nepřesahuje 250 mm nebo jejíž celková délka nepřesahuje 500 mm.
B	<i>palná zbraň, která není krátkou zbraní.</i>
C	palná zbraň, jejíž délka hlavně nepřesahuje 200 mm nebo jejíž celková délka nepřesahuje 500 mm.

	Samočinná zbraň je podle zákona o zbraních palná zbraň, u níž se
A	opětovné nabití děje v důsledku předchozího výstřelu a u které konstrukce neumožňuje více výstřelů na jedno stisknutí spouště.
B	<i>opětovné nabití děje v důsledku předchozího výstřelu a u které konstrukce umožňuje více výstřelů na jedno stisknutí spouště.</i>
C	opětovné nabití děje v důsledku mechanického otočení závěru a u které konstrukce neumožňuje více výstřelů na jedno stisknutí spouště.

	Samonabíjecí zbraň podle zákona o zbraních je palná zbraň, u níž se
A	<i>opětovné nabití děje v důsledku předchozího výstřelu a u které konstrukce neumožňuje více výstřelů na jedno stisknutí spouště.</i>
B	<i>opětovné nabití děje v důsledku předchozího výstřelu a u které konstrukce umožňuje více výstřelů na jedno stisknutí spouště.</i>
C	<i>opětovné nabití děje v důsledku mechanického otočení závěru a u které konstrukce umožňuje více výstřelů na jedno stisknutí spouště.</i>

	Opakovací zbraň podle zákona o zbraních je palná zbraň
A	<i>se zásobníkem nebo jiným podávacím ústrojím, u níž se opětovné nabití děje v důsledku předchozího výstřelu a u které konstrukce neumožňuje více výstřelů na jedno stisknutí spouště.</i>
B	<i>bez zásobníku nebo jiného podávacího ústrojí, u níž se opětovné nabití děje v důsledku ručního ovládní závěru nebo mechanického otočení revolverového válce.</i>
C	<i>se zásobníkem nebo jiným podávacím ústrojím, u níž se opětovné nabití děje v důsledku ručního ovládní závěru nebo mechanického otočení revolverového válce.</i>

	Sportovní zbraň je podle zákona o zbraních
A	<i>střelná zbraň, určená pravidly sportovní střelby pro národní a mezinárodní disciplíny.</i>
B	<i>střelná zbraň, jejímž oprávněným držitelem je člen registrované střelecké asociace.</i>
C	<i>střelná zbraň, která je jako sportovní zbraň vedena v rejstříku uznaných sportovních pomůcek Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy.</i>

	Lovecká zbraň je podle zákona o zbraních
A	<i>střelná zbraň, určená k lovu zvěře odstřelem podle rozhodnutí Českého úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva.</i>
B	<i>střelná zbraň, určená k lovu zvěře odstřelem podle prováděcího předpisu k zákonu o zbraních.</i>
C	<i>střelná zbraň, určená k lovu zvěře odstřelem podle zákona o myslivosti.</i>

	Paintballová zbraň je podle zákona o zbraních
A	<i>mechanická zbraň, kterou se vystřeluje střela se značkovací látkou.</i>
B	<i>plynová zbraň, kterou se vystřeluje střela se značkovací látkou.</i>
C	<i>expanzní zbraň, kterou se vystřeluje střela se značkovací látkou.</i>

	Signální zbraň je podle zákona o zbraních
A	<i>jednouúčelové zařízení na principu krátké nebo dlouhé zbraně pro použití signálních nábojů ráže větší než 16 mm.</i>
B	<i>jednouúčelové zařízení na principu krátké zbraně pro použití signálních nábojů ráže menší než 16 mm.</i>
C	<i>víceúčelové zařízení na principu krátké nebo dlouhé zbraně pro použití signálních nábojů ráže větší než 10 mm.</i>

	Historická zbraň je podle zákona o zbraních
A	<i>střelná zbraň, která byla vyrobena do 31. prosince 1890, a současně platí, že všechny hlavní části zbraně byly vyrobeny do 31. prosince 1890.</i>
B	střelná zbraň, která byla vyrobena do 31. prosince 1895, nebo platí, že všechny hlavní části zbraně byly vyrobeny do 31. prosince 1895.
C	střelná zbraň, která byla vyrobena do 31. prosince 1918, a současně platí, že všechny hlavní části zbraně byly vyrobeny do 31. prosince 1918.

	Hlavní části střelné zbraně podle zákona o zbraních jsou
A	hlaveň, vložná hlaveň, rám, mířidla, válec revolveru, pouzdro závěru nebo tělo a závěr.
B	<i>hlaveň, vložná hlaveň, vložná nábojová komora, rám, válec revolveru, pouzdro závěru nebo tělo a závěr.</i>
C	hlaveň, vložná hlaveň, kohout, spoušť, rám, válec revolveru, pouzdro závěru nebo tělo a závěr.

	Znehodnocená zbraň podle zákona o zbraních je
A	střelná zbraň, která byla znehodnocena držitelem zbrojního průkazu či zbrojní licence postupem stanoveným soudním znalcem v oboru zbraní.
B	<i>střelná zbraň, která byla znehodnocena postupem stanoveným právním předpisem.</i>
C	střelná zbraň, která byla znehodnocena držitelem zbrojního průkazu příslušné skupiny postupem stanoveným směrnici Českého úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva.

	Souhrnné označení nábojů, nábojek a střel do střelných zbraní, nejedná-li se o munici, je podle zákona o zbraních
A	<i>střelivo.</i>
B	střelivina.
C	náboje.

	Střelivo, které využívá již použitých nábojnic, je podle zákona o zbraních střelivo
A	dobíjené.
B	<i>přebíjené.</i>
C	nabíjené.

	Jednotná střela je podle zákona o zbraních
A	těleso, určené k zasažení cíle nebo vyvolání jiného efektu, které se po opuštění hlavně rozdělí.
B	<i>těleso, určené k zasažení cíle nebo vyvolání jiného efektu, které se po opuštění hlavně nerozdělí.</i>
C	nábojka určená k zasažení cíle nebo vyvolání jiného efektu, která se po opuštění hlavně rozdělí.

	Hromadná střela podle zákona o zbraních je
A	nábojka ve skupenství kapalném nebo plynném, určená k zasažení cíle nebo vyvolání jiného efektu, která se po opuštění hlavně nerozdělí.
B	<i>těleso nebo látka ve skupenství tuhém, kapalném nebo plynném, určená k zasažení cíle nebo vyvolání jiného efektu, která se po opuštění hlavně nerozdělí.</i>
C	těleso, určené k zasažení cíle nebo vyvolání jiného efektu, které se po opuštění hlavně nerozdělí.

	Složená plášťová střela obsahující výbušnou slož, která po nárazu exploduje, je podle zákona o zbraních střela
A	<i>výbušná.</i>
B	<i>průbojná.</i>
C	<i>zápalná.</i>

	Složená plášťová střela obsahující zápalnou slož, která se po styku se vzduchem nebo po nárazu vznítí, je podle zákona o zbraních střela
A	<i>výbušná.</i>
B	<i>průbojná.</i>
C	<i>zápalná.</i>

	Náboj je podle zákona o zbraních celek určený ke vkládání (nabíjení) do
A	mechanické zbraně, signální zbraně nebo zvláštní zbraně, skládá se z nábojnice, zápalky nebo zápalkové složy a střely.
B	paintballové zbraně, signální zbraně nebo zvláštní zbraně, skládá se z nábojnice, výmetné náplně a střely.
C	<i>palné zbraně, signální zbraně nebo zvláštní zbraně, skládá se z nábojnice, zápalky nebo zápalkové složy, výmetné náplně a střely.</i>

	S bližším vymezením pojmu elektronického zabezpečovacího zařízení pro zajištění ochrany muničního skladiště stejně jako s technickými požadavky na toto zařízení se lze podrobně seznámit
A	<i>v příslušném nařízení vlády.</i>
B	<i>v příslušné vyhlášce Ministerstva průmyslu a obchodu.</i>
C	<i>v příslušné obecně závazné směrnici Úřadu pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví.</i>

	Za technicky způsobilé se pro účely zabezpečení uschovaných, uložených nebo uskladněných zbraní a střeliva považují uzamykatelná ocelová schránka nebo uzamykatelná ocelová skříň, které splňují technické požadavky stanovené v
A	<i>v příslušné vyhlášce Ministerstva vnitra.</i>
B	<i>v příslušné obecně závazné směrnici Úřadu pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví.</i>
C	<i>v příslušném nařízení vlády.</i>

	Za technicky způsobilé se pro účely zabezpečení uschovaných, uložených nebo uskladněných zbraní a střeliva považuje zvláštní uzamčené zařízení, které splňuje technické požadavky stanovené v
A	v příslušném nařízení Ministerstva průmyslu a obchodu.
B	<i>v příslušném nařízení vlády.</i>
C	v příslušném obecně závazném nařízení Úřadu pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví.

	Za technicky způsobilé se pro účely zabezpečení uschovaných, uložených nebo uskladněných zbraní a střeliva považují uzamčená místnost nebo samostatný objekt, které splňují technické požadavky stanovené v
A	v příslušné vyhlášce Ministerstva vnitra.
B	<i>v příslušném nařízení vlády.</i>
C	v příslušné obecně závazné směrnici Úřadu pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví.

	Za technicky způsobilý se pro účely zabezpečení uschovaných, uložených nebo uskladněných zbraní a střeliva považuje komorový trezor, který splňuje technické požadavky stanovené v
A	<i>v příslušném nařízení vlády.</i>
B	v příslušné vyhlášce Ministerstva vnitra.
C	v příslušné směrnici vydané Českým úřadem pro zkoušení zbraní a střeliva ve spolupráci s Úřadem pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví.

	Černý lovecký prach, bezdýmný prach a zápalky lze dle příslušného prováděcího nařízení vlády přechovávat mimo jiné
A	v jednom prostoru pouze v jedné společné skříni či schránce, která je pro tento účel schválena Úřadem pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví a je neoddělitelně ukotvena do stěny nebo podlahy.
B	v jednom prostoru pouze ve skříních, které jsou pro tento účel schváleny Českým báňským úřadem a jsou vybaveny zámkem s vysokou bezpečností zařazeným do třídy A podle technické normy ČSN EN 1300.
C	<i>v jednom prostoru pouze v samostatných skříních nebo schránkách upravených proti možnému odcizení nebo zneužití.</i>

	Černý lovecký prach, bezdýmný prach a zápalky lze dle příslušného prováděcího nařízení vlády přechovávat mimo jiné pouze
A	<i>v suchu a takovým způsobem, aby jejich teplota nepřesáhla 40 °C.</i>
B	v prostoru s relativní vlhkostí vzduchu nejvýše do 70%, a to takovým způsobem, aby jejich teplota nepřesáhla 25 °C.
C	v suchém prostoru, jehož stavební provedení zabraňuje přístupu přímého slunečního záření, a to takovým způsobem, aby jejich teplota nepřesáhla 30 °C.

	Při přebíjení nábojů nelze dle příslušného prováděcího nařízení vlády
A	používat elektrická topná tělesa.
B	používat těkavé látky a zdroje mikrovlnného záření.
C	<i>používat otevřeného ohně a kouřit.</i>

	Při přebíjení nábojů lze dle příslušného prováděcího nařízení vlády mimo jiné
A	používat pouze nově vyrobenou nábojnici.
B	<i>používat pouze nepoškozenou nábojnici.</i>
C	kromě nepoškozené nábojnice používat i mírně poškozenou nábojnici. V tomto případě je při přebíjení nutné dbát zvýšené opatrnosti.

	Dle příslušné prováděcí vyhlášky Ministerstva vnitra v praktické části zkoušky odborné způsobilosti žadatel o vydání zbrojního průkazu k prokázání znalostí bezpečné manipulace se zbraní a střelivem samostatně předvede
A	<i>prohlídku zbraně za účelem zjištění, zda není v nabitém stavu; částečné rozebrání a složení zbraně v rozsahu, který je nutný k běžnému vyčištění zbraně po střelbě; postup při přípravě zbraně a střeliva ke střelbě, postup při zjištění závady na zbraní při střelbě a postup při ukončení střelby.</i>
B	úvodní prohlídku zbraně doplněnou stručným slovním popisem funkce hlavních částí zbraně; kompletní rozebrání a složení zbraně v rámci stanoveného časového limitu; postup při přípravě zbraně a střeliva ke střelbě; postup při kontrole nastavení mířidel; postup při ukončení střelby.
C	postup při přebírání zbraně od jiné osoby; kompletní rozebrání a složení zbraně, které je nutné k celkovému vyčištění zbraně; postup při přípravě zbraně a střeliva ke střelbě; postup při ukončení střelby; základní postup při přebíjení nábojů.

	Dle příslušné prováděcí vyhlášky Ministerstva vnitra zbraň nebo zbraně k předvedení bezpečné manipulace se zbraní a střelivem a ke střelbě na pevný cíl žadateli o vydání zbrojního průkazu určí
A	správce střelnice po předchozí dohodě se zkušebním komisařem.
B	příslušník policie kontrolující dodržování povinností zkušebním komisařem v rámci provádění zkoušky odborné způsobilosti.
C	<i>zkušební komisař.</i>

	Dle příslušné prováděcí vyhlášky Ministerstva vnitra se k předvedení bezpečné manipulace se zbraní a střelivem a ke střelbě na pevný cíl žadatelem o vydání zbrojního průkazu použije
A	zbraň početně rozšířeného typu, se kterou nebylo k okamžiku dne zkoušky odborné způsobilosti provedeno více než 1000 výstřelů.
B	<i>zbraň nebo zbraně obvyklého typu odpovídající skupině zbrojního průkazu, kterou žadatel uvádí v přihlášce.</i>
C	zbraň, jejíž běžné sériové provedení je na tuzemském trhu nabízeno již déle než 5 let.

	Dle příslušné prováděcí vyhlášky Ministerstva vnitra provádí žadatel o vydání zbrojního průkazu v rámci praktické části zkoušky odborné způsobilosti střelbu na pevný cíl
A	v poloze vkleče.
B	v poloze vstoje.
C	v poloze vleže.

	Dle příslušné prováděcí vyhlášky Ministerstva vnitra se ke střelbě na pevný cíl v rámci zkoušky odborné způsobilosti žadatele o vydání zbrojního průkazu použije
A	v případě žadatele o vydání zbrojního průkazu skupiny A a B krátká kulová zbraň; v případě žadatele o vydání zbrojního průkazu skupiny C krátká kulová a dlouhá broková zbraň; v případě žadatele o vydání zbrojního průkazu skupiny D a E krátká kulová zbraň a dlouhá kulová zbraň.
B	v případě žadatele o vydání zbrojního průkazu skupiny A a B dlouhá kulová nebo dlouhá broková zbraň; v případě žadatele o vydání zbrojního průkazu skupiny C dlouhá kulová nebo dlouhá broková zbraň a krátká kulová zbraň; v případě žadatele o vydání zbrojního průkazu skupiny D a E krátká kulová zbraň.
C	v případě žadatele o vydání zbrojního průkazu skupiny A a B dlouhá kulová nebo krátká kulová zbraň; v případě žadatele o vydání zbrojního průkazu skupiny C dlouhá kulová a dlouhá broková zbraň; v případě žadatele o vydání zbrojního průkazu skupiny D a E krátká kulová zbraň.

	Dle příslušné prováděcí vyhlášky Ministerstva vnitra je v rámci praktické části zkoušky odborné způsobilosti žadatel o vydání zbrojního průkazu
A	<i>povinen při střelbě použít vhodné ochranné pomůcky, které určí zkušební komisař nebo které jsou stanoveny provozním řádem střelnice.</i>
B	povinen při střelbě použít ochranné pomůcky zraku a sluchu, které určí před konáním zkoušky odborné způsobilosti příslušný útvar policie nebo které jsou stanoveny zkušebním řádem střelnice.
C	oprávněn při střelbě použít vhodné ochranné pomůcky, které jsou blíže vymezeny zkušebním řádem střelnice.

	Dle příslušné prováděcí vyhlášky Ministerstva vnitra je žadatel o vydání zbrojního průkazu před zahájením hodnocené střelby na pevný cíl v rámci zkoušky odborné způsobilosti
A	<i>oprávněn ověřit si správnost nastřelení zbraně, a to v případě krátké kulové a dlouhé kulové zbraně třemi výstřely a v případě dlouhé brokové zbraně jedním výstřelem.</i>
B	povinen ověřit si na výzvu správce střelnice či zkušebního komisaře správnost nastřelení zbraně, a to v případě krátké kulové a dlouhé kulové zbraně deseti výstřely a v případě dlouhé brokové zbraně jedním výstřelem.
C	oprávněn ověřit si správnost nastřelení zbraně, a to v případě krátké kulové a dlouhé kulové zbraně dvěma výstřely a v případě dlouhé brokové zbraně třemi výstřely.

	Dle příslušné prováděcí vyhlášky Ministerstva vnitra se teoretická část zkoušky odborné způsobilosti žadatele o vydání zbrojního průkazu provádí písemným testem
A	trvajícím nejdéle 30 minut, který je složen z 30 otázek.
B	trvajícím nejdéle 40 minut, který je složen z 30 otázek.
C	trvajícím nejdéle 60 minut, který je složen z 30 otázek.

	Dle příslušné prováděcí vyhlášky Ministerstva vnitra činí odměna zkušební komisaře za provedení zkoušky odborné způsobilosti žadatele o vydání zbrojního průkazu nebo za provedení opakované praktické části této zkoušky
A	600 Kč za každého žadatele o vydání zbrojního průkazu.
B	200 Kč za každého žadatele o vydání zbrojního průkazu.
C	1000 Kč za každého žadatele o vydání zbrojního průkazu.

	Dle příslušné prováděcí vyhlášky Ministerstva vnitra v případě režimu stanoveného pro zabezpečení zbraní, střeliva a munice v průběhu přepravy (§ 50b a § 70n odst. 5 zákona o zbraních) je osobou provádějící přepravu
A	osoba přítomná v dopravním prostředku, zejména řidič, člen osádky, člen ostrahy, nebo v doprovodném vozidle.
B	řidič. Dále se touto osobou vždy rozumí zástupce provozovatele dopravního prostředku oprávněný přijmout opatření k zajištění bezpečnosti konkrétního dopravního prostředku v průběhu přepravy zbraní, střeliva a munice.
C	osoba přítomná v dopravním prostředku, zejména řidič, člen osádky. Osoba přítomná v doprovodném vozidle se za osobu provádějící přepravu nepovažuje.

	Pravidla bezpečnosti provozu střelnice, především zásady zacházení se zbraní a střelivem na střelnici, bezpečnostní pravidla střelby a pravidla pohybu osob v prostoru střelnice
A	patří mezi povinné obsahové náležitosti provozního řádu střelnice dle příslušné vyhlášky Ministerstva vnitra.
B	nepatří mezi povinné obsahové náležitosti provozního řádu střelnice dle příslušného nařízení Ministerstva vnitra.
C	patří mezi podstatné obsahové náležitosti provozního řádu střelnice dle příslušného nařízení vlády.

	Dle příslušné prováděcí vyhlášky Ministerstva vnitra postup při vzniku mimořádných událostí na střelnici
A	patří mezi povinné obsahové náležitosti evakuačního řádu střelnice.
B	patří mezi nepovinné obsahové náležitosti provozního řádu střelnice.
C	patří mezi povinné obsahové náležitosti provozního řádu střelnice.

	Dle příslušné prováděcí vyhlášky Ministerstva vnitra evidence, které nejsou vedeny v centrálním registru zbraní, v případě opravy zápisu
A	nemusí při svém vedení pouze v elektronické podobě umožňovat zobrazení opravených zápisů, pokud tuto povinnost držitel zbrojní licence neuloží příslušný útvar policie.
B	by měly při svém vedení pouze v elektronické podobě pokud možno umožňovat zobrazení přesného data, kdy došlo k opravě zápisu. Zobrazení opravených zápisů umožňovat nemusí.
C	musí při svém vedení pouze v elektronické podobě umožňovat zobrazení opravených zápisů.

	Vymezení denní a roční doby, ve které je dovoleno na střelnici provádět střelbu, a pravidla evidence osob využívajících střelnici
A	<i>patří mezi povinné obsahové náležitosti provozního řádu střelnice dle příslušné vyhlášky Ministerstva vnitra.</i>
B	nepatří mezi povinné obsahové náležitosti provozního řádu střelnice dle příslušného nařízení Ministerstva vnitra.
C	patří mezi podstatné obsahové náležitosti provozního řádu střelnice dle příslušného nařízení vlády.

	Uvedení oprávnění a povinností správce střelnice, případně též dalších osob, zejména provozovatele střelnice, zdravotnické služby a pořadatelů
A	nepatří mezi povinné obsahové náležitosti provozního řádu střelnice dle příslušného nařízení Ministerstva vnitra.
B	patří mezi podstatné obsahové náležitosti provozního řádu střelnice dle příslušného nařízení vlády.
C	<i>patří mezi povinné obsahové náležitosti provozního řádu střelnice dle příslušné vyhlášky Ministerstva vnitra.</i>

	Dle prováděcí vyhlášky Ministerstva vnitra se k zapisování údajů do evidencí, které nejsou vedeny v centrálním registru zbraní a jsou vedeny v listinné podobě, používají
A	pouze psací prostředky, jejichž dodavatelé doloží certifikát o shodě vlastností prostředku s normou ISO 14145-2.
B	<i>psací prostředky, které umožňují nesmazatelný písemný záznam.</i>
C	pouze psací prostředky uvedené v seznamu Ministerstva vnitra, který obsahuje přehled psacích prostředků povolených pro provádění úředních evidenčních záznamů.

	Dle příslušného prováděcího nařízení vlády zkušební komisař vyhláší výsledek teoretické části zkoušky odborné způsobilosti žadatele o vydání zbrojního průkazu
A	pro všechny žadatele současně a veřejně pouze tehdy, pokud tak rozhodne přítomný příslušník policie.
B	neveřejně, kdy s výsledkem postupně seznámí každého žadatele zvlášť. Pořadí vyhlášených výsledků jednotlivých žadatelů volí dle abecedního seznamu žadatelů.
C	<i>pro všechny žadatele současně a veřejně.</i>

	Dle příslušného prováděcího nařízení vlády praktickou část zkoušky odborné způsobilosti vykoná žadatel o vydání zbrojního průkazu
A	<i>zpravidla ve stejný den jako teoretickou část zkoušky na určené střelnici. Výjimečně může být v odůvodněných případech praktická část zkoušky vykonána v jiný den, o čemž na místě rozhodne zkušební komisař.</i>
B	zpravidla ve stejný den jako teoretickou část zkoušky na určené střelnici. Výjimečně může být praktická část zkoušky vykonána v jiný den, o čemž na místě rozhodne přítomný příslušník policie po dohodě se zkušebním komisařem.
C	vždy ve stejný den jako teoretickou část zkoušky na určené střelnici. Zkušební komisař ani příslušný útvar policie nejsou oprávněni rozhodnout o udělení výjimky z tohoto pravidla.

	Dle příslušného prováděcího nařízení vlády provádí žadatel o vydání zbrojního průkazu při praktické části zkoušky odborné způsobilosti střelbu
A	pokud možno v souladu se zásadami stanovenými provozním řádem střelnice a za přítomnosti a podle pokynů přítomného příslušníka policie.
B	v souladu se zásadami stanovenými střeleckým řádem střelnice a za přítomnosti a podle pokynů zkušební komisaře nebo správce střelnice.
C	<i>v souladu se zásadami stanovenými provozním řádem střelnice a za přítomnosti a podle pokynů zkušební komisaře.</i>

	Dle příslušného prováděcího nařízení vlády před vykonáním praktické části zkoušky odborné způsobilosti žadatele o vydání zbrojního průkazu
A	<i>zkušební komisař seznámí žadatele s průběhem zkoušky a v potřebném rozsahu s provozním řádem střelnice, zejména se zásadami bezpečné manipulace se zbraní a chováním na střelnici. Zkušební komisař žadatele dále seznámí s povely, které bude používat při praktické části zkoušky.</i>
B	zkušební komisař nebo přítomný příslušník policie může na základě žádosti jednotlivé žadatele blíže seznámit s průběhem zkoušky a se zásadami chování v bezpečnostním sektoru střelnice. S jednotlivými ustanoveními provozního řádu střelnice žadatele na výzvu zkušební komisaře seznámí správce střelnice.
C	zkušební komisař, přítomný příslušník policie nebo správce střelnice seznámí žadatele s průběhem zkoušky a se všemi ustanoveními provozního řádu střelnice. Zkušební komisař vždy za přítomnosti příslušníka policie žadatele seznámí s vybranými ukázkami povelů, které může používat při praktické části zkoušky.

	Se vzorem dokladu o odborné způsobilosti pro vydání zbrojního průkazu
A	<i>je možné se seznámit v příloze příslušného nařízení vlády.</i>
B	je možné se seznámit pouze v rámci prezenční návštěvy na pracovišti příslušného útvaru policie, jelikož tento vzor není určen k běžnému veřejnému šíření.
C	je možné se seznámit v příloze zákona o zbraních.

	Dle příslušného prováděcího nařízení vlády zjistí-li zkušební komisař, že žadateli o vydání zbrojního průkazu v řádném vykonání zkoušky brání jeho zdravotní stav nebo jiné okolnosti, které by mohly nepříznivě ovlivnit jeho schopnost vykonat zkoušku, zejména předchozí požití alkoholických nápojů, jiných návykových látek nebo léků,
A	vyloučí žadatele z účasti na zkoušce a oznámí mu po dohodě se správcem střelnice náhradní termín a místo konání zkoušky.
B	<i>navrhne žadateli vykonání zkoušky v náhradním termínu, popřípadě žadatele z účasti na zkoušce vyloučí. Náhradní termín a místo konání zkoušky oznámí žadateli příslušný útvar policie.</i>
C	může žadateli navrhnout vykonání zkoušky v náhradním termínu a místě, které žadateli oznámí po předchozí dohodě s příslušným útvarem policie.

	V trestním zákoníku je o krajní nouzi stanoveno, že
A	čin jinak trestný, kterým někdo odvrací mimořádně důrazný útok směřovaný vůči většímu množství občanů, kteří jsou chráněni tímto zákoníkem, není trestným činem, pokud tak rozhodne soud na návrh Ministerstva spravedlnosti. Nejde o krajní nouzi, jestliže bylo možno tento útok odvrátit jinými prostředky.
B	čin jinak trestný, kterým někdo zabraňuje útočníkovi v páchání trestného nebo jiného činu, který je uveden v trestním zákoníku, není trestným činem. Nejde o krajní nouzi, jestliže bylo možno pachateli v páchání činu zabránit jiným způsobem.
C	<i>čin jinak trestný, kterým někdo odvrací nebezpečí přímo hrozící zájmu chráněnému trestním zákonem, není trestným činem. Nejde o krajní nouzi, jestliže bylo možno toto nebezpečí za daných okolností odvrátit jinak anebo způsobený následek je zřejmě stejně závažný nebo ještě závažnější než ten, který hrozil, anebo byl ten, komu nebezpečí hrozilo, povinen je snášet.</i>

	Jednat v krajní nouzi je obecně oprávněn
A	<i>kdokoliv, tedy nejen ten, komu nebezpečí hrozí přímo a jehož zájmy jsou ohroženy, ale i ten, jehož zájmy ohroženy v daném případě nejsou (tzv. pomoc v krajní nouzi).</i>
B	pouze osoba, které hrozí nebezpečí a jejíž zájmy jsou ohroženy.
C	pouze příslušník policie, strážník obecní policie nebo příslušník hasičského záchranného sboru.

	Při posuzování oprávněnosti krajní nouze je rozhodující
A	přiměřenost způsobu odvracení hrozícího útoku, a to zejména s ohledem na prostředky použité k obraně. V případě odvracení útoku v krajní nouzi za použití střelné zbraně se vždy posuzuje také to, nemohl-li obránce střelbou ohrozit nezúčastněné osoby nebo způsobit nepřiměřenou škodu na majetku.
B	zcela zjevná nepřiměřenost způsobu odvracení hrozícího nebezpečí.
C	<i>to, zda nebylo možné dané nebezpečí odvrátit jinak nebo zda způsobený následek není zřejmě stejně závažný nebo ještě závažnější než ten, který hrozil.</i>

	Základní podmínkou vzniku stavu krajní nouze je nebezpečí, které hrozí zájmu chráněnému trestním zákonem. Toto nebezpečí
A	<i>musí hrozit přímo (tedy bezprostředně).</i>
B	musí hrozit nepřímě.
C	musí hrozit nejpozději ve střednědobé budoucnosti.

	Nebezpečí přímo hrozící zájmu chráněnému trestním zákonem může být s ohledem na vznik stavu krajní nouze způsobeno
A	pouze přírodní silou.
B	zejména člověkem, ale i zvířetem, neovladatelným dopravním prostředkem, oprávněným zásahem orgánu veřejné moci nebo i technickou závadou na zbraní.
C	<i>různými faktory, např. přírodní silou, člověkem nebo různými fyziologickými a biologickými procesy.</i>

	V trestním zákoníku je o nutné obraně stanoveno, že
A	čin jinak trestný, kterým někdo v sebeobraně odvrací napadení nebezpečným útočníkem, a to za použití střelné zbraně, není trestným činem, pokud byla střelná zbraň držena v souladu se zákonem o zbraních a pokud její držitel před jejím použitím opakovaně vyzval osobu útočníka, aby upustil od protiprávního jednání. O nutnou obranu jde i tehdy, byla-li obrana zcela zjevně nepřiměřená útoku.
B	<i>čin jinak trestný, kterým někdo odvrací přímo hrozící nebo trvající útok na zájem chráněný trestním zákonem, není trestným činem. Nejde o nutnou obranu, byla-li obrana zcela zjevně nepřiměřená způsobu útoku.</i>
C	čin jinak trestný, kterým někdo odvrací nebezpečí přímo hrozící zájmu chráněnému trestním zákonem, není trestným činem. Nejde o nutnou obranu, jestliže bylo možno toto nebezpečí za daných okolností odvrátit jinak anebo způsobený následek je zřejmě stejně závažný nebo ještě závažnější než ten, který hrozil, anebo byl ten, komu nebezpečí hrozilo, povinen je snášet.

	Při posuzování oprávněnosti nutné obrany je rozhodující zda
A	nebylo možné dané nebezpečí odvrátit jinak.
B	<i>obrana nebyla zcela zjevně nepřiměřená ve srovnání se způsobem útoku.</i>
C	způsobený následek není zřejmě stejně závažný nebo ještě závažnější než ten, který hrozil.

	Pokud obránce hodlá proti útočníkovi použít střelnou zbraň ve stavu nutné obrany
A	je povinen vyzvat osobu, proti které má být zbraň použita, aby upustila od protiprávního jednání s výstrahou, že bude použito zbraně. Od výzvy s výstrahou může upustit jen v případě, že je ohrožen jeho život nebo zdraví anebo je-li ohrožen život nebo zdraví jiné osoby.
B	<i>není povinen vyzvat osobu, proti které má být zbraň použita, aby upustila od protiprávního jednání.</i>
C	je povinen za všech okolností vyzvat osobu, proti které má být zbraň použita, aby upustila od protiprávního jednání s výstrahou, že bude použito zbraně. Střelnou zbraň obránce nesmí nikdy použít vůči zjevně těhotné ženě či osobě zjevně vysokého věku.

	Použití střelné zbraně vůči útočníkovi ve stavu nutné obrany je obecně
A	možné pouze tehdy, pokud nabitou střelnou zbraň používá nebo alespoň má v průběhu útoku k dispozici rovněž útočník.
B	možné pouze tehdy, pokud dané nebezpečí není možné odvrátit jinak a pokud způsobený následek nebude zřejmě stejně závažný nebo ještě závažnější než ten, který hrozil obránci.
C	<i>možné i tehdy, pokud útočník v rámci útoku sám nepoužije střelnou zbraň. Obrana musí být intenzivnější než útok, proto aby odvrátila jistě a bez rizika útok útočníka, tzn. že musí být silnější než útok, ale nesmí být zcela zjevně nepřiměřená způsobu útoku.</i>

	V případě jednání ve stavu nutné obrany z povahy věci vyplývá, že
A	<i>obrana musí být intenzivnější než útok, proto aby odvrátila jistě a bez rizika útok útočníka, tzn. že musí být silnější než útok, ale nesmí být zcela zjevně nepřiměřená způsobu útoku.</i>
B	obrana nesmí být intenzivnější než útok, může být pouze přiměřená intenzitě útoku.
C	obrana musí být intenzivnější než útok, přičemž otázka stupně její přiměřenosti není podstatná. V odůvodněných případech tak může být i zcela zjevně nepřiměřená.

	Jednání ve stavu nutné obrany je při splnění dalších podmínek možné tehdy, pokud někdo odvrací přímo hrozící nebo trvajícím útok
A	pouze na život a zdraví.
B	pouze na zdraví a majetek.
C	<i>na zájem chráněný trestním zákonem.</i>

	Jednáním v nutné obraně někdo odvrací přímo hrozící nebo trvajícím útok na zájem chráněný trestním zákonem. Ohrožení těchto zájmů může být způsobeno
A	pouze protiprávním jednáním fyzické osoby. Přitom může jít i o jednání, které je samo nutnou obranou nebo krajní nouzí, v nichž jedná útočník. V takovém případě je pak zásadní vzájemné porovnání přiměřenosti jednání útočníka a napadeného.
B	pouze opomenutím fyzické osoby.
C	<i>protiprávním jednáním fyzické osoby, může být způsobeno i opomenutím fyzické osoby, pokud je toto opomenutí taky protiprávní.</i>

	Při jednání v nutné obraně je možné
A	bránit pouze své zájmy.
B	bránit pouze své zájmy či zájmy rodinných příslušníků.
C	<i>bránit své zájmy i zájmy jiné osoby (pomoc v nutné obraně), a to za stejných zákonných podmínek.</i>

	Jednání v nutné obraně musí směřovat
A	<i>přímo proti útočníkovi, přičemž mu může vzniknout újma nejen na majetku, ale též na zdraví či dokonce na životě a případně i na jiných hodnotách chráněných trestním zákonem.</i>
B	přímo proti útočníkovi, přičemž mu může vzniknout pouze újma na majetku či na zdraví a tu je mu obránce povinen nahradit.
C	přímo proti útočníkovi či jeho rodinným příslušníkům, kteří se v čase zahájení protiprávního útoku nalézají v blízkosti místa útoku, i když se samotného útoku neúčastní.

	Pokud je útočníků více,
A	musí nutná obrana směřovat v první řadě na osobu, která dle subjektivního vnímání obránce udělí pokyny ostatním útočníkům.
B	musí být kroky podniknuté v rámci nutné obrany rovnoměrně zaměřeny vůči všem útočníkům.
C	<i>může nutná obrana směřovat proti kterémukoliv z nich.</i>

ČÁST II.

OTÁZKY K PROKÁZÁNÍ ZNALOSTI

NAUKY O ZBRANÍCH A STŘELIVU

Porovnejte vyobrazené vzorky a vyberte brokové střelivo s jednotnou střelou. Jedná se o vzorek nacházející se

A	<i>vlevo na začátku řady.</i>
B	<i>uprostřed řady.</i>
C	<i>vpravo na konci řady.</i>

Porovnejte vyobrazené vzorky a vyberte výkonné střelivo určené původně pro střelbu z revolveru. Jedná se o vzorek nacházející se

A	<i>vlevo na začátku řady.</i>
B	<i>vpravo na konci řady.</i>
C	<i>uprostřed řady.</i>

Porovnejte vyobrazené vzorky a vyberte střelivo typu Flobert. Jedná o vzorek nacházející se

A	vlevo na začátku řady.
B	vpravo na konci řady.
C	uprostřed řady.

Porovnejte vyobrazené vzorky a vyberte střelivo ráže .45 ACP původně určené pro samonabíjecí pistoli typu M1911. Jedná o vzorek nacházející se

A	vlevo na začátku řady.
B	vpravo na konci řady.
C	uprostřed řady.

V případě vyobrazených vzorků se jedná o

A	nábojky.
B	malorážkové náboje se zapuštěnou homogenní střelou.
C	náboje určené pouze pro expanzní zbraně nedovoleného výrobního provedení.

Porovnejte vyobrazené vzorky a vyberte střelivo s nábojnicí s okrajem. Jedná se o vzorky

A	tři krajní ve směru zleva.
B	prostřední a první krajní ve směru zleva.
C	<i>dva krajní ve směru zprava.</i>

V případě vyobrazeného vzorku se jedná o střelivo ráže

A	.22 LR.
B	.22 Hornet.
C	.222 Rem.

Porovnejte vyobrazené vzorky a určete konstrukci nábojů. Jedná se o náboje

A	se zápalem typu Lefauchaux.
B	se středovým zápalem.
C	<i>s okrajovým zápalem.</i>

	 <p data-bbox="284 804 1399 875">Porovnejte vyobrazené vzorky a vyberte střelivo ráže .223 Rem. vycházející z původně vojenského náboje 5,56x45 mm. Jedná se o vzorek nacházející se</p>
A	<i>nahoře na začátku řady.</i>
B	<i>dole na konci řady.</i>
C	<i>uprostřed řady.</i>

	 <p data-bbox="284 1592 1399 1664">Porovnejte jednotlivé obrázky a rozhodněte, zda je na nich vyobrazen náboj vycházející původně z náboje vz. 43 určeného pro samopal vz. 58.</p>
A	<i>Ano, jde o vzorek na horním obrázku.</i>
B	<i>Ano, jde o vzorek na dolním obrázku.</i>
C	<i>Ne, toto konkrétně vymezené střelivo zde není vyobrazeno.</i>

V případě vyobrazeného vzorku se jedná o

A	celoplášťovou střelu s přední částí ve tvaru komolého kužele.
B	poloplášťovou střelu s ogivální přední částí.
C	<i>celoplášťovou střelu s ogivální přední částí.</i>

V případě vyobrazeného vzorku se jedná o

A	<i>celoplášťovou střelu s přední částí ve tvaru komolého kužele.</i>
B	homogenní olověnou střelu s přední částí ve tvaru komolého kužele.
C	celoplášťovou střelu s ogivální přední částí.

V případě vyobrazeného vzorku střely se jedná o část střeliva, která byla vystřelena

A	z expanzní zbraně dovoleného výrobního provedení.
B	ze samonabíjecí pistole ráže .45 ACP.
C	<i>z dlouhé palné zbraně s drážkovaným vývrtem hlavně.</i>

Porovnejte jednotlivé obrázky a rozhodněte, zda je na některém z nich pojistka zbraně přesunuta do zajištěné polohy.

A	V zajištěné poloze je pojistka zbraně na horním obrázku.
B	V zajištěné poloze je pojistka zbraně na dolním obrázku.
C	V zajištěné poloze není pojistka zbraně ani na jednom z přiložených obrázků.

Zobrazená šipka označuje

A	pružinu záchytu závěru.
B	pružinu vytahovače.
C	vratnou (předsuvnou) pružinu.

Zobrazená šipka označuje umístění

A	<i>záchyty (zádržky) zásobníku.</i>
B	<i>pojistky.</i>
C	<i>záchyty závěru.</i>

Zobrazená šipka označuje umístění

A	<i>záchyty (zádržky) zásobníku.</i>
B	<i>záchyty závěru.</i>
C	<i>pojistky.</i>

Zobrazená šipka označuje umístění

A	vyhazovače.
B	vytahovače.
C	podavače.

Umístění lučičku v rámci konstrukce zbraně je označeno

A	písmenem A.
B	písmenem B.
C	písmenem C.

Zobrazená šipka označuje umístění

A	tlumiče hluku výstřelu.
B	kompenzátoru zdvihu.
C	kolimátoru.

Umístění plynového násadce (mechanismu k odběru plynů) v rámci konstrukce zbraně je označeno

A	písmenem A.
B	písmenem B.
C	písmenem C.

Zobrazená šipka označuje

A	závoru.
B	pojistník.
C	úderník.

Zobrazený zásobník je typický pro

A	<i>zbraně vycházející ze samopalu vz. 58.</i>
B	<i>pistoli vzor CZ 75.</i>
C	<i>pušku Mauser K98.</i>

Porovnejte jednotlivé vzorky revolverů. Perkusní revolver

A	<i>lze nalézt na horním obrázku.</i>
B	<i>lze nalézt na dolním obrázku.</i>
C	<i>nelze nalézt ani na jednom obrázku.</i>

S baskulí

A	se lze setkat u druhu zbraně na horním obrázku.
B	<i>se lze setkat u druhu zbraně na dolním obrázku.</i>
C	se nelze setkat ani u jednoho z vyobrazených druhů zbraní, jelikož baskule je typická pouze pro krátké samonabíjecí zbraně.

Rozhodněte, zda je vyobrazená zbraň vybavena pojistkou.

A	Ano, je. Tato pojistka má podobu temenní kličkové pojistky označené písmenem A.
B	<i>Ano, je. Tato pojistka má podobu manuální šoupátkové pojistky označené písmenem B.</i>
C	S ohledem na rozsah zobrazené plochy zbraně nelze určit.

V případě vyobrazené zbraně se jedná o zbraň

A	jednoranovou.
B	samonabíjecí.
C	opakovací.

Zobrazená hlavní část zbraně je typická pro

A	dvouranové zbraně zkonstruované na principech kolečkových zámkových systémů.
B	dlouhé opakovací zbraně s drážkovaným vývrtem hlavně.
C	krátké víceranové zbraně s perkusním zámkem.

Podle České technické normy se druhy střelných zbraní z hlediska charakteru střelby dělí na

A	jednoranové, opakovací, víceranové, automatické.
B	jednokomorové, vícekomorové a samonabíjecí.
C	jednohlavňové, vícehlavňové a automatické.

Podle České technické normy se expanzní zbraně z hlediska konstrukce a střeliva dělí na

A	akustické, plynovky a zbraně na granule.
B	akustické, signální a zbraně na granule.
C	paintballové, plynovky a zbraně na granule.

Druhy střelných zbraní se podle způsobu držení dělí na

A	lovecké a sportovní.
B	dlouhé a krátké.
C	speciální a samonabíjecí.

	Palná zbraň, u níž se vyhození vystřelené nábojnice, opětovné nabití a napnutí bicího mechanismu děje v důsledku předchozího výstřelu, a jejíž konstrukce umožňuje střílet jednotlivé rány, je
A	<i>samonabíjecí zbraň palná.</i>
B	<i>opakovací zbraň palná.</i>
C	<i>samočinná zbraň.</i>

	Palná zbraň, jejíž konstrukce umožňuje střílet dávkou nebo dávkami i jednotlivými ranami, je
A	<i>samonabíjecí zbraň palná.</i>
B	<i>opakovací zbraň palná.</i>
C	<i>samočinná zbraň.</i>

	Hlaveň je část zbraně
A	<i>sloužící k uzavírání nebo uzamykání náboje ve zbraní.</i>
B	<i>sloužící k zásobování zbraně náboji.</i>
C	<i>v níž se určitý druh energie přeměňuje v pohybovou energii střely; vodící část vývrtní hlavně vede střelu v požadovaném směru.</i>

	Závěr u zbraně je zařízení, které
A	<i>uzavírá nebo uzamyká nábojovou komoru.</i>
B	<i>slouží k zamíření zbraně.</i>
C	<i>slouží k zásobování zbraně náboji.</i>

	Bicí mechanismus u palných zbraní je mechanismus
A	<i>sloužící k vedení střely.</i>
B	<i>způsobující úder na zápalku.</i>
C	<i>sloužící k zamíření zbraně.</i>

	Pojistka je
A	<i>součást zajišťující zbraň proti výstřelu.</i>
B	<i>součást, která přidržuje nábojnici.</i>
C	<i>zařízení, které vyhazuje nábojnici nebo náboj.</i>

	Mířidla jsou zařízení sloužící
A	<i>k měření ráže zbraně.</i>
B	<i>k zamíření zbraně.</i>
C	<i>k nabíjení zbraně.</i>

	Vložná hlaveň je
A	hlaveň větší ráže vkládaná do vývrtu hlavně menší ráže.
B	<i>hlaveň menší ráže vkládaná do vývrtu hlavně větší ráže.</i>
C	zařízení nebo součást hlavně, která upravuje účinky výstřelu.

	Rám zbraně je
A	součást revolveru, která vytahuje a vyhazuje vystřelené nábojnice.
B	část zbraně, která je určena k podávání nábojů.
C	<i>součást revolveru, ve které jsou uloženy nebo jsou na ní upevněny ostatní součásti zbraně.</i>

	Spouštěvý mechanismus palné zbraně slouží
A	k zamíření zbraně na cíl.
B	<i>k ovládní bicího mechanismu.</i>
C	k vytažení nábojnice z nábojové komory.

	Palná zbraň – jednuška je
A	jednoranová dvouhlavňová brokovnice.
B	<i>jednohlavňová jednoranová brokovnice.</i>
C	víceranová brokovnice.

	Palná zbraň – dvojka je
A	<i>dvouhlavňová brokovnice s hlavněmi vedle sebe.</i>
B	dvouhlavňová brokovnice s hlavněmi nad sebou.
C	lovecká zbraň s brokovou a kulovou hlavní vedle sebe.

	Palná zbraň - lankasterka je
A	dvojka se skrytými kladívky.
B	<i>dvojka s vnějšími kohouty.</i>
C	jednohlavňová jednoranová brokovnice.

	Palná zbraň - hamerleska je
A	dvouhlavňová zbraň s kulovou a brokovou hlavní.
B	dvojka s vnějšími kohouty.
C	<i>dvojka se sklopnými hlavněmi a se skrytými kladívky.</i>

	Palná zbraň - broková kozlice je
A	dvouhlavňová zbraň s kulovou a brokovou hlavní.
B	zbraň se dvěma hlavněmi vedle sebe; obě hlavně brokové.
C	<i>zbraň se dvěma hlavněmi nad sebou; obě hlavně brokové.</i>

	Palná zbraň - brokový troják je
A	kulová zbraň se třemi kulovými hlavněmi, dvěma vedle sebe a jednou pod nimi nebo nad nimi.
B	<i>zbraň se třemi brokovými hlavněmi, dvěma vedle sebe a jednou pod nimi nebo nad nimi.</i>
C	zbraň se třemi malorážkovými hlavněmi, dvěma vedle sebe a jednou pod nimi nebo nad nimi.

	Palná zbraň - kombinovaná zbraň je
A	<i>lovecká dlouhá zbraň se dvěma a více hlavněmi; hlavně mají různý vývrt.</i>
B	zbraň se dvěma hlavněmi nad sebou; obě hlavně brokové.
C	jednohlavňová lovecká dlouhá zbraň s drážkovaným vývrtem určená pro střelbu kulovými náboji.

	Palná zbraň - obojetnice je
A	zbraň se dvěma kulovými hlavněmi vedle sebe.
B	dvouhlavňová brokovnice s hlavněmi vedle sebe.
C	<i>dvouhlavňová zbraň s kulovou a brokovou hlavní vedle sebe.</i>

	Palná zbraň - kulobroková kozlice je
A	zbraň, která má dvě kulové hlavně vedle sebe.
B	<i>zbraň se dvěma hlavněmi nad sebou; kulová a broková hlaveň bez ohledu na jejich vzájemnou polohu.</i>
C	zbraň, která má dvě brokové hlavně vedle sebe.

	Palná zbraň - dvojákový troják je
A	<i>zbraň, která má dvě kulové hlavně vedle sebe, pod nimi nebo nad nimi je hlaveň broková.</i>
B	zbraň se dvěma brokovými hlavněmi vedle sebe, pod nimi nebo nad nimi je hlaveň malorážková.
C	broková zbraň se třemi brokovými hlavněmi.

	Palná zbraň - troják je
A	zbraň, která má dvě kulové hlavně vedle sebe, pod nimi nebo nad nimi je hlaveň broková.
B	<i>zbraň se třemi hlavněmi, dvěma brokovými vedle sebe a kulovou pod nimi nebo nad nimi.</i>
C	broková zbraň se třemi brokovými hlavněmi.

	Palná zbraň - trojáček je
A	broková zbraň se třemi brokovými hlavněmi.
B	zbraň se dvěma kulovými hlavněmi vedle sebe, nad nimi nebo pod nimi je hlaveň broková.
C	<i>zbraň se dvěma brokovými hlavněmi vedle sebe, pod nimi nebo nad nimi je hlaveň malorážková.</i>

	Palná zbraň - trojče je
A	<i>zbraň se třemi hlavněmi; kulová a broková hlaveň nad sebou, po stranách hlaveň malorážková nebo kulová malé ráže.</i>
B	broková zbraň se třemi hlavněmi, dvěma brokovými vedle sebe a kulovou pod nimi nebo nad nimi.
C	zbraň se dvěma brokovými hlavněmi vedle sebe, pod nimi nebo nad nimi je hlaveň malorážková.

	Palná zbraň - čtyřče je
A	zbraň se čtyřmi brokovými hlavněmi souměrně uspořádanými ke svislé ose.
B	<i>zbraň se čtyřmi hlavněmi souměrně uspořádanými ke svislé ose; dvě hlavně brokové, jedna kulová a jedna malorážková nebo dvě hlavně kulové, jedna broková a jedna malorážková.</i>
C	kulová zbraň se čtyřmi kulovými hlavněmi souměrně uspořádanými ke svislé ose.

	Palná zbraň - kulovnice je
A	<i>jednohlavňová lovecká dlouhá zbraň s drážkovaným vývrtem určená pro střelbu kulovými náboji.</i>
B	vícehlavňová lovecká zbraň určená pro střelbu brokovými náboji.
C	jednohlavňová lovecká dlouhá zbraň s drážkovaným vývrtem určená pro střelbu signálními náboji.

	Palná zbraň - dvoják je
A	dlouhá zbraň se dvěma brokovými hlavněmi vedle sebe.
B	lovecká dlouhá zbraň se dvěma kulovými hlavněmi nad sebou.
C	<i>lovecká dlouhá zbraň se dvěma kulovými hlavněmi vedle sebe.</i>

	Palná zbraň - kulová kozlice je
A	<i>lovecká dlouhá zbraň se dvěma kulovými hlavněmi nad sebou.</i>
B	dlouhá zbraň se dvěma kulovými hlavněmi vedle sebe.
C	lovecká dlouhá zbraň se dvěma brokovými hlavněmi nad sebou.

	Palná zbraň - kulový troják je
A	dlouhá lovecká zbraň se třemi brokovými hlavněmi.
B	<i>dlouhá lovecká zbraň se třemi kulovými hlavněmi.</i>
C	lovecká zbraň se dvěma kulovými a jednou brokovou hlavní.

	Podle České technické normy se za malorážku považuje palná zbraň, kterou je
A	dlouhá zbraň s drážkovaným vývrtem pro kulový náboj se středovým zápalem.
B	krátká zbraň určená pro střelbu náboji typu Flobert.
C	<i>dlouhá zbraň s drážkovaným vývrtem pro kulový náboj ráže .22 (5,6 mm) s okrajovým zápalem.</i>

	Palná zbraň - flobertka je
A	<i>krátká nebo dlouhá jednohlavňová nebo dvouhlavňová zbraň určená pro náboje typu Flobert.</i>
B	krátká nebo dlouhá zbraň s hladkým vývrtem pro kulový náboj s jiným než středovým nebo okrajovým zápalem.
C	dlouhá kulová zbraň pro střelbu kulovými náboji se středovým zápalem.

	Palná zbraň - pistole je
A	krátká zbraň s pevnou hlavní a otáčivým válcem s nábojovými komorami, které se mezi jednotlivými výstřely natáčejí do osy hlavně.
B	dlouhá zbraň s pevnou hlavní s nábojovou komorou; jednoranová, opakovací nebo samonabíjecí (popřípadě vícehlavňová).
C	<i>krátká zbraň s pevnou nebo pohyblivou hlavní s nábojovou komorou; jednoranová, opakovací nebo samonabíjecí (popřípadě vícehlavňová).</i>

	Palná zbraň - revolver je
A	<i>krátká zbraň s pevnou hlavní a otáčivým válcem s nábojovými komorami, které se mezi jednotlivými výstřely natáčejí do osy vývrtní hlavně.</i>
B	krátká zbraň s pevnou nebo pohyblivou hlavní s nábojovou komorou; jednoranová, opakovací nebo samonabíjecí (popřípadě vícehlavňová).
C	dlouhá zbraň s pohyblivou hlavní a otáčivým válcem s nábojovými komorami, které se mezi jednotlivými výstřely natáčejí do osy vývrtní hlavně.

	Ráže palné zbraně pro kulový náboj je
A	<i>vyjádřena některými nebo všemi údaji: smluvní velikostí průměru vodící části vývrtní hlavně, technickým popisem nábojové komory, technickým popisem použitelného náboje, doplňkovými označeními.</i>
B	vyjádřena všemi údaji: zvykovou velikostí poloměru vodící linie vývrtní hlavně, technickým popisem nábojové komory, smluvním popisem použitého náboje.
C	přesně vyjádřena údaji: smluvní velikostí objemu vodící části hlavně, smluvním popisem komory.

	Zahrdlení je úprava
A	<i>ústové části brokové hlavně ovlivňující velikost a charakter krytí.</i>
B	nábojové komory brokové zbraně.
C	přechodového kužele brokové zbraně.

	Ráže palné zbraně pro brokový náboj je
A	vyjádřena přesnou velikostí průměru vývrtní hlavně a smluvním číslem udávajícím počet koulí libovolného průměru odlitých z jedné anglické libry olova, které projdou lehce vývrtem hlavně.
B	přesná velikost průměru vodící části vývrtní hlavně, což je smluvní číslo udávající počet koulí stejného průměru odlitých z jedné anglické libry olova, které projdou vývrtem hlavně.
C	<i>vyjádřena údaji: smluvní velikostí průměru vodící části vývrtní hlavně a technickým popisem nábojové komory.</i>

	Střelivo se podle zápalu dělí na
A	střelivo s dynamickým nebo mechanickým zápalem.
B	střelivo s elektrickým nebo plynovým zápalem.
C	<i>střelivo s elektrickým nebo mechanickým zápalem.</i>

	Střelivo s mechanickým zápalem se dělí na střelivo
A	s okrajovým zápalem nebo se zápalem Lefauchaux.
B	s okrajovým nebo středovým zápalem.
C	<i>s okrajovým zápalem, středovým zápalem nebo se zápalem Lefauchaux.</i>

	Školní náboj je náboj
A	určený ke světelné a akustické imitaci ostré střelby.
B	<i>bez výmetné náplně a zápalky, který rozměrově odpovídá skutečnému náboji: slouží pro výuku a výcvik v nabíjení a spouštění zbraně a pro kontrolu funkce zásobníku, závěru a spuštěadla.</i>
C	s výmetnou náplní, který rozměrově neodpovídá skutečnému náboji.

	Náboj typu Flobert je náboj
A	se středovým zápalem pro brokové zbraně.
B	se středovým zápalem; má střelu jednotnou nebo hromadnou v rážích 4 mm, 7 mm a 10 mm.
C	<i>s okrajovým zápalem; má střelu jednotnou nebo hromadnou v rážích 4 mm, 6 mm a 9 mm.</i>

	U perkusního zámků se iniciace výmetné náplně vyvozuje
A	<i>úderem kladívka (kohoutu) na perkusní zápalku.</i>
B	úhozem kladívka (kohoutu) na ocílku.
C	úderem křemene upevněného v čelistech zámků na ocílku.

	Záměrná je
A	kladný náměr, který definuje odklon náměrné od úrovně ústí vzhůru.
B	přímka spojující mířidla zamířené zbraně a nejvyšší bod dráhy střely na úrovni ústí.
C	<i>přímka spojující mířidla zamířené zbraně a záměrný bod na cíli.</i>

	Maximální dostřel je
A	<i>největší dosažitelný dostřel při střelbě z určité zbraně s určitým druhem náboje.</i>
B	největší vzdálenost od zbraně, na níž lze efektivně vyřadit střelbou zvolený cíl.
C	nejmenší dosažitelný dostřel při střelbě z určité zbraně.

	Účinný dostřel je
A	<i>největší vzdálenost od zbraně, na níž lze efektivně vyřadit střelbou zvolený cíl.</i>
B	největší dosažený dostřel při střelbě z určité zbraně s určitým druhem náboje.
C	maximální vzdálenost od zbraně, kam dopadne střela.

	Krytí zbraně je
A	poměr počtu zásahů vytvořených broky brokového shluku určitého náboje ve čtverci o stanovené úhlopříčce.
B	<i>poměr počtu zásahů vytvořených broky brokového shluku určitého náboje ve svislém kruhu o stanoveném průměru v určené vzdálenosti od ústí zbraně k celkovému počtu broků v náboji, vyjádřený v procentech.</i>
C	prodloužená osa hlavně zamířené zbraně bezprostředně před výstřelem.

	Ranivý účinek je
A	<i>ničivý účinek střel na živé cíle, jehož výsledkem je vznik střelných poranění.</i>
B	ničivý účinek střel na pevné cíle, jehož výsledkem je zničení cíle.
C	rozdíl mezi dopadovou a zbytkovou energií střely.

	Průbojný účinek je
A	účinek střely, který způsobí zapálení předmětu.
B	ničivý účinek střel na živé cíle, jehož výsledkem je vznik střelných poranění.
C	<i>ničivý účinek střely spočívající v pronikání neživým cílem.</i>

	Střelnice je komplex zařízení a prostorů určených
A	<i>pro střelbu.</i>
B	výhradně pro výuku a výcvik ve střelbě.
C	jen pro nastřelování a zkoušení zbraní.

	Střelecké stanoviště je
A	přibližně určené místo, popřípadě ohrazené, kde řídicí střeleb vydává střelcům náboje.
B	<i>přesně určené místo, popřípadě ohrazené, z něhož se střílí.</i>
C	přesně určené místo, popřípadě ohrazené, na kterém se střelcům udělují instrukce.

	Palebná čára je čára, která omezuje střelecká stanoviště směrem
A	<i>k terčové čáře.</i>
B	k místu, kde jsou vydávány náboje.
C	k místu, kde řídicí střeleb provádí instruktáž.

	Cílový prostor je prostor, kde
A	se zdržuje střelec po zasažení cíle.
B	je prováděno vyhodnocení střelby na cíl.
C	<i>je umístěn terč a terčová zařízení.</i>

	Bezpečný prostor je prostor střelnice, který
A	<i>není při střelbě ohrožen při dodržení bezpečnostních pravidel platných pro danou střelnici.</i>
B	je za zády řídicího střeleb.
C	slouží k ukládání vystřelených nábojnic.

	Ohrožený prostor je prostor střelnice, kde
A	<i>lze předpokládat přímý dopad střel nebo střel a jejich částí po odrazu při dodržení bezpečnostních pravidel platných pro danou střelnici.</i>
B	jsou uloženy zbraně, střelivo a další munice.
C	se provádí výuka a výcvik ve střelbě.

	Terčové zařízení je zařízení sloužící
A	<i>k umístění a případnému pohybu terčů.</i>
B	k automatickému lepení terčů po provedené střelbě.
C	k uskladnění používaných terčů na střelnici.

	Nástřelná série je
A	série sloužící k ověření zkušební značky zbraně.
B	<i>série sloužící k ověření nastřelení a funkce zbraně zpravidla před soutěží.</i>
C	série sloužící k ověření průměrné hodnoty bodu zásahu.

	Vydutí hlavně je
A	rozšíření ústí brokové hlavně.
B	<i>místní zvětšení průměru hlavně způsobené při výstřelu.</i>
C	prasknutí hlavně po výstřelu.

	Dva různými směry současně vržené asfaltové terče se nazývají
A	<i>dvojterč.</i>
B	nástřelný terč.
C	zadní terč.

	Terč definovaných rozměrů, hmotnosti a barvy, používaný pro brokové disciplíny, vrhaný vrhacím zařízením se nazývá
A	nástřelný terč (pohyblivý terč).
B	dvojterč (klouzavý terč).
C	<i>asfaltový terč (letící terč).</i>

	Zápalka je
A	prachová tableta určená jako zápalná látka v palných střelných zbraních.
B	<i>součást náboje obsahující zápalkovou slož, která se nárazem nebo jiným způsobem vznítí a zažehne výmetnou náplň.</i>
C	nábojnice obsahující zažehovací nebo zápalnou látku určenou pro palné střelné zbraně.

ČÁST III.

OTÁZKY K PROKÁZÁNÍ ZNALOSTI

ZDRAVOTNICKÉHO MINIMA

	Při popálení nebo opaření malé plochy postižené místo
A	překryjeme čistým obvazem.
B	<i>poléváme chladnou vodou, dokud chlazení přináší úlevu, pak zakryjeme co nejčistší tkaninou.</i>
C	ošetříme mastí na spáleniny.

	Při políží kyselinou nebo louhem postižené místo
A	se snažíme chemicky neutralizovat.
B	otřeme čistým kouskem látky dosucha.
C	<i>poléváme co největším množstvím vody.</i>

	Při kolapsu (mdlobě) postiženého
A	<i>uložíme do polohy na záda, zvedneme dolní končetiny, zajistíme přívod čerstvého vzduchu, dáváme studené obklady na čelo.</i>
B	posadíme se zakloněnou hlavou, dáváme studené obklady na prsa.
C	položíme, nejlépe do polohy na břicho.

	Šok je závažný chorobný stav, se kterým se můžeme setkat
A	pouze po větším úrazu.
B	pouze při větší ztrátě tělesných tekutin.
C	<i>u všech závažných úrazových, ale i neúrazových stavů.</i>

	V rámci protišokových opatření při úrazu provádíme
A	<i>stavění krvácení, zajištění psychického klidu, ochranu před prochlazením nebo přehřátím, znehybnění zlomenin.</i>
B	obyčejně znehybnění končetin a uložení do polohy vleže.
C	podávání tekutiny podle žízně, na poraněné místo dáme elastické obinadlo, s pacientem nemanipulujeme, abychom mu neublížili.

	Při tepenném krvácení na končetině přiložíme škrtidlo
A	pod ránu, to je dále od srdce.
B	<i>nad ránu, to je blíže k srdci.</i>
C	nad i pod ránu.

	Při tepenném krvácení menšího rozsahu na končetině přiložíme
A	<i>tlakový obvaz.</i>
B	normální obvaz.
C	obvaz na ránu a nad ní škrtidlo.

	Je-li dýchání z plic do plic neúčinné
A	snažíme se prudkým fouknutím odstranit event. překážku.
B	provedeme předklon hlavy.
C	<i>zdokonalíme záklon hlavy.</i>

	Při bezvědomí
A	<i>zjistíme stav dýchání a srdeční činnosti, není-li porucha, orientačně vyšetříme a trvale sledujeme do příjezdu záchranné služby.</i>
B	postíženého uložíme na měkkou podložku, orientační vyšetření neprovádíme.
C	ihned zahájíme dýchání z úst do úst, s orientačním vyšetřením se nezdržujeme.

	Při dýchání z plic do plic
A	<i>provádíme vždy dva vdechy po sobě; hloubka vdechu by měla být taková, aby se hrudník postíženého viditelně zvedal.</i>
B	provádíme vždy dva vdechy v intervalu asi 5 sekund; objem vdechnutého vzduchu by měl být asi 1 litr (u dospělého).
C	provádíme vždy 1 vdech maximálním možným objemem.

	Zevní masáž srdce při resuscitaci provádíme
A	v poloze na zádech postíženého rytmickým masírováním hrudníku oběma rukama přeloženými přes sebe frekvencí asi 60krát za minutu.
B	<i>stlačováním středu hrudníku na hrudní kosti dlaňovou hranou jedné ruky, druhá ruka je přiložena na spodní, frekvencí 100krát za minutu.</i>
C	přiložením dlaně na hrudní kost postíženého v její dolní části a stlačujeme frekvencí 80krát za minutu.

	Při poranění páteře transport poraněného
A	není možný.
B	<i>je možný jen na tvrdé rovné podložce.</i>
C	je možný na jakékoliv podložce.

	Při žilním krvácení většího rozsahu
A	<i>přiložíme tlakový obvaz.</i>
B	přiložíme normální obvaz a pod ránu škrtidlo.
C	postačí normální obvaz.

	Při tepenném krvácení na krku v oblasti klíční kosti v podpažní jamce zastavujeme krvácení
A	tlakovým obvazem.
B	pomocí škrtidla.
C	<i>tlakem prstu v ráně.</i>

	Cizí těleso
A	z rány zásadně nevyjímáme.
B	<i>z rány můžeme vyjmout, pokud to jde volně; ránu poté ošetříme běžným způsobem.</i>
C	z rány pokaždé neprodleně vyjímáme, i když to nejde volně.

	Stabilizovaná poloha je
A	vleže na zádech se zakloněnou hlavou.
B	na břiše.
C	<i>na boku, s pokrčenou spodní dolní končetinou, horní paže je podložena pod obličejem a spodní paže je v mírném zapažení za tělem.</i>

	Při prudkém zevním krvácení je nejdůležitější
A	<i>okamžité stavění krvácení stiskem prstu v ráně, pak si rozmyslíme další postup.</i>
B	nejprve si dobře promyslet postup a připravit si pomůcky.
C	dát poraněnému ve velkém množství pít a uložit ho do stabilizované polohy.

	Krvácení z nosu ošetříme
A	<i>stlačením nosních dírek prsty a předklonem hlavy, případně přikládáním studených obkladů na zátylek.</i>
B	záklonem hlavy.
C	uložením postiženého do vodorovné polohy.

	Otevřenou zlomeninu končetiny
A	znehybníme dlahami, před tím je však třeba zlomeninu napravit narovnááním v ose.
B	ošetříme poraněnému přiložením obvazu a elastického obinadla na ránu.
C	<i>ošetříme poraněnému přiložením obvazu a končetinu znehybníme v poloze, v jaké se nachází.</i>

	Při zavřeném poranění břicha, kdy je poraněný při vědomí
A	<i>uložíme poraněného do polohy na zádech nebo na bok, cítí-li se tak lépe.</i>
B	uložíme jej do polohy vsedě, dáváme pít podle žízně.
C	uložíme jej do polohy na břiše.

	Zlomeninu horní končetiny ošetříme přiložením
A	elastického obinadla a provedeme protišoková opatření.
B	elastického obinadla v místě bolesti.
C	<i>dlahy a provedeme závěs, nejlépe šátkem.</i>

	Zlomeninu dolní končetiny ošetříme přiložením
A	<i>dlahy přes oblečenou končetinu, se znehybněním sousedních kloubů.</i>
B	elastického obinadla v místě bolesti.
C	elastického obinadla od prstů až k tříslu.

	První pomoc je povinen poskytnout
A	každý, pokud již dosáhl věku 18 let.
B	<i>každý, kdo tak může učinit bez nebezpečí pro sebe nebo jiného.</i>
C	ten, kdo prošel jakýmkoli zdravotnickým školením.

	Při střelném poranění
A	musíme ránu pro zvýšenou možnost infekce důkladně vyčistit a vydezinfikovat.
B	musíme dbát na možnost komplikací, proto vždy ránu důkladně vymyjeme a dezinfikujeme pouze okolí.
C	<i>je při prvním ošetření riziko infekce málo podstatné; snažíme se pouze zastavit krvácení a u končetin provést znehybnění.</i>

	Při střelném poranění hrudníku, kdy je poraněný při vědomí, přiložíme na ránu
A	<i>poloprodyšný obvaz, poraněného uložíme do polohy v polosedě, sledujeme jeho stav.</i>
B	neprodyšný obvaz, poraněného uložíme na záda.
C	neprodyšný obvaz, poraněného uložíme do polohy na bok poraněnou stranou nahoru.

	Při střelném poranění břicha, kdy je poraněný při vědomí,
A	obvážeme ránu, poraněného položíme nejlépe na břicho, aby byla rána stlačena.
B	<i>na ránu přiložíme obvaz, případně vyhrzlé kličky střevní se nesnažíme nikdy vrátit zpět, poraněného uložíme v poloze na zádech s podloženými koleny, nesmí nic jíst ani pít.</i>
C	ránu obvážeme, poraněného uložíme v polosedě, dáváme mu pít podle žízně, ale nesmí nic jíst.

	Při střelném poranění končetiny poraněnému
A	<i>přiložíme tlakový obvaz, při větším tepenném krvácení zaškrtneme tepnu nad ránou.</i>
B	ránu omyjeme, vyjmeme kulku a obvážeme.
C	ránu zaškrtneme nad ránou i pod ránou.

	Při poskytování první pomoci je nutné nejdříve
A	<i>zastavit velké tepenné krvácení a uvolnit dýchací cesty.</i>
B	přivolat odbornou pomoc.
C	zahájit umělé dýchání.

	Zlomeninu znehybňujeme přiložením dlahy tak, aby
A	<i>znehybňovala kloub nad a pod zlomeninou.</i>
B	sahala od zlomeniny ke kloubu.
C	znehybňovala celou končetinu.

	Tlakový bod je místo, ve kterém lze stisknout tepnu
A	na kterémkoli místě v jejím průběhu.
B	nad ránou.
C	<i>proti kosti.</i>

	Podezření na poranění míchy vyvolává
A	bezvědomí, pacient reaguje jen na bolestivé podněty.
B	<i>ztráta hybnosti a citlivosti končetin.</i>
C	škubavé křeče dolních končetin.

	Žilní krvácení poznáme podle toho, že krev je
A	světlá a vystřikuje souhlasně s tepem.
B	<i>tmavá a teče z rány bez pulzace.</i>
C	světlá a vytéká z rány bez tlaku.

	Po zahájení resuscitace je nejdůležitější
A	resuscitovat v přesně daném poměru 30:2.
B	<i>resuscitaci nepřerušovat do příjezdu ZS, obnovení dýchání nebo vlastního vyčerpání.</i>
C	pravidelně kontrolovat puls a dech poraněného.

	Autotransfuzní poloha je
A	<i>mýtem první pomoci – nemá žádný praktický význam a může být i škodlivá.</i>
B	na břicho, tlakem na břišní orgány se dostane krev do srdce.
C	v polosedě s podloženou hlavou.

	Záchranná služba má telefonní číslo
A	150.
B	155.
C	158.

	Při kolapsu (mdlobě) je zajištění odborné pomoci nutné
A	vždy.
B	<i>nedojde-li k rychlé úpravě stavu.</i>
C	nikdy.

	Mezi protišoková opatření nepatří
A	zabránění podchlazení.
B	tišení bolesti.
C	<i>podání energeticky bohaté stravy.</i>

	Při poranění oka úlomkem kovu při střelbě
A	opatrně vyjmeme pinzetou úlomek z oka.
B	<i>oko nedráždíme, úlomek nevyndáváme, obě oči překryjeme sterilním obvazem a postiženého dopravíme co nejrychleji k lékaři.</i>
C	provedeme výplach oka a pokusíme se ostrým předmětem tento úlomek vyjmout.

221/2017 Sb.

VYHLÁŠKA

ze dne 19. července 2017

o provedení některých ustanovení zákona o zbraních

Ministerstvo vnitra stanoví podle § 79 odst. 2 a 3 zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o zbraních), ve znění zákona č. 228/2003 Sb., zákona č. 484/2008 Sb., zákona č. 170/2013 Sb. a zákona č. 229/2016 Sb., (dále jen "zákon") k provedení § 17 odst. 2 písm. c), § 21 odst. 9, § 30 odst. 13, § 39a odst. 4, § 50b, § 52 odst. 7, § 70f odst. 7, § 70n odst. 5 a § 73a odst. 10 zákona:

ČÁST PRVNÍ

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

Touto vyhláškou se stanoví

- a) požadavky technického provedení fotografie zobrazující žadatele,
- b) obsahová náplň teoretické a praktické části zkoušky odborné způsobilosti, celkové vyhodnocení zkoušky odborné způsobilosti žadatele o vydání zbrojního průkazu a výše odměny zkušební komisaře,
- c) obsahová náplň teoretické části zkoušky, způsob provádění praktické části zkoušky, celkové vyhodnocení zkoušky zkušební komisaře a způsob vydání průkazu zkušební komisaře,
- d) obsahová náplň zkoušky odborné způsobilosti žadatele o vydání vyššího muničního průkazu a teoretické a praktické části zkoušky odborné způsobilosti žadatele o vydání průkazu pro provádění pyrotechnického průzkumu a zkušební řád pro tyto zkoušky,
- e) požadavky na zabezpečení zbraní, střeliva a munice v průběhu přepravy,
- f) povinné obsahové náležitosti provozního řádu střelnice,
- g) způsob vedení evidencí o zbraních, střelivu a municí při podnikání v oblasti zbraní a střeliva nebo při nakládání s municí a o provedení cvičných střelb a
- h) vzory průkazů, žádostí, přihlášek, osvědčení, oznámení a předepsaný elektronický formulář podle § 73a odst. 7 zákona.

§ 2

Fotografie žadatele

[K § 17 odst. 2 písm. c) zákona]

(1) Fotografie má hladký povrch a je v barevném provedení. Fotografie je obdélníkového tvaru o rozměrech 35 mm x 45 mm, postavená na kratší stranu s rovnými nebo zaoblenými rohy s rádiem $R = 3 \text{ mm} \pm 0,5 \text{ mm}$ o tloušťce od 0,13 mm do 0,27 mm.

(2) Fotografie zobrazuje žadatele v občanském oděvu, bez brýlí s tmavými skly a bez pokrývky hlavy, není-li její použití odůvodněno důvody náboženskými nebo zdravotními; v takovém případě nesmí pokrývka hlavy zakrýt obličejovou část způsobem znemožňujícím identifikaci osoby. Fotografie ukazuje hlavu a ramena zobrazované osoby a odpovídá současné podobě osoby. Osoba je zobrazena v předním čelním pohledu tak, aby středová vertikální rovina obličeje byla prodloužením vertikální roviny objektivu snímací soustavy a horizontální rovina obličeje tvořená očima byla prodloužením horizontální roviny objektivu snímací soustavy. Pohled zobrazované osoby směřuje do objektivu.

(3) Mezi horním okrajem hlavy a horním okrajem fotografie je vzdálenost minimálně 2 mm. Výška obličejové části hlavy, která je tvořena vzdáleností od očí k bradě, je minimálně 13 mm.

(4) Pozadí za zobrazovanou osobou je bílé až světlemodré barvy, přičemž je přípustný plynulý přechod těchto barev. Fotografie je bez odlesků, které by skryly nebo výrazně změnily charakteristické identifikační znaky osoby, jimiž jsou zejména tvar a umístění obočí, očí, nosu, úst, brady a celkový tvar obličeje. Nelze provádět retuše a jiné úpravy fotografie.

ČÁST DRUHÁ

ZKOUŠKY ODBORNÉ ZPŮSOBILOSTI

HLAVA I

ZKOUŠKA ODBORNÉ ZPŮSOBILOSTI ŽADATELE O VYDÁNÍ ZBROJNÍHO PRŮKAZU

(K § 21 odst. 9 zákona)

§ 3

Průběh zkoušky

Průběh zkoušky odborné způsobilosti žadatele o vydání zbrojního průkazu a přehled některých pokynů a úkonů v rozsahu činností k prokázání znalostí bezpečné manipulace se zbraní a střelivem upravuje jiný právní předpis¹⁾.

§ 4

Obsahová náplň teoretické části zkoušky

(1) Teoretická část zkoušky se provádí písemným testem trvajícím nejdéle 40 minut, který je složen z 30 otázek, z nichž je 22 otázek ze znalosti právních předpisů hodnocených po 3 bodech, 5 otázek ze znalosti nauky o zbraních a střelivu hodnocených po 2 bodech a 3 otázky ze znalosti zdravotnického minima hodnocených po 1 bodě.

(2) Žadatel vypracovává test samostatně a bez pomůcek, které nebyly zkušebními komisařem připuštěny.

Obsahová náplň praktické části zkoušky

§ 5

(1) V praktické části zkoušky žadatel k prokázání znalostí bezpečné manipulace se zbraní a střelivem samostatně předvede

- a) prohlídku zbraně za účelem zjištění, zda není v nabitém stavu,
- b) částečné rozebrání a složení zbraně v rozsahu, který je nutný k běžnému vyčištění zbraně po střelbě, a
- c) postup při přípravě zbraně a střeliva ke střelbě, postup při zjištění závady na zbraní při střelbě a postup při ukončení střelby.

(2) Zbraň nebo zbraně k předvedení činností uvedených v odstavci 1 a ke střelbě na pevný cíl podle § 6 určí žadateli zkušební komisař.

(3) K předvedení činností uvedených v odstavci 1 se použije zbraň nebo zbraně obvyklého typu odpovídající skupině zbrojního průkazu, kterou žadatel uvádí v přihlášce.

(4) Při předvádění činností uvedených v odstavci 1 se použijí jako střelivo náboje neobsahující výmetné náplně, nárazové složky ani zápalky se zápalkovou složkou.

(5) K prokázání znalostí bezpečné manipulace se zbraní a střelivem nelze připustit pouze slovní popis činností uvedených v odstavci 1.

§ 6

(1) Žadatel provede po předvedení činností uvedených v § 5 odst. 1 střelbu na pevný cíl. Ke střelbě na pevný cíl se použijí zbraně obvyklého typu odpovídající skupině zbrojního průkazu, kterou žadatel uvádí v přihlášce. Přitom se vždy použije v případě žadatele o vydání zbrojního průkazu

- a) skupiny A a B dlouhá kulová nebo krátká kulová zbraň,
- b) skupiny C dlouhá kulová a dlouhá broková zbraň, nebo
- c) skupiny D a E krátká kulová zbraň.

(2) Střelba na pevný cíl se provádí na střelnici podle § 1 odst. 2 písm. e) nebo § 52 zákona v poloze vstoje. Žadatel o vydání zbrojního průkazu je povinen při střelbě použít vhodné ochranné pomůcky, které určí zkušební komisař nebo které jsou stanoveny provozním řádem střelnice. Žadatel je bez ohledu na předchozí větu oprávněn při střelbě používat zdravotnické prostředky²⁾, které běžně využívá, nebrání-li jejich použití zachování zásad bezpečné manipulace se zbraněmi a střelivem a dodržení bezpečnostních pravidel střelby. Oporu zbraně při střelbě může použít pouze žadatel o vydání zbrojního průkazu skupiny A, B nebo C, jde-li o střelbu z dlouhé kulové zbraně.

(3) Ke střelbě z dlouhé nebo krátké kulové zbraně je možné namísto zbraně pro náboj se středovým zápallem použít dlouhou nebo krátkou kulovou zbraň ráže .22 LR; ke střelbě z dlouhé a krátké kulové zbraně se použijí kulové náboje s jednotnou střelou. Ke střelbě z dlouhé brokové zbraně se použije dlouhá broková nebo kombinovaná zbraň s hlavní ráže 12 nebo 16 a brokové náboje s hromadnou střelou s broky velikosti 2 mm až 3,5 mm.

(4) Při střelbě z krátké kulové zbraně se jako cíl použije pistolový mezinárodní terč 50/20 nebo bílý terč o rozměru 550 mm x 550 mm se soustřednými kruhy o vnějším průměru 500 mm a s černým kruhovým středem o průměru 200 mm a při střelbě z dlouhé kulové a brokové zbraně se jako cíl použije malorážkový mezinárodní terč nebo bílý terč o rozměru 250 mm x 250 mm se soustřednými kruhy o vnějším průměru 155 mm a s černým kruhovým středem o průměru 112 mm, pevně uchycený

v cílovém prostoru střelnice. Pokud se nepoužijí papírové terče, musí terčové zařízení umožňovat vytištění série hodnocené střelby včetně grafické podoby terče s vyznačenými zásahy.

(5) Před zahájením hodnocené střelby je žadatel o vydání zbrojního průkazu oprávněn ověřit si správnost nastřelení zbraně, a to v případě krátké kulové a dlouhé kulové zbraně třemi výstřely a v případě dlouhé brokové zbraně jedním výstřelem.

§ 7

Vyhodnocení teoretické části zkoušky

(1) V teoretické části zkoušky je žadatel hodnocen stupněm "prospěl", jestliže získá z písemného testu nejméně

- a) 67 bodů, jde-li o žádost o provedení zkoušky k vydání zbrojního průkazu skupiny A,
- b) 71 bodů, jde-li o žádost o provedení zkoušky k vydání zbrojního průkazu skupin B a C, nebo
- c) 74 bodů, jde-li o žádost o provedení zkoušky k vydání zbrojního průkazu skupin D a E.

(2) Jde-li o žádost o provedení zkoušky k vydání zbrojního průkazu s více skupinami, je žadatel hodnocen stupněm "prospěl", jestliže dosáhne v písemném testu nejméně tolik bodů, kolik jich je třeba získat v případě skupiny, u které je požadováno dosažení nejvíce bodů.

(3) Je-li v teoretické části zkoušky žadatel hodnocen stupněm "neprospěl", praktická část zkoušky se již nevykonává a dosažený výsledek je celkově hodnocen stupněm "neprospěl".

§ 8

Vyhodnocení praktické části zkoušky

(1) Žadatel, který řádně a v dostatečném rozsahu nepředvede, že ovládá bezpečnou manipulaci se zbraní při činnostech uvedených v § 5 odst. 1, je hodnocen stupněm "neprospěl".

(2) V praktické části zkoušky je žadatel hodnocen stupněm "prospěl", jestliže vedle zvládnutí činností uvedených v § 5 odst. 1 při střelbě na pevný cíl podle § 6 dosáhne

- a) nejméně 2 zásahy v terči z dlouhé kulové zbraně na vzdálenost 25 m z 5 možných výstřelů v čase nejdéle 5 minut nebo nejméně 2 zásahy v terči z krátké kulové zbraně na vzdálenost 10 m z 5 možných výstřelů v čase nejdéle 5 minut, jde-li o žádost o provedení zkoušky k vydání zbrojního průkazu skupiny A,
- b) nejméně 4 zásahy v terči z dlouhé kulové zbraně na vzdálenost 25 m z 5 možných výstřelů v čase nejdéle 5 minut nebo nejméně 4 zásahy v terči z krátké kulové zbraně na vzdálenost 10 m z 5 možných výstřelů v čase nejdéle 5 minut, jde-li o žádost o provedení zkoušky k vydání zbrojního průkazu skupiny B,
- c) nejméně 4 zásahy v terči z dlouhé kulové zbraně na vzdálenost 25 m z 5 možných výstřelů v čase nejdéle 5 minut a nejméně 3 zásahy terče z brokové zbraně na vzdálenost 25 m z 2 možných výstřelů v čase nejdéle 3 minuty, jde-li o žádost o provedení zkoušky k vydání zbrojního průkazu skupiny C,
- d) nejméně 4 zásahy v terči z krátké kulové zbraně na vzdálenost 15 m z 5 možných výstřelů v čase nejdéle 2 minut, jde-li o žádost o provedení zkoušky k vydání zbrojního průkazu skupiny D, nebo
- e) nejméně 4 zásahy v terči z krátké kulové zbraně na vzdálenost 10 m z 5 možných výstřelů v čase nejdéle 3 minut, jde-li o žádost o provedení zkoušky k vydání zbrojního průkazu skupiny E.

(3) Zásahem v terči se rozumí zasažení terče střelou nebo jednotlivým brokem do prostoru na něm vyobrazených soustředných kruhů.

(4) Zkušební komisař zkoušku ukončí a v praktické části zkoušky ohodnotí žadatele stupněm "neprospěl", pokud žadatel při praktické části zkoušky vlastním zaviněním

- a) poruší zásady pro bezpečné zacházení se zbraněmi a střelivem, čímž bezprostředně ohrozí, nebo by v praxi bezprostředně ohrozil bezpečnost osob, nebo
- b) opakovaně poruší zásady pro bezpečné zacházení se zbraněmi a střelivem.

§ 9

Celkové hodnocení zkoušky

(1) Celkové hodnocení zkoušky se skládá z vyhodnocení teoretické části a praktické části zkoušky. Výsledky dosažené při zkoušce hodnotí zkušební komisař stupněm "prospěl" nebo "neprospěl". Stupeň hodnocení uvede do tiskopisu "Přihláška ke zkoušce odborné způsobilosti a vyhodnocení zkoušky odborné způsobilosti žadatele o vydání zbrojního průkazu", jehož vzor je uveden v příloze č. 3 k této vyhlášce.

(2) Zkoušku hodnotí zkušební komisař stupněm "prospěl" v případě, dosáhne-li žadatel z obou částí zkoušky hodnocení stupněm "prospěl".

§ 10

Opakování praktické části zkoušky

(1) Žadatel, který byl v teoretické části zkoušky hodnocen stupněm "prospěl" a v praktické části zkoušky stupněm "neprospěl", může praktickou část zkoušky jednou opakovat nejdříve 15 pracovních dnů a nejpozději 2 měsíce ode dne, kdy v praktické části zkoušky byl hodnocen stupněm "neprospěl". Termín pro opakování praktické části zkoušky určí příslušný útvar policie bezodkladně, nejpozději však do 15 pracovních dnů ode dne, kdy v praktické části zkoušky byl žadatel hodnocen stupněm "neprospěl". Požádá-li pro opakování praktické části zkoušky žadatel o určení jiného zkušební komisaře, příslušný útvar policie jeho žádosti vyhově.

(2) Pokud se žadatel na opakování praktické části zkoušky nedostaví, má se za to, že jeho zkouška byla celkově hodnocena stupněm "neprospěl".

§ 11

Odměna zkušební komisaře

Zkušebnímu komisaři za provedení zkoušky nebo opakované praktické části zkoušky žadatele o zbrojní průkaz náleží odměna. Odměna zkušební komisaře za provedení zkoušky nebo opakované praktické části zkoušky činí 600 Kč za každého žadatele o vydání zbrojního průkazu.

HLAVA II

ZKOUŠKA ODBORNÉ ZPŮSOBILOSTI ZKUŠEBNÍHO KOMISAŘE

(K § 30 odst. 13 zákona)

§ 12

Obsahová náplň teoretické části zkoušky

(1) Teoretická část zkoušky se provádí písemným testem trvajícím nejdéle 80 minut, který je složen z 60 otázek, z nichž je 52 otázek ze znalosti právních předpisů, 5 otázek ze znalosti nauky o zbraních a střelivu a 3 otázky ze znalosti zdravotnického minima, a z ústního pohovoru trvajících zpravidla nejdéle 30 minut, kterým žadatel osvědčuje znalosti podle § 30 odst. 7 zákona.

(2) Žadatel vypracovává test samostatně a bez pomůcek, které nebyly zkušební komisí připuštěny.

§ 13

Obsahová náplň praktické části zkoušky

(1) V praktické části zkoušky žadatel postupně

- a) předvede prohlídku nejméně dvou zbraní určených zkušební komisí za účelem zjištění, zda zbraň není v nabitém stavu,
- b) předvede částečné rozebrání a složení nejméně dvou různých druhů zbraní určených zkušební komisí v rozsahu, který je nezbytně nutný k vyčištění zbraně po střelbě,
- c) předvede postup při
 1. přípravě zbraně a střeliva ke střelbě,
 2. přerušení střelby z důvodu, že do cílového prostoru vstoupí osoba nebo dojde k jiné nepředpokládané události, která neumožní bezpečné pokračování ve střelbě,
 3. zjištění závady na zbraní při střelbě a při ukončení střelby a
- d) prokáže znalosti z postupu řídicího střelby.

(2) K předvádění činností uvedených v odstavci 1 písm. a) až c) se použijí zbraně, které z hlediska druhu a typu odpovídají kterékoli skupině zbrojního průkazu a s ohledem na jejich konstrukci, dostupnost na trhu nebo jejich počet v držení držitelů zbrojních průkazů je lze považovat za obvyklé.

§ 14

Vyhodnocení teoretické části zkoušky

(1) Teoretická část zkoušky je hodnocena stupněm "prospěl" v případě, že žadatel bez nápovědy a pomůcek zodpoví správně nejméně 57 otázek z písemného testu a následně osvědčí znalosti podle § 30 odst. 7 zákona při ústním pohovoru.

(2) Je-li v teoretické části zkoušky žadatel hodnocen stupněm "neprospěl", praktická část zkoušky se již nevykonává a dosažený výsledek je celkově hodnocen stupněm "neprospěl".

§ 15

Vyhodnocení praktické části zkoušky

Praktická část zkoušky je hodnocena stupněm "prospěl", jestliže žadatel prokáže zvládnutí činností uvedených v § 13 odst. 1.

§ 16

Celkové hodnocení zkoušky

(1) Zkušební komise zkoušku ukončí a ohodnotí zkoušku stupněm "neprospěl", pokud žadatel při zkoušce vlastním zaviněním

a) poruší zásady pro bezpečné zacházení se zbraněmi a střelivem, čímž bezprostředně ohrozí, nebo by v praxi bezprostředně ohrozil bezpečnost osob, nebo

b) opakovaně poruší zásady pro bezpečné zacházení se zbraněmi a střelivem.

(2) Celkové hodnocení zkoušky se skládá z vyhodnocení teoretické části a praktické části zkoušky. Výsledky dosažené při zkoušce hodnotí zkušební komise stupněm "prospěl" nebo "neprospěl".

(3) Zkoušku hodnotí zkušební komise stupněm "prospěl" v případě, dosáhne-li žadatel z obou částí zkoušky hodnocení stupněm "prospěl".

§ 17

Vydání průkazu zkušebnímu komisaři

(1) Ministerstvo vystaví zkušebnímu komisaři po jeho jmenování průkaz zkušebnímu komisaři.

(2) Ministerstvo informuje policii o

a) jmenování zkušebnímu komisaři a o vydání průkazu zkušebnímu komisaři nebo nového průkazu zkušebnímu komisaři a

c) odvolání nebo pozastavení činnosti zkušebnímu komisaři.

(3) V informaci podle odstavce 2 ministerstvo uvede titul, jméno, příjmení a datum narození zkušebnímu komisaři a číslo a dobu platnosti průkazu zkušebnímu komisaři.

HLAVA III

ZKOUŠKA ODBORNÉ ZPŮSOBILOSTI ŽADATELE O VYDÁNÍ VYŠŠÍHO MUNIČNÍHO PRŮKAZU A PRŮKAZU PRO PROVÁDĚNÍ PYROTECHNICKÉHO PRŮZKUMU

(K § 70f odst. 7 zákona)

§ 18

Obsahová náplň zkoušky odborné způsobilosti žadatele o vydání vyššího muničního průkazu a teoretické části zkoušky žadatele o vydání průkazu pro provádění pyrotechnického průzkumu

(1) Zkouška žadatele o vydání vyššího muničního průkazu a teoretická část zkoušky žadatele o vydání průkazu pro provádění pyrotechnického průzkumu se provádí písemným testem trvajícím nejdéle 60 minut, který je složen z 50 otázek, z nichž 22 otázek je ze znalosti relevantních právních předpisů, 25 otázek je ze znalosti nauky o municích, výbušninách a 3 otázky jsou ze znalosti zdravotnického minima. Správná odpověď na každou otázku je hodnocena 3 body s výjimkou správných odpovědí na otázky ze znalosti zdravotnického minima, jež jsou hodnoceny 1 bodem. Součástí teoretické zkoušky je i ústní pohovor trvajícím zpravidla nejdéle 30 minut, jímž žadatel osvědčuje znalosti podle § 70f odst. 2 zákona.

(2) Obsahová náplň teoretické části zkoušky žadatele o vydání průkazu pro provádění pyrotechnického průzkumu podle odstavce 1 zahrnuje též problematiku provádění pyrotechnického průzkumu včetně oblasti detekční techniky.

(3) Žadatel vypracovává test samostatně a bez pomůcek, které nebyly zkušební komisí připuštěny.

§ 19

Obsahová náplň praktické části zkoušky žadatele o vydání průkazu pro provádění pyrotechnického průzkumu

V praktické části zkoušky žadatel o vydání průkazu pro provádění pyrotechnického průzkumu postupně předvede úkony uvedené v § 70f odst. 3 zákona.

§ 20

Vyhodnocení zkoušky žadatele o vydání vyššího muničního průkazu a teoretické části zkoušky žadatele o vydání průkazu pro provádění pyrotechnického průzkumu

(1) Při zkoušce žadatele o vydání vyššího muničního průkazu a v teoretické části zkoušky žadatele o vydání průkazu pro provádění pyrotechnického průzkumu je žadatel hodnocen stupněm "prospěl", jestliže bez nápovědy a pomůcek získá nejméně 135 bodů z písemného testu a následně osvědčí znalosti podle § 70f odst. 2 zákona při ústním pohovoru.

(2) Stupeň hodnocení žadatele o vydání vyššího muničního průkazu se uvede do tiskopisu "Přihláška ke zkoušce odborné způsobilosti a vyhodnocení zkoušky odborné způsobilosti žadatele o vydání muničního průkazu", jehož vzor je uveden v příloze č. 21 k této vyhlášce.

(3) Je-li v teoretické části zkoušky žadatel o vydání průkazu pro provádění pyrotechnického průzkumu hodnocen stupněm "neprospěl", praktická část zkoušky se již nevykonává a dosažený výsledek je celkově hodnocen stupněm "neprospěl".

§ 21

Vyhodnocení praktické části zkoušky žadatele o vydání průkazu pro provádění pyrotechnického průzkumu

(1) V praktické části zkoušky je žadatel o vydání průkazu pro provádění pyrotechnického průzkumu hodnocen stupněm "prospěl", jestliže zvládne činnosti uvedené v § 19.

(2) Zkušební komise zkoušku ukončí a v praktické části zkoušky žadatele ohodnotí stupněm "neprospěl", pokud žadatel o vydání průkazu pro provádění pyrotechnického průzkumu při praktické části zkoušky vlastním zaviněním poruší

a) zásady pro bezpečné zacházení s municí a výbušninami, čímž by v praxi bezprostředně ohrozil bezpečnost osob, nebo

b) opakovaně zásady pro bezpečné zacházení s municí a provádění pyrotechnického průzkumu.

§ 22

Celkové hodnocení zkoušky žadatele o vydání průkazu pro provádění pyrotechnického průzkumu

(1) Celkové hodnocení zkoušky žadatele o vydání průkazu pro provádění pyrotechnického průzkumu se skládá z hodnocení teoretické části a praktické části zkoušky. Výsledky dosažené při zkoušce hodnotí zkušební komise stupněm hodnocení "prospěl" nebo "neprospěl". Stupeň hodnocení uvede do tiskopisu "Přihláška ke zkoušce odborné způsobilosti a vyhodnocení zkoušky odborné způsobilosti žadatele o vydání muničního průkazu", jehož vzor je uveden v příloze č. 21 k této vyhlášce.

(2) Zkoušku odborné způsobilosti žadatele o vydání průkazu pro provádění pyrotechnického průzkumu hodnotí zkušební komise stupněm "prospěl", dosáhne-li žadatel o vydání průkazu pro provádění pyrotechnického průzkumu z obou částí zkoušky hodnocení stupněm "prospěl".

§ 23

Opakování praktické části zkoušky

Žadatel o vydání průkazu pro provádění pyrotechnického průzkumu, který byl v teoretické části zkoušky hodnocen stupněm "prospěl" a v praktické části stupněm "neprospěl", může praktickou část zkoušky jednou opakovat na základě písemné žádosti podané ministerstvu do 2 měsíců ode dne, kdy v praktické části zkoušky neuspěl.

§ 24

Zkušební řád

(1) Zkouška odborné způsobilosti žadatele o vydání vyššího muničního průkazu nebo průkazu pro provádění pyrotechnického průzkumu se provádí na místě, které ministerstvo uvede v pozvánce ke zkoušce. V případě zkoušky odborné způsobilosti žadatele o vydání průkazu pro provádění pyrotechnického průzkumu se zkouška obvykle provádí na stálé tržací jámě zřizované policií.

(2) Před začátkem zkoušky odborné způsobilosti žadatele o vydání vyššího muničního průkazu nebo průkazu pro provádění pyrotechnického průzkumu zkušební komise ověří totožnost žadatelů.

(3) Při zkoušce odborné způsobilosti žadatele o vydání vyššího muničního průkazu nebo průkazu pro provádění pyrotechnického průzkumu je zakázáno používat nedovolené pomůcky, opouštět místo konání zkoušky nebo rušit její řádný průběh; žadatel, který uvedená pravidla poruší, je z dalšího průběhu zkoušky vyloučen a hodnocen stupněm "neprospěl".

(4) Správné odpovědi na testové otázky v rámci písemného testu žadatel vyznačuje do příslušné tabulky na tiskopisu "Přihlášky ke zkoušce odborné způsobilosti a vyhodnocení zkoušky odborné způsobilosti žadatele o vydání muničního průkazu", jehož vzor je uveden v příloze č. 21 k této vyhlášce. K vyznačení správných odpovědí použije žadatel psací potřeby umožňující nesmazatelný písemný záznam.

(5) Praktická část zkoušky žadatele o vydání průkazu pro provádění pyrotechnického průzkumu se koná ve stejný den jako teoretická část zkoušky, nebrání-li tomu vážné důvody.

(6) Při praktické části zkoušky žadatele o vydání průkazu pro provádění pyrotechnického průzkumu může žadatel použít svou detekční techniku nebo detekční techniku poskytnutou pro potřeby zkoušky policií.

ČÁST TŘETÍ

ZABEZPEČENÍ ZBRANÍ, STŘELIVA A MUNICE V PRŮBĚHU PŘEPRAVY

(K § 50b a § 70n odst. 5 zákona)

§ 25

(1) Ustanovení této části se nepoužijí na zabezpečení zbraní, střeliva nebo munice při letecké přepravě.

(2) Ustanovení této části se nepoužijí, jsou-li střelivo nebo munice při přepravě zabezpečeny v souladu s požadavky Evropské dohody o mezinárodní silniční přepravě nebezpečných věcí (ADR)³⁾. Munice se vždy přepravuje v obalech schválených pro přepravu daného druhu a typu munice podle Evropské dohody o mezinárodní silniční přepravě nebezpečných věcí (ADR)³⁾.

§ 26

(1) Zbraně kategorie B nebo C v počtu do 20 kusů nebo střelivo v počtu do 20 000 nábojů se v průběhu přepravy zabezpečují zajištěním neustálé kontroly přepravovaných zbraní a střeliva osobou provádějící přepravu, nejsou-li zabezpečeny podle odstavce 2 nebo 3.

(2) Zbraně kategorie A nebo zbraně kategorie B nebo C v počtu do 100 kusů nebo střelivo v počtu do 200 000 nábojů se v průběhu přepravy zabezpečují, nejsou-li zabezpečeny podle odstavce 3,

a) zajištěním neustálé kontroly přepravovaných zbraní a střeliva alespoň 2 osobami provádějícími přepravu,

b) uzamčením v pevné přepravní schráně,

c) použitím zvláštního uzamčeného zařízení, které znemožňuje manipulaci s přepravovanými zbraněmi a střelivem a zabraňuje oddělení jakékoli hlavní části zbraně, není-li jiným způsobem zajištěno, že s přepravovanými zbraněmi nebo střelivem nelze běžnými prostředky manipulovat, nebo

d) vybavením dopravního prostředku zařízením, které umožňuje nepřetržitě sledování jeho pohybu a které je po celou dobu přepravy přihlášeno do systému sledování pohybu a jím zaregistrováno; tento způsob zabezpečení přepravovaných zbraní a střeliva lze použít po dohodě s policií, přičemž je třeba jí předat údaje v rozsahu § 50a odst. 1 zákona.

(3) Zbraně kategorie A, B nebo C v počtu více než 100 zbraní anebo střelivo v počtu více než 200 000 kusů nábojů nebo jakékoli množství munice se zabezpečují

a) uzamčením v nákladním prostoru a zajištěním

1. neustálé kontroly přepravovaných zbraní, střeliva nebo munice alespoň 2 osobami provádějícími přepravu,

2. ochrany nákladního prostoru nebo přepravovaných zbraní, střeliva nebo munice elektronickým zabezpečovacím zařízením, které v případě detekce události představující riziko pro přepravované zbraně, střelivo nebo munici aktivuje akustické výstražné zařízení nebo umožňuje přenést hlášení o takové události poplachovým přenosovým systémem osobě, která je oprávněna přijmout opatření k zajištění bezpečnosti přepravovaných zbraní, střeliva nebo munice, nebo

3. takového zabezpečení přepravovaných zbraní, střeliva nebo munice, které zamezuje běžné manipulaci s nákladem a brání oddělení jeho částí, například upevnění přepravovaných zbraní, střeliva nebo munice na paletě nebo obdobné přepravní pomůcce, nebo

b) uzamčením v kontejneru schváleném pro intermodální přepravu⁴⁾.

(4) Osobou provádějící přepravu je osoba přítomná v dopravním prostředku, zejména řidič, člen osádky, člen ostrahy, nebo v doprovodném vozidle.

(5) Přepravovaná zbraň musí být v nenabitém stavu. Jsou-li přepravovány zbraně stejným dopravním prostředkem jako střelivo, přepravuje se střelivo odděleně od zbraní.

§ 27

Po dohodě s příslušným útvarem policie lze použít též jiný způsob zabezpečení zbraní, střeliva nebo munice v průběhu přepravy, než který stanovuje tato část, jestliže tak bude zajištěno řádné zabezpečení přepravovaných zbraní, střeliva nebo munice v průběhu přepravy proti zneužití, ztrátě nebo odcizení a bezpečnosti přepravované munice z hlediska rizika vzniku nebo rozšíření požáru nebo výbuchu.

ČÁST ČTVRTÁ

PROVOZNÍ ŘÁD STŘELNICE

(K § 52 odst. 7 zákona)

§ 28

(1) Povinnými obsahovými náležitostmi provozního řádu střelnice jsou

a) jméno, případně jména, příjmení a datum narození fyzické osoby nebo údaje identifikující právnickou osobu provozovatele střelnice,

- b) uvedení místa, kde je střelnice provozována, včetně uvedení jména, případně jmen, příjmení a data narození fyzické osoby nebo údajů identifikujících právnickou osobu vlastníka pozemku, na kterém je střelnice provozována, není-li totožný s provozovatelem střelnice,
- c) sdělení, zda je střelnice používána k podnikatelským účelům,
- d) sdělení, zda je střelnice přístupná veřejnosti,
- e) datum ukončení provozování střelnice, jedná-li se o provozování střelnice na dobu určitou,
- f) vymezení denní a roční doby, ve které je dovoleno na střelnici provádět střelbu, a pravidla evidence osob využívajících střelnici,
- g) jméno, případně jména, příjmení, datum narození a telefonní spojení na každého ustanoveného správce střelnice, vzor označení správce střelnice, které obsahuje uvedení funkce, jména a příjmení a název střelnice,
- h) uvedení oprávnění a povinností správce střelnice, případně též dalších osob, zejména provozovatele střelnice, zdravotnické služby a pořadatelů,
- i) přehledný situační náčrt střelnice s vyznačením dovoleného směru střelby a prostředků k zajištění bezpečnosti při střelbě,
- j) uvedení druhů zbraní povolených ke střelbě a uvedení výrobního provedení střeliva a nejvyššího výkonu střeliva, případně nejvýkonnější přípustné ráže střeliva, povoleného ke střelbě,
- k) povolené způsoby střelby z jednotlivých druhů dovolených zbraní a minimální i maximální délky střelby,
- l) pravidla bezpečnosti provozu střelnice, především zásady zacházení se zbraní a střelivem na střelnici, bezpečnostní pravidla střelby a pravidla pohybu osob v prostoru střelnice,
- m) postup při vzniku mimořádných událostí a
- n) další sdělení významná s ohledem na technické řešení střelnice a bezpečnost jejího provozu.

(2) V případě změny povinných obsahových náležitostí provozního řádu střelnice podle odstavce 1 písm. i) až l) musí být provedeno opětovné ověření provozního řádu střelnice znalcem v oboru balistiky; tím není dotčena povinnost správce střelnice podle § 55 odst. 2 písm. b) zákona zajistit přístupnost provozního řádu střelnice ověřeného znalcem v oboru balistiky.

ČÁST PÁTÁ

ZPŮSOB VEDENÍ EVIDENCÍ A DOKUMENTACE

§ 29

Záznamní knihy

(K § 39a odst. 1 zákona)

(1) V evidenci zbraní kategorie A, B nebo C, které vlastní držitel zbrojní licence a na které má vydán průkaz zbraně (dále jen "záznamní kniha zbraní"), a v evidenci střeliva do těchto zbraní (dále jen "záznamní kniha střeliva") se uvádí

- a) pořadové číslo zápisu,
- b) datum nabytí nebo převedení zbraně nebo střeliva,
- c) datum registrace zbraně a číslo průkazu zbraně,
- d) údaje o zbraní nebo střelivu,
- e) jméno, případně jména, příjmení a datum narození fyzické osoby nebo údaje identifikující právnickou osobu, od které držitel zbrojní licence zbraň nebo střelivo nabyl,
- f) jméno, případně jména, příjmení a datum narození fyzické osoby nebo údaje identifikující právnickou osobu, na kterou bylo vlastnictví ke zbraní nebo střelivu převedeno, a
- g) jméno, případně jména, příjmení a podpis nebo uznávaný elektronický podpis osoby, která provedla zápis.

(2) V záznamní knize zbraní, která je vedena s využitím elektronické aplikace centrálního registru zbraní, se vedou údaje podle odstavce 1 písm. c) a d) a tato záznamní kniha slouží osobě uvedené v § 35 odst. 1 výhradně pro náhled.

(3) Do záznamní knihy střeliva zapisuje osoba uvedená v § 34 odst. 1 údaje podle odstavce 1 písm. b) a d) až f).

§ 30

Evidenční kniha zbraní a evidenční kniha střeliva

[K § 73a odst. 10 písm. b) zákona]

(1) Evidence zbraní kategorie A, B nebo C, které jsou předmětem činností uvedených v § 2 odst. 2 písm. d) zákona nebo které jsou u Českého úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva za účelem jejich ověření, (dále jen "evidenční kniha zbraní") a evidence střeliva do těchto zbraní, černého loveckého prachu, bezdýmného prachu a zápalek (dále jen "evidenční kniha střeliva") se vedou s využitím předepsaných elektronických formulářů podle § 34.

(2) Český úřad pro zkoušení zbraní a střeliva provádí v evidenční knize zbraní s využitím předepsaných elektronických formulářů podle § 34

1. zápis údaje o značce zkušebny,
2. zápis údaje o zkušební značce,
3. zápis údaje o roku ověření a
4. opravu údajů o zbraní, zjistí-li nesoulad údajů o zbraní uvedených v evidenční knize zbraní se skutečným stavem.

(3) Evidenční kniha zbraní a evidenční kniha střeliva jsou vedeny zvlášť pro každou provozovnu držitele zbrojní licence nebo, nachází-li se v rámci provozovny více než jeden samostatný objekt, pro každý konkrétní objekt v rámci provozovny držitele zbrojní licence.

(4) Údaje identifikující konkrétní objekt, ve kterém jsou zbraň, střelivo, černý lovecký prach, bezdýmný prach nebo zápalky uloženy, nepostačuje-li k jeho jednoznačnému určení uvedení adresy provozovny, se uvedou pomocí lokalizačních údajů globálního družicového navigačního systému a v případě objektu umístěného v uzavřeném areálu též uvedením vnějšího identifikačního označení objektu, které se umístí u každého vchodu do konkrétního objektu.

§ 31

Knih výdeje a příjmu

(K § 39a odst. 2 zákona)

(1) V evidenci vydaných a přijatých zbraní a střeliva (dále jen "kniha výdeje a příjmu") se zaznamenávají údaje o zbraních a střelivu přenechaných osobě, která je k držiteli zbrojní licence v pracovním, členském nebo obdobném poměru, nebo jiné osobě odlišné od držitele zbrojní licence nebo jeho zbrojíře. Kniha výdeje a příjmu je členěna na oddíly "Vydáno" a "Vráceno"; kniha výdeje a příjmu vedená v elektronické podobě musí umožňovat obdobné členění zápisů.

(2) V knize výdeje a příjmu se při výdeji zbraní a střeliva kategorie A, B nebo C uvádí

- a) pořadové číslo zápisu,
- b) datum vydání zbraně a střeliva,
- c) údaje o zbraní,
- d) druh a počet vydaného střeliva a
- e) jméno, případně jména, příjmení, číslo zbrojního průkazu a podpis osoby, která přijala zbraň nebo střelivo; v případě záznamů vedených v elektronické evidenci, které jsou podepsány uznávaným elektronickým podpisem a pro které bylo vydáno kvalifikované časové razítko, postačuje, podepíše-li zápis o výdeji zbraní a střeliva uznávaným elektronickým podpisem zbrojíř.

(3) V knize výdeje a příjmu se při příjmu zbraní a střeliva uvádí

- a) pořadové číslo zápisu,
- b) datum vrácení zbraně nebo střeliva,
- c) počet vrácených zbraní nebo střeliva a
- d) podpis nebo uznávaný elektronický podpis osoby, která převzala vrácenou zbraň nebo střelivo.

§ 32

Knih střelieb

(K § 39a odst. 3 zákona)

(1) V evidenci o provedených střelbách (dále jen "kniha střelieb") se uvádí

- a) pořadové číslo zápisu,

- b) datum provedení střelby a
- c) jméno, případně jména, příjmení a datum narození osoby provádějící střelbu.

(2) Kontrolu údajů v knize střelb potvrdí svým podpisem nebo uznávaným elektronickým podpisem zbrojíf.

§ 33

Evidenční kniha munice

[K § 73a odst. 10 písm. d) zákona]

(1) Evidenční kniha munice v centrálním registru zbraní (dále jen "evidenční kniha munice") se vede s využitím předepsaných elektronických formulářů podle § 34.

(2) V evidenční knize munice se uvádí

- a) druh munice uvedením skupiny dle bodu 1 přílohy č. 2 zákona,
- b) typ munice uvedením typového označení a názvu typu munice podle číselníku munice vedeném v centrálním registru zbraní,
- c) výrobní provedení munice uvedením kódu výrobce a označení výrobní série munice,
- d) původ munice uvedením údaje o zemi (státu) výroby munice,
- e) datum výroby uvedením roku, kdy byla munice vyrobena,
- f) datum expirace,
- g) množství zalaborované výbušniny uvedením čisté hmotnosti výbušniny (NEQ), a to všech výbušnin zalaborovaných v daném druhu munice nebo hmotnosti výbušniny tvořící municí; čistá hmotnost výbušniny se uvede v kilogramech,
- h) UN číslo, třída a podtřída nebezpečnosti a skupina snášenlivosti podle Evropské dohody o mezinárodní silniční přepravě nebezpečných věcí (ADR)³⁾ a
- i) způsob uložení munice uvedením údaje identifikujícího konkrétní část muničního skladiště (skladové místo, kobka, kóje) podle dokumentace muničního skladiště, v němž je munice uložena.

(3) Nemůže-li držitel obecné muniční licence některý z údajů o munici uvedený v odstavci 2 uvést, protože tento údaj nelze ani při vynaložení dodatečného úsilí zjistit, zapíše držitel obecné muniční licence do evidenční knihy o tomto údaji "nezjištěn". Údaj o druhu munice, jejím typu, množství zalaborované výbušniny uvedením čisté hmotnosti výbušniny (NEQ) a třídě a podtřídě nebezpečnosti a skupině snášenlivosti se bez ohledu na větu první uvede vždy.

(4) Evidenční kniha munice je vedena zvlášť pro každý konkrétní objekt, v němž je umístěno muniční skladiště.

(5) Údaje identifikující konkrétní objekt, ve kterém je muniční skladiště umístěno, nepostačuje-li k jeho jednoznačnému určení uvedením adresy provozovny, se uvedou pomocí lokalizačních údajů globálního družicového navigačního systému a v případě objektu umístěného v uzavřeném areálu též uvedením vnějšího identifikačního označení objektu, které se umístí u každého vchodu do konkrétního objektu.

§ 34

Předepsané elektronické formuláře a některé další náležitosti vedení evidencí v centrálním registru zbraní

(K § 73a odst. 7)

(1) Předepsané elektronické formuláře, kterými držitelé zbrojních licencí a jimi pověřené osoby zaznamenávají v centrálním registru zbraní každou změnu stavu zbraně, střeliva, černého loveckého prachu, bezdýmného prachu nebo zápalek, a kterými držitelé obecné muniční licence a jimi pověřené osoby zaznamenávají v centrálním registru zbraní každou změnu munice, tvoří sady webových formulářů pro ruční vkládání záznamů a jejich editaci. Sady webových formulářů jsou součástí

- a) evidenční knihy zbraní,
- b) evidenční knihy střeliva,
- c) evidenční knihy munice.

(2) Individualizovanými přístupovými údaji, kterými se držitel zbrojní licence, držitel obecné muniční licence nebo pověřená osoba přihlašuje do centrálního registru zbraní, jsou certifikát vydaný kvalifikovaným poskytovatelem služeb vytvářejících důvěru, uživatelské jméno a heslo. Součástí individualizovaných přístupových údajů je bezpečnostní kód (PUK), který pověřená osoba použije při prokazování totožnosti v případě zapomenutého hesla.

(3) Evidenční kniha zbraní umožňuje vyhledávání zbraně podle zadaných kritérií, předání zbraně z evidenční knihy zbraní, převzetí zbraně na evidenční knihu zbraní, vložení údajů o vyrobené zbraní a zbraní dovezené na území České republiky, údajů o úpravě a opravě zbraně, znehodnocení zbraně, zničení zbraně nebo výrobě řezu zbraně. Evidenční kniha umožňuje také editaci záznamu zbraně.

(4) Evidenční kniha střeliva umožňuje vyhledávání střeliva, černého loveckého prachu, bezdýmného loveckého prachu nebo zápalek podle zadaných kritérií, jejich předání z evidenční knihy střeliva, převzetí na evidenční knihu střeliva, vložení údajů o vyrobeném nebo na území České republiky dovozeném střelivu, černém loveckém prachu, bezdýmném loveckém prachu nebo zápalkách, údajů o jejich spotřebě nebo vývozu, znehodnocení střeliva, zničení střeliva nebo výroby řezu střeliva. Evidenční kniha střeliva umožňuje také editaci záznamu střeliva.

(5) Evidenční kniha munice umožňuje vyhledávání munice podle zadaných kritérií, předání munice z evidenční knihy munice, převzetí munice na evidenční knihu munice, vložení údajů o vyrobené munici a municí dovezené na území České republiky, údajů o spotřebě nebo vývozu munice, delaboraci a skládání munice, znehodnocení munice, zničení munice nebo výroby řezu munice. Evidenční kniha munice umožňuje také editaci záznamu munice.

§ 35

Společná ustanovení pro evidence, které nejsou vedeny v centrálním registru zbraní

(1) Zápisy do evidencí podle § 29, 31 a 32 provádí zbrojář nebo osoby uvedené v § 32 odst. 1 písm. e) zákona a do knihy nálezů držitel průkazu pro provádění pyrotechnického průzkumu. Je-li záznamní kniha vedena jako samostatná evidence v centrálním registru zbraní, provádí zápisy pověřená osoba podle § 73a odst. 6 zákona. K zapisování údajů do evidencí vedených v listinné podobě se používají psací prostředky, které umožňují nesmazatelný písemný záznam a jsou viditelné pouhým okem, bez použití dalších pomůcek. V případě opravy zápisu se tento škrtně tak, aby zápis zůstal čitelný, evidence vedené pouze v elektronické podobě musí umožňovat zobrazení opravených zápisů.

(2) Evidence vedené v listinné podobě se upraví a zabezpečí tak, aby nemohlo dojít k jejich záměně, ztrátě, neoprávněnému zápisu nebo výměně jednotlivých listů. Na přední straně titulní desky evidence vedené v listinné podobě se uvede její název a pro jakou kategorii zbraní je vedena. Jednotlivé listy evidence vedené v listinné podobě se označí pořadovými čísly listů.

(3) Na přední straně titulní desky evidence vedené v listinné podobě se uvádí

- a) pořadové číslo,
- b) jméno, případně jména, příjmení a datum narození fyzické osoby nebo údaje identifikující právnickou osobu, která vede evidenci,
- c) počet listů evidence vedené v listinné podobě,
- d) datum vzetí evidence vedené v listinné podobě do používání a datum jejího uzavření a
- e) podpis zástupce fyzické nebo právnické osoby.

ČÁST ŠESTÁ

VZORY TISKOPISŮ, DOKLADŮ A ELEKTRONICKÝCH FORMULÁŘŮ

(K § 79 odst. 3 zákona)

§ 36

Přehled vzorů tiskopisů, dokladů a elektronických formulářů

(1) V přílohách k této vyhlášce se stanoví vzor

- a) zbrojního průkazu, žádosti o vydání zbrojního průkazu a přihlášky ke zkoušce odborné způsobilosti a vyhodnocení zkoušky odborné způsobilosti žadatele o vydání zbrojního průkazu,
- b) zbrojní licence a žádosti o vydání zbrojní licence,
- c) průkazu zkušebního komisaře a žádosti o jmenování zkušebním komisařem,
- d) evropského zbrojního pasu a žádosti o vydání evropského zbrojního pasu,
- e) průkazu zbraně, žádosti o udělení výjimky, žádosti o povolení, žádosti o znehodnocení, zničení nebo o výrobu řezu zbraně nebo zakázaného doplňku a oznámení o nabytí vlastnictví nebo převodu vlastnictví zbraně,
- f) zbrojního průvodního listu pro trvalý vývoz, trvalý dovoz nebo tranzit zbraní nebo střeliva, žádosti o vydání zbrojního průvodního listu pro trvalý vývoz, trvalý dovoz nebo tranzit zbraní nebo střeliva, elektronického formuláře žádosti o povolení přepravy zbraní nebo střeliva a elektronického formuláře hlášení přepravy zbraní a střeliva,
- g) žádosti o povolení k provozování střelnice,
- h) muničního průkazu, žádosti o vydání muničního průkazu a přihlášky ke zkoušce odborné způsobilosti a vyhodnocení zkoušky odborné způsobilosti žadatele o vydání muničního průkazu,

i) muniční licence a žádosti o vydání muniční licence,

j) elektronického formuláře žádosti o povolení přepravy munice a elektronického formuláře hlášení přepravy munice,

k) žádosti o povolení k provozování střelnice pro munici, trhací jámy pro ničení munice nebo zvláštního zařízení pro odpalování, střelbu nebo ničení munice a

l) kontrolního průkazu.

(2) Tiskopisy podle vzorů stanovených podle odstavce 1 a zveřejněné v elektronické podobě na internetových stránkách ministerstva mohou být vytištěny do listinné podoby v barevném nebo černobílém provedení.

ČÁST SEDMÁ

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 37

Přechodná ustanovení

(1) Tiskopisy a doklady vytištěné přede dnem nabytí účinnosti této vyhlášky podle dosavadních právních předpisů lze použít do 1. srpna 2022. Vyžadují-li tiskopisy a doklady podle věty první uvedení údajů nebo přiložení jiných dokladů, než stanoví zákon nebo tato vyhláška, informuje ministerstvo způsobem umožňujícím dálkový přístup o způsobu použití těchto tiskopisů a dokladů v souladu se zákonem a touto vyhláškou.

(2) Změny stavu munice držené držitelem zbrojní licence ke dni nabytí účinnosti této vyhlášky lze s výjimkou převodu munice z evidenční knihy střeliva do evidenční knihy munice provádět pouze v evidenční knize munice vedené podle této vyhlášky pro každý konkrétní objekt identifikovaný údaji uvedenými v § 33 odst. 5.

(3) V záznamní knize zbraní, která není vedena s využitím elektronické aplikace Centrálního registru zbraní, se údaj o datu registrace zbraně a číslu průkazu zbraně uvede pouze v případě zbraní nabytých držitelem zbrojní licence po dnu nabytí účinnosti této vyhlášky.

§ 38

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se vyhláška č. 115/2014 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o zbraních.

§ 39

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. srpna 2017.

Ministr:

Chovanec v. r.

Vzor zbrojního průkazu

ČESKÁ REPUBLIKA
ZBROJNÍ PRŮKAZ

JMENO

PRÍJMENÍ

DATUM NAROZENÍ

DATUM VYDÁNÍ

VYDAL

PLATÍ PRO SKUPINU (-Y)

PLATNOST DO

AA 111111

razítka
a podpis

Skupiny zbrojních průkazů

A - ke sběratelským účelům
B - ke sportovním účelům
C - k loveckým účelům

D - k výkonu zaměstnání nebo povolání
E - k ochraně života, zdraví nebo majetku

Termín periodické zdravotní prohlídky (pro skupinu D)

Zvláštní záznamy

Vzor žádosti o vydání zbrojního průkazu

Přiložte fotografii o rozměru
35 x 45 mm. Na její zadní
stranu uveďte příjmení.
(Nelepit!)

ŽÁDOST O VYDÁNÍ ZBROJNÍHO PRŮKAZUŽádám

- o vydání zbrojního průkazu
 o rozšíření skupin zbrojního průkazu
 o vydání nového zbrojního průkazu po skončení platnosti
dosavadního zbrojního průkazu

Osobní údaje žadatele:

Jméno a příjmení
 Datum a místo narození
 Místo pobytu¹⁾
 Druh a číslo identifikačního dokladu²⁾
 Kontaktní údaje³⁾ telefon e-mail
 Číslo dosavadního zbrojního průkazu

Žádám o zbrojní průkaz skupiny:

- A** - ke sběratelským účelům
 B - ke sportovním účelům
 C - k loveckým účelům
 D - k výkonu zaměstnání nebo povolání
 E - k ochraně života, zdraví nebo majetku

Mám Nemám místo pobytu ještě v jiném členském státě Evropské unie, jiném smluvním státě
 Dohody o Evropském hospodářském prostoru nebo Švýcarské konfederaci, příp. ve kterém:

V posledních 10 letech před podáním žádosti jsem se více než 6 měsíců nepřetržitě

zdržoval nezdržoval mimo území České republiky, příp. ve kterém státě:

V dne

Poznámky a poučení - viz druhá strana žádosti

*podpis nebo elektronický
podpis žadatele*

Posudek o zdravotní způsobilosti

Žadatel o vydání zbrojního průkazu shora uvedených skupin zbrojního průkazu se podrobil
 lékařské prohlídce k vydání zbrojního průkazu.

Posudkový závěr (nehodící se škrtně)

- a) žadatel je zdravotně způsobilý,
 b) není zdravotně způsobilý,
 c) je zdravotně způsobilý s omezením

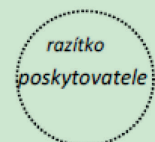
Poskytovatel, jehož jménem posuzující lékař posudek vydal⁴⁾:

IČO a sídlo

Jméno a příjmení posuzujícího lékaře

Datum vydání

Platnost omezena do

podpis lékaře

Poznámky a poučení - viz druhá strana posudku o zdravotní způsobilosti

Poznámky a poučení k žádosti:

- 1) Podle § 2 odst. 2 písm. c) zákona č. 119/2002 Sb.
- 2) Vyplní správní orgán.
- 3) Nepovinné údaje.

Do příslušného okénka udělejte křížek.

Žadatel k žádosti připojí:

- a) posudek o zdravotní způsobilosti; posudek může být vyhotoven na přední straně tohoto tiskopisu nebo na samostatném listu - posudek nesmí být starší než tři měsíce. Pokud žadatel žádá o vydání zbrojního průkazu do tří měsíců ode dne podání „Přihlášky ke zkoušce odborné způsobilosti žadatele o vydání zbrojního průkazu“, zdravotní posudek k této žádosti již nepřipojuje (§ 21a odst. 3 zákona č. 119/2002 Sb.),
- b) doklad o odborné způsobilosti pro požadovanou skupinu, to neplatí při podání žádosti o vydání nového zbrojního průkazu po uplynutí doby platnosti dosavadního zbrojního průkazu; doklad o odborné způsobilosti nesmí být starší než 1 rok,
- c) fotografii.

Žadatel, který má místo pobytu ještě v jiném členském státě Evropské unie, jiném smluvním státě Dohody o Evropském hospodářském prostoru nebo Švýcarské konfederaci, předloží též předchozí souhlas tohoto státu s vydáním zbrojního průkazu nebo prohlášení o tom, že tento není nezbytný, s překladem do jazyka českého vyhotoveným tlumočnickem zapsaným v seznamu znalců a tlumočnicků. To neplatí při podání žádosti o rozšíření skupin zbrojního průkazu.

Žadatel, který se více než šest měsíců nepřetržitě zdržoval v posledních deseti letech před podáním žádosti mimo území ČR, předloží též doklad obdobný opisu z evidence Rejstříku trestů ze státu, ve kterém se zdržoval, s překladem do jazyka českého vyhotoveným tlumočnickem zapsaným v seznamu znalců a tlumočnicků.

Ochrana osobních údajů

Kontaktní údaje (telefon, e-mail) jsou osobní údaje a příslušný útvar Policie ČR je využije pouze v případě potřeby Vás kontaktovat ve věcech souvisejících s vydáním a držením Vašeho zbrojního průkazu nebo v souvislosti s registrací Vašich zbraní nebo hlavních částí zbraní.

Zjistíte-li nebo domníváte-li se, že Policie ČR zpracovává Vaše kontaktní údaje v rozporu s ochranou Vašeho soukromého a osobního života nebo v rozporu se zákonem, můžete Policii ČR požádat podle § 21 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, o vysvětlení nebo o odstranění takto vzniklého stavu. Současně máte právo se se svým podnětem obrátit na Úřad pro ochranu osobních údajů.

Poznámky a poučení k posudku o zdravotní způsobilosti:

- 4) § 20 zákona č. 119/2002 Sb.

Posuzovaná osoba - žadatel o vydání zbrojního průkazu, kterému uplatněním posudku o zdravotní způsobilosti vznikají práva nebo povinnosti, může podle § 46 odst. 1 zákona č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, do 10 dnů ode dne jeho převzetí (vydání) podat návrh na jeho přezkoumání poskytovateli, který posudek vydal. Podle § 46 téhož zákona návrh na přezkoumání posudku nemá odkladný účinek, jestliže z jeho závěru vyplývá, že posuzovaná osoba je pro účel, pro nějž je posuzována, zdravotně nezpůsobilá, zdravotně způsobilá s omezením.

Vzor přihlášky ke zkoušce odborné způsobilosti a vyhodnocení zkoušky odborné způsobilosti žadatele o vydání zbrojního průkazu

PŘIHLÁŠKA

ke zkoušce odborné způsobilosti žadatele o vydání zbrojního průkazu

Osobní údaje:

Jméno a příjmení

Datum a místo narození

Místo pobytu¹⁾

Druh a číslo identifikačního dokladu²⁾

Kontaktní údaje³⁾ telefon e-mail

Přihlašuji se ke zkoušce odborné způsobilosti pro zbrojní průkaz skupin(y)

- A - ke sběratelským účelům
- B - ke sportovním účelům
- C - k loveckým účelům
- D - k výkonu zaměstnání a povolání
- E - k ochraně života, zdraví nebo majetku

Přihláška podána u

Dne

podpis nebo elektronický podpis

Poznámky:

Skupiny zbrojního průkazu, o které žádáte, označte křížkem.

¹⁾ Podle § 2 odst. 2 písm. c) zákona č. 119/2002 Sb.

²⁾ Vyplní správní orgán.

³⁾ *Nepovinné údaje. Kontaktní údaje (telefon, e-mail) jsou osobní údaje a příslušný útvar Policie ČR je využije pouze v případě potřeby Vás kontaktovat ve věcech souvisejících se zkouškou odborné způsobilosti žadatele o vydání zbrojního průkazu. Zjistíte-li nebo domníváte-li se, že Policie ČR zpracovává Vaše kontaktní údaje v rozporu s ochranou Vašeho soukromého a osobního života nebo v rozporu se zákonem, můžete Policii ČR požádat podle § 21 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, o vysvětlení nebo o odstranění takto vzniklého stavu. Současně máte právo se se svým podnětem obrátit na Úřad pro ochranu osobních údajů.*

*K přihlášce ke zkoušce odborné způsobilosti je žadatel, který není ke dni podání přihlášky držitelem zbrojního průkazu nebo muničního průkazu, povinen připojit **posudek o zdravotní způsobilosti**. Posudek o zdravotní způsobilosti nesmí být ke dni podání přihlášky starší než 3 měsíce.*

VYHODNOCENÍ

Test číslo:

zkoušky odborné způsobilosti žadatele o vydání zbrojního průkazu

Teoretická část zkoušky:

Správnou odpověď označí žadatel křížkem. V případě opravy označí žadatel novou odpověď křížkem, který zakroužkuje. Způsob provedení případných dalších oprav v tiskopise dohodne žadatel se zkušební komisí tak, aby nezakládal pochybnost, která odpověď je platná.

1	a	b	c
2	a	b	c
3	a	b	c
4	a	b	c
5	a	b	c
6	a	b	c
7	a	b	c
8	a	b	c
9	a	b	c
10	a	b	c
11	a	b	c
12	a	b	c
13	a	b	c
14	a	b	c
15	a	b	c

16	a	b	c
17	a	b	c
18	a	b	c
19	a	b	c
20	a	b	c
21	a	b	c
22	a	b	c
23	a	b	c
24	a	b	c
25	a	b	c
26	a	b	c
27	a	b	c
28	a	b	c
29	a	b	c
30	a	b	c

Hodnocení:

prospěl - neprospěl

Praktická část zkoušky:

- a) bezpečná manipulace se zbraní a střelivem
b) střelba na cíl (počet zásahů) - krátká kulová zbraň
- dlouhá kulová zbraň
- dlouhá broková zbraň

prospěl - neprospěl

prospěl - neprospěl

Hodnocení zkoušky:

Zkušební komisař:

Jméno a příjmení

Číslo průkazu

V

dne

podpis zkušební komisaře (razítko)

Seznámen s hodnocením zkoušky

datum a podpis žadatele

Záznam o opakování praktické části zkoušky:

- a) bezpečná manipulace se zbraní a střelivem
b) střelba na cíl (počet zásahů) - krátká kulová zbraň
- dlouhá kulová zbraň
- dlouhá broková zbraň

prospěl - neprospěl

prospěl - neprospěl

Hodnocení zkoušky:

Zkušební komisař:

Jméno a příjmení

Číslo průkazu

V

dne

podpis zkušební komisaře (razítko)

Seznámen s hodnocením zkoušky

datum a podpis žadatele

Vzor zbrojní licence

ČESKÁ REPUBLIKA

ZBROJNÍ LICENCE

JMÉNO A PŘÍJMENÍ PODNIKAJÍCÍ FYZICKÉ OSOBY NEBO NÁZEV PRÁVNICKÉ OSOBY

ICO

JMÉNO A PŘÍJMENÍ FYZICKÉ OSOBY

DATUM NAROZENÍ

ZBROJNÍ LICENCE
SKUPINY

AA 111111

PŘEDMĚTEM ČINNOSTI JSOU

ZBRANĚ KATEGORIE

ZAKÁZANÉ STŘELIVO

STŘELIVO, KTERÉ NENÍ ZAKÁZANÉ

Zvláštní záznamy

VYDAL

DATUM VYDÁNÍ

razítka
a podpis

Vzor žádosti o vydání zbrojní licence

Ž Á D O S T

Žádám:

o vydání zbrojní licence

o rozšíření skupin zbrojní licence

Identifikační údaje žadatele:

Jméno a příjmení fyzické osoby / Jméno a příjmení podnikající fyzické osoby / Název právnické osob

Datum a místo narození fyzické osoby

Druh a číslo identifikačního dokladu fyzické osoby¹⁾Místo pobytu fyzické osoby²⁾

IČO podnikající fyzické osoby nebo právnické osoby

Adresa sídla podnikající fyzické osoby nebo právnické osoby

Kontaktní údaje³⁾

telefon

e-mail

**Požadovaná skupina/požadované skupiny
zbrojní licence (A až J)** **Údaje o dosavadní zbrojní licenci** (pouze u žádosti o rozšíření skupin zbrojní licence)

Číslo dosavadní zbrojní licence

Skupiny dosavadní zbrojní licence

 Důvod žádosti:**Postup používaný pro ničení zbraní nebo střeliva a odstraňování zničené zbraně nebo střeliva:**

(uvádí pouze žadatel o vydání zbrojní licence skupiny E, pokud nejsou tyto činnosti upraveny zvláštním právním předpisem nebo mezinárodní smlouvou, která je součástí právního řádu)

Předmětem činnosti jsou

Zbraně kategorie

Zakázané střelivo

Střelivo, které není zakázané

Odůvodnění žádosti o oprávnění nabývat do vlastnictví a držet zbraně kategorie A nebo B:**Počet provozoven:**

Osobní údaje odpovědného zástupce nebo člena statutárního orgánu⁴⁾

Jméno a příjmení

Datum a místo narození

Místo pobytu²⁾

Druh a číslo identifikačního dokladu

Odpovědný zástupce

Člen statutárního orgánu

Jméno a příjmení

Datum a místo narození

Místo pobytu²⁾

Druh a číslo identifikačního dokladu

Odpovědný zástupce

Člen statutárního orgánu

Jméno a příjmení

Datum a místo narození

Místo pobytu²⁾

Druh a číslo identifikačního dokladu

Odpovědný zástupce

Člen statutárního orgánu

V dne

 podpis nebo elektronický podpis
 žadatele nebo oprávněné osoby
 (razítko)

Poznámky:

¹⁾ Vyplní správní orgán.

²⁾ Podle § 2 odst. 2 písm. c) zákona č. 119/2002 Sb.

³⁾ Nepovinné údaje.

⁴⁾ V případě většího počtu odpovědných zástupců či členů statutárních orgánů žadatel přiloží na samostatném listě jejich seznam s uvedením údajů v rozsahu jako na tomto tiskopisu.

Do příslušného okénka udělejte křížek

Žadatel k žádosti připojí

- doklad, kterým prokáže oprávnění provádět činnosti, pro které žádá o vydání zbrojní licence, jedná-li se o zbrojní licenci skupiny G, H, I nebo J a k této činnosti potřebuje zbraň, střelivo nebo zakázaný doplněk zbraně,
- návrh vnitřního předpisu podle § 39 odst. 1 písm. d) zákona č. 119/2002 Sb.,
- doklad o povolení vzdělávání na školách v oboru, ve kterém je nutné nakládat se zbraněmi a střelivem, je-li důvodem žádosti o zbrojní licenci taková činnost,
- ke každé provozovně samostatně vyplněnou přílohu (třetí strana tiskopisu); v případě většího počtu objektů v rámci provozovny [§ 32 odst. 1 písm.c) zákona č. 119/2002 Sb.] nebo většího počtu zbrojířů, žadatel přiloží jejich seznam v samostatném listě s uvedením údajů v rozsahu jako na tomto tiskopisu .

Poučení :

Kontaktní údaje (telefon, e-mail) jsou osobní údaje a příslušný útvar Policie ČR je využije pouze v případě potřeby Vás kontaktovat ve věcech souvisejících s vydáním a držením Vaší zbrojní licence nebo Vámi evidovaných nebo registrovaných zbraní (hlavních částí zbraní) nebo při řešení Vašich uživatelských problémů s Centrálním registrem zbraní.

Zjistíte-li nebo domníváte-li se, že Policie ČR zpracovává Vaše kontaktní údaje v rozporu s ochranou Vašeho soukromého a osobního života nebo v rozporu se zákonem, můžete policii požádat podle § 21 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, o vysvětlení nebo o odstranění takto vzniklého stavu. Současně máte právo se se svým podnětem obrátit na Úřad pro ochranu osobních údajů.

PŘÍLOHA č.

k žádosti o vydání zbrojní licence

Provozovna:

Adresa provozovny

Právní důvod užívání provozovny¹⁾

Seznam konkrétních objektů v rámci provozovny

Označení objektu

GPS souřadnice²⁾

Způsob zabezpečení zbraní nebo střeliva

Označení objektu

GPS souřadnice²⁾

Způsob zabezpečení zbraní nebo střeliva

Označení objektu

GPS souřadnice²⁾

Způsob zabezpečení zbraní nebo střeliva

Označení objektu

GPS souřadnice²⁾

Způsob zabezpečení zbraní nebo střeliva

Označení objektu

GPS souřadnice²⁾

Způsob zabezpečení zbraní nebo střeliva

Osobní údaje zbrojře

Jméno a příjmení

Datum narození

Číslo ZP

Jméno a příjmení

Datum narození

Číslo ZP

Jméno a příjmení

Datum narození

Číslo ZP

Jméno a příjmení

Datum narození

Číslo ZP

Poznámky :

1) Žadatel uvede právní vztah k provozovně a uvede právní důvod její způsobilosti pro výkon činnosti, pro kterou má být zbrojní licence vydána.

2) GPS souřadnice uvádí pouze žadatel o zbrojní licenci skupiny A až E a pouze v případě, nepostačuje-li k jednoznačnému určení objektu uvedení adresy provozovny.

Vzor průkazu zkušebního komisaře

ČESKÁ REPUBLIKA
PRŮKAZ ZKUŠEBNÍHO KOMISAŘE

JMENO

PRIJMENÍ

DATUM NAROZENÍ

MÍSTO POBYTU

DATUM VYDÁNÍ

PLATNOST DO

*razítko
a podpis*

Vydalo Ministerstvo vnitra.

AA 111111

Tento průkaz opravňuje jeho držitele
k provádění zkoušek odborné způsobilosti
žadatelů o vydání
zbrojního průkazu
podle zákona č. 119/2002 Sb., o zbraních.

Vzor žádosti o jmenování zkušebním komisařem

Ž Á D O S T

o jmenování zkušebním komisařem

Jméno a příjmení	<input type="text"/>		
Datum a místo narození	<input type="text"/>		
Místo pobytu ¹⁾	<input type="text"/>		
Druh a číslo identifikačního dokladu ³⁾	<input type="text"/>		
Číslo zbrojního průkazu	<input type="text"/>		
Kontaktní údaje ³⁾	telefon	<input type="text"/>	e-mail <input type="text"/>

V dne

 podpis nebo elektronický podpis
 žadatele

Poznámky:

Žadatel k žádosti připojí

- a) doklad o dosaženém vzdělání,
- b) 2 fotografie o rozměru 35 x 45 mm,
- c) doklad prokazující věk,
- d) zbrojní průkaz.

¹⁾ Podle § 2 odst. 2 písm. c) zákona č. 119/2002 Sb.

²⁾ Vyplní správní orgán.

³⁾ Nepovinné údaje.

Kontaktní údaje (telefon, e-mail) jsou osobní údaje a Ministerstvo vnitra ČR je využije pouze v případě potřeby Vás kontaktovat ve věcech souvisejících se žádostí o jmenování zkušebním komisařem.

Zjistíte-li nebo domníváte-li se, že Ministerstvo vnitra ČR zpracovává Vaše kontaktní údaje v rozporu s ochranou Vašeho soukromého a osobního života nebo v rozporu se zákonem, můžete Ministerstvo vnitra požádat podle § 21 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, o vysvětlení nebo o odstranění takto vzniklého stavu. Současně máte právo se se svým podnětem obrátit na Úřad pro ochranu osobních údajů.

VYHODNOCENÍ

zkoušky žadatele o jmenování zkušební komisí

Test číslo:

Jméno a příjmení

Datum a místo narození

Místo pobytu¹⁾

Teoretická část zkoušky (viz druhá strana):

Počet správně zodpovězených otázek

Hodnocení:

prospěl - neprospěl

Ústní pohovor:

Hodnocení:

prospěl - neprospěl

Celkové hodnocení teoretické části zkoušky:

prospěl - neprospěl

Praktická část zkoušky (bezpečná manipulace se zbraní):

Hodnocení:

prospěl - neprospěl

Celkové hodnocení zkoušky:

prospěl - neprospěl

Zkušební komise:

Jméno a příjmení

Jméno a příjmení

Jméno a příjmení

V _____ dne

_____ *podpis (razítko)*

Seznámen s hodnocením zkoušky

_____ *datum a podpis žadatele*

Poznámky:

¹⁾ Podle § 2 odst. 2 písm. c) zákona č. 119/2002 Sb.

Teoretická část zkoušky:

Správnou odpověď označí žadatel křížkem. V případě opravy označí žadatel novou odpověď křížkem, který zakroužkuje. Způsob provedení případných dalších oprav v tiskopise dohodne žadatel se členem zkušební komise tak, aby nezakládal pochybnost, která odpověď je platná.

1	a	b	c
2	a	b	c
3	a	b	c
4	a	b	c
5	a	b	c
6	a	b	c
7	a	b	c
8	a	b	c
9	a	b	c
10	a	b	c
11	a	b	c
12	a	b	c

13	a	b	c
14	a	b	c
15	a	b	c
16	a	b	c
17	a	b	c
18	a	b	c
19	a	b	c
20	a	b	c
21	a	b	c
22	a	b	c
23	a	b	c
24	a	b	c

25	a	b	c
26	a	b	c
27	a	b	c
28	a	b	c
29	a	b	c
30	a	b	c
31	a	b	c
32	a	b	c
33	a	b	c
34	a	b	c
35	a	b	c
36	a	b	c

37	a	b	c
38	a	b	c
39	a	b	c
40	a	b	c
41	a	b	c
42	a	b	c
43	a	b	c
44	a	b	c
45	a	b	c
46	a	b	c
47	a	b	c
48	a	b	c

49	a	b	c
50	a	b	c
51	a	b	c
52	a	b	c
53	a	b	c
54	a	b	c
55	a	b	c
56	a	b	c
57	a	b	c
58	a	b	c
59	a	b	c
60	a	b	c

Vzor evropského zbrojního pasu

ČESKÁ REPUBLIKA / CZECH REPUBLIC

EVROPSKÝ ZBRŮJNÍ PAS
EUROPEAN FIREARMS PASS

1. ÚDAJE O DRŽITELI / DETAILS OF THE HOLDER
1.1. PŘIJMENÍ A JméNO / SURNAME AND GIVEN NAME(S)

1.2. DATUM A MÍSTO NAROZENÍ / DATE AND PLACE OF BIRTH

1.3. STÁTNÍ PRÍSLUSNOST / NATIONALITY

1.4. MÍSTO PŮBÍTY / ADDRESS

1.5. PODPIS DRŽITELE / HOLDER'S SIGNATURE

2. ÚDAJE O PASU / DETAILS OF THE PASS

2.1. ČÍSLO PASU / PASS NUMBER

2.2. PLATNOST DO / VALID UNTIL DATUM / DATE

2.4. PLATNOST PRODLOUŽENA DO / VALIDITY EXTENDED UNTIL DATUM / DATE

2.3. RAZÍTKO
AUTHORITY'S STAMP

2.3. RAZÍTKO
AUTHORITY'S STAMP

3. ÚDAJE KE ZBRANI / PARTICULARS OF FIREARMS

DRUH TYPE	VÝROBCE / VZOR MAKE / MODEL	RAŽE CALIBRE	VÝROBNÍ ČÍSLO SERIAL NO
3.1.			
3.2.			
3.3.			
3.4.			
3.5.			
3.6.			
3.7.			
3.8.			
3.9.			
3.10.			

4. ÚDAJE K OPRÁVNĚNÍ KE ZBRANÍM

ZBRAN FIREARM	DATUM OPRÁVNĚNÍ DATE OF AUTHORISATION	PLATNÉ DO VALID UNTIL	RAZÍTKO AUTHORITY'S STAMP
3.			
3.			
3.			
3.			
3.			

6. INFORMACE O CESTOVÁNÍ V RÁMCI SPOLEČENSTVÍ / INFORMATION ON TRAVELLING WITHIN THE COMMUNITY

- PRÁVO CESTOVAT DO JINÉHO ČLENSKÉHO STÁTU S JEDNOU NEBO VÍCE STŘELNÝMI ZBRANĚMI KATEGORIE B, C NEBO D, ZAPSANÝMI V TOMTO PASU, VYŽADUJE ODPOVÍDAJÍCÍ PŘEDCHOZÍ OPRAVNĚNÍ JEDNOHO NEBO VÍCE ČLENSKÝCH STÁTŮ, DO NICHŽ DRŽITEL PRŮKAZU CESTUJE. OPRAVNĚNÍ MOHOU BYT ZAZNAMENÁNA V ODDÍLE 5 TOHOTO PASU.

- PŘEDCHOZÍ OPRAVNĚNÍ NENÍ OBVYKLE NEZBYTNÉ PRO CESTOVÁNÍ SE STŘELNOU ZBRANÍ KATEGORIE C NEBO D S ÚMYSLEM ZABÝVAT SE LOVEM NEBO SE STŘELNOU ZBRANÍ KATEGORIE B, C NEBO D S ÚMYSLEM ZABÝVAT SE STŘELBOU NA CÍL. ZA PŘEDPOKLADU, ŽE MÁ CESTUJÍCÍ PAS S SEBOU A MŮŽE DŮVODY SVÉ CESTY RÁDNĚ DOLOŽIT.

AVŠAK, NA ZÁKLADĚ ČLÁNKU 8 (3) SMĚRNICE RADY 91/477/EEC PODLE INFORMACÍ POSKYTNUTÝCH ČLENSKÝMI STÁTY, KTERÉ ZAKAZUJÍ ZÍSKÁNÍ NEBO DRŽENÍ STŘELNÝCH ZBRANÍ KATEGORIE B, C NEBO D NA SVĚM ÚZEMÍ NEBO JE PODMÍNĚNÍ OPRAVNĚNÍM.

6.1. JE CESTA DO / A JOURNEY TO S / WITH

ZAKAZÁNA / IS PROHIBITED.

6.2. JE CESTA DO / A JOURNEY TO S / WITH

PODMÍNĚNA OPRAVNĚNÍM / IS SUBJECT TO AUTHORIZATION.

SLOVNÍČEK / GLOSSAR

1. ANGABEN ZUM PASSINHABER / OPLYSNINGER OM INDEHAVERREN / Στοιχεία που αφορούν τον κάτοχο / DATOS SOBRE EL TITULAR / MENTIONS RELATIVES AU TITULAIRE / INDICAZIONI RELATIVE AL TITOLARE / VERMELDINGEN BETREFFENDE DE HOULDER / MENÇÕES RELATIVAS AO TITULAR.

1.1. NAME UND VORNAME / EFTERNAVN OG FORNAVN / Επώνυμο και όνομα / NOMBRE Y APELLIDOS / COGNOME E NOME / NAAM EN VOORNAAM / APELIDO E NOME.

1.2. GEBURTSDATUM UND ORT / FØDSELSDATO OG - STED / Ημερομηνία και τόπος / FECHA Y LUGAR DE NACIMIENTO / DATE ET LIEU DE NAISSANCE / LUOGO E DATA DI NASCITA / GEBOORTPLAATS EN -DATUM / DATA E LOCAL DE NASCIMENTO.

1.3. STAATSANGEHÖRIGKEIT / NATIONALITET / Εθνικότητα / NACIONALIDAD / NATIONALITÉ / NAZIONALITÀ / NATIONALITEIT / NACIONALIDADE.

1.4. ANSCHRIFT / BOPÆL / Διεύθυνση / DIRECCION / ADRESSE / INDIRIZZO / ADRES / ENDEREÇO.

1.5. UNTERSCHRIFT DES PASSINHABERS / INDEHAVERENS UNDERSKRIFT / Υπογραφή κατόχου / FIRMA DE TITULAR / SIGNATURE DU TITULAIRE / FIRMA DEL TITOLARE / HANDTEKENING VAN DE HOUDER / ASSINATURA DO TITULAR.

2. ANGABEN ZUM FEUERWAFFENPASS / OPLYSNINGER OM PASSET / Ετοιχεία που αφορούν το δελτίο / DATOS DE LA TARJETA / MENTIONS RELATIVES À LA CARTE / INDICAZIONI RELATIVE ALLA CARTA / VERMELDINGEN BETREFFENDE DE PAS / MENÇÕES RELATIVAS AO CARTÃO.

2.1. PASSNUMMER / PASSETS NR. / Αριθ δελτίου / N° DE LA TARJETA / N. DELLA CARTA / NUMMER VAN DE PAS / N° DO CARTÃO.

2.2. GÜLTIG BIS / GYLDIG INDTIL / Ισχύει μέχρι / VÁLIDA HASTA / VALABLE JUSQU'AU / VALIDA FINO AL / GELDIG TOT / VÁLIDO ATÉ.

2.3. BEHÖRDE/DIENSTSIEGEL / MYNDIGHEDENS STEMPEL / Σφραγίδα της εκδούσας αρχής / SELLO DE LA AUTORIDAD / SCEAU DE L'AUTORITÉ / TIMBRO DELL'AUTORITÀ / STEMPEL VAN DE BEVOEGDE AUTORITEIT / CARIMBO DA AUTORIDADE.

2.4. GÜLTIGKEIT VERLÄNGERT BIS / GYLDIGHEDEN FORLÆNGET INDTIL / Παρατείνεται μέχρι / VALIDEZ PRORROGADA HASTA / VALIDITÉ PROORGEÉ AU / PROROGA DELLA VALIDITÀ FINO AL / GELDIGHED VERLENGT TOT / VALIDADE PRORROGADA ATÉ.

3. KENNDATEN DER FEUERWAFFEN / IDENTIFIKATION AF SKYDEVÅBENE / Προσδιοθισινις του πυροβολιου οπλου / IDENTIFICACION DE LAS ARMAS DE FUEGO / IDENTIFICATION DES ARMES À FEU / IDENTIFICAZIONE DELLE ARMI DA FUOCO / IDENTIFICERENDE KENMERKEN VAN SCHITWAPENS / IDENTIFICACAO DAS ARMAS DE FOGO.

4. GENEHMIGUNGEN BEZÜGLICH DER WAFFEN / REFERENCER TIL TILLADELSERNE VEDRØRENDE VÅBNENE / Αδειες που εκδοθηκαν για το οπλο / REFERENCIAS DE LAS AUTORIZACIONES RELATIVAS A LAS ARMAS / RÉFÉRENCES DES AUTORISATIONS CONCERNANT LES ARMES / RIFERIMENTI DELLE AUTORIZZAZIONI CONCERNENTI LE ARMI / VERWIJZING NAAR DE VERGUNNINGEN BETREFFENDE DE SCHITWAPENS / MENÇÕES RELATIVAS ÀS ARMAS DE FOGO.

5. GENEHMIGUNGSVERMERKE DER BESUCHTEN MITGLIEDSSTAATEN / DE BESØGTE MEDIEMSTATERES TILLADELSER / Αδειες που χορηγησαν τα επισκεθενα κρατη μελη / AUTORIZACIONES DE LOS ESTADOS MIEMBROS VISITADOS / AUTORISATIONS DES ETATS MEMBRES VISITÉS / AUTORIZZAZIONI DEGLI STATI MEMBRI VISITATI / VERGUNNINGEN VAN DE BEZOCHTE LID-STATEN / VISTOS DOS ESTADOS-MEMBROS VISITADOS.

6. HINWEISE FÜR REISEN INNERHALB DER GEMEINSCHAFT / OPLYSNINGER OM REJSER INDEN FOR FÆLLESSKABET / Πληροφοριες για την κυκλοφορια οπλων Κοινότητα / DATOS SOBRE DESPLAZAMIENTOS INTRACOMUNITARIOS / INFORMATIONS RELATIVES AUX DÉPLACEMENTS INTRACOMMUNAUTAIRES / INDICAZIONI RELATIVE AGLI SPOSTAMENTI INTRACOMUNITARI / INLICHTINGEN BETREFFENDE INTRACOMMUNAUTAIRE VERPLAATSINGEN / INFORMAÇÕES RELATIVAS ÀS DESLOCAÇÕES INTRACOMUNITÁRIAS.

6.1. ES IST VERBODEN, MIT DIESER WAFFE ... NACH ... ZU REISEN / INDREJSE I ... MED DETTE VÅBEN ... ER FORBUDT / Απαγορευεται ταξιδι οτ ... με το οπλο ... / ESTÁN PROHIBIDOS LOS VIAJES A ... CON EL ARMA / UN VOYAGE EN ... AVEC L'ARME ... EST INTERDIT / UN VIAGGIO IN ... CON L'ARMA ... È VIETATO / HET IS VERBODEN MET HET SCHITWAPEN .. ZICH TE BEGEVEN NAAR ... / ÉPROBIDO A VIAGEM A ... COM A ARMA ...

6.2. VOR EINER REISE NACH ... MIT DIESER ... WAFFE IST EINE ERLAUBNIS EINZUHOLEN / INDREJSE I ... MED DETTE VÅBEN ... ER BETINGET AF GODKENDELSE / Υπόκειται σε αδεια ταξιδι οτ ... με το οπλο ... / LOS VIAJES A ... CON EL ARMA ... ESTÁN SOMETIDOS A AUTORIZACION / UN VOYAGE EN ... AVEC L'ARME ... EST SOUMIS À AUTORISATION / UN VIAGGIO IN ... CON L'ARMA ... È SOGETTO AD AUTORIZZAZIONE / EEN VERGUNNING IST VEREIST MET HET SCHITWAPEN ... OM ZICH TE BEGEVEN NAAR ... / É SUJEITA A AUTORIZAÇÃO A VIAGEM A ... COM A ARMA ...

Vzor žádosti o vydání evropského zbrojního pasu

Ž Á D O S T					
Přiložte fotografii o rozměru 35 x 45 mm. Na její zadní stranu uveďte příjmení. (Nelepit!)		Žádám ☐ o vydání evropského zbrojního pasu ☐ o prodloužení platnosti evropského zbrojního pasu ☐ zapsání zbraně do evropského zbrojního pasu			
Osobní údaje žadatele:					
Jméno a příjmení	<input style="width: 100%;" type="text"/>				
Datum a místo narození	<input style="width: 100%;" type="text"/>				
Místo pobytu ¹⁾	<input style="width: 100%;" type="text"/>				
Druh a číslo identifikačního dokladu ²⁾	<input style="width: 100%;" type="text"/>				
Číslo zbrojního průkazu	<input style="width: 100%;" type="text"/>				
Číslo evropského zbrojního pasu o jehož prodloužení platnosti žádám	<input style="width: 100%;" type="text"/>				
Kontaktní údaje ³⁾	telefon	<input style="width: 100%;" type="text"/>	e-mail	<input style="width: 100%;" type="text"/>	
V <input style="width: 100%;" type="text"/>			dne		
<i>podpis nebo elektronický podpis žadatele</i>					
<u>Žádám o zapsání zbraně/zbraní do evropského zbrojního pasu číslo</u>					
<input style="width: 100%;" type="text"/>					
druh	značka výrobce	vzor	ráže	výrobní číslo	kategorie
1.					
2.					
3.					
4.					
5.					
6.					
7.					
8.					
9.					
10.					
V <input style="width: 100%;" type="text"/>			dne		
<i>podpis nebo elektronický podpis žadatele</i>					
<u>Poznámky a poučení</u>					
Do příslušného okénka udělejte křížek ☒					
¹⁾ Podle § 2 odst. 2 písm. c) zákona č. 119/2002 Sb.					
²⁾ Vyplní správní orgán.					
³⁾ Nepovinné údaje.					
Kontaktní údaje (telefon, e-mail) jsou osobní údaje a příslušný útvar Policie ČR je využije pouze v případě potřeby Vás kontaktovat ve věcech souvisejících s vydáním a držením Vašich dokladů vydaných podle zákona o zbraních a Vašich zbraní.					
Zjistíte-li nebo domníváte-li se, že Policie ČR zpracovává Vaše kontaktní údaje v rozporu s ochranou Vašeho soukromého a osobního života nebo v rozporu se zákonem, můžete policii požádat podle § 21 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, o vysvětlení nebo o odstranění takto vzniklého stavu. Současně máte právo se se svým podnětem obrátit na Úřad pro ochranu osobních údajů.					

Vzor průkazu zbraně

ČESKÁ REPUBLIKA

PRŮKAZ ZBRANĚ

DRUH ZBRANĚ

ZNAČKA VYROBCE

VZOR (MODEL)

RAŽE

VÝROBNÍ ČÍSLO

KATEGORIE ZBRANĚ

AA 111111

JMÉNO A PŘÍJMENÍ FYZICKÉ OSOBY

JMÉNO A PŘÍJMENÍ PODNIKAJÍCÍ FYZICKÉ OSOBY NEBO NÁZEV PRÁVNICKÉ OSOBY

DATUM NAROZENÍ

ICO

ZBRAŇ JE REGISTROVÁNA NA

DALŠÍ ÚDAJE

VYDAL

DATUM

razítko
a podpis

Vzor žádosti o udělení výjimky

Ž Á D O S T

Žádám o udělení výjimkyk nabytí vlastnictví zbraně kategorie Ak držení zbraně kategorie Ak nošení zbraně kategorie AOsobní údaje fyzické osoby:Jméno a příjmení Datum a místo narození Místo pobytu¹⁾ Číslo zbrojního průkazu/zbrojní licence ZP ZL Číslo Identifikační údaje právnické osoby:Jméno a příjmení podnikající fyzické osoby nebo
název právnické osoby Sídlo IČO Číslo zbrojní licence Údaje o zakázané zbraně - zakázaném doplňku zbraně:Druh Značka výrobce Vzor (model) Ráže Výrobní číslo Údaje o zakázaném střelivu:Druh Značka výrobce Ráže Počet Důvod a konkrétní účel žádosti ve vztahu k prováděné činnosti: Mám Nemám místo pobytu ještě v jiném členském státě Evropské unie, jiném smluvním státě Dohody o Evropském hospodářském prostoru nebo Švýcarské konfederaci, příp. ve kterém:V dnepodpis nebo elektronický podpis
žadatele nebo oprávněné osoby
(razítko)Poznámky:

Do příslušného okénka udělejte křížek

Žadatel, který má místo pobytu ještě v jiném členském státě Evropské unie, jiném smluvním státě Dohody o Evropském hospodářském prostoru nebo Švýcarské konfederaci, předloží též předchozí souhlas tohoto státu s udělením výjimky nebo prohlášení o tom, že tento není nezbytný, s překladem do jazyka českého vyhotoveným tlumočnickem zapsaným v seznamu znalců a tlumočnicků.

¹⁾ Podle § 2 odst. 2 písm. c) zákona č. 119/2002 Sb.

Vzor žádosti o povolení

Ž Á D O S T

Žádám o povolení

- k nabytí vlastnictví zbraně kategorie B
 k držení zbraně kategorie B
 k nošení zbraně kategorie B

Osobní údaje fyzické osoby:

Jméno a příjmení
 Datum a místo narození
 Místo pobytu¹⁾
 Číslo zbrojního průkazu/zbrojní licence ZP ZL Číslo

Identifikační údaje právnické osoby:

Jméno a příjmení podnikající fyzické osoby nebo
 název právnické osoby
 Sídlo
 IČO Číslo zbrojní licence

Údaje o zbrani:

Druh Značka výrobce
 Vzor (model) Ráže
 Výrobní číslo

Důvod žádosti

Provozování muzejnictví nebo sběratelské
 činnosti Zajišťování ostrahy majetku a osob
 Uskutečňování sportovní, lovecké, kulturní
 nebo jiné zájmové činnosti nebo příprava na
 povolání Zabezpečování úkolů podle zvláštního
 právního předpisu
 Provozování koncesovaných živností v oboru
 zbraní a střeliva Ochrana života, zdraví nebo majetku

Mám Nemám místo pobytu ještě v jiném členském státě Evropské unie, jiném smluvním
 státě Dohody o Evropském hospodářském prostoru nebo Švýcarské konfederaci, příp. kterém

V dne

 podpis nebo elektronický podpis
 žadatele nebo oprávněné osoby
 (razítko)

Poznámky:

Do příslušného políčka udělejte křížek

X

Žadatel, který má místo pobytu ještě v jiném členském státě Evropské unie, jiném smluvním státě Dohody o Evropském
 hospodářském prostoru nebo Švýcarské konfederaci, předloží též předchozí souhlas tohoto státu s udělením výjimky nebo
 prohlášení o tom, že tento není nezbytný, s překladem do jazyka českého vyhotoveným tlumočnickem zapsaným v seznamu
 znalců a tlumočnicků.

¹⁾ Podle § 2 odst. 2 písm. c) zákona č. 119/2002 Sb.

Poznámky a poučení k žádosti:

Do příslušného okénka udělejte křížek.

X

- 1) Podle § 2 odst. 2 písm. c) zákona č. 119/2002 Sb.
- 2) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/2403, ze dne 15. prosince 2015, kterým se stanoví společné pokyny o normách a technikách znehodnocování střelných zbraní k zajištění toho, aby znehodnocené střelné zbraně byly nevratně neschopné střelby.

Žadatel k žádosti připojí:

- a) zbraň, hlavní část zbraně nebo zakázaný doplněk zbraně; pokud rozměry neumožní jejich přiložení, sdělí místo jejich uložení,
- b) průkaz zbraně, jde-li o registrovanou zbraň nebo hlavní část zbraně,
- c) písemný souhlas příslušného orgánu státní památkové péče, jde-li o zbraň která je kulturní památkou.

Žadatel, kterému bylo povolení vydáno je povinen:

- do 20 pracovních dnů ode dne vydání povolení předat zbraň, hlavní část zbraně nebo zakázaný doplněk ke zničení, znehodnocení nebo výrobě řezu, a to pouze osobě, která je k této činnosti oprávněna. V opačném případě je povinen do 20 pracovních dní odkdy tak měl učinit, nevyužitě povolení vrátit příslušnému útvaru policie;
- do 10 pracovních dnů po znehodnocení nebo zničení zbraně, hlavní části zbraně nebo zakázaného doplňku nebo výrobě řezu předložit příslušnému útvaru policie potvrzení oprávněné osoby o jejich znehodnocení, zničení nebo výrobě řezu a současně předložit i zbraň, hlavní část zbraně nebo zakázaný doplněk ke kontrole (to neplatí v případě zničení).

Vzor oznámení o nabytí vlastnictví nebo převodu vlastnictví zbraně

OZNÁMENÍ

o nabytí vlastnictví zbraně, hlavní části zbraně nebo zakázaného doplňku zbraně

o převodu vlastnictví zbraně, hlavní části zbraně nebo zakázaného doplňku zbraně

Osoba nabývající vlastnictví:**Osobní údaje fyzické osoby:**

Jméno a příjmení

Datum a místo narození

Místo pobytu¹⁾

Číslo zbrojního průkazu/zbrojní licence ZP ZL Číslo

Identifikační údaje právnické osoby:

Jméno a příjmení podnikající fyzické osoby nebo
název právnické osoby

Sídlo

IČO Číslo zbrojní licence

Osoba převádějící vlastnictví:**Osobní údaje fyzické osoby:**

Jméno a příjmení

Datum a místo narození

Místo pobytu¹⁾

Číslo zbrojního průkazu/zbrojní licence ZP ZL Číslo

Identifikační údaje právnické osoby:

Jméno a příjmení podnikající fyzické osoby nebo
název právnické osoby

Sídlo

IČO Číslo zbrojní licence

Údaje o zbraní - hlavní části zbraně - zakázaném doplňku zbraně

Druh	<input type="text"/>	Značka výrobce	<input type="text"/>
Vzor (model)	<input type="text"/>	Ráže	<input type="text"/>
Výrobní číslo	<input type="text"/>	Kategorie	<input type="text"/>
Údaje o ověření zbraně	<input type="text"/>		
Číslo zbrojního průvodního listu (je-li vydán)	<input type="text"/>		
Číslo povolení na zbraň kategorie B	<input type="text"/>		
Číslo výjimky na zbraň kategorie A	<input type="text"/>		
Číslo průkazu zbraně	<input type="text"/>		
Způsob převodu vlastnictví	<input type="text"/>		
Poznámka	<input type="text"/>		

Datum a podpis (razítko) nebo elektronický
podpis oznamovatele

Poznámky:

Do příslušného okénka udělejte křížek.

¹⁾ Podle § 2 odst. 2 písm. c) zákona č. 119/2002 Sb.

Vzor zbrojního průvodního listu pro trvalý vývoz, trvalý dovoz nebo tranzit zbraní nebo střeliva

Č.j.

ZBROJNÍ PRŮVODNÍ LIST

pro trvalý vývoz - trvalý dovoz - tranzit - zbraně nebo střeliva*)

Držitel zbrojního průvodního listu:

Jméno a příjmení fyzické osoby/Jméno a příjmení podnikající fyzické osoby /Název právnické osob*)

Číslo zbrojního průkazu Číslo zbrojní licence Datum, místo narození a státní příslušnost cizince

Datum narození držitele zbrojního průkazu IČO držitele zbrojní licence

Místo pobytu **) nebo sídlo nebo adresa pobytu cizince

Osoba nabývající - vlastníci

Jméno a příjmení fyzické osoby/Jméno a příjmení podnikající fyzické osoby /Název právnické osob*)

Číslo zbrojního průkazu Číslo zbrojní licence Datum, místo narození a státní příslušnost cizince

Datum narození držitele zbrojního průkazu IČO držitele zbrojní licence

Místo pobytu **) nebo sídlo nebo adresa pobytu cizince

Osoba přepravující

Jméno a příjmení fyzické osoby/Jméno a příjmení podnikající fyzické osoby /Název právnické osob*)

Číslo zbrojního průkazu Číslo zbrojní licence Datum, místo narození a státní příslušnost cizince

Datum narození držitele zbrojního průkazu IČO držitele zbrojní licence

Místo pobytu **) nebo sídlo nebo adresa pobytu cizince

Druh a číslo cestovního dokladu

Místo, kam má být zbraň kategorie A, B nebo C nebo střelivo dopraveno

Hraniční přechod

Přepravní prostředek

Datum předpokládaného

vstupu (převzetí) od výstupu (předání) do

Platnost do

V dne

podpis
(razítko)

*) Nehodící se škrtně.

**) Podle § 2 odst. 2 písm. c) zákona č. 119/2002 Sb.

Údaje o zbraní kategorie A, B nebo C nebo střelivu

Poř.č.	Druh	Značka výrobce	Vzor (model)	Ráže	Kontrolní značka CIP*) ANO / NE	Výrobní číslo/ Počet kusů střeliva
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>

Údaje o bezdýmném prachu - černém prachu

Poř.č.	Množství	Druh
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>

Je-li účelem tohoto povolení trvalý **vývoz** zbraně nebo střeliva, opravňuje tento doklad jeho držitele k nabytí vlastnictví a držení zbraně kategorie A, B nebo C nebo střeliva do této zbraně za účelem trvalého vývozu a k trvalému vývozu mimo území České republiky. Držitel tohoto povolení je povinen nejpozději do 5 dnů po nabytí vlastnictví ke zbraní kategorie A, B nebo C nebo střeliva do této zbraně je trvale vyvézt mimo území České republiky.

Je-li účelem tohoto povolení trvalý **dovoz** zbraně nebo střeliva, opravňuje tento doklad jeho držitele k držení zbraně kategorie A, B nebo C nebo střeliva do této zbraně za účelem trvalého dovozu a k trvalému dovozu na území České republiky. Držitel tohoto povolení je povinen nejpozději do 10 dnů po překročení státních hranic České republiky oznámit dovoz zbraně kategorie A, B nebo C nebo střeliva do této zbraně příslušnému útvaru policie a předložit ji ke kontrole.

***Při překračování vnější státní hranice České republiky
oznamte vývoz, dovoz nebo tranzit zbraní kategorie A, B nebo C
nebo střeliva do těchto zbraní a předložte tento doklad Policii České republiky.
By crossing the external border of the Czech Republic, please notify the export,
import or transit of the category A, B or C weapons or of the ammunition for these weapons
and submit this document to the Police of the Czech Republic.***

*) Nehodící se škrtně.

*) Vyhláška č. 70/1975 Sb., o Úmluvě o o vzájemném uznávání zkušebních značek ručních palných zbraní.

Vzor žádosti o vydání zbrojního průvodního listu pro trvalý vývoz, trvalý dovoz nebo tranzit zbraní nebo střeliva

Ž Á D O S T

žádám o vydání zbrojního průvodního listu

pro trvalý vývoz zbraně nebo střeliva

pro trvalý dovoz zbraně nebo střeliva

pro tranzit zbraně nebo střeliva

Žadatel:

Jméno a příjmení fyzické osoby/Jméno a příjmení podnikající fyzické osoby /Název právnické osoby

Číslo zbrojního průkazu

Číslo zbrojní licence

Datum, místo narození a státní příslušnost cizince

Místo pobytu¹⁾ nebo sídlo nebo adresa pobytu cizince

Kontaktní údaje²⁾

Telefon:

E-mail:

Osoba nabývající - vlastníci (je-li jiná než žadatel):

Jméno a příjmení fyzické osoby/Jméno a příjmení podnikající fyzické osoby /Název právnické osoby

Číslo zbrojního průkazu

Číslo zbrojní licence

Datum, místo narození a státní příslušnost cizince

Místo pobytu¹⁾ nebo sídlo nebo adresa pobytu cizince

Kontaktní údaje²⁾

Telefon:

E-mail:

Osoba přepravující (je-li jiná než žadatel nebo osoba nabývající - vlastníci):

Jméno a příjmení fyzické osoby/Jméno a příjmení podnikající fyzické osoby /Název právnické osoby

Číslo zbrojního průkazu

Číslo zbrojní licence

Datum, místo narození a státní příslušnost cizince

Místo pobytu¹⁾ nebo sídlo nebo adresa pobytu cizince

Druh a číslo cestovního dokladu přepravující fyzické osoby

Kontaktní údaje²⁾

Telefon:

E-mail:

Místo, kam má být zbraň kategorie A, B nebo C nebo střelivo dopraveno:

Hraniční přechod

Převavní prostředek

Datum předpokládaného vstupu (převzetí) na území ČR (pro dovoz a tranzit)

od

Datum předpokládaného výstupu (předání) z území ČR (pro vývoz a tranzit)

do

V

dne

*podpis žadatele
(razítko)*

Poznámky a poučení - viz druhá strana žádosti

Elektronický formulář žádosti o povolení přepravy zbraní nebo střeliva

Ž Á D O S T O P O V O L E N Í P Ř E P R A V Y Z B R A N Í N E B O S T Ř E L I V A

Elektronický formulář

Náležitosti elektronického formuláře žádosti o povolení přepravy zbraní nebo střeliva jsou

- a) údaj o tom, zda se jedná o žádost o povolení jednorázové přepravy zbraní nebo střeliva nebo o dlouhodobé povolení přepravy zbraní nebo střeliva s platností na dobu až 3 let,
- b) údaj o tom, zda se jedná o žádost o vývoz, dovoz nebo tranzit zbraní nebo střeliva,
- c) e-mail adresa žadatele, na kterou mu bude po odeslání žádosti zasláno potvrzení o jejím odeslání a kopie žádosti ve formátu PDF,
- d) označení příslušného útvaru policie, který přepravu povoluje¹⁾,
- e) údaje o předávajícím (prodávajícím) subjektu
 1. jméno a příjmení podnikající fyzické osoby nebo název právnické osoby,
 2. IČO²⁾,
 3. adresa sídla předávajícího subjektu (stát, obec, ulice, číslo domu, PSČ),
 4. číslo zbrojní licence²⁾,
- f) údaje o nabývajícím (kupujícím) subjektu
 1. jméno a příjmení podnikající fyzické osoby nebo název právnické osoby,
 2. IČO²⁾,
 3. adresa sídla předávajícího subjektu (stát, obec, ulice, číslo domu, PSČ),
 4. číslo zbrojní licence²⁾,
- g) cílová adresa (adresa, kam budou zbraně nebo střelivo dopraveny),
- h) souhrnné údaje o přepravovaných zbraních
 1. druh¹⁾,
 2. počet,
- i) souhrnné údaje o přepravovaných hlavních částech zbraní
 1. druh hlavní části zbraně¹⁾,
 2. počet,
- j) souhrnné údaje o přepravovaném střelivu
 1. druh střeliva¹⁾,
 2. počet,
- k) datum předpokládaného zahájení přepravy (pouze u jednorázových přeprav),
- l) datum předpokládaného ukončení přepravy (pouze u jednorázových přeprav),
- m) předpokládaná trasa přepravy (uvádí se trasa po území České republiky),
- n) údaj o tom, zda se jedná o dopravu silniční, železniční, leteckou, lodní nebo jiný druh dopravy,
- o) způsob zabezpečení přepravy,
- p) údaje o osobě vyplňující formulář
 1. jméno a příjmení,
 2. označení subjektu žadatele,
- q) přílohy – povolení nebo licence Ministerstva průmyslu a obchodu, jsou-li vydány.

Poznámky:

Podnikatel se zbraněmi kategorie A, B anebo C nebo střelivem do těchto zbraní (držitel zbrojní licence) přistupuje k elektronickému formuláři žádosti o povolení přepravy zbraní nebo střeliva s využitím elektronické aplikace centrálního registru zbraní.

Podnikatel se sídlem nebo místem podnikání mimo území České republiky nebo zprostředkovatel přepravy bez zbrojní licence přistupuje k formuláři žádosti o povolení přepravy zbraní nebo střeliva prostřednictvím internetové stránky centrálního registru zbraní.

- 1) Údaje jsou načítány z číselníků.
- 2) Nepovinné údaje jedná-li se o podnikatele se sídlem nebo místem podnikání mimo území České republiky nebo o zprostředkovatele přepravy bez zbrojní licence.

Elektronický formulář hlášení přepravy zbraní a střeliva

HLÁŠENÍ PŘEPRAVY ZBRANÍ NEBO STŘELIVA

Elektronický formulář

Náležitosti elektronického formuláře hlášení přepravy zbraní nebo střeliva jsou

- a) údaj o tom, zda se jedná o hlášení přepravy nebo o hlášení změny již nahlášené přepravy¹⁾,
- b) e-mail adresa osoby ohlašujícího přepravu, na kterou mu bude po odeslání žádosti zasláno potvrzení o jejím odeslání a kopie žádosti ve formátu PDF,
- c) označení příslušného útvaru policie, kterému je přeprava hlášena²⁾,
- d) číslo jednací povolení přepravy (neuvádí se při hlášení přeprav podle § 50a zákona č. 119/2002 Sb.)³⁾,
- e) údaje o předávajícím (prodávajícím) subjektu⁴⁾
 - 1. jméno a příjmení podnikající fyzické osoby nebo název právnické osoby,
 - 2. IČO⁴⁾,
 - 3. adresa sídla předávajícího subjektu (stát, obec, ulice, číslo domu, PSČ),
 - 4. číslo zbrojní licence⁵⁾,
- f) údaje o nabývajícím (kupujícím) subjektu⁵⁾
 - 1. jméno a příjmení podnikající fyzické osoby nebo název právnické osoby,
 - 2. IČO⁴⁾,
 - 3. adresa sídla předávajícího subjektu (stát, obec, ulice, číslo domu, PSČ),
 - 4. číslo zbrojní licence⁵⁾,
- g) cílová adresa (adresa, kam budou zbraně nebo střelivo dopraveny)⁵⁾,
- h) údaje o přepravovaných zbraních
 - 1. druh²⁾,
 - 2. značka výrobce²⁾,
 - 3. vzor (model)²⁾,
 - 4. ráže²⁾,
 - 5. výrobní číslo,
 - 6. kategorie zbraně²⁾,
 - 7. údaj o tom, zda zbraň má ověřovací značku,
- i) údaje o přepravovaných hlavních částech zbraní
 - 1. druh²⁾,
 - 2. značka výrobce²⁾,
 - 3. vzor (model)²⁾,
 - 4. ráže²⁾,
 - 5. výrobní číslo,
 - 6. kategorie hlavní části zbraně²⁾,
 - 7. údaj o tom, zda hlavní část zbraně má ověřovací značku,
- j) údaje o přepravovaném střelivu
 - 1. druh střeliva²⁾,
 - 2. ráže²⁾,
 - 3. počet,
- k) souhrnné údaje o přepravovaných zbraních
 - 1. druh²⁾,
 - 2. počet,
- i) souhrnné údaje o přepravovaných hlavních částech zbraní
 - 1. druh hlavní části zbraně²⁾,
 - 2. počet,

- j) souhrnné údaje o přepravovaném střelivu
 - 1. druh střeliva²⁾,
 - 2. počet,
- n) datum a čas předpokládaného zahájení přepravy,
- o) datum a čas předpokládaného ukončení přepravy,
- p) údaje o dopravci
 - 1. název
 - 2. číslo zbrojní licence⁵⁾,
- q) trasa přepravy (uvádí se trasa po území České republiky),
 - 1. údaj o tom, zda se jedná o dopravu silniční, železniční, leteckou, lodní nebo jiný druh dopravy,
 - 2. trasa (začátek trasy, konec trasy, průjezdní body)⁶⁾,
- r) údaje o vozidle (pro monitorování přepravy)
 - 1. typ vozidla,
 - 2. SPZ,
 - 3. jméno a příjmení řidiče,
 - 4. telefon (řidiče),
 - 5. poskytovatel lokace⁷⁾,
 - 6. údaj o tom, zda má být přeprava monitorována⁸⁾,
- s) údaje o osobě odpovědné za přepravu
 - 1. jméno a příjmení,
 - 2. telefon,
- t) způsob zabezpečení přepravy⁴⁾,
- u) údaje o osobě vyplňující formulář (ohlašovatel)
 - 1. jméno a příjmení,
 - 2. označení subjektu žadatele,
- v) přílohy – předchozí souhlasy následujícího tranzitního nebo cílového státu.

Poznámky:

Podnikatel se zbraněmi kategorie A, B anebo C nebo střelivem do těchto zbraní (držitel zbrojní licence), přistupuje k elektronickému formuláři hlášení přepravy zbraní nebo střeliva s využitím elektronické aplikace centrálního registru zbraní.

Podnikatel se sídlem nebo místem podnikání mimo území České republiky nebo zprostředkovatel přepravy bez zbrojní licence přistupuje k formuláři hlášení přepravy zbraní nebo střeliva prostřednictvím internetové stránky centrálního registru zbraní.

- ¹⁾ Při volbě hlášení změny nahlášené přepravy může osoba vyplňující formulář změnit ve formuláři již nahlášené přepravy pouze údaje h) až s).
- ²⁾ Údaje jsou načítány z číselníků.
- ³⁾ Údaj je načítán výběrem z nabídky čísel jednacích povolených přeprav.
- ⁴⁾ Údaje se do formuláře hlášení přepravy zbraní nebo střeliva podle § 50 zákona č. 119/2002 Sb. přebírají z příslušného formuláře žádosti o povolení přepravy.
- ⁵⁾ Nepovinné údaje pro subjekty se sídlem nebo místem podnikání mimo území České republiky nebo pro zprostředkovatele přepravy bez zbrojní licence.
- ⁶⁾ Údaje o trase se zadávají pomocí mapy.
- ⁷⁾ Údaje o poskytovateli lokace se uvádějí výběrem z nabídky zaregistrovaných poskytovatelů lokace,
- ⁸⁾ Uvádí se podle § 50 odst. 8 a § 50a odst. 2 zákona č. 119/2002 Sb.

Vzor žádosti o povolení k provozování střelnice

Ž Á D O S T**o povolení k provozování střelnice****Osobní údaje fyzické osoby:**

Jméno a příjmení

Datum a místo narození

Místo pobytu¹⁾

Identifikační údaje právnické osoby:

Název podnikající fyzické osoby nebo
název právnické osoby

Sídlo

IČO

Kontaktní údaje²⁾ telefon e-mail

Místo, kde má být střelnice provozována

 GPS souřadnice

Datum zahájení provozování střelnice³⁾ Datum ukončení provozování střelnice³⁾

Střelnice bude provozována k podnikatelským účelům: ANO NE

Osobní údaje správce střelnice⁴⁾:

Jméno a příjmení

Datum narození Číslo ZP

Jméno a příjmení

Datum narození Číslo ZP

Jméno a příjmení

Datum narození Číslo ZP

V dne

*podpis nebo elektronický podpis
žadatele nebo oprávněné osoby*

Poznámky :

- 1) Podle § 2 odst. 2 písm. c) zákona č. 119/2002 Sb.
- 2) Nepovinné údaje.
- 3) Pokud nejde o provozování střelnice na dobu neurčitou.
- 4) V případě většího počtu správců střelnic žadatel přiloží na samostatném listě jejich seznam s uvedením údajů v rozsahu jako na tomto tiskopisu.

Do příslušného okénka udělejte křížek

X

Žadatel k žádosti připojí

- a) listinu prokazující oprávnění užívat nemovitost jako střelnici.
- b) provozní řád střelnice ověřený znalcem v oboru balistiky obsahující zejména situační náčrt střelnice s vyznačením prostředků k zajištění bezpečnosti při střelbě a vzor označení správců střelnice s uvedením funkce, jména a příjmení,
- c) výpis z obchodního rejstříku, je-li v něm žadatel zapsán,
- d) souhlas vlastníka nebo nájemce pozemku nebo střelnice; je-li zřízení střelnice požadováno na honebním pozemku, též souhlas uživatele honitby.

Poučení :

Kontaktní údaje (telefon, e-mail) jsou osobní údaje a příslušný útvar Policie ČR je využije pouze v případě potřeby Vás kontaktovat ve věcech souvisejících s vydáním povolení k provozování střelnice a s jejím provozováním.

Zjistíte-li nebo domníváte-li se, že Policie ČR zpracovává Vaše kontaktní údaje v rozporu s ochranou Vašeho soukromého a osobního života nebo v rozporu se zákonem, můžete policii požádat podle § 21 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, o vysvětlení nebo o odstranění takto vzniklého stavu. Současně máte právo se se svým podnětem obrátit na Úřad pro ochranu osobních údajů.

Vzor muničního průkazu

ČESKÁ REPUBLIKA	
MUNIČNÍ PRŮKAZ	
	JMENO
	<input type="text"/>
	PRÍJMENÍ
	<input type="text"/>
	DATUM NAROZENÍ
	<input type="text"/>
	DATUM VYDÁNÍ
	<input type="text"/>
VYDAL	
<input type="text"/>	
DRUH MUNIČNÍHO PRŮKAZU	
<input type="text"/>	
PLATNOST DO	
<input type="text"/>	

AA 111111

Druhy muničního průkazu

Držitel základního muničního průkazu je oprávněn při nakládání s municí zajišťovat manipulaci s municí a provádět činnosti při skladování munice.

Držitel vyššího muničního průkazu je navíc oprávněn odpalovat a střílet municí a vykonávat činnost muničáře.

Držitel muničního průkazu pro provádění pyrotechnického průzkumu je navíc oprávněn provádět pyrotechnický průzkum.

Termín periodické zdravotní prohlídky

Zvláštní záznamy

Vzor žádosti o vydání muničního průkazu

Ž Á D O S T

Přiložte fotografii o rozměru
35 x 45 mm. Na její zadní
stranu uveďte příjmení.
(Nelepit!)

o vydání muničního průkazuo vydání nového muničního průkazu po uplynutí doby platnosti
dosavadního muničního průkazu**Osobní údaje žadatele:**Jméno a příjmení Datum a místo narození Místo pobytu¹⁾ Druh a číslo identifikačního dokladu²⁾ Číslo dosavadního muničního průkazu Kontaktní údaje³⁾ telefon e-mail **Žádám o muniční průkaz:**

- základní

- vyšší

- pro provádění pyrotechnického průzkumu

V posledních 10 letech před podáním žádosti jsem se více než 6 měsíců nepřetržitě

 zdržoval nezdržoval mimo území České republiky, příp. ve kterém státě:V dne**Poznámky a poučení** - viz druhá strana žádostipodpis nebo elektronický
podpis žadatele**Posudek o zdravotní způsobilosti**

Žadatel o vydání muničního průkazu (nového muničního průkazu) shora uvedeného druhu muničního průkazu se podrobil lékařské prohlídce k vydání muničního průkazu.

Posudkový závěr (nehodící se škrtně)

a) žadatel je zdravotně způsobilý,

b) není zdravotně způsobilý,

c) je zdravotně způsobilý s omezením **Poskytovatel, jehož jménem posuzující lékař posudek vydal⁴⁾:**IČO a sídlo Jméno a příjmení posuzujícího lékaře Datum vydání Platnost omezena do

podpis lékaře

Poznámky a poučení - viz druhá strana posudku o zdravotní způsobilosti

Poznámky a poučení k žádosti:

- 1) Podle § 2 odst. 2 písm. c) zákona č. 119/2002 Sb.
- 2) Vyplní správní orgán.
- 3) Nepovinné údaje.

Do příslušného okénka udělejte křížek

Žadatel k žádosti připojí

- a) posudek o zdravotní způsobilosti; posudek může být vyhotoven na přední straně tohoto tiskopisu nebo na samostatném listu - posudek nesmí být starší než tři měsíce.
- b) doklad o odborné způsobilosti je-li předmětem žádosti vyšší muniční průkaz nebo muniční průkaz pro provádění pyrotechnického průzkumu; to neplatí při podání žádosti o vydání nového muničního průkazu po uplynutí doby platnosti dosavadního muničního průkazu; doklad o odborné způsobilosti nesmí být starší než 1 rok,
- c) fotografii.

Žadatel, který se více než šest měsíců nepřetržitě zdržoval v posledních deseti letech před podáním žádosti mimo území ČR, předloží též doklad obdobný opisu z evidence Rejstříku trestů ze státu, ve kterém se zdržoval, s překladem do jazyka českého vyhotoveným tlumočnickem zapsaným v seznamu znalců a tlumočnicků.

Ochrana osobních údajů

Kontaktní údaje (telefon, e-mail) jsou osobní údaje a příslušný útvar Policie ČR je využije pouze v případě potřeby Vás kontaktovat ve věcech souvisejících s vydáním a držením Vašeho muničního průkazu.

Zjistíte-li nebo domníváte-li se, že Policie ČR zpracovává Vaše kontaktní údaje v rozporu s ochranou Vašeho soukromého a osobního života nebo v rozporu se zákonem, můžete Policii ČR požádat, podle § 21 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, o vysvětlení nebo o odstranění takto vzniklého stavu. Současně máte právo se se svým podnětem obrátit na Úřad pro ochranu osobních údajů.

Poznámky a poučení k posudku o zdravotní způsobilosti:

- 4) § 20 zákona č. 119/2002 Sb.

Posuzovaná osoba - žadatel o vydání muničního průkazu, kterému uplatněním posudku o zdravotní způsobilosti vznikají práva nebo povinnosti, může podle § 46 odst. 1 zákona č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, do 10 dnů ode dne jeho převzetí (vydání) podat návrh na jeho přezkoumání poskytovateli, který posudek vydal. Podle § 46 téhož zákona návrh na přezkoumání posudku nemá odkladný účinek, jestliže z jeho závěru vyplývá, že posuzovaná osoba je pro účel, pro nějž je posuzována, zdravotně nezpůsobilá, zdravotně způsobilá s omezením.

Vzor přihlášky ke zkoušce odborné způsobilosti a vyhodnocení zkoušky odborné způsobilosti žadatele o vydání muničního průkazu

PŘIHLÁŠKA

ke zkoušce odborné způsobilosti
žadatele o vydání muničního průkazu

Osobní údaje :

Jméno a příjmení

Datum a místo narození

Místo pobytu¹⁾

Druh a číslo identifikačního dokladu²⁾

Kontaktní údaje³⁾ telefon email

Přihlašuji se ke zkoušce odborné způsobilosti
pro muniční průkaz

- vyšší

- pro provádění pyrotechnického průzkumu

Přihláška podána u

Dne

podpis nebo elektronický podpis
žadatele

Poznámky:

Druh muničního průkazu, o který žádáte, označte křížkem

¹⁾ Podle § 2 odst. 2 písm. c) zákona č. 119/2002 Sb.

²⁾ Vyplní správní orgán.

³⁾ *Nepovinné údaje. Kontaktní údaje (telefon, e-mail) jsou osobní údaje a příslušný útvar Policie ČR je využije pouze v případě potřeby Vás kontaktovat ve věcech souvisejících se zkouškou odborné způsobilosti žadatele o vydání muničního průkazu.*

Zjistíte-li nebo domníváte-li se, že Policie ČR zpracovává Vaše kontaktní údaje v rozporu s ochranou Vašeho soukromého a osobního života nebo v rozporu se zákonem, můžete Policii ČR požádat podle § 21 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, o vysvětlení nebo o odstranění takto vzniklého stavu. Současně máte právo se se svým podnětem obrátit na Úřad pro ochranu osobních údajů.

VYHODNOCENÍ

zkoušky odborné způsobilosti žadatele

Test číslo:

o vydání vyššího muničního průkazu

o vydání muničního průkazu pro provádění pyrotechnického průzkumu

Jméno a příjmení

Datum a místo narození

Místo pobytu¹⁾

Teoretická část zkoušky (viz druhá strana):

Počet správně zodpovězených otázek

Hodnocení:

prospěl - neprospěl

Ústní pohovor:

Hodnocení:

prospěl - neprospěl

Celkové hodnocení teoretické části zkoušky:

prospěl - neprospěl

Praktická část zkoušky (pouze pro muniční průkaz pro provádění pyrotechnického průzkumu):

Hodnocení:

prospěl - neprospěl

Celkové hodnocení zkoušky:

prospěl - neprospěl

Zkušební komise:

Jméno a příjmení

Jméno a příjmení

Jméno a příjmení

Jméno a příjmení

Jméno a příjmení

V dne

_____ *podpis (razítko)*

Seznámen s hodnocením zkoušky

_____ *datum a podpis žadatele*

Poznámky:

¹⁾ Podle § 2 odst. 2 písm. c) zákona č. 119/2002 Sb.

Teoretická část zkoušky:

Správnou odpověď označí žadatel křížkem. V případě opravy označí žadatel novou odpověď křížkem, který zakroužkuje. Způsob provedení případných dalších oprav v tiskopise dohodne žadatel se členem zkušební komise tak, aby nezakládal pochybnost, která odpověď je platná.

1	a	b	c
2	a	b	c
3	a	b	c
4	a	b	c
5	a	b	c
6	a	b	c
7	a	b	c
8	a	b	c
9	a	b	c
10	a	b	c
11	a	b	c
12	a	b	c
13	a	b	c
14	a	b	c
15	a	b	c
16	a	b	c
17	a	b	c
18	a	b	c
19	a	b	c
20	a	b	c
21	a	b	c
22	a	b	c
23	a	b	c
24	a	b	c
25	a	b	c

26	a	b	c
27	a	b	c
28	a	b	c
29	a	b	c
30	a	b	c
31	a	b	c
32	a	b	c
33	a	b	c
34	a	b	c
35	a	b	c
36	a	b	c
37	a	b	c
38	a	b	c
39	a	b	c
40	a	b	c
41	a	b	c
42	a	b	c
43	a	b	c
44	a	b	c
45	a	b	c
46	a	b	c
47	a	b	c
48	a	b	c
49	a	b	c
50	a	b	c

Vzor muniční licence

ČESKÁ REPUBLIKA
MUNIČNÍ LICENCE

JMÉNO A PŘÍJMENÍ PODNIKAJÍCÍ FYZICKÉ OSOBY NEBO NÁZEV PRÁVNICKÉ OSOBY

IČO

DRUH MUNIČNÍ LICENCE

OBECNÁ

PRO PROVÁDĚNÍ PYROTECHNICKÉHO PRŮZKUMU

AA 111111

PROVOZOVNY

Zvláštní záznamy

VYDAL

DATUM VYDÁNÍ

*razítko
a podpis*

Vzor žádosti o vydání muniční licence

Ž Á D O S T**o vydání muniční licence****Identifikační údaje žadatele:**

Jméno a příjmení podnikající fyzické osoby/Název právnické osoby

IČO podnikající fyzické osoby nebo právnické osoby

Adresa sídla podnikající fyzické osoby nebo právnické osoby

Kontaktní údaje³⁾

telefon

e-mail

Zádám o muniční licenci

- obecná

- pro provádění pyrotechnického průzkumu

Údaje o dosavadní muniční licenci²⁾

Číslo dosavadní muniční licence

Druh dosavadní muniční licence

 - obecná - pro provádění pyrotechnického průzkumu**Osobní údaje odpovědného zástupce nebo člena statutárního orgánu³⁾**

Jméno a příjmení

Datum a místo narození

Místo pobytu⁴⁾Druh a číslo identifikačního dokladu⁵⁾ Odpovědný zástupce Člen statutárního orgánu

Jméno a příjmení

Datum a místo narození

Místo pobytu⁴⁾Druh a číslo identifikačního dokladu⁵⁾ Odpovědný zástupce Člen statutárního orgánu

Jméno a příjmení

Datum a místo narození

Místo pobytu⁴⁾Druh a číslo identifikačního dokladu⁵⁾ Odpovědný zástupce Člen statutárního orgánu**Způsob a účel nakládání s municí:**

(Vyplňuje pouze žadatel o obecnou muniční licenci)

Počet provozoven:

(Vyplňuje pouze žadatel o obecnou muniční licenci)

V _____ dne

podpis nebo elektronický podpis
žadatele nebo oprávněné osoby
(razítka)

Poznámky a poučení - viz druhá strana žádosti

Poznámky :

- 1) *Nepovinné údaje.*
- 2) *Údaje o dosavadní muniční licenci uvádí pouze žadatel, který je již držitelem obecné muniční licence nebo muniční licence pro provádění pyrotechnického průzkumu a žádá o vydání druhého druhu muniční licence. V případě většího počtu odpovědných zástupců či členů statutárních orgánů žadatel přiloží na samostatném listě jejich seznam s uvedením údajů v rozsahu jako na tomto tiskopisu.*
- 3) *Podle § 2 odst. 2 písm. c) zákona č. 119/2002 Sb.*
- 4) *Podle § 2 odst. 2 písm. c) zákona č. 119/2002 Sb.*
- 5) *Vyplní správní orgán.*

Do okénka příslušného druhu muniční licence udělejte křížek

X

Žadatel k žádosti připojí

- a) *ověřenou kopii dokladu o povolení vzdělávání na školách v oboru, ve kterém je nutné nakládat s municí, je-li důvodem (účelem) žádosti taková činnost,*
- b) *návrh vnitřního předpisu podle § 70m odst. 2 písm. c) zákona č. 119/2002 Sb.*

Žadatel o vydání **obecné muniční licence** k žádosti dále připojí:

- a) *ke každé provozovně samostatně vyplněnou přílohu (třetí strana tiskopisu); v případě většího počtu muničních skladů v rámci provozovny (§ 70r zákona č. 119/2002 Sb.) nebo většího počtu zbrojířů žadatel přiloží jejich seznam v samostatném listě s uvedením údajů v rozsahu jako na tomto tiskopisu .*
- b) *ke každé provozovně listinu prokazující oprávnění užívat provozovnu pro účely nakládání s municí.*

Poučení :

Kontaktní údaje (telefon, e-mail) jsou osobní údaje a příslušný útvar Policie ČR je využije pouze v případě potřeby Vás kontaktovat ve věcech souvisejících s vydáním a držením Vaší muniční licence nebo Vámi evidované munice nebo při řešení Vašich uživatelských problémů s Centrálním registrem zbraní.

Zjistíte-li nebo domníváte-li se, že Policie ČR zpracovává Vaše kontaktní údaje v rozporu s ochranou Vašeho soukromého a osobního života nebo v rozporu se zákonem, můžete policii požádat podle § 21 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, o vysvětlení nebo o odstranění takto vzniklého stavu. Současně máte právo se se svým podnětem obrátit na Úřad pro ochranu osobních údajů.

PŘÍLOHA č. **k žádosti o vydání muniční licence****Provozovna**

Adresa provozovny

Právní důvod užívání provozovny¹⁾

Osobní údaje muničáře

Jméno a příjmení

Datum narození

Číslo MP

Jméno a příjmení

Datum narození

Číslo MP

Jméno a příjmení

Datum narození

Číslo MP

Na provozovnu se vztahuje nebo bude vztahovat zákon o prevenci závažných havárií²⁾

ANO

NE

Seznam objektů (muničních skladišť) v rámci provozovny**OZNAČENÍ**GPS souřadnice³⁾

Způsob zabezpečení

Zařazení objektu do skupiny podle zákona o prevenci závažných havárií

Počet oddělených částí objektu

 Nezařazen Skupina A Skupina B
OZNAČENÍGPS souřadnice³⁾

Způsob zabezpečení

Zařazení objektu do skupiny podle zákona o prevenci závažných havárií

Počet oddělených částí objektu

 Nezařazen Skupina A Skupina B
OZNAČENÍGPS souřadnice³⁾

Způsob zabezpečení

Zařazení objektu do skupiny podle zákona o prevenci závažných havárií

Počet oddělených částí objektu

 Nezařazen Skupina A Skupina B
OZNAČENÍGPS souřadnice³⁾

Způsob zabezpečení

Zařazení objektu do skupiny podle zákona o prevenci závažných havárií

Počet oddělených částí objektu

 Nezařazen Skupina A Skupina B
Poznámky :

- 1) Žadatel uvede právní vztah k provozovně a uvede právní důvod její způsobilosti pro výkon činnosti, pro kterou má být muniční licence vydána.
- 2) Zákon č. 224/2015 Sb.
- 3) GPS souřadnice konkrétního objektu vyplňuje žadatel pouze v případě, nepostačuje-li k jednoznačnému určení objektu uvedení adresy provozovny.

Elektronický formulář žádosti o povolení přepravy munice

ŽÁDOST O POVOLENÍ PŘEPRAVY MUNICE

Elektronický formulář

Náležitosti elektronického formuláře žádosti o povolení přepravy munice jsou

- a) údaj o tom, zda se jedná o žádost o povolení jednorázové přepravy munice nebo o dlouhodobé povolení přepravy munice s platností na dobu až 3 let,
- b) údaj o tom, zda se jedná o žádost o vývoz, dovoz nebo tranzit munice,
- c) e-mail adresa žadatele, na kterou mu bude po odeslání žádosti zasláno potvrzení o jejím odeslání a kopie žádosti ve formátu PDF,
- d) označení příslušného útvaru policie, který přepravu povoluje¹⁾,
- e) údaje o předávajícím (prodávajícím) subjektu
 1. jméno a příjmení podnikající fyzické osoby nebo název právnické osoby,
 2. IČO²⁾,
 3. adresa sídla předávajícího subjektu (stát, obec, ulice, číslo domu, PSČ),
 4. číslo obecné muniční licence²⁾,
- f) údaje o nabývajícím (kupujícím) subjektu
 1. jméno a příjmení podnikající fyzické osoby nebo název právnické osoby,
 2. IČO²⁾,
 3. adresa sídla předávajícího subjektu (stát, obec, ulice, číslo domu, PSČ),
 4. číslo obecné muniční licence²⁾,
- g) cílová adresa (adresa, kam bude munice dopravena),
- h) souhrnné údaje o přepravované munici
 1. druh¹⁾,
 2. počet,
- i) datum předpokládaného zahájení přepravy (pouze u jednorázových přeprav),
- j) datum předpokládaného ukončení přepravy (pouze u jednorázových přeprav),
- k) předpokládaná trasa přepravy (uvádí se trasa po území České republiky),
- l) údaj o tom, zda se jedná o dopravu silniční, železniční, leteckou, lodní nebo jiný druh dopravy,
- m) způsob zabezpečení přepravy,
- n) údaje o osobě vyplňující formulář
 1. jméno a příjmení,
 2. označení subjektu žadatele,
- o) přílohy – povolení nebo licence Ministerstva průmyslu a obchodu, jsou-li vydány.

Poznámky:

Držitel obecné muniční licence přistupuje k elektronickému formuláři žádosti o povolení přepravy munice s využitím elektronické aplikace centrálního registru zbraní.

Podnikatel s municí se sídlem nebo místem podnikání mimo území České republiky nebo zprostředkovatel přepravy bez obecné muniční licence přistupuje k formuláři žádosti o povolení přepravy munice prostřednictvím internetové stránky centrálního registru zbraní.

¹⁾ Údaje jsou načítány z číselníků.

²⁾ Nepovinné údaje jedná-li se o podnikatele se sídlem nebo místem podnikání mimo území České republiky nebo zprostředkovatele přepravy bez obecné muniční licence.

Elektronický formulář hlášení přepravy munice **HLÁŠENÍ PŘEPRAVY MUNICE**

Elektronický formulář

Náležitosti elektronického formuláře hlášení přepravy munice jsou

- a) údaj o tom, zda se jedná o hlášení přepravy nebo o hlášení změny nahlášené přepravy¹⁾,
- b) e-mail adresa subjektu ohlašujícího přepravu, na kterou mu bude po odeslání žádosti zasláno potvrzení o jejím odeslání a kopie žádosti ve formátu PDF,
- c) označení příslušného útvaru policie, kterému je přeprava hlášena²⁾,
- d) číslo jednacích povolené přepravy (neuvádí se při hlášení přepravy podle § 70n odst. 3 zákona č. 119/2002 Sb.)³⁾,
- e) údaje o předávajícím (prodávajícím) subjektu⁴⁾
 - 1. jméno a příjmení podnikající fyzické osoby nebo název právnické osoby,
 - 2. IČO⁵⁾,
 - 3. adresa sídla předávajícího subjektu (stát, obec, ulice, číslo domu, PSČ),
 - 4. číslo obecné muniční licence⁵⁾,
- f) údaje o nabývajícím (kupujícím) subjektu⁴⁾
 - 1. jméno a příjmení podnikající fyzické osoby nebo název právnické osoby,
 - 2. IČO⁵⁾,
 - 3. adresa sídla předávajícího subjektu (stát, obec, ulice, číslo domu, PSČ),
 - 4. číslo obecné muniční licence⁵⁾,
- g) cílová adresa (adresa, kam bude munice dopravena),
- h) údaje o přepravované munici
 - 1. skupina²⁾,
 - 2. typ munice²⁾,
 - 3. UN číslo²⁾,
 - 4. počet,
- i) souhrnné údaje o přepravované munici
 - 1. celkový počet přepravované munice
 - 2. celkové množství zalaborované výbušniny,
- j) datum a čas předpokládaného zahájení přepravy,
- k) datum a čas předpokládaného ukončení přepravy,
- l) údaje o dopravci
 - 1. název
 - 2. číslo obecné muniční licence⁵⁾,
- m) trasa přepravy (uvádí se trasa po území České republiky),
 - 1. údaj o tom, zda se jedná o dopravu silniční, železniční, leteckou, lodní nebo jiný druh dopravy,
 - 2. trasa (začátek trasy, konec trasy, průjezdní body)⁶⁾,
- n) údaje o vozidle (pro monitorování přepravy)
 - 1. typ vozidla,
 - 2. SPZ,
 - 3. Jméno a příjmení řidiče,
 - 4. telefon (řidiče)
 - 5. poskytovatel lokace⁷⁾,
- o) údaje o osobě odpovědné za přepravu
 - 1. jméno a příjmení,
 - 2. telefon,
- p) způsob zabezpečení přepravy⁴⁾,

- q) údaje o osobě vyplňující formulář
1. jméno a příjmení,
 2. označení subjektu žadatele,
- r) přílohy – předchozí souhlasy následujícího tranzitního nebo cílového státu.

Poznámky:

Podnikatel s municí (držitel obecné muniční licence), přistupuje k elektronickému formuláři hlášení přepravy munice s využitím elektronické aplikace centrálního registru zbraní.

Podnikatel se sídlem nebo místem podnikání mimo území České republiky přistupuje k formuláři hlášení přepravy munice prostřednictvím internetové stránky centrálního registru zbraní.

- 1) Při volbě hlášení změny nahlášené přepravy může osoba vyplňující formulář změnit ve formuláři již nahlášené přepravy pouze údaje h) až o).
- 2) Údaje jsou načítány z číselníků.
- 3) Údaj je načítán výběrem z nabídky čísel jednacích povolených přeprav.
- 4) Údaje se do formuláře hlášení přepravy munice podle § 70n odst. 2 zákona č. 119/2002 Sb. přebírají z příslušného formuláře žádosti o povolení přepravy munice.
- 5) Nepovinné údaje pro subjekty se sídlem nebo místem podnikání mimo území České republiky nebo pro zprostředkovatele přepravy bez obecné muniční licence.
- 6) Údaje o trase se zadávají pomocí mapy.
- 7) Údaje o poskytovateli lokace se uvádějí výběrem z nabídky zaregistrovaných poskytovatelů lokace.

Vzor žádosti o povolení k provozování střelnice pro munici, trhací jámy pro ničení munice nebo zvláštního zařízení pro odpalování, střelbu nebo ničení munice

Ž Á D O S T

Žádám o povolení k provozování

- střelnice pro munici
- trhací jámy pro ničení munice
- zvláštního zařízení pro odpalování, střelbu nebo ničení munice

Osobní údaje fyzické osoby:

Jméno a příjmení

Datum a místo narození

Místo pobytu¹⁾

Identifikační údaje právnické osoby:

Název podnikající fyzické osoby nebo
název právnické osoby

Sídlo

IČO

Kontaktní údaje²⁾ telefon e-mail

Číslo obecné muniční licence

Místo, kde má být střelnice, trhací jáma nebo zvláštní zařízení provozována/provozováno

GPS souřadnice

Datum zahájení provozování³⁾ Datum ukončení provozování³⁾

Střelnice, trhací jáma nebo zvláštní zařízení bude provozována/provozováno k podnikatelským účelům:

ANO NE

Osobní údaje správce střelnice, trhací jámy nebo zvláštního zařízení⁴⁾:

Jméno a příjmení

Datum narození Číslo MP

Jméno a příjmení

Datum narození Číslo MP

Jméno a příjmení

Datum narození Číslo MP

V dne

podpis nebo elektronický podpis
žadatele nebo oprávněné osoby

Poznámky a poučení - viz druhá strana žádosti

Poznámky :

- 1) Podle § 2 odst. 2 písm. c) zákona č. 119/2002 Sb.
- 2) Nepovinné údaje.
- 3) Pokud nejde o provozování střelnice, trhací jámy nebo zvláštního zařízení na dobu neurčitou.
- 4) V případě většího počtu správců žadatel přiloží na samostatném listě jejich seznam s uvedením údajů v rozsahu jako na tomto tiskopisu.

Do příslušného okénka udělejte křížek

Žadatel k žádosti připojí

- a) listinu prokazující oprávnění užívat nemovitost jako střelnici, trhací jámu nebo zvláštní zařízení.
- b) provozní řád střelnice pro municí, trhací jámy pro ničení munice nebo zvláštního zařízení pro odpalování, střelbu nebo ničení munice, ověřený znalcem v oboru balistiky obsahující zejména situační náčrty střelnice s vyznačením prostředků k zajištění bezpečnosti při střelbě, a vzor označení správce s uvedením funkce, jména a příjmení,
- c) výpis z obchodního rejstříku, je-li v něm žadatel zapsán,
- d) souhlas vlastníka nebo nájemce pozemku.

Poučení :

Kontaktní údaje (telefon, e-mail) jsou osobní údaje a příslušný útvar Policie ČR je využije pouze v případě potřeby Vás kontaktovat ve věcech souvisejících s vydáním povolení k provozování střelnice pro municí, trhací jámy nebo zvláštního zařízení pro odpalování, střelbu nebo ničení munice a s jejich provozováním.

Zjistíte-li nebo domníváte-li se, že Policie ČR zpracovává Vaše kontaktní údaje v rozporu s ochranou Vašeho soukromého a osobního života nebo v rozporu se zákonem, můžete policii požádat podle § 21 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, o vysvětlení nebo o odstranění takto vzniklého stavu. Současně máte právo se se svým podnětem obrátit na Úřad pro ochranu osobních údajů.

Vzor kontrolního průkazu

Policie České republiky
KONTROLNÍ PRŮKAZ

JMÉNO A PŘÍJMENÍ

OSOBNÍ EVIDENČNÍ ČÍSLO

DRŽITEL TOHOTO PRŮKAZU JE POVĚŘEN KE KONTROLNÍ ČINNOSTI NAD DODRŽOVÁNÍM ZÁKONA Č. 119/2002 Sb., O ZBRANÍCH, A PŘEDPISŮ VYDANÝCH K JEHO PROVEDENÍ.

VYDAL

DATUM VYDÁNÍ

AA 111111

PLATÍ POUZE
SE SLUŽEBNÍM PRŮKAZEM PŘÍSLUŠNÍKA POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY NEBO
S PRŮKAZEM ZAMĚSTNANCE POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY

V případě nálezu odevzdejte na nejbližší útvar Policie České republiky.

-
- 1) Nařízení vlády č. 315/2011 Sb., o zkušebním řádu zkoušky odborné způsobilosti žadatele o vydání zbrojního průkazu skupiny A až E.
 - 2) Zákon č. 268/2014 Sb., o zdravotnických prostředcích a o změně zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.
 - 3) Evropská dohoda o mezinárodní silniční přepravě nebezpečných věcí (ADR), vyhlášená pod č. 64/1987 Sb., v platném znění.
Úmluva o mezinárodní železniční přepravě (COTIF), vyhlášená pod č. 8/1985 Sb., v platném znění.
Evropská dohoda o mezinárodní přepravě nebezpečných věcí po vnitrozemských vodních cestách (ADN), vyhlášená pod č. 102/2011 Sb. m. s., v platném znění.
 - 4) Například Úmluva o mezinárodní železniční přepravě (COTIF), sjednaná v Bernu dne 9. května 1980, vyhlášená pod č. 8/1985 Sb., v platném znění.

156/2000 Sb.

ZÁKON

ze dne 18. května 2000

o ověřování střelných zbraní a střeliva

Změna: 119/2002 Sb.
Změna: 227/2003 Sb.
Změna: 444/2005 Sb.
Změna: 36/2008 Sb.
Změna: 148/2010 Sb.
Změna: 155/2010 Sb.
Změna: 281/2009 Sb.
Změna: 18/2012 Sb.
Změna: 217/2013 Sb.
Změna: 170/2013 Sb.
Změna: 64/2014 Sb.
Změna: 250/2014 Sb.
Změna: 206/2015 Sb.
Změna: 183/2017 Sb.

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

OVĚŘOVÁNÍ STŘELNÝCH ZBRANÍ A STŘELIVA

HLAVA I

ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

Tento zákon upravuje

- a) práva a povinnosti výrobců, dovozců, vývozců, distributorů a opravců střelných zbraní, doplňků zbraní a střeliva (dále jen "kontrolované osoby"), jakož i držitelů průkazů zbraní při jejich ověřování,
- b) výkon státní správy při ověřování střelných zbraní, doplňků zbraní a střeliva, zajišťování úkolů plynoucích z mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána,⁴⁾ a kontrolní činnost s tím spojenou.

§ 2

Základní pojmy

(1) Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) kontrolovanými výrobky stanovené střelné zbraně, stanovené střelivo a stanovené doplňky,
- b) stanovenou střelnou zbraní střelná zbraň nebo její část^{4b)}, které podléhají ověřování,
- c) stanoveným střelivem střelivo nebo jeho část^{4c)}, které podléhají ověřování,
- d) stanoveným doplňkem doplněk zbraně²⁶⁾, který podléhá ověřování,
- e) ověřováním činnost, při které se technickými zkouškami, měřením a zkušební střelbou zjišťují vlastnosti kontrolovaných výrobků, shoda s technickými požadavky na ně stanovenými (§ 4) a označování uvedených výrobků zkušebními značkami (§ 19),
- f) výrobcem ten, kdo navrhuje nebo vyrábí kontrolované výrobky nebo jejich hlavní části, nebo kdo dal takový výrobek navrhnout či vyrobit, s cílem uvést jej na trh pod označením svou obchodní firmou, názvem, jménem a příjmením, ochrannou známkou nebo jiným rozlišovacím znakem; za výrobce kontrolovaných výrobků se považuje i ten, kdo na hlavní části stanovené střelné zbraně nebo na jiném kontrolovaném výrobku provede zásadní technickou konstrukční změnu,
- g) dovozcem kontrolovaných výrobků ten, kdo uvádí na trh v České republice kontrolované výrobky pocházející ze zahraničí, včetně členských států Evropské unie, anebo zastupuje výrobce, který se nenachází na území České republiky,
- h) distributorem ten, kdo v rámci své podnikatelské činnosti kontrolované výrobky prodává, jejich prodej zprostředkovává, nebo

je jiným způsobem dodává na trh nebo poskytuje uživatelům,

i) vývozcem ten, kdo kontrolované výrobky vyváží z České republiky,

j) opravcem ten, kdo u stanovených střelných zbraní nebo stanovených doplňků zejména odstraňuje závady, mění jejich vlastnosti podle objednávky nebo provádí jejich údržbu, úpravu, montáž nebo seřizování,

k) uvedením na trh každé úplatné nebo bezúplatné předání nebo nabídnutí k předání kontrolovaného výrobku za účelem distribuce nebo používání, anebo převedení vlastnického práva ke kontrolovaným výrobkům výrobcem, dovozcem, distributorem nebo opravcem v České republice.

(2) Zkušební značkou se rozumí značka, která osvědčuje, že kontrolovaný výrobek byl ověřen v souladu s tímto zákonem nebo s mezinárodní smlouvou, kterou je Česká republika vázána⁴⁾, a splňuje stanovené technické požadavky, přičemž

a) jednotnou zkušební značkou se rozumí zkušební značka podle mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána⁴⁾,

b) národní zkušební značkou se rozumí zkušební značka, která osvědčuje splnění národních technických požadavků.

(3) Další značkou se rozumí značka, která je umístěna na kontrolovaném výrobku, avšak neosvědčuje, že kontrolovaný výrobek byl ověřen v souladu s tímto zákonem nebo s mezinárodní smlouvou, kterou je Česká republika vázána⁴⁾, ani že splňuje stanovené technické požadavky; další značkou je zejména

a) kontrolní značka, kterou je značka osvědčující, že kontrolovaný výrobek je označen identifikačními údaji ve stanoveném rozsahu,

b) identifikační značka zkušební, kterou je identifikační značka podle mezinárodní smlouvy, která označuje zahraniční zkušebnu, která ověřovala kontrolovaný výrobek,

c) identifikační značka úřadu, kterou je identifikační značka, která osvědčuje, že kontrolovaný výrobek byl ověřován Českým úřadem pro zkoušení zbraní a střeliva (dále jen „úřad“).

(4) Identifikačním údajem se rozumí údaj nebo symbol, který není zkušební značkou, kontrolní značkou nebo identifikační značkou, ani dvojitým nebo symbolem označujícím rok provedení zkoušky.

§ 2a

Zbraně, střelivo a doplňky zbraní podléhající ověřování

(1) Stanovené střelné zbraně jsou

a) palné zbraně, kterými jsou

1. brokové zbraně,
2. kulové zbraně,
3. zbraně vybavené kulovými a brokovými hlavněmi,
4. zbraně s omezenou kinetickou energií,
5. zbraně pro jedno použití,
6. historické zbraně, repliky a napodobeniny historických zbraní, které jsou způsobilé ke střelbě,
7. balistická měřidla určená k zjišťování balistických hodnot, zejména tlaku, rozptylu nebo rychlosti střely,
8. signální zbraně,
9. narkotizační zbraně,
10. expanzní přístroje, u nichž je primárním zdrojem energie výbušná látka, kterými mohou být zejména přístroje jateční nebo metné,
11. expanzní zbraně, kterými jsou akustické zbraně, plynovky a zbraně na granule,

b) plynové zbraně, kterými jsou

1. vzduchovky,
2. větrovky,
3. zbraně na oxid uhličitý či jiný plyn nebo na vzduchovou kartuš,
4. paintballové zbraně,
5. metné zbraně,
6. narkotizační zbraně,
7. expanzní přístroje, u nichž je primárním zdrojem energie plyn,

c) části stanovených střelných zbraní, kterými jsou hlavní části zbraní, jakož i dnové šrouby střelných zbraní nabíjených ústím hlavně.

(2) Stanoveným doplňkem je tlumič hluku výstřelu pro zbraně používající střelivo se středovým zápalem.

(3) Stanoveným střelivem je

a) průmyslově vyráběné nebo průmyslově přebíjené střelivo pro palné zbraně,

b) střelivo pro expanzní přístroje, kterým jsou

1. průmyslově vyráběné pracovní nábojky,
2. prachové tablety,

c) střelivo pro expanzní zbraně, kterým jsou

1. průmyslově vyráběné akustické nábojky,
2. průmyslově vyráběné plynové nábojky,
3. průmyslově vyráběné nábojky s granulemi,

d) průmyslově vyráběné střely pro plynové zbraně,

e) průmyslově vyráběné části střeliva nutné k sestavení náboje nebo nábojky^{4c)}, pokud jsou na trh uváděny samostatně,

f) průmyslově vyráběná výmetná náplň určená pro palné zbraně, která není částí střeliva podle písmene e), je-li na trh uváděna samostatně.

(4) Ověřování nepodléhají expanzní přístroje, jejichž uvádění na trh upravují zvláštní právní předpisy²⁵⁾.

§ 3

Tento zákon se nevztahuje na

a) stanovené střelné zbraně a střelivo určené pro účely výzkumu, vývoje a zkoušení, pokud úřad toto určení potvrdí,

b) střelné mechanické zbraně,

c) kontrolované výrobky, které jsou nabývány do vlastnictví a drženy ve výzbroji ozbrojených sil České republiky,^{5b)} ozbrojených bezpečnostních sborů, zpravodajských služeb České republiky, anebo ozbrojených sil nebo sborů jiných států při jejich pobytu na území České republiky, překračování státních hranic České republiky a průjezdu přes území České republiky nebo přeletu nad územím České republiky podle zvláštního právního předpisu^{5c)} nebo podle mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána,

d) kontrolované výrobky vyrobené nebo dovezené pro potřeby úřadu za účelem zajištění jeho činností stanovených v § 17,

e) náboje do střelných zbraní, které pro vlastní potřebu zhotovily osoby oprávněné k tomu podle zvláštních právních předpisů, byly-li zhotoveny z částí střeliva splňujících ustanovení tohoto zákona,

f) střelné zbraně držené k muzejním nebo sběratelským účelům nebo činnostem,^{5d)} které nejsou určeny nebo používány ke střelbě a byly k těmto účelům nebo činnostem zaregistrovány příslušným útvarům policie.

§ 4

Technické a bezpečnostní požadavky na kontrolované výrobky

(1) Technické a bezpečnostní požadavky na kontrolované výrobky (dále jen „stanovené technické požadavky“) se považují za splněné, jestliže tyto výrobky při uvedení na trh a po dobu jejich distribuce a používání splňují požadavky stanovené zvláštními právními předpisy, nebo pokud takové zvláštní právní předpisy neexistují, splňují požadavky stanovené českými technickými normami. Tyto výrobky musí být schopny plnit funkci, pro kterou jsou určeny, a nesmí při dodržení podmínek určených výrobcem nebo dovozcem ohrozit zdraví, život nebo majetek svých uživatelů anebo přírodní prostředí (dále jen „bezpečnost“).

(2) Splnění stanovených technických požadavků u kontrolovaných výrobků je po provedeném ověřování vyjádřeno jejich označením zkušební značkou (§ 19 odst. 1).

§ 4a

zrušen

HLAVA II

OVĚŘOVÁNÍ KONTROLOVANÝCH VÝROBKŮ

Ověřování stanovených střelných zbraní

§ 5

(1) Ověřování stanovených střelných zbraní se provádí formou

a) homologace,

b) kusového ověřování, nebo

c) opakovaného kusového ověřování.

(2) Ověřování podle odstavce 1 písm. a) až c) se neprovádí u dovezených stanovených střelných zbraní před jejich uvedením na trh, pokud jsou označené na základě mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána.⁴⁾

§ 6

(1) Homologace stanovených střelných zbraní je postup, při kterém se po ověření dvou kusů od každého typu stanovené střelné zbraně vydává certifikát o homologaci, kterým se dokládá, že

- a) typ stanovené střelné zbraně splňuje stanovené technické požadavky,
 - b) technická a průvodní dokumentace je úplná [§ 18 odst. 3 písm. a)] a
 - c) kontrolovaná osoba má k dispozici kalibrovaná měřidla a nástroje a má zajištěn systém technické kontroly v rozsahu, který stanoví vyhláškou Ministerstvo průmyslu a obchodu (dále jen "ministerstvo").
- V případě, že některý z uvedených požadavků není splněn, úřad odmítne vydat certifikát o homologaci stanovené střelné zbraně.

(2) Homologaci podléhají ze stanovených střelných zbraní

- a) palné zbraně určené pro střelbu náboji typu flobert s nábojovou komorou o průměru do 5 mm včetně a délce do 15 mm včetně nebo ty, které mají nábojovou komoru o průměru a délce do 6 mm včetně, přičemž zápalková slož náboje je jedinou hnací náplní udělující střele energii na ústí hlavně do 7,5 J včetně,
- b) expanzní zbraně a expanzní přístroje určené pro střelivo s okrajovým zápalem do ráže 6 mm včetně a s délkou nábojnice do 7 mm včetně,
- c) plynové zbraně, u nichž kinetická energie střely je na ústí hlavně do 10 J včetně.

(3) Homologaci nepodléhají stanovené střelné zbraně uvedené v odstavci 2, pokud týž výrobce nebo dovozce uvede na trh nejvíce pět kusů zbraní v jednom roce; v takovém případě je nutno jednotlivě ověřit, zda každá stanovená střelná zbraň splňuje požadavky podle odstavce 1 písm. a) a b). Takto ověřené stanovené střelné zbraně se označují stejným způsobem jako zbraně kusově ověřené.

(4) Platnost certifikátu o homologaci zaniká, není-li dále stanoveno jinak, dnem uvedeným v certifikátu, nejdéle však uplynutím dvou let ode dne jeho vydání. Nejpozději tři měsíce před uplynutím jeho platnosti může výrobce nebo dovozce požádat o prodloužení platnosti certifikátu na dobu nejdéle dvou let. Za tím účelem požádá o jednotlivé ověření pěti kusů od každého typu homologované střelné zbraně ke zjištění, zda tyto typy odpovídají stanoveným technickým požadavkům. Stanovené střelné zbraně předložené úřadu k jednotlivému ověření za účelem prodloužení platnosti certifikátu o homologaci označí úřad stejným způsobem jako zbraně kusově ověřené.

§ 7

Kusové ověřování stanovených střelných zbraní je postup, při kterém se ověřuje a dokládá označením každé stanovené střelné zbraně příslušnou zkušební značkou, že střelná zbraň splňuje stanovené technické požadavky. Kusové ověřování se provádí u všech stanovených střelných zbraní kromě zbraní homologovaných. Podrobnosti o postupu úřadu při kusovém ověřování stanovených střelných zbraní stanoví ministerstvo vyhláškou.

§ 8

Opakované kusové ověřování stanovených střelných zbraní je postup shodný s kusovým ověřováním a provádí se v případech, kdy stanovená střelná zbraň nevyhoví stanoveným technickým požadavkům při kusovém ověřování a je vrácena výrobci nebo dovozci po označení identifikační značkou úřadu (§ 19). Po splnění stanovených technických požadavků se stanovená střelná zbraň označí zkušební značkou. Podrobnosti o postupu úřadu při opakovaném kusovém ověřování stanovených střelných zbraní stanoví ministerstvo vyhláškou.

§ 8a

Ověřování stanovených doplňků

- (1) Ověřování stanovených doplňků se provádí formou kusového ověřování.
- (2) Ověřování se neprovádí u dovezeného stanoveného doplňku před jeho uvedením na trh, pokud je označen platnou zkušební značkou na základě mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána⁴⁾.
- (3) Kusové ověřování stanoveného doplňku je postup, při kterém se ověřuje a dokládá označením každého stanoveného doplňku příslušnou zkušební značkou, že stanovený doplněk splňuje stanovené technické požadavky.
- (4) Postup při kusovém ověřování stanoveného doplňku stanoví ministerstvo vyhláškou.

Ověřování stanoveného střeliva

§ 9

- (1) Ověřování stanoveného střeliva se provádí formou
 - a) typové kontroly, nebo
 - b) inspekční kontroly.
- (2) Ověřování se neprovádí u dováženého stanoveného střeliva před jeho uvedením na trh, pokud je označeno

platnými zkušebními značkami na základě mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána.4)

§ 10

(1) Typová kontrola stanoveného střeliva je postup, při kterém se ověřuje a dokládá vydáním certifikátu o typové kontrole střeliva, že

a) typ střeliva splňuje stanovené technické požadavky,

b) technická a průvodní dokumentace je úplná a

c) kontrolovaná osoba má předpoklady k provádění výrobní kontroly v rozsahu stanoveném vyhláškou ministerstva.

V případě, že některý z uvedených požadavků není splněn, úřad odmítne vydat certifikát o typové kontrole stanoveného střeliva.

(2) Platnost certifikátu o typové kontrole střeliva zaniká, není-li dále stanoveno jinak, dnem uvedeným v certifikátu, nejdéle však uplynutím 3 let ode dne vydání, nepožádá-li před skončením platnosti certifikátu výrobce nebo dovozce o provedení inspekční kontroly stanoveného střeliva.

§ 11

Inspekční kontrola stanoveného střeliva je postup, při kterém se ověřuje, zda jsou plněny stanovené technické požadavky, podle kterých byl vydán certifikát o typové kontrole střeliva. Pokud se při tomto ověřování zjistí odchylky od stanovených technických požadavků, certifikát se ve správním řízení odejme. Pokud jsou stanovené technické požadavky splněny, platnost certifikátu se prodlouží na dobu nejdéle 3 let.

§ 11a

Kontrola označení kontrolovaných výrobků identifikačními údaji

(1) Kontrola označení kontrolovaných výrobků identifikačními údaji (dále jen „kontrola označení identifikačními údaji“) je postup, při kterém úřad vyznačením kontrolní značky dokládá, že kontrolované výrobky jsou označeny identifikačními údaji ve stanoveném rozsahu.

(2) Postup při kontrole označení identifikačními údaji stanoví ministerstvo vyhláškou.

(3) Kontrola označení identifikačními údaji není ověřováním ve smyslu této hlavy.

Ověřování pyrotechnických výrobků

§ 12

zrušen

§ 13

zrušen

§ 14

zrušen

§ 14a

zrušen

§ 15

Úhrady za ověřování

(1) Úkon spojený s ověřováním kontrolovaného výrobku (zejména vydání certifikátu, označení výrobku zkušební značkou) nebo úkon spojený s kontrolou označení identifikačními údaji podléhá správnímu poplatku podle zvláštních právních předpisů.18)

(2) Za odborné činnosti související se zkoušením kontrolovaných výrobků a se zkoušením balisticky odolných materiálů a konstrukcí se poskytuje úplata. Výši úplaty stanoví ministerstvo vyhláškou.

§ 16

Povinnosti kontrolovaných osob a držitele průkazu zbraně

(1) Výrobce, dovozce a vývozce je povinen

- a) uvádět na trh kontrolované výrobky, jen pokud jsou ověřeny a opatřeny platnou zkušební značkou,
- b) vyvážet kontrolované výrobky, jen pokud jsou opatřeny platnou zkušební nebo kontrolní značkou,
- c) po vydání certifikátu o homologaci označit alespoň jednu z hlavních částí střelné zbraně zkušební značkou určenou v certifikátu; pokud to není možné, úřad stanoví jiný vhodný způsob označení,
- d) po vydání certifikátu o typové kontrole střeliva označit vnější stranu nejmenšího spotřebitelského obalu stanoveného střeliva nebo jeho průmyslově vyráběné části, je-li uváděna na trh samostatně, zkušební značkou uvedenou v certifikátu a zajistit v rozsahu stanoveném vyhláškou ministerstva výrobní kontrolu ke zjištění, zda jsou ve výrobě dodrženy stanovené technické požadavky, a vést o tom evidenci,
- e) ponechat na hlavních částech zbraní, které jsou z kovu, měkké místo pro vyražení příslušné zkušební značky; pokud to není možné, úřad stanoví vhodný způsob označení,
- f) do 30 dnů písemně informovat úřad o všech změnách ve výrobě kontrolovaných výrobků, pokud tyto změny mohou ovlivnit vlastnosti některého z těchto výrobků.

(2) Výrobce je dále povinen

- a) opatřit kontrolované výrobky svou obchodní firmou nebo názvem, jde-li o právnickou osobu, nebo jménem a příjmením, jde-li o fyzickou osobu, anebo ochrannou známkou a dalšími údaji, pokud tak stanoví vyhláška ministerstva nebo zvláštní právní předpis, 18a)
- b) umožnit zaměstnancům úřadu vstup do výrobních prostor a poskytnout jim potřebnou součinnost včetně používání zkušebního zařízení, poskytnutí střeliva, zkušebních a administrativních prostorů, jestliže je prováděno ověřování na jeho žádost v jeho provozovnách. 18b)

(3) Distributor může uvádět na trh jen kontrolované výrobky označené platnou zkušební značkou.

(4) Opravce, kterému byla vydána zbrojní licence podle zvláštního právního předpisu, ^{18c)} je povinen

- a) provádět opravy a úpravy střelných zbraní nebo stanovených doplňků tak, aby splňovaly stanovené technické požadavky, a je povinen úřadu předložit v písemné podobě postup opravy nebo úpravy střelné zbraně, pokud není dále stanoveno jinak,
- b) předložit k ověřování opravenou střelnou zbraň, u níž byla provedena výměna některé z hlavních částí.

(5) Ten, kdo je zapsán v průkazu stanovené střelné zbraně, je povinen používat nebo může přenechat k užívání pouze takovou stanovenou střelnou zbraň, takový stanovený doplněk nebo takové stanovené střelivo, které jsou označené platnou zkušební značkou.

§ 16a

zrušen

nadpis vypuštěn

§ 16b

zrušen

HLAVA IV

STÁTNÍ SPRÁVA V OBLASTI KONTROLOVANÝCH VÝROBKŮ

§ 17

Správní úřad

(1) Zřizuje se Český úřad pro zkoušení zbraní a střeliva jako správní úřad s celostátní působností se sídlem v Praze, který je podřízen ministerstvu.

(2) V čele Úřadu je předseda; jeho výběr, jmenování a odvolání se řídí zákonem o státní službě.

(3) Úřad

- a) provádí ověřování kontrolovaných výrobků a provádí kontrolu označení identifikačními údaji,
- b) vydává certifikáty podle tohoto zákona, rozhoduje o odejmutí nebo o odmítnutí vydání certifikátu,
- c) zajišťuje označování kontrolovaných výrobků zkušebními a dalšími značkami podle tohoto zákona,

- d) provádí další odborné činnosti související se zkoušením kontrolovaných výrobků a zkouší balisticky odolné materiály a konstrukce a vydává o tom nálezy,
- e) rozhoduje o zařazení zbraně, doplňku zbraně nebo střeliva do kategorie zbraní A až D^{19b)}, obdrží-li stanovenou střelnou zbraň, stanovený doplněk nebo stanovené střelivo k ověření, nebo na žádost,
- f) vydává rozhodnutí podle § 19a odst. 5 a provádí další činnosti stanovené zvláštními právními předpisy^{19c)},
- g) spolupracuje se správními úřady a orgány územní samosprávy v oblasti přenesené působnosti, jakož i s jinými státními orgány a institucemi, jejichž spolupráce je pro činnost úřadu nezbytná. Zjistí-li úřad při své činnosti skutečnosti, na jejichž základě je třeba učinit opatření, jež jsou v pravomoci jiných orgánů, oznámí tyto skutečnosti těmto orgánům,
- h) provádí v případě přeshraniční spolupráce dozor a postupuje přitom podle příslušného předpisu Evropských společenství^{19d)} v rozsahu věcné působnosti zvláštních právních předpisů, kterými je promítnuta směrnice uvedená v bodě 16 přílohy k tomuto předpisu,
- i) vydává stanovisko k žádosti o koncesi podle jiného právního předpisu^{19h)} pro živnost „Vývoj, výroba, opravy, úpravy, přeprava, nákup, prodej, půjčování, uschovávání, znehodnocování a ničení zbraní a střeliva“ v rozsahu předmětu podnikání „vývoj, výroba, znehodnocování a ničení střeliva“. Při vydání stanoviska úřad posuzuje, zda žadatel o koncesi pro provozování požadované činnosti vlastní nebo má zajištěn přístup ke schválenému zařízení a vybavení potřebnému pro vykonávání této činnosti, a vlastní, nebo má zajištěn přístup k objektům, které byly pro provozování požadované činnosti povoleny podle zvláštního zákona¹⁹ⁱ⁾. U žadatelů o koncesi je úřad oprávněn ověřit stav vybavenosti v rozsahu tohoto ustanovení; při tomto ověřování se přiměřeně použije § 20 odst. 3 písm. a) až d),
- j) vykonává státní správu v oblasti pyrotechnických výrobků podle zákona upravujícího oblast pyrotechniky.

(4) Úřad dále

- a) plní informační povinnosti vyplývající z mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána⁴⁾,
- b) před ověřováním každé stanovené střelné zbraně nebo stanoveného doplňku, které jsou předloženy k ověřování po opravě nebo úpravě, posuzuje technologický postup opravy nebo úpravy,
- c) spolupracuje v oblasti kontrolovaných výrobků a balisticky odolných materiálů a konstrukcí s obdobnými zahraničními úřady a zkušebnami,
- d) organizuje, koordinuje a provádí vědeckou činnost, výzkum a vývoj, které souvisí s odbornými činnostmi,
- e) zajišťuje u kontrolovaných výrobků mezilaboratorní zkoušení referenčních materiálů,
- f) poskytuje odborné informace a provádí odborná školení,
- g) podílí se na certifikaci systémů řízení jakosti,
- h) uchovává a porovnává referenční střelivo a referenční piezoelektrické snímače v rámci plnění povinností vyplývajících z mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána,⁴⁾
- i) podílí se na tvorbě českých technických norem a technických předpisů v oblasti kontrolovaných výrobků a balisticky odolných materiálů a konstrukcí,
- j) vybírá správní poplatky a úplaty (§ 15) a
- k) zveřejňuje ve Věstníku Úřadu pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví rozhodnutí Mezinárodní stálé komise pro zkoušky ručních palných zbraní⁴⁾.

(5) Úřad vede evidenci kontrolovaných výrobků, které používá při provádění ověřování a k odborným službám.

(6) Při plnění úkolů státní správy podle tohoto zákona nebo zvláštního právního předpisu je Úřad oprávněn pro výkon své působnosti vstupovat do centrálního registru zbraní, ve kterém jsou vedeny údaje o zbraních a střelivu, a provádět v něm záznamy.

(7) Zaměstnanci úřadu, kteří provádějí ověřování, odbornou nebo kontrolní činnost podle tohoto zákona, jsou povinni zachovávat mlčenlivost o všech skutečnostech, o nichž se dozvěděli v souvislosti s prováděním ověřování kontrolovaných výrobků anebo při provádění odborné nebo kontrolní činnosti podle tohoto zákona, i když přestali být zaměstnanci úřadu, a to po dobu pěti let, pokud zvláštní právní předpisy nestanoví jinak, s výjimkou informací, které musí být zveřejněny v zájmu ochrany bezpečnosti a v zájmu zajištění účinné kontroly trhu a činnosti úřadu jako orgánu dozoru.

§ 18

Předkládání kontrolovaných výrobků úřadu

(1) Každý, kdo předkládá Úřadu kontrolované výrobky k ověřování, (dále jen "předkladatel") je povinen v písemné žádosti o ověření uvést vedle náležitostí stanovených správním řádem

- a) typ výrobku včetně odvozených variant s údaji
1. druh, značka, model a ráže pro stanovené střelné zbraně a stanovený doplněk,

2. druh, značka a ráže pro stanovené střelivo,

b) v případě dovozu název a sídlo výrobce,

c) druh požadované činnosti podle § 6 odst. 1, § 7, 8, 10 nebo 11.

(2) K žádosti předkladatel přikládá stanovené střelné zbraně, stanovené doplňky, stanovené střelivo, včetně spotřebitelského obalu, označené identifikačními údaji, jejichž rozsah a podrobnosti stanoví ministerstvo vyhláškou. Počet kusů střeliva ve vzorku předkládaném k ověřování stanoví ministerstvo vyhláškou.

(3) K žádosti přiloží též

a) technickou a průvodní dokumentaci v rozsahu stanoveném vyhláškou ministerstva,

b) doklady, které potvrzují správnost údajů uvedených v žádosti.

(4) Za poškození nebo zničení střelné zbraně nebo stanoveného doplňku, které úřad převzal k ověření, odpovídá úřad. Úřad se odpovědnosti zproští, prokáže-li se, že ke škodě na zbraň nebo stanoveném doplňku došlo v souvislosti s vadou, kterou měla zbraň nebo stanovený doplněk v době předložení. Při náhradě škody se postupuje podle občanského zákoníku. Vzorky střeliva se nevracejí.

(5) Výrobce nebo dovozce je povinen na vyžádání Úřadu poskytnout další vzorky kontrolovaných výrobků, jsou-li potřebné pro jejich ověřování.

§ 19

Označování

(1) Kontrolované výrobky, které splňují stanovené technické požadavky a byly úřadem ověřeny, se označují jednotnými zkušebními značkami a identifikační značkou úřadu, anebo národními zkušebními značkami.

(2) Stanovené střelné zbraně a stanovené doplňky označí úřad dále dvojčíslicím nebo symbolem roku zkoušky, nejedná-li se o stanovené střelné zbraně, u kterých byl vydán certifikát o homologaci.

(3) Ministerstvo vyhláškou stanoví grafickou podobu, provedení a umístění značek podle odstavců 1 a 2.

(4) Na stanovenou střelnou zbraň nebo stanovený doplněk, který nesplňuje stanovené technické požadavky při kusovém ověřování, vyrazí úřad identifikační značku úřadu. Na stanovenou střelnou zbraň nebo stanovený doplněk, který nesplňuje stanovené technické požadavky při opakovaném kusovém ověřování, vyrazí úřad přes dříve vyznačené značky uvedené v odstavcích 1 a 2 písmeno „X“. Samostatná identifikační značka, nebo identifikační značka a písmeno „X“ předkladatele neopravňuje k používání a uvedení takto označené stanovené střelné zbraně nebo stanoveného doplňku na trh.

(5) Na žádost předkladatele, který předložil k ověřování stanovenou střelnou zbraň nebo stanovený doplněk, budou tato zbraň nebo stanovený doplněk úřadem označeny tak, aby nedošlo k narušení jejich historické či jiné hodnoty. Úřad provede označení na vhodném místě vzhledem k typu stanovené střelné zbraně nebo stanoveného doplňku.

(6) Kontrolované výrobky, které jsou označeny identifikačními údaji ve stanoveném rozsahu, označí úřad kontrolní značkou. Grafickou podobu, provedení a umístění kontrolní značky stanoví ministerstvo vyhláškou. Kontrolní značka není zkušební značkou a předkladatele neopravňuje k uvedení takto označeného kontrolovaného výrobku na trh.

§ 19a

Platnost zkušební značky

(1) Zkušební značka je považována za platnou, jestliže je vyznačena v souladu s podmínkami označování podle tohoto zákona.

(2) Za platnou zkušební značku je považována i zkušební značka, která je vyznačena v souladu s mezinárodní smlouvou, kterou je Česká republika vázána.

(3) Ministerstvo zveřejní vyhláškou grafickou podobu zkušebních značek smluvních států mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána, a které jsou uznávány za platné. Ministerstvo rovněž zveřejní vyhláškou grafickou podobu identifikačních značek zkušeben smluvních států mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána, a případně dalších značek, jestliže jejich vyznačením podmiňuje taková mezinárodní smlouva platnost značek podle věty první.

(4) Jestliže zkušební značka není vyznačena v souladu s podmínkami podle tohoto zákona, posuzuje se platnost jejího vyznačení podle právního předpisu nebo mezinárodní smlouvy účinné v době jejího vyznačení.

(5) V pochybnostech rozhodne o platnosti zkušební značky úřad. Anonymizované rozhodnutí úřadu o platnosti zkušební značky zveřejní úřad způsobem umožňujícím dálkový přístup.“

§ 20

Kontrola

(1) Kontrolu dodržování povinností stanovených tímto zákonem provádí úřad a jím pověřeni inspektoři úřadu. Inspektoři úřadu se prokazují služebními průkazy, jejichž vzor stanoví ministerstvo vyhláškou. Kontrola se provádí bez předchozího ohlášení.

(2) Náhradu nákladů na posouzení souladu odebraných výrobků s požadavky zákona může úřad uložit jen tehdy, bylo-li posouzením zjištěno, že výrobek nespĺňuje požadavky tohoto zákona.

§ 20a

(1) Pokud inspektor úřadu má důvodné podezření, že kontrolovaný výrobek nespĺňuje požadavky tohoto zákona, zakáže jeho uvedení na trh nebo dodávání po dobu potřebnou k provedení kontroly.

(2) Inspektor úřadu na základě provedené kontroly zakáže do zjednání nápravy uvádět na trh nebo dodávat kontrolované výrobky, které nespĺňují požadavky zákona nebo zvláštních právních předpisů^{20a)}. Toto opatření oznámí kontrolované osobě ústně a následně o něm učiní písemný záznam do protokolu o kontrole^{20b)}.

(3) Pokud inspektor úřadu má důvodné podezření, že kontrolované výrobky nespĺňují požadavky tohoto zákona a zároveň ohrožují zdraví nebo bezpečnost, nařídí jejich zajištění do doby, než bude úřadem pravomocně rozhodnuto o jejich propadnutí nebo zabrání, popřípadě do doby, kdy bude prokázáno, že se nejedná o výrobky, které by mohly ohrozit zdraví nebo bezpečnost. Toto opatření oznámí inspektor kontrolované osobě ústně a následně o něm učiní písemný záznam do protokolu o kontrole^{20a)}, ve kterém uvede též důvod zajištění, popis zajištěných výrobků a jejich množství.

(4) Nesouhlasí-li kontrolovaná osoba s opatřením uloženým podle odstavce 2 nebo 3, může proti němu podat námítky, které se uvedou v protokolu o kontrole, nebo je může podat úřadu písemně nejpozději do 10 dnů ode dne doručení protokolu o kontrole. Podané námítky nemají odkladný účinek. Předseda úřadu rozhodne o námítkách bez zbytečného odkladu, nejdele však do 5 pracovních dnů, a jeho rozhodnutí je konečné. Písemné vyhotovení rozhodnutí o námítkách se doručí kontrolované osobě.

(5) Kontrolovaná osoba je povinna kontrolované výrobky zajištěné podle odstavce 3 bezodkladně vydat inspektorovi úřadu. V případě, že kontrolovaná osoba jejich vydání odmítne, provede inspektor jejich odnětí.

(6) Náklady na uskladnění zajištěných kontrolovaných výrobků a náklady na zničení propadlých nebo zabraných kontrolovaných výrobků hradí kontrolovaná osoba. Kontrolovaná osoba není povinna uhradit náklady na uskladnění zajištěných kontrolovaných výrobků, jestliže se prokáže, že tyto výrobky odpovídají tomuto zákonu a neohrožují zdraví nebo bezpečnost.

(7) Pokud bylo prokázáno, že zajištěné kontrolované výrobky spĺňují požadavky tohoto zákona a neohrožují zdraví nebo bezpečnost, úřad rozhodne o zrušení opatření o jejich zajištění. Pokud bylo zrušeno opatření o zajištění, zajištěné výrobky musí být kontrolované osobě bez zbytečných průtahů vráceny v neporušeném stavu, s výjimkou výrobků použitých pro posouzení. O vrácení výrobků se sepíše písemný záznam.

(8) Propadlé nebo zabrané výrobky úřad může zničit nebo jinak znehodnotit.

§ 20b

(1) V případě, že kontrolované výrobky nespĺňují podmínky pro uvedení na trh nebo bezprostředně ohrožují bezpečnost, úřad rozhodne o zákazu další distribuce kontrolovaných výrobků.

(2) Pokud kontrolované výrobky mají technickou vadu a prokazatelně ohrožují zdraví nebo bezpečnost, úřad rozhodne o stažení těchto výrobků z trhu.

(3) Úřad je povinen informovat včas a vhodným způsobem osoby, které mohou být vystaveny vážnému riziku vyvolanému kontrolovaným výrobkem, o tomto riziku.

§ 20c

Oznamovací povinnost

(1) Úřad je povinen oznámit ministerstvu přijetí opatření týkajícího se kontrolovaného výrobku v případech, kdy výrobek představuje vážné riziko.

(2) Informace poskytované ministerstvu musí obsahovat veškeré údaje nezbytné pro identifikaci kontrolovaného výrobku, jeho původu, dodavatelského řetězce, ohrožení, které kontrolovaný výrobek představuje, povahu a trvání opatření přijatého úřadem a také informace o dobrovolném opatření přijatém kontrolovanou osobou.

(3) Pokud riziko může přesáhnout území České republiky, je ministerstvo povinno neprodleně informovat o výskytu takového výrobku Komisi.

(4) Obdrží-li ministerstvo od Komise informaci o přijetí opatření vůči kontrolovanému výrobku anebo jejich sérii představující vážné riziko, předá tyto informace bez zbytečného odkladu úřadu k dalšímu postupu.

(5) K zajištění fungování systému výměny informací podle odstavců 1 až 4 se obdobně použije právní předpis upravující postup, obsah a formu informace o výskytu nebezpečných nepotravinářských výrobků^{20c)}.

§ 21

Řízení

(1) Jestliže úřad při ověřování zjistí, že kontrolované výrobky splňují stanovené technické požadavky, vydá podle povahy věci správní rozhodnutí, certifikát nebo označí výrobek zkušební značkou.

(2) Pokud Úřad na základě ověřování odmítne vydat certifikát nebo odmítne označit výrobek zkušební značkou nebo odejme certifikát, vydá o tom rozhodnutí.

(3) Odvolání proti rozhodnutí vydanému podle tohoto zákona nemá, s výjimkou řízení o ukládání pokut, odkladný účinek.

(4) Při vydání opatření podle § 20a odst. 2 se nepostupuje podle správního řádu.

(5) Po obdržení žádosti o ověřování kontrolovaných výrobků podle § 6 nebo 9 úřad sdělí žadateli požadavky na ověřování podle tohoto zákona a prováděcích právních předpisů bez zbytečného odkladu a nejpozději do 90 dnů vydá certifikát nebo rozhodnutí podle povahy věci. Jedná-li se o zvláště složitý případ, nebo není-li z jiných vážných důvodů možné dodržet lhůtu podle věty první, prodlužuje se tato lhůta o dalších 30 dnů.

(6) Pokud úřad zjistí, že kontrolovaná osoba neplní podmínky uvedené v certifikátu, rozhodne o jeho odejmutí.

§ 22

zrušen

§ 22a

Přestupky právnických osob a podnikajících fyzických osob

(1) Kontrolovaná osoba se dopustí přestupku tím, že

a) neoprávněně použije zkušební značku nebo další značku, certifikát anebo jiný dokument vydaný úřadem podle tohoto zákona,

b) uvede na trh nebo distribuuje kontrolovaný výrobek, který nesplňuje stanovené technické požadavky podle § 4 odst. 1, nebo

c) nesplní opatření podle § 20a odst. 2.

(2) Výrobce, dovozce nebo vývozce se dopustí přestupku tím, že

a) uvede na trh kontrolovaný výrobek v rozporu s § 16 odst. 1 písm. a),

b) v rozporu s § 16 odst. 1 písm. b) vyveze kontrolovaný výrobek,

c) neoznačí alespoň jednu z hlavních částí střelné zbraně podle § 16 odst. 1 písm. c),

d) v rozporu s § 16 odst. 1 písm. d) neoznačí vnější stranu nejmenšího spotřebitelského obalu stanoveného střeliva zkušební značkou uvedenou v certifikátu nebo nezajistí výrobní kontrolu ke zjištění, zda jsou ve výrobě dodrženy stanovené technické požadavky nebo o tom nevede evidenci,

e) neponechá na hlavní části zbraně, která je vyrobena z kovu, měkké místo pro vyražení příslušné zkušební značky podle § 16 odst. 1 písm. e), nebo

f) neinformuje úřad o změnách ve výrobě kontrolovaných výrobků podle § 16 odst. 1 písm. f).

(3) Výrobce se dopustí přestupku tím, že neopatří kontrolovaný výrobek údaji podle § 16 odst. 2 písm. a).

(4) Distributor se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 16 odst. 3 uvede na trh kontrolovaný výrobek, který není označený platnou zkušební značkou.

(5) Opravce, kterému byla vydána zbrojní licence podle zvláštního právního předpisu, se dopustí přestupku tím, že

a) v rozporu s § 16 odst. 4 písm. a) neprovede opravu nebo úpravu střelné zbraně tak, aby splňovala stanovené technické požadavky, nebo nepředloží úřadu v písemné podobě postup opravy nebo úpravy, nebo

b) nepředloží k ověřování opravenou střelnou zbraň, u níž byla provedena výměna některé z hlavních částí podle § 16 odst. 4 písm. b).

(6) Za přestupek lze uložit pokutu do

a) 5 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a) až c), odstavce 2 písm. a) až e) nebo odstavce 4

b) 1 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 3,

c) 500 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 2 písm. e) nebo odstavce 5.

§ 22b

Společná ustanovení k přestupkům

- (1) Přestupky podle tohoto zákona projednává úřad.
- (2) Pokuty vybírá úřad.
- (3) Pokus přestupku podle § 22a odst. 1 písm. b) a c), § 22a odst. 2 písm. a) a b) nebo § 22a odst. 4 je trestný.
- (4) U přestupků podle § 22a nelze upustit od uložení správního trestu.

§ 23

Přechodná ustanovení

- (1) Ověřování započatá před účinností tohoto zákona se dokončí podle dosavadních předpisů.
- (2) Platnost certifikátů týkajících se stanovených střelných zbraní, stanoveného střeliva nebo pyrotechnických předmětů vydaných podle dosavadních předpisů skončí uplynutím doby, na kterou byly vydány.
- (3) Stanovené střelné zbraně, stanovené střelivo nebo pyrotechnické předměty označené zkušebními značkami podle dosavadních předpisů se považují za ověřené podle tohoto zákona.

§ 24 [DZ]

Zmocnění

Ministerstvo vydá vyhlášku k provedení § 6 odst. 1, § 7 a 8, § 8a odst. 4, § 10 odst. 1 písm. c), § 11a odst. 2, § 15 odst. 2, § 16 odst. 1 písm. d), § 16 odst. 2 písm. a), § 18 odst. 2, § 18 odst. 3 písm. a), § 19 odst. 3 a 6, § 19a odst. 3 a § 20 odst. 1.

ČÁST DRUHÁ

zrušena

§ 25

zrušen

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o správních poplatcích

§ 26

Zákon č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění zákona č. 10/1993 Sb., zákona č. 72/1994 Sb., zákona č. 85/1994 Sb., zákona č. 273/1994 Sb., zákona č. 36/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 301/1995 Sb., zákona č. 151/1997 Sb., zákona č. 305/1997 Sb., zákona č. 149/1998 Sb., zákona č. 157/1998 Sb., zákona č. 167/1998 Sb., zákona č. 63/1999 Sb., zákona č. 166/1999 Sb., zákona č. 167/1999 Sb., zákona č. 223/1999 Sb., zákona č. 326/1999 Sb., zákona č. 352/1999 Sb., zákona č. 357/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 363/1999 Sb., zákona č. 46/2000 Sb., zákona č. 62/2000 Sb., zákona č. 117/2000 Sb., zákona č. 133/2000 Sb., zákona č. 151/2000 Sb., zákona č. 153/2000 Sb., zákona č. 154/2000 Sb. a zákona č. 158/2000 Sb., se mění takto:

1. V položce 30 Sazebníku správních poplatků se za písmeno b) doplňují písmena c) až g), která znějí:

"c) Vydání certifikátu o homologaci střelné zbraně	10 000,- Kč
d) Ověření zbraně při kusovém ověřování	
1. krátké střelné zbraně nebo její hlavní části	60,- Kč
2. dlouhé střelné zbraně nebo její hlavní části	100,- Kč
e) Ověření zbraně při opakovaném ověřování	
1. krátké střelné zbraně nebo její hlavní části	200,- Kč
2. dlouhé střelné zbraně nebo její hlavní části	300,- Kč
f) Vydání certifikátu o typové kontrole střeliva	10 000,- Kč
g) Vydání certifikátu o typové zkoušce pyrotechnického předmětu	10 000,- Kč "

2. K položce 30 se doplňují poznámky č. 1 až 4, které znějí:

"Poznámky:

1. Úkony zpoplatňované podle písmen c) až g) jsou upraveny zákonem č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

2. Za prodloužení certifikátu, za jehož vydání se vybírá poplatek podle písmen f) a g), se vybírá poplatek v poloviční výši.

3. Správní orgán zvýší sazbu poplatku podle písmene d) nebo e) této položky za kusové nebo opakované kusové ověření historické střelné zbraně na dvojnásobek.

4. Za odborné činnosti (služby) předcházející ověření střelné zbraně, střeliva nebo pyrotechnického předmětu nebo související se zkoušením střelné zbraně, střeliva, pyrotechnického předmětu, výbušného předmětu a pomůcek pro jejich používání a za zkoušení balisticky odolných materiálů a konstrukcí se vybere úplata podle vyhlášky Ministerstva průmyslu a obchodu."

ČÁST ČTVRTÁ

ÚČINNOST

§ 27

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem druhého měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení.

Klaus v. r.

Havel v. r.

v z. Špidla v. r.

**Příloha
zrušena**

Vybraná ustanovení novel

Čl. II zákona č. 148/2010 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Pyrotechnické výrobky pro zábavní účely tříd I a II lze uvádět na trh podle dosavadní právní úpravy, nejpozději však do 3. července 2013, a to i tehdy, pokud byl vydán certifikát o typové zkoušce. Pyrotechnické výrobky pro zábavní účely tříd III a IV a pyrotechnické výrobky pro technické účely podtříd T0, T1 a T2 lze uvádět na trh podle dosavadní právní úpravy, nejpozději však do 3. července 2016, a to i tehdy, pokud byl vydán certifikát o typové zkoušce.

2. Ověřování pyrotechnických výrobků započatá přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

3. Pyrotechnické výrobky označené zkušebními značkami podle dosavadních právních předpisů se považují za ověřené podle zákona č. 156/2000 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

4. Řízení o pokutách zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadní právní úpravy.

Čl. XXXVIII zákona č. 64/2014 Sb.

Přechodné ustanovení

Řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

§ 68 zákona č. 206/2015 Sb.

Přechodné ustanovení

Stanovené střelivo může být označováno způsobem podle zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o zacházení s některými pyrotechnickými výrobky, ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, nejpozději do 19. října 2016.

1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2007/23/ES ze dne 23. května 2007 o uvádění pyrotechnických výrobků na trh.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 339/93 (Text s významem pro EHP).

4) Vyhláška č. 70/1975 Sb., o Úmluvě o vzájemném uznávání zkušebních značek ručních palných zbraní.

4b) Část první přílohy zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a o změně zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o zbraních).

4c) Část druhá přílohy zákona č. 119/2002 Sb.

5b) Zákon č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

5c) Například zákon č. 310/1999 Sb., o pobytu ozbrojených sil jiných států na území České republiky.

5d) § 16 odst. 2 písm. a) a § 31 písm. i) zákona č. 119/2002 Sb.

18) Zákon č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

18a) Zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů.

18b) Například zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

18c) § 31 až 40 zákona č. 119/2002 Sb.

19a) § 53 odst. 5 zákona č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon).

19b) § 3 odst. 1 zákona č. 119/2002 Sb.

19c) Například § 74 odst. 7 zákona č. 119/2002 Sb.

19d) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele (nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele).

19e) Čl. 3 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele (nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele).

19f) Čl. 3 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele (nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele).

19g) Čl. 3 písm. k) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004.

19h) § 52 odst. 1 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění zákona č. 315/2006 Sb.

19i) Například zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

20a) Například zákon č. 634/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

20b) § 12 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád).

20c) Nařízení vlády č. 396/2004 Sb., o postupech, obsahu a formě informace o výskytu nebezpečných nepotravinářských výrobků.

24) Zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů.

25) Zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Nařízení vlády č. 176/2008 Sb., o technických požadavcích na strojní zařízení, ve znění pozdějších předpisů.

26) § 4 písm. c) zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o zbraních), ve znění pozdějších předpisů.

217/2017 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY

ze dne 10. července 2017

o požadavcích na zabezpečení zbraní, střeliva, černého loveckého prachu, bezdýmného prachu a zápalek a o muničním skladišti

Vláda nařizuje podle § 79 odst. 1 písm. a), b), c) a f) zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o zbraních), ve znění zákona č. 229/2016 Sb., (dále jen "zákon"):

ČÁST PRVNÍ

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

Tímto nařízením se stanoví

- a) technické požadavky na zabezpečení přechovávaných zbraní a střeliva,
- b) množství černého loveckého prachu, bezdýmného prachu a zápalek, které je podle § 69 odst. 2 zákona podnikatel v oboru zbraní a střeliva oprávněn přechovávat za účelem prodeje,
- c) technické požadavky na zabezpečení a podmínky skladování, přechovávání a zacházení s černým loveckým prachem, bezdýmným prachem a zápalkami,
- d) prostory, ve kterých černý lovecký prach, bezdýmný prach a zápalky skladovány být nesmí,
- e) technické požadavky na zabezpečení muničního skladiště,
- f) technické požadavky na elektronické zabezpečovací zařízení pro zajištění ochrany muničního skladiště,
- g) minimální technické a organizační požadavky na další opatření k zabezpečení muničního skladiště a
- h) stavební a technické požadavky na muniční skladiště a požadavky na způsob uložení munice.

§ 2

Vymezení pojmů

Pro účely tohoto nařízení se rozumí

- a) rizikovou událostí událost představující riziko pro zabezpečovaný materiál z hlediska možného přístupu neoprávněné osoby nebo působení jiného nežádoucího jevu, který může představovat riziko z hlediska nebezpečných vlastností zabezpečovaného materiálu,
- b) elektronickým zabezpečovacím zařízením soustava elektrických, elektronických, mechanických nebo jiných součástí instalovaných v místech uložení zabezpečovaného materiálu a sloužících k detekci rizikové události,
- c) obložením nejvyšší přípustné množství uskladněné munice, a to s ohledem na množství výbušniny zalaborované v munici, a
- d) příručním skladem muničního skladiště určené k zásobování provozu, ve kterém je munice vyvíjena, vyráběna, jinak zpracovávána, delaborována, odpalována, střílena nebo ničena.

§ 3

Použití technických norem

Technické požadavky stanovené tímto nařízením se považují za splněné, postupuje-li se ve shodě s českou technickou normou nebo její částí podle jiného právního předpisu¹⁾ (dále jen "technická norma"), na kterou toto nařízení odkazuje; tyto požadavky mohou být splněny i jiným technickým řešením zaručujícím stejnou nebo vyšší úroveň zabezpečení přechovávaných zbraní, střeliva, černého loveckého prachu, bezdýmného prachu a zápalek a uložené munice proti zneužití, ztrátě nebo odcizení a zajištění bezpečnosti muničního skladiště jako technická norma.

ČÁST DRUHÁ

TECHNICKÉ POŽADAVKY NA ZABEZPEČENÍ PŘECHOVÁVANÝCH ZBRANÍ A STŘELIVA

§ 4

Za technicky způsobilé se pro účely zabezpečení uschovaných, uložených nebo uskladněných zbraní a střeliva považují

- a) uzamykatelná ocelová schránka nebo uzamykatelná ocelová skříň splňující požadavky odolnosti proti vloupání 15 odporových jednotek podle technické normy ČSN EN 1143-1 a vybavené zámkem s vysokou bezpečností proti nepovolenému otevření zařazeným do třídy A podle technické normy ČSN EN 1300,
- b) zvláštní uzamčené zařízení, které je neoddělitelně ukotveno do stěny, stropu nebo podlahy zhotovených z cihel, betonových panelů nebo obdobného stavebního materiálu a vybaveno zámkem s vysokou bezpečností zařazeným do třídy A podle technické normy ČSN EN 1300,
- c) uzamykatelný skříňový trezor, který splňuje požadavky pro klasifikaci skříňových trezorů bezpečnostní třídy I podle technické normy ČSN EN 1143-1,
- d) uzamčená místnost nebo samostatný objekt (dále jen "zvláštní objekt"), které splňují požadavky uvedené v § 5,
- e) komorový trezor, který splňuje požadavky pro klasifikaci trezorových dveří a komorových trezorů bezpečnostní třídy I podle technické normy ČSN EN 1143-1,
- f) výloha a skla výloh, které splňují podmínky uvedené v § 6, nebo
- g) sklo vitríny nebo pultu, které je vybaveno bezpečnostní fólií proti průrazu s odolností nejméně 250 J nebo sklem obdobně odolným proti průrazu nebo vytlačení z rámu.

§ 5

(1) Zvláštní objekt je vybaven trezorovými dveřmi, které splňují požadavky pro kvalifikaci trezorových dveří a komorových trezorů bezpečnostní třídy I podle technické normy ČSN EN 1143-1, nebo celoocelovými dveřmi, které splňují požadavky 5. bezpečnostní třídy podle technické normy ČSN EN 1627.

(2) Stěny, stropy a podlahy zvláštního objektu mají minimální tloušťku

- a) 300 mm, pokud jsou zhotoveny z cihel, popřípadě z vápenocementových bloků nebo pórobetonových tvárnic, nebo
- b) 150 mm, pokud jsou zhotoveny z betonových panelů nebo obdobného stavebního materiálu.

(3) Okna, světlíky, komíny, větráky, šachty a další otvory o rozměrech větších než 150 mm x 150 mm, které se nacházejí ve vnějším plášti zvláštního objektu, jsou opatřeny pevně zabudovanými ocelovými mřížemi s pruty o průměru nejméně 10 mm, kdy vzdálenost os prutů činí nejvíce 130 mm. Spoje prutů jsou svařeny nebo snýtovány. Kotvení mříže se provede pomocí kotev s roztečí nejvýše 750 mm a zasazených ve zdivu do hloubky nejméně 150 mm. K zabezpečení oken, světlíků, komínů, větráků, šachet nebo dalších otvorů podle věty první lze použít též jiné zabezpečení, například mříže nebo rolety, splňující požadavky 4. bezpečnostní třídy podle technické normy ČSN EN 1627.

(4) Od druhého nadzemního podlaží zvláštního objektu, pokud do jeho úrovně nelze jednoduše proniknout ze střechy nebo pomocí hromosvodů, okapů, parapetů, jiných stavebních prvků, terénních nerovností, stromů nebo jiných staveb, lze místo mříže použít uzavíratelné okno s celoocelovým okenním rámem pevně zabudovaným do stěny budovy se sklem, které je vybaveno bezpečnostní fólií proti průrazu s odolností nejméně 250 J, nebo sklem obdobně odolným proti průrazu a vytlačení z rámu nebo jiné zabezpečení splňující požadavky 3. bezpečnostní třídy podle technické normy ČSN EN 1627.

§ 6

(1) Výloha má celoocelový rám pevně zabudovaný do stěny budovy a je vybavena

- a) sklem výlohy vybaveným bezpečnostní fólií proti průrazu s odolností nejméně 250 J nebo sklem obdobně odolným proti průrazu nebo vytlačení z rámu,
- b) pevně zabudovanou ocelovou mříží s pruty o průměru nejméně 10 mm a vzdáleností os prutů nejvíce 130 mm, přičemž spoje prutů jsou svařeny nebo snýtovány, nebo
- c) posuvnou, sklopnou nebo svinovací ocelovou mříží nebo roletou splňující požadavky 3. bezpečnostní třídy podle technické normy ČSN EN 1627 se dvěma zámkem s vysokou bezpečností zařazenými do třídy A podle technické normy ČSN EN 1300.

(2) Odstavec 1 se použije též pro zabezpečení vitrín a výkladců umístěných v uzamykatelných vnitřních prostorách budov, pokud tyto vitríny a výkladce nejsou pod neustálým dohledem držitele zbrojního průkazu, který je oprávněným držitelem vystavených zbraní nebo střeliva, držitele zbrojní licence nebo osoby, která je držitelem zbrojního průkazu příslušné skupiny a je k držitelu zbrojní licence v zaměstnaneckém, členském nebo obdobném poměru.

ČÁST TŘETÍ

NAKLÁDÁNÍ S ČERNÝM LOVECKÝM PRACHEM, BEZDÝMNÝM PRACHEM A ZÁPALKAMI

§ 7

(1) Černý lovecký prach, bezdýmný prach a zápalky přechovávané podle § 69 zákona se skladují v prostorách, které byly k tomuto účelu určeny podle jiného právního předpisu²⁾; to neplatí, jde-li o přebíjení nábojů pro vlastní potřebu.

(2) Černý lovecký prach, bezdýmný prach a zápalky určené k prodeji lze v provozovně podnikatele v bytových domech a stávkách pro obchod přechovávat

a) pouze v prostoru určeném pro zákazníky (dále jen "prodejní prostor") nebo v prostoru určeném k přechovávání černého loveckého prachu, bezdýmného prachu a zápalek (dále jen "přílehlý prostor") a

b) nejvýše v množství, které nepřevyšuje hmotnostní limit nebo maximální počet kusů uvedený pro příslušný typ prostoru v příloze k tomuto nařízení.

§ 8

Černý lovecký prach, bezdýmný prach a zápalky lze přechovávat

a) v jednom prostoru pouze v samostatných skříních nebo schránkách upravených proti možnému odcizení nebo zneužití,

b) pouze tak, aby případným výbuchem nebo požárem neohrozily životy, zdraví nebo majetek,

c) v původních obalech výrobce nebo takových obalech, které splňují požadavky na bezpečnost obdobně jako původní obaly,

d) v suchu a takovým způsobem, aby jejich teplota nepřesáhla 40 °C, a

e) odděleně od hořlavých a lehce zápalných předmětů.

§ 9

(1) S černým loveckým prachem, bezdýmným prachem a zápalkami lze při přebíjení nábojů zacházet pouze způsobem stanoveným výrobcem jednotlivých komponentů a zařízení určených k přebíjení.

(2) Při přebíjení nábojů

a) nelze používat otevřeného ohně nebo kouřit,

b) lze používat pouze přístroje a zařízení v technickém stavu zaručujícím bezpečnost a ochranu zdraví při práci a bezpečnost provozu a

c) lze používat pouze nepoškozenou nábojnici.

ČÁST ČTVRTÁ

MUNIČNÍ SKLADIŠTĚ

§ 10

Skladování munice s inertními střelami nebo inertní munice

Munici, která obsahuje inertní střely nebo granáty, a jiné inertní součásti munice lze ukládat a zabezpečovat

a) za obdobných podmínek jako střelivo, pokud tato munice obsahuje toliko výmetné náplně, zápalky nebo zápalkové šrouby, nebo

b) tak, aby se vyloučilo její zneužití, ztráta nebo odcizení, pokud tato munice nebo její součásti neobsahují žádné aktivní složky.

§ 11

Technické požadavky na zabezpečení muničního skladiště

(1) Muniční skladiště musí být zabezpečeno proti vstupu neoprávněných osob uzamčením podle § 12, instalací elektronického zabezpečovacího zařízení pro zajištění ochrany muničního skladiště podle § 13 a přijetím některého z opatření k zabezpečení muničního skladiště uvedeného v § 14 až 17.

(2) Při stanovení dalších opatření k zabezpečení muničního skladiště se vychází z místních podmínek, včetně zohlednění umístění muničního skladiště v uzavřeném areálu, a z konkrétního stavebního a technického provedení muničního skladiště.

§ 12

Uzamčení muničního skladiště

Uzamčení muničního skladiště se provádí zámkem a bezpečnostním kováním nebo závorou splňujícími požadavky 3. bezpečnostní třídy podle technické normy ČSN EN 1627. Muniční skladiště se neuzamyká, nacházejí-li se v něm osoby.

§ 13

Elektronické zabezpečovací zařízení pro zajištění ochrany muničního skladiště

(1) Elektronické zabezpečovací zařízení pro zajištění ochrany muničního skladiště umožňuje přenos hlášení o rizikové události poplachovým přenosovým systémem osobě, která je oprávněna přijmout opatření k zajištění bezpečnosti uložené munice.

(2) Elektronické zabezpečovací zařízení pro zajištění ochrany muničního skladiště a způsob jeho instalace zahrnující prostorovou a plášťovou ochranu a tísňový systém splňují požadavky nejméně pro stupeň zabezpečení 2 podle technické normy ČSN EN 50131-1 ed.2 a všeobecné požadavky na poplachové přenosové systémy podle technické normy ČSN EN 50136-1.

(3) Je-li strop muničního skladiště zhotoven z lehkých stavebních materiálů, celá plocha stropu se chrání elektronickým zabezpečovacím zařízením.

Další opatření k zabezpečení muničního skladiště

§ 14

Fyzická ostraha muničního skladiště se zajišťuje

a) nejméně jednou fyzickou osobou nepřetržitě přítomnou nebo vykonávající nepravidelnou obchůzkovou činnost s frekvencí obchůzky nejméně jednou za 2 hodiny, nebo

b) připojením elektronického zabezpečovacího zařízení nebo speciálního televizního systému na dohledové a poplachové přijímací centrum s nepřetržitým provozem.

§ 15

(1) Speciální televizní systém umožňuje uvnitř a vně muničního skladiště snímání, přenos, zobrazování a případnou dokumentaci rizikové události. Výstup ze speciálního televizního systému umožňuje nepřetržitě sledování fyzickou osobou, která je, po zjištění rizikové události, oprávněna přijmout následná opatření k zabezpečení muničního skladiště, nebo umožní přenos poplachové zprávy takovéto osobě.

(2) Speciální televizní systém splňuje požadavky na videosystémy pro použití v bezpečnostních aplikacích nejméně pro stupeň zabezpečení 2 podle technické normy ČSN EN 62676-1-1.

§ 16

Ochrana perimetru se provádí instalací elektronického zabezpečovacího zařízení umožňujícího zjištění vstupu neoprávněné osoby do vnějšího perimetru muničního skladiště, a to nejméně na úrovni oplocení muničního skladiště.

§ 17

Za srovnatelná režimová opatření se považují stálá a doplňková opatření podle jiného právního předpisu upravujícího bezpečnostní opatření objektů zařazených do skupiny A nebo do skupiny B podle zákona o prevenci závažných havárií³).

Stavební a technické požadavky na muniční skladiště

§ 18

(1) Při určení způsobu zajištění bezpečnosti muničního skladiště se zohlední klasifikace munice podle nebezpečnosti a snášenlivosti, riziko rozletu munice a jejích střepin při rizikové události, včetně možnosti rozletu nevybuchlé munice, a místní podmínky, zejména členitost terénu okolí muničního skladiště ohroženého rozletem střepin a nevybuchlé munice. Konstrukce muničního skladiště, včetně vnějších zabezpečovacích prvků, například valů, palisád nebo oddělovacích stěn, a způsob uložení munice v takto konstruovaném muničním skladišti musí zajistit, aby rozlet střepin neohrozil obytné budovy, dopravní infrastrukturu a inženýrské sítě a aby byl v případě výbuchu nebo požáru muničního skladiště v maximální míře omezen případný rozlet nevybuchlé munice do okolí.

(2) Zařízení, včetně vnějších zabezpečovacích prvků, stavby a vegetace v blízkosti muničního skladiště nesmí ohrožovat muniční skladiště a manipulaci s municí zejména pádem předmětů na muniční skladiště nebo přepravovanou municí nebo zachycením o přepravovanou municí.

(3) Muniční skladiště se oplotí plotem o minimální výšce 2 m s nástavbou alespoň jedné řady ostnatého drátu nejméně ve vzdálenosti 20 m od muničního skladiště; tento požadavek lze splnit i umístěním muničního skladiště v oploceném areálu, je-li zachována minimální vzdálenost muničního skladiště od oplocení. Způsob oplocení se určuje v projektové dokumentaci s přihlédnutím k místním podmínkám, obložení, konkrétnímu stavebnímu a technickému provedení muničního skladiště a dalším opatřením k zabezpečení muničního skladiště.

(4) Nestanoví-li toto nařízení jinak, muniční skladiště splňuje z hlediska konstrukce, umístění, uspořádání, bezpečnostních prvků a vybavení požadavky na skladování výbušnin podle jiného právního předpisu upravujícího skladování výbušnin⁴, a to pro celkové obložení. V případě rizika střepinového účinku se bezpečnostní vzdálenost určená podle jiného právního předpisu upravujícího skladování výbušnin⁴ při zohlednění místních podmínek přiměřeně zvětší až na maximální vzdálenost ohroženou střepinovým účinkem uložené munice. Vymezení maximální vzdálenosti ohrožené střepinovým účinkem

vychází z dokumentace uložené munice nebo se určí na základě zkoušky, o které se vyhotoví protokol, který podepíše muničář a který se přiloží k dokumentaci munice; při vymezení maximální vzdálenosti ohrožené střepinovým účinkem se přiměřeně zohlední stavební a technické řešení muničního skladiště.

(5) U výbušnin zalaborovaných v munici se při určení bezpečnostních vzdáleností od skladů třídy nebezpečí A podle jiného právního předpisu upravujícího skladování výbušnin⁴⁾ použije koeficient 1 pro třaskaviny a trhaviny a koeficient 0,25 pro střeliviny.

(6) Všechna muniční skladiště, včetně volných složišť, přístřešků a míst pro manipulaci s municí, jsou zabezpečena proti účinkům blesku způsobem odpovídajícím technické normě ČSN EN 62305-1.

(7) Elektrická zařízení a elektrické rozvody odpovídají požadavkům na zařízení v prostředích s nebezpečím požáru nebo výbuchu výbušnin odpovídajícím technické normě ČSN 33 2340.

(8) Nestanoví-li toto nařízení jinak, mohou být požadavky uvedené v odstavci 4 splněny též přijetím opatření odpovídajících mezinárodnímu standardu v oblasti skladování munice nebo obdobnému standardu používanému ozbrojenými silami České republiky, který z takových mezinárodních standardů vychází (dále jen "mezinárodní standard"). Pokud mezinárodní standard stanoví konkrétní opatření pro skladování munice až od určitého množství zalaborované výbuštiny, použijí se tato opatření i pro uložení munice obsahující jakékoli nižší množství zalaborované výbuštiny. Opatření podle věty první a druhé se uvedou v dokumentaci muničního skladiště podle § 70r odst. 5 zákona; v případě, že mezinárodní standard ponechává konkrétní podobu přijatých opatření na uživateli nebo odkazuje na provedení technických zkoušek, dokumentace muničního skladiště obsahuje popis a odůvodnění přijetí konkrétní podoby přijatých opatření, popřípadě protokol o provedených technických zkouškách.

§ 19

Muniční skladiště, které je příručním skladem, splňuje požadavky na příruční sklad podle jiného právního předpisu upravujícího skladování výbušnin⁴⁾, a to pro množství výbuštiny zalaborované v munici ukládané v příručním skladu.

§ 20

Prevence rizika vzniku nebo rozšíření požáru nebo výbuchu uložené munice

(1) Není-li uvedeno jinak, skladuje se munice ve stavbách určených k tomuto účelu podle jiného právního předpisu²⁾.

(2) Stavba musí být navržena a provedena takovým způsobem, aby v případě požáru

- a) byla po určenou dobu zachována nosnost konstrukce,
- b) byl uvnitř stavby omezen vznik a šíření ohně a kouře,
- c) bylo omezeno šíření požáru na sousední stavby,
- d) uživatelé mohli stavbu opustit nebo mohli být zachráněni pomocí jiných prostředků a
- e) byla brána v úvahu bezpečnost jednotek požární ochrany.

Požadavky na způsob uložení munice

§ 21

(1) Munice se ukládá v nepoškozených obalech schválených pro přepravu daného druhu a typu munice podle Evropské dohody o mezinárodní silniční přepravě nebezpečných věcí (ADR)⁵⁾. Není-li pro daný druh a typ munice schválen obal pro přepravu podle věty první, ukládá se munice v obalech zajišťujících bezpečné uložení munice a bezpečnou manipulaci s ní. Při uložení na paletách se použijí pouze nepoškozené palety.

(2) Munice stejného druhu a typu se ukládá vždy odděleně od munice jiných druhů a typů. Společně v jedné místnosti je dovoleno skladovat pouze munici zařazenou do těch tříd snášenlivosti, u kterých je to podle Evropské dohody o mezinárodní silniční přepravě nebezpečných věcí (ADR) dovoleno. Umístění munice konkrétního druhu a typu v muničním skladišti se uvede v dokumentaci muničního skladiště podle § 70r odst. 5 zákona.

(3) Je-li muniční skladiště rozděleno na více stavebně oddělených částí, například místností, kobek, oddělení nebo oddílů, označí se každá stavebně oddělená část popisem obsahujícím údaje o uložení munici a označení těchto stavebně oddělených částí a jejich maximální obložení jsou součástí dokumentace muničního skladiště podle § 70r odst. 5 zákona. Celkové maximální obložení muničního skladiště je dáno součtem obložení všech jeho stavebně oddělených částí podle věty první.

(4) Na sebe lze uložit maximálně 3 palety munice, u nichž to druh a charakter munice, způsob balení a paletizace připouští, a to do celkové maximální výšky 3 m. Palety lze ukládat ve vzdálenosti minimálně 0,6 m od stěn skladiště, přičemž únikové cesty a pracovní průchody oproti každým vratům a kolem přední (čelní) stěny skladiště o šířce minimálně 1,2 m zůstanou volné. Munice se skladuje rozříděná podle ráže, druhu, série a roku výroby, popřípadě značky výrobce. Údaje o uložení munici se označují na skladištních lístcích umístěných viditelně u skladované munice.

(5) V dokumentaci muničního skladiště se stanoví četnost a rozsah prováděných prověrek stavu uložené munice, jejich obalů, vybavení skladů a technických zabezpečovacích prostředků podle § 70r odst. 5 zákona. Nejmenší přípustný interval mezi prověrkami podle věty první je 30 kalendářních dnů.

(6) Uložení munice na volných složištích a v přístřešcích se nepřipouští, s výjimkou manipulace s municí bezprostředně určenou k přepravě nebo zpracování. Doba uložení na volném složišti nebo v přístřešku nesmí přesáhnout 24 hodin; po celou dobu uložení munice je složiště nebo přístřešek střežen držitelem muničního průkazu.

(7) Nestanoví-li toto nařízení jinak, mohou být požadavky na způsob uložení munice splněny též přijetím opatření odpovídajících mezinárodnímu standardu. Pokud mezinárodní standard stanoví konkrétní opatření pro skladování munice až od určitého množství zalaborované výbušniny, použijí se tato opatření i pro uložení munice obsahující jakékoli nižší množství zalaborované výbušniny. Opatření podle věty první a druhé se uvedou v dokumentaci muničního skladiště podle § 70r odst. 5 zákona.

§ 22

(1) V muničním skladišti lze munici, včetně munice v obalech, pouze třídít, ukládat, překládat a odebírat. Otevírat obaly s municí lze v muničním skladišti pouze při kontrolních prohlídkách, inventarizaci či namátkové kontrole z důvodu zjištění počtů a laboračních údajů munice a při odběru munice. Jakoukoli jinou manipulaci s municí, například komplectaci, delaboraci, údržbu nebo opravu munice, není dovoleno v muničních skladištích provádět.

(2) U speciální munice, například zápalné, dýmové nebo osvětlovací, mohou být vedle sebe umístěny nejvýše dvě hranice palet. Mezi dalšími dvěma hranicemi se ponechává kontrolní průchod, přičemž každý muniční obal musí být dosažitelný z podlahy muničního skladiště. Munice s fosforovou zápalnou náplní, například letecké pumy, se skladuje v muničním skladišti tak, aby byla umožněna snadná kontrola těsnosti jejich muničních obalů a rychlé vyjmutí vadných kusů.

(3) V muničním skladišti není dovoleno skladovat hořlaviny, konzervační a čisticí prostředky, barvy a podobné látky. Látky podle věty první se ukládají mimo muniční skladiště v bednách, pod přístřešky a v jiných k tomu vyhrazených prostorech.

ČÁST PÁTÁ

USTANOVENÍ PŘECHODNÁ, ZRUŠOVACÍ A ZÁVĚREČNÁ

§ 23

Přechodné ustanovení

Zvláštní objekt, výlohy, vitríny nebo výkladce umístěné v uzamykatelných vnitřních prostorách budov určené k zabezpečení zbraní a střeliva, které odpovídají požadavkům na zabezpečení přechovávaných zbraní a střeliva stanoveným v nařízení vlády č. 338/2002 Sb., o technických požadavcích pro zabezpečení přechovávaných zbraní nebo střeliva a o podmínkách skladování, přechovávání a zacházení s černým loveckým prachem, bezdýmným prachem a zápalkami, ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto nařízení, a které byly k 31. červenci 2017 užívány k přechovávání zbraní a střeliva, se považují za technicky způsobilé ve smyslu části druhé tohoto nařízení.

§ 24

Závěrečné ustanovení

Toto nařízení bylo oznámeno v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 ze dne 9. září 2015 o postupu při poskytování informací v oblasti technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti.

§ 25

Zrušovací ustanovení

Zrušují se:

1. Nařízení vlády č. 338/2002 Sb., o technických požadavcích pro zabezpečení přechovávaných zbraní nebo střeliva a o podmínkách skladování, přechovávání a zacházení s černým loveckým prachem, bezdýmným prachem a zápalkami.
2. Nařízení vlády č. 347/2003 Sb., kterým se mění nařízení vlády č. 338/2002 Sb., o technických požadavcích pro zabezpečení přechovávaných zbraní nebo střeliva a o podmínkách skladování, přechovávání a zacházení s černým loveckým prachem, bezdýmným prachem a zápalkami.
3. Nařízení vlády č. 503/2005 Sb., kterým se mění nařízení vlády č. 338/2002 Sb., o technických požadavcích pro zabezpečení přechovávaných zbraní nebo střeliva a o podmínkách skladování, přechovávání a zacházení s černým loveckým prachem, bezdýmným prachem a zápalkami, ve znění nařízení vlády č. 347/2003 Sb.

§ 26

Účinnost

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. srpna 2017.

Předseda vlády:

Mgr. Sobotka v. r.

Ministr vnitra:

Chovanec v. r.

Příl.

Největší dovolená množství černého loveckého prachu, bezdýmného prachu a zápalek určených k prodeji přechovávaných v provozovně podnikatele v bytových domech a stavbách pro obchod

Látky a předměty	Bytový dům	Stavba pro obchod
	prodejný prostor	přílehlý prostor
Černý lovecký prach	nepřipouští I 3 kg (netto) I se I	nepřipouští I 16 kg (netto) I se I
Bezdýmný prach	nepřipouští I 10 kg (netto) I se I	nepřipouští I 25 kg (netto) I se I
Zápalky pro pistolové a kulové náboje1)	nepřipouští I 15 000 ks I se I	nepřipouští I 15 000 ks od I každého typu2) I
Zápalky pro brokové náboje1)	nepřipouští I 10 000 ks I se I	nepřipouští I 10 000 ks od I každého typu3) I
Perkusní zápalky	nepřipouští I 15 000 ks I se I	nepřipouští I 15 000 ks2) I I se I

1) Do celkového maximálního počtu zápalek se nezapočítávají zápalky zalaborované v nábojnicích nebo kompletních nábojích.

2) Maximálně 60 000 ks zápalek celkem.

3) Maximálně 40 000 ks zápalek celkem.

1) § 4a zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

2) Například zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, vyhláška č. 23/2008 Sb., o technických podmínkách požární ochrany staveb, ve znění pozdějších předpisů.

3) § 3 vyhlášky č. 225/2015 Sb., o stanovení rozsahu bezpečnostních opatření fyzické ochrany objektu zařazeného do skupiny A nebo skupiny B.

4) Vyhláška č. 99/1995 Sb., o skladování výbušnin, ve znění pozdějších předpisů.

5) Evropská dohoda o mezinárodní silniční přepravě nebezpečných věcí (ADR), vyhlášená pod č. 64/1987 Sb., v platném znění.

151/2004 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY

ze dne 10. března 2004,

kterým se stanoví, které střelné zbraně a střelivo je možné z jiného členského státu Evropské unie přepravit na území České republiky bez předchozího souhlasu příslušných orgánů České republiky

Vláda nařizuje podle § 51 odst. 7 zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a o změně zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o zbraních):

§ 1

Střelné zbraně zařazené podle § 7 zákona o zbraních do kategorie D a mechanické střelné zbraně, u nichž je napínací síla menší nebo se rovná 150 N, a střelivo do uvedených zbraní je možné přepravit na území České republiky z jiného členského státu Evropské unie bez předchozího souhlasu příslušných orgánů České republiky.¹⁾

§ 2

Účinnost

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost.

Předseda vlády:

PhDr. Špidla v. r.

1. místopředseda vlády a ministr vnitra:

Mgr. Gross v. r.

1) Čl. 11 odst. 4 Směrnice Rady č. 91/477/EHS ze dne 18. června 1991 o kontrole, nabývání a držení zbraní.

Čl. 10 odst. 4 Směrnice Rady č. 93/15/EHS ze dne 5. dubna 1993 o harmonizaci předpisů týkajících se uvádění na trh a dozoru nad výbušninami pro civilní použití.

369/2002 Sb.

VYHLÁŠKA

Ministerstva průmyslu a obchodu

ze dne 26. července 2002,

kterou se stanoví postup Českého úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva při zařazování typu zbraně nebo střeliva do kategorie

Ministerstvo průmyslu a obchodu stanoví podle § 79 odst. 4 k provedení § 3 odst. 3 zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a o změně zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o zbraních), (dále jen "zákon"):

§ 1

Předmět úpravy

Tato vyhláška stanoví postup Českého úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva (dále jen "Úřad"), který v pochybnostech rozhoduje o zařazování typu střelné zbraně (dále jen "zbraň") nebo střeliva do příslušné kategorie.

Postup při zařazování typu zbraně nebo střeliva do kategorie

§ 2

(1) Úřad na základě žádosti toho, kdo v pochybnostech požaduje zařazení typu zbraně nebo střeliva do příslušné kategorie, (dále jen "žadatel") zahájí řízení, v němž rozhodne o zařazení typu zbraně nebo střeliva do příslušné kategorie podle § 3 až 7 zákona. Žádost obsahuje

- a) identifikační údaje žadatele (jméno a příjmení, trvalý pobyt u fyzické osoby nebo název, popřípadě obchodní firmu, sídlo a identifikační číslo u právnické osoby),
- b) údaje o zbraní (druh, značka výrobce, model, ráže, výrobní číslo, pokud je žadateli známo) a její popis,
- c) údaje o střelivu (druh, značka výrobce, ráže) a jeho popis,
- d) důvod předložení žádosti.

(2) Žadatel k žádosti přiloží

- a) zbraň nebo střelivo, které mají být zařazeny do kategorie, pokud rozměry nebo hmotnost dovolují jejich přiložení, jinak sdělí místo jejich uložení a zajistí přístup zaměstnanců Úřadu ke zbraní nebo střelivu a
- b) technickou, výkresovou, propagační, reklamní nebo jinou dokumentaci ke zbraním nebo střelivu podle písmene a), je-li k dispozici.

§ 3

(1) Při zařazování typu zbraně nebo střeliva do kategorie vychází Úřad z technických kritérií stanovených v § 3 až 7 zákona a v příloze zákona a dále zejména z

- a) dovoleného výrobního provedení zbraně nebo střeliva,
- b) funkčních a střeleckých charakteristik zbraně,
- c) vzhledu zbraně,
- d) roku vývoje nebo výroby zbraně,
- e) celkové délky zbraně,
- f) počtu nábojů v podávacím ústrojí zbraně,
- g) dosažené kinetické energie střely na ústí hlavně,
- h) napínací síly u mechanické zbraně,
- i) funkčního principu doplňku zbraně,
- j) druhu zápalu střeliva,

k) použitého střeliva ve zbraní,

l) druhu střely v náboji.

(2) Úřad posoudí typ předložené zbraně nebo střeliva podle hledisek uvedených v odstavci 1 a vydá rozhodnutí o zařazení typu zbraně nebo střeliva do kategorie.

(3) Rozhodnutí o zařazení typu zbraně nebo střeliva do kategorie zasílá Úřad též Ministerstvu vnitra a Policejnímu prezidiu České republiky. Úřad rozhodnutí zveřejňuje na své adrese ve veřejně přístupném informačním systému (Internet).

§ 4

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2003.

Ministr:

Ing. Rusnok v. r.

335/2004 Sb.

VYHLÁŠKA

ze dne 14. května 2004,

kteřou se provádějí některá ustanovení zákona o ověřování střelných zbraní a střeliva

Změna: 267/2010 Sb.

Změna: 398/2010 Sb.

Změna: 95/2014 Sb.

Změna: 144/2016 Sb.

Ministerstvo průmyslu a obchodu stanoví podle § 24 zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní a střeliva, ve znění zákona č. 227/2003 Sb., zákona č. 148/2010 Sb. a zákona č. 206/2015 Sb., k provedení § 6 odst. 1, § 7 a 8, § 8a odst. 4, § 10 odst. 1 písm. c), § 11a odst. 2, § 15 odst. 2, § 16 odst. 1 písm. d), § 16 odst. 2 písm. a), § 18 odst. 2, § 18 odst. 3 písm. a), § 19 odst. 3 a 6, § 19a odst. 3 a § 20 odst. 1:

§ 1

Předmět úpravy

Tato vyhláška upravuje

- a) podrobnosti o postupu Českého úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva (dále jen "úřad") při ověřování stanovených střelných zbraní, stanoveného střeliva a stanovených doplňků (dále jen "kontrolované výrobky"),
- b) postup úřadu při kontrole označení kontrolovaných výrobků identifikačními údaji a rozsah kontrolovaných identifikačních údajů,
- c) rozsah technické a průvodní dokumentace,
- d) vzory zkušebních značek a dalších značek používaných úřadem a uznaných v České republice,
- e) výši úplaty vybírané úřadem za provedené odborné činnosti,
- f) vzor služebního průkazu a
- g) počet vzorků kontrolovaných výrobků předkládaných k ověřování.

§ 1a

Základní pojmy

Pro účely této vyhlášky se rozumí

- a) kontrolní značkou značka uvedená v příloze č. 4,
- b) jednotnou zkušební značkou značka uvedená v příloze č. 3 části 1.1.2, nebo 1.1.3,
- c) identifikační značkou značka uvedená v příloze č. 3 části 1.1.1,
- d) národní zkušební značkou značka uvedená v příloze č. 3 části 2.

§ 1b

Stanovený způsob označování zbraní a střeliva

(1) Stanovené střelné zbraně označuje úřad stanoveným způsobem, který je tvořen

- a) jednotnou zkušební značkou, která je alespoň na jedné z hlavních částí zbraně doplněna identifikační značkou úřadu a vyznačeným dvojčíslím nebo symbolem označujícím rok provedení zkoušky (dále jen "symbol roku zkoušky"),
- b) jednotnou zkušební značkou, identifikační značkou úřadu a dvojčíslím nebo symbolem roku zkoušky na každé silně namáhané části předložené samostatně k ověření, nebo
- c) národní zkušební značkou, která je alespoň na jedné z hlavních částí zbraně doplněna vyznačeným dvojčíslím nebo symbolem roku zkoušky, a jedná-li se o zbraň zakázanou⁶⁾, i číslem zkušebního protokolu ve zvláštní číselné řadě.

(2) Stanovené střelivo označuje kontrolovaná osoba nebo úřad stanoveným způsobem, který je tvořen zkušební značkou s číslem certifikátu o typové zkoušce, nebo jednotnou zkušební značkou vyznačenou spolu s národní identifikační značkou úřadu.

Postup při homologaci stanovených střelných zbraní

(1) Při homologaci stanovených střelných zbraní (dále jen "homologace") výrobce, dovozce, vývozce, distributor nebo opravce (dále jen "kontrolovaná osoba") spolu se žádostí podle § 18 zákona předkládá úřadu dvě stanovené střelné zbraně; každá předkládaná stanovená střelná zbraň musí být opatřena

- a) označením kontrolované osoby obchodní firmou, pod kterou je zapsána v obchodním rejstříku, nebo názvem, jde-li o právnickou osobu, nebo jménem, jde-li o fyzickou osobu, anebo jeho ochrannou známkou,
- b) typovým označením,
- c) ráží používaného střeliva,
- d) údajem o ráži na každé výměnné hlavni, a pokud má zbraň hlavně rozdílných ráží, údajem o ráži na každé z hlavní,
- e) údajem o ráži na každém výměnném válci revolveru a
- f) jedná-li se o palnou zbraň, dále označením země nebo místa původu, výrobním číslem a datem výroby, není-li součástí výrobního čísla.

(2) U stanovených střelných zbraní předložených k homologaci úřad zjišťuje

- a) shodu základních rozměrů s technickou dokumentací výrobce a se stanovenými technickými požadavky (§ 4 zákona),
- b) typové označení uvedené na stanovené střelné zbraně,
- c) bezpečnou funkci při střelbě,
- d) odolnost materiálu, ze kterého je zbraň vyrobena, a to při střelbě nebo při ztížených klimatických podmínkách, je-li to vyžadováno,
- e) správnost a úplnost technické a průvodní dokumentace,
- f) zda výrobce má k dispozici potřebná kalibrovaná měřidla, vypracované kontrolní postupy, potřebné prostory a má zabezpečeny technické a personální předpoklady k provádění kontroly všech výrobků shodných s homologovaným typem stanovené střelné zbraně (dále jen "systém kontroly") a zda o tom vede záznamy.

(3) Typ předkládané stanovené střelné zbraně může zahrnovat několik výrobních provedení za předpokladu, že tato výrobní provedení mají shodná konstrukční uspořádání. Za výrobní provedení typu předkládané stanovené střelné zbraně se považují zbraně pouze s odlišným vnějším vzhledem.

(4) Při homologaci dovážených stanovených střelných zbraní zajistí kontrolovaná osoba, která nedoloží údaje o systému kontroly (§ 6 odst. 1 zákona) u zahraničního výrobce, zjištění těchto údajů ve spolupráci s úřadem na své náklady.

(5) Úřad vždy po provedení zkoušek vydá kontrolované osobě písemný záznam o provedeném ověření (dále jen "protokol"), ve kterém uvede

- a) jméno, popř. druhé jméno, a příjmení, rodné příjmení, datum a místo narození a místo pobytu fyzické osoby, anebo název nebo obchodní firmu, právní formu, sídlo a identifikační číslo právnické osoby (dále jen "identifikační údaje o kontrolované osobě"),
- b) popis a určení stanovené střelné zbraně,
- c) popis provedených zkoušek z hlediska stanovených technických požadavků, jejich výsledky a vyhodnocení,
- d) místo provedení zkoušek a datum vydání protokolu.

(6) Při splnění podmínek uvedených v § 6 odst. 1 zákona vydá úřad současně s protokolem podle odstavce 5 certifikát o homologaci, který obsahuje

- a) identifikační údaje o kontrolované osobě,
- b) technické charakteristiky zkoušeného typu stanovené střelné zbraně, zejména druh materiálu a jeho parametry, ráží střeliva,
- c) určení identifikační značky úřadu a jednotné zkušební značky podle přílohy č. 3 s číslem homologace a určení subjektu, který takto bude označovat každou vyrobenou stanovenou střelnou zbraň, a poučení o vedení evidence označených stanovených střelných zbraní,
- d) poučení o provádění jednotlivého ověřování stanovených střelných zbraní po dobu platnosti homologace (§ 6 odst. 4 zákona),
- e) poučení o provádění kontrol úřadem (§ 20 zákona), datum a místo vydání certifikátu o homologaci.

Pokud zbraň při homologaci stanoveným podmínkám nevyhoví, úřad vydá rozhodnutí o odmítnutí vydat certifikát o homologaci (§ 21 odst. 2 zákona) obsahující kromě údajů shodných s protokolem i popis zjištěné závady.

(7) Po provedení homologace se jeden exemplář ověřovaného typu stanovené střelné zbraně uloží u úřadu; toto neplatí v případě plynových zbraní. Druhý exemplář se vrátí kontrolované osobě.

(8) Úřad provádí jednotlivé ověřování stanovených střelných zbraní v rozsahu homologace podle odstavce 2 podléhajících homologací v případě

a) prodloužení platnosti certifikátu o homologaci (§ 6 odst. 4 zákona), nebo

b) pokud jsou vyráběny nebo dováženy v počtu nejvíce pěti kusů ročně (§ 6 odst. 3 zákona).

V případě, že zbraň při jednotlivém ověřování podle písmene a) stanoveným podmínkám nevyhoví, úřad vydá rozhodnutí o zrušení nebo o odejmutí certifikátu o homologaci (§ 21 odst. 2 zákona) obsahující kromě údajů shodných s protokolem i popis zjištěné závady.

(9) Pokud kontrolovaná osoba, vlastník zbraně nebo ten, kdo je zapsán v průkazu zbraně, požádá úřad o ověření stanovené střelné zbraně již označené homologační značkou, úřad provede jednotlivé ověřování.

(10) Stálé kanceláři Mezinárodní stálé komise pro zkoušky ručních palných zbraní¹⁾ (dále jen "Stálá kancelář") úřad zasílá kopii certifikátu o homologaci stanovené střelné zbraně nebo zprávu o jeho zrušení nebo zprávu o odejmutí certifikátu o homologaci, nebo o odmítnutí vydat certifikát o homologaci (§ 21 odst. 2 zákona).

§ 3

Postup při kusovém ověřování stanovených střelných zbraní a stanovených doplňků

(1) Při kusovém ověřování stanovených střelných zbraní kontrolovaná osoba nebo ten, kdo je zapsán v průkazu zbraně, spolu se žádostí podle § 18 zákona předkládá úřadu stanovenou střelnou zbraň, dva spotřební náboje na každou nábojovou komoru, k samočinné zbraní pět kusů nábojů na každou nábojovou komoru a ke stanovené střelné zbraní určené výhradně pro použití černého prachu dvě střely na každou hlaveň; stanovená střelná zbraň musí být opatřena

a) označením výrobce obchodní firmou, pod kterou je zapsán v obchodním rejstříku, nebo názvem, jde-li o právnickou osobu, nebo jménem a příjmením, jde-li o fyzickou osobu, anebo jejich ochrannou známkou,

b) typovým označením,

c) označením země nebo místa původu,

d) výrobním číslem,

e) ráží použitého střeliva,

f) rokem výroby, pokud není uveden ve výrobním čísle stanovené střelné zbraně,

g) údajem nebo údaji na každé hlavni o délce nábojové komory, pokud jde o stanovenou střelnou zbraň s hlavní nebo hlavními s hladkým vývrtem,

h) údajem o ráži každé hlavně, pokud má zbraň hlavně rozdílných ráží, nebo údajem o ráži na hlavní, pokud má stanovená střelná zbraň každou z hlavní stejné ráže,

i) pokud je hlaveň určena výhradně pro použití černého prachu, jednoznačným údajem o této skutečnosti, pokud úřad neurčí jinak,

j) údajem každé brokové hlavně o měřeném průměru vývrtnu, nebo označením materiálu, ze kterého je vyrobena, případně údajem o hmotnosti,

k) údajem o ráži na válci revolveru, pokud je možno vyměnit válec revolveru.

(2) Není-li zbraň při předložení k ověřování nebo kontrole označení kontrolovaných výrobků identifikačními údaji označena výrobním číslem nebo rokem výroby, označí úřad zbraň pořadovým číslem zkoušky a rokem zkoušky.

(3) Při kusovém ověřování tlumičů hluku stanovené střelné zbraně se středovým zápalem je tlumič hluku ověřován speciálním zkušebním nábojem pro ověřování tlumičů. Výrobce opatřuje tlumiče hluku označením ve stejném rozsahu jako stanovené střelné zbraně. Pokud má být stanovená střelná zbraň opatřena tlumičem hluku, ověřuje se stanovená střelná zbraň zvlášť pro tento účel stanoveným způsobem. Tlumič hluku nabytý před 15. červnem 2014 musí být předložen k ověření nejpozději při předložení první stanovené střelné zbraně, která jím může být opatřena, k ověření zvlášť pro tento účel. Tlumič hluku musí být opatřen označením ráže, pro kterou je ověřen; pokud je určen k použití pro více ráží, musí být opatřen označením hlavní ráže a dále všemi ostatními rážemi, rovněž pokrytými ověřením hlavní ráže speciálním zkušebním nábojem pro ověřování tlumičů.

(4) Při kusovém ověřování úřad provádí

a) prohlídku před zkušební střelbou,

b) zkušební střelbu,

c) prohlídku po zkušební střelbě.

(5) Technické požadavky při kusovém ověřování jsou uvedeny v příloze č. 1, v jiném právním předpisu⁸⁾ a v českých technických normách²⁾.

(6) Při prohlídce před zkušební střelbou vyřadí úřad stanovenou střelnou zbraň, která nesplňuje požadavky uvedené v příloze č. 1 bodě 1, nebo takovou, jejíž označení neodpovídá požadavkům uvedeným v odstavci 1. Tuto skutečnost oznámí kontrolované osobě nebo tomu, kdo je zapsán v průkazu zbraně.

(7) Úřad neověří stanovenou střelnou zbraň, která je viditelně poškozena zkušební střelbou, a stanovené střelné zbraně, které vykazují závady uvedené v příloze č. 1 bodě 3 nebo mají neopravitelnou závadu uvedenou v příloze č. 1 bodě 4. Tuto skutečnost oznámí kontrolované osobě nebo tomu, kdo je zapsán v průkazu zbraně.

(8) Vznikne-li při zkušební střelbě prováděné podle přílohy č. 1 podezření, že došlo ke snížení tlaku zkušební náboje, zejména únikem plynů, úřad provede doplňkovou střelbu nad rámec předepsaného počtu zkušebních výstřelů. V případě pochybnosti o pevnosti stanovené střelné zbraně podrobené zkušební střelbě nebo při pochybnostech o existenci poškození nebo jiné vady stanovené střelné zbraně anebo v případě výskytu závady na nábojnici zkušební náboje provede úřad rovněž doplňkovou střelbu zkušebními náboji.

(9) Dojde-li při zkušební střelbě prováděné podle přílohy č. 1 k vadné funkci zkoušené stanovené střelné zbraně, úřad provede ověření funkce doplňkovou střelbou spotřebními náboji, a to minimálně dvěma výstřely na každou nábojovou komoru.

(10) Na žádost kontrolované osoby nebo toho, kdo je zapsán v průkazu zbraně, může být ověřování brokovnice nahrazeno zkouškou s vyšším tlakem (vyšší zkouška) nebo zkouškou pro ocelové broky.

(11) U kusového ověřování zbraní dovezených ze zahraničí, jejichž zkušební značky nejsou v České republice uznávány na základě Úmluvy¹⁾ a které mají sklopné hlavně, se navíc zjišťuje

a) délka hlavní s přesností na 1 mm,

b) průměr vývrtu brokové hlavně s přesností na 0,1 mm a průměr vývrtu kulové hlavně s přesností na 0,01 mm,

c) hmotnost hlavně bez předpažbí s přesností na 1 g,

d) pevnost materiálu hlavních částí stanovené střelné zbraně zkouškou tvrdosti a na základě této zkoušky se stanoví, zda je tloušťka stěny hlavně vyhovující, pokud kontrolovaná osoba neprokáže, že pevnost použitého materiálu odpovídá české technické normě.²⁾

(12) Stanovená střelná zbraň, která je předkládána opravcem [§ 16 odst. 4 písm. b) zákona], je podrobená kusovému ověřování. Kusovému ověřování jsou taktéž podrobeny stanovené střelné zbraně, které jsou již označeny zkušební značkou.

(13) Úřad vždy po kusovém ověřování zbraní označí stanoveným způsobem a současně vydá kontrolované osobě nebo tomu, kdo je zapsán v průkazu zbraně, protokol, který obsahuje

a) identifikační údaje o kontrolované osobě,

b) identifikační údaje o stanovené střelné zbraně a

c) datum a místo zkoušky ověření,

d) v případě zbraně nabíjené černým prachem i maximální hmotnosti prachové náplně, ucpávky a použité střely.

Pokud zbraň při tomto ověřování stanoveným podmínkám nevyhoví, úřad ji označí podle § 19 odst. 4 zákona a vydá rozhodnutí o odmítnutí označit stanovenou střelnou zbraň obsahující kromě údajů shodných s protokolem i popis zjištěné závady (§ 21 odst. 2 zákona).

(14) Stanovené střelné zbraně, které nevyhověly podmínkám kusového ověřování, jsou označeny identifikační značkou úřadu a jsou vráceny zpět kontrolované osobě nebo tomu, kdo je zapsán v průkazu zbraně, k odstranění nedostatků. Po jejich odstranění úřad provede opakované kusové ověřování.

§ 4

Postup při opakovaném kusovém ověřování stanovených střelných zbraní a stanovených doplňků

(1) Úřad vždy po opakovaném kusovém ověřování zbraní označí stanoveným způsobem a současně vydá kontrolované osobě nebo tomu, kdo je zapsán v průkazu zbraně, protokol, který obsahuje

a) identifikační údaje o kontrolované osobě,

b) identifikační údaje o stanovené střelné zbraně a

c) datum a místo zkoušky ověření.

Pokud zbraň při tomto ověřování stanoveným podmínkám nevyhoví, úřad vydá rozhodnutí o odmítnutí označit stanovenou střelnou zbraň obsahující kromě údajů shodných s protokolem i popis zjištěné závady (§ 21 odst. 2 zákona) a opět ji vrátí zpět kontrolované osobě nebo tomu, kdo je zapsán v průkazu zbraně, k odstranění nedostatků.

(2) Vyhoví-li zbraň při opakovaném kusovém ověřování stanoveným podmínkám, úřad na předloženou stanovenou střelnou zbraň doplní k vyznačené identifikační značce úřadu podle § 3 odst. 14

a) jednotnou zkušební značku, pořadové číslo zkoušky a dvojčíslí nebo symbol roku zkoušky v případě, že byl ověřován soulad zbraně s technickými požadavky stanovenými na základě mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána, nebo

b) národní zkušební značku, pořadové číslo zkoušky a dvojčíslí nebo symbol roku zkoušky v případě, že byl ověřován soulad zbraně s národními technickými požadavky.

(3) Při opakovaném kusovém ověřování stanoveného doplňku se přiměřeně použijí ustanovení odstavců 1 a 2.

§ 5

Postup při typové kontrole stanoveného střeliva

(1) Pro ověřování stanoveného střeliva se za nejmenší výrobní sérii považuje 3000 kusů od ověřovaného typu střeliva. V případě, že je vyráběn počet nižší, rozhoduje úřad o každém případě zvlášť, s ohledem na stanovené technické požadavky. Pro typovou kontrolu stanoveného střeliva (dále jen "typová kontrola") se vybírá jako představitel typu stanovené střelivo vyvíjející nejvyšší maximální tlaky.

(2) Stanovené střelivo opatřené obchodní firmou nebo názvem, jde-li o právnickou osobu, nebo jménem a příjmením, jde-li o fyzickou osobu, anebo ochrannou známkou a údaji umožňujícími identifikaci typu střeliva (druh, značku a ráži) předloží kontrolovaná osoba společně se žádostí (§ 18 zákona) v množství stanoveném v příloze č. 7, popřípadě stanoveném úřadem podle odstavce 1. Úřad rovněž určí počet předkládaných nejmenších spotřebitelských obalů, a to podle příslušné české technické normy.²⁾ Na nejmenším spotřebitelském obalu střeliva uvede kontrolovaná osoba kromě svého označení i označení typu střeliva, číslo série a počet kusů střeliva v obalu. Typ předkládaného střeliva může zahrnovat několik výrobních provedení s ohledem na materiálové a konstrukční provedení jednotlivých částí střeliva daného typu. Úřad prověří technickou a průvodní dokumentaci a nejpozději do 60 dnů písemně oznámí kontrolované osobě podmínky provedení typové kontroly.

(3) Při typové kontrole úřad zjišťuje, zda

a) kontrolovaná osoba vlastní a používá kalibrované nebo ověřené měřicí přístroje pro měření rozměrů, funkce, tlaků nebo hodnot pokládaných za rovnocenné pro daný typ stanoveného střeliva,

b) výrobce má k dispozici technické vybavení k provádění výrobní kontroly [§ 10 odst. 1 písm. c) zákona], zejména

1. balistická měřidla, jejichž rozměry jsou shodné se stanovenými technickými požadavky,
2. tlakoměry s platným ověřením,
3. měřidla určená k rozměrové kontrole střeliva s platným metrologickým ověřením,
4. zbraně s platným ověřením určené ke kontrole bezpečnosti funkce střeliva,

c) výrobce má odborně způsobilý personál k obsluze technického vybavení uvedeného v písmenu b),

d) výrobce provozuje systém kontroly a vede záznamy o výsledcích kontrol jednotlivých výrobních sérií stanoveného střeliva; tyto záznamy musí být vedeny postupem schváleným úřadem a musí být úřadu kdykoliv k dispozici,

e) dovozce, který nedoloží údaje o systému kontroly u dováženého stanoveného střeliva u zahraničního výrobce, zajistí jejich zjištění ve spolupráci s úřadem na své náklady,

f) vyrobené střelivo odpovídá stanoveným technickým požadavkům na

1. shodnost rozměrových charakteristik,
2. vzhled a provedení i údajů a rozlišovacích znaků na každém náboji,
3. provedení odpovídajících údajů na nejmenším spotřebitelském obalu,
4. tlak plynů nábojů nebo hodnoty pokládané za ekvivalentní,
5. dopravní, manipulační a funkční bezpečnost,
6. odolnosti vůči ztíženým klimatickým podmínkám,
7. rozptyl, krytí a rychlost,

g) výmetné náplně jako částí střeliva uváděné na trh samostatně odpovídají technickým a bezpečnostním požadavkům stanoveným výrobcem pro daný účel použití střeliviny; úřad zahrne do zjištění výsledky posouzení shody, pokud u střeliviny bylo provedeno posouzení shody podle jiného právního předpisu, za předpokladu, že spolu se žádostí byly předloženy výsledky takového posouzení podle § 7 písm. d).

(4) Úřad vždy po provedení zkoušek vydá kontrolované osobě protokol, který obsahuje

a) identifikační údaje o kontrolované osobě,

b) popis a určení stanoveného střeliva,

c) popis provedených zkoušek stanovených technických požadavků a jejich výsledky,

d) datum a místo zkoušek.

(5) Při splnění podmínek stanovených v § 10 zákona vydá úřad současně s protokolem podle odstavce 4 certifikát o typové kontrole střeliva, který obsahuje

a) identifikační údaje o kontrolované osobě,

b) předmět typové kontroly,

c) datum a místo vydání certifikátu o typové kontrole,

d) pověření k provádění výrobní kontroly a určení subjektu, který bude oprávněn k označování stanoveného střeliva stanoveným způsobem,

e) poučení o provádění inspekčních kontrol střeliva (§ 11 zákona),

f) poučení o provádění kontrol úřadem (§ 20 zákona).

Pokud střelivo při typové nebo inspekční kontrole stanoveným podmínkám nevyhoví, úřad vydá rozhodnutí o odmítnutí vydat certifikát o typové kontrole, o jeho odejmutí nebo o ukončení jeho platnosti obsahující kromě údajů shodných s protokolem i popis zjištěné závady (§ 21 odst. 3 zákona).

(6) Úřad zašle Stálé kanceláři kopii certifikátu o typové kontrole střeliva nebo ji uvědomí o odmítnutí ho vydat nebo o jeho případném odejmutí. Obdobně postupuje při ukončení platnosti certifikátu o typové kontrole střeliva.

(7) V případě předložení stanoveného střeliva, na jehož ráži ještě nejsou stanoveny technické požadavky (§ 4 zákona), k ověřování úřadu provede úřad typovou kontrolu na základě úplných údajů dodaných výrobcem. Úřad oznámí provedení této kontroly Stálé kanceláři současně s maximálním přípustným tlakem, naměřenou střední hodnotou maximálního tlaku a dalšími údaji sdělenými výrobcem, které jsou řádně ověřeny.

(8) U nové ráže stanoveného střeliva, kromě střeliva s vysokým výkonem, se typová kontrola neprovádí v případech, kdy lze střelivo již typově kontrolované a zařazené do stanovených technických požadavků, které má rozměry identické nebo podobné a maximální přípustný tlak vyšší, než je tlak nového střeliva, nabití a vystřelit z nábojové komory ruční palné zbraně určené pro toto nové střelivo, které má maximální přípustný tlak nižší než tato již typově zkontrolovaná ráže.

(9) Pokud kontrolovaná osoba nedoloží údaje o systému kontroly u vyráběného nebo dováženého stanoveného střeliva, ověří úřad každou výrobní nebo dovezenou sérii střeliva.

§ 6

Postup při kontrole označení kontrolovaných výrobků identifikačními údaji

(K § 11a zákona)

(1) Při kontrole označení kontrolovaného výrobku identifikačními údaji výrobce, opravce, vývozce nebo dovozce kontrolovaného výrobku spolu s kontrolovaným výrobkem předloží úřadu technickou dokumentaci a údaje potřebné k identifikaci předkladatele a předloženého kontrolovaného výrobku, zejména údaje o:

a) typu výrobku včetně výrobních provedení s

1. druhem, značkou, modelem a ráží u stanovené střelné zbraně a stanoveného doplňku,
2. druhem, značkou a ráží u stanoveného střeliva,

b) názvu a sídle výrobce v případě dovozu.

(2) Údaje podle odstavce 1 lze úřadu poskytnout na tiskopise, který úřad zveřejní na svých internetových stránkách.

(3) Technická dokumentace předkládaná podle odstavce 1 obsahuje označení stanovené zbraně nebo stanoveného doplňku identifikačními údaji podle odstavce 4 nebo označení stanoveného střeliva podle odstavce 5, umístění takového označení na kontrolovaném výrobku a způsob jeho provedení.

(4) Při kontrole označení stanovených střelných zbraní a stanovených doplňků identifikačními údaji úřad kontroluje, zda je předložena stanovená střelná zbraň nebo stanovený doplněk označen rokem výroby, výrobcem nebo státem původu a výrobním číslem.

(5) Při kontrole označení stanoveného střeliva identifikačními údaji předloží výrobce, vývozce nebo dovozce stanovené střelivo z jedné série v množství stanoveném v příloze č. 7. Úřad rovněž určí počet předkládaných nejmenších spotřebitelských obalů. Na nejmenším spotřebitelském obalu střeliva uvede kontrolovaná osoba kromě svého označení i označení typu a ráže střeliva, číslo série a počet kusů střeliva v obalu. Typ předkládaného střeliva může zahrnovat několik výrobních provedení z hlediska stanovených technických požadavků. Úřad při kontrole označení identifikačními údaji přezkoumává úplnost a provedení identifikačních údajů na spotřebních obalech v rozsahu podle věty třetí a dále přezkoumává úplnost a provedení identifikačních údajů na každém náboji, kdy každý náboj musí být označen značkou nebo názvem výrobce a ráží střeliva.

§ 7

Technická a průvodní dokumentace

Technická a průvodní dokumentace předkládaná kontrolovanou osobou spolu se žádostí o ověřování kontrolovaných výrobků [§ 18 odst. 3 písm. a) zákona] zahrnuje

a) všeobecný popis,

b) konstrukční a výrobní nákresy, schémata částí, konstrukčních skupin apod.,

c) popisy a vysvětlení nezbytná pro porozumění podkladům, včetně popisu funkce a definování zásad pro bezpečné používání,

skladování, přepravu a likvidaci výrobku,

d) protokoly o provedených zkouškách,

e) návod pro osobu provádějící montáž a demontáž stanovené střelné zbraně nebo stanoveného doplňku,

f) návod k používání,

g) návod pro provádění přebíjení střeliva, pokud jsou části střeliva nutné k sestavení náboje nebo nábojky na trh uváděny samostatně,

h) technické a bezpečnostní požadavky stanovené výrobcem sloužící k prokázání splnění požadavků podle § 4 odst. 1 zákona, pokud je střelivina uváděna na trh samostatně,

i) certifikáty vztahující se k vybavení stanovené střelné zbraně, ke stanovenému střelivu, ke stanovenému doplňku, k částem stanoveného střeliva nebo ke střelivně použité ve střelivu, zprávy a protokoly vztahující se ke stanovené střelné zbraně, stanovenému střelivu, střelivně použité ve střelivu nebo stanovenému doplňku a jiné dokumenty, které usnadní úřadu ověřování.

§ 8

Označování zkušebními značkami

Kontrolované výrobky, které splňují stanovené technické požadavky a byly ověřeny, se označují zkušebními značkami podle přílohy č. 3 takto:

a) při kusovém ověřování úřad stanovenou střelnou zbraň nebo stanovený doplněk, které splní stanovené technické požadavky, označí stanoveným způsobem,

b) při opakovaném kusovém ověřování úřad na stanovené střelné zbraně nebo stanoveném doplňku, které splní stanovené technické požadavky, doplní samostatně vyznačenou identifikační značku úřadu v souladu s § 4 odst. 2 tak, aby byla zbraň označena stanoveným způsobem,

c) stanoveným způsobem označí úřad každou hlaveň, důležitou část závěru (lůžko u sklopných hlavních, závěr u ostatních zbraní) a rám, existuje-li; dále dnový šroub stanovené střelné zbraně. U revolverů označí úřad stanoveným způsobem hlaveň, válec a rám stanovené střelné zbraně. Jde-li o stanovené střelné zbraně, jejichž nábojová komora není součástí hlavně, označí úřad stanoveným způsobem hlaveň, každou nábojovou komoru a důležité části závěru stanovené střelné zbraně. Pokud na hlavních částech zbraní, které jsou z kovu, není měkké místo pro vyražení příslušné zkušební značky, úřad označí stanoveným způsobem alespoň jednu z hlavních částí zbraně,

d) není-li při ověřování stanovené střelné zbraně již místo pro označení stanoveným způsobem, vyrazí úřad na stanovenou střelnou zbraň jen poslední dvojčíslí letopočtu a pořadové číslo zkoušky; při ověřování stanovené střelné zbraně s více hlavněmi označí úřad stanoveným způsobem každou hlaveň pouze v případě, že nemůže dojít k poškození stanovené střelné zbraně,

e) při homologaci označí úřad nebo kontrolovaná osoba stanovenou střelnou zbraň způsobem určeným v certifikátu o homologaci alespoň jednu z hlavních částí zbraně nebo nejmenší spotřebitelský obal formou ražby, potisku nebo nálepky,

f) při typové kontrole označí kontrolovaná osoba nebo úřad stanoveným způsobem podle údaje uvedeného v certifikátu o typové kontrole střeliva každý nejmenší spotřebitelský obal formou potisku nebo nálepky,

g) při kusovém nebo opakovaném kusovém ověřování úřad označí jednotnou zkušební značkou, identifikační značkou úřadu a dvojčíslím roku provedení zkoušky tlumič hluku, který splní stanovené technické požadavky,

h) při ověřování stanovené střelné zbraně pro účel jejího opatření tlumičem hluku úřad na stanovenou střelnou zbraň, která splní stanovené technické požadavky, doplní k vyznačeným zkušebním značkám číslo zkušebního protokolu zkoušky, kterou byla stanovená střelná zbraň ověřena pro účely použití s tlumičem hluku.

§ 8a

Označování kontrolovaných výrobků kontrolní značkou

(K § 19 zákona)

(1) Úřad při kontrole identifikačních údajů stanovené střelné zbraně nebo stanoveného doplňku označí předložený kontrolovaný výrobek kontrolní značkou alespoň na jedné z jeho hlavních částí, pokud je předložený kontrolovaný výrobek označen identifikačními údaji ve stanoveném rozsahu a není označen platnou zkušební značkou.

(2) Pokud úřad při kontrole identifikačních údajů stanoveného střeliva zjistí, že je označeno identifikačními údaji ve stanoveném rozsahu, určí pro každou kontrolovanou sérii stanoveného střeliva způsob a místo označení nejmenšího spotřebitelského obalu kontrolní značkou.

§ 9

Úplata

Výše úplaty za odborné činnosti související se zkoušením kontrolovaných výrobků a se zkoušením balisticky odolných materiálů a konstrukcí je uvedena v příloze č. 5.

§ 10

Služební průkaz

Vzor služebního průkazu je uveden v příloze č. 6.

§ 11

Přechodná ustanovení

- (1) Ověřování zahájená před účinností této vyhlášky se dokončí podle dosavadních předpisů.
- (2) Platnost dosavadních služebních průkazů skončí dnem 31.12.2005.

§ 12

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se vyhláška č. 313/2000 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických výrobků a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

§ 13

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 2004.

Ministr:

Ing. Urban v. r.

Příloha 1

Stanovené technické požadavky při kusovém ověřování stanovené střelné zbraně

1.

Prohlídka stanovené střelné zbraně před zkušební střelbou

1.1 Stanovená střelná zbraň nesmí před zkušební střelbou vykazovat stopy koroze, černící nebo jiné lázně, nesmí mít poškozenou pažbu a její označení musí odpovídat § 18 odst. 2 zákona.

1.2 Stanovená střelná zbraň nesmí mít zejména

- a) výrobní vady ve vývrtnu a v nábojové komoře, jako jsou prohlubně, rysky, prolomeniny a jiné vady viditelné pouhým okem,
- b) nedostatečně vyleštěný vývrt hlavně a povrch nábojové komory ztěžující odhalení případných závad vzniklých zkušební střelbou; v případě pochybností se kontroluje dodržení přípustné drsnosti povrchu Ra, která smí být nanejvýš 1 mikrometr ve vývrtnu hlavně a 1,8 mikrometru v nábojové komoře,
- c) ohnutou hlaveň nebo hlaveň s náznaky vyduť a jiných deformací,
- d) vměstky, praskliny, porézni nebo necelá a dodatečně zavařovaná místa na částech stanovené střelné zbraně,
- e) nesprávně ustavené nebo spájené hlavně, háky a lišty,
- f) vady způsobené mechanickými a tepelnými výrobními operacemi, které mohou nepříznivě ovlivnit pevnost a funkci stanovené střelné zbraně,
- g) závěr nebo dnový šroub, jejichž konstrukce, dimenzování a materiál neodpovídají účelu stanovené střelné zbraně.

1.3 Důležité rozměry stanovené střelné zbraně z hlediska bezpečnosti, závěrové vůle, uzamykací vůle a tloušťky stěn hlavně musí odpovídat hodnotám stanovených rozhodnutími C.I.P. nebo stanoveným technickým požadavkům nebo určených úřadem. U stanovené střelné zbraně nabíjené ústím hlavně musí průměr zátravky odpovídat stanoveným technickým požadavkům.

1.4 Stanovené střelné zbraně nesmí vykazovat

- a) nesprávnou funkci závěrového, spoušťového, bicího, pojistného nebo vyhazovacího ústrojí (u zbraní nabíjených zezadu),
- b) nesprávnou funkci a chod revolverového válce,
- c) nesprávnou funkci zažehovacího ústrojí (u stanovené střelné zbraně nabíjené ústím hlavně);
- d) sklon k samospuštění při nabíjení,
- e) příliš nízký odpor spouště neodpovídající stanoveným technickým požadavkům (s výjimkou terčových a sportovních stanovených střelných zbraní),
- f) závady v provedení, opracování a chodu úderníku a zápalníku,
- g) nedostatečné držení kohoutu nebo podobného bicího prvku v jeho záchytu.

1.5 Stanovená střelná zbraň pro brokové náboje s ocelovými broky vysokého výkonu musí být konstruována tak, že zahrnutí brokové hlavně nesmí být větší než 0,5 pro ráži 10/89 a 12/70 až 12/89 při použití ocelových broků o průměru větším než 4 mm, pro ráži 16/70 při použití ocelových broků o průměru větším než 3,5 mm, pro ráži 20/70 a 20/76 při použití ocelových broků o průměru větším než 3,25 mm, v ráži 28/70 a 28/76 při použití ocelových broků o průměru větším než 3 mm a pro ráži 410/76 při použití ocelových broků o průměru větším než 2,5 mm.

2.

Podmínky zkušební střelby

2.1 Zkušební střelba se provádí na úplně dohotovené stanovené střelné zbraně před střeleckou zkouškou prováděnou předkladatelem. Za úplně dohotovené se též považují stanovené střelné zbraně, na kterých bude ještě provedena rybina nebo povrchová úprava černěním nebo jiným způsobem. Úřad stanoví, zda bude ověřovat stanovenou střelnou zbraň s povrchovou úpravou nebo bez této úpravy. Stanovené střelné zbraně nabíjené ústím hlavně musí být vybavené zažehovacím ústrojím a jejich samostatně dodávané hlavně musí mít zátravku a definitivní dnový šroub.

2.2 Předkladatel musí předložit stanovenou střelnou zbraň ke zkoušce v takovém stavu, aby byla schopna bezpečné střelby, a s pažbou. Úřad může v odůvodněných případech povolit předkladateli předložení stanovené střelné zbraně bez pažby. Jde-li o samostatnou hlaveň, je předkladatel povinen předložit závěr umožňující provedení zkoušky nebo hlaveň, jde-li o samostatný závěr.

2.3 Zkušební střelba se provádí zkušebními náboji, které svým provedením, tlaky, popřípadě energiemi střely odpovídají jak jmenovitými hodnotami, tak statisticky vyhodnocenými nerovnostmi stanoveným technickým požadavkům. Zkušební náboje pro ověřování brokovnic musí navíc splňovat stanovený průměr a hmotnost náplně broků obsažených v náboji. Zkušební náboje smějí být použity při teplotě ovzduší 15 až 25 st. C.

2.4 Tlaky zkušebních nábojů se měří buď tlakoměrnými válečky (crusher), nebo mechanicko-elektrickými (piezo) snímači při teplotě prachové náplně (20 +/- 2) st. C. Je-li místo hodnoty tlaku udána energie střely, měří se při téže teplotě ústřová rychlost střely, z níž se vypočte ústřová energie. Vlastnosti a rozměry tlakoměrných válečků a mechanicko-elektrických snímačů (včetně vlastností měřicích souprav), jakož i metodika měření, způsob kalibrování a vyhodnocování výsledků měření musí odpovídat stanoveným technickým požadavkům.

2.5 Použité tlakoměrné hlavě musí svými rozměry, konstrukcí a vlastnostmi odpovídat stanoveným technickým požadavkům.

2.6 Jednotlivé druhy stanovených střelných zbraní nebo jejich samostatně dodávaných částí se podrobí střelbě zkušebními náboji takto:

a) Brokové hlavě nabíjené zezadu, s délkou nábojové komory menší než 73 mm a určené na brokové náboje se zkoušejí dvěma výstřely na hlavě náboji s olovenými broky nebo třemi náboji s ocelovými broky u zbraní, ve kterých se používají bezolovnaté broky. Rozměry a tvrdost broků a hmotnost brokové náplně udávají rozhodnutí C.I.P. Tyto brokové náboje musí splňovat předepsané tlaky (nebo tlaky vyšší) na předepsaných místech hlavě. Pro ověření funkce opakovací nebo samonabíjecí stanovené střelné zbraně se navíc vystřelí nejméně jeden spotřební náboj z každé hlavě.

	Tlak na tlakoměru č.:		(MPa)	
	1	2	1	2
Ráže	při zkoušce			
	běžné		vyšší	
12 a větší	93	45 - 60	132	45 - 60
16	98	45 - 60	132	45 - 60
20 a menší	104	45 - 60	132	45 - 60
12/70 - ocelové broky	hybnost =< 13,5 Ns		132	50 hybnost >= 15 Ns
12/73-76 - ocelové broky	hybnost =< 15 Ns		132	50 hybnost >= 17,5 Ns
12/89 - ocelové broky	hybnost =< 19 Ns		132	50 hybnost >= 22 Ns
10/89 - ocelové broky	hybnost =< 22 Ns		132	50 hybnost >= 22 Ns
16/70 - ocelové broky	hybnost =< 9,5 Ns		-	-
20/70 - ocelové broky	hybnost =< 11 Ns		132	50 hybnost >= 12,5 Ns
20/76 - ocelové broky	hybnost =< 12 Ns		132	50 hybnost >= 14 Ns

Poznámky k tabulce 1:

1. Tlakoměrem č. 1 se rozumí snímač tlaku umístěný v měřicím místě vzdáleném 17 mm ode dna lůžka závěru. Tlakoměrem č. 2 se rozumí snímač tlaku umístěný v měřicím místě vzdáleném (162 +/- 0,5) mm od tohoto dna.
2. Vyšší zkouška se uplatní, jestliže mají být ve zkoušené stanovené střelné zbraní použity spotřební náboje, jejichž střední hodnota maximálního tlaku převyšuje při měření mechanicko-elektrickými snímači:
74 MPa u ráže 12 a větší,
78 MPa u ráže 16,
83 MPa u ráže 20 a menší
nebo se dosáhne tlaku až 105 MPa nebo je délka nábojové komory větší než 73 mm,

b) Kulové hlavně nabíjené zezadu se zkoušejí zkušebními náboji, které dávají na předepsaných místech předepsané tlaky (nebo tlaky vyšší) a nejméně jedním spotřebním nábojem na nábojovou komoru pro ověření funkce opakovací nebo samonabíjecí stanovené střelné zbraně. U pistolí a revolverů zkušební náboje vyvíjejí maximální tlak, jehož střední hodnota je nejméně o 30 % vyšší a u zbraní s alespoň jednou dlouhou hlavní nejméně o 25 % vyšší, než je přípustná střední hodnota maximálního tlaku spotřebního náboje dané ráže určeného pro příslušnou zbraň. Předepsané tlaky a místa musí odpovídat stanoveným technickým požadavkům.

Počet použitých zkušebních nábojů:

1. 2 náboje na každou hlavěň u dlouhých střelných zbraní s provozním tlakem 180 MPa a více,
2. 1 náboj na každou hlavěň u dlouhých střelných zbraní s provozním tlakem menším než 180 MPa,
3. 2 náboje na každou hlavěň u pistolí bez ohledu na výši jejich provozního tlaku,
4. 1 náboj na každou nábojovou komoru, jestliže je od hlavně oddělena (např. u revolverů), bez ohledu na velikost provozního tlaku,
5. 3násobné množství výše stanovených zkušebních nábojů při nesplnění stanovených technických požadavků uvedených v bodě 1.2 písm. b).

Hodnotami provozních tlaků se rozumí střední hodnoty maximálních tlaků zjišťovaných tlakoměrnými válečky nebo mechanicko-elektrickými snímači,

c) Expanzní zbraně, pracovní expanzní přístroje a zvláštní zbraně nebo jejich části se podrobí střelbě zkušebními nábojkami, které mají o 30 % větší tlak, než je provozní tlak nejsilnější spotřební nábojky, nebo o 10 % větší energii, než je přípustná střední hodnota energie stanovená pro nejsilnější spotřební nábojku dané ráže. Výjimku tvoří expanzní vstřelovací přístroje s tloukem, kde se připouští přetlak převyšující provozní tlak pouze o 15 až 16 %.

Expanzní zbraně se ověří vystřelením:

1. 5 zkušebních nábojek z každé hlavně u expanzních zbraní s jednou nábojovou komorou,
2. 2 zkušebních nábojek z každé nábojové komory u expanzních zbraní se dvěma a více nábojovými komorami.

Pracovní expanzní přístroje se ověří vystřelením:

1. 10 zkušebních nábojek s použitím nejtěžší použitelné střely (kotevní hřeb) při nastavení výkonu na maximum (je-li výkon regulovatelný),
2. 10 zkušebních nábojek a 10 nejsilnějších spotřebních nábojek u expanzního vstřelovacího přístroje s tloukem, přičemž hmotnost tlouku se zvětší o 50 % (přidaným závažím) nad hmotnost nejtěžšího tlouku přístroje.

Zvláštní zbraně se ověří vystřelením 2 zkušebních nábojů nebo 5 nejsilnějších spotřebních nábojů,

d) Předovky určené výhradně na černý prach se zkoušejí dvěma výstřely se zkušební náplní na každou hlavěň, je-li nábojová komora součástí hlavně, a nejméně jedním výstřelem se zkušební náplní na každou nábojovou komoru, jestliže je od hlavně oddělena (např. u revolverů).

Zkušební náplně jsou tvořeny střelou a prachem v množství odpovídajícím stanoveným technickým požadavkům pro danou ráži a druh stanovené střelné zbraně.

Historické zbraně nabíjené ústím hlavně, určené výhradně na černý prach a vybavené pro každou hlavěň buď perkusním zámkem s komínkem (pistonem) na čepičkovou zápalku, nebo křesadlovým zámkem francouzského typu se zkoušejí dvěma výstřely se sníženou zkušební náplní černého prachu na každou hlavěň. Zkušební náplň musí odpovídat stanoveným technickým požadavkům,

e) Kulobrokové zbraně se zkoušejí tak, že se každá hlavěň podrobí odpovídajícímu počtu výstřelů zkušebních, popřípadě spotřebních nábojů [viz písm. a) a b)],

f) Balistická měřidla se zkoušejí jako jim odpovídající druh stanovené střelné zbraně; přitom se přihlíží k tomu, že zkušební náboje pro ověřování balistických měřidel mohou být v balistických měřidlech používány jako náboje spotřební. Pro ověření funkce se používají referenční náboje, jejichž hodnoty jsou stanoveny rozhodnutími C.I.P.,

g) Výměnné hlavně, vložné hlavně a vložné nábojové komory se zkoušejí pomocí svého vlastního závěru způsobem, který odpovídá danému druhu stanovené střelné zbraně (nevztahuje se na vložné hlavně a vložné nábojové komory, homologované jako typ),

h) Samostatně dodávané hlavně, nábojové komory, jestliže nejsou součástí hlavně (např. revolverové válce), závěry a dnové šrouby se zkoušejí jako jim odpovídající druh stanovené střelné zbraně. Je-li závěr určen pro více různých ráží, zkouší se nejvíce namáhajícími zkušebními náboji. Kritériem namáhání je zde síla působící na závěr,

i) Plynové zbraně se zkoušejí tlakem o 30 % vyšším, než je nejvyšší provozní tlak. Měřítkem zvýšení tlaku může též být zvýšení ústové energie střely o 10 %,

j) Tlumiče hluku pro stanovené střelné zbraně se středovým zápalem se ověřují zkušební střelbou 2 ks speciálních zkušebních nábojů pro ověřování tlumičů dvojím způsobem:

1. kusovým ověřováním společně se stanovenou střelnou zbraní, pro kterou je tlumič určen, nebo
2. kusovým ověřováním pomocí náhradní hlavně odpovídající ráže, na kterou je tlumič upevněn během zkoušky.

Konstrukce speciálních zkušebních nábojů pro ověřování tlumičů a jejich použití při zkoušení musí splňovat požadavky rozhodnutí C.I.P.

2.7 Zkušební střelby se provádějí pomocí lafet, které bezpečně chrání obsluhu a v nichž jsou stanovené střelné zbraně upnuty tak, aby to co nejvíce odpovídalo podmínkám jejich použití. U krátkých střelných zbraní se připouští střelba s ochrannou rukavicí. Zkušební střelba u vícehlavňových střelných zbraní se koná postupně, to znamená hlavěň po hlavni.

3.

Prohlídka stanovené střelné zbraně po zkušební střelbě

Za závadnou stanovenou střelnou zbraň se považuje stanovená střelná zbraň, která je zkušební střelbou viditelně poškozena, a stanovená střelná zbraň, která vykáže některou z těchto závad:

- a) selhání vinou stanovené střelné zbraně,
- b) nežádoucí výstřel při nabíjení stanovené střelné zbraně,
- c) nežádoucí výstřel více nábojů (jak zkušebních, tak spotřebních) najednou,
- d) obtížné vytažení nábojnice (jak zkušebního, tak spotřebního náboje) z nábojové komory, toto obtížné vytažení se ověří pomocí nábojů, které vyvíjejí střední tlak rovný maximálnímu tlaku spotřebních nábojů,
- e) nadměrná deformace nábojnice a její roztržení vinou stanovené střelné zbraně,
- f) proražení zápalky (jak zkušebního, tak spotřebního náboje) vinou stanovené střelné zbraně,
- g) jakákoliv deformace hlavně a nábojové komory, která by mohla snížit bezpečnost stanovené střelné zbraně,
- h) jakékoliv roztažení hlavně včetně vlnovitého v nejslabších místech hlavně,
- i) porušení spojení háků a lišt,
- j) zvětšení uzamykací vůle nad povolenou mez,
- k) poškození nebo deformace důležitých částí závěru nebo dnového šroubu,
- l) trhliny vně i uvnitř hlavně a nábojové komory a na důležitých částech závěru zjištěné nedestruktivní metodou,
- m) trhliny vně hlavně a dnového šroubu u střelných zbraní nabíjených ústím hlavně zjištěné nedestruktivní metodou,
- n) zřejmá porucha ve funkci zbraně anebo nespolehlivá funkce stanovené střelné zbraně,
- o) nesouosost vývrtu hlavně s nábojovou komorou válce revolveru,
- p) oddělení komínku (pistonu) nebo jiné části zažehovacího ústrojí u střelných zbraní nabíjených ústím hlavně.

4.

Závady při kusovém ověřování stanovené střelné zbraně

Neopravitelnými závadami u stanovené střelné zbraně jsou:

- a) prasklé a v nebezpečných místech svařované hlavně a závěry,
- b) hlavně s místy porézními nebo necelými a hlavně celkově nebo místně zeslabené,
- c) hlavně deformované (s výjimkou drobných deformací připuštěných na základě podmínek zkoušky),
- d) kulové hlavně s příliš poškozeným nebo těsným vývrtem,
- e) nepřipustné úpravy podle bodu 5.3 této přílohy,
- f) jiné závažné závady, u nichž v zájmu bezpečnosti úřad rozhodne, že nemohou být odstraněny opravou.

5.

Opravy, které mohou mít vliv na bezpečnost stanovené střelné zbraně a nepřipustné úpravy

5.1 Opravami, které mohou mít vliv na bezpečnost stanovené střelné zbraně, jsou:

- a) výměna namáhané části, při které bylo uskutečněno přizpůsobení,
- b) oprava, při níž došlo ke změně rozměrů důležitých z hlediska bezpečnosti stanovené střelné zbraně,
- c) oprava, která může vyvolat sníženou odolnost stanovené střelné zbraně vůči namáhání tlakem při výstřelu (mechanické úpravy, svařování, pájení, temování apod.).

5.2 V případě pochybnosti opravy o charakteru opravy stanovené střelné zbraně může opravce vyžádat za úplatu závazný posudek úřadu.

5.3 Nepřípustnými úpravami stanovené střelné zbraně jsou:

- a) zhotovení vložkové nábojové komory brokové hlavně,
- b) zhotovení nesamonosných vložek nábojové komory kulové hlavně nebo nesamonosných vložných hlavní,
- c) přestavby, u nichž:
 - 1. nová ráže stanovené střelné zbraně namáhá závěr větší zpětnou silou než původní ráže a v jeho pevnosti přitom není dostatečná rezerva ověřená úřadem,
 - 2. nová ráže stanovené střelné zbraně namáhá hlaveň vyšším tlakem než původní ráže a v její pevnosti přitom není dostatečná rezerva ověřená úřadem,
 - 3. vývrt hlavně neodpovídá svými rozměry nové ráži hlavně.

Příloha 2

zrušena

Příloha 3

Zkušební značky a identifikační značky kontrolovaných výrobků

1 Zkušební značky a identifikační značky ve smyslu § 5 odst. 2, § 8a odst. 2 a § 9 odst. 2 zákona č. 156/2000 Sb. o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o zacházení s některými pyrotechnickými výrobky, ve znění pozdějších předpisů, a jejich části, které jsou uznávány na základě Umluvy o vzájemném uznávání zkušebních značek ručních palných zbraní ze dne 1. července 1969, kterou je Česká republika vázána a která České republice zakládá členství v C.I.P.

1.1 Značky platné, pokud byly vyznačeny nejdříve v květnu 2011. Značení alespoň na jedné hlavní části zbraně nebo střelivu zahrnuje vždy jednotnou zkušební značku a národní identifikační značku zkušebny, a pokud se nejedná o značení střeliva nebo homologaci zbraní, i označení roku, kdy byla značka vyznačena.

1.1.1 Identifikační značky

1.1.1.1 Identifikační značka úřadu

(1) Česká republika

1.1.1.2 Identifikační značky zkušeben

	Kiel	(2)	
	Kolín nad Rýnem	(3)	
	Mellrichstadt	(4)	
	Mnichov	(5)	Spolková republika Německo
	Suhl	(6)	
	Ulm	(7)	
	Braunschweig	(8)	
	Viedeň	(9)	
	Ferlach	(10)	Spolková republika Rakousko
		(11)	Belgické království
		(12)	Chilská republika
		(13)	Španělské království
		(14)	Francouzská republika
		(15)	Italská republika
		(16)	Finská republika
	Londýn	(17)	
			Spojené království Velké Británie a Severního Irsku
	Birmingham	(18)	
		(19)	Maďarská republika

	Iževsk	(20)	
	Klimovsk	(21)	
	Klimovsk II	(22)	Ruská federace
	Krasnozavodsk	(23)	
		(24)	Slovenská republika
		(25)	Spojené arabské emiráty

1.1.2 Jednotné zkušební značky pro střelné zbraně a střelivo, které jsou považovány za platné, pokud byly vyznačeny nejdříve v září 2011 a nejpozději v říjnu 2014 u zkušebních značek označených na zbraních a přístrojích a nejpozději v říjnu 2016 u kontrolních značek střeliva

	(1) Obyčejná zkouška
	(2) Vyšší zkouška
	(3) Zkouška s černým střelným prachem
	(4) Zkouška s „ocelovými broky“
	(5) Homologační značka
	(6) Kontrola střeliva

Poznámka: Značky č. 5 a č. 6 se nedoplňují vyznačením roku zkoušky.

1.1.3 Jednotné zkušební značky pro střelné zbraně a střelivo, které jsou považovány za platné, pokud byly vyznačeny nejdříve v březnu 2013

CIP	(1) Obyčejná zkouška
N	
CIP	(2) Vyšší zkouška
S	
CIP	(3) Zkouška s černým střelným prachem
PN	
CIP	(4) Zkouška s „ocelovými broky“
	
CIP	(5) Homologační značka
T	
....	
CIP	(6) Kontrola střeliva
M	

Poznámka: Značka č. 5 je na místě teček doplňována číslem rozhodnutí o homologaci. Značka č. 5 a značka č. 6 se nedoplňují označením roku zkoušky.

1.2 Zkušební značky platné, pokud byly vyznačeny nejpozději v říjnu 2014, v případě střeliva v říjnu 2016

1.2.1 Česká republika

(1) Identifikační značka Českého úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva

(2) Kusové ověřování signálních, narkotizačních, plynových a expanzních zbraní a expanzních přístrojů

(3) Kusové ověřování zbraní určených výhradně pro černý prach

(4) Kusové ověřování brokovnic - obyčejná zkouška

(5) Kusové ověřování brokovnic - vyšší zkouška

(6) Opakované ověřování všech typů zbraní

(7) Kusové ověřování všech druhů zbraní nabíjených zezadu na bezdýmný prach

(8) Homologace zbraní a expanzních přístrojů

(9) Typová kontrola střeliva do plynových zbraní

(10) Typová kontrola střeliva

(11) Typová kontrola střeliviny

(12) Kusové ověřování brokovnic - ocelové broky

1.2.2 Spolková republika Německo

a) Značky a kontrolní označení používané od roku 1991

(1) Konečná zkouška bezdýmným prachem

(2) Vyšší zkouška bezdýmným prachem

(3) Konečná zkouška černým prachem

(4) Zkouška zbraní sloužících k vymetení jiné látky než pevné střely

(5) Nová (opakovaná) zkouška

(6) Dobrovolná zkouška

(7) Kontrola určitých palných zbraní a ručních přístrojů s náplní výbušných látek

(8) Kontrola palných zbraní poplašných, se sızotvorným nábojem a signálních

(9) Rozlišovací značka zkušebny

Hannover Kiel

Kolín n/Rýnem

Mellrichstadt Mnichov Suhl Ulm

(10) Kontrola stfeliva, zkušebna

Hannover Kiel

Kolín n/Rýnem

Mellrichstadt Mnichov Suhl Ulm

(11) Zkouška brokovnic - ocelové broky (11)

b) Značky používané NSR v letech 1945 až 1990 včetně

(12)

Předběžná zkouška

(13)

Konečná zkouška černým prachem

nebo

(14)

Konečná zkouška bezdýmým prachem

(15)

Zkouška určitých palných zbraní a přístrojů s náplní výbušných látek

(16)

Dobrovolná zkouška

nebo

(17)

Zkouška po opravě

nebo

(18)

Vyšší zkouška bezdýmým prachem

nebo

(19)

Zkouška zbraní sloužících k vymetení jiné látky než pevné stfely

(20) Rozlišovací značka zkušebny

Hannover Kiel

Kolín n/Rýnem

Mellrichstadt Mnichov Berlín Ulm

c) Značky používané NDR v letech 1975 až 1990 včetně

 (21) Konečná zkouška bezdýmným prachem

 (22) Zkouška zbraní sloužících k vymetení jiné látky než pevné stěly

 (23) Vyšší zkouška bezdýmným prachem

 (24) Zkouška po opravě

 (25) Kontrola střeliva

d) Značky používané NDR v letech 1950 až 1975 včetně

 (26) Zkouška zbraní s hladkým vývrtem hlavně

 (27) Zkouška zbraní s drážkovaným vývrtem hlavně

 (28) Konečná zkouška

 (29) Prohlídka po konečné zkoušce - vždy ve spojení se značkou pro konečnou zkoušku

 (30) Konečná zkouška bezdýmným prachem. Ve spojení se značkou konečné zkoušky, pouze pro zbraně s hladkým vývrtem s dodatkem „Nitro“

 (31) Dodatečná zkouška zbraní s hladkým vývrtem se zahrdením

 (32) Zkouška po opravě

 (33) Zkušebna Suhl

660 (34) Měsíc a rok zkoušky (příklad: červen 1960)

e) Značky používané NDR v letech 1945 až 1950 včetně

 (35) Předběžná zkouška černým prachem u kombinovaných zbraní s hladkým vývrtem a drážkovaným vývrtem hlavně

 (36) Konečná zkouška černým prachem

 (37) Konečná zkouška bezdýmným prachem

 (38) Zkušebna Suhl

f) Značky Německa používané v letech 1939 až 1945 včetně

(39)

Předběžná zkouška

(40)

Konečná zkouška černým prachem

(41)

Konečná zkouška zbraní na bezdýmný střelný prach

(42)

Značky pro speciální zbraně

(43)

Dobrovolná zkouška

(44)

Zkouška po opravě

(45) Rozlišovací značka zkušebny

Oberdorf n/ Neckarem Suhl Zella-Mehlis

g) Značky Německa používané do roku 1939 včetně

(46) Předběžná zkouška (1. zkouška)

(47) Konečná zkouška (2. zkouška)

S

(48) Hlaveň s hladkým vývrtem (normální zkouška)

W

(49) Hlaveň s hladkým vývrtem se zahrdlením

G

(50) Hlaveň s drážkovaným vývrtem (kulovnice s jednou hlavní)

R

(51) Zkouška po opravě

B

(52) Značka pro zahraniční zbraně

N

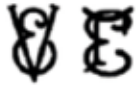
(53) Zkouška kulovnic bezdýmným prachem

Nitro

(54) Zkouška zbraní s hladkým vývrtem bezdýmným prachem

1.2.3 Republika Rakousko

Vídeň Ferlach

(1) Předběžná zkouška hlavní

(2) Konečná povinná zkouška všech zbraní černým prachem

(3) Konečná povinná zkouška všech zbraní ostrým prachem, pokud jsou zbraně určeny ke střelbě nábojů s bezdýmným prachem

(4) Zbraň odmítnutá při kusovém ověření

(5) Dobrovolná vyšší zkouška loveckých zbraní s hladkým vývrtem

(6) Kontrola střeliva

(7) Zkouška určitých palných zbraní a ručních přístrojů s náplní výbušných látek

(8) Zkouška brokovnic - ocelové broky

1.2.4 Belgické království

a) Pušky předovky s hladkým vývrtem - povinná zkouška

(1) Obyčejná zkouška - hlaveň

(2) Obyčejný zkouška - dnový šroub

(3) Vyšší zkouška - hlaveň

(4) Vyšší zkouška - dnový šroub

b) Pušky nabíjené zezadu s hladkým vývrtem

(5) Provizorní dobrovolná zkouška hlavně

(6) Povinná zkouška obyčejná - hlaveň, závěr

(7) Povinná zkouška vyšší - hlaveň, závěr

c) Terčovnice

(8) Zkouška černým prachem - hlavně

(9) Zkouška černým prachem - závěr

(10) Zkouška bezdýmným prachem - hlaveň, závěr

d) Palné zbraně s drážkovaným vývrtem

(11) Povinná zkouška - hlaveň, závěr

e) Revolvery

(12) Zkouška černým prachem - hlaveň, rám

(13) Zkouška černým prachem - válec

(14) Zkouška bezdýmným prachem - hlaveň, rám, válec

f) Automatické pistole

(15) Zkouška bezdýmným prachem - hlaveň, zkoušené části

g) Pistole pro náboje „Flobert“ nebo revolverové náboje

(16) Zkouška černým prachem - hlaveň

(17) Zkouška černým prachem - zkoušené součásti

(18) Zkouška bezdýmným prachem - hlaveň, zkoušené součásti

h) Zahraniční zbraně

(19) Obyčejná zkouška - hlaveň, zkoušené součásti

(20) Vyšší zkouška - hlaveň, zkoušené součásti

i) Vojenské zbraně

(21) Hlaveň

(22) Zkoušené součásti

j) Ostatní značky

(23) Tvrdé kalené součásti mohou být označeny takto

(24) Kontrola střeliva

A-- (25) Zkouška určitých palných zbraní a ručních přístrojů s náplní výbušných látek

(26) Identifikační značka zkušebny

(27) Zkouška brokovnic - ocelové broky

1.2.5 Chilská republika

(1) Zkouška určitých palných zbraní a ručních přístrojů s náplní výbušných látek

(2) Identifikační značka zkušebny

(3) Zkouška brokovnic - ocelové broky

1.2.6 Španělské království

(1) Identifikační značka zkušebny v Eibar vyražená na všech zbraních

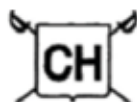
(2) Zkouška předovek - černý prach

(3) Dobrovolná zkouška černým prachem u hlavní nabíjených zezadu

(4) Povinná zkouška bezdýmným prachem u zbraní s hladkým vývrtem nabíjených zezadu

(5) Dodatečná zkouška bezdýmným prachem u zbraní s hladkým vývrtem nabíjených zezadu

(6) Zkouška pistolí a terčovnic normálně používaným prachem

(7) Povinná zkouška zbraní s drážkovaným vývrtem

(8) Zkouška zahraničních zbraní, na nichž nejsou vyraženy zkušební značky uznávané C. I. P.

(9) Kontrola střeliva

(10) Zkouška určitých ručních palných zbraní a přístrojů s náplní výbušných látek

(11) Zkouška brokovnic - ocelové broky

1.2.7 Francouzská republika

a) Dobrovolné zkoušky

(1) Dokončené hlavně - obyčejná zkouška

(2) Dokončené hlavně - zkouška vyšším předepsaným tlakem

(3) Dokončené hlavně - zkouška nejvyšším předepsaným tlakem

b) Povinné zkoušky

(4) Přístroje postavené na roven zbraním

(5) Dokončené palné zbraně - obyčejná zkouška černým prachem

(6) Dodatečná zkušební značka pro zbraně zkoušené v konečném stavu

(7) Dokončené palné zbraně - obyčejná zkouška bezdýmným prachem

(8) Dokončené palné zbraně - vyšší zkouška bezdýmným prachem

(9) Zkouška dlouhých zbraní s drážkovaným vývrtem

(10) Nová (opakovaná) zkouška dlouhých zbraní s drážkovaným vývrtem

(11) Dokončené palné zbraně - nová (opakovaná) zkouška černým prachem

(12) Obyčejná nová (opakovaná) zkouška bezdýmným prachem

(13) Vyšší nová (opakovaná) zkouška bezdýmným prachem

(14) Zkouška krátkých zbraní

(15) Nová (opakovaná) zkouška krátkých zbraní

(16) Označení odmítnutých (vyřazených) zbraní

(17) Kontrola střeliva

(18) Zkouška brokovnic - ocelové broky

1.2.8 Italská republika

(1) Identifikační značky zkušebny v Gardone Val Trompia - Brescia, je vyražena na všech zbraních

PN

(2) Konečná zkouška černým prachem

PSF

(3) Konečná zkouška bezdýmným prachem

(4) Vyšší dobrovolná zkouška bezdýmným prachem

FINITO

(5) Dodatečná zkušební značka zbraní zkoušených v konečném stavu

(6) Kontrola střeliva

(7) Zkouška brokovnic - ocelové broky

Poznámka: od roku 2006 používá Italská republika i novou podobu značek, kdy má ozubené kolo 16 zubů.
současné a jsou považovány za platné.

Obě podoby se mohou objevovat

1.2.9 Finská republika

(1) Kontrolní značka pro spotřebitelské střelivo

(2) Obyčejná zkouška

(3) Zkouška černým prachem

(4) Vyšší zkouška

(5) Zkouška brokovnic - ocelové broky

1.2.10 Spojené království Velké Británie a Severního Irsku

Londýn Birmingham

(1) Provizorní zkouška hlavně

(2) Konečná zkouška bezdýmým prachem - mechanismus

(3) Konečná zkouška bezdýmým prachem - hlaveň

(4) Konečná zkouška zbraní určených jen pro černý prach

(5) Vyšší zkouška

(6) Nové (opakované) ověření

(7) Kontrola střeliva

(8) Zkouška určitých střelných zbraní a přístrojů s náplní výbušných látek

(9) Zkouška brokovnic - ocelové broky

Poznámky: Pracovní tlak, na který byla zbraň zkoušena, vyjádřený v tunách na čtvereční palec, je vyznačen na hlavni - například: 3 Tons. Jmenovitá ráže a délka nábojové komory jsou rovněž vyznačeny na hlavni - například: 12, 2 1/2".

1.2.11 Maďarská republika

(1) Provizorní dobrovolná zkouška

(2) Konečná zkouška zbraně bez úpravy nebo v konečném stavu

(3) Nová (opakovaná) zkouška

(4) Vyšší zkouška

(5) Kontrola střeliva

Zkouška signálních zbraní, zbraní poplašných, startovacích a plynovek
(6) Zkouška plynových zbraní a zbraní na stlačený vzduch používajících slepé střelivo nebo střelivo pro plynové zbraně, kde je energie střelky nižší než 7,5 J

(7) Zkouška určitých ručních palných zbraní a přístrojů s náplní výbušných látek

(8) Konečná zkouška černým prachem

(9) Zkouška brokovnic - ocelové broky

1.2.12 Ruská federace

(1) Značka zkušebny v Iževsku pro zkoušky zbraní a střeliva

96 (2) Značka zkušebny v Klimovsku pro zkoušky zbraní a střeliva

(3) Značka zkušebny v Krasnozavodsku pro zkoušky zbraní a střeliva

(4) Značka Klimovsk II pro zkoušky zbraní a střeliva - platná, pokud byla vyznačena nejdříve v roce 2010

(5) Zkouška brokovnic - ocelové broky

Poznámka: Značka č. 2 (značka zkušebny v Klimovsku) je platná pouze, je-li doplněna vyznačeným dvojcíslím roku, v zobrazeném případě se tedy jedná o značku z roku 1996.

1.2.13 Slovenská republika

(1) Kusové ověřování signálních, poplašných a narkotizačních zbraní a ostatních expanzních přístrojů

(2) Kusové ověřování všech druhů zbraní nabitých zezadu na bezdýmný prach

(3) Kusové ověřování zbraní na černý prach nabitých zepředu

(4) Kusové ověřování brokovnic - vyšší zkouška

(5) Homologace zbraní a expanzních přístrojů

(6) Kontrola střeliva

(7) Kontrola střelivin

(8) Identifikační značka Úřední zkušebny střelných zbraní a střeliva SKTC-112 Lieskovec

(9) Nové kusové ověřování všech druhů zbraní nabitých zezadu určených pro použití střeliva s bezdýmným prachem

(10) Zkouška brokovnic - ocelové broky

1.3 Zkušební značky platné, pokud byly vyznačeny nejpozději v září 1992

1.3.1 Republika Jugoslávie

(1) Obyčejná zkouška zbraně v dokončeném stavu černým prachem

(2) Obyčejná zkouška zbraně v dokončeném stavu bezdýmným prachem

(3) Vyšší zkouška zbraně v dokončeném stavu bezdýmným prachem

(4) Doplněk pro zbraně připravené k prodeji po zkoušce

(5) Opakovaná zkouška černým prachem

(6) Opakovaná zkouška bezdýmným prachem

(7) Předběžná zkouška vložných hlavní

(8) Předběžná zkouška vložných hlavní vyšším předepsaným tlakem

(9) Předběžná zkouška vložných hlavní nejvyšším předepsaným tlakem

(10) Dobrovolná předběžná zkouška hrubých výkovků

(11) Zkušební (přejímací) značka

(12) Zkušební značka - mechanismus závěru

(13) Mezinárodní značka pro měřicí přístroj

UO

(14) Zkušební značka pro cizí (zahraniční) palné zbraně

(15) Zkušební značka- správně spájené hlavně

12/70

(16) Jmenovitá ráže a délka nábojové komory

Š

(17) Značka zkušebního technika

0670

(18) Měsíc a rok zkoušky (příklad: červen 1970)

CHOKE

(19) Označení zahrdlení hlavně

Kp

(20) Hmotnost hlavně

(21) Zkouška určitých palných zbraní a zařízení používajících náplň výbušných látek

(22) Kontrola střeliva

2 Zkušební značky, které nejsou uznávány na základě mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána, a jsou platné pouze na území České republiky

Z

(1) Zkušební značka pro střelné zbraně a stanovené doplňky, které nelze označit značkou podle platné mezinárodní smlouvy. U zakázaných zbraní je nedílnou součástí značky číslo zkušebního protokolu ve zvláštní číselné řadě; v případě expanzní zbraně kategorie A se dále doplňuje označení ExpA

M

(2) Zkušební značka pro střelivo, které nelze označit značkou podle platné mezinárodní smlouvy. Součástí značky je číslo zkušebního protokolu ve zvláštní číselné řadě

Příloha č. 4 k vyhlášce č. 335/2004 Sb.

Kontrolní značky

(1) Kontrolní značka pro vojenské zbraně a stanovené doplňky, které nejsou určeny k uvedení na trh České republiky

(2) Kontrolní značka pro civilní zbraně, které nejsou určeny k uvedení na trh České Republiky

(3) Kontrolní značka pro stanovené střelivo, které není určeno k uvedení na trh České republiky

Úplaty (vyjádřené v Kč) za odborné činnosti související se zkoušením střelných zbraní, střeliva a se zkoušením balisticky odolných materiálů a konstrukcí.

A. Provedení kusového nebo opakovaného kusového ověřování u výrobce jednoho kusu střelné zbraně, její části nebo doplňku a její označení podle typu střelné zbraně	0,-
B. Provedení kusového nebo opakovaného kusového ověřování jednoho kusu střelné zbraně, její části nebo doplňku předložené úřadu a její označení podle typu střelné zbraně	350,-
C. Poskytnutí zkušebního střeliva při provádění činností v položkách A. a B. podle typu střeliva	
1. kulové	50,-
2. brokové	30,-
3. pistolové	20,-
4. revolverové	20,-
5. malorážkové	20,-
6. nábojky	20,-
7. signální	100,-
Pokud nákupní cena střeliva převyšuje stanovenou úplatu o 10 %, účtuje se tato nákupní cena navýšená o 10 % manipulačního poplatku.	
D. Vydání duplikátu certifikátu nebo protokolu	200,-
E. Označení střelné zbraně skrytě	100,-
F. Podání žádosti a provedení homologace střelných zbraní podle typu střelné zbraně	
a) expanzní přístroje	25 000 -
b) expanzní zbraně	25 000,-
c) palné zbraně	27 000,-
d) plynové zbraně	10 000,-
G. Podání žádosti a provedení typové kontroly střeliva podle typu střeliva	
a) střelivo pro palné zbraně	
1. průmyslově vyráběné nebo průmyslově přebíjené náboje	20 000,-
2. průmyslově vyráběné střely	5 000,-
3. průmyslově vyráběné nábojnice	5 000,-
4. průmyslově vyráběné zápalky	5 000,-
b) střelivo pro expanzní přístroje	
1. průmyslově vyráběné pracovní nábojky	20 000-
2. prachové tablety	20 000,-
c) střelivo pro expanzní zbraně	
1. průmyslově vyráběné akustické nábojky	20 000,-
2. průmyslově vyráběné plynové nábojky	20 000,-
3. průmyslově vyráběné nábojky s granulemi	20 000,-
d) střelivo pro plynové zbraně - průmyslově vyráběné střely	10 000,-
e) střelivina	
1. bezdýmný prach	20 000,-
2. černý prach	20 000,-

H. Podání žádosti a provedení inspekční kontroly střeliva podle typu střeliva za úkony uvedené v položce G. v písmenu a) až e) a v položce K. se účtují poloviční úplaty.	
I. Podání žádosti a provedení odborných činností	
a) osobní ochranné prostředky	
1. zjištění nebo ověření třídy balistické odolnosti	6 000 -
2. zjištění nebo ověření meze balistické odolnosti V50	20 000,-
3. zjištění nebo ověření třídy odolnosti proti bodnutí nebo úderu	5 000,-
b) ochranné konstrukce, dveře, okna, rámy, žaluzie, panely, přepážky, díly karoserie, skla, složeni- niny „sendviče“	
1. zjištění nebo ověření třídy balistické odolnosti	9 000-
2. zjištění nebo ověření meze balistické odolnosti V50	20 000,-
3. zjištění nebo ověření třídy odolnosti proti bodnutí nebo úderu	5 000,-
c) posouzení dovoleného výrobního provedení plynové zbraně nebo expanzní zbraně nebo střeliva	1 000-
J. Zkouška nebo ověření jednoho stanoveného technického požadavku výrobku	1 000,-
K. Zkouška nebo ověření výrobního provedení výrobku	100,-
L. Podání žádosti a schválení postupu při znehodnocování zbraně, hlavní části zbraně, zakáza- ného doplňku zbraně, střeliva nebo výrobě jejich řezů	
a) ověření dokumentovaného postupu a výkresové dokumentace	1 000,-
b) ověření znehodnocení zbraně, hlavní části zbraně, zakázaného doplňku zbraně, střeliva nebo výroby jejich řezů	5 000,-
M. Podání žádosti a zařazení typu zbraně nebo střeliva do kategorie	4 000,-
N. Podání žádosti a přidělení kontrolní znehodnocování značky	100,-
O. Vydání nálezu (certifikát, rozhodnutí, technická specifikace, protokol)	2 000,-

*) cestovní náklady se zahrnují do celkové ceny pouze v případě posuzování shody v zahraničí

**Vzor
služebního průkazu zaměstnance
Českého úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva**

1. Vzor lícové strany:

	ČESKÝ ÚŘAD PRO ZKOUŠENÍ ZBRANÍ A STŘELIVA
SLUŽEBNÍ PRŮKAZ	
<p>Fotografie držitele 45 mm x 35 mm</p>	<p>Jméno:</p> <p>Příjmení:</p> <p>titul: rodné č.:</p> <p>Držitel služebního průkazu je zmocněn provádět úkony a činnosti stanovené příslušnými zákonnými ustanoveními.</p> <p>Každý, kdo nalezne tento průkaz, je povinen jej odevzdat kterémukoli obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností nebo obecnímu úřadu pověřenému vedením matrik anebo policii.</p> <p>Zneužití průkazu bude postihováno v souladu s právními předpisy.</p>
<p>Číslo průkazu: 0000000</p>	

Obr.1 - líc služebního průkazu zaměstnance úřadu

2. Rubová strana služebního průkazu:

Datum vydání průkazu:	
Platnost do:	
Podpis předsedy úřadu:	
Částička:	

Obr.2 - rub služebního průkazu zaměstnance úřadu

3. Rozměry průkazu - ID 2 podle EN ISO/IEC 7501 z roku 1995. Po obou stranách průkazu bude pod výše uvedenými texty po celé ploše průkazu podtisk složený z písmen CZ a CUZZS střídavě - mezi písmeny symbol lipového listu. Barva transparentní bleděmodrá

*♣CZ♣CUZZS♣CZ♣CUZZS♣
♣CUZZS♣CZ♣CUZZS♣CZ♣*

Obr. 3 - vzor podtisku

4. Průkaz se zataví do čiré transparentní termofólie.

Příloha č. 7 k vyhlášce č. 335/2004 Sb.

Počet kusů střeliva předkládaného k ověřování

Kontrola	Počet kusů ve vzorku podle velikosti série stanoveného střeliva							
	do 35 000	35 001 až 150 000	150 001 až 500 000	500 001 *) až 1.500 000	do 35 000	35 001 až 150 000	150 001 až 500 000	500 001 *) až 1.500000
	Typová kontrola				Výrobní a inspekční kontrola			
Vzhledu střeliva a identifikačních údajů na střelivu a kontrola rozměru střeliva	250	400	630	1 000	125	200	315	500
Tlaku prachových plynů střeliva nebo jiné veličiny při ekvivalentní kontrole v případě zvláštního střeliva	40	60	60	100	20	30	30	50
Funkce střeliva	40	64	64	100	20	32	32	50
Identifikačních údajů na spotřebitelském obalu	250	400	630	1 000	125	200	315	500

*) Rozsah velikosti série 500 001 až 1 500 000 se nevztahuje na střelivo se středovým zápallem. Pro toto střelivo je stanovena série o velikosti nejvýše 500 000.

Množství vzorků střeliviny je stanoveno na 3 kg.

Poznámky pod čarou

¹⁾ Vyhláška č. 70/1975 Sb., o Úmluvě o vzájemném uznávání zkušebních značek ručních palných zbraní. (Commission Internationale Permanente – Mezinárodní stálá komise pro zkoušky ručních palných zbraní – CIP).

²⁾ § 4 zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

⁶⁾ § 3 odst. 1 písm. a) zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu, ve znění pozdějších předpisů.

⁸⁾ Vyhláška č. 370/2002 Sb., o dovozeném výrobním provedení plynové zbraně, expanzní zbraně a střeliva.

Vybraná ustanovení novel

Čl. II vyhlášky č. 95/2014 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Nejpozději 19. října 2014 může úřad při kusovém ověřování nebo opakovaném kusovém ověřování stanovenou střelnou zbraň, která splní stanovené technické požadavky, označit místo stanoveného způsobu označení zkušební značkou podle přílohy č. 3 části 1.2.1 vyhlášky č. 335/2004 Sb., ve znění této vyhlášky. Zbraň, která byla podrobena zkoušce na ocelové broky, musí být v takovém případě dále označena identifikační značkou úřadu. Pro označování se obdobně užije ustanovení § 8 písm. b) vyhlášky č. 335/2004 Sb., ve znění této vyhlášky.

2. Nejpozději 19. října 2014 může certifikát o homologaci určit označování stanovených střelných zbraní místo stanoveného způsobu označení zkušební značkou podle přílohy č. 3 části 1.2.1 vyhlášky č. 335/2004 Sb., ve znění této vyhlášky. V takovém případě musí být zbraň označena i dvojcíslím roku ověření.

3. Nejpozději 19. října 2016 může certifikát o typové kontrole střeliva určit označování stanoveného střeliva místo stanoveným způsobem označení zkušební značkou podle přílohy č. 3 části 1.2.1 vyhlášky č. 335/2004 Sb., ve znění této vyhlášky.

1) Vyhláška č. 70/1975 Sb., o Úmluvě o vzájemném uznávání zkušebních značek ručních palných zbraní. (Commission Internationale Permanente - Mezinárodní stálá komise pro zkoušky ručních palných zbraní - CIP).

2) § 4 zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

4) Část první přílohy zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a o změně zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů (zákon o zbraních), ve znění zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 227/2003 Sb. a zákona č. 228/2003 Sb.

6) § 3 odst. 1 písm. a) zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu, ve znění pozdějších předpisů.

8) Vyhláška č. 370/2002 Sb., o dovozeném výrobním provedení plynové zbraně, expanzní zbraně a střeliva.

Vybraná ustanovení novel

Čl. II vyhlášky č. 95/2014 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Nejpozději 19. října 2014 může úřad při kusovém ověřování nebo opakovaném kusovém ověřování stanovenou střelnou zbraň, která splní stanovené technické požadavky, označit místo stanoveného způsobu označení zkušební značkou podle přílohy č. 3 části 1.2.1 vyhlášky č. 335/2004 Sb., ve znění této vyhlášky. Zbraň, která byla podrobena zkoušce na ocelové broky, musí být v takovém případě dále označena identifikační značkou úřadu. Pro označování se obdobně užije ustanovení § 8 písm. b) vyhlášky č. 335/2004 Sb., ve znění této vyhlášky.

2. Nejpozději 19. října 2014 může certifikát o homologaci určit označování stanovených střelných zbraní místo stanoveného způsobu označení zkušební značkou podle přílohy č. 3 části 1.2.1 vyhlášky č. 335/2004 Sb., ve znění této vyhlášky. V takovém případě musí být zbraň označena i dvojcíslím roku ověření.

3. Nejpozději 19. října 2016 může certifikát o typové kontrole střeliva určit označování stanoveného střeliva místo stanoveným způsobem označení zkušební značkou podle přílohy č. 3 části 1.2.1 vyhlášky č. 335/2004 Sb., ve znění této vyhlášky.

1) Vyhláška č. 70/1975 Sb., o Úmluvě o vzájemném uznávání zkušebních značek ručních palných zbraní. (Commission Internationale Permanente - Mezinárodní stálá komise pro zkoušky ručních palných zbraní - CIP).

2) § 4 zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

4) Část první přílohy zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a o změně zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů (zákon o zbraních), ve znění zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 227/2003 Sb. a zákona č. 228/2003 Sb.

6) § 3 odst. 1 písm. a) zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu, ve znění pozdějších předpisů.

8) Vyhláška č. 370/2002 Sb., o dovoleném výrobním provedení plynové zbraně, expanzní zbraně a střeliva.

493/2002 Sb.

VYHLÁŠKA

ze dne 14. listopadu 2002

o posuzování zdravotní způsobilosti k vydání nebo platnosti zbrojního průkazu a o obsahu lékárníčky první pomoci provozovatele střelnice

Změna: 254/2007 Sb.

Ministerstvo zdravotnictví stanoví podle § 79 odst. 5 zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a o změně zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o zbraních), (dále jen "zákon"):

Posuzování zdravotní způsobilosti k vydání nebo platnosti zbrojního průkazu

(K § 20 odst. 6 zákona)

§ 1

(1) Posudek o zdravotní způsobilosti k vydání zbrojního průkazu nebo držení zbrojního průkazu skupiny D (dále jen "zdravotní způsobilost"), který je jednou z podmínek pro držení nebo nošení zbraně a střeliva podle zákona, se vydává na základě

- a) žádosti fyzické osoby o vydání zbrojního průkazu a
- b) žádosti držitele zbrojního průkazu o rozšíření skupin již vydaného zbrojního průkazu, nebo
- c) žádosti držitele zbrojního průkazu skupiny D nebo F podle § 20 odst. 2 zákona, nebo
- d) změny zdravotního stavu držitele zbrojního průkazu, u kterého zjistil posuzující lékař změnu zdravotního stavu nebo nabyl důvodné podezření, že držitel trpí nemocí, vadou nebo stavem (dále jen "nemoc"), který vylučuje nebo omezuje držení nebo nošení zbraně nebo provádění pyrotechnického průzkumu, (dále jen "žadatel").

(2) Posudek o zdravotní způsobilosti je výsledkem lékařské prohlídky žadatele provedené posuzujícím lékařem, popřípadě klinicko psychologického vyšetření a dalších potřebných vyšetření (dále jen "odborná vyšetření") provedených na základě vyžádání posuzujícím lékařem, pokud není dále stanoveno jinak.

§ 2

(1) Zdravotní způsobilost se posuzuje při lékařských prohlídkách

- a) vstupních, které jsou prováděny v souvislosti s vydáním zbrojního průkazu příslušné skupiny nebo rozšířením,
- b) periodických, které jsou prováděny u držitelů zbrojních průkazů skupiny D nebo F jedenkrát za 30 měsíců, nebo
- c) mimořádných, které jsou prováděny v případě 1. zjištění nebo důvodného podezření, že v souvislosti se změnou nebo vývojem zdravotního stavu držitele zbrojního průkazu došlo ke změně nebo ztrátě zdravotní způsobilosti, nebo 2. kdy je platnost posudku omezena datem v něm uvedeným (§ 6 odst. 3).

(2) Nezbytným obsahem každé prohlídky je

- a) zjištění anamnestických údajů o zdravotním stavu žadatele s cíleným zaměřením na vyloučení nemocí, které zdravotní způsobilost vylučují nebo omezují; nemocí, které zdravotní způsobilost vylučují nebo omezují, jsou uvedeny v příloze č. 1 této vyhlášky,
- b) komplexní fyzikální vyšetření, a to včetně orientačního vyšetření sluchu, zrakové ostrosti, barvocitu, zorného pole, rovnováhy, orientačního vyšetření neurologického a ortopedického,
- c) další potřebné odborné vyšetření v případě, že u žadatele je nezbytné vyloučit podezření na nemoc, která omezuje nebo vylučuje zdravotní způsobilost žadatele; nemoci, které omezují zdravotní způsobilost a u kterých lze posudek vydat pouze za předpokladu odborného vyšetření specialistou, jsou uvedeny v příloze č. 1 částech I a II oddílech 2 této vyhlášky a
- d) odborné vyšetření vždy, pokud žadatel je v soustavné péči jiného lékaře nebo klinického psychologa pro nemoc, která omezuje zdravotní způsobilost k řízení motorových vozidel.

(3) Odborné vyšetření se provádí v rozsahu potřebném pro posouzení a vydání doporučení pro posuzujícího lékaře ke zdravotní způsobilosti žadatele.

(4) Při vyšetření se využívají dosud zjištěné výsledky o zdravotním stavu žadatele, pokud to jejich odborný obsah a

doba, která uplynula od jejich zjištění, dovoluje.

(5) V případech odborného vyšetření podle odstavce 2 písm. c) a d) vychází lékař nebo klinický psycholog provádějící toto vyšetření ze zdravotnické dokumentace posuzujícího lékaře nebo z výpisu z ní.

(6) Je-li posuzujícím lékařem lékař zdravotnického zařízení poskytujícího zaměstnavateli závodní preventivní péči, který není současně praktickým lékařem, u kterého je žadatel registrován k léčebné péči, vychází při vydání posudku i z údajů uvedených ve výpisu registrujícího lékaře, který si v souvislosti s lékařskou prohlídkou žadatele vyžádá.

§ 3

(1) V případě, že jde o posudek o zdravotní způsobilosti pro vydání zbrojního průkazu skupiny B, a nejde-li o žadatele, který splňuje podmínky pro držení zbrojního průkazu skupiny C, D, E nebo F, vyžádá si posuzující lékař vždy odborné vyšetření tělovýchovného lékaře.

(2) Tělovýchovný lékař provede odborné posouzení za účelem vydání doporučení na základě znalosti zdravotního stavu žadatele a zdravotních nároků spojených s používáním určité zbraně nebo střeliva na střílnici.

§ 4

(1) Údaje zjištěné o zdravotním stavu žadatele, výsledky a závěry vyšetření, záznamy o nemocech vylučujících nebo omezujících zdravotní způsobilost a odborná doporučení, včetně případných omezení vyplývajících ze zjištěného zdravotního stavu a doporučených nebo nezbytných kompenzačních mechanismů, jsou součástí zdravotnické dokumentace žadatele.

(2) Posuzující lékař kromě údajů podle odstavce 1 ve zdravotnické dokumentaci zřetelně vyznačí, že se jedná o osobu, která je držitelem zbrojního průkazu nebo o jeho vydání žádá, popřípadě dříve požádala a nebyla uznána jako zdravotně způsobilá. Je-li posuzujícím lékařem lékař zdravotnického zařízení poskytujícího zaměstnavateli závodní preventivní péči, odešle současně zjištěné údaje registrujícímu praktickému lékaři žadatele. Uvedené informace jsou v případě změny praktického lékaře součástí písemné informace předané nově zvolenému praktickému lékaři.¹⁾

§ 5

Za zdravotně způsobilého nelze uznat a kladný posudek nelze vydat, pokud žadatel a) trpí nemocí, které zdravotní způsobilost vylučují; nemoci, které zdravotní způsobilost vylučují, jsou uvedeny v příloze č. 1 částech I a II oddílech 1 této vyhlášky, nebo b) není zdravotně způsobilý podle závěrů doporučení z odborných vyšetření [§ 2 odst. 2 písm. c) a d)].

§ 6

(1) V posudku kromě náležitostí stanovených zvláštním právním předpisem^{1a)} se uvede skupina zbrojního průkazu, pro který je žadatel nebo držitel posuzován, a místo pobytu^{1b)}.

(2) Posudek o zdravotní způsobilosti, který vychází z lékařské prohlídky vstupní, periodické nebo mimořádné, musí být jednoznačný a nesmí obsahovat diagnózu. Posudkový závěr zní: "posuzovaná osoba

a) je zdravotně způsobilá, anebo

b) není zdravotně způsobilá, nebo

c) je zdravotně způsobilá s použitím příslušných zdravotnických prostředků, které jsou v posudku vždy výslovně uvedeny, nebo s doprovodem."

(3) Doba platnosti posudku o zdravotní způsobilosti musí být v posudku vyznačena vždy, pokud zdravotní stav žadatele vyžaduje vydání zbrojního průkazu s kratší dobou platnosti, než stanoví zákon, nebo na dobu, kdy je stanoven termín periodické lékařské prohlídky [§ 2 odst. 1 písm. b)].

§ 7

Obsah lékárničky první pomoci

(K § 54 odst. 2 zákona)

Lékárnička pro poskytování první pomoci, kterou vybavuje provozovatel střílnice,²⁾ obsahuje zdravotnické prostředky a léčiva uvedené v příloze č. 2.

§ 8

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2003.

Ministryně:

MUDr. Součková v. r.

Příl.1

ČÁST I

Nemoci, které vylučují nebo omezují zdravotní způsobilost k vydání nebo platnosti zbrojního průkazu skupin A a B

Oddíl 1

Nemoci, které vylučují zdravotní způsobilost

1. organické duševní poruchy včetně poruch symptomatických s výjimkou postencefalitického syndromu,
2. poruchy duševní a poruchy chování způsobené požíváním psychoaktivních látek (vyjma ojedinělé nekomplikované intoxikace),
3. schizofrenie, poruchy schizotypální a poruchy s bludy.

Oddíl 2

Nemoci, které omezují zdravotní způsobilost

1. postencefalitický syndrom,
2. poruchy duševní a poruchy chování:
 - a) poruchy duševní a poruchy chování způsobené požíváním psychoaktivních látek (vyjma ojedinělé nekomplikované akutní intoxikace) v anamnéze.
Poznámka: Posouzení eventuální způsobilosti vyžaduje nejméně tříletou abstinenci od ukončení odvykací léčby a je podmíněno posouzením psychiatra i psychologa,
 - b) afektivní poruchy (poruchy nálady),
 - c) závažné neurotické, stresové a somatoformní poruchy, úzkostné a fobické poruchy, poruchy přizpůsobení,
 - d) poruchy osobnosti a chování,
 - e) závažné syndromy poruch chování spojené s fyziologickými poruchami a somatickými faktory,
 - f) poruchy v oblasti struktury a dynamiky osobnosti:
 - fa) poruchy pozornosti u déle trvající zátěže,
 - fb) poruchy psychomotoriky,
 - fc) poruchy v oblasti vnímání, myšlení, paměti, rozhodování,
 - fd) poruchy emocí: - sklon k patickým úzkostným reakcím, - nezvládaná agresivita, automutilace, hostilita, destruktivita či nezvládané sebedestruktivní sklony, - explozivita, impulzivita aj.,
 - fe) poruchy sociálního přizpůsobení: - sklon k přestupování norem, předpisů a zákonů, - opakující se konflikty s autoritami, - sklon k vyvolávání konfliktů s druhými aj.,
 - ff) poruchy sebehodnocení: narušené schopnosti přiměřeně hodnotit své tělesné a psychické možnosti (například sebezpečňování, silácké chování, nadměrný sklon riskovat a předvádět se aj.),
 - fg) narušená schopnost řídit se v jednání principem reality a předvídat vývoj sociálních situací a důsledků vlastního jednání,
3. organická onemocnění s psychopatologickou symptomatologií,
4. snížená úroveň intelektu,
5. epilepsie, epileptické syndromy nekompensované nebo částečně kompenzované, tzn. že délka bezzáchvatového období je kratší než 1 rok nebo stav po prvním epileptickém záchvatu, pokud byla nasazena antiepileptická léčba, po dobu minimálně 1 roku od tohoto záchvatu,
6. nemoci neuvedené v tomto oddílu, které vzhledem ke svému charakteru omezují bezpečné ovládání zbraně a manipulaci se zbraní a střelivem ke sběratelským a sportovním účelům.

ČÁST II

Nemoci, které vylučují nebo omezují zdravotní způsobilost k vydání nebo platnosti zbrojního průkazu skupin C, D, E a F

Oddíl 1

Nemoci, které vylučují zdravotní způsobilost

1. organické duševní poruchy včetně poruch symptomatických s výjimkou postencefalitického syndromu,

2. poruchy duševní a poruchy chování způsobené požíváním psychoaktivních látek (vyjma ojedinělé nekomplikované akutní intoxikace),

3. schizofrenie, poruchy schizotypální a poruchy s bludy,

4. mentální retardace,

5. systémové atrofie postihující primárně centrální nervovou soustavu,

6. extrapyramidové a pohybové poruchy,

7. degenerativní nemoci nervové soustavy nezařazené výše,

8. epilepsie, epileptické syndromy, kataplexie,

9. snížení zrakové ostrosti pod 6/12 na každém oku zvlášť po korekci,

10. poruchy sluchu znemožňující komunikaci hovorovou řečí na vzdálenost menší než 6 metrů,

11. nemoci vnitřního ucha provázené poruchami rovnováhy.

Oddíl 2

Nemoci, které omezují zdravotní způsobilost

1. postencefalitický syndrom,

2. poruchy duševní a poruchy chování - viz část I oddíl 2 položka 2,

3. organická onemocnění s psychopatologickou symptomatologií,

4. snížená úroveň intelektu,

5. nemoci nervové soustavy:

a) demyelinizující nemoci centrální nervové soustavy,

b) onemocnění, která nesporně vylučují nebo omezují bezpečné ovládní zbraně a manipulaci se zbraní a střelivem: - onemocnění nervů, nervových kořenů a pletení, - polyneuropatie a jiné nemoci periferní nervové soustavy,

c) epilepsie, epileptické syndromy nebo stav po epileptickém záchvatu, pokud byla nasazena antiepileptická léčba, po 10 letech od vysazení léčby,

6. nemoci oka a očních adnex:

a) jiné nemoci oka a očních adnex, které nesporně omezují bezpečné ovládní zbraně a manipulaci se zbraní a střelivem,

b) snížení zrakové ostrosti nedosahující snížení zrakové ostrosti podle oddílu 1, přičemž jednookost se připouští, je-li na zbývajícím oku zraková ostrost 6/6 s korekcí,

7. nemoci ucha a bradavkového výběžku:

a) nedoslýchavost,

b) jiná onemocnění ucha, která omezují bezpečné ovládní zbraně a manipulaci se zbraní a střelivem. Poznámka: Ve sporných případech je nutné podrobné audiologické a vestibulární vyšetření,

8. nemoci svalové a kosterní soustavy a pojivové tkáně ovlivňující funkci horních končetin, nemoci endokrinní a přeměny látek, jakož i další nemoci, které nesporně vylučují nebo omezují bezpečné ovládní zbraně a manipulaci se zbraní a střelivem.

Příl.2

Obsah lékárničky první pomoci

a) Obvaz hotový sterilní č. 2	5 ks
b) Obvaz hotový sterilní č. 3	5 ks
c) Obvaz hotový sterilní č. 4	5 ks
d) Šátek trojcípý	3 ks
e) Obinadlo elastické 10 cm x 5 m	3 ks
f) Náplast hladká cívka 2,5 cm a 5 cm x 5 m	2 ks
g) Náplast s polštářkem 8 cm x 4 cm	12 ks
h) Obinadlo škrtící pryžové, délka 70 cm	3 ks
i) Dezinfekční roztok ve spreji nebo s mechanickým rozprašovačem	1 ks

j) Obvaz hotový sterilní 5 cm x 7,5 cm	3 ks
k) Rouška resuscitační	1 ks
l) Rouška PVC 20 cm x 20 cm	2 ks
m) Rukavice pryžové (latexové) chirurgické v obalu	2 ks
n) Nůžky	1 ks

Příl.3 zrušena

Vybraná ustanovení novel

Čl.II vyhlášky 254/2007 Sb.

Pokud do dne nabytí účinnosti této vyhlášky nebyl na základě posuzování zdravotní způsobilosti podle dosavadní vyhlášky posudek vydán, postupuje se při vydání posudku podle této vyhlášky.

1) § 20 odst. 2 zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů.

1a) Vyhláška č. 385/2006 Sb., o zdravotnické dokumentaci, ve znění vyhlášky č. 479/2006 Sb.

1b) § 2 odst. 2 písm. c) zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a o změně zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o zbraních).

2) § 54 odst. 2 zákona č. 119/2002 Sb.

370/2002 Sb.

VYHLÁŠKA

Ministerstva průmyslu a obchodu

ze dne 26. července 2002

o dovoleném výrobním provedení plynové zbraně, expanzní zbraně a střeliva a o požadavcích na úpravu zbraně pro filmovou nebo divadelní činnost, a kterou se zrušují některé vyhlášky Ministerstva průmyslu a obchodu

Změna: 179/2017 Sb.

Ministerstvo průmyslu a obchodu stanoví podle § 79 odst. 4 zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o zbraních), ve znění zákona č. 229/2016 Sb.

§ 1

Dovolené výrobní provedení plynové zbraně a expanzní zbraně

(1) Hlavní části plynových zbraní a expanzních zbraní musí být vyrobeny tak, aby byla znemožněna jejich úprava na zbraň, do které by bylo možné nabít a ve které by bylo možné odpálit kulový náboj nebo náboj s hromadnou střelou.

(2) U expanzní zbraně musí být v hlavní vestavěny zábrany, při jejichž odstranění musí dojít ke zničení hlavně.

(3) U plynových a expanzních zbraní musí být rozměry nábojové komory takové, aby byly pouze pro střelivo, na něž je zbraň konstruovaná.

(4) U expanzní zbraně osa vodící části vývrtu hlavně a osa nábojové komory musí mezi sebou svírat úhel nejméně 30 nebo musí být od sebe přesazeny tak, aby úderník nemohl odpálit střelivo vložené do vodící části vývrtu hlavně.

(5) U expanzních zbraní s přesazenými nábojovými komorami musí při odstraňování hlavně dojít k poškození v místě upevnění hlavně.

(6) Ústí nábojových komor revolverového válce expanzní zbraně musí být oproti nábojové komoře zúženo a přesazeno.

(7) U plynových a expanzních zbraní, jejichž konstrukce je řešena tak, že umožňuje při běžné manipulaci a čištění zbraně rozebrání hlavních částí, musí být tyto části konstruovány tak, aby z nich nebylo možno střílet kulový náboj nebo náboj s hromadnou střelou.

§ 2

Dovolené výrobní provedení střeliva

(1) Za dovolené výrobní provedení střeliva se považuje

a) střelivo se střelou celoplášťovou, poloplášťovou, olovenou, plastovou, pryžovou nebo značkovací. Jádru střely smí být pouze z měkkého materiálu, přičemž plášť střely smí být ocelový, tombakový, plastový, teflonový nebo měkkým kovem pokovený, a střela je bez aktivních náplní, zejména výbušné, zápalné, svítilní, dýmové, zábleskové, akustické nebo chemické,

b) signální a pyrotechnické prostředky s akustickým, světelnými nebo dýmovým efektem určené pro střelbu ze zbraní, signální střelivo pro signální zbraně a

c) střelivo se středovým nebo okrajovým zápalem s hromadnou střelou.

(2) Plynové nábojky musí být provedeny tak, aby při výstřelu nedošlo k vržení zlomku nebo části nábojky nebo střeliviny, které by při zkušebním výstřelu na vzdálenost 1,5 m od ústí zbraně prorazily list papíru o hmotnosti 100 - 115 g/m² a tloušťce 0,12 +/- 0,02 mm. Náplň plynové nábojky musí být při opuštění hlavně v plynném nebo kapalném stavu nebo ve formě aerosolu.

(3) ICt50 dráždivé látky nesmí být vyšší než 100 mg.min.m⁻³ a vyšší než jedna setina hodnoty LCt50. ICt50 je koncentrace dráždivé látky, která způsobí, že 50 % zasažených nechráněných osob po jedné minutě působení dráždivé látky není schopno pokračovat v útoku. LCt50 je koncentrace dráždivé látky, která po jedné minutě působení má za následek uhynutí 50 % pokusných zvířat.

(4) Doba vyprázdnění jedné plynové nábojky při odpálení nesmí být delší než jedna sekunda a při tom nesmí být uvolněno více dráždivé látky v miligramech, než odpovídá čtyřnásobku hodnoty ICt50.

(5) Náplně plynových nábojek mohou obsahovat jako dráždivou látku chloracetofenon v množství maximálně 300 mg, o-chlorbenzylidenmalononitril v množství maximálně 80 mg a nonivamidu v množství maximálně 50 mg v jedné plynové nábojce.

(6) Plynová nábojka musí být na dně nábojnice opatřena značkou druhu dráždivé látky, a to pro chloracetofenon značkou CN, pro o-chlorbenzylidenmalononitril značkou CS a pro nonivamid značkou PV (technický pepř), a pokud to průměr dna nábojnice neumožňuje, barevným označením (pro chloracetofenon barva modrá, pro o-chlorbenzylidenmalononitril barva žlutá a pro nonivamid barva hnědá).

(7) Na spotřebitelském obalu plynových nábojek musí být uvedeno v českém jazyce:

- a) značky dráždivých látek obsažených v plynové nábojce podle odstavce 6 a jejich chemické názvy,
- b) hmotnost jednotlivých dráždivých látek obsažených v plynové nábojce,
- c) plynové nábojky s nonivamidem používat pouze proti zvířatům,
- d) datum, do kterého jsou plynové nábojky použitelné (měsíc a rok),
- e) typy zbraní, ve kterých lze plynové nábojky používat,
- f) výstražné upozornění: "Pozor! Obsahuje dráždivé látky. Chraňte před dětmi. Při střelbě na vzdálenost do 1 m a při použití v uzavřených prostorách hrozí vážné poškození zdraví." a
- g) pokyny pro bezpečné používání a pokyny pro první pomoc.

§ 2a

Požadavky na úpravu zbraně pro filmovou nebo divadelní činnost

(1) Zbraň pro filmovou nebo divadelní činnost, která je uvedena v § 9 odst. 2 písm. e) zákona o zbraních, musí být upravena tak, aby

- a) hlavěň umožnila nabit a odpálit nábojku nebo cvičný náboj v dané ráži střeliva s kulovou nebo hromadnou střelou a
- b) součástí hlavně byla neoddělitelná zábrana, která neumožňuje vložení střely do hlavně a její vystřelení pomocí nábojky a současně zabraňuje průchodu střely při odpálení náboje v dané ráži s kulovou nebo hromadnou střelou, který není cvičným nábojem.

(2) Splnění požadavků uvedených v odstavci 1 se nepovažuje za splnění požadavků dovoleného výrobního provedení expanzní zbraně podle § 1.

§ 3

Zrušuje se vyhláška č. 215/1996 Sb., o dovoleném výrobním provedení akustických zbraní a plynovek, plynových nábojek a střeliva.

§ 4

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2003.

Ministr:

Ing. Rusnok v. r.

Vybraná ustanovení novel

Čl.II vyhlášky č. 179/2017 Sb.

Přechodné ustanovení

Ustanovení § 2a vyhlášky č. 370/2002 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky, se nepoužije na zbraně upravené nebo dovezené na území České republiky přede dnem nabytí účinnosti této vyhlášky.

40/2009 Sb.

ZÁKON

ze dne 8. ledna 2009

trestní zákoník

Změna: 306/2009 Sb.
Změna: 181/2011 Sb.
Změna: 330/2011 Sb. (část)
Změna: 330/2011 Sb.
Změna: 357/2011 Sb., 420/2011 Sb.
Změna: 375/2011 Sb.
Změna: 193/2012 Sb.
Změna: 360/2012 Sb.
Změna: 390/2012 Sb.
Změna: 399/2012 Sb.
Změna: 494/2012 Sb.
Změna: 241/2013 Sb.
Změna: 259/2013 Sb.
Změna: 105/2013 Sb.
Změna: 141/2014 Sb.
Změna: 86/2015 Sb.
Změna: 165/2015 Sb.
Změna: 47/2016 Sb., 150/2016 Sb., 163/2016 Sb.
Změna: 323/2016 Sb.
Změna: 321/2016 Sb.
Změna: 377/2015 Sb., 188/2016 Sb.
Změna: 455/2016 Sb.
Změna: 55/2017 Sb.
Změna: 204/2017 Sb.
Změna: 58/2017 Sb.
Změna: 204/2017 Sb.

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

OBECNÁ ČÁST

HLAVA I

PŮSOBNOST TRESTNÍCH ZÁKONŮ

Díl 1

Žádný trestný čin bez zákona

§ 1

Zákaz retroaktivity

Čin je trestný, jen pokud jeho trestnost byla zákonem stanovena dříve, než byl spáchán.

Díl 2

Časová působnost

§ 2

Trestnost činu a doba jeho spáchání

(1) Trestnost činu se posuzuje podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, jestliže to je pro pachatele příznivější.

(2) Jestliže se zákon změní během páchaní činu, užije se zákona, který je účinný při dokončení jednání, kterým je čin spáchán.

(3) Při pozdějších změnách zákona, který je účinný při dokončení jednání, jímž je čin spáchán, se užije zákona nejmírnějšího.

(4) Čin je spáchán v době, kdy pachatel nebo účastník konal nebo v případě opomenutí byl povinen konat. Není rozhodující, kdy následek nastane nebo kdy měl nastat.

§ 3

Užití zákona účinného v době rozhodování

(1) Pachateli lze uložit vždy pouze takový druh trestu, který dovoluje uložit zákon účinný v době, kdy se o trestném činu rozhoduje.

(2) O ochranném opatření se rozhodne vždy podle zákona účinného v době, kdy se o ochranném opatření rozhoduje.

Díl 3

Místní působnost

§ 4

Zásada teritoriality

(1) Podle zákona České republiky se posuzuje trestnost činu, který byl spáchán na jejím území.

(2) Trestný čin se považuje za spáchaný na území České republiky,

a) dopustil-li se tu pachatel zcela nebo zčásti jednání, i když porušení nebo ohrožení zájmu chráněného trestním zákonem nastalo nebo mělo nastat zcela nebo zčásti v cizině, nebo

b) porušil-li nebo ohrozil-li tu pachatel zájem chráněný trestním zákonem nebo měl-li tu alespoň zčásti takový následek nastat, i když se jednání dopustil v cizině.

(3) Účastenství je spácháno na území České republiky,

a) je-li tu spáchán čin pachatele, kdy místo spáchání takového činu se posuzuje obdobně podle odstavce 2, nebo

b) jednal-li tu zčásti účastník činu spáchaného v cizině.

(4) Jednal-li účastník na území České republiky, užije se na účastenství zákona České republiky bez ohledu na to, zda je čin pachatele v cizině trestný.

HLAVA II

TRESTNÍ ODPOVĚDNOST

Díl 1

Základy trestní odpovědnosti

§ 12

Zásada zákonnosti a zásada subsidiarity trestní represe

(1) Jen trestní zákon vymezuje trestné činy a stanoví trestní sankce, které lze za jejich spáchání uložit.

(2) Trestní odpovědnost pachatele a trestněprávní důsledky s ní spojené lze uplatňovat jen v případech společensky škodlivých, ve kterých nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu.

§ 13

Trestný čin

(1) Trestným činem je protiprávní čin, který trestní zákon označuje za trestný a který vykazuje znaky uvedené v takovém zákoně.

(2) K trestní odpovědnosti za trestný čin je třeba úmyslného zavinění, nestanoví-li trestní zákon výslovně, že postačí zavinění z nedbalosti.

§ 14

Přečiny a zločiny

(1) Trestné činy se dělí na přečiny a zločiny.

(2) Přečiny jsou všechny nedbalostní trestné činy a ty úmyslné trestné činy, na něž trestní zákon stanoví trest odnětí

svobody s horní hranicí trestní sazby do pěti let.

(3) Zločiny jsou všechny trestné činy, které nejsou podle trestního zákona přečiny; zvláště závažnými zločiny jsou ty úmyslné trestné činy, na něž trestní zákon stanoví trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně deset let.

Díl 2

Zavinění

§ 15

Úmysl

(1) Trestný čin je spáchán úmyslně, jestliže pachatel

- a) chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem, nebo
- b) věděl, že svým jednáním může takové porušení nebo ohrožení způsobit, a pro případ, že je způsobí, byl s tím srozuměn.

(2) Srozuměním se rozumí i smíření pachatele s tím, že způsobem uvedeným v trestním zákoně může porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem.

§ 16

Nedbalost

(1) Trestný čin je spáchán z nedbalosti, jestliže pachatel

- a) věděl, že může způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal, že takové porušení nebo ohrožení nezpůsobí, nebo
- b) nevěděl, že svým jednáním může takové porušení nebo ohrožení způsobit, ač o tom vzhledem k okolnostem a k svým osobním poměrům vědět měl a mohl.

(2) Trestný čin je spáchán z hrubé nedbalosti, jestliže přístup pachatele k požadavku náležité opatrnosti svědčí o zřejmé bezohlednosti pachatele k zájmům chráněným trestním zákonem.

§ 17

Zavinění k okolnosti zvláště přitěžující

K okolnosti, která podmiňuje použití vyšší trestní sazby, se přihlédne,

- a) jde-li o těžší následek, i tehdy, zavinil-li jej pachatel z nedbalosti, vyjímaje případy, že trestní zákon vyžaduje i zde zavinění úmyslné, nebo
- b) jde-li o jinou skutečnost, i tehdy, jestliže o ní pachatel nevěděl, ač o ní vzhledem k okolnostem a k svým osobním poměrům vědět měl a mohl, vyjímaje případy, kdy trestní zákon vyžaduje, aby o ní pachatel věděl.

§ 18

Omyl skutkový

(1) Kdo při spáchání činu nezná ani nepředpokládá jako možnou skutkovou okolnost, která je znakem trestného činu, nejedná úmyslně; tím není dotčena odpovědnost za trestný čin spáchaný z nedbalosti.

(2) Kdo při spáchání činu mylně předpokládá skutkové okolnosti, které by naplňovaly znaky mírnějšího úmyslného trestného činu, bude potrestán jen za tento mírnější trestný čin, nejde-li o trestný čin spáchaný z nedbalosti.

(3) Kdo při spáchání činu mylně předpokládá skutkové okolnosti, které by naplňovaly znaky přísnějšího úmyslného trestného činu, bude potrestán za pokus tohoto přísnějšího trestného činu.

(4) Kdo při spáchání činu mylně předpokládá skutkovou okolnost, která vylučuje jeho protiprávnost, nejedná úmyslně; tím není dotčena odpovědnost za trestný čin spáchaný z nedbalosti.

§ 19

Omyl právní

(1) Kdo při spáchání trestného činu neví, že jeho čin je protiprávní, nejedná zaviněně, nemohl-li se omylu vyvarovat.

(2) Omylu bylo možno se vyvarovat, pokud povinnost seznámit se s příslušnou právní úpravou vyplývala pro

pachatele ze zákona nebo jiného právního předpisu, úředního rozhodnutí nebo smlouvy, z jeho zaměstnání, povolání, postavení nebo funkce, anebo mohl-li pachatel protiprávnost činu rozpoznat bez zřejmých obtíží.

Díl 3

Příprava a pokus trestného činu

§ 20

Příprava

(1) Jednání, které záleží v úmyslném vytváření podmínek pro spáchání zvlášť závažného zločinu (§ 14 odst. 3), zejména v jeho organizování, opatřování nebo přizpůsobování prostředků nebo nástrojů k jeho spáchání, ve spolčení, srocení, v návodu nebo pomoci k takovému zločinu, je přípravou jen tehdy, jestliže to trestní zákon u příslušného trestného činu výslovně stanoví a pokud nedošlo k pokusu ani dokonání zvlášť závažného zločinu.

(2) Příprava je trestná podle trestní sazby stanovené na zvlášť závažný zločin, k němuž směřovala, jestliže trestní zákon nestanoví něco jiného.

(3) Trestní odpovědnost za přípravu k zvlášť závažnému zločinu zaniká, jestliže pachatel dobrovolně upustil od dalšího jednání směřujícího k spáchání zvlášť závažného zločinu a

a) odstranil nebezpečí, které vzniklo zájmu chráněnému trestním zákonem z podniknuté přípravy, nebo

b) učinil o přípravě k zvlášť závažnému zločinu oznámení v době, kdy nebezpečí, které vzniklo zájmu chráněnému trestním zákonem z podniknuté přípravy, mohlo být ještě odstraněno; oznámení je nutno učinit státnímu zástupci nebo policejnímu orgánu, voják může místo toho učinit oznámení nadřízenému.

(4) Je-li na činu zúčastněno více osob, nebrání zániku trestní odpovědnosti za přípravu pachatele, který takto jednal, je-li čin dokonán ostatními pachateli nezávisle na jeho dřívějším přispění k činu nebo přes jeho včasné oznámení.

(5) Ustanovením odstavců 3 a 4 není dotčena trestní odpovědnost pachatele za jiný dokonáný trestný čin, který již jednáním uvedeným v odstavci 1 spáchal.

§ 21

Pokus

(1) Jednání, které bezprostředně směřuje k dokonání trestného činu a jehož se pachatel dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, je pokusem trestného činu, jestliže k dokonání trestného činu nedošlo.

(2) Pokus trestného činu je trestný podle trestní sazby stanovené na dokonáný trestný čin.

(3) Trestní odpovědnost za pokus trestného činu zaniká, jestliže pachatel dobrovolně upustil od dalšího jednání směřujícího k dokonání trestného činu a

a) odstranil nebezpečí, které vzniklo zájmu chráněnému trestním zákonem z podniknutého pokusu trestného činu, nebo

b) učinil o pokusu trestného činu oznámení v době, kdy nebezpečí, které vzniklo zájmu chráněnému trestním zákonem z podniknutého pokusu trestného činu, mohlo být ještě odstraněno; oznámení je nutno učinit státnímu zástupci nebo policejnímu orgánu, voják může místo toho učinit oznámení nadřízenému.

(4) Je-li na činu zúčastněno více osob, nebrání zániku trestní odpovědnosti za pokus pachatele, který takto jednal, je-li čin dokonán ostatními pachateli nezávisle na jeho dřívějším přispění k činu nebo přes jeho včasné oznámení.

(5) Ustanovením odstavců 3 a 4 není dotčena trestní odpovědnost pachatele za jiný dokonáný trestný čin, který již jednáním uvedeným v odstavci 1 spáchal.

Díl 4

Pachatel, spolupachatel a účastník trestného činu

§ 22

Pachatel

(1) Pachatelem trestného činu je, kdo svým jednáním naplnil znaky skutkové podstaty trestného činu nebo jeho pokusu či přípravy, je-li trestná.

(2) Pachatelem trestného činu je i ten, kdo k provedení činu užil jiné osoby, která není trestně odpovědná pro nedostatek věku, nepříčetnost, omyl, anebo proto, že jednala v nutné obraně, krajní nouzi či za jiné okolnosti vylučující protiprávnost, anebo sama nejednala nebo nejednala zaviněně. Pachatelem trestného činu je i ten, kdo k provedení činu užil

takové osoby, která nejednala ve zvláštním úmyslu či z pohnutky předpokládané zákonem; v těchto případech není vyloučena trestní odpovědnost takové osoby za jiný trestný čin, který tímto jednáním spáchala.

§ 23

Spolupachatel

Byl-li trestný čin spáchán úmyslným společným jednáním dvou nebo více osob, odpovídá každá z nich, jako by trestný čin spáchala sama (spolupachatelé).

§ 24

Účastník

(1) Účastníkem na dokonaném trestném činu nebo jeho pokusu je, kdo úmyslně

a) spáchání trestného činu zosnoval nebo řídil (organizátor),

b) vzbudil v jiném rozhodnutí spáchat trestný čin (návodce), nebo

c) umožnil nebo usnadnil jinému spáchání trestného činu, zejména opatřením prostředků, odstraněním překážek, vylákáním poškozeného na místo činu, hlídáním při činu, radou, utvrzováním v předsevzetí nebo slibem přispět po trestném činu (pomocník).

(2) Na trestní odpovědnost a trestnost účastníka se užije ustanovení o trestní odpovědnosti a trestnosti pachatele, jestliže trestní zákon nestanoví něco jiného.

(3) Trestní odpovědnost účastníka zaniká, jestliže dobrovolně upustil od dalšího účastenství na trestném činu a

a) odstranil nebezpečí, které vzniklo zájmu chráněnému trestním zákonem z podniknutého účastenství, nebo

b) učinil o účastenství na trestném činu oznámení v době, kdy nebezpečí, které vzniklo zájmu chráněnému trestním zákonem z podniknutého účastenství, mohlo být ještě odstraněno; oznámení je nutno učinit státnímu zástupci nebo policejnímu orgánu, voják může místo toho učinit oznámení nadřízenému.

(4) Je-li na činu zúčastněno více osob, nebrání zániku trestní odpovědnosti účastníka, který takto jednal, je-li čin spáchán ostatními pachateli nezávisle na jeho dřívějším přispění k činu nebo přes jeho včasné oznámení.

(5) Ustanovení odstavců 3 a 4 se nevztahuje na trestní odpovědnost účastníka za jiný trestný čin, který již jednáním uvedeným v odstavci 1 spáchal.

§ 25

Věk

Kdo v době spáchání činu nedovrší patnáctý rok svého věku, není trestně odpovědný.

§ 26

Nepříčetnost

Kdo pro duševní poruchu v době spáchání činu nemohl rozpoznat jeho protiprávnost nebo ovládat své jednání, není za tento čin trestně odpovědný.

§ 27

Zmenšená přičetnost

Kdo pro duševní poruchu v době spáchání činu měl podstatně sníženou schopnost rozpoznat jeho protiprávnost nebo ovládat své jednání, je zmenšeně přičetný.

HLAVA III

OKOLNOSTI VYLUČUJÍCÍ PROTIPRÁVNOST ČINU

§ 28

Krajní nouze

(1) Čin jinak trestný, kterým někdo odvrací nebezpečí přímo hrozící zájmu chráněnému trestním zákonem, není trestným činem.

(2) Nejde o krajní nouzi, jestliže bylo možno toto nebezpečí za daných okolností odvrátit jinak anebo způsobený následek je zřejmě stejně závažný nebo ještě závažnější než ten, který hrozil, anebo byl ten, komu nebezpečí hrozilo, povinen je snášet.

§ 29

Nutná obrana

(1) Čin jinak trestný, kterým někdo odvrací přímo hrozící nebo trvajícím útok na zájem chráněný trestním zákonem, není trestným činem.

(2) Nejde o nutnou obranu, byla-li obrana zcela zjevně nepřiměřená způsobu útoku.

§ 30

Svolení poškozeného

(1) Trestný čin nespáchá, kdo jedná na základě svolení osoby, jejíž zájmy, o nichž tato osoba může bez omezení oprávněně rozhodovat, jsou činem dotčeny.

(2) Svolení podle odstavce 1 musí být dáno předem nebo současně s jednáním osoby páčající čin jinak trestný, dobrovolně, určitě, vážně a srozumitelně; je-li takové svolení dáno až po spáchání činu, je pachatel beztrestný, mohl-li důvodně předpokládat, že osoba uvedená v odstavci 1 by tento souhlas jinak udělila vzhledem k okolnostem případu a svým poměrům.

(3) S výjimkou případů svolení k lékařským zákrokům, které jsou v době činu v souladu s právním řádem a poznatky lékařské vědy a praxe, nelze za svolení podle odstavce 1 považovat souhlas k ublížení na zdraví nebo usmrcení.

§ 31

Přípustné riziko

(1) Trestný čin nespáchá, kdo v souladu s dosaženým stavem poznání a informacemi, které měl v době svého rozhodování o dalším postupu, vykonává v rámci svého zaměstnání, povolání, postavení nebo funkce společensky prospěšnou činnost, kterou ohrozí nebo poruší zájem chráněný trestním zákonem, nelze-li společensky prospěšného výsledku dosáhnout jinak.

(2) Nejde o přípustné riziko, jestliže taková činnost ohrozí život nebo zdraví člověka, aniž by jím byl dán k ní v souladu s jiným právním předpisem souhlas, nebo výsledek, k němuž směřuje, zcela zřejmě neodpovídá míře rizika, anebo provádění této činnosti zřejmě odporuje požadavkům jiného právního předpisu, veřejnému zájmu, zásadám lidskosti nebo se přičí dobrým mravům.

§ 32

Oprávněné použití zbraně

Trestný čin nespáchá, kdo použije zbraně v mezích stanovených jiným právním předpisem.

HLAVA IV

ZÁNIK TRESTNÍ ODPOVĚDNOSTI

Díl 1

Zánik trestní odpovědnosti účinnou lítostí

§ 33

Účinná lítost

Trestní odpovědnost za trestné činy neposkytnutí pomoci (§ 150), neposkytnutí pomoci řidičem dopravního prostředku (§ 151), šíření nakažlivé lidské nemoci (§ 152), šíření nakažlivé lidské nemoci z nedbalosti (§ 153), ohrožování zdraví závadnými potravinami a jinými předměty (§ 156), ohrožování zdraví závadnými potravinami a jinými předměty z nedbalosti (§ 157), svěřením dítěte do moci jiného (§ 169), zavlčení (§ 172), braní rukojmí (§ 174), opuštění dítěte nebo svěřené osoby (§ 195), porušení povinnosti při správě cizího majetku (§ 220), porušení povinnosti při správě cizího majetku z nedbalosti (§ 221), porušení povinnosti v insolvenčním řízení (§ 225), porušení povinnosti učinit pravdivé prohlášení o majetku (§ 227), poškození cizí věci (§ 228), zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby (§ 240), nesplnění oznamovací povinnosti v daňovém řízení (§ 243), ohrožení devizového hospodářství (§ 247), porušení předpisů o oběhu zboží ve styku s cizinou (§ 261), porušení předpisů o kontrole vývozu zboží a technologií dvojího užití (§ 262), porušení povinnosti při vývozu zboží a technologií dvojího užití (§ 263), provedení zahraničního obchodu s vojenským materiálem bez povolení nebo licence (§ 265), porušení povinnosti v souvislosti s vydáním povolení a licence pro zahraniční obchod s vojenským materiálem (§ 266), obecného ohrožení (§ 272), obecného ohrožení z nedbalosti (§ 273), porušení povinnosti při hrozivé tísni (§ 275), poškození a ohrožení provozu obecně prospěšného zařízení (§ 276), poškození a ohrožení provozu obecně prospěšného zařízení z nedbalosti (§ 277), poškození geodetického bodu (§ 278), poškození a ohrožení životního prostředí (§ 293), poškození a ohrožení životního prostředí z nedbalosti (§ 294), poškození lesa (§ 295), neoprávněného nakládání s odpady (§ 298), neoprávněného nakládání s

chráněnými volně žijícími živočichy a planě rostoucími rostlinami (§ 299), neoprávněného nakládání s chráněnými volně žijícími živočichy a planě rostoucími rostlinami z nedbalosti (§ 300), šíření nakažlivé nemoci zvířat (§ 306), šíření nakažlivé nemoci a škůdce užitkových rostlin (§ 307), vlastizrady (§ 309), rozvracení republiky (§ 310), teroristického útoku (§ 311), teroru (§ 312), financování terorismu (§ 312d), podpory a propagace terorismu (§ 312e), sabotáže (§ 314), zneužití zastupování státu a mezinárodní organizace (§ 315), vyzvědačství (§ 316), ohrožení utajované informace (§ 317), ohrožení utajované informace z nedbalosti (§ 318), vzpoury vězňů (§ 344), šíření poplašné zprávy (§ 357), nepřekážení trestného činu (§ 367), neoznámení trestného činu (§ 368) zaniká, jestliže pachatel dobrovolně

a) škodlivému následku trestného činu zamezil nebo jej napravil, nebo

b) učinil o trestném činu oznámení v době, kdy škodlivému následku trestného činu mohlo být ještě zabráněno; oznámení je nutno učinit státnímu zástupci nebo policejnímu orgánu, voják může místo toho učinit oznámení nadřízenému.

Díl 2

Promlčení trestní odpovědnosti

§ 34

Promlčecí doba

(1) Trestní odpovědnost za trestný čin zaniká uplynutím promlčecí doby, jež činí

a) dvacet let, jde-li o trestný čin, za který trestní zákon dovoluje uložení výjimečného trestu, a trestný čin spáchaný při vypracování nebo při schvalování privatizačního projektu podle jiného právního předpisu,

b) patnáct let, činí-li horní hranice trestní sazby odnětí svobody nejméně deset let,

c) deset let, činí-li horní hranice trestní sazby odnětí svobody nejméně pět let,

d) pět let, činí-li horní hranice trestní sazby odnětí svobody nejméně tři léta,

e) tři léta u ostatních trestných činů.

(2) Promlčecí doba počíná běžet u trestných činů, u nichž je znakem účinek anebo u nichž je účinek znakem kvalifikované skutkové podstaty, od okamžiku, kdy takový účinek nastal; u ostatních trestných činů počíná běžet promlčecí doba od ukončení jednání. Účastníkovi počíná běžet promlčecí doba od ukončení činu hlavního pachatele.

(3) Do promlčecí doby se nezapočítává

a) doba, po kterou nebylo možno pachatele postavit před soud pro zákonnou překážku,

b) doba, po kterou bylo trestní stíhání přerušeno,

c) doba, po kterou oběť trestného činu obchodování s lidmi (§ 168) nebo některého trestného činu uvedeného v hlavě třetí zvláštní části tohoto zákona o trestných činech proti lidské důstojnosti v sexuální oblasti byla mladší osmnácti let,

d) zkušební doba podmíněného zastavení trestního stíhání nebo podmíněného odložení podání návrhu na potrestání,

e) doba, po kterou nebylo možné pachatele v České republice trestně stíhat, jde-li o čin, jehož trestnost se posuzuje podle zákona České republiky na základě § 8 odst. 1,

f) doba od vydání příkazu k zadržení do jeho odvolání nebo do pozbytí jeho platnosti z jiného důvodu,

g) doba, po kterou bylo dočasně upuštěno od některých úkonů trestního řízení podle zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních,

h) doba, po kterou bylo trestní stíhání dočasně odloženo.

(4) Promlčecí doba se přerušuje

a) zahájením trestního stíhání pro trestný čin, o jehož promlčení jde, jakož i po něm následujícím vzetím do vazby, vydáním příkazu k zatčení, podáním žádosti o zajištění vyžádání osoby z cizího státu, vydáním evropského zatýkacího rozkazu, podáním obžaloby, návrhu na schválení dohody o vině a trestu, návrhu na potrestání, vyhlášením odsuzujícího rozsudku pro tento trestný čin nebo doručením trestního příkazu pro takový trestný čin obviněnému, nebo

b) spáchal-li pachatel v promlčecí době trestný čin nový, na který trestní zákon stanoví trest stejný nebo přísnější.

(5) Přerušením promlčecí doby počíná promlčecí doba nová.

§ 35

Vyloučení z promlčení

Uplynutím promlčecí doby nezaniká trestní odpovědnost

a) za trestné činy uvedené v hlavě třinácté zvláštní části tohoto zákona, s výjimkou trestných činů založení, podpory a propagace hnutí směřujícího k potlačení práv a svobod člověka (§ 403), projevu sympatií k hnutí směřujícímu k potlačení práv a svobod člověka (§ 404), popírání, zpochybňování, schvalování a ospravedlňování genocidia (§ 405), a to i pokud byly v minulosti spáchány činy, které by nyní měly znaky těchto trestných činů,

b) za trestné činy vlastizrady (§ 309), rozvracení republiky (§ 310), teroristického útoku (§ 311) a teroru (§ 312), pokud byly spáchány za takových okolností, že zakládají válečný zločin nebo zločin proti lidskosti podle předpisů mezinárodního práva,

c) za jiné trestné činy spáchané v době od 25. února 1948 do 29. prosince 1989, u nichž horní hranice trestní sazby odnětí svobody činí nejméně deset let, pokud z důvodů neslučitelných se základními zásadami právního řádu demokratického státu nedošlo k pravomocnému odsouzení nebo zproštění obžaloby, a které byly spáchány veřejnými činiteli anebo byly spáchány v souvislosti s pronásledováním jednotlivce nebo skupiny osob z důvodů politických, rasových či náboženských.

HLAVA V

TRESTNÍ SANKCE

Díl 1

Druhy trestních sankcí a obecné zásady pro jejich ukládání

§ 36

Druhy trestních sankcí

Trestními sankcemi jsou tresty a ochranná opatření.

§ 37

Obecné ustanovení pro ukládání trestních sankcí

(1) Trestní sankce lze ukládat jen na základě trestního zákona.

(2) Pachateli nelze uložit kruté a nepřiměřené trestní sankce. Výkonem trestní sankce nesmí být ponížena lidská důstojnost.

§ 38

Přiměřenost trestních sankcí

(1) Trestní sankce je nutno ukládat s přihlédnutím k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu a poměrům pachatele.

(2) Tam, kde postačí uložení trestní sankce pachatele méně postihující, nesmí být uložena trestní sankce pro pachatele citelnější.

(3) Při ukládání trestních sankcí se přihlédne i k právem chráněným zájmům osob poškozených trestným činem.

Díl 2

Tresty

Oddíl 1

Obecné zásady pro ukládání trestů

§ 39

Stanovení druhu a výměry trestu

(1) Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédne k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy; dále přihlédne k chování pachatele po činu, zejména k jeho snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu, a pokud byl označen jako spolupracující obviněný, též k tomu, jak významným způsobem přispěl k objasnění zločinu spáchaného členy organizované skupiny, ve spojení s organizovanou skupinou nebo ve prospěch organizované zločinecké skupiny. Přihlédne také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele.

(2) Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem.

(3) Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédne k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem (§ 41 a 42), k době, která uplynula od spáchaní trestného činu, k případné změně situace a k délce trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně

dlouhou dobu. Při posouzení přiměřenosti délky trestního řízení soud přihlídně ke složitosti věci, k postupu orgánů činných v trestním řízení, k významu trestního řízení pro pachatele a k jeho jednání, kterým přispěl k průtahům v trestním řízení.

(4) K okolnosti, která je zákonným znakem trestného činu, včetně okolnosti, která podmiňuje použití vyšší trestní sazby, nelze přihlídnout jako k okolnosti polehčující nebo přitěžující. K okolnosti odůvodňující mimořádné snížení trestu odnětí svobody nelze přihlídnout jako k okolnosti polehčující.

(5) K okolnosti přitěžující se přihlídně,

a) jde-li o těžší následek, i tehdy, zavinil-li jej pachatel z nedbalosti, vyjímaje případy, kdy trestní zákon vyžaduje i zde zavinění úmyslné,

b) jde-li o jinou skutečnost, i tehdy, jestliže o ní pachatel nevěděl, ač o ní vzhledem k okolnostem a k svým osobním poměrům vědět měl a mohl, vyjímaje případy, kdy trestní zákon vyžaduje, aby o ní pachatel věděl.

(6) Při stanovení druhu trestu a jeho výměry přihlídně soud

a) u spolupachatelů též k tomu, jakou měrou jednání každého z nich přispělo ke spáchání trestného činu,

b) u organizátora, návodce a pomocníka též k významu a povaze jejich účasti na spáchání trestného činu,

c) u přípravy k zvláště závažnému zločinu a u pokusu trestného činu též k tomu, do jaké míry se jednání pachatele k dokonání trestného činu přiblížilo, jakož i k okolnostem a k důvodům, pro které k jeho dokonání nedošlo.

(7) Získal-li nebo snažil-li se získat pachatel trestným činem majetkový prospěch, přihlídně k tomu soud při stanovení druhu trestu a jeho výměry; jestliže to nevylučují jeho majetkové nebo osobní poměry, uloží mu s přihlídnutím k výši takového majetkového prospěchu některý z trestů, který ho postihne na majetku (§ 66 až 72), a to jako trest samostatný nebo vedle jiného trestu.

§ 40

Ukládání trestu pachateli se zmenšenou přičetností

(1) Jestliže pachatel spáchal trestný čin ve stavu zmenšené přičetnosti, který si, a to ani z nedbalosti, nepřivodil vlivem návykové látky, přihlídně soud k této okolnosti při stanovení druhu trestu a jeho výměry.

(2) Má-li soud za to, že by vzhledem k zdravotnímu stavu pachatele uvedeného v odstavci 1 bylo možno za současného uložení ochranného léčení (§ 99) dosáhnout možnosti jeho nápravy i trestem kratšího trvání, sníží trest odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby, přičemž není vázán omezením uvedeným v § 58 odst. 3, a uloží zároveň ochranné léčení.

§ 41

Polehčující okolnosti

Soud jako k polehčující okolnosti přihlídně zejména k tomu, že pachatel

a) spáchal trestný čin poprvé a pod vlivem okolností na něm nezávislých,

b) spáchal trestný čin v silném rozrušení, ze soucitu nebo z nedostatku životních zkušeností,

c) spáchal trestný čin pod tlakem závislosti nebo podřízenosti,

d) spáchal trestný čin pod vlivem hrozby nebo nátlaku,

e) spáchal trestný čin pod vlivem tíživých osobních nebo rodinných poměrů, které si sám nezpůsobil,

f) spáchal trestný čin ve věku blízkém věku mladistvých,

g) spáchal trestný čin odvraceje útok nebo jiné nebezpečí, aniž byly zcela splněny podmínky nutné obrany nebo krajní nouze, anebo překročil meze přípustného rizika nebo meze jiné okolnosti vylučující protiprávnost,

h) spáchal trestný čin v právním omylu, kterého se bylo možno vyvarovat,

i) trestným činem způsobil nižší škodu nebo jiný menší škodlivý následek,

j) přičinil se o odstranění škodlivých následků trestného činu nebo dobrovolně nahradil způsobenou škodu,

k) svůj trestný čin sám oznámil úřadům,

l) napomáhal při objasňování své trestné činnosti nebo významně přispěl k objasnění trestného činu spáchaného jiným,

m) přispěl zejména jako spolupracující obviněný k objasňování trestné činnosti spáchané členy organizované skupiny, ve spojení s organizovanou skupinou nebo ve prospěch organizované zločinecké skupiny,

n) trestného činu upřímně litoval, nebo

o) vedl před spácháním trestného činu řádný život.

§ 42

Přítěžující okolnosti

Soud jako k přítěžující okolnosti přihlédne zejména k tomu, že pachatel

- a) spáchal trestný čin s rozmyslem nebo po předchozím uvážení,
- b) spáchal trestný čin ze ziskuchtivosti, z pomsty, z národnostní, rasové, etnické, náboženské, třídní či jiné podobné nenávisti nebo z jiné zvlášť zavrženíhodné pohnutky,
- c) spáchal trestný čin surovým nebo trýznivým způsobem, zákeřně, se zvláštní lstí nebo jiným obdobným způsobem,
- d) spáchal trestný čin využívaje něčí nouze, tísně, bezbrannosti, závislosti nebo podřízenosti,
- e) trestným činem porušil zvláštní povinnost,
- f) ke spáchání trestného činu zneužil svého zaměstnání, postavení nebo funkce,
- g) spáchal trestný čin vůči osobě podílející se na záchraně života a zdraví nebo na ochraně majetku,
- h) spáchal trestný čin ke škodě dítěte, osoby blízké, těhotné, nemocné, zdravotně postižené, vysokého věku nebo nemohoucí,
- i) svedl k činu jinak trestnému, provinění nebo trestnému činu jiného, zejména dítě mladší patnácti let, mladistvého nebo osobu ve věku blízkém věku mladistvých,
- j) spáchal trestný čin za krizové situace, živelní pohromy nebo jiné události vážně ohrožující život, veřejný pořádek nebo majetek, anebo na území, na němž je prováděna nebo byla provedena evakuace,
- k) trestným činem způsobil vyšší škodu nebo jiný větší škodlivý následek,
- l) trestným činem získal vyšší prospěch,
- m) spáchal trestný čin ve větším rozsahu, na více věcech nebo více osobách, anebo trestný čin páchal nebo v něm pokračoval po delší dobu,
- n) spáchal více trestných činů,
- o) spáchal trestný čin jako organizátor, jako člen organizované skupiny nebo člen spolčení, nebo
- p) byl již pro trestný čin odsouzen; soud je oprávněn podle povahy předchozího odsouzení nepokládat tuto okolnost za přítěžující, zejména s ohledem na význam chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsob provedení činu a jeho následky, okolnosti, za kterých byl čin spáchán, osobu pachatele, míru jeho zavinění, jeho pohnutku a dobu, která uplynula od posledního odsouzení, a jde-li o pachatele trestného činu, který byl spáchán ve stavu vyvolaném duševní poruchou, anebo o pachatele, který se oddává zneužívání návykové látky a spáchal trestný čin pod jejím vlivem nebo v souvislosti s jejím zneužíváním, také tehdy, započal-li léčení nebo učinil jiná potřebná opatření k jeho zahájení.

§ 43

Úhrnný a souhrnný trest

(1) Odsuzuje-li soud pachatele za dva nebo více trestných činů, uloží mu úhrnný trest podle toho ustanovení, které se vztahuje na trestný čin z nich nejpřísněji trestný; jde-li o vícečinný souběh většího počtu trestných činů, může soud pachateli uložit trest odnětí svobody v rámci trestní sazby, jejíž horní hranice se zvyšuje o jednu třetinu; horní hranice trestní sazby odnětí svobody však nesmí ani po tomto zvýšení převyšovat dvacet let a při ukládání výjimečného trestu odnětí svobody nad dvacet až do třiceti let nesmí převyšovat třicet let. Vedle trestu přípustného podle takového ustanovení lze v rámci úhrnného trestu uložit i jiný druh trestu, jestliže jeho uložení by bylo odůvodněno některým ze souzených trestných činů. Jsou-li dolní hranice trestních sazeb odnětí svobody různé, je dolní hranicí úhrnného trestu nejvyšší z nich. Stanoví-li trestní zákon za některý z takových trestných činů pouze trest odnětí svobody, může být úhrnným trestem jen trest odnětí svobody jako trest samostatný.

(2) Soud uloží souhrnný trest podle zásad uvedených v odstavci 1, když odsuzuje pachatele za trestný čin, který spáchal dříve, než byl soudem prvního stupně vyhlášen odsuzující rozsudek za jiný jeho trestný čin. Spolu s uložením souhrnného trestu soud zruší výrok o trestu uloženém pachateli rozsudkem dřívějším, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu. Souhrnný trest nesmí být mírnější než trest uložený rozsudkem dřívějším. V rámci souhrnného trestu musí soud vyslovit trest ztráty čestných titulů nebo vyznamenání, trest ztráty vojenské hodnosti, trest propadnutí majetku nebo trest propadnutí věci, jestliže takový trest byl vysloven již rozsudkem dřívějším.

(3) Odsuzujícím rozsudkem podle odstavce 2 se rozumí i rozsudek, kterým bylo za podmínek § 48 odst. 1 podmíněně upuštěno od potrestání s dohledem. Spolu s uložením souhrnného trestu soud zruší výrok o podmíněném upuštění od potrestání s dohledem, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

(4) Ustanovení o souhrnném trestu se neužije, jestliže dřívější odsouzení je takové povahy, že se na pachatele hledí, jako by nebyl odsouzen, nebo jestliže byl dřívější odsuzující rozsudek vydán soudem jiného členského státu Evropské unie.

§ 44

Upuštění od uložení souhrnného trestu

Soud upustí od uložení souhrnného trestu podle § 43 odst. 2, má-li za to, že trest uložený dřívějším rozsudkem je dostatečný.

§ 45

Ukládání společného trestu za pokračování v trestném činu

(1) Odsuzuje-li soud pachatele za dílčí útok u pokračování v trestném činu (§ 116), za jehož ostatní útoky byl odsouzen rozsudkem, který již nabyl právní moci, zruší v tomto dřívějším rozsudku výrok o vině o pokračujícím trestném činu a trestných činech spáchaných s ním v jednočinném souběhu, celý výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají v uvedeném výroku o vině svůj podklad, a znovu při vázanosti skutkovými zjištěními v zrušeném rozsudku rozhodne o vině pokračujícím trestným činem, včetně nového dílčího útoku, popřípadě trestných činech spáchaných s ním v jednočinném souběhu, o společném trestu za pokračující trestný čin, který nesmí být mírnější než trest uložený rozsudkem dřívějším, a případně i o navazujících výrocích, které mají ve výroku o vině svůj podklad. V rámci společného trestu za pokračování v trestném činu musí soud vyslovit trest ztráty čestných titulů nebo vyznamenání, ztráty vojenské hodnosti, propadnutí majetku nebo propadnutí věci, jestliže takový trest byl vysloven již rozsudkem dřívějším.

(2) Ustanovení § 43 a 44 se obdobně užití v případě, kdy je současně ukládán trest za více trestných činů.

(3) Ustanovení o společném trestu za pokračování v trestném činu se užije i tehdy, je-li dřívější odsouzení takové povahy, že se na pachatele hledí, jako by nebyl odsouzen.

(4) Ustanovení o společném trestu za pokračování v trestném činu se neužije, jestliže byl dřívější odsuzující rozsudek vydán soudem jiného členského státu Evropské unie.

Oddíl 2

Upuštění od potrestání

§ 46

Obecné ustanovení

(1) Od potrestání pachatele, který spáchal přečin, jeho spáchání lituje a projevuje účinnou snahu po nápravě, lze upustit, jestliže vzhledem k povaze a závažnosti spáchaného přečinu a k dosavadnímu životu pachatele lze důvodně očekávat, že již pouhé projednání věci postačí k jeho nápravě i k ochraně společnosti.

(2) Soud upustí od potrestání pachatele označeného jako spolupracující obviněný, jsou-li splněny podmínky stanovené v § 178a odst. 1 a 2 trestního řádu a podal-li spolupracující obviněný jak v přípravném řízení, tak v řízení před soudem úplnou a pravdivou výpověď o skutečnostech, které jsou způsobilé významně přispět k objasnění zločinu spáchaného členy organizované skupiny, ve spojení s organizovanou skupinou nebo ve prospěch organizované zločinecké skupiny; ustanovení § 48 odst. 1 tím není dotčeno. Upustit od potrestání pachatele označeného jako spolupracující obviněný takto nelze, jestliže jím spáchaný trestný čin je závažnější než zločin, k jehož objasnění přispěl, jestliže se podílel jako organizátor nebo návodce na spáchání zločinu, k jehož objasnění přispěl, jestliže jím způsobil úmyslně těžkou újmu na zdraví nebo smrt nebo jsou-li dány důvody pro mimořádné zvýšení trestu odnětí svobody (§ 59).

(3) Soud může upustit od potrestání také tehdy, jestliže pachatel přípravy nebo pokusu trestného činu nerozpoznal, že příprava nebo pokus vzhledem k povaze nebo druhu předmětu útoku, na němž měl být čin spáchán, anebo vzhledem k povaze nebo druhu prostředku, jímž měl být čin spáchán, nemohl vést k dokonání.

(4) Upustil-li soud od potrestání, hledí se na pachatele, jako by nebyl odsouzen.

§ 47

Upuštění od potrestání za současného uložení ochranného léčení nebo zabezpečovací detence

(1) Soud může upustit od potrestání i tehdy, jestliže pachatel spáchal trestný čin ve stavu zmenšené přičetnosti nebo ve stavu vyvolaném duševní poruchou, a soud má za to, že ochranné léčení (§ 99), které zároveň ukládá, zajistí nápravu pachatele a ochranu společnosti lépe než trest. Tohoto ustanovení se nepoužije, jestliže si pachatel stav zmenšené přičetnosti nebo duševní poruchu přivodil, byť i z nedbalosti, vlivem návykové látky.

(2) Soud může upustit od potrestání i tehdy, jestliže pachatel spáchal zločin ve stavu zmenšené přičetnosti nebo ve stavu vyvolaném duševní poruchou, a nelze přitom očekávat, že by uložené ochranné léčení s přihlédnutím k povaze duševní poruchy a možností působení na pachatele vedlo k dostatečné ochraně společnosti, a soud má za to, že zabezpečovací detence (§ 100), kterou pachateli zároveň ukládá, zajistí ochranu společnosti lépe než trest.

§ 48

Podmíněné upuštění od potrestání s dohledem

(1) Za podmínek uvedených v 46 odst. 1, 2 nebo 3 může soud podmíněně upustit od potrestání a stanovit dohled nad pachatelem, považuje-li za potřebné po stanovenou dobu sledovat chování pachatele.

(2) Při podmíněném upuštění od potrestání stanoví soud zkušební dobu až na jeden rok a zároveň uloží pachateli dohled (§ 49 až 51).

(3) Pachateli, od jehož potrestání bylo podmíněně upuštěno, může soud uložit přiměřená omezení a přiměřené povinnosti směřující k tomu, aby vedl řádný život; zpravidla mu též uloží, aby podle svých sil nahradil škodu nebo odčinil nemajetkovou újmu, kterou trestným činem způsobil, nebo aby vydal bezdůvodné obohacení získané trestným činem.

(4) Soud může jako přiměřená omezení a přiměřené povinnosti uložit zejména

- a) podrobit se výcviku pro získání vhodné pracovní kvalifikace,
- b) podrobit se vhodnému programu sociálního výcviku a převýchovy,
- c) podrobit se léčení závislosti na návykových látkách, které není ochranným léčením podle tohoto zákona,
- d) podrobit se vhodným programům psychologického poradenství,
- e) zdržet se návštěv nevhodného prostředí, sportovních, kulturních a jiných společenských akcí a styku s určitými osobami,
- f) zdržet se neoprávněných zásahů do práv nebo právem chráněných zájmů jiných osob,
- g) zdržet se hazardních her, hraní na hracích přístrojích a sázek,
- h) zdržet se požívání alkoholických nápojů nebo jiných návykových látek,
- i) uhradit dlužné výživné nebo jinou dlužnou částku,
- j) veřejně se osobně omluvit poškozenému, nebo
- k) poskytnout poškozenému přiměřené zadostiučinění.

(5) Jde-li o pachatele ve věku blízkém věku mladistvých, může soud v zájmu využití výchovného působení rodiny, školy a dalších subjektů uložit, a to samostatně nebo vedle přiměřených omezení a přiměřených povinností uvedených v odstavci 4, též některá z výchovných opatření uvedených v zákoně o soudnictví ve věcech mládeže za obdobného užití podmínek stanovených pro mladistvé.

(6) Jestliže pachatel, od jehož potrestání bylo podmíněně upuštěno, vedl ve zkušební době řádný život a vyhověl uloženým podmínkám, vysloví soud, že se osvědčil; jinak rozhodne o uložení trestu, a to popřípadě již během zkušební doby.

(7) Neučinil-li soud do jednoho roku od uplynutí zkušební doby rozhodnutí podle odstavce 6, aniž na tom měl pachatel, od jehož potrestání bylo podmíněně upuštěno, vinu, má se za to, že se osvědčil.

(8) Bylo-li vysloveno, že se pachatel, od jehož potrestání bylo podmíněně upuštěno, osvědčil, anebo má-li se za to, že se osvědčil, hledí se na něj, jako by nebyl odsouzen.

Oddíl 3

Oddíl 4

Druhy trestů a výjimečný trest

§ 52

Druhy trestů

(1) Za spáchané trestné činy může soud uložit tresty

- a) odnětí svobody,
- b) domácí vězení,
- c) obecně prospěšné práce,
- d) propadnutí majetku,
- e) peněžitý trest,
- f) propadnutí věci,
- g) zákaz činnosti,
- h) zákaz pobytu,

- i) zákaz vstupu na sportovní, kulturní a jiné společenské akce,
- j) ztrátu čestných titulů nebo vyznamenání,
- k) ztrátu vojenské hodnosti,
- l) vyhoštění.

(2) Trestem odnětí svobody se rozumí, nestanoví-li trestní zákon jinak,

- a) nepodmíněný trest odnětí svobody,
- b) podmíněné odsouzení k trestu odnětí svobody,
- c) podmíněné odsouzení k trestu odnětí svobody s dohledem.

(3) Zvláštním typem trestu odnětí svobody je výjimečný trest (§ 54).

§ 53

Ukládání více trestů samostatně a vedle sebe

(1) Stanoví-li trestní zákon za některý trestný čin několik trestů, lze uložit každý tento trest samostatně nebo i více těchto trestů vedle sebe. Vedle trestu, který stanoví trestní zákon za některý trestný čin, lze uložit i jiné tresty uvedené v § 52. Nelze však uložit domácí vězení vedle odnětí svobody a obecně prospěšných prací, obecně prospěšné práce vedle odnětí svobody, peněžitý trest vedle propadnutí majetku a zákaz pobytu vedle vyhoštění.

(2) Domácí vězení, obecně prospěšné práce, peněžitý trest, zákaz vstupu na sportovní, kulturní a jiné společenské akce, vyhoštění a zákaz pobytu lze uložit samostatně, i když trestní zákon na některý trestný čin takový trest nestanoví.

Oddíl 5

Ukládání a výkon jednotlivých trestů

§ 55

Odnětí svobody

(1) Nepodmíněný trest odnětí svobody se ukládá nejvýše na dvacet let, jestliže nejde o mimořádné zvýšení trestu odnětí svobody (§ 59), ukládání trestu odnětí svobody pachateli trestného činu spáchaného ve prospěch organizované zločinecké skupiny (§ 108) nebo o výjimečný trest (§ 54).

(2) Za trestné činy, u nichž horní hranice trestní sazby odnětí svobody nepřevyšuje pět let, lze uložit nepodmíněný trest odnětí svobody jen za podmínky, že by vzhledem k osobě pachatele uložení jiného trestu zjevně nevedlo k tomu, aby pachatel vedl řádný život. Za trestný čin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 nebo 2 lze uložit nepodmíněný trest odnětí svobody jen za podmínky, že uložení takového trestu vyžaduje účinná ochrana společnosti nebo není naděje, že by pachatele bylo možno napravit jiným trestem.

(3) Nepodmíněný trest odnětí svobody se vykonává podle jiného právního předpisu ve věznicích.

§ 56

Výkon trestu odnětí svobody

(1) Nepodmíněný trest odnětí svobody se vykonává diferencovaně ve věznicích

- a) s ostrahou, nebo
- b) se zvýšenou ostrahou.

(2) Soud zpravidla zařadí do věznice

- a) s ostrahou pachatele, u kterého nejsou splněny podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou,
- b) se zvýšenou ostrahou pachatele, kterému byl uložen výjimečný trest (§ 54), kterému byl uložen trest odnětí svobody za trestný čin spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny (§ 108), kterému byl za zvlášť závažný zločin (§ 14 odst. 3) uložen trest odnětí svobody ve výměře nejméně osm let, nebo který byl odsouzen za úmyslný trestný čin a v posledních pěti letech uprchl nebo se pokusil uprchnout z vazby, z výkonu trestu nebo z výkonu zabezpečovací detence.

(3) Soud může zařadit pachatele do věznice jiného typu, než do které má být podle odstavce 2 zařazen, má-li se zřetelem na závažnost trestného činu a na stupeň a povahu narušení pachatele za to, že bude působení na něj, aby vedl řádný život, v jiném typu věznice lépe zaručeno; do věznice se zvýšenou ostrahou zařadí však vždy pachatele, jemuž byl uložen trest odnětí svobody na doživotí.

(4) Způsob výkonu trestu v jednotlivých typech věznic upravuje jiný právní předpis.

HLAVA VIII

VÝKLADOVÁ USTANOVENÍ

§ 110

Trestní zákon

Trestním zákonem se rozumí tento zákon a podle povahy věci i zákon o soudnictví ve věcech mládeže a zákon o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim.

§ 111

K pojmu trestného činu

Trestným činem se rozumí jen čin soudně trestný, a pokud z jednotlivého ustanovení trestního zákona nevyplývá něco jiného, též příprava k trestnému činu, pokus trestného činu, organizátorství, návod a pomoc.

§ 112

Opomenutí

Jednáním se rozumí i opomenutí takového konání, k němuž byl pachatel povinen podle jiného právního předpisu, úředního rozhodnutí nebo smlouvy, v důsledku dobrovolného převzetí povinnosti konat nebo vyplývala-li taková jeho zvláštní povinnost z jeho předchozího ohrožujícího jednání anebo k němuž byl z jiného důvodu podle okolností a svých poměrů povinen.

§ 113

K pojmu pachatele

Pachatelem se rozumí, nevyplývá-li z jednotlivého ustanovení trestního zákona něco jiného, i spolupachatel a účastník.

§ 114

Konkrétní a speciální subjekt

(1) Jestliže k spáchání trestného činu trestní zákon vyžaduje zvláštní vlastnost, způsobilost nebo postavení pachatele, může být pachatelem nebo spolupachatelem trestného činu pouze osoba, která má požadovanou vlastnost, způsobilost nebo postavení. Pachatelem nebo spolupachatelem trestného činu vojenského podle hlavy dvanácté zvláštní části tohoto zákona může být jen voják.

(2) Jestliže zákon stanoví, že pachatel musí být nositelem zvláštní vlastnosti, způsobilosti nebo postavení, postačí, že zvláštní vlastnost, způsobilost nebo postavení jsou dány u právnické osoby, jejímž jménem pachatel jedná. Tohoto ustanovení se užije i tehdy,

- a) jestliže k jednání pachatele došlo před vznikem právnické osoby,
- b) jestliže právnická osoba vznikla, ale soud rozhodl o neplatnosti právnické osoby, nebo
- c) je-li právní úkon, který měl založit oprávnění k jednání za právnickou osobu, neplatný nebo neúčinný.

(3) Organizátorem, návodcem nebo pomocníkem trestného činu uvedeného v odstavcích 1 a 2 může být i osoba, která nemá vlastnost, způsobilost nebo postavení tam vyžadované.

(4) Kde se v tomto zákoně mluví o vojáku, rozumí se jím

- a) voják v činné službě,
- b) voják mimo činnou službu, je-li ve služebním stejnokroji,
- c) příslušník bezpečnostního sboru u trestných činů neuposlechnutí rozkazu (§ 375), neuposlechnutí rozkazu z nedbalosti (§ 376), urážka mezi vojáky (§ 378), urážka mezi vojáky násilím nebo pohrůžkou násilí (§ 379), urážka vojáka stejné hodnosti násilím nebo pohrůžkou násilí (§ 380), násilí vůči nadřízenému (§ 381), porušení povinnosti strážní služby (§ 389), porušení povinnosti dozorců nebo jiné služby (§ 390) a založení, podpora a propagace hnutí směřujícího k potlačení práv a svobod člověka podle § 403 odst. 2 písm. c), nebo
- d) válečný zajatec.

(5) Kde se v tomto zákoně mluví o vojenské službě nebo o vojenské povinnosti, rozumí se tím služba nebo povinnost osob uvedených v odstavci 4.

§ 116

Pokračování v trestném činu

Pokračováním v trestném činu se rozumí takové jednání, jehož jednotlivé dílčí útoky vedené jednotným záměrem naplňují, byť i v souhrnu, skutkovou podstatu stejného trestného činu, jsou spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení a blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku.

§ 117

Veřejné spáchání trestného činu

Trestný čin je spáchán veřejně, jestliže je spáchán

- a) obsahem tiskoviny nebo rozšiřovaného spisu, filmem, rozhlasem, televizí, veřejně přístupnou počítačovou sítí nebo jiným obdobně účinným způsobem, nebo
- b) před nejméně třemi osobami současně přítomnými.

§ 118

Spáchání trestného činu se zbraní

Trestný čin je spáchán se zbraní, jestliže pachatel nebo s jeho vědomím některý ze spolupachatelů užije zbraně k útoku, k překonání nebo zamezení odporu anebo jestliže ji k tomu účelu má u sebe; zbraní se tu rozumí, pokud z jednotlivého ustanovení trestního zákona nevyplývá něco jiného, cokoli, čím je možno učinit útok proti tělu důraznějším.

§ 119

Spáchání trestného činu násilím

Trestný čin je spáchán násilím i tehdy, je-li spáchán na osobě, kterou pachatel uvedl do stavu bezbrannosti lstí nebo jiným podobným způsobem.

§ 120

Uvedení někoho v omyl a využití něčího omylu prostřednictvím technického zařízení

Uvést někoho v omyl či využít něčího omylu lze i provedením zásahu do počítačových informací nebo dat, zásahu do programového vybavení počítače nebo provedením jiné operace na počítači, zásahu do elektronického nebo jiného technického zařízení, včetně zásahu do předmětů sloužících k ovládání takového zařízení, anebo využitím takové operace či takového zásahu provedeného jiným.

§ 121

Vloupání

Vloupáním se rozumí vniknutí do uzavřeného prostoru lstí, nedovoleným překonáním uzamčení nebo překonáním jiné jistící překážky s použitím síly.

§ 122

Ublížení na zdraví a těžká újma na zdraví

(1) Ublížením na zdraví se rozumí takový stav záležející v poruše zdraví nebo jiném onemocnění, který porušením normálních tělesných nebo duševních funkcí znesnadňuje, nikoli jen po krátkou dobu, obvyklý způsob života poškozeného a který vyžaduje lékařského ošetření.

(2) Těžkou újmu na zdraví se rozumí jen vážná porucha zdraví nebo jiné vážné onemocnění. Za těchto podmínek je těžkou újmu na zdraví

- a) zmrzačení,
- b) ztráta nebo podstatné snížení pracovní způsobilosti,
- c) ochromení údu,
- d) ztráta nebo podstatné oslabení funkce smyslového ústrojí,
- e) poškození důležitého orgánu,

- f) zohydění,
- g) vyvolání potratu nebo usmrcení plodu,
- h) mučivé útrapy, nebo
- i) delší dobu trvající porucha zdraví.

Osoba blízká

Osobou blízkou se rozumí příbuzný v pokolení přímém, osvojitel, osvojenec, sourozenec, manžel a partner; jiné osoby v poměru rodinném nebo obdobném se pokládají za osoby sobě navzájem blízké jen tehdy, kdyby újmu, kterou utrpěla jedna z nich, druhá důvodně pocítovala jako újmu vlastní.

§ 126

Dítě

Dítětem se rozumí osoba mladší osmnácti let, pokud trestní zákon nestanoví jinak.

§ 127

Úřední osoba

(1) Úřední osobou je

- a) soudce,
- b) státní zástupce,
- c) prezident České republiky, poslanec nebo senátor Parlamentu České republiky, člen vlády České republiky nebo jiná osoba zastávající funkci v jiném orgánu veřejné moci,
- d) člen zastupitelstva nebo odpovědný úředník územní samosprávy, orgánu státní správy nebo jiného orgánu veřejné moci,
- e) příslušník ozbrojených sil nebo bezpečnostního sboru nebo strážník obecní policie,
- f) soudní exekutor při výkonu exekuční činnosti a při činnostech vykonávaných z pověření soudu nebo státního zástupce,
- g) notář při provádění úkonů v řízení o dědictví jako soudní komisař,
- h) finanční arbitr a jeho zástupce,
- i) fyzická osoba, která byla ustanovena lesní stráží, stráží přírody, mysliveckou stráží nebo rybářskou stráží, pokud plní úkoly státu nebo společnosti a používá při tom svěřené pravomoci pro plnění těchto úkolů.

(2) K trestní odpovědnosti a ochraně úřední osoby se podle jednotlivých ustanovení trestního zákona vyžaduje, aby trestný čin byl spáchán v souvislosti s její pravomocí a odpovědností.

(3) Úřední osoba cizího státu nebo mezinárodní organizace se za podmínek uvedených v odstavcích 1 a 2 považuje za úřední osobu podle trestního zákona, pokud tak stanoví mezinárodní smlouva nebo pokud se souhlasem orgánů České republiky působí na jejím území; tento souhlas se nevyžaduje, jde-li o úřední osobu mezinárodního trestního soudu, mezinárodního trestního tribunálu, popřípadě obdobného mezinárodního soudního orgánu, které splňují alespoň jednu z podmínek uvedených v § 145 odst. 1 písm. a) zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních.

ČÁST DRUHÁ

ZVLÁŠTNÍ ČÁST

Díl 2

Trestné činy proti zdraví

§ 145

Těžké ublížení na zdraví

- (1) Kdo jinému úmyslně způsobí těžkou újmu na zdraví, bude potrestán odnětím svobody na tři léta až deset let.
- (2) Odnětím svobody na pět až dvanáct let bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 1

- a) na dvou nebo více osobách,
- b) na těhotné ženě,
- c) na dítěti mladším patnácti let,
- d) na svědkovi, znalci nebo tlumočnickovi v souvislosti s výkonem jejich povinností,
- e) na zdravotnickém pracovníkovi při výkonu zdravotnického zaměstnání nebo povolání směřujícího k záchraně života nebo ochraně zdraví, nebo na jiném, který plnil svoji obdobnou povinnost při ochraně života, zdraví nebo majetku vyplývající z jeho zaměstnání, povolání, postavení nebo funkce nebo uloženou mu podle zákona,
- f) na jiném pro jeho skutečnou nebo domnělou rasu, příslušnost k etnické skupině, národnost, politické přesvědčení, vyznání nebo proto, že je skutečně nebo domněle bez vyznání,
- g) opětovně nebo poté, co spáchal jiný zvláště závažný zločin spojený s úmyslným způsobením těžké újmy na zdraví nebo smrti nebo jeho pokus, nebo
- h) ze zavrženíhodné pohnutky.

(3) Odnětím svobody na osm až šestnáct let bude pachatel potrestán, způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 smrt.

(4) Příprava je trestná.

§ 146

Ublížení na zdraví

(1) Kdo jinému úmyslně ublíží na zdraví, bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až tři léta.

(2) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 1

- a) na těhotné ženě,
- b) na dítěti mladším patnácti let,
- c) na svědkovi, znalci nebo tlumočnickovi v souvislosti s výkonem jejich povinností,
- d) na zdravotnickém pracovníkovi při výkonu zdravotnického zaměstnání nebo povolání směřujícího k záchraně života nebo ochraně zdraví, nebo na jiném, který plnil svoji obdobnou povinnost při ochraně života, zdraví nebo majetku vyplývající z jeho zaměstnání, povolání, postavení nebo funkce nebo uloženou mu podle zákona, nebo
- e) na jiném pro jeho skutečnou nebo domnělou rasu, příslušnost k etnické skupině, národnost, politické přesvědčení, vyznání nebo proto, že je skutečně nebo domněle bez vyznání.

(3) Odnětím svobody na dvě léta až osm let bude pachatel potrestán, způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 těžkou újmu na zdraví.

(4) Odnětím svobody na pět až deset let bude pachatel potrestán, způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 smrt.

§ 146a

Ublížení na zdraví z omluvitelné pohnutky

(1) Kdo jinému úmyslně způsobí ublížení na zdraví v silném rozrušení ze strachu, úleku, zmatku nebo jiného omluvitelného hnutí mysli anebo v důsledku předchozího zavrženíhodného jednání poškozeného, bude potrestán trestem odnětí svobody až na jeden rok.

(2) Odnětím svobody až na tři léta bude pachatel potrestán, způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 těžkou újmu na zdraví.

(3) Kdo jinému úmyslně způsobí těžkou újmu na zdraví v silném rozrušení ze strachu, úleku, zmatku nebo jiného omluvitelného hnutí mysli anebo v důsledku předchozího zavrženíhodného jednání poškozeného, bude potrestán trestem odnětí svobody až na čtyři léta.

(4) Odnětím svobody na jeden rok až šest let bude pachatel potrestán,

- a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 3 na dvou nebo více osobách,
- b) spáchá-li takový čin na těhotné ženě, nebo
- c) spáchá-li takový čin na dítěti mladším patnácti let.

(5) Odnětím svobody na dvě léta až osm let bude pachatel potrestán, způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 nebo 3 smrt.

§ 147

Těžké ublížení na zdraví z nedbalosti

(1) Kdo jinému z nedbalosti způsobí těžkou újmu na zdraví, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta nebo zákazem činnosti.

(2) Odnětím svobody na šest měsíců až čtyři léta nebo peněžitým trestem bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 proto, že porušil důležitou povinnost vyplývající z jeho zaměstnání, povolání, postavení nebo funkce nebo uloženou mu podle zákona.

(3) Kdo z nedbalosti způsobí těžkou újmu na zdraví nejméně dvou osob proto, že hrubě porušil zákony o ochraně životního prostředí nebo zákony o bezpečnosti práce nebo dopravy anebo hygienické zákony, bude potrestán odnětím svobody na dvě léta až osm let.

§ 148

Ublížení na zdraví z nedbalosti

(1) Kdo jinému z nedbalosti ublíží na zdraví tím, že poruší důležitou povinnost vyplývající z jeho zaměstnání, povolání, postavení nebo funkce nebo uloženou mu podle zákona, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok nebo zákazem činnosti.

(2) Kdo z nedbalosti způsobí ublížení na zdraví nejméně dvou osob proto, že hrubě porušil zákony o ochraně životního prostředí nebo zákony o bezpečnosti práce nebo dopravy anebo hygienické zákony, bude potrestán odnětím svobody až na tři léta.

Díl 3

Trestné činy ohrožující život nebo zdraví

§ 150

Neposkytnutí pomoci

(1) Kdo osobě, která je v nebezpečí smrti nebo jeví známky vážné poruchy zdraví nebo jiného vážného onemocnění, neposkytne potřebnou pomoc, ač tak může učinit bez nebezpečí pro sebe nebo jiného, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.

(2) Kdo osobě, která je v nebezpečí smrti nebo jeví známky vážné poruchy zdraví nebo vážného onemocnění, neposkytne potřebnou pomoc, ač je podle povahy svého zaměstnání povinen takovou pomoc poskytnout, bude potrestán odnětím svobody až na tři léta nebo zákazem činnosti.

§ 151

Neposkytnutí pomoci řidičem dopravního prostředku

Řidič dopravního prostředku, který po dopravní nehodě, na níž měl účast, neposkytne osobě, která při nehodě utrpěla újmu na zdraví, potřebnou pomoc, ač tak může učinit bez nebezpečí pro sebe nebo jiného, bude potrestán odnětím svobody až na pět let nebo zákazem činnosti.

§ 279

Nedovolené ozbrojování

(1) Kdo bez povolení vyrobí, sobě nebo jinému opatří nebo přechovává střelnou zbraň nebo její hlavní části nebo díly nebo ve větším množství střelivo nebo zakázaný doplněk zbraně, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta, zákazem činnosti nebo propadnutím věci.

(2) Stejně bude potrestán, kdo uvede do střelbyschopného stavu znehodnocenou zbraň nebo na ní provede konstrukční změny směřující k jejímu uvedení do střelbyschopného stavu nebo na zbrani provede konstrukční změny směřující ke zvýšení její účinnosti, nebo kdo padělá, pozmění, zahlazuje nebo odstraňuje jedinečné označení střelné zbraně, které umožňuje její identifikaci.

(3) Kdo bez povolení

a) vyrobí, sobě nebo jinému opatří nebo přechovává výbušninu v množství větším než malém, zbraň hromadně účinnou nebo součástky, jichž je k užití takové zbraně nezbytně třeba, nebo

b) hromadí, vyrábí nebo sobě nebo jinému opatřuje zbraně nebo ve značném množství střelivo, bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až pět let.

- (4) Odnětím svobody na dvě léta až osm let bude pachatel potrestán,
- a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 3 jako člen organizované skupiny,
 - b) spáchá-li takový čin ve větším rozsahu, nebo
 - c) spáchá-li takový čin za stavu ohrožení státu nebo za válečného stavu.

HLAVA VIII

TRESTNÉ ČINY PROTI ŽIVOTNÍMU PROSTŘEDÍ

§ 293

Poškození a ohrožení životního prostředí

(1) Kdo v rozporu s jiným právním předpisem úmyslně poškodí nebo ohrozí půdu, vodu, ovzduší nebo jinou složku životního prostředí, a to ve větším rozsahu nebo na větším území, nebo takovým způsobem, že tím může způsobit těžkou újmu na zdraví nebo smrt nebo je-li k odstranění následků takového jednání třeba vynaložit náklady ve značném rozsahu, nebo kdo úmyslně takové poškození nebo ohrožení složky životního prostředí zvýší nebo ztíží jeho odvrácení nebo zmírnění, bude potrestán odnětím svobody až na tři léta nebo zákazem činnosti.

- (2) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán,
- a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 opětovně,
 - b) spáchá-li takový čin proto, že porušil důležitou povinnost vyplývající z jeho zaměstnání, povolání, postavení nebo funkce nebo uloženou mu podle zákona,
 - c) způsobí-li takovým činem trvalé nebo dlouhodobé poškození složky životního prostředí,
 - d) je-li k odstranění následků takového činu třeba vynaložit náklady ve velkém rozsahu, nebo
 - e) spáchá-li takový čin v úmyslu získat pro sebe nebo pro jiného značný prospěch.

(3) Odnětím svobody na dvě léta až osm let bude pachatel potrestán, spáchá-li takový čin v úmyslu získat pro sebe nebo pro jiného prospěch velkého rozsahu.

§ 294

Poškození a ohrožení životního prostředí z nedbalosti

(1) Kdo v rozporu s jiným právním předpisem z hrubé nedbalosti poškodí nebo ohrozí půdu, vodu, ovzduší nebo jinou složku životního prostředí, a to ve větším rozsahu nebo na větším území, nebo takovým způsobem, že tím může způsobit těžkou újmu na zdraví nebo smrt anebo je-li k odstranění následků takového jednání třeba vynaložit náklady ve značném rozsahu, nebo kdo z hrubé nedbalosti takové poškození nebo ohrožení složky životního prostředí zvýší nebo ztíží jeho odvrácení nebo zmírnění, bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců nebo zákazem činnosti.

- (2) Odnětím svobody až na dvě léta nebo zákazem činnosti bude pachatel potrestán,
- a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 proto, že porušil důležitou povinnost vyplývající z jeho zaměstnání, povolání, postavení nebo funkce nebo uloženou mu podle zákona,
 - b) způsobí-li takovým činem trvalé nebo dlouhodobé poškození složky životního prostředí, nebo
 - c) je-li k odstranění následků takového činu třeba vynaložit náklady ve velkém rozsahu.

§ 294a

Poškození vodního zdroje

Kdo, byť i z hrubé nedbalosti, způsobí poškození vodního zdroje, u něhož je stanoveno ochranné pásmo, tak, že tím zanikne nebo je značně oslaben důvod pro zvláštní ochranu vodního zdroje, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.

§ 295

Poškození lesa

(1) Kdo, byť i z nedbalosti, těžbou lesních porostů nebo jinou činností provedenou v rozporu s jiným právním předpisem způsobí, byť i připojením k již existující holině, vznik holé seče nebo způsobí závažné poškození lesa na celkové

větší ploše lesa nebo proředí lesní porost pod hranici zakmenění stanovené jiným právním předpisem na celkové větší ploše lesa, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta nebo zákazem činnosti.

(2) Odnětím svobody na šest měsíců až čtyři léta nebo zákazem činnosti bude pachatel potrestán,

a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 opětovně, nebo

b) vznikne-li těžbou nebo jinou činností uvedenou v odstavci 1 holá seč nebo proředění na celkové značné ploše lesa.

§ 296

Společné ustanovení

(1) Větším územím podle § 293 a 294 se rozumí území o rozloze nejméně tři hektary a v případě povrchových vod ve vodních útvarech, s výjimkou vodních toků, nejméně jeden hektar vodní plochy a u vodního toku nejméně dva kilometry jeho délky; jednotlivá zasažená území a délky vodního toku se sčítají.

(2) Celkovou větší plochou lesa podle § 295 se rozumí plocha větší než jeden a půl hektaru a celkovou značnou plochou lesa se rozumí plocha větší než tři hektary.

(3) Poškozením nebo ohrožením půdy, vody, ovzduší nebo jiné složky životního prostředí se rozumí i provozování zařízení, ve kterém je prováděna nebezpečná činnost nebo v němž se skladují nebo používají nebezpečné látky či směsi, bez povolení podle jiného právního předpisu.

§ 297

Neoprávněné vypuštění znečišťujících látek

(1) Kdo v rozporu s mezinárodní smlouvou, byť i z nedbalosti, vypustí nebo, ač je k tomu povinen, nezabrání vypuštění ropné, jedovaté kapalné nebo jiné obdobné znečišťující látky z lodi nebo jiného námořního plavidla, bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až tři léta, zákazem činnosti nebo propadnutím věci.

(2) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 1

a) jako člen organizované skupiny, nebo

b) opětovně.

(3) Odnětím svobody na dvě léta až osm let bude pachatel potrestán, způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1

a) těžkou újmu na zdraví,

b) závažné a rozsáhlé poškození jakosti vody, živočišných nebo rostlinných druhů nebo jejich částí, nebo

c) poškození životního prostředí, k jehož odstranění je třeba vynaložit náklady ve velkém rozsahu.

(4) Odnětím svobody na tři léta až deset let bude pachatel potrestán, způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 smrt.

§ 298

Neoprávněné nakládání s odpady

(1) Kdo, byť i z nedbalosti, poruší jiný právní předpis upravující nakládání s odpady tím, že přepraví odpad přes hranice státu bez oznámení nebo souhlasu příslušného orgánu veřejné moci, anebo v takovém oznámení nebo žádosti o souhlas nebo v připojených podkladech uvede nepravdivé nebo hrubě zkreslené údaje nebo podstatné údaje zamlčí, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok nebo zákazem činnosti.

(2) Kdo, byť i z nedbalosti, v rozporu s jiným právním předpisem ukládá odpady nebo je odkládá, přepravuje nebo jinak s nimi nakládá, a tím způsobí poškození nebo ohrožení životního prostředí, k jehož odstranění je třeba vynaložit náklady ve značném rozsahu, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta nebo zákazem činnosti.

(3) Odnětím svobody na šest měsíců až tři léta nebo zákazem činnosti bude pachatel potrestán,

a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 nebo 2 jako člen organizované skupiny,

b) získá-li takovým činem pro sebe nebo pro jiného značný prospěch, nebo

c) spáchá-li takový čin opětovně.

(4) Odnětím svobody na jeden rok až pět let nebo peněžitým trestem bude pachatel potrestán,

a) získá-li činem uvedeným v odstavci 1 nebo 2 pro sebe nebo pro jiného prospěch velkého rozsahu, nebo

b) týká-li se takový čin nebezpečného odpadu.

§ 300

Neoprávněné nakládání s chráněnými volně žijícími živočichy a planě rostoucími rostlinami z nedbalosti

Kdo z hrubé nedbalosti poruší jiný právní předpis tím, že usmrtí, zničí, poškodí, odejme z přírody, zpracovává, opakovaně doveze, vyveze nebo proveze, přechovává, nabízí, zprostředkuje nebo sobě nebo jinému opatří jedince zvláště chráněného druhu živočicha nebo rostliny nebo exemplář chráněného druhu ve větším rozsahu než dvaceti pěti kusů nebo jedince kriticky ohroženého druhu živočicha nebo rostliny nebo exemplář druhu přímo ohroženého vyhubením nebo vyhynutím, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok, zákazem činnosti nebo propadnutím věci.

§ 301

Poškození chráněných částí přírody

Kdo, byť i z hrubé nedbalosti, poruší jiný právní předpis tím, že poškodí nebo zničí památný strom, významný krajinný prvek, jeskyni, zvláště chráněné území, evropsky významnou lokalitu nebo ptačí oblast tak, že tím zanikne nebo je značně oslaben důvod pro ochranu takové části přírody, bude potrestán odnětím svobody až na tři léta, zákazem činnosti nebo propadnutím věci.

§ 302

Týrání zvířat

(1) Kdo týrá zvíře

- a) zvláště surovým nebo trýznivým způsobem, nebo
- b) surovým nebo trýznivým způsobem veřejně nebo na místě veřejnosti přístupném, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta, zákazem činnosti nebo propadnutím věci.

(2) Odnětím svobody na šest měsíců až tři léta nebo zákazem činnosti bude pachatel potrestán,

- a) byl-li za čin uvedený v odstavci 1 v posledních třech letech odsouzen nebo potrestán, nebo
- b) způsobí-li týranému zvířeti takovým činem trvalé následky na zdraví nebo smrt.

(3) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 na větším počtu zvířat.

§ 303

Zanedbání péče o zvíře z nedbalosti

(1) Kdo z hrubé nedbalosti zanedbá potřebnou péči o zvíře, které vlastní nebo o něž je povinen se z jiného důvodu starat, a způsobí mu tím trvalé následky na zdraví nebo smrt, bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců, zákazem činnosti nebo propadnutím věci.

(2) Odnětím svobody až na dvě léta bude pachatel potrestán, způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 smrt nebo trvalé následky na zdraví většímu počtu zvířat.

§ 304

Pytláctví

(1) Kdo neoprávněně loví zvěř nebo ryby v hodnotě nikoli nepatrné nebo ukryje, na sebe nebo jiného převede nebo přechovává neoprávněně ulovenou zvěř nebo ryby v hodnotě nikoli nepatrné, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta, zákazem činnosti nebo propadnutím věci.

(2) Odnětím svobody na šest měsíců až pět let, peněžitým trestem nebo propadnutím věci bude pachatel potrestán,

- a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 jako člen organizované skupiny,
- b) získá-li takovým činem pro sebe nebo pro jiného větší prospěch,
- c) spáchá-li takový čin jako osoba, která má zvláště uloženou povinnost chránit životní prostředí,
- d) spáchá-li takový čin zvláště zavrženíhodným způsobem, hromadně účinným způsobem nebo v době hájení, nebo
- e) byl-li za takový čin v posledních třech letech odsouzen nebo potrestán.

§ 305

Neoprávněná výroba, držení a jiné nakládání s léčivými a jinými látkami ovlivňujícími užitek hospodářských zvířat

(1) Kdo neoprávněně vyrobí, doveze, vyveze, proveze, nabízí, zprostředkuje, prodá nebo jinak opatří nebo přechovává látku s thyreostatickými, gestagenními, androgenními, estrogenními nebo jinými hormonálními účinky,

beta-agonisty nebo jinou látku určenou ke stimulaci užítkovosti hospodářských zvířat nebo přípravek obsahující takovou látku, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok, zákazem činnosti nebo propadnutím věci.

(2) Stejně bude potrestán, kdo v rozporu s jiným právním předpisem používá léčiva za účelem zvýšení užítkovosti hospodářských zvířat nebo je za tím účelem vyrobí, doveze, vyveze, proveze, nabízí, zprostředkuje, prodá nebo jinak opatří nebo přechovává.

(3) Odnětím svobody na šest měsíců až na tři léta bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 nebo 2

- a) jako člen organizované skupiny,
- b) opětovně,
- c) v úmyslu získat pro sebe nebo pro jiného značný prospěch, nebo
- d) ve značném rozsahu.

(4) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 nebo 2

- a) jako člen organizované skupiny působící ve více státech,
- b) v úmyslu získat pro sebe nebo pro jiného prospěch velkého rozsahu, nebo
- c) ve velkém rozsahu.

§ 306

Šíření nakažlivé nemoci zvířat

(1) Kdo, byť i z nedbalosti, způsobí nebo zvýší nebezpečí zavlečení nebo rozšíření nakažlivé nemoci zvířat v zájmových chovech, hospodářských zvířat nebo volně žijících zvířat, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok, zákazem činnosti nebo propadnutím věci.

(2) Odnětím svobody na šest měsíců až tři léta bude pachatel potrestán, způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 rozšíření takové nemoci.

§ 307

Šíření nakažlivé nemoci a škůdce užitkových rostlin

(1) Kdo, byť i z nedbalosti, způsobí nebo zvýší nebezpečí zavlečení nebo rozšíření nakažlivé nemoci nebo škůdce užitkových rostlin, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok, zákazem činnosti nebo propadnutím věci.

(2) Odnětím svobody na šest měsíců až tři léta bude pachatel potrestán, způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 rozšíření takové nemoci nebo takového škůdce.

§ 308

Společné ustanovení

Vláda nařízením stanoví, které nemoci zvířat a rostlin se považují za nakažlivé ve smyslu § 306 a 307 a na které škůdce se vztahuje ustanovení § 307.

Trestné činy proti výkonu pravomoci orgánu veřejné moci a úřední osoby

§ 323

Násilí proti orgánu veřejné moci

(1) Kdo užije násilí v úmyslu působit na výkon pravomoci orgánu státní správy, územní samosprávy, soudu nebo jiného orgánu veřejné moci, bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až pět let.

(2) Odnětím svobody na dvě léta až osm let bude pachatel potrestán,

- a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 se zbraní,
- b) ublíží-li takovým činem jinému na zdraví, nebo
- c) způsobí-li takovým činem značnou škodu.

(3) Odnětím svobody na čtyři léta až dvanáct let bude pachatel potrestán, způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1

- a) těžkou újmu na zdraví,
- b) škodu velkého rozsahu, nebo

c) poruchu v činnosti takového orgánu.

(4) Odnětím svobody na deset až osmnáct let bude pachatel potrestán, způsobil-li činem uvedeným v odstavci 1 smrt.

(5) Příprava je trestná.

§ 324

Vyhrožování s cílem působit na orgán veřejné moci

(1) Kdo jinému vyhrožuje usmrcením, ublížením na zdraví nebo způsobením značné škody

a) v úmyslu působit na výkon pravomoci orgánu státní správy, územní samosprávy, soudu nebo jiného orgánu veřejné moci, nebo

b) pro výkon pravomoci takového orgánu, bude potrestán odnětím svobody až na tři léta.

(2) Odnětím svobody až na pět let bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 se zbraní.

§ 325

Násilí proti úřední osobě

(1) Kdo užije násilí

a) v úmyslu působit na výkon pravomoci úřední osoby, nebo

b) pro výkon pravomoci úřední osoby, bude potrestán odnětím svobody až na čtyři léta.

(2) Odnětím svobody na šest měsíců až šest let bude pachatel potrestán,

a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 se zbraní,

b) ublíží-li takovým činem jinému na zdraví, nebo

c) způsobil-li takovým činem větší škodu.

(3) Odnětím svobody na tři léta až dvanáct let bude pachatel potrestán, způsobil-li činem uvedeným v odstavci 1

a) těžkou újmu na zdraví, nebo

b) škodu velkého rozsahu.

(4) Odnětím svobody na osm až šestnáct let bude pachatel potrestán, způsobil-li činem uvedeným v odstavci 1 smrt.

(5) Příprava je trestná.

§ 326

Vyhrožování s cílem působit na úřední osobu

(1) Kdo jinému vyhrožuje usmrcením, ublížením na zdraví nebo způsobením značné škody

a) v úmyslu působit na výkon pravomoci úřední osoby, nebo

b) pro výkon pravomoci úřední osoby, bude potrestán odnětím svobody až na tři léta.

(2) Odnětím svobody až na pět let bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 se zbraní.

§ 327

Společné ustanovení

(1) Ochrana podle § 323 až 326 se poskytuje také osobě, která vystoupila na podporu nebo na ochranu orgánu státní správy, územní samosprávy, soudu nebo jiného orgánu veřejné moci anebo úřední osoby.

(2) Ochrana podle § 323 až 326 se poskytuje též mezinárodně chráněné osobě, kterou se rozumí úřední osoba cizího státu nebo mezinárodní organizace, která požívá diplomatické nebo jiné výsady a imunity podle mezinárodního práva, nebo osoba zastávající funkci nebo zaměstnaná nebo pracující v mezinárodním soudním orgánu.

§ 328

Přisvojení pravomoci úřadu

Kdo neoprávněně vykonává úkony, které jsou vyhrazeny orgánu státní správy, územní samosprávy, soudu nebo jinému orgánu veřejné moci, nebo kdo vykoná úkon, který může být vykonán jen z moci úřední orgánu státní správy, územní samosprávy, soudu nebo jiného orgánu veřejné moci, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.

Díl 2

Trestné činy úředních osob

§ 329

Zneužití pravomoci úřední osoby

(1) Úřední osoba, která v úmyslu způsobit jinému škodu nebo jinou závažnou újmu anebo opatřit sobě nebo jinému neoprávněný prospěch

- a) vykonává svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu,
- b) překročí svou pravomoc, nebo
- c) nesplní povinnost vyplývající z její pravomoci, bude potrestána odnětím svobody na jeden rok až pět let nebo zákazem činnosti.

(2) Odnětím svobody na tři léta až deset let bude pachatel potrestán,

- a) opatří-li činem uvedeným v odstavci 1 sobě nebo jinému značný prospěch,
- b) spáchá-li takový čin na jiném pro jeho skutečnou nebo domnělou rasu, příslušnost k etnické skupině, národnost, politické přesvědčení, vyznání nebo proto, že je skutečně nebo domněle bez vyznání,
- c) způsobí-li takovým činem vážnou poruchu v činnosti orgánu státní správy, územní samosprávy, soudu nebo jiného orgánu veřejné moci,
- d) způsobí-li takovým činem vážnou poruchu v činnosti právnické nebo fyzické osoby, která je podnikatelem,
- e) spáchá-li takový čin zneužívaje bezbrannosti, závislosti, tísně, rozumové slabosti nebo nezkušenosti jiného, nebo
- f) způsobí-li takovým činem značnou škodu.

(3) Odnětím svobody na pět až dvanáct let nebo propadnutím majetku bude pachatel potrestán,

- a) opatří-li činem uvedeným v odstavci 1 sobě nebo jinému prospěch velkého rozsahu, nebo
- b) způsobí-li takovým činem škodu velkého rozsahu.

(4) Příprava je trestná.

§ 330

Maření úkolu úřední osoby z nedbalosti

(1) Úřední osoba, která při výkonu své pravomoci z nedbalosti zmaří nebo podstatně ztíží splnění důležitého úkolu, bude potrestána odnětím svobody až na jeden rok nebo zákazem činnosti.

(2) Odnětím svobody až na tři léta nebo zákazem činnosti bude pachatel potrestán,

- a) způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 vážnou poruchu v činnosti orgánu státní správy, územní samosprávy, soudu nebo jiného orgánu veřejné moci,
- b) způsobí-li takovým činem vážnou poruchu v činnosti právnické nebo fyzické osoby, která je podnikatelem,
- c) způsobí-li takovým činem značnou škodu, nebo
- d) zajistí-li takovým činem jinému značný prospěch.

(3) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán,

- a) způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 škodu velkého rozsahu, nebo
- b) zajistí-li takovým činem jinému prospěch velkého rozsahu.

Díl 3

Úplatkářství

§ 331

Přijetí úplatku

(1) Kdo sám nebo prostřednictvím jiného v souvislosti s obstaráváním věcí obecného zájmu pro sebe nebo pro jiného přijme nebo si dá slíbit úplatek, nebo kdo sám nebo prostřednictvím jiného v souvislosti s podnikáním svým nebo jiného pro sebe nebo pro jiného přijme nebo si dá slíbit úplatek, bude potrestán odnětím svobody až na čtyři léta nebo zákazem činnosti.

(2) Kdo za okolností uvedených v odstavci 1 úplatek žádá, bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až pět let.

(3) Odnětím svobody na tři léta až deset let nebo propadnutím majetku bude pachatel potrestán,

a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 nebo 2 v úmyslu opatřit sobě nebo jinému značný prospěch, nebo

b) spáchá-li takový čin jako úřední osoba.

(4) Odnětím svobody na pět až dvanáct let bude pachatel potrestán,

a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 nebo 2 v úmyslu opatřit sobě nebo jinému prospěch velkého rozsahu, nebo

b) spáchá-li takový čin jako úřední osoba v úmyslu opatřit sobě nebo jinému značný prospěch.

§ 332

Podplacení

(1) Kdo jinému nebo pro jiného v souvislosti s obstaráváním věcí obecného zájmu poskytne, nabídne nebo slíbí úplatek, nebo kdo jinému nebo pro jiného v souvislosti s podnikáním svým nebo jiného poskytne, nabídne nebo slíbí úplatek, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta nebo peněžitým trestem.

(2) Odnětím svobody na jeden rok až šest let, propadnutím majetku nebo peněžitým trestem bude pachatel potrestán,

a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 v úmyslu opatřit sobě nebo jinému značný prospěch nebo způsobit jinému značnou škodu anebo jiný zvlášť závažný následek, nebo

b) spáchá-li takový čin vůči úřední osobě.

§ 333

Nepřímé úplatkářství

(1) Kdo žádá, dá si slíbit nebo přijme úplatek za to, že bude svým vlivem nebo prostřednictvím jiného působit na výkon pravomoci úřední osoby, nebo za to, že tak již učinil, bude potrestán odnětím svobody až na tři léta.

(2) Kdo z důvodu uvedeného v odstavci 1 jinému poskytne, nabídne nebo slíbí úplatek, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.

§ 334

Společné ustanovení

(1) Úplatkem se rozumí neoprávněná výhoda spočívající v přímém majetkovém obohacení nebo jiném zvýhodnění, které se dostává nebo má dostat uplácené osobě nebo s jejím souhlasem jiné osobě, a na kterou není nárok.

(2) Úřední osobou podle § 331 až 333 se vedle osoby uvedené v § 127 rozumí též jakákoliv osoba

a) zastávající funkci v zákonodárném orgánu, soudním orgánu nebo v jiném orgánu veřejné moci cizího státu,

b) zastávající funkci nebo zaměstnaná nebo pracující v mezinárodním soudním orgánu,

c) zastávající funkci nebo zaměstnaná nebo pracující v mezinárodní nebo nadnárodní organizaci vytvořené státy nebo jinými subjekty mezinárodního práva veřejného nebo v jejím orgánu nebo instituci, nebo

d) zastávající funkci v podnikající právnické osobě, v níž má rozhodující vliv Česká republika nebo cizí stát, pokud je s výkonem takové funkce, zaměstnání nebo práce spojena pravomoc při obstarávání věcí obecného zájmu a trestný čin byl spáchán v souvislosti s touto pravomocí.

(3) Za obstarávání věcí obecného zájmu se považuje též zachování povinnosti uložené právním předpisem nebo

smluvně převzaté, jejímž účelem je zajistit, aby v obchodních vztazích nedocházelo k poškozování nebo bezdůvodnému zvýhodňování účastníků těchto vztahů nebo osob, které jejich jménem jednají.

c) v úmyslu zakrýt nebo usnadnit jiný trestný čin.

§ 360

Opilství

(1) Kdo se požitím nebo aplikací návykové látky přivede, byť i z nedbalosti, do stavu nepříčetnosti, v němž se dopustí činu jinak trestného, bude potrestán odnětím svobody na tři léta až deset let; dopustí-li se však činu jinak trestného, na který zákon stanoví trest mírnější, bude potrestán tímto trestem mírnějším.

(2) Ustanovení odstavce 1, jakož i § 26 se neužije, přivedl-li se pachatel do stavu nepříčetnosti v úmyslu spáchat trestný čin, nebo spáchal trestný čin z nedbalosti, která spočívá v tom, že se přivedl do stavu nepříčetnosti.

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 419

Přechodné ustanovení

Trest uložený přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona za čin, který není trestným činem podle tohoto zákona, popřípadě jeho nevykonaný zbytek, se nevykoná. Ustanovení o souhrnném trestu se v takovém případě neužije. Byl-li za takový čin a sbíhající se trestný čin uložen úhrnný nebo souhrnný trest, soud trest poměrně zkrátí; přitom přihlídně ke vzájemnému poměru závažnosti činů, které ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona nejsou trestnými činy, a sbíhajících se trestných činů.

§ 419a

Implementace práva Evropské unie

Tento zákon zapracovává příslušné předpisy Evropské unie¹⁾.

§ 420

Zrušovací ustanovení

Zrušují se:

1. Zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon.
2. Zákon č. 53/1963 Sb., kterým se mění § 203 trestního zákona.
3. Zákon č. 56/1965 Sb., kterým se mění a doplňuje trestní zákon.
4. Zákon č. 148/1969 Sb., kterým se mění a doplňuje trestní zákon, ve znění zákona č. 45/1973 Sb.
5. Zákon č. 45/1973 Sb., kterým se mění a doplňuje trestní zákon, ve znění zákona č. 175/1990 Sb., a zákona č. 290/1993 Sb.
6. Zákon č. 175/1990 Sb., kterým se mění a doplňuje trestní zákon, ve znění zákona č. 265/2001 Sb.
7. Zákon č. 545/1990 Sb., kterým se mění a doplňuje trestní zákon.
8. Zákon č. 557/1991 Sb., kterým se mění a doplňuje trestní zákon.
9. Zákon č. 253/1997 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů.
10. Zákon č. 92/1998 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů.
11. Zákon č. 96/1999 Sb., kterým se mění zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů.
12. Zákon č. 327/1999 Sb., kterým se mění zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů.
13. Zákon č. 405/2000 Sb., kterým se mění zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů.
14. Zákon č. 139/2001 Sb., kterým se mění zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů.
15. Zákon č. 134/2002 Sb., kterým se mění zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů.
16. Zákon č. 91/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů.

17. Zákon č. 692/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů.
18. Zákon č. 320/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů.
19. Zákon č. 343/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů.
20. Zákon č. 271/2007 Sb., kterým se mění zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů.
21. Zákon č. 165/1950 Sb., na ochranu míru, ve znění zákona č. 140/1961 Sb.
22. Zákon č. 120/1962 Sb., o boji proti alkoholismu, ve znění zákona č. 37/1989 Sb.
23. Zákon č. 482/2002 Sb., o posílení ochrany vzdušného prostoru České republiky v době konání summitu Organizace severoatlantické smlouvy v Praze a o změně trestního zákona.
24. Nařízení vlády č. 72/1997 Sb., kterým se stanoví, co se považuje za anabolika a jiné prostředky s anabolickým účinkem ve smyslu trestního zákona.
25. Nařízení vlády č. 10/1999 Sb., kterým se zrušuje nařízení vlády č. 192/1988 Sb., o jedech a některých jiných látkách škodlivých zdraví, ve znění pozdějších předpisů, a kterým se pro účely trestního zákona stanoví, co se považuje za jedy, ve znění nařízení vlády č. 114/1999 Sb.
26. Nařízení vlády č. 114/1999 Sb., kterým se pro účely trestního zákona stanoví, co se považuje za jedy, nakažlivé choroby a škůdce, ve znění nařízení vlády č. 40/2002 Sb., a nařízení vlády č. 444/2003 Sb.

§ 421

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2010.

Vlček v. r.

Klaus v. r.

Topolánek v. r.

1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/36/EU ze dne 5. dubna 2011 o prevenci obchodování s lidmi, boji proti němu a o ochraně obětí, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2002/629/SVV.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/93/EU ze dne 13. prosince 2011 o boji proti pohlavnímu zneužívání a pohlavnímu vykořisťování dětí a proti dětské pornografii, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2004/68/SVV.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES ze dne 26. října 2005 o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/99/ES ze dne 19. listopadu 2008 o trestněprávní ochraně životního prostředí.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/123/ES ze dne 21. října 2009, kterou se mění směrnice 2005/35/ES o znečištění z lodí a o zavedení sankcí za protiprávní jednání.

Směrnice Rady 2004/81/ES ze dne 29. dubna 2004 o povolení k pobytu pro státní příslušníky třetích zemí, kteří jsou oběťmi obchodování s lidmi nebo obdrželi pomoc k nedovolenému přistěhovalectví a kteří spolupracují s příslušnými orgány.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/52/ES ze dne 18. června 2009 o minimálních normách pro sankce a opatření vůči zaměstnavatelům neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/40/EU ze dne 12. srpna 2013 o útocih na informační systémy a nahrazení rámcového rozhodnutí Rady 2005/222/SVV.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/42/EU ze dne 3. dubna 2014 o zajišťování a konfiskaci nástrojů a výnosů z trestné činnosti v Evropské unii.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/57/EU ze dne 16. dubna 2014 o trestních sankcích za zneužívání trhu (směrnice o zneužívání trhu).

141/1961 Sb.

ZÁKON

ze dne 29. listopadu 1961

o trestním řízení soudním

(trestní řád)

Změna: 57/1965 Sb., 59/1965 Sb.
Změna: 173/1968 Sb.
Změna: 58/1969 Sb.
Změna: 149/1969 Sb., 156/1969 Sb.
Změna: 48/1973 Sb.
Změna: 29/1978 Sb.
Změna: 43/1980 Sb.
Změna: 159/1989 Sb.
Změna: 50/1990 Sb.
Změna: 53/1990 Sb.
Změna: 81/1990 Sb.
Změna: 101/1990 Sb.
Změna: 178/1990 Sb.
Změna: 303/1990 Sb.
Změna: 558/1991 Sb.
Změna: 25/1993 Sb.
Změna: 115/1993 Sb.
Změna: 283/1993 Sb., 292/1993 Sb.
Změna: 154/1994 Sb.
Změna: 214/1994 Sb.
Změna: 8/1995 Sb.
Změna: 152/1995 Sb.
Změna: 150/1997 Sb.
Změna: 209/1997 Sb.
Změna: 148/1998 Sb.
Změna: 166/1998 Sb.
Změna: 191/1999 Sb.
Změna: 29/2000 Sb.
Změna: 227/2000 Sb.
Změna: 30/2000 Sb.
Změna: 77/2001 Sb.
Změna: 144/2001 Sb.
Změna: 265/2001 Sb., 424/2001 Sb.
Změna: 200/2002 Sb. (část)
Změna: 226/2002 Sb.
Změna: 320/2002 Sb.
Změna: 218/2003 Sb., 279/2003 Sb.
Změna: 200/2002 Sb., 237/2004 Sb., 257/2004 Sb.
Změna: 283/2004 Sb.
Změna: 539/2004 Sb.
Změna: 539/2004 Sb. (část), 587/2004 Sb.
Změna: 239/2005 Sb.
Změna: 45/2005 Sb., 394/2005 Sb.
Změna: 413/2005 Sb.
Změna: 79/2006 Sb., 113/2006 Sb.
Změna: 321/2006 Sb.
Změna: 115/2006 Sb., 253/2006 Sb.
Změna: 165/2006 Sb.
Změna: 112/2006 Sb.
Změna: 179/2007 Sb.
Změna: 170/2007 Sb.
Změna: 345/2007 Sb.
Změna: 135/2008 Sb.
Změna: 121/2008 Sb., 177/2008 Sb.
Změna: 384/2008 Sb.
Změna: 90/2008 Sb., 129/2008 Sb., 274/2008 Sb., 457/2008 Sb., 480/2008 Sb.
Změna: 52/2009 Sb.
Změna: 301/2008 Sb., 7/2009 Sb.
Změna: 218/2009 Sb.
Změna: 41/2009 Sb., 272/2009 Sb., 306/2009 Sb.
Změna: 163/2010 Sb.
Změna: 219/2010 Sb.
Změna: 197/2010 Sb.
Změna: 150/2011 Sb.

Změna: 181/2011 Sb.
Změna: 207/2011 Sb.
Změna: 330/2011 Sb.
Změna: 341/2011 Sb., 348/2011 Sb., 459/2011 Sb.
Změna: 357/2011 Sb.
Změna: 193/2012 Sb.
Změna: 273/2012 Sb., 43/2012 Sb.
Změna: 390/2012 Sb.
Změna: 105/2013 Sb. (část)
Změna: 45/2013 Sb.
Změna: 105/2013 Sb. (část)
Změna: 105/2013 Sb.
Změna: 141/2014 Sb.
Změna: 77/2015 Sb.
Změna: 86/2015 Sb.
Změna: 150/2016 Sb., 163/2016 Sb.
Změna: 243/2016 Sb.
Změna: 298/2016 Sb.
Změna: 301/2016 Sb.
Změna: 264/2016 Sb.
Změna: 455/2016 Sb.
Změna: 55/2017 Sb.
Změna: 56/2017 Sb.
Změna: 57/2017 Sb.
Změna: 183/2017 Sb.
Změna: 204/2017 Sb.
Změna: 58/2017 Sb.
Změna: 59/2017 Sb.
Změna: 204/2017 Sb.

Národní shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

ČÁST PRVNÍ

Společná ustanovení

HLAVA PRVNÍ

Obecná ustanovení

§ 1

Účel zákona

(1) Účelem trestního řádu je upravit postup orgánů činných v trestním řízení tak, aby trestné činy byly náležitě zjištěny a jejich pachatelé podle zákona spravedlivě potrestáni. Řízení přitom musí působit k upevňování zákonosti, k předcházení a zamezování trestné činnosti, k výchově občanů v duchu důsledného zachovávání zákonů a pravidel občanského soužití i čestného plnění povinností ke státu a společnosti.

(2) Pomáhat k dosažení účelu trestního řízení je právem a podle ustanovení tohoto zákona i povinností občanů.

§ 2

Základní zásady trestního řízení

(1) Nikdo nemůže být stíhán jinak než ze zákonných důvodů a způsobem, který stanoví tento zákon.

(2) Dokud pravomocným odsuzujícím rozsudkem soudu není vina vyslovena, nelze na toho, proti němuž se vede trestní řízení, hledět, jako by byl vinen.

(3) Státní zástupce je povinen stíhat všechny trestné činy, o nichž se dozví, pokud zákon nebo vyhlášená mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, nestanoví jinak.

(4) Jestliže tento zákon nestanoví něco jiného, postupují orgány činné v trestním řízení z úřední povinnosti. Trestní věci musí projednávat urychleně bez zbytečných průtahů; s největším urychlením projednávají zejména vazební věci a věci, ve kterých byl zajištěn majetek, je-li to zapotřebí vzhledem k hodnotě a povaze zajištěného majetku. Trestní věci projednávají s plným šetřením práv a svobod zaručených Listinou základních práv a svobod a mezinárodními smlouvami o lidských právech a základních svobodách, jimiž je Česká republika vázána; při provádění úkonů trestního řízení lze do těchto práv osob, jichž se takové úkony dotýkají, zasahovat jen v odůvodněných případech na základě zákona a v nezbytné míře pro zajištění účelu trestního řízení. K obsahu petic zasahujících do plnění těchto povinností orgány činné v trestním řízení nepřihlížejí.

(5) Orgány činné v trestním řízení postupují v souladu se svými právy a povinnostmi uvedenými v tomto zákoně a za součinnosti stran tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jejich rozhodnutí. Doznání obviněného nezbavuje orgány činné v trestním řízení povinnosti přezkoumat všechny podstatné

okolnosti případu. V přípravném řízení orgány činné v trestním řízení objasňují způsobem uvedeným v tomto zákoně i bez návrhu stran stejně pečlivě okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch osoby, proti níž se řízení vede. V řízení před soudem státní zástupce a obviněný mohou na podporu svých stanovisek navrhnout a provádět důkazy. Státní zástupce je povinen dokazovat vinu obžalovaného. To nezavazuje soud povinností, aby sám doplnil dokazování v rozsahu potřebném pro své rozhodnutí.

(6) Orgány činné v trestním řízení hodnotí důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu.

(7) Všechny orgány činné v trestním řízení spolupracují se zájmovými sdruženími občanů a využívají jejich výchovného působení.

(8) Trestní stíhání před soudy je možné jen na základě obžaloby, návrhu na potrestání nebo návrhu na schválení dohody o prohlášení viny a přijetí trestu (dále jen „dohoda o vině a trestu“), které podává státní zástupce. Veřejnou žalobu v řízení před soudem zastupuje státní zástupce.

(9) V trestním řízení před soudem rozhoduje senát nebo samosoudce; předseda senátu nebo samosoudce rozhodují sami jen tam, kde to zákon výslovně stanoví. Rozhoduje-li v přípravném řízení soud v prvním stupni, rozhodnutí činí soudce.

(10) Trestní věci se před soudem projednávají veřejně tak, aby se občané mohli projednávání zúčastnit a jednání sledovat. Při hlavním líčení a veřejném zasedání smí být veřejnost vyloučena jen v případech výslovně stanovených v tomto nebo zvláštním zákoně.

(11) Jednání před soudy je ústní; důkaz výpověďmi svědků, znalců a obviněného se provádí zpravidla tak, že se tyto osoby vyslychájí.

(12) Při rozhodování v hlavním líčení, jakož i ve veřejném, vazebním a neveřejném zasedání smí soud přihlídnout jen k těm důkazům, které byly při tomto jednání provedeny.

(13) Ten, proti němuž se trestní řízení vede, musí být v každém období řízení vhodným způsobem a srozumitelně poučen o právech umožňujících mu plně uplatnění obhajoby a o tom, že si též může zvolit obhájce; všechny orgány činné v trestním řízení jsou povinny umožnit mu uplatnění jeho práv.

(14) Orgány činné v trestním řízení vedou řízení a vyhotovují svá rozhodnutí v českém jazyce. Každý, kdo prohlásí, že neovládá český jazyk, je oprávněn používat před orgány činnými v trestním řízení svého mateřského jazyka nebo jazyka, o kterém uvede, že ho ovládá.

(15) Orgány činné v trestním řízení jsou povinny v každém období řízení umožnit poškozenému plně uplatnění jeho práv, o kterých je třeba ho podle zákona vhodným způsobem a srozumitelně poučit, aby mohl dosáhnout uspokojení svých nároků; řízení musí vést s potřebnou ohleduplností k poškozenému a při šetření jeho osobnosti.

Spolupráce se zájmovými sdruženími občanů

§ 3

(1) Odborové organizace nebo organizace zaměstnavatelů a ostatní občanská sdružení s výjimkou politických stran a politických hnutí, církve, náboženské společnosti a právnické osoby sledující v předmětu své činnosti charitativní účely (dále jen "zájmová sdružení občanů") mohou působit při zamezování a předcházení trestné činnosti způsobem uvedeným v tomto zákoně.

(2) Zájmová sdružení občanů mohou spolupůsobit při výchově osob, u nichž soud rozhodl o podmíněném upuštění od potrestání s dohledem, nebo jejichž trestní stíhání bylo podmíněně zastaveno, u podmíněně odsouzených, podmíněně odsouzených k trestu odnětí svobody s dohledem a podmíněně propuštěných; pomáhají také vytvářet podmínky, aby odsouzený žil po vykonání trestu řádným životem.

§ 4

zrušen

§ 5

zrušen

§ 6

(1) Zájmové sdružení občanů může nabídnout převzetí záruky

a) za chování obviněného, jehož trestní stíhání bylo podmíněně zastaveno,

b) za převýchovu odsouzeného, u něhož bylo podmíněně upuštěno od potrestání s dohledem, kterému byl uložen trest odnětí svobody, jehož výkon byl odložen na zkušební dobu, u podmíněně odsouzeného k trestu odnětí svobody s dohledem, nebo

c) za dovršení nápravy odsouzeného, který vykonává trest odnětí svobody, trest zákazu činnosti nebo trest zákazu pobytu; v těchto případech může zájmové sdružení občanů současně navrhnout podmíněně propuštění odsouzeného z trestu odnětí

svobody nebo podmíněné upuštění od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti nebo zákazu pobytu. K získání podkladů pro takovou žádost se může se souhlasem odsouzeného informovat o jeho chování a dosavadním průběhu výkonu trestu.

(2) Zájmové sdružení občanů může také navrhnout, aby vazba u obviněného byla nahrazena jeho zárukou (§ 73), a podávat za odsouzeného žádost o udělení milosti a o zahlazení odsouzení.

(3) Zájmové sdružení občanů, které převzalo záruku, je povinno působit na obviněného nebo odsouzeného, aby žil řádným životem, a k tomu přijmout potřebná opatření; zájmové sdružení občanů rovněž dbá, aby nahradil škodu nebo nemajetkovou újmu, kterou způsobil trestným činem, nebo aby vydal bezdůvodné obohacení, které získal trestným činem.

Součinnost státních orgánů, fyzických a právnických osob

§ 7

Orgány činné v trestním řízení jsou povinny si navzájem pomáhat při plnění úkolů vyplývajících z tohoto zákona.

§ 7a

(1) K zjištění povahy, rozsahu nebo umístění věcí pro účely jejich zajištění, k zjištění majetkových poměrů obviněného nebo pro účely zajištění výkonu trestní sankce může předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce nebo policejní orgán vyzvat osobu, jejíž majetek je zjišťován, nebo osobu jí blízkou, aby mu v jím stanovené přiměřené lhůtě zaslala prohlášení o majetku osoby, jejíž majetek je zjišťován. Vyzvaná osoba má právo odepřít učinění prohlášení o majetku; přitom se použijí obdobně § 92 odst. 1, § 100 a § 158 odst. 8. Ve výzvě je třeba upozornit osobu, která má učinit prohlášení o majetku, na následky nevyhovění této výzvě a poučit ji o jejím právu odepřít učinění prohlášení o majetku.

(2) Osoba uvedená v odstavci 1 se vyzve, aby v prohlášení o majetku uvedla v rozsahu, v jakém jsou jí takové skutečnosti známy, údaje vztahující se k majetku osoby, jejíž majetek je zjišťován, zejména

a) plátce odměny z pracovněprávního vztahu nebo vztahu obdobného vztahu pracovněprávnímu anebo jiného příjmu a výši takové odměny nebo jiného příjmu,

b) u které banky, spořitelního a úvěrního družstva, instituce elektronických peněz, vydavatele elektronických peněz malého rozsahu, platební instituce, poskytovatele platebních služeb malého rozsahu nebo obdobné zahraniční osoby má tato osoba účty, výši pohledávek a čísla účtů nebo jiné jedinečné identifikátory podle zákona o platebním styku,

c) dlužníky, vůči nimž má tato osoba pohledávky, jejich důvod, výši a lhůtu splatnosti,

d) přehled věcí ve vlastnictví nebo spoluvlastnictví této osoby, včetně výše spoluvlastnického podílu a umístění věcí, a

e) svěřenské fondy nebo obdobná zařízení, která tato osoba zřídila, nebo u kterých je obmyšleným.

(3) Předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce nebo policejní orgán může vyzvat osobu uvedenou v odstavci 1 k učinění nového prohlášení o majetku osoby, jejíž majetek je zjišťován, pokud má důvodně za to, že došlo ke změně majetkových poměrů osoby, jejíž majetek je zjišťován.

(4) Nezašle-li osoba, která byla vyzvána k učinění prohlášení o majetku, toto prohlášení ve stanovené lhůtě nebo má-li orgán činný v trestním řízení, který ji k učinění prohlášení o majetku vyzval, pochybnosti o pravdivosti nebo úplnosti jí učiněného prohlášení, může ji předvolat k podání výpovědi; ustanovení tohoto zákona upravující podání vysvětlení, výslech obviněného a výslech svědka se použijí přiměřeně.

§ 8

(1) Státní orgány, právnické a fyzické osoby jsou povinny bez zbytečného odkladu, a nestanoví-li zvláštní předpis jinak, i bez úplaty vyhovovat dožádáním orgánů činných v trestním řízení při plnění jejich úkolů. Státní orgány jsou dále povinny neprodleně oznamovat státnímu zástupci nebo policejním orgánům skutečnosti nasvědčující tomu, že byl spáchán trestný čin.

(2) Jestliže je toho v trestním řízení třeba k řádnému objasnění okolností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, k zjištění povahy, rozsahu nebo umístění věcí pro účely jejich zajištění, k zjištění majetkových poměrů obviněného nebo pro účely zajištění výkonu trestní sankce, může státní zástupce a po podání obžaloby nebo návrhu na potrestání předseda senátu požadovat údaje, které jsou předmětem bankovního tajemství, a údaje z evidence investičních nástrojů a zaknihovaných cenných papírů. V řízení o trestném činu podle § 180 trestního zákoníku může orgán činný v trestním řízení vyžadovat individuální údaje získané podle zvláštního zákona pro statistické účely. V trestním řízení, ve kterém lze uložit ochranné opatření zabránění části majetku, může státní zástupce a po podání obžaloby nebo návrhu na potrestání předseda senátu žádat od správce daně informace z rozhodnutí o stanovení daně z příjmů pro účely posouzení splnění podmínek pro uložení tohoto ochranného opatření nebo pro účely zajištění jeho výkonu; poskytnutí informací podle tohoto ustanovení není porušením povinnosti mlčenlivosti podle daňového řádu. Podmínky, za nichž může orgán činný v trestním řízení vyžadovat údaje získané při správě daní pro jiné účely, stanoví zvláštní zákon. Údaje získané podle tohoto ustanovení nelze využít pro jiný účel než pro trestní řízení, v jehož rámci byly vyžádány.

(3) Z důvodů uvedených v odstavci 2 může předseda senátu a v přípravném řízení na návrh státního zástupce soudce nařídít sledování bankovního účtu nebo účtu u osoby oprávněné k evidenci investičních nástrojů nebo zaknihovaných cenných papírů podle jiných právních předpisů, a to nejvýše po dobu šesti měsíců. Trvá-li účel, pro který bylo sledování účtu nařízeno, i po této době, může toto sledování prodloužit na základě příkazu soudce soudu vyššího stupně a v přípravném řízení na návrh státního zástupce soudce krajského soudu o dalších šest měsíců, a to i opakovaně. Údaje získané podle tohoto ustanovení nelze využít pro jiný účel než pro trestní řízení, v jehož rámci byly získány.

(4) Plnění povinností podle odstavce 1 lze odmítnout s odkazem na povinnost zachovávat tajnost utajovaných informací chráněných zvláštním zákonem nebo státem uloženou nebo uznanou povinností mlčenlivosti; to neplatí,

a) jestliže osoba, která tyto povinnosti má, by se jinak vystavila nebezpečí trestního stíhání pro neoznámení nebo nepřekážení trestného činu, nebo

b) při vyřizování dožadání orgánu činného v trestním řízení o trestném činu, kde dožádaná osoba je současně oznamovatelem trestného činu.

Za státem uznanou povinností mlčenlivosti se podle tohoto zákona nepovažuje taková povinnost, jejíž rozsah není vymezen zákonem, ale vyplývá z právního úkonu učiněného na základě zákona.

(5) Nestanoví-li zvláštní zákon podmínky, za nichž lze pro účely trestního řízení sdělovat informace, které jsou podle takového zákona utajovány, nebo na něž se vztahuje povinnost mlčenlivosti, lze tyto informace pro trestní řízení vyžadovat po předchozím souhlasu soudce. Tím není dotčena povinnost mlčenlivosti advokáta podle zákona o advokacii.

(6) Ustanovením odstavců 1 a 5 není dotčena povinnost zachovávat mlčenlivost uložená na základě vyhlášené mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána.

Poskytování informací o trestním řízení a osobách na něm zúčastněných

§ 8a

nadpis vypuštěn

(1) Při poskytování informací o své činnosti veřejnosti orgány činné v trestním řízení dbají na to, aby neohrozily objasnění skutečností důležitých pro trestní řízení, nezveřejnily o osobách zúčastněných na trestním řízení údaje, které přímo nesouvisejí s trestnou činností, a aby neporušily zásadu, že dokud pravomocným odsuzujícím rozsudkem není vina vyslovena, nelze na toho, proti němuž se vede trestní řízení, hledět, jako by byl vinen (§ 2 odst. 2). V přípravném řízení nesmějí zveřejnit informace umožňující zjištění totožnosti osoby, proti které se vede trestní řízení, poškozeného, zúčastněné osoby a svědka.

(2) Při poskytování informací podle odstavce 1 orgány činné v trestním řízení zvláště dbají na ochranu osobních údajů a soukromí osob mladších 18 let.

(3) Orgány činné v trestním řízení informují o své činnosti veřejnost poskytováním informací podle odstavce 1 veřejným sdělovacím prostředkům; poskytnutí informací odeprou z důvodů ochrany zájmů uvedených v odstavcích 1 a 2. Vyhradí-li si v přípravném řízení státní zástupce právo poskytnout informace o určité trestní věci, může je policejní orgán poskytnout jen s jeho předchozím souhlasem.

§ 8b

(1) Osoby, kterým byly orgány činnými v trestním řízení poskytnuty informace, na které se vztahuje zákaz zveřejnění podle § 8a odst. 1 věty druhé, pro účely trestního řízení nebo k výkonu práv nebo plnění povinností stanovených zvláštním právním předpisem, je nesmějí nikomu dále poskytnout, pokud jejich poskytnutí není nutné k uvedeným účelům. O tom musí být tyto osoby poučeny.

(2) Nikdo nesmí v souvislosti s trestným činem spáchaným na poškozeném jakýmkoli způsobem zveřejnit informace umožňující zjištění totožnosti poškozeného, který je osobou mladší 18 let nebo vůči němuž byl spáchán trestný čin vraždy (§ 140 trestního zákoníku), zabití (§ 141 trestního zákoníku), některý z trestných činů, kterým byla způsobena těžká újma na zdraví, trestný čin ohrožení pohlavní nemocí (§ 155 trestního zákoníku), některý z trestných činů proti těhotenství ženy (§ 159 až 162 trestního zákoníku), trestný čin obchodování s lidmi (§ 168 trestního zákoníku), některý z trestných činů proti lidské důstojnosti v sexuální oblasti (§ 185 až 193 trestního zákoníku), trestný čin opuštění dítěte nebo svěřené osoby (§ 195 trestního zákoníku), týrání svěřené osoby (§ 198 trestního zákoníku), týrání osoby žijící ve společném obydlí (§ 199 trestního zákoníku), únosu dítěte a osoby stížená duševní poruchou (§ 200 trestního zákoníku) nebo nebezpečného pronásledování (§ 354 trestního zákoníku).

(3) Zveřejnění obrazových snímků, obrazových a zvukových záznamů nebo jiných informací o průběhu hlavního líčení nebo veřejného zasedání, které by umožnily zjištění totožnosti poškozeného uvedeného v odstavci 2, je zakázáno.

(4) Pravomocný rozsudek nesmí být zveřejněn ve veřejných sdělovacích prostředcích s uvedením jména, popřípadě jmen, příjmení a bydliště poškozeného uvedeného v odstavci 2. Předseda senátu může s přihlédnutím k osobě poškozeného a povaze a charakteru spáchaného trestného činu rozhodnout o dalších omezeních spojených se zveřejněním pravomocného odsuzujícího rozsudku za účelem přiměřené ochrany zájmů takového poškozeného.

§ 8c

Nikdo nesmí bez souhlasu osoby, které se takové informace týkají, zveřejnit informace o nařízení či provedení odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu podle § 88 nebo informace z něj získané, údaje o telekomunikačním provozu zjištěné na základě příkazu podle § 88a, nebo informace získané sledováním osob a věcí podle § 158d odst. 2 a 3, umožňující-li zjištění totožnosti této osoby a nebyly-li použity jako důkaz v řízení před soudem.

§ 8d

(1) Informace, na které se vztahuje zákaz zveřejnění podle § 8a až 8c, lze v nezbytném rozsahu zveřejnit pro účely pátrání po osobách, pro dosažení účelu trestního řízení, nebo umožňuje-li to tento zákon. Uvedené informace lze také zveřejnit, odůvodňuje-li to veřejný zájem, pokud převažuje nad právem na ochranu soukromí dotčené osoby; přitom je třeba zvláště dbát na ochranu zájmů osoby mladší 18 let.

(2) Informace, na které se vztahuje zákaz zveřejnění podle § 8a až 8c, lze také zveřejnit, pokud osoba, jíž se zákaz zveřejnění týká, udělila ke zveřejnění informace výslovný souhlas. Zemřela-li nebo byla-li tato osoba prohlášena za mrtvou, souhlas se zveřejněním informací je oprávněn udělit její manžel, partner nebo její děti, a není-li jich, její rodiče; v případě osoby mladší 18 let nebo osoby s omezenou svéprávností její zákonný zástupce nebo opatrovník. Souhlas se zveřejněním informací nemůže udělit osoba, která je pachatelem trestného činu spáchaného vůči osobě, jež zemřela nebo byla prohlášena za mrtvou.

(3) Informace, na které se vztahuje zákaz zveřejnění podle § 8a až 8c, lze také zveřejnit, pokud osoba, jíž se zákaz zveřejnění týká, zemřela nebo byla prohlášena za mrtvou a není-li žádné osoby oprávněné udělit souhlas se zveřejněním podle odstavce 2.

§ 9

Posuzování předběžných otázek

(1) Orgány činné v trestním řízení posuzují předběžné otázky, které se v řízení vyskytnou, samostatně; je-li tu však o takové otázce pravomocné rozhodnutí soudu nebo jiného státního orgánu jsou orgány činné v trestním řízení takovým rozhodnutím vázány, pokud nejde o posouzení viny obviněného.

(2) Orgány činné v trestním řízení nejsou oprávněny řešit samostatně předběžné otázky týkající se osobního stavu, o nichž se rozhoduje v řízení ve věcech občanskoprávních. Jestliže rozhodnutí o takové otázce nebylo ještě vydáno, vyčkají jeho vydání.

§ 11a

(1) Trestní stíhání proti téže osobě a pro týž skutek nelze zahájit, pokud státní zástupce ve zkráceném přípravném řízení

a) rozhodl o schválení narovnání a věc odložil, nebo

b) rozhodl o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání a podezřelý se osvědčil, nebo se má za to, že se osvědčil, nebylo-li rozhodnutí v předepsaném řízení zrušeno.

(2) Trestní stíhání proti téže osobě a pro týž skutek nelze zahájit, pokud státní zástupce rozhodl o nestíhání podezřelého podle § 159d odst. 1, nebylo-li rozhodnutí v předepsaném řízení zrušeno.

§ 12

Výklad některých pojmů

(1) Orgány činnými v trestním řízení se rozumějí soud, státní zástupce a policejní orgán.

(2) Policejními orgány se rozumějí

a) útvary Policie České republiky,

b) Generální inspekce bezpečnostních sborů v řízení o trestných činech příslušníků Policie České republiky, příslušníků Vězeňské služby České republiky, celníků anebo zaměstnanců České republiky zařazených k výkonu práce v Policii České republiky, nebo o trestných činech zaměstnanců České republiky zařazených k výkonu práce ve Vězeňské službě České republiky anebo v Celní správě České republiky, spáchaných v souvislosti s plněním jejich pracovních úkolů,

c) pověřené orgány Vězeňské služby České republiky v řízení o trestných činech osob ve výkonu vazby, trestu odnětí svobody a zabezpečovací detence, spáchaných ve vazební věznici, věznici nebo v ústavu pro výkon zabezpečovací detence,

d) pověřené celní orgány v řízení o trestných činech spáchaných porušením

1. celních předpisů a předpisů o dovozu, vývozu nebo průvozu zboží, a to i v případech, kdy se jedná o trestné činy příslušníků ozbrojených sil nebo bezpečnostních sborů,

2. právních předpisů při umístění a pořízení zboží v členských státech Evropské unie, je-li toto zboží dopravováno přes státní hranice České republiky,

3. daňových předpisů upravujících daň z přidané hodnoty,

4. daňových předpisů v případech, kdy jsou celní orgány správcem daně podle jiných právních předpisů,

e) pověřené orgány Vojenské policie v řízení o trestných činech příslušníků ozbrojených sil a osob, které páchají trestnou činnost proti příslušníkům ozbrojených sil ve vojenských objektech anebo proti vojenským objektům, vojenskému materiálu nebo ostatnímu majetku státu, s nímž jsou příslušné hospodařit Ministerstvo obrany nebo jím zřízené organizační složky státu nebo s nímž jsou příslušné hospodařit anebo s nímž mají právo hospodařit státní organizace zřízené nebo založené Ministerstvem obrany,

f) pověřené orgány Bezpečnostní informační služby v řízení o trestných činech příslušníků Bezpečnostní informační služby,

g) pověřené orgány Úřadu pro zahraniční styky a informace v řízení o trestných činech příslušníků Úřadu pro zahraniční styky a informace,

h) pověřené orgány Vojenského zpravodajství v řízení o trestných činech příslušníků Vojenského zpravodajství,

i) pověřené orgány Generální inspekce bezpečnostních sborů v řízení o trestných činech příslušníků Generální inspekce

bezpečnostních sborů nebo o trestných činech zaměstnanců České republiky, zařazených k výkonu práce v Generální inspekci bezpečnostních sborů.

Tím není dotčeno oprávnění státního zástupce podle § 157 odst. 2 písm. b). Není-li dále stanoveno jinak, jsou uvedené orgány oprávněny ke všem úkonům trestního řízení patřícím do působnosti policejního orgánu.

(3) Kde tento zákon mluví o soudu, rozumí se tím podle povahy věci okresní soud, krajský soud, vrchní soud nebo Nejvyšší soud České republiky (dále jen "nejvyšší soud").

(4) Kde tento zákon mluví o okresním soudu, rozumí se tím i obvodní soud, popřípadě jiný soud se stejnou působností; kde tento zákon mluví o krajském soudu, rozumí se tím i městský soud v Praze.

(5) Kde tento zákon mluví o okresním státním zástupci, rozumí se tím i obvodní státní zástupce, popřípadě jiný státní zástupce se stejnou působností; kde tento zákon mluví o krajském státním zástupci, rozumí se tím i městský státní zástupce v Praze.

(6) Stranou se rozumí ten, proti němuž se vede trestní řízení, zúčastněná osoba a poškozený a v řízení před soudem též státní zástupce a společenský zástupce; stejné postavení jako strana má i jiná osoba, na jejíž návrh nebo žádost se řízení vede nebo která podala opravný prostředek.

(7) Pokud z povahy věci nevyplývá něco jiného, rozumí se obviněným též obžalovaný a odsouzený.

(8) Po nařizení hlavního líčení se obviněný označuje jako obžalovaný.

(9) Odsouzeným je ten, proti němuž byl vydán odsuzující rozsudek, který již nabyl právní moci.

(10) Trestním řízením se rozumí řízení podle tohoto zákona a zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, trestním stíháním pak úsek řízení od zahájení trestního stíhání až do právní moci rozsudku, případně jiného rozhodnutí orgánu činného v trestním řízení ve věci samé a přípravným řízením úsek řízení podle tohoto zákona od sepsání záznamu o zahájení úkonů trestního řízení nebo provedení neodkladných a neopakovatelných úkonů, které mu bezprostředně předcházejí, a nebyly-li tyto úkony provedeny, od zahájení trestního stíhání do podání obžaloby, návrhu na schválení dohody o vině a trestu, postoupení věci jinému orgánu, zastavení trestního stíhání, nebo do rozhodnutí či vzniku jiné skutečnosti, jež mají účinky zastavení trestního stíhání před podáním obžaloby, anebo do jiného rozhodnutí ukončujícího přípravné řízení, zahrnující objasňování a prověřování skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, a vyšetřování.

(11) Pokračuje-li obviněný v jednání, pro které je stíhán, i po sdělení obvinění, posuzuje se takové jednání od tohoto úkonu jako nový skutek.

(12) Skutkem podle tohoto zákona se rozumí též dílčí útok pokračujícího trestného činu, není-li výslovně stanoveno jinak.

HLAVA DRUHÁ

Soud a osoby na řízení zúčastněné

ODDÍL PRVNÍ

Pravomoc a příslušnost soudů

§ 13

Výkon trestního soudnictví

Soudnictví v trestních věcech vykonávají okresní soudy, krajské soudy, vrchní soudy a nejvyšší soud.

Věcná příslušnost

§ 16

Řízení v prvním stupni koná, jestliže tento zákon nestanoví něco jiného, okresní soud.

§ 17

(1) Krajský soud koná v prvním stupni řízení o trestných činech, pokud na ně zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož dolní hranice činí nejméně pět let, nebo pokud za ně lze uložit výjimečný trest. O trestných činech

a) zabití, vraždy novorozeného dítěte matkou, neoprávněného odebrání tkáně a orgánů, nedovoleného nakládání s tkáněmi a orgány, odběru tkáně, orgánu a provedení transplantace za úplatu, nedovoleného nakládání s lidským embryem a lidským genomem, obchodování s lidmi,

b) spáchaných prostřednictvím investičních nástrojů, které jsou přijaty k obchodování v obchodním systému nebo o jejichž přijetí k obchodování v obchodním systému bylo požádáno, nebo jejich padělků a napodobenin, pokud jejich zákonným znakem je způsobení značné škody nebo získání značného prospěchu,

c) porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže, manipulace s kurzem investičních nástrojů, zneužití informace v

obchodním styku, zneužití postavení v obchodním styku, poškození finančních zájmů Evropských společenství, porušení předpisů o kontrole vývozu zboží a technologií dvojího užití, porušení povinností při vývozu zboží a technologií dvojího užití, zkresení údajů a nevedení podkladů ohledně vývozu zboží a technologií dvojího užití, provedení zahraničního obchodu s vojenským materiálem bez povolení nebo licence, porušení povinností v souvislosti s vydáním povolení a licence pro zahraniční obchod s vojenským materiálem, zkresení údajů a nevedení podkladů ohledně zahraničního obchodu s vojenským materiálem, vývoje, výroby a držení zakázaných bojových prostředků a

d) účasti na teroristické skupině, financování terorismu, podpory a propagace terorismu, vyhrožování teroristickým trestným činem, sabotáže, zneužití zastupování státu a mezinárodní organizace, vyzvědačství, ohrožení utajované informace, spolupráce s nepřitelem, styků ohrožujících mír, použití zakázaného bojového prostředku a nedovoleného vedení boje, plenění v prostoru válečných operací,

koná v prvním stupni řízení krajský soud i tehdy, je-li dolní hranice trestu odnětí svobody nižší.

(2) Krajský soud koná v prvním stupni řízení též o trestném činu opilství v případě, že čin jinak trestný, jehož se dopustil pachatel ve stavu nepřičetnosti, který si zaviněně přivodil, naplňuje znaky skutkové podstaty některého z trestných činů, u nichž je stanovena příslušnost krajského soudu podle odstavce 1.

(3) Krajský soud koná v prvním stupni řízení též o dílčích útocích pokračujícího trestného činu, jestliže postupem podle § 45 trestního zákoníku přichází v tomto řízení v úvahu rozhodnutí o vině některého z trestných činů uvedených v odstavci 1 nebo 2.

Místní příslušnost

§ 18

(1) Řízení koná soud, v jehož obvodu byl trestný čin spáchán.

(2) Nelze-li místo činu zjistit nebo byl-li čin spáchán v cizině, koná řízení soud, v jehož obvodu obviněný bydlí, pracuje nebo se zdržuje; jestliže se nedají tato místa zjistit nebo jsou mimo území České republiky, koná řízení soud, v jehož obvodu čin vyšel najevo.

ODDÍL TŘETÍ

Vyloučení orgánů činných v trestním řízení

§ 30

(1) Z vykonávání úkonů trestního řízení je vyloučen soudce nebo přísedící, státní zástupce, policejní orgán nebo osoba v něm služebně činná, u něhož lze mít pochybnosti, že pro poměr k projednávané věci nebo k osobám, jichž se úkon přímo dotýká, k jejich obhájcům, zákonným zástupcům, opatrovníkům a zmocněncům, nebo pro poměr k jinému orgánu činnému v trestním řízení nemůže nestranně rozhodovat. Úkony, které byly učiněny vyloučenými osobami, nemohou být podkladem pro rozhodnutí v trestním řízení.

(2) Soudce nebo přísedící je dále vyloučen z vykonávání úkonů trestního řízení, jestliže byl v projednávané věci činný jako státní zástupce, policejní orgán, společenský zástupce, obhájce nebo jako zmocněnec zúčastněné osoby nebo poškozeného. Po podání obžaloby nebo návrhu na schválení dohody o vině a trestu je vyloučen z vykonávání úkonů trestního řízení soudce, který v projednávané věci v přípravném řízení nařídil domovní prohlídku nebo prohlídku jiných prostor a pozemků, vydal příkaz k zadržení nebo příkaz k zatčení nebo rozhodoval o vazbě osoby, na niž byla poté podána obžaloba nebo s níž byla sjednána dohoda o vině a trestu.

(3) Z rozhodování u soudu vyššího stupně je kromě toho vyloučen soudce nebo přísedící, který se zúčastnil rozhodování u soudu nižšího stupně, a naopak. Z rozhodování o stížnosti u nadřízeného orgánu je vyloučen státní zástupce, který napadené rozhodnutí učinil anebo dal k němu souhlas nebo pokyn.

(4) Z řízení o přezkumu příkazu k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu je vyloučen soudce, který se zúčastnil rozhodování v předchozím řízení. Soudce, který se účastnil rozhodování v řízení o přezkumu příkazu k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, je v dalším řízení vyloučen z rozhodování.

§ 31

(1) O vyloučení z důvodů uvedených v § 30 rozhodne orgán, kterého se tyto důvody týkají, a to i bez návrhu. O vyloučení soudce nebo přísedícího, pokud rozhodují v senátě, rozhodne tento senát.

(2) Proti rozhodnutí podle odstavce 1 je přípustná stížnost.

(3) O stížnosti rozhodne orgán bezprostředně nadřízený orgánu, jenž napadené rozhodnutí vydal.

§ 31a

Důvody, pro které je z vykonávání úkonů trestního řízení vyloučen vyšší soudní úředník nebo probační úředník, a postup při rozhodování o vyloučení stanoví zvláštní zákon.

ODDÍL ČTVRTÝ

Obviněný

§ 32

Obviněný

Toho, kdo je podezřelý ze spáchání trestného činu, lze považovat za obviněného a použít proti němu prostředků daných tímto zákonem teprve tehdy, bylo-li proti němu zahájeno trestní stíhání (§ 160).

§ 33

Práva obviněného

(1) Obviněný má právo vyjádřit se ke všem skutečnostem, které se mu kladou za vinu, a k důkazům o nich, není však povinen vypovídat. Může uvádět okolnosti a důkazy sloužící k jeho obhajobě, činit návrhy a podávat žádosti a opravné prostředky. Má právo zvolit si obhájce a s ním se radit i během úkonů prováděných orgánem činným v trestním řízení. S obhájcem se však v průběhu svého výslechu nemůže radit o tom, jak odpovědět na již položenou otázku. Může žádat, aby byl vyslýchán za účasti svého obhájce a aby se obhájce účastnil i jiných úkonů přípravného řízení (§ 165). Je-li ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody, může s obhájcem mluvit bez přítomnosti třetí osoby. Uvedená práva přísluší obviněnému i tehdy, je-li jeho svéprávnost omezena.

(2) Osvědčil-li obviněný, že nemá dostatek prostředků, aby si hradil náklady obhajoby, rozhodne předseda senátu a v přípravném řízení soudce, že má nárok na obhajobu bezplatnou nebo za sníženou odměnu. Vyplyvá-li ze shromážděných důkazů, že obviněný nemá dostatek prostředků na náhradu nákladů obhajoby, může, je-li to třeba k ochraně práv obviněného, rozhodnout předseda senátu a v přípravném řízení na návrh státního zástupce soudce o nároku na obhajobu bezplatnou nebo za sníženou odměnu i bez návrhu obviněného. V případech uvedených ve větě první a druhé náklady obhajoby zcela nebo zčásti hradí stát.

(3) Návrh na rozhodnutí podle odstavce 2 jsou oprávněny podat kromě obviněného a jeho obhájce i osoby uvedené v § 37 odst. 1. Návrh na rozhodnutí podle odstavce 2 včetně příloh, jimiž má být prokázána jeho důvodnost, podává obviněný v přípravném řízení prostřednictvím státního zástupce a v řízení před soudem soud, který koná řízení v prvním stupni. Proti rozhodnutí podle odstavce 2 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

(4) Pokud byl pravomocným rozhodnutím podle odstavce 2 obviněnému přiznán nárok na bezplatnou obhajobu nebo obhajobu za sníženou odměnu a obviněný o ustanovení obhájce požádá, bude mu obhájce neprodleně ustanoven. Obhájce ustanoví a, pominou-li důvody pro rozhodnutí podle odstavce 2, ustanovení zruší předseda senátu a v přípravném řízení soudce. Ustanovení § 38 odst. 2, § 39 odst. 2, § 40 a 40a se použijí obdobně.

(5) Všechny orgány činné v trestním řízení jsou povinny vždy obviněného o jeho právech poučit a poskytnout mu plnou možnost jejich uplatnění. Obviněného, který byl zadržen či zatčen, je třeba poučit též o právu na naléhavou lékařskou pomoc, o maximální lhůtě, po kterou může být omezen na svobodě, než bude odevzdán soudu, a o právu nechat vyrozumět konzulární úřad a rodinného příslušníka nebo jinou fyzickou osobu, u nichž uvede údaje potřebné k vyrozumění.

(6) Orgán činný v trestním řízení, který provedl zadržení či zatčení, předá obviněnému bez zbytečného odkladu písemné poučení o jeho právech; obviněnému musí být umožněno si toto poučení přečíst; obviněný má právo ponechat si toto poučení u sebe po celou dobu omezení nebo zbavení osobní svobody.

ODDÍL PÁTÝ

Obhájce

§ 35

Obhájce

(1) Obhájcem v trestním řízení může být jen advokát. Pro jednotlivé úkony trestního řízení, s výjimkou řízení před krajským soudem jako soudem prvního stupně, před vrchním soudem a nejvyšším soudem, se může obhájce dát zastoupit koncipientem.

(2) Obhájcem nemůže být advokát, proti kterému je nebo bylo vedeno trestní stíhání, a v důsledku toho v řízení, ve kterém by měl vykonávat obhajobu, má postavení obviněného, svědka nebo zúčastněné osoby.

(3) V trestním řízení nemůže být obhájcem advokát, který v něm vypovídá jako svědek, podává znalecký posudek nebo je činný jako tlumočnick.

Nutná obhajoba

§ 36

nadpis vypuštěn

(1) Obviněný musí mít obhájce už v přípravném řízení,

a) je-li ve vazbě, ve výkonu trestu odnětí svobody, ve výkonu ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody nebo na pozorování v zdravotnickém ústavu (§ 116 odst. 2),

b) je-li jeho svéprávnost omezena,

c) jde-li o řízení proti uprchlému, nebo

d) při sjednávání dohody o vině a trestu.

(2) Obviněný musí mít obhájce také tehdy, považuje-li to soud a v přípravném řízení státní zástupce za nutné, zejména proto, že vzhledem k tělesným nebo duševním vadám obviněného mají pochybnosti o jeho způsobilosti náležitě se hájit.

(3) Koná-li se řízení o trestném činu, na který zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož horní hranice převyšuje pět let, musí mít obviněný obhájce už v přípravném řízení.

(4) Obviněný musí mít obhájce též

a) v hlavním líčení konaném ve zjednodušeném řízení proti zadrženému, nebo

b) v řízení, v němž se rozhoduje o uložení nebo změně zabezpečovací detence nebo o uložení nebo změně ochranného léčení, s výjimkou ochranného léčení protialkoholního.

§ 36a

(1) Ve vykonávacím řízení, v němž soud rozhoduje ve veřejném zasedání, musí mít odsouzený obhájce,

a) je-li jeho svéprávnost omezena,

b) je-li ve vazbě, nebo

c) jsou-li pochybnosti o jeho způsobilosti náležitě se hájit.

(2) V řízení o stížnosti pro porušení zákona, v řízení o dovolání a v řízení o návrhu na povolení obnovy musí mít odsouzený obhájce,

a) jde-li o případy uvedené v § 36 odst. 1 písm. a) nebo b),

b) jde-li o trestný čin, na který zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož horní hranice převyšuje pět let,

c) jsou-li pochybnosti o jeho způsobilosti náležitě se hájit,

d) jde-li o řízení proti odsouzenému, který zemřel.

§ 36b [Komentář WK]

(1) Je-li dán důvod nutné obhajoby podle § 36 odst. 3 nebo § 36a odst. 2 písm. b), může se obviněný obhájce vzdát, nejde-li o trestný čin, za který lze uložit výjimečný trest. Obviněný se může obhájce vzdát i v případě nutné obhajoby podle § 36 odst. 4 písm. a).

(2) Vzdání se obhájce podle odstavce 1 může obviněný učinit pouze výslovným písemným prohlášením nebo ústně do protokolu u orgánu činného v trestním řízení, který vede řízení; prohlášení musí být učiněno za přítomnosti obhájce a po předchozí poradě s ním.

(3) Prohlášení o vzdání se obhájce může obviněný vzít kdykoliv zpět. Spolu se zpětvzetím prohlášení musí obviněný předložit plnou moc obhájce, kterého si zvolil, nebo požádat o jeho ustanovení; pokud tak neučiní, má se za to, že si obhájce nezvolil a obhájce se mu neprodleně ustanoví. Vzal-li obviněný své prohlášení o vzdání se obhájce zpět, nemůže se obhájce znovu vzdát.

(4) Úkony provedené od doručení prohlášení o vzdání se obhájce orgánu činnému v trestním řízení do jeho zpětvzetí není třeba opakovat jen z důvodu, že obviněný neměl v této době obhájce.

§ 37

Zvolený obhájce

(1) Neužije-li obviněný práva zvolit si obhájce a nezvolí-li mu ho ani jeho opatrovník, může mu ho zvolit jeho příbuzný v pokolení přímém, jeho sourozenec, osvojitel, osvojenec, manžel, partner, druh, jakož i zúčastněná osoba. Je-li obviněný omezen ve svéprávnosti, mohou tak učinit tyto osoby i proti jeho vůli.

(2) Obviněný si může místo obhájce, který mu byl ustanoven nebo osobou k tomu oprávněnou zvolen, zvolit obhájce jiného. Oznámí-li změnu obhájce tak, aby obhájce mohl být o úkonu vyrozuměn v zákonem stanovené lhůtě, orgán činný v trestním řízení ode dne doručení takového oznámení vyrozumívá nově zvoleného obhájce. V opačném případě je obhájce předtím ustanovený nebo zvolený, pokud není z obhajování vyloučen, povinen obhajobu vykonávat do doby, než ji osobně převezme později zvolený obhájce.

(3) Jestliže si obviněný zvolí dva nebo více obhájců a orgánu činnému v trestním řízení zároveň neoznámí, kterého z těchto obhájců zmocnil k přijímání písemností a k vyrozumívání o úkonech trestního řízení, určí jej předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce; své rozhodnutí oznámí všem zvoleným obhájcům.

§ 37a

(1) Předseda senátu a v přípravném řízení soudce rozhodne i bez návrhu o vyloučení advokáta jako zvoleného obhájce z obhajování

a) z důvodů uvedených v § 35 odst. 2 nebo 3, nebo

b) jestliže se obhájce opakovaně nedostaví k úkonům trestního řízení, při nichž je jeho účast nezbytná, ani nezajistí účast svého zástupce, ačkoliv byl řádně a včas o takových úkonech vyrozuměn.

(2) O vyloučení advokáta jako zvoleného obhájce předseda senátu a v přípravném řízení soudce rozhodne též tehdy, jestliže obhájce vykonává obhajobu dvou nebo více spoluobviněných, jejichž zájmy si v trestním řízení odporují. Obhájce, který byl z tohoto důvodu vyloučen, nemůže v téže věci dále vykonávat obhajobu žádného z obviněných.

(3) Před rozhodnutím podle odstavce 1 nebo 2 předseda senátu a v přípravném řízení soudce umožní obviněnému a obhájci, aby se k věci vyjádřili, a v rozhodnutí k tomuto vyjádření přihlédne. Rozhodne-li o vyloučení obhájce, umožní zároveň obviněnému, aby si v přiměřené lhůtě zvolil obhájce jiného; jde-li o nutnou obhajobu, postupuje podle § 38 odst. 1.

(4) Proti usnesení podle odstavců 1 a 2 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

Ustanovený obhájce

§ 38

(1) Jestliže obviněný nemá obhájce v případě, kdy ho musí mít (§ 36 a 36a), určí se mu lhůta ke zvolení obhájce. Pokud v této lhůtě nebude obhájce zvolen, bude mu obhájce na dobu, po kterou trvají důvody nutné obhajoby, neprodleně ustanoven.

(2) Je-li obviněných několik, ustanoví se těm, jejichž zájmy si v trestním řízení neodporují, zpravidla obhájce společný.

§ 39

(1) Obhájce ustanoví, a pominou-li důvody nutné obhajoby, ustanovení zruší předseda senátu a v přípravném řízení soudce.

(2) Pro účely ustanovení obhájce soud vede abecedně uspořádaný pořadník advokátů (dále jen "pořadník"), kteří souhlasí s výkonem obhajoby jako ustanovení obhájci u tohoto soudu a mají v jeho obvodu, popřípadě sídle, své sídlo. U obvodních soudů v Praze se za sídlo advokáta považuje hlavní město Praha. Nelze-li ustanovit advokáta z tohoto pořadníku, ustanoví soud advokáta z pořadníku advokátů nadřízeného soudu.

(3) Advokáti vedení v pořadníku jsou ustanovováni jako obhájci jednotlivým obviněným postupně tak, jak za sebou následují jejich příjmení v pořadníku. Byl-li by tímto způsobem ustanoven advokát, u kterého jsou dány důvody k vyloučení z obhajoby, nebo nemohl-li by být advokát ustanoven z jiných důvodů, ustanoví se první následný advokát, u kterého tyto důvody nejsou. Vzdal-li se obviněný ustanoveného obhájce prohlášením podle § 36b a následně vzal toto prohlášení zpět, ustanoví se mu též obhájce, je-li to možné.

(4) Dojde-li ke spojení věcí ke společnému projednání a rozhodnutí a obviněnému byl v každé z těchto věcí ustanoven obhájce, předseda senátu a v přípravném řízení soudce zruší ustanovení těch obhájců, kteří byli ustanoveni později. Došlo-li k ustanovení obhájců současně, zruší ustanovení těch obhájců, kteří byli ustanoveni v řízení o méně závažném trestném činu.

§ 40

Ustanovený obhájce je povinen obhajobu převzít. Z důležitých důvodů může však být obhájce na svou žádost nebo na žádost obviněného povinnosti obhajování zproštěn a místo něho ustanoven obhájce jiný. Povinnosti obhajování zprostí v řízení před soudem předseda senátu a v přípravném řízení soudce.

§ 40a

(1) Z důvodů uvedených v § 37a odst. 1 nebo 2 nebo nevykonává-li ustanovený obhájce delší dobu obhajobu, předseda senátu a v přípravném řízení soudce i bez návrhu rozhodne o zproštění ustanoveného obhájce povinnosti obhajování; před rozhodnutím umožní obviněnému a obhájci, aby se k věci vyjádřili.

(2) Proti usnesení podle odstavce 1 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

ODDÍL ŠESTÝ

Zúčastněná osoba

§ 42

(1) Tomu, jehož věc nebo část majetku byla zabránena nebo podle návrhu má být zabránena (zúčastněná osoba), musí být poskytnuta možnost, aby se k věci vyjádřil; může být přítomen při hlavním líčení a veřejném zasedání, činit při nich návrhy, nahlížet do spisů (§ 65) a podávat v případech tímto zákonem stanovených opravné prostředky.

(2) Orgány činné v trestním řízení jsou povinny zúčastněnou osobu o jejích právech poučit a poskytnout jí možnost jejich uplatnění.

(3) Není-li zúčastněná osoba plně svéprávná nebo je-li omezena ve svéprávnosti, vykonává její práva podle tohoto zákona její zákonný zástupce nebo opatrovník. V případě, že je nebezpečí z prodlení a zákonný zástupce nebo opatrovník nemůže vykonávat práva uvedená ve větě první nebo nebyl-li opatrovník ustanoven, ačkoli jsou dány důvody pro jeho ustanovení, je třeba opatrovníka neprodleně ustanovit. Opatrovníka je třeba neprodleně ustanovit také v případě, že je nebezpečí z prodlení a zúčastněná osoba je právnickou osobou a nemá osobu způsobilou činit úkony v řízení.

(4) Opatrovníka ustanovuje předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce. Jinou osobu než advokáta lze ustanovit opatrovníkem jen s jejím souhlasem. Nelze jím ustanovit osobu, u níž lze mít důvodnou obavu, že pro svůj zájem na odvolání nebo o schválení dohody o vině a trestu a před skončením řízení se k věci vyjádří. Jde-li o trestný čin zanedbání povinné výživy (§ 196 trestního zákoníku), rozumí se pro účely tohoto zákona majetkovou škodou, jež byla poškozenému způsobena trestným činem, i dlužné výživné.

(5) Byla-li zabránena nebo má-li podle návrhu být zabránena věc, která je součástí majetku ve svěřenském fondu nebo v obdobném zařízení anebo v podílovém fondu, má v trestním řízení postavení zúčastněné osoby svěřenský správce, správce zařízení obdobného svěřenskému fondu nebo obhospodařovatel podílového fondu.

ODDÍL SEDMÝ

Poškozený

Oprávnění poškozeného a uplatnění nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení

§ 43

(1) Ten, komu bylo trestným činem ublíženo na zdraví, způsobena majetková škoda nebo nemajetková újma, nebo ten, na jehož úkor se pachatel trestným činem obohatil (poškozený), má právo činit návrh na doplnění dokazování, nahlížet do spisů (§ 65), zúčastnit se sjednávání dohody o vině a trestu, zúčastnit se hlavního líčení a veřejného zasedání konaného o odvolání nebo o schválení dohody o vině a trestu a před skončením řízení se k věci vyjádřit. Jde-li o trestný čin zanedbání povinné výživy (§ 196 trestního zákoníku), rozumí se pro účely tohoto zákona majetkovou škodou, jež byla poškozenému způsobena trestným činem, i dlužné výživné.

(2) Za poškozeného se nepovažuje ten, kdo se sice cítí být trestným činem morálně nebo jinak poškozen, avšak vzniklá újma není způsobena zaviněním pachatele nebo její vznik není v přičinné souvislosti s trestným činem.

(3) Poškozený je oprávněn také navrhnout, aby soud v odsuzujícím rozsudku uložil obžalovanému povinnost nahradit v peněžích škodu nebo nemajetkovou újmu, jež byla poškozenému trestným činem způsobena, nebo vydat bezdůvodně obohacení, které obžalovaný na jeho úkor trestným činem získal. Návrh je třeba učinit nejpozději u hlavního líčení před zahájením dokazování (§ 206 odst. 2); je-li sjednána dohoda o vině a trestu, je třeba návrh učinit nejpozději při prvním jednání o takové dohodě (§ 175a odst. 2). Z návrhu musí být patrné, z jakých důvodů a v jaké výši se nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy uplatňuje nebo z jakých důvodů a v jakém rozsahu se uplatňuje nárok na vydání bezdůvodného obohacení. Důvod a výši škody, nemajetkové újmy nebo bezdůvodného obohacení je poškozený povinen doložit. O těchto právech a povinnostech musí být poškozený poučen. Nebyl-li by pro rozhodnutí o nároku poškozeného dostatečný podklad a nebrání-li tomu důležité důvody, zejména potřeba vyhlášení rozsudku nebo vydání trestního příkazu bez zbytečných průtahů, soud poškozenému sdělí, jakým způsobem může podklady doplnit, a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu, kterou mu zároveň určí.

(4) Poškozený, který je obětí trestného činu podle zákona o obětech trestných činů, má právo v kterémkoliv stadiu trestního řízení učinit prohlášení o tom, jaký dopad měl spáchaný trestný čin na jeho dosavadní život. Prohlášení lze učinit i písemně. Písemné prohlášení se v řízení před soudem provede jako listinný důkaz.

(5) Poškozený se může rovněž výslovným prohlášením sděleným orgánu činnému v trestním řízení vzdát procesních práv, které mu tento zákon jako poškozenému přiznává.

§ 44

(1) Oprávnění poškozeného nemůže vykonávat ten, kdo je v trestním řízení stíhán jako spoluobviněný.

(2) Je-li počet poškozených mimořádně vysoký a jednotlivým výkonem jejich práv by mohl být ohrožen rychlý průběh trestního stíhání, rozhodne předseda senátu a v přípravném řízení na návrh státního zástupce soudce, že poškození mohou svá práva v trestním řízení uplatňovat pouze prostřednictvím společného zmocněnce, kterého si zvolí. Rozhodnutí oznámí v řízení před soudem soud a v přípravném řízení státní zástupce poškozeným, kteří již uplatnili nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení; ostatním poškozeným rozhodnutí oznámí při prvním úkonu trestního řízení, ke kterému se předvolávají nebo o kterém se vyzumávají. Jestliže by celkový počet zvolených zmocněnců vzrostl na více než šest a poškození se mezi sebou o výběru nedohodnou, provede výběr s přihlédnutím k zájmům poškozených soud. Společný zmocněnec vykonává práva poškozených, které zastupuje, včetně uplatnění nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení v trestním řízení.

(3) Návrh podle § 43 odst. 3 nelze podat, bylo-li o nároku již rozhodnuto v občanskoprávním nebo v jiném příslušném

řízení.

§ 44a

zrušen

§ 45

(1) Není-li poškozený osobou plně svéprávnou nebo je-li omezen ve svéprávnosti, vykonává jeho práva podle tohoto zákona jeho zákonný zástupce nebo opatrovník. V případě, že je nebezpečí z prodlení a zákonný zástupce nebo opatrovník nemůže vykonávat práva uvedená ve větě první nebo nebyl-li opatrovník ustanoven, ačkoli jsou dány důvody pro jeho ustanovení, je třeba opatrovníka neprodleně ustanovit. Opatrovníka je třeba neprodleně ustanovit také v případě, že je nebezpečí z prodlení a poškozený je právnickou osobou a nemá osobu způsobilou činit úkony v řízení.

(2) Opatrovníka ustanovuje předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce. Jinou osobu než advokáta lze ustanovit opatrovníkem jen s jejím souhlasem. Nelze jím ustanovit osobu, u níž lze mít důvodnou obavu, že pro svůj zájem na výsledku řízení nebude řádně hájit zájmy poškozeného. Usnesení o ustanovení opatrovníka se oznamuje tomu, kdo je jím ustanovován, a nevylučuje-li to povaha věci, též poškozenému. Proti rozhodnutí o ustanovení opatrovníka je přípustná stížnost.

(3) Jde-li o uplatnění nároku na náhradu škody nebo na vydání bezdůvodného obohacení (§ 43 odst. 3), přecházejí práva, která tento zákon přiznává poškozenému, i na jeho právního nástupce.

§ 45a

Veškeré písemnosti určené poškozenému se doručují na adresu, kterou poškozený uvede. Má-li zmocněnce, doručuje se pouze jemu; to neplatí, jestliže se poškozenému zasílá výzva, aby osobně něco vykonal.

§ 46

Orgány činné v trestním řízení jsou povinny poškozeného o jeho právech poučit a poskytnout mu plnou možnost k jejich uplatnění; v rámci poučení jej upozorní i na možnost žádat o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí. Je-li vedeno řízení pro trestný čin, u něhož lze sjednat dohodu o vině a trestu, upozorní orgány činné v trestním řízení při poučení prováděném v přípravném řízení poškozeného zejména na to, že může dojít k sjednání dohody o vině a trestu a že v takovém případě může uplatnit nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v peněžích nebo na vydání bezdůvodného obohacení nejpozději při prvním jednání o takové dohodě. Má-li poškozený postavení oběti podle zákona o obětech trestných činů, jsou povinny jej poučit též o právech podle zákona o obětech trestných činů a poskytnout mu plnou možnost k jejich uplatnění.

Zajištění nároku poškozeného

§ 47

(1) Byla-li poškozenému způsobena trestným činem škoda nebo nemajetková újma, nebo získal-li obviněný takovým trestným činem na jeho úkor bezdůvodné obohacení, lze nárok až do pravděpodobné výše škody nebo nemajetkové újmy nebo až do pravděpodobného rozsahu bezdůvodného obohacení zajistit na majetku obviněného. Zajišťovat nelze nárok, který nelze v trestním řízení uplatnit. K zajištění nelze užít majetek, který je podle zvláštního právního předpisu vyloučen z výkonu rozhodnutí o zajištění.

(2) O zajištění podle odstavce 1 rozhoduje soud na návrh státního zástupce nebo poškozeného, v přípravném řízení státní zástupce na návrh poškozeného. V přípravném řízení může státní zástupce nárok zajistit i bez návrhu poškozeného, vyžaduje-li to ochrana jeho zájmů, zejména hrozí-li nebezpečí z prodlení.

(3) Je-li poškozenému známo, že obviněný je vlastníkem nemovité věci nebo má některou movitou věc umístěnou mimo místo jeho trvalého nebo jiného pobytu, uvede podle možností již v návrhu na zajištění svého nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, kde taková věc je.

(4) Soud a v přípravném řízení státní zástupce v usnesení o zajištění zakáže obviněnému, aby majetek uvedený v rozhodnutí o zajištění a případně též majetek, který bude při výkonu takového rozhodnutí sepsán, po oznámení usnesení převedl na jiného nebo jej zatížil anebo aby jej záměrně poškozoval nebo ničil. Dále mu uloží, aby předsedovi senátu a v přípravném řízení státnímu zástupci do 15 dnů od oznámení usnesení a u následně sepsaného majetku v jimi stanovené lhůtě sdělil, zda a kdo má k zajištěnému majetku předkupní nebo jiné právo nebo zda je jiným způsobem omezen výkon práva s ním nakládat, a bylo-li zajištěno majetkové právo, též kdo je osobou povinnou poskytnout odpovídající plnění, s upozorněním na následky nevyhovění takové výzvě ve stanovené lhůtě (§ 66). Je-li to zapotřebí pro účely zajištění, lze v usnesení o zajištění nebo i v dodatečném usnesení zakázat nebo omezit také výkon dalších práv souvisejících se zajištěným majetkem, a to včetně práv teprve v budoucnu vzniklých. Právní jednání učiněné v rozporu se zákazy uvedenými ve větě první a třetí je neplatné, přičemž soud k neplatnosti přihlédne i bez návrhu; o tom je třeba obviněného poučit.

(5) S majetkem obviněného, na který se vztahuje rozhodnutí o zajištění podle odstavců 1 a 2, lze v rámci výkonu rozhodnutí, veřejné dražby, exekuce nebo insolvenčního řízení nakládat jen po předchozím souhlasu soudu a v přípravném řízení státního zástupce; to neplatí, je-li výkon rozhodnutí prováděn nebo je-li s tímto majetkem v exekučním nebo insolvenčním řízení anebo ve veřejné dražbě nakládáno k uspokojení pohledávky státu. Na úhradu pohledávek, které jsou předmětem výkonu rozhodnutí, veřejné dražby, exekuce nebo insolvenčního řízení, se přednostně použije majetek nedotčený rozhodnutím o zajištění.

(6) Práva třetích osob k zajištěnému majetku lze uplatnit podle zvláštního právního předpisu.

(7) Poškozený musí být o zajištění jeho nároku vždy vyrozuměn s upozorněním na důvody, pro něž se zajištění podle § 48 odst. 1 zruší.

(8) Výkon rozhodnutí o zajištění nároku poškozeného a postup při správě zajištěného majetku stanoví zvláštní právní předpis. Při vrácení, vydání a jiném nakládání se zajištěnou věcí, která byla vydána nebo odňata, se postupuje přiměřeně podle ustanovení o vrácení, vydání a jiném nakládání s věcí důležitou pro trestní řízení.

§ 47a

(1) Soud a v přípravném řízení státní zástupce upustí od provedení zajišťovacích úkonů nebo zajištění zruší, pokud obviněný nebo s jeho souhlasem jiná osoba složí na účet soudu u peněžního ústavu peněžitou jistotu ve výši odpovídající pravděpodobnému nároku poškozeného na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení; jiná osoba musí být seznámena s podstatou obvinění a se skutečnostmi, které vedly nebo by mohly vést k zajištění. Byla-li složena peněžítá jistota nižší, soud a v přípravném řízení státní zástupce provede zajišťovací úkony na majetku obviněného v rozsahu, v jakém pravděpodobný nárok poškozeného na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení není zajištěn peněžitou jistotou.

(2) Peněžitou jistotu podle odstavce 1 soud a v přípravném řízení státní zástupce zruší nebo omezí, jestliže pominuly důvody pro zajištění nároku poškozeného nebo je zřejmé, že nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení poškozenému v trestním řízení nelze přiznat nebo je podstatně nižší.

(3) Nerozhodne-li soud jinak, trvá peněžítá jistota podle odstavce 1 do právní moci odsuzujícího rozsudku. Byl-li takovým rozsudkem přiznán poškozenému nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, uhradí ji soud z peněžité jistoty.

(4) Proti rozhodnutí podle odstavců 1 a 2 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

§ 48

(1) Soud a v přípravném řízení státní zástupce zajištění zruší,

a) pomine-li důvod, pro který bylo nařízeno,

b) bylo-li trestní stíhání pravomocně zastaveno nebo skončilo-li pravomocným zprošťujícím rozsudkem, nebo

c) uplynuly-li čtyři měsíce ode dne, kdy nabyl právní moci rozsudek, jímž byl obžalovaný uznán vinným, nebo ode dne, kdy nabylo právní moci usnesení, jímž byla věc postoupena jinému orgánu.

(2) Zajištění je třeba omezit, ukáže-li se, že ho není třeba v rozsahu, v němž bylo nařízeno.

(3) Z důležitých důvodů může soud a v přípravném řízení státní zástupce na návrh obviněného povolit provedení úkonu, který se týká zajištěného majetku.

(4) Obviněný má právo kdykoliv žádat o zrušení nebo omezení zajištění; o této žádosti soud a v přípravném řízení státní zástupce, který o ní rozhoduje, vyrozumí poškozeného, jehož nárok byl zajištěn. Byla-li žádost zamítnuta, může ji obviněný, neuvede-li v ní nové důvody, opakovat až po uplynutí 30 dnů od právní moci takového rozhodnutí.

§ 49

Proti rozhodnutí podle § 47 a 48 je přípustná stížnost, jež má, pokud jde o zrušení zajištění, jeho omezení nebo povolení provedení úkonu, odkladný účinek.

ODDÍL OSMÝ

Zmocněnec zúčastněné osoby a poškozeného

§ 50

(1) Zúčastněná osoba a poškozený se mohou dát zastupovat zmocněncem, kterým může být i právnická osoba; o tom je třeba je poučit. Zmocněnec poškozeného může být současně důvěrníkem podle zákona o obětech trestných činů.

(2) Je-li zmocněncem zúčastněné osoby nebo poškozeného fyzická osoba, nesmí jím být osoba, která není plně svéprávná nebo jejíž svéprávnost je omezena; při hlavním líčení a veřejném zasedání nemůže být zmocněncem ten, kdo je k němu předvolán jako svědek, znalec nebo tlumočník.

§ 51

(1) Zmocněnec zúčastněné osoby a poškozeného je oprávněn činit za zúčastněnou osobu nebo poškozeného návrhy a podávat za ně žádosti a opravné prostředky; je též oprávněn zúčastnit se všech úkonů, kterých se může zúčastnit zúčastněná osoba nebo poškozený.

(2) Zmocněnec poškozeného a zúčastněné osoby je již od zahájení trestního stíhání oprávněn být přítomen při vyšetřovacích úkonech, jimiž se mají objasnit skutečnosti důležité pro uplatnění práv osob, které zastupuje, a jejich výsledek může být použit jako důkaz v řízení před soudem, ledaže by přítomností zmocněnce mohl být zmařen účel trestního řízení nebo

nelze provedení úkonu odložit a vyzrozumění o něm zajistit. Může obviněnému i jiným vyslychaným osobám klást otázky, avšak teprve tehdy, až policejní orgán výslech skončí a udělí mu k tomu slovo. Námitky proti způsobu provádění úkonu může vznášet kdykoli v jeho průběhu.

(3) Oznámi-li zmocněnec policejnímu orgánu, že se chce účastnit vyšetřovacího úkonu podle odstavce 2, je policejní orgán povinen včas zmocněnci sdělit, o jaký druh úkonu se jedná, dobu a místo jeho konání, ledaže nelze provedení úkonu odložit a vyzrozumění zmocněnce nelze zajistit. Spočívá-li úkon ve výslechu osoby, policejní orgán zmocněnci sdělí i údaje, podle nichž lze takovou osobu ztotožnit. Nelze-li tyto údaje předem určit, musí být ze sdělení zřejmé, k čemu má tato osoba vypovídat.

(4) Má-li se zmocněnec poškozeného nebo zúčastněné osoby zúčastnit výslechu svědka, jehož totožnost má být z důvodů uvedených v § 55 odst. 2 utajena, je policejní orgán povinen přijmout opatření, která znemožňují zmocněnci zjistit skutečnou totožnost svědka, a proto sdělení o výslechu svědka, jehož totožnost má být z důvodů uvedených v § 55 odst. 2 utajena, nesmí obsahovat údaje, podle nichž by bylo možné zjistit skutečnou totožnost svědka.

§ 51a

(1) Osvědčí-li poškozený,

a) kterému byla způsobena úmyslným trestným činem těžká újma na zdraví, nebo

b) který je pozůstalým po oběti, které byla trestným činem způsobena smrt,

že nemá dostatek prostředků, aby si hradil náklady vzniklé přibráním zmocněnce, rozhodne na jeho návrh předseda senátu soudu, který koná řízení v prvním stupni, a v přípravném řízení soudce, že má nárok na právní pomoc poskytovanou zmocněncem bezplatně nebo za sníženou odměnu. Stejně rozhodne o takovém návrhu poškozeného, který uplatnil v souladu se zákonem nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, není-li vzhledem k povaze uplatňované náhrady škody nebo nemajetkové újmy nebo její výši nebo vzhledem k povaze a rozsahu bezdůvodného obohacení zastoupení zmocněncem zjevně nadbytečné.

(2) Poškozený mladší než osmnáct let a zvláště zranitelná oběť podle zákona o obětech trestných činů mají nárok, nejde-li o trestný čin zanedbání povinné výživy (§ 196 trestního zákoníku), na právní pomoc poskytovanou zmocněncem bezplatně i bez splnění podmínek podle odstavce 1.

(3) Návrh na rozhodnutí podle odstavce 1 včetně příloh, jimiž má být prokázána jeho důvodnost, podává poškozený v přípravném řízení prostřednictvím státního zástupce, který k němu připojí své vyjádření, a v řízení před soudem příslušnému soudu, který věc projednává.

(4) V případech, že si poškozený sám zmocněnce nezvolí, ustanoví jako zmocněnce za podmínek uvedených v odstavcích 1 nebo 2 předseda senátu a v přípravném řízení soudce advokáta zapsaného v registru poskytovatelů pomoci obětem trestných činů pro právní pomoc podle zákona o obětech trestných činů podle místa působnosti a v pořadí, jak v něm následují. Není-li to možné nebo účelné, ustanoví zmocněncem jiného advokáta; ustanovení § 39 odst. 2 a 3 se použijí obdobně. Náklady vzniklé přibráním takového zmocněnce hradí stát.

(5) Pominou-li důvody, které vedly k ustanovení zmocněnce poškozeného, nebo nemůže-li z důležitých důvodů zmocněnec poškozeného nadále zastupovat, rozhodne předseda senátu a v přípravném řízení soudce i bez návrhu o zproštění ustanoveného zmocněnce povinnosti zastupovat poškozeného.

(6) Proti usnesení podle odstavců 1, 4 a 5 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

ODDÍL DRUHÝ

Protokol

§ 55

Obecná ustanovení o sepisování protokolu

(1) Nestanoví-li zákon jinak, o každém úkonu trestního řízení se sepíše, a to zpravidla při úkonu nebo bezprostředně po něm, protokol, který musí obsahovat

a) pojmenování soudu, státního zástupce nebo jiného orgánu provádějícího úkon,

b) místo, čas a předmět úkonu,

c) jméno a příjmení úředních osob a jejich funkce, jméno a příjmení přítomných stran, jméno, příjmení a adresu zákonných zástupců, opatrovníků, obhájců a zmocněnců, popřípadě jméno a příjmení dalších osob, kteří se úkonu zúčastnili, a u obviněného a poškozeného též adresu, kterou uvede pro účely doručování, a další údaje nutné k zjištění nebo ověření totožnosti, včetně data narození nebo rodného čísla; jsou-li při prováděném úkonu zjištěny údaje o bydlišti a doručovací adrese, o místě výkonu zaměstnání či povolání nebo podnikání poškozeného, svědka, zákonného zástupce, opatrovníka, zmocněnce nebo důvěrníka, pak se na žádost těchto osob do protokolu neuvádějí, není-li to nezbytné pro dosažení účelu trestního řízení, ale vedou se tak, aby se s nimi mohli seznamovat pouze orgány činné v trestním řízení a úředníci Probační a mediační služby činní v dané věci; to platí také pro údaje o osobních, rodinných a majetkových poměrech poškozeného a svědka; je-li to nezbytné pro řádné uplatnění práva na obhajobu osoby, proti níž se trestní řízení vede, sdělí se této osobě potřebné údaje; o sdělení údaje a jeho důvodech se učiní záznam do protokolu,

d) stručné a výstižné vylíčení průběhu úkonu, z něhož by bylo patrné i zachování zákonných ustanovení upravujících provádění úkonu, dále podstatný obsah rozhodnutí při úkonu vyhlášených, a byl-li hned při úkonu doručen opis rozhodnutí, osvědčení o tomto doručení; pokud se provádí doslovná protokolace výpovědi osoby, je třeba to v protokole označit tak, aby bylo možné bezpečně určit počátek a konec doslovné protokolace,

e) návrhy stran, udělené poučení, popřípadě vyjádření poučených osob,

f) námítky stran nebo vyslychaných osob proti průběhu úkonu nebo obsahu protokolu.

(2) Nasvědčují-li zjištěné okolnosti tomu, že svědku nebo osobě jemu blízké v souvislosti s podáním svědeckví zřejmě hrozí újma na zdraví nebo jiné vážné nebezpečí porušení jejich základních práv, a nelze-li ochranu svědka spolehlivě zajistit jiným způsobem, orgán činný v trestním řízení učiní opatření k utajení totožnosti i podoby svědka; jméno a příjmení a jeho další osobní údaje se do protokolu nezapisují, ale vedou se odděleně od trestního spisu a mohou se s nimi seznamovat jen orgány činné v trestním řízení v dané věci. Svědek se poučí o právu požádat o utajení své podoby a podepsat protokol smyšleným jménem a příjmením, pod kterým je pak veden. Je-li třeba zajistit ochranu těchto osob, orgán činný v trestním řízení učiní bezodkladně všechna potřebná opatření. Zvláštní způsob ochrany svědků a osob jim blízkých stanoví zvláštní zákon. Pominou-li důvody pro utajení podoby svědka a oddělené vedení osobních údajů svědka, orgán, který v té době vede trestní řízení, zruší stupeň utajení těchto informací, připojí uvedené údaje k trestnímu spisu a podoba svědka ani údaje o jeho totožnosti se nadále neutajují; to neplatí, je-li utajována totožnost a podoba osob uvedených v § 102a.

(3) V protokolu sepsaném o konfrontaci se zapíše výpovědi konfrontovaných osob doslovně, stejně tak i znění položených otázek a odpovědi na ně; také se uvedou všechny okolnosti, které jsou z hlediska účelu a provádění konfrontace důležité. V protokolu sepsaném o rekognici se podrobně uvedou okolnosti, za nichž byla rekognice prováděna, zejména pořadí, ve kterém byly osoby nebo věci ukázány podezřelému, obviněnému nebo svědkovi, doba a podmínky jejich pozorování a jejich vyjádření; o rekognici prováděné v přípravném řízení se zpravidla pořídí též obrazové záznamy. V protokolu sepsaném o vyšetřovacím pokusu, o rekonstrukci a o prověrce na místě je třeba podrobně popsat okolnosti, za nichž byly tyto úkony prováděny, jakož i jejich obsah a výsledky; pokud to okolnosti případu nevyklučují, pořídí se též obrazové záznamy, náčrtky a jiné vhodné pomůcky, které se, je-li to možné, připojí k protokolu. Obdobně je třeba postupovat i v případech provádění dalších důkazů výslovně v zákoně neupravených.

(4) V českém jazyce se sepiše protokol o výpovědi osoby, i když vyslychaná osoba vypovídá v jiném jazyce; záleží-li na doslovném znění výpovědi, zapíše zapisovatel nebo tlumočnick do protokolu příslušnou část výpovědi také v jazyku, jímž tato osoba vypovídá.

(5) Za správnost protokolu odpovídá ten, kdo úkon provedl.

§ 55a

Použití zvláštních prostředků při protokolaci

(1) K zachycení průběhu úkonu lze podle potřeby využít i těsnopisného zápisu, který se pak spolu s přepisem do obyčejného písma připojí k protokolu, případně zvukového nebo obrazového záznamu, anebo i jiného vhodného prostředku. Je-li při provádění úkonu využito videokonferenčního zařízení, pořizuje se zvukový a obrazový záznam vždy.

(2) Byl-li o úkonu pořízen vedle protokolu i zvukový nebo obrazový záznam, poznamená se tato okolnost v protokolu sepsaném o úkonu, v němž se vedle údajů o čase, místě a způsobu jeho provedení uvede též údaj o použitém prostředku. Technický nosič záznamu se připojí ke spisu nebo se ve spise uvede, kde je uložen.

§ 55b

Některé zvláštnosti protokolace v řízení před soudem

(1) O průběhu hlavního líčení je, nerozhodne-li z důležitých důvodů předseda senátu jinak, pořizován zvukový záznam; ustanovení § 55a odst. 1 věty druhé tím není dotčeno.

(2) Je-li jako zapisovatel přiřazen vyšší soudní úředník nebo protokolující úředník, protokol se nediktuje, ale samostatně jej podle zvukového záznamu pořizuje vyšší soudní úředník nebo protokolující úředník.

(3) Výpovědi osob, které již byly vylischnuty, se do protokolu o hlavním líčení nebo ve veřejném zasedání zapisují jen potud, pokud obsahují odchylky nebo dodatky k dřívějším výpovědím nebo vysvětlením. Státní zástupce nebo obviněný mohou žádat, aby výpověď učiněná v řízení před soudem nebo její část byla doslovně zaprotokolována; předseda senátu takové žádosti vyhoví, pokud předmětem výpovědi není jen opakování toho, co je již zachyceno v protokolu.

(4) Protokol o hlavním líčení nebo veřejném zasedání není třeba písemně vyhotovovat, jestliže obviněný a státní zástupce prohlásí, že se vzdávají opravného prostředku proti rozhodnutí a na písemném vyhotovení protokolu o hlavním líčení nebo veřejném zasedání netrvají, anebo žádná z oprávněných osob nepodá opravný prostředek a rozhodnutí nabude právní moci. V takovém případě vyhotoví vyšší soudní úředník nebo protokolující úředník stručný záznam o průběhu hlavního líčení nebo veřejného zasedání, ve kterém uvede místo a dobu trvání hlavního líčení nebo veřejného zasedání, přítomné osoby, výrok rozhodnutí s uvedením zákonných ustanovení, jichž bylo použito, a vyjádření oprávněných osob o využití opravných prostředků.

(5) Byl-li zvukový záznam pořízen o průběhu úkonu před soudem a není-li dán důvod k postupu podle odstavce 4, zaznamená se jeho podstatný obsah již v průběhu úkonu nebo bezprostředně po jeho ukončení do protokolu.

(6) V řízení před soudem odpovídá za správnost a úplnost protokolace vyšší soudní úředník nebo protokolující úředník, pokud byl přiřazen jako zapisovatel.

(7) Zvukový záznam se uchovává na nosiči informací spolu se spisem, a není-li jeho připojení ke spisu možné, poznamená se do protokolu nebo stručného záznamu místo jeho uložení. Výmaz zvukového záznamu nelze provést před skartací spisu.

(8) Provádí-li se úkon mimo budovu soudu a zvukový záznam nelze pořídít, přibere se k úkonu zapisovatel a předseda senátu mu protokol diktuje.

§ 56

Podpisování protokolu

(1) Protokol o hlavním líčení a o veřejném a neveřejném zasedání podpisuje předseda senátu a zapisovatel; jiné protokoly podepíše ten, kdo úkon vykonal, a osoba, které se úkon týká, popřípadě zapisovatel, tlumočník, znalec nebo jiná osoba přivzatá k úkonu. Je-li úkon prováděn prostřednictvím videokonferenčního zařízení, osoba, jíž se úkon týká, protokol nepodepisuje. Má-li protokol o výsledku více stránek, musí vyslychaná osoba podepsat každou stránku protokolu. Odmítne-li vyslychaný nebo jiná osoba přivzatá k úkonu protokol podepsat, uvede se to v protokolu s poznamenáním důvodu odmítnutí.

(2) Nemůže-li předseda senátu pro překážku delšího trvání podepsat protokol o hlavním líčení nebo o veřejném či neveřejném zasedání, podepíše jej jiný člen senátu. Je-li tato překážka u jiné osoby nebo u samosoudce, poznamená se v protokolu důvod, proč podpis odpadl.

§ 57

Oprava protokolu

(1) O opravě a doplnění protokolu o hlavním líčení a o veřejném a neveřejném zasedání a rovněž o námitkách proti takovému protokolu rozhoduje soud, o jehož protokol jde. Proti tomuto rozhodnutí je přípustná stížnost.

(2) Ten, kdo řídil jednání nebo provádění úkonu, může i po podpisu protokolu nařídit nebo provést opravu písařských chyb nebo jiných zřejmých nesprávností. Oprava se provede tak, aby původní zápis zůstal čitelný; opravu podepíše ten, kdo ji nařídil.

§ 58

Protokol o hlasování

(1) V protokolu o hlasování se uvede kromě všeobecných náležitostí (§ 55 odst. 1)

- a) postup při jednotlivých hlasováních, jejich výsledek a výrok rozhodnutí,
- b) mínění odlišné od názoru většiny, a to v celém znění i se stručným odůvodněním.

(2) Zápis o všech hlasováních, která se vyskytla v průběhu téhož jednání, pojme se do jediného protokolu o hlasování.

(3) Protokol o hlasování podpisují všichni členové senátu a zapisovatel.

(4) Protokol o hlasování se zalepí a připojí k protokolu o jednání. Otevřít jej smí jen předseda senátu u nadřízeného soudu při rozhodování o opravném prostředku a předseda senátu Nejvyššího soudu při rozhodování o stížnosti pro porušení zákona, jakož i soudce pověřený vyhotovením rozsudku; po nahlédnutí jej opět zalepí a otevření potvrdí svým podpisem.

(5) Protokol o hlasování se neseписuje, jde-li o jednoduchá rozhodnutí, na kterých se senát usnesl jednomyslně a kterým předcházela porada pouze v jednací síni bez přerušení jednání; v protokole o jednání se v takovém případě poznamená, že usnesení bylo učiněno bez přerušení jednání.

ODDÍL TŘETÍ

Podání

§ 59

(1) Podání se posuzuje vždy podle svého obsahu, i když je nesprávně označeno. Lze je učinit písemně, ústně do protokolu, v elektronické podobě, telegraficky, telefaxem nebo dálnopisem.

(2) V přípravném řízení seписují podání ústně do protokolu policejní orgány a okresní státní zastupitelství; v řízení před soudem je seписují okresní soudy. Jsou-li pro to důležité důvody, mohou je výjimečně sepsat i státní zastupitelství a soudy vyššího stupně. Ústně do protokolu nelze podat dovolání.

(3) Pokud zákon pro podání určitého druhu nevyžaduje další náležitosti, musí být z podání patrné, kterému orgánu činnému v trestním řízení je určeno, kdo jej činí, které věci se týká a co sleduje, a musí být podepsáno a datováno. Podání je třeba předložit s potřebným počtem stejnopisů a s přílohami tak, aby jeden stejnopis zůstal u příslušného orgánu činného v trestním řízení a aby každá osoba dotčená takovým podáním dostala jeden stejnopis, jestliže je toho třeba. Nesplňuje-li tyto požadavky, orgán činný v trestním řízení ho vrátí podateli, je-li znám, k doplnění s příslušným poučením, jak nedostatky odstranit. Současně stanoví lhůtu k jejich odstranění. Není-li podatel znám anebo nejsou-li nedostatky ve stanovené lhůtě odstraněny, k podání se dále nepřihlíží; to neplatí pro trestní oznámení nebo pro jiný podnět, na jehož podkladě lze učinit závěr

o podezření ze spáchání trestného činu, nebo pro podání, jehož obsahem je opravný prostředek, i když neobsahuje všechny uvedené náležitosti. Z opravného prostředku však vždy musí být patrné, které rozhodnutí napadá a kdo jej činí.

(4) Činí-li se ústně trestní oznámení, je nutno oznamovatele vyslechnout o okolnostech, za nichž byl čin spáchán, o osobních poměrech toho, na něhož se oznámení podává, o důkazech a o výši škody způsobené oznámeným činem; je-li oznamovatel zároveň poškozeným nebo jeho zmocněncem, musí být vyslechnut též o tom, zda žádá, aby soud rozhodl v trestním řízení o jeho nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení. Výslech má být proveden tak, aby byl získán podklad pro další řízení.

(5) Jestliže byl protokol o trestním oznámení učiněném ústně sepsán u soudu, zašle jej soud neprodleně státnímu zástupci.

ODDÍL ČTVRTÝ

Lhůty

§ 60

Počítání lhůt

(1) Do lhůty určené podle dní se nezapočítává den, kdy se stala událost určující počátek lhůty.

(2) Lhůta stanovená podle týdnů, měsíců nebo let končí uplynutím toho dne, který svým jménem nebo číselným označením odpovídá dni, kdy se stala událost určující počátek lhůty. Chybí-li tento den v posledním měsíci lhůty, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

(3) Případně-li konec lhůty na den pracovního klidu nebo pracovního volna, pokládá se za poslední den lhůty nejbližší příští pracovní den.

(4) Lhůta je zachována též tehdy, jestliže podání bylo ve lhůtě

a) podáno jako poštovní zásilka adresovaná soudu, státnímu zástupci nebo policejnímu orgánu, u něhož má být podáno nebo který má ve věci rozhodnout,

b) učiněno u soudu nebo u státního zástupce, který má ve věci rozhodnout,

c) učiněno příslušníkem ozbrojených sil nebo ozbrojeného sboru v činné službě u jeho náčelníka,

d) učiněno u ředitele nápravného zařízení, kde je ten, kdo podání činí, ve vazbě nebo v trestu, nebo

e) učiněno ústně do protokolu u kteréhokoli okresního soudu nebo okresního státního zástupce.

§ 61

Navrácení lhůty

(1) Zmešká-li obviněný nebo jeho obhájce z důležitých důvodů lhůtu k podání opravného prostředku, povolí mu, nestanoví-li zákon jinak, orgán, jemuž přísluší o opravném prostředku rozhodovat, navrácení lhůty. O navrácení lhůty je třeba požádat do tří dnů od pominutí překážky. Nebyl-li opravný prostředek ještě podán, je třeba jej se žádostí spojit. Jde-li o odvolání proti rozsudku, je možno odvolání odůvodnit ještě ve lhůtě osmi dnů od doručení usnesení o povolení navrácení lhůty.

(2) Byl-li opravný prostředek už zamítnut jako opožděný, zruší orgán při povolení navrácení lhůty zároveň i svoje rozhodnutí o zamítnutí opravného prostředku.

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 se užije přiměřeně i tehdy, ukáže-li se, že lhůta k podání opravného prostředku, který byl zamítnut jako opožděný, zmeškána nebyla.

ODDÍL PÁTÝ

Doručování

§ 62

Obecné ustanovení

(1) Nebyla-li písemnost doručena při úkonu trestního řízení, doručuje ji orgán činný v trestním řízení do datové schránky^{1b)}. Není-li možné doručit písemnost tímto způsobem, doručuje ji orgán činný v trestním řízení sám nebo prostřednictvím provozovatele poštovních služeb (dále jen „pošta“) a v případě, že by takové doručení nebylo úspěšné, i prostřednictvím orgánu obce. Doručují-li písemnost soud nebo státní zastupitelství samy, činí tak svými doručovateli nebo orgány justiční stráže. Nelze-li takto písemnost doručit, doručí se prostřednictvím příslušného policejního orgánu. V případech stanovených zvláštními předpisy doručuje orgán činný v trestním řízení prostřednictvím Ministerstva spravedlnosti nebo jiného stanoveného orgánu.

(2) Má-li obviněný obhájce a poškozený nebo zúčastněná osoba zmocněnce, doručuje se písemnost pouze obhájci

nebo zmocněnci, pokud zákon nestanoví jinak. Má-li však obviněný, poškozený nebo zúčastněná osoba něco osobně vykonat, doručuje se písemnost i jím.

(3) Doručuje-li orgán činný v trestním řízení písemnost prostřednictvím pošty, lze takovou písemnost vyhotovit za její součinnosti; podrobnosti takového postupu stanoví Ministerstvo spravedlnosti vyhláškou.

§ 63

nadpis vypuštěn

(1) Nestanoví-li tento zákon jinak, užití se pro způsob doručování fyzickým osobám, právnickým osobám, státním orgánům, státu, advokátům, notářům, obcím a vyšším územně samosprávným celkům přiměřeně předpisy platné pro doručování v občanském soudním řízení.

(2) Je-li adresátem obviněný, doručuje se mu především na adresu, kterou za tím účelem uvedl [§ 55 odst. 1 písm. c)].

(3) Doručují-li se obhájci v řízení proti uprchlému písemnosti určené pro obviněného (§ 306 odst. 1), postupuje se způsobem platným pro doručování obviněnému.

§ 64

Doručování do vlastních rukou

(1) Do vlastních rukou se doručuje

- a) obviněnému obžaloba, návrh na schválení dohody o vině a trestu, návrh na potrestání a předvolání,
- b) osobám oprávněným podat proti rozhodnutí opravný prostředek opis tohoto rozhodnutí,
- c) jiná písemnost, jestliže to předseda senátu, státní zástupce nebo policejní orgán z důležitých důvodů nařídí.

(2) Nebyl-li adresát písemnosti, kterou je třeba doručit do vlastních rukou, zastížen, písemnost se uloží a adresát se vhodným způsobem vyrozumí, kde si ji může vyzvednout.

(3) Písemnost se ukládá

- a) u okresního soudu, v jehož obvodu je místo doručení, nebo u soudu, který má sídlo v místě doručení, jestliže ji doručuje soudní doručovatel nebo orgán justiční stráže,
- b) u státního zastupitelství, v jehož obvodu je místo doručení, nebo u státního zastupitelství, které má sídlo v místě doručení, jestliže ji doručuje doručovatel státního zastupitelství nebo orgán justiční stráže,
- c) u pošty, jestliže se doručuje prostřednictvím pošty,
- d) u orgánu obce, jestliže se doručuje prostřednictvím orgánu obce,
- e) u příslušného orgánu policie, jestliže doručuje písemnost sám, anebo ji doručuje soud nebo státní zastupitelství prostřednictvím policejního orgánu.

(4) Nevyzvedne-li si adresát písemnost do deseti dnů od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedověděl, ačkoliv se v místě doručení zdržuje, nebo uvedenou adresu označil pro účely doručování. Doručující orgán po marném uplynutí této lhůty vhodí písemnost do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky, ledaže odesílatel vhození písemnosti do schránky vyloučí. Není-li takové schránky, písemnost se vrátí odesílateli a vyvěsí se o tom sdělení na úřední desce.

(5) Odstavec 4 se neuzije, doručuje-li se

- a) obviněnému usnesení o zahájení trestního stíhání, obžaloba, návrh na potrestání, návrh na schválení dohody o vině a trestu, rozsudek, trestní příkaz nebo předvolání k hlavnímu líčení nebo veřejnému zasedání, nebo
- b) jiná písemnost, jestliže to předseda senátu, státní zástupce, nebo policejní orgán z důležitých důvodů nařídí.

(6) Je-li doručení podle odstavce 4 vyloučeno, musí to odesílatel na zásilce nápadně vyznačit. Doručující orgán v takovém případě vrátí písemnost odesílateli po marném uplynutí lhůty deseti dnů ode dne jejího uložení.

§ 64a

Odepření přijetí

(1) Odepře-li adresát, popřípadě osoba oprávněná za něj písemnost převzít, písemnost přijmout, poznamená se to na doručence spolu s datem a důvodem odepření a písemnost se vrátí.

(2) Uzná-li předseda senátu, státní zástupce nebo policejní orgán, který písemnost odeslal, že přijetí bylo odepřeno bezdůvodně, považuje se písemnost za doručenu dnem, kdy přijetí bylo odepřeno; na tento následek musí být adresát doručovatelem upozorněn.

ODDÍL ŠESTÝ

Nahlížení do spisů

§ 65

(1) Obviněný, poškozený a zúčastněná osoba, jejich obhájci a zmocněnci mají právo nahlížet do spisů, s výjimkou protokolu o hlasování a osobních údajů svědka podle § 55 odst. 2, činit si z nich výpisky a poznámky a pořizovat si na své náklady kopie spisů a jejich částí. Totéž právo má zákonný zástupce nebo opatrovník obviněného, poškozeného nebo zúčastněné osoby, jestliže tyto osoby nejsou plně svéprávné nebo je-li jejich svéprávnost omezena. Jiné osoby tak mohou činit se souhlasem předsedy senátu a v přípravném řízení se souhlasem státního zástupce nebo policejního orgánu, jen pokud je toho třeba k uplatnění jejich práv.

(2) V přípravném řízení může státní zástupce nebo policejní orgán právo nahlédnout do spisů a spolu s tím ostatní práva uvedená v odstavci 1 ze závažných důvodů odepřít. Závažnost důvodů, ze kterých tato práva odepřel policejní orgán, je na žádost osoby, jíž se odepření týká, státní zástupce povinen urychleně přezkoumat. Tato práva nelze odepřít obviněnému a obhájci, jakmile byli upozorněni na možnost prostudovat spisy, a při sjednávání dohody o vině a trestu.

(3) Tomu, kdo měl právo být úkonu přítomen, nemůže být odepřeno nahlédnutí do protokolu o takovém úkonu. Obviněnému a jeho obhájci nemůže být odepřeno nahlédnutí do usnesení o zahájení trestního stíhání (§ 160 odst. 1).

(4) Práva státních orgánů a národního člena Eurojustu nahlížet do spisů podle jiných zákonných předpisů nejsou ustanovením předchozích odstavců dotčena.

(5) Při povolování nahlížet do spisů je nutno učinit takové opatření, aby byla zachována tajnost utajovaných informací chráněných zvláštním zákonem a údajů, na které se vztahuje státem uložená nebo uznaná povinnost mlčenlivosti.

(6) Při nahlížení do spisů je nutno učinit taková opatření, aby nebyly zpřístupněny údaje, se kterými se podle § 55 odst. 1 písm. c) mohou seznamovat pouze orgány činné v trestním řízení a úředníci Probační a mediační služby činní v dané věci. V případě žádosti osoby, proti níž se trestní řízení vede, o sdělení těchto údajů se užije § 55 odst. 1 písm. c) obdobně.

ODDÍL DRUHÝ

Zadržení

§ 75

Zadržení obviněného policejním orgánem

Jestliže je dán některý z důvodů vazby (§ 67), může policejní orgán obviněného zadržet. Je však povinen provedené zadržení státnímu zástupci bezodkladně ohlásit a předat mu opis protokolu, který sepsal při zadržení, i další materiál, který státní zástupce potřebuje, aby popřípadě mohl podat návrh na vzetí do vazby. Návrh musí být podán tak, aby obviněný mohl být nejpozději do 48 hodin od zadržení odevzdán soudu, jinak musí být propuštěn na svobodu.

§ 76

Zadržení osoby podezřelé

(1) Osobu podezřelou ze spáchání trestného činu může, je-li tu některý z důvodů vazby (§ 67), policejní orgán v naléhavých případech zadržet, i když dosud proti ní nebylo zahájeno trestní stíhání (§ 160 odst. 1). K zadržení je třeba předchozího souhlasu státního zástupce. Bez takového souhlasu lze zadržení provést, jen jestliže věc nesnese odkladu a souhlasu předem nelze dosáhnout, zejména byla-li osoba přistižena při trestném činu nebo zastížena na útěku.

(2) Osobní svobodu osoby, která byla přistižena při trestném činu nebo bezprostředně poté, smí omezit kdokoli, pokud je to nutné ke zjištění její totožnosti, k zamezení útěku nebo k zajištění důkazů. Je však povinen tuto osobu předat ihned policejnímu orgánu; příslušníka ozbrojených sil může též předat nejbližšímu útvaru ozbrojených sil nebo správci posádky. Nelze-li takovou osobu ihned předat, je třeba některému z uvedených orgánů omezení osobní svobody bez odkladu oznámit.

(3) Policejní orgán, který provedl zadržení, zadrženou osobu vyslechne a o výsledku sepíše protokol, v němž označí místo, čas a bližší okolnosti zadržení a uvede osobní údaje zadržené osoby, jakož i podstatné důvody zadržení.

(4) Policejní orgán, který zadržení provedl nebo kterému byla podle odstavce 2 odevzdána osoba přistižená při trestném činu, ji propustí bezodkladně na svobodu v případě, že bude podezření rozptýleno nebo důvody zadržení z jiné příčiny odpadnou. N nepropustí-li zadrženou osobu na svobodu, předá státnímu zástupci protokol o jejím výsledku s vyhotovením usnesení o zahájení trestního stíhání a další důkazní materiál tak, aby státní zástupce popřípadě mohl podat návrh na vzetí do vazby. Návrh musí policejní orgán podat bez odkladu, aby osoba zadržená podle tohoto zákona mohla být odevzdána soudu nejpozději do 48 hodin od tohoto zadržení; jinak musí být propuštěna na svobodu.

(5) Ustanovení § 33 odst. 1, 5 a 6, § 91, 92, 93 a 95 je třeba přiměřeně dbát i tehdy, jestliže je zadržená osoba vyslýchána v době, kdy ještě proti ní nebylo zahájeno trestní stíhání (§ 160).

(6) Zdržený podezřelý má právo požadovat, aby obhájce byl přítomen při jeho výslechu podle odstavce 3, ledaže je obhájce ve lhůtě uvedeně v odstavci 4 nedosažitelný.

§ 76b

Práva zadržené osoby

Zadržená osoba má právo zvolit si obhájce, mluvit s ním bez přítomnosti třetí osoby a radit se s ním již v průběhu zadržení. Zadržená osoba má dále právo na své náklady komunikovat prostřednictvím písemných sdělení nebo telefonu s osobou, kterou sama určí, je-li to technicky možné a pokud to okolnosti umožňují, zejména neohrozí-li to dosažení účelu trestního řízení nebo nebrání-li tomu zájem na ochraně oběti; tato komunikace podléhá kontrole. Zadržený cizinec má právo, aby byl o jeho zadržení vyzooměn konzulární úřad státu, jehož je občanem, a právo na komunikaci s tímto konzulárním úřadem. Nemá-li zadržený cizinec dostatek finančních prostředků, komunikace s konzulárním úřadem se mu umožní bezplatně. O těchto právech je třeba zadrženou osobu poučit a poskytnout jí plnou možnost jejich uplatnění.

§ 77

Rozhodnutí o zadržené osobě

(1) Nenařídil-li státní zástupce propuštění zadržené osoby na podkladě materiálů mu došlých, popřípadě po jejím opětovném výslechu, je povinen odevzdat ji ve lhůtě 48 hodin od zadržení soudu s návrhem na vzetí do vazby. K návrhu připojí dosud získaný důkazní materiál.

(2) Soudce je povinen vyslechnout zadrženou osobu (odstavec 1) a do 24 hodin od doručení návrhu státního zástupce rozhodnout o jejím propuštění na svobodu anebo rozhodnout, že ji bere do vazby. O době a místě konání výslechu vyzoomí bezodkladně vhodným způsobem zvoleného nebo ustanoveného obhájce, pokud je dosažitelný a o jeho účast zadržená osoba požádala, a státního zástupce. Obhájce a státní zástupce se mohou výslechu zúčastnit a klást zadržené osobě otázky, avšak teprve tehdy, až jim k tomu soudce udělí slovo. Překročení doby 24 hodin od doručení návrhu státního zástupce na vzetí do vazby je vždy důvodem rozhodnutí o propuštění obviněného na svobodu.

ODDÍL PÁTÝ

Domovní a osobní prohlídka, prohlídka jiných prostor a pozemků, vstup do obydlí, jiných prostor a pozemků

§ 82

Důvody domovní prohlídky a osobní prohlídky a prohlídky jiných prostor a pozemků

(1) Domovní prohlídku lze vykonat, je-li důvodné podezření, že v bytě nebo v jiné prostoře sloužící k bydlení nebo v prostorách k nim náležejících (obydlí) je věc nebo osoba důležitá pro trestní řízení.

(2) Z důvodů uvedených v odstavci 1 lze vykonat i prohlídku prostor nesloužících k bydlení (jiných prostor) a pozemků, pokud nejsou veřejně přístupné.

(3) Osobní prohlídku lze vykonat, je-li důvodné podezření, že někdo má u sebe věc důležitou pro trestní řízení.

(4) U osoby zadržené a u osoby, která byla zatčena nebo která se bere do vazby, lze vykonat osobní prohlídku též tehdy, je-li tu podezření, že má u sebe zbraň nebo jinou věc, jíž by mohla ohrozit život nebo zdraví vlastní nebo cizí.

§ 83

Příkaz k domovní prohlídce

(1) Nařídít domovní prohlídku je oprávněn předseda senátu a v přípravném řízení na návrh státního zástupce soudce. V neodkladných případech tak může namísto příslušného předsedy senátu nebo soudce (§ 18) učinit předseda senátu nebo soudce, v jehož obvodu má být prohlídka vykonána. Příkaz k domovní prohlídce musí být vydán písemně a musí být odůvodněn. Doručí se osobě, u níž se prohlídka koná, při prohlídce, a není-li to možné, nejpozději do 24 hodin po odpadnutí překážky, která brání doručení.

(2) Na příkaz předsedy senátu nebo soudce vykoná domovní prohlídku policejní orgán.

§ 83a

Příkaz k prohlídce jiných prostor a pozemků

(1) Na nařízení a provedení prohlídky jiných prostor a pozemků se obdobně užije § 83 odst. 1 a 2.

(2) Bez příkazu může policejní orgán provést prohlídku jiných prostor nebo pozemků, jestliže vydání příkazu nelze předem dosáhnout a věc nesnese odkladu. Policejní orgán je však povinen si bezodkladně dodatečně vyžádat souhlas orgánu oprávněného k vydání příkazu; v přípravném řízení tak činí prostřednictvím státního zástupce. Pokud oprávněný orgán souhlas dodatečně neudělí, nelze výsledek prohlídky použít v dalším řízení jako důkaz.

(3) Bez příkazu může policejní orgán provést prohlídku jiných prostor nebo pozemků také tehdy, pokud uživatel dotčených prostor nebo pozemků písemně prohlásí, že s prohlídkou souhlasí, a své prohlášení předá policejnímu orgánu. O tomto úkonu však musí policejní orgán bezodkladně vyzoomět předsedu senátu oprávněného k vydání příkazu a v přípravném řízení státního zástupce.

§ 83b

Příkaz k osobní prohlídce

(1) Nařídit osobní prohlídku je oprávněn předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce nebo s jeho souhlasem policejní orgán.

(2) Nevykoná-li osobní prohlídku orgán, který ji nařídil, vykoná ji na jeho příkaz policejní orgán.

(3) Osobní prohlídku vykonává vždy osoba stejného pohlaví.

(4) Bez příkazu nebo souhlasu uvedeného v odstavci 1 může policejní orgán vykonat osobní prohlídku jen tehdy, jestliže příkazu nebo souhlasu předem dosáhnout nelze a věc nesnese odkladu, anebo jestliže jde o osobu přistiženou při činu nebo o osobu, na kterou byl vydán příkaz k zatčení. Bez příkazu nebo souhlasu lze též provést osobní prohlídku v případech uvedených v § 82 odst. 4.

§ 83c

Vstup do obydlí, jiných prostor a na pozemek

(1) Policejní orgán může vstoupit do obydlí, jiných prostor nebo na pozemek jen tehdy, jestliže věc nesnese odkladu a vstup tam je nezbytný pro ochranu života nebo zdraví osob nebo pro ochranu jiných práv a svobod nebo pro odvrácení závažného ohrožení veřejné bezpečnosti a pořádku.

(2) Policejní orgán dále může na místa uvedená v odstavci 1 vstoupit v případě, že se v nich nachází osoba,

a) na kterou byl vydán příkaz k zadržení, příkaz k zatčení nebo příkaz k dodání do výkonu trestu odnětí svobody nebo do výkonu ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody,

b) kterou je třeba předvést pro účely trestního řízení, nebo

c) kterou je třeba zadržet.

(3) Po vstupu na místa shora uvedená nesmějí být provedeny žádné jiné úkony než takové, které slouží k odstranění naléhavého nebezpečí nebo k předvedení osoby.

§ 84

Předchozí výslech

Vykonat domovní prohlídku nebo osobní prohlídku nebo prohlídku jiných prostor a pozemků lze jen po předchozím výslechu toho, u koho nebo na kom se má takový úkon vykonat, a to jen tehdy, jestliže se výslechem nedosáhlo ani dobrovolného vydání hledané věci nebo odstranění jiného důvodu, který vedl k tomuto úkonu. Předchozího výslechu není třeba, jestliže věc nesnese odkladu a výslech nelze provést okamžitě.

Výkon prohlídek a vstupů do obydlí, jiných prostor a pozemků

§ 85

nadpis vypuštěn

(1) Orgán vykonávající domovní prohlídku nebo prohlídku jiných prostor je povinen umožnit osobě, u níž se takový úkon koná, nebo některému dospělému členu její domácnosti nebo v případě prohlídky jiných prostor též jejímu zaměstnanci účast při prohlídce. O právu účasti při prohlídce je povinen tyto osoby poučit.

(2) K výkonu domovní a osobní prohlídky je třeba přibrat osobu, která není na věci zúčastněna. Orgán vykonávající prohlídku prokáže své oprávnění.

(3) V protokole o prohlídce je třeba též uvést, zda byla dodržena ustanovení o předchozím výslechu, popřípadě označit důvody, proč dodržena nebyla. Došlo-li při prohlídce k vydání nebo odnětí věci, je třeba pojmout do protokolu také údaje uvedené v § 78 odst. 5.

(4) Osobě, u které byla prohlídka vykonána, vydá orgán, který takový úkon vykonal, ihned, a není-li to možné, nejdéle do 24 hodin poté písemné potvrzení o výsledku úkonu, jakož i o převzetí věcí, které byly přitom vydány nebo odňaty, anebo opis protokolu.

(5) Při vstupu do obydlí, jiných prostor a pozemků se užije ustanovení odstavce 1 až 4 přiměřeně. Účast osob uvedených v odstavci 1 při vstupu do obydlí však lze odepřít a osobu uvedenou v odstavci 2 nepřibrat, jestliže by mohlo dojít k ohrožení jejího života nebo zdraví.

§ 85a

(1) Osoba, u níž má být provedena domovní prohlídka, prohlídka jiných prostor a pozemku, osobní prohlídka nebo vstup do obydlí, je povinna tyto úkony strpět.

(2) Neumožní-li osoba, vůči níž směřuje úkon uvedený v odstavci 1, provedení takového úkonu, jsou orgány

provádějící úkon oprávněny po předchozí marné výzvě překonat odpor takové osoby nebo jí vytvořenou překážku. O tom učiní záznam do protokolu (§ 85 odst. 3).

§ 85b

nadpis vypuštěn

(1) Při provádění domovní prohlídky nebo prohlídky jiných prostor, v nichž advokát vykonává advokacii, pokud se zde mohou nacházet listiny, které obsahují skutečnosti, na něž se vztahuje povinnost mlčenlivosti advokáta, je orgán provádějící úkon povinen vyžádat si součinnost České advokátní komory (dále jen "Komora"); orgán provádějící úkon je oprávněn seznámit se s obsahem těchto listin pouze za přítomnosti a se souhlasem zástupce Komory, kterého ustanoví předseda Komory z řad jejích zaměstnanců nebo z řad advokátů. Stanovisko zástupce Komory je třeba uvést v protokolu podle § 85 odst. 3.

(2) Odmítne-li zástupce Komory souhlas podle odstavce 1 udělit, musí být listiny za účasti orgánu provádějícího úkon, advokáta a zástupce Komory zabezpečeny tak, aby se s jejich obsahem nemohl nikdo seznámit, popřípadě je zničit nebo poškodit; bezprostředně poté musí být příslušné listiny předány Komofe. Komora vrátí advokátovi tyto listiny bez odkladu poté, co marně uplyne lhůta k podání návrhu podle odstavce 5. Komora postupuje obdobně, byl-li návrh zamítnut, a to i ohledně některých listin; v takovém případě Komora vrátí advokátovi jen ty listiny, kterých se zamítnutí návrhu týká. Komora vrátí advokátovi listiny bez odkladu též poté, kdy byla informována o postupu podle odstavce 6.

(3) V případě uvedeném v odstavci 2 větě první lze souhlas zástupce Komory nahradit na návrh orgánu, který domovní prohlídku nebo prohlídku jiných prostor nařídil, rozhodnutím soudce nejbližší nadřízeného soudu, u něhož působí předseda senátu nebo soudce, který je oprávněn podle § 83 odst. 1 a § 83a odst. 1 nařídít domovní prohlídku nebo prohlídku jiných prostor. V případě prohlídky jiných prostor provedené policejním orgánem podle § 83a odst. 2 nebo 3 podává návrh podle věty první předseda senátu oprávněný k vydání příkazu a v přípravném řízení státní zástupce.

(4) Návrh musí kromě obecných náležitostí (§ 59 odst. 3) obsahovat označení listin, ohledně kterých se navrhovatel domáhá nahrazení souhlasu zástupce Komory k seznámení se s jejich obsahem, a vylíčení skutečností svědčících o tom, proč nesouhlas zástupce Komory k seznámení se orgánu provádějícího úkon s obsahem těchto listin má být nahrazen rozhodnutím soudce podle odstavce 3. K návrhu je třeba připojit protokol, v němž je zaznamenán nesouhlas zástupce Komory s tím, aby se orgán provádějící úkon s obsahem listin seznámil.

(5) Návrh je třeba podat do 15 dnů ode dne, kdy zástupce Komory odmítl udělit souhlas k seznámení se s obsahem listin, ohledně kterých se navrhovatel podle odstavce 4 domáhá nahrazení souhlasu zástupce Komory k seznámení se s jejich obsahem.

(6) K návrhu, který neobsahuje všechny náležitosti nebo který je nesrozumitelný nebo neurčitý, soudce nepřihlíží; ustanovení § 59 odst. 3 věta třetí a čtvrtá se nepoužije. Obdobně soudce postupuje, byl-li návrh podán opožděně nebo byl-li podán někým, kdo k návrhu není oprávněn. O tomto postupu informuje soudce bez odkladu navrhovatele a Komoru.

(7) Nepostupoval-li soudce podle odstavce 6, projedná bez zbytečného odkladu návrh ve veřejném zasedání a Komofe uloží, aby mu při něm předložila listiny, ohledně kterých se navrhovatel domáhá nahrazení souhlasu zástupce Komory k seznámení s jejich obsahem. Soudce vedle jiných úkonů též prověří, zda nebylo porušeno zabezpečení listin předložených Komorou, a seznámí se s jejich obsahem; současně učiní opatření, aby se navrhovatel a ani nikdo jiný o obsahu listin při veřejném zasedání nemohl dozvědět.

(8) Dojde-li k odročení veřejného zasedání, soudce listiny zabezpečí tak, aby se s jejich obsahem nemohl nikdo seznámit, popřípadě je zničit nebo poškodit.

(9) Soudce návrhu vyhoví, dojde-li k závěru, že listina neobsahuje skutečnosti, o nichž je dotčený advokát povinen zachovávat mlčenlivost; v opačném případě návrh zamítne.

(10) Vyhoví-li soudce návrhu alespoň zčásti, předá bez odkladu po právní moci usnesení listiny, ohledně nichž byl nahrazen souhlas zástupce Komory k seznámení se s jejich obsahem, orgánu provádějícímu úkon a uloží mu, aby je Komofe vrátil ihned poté, jakmile se s jejich obsahem seznámí; to neplatí, mají-li být takové listiny použity jako důkaz v trestním řízení. Listiny, ohledně kterých byl návrh zamítnut, soudce vrátí bez odkladu po právní moci usnesení Komofe.

(11) V případě, že listiny není možné odevzdat orgánu provádějícímu úkon, Komofe nebo jejich zástupcům osobně, doručí se nejpozději první pracovní den následující po dni, v němž nabylo usnesení právní moci, orgánu provádějícímu úkon nebo Komofe prostřednictvím soudního doručovatele nebo orgánů justiční stráže.

(12) Listinou v odstavcích 1 až 11 se rozumí jak písemnost, popřípadě její část, tak i jiný nosič informací.

ODDÍL ŠESTÝ

Zadržení a otevření zásilek, jejich záměna a sledování

§ 86

Zadržení zásilky

(1) Je-li k objasnění skutečností důležitých pro trestní řízení v konkrétní věci nutno zjistit obsah nedoručených poštovních zásilek, jiných zásilek nebo telegramů, nařídí předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce, aby je pošta nebo osoba provádějící jejich přepravu vydaly jemu a v přípravném řízení buď státnímu zástupci nebo policejnímu orgánu.

(2) Bez nařízení uvedeného v odstavci 1 může být přeprava zásilky pozdržena na příkaz policejního orgánu, pokud věc nesnese odkladu a nařízení nelze předem dosáhnout. Policejní orgán je povinen o pozdržení zásilky do 24 hodin vyzrozumět státního zástupce. Neobdrží-li pošta nebo osoba provádějící dopravu zásilek v takovém případě do tří dnů nařízení podle odstavce 1, nesmí dopravu zásilek dále zdržovat.

§ 87

Otevření zásilky

(1) Zásilku vydanou podle § 86 odst. 1 může otevřít jen předseda senátu a v přípravném řízení se souhlasem soudce státní zástupce nebo policejní orgán.

(2) Otevřená zásilka se odevzdá adresátovi, a není-li jeho pobyt znám a není-li zásilka určena do vlastních rukou, některému z jeho rodinných příslušníků; jinak se zásilka vrátí odesílateli. Je-li však obava, že odevzdáním zásilky by mohlo dojít ke zmaření nebo podstatnému ztížení účelu trestního stíhání, připojí se zásilka ke spisu; je-li to vhodné, oznámí se adresátovi obsah dopisu nebo telegramu. Není-li jeho pobyt znám a není-li zásilka určena do vlastních rukou, učiní se oznámení některému z jeho rodinných příslušníků.

(3) Zásilka, kterou nebylo uznáno za nutné otevřít, odevzdá se ihned adresátovi nebo se vrátí poště nebo osobě, která ji vydala.

§ 87a

Záměna zásilky

(1) V zájmu zjištění osob podílejících se na nakládání se zásilkou obsahující omamné látky, psychotropní látky, prekursorů, jedy, jaderný materiál nebo radioaktivní látky, padělané peníze a padělané cenné papíry, střelné nebo hromadné účinné zbraně, střelivo a výbušniny nebo jinou věc, k jejímuž držení je třeba zvláštního povolení, věci určené ke spáchání trestného činu, anebo věci z trestného činu pocházející, může předseda senátu a v přípravném řízení se souhlasem soudce státní zástupce nařídit, aby byl obsah takové zásilky zaměněn za jiný a takto upravená zásilka byla předána k další přepravě.

(2) Záměnu provede policejní orgán, který o tom sepíše záznam a zabezpečí úschovu zaměněných věcí a materiálů. Se zaměněnými věcmi se nakládá jako s věcmi odňatými.

§ 87b

Sledovaná zásilka

(1) Státní zástupce může v přípravném řízení nařídit, aby zásilka, u níž je důvodné podezření, že obsahuje věci uvedené v § 87a, byla sledována, jestliže je to třeba k objasnění trestného činu nebo odhalení všech jeho pachatelů a zjištění potřebných skutečností jiným způsobem by bylo neúčinné nebo podstatně ztížené. Sledování zásilky provede podle pokynu státního zástupce policejní orgán; vůči osobám, které se sledovanou zásilkou nakládají, přitom neprovádí žádné úkony směřující k vydání nebo odnětí věci. O průběhu sledování zásilky se sepíše protokol a podle potřeby se pořídí též obrazový nebo jiný záznam.

(2) Bez příkazu podle odstavce 1 může policejní orgán zahájit sledování zásilky, jestliže věc nesnese odkladu a příkazu nelze předem dosáhnout. O tomto úkonu státního zástupce bez odkladu vyzrozumí a postupuje dále podle jeho pokynů.

(3) Sledování zásilky ukončí policejní orgán na příkaz státního zástupce, a je-li zřejmé, že nakládáním se zásilkou vzniká vážné nebezpečí života nebo zdraví, značné škody na majetku, anebo hrozí-li vážné nebezpečí, že takovou zásilkou nebude možné dále sledovat, i bez takového příkazu. Podle potřeby současně s ukončením sledování zásilky učiní úkon směřující proti dalšímu držení věci, které tvoří obsah zásilky.

§ 87c

Společné ustanovení

Zásilkou ve smyslu § 86 až 87c se rozumí předmět dopravovaný jakýmkoliv způsobem, ať již s využitím pošty nebo jiné osoby, včetně dopravy skrytým způsobem.

ODDÍL SEDMÝ

Odposlech a záznam telekomunikačního provozu

§ 88

(1) Je-li vedeno trestní řízení pro zločin, na který zákon stanoví trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně osm let, pro trestný čin pletichy v insolvenčním řízení podle § 226 trestního zákoníku, porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 odst. 1 písm. e) a odst. 2 až 4 trestního zákoníku, zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 trestního zákoníku, pletichy při zadání veřejné zakázky a při veřejné soutěži podle § 257 trestního zákoníku, pletichy při veřejné dražbě podle § 258 trestního zákoníku, zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 trestního zákoníku nebo pro jiný úmyslný trestný čin, k jehož stíhání zavazuje vyhlášená mezinárodní smlouva, může být vydán příkaz k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, pokud lze důvodně předpokládat, že jím budou získány významné skutečnosti pro trestní řízení a nelze-li sledovaného účelu dosáhnout jinak nebo bylo-li by jinak jeho dosažení podstatně ztížené. Odposlech a záznam telekomunikačního provozu provádí pro potřeby všech orgánů činných v trestním řízení Policie České republiky. Provádění odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu mezi obhájcem a

obviněným je nepřipustné. Zjistí-li policejní orgán při odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, že obviněný komunikuje se svým obhájcem, je povinen záznam odposlechu bezodkladně zničit a informace, které se v této souvislosti dozvěděl, nijak nepoužít. Protokol o zničení záznamu založí do spisu.

(2) Nařídit odposlech a záznam telekomunikačního provozu je oprávněn předseda senátu a v přípravném řízení na návrh státního zástupce soudce. Příkaz k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu musí být vydán písemně a musí být odůvodněn, včetně konkrétního odkazu na vyhlášenou mezinárodní smlouvu v případě, že se vede trestní řízení pro úmyslný trestný čin, k jehož stíhání tato mezinárodní smlouva zavazuje. V příkazu k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu musí být stanovena uživatelská adresa či zařízení a osoba uživatele, pokud je její totožnost známa, a doba, po kterou bude odposlech a záznam telekomunikačního provozu prováděn, která nesmí být delší než čtyři měsíce; v odůvodnění musí být uvedeny konkrétní skutkové okolnosti, které vydání tohoto příkazu, včetně doby jeho trvání, odůvodňují. Příkaz k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu se bezodkladně doručí policejnímu orgánu. V přípravném řízení opis příkazu k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu soudce bezodkladně zašle státnímu zástupci.

(3) Policejní orgán je povinen průběžně vyhodnocovat, zda i nadále trvají důvody, které vedly k vydání příkazu k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu. Pokud důvody pominuly, je povinen odposlech a záznam telekomunikačního provozu ihned ukončit, a to i před skončením doby uvedené v odstavci 2. Tuto skutečnost bezodkladně písemně oznámí předsedovi senátu, který příkaz k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu vydal, a v přípravném řízení rovněž státnímu zástupci a soudci.

(4) Na základě vyhodnocení dosavadního průběhu odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu může soudce soudu vyššího stupně a v přípravném řízení na návrh státního zástupce soudce krajského soudu dobu trvání odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu prodloužit, a to i opakovaně, vždy na dobu nejdéle čtyř měsíců.

(5) Bez příkazu k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu může orgán činný v trestním řízení nařídit odposlech a záznam telekomunikačního provozu, nebo jej provést i sám, je-li vedeno trestní řízení pro trestný čin obchodování s lidmi (§ 168 trestního zákoníku), svěření dítěte do moci jiného (§ 169 trestního zákoníku), omezování osobní svobody (§ 171 trestního zákoníku), vydírání (§ 175 trestního zákoníku), únosu dítěte a osoby stížené duševní poruchou (§ 200 trestního zákoníku), násilí proti skupině obyvatelů a proti jednotlivci (§ 352 trestního zákoníku), nebezpečného vyhrožování (§ 353 trestního zákoníku) nebo nebezpečného pronásledování (§ 354 trestního zákoníku), pokud s tím uživatel odposlouchávané stanice souhlasí.

(6) Má-li být záznam telekomunikačního provozu užit jako důkaz, je třeba k němu připojit protokol s uvedením údajů o místě, času, způsobu a obsahu provedeného záznamu, jakož i o orgánu, který záznam pořídil. Ostatní záznamy je povinen policejní orgán označit, spolehlivě uschovat tak, aby byla zajištěna ochrana před neoprávněným zneužitím záznamů, a v protokolu založeném do spisu poznamenat, kde jsou uloženy. V jiné trestní věci, než je ta, v níž byl odposlech a záznam telekomunikačního provozu proveden, lze záznam jako důkaz užit tehdy, pokud je v této věci vedeno trestní stíhání pro trestný čin uvedený v odstavci 1, nebo souhlasí-li s tím uživatel odposlouchávané stanice.

(7) Pokud při odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu nebyly zjištěny skutečnosti významné pro trestní řízení, je policejní orgán po souhlasu soudu a v přípravném řízení státního zástupce povinen záznamy bezodkladně zničit po třech letech od pravomocného skončení věci. Byl-li policejní orgán vyzooměn o podání mimořádného opravného prostředku v uvedené lhůtě, zničí záznamy o odposlechu po rozhodnutí o mimořádném opravném prostředku, případně až po novém pravomocném skončení věci. Protokol o zničení záznamu o odposlechu zašle policejní orgán státnímu zástupci, jehož rozhodnutím byla věc pravomocně skončena, a v řízení před soudem předsedovi senátu prvního stupně, k založení do spisu.

(8) Státní zástupce nebo policejní orgán, jehož rozhodnutím byla věc pravomocně skončena, a v řízení před soudem předseda senátu soudu prvního stupně po pravomocném skončení věci, informuje o nařízeném odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu osobu uvedenou v odstavci 2, pokud je známa. Informace obsahuje označení soudu, který vydal příkaz k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, délku trvání odposlechu a datum jeho ukončení. Součástí informace je poučení o právu podat ve lhůtě šesti měsíců ode dne doručení této informace Nejvyššímu soudu návrh na přezkoumání zákonitosti příkazu k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu. Předseda senátu soudu prvního stupně podá informaci bezodkladně po pravomocném skončení věci, státní zástupce, jehož rozhodnutím byla věc pravomocně skončena, bezodkladně po uplynutí lhůty pro přezkoumání jeho rozhodnutí nejvyšším státním zástupcem podle § 174a a policejní orgán, jehož rozhodnutím byla věc pravomocně skončena, bezodkladně po uplynutí lhůty pro přezkoumání jeho rozhodnutí státním zástupcem podle § 174 odst. 2 písm. e).

(9) Informaci podle odstavce 8 předseda senátu, státní zástupce nebo policejní orgán nepodává v řízení o zločinu, na který zákon stanoví trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně osm let, spáchaném organizovanou skupinou, v řízení o trestném činu spáchaném ve prospěch organizované zločinecké skupiny, v řízení o trestném činu účasti na organizované zločinecké skupině (§ 361 trestního zákoníku), v řízení o trestném činu účasti na teroristické skupině (§ 312a trestního zákoníku) nebo pokud se na spáchání trestného činu podílelo více osob a ve vztahu alespoň k jedné z nich nebylo trestní řízení doposud pravomocně skončeno, nebo pokud je proti osobě, již má být informace sdělena, vedeno trestní řízení, anebo pokud by poskytnutím takové informace mohl být zmařen účel trestního řízení, včetně řízení uvedeného v odstavci 6, nebo by mohlo dojít k ohrožení bezpečnosti státu, života, zdraví, práv a svobod osob.

ODDÍL DRUHÝ

Svědci

Povinnost svědčit

Každý je povinen na předvolání se dostavit a vypovídat jako svědek o tom, co je mu známo o trestném činu a o pachateli nebo o okolnostech důležitých pro trestní řízení.

§ 98

Předvolání a předvedení

Jestliže se svědek, ač byl řádně předvolán, bez dostatečné omluvy nedostaví, může být předveden. Na to a na jiné následky nedostavení (§ 66) musí být svědek v předvolání upozorněn. Nedostaví-li se příslušník ozbrojených sil nebo ozbrojeného sboru v činné službě, je nutno požádat jeho velitele nebo náčelníka, aby sdělil důvod, proč se předvolaný nedostavil, popřípadě aby ho dal předvést.

§ 99

Zákaz výslechu

(1) Svědek nesmí být vyslechnut o okolnostech, týkajících se utajovaných informací chráněných zvláštním zákonem, jež je povinen zachovat v tajnosti, ledaže byl této povinnosti příslušným orgánem zproštěn; zproštění lze odepřít jen tehdy, jestliže by výpověď způsobila státu vážnou škodu.

(2) Svědek nesmí být vyslýchán též tehdy, jestliže by svou výpovědí porušil státem uloženou nebo uznanou povinnost mlčenlivosti, ledaže byl této povinnosti příslušným orgánem nebo tím, v jehož zájmu tuto povinnost má, zproštěn.

(3) Zákaz výslechu podle odstavce 2 se nevztahuje na svědeckou výpověď týkající se trestného činu, stran něhož má svědek oznamovací povinnost podle trestního zákona. Rovněž se nevztahuje na svědeckou výpověď o utajovaných informacích klasifikovaných ve zvláštním zákoně stupněm utajení Důvěrné nebo Vyhrazené.

§ 100

Právo odepřít výpověď

(1) Právo odepřít výpověď jako svědek má příbuzný obviněného v pokolení přímém, jeho sourozenec, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh; jestliže je obviněných více a svědek je v uvedeném poměru jen k některému z nich, má právo odepřít výpověď stran jiných obviněných jen tehdy, nelze-li odloučit výpověď, která se jich týká, od výpovědi týkající se obviněného, k němuž je svědek v tomto poměru.

(2) Svědek je oprávněn odepřít vypovídat, jestliže by výpovědí způsobil nebezpečí trestního stíhání sobě, svému příbuznému v pokolení přímém, svému sourozenci, osvojiteli, osvojení, manželu, partneru nebo druhu anebo jiným osobám v poměru rodinném nebo obdobném, jejichž újmu by právem pociťoval jako újmu vlastní.

(3) Odepřít výpověď jako svědek nemůže však ten, kdo má stran trestného činu, jehož se svědecká výpověď týká, oznamovací povinnost podle trestního zákona.

Výslech svědka

§ 101

(1) Před výslechem svědka je třeba vždy zjistit jeho totožnost, jeho poměr k obviněnému, poučit jej o právu odepřít výpověď, a je-li toho třeba, též o zákazu výslechu nebo o možnosti postupu podle § 55 odst. 2, jakož i o tom, že je povinen vypovědět úplnou pravdu a nic nezamlčet. Dále musí být poučen o významu svědecké výpovědi z hlediska obecného zájmu a o trestních následcích křivé výpovědi. Je-li jako svědek vyslýchána osoba mladší než patnáct let, je třeba ji poučit přiměřeně jejímu věku.

(2) Na počátku výslechu musí být svědek dotázán na poměr k projednávané věci a ke stranám a podle potřeby též na jiné okolnosti významné pro zjištění jeho hodnověrnosti. Výslech svědka se koná tak, aby poskytl pokud možno úplný a jasný obraz o skutečnostech důležitých pro trestní řízení, které svědek vnímal svými smysly. Svědkovi musí být dána možnost, aby souvisle vypověděl vše, co sám o věci ví a odkud se dozvěděl okolnosti jím uváděné. Při výslechu je nutno šetřit jeho osobnost, zejména pokud jde o jeho osobní údaje a intimní oblast.

(3) Svědkovi mohou být kladeny otázky k doplnění výpovědi nebo k odstranění neúplnosti, nejasnosti a rozporů. Otázky směřující do intimní oblasti vyslýchaného svědka, zejména jestliže jde o osobu poškozenou trestným činem, lze klást jen, pokud je to nezbytné pro objasnění skutečností důležitých pro trestní řízení, zvláště šetrně a po obsahové stránce vyčerpávajícím způsobem, aby nebylo nutné výslech opakovat; jejich formulaci je třeba při zachování potřebné ohleduplnosti přizpůsobit věku, osobním zkušenostem a psychickému stavu svědka. Svědkovi nesmějí být kladeny otázky, v nichž by byly obsaženy klamavé a nepravdivé okolnosti nebo okolnosti, které se mají zjistit teprve z jeho výpovědi.

(4) Je-li toho třeba ke zjištění pravosti rukopisu, může být svědkovi přikázáno, aby napsal potřebný počet slov.

§ 101a

Neshledá-li policejní orgán důvod k sepsání protokolu o výslechu způsobem uvedeném v § 55 odst. 2, ačkoliv se jej svědek domáhá a uvádí konkrétní skutečnosti, které podle něj takový postup sepsání protokolu odůvodňují, policejní orgán věc předloží státnímu zástupci, aby přezkoumal správnost jeho postupu.

Nehrozí-li nebezpečí z prodlení, odloží výslech svědka do doby, než státní zástupce přijme opatření. V opačném případě svědka vyslechne a do přijetí opatření státního zástupce s protokolem nakládá tak, aby totožnost svědka zůstala utajena.

§ 102

(1) Je-li jako svědek vyslýchána osoba mladší než osmnáct let o okolnostech, jejichž ožívání v paměti by vzhledem k věku mohlo nepříznivě ovlivňovat její duševní a mravní vývoj, je třeba výslech provádět zvlášť šetrně a po obsahové stránce tak, aby výslech v dalším řízení zpravidla už nebylo třeba opakovat; k výslechu se přibere orgán sociálně-právní ochrany dětí nebo jiná osoba mající zkušenosti s výchovou mládeže, která by se zřetelem na předmět výslechu a stupeň duševního vývoje vyslýchané osoby přispěla k správnému vedení výslechu. Může-li to přispět k správnému provedení výslechu, mohou být přibráni i rodiče. Osoby, které byly takto přibrány, mohou navrhnout odložení úkonu na pozdější dobu a v průběhu provádění takového úkonu navrhnout jeho přerušování nebo ukončení, pokud by provedení úkonu nebo pokračování v něm mělo nepříznivý vliv na psychický stav vyslýchané osoby. Nehrozí-li nebezpečí z prodlení, orgán činný v trestním řízení takovému návrhu vyhoví.

(2) V dalším řízení má být taková osoba vyslechnuta znovu jen v nutných případech. V řízení před soudem je možno na podkladě rozhodnutí soudu provést důkaz přečtením protokolu nebo přehráním obrazového a zvukového záznamu pořizovaného o výslechu provedeném prostřednictvím videokonferenčního zařízení i bez podmínek uvedených v § 211 odst. 1 a 2. Osoba, která byla k výslechu přibrána, se podle potřeby vyslechne k správnosti a úplnosti zápisu, k způsobu, jímž byl výslech prováděn, jakož i k způsobu, jímž vyslýchaná osoba vypovídala.

(3) Osobě mladší než 18 let lze klást otázky jen prostřednictvím orgánu činného v trestním řízení.

§ 102a

(1) Má-li být vyslechnuta jako svědek osoba, která je služebně činná v policejním orgánu nebo je policistou jiného státu,

- a) použitá v trestním řízení jako agent anebo provádějící předstíraný převod, nebo
- b) bezprostředně se podílející na použití agenta nebo provedení předstíraného převodu, je vyslýchána jako svědek, jehož totožnost a podoba jsou utajeny.

(2) Ve výjimečném případě a za podmínky, že v důsledku výslechu nehrozí újma na životě, zdraví nebo další služební činnosti osoby uvedené v odstavci 1 anebo k ohrožení života nebo zdraví osoby jí blízké, lze provést její výslech jako svědka bez utajení totožnosti nebo podoby, a to pouze na návrh státního zástupce na základě vyjádření příslušného ředitele bezpečnostního sboru.

§ 103

Ustanovení § 93 odst. 1 a § 95 o výslechu obviněného se užije přiměřeně i na výslech svědka.

HLAVA DEVÁTÁ

Postup před zahájením trestního stíhání

§ 158

(1) Policejní orgán je povinen na základě vlastních poznatků, trestních oznámení i podnětů jiných osob a orgánů, na jejichž podkladě lze učinit závěr o podezření ze spáchání trestného činu, učinit všechna potřebná šetření a opatření k odhalení skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, a směřující ke zjištění jeho pachatele; je povinen činit též nezbytná opatření k předcházení trestné činnosti. Pověřené orgány Vězeňské služby České republiky neprodleně informují Generální inspekci bezpečnostních sborů, jakmile zahájí takové šetření.

(2) Oznámení o skutečnostech nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, je povinen přijímat státní zástupce a policejní orgán. Přitom je povinen oznamovatele poučit o odpovědnosti za vědomě nepravdivé údaje, a pokud o to oznamovatel požádá, do jednoho měsíce od oznámení jej vyzoomět o učiněných opatřeních.

(3) O zahájení úkonů trestního řízení k objasnění a prověření skutečností důvodně nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, sepíše policejní orgán neprodleně záznam, ve kterém uvede skutkové okolnosti, pro které řízení zahajuje, a způsob, jakým se o nich dověděl. Opis záznamu zašle do 48 hodin od zahájení trestního řízení státnímu zástupci. Hrozí-li nebezpečí z prodlení, policejní orgán záznam sepíše po provedení potřebných neodkladných a neopakovatelných úkonů. K objasnění a prověření skutečností důvodně nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, opatřuje policejní orgán potřebné podklady a nezbytná vysvětlení a zajišťuje stopy trestného činu. V rámci toho je oprávněn, kromě úkonů uvedených v této hlavě, zejména

- a) vyžadovat vysvětlení od fyzických a právnických osob a státních orgánů,
- b) vyžadovat odborné vyjádření od příslušných orgánů, a je-li toho pro posouzení věci třeba, též znalecké posudky,
- c) obstarávat potřebné podklady, zejména spisy a jiné písemné materiály,
- d) provádět ohledání věci a místa činu,

e) vyžadovat za podmínek uvedených v § 114 provedení zkoušky krve nebo jiného podobného úkonu, včetně odběru potřebného biologického materiálu,

f) pořizovat zvukové a obrazové záznamy osob, za podmínek stanovených v § 114 snímat daktyloskopické otisky, provádět osobou téhož pohlaví nebo lékařem prohlídku těla a jeho zevní měření, jestliže je to nutné ke zjištění totožnosti osoby nebo ke zjištění a zachycení stop nebo následků činu,

g) za podmínek stanovených v § 76 zadržet podezřelou osobu,

h) za podmínek stanovených v § 78 až 81 činit rozhodnutí a opatření v těchto ustanoveních naznačená,

i) způsobem uvedeným v hlavě čtvrté provádět neodkladné nebo neopakovatelné úkony, pokud podle tohoto zákona jejich provedení nepatří do výlučné pravomoci jiného orgánu činného v trestním řízení.

(4) Jednotlivé úkony trestního řízení k objasnění a prověření skutečností důvodně nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, mohou na základě dožádání provést i jiné policejní orgány.

(5) Při podání vysvětlení má každý právo na právní pomoc advokáta. Je-li vysvětlení požadováno od nezletilého, je třeba o úkonu předem vyrozumět jeho zákonného zástupce nebo opatrovníka; to neplatí, jestliže provedení úkonu nelze odložit a vyrozumění zákonného zástupce nebo opatrovníka nelze zajistit.

(6) O obsahu vysvětlení, která nemají povahu neodkladného nebo neopakovatelného úkonu, se sepíše úřední záznam. Úřední záznam slouží státnímu zástupci a obviněnému ke zvážení návrhu, aby osoba, která takové vysvětlení podala, byla vyslechnuta jako svědek, a soudu k úvaze, zda takový důkaz provede. Úřední záznam lze v řízení před soudem užít jako důkaz pouze za podmínek stanovených tímto zákonem. Je-li ten, kdo podal vysvětlení, později vyslýchán jako svědek nebo jako obviněný, nemůže mu být záznam přečten, nebo jinak konstatován jeho obsah.

(7) Policejní orgán je oprávněn vyzvat osobu, aby se dostavila k podání vysvětlení ve stanovené době na určené místo; v řízení o zločinu je osoba povinna výzvě vyhovět ihned. Jestliže se osoba, která byla řádně vyzvána k podání vysvětlení, bez dostatečné omluvy nedostaví, může být předvedena. Na to a na jiné následky nedostavení (§ 66) musí být taková osoba upozorněna.

(8) Vysvětlení podle odstavce 3 nesmí být požadováno od toho, kdo by jím porušil státem výslovně uloženou nebo uznanou povinnost mlčenlivosti, ledaže by byl této povinnosti zproštěn příslušným orgánem nebo tím, v jehož zájmu tuto povinnost má. Osoba podávající vysvětlení, s výjimkou podezřelého, je povinna vypovídat pravdu a nic nezamlčet; vysvětlení může odepřít, pokud by jím způsobila nebezpečí trestního stíhání sobě nebo osobám uvedeným v § 100 odst. 2; o tom je třeba osobu, od níž je požadováno vysvětlení, předem poučit. Nasvědčují-li zjištěné okolnosti tomu, že osobě podávající vysvětlení bude třeba jako svědkovi poskytnout ochranu, je třeba při sepisování úředního záznamu postupovat podle § 55 odst. 2.

(9) Má-li výpověď osoby povahu neodkladného nebo neopakovatelného úkonu, policejní orgán ji vyslechne jako svědka za podmínek uvedených v § 158a. Jako svědka vyslechne i osobu mladší osmnácti let a osobu, o jejíž schopnosti správně a úplně vnímat, zapamatovat si nebo reprodukovat jsou s ohledem na její psychický stav pochybnosti. Jestliže lze předpokládat, že další prověřování trestního oznámení nebo jiného podnětu k trestnímu stíhání bude trvat delší dobu, zejména proto, že nebyla zjištěna osoba, u níž je dostatečně odůvodněn závěr, že trestný čin spáchala, a v důsledku toho nelze zahájit trestní stíhání a hrozí ztráta důkazní hodnoty výpovědi, je možno vyslechnout jako svědka i osobu, jejíž výpověď má podle odůvodněného předpokladu rozhodující význam pro zahájení trestního stíhání, nasvědčují-li zjištěné skutečnosti tomu, že by mohl být na takovou osobu pro její výpověď vyvíjen nátlak, anebo hrozí z jiného důvodu, že bude ovlivněna její výpověď. Pokud výslechy těchto osob nebyly po zahájení trestního stíhání provedeny znovu podle § 164 odst. 4, lze protokoly o jejich výslechu v hlavním líčení číst nebo obrazové a zvukové záznamy pořízené o jejich výslechu provedeném prostřednictvím videokonferenčního zařízení přehrát pouze podle § 211 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. b), c); jinak lze pouze předestřít protokoly o jejich výslechu podle § 212.

(10) Kdo se dostaví na výzvu k podání vysvětlení, má nárok na náhradu nutných výdajů podle zvláštního právního předpisu upravujícího cestovní náhrady a prokázaného ušlého výděлку za stejných podmínek jako svědek. Nárok nemá ten, kdo byl vyzván k dostavení se pro své protiprávní jednání.

(11) Provádí-li opatření nebo úkony podle předchozích odstavců jiný policejní orgán než útvar Policie České republiky, vyrozumí o předmětu šetření neprodleně útvar Policie České republiky, který by jinak byl příslušný k řízení. Vznikne-li mezi útvarem Policie České republiky a jiným policejním orgánem spor o příslušnost, předloží věc k posouzení státnímu zástupci. Jeho stanovisko je závazné.

(12) Je-li při prověřování skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, zjištěno, že příslušnou k řízení je Generální inspekce bezpečnostních sborů, policejní orgán ji o předmětu šetření neprodleně vyrozumí a věc jí předá. Do doby, než Generální inspekce bezpečnostních sborů věc převezme, je policejní orgán oprávněn provádět pouze neodkladné a neopakovatelné úkony. Vznikne-li mezi policejním orgánem a Generální inspekcí bezpečnostních sborů spor o příslušnost, policejní orgán věc předloží k posouzení příslušnému státnímu zástupci. Jeho stanovisko je závazné. Ustanovení odstavce 11 se nepoužije.

§ 158a

Je-li při prověřování skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, a zjišťování jeho pachatele třeba provést neodkladný nebo neopakovatelný úkon spočívající ve výslechu svědka nebo v rekognici, provede se na návrh státního zástupce takový úkon za účasti soudce; soudce v takovém případě odpovídá za zákonnost provedení úkonu a k tomu cíli může do průběhu úkonu zasahovat. Soudci však nepřísluší přezkoumávat závěr státního zástupce o tom, že úkon je podle zákona neodkladný nebo neopakovatelný.

Trestní stíhání se souhlasem poškozeného

(1) Trestní stíhání pro trestné činy ublížení na zdraví (§ 146 trestního zákoníku), těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti (§ 147 trestního zákoníku), ublížení na zdraví z nedbalosti (§ 148 trestního zákoníku), neposkytnutí pomoci (§ 150 trestního zákoníku), neposkytnutí pomoci řidičem dopravního prostředku (§ 151 trestního zákoníku), ohrožení pohlavní nemocí (§ 155 trestního zákoníku), omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1, 2 trestního zákoníku, vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku, porušování domovní svobody (§ 178 trestního zákoníku), poškození cizích práv (§ 181 trestního zákoníku), porušení tajemství listin a jiných dokumentů uchovávaných v soukromí (§ 183 trestního zákoníku), sexuálního nátlaku podle § 186 odst. 1, 2 trestního zákoníku, krádeže (§ 205 trestního zákoníku), zpronevěry (§ 206 trestního zákoníku), neoprávněného užívání cizí věci (§ 207 trestního zákoníku), neoprávněného zásahu do práva k domu, bytu nebo nebytovému prostoru (§ 208 trestního zákoníku), podvodu (§ 209 trestního zákoníku), podílnictví (§ 214 trestního zákoníku), podílnictví z nedbalosti (§ 215 trestního zákoníku), lichvy (§ 218 trestního zákoníku), zatažení věci (§ 219 trestního zákoníku), porušení povinnosti při správě cizího majetku (§ 220 trestního zákoníku), porušení povinnosti při správě cizího majetku z nedbalosti (§ 221 trestního zákoníku), poškození věřitele (§ 222 trestního zákoníku), poškození cizí věci (§ 228 trestního zákoníku), nebezpečného vyhrožování (§ 353 trestního zákoníku) a nebezpečného pronásledování (§ 354 trestního zákoníku) proti tomu, kdo je ve vztahu k poškozenému osobou, vůči níž by měl poškozený jako svědek právo odepřít výpověď (§ 100 odst. 2), a trestní stíhání pro trestný čin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 trestního zákoníku proti tomu, kdo je nebo v době spáchání činu byl ve vztahu k poškozenému manželem, partnerem nebo druhem, jakož i pro trestný čin opilství (§ 360 trestního zákoníku), pokud jinak vykazuje znaky skutkové podstaty některého z těchto trestných činů, lze zahájit a v již zahájeném trestním stíhání pokračovat pouze se souhlasem poškozeného. Je-li poškozených jedním skutkem několik, postačí souhlas byť jen jednoho z nich.

(2) Nepředložil-li poškozený své vyjádření státnímu zástupci nebo policejnímu orgánu písemně, zaznamená se jeho obsah do protokolu. Souhlas s trestním stíháním může poškozený výslovným prohlášením vzít kdykoliv zpět, a to až do doby, než se odvolací soud odebere k závěrečné poradě. Výslovně odepřeny souhlas však nelze znovu udělit.

§ 163a

(1) Souhlasu poškozeného s trestním stíháním pro některý z trestných činů uvedených v § 163 odst. 1 není třeba, pokud

- a) byla takovým činem způsobena smrt,
- b) poškozený není schopen dát souhlas pro duševní chorobu nebo poruchu, pro kterou byla jeho svéprávnost omezena,
- c) poškozeným je osoba mladší 15 let,
- d) z okolností je zřejmé, že souhlas nebyl dán nebo byl vzat zpět v tísní vyvolané výhrůžkami, nátlakem, závislostí nebo podřízeností.

(2) Jestliže se poškozený na výzvu orgánu činného v trestním řízení ihned nevyjádří, zda souhlasí s trestním stíháním podle § 163, tento orgán mu poskytne podle povahy věci k vyjádření přiměřenou lhůtu, nejvýše však 30 dnů. Po marném uplynutí této lhůty již souhlas s trestním stíháním dát nelze. O tom je třeba poškozeného písemně poučit.

ODDÍL ŠESTÝ

Dohoda o vině a trestu

§ 175a

(1) Jestliže výsledky vyšetřování dostatečně prokazují závěr, že se skutek stal, že tento skutek je trestným činem a že jej spáchal obviněný, může státní zástupce zahájit jednání o dohodě o vině a trestu na návrh obviněného nebo i bez takového návrhu. Neshledá-li státní zástupce návrh obviněného důvodným, vyrozumí o svém stanovisku obviněného, a má-li obviněný obhájce, též jeho.

(2) K jednání o dohodě o vině a trestu státní zástupce předvolá obviněného; o době a místě jednání vyrozumí obhájce obviněného a poškozeného, který výslovně neprohlásil, že se vzdává procesních práv, které mu zákon jako poškozenému přiznává. Poškozeného zároveň upozorní na možnost uplatnit nejpozději při prvním jednání o dohodě o vině a trestu nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích, jež mu byla trestným činem způsobena, nebo na vydání bezdůvodného obohacení, které bylo na jeho úkor získáno.

(3) Podmínkou sjednání dohody o vině a trestu je prohlášení obviněného, že spáchal skutek, pro který je stíhán, pokud na základě dosud opatřených důkazů a dalších výsledků přípravného řízení nejsou důvodné pochybnosti o pravdivosti jeho prohlášení. Dohodu o vině a trestu sjednává státní zástupce s obviněným za přítomnosti obhájce.

(4) Má-li státní zástupce za to, že jsou splněny zákonné podmínky pro uložení ochranného opatření, upozorní obviněného na možnost postupu podle § 178 odst. 2 i v případě, že dojde k sjednání dohody o vině a trestu, ve které nebude ochranné opatření dohodnuto. Bez tohoto upozornění může postupovat podle § 178 odst. 2 jen, pokud důvody pro uložení ochranného opatření vyšly najevo až po podání návrhu na schválení dohody o vině a trestu soudem.

(5) Státní zástupce při sjednávání dohody o vině a trestu dbá také na zájmy poškozeného. Je-li poškozený sjednávání dohody o vině a trestu přítomen, vyjádří se zejména k rozsahu a způsobu náhrady škody nebo nemajetkové újmy nebo vydání bezdůvodného obohacení. Dohodu o vině a trestu lze sjednat i bez přítomnosti poškozeného, nedostaví-li se k

jednání, ačkoli o něm byl řádně vyrozuměn, nebo nedostaví-li se k jednání a nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení již uplatnil nebo prohlásil, že jej uplatňovat nebude. Uplatnil-li poškozený, který není jednání přítomen, nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může se státní zástupce za poškozeného dohodnout s obviněným o rozsahu a způsobu náhrady škody nebo nemajetkové újmy nebo vydání bezdůvodného obohacení až do výše uplatněného nároku.

(6) Dohoda o vině a trestu obsahuje

- a) označení státního zástupce, obviněného a poškozeného, byl-li přítomen sjednávání dohody o vině a trestu a souhlasí-li s rozsahem a způsobem náhrady škody nebo nemajetkové újmy nebo vydání bezdůvodného obohacení,
- b) datum a místo jejího sepsání,
- c) popis skutku, pro který je obviněný stíhán, s uvedením místa, času a způsobu jeho spáchání, případně jiných okolností, za nichž k němu došlo, tak, aby nemohl být zaměněn s jiným skutkem,
- d) označení trestného činu, který je v tomto skutku spatřován, a to jeho zákonným pojmenováním, uvedením příslušného ustanovení zákona a všech zákonných znaků včetně těch, které odůvodňují určitou trestní sazbu,
- e) prohlášení obviněného, že spáchal skutek, pro který je stíhán a který je předmětem sjednané dohody o vině a trestu,
- f) v souladu s trestním zákoníkem dohodnutý druh, výměru a způsob výkonu trestu včetně délky zkušební doby a v případech stanovených trestním zákoníkem trestu náhradního, případně upuštění od potrestání, a rozsah přiměřených omezení a povinností v případě, že to trestní zákoník umožňuje a že byly dohodnuty; při dohodě o druhu a výměře trestu se přihlídí i k tomu, zda obviněný trestným činem získal nebo se snažil získat majetkový prospěch (§ 39 odst. 7 trestního zákoníku),
- g) rozsah a způsob náhrady škody nebo nemajetkové újmy nebo vydání bezdůvodného obohacení, bylo-li dohodnuto,
- h) ochranné opatření, přichází-li v úvahu jeho uložení a bylo-li dohodnuto,
- i) podpis státního zástupce, obviněného a obhájce a podpis poškozeného, byl-li přítomen sjednávání dohody o vině a trestu a souhlasí-li s rozsahem a způsobem náhrady škody nebo nemajetkové újmy nebo vydání bezdůvodného obohacení.

(7) Dojde-li ke sjednání dohody o vině a trestu, státní zástupce její opis doručí obviněnému, jeho obhájci a poškozenému, který uplatnil řádně a včas své nároky (§ 43 odst. 3). Nedojde-li k dohodě o vině a trestu, provede o tom státní zástupce záznam do protokolu; v takovém případě se k prohlášení viny učiněnému obviněným v dalším řízení nepřihlíží.

(8) Dohodu o vině a trestu nelze sjednat v řízení o zvlášť závažném zločinu a v řízení proti uprchlému.

§ 175b

(1) Došlo-li k sjednání dohody o vině a trestu, státní zástupce podá soudu v rozsahu sjednané dohody návrh na schválení dohody o vině a trestu. Nedošlo-li k dohodě o náhradě škody nebo nemajetkové újmy nebo o vydání bezdůvodného obohacení, státní zástupce na tuto skutečnost v návrhu na schválení dohody o vině a trestu soud upozorní.

(2) K návrhu připojí státní zástupce sjednanou dohodu o vině a trestu a další písemnosti, které mají význam pro soudní řízení a rozhodnutí.

Rozhodnutí se vždy vyhlásí.

HLAVA ŠESTNÁCTÁ

Odvolání a řízení o něm

§ 245

Přípustnost a účinek

(1) Opravným prostředkem proti rozsudku soudu prvního stupně je odvolání. Proti rozsudku, kterým soud schválil dohodu o vině a trestu, lze podat odvolání pouze v případě, že takový rozsudek není v souladu s dohodou o vině a trestu, jejíž schválení státní zástupce soudu navrhl. Proti rozsudku, kterým soud schválil dohodu o vině a trestu, může poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, podat odvolání pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení, ledaže v dohodě o vině a trestu souhlasil s rozsahem a způsobem náhrady škody nebo nemajetkové újmy nebo vydáním bezdůvodného obohacení a tato dohoda byla soudem schválena v podobě, s níž souhlasil.

(2) Odvolání má odkladný účinek.

Oprávněné osoby

§ 246

(1) Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku,

b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,

c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci nebo zabránění části majetku,

d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

(2) Osoba oprávněná napadát rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadát také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

§ 247

(1) V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo k vydání bezdůvodného obohacení, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení.

(2) Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a jeho obhájce.

§ 248

Lhůta a místo podání

(1) Odvolání se podává u soudu, proti jehož rozsudku směřuje, a to do osmi dnů od doručení opisu rozsudku.

(2) Jestliže se rozsudek doručuje jak obžalovanému, tak i jeho obhájci a opatrovníku, běží lhůta od toho doručení, které bylo provedeno nejpozději.

(3) Jiným osobám uvedeným v § 247 odst. 2, s výjimkou státního zástupce, končí lhůta tímž dnem jako obžalovanému.

§ 249

Obsah odvolání

(1) Odvolání musí být ve lhůtě uvedené v § 248 nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně podle § 251 také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. O tom musí být oprávněné osoby poučeny.

(2) Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podáván, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

(3) Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

§ 250

Vzdání se a zpětvzetí odvolání

(1) Po vyhlášení rozsudku může se oprávněná osoba odvolání výslovně vzdát.

(2) Osoba, která odvolání podala, může je výslovným prohlášením vzít zpět, a to až do doby, než se odvolací soud odebere k závěrečné poradě. Odvolání státního zástupce může vzít zpět i nadřízený státní zástupce.

(3) Odvolání podané ve prospěch obžalovaného jinou oprávněnou osobou nebo za obžalovaného obhájcem nebo opatrovníkem může být vzato zpět jen s výslovným souhlasem obžalovaného. Státní zástupce může vzít takové odvolání zpět i bez souhlasu obžalovaného. V tomto případě běží obžalovanému nová lhůta k podání odvolání od vyrozumění, že odvolání bylo vzato zpět.

(4) Zpětvzetí odvolání vezme, není-li překážek, usnesením na vědomí předseda senátu odvolacího soudu, a nebyla-li věc dosud tomuto soudu předložena, předseda senátu soudu prvního stupně.

§ 251

Řízení u soudu prvního stupně

(1) Nesplňuje-li odvolání státního zástupce, odvolání, které podal za obžalovaného jeho obhájce, nebo odvolání, které podal za poškozeného nebo za zúčastněnou osobu jejich zmocněnec, náležitosti obsahu odvolání podle § 249 odst. 1, vyzve je předseda senátu, aby vady odstranili ve lhůtě pěti dnů, kterou jim zároveň stanoví, a upozorní je, že jinak bude odvolání odmítnuto podle § 253 odst. 3. Stejně postupuje, pokud takové odvolání podal obžalovaný, který má obhájce, poškozený nebo zúčastněná osoba, kteří mají zmocněnce.

(2) Nemá-li obžalovaný, který podal odvolání nespĺňující náležitosti obsahu odvolání podle § 249 odst. 1, obhájce,

vyzve ho předseda senátu k odstranění vad ve lhůtě osmi dnů a poskytne mu k odstranění vad odvolání potřebné poučení. Nevedlo-li to k nápravě nebo vyžaduje-li to povaha projednávané věci, a obžalovaný si sám obhájce ne zvolil, ustanoví mu ho za účelem jen odůvodnění odvolání anebo i obhajování v odvolacím řízení předseda senátu a dále postupuje podle odstavce 1. U poškozeného a zúčastněné osoby, kteří nemají zmocněnce, postupuje předseda senátu přiměřeně.

(3) Jakmile uplynuly lhůty k podání odvolání a lhůty k odstranění vad odvolání u všech oprávněných osob, předseda senátu doručí stejnopis odvolání a jejich odůvodnění ostatním stranám a nevyčkává jejich vyjádření předloží spisy odvolacímu soudu.

§ 252

Odvolací soud

O odvolání proti rozsudku okresního soudu rozhoduje nadřízený krajský soud a o odvolání proti rozsudku vojenského obvodového soudu rozhoduje nadřízený vyšší vojenský soud. O odvolání proti rozsudku krajského nebo vyššího vojenského soudu jako soudu prvního stupně rozhoduje nadřízený vrchní soud.*)

*) Pozn. ASPI - v úplném znění č. 69/1994 Sb. nejsou uvedena ustanovení o vojenských soudech.

Rozhodnutí odvolacího soudu

§ 253

(1) Odvolací soud zamítne odvolání, bylo-li podáno opožděně, osobou neoprávněnou nebo osobou, která se odvolání výslovně vzdala nebo znovu podala odvolání, které v téže věci již předtím výslovně vzala zpět.

(2) Jako opožděné nemůže být zamítnuto odvolání, které oprávněná osoba podala opožděně jen proto, že se řídila nesprávným poučením soudu.

(3) Odvolací soud odmítne odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání.

(4) Odmítnout odvolání podle odstavce 3 nelze, jestliže nebyla oprávněná osoba řádně poučena podle § 249 odst. 1 nebo nebyla oprávněně osobě, která nemá obhájce nebo zmocněnce, poskytnuta pomoc při odstranění vad odvolání (§ 251 odst. 2).

§ 254

(1) Nezamítne-li nebo neodmítne-li odvolací soud odvolání podle § 253, přezkoumá zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jím předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přihlíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání.

(2) Mají-li však vytýkané vady svůj původ v jiném výroku než v tom, proti němuž bylo podáno odvolání, přezkoumá odvolací soud i správnost takového výroku, na který v odvolání napadený výrok navazuje, jestliže oprávněná osoba proti němu mohla podat odvolání.

(3) Jestliže oprávněná osoba podá odvolání proti výroku o vině, přezkoumá odvolací soud v návaznosti na vytýkané vady vždy i výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají ve výroku o vině svůj podklad, bez ohledu na to, zda bylo i proti těmto výrokům podáno odvolání.

(4) Byla-li odvoláním napadena část rozsudku týkající se jen některé z více osob, o nichž bylo rozhodnuto tímž rozsudkem, přezkoumá odvolací soud uvedeným způsobem jen tu část rozsudku a předcházejícího řízení, která se týká této osoby.

§ 255

(1) Odvolací soud přeruší trestní stíhání, vyjde-li za odvolacího řízení najevo, že po vyhlášení napadeného rozsudku nastala některá z okolností uvedených v § 173 odst. 1 písm. b) až f), nelze-li obžalovanému doručit předvolání k veřejnému zasedání odvolacího soudu nebo z důvodu uvedeného v § 9a.

(2) Odvolací soud přeruší trestní stíhání, má-li za to, že zákon, jehož užil v dané trestní věci soud prvního stupně při rozhodování o vině a trestu, je v rozporu s ústavním pořádkem; v tomto případě předloží věc Ústavnímu soudu.

§ 256

Odvolací soud odvolání zamítne, shledá-li, že není důvodné.

§ 257

(1) Odvolací soud napadený rozsudek nebo jeho část zruší a v rozsahu zrušení

a) rozhodne o předložení věci k rozhodnutí o příslušnosti soudu, který je společně nadřízený soudu prvního stupně, a soudu, jenž je podle něj příslušný, měl-li tak už učinit soud prvního stupně (§ 222 odst. 1); je-li tímto společně nadřízeným soudem

odvolací soud, rozhodne ihned sám o přikázání příslušnému soudu,

b) věc postoupí jinému orgánu, měl-li tak učinit již soud prvního stupně (§ 222 odst. 2),

c) trestní stíhání zastaví, shledá-li, že je tu některá z okolností, jež by odůvodňovaly zastavení trestního stíhání soudem prvního stupně (§ 223 odst. 1, 2),

d) trestní stíhání podmíněně zastaví nebo rozhodne o schválení narovnání, shledá-li okolnosti uvedené v § 307 odst. 1 nebo 2 nebo § 309 odst. 1,

e) trestní stíhání přeruší, měl-li tak učinit již soud prvního stupně (§ 224 odst. 1, 2 a 5).

(2) Shledá-li odvolací soud, že tu je některá z okolností uvedených v § 11 odst. 1 písm. a), b), l), která nastala až po vyhlášení napadeného rozsudku, rozhodne, aniž by napadený rozsudek zrušil, o zastavení trestního stíhání.

(3) V odvolacím řízení, v kterém bylo zastaveno trestní stíhání z některého důvodu uvedeného v odstavci 2, se však pokračuje, prohlásí-li obviněný do tří dnů od doby, kdy mu bylo usnesení o zastavení trestního stíhání oznámeno, že na projednání věci trvá. O tom je třeba obviněného poučit.

§ 258

(1) Odvolací soud zruší napadený rozsudek také

a) pro podstatné vady řízení, které rozsudku předcházelo, zejména proto, že v tomto řízení byla porušena ustanovení, jimiž se má zabezpečit objasnění věci nebo právo obhajoby, jestliže mohly mít vliv na správnost a zákonnost přezkoumávané části rozsudku,

b) pro vady rozsudku, zejména pro nejasnost nebo neúplnost jeho skutkových zjištění týkajících se přezkoumávané části rozsudku, nebo proto, že se ohledně takové části soud nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí,

c) vzniknou-li pochybnosti o správnosti skutkových zjištění ohledně přezkoumávané části rozsudku, k objasnění věci je třeba důkazy opakovat nebo provádět důkazy další a jejich provádění před odvolacím soudem by znamenalo nahrazovat činnost soudu prvního stupně,

d) bylo-li v přezkoumávané části rozsudku porušeno ustanovení trestního zákona,

e) je-li uložený trest v přezkoumávané části rozsudku nepřiměřený,

f) je-li rozhodnutí o uplatněném nároku poškozeného v přezkoumávané části rozsudku nesprávné,

g) není-li v souladu s dohodou o vině a trestu, jejíž schválení státní zástupce soudu navrhl; to neplatí, jde-li o výrok o uplatněném nároku poškozeného, který s dohodou o vině a trestu nesouhlasil, nebo poškozeného, jehož řádně uplatněný nárok dohodě o vině a trestu neodpovídá.

(2) Jestliže je vadná jen část napadeného rozsudku a lze ji oddělit od ostatních, zruší odvolací soud rozsudek jen v této části; zruší-li však, byť i jen zčásti, výrok o vině, zruší vždy zároveň celý výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají ve výroku o vině svůj podklad.

§ 259

(1) Je-li po zrušení napadeného rozsudku nebo některé jeho části nutno učinit ve věci rozhodnutí nové, může odvolací soud věc vrátit soudu prvního stupně, jen jestliže nelze vadu odstranit ve veřejném zasedání, zejména jsou-li skutková zjištění tak nedostatečná, že je nutno hlavní líčení opakovat nebo provádět rozsáhlé a obtížně proveditelné doplnění dokazování.

(2) Záleží-li vada jen v tom, že v napadeném rozsudku některý výrok chybí nebo je neúplný, může odvolací soud, aniž rozsudek zruší, věc soudu prvního stupně vrátit s příkazem, aby o chybějícím výroku rozhodl nebo neúplný výrok doplnil.

(3) Rozhodnout sám rozsudkem ve věci může odvolací soud, jen je-li možno nové rozhodnutí učinit na podkladě skutkového stavu, který byl v napadeném rozsudku správně zjištěn a popřípadě na základě důkazů provedených před odvolacím soudem doplněn nebo změněn. Odvolací soud se může odchýlit od skutkového zjištění soudu prvního stupně jen tehdy, jestliže v odvolacím řízení

a) provedl znovu některé pro skutkové zjištění podstatné důkazy provedené již v hlavním líčení, nebo

b) provedl důkazy, které nebyly provedeny v hlavním líčení.

(4) V neprospěch obžalovaného může odvolací soud změnit napadený rozsudek jen na podkladě odvolání státního zástupce, jež bylo podáno v neprospěch obžalovaného; ve výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení tak může učinit též na podkladě odvolání poškozeného, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení.

(5) Odvolací soud nemůže sám

a) uznat obžalovaného vinným skutkem, pro nějž byl napadeným rozsudkem zproštěn,

b) uznat obžalovaného vinným těžším trestným činem, než jakým ho mohl v napadeném rozsudku uznat vinným soud prvního stupně (§ 225 odst. 2).

§ 260

Nelze-li po zrušení rozsudku pokračovat v řízení před soudem pro neodstranitelné procesní vady a není-li důvod pro jiné rozhodnutí, odvolací soud vrátí věc státnímu zástupci k došetření. Ustanovení § 191 a § 264 odst. 2 tu platí obdobně.

§ 261

Prospívá-li důvod, z něhož rozhodl odvolací soud ve prospěch některého obžalovaného, také dalšímu spoluobžalovanému nebo zúčastněné osobě, rozhodne odvolací soud vždy též v jejich prospěch. Stejně rozhodne ve prospěch obžalovaného, kterému prospívá důvod, z něhož rozhodl ve prospěch zúčastněné osoby.

§ 262

Rozhodne-li odvolací soud, že se věc vrací k novému projednání a rozhodnutí soudu prvního stupně, může zároveň nařídít, aby byla projednána a rozhodnuta v jiném složení senátu. Z důležitého důvodu může také nařídít, aby ji projednal a rozhodl jiný soud téhož druhu a téhož stupně v jeho obvodě.

§ 263

Řízení u odvolacího soudu

(1) O odvolání rozhoduje odvolací soud ve veřejném zasedání. Též v neveřejném zasedání může učinit rozhodnutí

a) podle § 253, 255 a 257,

b) podle § 258 odst. 1, je-li zřejmé, že vadu nelze odstranit ve veřejném zasedání.

(2) Účast státního zástupce při veřejném zasedání je povinná.

(3) Při veřejném zasedání konaném o odvolání musí obžalovaný mít obhájce ve všech případech, kdy ho musí mít při hlavním líčení.

(4) V nepřítomnosti obžalovaného, který je ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody, lze veřejné zasedání odvolacího soudu konat jen tehdy, jestliže obžalovaný výslovně prohlásí, že se účasti při veřejném zasedání vzdává.

(5) Po zahájení veřejného zasedání přednese předseda senátu nebo jím určený člen senátu napadený rozsudek a podá zprávu o stavu věci. Potom přednese odvolatel své odvolání a odůvodní je; není-li odvolatel přítomen, přečte odvolání včetně odůvodnění předseda senátu nebo jím určený člen senátu. Státní zástupce a osoby, které mohou být rozhodnutím odvolacího soudu přímo dotčeny, pokud nejsou odvolateli, přednesou své vyjádření a návrhy na provedení dokazování; není-li některá z těchto osob přítomna a je-li vyjádření obsaženo ve spise, anebo požádá-li o to, přednese obsah jejich podání předseda senátu nebo jím určený člen senátu.

(6) Po přednesení návrhů ve veřejném zasedání provede odvolací soud důkazy potřebné pro rozhodnutí o odvolání, nejde-li o rozsáhlé a obtížně proveditelné doplnění dokazování, které by znamenalo nahrazovat činnost soudu prvního stupně. Na provádění důkazů se užije ustanovení o provádění důkazů v hlavním líčení. Není-li obviněný přítomen, ač byl řádně předvolán, má se za to, že s přečtením protokolů o výslechu svědků a znalců souhlasí.

(7) Z hlediska změny nebo doplnění skutkových zjištění odvolací soud může přihlížet jen k důkazům, které byly provedeny ve veřejném zasedání před odvolacím soudem; tyto důkazy hodnotí v návaznosti na důkazy provedené soudem prvního stupně v hlavním líčení. Odvolací soud je vázán hodnocením těchto důkazů soudem prvního stupně s výjimkou těch důkazů, které odvolací soud sám ve veřejném zasedání znovu provedl.

ODDÍL PÁTÝ

Trestní příkaz

§ 314e

(1) Samosoudce může bez projednání věci v hlavním líčení vydat trestní příkaz, jestliže skutkový stav je spolehlivě prokázán opatřenými důkazy, a to i ve zjednodušeném řízení konaném po zkráceném přípravném řízení.

(2) Trestním příkazem lze uložit

a) trest odnětí svobody do jednoho roku s podmíněným odkladem jeho výkonu,

b) domácí vězení do jednoho roku,

c) trest obecně prospěšných prací,

d) trest zákazu činnosti do pěti let,

- e) peněžítý trest,
- f) trest propadnutí věci,
- g) vyhoštění do pěti let,
- h) zákaz pobytu do pěti let,
- i) trest zákazu vstupu na sportovní, kulturní a jiné společenské akce do pěti let.

(3) Trest obecně prospěšných prací může být trestním příkazem uložen pouze po předchozím vyžádání si zprávy probačního úředníka obsahující zjištění o možnostech výkonu tohoto trestu a o zdravotní způsobilosti obviněného, včetně stanoviska obviněného k uložení tohoto druhu trestu. Trest obecně prospěšných prací je ukládán s přihlédnutím k této zprávě.

(4) Trest domácího vězení může být trestním příkazem uložen pouze po předchozím vyžádání si zprávy probačního úředníka obsahující zjištění o možnostech výkonu tohoto trestu, včetně stanoviska obviněného k uložení tohoto druhu trestu. Trest domácího vězení je ukládán s přihlédnutím k této zprávě.

(5) Náhradní trest odnětí svobody za peněžítý trest nesmí ani s uloženým trestem odnětí svobody přesahovat jeden rok.

(6) Trestní příkaz nelze vydat

- a) v řízení proti osobě, jejíž svéprávnost je omezena,
- b) jestliže má být rozhodováno o ochranném opatření,
- c) jestliže má být uložen souhrnný trest nebo společný trest a předchozí trest byl uložen rozsudkem.

(7) Trestní příkaz má povahu odsuzujícího rozsudku. Účinky spojené s vyhlášením rozsudku nastávají doručením trestního příkazu obviněnému.

§ 314f

(1) Trestní příkaz obsahuje

- a) označení soudu, který trestní příkaz vydal,
- b) den a místo vydání trestního příkazu,
- c) označení obviněného (§ 120 odst. 2),
- d) výrok o vině (§ 120 odst. 3) a uloženém trestu (§ 122 odst. 1),
- e) výrok o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení (§ 228 a § 229 odst. 1 a 2), jestliže byl nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení řádně uplatněn (§ 43 odst. 3),
- f) poučení o právu podat odpor, včetně upozornění, že v případě, kdy obviněný odpor nepodá, vzdává se tím práva na projednání věci v hlavním líčení.

(2) Trestní příkaz se doručuje obviněnému, státnímu zástupci a poškozenému, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení. Obviněnému se doručuje do vlastních rukou. Má-li obviněný obhájce, doručí se trestní příkaz též jemu.

§ 314g

(1) Obviněný, osoby, které jsou oprávněny podat v jeho prospěch odvolání, a státní zástupce mohou podat proti trestnímu příkazu odpor. Odpor se podává u soudu, který trestní příkaz vydal, a to do osmi dnů od jeho doručení. Osobám, které mohou podat odvolání ve prospěch obviněného, s výjimkou státního zástupce, končí lhůta tímž dnem jako obviněnému. Jestliže se trestní příkaz doručuje jak obviněnému, tak i jeho obhájci, běží lhůta od toho doručení, které bylo provedeno později. Na navrácení lhůty se obdobně užije ustanovení § 61. Po doručení trestního příkazu může se oprávněná osoba odporu výslovně vzdát.

(2) Byl-li podán proti trestnímu příkazu oprávněnou osobou ve lhůtě odpor, trestní příkaz se tím ruší a samosoudce nařídí ve věci hlavní líčení; při projednání věci v hlavním líčení není samosoudce vázán právní kvalifikací ani druhem a výměrou trestu obsaženými v trestním příkazu. Jinak se trestní příkaz stane pravomocným a vykonatelným.

(3) Je-li obviněný stíhán pro trestný čin uvedený v § 163a, může poškozený vzít souhlas s trestním stíháním zpět až do doby, než je trestní příkaz doručen některé z osob uvedených v odstavci 1. Zpětvzetím souhlasu se trestní příkaz ruší a samosoudce trestní stíhání zastaví.

(4) Byl-li vydán trestní příkaz, může státní zástupce vzít obžalobu zpět do doby, než je trestní příkaz doručen některé z osob uvedených v odstavci 1. Zpětvzetím obžaloby se trestní příkaz ruší a věc se tím vrací do přípravného řízení.

114/1992 Sb.

ZÁKON

České národní rady

ze dne 19. února 1992

o ochraně přírody a krajiny

Změna: 347/1992 Sb.
Změna: 289/1995 Sb.
Změna: 3/1997 Sb.
Změna: 16/1997 Sb.
Změna: 123/1998 Sb.
Změna: 161/1999 Sb., 238/1999 Sb.
Změna: 132/2000 Sb.
Změna: 76/2002 Sb., 320/2002 Sb.
Změna: 168/2004 Sb.
Změna: 218/2004 Sb.
Změna: 100/2004 Sb.
Změna: 387/2005 Sb.
Změna: 444/2005 Sb.
Změna: 222/2006 Sb.
Změna: 186/2006 Sb.
Změna: 124/2008 Sb.
Změna: 167/2008 Sb.
Změna: 312/2008 Sb.
Změna: 291/2009 Sb.
Změna: 349/2009 Sb.
Změna: 223/2009 Sb.
Změna: 381/2009 Sb.
Změna: 227/2009 Sb.
Změna: 281/2009 Sb.
Změna: 350/2012 Sb.
Změna: 64/2014 Sb.
Změna: 175/2014 Sb.
Změna: 250/2014 Sb.
Změna: 39/2015 Sb.
Změna: 15/2015 Sb.
Změna: 319/2016 Sb.
Změna: 123/2017 Sb.
Změna: 183/2017 Sb.
Změna: 123/2017 Sb. (část), 225/2017 Sb.

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

ČÁST PRVNÍ

Úvodní ustanovení

§ 1

Účel zákona

Účelem zákona je za účasti příslušných krajů, obcí, vlastníků a správců pozemků přispět k udržení a obnově přírodní rovnováhy v krajině, k ochraně rozmanitostí forem života, přírodních hodnot a krás, k šetrnému hospodaření s přírodními zdroji a vytvořit v souladu s právem Evropských společenství^{1c)} v České republice soustavu Natura 2000. Přitom je nutno zohlednit hospodářské, sociální a kulturní potřeby obyvatel a regionální a místní poměry.

§ 2

Ochrana přírody a krajiny

(1) Ochranou přírody a krajiny se podle tohoto zákona rozumí dále vymezená péče státu a fyzických i právnických osob o volně žijící živočichy, planě rostoucí rostliny a jejich společenstva, o nerosty, horniny, paleontologické nálezy a geologické celky, péče o ekologické systémy a krajinné celky, jakož i péče o vzhled a přístupnost krajiny.

(2) Ochrana přírody a krajiny podle tohoto zákona se zajišťuje zejména

a) ochranou a vytvářením územního systému ekologické stability krajiny,

- b) obecnou ochranou druhů planě rostoucích rostlin a volně žijících živočichů a zvláštní ochranou těch druhů, které jsou vzácné či ohrožené, pozitivním ovlivňováním jejich vývoje v přírodě a zabezpečováním předpokladů pro jejich zachování, popřípadě i za použití zvláštních pěstebních a odchovných zařízení,
- c) ochranou vybraných nalezišť nerostů, paleontologických nálezů a geomorfologických a geologických jevů i zvláštní ochranou vybraných nerostů,
- d) ochranou dřevin rostoucích mimo les,
- e) vytvářením sítě zvláště chráněných území a péčí o ně,
- f) účastí na tvorbě a schvalování lesních hospodářských plánů s cílem zajistit ekologicky vhodné lesní hospodaření,
- g) spoluúčastí v procesu územního plánování a stavebního řízení s cílem prosazovat vytváření ekologicky vyvážené a esteticky hodnotné krajiny,
- h) účastí na ochraně půdního fondu, zejména při pozemkových úpravách,
- i) ovlivňováním vodního hospodaření v krajině s cílem udržovat přirozené podmínky pro život vodních a mokřadních ekosystémů při zachování přirozeného charakteru a přírodě blízkého vzhledu vodních toků a ploch a mokřadů,
- j) obnovou a vytvářením nových přírodně hodnotných ekosystémů, například při rekultivacích a jiných velkých změnách ve struktuře a využívání krajiny,
- k) ochranou krajiny pro ekologicky vhodné formy hospodářského využívání, turistiky a rekreace.

§ 3

Vymezení pojmů

(1) Pro účely tohoto zákona se vymezují některé základní pojmy takto

- a) územní systém ekologické stability krajiny (dále jen "systém ekologické stability") je vzájemně propojený soubor přirozených i pozmeněných, avšak přírodě blízkých ekosystémů, které udržují přírodní rovnováhu. Rozlišuje se místní, regionální a nadregionální systém ekologické stability,
- b) významný krajinný prvek jako ekologicky, geomorfologicky nebo esteticky hodnotná část krajiny utváří její typický vzhled nebo přispívá k udržení její stability. Významnými krajinnými prvky jsou lesy, rašeliniště, vodní toky, rybníky, jezera, údolní nivy. Dále jsou jimi jiné části krajiny, které zaregistruje podle § 6 orgán ochrany přírody jako významný krajinný prvek, zejména mokřady, stepní trávníky, remízy, meze, trvalé travní plochy, naleziště nerostů a zkamenělin, umělé i přirozené skalní útvary, výchozy a odkryvy. Mohou jimi být i cenné plochy porostů sídelních útvarů včetně historických zahrad a parků. Zvláště chráněná část přírody je z této definice vyňata (písmeno f),
- c) planě rostoucí rostlina (dále jen "rostlina") je jedinec nebo kolonie rostlinných druhů včetně hub, jejichž populace se udržují v přírodě samovolně. Rostlinou jsou všechny její podzemní i nadzemní části,
- d) volně žijící živočich (dále jen „živočich“) je jedinec živočišného druhu, jehož populace se udržují v přírodě samovolně, a to včetně jedince odchovaného v lidské péči vypuštěného v souladu s právními předpisy do přírody. Živočichem se rozumí všechna vývojová stadia daného jedince. Jedinec zdivočelé populace domestikovaného druhu se za volně žijícího živočicha nepovažuje,
- e) živočich odchovaný v lidské péči je jedinec živočišného druhu narozený a odchovaný v kontrolovaném prostředí¹⁾ jako potomek rodičů získaných v souladu s tímto zákonem a právními předpisy v oblasti obchodování s ohroženými druhy^{1a)},
- f) záchraná stanice je zařízení, které na konkrétně vymezeném území působnosti zajišťuje komplexní péči o všechny živočichy dočasně neschopné přežít ve volné přírodě s cílem navrátit je do přírody, živočichům trvale neschopným přežít ve volné přírodě poskytuje, je-li to vhodné a účelné vzhledem k jejich zdravotnímu stavu, odpovídající dlouhodobou péči, poskytuje informace o příčinách ohrožení a vhodných způsobech ochrany živočichů a může spolupracovat při provádění opatření k předcházení zraňování nebo úhynu živočichů,
- g) živočišný nebo rostlinný druh je rovněž systematická jednotka nižšího řádu,
- h) zvláště chráněná část přírody je velmi významná nebo jedinečná část živé či neživé přírody; může jí být část krajiny, geologický útvar, strom, živočich, rostlina a nerost, vyhlášený ke zvláštní ochraně státním orgánem podle části třetí nebo páté tohoto zákona,
- i) dřevina rostoucí mimo les (dále jen "dřevina") je strom či keř rostoucí jednotlivě i ve skupinách ve volné krajině i v sídelních útvarech na pozemcích mimo lesní půdní fond, 1b)
- j) paleontologický nález je věc, která je významným dokladem nebo pozůstatkem života v geologické minulosti a jeho vývoje do současnosti,
- k) biotop je soubor veškerých neživých a živých činitelů, které ve vzájemném působení vytvářejí životní prostředí určitého jedince, druhu, populace, společenstva. Biotop je takové místní prostředí, které splňuje nároky charakteristické pro druhy rostlin a živočichů,

l) ekosystém je funkční soustava živých a neživých složek životního prostředí, jež jsou navzájem spojeny výměnou látek, tokem energie a předáváním informací a které se vzájemně ovlivňují a vyvíjejí v určitém prostoru a čase,

m) krajina je část zemského povrchu s charakteristickým reliéfem, tvořená souborem funkčně propojených ekosystémů a civilizačními prvky,

n) přírodní stanoviště je přírodní nebo polopřírodní suchozemská nebo vodní plocha, která je vymezena na základě geografických charakteristik a charakteristik živé a neživé přírody,

o) přírodní stanoviště v zájmu Evropských společenství (dále jen "evropská stanoviště") jsou přírodní stanoviště na evropském území členských států Evropských společenství těchto typů, které jsou ohroženy vymizením ve svém přirozeném areálu rozšíření nebo mají malý přirozený areál rozšíření v důsledku svého ústupu či v důsledku svých přirozených vlastností nebo představují výjimečné příklady typických charakteristik jedné nebo více z biogeografických oblastí, a která jsou stanovena právními předpisy Evropských společenství;^{1d)} jako prioritní se označují ty typy evropských stanovišť, které jsou na evropském území členských států Evropských společenství ohrožené vymizením, za jejichž zachování mají Evropská společenství zvláštní odpovědnost, a které jsou stanovené právními předpisy Evropských společenství, 1g)

p) druhy v zájmu Evropských společenství (dále jen "evropsky významné druhy") jsou druhy na evropském území členských států Evropských společenství, které jsou ohrožené, zranitelné, vzácné nebo endemické, a které jsou stanovené právními předpisy Evropských společenství;^{1e)} jako prioritní se označují evropsky významné druhy, vyžadující zvláštní územní ochranu, za jejichž zachování mají Evropská společenství zvláštní odpovědnost, a které jsou stanovené právními předpisy Evropských společenství, 1f)

q) evropsky významná lokalita je lokalita vyžadující zvláštní územní ochranu^{1g)} a splňující podmínky podle § 45a odst. 1, která
1. byla zařazena do seznamu lokalit nacházejících se na území České republiky vybraných na základě kritérií stanovených právními předpisy Evropských společenství^{1g)} a vyžadujících územní ochranu (dále jen "národní seznam"), a to až do doby jejího zařazení do seznamu lokalit významných pro Evropská společenství (dále jen "evropský seznam"),
2. splňuje podmínky pro zařazení do národního seznamu, ale nebyla tam zařazena, a vyskytuje se na ní prioritní typ přírodního stanoviště nebo prioritní druh, a o jejímž zařazení do evropského seznamu se s Evropskou komisí (dále jen "Komise") jedná, a to až do doby, kdy se o zařazení nebo nezařazení lokality dohodne Česká republika s Komisí nebo do rozhodnutí Rady Evropské unie (dále jen "sporná lokalita"), nebo
3. byla zařazena do evropského seznamu,

r) Natura 2000^{1g)} je celistvá evropská soustava území se stanoveným stupněm ochrany, která umožňuje zachovat typy evropských stanovišť^{1d)} a stanoviště evropsky významných druhů^{1f)} v jejich přirozeném areálu rozšíření ve stavu příznivém z hlediska ochrany nebo popřípadě umožní tento stav obnovit. Na území České republiky je Natura 2000 tvořena vymezenými ptačími oblastmi a vyhlášenými evropsky významnými lokalitami,

s) stav přírodního stanoviště z hlediska ochrany se považuje za "příznivý", pokud jeho přirozený areál rozšíření a plochy, které v rámci tohoto areálu pokrývá, jsou stabilní nebo se zvětšují a specifická struktura a funkce, které jsou nezbytné pro jeho dlouhodobé zachování, existují a budou pravděpodobně v dohledné době i nadále existovat, a stav jeho typických druhů z hlediska ochrany je příznivý,

t) stav druhu z hlediska ochrany je považován za "příznivý", jestliže údaje o populační dynamice příslušného druhu naznačují, že se dlouhodobě udržuje jako životaschopný prvek svého přírodního stanoviště, a přirozený areál rozšíření druhu není a pravděpodobně nebude v dohledné budoucnosti omezen, a existují a pravděpodobně budou v dohledné době i nadále existovat dostatečně velká stanoviště k dlouhodobému zachování jeho populací,

u) celistvostí evropsky významné lokality anebo ptačí oblasti se rozumí soudržnost ekologických struktur a funkcí evropsky významné lokality anebo ptačí oblasti posuzovaná ve vztahu k předmětům jejich ochrany,

v) chov je jakékoliv držení živočicha v zajetí.

(2) Typy evropských stanovišť a evropsky významné druhy, které se vyskytují na území České republiky, stanoví Ministerstvo životního prostředí prováděcím právním předpisem. U evropsky významných druhů označí ty, které vyžadují podle právních předpisů Evropských společenství zvláštní územní ochranu. 1f)

ČÁST DRUHÁ

Obecná ochrana přírody a krajiny

§ 4

Základní povinnosti při obecné ochraně přírody

(1) Vymezení systému ekologické stability, zajišťujícího uchování a reprodukci přírodního bohatství, příznivé působení na okolní méně stabilní části krajiny a vytvoření základů pro mnohostranné využívání krajiny stanoví a jeho hodnocení provádějí orgány územního plánování a ochrany přírody ve spolupráci s orgány vodohospodářskými, ochrany zemědělského půdního fondu a státní správy lesního hospodářství. Ochrana systému ekologické stability je povinností všech vlastníků a uživatelů pozemků tvořících jeho základ; jeho vytváření je veřejným zájmem, na kterém se podílejí vlastníci pozemků, obce i stát. Podrobnosti vymezení a hodnocení systému ekologické stability a podrobnosti plánů, projektů a opatření v procesu jeho vytváření stanoví Ministerstvo životního prostředí České republiky (dále jen "Ministerstvo životního prostředí") obecně závazným právním předpisem.

(2) Významné krajinné prvky jsou chráněny před poškozováním a ničením. Využívají se pouze tak, aby nebyla narušena jejich obnova a nedošlo k ohrožení nebo oslabení jejich stabilizační funkce. K zásahům, které by mohly vést k poškození nebo zničení významného krajinného prvku nebo ohrožení či oslabení jeho ekologicko-stabilizační funkce, si musí ten, kdo takové zásahy zamýšlí, opatřit závazné stanovisko orgánu ochrany přírody. Mezi takové zásahy patří zejména umísťování staveb, pozemkové úpravy, změny kultur pozemků, odvodňování pozemků, úpravy vodních toků a nádrží a těžba nerostů. Podrobnosti ochrany významných krajinných prvků stanoví Ministerstvo životního prostředí obecně závazným právním předpisem.

(3) Závazné stanovisko orgánu ochrany přírody z hlediska tohoto zákona je také nezbytné ke schválení lesních hospodářských plánů a protokolárnímu předání lesních hospodářských osnov²⁾, k odlesňování a zalesňování pozemků nad 0,5 ha a k výstavbě lesních cest a lesních melioračních systémů. K pěstebním a těžebním zásahům v lesích prováděným v souladu s lesním hospodářským plánem nebo protokolárně převzatou lesní hospodářskou osnovou a při nahodilé těžbě se závazné stanovisko orgánu ochrany přírody nevyžaduje. Závazné stanovisko ke schválení lesních hospodářských plánů a protokolárnímu předání lesních hospodářských osnov se vydává na žádost příslušného orgánu státní správy lesů. K závazným stanoviskům vydaným po lhůtě 60 dnů od doručení žádosti příslušnému orgánu ochrany přírody se nepřihlíží. Požádá-li vlastník^{3a)} o předběžnou informaci podle § 90 odst. 17 o podmínkách vydání souhlasného závazného stanoviska ke schválení lesního hospodářského plánu, příslušný orgán tuto informaci poskytne zpravidla ke dni konání základního šetření, nejpozději do 60 dnů od obdržení žádosti.

(4) V rámci řízení o vydání závazného stanoviska podle odstavce 3 orgán ochrany přírody provede také hodnocení důsledků lesních hospodářských plánů a lesních hospodářských osnov pro evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti. Orgán ochrany přírody nevydává souhlasné závazné stanovisko ke schválení lesních hospodářských plánů a protokolárnímu předání lesních hospodářských osnov, pokud by měly významný negativní vliv na příznivý stav předmětu ochrany evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti. V ostatních případech orgán ochrany přírody vydá souhlasné závazné stanovisko. Závazné stanovisko ke schválení lesních hospodářských plánů a protokolárnímu předání lesních hospodářských osnov nahrazuje odůvodněné stanovisko podle § 45i odst. 1. Na postup hodnocení důsledků lesních hospodářských plánů a lesních hospodářských osnov se nepoužijí ustanovení zvláštních právních předpisů o posuzování vlivů na životní prostředí^{3b)}.

§ 5

Obecná ochrana rostlin a živočichů

(1) Všechny druhy rostlin a živočichů jsou chráněny před zničením, poškozováním, sběrem či odchycem, který vede nebo by mohl vést k ohrožení těchto druhů na bytí nebo k jejich degeneraci, k narušení rozmnožovacích schopností druhů, zániku populace druhů nebo zničení ekosystému, jehož jsou součástí. Při porušení těchto podmínek je orgán ochrany přírody oprávněn rušivou činností omezit stanovením závazných podmínek.

(2) Ochrana podle odstavce 1 se nevztahuje na zásahy při hubení rostlin a živočichů upravené zvláštními předpisy.⁴⁾ Ohrožené nebo vzácné druhy živočichů a rostlin jsou zvláště chráněny podle § 48 až 50 tohoto zákona.

(3) Fyzické a právnické osoby jsou povinny při provádění zemědělských, lesnických a stavebních prací, při vodohospodářských úpravách, v dopravě a energetice postupovat tak, aby nedocházelo k nadměrnému úhynu rostlin a zraňování nebo úhynu živočichů nebo ničení jejich biotopů, kterému lze zabránit technicky i ekonomicky dostupnými prostředky. Orgán ochrany přírody uloží zajištění či použití takovýchto prostředků, neučiní-li tak povinná osoba sama.

(4) Záměrné rozšíření geograficky nepůvodního druhu rostliny či živočicha do krajiny je možné jen s povolením orgánu ochrany přírody; to neplatí pro nepůvodní druhy rostlin, pokud se hospodář podle schváleného lesního hospodářského plánu nebo vlastníkem lesa převzaté lesní hospodářské osnovy. Geograficky nepůvodní druh rostliny nebo živočicha je druh, který není součástí přirozených společenstev určitého regionu.

(5) Záměrné rozšiřování křížence druhů rostlin či živočichů do krajiny je možné jen s povolením orgánů ochrany přírody.

(6) Orgán ochrany přírody může rozhodnout v souladu se zvláštními právními předpisy^{4b)} o odlovu geograficky nepůvodních živočichů, včetně stanovení podmínek.

(7) Vývoz a dovoz ohrožených rostlin a živočichů chráněných mezinárodními úmluvami, kterými je Česká republika vázána (dále jen "mezinárodní úmluva"), povoluje orgán ochrany přírody, s výjimkou vývozu a dovozu ohrožených druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, který je upraven zvláštním předpisem.^{4a)}

(8) Každý, kdo se ujal živočicha neschopného v důsledku zranění, nemoci nebo jiných okolností dočasně nebo trvale přežít ve volné přírodě, zajistí jeho nezbytné ošetření, nebo ho za tímto účelem předá provozovateli záchranné stanice. Jde-li o živočicha dočasně neschopného přežít ve volné přírodě, osoba, která se ho ujala, přijme opatření k zamezení takových tělesných změn nebo změn chování, které by následně znemožnily jeho návrat do přírody a jeho zapojení do volně žijící populace. Jde-li o zvláště chráněného živočicha, postupuje se podle § 52 odst. 2.

(9) Záchrannou stanicí lze provozovat pouze na základě rozhodnutí Ministerstva životního prostředí o povolení k provozování záchranné stanice, v rámci něhož se stanoví místo, kde se záchranná stanice nachází, vymezení její územní působnosti a rozsah péče, kterou může záchranná stanice poskytovat s ohledem na její vybavení a odborné zázemí. V žádosti o povolení k provozování záchranné stanice musí být navržen rozsah poskytované péče, vymezení územní působnosti a popsáno její personální, organizační a technické zajištění. Ministerstvo životního prostředí si k vydání rozhodnutí vyžádá stanovisko místně příslušného orgánu ochrany zvířat, myslivosti a veterinární správy^{4b)}. Označení „záchranná stanice“ může používat pouze ten, kdo je držitelem platného povolení k provozování stanice podle tohoto ustanovení (dále jen „provozovatel záchranné stanice“). Ministerstvo životního prostředí vede přehled záchranných stanic a zveřejňuje jej způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(10) Ministerstvo životního prostředí může z vlastního podnětu, na návrh provozovatele záchranné stanice nebo na návrh orgánu státní správy uvedeného v odstavci 8 změnit nebo zrušit povolení k provozování záchranné stanice, jestliže se změnilo nebo zaniklo podmínky, za jakých bylo povolení vydáno, nebo jestliže provozovatel záchranné stanice při péči o živočichy závažně nebo opakovaně porušuje ustanovení tohoto zákona o zvláštní ochraně druhů nebo předpisy na ochranu zvířat proti týrání. V rozhodnutí o změně nebo zrušení povolení k provozování záchranné stanice Ministerstvo životního prostředí stanoví, je-li to nezbytné, způsob zabezpečení další péče o živočichy chované v záchranné stanici.

(11) Ministerstvo životního prostředí stanoví prováděcím právním předpisem bližší podmínky pro držení živočichů v záchranných stanicích, zejména s ohledem na možnost zapojení těchto živočichů zpět do volně žijících populací a způsob péče o živočichy.

Ochrana volně žijících ptáků

(1) V zájmu ochrany druhů ptáků, kteří volně žijí na evropském území členských států Evropských společenství (dále jen "ptáci"), je zakázáno

- a) jejich úmyslné usmrcování nebo odchyt jakýmkoliv způsobem,
- b) úmyslné poškozování nebo ničení jejich hnízd a vajec nebo odstraňování hnízd,
- c) sběr jejich vajec ve volné přírodě a jejich držení, a to i prázdných,
- d) úmyslné vyrušování těchto ptáků, zejména během rozmnožování a odchovu mláďat, pokud by šlo o vyrušování významné z hlediska cílů směrnice o ptácích, 4c)
- e) držení druhů ptáků, jejichž lov a odchyt jsou zakázány.

(2) Prodej, přeprava za účelem prodeje, držení a chov za účelem prodeje a nabízení za účelem prodeje živých nebo mrtvých ptáků a jakýchkoliv snadno rozpoznatelných částí ptáků nebo výrobků z ptáků jsou zakázány.

(3) Kdo takové ptáky, na něž se vztahuje zákaz, drží, chová, dopravuje, vyměňuje nebo nabízí za účelem prodeje nebo výměny, je povinen prokázat na výzvu orgánu ochrany přírody nebo strážce přírody jejich zákonný původ a svou totožnost. Při prokázání původu se postupuje obdobně podle § 54.

(4) Ustanovení odstavce 1 písm. a) a e) se nevztahuje na lov některých druhů ptáků vymezený a prováděný v souladu s předpisy o myslivosti a tímto zákonem. Ustanovení odstavce 1 písm. e) a odstavce 2 se nevztahuje na chov ptáků, kteří jsou zvířata, již lze lovit. Seznam těchto druhů stanoví Ministerstvo životního prostředí po dohodě s Ministerstvem zemědělství prováděcím právním předpisem.

(5) Každý, kdo buduje nebo rekonstruuje nadzemní vedení vysokého napětí, je povinen opatřit je ochrannými prostředky, které účinně zabrání usmrcování ptáků elektrickým proudem.

(6) Na zvláště chráněné druhy ptáků podle § 48 se toto ustanovení a § 5b vztahují jen tehdy, neplatí-li pro ně ochrana přísnější, a to podle § 50 až 57 nebo podle zvláštního zákona. 4a)

§ 5b

Podmínky pro odchylný postup při ochraně ptáků

(1) Orgán ochrany přírody může, neexistuje-li jiné uspokojivé řešení, rozhodnutím stanovit postup odchylný od postupu uvedeného v § 5a odst. 1 a 2, je-li to potřebné v zájmu veřejného zdraví nebo veřejné bezpečnosti, v zájmu bezpečnosti leteckého provozu, při prevenci závažných škod na úrodě, domácích zvířatech, lesích, rybářství a vodním hospodářství nebo za účelem ochrany volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin. Odchylný postup může být stanoven také pro účely výzkumu a výuky, opětovného osídlení určitého území populací druhu nebo opětovného vysazení druhu v jeho původní oblasti rozšíření nebo pro chov v lidské péči pro tyto účely.

(2) Orgán ochrany přírody může stanovit odchylný postup podle odstavce 1 pro odchyt, držení nebo jiné využívání ptáků v malém množství za předpokladu, že rozhodnutí o odchylném postupu se vydá jen na základě vyhodnocení stavu místní populace a za stanovení přísně kontrolovaných podmínek.

(3) Rozhodnutí podle odstavce 1 musí obsahovat

- a) označení druhů a množství ptáků, na které se má odchylný postup vztahovat,
- b) prostředky, způsob nebo metody povolené pro odchyt nebo zabíjení,
- c) důvod pro odchylný postup vycházející z odstavce 1 nebo 2, podmínky a časové a místní okolnosti, za nichž lze takto postupovat,
- d) způsob kontrol, které bude orgán ochrany přírody stanovující odchylný postup provádět.

(4) V případě, že se bude odchylný postup týkat blíže neurčeného okruhu osob, stanoví jej Ministerstvo životního prostředí opatřením obecné povahy, které musí obsahovat náležitosti podle odstavce 3 písm. a) až d) a podmínky, za nichž může být odchylný postup uplatněn. Orgánem, který je v takovém případě oprávněn vyhlásit, že podmínky pro odchylný postup nastaly, je místně příslušný orgán ochrany přírody.

(5) Kdo provádí činnosti stanovené podle odstavce 1 nebo 4, je povinen do 31. prosince každého roku nahlásit orgánu ochrany přírody zásah provedený na základě odchýlného postupu. Orgán ochrany přírody o tom neprodleně informuje Ministerstvo životního prostředí.

§ 6

Registrace významných krajinných prvků

(1) Rozhodnutí o registraci významného krajinného prvku vydává orgán ochrany přírody. Účastníkem řízení je vlastník dotčeného pozemku. Rozhodnutí o registraci se oznamuje rovněž nájemci dotčeného pozemku, územně příslušnému stavebnímu úřadu a obci.

(2) V rozhodnutí podle odstavce 1 se kromě náležitostí stanovených obecnými předpisy o správním řízení^{4b)} vždy uvede vymezení významného krajinného prvku a poučení o právních následcích registrace (§ 4 odst. 2).

(3) Rozhodnutí podle odstavce 1 může orgán ochrany přírody, který o registraci rozhodl, zrušit pouze v případě veřejného zájmu.

§ 7

Ochrana dřevin

(1) Dřeviny jsou chráněny podle tohoto ustanovení před poškozováním a ničením, pokud se na ně nevztahuje ochrana přísnější (§ 46 a 48) nebo ochrana podle zvláštních předpisů.⁵⁾

(2) Péče o dřeviny, zejména jejich ošetřování a udržování je povinností vlastníků. Při výskytu nákazy dřevin epidemickými či jinými jejich vážnými chorobami, může orgán ochrany přírody uložit vlastníkům provedení nezbytných zásahů, včetně pokácení dřevin.

§ 8

Povolení ke kácení dřevin

(1) Ke kácení dřevin je nezbytné povolení orgánu ochrany přírody, není-li dále stanoveno jinak. Povolení lze vydat ze závažných důvodů po vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin. Povolení ke kácení dřevin na silničních pozemcích může orgán ochrany přírody vydat jen po dohodě se silničním správním úřadem.⁶⁾

(2) Povolení není třeba ke kácení dřevin z důvodů pěstebních, to je za účelem obnovy porostů nebo při provádění výchovné probírky porostů, při údržbě břehových porostů prováděné při správě vodních toků, k odstraňování dřevin v ochranném pásmu zařízení elektrizační a plynárenské soustavy prováděném při provozování těchto soustav, k odstraňování dřevin v ochranném pásmu zařízení pro rozvod tepelné energie prováděném při provozování těchto zařízení, k odstraňování dřevin za účelem zajištění provozuschopnosti železniční dráhy nebo zajištění plynulé a bezpečné drážní dopravy na této dráze^{6b)} a z důvodů zdravotních, není-li v tomto zákoně stanoveno jinak. Kácení z těchto důvodů musí být oznámeno písemně nejméně 15 dnů předem orgánu ochrany přírody, který je může pozastavit, omezit nebo zakázat, pokud odporuje požadavkům na ochranu dřevin; v případě odstraňování dřevin za účelem zajištění provozuschopnosti železniční dráhy nebo zajištění plynulé a bezpečné drážní dopravy na této dráze tak může učinit jen na základě závazného stanoviska drážního správního úřadu.

(3) Povolení není třeba ke kácení dřevin se stanovenou velikostí, popřípadě jinou charakteristikou. Tuto velikost, popřípadě jinou charakteristiku stanoví Ministerstvo životního prostředí obecně závazným právním předpisem.

(4) Povolení není třeba ke kácení dřevin, je-li jejich stavem zřejmě a bezprostředně ohrožen život či zdraví nebo hrozí-li škoda značného rozsahu. Ten, kdo za těchto podmínek provede kácení, oznámí je orgánu ochrany přírody do 15 dnů od provedení kácení.

(5) Ministerstvo životního prostředí stanoví prováděcím právním předpisem nedovolené zásahy do dřevin, které jsou v rozporu s požadavky na jejich ochranu, náležitosti žádosti o povolení kácení dřevin rostoucích mimo les, náležitosti oznámení o kácení dřevin a období, ve kterém se kácení dřevin zpravidla provádí.

(6) Ke kácení dřevin pro účely stavebního záměru povolovaného v územním řízení, v územním řízení s posouzením vlivů na životní prostředí, ve společném územním a stavebním řízení nebo společném územním a stavebním řízení s posouzením vlivů na životní prostředí je nezbytné závazné stanovisko orgánu ochrany přírody. Toto závazné stanovisko vydává orgán ochrany přírody příslušný k povolení kácení dřevin. Povolení kácení dřevin, včetně uložení přiměřené náhradní výsadby, je-li v závazném stanovisku orgánu ochrany přírody stanovena, vydává stavební úřad a je součástí výrokové části rozhodnutí v územním řízení, v územním řízení s posouzením vlivů na životní prostředí, ve společném územním a stavebním řízení nebo společném územním a stavebním řízení s posouzením vlivů na životní prostředí. Odstavce 1 až 5 a § 9 se použijí pro kácení dřevin pro účely stavebního záměru povolovaného v řízeních podle věty první obdobně.

§ 9

Náhradní výsadba a odvod

(1) Orgán ochrany přírody může ve svém rozhodnutí o povolení kácení dřevin uložit žadateli přiměřenou náhradní výsadbu ke kompenzaci ekologické újmy vzniklé pokácením dřevin. Současně může uložit následnou péči o dřeviny po nezbytně nutnou dobu, nejvýše však na dobu pěti let.

(2) Náhradní výsadbu podle odstavce 1 lze uložit na pozemcích, které nejsou ve vlastnictví žadatele o kácení, jen s předchozím souhlasem jejich vlastníka. Obce vedou přehled pozemků vhodných pro náhradní výsadbu ve svém územním obvodu po předběžném projednání s jejich vlastníkem.

(3) Pokud orgán ochrany přírody neuloží provedení náhradní výsadby podle odstavce 1, je ten, kdo kácí dřeviny z důvodů výstavby a s povolením orgánu ochrany přírody povinen zaplatit odvod do rozpočtu obce, která jej použije na zlepšení životního prostředí. Ten, kdo kácel dřeviny protiprávně, je povinen zaplatit odvod do Státního fondu životního prostředí České republiky.⁷⁾ Výši odvodů, podmínky pro jejich ukládání i případné prominutí stanoví zvláštní zákon.

(4) Zajištěním náhradní výsadby podle odstavce 1 nebo zaplacením odvodu podle odstavce 3 je zároveň splněna povinnost náhradního opatření podle § 86 odst. 2 i náhrady ekologické újmy.⁸⁾

§ 10

Ochrana a využití jeskyní

(1) Jeskyně jsou podzemní prostory vzniklé působením přírodních sil, včetně jejich výplní a přírodních jevů v nich.

(2) Ničit, poškozovat nebo upravovat jeskyně nebo jinak měnit jejich dochovaný stav je zakázáno. Výjimku z tohoto zákazu může udělit orgán ochrany přírody pouze v případech, kdy je to v zájmu ochrany jeskyně nebo kdy jiný veřejný zájem chráněný tímto nebo jiným zákonem výrazně převažuje nad zájmem na ochraně jeskyní.

(3) Pro průzkum nebo výzkum jeskyně je třeba povolení orgánu ochrany přírody. Povolení nepotřebují osoby pověřené orgánem ochrany přírody k provádění monitoringu nebo inventarizace, dále osoby při výkonu státní správy, policie, osoby při plnění úkolů obrany státu a osoby při zajišťování veterinární péče, záchranných služeb nebo správy vodních toků.

(4) Stejně ochrany podle odstavců 2 a 3 jako jeskyně požívají i přírodní jevy na povrchu (například krasové závrtý, škrapy, ponory a vývěry krasových vod), které s jeskyněmi souvisejí.

(5) Zjištění jeskyně při dobývání nerostných surovin nebo při provádění geologických prací je osoba oprávněná k dobývání⁹⁾ nebo osoba provádějící geologické práce povinna bezodkladně oznámit orgánu ochrany přírody. Osoba oprávněná k dobývání je též povinna po nezbytně nutnou dobu, pokud nebude ohrožena bezpečnost a ochrana zdraví při práci, zastavit dobývací činnosti, které by mohly poškodit zjištěnou jeskyni, a na své náklady zajistit dokumentaci jeskyně. Dokumentaci předá orgánu ochrany přírody. Obsah a rozsah dokumentace stanoví Ministerstvo životního prostředí vyhláškou.

§ 11

Ochrana paleontologických nálezů

(1) Kdo učiní paleontologický nález, který sám rozpozná, je povinen zajistit jeho ochranu před zničením, poškozením nebo odcizením a opatřit jej údaji o nálezových okolnostech, zejména místě nálezů. Dále je povinen na písemné vyzvání orgánu ochrany přírody sdělit údaje o učiněném nálezů a umožnit přístup a dokumentaci tohoto nálezů osobám pověřeným orgánem ochrany přírody.

(2) Vlastník pozemku, na němž byl paleontologický nález učiněn, nebo ten, kdo vykonává činnosti, při nichž k nálezů došlo, je povinen umožnit na žádost orgánu ochrany přírody osobám tímto orgánem pověřeným provedení záchranného paleontologického výzkumu a po dobu jeho konání, nejdéle však po dobu osmi dnů od ohlášení nálezů, nedohodnou-li se strany jinak, zdržet se na místě nálezů činností, která by mohla vést k jeho zničení nebo poškození. Po ukončení záchranného paleontologického výzkumu musí být osobám pověřeným orgánem ochrany přírody umožněno provádět odborný paleontologický dohled nad dalšími pracemi.

(3) Vývoz paleontologických nálezů je povolen jen se souhlasem orgánu ochrany přírody.

§ 12

Ochrana krajinného rázu a přírodní park

(1) Krajinný ráz, kterým je zejména přírodní, kulturní a historická charakteristika určitého místa či oblasti, je chráněn před činnostmi snižující jeho estetickou a přírodní hodnotu. Zásahy do krajinného rázu, zejména umístování a povolování staveb, mohou být prováděny pouze s ohledem na zachování významných krajinných prvků, zvláště chráněných území, kulturních dominant krajiny, harmonické měřítko a vztahy v krajině.

(2) K umístování a povolování staveb, jakož i jiných činnostem, které by mohly snížit nebo změnit krajinný ráz, je nezbytný souhlas orgánu ochrany přírody. Podrobnosti ochrany krajinného rázu může stanovit Ministerstvo životního prostředí obecně závazným právním předpisem.

(3) K ochraně krajinného rázu s významnými soustředěnými estetickými a přírodními hodnotami, který není zvláště chráněn podle části třetí tohoto zákona, může orgán ochrany přírody zřídit obecně závazným právním předpisem přírodní park a stanovit omezení takového využití území, které by znamenalo zničení, poškození nebo rušení stavu tohoto území.

(4) Krajinný ráz se neposuzuje v zastavěném území a v zastavitelných plochách, pro které je územním plánem nebo regulačním plánem stanoveno plošné a prostorové uspořádání a podmínky ochrany krajinného rázu dohodnuté s orgánem ochrany přírody^{9a)}.

§ 13

Přechodně chráněné plochy

(1) Území s dočasným nebo nepředvídaným výskytem významných rostlinných nebo živočišných druhů, nerostů nebo paleontologických nálezů může orgán ochrany přírody svým rozhodnutím vyhlásit za přechodně chráněnou plochu. Přechodně chráněnou plochu lze vyhlásit též z jiných vážných důvodů, zejména vědeckých, studijních či informačních. Přechodně chráněná plocha se vyhláší na předem stanovenou dobu, případně na opakované období, například dobu hnízdění. V rozhodnutí o jejím vyhlášení se omezí takové využití území, které by znamenalo zničení, poškození nebo rušení vývoje předmětu ochrany.

(2) Vznikne-li vlastníku či nájemci pozemku v důsledku ochranných podmínek přechodně chráněné plochy újma nikoliv nepatrná, přísluší mu na jeho žádost finanční náhrada od orgánu ochrany přírody, který přechodně chráněnou plochu vyhlásil. Orgán ochrany přírody při rozhodování o výši finanční náhrady může požadovat doložení žádosti doklady či údaji o výnosu pozemku.

ČÁST TŘETÍ

Zvláště chráněná území

HLAVA PRVNÍ

§ 14

Kategorie zvláště chráněných území

(1) Území přírodovědecky či esteticky velmi významná nebo jedinečná lze vyhlásit za zvláště chráněná; přitom se stanoví podmínky jejich ochrany.

(2) Kategorie zvláště chráněných území jsou

- a) národní parky,
- b) chráněné krajinné oblasti,
- c) národní přírodní rezervace,
- d) přírodní rezervace,
- e) národní přírodní památky,
- f) přírodní památky.

HLAVA DRUHÁ

Díl 1

Vymezení národních parků

§ 15

Národní parky

(1) Rozsáhlá území s typickým reliéfem a geologickou stavbou a převažujícím výskytem přirozených nebo člověkem málo pozmeněných ekosystémů, jedinečná a významná v národním či mezinárodním měřítku z hlediska ekologického, vědeckého, vzdělávacího nebo osvětového, lze vyhlásit za národní parky.

(2) Veškeré využití národních parků musí být podřízeno zachování jejich ekologicky stabilních přirozených ekosystémů odpovídajících danému stanovišti a dosažení jejich přirozené biologické rozmanitosti a musí být v souladu s cíli ochrany sledovanými jejich vyhlášením.

(3) Dlouhodobým cílem ochrany národních parků je zachování nebo postupná obnova přirozených ekosystémů včetně zajištění nerušeného průběhu přírodních dějů v jejich přirozené dynamice na převažující ploše území národních parků a zachování nebo postupné zlepšování stavu ekosystémů, jejichž existence je podmíněna činností člověka, významných z hlediska biologické rozmanitosti, na zbývajícím území národních parků.

(4) Posláním národních parků je naplňovat dlouhodobé cíle ochrany národních parků a také umožnit využití území národních parků k trvale udržitelnému rozvoji, ke vzdělávání, výchově, výzkumu a k přírodě šetrnému turistickému využití, a to způsoby, které nejsou v rozporu s dlouhodobými cíli ochrany národního parku.

(5) Národní parky a jejich ochranná pásma se vyhláší tímto zákonem.

§ 15a

Národní park České Švýcarsko

Předmět ochrany, slovní vymezení hranic a orientační grafické znázornění průběhu hranic Národního parku České Švýcarsko jsou uvedeny v příloze č. 1 k tomuto zákonu.

§ 15b

Krkonošský národní park

Předmět ochrany, slovní vymezení hranic a orientační grafické znázornění průběhu hranic Krkonošského národního parku a slovní vymezení hranic a orientační grafické znázornění průběhu hranic ochranného pásma Krkonošského národního parku jsou uvedeny v příloze č. 2 k tomuto zákonu.

§ 15c

Národní park Podyjí

Předmět ochrany, slovní vymezení hranic a orientační grafické znázornění průběhu hranic Národního parku Podyjí a slovní vymezení hranic a orientační grafické znázornění průběhu hranic ochranného pásma Národního parku Podyjí jsou uvedeny v příloze č. 3 k tomuto zákonu.

§ 15d

Národní park Šumava

Předmět ochrany, slovní vymezení hranic a orientační grafické znázornění průběhu hranic Národního parku Šumava jsou uvedeny v příloze č. 4 k tomuto zákonu.

Díl 2

Ochrana národních parků a zajištění péče o národní parky

§ 16

Základní ochranné podmínky národních parků

(1) Na celém území národních parků je zakázáno

- a) umísťovat nebo povolovat důlní díla, včetně souvisejících důlních staveb nebo zařízení, kromě zajištění a likvidace stávajících důlních děl,
- b) vymezovat nové průmyslové zóny,
- c) stanovovat průzkumná území,
- d) těžít nerosty, rašelinu nebo slatinu, kromě těžby stavebního kamene a písku pro stavby na území národního parku,
- e) odstraňovat odpady, které mají původ mimo území národního parku,
- f) povolovat nebo uskutečňovat záměrné rozšiřování geograficky nepůvodních druhů rostlin,
- g) zavádět intenzivní chovy zvířete, jako jsou obory, farmové chovy nebo bažantnice,
- h) měnit stávající vodní režim pozemků,
- i) vypouštět živočichy, kromě vypouštění živočichů na základě schválených záchranných programů nebo živočichů vyléčených záchrannými stanicemi v místě jejich nálezu,
- j) umísťovat světelné zdroje mimo uzavřené objekty, které směřují světelný tok nad vodorovnou rovinu procházející středem světelného zdroje,
- k) provádět ohňostroje nebo používat zábavní pyrotechniku, nebo
- l) létat v rozporu s podmínkami stanovenými v opatření obecné povahy vydaném podle jiného právního předpisu⁴⁹⁾, kromě letů pro zajištění bezpečnosti státu, ochrany osob, majetku nebo veřejného pořádku, a letů pro potřeby orgánů ochrany přírody.

(2) Na území národních parků mimo zastavěná území obcí a zastavitelné plochy obcí je zakázáno

- a) používat prostředky nebo vykonávat činnosti, které mohou způsobit podstatné změny v biologické rozmanitosti, struktuře a funkci ekosystémů v rozporu s cíli ochrany zón národního parku nebo s režimem zón národního parku,
- b) umísťovat, povolovat nebo provádět stavby, mimo staveb nevyžadujících územní rozhodnutí nebo územní souhlas a určených pro účely ochrany přírody, péče o zemědělské pozemky a lesy, turistiky, správy vodních toků, požární ochrany a záchranných prací, obrany státu, ochrany státních hranic nebo památkové ochrany,
- c) odstraňovat svrchní vrstvu půdy nebo provádět terénní úpravy, mimo staveb nevyžadujících územní rozhodnutí nebo územní souhlas a určených pro účely ochrany přírody, péče o zemědělské pozemky a lesy, turistiky, správy vodních toků, požární

ochrany a záchranných prací, obrany státu a ochrany státních hranic, nebo mimo provádění údržby kulturních památek,

d) povolovat nebo provádět geologické práce,

e) sbírat nerosty, rostliny nebo odchyťvat živočichy, s výjimkou běžného obhospodařování pozemků, výzkumu povoleného nebo organizovaného orgánem ochrany přírody, výkonu práva myslivosti, práva rybářství nebo práva obecného užívání lesů podle jiného právního předpisu,

f) používat na pozemcích mimo zahrady umělá hnojiva, kejdu, silážní šťávy nebo pozemky vápnit,

g) vysévat nebo vysazovat rostliny mimo zahrady; to neplatí pro vysazování nebo vysévání stanovištně původních dřevin nebo místních odrůd ovocných dřevin,

h) používat biocidy mimo budovy,

i) skladovat pohonné hmoty nebo chemické přípravky mimo místa vyhrazená orgánem ochrany přírody na časově omezené období,

j) odstraňovat odpady, které mají původ na území národního parku, mimo místa vyhrazená orgánem ochrany přírody,

k) upravovat přirozená koryta vodních toků nebo odstraňovat z přirozených koryt vodních toků splaveniny nebo jiné přirozeně vzniklé překážky, s výjimkou případů bezprostředního ohrožení života nebo zdraví osob nebo hrozby vzniku značných škod na majetku,

l) vjíždět a setrávat s motorovými vozidly a obytnými přívěsy mimo silnice, místní komunikace a místa vyhrazená orgánem ochrany přírody, s výjimkou vjezdu a setrávání vozidel základních složek integrovaného záchranného systému, obecní policie, ozbrojených sil České republiky, Celní správy České republiky, Vězeňské služby České republiky, dalších orgánů veřejné moci, veterinární služby, vozidel správců vodních toků, provozovatelů vodovodů a kanalizací, energetických soustav, ropovodů, produktovodů a veřejných komunikačních sítí při plnění jejich úkolů nebo vozidel potřebných pro lesní a zemědělské hospodaření v národním parku a vozidel vlastníků a nájemců nemovitých věcí v souvislosti s jejich užíváním,

m) jezdit na kole nebo na koni mimo silnice, místní komunikace a místa vyhrazená orgánem ochrany přírody, s výjimkou jízdy prováděné členy základních složek integrovaného záchranného systému, obecní policie, ozbrojených sil České republiky, Celní správy České republiky, Vězeňské služby České republiky, pracovníky dalších orgánů veřejné moci, pracovníky veterinární služby a pracovníky správce vodního toku při plnění jejich úkolů nebo vlastníky a nájemci nemovitých věcí v souvislosti s jejich užíváním,

n) provozovat horolezecké sporty, splouvání vodních toků nebo jiné vodní sporty mimo místa vyhrazená orgánem ochrany přírody,

o) tábořit mimo místa vyhrazená orgánem ochrany přírody,

p) rozdělovat ohně mimo místa vyhrazená orgánem ochrany přírody,

q) pořádat nebo organizovat sportovní, turistické nebo jiné veřejné akce mimo místa vyhrazená orgánem ochrany přírody,

r) provozovat volný nebo stánkový prodej mimo budovy,

s) provozovat letadla způsobilá létat bez pilota⁵⁰⁾ nebo modely letadel, nebo

t) provádět chemický posyp cest, s výjimkou údržby silnic I. třídy.

§ 16a

Bližší ochranné podmínky Národního parku České Švýcarsko

(1) Na celém území Národního parku České Švýcarsko je zakázáno

a) zasahovat do přirozeného vývoje skalních útvarů z jiných důvodů, než je bezprostřední ohrožení lidského života či zdraví nebo bezprostředně hrozící škoda na majetku značného rozsahu,

b) používat hospodářských zvířat k tahu a jezdit na nich mimo silnice a místní komunikace a místa vyhrazená orgánem ochrany přírody; tento zákaz se nevztahuje na běžné obhospodařování pozemků se souhlasem jejich vlastníka nebo nájemce, nebo

c) nocovat v přírodě mimo místa vyhrazená orgánem ochrany přírody opatřením obecné povahy.

(2) Na celém území Národního parku České Švýcarsko mimo zastavěná území obcí je zakázáno volné pobíhání domácích zvířat.

(3) Na celém území Národního parku České Švýcarsko lze jen se souhlasem orgánu ochrany přírody

a) zřizovat nové vyhlídky nebo zpřístupňovat skalní útvary schodišti a žebříky nebo tato zařízení odstraňovat,

b) umísťovat informační, reklamní a propagační zařízení,

c) otevírat zemníky, nebo

d) měnit druhy nebo způsoby využití pozemků, mimo zastavěné území obcí a zastavitelné plochy obcí.

§ 16b

Bližší ochranné podmínky Krkonošského národního parku

Na celém území Krkonošského národního parku lze jen se souhlasem orgánu ochrany přírody

- a) měnit druhy nebo způsoby využití pozemků mimo zastavěné území obcí a zastavitelné plochy obcí, nebo
- b) provádět orbu trvalých travních porostů.

§ 16c

Bližší ochranné podmínky Národního parku Podyjí a jeho ochranného pásma

(1) Na celém území Národního parku Podyjí lze jen se souhlasem orgánu ochrany přírody

- a) měnit druhy nebo způsoby využití pozemků mimo zastavěné území obcí a zastavitelné plochy obcí, nebo
- b) provádět orbu trvalých travních porostů.

(2) Provozovatel vodní elektrárny ve Vranově nad Dyjí je povinen zajistit ekologicky únosný režim průtoků v řece Dyji.

(3) Účelem ochranného pásma Národního parku Podyjí je vedle zabezpečení území národního parku před rušivými vlivy okolí též ochrana jeho krajinářských a přírodních hodnot a zvýšená péče o sídla na území ochranného pásma Národního parku Podyjí.

§ 16d

Bližší ochranné podmínky Národního parku Šumava

Na celém území Národního parku Šumava lze jen se souhlasem orgánu ochrany přírody

- a) provádět úpravu a údržbu koryt vodních toků a jiných vodních ploch,
- b) budovat nové či rekonstruovat stávající povrchové odvodnění pozemků, mimo zastavěné území obcí a zastavitelné plochy obcí,
- c) měnit druhy nebo způsoby využití pozemků, mimo zastavěné území obcí a zastavitelné plochy obcí, nebo
- d) provádět orbu trvalých travních porostů.

§ 17

Klidová území národního parku

(1) Klidová území národního parku jsou území s omezeným pohybem osob z důvodu umožnění nerušeného vývoje ekosystémů nebo jejich složek, které jsou citlivé na nadměrný pohyb osob a zranitelné vlivem rušivých vlivů s ním spojených.

(2) V klidových územích národního parku je zakázáno pohybovat se mimo cesty nebo trasy vyhrazené orgánem ochrany přírody, s výjimkou vlastníků a nájemců pozemků při vstupu na jejich pozemky, členů základních složek integrovaného záchranného systému, obecní policie, ozbrojených sil České republiky, Celní správy České republiky, Vězeňské služby České republiky, pracovníků dalších orgánů veřejné moci, pracovníků odborné organizace státní památkové péče, pracovníků veterinární služby, pracovníků správců vodních toků a provozovatelů vodovodů a kanalizací, energetických soustav, ropovodů, produktovodů a veřejných komunikačních sítí při plnění jejich úkolů. Při vyhrazení cesty nebo trasy může orgán ochrany přírody stanovit podmínky týkající se rozsahu, způsobu a času pohybu na této cestě nebo trase.

(3) Klidová území národního parku stanoví Ministerstvo životního prostředí opatřením obecné povahy.

(4) Hranice klidového území národního parku a informace o podmínkách pohybu na cestách nebo trasách v klidovém území národního parku vyznačí orgán ochrany přírody v terénu způsobem stanoveným vyhláškou Ministerstva životního prostředí.

§ 18

Členění území národních parků

(1) Území národních parků se člení podle cílů ochrany a stavu ekosystémů na 4 zóny ochrany přírody, a to:

- a) zóna přírodní se vymezí na ucelených plochách, kde převažují přirozené ekosystémy, s cílem je zachovat a umožnit v nich nerušený průběh přírodních procesů,
- b) zóna přírodě blízká se vymezí na plochách, kde převažují člověkem částečně pozměněné ekosystémy, s cílem dosažení stavu odpovídajícího přirozeným ekosystémům,

c) zóna soustředěné péče o přírodu se vymezí na plochách, kde převažují člověkem významně pozmeněné ekosystémy, s cílem zachování nebo postupného zlepšování stavu ekosystémů, významných z hlediska biologické rozmanitosti, jejichž existence je podmíněna trvalou činností člověka nebo obnovy přírodě blízkých ekosystémů, a

d) zóna kulturní krajiny se vymezí na zastavěných plochách a zastavitelných územích obcí určených k jejich udržitelnému rozvoji a na plochách, kde převažují člověkem pozmeněné ekosystémy určené k trvalému využívání člověkem.

(2) Do jednotlivých zón ochrany přírody lze zařadit i území, která nespĺňují charakteristiku zón podle odstavce 1, ale jejich zařazení je nezbytné z důvodů udržení jednotného způsobu péče o zónu a dosažení cíle ochrany zóny národního parku.

(3) Do jednotlivých zón ochrany přírody lze zařadit i jednotlivá území do maximální souvislé plochy 5 ha, která nespĺňují charakteristiku zón podle odstavce 1 a neslouží k dosažení cíle zóny národního parku, ale jejich zařazení je nezbytné z důvodů udržení celistvosti plochy segmentu zóny; tato území mohou tvořit maximálně jednu desetinu plochy segmentu zóny.

(4) Zóny přírodní se vymezují tak, aby byly minimalizovány nepříznivé vlivy působící na pozemky jiných vlastníků lesa mimo zónu přírodní a přírodě blízkou a na pozemky mimo území národního parku.

(5) Vymezení a změny jednotlivých zón ochrany přírody národního parku, včetně území podle odstavce 3, a jejich charakteristiku podle přírodních podmínek a cílů ochrany stanoví Ministerstvo životního prostředí vyhláškou.

(6) Projednávání změn zón ochrany přírody národního parku lze podle odstavce 5 poprvé zahájit nejdříve 15 let po nabytí účinnosti první vyhlášky, kterou byly zóny ochrany přírody tohoto národního parku podle odstavce 5 vymezeny.

(7) Na části území národního parku, která není součástí žádné ze zón ochrany přírody národního parku a leží mimo zastavěná území obcí a zastavitelné plochy obcí, je zakázáno používat prostředky nebo vykonávat činnosti, které mohou způsobit podstatné změny v biologické rozmanitosti, struktuře a funkci ekosystémů.

§ 18a

Režim zón národních parků

(1) V zóně přírodní lze provádět pouze zásahy, které nejsou v rozporu s cílem ochrany této zóny. Výjimečně lze provádět i jiná opatření, je-li to nezbytné z důvodu ochrany životů a zdraví osob, ochrany majetku nebo ochrany přírody, a to:

- a) zásahy proti šíření geograficky nepůvodních druhů organismů,
- b) hašení požárů a provádění preventivních opatření proti vzniku lesních požárů podle zákona o požární ochraně; preventivní opatření lze provádět po předchozím projednání s orgánem ochrany přírody a při zohlednění cílů ochrany národního parku,
- c) odstraňování nepotřebných staveb,
- d) regulace početních stavů spárkaté zvěře,
- e) opatření k zajištění bezpečnosti návštěvníků na turistických trasách,
- f) údržba základní cestní sítě stanovené zásadami péče o národní park,
- g) zásahy za účelem ochrany populací zvláště chráněných druhů rostlin nebo živočichů,
- h) monitoring nebo výzkum, který nemění přírodní prostředí,
- i) údržba vyznačených turistických nebo cyklistických tras, nebo
- j) jednorázová obnova nebo zlepšení přirozeného vodního režimu.

(2) V zóně přírodě blízké lze provádět pouze zásahy, které nejsou v rozporu s cílem ochrany této zóny, s výjimkou opatření uvedených v odstavci 1, opatření k podpoře přirozené ekologické stability anebo přirozené biologické rozmanitosti ekosystémů, revitalizačních opatření a opatření na ochranu lesa.

(3) V zóně soustředěné péče o přírodu lze provádět pouze zásahy, které nejsou v rozporu s cílem ochrany této zóny, s výjimkou opatření uvedených v odstavcích 1 a 2, opatření na obnovu nebo zachování ekologické stability a biologické rozmanitosti ekosystémů a opatření na obnovu nebo zachování biotopů a populací vzácných a ohrožených druhů rostlin a živočichů.

(4) V zóně kulturní krajiny lze provádět pouze opatření nebo zásahy, které neohrožují předmět ochrany národního parku a naplňování cílů ochrany národního parku.

(5) Ustanovení § 16 není při provádění zásahů a opatření podle odstavců 1 až 4 dotčeno.

(6) Na územích zařazených do zóny přírodní, zóny přírodě blízké nebo zóny soustředěné péče o přírodu podle § 18 odst. 3 se neuplatní režim zón stanovený v odstavcích 1 až 3 a lze na nich realizovat opatření nebo zásahy, které neohrožují předmět ochrany národního parku a naplňování cílů ochrany národního parku.

§ 19

Omezení činností v národních parcích a návštěvní řád národního parku

(1) Podmínky omezení a výčet turistických a rekreačních činností, které jsou na území národního parku zakázány nebo omezeny právními předpisy, opatřeními obecné povahy nebo rozhodnutími vydanými podle tohoto zákona nebo podle jiných právních předpisů, zveřejňuje orgán ochrany přírody v návštěvním řádu národního parku.

(2) Návštěvní řád národního parku zveřejňuje orgán ochrany přírody ve formě elektronického dokumentu na svých internetových stránkách. Návštěvní řád může být zveřejněn také pro část území národního parku.

§ 20

Rada národního parku

(1) K projednání a posouzení všech důležitých dokumentů ochrany a řízení národního parku a jeho ochranného pásma, zejména členění území národního parku do zón ochrany přírody a zásad péče o národní park, zřizuje orgán ochrany přírody radu národního parku (dále jen "rada") jako iniciativní a konzultační orgán pro záležitosti příslušného národního parku.

(2) Členy rady jsou delegovaní zástupci všech obcí a krajů, na jejichž území se národní park a jeho ochranné pásmo rozkládá, a v horských oblastech zástupci Horské služby. Další členy rady z významných právnických a fyzických osob, zejména z oblastí ochrany přírody, lesnictví, zemědělství, vodního hospodářství, obchodu a cestovního ruchu, odborníků z vědeckých a odborných pracovišť, popřípadě z jiných orgánů státní správy, jmenuje a odvolává orgán ochrany přírody.

(3) Návrh zón národního parku, návrh klidových území národního parku, cesty a trasy navržené k vyhrazení v klidových územích národního parku a místa navržená k vyhrazení je orgán ochrany přírody národního parku povinen dohodnout s radou. Návrh zásad péče o národní park dohodne orgán ochrany přírody s radou postupem podle § 38a.

(4) Nedojde-li k dohodě podle odstavce 3, předloží rada prostřednictvím orgánu ochrany přírody neprodleně rozpor se svým stanoviskem Ministerstvu životního prostředí, které na základě shromážděných podkladů může návrh upravit. O změně návrhu informuje radu.

§ 21

Právo myslivosti a rybářství v národních parcích

(1) Držitelé a uživatelé honiteb nebo uživatelé rybářských revírů v národních parcích jsou povinni při výkonu práva myslivosti a práva rybářství podle jiných právních předpisů¹⁰⁾ postupovat tak, aby se udržoval nebo zlepšoval stav ekosystémů národního parku a aby byly zachovány nebo podporovány jejich přirozené ekologické funkce.

(2) Při výkonu práva myslivosti nebo práva rybářství na územích zařazených do zóny přírodní nebo zóny přírodě blízké se nepoužijí ustanovení jiného právního předpisu upravujícího povinnost přikrmovat zvěř a o stanovení způsobu hospodaření a postupu zarybňování v rybářském revíru⁵¹⁾.

(3) Výkon práva myslivosti a práva rybářství podle jiných právních předpisů¹⁰⁾ může být v určitých částech národního parku nebo na celém jeho území rozhodnutím nebo, je-li okruh adresátů neurčitý, opatřením obecné povahy orgánu ochrany přírody omezen nebo vyloučen.

§ 22

Lesy národních parků

(1) Lesy v národním parku nejsou lesy hospodářskými.

(2) S lesy, s pozemky určenými k plnění funkcí lesa a s jiným majetkem ve vlastnictví státu souvisejícím s plněním funkcí lesa na území národního parku a jeho ochranného pásma je podle své územní příslušnosti uvedené v § 78 příslušná hospodařit správa národního parku.

§ 22a

Nakládání s lesy v národních parcích

(1) Vlastníci nebo nájemci lesů v národních parcích jsou povinni hospodařit v nich tak, aby byly zachovány nebo podporovány jejich přirozené ekologické funkce a biologická rozmanitost.

(2) Při provádění péče o lesy zařazené do zóny přírodní a do zóny přírodě blízké se nepoužijí ustanovení jiného právního předpisu o povinnosti obnovovat a vychovávat lesní porosty, o lhůtách k zalesnění holin a o lhůtách k zajištění lesních porostů na lesních pozemcích, o povinném provádění meliorací a hrazení bystřin v lesích ani ustanovení o povinném přednostním provádění nahodilé těžby⁵²⁾. Při provádění péče o lesy zařazené do zóny přírodní a do zóny přírodě blízké se dále nepoužijí ustanovení jiného právního předpisu o povinném provádění opatření⁵³⁾ na předcházení nebo zabránění působení škodlivých činitelů a na odstranění nebo zmírnění jejich následků, s výjimkou preventivních opatření proti vzniku lesních požárů.

(3) Lesy zařazené do zóny přírodní se nezahrnují do výpočtu závazných ustanovení lesních hospodářských plánů podle jiného právního předpisu, rovněž se v nich neumísťují těžby a nenavrhují výchovná a pěstební opatření v lesních hospodářských plánech. V lesích zařazených do zóny přírodě blízké se závazné ustanovení lesního hospodářského plánu maximální celková výše těžeb stanoví jako součet těžeb umístěných v jednotlivých lesních porostech.

§ 22b

Nakládání se zemědělskými pozemky v národních parcích

(1) Vlastníci nebo nájemci pozemků, které jsou součástí zemědělského půdního fondu v národních parcích, jsou povinni hospodařit na nich tak, aby byly zachovány nebo podporovány jejich ekologické funkce a biologická rozmanitost.

(2) Při provádění péče o pozemky, které jsou součástí zemědělského půdního fondu v zóně přírodní nebo zóně přírodě blízké, se přednostně uplatňují postupy, které směřují k naplnění cílů ochrany těchto zón podle § 18 odst. 1 písm. a) nebo b). Na tyto pozemky se nevztahují ustanovení zákona o ochraně zemědělského půdního fondu.

§ 23

Omezení zcizitelnosti vlastnického práva státu k některým pozemkům v národních parcích

(1) Na území národních parků nelze zcizit pozemky, které jsou ve vlastnictví státu.

(2) Za zcizení podle odstavce 1 se nepovažují směny pozemků odůvodněné zájmy ochrany přírody.

§ 24

zrušen

HLAVA TŘETÍ

§ 25

Chráněné krajinné oblasti

(1) Rozsáhlá území s harmonicky utvářenou krajinou, charakteristicky vyvinutým reliéfem, významným podílem přirozených ekosystémů lesních a trvalých travních porostů, s hojným zastoupením dřevin, popřípadě s dochovanými památkami historického osídlení, lze vyhlásit za chráněné krajinné oblasti.

(2) Hospodářské využívání těchto území se provádí podle zón odstupňované ochrany tak, aby se udržoval a zlepšoval jejich přírodní stav a byly zachovány a vytvářeny optimální ekologické funkce těchto území. Rekreační využití je přípustné, pokud nepoškozuje přírodní hodnoty chráněných krajinných oblastí.

(3) Chráněné krajinné oblasti, jejich poslání a bližší ochranné podmínky vyhlašuje vláda republiky nařízením.

§ 26

Základní ochranné podmínky chráněných krajinných oblastí

(1) Na celém území chráněných krajinných oblastí je zakázáno

- a) zneškodňovat odpady mimo místa vyhrazená se souhlasem orgánu ochrany přírody,
- b) tábořit a rozdělávat ohně mimo místa vyhrazená se souhlasem orgánu ochrany přírody,
- c) vjíždět a setrvávat s motorovými vozidly a obytnými přívěsy mimo silnice a místní komunikace a místa vyhrazená se souhlasem orgánu ochrany přírody, kromě vjezdu a setrávání vozidel orgánů státní správy, vozidel potřebných pro lesní a zemědělské hospodaření, obranu státu a ochranu státních hranic, požární ochranu a zdravotní a veterinární službu,
- d) povolovat nebo uskutečňovat záměrné rozšiřování geograficky nepůvodních druhů rostlin a živočichů,
- e) používat otrávených návnad při výkonu práva myslivosti,
- f) stavět nové dálnice, sídelní útvary a plavební kanály,
- g) pořádat automobilové a motocyklové soutěže,
- h) provádět chemický posyp cest,
- i) měnit dochované přírodní prostředí v rozporu s bližšími podmínkami ochrany chráněné krajinné oblasti.

(2) Na území první zóny chráněné krajinné oblasti je dále zakázáno

- a) umisťovat a povolovat nové stavby,
- b) povolovat a měnit využití území,
- c) měnit současnou skladbu a plochy kultur, nevyplývá-li změna z plánu péče o chráněnou krajinnou oblast,
- d) hnojit pozemky, používat kejdu, silážní šťávy a ostatní tekuté odpady,

e) těžit nerosty a humolity.

(3) Na území první a druhé zóny chráněné krajinné oblasti je dále zakázáno

a) hospodařit na pozemcích mimo zastavěná území obcí způsobem vyžadujícím intenzivní technologie, zejména prostředky a činnosti, které mohou způsobit podstatné změny v biologické rozmanitosti, struktuře a funkci ekosystémů anebo nevratně poškodovat půdní povrch, používat biocidy, měnit vodní režim či provádět terénní úpravy značného rozsahu,

b) zavádět intenzivní chovy zvířete, například obory, farmové chovy, bažantnice,

c) pořádat soutěže na jízdních kolech mimo silnice, místní komunikace a místa vyhrazená se souhlasem orgánu ochrany přírody.

§ 27

Členění území chráněných krajinných oblastí

(1) K bližšímu určení způsobu ochrany přírody chráněných krajinných oblastí se vymezují zpravidla 4, nejméně však 3 zóny odstupňované ochrany přírody; první zóna má nejpřísnější režim ochrany. Podrobnější režim zón ochrany přírody chráněných krajinných oblastí upravuje právní předpis, kterým se chráněná krajinná oblast vyhláší.

(2) Vymezení a změny jednotlivých zón ochrany přírody stanoví Ministerstvo životního prostředí vyhláškou.

HLAVA ČTVRTÁ

§ 28

Národní přírodní rezervace

(1) Menší území mimořádných přírodních hodnot, kde jsou na přirozený reliéf s typickou geologickou stavbou vázány ekosystémy významné a jedinečné v národním či mezinárodním měřítku, může orgán ochrany přírody vyhlásit za národní přírodní rezervace; stanoví přitom také jejich bližší ochranné podmínky.

(2) Využívání národní přírodní rezervace je možné jen v případě, že se jím uchová či zlepší dosavadní stav přírodního prostředí.

§ 29

Základní ochranné podmínky národních přírodních rezervací

Na celém území národních přírodních rezervací je zakázáno

a) hospodařit na pozemcích způsobem vyžadujícím intenzivní technologie, zejména prostředky a činnosti, které mohou způsobit změny v biologické rozmanitosti, struktuře a funkci ekosystémů nebo nevratně poškodovat půdní povrch, provádět chemizaci, změnu vodního režimu a terénní úpravy,

b) povolovat a umisťovat stavby,

c) těžit nerosty a humolity,

d) vstupovat a vjíždět mimo cesty vyznačené se souhlasem orgánu ochrany přírody, kromě vlastníků a nájemců pozemků, osob zajišťujících lesní a zemědělské hospodaření, obranu státu a ochranu státních hranic, požární ochranu, zdravotní a veterinární službu, při výkonu této činnosti,

e) povolovat nebo uskutečňovat záměrné rozšiřování geograficky nepůvodních druhů rostlin a živočichů,

f) provozovat horolezectví, létání na padácích a závěsných kluzácích a jezdit na kolech mimo silnice, místní komunikace a místa vyhrazená orgánem ochrany přírody,

g) zavádět intenzivní chovy zvířete, například obory, farmové chovy a bažantnice a používat otrávených návnad při výkonu práva myslivosti,

h) vjíždět motorovými vozidly, kromě vozidel orgánů státní správy, vozidel potřebných pro lesní a zemědělské hospodaření, obranu státu a ochranu státních hranic, požární ochranu, zdravotní a veterinární službu,

i) sbírat či odchyťovat rostliny a živočichy, nejde-li o případy podle § 30,

j) tábořit a rozdělávat ohně mimo místa vyhrazená orgánem ochrany přírody,

k) měnit dochované přírodní prostředí v rozporu s bližšími podmínkami ochrany národní přírodní rezervace.

§ 30

Právo myslivosti a rybářství v národních přírodních rezervacích

Výkon rybářského a mysliveckého práva v národních přírodních rezervacích je možný jen se souhlasem orgánu ochrany přírody.

§ 31

Lesy národních přírodních rezervací

Lesy v národních přírodních rezervacích nelze zařazovat do kategorie lesů hospodářských;¹¹⁾ ustanovení o zásazích proti škůdcům¹²⁾ a o případech mimořádných okolností a nepředvídaných škod³⁾ lze použít jen se souhlasem a v rozsahu stanoveném orgánem ochrany přírody.

§ 32

Právo vlastnictví k některému majetku v národních přírodních rezervacích

Lesy, lesní půdní fond, vodní toky, vodní plochy a nezastavěné pozemky na území národních přírodních rezervací, které jsou ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona ve státním vlastnictví, nelze zcizit. Tím nejsou dotčena práva fyzických a právnických osob podle předpisů o majetkové restituci. 13)

§ 33

Přírodní rezervace

(1) Menší území soustředěných přírodních hodnot se zastoupením ekosystémů typických a významných pro příslušnou geografickou oblast může orgán ochrany přírody vyhlásit za přírodní rezervace; stanoví přitom také jejich bližší ochranné podmínky.

(2) Nezastavěné pozemky na území přírodních rezervací, které jsou ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona ve státním vlastnictví, lze zcizit jen se souhlasem Ministerstva životního prostředí. Tím nejsou dotčena práva fyzických a právnických osob podle předpisů o majetkové restituci. 13)

§ 34

Základní ochranné podmínky v přírodních rezervacích

(1) Na celém území přírodních rezervací je zakázáno

- a) hospodařit na pozemcích způsobem vyžadujícím intenzivní technologie, zejména prostředky a činnosti, které mohou způsobit změny v biologické rozmanitosti, struktuře a funkci ekosystému anebo nevratně poškodovat půdní povrch,
- b) používat biocidy,
- c) povolovat a umisťovat nové stavby,
- d) povolovat nebo uskutečňovat záměrné rozšiřování geograficky nepůvodních druhů rostlin a živočichů,
- e) sbírat či odchytávat rostliny a živočichy, kromě výkonu práva myslivosti a rybářství či sběru lesních plodů,
- f) měnit dochované přírodní prostředí v rozporu s bližšími podmínkami ochrany přírodní rezervace.

(2) Výkon práva myslivosti a rybářství může příslušný orgán omezit, pokud tento výkon je v rozporu s podmínkami ochrany území přírodní rezervace.

HLAVA PÁTÁ

§ 35

Národní přírodní památka

(1) Přírodní útvar menší rozlohy, zejména geologický či geomorfologický útvar, naleziště nerostů nebo vzácných či ohrožených druhů ve fragmentech ekosystémů, s národním nebo mezinárodním ekologickým, vědeckým či estetickým významem, a to i takový, který vedle přírody formoval svou činností člověk, může orgán ochrany přírody vyhlásit za národní přírodní památku; stanoví přitom také její bližší ochranné podmínky.

(2) Změny či poškození národních přírodních památek či jejich hospodářské využívání, pokud by tím hrozilo jejich poškození, je zakázáno.

(3) Lesy, lesní půdní fond, vodní toky, vodní plochy a nezastavěné pozemky na území národních přírodních památek, které jsou ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona ve státním vlastnictví, nelze zcizit. Tím nejsou dotčena práva fyzických a právnických osob podle předpisů o majetkové restituci. 13)

§ 36

Přírodní památka

(1) Přírodní útvar menší rozlohy, zejména geologický či geomorfologický útvar, naleziště vzácných nerostů nebo ohrožených druhů ve fragmentech ekosystémů, s regionálním ekologickým, vědeckým či estetickým významem, a to i takový, který vedle přírody formoval svou činností člověk, může orgán ochrany přírody vyhlásit za přírodní památku; stanoví přitom také její bližší ochranné podmínky.

(2) Změna nebo poškozování přírodní památky nebo její hospodářské využívání vedoucí k jejímu poškození jsou zakázány.

(3) Nezastavěné pozemky na území přírodních památek, které jsou ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona ve státním vlastnictví, lze zcizit jen se souhlasem Ministerstva životního prostředí. Tím nejsou dotčena práva fyzických a právnických osob podle předpisů o majetkové restituci.13)

HLAVA ŠESTÁ

§ 37

Ochranná pásma zvláště chráněných území

(1) Je-li třeba zabezpečit zvláště chráněná území, s výjimkou chráněné krajinné oblasti, před rušivými vlivy z okolí, může být pro ně vyhlášeno ochranné pásmo, ve kterém lze vymežit činnosti a zásahy, které jsou vázány na předchozí souhlas orgánu ochrany přírody. Ochranné pásmo vyhláší orgán, který zvláště chráněné území vyhlásil, a to stejným způsobem. Pokud se ochranné pásmo národní přírodní rezervace, národní přírodní památky, přírodní rezervace nebo přírodní památky nevyhlásí, je jím území do vzdálenosti 50 m od hranic zvláště chráněného území. Orgán ochrany přírody může při vyhlášení zvláště chráněného území stanovit, že se zvláště chráněné území vyhláší bez ochranného pásma.

(2) K umístování, povolování nebo provádění staveb, změně způsobu využití pozemků, terénním úpravám, změnám vodního režimu pozemků nebo k nakládání s vodami, k použití chemických prostředků a ke změnám druhu pozemku v ochranném pásmu zvláště chráněného území je nutný souhlas orgánu ochrany přírody.

(3) V ochranném pásmu národního parku se souhlas orgánu ochrany přírody dále vyžaduje k

- a) táboření mimo místa vyhrazená orgánem ochrany přírody opatřením obecné povahy a mimo zastavěná území obcí,
- b) zemědělskému hospodaření, pokud by tím docházelo k překročení ekologicky únosného režimu přísunu živin do půdy, zejména draslíku, dusíku a fosforu,
- c) odstraňování odpadů, nebo
- d) pořádání hromadných sportovních, turistických a jiných veřejných akcí mimo místa vyhrazená orgánem ochrany přírody opatřením obecné povahy a mimo zastavěná území obcí.

(4) Souhlas k činnostem podle odstavců 2 a 3, k nimž není třeba povolení správního orgánu podle jiného právního předpisu, vydává orgán ochrany přírody rozhodnutím, nebo, je-li okruh adresátů neurčitý, opatřením obecné povahy.

§ 38

Plány péče o národní přírodní rezervace, přírodní rezervace, národní přírodní památky, přírodní památky a chráněné krajinné oblasti

(1) Plán péče o národní přírodní rezervaci, přírodní rezervaci, národní přírodní památku nebo přírodní památku a ochranné pásmo těchto zvláště chráněných území nebo o chráněnou krajinnou oblast (dále jen "plán péče") je odborný a koncepční dokument ochrany přírody, který na základě údajů o dosavadním vývoji a současném stavu zvláště chráněného území navrhuje opatření na zachování nebo zlepšení stavu předmětu ochrany ve zvláště chráněném území a na zabezpečení zvláště chráněného území před nepříznivými vlivy okolí v jeho ochranném pásmu. Plán péče slouží jako podklad pro jiné druhy plánovacích dokumentů^{14a)} a pro rozhodování orgánů ochrany přírody. Pro fyzické ani právnické osoby není závazný.

(2) Zpracování plánu péče zajišťuje orgán ochrany přírody příslušný k vyhlášení zvláště chráněného území. Zpracování plánů péče o chráněné krajinné oblasti zajišťuje Ministerstvo životního prostředí.

(3) Před schválením plánu péče vydá orgán ochrany přírody oznámení o možnosti seznámit se s návrhem plánu péče. Oznámení zveřejní na portálu veřejné správy a zašle dotčeným obcím, které je zveřejní na své úřední desce.

(4) Návrh plánu péče projedná orgán ochrany přírody rovněž s dotčenými obcemi a kraji. O způsobu vypořádání připomínek vlastníků, obcí a krajů sepíše orgán ochrany přírody protokol, kterým zároveň plán péče schválí. Plán péče schvaluje orgán ochrany přírody zpravidla na období 10 až 15 let.

(5) Schválený plán péče uloží orgán ochrany přírody v ústředním seznamu ochrany přírody (§ 42) a předá v elektronické podobě na technickém nosiči dat dotčeným obcím a krajům.

(6) Realizaci péče o národní přírodní rezervace, přírodní rezervace, národní přírodní památky a přírodní památky a jejich ochranná pásma a o chráněné krajinné oblasti zajišťují orgány ochrany přírody příslušné ke schválení plánu péče, přitom postupují podle schváleného plánu péče.

(7) Ministerstvo životního prostředí stanoví prováděcím právním předpisem obsah plánů péče o jednotlivé kategorie zvláště chráněných území a postup jejich zpracování.

§ 38a

Zásady péče o národní parky

(1) Zásady péče o národní parky a jejich ochranná pásma (dále jen "zásady péče") jsou koncepční odborné dokumenty ochrany přírody, které na základě údajů o dosavadním vývoji a současném stavu ekosystémů národních parků a jejich ochranných pásem stanoví rámcové zásady péče nezbytné pro zachování nebo zlepšení stavu předmětů ochrany národních parků a v ochranných pásmech pro zabezpečení národních parků před nepříznivými vlivy z okolí. Zásady péče dále stanoví postup a způsob naplňování dlouhodobých cílů ochrany národních parků a jejich poslání. Zásady péče slouží jako podklad pro jiné druhy plánovacích dokumentů^{14a)} a pro rozhodování orgánů ochrany přírody.

(2) Zpracování zásad péče zajišťuje orgán ochrany přírody.

(3) Orgán ochrany přírody se souhlasem Ministerstva životního prostředí vydá oznámení o možnosti seznámit se s návrhem zásad péče, který zveřejní na portálu veřejné správy a zašle dotčeným obcím, které jej zveřejní na svých úředních deskách, a dále jej zašle dotčeným krajům. Připomínky k návrhu zásad péče může podat každý ve lhůtě 60 dnů ode dne zveřejnění oznámení na portálu veřejné správy.

(4) Orgán ochrany přírody vyhodnotí připomínky došlé ve lhůtě podle odstavce 3 a upraví návrh zásad péče. Vypořádání došlých připomínek zveřejní orgán ochrany přírody na svých internetových stránkách a na portálu veřejné správy. Upravený návrh zásad péče dohodne s radou. Dohodnuté zásady péče předloží orgán ochrany přírody Ministerstvu životního prostředí ke schválení.

(5) Nedojde-li k dohodě podle odstavce 4, předloží rada prostřednictvím orgánu ochrany přírody neprodleně rozpor se svým stanoviskem Ministerstvu životního prostředí, které na základě shromážděných podkladů může návrh upravit. O změně návrhu informuje radu.

(6) Zásady péče schvaluje Ministerstvo životního prostředí zpravidla na období 15 až 20 let. Schválené zásady péče uloží Ministerstvo životního prostředí v ústředním seznamu ochrany přírody a předá v elektronické podobě na technickém nosiči dat dotčeným obcím a krajům.

(7) Péči o národní parky a jejich ochranná pásma podle zásad péče zajišťuje orgán ochrany přírody.

(8) Ministerstvo životního prostředí stanoví vyhláškou obsah zásad péče a postup jejich zpracování a projednání."

§ 39

Smluvní ochrana

(1) Ochrana evropsky významných lokalit je zajišťována přednostně v součinnosti s vlastníky pozemků. Pro evropsky významné lokality lze namísto vyhlášení národní přírodní rezervace, národní přírodní památky, přírodní rezervace, přírodní památky nebo památného stromu, včetně jejich ochranných pásem, prohlásit území za chráněné nebo strom za památný, pokud již nejsou zvláště chráněny podle tohoto zákona, na základě písemné smlouvy uzavřené mezi vlastníkem dotčeného pozemku a příslušným orgánem ochrany přírody. Smluvně lze dále chránit i stromy nebo jiná území se soustředěnými přírodními hodnotami, kde jsou zastoupeny významné či jedinečné ekosystémy v rámci příslušné biogeografické oblasti nebo stanoviště vzácných či ohrožených druhů živočichů a rostlin, pokud již nejsou zvláště chráněny podle tohoto zákona. Smlouva musí obsahovat zejména

a) vymezení ochranných podmínek chráněného území nebo památného stromu,

b) způsob péče o chráněné území nebo strom.

Takto zřízená ochrana je na základě smlouvy vázána k pozemku formou věcného břemene, o jehož zápis do katastru nemovitostí požádá příslušný orgán ochrany přírody. Náležitosti obsahu smlouvy upraví Ministerstvo životního prostředí prováděcím právním předpisem.

(2) Chráněné území označí, nestanoví-li to smlouva jinak, na svůj náklad orgán, který je oprávněn k jejich vyhlášení. Způsob označení chráněného území a památného stromu v terénu i v mapových podkladech stanoví Ministerstvo životního prostředí prováděcím obecně závazným právním předpisem. Označené chráněné území nebo označený památný strom je zakázáno poškozovat.

Postup při projednávání záměrů na vyhlášení zvláště chráněných území

§ 40

nadpis vypuštěn

(1) Je-li třeba vyhlásit chráněné území nebo jeho ochranné pásmo podle části třetí tohoto zákona, zajistí orgán ochrany přírody zpracování záměru na vyhlášení zvláště chráněného území nebo jeho ochranného pásma. V záměru orgán ochrany přírody vyhodnotí stav dochovaného přírodního prostředí v území a navrhne vhodný způsob a rozsah ochrany území včetně jeho bližších ochranných podmínek.

(2) Záměr na vyhlášení národní přírodní rezervace, přírodní rezervace, národní přírodní památky, přírodní památky nebo ochranného pásma těchto zvláště chráněných území zašle orgán ochrany přírody příslušný k jejich vyhlášení obcím a krajům, jejichž území se záměr dotýká. Vlastníkům nemovitých věcí dotčených záměrem, zapsaným v katastru nemovitostí, dále zašle písemné oznámení o předložení záměru k projednání spolu s informací o tom, kde je možno se seznámit s jeho

úplným zněním, kdo je oprávněn podat k němu námítky a kdy uplyne lhůta pro jejich podání. Oznámení zároveň zveřejní na portálu veřejné správy.

(3) Záměr na vyhlášení národního parku, chráněné krajinné oblasti nebo ochranného pásma národního parku zašle Ministerstvo životního prostředí obcím a krajům, jejichž území se záměr dotýká. Vlastníkům nemovitých věcí dotčených záměrem, zapsaným v katastru nemovitostí, doručí Ministerstvo životního prostředí formou veřejné vyhlášky písemné oznámení o předložení záměru k projednání spolu s informací o tom, kde je možno se seznámit s jeho úplným zněním, kdo je oprávněn podat k němu námítky a kdy uplyne lhůta pro jejich podání. Ministerstvo životního prostředí zveřejní oznámení o předložení záměru k projednání spolu s informací o tom, kde je možno se seznámit s jeho úplným zněním, kdo je oprávněn podat k němu námítky a kdy uplyne lhůta pro jejich podání, na portálu veřejné správy. Dotčené obce zveřejní na žádost Ministerstva životního prostředí oznámení do 5 dnů ode dne, kdy jim oznámení bylo doručeno, na úředních deskách obcí.

(4) Písemné námítky k předloženému záměru mohou uplatnit dotčené obce a kraje ve lhůtě 90 dnů od obdržení záměru a vlastníci nemovitých věcí dotčených navrhovanou ochranou ve lhůtě 90 dnů od doručení písemného oznámení o předložení záměru k projednání podle odstavce 2, jinak ve lhůtě 90 dnů ode dne doručení oznámení veřejnou vyhláškou podle odstavce 3 na portálu veřejné správy. Námítky proti návrhu podle odstavce 2 se podávají orgánu ochrany přírody příslušnému k vyhlášení zvláště chráněného území nebo jeho ochranného pásma, námítky podle odstavce 3 Ministerstvu životního prostředí; k námítkám uplatněným po uvedené lhůtě se nepřihlíží. Vlastník je oprávněn uplatnit námítky jen proti takovému navrženému způsobu nebo rozsahu ochrany, jímž by byl dotčen ve výkonu svých práv nebo povinností. Orgán ochrany přírody rozhodne o došlých námítkách do 60 dnů od uplynutí lhůty pro uplatnění námitek. Orgán ochrany přírody uvede záměr do souladu s námítkami, kterým bylo vyhověno.

(5) Od doby zveřejnění záměru na vyhlášení části přírody podle odstavců 2 a 3 za zvláště chráněné území až do vyhlášení zvláště chráněného území, nejdéle však po dobu dvou let, se musí každý zdržet všech zásahů, které by negativně měnily či poškozovaly dochovaný stav přírody území navrhovaného ke zvláštní ochraně.

(6) Rozsah dotčených nemovitostí nebo rozsah omezení vlastníkům nemovitých věcí vyplývající z vymezení zvláště chráněného území nebo jeho ochranného pásma nebo zón ochrany přírody národního parku anebo chráněné krajinné oblasti, z bližších ochranných podmínek zvláště chráněného území nebo z výčtu činností vázaných na souhlas v ochranném pásmu uvedených v návrhu právního předpisu, kterým se vyhláší nebo mění zvláště chráněné území nebo jeho ochranné pásmo, nesmí přesáhnout rozsah omezení nebo rozsah ochrany vyplývajících ze záměru podle odstavce 1, upraveného podle rozhodnutí o námítkách podle odstavce 4.

(7) Náležitosti a obsah záměru podle odstavce 1 stanoví Ministerstvo životního prostředí vyhláškou.

§ 41

nadpis vypuštěn

V případě, že je potřeba u již vyhlášeného zvláště chráněného území nebo jeho ochranného pásma změnit jejich vymezení, bližší ochranné podmínky zvláště chráněného území nebo činnosti vázané na souhlas v ochranném pásmu, projedná orgán ochrany přírody navrženou změnu obdobně podle § 40 odst. 2 až 4. Změna se projednává pouze s těmi vlastníky nemovitých věcí zapsaných v katastru nemovitostí, obcemi a kraji, jichž se dotýká.

§ 42

Evidence a označování zvláště chráněných území

(1) Zvláště chráněná území jsou evidována v ústředním seznamu ochrany přírody (dále jen "ústřední seznam"). V ústředním seznamu se evidují též evropsky významné lokality, ptačí oblasti a chráněná území podle § 39.

(2) Ústřední seznam je informační systém veřejné správy, do kterého může každý nahlížet v přítomnosti pověřeného pracovníka nebo způsobem využívajícím dálkový přístup. Správcem ústředního seznamu je Ministerstvo životního prostředí a jeho provozovatelem je Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky (dále jen "Agentura"). Ministerstvo životního prostředí stanoví vyhláškou členění ústředního seznamu, jeho obsah a náležitosti, výčet, způsob a podmínky předávání dokumentů do ústředního seznamu, způsob a podmínky nakládání s dokumenty a daty v ústředním seznamu včetně způsobu a podmínek jejich zveřejňování.

(3) Orgán ochrany přírody po vyhlášení zvláště chráněného území nebo jeho ochranného pásma ohlásí příslušnému katastrálnímu úřadu údaje, popřípadě změny těchto údajů týkající se ochrany nemovitých věcí podle tohoto zákona k zápisu do katastru nemovitostí¹⁶⁾.

(4) K označení národních parků, chráněných krajinných oblastí, národních přírodních rezervací a národních přírodních památek se užívá velkého státního znaku České republiky. Na označení přírodních rezervací a přírodních památek se užívá malého státního znaku České republiky.

(5) Podrobnosti o způsobu označení zvláště chráněných území v terénu i mapových podkladech stanoví Ministerstvo životního prostředí obecně závazným právním předpisem.

§ 43

Výjimky ze zákazů ve zvláště chráněných územích

(1) Výjimky ze zákazů ve zvláště chráněných územích podle § 16, § 16a odst. 1, § 16a odst. 2, § 17 odst. 2, § 26, § 29, § 34, § 35 odst. 2 a § 36 odst. 2 může orgán ochrany přírody povolit v případě, kdy jiný veřejný zájem převažuje nad zájmem ochrany přírody, nebo v zájmu ochrany přírody anebo tehdy, pokud povolovaná činnost významně neovlivní zachování

stavu předmětu ochrany zvláště chráněného území.

(2) Orgán ochrany přírody může výjimku podle odstavce 1, která se týká blíže neurčeného okruhu osob, povolit též opatřením obecné povahy.

(3) Vyhrazení míst a tras podle § 16a odst. 1 písm. c), § 16 odst. 2, § 17 odst. 2, § 29 a § 37 odst. 3 písm. a) a d) stanoví orgán ochrany přírody opatřením obecné povahy.

§ 44

Závazné stanovisko k některým činnostem ve zvláště chráněných územích

(1) Bez závazného stanoviska orgánu ochrany přírody nelze učinit ohlášení stavby, vydat územní rozhodnutí, územní souhlas, stavební povolení, rozhodnutí o změně užívání stavby, kolaudační souhlas, je-li spojen se změnou stavby, povolení k odstranění stavby či k provedení terénních úprav podle stavebního zákona, povolení k nakládání s vodami a k vodním dílům, povolení k některým činnostem či udělit souhlas podle vodního zákona na území národního parku nebo chráněné krajinné oblasti.

(2) Závazné stanovisko podle odstavce 1 se nevydává, jde-li o stavby

a) v zastavěném území obce ve čtvrté zóně chráněné krajinné oblasti,

b) v zastavěném území města, které se nachází na území chráněné krajinné oblasti.

(3) V bližších ochranných podmínkách zvláště chráněných území lze vymezit činnosti a zásahy, které jsou vázány na předchozí souhlas orgánu ochrany přírody.

§ 44a

Územní plánování a stavební činnost ve zvláště chráněných územích a jejich ochranných pásmech

Orgány územního plánování a stavební úřady vykonávají svoji působnost tak, aby byly zachovány a vytvářeny optimální ekologické funkce zvláště chráněných území a jejich ochranných pásem, prostupnost krajiny a aby byla zachována a podporována biologická rozmanitost. Urbanistické a architektonické řešení musí respektovat měřítko, charakter a strukturu zástavby s cílem zachování rázu sídel.

§ 44b

Souhlasy k činnostem vymezeným v bližších ochranných podmínkách

Souhlas k činnostem vymezeným v bližších ochranných podmínkách, k nimž není třeba povolení správního orgánu podle jiného právního předpisu, vydává orgán ochrany přírody rozhodnutím nebo, pokud je okruh adresátů neurčitý, opatřením obecné povahy.

§ 45

Zrušení zvláště chráněných území a jejich ochranných pásem

(1) Orgán, který vyhlásil území včetně ochranného pásma za zvláště chráněné, je oprávněn zrušit ochranu stejným způsobem, jakým bylo provedeno její vyhlášení, a to pouze z důvodů, pro něž lze udělit výjimku z bližších podmínek ochrany (§ 43) anebo pokud důvody pro zvláštní ochranu zanikly.

(2) Smluvní zvláštní ochranu území vyhlášenou podle § 39 lze zrušit na základě písemné dohody uzavřené mezi vlastníkem pozemku a orgánem ochrany přírody oprávněným k vyhlásování. V případě nesouhlasu vlastníka pozemku rozhoduje o zrušení orgán ochrany přírody, který je dohodu oprávněn uzavřít.

ČÁST ČTVRTÁ

NATURA 2000

HLAVA PRVNÍ

POSTUP PŘI VYTVÁŘENÍ SOUSTAVY NATURA 2000 A JEJÍ OCHRANA

Oddíl první

Evropsky významné lokality

§ 45a

Vytvoření národního seznamu

(1) Jako evropsky významné lokality budou do národního seznamu zařazeny ty lokality, které v biogeografické oblasti nebo oblastech, k nimž náležejí, významně přispívají

a) k udržení nebo obnově příznivého stavu alespoň jednoho typu evropských stanovišť nebo alespoň jednoho evropsky významného druhu z hlediska jejich ochrany, nebo

b) k udržení biologické rozmanitosti biogeografické oblasti.

U druhů živočichů vyskytujících se v rozsáhlých areálech evropsky významné lokality odpovídají vybraným místům v přirozeném areálu rozšíření těchto druhů, jež se vyznačují fyzikálními a biologickými faktory nezbytnými pro jejich život a rozmnožování.

(2) Lokality, které budou zařazeny do národního seznamu, stanoví vláda nařízením, kde stanoví hranice biogeografických oblastí na území České republiky a pro každou z nich uvede zejména:

a) název lokality, její zeměpisnou polohu včetně mapy lokality a její rozlohu,

b) které typy evropských stanovišť a které evropsky významné druhy, vyžadující územní ochranu, se na lokalitě přirozeně vyskytují a

c) v jaké kategorii podle § 14 včetně ochranných pásem bude navrženo lokalitu po zařazení do evropského seznamu vyhlásit, pokud nebude chráněna smluvně podle § 39 nebo pokud pro zachování předmětu ochrany nebude dostatečná ochrana podle § 45c odst. 2.

Národní seznam odlišuje lokality s výskytem prioritních typů přírodních stanovišť a prioritních druhů.

(3) Ministerstvo životního prostředí předloží národní seznam spolu s dalšími požadovanými informacemi o každé lokalitě Komisi.

(4) Sporné lokality oznámí Ministerstvo životního prostředí ve Sbírce zákonů formou sdělení.

§ 45b

Předběžná ochrana evropsky významných lokalit

(1) Poškozování evropsky významné lokality zařazené do národního seznamu a sporné lokality je zakázáno. Za poškozování se nepovažuje řádné hospodaření prováděné v souladu s platnými právními předpisy^{19a)} a smlouvami uzavřenými dle § 69 tohoto zákona. Výjimku z tohoto zákazu může udělit orgán ochrany přírody pouze z naléhavých důvodů převažujícího veřejného zájmu. Tím nejsou dotčeny § 45h a 45i a ochranné podmínky zvláště chráněných území. Orgán ochrany přírody, který výjimku udělil, o tom neprodleně informuje Ministerstvo životního prostředí.

(2) Předběžná ochrana lokalit podle odstavce 1 přestává platit dnem následujícím po dni jejich vyhlášení podle § 45c odst. 1 za evropsky významnou lokalitu zařazenou do evropského seznamu, nebo po zveřejnění v přehledu evropsky významných lokalit, které nebyly zařazeny do evropského seznamu, vyhlášeném Ministerstvem životního prostředí formou sdělení ve Sbírce zákonů.

§ 45c

Ochrana evropsky významných lokalit

(1) Evropsky významné lokality zařazené do evropského seznamu vyhlásí ve lhůtě 90 dnů od účinnosti příslušného rozhodnutí Komise vláda nařízením, ve kterém u každé evropsky významné lokality uvede její název, zeměpisnou polohu a rozlohu. Způsob označení vyhlášených evropsky významných lokalit v terénu a mapových podkladech stanoví Ministerstvo životního prostředí vyhláškou.

(2) Evropsky významné lokality vyhlášené podle odstavce 1 jsou chráněny před poškozováním a ničením. Využívají se pouze tak, aby nedošlo k závažnému nebo nevratnému poškození nebo ke zničení evropských stanovišť anebo stanovišť evropsky významných druhů vyžadujících územní ochranu tvořících jejich předmět ochrany a aby nebyla narušena jejich celistvost. K zásahům, které by mohly vést k takovým nežádoucím důsledkům, si musí ten, kdo tyto zásahy zamýšlí, předem opatřit souhlas orgánu ochrany přírody. Tento odstavec se na území evropsky významné lokality vyhlášené podle odstavce 1 vztahuje jen tehdy, neplatí-li pro ně ochrana podle části třetí tohoto zákona. Ochrana podle částí druhé a páté tohoto zákona a ustanovení § 45h a 45i nejsou dotčeny.

(3) Pro zachování nebo zlepšení dochovaného stavu předmětů ochrany v evropsky významných lokalitách zajišťuje Ministerstvo životního prostředí zpracování souhrnných doporučených opatření pro evropsky významné lokality. Souhrnné doporučené opatření pro evropsky významné lokality a ptačí oblasti předává Ministerstvo životního prostředí do Ústředního seznamu ochrany přírody a zveřejňuje je na portálu veřejné správy.

(4) K zajištění udržení příznivého stavu evropských stanovišť nebo stanovišť evropsky významných druhů, které jsou předmětem ochrany evropsky významných lokalit, lze území evropsky významných lokalit nebo jejich části vyhlásit za zvláště chráněná území nebo zde zřídit smluvně chráněná území podle § 39. Vyžaduje-li udržení příznivého stavu předmětu ochrany evropsky významné lokality přísnější ochranu než podle odstavce 2, stanoví vláda nařízením u této evropsky významné lokality nebo její části kategorie zvláště chráněných území, ve kterých je příslušné orgány ochrany přírody vyhlásí, nebude-li tato ochrana zajištěna smluvně. Takto vláda postupuje v případě, že tato evropsky významná lokalita není dosud vyhlášena za zvláště chráněné území a její ochrana není zajištěna ani smluvně podle § 39.

(5) Orgány ochrany přírody do 30 dnů ode dne vyhlášení nařízení vlády podle odstavce 1 ve Sbírce zákonů upozorní formou veřejné vyhlášky podle § 25 správního řádu vlastníky pozemků v evropsky významných lokalitách nebo jejich částech, jejichž ochranu je podle nařízení vlády podle § 45a odst. 2 třeba zajistit vyhlášením zvláště chráněného území, že jejich ochrana na dotčeném pozemku v případě, že to § 39 připouští, může být zajištěna smluvně. Pokud vlastník pozemku ve lhůtě

60 dnů ode dne doručení upozornění neučiní žádný písemný evropsky významná lokalita vyhlášena jako zvláště chráněné území v kategorii ochrany stanovené národním seznamem, a to úkon směřující k uzavření smlouvy, nebo na základě tohoto úkonu nedojde ve lhůtě dvou let k uzavření smlouvy podle § 39, bude postupem stanoveným tímto zákonem pro vyhlášení zvláště chráněného území příslušné kategorie. Vyhlášení zvláště chráněných území podle odstavce 4 provedou příslušné orgány ochrany přírody nejpozději do 6 let od přijetí lokality do evropského seznamu.

§ 45d

Pokud při vytváření návrhu národního seznamu podle § 45a přesáhnou evropsky významné lokality s výskytem jednoho nebo více typů prioritních přírodních stanovišť a prioritních druhů 5 % rozlohy území České republiky, Ministerstvo životního prostředí v souladu s právem Evropských společenství¹⁹⁾ projedná s Komisí odpovídající návrh na redukované uplatnění kritérií pro výběr všech lokalit významných pro Společenství.

Oddíl druhý

§ 45e

Ptačí oblasti

(1) Jako ptačí oblasti se vymezí území nejvhodnější pro ochranu z hlediska výskytu, stavu a početnosti populací těch druhů ptáků vyskytujících se na území České republiky a stanovených právními předpisy Evropských společenství,^{4c)} které stanoví vláda nařízením.

(2) Ptačí oblasti vymezí vláda nařízením s cílem zajistit přežití druhů ptáků uvedených v odstavci 1 a rozmnožování v jejich areálu rozšíření, přičemž vezme v úvahu požadavky těchto druhů na ochranu; přitom může stanovit činnosti, ke kterým je třeba souhlas orgánů ochrany přírody, přičemž zohlední hospodářské požadavky, požadavky rekreace, sportu a rozvojové záměry dotčených obcí a krajů podle územně plánovací dokumentace; na území vojenských újezdů zohlední požadavky na zajištění obrany státu.

(3) Vymezení ptačích oblastí podle odstavce 2 na území, které není dosud zvláště chráněno podle části třetí tohoto zákona, je možné pouze po projednání s dotčenými kraji a obcemi. O projednání se sepíše zápis s informací o způsobu vypořádání všech připomínek. Vypořádání bude respektovat požadavky právních předpisů Evropských společenství.

(4) O způsobu hospodaření v ptačích oblastech je možno s vlastníkem nebo nájemcem pozemku uzavřít smlouvu. Pokud vlastníci nebo nájemci pozemků projeví písemně o uzavření takové smlouvy zájem, orgán ochrany přírody je s nimi povinen ve lhůtě 90 dnů zahájit o této smlouvě jednání. Orgán ochrany přírody smlouvu uzavře, pokud tato smlouva nebude v rozporu s právními předpisy Evropských společenství a tímto zákonem. Pokud smlouva na základě požadavků vlastníka nebo nájemce pozemku obsahuje ustanovení o provádění činností podmíněných souhlasem orgánů ochrany přírody podle odstavce 2, tento souhlas se pro danou činnost prováděnou vlastníkem nebo nájemcem pozemku nevyžaduje.

(5) O případných sporech mezi orgánem ochrany přírody na straně jedné a ostatními subjekty uvedenými v odstavcích 3 a 4 na straně druhé, zejména z hlediska ochrany jejich práv ve vztahu k požadavkům právních předpisů Evropských společenství a ustanovení odstavců 3 a 4, rozhodne soud.

(6) Ministerstvo životního prostředí v případě potřeby zajistí zpracování souhrnu doporučených opatření k zachování příznivého stavu populací těchto druhů z hlediska ochrany.

(7) Způsob označení ptačích oblastí v terénu stanoví Ministerstvo životního prostředí prováděcím právním předpisem.

Oddíl třetí

§ 45f

Sledování stavu ptačích oblastí, evropsky významných lokalit a evropsky významných druhů

(1) Orgány ochrany přírody sledují stav ptačích oblastí, evropsky významných druhů a jednotlivých typů evropských stanovišť, zejména evropsky významných lokalit; získané informace předávají Ministerstvu životního prostředí. Na základě tohoto sledování Ministerstvo životního prostředí vypracuje každé 3 roky zprávu o plnění ustanovení § 5a, 5b a 45e a každých 6 let zprávu o realizaci opatření podle § 5 odst. 7, § 10, 45a, 45b, 45c, 45g, 45h, 45i, 49, 50, 54 a 56, která musí obsahovat zejména informace o těchto opatřeních, jakož i zhodnocení jejich vlivu na stav evropských stanovišť a jejich jednotlivých typů a evropsky významných druhů z hlediska jejich ochrany a hlavní výsledky sledování jejich stavu se zvláštním zřetelem na prioritní typy přírodních stanovišť a prioritní druhy. Zprávu předloží Komisi a veřejnosti.

(2) Vláda nařízením v souladu s právními předpisy Evropských společenství¹⁹⁾ a § 3 odst. 1 písm. q) a r) tohoto zákona stanoví, jaký stav evropského stanoviště a jaký stav evropsky významného druhu se z hlediska ochrany považuje za příznivý.

Oddíl čtvrtý

§ 45g

Podmínky pro vydávání povolení, souhlasů, stanovisek nebo výjimek ze zákazů

Povolení, souhlas, kladné stanovisko nebo výjimku ze zákazu podle tohoto zákona pro evropsky významnou lokalitu nebo ptačí oblast může udělit orgán ochrany přírody pouze v případě, že bude vyloučeno závažné nebo nevratné poškození přírodních stanovišť a biotopů druhů, k jejichž ochraně je evropsky významná lokalita nebo ptačí oblast určena, ani nedojde k

soustavnému nebo dlouhodobému vyrušování druhů, k jejichž ochraně jsou tato území určena, pokud by takové vyrušování mohlo být významné z hlediska účelu tohoto zákona, nestanoví-li §45i jinak.

Hodnocení důsledků koncepcí a záměrů na evropsky významné lokality a ptačí oblasti

§ 45h

(1) Jakákoliv koncepce^{19b)} nebo záměr,^{19c)} který může samostatně nebo ve spojení s jinými významně ovlivnit předmět ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti, podléhá hodnocení jeho důsledků na toto území a stav jeho ochrany z uvedených hledisek. To se nevztahuje na plány péče zpracované orgánem ochrany přírody pro toto území.

(2) Při hodnocení důsledků koncepcí a záměrů podle odstavce 1 se postupuje podle zvláštních právních předpisů o posuzování vlivů na životní prostředí,^{19d)} pokud § 45i nebo § 4 odst. 4 nestanoví jiný postup.

§ 45i

(1) Ten, kdo zamýšlí pořídit koncepci nebo uskutečnit záměr uvedený v § 45h odst. 1 (dále jen „předkladatel“), je povinen návrh koncepce nebo záměru předložit orgánu ochrany přírody ke stanovisku, zda může mít samostatně nebo ve spojení s jinými koncepcemi nebo záměry významný vliv na předmět ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti. Orgán ochrany přírody vydá odůvodněné stanovisko do 30 dnů ode dne doručení žádosti. V případě politiky územního rozvoje a územně plánovací dokumentace se předkládá zpráva o jejím uplatňování, nebo její zadání, anebo návrh obsahu aktualizace či změny územně plánovací dokumentace.

(2) Jestliže orgán ochrany přírody svým stanoviskem podle odstavce 1 významný vliv podle § 45h odst. 1 nevyloučí, musí být daná koncepce nebo záměr předmětem posouzení podle tohoto odstavce postupem podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí^{3b)}. Nevyloučí-li výsledek posouzení podle tohoto odstavce významný negativní vliv koncepce nebo záměru na předmět ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti, musí předkladatel zpracovat varianty řešení, jejichž cílem je významný negativní vliv vyloučit, nebo v případě, že vyloučení není možné, alespoň zmírnit; tyto varianty musí být také předmětem posouzení podle tohoto odstavce postupem podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí. Politika územního rozvoje a územně plánovací dokumentace se posuzují podle zvláštního právního předpisu¹⁷⁾.

(3) Posouzení podle odstavce 2 nebo hodnocení podle § 67 mohou provádět pouze fyzické osoby, které jsou držiteli zvláštní autorizace (dále jen "autorizace"). Podmínkou pro udělení autorizace je bezúhonnost, vysokoškolské vzdělání odpovídajícího zaměření a vykonání zkoušky odborné způsobilosti. Autorizaci uděluje a odnímá Ministerstvo životního prostředí. Autorizace se uděluje na dobu 5 let a prodlužuje se opakovaně o dalších 5 let za podmínek stanovených prováděcím právním předpisem. Rozsah požadovaného vzdělání, obsah zkoušky a důvody pro odnětí autorizace stanoví Ministerstvo životního prostředí prováděcím právním předpisem. Při posuzování odborné kvalifikace státních příslušníků členských států Evropské unie se postupuje podle zvláštního právního předpisu.^{19e)} Autorizace k činnostem podle § 45h a 67 vzniká též marným uplynutím lhůty a způsobem podle § 28 až 30 zákona o volném pohybu služeb.

(4) Za bezúhonného se pro účely tohoto zákona považuje ten, kdo nebyl pravomocně odsouzen pro trestný čin spáchaný z nedbalosti, jehož skutková podstata souvisí s autorizovanou činností, nebo pro trestný čin spáchaný úmyslně, anebo se na něj podle zvláštního právního předpisu nebo rozhodnutí prezidenta republiky hledí, jako by nebyl odsouzen. Ministerstvo si za účelem doložení bezúhonnosti vyžádá podle zvláštního právního předpisu^{19h)} výpis z evidence Rejstříku trestů. Žádost o vydání výpisu z evidence Rejstříku trestů a výpis z evidence Rejstříku trestů se předávají v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup. Při posuzování bezúhonnosti státních příslušníků členských států Evropské unie se postupuje podle zvláštního právního předpisu.^{19f)}

(5) V souladu se zvláštním právním předpisem^{19g)} se autorizace podle odstavce 3 nevyžaduje u osoby, která je usazena v jiném členském státě Evropské unie a na území České republiky hodlá dočasně nebo ojediněle vykonávat činnosti uvedené v odstavci 3, pokud prokáže, že

a) je státním příslušníkem členského státu Evropské unie a

b) je oprávněna k výkonu činností uvedených v odstavci 3 podle právních předpisů jiného členského státu Evropské unie.

(6) O nesplnění požadavků podle odstavce 5 písm. a) a b) vydá Ministerstvo životního prostředí rozhodnutí ve lhůtě 15 dnů ode dne, kdy mu byly předloženy úplné doklady podle odstavce 5 písm. a) a b).

(7) Pokud nebylo vydáno rozhodnutí podle odstavce 6, činnosti podle odstavce 3 mohou být vykonávány nejdéle po dobu jednoho roku ode dne následujícího po dni, kdy uplynula lhůta pro vydání tohoto rozhodnutí.

(8) Orgán, který je příslušný ke schválení koncepce nebo záměru uvedeného v § 45h, jej může schválit, jen pokud na základě stanoviska, případně závěru zjišťovacího řízení, podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí^{3b)} taková koncepce nebo záměr nebude mít významný negativní vliv na předmět ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti, anebo za podmínek stanovených v odstavci 9, popřípadě v odstavci 10. Ochrana podle částí druhé, třetí a páté tohoto zákona tím není dotčena.

(9) Pokud posouzení podle odstavce 2 prokáže významný negativní vliv na předmět ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti a neexistuje variantní řešení bez významného negativního vlivu, lze schválit jen variantu s nejmenším možným významným negativním vlivem, a to pouze z naléhavých důvodů převažujícího veřejného zájmu a až po uložení kompenzačních opatření nezbytných pro zajištění celkové soudržnosti soustavy ptačích oblastí a evropsky významných lokalit podle odstavce 11. Kompenzačními opatřeními pro účely koncepce se rozumí zajištění možnosti nahradit lokalitu dotčenou realizací koncepce v obdobném rozsahu a kvalitě a se stejnou mírou závaznosti a konkrétnosti, jakou má schvalovaná koncepce nebo její jednotlivé části. Kompenzačními opatřeními pro účely záměru se rozumí vytvoření podmínek pro zachování nebo zlepšení záměrem ovlivněných předmětů ochrany ve stejné lokalitě nebo nahrazení lokality jinou lokalitou v

obdobném rozsahu a kvalitě a jejich součástí mohou být opatření směřující k nahrazení možných dočasných ztrát na předmětu ochrany.

(10) Jde-li o významný negativní vliv na lokalitu s prioritními typy stanovišť nebo prioritními druhy, lze koncepci nebo záměr schválit jen z důvodů týkajících se veřejného zdraví, veřejné bezpečnosti nebo příznivých důsledků nesporného významu pro životní prostředí. Jiné naléhavé důvody převažujícího veřejného zájmu mohou být důvodem ke schválení jen v souladu se stanoviskem Komise. Ministerstvo životního prostředí v tom případě na základě dožádání příslušného orgánu požádá Komisi o stanovisko; ode dne odeslání podnětu do dne doručení stanoviska lhůty v příslušných řízeních neběží. Dále se postupuje podle odstavce 9 obdobně.

(11) Kompenzační opatření podle odstavce 9 pro účely koncepce, včetně návrhu opatření k jejich zajištění, stanoví orgán ochrany přírody. Tato kompenzační opatření musí být zahrnuta do koncepce před jejím schválením. Kompenzační opatření podle odstavce 9 pro účely záměru, včetně způsobu a doby sledování nezbytných pro vyhodnocení jejich účinnosti, stanoví rozhodnutím orgán ochrany přírody na základě podnětu orgánu příslušného ke schválení záměru. Kompenzační opatření může v případě negativního ovlivnění prioritních typů přírodních stanovišť anebo prioritních druhů jen z důvodů souvisejících s ochranou lidského zdraví a veřejné bezpečnosti s nesporně příznivými důsledky mimořádného významu pro životní prostředí nebo jiných naléhavých důvodů převažujícího veřejného zájmu na základě stanoviska Komise orgán ochrany přírody stanovit pouze v případě, že shledá naplnění naléhavých důvodů převažujícího veřejného zájmu podle odstavce 9 nebo důvodů týkajících se veřejného zdraví, veřejné bezpečnosti nebo příznivých důsledků nesporného významu pro životní prostředí podle odstavce 10. Ode dne odeslání podnětu do doby uložení kompenzačních opatření orgánem ochrany přírody lhůty v příslušných řízeních neběží. Uložená kompenzační opatření musí být zajištěna před realizací záměru. Kompenzační opatření jsou zajištěna, pokud jsou funkční. Nelze-li očekávat, že plnohodnotné funkčnosti kompenzačních opatření bude dosaženo v přiměřené době, považují se kompenzační opatření za zajištěná, pokud existuje odůvodněná záruka, že tato opatření budou plnohodnotně funkční a celková soudržnost soustavy ptačích oblastí a evropsky významných lokalit bude zajištěna. Zajištění kompenzačních opatření potvrdí vyjádřením orgán ochrany přírody, který je stanovil. Uložení kompenzačních opatření je důvodem pro stanovení odkladu vykonatelnosti rozhodnutí, kterým se záměr schvaluje, a to ke dni vydání vyjádření orgánu ochrany přírody, kterým bude zajištění kompenzačních opatření potvrzeno.

(12) O uložení kompenzačních opatření a způsobu jejich zajištění informuje příslušný orgán ochrany přírody neprodleně Ministerstvo životního prostředí, které informuje Komisi.

(13) Náležitosti posouzení podle odstavce 2 stanoví Ministerstvo životního prostředí vyhláškou.

ČÁST PÁTÁ

Památné stromy, zvláště chráněné druhy rostlin, živočichů a nerostů

HLAVA PRVNÍ

§ 46

Památné stromy a jejich ochranná pásma

(1) Mimořádně významné stromy, jejich skupiny a stromořadí lze vyhlásit rozhodnutím orgánu ochrany přírody za památné stromy.

(2) Památné stromy je zakázáno poškozovat, ničit a rušit v přirozeném vývoji; jejich ošetřování je prováděno se souhlasem orgánu, který ochranu vyhlásil.

(3) Je-li třeba památné stromy zabezpečit před škodlivými vlivy z okolí, vymezí pro ně orgán ochrany přírody, který je vyhlásil, ochranné pásmo, ve kterém lze stanovené činnosti a zásahy provádět jen s předchozím souhlasem orgánu ochrany přírody. Pokud tak neučiní, má každý strom základní ochranné pásmo ve tvaru kruhu o poloměru desetinásobku průměru kmene měřeného ve výši 130 cm nad zemí. V tomto pásmu není dovolena žádná pro památný strom škodlivá činnost, například výstavba, terénní úpravy, odvodňování, chemizace.

(4) Zrušit ochranu památného stromu může orgán ochrany přírody jen z důvodu, pro který lze udělit výjimku dle § 56.

§ 47

Evidence a označování památných stromů

(1) Památné stromy jsou evidovány v ústředním seznamu (§ 42 odst. 1 a 2).

(2) Na označení památných stromů se užívá malého státního znaku České republiky.

(3) Bližší podmínky o způsobu označení památných stromů v terénu i mapových podkladech stanoví Ministerstvo životního prostředí obecně závazným právním předpisem.

§ 48

Zvláště chráněné rostliny a živočichové

(1) Druhy rostlin a živočichů, které jsou ohrožené nebo vzácné, vědecky či kulturně velmi významné, lze vyhlásit za zvláště chráněné.

(2) Zvláště chráněné druhy rostlin a živočichů se dle stupně jejich ohrožení člení na

- a) kriticky ohrožené,
- b) silně ohrožené,
- c) ohrožené.

(3) Seznam a stupeň ohrožení zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů podle odstavců 1 a 2 stanoví Ministerstvo životního prostředí obecně závazným právním předpisem.

(4) Stejně jako zvláště chráněný živočich nebo zvláště chráněná rostlina je chráněn i mrtvý jedinec tohoto druhu, jeho část nebo výrobek z něho, u něhož je patrné z průvodního dokumentu, obalu, značky, etikety nebo z jiných okolností, že je vyroben z částí takového živočicha nebo rostliny.

(5) Ministerstvo životního prostředí stanoví prováděcím právním předpisem způsob hodnocení stavu zvláště chráněných druhů a jejich stanovišť včetně evropsky významných druhů z hlediska jejich ochrany.

§ 49

Základní podmínky ochrany zvláště chráněných rostlin

(1) Zvláště chráněné rostliny jsou chráněny ve všech svých podzemních a nadzemních částech a všech vývojových stádiích; chráněn je rovněž jejich biotop. Je zakázáno tyto rostliny sbírat, trhat, vykopávat, poškozovat, ničit nebo jinak rušit ve vývoji. Je též zakázáno je držet, pěstovat, dopravovat, prodávat, vyměňovat nebo nabízet za účelem prodeje nebo výměny.

(2) Ochrana podle odstavce 1 se na rostliny nevztahuje, pokud

- a) rostou přirozeně uvnitř jiných kultur a jsou-li ničeny, poškozovány nebo rušeny v přirozeném vývoji v souvislosti s běžným obhospodařováním těchto kultur,
- b) jsou pěstovány v kulturách získaných povoleným způsobem,
- c) pocházejí z dovozu a nejsou předmětem ochrany podle mezinárodních úmluv.

(3) Za běžné obhospodařování podle odstavce 2 písm. a) se nepovažují zásahy, při kterých může dojít ke změně hydrologických půdních poměrů, půdního povrchu či chemických vlastností prostředí, kromě zásahů při obvyklém hospodaření v lesích podle platného lesního hospodářského plánu.

(4) Ustanovení odstavce 2 písm. a) neplatí pro druhy kriticky a silně ohrožené. V případě běžného obhospodařování pozemků s výskytem kriticky nebo silně ohrožených druhů rostlin mohou orgány ochrany přírody s vlastníkem nebo nájemcem pozemků uzavřít dohodu o způsobu hospodaření. Pokud vlastník nebo nájemce pozemku projeví o uzavření dohody písemně zájem, orgán ochrany přírody je s ním povinen ve lhůtě 30 dnů zahájit o této dohodě jednání. Orgán ochrany přírody při uzavírání dohody prověří, že neexistuje jiné uspokojivé řešení, je dán některý z důvodů uvedených v § 56 odst. 1 nebo 2 a navrhovaný způsob hospodaření neovlivní dosažení či udržení příznivého stavu druhu, který je na dané lokalitě předmětem ochrany podle práva Evropských společenství¹⁰⁾, z hlediska ochrany. Tyto skutečnosti musí být v dohodě výslovně uvedeny. Dohoda nahrazuje výjimku podle § 56.

(5) Bližší podmínky ochrany zvláště chráněných rostlin stanoví Ministerstvo životního prostředí obecně závazným právním předpisem.

§ 50

Základní podmínky ochrany zvláště chráněných živočichů

(1) Zvláště chráněné živočichové jsou chráněni ve všech svých vývojových stádiích. Chráněna jsou jimi užívaná přirozená i umělá sídla a jejich biotop. Vybrané živočichy, kteří jsou chráněni i uhynulí, stanoví Ministerstvo životního prostředí obecně závazným právním předpisem.

(2) Je zakázáno škodlivě zasahovat do přirozeného vývoje zvláště chráněných živočichů, zejména je chytat, chovat v zajetí, rušit, zraňovat nebo usmrcovat. Není dovoleno sbírat, ničit, poškozovat či přemísťovat jejich vývojová stádia nebo jimi užívaná sídla. Je též zakázáno je držet, chovat, dopravovat, prodávat, vyměňovat, nabízet za účelem prodeje nebo výměny.

(3) Ochrana podle tohoto zákona se nevztahuje na případy, kdy je zásah do přirozeného vývoje zvláště chráněných živočichů prokazatelně nezbytný v důsledku běžného obhospodařování nemovitostí nebo jiného majetku nebo z důvodů hygienických, ochrany veřejného zdraví a veřejné bezpečnosti anebo leteckého provozu. V těchto případech je ke způsobu a době zásahu nutné předchozí stanovisko orgánu ochrany přírody, pokud nejde o naléhavý zásah z hlediska veřejného zdraví a veřejné bezpečnosti nebo bezpečnosti leteckého provozu. V tomto stanovisku orgán ochrany přírody může uložit náhradní ochranné opatření, například záchranný přenos živočichů.

(4) Ustanovení odstavce 3 neplatí pro druhy silně a kriticky ohrožené.

(5) Bližší podmínky ochrany zvláště chráněných živočichů, zejména pokud se jedná o zoologické zahrady, záchranné chovy, péči o zraněné živočichy a oprávnění k preparaci uhynulých živočichů stanoví Ministerstvo životního prostředí obecně závazným právním předpisem.

(6) Opatření přijímaná na základě tohoto zákona musí brát v úvahu hospodářské, sociální a kulturní požadavky, regionální a místní zvláštnosti.

§ 51

Zvláštní ochrana nerostů

(1) Druhy nerostů, které jsou vzácné nebo vědecky či kulturně hodnotné, lze vyhlásit za zvláště chráněné.

(2) Zvláště chráněné nerosty není dovoleno na místě jejich přirozeného výskytu poškozovat či sbírat bez povolení orgánu ochrany přírody.

(3) Seznam zvláště chráněných nerostů podle odstavce 1 a bližší ochranné podmínky stanoví Ministerstvo životního prostředí obecně závazným právním předpisem.

§ 52

Záchranné programy zvláště chráněných druhů

(1) K ochraně zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů zajišťují všechny orgány ochrany přírody záchranné programy s cílem vytvořit podmínky umožňující takové posílení populací těchto druhů, které by vedlo ke snížení stupně jejich ohrožení. Záchranné programy spočívají v návrhu a uskutečňování zvláštních režimů řízeného vývoje, jakými jsou záchranné chovy, introdukce, reintrodukce, záchranné přenosy a jiné přístupné metody vhodné k dosažení sledovaného cíle.

(2) Ten, kdo se ujal zvláště chráněného živočicha neschopného v důsledku zranění, nemoci nebo jiných okolností dočasně nebo trvale přežít ve volné přírodě, je povinen jej bezodkladně předat k ošetření do záchranné stanice. Záchranná stanice vede evidenci přijatých zvláště chráněných živočichů a záznamy o průběhu jejich ošetření. Termín, místo a způsob vypuštění vyléčeného zvláště chráněného živočicha do volné přírody vždy předem oznámí záchranná stanice příslušnému orgánu ochrany přírody.

§ 53

Vývoz

(1) Vývoz zvláště chráněných nerostů je zakázán. Povolení k vývozu může výjimečně v případech hodných zvláštního zřetele udělit Ministerstvo životního prostředí. Vývoz zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů je upraven zvláštním právním předpisem.4a)

(2) Toto povolení nenahrazuje souhlas podle zvláštních předpisů.20)

§ 54

Prokázání původu

(1) Kdo drží, chová, pěstuje, dopravuje, prodává, vyměňuje, nabízí za účelem prodeje nebo výměny nebo zpracovává zvláště chráněnou rostlinu, zvláště chráněného živočicha nebo rostlinu a živočicha chráněného podle mezinárodních úmluv nebo podle zvláštního právního předpisu^{4a)} o dovozu a vývozu ohrožených druhů, je povinen na výzvu orgánu ochrany přírody prokázat jejich zákonný původ (povoleným dovozem, povoleným odebráním z přírody nebo sběrem, pěstováním v kultuře nebo povoleným odchovem z jedinců s původem prokázaným podle tohoto ustanovení a podobně). Bez tohoto prokázání původu je zakázáno zvláště chráněnou rostlinu nebo živočicha nebo rostlinu a živočicha chráněného podle mezinárodních úmluv nebo podle zvláštního právního předpisu^{4a)} o dovozu a vývozu ohrožených druhů držet, chovat, pěstovat, dopravovat, prodávat, vyměňovat a nabízet za účelem prodeje nebo výměny. U nezaměnitelně označených nebo identifikovatelných jedinců pravomocně odebraných podle § 89 nebo podle zvláštního právního předpisu^{4a)} o dovozu a vývozu ohrožených druhů se za zákonný původ považuje pravomocné rozhodnutí o odebrání.

(2) Kdo drží, nabízí k prodeji či zpracovává věc uvedenou v odstavci 1, nebo s ní jinak nakládá podle odstavce 1, je povinen na vyžádání orgánů ochrany přírody nebo strážce přírody (§ 81) prokázat svoji totožnost.

(3) Vypouštění zvláště chráněných živočichů odchované v lidské péči do přírody a vysévat či vysazovat uměle vypěstované^{20a)} zvláště chráněné rostliny mimo kultury a zastavěná území obcí lze pouze se souhlasem orgánu ochrany přírody. Orgán ochrany přírody souhlas udělí v případě, že nehrozí riziko zhoršení stavu volně žijící populace a jedná-li se o vypuštění, vysetí či vysazení v areálu původního výskytu daného druhu za účelem obnovy jeho populace nebo stabilizace či posílení populací stávajících. Orgán ochrany přírody souhlas neudělí v případě, kdy by k vypuštění, vysévání či vysazování mělo dojít na ploše pro umístění vedení dopravní infrastruktury vymezené v územním plánu^{20b)}. Zákazy stanovené v § 5a odst. 1 a 2 a v § 50 odst. 2 se po dobu 2 měsíců od vypuštění nevztahují na vybrané zvláště chráněné druhy živočichů. Seznam vybraných zvláště chráněných druhů živočichů stanoví Ministerstvo životního prostředí prováděcím právním předpisem.

(4) Orgány ochrany přírody vydávají rozhodnutí o tom, že se jedná o živočicha odchované v lidské péči (dále jen „osvědčení“^{20c)}). Osvědčení je veřejnou listinou. Na živočicha odchované v lidské péči, ke kterému bylo vydáno orgánem ochrany přírody osvědčení, se zákazy stanovené v § 5a odst. 1 a 2 a v § 50 odst. 2 nevztahují. Potvrzení o výjimce ze zákazu obchodních činností vydané pro exemplář živočišného druhu narozený a odchovaný v zajetí v souladu s přímo použitelným předpisem Evropských společenství upravujícím obchodování s ohroženými druhy^{20d)} nahrazuje osvědčení podle tohoto odstavce.

(5) O vydání osvědčení může požádat orgán ochrany přírody ten, kdo

a) odchoval živočicha odchovaného v lidské péči a nezaměnitelně a trvale jej označil značkovací metodou v souladu s přímo použitelným předpisem Evropských společenství upravujícím obchodování s ohroženými druhy^{20e)} (dále jen „nezaměnitelně a trvale označení“), nebo pokud fyzické vlastnosti exempláře neumožňují označit ho touto metodou, zajistil jiný způsob nezaměnitelně a trvale identifikace,

b) získal do držení nezaměnitelně a trvale označeného nebo nezaměnitelně identifikovaného živočicha odchovaného v lidské péči z členského státu Evropských společenství v souladu s právem tohoto členského státu, nebo

c) v souladu s předpisy v oblasti obchodování s ohroženými druhy^{1a)} dovezl ze třetí země nezaměnitelně a trvale označeného nebo nezaměnitelně identifikovaného živočicha odchovaného v lidské péči.

(6) Žádost o vydání osvědčení podle odstavce 5 písm. a) je třeba podat nejpozději do 30 dnů po narození živočicha odchovaného v lidské péči. Pokud se jedná o živočicha odchovaného v lidské péči dovezeného nebo získaného podle odstavce 5 písm. b) nebo c), musí být žádost podána do 15 dnů ode dne, kdy k dovozu nebo získání došlo. Spolu s žádostí o vydání osvědčení musí být předloženy informace o provedeném nezaměnitelném a trvalém označení, popřípadě další údaje upřesňující identifikaci živočicha odchovaného v lidské péči a doklady, osvědčující odchov v lidské péči v souladu s tímto zákonem nebo zákonný způsob nabytí živočicha odchovaného v lidské péči. Zákaz držení uvedený v § 5a odst. 1 písm. e) a v § 50 odst. 2 se po dobu stanovenou pro podání žádosti o osvědčení v případech podle věty první a druhé a po dobu od podání žádosti do vydání osvědčení na živočicha odchovaného v lidské péči nevztahuje.

(7) Nemá-li orgán ochrany přírody důvodné pochybnosti o zákonném původu jedince, vydá osvědčení pro živočicha odchovaného v lidské péči podle odstavců 5 a 6, a to do 30 dnů ode dne, kdy mu žádost o vydání osvědčení byla doručena.

(8) Úmyslné předložení nesprávných údajů, změna označení živočicha odchovaného v lidské péči nebo přenos označení na jiného jedince je důvodem, aby orgán ochrany přírody zrušil osvědčení, a to po celou dobu života takového jedince, pro kterého bylo osvědčení vydáno, nebo jedince, který je jako takový označen. Za změnu značení se pro účely tohoto ustanovení nepovažuje změna provedená z důvodu závažného ohrožení života nebo zdraví živočicha odchovaného v lidské péči, pokud byla s odůvodněním oznámena orgánu ochrany přírody do 3 dnů ode dne, kdy k ní došlo.

(9) V případě změny vlastníka nebo držitele živočicha odchovaného v lidské péči přechází osvědčení současně s živočichem odchovaným v lidské péči na nového vlastníka nebo držitele. V případě úhynu nebo vypuštění živočicha odchovaného v lidské péči do volné přírody je jeho držitel povinen odevzdat osvědčení orgánu ochrany přírody, který jej vydal, a to do 30 pracovních dnů ode dne, kdy tato skutečnost nastala nebo kdy se o ní dozvěděl. Osvědčení pozbývá platnosti dnem, kdy uvedená skutečnost nastala nebo byla zjištěna. V případě ztráty nebo odcizení živočicha odchovaného v lidské péči je jeho držitel povinen tuto skutečnost oznámit orgánu ochrany přírody, který vydal osvědčení, a to do 30 pracovních dnů ode dne, kdy tato skutečnost nastala nebo kdy se o ní dozvěděl. Osvědčení v takovém případě pozbývá platnosti do 1 roku ode dne, kdy ke ztrátě nebo odcizení živočicha odchovaného v lidské péči došlo, pokud nedojde k jeho nálezu; po uplynutí této lhůty je držitel živočicha odchovaného v lidské péči povinen odevzdat osvědčení orgánu ochrany přírody, který jej vydal.

(10) Ten, kdo drží živočicha odchovaného v lidské péči, pro kterého bylo vydáno osvědčení, je povinen na požádání orgánu ochrany přírody předložit osvědčení ke kontrole a umožnit prohlídku označení živočicha odchovaného v lidské péči. Je-li důvodná pochybnost o zákonném původu jedince, je jeho vlastník nebo držitel povinen umožnit orgánu ochrany přírody, s poskytnutím aktivní součinnosti, jeho ověření, včetně provedení testu paternity. V případě potvrzení nezákonného původu uhradí náklady na ověření původu vlastníka nebo držitel živočicha odchovaného v lidské péči; výši nákladů stanoví rozhodnutím orgán ochrany přírody. V opačném případě uhradí náklady na ověření původu živočicha odchovaného v lidské péči orgán ochrany přírody.

(11) Ministerstvo životního prostředí stanoví prováděcím právním předpisem vzor žádosti o osvědčení, vzor osvědčení, způsoby ověřování původu jedince a podmínky jeho provádění.

HLAVA DRUHÁ

§ 55

Projednávání záměrů na vyhlášení

(1) Záměr na vyhlášení památných stromů projedná orgán ochrany přírody s vlastníky těchto stromů a orgány státní správy dotčenými podle zvláštních předpisů²¹⁾ přiměřeně podle § 40.

(2) Zvláště chráněné druhy rostlin, živočichů a nerostů vyhláší orgán ochrany přírody v dohodě s ministerstvem zemědělství a po projednání s ústředními orgány státní správy dotčenými podle zvláštních předpisů.²¹⁾

(3) Dotčené orgány státní správy se musí k návrhům a záměrům předloženým dle odstavce 1 vyjádřit do 30 dnů od jejich předložení.

§ 56

Výjimky ze zákazů u památných stromů a zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů

(1) Výjimky ze zákazů u památných stromů a zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů podle § 46 odst. 2, § 49 a 50 v případech, kdy jiný veřejný zájem převažuje nad zájmem ochrany přírody, nebo v zájmu ochrany přírody, povoluje na žádost toho, kdo zamýšlí uskutečnit škodlivý zásah, orgán ochrany přírody. U zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů, které jsou předmětem ochrany podle práva Evropských společenství¹⁰⁾, lze výjimku podle věty první povolit jen tehdy, pokud je

dán některý z důvodů uvedených v odstavci 2, neexistuje jiné uspokojivé řešení a povolovaná činnost neovlivní dosažení či udržení příznivého stavu druhu z hlediska ochrany. V pochybnostech o škodlivosti zamýšleného zásahu lze požádat o poskytnutí předběžné informace podle správního řádu(47c).

(2) Výjimku ze zákazů u zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů lze povolit

- a) v zájmu ochrany volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin a ochrany přírodních stanovišť,
- b) v zájmu prevence závažných škod, zejména na úrodě, dobytku, lesích, rybolovu, vodách a ostatních typech majetku,
- c) v zájmu veřejného zdraví nebo veřejné bezpečnosti nebo z jiných naléhavých důvodů převažujícího veřejného zájmu, včetně důvodů sociálního a ekonomického charakteru a důvodů s příznivými důsledky nesporného významu pro životní prostředí,
- d) pro účely výzkumu a vzdělávání, opětovného osídlení určitého území populací druhu nebo opětovného vysazení v původním areálu druhu a chovu a pěstování nezbytných pro tyto účely, včetně umělého rozmnožování rostlin,
- e) v případě zvláště chráněných druhů ptáků pro odchyt, držení nebo jiné využívání ptáků v malém množství.

(3) Orgán ochrany přírody v rozhodnutí o výjimce může stanovit povinnost označení živočicha zvláště chráněného druhu nezaměnitelnou a trvalou značkou a rovněž podmínky pro výkon povolované činnosti.

(4) Orgán ochrany přírody může výjimku, která se týká blíže neurčeného okruhu osob, při splnění podmínek uvedených v odstavcích 1 a 2 povolit též opatřením obecné povahy.

(5) K zajišťování činností podle odstavce 2 písm. a) a d) mohou orgány ochrany přírody v zájmu ochrany přírody uzavírat dohody s fyzickými nebo právními osobami. Dohodu lze uzavřít jen, pokud neexistuje jiné uspokojivé řešení, navrhovaná činnost neovlivní dosažení nebo udržení příznivého stavu druhu z hlediska ochrany a tyto odůvodněné skutečnosti jsou v dohodě výslovně uvedeny. Tato dohoda nahrazuje výjimku podle odstavce 1.

(6) Zjistí-li se až po zahájení územního řízení, územního řízení s posouzením vlivů na životní prostředí, společného územního a stavebního řízení, společného územního a stavebního řízení s posouzením vlivů na životní prostředí nebo stavebního řízení, že stavebním záměrem povolovaným v tomto řízení budou dotčeny ochranné podmínky zvláště chráněného druhu rostliny nebo živočicha stanovené v § 49 nebo 50, a tato skutečnost nebyla před zahájením tohoto řízení známa, lze rozhodnutí v tomto řízení vydat pouze na základě závazného stanoviska orgánu ochrany přírody příslušného k povolení výjimky ze zákazů u zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů, v němž orgán ochrany přírody posoudí splnění podmínek pro povolení výjimky uvedených v odstavcích 1 a 2 a může stanovit případně další podmínky povolení výjimky podle odstavce 3. Povolení výjimky ze zákazů u zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů včetně stanovení dalších podmínek podle odstavce 3 je součástí výrokové části rozhodnutí vydávaného v územním řízení, v územním řízení s posouzením vlivů na životní prostředí, ve společném územním a stavebním řízení, ve společném územním a stavebním řízení s posouzením vlivů na životní prostředí nebo ve stavebním řízení.

(7) V případě povolení výjimky ze zákazů u zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů platí pro obsah rozhodnutí podle odstavce 1 nebo 6, obsah opatření obecné povahy podle odstavce 4 a pro obsah dohody podle odstavce 5 obdobně § 5b odst. 3. Povinnosti uvedené v § 5b odst. 5 platí obdobně pro orgán ochrany přírody při povolování výjimky ze zákazů u zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů a pro osobu, které byla povolena výjimka ze zákazů u zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů podle odstavce 1 nebo 6, která postupuje podle výjimky povolené opatřením obecné povahy podle odstavce 4 nebo se kterou byla uzavřena dohoda podle odstavce 5 nebo podle § 49 odst. 4. V případě výjimky povolené podle odstavce 6 informuje orgán ochrany přírody Ministerstvo životního prostředí o povolení podle § 5b odst. 5 poté, co od stavebního úřadu obdrží stejnopis písemného vyhotovení rozhodnutí, jehož je povolení výjimky součástí, s vyznačením právní moci.

§ 57

Souhlas k některým činnostem týkajícím se zvláště chráněných druhů rostlin, živočichů a nerostů

V bližších ochranných podmínkách zvláště chráněných druhů rostlin či živočichů (§ 50 odst. 5) a nerostů (§ 51 odst. 3) lze vymezit činnosti a zásahy, které jsou vázány na předchozí souhlas orgánů ochrany přírody.

ČÁST ŠESTÁ

Některá omezení vlastnických práv, finanční příspěvky při ochraně přírody, přístup do krajiny, účast veřejnosti a právo na informace v ochraně přírody

HLAVA PRVNÍ

§ 58

Náhrada za ztížení zemědělského nebo lesního hospodaření

(1) Ochrana přírody a krajiny je veřejným zájmem. Každý je povinen při užívání přírody a krajiny strpět omezení vyplývající z tohoto zákona.

(2) Pokud vlastníku zemědělské půdy^{21b)} nebo lesního pozemku^{21c)} nebo rybníka s chovem ryb nebo vodní drůbeže,^{21f)} nebo nájemci, který tyto pozemky oprávněně užívá, vznikne nebo trvá v důsledku omezení vyplývajícího z části třetí až páté tohoto zákona včetně prováděcích právních předpisů nebo rozhodnutí vydaného na jejich základě a nebo z omezení

vyplývajícího z opatření v plánech systémů ekologické stability krajiny podle § 4 odst. 1 újma, má nárok na její finanční náhradu. Tento nárok trvá i v případě převodu nebo přechodu vlastnického práva nebo práva nájmu. Nájemce pozemku může nárok uplatnit v případě zachovaného nároku vlastníka pozemku. Finanční náhradu nelze poskytnout současně vlastníkovi a nájemci téhož pozemku. Požadají-li o náhradu včas oba, poskytne se finanční náhrada pouze vlastníkovi pozemku. Nárok na finanční náhradu náleží vlastníku zemědělské půdy nebo lesního pozemku nebo rybníka s chovem ryb nebo vodní drůbeže nebo nájemci, který tyto pozemky oprávněně užívá, též v případě, že mu vznikne nebo trvá újma v důsledku omezení vyplývajícího z rozhodnutí, závazného stanoviska nebo souhlasu vydaného podle tohoto zákona.

(3) Finanční náhradu podle odstavce 2 poskytne z prostředků státního rozpočtu příslušný orgán ochrany přírody na základě písemného uplatnění nároku vlastníka zemědělské půdy nebo lesního pozemku nebo rybníka s chovem ryb nebo vodní drůbeže, nebo nájemce uvedeného v odstavci 2, jestliže je nárok na finanční náhradu a její výše prokázán doklady a podklady potřebnými pro posouzení nároku. Finanční náhradu nelze poskytnout současně vlastníkovi a nájemci téhož pozemku. Požadají-li o náhradu včas oba, poskytne se finanční náhrada pouze vlastníkovi pozemku. Nárok na finanční náhradu zaniká, pokud uplatnění nároku nebylo příslušnému orgánu ochrany přírody doručeno do 3 měsíců od skončení kalendářního roku, v němž újma vznikla nebo trvala.

(4) Pokud je vlastníku uvedenému v odstavci 2 nebo nájemci uvedenému v odstavci 2 poskytnut finanční příspěvek za omezení z důvodů ochrany přírody podle § 69 nebo náhrada podle zvláštního právního předpisu,^{21d)} náhrada podle odstavce 2 se o takto poskytnutou částku snižuje. Finanční náhradu nelze poskytnout současně vlastníkovi a nájemci téhož pozemku. Požadají-li o náhradu včas oba, poskytne se finanční náhrada pouze vlastníkovi pozemku.

(5) Ministerstvo životního prostředí společně s Ministerstvem zemědělství stanoví prováděcím právním předpisem podmínky poskytování finanční náhrady, vzor uplatnění nároku, jeho náležitosti a způsob určení výše náhrady v případech, kdy není stanoven zvláštním právním předpisem.^{21e)} Celková výše náhrady podle odstavce 2 nesmí přesáhnout částku, která je rozdílem mezi situací při uplatnění omezení podle odstavce 2 a situací, kdy by tato omezení nebyla uplatněna. Ve smlouvě podle § 39 nebo § 45c lze finanční náhradu upravit odchylně; finanční náhrada však nemůže být vyšší, než umožňuje prováděcí právní předpis.

(6) Náhrada újmy podle odstavce 2 se neposkytne za omezení vyplývající z opatření uložených v důsledku nesplnění povinností stanovených tímto zákonem nebo jeho prováděcími předpisy.

§ 59

Zajištění pozemků k tvorbě systému ekologické stability

(1) K zajištění podmínek pro vytváření systému ekologické stability se v dohodě s vlastníkem pozemku uskuteční opatření, projekty a plány podle § 4 odst. 1.

(2) Vyžaduje-li vytváření systému ekologické stability změnu v užívání pozemku, se kterou jeho vlastník nesouhlasí, nabídne mu pozemkový úřad²²⁾ výměnu jeho pozemku za jiný ve vlastnictví státu v přiměřené výměře a kvalitě, jako je původní pozemek, a to pokud možno v téže obci, ve které se nachází převážná část pozemku původního.

(3) Na pozemky nezbytné k uskutečnění opatření, projektů a plánů tvorby systému ekologické stability podle § 4 odst. 1 se nevztahují ustanovení o ochraně zemědělského půdního fondu.²³⁾

§ 60

Vyvlastnění a obligatorní převod příslušnosti hospodařit s majetkem

(1) Vyvlastnit nemovitost či práva k ní za účelem ochrany přírody a krajiny lze v případech stanovených zvláštním předpisem.²⁴⁾

(2) Při vyvlastňování podle odstavce 1 se postupuje podle zvláštních předpisů o vyvlastnění,²⁵⁾ a to na návrh orgánu ochrany přírody.

(3) Příslušnost hospodařit s majetkem k nemovitosti ve státním vlastnictví může převést orgán ochrany přírody z důvodů a v rozsahu uvedeném v odstavci 1 na sebe. Převod příslušnosti hospodařit s majetkem je bezúplatný; úplatně lze příslušnost hospodařit s majetkem převést pouze v případech, kdy převádějící nabytí nemovitost úplatně.

(4) Podrobnosti postupu při převodech příslušnosti hospodařit s majetkem podle odstavce 3 upraví Ministerstvo životního prostředí obecně závazným právním předpisem.

§ 61

Předkupní právo státu a financování výkupu pozemků

(1) Česká republika má předkupní právo k nezastavěným pozemkům ležícím mimo zastavěná území obcí na území národních parků, národních přírodních rezervací, národních přírodních památek a pozemkům souvisejícím s jeskyněmi. Ministerstvo životního prostředí podá neprodleně návrh na zápis předkupního práva do katastru nemovitostí. Vlastníci těchto pozemků jsou povinni v případě jejich zamýšleného prodeje přednostně nabídnout tyto pozemky ke koupi orgánu ochrany přírody, a to i v případě, že se tyto pozemky nacházejí v předmětných územích jen zčásti. Pokud orgán ochrany přírody neprojeví o tyto pozemky do 60 dnů od doručení nabídky pozemku ke koupi písemný zájem, mohou vlastníci zamýšlený prodej uskutečnit.

(2) V případě, že o pozemky uvedené v odstavci 1 projeví stát prostřednictvím Ministerstva životního prostředí písemně ve lhůtě uvedené v odstavci 1 zájem, bude smlouvu za Českou republiku uzavírat Agentura nebo správa národního parku, které budou podle své územní působnosti uvedené v § 78 odst. 1 a 2 s tímto majetkem státu příslušné hospodařit.

(3) K zajištění výkupu pozemků zvláště chráněných území či významných krajinných prvků do vlastnictví státu lze poskytnout příspěvek ze Státního fondu životního prostředí České republiky.⁷⁾

(4) Jeskyně nejsou součástí pozemku a nejsou předmětem vlastnictví.

§ 61a

Organizační složka státu může přenechat pozemek sloužící k zajištění cílů ochrany přírody a krajiny do dlouhodobého užívání právnické osobě, která se nezabývá podnikáním a jejímž hlavním posláním je ochrana přírody a krajiny. Lesní pozemky^{21c)} může takto přenechat pouze po dohodě s Ministerstvem zemědělství, nejde-li o pozemky na území národních parků nebo jejich ochranných pásem, kde je může přenechat pouze po dohodě s Ministerstvem životního prostředí. Ustanovení zvláštního právního předpisu^{21c)} o vydávání předběžného souhlasu k nakládání s lesy ve vlastnictví státu tím nejsou dotčena. Ustanovení zvláštního právního předpisu^{25a)} omezující dobu užívání se na tyto případy nepoužije.

§ 62

Vstup na pozemky

(1) Pracovníci všech orgánů ochrany přírody, kteří se při výkonu své pracovní činnosti prokáží služebním průkazem, mají právo vstupovat v nezbytných případech na cizí pozemky při plnění úkolů vyplývajících z tohoto zákona a dalších předpisů na úseku ochrany přírody a krajiny. Mohou přitom provádět potřebná měření, sledování, dokumentaci a požadovat informace nezbytné ke zjištění stavu přírodního prostředí. Při výkonu této činnosti jsou pracovníci orgánu ochrany přírody povinni co nejvíce šetřit vstupem dotčené pozemky, jakož i všechna práva vlastníka.

(2) Za škody způsobené pracovníky orgánů ochrany přírody při výkonu jejich činnosti podle odstavce 1 odpovídá stát. Této odpovědnosti se nemůže zprostit.

(3) Vstup do prostorů a objektů užívaných ozbrojenými silami a ozbrojenými sbory se řídí zvláštními předpisy.²⁶⁾

§ 63

Přístup do krajiny

(1) Veřejně přístupné účelové komunikace,²⁷⁾ stezky a pěšiny mimo zastavěné území není dovoleno zřizovat nebo rušit bez souhlasu příslušného orgánu ochrany přírody. Obce vedou přehled o veřejně přístupných účelových komunikacích, stezkách a pěšinách v obvodu své územní působnosti.

(2) Každý má právo na volný průchod přes pozemky ve vlastnictví či nájmu státu, obce nebo jiné právnické osoby, pokud tím nezpůsobí škodu na majetku či zdraví jiné osoby a nezasahuje-li do práv na ochranu osobnosti²⁸⁾ či sousedských práv.²⁹⁾ Je přitom povinen respektovat jiné oprávněné zájmy vlastníka či nájemce pozemku a obecně závazné právní předpisy.³⁰⁾

(3) Práva podle odstavce 2 se nevztahují na zastavěné či stavební pozemky, dvory, zahrady, sady, vinice, chmelnice a pozemky určené k faremním chovům zvířat. Orná půda, louky a pastviny jsou z oprávnění vyloučeny v době, kdy může dojít k poškození porostů či půdy nebo při pastvě dobytka. Zvláštní předpisy nebo tento zákon mohou oprávnění podle odstavce 2 omezit nebo upravit odchýlně.³¹⁾

(4) Při oplocování či ohrazování pozemků, které nejsou vyloučeny z práva volného průchodu podle odstavce 3, musí vlastník či nájemce zajistit technickými nebo jinými opatřeními možnost jejich volného průchodu na vhodném místě pozemku.

(5) Každý je povinen při pohybu na cizích pozemcích včetně pohybu na pozemních komunikacích, stezkách a pěšinách, vyznačených cyklostezkách, odpočinkových místech, tábořištích a v altáncích mimo zastavěná území obcí dbát své osobní bezpečnosti nebo bezpečnosti osob svěřených a přizpůsobit své jednání stavu přírodního prostředí na těchto pozemcích a nebezpečím v přírodě obvyklým. Vlastníci pozemků neodpovídají za škody na majetku, zdraví nebo životě, vzniklé jiným osobám působením přírodních sil nebo vlastním zaviněním těchto osob.

§ 64

Omezení vstupu z důvodu ochrany přírody

Hrozí-li poškození území v národních parcích, národních přírodních rezervacích, národních přírodních památkách a v první zóně chráněných krajinných oblastí nebo poškození jeskyně, zejména nadměrnou návštěvností, může orgán ochrany přírody po projednání s dotčenými obcemi opatřením obecné povahy omezit nebo zakázat přístup veřejnosti do těchto území nebo jejich částí. Zákaz či omezení vstupu musí být řádně vyznačeny na všech přístupových cestách a vhodným způsobem i na jiných místech v terénu.

§ 65

Dotčení zájmů ochrany přírody

Orgán státní správy vydávající rozhodnutí podle zvláštních předpisů,³²⁾ jimiž mohou být dotčeny zájmy chráněné tímto zákonem, tak činí jen po dohodě s orgánem ochrany přírody, není-li v zákoně předepsán jiný postup.

§ 66

Omezení a zákaz činnosti

(1) Orgán ochrany přírody je oprávněn stanovit fyzickým a právnickým osobám podmínky pro výkon činnosti, která by mohla způsobit nedovolenou změnu obecně nebo zvláště chráněných částí přírody, popřípadě takovou činnost zakázat.

(2) Ustanovení odstavce 1 nelze uplatnit v případě již vydaného platného pravomocného rozhodnutí.

HLAVA DRUHÁ

§ 67

Povinnosti investorů

(1) Ten, kdo v rámci výstavby nebo jiného užívání krajiny zamýšlí uskutečnit závažné zásahy, které by se mohly dotknout zájmů chráněných podle částí druhé, třetí a páté tohoto zákona (dále jen "investor"), je povinen předem zajistit na svůj náklad provedení hodnocení vlivu zamýšleného zásahu na tyto chráněné zájmy³³⁾. V případě pochybností o závažnosti zásahu a jeho rozsahu z hlediska zájmů chráněných tímto zákonem může ten, kdo jej zamýšlí uskutečnit, požádat o stanovisko příslušný orgán ochrany přírody. Orgán ochrany přírody vydá odůvodněné stanovisko k závažnosti zásahu a rozsahu dotčených zájmů chráněných tímto zákonem do 30 dnů ode dne doručení žádosti. Součástí hodnocení podle věty první je návrh opatření k vyloučení nebo alespoň zmírnění negativního vlivu na obecně nebo zvláště chráněné části přírody, nebo návrh náhradních opatření. Náležitosti hodnocení stanoví Ministerstvo životního prostředí vyhláškou.

(2) Hodnocení podle odstavce 1 se použije jako součást posouzení vlivů na životní prostředí podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, pokud splňuje zároveň požadavky tohoto zákona.

(3) Hodnocení podle odstavce 1 je součástí žádosti o vydání povolení, souhlasu či závazného stanoviska podle tohoto zákona. Hodnocení investor předloží také v elektronické podobě.

(4) Vyplýve-li z tohoto zákona, z jiných právních předpisů nebo z výsledku hodnocení podle odstavce 1 potřeba zajištění přiměřených opatření k vyloučení nebo zmírnění negativních vlivů zamýšleného zásahu nebo náhradních opatření, je investor povinen tato opatření realizovat na svůj náklad. Rozsah a nezbytnost těchto opatření stanoví orgán ochrany přírody v rozhodnutí nebo závazném stanovisku vydávaném podle tohoto zákona.

§ 68

Opatření ke zlepšování přírodního prostředí

(1) Vlastníci a nájemci pozemků zlepšují podle svých možností stav dochovaného přírodního a krajinného prostředí za účelem zachování druhového bohatství přírody a udržení systému ekologické stability.

(2) K provádění péče o pozemky z důvodů ochrany přírody mohou uzavírat orgány ochrany přírody či obce s vlastníky či nájemci pozemků písemné dohody. Písemnou dohodou lze upravit rovněž způsob hospodaření ve zvláště chráněných územích a ptačích oblastech.

(3) Orgány ochrany přírody jsou oprávněny provádět samy či prostřednictvím jiného zásahy ke zlepšení přírodního a krajinného prostředí podle odstavce 1, neučiní-li tak k výzvě orgánu ochrany přírody vlastník či nájemce pozemku sám, zejména pokud jde o ochranu zvláště chráněných částí přírody a významných krajinných prvků.

(4) Vlastníci a nájemci dotčených pozemků jsou povinni strpět provádění zásahů podle odstavce 3 a umožnit osobám, které je zajišťují, vstup na pozemky. Orgán ochrany přírody je povinen předem vyrozumět vlastníky či nájemce o rozsahu a době zásahu. Za případné škody vzniklé vlastníkům či nájemcům pozemků v souvislosti s těmito zásahy odpovídá orgán ochrany přírody, který zásahy nařídil. Tím není dotčena odpovědnost osob provádějících tyto zásahy.

§ 69

Finanční příspěvek

(1) K uskutečnění záměrů uvedených v § 68 odst. 2 lze poskytnout finanční příspěvek vlastníkům nebo nájemcům dotčených pozemků za předpokladu, že se tito zdrží určité činnosti nebo provedou dohodnuté práce v zájmu zlepšení přírodního prostředí.

(2) Finanční příspěvek lze též poskytnout osobě, která provede náhradní ochranné opatření podle § 49 či 50.

(3) Příspěvek podle odstavce 1 může poskytnout na základě písemné dohody orgán ochrany přírody nebo obec. Bližší podrobnosti o podmínkách poskytování příspěvku i náležitosti dohody o jeho poskytování stanoví Ministerstvo životního prostředí obecně závazným právním předpisem.

(4) Příspěvek podle odstavce 1 lze poskytovat i ze Státního fondu životního prostředí České republiky.⁷⁾

HLAVA TŘETÍ

§ 70

Účast občanů

(1) Ochrana přírody podle tohoto zákona se uskutečňuje za přímé účasti občanů, prostřednictvím jejich občanských sdružení³⁴) a dobrovolných sborů či aktivů.

(2) Občanské sdružení nebo jeho organizační jednotka, jehož hlavním posláním podle stanov je ochrana přírody a krajiny (dále jen "občanské sdružení"), je oprávněno, pokud má právní subjektivitu, požadovat u příslušných orgánů státní správy, aby bylo předem informováno o všech zamýšlených zásazích a zahajovaných správních řízeních, při nichž mohou být dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny chráněné podle tohoto zákona, s výjimkou řízení navazujících na posuzování vlivů na životní prostředí podle § 3 písm. g) zákona o posuzování vlivů na životní prostředí. Tato žádost je platná jeden rok ode dne jejího podání, lze ji podávat opakovaně. Musí být věcně a místně specifikována.

(3) Občanské sdružení je oprávněno za podmínek a v případech podle odstavce 2 účastnit se řízení podle tohoto zákona, pokud oznámí svou účast písemně do osmi dnů ode dne, kdy mu bylo příslušným správním orgánem zahájení řízení oznámeno; v tomto případě má postavení účastníka řízení.³⁵⁾ Dnem sdělení informace o zahájení řízení se rozumí den doručení jejího písemného vyhotovení nebo první den jejího zveřejnění na úřední desce správního orgánu a současně způsobem umožňujícím dálkový přístup.

§ 71

Účast obcí

(1) Obce se prostřednictvím svých orgánů zapojují do ochrany přírody a krajiny ve svých územních obvodech. Vyjadřují se zejména k vyhlásování a rušení zvláště chráněných území, památných stromů a jejich ochranných pásem.

(2) Orgány státní ochrany přírody jsou povinny spolupracovat s obcemi, předkládat jim požadované podklady a informace, poskytovat potřebná vysvětlení k zásahům do přírody i způsobům její ochrany, zejména pokud takové zásahy mohou nepříznivě ovlivnit prostředí v obci nebo omezit výkon práv jejich obyvatel.

(3) Obce jsou ve svém územním obvodu účastníkem řízení podle tohoto zákona, pokud v téže věci nerozhodují jako orgány ochrany přírody.

(4) Obce ve svém územním obvodu mají při projednávání návrhu opatření obecné povahy podle části třetí tohoto zákona postavení dotčeného orgánu podle správního řádu.

§ 72

Právo na informace v ochraně přírody a krajiny

Orgány, které vykonávají státní správu v ochraně přírody podle tohoto zákona a prováděcích předpisů, jsou povinny v rozsahu své působnosti vést přehled informací, který obsahuje zejména

- a) normativní správní akty v ochraně přírody,
- b) návrhy na zahájení správního řízení,
- c) vydaná rozhodnutí včetně rozhodnutí v odvolacím nebo přezkumném řízení,
- d) všechny písemné a jiné podklady pro vydaná rozhodnutí, zejména zápisy, protokoly, svědecké výpovědi, písemné důkazy, odborné posudky,
- e) návrhy na vyhlášení části přírody za zvláště chráněnou a vyjádření vlastníků či nájemců pozemků k tomuto záměru (§ 40 a 55),
- f) jiné důležité informace, které se vztahují k výkonu a řízení ochrany přírody známé příslušnému orgánu, zejména údaje o stavu a vývoji přírodního prostředí.

§ 73

Věda a výzkum

(1) Při ochraně přírody a krajiny, zejména při vyhlásování a ochraně zvláště chráněných částí přírody, popřípadě při upuštění od jejich ochrany, v přípravě plánu péče o vybraná zvláště chráněná území spolupracují orgány ochrany přírody s odborně kvalifikovanými právníckými a fyzickými osobami.

(2) Odborné expertízy v ochraně přírody a krajiny a výzkum zvláště chráněných částí přírody, vyžadující zásahy do jejich ochranných podmínek, mohou orgány ochrany přírody zadat nebo povolit jen těm fyzickým či právníckým osobám, které mají pro tuto činnost kvalifikační předpoklady.

(3) Provádění výzkumu ve zvláště chráněném území nevyžadující zásahy do předmětů ochrany zvláště chráněného území, které jsou v rozporu s jejich ochrannými podmínkami, musí být oznámeno písemně nejméně 30 dnů předem orgánu

ochrany přírody, který je může omezit nebo zakázat, pokud by přitom mohlo dojít k poškození předmětu ochrany zvláště chráněného území.

§ 74

Spolupráce při ochraně přírody

(1) Orgány ochrany přírody se aktivně podílejí na mezinárodní spolupráci v ochraně přírody, zajišťují závazky vyplývající z mezinárodních úmluv, programů a projektů přijatých k ochraně přírody. K zajištění úkolů vyplývajících z mezinárodních závazků může v mezích své působnosti Ministerstvo životního prostředí vydat obecně závazný právní předpis.

(2) Zvláštní péči věnují orgány ochrany přírody vyhlásování a ochraně území hraničících se zvláště chráněnými územími Slovenské republiky a států sousedících s Českou republikou, jakož i ochraně živočichů pohybujících se volně přes státní hranice a přírodních zdrojů přesahujících hranice České republiky.

ČÁST SEDMÁ

Orgány a státní správa v ochraně přírody

HLAVA PRVNÍ

§ 75

Orgány ochrany přírody

(1) Orgány ochrany přírody jsou

- a) obecní úřady,
- b) pověřené obecní úřady,
- c) obecní úřady obcí s rozšířenou působností,
- d) krajské úřady,
- e) Agentura,
- f) správy národních parků,
- g) Česká inspekce životního prostředí,³⁷⁾
- h) Ministerstvo životního prostředí,
- i) újezdní úřady, Ministerstvo obrany.

(2) Zřizuje se Agentura jako správní úřad, který je podřízený Ministerstvu životního prostředí. V jejím čele je ředitel; jeho výběr, jmenování a odvolání se řídí zákonem o státní službě. Sídlem Agentury je Praha. Agentura vykonává státní správu v ochraně přírody a krajiny v rozsahu stanoveném tímto zákonem a jinými zákony.

(3) Orgány ochrany přírody vykonávají státní správu na úseku ochrany přírody a krajiny podle tohoto zákona.

§ 75a

(1) Ministerstvo vnitra nebo Policie České republiky poskytuje orgánům ochrany přírody

- a) referenční údaje ze základního registru obyvatel,
- b) údaje z agendového informačního systému evidence obyvatel,
- c) údaje z agendového informačního systému cizinců.

(2) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. a) jsou

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení,
- b) datum, místo a okres narození; u subjektu údajů, který se narodil v cizině, datum, místo a stát, kde se narodil,
- c) datum a místo úmrtí; jde-li o úmrtí subjektu údajů mimo území České republiky, datum úmrtí, místo a stát, na jehož území k úmrtí došlo; je-li vydáno rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého, den, který je v rozhodnutí uveden jako den smrti nebo den, který subjekt údajů prohlášený za mrtvého nepřežil, a datum nabytí právní moci tohoto rozhodnutí,
- d) adresa místa pobytu,

e) státní občanství, popřípadě více státních občanství.

(3) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. b) jsou

a) jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení,

b) datum, místo a okres narození; u subjektu údajů, který se narodil v cizině, datum, místo a stát, kde se narodil,

c) rodné číslo,

d) adresa místa trvalého pobytu,

e) státní občanství, popřípadě více státních občanství.

(4) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. c) jsou

a) jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení,

b) datum, místo a okres narození; u subjektu údajů, který se narodil v cizině, datum, místo a stát, kde se narodil,

c) státní občanství, popřípadě více státních občanství,

d) druh a adresa místa pobytu,

e) počátek pobytu, případně datum ukončení pobytu.

(5) Údaje, které jsou vedeny jako referenční údaje v základním registru obyvatel, se využijí z agendového informačního systému evidence obyvatel nebo agendového informačního systému cizinců, pouze pokud jsou ve tvaru předcházejícím současný stav.

(6) Z poskytovaných údajů lze v konkrétním případě použít vždy jen takové údaje, které jsou nezbytné ke splnění daného úkolu.

§ 76

nadpis vypuštěn

(1) Obecní úřady

a) s výjimkou území národních parků, národních přírodních rezervací, národních přírodních památek, přírodních rezervací, přírodních památek a ochranných pásem těchto zvláště chráněných území povolují kácení dřevin podle § 8 odst. 1, ukládají náhradní výsadbu podle § 9 a vedou přehled pozemků vhodných k náhradní výsadbě podle § 9 odst. 2,

b) s výjimkou území národních parků a jejich ochranných pásem vedou přehled o veřejně přístupných účelových komunikacích, stezkách a pěšinách podle § 63 odst. 1 ve svém správním obvodu.

(2) Pověřené obecní úřady³⁶⁾, s výjimkou území národních parků, chráněných krajinných oblastí, národních přírodních rezervací, přírodních rezervací, národních přírodních památek, přírodních památek a jejich ochranných pásem,

a) vydávají závazná stanoviska k zásahům do registrovaných krajinných prvků podle § 4 odst. 2, pokud se zároveň nejedná o území evropsky významné lokality, a registrují významné krajinné prvky podle § 6 odst. 1,

b) sjednávají a zrušují smlouvy o smluvně chráněném památném stromu podle § 39 a § 45 odst. 2; projednávají záměry na vyhlášení památných stromů podle § 55 odst. 1, vydávají rozhodnutí o vyhlášení památných stromů podle § 46 odst. 1, vymezení jejich ochranných pásem podle § 46 odst. 3 a zrušení ochrany památných stromů podle § 46 odst. 4; předávají dokumentaci o památných stromech a smluvně chráněných památných stromech do ústředního seznamu podle § 47 odst. 1,

c) vydávají souhlasy k ošetřování památných stromů podle § 46 odst. 2, souhlasy ke stanoveným činnostem v ochranných pásmech památných stromů podle § 46 odst. 3, povolují výjimky ze zákazů u památných stromů podle § 56 odst. 1 a uzavírají dohody podle § 56 odst. 5, jde-li o památné stromy,

d) vydávají souhlas ke zřizování nebo rušení veřejně přístupných účelových komunikací, stezek a pěšin mimo zastavěné území obcí podle § 63 odst. 1.

§ 77

Působnost obecních úřadů obcí s rozšířenou působností

(1) Obecní úřady obcí s rozšířenou působností ve svém správním obvodu, nejde-li o zvláště chráněná území nebo jejich ochranná pásma,

a) vydávají závazná stanoviska k zásahům, které by mohly vést k poškození nebo zničení významného krajinného prvku nebo ohrožení či oslabení jeho ekologicko-stabilizační funkce, pokud se nejedná o registrovaný významný krajinný prvek podle § 6 odst. 1 a pokud se zároveň nejedná o území evropsky významné lokality,

b) vydávají závazná stanoviska k odlesňování a zalesňování pozemků nad 0,5 ha a k výstavbě lesních cest a lesních melioračních systémů podle § 4 odst. 3,

- c) vydávají opatření obecné povahy, pokud jde o blíže neurčený okruh osob, nebo rozhodují o omezení nebo zákazu rušivé činnosti podle § 5 odst. 1, pokud se nejedná o zvláště chráněné druhy,
- d) rozhodují o zajištění či použití prostředků k zabránění nadměrnému úhynu rostlin a zraňování nebo úhynu živočichů nebo ničení jejich biotopů podle § 5 odst. 3, pokud se nejedná o zvláště chráněné druhy,
- e) vydávají povolení k rozšiřování geograficky nepůvodních druhů rostlin a živočichů a k rozšiřování kříženců do krajiny podle § 5 odst. 4 a 5,
- f) rozhodují o stanovení odchylného postupu při ochraně ptáků podle § 5b odst. 1,
- g) ukládají provedení nezbytných zásahů včetně pokácení dřevin podle § 7 odst. 2,
- h) přijímají oznámení o kácení dřevin a rozhodují o pozastavení, omezení nebo zákazu kácení dřevin podle § 8 odst. 2 a 4,
- i) požadují údaje o paleontologických nálezích a žádají o umožnění přístupu k paleontologickým nálezům podle § 11,
- j) vydávají souhlasy k umístování a povolování staveb a k jiným činnostem, které by mohly snížit nebo změnit krajinný ráz podle § 12 odst. 2,
- k) rozhodují o vyhlášení přechodně chráněné plochy podle § 13 odst. 1,
- l) mohou vyzvat k prokázání zákonného původu zvláště chráněných rostlin, zvláště chráněných živočichů, ptáků nebo rostlin či živočichů chráněných podle mezinárodních úmluv podle § 54 odst. 1 a vyzvat k prokázání totožnosti podle § 54 odst. 2,
- m) v případě ptáků chráněných podle § 5a vydávají osvědčení podle § 54 odst. 4 až 11 o tom, že se jedná o živočicha odchovaného v lidské péči, vedou evidenci vydaných osvědčení podle § 54 odst. 4 až 10, ověřují původ a vydávají rozhodnutí, kterým se stanoví výše nákladů v případě potvrzení nezákonného původu živočicha odchovaného v lidské péči podle § 54 odst. 10,
- n) v rozsahu své působnosti ukládají podmínky pro výkon činností, které by mohly způsobit nedovolenou změnu obecně nebo zvláště chráněných částí přírody nebo takové činnosti zakazují podle § 66,
- o) vykonávají státní dozor v ochraně přírody a krajiny podle § 85 odst. 1,
- p) rozhodují o možnostech a podmínkách uvedení do původního stavu podle § 86 odst. 1, ukládají provedení přiměřených náhradních opatření podle § 86 odst. 2 a projednávají přestupky podle § 87 a 88,
- q) uplatňují stanoviska k územním plánům a regulačním plánům z hlediska své přenesené působnosti a dále z hlediska přenesené působnosti obecních úřadů a pověřených obecních úřadů.
- (2) Obecní úřady obcí s rozšířenou působností vymezují a hodnotí místní systém ekologické stability podle § 4 odst. 1 mimo území národních parků, chráněných krajinných oblastí a ochranných pásem národních parků.
- (3) Obecní úřady obcí s rozšířenou působností vydávají závazná stanoviska z hlediska tohoto zákona k řízením podle zákona o myslivosti^{39d}).
- (4) Obecní úřady obcí s rozšířenou působností dále ve svém správním obvodu, nejde-li o zvláště chráněná území nebo jejich ochranná pásma anebo o vojenské újezdy, vykonávají státní správu v ochraně přírody a krajiny, není-li příslušný jiný orgán ochrany přírody.

§ 77a

Působnost krajů a krajských úřadů

- (1) Kraje zpracovávají ve spolupráci s Ministerstvem životního prostředí prognózy, koncepce a strategie ochrany přírody ve své územní působnosti, nejde-li o národní park nebo chráněnou krajinnou oblast, národní přírodní rezervaci, národní přírodní památku a ochranná pásma těchto zvláště chráněných území anebo o vojenské újezdy.
- (2) Kraje mohou vydávat pro svůj správní obvod, nejde-li o národní parky, chráněné krajinné oblasti, národní přírodní rezervace, národní přírodní památky a ochranná pásma těchto zvláště chráněných území anebo o vojenské újezdy, nařízení o zřízení či zrušení přírodních parků a o omezení využití jejich území podle § 12 odst. 3, nařízení o zřízení přírodních rezervací podle § 33, přírodních památek podle § 36 nebo jejich ochranných pásem podle § 37 odst. 1 a zajišťují péči o tato území, dále mohou ve svém správním obvodu vydat nařízení o zrušení přírodních rezervací, přírodních památek nebo ochranných pásem těchto zvláště chráněných území podle § 45 odst. 1.
- (3) Krajské úřady na území přírodních rezervací, přírodních památek a ochranných pásem těchto zvláště chráněných území vykonávají státní správu v ochraně přírody a krajiny v rozsahu působnosti obecních úřadů, pověřených obecních úřadů, a obecních úřadů obcí s rozšířenou působností, není-li podle tohoto zákona příslušné Ministerstvo životního prostředí.
- (4) Krajské úřady dále ve svém správním obvodu, nejde-li o národní parky, chráněné krajinné oblasti, národní přírodní rezervace, národní přírodní památky a ochranná pásma těchto zvláště chráněných území anebo o vojenské újezdy
- a) vydávají závazná stanoviska ke schválení lesních hospodářských plánů a k lesním hospodářským osnovám podle § 4 odst. 3,

- b) povolují výjimky ze zákazů stanovených v § 10 odst. 2 pro jeskyně, vydávají povolení pro průzkum nebo výzkum jeskyní podle § 10 odst. 3, přijímají oznámení o zjištění jeskyní, přebírají dokumentaci jeskyní a vedou evidenci převzaté dokumentace jeskyní podle § 10 odst. 5,
- c) rozhodují o omezení výkonu práva myslivosti a rybářství v přírodních rezervacích podle § 34 odst. 2,
- d) vydávají souhlasy k činnostem a zásahům vázaným na předchozí souhlas orgánu ochrany přírody v ochranných pásmech přírodních rezervací a přírodních památek podle § 37 odst. 1 a k činnostem podle § 37 odst. 2,
- e) zajišťují zpracování plánů péče a schvalují plány péče o přírodní rezervace, přírodní památky a ochranná pásma těchto zvláště chráněných území a zajišťují jejich realizaci podle § 38,
- f) sjednávají a zrušují smluvní ochranu podle § 39 a § 45 odst. 2 a předávají dokumentaci o těchto územích do ústředního seznamu a na základě uzavřených smluv podle § 39 odst. 1 zveřejňují ve Věstníku právních předpisů kraje území, která jsou smluvně chráněná,
- g) zajišťují zpracování, oznamují a projednávají záměry na vyhlášení a návrhy právních předpisů, kterými se vyhláší přírodní rezervace, přírodní památky a ochranná pásma těchto zvláště chráněných území,
- h) povolují výjimky ze zákazů v přírodních rezervacích a přírodních památkách podle § 43,
- i) předávají dokumentaci vyhlášených přírodních rezervací, přírodních památek a jejich ochranných pásem do ústředního seznamu; po vyhlášení přírodních rezervací, přírodních památek nebo jejich ochranných pásem ohlašují příslušnému katastrálnímu úřadu údaje, popřípadě změny těchto údajů, týkající se ochrany nemovitých věcí podle tohoto zákona k zápisu do katastru nemovitostí,
- j) vydávají souhlasy k činnostem a zásahům vymezeným v bližších ochranných podmínkách přírodních rezervací a přírodních památek podle § 44 odst. 3,
- k) povolují výjimky ze zákazu poškozovat evropsky významné lokality a sporné lokality podle § 45b odst. 1,
- l) zajišťují péči o evropsky významné lokality, označují evropsky významné lokality, vydávají závazná stanoviska k zásahům, které by mohly vést k poškození nebo narušení obnovy evropsky významných lokalit nebo jejich předmětů ochrany podle § 45c odst. 2, a na jejich území vydávají i stanoviska podle § 4odstavce 2,
- m) vydávají souhlasy k činnostem v ptačích oblastech podle § 45e odst. 2, uzavírají smlouvy o způsobu hospodaření v ptačích oblastech podle § 45e odst. 4 a zajišťují péči o ptačí oblasti,
- n) vydávají stanoviska ke koncepcím nebo k záměrům podle § 45i odst. 1, ukládají kompenzační opatření a informují o uložených kompenzačních opatřeních Ministerstvo životního prostředí,
- o) povolují výjimky ze zákazů u zvláště chráněných nerostů podle § 51 odst. 2,
- p) přijímají oznámení o vypuštění vyléčených zvláště chráněných živočichů ze záchrané stanice podle § 52 odst. 2,
- q) mohou požadovat prokázání zákonného původu zvláště chráněných rostlin, zvláště chráněných živočichů, ptáků nebo rostlin či živočichů chráněných podle mezinárodních úmluv podle § 54 odst. 1 a mohou požadovat prokázání totožnosti podle § 54 odst. 2,
- r) vydávají opatření obecné povahy k omezení nebo zákazu vstupu podle § 64,
- s) v rozsahu své působnosti ukládají podmínky pro výkon činností, které by mohly způsobit nedovolenou změnu obecně nebo zvláště chráněných částí přírody nebo takové činnosti zakazují podle § 66,
- t) ustanovují stráž přírody ve svém územním obvodu podle § 81 odst. 1,
- u) vykonávají státní dozor v ochraně přírody a krajiny podle § 85 odst. 1,
- v) rozhodují o možnostech a podmínkách uvedení do původního stavu a ukládají provedení náhradních opatření k nápravě podle § 86 odst. 1 a 2,
- w) spolupracují s ostatními správními úřady a orgány na zajišťování ekologické výchovy a vzdělávání,
- x) uplatňují stanoviska k zásadám územního rozvoje a k územním plánům obcí s rozšířenou působností z hlediska zájmů chráněných tímto zákonem a dále k ostatním územním plánům a regulačním plánům z hlediska zájmů chráněných tímto zákonem, není-li příslušný jiný orgán ochrany přírody.

(5) Krajské úřady dále v obvodu své územní působnosti podle odstavců 3 a 4

- a) vydávají opatření obecné povahy, pokud jde o blíže neurčený okruh osob, nebo rozhodují o omezení nebo zákazu rušivé činnosti podle § 5 odst. 1, pokud se jedná o zvláště chráněné druhy,
- b) ukládají rozhodnutím zajištění či použití prostředků k zabránění nadměrnému úhynu rostlin a zraňování nebo úhynu živočichů nebo ničení jejich biotopů podle § 5 odst. 3, pokud se jedná o zvláště chráněné druhy,

- c) uzavírají dohody podle § 49 odst. 4,
- d) vydávají předchozí stanoviska k nezbytným zásahům do přirozeného vývoje ohrožených druhů živočichů podle § 50 odst. 3,
- e) spolupracují s Ministerstvem životního prostředí při přípravě záchranných programů zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů podle § 52,
- f) vydávají souhlasy k vypouštění zvláště chráněných živočichů odchovaných v lidské péči do přírody a k vysévání či vysazování uměle vypěstovaných zvláště chráněných rostlin do přírody podle § 54 odst. 3,
- g) s výjimkou ptáků chráněných podle § 5a vydávají osvědčení o tom, že se jedná o živočicha odchovaného v lidské péči, vedou evidenci vydaných osvědčení podle § 54 odst. 4 až 10, ověřují původ a vydávají rozhodnutí, kterým se stanoví výše nákladů v případě potvrzení nezákonného původu živočicha odchovaného v lidské péči podle § 54 odst. 10,
- h) povolují rozhodnutím nebo opatřením obecné povahy, pokud jde o blíže neurčený okruh osob, výjimky ze zákazů u zvláště chráněných druhů rostlin a zvláště chráněných druhů živočichů podle § 56,
- i) uzavírají dohody podle § 56 odst. 5,
- j) vydávají předchozí souhlasy k činnostem stanoveným v bližších ochranných podmínkách zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů podle § 57,
- k) odebírají nedovoleně držené jedince zvláště chráněných rostlin, nebo zvláště chráněných živočichů, ptáků, nebo rostlin či živočichů chráněných podle mezinárodních úmluv podle § 89.

(6) Krajské úřady vymezují a hodnotí regionální systém ekologické stability podle § 4 odst. 1 mimo území národních parků, chráněných krajinných oblastí a ochranných pásem těchto zvláště chráněných území.

(7) Krajské úřady jsou dotčenými orgány ochrany přírody a vydávají v rozsahu své působnosti vyjádření k poskytování plateb podle jiných právních předpisů^{39c)}.

§ 78

Působnost Agentury a správ národních parků

(1) Agentura na území chráněných krajinných oblastí, nejde-li o vojenské újezdy, vykonává státní správu v ochraně přírody a krajiny v rozsahu působnosti pověřených obecních úřadů, obecních úřadů obcí s rozšířenou působností a krajských úřadů, není-li podle tohoto zákona příslušné Ministerstvo životního prostředí. Agentura dále na území národních přírodních rezervací, národních přírodních památek a ochranných pásem těchto zvláště chráněných území, nejde-li o vojenské újezdy nebo o území národních parků a jejich ochranných pásem, vykonává státní správu v ochraně přírody a krajiny v rozsahu působnosti obecních úřadů, pověřených obecních úřadů, obecních úřadů obcí s rozšířenou působností a krajských úřadů, není-li podle tohoto zákona příslušné Ministerstvo životního prostředí.

(2) Správy národních parků na území národních parků a jejich ochranných pásem vykonávají státní správu v ochraně přírody a krajiny v rozsahu působnosti obecních úřadů, pověřených obecních úřadů, obecních úřadů obcí s rozšířenou působností a krajských úřadů a Agentury, není-li podle tohoto zákona příslušné Ministerstvo životního prostředí. Správa Národního parku Šumava vykonává státní správu v rozsahu působnosti Agentury též na území Chráněné krajinné oblasti Šumava a Správa Národního parku České Švýcarsko vykonává státní správu též na území Chráněné krajinné oblasti Labské pískovce, není-li podle tohoto zákona příslušné Ministerstvo životního prostředí. Správy národních parků, jejich sídla a jejich správní obvody tvořené národními parky a jejich ochrannými pásmy a chráněnými krajinnými oblastmi jsou uvedeny v příloze č. 5 tohoto zákona.

(3) Agentura a správy národních parků dále v obvodu své územní působnosti podle odstavců 1 a 2

- a) vydávají souhlasy k vyhrazení míst ke zneškodňování odpadů na území chráněných krajinných oblastí,
- b) vydávají souhlasy k vyhrazení míst k táboření a rozdělávání ohňů na území chráněných krajinných oblastí,
- c) vydávají souhlasy k vyhrazení míst k vjezdu a setrvávání motorových vozidel a obytných přívěsů na území chráněných krajinných oblastí,
- d) vydávají souhlasy k vyhrazení míst pro pořádání soutěží na jízdních kolech na území chráněných krajinných oblastí,
- e) vydávají souhlasy k vyznačení cest na území národních přírodních rezervací,
- f) rozhodují o omezení nebo vyloučení výkonu práva myslivosti a práva rybářství v národních parcích a o vydání souhlasu k výkonu rybářského a mysliveckého práva na území národních přírodních rezervací,
- g) vydávají souhlasy k činnostem nebo zásahům v ochranných pásmech národních parků, národních přírodních rezervací a národních přírodních památek,
- h) povolují výjimky ze zákazů u národních parků, chráněných krajinných oblastí, národních přírodních rezervací a národních přírodních památek,
- i) vyhrazují místa a stanovují přitom podmínky týkající se rozsahu, způsobu a času prováděných činností podle § 16, § 16a odst. 1 písm. c), § 17 odst. 2, § 29 a § 37 odst. 3 opatřením obecné povahy,

j) vydávají závazné stanovisko k ohlášení stavby, vydání územního rozhodnutí, územního souhlasu, stavebního povolení, rozhodnutí o změně užívání stavby, kolaudačního souhlasu, je-li spojen se změnou stavby, povolení k odstranění stavby či k provedení terénních úprav podle stavebního zákona, povolení k nakládání s vodami a k vodním dílům, povolení k některým činnostem či udělení souhlasu podle vodního zákona,

k) vydávají souhlasy k činnostem a zásahům vymezeným v bližších ochranných podmínkách národních parků, chráněných krajinných oblastí, národních přírodních rezervací a národních přírodních památek podle § 16a odst. 3, § 16b, 16c, 16d a 44a,

l) vydávají opatření obecné povahy k omezení nebo zákazu vstupu podle § 64.

(4) Agentura na celém území České republiky, mimo území národních parků a jejich ochranných pásem a mimo území Chráněné krajinné oblasti Šumava a Chráněné krajinné oblasti Labské pískovce, a správy národních parků v obvodu své územní působnosti podle odstavce 2, poskytují finanční náhradu za ztížení zemědělského nebo lesního hospodaření z prostředků státního rozpočtu podle § 58 odst. 3.

(5) Agentura na celém území České republiky a správy národních parků v obvodu své územní působnosti podle odstavce 2 dále za účelem podpory výkonu státní správy na úseku ochrany přírody a krajiny provádějí potřebné inventarizační přírodovědné průzkumy, monitoring, dokumentaci a šetření v ochraně přírody, ukládají, zpracovávají, vyhodnocují a poskytují data v ochraně přírody; přitom spolupracují s odbornými, výzkumnými a vědeckými pracovišti a zajišťují informační a osvětovou činnost. Agentura a správy národních parků plní zároveň úkoly odborných organizací ochrany přírody podle požadavků Ministerstva životního prostředí.

(6) Agentura může vydávat nařízení pro obvod své územní působnosti podle odstavce 1, a to podle § 33 odst. 1, § 36 odst. 1, § 37 odst. 1 a § 45 odst. 1, není-li k tomu příslušné Ministerstvo životního prostředí.

(7) Návrh nařízení Agentura projednává s obcemi, jejichž územních obvodů se týká. Nařízení Agentury musí být vyvěšeno na úřední desce Agentury po dobu 15 dnů. Za den vyhlášení se považuje první den vyvěšení nařízení na úřední desce. Nařízení Agentury nabývá účinnosti patnáctým dnem ode dne jeho vyhlášení, pokud v něm není stanovena účinnost pozdější. V případech, kdy to vyžaduje naléhavý veřejný zájem, může nařízení Agentury nabýt účinnosti již dnem vyhlášení. Nařízení Agentury musí být každému přístupné na obecních úřadech v obcích, jejichž územních obvodů se týká. Nařízení Agentura zašle do 15 dnů ode dne vyhlášení Ministerstvu životního prostředí a předá do ústředního seznamu. Dozor nad vydáváním a obsahem nařízení Agentury vykonává Ministerstvo životního prostředí. Odporuje-li nařízení Agentury zákonu nebo jinému právnímu předpisu, vyzve Ministerstvo životního prostředí Agenturu ke zjednání nápravy.

(8) Správy národních parků zajišťují zpracování a předkládají ke schválení zásady péče o národní parky podle § 38a a Agentura a správy národních parků v obvodu své územní působnosti podle odstavců 1 a 2 zajišťují zpracování a předkládají ke schválení plány péče o chráněné krajinné oblasti, národní přírodní rezervace, národní přírodní památky a jejich ochranná pásma podle § 38 nebo záchranné programy zvláště chráněných druhů podle § 52.

(9) Agentura a správy národních parků v obvodu své územní působnosti podle odstavců 1 a 2 v souladu se schválenými plány péče, zásadami péče o národní parky nebo záchrannými programy zvláště chráněných druhů zajišťují péči o přírodní a krajinné prostředí, ekosystémy a jejich složky. K zajištění těchto povinností jsou příslušné hospodařit s majetkem státu.

(10) Agentura a správy národních parků jsou v obvodu své územní působnosti podle odstavců 1 a 2 odvolacím orgánem proti rozhodnutím orgánů obcí vydaným podle tohoto zákona.

(11) Správy národních parků na území národních parků vykonávají působnost pověřených obecních úřadů, obecních úřadů obcí s rozšířenou působností a krajských úřadů na úseku ochrany zemědělského půdního fondu^{21b)}. Správy národních parků zřizují radu národního parku a jmenují a odvolávají její další členy podle § 20.

§ 78a

Působnost orgánů ochrany přírody na území vojenských újezdů

(1) Na území vojenských újezdů²⁶⁾ vykonávají státní správu v ochraně přírody a krajiny újezdní úřady²⁶⁾ v rozsahu působnosti obecních úřadů, pověřených obecních úřadů, obcí s rozšířenou působností, orgánů krajů, Agentury a správ národních parků, není-li k ní příslušné Ministerstvo obrany.

(2) Ministerstvo obrany na území vojenských újezdů

a) zpracovává ve spolupráci s Ministerstvem životního prostředí prognózy, koncepce a strategie ochrany přírody,

b) zajišťuje zpracování a schvaluje plány péče o přírodní rezervace a přírodní památky a jejich ochranná pásma a zajišťuje jejich realizaci ve spolupráci s újezdními úřady podle § 38,

c) sjednává smlouvy o ochraně území podle § 39, prohlašuje tato území za chráněná a ruší smluvní ochranu těchto území postupem podle § 45 odst. 2,

d) vydává prováděcí právní předpisy, kterými se vyhláší nebo zruší přírodní rezervace a přírodní památky a ochranná pásma těchto zvláště chráněných území a jimiž se stanoví bližší podmínky jejich ochrany; prohlašuje území za chráněná podle § 39,

e) předává dokumentaci zvláště nebo smluvně chráněných území do Ústředního seznamu ochrany přírody; oznamuje vyhlášení přírodních rezervací, přírodních památek a ochranných pásem těchto zvláště chráněných území katastrálním úřadům,

- f) uplatňuje předkupní právo státu k pozemkům podle § 61 odst. 1,
- g) spolupracuje s ostatními správními úřady při zajišťování ekologické výchovy a vzdělávání,
- h) vykonává státní dozor v ochraně přírody a krajiny podle § 85 odst. 1,
- i) vydává stanoviska k územně plánovací dokumentaci jako dotčený orgán ochrany přírody z hlediska své působnosti,
- j) je odvolacím orgánem proti rozhodnutím vydaným podle tohoto zákona újezdními úřady.

§ 79

Působnost Ministerstva životního prostředí

(1) Ministerstvo životního prostředí je ústředním orgánem státní správy ochrany přírody v České republice.

(2) Ministerstvo životního prostředí

- a) zpracovává ve spolupráci s kraji prognózy a koncepce strategie ochrany přírody v České republice,
- b) koordinuje státní vědeckovýzkumnou činnost v oboru ochrany přírody a krajiny,
- c) spolupracuje s Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy České republiky v zajišťování ekologické výchovy a vzdělávání,
- d) zabezpečuje mezinárodní spolupráci České republiky v oboru ochrany přírody a krajiny,
- e) podává Komisi zprávy a informace požadované právními předpisy Evropských společenství v oblasti ochrany volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin a jejich stanovišť,
- f) vykonává vrchní státní dozor v ochraně přírody a krajiny,
- g) řídí činnost České inspekce životního prostředí, Agentury a správ národních parků a plní jiné úkoly stanovené tímto zákonem.

(3) Ministerstvo životního prostředí dále

- a) provádí vymezení a hodnocení nadregionálního systému ekologické stability podle § 4 odst. 1,
- b) vydává povolení k vývozu a dovozu ohrožených rostlin a živočichů chráněných mezinárodními úmluvami podle § 5 odst. 7,
- c) rozhoduje o povolení k provozování záchranné stanice a jeho změně nebo zrušení, vede přehled záchranných stanic a zveřejňuje jej způsobem umožňujícím dálkový přístup podle § 5 odst. 8 až 11,
- d) vydává souhlasy s použitím ustanovení o zásazích proti škůdcům a o případech mimořádných okolností a nepředvídaných škod a stanoví přítom rozsah jejich použití v národních přírodních rezervacích,
- e) zajišťuje zpracování a oznamuje a projednává záměry na vyhlášení a návrhy právních předpisů, kterými se vyhláší národní parky, chráněné krajinné oblasti, národní přírodní rezervace, národní přírodní památky nebo ochranná pásma těchto zvláště chráněných území a kterými se vyhláší přírodní památky a přírodní rezervace nebo jejich ochranná pásma na území národních parků a jejich ochranných pásem a na území Chráněné krajinné oblasti Šumava a Chráněné krajinné oblasti Labské pískovce,
- f) vydává souhlasy k vývozu paleontologických nálezů podle § 11 odst. 3 a vydává povolení k vývozu zvláště chráněných nerostů podle § 53,
- g) vydává vyhlášky, kterými se stanoví klidová území národních parků podle § 17 odst. 3, vymezují nebo mění zóny ochrany přírody národního parku podle § 18 odst. 5 nebo zóny ochrany přírody chráněné krajinné oblasti podle § 27 odst. 2,
- h) vydává souhlasy ke zcizení nezastavěných pozemků ve vlastnictví státu na území přírodních rezervací a přírodních památek,
- i) zajišťuje zpracování a schvaluje plány péče o národní přírodní rezervace, národní přírodní památky, chráněné krajinné oblasti a o ochranná pásma těchto zvláště chráněných území a zajišťuje jejich realizaci ve spolupráci s Agenturou a se správami národních parků podle § 38,
- j) schvaluje zásady péče o národní parky a jejich ochranná pásma podle § 38a odst. 6,
- k) předává dokumentaci vyhlášených národních parků, chráněných krajinných oblastí, národních přírodních rezervací, národních přírodních památek a ochranných pásem těchto zvláště chráněných území, dále přírodních památek a přírodních rezervací nebo jejich ochranných pásem na území národních parků a jejich ochranných pásem a dále ptačích oblastí a evropsky významných lokalit do ústředního seznamu; po vyhlášení národních parků, chráněných krajinných oblastí, národních přírodních rezervací, národních přírodních památek a ochranných pásem těchto zvláště chráněných území a dále přírodních památek a přírodních rezervací nebo jejich ochranných pásem na území národních parků a jejich ochranných pásem ohlašuje příslušnému katastrálnímu úřadu údaje, popřípadě změny těchto údajů, týkající se ochrany nemovitých věcí podle tohoto zákona k zápisu do katastru nemovitostí,
- l) oznamuje lokality, které nebyly zařazeny do evropského seznamu podle § 45a odst. 4 a vyhláší sporné lokality podle § 45b odst. 2,

m) zajišťuje zpracování souhrnných doporučených opatření pro evropsky významné lokality a ptačí oblasti podle § 45c odst. 3, § 45e odst. 6, předává je do ústředního seznamu a zveřejňuje je prostřednictvím internetu,

n) podává žádosti o stanovisko Komisi podle § 45i odst. 10,

o) ve spolupráci s ostatními orgány ochrany přírody, vlastníky a nájemci pozemků, občanskými sdruženími a dalšími odbornými subjekty zajišťuje a schvaluje záchranné programy podle § 52,

p) uplatňuje předkupní právo státu k pozemkům podle § 61 odst. 1,

q) vydává osvědčení o zvláštní odborné způsobilosti podle § 79a odst. 2 písm. b),

r) je odvolacím orgánem proti rozhodnutím vydaným orgány krajů v přenesené působnosti, Agenturou, správami národních parků a Českou inspekcí životního prostředí,

s) uplatňuje stanoviska k politice územního rozvoje a k zásadám územního rozvoje z hlediska zájmů chráněných tímto zákonem,

t) zřizuje správy národních parků jako státní příspěvkové organizace^{40b)}, pokud nebyly zřízeny jiným zákonem⁴¹⁾,

u) je oprávněno zřídit státní příspěvkovou organizaci za účelem zajištění ochrany, péče a provozu veřejnosti zpřístupněných jeskyní,

v) vykonává působnost orgánů ochrany přírody na pozemcích a stavbách, které tvoří součást objektů důležitých pro obranu státu mimo vojenské újezdy^{41aa)}; jsou-li tyto pozemky a stavby na území správních obvodů správ, národních parků nebo Agentury, vykonávají působnost orgánů ochrany přírody správy národních parků nebo Agentura.

(4) Ministerstvo životního prostředí je dotčeným orgánem při posuzování zralosti projektů společného zájmu energetické infrastruktury⁴⁹⁾ a ve společném územním a stavebním řízení pro stavby projektů společného zájmu energetické infrastruktury vykonává státní správu v ochraně přírody a krajiny v rozsahu působnosti pověřených obecních úřadů, obecních úřadů obcí s rozšířenou působností, krajských úřadů a Agentury.

(5) Ministerstvo životního prostředí dále vydává vyhlášky, kterými se

a) stanoví seznam typů evropských stanovišť, prioritních typů evropských stanovišť, evropsky významných druhů a prioritních evropsky významných druhů, vyskytujících se na území České republiky,

b) stanoví podrobnosti vymezení a hodnocení systému ekologické stability a podrobnosti plánů, projektů a opatření v procesu jeho vytváření podle § 4 odst. 1,

c) stanoví podrobnosti ochrany významných krajinných prvků podle § 4 odst. 2,

d) stanoví velikost, popřípadě jiné charakteristiky dřevin, k jejichž kácení není třeba povolení podle § 8 odst. 3, jestliže rostou na pozemcích ve vlastnictví fyzických osob, které tyto pozemky užívají, a podrobnosti ochrany dřevin a podmínek povolování jejich kácení podle § 8 odst. 5,

e) stanoví podrobnosti o obsahu a rozsahu dokumentace jeskyně při jejím zjištění provozovatelem při dobývání nerostných surovin nebo při provádění geologických prací podle § 10 odst. 5,

f) vymezují zóny ochrany přírody národních parků a chráněných krajinných oblastí podle § 17 odst. 2 a § 27 odst. 2,

g) vyhláší národní přírodní rezervace, národní přírodní památky nebo ochranná pásma těchto zvláště chráněných území a stanoví bližší podmínky jejich ochrany a dále vyhláší nebo zruší přírodní památky a přírodní rezervace nebo jejich ochranná pásma na území národních parků a jejich ochranných pásem a na území Chráněné krajinné oblasti Šumava a Chráněné krajinné oblasti Labské pískovce a stanoví bližší podmínky jejich ochrany,

h) stanoví obsah plánů péče a postup jejich zpracování podle § 38 odst. 7, stanoví obsah zásad péče o národní parky a jejich ochranná pásma a postup jejich zpracování a projednání podle § 38a odst. 8, náležitosti a obsah záměru podle § 40 odst. 7, stanoví členění ústředního seznamu, obsah a náležitosti, výčet, způsob a podmínky předávání dokumentů do ústředního seznamu, způsob a podmínky nakládání s dokumenty a daty v ústředním seznamu včetně způsobu a podmínek jejich zveřejňování podle § 42 odst. 2, podrobnosti o způsobu označení a vymezení zvláště chráněných území v terénu i mapových podkladech podle § 42 odst. 5 a bližší podmínky o způsobu označení památných stromů v terénu i mapových podkladech podle § 47 odst. 3,

i) stanoví náležitosti obsahu smlouvy podle § 39 odst. 1, způsob označení smluvně chráněného území a smluvně chráněného území památného stromu v terénu i mapových podkladech podle § 39 odst. 2,

j) stanoví způsob označení vyhlášených evropsky významných lokalit v terénu i mapových podkladech podle § 45c odst. 1 a způsob označení ptačích oblastí v terénu i mapových podkladech podle § 45e odst. 7,

k) stanoví náležitosti posouzení podle § 45i odst. 13,

l) stanoví rozsah požadovaného vzdělání, obsah zkoušky, podmínky prodloužení autorizace a důvody pro odnětí autorizace podle § 45i odst. 3,

- m) stanoví seznam a stupeň ohrožení zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů podle § 48, seznam zvláště chráněných nerostů podle § 51 a míst jejich přirozeného výskytu a dále bližší podmínky jejich ochrany,
- n) stanoví způsoby ověřování původu, náležitosti žádosti o osvědčení a vzor osvědčení podle § 54 odst. 11,
- o) stanoví podmínky poskytování finanční náhrady podle § 58 odst. 4, vzor uplatnění nároku, jeho náležitosti a způsob určení výše náhrady v případech, kdy není stanoven jiným předpisem,
- p) stanoví podrobnosti postupu při převezech práva hospodaření podle § 60 odst. 3 zákona,
- q) stanoví podrobnosti o přírodovědném průzkumu dotčených pozemků a biologickém hodnocení a jejich ukládání podle § 67 odst. 1,
- r) stanoví bližší podrobnosti o podmínkách poskytování příspěvku podle § 69 odst. 3 a náležitosti dohody o jeho poskytování,
- s) zajišťují podle § 74 odst. 1 úkoly vyplývající z mezinárodních závazků,
- t) stanoví podle § 81 odst. 9 podrobnosti o organizaci, úkolech a předpokladech pro výkon stráže přírody, vzor služebního odznaku se státním znakem a průkazu stráže přírody,
- u) stanoví podrobnosti o způsobu zavedení a užívání stejnokroje a označení pracovníků ochrany přírody podle § 82 odst. 2,
- v) stanoví převod zvláště chráněných území zřízených podle zákona č. 40/1956 Sb. do kategorií podle § 90 odst. 5 až 7,
- w) zrušuje podle § 90 odst. 11 dosavadní ochrana zvláště chráněných území vyhlášených podle tohoto zákona do dne 1. března 2009 ústředními orgány státní správy.

(6) Ministerstvo životního prostředí zveřejní ve Věstníku Ministerstva životního prostředí nařízení Agentury do 60 dnů od jeho obdržení.

§ 79a

Zvláštní odborná způsobilost

(1) Správní činnosti v ochraně přírody a krajiny, pokud je vykonává správa národního parku, musí být zajišťovány prostřednictvím zaměstnanců, kteří prokázali zvláštní odbornou způsobilost.

(2) Správní činnosti uvedené v odstavci 1 může výjimečně vykonávat i zaměstnanec, který nemá zvláštní odbornou způsobilost,

a) nejdéle však po dobu 18 měsíců od vzniku pracovního poměru ke správě národního parku nebo ode dne, kdy začal vykonávat činnost, pro jejíž výkon je prokázání zvláštní odborné způsobilosti předpokladem, nebo

b) na jehož žádost nebo na žádost správy národního parku vydá Ministerstvo životního prostředí doklad o vzdělání nebo jeho části získaného zaměstnancem v jiném studijním programu nebo v jiném oboru, popřípadě kurzu, pokud žadatel prokáže, že obsah a rozsah vzdělání, o jehož uznání žádá, jsou rovnocenné obsahu a rozsahu zkoušky zvláštní odborné způsobilosti podle odstavce 4.

(3) Zvláštní odborná způsobilost se ověřuje zkouškou a prokazuje se dokladem o vykonání zkoušky. Zaměstnanec je povinen prokázat zvláštní odbornou způsobilost k výkonu správních činností uvedených v odstavci 1 do 18 měsíců od vzniku pracovního poměru ke správě národního parku nebo ode dne, kdy začal vykonávat činnost, pro jejíž výkon je prokázání zvláštní odborné způsobilosti předpokladem.

(4) Zkouška zvláštní odborné způsobilosti má obecnou a zvláštní část. Obecná část zahrnuje znalost základů veřejné správy, zvláště obecných principů organizace a činnosti veřejné správy, znalost zákona o obcích, zákona o krajích a správního řádu, a schopnost aplikace těchto předpisů. Zvláštní část zahrnuje znalosti nezbytné k výkonu správních činností uvedených v odstavci 1, zvláště znalost působnosti správy národního parku vztahující se k těmto činnostem, a schopnost jejich aplikace.

(5) Správa národního parku je povinna přihlásit zaměstnance, který vykonává správní činnosti uvedené v odstavci 1, k vykonání zkoušky do 6 měsíců od vzniku pracovního poměru nebo do 3 měsíců ode dne, kdy začal vykonávat správní činnost, pro jejíž výkon je prokázání zvláštní odborné způsobilosti předpokladem.

(6) Provádění zkoušek o zvláštní odborné způsobilosti zabezpečuje Ministerstvo životního prostředí ve spolupráci s příslušnými ministerstvy a s ostatními ústředními správními úřady. O zabezpečení a průběhu zkoušky, o zkušební komisi, o dokladu o vykonání zkoušky a o řízení o námitkách platí obdobně § 22 až 26 zákona o zvláštní odborné způsobilosti úředníků územních samosprávních celků^{41a}).

(7) Povinnost prokázat zvláštní odbornou způsobilost z obecné i zvláštní části se nevztahuje na fyzickou osobu, která vykonala úřednickou zkoušku podle zákona o státní službě pro obor služby ochrana přírody a krajiny nebo podle zákona o zvláštní odborné způsobilosti úředníků územních samosprávních celků pro správní činnost v ochraně přírody a krajiny.

§ 80

Působnost České inspekce životního prostředí

(1) Česká inspekce životního prostředí (dále jen "inspekce") kontroluje, jak jsou orgány veřejné správy vyjma ústředních orgánů, právníky a fyzickými osobami dodržována ustanovení právních předpisů a rozhodnutí týkající se ochrany

přírody a krajiny. Inspekce zjišťuje a eviduje případy ohrožení a poškození přírody a krajiny, jejich příčiny a osoby odpovědné za jejich vznik nebo trvání. Inspekce je oprávněna vyžadovat prokazování původu a totožnosti podle § 54, ukládat opatření podle § 66, rozhodovat o možnosti a podmínkách uvedení do původního stavu podle § 86 odst. 1, ukládat povinnost provést přiměřená náhradní opatření podle § 86 odst. 2 a odebrat nedovoleně držené jedince podle § 89. Inspekce dále provádí kontroly podmíněnosti podle zákona o zemědělství^{41c}) v souladu s přímo použitelným předpisem Evropských společenství upravujícím prováděcí pravidla pro podmíněnost, odlišení a integrovaný administrativní a kontrolní systém^{41d}), s výjimkou těchto kontrol podmíněnosti v oblasti povrchových nebo podzemních vod.

(2) Inspekce je oprávněna v případech hrozící škody naříditi omezení, případně zastavení škodlivé činnosti až do doby odstranění jejich nedostatků a příčin.

(3) Inspekce projednává přestupky podle tohoto zákona. Inspekce může zahájit řízení o přestupku pouze tehdy, nezahájil-li je již obecní úřad obce s rozšířenou působností, krajský úřad, Agentura nebo správa národního parku. Pokud řízení o přestupku zahájí obecní úřad obce s rozšířenou působností, krajský úřad, Agentura nebo správa národního parku a inspekce ve stejný den, provede řízení o přestupku obecní úřad obce s rozšířenou působností, krajský úřad, Agentura nebo správa národního parku. O zahájení řízení o přestupku se inspekce a obecní úřad obce s rozšířenou působností, krajský úřad, Agentura nebo správa národního parku vzájemně informují. O odvolání proti rozhodnutí inspekce rozhoduje Ministerstvo životního prostředí.

§ 81

Stráž přírody

(1) Krajské úřady, Agentura a správy národních parků (dále jen "ustanovující úřady") ustanovují stráž přírody z řad zaměstnanců orgánů ochrany přírody nebo dobrovolných spolupracovníků. Posláním stráže přírody je kontrola dodržování předpisů o ochraně přírody a krajiny.

(2) Stráž přírody se skládá ze strážců a zpravodajů, které jmenuje a odvolává územně příslušný ustanovující úřad.

(3) Stráž přírody může být ustanovena fyzická osoba, která

- a) je občanem České republiky,
- b) je starší 21 let,
- c) nebyla pravomocně odsouzena pro úmyslný trestný čin,
- d) má způsobilost k právním úkonům,
- e) je zdravotně způsobilá,
- f) prokázala znalost práv a povinností stráže přírody podle tohoto zákona a znalost souvisejících předpisů,
- g) složila před ustanovujícím úřadem slib tohoto znění: "Slibuji, že jako stráž přírody budu s největší pečlivostí a svědomitostí plnit povinnosti při kontrole dodržování předpisů o ochraně přírody a krajiny, že budu při výkonu této činnosti dodržovat právní předpisy a nepřekročím oprávnění příslušející strážní přírody."

(4) Stráž přírody vydá ustanovující úřad služební odznak se státním znakem a průkaz stráže přírody. V průkazu stráže přírody současně stanoví obvod její působnosti. Ustanovující úřad vede evidenci strážní přírody.

(5) Stráž přírody je povinna oznámit ustanovujícímu úřadu do 30 dnů od jejich vzniku všechny změny týkající se podmínek uvedených v odstavci 3.

(6) Ustanovující úřad ustanovení stráže přírody zruší, pokud fyzická osoba přestala tuto funkci vykonávat, splňovat podmínky stanovené v odstavci 3 nebo se prokáže, že byla ustanovena na podkladě nesprávných nebo nepravdivých údajů. Ustanovující úřad může ustanovení stráže přírody zrušit též z vlastního podnětu z jiných důvodů nebo na žádost osoby, která je ustanovena strážní přírody. Osoba, u níž ustanovující úřad zrušil ustanovení strážní přírody, je povinna neprodleně odevzdat tomuto úřadu služební odznak a průkaz stráže přírody.

(7) Strážci jsou oprávněni

- a) zjišťovat totožnost osob, které porušují předpisy na ochranu přírody,
- b) projednat příkazem na místě přestupky podle tohoto zákona,
- c) vstupovat na cizí pozemky za podmínek stanovených v § 62,
- d) zadržet ke zjištění totožnosti osobu, kterou přistihnou při porušování právních předpisů o ochraně přírody a krajiny, a odevzdat ji orgánu Policie České republiky; přistižené osoby jsou povinny uposlechnout,
- e) požadovat pomoc nebo součinnost orgánů Policie České republiky, popřípadě obecní policie, pokud nemohou splnění svých povinností zajistit vlastními silami a prostředky.

(8) V případě bezprostředního ohrožení zájmů chráněných podle části druhé až páté tohoto zákona je strážce přírody oprávněn k pozastavení rušivé činnosti. O svém opatření bezodkladně vyrozumí územně příslušný orgán ochrany přírody. Opatření potvrdí, změní nebo zruší orgán ochrany přírody nejpozději do 15 dnů od jeho vydání.

(9) Podrobnosti o organizaci, úkolech a předpokladech pro výkon stráže přírody stanoví Ministerstvo životního prostředí vyhláškou. Ministerstvo životního prostředí stanoví v této vyhlášce též vzor služební odznak se státním znakem a průkazu stráže přírody.

§ 81a

Stráž přírody je při své činnosti povinna

- a) prokázat se průkazem stráže přírody a nosit služební odznak,
- b) dohlížet na dodržování povinností spojených s kontrolou dodržování předpisů o ochraně přírody a krajiny,
- c) oznamovat neodkladně zjištěné závady, nedostatky a škody orgánu, který ji ustanovil, popřípadě v neodkladných případech též orgánům Policie České republiky nebo příslušným orgánům státní správy.

§ 81b

(1) Stát odpovídá za škodu osobě, která poskytla pomoc strážní přírody na její žádost nebo s jejím vědomím, (dále jen "poškozený"). Stát se této odpovědnosti může zprostit jen tehdy, způsobil-li si tuto škodu poškozený úmyslně.

(2) Došlo-li u poškozeného k újmě na zdraví nebo smrti, určí se rozsah a výše náhrady škody podle předpisů o odškodňování pracovních úrazů pracovníků.

(3) Stát odpovídá i za škodu na věcech, která poškozenému vznikla v souvislosti s poskytnutím této pomoci. Přitom se hradí skutečná škoda, a to uvedením v předešlý stav; není-li to možné nebo účelné, hradí se v penězích. Poškozenému může být přiznána i úhrada nákladů spojených s pořízením nové věci náhradou za věc poškozenou.

(4) Stát odpovídá i za škodu, kterou osoba způsobilá v souvislosti s pomocí poskytnutou strážní přírody.

(5) Stát odpovídá obdobně podle odstavců 2 a 3 též za škodu způsobenou strážní přírody v souvislosti s plněním jejích úkolů.

(6) Stát odpovídá i za škodu způsobenou strážní přírody v souvislosti s plněním jejích úkolů; to neplatí, pokud se jedná o škodu způsobenou osobě, která svým protiprávním jednáním oprávněný a přiměřený zákrok vyvolala.

(7) Náhradu škody poskytuje v zastoupení státu orgán, který stráž přírody ustanovil.

§ 82

Používání stejnokroje a označení pracovníků ochrany přírody

(1) Nosit stejnokroje ochrany přírody mohou pracovníci Agentury, správ národních parků a inspekce.

(2) Podrobnosti o způsobu zavedení a užívání stejnokroje a označení pracovníků ochrany přírody stanoví Ministerstvo životního prostředí obecně závazným právním předpisem.

HLAVA DRUHÁ

§ 83

Řízení ve věcech ochrany přírody

(1) K ústnímu jednání přizve orgán ochrany přírody všechny jemu známé účastníky řízení. V případech, kdy rozhodnutí orgánů ochrany přírody může ovlivnit přírodní poměry v územních obvodech několika obcí, oznámí orgán ochrany přírody termín a předmět ústního jednání také veřejnou vyhláškou vyvěšenou v těchto obcích.

(2) Jestliže je nařízeno ústní jednání, je povinen orgán ochrany přírody doručit předvolání k tomuto jednání účastníku řízení nejméně 15 dnů, ve zvláště složitých případech 30 dnů přede dnem ústního jednání. Stejnou dobu musí být vyvěšena veřejná vyhláška o ústním jednání.

(3) V jednoduchých věcech rozhodne orgán státní ochrany přírody bezodkladně. V ostatních případech rozhodne do 60 dnů od zahájení řízení, ve zvláště složitých případech do 90 dnů od zahájení řízení.

(4) Nevylučuje-li to povaha věci nebo nebrání-li tomu důležitý zájem některého z účastníků řízení, může orgán ochrany přírody spojit různá řízení podle tohoto zákona a vydat žadateli nebo osobě, již má být uložena povinnost, několik rozhodnutí společně.

§ 84

Změny a zrušení rozhodnutí

(1) Orgán ochrany přírody může z vlastního podnětu nebo na návrh po provedeném řízení jím vydané rozhodnutí nebo opatření obecné povahy změnit, popřípadě zrušit

- a) dojde-li ke změně skutečností rozhodných pro vydání rozhodnutí nebo opatření obecné povahy,
- b) vyžadují-li to zájmy přírody a krajiny chráněné tímto zákonem, zejména vznikla-li nebo hrozí-li vážná ekologická újma,
- c) nedodrží-li oprávněný opětovně podmínky rozhodnutí nebo povinnosti stanovené v něm orgánem ochrany přírody,
- d) nevyužívá-li oprávněný rozhodnutí bez zvláštního důvodu po dobu delší dvou let,
- e) dochází-li při činnosti vykonávané na základě rozhodnutí nebo opatření obecné povahy k porušování ustanovení tohoto zákona nebo k podstatnému poškození jiných oprávněných zájmů v ochraně přírodního prostředí.

(2) Ministerstvo životního prostředí si může změnu či zrušení rozhodnutí nebo opatření obecné povahy vyhradit, jde-li o rozhodnutí nebo opatření obecné povahy nižšího orgánu ochrany přírody z důvodů uvedených v odstavci 1 písm. b) nebo e).

§ 85

Státní dozor v ochraně přírody

(1) Krajské úřady, Agentura a správy národních parků kontrolují, zda v obvodu jejich působnosti nedochází k ohrožování zájmů ochrany přírody a krajiny, kontrolují dodržování tohoto zákona a prováděcích předpisů a v rozsahu své působnosti ukládají opatření k odstranění zjištěných závad. Tyto orgány zejména kontrolují, jak jsou dodržována vydaná rozhodnutí a závazná stanoviska na úseku ochrany přírody a krajiny, plněny povinnosti fyzických a právnických osob vyplývající z předpisů na ochranu přírody a krajiny, zajišťovány ochranné podmínky zvláště chráněných částí přírody a dodržována ochrana významných krajinných prvků, připravovány a naplňovány plány, projekty a opatření k obnově systému ekologické stability.

(2) Ministerstvo životního prostředí v rámci vrchního dozoru v ochraně přírody kontroluje, jak orgány ochrany přírody, stráž přírody, fyzické i právnické osoby provádějí ustanovení tohoto zákona a prováděcích předpisů. Ministerstvo životního prostředí kontroluje, jak jsou dodržována rozhodnutí a závazná stanoviska orgánů ochrany přírody, plněny povinnosti vyplývající ze zákona o ochraně přírody a krajiny, zpracovávány a zajišťovány plány péče o zvláště chráněná území a záchranné programy rostlin a živočichů, dodržovány podmínky ochrany národních parků, chráněných krajinných oblastí, národních přírodních rezervací a národních přírodních památek. Zjistí-li Ministerstvo životního prostředí závady, uloží potřebná opatření k jejich odstranění.

(3) Pověření zaměstnanci orgánů ochrany přírody se při výkonu kontrolní činnosti prokazují průkazem vydaným příslušným orgánem ochrany přírody, který je dokladem o jejich pověření ke kontrole.

ČÁST OSMÁ

Odpovědnost na úseku ochrany přírody

§ 86

Odstranění následků neoprávněných zásahů

(1) Kdo poškodí, zničí nebo nedovoleně změní části přírody a krajiny chráněné podle tohoto zákona, je povinen navrátit ji do původního stavu, pokud je to možné a účelné. O možnosti a podmínkách uvedení do původního stavu rozhoduje orgán ochrany přírody.

(2) Jestliže uvedení do původního stavu není možné a účelné, může orgán ochrany přírody uložit povinnému, aby provedl přiměřená náhradní opatření k nápravě. Jejich účelem je kompenzovat, byť jen zčásti, následky nedovoleného jednání.

(3) Uložením povinnosti uvedení do původního stavu či náhradního opatření není dotčena povinnost náhrady škody podle jiných předpisů ani možnost postihu za přestupek nebo protiprávní jednání či trestný čin.

§ 87

Přestupky fyzických osob

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) nedovoleně mění či ruší dochovaný stav přírody ve zvláště chráněném území nebo nedovoleně mění dochovaný stav památného stromu,
- b) nedovoleně zasahuje do přirozeného vývoje zvláště chráněných druhů rostlin,
- c) zraňuje, chová bez povolení zvláště chráněné živočichy nebo ptáky nebo jinak nedovoleně zasahuje do jejich přirozeného vývoje,
- d) neumožní osobám oprávněným podle § 62 nebo § 68 odst. 4 a § 81 vstup na pozemky, které vlastní nebo užívá,
- e) nesplní ohlašovací povinnost určenou tímto zákonem,

- f) vykonává činnost zakázanou v ochranném pásmu určeném k zabezpečení zvláště chráněných částí přírody,
- g) neprovede uloženou náhradní výsadbu dřevin podle § 9,
- h) nedodrží omezení nebo zákaz vstupu vyhlášený podle § 64,
- i) nesplní některou z povinností k paleontologickému nálezů podle § 11 odst. 1,
- j) vysazuje či vysévá uměle vypěstované zvláště chráněné rostliny nebo vypouští zvláště chráněné živočichy narozené a odchované v zajetí do volné přírody bez souhlasu orgánu ochrany přírody,
- k) nevede řádné záznamy o chovu zvláště chráněných živočichů nebo ptáků či pěstování zvláště chráněných rostlin,
- l) nesplní povinnost nezaměnitelného označení zvláště chráněného živočicha nebo ptáka, nepožádá ve stanovených lhůtách o vydání osvědčení nebo osvědčení ve stanovené lhůtě neodevzdá příslušnému orgánu ochrany přírody.

(2) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) zničí součást přírody ve zvláště chráněném území nebo zničí zařízení určená k ochraně, označení a vybavení zvláště chráněného území,
- b) zničí zvláště chráněné rostliny zařazené do kategorie ohrožených buď přímo nebo způsobí jejich úhyn nedovoleným zásahem do jejich životního prostředí,
- c) usmrcuje ptáky s výjimkou těch, kteří mohou být loveni, nebo zvláště chráněné živočichy zařazené do kategorie ohrožených přímo nebo způsobí jejich úhyn nedovoleným zásahem do jejich životního prostředí nebo chytá zvláště chráněné živočichy,
- d) ohrožuje nad nezbytnou míru zvláště chráněné části přírody při zásazích proti škůdcům, rostlinným chorobám, plevelům a při hygienických opatřeních,
- e) poškodí nebo bez povolení pokácí dřevinu rostoucí mimo les,
- f) provádí škodlivý zásah do významného krajinného prvku bez souhlasu orgánu ochrany přírody,
- g) poškozují nebo ničí jeskyni nebo její součást, nebo porušuje jiné povinnosti stanovené k ochraně jeskyní podle § 10,
- h) naruší krajinný ráz nesplněním povinnosti podle § 12 odst. 2,
- i) porušuje ustanovení návštěvního řádu národního parku vydaného podle § 19.

(3) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) poškodí nebo zničí památný strom nebo zvláště chráněné území či jeho část,
- b) usmrtí zvláště chráněného živočicha kriticky nebo silně ohroženého druhu nebo způsobí jeho úhyn zásahem do jeho životního prostředí,
- c) zničí zvláště chráněnou rostlinu kriticky nebo silně ohroženého druhu nebo způsobí její úhyn zásahem do jejího životního prostředí,
- d) pokácí bez povolení nebo závažně poškodí skupinu dřevin rostoucích mimo les,
- e) neuvede poškozenou část přírody chráněnou dle tohoto zákona do původního stavu nebo nesplní opatření k nápravě tohoto stavu podle § 86 či přiměřená náhradní opatření podle § 67 odst. 4,
- f) nesplní povinnost vlastníka či nájemce pozemku zdržet se negativních zásahů na pozemcích připravovaných k vyhlášení zvláštní ochrany podle § 40 odst. 4,
- g) nepostupuje tak, aby nedocházelo k nadměrnému úhynu rostlin a živočichů podle § 5 odst. 3,
- h) nedodrží omezení či zákaz činnosti vyslovený podle § 66,
- i) nedovoleně obchoduje s jedinci druhů, jejichž obchod je omezen nebo zakázán podle mezinárodních úmluv, nebo nedovoleně vyváží zvláště chráněné nerosty; je-li naplněna skutková podstata přestupku podle zvláštního předpisu,^{4a)} toto ustanovení se nepoužije,
- j) nedovoleně sbírá nebo poškozují zvláště chráněné nerosty,
- k) porušuje podmínky stanovené k ochraně přechodně chráněných ploch (§ 13),
- l) neplní podmínky výjimky udělené podle § 43 a 56 nebo podmínky souhlasu podle § 44 a 57,
- m) závažně poškodí nebo zničí významný krajinný prvek,
- n) vykonává ve zvláště chráněném území, označeném smluvně chráněným území, evropsky významné lokality nebo ptačí

oblasti činnost zakázanou nebo vykonává činnost, pro kterou je vyžadován souhlas orgánu ochrany přírody, bez tohoto souhlasu,

o) neprokáže předepsaným způsobem původ ptáka nebo původ zvláště chráněné rostliny nebo živočicha nebo rostliny a živočicha chráněného podle mezinárodní úmluvy, popřípadě zvláštního právního předpisu,^{4a)} popřípadě jinak poruší povinnost nebo zákaz stanovený v § 54.

(4) Za přestupek lze uložit pokutu do

- a) 10 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1,
- b) 20 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 2,
- c) 100 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 3.

(5) Za přestupky v ochraně zvláště chráněných rostlin a živočichů, dřevin a památných stromů lze uložit pokutu až dvojnásobnou, pokud byly spáchány ve zvláště chráněných územích.

(6) Přestupky podle odstavců 1 až 3 projednává orgán ochrany přírody.

§ 88

Přestupky právnických a podnikajících fyzických osob

(1) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) poškodí součást přírody ve zvláště chráněném území, nedovoleně změní nebo ohrožuje jeho dochovaný stav,
- b) poškodí nebo zničí památný strom,
- c) poškodí nebo zničí bez povolení dřevinu nebo skupinu dřevin rostoucích mimo les,
- d) nedovoleně zasahuje do přirozeného vývoje zvláště chráněných druhů rostlin,
- e) usmrcuje nebo chová ptáky s výjimkou těch, kteří mohou být loveni, nebo zvláště chráněné živočichy bez povolení, anebo jinak nedovoleně zasahuje do jejich přirozeného vývoje,
- f) vykonává činnost zakázanou v ochranném pásmu určeném k zabezpečení zvláště chráněných částí přírody,
- g) neumožní osobám oprávněným podle § 62 nebo § 68 odst. 4 a § 81 vstup na pozemky, které vlastní nebo užívá,
- h) nesplní ohlašovací povinnost podle tohoto zákona nebo nesplní povinnost náhradní výsadby podle § 9,
- i) provádí škodlivý zásah do významného krajinného prvku bez souhlasu orgánu ochrany přírody,
- j) porušuje podmínky stanovené k ochraně přechodně chráněných ploch,
- k) nedodrží omezení nebo zákaz vstupu vyhlášený podle § 64 nebo porušuje ustanovení návštěvního řádu národního parku,
- l) poškozují nebo ničí jeskyni nebo její součást nebo porušuje jiné povinnosti stanovené k ochraně jeskyní podle § 10,
- m) nesplní některou z povinností k paleontologickému nálezu podle § 11 odst. 1,
- n) vysazuje či vysévá uměle vypěstované zvláště chráněné rostliny nebo vypouští zvláště chráněné živočichy narozené a odchované v zajetí do volné přírody bez souhlasu orgánu ochrany přírody.

(2) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) naruší krajinný ráz nesplněním povinností podle § 12 odst. 2,
- b) závažně poškodí nebo zničí významný krajinný prvek,
- c) zničí součást přírody ve zvláště chráněném území nebo zničí zařízení určená k ochraně, označení a vybavení zvláště chráněného území,
- d) zničí jedince zvláště chráněného druhu rostlin buď přímo nebo nedovoleným zásahem do jejich prostředí,
- e) usmrcuje zvláště chráněné živočichy přímo nebo způsobí jejich úhyn nedovoleným zásahem do jejich prostředí,
- f) ohrožuje nad nezbytnou míru zvláště chráněné části přírody při zásazích proti škůdcům, rostlinným chorobám, plevelům a při hygienických opatřeních,
- g) neuvede poškozenou část přírody chráněnou podle tohoto zákona do původního stavu nebo nesplní opatření k nápravě podle § 86 či přiměřená náhradní opatření podle § 67 odst. 4,
- h) nesplní povinnosti vlastníka či nájemce pozemku zdržet se negativních zásahů na pozemcích připravovaných k vyhlášení

zvláštní ochrany podle § 40 odst. 4,

i) nepostupuje tak, aby nedocházelo k nadbytečnému úhynu rostlin a živočichů podle § 5 odst. 3, nedovoleně sbírá nebo poškozuje zvláště chráněné nerosty,

j) nedodržuje omezení či zákaz činnosti vyslovené podle § 66,

k) nedovoleně obchoduje s jedinci druhů, jejichž obchod je omezen nebo zakázán podle mezinárodních úmluv, nebo nedovoleně vyváží zvláště chráněné nerosty; je-li naplněna skutková podstata přestupku podle zvláštního předpisu,^{4a)} toto ustanovení se nepoužije,

l) nezajistí ochranu paleontologického nálezu před zničením, poškozením nebo odcizením podle § 11,

m) překročí nezbytně nutnou míru při poškozování obecně či zvláště chráněných částí přírody na územích sloužících zájmům obrany státu podle § 90 odst. 2,

n) vykonává ve zvláště chráněném území, označeném smluvně chráněném území, evropsky významné lokality nebo ptáčích oblastech činnost zakázanou nebo vykonává činnost, pro kterou je vyžadován souhlas orgánu ochrany přírody, bez tohoto souhlasu,

o) neprokáže předepsaným způsobem původ ptáka nebo původ zvláště chráněné rostliny nebo živočicha nebo rostliny a živočicha chráněného podle mezinárodní úmluvy, popřípadě zvláštního právního předpisu,^{4a)} popřípadě jinak poruší povinnost nebo zákaz stanovený v § 54,

p) neplní podmínky výjimky udělené podle § 43 a 56 nebo podmínky souhlasu podle § 44 a 57.

(3) Za přestupek lze uložit pokutu do

a) 1 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1,

b) 2 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 2.

(4) Přestupky podle odstavců 1 a 2 projednává orgán ochrany přírody.

§ 88a

Vybírání a vymáhání pokut

Pokutu uloženou inspekcí, Agenturou nebo správou národního parku podle § 87 nebo § 88 anebo újezdním úřadem vybírají tyto úřady. V ostatních případech pokutu vybírá a vymáhá orgán ochrany přírody, který ji uložil. Výnosy pokut uložených obecním úřadem obce s rozšířenou působností jsou příjmem rozpočtu obce a výnosy pokut uložených krajským úřadem jsou příjmem rozpočtu kraje. Výnosy pokut uložených Agenturou, správou národního parku a inspekcí se dělí způsobem upraveným zvláštním zákonem,⁷⁾ s výjimkou území vojenských újezdů, kde je výnos pokut příjmem státního rozpočtu. Výnosy z pokut může obec užít jen pro zlepšení životního prostředí a pro ochranu přírody a krajiny v obci.

§ 89

Odebrání nedovoleně držených jedinců zvláště chráněných druhů

(1) Orgán ochrany přírody může nedovoleně držené jedince zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů a ptáků odebrat. Odebrat může i jedince zvláště chráněných rostlin a živočichů nebo rostlin a živočichů chráněných podle mezinárodních úmluv, pokud držitel takového jedince neprokáže jeho původ podle § 54 odst. 1 nebo je-li obchod s nimi omezen nebo zakázán podle mezinárodních úmluv. V případě odebrání na základě zvláštního předpisu^{4a)} se toto ustanovení nepoužije.

(2) Písemné rozhodnutí o odebrání podle odstavce 1 musí orgán ochrany přírody vydat nejpozději do 15 dnů ode dne odebrání, jinak je odebrání neplatné.

(3) Vlastníkem odebrané věci se stává stát. Podrobnosti může stanovit Ministerstvo životního prostředí obecně závazným právním předpisem.

ČÁST DEVÁTÁ

Ustanovení společná, přechodná a závěrečná

§ 90

Ustanovení společná

(1) Souhlasy a závazná stanoviska vydávaná podle tohoto zákona k plánům a politikám, které nejsou schvalovány ve správním řízení, se též nevydávají ve správním řízení. Souhlasy a závazná stanoviska vydávaná podle tohoto zákona jako podklad pro rozhodnutí podle zvláštního právního předpisu jsou závazným stanoviskem podle správního řádu. Odkladný účinek odvolání je vyloučen v případě rozhodnutí o zřízení přechodně chráněné plochy podle § 13, omezení a zákazu činnosti podle § 66 a odebrání rostlin a živočichů podle § 89.

(2) Pokud se v tomto zákoně užívá pojem územní rozhodnutí nebo stavební povolení, rozumí se tím také společné povolení, kterým se stavba umísťuje a povoluje podle stavebního zákona.

(3) Ustanovení § 4 odst. 2, § 6, 7, 8, 12, 63 a 70 se nevztahují na činnosti konané v přímé souvislosti se zajištěním obrany nebo bezpečnosti státu^{43b)}, zejména z důvodu výcviku nebo cvičení ozbrojených sil anebo bezpečnostních sborů. Případné poškozování přírody z důvodu obrany státu v těchto případech nesmí překročit nezbytně nutnou míru. Bude-li docházet k poškozování přírody z důvodů zajišťování obrany nebo bezpečnosti státu, zejména z důvodu výcviku nebo cvičení ozbrojených sil anebo ozbrojených bezpečnostních sborů, Ministerstvo obrany nebo Ministerstvo vnitra v součinnosti s Ministerstvem životního prostředí zabezpečí, aby stupeň poškození přírody nepřekročil nezbytně nutnou míru.

(4) Při hornické činnosti v dobývacím prostoru výhradních ložisek nerostů⁴⁴⁾ lze povinnosti podle § 10 odst. 2, § 11 odst. 1 a 2 a § 51 odst. 2 uplatnit jen v dohodě s osobou oprávněnou k výkonu hornické činnosti podle zvláštního předpisu.⁴⁵⁾

(5) Nápravné opatření podle § 86 se neuloží, pokud bylo k nápravě ekologické újmy na chráněných druhích volně žijících živočichů či planě rostoucích rostlin nebo na přírodních stanovištích vymezených v zákoně o předcházení ekologické újmy a o její nápravě a o změně některých zákonů^{46a)} vydáno rozhodnutí o uložení nápravného opatření podle zákona o předcházení ekologické újmy a o její nápravě a o změně některých zákonů^{46a)}. Zahájené řízení o uložení nápravného opatření podle § 86 orgán ochrany přírody přeruší, pokud bylo k nápravě ekologické újmy na chráněných druhích volně žijících živočichů či planě rostoucích rostlin nebo na přírodních stanovištích vymezených v zákoně o předcházení ekologické újmy a o její nápravě a o změně některých zákonů^{46a)} zahájeno řízení o uložení nápravných opatření podle zákona o předcházení ekologické újmy a o její nápravě a o změně některých zákonů^{46a)}.

(6) Státní přírodní rezervace vyhlášené podle § 4 odst. 3 zákona č. 40/1956 Sb., o státní ochraně přírody, se převádějí do kategorie národních přírodních rezervací (§ 28), přírodních rezervací (§ 33), národních přírodních památek (§ 35) nebo přírodních památek (§ 36). Kategorizaci těchto území stanoví Ministerstvo životního prostředí obecně závazným právním předpisem.

(7) Chráněná naleziště, chráněné parky a zahrady a chráněné studijní plochy vyhlášené podle § 5 zákona č. 40/1956 Sb. se vyhláší za národní přírodní památky či přírodní památky (§ 35 a 36). Kategorizaci těchto území stanoví Ministerstvo životního prostředí obecně závazným právním předpisem.

(8) Chráněné přírodní výtvořy a chráněné přírodní památky vyhlášené podle § 6 zákona č. 40/1956 Sb. se tímto prohlašují za přírodní památky (§ 36), pokud nebudou zařazeny do kategorie národních přírodních rezervací (§ 28), přírodních rezervací (§ 33) nebo národních přírodních památek (§ 35) Ministerstvem životního prostředí obecně závazným právním předpisem.

(9) Stromy a jejich skupiny vyhlášené podle § 6 zákona č. 40/1956 Sb. za chráněné přírodní výtvořy nebo chráněné přírodní památky se tímto prohlašují památnými stromy (§ 46).

(10) Národní parky a chráněné krajinné oblasti vyhlášené podle § 8 zákona č. 40/1956 Sb. jsou nadále chráněny jako národní parky (§ 15) a chráněné krajinné oblasti (§ 25).

(11) Oblasti klidu vyhlášené obecně závaznými právními předpisy okresních národních výborů⁴⁷⁾ se tímto prohlašují za přírodní parky (§ 12).

(12) Dosavadní ochranu zvláště chráněného území, vyhlášeného podle dřívějších předpisů před účinností tohoto zákona ústředním orgánem státní správy, jež přešlo do kategorie přírodní rezervace nebo přírodní památka, může Ministerstvo životního prostředí zrušit obecně závazným právním předpisem v případě, kdy je na tomto území nově vyhlášeno zvláště chráněné území okresním úřadem, krajským úřadem, Agenturou nebo správou národního parku podle tohoto zákona, nebo za podmínek stanovených v § 45.

(13) Ustanovení § 4 odst. 2 a 3 a § 12 se nevztahují na činnosti konané v přímé souvislosti se správou státních hranic.^{47a)} Případné poškozování přírody z důvodu správy státních hranic v těchto případech nesmí překročit nezbytně nutnou míru.

(14) K zajištění přehledu o pozemcích v obvodu své působnosti pro účely ochrany přírody a pro vymezování zvláště chráněných území a jejich ochranných pásem jsou orgány ochrany přírody a organizační složka státu pověřena správou ústředního seznamu oprávněny využívat bezplatně údajů katastru nemovitostí.^{47b)}

(15) Činnosti zakázané nebo omezené bližšími ochrannými podmínkami uvedenými v právních předpisech, kterými byly vyhlášeny národní parky, chráněné krajinné oblasti, státní přírodní rezervace, chráněné přírodní výtvořy, chráněné přírodní památky, chráněná naleziště, chráněné parky a zahrady a chráněné studijní plochy a jejich ochranná pásma podle zákona č. 40/1956 Sb., o státní ochraně přírody, se nadále považují za činnosti vázané na souhlas orgánu ochrany přírody podle § 44 odst. 3.

(16) V řízeních podle jiných právních předpisů, v nichž mohou být dotčeny zájmy chráněné tímto zákonem, jsou orgány ochrany přírody dotčenými orgány.

(17) Zákazy vstupu a vjezdu stanovené tímto zákonem se nevztahují na pracovníky orgánů ochrany přírody a strážce ochrany přírody při plnění povinností plynoucích z tohoto zákona.

(18) Orgány ochrany přírody poskytují předběžné informace podle správního řádu^{47c)}.

§ 90a

Působnosti stanovené krajskému úřadu, obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, pověřenému obecnímu úřadu, obecnímu úřadu, magistrátům statutárních měst nebo úřadům městských částí hlavního města Prahy podle tohoto zákona jsou výkonem přenesené působnosti.

§ 91

Ustanovení přechodné

Státní správu lesního hospodářství nad vojenskými lesy⁴⁸⁾ na území Národního parku Šumava, u kterých již pominuly důvody jejich prohlášení za vojenské lesy, vykonává Správa národního parku Šumava v rozsahu podle § 78 odst. 4.

§ 92

Ustanovení zrušovací

Zrušují se:

1. Zákon č. 40/1956 Sb., o státní ochraně přírody, ve znění zákona ČNR č. 146/1971 Sb., zákona ČNR č. 137/1982 Sb., zákona ČNR č. 96/1977 Sb. a zákona ČNR č. 65/1986 Sb.,
2. § 2 odst. 1 písm. f) zákona ČNR č. 68/1990 Sb., o užívání státního znaku a státní vlajky České republiky,
3. § 3, § 5 odst. 1 a § 7 nařízení vlády České republiky č. 163/1991 Sb., kterým se zřizuje Národní park Šumava a stanoví podmínky jeho ochrany,
4. § 3, § 5 odst. 1 a § 7 nařízení vlády České republiky č. 164/1991 Sb., kterým se zřizuje Národní park Podýjí a stanoví podmínky jeho ochrany,
5. § 3, § 5 odst. 1 a § 7 nařízení vlády České republiky č. 165/1991 Sb., kterým se zřizuje Krkonošský národní park a stanoví podmínky jeho ochrany,
6. Vyhláška č. 142/1980 Sb., kterou se stanoví podrobnosti o ochraně stromů rostoucích mimo les, o postupu při výjimečném povolování jejich kácení a o způsobu využití dřevní hmoty těchto stromů,
7. Vyhláška č. 131/1957 Ú.I., o dobrovolných pracovnících státní ochrany přírody (konzervátorech a zpravodajích),
8. Vyhláška č. 228/1959 Ú.I. o evidenci chráněných částí přírody a o náhradě za majetkovou újmu vzniklou z omezení stanovených podmínkami ochrany.

§ 93

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. června 1992.

Burešová v.r.

Pithart v.r.

Příloha 1

Národní park České Švýcarsko

A. Předmět ochrany národního parku

Předmětem ochrany národního parku jsou přírodní ekosystémy vázané na část přírodovědecky nejhodnotnějšího území Labských pískovců. Předmětem ochrany jsou též evropsky významné druhy a typy evropských stanovišť, pro něž jsou na území národního parku vymezeny evropsky významné lokality.

B. Vymezení hranic národního parku

Hranice Národního parku České Švýcarsko vede od hraničního mezníku č. 14 ve Hřensku okrajem lesa nad křižovatkou silnic I/62 a III/25861 a dále okrajem lesa k dolnímu okraji parkoviště nad hotelem Klepáč. Zde přechází silnici Hřensko - Mezní Louka a po ní se vrací zpět do Hřenska k mostu na silnici Hřensko - Janov, po této silnici až k průseku elektrovodu pod Janovem, dále po průseku k cestě zvané Mühlweg, po ní k vodárně v Janově a odtud po okraji lesa jihovýchodním směrem až k elektrovodu za lokalitou Hájenky. Dále po tomto elektrovodu vlevo překračuje Kachní potok až na okraj lesa nad Divokou soutěskou. Po okraji lesa pokračuje vlevo kolem osady Kamenická Stráň, za níž se napojuje na silnici Kamenická Stráň - Růžová. Po této silnici jde až na odbočku žluté turistické cesty a po této turistické cestě pokračuje vlevo až k hranici Národní přírodní rezervace Růžák. Po západním a jižním svahu Růžovského vrchu sleduje hranici rezervace až k žluté turistické cestě, po které pokračuje vpravo na kraj lesa. Dále pak odbočuje vlevo a po kraji lesa vede k průseku elektrovodu nad soutokem Kamenice a Chřibské Kamenice. Po tomto průseku k říčce Kamenici, překračuje ji na pravý břeh, který sleduje po proudu, a po 700 metrech odbočuje vpravo vzhůru údolím (východním směrem) až k okraji lesa.

Zde uhýbá vlevo a po kraji lesa obchází lokalitu "Na Všemilské Planině" až k lesní cestě, po které odbočuje do údolí potoka Jetřichovické Bělé, po jejímž levém břehu jde proti proudu až k cestě, parcelní číslo 1039 v k. ú. Jetřichovice u Děčína, kde přechází potok a dále po hranici mezi parcelami číslo 1038/3 a 1038/1 v k. ú. Jetřichovice u Děčína, dále po hranici lesa obchází Starý mlýn a přechází na silnici III/25861 Jetřichovice - Vysoká Lípa. Pokračuje po ní směrem do Vysoké Lípy. V místě, kde silnice opouští les, přechází vlevo na kraj lesa a po něm obchází osadu Vysoká Lípa až k silnici do Zadních Jetřichovic, po ní směrem k Zadním Jetřichovicím až po křižovátku se Starou Českou silnicí. Po této silnici pokračuje směrem k obci Jetřichovice, a dále 60 metrů za křižovátkou se zpevněnou lesní cestou (k lokalitě "Na Bídě") doleva. Lesní cestou pokračuje do sedla a doleva po okraji lesa až k Jetřichovické ozdravně. Za ní vede po okraji lesa a přes cestu Haťového dolu, po této cestě do Jetřichovic a vždy po okraji lesa k silnici Jetřichovice - Rynartice.

Po této silnici probíhá vzhůru až k elektrovodnímu průseku a jím do Rynartic. Vlevo po okraji lesa obchází Rynartice až na silnici Rynartice - Dolní Chřibská. Dále pokračuje po silnici III/25861 okolo domova pro seniory "Potoky" směrem do Dolní Chřibské. Krajem lesa odbočí vlevo k lesní asfaltové cestě pod Českým vrchem, po ní a dále okrajem lesa kolem Českého vrchu až k silnici III/2653 Dolní Chřibská - Doubice. Po této silnici pokračuje až k místu, kde silnice opouští les, před obcí Doubice odbočuje vlevo na kraj lesa a jím obchází západní okraj obce Doubice až na silnici Doubice - Kyjov.

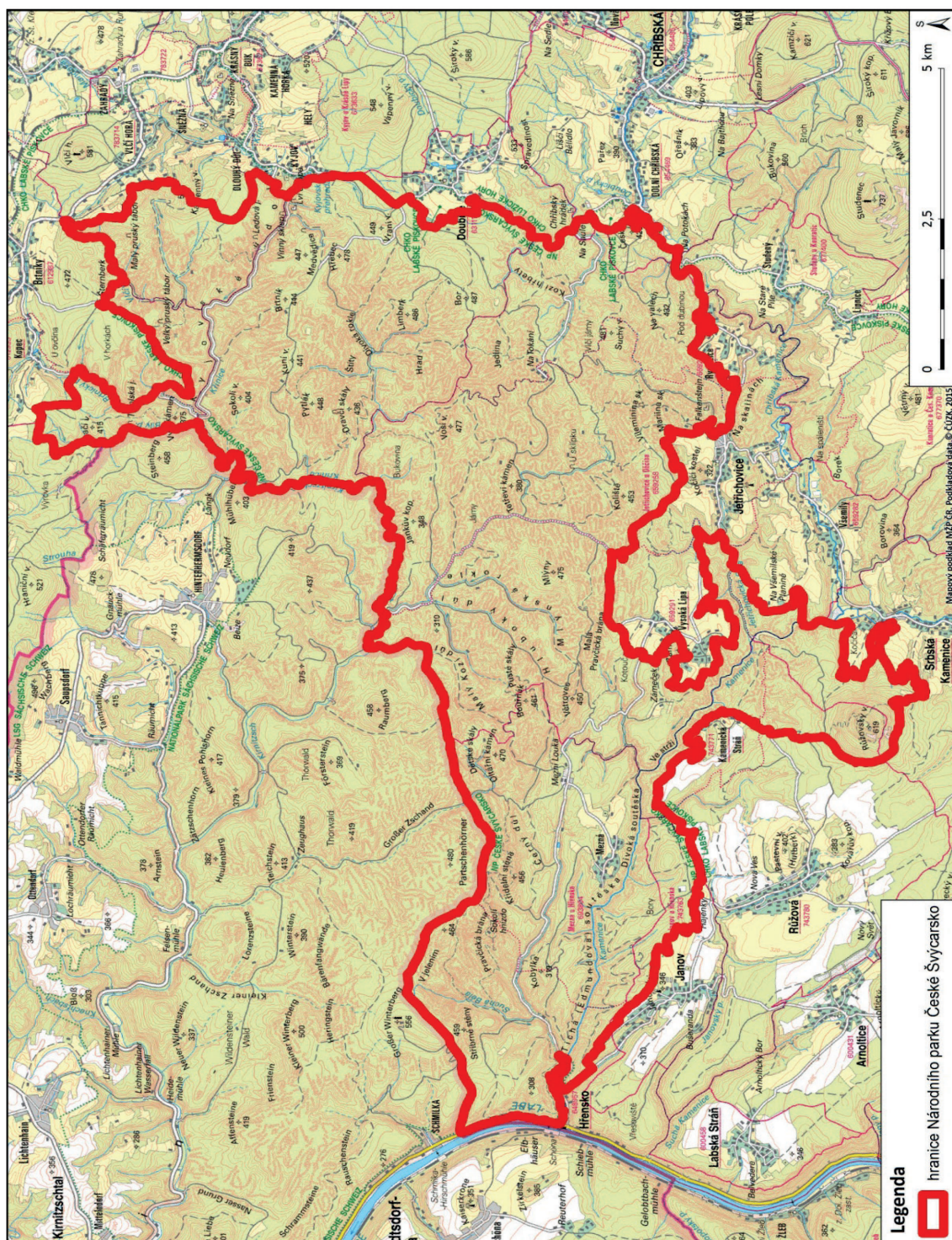
Po této silnici pokračuje do Kyjova, po kraji lesa okolo Kyjovské přehrady a po Kyjovském potoku dolů ke Křinici, 100 metrů proti jejímu proudu, přes tok a okrajem lesa ke zpevněné lesní cestě vedoucí z jihu ke Kamennému vrchu a po této cestě směrem na Vlčí Horu. V místě, kde cesta opouští les, vede doleva okrajem lesa k Vlčímu potoku. Po pravém břehu Vlčího potoka pokračuje po proudu Vlčího potoka k cestě parcelní číslo 1584 v k. ú. Brtníky a po ní na Šternberk. Odtud vede vlevo po okraji lesa k cestě parcelní číslo 1577/1 v k. ú. Brtníky a po ní k Brtnickému potoku. Po levém břehu Brtnického potoka pokračuje proti proudu Brtnického potoka až k cestě parcelní číslo 464 v k. ú. Kopec, po ní a dále po cestě parcelní číslo 466 v k. ú. Kopec. Pak po cestě parcelní číslo 467/1 v k. ú. Kopec až k místu, kde se stýká s cestou parcelní číslo 278 v k. ú. Kopec. Odtud vede po hranici mezi parcelami číslo 366 a 390 v k. ú. Kopec, pak po hranici mezi parcelami číslo 366 a 381 v k. ú. Kopec, dále po hranici mezi parcelami číslo 368 a 381 v k. ú. Kopec a po hranici parcel číslo 368 a 390 v k. ú. Kopec. Poté se napojí na hranici katastrálních území Mikulášovice a Kopec. Po této hranici směřuje ke státní hranici k hraničnímu mezníku číslo 21 a odtud po státní hranici do Hřenska.

Poznámky

1. Pokud je hranice vedena po pozemních komunikacích a železničních tratích, hledí se na takové těleso pozemní komunikace nebo železniční tratě, jako by leželo vně území národního parku.

2. Kopie katastrální mapy s podrobným zákresem hranic národního parku jsou uloženy v ústředním seznamu ochrany přírody vedeného Agenturou v Praze, která obraz hranic národního parku v digitální podobě zveřejňuje způsobem umožňujícím dálkový přístup.

C. Orientační grafické znázornění průběhu hranic Národního parku České Švýcarsko

Příloha 2

Krkonošský národní park a jeho ochranné pásmo

A. Předmět ochrany národního parku

Předmětem ochrany národního parku jsou přírodní ekosystémy vázané na přírodovědecky nejhodnotnější část horského celku Krkonoš. Předmětem ochrany jsou též evropsky významné druhy a typy evropských stanovišť, pro něž jsou na území národního parku vymezeny evropsky významné lokality.

B. Vymezení hranic národního parku

Hranice národního parku vede od bývalé celnice po východním okraji silnice 1. třídy E 10 na státní hranici s Polskem k manipulační ploše (asi 0,5 km severně od Harrachova), ze které odbočuje po svážnici k říčce Kamenici. Odtud proti proudu Kamenice po levém břehu až po odvozní cestu (Terex - Janouškova cesta); po této cestě přes Jakšín k potoku Bílá voda. Po pravém břehu Bílé vody k asfaltové turistické cestě (Harrachova cesta) a po ní ke křižovatce turistických cest u Mumlavského vodopádu. Odtud po žlutě značené turistické cestě přes Ptačinec na Rýžoviště - zde po hranici enklávy a lesních porostů, dále po vnějším okraji sjezdovky k horní hranici vleku, odtud dál po hranici lesa kolem celého Rýžoviště až k turistické sjezdovce po jejím východním okraji na Čertovu horu, odtud na západ průsekem rozvodí (po hřebeni, mezi severně položenými lesními odděleními 268 a 269 a jižně položenými odděleními 270 a 271) k Mumlavě. Po pravém břehu Mumlavy k soutoku s Jizerou, odtud po pravém břehu Jizery proti toku asi 400 m, kde se odděluje na místní asfaltovou komunikaci, po které pokračuje až k Tesařovskému potoku. Dále hranice národního parku pokračuje proti toku po levém břehu asi 1,8 km až na asfaltovou místní komunikaci, po ní na západ asi 150 m a dál na jih po hranici lesních a lučních porostů okolo vrchu Hvězda až po asfaltovou komunikaci z Příchovic (žlutě značená turistická cesta) a po ní asi 2 km přes Bílou skálu až na křižovatku s místní asfaltovou komunikací v Pasekách nad Jizerou. Po této cestě přes Paseky nad Jizerou severovýchodním směrem a pak jižně okolo kostela až ke křižovatce s "Planýrkou", a po ní (modře značená turistická cesta) přibližně k severu až k potoku Havírna, po jeho pravém břehu dolů k můstku a odtud po místní komunikaci přes Jizeru do Vilémova, Vilémovem po asfaltové cestě ke křižovatce se žlutě značenou turistickou cestou a po této cestě na Studenov, zde od chaty Spolana pokračuje po modře značené turistické cestě (Janova cesta) k Ručičkám, dál po modře přes Hoření Domky k odbočce žlutě značené asfaltové cesty na Dvoračky (asi 1,5 km od Ručiček), kde tato cesta z Dvoraček již jako neznačená pokračuje na jihozápad k chatě Světlanka, dál až na konec lesa, kde hranice uhýbá na jih a je vedena po rozhraní lesních a lučních porostů přes Huťský potok až na místní komunikaci směřující Rokytnelem na jihozápad k silnici 2. třídy č. 294 (Rokytnice nad Jizerou - Rezek), z této silnice asi po 50 m odbočuje na jih na další místní komunikaci, která se asi po 350 m opět napojuje na tuto silnici, po ní pokračuje až k odbočce do Františkova. Po františkovské silnici je hranice vedena až na státní silnici 1. třídy E 14, kde proti ústí Františkovského potoka překračuje Jizeru na pravý břeh. Po pravém břehu Jizery pokračuje přes Hradsko až k ústí potoka Zabylý, proti jeho toku po levém břehu stoupá 1,2 km až k místní komunikaci, po které vede asi 80 m na sever, kde se lomí na jihovýchod a vede asi 330 m po hranici katastru Jestřábí v Krkonoších a Poniklá, napojuje se na místní komunikaci, po které vede nad osadou Zabylý asi 200 m severovýchodně a po asfaltové cestě pokračuje nejprve severozápadním a pak severovýchodním směrem ke Stromkovicím v délce asi 1,1 km. Zde hranice vede po kamenité, výrazné mezi, porostlé vzrostlými stromy (ostatní plochy, pozemkové parcely č. 618, 617, 610, 607, 604, 603 a 595 v katastrálním území Jestřábí v Krkonoších) nejprve mezi lesními porosty severně a lučními jižně a pak mezi loukami asi 550 m až ke křižovatce místních komunikací na Daňkové vrchu. Po asfaltové komunikaci pokračuje odtud směrem na jihovýchod až východ, kde se po 1,3 km napojuje na silnici 3. třídy č. 28623 a pak 28620, po jejímž východním okraji pokračuje už z Jestřábí v Krkonoších přes Roudnici až ke křižovatce se silnicí 2. třídy č. 286, po ní vede asi 0,5 km na sever, kde u mostu přes Jizerku navazuje na levý břeh potoka Cedron a proti jeho toku pokračuje do Horních Štěpanic - Prakovic, kde pokračuje proti směru toku pravostranného přítoku Cedronu až k silnici 3. třídy č. 28626 a po ní na sever asi 1,2 km do Štěpanické Lhoty, kde odbočuje na západ po místní komunikaci, až se napojí na asfaltovou červeně značenou turistickou cestu, po které pokračuje severozápadně Beneckem pod Jindrovou skálou až k hranici lesních porostů (asi po 2 km od Poustky), po této hranici lesních porostů (severně silnice 3. třídy č. 28626) až k místní asfaltové komunikaci (žlutě značená turistická cesta) směřující jihozápadně na silnici 3. třídy č. 28626, po ní až na Křížovky, kde odbočuje po místní komunikaci přes Podzáří.

V Podzáří vybočuje hranice přibližně západním směrem po vnějším kraji turistické sjezdovky na Přední Žalý a vrací se po severním okraji druhé sjezdovky na výše uvedenou komunikaci, po které pokračuje až k Šindelové strouze. Po pravém břehu vede dolů do Herlíkovic, zde asi 80 m po místní komunikaci na severozápad k pravému břehu Labe, po němž proti směru toku až k jezu, přes který vede hranice na silnici 2. třídy č. 295 a po východním kraji této silnice pokračuje asi 1 km na jih, kde odbočuje po náhonu k bývalé továrně a asi po 250 m opět odbočuje, tentokrát po hranici lesních a lučních porostů přibližně na východ až na místní asfaltovou komunikaci (červeně značená turistická cesta, zvaná Kamenná cesta), ke Strážnému. Asi po 0,7 km navazuje na silnici 3. třídy č. 2956, po které vede do Strážného. Zde odbočuje asi po 350 m na východjihovýchod po místní asfaltové komunikaci (žlutě značená turistická cesta) na enklávu Vápenice, kde se stáčí směrem severovýchodním po katastrální správní hranici obce Dolní Dvůr přes Klínový potok, Luisino údolí a dále po spodní hranici lesa nad zástavbou Dolního Dvora pokračuje přes údolí Kotelského potoka až do Hádku. Přechází Zlatý potok a dále vede po správní katastrální hranici Dolního Dvora až k Bönischovým Boudám; pokračuje kolem enklávy těchto bud a odtud opět po spodní hranici lesa do údolí Černého Dolu. Zde odbočuje směrem severním po asfaltové lesní cestě až k hájovně, kde se stáčí zpět k jihu a po druhé straně údolí po spodní hranici lesa až nad městys Černý Důl; dále sleduje spodní hranici lesa směrem východním až ke státní silnici 2. třídy č. 297. Po její levé straně pokračuje k Hoffmanovým Boudám, za kterými odbočuje vlevo po asfaltové lesní cestě až nad Janské Lázně. Odtud po spodní hranici lesa a dále po cestě vedoucí podél Modrokamenné boudy pokračuje až na okraj lesa nad místní částí Dolní Maršov. Odtud po spodním okraji lesa nad obcí Horní Maršov do údolí Temného Dolu, kde se stáčí severozápadním směrem podél řeky Úpy až ke stavidlu vodního náhonu. Podél tohoto náhonu přechází přes státní silnici 2. třídy č. 296 na druhou stranu údolí a po spodní hranici lesa nad zastavěnou částí obce až do údolí Albeřického potoka; z vrstevnice 620 m dále po hranici katastrální parcely Horní Maršov 530 pokračuje přes silnici vedoucí od Dolních Lysečín na protější svah. Opět po spodní hranici lesa na Milův kopec (kóta 709,2), kde přechází po katastrální hranici - Dolní Lysečiny č. 153 zemědělskou půdu a dále po spodní hranici lesa směrem jižním nad horní zástavbou Horního Maršova až po k. ú. Maršov II, kde se hranice prudce stáčí do svahu směrem východním podél lesa až k vrstevnici 740 m n. m. Odtud pokračuje k jihu až na lesní asfaltovou cestu nad Sluneční strání, po které vede dále do Antonínova údolí a podél Sejfského potoka až k hájovně. Od ní se prudce stáčí směrem severním a podél lesní silnice přes Zlatý potok pokračuje směrem východním; v nadmořské výšce

600 - 640 m obchází Sklenářovický vrch směrem severním a dále po stejné cestě stoupá do nadmořské výšky 760 m, kde vychází z lesních porostů nad Vernířovicemi. Pokračuje stále směrem severním po spodní hranici lesa, sestupuje podél sjezdovky do Prkenného Dolu, překračuje Sněžný potok a pokračuje po spodní hranici lesního výběžku pod silnicí; pod Žacléřským zámkem se vrací zpět na komunikaci 2. třídy č. 300 a dále po spodní hranici lesa na západním okraji Žacléře a místní části Bobr až ke státní hranici mezi ČR a Polskem. Odtud pokračuje západním směrem souběžně se státní hranicí s Polskem až k výchozímu bodu hranice u bývalé celnice u východního okraje silnice 1. třídy E 10.

Poznámky

1. Pokud je hranice vedena po pozemních komunikacích a železničních tratích, hledí se na takové těleso pozemní komunikace nebo železniční trati, jako by leželo vně území národního parku.

2. Kopie katastrální mapy s podrobným zákresem hranic národního parku je uložena v ústředním seznamu ochrany přírody vedeného Agenturou v Praze, která obraz hranic národního parku v digitální podobě zveřejňuje způsobem umožňujícím dálkový přístup.

C. Vymezení hranic ochranného pásma národního parku

Hranice ochranného pásma na západě začíná u bývalé celnice a po státní hranici s Polskem pokračuje až k Jizeři. Po pravém břehu ve směru toku vede až pod průmyslový areál (závod DEVRO) v Kořenově, kde napojením na místní komunikaci navazuje na hranici národního parku. Znovu začíná hranice ochranného pásma na křižovatce místních asfaltových komunikací v Pasekách nad Jizerou u hranice národního parku. Je vedena po žlutě značené asfaltové turistické cestě směrem na jih až k silnici 2. třídy č. 290, po jejímž východním okraji pokračuje až na křižovatku ve Sklenařicích, odkud vede po silnici 3. třídy č. 29058 (severní okraj) až do Jablonce nad Jizerou. Zde pokračuje po východním okraji silnice E 14 až k železničnímu přejezdu a po železniční trati na pravý břeh Jizery; po něm až k vtoku Františkovského potoka z levé strany, kde navazuje na hranici KRNP. Dále hranice ochranného pásma začíná u hranice KRNP na pravém břehu Jizery u Maříkově proti vtoku potoka Zabylý, po Jizeře pokračuje až do Sytové po soutok s Jizerkou. Pokračuje po pravém břehu Jizerky až do Hrabačova po soutok s potokem Hatina. Po pravém břehu tohoto potoka až k můstku na silnici 1. třídy E 14, kde hranice přechází na severní krajnici vozovky a po ní pokračuje až k Vrchlábí, kde je vedena po obchvatu k silnici u Tesly, kde pokračuje po hranicích intravilánu města Vrchlábí na sever, stáčí se na jih a na východní straně města odbočuje po místní komunikaci k "Finančníku", která se napojuje na silnici 1. třídy E 14. Dále pokračuje stále po levé straně této státní silnice směrem východním přes místní částí Prostřední Lánov a Čistou, kde se podél komunikace stáčí směrem jihovýchodním do obce Rudník. Z této obce pokračuje dále severovýchodně přes místní částí Javorník a Hertvíkovice až do Mladých Buků, kde přestává sledovat komunikaci 1. třídy E 14 na křižovatce silnic z Hertvíkovic, Trutnova a Svobody nad Úpou přechází tuto křižovatku na levou stranu železniční tratě Svoboda nad Úpou - Trutnov. Tu potom sleduje až za železniční stanicí Kalná Voda na železniční přejezd s komunikací 2. třídy č. 300. Po levé straně této komunikace pokračuje od železničního přejezdu směrem severním přes místní část Babí až do Prkenného Dolu, kde se napojuje na hranici KRNP.

Centra cestovního a turistického ruchu jsou zařazena do ochranného pásma. Hranice mezi ochranným pásmem a národním parkem probíhají v jednotlivých centrech následovně:

Špindlerův Mlýn

Hranice je vedena po silniční na koruně přehrady (údolní nádrž Labská), dál se napojuje na silnici 2. třídy 295, z níž asi po 50 m se odpojuje na starou silnici. Zde odbočuje po výrazné lesní cestě na západ, na jižní okraj enklávy Labská, kde se napojuje na asfaltovou komunikaci ("plynovod"), po níž vede asi 0,5 km na severozápad až k potoku, po jehož levém břehu stoupá proti proudu rovněž asi 0,5 km, až se napojí na lesní asfaltovou cestu. Po ní pokračuje asi 0,7 km severovýchodně k vnějšímu okraji turistické sjezdovky, po něm k horní stanici vleku a po trase vleku dolů zpět na cestu, která vede po rozhraní lesních a lučních porostů na enklávě Labská a po 200 m pokračuje lesem, kde se napojuje na zeleně značenou turistickou cestu, po které vede až na Bedřichov. Dále pokračuje po svážnici asi 1 km směrem severovýchodním až k jihozápadnímu kraji sjezdovky na Medvědin. Po této sjezdovce vede nahoru k horní stanici lanovky, kde se stáčí po severovýchodním kraji druhé sjezdovky dolů a napojuje se na turistickou asfaltovou modře značenou cestu k Dívčím lávkám, kde přechází po můstku Labe a před budoucí Myslivna odbočuje po severním kraji asfaltové silnice (vedoucí ke Špindlerově boudě), z níž se stáčí na jih po žlutě značené turistické cestě do Špindlerova Mlýna. Z této cesty hranice odbočuje za Bílým Labem lesním průsekem jihovýchodně orientovaným na žlutě značenou turistickou cestu (Dřevařská). Po ní vede hranice k východnímu okraji Špindlerova Mlýna, kde odbočuje po asfaltové komunikaci na jihovýchod nad enklávu Svatý Petr; asi po 400 m se napojuje na svážnici nad Svatým Petrem. Z této po 1,1 km schází přímo na jih výraznou terénní depresí nejprve lesem a pak enklávou Svatý Petr až na dolní místní komunikaci, po ní pokračuje na východ asi 180 m, kde po napojení na další místní komunikaci pokračuje na západ asi 900 m až k můstku přes Dolský potok. Po pravém břehu stoupá nahoru k dolní svážnici, po které směrem na západ po 250 m navazuje na východní okraj turistické sjezdovky. Po kraji sjezdovky směřuje nahoru k horní stanici lanovky, zde se stáčí po západním okraji další turistické sjezdovky přes Pláň a Hromovku, kde se napojuje na lesní cestu. Po této cestě pokračuje až k hranici k. ú. Špindlerův Mlýn a Labská. Po této hranici směřuje dolů k účelové asfaltové komunikaci u přehrady, po které je okruh uzavřen na koruně přehrady.

Vítkovice

Hranice je vedena po pravém břehu Jizerky od mostu na silnici 2. třídy č. 294 směrem na jih v úseku dlouhém asi 1,1 km, kde přechází na levý břeh na rozhraní lesních a lučních porostů a dál na silnici č. 286, z níž odbočuje na jihovýchod po hranici lesa až k Hamerskému potoku. Po pravém břehu potoka se vrací na východní kraj silnice, z ní po můstku přes Jizerku přechází směrem jihovýchodním na místní komunikaci a náhon za továrnou Seba a znovu přechází přes Jizerku na silnici.

Asi po 100 m odbočuje na severozápad po hranici katastrálních území Vítkovice v Krkonoších a Křížlice a Vítkovice v Krkonoších a Jestřábí v Krkonoších až na místní asfaltovou komunikaci. Po té pokračuje Roudnickými Pasekami na severozápad až na křižovatku asfaltových cest západně od Aldrova. Odtud vede severně po asfaltové komunikaci Vítkovicemi (část je žlutě značená turistická cesta), až se napojí na silnici č. 294; po ní pokračuje asi 200 m a odbočí na východ na účelovou komunikaci. Od ní pokračuje jihovýchodně a dále po severovýchodní hranici lesních a lučních porostů až na silnici č. 294, po které vede na sever až k můstku přes Jizerku.

Pec pod Sněžkou a Velká Úpa

Hranice města Pec pod Sněžkou a části města Velká Úpa s KRNAP jsou vymezeny následovně:

Z údolí Úpy je vlevo hranice vedena podél lesa příkře do svahu na enklávě Vavřincova dolu až k místní komunikaci, po které pokračuje severním směrem nad zástavbou Velké Úpy do Javořího dolu; překračuje Javoří potok a po spodní hranici lesa směrem severozápadním pokračuje až k cestě, která tvoří hranici a vede na enklávu Stráň. Dále podle sjezdovky na Velké Pasece navazuje směrem jihozápadním na lyžařskou cestu na Vysoký Svah. Pokračuje podél této enklávy až k Pražské boudě, za kterou se prudce stáčí k západu a po správně katastrální hranici Pece pod Sněžkou a dále po cestě a hranici enklávy sestupuje do Vlčího Dolu, kde po překročení Vlčího potoka pokračuje po asfaltové komunikaci, podél trasy vleku a obchází enklávu Hnědého Vrchu. Odtud po místní komunikaci schází do údolí Zeleného potoka a po spodní hranici lesa nad zástavbou Malé a Velké Pláně klesá do údolí Úpy.

Pokračuje po cestě vedoucí do Obřího dolu a za silniční odbočkou přechází řeku Úpu a po jejím levém břehu za retenční nádrží sleduje spodní hranici lesa; přetíná lanovku na Portášovy Boudy a dále vede až na Janovy Boudy. Odtud sestupuje po cestě a hranici parcel kolem kaple na okraji lesa na enklávu Přední Výsluní a po spodní hranici lesa dále až k řece Úpě, kde končí.

Příloha 3

Národní park Podyjí a jeho ochranné pásmo

A. Předmět ochrany národního parku

Předmětem ochrany národního parku jsou přírodní ekosystémy vázané na nejcennější část údolí Dyje a jejích přítoků, s výrazným fenoménem průlomového říčního údolí a vrcholového plató, včetně unikátních skalních tvarů. Předmětem ochrany jsou též evropsky významné druhy a typy evropských stanovišť, pro něž jsou na území národního parku vymezeny evropsky významné lokality.

B. Vymezení hranic národního parku

Na západě začíná hranice národního parku Podyjí na státní hranici mezi ČR a Rakouskem jihovýchodně od obce Podmyče. Probíhá po hranici lesa směrem severním, za kótou 456 pokračuje východním směrem, po 500 m se lomí na sever a pokračuje po hranici luk a západního břehu rybníku Jejkal až na místní účelovou komunikaci. Odtud probíhá dále na sever po hranici lesního komplexu přes kótu 429, až ke státní silnici Podmyče-Vranov n. D. Dále pokračuje po hranici lesa ležícího východně od popsané státní silnice přes kótu 424 zpět ke státní silnici. Po jejím jižním okraji pokračuje cca 300 m východním směrem. Pak se stáčí k jihu a dnem bezejmenné strže v lese se dostává do Felicína údolí, pokračuje asi 150 m po vodoteči ve směru proudu a poté stoupá po hranici lesa a následně po místní komunikaci u hájovny až na státní silnici Podmyče-Vranov n. D. před bránu zámku (kóta 389). Odtud spadá směrem severním po úbočí až k pravému břehu řeky Dyje, po němž pokračuje ve směru toku. Asi po 450 m začíná kopírovat hranici intravilánu Vranova n. D. - místní části Benátky. Za obcí se stáčí opět k Dyji, po jezu přechází na levý břeh řeky, po němž pokračuje až na východní okraj intravilánu Vranova n. D. - místní části Zadní Hamry. Zde se stáčí západním směrem, probíhá po hranici intravilánu a lesa a u jezu pokračuje po severním okraji silnice vedoucí po levém břehu Dyje k Vranovu n. D. Za skalním útvarům Hamerské vrásy pokračuje západním směrem po hranici intravilánu a lesa až ke státní silnici Vranov n. D. - Lesná. Zde se otáčí východním směrem, kopíruje z východní strany serpentiny uvedené státní silnice, po jejímž jižním okraji pokračuje. Míjí obec Onšov, ležící severně a asi po 600 m za křížovatkou s komunikací vedoucí k objektům živočišné výroby zemědělského družstva v Onšově, 200 m jižně od kóty 460, se stáčí směrem jižním k lesu. Probíhá směrem východním po hranici lesa přes kótu 471 (příčemž zahrnuje i hájenku a pozemky v jejím okolí) k jižnímu okraji obce Lesná. Odtud pokračuje jihovýchodním směrem po pravém břehu Klapérova potoka, přechází po hrázi rybníka pod Lesnou a pokračuje po hranici lesních pozemků. V jihovýchodním směru lemují lesní komplex, přechází státní silnici Horní Břečkov-Čížov a pokračuje po hranici lesa severně od rybníka zvaného Čížovský nový. Z cípu lesa probíhá asi 200 m po poli severovýchodním směrem, sledující vrstevnici 420, až k severnímu cípu lesa v trati Brychtova březinka. Odtud pokračuje opět po hranici lesa severovýchodním směrem, míjí pravý břeh bývalé vodní nádrže pod Horním Břečkovem a po hranici lesa se dostává na jižní okraj obce. Zde se otáčí v jižním směru a kopíruje lesní hranici až ke kótě 422 v místní trati U kapličky. Zde se dostává do kontaktu s pevnou komunikací (Přímá cesta), po jejímž jižním okraji probíhá v jihovýchodním směru k Lukovu. Asi 100 m před obcí se lomí v jižním směru a z křížovanky cest s asfaltovým povrchem pokračuje po západním okraji vojenské účelové komunikace, která dříve lemovala železnižně-technické zařízení ochrany státních hranic. Od jihozápadního okraje Nové Vsi (místní části Lukova) sleduje hranice v jihovýchodním směru jižní okraj zmíněné účelové komunikace až k lokalitě Příčky, kde opět pokračuje po hranici lesa. Stáčí se směrem severním a přes kótu 406 prochází po hranici lesních pozemků. Asi 150 m jižně od kóty 430 Kozí vrch se lomí jihovýchodním směrem, sleduje hranici lesa přes kótu 410 a posléze spadá úbočím do údolí Žlebského potoka. Odtud pokračuje proti proudu této vodoteče po jejím pravém břehu k jižnímu okraji obce Podmolí. Zde se lomí k jihu a po hranici lesa, a dále po místní komunikaci p.p.č. 1581 míjí lokalitu Nivky, otáčí se k východu a po hranici lesa pokračuje přes kóty 416 a 385 k místní trati Mašovické nivky. Zde se lomí severním směrem, přes kótu 374 se dostává po lesní hranici až na státní silnici Mašovice-Znojmo-Hradiště. Tuto komunikaci sleduje po jižním okraji východním směrem až na kótu 349, kde se odklání jihozápadním směrem k Mašovickému potoku, přičemž sleduje hranici lesa. Pod hájenkou kopíruje levý břeh vodoteče a levý břeh rybníku. Zde začíná opět sledovat lesní hranici, v místní trati Ovčákův kopec se otáčí jihovýchodním směrem a po hranici lesního komplexu přes kótu 341 směřuje k Hradišti. Asi 100 m jižně od kóty 341 prochází hranice po severním okraji cesty na rozhraní sadu a pole směrem jihovýchodním až na kótu 300 v lokalitě Hradištské terasy. Odtud sleduje severovýchodním směrem východní okraj účelové komunikace a přes kótu 298 se dostává do údolí Pivovarského potoka. Zde se lomí v jihovýchodním směru a pokračuje po hraně svahu, přibližně na úrovni vrstevnice 310, lemující intravilán místní části Znojmo-Hradiště včetně přilehlých pozemků zahrad. U kaple sv. Eliáše se hranice prudce lomí k severu a asi po 170 m se napojuje na komunikaci pro pěší, která vede do údolí Gránice (Křížová cesta). Odtud pokračuje po levém břehu potoka Gránice ve směru toku až na místní komunikaci před areál podniku Povodí Moravy, prochází po pozemku tohoto areálu na levý okraj přehradní hráze vodní nádrže Znojmo, přechází po koruně hráze na pravý břeh a odtud pokračuje po hranici lesa nejprve směrem východním, asi po 200 m se hranice stočí a pokračuje stále po hranici lesa směrem západním a jihozápadním. Po 350 m se lomí v jihovýchodním směru, přičemž sleduje hranici zahrad až k bezejmenné strži, jejímž dnem v délce asi 200 m severovýchodním směrem pokračuje. Po té se otáčí v jihovýchodním až jižním směru, sleduje hranice zahrádkářské osady Kraví hora a přes kótu 281 po účelové komunikaci, která tvoří zároveň hranici vřesoviště Kraví hora. U křížovanky účelových komunikací na konci zahrádkářské kolonie se od této komunikace odděluje a kopíruje její průběh jižním směrem na rozhraní zemědělských pozemků a ostatní plochy. Dále pokračuje jihozápadním směrem po hranici lesa a vinic, popř. zahrad, až na křížovátku účelových komunikací na severním okraji obce Konice. Zde se odklání na severozápad a po 70 m na jihozápad, jde po severovýchodním okraji hřiště a po hranici lesa, asi 115 m jižně pod obcí se lomí jihovýchodním směrem, obchází terasy bývalých sadů a po severozápadním okraji místní komunikace se vrací zpět k silnici II. třídy Konice-Popice. Asi po 35 m na křížovatce s místní komunikací přechází státní silnici Konice-Popice a pokračuje po hranici intravilánu cca 100 m jihovýchodním směrem. Otáčí se v jižním směru a podél hranic vinohradů a polí lemují lokality Na skaliskách a Popický vrch. Asi 200 m jižně od kóty 313 se lomí k západu, prochází 250 m po východním okraji státní silnice směrem na Konice, od které se odklání v severozápadním směru a sleduje severní hranici vinohradu. Dále kopíruje okraj lesa, přičemž se otáčí k jihu a opětovně pokračuje po západním okraji vinice, překonává cestu - účelovou komunikaci z Popic na Seasfieldův kámen a dále kopíruje okraj vinice až na kótu 300 - místní trať V hájku. Zde se lomí východním směrem, sleduje účelovou komunikaci do Popic. Asi 100 m jižně od Farského rybníka v Popicích se hranice lomí, sleduje část intravilánu obce a posléze pokračuje po účelové komunikaci oddělující plochy vřesovišť a zahrad jihozápadním směrem k Havraníkům. Pokračuje po účelové komunikaci podél višňového sadu, míjí severozápadní okraj obce Havraníky a za kótou 322 lemují severozápadní okraj komplexu luk, pastvín a vinic, které přímo sousedí s územím Havranického vřesoviště. Asi 400 m jižně od kóty 339 se lomí směrem severozápadním, sleduje východní okraj komunikace s asfaltovým povrchem k Papírně, ze které asi 300 m od kóty 296 odbočuje doleva a sleduje

západní hranici parcel č. 19426 a 19429. Poté se lomí k jihozápadu a sleduje severozápadní hranici vinohradu. Od kóty 315 pokračuje po hranici lesa až na místní komunikaci (tzv. Fládnická cesta) na kótu 304. Prochází 250 m po této komunikaci směrem severozápadním a po té kopíruje hranici lesa v místní trati Hatě. Jižním směrem přechází zmíněnou komunikaci, po hranici lesních pozemků lemuje Dlouhý vrch a v jižním směru, stále po hranici lesního komplexu, nasedá asi 150 m jihovýchodně od kóty 354 Hrabčíc hora na státní hranici s Rakouskem. Odtud pokračuje totožně se státní hranicí severozápadním směrem k obci Podmyče. Intravilán sídla Čížov a areál zemědělského družstva neleží v národním parku, mají statut ochranného pásma.

Intravilánem se rozumí zastavěná část obce vymezená k 1. 9. 1966 a vyznačená v mapách evidence nemovitostí [viz § 2 odst. 1 písm. d) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon)].

Poznámky

1. Pokud je hranice vedena po pozemních komunikacích a železničních tratích, hledí se na takové těleso pozemní komunikace nebo železniční tratě, jako by leželo vně území národního parku.

2. Kopie katastrální mapy s podrobným zákresem hranic národního parku je uložena v ústředním seznamu ochrany přírody vedeného Agenturou v Praze, která obraz hranic národního parku v digitální podobě zveřejňuje způsobem umožňujícím dálkový přístup.

C. Vymezení hranic ochranného pásma národního parku

Na západě začíná hranice ochranného pásma národního parku Podyjí na státní hranici mezi ČR a Rakouskem jihovýchodně od obce Podmyče. Probíhá po polní cestě státní hranice - Podmyče. Z křižovatky se státní silnicí Podmyče-Vranov n. D. pokračuje hranice po severním okraji této silnice ve směru Vranov n. D. Před areálem statku poblíž státního zámku Vranov se hranice lomí k severu, prochází po hranici areálu a opětovně se přimyká ke státní silnici, po jejímž západním okraji prochází do obce. Na začátku zastavěného území místní části Vranova n. D.-Zátiší sleduje hranici lesa. Takto prochází Junáckým údolím, přetíná státní silnici Vranov n. D.-Lančov, kopíruje lesní pozemky tvořící břehy vodní nádrže Vranov, prochází přes těleso hráze vodní nádrže Vranov (hráz je součástí ochranného pásma). Odtud sleduje severní hranici parcel p. č. 207/25, 201/89, 201/91 a 201/126 v k. ú. Onšov a dále pokračuje jižním a východním směrem po hranici lesa až k západnímu okraji obce Onšov. Tuto obec obchází po severním okraji zastavěného území a zastavitelných ploch, pokračuje po severním okraji areálu živočišné výroby, za kterým se napojuje na státní silnici Onšov-Šumná. Po severním okraji této silnice pokračuje severovýchodním směrem až na křižovatku se silnicí Lesná-Šumná. Odtud pokračuje po východním okraji státní silnice směr Lesná, lemuje východní okraj zastavěného území a zastavitelných ploch obce a za hřbitovem v Lesné pokračuje po severovýchodním okraji státní silnice Lesná-Horní Břečkov. Hranice ze severní a východní strany sleduje zastavěné území a zastavitelné plochy obce Horní Břečkov a zahrnuje i farmu ZD. Poblíž hřbitova nasedá na státní silnici Horní Břečkov-Lukov, sleduje její východní okraj až k obci Lukov, kde pokračuje po hranici zastavěného území a zastavitelných ploch k východu a od křižovatky se státní silnicí na Bezkov pokračuje po severním okraji státní silnice vedoucí z Lukova do Podmolí. Zde sleduje severní hranici zastavěného území a zastavitelných ploch obce a posléze pokračuje po severním okraji státní silnice Podmolí-Mašovice. Na křižovatce se státní silnicí na Bezkov se lomí k severu, pokračuje po severní linii zastavěného území a zastavitelných ploch Mašovic a za obcí opět sleduje severní okraj státní silnice Mašovice-Znojmo-Hradiště. Pokračuje po severozápadní hranici jejího zastavěného území a zastavitelných ploch a dále po západním okraji státní silnice směrem do Znojma. U silničního mostku přes Gránický potok se hranice ostře lomí směrem jihovýchodním a ve směru toku sleduje levý břeh zmíněné vodoteče, který sleduje téměř až k ústí do Dyje - na komunikaci před areál podniku Povodí Moravy (v průběhu několika set metrů je v Gránickém údolí hranice ochranného pásma totožná s hranicí národního parku). Hranice ochranného pásma dále pokračuje jihovýchodním směrem po jihozápadním okraji komunikace vedoucí po levém břehu řeky Dyje. V místě, kde se komunikace stáčí do serpentín směrem k náměstí Republiky, přechází hranice na komunikaci pro pěší, která pokračuje po břehu řeky. U železničního viaduktu trati Znojmo-Šatov přechází hranice na linii tohoto viaduktu na pravý břeh Dyje a pokračuje středem tělesa železniční trati směrem na Šatov až k železniční zastávce Znojmo-Nový Šaldorf. Zde se lomí k západu a sleduje jižní a východní okraj státní silnice Znojmo-Havraníky. Z této komunikace se před obcí na kótě 280 odklání jižním směrem, sleduje linii pozemků areálu živočišné výroby a jižní části zastavěného území a zastavitelných ploch sídla a v jihozápadní části obce opět začíná sledovat jižní okraj státní silnice na Hnanice. Je totožná s jižním okrajem silničního pozemku, před Hnanicemi se odklání a z východní strany sleduje hranici zastavěného území a zastavitelných ploch obce. Dále pokračuje po východním okraji státní silnice Hnanice-státní hranice až k areálu bývalé celnice, který obchází ze západní strany, a podél státní hranice vede až k hranici národního parku, kde končí. Do ochranného pásma patří dále intravilán obce Čížov a areál zdejšího zemědělského družstva.

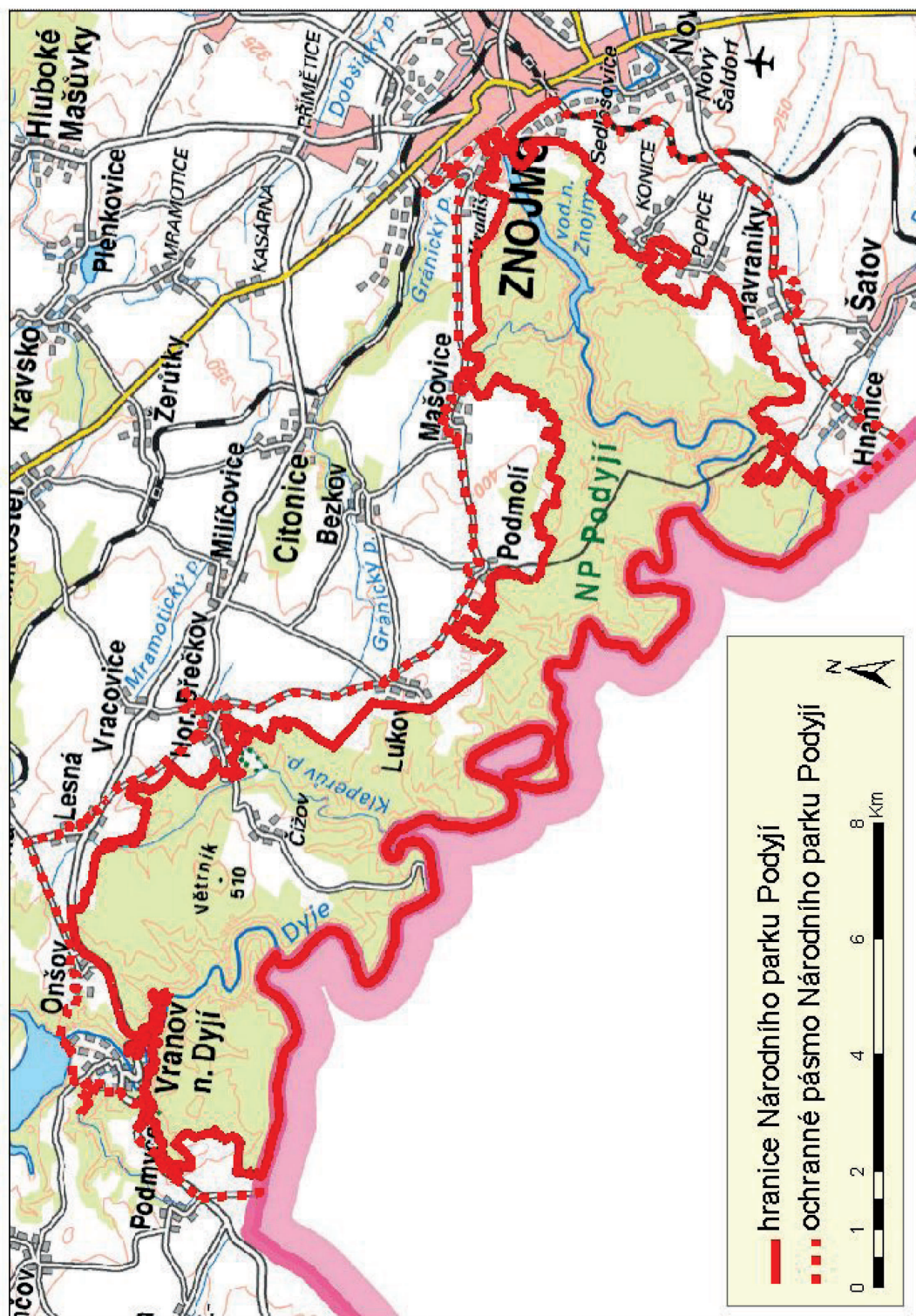
Zastavěné území a zastavitelné plochy - rozumí se pojem dle § 2 odst. 1 písm. d) a písm. j) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) k datu účinnosti novely zákona č. 114/1992 Sb.

Poznámky

1. Pokud je hranice vedena po pozemních komunikacích a železničních tratích, hledí se na takové těleso pozemní komunikace nebo železniční tratě, jako by leželo vně území ochranného pásma národního parku.

2. Kopie katastrální mapy s podrobným zákresem hranic ochranného pásma národního parku je uložena v ústředním seznamu ochrany přírody vedeného Agenturou v Praze, která obraz hranic ochranného pásma národního parku v digitální podobě zveřejňuje způsobem umožňujícím dálkový přístup.

D. Orientační grafické znázornění průběhu hranic Národního parku Podyjí a jeho ochranného pásma

Příloha 4

Národní park Šumava

A. Předmět ochrany národního parku

Předmětem ochrany národního parku jsou přírodní ekosystémy vázané na přírodovědecky nejhodnotnější část horského celku Šumavy. Předmětem ochrany jsou též evropsky významné druhy a typy evropských stanovišť, pro něž jsou na území národního parku vymezeny evropsky významné lokality.

B. Vymezení hranic národního parku

Vnitrozemská hranice národního parku vychází od státní hranice u mezníku 4/11 po cestě ve Ferdinandovském údolí a v Debrníku se stáčí k rozcestí u kóty 804. Dále pokračuje severovýchodním směrem po okraji lesa a po lesních cestách přes kóty 933 a 923 k mostu přes potok, vrací se na kótu 882 a na kótě 828 vyúsťuje na silnici Železná Ruda - Klatovy, kterou sleduje až na rozcestí Starý Bruňst. Zde odbočuje po silnici na Zhůří a dále přes křižovatku silnic nad Keplí probíhá po zpevněné cestě na Poustku, Busil a ke Schöpfrovu dvoru. Zde odbočuje na lesní cestu na Karlov a na Dobrou Vodu. Z Dobré Vody pokračuje po lesní silnici na Velký Babylon a odtud po lesní cestě přes Klášterský mlýn do Rejštejna. Z Rejštejna probíhá hranice národního parku po říčce Losenici až k odbočce na Červenou, po této odbočce do Červené a odtud po lesních cestách přes kótu 844 obchází rezervaci Obří zámek. U mostu pod Popelnou se vrací na Losenici a probíhá po ní až na Zlatou studni. Odtud po lesní cestě na kótu 1141 a dále až na silnici Kvilda - Vimperk, po této silnici pokračuje několik set metrů k severu a odbočuje na lesní cestu pod vrcholem Pířby; od kóty 1131 sleduje okraj lesa až ke kótě 955 pod Novými Hutěmi, kde se napojuje na silnici Nové Hutě - Borová Lada. Přes Borová Lada odbočuje na silnici do Horní Vltavice a probíhá po ní až k mostu přes Vltavu na Polce. Z Polky vede hranice národního parku přes brod a kóty 933 a 842 po zpevněné lesní cestě do Strážného, odtud po silnici na Hliniště, kde přechází na říčku Řasnici a po ní pokračuje až k soutoku s Vltavou. Dále probíhá po Vltavě až k železničnímu přejezdu u Velké Nivy. Odtud je hranice vedena po železniční trati k Volarům, přechází na Lučňák, po něm obchází Volary a v místě překřížení Volarského potoka se silnicí se napojuje na silnici Volary - Želnavu, po níž probíhá až do Želnavy a pokračuje stále po silnici do Bělé a Nové Pece. Za Novou Pecí se napojuje na cestu sledující Schwarzenberský kanál a pokračuje po ní směrem na Huťský Dvůr a Zadní Zvonkovou. Po cestě k bývalé celnici pak směřuje k státní hranici s Rakouskem k mezníku 1/34. Od toho mezníku pak pokračuje souběžně se státní hranicí s Rakouskem a dále s Německem až k mezníku 4/11 ve Ferdinandovském údolí.

Poznámky

1. Pokud je hranice vedena po pozemních komunikacích a železničních tratích, hledí se na takové těleso pozemní komunikace nebo železniční tratě, jako by leželo vně území národního parku.

2. Kopie katastrální mapy s podrobným zákresem hranic národního parku je uložena v ústředním seznamu ochrany přírody vedeného Agenturou v Praze, která obraz hranic národního parku v digitální podobě zveřejňuje způsobem umožňujícím dálkový přístup.

C. Orientační grafické znázornění průběhu hranic Národního parku Šumava

Příloha 5

Správy národních parků, jejich sídla a jejich správní obvody, tvořené národními parky a jejich ochrannými pásmy a chráněnými krajinnými oblastmi, podle ustanovení § 78 odst. 2 zákona

I-----I-----I-----I	I-----I-----I-----I	I-----I-----I-----I	I-----I-----I-----I
I Název správy národního parku	I Sídlo správy	I Správní obvod	I
I-----I-----I-----I	I-----I-----I-----I	I-----I-----I-----I	I-----I-----I-----I
I Správa Národního parku České Švýcarsko	I Krásná Lípa	I Národní park České Švýcarsko a Chráněná krajinná oblast Labské pískovce	I
I-----I-----I-----I	I-----I-----I-----I	I-----I-----I-----I	I-----I-----I-----I
I Správa Krkonošského národního parku	I Vrchlabí	I Krkonošský národní park a jeho ochranné pásmo	I
I-----I-----I-----I	I-----I-----I-----I	I-----I-----I-----I	I-----I-----I-----I
I Správa Národního parku Podyjí	I Znojmo	I Národní park Podyjí a jeho ochranné pásmo	I
I-----I-----I-----I	I-----I-----I-----I	I-----I-----I-----I	I-----I-----I-----I
I Správa Národního parku Šumava	I Vimperk	I Národní park Šumava a Chráněná krajinná oblast Šumava	I
I-----I-----I-----I	I-----I-----I-----I	I-----I-----I-----I	I-----I-----I-----I

Vybraná ustanovení novel

Čl.II zákona č. 218/2004 Sb.

Přechodná a společná ustanovení

1. Dosavadní vydaná rozhodnutí o výjimkách ze zákazu podle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, nejsou tímto zákonem dotčena.

2. Řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

3. Zahájená projednávání záměrů (návrhů) na vyhlášení zvláště chráněných území podle § 40 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, se dokončí podle dosavadní právní úpravy.

Čl. VII zákona č. 312/2008 Sb.

Přechodné ustanovení

Právníká osoba nebo fyzická osoba, která v den nabytí účinnosti tohoto zákona provozuje zařízení poskytující péči o živočichy neschopné v důsledku zranění, nemoci nebo jiných okolností dočasně nebo trvale přežít ve volné přírodě a požádá o povolení k provozování záchranné stanice podle § 5 odst. 8 zákona č. 114/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, nejpozději do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se považuje za držitele platného povolení, a to do dne nabytí právní moci rozhodnutí vydaném v řízení o povolení provozování záchranné stanice. Lhůta pro vydání rozhodnutí v řízení o povolení provozování záchranné stanice podle § 5 odst. 8 zákona č. 114/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, činí v případě žádosti podané podle věty první tohoto ustanovení 12 měsíců ode dne doručení žádosti.

Čl. XIII zákona č. 223/2009 Sb.

Přechodné ustanovení

Řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a do tohoto dne neskončená se dokončí a práva a povinnosti s nimi související se posuzují podle dosavadních právních předpisů.

Čl. II zákona č. 349/2009 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Přírodní památky nebo přírodní rezervace vyhlášené na území národních parků nebo jejich ochranných pásem podle dosavadních právních předpisů může Ministerstvo životního prostředí zrušit prováděcím právním předpisem.

2. Řízení zahájená do dne nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů, s výjimkou případů uvedených v bodu 3.

3. Řízení zahájená do dne nabytí účinnosti tohoto zákona podle § 43 zákona č. 114/1992 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, dokončí orgán ochrany přírody příslušný podle zákona č. 114/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, přičemž lhůty pro vydání rozhodnutí, jejichž běh započal, běží ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona znovu.

4. Na území hlavního města Prahy vykonávají úřady městských částí státní správu v ochraně přírody v rozsahu svěřeném obecním úřadům podle § 76 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, po dobu jednoho roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

Čl. II zákona č. 381/2009 Sb.

Přechodné ustanovení

Ochranná pásma chráněných krajinných oblastí, vyhlášená podle dosavadních právních předpisů do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, zanikají dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

Čl. VII zákona č. 350/2012 Sb.

Přechodné ustanovení

V případech, kdy bylo podle předchozích právních předpisů potřeba závazné stanovisko a řízení nebyla ke dni účinnosti tohoto zákona dokončena, se závazné stanovisko nevydává a řízení se dokončí podle tohoto zákona. Tuto skutečnost správní orgán zaznamená ve spisu a oznámí ji žadateli.

Čl. IX zákona č. 250/2014 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky, organizační složka státu zřízená Ministerstvem životního prostředí, se dnem nabytí účinnosti tohoto zákona stává Agenturou ochrany přírody a krajiny České republiky zřízenou podle zákona č. 114/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

2. Správy chráněných krajinných oblastí jako orgány ochrany přírody vykonávající státní správu podle zákona č. 114/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zanikají.

3. Řízení zahájené správou chráněné krajinné oblasti přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a do tohoto dne neskončené dokončí Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky zřízená podle zákona č. 114/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

4. Výkon práv a povinností vyplývajících z pracovněprávních vztahů k České republice, jakož i výkon dalších práv a povinností České republiky, vázících se k Agentuře ochrany přírody a krajiny České republiky přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, přechází dnem nabytí účinnosti tohoto zákona na Agenturu ochrany přírody a krajiny České republiky zřízenou podle zákona č. 114/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

5. Příslušnost hospodařit s majetkem České republiky, vázící se k Agentuře ochrany přírody a krajiny České republiky přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, přechází dnem nabytí účinnosti tohoto zákona na Agenturu ochrany přírody a krajiny České republiky zřízenou podle zákona č. 114/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

Čl. II zákona č. 123/2017 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Správní řízení, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

2. Zóny ochrany přírody národních parků a chráněných krajinných oblastí, které byly vymezeny právními předpisy a jinými opatřeními Ministerstva životního prostředí podle dosavadních právních předpisů, zůstávají v platnosti.

3. První zóny ochrany přírody národních parků, které byly vymezeny právními předpisy a jinými opatřeními Ministerstva životního prostředí podle dosavadních právních předpisů, se považují za zóny přírodní podle § 18 odst. 1 písm. a) zákona č. 114/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, a to až do doby vymezení zón národního parku postupem podle § 18 zákona č. 114/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

4. Zastavěná území obcí a zastavitelné plochy obcí na území národních parků, stanovená ke dni účinnosti tohoto zákona, se považují za zónu kulturní krajiny podle § 18 odst. 1 písm. d) zákona č. 114/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, a to až do doby vymezení zón národního parku postupem podle § 18 zákona č. 114/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

5. Projednávání vymezení zón národního parku podle § 18 odst. 5 zákona č. 114/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, musí být zahájeno nejpozději do dvou let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

6. Do doby vymezení a označení klidového území podle § 17 zákona č. 114/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se za klidové území považuje území první zóny národního parku vymezené a označené podle dosavadních právních předpisů. Řízení o vymezení klidového území podle § 17 zákona č. 114/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, musí být zahájeno nejpozději do dvou let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

7. Do doby vyhrazení a označení cest v klidovém území podle § 17 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se za vyhrazené a označené cesty považují cesty vyznačené se souhlasem orgánu ochrany přírody podle zákona č. 114/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

8. Plány péče o národní parky a jejich ochranná pásma schválené podle zákona č. 114/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, platí po dobu v nich uvedenou, nejdéle však 10 let ode dne účinnosti tohoto zákona, nebo do doby schválení zásad péče o národní park podle § 38a zákona č. 114/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

9. Návštěvní řády národních parků vydané podle dosavadních právních předpisů platí po dobu v nich uvedenou, nejdéle však 3 roky ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

10. Práva a povinnosti z pracovněprávních a majetkoprávních vztahů přecházejí ke dni 1. ledna 2017 z organizační složky státu Správa Národního parku České Švýcarsko na příspěvkovou organizaci Správa Národního parku České Švýcarsko. Řízení zahájená organizační složkou státu Správa Národního parku České Švýcarsko přede dnem 1. ledna 2017 a do tohoto dne neskončená dokončí příspěvková organizace Správa Národního parku České Švýcarsko.

Čl.VIII zákona č. 225/2017 Sb.

Přechodné ustanovení

Správním řízením o povolení kácení dřevin zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

1) Čl. 1 bod 4 nařízení Komise (ES) č. 865/2006 ze dne 4. května 2006 o prováděcích pravidlech k nařízení Rady (ES) č. 338/97 o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s těmito druhy.

1a) Zákon č. 100/2004 Sb., o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi a dalších opatřeních k ochraně těchto druhů a o změně některých zákonů (zákon o obchodování s ohroženými druhy), ve znění zákona č. 444/2005 Sb.

Nařízení Rady (ES) č. 338/97 o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi.

Nařízení Komise (ES) č. 865/2006 o prováděcích pravidlech k nařízení Rady (ES) č. 338/97 o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s těmito druhy.

1b) Zákon č. 61/1977 Sb., o lesích.

1c) Směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin.

1d) Příloha I směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin.

1e) Směrnice Rady 92/43/EHS.

1f) Příloha II směrnice Rady 92/43/EHS.

1g) Směrnice Rady 92/43/EHS.

2) § 2 zákona ČNR č. 96/1977 Sb., o hospodaření v lesích a státní správě lesního hospodářství.

3) § 21 zákona ČNR č. 96/1977. Sb.

3a) § 58 odst. 1 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

3b) Zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů.

4) Např. zákon č. 61/1964 Sb., o rozvoji rostlinné výroby, zákon č. 87/1987 Sb., o veterinární péči, ve znění zákona č. 239/1991 Sb., zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidí, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 23/1962 Sb., o myslivosti, ve znění zákona č. 96/1977 Sb., a zákona č. 143/1991 Sb., zákon č. 102/1963 Sb., o rybářství.

4a) Zákon č. 100/2004 Sb., o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi a dalších opatřeních k ochraně těchto druhů a o změně některých zákonů (zákon o obchodování s ohroženými druhy).

4b) Zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 449/2001 Sb.

Zákon č. 102/1963 Sb.

4b) Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů.

4c) Směrnice Rady 79/409/EHS ze dne 2. dubna 1979 o ochraně volně žijících ptáků.

5) Zákon č. 61/1964.

Vyhláška č. 62/1964 Sb., kterou se vydávají prováděcí předpisy k zákonu č. 61/1964 Sb.

Zákon č. 132/1989 Sb., o ochraně práv k novým odrůdám rostlin a plemenům zvířat.

6) § 15 odst. 2 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění zákona č. 80/2006 Sb. a zákona č. 186/2006 Sb.

6b) Například § 47 odst. 2 písm. b) zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), § 24 odst. 3 písm. g), § 25 odst. 4 písm. h), § 58 odst. 1 písm. f) a § 59 odst. 1 písm. f) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v

energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů.

7) Zákon ČNR č. 388/1991 Sb., o Státním fondu životního prostředí České republiky.

8) § 27 zákona č. 17/1992 Sb., o životním prostředí.

9) Zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů.

9a) § 43 odst. 1 a § 61 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon).

10) Zákon č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 99/2004 Sb., o rybníkářství, výkonu rybářského práva, rybářské stráž, ochraně mořských rybolovných zdrojů a o změně některých zákonů (zákon o rybníkářství), ve znění pozdějších předpisů.

11) Zákon č. 61/1977 Sb.

Zákon ČNR č. 96/1977 Sb.

12) § 20 zákona ČNR č. 96/1977 Sb.

13) Např. zákon č. 298/1990 Sb., o úpravě některých majetkových vztahů fidejucijních řádů a kongregací a arcibiskupství olomouckého, zákon č. 403/1990 Sb., o odstranění některých majetkových křivd, zákon č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích, zákon č. 92/1991 Sb., o podmínkách převodu majetku státu na jiné osoby, zákon č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku.

14a) Například část první zákona č. 50/1976 Sb., § 24 zákona č. 289/1995 Sb., § 23 až 26 zákona č. 254/2001 Sb., § 36 až 38 zákona č. 449/2001 Sb.

15) Např. zákon č. 61/1977 Sb., zákon č. 53/1966 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění zákona č. 75/1976 Sb. (úplné znění zákon č. 124/1976 Sb.), zákon č. 138/1973 Sb., zákon č. 50/1976 Sb.

16) Zákon č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon).

Zákon č. 200/1994 Sb., o zeměměřičství a o změně a doplnění některých zákonů souvisejících s jeho zavedením, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 359/1992 Sb., o zeměměřických a katastrálních orgánech, ve znění pozdějších předpisů.

17) Zákon č. 183/2006 Sb.

18) § 8 až 10 zákona č. 138/1973 Sb.

19) § 13 zákona č. 138/1973 Sb.

19a) Například zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 99/2004 Sb., o rybníkářství, výkonu rybářského práva, rybářské stráž, ochraně mořských rybolovných zdrojů a o změně některých zákonů (zákon o rybníkářství), zákon č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů.

19b) Zákon č. 244/1992 Sb., o posuzování vlivů rozvojových koncepcí a programů na životní prostředí, ve znění pozdějších předpisů.

19c) Zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů.

19d) Zákon č. 244/1992 Sb.

Zákon č. 100/2001 Sb.

19e) Zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace).

19f) § 20 odst. 1 zákona č. 18/2004 Sb.

19g) § 5 zákona č. 18/2004 Sb.

19h) Zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů.

20) Např. zákon č. 87/1987 Sb.

20a) Čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení Rady (ES) č. 338/97 ze dne 9. prosince 1996 o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi.

20b) § 43 zákona č. 183/2006 Sb.

20c) Část čtvrtá správního řádu.

20d) Čl. 8 odst. 3 písm. d) nařízení Rady (ES) č. 338/97.

20e) Čl. 66 nařízení Komise (ES) č. 865/2006.

21) Např. zákon č. 23/1962 Sb., zákon č. 102/1963 Sb., zákon č. 61/1964 Sb., zákon č. 61/1977 Sb., zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využívání nerostného bohatství (horní zákon), ve znění zákona ČNR č. 541/1991 Sb.

21a) Zákon č. 449/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

21b) Zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů.

21c) Zákon č. 289/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

21d) Například zákon č. 289/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 115/2000 Sb., o poskytování náhrad škod způsobených vybranými zvláště chráněnými živočichy, ve znění pozdějších předpisů.

21e) Například vyhláška č. 55/1999 Sb., o způsobu výpočtu výše újmy nebo škody způsobené na lesích.

21f) Zákon č. 334/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 99/2004 Sb.

22) Zákon ČNR č. 284/1991 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech.

23) Zákon č. 53/1966 Sb.

24) § 108 odst. 2 zákona č. 50/1976 Sb.

25) § 109 až 116 zákona č. 50/1976 Sb.

25a) § 27 odst. 2 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů.

26) Zákon č. 169/1949 Sb., o vojenských újezdech.

Zákon č. 102/1971 Sb., o ochraně státního tajemství, ve znění pozdějších předpisů.

27) Zákon č. 135/1961 Sb., o pozemních komunikacích (silniční zákon), ve znění zákona č. 27/1984 Sb. (úplné znění č. 55/1984 Sb.).

28) Ústavní zákon č. 23/1991 Sb., kterým se uvozuje LISTINA ZÁKLADNÍCH PRÁV A SVOBOD.

29) § 127a občanského zákoníku.

30) Např. zákon č. 135/1961 Sb., vyhláška č. 99/1989 Sb., ve znění vyhlášky č. 24/1990 Sb., o pravidlech provozu na pozemních komunikacích (pravidla silničního provozu).

31) Např. § 16 zákona ČNR č. 96/1977 Sb., vyhláška č. 99/1989 Sb.

32) Např. zákon č. 61/1977 Sb., zákon č. 138/1973 Sb., zákon č. 50/1976 Sb.

33) Zákon č. 17/1992 Sb.

34) § 2 zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů.

35) § 14 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).

37) Zákon ČNR č. 282/1991 Sb., o České inspekci životního prostředí a její působnosti v ochraně lesa.

38) Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů.

39) Zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů.

39a) § 32 zákona č. 131/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

39c) Například nařízení vlády č. 75/2007 Sb., o podmínkách poskytování plateb za přírodní znevýhodnění v horských oblastech, oblastech s jinými znevýhodněními a v oblastech Natura 2000 na zemědělské půdě.

39d) § 66 zákona č. 449/2001 Sb.

40) Zákon č. 96/1977 Sb.

Zákon č. 23/1962 Sb.

Zákon č. 102/1963 Sb.

Zákon č. 53/1966 Sb.

40b) § 54 zákona č. 219/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 40/1961 Sb., o obraně státu.

41) Zákon č. 161/1999 Sb., kterým se vyhláší Národní park České Švýcarsko, a mění se zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů.

41a) Zákon č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

41) Zákon č. 161/1999 Sb., kterým se vyhláší Národní park České Švýcarsko, a mění se zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů.

41c) § 4c zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění zákona č. 291/2009 Sb.

41d) Čl. 48 nařízení Komise (ES) č. 796/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se stanoví prováděcí pravidla k podmíněnosti, odlišení a integrovanému administrativnímu a kontrolnímu systému uvedených v nařízení Rady (ES) č. 1782/2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce, v platném znění.

43) Zákon č. 71/1967 Sb.

43a) § 149 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.

43b) Zákon č. 222/1999 Sb.

44) § 11 zákona č. 44/1988 Sb.

45) § 15 až 19 zákona č. 44/1988 Sb.

Zákon ČNR č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů.

46) Např. zákon č. 61/1977 Sb., zákon č. 138/1973 Sb., zákon č. 50/1976 Sb., zákon č. 44/1988 Sb., zákon č. 53/1966 Sb., zákon č. 23/1962 Sb., zákon č. 102/1963 Sb.

46a) Zákon č. 167/2008 Sb., o předcházení ekologické újmy a o její nápravě a o změně některých zákonů.

47) § 24a zákona ČNR č. 67/1969 Sb., o národních výborech, ve znění pozdějších předpisů (úplné znění č. 31/1983 Sb.).

47a) Zákon č. 312/2001 Sb., o státních hranicích.

47b) Zákon č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů.

47c) § 139 správního řádu.

48) § 25 zákona č. 61/1977 Sb.

49) § 44 odst. 3 zákona č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění zákona č. 225/2006 Sb., zákona č. 274/2008 Sb. a zákona č. 301/2009 Sb.

50) § 52 zákona č. 49/1997 Sb., ve znění zákona č. 225/2006 Sb.

51) § 11 odst. 4 zákona č. 449/2001 Sb.

§ 11 odst. 1 zákona č. 99/2004 Sb.

52) § 31 odst. 6 a § 33 odst. 1 zákona č. 289/1995 Sb.

53) § 32 odst. 1 a 2 zákona č. 289/1995 Sb.

100/2004 Sb.

ZÁKON

ze dne 10. února 2004

o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi a dalších opatřeních k ochraně těchto druhů a o změně některých zákonů

(zákon o obchodování s ohroženými druhy)

Změna: 444/2005 Sb.
Změna: 346/2009 Sb.
Změna: 227/2009 Sb., 100/2004 Sb. (část)
Změna: 420/2011 Sb.
Změna: 467/2011 Sb.
Změna: 18/2012 Sb.
Změna: 279/2013 Sb.
Změna: 86/2015 Sb.
Změna: 243/2016 Sb.
Změna: 183/2017 Sb.

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

MEZINÁRODNÍ OBCHOD S OHROŽENÝMI DRUHY VOLNĚ ŽIJÍCÍCH ŽIVOČICHŮ A PLANĚ ROSTOUCÍCH ROSTLIN A DALŠÍ OPATŘENÍ K OCHRANĚ TĚCHTO DRUHŮ

HLAVA I

ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

(1) Tento zákon upravuje ochranu volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, které jsou ohroženy na přežití, s cílem jejich zachování regulováním obchodu s nimi v souladu s Úmluvou o mezinárodním obchodu ohroženými druhy volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin¹⁾ (dále jen "Úmluva") a právem Evropských společenství, které upravuje dovoz a vývoz volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, dovoz výrobků z kytovců, dovoz a uvádění na trh výrobků z tuleňů, používání náslapných pastí, dovoz kožešin a dalšího zboží vyrobeného z kožešin (dále jen "právo Evropských společenství o ochraně ohrožených druhů").²⁾ Dále stanoví podmínky pro obchod s ohroženými druhy volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin dále vymezených a stanoví některá další opatření sloužící k zajištění ochrany a evidence těchto druhů na území České republiky.

(2) Tento zákon se vztahuje na

- a) stanovené druhy živočichů a rostlin a na výrobky z živočichů a rostlin těchto druhů vyjmenované v Úmluvě a v právu Evropských společenství o ochraně ohrožených druhů,³⁾
- b) tuleň a produkty z tuleňů (dále jen „výrobek z tuleňů“)⁶¹⁾,
- c) vývoz dalších zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů⁴⁾ z České republiky, které může v zájmu jejich ochrany stanovit prováděcí právní předpis.

§ 2

Vymezení pojmů

Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) volně žijícím živočichem jedinec živočišného druhu, jestliže se populace tohoto druhu v přírodě udržují anebo udržovaly samovolně, včetně druhu v přírodě nezměněného nebo v přírodě vyhynulého, a to i v případě chovu jedince v lidské péči nebo jiného ovlivňování jeho vývoje člověkem,
- b) planě rostoucí rostlinou jedinec nebo kolonie rostlinného druhu nebo druhu hub, jejichž populace se v přírodě udržují anebo udržovaly samovolně, včetně druhu v přírodě nezměněného nebo v přírodě vyhynulého, a to i v případě pěstování jedince nebo kolonie v kultuře nebo jiného ovlivňování jejich vývoje člověkem,
- c) druhem přímo ohroženým vyhnutím nebo vyhubením (dále jen „druh ohrožený vyhnutím“) druh uvedený v příloze A k přímo použitelnému předpisu Evropské unie o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu

s nimi⁵⁾

d) výrobkem z kytovců výrobek vymezený právem Evropských společenství o ochraně ohrožených druhů,⁶⁾

e) regulovanou kožešinou kožešina živočicha a další zboží vyrobené z kožešin živočichů, na které se vztahují omezení dovozu v souladu s právem Evropských společenství o ochraně ohrožených druhů,⁷⁾

f) dovozem dovoz exempláře,⁸⁾ regulované kožešiny nebo výrobku z tuleně do Evropského společenství, včetně exempláře, který byl uloven v mořských vodách, jež nejsou pod právní svrchovaností žádného státu, a to od okamžiku vstupu na území Evropského společenství, vyjma celního režimu tranzitu,

g) vývozem vývoz exempláře, jedince zvláště chráněného druhu,⁴⁾ regulované kožešiny nebo výrobku z tuleňů z Evropského společenství, vyjma celního režimu tranzitu,

h) jiným jedincem jedinec zvláště chráněného druhu živočicha nebo rostliny⁴⁾, který není exemplářem a který je vymezen prováděcím právním předpisem podle § 1 odst. 2 písm. c),

i) vývozem z České republiky vývoz exempláře, jiného jedince, regulované kožešiny nebo výrobku z tuleňů z Evropského společenství, vyjma celního režimu tranzitu, a přeprava exempláře, jiného jedince, regulované kožešiny nebo výrobku z tuleňů z České republiky do jiného členského státu Evropských společenství,

j) výrobkem z některých tuleních mláďat⁶²⁾ výrobek z tuleňů uvedených v příloze č. 1 k tomuto zákonu.

HLAVA II

OBECNÉ PODMÍNKY A NÁLEŽITOSTI ŽÁDOSTÍ PRO DOVOZ, VÝVOZ, ZPĚTNÝ VÝVOZ, PŘEMÍSTOVÁNÍ EXEMPLÁŘŮ A DALŠÍ NAKLÁDÁNÍ S NIMI

Obecné podmínky

§ 3

nadpis vypuštěn

(1) Postup při dovozu, vývozu, zpětném vývozu a dalších způsobech regulace nakládání s exempláři upravují přímo použitelné předpisy Evropských společenství v oblasti obchodování s ohroženými druhy (dále jen „nařízení v oblasti obchodování s ohroženými druhy“⁹⁾).

(2) Žádost o povolení nebo potvrzení pro účely dovozu, vývozu nebo zpětného vývozu exempláře v souladu s nařízením v oblasti obchodování s ohroženými druhy⁹⁾ anebo potvrzení potřebné k přemístění živého exempláře živočišného druhu přímo ohroženého vyhytním, s výjimkou rostlinolékařských osvědčení podle § 17 odst. 1, předkládá právnická osoba nebo fyzická osoba, která hodlá dovézt, vyvézt, zpětně vyvézt nebo přemístit exemplář (dále jen „žadatel“), Ministerstvu životního prostředí (dále jen „ministerstvo“) na formuláři stanoveném nařízením v oblasti obchodování s ohroženými druhy⁹⁾. Je-li předmětem žádosti živý exemplář řádu primátů (Primates spp.), žadatel je povinen doložit, že splnil podmínky pro obchod s primáty stanovené jinými právními předpisy^{9a)}.

(3) Žádost o výjimku ze zákazu obchodních činností týkajících se exemplářů podle nařízení v oblasti obchodování s ohroženými druhy¹⁰⁾ se podává u příslušného krajského úřadu na formuláři stanoveném nařízením v oblasti obchodování s ohroženými druhy⁹⁾, s výjimkou potvrzení o putovní výstavě a potvrzení o souboru vzorků¹¹⁾, která jsou současně výjimkou ze zákazu obchodních činností pro výhradní účely veřejného vystavování exemplářů. Je-li předmětem žádosti živý exemplář řádu primátů (Primates spp.), žadatel je povinen doložit, že splnil podmínky pro obchod s primáty stanovené jinými právními předpisy^{9a)}.

(4) Žadatel vyplní žádost podle odstavce 2 nebo 3 a doloží příslušné údaje požadované nařízením v oblasti obchodování s ohroženými druhy⁹⁾.

(5) Žádost o vydání potvrzení o putovní výstavě, potvrzení o souboru vzorků nebo o vydání potvrzení o osobním vlastnictví, popřípadě o vydání dalších povolení nebo potvrzení podle nařízení v oblasti obchodování s ohroženými druhy⁹⁾ se podává u příslušného správního úřadu na formuláři stanoveném nařízením v oblasti obchodování s ohroženými druhy⁹⁾.

(6) Další náležitostí žádostí podle odstavců 2, 3 nebo 5 je doklad o zaplacení správního poplatku, je-li takový poplatek stanoven jiným právním předpisem^{11a)}.

(7) K žádostem podle odstavce 2 nebo 5 žadatel přiloží vyplněnou evidenční kartu. Formulář evidenčních karet stanoví ministerstvo prováděcím právním předpisem.

(8) Ministerstvo vede evidenci žadatelů podle odstavců 2 a 5 a krajské úřady vedou evidenci žadatelů podle odstavce 3.

(9) Způsob vyplňování žádosti, způsob vedení a obsah evidence žadatelů, předkládání žádostí a nakládání s doklady podle odstavců 1 až 8 stanoví ministerstvo prováděcím právním předpisem.

§ 3a

(1) Dovoz, vývoz, zpětný vývoz a tranzit exemplářů lze uskutečnit jen přes určené celní úřady^{11b)}.

(2) Ministerstvo může v rozhodnutí o povolení dovozu stanovit, že dovozce, který dováží živý exemplář živočišného druhu, je povinen nejméně 24 hodin předem oznámit České inspekci životního prostředí (dále jen „inspekce“) čas dovozu a celní úřad určený k propuštění zásilky do příslušného celního režimu.

(3) Pokud dovozce nedoprovází dovážený exemplář, přechází povinnost podle odstavce 2 na dopravce exemplářů nebo jinou doprovázející osobu a dovozce je povinen tyto osoby informovat o souvisejících povinnostech.

Dovoz

§ 4

(1) Žadatel předloží žádost o povolení k dovozu exempláře druhu přímo ohroženého vyhnutím¹²⁾ ministerstvu na předepsaném formuláři.

(2) K žádosti podle odstavce 1 žadatel přiloží

- a) údaje požadované právem Evropských společenství o ochraně ohrožených druhů,¹²⁾
- b) údaje prokazující totožnost žadatele,
- c) úředně ověřenou kopii povolení k podnikatelské činnosti související s dovozem exempláře, pokud žadatel takovou činnost provozuje,
- d) doklad nebo písemné prohlášení o účelu dovozu,
- e) pro živý exemplář živočišného druhu popis podmínek, za jakých bude dopravován během přepravy a umístěn po dovozu, v souladu s předpisy na ochranu zvířat¹³⁾ tak, aby neohrožilo nebezpečí úhynu či poškození na zdraví.

§ 5

Ministerstvo vydá povolení k dovozu¹²⁾ exempláře druhu přímo ohroženého vyhnutím, jen pokud žadatel splnil podmínky požadované právem Evropských společenství o ochraně ohrožených druhů¹²⁾ a podmínky stanovené v § 3 odst. 4 a § 4.

§ 6

(1) Žadatel předloží žádost o povolení k dovozu jiného exempláře než exempláře druhu přímo ohroženého vyhnutím, pro jehož dovoz je nezbytné povolení ministerstva,¹⁴⁾ na předepsaném formuláři ministerstvu.

(2) K žádosti podle odstavce 1 žadatel přiloží

- a) údaje podle práva Evropských společenství o ochraně ohrožených druhů,¹⁴⁾
- b) údaje prokazující totožnost žadatele,
- c) úředně ověřenou kopii povolení k podnikatelské činnosti související s dovozem exempláře, pokud žadatel takovou činnost provozuje,
- d) pro živý exemplář živočišného druhu popis podmínek, za jakých bude dopravován během přepravy a ubytován po dovozu, v souladu s předpisy na ochranu zvířat¹³⁾ tak, aby neohrožilo nebezpečí úhynu či poškození na zdraví.

§ 7

Ministerstvo vydá povolení k dovozu jiného exempláře než exempláře druhu přímo ohroženého vyhnutím, pro jehož dovoz je nezbytné povolení ministerstva,¹⁴⁾ jen pokud žadatel splnil podmínky požadované právem Evropských společenství o ochraně ohrožených druhů¹⁴⁾ a podmínky stanovené v § 3 odst. 4 a § 6.

Vývoz a zpětný vývoz

§ 8

(1) Žadatel předloží žádost o vydání povolení k vývozu¹⁵⁾ nebo potvrzení o zpětném vývozu¹⁶⁾ exempláře druhu přímo ohroženého vyhnutím¹²⁾ ministerstvu na předepsaném formuláři.

(2) K žádosti o povolení k vývozu nebo o potvrzení o zpětném vývozu podle odstavce 1 žadatel přiloží

- a) údaje požadované právem Evropských společenství o ochraně ohrožených druhů,¹⁵⁾ 16)
- b) pro povinně registrovaný exemplář doklad o registraci (§ 23),
- c) údaje prokazující totožnost žadatele,
- d) úředně ověřenou kopii povolení k podnikatelské činnosti související s vývozem exempláře, pokud žadatel takovou činnost provozuje,

e) pro exemplář druhu vyjmenovaného v příloze I Úmluvy¹⁾ povolení k dovozu příslušného úřadu státu, kam je exemplář vyvážen,

f) pro živý exemplář živočišného druhu popis podmínek, za jakých bude dopravován během přepravy a umístěn po dovozu, v souladu s předpisy na ochranu zvířat¹³⁾ tak, aby nehrozilo nebezpečí úhynu či poškození na zdraví,

g) pro vývoz exempláře narozeného a odchovaného v zajetí nebo uměle vypěstovaného¹⁷⁾ stručný popis chovu nebo kultury, z něhož bude zřejmý původ jedinců zakládajících chov nebo kulturu a filiální generace dosažená v lidské péči.

§ 9

Ministerstvo vydá povolení k vývozu exempláře druhu přímo ohroženého vyhynutím, jen pokud žadatel splnil podmínky požadované právem Evropských společenství o ochraně ohrožených druhů¹⁵⁾ a podmínky stanovené v § 3 odst. 4 a v § 8.

§ 10

Ministerstvo vydá potvrzení o zpětném vývozu exempláře druhu přímo ohroženého vyhynutím, jen pokud žadatel splnil podmínky požadované právem Evropských společenství o ochraně ohrožených druhů,¹⁶⁾ § 3 odst. 4 a § 8.

§ 11

(1) Žadatel předloží žádost o vydání povolení k vývozu nebo potvrzení o zpětném vývozu exempláře jiného než exempláře druhu přímo ohroženého vyhynutím, pro jehož vývoz nebo opětovný vývoz je nezbytné povolení nebo potvrzení ministerstva,¹⁸⁾ nebo potvrzení o zpětném vývozu na předepsaném formuláři ministerstvu.

(2) K žádosti o povolení k vývozu nebo potvrzení o zpětném vývozu podle odstavce 1 žadatel přiloží

a) údaje požadované právem Evropských společenství o ochraně ohrožených druhů,¹⁸⁾

b) pro povinně registrovaný exemplář doklad o registraci (§ 23),

c) údaje prokazující totožnost žadatele,

d) úředně ověřenou kopii povolení k podnikatelské činnosti související s vývozem exempláře, pokud žadatel takovou činnost provozuje,

e) pro živý exemplář živočišného druhu popis podmínek, za jakých bude dopravován během přepravy a umístěn po dovozu, v souladu s předpisy na ochranu zvířat¹³⁾ tak, aby nehrozilo nebezpečí úhynu či poškození na zdraví,

f) pro vývoz exempláře narozeného a odchovaného v zajetí nebo uměle vypěstovaného¹⁷⁾ stručný popis chovu nebo kultury, z něhož bude zřejmý původ jedinců zakládajících chov nebo kulturu a filiální generace dosažená v lidské péči.

§ 12

Ministerstvo vydá povolení k vývozu nebo potvrzení o zpětném vývozu exempláře jiného než exempláře druhu přímo ohroženého vyhynutím, pro jehož vývoz nebo opětovný vývoz je nezbytné povolení nebo potvrzení ministerstva, jen pokud žadatel splnil podmínky požadované právem Evropských společenství o ochraně ohrožených druhů¹⁸⁾ a podmínky stanovené v § 3 odst. 4 a § 11.

§ 13

Ostatní případy dovozu, vývozu a zpětného vývozu

V ostatních případech dovozu, vývozu a zpětného vývozu se postupuje v souladu s právem Evropských společenství o ochraně ohrožených druhů. 19)

Přemísťování živých exemplářů živočišného druhu v rámci členských států Evropských společenství

§ 14

(1) Žadatel předloží žádost o povolení potřebné k přemístění²⁰⁾ živého exempláře živočišného druhu přímo ohroženého vyhynutím ministerstvu na předepsaném formuláři.

(2) K žádosti podle odstavce 1 žadatel přiloží

a) pro povinně registrovaný exemplář doklad o registraci (§ 23),

b) údaje prokazující totožnost žadatele,

c) úředně ověřenou kopii povolení k podnikatelské činnosti související s držením nebo přesunem exempláře, pokud žadatel takovou činnost provozuje.

§ 15

Ministerstvo vydá povolení k přemístění podle § 14, jen pokud žadatel splnil podmínky požadované právem Evropských společenství o ochraně ohrožených druhů²⁰⁾ a v § 14.

§ 15a

Výjimka ze zákazu obchodních činností

(1) Žadatelem o výjimku ze zákazu obchodních činností^{20b)} může být pouze vlastník exempláře, nebo právnická nebo fyzická osoba, která má v držení exemplář na základě dlouhodobé výpůjčky z ciziny po dobu delší než 90 dnů, nebo osoba, která exemplář oprávněně drží v případě, že exemplář nemá vlastníka nebo vlastník není znám (dále jen „dlouhodobý držitel“). Žadatel předloží žádost o výjimku ze zákazu obchodních činností příslušnému krajskému úřadu podle § 3 odst. 3 a 4.

(2) K žádosti podle odstavce 1 žadatel přiloží

- a) doklady o původu exempláře požadované nařízeními v oblasti obchodování s ohroženými druhy⁹⁾ a tímto zákonem,
- b) pro povinně registrovaný exemplář doklad o registraci (§ 23), není-li současně žádáno o první zaregistrování exempláře,
- c) pro exemplář, který je jedincem zvláště chráněného druhu nebo ptákem druhu, který volně žije na evropském území členských států Evropských společenství, doklad o povolení držení, chovu v zajetí či pěstování takového exempláře podle jiného právního předpisu^{20a)}.

(3) Potvrzení o udělení výjimky ze zákazu obchodních činností^{20b)} a potvrzení o povolení k přemístění^{20c)} může krajský úřad vydat po projednání s ministerstvem pro týž živý exemplář na jednom formuláři.

(4) Způsob vyplnění formuláře žádosti o potvrzení o výjimce ze zákazu obchodních činností stanoví ministerstvo prováděcím právním předpisem.

§ 15b

Potvrzení o putovní výstavě a potvrzení o souboru vzorků

(1) Žádost o potvrzení o putovní výstavě nebo potvrzení o souboru vzorků¹¹⁾ předkládá žadatel ministerstvu podle § 3 odst. 5 a 7. K žádosti přiloží žadatel odpovídající údaje a doklady podle § 4 odst. 2, § 6 odst. 2, § 8 odst. 2 písm. a) až d), f) a g) a § 11 odst. 2 a přiměřeně podle § 15a odst. 2.

(2) Žadatel o potvrzení o putovní výstavě nebo potvrzení o souboru vzorků, která mají být současně výjimkou ze zákazu obchodních činností pro výhradní účely veřejného vystavování, předloží ministerstvu dříve vydané potvrzení o výjimce ze zákazu obchodních činností, bylo-li uděleno a je-li v platnosti; v případě vydání potvrzení o putovní výstavě nebo potvrzení o souboru vzorků toto dřívější potvrzení ztrácí platnost a žadatel je povinen odevzdat jej ministerstvu, nestanoví-li nařízení v oblasti obchodování s ohroženými druhy¹¹⁾ jiný postup.

(3) Ministerstvo vydá potvrzení o putovní výstavě nebo potvrzení o souboru vzorků pouze v případě, že žadatel splnil podmínky požadované nařízeními v oblasti obchodování s ohroženými druhy⁹⁾.

(4) Ministerstvo vede evidenci exemplářů, na které bylo vydáno potvrzení o putovní výstavě¹¹⁾, s uvedením jejich držitelů.

§ 15c

Další druhy potvrzení

(1) Při vydávání potvrzení o osobním vlastnictví exempláře^{20d)} nebo dalších potvrzení upravovaných nařízeními v oblasti obchodování s ohroženými druhy⁹⁾ se postupuje podle těchto nařízení a přiměřeně podle § 4, 6, 8, 11 a 14.

(2) Ministerstvo vede evidenci exemplářů, na které bylo vydáno potvrzení o osobním vlastnictví^{20d)}, s uvedením jejich držitelů.

(3) Způsob vyplnění formulářů žádostí o potvrzení o osobním vlastnictví exempláře, o potvrzení o souboru vzorků, o potvrzení o putovní výstavě, o povolení nebo potvrzení pro účely dovozu, vývozu a zpětného vývozu anebo o potvrzení potřebného k přemístění živého exempláře živočišného druhu přímo ohroženého vyhytním stanoví ministerstvo prováděcím právním předpisem.

HLAVA III

REGISTRACE OBCHODNÍKŮ A VĚDECKÝCH INSTITUCÍ A ODCHYLKY PRO NĚKTERÉ PŘÍPADY VÝVOZU

§ 16

Registrace obchodníků a vědeckých institucí

Základní podmínky registrace obchodníků,²¹⁾ vědců a vědeckých institucí²²⁾ se řídí právem Evropských společenství o ochraně ohrožených druhů. Prováděcím právním předpisem mohou být stanoveny bližší podmínky a náležitosti k registraci obchodníků, vědců a vědeckých institucí.

§ 16a

Registrace k zjednodušeným postupům při obchodu s biologickými vzorky

(1) Ministerstvo vede registr osob, které mohou využívat zjednodušené postupy podle nařízení v oblasti obchodování s ohroženými druhy^{22a)}, a registr druhů, s jejichž vzorky lze takto obchodovat. Tento registr ministerstvo každých 5 let přezkoumává a aktualizuje.

(2) Žádost o registraci ke zjednodušeným postupům při obchodu s biologickými vzorky podle nařízení v oblasti obchodování s ohroženými druhy^{22a)} se zasílá ministerstvu. Žadatel vyplní žádost o povolení nebo potvrzení pro účely dovozu, vývozu nebo zpětného vývozu exempláře a evidenční kartu a k žádosti dále přiloží

- a) seznam druhů exemplářů biologických vzorků, které jsou předmětem žádosti,
- b) písemné zdůvodnění, že předpokládaný obchod s biologickými vzorky nebude mít žádný nebo pouze nepatrný dopad na zachování dotčených druhů,
- c) odhad předpokládané potřeby částečně vyplněných povolení a potvrzení.

§ 16b

Licence pro zpracovatele a balírny kaviáru

(1) Licenci ke zpracování, balení nebo přebalování kaviáru jeseterovitých ryb (*Acipenseriformes* spp.) (dále jen „kaviár“) v České republice může v souladu s nařízením v oblasti obchodování s ohroženými druhy^{22b)} udělit fyzické nebo právnické osobě na základě její žádosti ministerstvo. Licence se uděluje na dobu neurčitou. Licence nenahrazuje povolení, schválení^{22c)}, souhlasy nebo vyjádření potřebné ke zpracování, balení nebo přebalování kaviáru podle jiných právních předpisů.

(2) Ministerstvo schválí na základě žádosti způsob značení nádob s kaviárem pro použití balírnou kaviáru, pokud je značení v souladu s nařízením v oblasti obchodování s ohroženými druhy^{22d)}, a přidělí evidenční kód zpracovatele nebo balírny kaviáru.

(3) Ministerstvo může rozhodnout o odnětí licence udělené podle odstavce 1, pokud zpracovatel nebo balírna kaviáru porušují povinnosti stanovené nařízením v oblasti obchodování s ohroženými druhy⁹⁾. Novou licenci lze udělit až po 2 letech od právní moci rozhodnutí o odnětí licence. Licence nepřechází na právní nástupce zpracovatele nebo balírny kaviáru. Ministerstvo vede přehled zpracovatelů a balíren kaviáru, kterým byla licence udělena.

(4) Zpracovatel nebo balírna kaviáru jsou povinni bezodkladně hlásit ministerstvu změny rozhodné pro používání licence.

(5) Žádost o licenci pro zpracovatele a balírny kaviáru a o schválení způsobu značení nádob s kaviárem se podává ministerstvu. Žádost o licenci kromě náležitostí podle nařízení v oblasti obchodování s ohroženými druhy⁹⁾ obsahuje

- a) informaci o předpokládaném způsobu získávání, zpracovávání a uchovávání kaviáru,
- b) zdůvodnění žádosti podle nařízení v oblasti obchodování s ohroženými druhy⁹⁾,
- c) podrobný popis způsobů balení kaviáru používaných balírnou kaviárů, popis a vzorky používaných nebo navrhovaných jednorázových štítků na prvotní nádoby s kaviárem,
- d) písemný souhlas žadatele, že ministerstvo poskytne informaci o licencované balírně kaviáru Evropské komisi a Sekretariátu Úmluvy¹⁾ v rozsahu stanoveném nařízením v oblasti obchodování s ohroženými druhy⁹⁾.

(6) Rozhodnutí ministerstva o licenci pro balírny kaviáru slouží pouze pro účely obchodu s kaviárem podle nařízení v oblasti obchodování s ohroženými druhy¹⁰⁾ a nenahrazuje splnění podmínek podle jiných právních předpisů.

(7) Zpracovatel nebo balírna kaviáru jsou povinni vést záznamy o nakládání s kaviárem a označit nádoby s kaviárem.

(8) Ministerstvo stanoví prováděcím právním předpisem formulář žádosti o licenci ke zpracování, balení nebo přebalování kaviáru, obsah a způsob vedení záznamů o nakládání s kaviárem, způsob označování nádob s kaviárem a způsob přidělování evidenčního kódu balíren kaviáru.

§ 17

Vývoz exempláře rostlinného druhu na základě rostlinolékařského osvědčení

(1) Povolení ministerstva k vývozu uměle vypěstovaného exempláře rostlinného druhu může být v případech, které stanoví prováděcí právní předpis, nahrazeno rostlinolékařským osvědčením vydaným podle jiného zákona,²³⁾ jsou-li splněny podmínky, které stanovila Evropská komise (dále jen "Komise").²⁴⁾

(2) Úředně ověřenou kopii rostlinolékařského osvědčení vydaného pro vývoz exempláře rostlinného původu podle odstavce 1 zašle orgán rostlinolékařské péče nejpozději do 15 dnů od jeho vydání ministerstvu, s výjimkou případů, kdy lze zaslat údaje z těchto dokladů elektronicky; případy, kdy tak lze učinit, stanoví prováděcí právní předpis.

OBCHOD S NĚKTERÝMI ZVLÁŠTĚ CHRÁNĚNÝMI DRUHY A VÝROBKY Z TULEŇŮ A REGULACE LOVU NĚKTERÝCH DRUHŮ MOŘSKÝCH ŽIVOČICHŮ

§ 18

Obchod se zvláště chráněnými druhy

(1) Vývoz jiného jedince z České republiky lze provést jen na základě povolení ministerstva. Vzor žádosti o povolení vývozu jiného jedince z České republiky stanoví ministerstvo prováděcím právním předpisem.

(2) Na území České republiky dále platí pro tyto jedince při jejich vývozu obdobná úprava jako pro exempláře druhu přímo ohroženého vyhynutím.

(3) Povolení k vývozu podle odstavce 1 lze udělit jen tehdy, pokud žadatel prokáže, že

a) vývoz tohoto jedince neohroží druh na přežití; odborné stanovisko vydá na žádost žadatele vědecký orgán,

b) tento jedinec byl získán v souladu s jiným právním předpisem,²⁵⁾

c) tento živý jedinec bude během přepravy zajištěn v souladu s jiným právním předpisem¹³⁾ tak, aby neohrozilo nebezpečí úhynu nebo poškození zdraví.

§ 19

Obchod s výrobky z tuleňů

(1) Zakázán je dovoz výrobků z některých tuleních mláďat pro obchodní účely, zejména pro prodej, výměnu nebo nákup, nabízení k prodeji, výměnu nebo vybízení k prodeji, nabývání za účelem zisku, veřejné vystavování za účelem zisku nebo jako obchodní vzorek, využívání pro zisk, držení nebo přemísťování za účelem prodeje.

(2) Výjimku ze zákazu v odstavci 1 může v odůvodněných případech udělit ministerstvo pro výrobky z některých tuleních mláďat, u nichž dovozce prokáže, že jsou výsledkem tradičního lovu prováděného Inuity v souladu s platnými právními předpisy země původu.

(3) Ustanoveními odstavců 1 a 2 nejsou dotčeny další povinnosti vyplývající z přímo použitelného předpisu Evropské unie o obchodování s produkty z tuleňů⁶³⁾.

§ 20

Regulace lovu některých druhů mořských živočichů

(1) Na lodích plujících pod státní vlajkou České republiky je zakázán lov kytovců, na které se vztahuje tento zákon.

(2) Výjimku ze zákazu podle odstavce 1 může za účelem vědeckého výzkumu udělit ministerstvo. Ministerstvo může v udělené výjimce stanovit podmínky lovu.

(3) K udělení výjimky podle odstavce 2 si ministerstvo vyžádá stanovisko vědeckého orgánu (§ 27).

HLAVA V

NÁLEŽITOSTI POVOLENÍ NEBO POTVRZENÍ PRO DOVOZ, VÝVOZ, ZPĚTNÝ VÝVOZ NEBO PŘEMÍSTĚNÍ EXEMPLÁŘE A NAKLÁDÁNÍ S NÍM

§ 21

(1) Součástí rozhodnutí o povolení dovozu, vývozu a zpětného vývozu exempláře je též vyplněný a potvrzený formulář příslušného povolení nebo potvrzení podle nařízení v oblasti obchodování s ohroženými druhy²⁶⁾ (dále jen „doklad CITES“). Součástí povolení potřebného k přemístění exempláře druhu přímo ohroženého vyhynutím je potvrzení vydané podle nařízení v oblasti obchodování s ohroženými druhy²⁰⁾. Dokladem CITES je též oznámení o dovozu předložené celnímu úřadu podle nařízení v oblasti obchodování s ohroženými druhy²⁷⁾ a rostlinolékařské osvědčení vydané podle § 17 nebo jiné povolení nebo potvrzení podle nařízení v oblasti obchodování s ohroženými druhy⁹⁾. Dokladem CITES je dále kopie takového dokladu vydaná ministerstvem současně s originálem dokladu CITES (dále jen „kopie dokladu CITES“) a potvrzená kopie dokladu CITES vydaná krajským úřadem.

(2) Údaje, jež musí doklad CITES obsahovat, musí být uvedeny v dokladu CITES také v jazyce anglickém, francouzském nebo španělském.

(3) Výkonný orgán (§ 25 odst. 2 a 8) na dokladu CITES uvede, jakým způsobem jsou označeny exempláře.

§ 22

(1) Dovozní povolení, popřípadě doklad vydaný ve státě vývozu pro vývoz nebo zpětný vývoz exempláře do České republiky podle Úmluvy¹⁾, nebo doklad CITES, který je nahrazuje, které nebyly při dovozu odebrány celními úřady a měly být

odebrány podle nařízení v oblasti obchodování s ohroženými druhy²⁾, je nutno předložit nejpozději do 15 dnů po uskutečnění dovozu ministerstvu spolu s písemným zdůvodněním, proč nedošlo k předložení dokladů celním úřadům.

(2) Pro účely prokázání zákonného původu exempláře dovezeného podle nařízení v oblasti obchodování s ohroženými druhy⁹⁾ slouží dovozci kopie dokladu CITES, která byla potvrzena celním úřadem při dovozu exempláře, anebo potvrzená kopie dokladu CITES vydaná krajským úřadem.

(3) Nemá-li dovozce kopii dokladu CITES nebo jsou-li údaje nutné k prokázání původu exempláře na kopii dokladu chybné nebo neúplné, informuje dovozce neprodleně písemně ministerstvo o okolnostech dovozu a důvodech pochybností, přiloží příslušné doklady včetně sporné kopie a požádá o vydání náhradního potvrzení pro účely prokázání povoleného dovozu.

(4) V případě pochybností ověřuje platnost kopie dokladu CITES ministerstvo.

(5) Podmínky používání kopie dokladu CITES a potvrzení podle odstavce 3 a vzor tohoto potvrzení může stanovit prováděcí právní předpis.

HLAVA VI

REGISTRACE NĚKTERÝCH EXEMPLÁŘŮ, UDĚLOVÁNÍ VÝJIMEK ZE ZÁKAZU OBCHODNÍ ČINNOSTI A PROKAZOVÁNÍ PŮVODU

Registrace některých exemplářů a udělování výjimek ze zákazu obchodních činností s exempláři

§ 23

nadpis vypuštěn

(1) Vlastník nebo dlouhodobý držitel exempláře je povinen jej přihlásit k registraci, jde-li o

a) exemplář druhu přímo ohroženého vyhynutím, na který se vztahuje zákaz obchodních činností¹⁰⁾ s výjimkou:

1. druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, které se vyskytují přirozeně v přírodě České republiky, včetně druhů zvláště chráněných podle právních předpisů o ochraně přírody a krajiny^{31a)}, a
2. exemplářů druhů, pro které může prováděcí právní předpis stanovit, že se na ně povinnost registrace nevztahuje,

b) exempláře jiných druhů než druhů přímo ohrožených vyhynutím uvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu.

(2) Registrační povinnost se nevztahuje na exemplář vlastníka nebo dlouhodobého držitele se sídlem nebo trvalým pobytem mimo území České republiky, a to pokud je exemplář dovezen v souladu s tímto zákonem dočasně do České republiky na dobu kratší než 90 dnů od dovozu. Pro exemplář vlastníka nebo dlouhodobého držitele se sídlem nebo trvalým pobytem v členském státě Evropských společenství musí být exemplář doprovázen příslušným povolením nebo potvrzením vydaným výkonným orgánem členského státu Evropských společenství, v němž má vlastník nebo dlouhodobý držitel sídlo nebo trvalý pobyt. Doba dočasného pobytu bez povinnosti registrace je v tomto případě 12 měsíců od přivezení exempláře na území České republiky.

(3) Dokladem o registraci exempláře je registrační list exempláře, který vydává příslušný krajský úřad (dále jen „registrační úřad“). Registrační list platí pro území České republiky. Pro každý exemplář podléhající registrační povinnosti se vydává samostatný registrační list. Registrační úřad zároveň ukládá kopii registračního listu. Registrační list není úředním potvrzením o zákonném původu exempláře. Vlastník nebo dlouhodobý držitel exempláře je povinen zajistit, aby exemplář byl vždy doprovázen svým registračním listem, případně dalšími doklady podle odstavců 4 a 8; to platí i pro předání exempláře novému vlastníku. Formulář registračního listu pro exemplář stanoví ministerstvo prováděcím právním předpisem.

(4) Pokud se vydává rozhodnutí o udělení výjimky ze zákazu obchodních činností podle § 15a na dosud neregistrovaný exemplář, pak se u exemplářů, které musí být registrovány a dosud k tomu nedošlo, v rámci takového řízení provede též registrace exempláře a vydá se vlastníku nebo dlouhodobému držiteli registrační list. Vydá-li registrační úřad pro registrovaný exemplář potvrzení o výjimce ze zákazu obchodních činností, poznamená neprodleně po vydání potvrzení o výjimce do registračního listu náležejícího k těmto exemplářům číslo tohoto potvrzení a v potvrzení uvede číslo příslušného registračního listu. Tento postup platí obdobně i pro případy dalších potvrzení. Osoba žijící mimo Českou republiku je povinna mít při pobytu v České republice, má-li u sebe exemplář, potřebná potvrzení podle nařízení v oblasti obchodování s ohroženými druhy⁹⁾. Potvrzení o výjimce ze zákazu prodeje^{20b)}, nestanoví-li nařízení v oblasti obchodování s ohroženými druhy⁹⁾ jinak, je rovněž předáváno s exemplářem jeho novému vlastníku nebo dlouhodobému držiteli.

(5) Vlastník nebo dlouhodobý držitel exempláře podléhajícího registrační povinnosti je povinen požádat registrační úřad o vydání dokladu o registraci, a to do 30 dnů od nabytí exempláře nebo od uplynutí lhůty podle odstavce 2 nebo ode dne účinnosti právního předpisu, jímž byl druh, do něhož exemplář patří, zařazen mezi druhy podléhající registrační povinnosti. Vlastník nebo dlouhodobý držitel, který je povinen požádat o vydání dokladu o registraci, nesmí exemplář převést na jinou osobu dříve, než registrační úřad tento doklad vydá. V žádosti o vydání dokladu o registraci uvede žadatel údaje prokazující jeho totožnost a předloží všechny doklady týkající se exempláře, které má k dispozici.

(6) V případě narození nebo vylíhnutí mláďat ve vlastním chovu, jejichž odchov vlastník nebo dlouhodobý držitel zaznamená v chovatelských záznamech podle § 24 odst. 7, se lhůta pro registraci exempláře podle odstavce 5 prodlužuje o dobu, po kterou si mláďata vlastník nebo dlouhodobý držitel ponechá, a to

a) u mláďat savců po dobu kojení, nejdéle však do 6 měsíců stáří mláďete,

b) u vajec a mláďat ptáků nebo plazů po dobu, kdy zůstávají na hnízdě nebo v péči rodičů, nejdéle však do 3 měsíců stáří

mláděte,

c) u vajec, jiker, zárodečných stadií a mláďat jiných než podle písmene a) nebo b) nejdéle do 3 měsíců stáří mláděte od vylíhnutí anebo, v případě vývoje přes zárodečná stadia, do 15 dnů od dosažení posledního vývojového stadia.

(7) Registrační úřad, který provedl registraci exempláře, který podle jiných právních předpisů³⁰⁾ patří mezi druhy zvířat vyžadujících zvláštní péči, oznámí bez zbytečného odkladu tuto skutečnost místně příslušnému orgánu ochrany zvířat³¹⁾.

(8) Povinnost registrace se nevztahuje na exempláře zabavené, pokud zůstávají majetkem státu. V případě dlouhodobé výpůjčky delší než 90 dnů, pronájmu, prodeje nebo jiného převodu zabaveného exempláře, který je majetkem státu, vystaví ministerstvo potvrzení o původu zabaveného exempláře na formuláři stanoveném prováděcím právním předpisem, přičemž nový nabyvatel má dále k exempláři stejné povinnosti jako vlastník.

(9) Způsob vyplnění registračního listu stanoví ministerstvo prováděcím právním předpisem.

§ 23a

(1) Údaje v registračním listu musejí být v souladu se skutečným stavem exempláře a musí být zřejmé, že k sobě náležejí.

(2) Vlastník nebo dlouhodobý držitel exempláře je povinen hlásit registračnímu úřadu změny týkající se registrovaného exempláře, jimiž jsou úhyn, ztráta, výpůjčka, nájem, převod vlastnictví k exempláři, dodatečné označení exempláře nebo trvalý vývoz z České republiky, a to do 30 dnů ode dne, kdy změna nastala nebo kdy se o ní vlastník nebo dlouhodobý držitel dozvěděl; v případě výpůjčky, nájmu a dodatečného označení exempláře je v téže lhůtě povinen předložit registrační list k vyznačení změn.

(3) V případě úhynu nebo ztráty exempláře odevzdá vlastník nebo dlouhodobý držitel registračnímu úřadu doklad o registraci ve lhůtě 30 dnů ode dne, kdy k úhynu nebo ztrátě exempláře došlo. Vlastník nebo dlouhodobý držitel je povinen registrační list v téže lhůtě odevzdat také v případě trvalého vývozu exempláře z České republiky; v případě trvalé přepravy exempláře z České republiky do jiného členského státu vlastník odevzdá registrační list příslušnému registračnímu úřadu, v případě trvalého vývozu exempláře ministerstvu.

(4) Vlastník nebo dlouhodobý držitel je povinen hlásit změny na exempláři důležité pro jeho identifikaci, pokud nejde o exemplář individuálně a nezaměnitelně označený podle požadavků nařízení v oblasti obchodování s ohroženými druhy⁹⁾.

(5) V případě změny vlastníka nebo dlouhodobého držitele oznámí nový vlastník nebo dlouhodobý držitel nabytí exempláře příslušnému registračnímu úřadu do 30 dnů ode dne nabytí exempláře; v takovém případě se nevydává nový doklad, ale do stávajícího registračního listu se zaznamená příslušná změna, pokud tento zákon nestanoví jinak. Registrační úřad zaznamená změny i do kopie registračního listu, který si ponechá. Nový vlastník nebo dlouhodobý držitel nesmí exemplář převést na jinou osobu dříve, než příslušný registrační úřad po oznámení nabytí exempláře tuto skutečnost zaznamená do registračního listu.

(6) Způsob provádění změn v registraci exemplářů podléhajících povinnosti označení stanoví ministerstvo prováděcím právním předpisem.

§ 23b

(1) Ten, kdo prodává nebo nabízí k prodeji exemplář podléhající registraci anebo exemplář, na nějž se vztahuje zákaz obchodních činností podle nařízení v oblasti obchodování s ohroženými druhy¹⁰⁾, je povinen jej opatřit písemným upozorněním „CITES - povinné doklady“ a prodej uskutečnit jen s příslušným registračním listem, a v případě, že jde o exemplář podléhající zakazu prodeje, též s potvrzením o výjimce z tohoto zakazu^{20b)} nebo je nahrazujícím potvrzením (dále jen „povinné doklady spojené s převodem“).

(2) Ten, kdo prodává nebo nabízí k prodeji exemplář uvedený v odstavci 1, je dále povinen informovat kupujícího nebo zájemce o koupi o povinnosti registrovat exemplář podle tohoto zákona a o zákazech obchodních činností s exemplářem¹⁰⁾. To platí obdobně i pro jiné způsoby převodu tohoto exempláře.

(3) Povinnosti uvedené v odstavcích 1 a 2 se vztahují i na toho, kdo takový exemplář prodává nebo nabízí k prodeji prostřednictvím prostředků komunikace na dálku. Upozornění „CITES - povinné doklady“ je povinnou součástí inzerátu nabízejícího k prodeji exemplář podléhající registraci anebo exemplář, na nějž se vztahuje zákaz obchodních činností.

(4) Při obchodování na veřejnosti přístupných místech, kde se nabízejí k prodeji a prodávají exempláře, nebo při provozování prostředků komunikace na dálku, jejichž prostřednictvím se nabízejí k prodeji nebo prodávají exempláře, je provozovatel takového místa, nebo prostředku komunikace na dálku povinen zajistit, aby byly povinné informace spojené s převodem exempláře zveřejněny na viditelném místě. Provozovatel prostředku komunikace na dálku je povinen zajistit zveřejnění těchto informací i při inzerci nebo internetovém prodeji; za zveřejnění povinné informace se v tomto případě považuje i odkaz na povinné informace zveřejněné ministerstvem. Provozovatel prostředku komunikace na dálku je povinen na výzvu inspekce neprodleně odstranit inzerát, který je v rozporu s tímto zákonem nebo zákazem obchodních činností¹⁰⁾.

(5) Obsah povinných informací spojených s převodem exempláře a vzor odkazu na povinné informace zveřejněné ministerstvem stanoví ministerstvo prováděcím právním předpisem.

Značení a identifikace exemplářů

§ 23c

(1) Vlastník nebo dlouhodobý držitel exempláře je povinen označit na své náklady exemplář v souladu s nařízením v oblasti obchodování s ohroženými druhy^{32a)} pro účely stanovené nařízením v oblasti obchodování s ohroženými druhy⁹⁾ a stejným způsobem je povinen označit i exemplář podléhající registrační povinnosti podle § 23. Pokud tento zákon dále nestanoví jinak, bude exemplář označen již v době podání žádosti o registraci. Pro účely individuální identifikace exempláře musí být jeho označení nezaměnitelné. Stejně označení nesmí být použito pro více než jeden exemplář a použitou značkou již nesmí být označen žádný jiný exemplář. Ustanovení tohoto odstavce se nevztahuje na exempláře označené podle nařízení v oblasti obchodování s ohroženými druhy^{32a)} mimo území České republiky.

(2) Pokud se s exemplářem neobchoduje a nedojde ke změně jeho vlastníka nebo dlouhodobého držitele a pokud nařízení v oblasti obchodování s ohroženými druhy^{32a)} nestanoví jinou lhůtu, stanovený způsob označení podle odstavce 1 se nevztahuje na

- a) mláďata savců v období kojení, a to nejdéle do 6 měsíců,
- b) vejce a mláďata ptáků, pokud zůstávají na hnízdě nebo v péči rodičů, a to nejdéle do 3 měsíců stáří,
- c) vejce, jikry, zárodečná stadia a mláďata plazů, a to nejdéle do 3 měsíců stáří.

(3) Jiný způsob značení nebo identifikace exempláře než podle odstavce 1 může příslušný výkoný orgán uznat pouze tehdy, pokud by předepsané označení podle odstavce 1 způsobilo újmu na zdraví exempláře živočišného druhu nebo pokud je neproveditelné vzhledem k fyzickým vlastnostem exempláře nebo druhu nebo vzhledem k přirozenému chování, které je pro takový exemplář nebo druh typické. Při uznávání jiného způsobu značení nebo identifikace si může příslušný výkoný orgán vyžádat vyjádření vědeckého orgánu. Je-li označení neproveditelné pouze dočasně a nemá-li exemplář žádný individuální rozlišovací znak, stanoví registrační úřad pozdější termín pro označení exempláře.

(4) Způsob označení a číslo značky zaznamenaná registrační úřad na registračním listu. Pokud vlastník nebo dlouhodobý držitel exempláře prokáže, že fyzický a zdravotní stav exempláře nedovoluje bezpečnou aplikaci jakékoli stanovené značkovací metody v době vydání dokladu o registraci, zaznamenaná registrační úřad tuto okolnost na registračním listu anebo v případě, že lze značkovací metodu bezpečně použít v pozdějším termínu, stanoví ji jako podmínku s uvedením termínu. Pro exemplář, který takto nelze označit, uvede registrační úřad na dokladu o registraci popis individuálních rozlišovacích znaků exempláře doplněný fotografickou dokumentací, která bude nedílnou součástí příslušného registračního listu.

(5) Způsob provádění značení, druhy a podoby značky, způsob číslování a přidělování značky a jiné způsoby značení nebo identifikace exemplářů stanoví ministerstvo prováděcím právním předpisem.

Licence pro výrobce a distributory značek na exempláře

§ 23d

(1) Výrobci a distributoři kroužků a jiných značek požadovaných pro označování exemplářů podle § 23c odst. 1, s výjimkou mikročipových transpondérů a s výjimkou zpracovatelů a balíren kaviáru licencovaných podle § 16b, mohou tyto značky vyrábět a distribuovat v České republice pouze na základě licence udělené ministerstvem, pokud prokáží splnění podmínek stanovených nařízením v oblasti obchodování s ohroženými druhy^{32a)}.

(2) Žádost o licenci pro výrobce nebo distributora kroužků a jiných značek pro označování exemplářů kromě náležitostí podle jiných právních předpisů obsahuje

- a) vzorky kroužků nebo jiných značek, které žadatel o licenci hodlá vyrábět nebo distribuovat,
- b) písemnou informaci o kroužcích nebo jiných značkách,
- c) souhlas žadatele s tím, že po udělení licence může ministerstvo zveřejnit informaci o žadateli jako o licencovaném výrobcí nebo distributorovi.

(3) Náležitostí žádosti o licenci pro výrobce nebo distributora kroužků a jiných značek je také doklad o zaplacení správního poplatku podle jiného právního předpisu^{11a)}.

(4) Rozhodnutí o licenci pro výrobce nebo distributora kroužků a jiných značek obsahuje kromě náležitostí podle jiných právních předpisů^{11b)} evidenční číslo distributora, typy a parametry kroužků a jiných značek, které ministerstvo schválilo.

(5) Výrobce nebo distributor s licencí jsou povinni vést registr vyrobených nebo distribuovaných značek, jehož součástí je i identifikace osoby, které byla značka přidělena. Údaje z registru je výrobce nebo distributor s licencí povinen zpřístupnit ministerstvu a inspekci. Plnění povinností stanovených výrobcům a distributorům kroužků a jiných značek v rozhodnutí o licenci kontroluje inspekce.

(6) Ministerstvo může rozhodnout o odnětí licence nebo o změně licence, pokud výrobce nebo distributor porušuje tento zákon nebo nařízení v oblasti obchodování s ohroženými druhy⁹⁾ nebo povinnosti vyplývající z licence, anebo dojde-li ke změně právních předpisů o značení exemplářů. Ministerstvo licenci odejme také v případě, požádá-li o to její držitel.

(7) Ministerstvo vede registr výrobců a distributorů značek s licencí a obsah tohoto registru zveřejňuje způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(8) Obsah a způsob vedení registru vyrobených nebo distribuovaných kroužků a jiných značek podle odstavce 5 a obsah písemné informace podle odstavce 2 písm. b) stanoví ministerstvo prováděcím právním předpisem.

Prokázání původu

nadpis vypuštěn

(1) Kdo drží, chová, pěstuje, přepravuje, veřejně vystavuje, prodává, vyměňuje, nabízí za účelem prodeje nebo výměny nebo zpracovává exemplář, jiného jedince, výrobek z kytovců, výrobek z tuleně nebo regulovanou kožešinu, je povinen na výzvu inspekce nebo celního úřadu prokázat jejich původ. Bez tohoto prokázání původu je zakázáno exemplář, jiného jedince, výrobek z kytovce, výrobek z tuleně nebo regulovanou kožešinu držet, chovat, pěstovat, přepravovat, veřejně vystavovat, prodávat, vyměňovat, nabízet za účelem prodeje nebo výměny nebo zpracovávat.

(2) Každý, kdo nabývá pro obchodní účely, veřejně vystavuje pro obchodní účely, využívá pro obchodní zisk a prodej, drží za účelem prodeje, nabízí k prodeji, prodává nebo přepravuje či přemísťuje za účelem prodeje exemplář, výrobek z kytovců, výrobek z tuleně nebo regulovanou kožešinu podle tohoto zákona, je povinen o tom vést písemné záznamy a umožnit inspekci jejich kontrolu podle § 30. Náležitosti těchto záznamů a způsob jejich vedení stanoví ministerstvo prováděcím právním předpisem.

(3) Koupě, prodej, darování, směna nebo jiný převod vlastnictví (dále jen „převod“), zapůjčení nebo pronájem exempláře, jiného jedince, výrobku z kytovců, výrobku z tuleně a regulované kožešiny jsou možné jen s písemným dokladem původního vlastníka nebo dlouhodobého držitele nebo držitele, jako například stvrzenkou nebo fakturou prodejce, nájemní smlouvou, smlouvou o půjčce, směnnou smlouvou, darovací smlouvou, které mají listinnou podobu a na nichž je uvedena identifikace původního držitele, datum, podpis, značení a podrobnosti o původu těchto exemplářů, jiných jedinců, výrobků či kožešin. Původ se prokazuje údaji a dokumenty osvědčujícími nabytí exempláře podle požadavků nařízení v oblasti obchodování s ohroženými druhy⁹⁾ a tohoto zákona, zejména uvedením, kdy a kde byl exemplář odebrán z přírody, nebo zda, kdy a kde se narodil v zajetí nebo byl uměle vypěstován, nebo kdy, z kterého státu a na základě jakých dokladů CITES byl exemplář dovezen.

(4) Vlastník nebo dlouhodobý držitel dovezeného exempláře, jiného jedince, výrobku z kytovců, výrobku z tuleně nebo regulované kožešiny je povinen při převodu vlastnického práva k exempláři, výpůjčce či nájmu exempláře předat novému držiteli originál příslušného dokladu CITES nebo obdobného dokladu o dovozu, pokud nařízení v oblasti obchodování s ohroženými druhy⁹⁾ nebo tento zákon tyto doklady vyžadují.

(5) Pokud je doklad CITES o dovozu vystaven na více exemplářů a při převodu dojde k jejich rozdělení, krajský úřad vydá držiteli na základě písemné žádosti příslušný počet číslovaných a potvrzených kopií dokladu CITES^{32b)}. Takto úředně potvrzené kopie platí každá pro jeden exemplář, slouží pouze jako doklad o povoleném dovozu exempláře a nenahrazují jiné doklady podle tohoto zákona a podle nařízení v oblasti obchodování s ohroženými druhy⁹⁾. Držitel k písemné žádosti o potvrzení přiloží originál příslušného dokladu CITES o dovozu. Nestanoví-li nařízení v oblasti obchodování s ohroženými druhy⁹⁾ jinak, odebere krajský úřad originál příslušného dokladu CITES o dovozu, který odešle ministerstvu a jeho kopii uloží.

(6) Doklady podle odstavců 3 až 5 musí vlastník nebo dlouhodobý držitel anebo držitel exempláře, jiného jedince, výrobku z kytovců, výrobku z tuleně a regulované kožešiny uschovat pro případnou kontrolu po celou dobu držby takového jedince. Původní držitel je povinen uschovat kopie těchto dokladů alespoň 24 měsíců od doby převodu nebo po celou dobu zapůjčení nebo pronajmutí a umožnit jejich kontrolu podle § 30 tohoto zákona.

(7) Kdo chová exemplář uvedený v příloze A nebo B k nařízení Rady (ES) č. 338/972), je povinen vést záznamy o jeho chovu a umožňovat jejich kontrolu podle § 30.

(8) Povinnost podle odstavce 7 se nevztahuje na zoologické zahrady, kterým byla udělena licence podle jiného právního předpisu^{32c)}.

(9) Ministerstvo stanoví prováděcím právním předpisem seznam druhů, exemplářů nebo jiných jedinců, výrobků z kytovců, výrobků z tuleňů a regulovaných kožešin, u kterých se nebudou vyžadovat povinnosti podle odstavců 2 a 4 až 7. Ministerstvo stanoví prováděcím právním předpisem náležitosti dokladů o původu exemplářů, jiných jedinců, výrobků či kožešin podle odstavce 3, vzor potvrzené kopie dokladu CITES a způsob jejího potvrzení podle odstavce 5, náležitosti a formát záznamů podle odstavce 7, způsob jejich vedení, dobu povinného uchování a způsob, jakým se do záznamů provádějí zápisy o provedených kontrolách.

HLAVA VII

VÝKON STÁTNÍ SPRÁVY

(1) Orgány vykonávající státní správu podle tohoto zákona jsou

- a) ministerstvo,
- b) Generální ředitelství cel
- c) Česká inspekce životního prostředí³³⁾ (dále jen "inspekce"),
- d) celní úřady,
- e) orgány veterinární správy,

f) orgány rostlinolékařské péče,

g) krajské úřady.

(2) Ministerstvo

a) plní funkci výkonného orgánu s hlavní odpovědností, zajišťuje styk s Komisí a se Sekretariátem Úmluvy¹⁾ a smluvními stranami Úmluvy a metodicky řídí a koordinuje další výkonné orgány,

b) jmenuje zástupce do poradních skupin a pomocných výborů Komise ustanovených na základě nařízení v oblasti obchodování s ohroženými druhy⁹⁾,

c) uděluje dovozní a vývozní povolení a potvrzení o zpětném vývozu, potvrzení potřebné k přemístění exempláře, potvrzení, že exemplář byl získán zákonným způsobem v České republice pro vývoz z jiného členského státu Evropských společenství, povoluje zjednodušené postupy ohledně určitého obchodu s biologickými vzorky^{22a)},

d) vydává licence pro zpracovatele a balírny kaviáru a schvaluje způsob značení nádob s kaviárem,

e) uděluje potvrzení o putovní výstavě a potvrzení o souboru vzorků¹¹⁾ včetně případů, kdy tato potvrzení zároveň slouží i jako výjimka ze zákazu obchodních činností pro výhradní účely veřejného vystavování exemplářů, uděluje potvrzení o osobním vlastnictví^{20d)},

f) vydává ostatní dokumenty podle Úmluvy¹⁾ a podle práva Evropských společenství o ochraně ohrožených druhů²⁾, není-li jejich vydávání svěřeno tímto zákonem jiným orgánům,

g) uděluje výjimku ze zákazu lovu kytovců podle § 20 odst. 2, ověřuje doklady o původu výrobků z tuleňů podle přímo použitelného předpisu Evropské unie o obchodování s produkty z tuleňů⁶⁴⁾, rozhoduje v případech stanovených v § 18 a 19, popřípadě rozhoduje v dalších věcech stanovených nařízením v oblasti obchodování s ohroženými druhy⁹⁾,

h) registruje vědce a vědecké instituce²²⁾ a obchodníky²¹⁾ s uměle vypěstovanými exempláři rostlinného druhu,

i) zprostředkuje registraci u Sekretariátu Úmluvy¹⁾ podle § 29,

j) povoluje nebo pověřuje záchraná centra, hradí náklady na péči o zadržené a zabavené exempláře a exempláře, které byly zajištěny v trestním řízení, včetně s tím spojených provozních nákladů, a koordinuje činnost záchraných center,

k) vydává potvrzení o původu zabavených exemplářů,

l) zjišťuje skutečnosti týkající se regulace obchodních činností podle nařízení v oblasti obchodování s ohroženými druhy³⁵⁾,

m) zajišťuje vydání formulářů všech povolení, potvrzení, oznámení dovozu, žádosti a dalších tiskopisů, s výjimkou rostlinolékařských osvědčení podle § 17, jejichž vzory stanoví prováděcím právním předpisem nebo jejichž vzory stanoví právo Evropských společenství o ochraně ohrožených druhů²⁾,

n) zajišťuje další úkoly podle přímo použitelných předpisů Evropských společenství³⁴⁾,

o) vede evidence podle § 3 odst. 8, § 15b odst. 4, § 15c odst. 2, registry podle § 16a a spravuje centrální registr dokladů CITES a registr zadržených a zabavených exemplářů podle § 35 odst. 1 a 4,

p) uděluje licenci k výrobě a distribuci kroužků a značek a rozhoduje o jejím odnětí nebo změně, vede registr výrobců a distributorů kroužků a značek, jimž byla licence udělena, a jeho obsah zveřejňuje způsobem umožňujícím dálkový přístup,

q) mění nebo ruší rozhodnutí vydaná podle nařízení v oblasti obchodování s ohroženými druhy⁹⁾ a podle § 38a,

r) zveřejňuje způsobem umožňujícím dálkový přístup povinné informace spojené s převodem exempláře.

(3) Generální ředitelství cel

a) spolupracuje s ministerstvem a inspekcí při kontrole dovozu, vývozu a tranzitu exemplářů, jiných jedinců, výrobků z tuleňů a regulovaných kožešin, na které se vztahuje právo Evropských společenství o ochraně ohrožených druhů³⁴⁾ a tento zákon, jakož i při kontrole zákazu držení a prodeje dovezených exemplářů, výrobků z tuleňů a regulovaných kožešin chráněných podle práva Evropských společenství o ochraně ohrožených druhů³⁴⁾ a tohoto zákona,

b) plní další úkoly podle práva Evropských společenství o ochraně ohrožených druhů ve spolupráci s ministerstvem,

c) zajišťuje materiálně a organizačně podmínky pro umístění exemplářů, jiných jedinců, výrobků z tuleňů nebo regulovaných kožešin během kontroly na celních úřadech ve spolupráci s inspekcí, orgány rostlinolékařské péče, orgány veterinární správy a s ministerstvem.

(4) Inspekce

a) provádí kontrolu dodržování tohoto zákona,

b) zjišťuje totožnost osob v souvislosti s ochranou ohrožených druhů podle tohoto zákona,

c) kontroluje dodržování licence udělené ministerstvem podle § 23d odst. 1,

- d) ukládá opatření k zajištění povinností vyplývajících z tohoto zákona,
- e) projednává přestupky podle § 34c až 34e,
- f) zadržuje nebo zabavuje exempláře podle § 34 a 34a,
- g) ukládá opatření k zajištění povinností vyplývajících z nařízení v oblasti obchodování s ohroženými druhy⁹⁾,
- h) vede evidenci osob uznaných vinnými z přestupků podle tohoto zákona,
- i) zjišťuje skutečnosti týkající se dovozu a vývozu exemplářů, jiných jedinců, výrobků z tuleňů nebo regulovaných kožešin a regulace obchodních činností podle práva Evropských společenství o ochraně ohrožených druhů²⁾,
- j) spolupracuje s celními úřady při kontrole, zda exemplář, jiný jedinec, výrobek z tuleňů nebo regulovaná kožešina odpovídají údajům uvedeným na příslušných dokladech,
- k) spravuje exempláře, regulované kožešiny, výrobky z tuleňů a jiné jedince zajištěné v trestním řízení, které jí byly předány ke správě podle zákona o výkonu zajištění majetku a věcí v trestním řízení.

(5) Celní úřady

- a) při celním dohledu nad zbožím, které je exemplářem, provádějí kontroly exemplářů v době dovozu, vývozu, zpětného vývozu a tranzitu a plní další povinnosti podle tohoto zákona (§ 26, 34),
- b) kontrolují, ve spolupráci s orgány veterinární správy nebo rostlinolékařské péče, zda je přeprava živých exemplářů v souladu s právem Evropských společenství¹¹⁾ a tímto zákonem,
- c) zadržují exempláře podle § 26 odst. 5,
- d) zjišťují skutečnosti týkající se regulace obchodní činnosti podle práva Evropských společenství o ochraně ohrožených druhů.³⁵⁾
Pro jiné jedince, výrobky z tuleňů a regulované kožešiny platí písmena a) až c) obdobně, pokud není dále stanoveno jinak.

(6) Orgány veterinární správy³⁷⁾

- a) spolupůsobí v určených celních úřadech,
- b) pomáhají celním úřadům kontrolovat, zda exemplář, jiný jedinec, výrobek z tuleňů a regulovaná kožešina odpovídají údajům uvedeným na příslušných dokladech,
- c) pomáhají celním úřadům kontrolovat, zda přeprava živých exemplářů nebo živých jiných jedinců odpovídá podmínkám pro přepravu stanoveným tímto zákonem a podmínkám podle jiných právních předpisů,¹³⁾
- d) podle jiných právních předpisů^{37a)} a přímo použitelných předpisů Evropských společenství^{37a)} stanovují a kontrolují veterinární podmínky
 1. pro konání putovních výstav, pokud jsou jejich předmětem živé exempláře živočišného druhu,
 2. pro dovoz, vývoz z České republiky, zpětný vývoz a tranzit živých exemplářů živočišného druhu, a pro manipulaci s živými exempláři živočišného druhu za účelem obchodování,
 3. pro zřizování a provoz záchranných center,
 4. pro manipulaci s živým exemplářem nebo jiným jedincem živočišného druhu při jejich zadržení nebo zabavení podle § 26 odst. 5 nebo § 34.

(7) Orgány rostlinolékařské péče³⁸⁾

- a) spolupůsobí v určených celních úřadech,
- b) pomáhají celním úřadům kontrolovat, zda exemplář nebo jiný jedinec odpovídá údajům uvedeným na příslušných dokladech,
- c) pomáhají celním úřadům kontrolovat, zda přeprava živého exempláře rostlinného druhu odpovídá podmínkám pro přepravu stanoveným tímto zákonem a podmínkám podle zvláštních právních předpisů,³⁹⁾
- d) jako výkonný orgán vydávají doklady pro vývoz exemplářů rostlin v případě stanoveném v § 17.

(8) Krajské úřady zajišťují výkon činností dalšího výkonného orgánu podle práva Evropských společenství o ochraně ohrožených druhů²⁾ a tohoto zákona tím, že udělují výjimky ze zákazu obchodních činností s exempláři, včetně současného potvrzení o povolení k přemístění exempláře podle § 15a odst. 3, a mimo případy, kdy výjimku vydává ministerstvo v rámci řízení o jiných dokladech podle § 3 odst. 3 a § 15b. Dále zajišťují registraci exemplářů podle § 23 a zjišťují skutečnosti týkající se regulace obchodních činností podle práva Evropských společenství o ochraně ohrožených druhů³⁵⁾. Krajské úřady vedou evidenci žadatelů o výjimku ze zákazu obchodních činností a vydávají potvrzené kopie dokladu CITES^{32b)} podle § 24 odst. 5.

§ 25a

(1) Ministerstvo vnitra nebo Policie České republiky poskytuje orgánům vykonávajícím státní správu podle tohoto zákona

- a) referenční údaje ze základního registru obyvatel,
- b) údaje z agendového informačního systému evidence obyvatel,
- c) údaje z agendového informačního systému cizinců.

(2) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. a) jsou

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení,
- b) datum, místo a okres narození; u subjektu údajů, který se narodil v cizině, datum, místo a stát, kde se narodil,
- c) datum a místo úmrtí; jde-li o úmrtí subjektu údajů mimo území České republiky, datum úmrtí, místo a stát, na jehož území k úmrtí došlo; je-li vydáno rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého, den, který je v rozhodnutí uveden jako den smrti nebo den, který subjekt údajů prohlášený za mrtvého nepřežil, a datum nabytí právní moci tohoto rozhodnutí,
- d) adresa místa pobytu,
- e) státní občanství, popřípadě více státních občanství.

(3) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. b) jsou

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení,
- b) datum, místo a okres narození; u subjektu údajů, který se narodil v cizině, datum, místo a stát, kde se narodil,
- c) rodné číslo,
- d) adresa místa trvalého pobytu,
- e) státní občanství, popřípadě více státních občanství.

(4) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. c) jsou

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení,
- b) datum, místo a okres narození; u subjektu údajů, který se narodil v cizině, datum, místo a stát, kde se narodil,
- c) státní občanství, popřípadě více státních občanství,
- d) druh a adresa místa pobytu,
- e) počátek pobytu, případně datum ukončení pobytu.

(5) Údaje, které jsou vedeny jako referenční údaje v základním registru obyvatel, se využijí z agendového informačního systému evidence obyvatel nebo agendového informačního systému cizinců, pouze pokud jsou ve tvaru předcházejícím současný stav.

(6) Z poskytovaných údajů lze v konkrétním případě použít vždy jen takové údaje, které jsou nezbytné ke splnění daného úkolu.

HLAVA VIII

NĚKTERÁ OPATŘENÍ K REGULACI OBCHODU S OHROŽENÝMI DRUHY

§ 26

Spolupráce příslušných správních orgánů na hranicích Evropských společenství

(1) Celní orgány poskytují ministerstvu i dalším orgánům příslušným podle tohoto zákona informace o porušování práva Evropských společenství o ochraně ohrožených druhů²⁾ nebo tohoto zákona nebo o podezření na takové porušování a informace potřebné ke zjištění osob odpovědných za porušování těchto předpisů a k dalšímu postupu podle § 30 a 34 tohoto zákona. Dále také poskytují odbornou pomoc v mezích své působnosti a spolupracují s nimi při plnění úkolů vyplývajících z tohoto zákona (§ 34).

(2) Všechny exempláře, jiní jedinci, výrobky z tuleňů a regulované kožešiny jsou zbožím, které při přechodu státních hranic podléhá celnímu dohledu.

(3) Celní úřady při celním dohledu nad zbožím, které je exemplářem,

- a) kontrolují, zda příslušný exemplář je doprovázen dokladem CITES nebo obdobným dokladem vydaným příslušným členským státem Evropského společenství, popřípadě jiným předepsaným dokladem vydaným podle Úmluvy,1)
- b) ve spolupráci s inspekcí a s orgánem veterinární správy nebo orgánem rostlinolékařské péče kontrolují, zda exemplář odpovídá údajům uvedeným na dokladech CITES podle písmene a) a stanoveným veterinárními a rostlinolékařskými

podmínkám,3)

c) ve spolupráci s inspekcí a s orgány veterinární správy kontrolují, zda přeprava živých exemplářů živočišného původu odpovídá podmínkám pro přepravu stanoveným na dokladech podle písmene a),

d) dále postupují podle příslušných ustanovení tohoto zákona (§ 34).

(4) Celní úřady odešlou ministerstvu odebrané doklady nejpozději do 15 dnů od doby jejich předložení celnímu úřadu, s výjimkou případů, kdy jsou údaje z těchto dokladů zaslány elektronicky.

(5) V případě zjištění porušení práva Evropských společenství o ochraně ohrožených druhů¹¹⁾ nebo tohoto zákona nebo v případě pochybnosti celní úřad exemplář zadrží a neprodleně o tom informuje inspekci. Inspekce zadržený exemplář posoudí přednostně v místě zadržení a stanoví, zda zahájí řízení o zabavení exempláře (§ 34a), nebo zda bude zadržený exemplář ponechán v režimu zadržení k provedení nezbytných kontrol podle tohoto zákona a dalšího nakládání s exemplářem, zejména cílového určení exempláře, doplnění dokladů, objasnění skutkových okolností nebo exemplář vrátí tomu, kdo jej má v držení. V případě, že do 8 hodin od zadržení živého exempláře není možné posouzení inspekcí v místě zadržení zajistit, celní úřad zajistí jeho umístění v záchranném centru a informuje inspekci. Pokud se má exemplář zabavit (§ 34a), postupuje se podle tohoto zákona a nikoli podle celních předpisů. V případě zadržení nebo zabavení exempláře sdělí inspekce tuto skutečnost příslušnému úřadu veterinární správy nebo rostlinolékařské péče a přemístění a umístění exempláře provede v souladu se stanovenými podmínkami podle jiných právních předpisů.39)

(6) Pokud dojde k porušení celních předpisů, aniž by bylo porušeno právo Evropských společenství o ochraně ohrožených druhů¹¹⁾ nebo tento zákon, a dojde k zabavení exempláře nebo zabránění exempláře podle celního předpisu, zajistí celní úřad neprodleně umístění živého exempláře živočišného nebo rostlinného druhu, který je zabaveným zbožím, v záchranném centru. S exemplářem druhu přímo ohroženého vyhynutím bude dále naloženo podle doporučení ministerstva.

(7) Obdobně jako u exemplářů se postupuje u jiných jedinců, nemají-li povolení k vývozu (§ 18).

(8) Celní úřady dále kontrolují, zda se dovoz nebo tranzit regulovaných kožešin uskutečňuje v souladu s právem Evropských společenství o ochraně ohrožených druhů⁷⁾ a zda se dovoz a uvádění na trh výrobků z tuleňů uskutečňuje v souladu s přímo použitelným předpisem Evropské unie o obchodování s produkty z tuleňů⁸³⁾. V případě, že je takové zboží přihlášeno k celnímu řízení a jeho dovezením nebo tranzitem by došlo k porušení těchto předpisů, vydá celní úřad rozhodnutí o nepropuštění zboží do navrženého celního režimu a vrátí je zpět v přiměřené lhůtě do země vývozu na náklady deklaranta zboží. Zjistí-li celní úřad dovoz, tranzit nebo uvedení na trh takového zboží v rozporu s těmito předpisy, zadrží takové zboží obdobným postupem podle odstavce 5 a případně je zabaví podle zvláštního právního předpisu. Celní úřady informují ministerstvo o dovozu nebo tranzitu tohoto zboží a o případech jeho vrácení, zadržení a zabavení.

(9) Celní úřady dále kontrolují, zda dovozem nebo tranzitem výrobků z tuleňů není porušován zákaz podle § 19. V případě, že je takové zboží přihlášeno k celnímu řízení a jeho dovezením by došlo k porušení zákazu podle § 19, vydá celní úřad rozhodnutí o nepropuštění zboží do navrženého celního režimu a vrátí je zpět v přiměřené lhůtě do země vývozu na náklady deklaranta zboží. Zjistí-li celní úřad dovoz takového zboží v rozporu se zákazem podle § 19, zadrží takové zboží obdobným postupem podle odstavce 5 a případně je zabaví podle zvláštního právního předpisu. Celní úřady informují ministerstvo o dovozu tohoto zboží a o případech jeho vrácení, zadržení a zabavení.

(10) Kontrolu podle odstavců 3, 7, 8 a 9 celní úřady provádějí ve spolupráci s inspekcí.

§ 27

Vědecký orgán

(1) Vědeckým orgánem⁴²⁾ je Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky. Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky je organizační složkou státu, zřízenou Ministerstvem životního prostředí, se sídlem v Praze.

(2) Vědecký orgán

a) se vyjadřuje na žádost ministerstva k návrhu na zřízení nebo pověření a smluvní zajištění záchranného centra,

b) na žádost ministerstva se vyjadřuje k registraci chovného nebo pěstebního zařízení podle § 29,

c) na žádost registračního úřadu vydává odborné stanovisko k registraci exempláře a k vydání potvrzení o výjimce a vyjadřuje se ke splnění podmínek při udělování výjimky ze zákazu obchodních činností,

d) v mezích své funkce vědeckého orgánu podle Úmluvy¹⁾ vydává odborná stanoviska, popřípadě plní další úkoly na základě pokynů ministerstva a poskytuje další odbornou pomoc na žádost příslušných orgánů státní správy podle tohoto zákona,

e) shromažďuje odborné údaje o druzích živočichů a rostlin, na které se vztahuje tento zákon, a připravuje informace pro Komisi,

f) spolupracuje s vědeckými orgány členských zemí Úmluvy¹⁾ a ostatními mezinárodními organizacemi v oblasti ochrany přírody; v součinnosti s ministerstvem spolupracuje s výkonnými orgány členských zemí Úmluvy¹⁾ a se Sekretariátem Úmluvy,1)

g) v součinnosti s příslušnými orgány státní správy podle tohoto zákona shromažďuje, zpracovává a vyhodnocuje údaje o obchodu s druhy živočichů a rostlin, na které se vztahuje tento zákon, včetně obchodu nedovoleného, a vypracovává doporučení k ochraně druhů, regulaci obchodu s nimi a k zamezení nedovoleného obchodu,

h) na žádost ministerstva vydá stanovisko k udělení výjimky z lovu kytovců podle § 20 odst. 2.

§ 28

Ministerstvo po obdržení návrhů doporučení vědeckého orgánu podle § 27 odst. 2 písm. g) zašle tyto informace spolu se svým vyjádřením Komisi.

§ 29

Fyzické osoby s trvalým pobytem na území České republiky a právnické osoby se sídlem na území České republiky mohou zaregistrovat chovné nebo pěstební zařízení u Sekretariátu Úmluvy¹⁾ pro účely vývozu exemplářů v souladu s Úmluvou¹⁾ prostřednictvím ministerstva a s právem Evropských společenství o ochraně ohrožených druhů.⁴³⁾

Záchranná centra

§ 29a

(1) Záchranným centrem je trvalé zařízení, v němž jsou chovány nebo pěstovány zadržené nebo zabavené živé exempláře, jakož i živé exempláře, jejichž správa přísluší Inspekci

(2) Ministerstvo vede a způsobem umožňujícím dálkový přístup zveřejňuje seznam záchranných center s uvedením taxonů živých exemplářů, které mohou být do záchranného centra umístovány.

(2) Ministerstvo vede a způsobem umožňujícím dálkový přístup zveřejňuje seznam záchranných center s uvedením taxonů živých exemplářů, které mohou být do záchranného centra umístovány.

§ 29b

(1) Záchranné centrum může být provozováno pouze na základě povolení ministerstva. Na základě pověření ministerstva může být záchranné centrum provozováno rovněž organizační složkou státu; odstavce 2 až 8 se na pověřování organizační složky státu provozováním záchranného centra použijí přiměřeně.

(2) Žádost o povolení k provozování záchranného centra podává ministerstvu právnická nebo fyzická osoba, která hodlá záchranné centrum provozovat.

(3) Žádost o povolení k provozování záchranného centra musí obsahovat

a) označení osoby vlastníka a osoby žadatele o povolení k provozování záchranného centra, nejsou-li totožné s osobou žadatele,

b) čestné prohlášení žadatele o povolení k provozování záchranného centra, že nebude bez souhlasu složitele zadržených exemplářů a prozatímního správce zabavených exemplářů poskytovat informace o těchto exemplářích třetím osobám,

c) seznam taxonů živých exemplářů, které žadatel o povolení k provozování záchranného centra navrhuje do zařízení umístit,

d) popis zařízení a jeho kapacity z hlediska jednotlivých taxonů nebo jejich skupin, způsobu umístění exemplářů z hlediska zdraví a vhodných životních podmínek a opatření k zabránění úniků exemplářů,

e) návrh provozního řádu zařízení, který obsahuje také kontakty na odpovědné osoby, jež zajistí převzetí a vydání zadržených a zabavených exemplářů, počet odborného personálu a způsob zajištění pravidelné veterinární nebo rostlinolékařské péče,

f) adresu místa, kde bude záchranné centrum provozováno.

(4) Je-li žadatelem o vydání povolení k provozování záchranného centra zoologická zahrada s licencií podle jiného právního předpisu²⁹⁾, nahrazuje předložení platné licence náležitost žádosti uvedenou v odstavci 3 písm. a) a b).

(5) Podmínkou k vydání povolení k provozování záchranného centra je bezúhonnost žadatele, je-li jím fyzická osoba; je-li žadatelem právnická osoba, vztahuje se podmínka bezúhonnosti i na všechny členy statutárního orgánu žadatele; za bezúhonnou se považuje osoba, která splňuje podmínky stanovené v § 6 odst. 2 písm. b) zákona o zoologických zahradách. Bezúhonnost se dokládá výpisem z evidence Rejstříku trestů; u zoologických zahrad je dokladem o bezúhonnosti platná licence podle jiného právního předpisu²⁹⁾. Ministerstvo si za účelem doložení bezúhonnosti vyžádá podle zvláštního právního předpisu⁶⁵⁾ výpis z evidence Rejstříku trestů. Žádost o vydání výpisu z evidence Rejstříku trestů a výpis z evidence Rejstříku trestů se předávají v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup. Fyzická osoba, která není státním občanem České republiky, dokládá bezúhonnost výpisem z evidence obdobné Rejstříku trestů vydaným státem, jehož je fyzická osoba občanem, jakož i doklady vydanými státem, ve kterých se déle než 3 měsíce nepřetržitě zdržovala v posledních 3 letech. Právnická osoba, která má sídlo mimo území České republiky, dokládá bezúhonnost výpisem z evidence obdobné Rejstříku trestů vydaným státem, v němž má sídlo, pokud tento stát takovéto doklady vydává, jakož i doklady vydanými státem, ve kterých podnikala déle než 3 měsíce v posledních 3 letech, pokud tyto státy takovéto doklady vydávají. Výpisy dokladující bezúhonnost nesmí být starší 3 měsíců. Nevydává-li stát výpisy nebo doklady podle věty páté a šesté, předloží ministerstvu fyzická nebo právnická osoba čestné prohlášení o své bezúhonnosti.

(6) Ministerstvo si v rámci řízení o vydání povolení k provozování záchranného centra vyžádá vyjádření vědeckého orgánu a inspekce a závazné stanovisko^{43a)} Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského nebo Státní veterinární správy České republiky.

(7) Účastníkem správního řízení o povolení k provozování záchranného centra je také obec, na jejímž území má být záchranné centrum provozováno.

(8) Rozhodnutí o povolení k provozování záchranného centra obsahuje seznam taxonů, které budou do záchranného centra umístovány, určení kapacity zařízení a dále povinnosti, popřípadě podmínky, za kterých se povolení vydává.

§ 29c

(1) Provozovatel záchranného centra je povinen

- a) chovat svěřené exempláře v podmínkách, které zajišťují jejich biologické nároky a požadavky, jejich zdraví a pohodu, a zajišťovat péči o svěřené exempláře odborně způsobilými fyzickými osobami,
- b) předcházet a účinně zabraňovat únikům svěřených exemplářů,
- c) předcházet a účinně zabraňovat šíření parazitů a původců nálezů pomocí vhodných technických a protinálezových opatření,
- d) vést evidenci svěřených exemplářů; evidence obsahuje zejména údaje o zdravotním stavu exemplářů, údaje o provedených veterinárních vyšetřeních a ošetřeních, případně údaje o likvidaci uhynulých exemplářů,
- e) předkládat na vyžádání inspekce, ministerstva, orgánů veterinární správy, orgánů rostlinolékařské péče nebo celního úřadu evidenci exemplářů,

(2) Výši náhrady nákladů péče o skupinu druhů exemplářů zahrnující náklady na krmivo, energie a chovatelskou péči s výjimkou nákladů veterinární péče stanoví prováděcí právní předpis.

§ 29d

(1) Ministerstvo může předběžným opatřením pozastavit provoz záchranného centra v případě, že jsou závažným způsobem porušovány jiné právní předpisy v oblasti ochrany přírody, ochrany zvířat proti týrání, veterinární nebo rostlinolékařské.

(2) Ministerstvo může z vlastního podnětu nebo na návrh provozovatele záchranného centra změnit nebo zrušit povolení k provozování záchranného centra, jestliže se změnilo nebo zaniklo podmínky, za jakých bylo povolení vydáno, zejména pokud záchranné centrum přestalo plnit svou funkci nebo se stalo nadbytečným, nebo jestliže provozovatel záchranného centra porušuje ustanovení tohoto zákona nebo předpisy na ochranu zvířat proti týrání¹³⁾. Je-li to nezbytné, ministerstvo v rozhodnutí o zrušení nebo změně povolení k provozování záchranného centra stanoví způsob zabezpečení další péče o živé exempláře, které se v záchranném centru nacházejí.

(3) Povolení k provozování záchranného centra zaniká, jestliže byla zrušena nebo zanikla licence pro zoologickou zahradu, která záchranné centrum provozovala.

HLAVA IX

KONTROLA DODRŽOVÁNÍ ZÁKONA, ZADRŽOVÁNÍ A ZABAVOVÁNÍ

§ 30

Kontrola

(1) Inspekce vykonává kontrolu nad dodržováním práva Evropských společenství o ochraně ohrožených druhů³⁴⁾ a tohoto zákona, ukládá opatření k zajištění povinností z nich vyplývajících, zjišťuje totožnost osob odpovědných za jejich porušování, projednává přestupky podle tohoto zákona, popřípadě zadržuje nebo zabavuje exempláře podle tohoto zákona. Inspekce dále kontroluje vydávání potvrzení uznaným orgánem zřízeným a činným v České republice podle přímo použitelného předpisu Evropské unie o obchodování s produkty z tuleňů³⁴⁾.

(2) Inspektoři se při výkonu kontrolní činnosti prokazují průkazem inspekce, který je současně dokladem o jejich pověření ke kontrole.

(3) Osoba, která nakládá s exemplářem, jiným jedincem, výrobkem z tuleňů nebo regulovanou kožešinou, je povinna též umožnit inspekci vykonávající kontrolu zjištění jejich identifikačního označení k určení totožnosti exempláře a další úkony potřebné k určení jejich totožnosti. Dále je tato osoba povinna umožnit inspekci vykonávající kontrolu provést analýzu krve nebo tkáně nebo částí exempláře nebo jiného jedince k zjištění rodového původu (předků) exempláře a umožnit zjištění a odběr potřebných vzorků.

(4) Za odebrané vzorky pro účely kontroly podle tohoto zákona nenáleží osobě, již byl vzorek odebrán, náhrada.

(5) Inspekce je oprávněna v případech porušení tohoto zákona nebo nařízení v oblasti obchodování s ohroženými druhy⁹⁾ nařídit omezení nebo zastavení činnosti až do doby odstranění příčin a nedostatků. Inspekce může vyzvat provozovatele prostředkem komunikace na dálku k odstranění inzerátu, který je v rozporu s § 23b.

§ 30a

zrušen

§ 31

zrušen

§ 32

zrušen

§ 33

(1) Ministerstvo může zamítnout žádost o vydání dokladu CITES pro účely dovozu, vývozu nebo zpětného vývozu exempláře osobě, která byla pravomocně uznána vinnou z přestupku podle tohoto zákona, popřípadě již byl zabaven exemplář podle tohoto zákona, a to po dobu až 2 let od nabytí právní moci takového rozhodnutí.

(2) Ministerstvo může zamítnout žádost o vydání dokladu CITES pro účely dovozu, vývozu nebo zpětného vývozu exempláře osobě, která byla pravomocně odsouzena pro trestný čin podle jiného právního předpisu,⁴⁸⁾ a to až do doby zahlázení odsouzení.49)

§ 34

Zadržení exempláře

(1) Zjistí-li inspekce nebo celní úřad porušení práva Evropských společenství o ochraně ohrožených druhů nebo tohoto zákona nebo mají-li tyto úřady důvodné pochybnosti o původu exempláře, zákonném nakládání s ním, pravosti nebo platnosti povolení nebo potvrzení nebo o tom, zda exemplář patří ke druhům nebo populacím, jejichž dovoz, vývoz, zpětný vývoz, tranzit nebo obchodní činnosti s nimi jsou omezeny nebo zakázány nebo je zakázáno jejich držení, zadrží exemplář. Inspekce nebo celní úřad může exemplář zadržet spolu s přenosným zařízením, v němž se exemplář nachází v okamžiku zadržení. Osoba, které je exemplář zadržen, je povinna jej inspekci nebo celnímu úřadu vydat. Pokud tak neučiní, může jí být exemplář odňat.

(2) Pokud exemplář zadrží celní úřad, uvědomí o tom neprodleně inspekci. Inspekce předá zadržený živý exemplář záchrannému centru. O zadržení živého exempláře a o jeho předání do záchranného centra informuje inspekce nebo celní úřad příslušný orgán veterinární správy nebo příslušný orgán rostlinolékařské péče. V odůvodněných případech lze zadržený exemplář ponechat v péči jeho držitele, který s ním po dobu zadržení nesmí kromě nezbytné péče bez souhlasu inspekce jinak nakládat.

(3) O zadržení exempláře vydá celní úřad nebo inspekce osobě, které byl exemplář zadržen, písemné potvrzení. O zadržení exempláře inspekce informuje ministerstvo. Pokud inspekce exemplář zadrží nebo jej zadržený převezme od celního úřadu, zahájí inspekce do 30 dnů od zadržení exempláře řízení o zabavení exempláře, a to v případě, že nejsou do té doby vyjasněny pochybnosti podle odstavce 1. Za účelem vyjasnění pochybností může celní úřad nebo inspekce vyžadovat od vlastníka, dlouhodobého držitele, držitele nebo přepravce exemplářů předložení nezbytných dokladů, potvrzení, popřípadě posudku soudního znalce v příslušném oboru nebo si takový posudek obstarají samy. Pokud se pochybnosti ukáží jako neodůvodněné, je povinen příslušný orgán tyto exempláře vrátit jejich vlastníkovi, oprávněnému držiteli nebo přepravci včetně všech zadržených dokladů.

§ 34a

Zabavení exempláře

(1) Inspekce zabaví nelegálně získaný, dovážený, vyvážený, zpětně vyvážený nebo držený exemplář, exemplář, který nebyl zaregistrován podle § 23, anebo exemplář, u něhož nebyl prokázán původ ve smyslu § 24 zákona. Pouze v odůvodněných případech a pokud to není v rozporu s jinými právními předpisy, může inspekce od zabavení upustit. Stejně postupuje inspekce v případě, že bylo porušeno právo Evropských společenství o ochraně ohrožených druhů²⁾. Rozhodnutí o zabavení vydá inspekce do 90 dnů ode dne zahájení řízení o zabavení. V odůvodněných případech může ministerstvo tuto lhůtu přiměřeně vzhledem k požadavkům šetření prodloužit. Odvolání proti rozhodnutí o zabavení nemá odkladný účinek.

(2) V případě, že poštovní nebo jiná zásilka obsahuje exempláře, se kterými je omezeno nebo zakázáno nakládání podle práva Evropských společenství o ochraně ohrožených druhů nebo tohoto zákona, a je důvodné podezření, že byl porušen tento zákon nebo právo Evropských společenství o ochraně ohrožených druhů a příjemce zásilky písemně odmítne tuto zásilku přijmout, zadrží inspekce nebo celní úřad exemplář postupem podle § 34. Následně inspekce zahájí řízení o zabavení s posledním známým držitelem zásilky.

(3) Zabaveným exemplářem je též exemplář, který byl zabaven za porušení Úmluvy na území jiného státu a který byl zaslán úřadem tohoto státu ministerstvu v souladu s Úmluvou. Zabavené exempláře nelze vrátit zpět osobě, které byly zabaveny, a to ani zprostředkovaně. Dojde-li k vrácení exempláře v rozporu s tímto ustanovením, inspekce jej opětovně zabaví.

(4) Osoba, již byl exemplář zadržen a která porušila svým jednáním právo Evropských společenství o ochraně ohrožených druhů nebo tento zákon, hradí náklady spojené s péčí o zadržený exemplář, a to až do pravomocného rozhodnutí o jeho zabavení nebo vrácení. Inspekce náklady vyčíslí na základě jejich vyúčtování provozovatelem záchranného centra, do něhož byl exemplář umístěn, a rozhodnutím uloží jejich úhradu osobě, které byl exemplář zadržen. Tato úhrada nákladů je příjmem Státního fondu životního prostředí.

(5) Náklady spojené se zadržením a dalším nakládáním s exemplářem, které nese správní orgán nebo které musí vynaložit, než může náklady vyčíslit a vybírat podle odstavce 4, hradí ministerstvo.

(6) Rozhodnutí o zabavení exempláře zašle inspekce do 10 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí ministerstvu. Současně inspekce informuje ministerstvo o tom, kde se exemplář ke dni nabytí právní moci tohoto rozhodnutí nachází.

(7) Vlastníkem exempláře zabaveného na základě pravomocného rozhodnutí se stává stát, přičemž hospodaření s tímto exemplářem přísluší ministerstvu. Ministerstvo do 3 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o zabavení určí, jak bude s exemplářem dále naloženo, přičemž může převést právo k hospodaření s exemplářem na jinou organizační složku státu nebo právnickou osobu, v odůvodněných případech může převést exemplář i do vlastnictví vhodné osoby.

(8) V případě výpůjčky delší než 90 dnů, pronájmu, prodeje nebo jiného převodu zabaveného exempláře, který se stal majetkem státu podle odstavce 7, vystaví ministerstvo vypůjčitel, nájemci nebo novému nabyvateli potvrzení o původu zabaveného exempláře na formuláři, jehož náležitosti stanoví ministerstvo prováděcím právním předpisem.

§ 34b

(1) Ustanovení o zadržení a zabavení exempláře se obdobně vztahují na zadržení nebo zabavení regulované kožešiny, výrobku z tuleňů nebo jiného jedince.

(2) Na správu exemplářů, výrobků z tuleňů, regulovaných kožešin a jiných jedinců předaných Inspekci podle zákona o výkonu zajištění majetku a věcí v trestním řízení se přiměřeně užití ustanovení tohoto zákona upravující nakládání se zadrženými exempláři; včetně způsobu výpočtu výše náhrady nákladů péče o živé exempláře provozovatelům záchranných center.

HLAVA X

PŘESTUPKY

§ 34c

Přestupky fyzických, právnických a podnikajících fyzických osob

(1) Fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

a) v rozporu s tímto zákonem nebo s nařízeními v oblasti obchodování s ohroženými druhy⁹⁾ použije nepravé, padělané, pozměněné nebo neplatné povolení nebo potvrzení,

b) v rozporu s nařízením v oblasti obchodování s ohroženými druhy²⁷⁾ nepředloží příslušnému úřadu oznámení o dovozu exempláře,

c) jako žadatel v rozporu s nařízením v oblasti obchodování s ohroženými druhy⁵⁰⁾ neinformuje příslušný orgán, u kterého žádost podává, o předchozím zamítnutí své žádosti o povolení nebo potvrzení podle tohoto zákona nebo nařízení v oblasti obchodování s ohroženými druhy,

d) nedodrží podmínku uvedenou v povolení nebo v potvrzení vyžadovaném nařízením v oblasti obchodování s ohroženými druhy⁹⁾ nebo tímto zákonem nebo v registračním listu,

e) drží, získá, daruje, prodá nebo nabízí k prodeji registrační list nebo potvrzení o výjimce ze zákazu obchodních činností, ke kterému fyzicky neexistuje příslušný exemplář,

f) prodává nebo nabízí k prodeji exemplář v rozporu s § 23b odst. 1 až 3 nebo jako provozovatel místa nebo prostředku komunikace na dálku, jejichž prostřednictvím se nabízejí k prodeji nebo prodávají exempláře, nezajistí zveřejnění povinné informace podle § 23b odst. 4,

g) jako provozovatel prostředku komunikace na dálku neodstraní inzerát podle § 23b odst. 4, nebo

h) v případech stanovených § 24 odst. 7 nevede záznamy o chovu exempláře.

(2) Fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

a) jako vlastník nebo dlouhodobý držitel dovezeného exempláře, jiného jedince, výrobku z kytovců, výrobku z tuleňů nebo regulované kožešiny v rozporu s § 24 odst. 4 nepředá při převodu vlastnického práva k exempláři, výpůjčce či nájmu exempláře novému vlastníkově či držitelovi originál příslušného dokladu CITES nebo obdobného dokladu o dovozu vyžadovaný nařízením v oblasti obchodování s ohroženými druhy⁹⁾ nebo tímto zákonem,

b) jako osoba, které byl exemplář, jiný jedinec, výrobek z kytovce, výrobek z tuleňů nebo regulovaná kožešina zadržen nebo zabaven a ponechán v péči, s tímto exemplářem, jiným jedincem, výrobkem z kytovce, výrobkem z tuleňů, regulovanou kožešinou neoprávněně nakládá,

c) nakládá s exemplářem druhu přímo ohroženého vyhytním v rozporu s dovozním povolením nebo jiným oprávněním uděleným podle tohoto zákona nebo podle nařízení v oblasti obchodování s ohroženými druhy⁹⁾,

d) použije povolení, potvrzení nebo osvědčení podle nařízení v oblasti obchodování s ohroženými druhy⁹⁾ nebo registrační list u jiného exempláře, jiného jedince, výrobku z tuleňů nebo regulované kožešiny, než byl ten, pro který byl tento doklad vydán,

- e) doveze regulovanou kožešinu nebo provádí její tranzit v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropských společenství⁷⁾,
- f) doveze výrobek z tuleně v rozporu s § 19 nebo s přímo použitelným předpisem Evropské unie o obchodování s produkty z tulenů⁶³⁾,
- g) jako vlastník nebo dlouhodobý držitel exempláře jej ve lhůtě nepřihlásí k registraci podle § 23, nenahlásí změny týkající se exempláře nebo změny na exempláři podle § 23a, nezajistí, aby exemplář byl vždy doprovázen svým registračním listem, popřípadě dalšími doklady stanovenými v § 23 odst. 2, nebo neoznačí exemplář podle § 23c, nebo
- h) neumožní inspekci vykonávající kontrolu zjištění údajů nebo provedení úkonů podle § 30 odst. 3.

(3) Fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) zasílá exempláře do České republiky nebo odesílá z České republiky a provádí jejich tranzit přes území České republiky v rozporu s tímto zákonem nebo nařízeními v oblasti obchodování s ohroženými druhy⁹⁾,
- b) poruší zákaz lovu kytovců stanovený v § 20 odst. 1, nebo
- c) v případech stanovených v § 24 neprokáže zákonný původ exempláře nebo zákonný původ jiného jedince, na kterého se vztahuje tento zákon, nebo původ regulované kožešiny nebo výrobku z tuleně.

(4) Za přestupky lze uložit pokutu do výše

- a) 100 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1,
- b) 500 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 2,
- c) 1 500 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 3.

§ 34d

Přestupky fyzických osob

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) jako žadatel úmyslně poskytne nesprávné prohlášení anebo nesprávné nebo neúplné informace za účelem získání povolení, potvrzení nebo dokladu o registraci podle tohoto zákona nebo podle nařízení v oblasti obchodování s ohroženými druhy⁹⁾,
- b) vyveze nebo se pokusí o vývoz jiného jedince bez povolení v rozporu s § 18 odst. 1, nebo
- c) vyveze uměle vypěstovaný exemplář rostlinného druhu v rozporu s nařízením v oblasti obchodování s ohroženými druhy⁴⁴⁾ nebo § 17 anebo se o takový vývoz pokusí.

(2) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) doveze, vyveze nebo zpětně vyveze exemplář, pokusí se o vývoz, zpětně vyveze nebo se pokusí o zpětný vývoz exempláře do České republiky nebo z České republiky nebo zprostředkuje dovoz exempláře nebo s exemplářem jinak nakládá v rozporu s tímto zákonem nebo nařízeními v oblasti obchodování s ohroženými druhy⁹⁾,
- b) nakupuje, vybízí k prodeji, prodává, drží za účelem prodeje, nabízí k prodeji nebo přepravuje za účelem prodeje exemplář v rozporu s tímto zákonem nebo nařízeními v oblasti obchodování s ohroženými druhy⁹⁾, nebo
- c) padělá registrační list nebo pozmění jeho obsah, aby ho bylo použito jako pravého, nebo použije registrační list jako pravý za účelem prodeje nebo získání povolení, potvrzení nebo registračního listu.

(3) Za přestupek lze uložit pokutu do

- a) 500 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1,
- b) 1 500 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 2.

§ 34e

Přestupky právnických a podnikajících fyzických osob

(1) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v případech stanovených v § 24 odst. 2 nevede záznamy o obchodu.

(2) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) jako žadatel poskytne nesprávné prohlášení anebo nesprávné nebo neúplné informace za účelem získání povolení, potvrzení nebo dokladu o registraci podle tohoto zákona nebo podle nařízení v oblasti obchodování s ohroženými druhy⁹⁾,
- b) vyveze jiného jedince bez povolení v rozporu s § 18 odst. 1, nebo
- c) vyveze uměle vypěstovaný exemplář rostlinného druhu v rozporu s nařízením v oblasti obchodování s ohroženými druhy⁴⁴⁾

nebo § 17.

(3) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) doveze, vyveze nebo zpětně vyveze exemplář do České republiky nebo z České republiky nebo zprostředkuje dovoz exempláře nebo s exemplářem jinak nakládá v rozporu s tímto zákonem nebo nařízeními v oblasti obchodování s ohroženými druhy⁹⁾,
- b) zpracovává, balí nebo přebaluje kaviár bez licence nebo označí nádobu s kaviárem v rozporu s nařízením v oblasti obchodování s ohroženými druhy^{22d)} nebo obchoduje s kaviárem v rozporu s tímto zákonem nebo nařízením v oblasti obchodování s ohroženými druhy,
- c) padělá registrační list nebo neoprávněně pozmění jeho obsah nebo použije padělaný nebo pozměněný registrační list jako pravý při prodeji nebo získávání povolení, potvrzení nebo registračního listu, nebo
- d) nakupuje, vybízí k prodeji, nabývá pro obchodní účely, veřejně vystavuje pro obchodní účely, zprostředkuje prodej, využívá pro obchodní zisk a prodej, prodává, drží za účelem prodeje, nabízí k prodeji anebo přepravuje za účelem prodeje exemplář v rozporu s nařízením v oblasti obchodování s ohroženými druhy nebo tímto zákonem.

(4) Za přestupek lze uložit pokutu do

- a) 100 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1,
- b) 500 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 2,
- c) 1 500 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 3."

§ 34f

Společná ustanovení k přestupkům

- (1) Přestupky podle § 34c až 34e projednává inspekce.
- (2) Pokuta je příjmem Státního fondu životního prostředí⁴⁵⁾. Pokutu vybírá orgán, který ji uložil.

HLAVA XI

EVIDENCE, ZPRÁVY A INFORMACE

§ 35

(1) Ministerstvo vede evidenci žadatelů o dovoz, vývoz nebo zpětný vývoz exemplářů a o jiné doklady, které ministerstvo vydává podle tohoto zákona, a jiné evidence a registrace podle tohoto zákona. Ministerstvo vede a spravuje centrální registr povolení, potvrzení a registračních listů vydaných ministerstvem nebo krajskými úřady pro dovoz, vývoz, zpětný vývoz nebo jiné nakládání s exempláři a databázi přijatých dokladů cizích států a vydaných potvrzení pro účely prokázání povoleného dovozu. Ministerstvo vede a spravuje také registr o exemplářích zadržených a zabavených inspekcí podle § 34 odst. 5. Databáze obsahují všechny údaje nezbytné pro zpracování zpráv podle odstavce 2 a údaje prokazující totožnost vývozce a dovozce. Údaje z evidence žadatelů o dovoz, vývoz nebo zpětný vývoz exemplářů včetně spisového materiálu a údaje z jiné evidence a registrace podle tohoto zákona se uchovávají po dobu 5 let od podání žádosti, ostatní údaje v registru se uchovávají po dobu 10 let.

(2) Ministerstvo zpracovává zprávy podle požadavků Úmluvy¹⁾ s přehledem evidovaného vývozu, zpětného vývozu a dovozu exemplářů na základě výpisu z evidencí podle odstavce 1. Osobní údaje o vývozcích a dovozcích výroční zpráva neobsahuje. Výroční zpráva se vydává v češtině a angličtině a dnem vydání bude zpřístupněna veřejnosti.

(3) Ministerstvo dále zpracovává zprávy podle práva Evropských společenství o ochraně ohrožených druhů.⁵³⁾

(4) Orgány, které vydávají výjimky ze zákazu obchodních činností podle § 15a a provádějí registraci exemplářů podle § 23, ukládají podle zvláštních právních předpisů⁵²⁾ kopie vydaných dokladů v listinné podobě nebo údaje z nich v elektronické podobě po dobu nejméně 5 let po úhynu, trvalém vývozu z České republiky nebo zániku exempláře. Údaje o vydaných potvrzeních o výjimce ze zákazu obchodních činností a registračních listech zasílají vydávající orgány elektronicky do centrálního registru vedeného ministerstvem podle odstavce 1.

(5) Údaje z uchovávaných dokumentů a evidencí podle odstavců 1 až 4, včetně údajů o vývozcích a dovozcích a údajů o registrovaných exemplářích a jejich vlastnících, popřípadě dlouhodobých držitelích, poskytují příslušné orgány v nezbytném rozsahu na vyžádání orgánům podle § 25, vědeckému orgánu, orgánům ochrany zvířat a Policii České republiky. Ministerstvo může, v souladu se zvláštním právním předpisem,⁵⁴⁾ údaje podle odstavce 1 v nezbytném rozsahu poskytnout též Sekretariátu Úmluvy¹⁾ a příslušným úřadům cizích států podle Úmluvy¹⁾ a Komisi.

(6) Ministerstvo, krajské úřady, vědecký orgán, Generální ředitelství cel, inspekce, celní úřady, orgány veterinární správy, orgány ochrany zvířat a rostlinolékařské péče a Policie České republiky jsou povinny si navzájem poskytovat na požádání v nezbytném rozsahu údaje, včetně osobních údajů, které mají k dispozici, vztahující se k výkonu kontrolní činnosti podle § 30.

(7) Inspekce vede evidenci osob, které byly pravomocným rozhodnutím uznány vinnými z přestupků podle tohoto

zákona, a uchovává podle zvláštních právních předpisů⁵²⁾ spisový materiál týkající se řízení o přestupcích podle tohoto zákona po dobu nejméně 5 let. Evidence obsahuje údaje prokazující totožnost osob pravomocně uznaných vinnými z přestupků nebo odpovědnými ze správních deliktů.

(8) Zaměstnanci orgánů podle odstavce 5 jsou povinni zachovávat ve vztahu k jiným osobám mlčenlivost o skutečnostech, se kterými se seznámili při plnění úkolů podle práva Evropských společenství o ochraně ohrožených druhů³⁴⁾ nebo tohoto zákona nebo v souvislosti s nimi a které v zájmu zabezpečení úkolů podle práva Evropských společenství o ochraně ohrožených druhů³⁴⁾ nebo tohoto zákona nebo v zájmu jiných osob vyžadují, aby zůstaly utajeny před nepovolanými osobami. Tato povinnost trvá i po skončení pracovního poměru.

(9) Ustanovením odstavce 8 není dotčena povinnost zachovávat mlčenlivost podle zvláštního zákona.⁵⁴⁾

§ 35a

zrušen

HLAVA XII

USTANOVENÍ SPOLEČNÁ A PŘECHODNÁ

§ 36

V případě exempláře, který byl zaregistrován podle § 22 zákona č. 16/1997 Sb., o podmínkách dovozu a vývozu ohrožených druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin a dalších opatřeních k ochraně těchto druhů a o změně a doplnění zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, v období do dne nabytí účinnosti tohoto zákona platí jako doklad o registraci nadále registrační list vydaný příslušným registračním úřadem v uvedeném období. Takový registrační list platí pouze na území České republiky.

§ 37

(1) Povolení vydané v souladu s právem Evropských společenství o ochraně ohrožených druhů³⁴⁾ nebo podle tohoto zákona ani registrace nenahrazuje povolení, popřípadě opatření vydávaná podle jiných právních předpisů.⁵⁵⁾

(2) Povolení vydané v souladu s právem Evropských společenství o ochraně ohrožených druhů³⁴⁾ nebo podle tohoto zákona nenahrazuje výjimku ze zákazu chovu u zvláště chráněných druhů podle jiného právního předpisu.⁵⁶⁾

(3) Doklad CITES (§ 21 odst. 1), potvrzená kopie dokladu CITES vydaná krajským úřadem^{32b)} podle § 24 odst. 5, potvrzení ministerstva pro účely prokázání povoleného dovozu (§ 22 odst. 3), výjimka ze zákazu obchodních činností s exemplářem,¹⁰⁾ rozhodnutí ministerstva o povolení vývozu jedince zvláště chráněného druhu (§ 18) a potvrzení o původu zabaveného exempláře (§ 23 odst. 8, § 34a odst. 8) jsou veřejnou listinou.

(4) Veřejnou listinou je též:

- a) doklad obdobný dokladům podle odstavce 3 vydaný příslušným výkonným orgánem jiného členského státu Evropských společenství,
- b) doklad vydaný příslušným úřadem jiného státu než členského státu Evropských společenství pro exemplář podle Úmluvy,1)
- c) osvědčení pro regulované kožešiny vydané příslušným úřadem jiného státu než členského státu Evropských společenství.

§ 38

(1) Pro řízení vedená podle tohoto zákona, která se týkají exemplářů, platí lhůty pro vydávání povolení a potvrzení stanovené Komisí podle práva Evropských společenství o ochraně ohrožených druhů.⁵⁸⁾

(2) Výjimkou z ustanovení odstavce 1 je vydávání dokladů o registraci podle § 23 odst. 3 a potvrzení o původu zabaveného exempláře podle § 23 odst. 8 a § 34a odst. 8; v těchto případech musí být žádost o doklad nebo potvrzení vyřízena do 30 dnů ode dne doručení žádosti, popřípadě ode dne doplnění žádosti o potřebné náležitosti nebo, v případě potvrzení o původu zabaveného exempláře, ode dne převedení exempláře z ministerstva na jiného vypůjčitele, nájemce nebo nového nabyvatele.

§ 38a

Změny a zrušení rozhodnutí

Rozhodnutí vydané podle nařízení v oblasti obchodování s ohroženými druhy⁹⁾ a tohoto zákona může ministerstvo změnit nebo zrušit, pokud

- a) bylo rozhodnutí vydáno na základě mylných předpokladů, že podmínky pro jeho vydání byly splněny^{58a)},
- b) dojde ke změně skutečností rozhodných pro vydání takového rozhodnutí,
- c) oprávněný nedodrží podmínky rozhodnutí nebo povinnosti v něm stanovené, nebo

d) při činnosti vykonávané na základě rozhodnutí dochází k porušování ustanovení tohoto zákona nebo práva Evropských společenství o ochraně ohrožených druhů nebo k podstatnému poškození jiných oprávněných zájmů v ochraně ohrožených druhů.

§ 39

Podání žádosti o povolení a potvrzení, s výjimkou potvrzení potřebného k přemístění v souladu s právem Evropských společenství o ochraně ohrožených druhů³⁴⁾ nebo tohoto zákona, podléhá správnímu poplatku, pokud jeho výši stanoví jiný právní předpis.⁵⁹⁾ Ministerstvo může v případech zvláštního zřetele hodných (například přispěje-li dovoz, vývoz nebo zpětný vývoz k zachování druhu) poplatků na žádost prominout. Tato žádost o prominutí poplatku nepodléhá správnímu poplatku.

§ 40

(1) Osoba, která nakládá s exemplářem nebo jiným jedincem, výrobkem z tuleně nebo regulovanou kožešinou, je povinna pro účely podle § 24, 26 a 30 inspekci, celnímu úřadu nebo dalším orgánům podle tohoto zákona podat vysvětlení, předložit příslušné doklady a doložit další potřebné údaje, strpět prohlídky a odebrání vzorů a vzorků týkajících se exemplářů, jiných jedinců, výrobků z tulenů a regulovaných kožešin.

(2) Stát odpovídá za škodu způsobenou pracovníky orgánů vykonávajících kontrolu podle § 26 nebo § 30 v souvislosti s plněním jejich úkolů; to neplatí, pokud se jedná o škodu způsobenou osobě, která svým protiprávním jednáním oprávněný a přiměřený zákrok vyvolala. Přitom se postupuje podle jiného právního předpisu.⁶⁰⁾

§ 41

Řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

§ 42

Zmocnění k vydání prováděcího právního předpisu

Ministerstvo vydá vyhlášku k provedení § 1 odst. 2 písm. c), § 3 odst. 7 a 9, § 15a odst. 4, § 15c odst. 3, § 16, § 16b odst. 8, § 17, § 18 odst. 1, § 22 odst. 5, § 23 odst. 1 písm. a), § 23 odst. 3, 8 a 9, § 23a odst. 6, § 23b odst. 5, § 23c odst. 5, § 23d odst. 8, § 24 odst. 2 a 9, § 25 odst. 2 písm. m), § 29c odst. 2 a § 34a odst. 8.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o podmínkách dovozu a vývozu ohrožených druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin a dalších opatřeních k ochraně těchto druhů

§ 43

V zákoně č. 16/1997 Sb., o podmínkách dovozu a vývozu ohrožených druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin a dalších opatřeních k ochraně těchto druhů a o změně a doplnění zákona České národní rady č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, se části první až sedmá zrušují.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o ochraně přírody a krajiny

§ 44

Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění zákona č. 347/1992 Sb., zákona č. 289/1995 Sb., zákona č. 3/1997 Sb., zákona č. 16/1997 Sb., zákona č. 123/1998 Sb., zákona č. 161/1999 Sb., zákona č. 238/1999 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 76/2002 Sb. a zákona č. 320/2002 Sb., se mění takto:

1. Poznámka pod čarou č. 4a) zní:

"4a) Zákon č. 100/2004 Sb., o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi a dalších opatřeních k ochraně těchto druhů a o změně některých zákonů (zákon o obchodování s ohroženými druhy)."

2. V § 53 odstavec 1 zní:

"(1) Vývoz zvláště chráněných nerostů je zakázán. Povolení k vývozu může výjimečně v případech hodných zvláštního zřetele udělit Ministerstvo životního prostředí. Vývoz zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů je upraven zvláštním právním předpisem.^{4a)}"

3. V § 54 odst. 1 se slova "(§ 5 odst. 6)" nahrazují slovy "nebo podle zvláštního právního předpisu^{4a)} o dovozu a vývozu ohrožených druhů".

4. V § 79 odst. 3 písm. j) se slova "rostlin, živočichů a" zrušují.

5. V § 87 odst. 3 písm. i) se slovo "druhy" před středníkem nahrazuje slovem "nerosty".

6. V § 88 odst. 2 písm. k) se slovo "druhy" před středníkem nahrazuje slovem "nerosty".

ČÁST ČTVRTÁ

ÚČINNOST

§ 45

(1) Tento zákon nabývá účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost.

(2) Ustanovení § 35a pozbývá platnosti uplynutím dne 30. června 2010.

Zaorálek v. r.

Klaus v. r.

Špidla v. r.

Příloha 1

Výrobky z některých tuleních mláďat podle § 2 písm. j)

Číslo	Číslo nadpisu CCT	Popis
1	ex 43.01	Kožešinové kůže surové a vyčíněné či vydělané, včetně kožešinových kůží sestavených do plátů, křížů a podobných forem:
	ex 43.02 A	- bílých kožešin mláďat tuleňů grónských (<i>Pagophilus groenlandicus</i>) - mláďat s modrými zády čepcolů hřebenatých (<i>Cystophora cristata</i>)
2	ex 43.03	výrobky a jejich části z kožešin uvedených pod položkou 1

Příloha 2

Seznam jiných druhů než druhů přímo ohrožených vyhnutím, na jejichž exempláře se vztahuje povinnost registrace

Registrační povinnost podle § 23 odst. 1 písm. b) zákona se vztahuje také na následující jiné druhy než druhy přímo ohrožené vyhnutím:

a) živé exempláře následujících druhů savců:

Elephantidae spp. (všechny druhy čeledi slonovitých)

Felidae spp. (všechny druhy čeledi kočkovitých s výjimkou domestikované formy „kočka domácí“)

Primates spp. (všechny druhy z řádu primátů)

Rhinocerotidae spp. (všechny druhy čeledi nosorožcovitých),

b) živé exempláře následujících druhů ptáků:

Aquila nipalensis (orel stepní)

Aquila rapax (orel okrový).

Vybraná ustanovení novel

Čl. II zákona č. 346/2009 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Záchraná centra zřízená do dne nabytí účinnosti tohoto zákona se považují za záchraná centra povolená nebo pověřená podle zákona č. 100/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti.

2. Správní řízení podle zákona č. 100/2004 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, zahájená správou národního parku nebo správou chráněné krajinné oblasti a pravomocně neskončená do dne nabytí účinnosti tohoto zákona dokončí krajský úřad.

Čl. IX zákona č. 279/2013 Sb.

Přechodné ustanovení

Kontroly a správní řízení ve věci uložení pořádkových pokut podle § 30a zákona č. 100/2004 Sb. zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

1) Vyhlášená pod č. 572/1992 Sb.

2) Nařízení Rady (ES) č. 338/97 ze dne 9. prosince 1996 o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi, další předpisy Evropských společenství vydané na jeho základě, zejména nařízení Komise (ES) č. 865/2006.

Nařízení Rady (EHS) č. 348/81 ze dne 20. ledna 1981 o společných předpisech pro dovoz výrobků z velryb a ostatních kytovců.

Nařízení Rady (EHS) č. 3254/91 ze dne 4. listopadu 1991 o zákazu používání náslapných pastí ve Společenství a zakazující do Společenství přivážet kožešiny a zboží vyrobené z některých druhů volně žijících živočichů pocházejících ze zemí, kde jsou k jejich odchytu používány náslapné pastě nebo jiné lapací metody, které nesplňují mezinárodní humánní normy pastí, další předpisy Evropských společenství vydané na jeho základě, zejména nařízení Komise (ES) č. 35/97, nařízení Komise (ES) č. 2087/2001, rozhodnutí Rady č. 97/602/ES.

Směrnice Rady č. 83/129/EHS ze dne 28. března 1983 o dovážení kůží z určitých tuleních mláďat a výrobků z nich do členských států.

3) Přílohy A - D k nařízení Rady (ES) č. 338/97.

Příloha k nařízení Rady (EHS) č. 348/81.

Přílohy I a II k nařízení Rady (EHS) č. 3254/91.

4) § 48 odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny.

5) Příloha A k nařízení Rady (ES) č. 338/97.

6) Příloha k nařízení Rady (EHS) č. 348/81.

7) Nařízení Rady (EHS) č. 3254/91.

8) Čl. 2 písm. t) nařízení Rady (ES) č. 338/97.

9) Nařízení Rady (ES) č. 338/97. Nařízení Komise (ES) č. 865/2006 ze dne 4. května 2006 o prováděcích pravidlech k nařízení Rady (ES) č. 338/97 o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s těmito druhy.

9a) Například zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, § 46 vyhlášky č. 382/2003 Sb., o veterinárních požadavcích na obchodování se zvířaty a o veterinárních podmínkách jejich dovozu ze třetích zemí.

10) Čl. 8 nařízení Rady (ES) č. 338/97.

11) Kapitola VII a VIII nařízení Komise (ES) č. 865/2006.

11a) Zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

11b) Čl. 12 nařízení Rady (ES) č. 338/97.

12) Čl. 4 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 338/97.

13) Například zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů.

14) Čl. 4 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 338/97.

15) Čl. 5 odst. 1 a 2 nařízení Rady (ES) č. 338/97.

16) Čl. 5 odst. 1 a 3 nařízení Rady (ES) č. 338/97.

17) Čl. 24 nařízení Komise (ES) č. 1808/2001 o prováděcích pravidlech k nařízení Rady (ES) č. 338/97.

18) Čl. 5 odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 338/97.

19) Čl. 4 odst. 3 a 4, čl. 5 odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 338/97.

20) Čl. 9 nařízení Rady (ES) č. 338/97.

20a) § 56 a 5b zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění zákona č. 16/1991 Sb. a zákona č. 218/2004 Sb.

20b) Čl. 8 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 338/97.

20c) Čl. 9 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 338/97.

20d) Kapitola VIII nařízení Komise (ES) č. 865/2006.

21) Čl. 7 odst. 1 písm. b) body ii) a iii) nařízení Rady (ES) č. 338/97.

22) Čl. 7 odst. 1 písm. b) bod ii) a odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 338/97.

22a) Čl. 18 nařízení Komise (ES) č. 865/2006.

- 22b) Čl. 66 odst. 7 nařízení Komise (ES) č. 865/2006.
- 22c) § 22 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon).
- 22d) Čl. 64 odst. 2 a čl. 66 odst. 6 nařízení Komise (ES) č. 865/2006.
- 23) § 13 odst. 4 zákona č. 147/1996 Sb., o rostlinolékařské péči a o změnách některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- 24) Čl. 8 odst. 6 nařízení Komise (ES) č. 1808/2001 ze dne 20. srpna 2001 o podrobných prováděcích pravidlech k nařízení Rady (ES) č. 338/97.
- 25) § 54 zákona č. 114/1992 Sb.
- 26) Čl. 19 odst. 1 bod i) nařízení Rady (ES) č. 338/97.
- 27) Čl. 4 odst. 3 a 4 nařízení Rady (ES) č. 338/97.
- 28) § 78 zákona č. 114/1992 Sb., ve znění zákona č. 289/1995 Sb. a zákona č. 161/1999 Sb.
- 29) Čl. 8 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 229/97.
- 30) § 13 zákona č. 246/1992 Sb.
- 31) Zákon č. 246/1992 Sb.
- 31a) Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.
- Vyhláška č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.
- 32) Zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů.
- 32a) Kapitola XVI nařízení Komise (ES) č. 865/2006.
- 32b) Čl. 51 nařízení Komise (ES) č. 865/2006.
- 32c) Zákon č. 162/2003 Sb., o podmínkách provozování zoologických zahrad a o změně některých zákonů (zákon o zoologických zahradách), ve znění pozdějších předpisů.
- 33) Zákon č. 282/1991 Sb., o České inspekci životního prostředí a její působnosti v ochraně lesa, ve znění pozdějších předpisů.
- 34) Nařízení Rady (ES) č. 338/97 a další předpisy Evropských společenství vydané na jeho základě.
- Nařízení Rady (ES) č. 3254/91 a další předpisy Evropských společenství vydané na jeho základě.
- Nařízení Rady (EHS) č. 348/81 a další předpisy Evropských společenství vydané na jeho základě.
- 35) Čl. 8 odst. 5 nařízení Rady (ES) č. 338/97.
- 37) § 47 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon).
- 37a) Například zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů, nařízení Rady (ES) č. 1/2005 na ochranu zvířat během přepravy a souvisejících činnostech a o změně směrnic 64/432/EHS a 93/119/ES, ve znění nařízení ES č. 1255/97, nařízení Komise (ES) č. 1739/2005, kterým se stanoví veterinární požadavky na přesun cirkusových zvířat mezi členskými státy.
- 38) § 38 zákona č. 147/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- 39) Zákon č. 166/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- Zákon č. 147/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- 42) Čl. 13 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 338/97.
- 43) Čl. 18 nařízení Komise (ES) č. 1808/2001.
- 43a) § 149 správního řádu.
- 44) Čl. 7 nařízení Rady (ES) č. 338/97.
- 45) Zákon č. 388/1991 Sb., o Státním fondu životního prostředí České republiky, ve znění pozdějších předpisů.
- 46) Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.
- 48) § 181f a 181g zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon.
- 49) § 69 zákona č. 140/1961 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- 50) Čl. VIII odst. 4 písm. b) Úmluvy.
- 51) § 7 odst. 1 písm. r) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla).
- 52) Zákon č. 97/1974 Sb., o archivnictví, ve znění pozdějších předpisů.
- 53) Čl. 15 odst. 4 písm. a) nařízení Rady (ES) č. 338/97.
- 54) Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů.

- 54a) Zákon č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- 54b) § 1 zákona č. 133/2000 Sb.
- 54c) Zákon č. 40/1993 Sb., o nabytí a pozbytí státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů.
- 55) Například zákon č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- 56) § 56 zákona č. 114/1992 Sb.
- 57) Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů.
- 58) Čl. 11 odst. 5 nařízení Rady (ES) č. 338/97.
- 58a) Čl. 11 odst. 2 písm. a) nařízení Rady (ES) č. 338/97.
- 59) Zákon č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.
- 60) Zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění zákona č. 120/2001 Sb. a nálezů Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 234/2002 Sb.
- 61) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1007/2009 ze dne 16. září 2009 o obchodování s produkty z tuleňů. Směrnice Rady č. 83/129/EHS.
- 62) Směrnice Rady č. 83/129/EHS.
- 63) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1007/2009 ze dne 16. září 2009 o obchodování s produkty z tuleňů.
- 64) Nařízení Komise (EU) č. 737/2010 ze dne 10. srpna 2010, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1007/2009 o obchodování s produkty z tuleňů.
- 65) Zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů.

395/1992 Sb.

VYHLÁŠKA

ministerstva životního prostředí České republiky

ze dne 11. června 1992,

kteřou se provádějí některá ustanovení zákona České národní rady č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny

Změna: 105/1997 Sb.
Změna: 200/1999 Sb.
Změna: 85/2000 Sb.
Změna: 190/2000 Sb.
Změna: 116/2004 Sb.
Změna: 381/2004 Sb.
Změna: 573/2004 Sb., 574/2004 Sb.
Změna: 452/2005 Sb.
Změna: 175/2006 Sb.
Změna: 425/2006 Sb.
Změna: 96/2007 Sb.
Změna: 141/2007 Sb.
Změna: 267/2007 Sb.
Změna: 60/2008 Sb.
Změna: 75/2008 Sb.
Změna: 30/2009 Sb.
Změna: 262/2009 Sb.
Změna: 189/2010 Sb.
Změna: 17/2011 Sb.
Změna: 393/2012 Sb.
Změna: 189/2013 Sb.

Ministerstvo životního prostředí České republiky stanoví podle § 4 odst. 1 a 2, § 8 odst. 3 a 5, § 24 odst. 2, § 38 odst. 3, § 40 odst. 1, § 42 odst. 2 a 5, § 47 odst. 3, § 48 odst. 3, § 49 odst. 5, § 50 odst. 5, § 60 odst. 4, § 67 odst. 1, § 69 odst. 3, § 81 odst. 5, § 82 odst. 2, § 90 odst. 5, 6 a 7 zákona České národní rady č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění zákonného opatření předsednictva České národní rady č. 347/1992 Sb. (dále jen "zákon"):

Vymezení a hodnocení územního systému ekologické stability krajiny

(k § 4 odst. 1 zákona)

§ 1

Pro účely této vyhlášky se vymezují následující pojmy územního systému ekologické stability krajiny (dále jen "systém ekologické stability")

- a) biocentrum je biotop [§ 3 písm. i) zákona] nebo soubor biotopů; v krajině [§ 3 písm. k) zákona], který svým stavem a velikostí umožňuje trvalou existenci přirozeného či pozměněného, avšak přírodě blízkého ekosystému [§ 3 písm. j) zákona],
- b) biokoridor je území, které neumožňuje rozhodující části organismů trvalou dlouhodobou existenci, avšak umožňuje jejich migraci mezi biocentry a tím vytváří z oddělených biocenter síť.

§ 2

(1) Vymezení místního, regionálního i nadregionálního systému ekologické stability stanoví orgány ochrany přírody v plánu systému ekologické stability.

(2) Plán systému ekologické stability obsahuje

- a) mapový záznam existujících a navržených biocenter a biokoridorů s vyznačením zvláště chráněných částí přírody, a to v měřítku 1:50 000 a větším pro nadregionální a regionální systém ekologické stability a v měřítku 1:10 000 a větším pro místní systém ekologické stability,
- b) tabulkovou a popisnou část charakterizující funkční a prostorové ukazatele, zejména rozmanitost ekosystémů, charakteristiky zvláště chráněných částí přírody, prostorové vazby, nezbytné prostorové údaje (minimální plochy biocenter, maximální délky biokoridorů a jejich minimální nutné šířky) a jejich současný stav,
- c) bližší odůvodnění včetně návrhů rámcových opatření k jeho zachování a zlepšení.

(3) Plán systému ekologické stability je podkladem pro projekty systému ekologické stability podle § 4, provádění pozemkových úprav,¹⁾ pro zpracování územně plánovací dokumentace, pro lesní hospodářské plány²⁾ a pro vodohospodářské a jiné dokumenty ochrany a obnovy krajiny. Zpracování plánu systému ekologické stability provádějí odborně způsobilé osoby.³⁾

§ 3

(1) Orgán ochrany přírody průběžně provádí hodnocení systému ekologické stability (dále jen "hodnocení") z hlediska jeho stabilizační funkce.

(2) Hodnocení obsahuje zejména upřesnění hranic, úroveň biologické diverzity, hodnocení druhové skladby porostů a schopnosti ekosystému odolávat znečištění, erozi či jiné fyzikální nebo chemické zátěži prostředí. Jeho výsledkem je určení, zda systém ekologické stability je vyhovující, tj. přesně vymezený a schopný bez dalších opatření plnit stabilizující funkce v krajině, nebo nevyhovující, tj. vyžadující vymezení či doplnění biocenter a biokoridorů.

§ 4

(1) Projekty k vytváření systému ekologické stability (dále jen "projekty") jsou souborem přírodovědné, technické, ekonomické, organizační a majetkoprávní dokumentace; jsou nezbytným podkladem zejména k provádění pozemkových úprav.

(2) Podkladem pro zpracování projektu je schválená územně plánovací dokumentace⁴⁾ nebo plán systému ekologické stability.

(3) Projekty podle odstavce 1 zajišťují právnické a fyzické osoby uvedené v § 4 odst. 1 zákona. Jejich zpracování provádějí odborně způsobilé osoby. 3)

§ 5

(1) Plán systému ekologické stability a projekt systému ekologické stability schvalují příslušné orgány územního plánování v územně plánovací dokumentaci nebo v územním rozhodnutí.

(2) Před schválením předkládá příslušný orgán ochrany přírody návrh plánu systému ekologické stability nebo zpracovaný projekt systému ekologické stability k posouzení a projednání dotčeným orgánům státní správy a účastníkům řízení.

(3) Pro objektivní posouzení návrhu plánu systému ekologické stability nebo zpracovaného projektu systému ekologické stability si před jeho schválením mohou orgány ochrany přírody zajistit posouzení u odborně způsobilých právnických či fyzických osob.3)

§ 6

(1) Opatřením k vytváření systému ekologické stability se rozumí návrh a realizace dílčích či jednoduchých doplnění systému ekologické stability, zejména místního, které vzhledem k nenáročným technickým, ekonomickým, organizačním a majetkoprávním podmínkám nevyžaduje předchozí zpracování plánu či projektu podle § 4 a 5 (např. doplňková výsadba stávajícího biocentra či biokoridoru, založení nevelkého remízu, výsadba či dosadba liniové zeleně).

(2) Opatření podle odstavce 1 zabezpečují právnické a fyzické osoby uvedené v § 4 odst. 1 zákona.

§ 7

Ochrana významných krajinných prvků

(k § 4 odst. 2 zákona)

(1) Registrace (§ 6 zákona) se provádí zápisem do seznamu významných krajinných prvků. Zápis obsahuje soupis katastrálních území a výčet dotčených parcel s uvedením jejich vlastníků i nájemců, stručnou charakteristiku, doklad o oznámení (§ 6 odst. 1 a 2 zákona), případně o výsledku projednání (§ 6 odst. 3 zákona) či o zrušení registrace (§ 6 odst. 4 zákona) a zakres v mapách přiměřeného měřítko (1:5 000 a většího).

(2) Zrušení registrace významného krajinného prvku sdělí orgán ochrany přírody vlastníkově, případně i nájemci dotčeného pozemku, územně příslušnému stavebnímu úřadu a obci.

§ 8

zrušen

§ 9

Maximální výše a způsob vyměření poplatku za jízdu motorovými vozidly v národních parcích

(k § 24 odst. 2 zákona)

(1) Za jízdu motorovými vozidly na území národního parku může orgán ochrany přírody stanovit poplatek v maximální výši 20 Kčs za jeden den, a jde-li o autobus, v maximální výši 50 Kčs za jeden den. Den, v němž byl zaplacen poplatek za vjezd na území národního parku (§ 24 odst. 1 zákona), již nepodléhá poplatku za jízdu na území národního parku.

(2) Poplatek za jízdu motorovými vozidly na území národního parku lze též vybírat ročním paušálem ve výši maximálně 1000 Kčs za jedno motorové vozidlo, a jde-li o autobus, v maximální výši 3000 Kčs.

(3) Forma poplatku podle odstavců 1 a 2 je na vůli plátce.

(4) Je-li v motorovém vozidle přepravován držitel průkazu ZTP nebo ZTP/P⁶⁾ a je-li toto vozidlo řádně označeno příslušným symbolem,⁷⁾ poplatky stanovené v odstavcích + a 2 se nevyžadují. Od poplatků jsou osvobozeny též autobusové zájezdy organizované pro zdravotně postižené občany za podmínky, že je v autobuse přepravována alespoň polovina takovýchto občanů.

§ 10

zrušen

§ 11

zrušen

§ 12

zrušen

§ 13

zrušen

§ 14

Seznam a stupeň ohrožení zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů

(k § 48 odst. 3 zákona)

(1) Seznam druhů rostlin, které jsou zvláště chráněny, a stupeň jejich ohrožení je uveden v příloze č. II této vyhlášky.

(2) Seznam druhů živočichů, které jsou zvláště chráněny a stupeň jejich ohrožení je uveden v příloze č. III této vyhlášky.

§ 15

Ochrana zvláště chráněných druhů rostlin

(k § 49 odst. 5 zákona)

(1) Základem ochrany zvláště chráněných rostlin je komplexní ochrana jejich stanovišť a bezprostředního okolí, Bezprostředním okolím rostliny se rozumí takový prostor, který vytváří základní podmínky pro její existenci a do něhož nelze zasahovat aniž by rostlina na tento zásah nereagovala.

(2) Za zásahy, při nichž může dojít ke změně hydrologických půdních poměrů, se považuje zejména odvodňování, zavlažování, zásahy do vodotečí, manipulace s výškou hladiny vodních ploch.

(3) Za zásahy do půdního povrchu se považuje veškeré narušování drnu i hrabání steliva v lese.

(4) Za zásahy měnící chemismus prostředí se považuje hnojení organickými i průmyslovými hnojivy a používání jakýchkoli chemických přípravků, pokud nejde o zásah, který zajistí podmínky existence zvláště chráněných druhů rostlin.

(5) Zvláště chráněné druhy rostlin uvedené v příloze č. II této vyhlášky, které jsou označovány jako škůdci,⁹⁾ se nesmějí hubit.

(6) V případě neodvratného zásahu do prostředí či bezprostředního okolí zvláště chráněných druhů rostlin je možno provést přenesení (§ 52 zákona) celých rostlin či jejich částí v kterémkoliv jejich vývojovém stádiu na náhradní stanoviště. K přenesení je nezbytná výjimka z ochrany zvláště chráněného druhu podle § 56 zákona. Toto přenesení musí být písemně dokumentováno.

§ 16

Ochrana zvláště chráněných druhů živočichů

(k § 50 odst. 5 zákona)

(1) Základem ochrany živočichů je komplexní ochrana jejich stanovišť.

(2) Záchranným chovem se rozumí držení většího počtu jedinců zvláště chráněných živočichů za účelem jejich rozmnožování. Záchranný chov lze povolit jen v souladu se záchranným programem (§ 52 zákona) vypracovaným pro příslušný druh. U druhů, které jsou současně zvěří,¹⁰⁾ projedná povolení záchranného chovu orgán ochrany přírody s orgánem státní správy myslivosti. Součástí povolení k záchrannému chovu je stanovení bližších podmínek záchranného chovu, zejména vedení přiměřené evidence a jiných údajů o průběhu chovu.

(3) Chov živočichů v zoologických zahradách je chovem zvláštního určení. Hlavním posláním zoologických zahrad je zajišťování chovů ohrožených druhů živočichů chráněných mezinárodními úmluvami, záchranných chovů zvláště chráněných druhů živočichů, zejména kriticky ohrožených, a dále plnění významných vědecko-výzkumných, výchovných a estetických funkcí. Pro zajišťování záchranných chovů se zoologickým zahradám vydává povolení podle odstavce 2.

(4) Pro zvláště chráněné živočichy neschopné v důsledku zranění nebo jiných okolností samostatné existence v přírodě, lze zřizovat stanice, ve kterých se jim poskytne potřebná péče.

(5) Preparovat zvláště chráněné druhy živočichů (§ 50 odst. 5 zákona) lze pouze na základě výjimky udělené orgánem ochrany přírody podle § 56 zákona. Orgán, který výjimku uděluje, v ní stanoví podmínky a dále rozsah nezbytných údajů včetně údajů o způsobu nabytí a dalšího využití zhotoveného preparátu chráněného živočicha apod. Tyto údaje se vedou formou knihy záznamů evidované a kontrolované orgánem ochrany přírody, který výjimku vydal.

(6) Fotografovat zvláště chráněné druhy živočichů, ruší-li se tím v přirozeném vývoji (§ 50 odst. 2 zákona), lze jen na základě výjimky (§ 56 zákona).

§ 17

Postup při převodu práva hospodaření

(k § 60 odst. 4 zákona)

(1) Žádost příslušného orgánu ochrany přírody o převod práva hospodaření k nemovitosti ve státním vlastnictví podle § 60 odst. 3 zákona musí obsahovat její přesnou identifikaci, termín převodu a jeho zdůvodnění; je-li převod úplatný, musí obsahovat též návrh ceny. Žádost vždy obsahuje zdůvodnění, proč nelze účelu sledovaného ochrannými podmínkami dosáhnout jiným způsobem.

(2) Pokud právnická osoba vyzvaná k převodu práva hospodaření podle odstavce 1 s tímto převodem nesouhlasí, sdělí své stanovisko s podrobným zdůvodněním navrhovateli převodu nejpozději do 30 dnů od obdržení návrhu. V opačném případě uzavře smlouvu o převodu práva hospodaření ke dni uvedenému navrhovatelem.

(3) Nedojde-li k dohodě o některé z náležitostí převodu práva hospodaření podle odstavce 1 s výjimkou ceny, rozhodne na žádost navrhovatele o převodu ministerstvo životního prostředí České republiky po dohodě s příslušným ústředním orgánem státní správy.

(4) Prokázané náklady spojené s vyklizením nemovitostí hradí navrhovatel převodu.

(5) Právo hospodaření, které přejde na orgán ochrany přírody podle odstavců 1 až 4, lze dále převádět jen se souhlasem ministerstva životního prostředí České republiky.

§ 18

Biologické hodnocení

(k § 67 odst. 1 zákona)

(1) Biologické hodnocení (dále jen "hodnocení") je zpráva obsahující zjištění, popis a vyhodnocení současného stavu krajiny a předpokládaných přímých i nepřímých vlivů investorem zamýšleného užívání krajiny z hlediska vlivu na rostliny a živočichy.

(2) Hodnocení se zabývá celým průběhem zamýšleného zásahu, zejména prováděním, užíváním (výstavbou) a odstraněním stavby¹¹⁾ včetně zneškodňování případných odpadů.¹²⁾

(3) Hodnocení obsahuje zejména

a) popis a vyhodnocení biologických prvků krajiny (se zvláštním zřetelem na zvláště chráněné části přírody),

b) charakteristiku zamýšleného zásahu, obsahující především

- základní administrativní údaje,
- technicko-ekonomické údaje,
- předpokládané přímé vlivy na rostliny a živočichy,
- předpokládané nepřímé vlivy na rostliny a živočichy včetně možných rizik,
- popis opatření navržených k prevenci, omezení, vyloučení, případně kompenzaci negativních účinků,
- návrh monitoringu negativních vlivů,
- shrnutí a závěry.

(4) Obsahem hodnocení je i srovnání možných variant zamýšleného zásahu s návrhem optimální varianty.

§ 19

Podmínky poskytování příspěvku a náležitosti dohody

(k § 69 odst. 3 zákona)

(1) Finanční příspěvek podle § 69 odst. 1 zákona lze poskytnout na úhradu

- a) účetně či jinak prokázané újmy na pozemcích zemědělsky či lesnický obhospodařovaných,
- b) věcných, materiálových a osobních výdajů spojených s výkonem prací v zájmu ochrany přírody.

(2) Při poskytování příspěvku podle odstavce 1 písm. a) se vychází zpravidla z údajů účetní evidence o snížení výnosů z těchto pozemků nebo pozemků srovnatelných. Příspěvek lze vyplatit až do celkové výše prokázané újmy vzniklé snížením výnosů.

(3) Materiálové a věcné náklady podle odstavce 1 písm. b), které jsou součástí příspěvku, se prokazují v pořizovací ceně na základě kupních či účetních dokladů (smluv, faktur, pokladních stvrzenek apod.). Osobní výdaje zahrnující odměnu za práci se hradí v dohodnuté částce, která nesmí být vyšší, než je za tyto práce obvyklé. Jiné osobní náklady se hradí jen v prokázané výši a pokud byly předem dohodnuty.

(4) Písemná dohoda o poskytnutí příspěvku vymezuje konkrétní věcné a časové podmínky zajišťující zájmy ochrany přírody, které je povinen příjemce příspěvku dodržet. Výplata příspěvku se provádí po splnění dohodnutých podmínek. Při jejich nesplnění se příspěvek nevyplácí, při částečném splnění podmínek se příspěvek přiměřeně zkrátí. Příspěvek lze poskytnout jednorázově nebo jako opakované plnění po určitou dobu, zpravidla ne delší pěti let. Na příspěvek lze poskytnout zálohu.

§ 20

Organizace, úkoly a předpoklady pro výkon stráže přírody

(k § 81 odst. 5 zákona)

(1) Stráž přírody zajišťuje strážní, kontrolní, informační, výchovné, případně odborné činnosti v rámci území v působnosti orgánu ochrany přírody, který ji jmenoval (případně části tohoto území). Orgán ochrany přírody jmenuje pro území ve své působnosti, z vlastního podnětu, či na návrh organizační jednotky občanského sdružení, splňující podmínky dle § 70 odst. 2 zákona, strážce a zpravodaje (dále jen "členové stráže přírody").

(2) Orgán ochrany přírody vybaví strážce identifikovatelným úředním razítkem, které je strážce povinen vrátit při zániku své funkce. Podrobnosti provedení služebního odznaku, průkazu a úředního razítka jsou uvedeny v příloze č. IV.

(3) K ověření znalosti práv a povinností strážců přírody podle § 81 odst. 3 písm. f) zákona pořádá příslušný orgán ochrany přírody kvalifikační zkoušky. V rámci zkoušek musí uchazeč osvědčit znalost právních předpisů zejména na ochranu přírody a životního prostředí, podrobnější znalost přírody, místopisu a geografie území, v němž má strážní službu vykonávat. Znalost práv a povinností zpravodaje podle § 81 odst. 3 písm. f) zákona ověřuje příslušný orgán ochrany přírody¹³⁾ ústním pohovorem s uchazečem.

(4) Strážní služba je vykonávána podle určení a požadavků příslušného orgánu ochrany přírody. Dobrovolným členům stráže přírody se poskytují náhrady výdajů, které jim v souvislosti s výkonem služby vznikly, za podmínek a ve výši stanovené zvláštními předpisy pro pracovníky.¹⁴⁾ Orgán ochrany přírody vybaví členy stráže přírody pomůckami pro výkon strážní služby (mapové podklady, právní předpisy dotčených chráněných území atd.); může je podle svých možností přiměřeně vybavit terénním oblečením a dalšími pomůckami.

(5) Orgán ochrany přírody dbá na průběžné vzdělávání a doškolování členů stráže. Přezkoušení strážců nařídí po pěti letech od složení příslušné kvalifikační zkoušky a dále každých pět let; může tak učinit v odůvodněných případech i v jiných lhůtách.

(6) Člen stráže přírody může ve výjimečném případě vykonávat strážní službu na území v působnosti dvou či více sousedících orgánů ochrany přírody či jejich částí. Pro tento výkon postačí splnění podmínek uvedených v § 81 odst. 3 zákona, případně složení kvalifikační zkoušky strážce, jen u jednoho z nich; ostatní příslušné orgány ochrany přírody tuto skutečnost členovi stráže přírody vyznačí do průkazu.

§ 21

Zavedení a užívání stejnokroje a označení pracovníků ochrany přírody

(k § 82 odst. 2 zákona)

(1) Stejnokroj je šedozelené barvy, jednotného střihu, s tmavohnědými výložkami na klopách límce saka, rovněž vázanka je hnědé barvy.

(2) Stejnokroj může přidělit pracovníkům orgán, k němuž jsou v pracovním poměru.

(3) Odpadnou-li podmínky pro přidělení stejnokroje, je pracovník povinen vrátit přidělený stejnokroj, jeho součástí a označení.

(4) Označení sestává ze služebního odznaku a služebního označení:

a) služební odznak je oválného tvaru, zelené barvy, s velkým státním znakem České republiky a nápisem "Ochrana přírody a krajiny České republiky"; nosí se na levé náprsní kapse saka nebo bundokošile;

b) pracovníci správ národních parků a chráněných krajinných oblastí nosí na levém rukávu saka nebo bundokošile služební označení - tkaný odznak národního parku či chráněné krajinné oblasti.

§ 22

Kategorizace zvláště chráněných území

(k § 90 odst. 5, 6 a 7 zákona)

(1) Převedení státních přírodních rezervací, chráněných nalezišť, chráněných parků a zahrad, chráněných studijních ploch¹⁵⁾, chráněných přírodních výtvorů i chráněných přírodních památek¹⁶⁾ do kategorií národní přírodní rezervace, národní přírodní památka a přírodní rezervace tvoří přílohu č. V této vyhlášky.

(2) Státní přírodní rezervace, chráněná naleziště, chráněné parky a zahrady, chráněné studijní plochy, chráněné přírodní výtvoří a chráněné přírodní památky, které nejsou zařazeny do některé z kategorií uvedených v příloze č. V, jsou nadále chráněny v kategorii přírodní památka.

§ 23

Zrušovací ustanovení

Zrušují se:

1. Vyhláška ministerstva školství a kultury č. 54/1958 Ú.l., kterou se určují chráněné druhy rostlin a podmínky jejich ochrany.
2. Vyhláška ministerstva školství a kultury č. 80/1965 Sb., o ochraně volně žijících živočichů.

§ 24

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Dejmal v.r.

**Příl.I
zrušena**

Příl.II

Seznam zvláště chráněných druhů rostlin

1.

Za druhy kriticky ohrožené se prohlašují

Rostliny cévnaté:

bahenka psárkovitá	- Heleochloa alopecuroides
bahenka šášinovitá	- Heleochloa schoenoides
bařička přímořská	- Triglochin maritimum
bažanka vejčitá	- Mercurialis ovata
bělolist žlutavý	- Filago lutescens
bika klasnatá	- Luzula spicata
blatnice bahenní	- Scheuchzeria palustris
bledule letní	- Leucocojum aestivum
bradáček srdčitý	- Listera cordata
bublinatka běložlutá	- Utricularia ochroleuca
bublinatka obecná	- Utricularia vulgaris
bublinatka vícekvětá	- Utricularia bremii
bytel rozprostřený	- Kochia prostrata
cídívka (přeslička) peřestá	- Hippochaete variegata
čilimník bílý	- Chamaecytisus albus
devaterníček skalní	- Rhodax rupifragus
devaterník velkokvětý pravý	- Helianthemum grandiflorum subsp. grandiflorum
divizna ozdobná	- Verbascum speciosum
drobnokvět pobřežní	- Corrigiola litoralis
hadí mord maloúborný	- Scorzonera parviflora
hadinec nachový	- Echium russicum
hladýš andělikový	- Laserpitium archangelica
hlízovec Loeselův	- Liparis loeselii
hnědenec zvrhlý	- Limodorum abortivum

hořec tečkovaný	- <i>Gentiana punctata</i>
hořeček český	- <i>Gentianella bohemica</i>
hořeček drsný	- <i>Gentianella aspera</i>
hořeček ladní	- <i>Gentianella campestris</i>
hořepník jarní	- <i>Calathiana verna</i>
hrachor bahenní	- <i>Lathyrus palustris</i>
hrachor hrachovitý	- <i>Lathyrus pisiformis</i>
hrachor panonský	- <i>Lathyrus pannonicus</i>
hrotnosemenka bílá	- <i>Rhynchospora alba</i>
hrotnosemenka hnědá	- <i>Rhynchospora fusca</i>
hruštička prostřední	- <i>Pyrola media</i>
huseník luční	- <i>Arabis nemorensis</i>
huseník sudetský	- <i>Arabis sudetica</i>
hvězdnice alpská	- <i>Aster alpinus</i>
hvězdníčka panonská	- <i>Tripolium pannonicum</i>
hvozdík kartouzek sudetský	- <i>Dianthus carthusianorum</i> subsp. <i>sudeticus</i>
hvozdík moravský	- <i>Dianthus moravicus</i>
hvozdík písečný	- <i>Dianthus arenarius</i>
chlupáček velkoubořný	- <i>Pilosella macrantha</i>
chrastavec rolní	- <i>Knautia arvensis</i> subsp. <i>pseudolongifolia</i>
krkonošský	- <i>Cyanus mollis</i>
chrpa měkká	- <i>Phyllitis scolopendrium</i>
jazyk jelení	- <i>Himantoglossum adriaticum</i>
jazyček jadranský	- <i>Sorbus sudetica</i>
ječáb krkonošský	- <i>Hieracium villosum</i>
jestřábník huňatý	- <i>Plantago atrata</i>
jitrocel černavý	- <i>Plantago martima</i>
jitrocel přímořský	- <i>Geranium lucidum</i>
kakost lesklý	- <i>Erythronium dens-canis</i>
kandík psí zub	- <i>Dryopteris cristata</i>
kaprad' hřeбенitá	- <i>Polystichum lonchitis</i>
kapradina hrálovitá	- <i>Crambe tetaria</i>
katrán tatarský	- <i>Stipa borysthenica</i>
kavyl písečný	- <i>Stipa glabrata</i>
kavyl olýsalý	- <i>Tofieldia calyculata</i>
kohátka kališkatá	- <i>Spergula pentandra</i>
kolenec pětimužný	- <i>Pulsatilla vernalis</i>
koniklec jarní	- <i>Pulsatilla patens</i>
koniklec otevřený	- <i>Alchemilla fissa</i>
kontryhel rezeklaný	- <i>Hedysarum hedysaroides</i>
kopyšník tmavý	- <i>Iris humilis</i>
kosatec skalní	- <i>Festuca amethystina</i>
kostřava ametystová	- <i>Festuca drymeia</i>
kostřava horská	- <i>Trapa natans</i>
kotvice plovoucí	- <i>Astragalus arenarius</i>
kozinec písečný	- <i>Scrophularia vernalis</i>
krtičník jarní	- <i>Cortusa matthioli</i>
kruhatka Matthiolova	- <i>Epipactis leptochila</i>
kruštík ostrokvětý	- <i>Minuartia gerardii</i>
kuřička Gerardova	- <i>Minuartia verna</i>
kuřička jarní	- <i>Spergularia maritima</i>
kuřinka obroubená	- <i>Spergularia salina</i>
kuřinka solná	- <i>Veratrum nigrum</i>
kýchavice černá	- <i>Ceterach officinarum</i>
kyvor lékařský	- <i>Batrachium rionii</i>
lakušník plihý	- <i>Batrachium baudotii</i>
lakušník trojdílný	- <i>Linum hirsutum</i>
len chlupatý	- <i>Poa alpina</i>
lipnice alpská	- <i>Poa riphaera</i>
lipnice jesenická	- <i>Thesium ebracteatum</i>
lněnka bezlistenná	- <i>Thesium dollineri</i>
lněnka rolní	- <i>Thesium rostratum</i>
lněnka zobánkatá	- <i>Daphne cneorum</i>
lýkovec vonný	- <i>Viola kitaibeliana</i>
maceška nejmenší	- <i>Eryngium planum</i>
máčka plocholístá	- <i>Amygdalus nana</i>
mandloň nízká	- <i>Cladium mariscus</i>
mařice pilovitá	- <i>Tillaea aquatica</i>
masnice vodní	- <i>Thymus carpaticus</i>
mateřídouška karpatská	- <i>Oristecum palustre</i>
matizna bahenní	- <i>Gladiolus palustris</i>
mečík bahenní	- <i>Malaxis monophyllos</i>
měkčilka jednodlistá	- <i>Hammarbya paludosa</i>
měkkyně bahenní	- <i>Potentilla crantzii</i>
mochna Crantzova	- <i>Potentilla micrantha</i>
mochna drobnokvětá	- <i>Potentilla sterilis</i>
mochna jahodníkovekvětá	

mochna rozkladitá	- <i>Potentilla patula</i>
muk (jeřáb) český	- <i>Sorbus bohemica</i>
nehtovec přeslenitý	- <i>Illecebrum verticillatum</i>
nepukalka plovoucí	- <i>Salvinia natans</i>
odemka vodní	- <i>Catabrosa aquatica</i>
ostřice bílá	- <i>Carex alba</i>
ostřice Buxbaumova	- <i>Carex buxbaumii</i>
ostřice ječmenovitá	- <i>Carex hordeistichos</i>
ostřice pochvatá	- <i>Carex vaginata</i>
ostřice pozdní krkonošská	- <i>Carex serotina</i> subsp. <i>pseudoscandinavica</i>
ostřice skalní	- <i>Carex rupestris</i>
ostřice tmavá	- <i>Carex atrata</i>
ostřice vláskovitá	- <i>Carex capillaris</i>
ovsíř stepní	- <i>Helictotrichon desertorum</i>
pampeliška besarabská	- <i>Taraxacum bessarabicum</i>
pampeliška pozdní	- <i>Taraxacum serotinum</i>
pěchava slatinná	- <i>Sesleria uliginosa</i>
pelyněk Pančičův	- <i>Artemisia pancicii</i>
pětiprstka obecná	- <i>Gymnadenia conopsea</i>
hustokvětá	subsp. <i>densiflora</i>
pcháč žlutoostenný	- <i>Cirsium brachycephalum</i>
pískavice provensálská	- <i>Trigonella monspeliaca</i>
plamének celolistý	- <i>Clematis integrifolia</i>
plavín štítnatý	- <i>Namphoides peltata</i>
plavuník trojklasý	- <i>Diphasiastrum tristachyum</i>
plevnatec lesostepní	- <i>Danthonia alpina</i>
ploštičník evropský	- <i>Cimicifuga europaea</i>
pobřežnice jednokvětá	- <i>Litorella uniflora</i>
podmrška hadcová	- <i>Notholaena marantae</i>
pochybek severní	- <i>Androsace septentrionalis</i>
polej obecná	- <i>Pulegium vulgare</i>
pomněnka úzkolistá	- <i>Myosotis stenophylla</i>
popelivka sibiřská	- <i>Ligularia sibirica</i>
potočnice malolistá	- <i>Nasturtium microphyllum</i>
prasetník lysý	- <i>Hypochoeris glabra</i>
prorostlík prutnatý	- <i>Bupleurum affine</i>
prorostlík nejtenčí	- <i>Bupleurum tenuissimum</i>
prstnatec plamatý	- <i>Dactylorhiza maculata</i>
prstnatec Traunsteinerův	- <i>Dactylorhiza traunsteineri</i>
prustka obecná	- <i>Hippuris vulgaris</i>
prýšec lesklý	- <i>Tithymalus lucidus</i>
prýšec vrbohlisý	- <i>Tithymalus salicifolius</i>
psineček alpský	- <i>Agrostis alpina</i>
puchýřník sudetský	- <i>Cystopteris sudetica</i>
pupavík pampeliškový	- <i>Colobium taraxacoides</i>
puštička rozprostřená	- <i>Lundernia procumbens</i>
razitka smrdutá	- <i>Aposeris foetida</i>
rdest dlouholistý	- <i>Potamogeton praelongus</i>
rdest hrotitý	- <i>Potamogeton friestii</i>
rdestice hustolistá	- <i>Groenlandia densa</i>
rohohlavec rovnorohý	- <i>Ceratocephala testiculata</i>
rosnatka anglická	- <i>Drosera anglica</i>
rosnatka prostřední	- <i>Drosera intermedia</i>
roschodnice růžová	- <i>Rhodiola rosea</i>
roschodník pýřitý	- <i>Sedum villosum</i>
rozrazil chudobkovitý	- <i>Veronica bellidioides</i>
rozrazil slanistný	- <i>Veronica scardica</i>
rožec hadcový	- <i>Cerastium alsinifolium</i>
rožec Tenoreův	- <i>Cerastium tenoreanum</i>
ruměnice písečná	- <i>Onosma arenarium</i>
rýt velkokališní	- <i>Reseda phyteuma</i>
řečanečka menší	- <i>Caulinia mimor</i>
řeřišnice malokvětá	- <i>Cardamine parviflora</i>
řeřišnice Opizova	- <i>Cardamine opizii</i>
řeřišnice rýtolistá	- <i>Cardamine resedifolia</i>
řeřišničník skalní	- <i>Cardaminopsis petraea</i>
sinokvět chrpovitý	- <i>Jurinea cyanoides</i>
sítina hlavatá	- <i>Juncus capitatus</i>
sítina rybníční	- <i>Juncus tengeia</i>
sítina kulatoplodá	- <i>Juncus sphaerocarpus</i>
sítina slatinná	- <i>Juncus subnodulosus</i>
sítina tmavá	- <i>Juncus atratus</i>
sivěnka přímořská	- <i>Glaux maritima</i>
skalnatka (písečnice)	- <i>Czernohorskya grandiflora</i>
velkokvětá	
sklenobýl bezlistý	- <i>Epipogium aphyllum</i>
skrytěnka bodlinatá	- <i>Crypsis aculeata</i>

sleziník černý	- <i>Asplenium adianthumnigrum</i>
sleziník klamný	- <i>Asplenium adulterinum</i>
smlodník kmínolistý	- <i>Peucedanum carvifolia</i>
smrkovník plazivý	- <i>Goodyera repens</i>
snědovka kulatoplodá	- <i>Loncomelos sphaerocarpus</i>
solenka Valerandova	- <i>Samolus valerandii</i>
solnička panonská	- <i>Suaeda pannonica</i>
srpovník karbinocolistý	- <i>Klasea lycopifolia</i>
starček bažinný	- <i>Senecio paludosus</i>
starček skalní	- <i>Senecio rupestris</i>
starček zlatý	- <i>Senecio doria</i>
stařinec (starček)	- <i>Tephrosieris longifolia</i>
dlouholistý	
stařinec (starček) oranžový	- <i>Tephrosieris aurantiaca</i>
stulík malý	- <i>Nuphar pumila</i>
suchopýr štíhlý	- <i>Eriophorum gracile</i>
světlík slovenský	- <i>Euphrasia slovaca</i>
svízel sudetský	- <i>Galium sudeticum</i>
svízelka piemontská	- <i>Cruciata pedemontana</i>
šabřina tatarská	- <i>Conioselinum tataricum</i>
šalvěj vlnatá	- <i>Salvia aethiopsis</i>
šášina načernalá	- <i>Schoenus negricans</i>
šášina rezavá	- <i>Schoenus ferrugineus</i>
šídlatka jezerní	- <i>Isoetes lacustris</i>
šídlatka ostnovýtrusá	- <i>Isoetes tenella</i>
škarda panonská	- <i>Crepis pannonica</i>
škarda sibiřská	- <i>Crepis sibirica</i>
švihlík krutiklas	- <i>Spiranthes spiralis</i>
tímoj trojlaločný	- <i>Laser trilobum</i>
tomkovice plazivá	- <i>Hierochloa repens</i>
tořič čmelákovitý	- <i>Ophrys holosericea</i>
tořič muchonosný	- <i>Ophrys insectifera</i>
tořič včelonosný	- <i>Ophrys apifera</i>
tořiček jednohlízný	- <i>Herminium monorchis</i>
trojřadka Micheliiova	- <i>Dichostylis micheliana</i>
třtina nachová	- <i>Calamagrostis purpurea</i>
třtina tuhá	- <i>Calamagrostis stricta</i>
tučnice česká	- <i>Pinguicula bohemica</i>
tuřice (ostřice) dvoudomá	- <i>Vignea dioica</i>
tuřice (ostřice)	- <i>Vignea chordorrhiza</i>
šlahounovitá	
tuřice (ostřice) úzkolistá	- <i>Vignea stenophylla</i>
úložník (rozrazil) pochybný	- <i>Pseudolysimachion spurium</i>
úpor přeslenitý	- <i>Elatine alsinastrum</i>
včelník rakouský	- <i>Dracocephalum austriacum</i>
vikev horomilná	- <i>Vicia oreophila</i>
violka bílá	- <i>Viola alba</i>
violka vyšší	- <i>Viola elatior</i>
vítod douškolistý	- <i>Polygala serpyllifolia</i>
volovec vrbolistý	- <i>Bupthalmum salicifolium</i>
vranečkovec švýcarský	- <i>Lycopodioides helveticum</i>
vratička heřmánkolistá	- <i>Botrychium matricariifolium</i>
vratičkovec mnohoklaný	- <i>Sceptridium multifidum</i>
vrba borůvkovitá	- <i>Salix myrtilloides</i>
vrba bylinná	- <i>Salix herbacea</i>
vrba černající	- <i>Salix myrsinifolia</i>
vrba dvoubarvá	- <i>Salix bicolor</i>
vrba laponská	- <i>Salix lapponum</i>
vstavač řídkokvětý	- <i>Orchis laxiflora</i>
vstavač trojzubý	- <i>Orchis tridentata</i>
všivec krkonošský	- <i>Pedicularis sudetica</i>
všivec statný	- <i>Pedicularis exaltata</i>
všivec žezlovitý	- <i>Pedicularis sceptrum-carolinum</i>
zapalička veliká	- <i>Tordylium maximum</i>
zdrojovka prameništní	- <i>Montia fontana</i>
zeměžluč přímořská	- <i>Centaurium litorale</i>
zevar úzkolistý	- <i>Sparganium angustifolium</i>
zimozelen okolkatý	- <i>Chimaphila umbellata</i>
zvonek český jesenický	- <i>Campanula bohemica</i>
	subsp. <i>gelida</i>
zvonek sudetský	- <i>Campanula sudetica</i>
zvonovec liliiolistý	- <i>Adenophora liliifolia</i>
židovník německý	- <i>Myricaria germanica</i>
žluťucha jednoduchá	- <i>Thalictrum simplex</i>

Houby:

bolinka černoohnědá	- Camarops tubulina
čirůvka hnědočervenavá	- Tricholoma inodermeum
čirůvka Josserandova	- Dermoloma josserandii
hlívička jedlová	- Hohenbuehelia abietinum
hlívovec ostnovýtrusný	- Rhodotus palmatus
hřib Fechtnerův	- Boletus fechtneri
hřib královský	- Boletus regius
hřib moravský	- Boletus (Xerocomus) moravicus
holubinka blatácká	- Rusula helodes
hvězdovka Pouzarova	- Geastrum pouzarii
káčovka ploská	- Bisocogniauxia simplicitor
kuřinec subarktický	- Ramariopsis subarctica
květka písečná	- Montagnea arenaria
lanýž letní	- Tuber aestivum
lošáček statný	- Phellodon confluens
muchomůrka císařka	- Amanita caesarea
muchomůrka Vittadiniho	- Amanita vittadinii
náramkovitka žlutozelená	- Floccularia straminea
plstnatec různotvarý	- Spongipellis fractipes
polnička stepní	- Agrocybe stepposa
rudoušek tmavý	- Rhodocybe obscura
slizečka chlupatá	- Xerula melanotricha
šamonie modrající	- Chamonixia caespitosa
špička stepní	- Marasmiellus carneopallidus
ucháčkovec šumavský	- Pseudorhizina sphaeospora
václavka bažinná	- Armillaria ectypa
vláknice zašpičatělá	- Inocybe acutella

2.

Za druhy silně ohrožené se prohlašují

Rostliny cévnaté:

aldrovanda měchýřkatá	- Aldrovanda vesiculosa
bahnečka chodkvětá	- Eleocharis quinqueflora
bazanovec kytkokvětý	- Naumburgia thyrsoflora
běloprstka horská	- Leucorchis albida
bříza zakrslá	- Betula nana
bublinatka prostřední	- Utricularia intermedia
cidivka (přeslička)	- Hippochaeta hyemalis
přezimující	
česnek hranatý	- Allium angulosum
česnek tuhý	- Allium strictum
čičorka pochvatá	- Coronilla vaginalis
devaterka rozprostřená	- Fumana procumbens
dvouřadec pozdní	- Cleistogenes serotina
hladýš pruský	- Laserpitium pruthenicum
hlavinka horská	- Trunsteinera globosa
hořec šumavský	- Gentiana pannonica
hořeček nahořklý	- Gentianella amarella
hořeček žlutavý	- Gentianella lutescens
hořepník luční	- Pneumonanthe vulgaris
hrachor různolistý	- Lathyrus heterophyllus
hvězdoš podzemní	- Callitriche harmaphroditica
hvozdík Lumnitzerův	- Dianthus lumnitzeri
hvozdík kartouzek	- Dianthus carthusianorum
úzkolistý	subsp. capillifrons
hvozdík pyšný	- Dianthus superbus
hvozdík sivý	- Dianthus gratianopolitanus
chrpa horská	- Cyanus montanus
chudina zední	- Draba muralis
jalovec obecný nízký	- Juniperus communis subsp. alpina
jednokvitek velekvětý	- Moneses uniflora
jestřábník alpský	- Hieracium alpinum
jinořadec kadeřavý	- Cryptogramma crispa
kapradina plevinatá	- Polystichum braunii
kapradina skalní	- Woodsia ilvensis
kavyl chlupatý	- Stipa dasyphylla
kavyl sličný	- Stipa pulcherrima
kavyl Smirnovův	- Stipa smirnovii
kavyl tenkolistý	- Stipa tirsia
koniklec luční	- Pulsatilla pratensis
koniklec velkokvětý	- Pulsatilla grandis

konitrud lékářský	- <i>Gratiola officinalis</i>
korállice trojklanná	- <i>Corallorhiza trifida</i>
kosatec bezlistý	- <i>Iris aphylla</i>
kosatec nízký	- <i>Iris pumila</i>
kosatec pestrý	- <i>Iris variegata</i>
kosatec sibiřský	- <i>Iris sibirica</i>
kosatec trávovitý	- <i>Iris graminea</i>
kostřava peřestá	- <i>Festuca versicolor</i>
kozinec bezlodyžný	- <i>Astragalus excapus</i>
kozinec rakouský	- <i>Astragalus austriacus</i>
kropenáč vytrvalý	- <i>Swertia perennis</i>
kruštík bahenní	- <i>Epipactis palustris</i>
kruštík drobnolistý	- <i>Epipactis microphylla</i>
kruštík polabský	- <i>Epipactis albensis</i>
kruštík růžkatý	- <i>Epipactis muelleri</i>
křivatec český	- <i>Gagea bohémica</i>
kuřička hadcová	- <i>Minuartia smejkalii</i>
ladoňka dvoulistá	- <i>Scilla bifolia</i>
leknín bělostný	- <i>Nymphaea candida</i>
leknín bílý	- <i>Nymphaea alba</i>
lilie cibulkonosná	- <i>Lilium bulbiferum</i>
lipnice plihá	- <i>Poa laxa</i>
lomikámen latnatý	- <i>Saxifraga paniculata</i>
lomikámen růžicovitý	- <i>Saxifraga decipiens</i>
lomikámen trojprstý	- <i>Saxifraga tridactylites</i>
lomikámen vstřícnolistý	- <i>Saxifraga oppositifolia</i>
mečík obecný	- <i>Gladiolus imbricatus</i>
medvědice lékářská	- <i>Arctostaphylos uva-ursi</i>
okrotice červená	- <i>Cephalanthera rubra</i>
oman německý	- <i>Inula germanica</i>
oměj jedhoy	- <i>Aconitum anthora</i>
oměj tuhý	- <i>Aconitum firmum</i>
ostružiník moruška	- <i>Rubus chamaemorus</i>
ostřice černoklasá	- <i>Carex melanostachay</i>
ostřice chudá	- <i>Carex paupercula</i>
ostřice lemovaná	- <i>Carex hostiana</i>
ostřice mokřadní	- <i>Carex limosa</i>
ostřice plstnatoplodá	- <i>Carex lasiocarpa</i>
ostřice ptačí nožka	- <i>Carex ornithopoda</i>
ostřice šupinoplodá	- <i>Carex lepidocarpa</i>
ostřice žitná	- <i>Carex secalina</i>
ožanka čpavá	- <i>Teucrium scordium</i>
ožanka horská	- <i>Teucrium montanum</i>
plavuník alpský	- <i>Diphasiastrum alpinum</i>
plavuník Isslerův	- <i>Diphasiastrum issleri</i>
plavuňka zaplavovaná	- <i>Lycopodiella inundata</i>
potočnice lékářská	- <i>Nasturtium officinale</i>
prstnatec bezový	- <i>Dactylorhiza sambucina</i>
prstnatec pleťový	- <i>Dactylorhiza incarnata</i>
prvosienka nejmenší	- <i>Primula minima</i>
pryšec bahenní	- <i>Tithymalus palustris</i>
pryšec hranatý	- <i>Tithymalus angulatus</i>
pryskyřník ilyrský	- <i>Ranunculus illyricus</i>
pryskyřník veliký	- <i>Ranunculus lingua</i>
puchýřka útlá	- <i>Coelanthus subtilis</i>
rdest alpský	- <i>Potamogeton alpinus</i>
rosnatka okrouhlolistá	- <i>Drosera rotundifolia</i>
rudohlávek jehlancovitý	- <i>Anacamptis pyramidalis</i>
růžkatec potopený	- <i>Ceratophyllum submersum</i>
řezan pilolistý	- <i>Stratiotes aloides</i>
sesel pestrý	- <i>Seseli varium</i>
sinokvět měkký	- <i>Jurinea mollis</i>
sítina slanisková	- <i>Juncus gerardii</i>
sleziník hadcový	- <i>Asplenium cuneifolium</i>
smil písečný	- <i>Helichrysum arenarium</i>
starček poříční	- <i>Senecio fluviatilis</i>
starček roketolistý	- <i>Senecio erucifolius</i>
stařinec (starček) celolistý	- <i>Tephrosieris integrifolia</i>
stračka vyvýšená	- <i>Delphinium elatum</i>
střevíčník pantoflíček	- <i>Cypripedium calceolus</i>
suchopýrek alpský	- <i>Baeothryon (Trichophorum) alpinum</i>
šafrán bělokvětý	- <i>Crocus albiflorus</i>
šafrán karpatský	- <i>Crocus heuffelianus</i>
šater latnatý	- <i>Gypsophila paniculata</i>
šater svzčítý	- <i>Gypsophila fastigiata</i>
šicha černá	- <i>Empetrum nigrum</i>
šišák hrálolistý	- <i>Scutellaria hastifolia</i>

tis červený	- <i>Taxus baccata</i>
topolovka bledá	- <i>Alcea biennis</i>
třezalka sličná	- <i>Hypericum elegans</i>
třtina pestrá	- <i>Calamagrostis varia</i>
třtina pobřežní	- <i>Calamagrostis pseudophragmites</i>
tučnice obecná	- <i>Pinguicula vulgaris</i>
úrazník uzlovitý	- <i>Sagina nodosa</i>
vemeniček zelený	- <i>Coeloglossum viride</i>
větrnice (sasanka)	- <i>Anemonastrum narcissiflorum</i>
narcisokvětá	
violka nízká	- <i>Viola pumila</i>
violka obojaká	- <i>Viola ambigua</i>
violka slatinná	- <i>Viola stagnina</i>
violka žlutá	- <i>Viola lutea</i>
vláskatec tajemný	- <i>Trichomanes speciosum</i>
vranaček brvitý	- <i>Selaginella selaginoides</i>
vrba velkolistá	- <i>Salix appendiculata</i>
vstavač bledý	- <i>Orchis pallens</i>
vstavač mužský	- <i>Orchis mascula</i>
vstavač nachový	- <i>Orchis purpurea</i>
vstavač obecný	- <i>Orchis morio</i>
vstavač osmahlý	- <i>Orchis ustulata</i>
vstavač vojenský	- <i>Orchis militaris</i>
všivec bahenní	- <i>Pedicularis palustris</i>
všivec mokřadní	- <i>Pedicularis sylvatica</i>
záraza sítnatá	- <i>Orobanche reticulata</i>
zběhovce jehlancovitý	- <i>Ajuga pyramidalis</i>
zdrojovka pobřežní	- <i>Montia hallii</i>
zevar nejmenší	- <i>Sparganium minimum</i>
zvonečník hlavatý	- <i>Phyteuma orbiculare</i>
zvonek český	- <i>Campanula bohemica</i>
zvonek hadincovitý	- <i>Campanula cervicaria</i>
zvonek vousatý	- <i>Campanula barbata</i>
žabníček vzplývavý	- <i>Luronium natans</i>
žluťucha slatinná	- <i>Thalictrum flavum</i>

Houby:

kalichovka luční	- <i>Omphalina discorosea</i>
klouzek žlutavý	- <i>Suillus flavidus</i>
kukmák dřevní	- <i>Volvariella caesiointincta</i>
mozkovka rosolovitá	- <i>Ascotremella faginea</i>
modralka laponská	- <i>Amylocystis lapponica</i>
ouško citronové	- <i>Otidea concinna</i>
pavučinec nancyský	- <i>Cortinarius nanceinensis</i>
pazoubek zelený	- <i>Microglossum viride</i>
plžatka smrková	- <i>Hygrophorus piceae</i>
strmělka suchomilná	- <i>Clitocybe barbulatum</i>
ušíčko jedlové	- <i>Pseudoplectania vogesiaca</i>
voskovka cihlová	- <i>Hygrocybe sciophana</i>
zvonovka Babingtonova	- <i>Entoloma babingtonii</i>

3.

Za druhy ohrožené se prohlašují

Rostliny cévnaté:

aron plamatý	- <i>Arum maculatum</i>
bělozářka liliovitá	- <i>Anthericum liliago</i>
bledule jarní	- <i>Leucojum vernum</i>
brambořík nachový	- <i>Cyclamen purpurascens</i>
cídivka (přeslička)	- <i>Hippochaeta ramosissima</i>
větevnatá	
černýš český	- <i>Melampyrum bohemicum</i>
česnek hadí	- <i>Allium victorialis</i>
divizna brunátná	- <i>Verbascum phoeniceum</i>
dřín obecný	- <i>Cornus mas</i>
dřípatka horská	- <i>Soldanella montana</i>
dub pýřitý (šípák)	- <i>Quercus pubescens</i>
dvojštítek měnlivý	- <i>Biscutella varia</i>
ďáblík bahenní	- <i>Calla palustris</i>
hadí mord nachový	- <i>Scorzonera purpurea</i>

hadilka obecná	- <i>Ophioglossum vulgatum</i>
hlaváček jarní	- <i>Adonanthe vernalis</i>
hořepník tolitovitý	- <i>Pneumonanthe asclepiadea</i>
hvězdice chlumní	- <i>Aster amellus</i>
hvozdík křovištní	- <i>Dianthus seguieri</i>
chrpa chlumní	- <i>Cyanus triumfettii</i>
kamzičnick rakouský	- <i>Doronicum austriacum</i>
kapradiník bažinný	- <i>Thelypteris palustris</i>
kavyl Ivanův	- <i>Stipa joannis</i>
klikva bahenní	- <i>Oxycoccus palustris</i>
koniklec bílý	- <i>Pulsatilla scherfelii</i>
koprničec bezobalný	- <i>Mutellina purpurea</i>
koprník štětínolistý	- <i>Meum athamanticum</i>
kostival český	- <i>Symphytum bohemicum</i>
koulenka vyšší	- <i>Globularia punctata</i>
kozinec dánský	- <i>Astragalus danicus</i>
kozinec vičencovitý	- <i>Astragalus onobrychis</i>
kručinečka křídlatá	- <i>Genistella sagittalis</i>
kruštík modrofialový	- <i>Epipactis purpurata</i>
kruštík tmavočervený	- <i>Epipactis atrorubens</i>
kyhanka sivolistá	- <i>Andromeda polifolia</i>
kýchavice bílá	- <i>Veratrum album</i>
len tenkolistý	- <i>Linum tenuifolium</i>
len žlutý	- <i>Linum flavum</i>
lilie zlatohlávek	- <i>Lilium martagon</i>
lomikámen cibulkatý	- <i>Saxifraga bulbifera</i>
medovník velkokvětý	- <i>Melittis melissophyllum</i>
měsíčnice vytrvalá	- <i>Lunaria rediviva</i>
modravec tenkokvětý	- <i>Leopoldia tenuiflora</i>
mochna chlumní	- <i>Potentilla collina</i>
středočeská	subsp. <i>lindackeri</i>
mochna skalní	- <i>Potentilla rupestris</i>
mochna zlatokvětá	- <i>Potentilla parviflora</i>
duryňská	subsp. <i>thuringiaca</i>
okrotice bílá	- <i>Cephalanthera damasonium</i>
okrotice dlouholistá	- <i>Cephalanthera longifolia</i>
oman oko Kristovo	- <i>Inula oculus-christi</i>
oměj pestrý	- <i>Aconitum variegatum</i>
oměj šalamounek	- <i>Aconitum callibotryon</i>
oměj vlčí	- <i>Aconitum vulparia</i>
ostřice tlapkatá	- <i>Carex pediformis</i>
pampeliška bahenní	- <i>Taraxacum palustre</i>
pérovník pštrosí	- <i>Matteucca struthiopteris</i>
pětiprstka žežulník	- <i>Gymnadenia conopsea</i>
plamének přímý	- <i>Clematis recta</i>
plavuň pučivá	- <i>Lycopodium annotinum</i>
plavuník Zeilerův	- <i>diphasiastrum zeileri</i>
plavuník zploštělý	- <i>Diphasiastrum complanatum</i>
pleška stopkatá	- <i>Calycocorsus stipitatus</i>
prha chlumní	- <i>Arnica montana</i>
prostřelenc (hořec) křížatý	- <i>Tretorhiza cruciata</i>
prstnatec májový	- <i>Dactylorhiza majalis</i>
prstnatec listenatý	- <i>Dactylorhiza lonegebracteata</i>
pryšec huňatý	- <i>Tithymalus villosus</i>
pupečník obecný	- <i>Hydrocotyle vulgaris</i>
rojovník bahenní	- <i>Ledum palustre</i>
sasankovka (sasanka) lesní	- <i>Anemone sylvestris</i>
sněženka předjarní	- <i>Galanthus nivalis</i>
šicha obojaká	- <i>Empetrum hermaphroditum</i>
tařice skalní	- <i>Aurinia saxatilis</i>
tolije bahenní	- <i>Parnassia palustris</i>
trávníčka obecná hadcová	- <i>Armeria vulgaris</i> subsp. <i>serpentini</i>
třemdava bílá	- <i>Dictamnus albus</i>
tuřice (ostřice) blešní	- <i>Vignea pulicaris</i>
tuřice (ostřice) Davallová	- <i>Vignea davalliana</i>
upolín evropský	- <i>Trollius altissimus</i>
vachta trojlistá	- <i>Menyanthes trifoliata</i>
vemeník dvoulistý	- <i>Platanthera bifolia</i>
vemeník zelenavý	- <i>Platanthera chlorantha</i>
vrانع jedlový	- <i>Huperzia selago</i>
vratička měsíční	- <i>Botrychium lunaria</i>
vrba plazivá	- <i>Salix repens</i>
vřesovec pletový	- <i>Erica herbacea</i>
zimostrázek nízký	- <i>Polygaloides chamaebuxus</i>
zlatovlásek obecný	- <i>Crinitina linosyris</i>
zvonek boloňský	- <i>Campanula bononiensis</i>

zvonek sibiřský	- Campanula sibirica
žebratka bahenní	- Hottonia palustris
žlutucha smrdutá	- Thalictrum foetidum

Houby:	
holubinka olšinná	- Russula alnetorum
hvězdovka uherská	- Geastrum hungaricum
kržatka vrásčitá	- Tubaria confragosa
loupavka vápencová	- Hysterangium calcareum
prášivka bažinná	- Bovista paludosa
šupinovka Henningsova	- Pholiota henningsii

Příl.III

1.

Za druhy kriticky ohrožené se prohlašují:

Bezobratlí (Avertebrata)

bělásek východní	- Leptidea morsei
cikáda viničná	- Tibicen haematodes
hnědásek osikový	- Hypodryas maturna
chrobák	- Belbelasmus unicornis
chrobák pečlivý	- Copris lunaris
jasoň červenooký	- Parnassius apollo
jasoň dymnivkový	- Parnassius mnemosyne
listonoh jarní	- Lepidurus apus
listonoh letní	- Triops cancriformis
kobylka sága	- Saga pedo
krasec	- Capnodis tenebrionis
krasec	- Eurythyrea quercus
krasec	- Sphaenoptera antiqua
krasec uherský	- Anthaxia hungarica
kudlanka nábožná	- Mantis religiosa
modrásek černoskvřinný	- Maculinea arion
modrásek hořcový	- Maculinea alcon
okáč jílkový	- Lopinga achine
pakudlanka jižní	- Mantispa styriaca
perlorodka říční	- Margaritana margaritifera
pestrokřídlec podražcový	- Zerynthia polyxena
ploskoroh	- Libelloides spp.
potápník	- Graphoderus bilineatus
rak kamenáč	- Astacus torrentium
rak říční	- Astacus fluviatilis
roháček	- Ceruchus chrysomelinus
střevlík	- Carabus auratus
střevlík	- Carabus clathratus
střevlík	- Carabus hungaricus
střevlík	- Carabus menetriesi
střevlík	- Carabus nitens
svinutec tenký	- Anisus vorticulus
štír kýlnatý	- Euscorpius carpathicus
tesařík alpský	- Rosalia alpina
tesařík broskvoňový	- Purpuricenus kaehleri
tesařík	- Megopis scabricornis
velevrub malířský	- Unio pictorum
žábronožky	- Anostraca spp.

Obratlovci (Vertebrata)

Ryby (Pisces) a Kruhoústí (Cyclostomata)	
drsek menší	- Zingel streber
drsek větší	- Zingel zingel
hrouzek Kesslerův	- Gobio kessleri
mihule potoční	- Lampetra planeri
mihule ukrajinská	- Eudontomyzon mariae
sekavčík horský	- Sabanejewia aurata

Obojživelníci (Amphibia)	
čolek dravý	- Triturus carnifex
čolek hranatý	- Triturus helveticus
čolek karpatský	- Triturus montandoni
ropucha krátkonohá	- Bufo calamita
skokan ostronosý	- Rana arvalis
skokan skřehotavý	- Rana ridibunda

Plazi (Reptilia)	
ještěrka zední	- Podarcis muralis
ještěrka zelená	- Lacerta viridis
užovka podplamatá	- Natrix tessellata
užovka stromová	- Elaphe longissima
zmijs obecná	- Vipera berus
želva bahenní	- Emys orbicularis
Ptáci (Aves)	
břehouš černoocasý	- Limosa limosa
bukač velký	- Botaurus stellaris
bukáček malý	- Ixobrychus minutus
drop velký	- Otis tarda
dytík úhorní	- Burhinus oedicnemus
chřástal malý	- Porzana parva
jeřáb popelavý	- Grus grus
koliha velká	- Numenius arquata
kolpík bílý	- Platalea leucorodia
kulík hnědý	- Endromias morinellus
luňák červený	- Milvus milvus
luňák hnědý	- Milvus migrans
mandelík hajní	- Caraciac garrulus
morčák velký	- Mergus merganser
orel křiklavý	- Aquila pomarina
orel mořský	- Haliaeetus albicilla
orel skalní	- Aquila chrysaetos
orlovec říční	- Pandion haliaeetus
ostralka štíhlá	- Anas acuta
polák malý	- Aythya nyroca
poštolka rudonohá	- Falco vespertinus
puštík bělavý	- Strix uralensis
rarož velký	- Falco cherrug
rybák černý	- Chlidonias niger
skalník zpěvný	- Monticola saxatilis
slavík modráček tundrový	- Luscinia svecica svecica
sokol stěhovavý	- Falco peregrinus
strnad luční	- Miliaria calandra
strnad zahradní	- Emberiza hortulana
tenkozubec opačný	- Recurvirostra avosetta
tetřev hlušec	- Tetrao urogallus
vodouš rudonohý	- Tringa totanus
volavka červená	- Ardea purpurea
výřeček malý	- Otus scops
zedníček skalní	- Tichodroma muraria
Savci (Mammalia)	
kočka divoká	- Felis sivestris
medvěd hnědý	- Ursus arctos
netopýr brvitý	- Myotis emarginatus
netopýr černý	- Barbastella barbastellus
netopýr pobřežní	- Myotis dasycneme
netopýr velký	- Myotis myotis
plch zahradní	- Eliomys quercinus
sysel obecný	- Citellus citellus
tchoř stepní	- Mustela eversmannii
vlk	- Canis lupus
vrápenec malý	- Rhinolophus hipposideros
vrápenec velký	- Rhinolophus ferrumequinum

2.

Za druhy silně ohrožené se prohlašují:

Bezobratlí (Avertebrata)	
babočka bílé l	- Nymphalis vau-album
bourovec trnkový	- Eriogaster catax
chroust opýřený	- Anoxia pilosa
klínatka rohatá	- Ophiogomphus cecilia
klínatka žlutonohá	- Stylurus flavipes
kovařík	- Ludius ferrugineus
krajník	- Calosoma auropunctatum
lesák rumělkový	- Cucujus cinnaberinus
lišaj pupalkový	- Proserpinus proserpina
martináč hrušňový	- Saturnia pyri
modrásek bahenní	- Maculinea nausithous

modrásek očkovaný	- <i>Maculinea teleius</i>
modrásek stepní	- <i>Polymmatus eroides</i>
ohniváček černočárný	- <i>Lycaena dispar</i>
ohniváček rdesnový	- <i>Lycaena helle</i>
okáč hnědý	- <i>Coenonympha hero</i>
okáč skalní	- <i>Hipparchia briseis</i>
okáč sudetský	- <i>Erebia sudetica</i>
pačmelák cizopasný	- <i>Psythirus rufipes</i>
páchník hnědý	- <i>Osmoderma eremita</i>
<i>Phryganophilus ruficollis</i>	
potápník široký	- <i>Dytiscus latissimus</i>
přástevník mařinkový	- <i>Eucharia casta</i>
přástevník svízelový	- <i>Claetis maculosa</i>
saranče	- <i>Stenobothrus eurasius</i>
střevlík	- <i>Carabus scabriusculus</i>
střevlík	- <i>Carabus variolosus</i>
stužkonoska vrbová	- <i>Catocala electa</i>
šídlatka kroužkovaná	- <i>Sympecma braueri</i>
škeble rybničná	- <i>Anodonta cygnea</i>
tesařík obrovský	- <i>Cerambyx cerdo</i>
tesařík zavalitý	- <i>Ergates faber</i>
tesařík	- <i>Trafosoma depsarium</i>
vážka běloústa	- <i>Leucorrhinia albifrons</i>
vážka jasnoskvrnná	- <i>Leucorrhinia pectoralis</i>
vážka široká	- <i>Leucorrhinia caudalis</i>
velevrub tupý	- <i>Unio crassus</i>
zdobenec	- <i>Gnorimus spp.</i>
zlatohlávek chlupatý	- <i>Tropinota hirta</i>
zubokřídlec dubový	- <i>Marumba quercus</i>
žlutásek barvoměnný	- <i>Colias myrnidone</i>
žlutásek borůvkový	- <i>Colias palaeno</i>

Obratlovci (Vertebrata)

Ryby (Pisces) a Kruhoústí (Cyclostomata)

ježdík dunajský	- <i>Gymnocephalus baloni</i>
ostrucha křivočará	- <i>Pelecus cultratus</i>
ouklejka pruhovaná	- <i>Alburnoides bipunctatus</i>
sekavec písečný	- <i>Cobitis taenia</i>

Obojživelníci (Amphibia)

blatnice skvrnitá	- <i>Pelobates fuscus</i>
čolek horský	- <i>Triturus alpestris</i>
čolek obecný	- <i>Triturus vulgaris</i>
čolek velký	- <i>Triturus cristatus</i>
kuňka ohnivá	- <i>Bombina bombina</i>
kuňka žlutobřichá	- <i>Bombina variegata</i>
mlok skvrnitý	- <i>Salamandra salamandra</i>
ropucha zelená	- <i>Bufo viridis</i>
rosnička zelená	- <i>Hyla arborea</i>
skokan menší	- <i>Rana lessonae</i>
skokan štíhlý	- <i>Rana dalmatina</i>
skokan zelený	- <i>Rana esculenta</i>

Plazi (Reptilia)

ještěrka obecná	- <i>Lacerta agilis</i>
ještěrka živorodá	- <i>Lacerta vivipara</i>
slepýš křehký	- <i>Anguis fragilis</i>
užovka hladká	- <i>Coronella austriaca</i>

Ptáci (aves)

bekasina otavní	- <i>Gallinago gallinago</i>
bělořit šedý	- <i>Oenanthe oenanthe</i>
čáp černý	- <i>Ciconia nigra</i>
čírka modrá	- <i>Anas querquedula</i>
datlík tříprstý	- <i>Picoides tridactylus</i>
drozd cvrčala	- <i>Turdus iliacus</i>
dřemlík tundrový	- <i>Falco columbarius</i>
dudek chocholatý	- <i>Upupa epops</i>
hohol severní	- <i>Bucephala clangula</i>
holub doupňák	- <i>Columba oenas</i>
chřástal kropenatý	- <i>Porzana porzana</i>
chřástal polní	- <i>Crex crex</i>
chřástal vodní	- <i>Rallus aquaticus</i>
jeřábek lesní	- <i>Tetrastes bonasia</i>
kalous pustovka	- <i>Asio flammeus</i>
kavka obecná	- <i>Corvus monedula</i>

konipas luční	- Motacilla flava
kos horský	- Turdus torquatus
krahujec obecný	- Accipiter nisus
krutihlav obecný	- Jynx torquilla
křepelka polní	- Coturnix coturnix
kulišek nejmenší	- Glaucidium passerinum
kvakoš noční	- Nycticorax nycticorax
ledňáček říční	- Alcedo atthis
lejsek malý	- Ficedula parva
lelek lesní	- Caprimulgus europaeus
linduška horská	- Anthus spinoletta
linduška úhorní	- Anthus campestris
lžičák pestrý	- Anas clypeata
moták lužní	- Circus pygargus
moták pilich	- Circus cyaneus
ostříž lesní	- Falco subbuteo
pěnice vlašská	- Sylvia nisoria
pěvuška podhorní	- Prunella collaris
pisík obecný	- Actitis hypoleucos
potápka rudokrká	- Podiceps grisegena
racek černohlavý	- Larus melanocephalus
rákosník velký	- Acrocephalus arundinaceus
rybák obecný	- Sterna hirundo
skřivan lesní	- Lullula arborea
slavík modráček	- Luscinia svecica cvanecula
středoevropský	
slavík tmavý	- Luscinia luscinia
sova pálená	- Tyto alba
strakapoud bělohřbetý	- Dendrocopos leucotos
strakapoud jižní	- Dendrocopos syriacus
sýc rousný	- Aegolius funereus
sýček obecný	- Athene noctua
sýkořice vousatá	- Panurus biarmicus
tetřívek obecný	- Tetrao tetrix
tuhýk menší	- Lanius minor
tuhýk rudohlavý	- Lanius senator
včelojed lesní	- Pernis apivorus
vlha pestrá	- Merops apiaster
vodouš kropenatý	- Tringa ochropus
volavka bílá	- Egretta alba
volavka stříbřitá	- Egretta garzetta
zrzohlávka rudozobá	- Netta rufina
žluva hajní	- Oriolus oriolus
Savci (Mammalia)	
bobr evropský	- Castor fiber)
křeček polní	- Cricetus cricetus
los evropský	- Alces alces
myšivka horská	- Sicista betulina
netopýr ostrouchý	- Myotis blythi oxygnatus
netopýři (ostatní druhy)	- Microchiroptera
plch lesní	- Dryomys nitedula
plšík lískový	- Muscardinus avellanarius
rejsek horský	- Sorex alpinus
rys ostrovid	- Lynx lynx
vydra říční	- Lutra lutra

3.

Za druhy ohrožené se prohlašují

Bezobratlí (avertebrata)

batolec	- Apatura spp.
bělopásek	- Limenitis spp.
bělopásek	- Neptis spp.
čihalka pospolitá	- Atherix ibis
čmelák	- Bombus spp.
drabčík	- Emus hirtus
chrobák ozbrojený	- Odontaeus armiger
chrobák vrubounovitý	- Sisyphus schaefferi
chroust mlynařík	- Polyphylla fullo
kovařík	- Lacon spp.
kozlíček jilmový	- Saperda punctata

krajník hnědý	- Calosoma inquisitor
krajník pižmový	- Calosoma sycophanta
krasec měďák	- Chalcophora mariana
lišaj pryšcový	- Celerio euphorbiae
majka	- Meloe spp.
mravenec	- Formica spp.
můra	- Phragmatiphila nex
nosorožik kapucínek	- Oryctes nasicornis
otakárek fenýklový	- Papilio machaon
otakárek ovocný	- Iphiclidides podalirius
perleťovec mokřadní	- Proclossiana cunomia
prskavec	- Brachinus spp.
rak bahenní	- Astacus leptodactylus
roháč obecný	- Lucanus cervus
střevlík	- Carabus arcensis
střevlík	- Carabus irregularis
střevlík	- Carabus obsoletus
střevlík	- Carabus problematicus
střevlík	- Carabus scheidleri
střevlík	- Carabus ullrichi
svižník	- Cicindela spp. (s výjimkou C. hybrida)
šídlo rašelinné	- Aeschna subarctica
zdobenec	- Trichius spp.
zlatohlávek skvostný	- Potosia aeruginosa
zlatohlávek	- Oxythyrea funesta

Obratlovci (Vertebrata)

Ryby (Pisces) a Kruhoustí (Cyclostomata)	
cejn perleťový	- Abramis sapa
jelec jesen	- Leuciscus idus
ježdík žlutý	- Gymnocephalus schraetser
kapr obecný (sazan)	- Cyprinus carpio
mník jednovousý	- Lota lota
piskoř pruhovaný	- Misgurnus fossilis
plotice lesklá	- Rutilus pigus
stěvle potoční	- Phoxinus phoxinus
vranka obecná	- Cottus gobio
vranka pruhoploutvá	- Cottus poecilopus

Obojživelníci (Amphibia)

ropucha obecná	- Bufo bufo
----------------	-------------

Plazi (Reptilia)

užovka obojková	- Natrix matrix
-----------------	-----------------

Ptáci (Aves)

bekasina větší	- Gallinago media
bramborníček černohlavý	- Saxicola toquata
bramborníček hnědý	- Saxicola rubetra
brkoslav severní	- Bambycilla garrulus
břehule říční	- Riparia riparia
cvrčilka slavíková	- Locustella luscinioides
čáp bílý	- Ciconia ciconia
čírka obecná	- Anas crecca
hýl rudý	- Carpodacus erythrinus
chocholouš obecný	- Galerida cristata
jestřáb lesní	- Accipiter gentilis
kopřivka obecná	- Anas strepera
koroptev polní	- Perdix perdix
krkavec velký	- Corvus corax
lejsek šedý	- Muscicapa striata
moták pochop	- Circus aeruginosus
moudivláček lužní	- Remiz pendulinus
ořešník kropenatý	- Nucifraga caryocatactes
potápka černokrká	- Podiceps nigricollis
potápka malá	- Podiceps ruficollis
potápka roháč	- Podiceps cristatus
rorýs obecný	- Apus apus
slavík obecný	- Luscinia megarhynchos
sluka lesní	- Scolopax rusticola
strakapoud prostřední	- Dendrocopos medius
tuhýk obecný	- Lanius collurio
tuhýk šedý	- Lanius excubitor
vlaštovka obecná	- Hirundo rustica
výr velký	- Bubo bubo

Savci (Mammalia)	
bělozubka bělobřichá	- Crocidura leucodon
plch velký	- Glis glis
veverka obecná	- Sciurus vulgaris

Příl.IV

Vzor provedení služebního odznaku, razítka a průkazů

Popis služebního odznaku.

Služební odznak je oválného tvaru postaveného na výšku o rozměrech 6,5 x 5 cm, zelené barvy, se zlatým okrajem. Uprostřed oválu je velký státní znak České republiky. Po obvodu znaku je zlatý nápis "Ochrana přírody a krajiny České republiky". Odznak je kovový, smaltovaný.

Popis úředního razítka strážce podle § 20 odst. 2 vyhlášky:

Razítko má tvar obdélníku na šířku o rozměrech 7 x 2 cm s textem obsahujícím název orgánu, který stráž do funkce ustanovil, a dále s textem "stráž ochrany přírody a krajiny". Obsahem razítka je též jeho identifikační číslo.

Typ I. Služební průkaz

Přední strana služebního průkazu obsahuje následující údaje:

Pod horním okrajem průkazu je nápis "Ochrana přírody a krajiny České republiky". V levé části průkazu je rámeček na fotografii nositele. V pravé polovině průkazu je výrazný nápis "Služební průkaz", pod kterým je údaj o čísle průkazu, jménu a příjmení jeho držitele a údaj o území, pro které je průkaz vydán. Na přední straně je rovněž místo pro datum, označení orgánu, který průkaz vydal, a podpis odpovědného pracovníka.

Zadní strana služebního průkazu obsahuje v levé polovině velký státní znak České republiky a v pravé tento text:

Držitel služebního průkazu má právo při výkonu své pracovní činnosti ve smyslu ustanovení § 62 a 85 zákona ČNR č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny:

- kontrolovat dodržování předpisů o ochraně přírody a krajiny,
- vstupovat v nezbytných případech na cizí pozemky, přitom provádět potřebná měření, sledování, dokumentaci a požadovat informace nezbytné ke zjištění stavu přírodního prostředí.

Při výkonu této činnosti je držitel služebního průkazu povinen co nejvíce šetřit vstupem dotčené pozemky, jakož i všechna práva vlastníka.

Vstup do prostorů a objektů užívaných ozbrojenými silami a ozbrojenými sbory se řídí zvláštními předpisy.

Typ II. Služební průkaz strážce

Přední strana služebního průkazu obsahuje následující údaje:

Pod horním okrajem průkazu je nápis "Ochrana přírody a krajiny České republiky". V levé části průkazu je rámeček na fotografii nositele. V pravé polovině průkazu je výrazný nápis "Služební průkaz strážce", pod kterým je údaj o čísle průkazu, jménu a příjmení jeho držitele a údaj o území, pro které je průkaz vydán. Na přední straně je rovněž místo pro datum, označení orgánu, který průkaz vydal, a podpis odpovědného pracovníka.

Zadní strana služebního průkazu obsahuje v levé polovině velký státní znak České republiky a v pravé tento text:

Držitel průkazu strážce je oprávněn ve smyslu ustanovení § 62 a 81 zákona ČNR č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny:

- kontrolovat dodržování předpisů o ochraně přírody a krajiny,
- zjišťovat totožnost osob, které porušují předpisy na ochranu přírody,
- ukládat a vybírat blokové pokuty za přestupky na úseku ochrany přírody podle zákona ČNR č. 200/1990 Sb., o přestupcích,
- zadržet ke zjištění totožnosti osobu, kterou přistihne při porušování právních předpisů o ochraně přírody a krajiny, a odevzdat ji orgánu Policie České republiky; přistižené osoby jsou povinny uposlechnout,
- požadovat pomoc nebo součinnost orgánů Policie České republiky, popřípadě obecní policie, pokud nemohou splnění svých povinností zajistit vlastními silami a prostředky.

V případě bezprostředního ohrožení zájmů chráněných podle části druhé, třetí a čtvrté zákona ČNR č. 114/1992 Sb. je strážce oprávněn k pozastavení rušivé činnosti. O svém opatření bezodkladně vyrozumí územně příslušný orgán ochrany přírody, který je potvrdí, změní nebo zruší nejpozději do 15ti dnů od jeho vydání.

Typ III. Průkaz zpravodaje

Přední strana průkazu zpravodaje obsahuje následující údaje:
 Pod horním okrajem průkazu je nápis "Ochrana přírody a krajiny České republiky". V levé části průkazu je rostlinný motiv tvořený lipovými listy. V pravé polovině průkazu je výrazný nápis "Průkaz zpravodaje", pod kterým je uvedeno číslo průkazu, jméno a příjmení jeho držitele a číslo držitelova občanského průkazu. Dále je tam údaj o území, pro které je průkaz vydán a místo pro datum, označení orgánu, který průkaz vydal a podpis odpovědného pracovníka.

Zadní strana průkazu zpravodaje obsahuje v levé polovině velký státní znak České republiky a v pravé tento text:
 Držitel průkazu zpravodaje je členem stráže přírody ve smyslu ustanovení § 81 zákona ČNR č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny. Posláním stráže přírody a je kontrola dodržování předpisů o ochraně přírody a krajiny.

Zpravodaj v územním obvodu vymezeném na přední straně tohoto průkazu provádí podle pokynů orgánu ochrany přírody a krajiny, který ho ustanovil, sledování stavu přírody. Při své práci používá jednoduché přístroje, fotografické aparáty, mapy a jinou dokumentaci.

Všechny příslušné orgány, organizace a osoby se žádají, aby držitelé tohoto průkazu plnění funkce stráže přírody umožnily.

Příl.V

Do kategorie "Národní přírodní rezervace" se převádějí:

Název	Okres	Katastrální území	Zřízeno
Bořeň (10. 2. 1977)	TP, MO	Chouč, Bilina, Liběšice	Výnos MK ČSR č. 8.826/76
Božidarské rašeliniště (24. 9. 1965)	KV	Boží Dar, Jáchymov, Ryžovna	xVýnos MŠK č. 38.070/65
Brouskův mlýn Budějovice (30. 12. 1991)	CB	Jílovice, Třebeč, Dvorec,	Vyhláška OÚ Čes.
Břehyně-Pecopala (26. 9. 1967)	CL	Hluboká u Borovan Doksy, Hradčany	xVýnos MKI č. 11.934/67
Bukačka (5. 5. 1954)	RK	Sedloňov	+Výnos MK č. 26.376/54
Cahnov - Soutok 172.995/49 (19. 12. 1949)	BV	Lanžhot	+Vyhláška MŠVU č.
Čantoria Frýdek-Místek (20. 1. 1988)	FM	Nýdek	Vyhláška ONV
Čertoryje (17. 6. 1987)	HO	Kněždub, Tvarožná Lhota,	Výnos MK ČSR č. 9.430/87
Červené blato (29. 12. 1973)	CB	Hrubá Vrbka Byňov, Těšínov Hrdlořezy	Výnos MK ČSR č. 18.584/73
Čtvrtě (23. 6. 1989)	NB	Mcely	Vyhláška ONV Nymburk
Děvín - Kotel - Soutěska 5. 1946)	BV	Hor, Věstonice, Klentnice,	OSK Mikulov č. 8.963/1 (10.
Hůrka u Hranic (23. 7. 1952)	PR	Pavlov, Perná Hranice	+Výnos MŠVU č. 39.336/52
Chejlava (4. 7. 1956)	PJ	Měcholupy	+Výnos MK č. 17.510/55
Chlumská stráž (31. 12. 1933)	RO	Chlum	Výnos MŠANO č. 143.547/33
Jazevčí (17. 6. 1987)	HO	Javorník, Nová Lhota u Veselí	Vyhláška MK ČSR č. 9.430/87
Jezerka (20. 1. 1969)	CV, MO	Jezeří, Kunderatice, Podhůří	Výnos MK ČSR č. 13.359/68
Jezevčí vrch (18. 11. 1967)	CL	Mařenice, Heřmanice	xVýnos MKI č. 13.902/67
Kaluža (29. 10. 1969)	OP	Lesní Albrechtice, Žimrovice	Výnos MK ČSR č. 10.750/69
Karlovske bučiny (29. 12. 1972)	LB	Machnín	Výnos MK ČSR č. 18.078/72
Karlštejn (26. 4. 1955)	BE	Bubovice, Budňany, Hostim,	+Výnos MK č. 24.029/55
Kladské rašeliny (31. 12. 1933)	CH, SO	Mořina, Srbsko, Sv. Jan p. Skalou, Hlásná Třebáň Lázně Kynžvart, Mariánské	Výnos MŠANO č. 143.547/33
Kněhyně-Čertův mlýn (19. 1. 1989)	FM, VS	Lázně, Prameny, Vranov Čeladná, Prostřední Bečva	Výnos MK ČSR č. 3.500/89
Koda (13. 3. 1952)	BE	Korno, Srbsko, Tetín, Tobolka	+Výnos MŠVU č. 32/946/52
Kohoutov (7. 5. 1966)	RO	Ostrovec	xVýnos MŠK č. 19.882/66

Králický Sněžník Sb. (14. 12. 1990)	UO, SU	Hor. Morava, Velká Morava	Vyhláška MŽP ČR č. 6/1991
Křivé jezero (9. 8. 1973)	BV	Skleonné u M. Moravy, Stříbrnice Nové Mlýny, Milovice	Výnos MK ČSR č. 12.221/73
Lednické rybníky (9. 1. 1953)	BV	u Mikulova Hlohovec, Charvátská	+Výnos MŠVU č. 49.004/52
Libický luh 1985 a	KO, NB	Nová Ves, Lednice, Sedlec u Mikulova Velký Osek, Libice n. C.,	Vyhláška ONV Kolín (1. 5. vyhláška ONV Nymburk (5.
12. 1985) Lichnice - Kaňkovy Hory 7. 1955) a	CR	Třemošnice, Závratec, Rudov, Javorka, Dolní Počátky,	+ Výnos MK č. 65.968/54 (26. vyhláška ONV Chrudim (21.
11. 1990)		Podhradí, Lhůty, Starý Dvůr, Kubíkovy Duby, Počátky Horní Lhotka n.L., Oparno	+Vyhláška MŠVU č.
Lovoš 216.714/48 (16. 11. 1948)	LT		
Malý a Velký Štít 1989)	LN	Vinařice u Loun	Vyhláška ONV Louny (14. 9.
Milešovka 102.391/51 (25. 9. 1951)	LT	Milešov	+Výnos MŠVU č.
Mionší (10. 3. 1954)	FM	Dol. Lomná, Hor. Lomná	+Výnos MK č. 12.849/54
Mohelenská hadcová step (11. 12. 1952)	TR	Mohelno	+Výnos MŠVU č. 48.267/52
Novodomské rašeliniště (18. 11. 1967)	CV	Načetín, Pohraniční	x Výnos MKI č. 13.901/67
Oblík (18. 11. 1967)	LN	Mnichov, Raná	xVýnos MKI č. 13.904/67
Pluhův Bor (28. 12. 1969)	SO	Louka	Výnos MK ČSR č.13.365/69
Pochvalovská stráž (24. 2. 1989)	RA	Kozojedy	Vyhláška ONV Rakovník
Polabská černava 45.761/46 (26. 8. 1946)	ME	Mělnická Vrutice	+Vyhláška MŠO č.
Polanská niva 6. 1985)	OV	Polanka nad Odrou	Vyhláška MěNV Ostrava (12.
Porážky (17. 6. 1987)	UH, HO	Slavkov, Nová Lhota u Veselí	Výnos MK ČSR č. 9.430/87
Pouzdránská step - Kolby 7. 1956) a	BV	Pouzdrány, Uherčice	+ Výnos MK č. 3.075/56 (4. vyhláška ONV Břeclav (9.
10. 1986) Praděd Sb. (14. 12. 1990)	BR, SU	Karlovy, Malá Morávka, Železná pod Pradědem, Rejhotice, Kouty n.Des., Domašov	Vyhláška MŽP ČR č. 6/1991
Pulčín - Hradisko (19. 1. 1989)	VS	Pulčín	Výnos MK ČSR č. 3.500/89
Radostinské rašeliniště (17. 6. 1987)	ZR	Radostín u Vojnova	Výnos MK ČSR č. 9.432/87
Radhošť (19. 1. 1989)	NJ	Městce, Vojnův Městec Trojanovice	Výnos MK ČSR č. 3.500/89
Ramena řeky Moravy 2. 1990)	OC	Horka n.Mor., Střeň, Lhota n.Mor., Náklo, Hynkov, Unčovice, Rozvadovice, Pňovice	Vyhláška ONV Olomouc (28.
Raná (23. 5. 1951)	LN	Raná	+Výnos MŠVU č. 93.653/51
Ranšpurk 172.995/49 (19. 12. 1949)	BV	Lanzhot	+Vyhláška MŠVU č.
Rašeliniště Jizerky (19. 10. 1965)	JN	Jizerka	xVýnos MŠK č. 41.348/65
Rašeliniště Jizery (19. 10. 1965)	JN, LB	Jizerka, Lázně Libverda,	xVýnos MŠK č. 41.348/65
Rašeliniště Skřítek (19. 1. 1989)	SU, BR	Bílý Potok Rudoltice, Žďárský Potok	Výnos MK ČSR č. 3.500/89
Razula	VS	Velké Karlovice	+Vyhláška MŠVU č.

111.318/49 (8. 12. 1949) Rejvíz 6/1991 Sb.	BR, SU	Rejvíz, Seč	Vyhláška MŽP ČR č. (14. 12. 1990)
Růžák (29. 12. 1973)	DC	Růžová, Srbská Kamenice	Výnos MK ČSR č. 16.170/73
Řežabinec a Řežabinecké tůně 171.559/49 (19. 11. 1949) a	PI	Lhota u Kestřan, Ražice, Putim	+Vyhláška MŠVU č. vyhláška ONV Písek (4.
12. 1985) Salajka (4. 6. 1956)	FM	Bílá	+Výnos MŠK č. 18.276/55
Sedlo (10. 9. 1968)	LT	Hor. Chobolice, Srdov	Výnos MKI č. 12.609/68
Slanisko u Nesytu 10. 1961)	BV	Sedlec u Mikulova	Vyhláška ONV Břeclav (4.
Soos (7. 11. 1964)	CH	Dvorek, Nová Ves, Vonšov	xVýnos MŠK č. 45.160/64
Stará řeka 3. 1956)	JH	Holičky	+Výnos MK č. 1.604/56 (5.
Strabišov - Oulehla (14. 1. 1956) a	KM	Kunkovice, Lísky	+Výnos MK č. 70.847/54 +výnos MŠO 155-1-1/5-53
(8. 5. 1953) Šerák - Keprník (19. 1. 1989)	SU	Adolfovice, Hor, Lipová, Nové Losiny, Ostružná Březina	Výnos MK ČSR č. 3.500/89 +Výnos MŠVU č. 48.988/49
Špraněk (5. 4. 1949)	OC		
Tabulová, 97.095/51-IV/5 (25. 6. 1951)	BV	Bavory, Klentnice, Perná	Výnos MŠVU č. a +výnos MŠO č.
Růžový vrch 101.109/53 (20. 5. 1953) a Kočičí kámen Trčkov n.Kn. (1. 7. 1982)	RK	Trčkov	Vyhláška ONV Rychnov
Týřov (28. 3. 1984)	BE, RA	Skryje, Broumy, Karlova Ves	Výnos MK ČSR č. 6.051/84
Úhošť (17. 7. 1974)	CV	Pokutice, Uhošťany, Zásada, Unhošť	Výnos MK ČSR č. 7.123/74 Výnos MK ČSR č. 6.049/84
Velká Pleš (28. 3. 1984)	RA	Branov	
Velké jeřábí jezero 1.268-VIII/B - 1938 (4. 2. 1938)	SO	Prebuz, Stříbrná	Vyhláška MZ č.
Velký a Malý Tisý 6. 1957)	JH	Lomnice n.L., Lužnice, Přeseka	+Výnos MŠK č. 52.056/57 (17.
Velký močál (10. 2. 1969)	SO	Rolava	Výnos MK ČSR č. 6.006/68
Velký Špičák (7. 11. 1964)	JI	Třešť	xVýnos MŠK č. 45.171/64
Větrníky (27. 6. 1951) a	VY	Letonice	+Výnos MŠVU č. 99.260/51 vyhláška ONV Vyškov (8.
11. 1990) Větrušická rokle (20. 1. 1969)	PY	Větrušice	Výnos MK ČSR č. 13.363/68
Voděradské bučiny 3. 1955)	KO, PY	Černé Voděrady, Jevany, Vyžlovka, Louňovice Mladeč	+Výnos MK č. 13.600/55 (4. Výnos MK ČSR č. 3.5000/89
Vrapač (19. 1. 1989)	OC		
Vůznice (28. 3. 1984)	RA, BE, KL	Sýkořice, Nižbor, Běleč	Výnos MK ČSR č. 6.052/84
Vyšenské kopce 86.969/51 (6. 3. 1951) a	CK	Vyšný, Kladné, Kladné - Dobrkovice	+Vyhláška MŠVU č. vyhláška OÚ Český Krumlov
(21. 4. 1992) Zahrady po Hájem (17. 6. 1987)	HO	Velká nad Veličkou	Výnos MK ČSR č. 9.430/87
Zástudánčí (24. 2. 1953)	PR	Tovačov, Lobodice	+Výnos MŠVU č. 46.340/52
Zhejral 7. 1982)	JI	Klatovec	Vyhláška ONV Jihlava (8.
Žákova hora 6/1991 Sb. (14. 12. 1990)	ZR	Cikháj	Vyhláška MŽP ČR č.
Žofinka	JH	Dvory n.L.	Výnos MK ČSR č. 15.732/74

(16. 1. 1975)

Vysvětlivky: + - přehlášeno výnosem MK ČSR č.j. 14.200/88 z 29. 11. 1988
x - přehlášeno výnosem MK ČSR č.j. 17.094/87 z 21. 12. 1987

Do kategorie "Národní přírodní památka" se převádějí:

Název	Okres	Katastrální území	Zřízení
Americká zahrada (28. 12. 1969)	KT	Chudenice	Výnos MK ČSR č. 13.369/69
Babiččino údolí (9. 6. 1952)	NA	Ratibořice, Česká Skalice,	+Výnos MŠVU č. 35.789/52
Barrandovské skály Bílé stráně (30. 3. 1954)	Pha 5 LT	Slatina n. Úpou, Zlič, Žernov, Malá Skalice, Červená Hora Hlubočepy, Malá Chuchle Pokratice	Vyhláška NVP (27. 5. 1982) +Výnos MK č. 19.161/54
Blanice Prachaticích (24. 5. 1989), Prachaticích č. 1/92 (3. 3. 1992) Krumlově (15. 11. 1990)	PT, CK	Horní Sněžná, Křišťanov, Spálenec, Zbytiny, Koryto, Volary, Arnoštov, Jablonec, Ondřejov, Uhlikov Boreč	Vyhláška ONV v Vyhláška OÚ v a Vyhláška ONV v Českém
Borečský vrch (23. 6. 1951)	LT	Boreč	+Výnos MŠVU č. 96.515/51
Borový (16. 6. 1987)	SU	Žulová	Vyhláška ONV Šumperk
Březinské tisy (10. 2. 1969)	DC	Březiny, Chlum	Výnos MK ČSR č. 14.619/68
Búrová (17. 6. 1987)	HO	Suchov	Výnos MK ČSR č. 9.430/87
Cíboušov (9. 9. 1983)	CV	Verněřov	Vyhláška ONV Chomutov
Cikánka I. Cikánský dolík 9. 1987)	Pha 5 KL	Radotín Bilichov	Vyhláška NVP (4. 7. 1988) Vyhláška ONV Kladno (29.
Černá rokle 1970)	PZ, Pha 5	Kosoř, Radotín	Vyhláška Stč. KNV (22. 9.
Čertova zeď 3. 1964)	LB	Kotel, Smržov	Vyhláška ONV Liberec (2.
Červený kopec 1970)	BM	Bohunice	Vyhláška NV Brno (24. 11.
Dalejský profil Doupňák 9. 1983)	Pha 5 CV	Řeporyje, Holyně, Stodůlky Klášteřec n. O., Miřetice	Vyhláška NVP (27. 5. 1982) Vyhláška ONV Chomutov (9.
Dubí hora (14. 10. 1966)	LT	Konojedy	Vyhláška ONV Litoměřice
Dunajovické kopce 9. 1990)	BV	Březí, Brod nad Dyjí, Dobré Pole, Dol. Dunajovice Hojkov	Vyhláška ONV Břeclav (27.
Hojkovské rašeliniště 7. 1982)	JI	Hojkov	Vyhláška ONV Jihlava (8.
Holý vrch (14. 8. 1957)	ME	Střemy	+Výnos MŠK č. 61.226/57
Hrdibořické rybníky (27. 9. 1990)	PV	Hrdibořice	Vyhláška ONV Prostějov
Chropyňský rybník (14. 5. 1954)	KM	Chropyně	+Výnos MK č. 35.431/54
Jankovský potok 2. 1992)	PE	Vyskytná, Mysletín, Zachonín, Jankov, Mladé Bříště, Staré Bříště	Vyhláška OÚ Pelhřimov (27.
Jánský vrch (25. 9. 1951)	MO	Korozluky	+Výnos MŠVU č. 102.256/51
Jeskyně Pekárna (31. 12. 1933)	BO	Mokrá	Výnos MŠANO č. 143.547/33
Kamenná slunce 9. 1965)	LO	Hnojnice	Vyhláška ONV Louny (10.
Kaproun (10. 12. 1987)	JH	Kaproun	Vyhláška ONV Jindřichův
Klenceč (1. 10. 1976)	LT	Klenceč	Výnos MK ČSR č. 9.860/76
Klonk	BE	Suchomasty	Vyhláška Stč. KNV (8. 2.

1977)				
Komorní hůrka (14. 8. 1951)	CH	Skalka, Slatina	+ Výnos MŠVU č. 100.585/51	
Kotýz 4. 1986)	BE	Tmář, Koněprusy	Vyhláška ONV Beroun (17.	
Kozákov 6. 1985)	SM	Loktuše, Lestkov, Vesec	Vyhláška ONV Semily (13.	
Křéby (4. 7. 1956)	KM	Prasklice	+Výnos MK č. 55.841/54	
Křižky 12. 1962)	CH	Prameny	Vyhláška ONV Cheb (22.	
Landek 8. 1966)	OV	Petřkovice, Koblov	Vyhláška ONV Opava (12.	
Ostravy (13. 12. 1989)			a vyhláška NV města	
Lochkovský profil Luční 1. 1988)	Pha 5 TA	Lochkov, Radotín Turovec	Vyhláška NVP (4. 7. 1988) Vyhláška ONV Tábor (21.	
Lužní potok 1989)	CH	Trojmezí, Pastviny	Vyhláška ONV Cheb (14. 12.	
Malhotky 11. 1990)	VY	Nevojice	Vyhláška ONV Vyškov (8.	
Medník 143.547/33 (31. 12. 1933)	PZ	Hradištko	Výnos MŠANO č.	
Na Adamcích (29. 12. 1972)	HO	Želetice	Výnos MK ČSR č. 18.245/72	
Na požárech 2. 1992)	TC	Jedlina	Vyhláška OÚ Tachov (26.	
Na skále (10. 2. 1977)	OC	Žerůvky, Hněvotín	Výnos MK ČSR č. 9.857/76	
Na Špičáku (10. 11. 1970)	SU	Supíkovice	Výnos MK ČSR č. 9.647/70	
Odkryv v Kravařích 1979)	OP	Kravaře	Vyhláška Sm KNV (24. 4.	
Odlezelské jezero (7. 3. 1975)	PS	Odlezly, Potvorov	Vyhláška ONV Plzeň sever	
Panská skála II-3-155.1-19/4-53 (18. 9. 1953), (6. 9. 1963)	CL	Kamenický Šenov	Výnos MK vyhláška ONV Česká Lipa a vyhláška ONV Česká Lipa	
(12. 1. 1989)				
Park v Bílé Lhotě (28. 12. 1969)	OC	Bílá Lhota	Výnos MK ČSR č. 13.828/69	
Pastvisko u Lednice 9. 1990)	BV	Lednice	Vyhláška ONV Břeclav (27.	
Pastviště u Fínů 4. 1985)	KT	Albrechtice	Vyhláška ONV Klatovy (30.	
Požáry 1982)	Pha 5	Řeporyje	Vyhláška NVP (27. 5.	
Pravčická brána 12. 1963)	DC	Hřensko	Vyhláška ONV Děčín (6.	
Ptačí hora (2. 2. 1970)	BR	Nové Heřminovy	Výnos MK ČSR č. 14.4474/69	
Radouč 12. 1977)	MB	Debř	Výnos MK č. 6.089/77 (5.	
Rendezvous (27. 9. 1990)	BV	Valtice	Vyhláška ONV Břeclav	
Rešovské vodopády 10. 1989)	BR	Rešov, Ruda	Vyhláška ONV Bruntál (25.	
Rovná (29. 12. 1972)	ST	Rovná	Výnos MK ČSR č. 18.768/72	
Rudlické propadání 4. 1990)	BK	Rudice, Jedovnice	Vyhláška ONV Blansko (19.	
Růžičkův lom (18. 7. 1974)	PV	Čelechovice na Hané	Vyhláška ONV Prostějov	
Rybniček u Hořan (10. 10. 1985)	KH	Hořany	Vyhláška ONV Kutná Hora	
Skalky skřítků (20. 11. 1979)	KV	Hradištko u Karlových Var	Vyhláška ONV Karlovy Vary	
Slatinná louka u Velenky (29. 12. 1972)	NB	Hradištko	Výnos MK ČSR č. 17.977/72	
Státní lom (18. 7. 1974)	PV	Čelechovice na Hané	Vyhláška ONV Prostějov	
Stránská skála 1978)	BM	Slatina	Vyhláška NV Brno (23. 3.	
Strážník	SM	Petřimov	xVýnos MŠK č. 35.702/63	

(24. 8. 1963) Stročov 11. 1990) Suché skály (4. 7. 1956)	TA JN	Libenice Besedice	Vyhláška ONV Tábor (18. Výnos MŠK č. 65.972/54 a vyhláška ONV Jablonec
nad N. (1. 10. 1965) Šipka 35.013/59 (9. 1. 1960) Švařec 1985)	NJ ZR	Štramberk Koroužné, Švařec	+Vyhláška MŠK č. Vyhláška ONV Žďár (25. 7.
Terčino údolí (19. 2. 1949) Třesín (31. 12. 1933) U hajnice (3. 3. 1992) U Nového mlýna Upolínová louka pod Křížky 1990)	CB OC PT Pha 5 CH	Údolí u N. Hradů, Svěbohy Mladeč, Měnik Libotyně Holyně, Hlubočepy Prameny	+Vyhláška MŠVU č. 27.432/49 Výnos MŠANO č. 143.547/33 Vyhláška OÚ Prachatice Vyhláška NVP (27. 5. 1982) Vyhláška ONV Cheb (30. 8.
V jezírkách 12. 1987) Váté pisky 10. 1990) Velký Roudný 4. 1966) Velký vrch 9. 1989) Venušiny mísky 12. 1971) Vizír Hradec (10. 12. 1987) Vosek 9. 1989) Vrkoč (10. 6. 1966) Zlatý Kůň (29. 12. 1972) Zlatý vrch 2. 1964) Železná hůrka 1961)	KO HO BR LN SU JH RO UL BE DC CH	Velim Bzenec, Vracov Roudno Vršovice Velká Kraš Hamr Osek, Volduchy Vaňov Koněprusy Líska Mýtina I	Vyhláška ONV Kolín (17. Vyhláška ONV Hodonín (25. Vyhláška ONV Bruntál (26. Vyhláška ONV Louny (14. Vyhláška ONV Šumperk (9. Vyhláška ONV Jindřichův Vyhláška ONV Rokycany (5. Vyhláška ONV Ústí n.L. Výnos MK ČR č. 17.864/72 Vyhláška ONV Děčín (18. Vyhláška ONV Cheb (28. 4.

Vysvětlivky: + - přehlášeno výnosem MK ČR č.j. 14.200/88 z 29. 11. 1988
x - přehlášeno výnosem MK ČR č.j. 17.094/87 z 21. 12. 1987

Do kategorie "Přírodní rezervace" se převádějí:

Název	Okres	Katastrální území	Zřízeno
Andělova zmola Prostějov (27. 9. 1990)	PV	Čechy p. Kosiřem	Vyhláška ONV
Baba - V bukách S. (25. 10. 1990)	ZR	Bohdalov, Chroustov	Vyhláška ONV Žďár n.
Babí lom Brno-venkov (11. 12. 1980)	BO	Lelekovice	Vyhláška ONV
Bayerova 16.984/74 (17. 4. 1975)	BK	Křtiny	Výnos MK ČR č.
Bažantnice u Pracejovic Strakonice (14. 11. 1985)	ST	Nové Strakonice	Vyhláška ONV
Bažantnice v Uhersku 31.046/52 (15. 3. 1952)	PU	Uhersko	+Výnos MŠVU č.
Běleč 68.737/54 (12. 4. 1955)	KT	Malechov	+Výnos MK č.
Bělyšov 59.578/54 (17. 3. 1955)	KT	Slatina	+Výnos MK č.
Bílé potoky Gottwaldov (16. 9. 1982)	ZL	Val. Klobouky	Vyhláška ONV
Biskoupský kopec Brno-venkov (27. 12. 1979)	BO	Biskoupky	Vyhláška ONV
Blátka Prostějov (31. 10. 1985)	PV	Určice, Vincencov, Vranovice	Vyhláška ONV
Borek u Velhartic 6/1991 Sb.	KT	Velhartice	Vyhláška MŽP ČR č. (14. 12. 1990)
Bořinka Krumlov (15. 11. 1990)	CK	Holubov, Chlum	Vyhláška ONV Čes.
Bosonožský hájek	BM	Bosonohy	Vyhláška ONV

Brno-město (21. 12. 1985)			
Brdatka	RA	Křivoklát	Výnos MK ČSR č.
6.044/84 (28. 3. 1984)			
Břenčák	BM	Kníničky	Vyhláška MěNV Brno
(10. 12. 1987)			
Březina	LT, TP	Milešov, Kostomlaty	Výnos MK ČSR č.
13.364/68 (20. 1. 1969)			
Březinka	BK	Březina	Výnos MK ČSR č.
18.583/73 (29. 12. 1973)			
Bučina u Suché louky	PV	Buková	Vyhláška ONV
Prostějov (21. 6. 1990)			
Bukové kopce	JH	Chlum u Třeboně	Vyhláška MŽP ČR č.
6/1991 Sb.			
			(14. 12. 1990)
Bukovec	FM	Bukovec	Vyhláška ONV
Frydek-Místek (20. 1. 1988)			
Bukoveček	PR	Paršovice	xVýnos MŠK č.
32.047/62 (31. 7. 1962)			
Buky u Vysokého Cvojna	PU	Bělečko, Vysoké Chvojno	+Výnos MK č.
54.131/54 (14. 3. 1955)			
Bystřice	DO	Pec	Výnos MK ČSR č.
9.296/69 (20. 11. 1969)			
Coufava	BO	Vranov	Výnos MK ČSR č.
7.033/76 (1. 6. 1976)			
Čabel	DC	Bynovec	Výnos MK ČSR č.
16.634/73 (29. 12. 1973)			
Černá hora	JN, LB	Bedřichov, Hejnice	xVýnos MŠK č-
41.347/65 (19. 10. 1965)			
Černá jezírka	JN, LB	Jizerka, Bílý Potok	xVýnos MŠK č.
41.348/65 (19. 10. 1965)			
Čerňava	KM	Rajnochovice	Výnos MK ČSR č.
7.827/75 (28. 9. 1975)			
Černínovsko	ME	Libiš	+Vyhláška MŠVU č.
146.992/50 (16. 3. 1950)			
Černovický hájek	BM	Brněnské Ivanovice	Vyhláška MěNV Brno
(28. 7. 1977)			
Černý důl	RK	Hor. Rokytnice, Vrchní Orlice	+Výnos MK č.
45.962/54 (21.7. 1954)			
Černý les u Šilhéřovic I-II	OP	Šilhéřovice	Výnos MK ČSR č.
14.475 a 14.476/69			
			(2. 2. 1970)
Čertova hora u Vráže	PI	Zlivice	Vyhláška ONV Písek
(4. 12. 1985)			
Čertova skála	RA	Hracholusky	+Vyhláška MŠVU č.
14.737/49 (27. 1. 1949)			
Čertova stráž	PT	Včelná pod Boubínem	Vyhláška OÚ
Prachatice (3. 3. 1992)			
Červený kříž	RA	Roztoky u Křivoklátu	Výnos MK ČSR č.
3.500/89 (19. 1. 1989)			
Český Jílovec	CK	Hor. Jílovice	Výnos MŠANO č.
8.865/35 (8. 2. 1935)			
Čičov	LN	Hořenec	+Výnos MŠVU č.
92.896/51 (23. 5. 1951)			
Čihadlo	BO	Babice n. Svitavou	Výnos MK ČSR č.
7.037/76 (1. 10. 1976)			
Čížov	BN	Týnec n.S.	Vyhláška ONV
Benešov (15. 11. 1990)			
Člupy	VY	Marefy	Vyhláška ONV
Vyškov (8. 11. 1990)			
Čtyři palice	ZR, SY	Milovy, Březiny	Vyhláška MŽP ČR č.
6/1991 Sb.			
			(14. 12. 1990)
Dařenec	OP	Vřesina	Výnos MK ČSR č.
3.025/69 (10. 2. 1969)			
Dědovické stráně	PI	Dědovice	Výnos MK ČSR č.
3.603/74 (22. 2. 1974)			
Dětanský chlum	LN	Nepomyšl	xVýnos MKI č.
13.904/67 (18. 11. 1967)			
Dívčí kámen	CK	Křemže	+Výnos MŠVU č.
35.933/52 (11. 7. 1952)			
Divoká Šárka	Pha 6	Liboc	Vyhláška NVP (10.
11. 1964)			
Dobročkovské hadce	PT	Dobročkov	Vyhláška OÚ
Prachatice (3. 3. 1992)			
Dolejší rybník	ST	Tchořovice	Vyhláška ONV
Strakonice (14. 11. 1985)			
Dolnoněmčanské louky	UH	Slavkov	Vyhláška ONV

Uherské Hradiště

Dománovický les (15.12.1988)	KO	Dománovice, Radovesnice II	(22. 7. 1982) Vyhláška ONV Kolín
Doubek 3.500/89	PR	Zámrsky	Výnos MK ČSR č.
Drahotínský les Domažlice (22.10.1987)	DO	Poběžovice, Drahotín, Hvoždany	(19. 1. 1989) Vyhláška ONV
Drahy Uherské Hradiště	UH	Horní Němčí	Vyhláška ONV
Dřínová 18.923/73	BO	Babice nad Svitavou	(22. 7. 1982) Výnos MK ČSR č.
Dubcová 22.111/55 (14. 1. 1956)	VS	Kateřinice	(29. 12. 1973) +Výnos MK č.
Dubensko 34.697/65 (13. 8. 1965)	PS	Chříč	xVýnos MŠK č.
Dubno 44.761/55 (17. 2. 1956)	NA	Čes. Skalice, Kleny, Zlič	+Výnos MK č.
Dukovanský mlýn Třebíč (20. 10. 1983)	TR	Dukovany	Vyhláška ONV
Duny u Sváravy Pardubice (9. 7. 1980)	PU	Labské Chrčice	Vyhláška ONV
Dvorčák 32.047/62 (31. 7. 1962)	PR	Paršovice	xVýnos MŠK č.
Dvořiště Budějovice	CB	Dolní Slověnice	Vyhláška ONV České
Fabián č.3.604/74 (22. 2. 1974)	JH	Dolní Lhota	(24. 9. 1990) Výnos MK ČSR
Fajmanovy skály - Klenky 6/1991 Sb. (14.12.1990)	PJ	Chynín	Vyhláška MŽP ČR č.
Františkov 27.497/54 (11. 6. 1954)	SU	Nové Losiny	+Výnos MK č.
Getsemanka 54.391/65 (13. 1. 1966)	PB	Hutě p. Třemešínem, Věšín	xVýnos MŠK č.
Grünwaldské vřesoviště Teplice (12. 10. 1989)	TP	Nová Ves	Vyhláška ONV
Grybla Benešov (6. 12. 1985)	BN	Krhanice	Vyhláška ONV
Habrová seč 6/1991 Sb. (14. 12. 1990)	TR	Nové Syrovice	Vyhláška MŽP ČR č.
Hadí vrch Jindř. Hradec (10. 12. 1987)	JH	Rajchléřov	Vyhláška ONV
Hašky Vyškov (8. 11. 1990)	VY	Nevojice	Vyhláška ONV
Háj 13.366/69 (28. 12. 1969)	PS	Druztová	Výnos MK ČSR č.
Herštýn 68.733/54 (12. 4. 1955)	DO	Němčice	+Výnos MK č.
Hněvošický háj 3.909/69 (20. 11. 1969)	OP	Hněvošice	Výnos MK ČSR č.
Holubovské hadce 18.767/72 (29. 12. 1972)	ČK	Holubov, Křemže, Třísov	Výnos MK ČSR č.
Holý vrch u Hlinné 76.905/49 (8. 7. 1949)	LT	Hlinná	+Vyhláška MŠVU č.
Homolka 1. 1982)	Pha 5	Velká Chuchle	Vyhláška NVP (28.
Horky Hodonín (1. 7. 1989)	HO	Milotice	Vyhláška ONV
Horní louky Uherské Hradiště (22. 7. 1982)	UH	Suchá Loz	Vyhláška ONV
Horusická blata (18. 11. 1990) a	TA, CB	Horusice, Bošilec	Vyhláška ONV Tábor vyhláška OÚ Čes.
Budějovice (30. 12. 1991)			+Vyhláška MŠVU č.
Hořina 197.108/48 (5. 11. 1948)	OP	Tábor	
Hoříněveská bažantnice 143.547/33 (31. 12. 1933)	HK	Hoříněvec	Výnos MŠANO č.
Hovoranské louky Hodonín (28. 2. 1992)	HO	Hovorany	Vyhláška OÚ
Hradčanské rybníky 11.034/67 (26. 9. 1967)	CL	Hradčany, Strážov	xVýnos MKI č.
Hradec	PB	Dobříš	Výnos MK ČSR č.

3.500/89 (19. 1. 1989)				
Hradišťanská louka	TP	Mukov		+Výnos MŠVU č.
108.067/51 (3. 1. 1952)				
Hraniční louka	RK	Trčkov		Vyhláška ONV
Rychnov n.Kn. (1. 7. 1982)				
Hrádek	BV	Mokrůvky		Vyhláška ONV
Břeclav (9. 10. 1986)				
Hrbáčkovy tůně	PY, NB	Sedlčánky, Káraný, Lysá n.L.,		Vyhláška ONV
Praha-východ (24. 6. 1988) a				
(23. 6. 1989)		Přerov n.L.		vyhl. ONV Nymburk
Hrby	PI	Zlivice		Výnos MK ČSR č.
8.806/73 (9. 8. 1973)				
Hutě	UH	Žitková		Vyhláška ONV
Uherské Hradiště (22. 7. 1982)				
Hvozdnice	OP	Uhlířov, Štáblovice, Slavkov		Vyhláška ONV Opava
(27. 9. 1988)				
Chlum	KV	Chlum		+Výnos MŠO č.
16.637/47 (24. 2. 1947)				
Choustník	TA	Choustník		+Výnos MŠVU č.
170.405/49 (19. 11. 1949)				
Chropotínský háj	RK	Ledce		+Výnos MK č.
49.505/54 (14. 3. 1955)				
Chuchelský háj	Pha 5	Malá Chuchle, Velká Chuchle		Vyhláška NVP (27. 5. 1982)
1982)				
Chynínské buky	PJ	Chynín		Vyhláška MŽP ČR č.
6/1991 Sb. (14. 12. 1990)				
Jalovcová stráž	ZL	Nedašov		Vyhláška ONV
Gottwaldov (16. 9. 1982)				
Jaronínská bučina	CK	Jaronín		Výnos MK ČSR č.
12.894/73 (24. 10. 1973)				
Javorůvky	ZL	Valašské Klobouky		Vyhláška ONV
Gottwaldov (16. 9. 1982)				
Jelení bučina	BR	Ludvíkov		Vyhláška MŽP ČR č.
6/19961 Sb. (14. 12. 1990)				
Jelení lázeň	RK	Deštné v Orl. horách		Vyhláška ONV Rychnov
n.Kn. (1. 7. 1982)				
Jelení skok	BO	Vranov		Výnos MK ČSR č.
7.034/76 (1. 6. 1976)				
Jelení vrch	KT	Habartice		xVýnos MŠK č.
33.147/66 (16. 8. 1966)				
Jelení žlíbek	BM	Bystrc		Vyhláška MěNV Brno
(21. 4. 1979)				
Jougllovka	BE	Broumy		Výnos MK ČSR
č.6.041/84 (28. 3. 1984)				
Kabečnice	RA	Sýkořice		Výnos MK ČSR č.
6.045/84 (28. 3. 184)				
Kamenný vrch nad Myslivnou	BM	Nový Lískovec		Vyhláška MěNV Brno
(23. 3. 1978)				
Kamenný vrch u Kurdějova	BV	Kurdějov		+Vyhláška MŠK č.
815/56 (4. 7. 1956)				
Karlické údolí	BE, PZ	Mořinka, Dobřichovice, Vonoklasy		Výnos MK ČSR č.
18.009/72 (29. 12. 1972)				
Karlov	ZN	Šanov nad Jeviš.		Výnos MŠANO č.
143.547/33 (31. 12. 1933)				
Karlovice sever	BR	Karlovice		xVýnos MK ČSR č.
4.753/70 (3. 8. 1970)				
Kladrubska hora	TA	Kladrubby		Vyhláška ONV Tábor
(18. 11. 1990)				
Klapice	Pha 5	Radotín		Vyhláška NVP (4. 7. 1988)
1988)				
Klánovický les - Cyrilov	Pha 9,	Újezd n. Lesy, Klánovice,		Vyhláška NVP (28. 1. 1982 a 4. 7. 1988) a
1982 a 4. 7. 1988) a				
Praha-vých. (16. 2. 1990)	PY	Horní Počernice, Jirny,		vyhláška ONV
		Šestajovice, Úvaly		
Klečové louky	LB	Hejnice		xVýnos MŠK č.
41.351/65 (19. 10. 1965)				
Kleť	CK	Chlum, Křenov		+Výnos MK č.
7.485/56 (10. 5. 1956)				
Klíč	CL	Svor		xVýnos MKI č.
13.902/67 (18. 11. 1967)				
Klíny	FM	Čeladná		Výnos MK ČSR č.
9.858/76 (10. 2. 1977)				
Kloc	JI	Loučky		Výnos MŠANO č.
143.547/33 (31. 12. 1933)				
Klokočské skály	SM	Klokočí, Sekerovy Loučky,		Vyhláška ONV Semily

(13. 6. 1985)

Kněžší hora Prostějov (29. 6. 1989)	PV	Bělá u Turnova Krumstín	Vyhláška ONV
Kněžší hora u Katovic Strakonice (14. 11. 1985)	ST	Katovice	Vyhláška ONV
Kobylí draha Praha-západ (13. 12. 1989)	PZ	Hradištko	Vyhláška ONV
Kocelovické pastviny Strakonice (19. 3. 1990)	ST	Kocelovice	Vyhláška ONV
Kokořínský důl (7. 11. 1953)	ME, CL	Bosyně, Dobřeň, Janova Ves, Jestřebice, Kanina, Kokořín, Nebužely, Olešno, Sedlech, Střemy, Tubož, Vysoká, Mšeno	+Výnos MK č. 4628/53
Kokšín 6./1991 Sb. (14. 12. 1992)	PJ	Hořehledy	Vyhláška MŽP ČR č.
Komáří vrch 8.904/73 (9. 8. 1973)	RK	Černá Voda, Řičky	Výnos MK ČSR č.
Kotvice 3.025/70 (10. 3. 1970)	NJ	Nová Horka	Výnos MK ČSR č.
Kralovické louky Prachatice (3. 3. 1992)	PT	Kralovice	Vyhláška OÚ
Krašov 108.068/51 (28. 1. 1952)	PS	Bohy	+ Výnos MŠVU č.
Krkanka Chrudim (21. 11. 1990)	CR	Čes. Lhotice, Licibořice, Nasavrky	Vyhláška ONV
Krkavčina 3.606/74 (22. 2. 1974)	PI	Dědovice	Výnos MK ČSR č.
Krnovec (10. 12. 1987)	BM	Bystrc	Vyhláška MěNV Brno
Kuchyňka 3.500/89 (19. 1. 1989)	PB	Pičín	Výnos MK ČSR č.
Kulivá hora 978/72 (29. 12. 1972)	PZ	Třebotov	Výnos MK ČSR č. 17.
Kuřidlo Strakonice (14. 11. 1985)	ST	Dražejov	Vyhláška ONV
Kutaný 3.023/69 (10. 2. 1969)	VS	Halenkov	Výnos MK ČSR č.
Kůtky 9.430/87 (17. 6. 1987)	HO	Radějov	Výnos MK ČSR č.
Lazy Gottwaldov (12. 7. 1984)	ZL	Bylnice	Vyhláška ONV
Lhotecká stráž Hora (10. 10. 1985)	KH	Nová Lhota	Vyhláška ONV Kutná
Libín Prachatice (18. 2. 1988)	PT	Prachatice	Vyhláška ONV
Lípa 6/1991 Sb. (14. 12. 1990)	RO	Ostrovce	Vyhláška MŽP ČR č.
Lipovské upolínové louky Prostějov (21. 6. 1990)	PV	Lipová, Brodek	Vyhláška ONV
Lipská hora 9.854/76 (10. 12. 1976)	LT	Mrsklesy	Výnos MK ČSR č.
Lopata 6/1991 Sb. (14. 12. 1990)	PJ	Milínov	Vyhláška MŽP ČR č.
Loučky 143.547/33 (31. 12. 1933)	JI	Loučky	Výnos MŠANO č.
Louky pod Kumstátem 66.827/54 (17. 3. 1954)	BV	Krumvíř	+Výnos MK č.
Louky v oboře Libeň Rakovník (16. 6. 1989)	RA	Mšecké Žehrovice	Vyhláška ONV
Loužek 9.856/76 (10. 8. 1977)	LT	Doksany	Výnos MK ČSR č.
Luh u Telče Jihlava (3. 5. 1984)	JI	Telč	Vyhláška ONV
Machová 9.430/87 (17. 6. 1987)	HO	Javorník	Výnos MK ČSR č.
Malé jeřábí jezero 13.368/69 (28. 12. 1969)	KV	Jelení	Výnos MK ČSR č.
Malužín 7.036/76 (1. 6. 1976)	BO	Bílovice nad Svitavou	Výnos MK ČSR č.
Míchov Strakonice (14. 11. 1985)	ST	Mladějovice	Vyhláška ONV
Milá 8.914/58 (25. 2. 1958)	MO	Milá	+Výnos MŠK č.
Milčice Klatovy (4. 2. 1992)	KT	Milčice	Vyhláška OÚ

Milešický prales 14.505/89 (21. 12. 1989)	PT	Milešice	Výnos MK ČSR č.
Miletníky Prachatice (24. 5. 1989)	PT	Křižovice	Vyhláška ONV
Mokřiny u Vomáčků Budějovice (30. 12. 1991)	CB	Zliv	Vyhláška OÚ České
Moravské louky Hodonín (25. 10. 1990)	HO	Moravany	Vyhláška ONV
Mrhatina 45.159/64 (7. 11. 1964)	JI	Řásná	xVýnos MŠK č.
Mušenice Vyškov (8. 11. 1990)	VY	Rašovice	Vyhláška ONV
Mydlovarský luh Nymburk (23. 6. 1989)	NB	Kostomlaty, Ostrá	Vyhláška ONV
Myslivna 12.607/68 (10. 9. 1968)	LT	Poplze	Výnos MKI č.
Mýto 1988)	Pha 10	Nedvězí	Vyhláška NVP (4. 7.
Na Babě 6.046/84 (28. 3. 1984)	RA	Křivoklát	Výnos MK ČSR č.
Na Černčí Litoměřice (1. 11. 1990)	LT	Rochov	Vyhláška ONV
Na Čihadle 41.351/65 (19. 10. 1965)	LB	Hejnice	xVýnos MŠK č.
Na hadci Šumperk (8. 11. 1990)	SU	Raškov	Vyhláška ONV
Na hradech 75.102/54 (4. 7. 1956)	PU	Žáravice	+Výnos MK č.
Na hranicích 15.472/53 (15. 12. 1953)	SM	Bukovina	+Výnos MK č.
Na Kocourách 170.891/49 (3. 11. 1949)	ZN	Dobelice, Vémyslice	+Vyhláška MŠVU č.
Na loučkách 6.085/77 (1. 7. 1977)	CL	Výsluní	Výnos MK ČSR č.
Na Podlesích Třebíč (28. 10. 1982)	TR	Hrutov	Vyhláška ONV
Na skalách 49.945/65 (13. 1. 1966)	PB	Věšín	xVýnos MŠK č.
Na Volešku Klatovy (1. 12. 1988)	KT	Soběšice, Náhořanky	Vyhláška ONV
Nad řekami Brno-venkov (27. 12. 1979)	BO	Hrubšice	Vyhláška ONV
Nad Zavírkou Prachatice (18. 2. 1988)	PT	Javorník, Úbyslav	Vyhláška ONV
Netřeb 68.734/54 (12. 4. 1955)	DO	Kanice	+Výnos MK č.
Nezabudické skály Rakovník (1. 2. 1989)	RA	Velká Buková	Vyhláška ONV
Nosperk Břeclav (9. 10. 1986)	BV	Němčičky	Vyhláška ONV
Nová louka 41.347/65 (9. 10. 1965)	JN	Bedřichov	xVýnos MŠK č.
Nové Těchanovice 9.294/69 (20. 11. 1969)	OP	Nové Těchanovice	Výnos MK ČSR č.
Obůrky-Třeštělec Brno-venkov (3. 4. 1980)	BO	Mor. Knínice	Vyhláška ONV
Oceán 15.141/68 (10. 2. 1969)	KV	Oldřichov, Pernink, Pstruží,	Výnos MK ČSR č.
Olšina u Skleného n.S. (27. 5. 1985)	ZR	Vysoká Štola Sklené	Vyhláška ONV Žďár
Opatovské zákopy Třebíč (29. 9. 1988)	TR	Opatov	Vyhláška ONV
Opolenec Prachatice (20. 9. 1985)	PT	Bořanovice, Smrčná, Výškovice	Vyhláška ONV
Oskovec 76.486/54 (17. 2. 1956)	HO	Strážnice	+Výnos MK č.
Oskovec II Hodonín (1. 12. 1991)	HO	Petrov	Vyhláška OÚ
Panské louky 3.026/70 (10. 3. 1970)	BR	Detřichov n.B., Mor. Beroun	Výnos MK ČSR č.
Pašijová dráha Kladno (29. 9. 1987)	KL	Libušín	Vyhláška ONV
Peliny 34.007/48 (4. 3. 1948)	UO	Choceň	+Vyhláška MŠO č.
Petrovka 3. 1988)	PN, PS	Bolevec, Chotíkov	Vyhláška Zč KNV (3.

Písečný přesyp u Vlkova 36.314/54 (21. 5. 1954)	TA	Vlkov	+Výnos MK č.
Písečný rybník 18.334/55 (5. 3. 1956)	HO	Milotice	+Výnos MK č.
Plačkův les a říčka Šatava (27. 9. 1990)	BV	Iváň	Vyhláška ONV Břeclav
Planý vrch 19.881/66 (7. 5. 1966)	CH	Mnichov	xVýnos MŠK č.
Ploščiny Gottwaldov (16. 9. 1982)	ZL	Poteč	Vyhláška ONV
Pod jelení studánkou (25. 10. 1989)	BR	Žďárský potok, Karlov	Vyhláška ONV Bruntál
Pod Popelní horou Prachatice (20. 9. 1985)	PT	Stachy	Vyhláška ONV
Pod Slunečnou strání Šumperk (8. 11. 1990)	SU	Nové Losiny	Vyhláška ONV
Pod Švancarkou Prostějov (27. 9. 1990)	PV	Horní Štěpánov	Vyhláška ONV
Pod Vrchmezím 26.707/60 (8. 7. 1960)	RK	Olešnice	+Výnos MŠK č.
Pod Žitkovským vrchem Hradiště (22. 7. 1982)	UH	Žitková	Vyhláška ONV Uher.
Podhoří 5. 1982)	Pha 7,	Bohnice, Troja	Vyhláška NVP (27.
	Pha 8		
Podhrázský rybník 146.757/50 (16. 3. 1950)	BN	Tomice II	+Vyhláška MŠVU č.
Polanský les 3.027/70 (10. 3. 1970)	OV	Poruba - jih	Výnos MK ČSR č.
Podňana 18.127/55 (bez data)	FM	Bílá	Výnos MK č.
Postřekovské rybníky Domažlice (25. 9. 1990)	DO	Postřekov, Klenčí pod Čerchovem,	Vyhláška ONV
		Ždanov Hejnice	xVýnos MŠK č.
Prales Jizera 41.355/65 (19. 10. 1965)	LB	Hejnice	xVýnos MŠK č.
Prokopské údolí 25.533/78 (28. 12. 1978)	Pha 5	Hlubočepy, Jinonice	Výnos MK ČSR č.
Průchodnice Prostějov (31. 10. 1985)	PV	Ludmírov	Vyhláška ONV
Přesypy u Rokytna Pardubice (12. 5. 1982)	PU	Rokytno	Vyhláška ONV
Pstruží potok Bruntál (25. 10. 1989)	BR	Stará Ves	Vyhláška ONV
Ptačí kupy 41.353/65 (19. 10. 1965)	LB	Hejnice	xVýnos MŠK č.
Pučanka 204.457/48 (23. 10. 1948)	KT	Hejná	+Vyhláška MŠO č.
Rabštejn Šumperk (8. 11. 1990)	SU	Bedřichov	Vyhláška ONV
Rač D-II-3-155-1-1/17-53	UL	Lochočice	+ Vyhláška MŠO č. (9. 7. 1953)
Radim 10.751/69 (29. 10. 1969)	BR	Krasov	Výnos MK ČSR č.
Radomilická mokřina Budějovice (30. 12. 1991)	CB	Záblatí	Vyhláška OÚ Čes.
Radotínské údolí 8.200/75 (17. 9. 1975)	Pha 5, PZ	Zad. Kopanina, Kosoř	Výnos MK ČSR č.
Rakovec 18.463/73 (29. 12. 1973)	BK	Jedovnice	Výnos MK ČSR č.
Ralsko 11.033/67 (26. 9. 1967)	CL	Hvězdov, Noviny pod Ralskem	xVýnos MKI č.
Ranská jezírka Brod (17. 9. 1990)	HB	Havlíčková Borová	Vyhláška ONV Havl.
Rašeliště Bažantka Jihlava (8. 7. 1982)	JI	Doupě, Řídelov	Vyhláška ONV
Rašeliště Kačerov Rychnov nad Kn. (5. 7. 1984)	RK	Kačerov	Vyhláška ONV
Rašeliště Kaliště Jihlava (8. 7. 1982)	JI	Jihlávka	Vyhláška ONV
Rašeliště Loučky Jihlava (8. 7. 1982)	JI	Loučky	Vyhláška ONV
Rašeliště Vidlák (13. 6. 1985)	SM	Hrubá Skála	Vyhláška ONV Semily
Rašovický zlom Vyškov (28. 6. 1990)	VY	Rašovice	Vyhláška ONV

Rod (18. 11. 1990)	TA	Val	Vyhláška ONV Tábor
Roštýnská obora 6.093/77 (5. 12. 1977)	JI	Doupě	Výnos MK ČSR č.
Roviny Břeclav (9. 10. 1986)	BV	Diváky	Vyhláška ONV
Roztocký háj - Tiché údolí 100.988/51 (9. 9. 1951)	Pha 6, PZ	Roztoky, Sedlec	Výnos MŠVU č. +výnos MŠVU č.
IX-357-2-51 (10. 8. 1951) Ruda u Kojákovíc Budějovice (30. 12. 1991)	CB	Kojákovice	Vyhláška OÚ Čes.
Rudka Prostějov (27. 9. 1990)	PV	Ponikev, Ludmírov	Vyhláška ONV
Rybník Březina Jihlava (15. 10. 1990)	JI	Dudín	Vyhláška ONV
Rybníky Frýdek-Místek (27. 2. 1990)	FM	Kozlovice	Vyhláška ONV
Rybí loučky 41.349/65 (19. 10. 1965)	JN	Jizerka	xVyhláška MŠK č.
Řeka Havlíčkův Brod (17. 9. 1990)	HB	Staré Ransko	Vyhláška ONV
Sedlická obora Strakonice (14. 11. 1985)	ST	Holušice	Vyhláška ONV
Sedloňovský vrch 26.375/54 (6. 7. 1954)	RK	Sedloňov v Orlic. horách	+Výnos MK č.
Selský les 34.172/54 (8. 5. 1954)	UO	Herbortice	+Výnos MK č.
Sidonie Gottwaldov (12. 7. 1984)	ZL	Sidonie	Vyhláška ONV
Skalecký háj Rachnov nad Kn. (5. 7. 1984)	RK	Podbřeží	Vyhláška ONV
Skalské rašeliniště 11.079/70 (3. 9. 1970)	BR	Skály	Výnos MK ČSR č.
Skařiny 18.280/55 (4. 7. 1956)	HO	Mikulčice	+Výnos MK č.
Skály Prostějov (21. 6. 1990)	PV	Protivanov	Vyhláška ONV
Skelná Huť Prostějov (7. 7. 1988)	PV	Protivanov	Vyhláška ONV
Skočický hrad Strakonice (14. 11. 1985)	ST	Skočice	Vyhláška ONV
Skučák 10.752/69 (29. 10. 1969)	KI	Rychvald	Výnos MK ČSR č.
Slatinná louka u Liblic (19. 12. 1986)	ME	Liblice	Vyhláška ONV Mělník
Slavičí údolí 1988)	Pha 5	Lochkov, Radotín	Vyhláška NVP (4. 7.
Sluneční stráž 12.610/68 (10. 9. 1968)	UL	Brná	Výnos MKI č.
Slunná Brno-venkov (28. 6. 1985)	BO	Lažánky	Vyhláška ONV
Sokolí skála 251.976/48 (5. 1. 1949)	ZR	Doubravník, Borač	+Vyhláška MŠVU č.
Staňkovka 1988)	Pha 5	Radotín	Vyhláška NVP (4. 7.
Stepní stráž u Komořan 17.595/48 (3. 3. 1948)	VY	Komořany	+Vyhláška MŠVU č.
Stráž u Chroustova 156.109/51 (1. 2. 1951)	KO	Radim	+Výnos MŠVU č.
Stráně u splavu 85.704/51 (1. 2. 1951)	KO	Vrbčany	+Výnos MŠVU č.
Střela 6.710/76 (28. 4. 1976)	PS	Hluboká, Kalec, Kotaneč, Černá	Výnos MK ČSR č.
Stříbrný luh 6.047/84 (28. 3. 1984)	RA	Hať, Vysočany, Rabštejn Újezd nad Zbečnem	Výnos MK ČSR č.
Suchá Dora 3.024/69 (10. 2. 1969)	NJ	Dobešov	Výnos MK ČSR č.
Suchý vrch 6/1991 Sb. (14. 12. 1990)	BR	Železná	Vyhláška MŽP ČR č.
Sutice 173.523/49 (24. 2. 1950)	UO	Verměřovice	+Vyhláška MŠVU č.
Svatá Alžběta 28. 709/49 (1. 3. 1949)	RA	Městečko	+Vyhláška MŠVU č.
Šance 1. 1982)	Pha 5	Cholupice, Zbraslav	Vyhláška NVP (28.

Šěvy 153.516/50 (24. 10. 1950)	VY	Mouřínov	+Vyhláška MŠVU č. a vyhláška ONV
VYškov (8. 11. 1990)			
Šibeničnick	BV	Mikulov	Vyhláška OSK
Mikulov č. 8.963/1 (10. 5. 1946)	PR	Lipník n.B.	+Výnos MK
Škrabalka 11.694/55 (4. 7. 1956)	BO	Újezd u Brno	+Výnos MK č.
Špice 20.112/55 (17. 2. 1956)	JI	Lhotka, Řásná	Vyhláška ONV Jihlava
Štamberk a kamenné moře (15. 11. 1990)	HB, ZR	Hluboká, Křižová, Vojnův Městec	Vyhláška ONV Havl. vyhláška ONV Žďár
Štíří důl Brod (12. 12. 1988) a			
n.S. (14. 4. 1988)			
Tetínské skály 3.400/74 (22. 2. 1974)	BE	Tetín	Výnos MK ČSR č.
Tonice - Bezedná (1. 5. 1985)	KO	Velký Osek	Vyhláška ONV Kolín
trotina	HK	Lochenice	Vyhláška ONV
Hradec Králové (23. 8. 1983)			
Třímanské skály 6/1991 Sb. (14. 12. 1990)	RO	Hřešihlavy, Třímány	Vyhláška MŽP ČR č.
Týnecké Mokřady (17. 12. 1987)	KO	Týnec nad Labem	Vyhláška ONV Kolín
U Brněnky 18.462/73 (29. 12. 1973)	BO	Kanice	Výnos MK ČSR č.
U Eremita 6.048/84 (28. 3. 1984)	RA	Branov	Výnos MK ČSR č.
U hájenky Třebíč (29. 9. 1988)	TR	Čáslavice	Vyhláška ONV
U Leskoveckého chodníka 9.293/69 (20. 11. 1969)	OP	Skřípov	Výnos MK ČSR č.
U Nového hradu 7.830/75 (29. 4. 1975)	BK	Olomučany	Výnos MK ČSR č.
U parku 54.132/54 (14. 3. 1955)	PU	Vysoké Chvojno	+Výnos MK č.
U výpustku 6.084/77 (11. 7. 1977)	BK	Březina	Výnos MK ČSR č.
Údolí Doubravy Brod (28. 4. 1986)	HB	Bílek, Chotěboř, Malochyně, Horní Sokolovec Chlébské	Vyhláška ONV Havl. +Výnos MK č.
Údolí Chlébského potoka 1.314/53 (30. 9. 1953)	ZR		
Údolí Jizery u Semil a 94.458/51 (2. 6. 1951)	SM	Bítouchov, Chuchelná	+Výnos MŠVU č.
Bitouchova			
Údolí Oslavy a Chvojnice (11. 4. 1974) a	TR, BO	Náměšť n.O., Vícenice, Znátky, Kralice, Březník, Sudice, Kuroslepy,	Vyhláška ONV Třebíč vyhláška ONV
Brno-venkov (22. 5. 1975)		Mohelno, Senorady, Sedlec, Kladeruby, Čučice, Ketkovice	
Údolí Teplé 2. 1992), vyhláška 1992, vyhláška (27. 2. 1992)	CH, SO, KV	Mnichov, Louka, Tisová, Poutnov, Bohuslav	Vyhláška OU Cheb (24. OÚ Sokolov (27. 2. OÚ Karlovy Vary
Údolí Únětického potoka 1988)	Pha 6	Suchdol	Vyhláška NVP (4. 7.
Úhliska Prostějov (7. 7. 1988)	PV	Horní Štěpánov	Vyhláška ONV
Úpor 61.225/57 (14. 8. 1957)	ME	Kly, Vrbno	+Výnos MŠK č.
V dole 56.914/54 (14. 3. 1955)	UO	Cotkytle, Herbortice	+Výnos MK č.
V horách 33.146/66 (16. 8. 1966)	RO	Terešov	xVýnos MŠK č.
V Jedlích Třebíč (29. 9. 1988)	TR	Příštpo	Vyhláška ONV
V Morávkách Klatovy (21. 4. 1988)	KT	Loužná	Vyhláška ONV
V pískovně 1988)	Pha 9	Dolní POčernice, Hostavice	Vyhláška NVP (4. 7.
V Podolánkách	FM	Čeladná	Výnos MK č.

18.127/55 (bez data)			
V rašelinách	SO	Studenec	Vyhláška MŽP ČR č.
6/1991 Sb. (14. 12. 1990)			
Valach	OP	Lesní Albrechtice, Jelenice	Výnos MK ČSR č.
9.292/69 (20. 11. 1969)			
Ve slatinské stráni	RK	Slatina n. Zdobnicí	+Výnos MŠK č.
75.100/54 (4. 7. 1956)			
Ve Vlčí	UH	Vyškovec	Vyhláška ONV Uher.
Hradiště (22. 7. 1982)			
Ve Žlebcách	VY	Pavlovice	Vyhláška ONV
Vyškov (8. 11. 1990)			
Velká a Malá Olšina	HB, KH	Dobrnice, Chlum, Tunochody	Vyhláška ONV Hav.
Brod (25. 3. 1982) a			vyhláška ONV Kutná
Hora (10. 10. 1985)			
Velká Kobylanka-Malá	PR	Hranice	Výnos MŠVU č.
42.678/52 a 42.934/52			
Kobylanka			(24. 9. 1952)
Velká Kuš	ST	Lnářský Málkov	Vyhláška ONV
Strakonice (14. 11. 1985)			
Velké doly	KI, FM	Český Puncov, Konská	Vyhláška ONV Karviná
(3. 9. 1990) a			vyhláška ONV
Fýdek-Místek (27. 2. 1990)			
Velký a Malý kamýk	CB	Všeteč	Vyhláška ONV Čes.
Budějovice (24. 9. 1990)			a vyhláška OÚ Čes.
Budějovice (30. 12. 1991)			
Velký Kuntínov	BV	Boleradice	Vyhláška ONV
Břeclav (9. 10. 1986)			
Velký Pařezitý rybník	JI	Řásná	Vyhláška ONV
Jihlava (3. 5. 1984)			
Veltrubský luh	KO	Veltruby, Nová Ves I	Vyhláška ONV Kolín
(1. 5. 1985)			
Vinořský park	Pha 9	Vinoř	Vyhláška NVP (27.
5. 1982)			
Visengrunty	VY	Bošovice	Vyhláška ONV
Vyškov (8. 11. 1990)			
Vitčický lis	PV	Vitčice	Vyhláška ONV
Prostějov (21. 6. 1990)			
Vilanecké rašeliníště	JI	Vilanec	Vyhláška ONV
Jihlava (8. 7. 1982)			
Vladař	KV	Záhořice	Výnos MK ČSR č.
5.376/69 (23. 4. 1969)			
Vlček	CH	Prameny, Sítiny	xVýnos MŠK č.
19.880/66 (7. 5. 1966)			
Vlčí důl	TP	Hrad Osek	Vyhláška ONV
Teplice (12. 10. 1989)			
Voškov	BE	Běleč, Poučnick	Výnos MK ČSR č.
18.357/72 (29. 12. 1972)			
Vrbenské rybníky	CB	České Vrbné, Haklovy Dvory	Vyhláška ONV České
Budějovice (15. 3. 1990)			
Vrch Baba u Kosmonos	MB	Hor. Stakory, Chudoplesy,	+Vyhláška MŠVU č.
149.728/50 (11. 10. 1950)			
Vrt	NB	Kosmonosy	
18.716/72 (29. 12. 1972)		Ostrá, Semice	Výnos MK ČSR č.
Vřesová stráž	FM	Mosty u Jablunkova	Vyhláška ONV
Frýdek-Místek (27. 2. 1990)			
Vřešťovská bažantnice	TU	Velký Vřešťov	+Vyhláška MŠVU č.
111.322/49 (19. 9. 1949)			
Všetatská černava	ME	Všetaty, Chrást u Tišic	Vyhláška ONV Mělník
(19. 12. 1986)			
Vymyšlenská pěšina	PB	Prostředné Lhota	Výnos MK ČSR č.
3.500/89 (19. 1. 1989)			
Výří skály u Oslova	PI	Tuklety	Vyhláška ONV Písek
(4. 12. 1985)			
Vysoká Běta	CB	Lípanovice	Vyhláška ONV České
Budějovice (23. 3. 1989)			
Vysoký Tok	RA	Branov	Výnos MK ČSR č.
6.050/84 (28. 3. 1984)			
Zadní Hády	BO	Kanice	Výnos MK ČSR č.
18.922/73 (29. 12. 1973)			
Zaječí skok	JI	Horní Kosov	Výnos MŠANO č.
143.547/33 (31. 12. 1933)			
Zámělský Borek	RK	Záměl	+Výnos MŠO č.
36.383/46 (28. 6. 1946)			

Záplavy (15. 1. 1985)	KL	Kamenné Žehrovice, Srby, Tuchlovice	Vyhláška ONV Kladno
Zátoňská Hora 14.505/89 (21. 12. 1989)	PT	Lenora	Výnos MK ČSR č.
Zázmoníky Břeclav (9. 10. 1986)	BV	Bořetice	Vyhláška ONV
Zemská brána n.O. (18. 6. 1987)	UO, RK	Bartošovice, Klášterec n. Orlicí	Vyhláška ONV Ústí
Zvolská homole Pha-západ (13. 12. 1989)	PZ	Zvole	Vyhláška ONV
Zvoníčkovna 17.506/55 (4. 7. 1956)	RO	Kornatice	+Výnos MK č.
Zubří Chrudim (21. 11. 1990)	CR	Trhová Kamenice	Vyhláška ONV
Žlábky 15.084/73 (14. 12. 1973)	PI	Borečnice	Výnos MK ČSR č.

Vysvětlivky: + - přehlášeno výnosem MK ČSR č.j. 14.200/88 z 29. 11. 1988
x - přehlášeno výnosem MK ČSR č.j. 17.094/87 z 21. 12. 1987

-
- 1) Zákon ČNR č. 284/1991 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech.
 - 2) Zákon ČNR č. 96/1977 Sb., o hospodaření v lesích a státní správě lesního hospodářství.
 - 3) Vyhláška Státní komise pro vědeckotechnický a investiční rozvoj č. 186/1990 Sb., o oprávnění k projektové činnosti.
 - 4) § 8 a násl. zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon).
 - 5) Např. § 10 a § 36 odst. 4 zákona č. 138/1973 Sb., o vodách (vodní zákon).
 - 6) Vyhláška ministerstva práce a sociálních věcí České republiky č. 182/1991 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení a zákon České národní rady o působnosti orgánů České republiky v sociálním zabezpečení.
 - 7) Vyhláška federálního ministerstva vnitra č. 99/1989 Sb., o pravidlech provozu na pozemních komunikacích (pravidla silničního provozu), ve znění vyhlášky federálního ministerstva vnitra č. 24/1990 Sb.
 - 8) § 26 odst. 3 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon).
 - 9) Vyhláška ministerstva zemědělství, lesního a vodního hospodářství a ministerstva spravedlnosti č. 62/1964 Sb., kterou se vydávají prováděcí předpisy k zákonu o rozvoji rostlinné výroby, příloha č. 1 - Seznam škůdců vnitřní karantény a příloha č. 2 - Seznam škůdců nekaranténních.
 - 10) Zákon č. 23/1962 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů.
Vyhláška ministerstva zemědělství a výživy ČSR č. 20/1988 Sb., kterou se provádí zákon o myslivosti.
 - 11) § 1 vyhlášky federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj č. 85/1976 Sb., o podrobnější úpravě územního řízení a stavebním řádu, ve znění vyhlášky federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj č. 155/1980 Sb.
 - 12) Zákon č. 238/1991 Sb., o odpadech.
 - 13) § 77 a 78 zákona č. 114/1992 Sb.
 - 14) Zákon č. 119/1992 Sb., o cestovních náhradách.
 - 15) § 4 a 5 zákona č. 40/1956 Sb.
 - 16) § 6 zákona č. 40/1956 Sb.

189/2013 Sb.

VYHLÁŠKA

ze dne 27. června 2013

o ochraně dřevin a povolování jejich kácení

Změna: 222/2014 Sb.

Ministerstvo životního prostředí stanoví podle § 79 odst. 4 písm. d) a k provedení § 8 odst. 3 a 5 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění zákona č. 349/2009 Sb., (dále jen „zákon“):

ČÁST PRVNÍ

OCHRANA DŘEVIN A POVOLOVÁNÍ JEJICH KÁCENÍ

§ 1

Vymezení pojmů

Pro účely této vyhlášky se rozumí

a) zapojeným porostem dřevin soubor dřevin, v němž se nadzemní části dřevin jednoho patra vzájemně dotýkají, prorůstají nebo překrývají, s výjimkou dřevin tvořících stromořadí, pokud obvod kmene jednotlivých dřevin měřený ve výšce 130 cm nad zemí nepřesahuje 80 cm; jestliže některá z dřevin v souboru přesahuje uvedené rozměry, posuzuje se vždy jako jednotlivá dřevina,

b) společenskými funkcemi dřeviny soubor funkcí dřeviny ovlivňujících životní prostředí člověka, jako je snižování prašnosti, tlumení hluku či zlepšování mikroklimatu; mezi společenské funkce patří také funkce estetická, včetně působení dřevin na krajinný ráz a ráz urbanizovaného prostředí,

c) stromořadím souvislá řada nejméně deseti stromů s pravidelnými rozestupy; chybí-li v některém úseku souvislé řady nejméně deseti stromů některý strom, je i tento úsek považován za součást stromořadí; za stromořadí se nepovažují stromy rostoucí v ovocných sadech, školkách a plantážích dřevin³⁾.

§ 2

Nedovolené zásahy do dřevin

(1) Nedovolenými zásahy do dřevin, které jsou v rozporu s požadavky na jejich ochranu, se rozumí zásahy vyvolávající poškozování nebo ničení dřevin, které způsobí podstatné nebo trvalé snížení jejich ekologických nebo společenských funkcí nebo bezprostředně či následně způsobí jejich odumření.

(2) O nedovolený zásah podle odstavce 1 se nejedná, pokud je prováděn za účelem zachování nebo zlepšení některé z funkcí dřeviny, v rámci péče o zvláště chráněný druh rostliny nebo živočicha anebo pokud je prováděn v souladu s plánem péče o zvláště chráněné území.

§ 3

Velikost a charakteristika dřevin, k jejichž kácení není třeba povolení

Povolení ke kácení dřevin, za předpokladu, že tyto nejsou součástí významného krajinného prvku [§ 3 odst. 1 písm. b) zákona] nebo stromořadí, se podle § 8 odst. 3 zákona nevyžaduje

a) pro dřeviny o obvodu kmene do 80 cm měřeného ve výšce 130 cm nad zemí,

b) pro zapojené porosty dřevin, pokud celková plocha kácených zapojených porostů dřevin nepřesahuje 40 m²,

c) pro dřeviny pěstované na pozemcích vedených v katastru nemovitostí ve způsobu využití jako plantáž dřevin³⁾,

d) pro ovocné dřeviny rostoucí na pozemcích v zastavěném území evidovaných v katastru nemovitostí jako druh pozemku zahrada, zastavěná plocha a nádvoří nebo ostatní plocha se způsobem využití pozemku zeleň.

§ 4

Náležitosti žádosti o povolení kácení dřevin a náležitosti oznámení o kácení dřevin

(1) Žádost o povolení ke kácení dřevin (§ 8 odst. 1 zákona) musí vedle obecných náležitostí podání podle správního řádu obsahovat:

a) označení katastrálního území a parcely, na které se dřeviny nachází, stručný popis umístění dřevin a situační zákres,

b) doložení vlastnického práva či nájemního nebo užívatelského vztahu žadatele k příslušným pozemkům, nelze-li je ověřit v katastru nemovitostí, včetně písemného souhlasu vlastníka pozemku s kácením, není-li žadatelem vlastník pozemku,

c) specifikaci dřevin, které mají být káceny, zejména druhy, popřípadě rody dřevin, jejich počet a obvod kmene ve výšce 130 cm nad zemí; pro kácení zapojených porostů dřevin lze namísto počtu kácených dřevin uvést výměru kácené plochy s uvedením druhového, popřípadě rodového zastoupení dřevin a

d) zdůvodnění žádosti.

(2) Oznámení o kácení dřevin (§ 8 odst. 2 a odst. 4 zákona) musí vedle obecných náležitostí podání podle správního řádu obsahovat:

a) označení katastrálního území a parcely, na které se dřeviny nachází, stručný popis umístění dřevin a situační zakres,

b) doložení vlastnického práva, či nájemního nebo užívatelského vztahu oznamovatele k příslušným pozemkům, nelze-li je ověřit v katastru nemovitostí, včetně souhlasu vlastníka pozemku s kácením, není-li žadatelem vlastník pozemku, s výjimkou postupu podle § 8 odst. 4 zákona a s výjimkou kácení dřevin při údržbě břehových porostů prováděné při správě vodních toků⁴⁾ a při odstraňování dřevin v ochranném pásmu zařízení elektrizační a plynárenské soustavy prováděném při provozování těchto soustav⁵⁾,

c) specifikaci dřevin, které mají být káceny nebo byly pokáceny, zejména druhy, popřípadě rody dřevin, jejich počet a obvod kmene ve výšce 130 cm nad zemí; pro kácení zapojených porostů dřevin lze namísto počtu kácených dřevin uvést výměru kácené plochy s uvedením druhového, popřípadě rodového zastoupení dřevin,

d) zdůvodnění oznámení a

e) v případě kácení dřevin podle § 8 odst. 4 zákona doložení skutečností nasvědčujících tomu, že byly splněny podmínky pro tento postup.

(3) Oznámení o kácení dřevin (§ 8 odst. 4 zákona), které bylo provedeno složkami integrovaného záchranného systému z rozhodnutí velitele zásahu při záchranných nebo likvidačních pracích anebo při ochraně obyvatelstva, obsahuje označení místa, kde se dřeviny nacházely (katastrální území a číslo parcely nebo adresu) a jejich množství a druh, popřípadě rod.

§ 5

Období, ve kterém se kácení dřevin zpravidla provádí

Kácení dřevin se provádí zpravidla v období jejich vegetačního klidu. Obdobím vegetačního klidu se rozumí období přirozeného útlumu fyziologických a ekologických funkcí dřeviny.

ČÁST DRUHÁ

Změna vyhlášky, kterou se provádějí některá ustanovení zákona o ochraně přírody a krajiny

§ 6

Ve vyhlášce č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona České národní rady č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění vyhlášky č. 105/1997 Sb., vyhlášky č. 200/1999 Sb., vyhlášky č. 85/2000 Sb., vyhlášky č. 190/2000 Sb., vyhlášky č. 116/2004 Sb., vyhlášky č. 381/2004 Sb., vyhlášky č. 573/2004 Sb., vyhlášky č. 574/2004 Sb., vyhlášky č. 452/2005 Sb., vyhlášky č. 175/2006 Sb., vyhlášky č. 425/2006 Sb., vyhlášky č. 96/2007 Sb., vyhlášky č. 141/2007 Sb., vyhlášky č. 267/2007 Sb., vyhlášky č. 60/2008 Sb., vyhlášky č. 75/2008 Sb., vyhlášky č. 30/2009 Sb., vyhlášky č. 262/2009 Sb., vyhlášky č. 189/2010 Sb., vyhlášky č. 17/2011 Sb. a vyhlášky č. 393/2012 Sb., se § 8 zrušuje.

ČÁST TŘETÍ

ÚČINNOST

§ 7

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 15. července 2013.

Ministr:

Mgr. Chalupa v. r.

3) Příloha vyhlášky č. 26/2007 Sb., kterou se provádí zákon č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů,

(katastrální vyhláška).

4) § 47 odst. 2 písm. b) zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění zákona č. 150/2010 Sb.

5) § 24 odst. 3 písm. g), § 25 odst. 3 písm. g), § 58 odst. 1 písm. f) a § 59 odst. 1 písm. g) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů.

210/2010 Sb.

VYHLÁŠKA

ze dne 11. června 2010

o provedení některých ustanovení zákona o obchodování s ohroženými druhy

Ministerstvo životního prostředí (dále jen „ministerstvo“) stanoví podle § 42 a k provedení § 3 odst. 7 a 9, § 15a odst. 4, § 15c odst. 3, § 17, § 18 odst. 1, § 23 odst. 3, 8 a 9, § 23a odst. 6, § 23b odst. 5, § 23c odst. 5, § 23d odst. 8, § 24 odst. 2 a 9 a § 25 odst. 2 písm. m) a podle § 16b odst. 8 a § 23 odst. 1 písm. a) bodu 2 zákona č. 100/2004 Sb., o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi a dalších opatřeních k ochraně těchto druhů a o změně některých zákonů (zákon o obchodování s ohroženými druhy), ve znění zákona č. 444/2005 Sb. a zákona č. 346/2009 Sb., (dále jen „zákon“):

§ 1

Formuláře žádostí a evidenční karty

(K § 3 odst. 7 a 9, § 15a odst. 4, § 15c odst. 3, § 16b odst. 8 a § 18 odst. 1 zákona)

(1) V případě žádosti o povolení nebo potvrzení pro účely dovozu, vývozu nebo zpětného vývozu exempláře podle § 3 odst. 2 zákona, včetně žádosti o potvrzení o osobním vlastnictví exempláře, žádosti o potvrzení o souboru vzorků podle § 3 odst. 5 zákona nebo žádosti o povolení vývozu jiného jedince zvláště chráněného druhu z České republiky podle § 18 odst. 1 zákona a § 7 této vyhlášky vyplňuje žadatel list 5 „Žádost“ příslušného formuláře podle přímo použitelného předpisu Evropské unie¹⁾.

(2) V případě žádosti o potvrzení potřebného k přemístění živého exempláře živočišného druhu přímo ohroženého vyhynutím podle § 3 odst. 2 zákona vyplňuje žadatel list 3 „Žádost“ příslušného formuláře podle přímo použitelného předpisu Evropské unie²⁾. Žádost podle § 15a odst. 3 zákona o současné vydání potvrzení o udělení výjimky ze zákazu obchodních činností a potvrzení k přemístění pro týž živý exemplář se podává u příslušného krajského úřadu.

(3) V případě žádosti o potvrzení o putovní výstavě podle § 3 odst. 5 zákona vyplňuje žadatel list 3 „Žádost“ příslušného formuláře podle přímo použitelného předpisu Evropské unie³⁾.

(4) V případě žádosti o výjimku ze zákazu obchodních činností s exemplářem podle § 3 odst. 3 zákona vyplňuje žadatel list 3 „Žádost“ příslušného formuláře podle přímo použitelného předpisu Evropské unie²⁾.

(5) Formulář evidenční karty podle § 3 odst. 7 zákona je uveden v příloze č. 1 k této vyhlášce.

(6) Formulář žádosti o licenci ke zpracování, balení a přebalování kaviáru podle § 16b odst. 8 zákona je uveden v příloze č. 2 k této vyhlášce.

§ 2

Evidence žadatelů o doklad CITES

(K § 3 odst. 9 zákona)

(1) Ministerstvo a krajské úřady vedou evidenci žadatelů o doklad CITES v rámci centrální databáze povolení, potvrzení a registračních listů vydaných ministerstvem nebo krajskými úřady pro dovoz, vývoz, zpětný vývoz nebo jiné nakládání s exempláři a databáze přijatých dokladů cizích států a vydaných potvrzení pro účely prokázání povoleného dovozu, kterou vede ministerstvo podle § 35 odst. 1 zákona.

(2) Evidence žadatelů obsahuje:

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení, adresu a datum narození žadatele, je-li fyzickou osobou nepodnikající, nebo
- b) obchodní firmu, sídlo a IČO žadatele, je-li fyzickou osobou podnikající nebo právnickou osobou, a
- c) telefon, fax a e-mail žadatele.

§ 3

Formulář registračního listu a potvrzení o původu zabaveného exempláře

(K § 23 odst. 3 a 8 zákona)

(1) Formulář registračního listu exempláře je uveden v příloze č. 3 k této vyhlášce.

(2) Formulář potvrzení o původu zabaveného exempláře podle § 23 odst. 8 a § 34a odst. 8 zákona je uveden v příloze č. 3 k této vyhlášce.

Záznamy o nakládání s kaviárem, značení nádob s kaviárem a přidělování evidenčního kódu balíren kaviáru

(K § 16b odst. 7 a 8 zákona)

§ 4

(1) Záznamy o nakládání s kaviárem se vedou v listinné nebo elektronické podobě umožňující vytištění záznamu.

(2) Jednotlivé záznamy jsou označeny pořadovými čísly počínaje číslem „1“.

(3) Každý záznam o kaviáru obsahuje:

- a) pořadové číslo a datum záznamu a
- b) kód druhu jesetera podle přílohy č. 4 k této vyhlášce.

(4) Záznam o získaném kaviáru dále obsahuje:

- a) datum získání kaviáru,
- b) jméno a adresu nebo název, popřípadě obchodní firmu a sídlo dodavatele kaviáru,
- c) čistou hmotnost získaného kaviáru,
- d) čísla dokladů o původu kaviáru, jejichž kopie se přikládají k záznamu, a
- e) identifikační informace z původních štítků nádob s kaviárem, nejsou-li uvedeny na kopiích dokladů přiložených k záznamu.

(5) Záznam o odeslaném kaviáru dále obsahuje:

- a) datum odeslání kaviáru,
- b) čistou hmotnost odeslaného kaviáru,
- c) jméno a adresu nebo název, popřípadě obchodní firmu a sídlo odběratele kaviáru,
- d) čísla dokladů vystavených na odeslaný kaviár, jejichž kopie se přikládají k záznamu. Dále identifikační informace z vlastních štítků nádob s kaviárem, nejsou-li uvedeny na kopiích dokladů přiložených k záznamu, a
- e) pořadové číslo a datum vlastního záznamu, vztahujícího se k získání kaviáru.

§ 5

(1) Nestanoví-li přímo použitelné předpisy Evropské unie o ochraně ohrožených druhů⁴⁾ jinak, označují zpracovatelé a balírny kaviáru prvotní nádoby s kaviárem jednotlivě pomocí jednorázových štítků, které jsou připevněny k nádobě.

(2) Prvotní nádobou se rozumí nádoba, do které je kaviár přímo plněn zpracovateli a balírnami. Za prvotní nádobu se nepovažuje nádobí, na kterém je kaviár servírován k přímé spotřebě v restauracích a podobných zařízeních.

(3) Štítek na prvotní nádobu s kaviárem, která je naplněna zpracovatelem nebo balírnou v zemi původu kaviáru, obsahuje následující identifikační čísla v následujícím pořadí:

- a) standardizovaný kód druhu jeseterovité ryby podle přílohy č. 4 k této vyhlášce,
- b) kód pro vyznačení původu jeseterovité ryby podle přílohy IX k nařízení Komise (ES) č. 865/2006,
- c) dvoupísmenný kód země původu jeseterů podle Mezinárodní organizace pro standardizaci (ISO),
- d) rok sklizně, popřípadě lovu,
- e) oficiální evidenční kód zpracovatele nebo balírny kaviáru a
- f) identifikační výrobní číslo šarže kaviáru přidělené zpracovatelem nebo balírnou.

(4) Štítek na prvotní nádobu s kaviárem, který je přebalován v jiné zemi, než je země původu kaviáru, obsahuje následující identifikační čísla v následujícím pořadí:

- a) standardizovaný kód druhu jeseterovité ryby podle přílohy č. 4 k této vyhlášce,
- b) kód pro vyznačení původu jeseterovité ryby podle přílohy IX k nařízení Komise (ES) č. 865/2006,
- c) dvoupísmenný kód země původu jeseterů podle Mezinárodní organizace pro standardizaci (ISO),
- d) rok přebalování kaviáru,
- e) oficiální evidenční kód zpracovatele nebo balírny kaviáru a

f) identifikační výrobní číslo šarže kaviáru přidělené zpracovatelem nebo balírnou nebo číslo vývozního povolení nebo potvrzení o zpětném vývozu.

§ 6

Oficiální evidenční kód zpracovatele nebo balírny licencované v České republice sestává z písmen „CZ-CITES“ a individuálního evidenčního čísla zpracovatele nebo balírny kaviáru přiděleného ministerstvem v rozhodnutí o licenci.

§ 7

Vývoz exempláře rostlinného druhu na základě rostlinolékařského osvědčení

(K § 17 zákona)

Povolení ministerstva k vývozu uměle vypěstovaného exempláře rostlinného druhu se nahrazuje rostlinolékařským osvědčením vydaným podle jiného právního předpisu⁵⁾ v případech stanovených nařízením v oblasti obchodování s ohroženými druhy⁶⁾.

§ 8

Náhradní potvrzení ministerstva pro účely prokazování povoleného dovozu a potvrzená kopie dokladu CITES o dovozu vydaná krajským úřadem

[K § 24 odst. 5 a 9 a § 25 odst. 2 písm. m) zákona]

(1) Na přední straně potvrzené kopie dokladu CITES podle § 24 odst. 5 zákona se uvede text podle vzoru v příloze č. 5 k této vyhlášce. Rubovou stranu kopie dokladu CITES o dovozu tvoří fotokopie přední strany příslušného dokladu CITES o dovozu⁷⁾.

(2) Krajský úřad doplní do textu potvrzení podle odstavce 1 příslušné údaje podle pokynů obsažených v příloze č. 5 k této vyhlášce, doklad potvrdí otiskem úředního razítka a podpisem oprávněné úřední osoby.

(3) Nestanoví-li přímo použitelné předpisy Evropské unie o ochraně ohrožených druhů⁸⁾ jinak, postupuje se při vydávání náhradního potvrzení ministerstva pro účely prokazování povoleného dovozu podle § 22 odst. 3 a 5 zákona přiměřeně podle odstavců 1 a 2.

(4) Papír, na kterém se tisknou náhradní potvrzení a potvrzené kopie dokladu CITES podle odstavce 1 až 3, odpovídá kvalitativním požadavkům podle článku 3 odst. 1, 2 a odst. 3 písm. a) nařízení (ES) č. 865/2006, včetně gilošovaného vzorku na přední straně.

§ 9

Seznam dalších druhů, na jejichž exempláře se nevztahuje povinnost registrace

[K § 23 odst. 1 písm. a) bodu 2 zákona]

Povinnost registrace se nevztahuje na exempláře a druhy, jejichž seznam je stanoven v příloze č. 6 k této vyhlášce.

§ 10

Způsob vyplňování registračního listu a provádění změn v registraci

(K § 23 odst. 9 a § 23a odst. 6 zákona)

(1) Způsob vyplňování registračního listu a kódy registračních úřadů jsou uvedeny v příloze č. 3 k této vyhlášce.

(2) Způsob provádění změn v registraci již zaregistrovaného exempláře podle § 23a odst. 2 a 5 zákona a způsob provádění záznamu změn vlastníky exemplářů jsou uvedeny v příloze č. 3 k této vyhlášce.

§ 11

Povinné informace spojené s převodem exempláře

(K § 23b odst. 5 zákona)

Obsah povinných informací spojených s převodem exempláře, které se zveřejňují při obchodování s exempláři podle § 23b odst. 1 až 4 zákona, a vzor odkazu na povinné informace zveřejněné ministerstvem jsou uvedeny v příloze č. 7 k této vyhlášce.

Značení a identifikace exemplářů

(K § 23c odst. 5 zákona)

§ 12

Nestanoví-li přímo použitelné předpisy Evropské unie o ochraně ohrožených druhů⁹⁾ jinak, používají se pro nově

označované exempláře ptáků v České republice nesnímatelné kroužky, na kterých je vyražen identifikační údaj sestávající z písmen CZ a pořadového čísla přiděleného ministerstvem. Při značkování jedinečně čísloványi nepozměnitelnými mikročipovými transpondéry se podle první věty nepostupuje.

§ 13

(1) Fotografická dokumentace podle § 23c odst. 4 zákona, která je jiným způsobem značení nebo identifikace exempláře, odpovídá následujícím požadavkům:

- a) na fotografii je zřetelně identifikovatelné měřítko,
- b) na fotografii jsou rozlišitelné detailní identifikační znaky exempláře a
- c) fotografie je nalepena na formuláři, jehož vzor je uveden v příloze č. 8 k této vyhlášce.

(2) Fotografie podle odstavce 1 v potřebném množství předkládá žadatel o doklady CITES nebo o registraci exempláře na své náklady v souladu s § 23c odst. 1 zákona. Ministerstvo nebo příslušný krajský úřad může požadovat, aby žadatel předložil fotografie také elektronicky.

§ 14

Registr kroužků a jiných značek pro označování exemplářů

(K § 23d odst. 8 zákona)

(1) Registr vyrobených nebo distribuovaných kroužků a jiných značek podle § 23d odst. 5 zákona vede výrobce nebo distributor kroužků nebo jiných značek v samostatné knize s očíslovanými stranami nebo elektronicky v samostatné databázi umožňující vytištění záznamu. V případě elektronické databáze se všechny nové záznamy vytisknou minimálně jednou měsíčně, stránky se průběžně očíslovují a připojí se k předchozím vytištěným záznamům obdobně jako v knize. Jednotlivé záznamy v knize nebo databázi jsou označeny pořadovými čísly počínaje číslem „1“.

(2) Záznamy o kroužcích a značkách přijatých na sklad a záznamy o kroužcích a značkách použitých nebo distribuovaných jiným osobám se vedou odděleně.

(3) Záznam o kroužcích a značkách přijatých na sklad obsahuje:

- a) pořadové číslo záznamu,
- b) datum záznamu,
- c) typ kroužku nebo značky,
- d) datum přijetí na sklad,
- e) místo původu (jméno a adresa dodavatele, nebo název, popřípadě obchodní firma a sídlo, vlastní výroba),
- f) počet kusů,
- g) čísla značek a
- h) další poznámky a dodatečné záznamy.

(4) Záznam o kroužcích a značkách použitých nebo distribuovaných jiným osobám obsahuje:

- a) pořadové číslo záznamu,
- b) datum záznamu,
- c) typ kroužku nebo značky,
- d) datum vyskladnění,
- e) místo určení (jméno a adresa nebo název, popřípadě obchodní firma a sídlo odběratele, pro vlastní potřebu),
- f) počet kusů,
- g) čísla značek a
- h) další poznámky a dodatečné záznamy.

(5) Písemná informace o kroužcích a jiných značkách podle § 23d odst. 2 písm. b) zákona obsahuje zejména údaje o:

- a) výrobcí kroužků nebo jiných značek, je-li odlišný od žadatele o licenci pro výrobce nebo distributora,
- b) použitým materiálu na výrobu kroužků nebo jiných značek,

- c) velikostí a typech kroužků nebo jiných značek,
- d) druhích, velikostech a stáří živočichů, pro které budou kroužky nebo jiné značky určeny,
- e) veterinárních nebo jiných atestech kroužků a jiných značek, jsou-li k dispozici nebo je-li to vyžadováno veterinárními předpisy, a
- f) návodech a informacích pro odběratele značek.

§ 15

Záznamy o obchodu a záznamy o chovu

(K § 24 odst. 2, 7 a 9 zákona)

(1) Záznamy podle § 24 odst. 2 zákona (dále jen „záznamy o obchodu“) a záznamy podle § 24 odst. 7 zákona (dále jen „záznamy o chovu“) se vedou v samostatné knize s očíslovanými stranami. Jednotlivé záznamy v knize jsou označeny pořadovými čísly počínaje číslem „1“. Je-li kniha zaplněna, založí se nová kniha a na první straně se uvede, že jde o pokračování knihy č. X, kde X je pořadové číslo předchozí knihy, a jednotlivé záznamy pokračují pod navazujícími pořadovými čísly.

(2) Pokud chovatel exemplářů s exempláři obchoduje, vedou se záznamy o obchodu i záznamy o chovu ve společné knize.

(3) Záznamy o obchodu a záznamy o chovu obsahují zejména:

- a) pořadové číslo záznamu,
- b) datum záznamu,
- c) vědecký a český název druhu,
- d) popis exempláře, popřípadě exemplářů, kterým se rozumí zejména pohlaví, datum narození, pokud je známo, způsob označení a číslo značky, charakteristické individuální znaky nebo číslo fotografie přiložené k záznamu, nebo číslo registračního listu,
- e) datum získání nebo narození exempláře,
- f) informaci o tom, odkud exemplář pochází, zejména jméno a adresu nebo název, popřípadě obchodní firmu a sídlo dodavatele, anebo se, v případě vlastního odchovu, uvede „vlastní odchov“ a stručná identifikace rodičů, jako jsou pořadová čísla vlastních záznamů pro matku a otce, lze-li matku a otce stanovit,
- g) datum převodu exempláře jinému držiteli nebo datum úhynu exempláře, popřípadě ztráty; v případě převodu vlastnictví k exempláři se uvede jméno a adresa nebo název, popřípadě obchodní firma a sídlo odběratele exempláře a
- h) další poznámky a dodatečné záznamy, jako jsou specifikace a čísla příslušných dokladů CITES, registračního listu a dalších relevantních dokladů k exempláři, jejichž originály nebo kopie se přikládají k záznamu, datum a typ pozdějšího záznamu o exempláři nebo záznam kontrolního orgánu o provedené kontrole s uvedením data provedení kontroly.

(4) Skutečnosti, které nejsou při provádění prvního záznamu zřejmé, jako je pohlaví exempláře, mohou být doplněny dodatečně a datum dodatečného záznamu se vyznačí v položce „další poznámky“.

(5) Pokud se začíná s vedením záznamů o obchodu nebo záznamů o chovu, uvedou se do knihy podle odstavce 1 nejdříve záznamy o všech exemplářích, na které se vztahuje povinnost vedení záznamů a které má povinná osoba v držení.

§ 16

Doklad o původu exemplářů, jiných jedinců, výrobku z kytovců, výrobku z tuleně a regulované kožešiny

(K § 24 odst. 3 a 9 zákona)

(1) Písemný doklad původního vlastníka nebo držitele, který převádí exemplář, jiného jedince, výrobek z kytovců, výrobek z tuleně nebo regulovanou kožešinu (dále jen „doklad původního vlastníka o původu exempláře“) podle § 24 odst. 3 zákona, obsahuje:

- a) datum a místo vydání dokladu původního vlastníka o původu exempláře,
- b) jméno a adresu nebo název, popřípadě obchodní firmu a sídlo původního vlastníka nebo držitele exempláře, jiného jedince, výrobku z kytovců, výrobku z tuleně nebo regulované kožešiny, který vydal doklad původního vlastníka o původu exempláře,
- c) vědecký a český název druhu exempláře, jiného jedince, tuleně nebo kytovce, z nichž výrobek pochází,
- d) množství předávaných exemplářů, jiných jedinců, výrobků z kytovců, výrobků z tulaňů nebo regulovaných kožešin,
- e) popis exempláře, jiného jedince, výrobku z kytovců, výrobku z tuleně nebo regulované kožešiny, aby jej bylo možno identifikovat a odlišit od jiných exemplářů, jiných jedinců, výrobků z kytovců, výrobků z tulaňů nebo regulovaných kožešin

stejného druhu, kterým se rozumí zejména pohlaví a stáří, pokud je známo, způsob označení, číslo značky a další individuální znaky; pokud je součástí dokladu fotografie, vyznačí se také tato skutečnost a

f) původ exemplářů, jiných jedinců, výrobků z kytovců, výrobků z tuleňů nebo regulovaných kožešin v souladu s § 24 odst. 3 zákona, a to datum a místo

1. odběru z přírody,

2. narození v zajetí nebo umělého vypěstování, nebo

3. datum dovozu, stát a doklady CITES (číslo, datum a místo vydání), popřípadě jiné doklady, na jejichž základě byl exemplář, jiný jedinec, výrobek z kytovců, výrobek z tuleňů nebo regulovaná kožešina dovezeny.

Pokud je to možné, uvedou se i základní údaje o rodičích exempláře. Pokud k exempláři existuje registrační list, doklad CITES nebo jiný úřední doklad o původu exempláře podle § 37 odst. 3 a 4 zákona, předchozí doklad původního vlastníka o původu exempláře nebo jiný podobný doklad, uveďte se zde název a číslo dokladu, kdo jej vydal, datum a místo vydání a

g) podpis a případně razítko původního vlastníka nebo držitele exempláře.

(2) Pokud je s exemplářem, jiným jedincem, výrobkem z kytovců, výrobkem z tuleňů nebo regulovanou kožešinou předáván i příslušný registrační list nebo doklad CITES nebo jiný úřední doklad podle § 37 odst. 3 a 4 zákona, ve kterých jsou uvedeny údaje podle odstavce 1, mohou být údaje v dokladu původního vlastníka o původu exempláře podle odstavce 1 písm. c) až f) nahrazeny odkazem na příslušný úřední doklad.

(3) Odchylně od odstavců 1 a 2, pokud je s exemplářem předáván i příslušný registrační list, ve kterém jsou údaje podle odstavce 1 a ve kterém původní vlastník nebo držitel potvrdí předtíštěné prohlášení o přenechaném exempláři, jiném jedinci, výrobku z kytovců, výrobku z tuleňů nebo regulované kožešině, nahrazuje tento registrační list doklad původního vlastníka o původu exempláře.

§ 17

Seznamy druhů, na které se nevztahuje povinnost vedení záznamů nebo povinnost předávat doklady CITES při převodu

(K § 24 odst. 9 zákona)

(1) Seznam druhů, exemplářů nebo jiných jedinců, výrobků z kytovců, výrobků z tuleňů a regulovaných kožešin, u kterých se nevyžaduje povinnost vedení písemných záznamů o obchodu, je uveden v příloze č. 9 k této vyhlášce.

(2) Seznam druhů, exemplářů nebo jiných jedinců, u kterých se nevyžaduje povinnost vedení písemných záznamů o chovu, je uveden v příloze č. 10 k této vyhlášce.

(3) Povinnost předávat doklady CITES a obdobné doklady o legálnosti dovozu při převodu, výpůjčce či nájmu podle § 24 odst. 4 zákona se nevztahuje na exempláře druhů vyjmenovaných v příloze D k nařízení Rady (ES) č. 338/97. Tato povinnost se nevztahuje také na případy, kdy vlastník nebo držitel nemá příslušné doklady a na místo toho vydá novému držiteli doklad původního vlastníka o původu exempláře podle § 24 odst. 3 zákona a § 16 této vyhlášky, ve kterém zdůvodní, proč vyžadované doklady chybí.

§ 18

Zrušovací ustanovení

Vyhláška č. 227/2004 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 100/2004 Sb., o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi a dalších opatřeních k ochraně těchto druhů a o změně některých zákonů (zákon o obchodování s ohroženými druhy), se zrušuje.

§ 19

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti patnáctým dnem ode dne jejího vyhlášení.

Ministryně:

Ing. Bízková v. r.

EVIDENČNÍ KARTA

**k žádosti o povolení nebo potvrzení pro účely dovozu, vývozu nebo zpětného vývozu
nebo potvrzení potřebného k přemístění exemplářů chráněných živočichů a rostlin
(zákon č. 100/2004 Sb., o obchodování s ohroženými druhy, a nařízení (ES) č. 338/97)**

Předkládá žadatel spolu s žádostí o výše uvedené povolení nebo potvrzení. Vyplnit strojem nebo hůlkovým písmem.

1.1. Žadatel - fyzická osoba

Jméno, popřípadě jména a příjmení:

Fyzická osoba – podnikatel – uvede též název, pod kterým podniká, pokud se liší od jména a příjmení:

Adresa:

PSČ:

Telefon:

Fax (e-mail):

1.2. Žadatel - právnická osoba

Název právnické osoby:

Jméno, popřípadě jména a příjmení osoby zmocněné k vyřízení žádosti:

Sídlo:

PSČ:

Telefon:

Fax (e-mail):

1.3. Datum narození fyzických osob:**1.4. IČO, bylo-li přiděleno, a číslo živnostenského oprávnění, je-li žadatel jeho držitelem:****1.5. Zástupce žadatele zmocněný k vyřizování žádosti (je třeba přiložit plnou moc potvrzenou žadatelem):**

Jméno, popřípadě jména a příjmení:

Datum narození:

Číslo občanského průkazu nebo jiného identifikačního dokladu:

Adresa:

PSČ:

Telefon:

Fax (e-mail):

2.1. Týká-li se žádost jedinců zvláště chráněných živočichů nebo rostlin podle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, přiložte kopii udělené výjimky, případně uveďte, že výjimka nebyla udělena a proč:

2.2. Týká-li se žádost exemplářů, na něž se vztahuje registrační povinnost podle § 23 zákona o obchodování s ohroženými druhy, přiložte příslušný registrační list, případně uveďte, že registrační list nebyl vydán a proč:

2.3. Týká-li se žádost exemplářů, pro které bylo vydáno potvrzení o výjimce ze zákazu obchodních činností podle článku 8 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 338/97, přiložte toto potvrzení nebo jeho kopii, případně uveďte, že potvrzení nebylo vydáno a proč:

3. Znamená plánovaný vývoz, zpětný vývoz, dovoz nebo přemístění exempláře změnu majitele exempláře?

ANO

NE

4. Pro případ žádosti o povolení přemístění exempláře v rámci ČR nebo EU, uveďte podrobnosti a zdůvodnění pro nové místo určení exempláře:

5.1. Předpokládaná přeprava zásilky exemplářů přes vnější hranice EU (pro vývoz, zpětný vývoz nebo dovoz).

Použitý dopravní prostředek:

Hraniční přechod (celnice, členský stát EU):

Datum:

5.2. Předpokládaná přeprava zásilky exemplářů v ČR nebo EU (pro přemístění exempláře v rámci EU).

Použitý dopravní prostředek:

V případě žádosti o přemístění exempláře z ČR do jiného členského státu EU, místo přechodu hranice ČR:

Datum:

6. Osoby nebo organizace, které mohou potvrdit Vámi uvedené údaje. Např. úřad, kde jste registrován, zájmová organizace, obchodní organizace, které dodáváte své produkty, apod. Uveďte adresu, telefon, fax, e-mail apod.

7. K žádosti a této evidenční kartě jsou připojeny následující dokumenty. (Zřetelně označte doklady, které chcete po vyřízení vrátit zpět.):

8. Vyřízení povolení nebo potvrzení (nehodící se škrtně)

vyzvednu osobně

chci zaslat poštou na adresu:

9. Podpis (razítko) žadatele nebo jeho zmocněného zástupce:

místo

datum

podpis (razítko)

10. Vyjádření vědeckého orgánu CITES (pokud je předepsáno přímo použitelnými předpisy Evropské unie o ochraně ohrožených druhů anebo zákonem):

Souhlas (nehodící se škrtně):

Transakce nebude mít škodlivý účinek na stav zachování dotčeného druhu ani na rozsah území, na kterém se příslušná populace daného druhu vyskytuje.

Nejsou známy žádné další okolnosti týkající se zachování dotčeného druhu, které mluví proti vydání povolení nebo potvrzení.

Místo určení, kde má být živý exemplář umístěn, je vybaveno tak, že umožňuje ochranu exempláře a řádnou péči o něj.

Nesouhlas se zdůvodněním:

Stanovisko přiloženo zvlášť.

datum

podpis

razítko

Žádost o licenci ke zpracování, balení a přebalování kaviáru ryb z řádu Jeseteři (Acipenseriformes spp.)
 pro účely čl. 66 odst. 7 nařízení Komise (ES) č. 865/2006 o prováděcích pravidlech k nařízení Rady (ES) č. 338/97
 a § 16b zákona č. 100/2004 Sb. (zákon o obchodování s ohroženými druhy).

Předkládá žadatel o licenci. Vyplnit strojem nebo hůlkovým písmem.

1.1. Žadatel - fyzická osoba

Jméno, popřípadě jména a příjmení:

Fyzická osoba – podnikatel – uvede též název, pod kterým podniká, pokud se liší od jména a příjmení:

Adresa trvalého pobytu, popřípadě adresa pro doručování, není-li shodná s místem trvalého pobytu:

PSČ:

Telefon:

Fax (e-mail):

1.2. Žadatel - právnická osoba

Název právnické osoby:

Jméno, popřípadě jména a příjmení osoby zmocněné k vyřízení žádosti:

Sídlo (je-li odlišné od adresy pro doručování, uveďte adresu pro doručování v kolonce č. 5):

PSČ:

Telefon:

Fax (e-mail):

1.3. Datum narození fyzických osob:

1.4. IČO, bylo-li přiděleno, a číslo živnostenského oprávnění, je-li žadatel jeho držitelem, nebo obdobný údaj:

1.5. Zástupce žadatele zmocněný k vyřízení žádosti (je třeba přiložit plnou moc potvrzenou žadatelem):

Jméno, popřípadě jména a příjmení:

Datum narození:

Číslo občanského průkazu nebo jiného identifikačního dokladu:

Adresa (je-li odlišná od adresy pro doručování, uveďte adresu pro doručování v kolonce č. 5):

PSČ:

Telefon:

Fax (e-mail):

2.1. (Předpokládaný) způsob získávání kaviáru (z akvakultury v ČR, nákupem z jiných členských států EU a z kterých, dovozem ze třetích zemí a z kterých apod.) včetně potenciálních dodavatelů (při nedostatku místa připojte přílohu):

2.2. Kde (adresa provozovny a identifikace vlastníka, není-li jím žadatel) a jakým způsobem bude kaviár v ČR zpracováván a uskladňován (při nedostatku místa připojte přílohu):

2.3. Jakým způsobem a kým [jméno, adresa, kontaktní telefon a e-mail (je-li k dispozici)] budou vedeny záznamy o množství dováženého, vyváženého nebo zpětně vyváženého kaviáru, kaviáru zpracovaném na místě nebo uskladněném kaviáru ve smyslu čl. 66 odst. 7 druhý pododst. nařízení Komise (ES) č. 865/2006 (při nedostatku místa připojte přílohu):

2.4. Dosavadní zkušenosti se zpracováním a obchodem s kaviárem aj. exempláři jeseterovitých (maso, živé ryby aj.) (při nedostatku místa připojte přílohu):

3. Podrobný popis způsobů balení kaviáru používaných balírnou a popis a vzorky používaných jednorázových štítků na prvotní nádoby s kaviárem ve smyslu čl. 64 odst. 1 písm. g), čl. 64 odst. 2, čl. 65 odst. 3 a čl. 66 odst. 6 a 7 nařízení Komise (ES) č. 865/2006 (při nedostatku místa připojte přílohu):

4. K žádosti jsou připojeny následující podpůrné dokumenty. (Zřetelně označte doklady, které chcete po vyřízení vrátit zpět.):

5. Vyřízenou žádost (nehodící se škrtně)

vyzvednu osobně

chci zaslat poštou na adresu (adresa pro doručování):

6. Podpis (razítko) žadatele nebo jeho zmocněného zástupce:

Souhlasím s tím, že Ministerstvo životního prostředí poskytne informaci o licencované balírně kaviáru žadatele uvedeného v kolonce č. 1 Evropské komisi v rozsahu podle čl. 69 odst. 5 písm. d) nařízení Komise (ES) č. 865/2006 a Sekretariátu CITES v rozsahu podle usnesení konference smluvních stran Úmluvy CITES č. Conf.12.7 (Rev. CoP13).

Jméno žadatele

Podpis (razítko)

Místo a datum

19. Vyplní vlastník nebo dlouhodobý držitel, který exemplář zaregistroval. Vyplňuje se pouze pro registrační list. Potvrzuji, že údaje o exempláři uvedené na tomto registračním listě jsou správné a pravdivé.

Místo a datum

Podpis (razítko) vlastníka nebo dlouhodobého držitele exempláře

20. Pozdější záznamy registračních úřadů a dalších orgánů ochrany přírody **).

Datum: Účel záznamu, vyjádření nebo stanovisko: Název, adresa, podpis (razítko) orgánu ochrany přírody:

21. Vyplní vlastník nebo dlouhodobý držitel při přenechání exempláře jiné osobě **).

Jméno a adresa nového vlastníka/dlouhodobého držitele *)
(dále jen „nový držitel“):

Potvrzuji, že jsem exemplář, na nějž se vztahuje tento registrační list/potvrzení, přenechal uvedenému novému držiteli.

Potvrzuji, že jsem nového držitele informoval o povinnosti registrovat exemplář podle zákona č. 100/2004 Sb.

Potvrzuji, že jsem nového držitele informoval o ubytování, vybavení a postupech potřebných k zajištění řádné péče o exemplář (platí pouze pro živý exemplář *).

Datum a podpisy (razítka) původního a nového vlastníka nebo dlouhodobého držitele:

*) Nehodící se škrtně anebo se vytiskne jen to, co platí.

***) V případě nedostatku místa se přiloží další list s kopií kolonky č. 20 nebo 21 včetně předtištěného textu.

Způsob vyplňování registračního listu/ potvrzení o původu

Papír, na kterém se tiskne formulář, odpovídá kvalitativním požadavkům podle článku 3 odst. 1, 2 a 3 písm. a) nařízení (ES) č. 865/2006, včetně gilošovaného vzorku na přední straně. Papír, na kterém se tisknou přílohy k registračnímu listu, je bílý bez gilošování.

Potvrzení vytištěné automatizovaným systémem v rámci centrální databáze povolení, potvrzení a registračních listů vydaných ministerstvem nebo krajskými úřady pro dovoz, vývoz, zpětný vývoz nebo jiné nakládání s exempláři a databáze přijatých dokladů cizích států a vydaných potvrzení pro účely prokázání povoleného dovozu, kterou vede ministerstvo podle § 35 odst. 1 zákona, se může od formuláře potvrzení o původu zabaveného exempláře odchylovat, vyžaduje-li to aktuální potřeba a obsah potvrzení.

V kolonkách č. 1 až 18 formuláře se uvádějí následující údaje a informace:

- č. 1 – jméno, popřípadě jména a příjmení a adresa místa trvalého pobytu, příp. název a sídlo vlastníka nebo dlouhodobého držitele exempláře,
- č. 2 – úřední pořadové číslo registračního listu nebo potvrzení; registrační číslo se uvádí v podobě: kód registračního úřadu pro účely této vyhlášky, uvedený na konci této přílohy/pořadové číslo vydávaného registračního listu/rok vydání,
- č. 3 – název a adresa vydávajícího úřadu,
- č. 4 – popis exempláře má být co nejpřesnější a zahrnuje třípísmenný kód podle přímo použitelných předpisů Evropské unie o ochraně ohrožených druhů¹⁾. Popis exemplář jednoznačně identifikuje a odlišuje od jiných exemplářů stejného druhu. Uvede se zejména pohlaví, stáří, datum a místo narození exempláře, způsob označení, číslo značky a další individuální znaky. Pokud je součástí registračního listu fotografie exempláře, vyznačí se to v této kolonce. Kde je to možné, např. pro živočichy narozené v zajetí, se uvedou i základní údaje o rodičích exempláře. Dále se uvede způsob získání exempláře („vlastní odchov“, „nákup“, „dovoz z ciziny“ apod.),
- č. 5 – nepovinný údaj, pokud je stanoveno množství v kolonce 6. Použijí se jednotky čisté hmotnosti podle přímo použitelných předpisů Evropské unie o ochraně ohrožených druhů¹⁾,
- č. 7 – uvádí se číslo přílohy CITES, ve které je druh uveden k datu vydání registračního listu,
- č. 8 – uvádí se písmeno označující přílohu k přímo použitelnému předpisu Evropské unie o ochraně ohrožených druhů²⁾, ve které je druh uveden k datu vydání registračního listu,
- č. 9 – pro případ registračního listu se nevyplňuje a kolonka se proškrtne nebo začerní. Pro případ potvrzení o původu se použijí kódy pro vyznačení původu exempláře podle přímo použitelného předpisu Evropské unie o ochraně ohrožených druhů³⁾,
- č. 10 až 12 – země původu je země, kde byly exempláře odebrány z volné přírody, narozeny a odchovány v zajetí nebo uměle vypěstovány;
- č. 13 až 15 – v případě, že exemplář je dovezen ze země mimo Evropskou unii, je členským státem dovozu členský stát, který vydal dovozní povolení pro příslušné exempláře,
- č. 16 – vědecký název je v souladu se standardními názvoslovnými příručkami podle přímo použitelných předpisů Evropské unie o ochraně ohrožených druhů⁴⁾,
- č. 17 – směrodatný je vědecký název, český název druhu slouží pouze pro orientaci,
- č. 18 – v případě registračního listu se neuvádí nebo se škrtně podmínka č. 1, která platí pro potvrzení o původu. Je-li součástí registračního listu příloha(y), např. připojená fotografická dokumentace, uvede se zde, že nedílnou součástí dokladu je příloha a vyznačí se počet stran příloh. Registrační úřad zde případně uvede také pozdější termín registrace podle § 23c odst. 3 zákona.

Kódy registračních úřadů

Registrační úřad	Kód
Magistrát hl. m. Prahy	PHA
Krajský úřad Středočeského kraje	STC
Krajský úřad Jihočeského kraje	JHC
Krajský úřad Plzeňského kraje	PLK

Krajský úřad Karlovarského kraje	KVK
Krajský úřad Ústeckého kraje	ULK
Krajský úřad Libereckého kraje	LBK
Krajský úřad Královéhradeckého kraje	HKK
Krajský úřad Pardubického kraje	PAK
Krajský úřad kraje Vysočina	VYS
Krajský úřad Jihomoravského kraje	JHM
Krajský úřad Olomouckého kraje	OLK
Krajský úřad Zlínského kraje	ZLK
Krajský úřad Moravskoslezského kraje	MSK

¹⁾ Příloha VII k nařízení Komise (ES) č. 865/2006.

²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 338/97.

³⁾ Příloha IX nařízení Komise (ES) č. 865/2006.

⁴⁾ Příloha VIII k nařízení Komise (ES) č. 865/2006.

Způsob provádění změn v registraci již zaregistrovaných exemplářů

1. Změny v registraci již zaregistrovaného exempláře (§ 23a odst. 2 a 4 zákona) uvede příslušný registrační úřad v kolonce č. 20 registračního listu. V případě nedostatku místa se zde uvede, že záznamy pokračují v příloze, a připojí se další list s kopií kolonky č. 20, kde se jako první záznam uvede, že jde o přílohu k registračnímu listu, a uvede se číslo, datum vydání registračního listu a název úřadu, který registrační list vydal.

2. Při prodeji a v ostatních případech změny vlastníka nebo dlouhodobého držitele exempláře uvede původní vlastník nebo dlouhodobý držitel v kolonce č. 21 registračního listu datum prodeje či změny, jméno, popřípadě jména a příjmení a adresu trvalého bydliště, příp. název a sídlo nového vlastníka nebo dlouhodobého držitele a původní vlastník nebo dlouhodobý držitel potvrdí předtištěné prohlášení o přenechaném exempláři.

Standardizované kódy druhů ryb z řádu jeseteří (*Acipenseriformes* spp.)

Vědecký název	český název	kód
<i>Acipenser baerii</i>	jeseter sibiřský	BAE
<i>Acipenser baerii baicalensis</i>	jeseter sibiřský bajkalský	BAI
<i>Acipenser brevirostrum</i>	jeseter krátkorypý	BVI
<i>Acipenser dabryanus</i>	jeseter jihočínský	DAB
<i>Acipenser fulvescens</i>	jeseter jezerní	FUL
<i>Acipenser gueldenstaedtii</i>	jeseter ruský	GUE
<i>Acipenser medirostris</i>	jeseter sachalinský	MED
<i>Acipenser mikadoi</i>	jeseter severní	MIK
<i>Acipenser naccarii</i>	jeseter jadranský	NAC
<i>Acipenser nudiiventris</i>	jeseter hladký	NUD
<i>Acipenser oxyrinchus</i>	jeseter ostrorypý	OXY
<i>Acipenser oxyrinchus desotoi</i>	jeseter ostrorypý golfský	DES
<i>Acipenser persicus</i>	jeseter perský	PER
<i>Acipenser ruthenus</i>	jeseter malý	RUT
<i>Acipenser schrenckii</i>	jeseter amurský	SCH
<i>Acipenser sinensis</i>	jeseter čínský	SIN
<i>Acipenser stellatus</i>	jeseter hvězdnatý	STE
<i>Acipenser sturio</i>	jeseter velký	STU
<i>Acipenser transmontanus</i>	jeseter bílý	TRA
<i>Huso dauricus</i>	vyza malá	DAU
<i>Huso huso</i>	vyza velká	HUS
<i>Polyodon spathula</i>	veslonos americký	SPA
<i>Psephurus gladius</i>	veslonos čínský	GLA
<i>Pseudoscaphirhynchus fedtschenkoi</i>	lopatonos Fedčenkův	FED
<i>Pseudoscaphirhynchus hermanni</i>	lopatonos Hermannův	HER
<i>Pseudoscaphirhynchus kaufmanni</i>	lopatonos Kaufmannův	KAU
<i>Scaphirhynchus albus</i>	lopatonos velký	ALB
<i>Scaphirhynchus platyrhynchus</i>	lopatonos americký	PLA
<i>Scaphirhynchus suttkusi</i>	lopatonos alabamský	SUS
směska druhů (výhradně pro označení „lisovaného“ kaviáru)		MIX
hybridní druhy (kde <i>YYY</i> je kód pro rodičovský druh samce a <i>XXX</i> kód pro rodičovský druh samice)		<i>YYY</i> x <i>XXX</i>

**Vzor potvrzení na přední straně kopie dokladu CITES o dovozu podle § 8 odst. 1 vyhlášky
a pokyny k jeho doplnění**

POTVRZENÍ / CERTIFICATE

1. Tímto se potvrzuje, že originál dokladu CITES o dovozu, jehož kopie je na rubové straně tohoto potvrzení, byl odebrán tímto úřadem na základě žádosti o vydání potvrzení pro dovezené exempláře jednotlivě. / This is to certify that the original import CITES permit, copy of which is on the verso of this certificate, has been retained by this office on the basis of an application for issuing certificates for imported specimens individually.

2. Toto potvrzení platí pouze pro jeden exemplář jako doklad o tom, že byl dovezen na základě uvedeného dokladu CITES o dovozu. / This certificate is valid for one specimen only as a proof that the specimen has been imported on the basis of the mentioned import CITES permit.

3. Toto potvrzení se vydává pro účely prokazování původu exempláře podle nařízení Rady (ES) č. 338/97 o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi a zákona č. 100/2004 Sb., zákon o obchodování s ohroženými druhy. / This certificate is issued for the purpose of proving the origin of a specimen imported according to the Council Regulation (EC) No 338/97 on the Protection of Species of Wild Fauna and Flora by Regulating Trade Therein, and the Act of the Czech Republic No. 100/2004 Coll. on Trade in Endangered Species.

4. Popis, označení a identifikace exempláře / Description, marking and identification of the specimen:

5. Zvláštní podmínky / Special conditions:

Toto potvrzení je veřejnou listinou. Toto potvrzení nesmí obsahovat žádné výmazy nebo změny, pokud tyto výmazy či změny nebyly ověřeny razítkem a podpisem vydávajícího výkonného orgánu. Toto potvrzení přestane být platné, jestliže živé exempláře v nich uvedené uhynuly, živí živočichové v nich uvedení unikli nebo byli vypuštěni do volné přírody, anebo exempláře v nich uvedené byly zničeny. Neplatné potvrzení musí být vráceno vydávajícímu výkonnému orgánu v souladu s článkem 11 odst. 5 nařízení (ES) č. 865/2006. / *This certificate is a public document. This certificate may not contain any erasures or alterations, unless those erasures or alterations have been authenticated by the stamp and signature of the issuing management authority. This certificate shall cease to be valid, if live specimens referred to therein have died, live animals referred to therein have escaped or have been released to the wild, and/or specimens referred to therein have been destroyed. Not-valid certificate must be returned to the issuing management authority in accordance with the Article 11(5) of the Regulation (EC) No. 865/2006.*

6. Název a adresa výkonného orgánu, který vydal toto potvrzení / Name and address of the issuing management authority:

7. Číslo potvrzení / No. of the certificate:

8. Místo a datum vydání / Place and date of issue:

9. Jméno vydávajícího úředníka / Name of issuing official:

10. Podpis a úřední razítko / Signature and official stamp:

Pokyny pro doplnění potvrzení

Krajský úřad doplní do textu potvrzení příslušné údaje v kolonkách č. 4 až 9 a doklad potvrdí otiskem úředního razítka a podpisem oprávněné úřední osoby v kolonce č. 10.

V kolonce č. 7 se uvede úřední identifikační číslo, které krajský úřad přidělil příslušnému potvrzení.

Seznam dalších druhů, na jejichž exempláře se nevztahuje povinnost registrace

Registrační povinnost podle § 23 odst. 1 písm. a) zákona se kromě druhů uvedených v § 23 odst. 1 písm. a) bod 1 zákona nevztahuje na

a) exempláře druhů, pro něž Evropská komise stanovila všeobecné výjimky z čl. 8 odst. 1 a 3 nařízení Rady (ES) č. 338/97 a které jsou specifikovány v čl. 62 nařízení Komise (ES) č. 865/2006,

a dále na

b) následující druhy savců:

Hystrix cristata (dikobraz obecný),
Chinchilla spp. (činčila),

c) následující druhy ptáků:

Colinus virginianus (křepel virginský),
Cyanoramphus forbesi (kakariki chathamský) (synonymum *Cyanoramphus auriceps forbesi*),
Nyctea scandiaca (sovice sněžní),
Struthio camelus (pštros dvouprstý),
Tragopan caboti (satyr Cabotův),

d) následující druhy plazů:

Acrantophis dumerili (hroznýš Dumérilův),
Chamaeleo chamaeleon (chameleon obecný),
Phelsuma guentheri (felzuma Guentherova),
Python molurus molurus (krajta tygrovitá světlá),

e) všechny druhy obojživelníků (Amphibia),

f) všechny druhy ryb (Pisces),

g) všechny druhy bezobratlých (jiné systematické skupiny než Chordata),

h) všechny druhy rostlin (Flora) a

i) všechny neživé exempláře.

**Obsah povinných informací souvisejících s převodem exempláře
a informace k vyvěšení nebo zveřejnění při obchodování s exempláři**

Ministerstvo životního prostředí
České republiky

**INFORMACE PRO VEŘEJNOST
o povinných dokladech a podmínkách při obchodování
a jiném nakládání
s živočichy a rostlinami, které jsou exempláři CITES ¹⁾,
a o povinné registraci exemplářů
podle zákona o obchodování s ohroženými druhy č. 100/2004 Sb.**

1. Obchod a jiné nakládání s exempláři živočichů a rostlin druhů vyjmenovaných v přílohách k *nařízení Rady (ES) č. 338/97 o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi* podléhá regulaci a kontrole podle uvedeného *nařízení*, dalších právních předpisů EU²⁾ a *zákona č. 100/2004 Sb., zákon o obchodování s ohroženými druhy*³⁾. Jde o tzv. **exempláře CITES** (dále jen „exempláře“).

Povinnost prodávajících informovat kupujícího nebo zájemce o exemplář

2. Podle § 23b *zákona č. 100/2004 Sb.* je každý, kdo prodává nebo nabízí k prodeji exemplář podléhající registraci (bod 5) anebo exemplář, na nějž se vztahuje zákaz obchodních činností (body 6 a 7), povinen opatřit exemplář písemným upozorněním „**CITES – povinné doklady**“ a prodej uskutečnit jen s příslušným registračním listem (bod 5) a případně i s potvrzením pro komerční použití (bod 7). Rovněž je povinen písemně informovat kupujícího nebo zájemce o koupi o povinnosti registrovat exemplář (bod 5) a o zákazech obchodních činností s exemplářem (body 6 a 7). To platí obdobně i pro jiné způsoby převodu takového exempláře.
3. Při obchodování na veřejnosti přístupných místech (prodejny, burzy apod.), kde se nabízejí k prodeji a prodávají exempláře, musí provozovatel takového místa nebo pořadatel burzy zajistit, aby byla tato informace vyvěšena na viditelném místě.
4. Zveřejnění této informace je povinen zajistit i provozovatel prostředku komunikace na dálku, jehož prostřednictvím se nabízejí k prodeji exempláře (např. internetové obchody). Provozovatel prostředku komunikace na dálku může namísto toho zveřejnit na svém hlavním portálu pouze hlavičku této informace s jejím názvem a logem Ministerstva životního prostředí a CITES, kterou elektronicky propojí na URL této informace na portálu Ministerstva životního prostředí (www.mzp.cz/cites). Se stejnými informacemi bude elektronicky propojeno i každé upozornění „CITES – povinné doklady“, které je povinnou součástí inzerátu podle § 23b odst. 3 *zákona č. 100/2004 Sb.*

Povinná registrace některých exemplářů v České republice

5. Vlastníci a dlouhodobí držitelé exemplářů, na které se vztahuje povinnost registrace podle § 23 *zákona č. 100/2004 Sb.*⁴⁾, mají za povinnost tyto exempláře zaregistrovat na krajských úřadech anebo Magistrátu hl. m. Prahy, které jim vydají **registrační list** pro každý exemplář.

Zákaz obchodních činností s exempláři druhů z přílohy A

6. Podle čl. 8 odst. 1 *nařízení Rady (ES) č. 338/97* je zakázán nákup, nabízení ke koupi, nabývání pro obchodní účely, veřejné vystavování pro obchodní účely, využívání pro obchodní zisk a prodej, držení za účelem prodeje, nabízení k prodeji nebo převážení za účelem prodeje exemplářů druhů zařazených do přílohy A⁵⁾. „Prodejem“ je jakákoli forma prodeje. Za prodej se považuje i pronajmutí, směna nebo výměna a obdobné výrazy mají být vykládány podobně [čl. 2 písm. p) *nařízení Rady (ES) č. 338/97*].
7. Výkonné orgány CITES členských států EU mohou vydat pro určitý exemplář **výjimku z výše uvedeného zákazu**, pokud jsou splněny podmínky čl. 8 odst. 3 *nařízení Rady (ES) č. 338/97*.

V ČR tyto výjimky vydávají krajské úřady a Magistrát hl. m. Prahy. Výjimky se vydávají na úředních formulářích podle *nařízení Komise (ES) č. 865/2006* („**potvrzení pro komerční použití**“, někdy označované jako „potvrzení EU o výjimce“, „žlutý certifikát EU“, „výjimka z komerce“ apod.) a platí v celé EU. Bez takového potvrzení je nezákonné exemplář prodat, nabízet k prodeji atd. (viz bod 6).

Další informace

8. Tato informace je zveřejněna v elektronické verzi na www.mzp.cz/cites, kde lze nalézt podrobnější informace o příslušných právních předpisech (bod 1) a o dalších povinnostech držitelů exemplářů a o regulaci obchodu s exempláři podle těchto předpisů (např. povolování vývozu a dovozu exemplářů, povinnost označit některé exempláře, vedení záznamů o obchodu a chovu exemplářů atp.).

¹⁾ CITES je akronym pro *Úmluvu o mezinárodním obchodu ohroženými druhy volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin* (Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora).

²⁾ Například *nařízení Komise (ES) č. 865/2006 o prováděcích pravidlech k nařízení Rady (ES) č. 338/97* a další předpisy vydané Evropskou komisí na základě *nařízení Rady (ES) č. 338/97*.

³⁾ Spolu s *vyhláškou o provedení některých ustanovení zákona o obchodování s ohroženými druhy*

⁴⁾ Vymezení exemplářů, které je třeba povinně registrovat, je v § 23 odst. 1 a příloze č. 2 *zákona č. 100/2004 Sb.* a ve *vyhlášce o provedení některých ustanovení zákona o obchodování s ohroženými druhy*.

⁵⁾ Příloha A k *nařízení Rady (ES) č. 338/97* zhruba odpovídá příloze I k Úmluvě CITES a obsahuje seznam druhů živočichů a rostlin, které jsou přímo ohrožené vyhynutím nebo vyhubením v přírodě. Z toho důvodu se na exempláře těchto druhů vztahuje nejpřísnější zákonná ochrana.

Vzor přílohy k registračnímu listu k nalepení fotografické dokumentace exempláře

POTVRZENÍ / CERTIFICATE REGISTRAČNÍ LIST *) Č. / No.
PŘÍLOHA č. / ANNEX No. 1 **)

Vydávající výkonný orgán / Issuing Management Authority

<i>razítko</i>	<i>razítko</i>
<i>Fotografie exempláře ***).</i>	
<i>razítko</i>	<i>razítko</i>

Tato příloha je nedílnou součástí a platí jen s autorizovaným originálem příslušného potvrzení / registračního listu. This annex is an integral part of and is valid with the authorized original of the relevant certificate only.		
Jméno vydávajícího úředníka Name of issuing official	Místa a datum Place and date	Podpis a razítko Signature and stamp

*) Nehodící se škrtně anebo se vytiskne jen to, co platí. V případě přílohy k registračnímu listu se neuvádí text v angličtině.

**) Pořadové číslo přílohy počínaje „1“.

***) Možno přilepit i více fotografií.

Pokyny pro tisk formuláře a nalepení fotografie

Minimální rozměr fotografie je 9 x 13 cm; alespoň jeden rozměr fotografovaného objektu přesahuje tři čtvrtiny delšího rozměru fotografie.

Nalepená fotografie musí být v rozích orazítkována úředním razítkem s přesahem na formulář, s výjimkou případu, kdy je fotografie na formuláři přímo vytištěna.

Papír, na kterém se tiskne formulář, je bílý bez gilošování.

Pokyny pro provádění dodatečné aktualizace fotografie

V případě dodatečné aktualizace fotografie se původní přílohy se starými fotografiemi neodstraní, ale doplní se další příloha s aktuální fotografií, a změna se na originálu dokladu zaznamená postupem podle § 10 odst. 2 této vyhlášky.

**Seznam druhů, exemplářů nebo jiných jedinců, výrobků z kytovců, výrobků z tuleňů
a regulovaných kožešin, u kterých se nevyžaduje povinnost vedení
písemných záznamů o obchodu podle § 24 odst. 2 zákona**

Povinnosti vedení písemných záznamů o obchodu podle § 24 odst. 2 zákona se nevyžadují, pokud jde o:

- a) regulované kožešiny s výjimkou kožešin z druhů z přílohy A k nařízení Rady (ES) č. 338/97,
- b) druhy vyjmenované v přílohách C a D k nařízení Rady (ES) č. 338/97,
- c) následující druhy z přílohy A k nařízení Rady (ES) č. 338/97:
 - druhy vyjmenované v příloze č. X k nařízení (ES) č. 865/2006,
 - *Chinchilla* spp. (čínčila),
 - *Cyanoramphus forbesi* (kakariki chathamský) (synonymum *Cyanoramphus auriceps forbesi*)
 - *Struthio camelus* (pštros dvouprstý),
- d) neživé exempláře¹⁾ druhů vyjmenovaných v příloze B k nařízení Rady (ES) č. 338/97 s výjimkou následujících druhů, aniž je dotčeno vynětí regulovaných kožešin podle písmene a):
 - *Canis lupus* (vlk obecný),
 - Elephantidae spp. (všechny druhy čeledi slonovitých),
 - Felidae spp. (všechny druhy čeledi kočkovitých s výjimkou domestikované formy „kočka domácí“),
 - Primates spp. (všechny druhy z řádu primátů),
 - Rhinocerotidae spp. (všechny druhy čeledi nosorožcovití),
 - Ursidae spp. (všechny druhy čeledi medvědovití),
 - Falconiformes spp. (všechny druhy řádu dravci),
 - Strigiformes spp. (všechny druhy řádu sovy),
- e) následující živé exempláře savců z přílohy B k nařízení Rady (ES) č. 338/97:
 - *Ammotragus lervia* (paovce hřivnatá),
 - Camelidae spp. (velbloudovití),
- f) následující živé exempláře ptáků z přílohy B k nařízení Rady (ES) č. 338/97:
 - *Agapornis canus* (agapornis šedohlavý),
 - *Agapornis fischeri* (agapornis Fischerův),
 - *Agapornis personatus* (agapornis škraboškový),
 - *Alisterus scapularis* (papoušek královský),
 - *Aprosmictus erythropterus* (papoušek červenokřídlý),
 - *Aratinga jandaya* (aratinga jandaj),
 - *Aratinga solstitialis* (aratinga zlatý),
 - *Barnardius zonarius* (barnard límcový) [synonymum *Barnardius barnardi* (barnard zelený)],
 - *Bolborhynchus lineola* (papoušiček pruhovaný),
 - *Coscoroba coscoroba* (labuť koskoroba),
 - *Cyanoliseus patagonus* (papoušek patagonský),
 - *Cyanoramphus auriceps* (kakariki žlutočelý),
 - *Cygnus melanocoryphus* (labuť černokrká),
 - *Dendrocygna arborea* (husička stromová),
 - *Eclectus roratus* (papoušek různobarvý),
 - *Forpus coelestis* (papoušiček šedokřídlý),

¹⁾ Včetně částí, výrobků a odvozenin ve smyslu definice podle čl. 2 písm. t) nařízení (ES) č. 338/97.

- *Forpus conspicillatus* (papoušiček brýlatý),
- *Forpus cyanopygius* (papoušiček modravý),
- *Forpus passerinus* (papoušiček vrabčí),
- *Forpus xanthops* (papoušiček žlutolící),
- *Forpus xanthopterygius* (papoušiček modrokřídlý),
- *Gallinolumba luzonica* (holub krvavý),
- *Gallus sonneratii* (kur Sonneratův),
- *Leiothrix argenteauris* (timálie stříbrouchá),
- *Leiothrix lutea* (timálie čínská),
- *Liocichla omeiensis* (sojkovec s-čchuanický),
- *Lonchura oryzivora* (rýžovník šedý),
- *Myiopsitta monachus* (papoušek mniší),
- *Nandayus nenday* (nandej černohlavý),
- *Neophema chrysostoma* (neoféma modrokřídla),
- *Neophema elegans* (neoféma ozdobná),
- *Neophema petrophila* (neoféma skalní),
- *Neophema pulchella* (neoféma tyrkysová),
- *Neophema splendida* (neoféma modrohlová),
- *Neopsephotus bourkii* (neoféma Bourkova),
- *Paroaria coronata* (kardinál šedý),
- *Pavo muticus* (páv zelený),
- *Platycercus* spp. (rosela),
- *Poephila cincta* (pásovnik krátkoocasý),
- *Poicephalus gularis* (papoušek konžský),
- *Poicephalus robustus* (papoušek zelenobřichý),
- *Poicephalus senegalus* (papoušek senegalský),
- *Polyplectron bicalcaratum* (bažant paví),
- *Polyplectron germaini* (bažant bělolící),
- *Polyplectron malacense* (bažant malajský),
- *Polyplectron schleiermacheri* (bažant bornejský),
- *Polytelis* spp. (papoušek),
- *Psephotus haematonotus* (papoušek zpěvavý),
- *Psephotus varius* (papoušek mnohobarvý),
- *Psilopsiagon aymara* (papoušiček šedoprý),
- *Psittacula alexandri* (alexandr růžový),
- *Psittacula cyanocephala* (alexandr indický),
- *Psittacula eupatria* (alexandr velký),
- *Purpureicephalus spurius* (papoušek červenotemenný),
- *Pyrrhura frontalis* (papoušek hnědouchý),
- *Rhea americana* (nandu pampový),
- *Sarkidiornis melanotos* (pižmovka hřebenatá),
- *Trichoglossus haematodus* (lori mnohobarvý),

g) následující živé exempláře plazů z přílohy B k nařízení Rady (ES) č. 338/97:

- *Boa constrictor* (hroznýš královský),
- *Corallus hortulanus* (psohlavec orinocký),
- *Epicrates angulifer* (hroznýšovec kubánský),
- *Epicrates cenchria* (hroznýšovec duhový),
- *Eunectes murinus* (anakonda velká),
- *Eunectes notaeus* (anakonda žlutá),
- *Furcifer pardalis* (chameleon pardálí),
- *Chamaeleo calyptratus* (chameleon jemenský)
- *Chrysemys picta* (želva ozdobná),

- *Iguana iguana* (leguán zelený),
- *Liasis mackloti* (krajta vodní),
- *Python curtus* (krajta pestrá),
- *Python molurus bivittatus* (krajta tygrovitá tmavá),
- *Python regius* (krajta královská),
- *Python reticulatus* (krajta mřížkovaná),
- *Python sebae* (krajta písmenková),
- *Trachemys scripta elegans* (želva nádherná),

h) všechny druhy obojživelníků (Amphibia) z přílohy B k nařízení Rady (ES) č. 338/97,

i) všechny druhy ryb (Pisces) z přílohy B k nařízení Rady (ES) č. 338/97,

j) všechny druhy bezobratlých (jiné systematické skupiny než Chordata) z přílohy B k nařízení Rady (ES) č. 338/97,

k) všechny uměle vypěstované exempláře rostlin (Flora) z přílohy A k nařízení Rady (ES) č. 338/97 a všechny rostliny (Flora) z přílohy B k nařízení Rady (ES) č. 338/97.

Seznam druhů, exemplářů nebo jiných jedinců, u kterých se nevyžaduje povinnost vedení písemných záznamů o chovu podle § 24 odst. 7 zákona

Povinnosti vedení písemných záznamů o chovu živých exemplářů podle § 24 odst. 7 zákona se nevyžadují, pokud jde o:

- a) druhy vyjmenované v příloze č. 9 písm. b), c), e) až j) k této vyhlášce,
- b) exempláře v chovech chovatelů, kteří chovají maximálně 1 exemplář od určitého druhu.

-
- 1) Příloha I k nařízení Komise (ES) č. 865/2006 ze dne 4. května 2006 o prováděcích pravidlech k nařízení Rady (ES) č. 338/97 o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi.
 - 2) Příloha V k nařízení Komise (ES) č. 865/2006.
 - 3) Příloha III k nařízení Komise (ES) č. 865/2006.
 - 4) Nařízení Rady (ES) č. 338/97 a nařízení Komise (ES) č. 865/2006.
 - 5) Zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
 - 6) Čl. 7 odst. 1 písm. b) bod i) nařízení Rady (ES) č. 338/97 a čl. 17 nařízení Komise (ES) č. 865/2006.
 - 7) Originální část 2 „Kopie pro držitele“ dovozního povolení podle přílohy I k nařízení Komise (ES) č. 865/2006.
 - 8) Čl. 7 odst. 1 písm. b) bod ii) a čl. 7 odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 338/97.
 - 9) Kapitola XVI nařízení Komise (ES) č. 865/2006.

166/2005 Sb.

VYHLÁŠKA

ze dne 15. dubna 2005,

kteřou se provádějí některá ustanovení zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, v souvislosti s vytvářením soustavy NATURA 2000

Změna: 390/2006 Sb.

Změna: 74/2016 Sb.

Ministerstvo životního prostředí stanoví podle § 3 odst. 2, § 5 odst. 7 a v dohodě s Ministerstvem zemědělství podle § 5a odst. 4 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění zákona č. 218/2004 Sb., (dále jen "zákon"):

§ 1

(K § 3 odst. 2 zákona)

Seznam typů evropských stanovišť,¹⁾ které se vyskytují na území České republiky, včetně prioritních stanovišť, je stanoven v příloze č. 1 k této vyhlášce.

§ 2

(K § 3 odst. 2 zákona)

Seznam evropsky významných druhů,²⁾ které se vyskytují na území České republiky, včetně druhů vyžadujících zvláštní územní ochranu, je stanoven v příloze č. 2 k této vyhlášce.

§ 3

zrušen

§ 4

(K § 5a odst. 4 zákona)

Seznam druhů ptáků, na jejichž držení, prodej, přepravu za účelem prodeje, držení a chov za účelem prodeje a nabízení za účelem prodeje se nevztahuje ustanovení § 5a odst. 1 písm. e) a odst. 2 zákona, je stanoven v příloze č. 4 k této vyhlášce.

§ 5

(K § 5a odst. 4 zákona)

Seznam druhů ptáků, na jejichž lov, vymezený a prováděný v souladu se zvláštními právními předpisy,³⁾ se nevztahuje zákaz uvedený v § 5a odst. 1 písm. a) a e) zákona, je stanoven v příloze č. 5 k této vyhlášce.

§ 6

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem jejího vyhlášení.

Ministr:

RNDr. Ambrozek v. r.

Příl.1

SEZNAM TYPŮ PŘÍRODNÍCH STANOVIŠŤ V ZÁJMU EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ, VYSKYTUJÍCÍCH SE NA ÚZEMÍ ČESKÉ REPUBLIKY

Prioritní stanoviště jsou označena hvězdičkou (*). Kód odpovídá kódu soustavy Natura 2000.

Kód	Prioritní stanoviště	Název stanoviště
-----	----------------------	------------------

POBŘEŽNÍ A HALOFYTNÍ STANOVIŠŤE

1340	*	Vnitrozemské slané louky
------	---	--------------------------

POBŘEŽNÍ PÍSEČNÉ DUNY A KONTINENTÁLNÍ DUNY

2330 Vnitrozemské duny s otevřenými travinnými porosty
s druhy rodů *Corynephorus* a *Agrostis*

SLADKOVODNÍ STANOVIŠTĚ

3130 Oligotrofní až mesotrofní stojaté vody s vegetací
typu *Littorelletea uniflorae* anebo
Isoëto-Nanojuncetea

3140 Tvrdé oligo-mesotrofní vody s bentickou vegetací
s druhy rodu *Chara*

3150 Přírodní eutrofní jezera s vegetačními typy
Magnopotamion nebo *Hydrocharition*

3160 Přírodní dystrofní jezera a tůně

3220 Alpínské vodní toky a bylinná vegetace podél břehů

3230 Alpínské vodní toky a jejich dřevinná pobřežní
vegetace s druhem *Myricaria germanica*

3240 Alpínské vodní toky a jejich dřevinná pobřežní
vegetace s druhem *Salix elaeagnos*

3260 Vodní tok od nížin po hory s vegetačními typy
Ranunculion fluitantis a *Callitricho-Batrachion*

3270 Bahnitě říční břehy s vegetačními typy
Chenopodion rubri p.p. a *Bidention* p.p.

VŘESOVISŤE A KŘOVINY MÍRNÉHO PÁSU

4030 Evropská suchá vřesoviště

4060 Alpínská a boreální vřesoviště

4070 * Křovinné porosty s druhy *Pinus mugo*
a *Rhododendron hirsutum* (*Mugo-Rhododendretum*
hirsuti)

4080 Subarktické vrbové křoviny

40A0 * Kontinentální opadavé křoviny

TVRDOLISTÉ KŘOVINY

5130 Porosty *Juniperus communis* na vřesovištích
nebo travinných porostech na vápencích

PŘIROZENÉ A POLOPŘIROZENÉ TRAVINNÉ FORMACE

6110 * Skalní vápnomilné nebo basofilní travinné porosty
(*Alyso-Sedion albi*)

6150 Alpínské a boreální travinné porosty
na křemičitém podloží

6190 Panonské skalní trávníky (*Stipo-Festucetalia*
pallentis)

6210 * význačná
naleziště Facie polopřirozených suchých travinných porostů
a křovin na vápenitých podložích (*Festuco-*
Brometalia)

vstavačovitých

6230	*	Druhově bohaté smilkové (rod <i>Nardus</i>) travinné porosty na křemičitých podložích v horských oblastech (a v podhorských oblastech kontinentální Evropy)
6240	*	Subpanonské stepní travinné porosty
6250	*	Panonské sprašové stepní travinné porosty
6260	*	Panonské písčité stepi
6410		Bezkolencové louky (<i>Molinia</i> spp.) na vápenitých, rašelinných nebo hlinitosiltových těžkých půdách (<i>Molinion caeruleae</i>)
6430		Vlhkomilná vysokostébelná lemová společenstva nížin a horského až alpínského výškového stupně
6440		Nívné louky říčních údolí s vegetací typu <i>Cnidion dubii</i>
6510		Nížinné sečené louky s druhy <i>Alopecurus pratensis</i> , <i>Sanguisorba officinalis</i>
6520		Horské sečené louky

VRCHOVIŠTĚ, RAŠELINIŠTĚ A SLATINIŠTĚ

7110	*	Aktivní vrchoviště
7120		Degradovaná vrchoviště dosud schopná přirozené obnovy
7140		Přechodová rašeliniště a třasoviska
7150		Prolákliny na rašelinném podloží (<i>Rhynchosporion</i>)
7210	*	Vápenité slatiny s <i>Cladium mariscus</i> a společenstvem <i>Caricion davallianae</i>
7220	*	Prameniště s tvorbou pěnovců (<i>Cratoneurion</i>)
7230		Bazická slatiniště

SKALNÍ STANOVIŠTĚ A JESKYNĚ

8110		Křemičité suti horského až sněžního stupně (<i>Androsacetalia alpinae</i> a <i>Galeopsietalia ladani</i>)
8150		Křemičité suti středoevropských vysočin
8160	*	Středoevropské vápencové suti pahorkatinného a horského stupně
8210		Vápencové skalní svahy s chasmofytní vegetací
8220		Křemičité skalní svahy s chasmofytní vegetací
8230		Křemičité skály s pionýrskou vegetací (<i>Sedo-Scleranthion</i> nebo <i>Sedo albi-Veronicion dillenii</i>)
8310		Jeskyně nepřístupné veřejnosti

LESY

9110		Bučiny typu <i>Luzulo-Fagetum</i>
9130		Bučiny typu <i>Asperulo-Fagetum</i>

9140		Středoevropské subalpínské bučiny s javorem (Acer spp.) a šťovíkem Rumex arifolius
9150		Středoevropské vápencové bučiny (Cephalanthero-Fagion)
9170		Dubohabrové lesy typu Galio-Carpinetum
9180	*	Lesy typu Tilio-Acerion na svazích, sutích a ve stržích
9190		Staré acidofilní doubravy s dubem letním (Quercus robur) na písčitých rovinách
91D0	*	Rašelinné lesy
91E0	*	Lužní lesy s olší lepkavou (Alnus glutinosa) a jasanem ztepilým (Fraxinus excelsior) (Alno-Padion, Alnion incanae, Salicion albae)
91F0		Břehové smíšené lesy s Quercus robur, Ulmus laevis a Ulmus minor, Fraxinus excelsior nebo Fraxinus angustifolia podél velkých řek (Ulmenion minoris)
91G0	*	Panonské dubohabrové lesy s Quercus petraea a Carpinus betulus
91H0	*	Panonské šipákové doubravy s Quercus pubescens
91I0	*	Eurosibiřské stepní doubravy (Quercus spp.)
91T0		Středoevropské lišejníkové bory s borovicí lesní
91U0		Sarmatské stepní bory
9410		Acidofilní smrčiny horského až subalpínského výškového stupně (Vaccinio-Piceetea)

Příl.2
SEZNAM DRUHŮ V ZÁJMU EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ, VYSKYTUJÍCÍCH SE NA ÚZEMÍ ČESKÉ REPUBLIKY

A. Druhy živočichů a rostlin vyžadující zvláštní územní ochranu
[Prioritní druhy jsou v levém sloupci označeny hvězdičkou (*).]

Prioritní druh	Český název	Latinský název
	SAVCI	
	bobř evropský	Castor fiber
*	medvěd hnědý	Ursus arctos
	netopýr brvitý	Myotis emarginatus
	netopýr černý	Barbastella barbastellus
	netopýr pobřežní	Myotis dasycneme
	netopýr velkouchý	Myotis bechsteinii
	netopýr velký	Myotis myotis
	netopýr východní	Myotis blythii
	rys ostrovid	Lynx lynx
	sysel obecný	Spermophilus citellus

	tchoř stepní	<i>Mustela eversmanii</i>
*	vlk	<i>Canis lupus</i>
	vrápenec malý	<i>Rhinolophus hipposideros</i>
	vrápenec velký	<i>Rhinolophus ferrumequinum</i>
	vydra říční	<i>Lutra lutra</i>

PLAZI

	želva bahenní	<i>Emys orbicularis</i>
--	---------------	-------------------------

OBOJŽIVELNÍCI

	čolek dravý	<i>Triturus carnifex</i>
	čolek dunajský	<i>Triturus dobrogicus</i>
	čolek karpatský	<i>Triturus montadoni</i>
	čolek velký	<i>Triturus cristatus</i>
	kuňka ohnivá	<i>Bombina bombina</i>
	kuňka žlutobřichá	<i>Bombina variegata</i>

KRUHOÚSTÍ A RYBY

	bolen dravý	<i>Aspius aspius</i>
	drsek menší	<i>Zingel streber</i>
	drsek větší	<i>Zingel zingel</i>
	hořavka duhová	<i>Rhodeus sericeus amarus</i>
	hrouzek běloploutvý	<i>Gobio albipinnatus</i>
	hrouzek Kesslerův	<i>Gobio kessleri</i>
	ježdík dunajský	<i>Gymnocephalus baloni</i>
	ježdík žlutý	<i>Gymnocephalus schraetzer</i>
	losos obecný	<i>Salmo salar</i>
	mihule potoční	<i>Lampetra planeri</i>
	mihule říční	<i>Lampetra fluviatilis</i>
	mihule ukrajinská	<i>Eudontomyzon mariae</i>
	ostrucha křivočará	<i>Pelecus cultratus</i>
	piskoř pruhovaný	<i>Misgurnus fossilis</i>
	sekavčík horský	<i>Sabanejewia aurata</i> (<i>balcanica</i>)
	sekavec sp.	<i>Cobitis sp.</i>
	vranka obecná	<i>Cottus gobio</i>

MOTÝLI

*	babočka bílé L	<i>Nymphalis vau-album</i>
---	----------------	----------------------------

bělásek východní	<i>Leptidea morsei</i>
bourovec trnkový	<i>Eriogaster catax</i>
hnědásek chrastavcový	<i>Euphydryas aurinia</i>
hnědásek osikový	<i>Hypodryas maturna</i>
modrásek stepní	<i>Polymmatus eroides</i>
modrásek bahenní	<i>Maculinea nausithous</i>
modrásek očkovaný	<i>Maculinea teleius</i>
ohniváček černočárny	<i>Lycaena dispar</i>
ohniváček rdesnový	<i>Lycaena helle</i>
* přástevník kostivalový	<i>Panaxia quadriopunctata</i>

žlutásek barvoměnný	<i>Colias myrmidone</i>
---------------------	-------------------------

BROUCI

	<i>Boros schneideri</i>
*	<i>Phryganophilus ruficollis</i>
	<i>Rhysodes sulcatus</i>
	<i>Stephanopachys substriatus</i>
chrobák	<i>Bolbelasmus unicornis</i>
kovařík	<i>Limoniscus violaceus</i>
lesák rumělkový	<i>Cucujus cinnaberinus</i>
* páchník hnědý	<i>Osmoderma eremita</i>
potápník	<i>Graphoderus bilineatus</i>
potápník široký	<i>Dytiscus latissimus</i>
roháč obecný	<i>Lucanus cervus</i>
střevlík	<i>Carabus hungaricus</i>
střevlík	<i>Carabus variolosus</i>
* střevlík Ménétriesův	<i>Carabus menetriesi pacholei</i>
* tesařík alpský	<i>Rosalia alpina</i>
tesařík obrovský	<i>Cerambyx cerdo</i>

ROVNOKŘÍDLÍ

saranče	<i>Stenobothrus eurasius</i>
---------	------------------------------

VÁŽKY

klínatka rohatá	<i>Ophiogomphus cecilia</i>
páskovec velký	<i>Cordulegaster heros</i>

šidélko přílbovité	<i>Coenagrion mercuriale</i>
šidélko ozdobné	<i>Coenagrion ornatum</i>
vážka jasnoskvrnná	<i>Leucorrhinia pectoralis</i>

ŠTÍRCI

štírek	<i>Anthrenochernes stellae</i>
--------	--------------------------------

KORÝŠI

* rak kamenáč	<i>Austropotamobius torrentium</i>
---------------	------------------------------------

MĚKKÝŠI

perlorodka říční	<i>Margaritifera margaritifera</i>
svinutec tenký	<i>Anisus vorticulus</i>
velevrub tupý	<i>Unio crassus</i>
vrkoč bažinný	<i>Vertigo moulinsiana</i>
vrkoč Geyerův	<i>Vertigo geyeri</i>
vrkoč útlý	<i>Vertigo angustior</i>

CÉVNATÉ ROSTLINY

aldrovandka měchýřkatá	<i>Aldrovanda vesiculosa</i>
hadinec červený	<i>Echium maculatum</i>
hlízovec Loeselův	<i>Liparis loeselii</i>
* hořeček mnohotvarý český	<i>Gentianella praecox</i> subsp. <i>bohemica</i>
* hvozdík Lumnitzerův	<i>Dianthus lumnitzeri</i>
* hvozdík moravský	<i>Dianthus moravicus</i>
* hvozdík písečný český	<i>Dianthus arenarius</i> subsp. <i>bohemicus</i>
jazýček jadranský	<i>Himantoglossum adriaticum</i>
katrán tatarský	<i>Crambe tataria</i>
* kavyl olýsalý	<i>Stipa zalesskii</i>
koniklec otevřený	<i>Pulsatilla patens</i>
koniklec velkokvětý	<i>Pulsatilla grandis</i>
kosatec skalní písečný	<i>Iris humilis</i> subsp. <i>arenaria</i>
* kuřička hadcová	<i>Minuartia smejkalii</i>
* lipnice jesenická	<i>Poa riphaea</i>
lněnka bezlistenná	<i>Thesium ebracteatum</i>
matizna bahenní	<i>Angelica palustris</i>
mečík bahenní	<i>Gladiolus palustris</i>

	oměj tuhý moravský	<i>Aconitum firmum</i> subsp. <i>moravicum</i>
*	pelyněk Pančičův	<i>Artemisia pancicii</i>
	pcháč žlutoostenný	<i>Cirsium brachycephalum</i>
	popelivka sibiřská	<i>Ligularia sibirica</i>
	puchýřka útlá	<i>Coleanthus subtilis</i>
*	rožec kuřičkolistý	<i>Cerastium alsinifolium</i>
*	sinokvět chrpovitý	<i>Jurinea cyanoides</i>
	sleziník nepravý	<i>Asplenium adulterinum</i>
*	sripce karbincolistá	<i>Serratula hycopifolia</i>
	stařinec dlouholistý moravský	<i>Tephrosieris longifolia</i> subsp. <i>moravica</i>
	střevičník pantoflíček	<i>Cypripedium calceolus</i>
*	svízel sudetský	<i>Galium sudeticum</i>
	včelník rakouský	<i>Dracocephalum austriacum</i>
	vláskatec tajemný	<i>Trichomanes speciosum</i>
*	všivec krkonošský	<i>Pedicularis sudetica</i>
*	zvonek český	<i>Campanula bohemica</i>
*	zvonek jesenický	<i>Campanula gelida</i>
	zvonovec liliolistý	<i>Adenophora liliifolia</i>
	žabníček vzplývavý	<i>Luronium natans</i>

BEZCÉVNÉ ROSTLINY

	dvouhrotec zelený	<i>Dicranum viride</i>
	kýlnatka Massalongova	<i>Scapania massalongoi</i>
	mozolka skalní	<i>Mannia triandra</i>
	poparka dlouhoštetá	<i>Meesia longiseta</i>
	srpnatka fermežová	<i>Hamatocaulis vernicosus</i>
	šikoušek zelený	<i>Buxbaumia viridis</i>
	šurpek Rogerův	<i>Orthotrichum rogeri</i>
	vycpálka okrouhlá	<i>Notothylas orbicularis</i>

B. druhy živočichů a rostlin vyžadující přísnou ochranu

SAVCI

bobr evropský	<i>Castor fiber</i>
kočka divoká	<i>Felis silvestris</i>
křeček polní	<i>Cricetus cricetus</i>
medvěd hnědý	<i>Ursus arctos</i>
myšivka horská	<i>Sicista betulina</i>

netopýři - všechny druhy	Microchiroptera
plch lesní	Dryomys nitedula
plšík lískový	Muscardinus avellanarius
rys ostrovid	Lynx lynx
sysel obecný	Spermophilus citellus
tchoř stepní	Mustela eversmanii
vlk	Canis lupus
vydra říční	Lutra lutra

PLAZI

ještěrka obecná	Lacerta agilis
ještěrka zední	Podarcis muralis
ještěrka zelená	Lacerta viridis
užovka hladká	Coronella austriaca
užovka podplamatá	Natrix tessellata
užovka stromová	Elaphe longissima
želva bahenní	Emys orbicularis

OBOJŽIVELNÍCI

blatnice skvrnitá	Pelobates fuscus
čolek dravý	Triturus carnifex
čolek karpatský	Triturus montandoni
čolek velký	Triturus cristatus
kuňka ohnivá	Bombina bombina
kuňka žlutobřichá	Bombina variegata
ropucha krátkonohá	Bufo calamita
ropucha zelená	Bufo viridis
rosnička zelená	Hyla arborea
skokan krátkonohý	Rana lessonae
skokan ostronosý	Rana arvalis
skokan štíhlý	Rana dalmatina

RYBY

ježdík dunajský	Gymnocephalus baloni
-----------------	----------------------

MOTÝLI

babočka bílé L	Nymphalis vau-album
bělásek východní	Leptidea morsei
bourovec trnkový	Eriogaster catax

hnědásek osikový	Hypodryas maturna
jasoň červenooký	Parnassius apollo
jasoň dymnivkový	Parnassius mnemosyne
lišaj pupalkový	Proserpinus proserpina
modrásek černoskvrný	Maculinea arion
modrásek bahenní	Maculinea nausithous
modrásek očkovaný	Maculinea teleius
modrásek stepní	Polymmatus eroides
ohniváček černočárný	Lycaena dispar
ohniváček rdesnový	Lycaena helle
okáč hnědý	Coenonympha hero
okáč jílkový	Lopinga achine
okáč sudetský	Erebia sudetica
pestrokřídlec podražcový	Zerynthia polyxena

žlutásek barvoměnný	Colias myrmidone
---------------------	------------------

BROUCI

	Phryganophilus ruficollis
chrobák	Bolbelasmus unicornis
lesák rumělkový	Cucujus cinnaberinus
páchník hnědý	Osmoderma eremita
potápník	Graphoderus bilineatus
potápník široký	Dytiscus latissimus
střevlík	Carabus hungaricus
střevlík	Carabus variolosus
tesařík alpský	Rosalia alpina
tesařík obrovský	Cerambyx cerdo

ROVNOKŘÍDLÍ

kobylka sága	Saga pedo
saranče	Stenobothrus eurasius

VÁŽKY

klínatka rohatá	Ophiogomphus cecilia
klínatka žlutohohá	Stylurus flavipes
šídlatka kroužkovaná	Sympecma braueri
vážka běloustá	Leucorrhinia albifrons

vážka jasnoskvrnná	<i>Leucorrhinia pectoralis</i>
vážka široká	<i>Leucorrhinia caudalis</i>

MĚKKÝŠI

svinutec tenký	<i>Anisus vorticulus</i>
velevrub tupý	<i>Unio crassus</i>

CÉVNATÉ ROSTLINY

aldrovandka měchýřkatá	<i>Aldrovanda vesiculosa</i>
hadinec červený	<i>Echium maculatum</i>
hlízovec Loeselův	<i>Liparis loeselii</i>
hořeček mnohotvarý český	<i>Gentianella praecox</i> subsp. <i>bohémica</i>
hvozdík Lumnitzerův	<i>Dianthus lumnitzeri</i>
hvozdík moravský	<i>Dianthus moravicus</i>
hvozdík písečný český	<i>Dianthus arenarius</i> subsp. <i>bohemicus</i>
jazýček jadranský	<i>Himantoglossum adriaticum</i>
katrán tatarský	<i>Crambe tataria</i>
kavyl olýsalý	<i>Stipa zalesskii</i>
koniklec otevřený	<i>Pulsatilla patens</i>
koniklec velkokvětý	<i>Pulsatilla grandis</i>
kosatec skalní písečný	<i>Iris humilis</i> subsp. <i>arenaria</i>
kuřička hadcová	<i>Minuartia smejkalii</i>
lípnice jesenická	<i>Poa riphaea</i>
lněnka bezlistenná	<i>Thesium ebracteatum</i>
matizna bahenní	<i>Angelica palustris</i>
mečík bahenní	<i>Gladiolus palustris</i>
oměj tuhý moravský	<i>Aconitum firmum</i> subsp. <i>moravicum</i>
pelyněk Pančičův	<i>Artemisia pancicii</i>
pcháč žlutoostenný	<i>Cirsium brachycephalum</i>
puštička pouzdernatá	<i>Lindernia procumbens</i>
popelivka sibiřská	<i>Ligularia sibirica</i>
puchýřka útlá	<i>Coleanthus subtilis</i>
rožec kuřičkolistý	<i>Cerastium alsinifolium</i>
sinokvět chrpovitý	<i>Jurinea cyanoides</i>
sleziník nepravý	<i>Asplenium adulterinum</i>
srpice karbincolistá	<i>Serratula lycopifolia</i>
stařinec dlouholistý moravský	<i>Tephrosieris longifolia</i> subsp. <i>moravica</i>

střevíčník pantoflíček	<i>Cypripedium calceolus</i>
svízel sudetský	<i>Galium sudeticum</i>
včelník rakouský	<i>Dracocephalum austriacum</i>
vláskatec tajemný	<i>Trichomanes speciosum</i>
všivec krkonošský	<i>Pedicularis sudetica</i>
zvonek český	<i>Campanula bohemica</i>
zvonek jesenický	<i>Campanula gelida</i>
zvonovec liliolistý	<i>Adenophora liliifolia</i>
žabníček vzplývavý	<i>Luronium natans</i>

C. Druhy živočichů a rostlin, jejichž odebírání z volné přírody a využívání může být předmětem určitých opatření na jejich obhospodařování

SAVCI

kamzík horský	<i>Rupicapra rupicapra</i>
kuna lesní	<i>Martes martes</i>
tchoř tmavý	<i>Mustela putorius</i>

OBOJŽIVELNÍCI

skokan hnědý	<i>Rana temporaria</i>
skokan skřehotavý	<i>Rana ridibunda</i>
skokan zelený	<i>Rana esculenta</i>

RYBY

bolen dravý	<i>Aspius aspius</i>
drsek větší	<i>Zingel zingel</i>
hlavatka podunajská	<i>Hucho hucho</i>
jeseter malý	<i>Acipenser ruthenus</i>
ježdík žlutý	<i>Gymnocephalus schraetzer</i>
lipan podhorní	<i>Thymallus thymallus</i>
losos obecný	<i>Salmo salar</i>
mihule říční	<i>Lampetra fluviatilis</i>
ostrucha křivočará	<i>Pelecus cultratus</i>
parma obecná	<i>Barbus barbus</i>
síh	<i>Coregonus spp.</i>

KORÝŠI

rak kamenáč	<i>Austropotamobius torrentium</i>
rak říční	<i>Astacus astacus</i>

polák chocholačka	<i>Aythya fuligula</i>
bažant obecný	<i>Phasianus colchicus</i>
bažant královský	<i>Syrnaticus reevesii</i>
krocan divoký	<i>Meleagris gallopavo</i>
perlička kropenatá	<i>Numida meleagris</i>
lyska černá	<i>Fulica atra</i>
hrdlička zahradní	<i>Streptopelia decaocto</i>
holub hřivnáč	<i>Columba palumbus</i>
straka obecná	<i>Pica pica</i>
vrána obecná	<i>Corvus corone</i>

1) § 3 odst. 1 písm. m) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění zákona č. 218/2004 Sb.

2) § 3 odst. 1 písm. n) zákona č. 114/1992 Sb.

3) Zákon č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 114/1992 Sb.

152/2006 Sb.

VYHLÁŠKA

ze dne 6. dubna 2006

o odchylném postupu při ochraně ptáků a výjimce ze základních ochranných podmínek zvláště chráněných druhů ptáků pro jejich značení

Ministerstvo životního prostředí stanoví podle § 5b odst. 4 a § 56 odst. 4 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění zákona č. 218/2004 Sb., (dále jen "zákon"):

§ 1

Předmět a účel úpravy

Tato vyhláška stanovuje odchylný postup při ochraně druhů ptáků, kteří volně žijí na evropském území členských států Evropských společenství (dále jen "ptáci") pro jejich odchyt ve smyslu § 5a odst. 1 písm. a) zákona a povoluje výjimku pro odchyt a rušení jedinců zvláště chráněných druhů ptáků ve smyslu § 50 odst. 2 zákona na území České republiky. Odchylný postup a výjimka se stanovuje pro účely výzkumu ekologie, migrace a prostorové aktivity ptáků prostřednictvím značení jejich jedinců.

§ 2

Prostředky, způsob a metody povolené pro odchyt ptáků

(1) Při odchytu ptáků může osoba postupující podle této vyhlášky (dále jen "kroužkovatel") použít pouze metodu odchytu do nárazových sítí, odchytu do sklopek a přímého odchytu nevzletných mláďat, a to v souladu se zvláštními právními předpisy¹⁾.

(2) Manipulace s odchycenými ptáky je možná pouze po dobu nezbytnou k naplnění účelu odchylného postupu a výjimky, zejména pro určení druhu, pohlaví a stáří, pořízení dokumentace, zjištění biometrických charakteristik a označení ptáka.

§ 3

Podmínky uplatnění odchylného postupu a výjimky

(1) Odchylný postup a výjimka podle § 1 se stanovuje pro všechny druhy ptáků a je možno je uplatňovat po celý kalendářní rok na území České republiky.

(2) Podmínkou uplatnění odchylného postupu a výjimky podle § 1 je členství kroužkovatele v občanském sdružení, jehož hlavním cílem podle stanov je přispívání k výzkumu ekologie ptactva a jeho ochrana a v jehož rámci provádí kroužkovatel značení.

(3) Značení podle odstavce 2 se provádí pomocí standardních kovových ornitologických kroužků s nápisem "N. MUSEUM PRAHA", které je možno doplnit přídatným způsobem značení barevnými ornitologickými kroužky.

(4) Při odchytu a značení ptáků nesmí docházet k rušení, které by mohlo ovlivnit přirozený vývoj populace značených nebo jiných ptáků.

(5) Ptáky druhů uvedených v příloze k této vyhlášce nelze značit na hnízdech a v jejich bezprostředním okolí, kterým je taková vzdálenost od hnízda, při níž přítomnost kroužkovatele narušuje přirozené chování ptáků na hnízdě, například rušením mláďat či dospělých ptáků přímo na hnízdě, omezováním návratu dospělých ptáků na hnízda.

§ 4

Podmínky manipulace s odchycenými ptáky

Při manipulaci s ptáky odchycenými pomocí nárazových sítí či sklopek je kroužkovatel povinen

a) vyprostit ptáky z odchytových zařízení ihned po zjištění jejich odchytu,

b) držet ptáky jemně, zlehka, ale tak, aby byli dostatečně fixováni a nedošlo k poranění jejich končetin,

c) značit odchycené ptáky, včetně získání základních charakteristik, popřípadě pořízení dokumentace, bezprostředně po jejich vyproštění z odchytových zařízení nebo je, v případě odchytu více ptáků najednou, nejprve vložit do standardních typů sáčků a označit bezprostředně po vyproštění a zajištění všech odchycených ptáků. Sáčky musí být dostatečně velké a vyrobené z nápadné prodyšné látky. Ptáci nesmí být vkládáni do mokřých sáčků. Do jednoho sáčku je možno vložit pouze jednoho ptáka. Při vyjímání ptáka ze sáčku je nutno vždy dobře držet a jistit celé jeho tělo, ptáci nesmí být drženi pouze za křídlo, nohu, hlavu nebo ocas,

d) vypustit označené ptáky co nejbližší místu, kde byli odchyceni, přičemž nesmí být vypouštěni směrem na volnou vodní hladinu k frekventovaným komunikacím a lidským obydlím.

§ 5

Podmínky manipulace s mláďaty na hnízdech

Při manipulaci s mláďaty na hnízdech je kroužkovatel povinen

- a) značit mláďata tak, aby nemohlo dojít k nasunutí kroužku na prsty nebo nad patní kloub. Nesmí být značena příliš vzrostlá mláďata, která by mohla hnízdo předčasně opustit,
- b) držet mláďata jemně, zlehka, ale zároveň tak, aby byla dostatečně fixována a nedošlo k poranění jejich končetin,
- c) postupovat tak, aby nedocházelo k jakékoliv úpravě hnízda či jeho blízkého okolí, například k úpravě hnízdních stromů, sešlapu litorální vegetace, rozšiřování vletových otvorů hnízd, úpravě ústí nor a dutin,
- d) omezit dobu přítomnosti na hnízdě na dobu nezbytně nutnou ke značení ptáků a získání základních charakteristik, popřípadě pořízení dokumentace,
- e) značit mláďata přímo na hnízdě či ve výjimečných případech, kdy by prokazatelně mohlo dojít k ohrožení zdraví kroužkovatele či zdraví mláďat, mimo hnízdo a bezprostředně po označení vrátit zpět na hnízdo. V případě značení mimo hnízdo musí být mláďata značena postupně, případně je nutno zakrýt prázdné hnízdo.

§ 6

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 24. dubna 2006.

Ministr:

RNDr. Ambrozek v. r.

Příl.

Druhy, pro jejichž značení na hnízdech (mláďat i dospělých ptáků) či v jejich bezprostředním okolí se nevztahuje odchylný postup a výjimka podle § 1 vyhlášky:

Bukač velký (*Botaurus stellaris*)
Bukáček malý (*Ixobrychus minutus*)
Kvakoš noční (*Nycticorax nycticorax*)
Volavka stříbřitá (*Egretta garzetta*)
Volavka bílá (*Egretta alba*)
Volavka červená (*Ardea purpurea*)
Volavka vlasatá (*Ardeola ralloides*)
Kolpík bílý (*Platalea leucorodia*)
Orlovec říční (*Pandion haliaetus*)
Luňák hnědý (*Milvus migrans*)
Luňák červený (*Milvus milvus*)
Orel mořský (*Haliaeetus albicilla*)
Orel královský (*Aquila heliaca*)
Orel křiklavý (*Aquila pomarina*)
Orel skalní (*Aquila chrysaetos*)
Orlík krátkoprstý (*Circaetus gallicus*)
Orel nejmenší (*Hieraaetus pennatus*)
Sokol stěhovavý (*Falco peregrinus*)
Raroh velký (*Falco cherrug*)

Jeřáb popelavý (*Grus grus*)
Drop velký (*Otis tarda*)
Dytík úhorní (*Burhinus oedicnemus*)
Tenkozobec opačný (*Recurvirostra avosetta*)
Pisila čáponohá (*Himantopus himantopus*)
Koliha velká (*Numenius arquata*)
Břehouš černoocasý (*Limosa limosa*)
Kulík hnědý (*Charadrius morinellus*)
Racek černohlavý (*Larus melanocephalus*)
Racek bouřní (*Larus canus*)
Racek bělohlavý (*Larus cachinnans*)
Rybák obecný (*Sterna hirundo*)
Rybák černý (*Chlidonias niger*)
Rybák malý (*Sterna albifrons*)
Rybák bahenní (*Chlidonias hybridus*)
Rybák bělokřídý (*Chlidonias leucopterus*)
Pušтік bělavý (*Strix uralensis*)
Výreček malý (*Otus scops*)
Kalous pustovka (*Asio flammeus*)
Mandelík hajní (*Coracias garrulus*)
Pěvuška podhorní (*Prunella collaris*)

1) Zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění zákona č. 162/1993 Sb., zákona č. 193/1994 Sb., zákona č. 243/1997 Sb., nálezů Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 30/1998 Sb., zákona č. 77/2004 Sb., zákona č. 413/2005 Sb. a zákona č. 77/2006 Sb.

Zákon č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 59/2003 Sb. a zákona č. 444/2005 Sb.

Zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 154/2000 Sb., zákona č. 102/2001 Sb., zákona č. 76/2002 Sb., zákona č. 120/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 131/2003 Sb., zákona č. 316/2004 Sb., zákona č. 444/2005 Sb. a zákona č. 48/2006 Sb.

Vyhláška č. 207/2004 Sb., o ochraně, chovu a využití pokusných zvířat.

64/2011 Sb.

VYHLÁŠKA

ze dne 28. února 2011

**o plánech péče, podkladech k vyhlášení, evidenci
a označování chráněných území**

Ministerstvo životního prostředí stanoví podle § 38 odst. 7, § 39 odst. 2, § 40 odst. 5, § 42 odst. 2 a 5, § 45c odst. 1, § 45e odst. 7 a § 47 odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění zákona č. 218/2004 Sb. a zákona č. 349/2009 Sb., (dále jen "zákon"):

**Obsah plánů péče o jednotlivé kategorie zvláště chráněných
území a postup jejich zpracování**

(K § 38 odst. 7 zákona)

§ 1

(1) Plány péče o zvláště chráněná území a jejich ochranná pásma obsahují

- a) základní údaje o zvláště chráněném území a jeho ochranném pásmu uvedené v příloze č. 1 k této vyhlášce,
- b) charakteristiku zvláště chráněného území a jeho ochranného pásma zaměřenou na jeho přírodní poměry,
- c) popis ekosystémů nebo jejich složek tvořících předmět ochrany a jejich hodnocení z hlediska cílů ochrany zvláště chráněného území a jeho ochranného pásma,
- d) výčet a popis známých činitelů ohrožujících předmět ochrany zvláště chráněného území,
- e) zhodnocení dosavadní péče o předmět ochrany,
- f) zásady péče o ekosystémy a jejich složky tvořící předmět ochrany zvláště chráněného území, včetně řešení střetů plynoucích z odlišných nároků jednotlivých složek ekosystémů na potřebnou péči z hlediska priorit a cílů ochrany zvláště chráněného území,
- g) vymezení ploch s odlišnými způsoby péče o ekosystémy a jejich složky vycházející z cílů ochrany zvláště chráněného území,
- h) zásady hospodářského, rekreačního, sportovního či jiného využívání zvláště chráněného území a jeho ochranného pásma, pokud je nebo by mohlo být zvláště chráněné území nebo jeho ochranné pásmo k těmto činnostem využíváno a pokud by přitom hrozilo poškození jeho předmětu ochrany,
- i) přehled potřeb zaměření, označení a technického vybavení zvláště chráněného území a jeho ochranného pásma v terénu,
- j) přehled potřeb sledování stavu ekosystémů a jejich složek s ohledem na cíle ochrany zvláště chráněného území,
- k) určení období jejich platnosti.

(2) Plány péče o chráněné krajinné oblasti dále obsahují

- l) popis hodnot krajinného rázu a jeho charakteristických prvků na území chráněné krajinné oblasti,
- m) vyhodnocení dosavadní péče o krajinu a krajinný ráz na území chráněné krajinné oblasti,
- n) návrh opatření na zachování nebo zlepšení stavu krajiny a krajinného prostředí chráněné krajinné oblasti z hlediska krajinného rázu.

(3) Plány péče o národní přírodní rezervace, přírodní rezervace, národní přírodní památky a přírodní památky a jejich ochranná pásma dále obsahují výčet, popis a lokalizaci

opatření, včetně návrhů preventivních opatření a předběžného orientačního vyčíslení očekávaných finančních nákladů vydávaných z veřejných rozpočtů na realizaci praktických opatření.

(4) Plány péče dále mohou obsahovat návrhy na vědecko-výzkumné, vzdělávací, výchovné a osvětové využití zvláště chráněného území a jeho ochranného pásma.

(5) Plány péče rovněž obsahují mapové přílohy. Základní mapovou přílohou plánů péče je mapa dílčích ploch, která obsahuje prostorové rozdělení území na dílčí plochy. Dílčí plochy se vymezují na základě odlišnosti přírodních podmínek anebo odlišnosti způsobů péče. Jako dílčí plochy na lesních pozemcích lze využít i platné jednotky prostorového rozdělení lesa, pokud je orgán ochrany přírody má k dispozici. Závazným výchozím mapovým podkladem pro mapu dílčích ploch je katastrální mapa, Státní mapa 1 : 5 000 _ odvozená ¹⁾ nebo lesnická mapa obrysová ²⁾, pro ostatní mapové přílohy plánů péče je závazným výchozím podkladem rovněž Základní mapa České republiky ¹⁾. Plány péče o chráněné krajinné oblasti mapu dílčích ploch povinně neobsahují. Plány péče mohou obsahovat i další přílohy, ve kterých se uvádějí podrobnosti k jednotlivým kapitolám plánu péče, případně doplňující údaje a dokumenty související s péčí o území.

§ 2

(1) Plány péče o národní parky, národní přírodní rezervace a přírodní rezervace obsahují rovněž hodnocení přirozenosti lesních porostů provedené podle zásad a postupem uvedenými v příloze č. 2 k této vyhlášce. Výsledky tohoto hodnocení pro jednotlivé lesní porosty se uvedou v písemné podobě jako součást jejich popisu a v podobě grafické jako zákres barevně odlišených stupňů přirozenosti do mapy dílčích ploch. Lesní porosty ponechané samovolnému vývoji se v popisu a mapách označí odlišně od ostatních. Způsob označení lesních porostů v mapách je uveden v příloze č. 2 k této vyhlášce.

(2) Plány péče o národní parky, národní přírodní rezervace a přírodní rezervace dále obsahují tabulkové přehledy plánovaných obnovních a výchovných těžeb ³⁾ umístěných v lesních porostech zařazených do prvních znárodních parků, národních přírodních rezervací a přírodních rezervací, včetně zákresů jejich umístění do mapy dílčích ploch. Tabulkové přehledy těžeb obsahují slovní popis jejich plošného rozsahu, intenzity a cíle, který má být jejich provedením dosažen, nebo sdělení, že se v těchto lesních porostech žádné těžby neumísťují, a slovní popis způsobu a podmínek zalesnění ploch po těžbě.

(3) Plány péče o chráněné krajinné oblasti dále obsahují tabulkové přehledy plánovaných obnovních a výchovných těžeb ³⁾ umístěných v lesních porostech zařazených do prvních znárodních krajinných oblastí, včetně zákresů jejich umístění do mapy dílčích ploch, nebo údaje o době obmýtní a době obnovní pro jednotlivé hospodářské soubory, v kterých jsou zařazeny lesní porosty v prvních znárodních krajinných oblastí obhospodařované hospodářským způsobem pasečným, pokud se zároveň nejedná o lesní porosty v národních přírodních rezervacích nebo přírodních rezervacích anebo o lesy ochranné. Tabulkové přehledy těžeb obsahují slovní popis jejich plošného rozsahu, intenzity a cíle, který má být jejich provedením dosažen, nebo sdělení, že se v těchto lesních porostech žádné těžby neumísťují, a slovní popis způsobu a podmínek zalesnění ploch po těžbě.

§ 3

(1) Orgán ochrany přírody příslušný k zajištění zpracování plánu péče zahájí zpracování návrhu plánu péče nejméně jeden rok, u národních parků a chráněných krajinných oblastí nejméně dva roky, před ukončením platnosti dosavadního plánu péče tak, aby oznámení o možnosti seznámit se s návrhem plánu péče bylo vydáno nejméně půl roku, u národních parků a chráněných krajinných oblastí nejméně jeden rok, před ukončením platnosti dosavadního plánu péče. Po ukončení projednání návrhu plánu péče orgán ochrany přírody upraví návrh plánu péče v souladu s vypořádáním připomínek uvedeným v protokolu, kterým plán péče schválí.

(2) U nově vyhlášených zvláště chráněných území a jejich ochranných pásem zajistí orgán ochrany přírody zpracování návrhu plánu péče před vydáním oznámení návrhu podle § 40 odst. 2 zákona tak, aby oznámení o možnosti seznámit se s návrhem plánu péče bylo vydáno v tentýž den jako oznámení návrhu podle § 40 odst. 2 zákona. Po ukončení projednání návrhu plánu péče orgán ochrany přírody upraví návrh plánu péče v souladu s vypořádáním připomínek uvedeným v protokolu, kterým plán péče schválí s platností od data účinnosti právního předpisu, kterým bylo nové zvláště chráněné území nebo jeho ochranné pásmo vyhlášeno.

(3) V případě, že je potřeba již schválený plán péče změnit, projedná orgán ochrany přírody navrženou změnu stejným postupem jako návrh plánu péče. Po ukončení projednání změny plánu péče orgán ochrany přírody upraví platný plán péče v souladu s vypořádáním připomínek ke změně plánu péče uvedeným v protokolu, kterým změnu plánu péče schválí.

§ 4

Obsah a náležitosti návrhů na vyhlášení zvláště chráněného území, ochranného pásma zvláště chráněného území nebo zón ochrany přírody

(K § 40 odst. 5 zákona)

(1) Návrh na vyhlášení zvláště chráněného území obsahuje

- a) název zvláště chráněného území, který u nově navrhovaných zvláště chráněných území nesmí být totožný s již existujícím názvem jiného zvláště chráněného území zapsaného v ústředním seznamu, to se netýká již existujících zvláště chráněných území,
- b) určení předmětu ochrany a jeho popis,
- c) uvedení cílů ochrany zvláště chráněného území,
- d) návrh kategorie ochrany zvláště chráněného území,
- e) návrh bližších podmínek ochrany,
- f) přehled katastrálních území a parcelních čísel pozemků dotčených navrhovanou národní přírodní rezervací, přírodní rezervací, národní přírodní památkou nebo přírodní památkou, platný k datu oznámení návrhu, nebo přehled katastrálních území dotčených navrhovaným národním parkem nebo chráněnou krajinnou oblastí,
- g) orientační výměru zvláště chráněného území,
- h) odůvodnění návrhu na vyhlášení zvláště chráněného území.

(2) Návrh na vyhlášení ochranného pásma zvláště chráněného území obsahuje

- a) název a kategorii ochrany zvláště chráněného území, pro které se ochranné pásmo vyhláší,
- b) návrh vymezení činností a zásahů, které jsou vázány na předchozí souhlas orgánu ochrany přírody, ve vyhlášeném ochranném pásmu, pokud jsou navrhovány,
- c) přehled katastrálních území a parcelních čísel pozemků dotčených navrhovaným ochranným pásmem národní přírodní rezervace, přírodní rezervace, národní přírodní památky nebo přírodní památky, platný k datu oznámení návrhu, nebo přehled katastrálních území dotčených navrhovaným ochranným pásmem národního parku nebo chráněné krajinné oblasti,
- d) orientační výměru navrhovaného ochranného pásma zvláště chráněného území,
- e) odůvodnění návrhu na vyhlášení ochranného pásma zvláště chráněného území.

(3) Návrh na vyhlášení zón národního parku či chráněné krajinné oblasti obsahuje

- a) popis přírodních hodnot anebo jiných významných charakteristik zón ochrany přírody vymezených v jednotlivých lokalitách,

b) odůvodnění návrhu na vymezení zón ochrany přírody v jednotlivých lokalitách.

(4) Návrh na vyhlášení zvláště chráněného území nebo zón národního parku či chráněné krajinné oblasti má tyto náležitosti:

- a) dokumentace navrhovaného zvláště chráněného území, zón ochrany přírody národního parku či chráněné krajinné oblasti nebo ochranného pásma, jejíž obsah je uveden v odstavcích 1 až 3,
- b) kopie katastrální mapy s podrobným zákresem hranic zvláště chráněného území, zón ochrany přírody národního parku či chráněné krajinné oblasti nebo ochranného pásma; má-li tvořit součást zvláště chráněného území podpovrchové důlní dílo, které svým průmětem přesahuje hranice zvláště chráněného území vymezené na povrchu, je náležitostí návrhu rovněž plán tohoto podpovrchového důlního díla zorientovaný v souřadnicích jednotné trigonometrické sítě katastrální¹⁾,
- c) kopie Základní mapy České republiky¹⁾ vhodného měřítko s orientačním zákresem hranic zvláště chráněného území, zón ochrany přírody národního parku či chráněné krajinné oblasti nebo ochranného pásma.

(5) Návrhy podle odstavců 1 a 2, včetně jejich oznámení, se sloučí v případě, že vyhlásování zvláště chráněného území probíhá současně s vyhlásováním jeho ochranného pásma.

(6) Návrh musí být vyhotoven v listinné podobě a zároveň i v digitální podobě uložené na technickém nosiči dat v obecně převoditelných formátech datových souborů stanovených v příloze č. 3 k této vyhlášce.

§ 5

Podrobnosti o vedení ústředního seznamu

(K § 42 odst. 2 zákona)

(1) střední seznam zahrnuje soupis, popis, geometrické a polohové určení, právní a odbornou dokumentaci zvláště chráněných území včetně jejich ochranných pásem, ptačích oblastí, evropsky významných lokalit, památných stromů včetně jejich ochranných pásem a dále smluvně chráněných území a smluvně chráněných památných stromů zřízených podle § 39 zákona, nacházejících se na území České republiky.

(2) Jednotlivá zvláště chráněná území, ptačí oblasti, evropsky významné lokality, památné stromy, smluvně chráněná území a smluvně chráněné památné stromy tvoří objekty ústředního seznamu. Jednotlivé objekty ústředního seznamu jsou pro potřeby evidence a identifikace označeny jednoznačným a nezaměnitelným evidenčním číslem, pro evidenci a identifikaci památných stromů a smluvně chráněných památných stromů se používá samostatná číselná řada evidenčních čísel.

(3) Ústřední seznam je tvořen Sbírkou listin ústředního seznamu (dále jen "sbírka listin"), ve které jsou v listinné nebo v digitální podobě uloženy dokumenty vztahující se k objektům ústředního seznamu, a Registrem objektů ústředního seznamu (dále jen "registr objektů"), ve kterém jsou v digitální podobě uloženy vybrané údaje o objektech ústředního seznamu.

(4) Ústřední seznam vede Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky se sídlem v Praze (dále jen "správce ústředního seznamu").

§ 6

Sbírka listin

(1) Sbírka listin je samostatně a nezávisle vedený soubor dokumentů, který tvoří složky trvale udržované správcem ústředního seznamu, přičemž každá složka odpovídá jednomu objektu ústředního seznamu.

(2) Do složek objektů ústředního seznamu se ve sbírce listin zařazují

- a) právní předpisy, kterými byla vyhlášena zvláště chráněná území nebo jejich ochranná pásma, kterými byly vymezeny ptačí oblasti, kterými byly do národního seznamu zařazeny evropsky významné lokality, a právní předpisy, kterými byly evropsky významné lokality vyhlášeny, a právní předpisy, které tyto právní předpisy mění či ruší,
- b) právní předpisy, kterými byly vymezeny zóny ochrany přírody národních parků nebo chráněných krajinných oblastí, a právní předpisy, které tyto právní předpisy mění či ruší,
- c) pravomocná rozhodnutí, kterými byly vyhlášeny památné stromy či jejich vyhlášení změněno, nebo kterými bylo jejich vyhlášení zrušeno,
- d) smlouvy, na základě kterých byla území prohlášena za chráněná nebo stromy za památné (§ 39 zákona), a doklady o provedení zápisu věcného břemene o takto zřízené ochraně do katastru nemovitostí a o prohlášení území za smluvně chráněné nebo o prohlášení stromu za smluvně chráněný památný strom,
- e) nařízení a opatření obecné povahy správ národních parků o návštěvních řádech národních parků,
- f) usnesení vlády a pravomocná rozhodnutí o výjimkách ze základních podmínek ochrany zvláště chráněných území a památných stromů,
- g) pravomocná rozhodnutí a závazná stanoviska podle § 21, 22, 30, 31 a § 34 odst. 2 zákona,
- h) právní předpisy, opatření obecné povahy a pravomocná rozhodnutí o omezení nebo zákazu vstupu z důvodů ochrany přírody,
- i) schválené plány péče a jejich změny a zpracované souhrny doporučených opatření pro evropsky významné lokality a ptačí oblasti a jejich změny,
- j) dokumenty obsahující údaje o vymezení a poloze objektu ústředního seznamu, například záznamy podrobného měření změn ⁴⁾, vyhotovené za účelem zjištění polohy hranic zvláště chráněného území, a geometrické plány,
- k) odborné mapové podklady vztahující se k objektům ústředního seznamu,
- l) inventarizační průzkumy a další odborná dokumentace vztahující se k objektům ústředního seznamu,
- m) fotodokumentace vztahující se k objektům ústředního seznamu,
- n) dokumentace opatření a zásahů provedených podle plánů péče a jejich výsledků,
- o) další dokumenty související s vyhlášením, změnou nebo se zrušením objektů ústředního seznamu nebo související se zajištěním jejich ochrany nebo péče o ně.

(3) Složky s dokumenty o zrušených objektech ústředního seznamu se ve sbírce listin udržují trvale.

§ 7

Předávání dokumentů do sbírky listin

(1) Orgány ochrany přírody předávají správci ústředního seznamu právní předpisy, opatření obecné povahy, pravomocná rozhodnutí, smlouvy, zpracované souhrny doporučených opatření pro evropsky významnou lokalitu či ptačí oblast a plány péče, uvedené v § 6 odst. 2 písm. a) až i), do 30 dnů ode dne platnosti právního předpisu, nabytí účinnosti opatření obecné povahy, prohlášení území či památného stromu za smluvně chráněné, nabytí právní moci rozhodnutí, schválení plánu péče či jeho změny nebo zveřejnění souhrnu doporučených opatření či jeho změny pro evropsky významnou lokalitu či ptačí oblast na portálu veřejné správy. Doklady o provedení zápisu věcného břemene o ochraně území do katastru nemovitostí a doklady o prohlášení území nebo památného stromu za smluvně chráněné předávají orgány ochrany přírody správci ústředního seznamu do 30 dnů ode dne jejich platnosti. Správce ústředního seznamu uloží dokumenty do sbírky listin do 15 dnů ode dne jejich obdržení.

(2) Dokumentaci objektů ústředního seznamu uvedenou v § 6 odst. 2 písm. j) předávají orgány ochrany přírody správci ústředního seznamu do 30 dnů ode dne jejího převzetí. Ostatní dokumentaci objektů ústředního seznamu uvedenou v § 6 odst. 2 písm. k) až o) předávají orgány ochrany přírody správci ústředního seznamu do 30 dnů ode dne jejího převzetí, je-li to možné z hlediska charakteru dokumentace, jejího obsahu a rozsahu. Správce ústředního seznamu uloží převzaté dokumenty do sbírky listin do 30 dnů ode dne jejich obdržení.

(3) Dokumenty uvedené v § 6 odst. 2 předávají orgány ochrany přírody správci ústředního seznamu k uložení do sbírky listin v listinné podobě v originále nebo v podobě reprografických kopií listin ověřených podle zvláštních právních předpisů⁵⁾ nebo výstupů z autorizované konverze dokumentů do listinné podoby⁶⁾. To se netýká právních předpisů uveřejněných ve Sbírce zákonů⁷⁾, ve Věstníku právních předpisů kraje⁸⁾ nebo Sbírce právních předpisů hlavního města Prahy⁹⁾, které lze předat do ústředního seznamu i v podobě výtisku příslušné částky Sbírky zákonů, Věstníku právních předpisů kraje nebo Sbírky právních předpisů hlavního města Prahy. Zároveň se všechny dokumenty předávají též v digitální podobě uložené na technickém nosiči dat v obecně převoditelných formátech datových souborů stanovených v příloze č. 3 k této vyhlášce.

(4) Nakládání s dokumenty v digitální podobě předanými do sbírky listin ústředního seznamu na technických nosičích dat nebo prostřednictvím datové schránky se řídí zvláštními předpisy¹⁰⁾.

§ 8

Registr objektů

(1) Registr objektů je samostatně a nezávisle vedená databáze, kterou tvoří položky trvale udržované správcem ústředního seznamu, přičemž každá položka odpovídá jednomu objektu ústředního seznamu. Registr objektů obsahuje údaje o objektech ústředního seznamu uvedené v příloze č. 4 k této vyhlášce. Podkladem pro zápis údajů do registru objektů jsou dokumenty uložené ve sbírce listin. Zápis údajů do registru objektů provede správce ústředního seznamu do 30 dnů ode dne uložení dokumentů ve sbírce listin.

(2) Údaje uložené v registru objektů jsou veřejně přístupné a správce ústředního seznamu je zveřejňuje způsobem umožňujícím dálkový přístup, pokud jiný právní předpis nestanoví jinak¹¹⁾.

(3) Položky s údaji o zrušených objektech ústředního seznamu se v registru objektů udržují trvale.

§ 9

Zápis nových objektů do ústředního seznamu

(1) Podkladem pro zápis objektu do ústředního seznamu je soubor dokumentů uvedený v příloze č. 5 k této vyhlášce. Soubor dokumentů zašle orgán ochrany přírody, který ochranu vyhlásil, správci ústředního seznamu do 30 dnů ode dne platnosti právního dokumentu, kterým se ochrana vyhláší. U národních parků, chráněných krajinných oblastí, ptačích oblastí a evropsky významných lokalit zasílá soubor dokumentů Ministerstvo životního prostředí (dále jen "ministerstvo").

(2) Správce ústředního seznamu přidělí objektům ústředního seznamu do 15 dnů ode dne doručení úplného souboru dokumentů (příloha č. 5) evidenční číslo. Přidělení evidenčního čísla novému objektu doloží správce ústředního seznamu písemným záznamem, jehož originál uloží do složky objektu ve sbírce listin. Zároveň tuto skutečnost oznámí orgánu ochrany přírody, který objekt vyhlásil; u národních parků, chráněných krajinných oblastí, ptačích oblastí a evropsky významných lokalit ministerstvu. Ode dne přidělení evidenčního čísla je objekt zapsán v ústředním seznamu.

§ 10

Způsob označení zvláště chráněných území, ptačích oblastí,

**evropsky významných lokalit, památných stromů,
smluvně chráněných území a smluvně chráněných
památných stromů v terénu**

(K § 39 odst. 2, § 42 odst. 5, § 45c odst. 1, § 45e odst. 7 a § 47 odst. 3 zákona)

(1) K označení

- a) národních parků, chráněných krajinných oblastí, národních přírodních rezervací a národních přírodních památek se používá tabulí s velkým státním znakem České republiky a tabulí s uvedením kategorie zvláště chráněného území a názvem příslušného zvláště chráněného území,
- b) přírodních rezervací a přírodních památek se používá tabulí s malým státním znakem České republiky a tabulí s uvedením kategorie zvláště chráněného území,
- c) prvních zón národních parků se používá tabulí s textem "I. zóna národního parku",
- d) ptačích oblastí se používá tabulí s textem "ptačí oblast" a názvem příslušného území,
- e) evropsky významných lokalit se používá tabulí s textem "evropsky významná lokalita",
- f) smluvně chráněných území se používá tabulí s textem "smluvně chráněné území",
- g) památných stromů se používá tabulí s malým státním znakem České republiky a tabulí s textem "památný strom" nebo "památné stromy",
- h) smluvně chráněných památných stromů se používá tabulí s textem "smluvně chráněný památný strom" nebo "smluvně chráněné památné stromy",
- i) hranic národních přírodních rezervací, národních přírodních památek, přírodních rezervací, přírodních památek a I. zóny národních parků se používá pruhového značení.

(2) Závazné vzory označení zvláště chráněných území, ptačích oblastí, evropsky významných lokalit, památných stromů, smluvně chráněných území a smluvně chráněných památných stromů v terénu, včetně stanovení závazných rozměrů tabulí, jejich materiálu, odstínů barev, typu a rozměru písma a způsobu jejich výroby podle písmen a) až h), jsou uvedeny v příloze č. 6 k této vyhlášce.

(3) Tabule označující zvláště chráněná území se umísťují na přístupové komunikace a jiná vhodná místa při hranicích těchto území tak, aby tím nebylo omezeno užívání dotčených nemovitostí. Tabule označující ptačí oblasti, evropsky významné lokality a smluvně chráněná území se umísťují dle potřeby na vhodných místech tak, aby tím nebylo omezeno užívání dotčených nemovitostí.

(4) Pruhové označení hranic podle odstavce 1 písm. i) se umísťuje na hraniční sloupky, které nesou dva červené pruhy 5 cm široké, oddělené 5 cm širokou mezerou. Horní pruh probíhá po celém obvodu sloupku, dolní pouze po takové části obvodu, která odpovídá výseku území nechráněného. Sloupky se umísťují zejména na orientačně významné lomové body hranice zvláště chráněného území nebo I. zóny národního parku. Obdobné označení se provádí na hraničních stromech, případně na jiných vhodných hraničních objektech. Pruhové označení hranic se v terénu umísťuje tak, aby odstup mezi jednotlivými značkami nepřekročil vzdálenost, při které by jedna značka od druhé nebyla při denním světle zřetelně viditelná. U zvláště chráněných území liniového charakteru se tento způsob značení použije přiměřeně podle místních podmínek. Pokud je zvláště chráněné území tvořeno pouze budovou nebo její částí, nebo podpovrchovým důlním dílem, pruhové označení hranic podle odstavce 1 písm. i) se nepoužije.

(5) Označení památných stromů nebo smluvně chráněných památných stromů, jejich skupin a stromořadí se umísťuje tak, aby nezpůsobilo poškození stromu.

§ 11

**Způsob označení zvláště chráněných území, evropsky významných
lokalit, památných stromů, smluvně chráněných území a smluvně**

chráněných památných stromů v mapových podkladech

(K § 39 odst. 2, § 42 odst. 5, § 45c odst. 1 a § 47 odst. 3 zákona)

(1) V kopiích Základní mapy České republiky 1 : 10 000, 1 : 25 000 a 1 : 50 000, které byly vyhotoveny jako součást návrhu na vyhlášení, součást souboru dokumentů sloužícího k zápisu objektu do ústředního seznamu, jako příloha právního předpisu nebo smlouvy, příloha plánu péče, příloha rozhodnutí nebo jako příloha jiného dokumentu zpracovaného orgánem ochrany přírody, se vyznačují

- a) hranice národních parků a chráněných krajinných oblastí plnou 2 mm silnou čarou červené barvy vedenou po jejich vnějším obvodu, s uvedením názvu území včetně kategorie; hranice jejich ochranného pásma stejně silnou přerušovanou čarou červené barvy,
- b) hranice národních přírodních rezervací, přírodních rezervací, národních přírodních památek a přírodních památek plnou 1 mm silnou čarou červené barvy vedenou po jejich vnějším obvodu, s uvedením názvu území včetně kategorie; hranice jejich ochranného pásma stejně silnou přerušovanou čarou červené barvy,
- c) hranice zón národních parků a chráněných krajinných oblastí plnou 0,5 mm silnou čarou červené barvy, s uvedením stupně ochrany římskou číslicí uvnitř segmentu zóny; pro přehlednost mohou být jednotlivé stupně ochrany zón zvýrazněny odlišnou šrafou stejné barvy,
- d) hranice evropsky významných lokalit plnou 1 mm silnou čarou fialové barvy vedenou po jejich vnějším obvodu, s uvedením názvu území včetně slov "evropsky významná lokalita",
- e) hranice smluvně chráněných území plnou 1 mm silnou čarou fialové barvy vedenou po jejich vnějším obvodu, s uvedením názvu území včetně slov "smluvně chráněné území",
- f) památné stromy plným kroužkem červené barvy, případně skupinou kroužků o průměru 3 mm, s uvedením jejich názvu včetně slov "památný strom" nebo "památné stromy",
- g) smluvně chráněné památné stromy plným kroužkem fialové barvy, případně skupinou kroužků o průměru 3 mm, s uvedením jejich názvu včetně slov "smluvně chráněný památný strom" nebo "smluvně chráněné památné stromy".

(2) V kopiích Státní mapy 1 : 5 000 - odvozené a katastrální mapy, které byly vyhotoveny jako součást návrhu na vyhlášení, součást souboru dokumentů sloužícího k zápisu objektu do ústředního seznamu, jako příloha právního předpisu nebo smlouvy, příloha plánu péče, příloha rozhodnutí nebo jako příloha jiného dokumentu zpracovaného orgánem ochrany přírody, se vyznačují

- a) hranice národních parků, chráněných krajinných oblastí, národních přírodních rezervací, přírodních rezervací, národních přírodních památek, přírodních památek a smluvně chráněných území plnou 1 mm silnou čarou černé nebo červené barvy vedenou po jejich vnějším obvodu, s uvedením názvu území včetně kategorie; hranice jejich ochranného pásma stejně silnou přerušovanou čarou černé nebo červené barvy,
- b) hranice zón národních parků a chráněných krajinných oblastí plnou 0,5 mm silnou čarou černé nebo červené barvy, s uvedením stupně ochrany římskou číslicí uvnitř segmentu zóny; pro přehlednost mohou být jednotlivé stupně ochrany zón zvýrazněny odlišnou šrafou stejné barvy,
- c) hranice evropsky významných lokalit plnou 1 mm silnou čarou černé nebo fialové barvy vedenou po jejich vnějším obvodu, s uvedením názvu území včetně slov "evropsky významná lokalita",
- d) hranice smluvně chráněných území plnou 1 mm silnou čarou černé nebo fialové barvy vedenou po jejich vnějším obvodu, s uvedením názvu území včetně slov "smluvně chráněné území",

- e) památné stromy plným rovnostranným trojúhelníkem černé nebo fialové barvy, případně skupinou rovnostranných trojúhelníků s vrcholem směřujícím vzhůru o straně délky 5 mm, s uvedením jejich názvu včetně slov "památný strom" nebo "památné stromy",
- f) smluvně chráněné památné stromy plným rovnostranným trojúhelníkem černé nebo fialové barvy, případně skupinou rovnostranných trojúhelníků s vrcholem směřujícím vzhůru o straně délky 5 mm, s uvedením jejich názvu včetně slov "smluvně chráněný památný strom" nebo "smluvně chráněné památné stromy".

(3) V kopiích katastrální mapy, které byly vyhotoveny jako součást souboru dokumentů sloužícího k zápisu objektu do ústředního seznamu anebo jako příloha právního předpisu, se vyznačují lomové body hranic zvláště chráněných území a jejich ochranných pásem kroužkem o průměru 2 mm uprostřed s tečkou stejné barvy, jako je hranice území, s uvedením jedinečného identifikačního čísla bodu.

§ 12

Ustanovení přechodná

(1) Projednávání a schvalování plánů péče zpracovaných podle dosavadních předpisů a oznámených podle § 38 odst. 3 zákona před účinností této vyhlášky bude dokončeno podle dosavadních právních předpisů, aniž by obsah těchto plánů péče byl uváděn do souladu s touto vyhláškou.

(2) Projednávání návrhů na vyhlášení zvláště chráněného území, ochranného pásma zvláště chráněného území nebo zóny ochrany přírody zpracovaných podle dosavadních právních předpisů oznámených podle § 40 odst. 2 zákona před účinností této vyhlášky bude dokončeno podle dosavadních právních předpisů, aniž by obsah těchto návrhů byl uváděn do souladu s touto vyhláškou.

(3) Tabule označující zvláště chráněná území a památné stromy podle dosavadních právních předpisů a umístěné v terénu zůstávají v platnosti.

(4) Evidenční čísla existujících objektů zapsaných v ústředním seznamu před účinností této vyhlášky zůstávají v platnosti.

§ 13

Ustanovení zrušovací

Vyhláška č. 60/2008 Sb., o plánech péče, označování a evidenci území chráněných podle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, a o změně vyhlášky č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, (vyhláška o plánech péče, označování a evidenci chráněných území), se zrušuje.

§ 14

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem jejího vyhlášení.

Ministr:

Mgr. **Chalupa** v. r.

-
- 1) Nařízení vlády č. 430/2006 Sb., o stanovení geodetických referenčních systémů a státních mapových děl závazných na území státu a zásadách jejich používání.
 - 2) § 5 vyhlášky č. 84/1996 Sb., o lesním hospodářském plánování.
 - 3) § 8 odst. 12 vyhlášky č. 84/1996 Sb.
 - 4) § 76 vyhlášky č. 26/2007 Sb., kterou se provádí zákon č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České

- republiky (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů, (katastrální vyhláška).
- 5) Zákon č. 21/2006 Sb., o ověřování shody opisu nebo kopie s listinou a o ověřování pravosti podpisu a o změně některých zákonů (zákon o ověřování), ve znění zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 189/2008 Sb. a zákona č. 301/2008 Sb.
 - 6) § 17 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů.
 - 7) Zákon č. 309/1999 Sb., o Sbírce zákonů a o Sbírce mezinárodních smluv, ve znění zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 114/2003 Sb., zákona č. 127/2005 Sb. a zákona č. 380/2005 Sb.
 - 8) § 8 zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění zákona č. 231/2002 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 413/2005 Sb. a zákona č. 234/2006 Sb.
 - 9) § 45 zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění zákona č. 145/2001 Sb., zákona č. 501/2004 Sb. a zákona č. 234/2006 Sb.
 - 10) Například § 69a zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 190/2009 Sb.
 - 11) Například § 8 odst. 2 písm. b) zákona č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, ve znění zákona č. 6/2005 Sb., a zákon č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění zákona č. 119/2007 Sb., zákona č. 177/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 32/2008 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 126/2008 Sb., zákona č. 250/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb. a zákona č. 281/2009 Sb.
 - 12) Vyhláška č. 31/1995 Sb., kterou se provádí zákon č. 200/1994 Sb., o zeměměřičství a o změně a doplnění některých zákonů souvisejících s jeho zavedením, ve znění zákona č. 212/1995 Sb., zákona č. 365/2001 Sb., zákona č. 92/2005 Sb. a zákona č. 311/2009 Sb.

Příloha č. 1 k vyhlášce č. 64/2011 Sb.

Základní údaje o zvláště chráněných územích a jejich ochranných pásmech

Základní údaje o zvláště chráněných územích a jejich ochranných pásmech jsou:

1) evidenční číslo

(Uvede se evidenční číslo, pod kterým je území evidováno v ústředním seznamu ochrany přírody (§ 42 zákona č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů). U nově vyhlášených území se evidenční číslo neuvádí, protože v době schválení plánu péče ještě není přiděleno.)

2) kategorie ochrany

3) název

4) údaje o vyhlášení

- druh právního předpisu, kterým bylo území vyhlášeno
- název orgánu, který předpis vydal
- číslo předpisu
- datum platnosti a datum účinnosti předpisu

5) překryv s územně-správními jednotkami:

- kraj:
- okres:

- obec s rozšířenou působností: obec:

- katastrální území:

6) překryv s jinými chráněnými územími:

- národní park:

- chráněná krajinná oblast:

- jiný typ chráněného území:

(Přiloží se zákres hranic území do Základní mapy ČR vhodného měřítko.)

7) překryv se soustavou Natura 2000:

- ptačí oblast:

- evropsky významná lokalita:

(Přiloží se zákres hranic území do Základní mapy ČR vhodného měřítko.)

8) vymezení území a jeho ochranného pásma a jejich výměra

(Pro národní přírodní rezervace, přírodní rezervace, národní přírodní památky, přírodní památky a jejich vyhlášená ochranná pásma se uvede úplný přehled dotčených pozemků podle jednotlivých katastrálních území a přiloží zákres hranic území do kopie katastrální mapy. Pro národní parky, chráněné krajinné oblasti a jejich ochranná pásma se uvede úplný přehled dotčených katastrálních území a přiloží zákres hranic území do Základní mapy ČR 1 : 10000. Údaje se uvádí podle aktuálního stavu katastru nemovitostí.)

9) managementová kategorie IUCN

(Uvádí se římská číslice označující managementovou kategorii IUCN a její název podle "Zásad pro kategorizaci chráněných území na základě managementu " (edice Planeta 2001):

- Ia - přísná rezervace - vědecká

- Ib - přísná rezervace - ochrana původní přírody

- II - národní park

- III - přírodní památka

- IV - řízená rezervace

- V - chráněná krajina.)

10) předmět ochrany

(Uvede se výčet ekosystémů, společenstev, živých anebo neživých složek ekosystémů, případně krajinných typů nebo jiných objektů tvořících v daném území předmět ochrany.)

11) cíl ochrany

(Uvede se cíl ochrany území, a to pro celé území nebo jeho části. Cíle ochrany nemohou být v rozporu s výše uvedenou managementovou kategorií IUCN. Při formulaci cíle ochrany u území, kde předmětem ochrany je ekosystém se vychází z následujících základních cílů ochrany zvláště chráněných území ve vztahu k ekosystémům, kterými jsou:

a) omezení či pozastavení vývojových procesů v ekosystémech, které vedle přírody významně formoval svou činností i člověk, tak, aby bylo zachováno vývojové stádium ekosystému potřebné pro udržení dobrého stavu předmětu ochrany chráněného území nebo

b) zamezení nebo zmírnění nepříznivých vlivů působících na samovolné vývojové procesy v přirozených ekosystémech, tvořících předmět ochrany chráněného území.

Při formulaci cílů ochrany u území, kde jsou i jiné předměty ochrany se cíle ochrany vůči nim formulují tak, aby bylo zaručeno alespoň udržení dochovaného stavu těchto předmětů ochrany.)

Příloha č. 2 k vyhlášce č. 64/2011 Sb.

Zásady hodnocení přirozenosti lesních porostů

1. TERMINOLOGIE

a) Stupeň přirozenosti

Stupeň přirozenosti je pro účely hodnocení přirozenosti lesních porostů vyjádřením míry ovlivnění lesního ekosystému člověkem, a to jak přímým lesnickým obhospodařováním, tak nepřímo působícími antropickými vlivy. Stupně přirozenosti lesních porostů jsou:

- I. **les původní neboli prales** - člověkem téměř neovlivněný les, kde dřevinná skladba i prostorová struktura odpovídají stanovištním poměrům, tzn. potenciální přirozené vegetaci. Za původní les lze označit i porosty, které byly v minulosti ovlivněny člověkem, ovšem zásah neměl vliv na vybočení z přirozené vývojové trajektorie a stopy takového zásahu již dávno nejsou patrné - např. toulavá těžba jednotlivých stromů před více než 100 lety, odvoz odumřelých stromů z okrajů porostu před více než 50 lety apod. Termín prales lze ztotožnit s označením les původní. Tyto porosty jsou v současnosti ponechány samovolnému vývoji;
- II. **les přírodní** - les vzniklý přírodními procesy, avšak člověkem v minulosti ovlivňovaný (zejména toulavou těžbou a pastvou, nikoliv sadbou nebo sítí). Jeho dřevinná skladba i prostorová a věková struktura převážně odpovídají stanovištním poměrům, pomístně se mohou odchýlovat, např. vlivem samovolného vývoje, který proběhl v pozměněných podmínkách (např. po vyklučení lesa ve středověku a následném dlouhodobém ponechání plochy sekundární sukcesi lesa, území pod dlouhodobým vlivem vyšších stavů zvěře apod.). Tyto porosty jsou v současnosti ponechány samovolnému vývoji;
- III. **les přírodě blízký** - les, jehož dřevinná skladba odpovídá převážně poměrům stanovištním, avšak prostorová struktura je jednodušší než v původním lese. Tyto lesní porosty vznikaly pod vlivem člověka a jejich stav mohl být docílen i vědomou činností člověka. Dlouhodobě docházelo k usměrňování jejich vývoje (odvoz odumřelého dříví, těžba dříví, výchovné zásahy apod.) a stopy tohoto usměrňování jsou dosud patrné, v současnosti však v nich záměrné obhospodařování neprobíhá. Tyto porosty jsou aktuálně buď ponechány samovolnému vývoji anebo v nich probíhají účelové zásahy vedoucí k dosažení cílů ochrany předmětných zvláště chráněných území (například k obnově potenciální přirozené dřevinné skladby a prostorové struktury s cílem ponechat je samovolnému vývoji v budoucnosti);
- IV. **les přirozený** - souhrnné označení pro lesní porosty zařazené do stupňů přirozenosti **les původní (prales), les přírodní a les přírodě blízký**;
- V. **les kulturní** - les, jehož dřevinná skladba odpovídá zcela nebo částečně poměrům stanovištním, jeho prostorová struktura je srovnatelná nebo jednodušší než v lese přírodě blízkém. Tyto porosty vznikaly a vznikají pod vlivem člověka a jejich stav byl docílen vědomou činností člověka. Jedná se převážně o obhospodařované lesní porosty, ve kterých jsou prováděny obvyklé hospodářské činnosti jako například pěstební práce, výchova a obnova;
- VI. **les nepůvodní** - les, jehož dřevinná skladba převážně neodpovídá poměrům stanovištním. Tyto porosty vznikaly a vznikají pod vlivem člověka a jejich stav byl docílen činností člověka. Jedná se převážně o obhospodařované lesní porosty, ve kterých jsou prováděny obvyklé hospodářské činnosti jako například pěstební práce, výchova a obnova, zařazují se sem ale například i porosty geograficky nepůvodních dřevin vzniklé samovolně (například akátiny).

b) Přirozený vývoj

Přirozený vývoj je pro účely hodnocení přirozenosti lesních porostů nerušený vývoj přirozených lesů s vyloučením současných přímých (tj. především pěstebních prací, výchovy a obnovy porostů, zásahů proti škodlivým činitelům včetně provádění nahodilých těžeb) i nepřímých lidských vlivů (např. vysoké stavy spárkaté zvěře nebo depozice chemických sloučenin z ovzduší způsobené dálkovým přenosem atd.). Zejména nepřímé lidské vlivy působí dnes na lesy v různé podobě a intenzitě prakticky všude a je obtížné je pro tyto účely jakkoliv klasifikovat. Přirozený vývoj lesa je v současných podmínkách prakticky nedosažitelný stav. Např. nelze nazvat přirozeným vývojem stav, kdy dynamika vývoje lesa (byť se jedná např. o „přírodní“ les) je výrazně narušena nadměrnými stavy spárkaté zvěře (důsledkem činnosti člověka), jež prakticky blokuje přirozenou obnovu lesa.

c) Samovolný vývoj

Samovolný vývoj je pro účely hodnocení přirozenosti lesních porostů označení vývoje lesa s vyloučením přímých lidských zásahů (tj. především pěstebních prací, výchovy a obnovy porostů, zásahů proti škodlivým činitelům včetně provádění nahodilých těžeb). Ten shrnuje ve svém obsahu jednak spontánní působení přírodních sil v rámci vztahů jednotlivých složek ekosystému lesa, ale zároveň i ovlivnění porostů člověkem v minulosti (např. obhospodařování) i nepřímé ovlivnění vývoje porostů v současnosti (např. vysoké stavy spárkaté zvěře nebo doznívající imisní zatížení).

d) Ponechání samovolnému vývoji

Ponechání samovolnému vývoji je pro účely hodnocení přirozenosti lesních porostů stav vzniklý úmyslným i neúmyslným trvalým vyloučením přímých lidských zásahů (tj. především pěstebních prací, výchovy a obnovy porostů a nahodilých těžeb) do lesních porostů a jejich vystavení spontánnímu působení přírodních sil v rámci vztahů jednotlivých složek ekosystému lesa. Tento stav nevylučuje přímé ovlivnění porostů člověkem v minulosti (např. obhospodařování) i nepřímé ovlivnění vývoje porostů v současnosti (např. vysoké stavy spárkaté zvěře nebo doznívající imisní zatížení). Nevylučuje ani přímé lidské zásahy v území v současnosti, pokud jsou prováděny výhradně za účelem eliminace nepřímých lidských vlivů (např. likvidace invazních druhů nebo snižování stavů přemnožené zvěře).

e) Stanovištně původní dřevina

Stanovištně původní dřevina je pro účely hodnocení přirozenosti lesních porostů vymezena jako dřevina, která je na daném stanovišti součástí potenciální přirozené druhové skladby anebo všech sukcesních stadií samovolného vývoje lesního porostu, včetně sukcesních stadií po disturbancích většího rozsahu. Za hlavní stanovištně původní dřevinu se považuje dřevina, jejíž zastoupení v potenciální přirozené druhové skladbě je alespoň 20% a více. Potenciální přirozená druhová skladba je druhová skladba dřevin, která by vznikla samovolným vývojem v lese závěrečného typu za současných abiotických ekologických podmínek lokality (stanoviště) bez přímého vlivu člověka.

f) Minulost

Minulost je pro účely hodnocení přirozenosti lesních porostů vymezena jako časové období předcházející dni, v němž je prováděno hodnocení porostu.

g) Současnost

Současnost je pro účely hodnocení přirozenosti lesních porostů vymezena jako okamžik hodnocení porostu zahrnující též nejbližší následující období, pro které je stanoven konkrétní plán zásahů pro hodnocený porost (tzn. zpravidla období platnosti plánu péče a souvisejícího lesního hospodářského plánu nebo lesní hospodářské osnovy).

h) Holina

Holina je pro účely hodnocení přirozenosti lesních porostů podle této vyhlášky lesní pozemek nebo jeho část s úmyslně odstraněným lesním porostem o výměře větší než 0,02 ha.

2. POSTUP HODNOCENÍ

A. Výběr dílčí plochy a její výměra:

- a) dílčí plochu tvoří soubor lesních porostů, jejichž vlastnosti rozhodné pro hodnocení přirozenosti jsou homogenní (tzn., není např. možno arondovat společenstva horských klimatických smrčín s bukovými smrčínami, protože jsou v nich odlišné kvalitativní parametry na zastoupení hlavních dřevin), dílčí plocha tedy může být tvořena i více jednotkami prostorového rozdělení lesa různé hierarchické úrovně,

- b) do dílčí plochy mohou být arondovány i plochy s odlišnými vlastnostmi, jejich podíl na celkové výměře dílčí plochy však nesmí překročit 10 %, rozloha jedné plochy s odlišnými vlastnostmi nesmí překročit 5 % výměry dílčí plochy a nesmí být větší než 1 ha,
- c) výměra dílčí plochy, na které se provádí hodnocení přirozenosti, nesmí být menší než 1 ha.

B. Určení stupně přirozenosti:

- a) pro jednu dílčí plochu se tabulka vyplní tak, že se v každém řádku vyhodnotí kritérium, které je zde uvedeno, a je-li v daném případě správná odpověď „Ano“, zaškrtně se bílé políčko s touto odpovědí; nelze-li odpovědět „Ano“, žádné políčko se v daném řádku nezaškrťává a vysvětlení se uvede na konci tabulky v poznámce,
- b) při hodnocení se vychází ze skutečnosti, že není možno postihnout všechny složky ekosystému a jejich funkce a vazby, ale v případě lesů je vždy hlavní determinantou stavu i ostatních složek ekosystému dřevinné patro,
- c) po zaškrtnutí příslušných políček v jednotlivých řádcích zjistíme, v kterých sloupcích se nacházejí zaškrtnutá políčka,
- d) pro zařazení dílčí plochy do příslušného stupně přirozenosti platí zásada, že tato plocha musí splňovat všechna kritéria pro daný stupeň přirozenosti, ani záporná odchylka u jen jednoho kritéria není důvodem pro zařazení do vyššího stupně přirozenosti,
- e) je-li zaškrtnuté alespoň jedno políčko ve sloupci E, zaškrtně se v posledním řádku označeném jako „Zařazení do stupně přirozenosti“ políčko ve sloupci „E“, tomuto výsledku odpovídá hodnocení příslušné dílčí plochy jako „les nepůvodní“,
- f) je-li zaškrtnuté alespoň jedno políčko ve sloupci D a žádné ve sloupci E, zaškrtně se v posledním řádku označeném jako „Zařazení do stupně přirozenosti“ políčko ve sloupci „D“, tomuto výsledku odpovídá hodnocení příslušné dílčí plochy jako „les kulturní“,
- g) je-li zaškrtnuté alespoň jedno políčko ve sloupci C a žádné ve sloupcích D a E, zaškrtně se v posledním řádku označeném jako „Zařazení do stupně přirozenosti“ políčko ve sloupci „C“, tomuto výsledku odpovídá hodnocení příslušné dílčí plochy jako „les přírodě blízký“,
- h) je-li zaškrtnuté alespoň jedno políčko ve sloupci B a žádné ve sloupcích C až E, zaškrtně se v posledním řádku označeném jako „Zařazení do stupně přirozenosti“ políčko ve sloupci „B“, tomuto výsledku odpovídá hodnocení příslušné dílčí plochy jako „les přírodní“,
- i) jsou-li zaškrtnutá pouze políčka ve sloupci A a žádné ve sloupcích B až E, zaškrtně se v posledním řádku označeném jako „Zařazení do stupně přirozenosti“ políčko ve sloupci „A“, tomuto výsledku odpovídá hodnocení příslušné dílčí plochy jako „les původní“,
- j) v řádku označeném jako „Poznámka“ uvede hodnotitel komentář ke kritériím použitým při hodnocení konkrétní plochy, zejména těch, kde nebylo možno odpovědět „Ano“ anebo podrobněji specifikovat případné arondace dílčí plochy. Podrobný poznámkový aparát k jednotlivým kritériím je uveden za tabulkou.

C. Tabulka hodnocení přirozenosti lesních porostů:

HODNOCENÍ PŘIROZENOSTI LESNÍCH POROSTŮ:	
Název lokality (území):	
Dílčí plocha:	
Výměra dílčí plochy:	

Kriteria hodnocení - jednotlivé hodnocené způsoby ovlivnění vývoje porostů v minulosti a v současnosti		Způsob ovlivnění vývoje dílčí plochy v minulosti a v současnosti				
		A	B	C	D	E
		původní	přírodní	přírodě blízký	kulturní	nepůvodní
A - Přímé ovlivnění vývoje porostu formou lesnických opatření						
A1	Žádná těžba v minulosti i současnosti anebo pouze toulavá těžba před více než 100 lety	Ano				
A2	Těžba toulavá v posledních 100 letech		Ano			
A3	Mýtní těžba před více než 100 lety s následnou sekundární neřízenou sukcesí		Ano			
A4	Záměrné obnovní zásahy na méně než 1/4 plochy v minulosti		Ano			
A5	Záměrné obnovní zásahy na více než plochy v posledních 100 letech			Ano		
A6	Mýtní těžba úmyslná a vkládání obnovních prvků v současnosti				Ano	
A7	Nahodilá těžba živých (aktivních) stromů v současnosti bez vzniku holiny			Ano		
A8	Nahodilá těžba živých (aktivních) stromů v současnosti se vznikem holiny				Ano	
A9	Výsadba sazenic nebo sje semen jako hosp. opatření na méně než 1/4 plochy v minulosti		Ano			
A10	Výsadba sazenic nebo sje semen jako hosp. opatření na více léž plochy v posledních 100 letech			Ano		
All	Výsadba sazenic nebo sje semen jako hosp. opatření v současnosti				Ano	
A12	Záměrné výchovné zásahy na méně než 1/4 plochy v minulosti		Ano			
A13	Záměrné výchovné zásahy na více než 1/4 plochy v posledních 100 letech			Ano		
A14	Záměrné pěstební nebo výchovné zásahy v				Ano	

	současnosti					
A15	Rekonstrukční managementová opatření v minulosti		Ano			
A16	Rekonstrukční managementová opatření v současnosti			Ano		
A17	Opatření eliminující sekundární negativní antropické vlivy	Ano				
B - Tlející dřevo						
B1	Tlející dřevo se nikdy neodváželo nebo před více než 50 lety	Ano				
B2	Odvoz tlejícího dřeva v minulých 50 letech		Ano			
B3	Částečné zpracování a odvoz tlejícího dřeva v současnosti			Ano		
B4	Zpracování a odvoz tlejícího dřeva v plném rozsahu v současnosti				Ano	
C - Nepřímé ovlivnění vývoje porostu působením člověka						
C1	Nejsou patrné známky negativního vlivu spárkaté zvěře na lesní ekosystém anebo pouze vliv historické pastvy dobytka na vývoj struktury a textury porostu, který je již nepatrný a lze dovodit pouze teoretické ovlivnění dřevinné skladby	Ano				
C2	Dlouhodobě vysoké stavy spárkaté zvěře v posledních 50 letech, mající vliv na vývoj struktury porostu (výrazně snížený počet stromů v několika po sobě jdoucích tloušťkových třídách), v lesních porostech v současnosti probíhá přirozená obnova všech hlavních stanovištně původních dřevin		Ano			
C3	Dlouhodobě vysoké stavy spárkaté zvěře v posledních 50 letech, mající vliv na vývoj struktury porostu (výrazně snížený počet stromů v několika po sobě jdoucích tloušťkových třídách), v lesních porostech v současnosti vlivem spárkaté zvěře neprobíhá přirozená			Ano		

	obnova všech hlavních stanovištně původních dřevin					
D - Současná dřevinná skladba v porovnání s potenciální přirozenou dřevinnou skladbou						
D1	Nepřítomnost některé z hlavních stanovištně původních dřevin				Ano	
D2	Nepřítomnost reprodukce schopných jedinců u některé z hlavních stanovištně původních dřevin			Ano		
D3	Přítomnost stanovištně nepůvodních dřevin vtroušeně do 10 % v zastoupení			Ano		
D4	Přítomnost stanovištně nepůvodních dřevin od 10 % do 50 % v zastoupení				Ano	
D5	Přítomnost stanovištně nepůvodních dřevin nad 50 % v zastoupení					Ano
D6	Přechodná přítomnost stanovištně nepůvodních dřevin označovaných jako invazní neofyty (např. akát, pajasan, vejmutovka, dub červený) do 5% v zastoupení	Ano				
D7	Porosty geneticky nepůvodní (nepůvodní populace dřevin atd.)				Ano	
Stupně přirozenosti		původní	přírodní	přírodě blízký	kulturní	nepůvodní
Zařazení porostu do stupně přirozenosti:						
Je (díleč plocha) ponechána samovolnému vývoji? (Ano Ne)						
Pokud ano, od kdy (alespoň odhad)?						
Hodnocení provedl:		Datum zpracování:				
Poznámka:						

Vysvětlení použití jednotlivých kritérií v tabulce:

a. A1, A2 - Jedná se o porosty, ve kterých dosud nebyla provedena žádná těžba nebo pouze těžba toulavá. Toulavou těžbou je míněna úmyslná těžba charakteru jednotlivého výběru stromů bez vzniku jakýchkoliv obnovních ploch, která byla prováděna za účelem např. výběru několika kvalitních jedinců z území v době, kdy nebyla ještě deklarována jeho ochrana. Časová hranice 100 let pro toulavou těžbu je odvozena od skutečnosti, že nejde-

li o plošnou těžbu, nýbrž o těžbu jednotlivých stromů, která se vybraného území dotkla jen okrajově, dochází k zahlazení stop po těžbě poměrně rychle. Není zásadně ovlivněna prostorová a věková struktura porostu ani jeho dřevinná skladba. I dřeviny rostoucí pomaleji a v zástinu, jsou schopny během 100 let vyplnit uvolněný prostor. Při vyhodnocování těchto kritérií se vychází z dostupných písemných údajů o těžbách nebo ze skutečného stavu lesního porostu v současnosti (například přítomnost pařezů nebo chybějící jedinci nejstarších věkových tříd).

- b. A3 - Mýtní těžbou je zde míněna těžba, při které došlo před více než 100 lety k vymýcení (části) původního porostu, ale plocha byla následně ponechána sekundární sukcesi. Výsledkem sekundární sukcese je samovolně vzniklý lesní porost, jehož dřevinná skladba i prostorová a věková struktura převážně odpovídají stanovištním poměrům (např. po vykloučení části lesů ve středověku a jejich ponechání dlouhodobé sekundární sukcesi v okolí dnešních zřícenin hradů nebo zemědělská půda v některých oblastech v pohraničí ponechaná mnoho desítek let ladem a v současnosti porostlá sekundárním lesem).
- c. A4, A5 - Jedná se o hospodářská opatření v minulosti, jejichž cílem byla obnova porostů. Pokud však došlo k obnově (i umělé) s pomocí stanovištně odpovídajících dřevin a dnešní porost splňuje ostatní kriteria, může být zařazen jako „přírodní“ nebo „přírodě blízký“. Velikost 1/4 obnovované plochy je zvolena jako toleranční hranice pro arondaci v přírodním lese, který splňuje všechna další kriteria přírodního lesa, ale uvnitř území došlo k maloplošnému soustředěnému zásahu, který okolí ovlivnil minimálně (např. lokální likvidace následků větrného polomu nebo částečné rozpracování porostů maloplošnými obnovními prvky). Časová hranice 100 let umožňuje po jejím uplynutí přearování porostu do stupně "přírodní", jsou-li splněna i ostatní kriteria. Do stupně „přírodě blízký“ tak mohou spadat např. i dnešní přestálé pařeziny (nepravé kmenoviny), kde se již neuplatňuje výmladkový způsob hospodaření, a jsou ponechány samovolnému vývoji nebo se v nich uplatňují principy obnovního managementu.
- d. A6 - Je to kontrolní pojistka proti případnému zařazování dnešních obhospodařovaných porostů, kde se aktivně hospodaří, mezi přirozené lesy.
- e. A7, A8 - Nahodilou těžbou není míněna cílevědomá výchovná ani obnovní těžba při standardním obhospodařování lesa, ale pouze těžba dosud živých stromů z důvodu ochrany lesa (např. těžba aktivních kůrovcových stromů smrku nebo borovice) ve smyslu 33 odst. 1 zákona č. 289/1995 Sb. Tento typ těžby má obvykle charakter toulavé těžby v současnosti (pokud se nejedná o jednorázový masivní zásah), při které nevzniká holina. V takovém případě lze les ještě hodnotit jako „přírodě blízký“. A8 - je kontrolní pojistka při zařazování porostů, kde v současnosti dochází ke vzniku holin a nelze při splnění ostatních kritérií výběru již takové plochy hodnotit jako lesy přirozené. Tzv. nahodilá těžba sterilních souší nebo vývrátů jakýchkoliv dřevin je zpracováním odumřelého dřeva - viz B3.
- f. A9, A10 - Velikost 1/4 plochy je zvolena jako toleranční hranice pro arondaci v přírodním lese, který splňuje všechna kriteria, ale uvnitř území došlo k maloplošnému soustředěnému zásahu, který okolí ovlivnil minimálně. Časová hranice 100 let umožňuje po jejím uplynutí přearování porostu do stupně "přírodní", jsou-li splněna i ostatní kriteria.
- g. A11 - je kontrolní pojistka při zařazování porostů, kde se v současnosti aktivně provádí tato činnost jako hospodářské opatření, mezi přirozené lesy.
- h. A12, A13 - Záměrnými výchovnými zásahy je míněna cílevědomá výchovná těžba v určité části území, která měla za cíl „zkvalitnění“ porostů z hospodářského hlediska. Rozlišovací plocha 1/4 velikosti rezervace je stejně jako u A4 a A9 toleranční hranicí pro arondaci v přírodním lese při různých zásazích. Časová hranice 100 let umožňuje po jejím uplynutí přearování porostu do stupně "přírodní", jsou-li splněna i ostatní kriteria.
- i. A14 - Je opět kontrolní pojistka pro porosty, kde jsou i dnes prováděny zásahy s hospodářským cílem.

- j. A15-16 - Za rekonstrukční managementová opatření se v tomto smyslu považují zásahy za účelem podpory ohrožených druhů dřevin (např. uvolnění vtroušených jedlí v plošném nárůstu buku pro její záchranu), nebo vnesení chybějící dřeviny (např. dřívě člověkem vytěžené, nebo hromadně odumřelé např. vlivem tracheomykóz) nebo likvidace skupin stanovištně nepůvodních dřevin. U přírodě blízkého lesa (např. přestálé pařeziny nebo horské smrčiny) je jako rekonstrukční managementové opatření vnímán i těžební zásah za účelem strukturální diferenciacie porostu nebo např. těžby sice stanovištně původní dřeviny, ovšem zcela nevhodného ekotypu - např. chlumní smrk v horských lesích v 8. lesním vegetačním stupni apod. Při hodnocení je stále třeba mít na paměti rozdíl mezi managementovým opatřením, které je časově omezené do doby ponechání porostu samovolnému vývoji a hospodářským zásahem, kde primárním měřítkem rozhodování je hospodářský výsledek,
- k. A17 - Za zásahy eliminující sekundární antropické vlivy se nepovažují rekonstrukční opatření (viz. A15-16), jejichž cílem je aktivní přiblížení porostů modelu původního lesa, nýbrž pouze zásahy, jejichž cílem je udržení relativně vyrovnaného stavu ekosystému (např. oplocení celé rezervace či skupin zmlazení v rezervaci v oblasti s neúměrně vysokými stavy spárkaté zvěře - nikoliv však selekce jedinců ve skupinách zmlazení; dále likvidace invazních neofytů, která je odůvodnitelná i v lesních porostech již ponechaných samovolnému vývoji - např. likvidace invazního akátu nebo vejmutovky apod.). Tyto zásahy jsou, vzhledem k vnějšímu vlivu okolí, realizovány v řadě lokalit a jsou akceptovatelné i v původním lese.
- l. B1, B2, B3 - Časová hranice 50 let pro odvoz tlejícího dřeva respektuje výsledky výzkumu přirozených lesů, které dokazují, že rozklad tlejících ležících stromů trvá více než 50 let jen na výjimečných stanovištích (suchá, zpravidla xerothermní stanoviště nebo naopak vysoké horské polohy a současně kmen bez doteku s půdním povrchem). Je tedy pravděpodobné, že byl-li porost více než 50 let ušetřen vyklízení tlejícího dřeva, jsou v něm dnes opět zastoupena všechna rozkladová stadia tlejícího dřeva. Při posuzování přítomnosti tlejícího dřeva zejména ve stupni „přírodě blízký“ je třeba více tolerance - např. pokud jsou odváženy stojící souše z okrajů porostu podél cest, kde vadí z hlediska dopravního či bezpečnosti návštěvníků a uvnitř porostu mrtvé dřevo zůstává, lze pás podél cesty buď arondovat (pro stupeň "přírodní") nebo zařadit dílčí plochu do stupně "přírodě blízký". Totéž platí pro situaci, kdy je např. provedena nahodilá kůrovcová těžba a napadené stromy (zejména smrky) jsou vyváženy, zatímco staré sterilní souše zůstávají na místě a s nimi odumřelé dřevo dalších, zejména listnatých druhů dřevin.
- m. C1 - Vliv pastvy dobytka je zřetelný zejména u porostů ve středních horských a podhorských polohách, kde došlo vlivem pastvy ke zjednodušení porostní struktury a postupně i k ovlivnění dřevinné skladby (záměna buku jedlí či smrkem nebo záměna dubu bukem v nižších polohách apod.). Jedná se o formální připomenutí jevu, který vnímáme jako přípustný ve všech stupních přirozenosti,
- n. C2, C3 - Vliv vysokých stavů spárkaté zvěře na přirozenou obnovu lesních ekosystémů je jedním z nevýznamnějších negativních vlivů způsobených člověkem, proto je třeba tento vliv vždy zodpovědně vyhodnotit a zohlednit při hodnocení přirozenosti. Naopak za nepřímý vliv není považováno např. umístění lapačů podkorního hmyzu v okrajích porostů ponechaných samovolnému vývoji, které slouží jako bariéra pro ochranu okolních hospodářských porostů,
- o. D1, D2 - Potenciální přirozenou druhovou skladbu vyjádřenou zastoupením hlavních dřevin je nutno brát s tolerancí s tím, že za mezní hodnoty pro hodnocení je považována účast hlavních dřevin - tj. dřevin, které určují vývojovou dynamiku porostů a mají v potenciální přirozené skladbě zastoupení 20% a více, přičemž poměr zastoupení hlavních dřevin není pro hodnocení rozhodující (např. zastoupení jedle na stanovištích s jejím potenciálním vysokým podílem je v současnosti ve většině případů v jednotkách procent). Podstatná je schopnost, byť i malé populace, další reprodukce - to je podmínka pro zařazení do stupně "přírodní". Naopak ve stupni "přírodě blízký" postačí např. skupinovitá

podsadba jedle v buko-smrkovém porostu, jako výsledek rekonstrukčního managementového opatření,

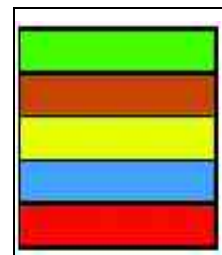
- p. D3 - Je tolerována účast stanovištně nepůvodních dřevin do 10% v zastoupení, vyskytujících se ve skupinkách, hloučcích či jednotlivě vtroušeně. Tyto dřeviny by měly být předmětem rekonstrukčních managementových opatření (např. postupná redukce příměsi smrku na stanovištích, kde v potenciální přirozené skladbě chybí atd.).
- q. D4 - Je tolerována účast stanovištně nepůvodních dřevin v rozmezí od 10 % do 50 % v zastoupení, vyskytujících se ve skupinkách, hloučcích či rovnoměrně rozptýleny po porostu. Tyto dřeviny mohou být předmětem obhospodařování,
- r. D6 - Je tolerována účast invazních neofytů (např. akát, pajasan, vejmutovka, dub červený) do 5% v zastoupení. Přítomnost invazních neofytů je vnímána jako dočasná záležitost a předpokládá se, že jsou a budou předmětem permanentní likvidace,
- s. D7 - Porosty geneticky nepůvodní (nepůvodní populace dřevin atd.) - jednou ze základních podmínek pro označení lesního porostu jako les přirozený je jeho genetická původnost - tzn. porosty, u nichž víme, že do nich byly vnášeny dřeviny prokazatelně cizího původu (nevhodného ekotypu) a tento původ je zcela zřejmý i dnes a tyto dřeviny plošně převažují, by neměly být v těchto stupních přirozenosti klasifikovány. Tam kde se jedná pouze o část jinak hodnotného porostu, musí být tato část jasně graficky oddělena do samostatné dílčí plochy. Tento problém se bude týkat převážně porostů se zastoupením smrku.

3. ZPŮSOB OZNAČENÍ LESNÍCH POROSTŮ V MAPÁCH TVOŘÍCÍCH PŘÍLOHY PLÁNŮ PÉČE

Typy lesních porostů podle stupňů přirozenosti a cílů ochrany

Barva v mapě

Les přirozený: Les původní (prales) -	zelená
Les přírodní -	hnědá
Les přírodě blízký -	žlutá
Les kulturní -	modrá
Les nepůvodní -	červená
Lesní porosty ponechané samovolnému vývoji -	tmavě zelená

Příloha č. 3 k vyhlášce č. 64/2011 Sb.

Standard, kterým se stanoví typy technických nosičů dat a formátů a dalších parametry datových souborů určených pro předávání dat do ústředního seznamu

1/ Typy technických nosičů dat určených pro předávání dat

Data v digitální podobě se do ústředního seznamu předávají na následujících typech technických nosičů dat:

- CD (všechny typy, kromě prepisovatelných)
- DVD (všechny typy, kromě prepisovatelných) včetně jejich souborového systému.

2/ Formáty datových souborů určených pro předávání dat

a) textové dokumenty v digitální podobě se předávají ve formátech

- *.txt
- *.rtf
- *.doc
- *.odt

textové dokumenty předávané datovou schránkou se předávají také ve formátu

- *.pdf

b) tabulkové přílohy a datové soubory (seznamy lomových bodů atd.) v digitální podobě se předávají v textových formátech

- *.txt

- *.rtf

- *.doc

- *.odt

nebo ve formátech s tabulkovým nebo databázovým uspořádáním

- *.xls

- *.dbf

c) digitální obrazová data v rastrové formě se předávají ve formátech

- *.jpg

- *.tif

- *.pdf

d) geografická data ve vektorové formě se předávají ve formátu

- shapefile (*.shp, *.shx, *.dbf)

Předkladatel podání musí zachovat uvedené přípony jmen souborů.

Ministerstvo životního prostředí může zveřejnit ve Věstníku Ministerstva životního prostředí jednotnou strukturu a popis dat ústředního seznamu.

3/ Požadavky na kódování znaků

Pro kódování znaků v datových souborech musí být použit některý z následujících kódů

- Windows-1250

- UTF-8

- ISO-8859-2 (alias ISO_8859-2:1987, iso-ir-101, ISO_8859-2, latin2, I2, csISOLatin2)

- IBM852 (alias cp852, 852, csPCp852).

V případě použití jiného kódu než Windows-1250 musí předkladatel uvést, které kódování bylo použito.

Příloha č. 4 k vyhlášce č. 64/2011 Sb.

Přehled údajů vedených v registru objektů o objektech ústředního seznamu

Zvláště chráněná území

typ údaje	obsah
identifikační údaje území	evidenční číslo, název, kategorie
údaje o vyhlášení, změně nebo zrušení zvláště chráněného území a jeho ochranného pásma	kdo vydal, druh předpisu, číslo předpisu, datum vydání, datum účinnosti, zobrazení dokumentu
údaje o vymezení, změně nebo zrušení zón chráněných krajinných oblastí a národních parků (dále jen „CHKO a NP“)	kdo vydal, druh předpisu, číslo předpisu, datum vydání, datum účinnosti, zobrazení dokumentu
předmět ochrany	podle vyhlášovacého předpisu
údaje o poloze území	číslo a název katastrálních území, obec, okres, kraj

překryv s jiným chráněným územím	překryv s jiným zvláště chráněným územím (dále jen „ZCHÚ“), ptačí oblasti (dále jen „PO“) nebo evropsky významnou lokalitou (dále jen „EVL“)
výměra	s přesností na 0,01 ha
typ ochranného pásma	ochranné pásmo ze zákona či vyhlášené zřizovacím předpisem
souřadnice lomových bodů (S-JTSK) hranic národních přírodních památek, přírodních rezervací, národních přírodních památek a přírodních památek (dále jen „NPR, NPP PR a PP“) a jejich vyhlášených ochranných pásem	označení obrazce, číslo bodu, pořadí bodu v obrazci, souřadnice bodu (S-JTSK), způsob zjištění souřadnic, přesnost
hranice NP, CHKO a jejich ochranných pásem	slovní popis průběhu hranice
grafické znázornění průběhu hranice ZCHÚ, jeho ochranného pásma a zón ochrany přírody	údaje o hranicích ve vektorové formě, vytvořené na podkladě Základní mapy ČR 1 : 10000 a na podkladě katastrální mapy nebo pomocí souřadnic (S-JTSK) lomových bodů hranic
čísla mapových listů	Základní mapa ČR (dále jen „ZM ČR“) 1:10000, Státní mapa odvozená (dále jen „SMO“) 1:5000, katastrální mapa
seznam parcel NPR, NPP PR, PP a jejich ochranných pásem - platný k datu vyhlášení	druh evidence, parcelní číslo, katastrální území, výměra celková, výměra v ZCHÚ, druh pozemku
údaje o návštěvních řádech (§ 19 zákona) na území NP	kdo vydal, druh předpisu, číslo předpisu, datum vydání, datum účinnosti, zobrazení dokumentu
údaje o právních předpisech a opatřeních obecné povahy vydaných orgány ochrany přírody vztahujících se k ZCHÚ	kdo vydal, druh předpisu (opatření), číslo předpisu (opatření), datum vydání, datum účinnosti, zobrazení dokumentu
údaje o výjimkách ze základních ochranných podmínek ZCHÚ (§ 43 zákona)	kdo vydal, č.j., datum vydání, datum nabytí právní moci, období platnosti, § zákona, ke kterému se vztahují, předmět výjimky
údaje o správních rozhodnutích vydaných orgány ochrany přírody vztahujících se k ZCHÚ	kdo vydal, č.j., datum vydání, datum nabytí právní moci, období platnosti, § zákona, ke kterému se vztahují, předmět rozhodnutí
plán péče a změny plánu péče	kdo schválil, datum schválení, číslo jednací, období platnosti, autor

Ptačí oblasti

typ údaje	obsah
identifikační údaje PO	evidenční číslo, název
údaje o vymezení, změně nebo zrušení PO	kdo vydal, druh předpisu, číslo předpisu, datum vydání, datum účinnosti, zobrazení dokumentu
ptačí druh, pro jehož ochranu byla oblast ochrany ptactva vymezena	druhy ptáků podle směrnice č. 79/409/EHS o ochraně volně žijících ptáků
údaje o poloze PO	číslo a název katastrálního území, obec, okres, kraj, překryv se ZCHÚ a EVL
výměra	s přesností na 0,01 ha
hranice PO	slovní popis průběhu hranice

grafické znázornění průběhu hranic PO	údaje o hranicích ve vektorové formě, vytvořené na podkladě Základní mapy ČR 1 : 10000 a na podkladě katastrální mapy nebo pomocí souřadnic (S-JTSK) lomových bodů hranic
čísla mapových listů	ZM ČR 1:10000, SMO 1:5000, katastrální mapa

Evropsky významné lokality

typ údaje	obsah
identifikační údaje EVL	evidenční číslo, název
údaje o zařazení, změně nebo vypuštění EVL v národním seznamu a údaje o vyhlášení EVL	kdo vydal, druh předpisu, číslo předpisu, datum vydání, datum účinnosti, zobrazení dokumentu
typ přírodního stanoviště nebo druh, pro jehož ochranu byla lokalita zařazena do národního seznamu	typy přírodních stanovišť a druhy podle příloh směrnice č. 92/43/EHS o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin
údaje o poloze EVL	číslo a název katastrálního území, obec, okres, kraj, překryv se ZCHÚ a PO
Výměra EVL	s přesností na 0,01 ha
grafické znázornění průběhu hranic EVL	údaje o hranicích ve vektorové formě, vytvořené na podkladě Základní mapy ČR 1 : 10000 a na podkladě katastrální mapy nebo pomocí souřadnic (S-JTSK) lomových bodů hranic
čísla mapových listů	ZM ČR 1:10000, SMO 1:5000, katastrální mapa

Památné stromy

typ údaje	obsah
identifikační údaje památného stromu	evidenční číslo, název, jednotlivý strom, skupina stromů, stromořadí, počet stromů, druhová jména - česká, druhová jména - vědecká
údaje o vyhlášení, změně nebo zrušení památného stromu	kdo vydal, číslo jednací, datum vydání, datum nabytí právní moci, zobrazení dokumentu
typ ochranného pásma památného stromu	ochranné pásmo ze zákona či vyhlášené zřizovacím aktem
grafické znázornění polohy památného stromu	souřadnice bodů, které se nacházejí ve středu kmenů stromů tvořících památné stromy
výjimky z ochrany památného stromu	kdo vydal, č.j., datum vydání, datum nabytí právní moci, období platnosti, § zákona, ke kterému se vztahují, předmět výjimky
údaje o poloze památného stromu	číslo a název katastrálního území, obec, okres, kraj, překryv se ZCHÚ, EVL a PO
souřadnice bodu udávající polohu kmenů stromů tvořících památné stromy	číslo bodu, souřadnice bodu (S-JTSK), způsob zjištění souřadnic, přesnost
čísla mapových listů	ZM ČR 1:10000, SMO 1:5000, katastrální mapa
seznam parcel platný k datu vyhlášení památného stromu	druh evidence, parcelní číslo, katastrální území, výměra, druh pozemku

Smluvně chráněné památné stromy

typ údaje	obsah
identifikační údaje smluvně chráněného památného stromu	evidenční číslo, název, jednotlivý strom, skupina stromů, stromořadí, počet stromů, druhová jména - česká, druhová jména - vědecká
údaje o smlouvě	smluvní strany, datum uzavření smlouvy, datum účinnosti smlouvy, datum zrušení smlouvy, zobrazení dokumentu
údaje o zřízení věcného břemene a o prohlášení stromu za smluvně chráněný památný strom	datum zápisu věcného břemene do katastru nemovitostí a datum prohlášení památného stromu za smluvně chráněný
grafické znázornění polohy smluvně chráněného památného stromu	souřadnice bodů, které se nacházejí ve středu kmenů stromů tvořících památné stromy
údaje o poloze smluvně chráněného památného stromu	číslo a název katastrálního území, obec, okres, kraj, překryv se ZCHÚ
souřadnice bodu udávající polohu kmenů stromů tvořících památné stromy	číslo bodu, souřadnice bodu (S-JTSK), způsob zjištění souřadnic, přesnost
čísla mapových listů	ZM CR 1:10000, SMO 1:5000, katastrální mapa
seznam parcel platný k datu prohlášení památného stromu za smluvně chráněný	druh evidence, parcelní číslo, katastrální území, výměra, druh pozemku

Smluvně chráněná území

typ údaje	obsah
identifikační údaje smluvně chráněného území	evidenční číslo, název
údaje o smlouvě	smluvní strany, datum uzavření smlouvy, datum účinnosti smlouvy, datum zrušení smlouvy, zobrazení dokumentu
údaje o zřízení věcného břemene a o prohlášení území za smluvně chráněné	datum zápisu věcného břemene do katastru nemovitostí a datum prohlášení území za smluvně chráněné
předmět ochrany smluvně chráněného území	podle uzavřené smlouvy
údaje o poloze o smluvně chráněného území	číslo a název katastrálního území, obec, okres, kraj
výměra smluvně chráněného území	s přesností na 0,01 ha
grafické znázornění průběhu hranic smluvně chráněného území	údaje o hranicích ve vektorové formě, vytvořené na podkladě Základní mapy ČR 1 : 10000 a na podkladě katastrální mapy nebo pomocí souřadnic (S-JTSK) lomových bodů hranic
čísla mapových listů	ZM ČR 1:10000, SMO 1:5000, katastrální mapa
seznam parcel platný k datu prohlášení území za smluvně chráněné	druh evidence, parcelní číslo, katastrální území, výměra, druh pozemku

Příloha č. 5 k vyhlášce č. 64/2011 Sb.

Soubory dokumentů a údajů, které jsou podkladem pro provedení zápisu objektů do ústředního seznamu

A. Soubor dokumentů a údajů, který je podkladem pro provedení zápisu národních přírodních rezervací, přírodních rezervací, národních přírodních památek a přírodních památek, včetně jejich ochranných pásem tvoří:

- 1) právní předpis, kterým se národní přírodní rezervace, přírodní rezervace, národní přírodní památka nebo přírodní památka, včetně jejich ochranného pásma vyhláší,
- 2) kopie katastrální mapy s vyznačením hranic zvláště chráněného území, včetně jeho ochranného pásma,
- 3) seznamy souřadnic jednotné trigonometrické sítě katastrální¹⁾ vrcholů uzavřených geometrických obrazců s příkými stranami, kterými jsou na povrchu stanoveny hranice zvláště chráněného území a jeho vyhlášeného ochranného pásma, s hodnotami souřadnic, uvedenými s přesností alespoň na celé metry,
- 4) seznam katastrálních území a parcelních čísel pozemků dotčených ochranou podle stavu katastru nemovitostí platného k datu platnosti právního předpisu, kterým se zvláště chráněné území nebo jeho ochranné pásmo vyhláší,
- 5) orientační výměra zvláště chráněného území a jeho vyhlášeného ochranného pásma uvedená v hektarech s přesností na 0,01 ha,
- 6) plán podpovrchového důlního díla usazený v souřadnicích jednotné trigonometrické sítě katastrální¹⁾, včetně údajů o hranicích podpovrchového důlního díla ve vektorové formě, zaznamenané v obecně převoditelných vektorových formátech datových souborů stanovených v příloze č. 3 k této vyhlášce, je-li součástí národní přírodní rezervace, přírodní rezervace, národní přírodní památky nebo přírodní památky podpovrchové důlní dílo, které svým průmětem přesahuje hranice tohoto zvláště chráněného území vymezené na povrchu,
- 7) údaje o hranicích zvláště chráněného území ve vektorové formě, včetně jeho ochranného pásma, zaznamenané v obecně převoditelných vektorových formátech datových souborů stanovených v příloze č. 3 k této vyhlášce, vytvořené na podkladě Základní báze geografických dat¹²⁾,
- 8) schválený plán péče,
- 9) přehled ptačích oblastí a evropsky významných lokalit, které se plně nebo zčásti překrývají se zvláště chráněným územím nebo jeho ochranným pásmem.

Dokumenty a údaje uvedené pod čísly 2) až 5) lze nahradit záznamem podrobného měření změn⁴⁾ vyhotoveným za účelem zjištění polohy a průběhu hranic národní přírodní rezervace, přírodní rezervace, národní přírodní památky nebo přírodní památky, včetně jejich vyhlášeného ochranného pásma.

B. Soubor dokumentů a údajů, který je podkladem pro provedení zápisu národních parků včetně jejich ochranných pásem a chráněných krajinných oblastí, tvoří:

- 1) právní předpis, kterým se národní park včetně jeho ochranného pásma nebo chráněná krajinná oblast vyhláší,
- 2) podrobný slovní popis průběhu hranic zvláště chráněného území, včetně jeho vyhlášeného ochranného pásma umožňující jednoznačnou a nezaměnitelnou identifikaci průběhu jejich hranic v terénu,
- 3) kopie katastrální mapy s vyznačením hranic zvláště chráněného území, včetně jeho vyhlášeného ochranného pásma,
- 4) orientační výměra zvláště chráněného území a jeho vyhlášeného ochranného pásma uvedenou v hektarech s přesností na 0,01 ha,
- 5) údaje o hranicích zvláště chráněného území ve vektorové formě, včetně jeho vyhlášeného ochranného pásma, zaznamenané v obecně převoditelných vektorových formátech datových souborů stanovených v příloze č. 3 k této

vyhláše, vytvořené na podkladě katastrální mapy a Základní báze geografických dat¹²⁾,

6) schválený plán péče,

7) přehled ptačích oblastí a evropsky významných lokalit, které se plně nebo zčásti překrývají se zvláště chráněným územím nebo jeho ochranným pásmem.

C. Soubor dokumentů a údajů, který je podkladem pro provedení zápisu zón národních parků a chráněných krajinných oblastí, tvoří:

1) právní předpis, kterým se zóny ochrany přírody národního parku nebo chráněné krajinné oblasti vyhlašují,

2) kopie katastrální mapy s vyznačením hranic zón ochrany přírody zvláště chráněného území,

3) orientační výměru zón ochrany přírody zvláště chráněného území uvedenou v hektarech s přesností na 0,01 ha,

4) údaje o hranicích zón ochrany přírody zvláště chráněného území ve vektorové formě zaznamenané v obecně převoditelných vektorových formátech datových souborů stanovených v příloze č. 3 k této vyhláše, vytvořené na podkladě katastrální mapy a Základní báze geografických dat¹²⁾.

D. Soubor dokumentů a údajů, který je podkladem pro provedení zápisu ptačích oblastí, tvoří:

1) právní předpis, kterým se ptačí oblast vymezuje,

2) podrobný slovní popis průběhu hranic ptačí oblasti umožňující jednoznačnou a nezaměnitelnou identifikaci polohy hranic v terénu,

3) kopie katastrální mapy s vyznačením hranic ptačí oblasti,

4) orientační výměru ptačí oblasti uvedenou v hektarech s přesností na 0,01 ha,

5) údaje o hranicích ptačí oblasti ve vektorové formě, zaznamenané v obecně převoditelných vektorových formátech datových souborů stanovených v příloze č. 3 k této vyhláše, vytvořené na podkladě katastrální mapy a Základní báze geografických dat¹²⁾,

6) přehled zvláště chráněných území a evropsky významných lokalit, které se plně nebo zčásti překrývají s ptačí oblastí.

E. Soubor dokumentů a údajů, který je podkladem pro provedení zápisu evropsky významných lokalit, tvoří:

1) právní předpis, kterým byla evropsky významná lokalita zařazena do národního seznamu a právní předpis, kterým byla evropsky významná lokalita vyhlášena,

2) kopie katastrální mapy s vyznačením hranic evropsky významné lokality,

3) orientační výměra evropsky významné lokality uvedená v hektarech s přesností na 0,01 ha,

4) údaje o hranicích evropsky významné lokality ve vektorové formě, zaznamenané v obecně převoditelných vektorových formátech datových souborů stanovených v příloze č. 3 k této vyhláše, vytvořené na podkladě katastrální mapy a Základní báze geografických dat¹²⁾,

5) přehled zvláště chráněných území a ptačích oblastí, které se plně nebo zčásti překrývají s evropsky významnou lokalitou.

F. Soubor dokumentů a údajů, který je podkladem pro provedení zápisu smluvně chráněných území, tvoří:

1) smlouva, na jejímž základě se území prohlašuje za smluvně chráněné,

- 2) doklad o provedení zápisu věcného břemene o takto zřízené ochraně do katastru nemovitostí a doklad o prohlášení území za smluvně chráněné,
- 3) kopie katastrální mapy s vyznačením hranic smluvně chráněného území,
- 4) orientační výměra smluvně chráněného území uvedená v hektarech s přesností na 0,01 ha,
- 5) údaje o hranicích smluvně chráněného území ve vektorové formě, zaznamenané v obecně převoditelných vektorových formátech datových souborů stanovených v příloze č. 3 k této vyhlášce, vytvořené na podkladě katastrální mapy a Základní báze geografických dat¹²⁾,
- 6) přehled ptačích oblastí a evropsky významných lokalit, které se plně nebo zčásti překrývají se smluvně chráněným územím.

G. Soubor dokumentů a údajů, který je podkladem pro provedení zápisu památných stromů a smluvně chráněných památných stromů, tvoří:

- 1) pravomocné rozhodnutí o vyhlášení památného stromu nebo smlouva, na jejímž základě se strom prohlašuje za smluvně chráněný památný strom,
- 2) doklad o provedení zápisu věcného břemene o takto zřízené ochraně smluvně chráněného památného stromu do katastru nemovitostí a doklad o prohlášení památného stromu za smluvně chráněný,
- 3) kopie katastrální mapy s vyznačením polohy památného stromu a jeho vyhlášeného ochranného pásma nebo smluvně chráněného památného stromu,
- 4) souřadnice jednotné trigonometrické sítě katastrální bodů určujících polohu jednotlivých stromů tvořících památné stromy nebo smluvně chráněné památné stromy; hodnoty souřadnic se uvádějí s přesností alespoň na celé metry,
- 5) přehled zvláště chráněných území a jejich ochranných pásem, ptačích oblastí a evropsky významných lokalit, na jejichž území se památný strom nachází nebo přehled ptačích oblastí a evropsky významných lokalit, na jejichž území se smluvně chráněný památný strom nachází.

Příloha č. 6 k vyhlášce č. 64/2011 Sb.

Závazné vzory označení zvláště chráněných území, ptačích oblastí, evropsky významných lokalit, památných stromů smluvně chráněných území a smluvně chráněných památných stromů

1. Specifikace vzhledu označení, včetně rozměrů a stanovení nepotisknutelných okrajů

Označení se skládá ze dvou hlavních částí: z tabule se státním znakem a tabule s kategorií a názvem příslušného chráněného území. Není dovoleno měnit velikost písma, nedodržovat nepotisknutelné okraje a měnit šířku tabule.

Technické údaje rozměru tabulí s textem

Šířka tabule je pevně daná: 300 mm

Výška tabule se mění v závislosti na počtu řádků kategorie a názvu lokality. Jde o jedno a dvojřádkové údaje, a dělí se do šesti kategorií. Každá kategorie má pak danou výšku (viz tabulka):

počet řádků	kategorie	název	výška tabule
	1	0	80 mm
	2	0	90 mm
	1	1	105 mm
	2	1	135 mm
	1	2	135 mm
	2	2	160 mm

Nepotisknutelný okraj tabulí je stanoven na minimálně 15 mm zleva/zprava a 25 mm shora/ zdola. Do okraje smějí částečně zasahovat pouze diakritická znaménka a dolní dotazníce písmen malé abecedy. Jinak tento okraj musí zůstat bez potisku.

Zaoblené rohy tabule jsou stanoveny na 3x3 mm.

Technické údaje rozměru tabulí se státním znakem

Pokud není stanoveno jinak, platí pro označení se státním znakem stejná pravidla jako pro označení kategorií a názvů zvláště chráněných území.

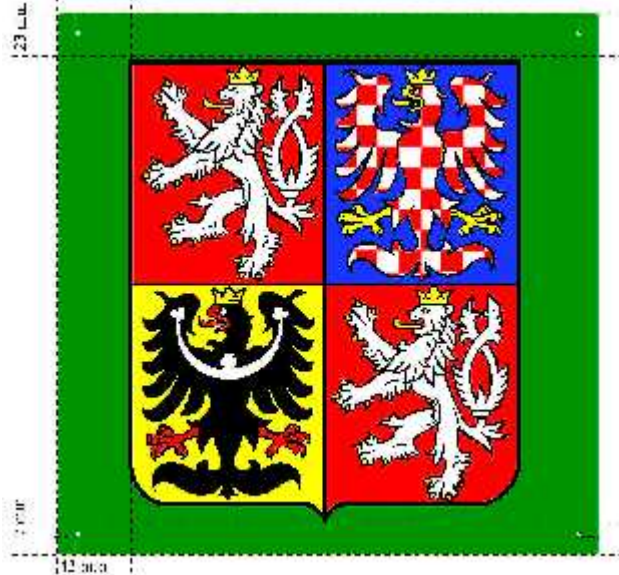
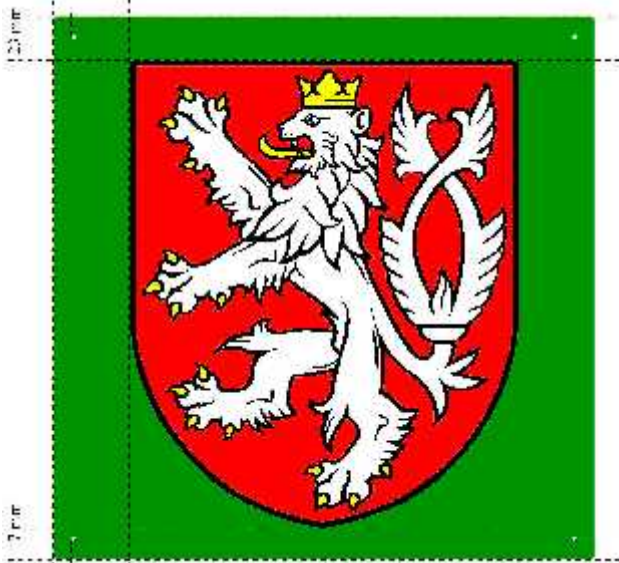
Označení se státním znakem se dělí na použití s tzv. **malým státním znakem a velkým státním znakem**. Rozměr tabule zůstává u obou označení stejný a nesmí se měnit.

Malý i velký státní znak jsou natištěny na samostatné tabuli, která má jednotný rozměr 300x300 mm. Má zaoblené rohy ve stejném poloměru jako tabule s názvy a kategoriemi lokalit (3x3 mm).

Otvory pro upevnění tabule

Otvor pro upevnění tabule na podložku musí být minimálně 1 cm od krajů, velký v průměru od 2,5-4 mm. Otvor nesmí zasahovat do textu tabule.

Vizuální podoba označení

Příklady označení

Tabule 1 ř. kategorie, bez názvu. (Výška 80 mm)

Tabule 2 ř. kategorie, bez názvu. (Výška 90 mm)

Tabule 1 ř. kategorie, 1 ř. název. (Výška 105 mm)

NÁRODNÍ PARK
Šumava

Krkonošský
národní park

PTAČÍ OBLAST
Doupovské hory

I. ZÓNA
NÁRODNÍHO PARKU

Tabule 2 ř. kategorie, 1 ř. název. (Výška 135 mm)

NÁRODNÍ
PŘÍRODNÍ REZERVACE
Boubínský prales

NÁRODNÍ
PŘÍRODNÍ PAMÁTKA
Medník

CHRÁNĚNÁ
KRAJINNÁ OBLAST
Litovelské Pomoraví

Tabule 1 ř. kategorie, 2 ř. název. (Výška 135 mm)

PTAČÍ OBLAST
Českolipsko-Dokeské
pískovce a mokřady

Tabule 2 ř. kategorie, 2 ř. název. (Výška 160 mm)

NÁRODNÍ
PŘÍRODNÍ REZERVACE
Krumlovsko-
rokytenské slepence

NÁRODNÍ
PŘÍRODNÍ PAMÁTKA
Bozkovské
dolomitové jeskyně

2. Specifikace podkladu označení

Tabuli s označením bude tvořit plech ze slitiny kovu, vhodné tloušťky, na němž bude označení nanášeno technikou sítotisku nebo smaltu nebo nebo plastová deska, vhodné tloušťky, na níž bude označení nanášeno technikou sítotisku.

3. Specifikace barevnosti označení (tisk síto + smalt, CMYK, RGB, web)

Tato příloha stanovuje jako základní orientační vzorník řadu přímých barev Pantone a to konkrétně lesklé tiskové barvy (coated = C).

Škála CMYK, RGB a web jsou doplňkovými údaji.

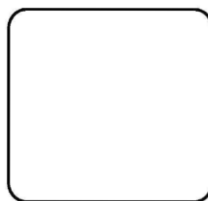

Pantone 349 C

CMYK: C99M34Y100K29

RGB: R0G112B66

web: # 007042

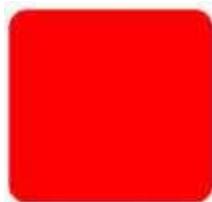

Pantone White

CMYK: C0M0Y0K0

RGB: R255G255B255

web: # FFFFFFFF

Pantone WarmRed C

CMYK: C0M90Y85K0

RGB: R255G882B50

web: # FF5832

Pantone Yellow C

CMYK: C0M0Y100K0

RGB: R254G255B41

web: # FFFF29

Pantone Black C

CMYK: C0M0Y0K100

RGB: R0G0B0

web: # 000000

Pantone 7455 C

CMYK: C90M80Y0K0

RGB: R70G78B173

web: # 464EAD

4. Specifikace fontu a jeho používání, včetně stanovení velikosti písma

Pro účely označení zvláště chráněných území tabulemi je zvoleno písmo Candara, které je ve formátu OpenType, s českou diakritikou.

Řez písma

Pro účely označení je používán řez **BOLD**, s mírně rozšířenými mezerami mezi jednotlivými písmeny (**prostrkání** v tisícinách em: **+20**).

Candara

A B C Č D E É Ě F G H I J K L M N O Ó P Q R Ř S Š T
U Ú Ů V W X Y Z Ž a b c č d e é ě f g h i j k l m n o ó
p q r ř s š t u ú ů v w x y ý z ž 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 / *
- + - — ` ~ ! @ # \$ % ^ & () { } [] ; : „ ‘ < > ? , . „

Velikost písma a nevhodná manipulace s fontem

Velikost písma (v bodech) se stanovuje jednotně pro každý typ tabule, to pro kategorii i název, je závazná a není možné ji měnit. Zároveň je zakázána jakákoliv deformace fontu (např. zúžení nebo rozšíření, zmenšování, resp. zvětšování mezer mezi písmeny. Zakázáno je i použití kontury okolo jednotlivých písmen.

Velikost KATEGORIE - tabule s názvem: 60b, verzálky

Velikost KATEGORIE - tabule bez názvu: 63b, verzálky

Velikost NÁZVU ÚZEMÍ: 73b, mínusky; názvy s velkým začátečním písmenem

5. Specifikace umístění tabulí v terénu

a) Pořadí umístění tabulí:

Tabule se státním znakem určená k označení zvláště chráněného území nebo památného stromu se v terénu umísťuje na tutéž podložku se sloupkem jako tabule s textem uvádějícím kategorii a název a je umísťována nejvýš.

Tabule s názvem lokality (tabule s textem označujícím kategorii a název zvláště chráněného území) se umísťuje vždy pod tabulí se státním znakem.

V případě, že konkrétní zvláště chráněné území je zároveň ptačí oblastí, umísťuje se pod tabulí s textem označujícím kategorii a název zvláště chráněného území i tabule s textem označujícím ptačí oblast.

Stejně jako tabulí označující ptačí oblast lze umístit i tabulí označující první zónu národního parku a evropsky významnou lokalitu.

Tabule označující první zónu národního parku se umísťuje vždy nejnižše na společné podložce.

b) Umístění tabulí na podložku:

Pro umístění všech tabulí platí, že mezi tabulemi nesmí vzniknout mezera větší než 10 mm.

51/2005 Sb.

NAŘÍZENÍ

VLÁDY

ze dne 22. prosince 2004,

kterým se stanoví druhy a počet ptáků, pro které se vymezují ptačí oblasti

Vláda nařizuje podle § 45e odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění zákona č. 218/2004 Sb.:

§ 1

(1) Druhy ptáků, včetně pravidelně se vyskytujících stěhovavých ptáků, pro které se vymezují ptačí oblasti, jsou stanoveny v příloze k tomuto nařízení.

(2) Ptačí oblasti lze vymezit i pro další druhy stěhovavých vodních ptáků, pokud se na lokalitě vyskytuje více než 20 000 jedinců vodních ptáků bez ohledu na počet druhů a druhové složení.

§ 2

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. února 2005.

Předseda vlády:

JUDr. Gross v. r.

Ministr životního prostředí:

RNDr. Ambrozek v. r.

Příl.

Seznam druhů ptáků, pro které se vymezují ptačí oblasti

Český název	Latinský název
----- bukač velký	----- Botaurus stellaris
----- bukáček malý	----- Ixobrychus minutus
----- kvakoš noční	----- Nycticorax nycticorax
----- volavka bílá	----- Egretta alba
----- volavka stříbřitá	----- Egretta garzetta
----- volavka červená	----- Ardea purpurea
----- čáp černý	----- Ciconia nigra
----- čáp bílý	----- Ciconia ciconia
----- kolpík bílý	----- Platalea leucorodia
----- husa polní	----- Anser fabalis
----- husa běločelá	----- Anser albifrons
----- husa velká	----- Anser anser
----- kopřivka obecná	----- Anas strepera
----- lžičák pestrý	----- Anas clypeata
----- zrzohlávka rudozobá	----- Netta rufina
----- včelojed lesní	----- Pernis apivorus
----- luňák hnědý	----- Milvus migrant
-----	-----

luňák červený	Milvus milvus
orel mořský	Haliaeetus albicilla
orel kříklavý	Aquila pomarina
orel královský	Aquila heliaca
moták pochop	Circus aeruginosus
moták lužní	Circus pygargus
moták pilich	Circus cyaneus
sokol stěhovavý	Falco peregrinus
raroh velký	Falco cherrug
jeřábek lesní	Bonasa bonasia
tetřívka obecná	Tetrao tetrix
tetřev hlušec	Tetrao urogallus
chřástal kropenatý	Porzana porzana
chřástal malý	Porzana parva
chřástal polní	Crex crex
jeřáb popelavý	Grus grus
drop velký	Otis tarda
dytík úhorní	Burhinus oediconemus
tenkozobec opačný	Recurvirostra avosetta
racek černohlavý	Larus melanocephalus
rybák obecný	Sterna hirundo
rybák černý	Chlidonias niger
výr velký	Bubo bubo
kulišek nejmenší	Glaucidium passerinum
kalous pustovka	Asio flammeus
puštík bělavý	Strix uralensis
sýc rousný	Aegolius funereus
lelek lesní	Caprimulgus europaeus
ledňáček říční	Alcedo atthis
žluna šedá	Picus canus
datel černý	Dryocopus martius
strakapoud jižní	Dendrocopos syriacus
strakapoud prostřední	Dendrocopos medius
strakapoud bělohřbetý	Dendrocopos leucotos
datlík tříprstý	Picoides tridactylus
skřivan lesní	Lullula arborea
linduška úhorní	Anthus campestris
slavík modráček	Luscinia svecica
rákosník tamaryškový	Acrocephalus melanopogon

pěnice vlašská	<i>Sylvia nisoria</i>
lejsek malý	<i>Ficedula parva</i>
lejsek bělokrký	<i>Ficedula albicollis</i>
ťuhýk obecný	<i>Lanius collurio</i>
strnad zahradní	<i>Emberiza hortulana</i>

PTAČÍ OBLASTI

(dle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů,
část čtvrtá - NATURA 2000, hlava první, oddíl druhý, § 45e)

Seznam ptačích oblastí na území ČR, doplněný příslušnými čísly nařízení vlády, jimiž byly vyhlášeny, a přehledem územně příslušných orgánů ochrany přírody, je uveden v tabulce.

Podle platné právní úpravy jsou ptačí oblasti řazeny mezi obecně chráněné části přírody. Zákon pro ně nestanoví žádné tzv. základní, ochranné podmínky platné jednotně pro všechny oblasti. Nevyhláší se pro ně ochranná pásma a nezpracovávají se plány péče.

Bližší ochranné podmínky jednotlivých ptačích oblastí jsou uvedeny v příslušných nařízeních vlády, jimiž jsou tyto oblasti vyhlášeny. Mají se vztahovat k ochraně těch druhů ptáků, pro něž jsou tyto oblasti vyhlášovány. Zcela bez ochranných podmínek je vyhlášeno několik málo ptačích oblastí, jejichž vymezení odpovídá hranicím současných národních přírodních rezervací (například NPR Řežabinec, NPR Lednické rybníky).

SEZNAM PTAČÍCH OBLASTÍ

Číslo	Název	Rozloha (ha)	Nařízení vlády	Částka	Orgán ochrany přírody
1	Křivoklátsko	31 932	684/2004 Sb.	232/04	SCHKO Křivoklátsko
2	Doupavské hory	63 116	688/2004 Sb.	232/04	Min. obrany, SCHKO Labské pískovce
3	Nádrž vodního díla	1 192	530/2004 Sb.	182/04	KrÚ Ústeckého kraje - Nechanice
4	Novodomské rašeliniště	15 963	24/2005 Sb.	05/05	SCHKO Labské pískovce - Kovářská
5	Východní Krušné hory	16 368	28/2005 Sb.	05/05	SCHKO Ústeckého kraje
6	Labské pískovce	35 516	683/2004 Sb.	232/04	Správa NP ČS, SCHKO Labské pískovce, SCHKO Lužické hory
7	Českolipsko - Dokesské pískovce a mokřiny	9 410	598/2004 Sb.	205/04	SCHKO Kokořínsko
8	Jizerské hory	11 674	605/2004 Sb.	205/04	SCHKO Jizerské hory
9	Krkonoše	40 907	600/2004 Sb.	205/04	Správa KRMAP
10	Rožďalovické rybníky	6 616	606/2004 Sb.	205/04	KrÚ Středočeského kraje, Královéhradeckého kraje
11	Žehuňský rybník - Obora Kněžičky	1 964	531/2004 Sb.	182/04	SCHKO Kokořínsko
12	Bohdanečský rybník	307	608/2004 Sb.	205/04	SCHKO Kokořínsko
13	Komárov	2 046	679/2004 Sb.	232/04	KrÚ Pardubického kraje
14	Broumovsko	9 129	20/2005 Sb.	05/05	SCHKO Broumovsko
15	Orlické Záhoří	904	532/2004 Sb.	182/04	SCHKO Orlické hory
16	Králický Sněžník	30 225	685/2004 Sb.	232/04	KrÚ Pardubického kraje, Olomouckého kraje
17	Jeseníky	52 228	599/2004 Sb.	205/04	SCHKO Jeseníky
18	Litovelské Pomoraví	9 319	23/2005 Sb.	05/05	SCHKO Litovelské Pomoraví
19	Libavá	32 728	533/2004 Sb.	182/04	Min. obrany
20	Poodří	8 063	25/2005 Sb.	05/05	SCHKO Poodří
21	Heřmanský stav - Odra - Poolší	5041	165/2007 Sb.	58/07	KrÚ Moravskoslezského kraje
22	Beskydy	41 907	687/2004 Sb.	232/04	SCHKO Beskydy
23	Horní Vsacko	27 001	686/2004 Sb.	232/04	SCHKO Beskydy
24	Hostýnské vrchy	5 177	22/2005 Sb.	05/05	KrÚ Zlínského kraje
25	Bzenecká Doubrava	11 721	21/2005 Sb.	05/05	SCHKO Bílé Karpaty - Strážnické Pomoraví
26	Hovoransko-Čejkovicko	1 412	604/2004 Sb.	205/04	KrÚ Jihomoravského kraje
27	Soutok - Tvrdonicko	9 576	26/2005 Sb.	05/05	Správa CHKO Pálava
28	Lednické rybníky	689	601/2004 Sb.	205/04	Správa CHKO Pálava
29	Pálava	8 536	682/2004 Sb.	232/04	Správa CHKO Pálava
30	Střední nádrž vodního díla Nové Mlýny	1 047	27/2005 Sb.	05/05	KrÚ Jihomoravského kraje
31	Jaroslavické rybníky	358	603/2004 Sb.	205/04	KrÚ Jihomoravského kraje
32	Podyjí	7 677	534/2004 Sb.	182/04	Správa NP Podyjí
33	Třeboňsko	47 386	680/2004 Sb.	232/04	SCHKO Třeboňsko
34	Údolí Otavy a Vltavy	18 381	607/2004 Sb.	205/04	KrÚ Jihočeského kraje, Středočeského kraje
35	Řežabinec	110	535/2004 Sb.	182/04	SCHKO Třeboňsko
36	Hlubocké obory	3 322	609/2004 Sb.	205/04	KrÚ Jihočeského kraje
37	Českobudějovické rybníky	6 362	v jednání		KrÚ Jihočeského kraje
38	Dehtář	341	v jednání		KrÚ Jihočeského kraje
39	Novohradské hory	9 030	602/2004 Sb.	205/04	SCHKO Blanský les
40	Boletice	23 580	19/2005 Sb.	05/05	Min. obrany, Správa NP a CHKO Šumava
41	Šumava	97 501	681/2004 Sb.	232/04	Správa NP a CHKO Šumava

MEZINÁRODNĚ VÝZNAMNÁ PŘÍRODNÍ ÚZEMÍ V ČESKÉ REPUBLICE

(Lesu zdar 2/2006)

RAMSARSKÉ MOKŘADY

(Ramsarská úmluva z 2. 2. 1971 – o mokřadech – biotopech vodního ptactva, Sdělení FMZV č. 396/1990 Sb.)

Číslo	Název	Rok vyhlášení
1	Šumavské rašeliniště	31 932
2	Třeboňské rybníky	1990
3	Novozámecký a Břehyňský rybník	1990
4	Lednické rybníky	1990
5	Litovelské Pomoraví	1993
6	Poodří	1993
7	Krkonošská rašeliniště	1993
8	Třeboňská rašeliniště	1993
9	Mokřady dolního toku Dyje	1993
10	Mokřady Liběchovky a Pšovky	1998
11	Podzemní Punkva	2005
12	Rašeliniště v Krušných horách	v přípravě

BIOSFÉRICKÉ REZERVACE

(Generální konference UNESCO 1970 – Man and Biosphere)

Číslo	Název	Rok vyhlášení
1	Třeboňsko	1977
2	Křivoklátsko	1997
3	Šumava	1990
4	Krkonoše	1992
5	Bílé Karpaty	1996
6	Dolní Morava	2003

GEOPARKY UNESCO

(European Geoparks)

Číslo	Název	Rok vyhlášení
1	Český ráj	2005

EVROPSKÝ DIPLOM RADY EVROPY

(European Diploma of Protected Areas of the Council of Europe)

Číslo	Název	Rok vyhlášení
1	Národní park Podyjí	2000, 2006
2	Chráněná krajinná oblast Bílé Karpaty	2000, 2006
3	Národní přírodní rezervace Karlštejn (CHKO Český kras)	2000, 2006

318/2013 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY

ze dne 21. srpna 2013

o stanovení národního seznamu evropsky významných lokalit

Změna: 73/2016 Sb.

Změna: 207/2016 Sb.

Vláda nařizuje podle § 45a odst. 2 a § 45c odst. 4 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění zákona č. 218/2004 Sb. a zákona č. 349/2009 Sb.:

§ 1

Stanovení národního seznamu evropsky významných lokalit

(1) Na národní seznam evropsky významných lokalit se zařazují lokality uvedené v přílohách č. 1 až 1075 tohoto nařízení.

(2) Vymezení jednotlivých evropsky významných lokalit obsahuje

a) název evropsky významné lokality (dále jen „lokality“), její zeměpisnou polohu včetně mapy lokality znázorňující orientační vedení hranic lokality, její rozlohu,

b) údaje o tom, které typy evropských stanovišť a které evropsky významné druhy, vyžadující územní ochranu, se na lokalitě přirozeně vyskytují, a

c) údaje o tom, v jaké kategorii zvláště chráněných území se navrhuje lokalitu nebo její část vyhlásit v případě, že ochrana lokality nebo její části dosud není zajištěna vyhlášením zvláště chráněného území, není chráněna smluvně anebo pokud pro zachování příznivého stavu předmětu ochrany nebude dostatečná ochrana lokality nebo její části podle § 45c odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny. V případě, že má být zvláště chráněným územím vyhlášena pouze část lokality, je za příslušnou kategorií uvedeno slovo „část“.

§ 2

Hranice biogeografických oblastí na území České republiky

Orientační grafické znázornění vedení hranic biogeografických oblastí na území České republiky je uvedeno v příloze č. 1076 k tomuto nařízení.

§ 3

Zrušovací ustanovení

Zrušují se:

1. Nařízení vlády č. 132/2005 Sb., kterým se stanoví národní seznam evropsky významných lokalit.

2. Nařízení vlády č. 301/2007 Sb., kterým se mění nařízení vlády č. 132/2005 Sb., kterým se stanoví národní seznam evropsky významných lokalit.

3. Nařízení vlády č. 371/2009 Sb., kterým se mění nařízení vlády č. 132/2005 Sb., kterým se stanoví národní seznam evropsky významných lokalit, ve znění nařízení vlády č. 301/2007 Sb.

§ 4

Účinnost

Toto nařízení nabývá účinnosti patnáctým dnem po jeho vyhlášení.

Předseda vlády:

Rusnok v. r.

Ministr životního prostředí:

Podivínský v. r.

Přílohy 1 - 1076

Přílohy č. 1 až 1076 se vyhláší v samostatné příloze částky 121 Sbírký zákonů 2013. Přílohy byly následně změněny Nařízením vlády č. 73/2016 Sb. a Nařízením vlády č. 207/2016.

115/2000 Sb.

ZÁKON

ze dne 5. dubna 2000

o poskytování náhrad škod způsobených vybranými zvláště chráněnými živočichy

Změna: 476/2001 Sb.

Změna: 320/2002 Sb.

Změna: 130/2006 Sb.

Změna: 227/2009 Sb.

Změna: 197/2017 Sb.

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

(1) Tento zákon upravuje poskytování náhrad škod způsobených vybranými zvláště chráněnými živočichy¹⁾ (dále jen "vybraný živočich").

(2) Náhrady škod poskytuje stát za podmínek, v rozsahu a způsobem, které jsou stanoveny tímto zákonem.

§ 2

Vymezení pojmů

Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) vymezenými domestikovanými zvířaty skot, prasata, ovce, kozy, hrabavá a vodní drůbež, koně, osli a jejich kříženci, králíci a kožešinová zvířata,
- b) škodou újma způsobená vybraným živočichem uvedeným v § 3 na životě nebo zdraví fyzické osoby anebo na majetku osob uvedeném v § 4 písm. b) až i),
- c) uprchlým živočichem volně žijící živočich držený člověkem v zajetí, který svému držiteli unikl,
- d) rybami ryby chované k hospodářským účelům v rybnících,²⁾ sádkách, rybích líhních a odchovných, klecových odchovech nebo pstružích farmách; a rovněž ryby v rybářských revírech,
- e) pasterveckým psem pes těžkého plemene používaného k hlídání vymezených domestikovaných zvířat před útoky šelem, včetně kříženců těchto plemen (např. slovenský čuvač, německý ovčák, kavkazský ovčák, kuvazs, pyrenejský pastervecký pes),
- f) uzavřeným objektem stavba nebo zařízení, které zabraňují vymezeným domestikovaným zvířatům ve volném pohybu mimo tento objekt (např. budova, ohrada, dvůr, oplocený pozemek).

§ 3

Vybraní živočichové

Vybranými živočichy jsou

- a) bobr evropský (*Castor fiber* L.),
- b) vydra říční (*Lutra lutra* L.),
- c) los evropský (*Alces alces* L.),
- d) medvěd hnědý (*Ursus arctos* L.),
- e) rys ostrovid (*Lynx lynx* L.),
- f) vlk (*Canis lupus* L.).

§ 4

Předmět náhrady škody

Nahrazuje se škoda způsobená vybraným živočichem na

- a) životě nebo zdraví fyzické osoby,³⁾
 - b) vymezených domestikovaných zvířatech,
 - c) psech sloužících k hlídání vybraných domestikovaných zvířat,
 - d) rybách,
 - e) včelstvech a včelařském zařízení,
 - f) nesklizených polních plodinách,
 - g) trvalých porostech,
 - h) uzavřených objektech, nebo
 - i) movitých věcech v uzavřených objektech.
- za předpokladu splnění podmínek stanovených tímto zákonem.

ČÁST DRUHÁ

PODMÍNKY NÁROKU NA NÁHRADU ŠKODY, ROZSAH NÁHRADY ŠKODY A UPLATNĚNÍ NÁROKU NA NÁHRADU ŠKODY

Podmínky nároku na náhradu škody

§ 5

(1) Nahrazuje se jen škoda prokazatelně způsobená na území České republiky vybraným živočichem, jsou-li splněny podmínky stanovené tímto zákonem a jen v případech, že vybraný živočich byl v době, kdy ke škodě došlo, živočichem zvláště chráněným podle zvláštního právního předpisu.¹⁾

(2) Podle tohoto zákona se nehradí škoda

- a) způsobená vybraným živočichem chovaným v zajetí člověka nebo uprchlým z tohoto zajetí,
- b) způsobená vybraným živočichem fyzické osobě v rámci jejích pracovněprávních vztahů jako pracovní úraz,⁴⁾
- c) vzniklá lovcem při lovu vybraného živočicha, který škodu ve smyslu tohoto zákona způsobil.

§ 6

(1) Náhradu škody na vymezených domestikovaných zvířatech lze poskytnout jen při splnění těchto dalších podmínek:

- a) skot, kůň, osel a jejich kříženec, ovce, koza nebo prase byli umístěni v době vzniku škody v uzavřeném objektu nebo elektrickém ohradníku anebo při jejich umístění v době vzniku škody mimo uzavřený objekt nebo elektrický ohradník byli pod přímým dohledem fyzické osoby nebo pasteveckého psa,
- b) hrabavá drůbež a vodní drůbež byla umístěna v době vzniku škody v uzavřeném objektu,
- c) králíci a kožešinová zvířata byli umístěni v době vzniku škody v uzavřeném objektu.

(2) Náhradu škody na rybách lze poskytnout jen při splnění těchto dalších podmínek:

- a) škoda byla způsobena kormoránem velkým, nebo
- b) škoda byla způsobena vydrou říční, pokud se v době a na místě vzniku škody prokazatelně zdržovala; byla-li škoda způsobena na rybách v sádkách, rybích líhních a odchovnách, klecových odchovech nebo pstružích farmách, poskytně se náhrada škody jen tehdy, pokud tyto byly v době vzniku škody oploceny a na případném přítoku a odtoku vody opatřeny mřížkami bránícími vniknutí vydry.

(3) Náhrada škody na polních plodinách se neposkytne, pokud nebyly sklizeny v agrotechnických lhůtách obvyklých pro dané území; pokud polní plodiny nebyly sklizeny v agrotechnické lhůtě z důvodu hodného zvláštního zřetele (např. z důvodu ochrany přírody), náhrada škody se poskytně.

(4) Náhradu škody na uzavřených objektech lze poskytnout i v případě, že škoda nebyla způsobena přímo vybraným zvláště chráněným živočichem, ale způsobila ji vymezená domestikovaná zvířata v důsledku napadení zvláště chráněným živočichem.

§ 7

Rozsah náhrady škody

(1) Při škodě na životě fyzické osoby způsobené vybraným živočichem se poskytně

a) jednorázové odškodnění pozůstalým osobám za podmínky, že zůstavitel k nim měl vyživovací povinnost,⁵⁾ a to pozůstalé nezletilé osobě ve výši 50 000 Kč a ostatní pozůstalé osobě ve výši 25 000 Kč, a

b) náhrada přiměřených nákladů spojených s pohřbem a náhrada účelně a prokazatelně vynaložených nákladů spojených s léčením zůstavitele v souvislosti se vznikem škody, která se nahrazuje podle tohoto zákona fyzické osobě, která tyto náklady vynaložila; náhrada nákladů spojených s pohřbem se sníží o pohřebné poskytované podle zvláštního právního předpisu.⁶⁾

(2) Při škodě na zdraví fyzické osoby se poškozenému poskytně odškodnění za bolest a ztížení společenského uplatnění ve výši určené podle zvláštního právního předpisu,³⁾ jakož i náhrada účelně a prokazatelně vynaložených nákladů spojených s léčením poškozeného v souvislosti se vznikem škody, která se nahrazuje podle tohoto zákona.

(3) Způsob výpočtu výše škody ve smyslu tohoto zákona na vymezených domestikovaných zvířatech, psech sloužících k jejich hlídání, rybách, včelstvech a včelařském zařízení, nesklizených polních plodinách, trvalých porostech, uzavřených objektech nebo movitých věcech v uzavřených objektech stanoví Ministerstvo životního prostředí vyhláškou.

(4) K prokázání výše škody ve smyslu tohoto zákona lze použít též odborné posudky, popřípadě znalecké posudky.⁷⁾ Výše škody na rybách způsobená vydrou říční nebo kormoránem velkým se prokazuje vždy odborným posudkem, popřípadě znaleckým posudkem.

Uplatnění nároku na náhradu škody

§ 8

(1) Poškozený ohlásí vzniklou škodu podle tohoto zákona do 48 hodin od jejího zjištění místně příslušnému orgánu ochrany přírody,⁸⁾ a to podle místa, kde ke škodě došlo.

(2) O poskytnutí náhrady škody podle tohoto zákona poškozený požádá krajský úřad příslušný podle místa, kde ke škodě došlo, nebo Magistrát hlavního města Prahy, došlo-li ke škodě na území hlavního města Prahy, (dále jen "příslušný orgán").

(3) Žádost o poskytnutí náhrady škody poškozený předloží příslušnému orgánu, jde-li o škodu na

a) zdraví, nejpozději do 2 let od vzniku škody,

b) vymezených domestikovaných zvířatech, psech sloužících k hlídání vybraných domestikovaných zvířat nebo včelstvech a včelařském zařízení, do 10 dnů ode dne, kdy se poškozený o škodě dozvěděl, nejpozději však do 6 měsíců ode dne, kdy ke škodě došlo,

c) rybách způsobenou vydrou říční nebo kormoránem velkým, do 10 dnů ode dne, kdy se poškozený o škodě dozvěděl, nejpozději však do 6 měsíců ode dne, kdy s nejvyšší pravděpodobností škoda vznikla,

d) nesklizených polních plodinách, trvalých porostech, uzavřených objektech nebo movitých věcech v uzavřených objektech, do 15 dnů ode dne, kdy se poškozený o škodě dozvěděl, nejpozději však do 6 měsíců ode dne, kdy ke škodě došlo.

(4) Dnem, kdy je žádost považována za předloženou, je den, kdy příslušný orgán žádost poškozeného obdržel.

(5) Není-li žádost poškozeného o poskytnutí náhrady škody předložena příslušnému orgánu ve lhůtách uvedených v odstavci 3, nárok na náhradu škody podle tohoto zákona zaniká.

§ 9

(1) Poškozený žádá o poskytnutí náhrady škody příslušný orgán písemnou žádostí doloženou doklady a podklady potřebnými pro posouzení nároku na náhradu škody. Obsahové náležitosti žádosti, jakož i doklady a podklady, které poškozený k žádosti připojuje, jsou uvedeny v příloze k tomuto zákonu.

(2) Neobsahuje-li žádost předepsané náležitosti nebo nejsou-li k žádosti připojeny předepsané doklady a podklady, vyzve příslušný orgán poškozeného, aby doplnil chybějící údaje doklady nebo podklady nejpozději ve lhůtě do 30 dnů ode dne obdržení výzvy. V této lhůtě může poškozený též upřesnit rozsah a výši náhrady škody, o jejíž poskytnutí požádal. Příslušný orgán může z důvodů hodných zvláštního zřetele tuto lhůtu na podkladě žádosti poškozeného prodloužit.

(3) Příslušný orgán může k prokázání skutečnosti, že škoda vznikla, jakož i k prokázání výše škody vyzvat poškozeného v případě pochybností k doplnění předložených dokladů a podkladů o odborný posudek, popřípadě znalecký posudek, a to v přiměřené lhůtě určené příslušným orgánem.

(4) Pokud žádost poškozeného neobsahuje předepsané údaje, nebyly k ní připojeny požadované doklady a podklady ani na podkladě výzvy příslušného orgánu nebyly předepsané náležitosti žádosti, jakož i předepsané nebo vyžádané doklady a podklady poškozeným doplněny, náhrada škody se poškozenému neposkytne. Tím není dotčeno právo poškozeného domáhat se přiznání náhrady škody u soudu.

§ 10

(1) Místně příslušný orgán ochrany přírody⁸⁾ po ohlášení škody neprodleně provede místní šetření, sepiše protokol a zajistí vhodným způsobem důkazy. Tyto podklady předá neprodleně příslušnému orgánu.

(2) Skutečnosti nezbytné pro posouzení nároku na náhradu škody posoudí příslušný orgán bezodkladně po obdržení úplné žádosti. Při posuzování vychází z předložených dokladů a podkladů, kterými poškozený prokazuje svá majetková práva, popřípadě jiné vztahy k předmětu náhrady škody, dále z odborných nebo znaleckých posudků, z lékařské zprávy v případě škody na životě nebo zdraví, z potvrzení veterinárního lékaře v případě úhynu zvířat a rovněž i ze stanovisek a z údajů o monitorování vybraných živočichů poskytnutých Ministerstvem životního prostředí, popřípadě jím zřízených právnických osob.

(3) Jestliže příslušný orgán zjistí, že škodu způsobil vybraný živočich, jsou-li splněny podmínky stanovené tímto zákonem a nejsou-li pochybnosti o vzniku škody poškozenému a o výši jím požadované náhrady škody, zaplatí příslušný orgán náhradu škody poškozenému nejpozději do 4 měsíců ode dne, kdy příslušný orgán žádost poškozeného o poskytnutí náhrady škody obdržel, a to způsobem, který poškozený ve své žádosti navrhl. Není-li škoda nebo její výše prokázána, příslušný orgán náhradu škody nezaplatí.

(4) Pokud příslušný orgán nezaplatí náhradu škody ve lhůtě a za podmínek uvedených v odstavci 3, může se poškozený domáhat přiznání náhrady škody podle tohoto zákona u soudu, a to nejpozději do 1 roku ode dne, kdy příslušný orgán žádost poškozeného o poskytnutí náhrady škody obdržel.

(5) V řízení před soudem ve věcech náhrady škody podle tohoto zákona jednájí jménem státu krajské úřady, a jde-li o škodu vzniklou na území hlavního města Prahy, Magistrát hlavního města Prahy.

(6) Přizná-li náhradu škody soud, zaplatí příslušný orgán poškozenému přiznanou výši náhrady škody ve lhůtě určené pravomocným rozhodnutím soudu.

(7) Působnosti stanovené krajskému úřadu nebo Magistrátu hlavního města Prahy podle tohoto zákona jsou výkonem přenesené působnosti.

§ 10a

(1) Ministerstvo vnitra nebo Policie České republiky poskytuje orgánům uvedeným v § 10

- a) referenční údaje ze základního registru obyvatel,
- b) údaje z agendového informačního systému evidence obyvatel,
- c) údaje z agendového informačního systému cizinců

(2) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. a) jsou

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení,
- b) datum, místo a okres narození; u subjektu údajů, který se narodil v cizině, datum, místo a stát, kde se narodil,
- c) datum a místo úmrtí; jde-li o úmrtí subjektu údajů mimo území České republiky, datum úmrtí, místo a stát, na jehož území k úmrtí došlo; je-li vydáno rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého, den, který je v rozhodnutí uveden jako den smrti nebo den, který subjekt údajů prohlášený za mrtvého nepřežil, a datum nabytí právní moci tohoto rozhodnutí,
- d) adresa místa pobytu,
- e) státní občanství, popřípadě více státních občanství.

(3) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. b) jsou

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení,
- b) datum, místo a okres narození; u subjektu údajů, který se narodil v cizině, datum, místo a stát, kde se narodil,
- c) rodné číslo,
- d) adresa místa trvalého pobytu,
- e) státní občanství, popřípadě více státních občanství.

(4) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. c) jsou

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení,
- b) datum, místo a okres narození; u subjektu údajů, který se narodil v cizině, datum, místo a stát, kde se narodil,
- c) státní občanství, popřípadě více státních občanství,

d) druh a adresa místa pobytu,

e) počátek pobytu, případně datum ukončení pobytu.

(5) Údaje, které jsou vedeny jako referenční údaje v základním registru obyvatel, se využijí z agendového informačního systému evidence obyvatel nebo agendového informačního systému cizinců, pouze pokud jsou ve tvaru předcházejícím současný stav.

(6) Z poskytovaných údajů lze v konkrétním případě použít vždy jen takové údaje, které jsou nezbytné ke splnění daného úkolu.

ČÁST TŘETÍ

USTANOVENÍ SPOLEČNÁ A ZÁVĚREČNÁ

§ 11

(1) Pokud není stanoveno jinak, řídí se právní vztahy upravené v tomto zákoně občanským zákoníkem.

(2) Na postup příslušných orgánů podle tohoto zákona se nevztahuje správní řád.10)

(3) Byla-li poskytnuta náhrada škody podle tohoto zákona, nelze poskytnout náhradu škody podle právních předpisů o myslivosti¹¹⁾ a naopak.

(4) Finanční prostředky na náhrady škod a činnost příslušných orgánů podle tohoto zákona se poskytují příslušným orgánům ze státního rozpočtu.

§ 12

(1) Podle tohoto zákona se poskytuje náhrada škody vzniklá po dni nabytí jeho účinnosti.

(2) První žádosti o náhradu škody lze uplatnit nejdříve 48 hodin po nabytí účinnosti tohoto zákona.

§ 13

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

Příloha

Náležitosti žádosti o poskytnutí náhrady škody, doklady a podklady, které se k žádosti připojují

1. Žádost o poskytnutí náhrady škody obsahuje tyto údaje:

a) jméno, příjmení, rodné číslo a trvalý pobyt žadatele (poškozeného), je-li jím fyzická osoba,

b) název, sídlo a identifikační číslo osoby žadatele (poškozeného), je-li jím právnická osoba,

c) popis příčin vzniku škody a uvedení rozsahu škody,

d) označení vybraného živočicha, který škodu podle poznatků žadatele (poškozeného) způsobil,

e) popis opatření žadatele (poškozeného), které učinil k zabránění vzniku škody,

f) způsob poskytnutí náhrady škody (např. převedením finančních prostředků na účet poškozeného u peněžního ústavu, výplatou peněžní částky v hotovosti v pokladně příslušného orgánu, zasláním peněžní částky poštovní poukázkou na adresu poškozeného).

2. K žádosti o náhradu škody žadatel (poškozený) připojuje:

a) lékařskou zprávu od lékaře, který provedl ošetření, popřípadě léčil fyzickou osobu, jde-li o škodu na životě nebo zdraví,

b) výpis z matriky (z knihy úmrtí) vypovídající o příčině smrti fyzické osoby a lékařskou zprávu od lékaře, který provedl ošetření této osoby po útoku vybraného živočicha na ni, byla-li tato osoba lékařsky ošetřena a jde-li o úmrtí fyzické osoby,

c) doklad nebo jiný důkaz o vlastnickém právu k živočichům uvedeným v § 4,

d) doklad o užívatelském právu k rybníku, sádce, rybí líhni, rybí odchovně, klecové odchovně, pstruží farmě, jde-li o škodu na rybách způsobenou vydrou říční nebo kormoránem velkým, a odborný posudek nebo znalecký posudek⁷⁾ o vzniku škody na rybách a o její výši,

e) potvrzení vydané veterinárním lékařem o příčině úhynu zvířete v majetku poškozeného; toto potvrzení není třeba, jde-li o škody na rybách,

f) doklad o vlastnickém nebo jiném právu k věci movité nebo nemovité, na níž ke škodě došlo, jde-li o škodu na nesklizených polních plodinách, trvalých porostech, uzavřených objektech nebo movitých věcech v uzavřených objektech,

g) popřípadě odborný posudek nebo znalecký posudek⁷⁾ o vzniku škody a o její výši, kromě škody na rybách, kdy jde o povinné předložení tohoto posudku [písmeno d)].

3. Příslušný orgán k žádosti připojí protokol a další důkazní materiál (např. videozáznam, fotodokumentaci) z místního šetření provedeného jím nebo orgánem ochrany přírody nebo přizvaným znalcem.

Vybraná ustanovení novel

Čl.II zákona č. 197/2017 Sb.

Přechodné ustanovení

Náhrada škody způsobená kormoránem velkým na rybách od 1. ledna 2018 do 31. prosince 2019 se hradí do výše 100 % prokazatelně způsobené škody a od 1. ledna 2020 do 31. prosince 2020 do výše 80 % prokazatelně způsobené škody, a to za podmínek, v rozsahu a způsobem, které jsou stanoveny zákonem č. 115/2000 Sb., o poskytování náhrad škod způsobených vybranými zvláště chráněnými živočichy, ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

1) § 48 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny.

2) Zákon č. 102/1963 Sb., o rybářství, ve znění pozdějších předpisů.

3) Občanský zákoník.

4) Zákoník práce.

5) Zákon č. 94/1963 Sb., o rodině, ve znění pozdějších předpisů.

6) Zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů.

7) Zákon č. 36/1967 Sb., znalcích a tlumočnicích.

8) Zákon č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

10) Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění zákona č. 29/2000 Sb.

11) Například zákon č. 23/1962 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů.

360/2000 Sb.

VYHLÁŠKA

Ministerstva životního prostředí

ze dne 2. října 2000

o stanovení způsobu výpočtu výše náhrady škody způsobené vybranými zvláště chráněnými živočichy na vymezených domestikovaných zvířatech, psech sloužících k jejich hlídání, rybách, včelstvech, včelařském zařízení, nesklizených polních plodinách a na lesních porostech

Ministerstvo životního prostředí stanoví podle § 7 odst. 3 zákona č. 115/2000 Sb., o poskytování náhrad škod způsobených vybranými zvláště chráněnými živočichy:

§ 1

Způsob výpočtu výše náhrady škody způsobené na vymezených domestikovaných zvířatech, psech sloužících k jejich hlídání, rybách, včelstvech a včelařském zařízení

(1) Výše náhrady škody se určí jako obvyklá cena. Obvyklá cena je cena, která by byla dosažena při prodeji obdobného vymezeného domestikovaného zvířete, psa sloužícího k jejich hlídání, ryb, včelstev a včelařského zařízení v obvyklém obchodním styku v tuzemsku ke dni vzniku škody, a nelze-li přesně určit den vzniku škody, ke dni, kdy s největší pravděpodobností škoda vznikla.

(2) Výše náhrady škody při částečném poškození se určí rozdílem mezi obvyklou cenou a cenou, která by byla realizována v obvyklém obchodním styku v tuzemsku za poškozený předmět, případně výší prokazatelně vynaložených nákladů na odstranění následků poškození.

§ 2

Způsob výpočtu výše náhrady škody způsobené na nesklizených polních plodinách

Výše náhrady škody se stanoví podle tržních cen plodin dosažených v době jejich předchozí sklizně, přičemž se vychází z obvyklého výnosu v daném místě.

§ 3

Způsob výpočtu výše náhrady škody způsobené na lesních porostech

Výše náhrady škody se stanoví podle zvláštního právního předpisu.¹⁾

§ 4

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

RNDr. Kužvart v. r.

1) Vyhláška č. 55/1999 Sb., o způsobu výpočtu výše újmy nebo škody způsobené na lesích.

166/1999 Sb.

ZÁKON

ze dne 13. července 1999

o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů

(veterinární zákon)

Změna: 29/2000 Sb.
Změna: 154/2000 Sb.
Změna: 102/2001 Sb.
Změna: 120/2002 Sb.
Změna: 76/2002 Sb., 320/2002 Sb.
Změna: 131/2003 Sb.
Změna: 131/2003 Sb. (část)
Změna: 316/2004 Sb.
Změna: 444/2005 Sb.
Změna: 48/2006 Sb.
Změna: 186/2006 Sb.
Změna: 124/2008 Sb., 182/2008 Sb.
Změna: 298/2009 Sb.
Změna: 291/2009 Sb.
Změna: 223/2009 Sb.
Změna: 227/2009 Sb.
Změna: 281/2009 Sb.
Změna: 308/2011 Sb. (část)
Změna: 308/2011 Sb.
Změna: 18/2012 Sb., 359/2012 Sb.
Změna: 279/2013 Sb.
Změna: 64/2014 Sb.
Změna: 264/2014 Sb.
Změna: 139/2014 Sb., 250/2014 Sb.
Změna: 126/2016 Sb.
Změna: 243/2016 Sb.
Změna: 183/2017 Sb.
Změna: 302/2017 Sb.
Změna: 225/2017 Sb.
Změna: 302/2017 Sb. (část)

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

VETERINÁRNÍ PÉČE

HLAVA I

ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

Tento zákon zpracovává příslušné předpisy Evropské unie¹⁾ a v návaznosti na přímo použitelné předpisy Evropské unie (dále jen „předpisy Evropské unie“^{1a)}) stanoví požadavky veterinární péče (dále jen "veterinární požadavky") na chov a zdraví zvířat a na živočišné produkty, upravuje práva a povinnosti fyzických a právnických osob, soustavu, působnost a pravomoc orgánů vykonávajících státní správu v oblasti veterinární péče, jakož i některé odborné veterinární činnosti a jejich výkon.

§ 2

Veterinární péče

Veterinární péče podle tohoto zákona zahrnuje

- a) péči o zdraví zvířat a jeho ochranu, zejména předcházení vzniku a šíření onemocnění přenosných přímo nebo nepřímo mezi zvířaty vnímavých druhů (dále jen „nákaza“) a jiných onemocnění zvířat a jejich zdolávání, ochranu zdraví lidí před nemocemi přenosnými ze zvířat na člověka,
- b) péči o zdravotní nezávadnost živočišných produktů a krmiv a ochranu zdraví lidí před jeho poškozením nebo ohrožením živočišnými produkty,

c) ochranu území České republiky před zavlečením nálezů zvířat a nemocí přenosných ze zvířat na člověka a před dovozem zdravotně závadných živočišných produktů a krmiv ze zahraničí,

d) ochranu životního prostředí před nepříznivými vlivy souvisejícími s chovem zvířat, výrobou a zpracováváním živočišných produktů, jakož i ochranu zvířat a jejich produkce před riziky ze znečištěného životního prostředí,

e) veterinární asanaci,

f) dozor nad dodržováním povinností a požadavků stanovených k zajištění těchto úkolů tímto zákonem, zvláštními právními předpisy¹⁾ a předpisy Evropské unie²⁾ (státní veterinární dozor).

§ 3

Základní pojmy

(1) Pro účely tohoto zákona se rozumí

a) chovatelem každý, kdo zvíře nebo zvířata vlastní nebo drží, anebo je pověřen se o ně starat, ať již za úplaty nebo bezúplatně, a to i na přechodnou dobu,

b) hospodářstvím jakákoli stavba, zařízení nebo místo, kde je hospodářské zvíře nebo kde jsou hospodářská zvířata chována nebo držena, včetně chovu pod širým nebem. Je-li v hospodářství chováno nebo drženo více než jedno stádo nebo více než jedna skupina hospodářských zvířat, která mohou onemocnět stejnou nákazou nebo nemocí přenosnou ze zvířat na člověka (dále jen "vnímavá zvířata"), je každé z těchto stád nebo každá z těchto skupin oddělenou epizootologickou jednotkou, která má stejný zdravotní status,

c) hospodářskými zvířaty zvířata využívaná převážně k chovu, výkrmu, práci a jiným hospodářským účelům, zejména skot, prasata, ovce, kozy, koně, osli a jejich kříženci, drůbež, běžci, králci, kožešinová zvířata, zvěř ve farmovém chovu, ryby a jiní vodní živočichové, včely a včelstva,

d) jatečnými zvířaty hospodářská zvířata, jež jsou určena k porážce a jatečnému zpracování a jejichž maso je určeno k výživě lidí,

e) svodem zvířat soustředění hospodářských zvířat různých chovatelů na určeném místě a k určenému účelu, jde-li o evidovaná zvířata podle plemenářského zákona³⁾,

f) shromažďovacím střediskem hospodářství, tržiště nebo jiné místo, na němž jsou shromažďována zvířata z různých hospodářství, zejména skot, prasata, ovce a kozy, aby z nich byly vytvářeny skupiny zvířat určených k odeslání,

g) zvířata podezřelými z nákazy zvířat zvířata, u nichž se projevují klinické příznaky nebo postmortální změny vyvolávající podezření, že jde o určitou nákazu zvířat, anebo zvířata, o nichž je podle výsledků vyšetření nutno mít za to, že jsou podezřelá z určité nákazy zvířat,

h) zvířata podezřelými z nakažení zvířata, u nichž se neprojevují klinické příznaky nebo postmortální změny vyvolávající podezření, že jde o určitou nákazu zvířat, o nichž však lze na základě získaných epizootologických nebo jiných informací mít za to, že přišla přímo nebo nepřímo do styku s jejím zdrojem,

i) izolací dočasně, provozně a místně oddělené umístění zvířat podezřelých z nákazy zvířat nebo zvířat podezřelých z nakažení (dále jen "podezřelá zvířata"), v jehož průběhu se provádějí preventivní, diagnostické, popřípadě i léčebné úkony k ochraně před zavlečením nebo šířením nálezů zvířat,

j) karanténou dočasně oddělené umístění zvířat před jejich zařazením do stáda nebo před jejich přemístěním z hospodářství, v jehož průběhu se provádějí preventivní a diagnostické úkony a sleduje zdravotní stav zvířat,

k) ohniskem nákazy hospodářství nebo jiné místo, kde byl zjištěn jeden nebo více případů nákazy,

l) nákazovou situací výskyt nákazy na určitém území nebo v určitém hospodářství,

m) nákazovými důvody výskyt a možnost rozšíření nákazy,

n) živočišnými produkty suroviny živočišného původu, a to všechny části těl zvířat, zejména maso, vnitřnosti, tuky, kůže, kosti, krev, žlázy s vnitřní sekrecí, rohy, parohy, paznehty, kopyta, vlna, srst, peří, také mléko, vejce, med, mateří kašička a včelí vosk, jakož i výrobky z těchto surovin, které jsou určeny k výživě lidí a zvířat,

o) zdravotně nezávadnými živočišnými produkty živočišné produkty, které splňují požadavky na zdravotní nezávadnost stanovené tímto zákonem, zvláštními právními předpisy,³⁾ a předpisy Evropské unie^{3a)}

p) krmivými produkty rostlinného nebo živočišného původu čerstvé nebo konzervované a produkty jejich průmyslového zpracování, jakož i organické a anorganické látky s přidáním doplňkových látek nebo bez jejich přidání, které jsou určeny ke krmění zvířat samostatně nebo ve směsích,

r) zdravotně nezávadnými krmivými krmiva, která splňují požadavky na zdravotní nezávadnost stanovené tímto zákonem, zvláštními právními předpisy,⁴⁾ a předpisy Evropské unie^{4a)},

s) veterinárními přípravky hromadně vyráběné přípravky, které jsou určeny pro zvířata, zejména dietetické, vitaminové, minerální a kosmetické přípravky, anebo pro specifickou laboratorní diagnostiku nálezů zvířat či původců onemocnění z potravin živočišného původu; za veterinární přípravky se nepovažují výrobky, které podléhají zvláštním právním předpisům⁵⁾,

t) veterinárními technickými prostředky zařízení, přístroje, pomůcky, materiály nebo jiné předměty nebo výrobky včetně příslušenství, používané samostatně nebo v kombinaci spolu s potřebným programovým vybavením, které jsou určeny k použití u zvířat pro účely prevence, vyšetřování, diagnózy, sledování, léčby nebo zmírnění nemoci, poranění nebo zdravotního postižení, náhrady nebo modifikace anatomické struktury či fyziologického procesu, anebo kontroly březosti, a které nedosahují své hlavní zamýšlené funkce v organismu zvířete nebo na jeho povrchu farmakologickým nebo imunologickým účinkem nebo ovlivněním metabolismu, jejichž funkce však může být takovými účinky podpořena; za veterinární technické prostředky se dále považují výrobky, které slouží k označování zvířat a které jsou za tímto účelem vpravovány do těla zvířete,

u) ochrannou lhůtou období mezi posledním podáním léčivého přípravku zvířatům za běžných podmínek používání příslušného přípravku a okamžikem, kdy lze od těchto zvířat získávat potraviny tak, aby bylo zajištěno, že tyto potraviny neobsahují rezidua léčivého přípravku v množstvích přesahujících maximální limity stanovené zvláštními právními předpisy a předpisy Evropské unie^{5a)},

v) porážkou usmrcení jatečného zvířete za účelem využití jeho produktů, a to způsobem, který není v rozporu s předpisy na ochranu zvířat proti týrání⁶⁾,

x) utracením usmrcení zvířete, nejde-li o porážku, a to způsobem, který není v rozporu s předpisy na ochranu zvířat proti týrání,⁶⁾

y) veterinárním zbožím zvířata, živočišné produkty, krmiva živočišného původu, další produkty a předměty, pokud mohou být nositeli původců nákaz,

z) předměty, které mohou být nositeli původců nákaz, živí původci nákaz zvířat pro výzkumné nebo jiné účely a předměty používané při ošetřování a přepravě zvířat, živočišných produktů a krmiv, zejména voda, krmivo, stelivo, dopravní prostředky, obaly, nástroje, nářadí a pracovní pomůcky, popřípadě i jiné předměty, pokud z jiného důvodu mohou být nositeli původců nákaz,

aa) uváděním do oběhu nabízení k prodeji, prodej nebo jiná forma nabídky ke spotřebě, včetně skladování a přepravy pro potřeby prodeje nebo jiné nabídky ke spotřebě,

bb) obchodováním obchodování mezi členskými státy Evropské unie (dále jen "členský stát") se zvířaty a živočišnými produkty, které mají původ v členských státech, jakož i se zvířaty a živočišnými produkty, pocházejícími ze zemí, které nejsou členskými státy (dále jen "třetí země"), jež jsou v členských státech v celním režimu volného oběhu,

cc) dopravním prostředkem část silničního vozidla, drážního vozidla, letadla nebo lodi, určená k přepravě zboží, jakož i kontejner používaný pro silniční, drážní, leteckou nebo vodní dopravu,

dd) zásilkou určité množství zvířat téhož druhu nebo určité množství živočišných produktů téhož druhu, na něž se vztahuje totéž veterinární osvědčení nebo jiný průvodní veterinární, popřípadě obchodní doklad, přepravované týmž dopravním prostředkem,

ee) schválením udělení souhlasu k výkonu určité činnosti na základě splnění podmínek stanovených tímto zákonem,

ff) registrací zapsání do seznamu,

gg) úředním veterinárním lékařem veterinární lékař orgánu veterinární správy, za úředního veterinárního lékaře se považuje také veterinární lékař Ministerstva obrany nebo Ministerstva vnitra, popřípadě jimi zřízených organizačních složek státu, který byl pověřen úkoly náležejícími podle tohoto zákona úředním veterinárním lékařům,

hh) soukromým veterinárním lékařem veterinární lékař vykonávající veterinární léčebnou a preventivní činnost podnikatelským způsobem,

ii) schváleným veterinárním lékařem soukromý veterinární lékař schválený krajskou veterinární správou pro síť epizootologického sledování a pro výkon některých, tímto zákonem stanovených činností.

jj) ošetřujícím veterinárním lékařem soukromý veterinární lékař nebo veterinární lékař Ministerstva obrany nebo Ministerstva vnitra vykonávající veterinární léčebnou a preventivní činnost v hospodářství nebo v chovu zvířat,

kk) útulkem pro zvířata zařízení, které poskytuje dočasnou péči toulavým a opuštěným zvířatům.

(2) Kde se v tomto zákoně mluví o zvířatech, rozumí se tím podle povahy věci a okolností též sperma, vaječné buňky, embrya, násadová vejce, oplodněné jikry a plemeno včel.

(3) Kde se v tomto zákoně mluví o zvěřině, rozumí se tím pro účely tohoto zákona těla, jakož i všechny požitelné části těl volně žijící lovné zvěře. 7)

(4) Kde se v předpisech Evropské unie mluví v souvislosti se zvířaty o části území státu jako o regionu, rozumí se tím pro účely tohoto zákona kraj. 7a)

(5) Na nakládání s vedlejšími živočišnými produkty se nevztahuje zákon o odpadech s výjimkou případů stanovených předpisem Evropské unie^{7b)}.

(6) Pokud se v tomto zákoně používají v souvislosti s právními vztahy upravenými předpisy Evropské unie pojmy, jejichž obsah a význam nejsou definovány v tomto zákoně, ale v uvedených předpisech, vychází se pro účely tohoto zákona z vymezení těchto pojmů v uvedených předpisech.

(7) Pokud se v tomto zákoně mluví v souvislosti s volným pohybem osob nebo s uznáváním odborné způsobilosti o členském státě, rozumí se tím také jiný smluvní stát Dohody o Evropském hospodářském prostoru nebo Švýcarská konfederace.

HLAVA II ZDRAVÍ ZVÍŘAT A JEHO OCHRANA

Oddíl 1

Povinnosti chovatelů

§ 4

(1) Chovatel je povinen

- a) chovat zvířata způsobem, v prostředí a podmínkách, které vyžadují jejich biologické potřeby, fyziologické funkce a zdravotní stav a předcházet poškození jejich zdraví,
- b) sledovat zdravotní stav zvířat, v odůvodněných případech jim včas poskytnout první pomoc a požádat o odbornou veterinární pomoc,
- c) bránit vzniku a šíření nálezů a jiných onemocnění zvířat a plnit povinnosti stanovené tímto zákonem nebo na jeho základě k zdolávání těchto nálezů nebo jiných onemocnění zvířat^{7c)},
- d) poskytnout nezbytnou součinnost a pomoc k tomu, aby mohlo být řádně provedeno nařízené vyšetření zvířete, odběr vzorků, ochranné očkování nebo jiný odborný veterinární úkon, například fixace zvířete, předvedení zvířete v zájmovém chovu,
- e) podávat zvířatům léčivé přípravky, jejichž výdej je vázán na předpis veterinárního lékaře, jen podle jeho pokynů,
- f) zajistit, aby byli psi, jakož i lišky a jezevci držení v zajetí, ve stáří od 3 do 6 měsíců platně očkovaní proti vzteklině a poté během doby účinnosti předchozí použité očkovací látky přeočkováni, uchovávat doklad o očkování po dobu platnosti očkování a na požádání jej předložit úřednímu veterinárnímu lékaři,
- g) zajistit, aby bylo neprodleně a v rozsahu nezbytně nutném pro vyloučení podezření z onemocnění vzteklinou veterinárně vyšetřeno zvíře, které poranilo člověka nebo s ním přišlo do přímého kontaktu způsobem nebo za okolností, které mohou vyvolávat podezření z onemocnění touto nákazou,
- h) dodržovat povinnosti plynoucí z předpisů Evropské unie^{7g)},
- i) zabezpečit provádění vyšetření, zdravotních zkoušek a povinných preventivních a diagnostických úkonů v rámci veterinární kontroly zdraví, kontroly dědičnosti zdraví a kontroly pohody zvířat, a to v rozsahu a lhůtách stanovených Ministerstvem zemědělství (dále jen "ministerstvo") podle § 44 odst. 1 písm. d), uchovávat jejich výsledky po dobu nejméně 3 let a na požádání je předkládat úřednímu veterinárnímu lékaři. Je-li třeba provést též laboratorní vyšetření vzorků, musí být toto vyšetření provedeno v laboratoři uvedené v § 52 odst. 3.

(2) K inseminaci, přenosu embryí a přirozené plemenitbě lze používat jen zvířata, která podle výsledků vyšetření splňují podmínky stanovené tímto zákonem a plemenářským zákonem⁸⁾.

(3) Chovatel, který chová 5 a více psů samičího pohlaví starších 12 měsíců, je povinen tuto skutečnost oznámit krajské veterinární správě Státní veterinární správy nebo Městské veterinární správě v Praze Státní veterinární správy (dále jen "krajská veterinární správa") nejpozději do 7 dnů ode dne, kdy počet chovaných psů samičího pohlaví starších 12 měsíců dosáhl 5 a více chovaných zvířat; tato povinnost se nevztahuje na osobu, jejíž oznamovací povinnost upravuje jiný právní předpis⁹⁾, a na osobu, jejíž právo nebo povinnost držet, cvičit nebo používat psa stanoví jiný právní předpis, zejména na chovatele služebních psů, psů se zvláštním výcvikem, vodicích psů, asistenčních psů, psů určených k odhalování výbušnin a loveckých psů. V oznámení chovatel uvede počet chovaných zvířat a místo jejich chovu. Za chovatele tvořící domácnost může oznamovací povinnost splnit jeden z nich.

(4) Očkování psa proti vzteklině podle odstavce 1 je platné, pouze pokud pes splňuje podmínky na označení zvířat v zájmovém chovu stanovené v čl. 17 odst. 1 předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu^{6b)}, s výjimkou psa, který byl označen čitelným tetováním provedeným před 3. červencem 2011. Chovatel, který chová psa, je povinen zajistit, aby identifikační číslo psa bylo zaznamenáno v dokladu o očkování psa. Identifikačním číslem psa se rozumí alfanumerický kód zobrazený transpondérem, který umožňuje zjistit totožnost konkrétního psa.

§ 4a

(1) Chovatel je povinen zajistit, aby psi, kočky a fretky v zájmovém chovu, pokud jsou přemísťováni v rámci neobchodního přesunu mezi členskými státy nebo mezi členskými státy a územími a třetími zeměmi podle čl. 13 odst. 1 předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu^{4b)}, splňovali podmínky stanovené tímto předpisem.

(2) Je-li přemísťováno více než pět zvířat uvedených v odstavci 1, která nespĺňují podmínky uvedené v článku 5 odst. 2 předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu^{4b)}, je chovatel povinen zajistit splnění požadavků uvedených v hlavě IV.

(3) Doklad, který umožňuje zjistit totožnost zvířete a kontrolu jeho nálezového statusu (dále jen „pas“⁴⁹⁾, ⁵⁰⁾, vydává veterinární lékař schválený pro tuto činnost krajskou veterinární správou.

(4) Schválený veterinární lékař při vydání a vyplnění pasu postupuje podle čl. 22 předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu^{4b)} a je povinen uchovávat záznamy uvedené v čl.

22 odst. 3 předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu⁴⁸⁾ po dobu nejméně 3 let, předávat tyto záznamy Komoře veterinárních lékařů České republiky (dále jen „Komora“) a na požádání je předložit úřednímu veterinárnímu lékaři.

(5) Schválení soukromého veterinárního lékaře může být krajskou veterinární správou pozastaveno nebo odejmuto, jestliže tento lékař vydal pas s prokazatelně nepravdivými údaji, vyplněný neúplně nebo nesprávně, anebo v rozporu s podmínkami stanovenými tímto zákonem nebo předpisem Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu⁴⁸⁾.

(6) Evidenci pasů vede Komora. Komora umožní orgánům veterinární správy získávat z evidence veškeré údaje potřebné k výkonu veterinárního dozoru.

(7) Prováděcí právní předpis upraví podrobněji označování psů, koček a frettek v zájmovém chovu a stanoví způsob výroby, vydávání a číslování pasů, vedení jejich evidence, způsob a lhůty pro předávání údajů do této evidence, obsah této evidence, požadavky na zaznamenávání údajů do pasu a jeho vzor.

§ 4b

(1) Ústřední veterinární správa Státní veterinární správy (dále jen "Ústřední veterinární správa") registruje na základě písemné žádosti

a) osobu pro účely výroby pasů (dále jen „výrobce pasů“), která k žádosti přiloží návrh pasu odpovídající vzoru uvedenému v prováděcím právním předpisu, a

b) osobu pro účely distribuce pasů (dále jen „distributor pasů“).

(2) Výrobce pasů je povinen

a) zajistit, aby pasy odpovídaly vzoru uvedenému v prováděcím právním předpisu,

b) opatřit pasy číslem z řady přidělené Ústřední veterinární správou v souladu s čl. 21 odst. 3 předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu⁴⁸⁾,

c) dodávat pasy pouze distributorovi pasů,

d) předávat záznamy o vyrobených pasech Komoře způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem a na požádání je předkládat Státní veterinární správě,

e) oznámit Ústřední veterinární správě bez zbytečného odkladu změny údajů rozhodných z hlediska registrace a

f) oznámit Ústřední veterinární správě ukončení výroby pasů.

(3) Distributor pasů je povinen

a) dodávat pasy pouze veterinárním lékařům schváleným k vydávání pasů podle § 4a,

b) uchovávat záznamy o dodaných pasech podle čl. 23 odst. 2 předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu⁴⁸⁾ po dobu nejméně 3 let,

c) předávat záznamy o dodaných pasech podle čl. 23 odst. 2 předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu⁴⁸⁾ Komoře způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem a na požádání je předkládat Státní veterinární správě,

d) oznámit Ústřední veterinární správě bez zbytečného odkladu změny údajů rozhodných z hlediska registrace a

e) oznámit Ústřední veterinární správě ukončení distribuce pasů.

§ 5

(1) Chovatel hospodářských zvířat je dále povinen

a) zabezpečit v rozsahu odpovídajícím druhu zvířat, způsobu jejich chovu a ustájení čištění, dezinfekci, dezinfekci a deratizaci stájí, jiných prostorů a zařízení, v nichž jsou chována zvířata, jakož i čištění a dezinfekci technologických zařízení, dopravních prostředků, strojů, nástrojů, náradí, pracovních pomůcek a jiných předmětů, které přicházejí do přímého styku se zvířaty, používat k tomu přípravky schválené podle tohoto zákona nebo zvláštních právních předpisů^{9a)}, dodržovat návod k jejich použití a zacházet s vedlejšími živočišnými produkty způsobem stanoveným tímto zákonem a předpisy Evropské unie^{9b)},

b) v případě nebezpečí zavlečení nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka zřídít, popřípadě umístit prostředky sloužící k ochraně proti nálezům a nemocem přenosným ze zvířat na člověka a dbát o jejich řádnou funkci,

c) k napájení zvířat používat vodu, která neohrožuje zdravotní stav zvířat a zdravotní nezávadnost jejich produktů, a ke krmení zvířat používat jen zdravotně nezávadná krmiva,

d) podávat zvířatům pouze léčivé přípravky v souladu s pravidly pro jejich používání při poskytování veterinární péče⁵⁾, veterinární přípravky schválené podle tohoto zákona, doplňkové látky v souladu se zvláštními právními předpisy⁴⁾ a dodržovat podmínky pro podávání některých látek a přípravků zvířatům, jejichž produkty jsou určeny k výživě lidí (§ 19), poskytovat

nezbytnou součinností orgánů, které provádějí odběr vzorků a šetření v souvislosti s plněním plánu sledování přítomnosti některých látek a jejich reziduí u zvířat, v živočišných produktech, krmivech a napájecí vodě (dále jen "plán sledování některých látek a jejich reziduí"), a dodržovat opatření přijatá na základě tohoto šetření,

e) nepodávat zvířatům látky a přípravky, jejichž používání u hospodářských zvířat nebo u zvířat, jejichž produkty jsou určeny k výživě lidí, není povoleno (§ 19 odst. 1 a 3)^{9c)},

f) předkládat na požádání úřednímu veterinárnímu lékaři záznamy stanovené zvláštním právním předpisem^{9d)} a umožnit přístup k těmto záznamům také soukromému veterinárnímu lékaři, který vydává potvrzení o zdravotním stavu zvířete a o nakažové situaci v místě původu (dále jen "zdravotní potvrzení"),

g) v případě, že chová zvěř ve farmovém chovu, oznámit krajské veterinární správě nejméně 7 dnů předem zahájení a ukončení své chovatelské činnosti ve vztahu k farmovému chovu zvěře,

h) dodávat na jatky pouze jatečná zvířata s pravdivě a úplně uvedenými informacemi o potravinovém řetězci v souladu s přílohou II oddílu III nařízení (ES) č. 853/2004, kterým se stanoví zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu,

i) uvádět na trh pouze zvířata, kterým nebyly podávány nepovolené nebo zakázané⁴⁾ látky nebo přípravky (§ 19), vést záznamy o tom, kdy a které léčivé přípravky a látky, jimiž mohou být nepříznivě ovlivněny živočišné produkty, byly podány zvířatům, neprodleně předkládat tyto záznamy veterinárnímu lékaři, aby v nich zaznamenal podání léčivých přípravků zvířatům nebo očkování zvířat, uchovávat tyto záznamy nejméně po dobu 5 let a dodržovat ochranné lhůty.

(2) Chovatel, který chová včelstva, je dále povinen neprodleně po zjištění úhynu včelstev na stanovišti včelstev hlásit úhyn nad limit stanovený prováděcím právním předpisem krajské veterinární správě.

(3) Mor včelího plodu a hnilobu včelího plodu je zakázáno léčit.

(4) Chovatel, který jako podnikatel¹⁰⁾ chová hospodářská zvířata pro účely podnikání, je dále povinen

a) oznámit krajské veterinární správě nejméně 7 dnů předem zahájení a ukončení podnikatelské činnosti, jakož i informovat krajskou veterinární správu bez zbytečného odkladu o změnách, k nimž má dojít ve způsobu ustájení nebo v druzích chovaných zvířat,

b) zajistit, aby práce při ošetřování zvířat a získávání jejich produktů vykonávaly pouze osoby způsobilé k takové činnosti podle zvláštních právních předpisů¹¹⁾, které mají základní znalosti o péči o zvířata a o hygienických požadavcích na získávání živočišných produktů,

c) zpracovat podle schválených zásad pohotovostní plán pro případ výskytu nebezpečných nakaž a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, jakož i pro případ vzniku mimořádné situace (dále jen "pohotovostní plán"), zajistit, aby pohotovostní plán byl přístupný všem osobám uvedeným v písmenu b) a při každé změně chovu zvířat, nejméně však jednou ročně, pohotovostní plán aktualizovat,

d) zpracovat vlastní ozdravovací program v souladu s celostátním programem tlumení jedné nebo více nakaž, nemocí přenosných ze zvířat na člověka a původců těchto nakaž a nemocí (dále jen "program ozdravování zvířat"), předložit jej včetně příslušných změn ke schválení krajské veterinární správě nejpozději do 60 dnů od data zveřejnění programu ozdravování zvířat ve Věstníku Ministerstva zemědělství a postupovat podle tohoto programu.

(5) Chovatel, který chová drůbež v rámci svého podnikání, je dále povinen neprodleně po zjištění poklesu v příjmu potravy a vody, poklesu v produkci vajec nebo zvýšené úmrtnosti drůbeže nad limity stanovené prováděcím právním předpisem hlásit tyto skutečnosti krajské veterinární správě.

(6) Prováděcí právní předpis stanoví

a) veterinární požadavky na prostředí, v němž jsou zvířata chována, na jejich ošetřování a ochranu před nakažami a nemocemi přenosnými ze zvířat na člověka a na jejich uvádění na trh,

b) které látky a přípravky nelze uvádět do oběhu a podávat zvířatům, které látky a přípravky nelze podávat zvířatům určitých druhů a které látky a přípravky lze podávat zvířatům určitých druhů jen za určitých podmínek a tyto podmínky,

c) postup při zpracovávání pohotovostních plánů a ozdravovacích programů chovatelů, hlediska, podle nichž se tyto plány a programy zpracovávají, a co mají obsahovat,

d) ve kterých případech a za jakých podmínek může Státní veterinární správa povolit v mezích stanovených právními akty Evropské unie zmírnění veterinárních požadavků stanovených na zdraví zvířat a jejich pohodu,

e) limity poklesu v příjmu potravy a vody, poklesu v produkci vajec nebo zvýšené úmrtnosti drůbeže, při jejichž překročení jsou chovatelé, kteří jako podnikatelé chovají drůbež pro účely podnikání, povinni hlásit tyto skutečnosti krajské veterinární správě,

f) limit zvýšené úmrtnosti včelstev, při jehož překročení jsou chovatelé povinni hlásit tyto úhyny krajské veterinární správě.

§ 5a

(1) Jde-li o chov živočichů pocházejících z akvakultury, je chovatel povinen dále

a) požádat krajskou veterinární správu o schválení a registraci, popřípadě jen o registraci produkčního podniku akvakultury nebo zvláštního rybochovného zařízení, v němž jsou chováni vodní živočichové (dále jen „zařízení pro chov živočichů

pocházejících z akvakultury“), oznámit krajské veterinární správě datum zahájení chovatelské činnosti, provozovat ji až po schválení, popřípadě registraci, a oznamovat krajské veterinární správě změny údajů uvedených v žádosti. V žádosti uvede
1. vedle údajů stanovených pro podání správním řádem číslo telefonu, faxu nebo elektronickou adresu,
2. druhy chovaných živočichů pocházejících z akvakultury, způsoby jejich chovu, zdroje vody a místa jejího vypouštění,

b) vést záznamy o přemísťování živočichů pocházejících z akvakultury a produktů z nich získaných do hospodářství nebo z hospodářství, a to způsobem, který umožní zjistit místo původu a místo určení přemísťovaných živočichů, o úhynech živočichů pocházejících z akvakultury v každé epizootologické jednotce a uchovávat protokoly o kontrolním zjištění pořízené z provedených úředních kontrol, a to po dobu nejméně 2 let od jejich převzetí.

(2) Krajská veterinární správa schválí a registruje, popřípadě jen registruje zařízení pro chov živočichů pocházejících z akvakultury, jestliže toto zařízení odpovídá svou polohou, uspořádáním, materiálním a personálním vybavením veterinárním požadavkům kladeným na taková zařízení a jejich provoz a jeho činnost nepředstavuje nepřijatelné riziko šíření nálezů do hospodářství nebo do chovných oblastí měkkýšů, anebo šíření nálezů v populaci živočichů pocházejících z akvakultury volně žijících v blízkosti hospodářství nebo chovné oblasti měkkýšů. Před případným neschválením však musí krajská veterinární správa na návrh žadatele zvážit možná opatření ke zmírnění rizika, včetně možného alternativního umístění zařízení.

(3) Jestliže krajská veterinární správa zjistí, že nejsou dodržovány povinnosti chovatele nebo pravidla pro chov živočichů pocházejících z akvakultury, stanovená tímto zákonem, může schválení a registraci pozastavit nebo odejmout.

(4) Prováděcí právní předpis stanoví

a) obsah náležitostí žádosti o schválení a registraci, popřípadě jen o registraci zařízení pro chov živočichů pocházejících z akvakultury, způsob a termíny oznamování změn údajů uvedených v žádosti,

b) která zařízení pro chov živočichů pocházejících z akvakultury mohou být pouze registrována,

c) veterinární a hygienické požadavky na živočichy pocházející z akvakultury a jejich chov, na uvádění živočichů pocházejících z akvakultury a produktů z nich získaných na trh a na vypouštění volně žijících vodních živočichů do zařízení pro chov živočichů pocházejících z akvakultury,

d) způsob vedení seznamů schválených a registrovaných, popřípadě jen registrovaných zařízení pro chov živočichů pocházejících z akvakultury a záznamů chovatele podle odstavce 1 písm. b).

Oddíl 2

Přemístění a vnitrostátní přeprava zvířat

§ 6

(1) Není-li tímto zákonem nebo předpisy Evropské unie stanoveno jinak, je chovatel, od něhož je zvíře přemísťováno, povinen vyžádat si veterinární osvědčení k přemístění

a) zvířete do shromažďovacího střediska, nebo

b) pokusného zvířete, pokud nejde o zvíře z chovného nebo dodavatelského zařízení⁶⁾, nebo

c) včelstev mimo území kraje^{7a)}.

(2) Veterinární osvědčení musí být vyžádáno také k přemístění zvířete v rámci ochranného pásma nebo pásma dozoru, popřípadě dalšího pásma s omezením, anebo i mimo tato pásma, pokud k přemístění zvířete dochází na základě mimořádných veterinárních opatření v případech, ve kterých tento zákon nebo předpisy Evropské unie umožňují povolení výjimky ze zákazu přemísťování zvířat.

(3) Veterinární osvědčení k přemístění hospodářského zvířete se vydá jen tehdy, jestliže byly u tohoto zvířete provedeny požadované zdravotní zkoušky nebo očkování a splněny podmínky uvedené v § 4 odst. 1 písm. i) a jestliže je toto zvíře označeno a evidováno podle plemenářského zákona^{9d)}. Chovatel, od něhož je zvíře přemísťováno, je povinen předat kopii výsledků těchto zkoušek nebo údajů o očkování chovateli nebo provozovateli, do jehož hospodářství nebo shromažďovacího střediska je zvíře přemísťováno.

(4) Veterinární osvědčení k přemístění zvířete musí provázet zvíře až do místa určení a musí být chovatelem uchováváno nejméně po dobu 1 roku ode dne jeho vydání.

(5) Lhůta pro podání žádosti o vydání veterinárního osvědčení k přemístění zvířete činí nejméně

a) 2 pracovní dny přede dnem předpokládaného přemístění zvířete, jde-li o zvíře, u kterého byly provedeny zdravotní zkoušky nebo očkování uvedená v odstavci 3, nebo

b) 14 dnů přede dnem předpokládaného přemístění zvířete v ostatních případech.

(6) Není-li stanoveno jinak, činí doba platnosti veterinárního osvědčení 72 hodin od jeho vystavení. Krajská veterinární správa však může v odůvodněných případech stanovit jinou dobu platnosti veterinárního osvědčení a vyznačit ji v něm.

(7) Jde-li o přemístění zvířete podle odstavce 1, musí si chovatel vyžádat ještě před podáním žádosti o vydání veterinárního osvědčení také zdravotní potvrzení, které vydává soukromý veterinární lékař; to neplatí pro přemísťování včelstev. Soukromý veterinární lékař, který vydal zdravotní potvrzení, je povinen uchovávat jeho kopii po dobu 3 let.

(8) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) podmínky vydávání veterinárního osvědčení a zdravotního potvrzení k přemístění zvířete a jejich obsahové náležitosti,
- b) veterinární požadavky na umístění a držení zvířat v karanténě, včetně stanovení odborných veterinárních úkonů, které se provádějí v souvislosti s umístěním a držením zvířat v karanténě,
- c) ve kterých případech a za jakých podmínek může krajská veterinární správa povolit v souladu s právními akty Evropské unie zmiňující výjimky z veterinárních požadavků na přemísťování zvířat mezi členskými státy, jde-li o dočasné přemístění k pastvě nebo k využití ke sportovním, kulturním, popřípadě jiným podobným účelům.

§ 7

(1) Shromažďování zvířat k přepravě, jejich nakládání, překládání a vykládání se provádí za dozoru chovatele nebo jím pověřené osoby. Místa, na nichž jsou zvířata shromažďována, nakládána, překládána a vykládána, musí odpovídat požadavkům na ochranu zdraví a pohody zvířat a být pravidelně čištěna a dezinfikována.

(2) Zvířata mohou být přepravována jen za podmínek stanovených tímto zákonem, zákonem na ochranu zvířat proti týrání⁶⁾ a předpisy Evropské unie upravujícími ochranu zvířat během přepravy¹⁴⁾; úřední veterinární lékaři dozírají na dodržování těchto podmínek.

(3) K přepravě zvířat lze používat jen dopravní prostředky a zařízení, které

- a) odpovídají svou konstrukcí, uspořádáním a vybavením požadavkům na přepravu zvířat příslušného druhu, nepoškozují jejich zdraví, nepůsobí jim bolest a utrpení, brání jim v úniku nebo vypadnutí a chrání je proti nepříznivým povětrnostním vlivům,
- b) jsou zabezpečeny proti vypadávání nebo vytékání vody, krmiva, steliva, výkalů a jiných odpadů,
- c) byly před přepravou a po jejím skončení vyčištěny a dezinfikovány,
- d) odpovídají dalším požadavkům stanoveným zákonem na ochranu zvířat proti týrání⁶⁾ a předpisy Evropské unie upravujícími ochranu zvířat během přepravy¹⁴⁾.

§ 8

(1) Dopravce, který je držitelem povolení k přepravě skotu, prasat, ovcí nebo koz vydaného krajskou veterinární správou podle tohoto zákona a předpisů Evropské unie upravujících ochranu zvířat během přepravy¹⁴⁾, je povinen

- a) mít k dispozici vhodné prostory pro čištění a dezinfekci dopravních prostředků, schválené krajskou veterinární správou, včetně míst (zařízení) pro skladování steliva a hnoje, anebo předložit krajské veterinární správě doklad o tom, že tuto činnost pro něj provádí jiná osoba schválená příslušným orgánem,
- b) používat k přepravě zvířat dopravní prostředky, které byly ihned po každé přepravě zvířat nebo výrobků, jež by mohly ovlivnit zdraví zvířat, v případě potřeby i před každou novou nakládkou zvířat, vyčištěny a dezinfikovány registrovanými dezinfekčními prostředky a postupy, anebo přípravky, jejichž uvedení do oběhu bylo povoleno⁵⁾,
- c) zajistit, aby přepravovaná zvířata byla provázena požadovanými průvodními doklady,
- d) zajistit, aby přepravovaná zvířata nepřišla během přepravy v době mezi opuštěním hospodářství nebo shromažďovacího střediska původu a příjezdem na místo určení do styku se zvířaty s nižším nálezovým statusem,
- e) vést pro každé vozidlo používané pro přepravu zvířat záznamy o provedených přepravách a o čištění a dezinfekci vozidla a uvádět v nich
 1. místo, datum a dobu převzetí zvířat k přepravě,
 2. jméno a příjmení nebo obchodní firmu a adresu hospodářství nebo shromažďovacího střediska, ve kterém byla zvířata převzata,
 3. očekávanou dobu přepravy,
 4. místo, datum a dobu dodání přepravovaných zvířat,
 5. jméno a příjmení nebo obchodní firmu a adresu příjemce nebo příjemců přepravovaných zvířat,
 6. druh a počet přepravovaných zvířat,
 7. údaje o průvodních dokladech, včetně jejich čísel,
 8. datum a místo čištění a dezinfekce vozidla,
- f) uchovávat záznamy uvedené pod písmenem e) po dobu nejméně 3 let a na požádání je předložit úřednímu veterinárnímu lékaři.

(2) Ustanovení odstavce 1 se nevztahuje na dopravce přepravující skot nebo prasata do vzdálenosti nejvýše 65 km, počítáno od místa odeslání do místa určení.

(3) Osoba, která provozuje jatky, místo určené k pravidelnému konání svodů zvířat nebo jiné místo, na které jsou pravidelně přepravována zvířata, je povinna vytvořit podmínky k tomu, aby po skončení přepravy zvířat mohl dopravce provést čištění a dezinfekci použitého vozidla v jejím zařízení.

(4) Jde-li o přepravu živočichů pocházejících z akvakultury, je dopravce povinen vést záznamy o úhynech těchto živočichů v průběhu přepravy, pokud je to možné vzhledem k přepravovanému druhu těchto živočichů, o hospodářstvích, chovných oblastech měkkýšů a zpracovatelských zařízeních navštívených dopravním prostředkem a o výměnách vody během přepravy, zejména o zdrojích vody a místech jejího vypouštění.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví způsob a postupy čištění a dezinfekce dopravních prostředků použitých k přepravě zvířat, požadavky na prostory určené k čištění a dezinfekci těchto dopravních prostředků, jakož i další požadavky na předcházení nálezům a jejich šíření při přepravě zvířat.

§ 9

Svod zvířat

(1) Svod zvířat lze pořádat jen pod státním veterinárním dozorem.

(2) Pořadatel svodu zvířat je povinen požádat obec o povolení konání svodu zvířat.

(3) Pořadatel svodu je dále povinen vyžádat si před podáním žádosti podle odstavce 2 od krajské veterinární správy veterinární podmínky pro konání svodu zvířat a zajistit jejich dodržování.

(4) Krajská veterinární správa registruje cirkusy, vydává rejstříky zvířat v cirkusu (dále jen „cirkusová zvířata“) a rejstříky míst konání představení cirkusu a plní další úkoly vyplývající pro úřední veterinární lékaře z předpisů Evropské unie upravujících veterinární požadavky na přesun cirkusových zvířat mezi členskými státy^{14a)}. Veterinární podmínky stanovené předpisy Evropské unie upravujícími veterinární požadavky na přesun cirkusových zvířat mezi členskými státy^{14a)} pro přemísťování cirkusových zvířat mezi členskými státy se vztahují i na vnitrostátní přemísťování těchto zvířat.

(5) Pasy pro cirkusová zvířata vystavují schválení veterinární lékaři pro tuto činnost [§ 3 odst. 1 písm. ii)] a potvrzují úřední veterinární lékaři příslušných krajských veterinárních správ; evidenci těchto pasů vede Komora. Schválení veterinárního lékaře pro tuto činnost může být pozastaveno nebo odejmuto veterinárnímu lékaři, který vydal pas s prokazatelně nepravdivými údaji, vyplněný neúplně nebo nesprávně, anebo v rozporu s podmínkami stanovenými předpisy Evropské unie upravujícími veterinární požadavky na přesun cirkusových zvířat mezi členskými státy^{14a)}.

§ 9a

Shromažďovací středisko

(1) Shromažďovací středisko musí

a) být

1. uspořádáno a vybaveno způsobem odpovídajícím účelu shromažďovacího střediska včetně vybavení pro výkon státního veterinárního dozoru,
2. vyčištěno a dezinfikováno před jeho použitím podle pokynů úředního veterinárního lékaře,
3. umístěno v době, kdy jsou v něm shromážděna zvířata, v oblasti nepodléhající mimořádným veterinárním opatřením vztahujícím se na zvířata daného druhu,

b) přijímat pouze zvířata, která jsou označena a evidována podle plemenářského zákona^{9d)} a provázena veterinárním osvědčením a která byla při příchodu do shromažďovacího střediska kontrolována úředním veterinárním lékařem nebo schváleným veterinárním lékařem,

c) zabezpečovat zvířatům náležitou péči a pohodu,

d) mít dostatečný počet veterinárních lékařů schválených pro shromažďovací středisko,

e) dodržovat povinnosti a požadavky stanovené pro shromažďovací středisko tímto zákonem a předpisy Evropské unie upravujícími ochranu zvířat během přepravy¹⁴⁾,

f) podléhat státnímu veterinárnímu dozoru.

(2) Provozovatel shromažďovacího střediska je povinen vést, po dobu nejméně 3 let uchovávat a na požádání poskytnout úřednímu veterinárnímu lékaři záznamy o údajích, které se týkají přijímaných zvířat a jejich chovatelů, míst jejich původu a předpokládaných míst, do nichž jsou odesílána, dopravců a dopravních prostředků, které přivážejí zvířata do střediska a odvázejí je ze střediska.

(3) Shromažďovací středisko musí být schváleno a registrováno krajskou veterinární správou; toto schválení může být omezeno jen na určitý druh zvířat, na plemenná a užitková zvířata, anebo na jatečná zvířata. Krajská veterinární správa schválí a registruje shromažďovací středisko, které svým uspořádáním, materiálním a personálním vybavením odpovídá účelu střediska a veterinárním požadavkům na ně, a přidělí mu veterinární schvalovací číslo. Jestliže krajská veterinární správa zjistí, že nejsou dodržovány povinnosti provozovatele shromažďovacího střediska, anebo pravidla pro provoz střediska stanovená tímto zákonem, je oprávněna schválení pozastavit nebo odejmout.

(4) Krajská veterinární správa prověřuje při schvalování veterinárního lékaře shromažďovacího střediska, zda tento veterinární lékař nemá finanční zájem na příslušném shromažďovacím středisku a zda nejsou s provozovatelem shromažďovacího střediska osobami navzájem blízkými. Může rozhodnout o pozastavení schválení pro činnost ve shromažďovacím středisku soukromému veterinárnímu lékaři, pokud tento veterinární lékař neplní povinnosti nebo nespĺňuje požadavky na veterinárního lékaře shromažďovacího střediska a na jeho činnost, stanovené tímto zákonem nebo předpisy Evropské unie, nebo může rozhodnout o odejmutí schválení pro činnost ve shromažďovacím středisku soukromému veterinárnímu lékaři, pokud tento veterinární lékař opakovaně neplní povinnosti nebo nespĺňuje požadavky na veterinárního lékaře shromažďovacího střediska a na jeho činnost, stanovené tímto zákonem nebo předpisy Evropské unie.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) uspořádání, materiální a personální vybavení shromažďovacího střediska,
- b) veterinární požadavky na zvířata přijímaná do shromažďovacího střediska,
- c) náležitosti žádosti o schválení shromažďovacího střediska,
- d) údaje zaznamenávané provozovatelem shromažďovacího střediska.

§ 9b

(1) Osoba, která jako podnikatel¹⁰⁾ přímo nebo nepřímo nakupuje a prodává skot, prasata, ovce a kozy za účelem zisku, má pravidelný obrat těchto zvířat, jež během 30 dnů znovu prodá, anebo je přemístí z jedné prostorů do jiných prostorů nebo přímo na jatky, přičemž tyto jiné prostory nebo jatky nejsou v jejím vlastnictví, a která byla pro tuto činnost krajskou veterinární správou schválena a registrována (dále jen "obchodník"),

- a) může nakupovat a prodávat pouze zvířata, která
 1. jsou označena a evidována podle plemenářského zákona^{9d)}, a není-li stanoveno jinak, provázena veterinárním osvědčením,
 2. pocházejí ze stád skotu, jež jsou úředně prostá tuberkulózy, brucelózy a leukózy, a jde-li o jatečná zvířata, jež jsou úředně prostá tuberkulózy a enzootické leukózy skotu, a v případě nekastrovaného skotu úředně prostá brucelózy. Státní veterinární správa může povolit nákup a prodej označených jatečných zvířat, která nespĺňují uvedené podmínky, jestliže jsou tato zvířata co nejdříve dodána přímo na jatky, aniž by procházela budovami nebo jinými zařízeními obchodníka, a jestliže je zajištěno, že po příchodu na jatky nepřijdou do styku s jinými zvířaty a budou poražena odděleně,
- b) musí vést záznamy s údaji o uskutečněných obchodech, uchovávat je po dobu nejméně 3 let a na požádání je předložit úřednímu veterinárnímu lékaři,
- c) může v souvislosti s touto podnikatelskou činností používat jen budovy, popřípadě jiná zařízení, které byly pro tento účel registrovány krajskou veterinární správou, odpovídají veterinárním požadavkům a jsou pod státním veterinárním dozorem,
- d) musí, pokud drží nakoupená zvířata ve svých budovách nebo jiných zařízeních, zajistit těmto zvířatům náležitou péči a pohodu a zaměstnávat přitom osoby, které mají základní znalosti o péči o zvířata.

(2) Krajská veterinární správa schválí a registruje obchodníka, který splňuje požadavky vyplývající z odstavce 1, a přidělí mu veterinární schvalovací číslo; jestliže zjistí, že tyto požadavky nejsou dodržovány, může schválení pozastavit nebo odejmout.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) veterinární požadavky, kterým musí odpovídat budovy, popřípadě jiná zařízení používané obchodníkem k držení nakoupených zvířat,
- b) náležitosti žádosti o schválení obchodníka,
- c) způsob ověřování základních znalostí uvedených v odstavci 1 písm. d).

Oddíl 3

Nákazy a jejich zdolávání

§ 10

(1) Státní veterinární správa

- a) získává, shromažďuje a vyhodnocuje poznatky o podezření z výskytu a o výskytu a šíření nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, jakož i poznatky o výskytu jejich původců,
- b) přijímá odpovídající opatření ke zdolání nákaz, nemocí přenosných ze zvířat na člověka a jiných onemocnění zvířat a k zabránění jejich šíření,
- c) vykonává dohled nad dodržováním zákazu očkování proti některým nákazům a nemocem přenosným ze zvířat na člověka a nad dodržováním opatření, jimž jsou očkována zvířata podrobována, a v případech dovozu zvířat, pro něž dosud nebyly stanoveny (harmonizovány) dovozní podmínky na úrovni Evropské unie [§ 34 odst. 1 písm. b)], určuje, která očkování brání dovozu zvířat a živočišných produktů,
- d) sleduje a vyhodnocuje výskyt vektorů v případě nákaz, u kterých se přenos uskutečňuje výhradně tímto způsobem; vektorem se v této souvislosti rozumí každé zvíře patřící k obratlovcům nebo bezobratlým, které může mechanicky nebo biologicky přenášet a šířit původce příslušné nákazy.

(2) Seznam nákaz, jejichž výskyt musí být podle právních aktů Evropské unie upravujících hlášení nákaz a výdaje ve veterinární oblasti^{14d)} hlášen Evropské komisi (dále jen "Komise") a členským státům, se uveřejňuje ve Věstníku Ministerstva zemědělství. Nákazy, včetně nemocí přenosných ze zvířat na člověka, které jsou považovány za nebezpečné, a jejich původci podléhají hlášení krajskou veterinární správou Ústřední veterinární správě a jsou uvedeni v příloze č. 2 k tomuto zákonu.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) způsob a lhůty ohlašování nálezů uvedených v odstavci 2 větě první,
- b) pro které nákazy, nemoci přenosné ze zvířat na člověka a jejich původce se vypracovávají podle schválených zásad [§ 44 odst. 1 písm. c)] pohotovostní plány,
- c) pro které nákazy, nemoci přenosné ze zvířat na člověka a jejich původce se vypracovávají ozdravovací programy,
- d) podle jakých hledisek se postupuje při uznávání stád, hospodářství, oblastí nebo států za prosté nákazy a v souvislosti s tím při požadování zvláštních veterinárních podmínek a veterinárních, popřípadě zdravotních záruk (dále jen „zvláštní veterinární záruky“) uplatňovaných v souladu s právními akty Evropské unie při obchodování se zvířaty a živočišnými produkty, jak a podle jakých hledisek se postupuje při pozastavení, odejmutí nebo obnovení tohoto statusu,
- e) nákazy a nemoci přenosné ze zvířat na člověka, proti kterým nesmí být zvířata očkována, jakož i veterinární podmínky a pravidla očkování v případech, ve kterých to vyžadují povaha nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka, okolnosti jejího výskytu a jeho důsledky, rizika jejího šíření, anebo jiné důvody,
- f) opatření ke zdolání a zabránění šíření některých nebezpečných nálezů a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, způsob umístování a držení zvířat v izolaci a odborné veterinární úkony, které se provádějí v jejím průběhu,
- g) pravidla sledování nálezů a nemocí přenosných ze zvířat na člověka a jejich původců.

§ 11

(1) Chovatel, jím zaměstnávané osoby při chovu, přepravě, svodu a prodeji zvířat, jakož i další osoby, které přicházejí do styku se zvířaty, živočišnými produkty nebo jejich vzorky a které vzhledem ke svému povolání, kvalifikaci a zkušenostem mohou rozpoznat příznaky nasvědčující podezření z výskytu nebezpečné nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka, jsou povinni neprodleně uvědomit krajskou veterinární správu nebo zajistit její uvědomění o tomto podezření.

(2) Ohlašovací povinnost osob uvedených v odstavci 1 zaniká, jakmile podezření z výskytu nebezpečné nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka bylo nahlášeno úřednímu veterinárnímu lékaři anebo soukromému veterinárnímu lékaři.

(3) Pro uživatele honitby, vlastníka nebo nájemce rybníka nebo zvláštního rybochovného zařízení, jakož i pro další osoby podílející se na chovu a lovu zvířat nebo ryb, platí ustanovení odstavců 1 a 2 obdobně.

§ 12

(1) Chovatel, na jehož zvířatech se projevují příznaky nasvědčující podezření z výskytu nebezpečné nákazy, je povinen

- a) do příchodu úředního veterinárního lékaře zajistit, aby
 1. zvířata podezřelá a vnímavá na příslušnou nákazu neopustila svá stanoviště,
 2. živočišné produkty, které pocházejí od podezřelých zvířat, nebyly používány, jakkoli zpracovávány nebo uváděny na trh a aby byly ukládány odděleně,
 3. předměty, které mohou být nositeli původců nálezů, nebyly vynášeny nebo vyváženy a používány jinde,
 4. stanoviště podezřelých zvířat byla dezinfikována,
 5. osoby, které ošetřují podezřelá zvířata, nepřicházely do styku s jinými zvířaty a aby do prostorů sloužících chovu podezřelých zvířat nevstupovaly jiné osoby bez vážného důvodu,
- b) po příchodu úředního veterinárního lékaře postupovat podle jeho pokynů a poučení.

(2) Soukromý veterinární lékař, který při výkonu své činnosti zjistí podezření z výskytu nebezpečné nákazy,

- a) předběžně vyšetří podezřelá zvířata, popřípadě i těla uhynulých, nedonošených, mrtvých narozených nebo utracených zvířat (dále jen "kadávery"), a hrozí-li nebezpečí z prodlení, odebere vzorky k laboratornímu vyšetření,
- b) uvědomí neprodleně krajskou veterinární správu o podezření z výskytu nebezpečné nákazy,
- c) poskytne chovateli potřebné poučení včetně poučení o povinnosti učinit opatření uvedená v odstavci 1 písm. a) (dále jen "neodkladná opatření"),
- d) vyžadují-li to povaha nebezpečné nákazy nebo místní podmínky, setrvá na místě do příchodu úředního veterinárního lékaře a sleduje zdravotní stav zvířat.

§ 13

(1) Krajská veterinární správa, která byla uvědoměna o podezření z výskytu nebezpečné nákazy nebo je zjistila při plnění svých úkolů, provede neodkladná opatření provedená chovatelem a neprodleně, v souladu s jednotnými postupy a metodami schválenými orgány Evropské unie pro diagnostiku a tlumení příslušné nákazy a s pohotovostními plány, učiní a podle potřeby nařídí mimořádná veterinární opatření za účelem potvrzení nebo vyloučení tohoto podezření a za účelem ochrany proti možnému šíření nákazy a stanoví způsob provedení těchto opatření, zejména

- a) vyšetří podezřelá zvířata a kadávery, podle potřeby odebere vzorky k laboratornímu vyšetření a provede další úkony za účelem potvrzení nebo vyloučení přítomnosti nákazy v hospodářství,

b) sleduje nadále toto hospodářství a zahájí epizootologické šetření zaměřené na zjištění možného původu a zdroje nákazy, doby jejího výskytu v hospodářství, přítomnosti a rozmístění jejich původců a vektorů a určí další hospodářství, jejichž poloha, uspořádání nebo styky s hospodářstvím, v němž vzniklo podezření z výskytu nebezpečné nákazy, odůvodňují podezření z výskytu této nákazy i v těchto hospodářstvích (dále jen „kontaktní hospodářství“),

c) nařídí chovateli

1. držení zvířat vnímavých na příslušnou nákazu na jejich ustájovacích místech a odděleně od zvířat podezřelých a zakáže přemísťování zvířat z hospodářství nebo do hospodářství,
2. pořízení soupisu zvířat vnímavých na příslušnou nákazu, která jsou v hospodářství, a vedení a průběžné aktualizování soupisu zvířat uhynulých, nakažených nebo podezřelých,
3. vyžadují-li to povaha nákazy a okolnosti případu, poražení nebo utracení zvířete k diagnostickým účelům,
4. omezení zacházení s živočišnými produkty, krmivy živočišného původu, předměty, materiály a látkami, které mohou být nositeli původců nákaz,

d) stanoví způsob a pravidla použití vhodných dezinfekčních prostředků u vchodů a východů z míst, v nichž jsou ustájena zvířata vnímavá na příslušnou nákazu, jakož i u vchodů a vjezdů do hospodářství a východů a výjezdů z hospodářství,

e) poučí chovatele zejména o povaze nákazy a možnostech jejího šíření a o dalším zacházení s podezřelými zvířaty, živočišnými produkty, předměty, materiály a látkami, které mohou být nositeli původců nákaz.

(2) Opatření podle odstavce 1 mohou být rozšířena v nezbytném rozsahu na kontaktní hospodářství.

(3) Vyžadují-li to povaha nákazy, rizika jejího šíření, nebezpečí hrozící zdraví lidí nebo zvířat, popřípadě nebezpečí jiné vážné újmy, anebo místní podmínky, nařídí krajská veterinární správa opatření uvedená v odstavci 1 písm. c) a d) a v odstavci 2 na místě.

(4) Chovatel je povinen podrobit se opatřením uvedeným v odstavcích 1 až 3 a poskytovat k jejich provedení nezbytnou součinnost.

(5) Krajská veterinární správa

a) ukončí opatření uvedená v odstavcích 1 až 3, jestliže podezření z výskytu nebezpečné nákazy bylo vyloučeno, nebo

b) postupuje podle § 15, jestliže byl výskyt nebezpečné nákazy potvrzen.

(6) Ustanovení odstavců 1 až 5 platí obdobně pro shromažďovací střediska, jatky a jiná místa, na nichž vzniklo podezření z výskytu nebezpečné nákazy.

§ 14

Vznikne-li podezření z výskytu nebezpečné nákazy u zvířat, která se účastní svodu zvířat, a nestanoví-li jinak úřední veterinární lékař vykonávající nad svodem státní veterinární dozor, je provozovatel svodu povinen zajistit, aby

a) podezřelá zvířata byla umístěna odděleně od ostatních zvířat,

b) zvířata zúčastněná na svodu neopouštěla jeho prostory a aby do nich nevstupovala jiná zvířata,

c) živočišné produkty a předměty, které mohou být nositeli původců nákaz, nebyly vynášeny nebo vyváženy z prostorů svodu,

d) osoby, které přišly do styku s podezřelými zvířaty, vycházely z prostorů svodu jen se souhlasem úředního veterinárního lékaře a aby do nich jiné osoby nevstupovaly bez vážného důvodu.

Ochranná a zdlávací opatření

§ 15

(1) Byl-li potvrzen výskyt nebezpečné nákazy nebo hrozí-li nebezpečí jejího šíření, nařídí příslušný orgán v souladu s jednotnými postupy a metodami schválenými orgány Evropské unie pro diagnostiku a tlumení příslušné nákazy a s pohotovostními plány odpovídající mimořádná veterinární opatření ke zdlání této nákazy a ochraně před jejím šířením (dále jen "ochranná a zdlávací opatření"), zejména

a) vymezení ohniska nákazy a jeho výstražné označení,

b) zřízení ochranného pásma a pásma dozoru, v případě potřeby i dalšího pásma s omezením,

c) utracení, popřípadě poražení zvířat nemocných, podle okolností i zvířat podezřelých a vnímavých na nákazu,

d) soupis hospodářství se zvířaty vnímavých druhů v pásmech podle písmene b),

e) stanovení pravidel pro přemísťování, přepravu a vyšetřování těchto zvířat v pásmech podle písmene b), jakož i pro nakládání s produkty těchto zvířat,

f) neškodné odstranění, popřípadě další zpracování vedlejších živočišných produktů,

g) zničení kontaminovaných krmiv, jiných kontaminovaných materiálů a látek, jakož i kontaminovaného zařízení, které nemůže být dezinfikováno,

h) čištění, dezinfekci, dezinfekci a deratizaci prostorů, zařízení a dopravních prostředků, v nichž jsou držena nebo přepravována zvířata nemocná nebo zvířata podezřelá a vnímavá na nákazu,

i) očkování zvířat,

j) zajištění náležité informovanosti osob v pásmech podle písmene b) o nařízených ochranných a zdolávacích opatřeních,

k) jde-li o nákazu, jejíž výskyt je povinně hlášen Komisi a členským státům, zajištění informovanosti orgánů veřejné správy uvedených v pohotovostním plánu kraje prostřednictvím operačního a informačního střediska integrovaného záchranného systému kraje.

(2) V odůvodněných případech se v ohnisku nákazy vykonává soustavný státní veterinární dozor.

(3) Podle odstavce 1 postupuje příslušný orgán i tehdy, byl-li potvrzen výskyt nebezpečné nákazy v zahraničí a hrozí-li nebezpečí jejího zavlečení na území České republiky.

§ 16

(1) Ochranná a zdolávací opatření mohou být rozšířena v nezbytném rozsahu také na kontaktní hospodářství.

(2) Každý, kdo přepravuje zvířata určená k poražení nebo utracení v souvislosti s plněním ochranných a zdolávacích opatření, nebo každý, kdo přepravuje, zpracovává nebo neškodně odstraňuje předměty, které mohou být nositeli původců nálezů, jakož i vedlejší živočišné produkty určené k neškodnému odstranění nebo dalšímu zpracování, je povinen tato zvířata, předměty nebo vedlejší živočišné produkty přepravovat, zpracovávat nebo neškodně odstraňovat jen způsobem stanoveným krajskou veterinární správou.

§ 17

(1) Orgán, který nařídil ochranná a zdolávací opatření, ukončí tato opatření, není-li právními akty Evropské unie stanoveno jinak, jestliže

a) od poražení nebo utracení, popřípadě od ukončení léčby nebo úhynu všech zvířat vnímavých druhů v ohnisku nákazy a neškodného odstranění jejich kadáverů, uplynula stanovená pozorovací doba a v jejím průběhu nedošlo k dalšímu onemocnění touto nákazou nebo nevzniklo podezření z této nákazy,

b) byly závěrečně čištění, dezinfekce, dezinfekce a deratizace v ohnisku nákazy, pokud byla tato opatření nařízena, provedeny podle pokynů a pod dohledem úředního veterinárního lékaře způsobem, jenž vylučuje šíření nebo přežití původců nákazy, a od provedení těchto opatření uplynula dostatečná doba, která zaručuje, že nákaza byla zcela zdolána,

c) byla provedena příslušná klinická a laboratorní vyšetření, pokud byla nařízena, a to s příznivými výsledky.

(2) Krajská veterinární správa může nařídit, že v pozorovací době budou v prostředí, v němž byla chována nemocná zvířata, umístěna kontrolní indikátorová zvířata vnímavá na příslušnou nákazu.

(3) Se zřetelem na průběh zdolávání a rizika šíření nebezpečné nákazy může orgán uvedený v odstavci 1 změnit nebo ukončit některá nařízená ochranná a zdolávací opatření ještě před splněním podmínek uvedených v odstavci 1, jestliže vzhledem k epizootologickým informacím nejsou již tato opatření nezbytná a neexistuje nebezpečí šíření nákazy.

(4) Krajská veterinární správa může k odůvodněné žádosti chovatele nebo z úřední povinnosti povolit individuální výjimku z ochranného a zdolávacího opatření, nařízeného jí nebo jiným příslušným orgánem, jestliže tím nedojde ke ztížení zdolávání nákazy nebo ke zvýšení nebezpečí jejího šíření.

§ 17a

Síť epizootologického sledování

(1) Ústřední veterinární správa může zavést na celém nebo části území státu síť epizootologického sledování skotu nebo prasat (dále jen "síť sledování"), jejímž prostřednictvím se zabezpečují vedení úřední epizootologické klasifikace hospodářství, jejich pravidelné veterinární kontroly, shromažďování epizootologických údajů a sledování nálezové situace.

(2) Síť sledování tvoří

a) stáda, hospodářství a osoby za ně odpovědné, schválené krajskou veterinární správou k zařazení do sítě sledování,

b) veterinární lékaři schválení pro hospodářství zařazená do sítě sledování,

c) státní ústavy pro veterinární laboratorní diagnostiku (dále jen "státní veterinární ústavy") a laboratoře uvedené v § 52 odst. 3,

d) Státní veterinární správa, úřední veterinární lékaři provádějící veterinární vyšetření zvířat před poražením, jejich masa, orgánů a ostatních částí po poražení (dále jen "prohlídka jatečných zvířat a masa") a úřední veterinární lékaři odpovědní za shromažďovací střediska,

e) ústřední evidence⁸⁾ a digitální podoba dat v informačním systému Státní veterinární správy (dále jen "počítačová databáze").

(3) Ústřední veterinární správa vede seznam hospodářství, která jsou zařazena do sítě sledování, a schválených

veterinárních lékařů; neplní-li některý z těchto účastníků sítě sledování stanovené podmínky, krajská veterinární správa mu schválení pozastaví nebo odejme.

(4) Chovatel, jehož hospodářství je zařazeno do sítě sledování, je povinen

- a) zajistit pro své hospodářství služby schváleného veterinárního lékaře,
- b) pozvat neprodleně do hospodářství schváleného veterinárního lékaře, jestliže má podezření na výskyt nebezpečné nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka,
- c) uvědomit schváleného veterinárního lékaře o všech příchodech zvířat do hospodářství a umístit tato zvířata před jejich zařazením do stáda v karanténě, v jejímž průběhu se ověřuje, podle potřeby formou požadovaných testů, zda zdravotní status hospodářství může být zachován.

(5) Krajská veterinární správa schválí veterinárního lékaře, jestliže tento veterinární lékař nemá finanční zájem na příslušném hospodářství a jestliže nejsou s chovatelem osobami navzájem blízkými. Vyžaduje-li to správné fungování sítě sledování, může krajská veterinární správa určit, že bude schválený veterinární lékař působit jen v určitém počtu hospodářství nebo jen na určitém území.

(6) Schválený veterinární lékař je povinen

- a) pravidelně aktualizovat své znalosti z oblasti zdraví zvířat, které se týkají příslušného druhu zvířat, včetně znalostí právních předpisů, jimiž se řídí plnění jeho povinností,
- b) poskytovat chovateli potřebné informace a pomoc k tomu, aby činil všechny kroky k zachování zdravotního statusu hospodářství a k dodržování veterinárních požadavků týkajících se označování a evidence zvířat, hlášení nebezpečných nákaz a jakýchkoli jiných činitelů rizikových z hlediska zdraví nebo pohody zvířat, anebo zdraví lidí, rychlého určení, z jaké příčiny došlo k úhynu zvířat a kam mají být odeslány jejich kadávery, jakož i hygienických podmínek stáda a produkčních jednotek zvířat,
- c) zajistit, aby zvířata, včetně zvířat vstupujících do hospodářství a zvířat, která jsou předmětem obchodování, odpovídala veterinárním požadavkům týkajícím se kontroly totožnosti zvířat a veterinárního osvědčení.

(7) Počítačová databáze musí být vedena tak, aby z ní bylo možno vždy zjistit

- a) identifikační čísla veškerého skotu přítomného v hospodářství, anebo v případě skupin prasat registrační číslo hospodářství původu nebo stáda původu a podle potřeby číslo veterinárního osvědčení,
- b) u každého kusu skotu seznam všech hospodářství, počínaje hospodářstvím, v němž se toto zvíře narodilo, a jde-li o zvíře dovezené ze třetí země, hospodářství, z něhož bylo dovezeno, v případě skupin prasat registrační číslo posledního hospodářství nebo posledního stáda, a jde-li o zvířata dovezená ze třetí země, hospodářství, z nichž byla tato zvířata dovezena,
- c) další údaje, které stanoví prováděcí právní předpis.

(8) Uvedené údaje se uchovávají v počítačové databázi po dobu 3 let následujících od smrti zvířete, jde-li o skot, anebo od provedení posledního záznamu o zvířeti, jde-li o prasata.

(9) Počítačová databáze musí být plně funkční bez ohledu na to, zda již byla zavedena síť sledování.

(10) Prováděcí právní předpis může stanovit, vyžadují-li to právní akty Evropské unie,

- a) podrobnosti pro zařazování stád, hospodářství a osob za ně odpovědných do sítě sledování,
- b) podrobnosti schvalování veterinárních lékařů pro hospodářství,
- c) další údaje počítačové databáze (odstavec 7),
- d) opatření k zajištění zdraví zvířat a zabránění šíření nákazy v případě, že nebyly dodrženy podmínky sítě sledování.

§ 17b

Ostatní nákazy a jejich zdolávání

Vznikne-li podezření z výskytu jiné nákazy, která pro účely tohoto zákona není považována za nebezpečnou, nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka, která není nákazou považovanou za nebezpečnou, anebo byl-li potvrzen výskyt takové nákazy nebo nemoci, učiní, popřípadě uloží příslušný orgán opatření odpovídající její povaze, závažnosti, možností jejího šíření a způsobu jejího zdolávání, jakož i místním podmínkám.

HLAVA III

ZDRAVOTNÍ NEZÁVADNOST ŽIVOČIŠNÝCH PRODUKTŮ

Oddíl 1

Základní veterinární požadavky na živočišné produkty

§ 18

(1) Živočišné produkty musí

- a) odpovídat požadavkům na jejich výrobu, zpracování, skladování, přepravu a uvádění na trh, stanoveným tímto zákonem, zvláštními právními předpisy³⁾ a předpisy Evropské unie^{14d)},
- b) být zdravotně nezávadné a bezpečné z hlediska ochrany zdraví lidí a zvířat, zejména nesmí být zdrojem rizika šíření nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka,
- c) vyhovovat mikrobiologickým kritériím a nesmí obsahovat rezidua a kontaminující látky v množstvích, která podle vědeckého hodnocení představují nebezpečí pro zdraví lidí^{14e)},
- d) být, není-li stanoveno tímto zákonem nebo předpisy Evropské unie jinak, stanoveným způsobem opatřeny značkou zdravotní nezávadnosti, anebo, pokud není použito značky zdravotní nezávadnosti stanoveno, identifikační značkou^{14f)}.

(2) Živočišné produkty, které jsou určeny k lidské spotřebě, musí být získány ze zvířat, která

- a) splňují veterinární požadavky na zvířata příslušného druhu stanovené tímto zákonem, zvláštními právními předpisy^{14g)} a předpisy Evropské unie^{14d)},
- b) nepocházejí z hospodářství, podniku, území nebo části území, které podléhá omezujícím nebo zakazujícím veterinárním opatřením, jež se vztahují na daná zvířata a jejich produkty a jež byla přijata podle pravidel stanovených tímto zákonem nebo zvláštními právními předpisy^{14h)} vzhledem k výskytu slintavky a kulhavky, klasického moru prasat, vezikulární choroby prasat, afrického moru prasat, moru skotu, newcastleské choroby, aviární chřivky nebo moru malých přežvýkavců, anebo vzhledem k výskytu nálezů vodních živočichů, ryb a měkkýšů, uvedených ve zvláštních právních předpisech^{14h)},
- c) nebyla poražena, jde-li o maso a masné výrobky, v podniku, v němž během procesu porážení a výroby byla přítomna zvířata nakažená nebo podezřelá z nákazy uvedené pod písmenem b), anebo jatečně opracovaná těla nebo části těl těchto zvířat, dokud nebylo takové podezření vyloučeno,
- d) jsou v souladu, jde-li o vodní živočichy a živočichy pocházející z akvakultury, s požadavky stanovenými zvláštním právním předpisem¹⁴ⁱ⁾.

(3) Krajská veterinární správa může při dodržení opatření pro tlumení nálezů uvedených v odstavci 2 písm. b) povolit, aby za stanovených veterinárních podmínek byly vyrobeny, zpracovány a uvedeny na trh živočišné produkty určené k lidské spotřebě, které pocházejí z území nebo části území, jež podléhá omezujícím nebo zakazujícím veterinárním opatřením, uvedeným v odstavci 2 písm. b), nikoli však z hospodářství, v němž se vyskytuje některá z nálezů uvedených v odstavci 2 písm. b), nebo jež je podezřelé z výskytu takové nákazy.

(4) Živočišné produkty, u nichž vznikly důvodné pochybnosti o dodržení povinností nebo požadavků na zajištění jejich zdravotní nezávadnosti, a potraviny živočišného původu¹⁵⁾, jež byly z tohoto důvodu vráceny z obchodní sítě, mohou být používány nebo dále zpracovávány jen se souhlasem krajské veterinární správy a za podmínek jí stanovených.

(5) Potraviny živočišného původu, které jsou zdravotně nezávadné, se posuzují jako požitelné, popřípadě požitelné po zvláštní úpravě (ošetření) nebo dalším zpracování. Potraviny živočišného původu, které neodpovídají požadavkům zdravotní nezávadnosti, se posuzují jako nepoživatelné.

(6) Prováděcí právní předpis

- a) stanoví
 1. veterinární a hygienické požadavky na zvláštní úpravu (ošetření) a použití živočišných produktů uvedených v odstavci 3 a určených k lidské spotřebě, jakož i potravin živočišného původu použitelných po zvláštní úpravě (ošetření) nebo dalším zpracování,
 2. způsob označování masa, které pochází z území nebo části území, uvedených v odstavci 3,
 3. které potraviny živočišného původu jsou požitelné a které jsou nepoživatelné,
- b) může stanovit, vyžadují-li to právní akty Evropské unie, podrobnosti týkající se zvláštní úpravy (ošetření), popřípadě dalšího zpracování a používání mletého masa, masných polotovarů, masných výrobků, mléčných výrobků a vaječných výrobků.

§ 19

(1) Zvířatům, jejichž produkty jsou určeny k výživě lidí, lze podávat nebo u nich používat jen doplňkové látky, léčivé přípravky a další přípravky určené pro tato zvířata, které byly vyrobeny a uvedeny do oběhu v souladu s tímto zákonem a zvláštními právními předpisy⁵⁾.

(2) Zvířata, jimž byly podány doplňkové látky, léčivé přípravky a další přípravky zanechávající nežádoucí rezidua v živočišných produktech, mohou být využívána k získávání nebo výrobě produktů určených k výživě lidí až po uplynutí ochranné lhůty stanovené výrobcem nebo schválené příslušným orgánem. Jde-li o léčivé přípravky, které byly použity v případě nepředpokládaném rozhodnutím o jejich registraci, anebo jde-li o neregistrované léčivé přípravky, u kterých není uvedena ochranná lhůta, mohou být zvířata takto využívána po uplynutí nejméně

- a) 28 dnů, jde-li o maso drůbeže a savců, včetně vnitřností a tuků,
- b) 7 dnů, jde-li o mléko a vejce,

c) 500 stupňodnů, jde-li o maso ryb, přičemž počet stupňodnů se zjišťuje násobením průměrné denní teploty vody počtem dnů.

(3) Doplňkové látky a léčivé přípravky, které mají hormonální, thyreostatický nebo beta adrenergní účinek, nesmí být uváděny do oběhu a podávány zvířatům uvedeným v odstavci 1, s výjimkou případů stanovených prováděcím právním předpisem.

(4) Léčiva mohou být podávána zvířatům též ve směsích s krmivem (medikovaná krmiva); pro výrobu takových směsí a jejich uvádění na trh platí zvláštní právní předpisy.⁵⁾

(5) Používání léčivých přípravků u volně žijící zvěře, jejíž produkty jsou určeny k výživě lidí, je zakázáno, s výjimkou případů, kdy je uživatel honitby povinen zabezpečit provádění povinných preventivních a diagnostických úkonů v rámci veterinární kontroly zdraví volně žijící zvěře, a to v rozsahu a lhůtách stanovených ministerstvem podle § 44 odst. 1 písm. d). Uživatel honitby je povinen uchovávat údaje o použití léčivých přípravků u volně žijící zvěře podle věty první po dobu nejméně 5 let a na požádání je předkládat úřednímu veterinárnímu lékaři. Údaje o použití léčivých přípravků u volně žijící zvěře zahrnují druh a počty zvěře, pro kterou byl léčivý přípravek použit, území, na němž byl léčivý přípravek použit, název a množství použitého léčivého přípravku, datum použití léčivého přípravku a ochrannou lhůtu léčivého přípravku.

(6) Prováděcí právní předpis stanoví

a) způsob zacházení se zvířaty, kterým byly podány látky a přípravky uvedené v odstavci 3, a s jejich produkty,

b) způsob sledování přítomnosti nepovolených nebo zakázaných látek a přípravků, jakož i reziduí látek s farmakologickým účinkem, jejich metabolitů a jiných látek, které se dostaly do živočišných produktů a které by mohly být škodlivé pro zdraví lidí, u zvířat, v živočišných produktech a napájecí vodě, součinnost k plnění tohoto úkolu poskytovanou chovateli zvířat a osobami, které vyrábějí a zpracovávají živočišné produkty, a opatření k zajištění zdravotní nezávadnosti živočišných produktů, přijímaná na základě výsledků sledování.

Veterinární vyšetření živočišných produktů

§ 20

(1) Každý, kdo uvádí do oběhu maso nebo orgány jatečných a jiných zvířat, jakož i výrobky z nich k výživě lidí nebo ke krmení zvířat, může tak učinit až po vyšetření, posouzení a označení těchto produktů způsobem stanoveným tímto zákonem a předpisy Evropské unie^{15a)}, a to v souladu s výsledky provedeného vyšetření a posouzení.

(2) Není-li stanoveno jinak, lze uvádět na trh pouze

a) zvěřinu, která pochází ze zvěře ulovené a usmrcené v souladu se zvláštními právními předpisy^{6), 16)}, a která je v souladu se zvláštními právními předpisy¹⁶⁾ označena způsobem umožňujícím její identifikaci,

b) ryby, korýše, měkkýše, žáby a jiné živočichy vodního a suchozemského prostředí určené k výživě lidí, kteří byli získáni dovoleným způsobem lovu (výlovu), odchytu nebo sběru¹⁷⁾,

c) mléko, které bylo získáno od zvířat, jejichž zdravotní stav, způsob chovu a výživy neovlivňují nepříznivě jeho zdravotní nezávadnost, a které bylo mlékárensky ošetřeno, jakož i výrobky z tohoto mléka. Požadavek výroby mléčných výrobků z mlékárensky ošetřeného mléka však neplatí, pokud schválený technologický postup vyžaduje se zřetelem na vlastnosti výrobku, aby bylo při jeho výrobě použito mlékárensky neošetřené mléko; pro tyto účely se výrobou mléčných výrobků rozumí postup vedoucí ke změně charakteru tohoto mléka,

d) vejce, která byla prosvícena a stanoveným způsobem označena^{17a)},

e) med, mateří kašičku nebo včelí vosk, které jsou zdravotně nezávadné a pochází od klinicky zdravého včelstva.

(3) zrušen

(4) zrušen

§ 21

(1) Není-li stanoveno jinak, musí být jatečná zvířata poražena na jatkách za podmínek stanovených tímto zákonem, zvláštními právními předpisy⁸⁾ a předpisy Evropské unie^{17c)}.

(2) Domácí porážkou mohou být poražena ve vlastním hospodářství chovatele jatečná zvířata s výjimkou skotu staršího 72 měsíců, koní, oslů a jejich kříženců. V případě domácí porážky skotu staršího 24 měsíců a mladšího 72 měsíců může chovatel porazit nejvýše 3 kusy ročně.

(3) Maso a orgány jatečných zvířat z domácí porážky jsou určeny pro spotřebu

a) osoby tvořící domácnost chovatele, jedná-li se o maso a orgány ze skotu, nebo

b) osoby tvořící domácnost chovatele nebo pro spotřebu osoby blízké, jedná-li se o maso a orgány ostatních zvířat.

(4) Maso a orgány jatečných zvířat z domácí porážky podléhají veterinárnímu vyšetření, stanoví-li tak krajská veterinární správa se zřetelem k nákazové situaci, a nesmí být dále uváděny na trh.

(5) Domácí porážku skotu mladšího 72 měsíců nebo jelenovitých ve farmovém chovu je chovatel povinen písemně oznámit krajské veterinární správě nejméně 3 dny před jejím konáním. Povinnost písemně oznámit domácí porážku skotu nebo jelenovitých ve farmovém chovu neplatí v případě domácí porážky skotu nebo jelenovitých ve farmovém chovu jinak zdravého zvířete, které utrpělo zranění, které z důvodu respektování dobrých životních podmínek zvířat brání jeho přepravě na jatky; v tomto případě chovatel zajistí prohlídku zvířete veterinárním lékařem, vyžádá si od něj písemné prohlášení o zdravotním stavu zvířete a oznámí domácí porážku skotu nebo jelenovitých ve farmovém chovu neprodleně po jejím provedení.

(6) Chovatel v oznámení podle odstavce 5 uvede vedle náležitostí podle správního řádu

- a) adresu a registrační číslo hospodářství,
- b) datum a čas provedení domácí porážky skotu nebo jelenovitých ve farmovém chovu,
- c) počet, druh a identifikační číslo poráženého zvířete,
- d) jde-li o porážení skotu také datum narození skotu a způsob zacházení se vzniklými vedlejšími živočišnými produkty.

(7) Zvěř ve farmovém chovu může být porážena v hospodářství jen za podmínek stanovených předpisy Evropské unie^{17c)}. Povolení vydává krajská veterinární správa chovateli na základě písemné žádosti, která splňuje náležitosti podle zvláštního právního předpisu^{17ca)} a ve které chovatel doloží splnění podmínek stanovených předpisy Evropské unie^{17c)}.

(8) Chovatel je povinen k porážce velké farmové zvěře v hospodářství podle odstavce 7 nebo domácí porážce jelenovitých z farmového chovu požádat krajskou veterinární správu o povolení k usmrcení těchto zvířat použitím střelné zbraně. K žádosti vedle náležitostí podle správního řádu

- a) doloží, že usmrcení střelnou zbraní provede
 1. držitel zbrojní licence vydané podle zvláštního právního předpisu^{17cd)}, nebo
 2. chovatel osobně nebo osoba, která je k němu v pracovním nebo obdobném poměru, jsou-li držitelé zbrojního průkazu skupiny C vydaného podle zvláštního právního předpisu^{17cb)}, a

b) přiloží odůvodnění k usmrcení zvířete střelnou zbraní.

Pro účely tohoto ustanovení se velkou farmovou zvěří rozumí jelenovití, mufloni a prasata divoká, jsou-li chováni ve farmovém chovu.

(9) Doba platnosti povolení vydaného podle odstavce 8 je 3 roky. Dobu platnosti povolení může krajská veterinární správa prodloužit o další 3 roky, a to na základě písemné žádosti držitele povolení podané 3 měsíce před skončením doby platnosti, pokud držitel povolení doloží, že se nezměnily podmínky, za kterých bylo povolení vydáno.

(10) Platnost povolení vydaného podle odstavce 8 končí, jestliže se změnily osoby uvedené v odstavci 8 písm. a) bodě 1 nebo 2, které provádějí usmrcení střelnou zbraní. Změnu těchto osob je chovatel povinen bez zbytečného odkladu oznámit písemně krajské veterinární správě.

(11) Krajská veterinární správa může povolení vydané podle odstavce 7 nebo 8 odejmout, jestliže byly porušeny podmínky, za kterých bylo vydáno.

(12) Chovatel, který je držitelem povolení podle odstavce 8, je povinen

- a) mít k dispozici situační náčrt farmy nebo hospodářství s vyznačením místa střelby a prostředků k zajištění bezpečnosti při střelbě, s posudkem znalce v oboru balistiky; tímto nejsou dotčeny povinnosti držitele zbrojní licence podle zvláštního právního předpisu^{17cb)},
- b) oznámit krajské veterinární správě nejméně 3 dny před dnem porážky místo a čas použití střelné zbraně k porážce.

(13) Krajská veterinární správa oznámí příslušnému útvaru Policie České republiky místo a čas použití střelné zbraně k porážce zvěře ve farmovém chovu v hospodářství nebo k domácí porážce jelenovitých z farmového chovu.

(14) Na jatky nesmí být dodávány zdravé březí plemence.

(15) Jatečná zvířata podléhají na jatkách povinné prohlídce jatečných zvířat a masa, kterou provádí úřední veterinární lékař, který splňuje požadavky odborné kvalifikace stanovené předpisy Evropské unie⁶⁶⁾. Podrobnosti prohlídky jatečných zvířat a masa včetně úkonů, které mohou být prováděny jinými osobami odborně způsobilými k výkonu odborné veterinární činnosti než veterinárními lékaři, jsou stanoveny předpisy Evropské unie⁶⁷⁾.

(16) Veterinární vyšetření těl ulovené volně žijící zvěře a zvěřiny se provádí způsobem a v rozsahu stanovenými předpisy Evropské unie^{17g)}.

(17) V rámci veterinární prohlídky jatečných zvířat na jatkách a těl ulovené volně žijící zvěře v zařízeních zpracovávajících zvěřinu, vnímavých na trichinelózu, zajistí úřední veterinární lékař vyšetření jejich svaloviny na přítomnost svalovce (trichinel). Není-li toto vyšetření provedeno laboratoří krajské veterinární správy, musí být provedeno v laboratoři uvedené v § 52 odst. 3.

(18) Prováděcí právní předpis stanoví pravidla a postup veterinárního vyšetřování živočišných produktů, posuzování a označování těchto produktů na základě jejich veterinárního vyšetření, jakož i veterinární podmínky uvolňování těchto produktů na trh, pokud tato pravidla, postupy a podmínky nejsou upraveny předpisy Evropské unie a pokud jejich úpravu tyto předpisy umožňují.

§ 21a

(1) Krajská veterinární správa může v případech a za podmínek stanovených předpisem Evropské unie, kterým se stanoví zvláštní pravidla pro organizaci úředních kontrol produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě⁴²⁾, provozovateli drůbežích nebo králičích jatek povolit, aby některé úkony v rámci prohlídky masa drůbeže a zajívců prováděli zaměstnanci tohoto provozovatele.

(2) Zaměstnanec provozovatele drůbežích nebo králičích jatek provádějící některé úkony v rámci prohlídky masa drůbeže a zajívců je povinen oznamovat jakékoli zjištěné nedostatky úřednímu veterinárnímu lékaři a absolvovat specializovanou odbornou přípravu se zaměřením na provádění některých úkonů v rámci prohlídky masa drůbeže a zajívců.

(3) Zaměstnanec provozovatele drůbežích nebo králičích jatek je oprávněn některé úkony v rámci prohlídky masa drůbeže a zajívců provádět, pokud absolvoval specializovanou odbornou přípravu se zaměřením na provádění některých úkonů v rámci prohlídky masa drůbeže a zajívců, složil závěrečnou zkoušku a získal tak osvědčení o způsobilosti k této činnosti. Specializovanou odbornou přípravu organizuje vysoká škola uskutečňující akreditovaný studijní program v oblasti veterinárního lékařství a hygieny, která vydává osobám, které absolvovaly tuto specializovanou odbornou přípravu, osvědčení, jež je opravňuje k provádění některých úkonů v rámci prohlídky masa drůbeže a zajívců, a vede seznam těchto osob.

(4) Jestliže krajská veterinární správa zjistí, že provozovatel drůbežích nebo králičích jatek postupuje v rozporu s tímto zákonem nebo předpisem Evropské unie, kterým se stanoví zvláštní pravidla pro organizaci úředních kontrol produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě⁴²⁾, vydané povolení provozovateli odejme.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví

a) pravidla a postup provádění některých úkonů v rámci prohlídky masa drůbeže a zajívců zaměstnanci provozovatele drůbežích nebo králičích jatek, včetně stanovení rozsahu těchto úkonů,

b) obsah, rozsah a organizaci specializované odborné přípravy zaměstnanců provozovatelů drůbežích nebo králičích jatek se zaměřením na provádění některých úkonů v rámci prohlídky masa drůbeže a zajívců, způsob a organizaci ověřování získaných znalostí, vydávání osvědčení a vedení seznamu osob, které tuto specializovanou odbornou přípravu absolvovaly.

Oddíl 2

Povinnosti osob, které vyrábějí, zpracovávají a uvádějí na trh živočišné produkty

§ 22

(1) Osoby, které jako podnikatelé¹⁰⁾ získávají, vyrábějí, zpracovávají, ošetřují, balí, skladují, přepravují a uvádějí na trh živočišné produkty (dále jen "zacházejí se živočišnými produkty") v podniku, závodě, popřípadě jiném zařízení, jež jsou pod státním veterinárním dozorem, mají v souladu s předpisy Evropské unie^{17g)} odpovědnost za to, aby v jednotlivých fázích potravinového řetězce nebyla ohrožena zdravotní nezávadnost živočišných produktů. Jsou povinny

a) v souladu s předpisy Evropské unie^{17h)} požádat krajskou veterinární správu o schválení a registraci, popřípadě jen o registraci podniku, závodu, popřípadě jiného zařízení, oznámit krajské veterinární správě datum zahájení činnosti a provozovat ji až po schválení, popřípadě registraci a oznamovat krajské veterinární správě změny údajů rozhodných z hlediska schválení, popřípadě registrace. V žádosti uvedou vedle náležitostí podle správního řádu druhy činností, které hodlají provozovat. Podmínky schválení, podmíněného schválení, pozastavení nebo odejmutí schválení jsou stanoveny předpisy Evropské unie^{17h)},

b) zabezpečit ve všech fázích výroby, zpracování a uvádění živočišných produktů na trh, aby nedocházelo k šíření nálezů a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, a se zřetelem na povahu činnosti a druh živočišných produktů

1. dodržovat veterinární a hygienické požadavky na výrobu, zpracování a uvádění živočišných produktů na trh, jakož i technologické postupy,

2. zpracovat a dodržovat zásady organizace provozu, opatření k zajištění výroby zdravotně nezávadných surovin a potravin živočišného původu a vlastní kontroly hygienických podmínek výroby, jakož i technické, technologické a personální podmínky sanitace (dále jen "provozní a sanitační řád"), a předložit provozní a sanitační řád včetně příslušných změn ke schválení krajské veterinární správě,

3. provádět v souladu s provozním a sanitačním řádem pravidelný úklid, čištění, dezinfekci, deratizaci a dezinfekci provozních prostorů a zařízení a používat k tomu přípravky schválené podle tohoto zákona nebo zvláštních právních předpisů⁵⁾,

4. vést náležitou dokumentaci o průběhu a výsledcích kontrol dodržování hygienických požadavků a zásad uvedených v bodě 1, uchovávat ji po dobu nejméně 1 roku, není-li stanoveno jinak, a předkládat ji na požádání úřednímu veterinárnímu lékaři,

c) označovat potraviny živočišného původu stanoveným způsobem [§ 18 odst. 1 písm. d)],

d) zaměstnávat při zacházení se živočišnými produkty pouze osoby způsobilé k takové činnosti podle zvláštních právních předpisů¹¹⁾, dbát o jejich kvalifikaci a odbornou výchovu a vést je k dodržování hygienických požadavků na výrobu, zpracování a uvádění živočišných produktů na trh a k dodržování požadavků osobní hygieny,

e) provádět soustavně vlastní kontroly hygienických podmínek výroby včetně stanovených mikrobiologických kritérií, odběru vzorků a jejich kontrolních vyšetření, vést záznamy o výsledcích těchto vyšetření, uchovávat tyto záznamy po dobu nejméně 2 let a na požádání je spolu s laboratorními protokoly poskytovat úřednímu veterinárnímu lékaři. Jde-li o laboratorní vyšetření k potvrzení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů, musí být provedeno v laboratoři, které bylo vydáno pro příslušný druh vyšetřování osvědčení o akreditaci^{17k)},

f) vytvářet vhodné podmínky k provádění odborných veterinárních úkonů potřebných podle tohoto zákona a předpisů Evropské unie^{17d)} ke kontrole zdravotní nezávadnosti živočišných produktů a dodržování hygienických požadavků na výrobu, zpracování a uvádění živočišných produktů na trh, poskytovat úřednímu veterinárnímu lékaři údaje o původu surovin, z nichž byly vyrobeny potraviny,

g) poskytovat nezbytnou součinnost orgánům, které provádějí odběr vzorků a šetření v souvislosti s plněním plánu sledování některých látek a jejich reziduí, a dodržovat opatření přijatá na základě tohoto šetření,

h) jde-li o podnik s malým objemem výroby [§ 24 odst. 2 písm. b)], dodržovat stanovenou výrobní kapacitu,

i) jde-li o zařízení zpracovávající živočichy pocházející z akvakultury, vést záznamy o všech zásilkách těchto živočichů a jejich produktů, které přicházejí do těchto zařízení nebo z nich odcházejí,

j) jde-li o podnik, který zpracovává a uvádí na trh med různých chovatelů, požádat krajskou veterinární správu o schválení a registraci podniku; jde-li o podnik, který zpracovává a uvádí na trh med pocházející výhradně z vlastního chovu včelstev, požádat o registraci podniku,

k) jde-li o podnik, který zachází se živočišnými produkty pocházejícími z krokodýlů, požádat krajskou veterinární správu o schválení a registraci podniku.

(2) Osoby, které zprostředkovávají uvádění živočišných produktů na trh, jsou povinny předem požádat krajskou veterinární správu o registraci; to však neplatí pro osoby, které již byly krajskou veterinární správou schváleny a registrovány, popřípadě jen registrovány podle odstavce 1 písm. a). V žádosti vedle náležitostí podle správního řádu uvede

a) adresu místa podnikání, liší-li se od adresy místa pobytu nebo sídla,

b) druh a rozsah činnosti a

c) datum zahájení činnosti.

(3) Osoby, které zprostředkovávají uvádění živočišných produktů na trh, mohou tuto činnost vykonávat až po registraci.

(4) Registrovaná osoba je povinna oznámit krajské veterinární správě změny údajů uvedených v dokladu o registraci do 30 dnů ode dne nastalé změny a současně odevzdat doklad o registraci.

(5) Krajská veterinární správa zruší registraci na žádost registrované osoby. Registrovaná osoba k žádosti o zrušení registrace přiloží doklad o registraci. O zrušení registrace krajská veterinární správa žadatele informuje.

(6) Prováděcí právní předpis

a) stanoví

1. obsahové podrobnosti žádosti o schválení a registraci, popřípadě jen o registraci, podle odstavce 1 písm. a), způsob a termíny oznamování změn údajů rozhodných z hlediska schválení, popřípadě registrace,
2. způsob vedení seznamu schválených a registrovaných podniků, závodů, popřípadě jiných zařízení a způsob vedení záznamů provozovatele podle odstavce 1 písm. i),
3. veterinární a hygienické požadavky na živočišné produkty a zacházení s nimi, jakož i na označování jejich zdravotní nezávadnosti, pokud to předpisy Evropské unie umožňují,
4. obsahové náležitosti provozního a sanitačního řádu a pravidla osobní hygieny zaměstnanců zacházejících se živočišnými produkty,

b) může stanovit, vyžadují-li to právní akty Evropské unie, podrobnosti provádění vlastní kontroly osobami, které zacházejí se živočišnými produkty, jakož i podrobnosti provádění kontrol úředními veterinárními lékaři nad zdravotní nezávadností živočišných produktů.

§ 23

Povinnosti provozovatele jatek

(1) Provozovatel jatek je povinen dále

a) organizovat a řídit jejich provoz v souladu s předpisy Evropské unie¹⁷ⁱ⁾ a se zásadami ochrany zvířat před nebezpečnými nákazami, jinými škodlivými vlivy a týráním a s veterinárními požadavky na zdravotní nezávadnost živočišných produktů,

b) přijímat na jatky pouze jatečná zvířata,

1. která jsou označena a evidována podle plemenářského zákona^{9d)} a o kterých mu byly poskytnuty údaje stanovené předpisy Evropské unie,
2. jimž nebyly podávány nepovolené nebo zakázané látky anebo přípravky,
3. jimž byly podány látky anebo přípravky, jejichž působením by mohly být nepříznivě ovlivněny živočišné produkty, ale u nichž prokazatelně uplynuly stanovené ochranné lhůty,

c) zabezpečit, aby kdykoli mohla být zjištěna totožnost přijatých jatečných zvířat a příslušnost masa, orgánů a ostatních částí k nim, a to až do posouzení jejich požitelnosti, popřípadě použitelnosti,

d) v provozu, kde není soustavný veterinární dozor, ohlásit krajské veterinární správě každou dodávku jatečných zvířat nejméně 24 hodin před jejím uskutečněním,

e) ohlásit úřednímu veterinárnímu lékaři neprodleně každé onemocnění nebo podezření z onemocnění, poranění nebo uhynutí jatečného zvířete,

f) vytvořit podmínky pro prohlídku jatečných zvířat a masa a poskytnout bezplatně osobám, které ji provádějí, nezbytnou věcnou, osobní a jinou pomoc, zejména

1. poskytnout těmto osobám místnosti vhodně vybavené pro jejich činnost s tekoucí pitnou, studenou a teplou vodou a pracovní místa na výrobních linkách,
2. připravit jatečná zvířata, jejich těla, maso, orgány a ostatní části k veterinárnímu vyšetření,
3. provádět pomocné úkony potřebné k tomuto vyšetření,

g) vypracovat a předložit krajské veterinární správě ke schválení provozní a sanitační řád a pohotovostní plán,

h) oznámit neprodleně krajské veterinární správě porážku skotu nebo prasat, pokud jsou maso nebo orgány určeny k dodání zpět chovateli; v oznámení uvede počet poražených kusů a osobu, které maso nebo orgány dodal.

(2) Jatečná zvířata přijatá na jatky nesmí již prostory jatek opustit bez souhlasu úředního veterinárního lékaře. Nemocná nebo z nemoci podezřelá jatečná zvířata se poráží na jatkách nebo v oddělení jatek určených pro tento účel. Se souhlasem krajské veterinární správy mohou být porážena i na jatkách v prostorech určených k porážení zdravých zvířat, avšak časově odděleně.

(3) Jatečná zvířata, o nichž tak stanoví tento zákon nebo předpisy Evropské unie, nesmí být porážena pro účely výživy lidí^{17m)}.

(4) Prováděcí právní předpis může stanovit, vyžadují-li to právní akty Evropské unie,

- a) podrobnosti o přípravě jatečných zvířat k dodávce na jatky, zacházení s nimi na jatkách a organizaci provozu jatek,
- b) způsob porážení jatečných zvířat, přípravy jatečných zvířat, jejich těl, masa, orgánů a ostatních částí k veterinárnímu vyšetření, konkrétní nákazy, jiná onemocnění nebo jiné skutečnosti, které brání porážení jatečných zvířat, jakož i technické podmínky pro výkon státního veterinárního dozoru na jatkách,
- c) rozsah pomocných úkonů prováděných provozovatelem jatek.

§ 24

(1) Prostory podniku, závodu, popřípadě jiného zařízení, určené pro zacházení se živočišnými produkty musí odpovídat požadavkům tohoto zákona a předpisům Evropské unie¹⁷ⁿ⁾, zejména musí být konstruovány, uspořádány a vybaveny tak, aby umožňovaly dodržování povinností a požadavků k zajištění zdravotní nezávadnosti živočišných produktů a hygienických podmínek jejich výroby, zpracování a uvádění na trh, jakož i k vyloučení kontaminace. Musí být

a) dobře udržované, čisté a chráněné před původci nákaz zvířat a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, členovci, hlodavci a jinými škodlivými živočichy,

b) uspořádány tak, aby jejich části, v nichž existuje nebezpečí nákazy nebo znečištění živočišných produktů určených k výživě lidí a zvířat, byly odděleny od částí, v nichž toto nebezpečí není, a aby byla oddělena pracoviště s rozdílnými technologickými postupy a klimatickými podmínkami,

c) vybaveny stroji, zařízeními a jinými předměty, které nepůsobí nepříznivě na zdravotní nezávadnost živočišných produktů a podle odborných poznatků a zkušeností umožňují spolehlivě kontrolovat, zda a jak jsou dodržovány povinnosti, požadavky a hodnoty stanovené tímto zákonem a předpisy Evropské unie k zajištění zdravotní nezávadnosti živočišných produktů a hygienických podmínek zacházení s nimi.

(2) Prováděcí právní předpis stanoví v souladu s předpisy Evropské unie^{17o)}

a) veterinární a hygienické požadavky na podniky, závody a jiná zařízení, v nichž se zachází se živočišnými produkty, a technické podmínky jejich konstrukce, uspořádání a vybavení,

b) jakým postupem a podle jakých kritérií může krajská veterinární správa přizpůsobit bez ohrožení hygieny výroby veterinární a hygienické požadavky pro podniky, závody a jiná zařízení, v nichž se zachází se živočišnými produkty, s cílem

1. umožnit podnikům, závodům a jiným zařízením další používání tradičních metod ve všech fázích výroby, zpracování nebo uvádění živočišných produktů na trh,
2. vyjít vstříc potřebám podniků, závodů a jiných zařízení umístěných v oblastech s omezujícími zeměpisnými podmínkami,
3. přizpůsobit požadavky na konstrukci, uspořádání a vybavení podniků, závodů a jiných zařízení,
4. vyjít vstříc potřebám podniků, závodů a jiných zařízení s malým objemem výroby,
5. umožnit podnikům, závodům a jiným zařízením provádění provozních zkoušek k ověřování nových přístupů k hygienické kontrole,

c) které podniky, závody a jiná zařízení se považují za podniky s malým objemem výroby,

d) které podniky, závody a jiná zařízení se považují za podniky provozující maloobchodní činnost,

e) obsahové náležitosti žádosti o přizpůsobení veterinárních a hygienických požadavků pro některé podniky, závody a jiná zařízení, v nichž se zachází se živočišnými produkty.

§ 24a

Na provozovny maloobchodu, ve kterých se připravuje maso a vyrábějí masné výrobky určené pro přímý prodej spotřebiteli v místě provádění uvedených činností, se vztahují předpisy Evropské unie upravující zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu a organizaci úředních kontrol živočišných produktů, jde-li o provozovny, v nichž se týdně

- a) bourá více než 5 t masa, vyjma masa drůbežního a králíčího,
- b) porcuje více než 2 t masa drůbežního nebo králíčího, nebo
- c) vyrábí více než 7,5 t masných výrobků.

§ 25

Prodej zvířat a živočišných produktů v tržnicích a na tržištích, prodej živočišných produktů určených ke krmení zvířat

(1) V tržnicích a na tržištích [§ 46 písm. a)], kde byl příslušnými orgány povolen prodej zvířat a živočišných produktů, lze prodávat jen zdravá zvířata a zdravotně nezávadné živočišné produkty.

(2) Provozovatel tržnice nebo tržiště uvedených v odstavci 1 je povinen

a) předložit krajské veterinární správě ke schválení tržní řád, pokud tento řád nebyl vydán formou nařízení obce. Tržní řád musí obsahovat veterinární a hygienické podmínky zacházení s prodávanými zvířaty a živočišnými produkty, pravidla čištění a dezinfekce prostorů tržnice nebo tržiště včetně neškodného odstraňování vedlejších živočišných produktů a jiných odpadů a pravidla osobní hygieny osob podílejících se na zacházení s prodávanými zvířaty a živočišnými produkty,

b) vést evidenci osob, které v tržnici nebo na tržišti prodávají zvířata nebo živočišné produkty, která obsahuje jméno, příjmení a místo trvalého pobytu nebo pobytu, jde-li o fyzickou osobu, jméno a příjmení, popřípadě obchodní firmu, místo trvalého pobytu nebo pobytu a místo podnikání, liší-li se od místa trvalého pobytu nebo pobytu, jde-li o podnikající fyzickou osobu, a obchodní firmu nebo název, sídlo, popřípadě umístění organizační složky na území České republiky, jde-li o právnickou osobu.

(3) Osoba, která provozuje prodej živých ryb na samostatném prodejním místě, musí dodržovat požadavky stanovené tímto zákonem a zákonem na ochranu zvířat proti týrání⁶⁾ a nejméně 7 dnů před zahájením prodeje oznámit krajské veterinární správě prostřednictvím informačního systému Státní veterinární správy, kdy a na kterém místě bude prodej zahájen a kdy bude ukončen.

(4) Živočišné produkty určené ke krmení zvířat lze prodávat v prodejních potravin pouze v podobě trvanlivých, spotřebitelsky balených a odděleně uložených výrobků.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví

a) veterinární a hygienická pravidla pro prodej zvířat a živočišných produktů v tržnicích a na tržištích, pro prodej ryb na samostatném prodejním místě a pro zabíjení, kuchání a jiné úpravy ryb, pokud jsou tyto činnosti součástí jejich prodeje,

b) která zvířata lze prodávat v tržnicích a na tržištích,

c) veterinární, hygienické a technické požadavky na tržnice a tržiště, kde jsou prodávána zvířata a živočišné produkty, a na jejich uspořádání a vybavení.

Oddíl 3

Vnitrostátní přeprava živočišných produktů

§ 26

(1) Živočišné produkty se přepravují v souladu s předpisy Evropské unie^{17b)} v dopravních prostředcích, které jsou konstruovány a vybaveny tak, aby byly dobře čistitelné a chránily přepravované produkty před znehodnocením, znečištěním a kontaminací, jakož i před členovci, hlodavci a jinými škodlivými živočichy, a je-li to třeba se zřetelem na druh přepravovaných produktů, aby udržovaly požadované mikroklimatické podmínky až do skončení přepravy.

(2) Dopravní prostředky určené pro přepravování živočišných produktů musí být řádně větrány, pravidelně čistěny a dezinfikovány.

(3) Dopravce, který jako podnikatel¹⁰⁾ přepravuje živočišné produkty, je povinen

a) požádat před zahájením činnosti krajskou veterinární správu o registraci,

b) vést evidenci o čištění a dezinfekci dopravních prostředků používaných k přepravě živočišných produktů, jakož i o provedených přepravách, uchovávat ji po dobu nejméně 1 roku a na požádání ji předložit úřednímu veterinárnímu lékaři,

c) umožnit krajské veterinární správě, aby před registrací mohla provést kontrolu dopravních prostředků, které budou používány k přepravě živočišných produktů; to platí také pro dopravní prostředky určené k přepravě živočišných produktů, které jsou nově zařazovány do provozu.

(4) V jednom přepravním prostoru lze přepravovat jen živočišné produkty, které byly shodně posouzeny z hlediska jejich zdravotní nezávadnosti a použitelnosti, popřípadě požitelnosti a u kterých nedochází ke vzájemnému nepříznivému ovlivňování.

§ 27

(1) Veterinární osvědčení je třeba k přepravě

a) živočišných produktů určených ke zvláštní úpravě (ošetření) a použití (§ 18 odst. 4 a 5),

b) vyžadují-li to tento zákon, zvláštní právní předpisy nebo předpisy Evropské unie, v případech živočišných produktů určených k obchodování nebo vývozu, popřípadě v dalších případech.

(2) Krajská veterinární správa, která vydala veterinární osvědčení, je povinna uchovávat jeho kopii po dobu 3 let.

(3) Živočišné produkty, k jejichž přepravě se vyžaduje veterinární osvědčení, podléhají veterinárnímu vyšetření v místě původu, a stanovila-li tak krajská veterinární správa, také v místě, do něhož jsou tyto produkty přepravovány.

(4) Prováděcí právní předpis

a) upraví podrobněji veterinární požadavky na vybavení, čištění a dezinfekci ramp, na nichž se nakládají a vykládají živočišné produkty, na vybavení dopravních prostředků, jimiž se přepravují živočišné produkty, jejich čištění a dezinfekci a na způsob ukládání živočišných produktů v jejich přepravních prostorech,

b) stanoví lhůtu, v níž lze požádat o vydání veterinárního osvědčení k přepravě živočišných produktů, náležitosti a dobu platnosti tohoto veterinárního osvědčení, jak a na základě čeho se toto veterinární osvědčení vydává.

Oddíl 4

Prodej malých množství vlastních produktů z prvovýroby přímo konečnému spotřebiteli

Prodej malých množství vlastních produktů z prvovýroby

§ 27a

(1) Chovatel může v malých množstvích prodávat

a) živou drůbež, živé králíky a živé nutrie z vlastního chovu ve svém hospodářství přímo spotřebiteli,

b) čerstvé drůbeží maso, čerstvé králíčí maso nebo čerstvé maso z nutrií, pocházející z drůbeže, králíků nebo nutrií z vlastního hospodářství a poražených v tomto hospodářství, ve svém hospodářství, v tržnici nebo na tržišti, které se nacházejí na území České republiky, a to přímo spotřebiteli, anebo je dodávat do místního maloobchodu; drůbeží maso nemusí být tříděno podle jakosti a hmotnosti⁵²⁾,

c) nebalená čerstvá vejce pocházející z vlastního hospodářství ve svém hospodářství, v tržnici nebo na tržišti, které se nacházejí na území České republiky, a to přímo spotřebiteli, anebo je dodávat do místního maloobchodu. Chovatel, který použije vejce v jím provozovaném zařízení stravovacích služeb⁵³⁾ nemusí vejce označovat stanoveným způsobem⁵⁴⁾. Chovatel, který chová nejvíce 50 nosnic, prodávající vejce ve svém hospodářství, v tržnici nebo na tržišti, které se nacházejí na území České republiky, nemusí vejce označit kódem producenta, jsou-li jméno a adresa chovatele uvedena v místě prodeje. Povinnost třídít nebalená čerstvá vejce podle jakosti a hmotnosti⁵⁵⁾, se nevztahuje na

1. prodej v tržnici nebo na tržišti, které se nacházejí na území České republiky,
2. prodej ve svém hospodářství, nebo
3. chovatele, který použije vejce v jím provozovaném zařízení stravovacích služeb,

d) med, mateří kašičku nebo včelí vosk pocházející z vlastního chovu včelstev ve své domácnosti, ve svém hospodářství, v tržnici nebo na tržišti, které se nacházejí na území České republiky, a to přímo spotřebiteli, anebo jej dodávat do místního maloobchodu. Chovatel včel, který med použije v jím provozovaném zařízení stravovacích služeb⁵³⁾, nemusí med označit stanoveným způsobem⁵⁶⁾,

e) se souhlasem krajské veterinární správy syrové, mlékárensky neošetřené mléko a syrovou smetanu (dále jen "syrové mléko") pocházející od zvířat z vlastního chovu ve svém hospodářství v místě výroby nebo prostřednictvím prodejního automatu přímo spotřebiteli pro spotřebu v jeho domácnosti, anebo jej po tepelném ošetření uvádět na trh při poskytování stravovacích služeb⁵³⁾. Chovatel zajistí, aby

1. syrové mléko bylo získáváno v souladu s požadavky na prvovýrobu syrového mléka a mleziva, stanovenými předpisy Evropské unie, které upravují zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu⁵⁷⁾,
2. celkový počet mikroorganismů v získaném mléce při 30 °C nepřesahoval počet 100 000 v 1 ml, jde-li o kravské mléko, nebo 500 000 v 1 ml, jde-li o mléko jiného druhu, a celkový počet somatických buněk nepřesahoval 400 000 v 1 ml, jde-li o kravské mléko,
3. syrové mléko bylo vyšetřeno na základě analýzy nebezpečí a s přihlédnutím k předchozím výsledkům a jejich trendům, zejména při podání žádosti o souhlas krajské veterinární správy k prodeji syrového mléka a při každé změně v chovu zvířat nebo ve způsobu získávání, ošetřování a zpracovávání syrového mléka, jež by mohla ovlivnit jeho zdravotní nezávadnost, nejméně však dvakrát ročně, a to z hlediska dodržování limitů uvedených v bodě 2 a patogenních mikroorganismů, stanovených prováděcím právním předpisem, a
4. obsah reziduí inhibičních látek v syrovém mléce odpovídal požadavkům stanoveným předpisy Evropské unie⁵⁸⁾,

f) živé ryby nebo jiné živočichy pocházející z akvakultury z vlastního chovu ve svém hospodářství přímo spotřebiteli nebo uvádět čerstvé produkty rybolovu⁵⁹⁾ na trh při poskytování stravovacích služeb⁵³⁾.

(2) Za místní maloobchod podle odstavce 1 písm. b), c) a d) se považuje maloobchod podle předpisu Evropské unie, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva a zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin⁶⁰⁾ s odpovídajícím sortimentem živočišných produktů, který se nachází na území České republiky a který produkty uvedené v odstavci 1 písm. b), c) a d) dodává přímo spotřebiteli.

(3) Živočišné produkty uvedené v odstavci 1 musí pocházet od zdravých zvířat a musí být zdravotně nezávadné a bezpečné z hlediska ochrany zdraví lidí a zvířat, zejména nesmí být zdrojem nálezů a nemocí přenosných ze zvířat na člověka. Živočišné produkty uvedené v odstavci 1 provozovatel místního maloobchodu nesmí uvádět na trh prostřednictvím zásilkového prodeje.

(4) Chovatel, který prodává nebo dodává vlastní produkty z prvovýroby podle odstavce 1, je povinen zajistit, aby byly doprovázeny obchodním dokladem podle prováděcího nařízení Komise (EU) č. 931/2011, s výjimkou případů, kdy chovatel tyto produkty prodává ve svém hospodářství nebo ve své domácnosti.

(5) Chovatel, který prodává nebo dodává vlastní produkty z prvovýroby podle odstavce 1, musí zajistit, aby tyto produkty byly

a) vyráběny, skladovány a přepravovány v čistém prostředí s používáním zařízení a pracovních nástrojů a pomůcek udržovaných v čistotě a

b) chráněny před vlivy, které by mohly nepříznivě působit na jejich zdravotní nezávadnost, zejména před kontaminací.

(6) Chovatel nutrií je povinen zabezpečit vyšetření jejich masa na přítomnost svalovce (trichinel), a to v laboratoři, které bylo vydáno osvědčení o akreditaci k provádění tohoto vyšetření, nebo ve státním veterinárním ústavu, anebo v laboratoři, které bylo krajskou veterinární správou vydáno podle § 50 odst. 3 povolení pro tento druh vyšetření. Laboratoř je povinna vydat chovateli protokol o laboratorním vyšetření nutrií a jednou ročně předkládat krajské veterinární správě prostřednictvím informačního systému Státní veterinární správy údaje o provedených vyšetřeních stanovené prováděcím právním předpisem. Chovatel nutrií je povinen uchovávat protokol o laboratorním vyšetření masa nutrií po dobu nejméně 2 let a na požádání jej předložit úřednímu veterinárnímu lékaři. Chovatel nutrií může čerstvé maso z nutrií prodávat konečnému spotřebiteli nebo dodávat do místního maloobchodu způsobem uvedeným v odstavci 1 písm. b) až po vyhovujícím vyšetření masa nutrií na přítomnost svalovce (trichinel).

(7) Chovatel, který prodává syrové mléko podle odstavce 1 písm. e), je povinen

a) zpracovat a dodržovat provozní a sanitální řád a na požádání jej předložit krajské veterinární správě a

b) zajistit, aby obsah celkového počtu mikroorganismů v syrovém kravském mléce prodávaném spotřebiteli nebyl vyšší, než stanoví předpisy Evropské unie, které upravují zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu⁶¹⁾, pro syrové kravské mléko určené k výrobě mléčných výrobků, nebo nebyl vyšší než 1 500 000 v 1 ml, jde-li o syrové mléko jiného druhu.

(8) Jestliže chovatel zjistí při vyšetření vzorků, že byly překročeny limity uvedené v odstavci 1 písm. e) bodě 2 nebo v odstavci 7 písm. b), přijme neprodleně nápravná opatření a informuje o tom krajskou veterinární správu, která může nařídít zvýšení četnosti vyšetřování až do doby dosažení nápravy.

(9) Zjistí-li krajská veterinární správa, že chovatel postupuje při prodeji syrového mléka v rozporu s tímto zákonem nebo předpisy Evropské unie, odejme chovateli souhlas k prodeji syrového mléka.

(10) Prováděcí právní předpis stanoví

a) veterinární a hygienická pravidla pro prodej a dodávání malých množství vlastních produktů z prvovýroby, uvedených v odstavci 1, a pro zacházení s těmito produkty,

b) co se rozumí malým množstvím podle odstavce 1,

c) rozsah a limity vyšetřování syrového mléka ke zjištění přítomnosti patogenních mikroorganismů ohrožujících zdraví lidí,

d) údaje o provedených vyšetřeních, jež jsou laboratoře povinny předkládat krajské veterinární správě, včetně termínu jejich předložení.

§ 27b

(1) Uživatel honitby může v malých množstvích těla ulovené volně žijící zvěře v kůži nebo peří

a) prodávat přímo spotřebiteli,

b) dodávat do místní maloobchodní prodejny s odpovídajícím sortimentem živočišných produktů, která se nachází na území České republiky a která zásobuje přímo spotřebitele,

c) dodávat do maloobchodního zařízení, které bylo krajskou veterinární správou registrováno jako zařízení určené pro zacházení se zvěřinou, nebo

d) prodávat v tržnici nebo na tržišti, které se nacházejí na území České republiky, přímo spotřebiteli, jde-li o drobnou volně žijící zvěř.

(2) Těla ulovené volně žijící zvěře uvedená v odstavci 1 nesmí spotřebitel dále uvádět na trh nebo je uvádět na trh prostřednictvím zásilkového prodeje.

(3) Uživatel honitby je povinen zajistit vyšetření těl ulovené volně žijící zvěře uvedených v odstavci 1 co nejdříve po ulovení, a to proškolenou osobou, která je oprávněným účastníkem lovu. Vyšetření může být provedeno také uživatelem honitby, popřípadě jeho členem, jsou-li proškolenými osobami. Představuje-li ulovená volně žijící zvěř podle výsledků vyšetření provedeného proškolenou osobou zdravotní riziko, musí být předložena uživatelem honitby úřednímu veterinárnímu lékaři k veterinárnímu vyšetření.

(4) Uživatel honitby je povinen na požádání úředního veterinárního lékaře předložit evidenci o ulovené zvěři, jejím prodeji a vlastní spotřebě, vedenou podle zákona o myslivosti⁷⁾.

(5) Proškolená osoba je povinna vést záznamy o druzích a počtech ulovené a vyšetřené volně žijící zvěře, o místě a době jejího ulovení, o výsledcích vyšetření a o tom, kam byla tato zvěř dodána, uchovávat tyto záznamy po dobu nejméně 2 let a na požádání je poskytovat úřednímu veterinárnímu lékaři.

(6) Jde-li o zvěř vnímavou na trichinelózu, je uživatel honitby povinen zabezpečit její vyšetření na přítomnost svalovce (trichinel), a to v laboratoři, které bylo vydáno osvědčení o akreditaci k provádění tohoto vyšetření, nebo ve státním veterinárním ústavu, anebo v laboratoři, které bylo krajskou veterinární správou vydáno podle § 50 odst. 3 povolení pro tento druh vyšetřování; jde-li o prase divoké, přikládá uživatel honitby spolu se svalovinou vyšetřovaného kusu zvěře i ocas tohoto kusu. Nelze-li k vyšetření prasete divokého přiložit ocas daného kusu zvěře, vyšetří laboratoř daný kus prasete divokého i bez přiloženého ocasu daného kusu prasete divokého. Laboratoř je povinna vydat uživateli honitby protokol o laboratorním vyšetření zvěře, u prasete divokého s vyjádřením o přiložení ocasu vyšetřovaného kusu, a jednou ročně předkládat krajské veterinární správě prostřednictvím informačního systému Státní veterinární správy údaje o provedených vyšetřeních stanovené prováděcím právním předpisem. Uživatel honitby je povinen uchovávat protokol o laboratorním vyšetření zvěře po dobu nejméně 2 let a na požádání jej předložit úřednímu veterinárnímu lékaři. Uživatel honitby může zvěř vnímavou na trichinelózu prodávat nebo dodávat přímo spotřebiteli způsobem uvedeným v odstavci 1 až po vyhovujícím vyšetření zvěře na přítomnost svalovce (trichinel).

(7) Ulovená volně žijící zvěř, kterou uživatel honitby nebo oprávněný účastník lovu použije výlučně pro spotřebu ve své domácnosti, nemusí být vyšetřena proškolenou osobou. Jde-li však o zvěř vnímavou na trichinelózu, je uživatel honitby povinen zabezpečit její vyšetření na přítomnost svalovce (trichinel), a to v laboratoři uvedené v odstavci 6. Povinnosti laboratoře a uživatele honitby uvedené v odstavci 6 větě druhé a třetí platí obdobně.

(8) Proškolenou osobou je fyzická osoba, která absolvovala specializované školení se zaměřením na vyšetřování těl ulovené volně žijící zvěře, stanovené předpisy Evropské unie^{17g)}, a získala tak osvědčení o způsobilosti k této činnosti. Školení zajišťuje vysoká škola uskutečňující akreditovaný studijní program v oblasti veterinárního lékařství a hygieny, která také proškoleným osobám vydává, pozastavuje a odnímá osvědčení, vede seznam těchto osob a předává jej Ústřední veterinární správě. Zjistí-li krajská veterinární správa při výkonu státního veterinárního dozoru, že proškolená osoba porušila povinnosti stanovené tímto zákonem nebo předpisy Evropské unie^{17f)}, podá vysoké škole, která osvědčení vydala, podnět k pozastavení, popřípadě odnětí osvědčení této osobě. Před opětovným zahájením činnosti je proškolená osoba, již bylo osvědčení pozastaveno, povinna podrobit se zkoušce k ověření znalostí proškolené osoby.

(9) Prováděcí právní předpis stanoví v souladu s předpisy Evropské unie^{17g)}

a) způsob a rozsah vyšetřování těl ulovené volně žijící zvěře, vedení záznamů proškolené osoby a údaje o provedených vyšetřeních, jež jsou laboratoře povinny předkládat krajské veterinární správě, včetně termínu jejich předložení,

b) veterinární a hygienická pravidla pro prodej a dodávání malých množství těl ulovené volně žijící zvěře uvedených v odstavci 1 a pro zacházení s nimi,

c) co se rozumí malým množstvím podle odstavce 1,

d) obsah, rozsah a organizaci specializovaného školení se zaměřením na vyšetřování těl ulovené volně žijící zvěře, způsob a organizaci ověřování získaných znalostí, vydávání osvědčení a vedení seznamu proškolených osob.

HLAVA IV

VETERINÁRNÍ PODMÍNKY OBCHODOVÁNÍ SE ZVÍŘATY A ŽIVOČIŠNÝMI PRODUKTY S ČLENSKÝMI STÁTY, JEJICH DOVOZU A TRANZITU Z TŘETÍCH ZEMÍ A JEJICH VÝVOZU DO TĚCHTO ZEMÍ

Oddíl 1

Obchodování se zvířaty a živočišnými produkty s členskými státy

§ 28

(1) Osoby, které se podílejí na obchodování se zvířaty nebo živočišnými produkty, mohou obchodovat pouze

a) se zvířaty, která odpovídají požadavkům stanoveným tímto zákonem, zvláštními právními předpisy^{17a)} a předpisy Evropské unie^{17b)}, zejména která

1. pocházejí z hospodářství, popřípadě jiného zařízení registrovaného podle zvláštního právního předpisu⁸⁾, které nepodléhá omezujícím nebo zakazujícím veterinárním opatřením vztahujícím se na zvířata daného druhu a je pod státním veterinárním dozorem,

2. jsou zdravá a splňují stanovené veterinární požadavky na obchodování s nimi, jakož i případné zvláštní veterinární záruky^{17s)},

3. jsou označena a evidována podle plemenářského zákona^{9d)} a provázena veterinárním osvědčením^{17t)}, a nevyžaduje-li se toto osvědčení, jiným průvodním dokladem,

b) s živočišnými produkty, které odpovídají požadavkům stanoveným tímto zákonem, zvláštními právními předpisy^{17u)} a předpisy Evropské unie^{14d)}, zejména které

1. pocházejí z podniku, závodu nebo jiného zařízení, jenž je schválen a registrován, popřípadě registrován podle tohoto zákona a předpisů Evropské unie^{17h)} a je pod státním veterinárním dozorem,

2. jsou zdravotně nezávadné, ve všech fázích jejich výroby, zpracování a uvádění na trh byly dodrženy povinnosti a požadavky stanovené z hlediska ochrany zdraví lidí a zvířat a splňují stanovené veterinární požadavky na obchodování s nimi, jakož i případné zvláštní veterinární záruky^{17v)},
3. jsou označeny stanoveným způsobem^{14f)} a provázeny průvodním dokladem, popřípadě, vyžaduje-li se veterinární osvědčení¹⁷ⁱ⁾, tímto osvědčením.

(2) Osoby, které se podílejí na obchodování se zvířaty nebo živočišnými produkty, nesmí obchodovat se zvířaty a živočišnými produkty, které z veterinárních nebo hygienických důvodů nemohou být obchodně využity v České republice, ani zvířaty, která byla určena k porážení nebo utracení v souvislosti s plněním programu ozdravování zvířat nebo v rámci ochranných a zdlavacích opatření.

(3) Zvířata a živočišné produkty uvedené v odstavci 1 podléhají veterinární kontrole v místě původu a veterinární kontrole při příchodu na místo určení, do něhož jsou provázena veterinárním osvědčením, popřípadě jiným průvodním dokladem. Za místo určení se pro účely tohoto zákona považuje místo prvního příjmu včetně jakéhokoli prvního zacházení nebo manipulace na území České republiky. Jejich veterinární kontrola v místě původu musí být prováděna přinejmenším s takovou pečlivostí a odpovědností, jako kdyby byly určeny pro tuzemský trh. Veterinární kontrola při příchodu na místo určení se provádí formou nediskriminujících namátkových kontrol^{17w)}.

(4) Osoby, které se podílejí na obchodování se zvířaty a živočišnými produkty, jsou povinny předem požádat krajskou veterinární správu o registraci. To však neplatí pro osoby, které již byly krajskou veterinární správou schváleny a registrovány podle § 9b nebo podle § 22 odst. 1 písm. a). Krajská veterinární správa registraci zruší, jestliže registrovaná osoba závažným způsobem nebo opakovaně porušuje povinnosti stanovené tímto zákonem nebo předpisy Evropské unie.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví lhůtu, v níž lze požádat o vydání veterinárního osvědčení, jež provází zvířata a živočišné produkty uvedené v odstavci 1, náležitosti a dobu platnosti tohoto osvědčení a jak a na základě čeho se toto osvědčení vydává.

§ 29

Veterinární kontrola v místě původu

(1) Veterinární kontrola v místě původu zjišťuje, zda

a) odesílaná zvířata a odesílané živočišné produkty splňují stanovené podmínky pro obchodování, a nebyly-li tyto podmínky stanoveny, podmínky požadované státem určení a zda odesílaná zvířata jsou přepravována ve vhodných dopravních prostředcích, odpovídajících požadavkům na hygienu jejich přepravy a na jejich pohodu,

b) chovatelé těchto zvířat dodržují stanovené požadavky na jejich chov a zda osoby zacházející s těmito živočišnými produkty dodržují stanovené požadavky na jejich výrobu a zacházení s nimi.

(2) Chovatelé a osoby, které zacházejí se živočišnými produkty, jsou povinni poskytovat orgánům provádějícím veterinární kontrolu v místě původu nezbytnou součinnost a pomoc, zejména při provádění zdravotních zkoušek, odběru vzorků a prověřování dokladů.

§ 30

Veterinární kontrola při příchodu na místo určení

(1) Veterinární kontrola při příchodu na místo určení zejména ověřuje

a) namátkovou kontrolou, zda přicházející zvířata a přicházející živočišné produkty splňují stanovené podmínky pro obchodování, a nebyly-li tyto podmínky stanoveny, podmínky požadované Českou republikou ; při namátkové kontrole mohou být odebrány vzorky

b) kontrolou veterinárního osvědčení, popřípadě jiného průvodního dokladu, zda jsou ve shromažďovacích střediscích a na trzích přijímána a na jatkách porážena pouze zvířata, jež splňují podmínky uvedené pod písmenem a),

c) zda podniky, závody nebo jiná zařízení pod státním veterinárním dozorem přijímají nebo uvádějí na trh pouze živočišné produkty, jejichž označení a požadované průvodní doklady odpovídají požadavkům uvedeným podle písmene a),

d) pokud se tak mělo stát, zda byla zvířata po příchodu na místo určení z nálezových důvodů umístěna a držena v izolaci.

(2) Zjistí-li orgány provádějící veterinární kontrolu při příchodu na místo určení

a) přítomnost původců nákazy uvedené v § 10 odst. 2 větě první, nemoci přenosné ze zvířat na člověka nebo jiného onemocnění anebo jinou možnou příčinu závažného ohrožení zdraví zvířat nebo lidí, popřípadě, že živočišné produkty pocházejí z oblasti zamoučené rychle se šířící nákazou, rozhodnou o umístění zvířat v izolaci nebo o jejich porážení či utracení, anebo o neškodném odstranění živočišných produktů,

b) nesplnění podmínek stanovených pro obchodování, mohou ponechat, pokud to dovolují veterinární a hygienické okolnosti, na odesílateli, jeho zástupci nebo příjemci, aby zvolil některé z následujících opatření: umístění zvířat a živočišných produktů pod státním veterinárním dozorem do odstranění jejich nesouladu se stanovenými podmínkami, porážení nebo utracení zvířat nebo neškodné odstranění živočišných produktů, vrácení zvířat nebo živočišných produktů se souhlasem příslušného orgánu státu původu, popřípadě i předběžného souhlasu tranzitního státu, anebo použití živočišných produktů k jiným účelům. Nevyužije-li odesílatel, jeho zástupce nebo příjemce možnosti volby některého z těchto opatření ve lhůtě určené orgány provádějícími veterinární kontrolu při příchodu na místo určení, rozhodnou o vhodném opatření tyto orgány. Jsou-li však důvodem tohoto

postupu pochybení nebo nesrovnalosti ve veterinárním osvědčení, popřípadě v jiném průvodním dokladu, musí být odesilatel, jeho zástupci nebo příjemci nejprve poskytnuta lhůta k odstranění těchto nedostatků.

(3) Příjemci zvířat a živočišných produktů v místě určení jsou povinni

a) informovat předem krajskou veterinární správu o příchodu zvířat, nejsou-li doprovázena veterinárním osvědčením, nebo živočišných produktů z jiného členského státu, a to v rozsahu nezbytném z hlediska účelu a způsobu provádění veterinární kontroly při příchodu na místo určení,

b) kontrolovat před rozdělením nebo obchodním využitím zásilky, zda jsou zvířata nebo živočišné produkty stanoveným způsobem označeny a provázeny požadovanými průvodními doklady, a případná pochybení nebo nesrovnalosti oznámit bez odkladu krajské veterinární správě,

c) vést záznamy o uskutečněných obchodech, uchovávat tyto záznamy, veterinární osvědčení a jiné průvodní doklady po dobu nejméně 1 roku a na požádání je předložit úřednímu veterinárnímu lékaři,

d) poskytovat orgánům provádějícím veterinární kontrolu při příchodu na místo určení nezbytnou součinnost a pomoc, zejména při prověřování dokladů.

§ 31

(1) Dojde-li na území České republiky k výskytu nákazy uvedené v § 10 odst. 2 větě první, nemoci přenosné ze zvířat na člověka nebo jiného onemocnění, anebo k jiné možné příčině závažného ohrožení zdraví zvířat nebo lidí, uvedomí o tom Státní veterinární správa Komisi i členské státy.

(2) Náklady spojené s opatřeními podle § 30 odst. 2 nese bez nároku na náhradu od státu odesílatel, jeho zástupce nebo příjemce.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví

a) konkrétní veterinární požadavky na obchodování se zvířaty jednotlivých druhů a s různými živočišnými produkty,

b) způsob provádění veterinární kontroly v místě původu a veterinární kontroly při příchodu na místo určení, součinnost a pomoc, kterou jsou povinni chovatelé a osoby zacházející se živočišnými produkty poskytovat orgánům provádějícím tyto kontroly,

c) podrobnosti o opatřeních, která činí orgány provádějící veterinární kontrolu na základě zjištění, že nejsou splněny podmínky stanovené pro obchodování, jakož i postup v případě, že dojde v souvislosti s těmito opatřeními ke sporu mezi odesílatelem a orgány provádějícími veterinární kontrolu při příchodu na místo určení,

d) rozsah a další náležitosti sdělovaných údajů, které orgány provádějící veterinární kontrolu bezodkladně sdělují prostřednictvím dálkového přenosu dat,

e) podrobnosti postupu a součinnosti Státní veterinární správy s příslušnými orgány členského státu původu v případech uvedených v § 30 odst. 2.

§ 31a

(1) Ustanovení § 28 až 31 se s výjimkou přemísťování podle § 4a odst. 2 nepoužijí pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu uvedených v části A přílohy I předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu⁴⁸⁾. Přemísťování těchto zvířat z ostatních členských států do České republiky se řídí předpisem Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu⁴⁸⁾.

(2) Osoba, která přemísťuje v rámci neobchodního přesunu z ostatních členských států zvířata v zájmovém chovu uvedená v odstavci 1, která jsou mladší 12 týdnů a nejsou očkována proti vzteklině nebo jsou ve věku mezi 12 a 16 týdnů, jsou očkována proti vzteklině, ale dosud nesplňují požadavky na platnost uvedené v bodě 2 písm. e) přílohy III předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu⁴⁸⁾, nesmí tato zvířata přemístit, pokud nejsou splněny podmínky stanovené v čl. 7 předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu⁴⁸⁾.

(3) Ústřední veterinární správa může na žádost chovatele v souladu s čl. 32 odst. 1 předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu⁴⁸⁾ povolit přemístění zvířete v zájmovém chovu uvedeného v odstavci 1, které nesplňuje podmínky stanovené v odstavci 1, a stanovit podmínky tohoto přemístění.

(4) Kontrolu zvířat v zájmovém chovu uvedených v odstavci 1 podle čl. 33 předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu⁴⁸⁾ provádí formou nediskriminujících namátkových kontrol krajská veterinární správa. Je-li kontrolou zvířat zjištěno porušení požadavku stanoveného předpisem Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu⁴⁸⁾, rozhodne krajská veterinární správa podle čl. 35 předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu⁴⁸⁾.

Oddíl 2

Dovoz a tranzit zvířat, živočišných produktů a ostatního veterinárního zboží z třetích zemí a jejich vývoz do těchto zemí

Dovoz z třetích zemí

§ 32

(1) Dovozece nebo jeho zástupce, popřípadě jiná osoba odpovědná za náklad je povinen vstoupit se zvířaty, živočišnými produkty a ostatním veterinárním zbožím dováženým ze třetích zemí (dále jen "kontrolované zboží") na území České republiky jen přes stanoviště veterinární hraniční kontroly České republiky (dále jen "pohraniční veterinární stanice") nebo jiného členského státu. Osoba uvedená ve větě první musí zvířata přepravovat přímo na toto stanoviště anebo do karanténního střediska a odtud do místa určení uvedeného ve veterinárním osvědčení, popřípadě v jiném veterinárním dokladu, který zásilku provází.

(2) Za kontrolované zboží podle odstavce 1 se považují také směsné produkty, jimiž se rozumí potraviny určené k lidské spotřebě obsahující jak zpracované produkty živočišného původu, tak i produkty rostlinného původu, včetně těch, u nichž je zpracování primárního produktu nedílnou součástí výroby konečného produktu.

(3) Pohraniční veterinární stanice, která je buď přímo na místě vstupu na území České republiky anebo v jeho blízkosti, je součástí krajské veterinární správy, k níž je místně příslušná. Její provoz se řídí provozním řádem vydaným v dohodě s celními orgány a orgány Policie České republiky.

(4) Ke každé zásilce kontrolovaného zboží musí být přiložen prvopis veterinárního osvědčení nebo jiného veterinárního dokladu, anebo jiných dokladů požadovaných tímto zákonem nebo předpisy Evropské unie; prvopisy těchto dokladů se uchovávají na pohraniční veterinární stanici. Kontrolované zboží je na pohraniční veterinární stanici podrobeno pohraniční veterinární kontrole, která zjišťuje, zda jsou splněny stanovené veterinární a hygienické požadavky na dovážené kontrolované zboží (dále jen "dovozní podmínky"). Provádějí ji úřední veterinární lékaři krajské veterinární správy, jejíž součástí je pohraniční veterinární stanice (dále jen "orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu"), kteří jsou odpovědní za provádění pohraniční veterinární kontroly; při jejím provádění, jakož i po jejím provedení, postupují podle tohoto zákona, zvláštních právních předpisů^{17x)} a předpisů Evropské unie^{17y)}.

(5) Orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu vydají po provedení této kontroly osobě, která předkládá kontrolované zboží ke kontrole stejnopis společného veterinárního vstupního dokladu (SVVD)^{17z)} (dále jen "vstupní doklad").

(6) Celní orgány nesmí propustit kontrolované zboží do celního režimu volného oběhu, nebylo-li celní prohlášení doloženo vstupním dokladem, který potvrzuje, že byla provedena pohraniční veterinární kontrola s příznivým výsledkem a že byly uhrazeny náklady spojené s pohraniční veterinární kontrolou, popřípadě že byla zaplacena i záloha na úhradu nákladů spojených s opatřeními podle § 34 odst. 2 a § 35 odst. 1.

(7) Dovozece nebo jeho zástupce, popřípadě jiná osoba odpovědná za náklad je povinen před příjezdem zásilky na území České republiky

a) uvědomit pohraniční veterinární stanici prostřednictvím vstupního dokladu

1. s předstihem 1 pracovního dne o příchodu dovážených zvířat na tuto stanici, a to s uvedením jejich počtu a druhu a předpokládané doby jejich příchodu,

2. předem o příchodu dovážených živočišných produktů a ostatního veterinárního zboží na tuto stanici, a to s uvedením jejich hmotnosti a druhu a předpokládané doby jejich příchodu,

b) předložit kontrolované zboží s potřebnými průvodními doklady a informacemi k provedení pohraniční veterinární kontroly na místě, na němž má být tato kontrola provedena, a poskytnout orgánům provádějícím tuto kontrolu na jejich žádost potřebnou součinnost a pomoc,

c) jsou-li předmětem dovozu zvířata nebo živočišné produkty, pro něž nebyly dosud dovozní podmínky stanoveny (harmonizovány) na úrovni Evropské unie, požádat předem Ústřední veterinární správu o sdělení dovozních podmínek, jež jsou uplatňovány na dovoz zvířat nebo živočišných produktů daného druhu z příslušné třetí země nebo její části do České republiky a postupovat v souladu se sdělenými podmínkami.

(8) Orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu neodpovídají za škodu, ke které došlo nezbytným zdržením dopravního prostředku v důsledku provádění této kontroly. Při jejím provádění však postupují tak, aby nebyl provoz dopravce nebo provozovatele poštovních služeb rušen větší měrou, než je nezbytně nutné.

(9) Zvláštní právní předpisy o dovozu zvířat^{18a)} a o podmínkách jejich přepravy⁶⁾ zůstávají nedotčeny.

nadpis vypuštěn

§ 33

(1) Pohraniční veterinární kontrola zahrnuje kontrolu dokladů a totožnosti kontrolovaného zboží a fyzickou kontrolu.

(2) Kontrolou dokladů a totožnosti kontrolovaného zboží se ověřuje

a) původ a následně určení dovážených zvířat a dále, zda údaje uvedené ve veterinárním osvědčení a ostatních průvodních dokladech potvrzují splnění dovozních podmínek a zda zásilka nebyla odmítnuta,

b) zda dovážené živočišné produkty a ostatní veterinární zboží odpovídají údajům uvedeným ve veterinárním osvědčení a v ostatních průvodních dokladech.

(3) Fyzická kontrola dovážených

a) zvířat zahrnuje jejich klinické a nezbytné laboratorní vyšetření, jakož i ověření, zda jsou splněny požadavky na jejich ochranu během přepravy⁹⁾. V případě potřeby se v jejím rámci provádí též odběr vzorků, které mají být vyšetřeny, a to zejména na přítomnost reziduí,

b) živočišných produktů a ostatního veterinárního zboží zahrnuje jejich smyslové vyšetření, odběr vzorků a laboratorní zkoušky, jimiž se zjišťuje, zda tyto produkty a ostatní zboží odpovídají dovozním podmínkám a zda jsou v takovém stavu, aby mohly být použity k účelu uvedenému ve veterinárním osvědčení, popřípadě v ostatních průvodních dokladech.

(4) Vznikne-li podezření, že dovozní podmínky nejsou dodrženy, anebo vzniknou-li pochybnosti o totožnosti nebo stavu kontrolovaného zboží, provedou orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu jakákoli další šetření, jež považují za nezbytná v zájmu odpovědného splnění účelu této kontroly.

(5) Zjistí-li orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu, že

- a) kontrolované zboží je nebezpečné pro zdraví zvířat nebo lidí,
 - 1. stanoví odpovídající vhodné opatření k zabránění dalšího působení a šíření nebezpečí pro zdraví zvířat nebo lidí,
 - 2. uvědomí o zjištěných skutečnostech a přijatých opatřeních a o původu zboží ostatní pohraniční veterinární stanice a Komisi,
- b) v činnosti některého stanoviště veterinární pohraniční kontroly jiného členského státu se projevují závažné nebo opakované nedostatky, učiní příslušná opatření s cílem uvědomit Komisi a členské státy o těchto nedostatcích.

(6) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) umístění pohraničních veterinárních stanic a podrobnosti týkající se jejich základního materiálního a personálního zabezpečení,
- b) místo a způsob výkonu pohraniční veterinární kontroly, včetně stanovení postupu v případě kontroly veterinárního zboží určeného k dovozu přes jinou pohraniční veterinární stanici, nebo určeného pro jiný členský stát, a opatření, která činí orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu na základě výsledků této kontroly,
- c) podrobnosti o opatřeních, která činí orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu na základě zjištění, že nejsou splněny dovozní podmínky,
- d) rozsah a další náležitosti sdělovaných údajů, které orgány provádějící veterinární kontrolu bezodkladně sdělují prostřednictvím dálkového přenosu dat,
- e) rozsah součinnosti, kterou poskytuje dovozce nebo jeho zástupce orgánům provádějícím pohraniční veterinární kontrolu.

Dovoz zvířat

§ 34

(1) Vstup zvířat dovážených z třetích zemí na území České republiky nelze povolit, jestliže

- a) zvířata, pro něž byly dovozní podmínky stanoveny (harmonizovány) na úrovni Evropské unie, pocházejí z třetí země nebo její části, která není uvedena na seznamu třetích zemí a jejich částí, z nichž je možno zvířata toho druhu dovážet, anebo z třetí země nebo její části, z nichž je dovoz zvířat toho druhu zakázán,
- b) zvířata, pro něž nebyly dosud dovozní podmínky stanoveny (harmonizovány) na úrovni Evropské unie, nespĺňují dovozní podmínky uplatňované v České republice,
- c) zvířata jsou nemocná nákazou nebo nemocí přenosnou ze zvířat na člověka, podezřelá z nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka, anebo představují z jiného důvodu nebezpečí pro zdraví lidí nebo zvířat,
- d) zvířata nejsou v dostatečně dobré kondici, která by jim umožňovala pokračovat v přepravě,
- e) veterinární osvědčení nebo jiný průvodní doklad nespĺňuje požadavky stanovené pro doklad, který provází zvířata dovážená z třetích zemí,
- f) vyvážející třetí země nespĺňuje požadavky stanovené pro třetí země vyvážející zvířata do členských států.

(2) Vyžadují-li tento zákon nebo předpisy Evropské unie, aby byla dovážená zvířata umístěna v karanténě nebo izolaci, je dovozce nebo jeho zástupce povinen zajistit jejich umístění do karantény nebo izolace ve schváleném karanténním středisku třetí země původu, v karanténním středisku členského státu nebo v hospodářství určení. Mají-li být dovážená zvířata umístěna v karanténě na základě výsledku pohraniční veterinární kontroly, určí orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu se zřetelem k jimi zjištěnému nebezpečí, zda izolace proběhne na samotné pohraniční veterinární stanici nebo v její bezprostřední blízkosti, anebo v hospodářství určení nebo v karanténním středisku, které se nachází v blízkosti hospodářství určení.

(3) Náklady na umístění a držení zvířat v karanténě nebo izolaci, které probíhají v samotné pohraniční veterinární stanici, nese bez nároku na náhradu od státu dovozce nebo jeho zástupce, náklady na umístění a držení zvířat v karanténě nebo izolaci v ostatních případech nese bez nároku na náhradu od státu příjemce.

(4) Obchodování se zvířaty, která byla dovezena z třetí země, prošla pohraniční veterinární stanicí a byla propuštěna do celního režimu volného oběhu, se řídí pravidly uvedenými v hlavě IV oddílu 1; vyžadují-li to okolnosti, provádí se veterinární kontrola těchto zvířat při příchodu na místo určení.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví

a) konkrétní požadavky na dovoz zvířat různých druhů ze třetích zemí a podrobnosti o důvodech, které brání vstupu jednotlivých druhů zvířat dovážených z třetích zemí na území České republiky,

b) umístování zvířat dovážených z třetích zemí v karanténě nebo izolaci a veterinární a technické podmínky pro schválení karanténního střediska.

nadpis vpuštěn

§ 35

(1) Jestliže pohraniční veterinární kontrola prokáže, že zvířata dovážená z třetí země nesplňují dovozní podmínky, popřípadě že došlo k jinému pochybení nebo nesrovnalosti, orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu po projednání s dovozcem nebo jeho zástupcem

a) určí, že zvířata budou

1. dočasně ustájena, napojena a nakrmena, podle potřeby i ošetřena, nebo
2. umístěna v karanténě nebo izolaci, a

b) rozhodnou, že zvířata budou

1. odeslána ve stanovené lhůtě zpět, pokud tomu nebrání jejich zdravotní stav nebo požadavky na jejich pohodu, přičemž současně zruší platnost veterinárního osvědčení, popřípadě jiného průvodního dokladu, které provází odmítnutou zásilkou, anebo
2. veterinárně vyšetřena a v souladu s výsledky veterinárního vyšetření poražena pro potřeby výživy lidí, popřípadě utracena.

(2) Dovozece nebo jeho zástupce nese bez nároku na náhradu od státu náklady spojené s opatřeními podle odstavce 1, a to po odečtení případného výnosu z prodeje poražením zvířete získaných živočišných produktů.

Dovoz živočišných produktů

§ 36

(1) Dovozece nebo jeho zástupce je povinen zajistit, aby živočišné produkty dovezené z třetích zemí splňovaly požadavky uvedené v § 18 odst. 1 a 2 a v předpisech Evropské unie^{18b)}, anebo poskytovaly rovnocenné záruky. Veterinární osvědčení, které je provází, musí potvrzovat, že živočišné produkty splňují dovozní podmínky včetně případných zvláštních dovozních podmínek, pokud takové podmínky byly orgány Evropské unie stanoveny pro příslušnou třetí zemi nebo skupinu třetích zemí.

(2) Živočišné produkty dovezené z třetích zemí, které vstoupily na území České republiky, aniž byly předloženy k pohraniční veterinární kontrole, musí být zabaveny a buď neškodně odstraněny, anebo vráceny.

(3) Jestliže pohraniční veterinární kontrola prokáže, že živočišné produkty dovážené z třetí země nesplňují dovozní podmínky, popřípadě že došlo k jinému pochybení nebo nesrovnalosti, orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu po projednání s dovozcem nebo jeho zástupcem rozhodnou, že tyto produkty budou

a) odeslány nejdéle do 60 dnů zpět, pokud tomu nebrání výsledek pohraniční veterinární kontroly nebo veterinární a hygienické požadavky, a to přes tutéž pohraniční veterinární stanici, a pokud možno za použití téhož dopravního prostředku. V tomto případě orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu také zruší platnost veterinárního osvědčení, popřípadě jiného průvodního dokladu, který provází odmítnutou zásilkou, anebo nelze-li živočišné produkty odeslat zpět, uplynula-li lhůta 60 dnů nebo dal-li k tomu dovozce nebo jeho zástupce okamžitý souhlas,

b) neškodně odstraněny.

(4) Do doby zpětného odeslání nebo neškodného odstranění musí být živočišné produkty pod státním veterinárním dozorem.

(5) Podle odstavce 3 se nepostupuje, jestliže bylo povoleno použití živočišných produktů k jinému účelu, pokud tím není ohroženo zdraví lidí nebo zvířat.

(6) Dovozece nebo jeho zástupce nese bez nároku na náhradu od státu náklady spojené s opatřeními podle odstavců 2 až 4.

§ 37

nadpis vpuštěn

(1) Živočišné produkty dovážené z třetí země a navržené k propuštění do celního režimu uskladnění v celním skladu nebo svobodného pásma se z hlediska pohraniční veterinární kontroly považují za zboží navržené k propuštění do celního režimu volného oběhu na území České republiky nebo jiného členského státu, pokud nejsou navržené k propuštění do celního režimu konečného užití. Proto podléhají na pohraniční veterinární stanici pohraniční veterinární kontrole za účelem ověření, zda splňují dovozní podmínky.

(2) Zpětný dovoz živočišných produktů, které byly odmítnuty třetí zemí, lze povolit, jestliže tyto produkty

a) jsou provázeny prvopisem veterinárního osvědčení, popřípadě jeho kopií ověřenou orgánem, který toto osvědčení vydal, spolu s uvedením důvodu odmítnutí zásilky a záruky, že s těmito produkty nebylo nijak zacházeno a že byly dodrženy veterinární podmínky stanovené pro jejich skladování a přepravu, a v případě zaplombovaných kontejnerů prohlášením dopravce, že s těmito produkty nebylo nijak zacházeno a že obsah kontejnerů nebyl vyložen,

b) jsou podrobeny kontrole dokladů a totožnosti, a pokud vzniknou pochybnosti o jejich souladu se stanovenými dovozními podmínkami, též fyzické kontrole,

c) byly vráceny z pohraniční veterinární stanice přímo podniku, závodu, popřípadě jinému zařízení původu, a to v zapečetěných vozidlech s nepropustnými částmi, určenými k přepravě živočišných produktů, nebo v zapečetěných, nepropustných kontejnerech. Jde-li o tranzit územím jiného členského státu, je povolení zpětného dovozu podmíněno tím, že byl tento tranzit předem povolen jménem všech členských států, jejichž územím bude zásilka procházet, úředním veterinárním lékařem stanoviště veterinární hraniční kontroly v členském státě, v němž produkty poprvé vstoupily na území členských států.

(3) Osoby, které dodávají živočišné produkty, určené ke spotřebě posádkou a cestujícími, přímo na plavidla v mezinárodní námořní dopravě, musí

a) být pro tento účel schváleny krajskou veterinární správou a registrovány,

b) mít k dispozici prostory pro ukládání živočišných produktů s kontrolovanými vchody a východy,

c) zaručit, že neuvolní živočišné produkty, které nespĺňují stanovené podmínky, ke spotřebě na území České republiky nebo jiného členského státu.

(4) Obchodování se živočišnými produkty, které byly dovezeny z třetí země, prošly pohraniční veterinární stanicí a byly propuštěny do celního režimu volného oběhu, se řídí pravidly uvedenými v hlavě IV oddílu 1; vyžadují-li to okolnosti, provádí se veterinární kontrola těchto produktů při příchodu na místo určení.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví

a) konkrétní požadavky na dovoz různých živočišných produktů z třetích zemí, včetně požadavků na dovoz produktů určených pro propuštění do celního režimu uskladnění v celním skladu nebo svobodného pásma, a na jejich pohraniční veterinární kontrolu,

b) podrobnosti zpětného dovozu živočišných produktů, které byly odmítnuty třetí zemí, a přímých dodávek živočišných produktů určených ke spotřebě posádkou a cestujícími na plavidle v mezinárodní námořní dopravě.

§ 38

Tranzit zvířat a živočišných produktů z třetích zemí

(1) Pro tranzit kontrolovaného zboží z jedné třetí země do jiné třetí země (dále jen "tranzit") územím České republiky platí ustanovení §32, 33, 35 a 36 přiměřeně.

(2) Tranzit zvířat lze povolit za předpokladu, že

a) tato zvířata pocházejí ze země, jejímž zvířatům nebyl zakázán vstup na území České republiky, a že splňují podle výsledků pohraniční veterinární kontroly dovozní podmínky, popřípadě podmínky přinejmenším rovnocenné, anebo že tranzit těchto zvířat byl již povolen úředním veterinárním lékařem stanoviště veterinární hraniční kontroly jiného členského státu, na jehož území byla zvířata předložena k pohraniční veterinární kontrole dříve,

b) je v souladu s tamními právními předpisy předložen doklad o závazku první z třetích zemí, kam jsou zvířata zasílána po tranzitu územím České republiky, že tato zvířata za žádných okolností neodmítne a neodešle zpět, jakož i že budou dodrženy požadavky na jejich ochranu během přepravy,

c) zvířata jsou přepravována způsobem a za podmínek, jež odpovídají veterinárním požadavkům na jejich přepravu, a že v průběhu přepravy jsou prováděny, pokud jde o zacházení s těmito zvířaty, pouze činnosti, které se provádějí v místě vstupu nebo opuštění území České republiky, a činnosti nutné k zajištění pohody zvířat,

d) informace o tom, že tato zvířata prošla pohraniční veterinární stanicí, je prostřednictvím dálkového přenosu dat předána příslušným orgánům tranzitem dotčených států a stanovišti veterinární hraniční kontroly, jímž tato zvířata opouštějí území členských států.

(3) Tranzit živočišných produktů lze povolit za předpokladu, že

a) tyto produkty pocházejí z třetí země, jejímž produktům nebyl zakázán vstup na území České republiky, a že splňují podle výsledků pohraniční veterinární kontroly dovozní podmínky, anebo že tranzit těchto produktů byl již povolen úředním veterinárním lékařem stanoviště veterinární hraniční kontroly jiného členského státu, na jehož území byly tyto produkty předloženy k pohraniční veterinární kontrole dříve,

b) osoba odpovědná za zásilku těchto produktů se zaváže, že ji znovu převezme, pokud bude odmítnuta, a že s těmito produkty naloží v souladu s § 36 a uhradí poplatky za provedení pohraniční veterinární kontroly.

(4) Prováděcí právní předpis stanoví veterinární a hygienické požadavky na povolování tranzitu různých druhů kontrolovaného zboží a způsob provádění pohraniční veterinární kontroly tohoto zboží.

§ 38a

(1) Ustanovení § 32 až 38 se nepoužijí na živočišné produkty uvedené v předpisu Evropské unie o dovozu zásilek produktů živočišného původu pro osobní spotřebu do Společenství²¹⁾. Dovoz zásilek těchto produktů se řídí předpisem

Evropské unie o dovozu zásilek produktů živočišného původu pro osobní spotřebu do Společenství²¹⁾.

(2) Kontrolu živočišných produktů uvedených v odstavci 1 podle čl. 5 a 6 předpisu Evropské unie o dovozu zásilek produktů živočišného původu pro osobní spotřebu do Společenství²¹⁾ provádějí v rámci celní kontroly celní úřady při kontrole cestujících a jejich osobních zavazadel a při kontrole dovážených zásilek u provozovatelů poštovních služeb a provozovatelů kurýrních služeb. Zjistí-li celní úřad při kontrole v místě vstupu, že zásilka živočišných produktů nespĺňuje podmínky stanovené předpisem Evropské unie o dovozu zásilek produktů živočišného původu pro osobní spotřebu do Společenství²¹⁾, zabaví zásilku a vystaví doklad o jejím zabavení.

(3) Celní úřad kontroluje, zda provozovatelé všech míst vstupu na území České republiky splnili povinnosti uvedené v čl. 3 a 4 předpisu Evropské unie o dovozu zásilek produktů živočišného původu pro osobní spotřebu do Společenství²¹⁾.

(4) Ustanovení § 32 až 38 se nepoužijí na zvířata uvedená v příloze I předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu⁴⁸⁾, není-li takto dováženo více než 5 zvířat v zájmovém chovu. Dovož těchto zvířat se řídí předpisem Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu⁴⁸⁾.

(5) Kontrolu zvířat uvedených v odstavci 4 podle ustanovení čl. 34 předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu⁴⁸⁾ v místě vstupu na území České republiky provádějí v rámci celní kontroly celní úřady při kontrole cestujících a jejich osobních zavazadel. Je-li kontrolou zvířat zjištěno porušení požadavku stanoveného předpisem Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu⁴⁸⁾, informuje celní úřad krajskou veterinární správu. Krajská veterinární správa rozhodne o zásilce podle čl. 35 předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu⁴⁸⁾.

(6) Celní úřady při kontrolách podle odstavce 5 vedou záznamy o celkovém počtu provedených kontrol a o případech nesplnění podmínek zjištěných těmito kontrolami podle čl. 34 odst. 4 písm. b) a zaznamenávají údaje podle čl. 34 odst. 4 písm. c) předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu⁴⁸⁾.

(7) Zvířata v zájmovém chovu uvedená v části A přílohy I předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu⁴⁸⁾, která jsou mladší dvanácti týdnů a nejsou očkována proti vzteklině nebo jsou ve věku mezi dvanácti a šestnácti týdny, jsou očkována proti vzteklině, ale dosud nespĺňují požadavky na platnost uvedené v bodě 2 písm. e) přílohy III předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu⁴⁸⁾, mohou být dovezena v rámci neobchodního přesunu z třetí země do České republiky, jsou-li splněny podmínky stanovené v čl. 11 předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu⁴⁸⁾.

(8) Ústřední veterinární správa může na žádost chovatele v souladu s čl. 32 odst. 1 předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu⁴⁸⁾ povolit dovoz zvířete v zájmovém chovu uvedeného v části A přílohy I předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu⁴⁸⁾, které nespĺňuje podmínky stanovené v čl. 10 předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu⁴⁸⁾ a stanovit podmínky tohoto dovozu.

§ 38b

Vývoz zvířat a živočišných a rostlinných produktů do třetích zemí

(1) K vývozu kontrolovaného zboží do třetích zemí je třeba veterinární osvědčení. Vývozce k žádosti o jeho vydání předloží vzor veterinárního osvědčení požadovaný dovážejícím, popřípadě tranzitním státem a na vyžádání také doklad o veterinárních podmínkách, jejichž splnění požaduje dovážející, popřípadě tranzitní stát, a to v ověřeném překladu do českého jazyka. Ověřený překlad vzoru veterinárního osvědčení se nevyžaduje v případě, že je vzor požadovaného veterinárního osvědčení zveřejněn na internetových stránkách Státní veterinární správy.

(2) Pokud třetí země určení z nálezových důvodů vyžaduje pro dovoz krmiv rostlinného původu, doplňkových látek a premixů na své území ověření veterinárního osvědčení, provede jej krajská veterinární správa. Vývozce k žádosti o jeho ověření předloží dokumenty dokládající splnění dovozních podmínek uvedených ve veterinárním osvědčení.

(3) Odmítne-li třetí země určení přijetí zásilky a dojde-li k jejímu vrácení, nese vývozce náklady spojené s tímto opatřením.

(4) Pokud třetí země určení vyžaduje veterinární osvědčení vytištěná na ceninovém papíře s ochrannými znaky, uhradí vývozce náklady spojené s jeho vytištěním. O náhradě nákladů spojených s vytištěním veterinárního osvědčení k vývozu rozhodne krajská veterinární správa. Tato náhrada je příjmem státního rozpočtu, vybírá ji krajská veterinární správa, která ji uložila. Výši paušální částky nákladů spojených s vytištěním veterinárního osvědčení k vývozu stanoví prováděcí právní předpis.

(5) Pokud třetí země určení vyžaduje pro dovoz nebo neobchodní přesun zvířete v zájmovém chovu na své území ověření pasu nebo jiného identifikačního dokladu zvířete v zájmovém chovu, provede jej krajská veterinární správa.

(6) Pokud třetí země určení vyžaduje pro dovoz nebo neobchodní přesun na své území ověření veterinárního osvědčení, pasu nebo jiného identifikačního dokladu zvířete v zájmovém chovu ústřední kompetentní autoritou, provede jej Ústřední veterinární správa.

(7) Pro zvířata, živočišné produkty a z nálezových důvodů případně pro krmiva rostlinného původu, doplňkové látky a premixy přepravované z území České republiky do jiného členského státu za účelem vývozu do třetí země se vyžaduje potvrzení o splnění požadavků a podmínek stanovených třetí zemí určení. Vývozce k žádosti o jeho vydání předloží vzor tohoto potvrzení, a to v ověřeném překladu.

(8) Krajská veterinární správa zajistí kontrolované zboží úřední veterinární závěrou, jestliže to vyžaduje třetí země určená. Úřední veterinární závěrou se rozumí zajištění totožnosti zboží v dopravních prostředcích, kontejnerech nebo obalech plombou, pečeti, známkou nebo jiným zajišťovacím prostředkem tak, aby nebylo možno zboží vyjmout nebo do nich zboží vložit, aniž dojde k narušení této závěry. Porušit úřední veterinární závěru lze jen se souhlasem krajské veterinární správy.

(9) Pokud třetí země určená vyžaduje umístění zvířete do karantény, oznámí vývozce krajské veterinární správě její zahájení způsobem umožňujícím dálkový přenos dat prostřednictvím informačního systému Státní veterinární správy nejpozději 24 hodin předem. Karanténa je ukončena po splnění podmínek karantény vydáním veterinárního osvědčení k vývozu.

§ 38c

(1) K přepravě kontrolovaného zboží při dovozu, vývozu a tranzitu mohou být použity jen takové dopravní prostředky, zařízení a obaly, které odpovídají veterinárním požadavkům stanoveným pro vnitrostátní přepravu zboží téhož druhu.

(2) Napájení a krmení zvířat v pohraniční veterinární stanici, popřípadě na jiných místech v průběhu přepravy musí být provedeno tak, aby přepravovaná zvířata nebyla v přímém ani nepřímém styku s tuzemskými zvířaty.

(3) Přepravu kontrolovaného zboží v tuzemsku provede dopravce co nejdříve, a pokud možno bez překládky. Dovezená jatečná zvířata musí být přepravena přímo na jatky a bez prodloužení poražena.

(4) Má-li doba přepravy vyvážených zvířat přesáhnout 8 hodin, vypracuje dopravce v dohodě s odesílatelem plán cesty.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví, do jaké doby po příchodu na jatky musí být poražena dovezená jatečná zvířata jednotlivých druhů.

§ 38d

Není-li stanoveno jinak, nepodléhá pohraniční veterinární kontrole zboží, které je podle celního zákona vyňato z celní kontroly.

HLAVA V

VETERINÁRNÍ ASANACE

§ 39

(1) Veterinárními asanačními činnostmi jsou

- a) shromažďování (sběr), přeprava (svoz), neškodné odstraňování a další zpracovávání vedlejších živočišných produktů,
- b) dezinfekce, deratizace, dezinfekce, popřípadě i dezodorizace,
- c) odchyt zvířat bez pána⁶²⁾ a toulavých a opuštěných zvířat^{23a)} a jejich umístění do karantény nebo izolace.

(2) Veterinární asanační činnosti uvedené v odstavci 1 lze vykonávat jen na základě povolení Státní veterinární správy.

(3) Vedlejší živočišné produkty, které nejsou vhodné ke krmení zvířat nebo k dalšímu zpracování, musí být bez průtahů neškodně odstraněny zahrabáním na určeném místě nebo spálením, popřípadě neškodně odstraněny jiným, tímto zákonem a předpisy Evropské unie^{9b)} stanoveným způsobem.

(4) K dezinfekci, deratizaci, dezinfekci a dezodorizaci podle tohoto zákona lze používat jen registrované přípravky a postupy nebo přípravky, jejichž uvedení do oběhu bylo povoleno⁵⁾.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví se zřetelem na povahu nákazy a nebezpečí jejího šíření, které přípravky a postupy se použijí při provádění ochranných a zdlavacích opatření.

§ 39a

(1) Zásady klasifikace vedlejších živočišných produktů, veterinární a hygienická pravidla pro shromažďování (sběr), přepravu (svoz), označování, skladování, neškodné odstraňování, použití a další zpracovávání vedlejších živočišných produktů jednotlivých kategorií, stejně jako pro uvádění těchto produktů a výrobků z nich na trh, pro obchodování s nimi a pro jejich dovoz, tranzit a vývoz, stanoví předpisy Evropské unie^{9b)}.

(2) Jestliže předpisy Evropské unie^{9b)} vyžadují, aby byly vedlejší živočišné produkty neškodně odstraněny nebo dále zpracovány, je provozovatel schváleného podniku, závodu, popřípadě jiného zařízení povinen, není-li stanoveno jinak, neškodně odstranit nebo dále zpracovat tyto vedlejší živočišné produkty v podniku, závodě, popřípadě jiném zařízení, který byl pro neškodné odstraňování a další zpracovávání vedlejších živočišných produktů příslušné kategorie schválen Státní veterinární správou a registrován pod přiděleným veterinárním schvalovacím číslem. Podmínky schválení a pozastavení, popřípadě odejmutí schválení jsou stanoveny předpisy Evropské unie^{9b)}.

(3) Provozovatelé schválených podniků, závodů, popřípadě jiných zařízení, uvedených v odstavci 2, postupují při neškodném odstraňování a dalším zpracovávání vedlejších živočišných produktů a při vlastní kontrole hygienických podmínek této činnosti podle tohoto zákona a předpisů Evropské unie^{9b)}.

(4) Úřední veterinární lékaři ve schválených podnicích, závodech, popřípadě jiných zařízeních, uvedených v odstavci 2, postupují při výkonu státního veterinárního dozoru podle tohoto zákona a předpisů Evropské unie^{9b)}.

§ 40

(1) Chovatelé a osoby zacházející se živočišnými produkty jsou povinni zajistit neškodné odstranění vedlejších živočišných produktů, které vzniknou v souvislosti s jejich činností nebo v jejich zařízeních; to platí přiměřeně také pro provozovatele letišť, přístavů a jiných míst vstupu do České republiky, jde-li o dovážené živočišné produkty, popřípadě jiné veterinární zboží, zabavené v souladu s předpisy Evropské unie²¹⁾ a určené k neškodnému odstranění, nebo o kuchyňské odpady z dopravních prostředků v mezinárodní přepravě. Není-li stanoveno jinak, jsou povinni

a) hlásit neprodleně výskyt vedlejších živočišných produktů osobě, která provádí jejich shromažďování (sběr) a přepravu (svoz). Ohlašovací povinnost nemá chovatel nebo osoba zacházející se živočišnými produkty, pokud se s osobou, již byl povolen výkon veterinární asanační činnosti, dohodla na pravidelném (turnusovém) svozu vedlejších živočišných produktů,

b) třídit, označovat, bezpečně ukládat a podle potřeby ošetřovat vedlejší živočišné produkty do doby přepravy k neškodnému odstranění na místech, s nimiž vyslovila souhlas krajská veterinární správa, a to tak, aby nedocházelo k jejich zcizení, k ohrožení zdraví lidí a zvířat nebo k poškození životního prostředí,

c) uchovávat obchodní a jiné doklady, týkající se vedlejších živočišných produktů předaných k přepravě, po dobu nejméně 2 let, a jde-li o kadávery zvířat individuálně označovaných podle zvláštních právních předpisů^{9d)}, zabezpečit, aby tyto kadávery byly předávány k přepravě včetně identifikačních prostředků,

d) předávat vedlejší živočišné produkty osobě, která provádí jejich shromažďování (sběr) a přepravu (svoz), poskytovat jí k tomu nezbytnou součinnost a pomoc, zejména při přibližování kadáverů na místa přístupná dopravním prostředkům a při jejich nakládání, a platit jí za přepravu a neškodné odstraňování a další zpracovávání vedlejších živočišných produktů sjednanou cenu.

(2) Chovatelé a osoby zacházející se živočišnými produkty, u nichž se obvykle vyskytují vedlejší živočišné produkty, jsou dále povinni

a) zřizovat nepropustné, dobře čistitelné, dezinfikovatelné a uzavíratelné kafilerní boxy pro krátkodobé ukládání vedlejších živočišných produktů, čistit a dezinfikovat je po každém vyprázdnění,

b) vhodně umísťovat kafilerní boxy jak z hlediska jejich oddělení od ostatních provozních prostorů, tak i z hlediska nakládání a přepravy vedlejších živočišných produktů.

(3) Ten, komu náleží nebo kdo spravuje místo nálezu vedlejších živočišných produktů, má ohlašovací povinnost podle odstavce 1 písm. a) v případě, že není znám chovatel nebo osoba zacházející se živočišnými produkty uvedená v odstavci 1. V tomto případě hradí náklady neškodného odstranění vedlejšího živočišného produktu obec, v jejímž katastrálním území je místo nálezu.

(4) Nerozhodla-li Státní veterinární správa z nálezových důvodů jinak, může chovatel sám na vlastním pozemku neškodně odstranit kadáver zvířete v zájmovém chovu, pokud tento kadáver nepochází ze zvířete náležejícího mezi přežvýkavce nebo prasata, anebo ze zvířete nemocného nebezpečnou nákazou nebo podezřelého z této nákazy. Neškodným odstraněním se v tomto případě rozumí zahrabání na místě vhodném z hlediska ochrany zdraví lidí a zvířat a ochrany životního prostředí, a to do hloubky nejméně 80 cm s použitím dezinfekčních prostředků. Kadáver koně v zájmovém chovu může chovatel neškodně odstranit sám na vlastním pozemku jen se souhlasem krajské veterinární správy a za podmínek jí stanovených; chovatel je dále povinen místo zahrabání kadáveru koně označit způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem a toto označení zachovávat po dobu 10 let.

(5) Podnikatel, který zachází se živočišnými produkty, může se souhlasem krajské veterinární správy a za podmínek stanovených předpisy Evropské unie^{9b)} zpracovávat ve vlastním zařízení vedlejší živočišné produkty, které vznikly v souvislosti s jeho činností.

§ 41

(1) Osoba, již byl povolen výkon veterinární asanační činnosti, je povinna vykonávat ji tak, aby nedocházelo k ohrožení zdraví lidí a zvířat, k týrání zvířat nebo k poškození životního prostředí. Osoba, jejímž předmětem činnosti je shromažďování, přeprava, neškodné odstraňování a další zpracovávání vedlejších živočišných produktů (dále jen "asanační podnik"), je povinna dále

a) zajistit nepřetržitý příjem hlášení o výskytu vedlejších živočišných produktů a svážet je do 24 hodin poté, kdy byla o jejich výskytu uvědoměna, v případech veřejného zájmu neprodleně,

b) svážet a neškodně odstraňovat nebo dále zpracovávat veškeré vedlejší živočišné produkty z určeného územního obvodu (svozové oblasti) vždy, pokud tyto produkty nebyly v souladu s tímto zákonem a předpisy Evropské unie^{9b)} neškodně odstraněny nebo dále zpracovány jinak, a požadovat za to úhradu ve výši ceny sjednané podle zvláštního právního předpisu²⁴⁾,

c) postupovat při zdolávání nebezpečné nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka a jejich následků v souladu s nařízenými ochrannými a zdolávacími opatřeními,

d) vypracovat provozní řád a předložit jej před zahájením činnosti krajské veterinární správě ke schválení,

e) dodržovat veterinární a hygienické požadavky na neškodné odstraňování a další zpracovávání vedlejších živočišných

produktů stanovené tímto zákonem a předpisy Evropské unie^{9b)}, jakož i postupy založené na analýze nebezpečí a kritických kontrolních bodech (HACCP),

f) provádět vlastní kontroly dodržování veterinárních a hygienických požadavků na neškodné odstraňování a další zpracovávání vedlejších živočišných produktů stanovených tímto zákonem a předpisy Evropské unie^{9b)}, vést záznamy o výsledcích těchto kontrol, uchovávat je po dobu nejméně 2 let a předkládat je na požádání úřednímu veterinárnímu lékaři,

g) vytvořit podmínky včetně bezplatného poskytnutí vhodného prostoru k provádění patologicko-anatomických pitev kadáverů (dále jen "veterinární prosektorská činnost") krajskou veterinární správou,

h) jde-li o kadávery zvířat individuálně označených podle zvláštního právního předpisu^{9d)}, nesnímat, popřípadě neodstraňovat identifikační prostředky dříve, než dojde k vlastnímu neškodnému odstraňování nebo dalšímu zpracovávání těchto kadáverů.

2) Vedlejší živočišné produkty převzaté asanačním podnikem k neškodnému odstranění nebo k dalšímu zpracování nesmí již opustit prostory tohoto podniku bez souhlasu krajské veterinární správy, nejde-li o jejich přemístění do jiného asanačního podniku.

(3) Místo určené pro neškodné odstraňování vedlejších živočišných produktů zahrabáním (dále jen "zahraboviště"), zařízení určené pro neškodné odstraňování a další zpracovávání vedlejších živočišných produktů nebo místo určené pro ukládání nebo spalování kadáverů zvířat v zájmovém chovu se zřizují po vyjádření krajského úřadu, obecního úřadu nebo újezdního úřadu a krajské veterinární správy na místě,

a) které je dostatečně vzdáleno od míst, na nichž jsou chována hospodářská zvířata,

b) kde touto činností nebude narušováno životní prostředí.

(4) Zařízení určené pro neškodné odstraňování a další zpracovávání vedlejších živočišných produktů musí být vybaveno a udržováno tak, aby umožňovalo bezpečnou práci a bezpečné zneškodňování a zpracovávání těchto produktů, popřípadě uvádění na trh takových výrobků, které neobsahují nepřipustné množství škodlivých látek ani patogenních mikroorganismů. V tomto zařízení nesmí být vyráběny výrobky určené k výživě lidí.

(5) Prováděcí právní předpis může stanovit, vyžadují-li to právní akty Evropské unie,

a) podrobnější veterinární a hygienické požadavky na označování, shromažďování (sběr), přepravu (svoz), neškodné odstraňování a další zpracovávání vedlejších živočišných produktů, na uspořádání a vybavení podniku, závodu, popřípadě jiného zařízení určeného pro neškodné odstraňování a další zpracovávání vedlejších živočišných produktů, na zahraboviště a na zařízení (místa) určená pro ukládání nebo spalování kadáverů zvířat v zájmovém chovu, pokud tyto požadavky nejsou stanoveny předpisy Evropské unie,

b) podrobnosti týkající se provádění vlastní kontroly hygienických podmínek neškodného odstraňování a dalšího zpracovávání vedlejších živočišných produktů provozovateli podniků, závodů, popřípadě jiných zařízení, uvedených v § 39a odst. 2.

§ 42

(1) Osoba, jíž byl povolen výkon činnosti uvedené v § 39 odst. 1 písm. c), provádí

a) v rámci ochranných a zdlávacích opatření odchyt zvířat bez pána⁶²⁾ a toulavých a opuštěných zvířat, vnímavých na nebezpečnou nákazu,

b) na žádost obce, v případě hlavního města Prahy na žádost městské části hlavního města Prahy, Policie České republiky nebo obecní policie a v součinnosti s nimi odchyt toulavých a opuštěných zvířat, a jejich umístění v karanténě nebo izolaci, je-li jejich odchyt v zájmu ochrany zdraví lidí a zvířat, popřípadě v jiném veřejném zájmu.

(2) Odchyt zvířat bez pána⁶²⁾ a toulavých a opuštěných zvířat, popřípadě i jiných zvířat podle odstavce 1, jakož i sběr a neškodné odstraňování kadáverů zvířat v zájmovém chovu, může provádět fyzická osoba, která absolvovala specializovanou odbornou přípravu se zaměřením na tuto činnost organizovanou vysokou školou uskutečňující akreditovaný studijní program v oblasti veterinárního lékařství nebo veterinární hygieny, složila závěrečnou zkoušku a získala tak osvědčení o způsobilosti k této činnosti. Pečovat o toulavá a opuštěná zvířata v útulcích pro zvířata mohou pouze osoby, které mají uvedené osvědčení.

(3) Osoba uvedená v odstavci 1 nebo 2 odchycené zvíře

a) vydá chovateli, který je povinen držet toto zvíře podle pokynů krajské veterinární správy po nezbytně nutnou dobu v izolaci,

b) utratí, rozhodne-li tak krajská veterinární správa z nálezových nebo diagnostických důvodů, vyžaduje-li to povaha nebezpečné nákazy a okolnosti případu; náklady na utracení⁶⁾ zvířete hradí stát.

(4) Náklady na odchyt zvířete a dočasnou péči o ně je chovatel odchyceného zvířete povinen nahradit osobě, která tyto náklady vynaložila.

(5) Není-li znám chovatel, jemuž by mělo být odchycené zvíře vráceno podle odstavce 3 písm. a), anebo nelze-li je vrátit chovateli z jiného důvodu, osoba uvedená v odstavci 1 nebo 2 odchycené zvíře umístí v útulku pro zvířata. Chovatel je povinen uhradit náklady vynaložené na péči o odchycené zvíře v útulku pro zvířata.

(6) Provozovatel útulku pro zvířata je povinen požádat krajskou veterinární správu o registraci útulku nejméně 14 dnů před zahájením činnosti. V žádosti vedle obecných náležitostí podle správního řádu uvede druh útulku, zda půjde o útulek pro hospodářská zvířata nebo o útulek pro zvířata v zájmovém chovu, a kapacitu útulku.

(7) Provozovatel útulku pro zvířata může tuto činnost vykonávat až po registraci.

(8) Provozovatel útulku pro zvířata je povinen oznámit krajské veterinární správě změny údajů uvedených v dokladu o registraci do 30 dnů ode dne nastalé změny a současně odevzdat doklad o registraci.

(9) Krajská veterinární správa zruší registraci na žádost provozovatele útulku pro zvířata. Provozovatel útulku pro zvířata k žádosti o zrušení registrace přiloží doklad o registraci. O zrušení registrace krajská veterinární správa žadatele informuje.

(10) Prováděcí právní předpis stanoví organizaci, obsah a podmínky odborného kurzu pro odchyt zvířat bez pána⁶²⁾ a toulavých a opuštěných zvířat a zacházení s nimi včetně péče o ně v útulcích pro zvířata, a pro sběr a neškodné odstraňování kadáverů zvířat v zájmovém chovu, jakož i organizaci a obsah závěrečné zkoušky.

HLAVA VI

STÁTNÍ SPRÁVA VE VĚCECH VETERINÁRNÍ PÉČE

§ 43

Orgány státní správy ve věcech veterinární péče

Státní správu ve věcech veterinární péče vykonávají

- a) ministerstvo,
- b) Ministerstvo obrany a Ministerstvo vnitra,
- c) obce,
- d) orgány veterinární správy.

§ 44

(1) Ministerstvo

- a) stanoví hlavní směry rozvoje a úkoly veterinární péče a kontroluje jejich plnění,
- b) řídí výkon státní správy ve věcech veterinární péče a rozhoduje o opravných prostředcích proti rozhodnutím Ústřední veterinární správy, může vyhlásit některou územní oblast za region ovlivněný zvláštními zeměpisnými omezeními,
- c) schvaluje programy ozdravování zvířat a zásady pro vypracování pohotovostních plánů a zveřejňuje je ve Věstníku Ministerstva zemědělství a na svých internetových stránkách,
- d) na základě nálezové situace a jejího předpokládaného vývoje a se zřetelem na zvláštní veterinární záruky požadované v souvislosti s mezinárodním obchodem se zvířaty a jejich produkty stanoví, které programy ozdravování zvířat, úkony související s kontrolou dědičnosti zdraví, úkony související s kontrolou pohody zvířat, povinné preventivní a diagnostické úkony k předcházení vzniku a šíření nálezů a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, jakož i k jejich zdolávání, se provádějí v příslušném kalendářním roce a to včetně podmínek a lhůt k jejich provedení, a určuje, které z nich a v jakém rozsahu se hradí z prostředků státního rozpočtu. Mezi nálezami, jichž se tyto úkony týkají, jsou vždy tuberkulóza, brucelóza a enzootická leukóza skotu, jakož i brucelóza a Aujeszkyho choroba prasat,
- e) koordinuje činnost ústředních orgánů státní správy při plnění úkolů souvisejících s předcházením vzniku a šíření nebezpečných nálezů a jejich zdoláváním,
- f) může v souvislosti s prováděním mimořádných veterinárních opatření nebo v souvislosti s provedením porážky nebo usmrcení většího počtu hospodářských zvířat v případě jejich nemoci, vyčerpání nebo zranění pro potřeby Státní veterinární správy požádat Správu státních hmotných rezerv o poskytnutí státní hmotné rezervy formou bezúplatného použití,
- g) může měnit nebo ukončit mimořádná veterinární opatření vyhlášená Ústřední veterinární správou, která trvají déle než 15 dnů,
- h) rozhoduje o náhradě nákladů a ztrát vzniklých v souvislosti s nebezpečnými nálezami.

(2) Povinné preventivní a diagnostické úkony pro příslušný kalendářní rok a podmínky a lhůty k jejich provedení uvedené v odstavci 1 písm. d) stanoví ministerstvo formou opatření obecné povahy na období 1 kalendářního roku; opatření obecné povahy se vydává bez řízení o návrhu opatření obecné povahy.

(3) Opatření obecné povahy nabývá účinnosti dnem jeho vyvěšení na úřední desce ministerstva a vyvěšuje se po celý kalendářní rok. Ministerstvo opatření obecné povahy zašle též Státní veterinární správě a krajským veterinárním správám, které jsou povinny jej bezodkladně vyvěsit na svých úředních deskách po celý kalendářní rok.

(4) Opatření obecné povahy v den následující po dni nabytí jeho účinnosti opatří ministerstvo záznamem o jeho účinnosti.

(5) Ministerstvo zřizuje státní veterinární ústavy a ústav pro vědeckovýzkumnou činnost v oboru veterinárního lékařství a na návrh Státní veterinární správy schvaluje národní referenční laboratoře; seznam národních referenčních laboratoří se zveřejňuje ve Věstníku Ministerstva zemědělství.

(6) Ministr zemědělství zřizuje v dohodě s ústředními orgány státní správy, jimž přísluší některé úkoly související s předcházením vzniku a šíření nebezpečných nákaz a jejich zdoláváním, Ústřední nálezovou komisi jako svůj trvalý poradní orgán.

§ 45

(1) Ministerstvo obrany a Ministerstvo vnitra v oboru své působnosti

a) organizuje provádění mimořádných veterinárních opatření nařízených jinými orgány, popřípadě činí v dohodě s těmito orgány vlastní mimořádná veterinární opatření,

b) provádí ve spolupráci se Státní veterinární správou povinné preventivní, diagnostické a léčebné úkony k předcházení vzniku a šíření nebezpečných nákaz a k jejich zdolávání, jakož i jiné odborné veterinární úkony, potřebné k veterinární kontrole zdraví a dědičnosti zdraví,

c) vykonává státní veterinární dozor a činí opatření k odstranění zjištěných nedostatků, a to Ministerstvo obrany v objektech důležitých pro obranu státu^{24a)} a Ministerstvo vnitra v zařízeních, která spravuje v souvislosti s plněním svých úkolů,

d) poskytuje Státní veterinární správě informace důležité z hlediska předcházení vzniku a šíření nebezpečných nákaz a péče o zdravotní nezávadnost živočišných produktů.

(2) Veterinární lékaři Ministerstva obrany a Ministerstva vnitra, popřípadě jimi zřízených organizačních složek státu, kteří byli pověřeni touto činností,

a) vystavují pasy psů používaných těmito ministerstvy k plnění jejich úkolů, pokud jsou tyto psi přemísťováni mezi členskými státy k neobchodním účelům, a odebírají jim vzorky k provedení sérologického testu prokazujícího titr protilátek proti vzteklině a

b) provádějí kontroly psů používaných těmito ministerstvy k plnění jejich úkolů při vstupu těchto psů ze třetích zemí v místech vstupu podle čl. 10 odst. 2 předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu⁴⁸⁾ určených Ministerstvem obrany nebo Ministerstvem vnitra.

(3) Veterinární lékaři Ministerstva obrany vydávají zdravotní potvrzení pro zvířata chovaná v objektech důležitých pro obranu státu.

§ 46

Obec

a) schvaluje místa, na nichž lze konat trhy určené k prodeji zvířat a živočišných produktů (tržnice a tržiště) a po určení veterinárních podmínek místa, na nichž lze konat svody zvířat, a povoluje konání těchto trhů a svodů. Na území hlavního města Prahy schvaluje tato místa a povolují konání těchto trhů a svodů městské části hlavního města Prahy,

b) vydává na návrh krajské veterinární správy nařízení obce²⁵⁾ o nařízení mimořádných veterinárních opatření, ukončuje mimořádná veterinární opatření a dozírá na jejich plnění. To však neplatí pro hlavní město Prahu, v němž vyhláše a ukončuje mimořádná veterinární opatření vždy Městská veterinární správa v Praze,

c) sama nebo ve spolupráci s jinou obcí nebo jinou osobou může zřídit a provozovat útulek pro zvířata odchycená podle § 42 odst. 1,

d) hradí náklady spojené s odchycením a izolací odchyceného zvířete podle § 42, není-li jeho chovatel znám,

e) podílí se na svém území, které zasahuje do ochranného pásma, pásma dozoru, popřípadě dalšího pásma s omezením, na zabezpečování mimořádných veterinárních opatření nařízených Státní veterinární správou, a to způsobem a v rozsahu stanovenými těmito opatřeními; na území hlavního města Prahy se na zabezpečování uvedených opatření podílejí městské části hlavního města Prahy. Pro náhradu nákladů a ztrát vzniklých obci a v případě hlavního města Prahy městské části v souvislosti se zabezpečováním mimořádných veterinárních opatření platí obdobně § 67 odst. 2, § 68 odst. 1 a § 70 odst. 1 a 2.

§ 47

Orgány veterinární správy

(1) Státní veterinární správa je orgánem veterinární správy a správním úřadem s celostátní působností podřízeným ministerstvu.

(2) Státní veterinární správa je organizační složkou státu a účetní jednotkou. Jejím sídlem je Praha.

(3) Ústav pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv (dále jen „Ústav“) je orgánem veterinární správy pro oblast veterinárních přípravků a veterinárních technických prostředků, organizační složkou státu a účetní jednotkou.

(4) Státní veterinární správa je tvořena Ústřední veterinární správou, krajskými veterinárními správami, které vykonávají svou působnost ve věcech veterinární péče na území, které je shodné s územím krajů podle jiného zákona^{7a)}, a

Městskou veterinární správou v Praze, která vykonává působnost krajské veterinární správy na území hlavního města Prahy.

(5) V čele Státní veterinární správy je ústřední ředitel, který řídí Ústřední veterinární správu; jeho výběr, jmenování a odvolání se řídí zákonem o státní službě. Výběr, jmenování a odvolání ředitele krajské veterinární správy se řídí zákonem o státní službě.

(6) Ústřední ředitel jmenuje a odvolává se souhlasem ministra zemědělství ředitele státních veterinárních ústavů.

(7) Svou působnost vykonává Státní veterinární správa Ústřední veterinární správou a krajskými veterinárními správami. Jako orgán prvního stupně rozhoduje ve správním řízení krajská veterinární správa podle své územní působnosti, o odvolání proti rozhodnutí krajské veterinární správy rozhoduje Ústřední veterinární správa, s výjimkou § 48 odst. 1 písm. f), g), l) a p), ve kterých rozhoduje jako orgán prvního stupně Ústřední veterinární správa.

§ 48

nadpis vypuštěn

(1) Ústřední veterinární správa

a) zpracovává koncepce ochrany zdraví zvířat a péče o zdravotní nezávadnost živočišných produktů, víceleté plány kontrol s cílem pravidelně ověřovat dodržování právních předpisů, které se týkají zdraví a pohody zvířat a zdravotní nezávadnosti živočišných produktů a krmiv, plány sledování některých látek a jejich reziduí a zabezpečuje realizaci těchto koncepcí a plánů,

b) předkládá ministerstvu ke schválení návrhy programů ozdravování zvířat, včetně návrhů na jejich financování, a zabezpečuje jejich plnění, návrhy zásad pro vypracování pohotovostních plánů, jakož i, v případě hospodářských zvířat po projednání s Agrární komorou, návrhy na stanovení dalších povinných preventivních a diagnostických úkonů k předcházení vzniku a šíření nálezů a nemocí přenosných ze zvířat na člověka a k jejich zdočňování, které nejsou uvedeny v § 44 odst. 1 písm. d) větě druhé. Při vzniku mimořádné situace organizuje činnost krizového centra tlumení nálezů^{25b)},

c) vypracovává a aktualizuje celostátní pohotovostní plány, koordinuje provádění povinných preventivních a diagnostických úkonů k předcházení vzniku a šíření nálezů a nemocí přenosných ze zvířat na člověka a k jejich zdočňování, rozhoduje o nařízení, změně a ukončení mimořádných veterinárních opatření a dozírá na jejich plnění, přiznává, pozastavuje a obnovuje stádům, hospodářstvím a oblastem status prosté nákazy, vede jejich seznam a navrhuje orgánům Evropské unie, aby byl České republice přiznán status území prostého nálezů,

d) řídí krajské veterinární správy, rozhoduje o opravných prostředcích proti jejich rozhodnutím a proti rozhodnutím Ústavu,

e) řídí státní veterinární ústavy a Ústav a koordinuje jejich odbornou činnost, navrhuje ministerstvu schválení národních referenčních laboratoří a schvaluje referenční laboratoře, usměrňuje a koordinuje jejich činnost,

f) vykonává státní veterinární dozor a vydává závazné pokyny k odstranění zjištěných nedostatků, provádí úřední kontroly a audity a na základě jejich výsledků přijímá vhodná opatření, povoluje v souladu s předpisy Evropské unie zmiňující výjimky z veterinárních a hygienických požadavků stanovených na zdraví zvířat a jejich pohodu, na živočišné produkty, jakož i na konstrukci, uspořádání a vybavení podniků, závodů a jiných zařízení, v nichž se zachází se živočišnými produkty, a na vedlejší živočišné produkty, mají-li tyto výjimky celostátní povahu nebo se týkají území více krajů,

g) vydává závazné posudky v případech, v nichž si jejich vydávání vyhradí, dává z hlediska zdravotní nezávadnosti souhlas k biologickému zkoušení dosud nepoužívaných krmiv, jejich výrobě, dovozu a uvádění na trh, určuje případy, ve kterých je třeba provést hodnocení specifické účinnosti biocidních přípravků proti stanoveným původcům nálezů,

h) provádí kontroly podle zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu pro potřeby tohoto fondu,

i) prověřuje, zda pohraniční veterinární stanice splňuje požadavky na umístění, materiální a personální vybavení stanoviště veterinární hraniční kontroly, pozastavuje její činnost, zejména vyžaduje-li to ochrana zdraví lidí a zvířat, na požádání dovozců zvířat nebo živočišných produktů, pro něž nebyly dosud dovozní podmínky stanoveny (harmonizovány) na úrovni Evropské unie, sděluje dovozní podmínky uplatňované na dovoz zvířat nebo živočišných produktů daného druhu z příslušné třetí země nebo její části do České republiky a určuje, která očkování brání dovozu zvířat a jejich produktů, může v souvislosti s úkoly týkajícími se pohraniční veterinární kontroly požadovat od celních orgánů informace nezbytné z hlediska řízení a mezinárodní spolupráce na úseku této kontroly,

seznamy podle bodů 1 až 8 předává Komisi a ostatním členským státům, vyžadují-li to předpisy Evropské unie,

j) vede, aktualizuje a zveřejňuje na internetových stránkách Státní veterinární správy seznamy schválených a registrovaných, povolených, popřípadě evidovaných

1. chovatelů, kteří chovají 5 a více psů samičího pohlaví starších 12 měsíců, účastníků sítě sledování, shromažďovacích středisek, karanténních středisek, inseminačních stanic, středisek pro odběr spermatu, bank spermatu, zařízení pro chov zvířat, včetně chovu živočichů pocházejících z akvakultury, a jiných zařízení, podílejících se na uvádění zvířat do oběhu a na obchodování s nimi,

2. podniků, závodů, popřípadě jiných zařízení, podílejících se na výrobě, zpracovávání a uvádění živočišných produktů na trh a na obchodování s nimi,

3. osob, které jako podnikatelé¹⁰⁾ přepravují zvířata nebo živočišné produkty a podléhají registraci, jakož i obchodníků uvedených v § 9b,

4. třetích zemí, popřípadě jejich částí, z nichž lze dovážet zvířata nebo živočišné produkty do České republiky,

5. podniků, popřípadě jiných zařízení v třetích zemích, z nichž lze dovážet živočišné produkty do České republiky,

6. veterinárních laboratoří, asanačních podniků a jiných osob, které vykonávají jen některé asanační činnosti uvedené v § 39 odst. 1,

7. svobodných pásem a celních skladů pod státním veterinárním dozorem,

8. dalších osob, podniků, závodů, středisek a jiných zařízení a prostředků, pokud jejich schválení a registraci, popřípadě jen registraci vyžadují tento zákon nebo předpisy Evropské unie;

seznamy podle bodů 1 až 8 předává Komisi a ostatním členským státům, vyžadují-li to předpisy Evropské unie,

k) zveřejňuje na internetových stránkách Státní veterinární správy v souladu s právními akty Evropské unie vzory veterinárních osvědčení a vzory veterinárních osvědčení k vývozu vyjednané Ústřední veterinární správou s kompetentní autoritou dovážejícího státu, jakož i seznamy referenčních laboratoří Evropské unie, národních referenčních laboratoří členských států a laboratoří členských států oprávněných k výkonu určité laboratorní činnosti, pokud to právní akty Evropské unie vyžadují,

l) vydává, mění a odnímá fyzickým a právnickým osobám povolení

1. k provádění laboratorní, popřípadě jiné veterinární diagnostické činnosti, jejíž výsledky mají být využívány pro účely státního veterinárního dozoru,

2. k provozování asanačního podniku,

m) shromažďuje, zpracovává a vyhodnocuje informace z oblasti veterinární péče včetně údajů, jež se Česká republika zavázala podávat mezinárodním organizacím vzhledem ke svému členství v nich, vede, provozuje a rozvíjí informační systém v oblasti veterinární péče v souladu se zvláštními právními předpisy^{25c)}, spolupracuje se správci jiných informačních systémů sloužících k výkonu veřejné správy v České republice a zabezpečuje funkční integraci informačního systému v oblasti veterinární péče do mezinárodních informačních systémů v oblasti veterinární péče,

n) organizuje atestační studium úředních veterinárních lékařů a uděluje atestace, organizuje odbornou přípravu veterinárních asistentů, organizuje odborné kurzy a další vzdělávání zaměstnanců Státní veterinární správy,

o) spolupracuje

1. s Agrární komorou, Potravinářskou komorou, Komorou a s dalšími profesními zájmovými sdruženími, jakož i s Veterinární a farmaceutickou univerzitou Brno v otázkách týkajících se jejich působnosti a společného zájmu,

2. s orgány Evropské unie, kterým podává jimi požadované nebo předpisy Evropské unie stanovené informace, zprávy, stanoviska a doklady z oboru své působnosti, a s členskými státy, kterým poskytuje potřebnou součinnost, zejména informace stanovené předpisy Evropské unie,

3. se zahraničními veterinárními službami a příslušnými mezinárodními organizacemi,

p) plní úkoly vyplývající pro ni z bezprostředně závazných právních předpisů Evropské unie²⁾, zejména vykonává dozor nad plněním povinností vyplývajících pro fyzické a právnické osoby z těchto předpisů Evropské unie²⁾, vydává povolení k přijetí vedlejších živočišných produktů náležejících mezi materiály 1. nebo 2. kategorie a zpracovaných produktů pocházejících z těchto materiálů, které jsou odesílány z jiných členských států do České republiky jako státu určení, provádí v případě přeshraniční spolupráce dozor a postupuje přitom podle předpisu Evropské unie upravujícího spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele^{25d)} a v případě zjištění protiprávního jednání^{25e)}, kterého se kontrolovaná osoba dopustila na území Evropské unie nebo v jiném státě tvořícím Evropský hospodářský prostor a které poškozuje nebo může poškodit společný zájem spotřebitelů^{25f)}, rozhodnutím takové jednání zakáže, q) určí na žádost orgánu vykonávajícího státní dozor podle zákona o České obchodní inspekci^{25g)} nebo zákona o Celní správě České republiky^{25h)}, který státní veterinární ústav provádí laboratorní vyšetření k identifikaci živočišného druhu podle předpisu Evropské unie, kterým se zakazuje uvádět na trh, dovážet do Společenství a vyvážet z něj kočičí a psí kůže a výrobky obsahující tyto kůže²⁵ⁱ⁾,

r) přiděluje výrobcům pasů řady čísel v souladu s čl. 21 odst. 3 předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu⁴⁸⁾,

s) vydává na žádost osvědčení o uznání uplatněné certifikované metodiky z oblasti veterinární péče vypracované v rámci výzkumného projektu nebo záměru,

t) plní ostatní úkoly stanovené tímto zákonem nebo zvláštními právními předpisy^{1b)}.

(2) Prováděcí právní předpis stanoví konkrétní požadavky na vybavení, způsob a organizaci provozu informačního systému v oblasti veterinární péče.

§ 48a

(1) Ústřední veterinární správa informuje veřejnost na základě výsledků státního veterinárního dozoru o zjištěných živočišných produktech, které nejsou zdravotně nezávadné, nebo živočišných produktech nevhodných k lidské spotřebě v souladu s čl. 10 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002.

(2) Ústřední veterinární správa je oprávněna informovat veřejnost na základě výsledků státního veterinárního dozoru o

a) zjištěných živočišných produktech označených nebo nabízených klamavým způsobem, nebo

b) potvrzení výskytu nebezpečné nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka, které mohou ohrozit zdraví lidí nebo zvířat.

(3) Informace veřejnosti zveřejněné podle odstavců 1 a 2 mohou obsahovat totožnost kontrolované osoby, povahu případného rizika, přijatá opatření a další informace nezbytné k ochraně zdraví lidí a zvířat. Na tyto případy se nevztahuje povinnost mlčenlivosti uložená podle zvláštních právních předpisů⁵¹⁾.

§ 49

Krajská veterinární správa

(1) Krajská veterinární správa

a) vypracovává a aktualizuje v souladu s celostátními pohotovostními plány krajské pohotovostní plány a kontroluje jejich plnění, organizuje činnost krajského krizového centra tlumení nákaz^{25b)},

b) organizuje provádění povinných preventivních a diagnostických úkonů k předcházení vzniku a šíření nákaz a k jejich zdočování, schvaluje a v případě neprovedení stanovených povinných preventivních a diagnostických úkonů [§ 4 odst. 1 písm. i), § 44 odst. 1 písm. d)] pozastavuje, popřípadě odnímá status hospodářství úředně prostého nebezpečných nákaz, schvaluje ozdravovací programy chovatelů, schvaluje prostory určené pro čištění a dezinfekci dopravních prostředků používaných k přepravě zvířat a plní úkoly vyplývající pro ni z plánu sledování některých látek a jejich reziduí,

c) rozhoduje o nařízení, změně a ukončení mimořádných veterinárních opatření v obvodu kraje nebo jeho části, přesahující územní obvod obce, dozírá na jejich plnění a povoluje individuální výjimky z nařízených mimořádných veterinárních opatření,

d) rozhoduje o nařízení, změně a ukončení mimořádných veterinárních opatření, jimiž se ukládají povinnosti individuálně určeným fyzickým a právnickým osobám, a dozírá na jejich plnění,

e) oznamuje na základě výsledků předběžného vyšetření zvířat podezření z výskytu nebezpečné nákazy Ústřední veterinární správě a po jejich potvrzení výskyt této nákazy příslušnému krajskému úřadu, obci, na území hlavního města Prahy městským částem hlavního města Prahy, orgánu Policie České republiky a místně příslušnému orgánu Komory, výskyt nemoci přenosné ze zvířat na člověka též příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví,

f) z nákazových důvodů může naříditi chovateli, aby předvedl zvíře k veterinárnímu vyšetření, ochrannému očkování nebo k provedení jiného odborného veterinárního úkonu, a určuje podmínky a dobu trvání karantény a izolace,

g) vykonává státní veterinární dozor a vydává závazné pokyny k odstranění zjištěných nedostatků, provádí plánované úřední kontroly, kontroly v případě podezření z nedodržování povinností a požadavků a auditů, a na základě jejich výsledků přijímá vhodná opatření, ověřuje soulad se specifikacemi podle předpisů Evropské unie o zemědělských produktech a potravinách, jež představují zaručené tradiční speciality, a o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin^{25j)}, pokud jde o produkty a potraviny živočišného původu, povoluje v souladu s předpisy Evropské unie zmírňující výjimky z veterinárních a hygienických požadavků stanovených na zdraví zvířat a jejich pohodu, na živočišné produkty, jakož i na konstrukci, uspořádání a vybavení podniků, závodů a jiných zařízení, v nichž se zachází se živočišnými produkty, a na vedlejší živočišné produkty, pokud povolování těchto výjimek nepřísluší Ústřední veterinární správě,

h) schvaluje a registruje, popřípadě jen registruje v obvodu své působnosti

1. účastníky sítě sledování, shromažďovací střediska, karanténní střediska, inseminační stanice, střediska pro odběr spermatu, banky spermatu, zařízení pro chov zvířat, včetně chovu živočichů pocházejících z akvakultury, a jiná zařízení, podílející se na uvádění zvířat do oběhu a na obchodování s nimi,
2. podniky, závody, popřípadě jiná zařízení, podílející se na výrobě, zpracovávání a uvádění živočišných produktů na trh a na obchodování s nimi,
3. osoby, které jako podnikatelé¹⁰⁾ přepravují zvířata nebo živočišné produkty a podléhají registraci, jakož i obchodníky uvedené v § 9b,
4. asanační podniky a jiné osoby, které vykonávají jen některé asanační činnosti uvedené v § 39 odst. 1,
5. soukromé veterinární lékaře pro shromažďovací střediska nebo pro určitou činnost, pokud jejich schválení vyžadují tento zákon nebo předpisy Evropské unie,
6. svobodná pásma a celní sklady pod státním veterinárním dozorem,
7. útulky pro zvířata,
8. další osoby, podniky, závody, střediska a jiná zařízení a prostředky, pokud jejich schválení a registraci, popřípadě jen registraci vyžadují tento zákon nebo předpisy Evropské unie; odnímá nebo pozastavuje schválení a registraci, popřípadě jen ruší registraci, jsou-li splněny podmínky pro takové opatření stanovené tímto zákonem nebo předpisy Evropské unie,

i) vydává závazné posudky pro stavební řízení, ohlášení stavby a pro kolaudační souhlas a osvědčuje splnění požadavků a podmínek stanovených pro zacházení se živočišnými produkty,

j) uplatňuje stanoviska k územním plánům, regulačním plánům a závazná stanoviska v územním řízení z hlediska veterinární péče,

k) určuje veterinární podmínky pro konání svodů zvířat a veterinární podmínky k provádění pokusů na zvířatech, registruje cirkusy, vydává rejstříky cirkusových zvířat a rejstříky míst konání představení cirkusů, potvrzuje pasy pro cirkusová zvířata, provádí kontroly dodržování povinností a požadavků spojených s přemísťováním cirkusových zvířat mezi členskými státy a ověřuje, zda jsou splněny podmínky pro přemístění cirkusu z České republiky do jiného členského státu,

l) tomu, kdo vyrábí, zpracovává, dováží, ošetřuje, skladuje, přepravuje, uvádí na trh a používá krmiva živočišného původu, určuje veterinární podmínky pro jejich použití tak, aby bylo vyloučeno jejich ovlivnění činiteli působícími nepříznivě na jejich zdravotní nezávadnost. U krmiv, jež byla ošetřena látkami škodlivými zdraví lidí nebo zvířat nebo jinak nepříznivě ovlivňujícími živočišné produkty anebo do nichž byly takové látky přidávány v souladu se schváleným technologickým postupem a která proto mohou být použita ke krmení jen po uplynutí stanovené ochranné lhůty, stanovuje v případě potřeby tuto lhůtu nebo jiné veterinární podmínky a opatření, a kontroluje jejich dodržování,

m) vydává po provedené veterinární kontrole veterinární osvědčení a odpovídá za jeho úplnost a správnost,

n) provádí prohlídku jatečných zvířat a masa, jakož i veterinární vyšetření ostatních živočišných produktů a posuzuje jejich použitelnost (požitelnost), vydává provozovatelům drůbežích nebo králíčích jatek povolení k provádění některých úkonů v rámci prohlídky masa drůbeže a zajímců vlastními zaměstnanci a rozhoduje o výši náhrady nákladů spojených s výkonem této prohlídky, provádí systém vlastní kontroly hygienických podmínek výroby podnikatelů¹⁰⁾ uvedených v § 22, schvaluje pohotovostní plány provozovatelů jatek, provozní a sanitační řády uvedené v § 22 odst. 1 písm. b) bodě 3, dává a odnímá

souhlas k prodeji malých množství syrového mléka chovatelem v místě výroby nebo prostřednictvím prodejního automatu přímo spotřebiteli,

o) provádí veterinární kontrolu zvířat a živočišných produktů, které jsou předmětem obchodování, v místě jejich původu, v průběhu jejich přepravy nebo při jejich příchodu na místo určení, a pokud je součástí krajské veterinární správy pohraniční veterinární stanice, také pohraniční veterinární kontrolu kontrolovaného zboží dováženého z třetích zemí; v souvislosti s prováděním pohraniční veterinární kontroly může požadovat od celních orgánů informace nezbytné pro řádný výkon této kontroly,

p) přijímá odpovídající opatření, nejsou-li

1. splněny veterinární podmínky stanovené tímto zákonem nebo předpisy Evropské unie pro obchodování se zvířaty a živočišnými produkty, anebo pro dovoz zvířat a živočišných produktů,
2. dodržovány povinnosti nebo požadavky stanovené tímto zákonem nebo předpisy Evropské unie pro shromažďovací střediska, nebo
3. dodržovány povinnosti nebo požadavky stanovené předpisem Evropské unie, kterým se zakazuje uvádět na trh, dovážet do Společenství a vyvážet z něj kočičí a psí kůže a výrobky obsahující tyto kůže^{25j}), jedná-li se o surové kočičí a psí kůže,

q) vyžaduje-li to výkon státního veterinárního dozoru, vykonává veterinární prosektorskou činnost v asanačních podnicích,

r) registruje absolventy středních odborných škol veterinárního oboru, popřípadě absolventy pomaturitního studia veterinárního oboru, kteří jsou oprávněni vykonávat některé odborné veterinární úkony podnikatelským způsobem, (dále jen „soukromý veterinární technik“),

s) vydává, mění a odnímá fyzickým a právnickým osobám povolení

1. k provádění laboratorní, popřípadě jiné veterinární diagnostické činnosti za účelem vyšetření zvěřiny na přítomnost svalovce (trichinel), nejde-li o povolení k provádění laboratorní, popřípadě jiné veterinární diagnostické činnosti, jejíž výsledky mají být využívány pro účely státního veterinárního dozoru,
2. k výkonu některých veterinárních asanačních činností (§ 51 odst. 1), nejde-li o provozování asanačního podniku,
3. k porážení zvěře ve farmovém chovu v hospodářství, k usmrcení velké farmové zvěře v hospodářství použitím střelné zbraně nebo k domácí porážce jelenovitých z farmového chovu použitím střelné zbraně,

t) provádí kontroly podmíněnosti podle zákona o zemědělství²⁵ⁱ) v souladu s předpisem Evropské unie upravujícím prováděcí pravidla pro podmíněnost, odlišení a integrovaný administrativní a kontrolní systém^{25m}), provádí kontroly a vydává osvědčení podle zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu pro potřeby tohoto fondu,

u) ukládá pokuty za nesplnění nebo porušení povinností, požadavků nebo podmínek stanovených tímto zákonem a předpisy Evropské unie,

v) plní úkoly vyplývající pro ni z bezprostředně závazných právních předpisů Evropské unie^{2j}), zejména vykonává dozor nad plněním povinností vyplývajících pro fyzické a právnické osoby z těchto předpisů Evropské unie^{2j}), provádí v případě přeshraniční spolupráce dozor a postupuje přitom podle předpisu Evropské unie upravujícího spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele^{25d}) a v případě zjištění protiprávního jednání^{25e}), kterého se kontrolovaná osoba dopustila na území Evropské unie nebo v jiném státě tvořícím Evropský hospodářský prostor a které poškozují nebo může poškodit společný zájem spotřebitelů^{25f}), rozhodnutím takové jednání zakáže,

x) ověřuje pro vývoz nebo neobchodní přesun zvířete v zájmovém chovu do třetích zemí pas nebo jiný identifikační doklad zvířete v zájmovém chovu,

y) potvrzuje po provedené veterinární kontrole splnění požadavků a podmínek stanovených třetí zemí určených pro vydání veterinárního osvědčení pro vývoz kompetentní autoritou jiného členského státu,

z) zajišťuje totožnost kontrolovaného zboží úřední veterinární závěrou,

aa) plní ostatní úkoly stanovené tímto zákonem nebo zvláštními právními předpisy^{1b}).

(2) Ředitel krajské veterinární správy zřizuje nákazovou komisi, která je jeho poradním orgánem.

(3) Součástí krajské veterinární správy je pohotovostní středisko pro mimořádné situace, které v souladu s celostátními pohotovostními plány zasahuje v ohniscích nákaz a v případech jiných mimořádných situací.

§ 49a

(1) Státní veterinární správa

a) na základě řádně odůvodněné žádosti příslušného orgánu členského státu (dále jen "dožadující orgán")

1. předá dožadujícímu orgánu informace, zprávy, stanoviska, doklady nebo jejich ověřené kopie, popřípadě výtahy ze zpráv a dokladů (dále jen "informace a dokumenty"), které má k dispozici nebo si je může opatřit a které umožňují prověřit dodržování právních předpisů o veterinární péči. Při získávání těchto informací a dokumentů, které mohou být poskytnuty rovněž v elektronické podobě, postupuje Státní veterinární správa tak, jako kdyby plnila vlastní úkoly nebo jednala na žádost jiného orgánu České republiky,
2. prověří vhodným způsobem správnost skutečností, které jí byly oznámeny dožadujícím orgánem, a informuje jej o výsledcích prověření, včetně informací, které byly k prověření nezbytné,
3. informuje dožadující orgán o správních rozhodnutích nebo jiných aktech týkajících se uplatňování právních předpisů o veterinární péči,
4. provádí nebo posílí státní veterinární dozor v rámci své působnosti tam, kde existuje podezření na porušení právních předpisů, zejména dozor nad podniky, místy, kde se zřizují sklady zboží, ohlášenými pohyby zboží a dopravními prostředky,

5. poskytne dožadujícímu orgánu veškeré relevantní informace, které má k dispozici nebo které získá v souladu s bodem 1, o skutečně zjištěných jednáních nebo postupech, jež jsou podle dožadujícího orgánu v rozporu s právními předpisy o veterinární péči,

b) i bez žádosti, pokud to považuje za vhodné,

1. provádí nebo posílí státní veterinární dozor na místech uvedených pod písmenem a) bodem 4,

2. poskytuje příslušným orgánům členských států co nejdříve dostupné informace a dokumenty, které se týkají jednání nebo postupů, jež jsou v rozporu nebo se jeví být v rozporu s právními předpisy o veterinární péči, zejména pokud jde o způsoby nebo metody používané při uvedených činnostech.

(2) Žádosti o informaci, v nichž je uveden předmět správního rozhodnutí nebo jiného aktu, o jejichž sdělení se žádá, musí být opatřeny překladem do českého jazyka.

(3) Státní veterinární správa sdělí bez průtahů Komisi veškeré potřebné informace týkající se

a) zboží, které je předmětem nebo u něhož existuje podezření, že je předmětem jednání nebo postupů, jež jsou v rozporu s právními předpisy o veterinární péči,

b) metod a postupů, které jsou používány nebo u nichž existuje podezření, že jsou používány v rozporu s právními předpisy o veterinární péči,

c) nedostatků nebo mezer v právních předpisech o veterinární péči, které jsou zjišťovány při uplatňování těchto předpisů.

(4) Týkají-li se poskytované informace případů, které mohou představovat nebezpečí pro zdraví lidí, jemuž nelze jinak zabránit, mohou být tyto informace po dohodě mezi zúčastněnými orgány a Komisí sděleny s důvody veřejnosti.

(5) Požadovanou vzájemnou pomoc podle odstavců 1 a 3 nelze poskytovat, jestliže by to bylo v rozporu s právními předpisy České republiky, anebo jestliže by tím byly dotčeny veřejný pořádek nebo jiný podstatný zájem České republiky. Informace a dokumenty týkající se fyzických nebo právnických osob mohou být poskytovány jen v rozsahu nezbytně nutném k oznámení jednání nebo postupů, jež jsou v rozporu s právními předpisy o veterinární péči. Jakékoli odmítnutí pomoci musí být odůvodněno.

(6) Informace poskytnuté v jakékoli formě příslušným orgánům jsou důvěrné povahy; na jejich poskytování se vztahuje povinnost mlčenlivosti a platí pro ně zvláštní právní předpisy. Příslušné orgány zabezpečí, aby poskytnuté informace zůstaly důvěrné i po uzavření případu. Tyto informace mohou být využity v případě soudních sporů nebo řízení vedených kvůli nedodržování právních předpisů o veterinární péči, anebo při předcházení a odhalování nedostatků ve vztahu k fondům Evropské unie; o takovém využití poskytnutých informací musí být uvědoměn příslušný orgán členského státu, který informace poskytl.

(7) Informace podle tohoto ustanovení nesmějí být poskytnuty jiným osobám než těm, jejichž povinnosti v jiných členských státech nebo v orgánech Evropské unie vyžadují, aby k těmto informacím měly přístup. Tyto informace nesmějí být využity k jiným účelům, než které jsou stanoveny tímto ustanovením, ledaže k tomu orgán, který informace poskytuje, dá výslovný souhlas, a pokud takové sdělení nebo použití informací není v rozporu s předpisy členského státu, v němž sídlí orgán, který informace přijal.

(8) Pokud se Státní veterinární správa dozví o jednáních nebo postupech, jež jsou v rozporu nebo se jeví být v rozporu s právními předpisy o veterinární péči, zejména pokud se týkají nebo by se mohly týkat i jiných členských států, informuje o tom Komisi z vlastního podnětu nebo na základě její odůvodněné žádosti; v případě potřeby jí poskytne také nezbytné informace a dokumenty. Státní veterinární správa informuje Komisi a ostatní členské státy také o dvoustranných dohodách o vzájemné pomoci, které uzavřela s příslušnými veterinárními orgány třetích zemí.

(9) S výjimkou úhrady honorářů vyplácených znalcům se pomoc podle tohoto ustanovení poskytuje bezplatně.

(10) Tímto ustanovením nejsou dotčeny právní předpisy o vzájemné právní pomoci poskytované v trestněprávních věcech.

Povolení k výkonu některých odborných veterinárních činností

§ 50

(1) Ústřední veterinární správa může vydat povolení k provádění laboratorní, popřípadě jiné veterinární diagnostické činnosti, jejíž výsledky budou využívány pro účely státního veterinárního dozoru, osobě, která dosáhla věku 18 let, má způsobilost k právním úkonům, je bezúhonná, k výkonu příslušné činnosti odborně způsobilá a bude ji vykonávat v prostředí a za veterinárních a hygienických podmínek, které odpovídají podle vyjádření příslušné krajské veterinární správy druhu a rozsahu příslušné činnosti.

(2) Ústřední veterinární správa vydá povolení k provozování asanačního podniku osobě, která splňuje předpoklady uvedené v odstavci 1.

(3) Krajská veterinární správa může vydat povolení k provádění laboratorní, popřípadě jiné veterinární diagnostické činnosti za účelem vyšetření zvěřiny na přítomnost svalovce (trichinel), nejde-li o povolení k provádění laboratorní, popřípadě jiné veterinární diagnostické činnosti, jejíž výsledky budou využívány pro účely státního veterinárního dozoru, osobě, která dosáhla věku 18 let, má způsobilost k právním úkonům, je bezúhonná, k výkonu této činnosti odborně způsobilá a bude ji vykonávat v prostředí a za veterinárních a hygienických podmínek odpovídajících druhu a rozsahu této činnosti.

(4) Jde-li o právnickou osobu, musí předpoklady uvedené v odstavcích 1 a 3 splňovat její odborný zástupce. Jde-li o

osobu, které dosud nebylo přiděleno identifikační číslo osoby, přidělí jí krajská veterinární správa identifikační číslo osoby současně s vydáním povolení podle odstavců 1 až 3; identifikační číslo osoby poskytne správce základního registru právnických osob, podnikajících fyzických osob a orgánů veřejné moci (dále jen „registr osob“)³⁹⁾.

(5) Za bezúhonného se pro účely tohoto zákona považuje ten, kdo nebyl pravomocně odsouzen v posledních 10 letech pro úmyslný trestný čin anebo v posledních 5 letech pro trestný čin spáchaný z nedbalosti v souvislosti s odbornou veterinární činností. Za účelem prokázání bezúhonnosti si příslušný orgán uvedený v odstavcích 1 až 3 vyžádá podle zvláštního právního předpisu^{25g)} výpis z evidence Rejstříku trestů. Žádost o vydání výpisu z evidence Rejstříku trestů a výpis z evidence Rejstříku trestů se předávají v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(6) V povolení musí být určen druh a rozsah činnosti a odborný zástupce, a jde-li o asanační podnik, též územní obvod, v němž bude činnost vykonávána, (svozová oblast).

(7) Ústřední veterinární správa nebo krajská veterinární správa může změnit nebo odejmout jí vydané povolení, jestliže činnost není vykonávána v souladu s právními předpisy nebo se změnily podmínky, za nichž bylo povolení vydáno.

(8) Laboratorní, popřípadě jinou veterinární diagnostickou činnost za účelem vyšetření zvěřiny na přítomnost svalovce (trichinel), nejde-li o povolení k provádění laboratorní, popřípadě jiné veterinární diagnostické činnosti, jejíž výsledky budou využívány pro účely státního veterinárního dozoru, podle ustanovení odstavce 3 je oprávněn vykonávat veterinární lékař, soukromý veterinární technik, osoba odborně způsobilá podle ustanovení § 59a odst. 1 písm. b) až e) nebo osoba, která absolvovala specializovanou odbornou přípravu se zaměřením na vyšetřování zvěřiny na přítomnost svalovce (trichinel), složila závěrečnou zkoušku a získala tak osvědčení o způsobilosti k této činnosti.

(9) Specializovanou odbornou přípravu se zaměřením na vyšetřování zvěřiny na přítomnost svalovce (trichinel) organizuje vysoká škola uskutečňující akreditovaný studijní program v oblasti veterinárního lékařství a hygieny, která vydává osobám, které absolvovaly tuto specializovanou odbornou přípravu, osvědčení o způsobilosti k vyšetřování zvěřiny na přítomnost svalovce (trichinel) a vede seznam těchto osob.

(10) Prováděcí právní předpis stanoví obsah, rozsah a organizaci specializované odborné přípravy se zaměřením na vyšetřování zvěřiny na přítomnost svalovce (trichinel), způsob a organizaci ověřování získaných znalostí, vydávání osvědčení a vedení seznamu osob, které tuto specializovanou odbornou přípravu absolvovaly.

§ 51

(1) Krajská veterinární správa vydá povolení, nejde-li o povolení k provozování asanačního podniku (§ 50 odst. 2), k výkonu jen některých veterinárních asanačních činností uvedených v § 39 odst. 1 osobě, která splňuje podmínky stanovené tímto zákonem a předpisy Evropské unie upravujícími hygienická pravidla pro vedlejší živočišné produkty, které nejsou určeny k lidské spotřebě^{9b)}. Jde-li o odchyt zvířat bez pána⁶²⁾ a toulavých nebo opuštěných zvířat nebo o sběr a neškodné odstraňování kadáverů zvířat v zájmovém chovu, musí být tato osoba osobou odborně způsobilou podle § 42 odst. 2. Pro změnu nebo odejmutí povolení platí obdobně § 50 odst. 7.

(2) V povolení musí být určen druh a rozsah činnosti, a jde-li o sběr a neškodné odstraňování vedlejších živočišných produktů, také místo, kde budou tyto produkty neškodně odstraňovány nebo dále zpracovávány. Jde-li o vydání povolení osobě, které dosud nebylo přiděleno identifikační číslo osoby, přidělí jí krajská veterinární správa identifikační číslo osoby současně s vydáním povolení podle odstavce 1; identifikační číslo osoby poskytne správce registru osob³⁹⁾.

(3) Krajská veterinární správa kontroluje v rámci výkonu státního veterinárního dozoru zejména, zda jsou dodržovány požadavky na tuto činnost stanovené tímto zákonem a předpisy Evropské unie^{9b)}.

§ 51a

Národní referenční laboratoře a referenční laboratoře

(1) Ministerstvo schvaluje národní referenční laboratoře za účelem prohlubování, koordinace a sjednocování laboratorní a diagnostické činnosti; schválení může odejmout, jestliže činnost není vykonávána řádně, anebo jestliže se změnila podmínky, za nichž ke schválení došlo.

(2) Ústřední veterinární správa schvaluje referenční laboratoře pro oblast veterinární péče, a to pro činnosti, pro které nebyly ministerstvem schváleny národní referenční laboratoře. Pro referenční laboratoře platí odstavec 1 přiměřeně.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví požadavky na materiální a personální vybavení národní referenční laboratoře a referenční laboratoře a na zaměření, organizaci a metody jejich činnosti.

Státní veterinární dozor

§ 52

(1) Orgány veterinární správy vykonávají státní veterinární dozor v souladu s tímto zákonem, zvláštními právními předpisy^{25h)} a předpisy Evropské unie⁴⁰⁾. Při jeho výkonu

a) dozírají, zda jsou dodržovány povinnosti, požadavky a podmínky stanovené tímto zákonem, zvláštními právními předpisy^{25h)} nebo předpisy Evropské unie anebo na jejich základě a v jimi stanovených mezích, a zjišťují nedostatky, jejich příčiny a osoby za ně odpovědné,

b) projednávají a podle potřeby ukládají závaznými pokyny, jakým způsobem a v jaké lhůtě mají být zjištěné nedostatky odstraněny a kontrolují jejich plnění,

c) sledují nákazovou situaci v prostředí volně žijících zvířat.

(2) Specifickými formami státního veterinárního dozoru jsou veterinární kontrola zdraví a dědičnosti zdraví, kontrola označování a evidence zvířat, veterinární kontrola zdravotní nezávadnosti krmiv, prohlídka jatečných zvířat a masa, pohraniční veterinární kontrola a veterinární kontrola při příchodu na místo určení.

(3) Je-li podkladem pro rozhodnutí orgánu veterinární správy výsledek laboratorního vyšetření vzorků, musí být výsledkem vyšetření provedeného

a) státním veterinárním ústavem, národní referenční laboratoří, referenční laboratoří nebo laboratoří, které bylo vydáno pro příslušný okruh vyšetřování osvědčení o akreditaci podle zákona o technických požadavcích na výrobky^{17k}) a které Ústřední veterinární správa vydala povolení k provádění veterinární laboratorní a diagnostické činnosti,

b) laboratoří jiného orgánu státního dozoru, která provádí laboratorní vyšetření vzorků při úředních kontrolách, nebo

c) referenční laboratoří Evropské unie nebo laboratoří jiného členského státu schválenou pro provádění laboratorních vyšetření vzorků při úředních kontrolách.

(4) Při laboratorním vyšetření vzorků se postupuje podle norem a metod stanovených na základě předpisů Evropské unie⁴¹).

(5) Pro výkon státního veterinárního dozoru Ministerstva obrany a Ministerstva vnitra platí ustanovení odstavců 1 až 4 obdobně.

§ 53

(1) Úřední veterinární lékaři orgánů veterinární správy a veterinární lékaři Ministerstva obrany a Ministerstva vnitra, popřípadě jimi zřízených organizačních složek státu pověřeni výkonem státního veterinárního dozoru (dále jen "veterinární inspektor"), jsou oprávněni při jeho výkonu,

a) na místě znehodnotit živočišné produkty, které nejsou zdravotně nezávadné, anebo nařídit jejich znehodnocení a neškodné odstranění, a to na náklad kontrolované osoby,

b) pozastavit, omezit nebo zakázat výrobu, zpracování nebo uvádění živočišných produktů na trh, jestliže nejsou dodržovány podmínky a požadavky stanovené tímto zákonem, zvláštními právními předpisy²⁶) nebo předpisy Evropské unie⁴⁷) na živočišné produkty a zacházení s nimi,

c) pozastavit výrobu, zpracování nebo uvádění živočišných produktů na trh na přiměřenou dobu při podezření, že nejsou zdravotně nezávadné,

d) zakázat užívání prostor pro výrobu, zpracování nebo uvádění živočišných produktů na trh při důvodném podezření na uvádění na trh potravin jiných než zdravotně nezávadných nebo z nálezových důvodů, jestliže kontrolovaná osoba neumožní veterinárnímu inspektorovi vstupovat na pozemky, do staveb nebo do jiných prostor v souladu s jeho oprávněním podle kontrolního řádu,

e) zjednat si přístup do staveb, dopravních prostředků, na pozemky a do dalších prostor včetně otevřených uzavřených prostor při důvodném podezření na uvádění na trh potravin jiných než zdravotně nezávadných nebo z nálezových důvodů. Každý, v jehož objektu se takové prostory kontrolované osoby nalézají, je povinen strpět kontrolu v těchto prostorách.

(2) Krajská veterinární správa ukončí

a) opatření uložené podle odstavce 1 písm. b), pokud byl závadný stav odstraněn,

b) opatření uložené podle odstavce 1 písm. c), pokud kontrolovaná osoba prokáže, že živočišné produkty jsou zdravotně nezávadné.

(3) Veterinární inspektoři jsou povinni

a) prokazovat pověření ke kontrole podle kontrolního řádu⁴³) služebním průkazem,

b) pořizovat protokol o opatření podle odstavce 1.

(4) Veterinární inspektor je oprávněn zahájit kontrolu prodeje na dálku kontrolním nákupem předcházejícím předložením pověření ke kontrole nebo doručení oznámení o zahájení kontroly.

(5) Pro úřední veterinární asistenty platí obdobně odstavce 3 a práva a povinnosti kontrolujících stanovená kontrolním řádem⁴⁴).

(6) Za odebrané vzorky se neposkytne náhrada s výjimkou vzorků odebraných při prodeji potravin živočišného původu podle zvláštních právních předpisů²⁶), za které se kontrolované osobě poskytne náhrada²⁷), pokud o ni požádá ve lhůtě do 6 měsíců ode dne, kdy byla seznámena se skutečností, že potravina splňuje požadavky stanovené zvláštními právními předpisy²⁶). Náhrada se kontrolované osobě poskytne nejdéle do 30 dnů ode dne, kdy o ni požádala.

(7) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) veterinární hlediska pro stanovení četnosti úředních kontrol a auditů, pokud jejich četnost není upravena předpisy Evropské unie,
- b) způsob sledování nálezové situace v prostředí volně žijících zvířat,
- c) vzor služebního průkazu veterinárního inspektora a úředního veterinárního asistenta.

(8) Provádějí-li Komise svými odborníky, popřípadě i odborníky z jiných členských států, kteří jsou zapsáni v seznamu vedeném Komisí pro tyto účely, ve spolupráci s orgány veterinární správy kontroly dodržování a jednotného uplatňování povinností a požadavků, stanovených tímto zákonem a prováděcími právními předpisy, anebo předpisy Evropské unie, na místě v České republice, poskytují jim orgány veterinární správy podporu, kterou tito odborníci potřebují ke splnění svého úkolu.

(9) Pro provádění kontrol uvedených v odstavci 8 platí ustanovení odstavce 3 písm. a) a práva a povinnosti kontrolujících stanovená kontrolním řádem 45) obdobně. Zejména musí být uvedeným odborníkům umožněn stejný přístup do míst, zařízení a dopravních prostředků, jaký mají veterinární inspektoři. Informace získané uvedenými odborníky v průběhu kontrol a závěry z nich nesmí být za žádných okolností použity pro osobní účely ani sdělovány osobám, které nepatří do příslušných útvarů Komise nebo členských států.

(10) Ústřední ředitel může zřídit inspekční skupinu, která je složena nejen z veterinárních inspektorů krajské veterinární správy, v jejímž územním obvodu je kontrola prováděna, ale také z veterinárních inspektorů jiných krajských veterinárních správ. Pro veterinární inspektory jiných krajských veterinárních správ, kteří jsou členy inspekční skupiny, platí práva a povinnosti kontrolujících stanovená tímto zákonem a kontrolním řádem i v územním obvodu krajské veterinární správy, v jejímž územním obvodu je kontrola prováděna. V řízení o přestupku zjištěném při kontrole provedené inspekční skupinou rozhoduje jako orgán prvního stupně krajská veterinární správa, v jejímž územním obvodu byla kontrola provedena.

§ 53a

Státní dozor nad klasifikací těl jatečných zvířat

- (1) Státní dozor nad dodržováním povinností stanovených zákonem o potravinách vykonává veterinární inspektor.
- (2) Státní dozor nad prováděním klasifikace jatečně upravených těl jatečných zvířat podle zákona o potravinách může vykonávat i osoba, která není veterinárním inspektorem (dále jen „inspektor“).
- (3) Pro inspektory platí obdobně práva a povinnosti kontrolujících stanovená kontrolním řádem 46) a v § 53 odst. 3 písm. a). Prováděcí právní předpis stanoví vzor služebního průkazu inspektora.
- (4) Inspektor může na základě písemného pověření ústředního ředitele vykonávat státní dozor nad prováděním klasifikace jatečně upravených těl jatečných zvířat i mimo územní působnost krajské veterinární správy, jejímž je inspektorem. V řízení o přestupku zjištěném při kontrole, při níž inspektor postupoval podle věty první, rozhoduje jako orgán prvního stupně krajská veterinární správa, v jejímž územním obvodu byla kontrola provedena.

Mimořádná veterinární opatření

§ 54

- (1) Mimořádná veterinární opatření jsou
 - a) nařízení veterinárního vyšetření a očkování zvířat,
 - b) vymezení ohniska nákazy, ochranných pásem a pásem dozoru, výstražné označení, popřípadě i střežení ohniska nákazy,
 - c) nařízení izolace nebo karantény, popřípadě porážky nebo usmrcení zvířat,
 - d) omezení nebo zákaz přemísťování, prodeje, obchodování, volného pohybu, porážení a plemenitby zvířat a provádění pokusů na zvířatech,
 - e) omezení nebo zákaz pastvy, používání zdroje vody a krmiva,
 - f) omezení nebo zákaz konání svodů zvířat, honů, odchytu zvěře a lovu ryb,
 - g) omezení nebo zákaz prodeje zvířat a živočišných produktů v tržnicích a na tržištích anebo uzavření tržnice nebo tržiště,
 - h) pozastavení nakládání se živočišnými produkty nebo krmivy do skončení potřebného vyšetření, nařízení odděleného uložení (uskladnění) zdravotně závadných nebo podezřelých živočišných produktů nebo krmiv,
 - i) omezení nebo zákaz výroby, zpracovávání, přepravy nebo uvádění na trh zdravotně závadných nebo podezřelých živočišných produktů nebo krmiv, stanovení zvláštních podmínek pro jejich výrobu, zpracovávání a přepravu anebo nařízení jejich zničení,
 - j) stanovení zvláštních podmínek provozu, popřípadě jeho omezení nebo zastavení,
 - k) omezení, zákaz nebo stanovení zvláštních podmínek dovozu, vývozu a tranzitu veterinárního zboží,
 - l) nařízení očisty, omezení nebo zákaz používání anebo zničení zařízení a předmětů, které mohou být nositeli původců nálezů,

- m) nařízení zvláštního ošetření hnoje, kejdy, močůvky a odpadních vod,
- n) stanovení zvláštních podmínek pro ukládání, sběr, svoz, neškodné odstraňování a další zpracovávání vedlejších živočišných produktů, popřípadě nařízení sběru, svozu, neškodného odstranění a dalšího zpracování vedlejších živočišných produktů i mimo určený územní obvod (svozovou oblast),
- o) nařízení úpravy hygienického a sanitačního provozu nebo technologických a pracovních postupů, dezinfekce, deratizace a dezinspekce,
- p) omezení nebo zákaz volného pohybu a styku osob a jejich shromažďování, omezení nebo zákaz pohraničního styku osob,
- r) nařízení zneškodnění, popřípadě omezení výskytu zdrojů nálezů zvířat s přírodní ohniskovostí.

(2) Příslušný orgán nařídí mimořádná veterinární opatření

- a) při podezření z výskytu nebo potvrzení výskytu nebezpečné nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka, anebo hrozí-li nebezpečí jejího šíření (ochranná a zdlavací opatření),
- b) při zjištění jiných než zdravotně nezávadných živočišných produktů, vody nebo krmiv, popřípadě jiné příčiny závažného ohrožení zdraví zvířat nebo lidí živočišnými produkty, (veterinární hygienická opatření),
- c) hrozí-li nebezpečí zavlečení nebo rozšíření původců nálezů zvířat a nemocí přenosných ze zvířat na člověka či zdravotně závadných živočišných produktů a krmiv ze zahraničí, (opatření k veterinární ochraně státního území).

(3) Odůvodňují-li to okolnosti konkrétního případu, mohou být nařízena i jiná opatření odpovídající veterinárním požadavkům a poznatkům veterinární vědy.

(4) Příslušný orgán může naříditi mimořádná veterinární opatření také při podezření z výskytu nebo potvrzení výskytu jiné nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka, která není považována za nebezpečnou (§ 17b).

§ 55

Jako mimořádné veterinární opatření při výskytu slintavky a kulhavky může být nařízena uzávěra obce, popřípadě její části. Rozumí se jí

- a) uzavření příjezdových a přístupových cest do obce, jejich opatření závorami a výstražným označením a jejich střežení,
- b) zákaz průjezdu obcí a určení objížděky,
- c) zřízení dezinfekčních pásů na příjezdových a přístupových cestách do obce,
- d) zákaz přemísťování, prodeje a volného pohybu hospodářských a zájmově chovaných zvířat,
- e) zákaz opuštění prostorů, v nichž jsou umístěna nemocná a podezřelá zvířata, a zákaz vstupu do těchto prostorů bez vážného důvodu,
- f) zákaz shromažďování osob,
- g) stanovení pravidel pro pohyb osob v obci,
- h) zákaz vstupu do obce a zákaz jejího opuštění,
- i) stanovení zvláštních podmínek pro zásobování obce, pro výjimečný vjezd dopravních prostředků a pro vstup osob do obce z naléhavých důvodů, jakož i stanovení dezinfekčních opatření, jimž musí být tyto dopravní prostředky a osoby podrobeny před opuštěním obce,
- j) stanovení zvláštních podmínek provozu odpadového hospodářství.

§ 56

Závazný posudek

(1) Závazný posudek Státní veterinární správy, který není správním rozhodnutím, je podkladem ve stavebním řízení, pro ohlášení stavby a pro vydání kolaudačního souhlasu a musí být vyžádán

- a) podnikatelem¹⁰⁾, jde-li o stavbu nebo zařízení, které podléhá státnímu veterinárnímu dozoru,
- b) tím, kdo bude stavbu nebo zařízení používat jako útulek pro zvířata, anebo k ukládání nebo spalování kadáverů zvířat v zájmovém chovu.

(2) Orgán příslušný rozhodnout ve věci podle zvláštních právních předpisů²⁹⁾ nemůže rozhodnout v rozporu s tímto posudkem.

(3) Závazné posudky na stavby nebo zařízení, které podléhá státnímu veterinárnímu dozoru a jsou v objektech důležitých pro obranu státu, vydávají orgány pověřené ministrem obrany.

§ 56a

(1) Veterinární osvědčení vystavuje úřední veterinární lékař na základě provedené prohlídky (vyšetření) zvířat nebo živočišných produktů. Musí je vyplnit pravdivě a úplně; nesmí osvědčovat údaje, o nichž se osobně nepřesvědčil, a nesmí podepsat osvědčení, jež není vyplněno, anebo je vyplněno jen zčásti. Osvědčuje-li některé údaje na základě jiného dokladu, musí jej mít před podpisem osvědčení v držení.

(2) Veterinární osvědčení, popřípadě jiný veterinární doklad, který byl vystaven úředním veterinárním lékařem a provází zvířata nebo živočišné produkty, musí být

a) na každé straně podepsáno úředním veterinárním lékařem, který je vystavuje, a orazítkováno,

b) vyhotoveno

1. v případě dovozu v úředním jazyku členského státu určení a toho členského státu, v němž se provádí pohraniční veterinární kontrola, anebo provázeno ověřeným překladem do tohoto jazyka, nebo

2. v případě vývozu v českém jazyce a jazyce, který požaduje třetí země určení, popřípadě tranzitní stát,

c) opatřeno vlastním identifikačním číslem a musí sestávat

1. z jediného listu papíru,

2. ze dvou nebo více stran, které jsou součástí jediného, celistvého a nedělitelného listu papíru, nebo

3. z několika po sobě jdoucích stran očíslovaných tak, aby bylo zřejmé, o kterou stranu z tohoto počtu stran se jedná (např. "strana 2 ze 4 stran"). Identifikační číslo musí být uvedeno na každé straně,

d) vydáno dříve, než zvířata nebo živočišné produkty opustí místo veterinární kontroly, a musí provázet v originální verzi zvířata nebo živočišné produkty

1. při jejich vstupu na území členských států v případě dovozu, nebo

2. na území třetí země určení v případě vývozu.

(3) Úřední veterinární lékař, který vystavuje a podepisuje veterinární osvědčení, nesmí mít takový zájem na osvědčovaných zvířatech nebo živočišných produktech, anebo na hospodářství, podniku nebo jiném zařízení jejich původu, aby bylo možno mít pochybnosti o jeho nepodjatosti.

(4) Pozměňovat nebo jinak zneužívat vydané veterinární osvědčení je zakázáno.

§ 56b

Veterinární podmínky pokusu

Uživatel pokusných zvířat⁶⁾ je povinen požádat o stanovení veterinárních podmínek pro provádění pokusů pro zvířata, která

a) hodlá použít k pokusu

1. mimo schválené zařízení uživatele pokusných zvířat, nebo

2. ve schváleném zařízení uživatele pokusných zvířat, v případě, že charakter použitých biologických materiálů, zvířat nebo jejich produkty nebo biologické materiály mají nebo lze předpokládat, že budou mít vysoce rizikový charakter, nebo

b) mají být po ukončení pokusu

1. umístěna do chovu odpovídajícího danému druhu pokusných zvířat, nebo

2. dodána na jatky.

§ 57

(1) Orgány veterinární správy vzájemně spolupracují s příslušnými orgány ochrany zvířat, ochrany veřejného zdraví, Státní zemědělské a potravinářské inspekce a odborného dozoru nad krmivý.

(2) Orgány veřejné správy, orgány Policie České republiky a obecní policie spolupracují s orgány veterinární správy při předcházení nebezpečným nálezům, zamezení jejich šíření a jejich zdočování a v souladu se svou působností se podílejí na zajišťování a kontrole plnění mimořádných veterinárních opatření.

(3) Orgánům veterinární správy jsou pro výkon státní správy na úseku veterinární péče poskytovány

a) referenční údaje ze základního registru obyvatel,

b) údaje z agendového informačního systému evidence obyvatel,

c) údaje z agendového informačního systému cizinců.

(4) Poskytovanými údaji podle odstavce 3 písm. a) jsou

a) jméno, popřípadě jména, příjmení,

b) datum a místo narození; u subjektu údajů, který se narodil v cizině, datum, místo a stát, kde se narodil,

c) datum a místo úmrtí; jde-li o úmrtí subjektu údajů mimo území České republiky, datum úmrtí, místo a stát, na jehož území k úmrtí došlo; je-li vydáno rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého, den, který je v rozhodnutí uveden jako den smrti nebo den, který subjekt údajů prohlášený za mrtvého nepřežil, a datum nabytí právní moci tohoto rozhodnutí,

- d) adresa místa pobytu,
- e) státní občanství, popřípadě více státních občanství.

(5) Poskytovanými údaji podle odstavce 3 písm. b) jsou

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení,
- b) datum a místo narození,
- c) rodné číslo,
- d) adresa místa trvalého pobytu,
- e) státní občanství, popřípadě více státních občanství.

(6) Poskytovanými údaji podle odstavce 3 písm. c) jsou

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení,
- b) datum a místo narození,
- c) státní občanství, popřípadě více státních občanství,
- d) druh a adresa místa pobytu,
- e) počátek pobytu, popřípadě datum ukončení pobytu.

(7) Údaje, které jsou vedeny jako referenční údaje v základním registru obyvatel, se využijí z agendového informačního systému evidence obyvatel nebo agendového informačního systému cizinců, pouze pokud jsou ve tvaru předcházejícím současný stav.

(8) Z poskytovaných údajů lze v konkrétním případě použít vždy jen takové údaje, které jsou nezbytné ke splnění daného úkolu.

HLAVA VII

ODBORNÁ VETERINÁRNÍ ČINNOST A JEJÍ VÝKON

§ 58

Odborná veterinární činnost

(1) Odbornou veterinární činností je

- a) veterinární preventivní činnost,
- b) vyšetřování, stanovení diagnózy a léčení zvířat a chirurgické zákroky na zvířatech,
- c) předepisování léčiv, veterinárních přípravků a veterinárních technických prostředků, podávání léčiv a veterinárních přípravků, jejichž prodej a výdej jsou vázány na předpis veterinárního lékaře,
- d) prohlídka jatečných zvířat a masa a vyšetřování ostatních živočišných produktů,
- e) diagnostika zdravotního stavu zvířat, včetně veterinární laboratorní diagnostiky,
- f) veterinární asanační činnost,
- g) další odborné činnosti, k nimž je třeba odpovídající kvalifikace získané studiem a praxí ve veterinárním, popřípadě i jiném oboru.

(2) Odbornou veterinární činnost vykonávají

- a) orgány veterinární správy, jde-li o úkony spojené s výkonem státní správy,
- b) státní veterinární ústavy a národní referenční laboratoře a referenční laboratoře,
- c) fyzické a právnické osoby v rozsahu a za podmínek stanovených tímto a zvláštním právním předpisem, 29a)
- d) příslušné orgány Ministerstva obrany a Ministerstva vnitra.

(3) Odbornou veterinární činnost mohou vykonávat také

- a) vysoké školy veterinární, určuje-li tak jejich statut,
- b) střední odborné školy veterinárního oboru, jde-li o součást jejich pedagogické činnosti.

Odborná způsobilost

(1) Osobami odborně způsobilými k výkonu odborné veterinární činnosti jsou veterinární lékaři, za něž se považují absolventi vysoké školy, kteří

a) dosáhli požadovaného vzdělání během nejméně pětiletého denního teoretického a praktického studia v magisterském studijním programu v oblasti veterinárního lékařství nebo veterinární hygieny³⁰⁾, zahrnujícím studijní předměty vymezené prováděcím právním předpisem, přičemž délka studia může být dodatečně vyjádřena rovněž odpovídajícím počtem kreditů ECTS³¹⁾ stanoveném vysokou školou pro magisterský studijní program v oblasti veterinárního lékařství nebo veterinární hygieny³⁰⁾, zahrnující studijní předměty vymezené prováděcím právním předpisem, a

b) získali znalosti a dovednosti stanové v prováděcím právním předpisu, na nichž je založena odborná činnost veterinárních lékařů.

(2) Za veterinární lékaře se považují také

a) osoby, které jsou držiteli diplomu, vysvědčení nebo jiného dokladu o dosažení požadovaného vzdělání, uvedeného v prováděcím právním předpisu a vydaného příslušným orgánem jiného členského státu,

b) osoby, které jsou držiteli osvědčení, jímž příslušný orgán vydávajícího členského státu osvědčuje, že diplom, vysvědčení nebo jiný doklad o požadovaném vzdělání

1. je v souladu s požadavky uvedenými v odstavci 1,

2. byl získán tak, že osoba, která je jeho držitelem, vykonávala v souladu se zákonem příslušné činnosti po dobu a za podmínek stanovených pro státní příslušníky jednotlivých členských států v příloze č. 6, nebo

3. byl vydán po ukončení vzdělání, které je v souladu s odstavcem 1, a je považován vydávajícím členským státem za rovnocenný dokladům uvedeným v písmenu a).

(3) Osoby, které jsou státními příslušníky jiného členského státu a splňují podmínky uvedené v odstavcích 1 a 2, jsou oprávněny používat jimi získaný akademický titul, popřípadě jeho zkratku, a to v jazyce státu, v němž byl tento titul získán.

(4) Státní veterinární správa organizuje ve spolupráci s vysokou školou uskutečňující akreditovaný studijní program v oblasti veterinárního lékařství nebo veterinární hygieny atestační studium pro úřední veterinární lékaře, které probíhá ve dvou částech:

a) základní (atestace I. stupně),

b) specializační (atestace II. stupně).

(5) K výkonu státního veterinárního dozoru je odborně způsobilý úřední veterinární lékař, který získal atestaci I. stupně. Na služební místo představeného Státní veterinární správy může být jmenován úřední veterinární lékař, pokud získal atestaci II. stupně. Vedoucím zaměstnancem veterinárního ústavu může být jmenován veterinární lékař, pokud získal atestaci II. stupně; to neplatí pro vedoucího zaměstnance 1. stupně řízení.

(6) Prováděcí právní předpis stanoví

a) studijní předměty, které musí být zahrnuty v magisterském studijním programu v oblasti veterinárního lékařství nebo veterinární hygieny, a znalosti a dovednosti, uvedené v odstavci 1,

b) diplomy, vysvědčení a jiné doklady o požadovaném vzdělání, uvedené v odstavci 2 písm. a),

c) formy, obsah a organizaci atestačního studia úředních veterinárních lékařů, způsob a organizaci ověřování znalostí a vydávání osvědčení.

(7) Není-li možno uznat odbornou způsobilost k výkonu činnosti veterinárního lékaře podle odstavce 2, anebo odbornou způsobilost pro výkon funkce úředního veterinárního lékaře, postupuje se podle zákona o uznávání odborné kvalifikace³¹⁾.

nadpis vypuštěn

(1) Osobami odborně způsobilými k výkonu odborné veterinární činnosti v rozsahu a způsobem odpovídajícím jejich odborné způsobilosti jsou dále osoby, které získaly

a) vysokoškolské vzdělání studiem v magisterském studijním programu v oblasti veterinárního lékařství nebo veterinární hygieny, anebo studiem, které se podle zvláštního právního předpisu^{31a)} považuje za rovnocenné,

b) vysokoškolské vzdělání studiem v bakalářském studijním programu v oblasti veterinární hygieny nebo v magisterském studijním programu v oblasti veterinární hygieny navazujícím na bakalářský studijní program v oblasti veterinární hygieny, anebo studiem, které se podle zvláštního právního předpisu^{31a)} považuje za rovnocenné,

c) střední vzdělání s maturitní zkouškou nebo vyšší odborné vzdělání ve veterinárním oboru,

d) vysokoškolské vzdělání studiem ve studijním programu v oblasti, která není uvedena v písmenu a) nebo b) a která odpovídá druhu a rozsahu činnosti, zejména v oblasti lékařství, chemie, biologie nebo zootechniky,

e) střední vzdělání s maturitní zkouškou nebo vyšší odborné vzdělání v oboru, který není uveden v písmenu c) a který odpovídá druhu a rozsahu činnosti,

f) odbornou způsobilost k výkonu některých odborných veterinárních činností specializovanou odbornou přípravou

1. organizovanou Státní veterinární správou,

2. organizovanou vysokou školou uskutečňující akreditovaný studijní program v oblasti veterinárního lékařství a hygieny, nebo

3. podle zvláštních právních předpisů^{31b)}.

(2) Osoby, které získaly vysokoškolské vzdělání studiem podle odstavce 1 písm. b), mohou vykonávat funkce úředních veterinárních asistentů. Nestanoví-li tento zákon nebo předpisy Evropské unie jinak, úřední veterinární asistenti pomáhají úředním veterinárním lékařům pod jejich vedením a odpovědností zejména při kontrole dodržování veterinárních a hygienických podmínek chovu zvířat a požadavků na pohodu zvířat, při kontrole označování a evidence zvířat a plnění opatření stanovených ve schválených ozdravovacích programech, při kontrole dodržování veterinárních a hygienických podmínek a požadavků na zacházení se živočišnými produkty, při prohlídce jatečných zvířat a masa a při provádění pohraniční veterinární kontroly.

(3) Studenti čtvrtého a vyššího ročníku magisterského studijního programu v oblasti veterinárního lékařství nebo v oblasti veterinární hygieny jsou odborně způsobilí k výkonu odborné veterinární činnosti, která je vykonávána v rámci výuky pod dohledem a odpovědností veterinárního lékaře.

(4) Prováděcí právní předpis stanoví organizaci, formy a rozsah specializované odborné přípravy úředních veterinárních asistentů.

§ 59b

Způsobilost k výkonu povolání veterinárního lékaře pro osoby z třetích zemí

(1) Osoby, které získaly odbornou způsobilost ve třetích zemích, jsou způsobilé k výkonu povolání veterinárního lékaře, jestliže

a) prokáží, že vzdělání získané na zahraniční vysoké škole je v souladu s požadavky uvedenými v § 59 odst. 1 a o této skutečnosti jim bude vydáno Komorou osvědčení podle zvláštního právního předpisu³²⁾,

b) doloží osvědčení o uznání vysokoškolského vzdělání podle zvláštního právního předpisu^{32a)}.

(2) Osoby uvedené v odstavci 1, které neprokáží, že vzdělání získané na zahraniční vysoké škole je v souladu s požadavky uvedenými v § 59 odst. 1, jsou způsobilé k výkonu povolání veterinárního lékaře na základě úspěšného vykonání rozdílové zkoušky³¹⁾ ze znalostí odpovídajících požadavkům uvedeným v § 59 odst. 1 (dále jen „zkouška“).

(3) Osoby, které se ucházejí o vykonání zkoušky, musí doložit osvědčení o uznání vysokoškolského vzdělání podle zvláštního právního předpisu^{32a)}.

(4) Zkouška se koná před zkušební komisí, kterou zřizuje Komora jako svůj poradní orgán. Členy zkušební komise jmenuje a odvolává prezident Komory na návrh představenstva Komory a Veterinární a farmaceutické univerzity v Brně. Na základě úspěšné vykonané zkoušky vydá Komora osvědčení.

(5) Zkoušku lze opakovat. Náklady spojené s provedením zkoušky hradí osoba uvedená v odstavci 3.

(6) Na žádost osoby uvedené v odstavci 3 upustí Komora od vykonání zkoušky, jsou-li pro takové opatření splněny podmínky stanovené zákonem o uznávání odborné kvalifikace³¹⁾, zejména je-li tato osoba držitelem diplomu, vysvědčení nebo jiného dokladu o požadovaném vzdělání. Bylo-li od vykonání zkoušky upuštěno, vydá Komise o této skutečnosti osvědčení do 90 dnů ode dne podání žádosti uvedené ve větě první.

Soukromí veterinární lékaři

§ 60

Soukromí veterinární lékaři jsou oprávněni vykonávat veterinární léčebnou a preventivní činnost podle § 58, pokud jsou

a) odborně způsobilí podle § 59 a 59b a

b) členy Komory, a to na základě osvědčení podle zákona o Komoře veterinárních lékařů České republiky³²⁾.

§ 61

(1) Soukromý veterinární lékař je povinen

a) oznámit krajské veterinární správě nejméně 7 dnů předem zahájení a ukončení činnosti,

b) uvědomit neprodleně krajskou veterinární správu o podezření z výskytu nebezpečné nákazy nebo podezření z týrání zvířete, jakož i o jiných skutečnostech důležitých z hlediska veterinární péče a veřejného zájmu na plnění jejich úkolů,

c) dbát při podávání léčiv na dodržování ochranných lhůt a dalších požadavků, které jsou stanoveny za účelem vyloučení nežádoucích reziduí ze živočišných produktů, popřípadě nežádoucích kombinací s doplňkovými látkami, které jsou obsaženy v krmivech, a upozornit chovatele na nutnost dodržování ochranných lhůt u zvířat, která slouží k produkci potravin,

d) vést řádnou evidenci o provedených preventivních úkonech, o použití a výdeji léčiv a o utracení zvířat, která podléhají označování a evidenci podle zvláštního právního předpisu^{9d)}, uchovávat ji po dobu nejméně 3 let a na požádání ji předložit úřednímu veterinárnímu lékaři,

e) po jeho předložení chovatelem neprodleně zaznamenávat do záznamu chovatele podání léčiv zvířatům a očkování zvířat a úplně, správně a pravdivě vyplňovat zdravotní potvrzení.

(2) V oznámení o zahájení činnosti podle odstavce 1 písm. a) musí být uvedeny, vedle údajů stanovených pro podání správním řádem^{32b)}, akademický titul, místo výkonu veterinární léčebné a preventivní činnosti a číslo telefonu, faxu nebo elektronická adresa. K oznámení musí být přiloženy prvopis nebo ověřená kopie osvědčení podle zákona o Komofe veterinárních lékařů České republiky³²⁾ a prohlášení o souhlasu s využitím poskytnutých informací v registrech a evidenci úkonů informačního systému Státní veterinární správy^{32c)}.

(3) Soukromý veterinární lékař je povinen zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dozvěděl v souvislosti s výkonem odborné veterinární činnosti, pokud jí nebyl zproštěn. Tím není dotčena povinnost oznamovat určité skutečnosti orgánům příslušným podle tohoto zákona a podle zvláštních právních předpisů.³³⁾

(4) Soukromý veterinární lékař je oprávněn vést pro svou potřebu pohotovostní zásobu léčiv.

(5) Vyšetření, zdravotní zkoušky a povinné preventivní a diagnostické úkony v rámci veterinární kontroly zdraví, kontroly dědičnosti zdraví a kontroly pohody zvířat provádí veterinární lékař schválený pro tuto činnost. Schválený veterinární lékař postupuje při výkonu této činnosti v souladu s pokyny krajské veterinární správy a provádí tuto činnost v rozsahu, postupy a v souladu s požadavky stanovenými ministerstvem podle § 44 odst. 1 písm. d). Schválení veterinárního lékaře pro tuto činnost může být krajskou veterinární správou pozastaveno nebo odejmuto, jestliže při jejím provádění postupoval v rozporu s požadavky stanovenými tímto zákonem.

§ 62

(1) Soukromý veterinární lékař může odmítnout poskytnutí naléhavé odborné veterinární pomoci pouze z důvodu ohrožení svého zdraví, kterému nelze účinně předcházet nebo bránit.

(2) Soukromý veterinární lékař může odstoupit od smlouvy o provedení odborného veterinárního úkonu, odmítl-li chovatel poskytnout potřebnou součinnost. Odstoupí-li soukromý veterinární lékař od smlouvy, musí poskytnout zvířeti neodkladnou péči, aby nedošlo k utrpení zvířete, poškození jeho zdraví nebo jiné škodě, které touto péčí bylo možno zabránit.

(3) Jde-li o naléhavý úkon, nutný v zájmu předcházení, zamezení šíření a zdolání nebezpečné nákazy anebo v zájmu zajištění zdravotní nezávadnosti živočišných produktů, nepotřebuje soukromý veterinární lékař souhlasu chovatele k jeho provedení.

§ 63

Pro obsah žádosti soukromého veterinárního lékaře o jeho schválení pro výkon činnosti, ke které vyžadují schválení tento zákon nebo předpisy Evropské unie, platí § 61 odst. 2 obdobně.

§ 64

Soukromí veterinární technici

(1) Oprávnění veterinárního technika vykonávat některé odborné veterinární úkony podnikatelským způsobem vzniká rozhodnutím krajské veterinární správy o registraci soukromého veterinárního technika. Oprávnění k činnosti soukromého veterinárního technika vzniká též marným uplynutím lhůty a způsobem podle § 28 až 30 zákona o volném pohybu služeb. Krajská veterinární správa rozhodne o registraci, pokud žadatel

a) splňuje požadavek odborné způsobilosti podle § 59a odst. 1 písm. c),

b) je způsobilý k právním úkonům a bezúhonný podle § 50 odst. 5.

(2) Nemá-li dosud žadatel podle odstavce 1 přiděleno identifikační číslo osoby, přidělí mu krajská veterinární správa identifikační číslo osoby současně s vydáním rozhodnutí o registraci podle odstavce 1; identifikační číslo osoby poskytne správce registru osob³⁹⁾.

(3) Soukromí veterinární technici mohou samostatně vykonávat jen takové odborné veterinární úkony, které odpovídají jimi dosažené odborné způsobilosti.

(4) Jinak platí pro práva a povinnosti soukromých veterinárních techniků přiměřeně § 61, § 62 odst. 1 a 2.

(5) Krajská veterinární správa může registraci zrušit, jestliže soukromý veterinární technik porušuje povinnosti nebo podmínky vyplývající z tohoto zákona a z rozhodnutí o registraci.

(6) Prováděcí právní předpis stanoví

a) náležitosti žádosti o registraci podle odstavce 1,

b) podrobnosti výkonu odborných veterinárních úkonů soukromými veterinárními techniky.

§ 64a

Odborná způsobilost k označování hospodářských zvířat

(1) Označování označovaných zvířat podle plemenářského zákona⁸⁾ je oprávněn provádět veterinární lékař nebo soukromý veterinární technik.

(2) Označování označovaných zvířat podle plemenářského zákona⁸⁾, včetně označování výžehem nebo injekční aplikací elektronického identifikátoru, je dále oprávněna provádět osoba, která získala střední vzdělání nebo vyšší odborné vzdělání anebo vysokoškolské vzdělání v některém zemědělském oboru nebo v oboru se zaměřením na zemědělství, veterinářství a veterinární prevenci a která absolvovala specializovanou odbornou přípravu se zaměřením na označování zvířat výžehem nebo injekční aplikací elektronického identifikátoru, složila závěrečnou zkoušku a získala tak osvědčení o způsobilosti k této činnosti.

(3) Označování označovaných zvířat podle plemenářského zákona⁸⁾, s výjimkou označování výžehem nebo injekční aplikací elektronického identifikátoru, je dále oprávněn provádět chovatel hospodářských zvířat.

(4) Specializovanou odbornou přípravu se zaměřením na označování zvířat výžehem nebo injekční aplikací elektronického identifikátoru organizuje vysoká škola uskutečňující akreditovaný studijní program v oblasti veterinárního lékařství a hygieny, která vydává osobám, které absolvovaly tuto specializovanou odbornou přípravu, osvědčení o způsobilosti k označování zvířat výžehem nebo injekční aplikací elektronického identifikátoru a vede seznam těchto osob.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví obsah, rozsah a organizaci specializované odborné přípravy se zaměřením na označování označovaných zvířat podle plemenářského zákona⁸⁾ výžehem nebo injekční aplikací elektronického identifikátoru, způsob a organizaci ověřování získaných znalostí, vydávání osvědčení a vedení seznamu osob, které tuto specializovanou odbornou přípravu absolvovaly.

§ 64b

Chovatel hospodářských zvířat

(1) Chovatel hospodářských zvířat je oprávněn provádět na jím provozovaném hospodářství u hospodářských zvířat, které na tomto hospodářství chová, odborné veterinární úkony, jejichž seznam spolu s podrobnostmi jejich provádění stanoví prováděcí právní předpis.

(2) Chovatel hospodářských zvířat, který splňuje požadavky odborné způsobilosti podle § 59a odst. 1 písm. a) až e), je oprávněn na jím provozovaném hospodářství podle pokynů ošetřujícího veterinárního lékaře k injekční aplikaci léčiv u hospodářských zvířat, které na tomto hospodářství chová. Prováděcí právní předpis stanoví podrobnosti výkonu odborných veterinárních úkonů spočívajících v injekční aplikaci léčiv u hospodářských zvířat chovateli hospodářských zvířat.

(3) Chovatel hospodářských zvířat, který splňuje požadavky odborné způsobilosti podle § 59a odst. 1 písm. a) až e), je vedle odborných veterinárních úkonů podle odstavce 1 oprávněn provádět na jím provozovaném hospodářství u hospodářských zvířat, které na tomto hospodářství chová, další odborné veterinární úkony, pokud absolvoval specializovanou odbornou přípravu se zaměřením na provádění odborných veterinárních úkonů, složil závěrečnou zkoušku a získal tak osvědčení o způsobilosti k provádění těchto úkonů. Chovatel hospodářských zvířat je povinen vést záznamy o dalších odborných veterinárních úkonech, které provedl, o datu jejich provedení, počtu a identifikaci zvířat, u kterých byly tyto úkony provedeny, uchovávat tyto záznamy po dobu nejméně 2 let, a na požádání je předložit úřednímu veterinárnímu lékaři. Prováděcí právní předpis stanoví seznam dalších odborných veterinárních úkonů a podrobnosti jejich provádění k tomu oprávněnými chovateli hospodářských zvířat.

(4) Specializovanou odbornou přípravu podle odstavce 3 organizuje vysoká škola uskutečňující akreditovaný studijní program v oblasti veterinárního lékařství a hygieny, která vydává osobám, které absolvovaly tuto specializovanou odbornou přípravu, osvědčení o způsobilosti k provádění odborných veterinárních úkonů a vede seznam těchto osob. Prováděcí právní předpis stanoví obsah, rozsah a organizaci specializované odborné přípravy podle odstavce 3 se zaměřením na provádění odborných veterinárních úkonů, způsob a organizaci ověřování získaných znalostí, vydávání osvědčení a vedení seznamu osob, které tuto specializovanou odbornou přípravu absolvovaly.

§ 64c

Prohlížeč včelstev

(1) Chovatel včelstev je v případě potvrzené nebezpečné nákazy včel uvedené v příloze č. 2 k tomuto zákonu oprávněn zajistit v ochranném pásmu stanoveném v mimořádném veterinárním opatření rozebrání včelího díla proškolenou osobou k prohlídce včelstev s rozebráním včelího díla (dále jen "prohlížeč včelstev").

(2) Prohlížeč včelstev je povinen provádět prohlídku včelstev s rozebráním včelího díla v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem, vést záznamy o datu, době a výsledku prohlídky včelstev, registračním čísle chovatele včelstev, registračním čísle stanoviště včelstev, počtu včelstev na stanovišti včelstev, počtu a identifikačním čísle vzorku, uchovávat tyto záznamy po dobu nejméně 3 let a na požádání je poskytnout úřednímu veterinárnímu lékaři.

(3) Prohlížečem včelstev může být fyzická osoba, která absolvovala specializované školení se zaměřením na prohlídku včelstev s rozebráním včelího díla a získala tak osvědčení o způsobilosti k této činnosti. Školení zajišťuje vysoká škola uskutečňující akreditovaný studijní program v oblasti veterinárního lékařství a hygieny, která také prohlížečům včelstev vydává osvědčení, vede seznam těchto osob a předává jej Ústřední veterinární správě.

(4) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) rozsah prohlídky včelstev s rozebráním včelího díla a vedení záznamů prohlížitele včelstev,
- b) obsah, rozsah a organizaci specializovaného školení se zaměřením na prohlídku včelstev s rozebráním včelího díla, vydávání osvědčení a vedení seznamu prohlížitelů včelstev.

HLAVA VIII

VETERINÁRNÍ PŘÍPRAVKY A VETERINÁRNÍ TECHNICKÉ PROSTŘEDKY

§ 65

(1) Ústav kromě působnosti stanovené zvláštními právními předpisy⁵⁾

- a) rozhoduje na základě žádosti osoby usazené v některém z členských států nebo v některém ze smluvních států Dohody o Evropském hospodářském prostoru, která za účelem jeho uvedení do oběhu v České republice hodlá vyrábět, distribuovat z jiného členského státu nebo dovážet ze třetí země veterinární přípravek, o schválení veterinárního přípravku a dále rozhoduje, o schválení změn proti dokumentaci předložené v rámci schvalovacího řízení, pozastavení platnosti rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku a o zrušení schválení veterinárního přípravku. Pozastavit platnost rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku nebo zrušit jeho schválení může, prokáže-li se, že veterinární přípravek je neúčinný, není bezpečný nebo neodpovídá dokumentaci předkládané v rámci schvalovacího řízení a následných změn, anebo poruší-li držitel rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku závažným způsobem nebo opakovaně povinnosti stanovené tímto zákonem. Schválení nepodléhají pouze veterinární přípravky určené jen k vývozu,
- b) vede a aktualizuje seznam schválených veterinárních přípravků,
- c) na základě požadavku příslušného výrobce osvědčuje, že tento výrobce splňuje při výrobě veterinárních přípravků požadavky správné výrobní praxe,
- d) vykonává státní veterinární dozor nad uváděním do oběhu a používáním veterinárních přípravků, kontroluje dodržování povinností stanovených tímto zákonem, jakost, účinnost a bezpečnost veterinárních přípravků,
- e) odebírá vzorky veterinárních přípravků k laboratornímu vyšetření, osvědčuje jakost veterinárních přípravků a dodržování požadavků na správnou výrobní praxi,
- f) rozhoduje o dalším používání veterinárního přípravku v případě zjištění jeho nežádoucích účinků, zejména o stažení veterinárního přípravku z oběhu, o jeho zneškodnění, o pozastavení používání veterinárního přípravku a jeho uvádění do oběhu a o jeho uvádění do oběhu jen po předchozím souhlasu Ústavu,
- g) na základě požadavku Ústřední veterinární správy provádí hodnocení specifické účinnosti biocidních přípravků proti stanoveným původcům nákaz,
- h) posuzuje ve sporných případech, zda jde o veterinární přípravek nebo o jiný výrobek.

(2) Ústav dále

- a) posuzuje vhodnost veterinárních technických prostředků a jejich bezpečnost pro zvířata, sleduje jejich vlastnosti a způsobilost dosáhnout účelu, ke kterému jsou určeny. Vede a aktualizuje seznam veterinárních technických prostředků,
- b) vykonává státní veterinární dozor nad používáním veterinárních technických prostředků a kontroluje dodržování povinností stanovených tímto zákonem,
- c) na základě výsledků šetření nežádoucích příhod týkajících se používaných veterinárních technických prostředků a jiných poznatků o tom, že veterinární technický prostředek není vhodný pro veterinární použití, rozhoduje o povinnosti
 1. učinit opatření k omezení nepříznivého působení veterinárního technického prostředku, zejména pozastavit jeho uvádění do oběhu, stáhnout jej z oběhu, ukončit jeho uvádění do oběhu, pozastavit nebo ukončit jeho používání,
 2. odstranit zjištěné nedostatky ve stanovené lhůtě.

(3) Ústav posoudí úplnost podané žádosti o schválení veterinárního přípravku nejpozději do 30 dnů od jejího doručení. Pokud ji shledá neúplnou, písemně vyzve žadatele, aby ji v určené lhůtě doplnil. Není-li žádost v této lhůtě doplněna, může zastavit řízení. Lhůta určená k doplnění žádosti o schválení veterinárního přípravku se nezapočítává do lhůty 30 dnů k posouzení úplnosti žádosti. O žádosti o schválení veterinárního přípravku rozhodne Ústav nejpozději do 90 dnů ode dne, kdy byla žádost shledána úplnou. Vyhoví-li Ústav žádosti a rozhodne o schválení veterinárního přípravku, platí toto rozhodnutí po dobu 5 let ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Platnost rozhodnutí může být i opakovaně prodloužena o dalších 5 let na základě oznámení držitele rozhodnutí o tom, že hodlá nadále veterinární přípravek vyrábět, distribuovat z jiného členského státu nebo dovážet ze třetí země za účelem jeho uvádění do oběhu v České republice; oznámení musí být podáno nejpozději 30 dnů před vypršením platnosti vydaného rozhodnutí.

(4) Jde-li o veterinární přípravek, který byl vyroben nebo uveden do oběhu v členském státě nebo který má původ v některém ze států, které jsou smluvním státem Dohody o Evropském hospodářském prostoru, předkládají se Ústavu v žádosti podle odstavce 3 pouze administrativní údaje a dokumentace stanovené prováděcím právním předpisem. Těmito údaji a dokumentací se zejména doloží, za jakých podmínek byl veterinární přípravek v příslušném státě vyroben nebo uveden do oběhu, a doba 90 dnů se zkracuje na 30 dnů, pokud

a) veterinární přípravek odpovídá právním předpisům, které jsou pro jeho výrobu nebo uvedení do oběhu v příslušném státě závazné, a výrobním postupům a pravidlům správné výrobní praxe, které jsou v příslušném státě používány a pro které existuje dostatečně podrobná dokumentace, na jejímž základě je možno provést dodatečná šetření,

b) předpisy, postupy a pravidla uvedené pod písmenem a) zaručují takovou míru ochrany oprávněného zájmu, která odpovídá míře této ochrany v České republice.

(5) Ústav

a) zveřejňuje ve Věstníku Ministerstva zemědělství a ve Věstníku Ústavu pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv
1. schválení veterinárních přípravků a jejich zápis do Seznamu schválených veterinárních přípravků včetně změn, jakož i pozastavení platnosti rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku a o zrušení jeho schválení,
2. zápis veterinárního technického prostředku do Seznamu technických prostředků pro veterinární použití a případy nežádoucích příhod týkajících se používaných veterinárních technických prostředků. Dokumentaci o nežádoucích příhodách a jejich šetření uchovává po dobu 15 let,

b) ukládá v mezích své působnosti pokuty za nesplnění nebo porušení povinností, požadavků nebo podmínek stanovených tímto zákonem.

§ 66

(1) Uvádět do oběhu a používat při poskytování veterinární péče je možno pouze

a) veterinární přípravky, které byly schváleny a zapsány do Seznamu schválených veterinárních přípravků a u kterých nebyla překročena doba jejich použitelnosti,

b) veterinární technické prostředky, u kterých nebyla překročena doba jejich použitelnosti.

(2) Pro vědecké, výzkumné, pedagogické a kontrolní účely lze použít i veterinární přípravky, které nebyly schváleny.

(3) Při poskytování veterinární péče lze používat i veterinární přípravky, které jsou schválené podle předpisů Evropské unie³⁴⁾, a zdravotnické prostředky, které jsou vhodné pro použití v rámci veterinární péče^{34a)}.

(4) Veterinární lékař může v případě ohrožení života nebo zdraví zvířete použít při poskytování veterinární péče i takový veterinární technický prostředek, který nespĺňuje stanovené požadavky, a to za předpokladu, že

a) je podrobně seznámen se zdravotním stavem zvířete, u něhož byla stanovena přesná diagnóza jeho onemocnění. To neplatí jen pro veterinární technické prostředky, které jsou určeny pro stanovení nebo potvrzení diagnózy,

b) není možno použít jiný veterinární technický prostředek, který odpovídá stanoveným požadavkům,

c) uvědomil Ústav o použití veterinárního technického prostředku, který nespĺňuje stanovené požadavky,

d) písemně seznámil chovatele s možnými riziky použití veterinárního technického prostředku, který nespĺňuje stanovené požadavky, a chovatel dal k němu dobrovolný písemný souhlas.

§ 66a

(1) Držitelé rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku jsou povinni

a) zajistit, aby vlastnosti schváleného veterinárního přípravku odpovídaly dokumentaci předložené ve schvalovacím řízení, aby k veterinárnímu přípravku byly připojeny pokyny pro zacházení s ním a požádat Ústav o schválení každé změny obsahu údajů a dokumentace oproti jejímu stavu v okamžiku vydání rozhodnutí o schválení nebo schválení poslední změny, a to před provedením takové změny,

b) zaznamenávat a vyhodnocovat případy hlášení nežádoucích účinků schváleného veterinárního přípravku, vést a uchovávat o nich záznamy a jednou ročně je poskytovat Ústavu,

c) v případě výskytu nežádoucího účinku schváleného veterinárního přípravku nebo závady v jeho jakosti učinit dostupná opatření k nápravě a omezení nepříznivého působení schváleného veterinárního přípravku včetně jeho případného stažení z oběhu, hlásit do 15 dnů ode dne, kdy se o tom dověděl, Ústavu výskyt závažného nežádoucího účinku schváleného veterinárního přípravku a informovat jej o provedených opatřeních,

d) v případě výskytu nežádoucího účinku schváleného veterinárního přípravku nebo závady v jeho jakosti zajistit na vlastní náklad jeho vyšetření, popřípadě klinické hodnocení,

e) zavádět potřebné změny, které umožňují výrobu, kontrolu jakosti a používání schváleného veterinárního přípravku ve shodě s dostupnými vědeckými poznatky,

f) poskytovat ústavu na požádání vzorky schváleného veterinárního přípravku a informace o objemu jeho prodeje.

(2) Osoby, které vyrábějí veterinární přípravky, jsou povinny

a) vyrábět a kontrolovat veterinární přípravky způsobem, který zajistí, že tyto přípravky jsou vyráběny a uváděny do oběhu v jakosti odpovídající jejich určenému použití a v souladu s údaji a dokumentací předloženými Ústavu v souvislosti se schválením veterinárního přípravku nebo změnou v dokumentaci schváleného veterinárního přípravku, a dodržovat správnou výrobní praxi,

b) zavést k dosažení cílů uvedených pod písmenem a) odpovídající systém zabezpečování jakosti nebo systém analýzy rizika a kritických kontrolních bodů (HACCP),

c) zohledňovat ve výrobě veterinárních přípravků vědecký a technický rozvoj,

d) nejsou-li současně držiteli rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku, informovat tohoto držitele o všech významných skutečnostech, které mohou mít vliv na jakost veterinárního přípravku a na odpovědnost držitele stanovenou tímto zákonem, a poskytovat mu součinnost při plnění jeho povinností podle odstavce 1.

(3) Osoby, které uvádějí schválené veterinární přípravky do oběhu, anebo s nimi jinak zacházejí, jsou povinny

a) dodržovat pokyny k zacházení s veterinárním přípravkem, uvedené na jeho obalu nebo v příbalové informaci,

b) omezovat na nejnižší možnou míru nepříznivé důsledky působení veterinárního přípravku na člověka, zvířata a životní prostředí,

c) hlásit do 15 dnů ode dne, kdy se o tom dověděly, Ústavu a držiteli rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku výskyt nežádoucího účinku schváleného veterinárního přípravku.

(4) Prováděcí právní předpis stanoví

a) náležitosti žádosti o schválení veterinárního přípravku a o schválení změny rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku,

b) náležitosti žádosti o pozastavení platnosti, anebo o zrušení schválení veterinárního přípravku,

c) požadavky na jakost veterinárních přípravků, jakož i látky, které veterinární přípravky nesmí obsahovat,

d) podrobnosti o správné výrobní praxi,

e) způsob hlášení nežádoucích účinků veterinárních přípravků,

f) výčet změn podléhajících schválení s rozlišením na změny administrativní povahy a změny vyžadující odborné hodnocení.

§ 66b

(1) Údaje na obalu veterinárního přípravku musí být uvedeny čitelným a srozumitelným způsobem a v jazyku státu, ve kterém je veterinární přípravek uváděn do oběhu.

(2) Zjistí-li Ústav v řízení o schválení veterinárního přípravku nebo schválení změny v dokumentaci schváleného veterinárního přípravku, že navrhované označení veterinárního přípravku může vést k jeho nesprávnému používání, které by mohlo mít za následek nebezpečí pro zdraví lidí nebo zvířat nebo pro životní prostředí, může v rámci příslušného rozhodnutí také stanovit, jakým způsobem musí být označení, popřípadě jeho část, změněno nebo doplněno.

§ 66c

(1) Výrobci a dovozci, popřípadě další osoby, které uvádějí veterinární technické prostředky do oběhu, jsou povinni sdělit Ústavu

a) jméno, příjmení, bydliště a identifikační číslo osoby, jde-li o fyzickou osobu, anebo obchodní firmu, sídlo a identifikační číslo osoby, jde-li o právnickou osobu, číslo telefonu, faxu nebo elektronickou adresu,

b) datum zahájení činnosti a místo jejího výkonu,

c) údaje o oprávnění, na jehož základě je činnost vykonávána.

(2) Výrobci a dovozci, kteří uvádějí v České republice poprvé do oběhu veterinární technický prostředek, jsou povinni před jeho uvedením do oběhu oznámit Ústavu základní údaje o tomto prostředku. Jestliže na základě posouzení vlastností tohoto prostředku Ústav zjistí, že není vhodný k veterinárnímu použití,

a) informuje o tom výrobce nebo dovozce,

b) rozhodne

1. o ukončení uvádění tohoto prostředku do oběhu, popřípadě o jeho stažení z oběhu, anebo

2. o pozastavení uvádění tohoto prostředku do oběhu do doby odstranění nedostatků. V tomto případě může být veterinární technický prostředek znovu uveden do oběhu teprve na základě písemného souhlasu Ústavu.

(3) Prodejci veterinárních technických prostředků jsou povinni

a) prodávat pouze takové veterinární technické prostředky, které splňují stanovené požadavky, a dodržovat při jejich prodeji podmínky stanovené výrobcem,

b) zajistit, že tyto prostředky budou vybaveny návody, popřípadě i dalšími pokyny nutnými k jejich bezpečné instalaci, používání a údržbě, včetně případné dezinfekce a sterilizace, a že tyto návody a pokyny v českém jazyku budou poskytnuty osobám, které budou tyto prostředky používat,

c) vést a po dobu 5 let uchovávat dokumentaci o objednávkách, nákupu a prodeji veterinárních technických prostředků.

(4) Osoby, které používají veterinární technické prostředky, a osoby, které provádějí jejich údržbu a servis, jsou povinny v případě, že se setkají s nežádoucí příhodou týkající se tohoto prostředku, anebo se o ní dozví,

a) oznámit písemně tuto skutečnost Ústavu. To neplatí, pokud byl Ústav o výskytu nežádoucí příhody prokazatelně již uvědoměn jinak,

b) učinit neprodleně opatření uložená Ústavem.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví

a) které základní údaje obsahuje oznámení o veterinárním technickém prostředku uváděném v České republice poprvé do oběhu,

b) jakým způsobem a v jakých lhůtách se oznamuje výskyt nežádoucí příhody týkající se používaného veterinárního technického prostředku.

HLAVA IX

NÁHRADA NÁKLADŮ A ZTRÁT VZNIKLÝCH V SOUVISLOSTI S NEBEZPEČNÝMI NÁKAZAMI

§ 67

(1) Chovateli se poskytne náhrada nákladů a ztrát, které vznikly v důsledku provádění mimořádných veterinárních opatření nařízených ke zdolávání některé z nebezpečných nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, uvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu, a k ochraně před jejich šířením, anebo při nálezu původce této nákazy nebo nemoci, a to za podmínky, že tato neprodleně uplatňovaná opatření zahrnují nejméně izolaci zvířat v hospodářství a zákaz jejich přemístování od doby vzniku podezření z výskytu nákazy a po potvrzení jejího výskytu.

(2) Náhrada podle odstavce 1 zahrnuje náhradu za

a) náklady na utracení nebo porážku nemocných a podezřelých zvířat vnímavých druhů a za neškodné odstranění jejich kadáverů; v odůvodněných případech se poskytne i náhrada za neškodné odstranění jejich produktů,

b) utracené nebo poražené zvíře,

c) očistu, dezinfekci, dezinfekci a deratizaci hospodářství a jeho zařízení (vybavení),

d) nařízené očkování,

e) dodržování opatření v ochranných pásmech, pásmech dozoru a dalších pásmech s omezením,

f) dodržování opatření ve stanovené pozorovací době před ukončením mimořádných veterinárních opatření a opětovným zástavem zvířat do hospodářství.

(3) Jde-li o nákazu nebo nemoc přenosnou ze zvířat na člověka, které jsou uvedeny v předpisech Evropské unie upravujících výdaje ve veterinární oblasti^{34b)}, poskytuje se také náhrada

a) za zničení kontaminovaných krmiv a kontaminovaného zařízení hospodářství, které nemůže být dezinfikováno v souladu s odstavcem 2 písm. c),

b) za prokázané ztráty způsobené výpadkem produkce hospodářského zvířete v době provádění nařízených mimořádných veterinárních opatření a v souvislosti s nimi.

(4) Jde-li o nebezpečnou nákazu včel, poskytuje se také náhrada za včelařské zařízení, pomůcky, úly a jejich vybavení, zlikvidované nebo znehodnocené na základě nařízených mimořádných veterinárních opatření.

(5) Náhrada podle odstavce 1 se neposkytne, jestliže chovatel nesplnil schválený program ozdravování zvířat podle § 5 odst. 4 písm. d), povinnost uvědomit krajskou veterinární správu o podezření z výskytu nebezpečné nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka, jinou závažnou povinnost uloženou mu tímto zákonem k předcházení vzniku, zamezení šíření a zdolávání nebezpečných nákaz nebo nemocí přenosných ze zvířat na člověka, anebo nařízená ochranná a zdolávací opatření.

(6) Náhrada podle odstavce 1 se sníží o 10 %, pokud

a) chovatel nezabezpečil provedení stanovených vyšetření, zdravotních zkoušek a povinných preventivních a diagnostických úkonů v rámci veterinární kontroly zdraví, kontroly dědičnosti zdraví a kontroly pohody zvířat, nebo

b) chovatel nesplnil povinnosti chovatele týkající se označování a evidence zvířat podle plemenářského zákona^{9d)}.

§ 68

(1) Náhrada podle § 67 se poskytuje ve výši prokázaných účelně vynaložených nákladů a způsobených ztrát.

(2) Jde-li o náhradu za utracené nebo poražené zvíře, poskytuje se ve výši obvyklé ceny zdravého zvířete téhož druhu a kategorie v místě a době vzniku škody, snížené

- a) o to, co bylo chovateli poskytnuto za užitkovatelné části těla zvířete a užitkovatelné produkty,
- b) o 20 % obvyklé ceny zvířete, bylo-li zvíře utraceno nebo poraženo v důsledku nebezpečné nákazy, jestliže chovatel nevyužil možnosti preventivního očkování, pro které byla schválena očkovací látka.

§ 69

(1) Osobám, které pro nařízená ochranná a zdlavací opatření nemohly dočasně vykonávat svou obvyklou pracovní nebo jinou výdělečnou činnost anebo ji mohly vykonávat jen v omezeném rozsahu, náleží náhrada ušlého výdělku, pokud jim tato náhrada nepřísluší od zaměstnavatele, anebo náhrada ušlého zisku.

(2) Osobám, které byly nuceny zdržovat se z důvodu uvedeného v odstavci 1 mimo své bydliště, náleží náhrada zvýšených nákladů na přechodné ubytování a stravování podle zvláštních právních předpisů.³⁵⁾

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 se nevztahují na osoby, kterým byla poskytnuta náhrada podle § 67.

§ 70

(1) Nestanoví-li předpisy Evropské unie jinak, poskytuje se náhrada podle § 67 z prostředků státního rozpočtu, a to na základě žádosti chovatele nebo osoby uvedené v § 69. Tato žádost může být podána nejdříve první den následující po dni utracení nebo poražení zvířat, a nedochází-li k utracení nebo poražení zvířat, nejdříve první den následující po ukončení nařízených ochranných a zdlavacích opatření, a nejpozději do 6 týdnů ode dne utracení nebo poražení zvířat, a nedochází-li k utracení nebo poražení zvířat, nejpozději do 6 týdnů ode dne skončení nařízených ochranných a zdlavacích opatření. Jedná-li se o náhradu v případě nebezpečné nákazy včel, může být žádost podána nejdříve první den následující po dni utracení včel nebo včelstev, a nedochází-li k utracení včel nebo včelstev, nejdříve první den následující po oznámení nebo vyhlášení nařízených ochranných a zdlavacích opatření, a nejpozději do 6 měsíců ode dne utracení včel nebo včelstev, a nedochází-li k utracení včel nebo včelstev, nejpozději do 6 měsíců ode dne ukončení nařízených ochranných a zdlavacích opatření. K posouzení, zda jsou splněny podmínky pro poskytnutí náhrady a v jaké výši, si vyžádá ministerstvo stanovisko krajské veterinární správy. Není-li žádost podána v uvedené lhůtě, nárok na náhradu zaniká.

(2) Chovateli může být na náhradu podle § 67 poskytnuta přiměřená záloha.

(3) Prováděcí právní předpis

a) stanoví podrobněji postup při uplatňování náhrady podle § 67 a náležitosti žádosti o její poskytnutí,

b) může stanovit při výskytu kterých dalších, zejména exotických nákaz, popřípadě i nemocí přenosných ze zvířat na člověka se poskytuje náhrada a v jakém rozsahu.

HLAVA X

PŘESTUPKY

§ 71

Přestupky fyzických osob

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) nesplní nebo poruší některou z povinností chovatele nebo některý z požadavků na přemístění a vnitrostátní přepravu zvířat stanovených v § 4, § 5 odst. 1 písm. a) až c), § 5 odst. 2 a 3, § 6 odst. 1 až 4 a 7 nebo v § 7,
- b) nesplní nebo poruší některou z povinností pořadatele svodu zvířat stanovenou v § 9 odst. 2 a 3,
- c) nesplní nebo poruší některou z povinností nebo některý z požadavků na zabezpečení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů stanovených v § 20 odst. 2 písm. c) až e), § 21 odst. 1 až 8, 10, 12 a 14, § 25 odst. 1, § 27a odst. 1, 3 až 8 nebo v § 27b odst. 1 až 8,
- d) nesplní nebo poruší některou z povinností nebo některý z požadavků k ochraně před nákazami a nemocemi přenosnými ze zvířat na člověka stanovených v § 5 odst. 1 písm. d) až i), § 11 odst. 1 a 3, § 12 odst. 1, § 14, § 16 odst. 2 nebo v § 17a odst. 4,
- e) nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v § 13 odst. 4, nesplní nebo poruší některé z opatření podle § 53 odst. 1, anebo poruší zákaz uvedený v § 56a odst. 4,
- f) nesplní nebo poruší některou z povinností nebo některý z požadavků na zabezpečení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů stanovených v § 19 odst. 1 až 5 nebo v § 20 odst. 1 a odst. 2 písm. a) a b),
- g) nesplní nebo poruší některou z veterinárních podmínek obchodování se zvířaty a živočišnými produkty, anebo některou z veterinárních podmínek dovozu a tranzitu veterinárního zboží z třetích zemí a jeho vývozu do těchto zemí, stanovenou v § 28 odst. 1 až 4, § 29 odst. 2, § 30 odst. 3, § 31a odst. 2, § 32 odst. 1, 4 a 7, § 34 odst. 2, § 36 odst. 1 a 4, § 38a odst. 7, § 38b odst. 1, 7 až 9 nebo v § 38c odst. 1 až 4,
- h) nesplní nebo poruší některou z povinností nebo některý z požadavků stanovených předpisem Evropské unie o dovozu zásilek produktů živočišného původu pro osobní spotřebu do Společenství⁽²¹⁾,

- i) nesplní nebo poruší některou z povinností nebo některý z požadavků chovatele stanovených předpisem Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu⁴⁸⁾,
- j) nesplní nebo poruší některou z povinností nebo některý z požadavků stanovených v § 39a odst. 2 nebo v § 42 odst. 2, 3 a 5 až 8, nebo vykonává veterinární léčebnou a preventivní činnost jako soukromý veterinární lékař, ačkoli nesplňuje požadavky stanovené v § 60,
- k) nesplní nebo poruší některou z povinností chovatele nebo osoby zacházející se živočišnými produkty stanovenou v § 40 odst. 1, 3 a 4,
- l) nesplní nebo poruší povinnost provozovatele útulku pro zvířata stanovenou v § 42 odst. 6,
- m) nesplní nebo poruší povinnost uživatele pokusných zvířat stanovenou v § 56b,
- n) nesplní nebo poruší některou z povinností chovatele hospodářských zvířat stanovenou v § 64a odst. 3 nebo v § 64b odst. 1 až 3,
- o) nesplní nebo poruší povinnost prohlížeatele včelstev stanovenou v § 64c odst. 2,
- p) vykonává některou z činností, k níž je třeba povolení orgánu veterinární správy, schválení tímto orgánem nebo registrace u tohoto orgánu, bez tohoto povolení, tohoto schválení nebo této registrace, vykonává některou z činností bez podání oznámení nebo ověření odborné způsobilosti podle zvláštního právního předpisu³¹⁾, anebo vykonává některou z činností, k níž není odborně způsobilá,
- q) jiným jednáním, než je uvedeno v písmenech a) až l), nesplní povinnost podle přímo použitelného předpisu Evropské unie na úseku veterinární péče⁶³⁾,
- r) nesplní závazný pokyn orgánu veterinární správy, nebo
- s) nesplní nebo poruší některou z povinností vyplývajících pro ni z mimořádných veterinárních opatření.

(2) Za přestupek lze uložit pokutu do

- a) 20 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a) až c),
- b) 50 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. d) až r),
- c) 100 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. s).

§ 72

Přestupky právnických osob a podnikajících fyzických osob

(1) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) nesplní nebo poruší některou z povinností chovatele nebo některý z požadavků na přemístění a vnitrostátní přepravu zvířat stanovených v § 4, § 5 odst. 1 písm. a) až c), § 5 odst. 2 až 5 nebo v § 6 odst. 1 až 4 a 7,
- b) nesplní nebo poruší některou z povinností nebo některý z požadavků pro přepravu zvířat a péči o ně v průběhu přepravy stanovených v § 7 nebo v § 8 odst. 1, 3 a 4,
- c) nesplní nebo poruší některou z povinností pořadatele svodu zvířat stanovenou v § 9 odst. 2 a 3, některou z podmínek na vnitrostátní přepravu pro provozovatele cirkusu nebo jiného veřejného vystoupení se zvířaty stanovenou v § 9 odst. 4, některou z povinností provozovatele shromažďovacího střediska stanovenou v § 9a odst. 1 a 2 nebo některou z povinností obchodníka stanovenou v § 9b odst. 1,
- d) nesplní nebo poruší některou z povinností nebo některý z požadavků na zabezpečení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů stanovených v § 20 odst. 2 písm. c) až e), § 21 odst. 14, § 24 odst. 1, § 25 odst. 1 až 4, § 26, § 27 odst. 1, § 27a odst. 1, 3 až 8 nebo v § 27b odst. 1 až 4, 6 a 7,
- e) nesplní nebo poruší některou z povinností k ochraně před nákazami a nemocemi přenosnými ze zvířat na člověka stanovenou v § 11 odst. 1 a 3, § 12 odst. 1, § 14 nebo v § 16 odst. 2, anebo některou z povinností chovatele stanovenou v § 5 odst. 1 písm. d) až i) nebo v § 17a odst. 4,
- f) nesplní nebo poruší některou z povinností nebo některý z požadavků na zabezpečení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů stanovených v § 18 odst. 1, 2 a 4, § 22 odst. 1 až 4, § 23 odst. 1 až 3 nebo v § 24a,
- g) nesplní nebo poruší některou z povinností stanovenou v § 39 odst. 3 a 4, § 39a odst. 2 a 3, § 40, § 41 odst. 1 až 4, § 42 odst. 3, 5 až 8, § 56b, § 64a odst. 2 a 3 nebo v § 64b odst. 1 až 3, nebo vykonává veterinární léčebnou a preventivní činnost jako soukromý veterinární lékař, ačkoli nesplňuje požadavky stanovené v § 60,
- h) nesplní nebo poruší některou z povinností stanovenou v § 13 odst. 4, nesplní nebo poruší některé z opatření podle § 53 odst. 1, anebo poruší zákaz uvedený v § 56a odst. 4,
- i) nesplní nebo poruší některou z povinností nebo některý z požadavků na zabezpečení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů stanovených v § 19 odst. 1 až 5, § 20 odst. 1 a 2 písm. a) a b) nebo v § 21 odst. 1, 7, 8, 10 a 12,

j) nesplní nebo poruší některou z veterinárních podmínek obchodování se zvířaty a živočišnými produkty, anebo některou z veterinárních podmínek dovozu a tranzitu veterinárního zboží z třetích zemí a jeho vývozu do těchto zemí, stanovenou v § 28 odst. 1 až 4, § 29 odst. 2, § 30 odst. 3, § 31a odst. 2, § 32 odst. 1, 4 a 7, § 34 odst. 2, § 36 odst. 1 a 4, § 37 odst. 3, § 38a odst. 7, § 38b odst. 1, 7 až 9 nebo v § 38c odst. 1 až 4,

k) nesplní nebo poruší některou z povinností nebo některý z požadavků stanovených předpisem Evropské unie o dovozu zásilek produktů živočišného původu pro osobní spotřebu do Společenství²¹⁾ nebo předpisem Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu⁴⁸⁾,

l) vykonává některou z činností, k níž je třeba povolení orgánu veterinární správy, schválení tímto orgánem nebo registrace u tohoto orgánu, bez tohoto povolení, tohoto schválení nebo této registrace, vykonává některou z činností bez podání oznámení nebo ověření odborné způsobilosti podle zvláštního právního předpisu³¹⁾, anebo vykonává některou z činností, k níž není odborně způsobilá,

m) jiným jednáním, než je uvedeno v písmenech a) až l), nesplní povinnost podle přímo použitelného předpisu Evropské unie na úseku veterinární péče⁶³⁾,

n) nesplní závazný pokyn orgánu veterinární správy,

o) nesplní nebo poruší některou z povinností vyplývajících pro ni z mimořádných veterinárních opatření,

p) nesplní nebo poruší některou z povinností stanovenou v § 66a odst. 3 nebo v § 66c odst. 4,

q) nesplní nebo poruší některou z povinností stanovenou v § 66 odst. 4, § 66a odst. 1 a 2, § 66b odst. 1 nebo v § 66c odst. 1 až 3, nebo

r) nesplní nebo poruší některou z povinností stanovenou v § 66 odst. 1.

(2) Právník nebo podnikající fyzická osoba se dále dopustí přestupku tím, že

a) jako soukromý veterinární lékař nesplní nebo poruší některou z povinností stanovenou v § 4a odst. 4, § 6 odst. 7, § 12 odst. 2, § 17a odst. 6, § 61 odst. 1, 3 a 5, § 62 odst. 2 nebo v § 66 odst. 3 a 4,

b) jako soukromý veterinární technik nesplní nebo poruší některou z povinností stanovenou v § 64 odst. 3 a 4, nebo

c) jako výrobce pasů nebo distributor pasů nesplní nebo poruší některou z povinností stanovenou v § 4b odst. 2 nebo 3.

(3) Za přestupek lze uložit pokutu do

a) 300 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a) až d) a p),

b) 500 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. e) až g) a q),

c) 1 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. h) až n) a r),

d) 2 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. o),

e) 50 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 2 písm. a) až c).

§ 72a

zrušen

nadpis vypuštěn

§ 73

zrušen

§ 74

Společná ustanovení k přestupkům

(1) Přestupky podle tohoto zákona projednává krajská veterinární správa, s výjimkou přestupků podle § 72 odst. 1 písm. p) až r), které projednává Ústav. Přestupky podle § 71 odst. 1 písm. h) a i) a přestupky podle § 72 odst. 1 písm. k) projednává celní úřad.

(2) Pokutu vybírá orgán, který ji uložil.

HLAVA XI

USTANOVENÍ SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

§ 75

(1) Náhradu nákladů a ztrát vzniklých plněním povinností podle tohoto zákona, zejména prováděním nařízených mimořádných veterinárních opatření, poskytuje stát jen za podmínek a v rozsahu stanovených tímto zákonem.

(2) Bylo-li při výkonu státního veterinárního dozoru zjištěno nesplnění nebo porušení povinnosti stanovené tímto zákonem, zvláštními právními předpisy^{25h)} nebo předpisy Evropské unie, může Státní veterinární správa uložit tomu, u něhož k nesplnění nebo porušení povinnosti došlo, plnou nebo částečnou náhradu nákladů tímto orgánem vynaložených.

(3) Náklady spojené s výkonem prohlídky jatečných zvířat a masa a s veterinárním vyšetřením a posouzením živočišných produktů je povinen hradit provozovatel podniku, závodu nebo jiného zařízení, ve kterém jsou tyto kontrolní činnosti prováděny, a to ve výši minimálních sazeb stanovených předpisy Evropské unie upravujícími úřední kontroly^{35a)}; pro účely placení se výše nákladů přepočte na českou měnu podle referenčního směnného kurzu Evropské centrální banky uveřejněného Komisí v Úředním věstníku na příslušné období. V případě prohlídky skotu, který musí být v souladu s předpisy Evropské unie upravujícími pravidla pro prevenci, tlumení a eradikaci některých přenosných spongiformních encefalopatií^{7c)} vyšetřen na bovinní spongiformní encefalopatii, se výše náhrady zvyšuje o částku stanovenou prováděcím právním předpisem. Prováděcí právní předpis také stanoví podmínky vyšetřování, včetně věkové hranice skotu, který musí být na bovinní spongiformní encefalopatii vyšetřen.

(4) Zjistí-li Státní veterinární správa, že ve stanovené lhůtě nedošlo k odstranění nedostatků zjištěných při běžné kontrole, je chovatel nebo provozovatel podniku, závodu nebo jiného zařízení, ve kterém jsou kontrolní činnosti prováděny, povinen nahradit náklady dodatečné kontroly. O náhradě nákladů podle odstavců 2 a 3 a o náhradě nákladů za dodatečnou kontrolu podle předpisů Evropské unie upravujících úřední kontroly^{35b)} rozhodne Státní veterinární správa. Tato náhrada je příjmem státního rozpočtu, vybírá ji Státní veterinární správa. Prováděcí právní předpis stanoví výši paušální částky nákladů dodatečné kontroly.

(5) Náklady spojené s prováděním pohraniční veterinární kontroly je povinen hradit dovozce nebo jeho zástupce, a to ve výši paušální částky, která odpovídá skutečným nákladům vynakládaným na provádění pohraniční veterinární kontroly v předchozích 2 letech. O náhradě nákladů spojených s prováděním pohraniční veterinární kontroly rozhodne krajská veterinární správa. Tato náhrada je příjmem státního rozpočtu, vybírá ji krajská veterinární správa, která ji uložila. Prováděcí právní předpis stanoví výši paušální částky nákladů spojených s prováděním pohraniční veterinární kontroly vždy na období 2 let.

(6) Vývozce uhradí náklady veterinární kontroly spojené s vydáním veterinárního osvědčení k vývozu zvířat nebo živočišných produktů podle § 38b odst. 1 nebo s ověřením veterinárního osvědčení pro vývoz krmiv rostlinného původu, doplňkových látek a premixů podle § 38b odst. 2. O náhradě nákladů veterinární kontroly rozhodne krajská veterinární správa. Tato náhrada je příjmem státního rozpočtu, vybírá ji krajská veterinární správa, která ji uložila. Výši paušální částky nákladů veterinární kontroly stanoví prováděcí právní předpis.

§ 76

(1) Na postupy podle tohoto zákona se vztahuje správní řád³⁶⁾, není-li tímto zákonem stanoveno jinak. Stanoviska uplatněná k územně plánovací dokumentaci nejsou správním rozhodnutím. Stanoviska a posudky vydávané podle tohoto zákona jako podklad pro rozhodnutí podle zvláštního právního předpisu nebo územní souhlas anebo ohlášení stavby jsou závazným stanoviskem podle správního řádu^{36a)} a nejsou samostatným rozhodnutím ve správním řízení. Pokud se v tomto zákoně používá pojmu územní řízení nebo stavební řízení, rozumí se tím také společné územní a stavební řízení podle stavebního zákona. O schválení a registraci, popřípadě jen registraci, podle tohoto zákona nebo předpisu Evropské unie se místo písemného vyhotovení rozhodnutí vydává doklad⁶⁴⁾ o schválení a registraci, popřípadě jen registraci.

(2) Odvolání proti rozhodnutí krajské veterinární správy podle § 30 odst. 2, § 35 odst. 1 písm. b), § 36 odst. 3, § 42 odst. 3 písm. b) a § 49 odst. 1 písm. d) nemá odkladný účinek. Toto rozhodnutí je vykonatelné dnem oznámení. Vydání rozhodnutí o změně a ukončení mimořádných veterinárních opatření podle § 49 odst. 1 písm. d) může být prvním úkonem v řízení, pokud tím nemůže být způsobena újma některému z účastníků řízení.

(3) Právní předpis Státní veterinární správy o mimořádných veterinárních opatřeních se označuje názvem nařízení Státní veterinární správy a

a) týká-li se územního obvodu kraje nebo jeho části, přesahující územní obvod obce, vyhlásí se tak, že se vyvěsí na úřední desce krajského úřadu a všech obecních úřadů, jejichž území se týká, na dobu nejméně 15 dnů. Nařízení Státní veterinární správy nabývá platnosti a účinnosti dnem jeho vyhlášení; za den jeho vyhlášení se považuje den jeho vyvěšení na úřední desce krajského úřadu. Nařízení Státní veterinární správy musí být každému přístupné u krajské veterinární správy, krajského úřadu a všech obecních úřadů, jejichž území se týká. To platí přiměřeně také pro ukončení nařízených mimořádných veterinárních opatření podle § 17 odst. 1, popřípadě pro změnu nebo ukončení některých z nich ještě před jejich ukončením podle § 17 odst. 1,

b) má-li celostátní povahu nebo se týká územních obvodů více krajů, vyvěšuje se na úředních deskách ministerstva a krajských úřadů, jejichž území se týká, na dobu nejméně 15 dnů a zveřejňuje se neprodleně na internetových stránkách Státní veterinární správy. Pokud jsou nařízením Státní veterinární správy ukládány povinnosti i jiným subjektům, než jsou chovatelé hospodářských zvířat, vyhláší se nařízením Státní veterinární správy také v celostátním rozhlasovém nebo televizním vysílání. Nařízení Státní veterinární správy nabývá platnosti a účinnosti dnem jeho vyhlášení; za den jeho vyhlášení se považuje den jeho vyvěšení na úřední desce ministerstva. To platí přiměřeně také pro ukončení nařízených mimořádných veterinárních opatření podle § 17 odst. 1, popřípadě pro změnu nebo ukončení některých z nich ještě před jejich ukončením podle § 17 odst.

1. Provozovatel rozhlasového nebo televizního vysílání je povinen umožnit bezplatně zástupci Státní veterinární správy vyhlášení těchto opatření, jejich změny nebo ukončení ihned, jakmile byl o to požádán.

(4) Správní řád se neuplatní v řízení

a) o opatření podle § 13 odst. 3 a podle § 53 odst. 1 písm. a) až c), které veterinární inspektor ústně oznámí kontrolované nebo povinné osobě podle kontrolního řádu; o svých zjištěních a nařízených opatřeních pořídí záznam, jehož kopii předá kontrolované nebo povinné osobě. Kontrolovaná osoba může proti tomuto opatření podat námitky, a to do záznamu o tomto opatření, anebo písemně nejpozději do 3 dnů ode dne předání záznamu. Podané námitky nemají odkladný účinek. Podaným námitkám může zcela vyhovět krajská veterinární správa; neučiní-li tak, předloží námitky bez odkladu Ústřední veterinární správě, jejíž rozhodnutí je konečné a doručuje se kontrolované osobě,

b) o ukončení opatření podle § 13 odst. 5 a podle § 53 odst. 2; o ukončení těchto opatření vyhotoví krajská veterinární správa zápis, jehož kopii doručí kontrolované osobě.

§ 76a

Nestanoví-li tento zákon jinak,

a) řídí se uznávání odborné způsobilosti osoby, která je oprávněna o takové uznání požádat a hodlá vykonávat na území České republiky regulovanou činnost uvedenou v tomto zákoně, zákonem o uznávání odborné kvalifikace³¹),

b) může osoba, která je státním příslušníkem jiného členského státu, je v něm usazena a vykonává v souladu s jeho právními předpisy regulovanou činnost uvedenou v tomto zákoně, vykonávat tuto činnost dočasně nebo příležitostně i na území České republiky na základě ověření dokladů o její odborné způsobilosti a písemného oznámení podle zákona o uznávání odborné kvalifikace³¹); pro tuto osobu platí obdobně práva a povinnosti držitele povolení nebo osvědčení podle tohoto zákona,

c) je proškolená osoba, která získala kvalifikaci v jiném členském státě v souladu s předpisy Evropské unie a může tuto kvalifikaci prokázat, oprávněna k výkonu činnosti na území České republiky v rozsahu těchto předpisů.

§ 77

(1) Řízení zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle předpisů účinných v době jeho zahájení.

(2) Povolení k výkonu odborné veterinární činnosti vydané podle dřívějších předpisů se považuje za povolení nebo registraci podle tohoto zákona. Neodpovídá-li však povolení k provozování asanačního podniku podmínkám tohoto zákona, je ten, komu povolení svědčí, povinen požádat ve lhůtě 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti zákona Státní veterinární správu, aby rozhodla o uvedení povolení v soulad s tímto zákonem. Neučiní-li tak a nerozhodne-li Státní veterinární správa z vlastního podnětu, dříve vydané povolení zaniká.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví v souladu s výsledky jednání orgánů Evropské unie a orgánů České republiky

a) podniky, v nichž budou po dobu přechodného období uplatňovány veterinární požadavky na jejich provoz odchylně od požadavků stanovených prováděcími právními předpisy,

b) odchylné veterinární požadavky na provoz jednotlivých podniků uvedených pod písmenem a) a dobu trvání přechodného období.

§ 77a

Závazný posudek orgánu veterinární správy vydávaný jako podklad ve stavebním řízení, pro ohlášení stavby a pro vydání kolaudačního souhlasu, které se týká staveb a zařízení, jež jsou určeny k chovu zvířat, k zacházení se živočišnými produkty a krmivy nebo k ukládání, sběru, svozu, neškodnému odstraňování a dalšímu zpracování vedlejších živočišných produktů, pokud jsou tyto činnosti vykonávány podnikatelským způsobem, jakož i staveb, které budou používány jako útulek pro zvířata, podle § 56, se nevydají podle tohoto zákona, pokud je jejich vydání nahrazeno postupem v řízení o vydání integrovaného povolení podle zákona o integrované prevenci a omezení znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci). Ostatní ustanovení tohoto zákona tím nejsou dotčena.

§ 77b

Působnosti stanovené obci podle tohoto zákona jsou výkonem přenesené působnosti, s výjimkou § 46 písm. c).

§ 77c

(1) Kde se v předpisech Evropské unie mluví o

a) příslušném úřadu, příslušném ústředním úřadu nebo kompetentní autoritě, rozumí se tím pro účely tohoto zákona ústřední úřad, do jehož působnosti náleží výkon příslušného oprávnění nebo provedení příslušného opatření, anebo úřad, na který byly výkon příslušného oprávnění nebo provádění příslušného opatření přeneseny,

b) příslušném orgánu nebo příslušném veterinárním úřadu, rozumí se tím pro účely tohoto zákona orgán veterinární správy, do okruhu jehož působnosti byly výkon příslušného oprávnění nebo provádění příslušného opatření tímto zákonem svěřeny, popřípadě do okruhu jehož působnosti se zřetelem na svůj význam, povahu a srovnatelné úkoly náleží.

(2) Opatření k zajištění dodržování povinností, k odstranění zjištěných nedostatků a k jednotnému uplatňování

požadavků stanovených předpisy uvedenými v odstavci 1 se uskutečňují způsoby stanovenými tímto zákonem.

(3) Osoby, které jsou povinny plnit povinnosti uložené jim tímto zákonem, jsou povinny plnit v oblasti veterinární péče také povinnosti, které pro ně vyplývají z předpisů uvedených v odstavci 1.

§ 78

Zmocňovací ustanovení

Ministerstvo vydá vyhlášky k provedení § 4a odst. 7, § 4b odst. 2 písm. d) a § 4b odst. 3 písm. c), § 5 odst. 6, § 5a odst. 4, § 6 odst. 8, § 8 odst. 5, § 9a odst. 5, § 9b odst. 3, § 10 odst. 3, § 17a odst. 10, § 18 odst. 6, § 19 odst. 3 a 6, § 21 odst. 18, § 21a odst. 5, § 22 odst. 6, § 23 odst. 4, § 24 odst. 2, § 25 odst. 5, § 27 odst. 4, § 27a odst. 10, § 27b odst. 9, § 28 odst. 5, § 31 odst. 3, § 33 odst. 6, § 34 odst. 5, § 37 odst. 5, § 38 odst. 4, § 38b odst. 4, § 38c odst. 5, § 39 odst. 5, § 40 odst. 4, § 41 odst. 5, § 42 odst. 10, § 48 odst. 2, § 50 odst. 10, § 51a odst. 3, § 53 odst. 7, § 53a odst. 3, § 59 odst. 6, § 59a odst. 4, § 64 odst. 6, § 64a odst. 5, § 64b odst. 1 až 4, § 64c odst. 4, § 66a odst. 4, § 66c odst. 5, § 70 odst. 3 a § 75 odst. 3 až 6.

§ 78a

(1) V § 11 odst. 1, § 12 odst. 2 písm. b), § 13 odst. 1 a 2, § 16 odst. 2, § 17 odst. 2, § 18 odst. 2, § 20 odst. 6 a 7 písm. a), § 23 odst. 1 písm. d), § 23 odst. 2, § 27 odst. 2 a 3, § 40 odst. 1 písm. b), § 40 odst. 5, § 41 odst. 1 písm. g) a h), § 42 odst. 3 písm. a) a b), § 47 odst. 4, § 48 odst. 1 písm. d), § 49 odst. 1 a 2, § 50 odst. 1, § 51 odst. 1, § 64 odst. 1 větách první a druhé, § 64 odst. 5, § 76 odst. 2 a 3 a v nadpisu k § 49 se slova "okresní veterinární správa" v příslušném pádu a čísle nahrazují slovy "krajská veterinární správa" v příslušném pádu a čísle.

(2) V § 13 odst. 1 písm. b), § 16 odst. 2, § 40 odst. 1 písm. a) větách první a druhé a písm. d) na prvním i druhém místě, § 40 odst. 2 úvodní části ustanovení a písm. a), § 41 odst. 2 a 3, § 54 odst. 1 písm. n) na prvním i druhém místě a § 77a se slova "konfiskáty živočišného původu" v příslušném pádu a čísle nahrazují slovy "vedlejší živočišné produkty" v příslušném pádu a čísle.

ČÁST DRUHÁ

zrušena

§ 79

zrušen

ČÁST TŘETÍ

zrušena

§ 80

zrušen

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů

§ 81

Zákon č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění zákona č. 10/1993 Sb., zákona č. 72/1994 Sb., zákona č. 85/1994 Sb., zákona č. 273/1994 Sb., zákona č. 36/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 301/1995 Sb., zákona č. 151/1997 Sb., zákona č. 305/1997 Sb., zákona č. 149/1998 Sb., zákona č. 157/1998 Sb., zákona č. 167/1998 Sb. a zákona č. 63/1999 Sb., se mění takto:

Příloha k zákonu č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění zákona č. 85/1994 Sb., zákona č. 273/1994 Sb., zákona č. 36/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 301/1995 Sb., zákona č. 151/1997 Sb. a zákona č. 305/1997 Sb., "Sazebník správních poplatků" se mění takto:

1. Položka 67 zní:

"Vydání rozhodnutí o výsledku pohraniční veterinární kontroly (§ 37 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů)

- za každou i započatou tunu zásilky živých zvířat Kč 170,-
- za každou i započatou tunu zásilky živočišných produktů, krmiv a předmětů, které mohou být

nositeli původců nákaz	Kč 110,-
nejméně	Kč 1 120,-
nejvýše	Kč 11 900,-".

2. Položka 68 včetně poznámky zní:

- "a) Schválení veterinárního přípravku a veterinárního technického prostředku (§ 65 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů) Kč 3 000,-
- b) Vydání osvědčení k výrobě veterinárních přípravků a veterinárních technických prostředků (§ 65 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů) Kč 6 000,-

Poznámka:

Úkon zpoplatňovaný podle písmene a) této položky zahrnuje i zápis veterinárního přípravku a veterinárního technického prostředku do Seznamu schválených veterinárních přípravků a veterinárních technických prostředků."

3. Položka 69 zní:

"Vydání veterinárního osvědčení k přemístění zvířete mimo včel (§ 6 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů)

- za jedno zvíře	Kč 50,-
- za více než jedno zvíře	Kč 100,-".

4. Položka 70 zní:

"Vydání veterinárního osvědčení k přepravě živočišných produktů (§ 27 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů) Kč 100,-".

5. Položka 71 zní:

- "a) Vydání osvědčení o splnění požadavků a podmínek pro zacházení se živočišnými produkty (§ 22 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů) Kč 500,-
- b) Vydání závazného posudku (§ 56 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů) Kč 300,-".

6. Položka 72 zní:

- "a) Registrace soukromého veterinárního lékaře (§ 60 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů) Kč 2 000,-
- b) Registrace soukromého veterinárního technika (§ 64 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů) Kč 1 000,-
- c) Vydání povolení k provádění laboratorní, popřípadě jiné veterinární diagnostické činnosti (§ 50 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů) Kč 2 000,-
- d) Vydání povolení k provozování asanačního podniku (§ 50 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů) Kč 3 000,-
- e) Vydání povolení k provozování jiné veterinární asanační činnosti (§ 51 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů) Kč 1 000,-".

7. Položka 73 zní:

"a) Vydání rozhodnutí o schválení chovu nebezpečných druhů zvířat

za jedno zvíře	Kč 3 000,-
za více než jedno zvíře	Kč 5 000,-
b) Udělení akreditace uživatelského zařízení k chovu zvířat pro pokusné účely	Kč 10 000,-".

ČÁST PÁTÁ

ZRUŠOVACÍ USTANOVENÍ

§ 82

Zrušují se:

1. Zákon č. 87/1987 Sb., o veterinární péči, ve znění zákona č. 239/1991 Sb., zákona č. 437/1991 Sb. a zákona č. 110/1997 Sb.

2. Zákon č. 108/1987 Sb., o působnosti orgánů veterinární péče České republiky, ve znění zákonného opatření Předsednictva České národní rady č. 25/1991 Sb., zákona č. 437/1991 Sb., zákonného opatření Předsednictva České národní rady č. 348/1992 Sb., zákona č. 112/1994 Sb. a zákona č. 110/1997 Sb.

ČÁST ŠESTÁ

ÚČINNOST

§ 83

Tento zákon nabývá účinnosti šedesátým dnem po dni vyhlášení.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

Příloha 1

zrušena

Příloha 2

NÁKAZY A NEMOCI PŘENOSNÉ ZE ZVÍŘAT NA ČLOVĚKA, KTERÉ JSOU POVAŽOVÁNY ZA NEBEZPEČNÉ, A JEJICH PŮVODCI

a) nákazy společné více druhům zvířat:

1. Aujeszkyho choroba
2. brucelóza (*Brucella abortus*, *Brucella melitensis*, *Brucella suis*)
3. echinokokóza (hydatidóza)
4. horečka Údolí Rift
5. hydroperikarditida přežvýkavců
6. japonská encefalitida
7. katarální horečka ovcí
8. krymsko-konžská hemoragická horečka
9. leptospiróza
10. listerióza
11. mor skotu
12. myiáza (*Cochliomya hominivorax*, *Chrysomya bezziana*)
13. Q horečka
14. salmonelóza (invazivní sérovary - jejich původci)
15. slintavka a kulhavka

16. sněť slezinná
 17. transmisivní spongiformní encefalopatie (TSE)
 18. trichinelóza
 19. tuberkulóza (*Mycobacterium bovis*, *Mycobacterium suis*, *Mycobacterium avium*, *Mycobacterium tuberculosis*)
 20. tularémie
 21. verotoxigenní *Escherichia coli*
 22. vezikulární stomatitida
 23. vzteklna
 24. západonilská horečka
- b) nákazy skotu:
1. anaplasmóza skotu
 2. babesióza skotu
 3. enzootická leukóza skotu
 4. hemoragická septikémie (pasteurelóza)
 5. hlavnička
 6. infekční rinotracheitida skotu (IBR, IBR/IPV)
 7. nodulární dermatitida skotu
 8. plicní nákaza skotu
 9. theilerióza
 10. trichomonáza
 11. trypanosomiáza (přenášená mouchou tse-tse)
 12. venerická kamylobakteriáza skotu
- c) nákazy ovcí a koz:
1. enzootické zmetání ovcí (chlamydióza ovcí)
 2. epididymitida beranů (*Brucella ovis*)
 3. klusavka
 4. mor malých přežvýkavců
 5. nakažlivá agalaxie
 6. nakažlivá pleuropneumonie koz
 7. nemoc Nairobi
 8. neštovice ovcí a neštovice koz
- d) nákazy koní:
1. encefalomyelitida koní (východní)
 2. encefalomyelitida koní (západní)
 3. hřebčí nákaza
 4. infekční anémie koní (nakažlivá chudokrevnost koní)
 5. infekční arteritida koní
 6. mor koní

7. nakažlivá metritida koní
8. piroplasmóza koní
9. Surra (*Trypanosoma evansi*)
10. venezuelská encefalomyelitida koní
11. vozňivka

e) nákazy prasat:

1. africký mor prasat
2. encefalitida způsobená virem Nipah
3. klasický mor prasat
4. reprodukční a respirační syndrom prasat
5. vezikulární choroba prasat
6. virová gastroenteritida (transmisivní gastroenteritida prasat)
7. prasečí epidemická diarhoe

f) nákazy drůbeže:

1. aviární influenza (vysoce patogenní a nízkopatogenní)
2. cholera drůbeže
3. mykoplasmóza drůbeže (*Mycoplasma gallisepticum*, *Mycoplasma synoviae*)
4. newcastleská choroba
5. pulorová nákaza (*Salmonella pullorum*)
6. tyf drůbeže

g) nákazy včel:

1. hniloba včelího plodu (evropská hniloba včelího plodu)
2. mor včelího plodu (americká hniloba včelího plodu)
3. roztoč *Tropilaelaps* (infestace včel roztočem *Tropilaelaps*)
4. roztočkovatá nákaza včel
5. tumidóza (*Aethina tumida*)
6. varroáza včel

h) nákazy ryb:

1. epizootická nekróza krvetvorné tkáně
2. nakažlivá chudokrevnost lososů (ISA): infekce rodu *Isavirus* (ISAV) s genotypem HPR s delecí
3. herpesviróza Koi (herpesviróza kapra Koi)
4. infekční nekróza krvetvorné tkáně
5. virová hemoragická septikémie

i) ostatní nákazy:

1. epizootické hemoragické onemocnění (jelenovitých)
2. leishmanióza
3. neštovice velbloudů

j) další nákazy, o jejichž povinném hlášení rozhodnou orgány Evropské unie.

Příloha 3

zrušena

Příloha 4

zrušena

Příloha 5

zrušena

Příloha 6

zrušena

Vybraná ustanovení novel

Čl. II zákona č. 131/2003 Sb.

ČÁST DRUHÁ

PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

1. Pokud se v jiných právních předpisech používá pojem "okresní veterinární správa", popřípadě "Městská veterinární správa v Brně", "Městská veterinární správa v Ostravě" a "Městská veterinární správa v Plzni", rozumí se tím "krajská veterinární správa".

2. Okresní veterinární správy, Městská veterinární správa v Brně, Městská veterinární správa v Ostravě a Městská veterinární správa v Plzni zanikají dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Jejich hmotný majetek, práva a závazky, včetně práv a závazků vyplývajících z pracovněprávních vztahů, které mají ke dni zániku, přecházejí dnem nabytí účinnosti tohoto zákona na místně příslušné krajské veterinární správy.

3. Zaměstnanci, kteří jsou ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona v pracovním poměru k okresní veterinární správě, Městské veterinární správě v Brně, Městské veterinární správě v Ostravě a Městské veterinární správě v Plzni, se stávají dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zaměstnanci místně příslušné krajské veterinární správy v odpovídajícím pracovním, funkčním a platovém zařazení.

4. Neodpovídá-li povolení k výkonu odborné veterinární činnosti (50, 51) podmínkám tohoto zákona, je ten, komu povolení svědčí, povinen požádat ve lhůtě do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona o uvedení povolení v soulad s tímto zákonem. Neučiní-li tak a nerozhodne-li příslušný orgán veterinární správy z vlastního podnětu, dříve vydané povolení zanikne.

5. Fyzická osoba, která vykonává veterinární preventivní, diagnostickou a léčebnou činnost podnikatelským způsobem na základě rozhodnutí Státní veterinární správy o její registraci, není ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona členem Komory a hodlá vykonávat tuto činnost i po tomto dni, je povinna ve lhůtě do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona podat písemnou přihlášku za člena Komory a požádat o vydání osvědčení uvedeného v § 60 odst. 1 zákona č. 166/1999 Sb., ve znění tohoto zákona. Neučiní-li tak, její oprávnění k výkonu uvedené činnosti zaniká.

6. Chovatelé a podnikatelé,¹⁰⁾ kteří jsou povinni požádat o schválení a registraci, popřípadě jen o registraci podle tohoto zákona, jsou povinni tak učinit do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

7. Obaly, do kterých jsou baleny potraviny živočišného původu a které nejsou opatřeny označením zdravotní nezávadnosti, mohou být používány do 31. prosince 2003. Potraviny živočišného původu, vyrobené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a uskladněné před tímto dnem ve státních hmotných rezervách, mohou být uváděny do oběhu bez označení zdravotní nezávadnosti.

8. V řízeních, která ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona nebyla okresními veterinárními správami pravomocně ukončena, pokračují místně příslušné krajské veterinární správy.

9. Ustanovení § 35 odst. 1 zákona č. 166/1999 Sb., ve znění tohoto zákona, se pro dobu ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona do dne, kdy vstoupí v platnost smlouva o přistoupení České republiky k Evropské unii, použije i na provážené veterinární zboží při jeho výstupu z tuzemska.

10. Za veterinární lékaře schválené pro určitou činnost se považují ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona všichni veterinární lékaři, kteří k tomuto dni byli registrováni Státní veterinární správou jako soukromí veterinární lékaři podle dřívějších předpisů.

¹⁰⁾ § 2 odst. 1 a 2 obchodního zákoníku.

Čl. II zákona č. 48/2006 Sb.

Společná a přechodná ustanovení

1. Neodpovídá-li povolení k výkonu odborné veterinární činnosti anebo schválení nebo registrace, vydané podle dosavadní právní úpravy, podmínkám stanoveným předpisy Evropských společenství³⁸⁾, je ten, komu povolení, schválení nebo registrace svěřil, povinen požádat ve lhůtě do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona o uvedení povolení, schválení nebo registrace do souladu s těmito předpisy. Neučiní-li tak a nerozhodne-li příslušný orgán veterinární správy z vlastního podnětu, má se za to, že povolení, schválení nebo registrace, vydané podle dosavadní právní úpravy, zanikly.

2. Veterinární přípravky schválené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, které již nejsou veterinárními přípravky podle § 3 odst. 1 písm. t) zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se považují za veterinární přípravky schválené podle zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, nejde-li o doplňkové látky používané k výživě zvířat, a to po dobu 3 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

3. Řízení zahájená a neukončená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

4. Osoby, které pečují o toulavá a opuštěná zvířata v útulcích pro zvířata, mohou tuto činnost vykonávat do 31. prosince 2006, i když nemají osvědčení opravňující k výkonu této činnosti podle § 42 odst. 2 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

5. Jestliže produkty, které spadají do působnosti vyhlášky č. 376/2003 Sb., o veterinárních kontrolách dovozu a tranzitu produktů ze třetích zemí, ve znění pozdějších předpisů, a příslušných předpisů Evropských společenství³⁹⁾ a které byly dovezeny před 1. lednem 2005 a uskladněny ve svobodných celních pásmech, svobodných skladech a schválených celních skladech nebo prostorech osob zásobujících plavidla v mezinárodní námořní dopravě (§ 37), aniž by byly provázeny veterinárním osvědčením odpovídajícím příslušným předpisům Evropských společenství, neopustily sklady, v nichž byly uskladněny, do 31. prosince 2005 a zůstaly v uskladnění, musí být od 1. ledna 2006 zničeny pod dohledem úředního veterinárního lékaře⁴⁰⁾. Náklady tohoto opatření nese vlastník uvedených produktů.

6. Pokud se v jiných právních předpisech používá pojem "konfiskáty živočišného původu", rozumí se tím "vedlejší živočišné produkty".

38) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002.

39) Rozhodnutí Rady 79/542/EHS, v platném znění.

Rozhodnutí Komise 94/984/ES, 97/221/ES, 2000/572/ES, 2000/585/ES, 2000/609/ES, 2003/779/ES a 2004/438/ES, v platném znění.

40) Rozhodnutí Komise 2005/92/ES ze dne 2. února 2005 o veterinárních podmínkách, osvědčeních a přechodných ustanoveních týkajících se dovozu a doby uskladnění zásilek určitých produktů živočišného původu ve svobodných pásmech, svobodných skladech a v prostorech hospodářských subjektů zásobujících prostředky přeshraniční námořní dopravy ve Společenství.

Rozhodnutí Komise 2005/93/ES ze dne 2. února 2005 o přechodných ustanoveních týkajících se dovozu a doby uskladnění zásilek určitých produktů živočišného původu v celních skladech ve Společenství.

Čl. II zákona č. 182/2008 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Chovatelé, kterým zákon č. 166/1999 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, ukládá povinnost předložit krajské veterinární správě ke schválení ozdravovací program, jsou povinni tak učinit, pokud jim tento program dosud nebyl schválen, nejpozději do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

2. Osvědčení o odborné způsobilosti úředního veterinárního asistenta, které podle dosavadních právních předpisů získaly osoby s úplným středním vzděláním, úspěšným absolvováním specializované odborné přípravy v příslušném oboru, zůstávají v platnosti i po nabytí účinnosti tohoto zákona.

3. Osoby, které jsou povinny podle § 5a zákona č. 166/1999 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, požádat o schválení a registraci, popřípadě jen o registraci zařízení pro chov živočichů pocházejících z akvakultury, jsou povinny tak učinit do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

4. Řízení zahájená a neukončená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

Čl. XXIV zákona č. 223/2009 Sb.

Přechodné ustanovení

Řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a do tohoto dne neskončená se dokončí a práva a povinnosti s nimi související se posuzují podle dosavadních právních předpisů.

Čl. II zákona č. 308/2011 Sb.

Přechodná a závěrečná ustanovení

1. Krajské veterinární správy a Městská veterinární správa v Praze jako samostatné organizační složky státu ke dni účinnosti tohoto zákona zanikají sloučením se Státní veterinární správou.

2. Zaměstnanci, kteří jsou ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona v pracovním poměru ke krajské veterinární správě a Městské veterinární správě v Praze, se stávají dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zaměstnanci Státní veterinární správy. Výkon práv a povinností z pracovněprávních vztahů zaměstnanců, kteří jsou ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona v pracovním poměru ke krajské veterinární správě a Městské veterinární správě v Praze, přechází na Státní veterinární správu.

3. Příslušnost hospodařit s majetkem České republiky, včetně práv a ostatních majetkových hodnot, se kterými byly příslušné hospodařit krajské veterinární správy a Městská veterinární správa v Praze, přechází dnem nabytí účinnosti tohoto zákona na Státní veterinární správu.

4. Z krajských veterinárních správ a Městské veterinární správy v Praze přecházejí dnem nabytí účinnosti tohoto zákona na Státní veterinární správu všechny pohledávky, závazky, jakož i práva a povinnosti vyplývající z jiných právních předpisů.

5. Řízení zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a do tohoto dne neskončené se dokončí a práva a povinnosti s ním související se posuzují podle zákona č. 166/1999 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

6. Pokud se v jiných právních předpisech používá pojem

a) „Státní veterinární správa“, rozumí se tím Ústřední veterinární správa Státní veterinární správy,

b) „krajská veterinární správa“, rozumí se tím krajská veterinární správa Státní veterinární správy,

c) „orgány veterinární správy“, rozumí se tím Státní veterinární správa.

7. Provozovatel podniku, který zpracovává a uvádí do oběhu med různých chovatelů, je povinen požádat krajskou veterinární správu o schválení a registraci podniku podle § 22 odst. 1 písm. j) zákona č. 166/1999 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, nejpozději do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

8. Osoba, která uvádí syrové mléko do oběhu, je povinna uvést tuto činnost do souladu se zákonem č. 166/1999 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, nejpozději do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

9. Soukromý veterinární lékař je povinen požádat krajskou veterinární správu o schválení k provádění vyšetření, zdravotních zkoušek a povinných preventivních a diagnostických úkonů v rámci kontroly zdraví zvířat, kontroly dědičnosti zdraví a kontroly pohody zvířat do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

10. Správní řízení týkající se prodloužení schválení veterinárních přípravků a správní řízení týkající se změn rozhodnutí o schválení veterinárních přípravků, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

Čl. VIII zákona č. 126/2016 Sb.

Přechodné ustanovení

Řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle zákona č. 166/1999 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

Čl. II zákona č. 302/2017 Sb.

Přechodné ustanovení

1. Osoby, které zprostředkovávají uvádění živočišných produktů na trh, které tuto činnost provozovaly přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jsou povinny podat žádost o registraci, která obsahuje náležitosti podle § 22 odst. 2 zákona č. 166/1999 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, krajské veterinární správě nejpozději do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

2. Provozovatel útulku pro zvířata, který jej provozoval přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, je povinen podat žádost o jeho registraci, která obsahuje náležitosti podle § 42 odst. 6 zákona č. 166/1999 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, krajské veterinární správě nejpozději do 60 dnů ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

3. Řízení, která byla zahájena podle zákona č. 166/1999 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, a která nebyla přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona pravomocně skončena, se dokončí podle zákona č. 166/1999 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

4. Úřední veterinární lékař je povinen získat atestaci I. stupně do 3 let ode dne přijetí do služebního poměru podle zákona o státní službě. Dosavadní úřední veterinární lékař, který ke dni přijetí do služebního poměru podle zákona o státní službě nezískal atestaci I. stupně, je povinen tuto atestaci získat do 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

5. Představený Státní veterinární správy, který ke dni přijetí do služebního poměru podle zákona o státní službě nezískal atestaci II. stupně, je povinen tuto atestaci získat do 5 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

1) Směrnice Rady 64/432/EHS ze dne 26. června 1964 o veterinárních otázkách obchodu se skotem a prasaty uvnitř Společenství.

Směrnice Rady 97/12/ES ze dne 17. března 1997, kterou se mění a aktualizuje směrnice 64/432/EHS o veterinárních otázkách obchodu se skotem a prasaty uvnitř Společenství.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 6. července 2005 o uznávání odborných kvalifikací.

Směrnice Rady 82/894/EHS ze dne 21. prosince 1982 o hlášení chorob zvířat ve Společenství.

Směrnice Rady 88/407/EHS ze dne 14. června 1988 o veterinárních požadavcích na obchod s hluboce zmrazeným spermatem skotu uvnitř Společenství a na jeho dovoz.

Směrnice Rady 93/60/EHS ze dne 30. června 1993, kterou se mění směrnice 88/407/EHS o veterinárních požadavcích na obchod s hluboce zmrazeným spermatem skotu uvnitř Společenství a na jeho dovoz a kterou se její oblast působnosti rozšiřuje na čerstvé sperma skotu.

Směrnice Rady 2003/43/ES ze dne 26. května 2003, kterou se mění směrnice 88/407/EHS o veterinárních požadavcích na obchod se spermatem skotu uvnitř Společenství a na jeho dovoz.

Směrnice Rady 89/556/EHS ze dne 25. září 1989 o veterinárních otázkách obchodu s embryi skotu ve Společenství a dovozů těchto embryí ze třetích zemí.

Směrnice Rady 93/52/EHS ze dne 24. června 1993, kterou se mění směrnice 89/556/EHS o veterinárních otázkách obchodu s embryi skotu ve Společenství a dovozu těchto embryí ze třetích zemí.

Směrnice Rady 89/608/EHS ze dne 21. listopadu 1989 o vzájemné pomoci mezi správními orgány členských států a jejich spolupráci s Komisí k zajištění správného uplatňování veterinárních a zootechnických právních předpisů.

Směrnice Rady 89/662/EHS ze dne 11. prosince 1989 o veterinárních kontrolách v obchodu uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu.

Směrnice Rady 92/67/EHS ze dne 14. července 1992, kterou se mění směrnice 89/662/EHS o veterinárních kontrolách v obchodu uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/41/ES ze dne 21. dubna 2004, kterou se zrušují některé směrnice týkající se hygieny potravin a hygienických podmínek pro produkci některých produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě a pro jejich uvádění na trh a kterou se mění směrnice Rady 89/662/EHS a 92/118/EHS a rozhodnutí Rady 95/408/ES.

Směrnice Rady 91/496/EHS ze dne 15. července 1991, kterou se stanoví zásady organizace veterinárních kontrol zvířat dovážených do Společenství ze třetích zemí a kterou se mění směrnice 89/662/EHS, 90/425/EHS a 90/675/EHS.

Směrnice Rady 90/425/EHS ze dne 26. června 1990 o veterinárních a zootechnických kontrolách v obchodu s některými živými zvířaty a produkty uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu.

Směrnice Rady 92/60/EHS ze dne 30. června 1992, kterou se mění směrnice 90/425/EHS o veterinárních a zootechnických kontrolách v obchodu s některými živými zvířaty a produkty uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/33/ES ze dne 21. října 2002, kterou se mění směrnice Rady 90/425/EHS a 92/118/EHS, pokud jde o hygienické požadavky na vedlejší produkty živočišného původu.

Směrnice Rady 90/426/EHS ze dne 26. června 1990 o veterinárních předpisech pro přesun koňovitých a jejich dovoz ze třetích zemí.

Směrnice Rady 92/36/EHS ze dne 29. dubna 1992, kterou se mění, pokud jde o mor koní, směrnice 90/426/EHS o veterinárních předpisech pro přesun koňovitých a jejich dovoz ze třetích zemí.

Směrnice Rady 2004/68/ES ze dne 26. dubna 2004, kterou se stanoví veterinární předpisy pro dovoz některých živých kopytníků do Společenství a pro jejich tranzit, mění směrnice 90/426/EHS a 92/65/EHS, a zrušuje směrnice 72/462/EHS.

Směrnice Rady 90/429/EHS ze dne 26. června 1990, kterou se stanoví veterinární požadavky na obchod se spermatem prasat uvnitř Společenství a na jeho dovoz.

Směrnice Rady 90/539/EHS ze dne 15. října 1990 o veterinárních podmínkách pro obchod s drůbeží a násadovými vejci uvnitř Společenství a jejich dovoz ze třetích zemí.

Směrnice Rady 93/120/ES ze dne 22. prosince 1993, kterou se mění směrnice Rady 90/539/EHS o veterinárních podmínkách pro obchod s drůbeží a násadovými vejci uvnitř Společenství a jejich dovoz ze třetích zemí.

Směrnice Rady 1999/90/ES ze dne 15. listopadu 1999, kterou se mění směrnice 90/539/EHS o veterinárních podmínkách pro obchod s drůbeží a násadovými vejci uvnitř Společenství a jejich dovoz ze třetích zemí.

Směrnice Rady 2006/88/ES ze dne 24. října 2006 o veterinárních požadavcích na živočichy pocházející z akvakultury a produkty akvakultury a o prevenci a tlumení některých nálezů vodních živočichů.

Směrnice Rady 91/68/EHS ze dne 28. ledna 1991 o veterinárních podmínkách obchodu s ovci a kozami uvnitř Společenství.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/10/ES ze dne 22. května 2001, kterou se mění směrnice Rady 91/68/EHS, pokud jde o klusavku.

Směrnice Rady 2003/50/ES ze dne 11. června 2003, kterou se mění směrnice 91/68/EHS, pokud jde o zpřísnění kontrolních opatření pro pohyb ovcí a koz.

Směrnice Rady 92/65/EHS ze dne 13. července 1992 o veterinárních předpisech pro obchod se zvířaty, spermatem, vajíčky a embryi uvnitř Společenství a jejich dovoz do Společenství, pokud se na ně nevztahují zvláštní veterinární předpisy Společenství uvedené v příloze A oddíle I směrnice 90/425/EHS.

Směrnice Rady 92/118/EHS ze dne 17. prosince 1992 o veterinárních a hygienických předpisech pro obchod s produkty živočišného původu ve Společenství a jejich dovoz do Společenství, pokud se na ně nevztahují zvláštní předpisy Společenství uvedené v kapitole I přílohy A směrnice 89/662/EHS, a pokud jde o patogenní původce, směrnice 90/425/EHS.

Směrnice Rady 96/90/ES ze dne 17. prosince 1996, kterou se mění směrnice 92/118/EHS o veterinárních a hygienických předpisech pro obchod s produkty živočišného původu ve Společenství a jejich dovoz do Společenství, pokud se na ně nevztahují zvláštní předpisy Společenství uvedené v kapitole I přílohy A směrnice 89/662/EHS, a pokud jde o patogenní původce, směrnice 90/425/EHS.

Směrnice Rady 97/79/ES ze dne 18. prosince 1997, kterou se mění směrnice 71/118/EHS, 72/462/EHS, 85/73/EHS, 91/67/EHS, 91/492/EHS, 91/493/EHS, 92/45/EHS a 92/118/EHS, pokud jde o veterinární kontrolu produktů dovážených do Společenství ze třetích zemí.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/33/ES ze dne 21. října 2002, kterou se mění směrnice Rady 90/425/EHS a 92/118/EHS, pokud jde o hygienické požadavky na vedlejší produkty živočišného původu.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/41/ES ze dne 21. dubna 2004, kterou se zrušují některé směrnice týkající se hygieny potravin a hygienických podmínek pro produkci některých produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě a pro jejich uvádění na trh a kterou se mění směrnice Rady 89/662/EHS a 92/118/EHS a rozhodnutí Rady 95/408/ES.

Směrnice Rady 92/119/EHS ze dne 17. prosince 1992, kterou se zavádějí obecná opatření Společenství pro tlumení některých nálezů zvířat a zvláštní opatření týkající se vezikulární choroby prasat.

Směrnice Rady 96/22/ES ze dne 29. dubna 1996 o zákazu používání některých látek s hormonálním nebo tyreostatickým účinkem a beta-sympatomimetik v chovech zvířat a o zrušení směrnic 81/602/EHS, 88/146/EHS a 88/299/EHS.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/74/ES ze dne 22. září 2003, kterou se mění směrnice Rady 96/22/ES o zákazu používání některých látek s hormonálním nebo tyreostatickým účinkem a beta-sympatomimetik v chovech zvířat.

Směrnice Rady 96/23/ES ze dne 29. dubna 1996 o kontrolních opatřeních u některých látek a jejich reziduí v živých zvířatech a živočišných produktech a o zrušení směrnic 85/358/EHS a 86/469/EHS a rozhodnutí 89/187/EHS a 91/664/EHS.

Směrnice Rady 96/93/ES ze dne 17. prosince 1996 o osvědčeních pro zvířata a živočišné produkty.

Směrnice Rady 97/78/ES ze dne 18. prosince 1997, kterou se stanoví základní pravidla pro veterinární kontroly produktů ze třetích zemí dovážených do Společenství.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/82/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se veterinárních léčivých přípravků.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/28/ES ze dne 31. března 2004, kterou se mění směrnice 2001/82/ES o kodexu Společenství týkajícím se veterinárních léčivých přípravků.

Směrnice Rady 2002/99/ES ze dne 16. prosince 2002, kterou se stanoví veterinární předpisy pro produkci, zpracování, distribuci a dovoz produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/99/ES ze dne 17. listopadu 2003 o sledování zoonóz a jejich původců, o změně rozhodnutí Rady 90/424/EHS a o zrušení směrnice Rady 92/117/EHS.

1a) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001 ze dne 22. května 2001 o stanovení pravidel pro prevenci, tlumení a eradikaci některých přenosných spongiformních encefalopatií, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 576/2013 ze dne 12. června 2013 o neobchodních přesunech zvířat v zájmovém chovu a o zrušení nařízení (ES) č. 998/2003. Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 577/2013 ze dne 28. června 2013 o vzorových identifikačních dokladech pro neobchodní přesuny psů, koček a fretek, vyhotovení seznamu území a třetích zemí a požadavcích na formát, grafickou úpravu a jazyky prohlášení potvrzujících splnění některých podmínek stanovených nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 576/2013.

Nařízení Komise (ES) č. 136/2004 ze dne 22. ledna 2004, kterým se stanoví postupy veterinárních kontrol produktů dovážených ze třetích zemí na stanovištích hraniční kontroly Společenství, v platném znění.

Nařízení Komise (ES) č. 282/2004 ze dne 18. února 2004, kterým se zavádí doklad pro celní prohlášení u zvířat dovážených do Společenství ze třetích zemí a pro veterinární kontroly těchto zvířat, v platném znění.

Nařízení Komise (ES) č. 599/2004 ze dne 30. března 2004 o přijetí harmonizovaného vzoru osvědčení a inspekční zprávy pro obchod se zvířaty a produkty živočišného původu uvnitř Společenství.

Nařízení Komise (ES) č. 206/2009 ze dne 5. března 2009 o dovozu zásilek produktů živočišného původu pro osobní spotřebu do Společenství a o změně nařízení (ES) č. 136/2004.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 ze dne 29. dubna 2004 o hygieně potravin, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní pravidla pro organizaci úředních kontrol produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 ze dne 21. října 2009 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty, které nejsou určeny k lidské spotřebě, a o zrušení nařízení (ES) č. 1774/2002 (nařízení o vedlejších produktech živočišného původu).

1b) Například zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 91/1996 Sb., o krmivech, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 100/2004 Sb., o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi a dalších opatřeních k ochraně těchto druhů a o změně některých zákonů (zákon o obchodování s ohroženými druhy), ve znění zákona č. 444/2005 Sb., zákon č. 79/1997 Sb., o léčivech a o změnách a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů.

2) Například nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 998/2003, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004, nařízení Komise (ES) č. 745/2004, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002.

3) Zákon č. 110/1997 Sb.

Zákon č. 20/1966 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

3a) Například nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004, nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002.

4) Zákon č. 91/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

4a) Například nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 183/2005 ze dne 12. ledna 2005, kterým se stanoví požadavky na hygienu krmiv, nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002.

5) Například zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 120/2002 Sb., o podmínkách uvádění biocidních přípravků a účinných látek na trh a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 91/1996 Sb., o krmivech, ve znění pozdějších předpisů.

5a) Vyhláška č. 273/2000 Sb., kterou se stanoví nejvyšší přípustné zbytky veterinárních léčiv a biologicky aktivních látek používaných v živočišné výrobě v potravinách a potravinových surovinách, ve znění pozdějších předpisů.

Nařízení Rady (EHS) č. 2377/90 ze dne 26. června 1990, kterým se stanoví postup Společenství pro stanovení maximálních limitů reziduí veterinárních léčivých přípravků v potravinách živočišného původu, v platném znění.

6) Zákon č. 246/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

7) Zákon č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů.

7a) Ústavní zákon č. 347/1997 Sb., o vytvoření vyšších územních samosprávných celků a o změně ústavního zákona České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění ústavního zákona č. 176/2001 Sb.

7b) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009.

7c) Například nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001.

7g) Například nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 576/2013, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001.

8) Zákon č. 154/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

9) § 13a zákona č. 246/1992 Sb.

9a) Zákon č. 378/2007 Sb.

Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 356/2003 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

9b) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009. Čl. 8 a příloha č. V nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001.

9c) Vyhláška č. 291/2003 Sb., o zákazu podávání některých látek zvířatům, jejichž produkty jsou určeny k výživě lidí, a o sledování (monitoringu) přítomnosti nepovolených látek, reziduí a látek kontaminujících, pro něž by živočišné produkty mohly být škodlivé pro zdraví lidí, u zvířat a v jejich produktech, ve znění vyhlášky č. 232/2005 Sb.

9d) § 22 a násl. zákona č. 154/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

10) § 420 a násl. občanského zákoníku.

11) Zákon č. 258/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Nařízení vlády č. 27/2002 Sb., kterým se stanoví způsob organizace práce a pracovních postupů, které je zaměstnavatel povinen zajistit při práci související s chovem zvířat.

13) § 28 vyhlášky č. 136/2004 Sb., kterou se stanoví podrobnosti označování zvířat a jejich evidence a evidence hospodářství a osob stanovených plemenářským zákonem.

13c) Nařízení Rady (ES) č. 1/2005 ze dne 22. prosince 2004 o ochraně zvířat během přepravy a souvisejících činností a o změně směrnic 64/432/EHS a 93/119/ES a nařízení (ES) č. 1255/97.

14) Nařízení Rady (ES) č. 1/2005 ze dne 22. prosince 2004 o ochraně zvířat během přepravy a souvisejících činností a o změně směrnic 64/432/EHS a 93/119/ES a nařízení (ES) č. 1255/97.

14a) Nařízení Komise (ES) č. 1739/2005 ze dne 21. října 2005, kterým se stanoví veterinární požadavky na přesun cirkusových zvířat mezi členskými státy.

14b) Například rozhodnutí Rady 90/424/EHS ze dne 26. června 1990 o některých výdajích ve veterinární oblasti, v platném znění.

14c) Například § 52 odst. 1 vyhlášky č. 299/2003 Sb., o opatřeních pro předcházení a zdolávání nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, § 2 písm. d) vyhlášky č. 202/2004 Sb., o opatřeních pro předcházení a zdolávání afrického moru prasat, § 67 vyhlášky č. 389/2004 Sb., o opatřeních pro tlumení slintavky a kulhavky a k jejímu předcházení a o změně vyhlášky č. 299/2003 Sb., o opatřeních pro předcházení a zdolávání nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, ve znění vyhlášky č. 356/2004 Sb.

14d) Například nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002.

14e) Například nařízení Rady (EHS) č. 2377/90, nařízení Rady (EHS) č. 315/93 ze dne 8. února 1993, kterým se stanoví postupy Společenství pro kontrolu kontaminujících látek v potravinách, vyhláška č. 291/2003 Sb., vyhláška č. 273/2000 Sb., vyhláška č. 132/2004 Sb., o mikrobiologických požadavcích na potraviny, způsobu jejich kontroly a hodnocení, vyhláška č. 158/2004 Sb., kterou se stanoví maximálně přípustné množství reziduí jednotlivých druhů pesticidů v potravinách a potravinových surovinách, ve znění vyhlášky č. 68/2005 Sb., vyhláška č. 305/2004 Sb., kterou se stanoví druhy kontaminujících a toxikologicky významných látek a jejich přípustné množství v potravinách.

14f) Čl. 5 a oddíl I přílohy II nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004.

Čl. 5 odst. 2 a kapitola III přílohy I nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004.

14g) Například vyhláška č. 382/2003 Sb., o veterinárních požadavcích na obchodování se zvířaty a o veterinárních podmínkách jejich dovozu ze třetích zemí, ve znění vyhlášky č. 260/2005 Sb., vyhláška č. 381/2003 Sb., o veterinárních požadavcích na živočichy pocházející z akvakultury a produkty akvakultury, produkty rybolovu a živé mlže a o veterinárních podmínkách jejich dovozu ze třetích zemí, ve znění vyhlášky č. 201/2004 Sb.

14h) Například vyhláška č. 299/2003 Sb., ve znění vyhlášky č. 356/2004 Sb., vyhláška č. 389/2004 Sb., vyhláška č. 202/2004 Sb.

14i) Vyhláška č. 381/2003 Sb., ve znění vyhlášky č. 201/2004 Sb.

15) § 2 písm. a) a b) zákona č. 110/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

15a) Čl. 5 až 8 a přílohy I až IV nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004.

16) Například zákon č. 449/2001 Sb., vyhláška č. 244/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů.

17) zákon č. 102/1963 Sb., o rybářství, ve znění pozdějších předpisů.

17a) Nařízení Rady (EHS) č. 1907/90 ze dne 26. června 1990 o některých obchodních normách pro vejce, v platném znění.

Nařízení Komise (ES) č. 2295/2003 ze dne 23. prosince 2003, kterým se zavádí prováděcí pravidla k nařízení Rady (EHS) č. 1907/90 o některých obchodních normách pro vejce, v platném znění.

Vyhláška č. 326/2001 Sb., kterou se provádí § 18 písm. a), d), g), h), i) a j) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, pro maso, masné výrobky, ryby, ostatní vodní živočichy a výrobky z nich, vejce a výrobky z nich, ve znění vyhlášky č. 264/2003 Sb.

17c) Příloha III nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004.

17ca) Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 413/2005 Sb.

17cb) Zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a o změně zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o zbraních), ve znění pozdějších předpisů.

17d) Příloha I nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004.

17e) Čl. 2 odst. 1 písm. h) nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 854/2004.

17f) Příloha III oddíl IV nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004, v platném znění.

17g) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002.

Příloha I oddíl IV kapitola VIII nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004, v platném znění.

17h) Čl. 6 odst. 2 a 3 a příloha II nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004.

Čl. 4 odst. 1 až 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004.

Čl. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004.

17k) Zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

17l) Například příloha III nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 853/2004, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004.

17m) Příloha I oddíl II kapitola III nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 854/2004.

17n) Příloha II kapitoly I až III nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004.

17o) Čl. 13 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004.

17p) Příloha II kapitola IV nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004.

Čl. 10 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004.

Čl. 17 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004.

17q) Vyhláška č. 382/2003 Sb.

Vyhláška č. 380/2003 Sb., o veterinárních požadavcích na obchodování se spermatem, vaječnými buňkami a embryi a o veterinárních podmínkách jejich dovozu ze třetích zemí.

Vyhláška č. 381/2003 Sb.

17r) Například rozhodnutí Komise 2001/618/ES ze dne 23. července 2001 o stanovení dalších záruk týkajících se Aujeszkyho choroby při obchodu s prasaty uvnitř Společenství, o stanovení kritérií pro poskytování informací o této nákaze a o zrušení rozhodnutí 93/24/EHS a 93/244/EHS.

17s) Například § 12, 14, 30 a násl. vyhlášky č. 382/2003 Sb.

17t) Nařízení Komise (ES) č. 599/2004.

17u) Například vyhláška č. 379/2003 Sb., o veterinárních požadavcích na obchodování s živočišnými produkty, na které se nevztahují zvláštní právní předpisy, a o veterinárních podmínkách jejich dovozu ze třetích zemí.

17v) Například čl. 8 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004.

17w) § 8 odst. 1 vyhlášky č. 372/2003 Sb., o veterinárních kontrolách při obchodování se zvířaty.

§ 7 odst. 1 vyhlášky č. 373/2003 Sb., o veterinárních kontrolách při obchodování se živočišnými produkty.

17x) Vyhláška č. 377/2003 Sb., o veterinárních kontrolách dovozu a tranzitu zvířat ze třetích zemí, ve znění vyhlášky č. 259/2005 Sb.

Vyhláška č. 376/2003 Sb., o veterinárních kontrolách dovozu a tranzitu produktů ze třetích zemí, ve znění vyhlášky č. 259/2005 Sb.

17y) Například nařízení Komise (ES) č. 282/2004, nařízení Komise (ES) č. 136/2004.

17z) Například čl. 1 nařízení Komise (ES) č. 282/2004, čl. 2 nařízení Komise (ES) č. 136/2004.

18a) Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 100/2004 Sb., ve znění zákona č. 444/2005 Sb.

18b) Čl. 10 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004.

Čl. 6 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004.

Čl. 11 až 15 a příloha VI nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004.

Čl. 49 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004.

21) Nařízení Komise (ES) č. 206/2009 ze dne 5. března 2009 o dovozu zásilek produktů živočišného původu pro osobní spotřebu do Společenství a o změně nařízení (ES) č. 136/2004.

23a) § 3 písm. h) a i) zákona č. 246/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

24) Zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů.

24a) § 29 zákona č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky.

25) § 102 odst. 2 písm. d) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení).

25b) Například § 15 odst. 3 vyhlášky č. 299/2003 Sb.

25c) Zákon č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů.

25d) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele (nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele).

25e) Čl. 3 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele (nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele).

25f) Čl. 3 písm. k) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele (nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele).

25g) Zákon č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, ve znění pozdějších předpisů.

25g) Čl. 2 bod 6, čl. 3 odst. 2, čl. 4 odst. 6 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004.

25h) § 4c zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění zákona č. 291/2009 Sb.

25h) Zákon č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

25i) Čl. 48 nařízení Komise (ES) č. 796/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se stanoví prováděcí pravidla k podmíněnosti, odlišení a integrovanému administrativnímu a kontrolnímu systému uvedených v nařízení Rady (ES) č. 1782/2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce, v platném znění.

25i) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1523/2007 ze dne 11. prosince 2007, kterým se zakazuje uvádět na trh, dovážet do Společenství a vyvážet z něj kočičí a psí kůže a výrobky obsahující tyto kůže.

25j) Například zákon č. 246/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 79/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 110/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

25l) Zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech

26) Například zákon č. 110/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 258/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 102/2001 Sb., o obecné bezpečnosti výrobků a o změně některých zákonů (zákon o obecné bezpečnosti výrobků), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

27) Zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

28) Zákon č. 110/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

29) Zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

29a) Zákon č. 381/1991 Sb., o Komoře veterinárních lékařů České republiky.

30) § 44 a násl. zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů.

30a) § 124 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce.

31) Zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů.

31a) § 98 odst. 1 zákona č. 111/1998 Sb.

31b) Například § 1 odst. 2 nařízení vlády č. 10/1999 Sb., kterým se zrušuje nařízení vlády č. 192/1998 Sb., o jedech a některých jiných látkách škodlivých zdraví, ve znění pozdějších předpisů, a kterým se pro účely trestního zákona stanoví, co se považuje za jedy, § 41 odst. 4 zákona č. 356/2003 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích a o změně některých zákonů, § 44b a 58 zákona č. 258/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

32) § 2 odst. 2 písm. c) zákona č. 381/1991 Sb., ve znění zákona č. 318/2004 Sb.

32a) § 89 až 90 zákona č. 111/1998 Sb., ve znění zákona č. 165/2006.

32b) § 37 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.

32c) Vyhláška č. 329/2003 Sb., o informačním systému Státní veterinární správy.

33) Například zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů.

34) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001.

34a) Zákon č. 123/2000 Sb., o zdravotnických prostředcích a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Nařízení vlády č. 336/2004 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky a kterým se mění nařízení vlády č. 251/2003 Sb., kterým se mění některá nařízení vlády vydaná k provedení zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

34b) Rozhodnutí Rady 90/424/EHS, v platném znění.

35) Zákon č. 119/1992 Sb., o cestovních náhradách, ve znění pozdějších předpisů.

35a) Čl. 27 a příloha IV nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004.

35b) Čl. 28 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004.

36) Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 413/2005 Sb.

36a) § 149 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb.

37) Příloha III oddíl IX kapitola I nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004.

38) Příloha III oddíl IX kapitola II část III bod 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004.

39) Zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění zákona č. 100/2010 Sb.

40) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004.

- 41) Čl. 11 a 12 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004.
- 42) Příloha I oddíl III kapitola III část A nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004.
- 43) § 4 zákona č. 255/2012 Sb.
- 44) § 7, § 8 písm. a) a c), § 9, 20 zákona č. 255/2012 Sb.
- 45) § 7, § 8 písm. c), § 9 písm. b), § 10 odst. 2, § 20 zákona č. 255/2012 Sb.
- 46) § 7, § 8 písm. a), c), e) a f), § 9 písm. b), § 10 odst. 2 a § 20 zákona č. 255/2012 Sb.
- 47) Například nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnic Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004.
- 48) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 576/2013.
- 49) Čl. 6 písm. d) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 576/2013.
- 50) Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 577/2013.
- 51) § 20 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád).
- 52) Příloha XIV část B bod I odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty (jednotné nařízení o společné organizaci trhů), v platném znění.
- 53) § 23 odst. 1 zákona č. 258/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- 54) § 8 zákona č. 110/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- 55) Příloha VII část VI nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007, v platném znění.
- 56) § 6 zákona č. 110/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- 57) Příloha III oddíl IX kapitola I část I a II nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004.
- 58) Příloha III oddíl IX kapitola I část III odst. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004.
- 59) Bod 3.5 přílohy I nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004.
- 60) Čl. 3 bod 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002.
- 61) Příloha III oddíl IX kapitola II část III bod 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004."
- 62) § 1046 občanského zákoníku.
- 63) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001.
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002.
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009.
Nařízení Komise (EU) č. 142/2011 ze dne 25. února 2011, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty, které nejsou určeny k lidské spotřebě, a provádí směrnice Rady 97/78/ES, pokud jde o určité vzorky a předměty osvobozené od veterinárních kontrol na hranici podle uvedené směrnice.
Nařízení Komise (ES) č. 136/2004.
Nařízení Komise (ES) č. 282/2004.
Nařízení Komise (ES) č. 599/2004.
Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 577/2013.
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004.
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004.
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004.
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004.
Nařízení Rady (ES) č. 1/2005.
Nařízení Komise (ES) č. 1739/2005.
Nařízení Rady (ES) č. 21/2004 o systému identifikace a evidence ovcí a koz.
Nařízení Komise (ES) č. 911/2004, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1760/2000, pokud jde o ušní značky, zvířecí pasy a evidenci zemědělských podniků.
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2160/2003 ze dne 17. listopadu 2003 o tlumení salmonel a některých jiných původů zoonóz, vyskytujících se v potravním řetězci.
Nařízení Komise (ES) č. 1177/2006 ze dne 1. srpna 2006, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) 2160/2003, pokud jde o požadavky na používání určitých tlumících metod v rámci národních programů pro tlumení salmonel u drůbeže.
Nařízení Komise (EU) č. 517/2011 ze dne 25. května 2011, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2160/2003, pokud jde o cíl Unie zaměřený na snížení výskytu určitých sérotypů salmonely u nosnic Gallus gallus, a kterým se mění nařízení (ES) č. 2160/2003 a nařízení Komise (EU) č. 200/2010.
Nařízení Komise (EU) č. 200/2012 ze dne 8. března 2012 o cíli Unie zaměřeném na snížení výskytu Salmonella enteritidis a Salmonella typhimurium u hejn brojlerů, jak je stanoveno v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2160/2003.
Nařízení Komise (ES) č. 200/2010 ze dne 10. března 2010, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2160/2003, pokud jde o cíl Společenství zaměřený na snížení výskytu určitých sérotypů salmonel v reprodukčních hejnech dospělé drůbeže druhu Gallus gallus.
Nařízení Komise (EU) č. 1190/2012 ze dne 12. prosince 2012 o cíli Unie zaměřeném na snížení výskytu Salmonella enteritidis a Salmonella typhimurium v hejnech krůt, jak je stanoveno v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2160/2003.
Nařízení Komise (ES) č. 2073/2005 o mikrobiologických kritériích pro potraviny.

Nařízení Komise 2074/2005, kterým se stanoví prováděcí opatření pro některé výrobky podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 a pro organizaci úředních kontrol podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004 a (ES) č. 882/2004, kterým se stanoví odchylka od nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 a kterým se mění nařízení (ES) č. 853/2004 a (ES) č. 854/2004.
Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/1375 ze dne 10. srpna 2015, kterým se stanoví zvláštní předpisy pro úřední kontroly trichinel v masě.
Nařízení Komise 1162/2009, kterým se stanoví přechodná nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004, (ES) 854/2004 a (ES) č. 882/2004 a kterým se mění nařízení (ES) č. 853/2004 a (ES) č. 854/2004.
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1379/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné organizaci trhů s produkty rybolovu a akvakultury a o změně nařízení Rady (ES) č. 1184/2006 a (ES) č. 1224/2009 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 104/2000.
Nařízení Komise (ES) č. 2056/2001, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 104/2000, pokud jde o informování spotřebitelů o produktech rybolovu a akvakultury.
Nařízení Rady (ES) č. 2406/96 o stanovení společných obchodních norem pro některé produkty rybolovu.
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007.
Nařízení Komise (ES) č. 543/2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007, pokud jde o obchodní normy pro drůbeží maso.
Nařízení Komise (ES) č. 1249/2008 ze dne 10. prosince 2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro zavádění klasifikačních stupnic Společenství pro jatečně upravená těla skotu, prasat a ovcí a pro ohlašování jejich cen.
Nařízení Komise (EU) 2015/1474 ze dne 27. srpna 2015 o použití recyklované teplé vody k odstraňování povrchové mikrobiální kontaminace jatečně upravených těl.
Nařízení Komise (ES) č. 589/2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007, pokud jde o obchodní normy pro vejce.
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000 ze dne 17. července 2000 o systému identifikace a evidence skotu, o označování hovězího masa a výrobků z hovězího masa a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 820/97.
Nařízení Komise (ES) č. 1825/2000 ze dne 25. srpna 2000, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000, pokud jde o označování hovězího masa a výrobků z hovězího masa.
Nařízení Komise (ES) 275/2007 o označování hovězího masa a výrobků z hovězího masa ze dne 15. března 2007.
Nařízení Komise (ES) č. 566/2008 ze dne 18. června 2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007, pokud jde o uvádění masa dvanáctiměsíčního nebo mladšího skotu na trh.
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 470/2009 ze dne 6. května 2009, kterým se stanoví postupy Společenství pro stanovení limitů reziduí farmakologicky účinných látek v potravinách živočišného původu, kterým se zrušuje nařízení Rady (EHS) č. 2377/90 a kterým se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/82/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 26/2004.
Nařízení Komise (EU) č. 37/2010 ze dne 22. prosince 2009 o farmakologicky účinných látkách a jejich klasifikaci podle maximálních limitů reziduí v potravinách živočišného původu.
Nařízení Komise (ES) č. 1881/2006 ze dne 19. prosince 2006, kterým se stanoví maximální limity některých kontaminujících látek v potravinách.
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 396/2005 ze dne 23. února 2005 o maximálních limitech reziduí pesticidů v potravinách a krmivech rostlinného a živočišného původu a na jejich povrchu a o změně směrnice Rady 91/414/EHS.
Nařízení Komise (ES) č. 1950/2006 ze dne 13. prosince 2006, kterým se v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/82/ES o kodexu Společenství týkajícím se veterinárních léčivých přípravků stanoví seznam základních látek k léčbě koňovitých.
Nařízení Komise (EU) č. 252/2012 ze dne 21. března 2012, kterým se stanoví metody odběru vzorků a analýzy pro úřední kontrolu obsahu dioxinů, PCB s dioxinovým efektem a PCB bez dioxinového efektu v některých potravinách a kterým se ruší nařízení (ES) 1883/2006.
Nařízení Komise (EU) č. 915/2010 ze dne 12. října 2010 o koordinovaném víceletém kontrolním programu Unie pro roky 2011, 2012 a 2013 s cílem zajistit dodržování maximálních limitů reziduí pesticidů v potravinách rostlinného a živočišného původu a na jejich povrchu a vyhodnotit expozici spotřebitelů těmto reziduími pesticidů.
Nařízení Rady (ES) č. 733/2008 ze dne 15. července 2008 o podmínkách dovozu zemědělských produktů pocházejících ze třetích zemí po havárii jaderné elektrárny v Černobylu.
Nařízení Rady (Euratom) č. 3954/87 ze dne 22. prosince 1987, kterým se stanoví nejvyšší přípustné úrovně radioaktivní kontaminace potravin a krmiv po jaderné havárii nebo jiném případě radiační mimořádné situace.
Nařízení Komise (ES) č. 1135/2009 ze dne 25. listopadu 2009, kterým se stanoví zvláštní podmínky pro dovoz určitých výrobků pocházejících nebo odesílaných z Číny a kterým se zrušuje rozhodnutí Komise 2008/798/ES.
Nařízení Komise (ES) č. 401/2006 ze dne 23. února 2006, kterým se stanoví metody odběru vzorků a metody analýzy pro úřední kontrolu množství mykotoxinů v potravinách.
Nařízení Komise (ES) č. 152/2009 ze dne 27. ledna 2009, kterým se stanoví metody odběru vzorků a laboratorního zkoušení pro úřední kontrolu krmiv.
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1831/2003 ze dne 22. září 2003 o doplňkových látkách používaných ve výživě zvířat.
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1307/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví pravidla pro přímé platby zemědělcům v režimech podpory v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zrušují nařízení Rady (ES) č. 637/2008 a nařízení Rady (ES) č. 73/2009.
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1332/2008 ze dne 16. prosince 2008 o potravinářských enzymech a o změně směrnice Rady 83/417/EHS, nařízení Rady (ES) č. 1493/1999, směrnice 2000/13/ES, směrnice Rady 2001/112/ES a nařízení (ES) č. 258/97.
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1333/2008 ze dne 16. prosince 2008 o potravinářských přídatných látkách.
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1334/2008 ze dne 16. prosince 2008 o aromatech a některých složkách potravin s aromatickými vlastnostmi pro použití v potravinách nebo na jejich povrchu a o změně nařízení Rady (EHS) č. 1601/91, nařízení (ES) č. 2232/96 a č. 110/2008 a směrnice 2000/13/ES.
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2065/2003 ze dne 10. listopadu 2003 o kouřových aromatech používaných nebo určených k použití v potravinách nebo na jejich povrchu.
Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1321/2013 ze dne 10. prosince 2013, kterým se na úrovni Unie stanoví seznam primárních produktů kouřových aromat povolených pro použití jako takové v potravinách nebo na jejich povrchu a/nebo k výrobě sekundárních kouřových aromat.
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 ze dne 20. prosince 2006 o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin.
Nařízení Komise (EU) č. 432/2012 ze dne 16. května 2012, kterým se zřizuje seznam schválených zdravotních tvrzení při označování potravin jiných než tvrzení o snížení rizika onemocnění a o vývoji a zdraví dětí.
Nařízení Rady (ES) č. 834/2007 ze dne 28. června 2007 o ekologické produkci a označování ekologických produktů a o zrušení nařízení (EHS) č. 2092/91.
Nařízení Komise (ES) č. 889/2008 ze dne 5. září 2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 834/2007 o ekologické produkci a označování ekologických produktů, pokud jde o ekologickou produkci, označování a kontrolu.
Nařízení Komise (ES) č. 1235/2008 ze dne 8. prosince 2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 834/2007, pokud jde o opatření pro dovoz ekologických produktů ze třetích zemí.
Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 931/2011 ze dne 19. září 2011 o požadavcích na sledovatelnost stanovených nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 pro potraviny živočišného původu.
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011.
Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1337/2013 ze dne 13. prosince 2013, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011, pokud jde o uvádění země původu nebo místa provenience u čerstvého, chlazeného a zmrazeného vepřového, skopového, koziho a drůbežího masa.
Nařízení Komise (EU) č. 101/2013 ze dne 4. února 2013 o použití kyseliny mléčné ke snižování povrchové mikrobiální kontaminace u jatečně upravených těl skotu.
Nařízení Rady (ES) č. 1255/97 ze dne 25. června 1997 o kritériích Společenství pro místa zastávek a o změně plánu cesty uvedeného v příloze směrnice 91/628/EHS.

Nařízení Rady (ES) č. 1099/2009 ze dne 24. září 2009 o ochraně zvířat při usmrcování.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2160/2003 ze dne 17. listopadu 2003 o tlumení salmonel a některých jiných původců zoonóz vyskytujících se v potravním řetězci.

Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 636/2014 ze dne 13. června 2014 o vzoru osvědčení pro obchod s nestáženou velkou volně žijící zvíř.

64) § 151 zákona č. 500/2004 Sb.

65) Čl. 17 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 576/2013 ze dne 12. června 2013 o neobchodních přesunech zvířat v zájmovém chovu a o zrušení nařízení (ES) č. 998/2003.

66) Příloha I oddíl III kapitola IV nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004.

67) Příloha I nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004.

372/2003 Sb.

VYHLÁŠKA

ze dne 30. října 2003

o veterinárních kontrolách při obchodování se zvířaty

Změna: 164/2005 Sb.

Ministerstvo zemědělství stanoví podle § 78 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění zákona č. 131/2003 Sb., (dále jen "zákon") k provedení § 28 odst. 5 a § 31 odst. 3 písm. b) a c) zákona:

§ 1

Předmět úpravy

(1) Tato vyhláška v souladu s právem Evropských společenství¹⁾ upravuje

- a) způsob provádění veterinární kontroly živých zvířat, veterinární kontroly spermatu, vaječných buněk a embryí (dále jen "zárodečné produkty"), jakož i veterinární kontroly patogenů, určených k obchodování, v místě původu a při příchodu na místo určení,
- b) součinnost a pomoc chovatelů, poskytovanou orgánům provádějícím veterinární kontroly uvedené pod písmenem a),
- c) podrobnosti o opatřeních, která činí orgány provádějící veterinární kontroly uvedené pod písmenem a) na základě zjištění, že nejsou splněny podmínky stanovené pro obchodování, jakož i postup v případě, že v souvislosti s těmito opatřeními dojde ke sporu mezi chovatelem a orgány provádějícími veterinární kontrolu při příchodu na místo určení,
- d) lhůtu, v níž lze požádat o vydání veterinárního osvědčení, jež provází živá zvířata, zárodečné produkty a patogeny (dále jen "zvířata a produkty") určené k obchodování, náležitosti a dobu platnosti tohoto osvědčení a jak a na základě čeho se toto osvědčení vydává.

(2) Tato vyhláška se nevztahuje na přemísťování zvířat v zájmovém chovu mezi členskými státy Evropské unie (dále jen "členský stát"), jsou-li tato zvířata provázena fyzickou osobou za ně odpovědnou a nejsou-li přemísťována k obchodním účelům.

§ 2

Vymezení pojmů

Pro účely této vyhlášky se rozumí

- a) veterinární kontrolou - jakákoli fyzická kontrola nebo administrativní úkon, týkající se živých zvířat, zárodečných produktů nebo patogenů, jehož účelem je přímá nebo nepřímá ochrana zdraví lidí nebo zvířat,
- b) patogeny - jakýkoli záchyt nebo kultura organismů nebo jakýkoli jejich derivát, vyskytující se buď samostatně nebo v záměrné kombinaci takového záchytu nebo kultury organismů, které mají schopnost vyvolat onemocnění u jakýchkoli živých tvorů (s výjimkou specifických původců onemocnění člověka), jakož i jakékoli modifikované deriváty těchto organismů, které mohou nést nebo přenést živočišný patogen, anebo tkáň, buněčná kultura, sekrety nebo exkreta, v nichž nebo prostřednictvím nichž může být nesen nebo přenesen živočišný patogen, s výjimkou registrovaných veterinárních imunologických přípravků,
- c) podnikem - jakýkoli podnik či jiné zařízení, ve kterém se zachází se zárodečnými produkty nebo patogeny,
- d) příslušným úřadem - ústřední úřad členského státu oprávněný k provádění veterinárních kontrol nebo jiný úřad členského státu, jemuž byla tato pravomoc svěřena,
- e) obchodováním - obchodování mezi členskými státy se zvířaty a produkty, které mají původ v členských státech, jakož i se zvířaty a produkty, pocházejícími ze třetích zemí, jež jsou v členských státech ve volném oběhu.

§ 3

Zvířata a produkty, na které se vztahují zvláštní právní předpisy uvedené v příloze č. 3 k této vyhlášce a které jsou určeny k obchodování, podléhají veterinární kontrole v místě původu a veterinární kontrole při příchodu na místo určení.

Veterinární kontrola v místě původu

§ 4

(1) Při výkonu státního veterinárního dozoru v souladu s § 52 zákona provádí krajská veterinární správa a Městská veterinární správa v Praze na území hlavního města Prahy (dále jen "krajská veterinární správa") veterinární kontrolu v místě původu, kterou zejména zjišťuje, zda zvířata a produkty určené k obchodování

- a) splňují požadavky zvláštních právních předpisů uvedených v části A přílohy č. 3 k této vyhlášce, popřípadě - jde-li o zvířata a produkty uvedené v části B přílohy č. 3 k této vyhlášce - požadavky členského státu určení,
- b) pocházejí z hospodářství²⁾ nebo podniku, které podléhají veterinárním kontrolám podle § 6 odst. 1 písm. b),
- c) jsou označeny a evidovány v souladu se zvláštními právními předpisy³⁾ tak, aby bylo možno zjistit hospodářství nebo podnik původu, popřípadě tranzitu,
- d) jsou opatřeny prvopisy správně a úplně vyplněných veterinárních osvědčení, vystavených úředním veterinárním lékařem, a jinými doklady v souladu se zvláštními právními předpisy uvedenými v části A přílohy č. 3 k této vyhlášce, popřípadě - jde-li o jiná zvířata a produkty uvedené v části B přílohy č. 3 k této vyhlášce - v souladu s právními předpisy členského státu určení, jakož i doklady požadovanými zvláštními právními předpisy,³⁾ jimiž mají být provázeny během přepravy až do místa určení.

(2) Jde-li o zvířata vnímavá na nákazy nebo o zárodečné produkty těchto zvířat, sleduje krajská veterinární správa také, zda nepocházejí

- a) z hospodářství nebo podniku, anebo z místa nebo oblasti, které podléhají omezujícím či zakazujícím mimořádným veterinárním opatřením, jež se týkají kontrolovaných zvířat nebo produktů a jež byla vyhlášena v souladu se zákonem a prováděcím právním předpisem k zákonu⁴⁾ z důvodu podezření či výskytu nákazy uvedené v příloze č. 1 k této vyhlášce, anebo z důvodu ochrany před ohrožením zdraví zvířat nebo lidí,
- b) z hospodářství nebo podniku, anebo z místa nebo oblasti, které podléhají omezujícím či zakazujícím mimořádným veterinárním opatřením, jež byla vyhlášena z důvodu podezření či výskytu nákazy neuvedené v příloze č. 1 k této vyhlášce, anebo z důvodu ochrany před ohrožením zdraví zvířat nebo lidí,
- c) v případech, kdy jsou zvířata nebo produkty určeny pro hospodářství nebo podnik, umístěné v členském státě, který v souladu se zvláštními právními předpisy získal zvláštní veterinární záruky, anebo který byl v souladu s těmito předpisy uznán za nákazy prostý na celém svém území nebo na jeho části, z hospodářství, které neposkytuje takové záruky, jež mohou být členským státem určení požadovány se zřetelem na nákazy neuvedené v příloze č. 1 k této vyhlášce,
- d) v případech, kdy jsou zvířata nebo produkty určeny do členského státu nebo jeho části, který využívá zvláštní veterinární záruky stanovené podle zvláštních právních předpisů, z hospodářství nebo podniku, popřípadě z části území, které neposkytují takové záruky.

(2) Před vydáním veterinárního osvědčení nebo jiného dokladu je třeba ověřit, zda hospodářství nebo podnik původu splňují požadavky uvedené v odstavci 1.

§ 5

(1) Zahnuje-li přeprava několik míst určení, musí být zvířata a produkty seskupeny do tolika zásilek, kolik je míst určení. Každá zásilka musí být provázena veterinárními osvědčeními a jinými doklady uvedenými v § 4 odst. 1 písm. d).

(2) Jsou-li zvířata a produkty, na které se vztahují zvláštní právní předpisy uvedené v části A přílohy č. 3 k této vyhlášce, určeny k vývozu do země, která není členským státem (dále jen "třetí země"), přes území jiného členského státu, zůstává přeprava pod celním dohledem až do místa výstupu z území členských států (dále jen "území Společenství"). Jde-li však o zvířata a produkty, které neodpovídají požadavkům uvedených zvláštních právních předpisů, anebo zvířata a produkty uvedené v části B přílohy č. 3 k této vyhlášce, může být tranzit uskutečněn pouze s výslovným povolením příslušného úřadu tranzitního členského státu.

(3) Dojde-li během přepravy zvířat nebo produktů uvedených v odstavci 2 k jakémukoli pochybení nebo nesrovnalosti, anebo odmítne-li třetí země určení zásilku převzít, postupuje krajská veterinární správa, je-li Česká republika tranzitním členským státem nebo členským státem určení a využívá-li zvláštní veterinární záruky uvedené v § 4 odst. 2 písm. d), podle § 12 odst. 2, anebo může požadovat, aby byla zvířata dopravena k poražení na nejbližší jatky; o těchto skutečnostech informuje krajská veterinární správa celní orgány.

§ 6

(1) Při provádění veterinární kontroly v místě původu krajská veterinární správa také

- a) dozírá na to, aby nebyla na území jiného členského státu odesílána zvířata, popřípadě produkty, která měla být vyřazena (utrácena, neškodně odstraněna) v souvislosti s plněním programů ozdravování zvířat od některé nákazy neuvedené v příloze č. 1 k této vyhlášce, anebo která nemohou být z veterinárních nebo hygienických důvodů obchodně využita na území České republiky,
- b) provádí veterinární kontroly hospodářství, shromažďovacích středisek, chovných a dodavatelských zařízení⁵⁾ pro pokusná zvířata, schválených trhů a podniků za účelem ověření, zda jsou v nich dodržovány veterinární požadavky uvedené v této vyhlášce ve všech stádiích výroby a obchodování a zda zvířata nebo produkty určené k obchodování vyhovují požadavkům zvláštních právních předpisů, zejména požadavkům uvedeným v § 4 odst. 1 písm. c) a d). Shledá-li důvody k podezření, že tomu tak není, provede další nezbytné veterinární kontroly, a potvrdí-li se její podezření, vydá v souladu se zákonem a prováděcím právním předpisem k zákonu⁴⁾ odpovídající závazné pokyny nebo vyhlásí mimořádná veterinární opatření; tato opatření mohou zahrnovat i izolaci příslušného hospodářství nebo podniku.

(2) Bylo-li zjištěno porušení zvláštních právních předpisů, zejména byl-li zjištěn nesoulad veterinárního osvědčení, jiného dokladu nebo identifikačního označení se stavem zvířat nebo stavem hospodářství původu, popřípadě se skutečnými vlastnostmi produktů, uplatňují se sankce podle zákona.

§ 7

Údaje, které se týkají odesílaných zvířat nebo produktů, jakož i vystaveného veterinárního osvědčení nebo jiného dokladu provázejícího zvířata nebo produkty, se sdělují v den vydání uvedeného osvědčení nebo dokladu příslušnému ústřednímu úřadu členského státu určení a příslušnému úřadu místa určení způsobem uvedeným ve zvláštním právním předpise,⁶⁾ a to podle vzoru uvedeného v příloze č. 2 k této vyhlášce. Jde-li o zvířata a produkty uvedené v § 5 odst. 2, sdělují se tyto údaje příslušnému úřadu výstupního místa, které je i místem určení (§ 19 odst. 1), popřípadě příslušnému úřadu v místě, v němž se nachází výstupní místo, příslušnému ústřednímu úřadu místa určení a příslušnému ústřednímu úřadu tranzitního členského státu, popřípadě příslušným ústředním úřadům tranzitních členských států. K takto sdělovaným údajům patří i název třetí země určení.

Veterinární kontrola při příchodu na místo určení

§ 8

(1) Při výkonu státního veterinárního dozoru v souladu s § 52 zákona může krajská veterinární správa provádět veterinární kontrolu při příchodu na místo určení. Nediskriminujícími namátkovými veterinárními kontrolami může zejména ověřovat, zda jsou splněny požadavky vyplývající z § 4 až 6; v případě potřeby může odebrat vzorky k laboratornímu vyšetření. Vedle toho může provádět veterinární kontroly také během přepravy zvířat na území České republiky, včetně kontrol dopravních prostředků, jestliže má poznatky nasvědčující podezření, že dochází k porušování veterinárních podmínek obchodování se zvířaty.

(2) Jsou-li zvířata pocházející z jiného členského státu určena

a) pro shromažďovací středisko nebo schválený trh, mohou být jejich provozovateli přijímána do tohoto střediska nebo trhu jen zvířata, která splňují požadavky uvedené v § 4. Úřední veterinární lékař vykonávající ve shromažďovacím středisku nebo na schváleném trhu státní veterinární dozor musí kontrolou veterinárních osvědčení a jiných dokladů uvedených v § 4 odst. 1 písm. d) ověřovat, zda zvířata přijatá do tohoto střediska nebo trhu splňují tyto požadavky,

b) na jatky, mohou být jejich provozovatelem přijímána a porážena jen zvířata, která splňují požadavky uvedené v § 4 odst. 1 písm. c) a d). Úřední veterinární lékař vykonávající na jatkách státní veterinární dozor musí zajistit, aby byla porážena pouze zvířata, která splňují všechny požadavky uvedené v § 4,

c) pro hospodářství včetně těch, v nichž je zásilka částečně vyložena během přepravy, musí být každé zvíře nebo skupina zvířat provázena prvopisem veterinárního osvědčení nebo jiného dokladu podle § 4 odst. 1 písm. d) až do doby, kdy dojde k příjemci, který je v tomto osvědčení nebo jiném dokladu jako příjemce uveden.

(3) Příjemce uvedený v odstavci 2 písm. c) musí před rozdělením nebo následným obchodním využitím zásilky zvířat v souladu s § 30 odst. 3 písm. b) zákona

a) zkontrolovat identifikační označení zvířat, veterinární osvědčení a jiné doklady uvedené v § 4 odst. 1 písm. c) a d), kterými jsou zvířata provázena,

b) oznámit krajské veterinární správě jakékoli pochybení nebo nesrovnalost a do jejího rozhodnutí držet zvířata v izolaci.

(4) Registrovaný obchodník, který dělí zásilky zvířat, anebo jakýkoli podnik, který není pod státním veterinárním dozorem a pro který jsou určena zvířata uvedená v odstavci 2, se považuje za jejich příjemce; vztahují se na něj požadavky uvedené v odstavci 3.

(5) Zvláštní veterinární záruky, jejichž splnění je požadováno na příjemcích zvířat uvedených v odstavci 2 písm. c) a v odstavci 4, musí být sjednány v dohodě uzavřené těmito příjemci s krajskou veterinární správou v době jejich registrace; krajská veterinární správa provádí namátkové veterinární kontroly dodržování těchto záruk.

(6) Pro zárodečné produkty a patogeny platí ustanovení odstavců 1 až 5 přiměřeně.

§ 9

(1) Odebírají-li se vzorky od zvířat podle § 8 odst. 1 věty druhé za středníkem, odeberou se co nejdříve, v žádném případě ne později než za 2 pracovní dny po dni příchodu zvířat na místo určení uvedené na veterinárním osvědčení nebo jiném dokladu uvedeném v § 4 odst. 1 písm. d). Lhůta 2 pracovních dnů neplatí pro veterinární kontroly prováděné podle § 8 odst. 1 věty třetí.

(2) Je-li příjemcem zvířat osoba uvedená v § 8 odst. 4, která dělí zásilky zvířat, mohou být odebrány vzorky v průběhu 2 pracovních dnů následujících po příchodu zvířat na jejich konečné místo určení v členském státě.

(3) Vzorky se odebírají dvojmo nebo v množství dostatečném pro zajištění alespoň dvou alikvótních částí vzorku pro testování. První vzorek nebo první alikvótní část vzorku se testuje v laboratoři uvedené v § 52 odst. 4 zákona. Druhý vzorek nebo druhá, popřípadě i další alikvótní část vzorku se zřetelně označí a skladuje se za vhodných podmínek alespoň po dobu 1 měsíce pod dohledem úředního veterinárního lékaře.

§ 10

(1) Příjemci, kteří jsou uvedeni ve veterinárním osvědčení nebo jiném dokladu podle § 4 odst. 1 písm. d), v souladu s § 30 odst. 3 písm. a) a c) zákona

a) hlásí podle požadavků krajské veterinární správy a v rozsahu nezbytném k provedení veterinárních kontrol uvedených v § 8 nejméně 24 hodin předem příchod zvířat nebo produktů z jiného členského státu, zejména povahu zásilky a předpokládané

datum jejího příchodu. To neplatí, jen jde-li o koňovité, kteří jsou provázeni identifikačním dokladem podle zvláštních právních předpisů,3)

b) uchovávají veterinární osvědčení a jiné doklady uvedené v § 4 odst. 1 písm. d) po dobu nejméně 1 roku a na požádání je předkládají orgánům státního veterinárního dozoru,

c) a jde-li o registrované obchodníky, zaznamenávají v souvislosti s údaji o uskutečněných obchodech také údaje o následném místě určení zvířat nebo produktů.

(2) Mají-li být zvířata umístěna v karanténě, děje se tak zpravidla v hospodářství místa určení. Vyžadují-li to veterinární důvody, mohou být zvířata umístěna v karanténní stanici, která je v takovém případě považována za místo určení zásilky; důvody tohoto opatření je třeba sdělit Komisi Evropského společenství (dále jen "Komise").

§ 11

(1) Při veterinárních kontrolách prováděných v místech, jimiž mohou zvířata a produkty uvedené v § 3 přicházet z třetích zemí na území Společenství, jako jsou přístavy, letiště a místa pohraniční veterinární kontroly,

a) se kontrolují veterinární osvědčení a jiné doklady uvedené v § 4 odst. 1 písm. d),

b) se postupuje tak, že

1. zvířata a produkty pocházející z území Společenství podléhají pravidlům kontroly stanoveným v § 8 a 9,
2. zvířata z třetích zemí podléhají pravidlům stanoveným zvláštním právním předpisem,7)
3. produkty z třetích zemí podléhají pravidlům stanoveným zvláštním právním předpisem.8)

(2) Všechna zvířata a produkty, přepravované dopravními prostředky, které zajišťují pravidelné a přímé spojení mezi dvěma zeměpisnými body na území Společenství, však podléhají pravidlům veterinární kontroly stanoveným v § 8 a 9.

Opatření na základě výsledku veterinární kontroly

§ 12

(1) Zjistí-li krajská veterinární správa při provádění veterinární kontroly při příchodu na místo určení, popřípadě během přepravy zásilky, přítomnost původců nákazy uvedené v příloze č. 1 k zákonu, nemoc přenosnou ze zvířat na člověka nebo jiné onemocnění či jinou možnou příčinu závažného ohrožení zvířat nebo lidí, anebo že produkty pocházejí z oblastí zamořené nákazou, postupuje v souladu s § 30 odst. 2, § 49 odst. 1 písm. d) a § 54 odst. 1 zákona. Státní veterinární správa v souladu s § 48 odst. 1 písm. o) bodem 2 zákona uvědomí bez prodlení Komisi a členské státy o výsledcích šetření, přijatých rozhodnutích a jejich důvodech.

(2) Zjistí-li krajská veterinární správa při provádění veterinární kontroly při příchodu na místo určení, popřípadě během přepravy zásilky, že zvířata nebo produkty nespĺňují veterinární podmínky obchodování s nimi uplatňované v souladu se zvláštními právními předpisy, anebo zvláštní veterinární záruky, získané Českou republikou v souladu se zvláštními právními předpisy, postupuje v souladu s § 30 odst. 2, popřípadě i v souladu s § 49 odst. 1 písm. d) a § 54 odst. 1 zákona.

(3) Dojde-li ke sporu mezi odesílatelem a krajskou veterinární správou, mohou se obě strany dohodnout, že jej předloží nejdéle do 1 měsíce k posouzení odborníkovi uvedenému v seznamu sestaveném Komisí. Tento odborník vydá své stanovisko do 72 hodin po předložení sporu, anebo po obdržení výsledků potřebného vyšetření. Náklady tohoto stanoviska nesou Evropská společenství.

§ 13

(1) Dojde-li k případu uvedenému v § 12 odst. 1 nebo 2, uvědomí o něm Státní veterinární správa neprodleně příslušný úřad členského státu odesláním s tím, aby ji informoval o výsledcích svého šetření, přijatých opatřeních a jejich důvodech. Nepovažuje-li Státní veterinární správa tato opatření za dostatečná, učiní je předmětem společného jednání o možnostech a prostředcích nápravy; k nim může patřit i veterinární kontrola na místě.

(2) O opakovaném pochybení uvědomí Státní veterinární správa v souladu s § 48 odst. 1 písm. o) bodem 2 zákona Komisi a členské státy.

(3) Státní veterinární správa může požádat členský stát odesláním, aby po dobu šetření Komise posílil veterinární kontroly zvířat a produktů pocházejících z příslušného hospodářství, shromažďovacího střediska, schváleného trhu nebo podniku, popřípadě oblasti, a vyžadují-li to vážné veterinární nebo hygienické důvody, aby pozastavil vydávání veterinárních osvědčení a jiných dokladů uvedených v § 4 odst. 1 písm. d). Zároveň může být posílena veterinární kontrola zvířat a produktů, které pocházejí z uvedeného hospodářství, shromažďovacího střediska, schváleného trhu nebo podniku, popřípadě oblasti, při příchodu na místo určení.

(4) Je-li Česká republika členským státem odesláním, platí odstavce 1 až 3 obdobně.

§ 14

(1) V oznámení případu uvedeného v § 12 odst. 1 nebo 2 příslušnému úřadu členského státu odesláním uvede Státní veterinární správa datum příchodu zásilky zvířat na místo určení, datum odběru vzorků, datum jejich laboratorního vyšetření, popis vyšetřených zvířat, povahu (způsob) vyšetření vzorků a jeho výsledky, popřípadě - pokud nebyly žádné vzorky odebrány - datum provedení kontroly a její výsledky. K oznámení připojí opis veterinárního osvědčení a podle potřeby i počet a popis zvířat v zásilce.

(2) Je-li Česká republika členským státem odesláni, může Státní veterinární správa co nejrychleji, nejdéle však do 7 dnů po obdržení oznámení příslušného úřadu členského státu určení, že v tomto státě byl zjištěn případ uvedený v § 12 odst. 1 nebo 2, požadovat

a) jedno nebo více vyšetření druhého vzorku nebo druhé, popřípadě i další alikvótní části vzorku podle § 9 odst. 3, a to v referenční laboratoři Evropské unie nebo ve schválené laboratoři vybrané po vzájemné dohodě Státní veterinární správy s příslušným úřadem členského státu určení,

b) klinické vyšetření zásilky zvířat za přítomnosti svého zástupce, jestliže byla tato zvířata umístěna v izolaci.

§ 15

(1) Vyskytne-li se na území České republiky nákaza, která nepodléhá povinnému hlášení podle zákona a prováděcího právního předpisu k zákonu,⁴⁾ jakákoli nemoc přenosná ze zvířat na člověka nebo jiné onemocnění či jiná možná příčina závažného ohrožení zdraví zvířat nebo lidí,

a) Státní veterinární správa oznámí tuto skutečnost bez prodlení Komisi a členským státům,

b) příslušný orgán veterinární správy vyhlásí nebo nařídí v souladu se zákonem a prováděcím právním předpisem k zákonu⁴⁾ vhodná mimořádná veterinární opatření a Státní veterinární správa sdělí Komisi a členským státům, jaká opatření byla přijata.

(2) Je-li v průběhu veterinární kontroly při příchodu na místo určení nebo během přepravy na území České republiky zjištěna přítomnost nákazy, jiného onemocnění nebo jiné příčiny uvedené v odstavci 1,

a) příslušný orgán veterinární správy může v souladu se zákonem a prováděcím právním předpisem k zákonu,⁴⁾ považuje-li to za nutné, vyhlásit nebo nařídí vhodná mimořádná veterinární opatření, včetně umístění zvířat v karanténě,

b) Státní veterinární správa oznámí bez prodlení Komisi a členským státům, jaká opatření byla přijata a které důvody vedly k jejich přijetí.

(3) V případě uvedeném v odstavci 1 může Státní veterinární správa požádat Komisi o vyslání jednoho nebo více zástupců, aby se přesvědčili na místě, jaká opatření byla přijata, a aby k nim vydali své stanovisko.

Společná a závěrečná ustanovení

§ 16

Státní veterinární správa v souladu s § 48 odst. 1 písm. o) bodem 2 zákona

a) sdělí Komisi a členským státům podmínky a postupy, které uplatňuje při obchodování se zvířaty a produkty, na něž se nevztahují zvláštní právní předpisy uvedené v části A přílohy č. 3 k této vyhlášce a obchodování s nimiž podléhá veterinárním kontrolám podle této vyhlášky,

b) předkládá každoročně Komisi požadované informace o veterinárních kontrolách prováděných podle této vyhlášky, a to v elektronické podobě v souladu se vzorem vydaným Komisí,

c) sdělí Komisi a příslušným úřadům členských států na základě jejich odůvodněné žádosti o poskytnutí spolupráce a pomoci, zda jsou dodržovány právní předpisy v oblasti její působnosti, zda a jaká byla přijata opatření k zajištění dodržování povinností a požadavků stanovených těmito právními předpisy, a to v rozsahu a způsobem stanoveným předpisem Evropských společenství.8a)

§ 17

O vydání veterinárního osvědčení uvedeného v § 4 odst. 1 písm. d) je třeba požádat ve lhůtě nejméně

a) 2 pracovních dnů přede dnem předpokládaného odeslání zvířat, jde-li o zvířata, u kterých byly v posledním měsíci přede dnem jejich předpokládaného odeslání provedeny zdravotní zkoušky nezbytné pro vydání veterinárního osvědčení, anebo jde-li o zárodečné produkty nebo patogeny,

b) 14 dnů přede dnem předpokládaného odeslání zvířat v ostatních případech.

§ 18

(1) Veterinární osvědčení uvedené v § 4 odst. 1 písm. d) vystavuje úřední veterinární lékař na základě prohlídky (vyšetření) zvířat nebo produktů podle vzoru vydaného Státní veterinární správou v souladu se vzorem veterinárního osvědčení pro zvířata nebo produkty příslušného druhu, stanoveným předpisy Evropských společenství. Toto osvědčení musí být vyhotoveno nejméně v jednom z úředních jazyků členského státu odeslání (původu) a nejméně v jednom z úředních jazyků členského státu určení, a to na jediném listu; není-li to však možné a je-li osvědčení vyhotoveno na více listech, musí být tyto listy vhodně spojeny a označeny tak, aby tvořily nedílný celek. Veterinární osvědčení musí být určeno pro jednoho příjemce.

(2) Veterinární osvědčení podle odstavce 1 se opatřuje razítkem a podpisem úředního veterinárního lékaře v barvě odlišné od barvy ostatního textu, jakož i jednacím číslem.

(3) Nestanoví-li zvláštní právní předpisy⁹⁾ nebo krajská veterinární správa zejména se zřetelem na druh zvířat nebo produktů, způsob a dobu jejich přepravy něco jiného, činí doba platnosti veterinárního osvědčení 10 dnů ode dne jeho vystavení. Určí-li krajská veterinární správa v souladu s § 49 odst. 1 písm. l) zákona jinou dobu platnosti veterinárního osvědčení, musí ji v tomto osvědčení vyznačit.

§ 19

(1) Jde-li o zvířata a produkty uvedené v § 5 odst. 2, musí veterinární osvědčení odpovídat požadavkům třetí země určení, a pokud nejsou tyto požadavky k dispozici, zejména neexistuje-li dvoustranná dohoda mezi Českou republikou jako členským státem původu zvířat a třetí zemí určení, uvádí se v tomto osvědčení "Zvířata nebo produkty vyvážené do (název třetí země)". Jako příjemce se ve veterinárním osvědčení uvádí fyzická nebo právnická osoba, která vyřizuje výstupní formality v místě výstupu, jímž se v tomto případě rozumí jakékoli místo v těsné blízkosti vnější hranice některého z členských států, které je vybaveno k provádění celní kontroly; toto výstupní místo se uvádí jako místo určení.

(2) Veterinární osvědčení uvedené v odstavci 1 může obsahovat i zvláštní veterinární záruky uplatňované v souladu s požadavky předpisů Evropských společenství a vztahující se na zvířata určená k poražení.

§ 20

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost.

Ministr:

Ing. Palas v. r.

Příl. 1

SEZNAM NÁKAZ, KTERÉ PODLÉHAJÍ POVINNÝM MIMOŘÁDNÝM OPATŘENÍM S ÚZEMNÍM OMEZENÍM

1. slintavka a kulhavka
2. mor skotu
3. plicní nákaza skotu
4. katarální horečka ovcí
5. vezikulární choroba prasat
6. klasický mor prasat
7. africký mor prasat
8. nakažlivá obrna prasat
9. influenza (mor) drůbeže
10. newcastleská choroba
11. mor koní
12. vezikulární stomatitida
13. mor malých přežvýkavců
14. horečka Údolí Rift
15. nodulární dermatitida skotu
16. neštovice ovcí a koz
17. virová encefalomyelitida koní

Příl. 2

ZPRÁVA Č.:

1. MÍSTO PŮVODU

- Datum odeslání zprávy:
- Předpokládané datum odeslání zásilky:
- Předpokládaný čas odeslání zásilky:
- Jméno odesílatele:

- Místo, odkud je zásilka odesílána (kód země, kód jednotky, místní jméno - jméno lokality, poštovní kód):

- Veterinární osvědčení:

- číslo

- datum

- Jméno úředního veterinárního lékaře, který podepsal osvědčení:

2. MÍSTO URČENÍ

- Kód země - kód jednotky:

- Jméno a adresa příjemce:

- Místo určení (kód země - kód jednotky, místní jméno - jméno lokality, poštovní kód):

3. ZBOŽÍ

- Druh - kód:

- Počet / množství:

4. ZPŮSOB DOPRAVY

- Druh dopravy:

- Identifikace dopravního prostředku (registrační číslo nákladního automobilu, číslo vagónu, číslo letu, jméno lodi, číslo kontejneru atd.):

5. POZNÁMKY

- pro pohraniční veterinární stanici: původ zvířat a produktů

- pro případ vývozu do třetí země: jméno třetí země a místo určení

- v případech, kdy zvířata neopustila místo původu: "nahrazuje zprávu číslo ..." / "ruší zprávu číslo ..."

Příl. 3

ČÁST A

ZVLÁŠTNÍ PRÁVNÍ PŘEDPISY, KTERÉ SE VZTAHUJÍ NA ZVÍŘATA A PRODUKTY PODLÉHAJÍCÍ PŘI OBCHODOVÁNÍ VETERINÁRNÍM KONTROLÁM PODLE TÉTO VYHLÁŠKY

1. Vyhláška č. 382/2003 Sb., o veterinárních požadavcích na obchodování se zvířaty a o veterinárních podmínkách jejich dovozu ze třetích zemí, ve které jsou transponovány zejména:

směrnice Rady 64/432/EHS ze dne 26. června 1964 o veterinárních otázkách obchodu se skotem a prasaty uvnitř Společenství, směrnice Rady 91/68/EHS ze dne 28. ledna 1991 o veterinárních podmínkách obchodu s ovci a kozami uvnitř Společenství, směrnice Rady 90/426/EHS ze dne 26. června 1990 o veterinárních předpisech pro přesun koňovitých a jejich dovoz ze třetích zemí, směrnice Rady 90/539/EHS ze dne 15. října 1990 o veterinárních podmínkách pro obchod s drůbeží a násadovými vejci uvnitř Společenství a jejich dovoz ze třetích zemí, a směrnice Rady 92/65/EHS ze dne 13. července 1992 o veterinárních předpisech pro obchod se zvířaty, spermatem, vajíčky a embryi uvnitř Společenství a jejich dovoz do Společenství, pokud se na ně nevztahují zvláštní veterinární předpisy Společenství uvedené v příloze A oddíle I směrnice 90/425/EHS.

2. Vyhláška č. 380/2003 Sb., o veterinárních požadavcích na obchodování se spermatem, vaječnými buňkami a embryi a o veterinárních podmínkách jejich dovozu ze třetích zemí, ve které jsou transponovány zejména:

směrnice Rady 88/407/EHS ze dne 14. června 1988 o veterinárních požadavcích na obchod se spermatem skotu uvnitř Společenství a na jeho dovoz, směrnice Rady 90/429/EHS ze dne 26. června 1990, kterou se stanoví veterinární požadavky na obchod se spermatem prasat uvnitř Společenství a na jeho dovoz, směrnice Rady 89/556/EHS ze dne 25. září 1989 o veterinárních otázkách obchodu s embryi skotu ve Společenství a dovozů těchto embryí ze třetích zemí, a směrnice Rady 92/65/EHS ze dne 13. července 1992 o veterinárních předpisech pro obchod se zvířaty, spermatem, vajíčky a embryi uvnitř Společenství a jejich dovoz do Společenství, pokud se na ně nevztahují zvláštní veterinární předpisy Společenství uvedené v příloze A oddíle I směrnice 90/425/EHS.

3. Vyhláška č. 381/2003 Sb., o veterinárních požadavcích na živočichy pocházející z akvakultury a produkty akvakultury, produkty rybolovu a živé mlže a o veterinárních podmínkách jejich dovozu ze třetích zemí, ve znění vyhlášky č. 201/2004 Sb., ve které je transponována zejména:

směrnice Rady 91/67/EHS ze dne 28. ledna 1991 o veterinárních předpisech pro uvádění živočichů pocházejících z akvakultury a produktů akvakultury na trh.

4. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002 ze dne 3. října 2002 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu, které nejsou určeny pro lidskou spotřebu, v platném znění.

5. Pokud jde o patogeny, vyhláška č. 379/2003 Sb., o veterinárních požadavcích na obchodování s živočišnými produkty, na které se nevztahují zvláštní právní předpisy, a o veterinárních podmínkách jejich dovozu ze třetích zemí, ve které je transponována zejména:

směrnice Rady 92/118/EHS ze dne 17. prosince 1992 o veterinárních a hygienických předpisech pro obchod s produkty živočišného původu ve Společenství a jejich dovoz do Společenství, pokud se na ně nevztahují zvláštní předpisy Společenství uvedené v kapitole I přílohy A směrnice 89/662/EHS, a pokud jde o patogenní původce, směrnice 90/425/EHS.

ČÁST B

ZVÍŘATA A PRODUKTY, NA KTERÉ SE NEVZTAHUJÍ ZVLÁŠTNÍ PRÁVNÍ PŘEDPISY UVEDENÉ V ČÁSTI A, ALE OBCHODOVÁNÍ S NIMI PODLÉHÁ VETERINÁRNÍM KONTROLÁM PODLE TÉTO VYHLÁŠKY

1. Ostatní živá zvířata neuvedená ve zvláštních právních předpisech vyjmenovaných v části A.
2. Sperma, vajíčka a embrya, neuvedená ve zvláštních právních předpisech vyjmenovaných v části A.

1) Směrnice Rady 90/425/EHS ze dne 26. června 1990 o veterinárních a zootechnických kontrolách v obchodu s některými živými zvířaty a produkty uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu.
Směrnice Rady 92/60/EHS ze dne 30. června 1992, kterou se mění směrnice 90/425/EHS o veterinárních a zootechnických kontrolách v obchodu s některými živými zvířaty a produkty uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu.
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/33/ES ze dne 21. října 2002, kterou se mění směrnice Rady 90/425/EHS a 92/118/EHS, pokud jde o hygienické požadavky na vedlejší produkty živočišného původu.
Směrnice Rady 96/93/ES ze dne 17. prosince 1996 o osvědčeních pro zvířata a živočišné produkty.

2) § 3 odst. 1 písm. b) zákona.

3) Například zákon č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů.

4) Vyhláška č. 299/2003 Sb., o opatřeních pro předcházení a zdolávání nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka.

5) Zákon č. 246/1992 Sb.

6) Vyhláška č. 329/2003 Sb., o informačním systému Státní veterinární správy.
Rozhodnutí Komise 91/398/EHS ze dne 19. července 1991 o počítačové síti spojující veterinární úřady (Animo).

7) Vyhláška č. 377/2003 Sb., o veterinárních kontrolách dovozu a tranzitu zvířat ze třetích zemí.

8) Vyhláška č. 376/2003 Sb., o veterinárních kontrolách dovozu a tranzitu produktů ze třetích zemí.

8a) Směrnice Rady 89/608/EHS ze dne 21. listopadu 1989 o vzájemné pomoci mezi správními orgány členských států a jejich spolupráci s Komisí k zajištění správného uplatňování veterinárních a zootechnických právních předpisů.

9) Například vyhláška č. 382/2003 Sb., o veterinárních požadavcích na obchodování se zvířaty a o veterinárních podmínkách jejich dovozu ze třetích zemí, vyhláška č. 380/2003 Sb., o veterinárních požadavcích na obchodování se spermatem, vaječnými buňkami a embryi a o veterinárních podmínkách jejich dovozu ze třetích zemí.

373/2003 Sb.

VYHLÁŠKA

ze dne 30. října 2003

o veterinárních kontrolách při obchodování se živočišnými produkty

Změna: 164/2005 Sb.

Změna: 375/2006 Sb.

Ministerstvo zemědělství stanoví podle § 78 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění zákona č. 131/2003 Sb., (dále jen "zákon") k provedení § 28 odst. 5 a § 31 odst. 3 písm. b) a c) zákona:

§ 1

Předmět úpravy

Tato vyhláška v souladu s právem Evropských společenství¹⁾ upravuje

- a) způsob provádění veterinární kontroly živočišných produktů určených k obchodování v místě původu a při příchodu na místo určení,
- b) součinnost a pomoc osob, které získávají, vyrábějí, zpracovávají, ošetřují, balí, skladují, přepravují a uvádějí do oběhu živočišné produkty (dále jen "zacházejí se živočišnými produkty"), poskytovanou orgánům provádějícím veterinární kontroly uvedené pod písmenem a),
- c) podrobnosti o opatřeních, která činí orgány provádějící veterinární kontroly uvedené pod písmenem a) na základě zjištění, že nejsou splněny podmínky stanovené pro obchodování, jakož i postup v případě, že v souvislosti s těmito opatřeními dojde ke sporu mezi osobou zacházející se živočišnými produkty a orgány provádějícími veterinární kontrolu při příchodu na místo určení,
- d) lhůtu, v níž lze požádat o vydání osvědčení zdravotní nezávadnosti, jež provází živočišné produkty určené k obchodování, náležitosti a dobu platnosti tohoto osvědčení, jak a na základě čeho se toto osvědčení vydává.

§ 2

Vymezení pojmů

Pro účely této vyhlášky se rozumí

- a) veterinární kontrolou - jakákoli fyzická kontrola nebo administrativní úkon, týkající se živočišných produktů, jehož účelem je přímá nebo nepřímá ochrana zdraví lidí nebo zvířat,
- b) podnikem - jakýkoli podnik či jiné zařízení, ve kterém se zachází se živočišnými produkty,
- c) příslušným úřadem - ústřední úřad členského státu Evropské unie (dále jen "členský stát") oprávněný k provádění veterinárních kontrol nebo jiný úřad členského státu, jemuž byla tato pravomoc svěřena,
- d) obchodováním - obchodování mezi členskými státy se živočišnými produkty, které mají původ v členských státech, jakož i se živočišnými produkty, pocházejícími ze třetích zemí, jež jsou v členských státech ve volném oběhu.

§ 3

Živočišné produkty, na které se vztahují zvláštní právní předpisy uvedené v příloze č. 3 k této vyhlášce a které jsou určeny k obchodování, podléhají veterinární kontrole v místě původu a veterinární kontrole při příchodu na místo určení.

Veterinární kontrola v místě původu

§ 4

(1) Při výkonu státního veterinárního dozoru v souladu s § 52 zákona provádí krajská veterinární správa a Městská veterinární správa v Praze na území hlavního města Prahy (dále jen "krajská veterinární správa") veterinární kontrolu v místě původu, kterou zejména zjišťuje, zda živočišné produkty určené k obchodování

- a) byly získány, kontrolovány, označeny a opatřeny etiketou v souladu s podmínkami stanovenými zvláštními právními předpisy uvedenými v části A přílohy č. 3 k této vyhlášce a se zřetelem ke svému určení,
- b) splňují podmínky stanovené zvláštními právními předpisy uvedenými v části A přílohy č. 3 k této vyhlášce, popřípadě - jde-li o živočišné produkty uvedené v části B přílohy č. 3 k této vyhlášce - podmínky členského státu, který je členským státem určení,
- c) jsou opatřeny prvopisem správně a úplně vyplněného osvědčení zdravotní nezávadnosti, vystaveného úředním veterinárním lékařem, anebo jinými doklady, vyžadovanými zvláštními právními předpisy uvedenými v části A přílohy č. 3 k této vyhlášce,

popřípadě - jde-li o živočišné produkty uvedené v části B přílohy č. 3 k této vyhlášce - právními předpisy členského státu určení, jimiž mají být provázeny až ke konečnému příjemci.

(2) Osoby, které zacházejí se živočišnými produkty, dbají při provádění vlastní kontroly hygienických podmínek výroby podle § 22 odst. 1 písm. e) zákona také o to, aby živočišné produkty určené k obchodování odpovídaly požadavkům uvedeným v odstavci 1.

(3) V souvislosti s prováděním veterinární kontroly v místě původu krajská veterinární správa provádí veterinární kontroly podniků za účelem zjištění, zda živočišné produkty určené k obchodování vyhovují požadavkům uvedeným v odstavci 1, popřípadě - jde-li o případy uvedené v § 5 odst. 3 - požadavkům členského státu určení. Shledá-li důvody k podezření, že tomu tak není, provede další nezbytné veterinární kontroly, a potvrdí-li se její podezření, vydá v souladu se zákonem odpovídající závazné pokyny nebo vyhlásí mimořádná veterinární opatření; tato opatření mohou zahrnovat i pozastavení nebo odejmutí schválení podniku [§ 22 odst. 1 písm. a) zákona].

§ 5

(1) Zahrnuje-li přeprava několik míst určení, musí být živočišné produkty seskupeny do tolika partií, kolik je míst určení. Každá partie musí být provázena osvědčením zdravotní nezávadnosti nebo jiným dokladem uvedeným v § 4 odst. 1 písm. c).

(2) Jsou-li živočišné produkty určeny k vývozu do země, která není členským státem (dále jen "třetí země"), zůstává jejich přeprava pod celním dohledem až do místa výstupu z území členských států (dále jen "území Společenství").

(3) Dochází-li k dovozům živočišných produktů do České republiky z některé třetí země, s níž nejsou dovozní podmínky zcela harmonizovány (tzv. nestandardní dovozy), informuje o tom Státní veterinární správa Komise Evropského společenství (dále jen "Komise") a členské státy. Jsou-li živočišné produkty takto dováženy do České republiky uváděny na území Společenství jiným členským státem než Českou republikou, je kontrola dokladů o původu a určení produktů prováděna v tomto státě způsobem uvedeným v § 9 odst. 1. Obchodování s takto dováženými živočišnými produkty (reexpedice těchto produktů) je možné, jen pokud jsou určeny do jiného členského státu, který rovněž využívá možnosti takových dovozů.

§ 6

(1) Při provádění veterinární kontroly v místě původu krajská veterinární správa zjišťuje, zda osoby, které zacházejí se živočišnými produkty, dodržují veterinární požadavky na dané živočišné produkty ve všech stádiích zacházení s těmito živočišnými produkty. Sleduje zejména, zda živočišné produkty

a) získané v souladu se zvláštními právními předpisy uvedenými v části A přílohy č. 3 k této vyhlášce jsou z veterinárního hlediska kontrolovány vždy stejným způsobem bez ohledu na to, zda jsou určeny k obchodování nebo pro tuzemský trh,

b) uvedené v části B přílohy č. 3 k této vyhlášce nejsou odesílány na území jiného členského státu, jestliže nemohou být obchodně využity na území České republiky.

(2) Bylo-li zjištěno porušení zvláštních právních předpisů, zejména byl-li zjištěn nesoulad osvědčení zdravotní nezávadnosti nebo jiného dokladu se skutečným stavem živočišných produktů, anebo bylo-li zjištěno, že byly označením zdravotní nezávadnosti opatřeny živočišné produkty neodpovídající uvedeným předpisům, uplatňují se sankce podle zákona.

Veterinární kontrola při příchodu na místo určení

§ 7

(1) Při výkonu státního veterinárního dozoru v souladu s § 52 zákona může krajská veterinární správa provádět veterinární kontrolu při příchodu na místo určení. Nediskriminujícími namátkovými veterinárními kontrolami může zejména ověřovat, zda jsou splněny požadavky vyplývající z § 4 a 5; v případě potřeby může odebrat vzorky k laboratornímu vyšetření. Vedle toho může provádět veterinární kontroly také během přepravy živočišných produktů na území České republiky, včetně kontrol dopravních prostředků, jestliže má poznatky nasvědčující podezření, že dochází k porušování veterinárních podmínek obchodování se živočišnými produkty.

(2) Jsou-li živočišné produkty pocházející z jiného členského státu určeny

a) pro podnik pod státním veterinárním dozorem, úřední veterinární lékař vykonávající tento dozor musí zajistit, aby do tohoto podniku byly jeho provozovatelem přijímány jen živočišné produkty, jejichž označení a průvodní doklady odpovídají požadavkům uvedeným v § 4, popřípadě - jde-li o živočišné produkty uvedené v části B přílohy č. 3 k této vyhlášce - jen živočišné produkty, jež jsou provázeny dokladem požadovaným právními předpisy České republiky jako členského státu určení,

b) registrovanému zprostředkovateli nebo obchodníkovi, který dělí partie živočišných produktů, anebo obchodnímu podniku s několika pobočkami nebo jinému podniku, který není pod státním veterinárním dozorem, musí tento zprostředkovatel, obchodník nebo provozovatel podniku před rozdělením živočišných produktů nebo obchodováním s nimi zkontrolovat označení živočišných produktů a jejich průvodní doklady v souladu s písmenem a) a jakékoli pochybení či odchylku oznámit krajské veterinární správě,

c) jinému příjemci, zejména v případě částečného vykládání živočišných produktů v průběhu přepravy, musí být partie živočišných produktů provázena prvopisem osvědčení zdravotní nezávadnosti podle § 4 odst. 1 písm. c).

(3) Zvláštní veterinární záruky, jejichž splnění je požadováno na příjemcích živočišných produktů uvedených v odstavci 2 písm. b) a c), musí být sjednány v dohodě uzavřené těmito příjemci s krajskou veterinární správou v době jejich registrace; krajská veterinární správa provádí namátkové veterinární kontroly dodržování těchto záruk.

(4) Jestliže předpisy Evropských společenství nestanoví podmínky pro živočišné produkty příslušných druhů, anebo jde-li o živočišné produkty uvedené v části B přílohy č. 3 k této vyhlášce a obchodování s nimiž podléhá veterinárním kontrolám podle této vyhlášky, může Česká republika jako členský stát určení vyžadovat, aby podnik původu dodržoval podmínky platné v České republice, a ověřovat, zda příslušné živočišné produkty těmto podmínkám odpovídají. To platí i obráceně, vyžaduje-li to jiný členský stát, který je členským státem určení.

§ 8

Příjemci, kteří mají živočišné produkty dodané jim z jiného členského státu nebo kteří zabezpečují úplné rozdělení partií těchto produktů, v souladu s § 30 odst. 3 písm. a) a c) zákona

- a) oznamují podle požadavků krajské veterinární správy a v rozsahu nezbytném k provedení veterinárních kontrol uvedených v § 7 příchod živočišných produktů z jiného členského státu,
- b) vedou záznamy o dodávkách živočišných produktů z jiného členského státu,
- c) uchovávají osvědčení zdravotní nezávadnosti a jiné doklady uvedené v § 4 odst. 1 písm. c) po dobu nejméně 1 roku a na požádání je předkládají orgánům státního veterinárního dozoru.

§ 9

(1) Při veterinárních kontrolách prováděných v místech, jimiž mohou živočišné produkty uvedené v § 3 přicházet z třetích zemí na území Společenství, jako jsou přístavy, letiště a místa pohraniční veterinární kontroly,

- a) se kontrolují doklady o původu živočišných produktů,
- b) se postupuje tak, že živočišné produkty
 1. pocházející z území Společenství podléhají pravidlům veterinární kontroly stanoveným v § 7 a 8,
 2. z třetích zemí podléhají pravidlům stanoveným zvláštním právním předpisem.²⁾

(2) Všechny živočišné produkty přepravované dopravními prostředky, které zajišťují pravidelné a přímé spojení mezi dvěma zeměpisnými body na území Společenství, však podléhají pravidlům veterinární kontroly stanoveným v § 7 a 8.

Opatření na základě výsledku veterinární kontroly

§ 10

(1) Zjistí-li krajská veterinární správa při provádění veterinární kontroly při příchodu na místo určení, popřípadě během přepravy zásilky, přítomnost původců nákazy uvedené v příloze č. 1 k zákonu, nemoc přenosnou ze zvířat na člověka nebo jiné onemocnění či jinou možnou příčinu závažného ohrožení zdraví zvířat nebo lidí, anebo že živočišné produkty pocházejí z oblasti zamořené nákazou, postupuje v souladu s § 30 odst. 2, § 49 odst. 1 písm. d) a § 54 odst. 1 zákona. Státní veterinární správa v souladu s § 48 odst. 1 písm. o) bodem 2 zákona uvědomí bez prodlení Komisi a členské státy o výsledcích šetření, přijatých rozhodnutích a jejich důvodech.

(2) Zjistí-li krajská veterinární správa při provádění veterinární kontroly při příchodu na místo určení, popřípadě během přepravy zásilky, že živočišné produkty nesplňují veterinární podmínky obchodování s nimi uplatňované v souladu se zvláštními právními předpisy, anebo - v případě uvedeném v § 7 odst. 4 - podmínky platné v České republice, postupuje v souladu s § 30 odst. 2, popřípadě i v souladu s § 49 odst. 1 písm. d) a § 54 odst. 1 zákona.

(3) Dojde-li ke sporu mezi odesílatelem a krajskou veterinární správou, mohou se obě strany dohodnout, že jej předloží nejdéle do 1 měsíce k posouzení odborníkovi uvedenému v seznamu sestaveném Komisí. Tento odborník vydá své stanovisko do 72 hodin po předložení sporu, anebo po obdržení výsledků potřebného vyšetření. Náklady tohoto stanoviska nesou Evropská společenství.

§ 11

(1) Dojde-li k případu uvedenému v § 10 odst. 1 nebo 2, uvědomí o něm Státní veterinární správa neprodleně příslušný úřad členského státu odesláním s tím, aby ji informoval o výsledcích svého šetření, přijatých opatřeních a jejich důvodech. Nepovažuje-li Státní veterinární správa tato opatření za dostatečná, učiní je předmětem společného jednání o způsobech a prostředcích nápravy; k nim může patřit i veterinární kontrola na místě.

(2) O opakovaném pochybení uvědomí Státní veterinární správa v souladu s § 48 odst. 1 písm. o) bodem 2 zákona Komisi a členské státy.

(3) Státní veterinární správa může požádat členský stát odesláním, aby po dobu šetření Komise posílil veterinární kontroly živočišných produktů pocházejících z příslušného podniku, a vyžadují-li to vážné veterinární nebo hygienické důvody, aby pozastavil nebo zrušil schválení příslušného podniku. Zároveň může být posílena veterinární kontrola živočišných produktů, které pocházejí z uvedeného podniku, při příchodu na místo určení.

(4) Je-li Česká republika členským státem odesláním, platí odstavce 1 až 3 obdobně.

§ 12

(1) Vyskytne-li se na území České republiky nákaza, která nepodléhá povinnému hlášení podle zákona a prováděcího právního předpisu k zákonu,³⁾ jakékoli onemocnění přenosné ze zvířat na člověka nebo jiné onemocnění či jiná možná příčina závažného ohrožení zdraví zvířat nebo lidí,

a) Státní veterinární správa oznámí tuto skutečnost bez prodlení Komisi a členským státům,

b) příslušný orgán veterinární správy vyhlásí nebo nařídí v souladu se zákonem a prováděcím právním předpisem k zákonu³⁾ vhodná mimořádná veterinární opatření a Státní veterinární správa sdělí Komisi a členským státům, jaká opatření byla přijata.

(2) Je-li v průběhu veterinární kontroly při příchodu na místo určení zjištěna přítomnost nákazy, jiného onemocnění nebo jiné příčiny uvedené v odstavci 1,

a) příslušný orgán veterinární správy může v souladu se zákonem a prováděcím právním předpisem k zákonu,³⁾ považuje-li to za nutné, vyhlásit nebo nařídít vhodná mimořádná veterinární opatření,

b) Státní veterinární správa oznámí bez prodlení Komisi a členským státům, jaká opatření byla přijata a které důvody vedly k jejich přijetí.

(3) V případě uvedeném v odstavci 1 může Státní veterinární správa požádat Komisi o vyslání jednoho nebo více zástupců, aby se přesvědčili na místě, jaká opatření byla přijata, a aby k nim vydali své stanovisko.

Společná a závěrečná ustanovení

§ 13

(1) Státní veterinární správa v souladu s § 48 odst. 1 písm. o) bodem 2 zákona

a) sdělí Komisi a členským státům podmínky a postupy, které uplatňuje při obchodování se živočišnými produkty uvedenými v části B přílohy č. 3 k této vyhlášce a obchodování s nimiž podléhá veterinárním kontrolám podle této vyhlášky,

b) předkládá Komisi požadované informace o veterinárních kontrolách prováděných podle této vyhlášky,

c) sdělí Komisi a příslušným úřadům členských států na základě jejich odůvodněné žádosti o poskytnutí spolupráce a pomoci, zda jsou dodržovány právní předpisy v oblasti její působnosti, zda a jaká byla přijata opatření k zajištění dodržování povinností a požadavků stanovených těmito právními předpisy, a to v rozsahu a způsobem stanoveným předpisem Evropských společenství.3a)

(2) Informace podle odstavce 1 písm. b) se podávají

a) za každý kalendářní rok, a to vždy nejpozději 1. května roku následujícího po roce, v němž byly kontroly provedeny,

b) podle jednotlivých sektorů činnosti uvedených v příloze č. 1 k této vyhlášce,

c) v elektronické podobě v souladu se vzorem uvedeným v příloze č. 2 k této vyhlášce.

§ 14

(1) Mají-li být živočišné produkty provázeny osvědčením zdravotní nezávadnosti uvedeným v § 4 odst. 1 písm. c), vystavuje je úřední veterinární lékař na základě prohlídky (vyšetření) živočišných produktů na formuláři vydaném Státní veterinární správou v souladu se vzorem osvědčení zdravotní nezávadnosti pro živočišné produkty příslušného druhu, stanoveným předpisy Evropských společenství. Toto osvědčení musí být vyhotoveno nejméně v jednom z úředních jazyků členského státu odeslání (původu) a nejméně v jednom z úředních jazyků členského státu určení, a to na jediném listu; není-li to však možné a je-li osvědčení vyhotoveno na více listech, musí být tyto listy vhodně spojeny a označeny tak, aby tvořily nedělitelný celek. Osvědčení zdravotní nezávadnosti musí být určeno pro jednoho příjemce.

(2) Osvědčení zdravotní nezávadnosti se opatřuje razítkem a podpisem úředního veterinárního lékaře v barvě odlišné od barvy ostatního textu, jakož i jednacím číslem.

(3) Nestanoví-li zvláštní právní předpisy,⁴⁾ anebo krajská veterinární správa zejména se zřetelem na druh živočišných produktů, způsob a dobu jejich přepravy něco jiného, činí doba platnosti osvědčení zdravotní nezávadnosti 10 dnů ode dne jeho vystavení. Určí-li krajská veterinární správa v souladu s § 49 odst. 1 písm. l) zákona jinou dobu platnosti osvědčení zdravotní nezávadnosti, musí jí v tomto osvědčení vyznačit.

(4) O vydání osvědčení zdravotní nezávadnosti uvedeného v § 4 odst. 1 písm. c) je třeba požádat ve lhůtě nejméně

a) 14 dnů přede dnem předpokládaného odeslání živočišných produktů, jde-li o produkty, k jejichž posouzení je třeba provést laboratorní vyšetření,

b) 2 pracovních dnů přede dnem jejich předpokládaného odeslání v ostatních případech.

§ 15

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost.

Ministr:

Ing. Palas v. r.

Příl.1
OBLASTI ČINNOSTI

- Oblast I: Čerstvé maso
(Směrnice Rady 64/433/EHS ze dne 26. června 1964, o hygienických podmínkách produkce čerstvého masa a obchodování s čerstvým masem.)
- Oblast II: Drůbeží maso
(Směrnice Rady 71/118/EHS ze dne 15. února 1971, o hygienických otázkách produkce čerstvého drůbežního masa a jeho uvádění na trh.)
- Oblast III: Masné výrobky
(Směrnice Rady 77/99/EHS ze dne 21. prosince 1976, o veterinárních problémech při výrobě masných výrobků a některých dalších výrobků živočišného původu a při obchodování s nimi.)
- Oblast IV: Maso v kouscích
(Směrnice Rady 94/65/ES ze dne 14. prosince 1994, stanovující požadavky na výrobu mletého masa a masných polotovarů a jejich uvádění na trh.)
- Oblast V: Vaječné výrobky
(Směrnice Rady 89/437/EHS ze dne 20. června 1989, o hygienických a zdravotních podmínkách výroby vaječných výrobků a jejich uvádění na trh.)
- Oblast VI: Produkty rybolovu
(Směrnice Rady 91/493/EHS ze dne 22. července 1991, stanovující hygienické podmínky produkce a uvádění na trh produktů rybolovu.
Směrnice Rady 92/48/EHS ze dne 16. června 1992, stanovující minimální hygienické předpisy vztahující se na produkty rybolovu, získané na palubě určitých lodí podle čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu i) směrnice 91/493/EHS.)
- Oblast VII: Mlži
(Směrnice Rady 91/492/EHS ze dne 15. července 1991, stanovující hygienické podmínky produkce a uvádění na trh živých mlžů.)
- Oblast VIII: Mléko a mléčné výrobky
(Směrnice Rady 92/46/EHS ze dne 16. června 1992, stanovující hygienické předpisy pro výrobu a uvádění na trh syrového mléka, tepelně ošetřeného mléka a mléčných výrobků.)
- Oblast IX: Králičí maso a maso zvěře ve farmovém chovu
(Směrnice Rady 91/495/EHS ze dne 27. listopadu 1990, o hygienických a veterinárních otázkách produkce králičího masa a masa zvěře z farmového chovu a jejich uvádění na trh.)
- Oblast X: Maso volně žijící lovné zvěře
(Směrnice Rady 92/45/EHS ze dne 16. června 1992, o hygienických a veterinárních otázkách usmrcování volně žijící zvěře a uvádění masa volně žijící zvěře na trh.)
- Oblast XI: Ostatní produkty živočišného původu
(Směrnice Rady 92/118/EHS ze dne 17. prosince 1992, stanovující veterinární a hygienické požadavky, kterými se ve Společenství řídí obchodování a dovoz produktů, které nepodléhají požadavkům stanoveným zvláštními předpisy Společenství uvedenými ve směrnici 89/662/EHS v příloze A kapitole I a, pokud jde o patogeny, ve směrnici 90/425/EHS.)

Příl.2

NÁZEV OBLASTI:

(Směrnice Rady /..../)

- 1.1. Členský stát /ISO kód/
- 1.2. Rok činnosti /..../
- 1.3. Úřední kontroly v místě původu
 - 1.3.1. Příslušný národní úřad/úřady
 - 1.3.1.1. Ministerstvo odpovědné za koordinaci kontrol:
/text/
 - 1.3.1.2. Odbor odpovědný za sektor činnosti: /text/
 - 1.3.1.3. Ministerstvo/orgán odpovědné za předávání informací Komisi
 - 1.3.1.3.1. Název: /text/
 - 1.3.1.3.2. Poštovní adresa: /text a kód/
 - 1.3.1.3.3. Tel. číslo: /..../
 - 1.3.1.3.4. Faxové číslo: /..../
 - 1.3.1.3.5. E-mail (Inforvet): /text a kód/
 - 1.3.2. Počet podniků podléhajících úředním kontrolám v místě původu:
 - 1.3.2.1. Jatky /..../
 - 1.3.2.2. Bourárny /..../
 - 1.3.2.3. Skladovací podniky /..../
 - 1.3.3. Počet míst určených ke kontrolám v místě určení (vypočítá se na základě průměrného ročního pracovního času příslušné kategorie):
 - 1.3.3.1. Jatky /..../
 - 1.3.3.1.1. Veterinární lékaři /..../
 - 1.3.3.1.2. Veterinární asistenti (technici) /..../
 - 1.3.3.1.3. Jiné kategorie personálu /..../
 - 1.3.3.2. Bourárny /..../
 - 1.3.3.2.1. Veterinární lékaři /..../
 - 1.3.3.2.2. Veterinární asistenti (technici) /..../
 - 1.3.3.2.3. Jiné kategorie personálu /..../
 - 1.3.3.3. Skladovací podniky:
 - 1.3.3.3.1. Veterinární lékaři /..../
 - 1.3.3.3.2. Veterinární asistenti (technici) /..../
 - 1.3.3.3.3. Jiné kategorie personálu /..../
 - 1.3.4. Množství podléhající kontrole:
 - 1.3.4.1. Počet zvířat poražených na jatkách:
 - 1.3.4.1.1. Skot
 - 1.3.4.1.1.1. Dospělý skot /..../
 - 1.3.4.1.1.2. Mladý skot /..../
 - 1.3.4.1.2. Lichokopytníci/koňovití /..../
 - 1.3.4.1.3. Prasata /..../
 - 1.3.4.1.4. Ovce /..../
 - 1.3.4.1.5. Kozy /..../
 - 1.3.4.2. Hmotnost masa (v tunách) při vstupu do bouráren /..../
 - 1.3.4.3. Hmotnost masa (v tunách) při vstupu do skladovacích podniků /..../
 - 1.3.5. Počet provedených laboratorních vyšetření:
 - 1.3.5.1. Jatky /..../
 - 1.3.5.1.1. Testy na rezidua a kontaminanty /..../
 - 1.3.5.1.2. Bakteriologická vyšetření masa, včetně testů na patogeny /..../
 - 1.3.5.1.3. Testy na trichinely a jiné parazity /..../
 - 1.3.5.1.4. Jiné testy /..../
 - 1.3.5.2. Bourárny /..../
 - 1.3.5.2.1. Bakteriologická vyšetření masa, včetně testů na patogeny /..../
 - 1.3.5.2.2. Jiné testy /..../
 - 1.3.5.3. Skladovací podniky:
 - 1.3.5.3.1. Bakteriologická vyšetření masa, včetně testů na patogeny /..../
 - 1.3.5.3.2. Jiné testy /..../
 - 1.3.6. Počet kontrol jiných než jsou bakteriologická vyšetření prováděných příslušným úřadem:
 - 1.3.6.1. Jatky /..../
 - 1.3.6.1.1. Pravidelné kontroly podniků /..../
 - 1.3.6.1.2. Verifikace provedených opatření samokontroly /..../
 - 1.3.6.2. Bourárny /..../

- 1.3.6.2.1. Pravidelné kontroly podniků /..../
- 1.3.6.2.2. Verifikace provedených opatření samokontroly /..../
- 1.3.6.3. Skladovací podniky:
- 1.3.6.3.1. Pravidelné kontroly podniků /..../
- 1.3.6.3.2. Verifikace provedených opatření samokontroly /..../
- 1.3.7. Kvantitativní výsledky kontrol v místě původu:
- 1.3.7.1. Jatky /..../
- 1.3.7.1.1. Podniky
- 1.3.7.1.1.1. Nově schválené /..../
- 1.3.7.1.1.2. Dočasně pozastavené /..../
- 1.3.7.1.1.3. Trvale pozastavené /..../
- 1.3.7.1.2. Prohlídka před poražením (ante mortem)
- 1.3.7.1.2.1. Zvířata definitivně vyloučená z porážky pro lidskou spotřebu /..../
- 1.3.7.1.3. Prohlídka po poražení (post mortem)
- 1.3.7.1.3.1. Počet zabavených celých těl /..../
- 1.3.7.2. Bourárny /..../
- 1.3.7.2.1. Podniky
- 1.3.7.2.1.1. Nově schválené /..../
- 1.3.7.2.1.2. Dočasně pozastavené /..../
- 1.3.7.2.1.3. Trvale pozastavené /..../
- 1.3.7.2.2. Prohlídka
- 1.3.7.2.2.1. Zabavená tonáž /..../
- 1.3.7.3. Skladovací podniky:
- 1.3.7.3.1. Podniky
- 1.3.7.3.1.1. Nově schválené /..../
- 1.3.7.3.1.2. Dočasně pozastavené /..../
- 1.3.7.3.1.3. Trvale pozastavené /..../
- 1.3.7.3.2. Prohlídka
- 1.3.7.3.2.1. Zabavená tonáž

- 1.4. Organizace úředních kontrol při příchodu na místo určení:
- 1.4.1. Příslušný národní úřad/úřady (je-li odlišný od úřadu uvedeného v bodě 1.3.1.)
- 1.4.1.1. Ministerstvo odpovědné za koordinaci kontrol: /text/
- 1.4.1.2. Odbor odpovědný za sektor činnosti: /text/
- 1.4.1.3. Ministerstvo/orgán odpovědné za předávání informací Komisi
- 1.4.1.3.1. Název: /text/
- 1.4.1.3.2. Poštovní adresa: /text a kód/
- 1.4.1.3.3. Tel. číslo: /..../
- 1.4.1.3.4. Faxové číslo: /..../
- 1.4.1.3.5. E-mail (Inforvet): /text a kód/
- 1.4.2. Počet podniků podléhajících úředním kontrolám při příchodu na místo určení: /..../
- 1.4.3. Počet míst určených k úředním kontrolám při příchodu na místo určení (vypočítá se na základě průměrného ročního pracovního času tohoto personálu) /..../
- 1.4.4. Množství dodané do místa určení z jiných členských států: /..../
- 1.4.5. Počet úředních kontrol při příchodu na místo určení:
- 1.4.5.1. Kontroly dokladů: /..../
- 1.4.5.2. Kontroly totožnosti: /..../
- 1.4.5.3. Fyzické kontroly:
- 1.4.5.3.1. Další veterinární kontroly /..../
- 1.4.5.3.2. Laboratorní vyšetření
- 1.4.5.3.2.1. Testy na rezidua a kontaminaty /..../
- 1.4.5.3.2.2. Bakteriologická vyšetření masa, včetně testů na patogeny /..../
- 1.4.5.3.2.3. Jiné testy /..../
- 1.4.6. Výsledky fyzických kontrol při příchodu na místo určení:
- 1.4.6.1. Kontroly dokladů:
- 1.4.6.1.1. Neschválený podnik původu /..../
- 1.4.6.1.2. Chybějící doklad /..../
- 1.4.6.1.3. Doklad nevyhovuje /..../
- 1.4.6.2. Kontroly totožnosti:
- 1.4.6.2.1. Doklad se neshoduje s masem /..../
- 1.4.6.2.2. Chybí údaje, označení nebo úřední razítko /..../
- 1.4.6.2.3. Vyšetření s nepříznivým výsledkem
- 1.4.6.2.3.1. Maso /..../
- 1.4.6.2.3.2. Dopravní prostředek /..../
- 1.4.6.3. Fyzické kontroly s nepříznivým výsledkem:

- 1.4.6.3.1. Další veterinární kontroly /..../
- 1.4.6.3.2. Laboratorní vyšetření /..../
- 1.5. Úřední kontroly při vstupu:
- 1.5.1. Příslušný národní úřad/úřady (je-li odlišný od úřadu uvedeného v bodě 1.4.1.):
- 1.5.1.1. Ministerstvo odpovědné za koordinaci kontrol: /text/
- 1.5.1.2. Odbor odpovědný za sektor činnosti: /text/
- 1.5.1.3. Ministerstvo/orgán odpovědné za předávání informací Komisi
- 1.5.1.3.1. Název: /text/
- 1.5.1.3.2. Poštovní adresa: /text a kód/
- 1.5.1.3.3. Tel. číslo: /..../
- 1.5.1.3.4. Faxové číslo: /..../
- 1.5.1.3.5. E-mail (Inforvet): /text a kód/
- 1.5.2. Počet zásilek podléhajících úředním kontrolám při vstupu: /..../
- 1.5.3. Počet úředních kontrol při vstupu:
- 1.5.3.1. Kontroly dokladů /..../
- 1.5.3.2. Jiné kontroly /..../
- 1.5.4. Výsledky úředních kontrol při vstupu:
- 1.5.4.1. Kontroly dokladů /..../
- 1.5.4.2. Jiné kontroly /..../

Příl.3

ČÁST A

ZVLÁŠTNÍ PRÁVNÍ PŘEDPISY, KTERÉ SE VZTAHUJÍ NA ŽIVOČIŠNÉ PRODUKTY PODLÉHAJÍCÍ PŘI OBCHODOVÁNÍ VETERINÁRNÍM KONTROLÁM PODLE TÉTO VYHLÁŠKY

1. Zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, vyhláška č. 201/2003 Sb., o veterinárních požadavcích na čerstvé drůbeží maso, králičí maso, maso zvěře ve farmovém chovu a maso volně žijící zvěře, ve znění pozdějších předpisů, vyhláška č. 202/2003 Sb., o veterinárních požadavcích na čerstvé maso, mleté maso, masné polotovary a masné výrobky, ve znění pozdějších předpisů, a vyhláška č. 203/2003 Sb., o veterinárních požadavcích na mléko a mléčné výrobky, ve znění pozdějších předpisů, ve kterých je transponována směrnice Rady 2002/99/ES ze dne 16. prosince 2002, kterou se stanoví veterinární předpisy pro produkci, zpracování, distribuci a dovoz produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě.

2. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu, v platném znění.

3. Vyhláška č. 379/2003 Sb., o veterinárních požadavcích na obchodování s živočišnými produkty, na které se nevztahují zvláštní právní předpisy, a o veterinárních podmínkách jejich dovozu ze třetích zemí, ve které je transponována směrnice Rady 92/118/EHS ze dne 17. prosince 1992 o veterinárních a hygienických předpisech pro obchod s produkty živočišného původu ve Společenství a jejich dovoz do Společenství, pokud se na ně nevztahují zvláštní předpisy Společenství uvedené v kapitole I přílohy A směrnice 89/662/EHS, a pokud jde o patogenní původce, směrnice 90/425/EHS.

4. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002 ze dne 3. října 2002 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu, které nejsou určeny pro lidskou spotřebu, v platném znění.

ČÁST B

ŽIVOČIŠNÉ PRODUKTY, NA KTERÉ SE NEVZTAHUJÍ ZVLÁŠTNÍ PRÁVNÍ PŘEDPISY UVEDENÉ V ČÁSTI A, ALE OBCHODOVÁNÍ S NIMI PODLÉHÁ VETERINÁRNÍM KONTROLÁM PODLE TÉTO VYHLÁŠKY

Jiné živočišné produkty, na které se nevztahují zvláštní právní předpisy uvedené v části A této přílohy, ani příloha č. 3 k vyhlášce č. 372/2003 Sb., o veterinárních kontrolách při obchodování se zvířaty, a které byly určeny v souladu s postupem stanoveným Evropskou komisí.

1) Směrnice Rady 89/662/EHS ze dne 11. prosince 1989 o veterinárních kontrolách v obchodu uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu.

Směrnice Rady 92/67/EHS ze dne 14. července 1992, kterou se mění směrnice 89/662/EHS o veterinárních kontrolách v obchodu uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu.

Směrnice Rady 96/93/ES ze dne 17. prosince 1996 o osvědčeních pro zvířata a živočišné produkty.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/41/ES ze dne 21. dubna 2004, kterou se zrušují některé směrnice týkající se hygieny potravin a hygienických podmínek produkce určitých produktů živočišného původu určených pro lidskou spotřebu a jejich uvádění na trh, a kterou se zrušují směrnice Rady 89/662/EHS a 92/118/EHS a rozhodnutí Rady 95/408/ES.

2) Vyhláška č. 376/2003 Sb., o veterinárních kontrolách dovozu a tranzitu produktů ze třetích zemí.

3) Vyhláška č. 299/2003 Sb., o opatřeních pro předcházení a zdolávání nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka.

3a) Směrnice Rady 89/608/EHS ze dne 21. listopadu 1989 o vzájemné pomoci mezi správními orgány členských států a jejich spolupráci s Komisí k zajištění správného uplatňování veterinárních a zootechnických právních předpisů.

4) Vyhláška č. 202/2003 Sb., o veterinárních požadavcích na čerstvé maso, mleté maso, masné polotovary a masné výrobky.

Vyhláška č. 201/2003 Sb., o veterinárních požadavcích na čerstvé drůbeží maso, králičí maso, maso zvěře ve farmovém chovu a maso volně žijící zvěře.

Vyhláška č. 203/2003 Sb., o veterinárních požadavcích na mléko a mléčné výrobky.

Vyhláška č. 200/2003 Sb., o veterinárních požadavcích na vaječné výrobky.

Vyhláška č. 379/2003 Sb., o veterinárních požadavcích na obchodování s živočišnými produkty, na které se nevztahují zvláštní právní předpisy, a o veterinárních podmínkách jejich dovozu ze třetích zemí.

VYHLÁŠKA

Ministerstva zemědělství
ze dne 14. listopadu 2007

**o veterinárních a hygienických požadavcích na živočišné produkty,
které nejsou upraveny přímo použitelnými předpisy Evropských společenství
ve znění k 1. 1. 2016**

Ministerstvo zemědělství stanoví podle § 78 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění zákona č. 131/2003 Sb., zákona č. 316/2004 Sb. a zákona č. 48/2006 Sb., (dále jen "zákon") k provedení § 18 odst. 6, § 20 odst. 8, § 21 odst. 7, § 22 odst. 2 písm. a), § 24 odst. 2 písm. a), § 25 odst. 5, § 27 odst. 4 písm. b) a § 53 odst. 6 písm. a) zákona:

**ČÁST PRVNÍ
VETERINÁRNÍ A HYGIENICKÉ POŽADAVKY
NA ŽIVOČIŠNÉ PRODUKTY,
KTERÉ NEJSOU UPRAVENY PŘÍMO POUŽITELNÝMI PŘED-
PISY EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ**

**HLAVA 1
ÚVODNÍ USTANOVENÍ**

§ 1

Předmět úpravy

Tato vyhláška zapracovává příslušný předpis Evropských společenství 1) a upravuje

- veterinární požadavky na živočišné produkty a zacházení s nimi,
- veterinární a hygienické požadavky na zvláštní úpravu (ošetření) a použití živočišných produktů určených k lidské spotřebě, které pocházejí z území nebo části území, jež podléhá omezujícím nebo zakazujícím veterinárním opatřením, jakož i potravin živočišného původu, požitelných po zvláštní úpravě (ošetření) nebo dalším zpracování (dále jen "požitelné po úpravě") a způsob označování masa, které pochází z tohoto území nebo jeho části,
- veterinární požadavky na zařízení pro uchování těl ulovené volně žijící zvěře,
- veterinární a hygienická pravidla pro prodej zvířat v tržnicích a na tržišťích, pro sezónní prodej ryb na samostatném prodejním místě a pro zabíjení, kuchání a jiné úpravy ryb, pokud tyto činnosti jsou součástí jejich prodeje,
- veterinární, hygienické a technické požadavky na tržnice a tržiště, kde jsou prodávána zvířata, a na jejich uspořádání a vybavení,
- která zvířata lze prodávat v tržnicích a na tržišťích,
- lhůtu, ve které lze požádat o vydání veterinárního osvědčení k přepravě živočišných produktů, náležitosti a dobu platnosti tohoto osvědčení, jak a na základě čeho se toto osvědčení vydává,
- veterinární a hygienická pravidla pro prodej a dodávání malých množství vlastních produktů z provozy a pro zacházení s těmito produkty, a co se rozumí tímto malým množstvím,
- podrobnosti způsobu označování živočišných produktů na základě jejich veterinárního vyšetření a veterinární podmínky jejich uvolňování do oběhu,
- obsahové podrobnosti žádosti o schválení a registraci, popřípadě jen o registraci podniku, závodu, popřípadě jiného zařízení (dále jen „podnik“), způsob a lhůtu oznamování změn údajů rozhodných z hlediska schválení, popřípadě registrace podniku,
- obsahové náležitosti provozního a sanitačního řádu,
- postup při odběru vzorků a údaje, které obsahuje protokol o provedeném odběru vzorků a o zjištěných nedostatcích,
- způsob a rozsah vyšetřování těl ulovené volně žijící zvěře a vedení záznamů proskolené osoby, veterinární a hygienická pravidla pro prodej a dodávání malých množství těl ulovené volně žijící zvěře a pro zacházení s nimi, a co se rozumí tímto malým množstvím,
- údaje o provedených vyšetřeních, jež jsou laboratoře povinny předkládat úřednímu veterinárnímu lékaři, včetně termínu jejich předložení,
- rozsah a limity vyšetřování syrového mléka ke zjištění přítomnosti patogenních mikroorganismů ohrožujících zdraví lidí.

§ 2

Potraviny živočišného původu, posouzené jako požitelné po úpravě, musí být zpracovány bez zbytečného prodloužení v souladu se stanovenými veterinárními podmínkami a nesmí být použity k vytváření zásob.

§ 3

(1) Jestliže krajská veterinární správa povolila, aby byly vyrobeny, zpracovány a uvedeny do oběhu potraviny živočišného původu, které pocházejí z území nebo části území, jež podléhá omezujícím nebo zakazujícím veterinárním opatřením přijatým vzhledem k výskytu slintavky a kulhavky, klasického moru prasat, vezikulární choroby prasat, afrického moru prasat, moru skotu, newcastleské choroby,

aviární influenzy nebo moru malých přežvýkavců [§ 18 odst. 2 písm. b), odst. 3 zákona], musí být tyto produkty

- podrobeny ošetření, které zabrání zavlečení nebo rozšíření uvedené nákazy prostřednictvím jejich uvádění do oběhu, a to v podniku schváleném pro tento účel,
 - před ošetřením získány, zpracovány, skladovány a přepravovány prostorově nebo časově odděleně od potravin živočišného původu, které splňují všechny veterinární požadavky,
 - zřetelně označeny,
 - přepravovány z území, které podléhá omezujícím nebo zakazujícím veterinárním opatřením, způsobem a za podmínek stanovených krajskou veterinární správou.
- (2) Ošetření potravin živočišného původu uvedených v odstavci 1 se provádí v souladu s přílohou č. 1 k této vyhlášce.

(3) Není-li stanoveno jinak, označování čerstvého masa uvedeného v odstavci 1 se provádí tak, aby oválná značka zdravotní nezávadnosti stanovená předpisy Evropských společenství 2) byla diagonálně překryta křížem, tvořeným dvěma rovnými čarami, jejichž průsečík je uprostřed otisku razítka; údaje na otisku razítka zůstávají čitelné. Označení může být provedeno rovněž pomocí jediného razítka, které má oválný tvar, šířku nejméně 6,5 cm a výšku 4,5 cm a na kterém jsou dobře čitelné následující údaje:

- v horní části velkými písmeny psaný název nebo kód ISO České republiky „CZ“,
- ve střední části veterinární schvalovací číslo jatek,
- v dolní části velkými písmeny psaná zkratka „ES“,
- dvě rovné čáry křížící se pod pravým úhlem uprostřed razítka tak, že údaje na otisku razítka zůstávají čitelné.

Písmena musí být vysoká nejméně 0,8 cm, číslice musí být vysoké nejméně 1 cm. Razítko musí obsahovat též údaje, podle nichž lze zjistit, který úřední veterinární lékař prohlídku masa provedl. Označení musí být provedeno za přímého dohledu úředního veterinárního lékaře kontrolujícího provádění veterinárních požadavků.

(4) Čerstvé drůbeží maso nebo maso pernaté zvěře ve farmovém chovu získané porážkou drůbeže nebo pernaté zvěře ve farmovém chovu, která pochází z území nebo části území, jež podléhá omezujícím nebo zakazujícím veterinárním opatřením přijatým vzhledem k výskytu newcastleské choroby nebo aviární influenzy, jakož i mleté maso, strojně oddělené maso, masné polotovary obsahující takové maso a masné výrobky, které obsahují takové maso a nebyly podrobeny ošetření podle přílohy č. 1, se označují alternativní značkou 3), jejíž vzor je uveden v příloze č. 2 k této vyhlášce.

§ 4

Postup při odběru vzorků živočišných produktů pro účely státního veterinárního dozoru a údaje, které obsahuje protokol o provedeném odběru vzorků, jsou uvedeny v příloze č. 3 k této vyhlášce.

HLAVA 2

**VETERINÁRNÍ A HYGIENICKÉ POŽADAVKY NA PODNIKY,
VE KTERÝCH SE ZACHÁZÍ SE ŽIVOČIŠNÝMI PRODUKTY,
KTERÉ NEJSOU UPRAVENY PŘÍMO POUŽITELNÝMI
PŘEDPISY EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ**

§ 5

Sběrná místa

Zařízení pro uchování těl ulovené volně žijící zvěře, které prodává nebo dodává těla ulovené volně žijící zvěře podle § 27b odst. 1 zákona anebo dodává těla ulovené volně žijící zvěře do zařízení pro nakládání se zvěřinou 4), musí být registrováno a musí odpovídat požadavkům stanoveným v příloze I k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004.

HLAVA 3

**VETERINÁRNÍ A HYGIENICKÉ POŽADAVKY NA TRŽNICE,
TRŽIŠTĚ A SAMOSTATNÁ PRODEJNÍ MÍSTA,
VETERINÁRNÍ A HYGIENICKÁ PRAVIDLA
PRO PRODEJ ZVÍŘAT NA TĚCHTO MÍSTECH**

§ 6

Pravidla pro prodej zvířat na tržnicích a tržišťích

(1) V tržnici nebo na tržišti je možno prodávat jen živá selata, jehňata a kůzlata o živé hmotnosti do 15 kg, drůbež patřící do rodů kur, krůta, perlička, kachna

1) Směrnice Rady 2002/99/ES ze dne 16. prosince 2002, kterou se stanoví veterinární předpisy pro produkty, zpracování, distribuci a dovoz produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě.

2) Příloha II oddíl I nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu, v platném znění.
Příloha I oddíl I kapitola III nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004, kterým

se stanoví zvláštní pravidla pro organizaci úředních kontrol produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě, v platném znění.

3) Rozhodnutí Komise 2007/118/ES ze dne 16. února 2007 o prováděcích pravidlech týkajících se alternativní identifikační značky podle směrnice Rady 2002/99/ES.

4) Bod 1.18 přílohy I nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 ze dne 29. dubna 2004 o hygieně potravin, v platném znění.

a husa, holuby, králíky, ryby a zvířata v zájmovém chovu s výjimkou zvířat nebezpečných druhů⁵⁾, jestliže jsou tato zvířata uvedena v tržním řádu a

- a) jsou určena k dalšímu chovu, nebo
b) produkty získané z těchto zvířat s výjimkou zvířat v zájmovém chovu jsou určeny ke spotřebě v domácnosti spotřebitele.

(2) Zabíjení a další opracovávání těl zvířat, která mohou být prodávána v tržnici, je možné jen za předpokladu, že to umožňuje tržní řád a že pro tyto účely má tržnice vhodné prostory a vybavení, zejména

- a) snadno omyvatelnou a dezinfikovatelnou spádovou plochu s odpadní kanalizační vpustí,
b) dostatečný přívod pitné vody, podle možnosti teplé,
c) odpovídající zařízení, nástroje a pracovní pomůcky (stůl na porcování masa, palička na omračování zvířat, nože, ochranné prostředky apod.),
d) nepropustnou, uzavíratelnou a označenou nádobu na vedlejší živočišné produkty.

(3) K prodeji živých ryb je třeba doklad o tom, kde byly posledně sádkovány.

Požadavky na samostatná prodejní místa a pravidla pro sezónní prodej živých ryb na těchto místech

§ 7

(1) Samostatné prodejní místo určené k sezónnímu prodeji živých ryb musí být umístěno a vybaveno tak, aby zacházení s rybami odpovídalo zásadám ochrany zdraví zvířat a požadavkům na jejich pohodu a aby veškeré činnosti spojené s prodejem ryb byly prováděny v odpovídajících hygienických podmínkách.

(2) Samostatné prodejní místo uvedené v odstavci 1 musí být

- a) umístěno tak, aby byl zajištěn co nejnižší odtok odpadních vod do kanalizace a aby nedocházelo k roztékání odpadní vody při manipulaci s rybami,
b) vybaveno prodejním pultem s omyvatelnou, dobře čistitelnou a dezinfikovatelnou pracovní deskou a dostatečně velkými káděmi na uchovávání živých ryb.

(3) Pro sezónní prodej živých ryb na samostatném prodejním místě platí § 6 odst. 3 obdobně.

§ 8

Jsou-li ryby na samostatném prodejním místě také zabíjeny, kuchány a porcovány, popřípadě jinak upravovány, musí být na tomto místě také

- a) dobře čistitelná a dezinfikovatelná pracovní deska, nože, palička na omračování ryb a stěrky,
b) dostatečný přívod/itné vody k omývání pracovního pultu a odvo odpadní vody do kanalizace,
c) nepropustné, uzavíratelné a označené nádoby na pevné vedlejší živočišné produkty (vnitřnosti, žábry apod.).

HLAVA 4

VETERINÁRNÍ OSVĚDČENÍ K PŘEPRAVĚ ŽIVOČIŠNÝCH PRODUKTŮ

§ 9

(1) Je-li k přepravě živočišných produktů vyžadováno veterinární osvědčení (§ 27 odst. 1 zákona), je třeba požádat o jeho vydání alespoň 12 hodin před jejich nakládáním.

(2) Veterinární osvědčení je vystaveno úředním veterinárním lékařem na základě prohlídky živočišných produktů provedené před jejich naložením.

(3) Není-li stanoveno jinak, doba platnosti veterinárního osvědčení uvedeného v odstavci 1 činí 72 hodin od jeho vydání.

HLAVA 5

VETERINÁRNÍ POŽADAVKY NA ŽIVOČIŠNÉ PRODUKTY A NA ZACHÁZENÍ S NIMI A PRAVIDLA PRO PŘÍMÉ DODÁVÁNÍ MALÝCH MNOŽSTVÍ MASA A ŽIVOČIŠNÝCH PRODUKTŮ

§ 10

Čerstvé drůbeží maso

(1) Chovatel, jehož roční produkce je nižší než 2000 kusů krůt, hus nebo kachen, nebo 10 000 kusů ostatní drůbeže, může prodávat nebo dodávat neporcované čerstvé drůbeží maso v malých množstvích

- a) přímo konečnému spotřebiteli, a to ve svém hospodářství, anebo v tržnici nebo na tržišti, nejbližších k jeho hospodářství,
b) do místní maloobchodní prodejny, která je prodává přímo konečnému spotřebiteli. V tomto případě musí být k masu prodejcem připojeno dobře viditelné a čitelné upozornění „Maso není veterinárně vyšetřeno – určeno po tepelné úpravě ke spotřebě v domácnosti spotřebitele“.

(2) Ustanovení odstavce 1 se nepoužije, jde-li o pojízdný nebo zásilkový prodej.

(3) Za malé množství čerstvého drůbežího masa, určeného k prodeji nebo dodání podle odstavce 1, se považuje maso z nejvýše 110 kusů krůt, 10 kusů hus, 10 kusů kachen a 35 kusů ostatní drůbeže v průběhu jednoho týdne.

(4) Čerstvé drůbeží maso, které je prodáváno nebo dodáváno konečnému spotřebiteli způsobem uvedeným v odstavci 1, nesmí být uváděno dále do oběhu.

§ 11

Čerstvé králíčí maso

(1) Chovatel, který chová králíky v malém, může prodávat nebo dodávat neporcované čerstvé králíčí maso v malých množstvích

- a) přímo konečnému spotřebiteli, a to ve svém hospodářství, anebo v tržnici nebo na tržišti, nejbližších k jeho hospodářství,
b) do místní maloobchodní prodejny, která je prodává přímo konečnému spotřebiteli. V tomto případě musí být k masu prodejcem připojeno dobře viditelné a čitelné upozornění „Maso není veterinárně vyšetřeno – určeno po tepelné úpravě ke spotřebě v domácnosti spotřebitele“.

(2) Při prodeji čerstvého králíčího masa podle odstavce 1 nesmí být oddělována hlava od těla.

(3) Ustanovení § 10 odst. 2 až 4 platí pro čerstvé králíčí maso obdobně.

§ 11a

Ryby a jiní živočišné pocházející z akvakultury

Za malé množství živých ryb a jiných živočichů pocházejících z akvakultury, určených k přímému prodeji jednomu konečnému spotřebiteli^{5a)}, se považuje takové množství živých ryb a jiných živočichů pocházejících z akvakultury, které odpovídá obvyklé denní spotřebě těchto živých ryb a jiných živočichů pocházejících z akvakultury v domácnosti daného spotřebitele.

§ 12

Zvěřina

(1) Uživatel honitby může prodávat nebo dodávat ulovenou volně žijící zvěř v kůži nebo peří (dále jen „zvěř“), vyšetřenou proškolenou osobou, v malých množstvích

- a) přímo konečnému spotřebiteli,
b) do maloobchodní prodejny v rámci příslušného kraje⁶⁾, která ji prodává přímo konečnému spotřebiteli. V tomto případě musí být ke zvěři prodejcem připojeno dobře viditelné a čitelné upozornění „Zvěř byla vyšetřena proškolenou osobou – určena po tepelné úpravě ke spotřebě v domácnosti spotřebitele“. Vzor upozornění je uveden v příloze č. 4 k této vyhlášce, nebo
c) do maloobchodního zařízení, které bylo krajskou veterinární správou v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 registrováno jako zařízení určené pro zacházení se zvěřinou a které je na území kraje, v němž byla zvěř ulovena, nebo kraji sousedních.

(2) Ustanovení odstavce 1 se nepoužije, jde-li o pojízdný nebo zásilkový prodej.

(3) Uživatel honitby může zvěř vlnímavou na trichinelózu prodávat nebo dodávat konečnému spotřebiteli způsobem uvedeným v odstavci 1 po negativním vyšetření na přítomnost svalovce (trichinel) provedeném laboratorně, které bylo vydáno osvědčení o akreditaci k provádění tohoto vyšetření nebo státním veterinárním ústavem, anebo laboratorně, které bylo krajskou veterinární správou vydáno povolení pro tento druh vyšetření podle § 50 odst. 3 zákona.

(4) Předmětem prodeje zvěře v maloobchodní prodejně je pouze tělo zvěře, které

- a) je provázeno plombou a lístkem o původu zvěře vydanými podle zvláštního právního předpisu^{6a)},
b) je uchováváno při teplotě od 0 °C do 7 °C po dobu nejdéle 7 dnů od data ulovení, nebo při teplotě od 0 °C do 1 °C po dobu nejdéle 15 dnů od data ulovení,
c) je skladováno odděleně od zboží jiného druhu.

(5) Pro prodej zvěře přímo spotřebiteli pro spotřebu v jeho domácnosti platí ustanovení odstavce 4 písm. b) obdobně.

(6) Pro maloobchodní zařízení podle odstavce 1 písm. c), které bylo krajskou veterinární správou v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 registrováno jako zařízení určené pro zacházení se zvěřinou, která je dodávána přímo konečnému spotřebiteli, platí vedle veterinárních a hygienických požadavků stanovených nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 také veterinární a hygienické požadavky stanovené v příloze III k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004

- a) v oddílu I kapitole V odstavcích 2 a 3, v kapitole VII odstavci 1 písm. a) a v odstavcích 2, 4 a 5, pokud jde o velkou volně žijící zvěř,
b) v oddílu II kapitole V odstavcích 1, 5 a 6, pokud jde o velkou volně žijící zvěř,
c) v oddílu IV kapitole II odstavcích 4 až 6, pokud jde o velkou volně žijící zvěř,
d) v oddílu IV kapitole III odstavcích 4 a 5, pokud jde o drobnou volně žijící zvěř,
e) v oddílu V kapitolách II a III, pokud jde o požadavky na hygienické zacházení s mletým masem a masnými polotovary před jejich výrobou a po jejich výrobě, zejména o požadavky na jejich teplotu,
f) v oddílu VI, pokud jde o suroviny používané k přípravě výrobků z masa volně žijící zvěře.

(7) Za malé množství zvěře, určené k prodeji (dodání) podle odstavce 1, se považuje 1 kus velké volně žijící zvěře a 35 kusů drobné volně žijící zvěře za týden, nejvýše však 30 % uživatelem honitby odlovené zvěře za rok, přičemž těchto 30 % nesmí překročit 30 kusů velké volně žijící zvěře a 400 kusů drobné volně žijící zvěře.

(8) Zvěř, která je prodávána nebo dodávána konečnému spotřebiteli způsobem uvedeným v odstavci 1 písm. a) nebo b), nesmí být dále uváděna do oběhu.

§ 12a

(1) Proškolená osoba provede vyšetření těl zvěře, při němž se posuzují výživný stav, povrch těla, zejména se zřetelem na výskyt výrazných změn na kůži a osrstění

⁵⁾ § 3 písm. e) a g) zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů.
^{5a)} Čl. 3 odst. 18 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin, v platném znění.

⁶⁾ Ústavní zákon č. 347/1997 Sb., o vytvoření vyšších územních samosprávných celků a o změně ústavního zákona České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

^{6a)} Zákon č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů.

způsobených ekto parazity, zánětlivých změn na kůži a poranění pokousáním, a dále, jde-li o:

- a) velkou volně žijící zvěř, vyšetří se tělní otvory a jejich okolí, výstelka tělních dutin, vnitřní orgány, svalovina a na hlavě zejména sliznice dutiny ústní a jazyk,
- b) zajíce a divoké králíky, vyšetří se oči, tělní otvory a jejich okolí, břišní krajina a vnější pohlavní orgány, nebo
- c) zvěř pernatou, vyšetří se oči a tělní otvory.

(2) Velká volně žijící zvěř se ihned po ulovení otevře a vyvrhne. Orgány dutiny hrudní, játra, slezina a ledviny, pokud byly vyřaty z těla ven, se předloží k veterinárnímu vyšetření spolu s tělem.

(3) Proškolená osoba v záznamech kromě údajů uvedených v § 27b odst. 4 zákona dále uvede

- a) identifikační údaje uživatele honitby, kterými jsou jméno, popřípadě jména, příjmení a adresa bydliště, jde-li o fyzickou osobu, nebo název, sídlo, identifikační číslo a umístění organizační jednotky, jde-li o právnickou osobu, a evidenční číslo plomby,
 - b) datum a výsledek vyšetření zvěře podle odstavce 1 slovy
 1. BEZE ZMĚN; jestliže nebyly nalezeny žádné znaky, které by mohly znamenat, že maso zvěře představuje zdravotní riziko, nebo
 2. SE ZMĚNAMI; jestliže byly nalezeny znaky, které by mohly znamenat, že maso zvěře představuje zdravotní riziko, a
 - c) pořadové číslo, evidenční číslo osvědčení a podpis.
- (4) Vzor záznamu vedeného proškolenou osobou podle odstavce 3 je uveden v příloze č. 5 k této vyhlášce.

§ 12b

Údaje o provedených vyšetřeních, jež jsou laboratoře povinni předkládat úřednímu veterinárnímu lékaři, a termín jejich předložení

(1) Laboratoř, které bylo vydáno osvědčení o akreditaci k provádění tohoto vyšetření, státní veterinární ústav a laboratoř, které bylo krajskou veterinární správou vydáno podle § 50 odst. 3 zákona povolení pro tento druh vyšetřování, předkládá úřednímu veterinárnímu lékaři údaje o provedených vyšetřeních na přítomnost svalovce (trichinel) jednou ročně, vždy v termínu do 15. dubna, a to za období od 1. dubna předcházejícího kalendářního roku do 31. března kalendářního roku, v němž se údaje předkládají.

(2) Hlášení podle odstavce 1 obsahuje

- a) název laboratoře, která vyšetření provedla,
- b) identifikaci objednavatele vyšetření - uživatele honitby,
- c) číslo plomby vyšetřeného uloveného kusu volně žijící zvěře,
- d) datum vyšetření,
- e) výsledek vyšetření na svalovce,
- f) metodu, která byla k vyšetření na přítomnost svalovce (trichinel) použita.

§ 13

Syrové mléko

(1) Chovatel může v malých množstvích prodávat se souhlasem krajské veterinární správy syrové mléko v místě výroby nebo prostřednictvím prodejního automatu přímo konečnému spotřebiteli pro spotřebu v jeho domácnosti.

(2) Předmětem přímého prodeje syrového mléka může být pouze syrové mléko, které

- a) pochází od zdravého zvířete z hospodářství úředně prostého tuberkulózy a úředně prostého nebo prostého brucelózy⁷⁾, jež nevykazuje žádné příznaky nakažlivého onemocnění přenosného mlékem na člověka,
- b) bylo získáno hygienickým způsobem v hospodářství, v němž jsou dodržovány hygienické požadavky stanovené zákonem a požadavky uvedené v odstavci 3.

(3) Hygienické požadavky na výrobu syrového mléka, požadavky na prostory a vybavení, na hygienu během dojení, sběru a přepravy a na hygienu personálu stanovené předpisy Evropských společenství⁸⁾ platí pro hospodářství, z něhož pochází syrové mléko, které je předmětem přímého prodeje, obdobně.

(4) Přímý prodej syrového mléka v místě výroby musí být prováděn v místnosti oddělené od stájí, vybavené chladičím zařízením, ve které je na viditelném místě upozornění "Syrové mléko, před použitím tepelně opracovat nebo pasterovat". Je-li z hospodářství dodáváno mléko do sběrného střediska, standardizačního střediska nebo podniku pro ošetření mléka, musí být místnost sloužící k přímému prodeji syrového mléka oddělena od mléčnice.

(5) V případě přímého prodeje syrového mléka prostřednictvím prodejního automatu musí být na viditelném místě na prodejním automatu umístěno upozornění „Syrové mléko, před použitím tepelně opracovat nebo pasterovat“. Přímý prodej syrového mléka konečnému spotřebiteli prostřednictvím prodejního automatu může být prováděn i v mléčnici. Jde-li však o hospodářství, ze kterého je dodáváno mléko do sběrného střediska, standardizačního střediska nebo podniku pro ošetření mléka, musí být prodej zajištěn tak, aby konečný spotřebitel nevstupoval do mléčnice.

(6) Není-li syrové mléko určené k přímému prodeji prodáno do 2 hodin po nadojení, musí být chlazené na 8 °C a chlazené prodáno do 24 hodin po nadojení, nebo musí být chlazené na 6 °C a chlazené prodáno do 48 hodin po nadojení.

(7) Za malé množství syrového mléka, určeného k přímému prodeji jednomu konečnému spotřebiteli, se považuje takové množství tohoto syrového mléka, které odpovídá obvyklé denní spotřebě tohoto mléka v domácnosti⁹⁾ daného spotřebitele.

§ 13a

Rozsah a limity vyšetřování syrového mléka ke zjištění přítomnosti patogenních mikroorganismů ohrožujících zdraví lidí

Chovatel, který prodává syrové mléko podle § 27a odst. 1 písm. e) zákona, zajistí vyšetření syrového mléka na přítomnost patogenních mikroorganismů ohrožujících zdraví lidí uvedených v příloze č. 6 k této vyhlášce.

§ 14

Čerstvá vejce

(1) Čerstvá vejce, která jsou předmětem přímého prodeje chovatelem konečnému spotřebiteli, a to v malých množstvích v jeho vlastním hospodářství, v tržnici nebo na tržišti, nesmí být dále uváděna do oběhu.

(2) Čerstvá vejce, dodávaná chovatelem v malých množstvích do místní maloobchodní prodejny, která zásobuje přímo konečného spotřebitele, musí být prosvícena a musí k nim být připojena dobře viditelná informace pro spotřebitele o minimální trvanlivosti vajec a o jménu, popř. jménech, chovatele a adrese chovu, kde byla vejce vyprodukována.

(3) Čerstvá vejce podle odstavců 1 a 2 mohou být prodána konečnému spotřebiteli nejpozději do 21 dnů po snášce, přičemž doba minimální trvanlivosti je 28 dnů od data snášky.

(4) Za malé množství čerstvých vajec, která mohou být prodána chovatelem v jeho vlastním hospodářství, v tržnici nebo na tržišti přímo jednomu konečnému spotřebiteli, se považuje nejvýše 60 vajec.

(5) Za malé množství čerstvých vajec, která mohou být předmětem jedné dodávky těchto vajec chovatelem do maloobchodní prodejny uvedené v odstavci 2, se považuje nejvýše 600 vajec v průběhu 1 týdne.

§ 15

Včelí produkty

(1) Med musí být vykupován, přeléván a skladován v obalech, které splňují požadavky na obaly pro potraviny živočišného původu. Nesmí být vystavován přímému slunečnímu záření.

(2) Mateří kašička musí být stabilizována do 3 hodin po získání; uchovává se při teplotě do 0 °C.

(3) Za malé množství medu, určeného k prodeji chovatelem v domácnosti chovatele, hospodářství chovatele, na stanovišti včel, v tržnici nebo na tržišti přímo spotřebiteli pro spotřebu v jeho domácnosti, anebo k dodání medu chovatelem do maloobchodní prodejny, která zásobuje přímo konečného spotřebitele a která je na území kraje, v němž se nachází stanoviště včel, se považuje množství nepřevyšující 2 tuny ročně.

(4) Med prodáváný nebo dodávaný konečnému spotřebiteli způsobem uvedeným v odstavci 3 nesmí být uváděn dále do oběhu.

HLAVA 6

VETERINÁRNÍ PODMÍNKY UVOLŇOVÁNÍ DO OBĚHU JATEČNÝCH ZVÍŘAT POUŽITÝCH K POKUSNÝM ÚČELŮM

§ 16

Jde-li o jatečné zvíře, které bylo použito k pokusným účelům, k získání biologických materiálů k výrobě léčivých přípravků nebo k jejich klinickému ověřování, může být poraženo k lidské spotřebě, jen jestliže bylo veterinární prohlídkou před poražením ověřeno zejména, že

- a) uplynula ochranná lhůta stanovená v projektu pokusu,
- b) zvíře nevykazuje klinicky zjevné reakce po provedeném pokusu,
- c) uplynulo nejméně 7 dnů po očkování zvířete umrtvenými mikroorganismy, anebo nejméně 21 dnů po jeho očkování živými mikroorganismy.

HLAVA 7

zrušena

§ 17

zrušen

§ 18

zrušen

§ 19

zrušen

§ 20

zrušen

§ 22

zrušen

§ 23

zrušen

§ 24

zrušen

⁷⁾ Příloha č. 23 k vyhlášce č. 299/2003 Sb., o opatřeních pro předcházení a zdolávání nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka.

⁸⁾ Příloha III oddíl IX kapitola I části I a II nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004.

⁹⁾ § 115 občanského zákoníku.

HLAVA 8 OZNAČOVÁNÍ MASA DOMÁCÍCH KOPYTNÍKŮ NUCENĚ PORAŽENÝCH MIMO JATKY

§ 25

(1) Maso domácích kopytníků, kteří byli nuceně poraženi mimo jatky, a které bylo posouzeno jako

- požitelné, se označuje otiskem razítka kruhového tvaru o průměru 4 cm,
- nepožitelné, se označují otiskem razítka trojúhelníkového tvaru o délce strany 5 cm.

(2) Označení masa uvedené v odstavci 1 se umísťuje na vnějším povrchu jatečně opracovaného těla takovým způsobem, aby – je-li toto tělo děleno na půlky nebo čtvrtě, anebo jsou-li půlky děleny na tři části každý díl včetně drobů byl opatřen příslušnou značkou. Označují se také plochy vzniklé odstraněním změněných částí masa.

(3) Označení masa uvedené v odstavci 1 písm. b) se provádí tak, aby toto maso nemohlo být zneužito. Označení celých těl, půlek a čtvrtí se navíc doplňuje hlubokými řezy do tkání, označení menších částí masa nebo drobů může být nahrazeno jejich obarvením.

HLAVA 9 OZNAČOVÁNÍ ŽIVOČIŠNÝCH PRODUKTŮ UVÁDĚNÝCH DO OBĚHU

§ 26

(1) Maso jatečného skotu včetně telat, prasat, ovcí, koz a lichokopytníků, které bylo posouzeno jako

- požitelné po úpravě
 - z nakažových důvodů s výjimkou případů uvedených v § 3, jež je určeno ke zpracování do tepelně ošetřených výrobků zejména se zřetelem na druh a povahu nákazy, rizika jejího šíření a jejího nebezpečí pro zdraví lidí, se označuje otiskem razítka oválného tvaru překrytým dvěma rovnými čarami, které se kříží pod pravým úhlem, přičemž jejich průsečík je uprostřed oválné značky a údaje na značce jsou dobře čitelné,
 - z jiných důvodů, jež je určeno ke zpracování do tepelně ošetřených výrobků způsobem a za podmínek odpovídajících výsledkům veterinárního vyšetření a posouzení, se označuje otiskem razítka oválného tvaru překrytým dvěma rovnoběžnými čarami, které jsou od sebe vzdáleny nejméně 1 cm, vodorovně protínají oválnou značku a jsou umístěny tak, aby údaje na značce zůstaly dobře čitelné,
- nepožitelné, se označuje otiskem razítka trojúhelníkového tvaru o délce strany 5 cm.

(2) Označení masa uvedené v odstavci 1 písm. a) se umísťuje na vnějším povrchu jatečně opracovaného těla takovým způsobem, aby – je-li toto tělo děleno na půlky nebo čtvrtě, anebo jsou-li půlky děleny na tři části – každý díl byl opatřen příslušnou značkou. Označují se také plochy vzniklé odstraněním změněných částí masa.

(3) Označení masa uvedené v odstavci 1 písm. b) se provádí tak, aby toto maso nemohlo být zneužito. Označení celých těl, půlek a čtvrtí se navíc doplňuje hlubokými řezy do tkání, označení menších částí masa nebo drobů může být nahrazeno jejich obarvením.

§ 27

Maso jatečného skotu, u něhož byla zjištěna cysticerkóza, která však není důvodem pro posouzení tohoto masa jako nepožitelného, se označuje – vedle označení pozastavovacím štítkem – otiskem písmene „U“ o výšce 4 cm a šířce 3 cm, a to na zadní straně obou předloktí, na přední straně obou holení, na zevní ploše vnějšího žvýkacího svalu a na srdci.

§ 28

(1) Maso jatečné drůbeže, které bylo posouzeno jako

- požitelné po úpravě
 - z nakažových důvodů s výjimkou případů uvedených v § 3, jež je určeno ke zpracování do tepelně ošetřených výrobků, se označuje naříznutím obou prsních svalů zasahujícím až k prsní kosti a naříznutím stehenní svaloviny, zasahujícím až ke stehenní kosti, anebo označením identifikační značkou oválného tvaru se dvěma rovnými čarami, které se kříží pod pravým úhlem, přičemž jejich průsečík je uprostřed oválné značky a údaje na značce jsou dobře čitelné,
 - z jiných důvodů, jež je určeno ke zpracování do tepelně ošetřených výrobků způsobem a za podmínek odpovídajících výsledkům veterinárního vyšetření a posouzení, se označuje naříznutím obou prsních svalů zasahujícím až k prsní kosti anebo otiskem označením identifikační značkou oválného tvaru , překrytým dvěma rovnoběžnými čarami, které jsou od sebe vzdáleny nejméně 1 cm, vodorovně protínají oválnou značku a jsou umístěny tak, aby údaje na značce zůstaly dobře čitelné,
- nepožitelné, se označuje otiskem razítka trojúhelníkového tvaru o délce strany 2,5 cm, popřípadě obarvením. Označení se provádí tak, aby maso nemohlo být zneužito

(2) Označení uvedené v odstavci 1 písm. a) a b) se umísťuje na jatečně opracované tělo, na obal nebo na štítek umístěný na mase nebo na obalu. V případě kontejneru nebo jiného velkého balení se umísťuje na vnější povrch tohoto kontejneru nebo balení.

§ 29

Pro maso jatečných zajícův platí § 28 obdobně s tím, že se neuplatňuje způsob označování naříznutím svaloviny.

§ 30

Pro maso zvěře ve farmovém chovu a zvěřiny platí § 26 a 28 obdobně. Jde-li o zvěřinu v kůži nebo peří, obsahuje znaky a údaje tvořící příslušné označení lístek o původu zvěře nebo veterinární osvědčení, popřípadě jiný průvodní doklad.

HLAVA 10 OZNAČOVÁNÍ ŽIVOČIŠNÝCH PRODUKTŮ URČENÝCH KE KRMENÍ ZVÍŘAT

§ 31

(1) Živočišné produkty, které jsou určeny ke krmení zvířat, se označují otiskem razítka obdélníkového tvaru o rozměrech 4 cm x 10 cm v případě těl přežvýkavců, koní a prasat.

(2) Výška písmen a číslic v označení s výjimkou slova „KRMIVO“ činí 1 cm. Výška písmen ve slově „KRMIVO“ činí 1,5 cm. V horní části označení se uvádějí zkratka „CZ“, veterinární schvalovací číslo podniku a kód územně statistické jednotky podle klasifikace CZ-NUTS, v dolní části slovo „KRMIVO“.

(3) Označení živočišných produktů, uvedených v odstavci 1 a určených pro schválené a registrované výrobce krmiv, se provádí tak, aby otisk razítka byl na každé části masa; celé tělo, půlky a čtvrtě se navíc označují hlubokými řezy do tkání. Těla ostatních druhů jatečných zvířat (drůbeže a zajícův) se označují hlubokými zářezy do tkání.

HLAVA 11 ŽÁDOST O SCHVÁLENÍ A REGISTRACI PODNIKU

§ 32

(1) Provozovatel podniku, ve kterém se zachází se živočišnými produkty a který podléhá podle zákona a předpisů Evropských společenství¹⁰⁾ schválení a registraci, popřípadě jen registraci, uvede v žádosti o schválení a registraci:

- obchodní firmu nebo název, sídlo a identifikační číslo, bylo-li přiděleno, jde-li o právnickou osobu, jméno, popř. jména, příjmení, popřípadě obchodní firmu, místo trvalého pobytu, pobytu nebo bydliště nebo místo podnikání, liší-li se od místa trvalého pobytu, pobytu nebo bydliště, a identifikační číslo, bylo-li přiděleno, jde-li o fyzickou osobu; tyto údaje doloží ověřenou kopií dokladu o registraci podnikání,
 - adresu podniku, kterého se žádost bezprostředně týká,
 - údaje o druhu a rozsahu činnosti (údaje o objemu výroby a uvádění živočišných produktů do oběhu).
- (2) Některé skutečnosti, které jsou nezbytné pro posouzení žádosti podle odstavce 1 [§ 49 odst. 1 písm. h), § 76 odst. 5 písm. b) zákona] se zřetelem na možná rizika pro zdraví lidí a zvířat, mohou být poskytnuty krajské veterinární správě v podobě příslušných příloh k žádosti. Jedná se zejména o
- kolaudační rozhodnutí nebo kolaudační souhlas,
 - umístění podniku v území s vyznačením (popisem) jeho relevantních vazeb na okolí, jmenovitě z hlediska dopravního a z hlediska ochrany životního prostředí (situační plánek),
 - celkové konstrukční a dispoziční řešení podniku včetně technologického zařízení (plánek objektu podniku, v případě potřeby příslušnou část stavební dokumentace),
 - blíže určené a vybavené jednotlivých provozních prostorů,
 - některé technické podrobnosti (úprava podlah, stěn, stropů, dveří, oken, kanalizační systém, větrání, osvětlení, hygienické zázemí apod.),
 - zásobování pitnou vodou (zdroj, vodovodní řád, odběrová místa, roční plán odběru vody podle spotřeby, výsledky laboratorního vyšetření vody),
 - postupy založené na zásadách HACCP¹¹⁾ a o systém vlastní kontroly podmínek výroby a zdravotní nezávadnosti živočišných produktů,
 - organizaci provozu a sanitaci podniku (provozní a sanační řád) a o zajištění účinných postupů pro případ výskytu nebezpečné nákazy,
 - dezinfekci, dezinfekci a deratizaci (zajištění, používané prostředky, plán akcí, jejich evidence a vyhodnocování),
 - způsob třídění, bezpečné ukládání či ošetřování vedlejších živočišných produktů, jejich zpracování nebo předávání do zařízení určeného k jejich neškodnému odstraňování nebo k dalšímu zpracování, jakož i způsob likvidace ostatních odpadů.

(3) Změny v údajích rozhodných z hlediska schválení, popřípadě registrace oznámí provozovatel podniku uvedeného v odstavci 1 písemně krajské veterinární správě, a to bez průtahů, nejpozději do 15 dnů ode dne, kdy ke změně došlo.

¹⁰⁾ Čl. 6 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 ze dne 29. dubna 2004 o hygieně potravin.

Čl. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004. Čl. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004.

Čl. 31 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiva potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat.

Kapitola III nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002 ze dne 3. října 2002 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu, které nejsou určeny pro lidskou spotřebu, v platném znění.

¹¹⁾ Čl. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004. Vyhláška č. 147/1998 Sb., o způsobu stanovení kritických bodů v technologii výroby.

HLAVA 12 OBSAHOVÉ NÁLEŽITOSTI PROVOZNIHO A SANITAČNÍHO ŘÁDU PODNIKU

§ 33

Provozní a sanitační řád podniku musí obsahovat v části týkající se

- a) provozu podniku:
1. hlavní zásady organizace a řízení provozu,
 2. prostorové a dispoziční uspořádání podniku, včetně oddělení činností se zřetelem na ochranu surovin a potravin živočišného původu před kontaminací,
 3. stručný popis vykonávaných činností včetně jejich objemu, doby výkonu a určení prostorů, kde jsou uváděné činnosti vykonávány,
 4. způsob sledování požadovaných teplot potravin živočišného původu,
 5. pravidla provádění a vyhodnocování výsledků vlastní kontroly hygienických podmínek výroby;
- b) sanitace podniku:
1. způsob a postupy čištění a dezinfekce provozních prostorů a výrobních zařízení, používané čisticí a dezinfekční prostředky,
 2. způsob a postupy hubení škůdců (dezinfekce a deratizace), používané dezinfekční a deratizační prostředky,
 3. věcný a časový plán provádění dezinfekčních, dezinfekčních a deratizačních činností včetně situačního náčrtu míst určených k pokládání nástrah, způsobu vyhodnocování účinnosti jednotlivých akcí, postupů a prostředků,
 4. osoby odpovědné za organizaci a provádění čištění, dezinfekce, dezinfekce a deratizace, event. smluvní zajištění výkonu těchto činností,
 5. vedení dokumentace o provedené dezinfekci, dezinfekci a deratizaci,
 6. způsob uskladňování čisticích, dezinfekčních, dezinfekčních a deratizačních prostředků.

§ 34

Přílohou provozního a sanitačního řádu podniku jsou

- a) plán postupů založených na zásadách HACCP,
- b) pohotovostní plán opatření na jatkách pro případ výskytu některých nebezpečných nákaz nebo nemocí přenosných ze zvířat na člověka.

HLAVA 13 ZRUŠOVACÍ USTANOVENÍ

§ 35

Zrušují se:

1. Vyhláška č. 201/2003 Sb., o veterinárních požadavcích na čerstvé drůbeží maso, králíčí maso, maso zvěře ve farmovém chovu a maso volně žijící zvěře.
2. Vyhláška č. 202/2003 Sb., o veterinárních požadavcích na čerstvé maso, mleté maso, masné polotovary a masné výrobky.
3. Vyhláška č. 203/2003 Sb., o veterinárních požadavcích na mléko a mléčné výrobky.
4. Vyhláška č. 375/2003 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a o veterinárních požadavcích na živočišné produkty.
5. Vyhláška č. 638/2004 Sb., kterou se mění vyhláška č. 200/2003 Sb., o veterinárních požadavcích na vejce a výrobky, a vyhláška č. 203/2003 Sb., o veterinárních požadavcích na mléko a mléčné výrobky.
6. Vyhláška č. 639/2004 Sb., kterou se mění vyhláška č. 375/2003 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči

a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a o veterinárních požadavcích na živočišné produkty.

7. Vyhláška č. 651/2004 Sb., kterou se mění vyhláška č. 201/2003 Sb., o veterinárních požadavcích na čerstvé drůbeží maso, králíčí maso, maso zvěře ve farmovém chovu a maso volně žijící zvěře.
8. Vyhláška č. 652/2004 Sb., kterou se mění vyhláška č. 202/2003 Sb., o veterinárních požadavcích na čerstvé maso, mleté maso, masné polotovary a masné výrobky, ve znění vyhlášky č. 375/2003 Sb. a vyhlášky č. 201/2004 Sb.
9. Vyhláška č. 206/2007 Sb., kterou se mění vyhláška č. 201/2003 Sb., o veterinárních požadavcích na čerstvé drůbeží maso, králíčí maso, maso zvěře ve farmovém chovu a maso volně žijící zvěře, ve znění vyhlášky č. 651/2004 Sb. a vyhlášky č. 4/2007 Sb.

ČÁST DRUHÁ

Změna vyhlášky č. 201/2004 Sb.

§ 36

Část první vyhlášky č. 201/2004 Sb., kterou se mění vyhláška č. 202/2003 Sb., o veterinárních požadavcích na čerstvé maso, mleté maso, masné polotovary a masné výrobky, ve znění vyhlášky č. 375/2003 Sb., a vyhláška č. 381/2003 Sb., o veterinárních požadavcích na živočišny pocházející z akvakultury a produkty akvakultury, produkty rybolovu a živé mlže a o veterinárních podmínkách jejich dovozu ze třetích zemí, se včetně nadpisu zrušuje.

ČÁST TŘETÍ

Změna vyhlášky č. 232/2005 Sb.

§ 37

Část třetí vyhlášky č. 232/2005 Sb., kterou se mění vyhláška č. 291/2003 Sb., o zákazu podávání některých látek zvířatům, jejichž produkty jsou určeny k výživě lidí, a o sledování (monitoringu) přítomnosti nepovolených látek, reziduí a látek kontaminujících, pro něž by živočišné produkty mohly být škodlivé pro zdraví lidí, u zvířat a v jejich produktech, vyhláška č. 374/2003 Sb., o náhradě nákladů spojených s výkonem veterinární prohlídky jatečných zvířat a masa a s vyšetřením a posouzením živočišných produktů, a vyhláška č. 202/2003 Sb., o veterinárních požadavcích na čerstvé maso, mleté maso, masné polotovary a masné výrobky, ve znění pozdějších předpisů, se včetně nadpisu zrušuje.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna vyhlášky č. 4/2007 Sb.

§ 38

Části první až čtvrtá vyhlášky č. 4/2007 Sb., kterou se mění vyhláška č. 201/2003 Sb., vyhláška č. 202/2003 Sb., vyhláška č. 203/2003 Sb. a vyhláška č. 638/2004 Sb. a zrušuje vyhláška č. 200/2003 Sb., se včetně nadpisu zrušují.

ČÁST PÁTÁ

ÚČINNOST A PLATNOST

§ 39

1. Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem jejího vyhlášení.
2. Hlava sedmá v části první pozbývá platnosti dnem 31. prosince 2009¹²⁾.

Ministr:

Mgr. Gandalovič v. r.

¹²⁾ Čl. 1 a 4 nařízení Komise (ES) č. 2076/2005 ze dne 5. prosince 2005, kterým se stanoví přechodná opatření pro provádění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004, (ES) č. 854/2004 a (ES) č. 882/2004 a kterým se mění nařízení (ES) č. 853/2004 a (ES) č. 854/2004.

OŠETŘENÍ K VYLOUČENÍ URČITÝCH RIZIK PRO ZDRAVÍ ZVÍŘAT SOUVISEJÍCÍCH S MASEM A MLÉKEM

Ošetření (*)	Nákaza									
	slintavka a kulhavka	klasický mor prasat	vezikulár. choroba prasat	africký mor prasat	mor skotu	newcastleská choroba	aviární influenza	mor malých přežvýkavců		
maso a masné výrobky										
a) tepelné ošetření v hermeticky uzavřených nádobách s hodnotou $F_0 = 3$ nebo vyšší (**)	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
b) tepelné ošetření, při němž musí být ve všech částech masa dosaženo nejméně 70 °C	+	+	+	0	+	+	+	+	+	+
c) tepelné ošetření, při němž musí být ve všech částech masa dosaženo nejméně 80 °C	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
d) tepelné ošetření v hermeticky uzavřené nádobě při teplotě nejméně 60 °C po dobu nejméně 4 hodin, přičemž teplota ve všech částech masa musí dosáhnout nejméně 70 °C po dobu 30 minut	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+
e) přirozená fermentace a zrání nejméně po dobu 9 měsíců u vykostěného masa (maso bez kostí) až do dosažení těchto typických hodnot: hodnota a_w nejvýše 0,93 nebo hodnota pH nejvýše 6,0	+	+	+	+	+	+	+	+	0	0
f) ošetření totožné s ošetřením popsaným pod písmenem e), maso však může obsahovat kosti (*)	+	+	+	0	0	0	0	0	0	0
g) salámy: ošetření v souladu s kritérii stanovenými na základě stanoviska příslušného orgánu Evropské unie	+	+	+	0	+	0	0	0	0	0
h) kýta a pečeně: ošetření přirozenou fermentací a zráním po dobu nejméně 190 dnů u kýty a 140 dnů u pečeně	0	0	0	+	0	0	0	0	0	0
i) tepelné ošetření zajišťující ve všech částech masa teplotu nejméně 65 °C, která je dosažena po dobu nezbytnou k dosažení pasterizační hodnoty (pH) nejméně 4,0	+	0	0	0	0	0	0	0	0	+
mléko a mléčné výrobky (včetně smetany) k lidské spotřebě										
a) mléko UHT (s velmi vysokou teplotou pasterizace) (UHT = ošetření nejméně při 132 °C po dobu nejméně 1 sekundy)	+	0	0	0	0	0	0	0	0	0
b) má-li mléko pH méně než 7,0, jednoduchá krátkodobá pasterizace při vysoké teplotě (HTST)	+	0	0	0	0	0	0	0	0	0
c) má-li mléko pH 7,0 nebo více, dvojitá krátkodobá pasterizace při vysoké teplotě (HTST)	+	0	0	0	0	0	0	0	0	0

+: Účinnost metody je uznána.

0: Účinnost metody není uznána.

(*): Musí být přijata všechna nezbytná opatření k zabránění křížové kontaminaci.

(**): F_0 je letální účinek vypočítaný pro bakteriální spory. Hodnota F_0 , 3,0 znamená, že nejlépejší místo výrobku bylo dostatečně zahřáto, aby se dosáhlo stejného letálního účinku jako při teplotě 121 °C (250 °F) po dobu 3 minut s okamžitým zahřátím a chlazením.

VZOR ALTERNATIVNÍ ZNAČKY

Alternativní značka podle § 3 odst. 4 se musí použít v souladu s následujícími rozměry nebo v jejich jakémkoli vhodném poměru, přičemž musí být zachována čitelnost informací.

Rozměry:

CZ = 8 mm

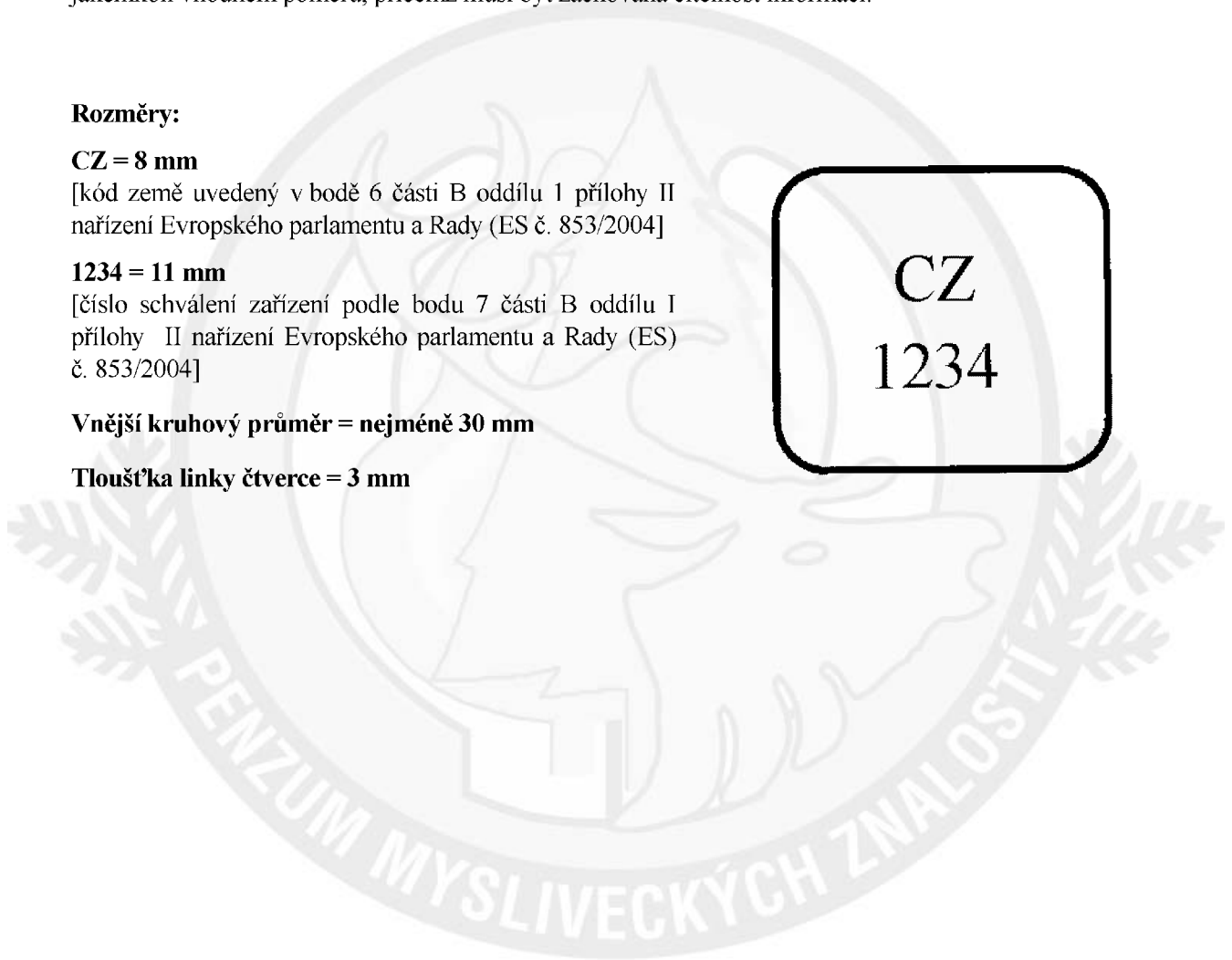
[kód země uvedený v bodě 6 části B oddílu 1 přílohy II nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES č. 853/2004)]

1234 = 11 mm

[číslo schválení zařízení podle bodu 7 části B oddílu I přílohy II nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004]

Vnější kruhový průměr = nejméně 30 mm

Tloušťka linky čtverce = 3 mm

POSTUP PŘI ODBĚRU VZORKŮ

Část A

I.

Prohlídka jatečných zvířat a masa

Čl. 1

Při prohlídce jatečných zvířat a masa se odebírají vzorky k mikrobiologickému, virologickému, fyzikálnímu, chemickému, radiologickému, parazitologickému, histologickému, imunologickému, sérologickému a smyslovému vyšetření.

Čl. 2

Jako vzorky se odebírají:

- a) u velkých jatečných zvířat, selat, jehňat, kůzlat a velké volně žijící zvěře
 1. kostka svalu o hraně nejméně 8 cm křížově z přední a zadní čtvrti,
 2. po jedné neporušené krajínové mízní uzlině s okolním vazivem křížově z protilehlých čtvrtí,
 3. celá neporušená slezina nebo její část o délce nejméně 10 cm,
 4. celá neporušená ledvina nebo její část o délce nejméně 10 cm,
 5. kostka jater o hraně 6 až 8 cm, popřípadě s vyprázdněným nebo podvázaným žlučníkem, u selat, jehňat a kůzlat celá játra,
 6. vzorky ze změněných, popřípadě i jiných částí masa, vnitřností a tuku,
 7. chybí-li některé vnitřnosti, neporušená rourovitá kost nebo její část o délce nejméně 10 cm,
 8. vzorek prodloužené míchy z oblasti mozkového kmene;
- b) u malých jatečných zvířat, s výjimkou selat, jehňat a kůzlat, a u drobné volně žijící zvěře celá těla, pokud nestačí jednotlivé vnitřnosti nebo části svalové, tukové či jiné tkáně.

II.

Jiné formy státního veterinárního dozoru

Čl. 3

V souvislosti s ostatními formami státního veterinárního dozoru se odebírají vzorky zejména, jestliže

- a) odběr vzorků k laboratornímu vyšetření je součástí metodických postupů, stanovených pro vyšetřování a posuzování živočišných produktů předpisy Evropských společenství nebo Státní veterinární správou, anebo pravidelného sledování (monitoringu) cizorodých látek v krmivech, v potravinách živočišného původu a v životním prostředí a sledování (monitoring) zoonóz a původců zoonóz,
- b) vzniknou jakékoli pochybnosti o zdravotní nezávadnosti živočišných produktů, zejména na základě zjištění hrubých závad z hlediska hygienických podmínek výroby a veterinárních a hygienických požadavků na zacházení se živočišnými produkty,
- c) vyžadují zákon nebo právní předpisy Evropských společenství laboratorní vyšetření (fyzickou kontrolu) dováženého nebo prováženého veterinárního zboží,
- d) dojde k onemocnění nebo podezření z onemocnění nemocí přenosnou ze zvířat na člověka nebo alimentární nemocí, anebo jestliže dochází k vyšetření a posouzení živočišných produktů z podnětu stížnosti spotřebitele.

Čl. 4

- (1) Při stanovení počtu odebíraných vzorků a jejich hmotnosti nebo objemu se přihlíží k tomu, aby
- a) odebrané vzorky umožňovaly zjištění (potvrzení)
 1. průměrného stavu kontrolovaných produktů z hlediska veterinárních požadavků na ně,
 2. kontaminace, jakéhokoli znečištění nebo jiného ohrožení či narušení zdravotní nezávadnosti kontrolovaných produktů,
 - b) byla respektována zásada hospodárnosti.
- (2) Za vzorkovanou jednotku se pro účely odběru vzorků považuje
- a) 1 velkoobchodní originální balení (karton, bedna, balík, pytel, paleta apod.),
 - b) 1 upravený celek, jde-li o kusové produkty,
 - c) celá zásilka, jde-li o sypané či jiné volně ložené produkty. Odebírá se 5 vzorků z různých částí zásilky,
 - d) 1 nádrž, tank, konev či jiná nádoba, jde-li o tekuté živočišné produkty.

(3) Jsou-li kontrolované produkty nestejnorodé, anebo vykazují-li některé z nich jakékoli závady, musí být před odběrem vzorků tyto produkty roztríděny, popřípadě produkty vykazující závady odděleny. Vzorky se pak odebírají z každé skupiny zvlášť.

(4) Jsou-li kontrolované produkty, které mají být mikrobiologicky vyšetřeny, soudržné (pevné), odebírají se vzorky v ucelených částech (kusech), aby bylo možno provést v laboratoři – po odstranění povrchových částí – sterilní kultivaci z hloubky výrobku. Jsou-li kontrolované produkty nesoudržné (kašovitě, tekuté, sypké, sušené), odebírají se vzorky sterilně do sterilních vzorkovnic, dodaných z příslušné laboratoře.

Čl. 5

(1) Nejsou-li důvody pro jiný postup, odebírají se z téže šarže (dávky) 1 až 2 vzorky, z téže zásilky 2 až 5 vzorků.

(2) Pro zjištění, zda šarže (dávka) odpovídá stanoveným mikrobiologickým požadavkům, se odebírá zpravidla 5 vzorků.

(3) Jde-li o kontrolované produkty téhož druhu, ale z různých šarží (dávek), a není-li možné nebo účelné jejich roztrídění, anebo jedná-li se o větší počty vzorkovaných jednotek, odebírají se vzorky buď podle počtu vzorkovaných jednotek, anebo podle hmotnosti kontrolovaných produktů:

počet vzorkovaných jednotek	počet vzorků	hmotnost v kg (objem v l)	počet vzorků
do 10	2	do 1000	2
50	4	10000	4
100	5	25000	6
500	8	50000	8
1000	10	nad 50000	10
od 1001 na každých dalších 500	1		

(4) K fyzikálně chemickému vyšetření a radiologickému vyšetření se odebírá zpravidla 1 vzorek.

(5) V závislosti na dosažení účelu vyšetření může orgán vykonávající státní veterinární dozor odebrat větší nebo menší počet vzorků.

Čl. 6

(1) Potřebná hmotnost (objem, počet kusů) vzorků činí:

druh kontrolovaných produktů	vyšetření				
	smyslové	mikrobiologické	fyzikálně chemické	chemické prvky a látky	radiobiologické
tekuté (v ml)	100	300	300	500	400
kašovitě (v g)	50	250	250	500	250
pevné (v g)	100	300	300	500	400
sušené (v g)v	50	150	150	300	300
koncentráty (v g)	50	150	150	200	200
vejce (v ks)	3	3	3	12	10
drůbež (v ks)	1	1	1	1	1

- (2) Je-li kontrolovaný produkt ve spotřebitelském balení, odebírá se jako vzorek
- 1 balení, pokud jeho hmotnost (objem) dosahuje hmotnosti (objemu) uvedené v odstavci 1. Pokud jeho hmotnost (objem) podstatně převyšuje hmotnost (objem) potřebnou k vyšetření, stačí odebrat jako vzorek jen poměrnou část spotřebitelského balení, nebude-li tím ohroženo dosažení účelu vyšetření,
 - takový počet balení, aby jejich hmotnost (objem) odpovídala potřebám vyšetření, pokud hmotnost (objem) balení je nižší (menší) než hmotnost (objem), uvedená v odstavci 1.

Čl. 7

- (1) Orgán vykonávající státní veterinární dozor
- odebere vzorky,
 - řádně označí odebrané vzorky,
 - pořídí protokol o odběru vzorků,
 - zajistí zabalení, uchovávání a odeslání odebraných vzorků k laboratornímu vyšetření takovým způsobem, aby nedošlo k jejich změnám nebo záměnám.
- (2) V protokolu o odběru vzorků orgán vykonávající státní veterinární dozor uvede osoby vykonávající státní veterinární dozor, kontrolovanou osobu, druh, počet a hmotnost (objem) jednotlivých vzorků, účel odebrání vzorků, stav kontrolovaných produktů, místo a čas odběru vzorků. Protokol o odběru vzorků podepisují osoby vykonávající státní veterinární dozor a kontrolovaná osoba.

Část B

Stěry z povrchu výrobního zařízení, odebrané z plochy 10 cm² po skončení čištění a dezinfekce, nesmí obsahovat

- více než 10² aerobních a fakultativně anaerobních mikroorganismů,
- salmonely.

Příloha č. 4 k vyhlášce 289/2007 Sb.

Vzor upozornění

**ZVĚŘ BYLA VYŠETŘENA
PROŠKOLENOU OSOBOU
A JE
URČENA PO TEPELNÉ ÚPRAVĚ
KE SPOTŘEBĚ V DOMÁCNOSTI
SPOTŘEBITELE**

**Rozsah a limity vyšetřování syrového mléka
ke zjištění přítomnosti patogenních mikroorganismů
ohrožujících zdraví lidí**

Parametr	Limit
Staphylococcus aureus	500 KTJ/1ml

342/2012 Sb.

VYHLÁŠKA

ze dne 8. října 2012

o zdraví zvířat a jeho ochraně, o přemísťování a přepravě zvířat a o oprávnění a odborné způsobilosti k výkonu některých odborných veterinárních činností

Změna: 429/2013 Sb.

Změna: 313/2014 Sb.

Změna: 164/2016 Sb.

Změna: 18/2018 Sb., 19/2018 Sb.

Ministerstvo zemědělství stanoví podle § 78 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění zákona č. 131/2003 Sb., zákona č. 316/2004 Sb., zákona č. 48/2006 Sb., zákona č. 182/2008 Sb., zákona č. 227/2009 Sb. a zákona č. 308/2011 Sb., (dále jen „zákon“) k provedení § 5 odst. 4 písm. a) a e), § 6 odst. 8 písm. a) a b), § 8 odst. 5, § 9a odst. 5, § 9b odst. 3, § 17a odst. 10 písm. a) a b), § 27b odst. 9 písm. d), § 42 odst. 6, § 50 odst. 10, § 53 odst. 6 písm. d), § 59 odst. 6, § 64 odst. 6, § 64a odst. 5 a § 70 odst. 3 písm. a) zákona a v souladu s právem Evropské unie¹⁾:

§ 1

Předmět úpravy

Touto vyhláškou se stanoví

- a) veterinární požadavky na prostředí, v němž jsou zvířata chována, na jejich ošetřování a ochranu před nákazami a nemocemi přenosnými ze zvířat na člověka a na jejich uvádění na trh,
- b) podmínky vydávání veterinárního osvědčení a zdravotního potvrzení k přemístění zvířete a jejich obsahové náležitosti,
- c) veterinární požadavky na umístění a držení zvířat v izolaci, včetně stanovení odborných veterinárních úkonů, které se provádějí v souvislosti s umístěním a držením zvířat v izolaci,
- d) způsob a postupy čištění a dezinfekce dopravních prostředků použitých k přepravě zvířat, požadavky na prostory určené k čištění a dezinfekci těchto dopravních prostředků, jakož i další požadavky na předcházení nálezům a jejich šíření při přepravě zvířat,
- e) uspořádání, materiální a personální vybavení shromažďovacího střediska, veterinární požadavky na zvířata přijímaná do shromažďovacího střediska, náležitosti žádosti o schválení shromažďovacího střediska a údaje zaznamenávané provozovatelem shromažďovacího střediska,
- f) veterinární požadavky, kterým musí odpovídat budovy, popřípadě jiná zařízení používané obchodníkem k držení nakoupených zvířat, náležitosti žádosti o schválení obchodníka, způsob ověřování základních znalostí uvedených v § 9b odst. 1 písm. d) zákona,
- g) podrobnosti pro zařazování stád, hospodářství a osob za ně odpovědných do sítě sledování, podrobnosti schvalování veterinárních lékařů pro hospodářství,
- h) organizace, obsah a podmínky odborných kurzů pro odchyt zvířat bez pána, toulavých a opuštěných zvířat a zacházení s nimi včetně péče o ně v útulcích pro zvířata, a pro sběr a neškodné odstraňování kadáverů zvířat v zájmovém chovu, jakož i organizaci a obsah závěrečné zkoušky,
- i) náležitosti žádosti o vydání povolení podle § 50 odst. 1 zákona a žádosti o vydání povolení podle § 51 odst. 1 zákona,
- j) vzor služebního průkazu veterinárního inspektora, úředního veterinárního asistenta a inspektora státního dozoru nad prováděním klasifikace těl jatečných zvířat,
- k) studijní předměty, které musí být zahrnuty v magisterském studijním programu v oblasti veterinárního lékařství a hygieny, znalosti a dovednosti, které jsou předpokladem k získání diplomu, vysvědčení nebo jiného dokladu o požadovaném vzdělání ve veterinárním lékařství a hygieně, diplomy, vysvědčení a jiné doklady o požadovaném vzdělání, uvedené v § 59 odst. 2 písm. a) zákona, formy, obsah a organizaci atestačního studia úředních veterinárních lékařů, způsob a organizaci ověřování znalostí a vydávání osvědčení,
- l) náležitosti žádosti o registraci podle § 64 odst. 1 zákona, podrobnosti výkonu odborných veterinárních úkonů soukromými veterinárními technikami,
- m) podrobnější postup při uplatňování náhrady podle § 67 zákona a náležitosti žádosti o její poskytnutí,
- n) obsah, rozsah a organizaci specializovaného školení se zaměřením na vyšetřování těl ulovené volně žijící zvěře, způsob a organizaci ověřování získaných znalostí, vydávání osvědčení a vedení seznamu proškolených osob,
- o) limity poklesu v příjmu potravy a vody, poklesu v produkci vajec nebo zvýšené úmrtnosti drůbeže, při jejichž překročení jsou

chovatelé, kteří jako podnikatelé chovají drůbež pro účely podnikání, povinni hlásit tyto skutečnosti krajské veterinární správě,

p) obsah, rozsah a organizaci specializované odborné přípravy se zaměřením na vyšetřování zvěřiny na přítomnost svalovce (trichinel), způsob a organizaci ověřování získaných znalostí, vydávání osvědčení a vedení seznamu osob, které tuto specializovanou odbornou přípravu absolvovaly,

q) obsah, rozsah a organizaci specializované odborné přípravy se zaměřením na označování označovaných zvířat podle plemenářského zákona výžehem nebo injekční aplikací elektronického identifikátoru, způsob a organizaci ověřování získaných znalostí, vydávání osvědčení a vedení seznamu osob, které tuto specializovanou odbornou přípravu absolvovaly,

r) odborné veterinární úkony prováděné chovatelem hospodářských zvířat, jejich seznam a podrobnosti jejich provádění chovatelem hospodářských zvířat,

s) podrobnosti výkonu odborných veterinárních úkonů spočívajících v injekční aplikaci léčiv u hospodářských zvířat chovatelem hospodářských zvířat,

t) další odborné úkony prováděné chovatelem hospodářských zvířat, jejich seznam a podrobnosti jejich provádění k tomu oprávněnými chovateli hospodářských zvířat,

u) obsah, rozsah a organizace specializované odborné přípravy se zaměřením na provádění dalších odborných veterinárních úkonů, způsob a organizace ověřování získaných znalostí, vydávání osvědčení a vedení seznamu osob, které tuto specializovanou odbornou přípravu absolvovaly, a

v) obsah, rozsah a organizace specializovaného školení se zaměřením na prohlídku včelstev s rozebráním včelího díla, vydávání osvědčení a vedení seznamu prohlížitelů včelstev.

Veterinární požadavky na chov zvířat

(K § 5 odst. 4 zákona)

§ 2

(1) Chovatelé v souladu s § 4 zákona vytvářejí příznivé podmínky pro zvířata, jejich zdraví a pohodu z hlediska prostředí, v němž zvířata žijí, jejich ošetřování, výživy, plemenitby, hospodářského a jiného využívání zejména tím, že

a) chovají zvířata ve stájích, jiných prostorech a zařízeních, jejichž uspořádání, vybavení a kapacita odpovídají veterinárním požadavkům na chov zvířat příslušného druhu a kategorie, a udržují v nich vhodné hygienické a mikroklimatické podmínky²⁾, zejména odpovídající větrání, teplotu, vlhkost vzduchu, úroveň hluku a osvětlení,

b) chovají zvířata ve stájích, jiných prostorech a zařízeních, v nichž zvířata přicházejí do styku pouze s materiály, které nemohou poškodit jejich zdraví, popřípadě nepříznivě ovlivnit zdravotní nezávadnost jejich produktů a které je možno v případě potřeby řádně vyčistit a dezinfikovat. Elektrická instalace a zařízení musí být udržovány v takovém stavu, aby zvířata nebyla vystavena účinkům bloudivého napětí,

c) ošetřují a využívají zvířata způsobem, který odpovídá jejich druhu, kategorii a zdravotnímu stavu a při kterém nedochází k poraněním zvířat a zvířata nejsou vystavována zbytečnému fyzickému nebo psychickému utrpení,

d) provádějí nejméně jednou denně kontrolu zdravotního stavu zvířat a v případě zjištění poranění nebo poruch zdravotního stavu poskytují zvířatům neprodleně odpovídající ošetření, a je-li to nutné, zajišťují jim oddělené ustájení a veterinární ošetření,

e) poskytují zvířatům dostatečné množství vody a krmiv odpovídajících jejich fyziologickým potřebám a umožňují jim přiměřený pohyb,

f) chrání zvířata před nákazami, nemocemi přenosnými ze zvířat na člověka, jinými onemocněními a škodlivými vlivy a činí opatření k ochraně chovu před zavlečením nálezů zvířaty, lidmi, předměty a materiály, které mohou být nositeli původců nálezů, a

g) činí opatření k ochraně napájecí vody a krmiv před znečištěním a kontaminací nežádoucími mikroorganismy a látkami, které mohou vodu a krmiva znehodnocovat nebo v nich vytvářet produkty škodlivé zdraví zvířat a lidí.

(2) Jde-li o pastevní chov, musí chovatel v případě potřeby zajistit shromáždění zvířat na vhodně vybaveném místě k provedení zdravotních zkoušek anebo odborných veterinárních úkonů k předcházení a zdolávání nálezů (např. ochranné očkování, klinické vyšetření zvířat, odběr krve, utracení zvířat).

§ 3

(1) Chovatelé, kteří jako podnikatelé chovají hospodářská zvířata pro účely podnikání v souladu s § 5 zákona

a) chrání chovy před nebezpečnými nákazami zvířat

1. umístěním vhodných zařízení, která zabraňují průniku volně žijících zvířat (např. zasíťováním otvorů, umístěním sítí, pláštíků),

2. skladováním statkových hnojiv v souladu s jiným právním předpisem³⁾,

3. vytvářením vhodných podmínek pro nakládání zvířat k přepravě a k jejich vykládání a pro zabezpečení skladů krmiv před zvířaty,

4. při výstavbě staveb, určených k chovu zvířat, zřízením oplocení a dobře přístupného hnojného a kejdrového hospodářství v souladu s jiným právním předpisem⁴⁾,

5. při změnách staveb, určených k chovu zvířat, pokud při nich dochází též ke změnám hnojného a kejdomého hospodářství, zřízením oplocení a dobře přístupného kejdomého a hnojného hospodářství; tím nejsou dotčena ustanovení jiných právních předpisů o podmínkách povolování staveb,
6. při výskytu nebezpečné nákazy anebo při podezření z jejího výskytu vstupními a vjezdovými dezinfekčními prostředky,
7. podáváním vody a krmiva drůbeží a ptákům chovaným v zajetí uvnitř zařízení, hal nebo pod přístřešky a
8. odděleným chovem vodní drůbeže od ostatní drůbeže a ptáků chovaných v zajetí a

b) dbají o to, aby o zvířata pečovaly osoby, které k tomu mají potřebné znalosti a zkušenosti.

(2) Chovatelé, kteří jako podnikatelé chovají drůbež pro účely podnikání, jsou povinni hlásit příslušné krajské veterinární správě

- a) pokles v příjmu potravy a vody o více než 20 %,
- b) pokles v produkci vajec o více než 5 % po dobu delší než 2 dny, nebo
- c) úmrtnost vyšší než 3 % týdně.

(3) Pro provozovatele chovných a dodavatelských zařízení⁵⁾, pro chovatele, kteří chovají podnikatelským způsobem zvířata pro prodej do zájmových chovů, a pro provozovatele zoologických zahrad a cirkusů platí ustanovení odstavce 1 přiměřeně se zřetelem na druh zvířat, na účel a způsob jejich chovu a na nálezovou situaci.

Veterinární osvědčení a zdravotní potvrzení

§ 4

(K § 6 odst. 8 zákona)

(1) Lhůta pro podání žádosti o vydání veterinárního osvědčení k přemístění zvířete činí alespoň a) 2 pracovní dny přede dnem předpokládaného přemístění zvířete, jde-li o zvíře, u kterého byly provedeny zdravotní zkoušky nezbytné pro vydání veterinárního osvědčení. Jejich rozsah určí Státní veterinární správa v souladu se stanovenými povinnými preventivními a diagnostickými úkony [§ 44 odst. 1 písm. d) zákona] k předcházení vzniku a šíření nález a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, jakož i k jejich zdolávání, prováděných v příslušném kalendářním roce (dále jen „povinné preventivní a diagnostické úkony“), nebo b) 14 dnů přede dnem předpokládaného přemístění zvířete v ostatních případech.

(2) Zdravotní potvrzení obsahuje údaje, které se týkají označení (totožnosti) zvířete, jeho zdravotního stavu a nálezové situace v místě původu. Jestliže byly zvířeti podány doplňkové látky nebo léčivé přípravky, obsahuje zdravotní potvrzení též údaje rozhodné pro posuzování ochranných lhůt.

(3) Veterinární osvědčení k přemístění zvířete, jehož součástí je zdravotní potvrzení, osvědčuje navíc údaje o nálezové situaci v kraji, v němž je místo původu zvířete.

(4) Vztahuje-li se na osvědčované zvíře povinnost označování a evidence podle jiného právního předpisu, uvede se ve veterinárním osvědčení, popřípadě ve zdravotním potvrzení identifikační číslo zvířete a registrační číslo hospodářství místa původu nebo odeslání a místa určené shodné s ústřední evidencí, popřípadě veterinární schvalovací číslo místa původu nebo odeslání a místa určené. Jde-li o přemístění více zvířat, která se označují přidělenými identifikačními prostředky, je seznam jejich identifikačních čísel součástí veterinárního osvědčení nebo se k němu připojí.

(5) Chovatel, popřípadě jiná osoba, která přemísťuje zvíře, předá veterinární osvědčení vystavené k přemístění zvířete novému chovateli, k němuž je zvíře přemísťováno.

(6) Vzor veterinárního osvědčení k přemístění zvířete, s výjimkou včel, je uveden v příloze č. 1 k této vyhlášce. Součástí veterinárního osvědčení, popřípadě zdravotního potvrzení k přemístění koně jsou základní údaje o koni a jeho slovní a grafický popis odpovídající požadavkům jiného právního předpisu⁶⁾.

§ 5

(1) Veterinární lékaři vystavující veterinární osvědčení, popřípadě zdravotní potvrzení musí mít dostatečné znalosti platných veterinárních právních předpisů týkajících se osvědčování zvířat. Musí být obecně informováni o pravidlech, která mají být dodržována při vystavování veterinárních osvědčení, popřípadě zdravotních potvrzení, a pokud je to součástí požadavků na veterinární osvědčení, také o druhu a rozsahu šetření, zdravotních zkoušek a vyšetření, jež by měly být provedeny před vystavením veterinárního osvědčení, popřípadě zdravotního potvrzení.

(2) Veterinární lékaři vystavující veterinární osvědčení, popřípadě zdravotní potvrzení nesmí podepisovat nevyplněné nebo neúplně vyplněné formuláře těchto dokladů a nesmí vystavit veterinární osvědčení, popřípadě zdravotní potvrzení týkající se zvířat, která neprohlédli.

(3) Veterinární lékař, který vystavuje veterinární osvědčení, popřípadě zdravotní potvrzení, může osvědčit údaje, které byly

- a) ověřeny jinou osobou k tomu zmocněnou příslušnou krajskou veterinární správou, nebo
- b) získány v rámci výkonu státního veterinárního dozoru nebo prostřednictvím epizootologického sledování.

§ 6

Veterinární podmínky a požadavky na přepravu zvířat

(K § 8 odst. 5 zákona)

(1) K nakládání, překládání a vykládání zvířat lze používat jen taková zařízení, při jejichž použití nedochází k poškození zdraví zvířat a není jim způsobována bolest či utrpení.

(2) Při přepravě zvířat je třeba brát zřetel na požadavky plynoucí zejména ze způsobu přepravy a druhu dopravního prostředku, z velikosti, uspořádání a vybavení přepravního prostoru, jakož i z druhu a kategorie přepravovaných zvířat, jejich vlastností, počtu, hmotnosti a aktuálního zdravotního stavu.

(3) K přepravě zvířat mohou být použity dopravní prostředky,

a) které jsou dobře čistitelné, dezinfikovatelné a větratelné,

b) které mají nekluzkou podlahu a vnitřní stěny konstruovány z vhodného, zdravotně nezávadného a odolného materiálu a které jsou uspořádány a vybaveny tak, aby nedocházelo k poranění zvířat a aby zvířata různých druhů a kategorií mohla být v případě přepravy jedním dopravním prostředkem držena odděleně, a

c) ve kterých mají zvířata dostatečný prostor, aby mohla být přepravována ve své přirozené poloze, a ve kterých mohou být podle potřeby vhodně fixována anebo jinak chráněna před otřesy a nárazy způsobenými pohybem dopravního prostředku.

(4) Dopravní prostředky se zvířaty se označují symbolem upozorňujícím na přítomnost zvířat v nich a nesmí být vystavovány nepřiměřeným otřesům a nárazům.

(5) V přepravním prostoru, v němž se přepravují zvířata, nelze ukládat a přepravovat zboží, které by mohlo poškodit zdraví zvířat nebo nepříznivě ovlivňovat zdravotní nezávadnost jejich produktů.

Izolace zvířat

[K § 6 odst. 8 písm. b) zákona]

§ 7

(1) Do izolace se v případech uvedených v zákoně umísťují zvířata, která jsou

a) předmětem obchodování s členskými státy Evropské unie (dále jen „členský stát“),

b) dovážena ze zemí, které nejsou členskými státy (dále jen „třetí země“),

c) přemísťována ze svodu zvířat, nebo

d) přemísťována do stáda, v němž je lepší nákazová situace než v původním stádě.

(2) Zvířata jsou držena v izolaci nejméně po dobu nezbytně nutnou k provedení zdravotních zkoušek v souladu se stanovenými povinnými preventivními a diagnostickými úkony.

§ 8

(1) Zvířata, která jsou předmětem obchodování s členskými státy, a zvířata, která jsou dovážena z třetích zemí, mohou být v hospodářstvích držena v izolaci ve stájích spolu se zvířaty v těchto stájích již chovanými. V takovém případě se za izolaci považuje celé hospodářství.

(2) V ostatních případech jsou zvířata držena v izolaci odděleně za podmínek stanovených krajskou veterinární správou ve stájích, jiných prostorech a zařízeních, které jsou

a) dostatečně vzdálené a provozně oddělené od jiných staveb a zařízení sloužících chovu zvířat, jež jsou vnímavá na stejné nákazy jako zvířata v izolaci,

b) technicky způsobilé pro chov zvířat a technologicky vybavené pro ustájení zvířat příslušného druhu a kategorie,

c) vybavené účinnými prostředky pro dezinfekci dopravních prostředků a osob, jakož i vhodným zařízením pro ukládání vedlejších živočišných produktů,

d) chráněné před vniknutím jiných zvířat a zabezpečené před vstupem nepovolaných osob a

e) vybavené k provádění zdravotních zkoušek a k odběru vzorků pro diagnostické účely.

(3) Izolace začíná umístěním posledního ze zvířat, která mají být držena v izolaci; umístění celé skupiny zvířat do izolace se provádí ve lhůtě nepřesahující 5 dnů.

(4) V průběhu izolace

a) nesmí být ve stájích, jiných prostorech a zařízeních, v nichž jsou umístěna izolovaná zvířata, umístěna další zvířata,

b) se provádějí podle pokynů krajské veterinární správy vyšetření zvířat, odběry vzorků k laboratornímu vyšetření, zdravotní zkoušky, ochranná očkování a veterinární léčebné, popřípadě i jiné veterinární odborné úkony.

(5) Provozovatel stájí, jiných prostorů a zařízení, určených k držení zvířat v izolaci, vede deník izolace zvířat (dále jen „deník izolace“), který obsahuje

a) údaje

1. o zahájení a ukončení umístování zvířat v izolaci a o zahájení izolace,
2. o prováděných veterinárních odborných úkonech, týkajících se zvířat v izolaci, a o jejich výsledcích,
3. o přemísťování zvířat ze stájí, jiných prostorů a zařízení, v nichž jsou držena v izolaci, na jatky, popřípadě o neškodném odstraňování jejich kadáverů,
4. o provedených veterinárních kontrolách v průběhu izolace a o jejich výsledcích,
5. o ukončení izolace a přemístění zvířat z izolace do chovu a
6. o čištění a dezinfekci stájí, jiných prostorů a zařízení, v nichž byla držena zvířata v průběhu izolace,

b) soupis zvířat v izolaci podle identifikačních čísel, popřípadě způsobem podle jiného právního předpisu⁶⁾, a

c) jméno, příjmení a místo trvalého pobytu, pobytu nebo bydliště osoby odpovědné za vedení deníku izolace.

(6) Přílohou deníku izolace jsou veterinární osvědčení a zdravotní potvrzení provázející zvířata umístovaná v izolaci.

§ 9

O ukončení izolace zvířat rozhodne krajská veterinární správa na základě výsledků vyšetření, zdravotních zkoušek a laboratorních vyšetření u všech společně ustájených zvířat.

§ 10

Veterinární požadavky na shromažďovací středisko

(K § 9a odst. 5 zákona)

(1) Shromažďovací středisko musí být

a) provozně odděleno od jiných staveb a zařízení sloužících chovu zvířat,

b) vybaveno

1. v rozsahu odpovídajícím stanovené kapacitě zvířat pro nakládání, vykládání a vhodné ustájení, napájení, krmení a nezbytné ošetření zvířat. Toto vybavení musí být snadno čistitelné a dezinfikovatelné,
2. zařízením pro izolaci zvířat a vhodným prostorem pro skladování krmiva a steliva,
3. odpovídajícími prostředky pro čištění a dezinfekci místností a jejich prostorů, jakož i dopravních prostředků,
4. přiměřeným systémem pro odvádění odpadních vod a prostorem na ukládání hnoje,
5. vhodně vybavenou místností pro výkon státního veterinárního dozoru a
6. vhodně vybavenými prostory pro vyšetřování zvířat,

c) zabezpečeno před vniknutím jiných zvířat a vstupem nepovolaných osob a

d) pravidelně kontrolováno z hlediska dodržování stanovených veterinárních požadavků.

(2) Zvířata ve shromažďovacím středisku musí

a) být zdravá, přepravovaná způsobem a za podmínek odpovídajících jejich zdraví a pohodě. V době mezi opuštěním hospodářství původu a příchodem do shromažďovacího střediska nesmí tato zvířata přijít do styku s jinými zvířaty, pokud tato zvířata nemají stejný zdravotní status, a

b) pocházet z oblastí, v nichž není z veterinárních důvodů omezeno přemísťování (přeprava) zvířat příslušného druhu.

(3) Žádost o schválení shromažďovacího střediska obsahuje

a) adresu shromažďovacího střediska,

b) údaje o majiteli nebo provozovateli shromažďovacího střediska (dále jen „provozovatel“) (jméno, popřípadě jména, příjmení a místo trvalého pobytu, pobytu⁷⁾ nebo bydliště, jde-li o fyzickou osobu, nebo obchodní firmu nebo název a sídlo, popřípadě adresu organizační složky na území České republiky, jde-li o právnickou osobu),

c) stanovení maximální kapacity pro jednotlivé druhy zvířat, pro něž bude shromažďovací středisko užíváno, a

d) zařízení, budovy a prostředky používané k činnosti a doklad o jejich způsobilosti k této činnosti.

(4) Provozovatel shromažďovacího střediska zaznamenává následující údaje:

a) údaje o chovateli (jméno, popřípadě jména, příjmení a místo trvalého pobytu, pobytu⁷⁾ nebo bydliště, jde-li o fyzickou osobu, nebo obchodní firmu nebo název a sídlo, popřípadě adresu organizační složky na území České republiky, jde-li o právnickou osobu), datum příchodu zvířat, jejich počet a kategorii, označení zvířat, jde-li o zvířata individuálně označovaná podle jiného právního předpisu⁸⁾, anebo registrační číslo hospodářství⁶⁾ původu, a registrační číslo dopravce a registrační značku vozidla přivážejícího zvířata do shromažďovacího střediska,

b) údaje o kupujícím (jméno, popřípadě jména, příjmení a místo trvalého pobytu, pobytu⁷⁾ nebo bydliště, jde-li o fyzickou osobu, nebo obchodní firmu nebo název a sídlo, popřípadě adresu organizační složky na území České republiky, jde-li o právnickou osobu), datum odchodu zvířat, jejich počet a kategorii, označení zvířat, jde-li o zvířata individuálně označovaná podle jiného právního předpisu⁸⁾, anebo registrační číslo hospodářství⁶⁾ původu, místo určení zvířat a registrační číslo dopravce a registrační značku vozidla odvázejícího zvířata ze shromažďovacího střediska,

c) průběh pobytu zvířat ve shromažďovacím středisku (vyšetření, ošetření, úhyn, úraz),

d) opisy plánů cesty, veterinárních osvědčení a záznamů o kontrolách a

e) datum provedení dezinfekce po odchodu zvířat ze shromažďovacího střediska.

(5) Krajská veterinární správa vyhotoví zápis o výsledcích kontroly na místě, týkající se splnění požadavků na schválení shromažďovacího střediska.

§ 11

Veterinární požadavky na osoby obchodující se skotem nebo prasaty

(K § 9b odst. 3 zákona)

(1) Osoba, která obchoduje se skotem nebo prasaty (dále jen „obchodník“), musí v souladu s § 9b zákona používat pro tato zvířata stáje, jiné prostory a zařízení, jež

a) se nacházejí v oblasti, která nepodléhá omezujícím či zakazujícím veterinárním opatřením,

b) mají

1. stanovenou maximální kapacitu pro jednotlivé druhy zvířat, pro něž budou budovy užívány,
2. vhodná zařízení pro nakládání a vykládání zvířat, a je-li to třeba, pro ustájení, napájení, krmení a nezbytné ošetření zvířat. Tato zařízení musí být dobře čistitelná a dezinfikovatelná,
3. vhodný prostor pro skladování krmiva a steliva,
4. odpovídající prostředky pro čištění a dezinfekci,
5. zařízení pro izolaci zvířat dostatečné kapacity, aby v případě výskytu nákazy, nemoci přenosné ze zvířat na člověka nebo jiného onemocnění mohla být všechna zvířata izolována,
6. přiměřený systém pro odvádění odpadních vod a prostor na ukládání hnoje a
7. vhodně vybavené prostory pro vyšetřování zvířat,

c) jsou před použitím vyčištěny a dezinfikovány podle pokynů úředního veterinárního lékaře a

d) jsou pravidelně kontrolovány krajskou veterinární správou z hlediska dodržování stanovených veterinárních požadavků [§ 49 odst. 1 písm. g) zákona].

(2) Žádost o schválení obchodníka obsahuje

a) údaje o obchodníkovi (jméno, popřípadě jména, příjmení a místo trvalého pobytu, pobytu⁷⁾ nebo bydliště, jde-li o fyzickou osobu, nebo obchodní firmu nebo název a sídlo, popřípadě adresu organizační složky na území České republiky, jde-li o právnickou osobu), identifikační číslo, bylo-li přiděleno, a oprávnění, na jehož základě vykonává svou činnost, a

b) výčet, popis a umístění stájí, jiných prostorů a zařízení, jakož i prostředků používaných k činnosti a doklad o jejich způsobilosti k této činnosti.

(3) Obchodník zaznamenává následující údaje:

a) údaje o chovateli (jméno, popřípadě jména, příjmení a místo trvalého pobytu, pobytu⁷⁾ nebo bydliště, jde-li o fyzickou osobu, nebo obchodní firmu nebo název a sídlo, popřípadě adresu organizační složky na území České republiky, jde-li o právnickou osobu), datum nákupu zvířat, jejich počet a kategorii, označení zvířat, jde-li o skot, anebo registrační číslo hospodářství původu, jde-li o prasata, registrační číslo dopravce nebo registrační značku vozidla přivázejícího zvířata,

b) údaje o kupujícím (jméno, popřípadě jména, příjmení a místo trvalého pobytu, pobytu⁷⁾ nebo bydliště, jde-li o fyzickou osobu, nebo obchodní firmu nebo název a sídlo, popřípadě adresu organizační složky na území České republiky, jde-li o právnickou osobu), datum prodeje zvířat, jejich počet a kategorii, označení zvířat, jde-li o skot, anebo registrační číslo hospodářství původu, jde-li o prasata, místo určení zvířat, registrační číslo dopravce nebo registrační značku vozidla odvázejícího zvířata,

c) průběh obchodního případu (vyšetření, ošetření, úhyn, úraz),

d) opisy plánů cesty, veterinárních osvědčení a záznamů o kontrolách a

e) datum provedení dezinfekce budov, datum provedení dezinfekce vozidla po poslední přepravě zvířat, provedené kontroly orgánů vykonávajících státní veterinární dozor.

(4) Krajská veterinární správa ověřuje základní znalosti osob zaměstnávaných obchodníkem o péči o zvířata [§ 9b odst. 1 písm. d) zákona] z dokladů o jejich odbornosti a dosavadní praxi.

(5) Pro žádost podle odstavce 2 a její schvalování platí obdobně § 10 odst. 5.

§ 12

Veterinární požadavky na osoby obchodující s ovci nebo kozami

(K § 9b odst. 3 zákona)

(1) Žádost o schválení osoby obchodující s ovci nebo kozami, které splňují požadavky stanovené jiným právním předpisem⁸⁾, obsahuje

a) údaje o osobě obchodující s ovci nebo kozami (jméno, popřípadě jména, příjmení a místo trvalého pobytu nebo pobytu⁷⁾, jde-li o fyzickou osobu, nebo obchodní firmu nebo název a sídlo, popřípadě adresu organizační složky na území České republiky, jde-li o právnickou osobu), identifikační číslo, bylo-li přiděleno, a oprávnění, na jehož základě vykonává svou činnost, a

b) výčet, popis a umístění stájí, jiných prostorů a zařízení, jakož i prostředků používaných k činnosti a doklad o jejich způsobilosti k této činnosti.

(2) Krajská veterinární správa ověřuje základní znalosti osob zaměstnávaných osobou obchodující s ovci nebo kozami o péči o zvířata [§ 9b odst. 1 písm. d) zákona] z dokladů o jejich odbornosti a dosavadní praxi.

§ 13

Síť epizootologického sledování

(K § 17a odst. 10 zákona)

(1) Je-li zavedena síť epizootologického sledování skotu nebo prasat (dále jen „síť sledování“) na celém území České republiky, zařazují se do ní všechna hospodářství se zvířaty příslušného druhu. Je-li zavedena síť sledování jen na části území České republiky, představované jedním nebo více sousedními regiony (§ 3 odst. 4 zákona), zařazují se do ní všechna hospodářství se zvířaty příslušného druhu v tomto regionu, popřípadě v těchto regionech; přichází-li zvíře do regionu, v němž je zavedena síť sledování, z regionu, v němž tato síť zavedena není, musí splňovat požadavky kladené na zvířata v hospodářstvích zařazených do sítě sledování.

(2) Účastníci sítě sledování musí důsledným dodržováním stanovených podmínek a požadavků napomáhat správnému fungování této sítě. Zjistí-li krajská veterinární správa, že některým z účastníků sítě nejsou tyto podmínky a požadavky dodržovány, učiní odpovídající opatření jak z hlediska účelu a dalšího fungování sítě sledování, tak i se zřetelem na zajištění zdraví zvířat a zdravotní nezávadnosti jejich produktů.

§ 14

Žádost o poskytnutí náhrady nákladů a ztrát

(K § 70 odst. 3 zákona)

(1) Žádost o poskytnutí náhrady nákladů a ztrát, vzniklých v souvislosti s nebezpečnou nákazou, se podává u Ministerstva zemědělství.

(2) Žádost podle odstavce 1 obsahuje údaje o žadateli (jméno, popřípadě jména, příjmení, trvalý pobyt, pobyt⁷⁾ nebo bydliště, datum narození a číslo účtu, jde-li o fyzickou osobu, nebo obchodní firmu nebo název, sídlo, popřípadě adresu organizační složky na území České republiky, identifikační číslo, bylo-li přiděleno, daňové číslo a číslo účtu, jde-li o právnickou osobu), registrační číslo hospodářství.

(3) Žadatel přiloží k žádosti zejména

a) potvrzení krajské veterinární správy o tom, že náklady a ztráty vznikly, popřípadě že zvířata byla utracena nebo nutně poražena za okolností, které zakládají nárok na náhradu nákladů a ztrát, a že náklady byly účelně vynaloženy, a

b) doklady o výši účelně vynaložených nákladů a o výši způsobených ztrát, jakož i o tom, co mu bylo poskytnuto za užitkovatelné části těla zvířete utraceného, nutně poraženého nebo nutně poraženého k diagnostickým účelům.

(4) Jde-li o žádost o náhradu ušlého výdělku nebo ušlého zisku, anebo o náhradu zvýšených nákladů na přechodné ubytování a stravování, přiloží žadatel doklady o výši ztráty na výdělku nebo zisku, anebo o výši vynaložených nákladů na ubytování a stravování.

Oprávnění a odborná způsobilost k výkonu některých odborných veterinárních činností

(K § 51 odst. 3 zákona)

§ 15

(1) Žádost o vydání povolení k provádění laboratorní, popřípadě jiné veterinární diagnostické činnosti anebo k provozování podniku, jehož předmětem činnosti je sběr, svoz, neškodné odstraňování a další zpracovávání vedlejších živočišných produktů (dále jen „asanační podnik“), obsahuje

a) jméno, popřípadě jména, příjmení, místo trvalého pobytu, pobytu⁷⁾ nebo bydliště a datum narození žadatele, jde-li o fyzickou osobu, nebo obchodní firmu, sídlo, popřípadě adresu organizační složky na území České republiky a identifikační číslo

žadatele, bylo-li přiděleno, jde-li o právnickou osobu, jakož i jména, příjmení, trvalý pobyt, pobyt⁷⁾ nebo bydliště a data narození osob, které jsou jejím statutárním orgánem a odborným zástupcem,

b) požadovaný druh a rozsah činnosti,

c) místo výkonu činnosti včetně jeho prostorového uspořádání, technického a hygienického vybavení a

d) jde-li o provozování asanačního podniku, také územní obvod (svozovou oblast) a místo, kde budou vedlejší živočišné produkty neškodně odstraňovány nebo dále zpracovávány.

(2) Pro žádost o vydání povolení k výkonu veterinární asanační činnosti, nejde-li o povolení k provozování asanačního podniku, platí obdobně ustanovení odstavce 1.

§ 16

(1) Fyzická osoba přiloží k žádosti podle § 15 odst. 1 výpis z evidence Rejstříku trestů⁹⁾, který nesmí být starší 6 měsíců, nebo odpovídající doklady vydané státem, jehož je občanem, a státy, ve kterých se více než 3 měsíce nepřetržitě zdržoval v posledních 3 letech, které nesmí být starší 6 měsíců, a doklady o své odborné způsobilosti.

(2) Právnická osoba přiloží k žádosti podle § 15 odst. 1 výpisy z evidence Rejstříku trestů⁹⁾ osob, které jsou jejím statutárním orgánem a odborným zástupcem, nebo odpovídající doklady vydané státem, jehož je statutární orgán nebo odborný zástupce občanem, a státy, ve kterých se více než 3 měsíce nepřetržitě zdržoval v posledních 3 letech, které nesmí být starší 3 měsíců, doklady o odborné způsobilosti odborného zástupce a vyjádření příslušné krajské veterinární správy. Výpisy z evidence Rejstříku trestů⁹⁾ nesmí být starší 6 měsíců.

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 platí pro žádost podle § 15 odst. 2 přiměřeně.

§ 17

(1) Žádost o registraci soukromého veterinárního technika obsahuje

a) jméno, popřípadě jména, příjmení, místo trvalého pobytu, pobytu⁷⁾ nebo bydliště a datum narození žadatele a

b) druh, rozsah a předpokládané místo výkonu činnosti.

(2) Žadatel přiloží k žádosti

a) doklady o své odborné způsobilosti,

b) výpis z evidence Rejstříku trestů⁹⁾, který nesmí být starší 6 měsíců, nebo odpovídající doklady vydané státem, jehož je občanem, a státy, ve kterých se více než 3 měsíce nepřetržitě zdržoval v posledních 3 letech, které nesmí být starší 6 měsíců, a

c) základní údaje o tom, kde a v jakých podmínkách bude svou činnost vykonávat.

§ 18

Odborné veterinární úkony vykonávané soukromými veterinárními techniky

Soukromý veterinární technik je oprávněn provádět

a) kastraci samců mladších 7 dnů u prasat a mladších 8 týdnů u skotu, ovcí, koz nebo králíků, kteří netrpí anatomickou vadou pohlavních orgánů,

b) krácení ocasů u selat mladších 7 dnů, jehňat a štěňat mladších 8 dnů,

c) odrohování nebo tlumení růstu rohů u telat a kůzlat ve věku do 4 týdnů provedenou chemickou kauterizací, tepelnou kauterizací přístrojem, který vyvíjí potřebné teplo po dobu nejméně 10 sekund,

d) ošetření a úpravu kopyt a paznehtů zvířat,

e) odstraňování ostruh, hřebenů, posledních článků křídel, krácení zobáků, drápů, nastříhování meziprstních blan během prvního dne života drůbeže, odstraňování drápů a zkrácení horní části zobáku u pižmových kachen do 21 dní věku,

f) úpravu zubů savých selat,

g) kauterizaci zobáků hrabavé drůbeže mladší 10 dnů, která je určena k produkci konzumních vajec,

h) jednoduché chirurgické zákroky nevyžadující celkové znecitlivění zvířete,

i) označování zvířat,

j) přípravu, vedení a pomoc při porodech zvířat s normálním průběhem,

k) aplikaci koupelí a postřiků, které nejsou vázány na předpis veterinárního lékaře anebo byly pro takto ošetřovaná zvířata veterinárním lékařem předepsány,

l) podávání veterinárních léčivých přípravků zvířatům, pokud tyto přípravky nejsou vázány na předpis veterinárního lékaře anebo byly pro tato zvířata veterinárním lékařem předepsány,

m) seřizování a obsluhu veterinárních přístrojů a

n) fyzioterapii zvířat.

Atestační studium a specializovaná odborná příprava veterinárních asistentů

(K § 59 odst. 6 zákona)

Atestační studium

§ 19

(1) Státní veterinární správa organizuje atestační studium úředních veterinárních lékařů (dále jen „atestační studium“) ve spolupráci s Veterinární a farmaceutickou univerzitou v Brně.

(2) Na základě žádosti lze zařadit

a) do základní části atestačního studia (atestace I. stupně) veterinárního lékaře, který pracuje nebo hodlá pracovat jako úřední veterinární lékař a má nejméně 1 rok praxe v oboru, a

b) do specializační části atestačního studia (atestace II. stupně) veterinárního lékaře, který získal atestaci I. stupně a má nejméně 3 roky praxe v oboru.

§ 20

(1) Základní část atestačního studia je společná pro všechny účastníky tohoto studia a je organizována formou týdenních soustředění ke 3 odborným blokům: veřejné veterinářství a ekologie, veterinární hygiena a laboratorní diagnostika ve veterinární hygieně, epizootologie a laboratorní diagnostika v epizootologii.

(2) Specializační část atestačního studia se uskutečňuje ve 4 specializovaných oborech: veterinární hygiena, epizootologie, pohoda zvířat a laboratorní diagnostika. Zahrnuje výuku v rozsahu týdenního soustředění a vypracování atestační práce. Atestační práce má charakter odborné kvalifikační práce, kterou účastník specializační části atestačního studia prokazuje svou odbornou úroveň ve zvoleném oboru.

(3) Na závěr každé části atestačního studia se jeho účastníci podrobí závěrečné atestační zkoušce (dále jen „atestační zkouška“) před zkušební komisí. Předseda a další členové zkušební komise jsou jmenováni ústředním ředitelem Státní veterinární správy (dále jen „ústřední ředitel“) z odborníků Státní veterinární správy a Veterinární a farmaceutické univerzity v Brně. Předseda zkušební komise organizuje její práci a průběh atestační zkoušky a dbá na její úroveň. Součástí atestační zkoušky k získání atestace II. stupně je obhajoba atestační práce.

§ 21

(1) Ústřední ředitel určuje termín a místo konání atestační zkoušky.

(2) Výsledek atestační zkoušky, o němž rozhoduje zkušební komise hlasováním, se hodnotí: zkouška složena nebo zkouška nesložena.

(3) Předseda zkušební komise vyhotoví o průběhu atestační zkoušky protokol, který podepisují všichni členové komise a ve kterém uvede:

a) datum a místo konání atestační zkoušky,

b) jména a příjmení předsedy a ostatních členů komise a

c) výsledek atestační zkoušky.

(4) Na základě úspěšně složené atestační zkoušky k získání atestace I. stupně je základní část atestačního studia ukončena a Státní veterinární správa vydá účastníkovi tohoto studia osvědčení o získání atestace I. stupně, na základě úspěšně složené atestační zkoušky k získání atestace II. stupně je specializační část atestačního studia ukončena a Státní veterinární správa vydá účastníkovi tohoto studia osvědčení o získání atestace II. stupně.

(5) Účastník atestačního studia, který atestační zkoušku nesložil, může požádat o její opakování, a to nejdříve po 3 měsících ode dne, kdy mu bylo oznámeno, že tuto zkoušku nesložil. Opakování atestační zkoušky lze povolit pouze jednou.

(6) Účastník atestačního studia, který atestační zkoušku nesložil a nepožádal o její opakování nejpozději do 6 měsíců ode dne, kdy mu bylo oznámeno, že tuto zkoušku nesložil, a účastník atestačního studia, který nesložil ani opakovanou atestační zkoušku, absolvuje před další atestační zkouškou znovu atestační studium.

Specializovaná odborná příprava veterinárních asistentů

§ 22

(1) Státní veterinární správa organizuje specializovanou odbornou přípravu veterinárních asistentů (dále jen „specializovaná příprava“) ve spolupráci s Veterinární a farmaceutickou univerzitou v Brně.

(2) Na základě žádosti se zařadí do specializované odborné přípravy osoba s úplným středním vzděláním, která hodlá vykonávat činnost veterinárního asistenta.

§ 23

(1) Specializovaná příprava se uskutečňuje v následujících oborech:

- a) veterinární kontrola hygieny chovu hospodářských zvířat, zacházení s nimi a veterinární prevence,
- b) veterinární kontrola dodržování hygienických podmínek výroby a zpracovávání živočišných produktů a jejich uvádění do oběhu a
- c) pohraniční veterinární kontrola.

(2) Specializovaná příprava se organizuje v rozsahu nejméně 400 hodin teoretické výuky a nejméně 200 hodin praktické výuky pod dohledem úředního veterinárního lékaře. Teoretická výuka včetně výuky v laboratořích probíhá v zařízeních určených Státní veterinární správou, praktická výuka zejména v hospodářstvích, na jatkách a bourárnách (porcovnách), v podnicích vyrábějících a zpracovávajících živočišné produkty, chladárnách, mrazárnách a na dalších místech výkonu státního veterinárního dozoru a zahrnuje i předávání praktických zkušeností z oblasti veterinárního dozoru.

(3) Ústřední ředitel může účastníkovi specializované přípravy, který získal úplné střední vzdělání studiem na střední odborné škole veterinárního oboru nebo je absolventem pomaturitního studia veterinárního oboru, prominout odpovídající počet hodin výuky, kterou tento účastník absolvoval v předchozím studiu.

§ 24

(1) Ve specializované přípravě v oboru

a) veterinární kontrola hygieny chovu hospodářských zvířat, zacházení s nimi a veterinární prevence získá účastník specializované přípravy zejména základní znalosti anatomie, fyziologie, patologie a patologické anatomie hospodářských zvířat, základní znalosti požadavků na ošetřování, výživu, označování a evidenci, ochranu zdraví a pohody hospodářských zvířat, včetně příznaků nálezů a jiných onemocnění těchto zvířat, zásady podávání veterinárních léčivých přípravků a zjišťování jejich reziduí, znalosti metod a postupů hygienické kontroly chovů hospodářských zvířat, jmenovitě jejich ošetřování, výživu, prostředí, v němž tato zvířata žijí a produkují, a jejich přepravy, provádění některých veterinárních preventivních úkonů a odběru vzorků k laboratornímu vyšetření a základy laboratorní diagnostiky,

b) veterinární kontrola dodržování hygienických podmínek výroby a zpracovávání živočišných produktů a jejich uvádění do oběhu získá účastník specializované přípravy zejména základní znalosti anatomie, fyziologie, patologie a patologické anatomie hospodářských zvířat, základní znalosti požadavků na ošetřování, výživu, označování a evidenci, ochranu zdraví a pohody hospodářských zvířat, včetně příznaků nálezů a jiných onemocnění těchto zvířat, zásady podávání veterinárních léčivých přípravků a zjišťování jejich reziduí, znalosti metod a postupů zacházení s jatečnými zvířaty, jejich porážení, prohlídky před porážením, prohlídky po porážení, posuzování poražených jatečných zvířat a jejich částí včetně určování a popisu těch, které jsou změněné, určení druhu zvířete prostřednictvím vyšetření typické části jeho těla, hygienické kontroly dodržování podmínek schválení podniků a jiných zařízení a podmínek jejich provozu, jakož i požadavků na balení živočišných produktů, označování jejich zdravotní nezávadnosti a jejich skladování, hygienické kontroly stavu dopravních prostředků a jejich nákladů a odběru vzorků k laboratornímu vyšetření,

c) pohraniční veterinární kontrola získá účastník specializované přípravy zejména základní znalosti anatomie, fyziologie, patologie a patologické anatomie hospodářských zvířat, základní znalosti požadavků na ošetřování, výživu, označování a evidenci, ochranu zdraví a pohody hospodářských zvířat, včetně příznaků nálezů a jiných onemocnění těchto zvířat, zásady podávání veterinárních léčivých přípravků a zjišťování jejich reziduí, hygieny a technologie výroby a zpracovávání živočišných produktů, jakož i požadavků na balení živočišných produktů, označování jejich zdravotní nezávadnosti a jejich skladování, znalosti dovozních a tranzitních podmínek, provádění kontroly dokladů a totožnosti dovážených, popřípadě provážených zvířat a živočišných produktů, provádění fyzické kontroly dovážených, popřípadě provážených zvířat a živočišných produktů, hygienické kontroly dopravních prostředků a jejich nákladů, opatření v případech nesplnění dovozních nebo tranzitních podmínek a odběru vzorků k laboratornímu vyšetření.

(2) Účastníci specializované přípravy ve všech oborech získají také potřebné znalosti hygieny práce, právních předpisů a administrativních úkonů, které se vztahují k činnosti veterinárních asistentů.

§ 25

(1) Na závěr specializované přípravy se její účastníci podrobí závěrečné zkoušce, která má teoretickou a praktickou část. Zkouška probíhá před zkušební komisí; předseda a další členové zkušební komise jsou jmenováni ústředním ředitelem z odborníků Státní veterinární správy a Veterinární a farmaceutické univerzity v Brně. Předseda zkušební komise organizuje její práci a průběh zkoušky a dbá na její odbornou úroveň.

(2) Ústřední ředitel určuje termín a místo konání zkoušky.

(3) Výsledek zkoušky, o němž rozhoduje zkušební komise hlasováním, se hodnotí: zkouška složena nebo zkouška nesložena.

(4) Předseda zkušební komise vyhotoví o průběhu zkoušky protokol, který podepisují všichni členové komise a ve kterém uvede:

- a) datum a místo konání zkoušky,
- b) jména a příjmení předsedy a ostatních členů komise,
- c) výsledek zkoušky a
- d) důležité okolnosti, které nastaly v průběhu zkoušky.

(5) Na základě úspěšně složené zkoušky vydá Státní veterinární správa účastníkovi specializované průpravy osvědčení o získání odborné způsobilosti veterinárního asistenta.

(6) Účastník specializované průpravy, který zkoušku nesložil, může požádat o její opakování, a to nejdříve po 3 měsících, kdy mu bylo oznámeno, že tuto zkoušku nesložil. Opakování zkoušky lze povolit pouze jednou.

(7) Účastník specializované průpravy, který zkoušku nesložil a nepožádal o její opakování nejpozději do 6 měsíců ode dne, kdy mu bylo oznámeno, že tuto zkoušku nesložil, a účastník specializované průpravy, který nesložil ani opakovanou zkoušku, absolvuje před další zkouškou znovu specializovanou průpravu.

§ 26

(1) Výčet diplomů, vysvědčení (osvědčení) a jiných dokladů o požadovaném vzdělání občanů členských států, kteří se podle zákona považují za veterinární lékaře, jsou uvedeny v příloze č. 3 k této vyhlášce¹³⁾.

(2) Studijní předměty, které musí být zahrnuty v magisterském studijním programu v oblasti veterinárního lékařství a hygieny, znalosti a dovednosti, které jsou předpokladem k získání diplomu, vysvědčení nebo jiného dokladu o požadovaném vzdělání ve veterinárním lékařství a hygieně, jsou uvedeny v příloze č. 4 k této vyhlášce¹⁴⁾.

Odborné kurzy pro odchyt zvířat bez pána, toulavých a opuštěných zvířat a zacházení s nimi včetně péče o ně v útulcích pro zvířata, a pro sběr a neškodné odstraňování kadáverů zvířat v zájmovém chovu

(K § 42 odst. 10 zákona)

§ 27

Odborný kurz pro odchyt zvířat bez pána, toulavých a opuštěných zvířat a zacházení s nimi včetně péče o ně v útulcích pro zvířata se organizuje v rozsahu 30 hodin teoretické výuky a 5 hodin praktického cvičení. Účastník odborného kurzu získá základní znalosti anatomie a fyziologie psů a koček, etologie zvířat, onemocnění psů a koček, zejména se zřetelem na onemocnění přenosná ze zvířat na člověka, znalosti techniky odchytu psů a koček, používaných metod a pomůcek, zdravotních rizik a bezpečnosti práce při odchytu psů a koček, regulace populace psů a koček, zásad zřizování, provozu a kontrol útulků pro odchycená a opuštěná zvířata, jakož i právních předpisů, které se vztahují k odchytu toulavých zvířat a zacházení s nimi.

§ 28

Odborný kurz pro sběr a neškodné odstraňování kadáverů zvířat v zájmovém chovu se organizuje v rozsahu 30 hodin teoretické výuky. Účastník odborného kurzu získá základní znalosti používaných metod a pomůcek nezbytných pro sběr a neškodné odstraňování kadáverů zvířat v zájmovém chovu, dále znalosti zdravotních rizik a bezpečnosti práce při sběru a neškodném odstraňování kadáverů zvířat, jakož i právních předpisů, které se vztahují ke sběru a neškodnému odstraňování kadáverů zvířat.

§ 29

(1) Na závěr odborného kurzu podle § 27 se jeho účastníci podrobí teoretické a praktické zkoušce před zkušební komisí krajské veterinární správy, která je tříčlenná. Předsedu a další členy zkušební komise jmenuje ředitel krajské veterinární správy z odborníků krajské veterinární správy a Veterinární a farmaceutické univerzity v Brně.

(2) Zkouška podle odstavce 1 zahrnuje zkušební test, ústní pohovor a praktickou část.

(3) Na závěr odborného kurzu podle § 28 se jeho účastníci podrobí teoretické zkoušce před zkušební komisí krajské veterinární správy, která je tříčlenná. Předsedu a další členy zkušební komise jmenuje ředitel krajské veterinární správy v dohodě s ústředním ředitelem z odborníků krajské veterinární správy a Veterinární a farmaceutické univerzity v Brně.

(4) Zkouška podle odstavce 3 probíhá formou písemného zkušebního testu. V případě nesplnění písemného zkušebního testu se uchazeč podrobí ústnímu pohovoru před zkušební komisí.

(5) Výsledek zkoušky podle odstavců 1 a 3, o němž rozhoduje zkušební komise hlasováním, se hodnotí stupni: zkouška složená, zkouška nesložená.

(6) O výsledku zkoušky podle odstavců 1 a 3 vyhotoví předseda zkušební komise protokol. Na základě úspěšně složené zkoušky podle odstavců 1 a 3 získá účastník odborného kurzu osvědčení.

(7) Účastník odborného kurzu podle § 27 nebo 28, který zkoušku nesložil, může požádat o její opakování, a to nejdříve po 3 měsících.

(8) Účastník odborného kurzu podle § 27 nebo 28, který zkoušku nesložil a nepožádal o její opakování nejpozději do 6 měsíců ode dne, kdy mu bylo oznámeno, že tuto zkoušku nesložil, absolvuje před další zkouškou znovu odborný kurz.

Specializované školení se zaměřením na vyšetřování těl ulovené volně žijící zvěře

[K § 27b odst. 9 písm. d) zákona]

§ 30

(1) Specializované školení se zaměřením na vyšetřování těl ulovené volně žijící zvěře v souladu s přímo použitelným předpisem Evropské unie v oblasti zvláštních hygienických pravidel pro potraviny živočišného původu¹⁰⁾ vztahující se k vyšetřování těl ulovené volně žijící zvěře proškolenou osobou organizuje vysoká škola s veterinárním studijním programem (dále jen „organizátor“) v rozsahu 17 hodin teoretické výuky.

(2) Pro absolventy vysoké školy, kteří dosáhli vzdělání během nejméně pětiletého denního teoretického a praktického studia v magisterském studijním programu v oblasti veterinárního lékařství¹¹⁾, organizuje organizátor specializované školení se zaměřením na vyšetřování těl ulovené volně žijící zvěře v souladu s přímo použitelným předpisem Evropské unie v oblasti zvláštních hygienických pravidel pro potraviny živočišného původu¹²⁾ vztahující se k vyšetřování těl ulovené volně žijící zvěře proškolenou osobou v rozsahu 5 hodin teoretické výuky.

§ 31

(1) Na závěr specializovaného školení podle § 30, nejpozději však do 3 týdnů od skončení specializovaného školení, se jeho účastníci podrobí zkoušce před zkušební komisí, která je tříčlenná. Předsedu a další členy zkušební komise jmenuje a odvolává organizátor ze zástupců Státní veterinární správy, organizátora a mysliveckých sdružení. Organizátor určuje termín a místo konání zkoušky.

(2) Zkouška podle odstavce 1 probíhá formou písemného testu. Test je sestavován náhodným výběrem jednotlivých zkušebních otázek vypracovaných organizátorem z oblasti specializovaného školení podle § 30. Ke každé otázce jsou přiřazeny 3 možné odpovědi, z nichž více odpovědí může být správných. Každá správná odpověď je hodnocena 1 bodem. Výsledek zkoušky, o němž rozhoduje zkušební komise na základě dosažených bodů z písemného testu, se hodnotí stupni: zkouška složena, zkouška nesložena. K hodnocení stupněm zkouška složena je třeba nejméně 75 % správných odpovědí. O výsledku zkoušky vyhotoví předseda zkušební komise protokol. Test ze specializovaného školení podle

a) § 30 odst. 1 obsahuje celkem 60 otázek a na vykonání zkoušky se stanoví doba 60 minut,

b) § 30 odst. 2 obsahuje celkem 40 otázek a na vykonání zkoušky se stanoví doba 40 minut.

(3) Účastníkovi specializovaného školení je po vyhodnocení zkoušky zkušební komisí předáno písemné sdělení o výsledku zkoušky.

(4) Na základě složené zkoušky získá účastník specializovaného školení osvědčení o způsobilosti k vyšetřování těl ulovené volně žijící zvěře a je oprávněn provádět vyšetření těl ulovené volně žijící zvěře jako proškolená osoba. Vzor osvědčení je uveden v příloze č. 5 k této vyhlášce.

(5) Účastník specializovaného školení, který zkoušku nesložil, může písemně požádat organizátora o její opakování, a to nejdříve po 3 měsících následujících po dni, kdy mu bylo oznámeno, že zkoušku nesložil. Zkoušku lze opakovat pouze jednou.

(6) Účastník specializovaného školení, který zkoušku nesložil a nepožádal o její opakování nejpozději do 6 měsíců ode dne, kdy mu bylo oznámeno, že tuto zkoušku nesložil, absolvuje před další zkouškou znovu specializované školení.

§ 32

(1) Organizátor k ověření znalostí proškolené osoby získaných specializovaným školením podle § 30 odst. 1 organizuje další školení v rozsahu 8 hodin teoretické výuky v oblasti zvláštních hygienických pravidel pro potraviny živočišného původu¹⁰⁾ vztahujících se k vyšetřování těl ulovené volně žijící zvěře proškolenou osobou, které proškolená osoba absolvuje vždy ve lhůtě do 5 let od předchozí zkoušky. Organizátor určuje termín a místo konání zkoušky.

(2) Organizátor k ověření znalostí proškolené osoby získaných specializovaným školením podle § 30 odst. 2 organizuje další školení v rozsahu 4 hodin teoretické výuky v oblasti zvláštních hygienických pravidel pro potraviny živočišného původu¹²⁾ vztahujících se k vyšetřování těl ulovené volně žijící zvěře proškolenou osobou, které proškolená osoba absolvuje vždy ve lhůtě do 5 let od předchozí zkoušky. Organizátor určuje termín a místo konání zkoušky.

(3) Na závěr školení podle odstavců 1 a 2, nejpozději však do 3 týdnů od skončení školení, se účastník podrobí teoretické zkoušce před zkušební komisí, která je tříčlenná. Předsedu a další členy zkušební komise jmenuje a odvolává organizátor ze zástupců orgánů veterinární správy, organizátora a mysliveckých sdružení.

(4) Zkouška podle odstavce 3 probíhá formou písemného testu. Test je sestavován náhodným výběrem jednotlivých zkušebních otázek vypracovaných organizátorem z oblasti specializovaného školení podle odstavců 1 a 2. Ke každé otázce jsou přiřazeny 3 možné odpovědi, z nichž více odpovědí může být správných. Každá správná odpověď je hodnocena 1 bodem. Výsledek zkoušky, o němž rozhoduje zkušební komise na základě dosažených bodů z písemného testu, se hodnotí stupni: zkouška složena, zkouška nesložena. K hodnocení stupněm zkouška složena je třeba nejméně 75 % správných odpovědí. O výsledku zkoušky vyhotoví předseda zkušební komise protokol. Test ze specializovaného školení podle

a) odstavce 1 obsahuje celkem 45 otázek a na vykonání zkoušky se stanoví doba 45 minut,

b) odstavce 2 obsahuje celkem 30 otázek a na vykonání zkoušky se stanoví doba 30 minut.

(5) Účastník specializovaného školení je po vyhodnocení zkoušky zkušební komisí předáno písemné sdělení o výsledku zkoušky.

(6) Účastník specializovaného školení, který zkoušku nesložil, může písemně požádat organizátora o její opakování, a to nejdříve po 3 měsících následujících po dni, kdy mu bylo oznámeno, že zkoušku nesložil. Zkoušku lze opakovat pouze jednou.

(7) Účastník specializovaného školení, který zkoušku nesložil a nepožádal o její opakování nejpozději do 6 měsíců ode dne, kdy mu bylo oznámeno, že tuto zkoušku nesložil, není oprávněn provádět vyšetření těl ulovené volně žijící zvěře jako proškolená osoba a před další zkouškou absolvuje znovu specializované školení podle § 30.

§ 33

(1) Organizátor vede seznam proškolených osob v elektronické podobě.

(2) Seznam tvoří údaje o

a) jménu, popřípadě jménech, a příjmení proškolené osoby, datu a místu narození a adrese bydliště proškolené osoby,

b) datu a výsledku zkoušky podle § 31 a

c) datu a výsledku zkoušky podle § 32.

(3) Zápis do seznamu provede organizátor bez zbytečného odkladu po vyhodnocení zkoušky zkušební komisí podle § 31 nebo 32, nejpozději však do 5 dnů ode dne vyhodnocení zkoušky zkušební komisí.

(4) Systém vedení seznamu zabezpečuje uchování všech údajů uvedených v odstavci 2. Organizátor při vedení seznamu zajistí pravidelné zálohování dat, ze kterých je možné údaje vedené v seznamu rekonstruovat. Zálohování dat se provádí bez zbytečného odkladu po zápisu údajů uvedených v odstavci 2 do seznamu.

Obsah, rozsah a organizace specializované odborné přípravy se zaměřením na vyšetřování zvěřiny na přítomnost svalovce (trichinel), způsob a organizace ověřování získaných znalostí, vydávání osvědčení a vedení seznamu osob, které tuto specializovanou odbornou přípravu absolvovaly

(K § 50 odst. 10 zákona)

§ 34

(1) Specializovanou odbornou přípravu se zaměřením na vyšetřování zvěřiny na přítomnost svalovce (trichinel) organizuje organizátor v rozsahu 4 hodin teoretické výuky a 4 hodin praktického cvičení.

(2) Obsahem školení jsou

a) teoretická výuka zaměřená na získání znalostí v oblasti

1. biologie původců trichinelózy,
2. současného výskytu původců trichinelózy u domácích a volně žijících zvířat,
3. humánní trichinelózy, jejího klinického průběhu a diagnostiky,
4. aktuálních epidemií humánní trichinelózy, na přehled metod detekce larev svalovce (trichinel) v mase,
5. současných programů zaměřených na detekci svalovce (trichinel),
6. právní problematiky související s výskytem původců trichinelózy a
7. významu vyšetřování zvěřiny na veřejné zdraví, obchod a ekonomiku a

b) praktická výuka metod detekce larev svalovce (trichinel) v mase zaměřená na popis principů jednotlivých metod, na morfologickou identifikaci larev svalovce (trichinel), na popis kritických bodů kompresní a trávící metody a na způsoby zpracování případného pozitivního nálezu.

§ 35

(1) Na závěr specializované odborné přípravy podle § 34 se její účastníci podrobí zkoušce před zkušební komisí, která je tříčlenná. Předsedu a další členy zkušební komise jmenuje a odvolává organizátor ze zástupců Státní veterinární správy a organizátora. Organizátor určuje termín a místo konání zkoušky. Zkouška probíhá formou písemného testu a praktické části.

(2) Písemný test je sestavován náhodným výběrem 20 zkušebních otázek vypracovaných organizátorem z oblasti specializované odborné přípravy podle § 34. Ke každé otázce jsou přiřazeny 3 možné odpovědi, z nichž více odpovědí může být správných. Každá správná odpověď je hodnocena 1 bodem. Na vypracování písemného testu se stanoví doba 20 minut. Pro úspěšné složení písemného testu je třeba dosažení nejméně 75 % správných odpovědí. Nedosaží-li účastník potřebného hodnocení pro úspěšné složení písemného testu, praktickou část zkoušky již nevykonává.

(3) Obsahem praktické části je detekce larev svalovce (trichinel) v mase. Pro úspěšné složení praktické části je třeba bezchybné provedení detekce larev svalovce (trichinel) v mase.

(4) Výsledek zkoušky hodnotí zkušební komise stupni: zkouška složena, zkouška nesložena. Zkouška je složena, pokud účastník složil úspěšně písemný test a vyhověl při praktické části. O výsledku zkoušky podle odstavce 1 vyhotoví předseda zkušební komise protokol, ve kterém uvede jméno a příjmení členů zkušební komise, datum a místo konání zkoušky, identifikační údaje účastníků specializované odborné přípravy a výsledky jejich hodnocení. Protokol podepisují všichni členové zkušební komise. Protokol je evidován a uchováván organizátorem po dobu platnosti vydaného osvědčení.

(5) Na základě úspěšně složené zkoušky podle odstavce 1 získá účastník specializované odborné přípravy osvědčení o způsobilosti k vyšetřování zvěřiny na přítomnost svalovce (trichinel). Vzor osvědčení je uveden v příloze č. 6 k této vyhlášce.

(6) Účastník specializované odborné přípravy podle § 34, který zkoušku nesložil, může písemně požádat organizátora o její opakování, a to nejdříve po 3 měsících následujících po dni, kdy mu bylo oznámeno, že zkoušku nesložil.

(7) Účastník specializované odborné přípravy podle § 34, který zkoušku nesložil a nepožádal o její opakování nejpozději do 6 měsíců ode dne, kdy mu bylo oznámeno, že tuto zkoušku nesložil, absolvuje před další zkouškou znovu specializovanou odbornou přípravu.

§ 36

(1) Organizátor vede seznam účastníků specializované odborné přípravy v elektronické podobě.

(2) Seznam účastníků tvoří údaje o

a) jménu, popřípadě jménech, a příjmení účastníka specializované odborné přípravy, datu a místu narození a adrese bydliště účastníka specializované odborné přípravy a

b) datu a výsledku zkoušky podle § 35.

(2) Zápis do seznamu účastníků provede organizátor bez zbytečného odkladu po vyhodnocení zkoušky zkušební komisí podle § 35, nejpozději však do 5 dnů ode dne vyhodnocení zkoušky zkušební komisí.

(3) Systém vedení seznamu účastníků zabezpečuje uchování všech údajů uvedených v odstavci 2. Organizátor při vedení seznamu účastníků zajistí pravidelné zálohování dat, ze kterých je možné údaje vedené v seznamu účastníků rekonstruovat. Zálohování dat se provádí bez zbytečného odkladu po zápisu údajů uvedených v odstavci 2 do seznamu účastníků.

Obsah, rozsah a organizace specializované odborné přípravy se zaměřením na označování označovaných zvířat podle plemenářského zákona výžehem nebo injekční aplikací elektronického identifikátoru, způsob a organizace ověřování získaných znalostí, vydávání osvědčení a vedení seznamu osob, které tuto specializovanou odbornou přípravu absolvovaly

(K § 64a odst. 5 zákona)

§ 37

(1) Specializovanou odbornou přípravu se zaměřením na označování označovaných zvířat podle plemenářského zákona výžehem nebo injekční aplikací elektronického identifikátoru organizuje organizátor v rozsahu 4 hodin teoretické výuky a 1 hodiny praktického cvičení.

(2) Obsahem školení jsou výuka používaných metod nezbytných pro provádění označování označovaných zvířat výžehem a injekční aplikací elektronického identifikátoru, přehled pomůcek nezbytných pro tuto činnost, znalosti zdravotních rizik a bezpečnosti práce při této činnosti a právních předpisů, které se vztahují k této činnosti.

§ 38

(1) Na závěr specializované odborné přípravy podle § 37 se její účastníci podrobí zkoušce před zkušební komisí, která je tříčlenná. Předsedu a další členy zkušební komise jmenuje a odvolává organizátor ze zástupců Státní veterinární správy, Ministerstva zemědělství a organizátora. Organizátor určuje termín a místo konání zkoušky. Zkouška probíhá formou písemného testu a praktické části.

(2) Písemný test je sestavován náhodným výběrem 20 zkušebních otázek vypracovaných organizátorem z oblasti specializované odborné přípravy podle § 37. Ke každé otázce jsou přiřazeny 3 možné odpovědi, z nichž více odpovědí může být správných. Každá správná odpověď je hodnocena 1 bodem. Na vypracování písemného testu se stanoví doba 20 minut. Pro úspěšné složení písemného testu je třeba dosažení nejméně 75 % správných odpovědí. Nedosažli-li účastník potřebného hodnocení pro úspěšné složení písemného testu, praktickou část zkoušky již nevykonává.

(3) Obsahem praktické části je ověření praktických dovedností účastníka. Ověření se provádí praktickou zkouškou, při které účastník řeší praktický úkol. Téma úkolu losuje účastník před zkušební komisí ze souboru 10 připravených témat. Na vykonání praktické části se stanoví doba 20 minut. O výsledku praktické části rozhoduje zkušební komise hlasováním. Rozhodnutí je přijímáno nadpoloviční většinou hlasů. Každý člen zkušební komise má jeden hlas.

(4) Výsledek zkoušky hodnotí zkušební komise stupni: zkouška složena, zkouška nesložena. Zkouška je složena, pokud účastník složil úspěšně písemný test a vyhověl při praktické části. O výsledku zkoušky podle odstavce 1 vyhotoví předseda zkušební komise protokol, ve kterém uvede jméno a příjmení členů zkušební komise, datum a místo konání zkoušky, identifikační údaje účastníků specializované odborné přípravy a výsledky jejich hodnocení. Protokol podepisují všichni členové zkušební komise. Protokol je evidován a uchováván organizátorem po dobu platnosti vydaného osvědčení.

(5) Na základě složené zkoušky podle odstavce 1 získá účastník specializované odborné přípravy osvědčení o způsobilosti k označování označovaných zvířat podle plemenářského zákona výžehem nebo injekční aplikací elektronického identifikátoru. Vzor osvědčení je uveden v příloze č. 7 k této vyhlášce.

(6) Účastník specializované odborné přípravy podle § 37, který zkoušku nesložil, může písemně požádat organizátora o její opakování, a to nejdříve po 3 měsících následujících po dni, kdy mu bylo oznámeno, že zkoušku nesložil.

(7) Účastník specializované odborné přípravy podle § 37, který zkoušku nesložil a nepožádal o její opakování nejpozději do 6 měsíců ode dne, kdy mu bylo oznámeno, že tuto zkoušku nesložil, absoluuje před další zkouškou znovu specializovanou odbornou přípravu.

§ 39

(1) Organizátor vede seznam účastníků v elektronické podobě.

(2) Seznam účastníků tvoří údaje o

a) jménu, popřípadě jménech, a příjmení účastníka specializované odborné přípravy, datu a místu narození a adrese bydliště účastníka specializované odborné přípravy a

b) datu a výsledku zkoušky podle § 38.

(3) Zápis do seznamu účastníků provede organizátor bez zbytečného odkladu po vyhodnocení zkoušky zkušební komisí podle § 38, nejpozději však do 5 dnů ode dne vyhodnocení zkoušky zkušební komisí.

(4) Systém vedení seznamu účastníků zabezpečuje uchování všech údajů uvedených v odstavci 2. Organizátor při vedení seznamu účastníků zajistí pravidelné zálohování dat, ze kterých je možné údaje vedené v seznamu účastníků rekonstruovat. Zálohování dat se provádí bez zbytečného odkladu po zápisu údajů uvedených v odstavci 2 do seznamu účastníků.

§ 39a

Odborné veterinární úkony prováděné chovatelem hospodářských zvířat

(K § 64b odst. 1 zákona)

(1) Chovatel hospodářských zvířat je oprávněn provádět

a) poslechové vyšetření a vyšetření pohmatem,

b) měření tělesné teploty,

c) vyšetření porodních cest intravaginálně v době porodu s normálním průběhem,

d) vedení porodu hospodářských zvířat s normálním průběhem,

e) neinvazivní odběr vzorků pro účely laboratorního vyšetření, zejména mléka, moči při spontánním močení, trusu při kálení,

f) nálev sondou do bacheru a

g) neinvazivní veterinární úkony, které je možné provádět bez znecitlivnění, pokud je cílem předcházení poškození zdraví, udržení a zlepšení zdravotního stavu hospodářských zvířat.

(2) Odborné veterinární úkony podle odstavce 1 chovatel hospodářských zvířat provádí za dodržení zásad a postupů zajišťujících prevenci před znečištěním a přenosem mikroorganismů, zásad biologické bezpečnosti a dodržení bezpečnosti práce.

§ 39b

Podrobnosti výkonu odborných veterinárních úkonů spočívajících v injekční aplikaci léčiv u hospodářských zvířat chovateli hospodářských zvířat

(K § 64b odst. 2 zákona)

(1) Chovatel hospodářských zvířat je oprávněn k injekční aplikaci léčiv, jestliže

a) obdržel pokyny ošetřujícího veterinárního lékaře k injekční aplikaci léčiv,

b) ošetřující veterinární lékař stanovil diagnózu,

c) byl ošetřujícím veterinárním lékařem poučen o způsobu podání, indikaci, dávkování, době podání léčiv, kontraindikaci, negativních účincích, ochranné lhůtě a cílovém druhu zvířat a

d) byl ošetřujícím veterinárním lékařem poučen o způsobu uchování léčiv.

(2) Chovatel při injekční aplikaci léčiv dodrží zásady a postupy zajišťující prevenci před znečištěním a přenosem mikroorganismů, zásady bezpečného a účinného podání léčivého přípravku, ochrany zvířat a chovů před nákazami, nemocemi přenosnými ze zvířat na člověka, jinými onemocněními a zásady bezpečnosti práce.

§ 39c

Další odborné veterinární úkony prováděné chovatelem hospodářských zvířat, k nimž je třeba získání osvědčení o odborné způsobilosti

(K § 64b odst. 3 zákona)

(1) Chovatel hospodářských zvířat, který získal osvědčení o odborné způsobilosti, je oprávněn provádět

- a) kastraci samců mladších 7 dnů u prasat a mladších 8 týdnů u skotu, ovcí, koz nebo králíků, kteří netrpí anatomickou vadou pohlavních orgánů,
- b) krácení ocasu u selat mladších 7 dnů a jehňat mladších 8 dnů,
- c) odrohování nebo tlumení růstu rohů u telat a kůzlat ve věku do 4 týdnů provedenou chemickou kauterizací, tepelnou kauterizací přístrojem, který vyvíjí potřebné teplo po dobu nejméně 10 sekund,
- d) ošetření a úpravu kopyt, paznehtů a spárků zvířat,
- e) odstraňování ostruh, hřebenů, posledních článků křídel, krácení zobáků, drápů, nastříhování meziprstních blan během prvního dne života drůbeže, odstraňování drápů a zkrácení horní části zobáku u pižmových kachen do 21 dní věku,
- f) kauterizaci zobáků hrabavé drůbeže mladší 10 dnů, která je určena k produkci konzumních vajec, a
- g) úpravu zubů savých selat.

(2) Odborné veterinární úkony podle odstavce 1 chovatel hospodářských zvířat provádí za dodržení zásad a postupů zajišťujících prevenci před znečištěním a přenosem mikroorganismů při používání chirurgických nástrojů, ochrany zvířat a chovů před nákazami, nemocemi přenosnými ze zvířat na člověka, jinými onemocněními a dodržení bezpečnosti práce.

Obsah, rozsah a organizace specializované odborné přípravy se zaměřením na provádění odborných veterinárních úkonů chovatelem hospodářských zvířat, způsob a organizace ověřování získaných znalostí, vydávání osvědčení a vedení seznamu osob, které tuto specializovanou odbornou přípravu absolvovaly

(K § 64b odst. 4 zákona)

§ 39d

(1) Specializovanou odbornou přípravu se zaměřením na provádění dalších odborných veterinárních úkonů organizuje organizátor v rozsahu 10 hodin specializované odborné přípravy.

(2) Obsahem specializované odborné přípravy jsou

- a) výuka provádění odborných veterinárních úkonů stanovených v § 39c odst. 1,
- b) přehled a zásady správného používání pomůcek a vybavení nezbytných pro tyto činnosti,
- c) zásady a postupy zajišťující prevenci před znečištěním a přenosem mikroorganismů, zásady biologické bezpečnosti, znalosti zdravotních rizik a bezpečnosti práce při provádění těchto činností a
- d) právní předpisy, které se vztahují k činnostem uvedeným v písmenech a) až c).

§ 39e

(1) Na závěr specializované odborné přípravy podle § 39d se její účastníci podrobí zkoušce před zkušební komisí, která je tříčlenná. Předsedu a další členy zkušební komise jmenuje a odvolává organizátor ze zástupců Ministerstva zemědělství, Státní veterinární správy a organizátora. Organizátor určuje termín a místo konání zkoušky. Zkouška probíhá formou písemného testu.

(2) Písemný test je sestavován náhodným výběrem 30 zkušebních otázek vypracovaných organizátorem z oblasti specializované odborné přípravy podle § 39d. Ke každé otázce jsou přiřazeny 3 možné odpovědi, z nichž více odpovědí může být správných. Každá správná odpověď je hodnocena 1 bodem. Na vypracování písemného testu se stanoví doba 45 minut. Pro úspěšné složení písemného testu je třeba dosažení nejméně 75 % správných odpovědí.

(3) Výsledek zkoušky hodnotí zkušební komise stupni: zkouška složena, zkouška nesložena. Zkouška je složena, pokud účastník složil úspěšně písemný test. O výsledku zkoušky podle odstavce 1 vyhotoví předseda zkušební komise protokol, ve kterém uvede jméno a příjmení členů zkušební komise, datum a místo konání zkoušky, identifikační údaje účastníků specializované odborné přípravy a výsledky jejich hodnocení. Protokol podepisují všichni členové zkušební komise. Protokol je evidován a uchováván organizátorem po dobu platnosti vydaného osvědčení.

(4) Na základě úspěšně složené zkoušky podle odstavce 1 získá účastník specializované odborné přípravy osvědčení o způsobilosti k provádění dalších odborných veterinárních úkonů stanovených v § 39c. Vzor osvědčení je uveden v příloze č. 11 k této vyhlášce.

(5) Účastník specializované odborné přípravy podle § 39d, který zkoušku nesložil, může písemně požádat organizátora o její opakování, a to nejdříve po 3 měsících následujících po dni, kdy mu bylo oznámeno, že zkoušku nesložil.

(6) Účastník specializované odborné přípravy podle § 39d, který zkoušku nesložil a nepožádal o její opakování nejpozději do 6 měsíců ode dne, kdy mu bylo oznámeno, že tuto zkoušku nesložil, absolvuje před další zkouškou znovu specializovanou odbornou přípravu.

§ 39f

(1) Organizátor vede seznam účastníků specializované odborné přípravy podle § 39d v elektronické podobě.

(2) Seznam účastníků tvoří údaje o

a) jménu, popřípadě jménech, a příjmení účastníka specializované odborné přípravy, datu a místu narození a adrese bydliště účastníka specializované odborné přípravy a

b) datu a výsledku zkoušky podle § 39e.

(3) Zápis do seznamu účastníků provede organizátor bez zbytečného odkladu po vyhodnocení zkoušky zkušební komisí podle § 39e, nejpozději však do 5 dnů ode dne vyhodnocení zkoušky zkušební komisí.

(4) Organizátor při vedení seznamu účastníků zajistí uchování všech údajů uvedených v odstavci 2, pravidelné zálohování dat, ze kterých je možné údaje vedené v seznamu účastníků rekonstruovat. Zálohování dat se provádí bez zbytečného odkladu po zápisu údajů uvedených v odstavci 2 do seznamu účastníků.

Obsah, rozsah a organizace specializovaného školení se zaměřením na prohlídku včelstev s rozebráním včelího díla, vydávání osvědčení a vedení seznamu prohlížitelů včelstev

(K § 64c odst. 4 zákona)

§ 39g

(1) Specializované školení se zaměřením na prohlídku včelstev a rozebrání včelího díla organizuje organizátor v rozsahu 8 hodin teoretické výuky a 8 hodin praktického cvičení.

(2) Obsahem specializovaného školení jsou

- a) teoretická výuka zaměřená na získání znalostí v oblasti
1. nebezpečných nákaz včel a jejich klinických projevů ve včelstvech,
 2. současného výskytu nákaz včel,
 3. informačních zdrojů k aktuální nakažové situaci,
 4. nákaz včel,
 5. zoohygieny chovu včel a správné praxe v chovu včel,
 6. právní problematiky související s výskytem nákaz včel a

b) praktické cvičení zaměřené na získání dovedností při prohlídce včelstev na stanovišti, při rozebrání včelího díla a při posouzení klinického stavu dospělých včel a včelího plodu a dovedností při odběrech vzorků, při jejich označování, uchovávání a odesílání do laboratoře k požadovanému vyšetření.

§ 39h

(1) Na závěr specializovaného školení podle § 39g se jeho účastníci podrobí zkoušce před zkušební komisí, která je tříčlenná. Předsedu, kterým je zástupce Státní veterinární správy, a další členy zkušební komise jmenuje a odvolává organizátor ze zástupců Státní veterinární správy a organizátora. Organizátor určuje termín a místo konání zkoušky. Zkouška probíhá formou písemného testu a praktické části.

(2) Písemný test je sestavován náhodným výběrem 30 zkušebních otázek vypracovaných organizátorem z oblasti specializovaného školení podle § 39g. Ke každé otázce jsou přiřazeny 3 možné odpovědi, z nichž více odpovědí může být správných. Každá správná odpověď je hodnocena 1 bodem. Na vypracování písemného testu se stanoví doba 30 minut. Pro úspěšné složení písemného testu je třeba dosažení nejméně 75 % správných odpovědí. Nedosáhl-li účastník potřebného hodnocení pro úspěšné složení písemného testu, praktickou část zkoušky již nevykonává.

(3) Obsahem praktické části je prohlídka včelstva s rozebráním včelího díla a odběr vzorku k laboratornímu vyšetření. Pro úspěšné složení praktické části je třeba bezchybné provedení prohlídky včelstva s rozebráním včelího díla při splnění všech podmínek a zásad práce s infekčním materiálem.

(4) Výsledek zkoušky hodnotí zkušební komise stupni: zkouška složena, zkouška nesložena. Zkouška je složena, pokud účastník složil úspěšně písemný test a vyhověl při praktické části. O výsledku zkoušky podle odstavce 1 vyhotoví předseda zkušební komise protokol, ve kterém uvede jméno a příjmení členů zkušební komise, datum a místo konání zkoušky, identifikační údaje účastníků specializované odborné přípravy a výsledky jejich hodnocení. Protokol podepisují všichni členové zkušební komise. Protokol je evidován a uchováván organizátorem po dobu platnosti vydaného osvědčení.

(5) Na základě úspěšně složené zkoušky podle odstavce 1 získá účastník specializovaného školení osvědčení o způsobilosti k prohlídkám včelstev s rozebráním včelího díla. Vzor osvědčení je uveden v příloze č. 12 k této vyhlášce.

(6) Účastník specializovaného školení podle § 39g, který zkoušku nesložil, může písemně požádat organizátora o její opakování, a to nejdříve po 3 měsících následujících po dni, kdy mu bylo oznámeno, že zkoušku nesložil.

(7) Účastník specializovaného školení podle § 39g, který zkoušku nesložil a nepožádal o její opakování nejpozději do 6 měsíců ode dne, kdy mu bylo oznámeno, že tuto zkoušku nesložil, absolvuje před další zkouškou znovu specializované školení.

§ 39i

(1) Organizátor vede seznam účastníků specializovaného školení podle § 39g v elektronické podobě.

(2) Seznam účastníků tvoří údaje o

a) jménu, popřípadě jménech, a příjmení účastníka specializovaného školení, datu a místu narození a adrese bydliště účastníka specializovaného školení a

b) datu a výsledku zkoušky podle § 39h.

(3) Zápis do seznamu účastníků provede organizátor bez zbytečného odkladu po vyhodnocení zkoušky zkušební komisí podle § 39h, nejpozději však do 5 dnů ode dne vyhodnocení zkoušky zkušební komisí, a aktualizovaný seznam osob, které jsou držiteli osvědčení podle odstavce 5, poskytne neprodleně Státní veterinární správě.

(4) Organizátor při vedení seznamu účastníků zajistí uchování všech údajů uvedených v odstavci 2, pravidelné zálohování dat, ze kterých je možné údaje vedené v seznamu účastníků rekonstruovat. Zálohování dat se provádí bez zbytečného odkladu po zápisu údajů uvedených v odstavci 2 do seznamu účastníků.

§ 40

Služební průkaz veterinárního inspektora a úředního veterinárního asistenta

[K § 53 odst. 6 písm. b) zákona]

(1) Vzor služebního průkazu veterinárního inspektora je uveden v příloze č. 8 k této vyhlášce.

(2) Vzor služebního průkazu úředního veterinárního asistenta je uveden v příloze č. 9 k této vyhlášce.

§ 40a

Služební průkaz inspektora státního dozoru nad prováděním klasifikace těl jatečných zvířat

(K § 53a odst. 3 zákona)

Vzor služebního průkazu inspektora státního dozoru nad prováděním klasifikace těl jatečných zvířat je uveden v příloze č. 10 k této vyhlášce.

§ 41

Přechodné ustanovení

Služební průkazy veterinárního inspektora a úředního veterinárního asistenta podle vzorů stanovených podle dosavadní právní úpravy mohou být používány nejdéle do 31. prosince 2012.

Závěrečná ustanovení

§ 42

Zrušuje se:

1. Vyhláška č. 296/2003 Sb., o zdraví zvířat a jeho ochraně, o přemísťování a přepravě zvířat a o oprávnění a odborné způsobilosti k výkonu některých odborných veterinárních činností.

2. zrušeno

3. Vyhláška č. 330/2005 Sb., kterou se mění vyhláška č. 296/2003 Sb., o zdraví zvířat a jeho ochraně, o přemísťování a přepravě zvířat a o oprávnění a odborné způsobilosti k výkonu některých odborných veterinárních činností, ve znění vyhlášky č. 610/2004 Sb.

4. Vyhláška č. 8/2007 Sb., kterou se mění vyhláška č. 296/2003 Sb., o zdraví zvířat a jeho ochraně, o přemísťování a přepravě zvířat a o oprávnění a odborné způsobilosti k výkonu některých odborných veterinárních činností, ve znění pozdějších předpisů.

5. Vyhláška č. 134/2007 Sb., kterou se mění vyhláška č. 296/2003 Sb., o zdraví zvířat a jeho ochraně, o přemísťování a přepravě zvířat a o oprávnění a odborné způsobilosti k výkonu některých odborných veterinárních činností, ve znění pozdějších předpisů.

6. Vyhláška č. 21/2009 Sb., kterou se mění vyhláška č. 296/2003 Sb., o zdraví zvířat a jeho ochraně, o přemísťování a přepravě zvířat a o oprávnění a odborné způsobilosti k výkonu některých odborných veterinárních činností, ve znění pozdějších předpisů.

7. Vyhláška č. 168/2010 Sb., kterou se mění vyhláška č. 296/2003 Sb., o zdraví zvířat a jeho ochraně, o přemísťování a přepravě zvířat a o oprávnění a odborné způsobilosti k výkonu některých odborných veterinárních činností, ve znění pozdějších předpisů.

§ 43

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. listopadu 2012.

Ministr:

Ing. Bendl v. r.

VETERINÁRNÍ OSVĚDČENÍ A ZDRAVOTNÍ POTVRZENÍ K PŘEMÍSTĚNÍ ZVÍŘETE

číslo.....

platí do..... hod.

I. POTVRZENÍ O ZDRAVOTNÍM STAVU ZVÍŘETE/ZVÍŘAT

Chovatel

Adresa/sídlo
 PSČ
 Telefonní číslo
 IČ

Adresa místa původu nebo odeslání přemísťovaných zvířat

PSČ
 Kraj
 Registrační číslo hospodářství CZ

Zvíře/zvířata

druh
 počet

Identifikační číslo zvířete/pohlaví (M/F)/ poznámka (např. březost, léčba, stáří)

Současný zdravotní stav

Bez klinických příznaků ano - ne
 Dg.:
 Akutní - chronické, od do dnů

II. NÁKAZOVÁ SITUACE V MÍSTĚ PŮVODU

Je hlášen výskyt nákazy přenosné na výše uvedené druhy ... ano - ne

Druh nákazy

Účel vydání (přemístění)

do shromažďovacího střediska
 jiný účel

Příjemce

Adresa/sídlo
PSČ
Telefonní číslo
IČ

Místo určení

Jméno/název
Adresa
Registrační číslo CZ

Použité přípravky nebo látky, které mohou nepříznivě ovlivnit živočišné produkty

Název
Datum poslední aplikace
Ochranná lhůta

V
Dne
čas
registrační číslo lékaře

.....
razítko a podpis veterinárního lékaře

Seznam zvířat

pořadové číslo	identifikační číslo zvířete	pohlaví (M/F)	poznámka (např. březost)
----------------	--------------------------------	------------------	-----------------------------

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.

počet příloh registrační číslo veterinárního lékaře

V dne čas

razítko a podpis soukromého veterinárního lékaře

III. NÁKAZOVÁ SITUACE V KRAJI

V dne

razítko KVS/MěVS SVS a podpis úředního veterinárního lékaře

IV. PROHLÁŠENÍ CHOVATELE

Není mi známo podání látek nebo přípravků, jejichž působením by mohly být ovlivněny živočišné produkty (např. s thyreostatickými, estrogenními, androgenními a gestagenními účinky).

Dne

podpis chovatele

Přeprava

Název nebo obchodní firma dopravce

registrační číslo dopravce CZ

druh přepravy

registrační značka vozidla

datum a hodina odjezdu

dne čas

podpis (chovatel/dopравce)*)

* nehodící se škrtněte

Příloha č. 2 k vyhlášce č. 342/2012 Sb.

zrušena

Názvy diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci ve veterinárním lékařství

Země	Název kvalifikace	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Osvědčení doplňující doklad
Belgique/ België/Belgien (Belgie)	- Diploma van dierenarts - Diplôme de docteur en médecine vétérinaire	1. De universiteiten/Les universités 2. De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française	
България (Bulharsko)	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен магистър по специалност Ветеринарна медицина с професионална квалификация Ветеринарен лекар	1. Лесотехнически университет — Факултет по ветеринарна Медицина 2. Тракийски университет — Факултет по ветеринарна медицина"	
Česká republika	1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární lékařství (doktor veterinární medicíny, MVDr.) 2. Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární hygiena a ekologie (doktor veterinární medicíny, MVDr.)	Veterinární fakulta univerzity v České republice	
Danmark (Dánsko)	Bevis for bestået kandidateksamen i veterinærvidenskab	Kongelige Veterinær- og Landbohøjskole	
Deutschland (Německo)	Zeugnis über das Ergebnis des Dritten Abschnitts der Tierärztlichen Prüfung und das Gesamtergebnis der Tierärztlichen Prüfung	Der Vorsitzende des Prüfungsausschusses für die Tierärztliche Prüfung einer Universität oder Hochschule	
Eesti (Estonsko)	Diplom: täitnud veterinaarmeditsiini õppekava	Eesti Põllumajandusülikool	
Ελλάς (Řecko)	Πτυχίο Κτηνιατρικής	Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και Θεσσαλίας	
España (Španělsko)	Título de Licenciado en Veterinaria	Ministerio de Educación y Cultura / El rector de una Universidad	
France (Francie)	Diplôme d'État de docteur vétérinaire		
Hrvatska (Chorvatsko)	Diploma „doktor veterinarske medicine/ doktorica veterinarske medicine“	Veterinarski fakultet Sveučilišta u Zagrebu	
Ireland (Irsko)	1. Diploma of Bachelor in/of Veterinary Medicine (MVB) 2. Diploma of Membership of the Royal College of Veterinary Surgeons (MRCVS)		
Italia (Itálie)	Diploma di laurea in medicina veterinaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina veterinaria
Κύπρος (Kypr)	Πιστοποιητικό Εγγραφής Κτηνιάτρου	Κτηνιατρικό Συμβούλιο	

Latvija (Lotyšsko)	Veterinārārsta diploms	Latvijas Lauksaimniecības Universitāte	
Lietuva (Litva)	Aukštojo mokslo diplomas (veterinarijos gydytojo (DVM))	Lietuvos Veterinarijos Akademija	
Luxembourg (Lucembursko)	Diplôme d'État de docteur en médecine vétérinaire	Jury d'examen d'État	
Magyarország (Maďarsko)	Állatorvos doktor oklevél – dr.med.vet.	Szent István Egyetem Állatorvos-tudományi Kar	
Malta (Malta)	Ličenzja ta` Kirurgu Veterinarju	Kunsill ta-Kirurgi Veterinarji	
Nederland (Nizozemi)	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd diergeneeskundig//veeartsenijkundig examen		
Österreich (Rakousko)	1. Diplom-Tierarzt 2. Magister medicinae veterinariae	Universität	1. Doktor der Veterinärmedizin 2. Doctor medicinae veterinariae 3. Fachtierarzt
Polska (Polsko)	Dyplom lekarza weterynarii	1. Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie 2. Akademia Rolnicza we Wrocławiu 3. Akademia Rolnicza w Lublinie 4. Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie	
Portugal (Portugalsko)	Carta de curso de licenciatura em medicina veterinária	Universidade	
România (Rumunsko)	Diplomă de licență de doctor medic veterinar	Universități*	
Slovenija (Slovinsko)	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „doktor veterinarske medicine / doktorica veterinarske medicine“	Univerza	Spričevalo o opravljenem državnem izpitu s področja veterinarstva
Slovensko (Slovensko)	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „doktor veterinárskej medicíny“ („MVDr.“)	Univerzita veterinárskeho lekárstva	
Suomi/Finland (Finsko)	Eläinlääketieteen lisensiaatin tutkinto / veterinärmedicin licentiatexamen	Helsingin yliopisto / Helsingfors universitet	
Sverige (Švédsko)	Veterinärexamen	Sveriges Landbruksuniversitet	
United Kingdom (Spojené království)	1. Bachelor of Veterinary Science (BVSc) 2. Bachelor of Veterinary Science (BVSc) 3. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMB) 4. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S) 5. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S) 6. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMed)	1. University of Bristol 2. University of Liverpool 3. University of Cambridge 4. University of Edinburgh 5. University of Glasgow 6. University of London	

STUDIJNÍ PŘEDMĚTY V MAGISTERSKÉM STUDIJNÍM PROGRAMU V OBLASTI VETERINÁRNÍHO LÉKAŘSTVÍ A HYGIENY A ZNALOSTI A DOVEDNOSTI

Část A

STUDIJNÍ PROGRAM PRO VETERINÁRNÍ LÉKAŘE

Studijní program vedoucí k získávání diplomu, vysvědčení nebo jiného dokladu o požadovaném vzdělání ve veterinárním lékařství a hygieně obsahuje alespoň tyto předměty:

I. Základní předměty

- a) fyzika,
- b) chemie,
- c) biologie zvířat,
- d) biologie rostlin,
- e) biomatematika.

II. Speciální předměty

Skupina 1: Základní vědy

- a) anatomie včetně histologie a embryologie,
- b) fyziologie,
- c) biochemie,
- d) genetika,
- e) farmakologie,
- f) farmacie,
- g) toxikologie,
- h) mikrobiologie,
- i) imunologie,
- j) epizootologie,
- k) profesní etika.

Skupina 2: Klinické vědy

- a) porodnictví,
- b) patologie včetně patologické anatomie,
- c) parazitologie,
- d) klinická medicína a chirurgie včetně anesteziologie,
- e) klinické přednášky o různých domácích zvířatech, drůbeži a jiných druzích zvířat,
- f) preventivní lékařství,
- g) radiologie, reprodukce a poruchy reprodukce,
- h) hygienické předpisy,
- i) veterinární legislativa a soudní lékařství,
- j) terapeutika,
- k) propedeutika.

Skupina 3: Živočišná výroba

- a) živočišná výroba,
- b) výživa zvířat,
- c) agronomie,
- d) ekonomika zemědělství,
- e) chov a zdraví zvířat,
- f) veterinární hygiena,
- g) etologie a ochrana zvířat.

Skupina 4: Hygiena potravin

- a) prohlídka a kontrola potravin živočišného původu,
- b) hygiena a technologie potravin,
- c) praktická výuka zahrnující praktickou výuku na místech, kde probíhá porážka zvířat a výroba potravin.

Praktická výuka může mít formu externí blokované praktické výuky, pokud je taková výuka celodenní, uskutečňuje se pod dohledem vysoké školy s veterinárním studijním programem a netrvá v rámci celého studia dohromady déle než 6 měsíců.

Rozdělení teoretické a praktické výuky mezi jednotlivými skupinami předmětů je vyrovnané a koordinované tak, aby požadované znalosti a zkušenosti mohly být získány způsobem, který přiměřeně umožní veterinárním lékařům výkon všech jejich úkolů.

Část B

ZNALOSTI A DOVEDNOSTI, KTERÉ JSOU PŘEDPOKLADEM K ZÍSKÁNÍ DIPLOMU, VYSVĚDČENÍ NEBO JINÉHO DOKLADU O POŽADOVANÉM VZDĚLÁNÍ VE VETERINÁRNÍM LÉKAŘSTVÍ A HYGIENĚ

- a) přiměřené znalosti z věd, o které se opírá činnost veterinárního lékaře, a znalosti právních předpisů Unie vztahujících se na tyto činnosti,
- b) přiměřené znalosti o anatomii, fyziologii, chování a fyziologických potřebách zvířat, jakož i o obecné schopnosti a dovednosti pro jejich chov, krmení, dobré životní podmínky, reprodukci a hygieně
- c) přiměřené klinické, epidemiologické a analytické dovednosti a schopnosti pro prevenci, diagnostiku a nemoci zvířat jednotlivě i skupinově, včetně anestezie, aseptické chirurgie a bezbolestné smrti, včetně zvláštních znalostí o nemocích přenosných na člověka,
- d) přiměřené znalosti, dovednosti a schopnosti pro preventivní medicínu, včetně schopností v oblasti vyšetřování a certifikace,
- e) přiměřené znalosti o hygieně a technologii získávání, výroby a uvádění do oběhu živočišných krmiv nebo potravin živočišného původu určených k lidské spotřebě, včetně dovedností a schopností potřebných pro pochopení a vysvětlení osvědčených postupů v tomto ohledu,
- f) znalosti, dovednosti a schopnosti potřebné pro odpovědné a rozumné používání veterinárních léčiv k léčbě zvířat a zajištění bezpečnosti potravinového řetězce a ochrany životního prostředí.“.

Vzor osvědčení o způsobilosti k vyšetřování těl ulovené volně žijící zvěře

Číslo katalogu:

Evidenční číslo:

OSVĚDČENÍ

**o způsobilosti k vyšetřování těl ulovené volně žijící zvěře podle § 27 odst. 6
zákona č. 166/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů**

Osvědčujeme, že pan(i):

Jméno, popřípadě jména, příjmení

datum a místo narození:

Den, měsíc, rok, místo

absolvoval(a) specializované školení se zaměřením na vyšetřování těl ulovené volně žijící zvěře a složil(a) zkoušku.

V dne

.....
předseda zkušební komise

.....
organizátor

Vzor osvědčení o způsobilosti k vyšetřování zvěřiny na přítomnost svalovce (trichinel)

Číslo katalogu:

Evidenční číslo:

OSVĚDČENÍ

o způsobilosti k vyšetřování zvěřiny na přítomnost svalovce (trichinel)

Osvědčujeme, že pan(i):

Jméno, popřípadě jména, příjmení

datum a místo narození:

Den, měsíc, rok, místo

absolvoval(a) specializované školení se zaměřením na vyšetřování zvěřiny na přítomnost svalovce (trichinel) podle ustanovení § 50 odst. 8 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a složil(a) závěrečnou zkoušku.

V dne

L. S.

.....
předseda zkušební komise

Vzor osvědčení o způsobilosti k označování označovaných zvířat podle plemenářského zákona výžehem nebo injekční aplikací elektronického identifikátoru

Číslo katalogu:

Evidenční číslo:

OSVĚDČENÍ

o způsobilosti k označování označovaných zvířat podle plemenářského zákona výžehem nebo injekční aplikací elektronického identifikátoru

Osvědčujeme, že pan(i):

Jméno, popřípadě jména, příjmení

datum a místo narození:

Den, měsíc, rok, místo

absolvoval(a) specializované školení se zaměřením na označování označovaných zvířat podle plemenářského zákona výžehem nebo injekční aplikací elektronického identifikátoru podle ustanovení § 64a zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a složil(a) závěrečnou zkoušku.

V dne

L. S.

.....
předseda zkušební komise

Vzor služebního průkazu veterinárního inspektora

SLUŽEBNÍ PRŮKAZ VETERINÁRNÍHO INŠPEKTORA	
Krajská veterinární správa Státní veterinární správy pro ...	
FOTOGRAFIE 3,5 x 4,5 cm	ČÍSLO
	PŘÍJMENÍ
	JMÉNO
	TITUL
	DATUM VYDÁNÍ
	
Držitel tohoto průkazu, pro něhož byl tento průkaz vydán, je nositelem oprávnění stanovených zákonem č. 166/1999 Sb. ve znění pozdějších předpisů a zvláštními zákony upravujícími působnost orgánů veterinární správy.	

ČESKÁ REPUBLIKA	
	SLUŽEBNÍ PRŮKAZ VETERINÁRNÍHO INŠPEKTORA
	
	
ÚŘEDNÍ RAZÍTKO ORGÁNU, KTERÝ PRŮKAZ VYDAL A PODPIS OPRAVNĚNÉ OSOBY	

Vzor služebního průkazu veterinárního asistenta

SLUŽEBNÍ PRŮKAZ ÚŘEDNÍHO VETERINÁRNÍHO ASISTENTA	
Krajská veterinární správa Státní veterinární správy pro ...	
FOTOGRAFIE 3,5 x 4,5 cm	ČÍSLO
	PŘÍJMENÍ
	JMÉNO
	TITUL
	DATUM VYDÁNÍ
	
Držitel tohoto průkazu, pro něhož byl tento průkaz vydán, je nositelem oprávnění stanovených zákonem č. 166/1999 Sb. ve znění pozdějších předpisů a zvláštními zákony upravujícími působnost orgánů veterinární správy.	

ČESKÁ REPUBLIKA	
	SLUŽEBNÍ PRŮKAZ ÚŘEDNÍHO VETERINÁRNÍHO ASISTENTA
	
	
ÚŘEDNÍ RAZÍTKO ORGÁNU, KTERÝ PRŮKAZ VYDAL A PODPIS OPRAVNĚNÉ OSOBY	

Vzor služebního průkazu inspektora státního dozoru nad prováděním klasifikace těl jatečných zvířat

SLUŽEBNÍ PRŮKAZ INSPEKTORA STÁTNÍHO DOZORU NAD PROVÁDĚNÍM KLASIFIKACE TĚL JATEČNÝCH ZVÍŘAT	
FOTOGRAFIE 3,5 x 4,5 cm	Krajská veterinární správa Státní veterinární správy pro ...
	ČÍSLO PŘÍJMENÍ JMÉNO TITUL DATUM VYDÁNÍ

Držitel tohoto průkazu, pro něhož byl tento průkaz vydán, je nositelem oprávnění stanovených zákonem č. 166/1999 Sb. ve znění pozdějších předpisů a zvláštními zákony upravujícími působnost orgánů veterinární správy.

ČESKÁ REPUBLIKA SLUŽEBNÍ PRŮKAZ INSPEKTORA	
	
ÚŘEDNÍ RAZITKO ORGÁNU, KTERÝ PRŮKAZ VYDAL A PODPIS OPRAVNĚNÉ OSOBY	

**Vzor osvědčení o způsobilosti k provádění dalších odborných veterinárních úkonů
chovatelem hospodářských zvířat**

Číslo katalogu:

Evidenční číslo:

**OSVĚDČENÍ
o způsobilosti k provádění dalších odborných veterinárních úkonů chovatelem
hospodářských zvířat**

Osvědčujeme, že pan(i):

Jméno, popřípadě jména, příjmení

datum a místo narození:

Den, měsíc, rok, místo

absolvoval(a) specializovanou odbornou přípravu se zaměřením na provádění dalších odborných veterinárních úkonů chovatelem hospodářských zvířat podle ustanovení § 64b odst. 3 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a složil(a) závěrečnou zkoušku.

V dne

L. S.

.....
předseda zkušební komise

Vzor osvědčení prohlížeatele včelstev

Číslo katalogu:

Evidenční číslo:

OSVĚDČENÍ prohlížeatele včelstev

Osvědčujeme, že pan(i):

Jméno, popřípadě jména, příjmení

datum a místo narození:

Den, měsíc, rok, místo

absolvoval(a) specializované školení se zaměřením na prohlídku včelstev s rozebráním včelího díla podle ustanovení § 64c zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a složil(a) závěrečnou zkoušku.

V dne

L. S.

.....
předseda zkušební komise“.

1) Směrnice Rady 91/68/EHS ze dne 28. ledna 1991 o veterinárních podmínkách obchodu s ovci a kozami uvnitř Společenství.

Směrnice Rady 2003/50/ES ze dne 11. června 2003, kterou se mění směrnice 91/68/EHS, pokud jde o zpřísnění kontrolních opatření pro pohyb ovcí a koz.

Směrnice Rady 98/46/ES ze dne 24. června 1998, kterou se mění a aktualizují přílohy A, D (Kapitola I) a F směrnice 64/432/EHS o veterinárních otázkách ovlivňujících obchodování se skotem a prasaty uvnitř Společenství.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 6. července 2005 o uznávání odborných kvalifikací.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu, v platném znění.

2) Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Vyhláška č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby, ve znění vyhlášky č. 20/2012 Sb.

3) Vyhláška č. 274/1998 Sb., o skladování a způsobu používání hnojiv, ve znění pozdějších předpisů.

4) Vyhláška č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby.

5) Zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů.

Vyhláška č. 207/2004 Sb., o ochraně, chovu a využití pokusných zvířat, ve znění vyhlášky č. 39/2009 Sb.

6) Vyhláška č. 136/2004 Sb., kterou se stanoví podrobnosti označování zvířat a jejich evidence a evidence hospodářství a osob stanovených plemenářským zákonem, ve znění pozdějších předpisů.

7) Zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

8) Vyhláška č. 382/2003 Sb., o veterinárních požadavcích na obchodování se zvířaty a o veterinárních podmínkách jejich dovozu ze třetích zemí, ve znění pozdějších předpisů.

9) Zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů.

10) Příloha III oddíl IV kapitola I bod 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004, v platném znění.

11) § 59 odst. 1 a 2 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů.

12) Příloha III oddíl IV kapitola I bod 4 písm. c) a d) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004.

13) Příloha V část V.4 bod 5.4.2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 6. července 2005 o uznávání odborných kvalifikací.

Příloha část V písm. n) směrnice Rady 2006/100/ES ze dne 20. listopadu 2006, kterou se z důvodu přistoupení Bulharska a Rumunska upravují některé směrnice v oblasti volného pohybu osob.

Příloha část A bod 2 písm. d) směrnice Rady 2013/25/EU ze dne 13. května 2013, kterou se v důsledku přistoupení Chorvatské republiky upravují některé směrnice v oblasti práva usazování a volného pohybu služeb.

14) Příloha V část V.4 bod 5.4.1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 6. července 2005 o uznávání odborných kvalifikací.

Čl. 1 bod 29 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/55/EU ze dne 20. listopadu 2013, kterou se mění směrnice 2005/36/ES o uznávání odborných kvalifikací a nařízení (EU) č. 1024/2012 o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu ("nařízení o systému IMI").

299/2003 Sb.

Vyhláška

ze dne 1. září 2003

o opatřeních pro předcházení a zdolávání nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka

Změna: 299/2003 Sb. (část)
Změna: 356/2004 Sb.
Změna: 389/2004 Sb.
Změna: 214/2005 Sb.
Změna: 36/2007 Sb.
Změna: 316/2007 Sb.
Změna: 288/2008 Sb.
Změna: 12/2010 Sb.
Změna: 161/2012 Sb.
Změna: 72/2013 Sb.
Změna: 18/2018 Sb.

Ministerstvo zemědělství stanoví podle § 78 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění zákona č. 131/2003 Sb., (dále jen "zákon") k provedení § 6 odst. 9 písm. d) a e) a § 10 odst. 3 zákona:

Úvodní ustanovení

§ 1

Tato vyhláška zpracovává příslušné předpisy Evropské unie¹⁾ a v návaznosti na přímo použitelné předpisy Evropské unie^{1a)} upravuje

- a) obecná opatření ke zdolání a zabránění šíření nákaz zvířat,
- b) způsob a lhůty ohlašování nákaz,
- c) postup, hlediska pro zpracovávání a obsah pohotovostních plánů pro případy výskytu některých nebezpečných nákaz,
- d) pro které náказы se vypracovávají programy ozdravování zvířat,
- e) veterinární podmínky a pravidla očkování zvířat,
- f) požadavky na národní referenční laboratoře,
- g) opatření ke zdolání a zabránění šíření některých nebezpečných nákaz,
- h) hlediska, podle nichž se postupuje při uznávání stád, hospodářství, oblastí nebo států za prosté nákaz.

§ 2

Pro účely této vyhlášky se rozumí pod pojmem

- a) zvíře - každé hospodářské zvíře a zvíře v zájmovém chovu toho druhu, který může být přímo postižen příslušnou nákazou, a každý volně žijící obratlovec, který by se mohl podílet na vzniku nebo šíření příslušné nákazy jako nositel nebo rezervoár jejího původce,
- b) primární ohnisko nákazy - hospodářství nebo jiné místo, kde jsou zvířata shromážděna a kde byl úředně potvrzen jeden nebo více případů výskytu nákazy, které nesouvisí z epizootologického hlediska s ohniskem nákazy, dříve zjištěným v téže oblasti, anebo s ohniskem nákazy, které je prvním výskytem uvedené nákazy v jiné oblasti,
- c) potvrzení nákazy - úřední zjištění výskytu nákazy, které je podloženo laboratorními výsledky, popřípadě jde-li o epizootii výsledkem klinického vyšetření nebo epizootologického šetření, a které je důvodem pro nařízení ochranných a zdolávacích opatření,
- d) vektor - každé zvíře patřící k obratlovcům nebo bezobratlým, které může mechanicky nebo biologicky přenášet a šířit původce příslušné nákazy,
- e) inkubační doba - časové období, které plyne od okamžiku, kdy zvíře přišlo do styku s původcem nákazy, do doby, kdy se objevily klinické příznaky této nákazy. Délka tohoto období je pro některé náказы uvedena v příloze č. 1 k této vyhlášce,
- f) zvíře vnímavého druhu - jakékoli domácí nebo volně žijící zvíře, které může onemocnět určitou nákazou,
- g) zrušeno
- h) zrušeno

i) odběr vzorků - odebrání vzorků ze zvířat a jejich prostředí nebo z produktů živočišného původu, zajišťující statisticky správné zastoupení prováděné za účelem stanovení diagnózy nemoci, příbuzenského vztahu, sledování zdraví, monitoringu výskytu mikrobiologických agens nebo určitých látek v živočišných produktech,

j) vzorek - vzorek odebraný buď chovatelem, vlastníkem nebo osobou odpovědnou za hospodářství, podnik nebo zvířata, anebo jejich jménem k laboratornímu vyšetření,

k) úřední vzorek - vzorek odebraný úředním veterinárním lékařem k laboratornímu vyšetření,

l) kuchyňské odpady - jakékoli odpady potravin určených pro lidskou spotřebu z restaurací, stravovacích zařízení nebo kuchyní, včetně domácností chovatelů, popřípadě z průmyslu zpracovávajícího maso.

ČÁST PRVNÍ

OBECNÁ OPATŘENÍ PRO PREVENCI A ZDOLÁVÁNÍ NÁKAZ

HLAVA I

POHOTOVOSTNÍ PLÁNY A PROGRAMY OZDRAVOVÁNÍ

Pohotovostní plány

§ 3

(1) Státní veterinární správa v souladu s § 48 odst. 1 písm. c) zákona vypracovává a aktualizuje podle kritérií stanovených v příloze č. 3 k této vyhlášce a v souladu se zásadami pro vypracování pohotovostních plánů celostátní pohotovostní plány pro případy výskytu nálezů uvedených v příloze č. 1 k této vyhlášce, popřípadě i některých dalších nebezpečných nálezů, pokud to vyžaduje nálezová situace. Tyto plány obsahují komplexní pravidla pro zabezpečení účinného a koordinovaného postupu při provádění mimořádných veterinárních opatření ke zdolání nálezů a ochraně před jejím šířením a zajišťují dostupnost všeho, co je považováno za nezbytné k rychlé likvidaci ohniska nálezů, včetně budov, zařízení, prostředků a materiálů.

(2) Krajská veterinární správa vypracovává a aktualizuje krajské pohotovostní plány v souladu s celostátními pohotovostními plány a s přihlédnutím k místním podmínkám.

(3) Státní veterinární správa předkládá celostátní pohotovostní plány Komisi ke schválení.

§ 4

(1) Státní veterinární správa v souladu s § 10 odst. 1 a § 48 odst. 1 písm. c) zákona upravuje a doplňuje celostátní pohotovostní plány zejména se zřetelem na vývoj nálezové situace a na vývoj poznatků a zkušeností, týkajících se povahy jednotlivých nálezů a jejich zdolávání.

(2) Krajské veterinární správy v souladu s § 10 odst. 1 a § 49 odst. 1 písm. a) zákona vypracovávají, upravují a doplňují krajské pohotovostní plány na základě celostátních pohotovostních plánů s přihlédnutím k místním podmínkám.

Programy ozdravování zvířat

§ 5

(1) Státní veterinární správa vypracovává se zřetelem na stav a vývoj nálezové situace návrhy ročních nebo víceletých programů ozdravování zvířat od některých nebezpečných nálezů, a to zejména od nálezů uvedených v rozhodnutí Evropské unie o některých výdajích ve veterinární oblasti^(b).

(2) Programy ozdravování zvířat jsou vypracovávány jako programy eradikace, tlumení a sledování určité nálezů.

§ 6

(1) Má-li být požadován finanční příspěvek Evropské unie (dále jen „Unie“) na financování programu ozdravování zvířat, Státní veterinární správa postupuje podle rozhodnutí Evropské unie o některých výdajích ve veterinární oblasti^(c).

(2) Program ozdravování zvířat obsahuje údaje požadované rozhodnutím Evropské unie o některých výdajích ve veterinární oblasti^(c).

HLAVA II

HLÁŠENÍ NÁKAZ A OČKOVÁNÍ ZVÍŘAT

Hlášení nálezů

§ 7

(1) Státní veterinární správa podává Komisi a ostatním členským státům hlášení o výskytu nákazy z nálezů uvedených v předpisech Evropské unie o hlášení nálezů^{1d)}.

(2) Státní veterinární správa hlásí podle odstavce 1

- a) primární ohnisko nákazy uvedené v odstavci 1, zjištěné na území České republiky,
- b) po likvidaci posledního ohniska této nákazy ukončení ochranných a zdlavacích opatření zavedených k jejímu zdlání.

(3) Hlášení podle odstavce 2 podává Státní veterinární správa přímo Komisi i ostatním členským státům do 24 hodin po

- a) zjištění primárního ohniska nákazy podle odstavce 2 písm. a),
- b) ukončení ochranných a zdlavacích opatření podle odstavce 2 písm. b).

(4) Jde-li o výskyt ohniska klasického moru prasat, stačí poskytnout Komisi a ostatním členským státům informaci podle § 39.

(5) Hlášení obsahuje informace uvedené v příloze č. 2 k této vyhlášce; předává se dálnopisem za použití kódované formy a kódů stanovených rozhodnutím Evropské unie o způsobu hlášení nálezů^{1e)}.

§ 8

(1) Státní veterinární správa hlásí přímo Komisi také každé další (sekundární) ohnisko nákazy uvedené v § 7 odst. 1, zjištěné na území České republiky.

(2) Hlášení podle odstavce 1 podává Státní veterinární správa nejpozději v první pracovní den každého týdne a týká se týdne, který končí o půlnoci v neděli, jež předchází hlášení.

(3) Pro obsah a způsob předávání hlášení platí § 7 odst. 5 obdobně.

§ 9

Státní veterinární správa hlásí Mezinárodnímu úřadu pro nákazy (OIE) výskyt nálezů v souladu s rozhodnutím tohoto úřadu o jednotném seznamu nálezů a o zavedení nového systému jejich hlášení^{1f)}.

Očkování zvířat

§ 10

(1) Není-li dále stanoveno jinak, lze provádět očkování zvířat proti nálezům uvedeným v příloze č. 6 k této vyhlášce pouze v případech a za podmínek stanovených předpisy Evropské unie a touto vyhláškou jako součást nařízených ochranných a zdlavacích opatření v případě výskytu příslušné nákazy, a to za předpokladu, že

a) zavedení očkování v rámci uvedených opatření je založeno zejména na těchto kritériích:

1. koncentrace zvířat příslušných druhů v zamořené oblasti,
2. typ, vlastností a složení použitých očkovacích látek,
3. způsoby kontroly distribuce, skladování a použití očkovacích látek,
4. druh, kategorie a stáří zvířat, která mohou nebo musí být podrobena očkování,
5. oblasti, v nichž může nebo musí být provedeno očkování,
6. doba trvání očkování,

b) Komise přijala rozhodnutí o doplnění ochranných a zdlavacích opatření o opatření týkající se očkování zvířat.

(2) V souvislosti s očkováním podle odstavce 1 však nesmí být

- a) očkovaná nebo přeočkovaná zvířata vnímavých druhů v hospodářstvích uvedených v § 13 odst. 1,
- b) použito hyperimunní sérum.

(3) V ochranných a zdlavacích opatřeních, jimiž se povoluje očkování zvířat, orgány veterinární správy stanoví bližší podmínky

- a) provádění a průběhu očkování,
- b) postupu v případech, kdy dojde ke zjištění klinických příznaků nákazy u očkovaného zvířete nebo k jeho úhynu.

(4) K případnému očkování mohou být použity jen registrované očkovací látky a další látky, jejichž použití při poskytování veterinární péče povoluje zákon o léčivech^{1g)}.

§ 11

(1) Vyžadují-li to předpisy Evropské unie o opatřeních pro předcházení vzniku nálezů a jejich zdlavání, nařídí orgány veterinární správy v ochranných a zdlavacích opatřeních, aby všechna očkovaná zvířata

a) byla identifikována pomocí srozumitelného a dobře čitelného označení způsobem stanoveným předpisy Evropské unie o opatřeních pro předcházení vzniku nákaz a jejich zdolávání, popřípadě způsobem stanoveným Státní veterinární správou,

b) zůstávala v oblasti očkování s výjimkou těch zvířat, která jsou odeslána na jatky určené krajskou veterinární správou za účelem neprodlené porážky. Jejich přemístění může být provedeno jen po vyšetření všech zvířat vnímavých druhů v hospodářství úředním veterinárním lékařem, který potvrdí, že žádné z vyšetřených zvířat není podezřelé z nákazy.

(2) Je-li očkování zvířat ukončeno, může být povoleno přemísťování zvířat druhů vnímavých na zjištěnou nákazu z pásma očkování jen na základě opatření přijatého Komisí, a to po uplynutí jí stanovené lhůty.

(3) Státní veterinární správa informuje pravidelně Komisi prostřednictvím Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat (dále jen „Stálý výbor“) o výsledcích prováděného očkování.

§ 12

Odchylně od § 10 odst. 1 lze rozhodnout o nouzovém očkování jen po uvědomění Komise o tomto opatření a pokud tím nejsou dotčeny základní zájmy Unie v oblasti ochrany zdraví zvířat. Při tomto rozhodování se bere zřetel zejména na stupeň koncentrace zvířat v daných oblastech, na potřebu ochrany jednotlivých stád a hospodářství a na zeměpisné pásmo, v němž je očkování prováděno. Další postup v nouzovém očkování je závislý na tom, zda orgány Unie souhlasí s jeho pokračováním, nebo zda dojdou k závěru, že je třeba opatření týkající se tohoto očkování změnit, rozšířit nebo ukončit.

HLAVA III

POSTUP PŘI TLUMENÍ A ZDOLÁVÁNÍ NÁKAZ

§ 13

(1) Jsou-li v hospodářství zvířata podezřelá z nákazy nebo podezřelá z nakažení (dále jen "podezřelá zvířata") některou z nákaz uvedených v příloze č. 1 k této vyhlášce, krajská veterinární správa v souladu s § 13 a § 49 odst. 1 písm. d) zákona

a) zahájí neprodleně v rámci výkonu státního veterinárního dozoru cílené sledování (dále jen "sledování") tohoto hospodářství a vyšetřování podezřelých zvířat za účelem potvrzení nebo vyloučení výskytu příslušné nákazy, včetně odběru vzorků k laboratornímu vyšetření. K tomuto účelu mohou být pod státním veterinárním dozorem a za vhodných opatření k zabránění šíření nákazy přepravena do laboratoře i podezřelá zvířata;

b) nařídí chovateli zejména, aby

1. sečetl všechna zvířata druhů vnímavých na danou nákazu a zaznamenal u každé kategorie počet již uhynulých, nakažených a podezřelých zvířat. Dále nařídí chovateli tyto údaje aktualizovat, aby byla brána v úvahu zvířata narozená nebo uhynulá během doby podezření, a na požádání je předkládat orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor, aby je mohly zkontrolovat při každé kontrole, prováděné v hospodářství,

2. všechna zvířata druhů vnímavých na danou nákazu, která jsou v hospodářství, byla držena na jejich ustájovacích místech, popřípadě na jiných místech umožňujících jejich karanténu, a zabezpečil, že nebudou přemísťována z hospodářství nebo do hospodářství. Přitom krajská veterinární správa podle okolností přihlíží i k případné úloze vektorů,

3. umístil ve vchodech do budov, prostorů a míst, kde jsou ustájena zvířata vnímavých druhů, a ve východech z nich, jakož i při vjezdech a výjezdech do hospodářství a z hospodářství vhodné dezinfekční prostředky.

(2) Veškerý pohyb osob, zvířat jiných druhů, nevnímavých na danou nákazu, dopravních prostředků, živočišných produktů, kadáverů uhynulých nebo utracených zvířat a jiných vedlejších živočišných produktů, které nejsou určeny k lidské spotřebě^{1h)}, nářadí, krmiva, podestýlky, hnoje, močůvky a jiných předmětů či materiálů, které mohou přenášet původce nákazy z hospodářství nebo do hospodářství, podléhá v souladu s § 13 a § 49 odst. 1 písm. d) zákona souhlasu krajské veterinární správy, která také stanoví podmínky pro předcházení jakémukoli nebezpečí šíření nákazy.

(3) Krajská veterinární správa v souladu s § 13 odst. 1 písm. d) a § 49 odst. 1 písm. d) zákona provádí epizootologické šetření, při němž sleduje

a) dobu, po kterou se mohla nákaza vyskytovat v hospodářství předtím, než byla ohlášena, popřípadě než bylo vysloveno podezření z jejího výskytu,

b) možný původ nákazy v hospodářství a zjištění (určení) dalších hospodářství, v nichž jsou zvířata vnímavých druhů, která by mohla být podezřelá,

c) pohyb osob, zvířat, dopravních prostředků, živočišných produktů, vedlejších živočišných produktů, nářadí, krmiva, podestýlky, hnoje, močůvky a jiných předmětů či materiálů, které mohou přenášet původce nákazy, z hospodářství nebo do hospodářství,

d) případný výskyt a rozšíření vektorů.

(4) Do uložení ochranných a zdolávacích opatření uvedených v odstavci 1 písm. b) a v odstavci 2 činí chovatel v souladu s § 12 odst. 1 zákona vhodná opatření, odpovídající těmto účelům.

§ 14

(1) Ochranná a zdolávací opatření uvedená v § 13 odst. 1 písm. b), odst. 2 a 3 mohou být přijata i ve vztahu k dalším kontaktním hospodářstvím.

(2) Ochranná a zdlávací opatření uvedená v § 13 trvají, dokud nejsou ukončena vzhledem k vyloučení podezření z výskytu nákazy.

§ 15

(1) Byl-li v hospodářství potvrzen výskyt některé z nákaz uvedených v příloze č. 1 k této vyhlášce, provádí krajská veterinární správa epizootologické šetření podle § 13 odst. 3 a nařídí v souladu s § 15 a § 49 odst. 1 písm. d) zákona k ochranným a zdlávacím opatřením uvedeným v § 13 odst. 1 písm. b) a odst. 2 další ochranná a zdlávací opatření, a to

a) neprodlené utracení, popřípadě poražení všech zvířat vnímavých druhů v hospodářství. Kadávery uhynulých a utracených zvířat se v souladu s přímo použitelným předpisem Evropské unie o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu²⁾ neškodně odstraňují v asanačním podniku, anebo jsou spáleny či zahrabány, pokud možno na místě. Tyto činnosti se provádějí takovým způsobem, aby se nebezpečí šíření původce nákazy snížilo na nejnížší možnou míru;

b) neškodné odstranění nebo vhodné zpracování či ošetření některých předmětů či materiálů, jako jsou nářadí, krmivo, podestýlka, hnůj a močůvka, které mohou přenášet původce nákazy. Tímto ošetřením, prováděným podle pokynů krajské veterinární správy, má být zajištěno zničení původce nákazy nebo jeho vektora;

c) po splnění ochranných a zdlávacích opatření uvedených pod písmeny a) a b) čištění a dezinfekce, podle potřeby i dezinfekce a deratizaci budov, v nichž jsou ustájena zvířata vnímavých druhů, a jejich bezprostřední okolí, jakož i dopravních prostředků a veškerých zařízení, jež by mohly být kontaminovány, a to způsobem a za podmínek uvedených v § 21.

(2) Je-li nařízeno zahrabání kadáverů uhynulých a utracených zvířat a jiných vedlejších živočišných produktů, provádí se na zahrabovištích uvedených v havarijních plánech kraje nebo pohotovostních plánech. Nelze-li využít těchto zahrabovišť, provede se zahrabání v dostatečné hloubce (§ 40 odst. 4 zákona), aby tyto kadávery a jiné vedlejší živočišné produkty, které mohou být nositeli původce nákazy, nemohly být vyhrabány masožravými zvířaty, a na vhodném místě tak, aby se zabránilo kontaminaci spodních vod a jakémukoli znečištění prostředí.

(3) Ochranná a zdlávací opatření uvedená v odstavci 1 mohou být rozšířena i na kontaktní hospodářství, pokud je důvodné podezření z jejich možné infekce.

(4) Celostátní krizové centrum a krajská krizová centra tlumení nákazy koordinují ochranná a zdlávací opatření k co nejrychlejšímu zdlání nákazy, jakož i provádění epizootologického šetření.

§ 16

(1) Krajská veterinární správa může v souladu s § 15 a § 49 odst. 1 písm. d) zákona v infikovaném hospodářství, které sestává ze 2 nebo více oddělených produkčních jednotek, upustit od požadavků stanovených v § 15 odst. 1 písm. a) v případě nákazou nedotčených produkčních jednotek za předpokladu, že úřední veterinární lékař potvrdí, že

a) struktura a velikost těchto jednotek a činnosti prováděné v jejich rámci zaručují jejich oddělení co do stájí a zařízení, krmiva, krmení a personálu a

b) jejich oddělení znemožňuje přenos nákazy z jedné jednotky do druhé.

(2) Dojde-li krajská veterinární správa k závěru, že nákaza mohla být zavlečena

a) z jiných hospodářství do hospodářství uvedeného v § 13, anebo naopak z tohoto hospodářství do dalších hospodářství v důsledku pohybu osob, zvířat, dopravních prostředků nebo jakýmkoli jiným způsobem, sleduje tato další hospodářství v souladu s § 13 do té doby, dokud není podezření z výskytu nákazy vyloučeno;

b) z jiných hospodářství do hospodářství uvedeného v § 14, anebo naopak z tohoto hospodářství do dalších hospodářství v důsledku pohybu osob, zvířat, dopravních prostředků nebo jakýmkoli jiným způsobem, sleduje tato další hospodářství v souladu s § 13 do té doby, dokud není podezření z výskytu nákazy vyloučeno, popřípadě dokud neuplyne nejdelší inkubační doba příslušné nákazy počínaje dnem jejího pravděpodobného zavlečení do hospodářství, stanoveným na základě epizootologického šetření.

(3) Dojde-li krajská veterinární správa k závěru, že to podmínky dovolují, může opatření podle odstavce 2 omezit jen na část hospodářství a na zvířata, která se v ní nacházejí, avšak pouze tehdy, jestliže hospodářství splňuje požadavky uvedené v odstavci 1, anebo jestliže mohou být opatření uplatňována jen na zvířata druhů vnímavých na příslušnou nákazu.

§ 17

(1) Byl-li výskyt nákazy potvrzen, krajská veterinární správa vymezí kolem infikovaného hospodářství ochranné pásmo o poloměru nejméně 3 km a pásmo dozoru o poloměru nejméně 10 km, v případě potřeby i další pásmo s omezením.

(2) Při vymezování ochranného pásma a pásma dozoru se berou v úvahu zejména epizootologické, zeměpisné, administrativní a ekologické faktory, související jednak s příslušnou nákazou, jednak s organizací zdlávání nákazy a s orgány, které rozhodují o ochranných a zdlávacích opatřeních a dozírají na jejich plnění.

(3) Krajská veterinární správa v souladu s § 49 odst. 1 písm. d) zákona provede všechna nutná opatření, včetně zabezpečení rozmístění výrazného značení a výstražných upozornění, jakož i spolupráce se sdělovacími prostředky, k zajištění náležité informovanosti osob uvnitř ochranného pásma a pásma dozoru o ochranných a zdlávacích opatřeních a k uplatňování těchto opatření.

(4) Zasahuje-li pásmo uvedené v odstavci 1 na území sousedního státu, spolupracuje krajská veterinární správa při

jeho vymezování s příslušnými orgány tohoto státu.

(5) Státní veterinární správa v souladu s § 48 odst. 1 písm. o) bodem 2 zákona může požádat Komisi o zmenšení nebo zvětšení pásem uvedených v odstavci 1 a o změnu doby trvání ochranných a zdolávacích opatření; přitom se berou v úvahu zeměpisné a ekologické faktory, meteorologické podmínky, přítomnost, rozšíření a typ vektorů, výsledky epizootologického šetření a laboratorních vyšetření a účinnost uplatňovaných ochranných a zdolávacích opatření.

§ 18

(1) Krajská veterinární správa v souladu s § 15 a § 49 odst. 1 písm. d) a f) zákona zajistí, aby byla v ochranném pásmu uplatňována tato ochranná a zdolávací opatření:

a) identifikace (soupis) všech hospodářství se zvířaty vnímavých druhů uvnitř pásma;

b) pravidelné veterinární kontroly hospodářství se zvířaty vnímavých druhů a klinické vyšetření těchto zvířat, zahrnující v případě potřeby i odběr vzorků a jejich laboratorní vyšetření. Počet a četnost kontrol musí být úměrné závažnosti, s jakou se projevuje nákaza v těch hospodářstvích, jež představují největší riziko. O kontrolách, vyšetřeních a jejich výsledcích se vedou záznamy;

c) zákaz přemísťování a přepravy zvířat vnímavých druhů po veřejných i soukromých cestách s výjimkou účelových komunikací uvnitř hospodářství. Výjimečně může krajská veterinární správa povolit přepravu zvířat po silnici nebo železnici pod podmínkou, že se tato přeprava uskuteční bez překládání a bez zastávky;

d) zákaz přemísťování zvířat vnímavých druhů z hospodářství, v nichž se nacházejí, vyjma jejich přímé přepravy pod dohledem úředního veterinárního lékaře za účelem neprodlené porážky na jatky, které jsou v ochranném pásmu, anebo - pokud v ochranném pásmu nejsou takové jatky - na jatky v pásmu dozoru určené krajskou veterinární správou. Krajská veterinární správa však povolí takovou přepravu až po vyšetření všech zvířat vnímavých druhů v hospodářství úředním veterinárním lékařem, který potvrdí, že žádné ze zvířat není podezřelé z nákazy. Jsou-li jatky v územním obvodu jiné krajské veterinární správy, musí být tato krajská veterinární správa o této přepravě předem informována.

(2) Ochranná a zdolávací opatření uplatňovaná v ochranném pásmu musí být dodržována nejméně do té doby, dokud po odstranění zvířat z infikovaného hospodářství podle § 15 odst. 1 písm. a) a po provedení čištění a dezinfekce podle § 21 neuplyne nejdelší inkubační doba příslušné nákazy. Je-li nákaza přenášena hmyzem, může krajská veterinární správa v souladu s § 15 a § 49 odst. 1 písm. d) zákona stanovit jinou dobu trvání uplatňovaných ochranných a zdolávacích opatření, v případě potřeby pak stanovit též pozorovací dobu pro ustájení kontrolních vnímavých zvířat jako biologických indikátorů nákazy.

(3) Státní veterinární správa informuje o přijatých ochranných a zdolávacích opatřeních Komisi a ostatní členské státy prostřednictvím Stálého výboru.

(4) Po uplynutí doby uvedené v odstavci 2 se v ochranném pásmu uplatňují ochranná a zdolávací opatření stanovená pro pásmo dozoru.

§ 19

(1) Krajská veterinární správa v souladu s § 15 a § 49 odst. 1 písm. d) a f) zákona zajistí, aby byla v pásmu dozoru uplatňována tato ochranná a zdolávací opatření:

a) identifikace (soupis) všech hospodářství se zvířaty vnímavých druhů uvnitř pásma;

b) zákaz pohybu zvířat vnímavých druhů po veřejných cestách s výjimkou vyhánění zvířat na pastvu nebo přemísťování zvířat do stájí pro ně určených. Výjimečně může krajská veterinární správa povolit přepravu zvířat po železnici nebo silnici pod podmínkou, že se tato přeprava uskuteční bez překládání a bez zastávky;

c) přeprava zvířat vnímavých druhů uvnitř pásma je podmíněna souhlasem krajské veterinární správy;

d) zákaz přemísťování zvířat vnímavých druhů uvnitř pásma nejméně po dobu, která odpovídá nejdelší inkubační době příslušné nákazy od posledního zaznamenaného případu onemocnění. Po uplynutí této doby mohou být zvířata z pásma dozoru přemísťována a přímou cestou přepravena pod dohledem úředního veterinárního lékaře za účelem neprodlené porážky na jatky určené krajskou veterinární správou. Krajská veterinární správa však povolí takovou přepravu až po vyšetření všech zvířat vnímavých druhů v hospodářství úředním veterinárním lékařem, který potvrdí, že žádné ze zvířat není podezřelé z nákazy. Jsou-li jatky v územním obvodu jiné krajské veterinární správy, musí být tato krajská veterinární správa o této přepravě předem informována.

(2) Pro dobu dodržování ochranných a zdolávacích opatření uplatňovaných v pásmu dozoru platí § 18 odst. 2 obdobně.

§ 20

(1) Jsou-li zakazující ochranná a zdolávací opatření uvedená v § 18 odst. 1 písm. d) a v § 19 odst. 1 písm. d) uplatňována po dobu delší než 30 dnů v důsledku výskytu nových případů onemocnění a vznikají-li tím potíže s ustájením zvířat, může krajská veterinární správa v souladu s § 17 odst. 3 a § 49 odst. 1 písm. d) zákona na základě žádosti chovatele povolit přemístění zvířat z hospodářství nacházejícího se v ochranném pásmu nebo v pásmu dozoru, pokud si chovatelem uváděné skutečnosti a důvody ověřila a pokud

a) všechna zvířata v hospodářství byla vyšetřena,

- b) zvířata, která mají být přepravována, byla klinicky vyšetřena s negativním výsledkem,
- c) každé zvíře je evidováno a označeno v souladu s plemenářským zákonem,³⁾
- d) hospodářství určení leží buď v ochranném pásmu, anebo uvnitř pásma dozoru.

(2) V souvislosti s přepravou podle odstavce 1 musí být provedena nezbytná opatření, aby se zabránilo šíření původce nákazy, zejména musí být provedeny čištění a dezinfekce dopravních prostředků po uskutečněné přepravě.

§ 21

(1) Čištění, dezinfekce, dezinfekce a deratizace infikovaného hospodářství nařízené v rámci ochranných a zdolávacích opatření jsou prováděny

- a) způsobem vylučujícím jakékoli riziko šíření nebo přežití původce nákazy,
- b) dezinfekčními, dezinfekčními a deratizačními prostředky v koncentracích schválených krajskou veterinární správou,
- c) podle pokynů krajské veterinární správy a pod dohledem úředního veterinárního lékaře.

(2) Po provedení úkonů spojených s čištěním, dezinfekcí, dezinfekcí a deratizací krajská veterinární správa prověří, zda byla všechna nařízená opatření náležitě splněna, včetně specifických postupů stanovených pro některé nákazy, a zda uplynula přiměřená doba, zpravidla nejméně 21 dnů, zajišťující úplné zdolání nákazy před zahájením nového chovu zvířat (dále jen "repopulace") v hospodářství.

§ 22

Repopulace v hospodářství podléhá souhlasu krajské veterinární správy v souladu s § 15 a § 49 odst. 1 písm. d) zákona, která jej vydá, byly-li podle výsledků kontroly provedené úředním veterinárním lékařem provedeny čištění a dezinfekce, popřípadě i dezinfekce a deratizace podle § 21.

§ 23

Jsou-li nakažená nebo podezřelá volně žijící zvířata, přijme krajská veterinární správa vhodná opatření, odpovídající povaze nákazy, možností jejího šíření, způsobu jejího zdolávání a místním podmínkám. Státní veterinární správa v souladu s § 48 odst. 1 písm. o) bodem 2 zákona informuje o přijatých opatřeních Komisi a ostatní členské státy prostřednictvím Stálého výboru.

§ 24

(1) Vzorky odebrané za účelem laboratorního vyšetření ke zjištění přítomnosti původce nákazy vyšetřují v souladu s § 52 odst. 4 zákona národní referenční laboratoře, příslušné pro jednotlivé nákazy popřípadě referenční laboratoře, technicky a personálně vybavené tak, aby mohly kdykoli, zejména při prvním výskytu nákazy, zjistit typ, subtyp a variantu příslušného původce, jakož i další laboratoře uvedené v § 52 odst. 3 zákona. Použijí přitom diagnostické metody stanovené v souladu s jednotlivými postupy a metodami schválenými orgány Unie pro diagnostiku a tlumení příslušné nákazy nebo jinak v souladu s předpisy Evropské unie o opatřeních pro předcházení vzniku nákaz a jejich zdolávání.

(2) Národní referenční laboratoř

- a) odpovídá za koordinaci standardů a diagnostických metod používaných v České republice při diagnostice příslušných nákaz a za testování očkovacích látek,
- b) může poskytnout ostatním diagnostickým laboratořím diagnostická činidla,
- c) kontroluje jakost diagnostických činidel používaných v České republice,
- d) provádí pravidelně srovnávací testy používaných diagnostických metod,
- e) uchovává izoláty virů příslušných nákaz pocházející z případů potvrzených v České republice,
- f) zajišťuje potvrzování pozitivních výsledků získaných v ostatních diagnostických laboratořích,
- g) spolupracuje s příslušnými referenčními laboratořemi v rámci Unie.

(3) Státní veterinární správa vede a průběžně aktualizuje seznam národních referenčních laboratořích a zpřístupní jej, včetně jakýchkoli pozdějších změn, ostatním členským státům a veřejnosti.

§ 25

(1) Není-li v ustanoveních části druhé o zvláštních opatřeních pro tlumení a zdolávání některých nákaz stanoveno něco jiného, platí § 13 až 24 i pro tlumení a zdolávání těchto nákaz.

(2) Pro tlumení a zdolávání nákazy, která není uvedena v příloze č. 1 k této vyhlášce ani v ustanoveních části druhé o zvláštních opatřeních pro tlumení a zdolávání některých nákaz, se použijí § 13 až 24 přiměřeně se zřetelem na povahu a závažnost příslušné nákazy, na možnosti jejího šíření a na způsob jejího zdolávání, jakož i na místní podmínky.

ČÁST DRUHÁ

ZVLÁŠTNÍ OPATŘENÍ PRO TLUMENÍ A ZDOLÁVÁNÍ NĚKTERÝCH NÁKAZ

HLAVA I

VEZIKULÁRNÍ CHOROBA PRASAT

§ 26

Výskyt vezikulární choroby prasat je potvrzen, na rozdíl od potvrzení nákazy podle § 2 písm. c),

a) v hospodářství, ve kterém

1. byl izolován virus vezikulární choroby prasat buď z prasat, anebo z prostředí,
2. jsou prasata, která jsou séropozitivní na vezikulární chorobu prasat, pokud tato nebo jiná prasata v hospodářství vykazují změny příznačné pro tuto nákazu, nebo
3. jsou prasata s klinickými příznaky onemocnění vezikulární chorobou prasat nebo jsou séropozitivní pod podmínkou, že existuje přímá epizootologická souvislost s potvrzeným ohniskem nákazy,

b) v jiných stádech, ve kterých jsou zjištěna séropozitivní prasata. V tomto případě provede krajská veterinární správa před potvrzením přítomnosti nákazy další vyšetření, zejména opětovné namátkové testování v odstavu nejméně 28 dnů od předchozího odběru vzorků Ochranná a zdolávací opatření podle § 13 zůstávají v platnosti až do skončení těchto doplňujících vyšetření. Jestliže doplňující vyšetření neprokážou výskyt této nákazy a testovaná prasata jsou stále séropozitivní, krajská veterinární správa nařídí, aby byla pod dohledem úředního veterinárního lékaře utracena a neškodně odstraněna, anebo porážena na jatkách k tomu účelu určených. Tato prasata musí být na jatkách držena a porážena odděleně od ostatních prasat a jejich maso musí být určeno výhradně pro tuzemský trh.

§ 27

(1) Byl-li potvrzen výskyt vezikulární choroby prasat, krajská veterinární správa v souladu s § 15 a § 49 odst. 1 písm. d) zákona zajistí, aby byla v ochranném pásmu uplatňována tato ochranná a zdolávací opatření:

a) identifikace (souples) všech hospodářství, v nichž jsou zvířata druhů vnímavých na tuto nákazu;

b) pravidelné veterinární kontroly hospodářství se zvířaty druhů vnímavých na tuto nákazu a klinické vyšetření těchto zvířat, zahrnující v případě potřeby i odběr vzorků a jejich laboratorní vyšetření. Počet a četnost kontrol musí být úměrné závažnosti, s jakou se projevuje nákaza v těch hospodářstvích, jež představují největší riziko. O kontrolách, vyšetřeních a jejich výsledcích se vedou záznamy;

c) zákaz přemísťování a přepravy prasat po veřejných i soukromých cestách s výjimkou účelových komunikací uvnitř hospodářství. Výjimečně může krajská veterinární správa v souladu s § 15 a § 49 odst. 1 písm. d) zákona povolit přepravu prasat po silnici nebo železnici pod podmínkou, že se tato přeprava uskuteční bez překládání a bez zastávky. Státní veterinární správa v souladu s § 48 odst. 1 písm. o) bodem 2 zákona však může požádat Komisi také o výjimku pro jatečná prasata pocházející z hospodářství mimo ochranné pásmo, která jsou přepravována na jatky nacházející se v tomto pásmu;

d) dopravní prostředky a zařízení (vybavení) použité uvnitř ochranného pásma k přepravě prasat, jiných zvířat nebo materiálů, které by mohly být kontaminovány (krmivo, podestýlka, hnůj, močůvka apod.), nesmí opustit hospodářství uvnitř ochranného pásma, ochranné pásmo nebo jatky, aniž by byly vyčištěny a dezinfikovány podle pokynů krajské veterinární správy v souladu s § 15 a § 49 odst. 1 písm. d) zákona. Tyto pokyny musí zejména zabezpečit, že žádný dopravní prostředek použitý k přepravě prasat neopustí ochranné pásmo bez toho, že by byl zkontrolován úředním veterinárním lékařem;

e) prasata nesmí opustit hospodářství, v němž jsou držena, po dobu 21 dnů, které následují po provedení předběžného čištění a dezinfekce infikovaného hospodářství podle § 21 a v souladu s přílohou č. 7 k této vyhlášce. Po této době může krajská veterinární správa v souladu s § 13 odst. 1 písm. b) a § 49 odst. 1 písm. d) zákona povolit přemísťování prasat z hospodářství

1. přímo na jatky jí určené, přednostně uvnitř ochranného pásma nebo pásma dozoru, pokud všechna prasata přítomná v hospodářství byla zkontrolována, prasata určená k přepravě na jatky byla klinicky vyšetřena, každé prase bylo evidováno a označeno v souladu s plemenářským zákonem³⁾ a přeprava prasat se uskutečňuje dopravními prostředky zaplombovanými krajskou veterinární správou. Jsou-li jatky v územním obvodu jiné krajské veterinární správy, musí být tato krajská veterinární správa o této přepravě předem informována. Po vstupu na jatky jsou prasata držena a porážena odděleně od ostatních prasat. Dopravní prostředky a zařízení (vybavení) použité k přepravě prasat se před opuštěním jatek vyčistí a dezinfikují. Při provádění prohlídky prasat před poražením a po poražení má úřední veterinární lékař na zřeteli příznaky, které by mohly souviset s přítomností viru vezikulární choroby prasat. Po poražení prasat se odebere statisticky reprezentativní počet vzorků jejich krve a v případě pozitivních výsledků jejich vyšetření, potvrzujících přítomnost vezikulární choroby prasat, se uplatní ochranná a zdolávací opatření uvedená v § 29 odst. 1 písm. c),
2. výjimečně přímo do jiných míst uvnitř ochranného pásma, pokud všechna prasata přítomná v hospodářství byla zkontrolována, prasata určená k přepravě byla klinicky vyšetřena s negativním výsledkem a každé prase bylo evidováno a označeno v souladu s plemenářským zákonem,³⁾

f) maso pocházející z prasat uvedených pod písmenem e) bodem 1

1. se nesmí stát předmětem obchodování uvnitř Unie nebo mezinárodního obchodu a musí být opatřeno označením zdravotní nezávadnosti stanoveným předpisy o veterinárních požadavcích na živočišné produkty⁴⁾,
2. musí být získáno, porcováno, přepravováno a skladováno odděleně od masa určeného pro obchodování uvnitř Unie nebo mezinárodní obchod a nesmí být použito k výrobě masných výrobků určených pro obchodování uvnitř Unie nebo mezinárodní obchod, pokud nebylo podrobeno ošetření podle předpisů o veterinárních požadavcích na živočišné produkty⁴⁾.

(2) Ochranná a zdlávácí opatření uplatňovaná v ochranném pásmu jsou dodržována nejméně do provedení

a) čištění a dezinfekce podle § 21 a v souladu s přílohou č. 7 k této vyhlášce,

b) klinického vyšetření prasat ve všech hospodářstvích v pásmu, jež umožňuje konstatovat, že tato prasata nejeví žádné příznaky onemocnění, z nichž by bylo možno usuzovat na přítomnost vezikulární choroby prasat, jakož i sérologického vyšetření statisticky reprezentativního vzorku těchto prasat, provedeného způsobem uplatňovaným v Unii se zřetelem ke způsobu přenosu vezikulární choroby prasat a ke způsobu chovu prasat, jímž nebyla zjištěna přítomnost protilátek proti viru této nákazy.

(3) Vyšetření a odběr vzorků podle odstavce 2 písm. b) mohou být provedeny až za 28 dnů po čištění a dezinfekci infikovaného hospodářství.

(4) Po uplynutí doby uvedené v odstavci 3 se v ochranném pásmu uplatňují ochranná a zdlávácí opatření stanovená pro pásmo dozoru.

(5) V případě, že zákazy uvedené v odstavci 1 písm. e) jsou v platnosti déle než 30 dnů z důvodu výskytu dalších případů nákazy, a vzniknou-li v důsledku toho problémy s chovem zvířat, může krajská veterinární správa na základě odůvodněné žádosti chovatele a pokud úřední veterinární lékař ověřil stav věcí, povolit přepravu zvířat z hospodářství nacházejícího se v ochranném pásmu. Ustanovení odstavce 1 písm. e) platí obdobně.

§ 28

(1) Krajská veterinární správa v souladu s § 15 a § 49 odst. 1 písm. d) zákona zajistí, aby byla v pásmu dozoru uplatňována tato ochranná a zdlávácí opatření:

a) soupis všech hospodářství s chovem prasat;

b) přemísťování prasat z hospodářství v pásmu jinam než na jatky je možné, jen pokud v předcházejících 21 dnech nebylo do hospodářství, z něhož mají být prasata přemístěna, zařazeno žádné prase. Chovatel musí zaznamenávat veškerá přemístění prasat;

c) přemístění prasat z pásma dozoru může být krajskou veterinární správou povoleno, jestliže

1. všechna prasata přítomná v hospodářství byla během 48 hodin před přepravou zkontrolována,
2. všechna prasata určená k přepravě byla během 48 hodin před přepravou klinicky vyšetřena s negativním výsledkem,
3. sérologickým vyšetřením statisticky reprezentativního vzorku prasat určených k přepravě, provedeným během 14 dnů před přepravou, nebyla zjištěna přítomnost protilátek proti viru vezikulární choroby prasat. Pokud jde o jatečná prasata, sérologické vyšetření může být provedeno se vzorky krve odebranými na jatkách, na něž jsou prasata podle určení krajské veterinární správy přepravena. V případě pozitivních výsledků vyšetření, potvrzujících přítomnost vezikulární choroby prasat, se uplatní ochranná a zdlávácí opatření uvedená v § 29 odst. 1 písm. c),
4. každé prase bylo evidováno a označeno v souladu s plemenářským zákonem³⁾,
5. dopravní prostředky, vybavení a zařízení použité k přepravě těchto prasat byly po přepravě vyčištěny a dezinfikovány;

d) dopravní prostředky, vybavení a zařízení použité k přepravě prasat, jiných zvířat nebo materiálů, které by mohly být kontaminovány, uvnitř pásma dozoru mohou opustit toto pásmo jen po čištění a dezinfekci způsobem stanoveným krajskou veterinární správou.

(2) Ochranná a zdlávácí opatření uplatňovaná v pásmu dozoru jsou dodržována do náležitého provedení

a) čištění a dezinfekce podle § 21 a v souladu s přílohou č. 7 k této vyhlášce,

b) ochranných a zdlávácích opatření nařízených pro ochranné pásmo.

§ 29

(1) Krajská veterinární správa nařídí dále v případě

a) potvrzení výskytu vezikulární choroby prasat, aby kromě ochranných a zdlávácích opatření podle § 13 a 15 maso prasat poražených v období mezi pravděpodobným zavlečením nákazy do hospodářství a provedením ochranných a zdlávácích opatření bylo podle možnosti pod dohledem úředního veterinárního lékaře dohledáno a neškodně odstraněno takovým způsobem, aby se předešlo nebezpečí šíření viru vezikulární choroby prasat,

b) důvodného předpokladu, že prasata některého hospodářství byla nakažena v důsledku pohybu osob, zvířat, dopravních prostředků nebo jakýmkoli jiným způsobem, aby prasata z tohoto hospodářství podléhala omezujícím ochranným a zdlávácím opatřením uvedeným v § 16 odst. 2 a 3 nejméně do doby, kdy se v hospodářství provede jednak klinické vyšetření prasat s negativním výsledkem, jednak v souladu s § 27 odst. 2 písm. b) sérologické vyšetření statisticky reprezentativního vzorku prasat, při němž se neprokáže přítomnost protilátek proti viru vezikulární choroby prasat. Klinické a sérologické vyšetření může být provedeno až za 28 dnů, které uplynou od případné kontaminace prasat,

c) potvrzení výskytu vezikulární choroby prasat na jatkách, aby

1. všechna prasata přítomná na jatkách byla neprodleně poražena,
2. jatečně opracovaná těla a droby nakažených prasat byly neškodně odstraněny pod dohledem úředního veterinárního lékaře takovým způsobem, aby se předešlo nebezpečí šíření vezikulární choroby prasat,
3. bylo provedeno čištění a dezinfekce budov a jejich vybavení, včetně dopravních prostředků, podle pokynů krajské veterinární správy a pod dohledem úředního veterinárního lékaře,

4. Žádná prasata nebyla dodána k porážce před uplynutím nejméně 24 hodin po dokončení čištění a dezinfekce podle bodu 3.

(2) Krajská veterinární správa provede epizootologické šetření.

§ 30

(1) Repopulace v hospodářství je možná za podmínek § 22, a to až po uplynutí 4 týdnů po provedení závěrečného čištění a dezinfekce podle § 21 a v souladu s přílohou č. 7 k této vyhlášce.

(2) Při opětovném ustájení zvířat se přihlídně k druhu zemědělské činnosti vykonávané v hospodářství. V případě

a) chovu pod širým nebem začíná repopulace ustájením určitého omezeného počtu kontrolních indikátorových selat, která reagovala negativně při kontrole přítomnosti protilátek proti viru vezikulární choroby prasat. Kontrolní indikátorová selata se podle požadavků krajské veterinární správy v souladu s § 15 a § 49 odst. 1 písm. d) zákona rozmístí v celém prostoru infikovaného hospodářství a po 28 dnech po jejich rozmístění se u nich provede klinické vyšetření a odběr vzorků k sérologickému vyšetření. Jestliže žádné z těchto selat nevykazuje klinické příznaky vezikulární choroby prasat a jestliže u žádného z nich nedošlo k vytvoření protilátek proti viru této nákazy, může být provedena celková repopulace;

b) ostatních způsobů chovu lze postupovat podle písmene a), anebo provést celkovou repopulaci za předpokladu, že

1. všechna prasata, která pocházejí z hospodářství nacházejícího se mimo pásma, v nichž jsou uplatňována omezující ochranná a zdolávací opatření z důvodu vezikulární choroby prasat, a jsou séronegativní, se přemístí do chovu během 8 dnů,
2. žádné z těchto prasat neopustí hospodářství po dobu 60 dnů od přemístění posledních prasat do hospodářství,
3. prasata přemístěná do chovu (repopulované stádo) se podle pokynů krajské veterinární správy vyšetří klinicky a sérologicky. Toto vyšetření může být provedeno nejdříve za 28 dnů po přemístění posledních prasat do hospodářství.

HLAVA II

KATARÁLNÍ HOREČKA OVCÍ

§ 31

Pro účely této hlavy se rozumí pod pojmem

a) zvíře vnímavého druhu - každý přeživkavec;

b) zvířata - zvířata patřící k vnímavým druhům, s výjimkou volně žijících zvířat, pro která mohou být orgány Unie přijata zvláštní opatření;

c) vektor - hmyz rodu *Culicoides* schopný přenášet katarální horečku ovcí, který má být zjišťován v souladu s postupem stanoveným předpisy Evropské unie o opatřeních pro předcházení vzniku nálezů a jejich zdolávání;

d) živá oslabená očkovací látka - očkovací látka vyráběná upravením terénního izolátu viru katarální horečky ovcí pomocí následných pasáží na tkáňových kulturách nebo v kuřecích embryích.

§ 32

(1) Je-li v hospodářství nacházejícím se v oblasti, která nepodléhá omezením v důsledku ochranných a zdolávacích opatření nařízených v souvislosti s výskytem katarální horečky ovcí nebo podezřením z jejího výskytu, jedno nebo více zvířat vnímavého druhu podezřelých z této nákazy, krajská veterinární správa v souladu s § 13 a § 49 odst. 1 písm. d) zákona

a) zahájí neprodleně sledování tohoto hospodářství a šetření za účelem potvrzení nebo vyloučení výskytu této nákazy, klinicky vyšetří podezřelá a uhynulá zvířata nebo zajistí jejich pitvu;

b) zajistí, aby byl proveden soupis míst, která mohou umožňovat přežívání vektorů nebo která ho mohou hostit, zejména míst vhodných k jeho rozmnožování;

c) nařídí chovateli zejména, aby

1. provedl soupis zvířat vnímavého druhu, uvádějící pro každý druh počet zvířat již uhynulých a nakažených, jakož i zvířat, která mohla být nakažena. Údaje soupisu chovatel aktualizuje, aby byla brána v úvahu zvířata narozená nebo uhynulá během doby podezření, a na požádání je předkládá orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor ke kontrole a prověření,
2. dodržoval zákaz jakéhokoli přemísťování zvířat vnímavého druhu z hospodářství nebo do hospodářství,
3. omezil možnost pohybu zvířat vnímavého druhu, včetně jejich pobytu mimo stáj, v době aktivity vektorů, pokud lze předpokládat, že jsou k dispozici prostředky k provedení tohoto opatření,
4. ošetřoval pravidelně zvířata vnímavého druhu, budovy používané k jejich ustájení a jejich okolí, především místa příznivá pro vektory, schválenými insekticidními prostředky. Četnost ošetření určí krajská veterinární správa se zřetelem na dobu účinnosti použitého insekticidního prostředku a na klimatické podmínky,
5. zabezpečil v souladu s přímo použitelným předpisem Evropské unie o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu²⁾ neškodné odstranění kadáverů zvířat uhynulých v hospodářství.

(2) Krajská veterinární správa v souladu s přímo použitelným předpisem Evropských společenství o prováděcích předpisech ke směrnici Rady 2000/75/ES, co se týče tlumení, sledování, dozoru a omezení přesunů některých zvířat vnímavých druhů ve vztahu ke katarální horečce ovcí³⁾,

a) provede epizootologické šetření,

b) uplatňuje programy pro sledování katarální horečky ovcí v uzavřených pásmech a pro dozor nad katarální horečkou ovcí mimo uzavřené pásma,

c) poskytuje údaje o katarální horečce ovcí shromážděné v průběhu uplatňování programů uvedených v písmenu a) Státní veterinární správě, která plní informační povinnosti podle přímo použitelného předpisu Evropské unie o prováděcích předpisech ke směrnici Rady 2000/75/ES, co se týče tlumení, sledování, dozoru a omezení přesunů některých zvířat vnímavých druhů ve vztahu ke katarální horečce ovcí⁵⁾.

(3) Do doby zavedení opatření uvedených v odstavci 1 se zvířata vnímavého druhu nepřemísťují z hospodářství nebo do hospodářství a podle možností je omezen jejich pohyb v době aktivity vektorů.

§ 33

(1) Ochranná a zdolávací opatření uvedená v § 32 mohou být uplatněna i ve vztahu k dalším hospodářstvím, o kterých lze důvodně předpokládat, že jsou infikována.

(2) Ochranná a zdolávací opatření uvedená v § 32 mohou být ukončena, jen dojde-li k vyloučení podezření z výskytu katarální horečky ovcí.

§ 33a

(1) Státní veterinární správa může v rámci ochranných a zdolávacích opatření v souladu s § 15 odst. 1 písm. i) a § 48 odst. 1 písm. e) zákona povolit použití očkovacích látek proti katarální horečce ovcí, a to na základě výsledků posouzení rizik provedeného Státní veterinární správou. O povolení použití očkovacích látek proti katarální horečce ovcí Státní veterinární správa uvědomí před zahájením očkování Komisi.

(2) Je-li použita živá oslabená očkovací látka, vymezí Státní veterinární správa v rámci ochranných a zdolávacích opatření ochranné pásmo, které zahrnuje přinejmenším oblast, ve které se provádí očkování. Na ně navazuje pásmo dozoru, které tvoří část území v šíři nejméně 50 km za ochranným pásmem.

§ 34

(1) Byl-li v hospodářství potvrzen výskyt katarální horečky ovcí,

a) krajská veterinární správa nařídí

1. poražení zvířat vnímavého druhu v rozsahu, který pokládá za nezbytný k zamezení šíření nákazy,
2. neškodné odstranění jejich kadáverů v souladu s přímo použitelným předpisem Evropské unie o hygienických pravidlech pro vedlejší živočišné produkty²⁾,
3. rozšíření ochranných a zdolávacích opatření stanovených v § 32 odst. 1 na hospodářství umístěná v pásmu o poloměru 20 km (včetně ochranného pásma) okolo infikovaného hospodářství (infikovaných hospodářství). Toto pásmo může být rozšířeno nebo zúženo na základě epizootologických, zeměpisných, ekologických nebo meteorologických faktorů,
4. uplatnění dalších opatření stanovených Komisí, zejména pokud jde o zavedení programu očkování nebo jiných alternativních opatření,

b) krajská veterinární správa provede epizootologické šetření.

(2) Státní veterinární správa v souladu s § 10 odst. 2 a § 48 odst. 1 písm. o) bodem 2 zákona uvědomí o ochranném a zdolávacím opatření podle odstavce 1 písm. a) bodu 1 a o případném rozšíření nebo zúžení pásma uvedeného v odstavci 1 písm. a) bodu 3 Komisí.

§ 35

(1) Krajská veterinární správa v souladu s § 15 a § 49 odst. 1 písm. d) zákona vedle ochranných a zdolávacích opatření uvedených v § 34 odst. 1 vymezí ochranné pásmo a pásmo dozoru, přičemž bere v úvahu zejména epizootologické, zeměpisné, administrativní a ekologické faktory, související jednak s katarální horečkou ovcí, jednak s organizací jejího zdolávání a s orgány, které rozhodují o ochranných a zdolávacích opatřeních a dozírají na jejich plnění.

(2) Ochranné pásmo se vymezuje o poloměru nejméně 100 km okolo infikovaného hospodářství. Na ně navazuje pásmo dozoru, které tvoří část území v šíři nejméně 50 km za ochranným pásmem, v níž nebylo v posledních 12 měsících prováděno očkování proti katarální horečce ovcí živou oslabenou očkovací látkou.

(3) Ochranné pásmo a pásmo dozoru tvoří uzavřené pásmo.

§ 36

(1) Krajská veterinární správa v souladu s § 15 a § 49 odst. 1 písm. d) zákona zajistí, aby byla v ochranném pásmu uplatňována tato ochranná a zdolávací opatření:

a) identifikace (souples) všech hospodářství se zvířaty vnímavého druhu uvnitř pásma;

b) uskutečňování programu epizootologického dozoru, založeného na sledování indikátorových skupin skotu nebo jiného druhu zvířat vnímavého druhu, není-li skot k dispozici, jakož i populací vektora,

c) zákaz přemísťování zvířat vnímavého druhu z pásma, pokud krajská veterinární správa v souladu s přímo použitelným předpisem Evropské unie o prováděcích předpisech ke směrnici Rady 2000/75/ES, co se týče tlumení, sledování, dozoru a omezení přesunů některých zvířat vnímavých druhů ve vztahu ke katarální horečce ovcí⁵⁾, nestanovila jinak.

(2) Státní veterinární správa může dát Komisi podnět k tomu, aby rozhodla o očkování zvířat vnímavého druhu v ochranném pásmu proti katarální horečce ovcí a o jejich označení.

§ 37

(1) Krajská veterinární správa v souladu s § 15 a § 49 odst. 1 písm. d) zákona zajistí, aby v pásmu dozoru

- a) byla uplatňována ochranná a zdolávací opatření uvedená v § 36 odst. 1,
- b) byl důsledně dodržován zákaz jakéhokoli očkování proti katarální horečce ovcí živou oslabenou očkovací látkou.

(2) Ochranná a zdolávací opatření přijatá podle § 34 odst. 1, § 35 a 36 a podle odstavce 1 se mění nebo ukončují v souladu s opatřeními stanovenými Komisí.

§ 37a

Státní veterinární správa v souladu s předpisy Evropské unie o hlášení nálezů

- a) hlásí Komisi a ostatním členským státům primární ohniska a ohniska katarální horečky ovcí,
- b) poskytuje jim související epizootologické informace o katarální horečce ovcí shromážděné v průběhu uplatňování programů sledování katarální horečky ovcí a dozoru nad katarální horečkou ovcí.

HLAVA III

KLASICKÝ MOR PRASAT

§ 38

Pro účely této hlavy se rozumí pod pojmem

- a) prase - jakékoli zvíře z čeledi prasatovitých (Suidae), včetně prasat divokých,
- b) prase divoké - prase, které není drženo ani chováno v hospodářství,
- c) prase podezřelé z nákazy virem klasického moru prasat - jakékoli prase (živé, kadáver nebo jatečně opracované tělo) s takovými klinickými příznaky nebo postmortálními změnami, anebo s reakcemi při laboratorních testech provedených v souladu s postupy stanovenými příručkou k zajištění jednotné diagnostiky klasického moru prasat (dále jen "diagnostická příručka"), vydanou Státní veterinární správou a odpovídající diagnostické příručce schválené Komisí, jež vyvolávají podezření na možnost výskytu klasického moru prasat,
- d) případ klasického moru prasat nebo prase nakažené klasickým morem prasat - jakékoli prase (živé, kadáver nebo jatečně opracované tělo), u něhož byly potvrzeny klinické příznaky nebo postmortální změny klasického moru prasat, anebo u něhož byl potvrzen výskyt této nákazy na základě laboratorního vyšetření provedeného v souladu s postupy stanovenými v diagnostické příručce,
- e) primární případ klasického moru prasat u prasat divokých - jakýkoli případ klasického moru prasat zjištěný u prasat divokých žijících v oblasti, v níž nejsou nařízena žádná ochranná a zdolávací opatření,
- f) meta-populace prasat divokých - jakákoli skupina či subpopulace prasat divokých s omezenými kontakty s jinými skupinami či subpopulacemi,
- g) vnímavá populace prasat divokých - část populace volně žijících prasat, u nichž se nevytvořila imunita vůči viru klasického moru prasat,
- h) zpracování - jeden ze způsobů ošetření rizikového materiálu uvedeného v přímo použitelném předpisu Evropské unie o hygienických pravidlech pro vedlejší živočišné produkty,²⁾ které se uplatňují způsobem, jenž zamezuje riziku šíření klasického moru prasat,
- i) markerová vakcína - očkovací látka, která dokáže vyvolat ochrannou imunitu, jež je prostřednictvím laboratorních vyšetření prováděných v souladu s diagnostickou příručkou odlišitelná od imunitní reakce vyvolané přirozenou nákazou volně kolujícím typem viru,
- j) oblast s vysokou hustotou výskytu prasat - oblast v okruhu 10 km kolem hospodářství, v němž se nacházejí prasata podezřelá z nakažení klasickým morem prasat nebo nakažená touto nákazou, kde výskyt prasat přesahuje hustotu 800 prasat na 1 km²; dotyčné hospodářství se musí nacházet buď v regionu, v němž hustota prasat chovaných v hospodářstvích přesahuje 300 prasat na 1 km², anebo ve vzdálenosti menší než 20 km od takového regionu,
- k) kontaktní hospodářství - hospodářství, do něhož mohla být příslušná nákaza zavlečena, ať již v důsledku umístění tohoto hospodářství, pohybu osob, zvířat nebo vozidel, anebo jakýmkoli jiným způsobem,
- l) hospodářství - jakýkoli zemědělský či jiný objekt, v němž jsou trvale nebo dočasně chována či držena prasata. Za hospodářství v tomto smyslu se nepovažují jatky, dopravní prostředky a ohrazené prostory, v nichž jsou držena a mohou být lovena prasata divoká; tyto ohrazené prostory mají takovou velikost a členění, jež vylučují použití opatření stanovených v § 41 odst. 1 a 2,

m) zamořená oblast - oblast, v níž se po potvrzení jednoho nebo více případů klasického moru prasat u prasat divokých uplatňují eradikační opatření podle § 15 nebo 16.

§ 39

(1) Státní veterinární správa hlásí v souladu s § 48 odst. 1 písm. o) bodem 2 zákona Komisi a ostatním členským státním výskyt klasického moru prasat a poskytne jim informace o

- a) ohniscích klasického moru prasat potvrzených v hospodářství,
- b) případech klasického moru prasat potvrzených na jatkách nebo v dopravních prostředcích,
- c) primárních případech klasického moru prasat potvrzených u prasat divokých,
- d) výsledcích epizootologického šetření.

(2) Ustanovením odstavce 1 není dotčena povinnost ohlašování primárních a dalších (sekundárních) ohnisek nákazy podle § 7 až 9.

(3) Státní veterinární správa informuje v souladu s § 10 odst. 2 a § 48 odst. 1 písm. o) bodem 2 zákona Komisi a ostatní členské státy

a) o dalších případech klasického moru prasat potvrzených u prasat divokých v zamořené oblasti v souladu s § 51 odst. 1 písm. a) a odst. 2,

b) o poznatcích, které naznačují, že se klasický mor prasat mohl šířit z hospodářství nebo do hospodářství, nacházejících se v některém členském státě.

§ 40

(1) Je-li v hospodářství jedno nebo více prasat podezřelých z nákazy virem klasického moru prasat, krajská veterinární správa zahájí neprodleně a s diagnostickou příručkou šetření, které potvrdí nebo vyloučí výskyt této nákazy; provede též kontrolu, zda jsou prasata v hospodářství evidována a označena v souladu s plemenářským zákonem.3)

(2) Dojde-li krajská veterinární správa v souladu s § 13 a § 49 odst. 1 písm. d) zákona k závěru, že podezření na výskyt klasického moru prasat v hospodářství nelze vyloučit,

a) sleduje příslušné hospodářství;

b) provede epizootologické šetření na základě dotazníků připravených v rámci pohotovostních plánů podle § 56;

c) nařídí chovateli zejména, aby

1. sečetl všechna prasata různých kategorií v hospodářství a provedl soupis počtů prasat v každé kategorii, uvádějící u každé kategorie počet prasat již uhynulých, nakažených či podezřelých. Údaje soupisu musí být aktualizovány, aby byla brána v úvahu zvířata narozená nebo uhynulá během doby podezření, a na požádání musí být předkládány orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor ke kontrole a prověření,
2. držel všechna prasata na jejich ustájovacích místech, popřípadě je uzavřel na jiných místech umožňujících jejich karanténu,
3. dodržoval zákaz přemísťování prasat z hospodářství nebo do hospodářství, jakož i zákaz odvozu kadáverů z hospodářství bez souhlasu krajské veterinární správy. V případě nutnosti může krajská veterinární správa rozšířit zákaz opuštění hospodářství též na jiné druhy zvířat a požadovat vhodná opatření k hubení hlodavců či hmyzu,
4. dodržoval zákaz přepravy vepřového masa a výrobků z tohoto masa, spermatu, vaječných buněk a embryí prasat, krmiv, odpadů, předmětů a materiálů, u nichž je pravděpodobnost přenosu klasického moru prasat, z hospodářství bez souhlasu krajské veterinární správy. Vepřové maso, výrobky z tohoto masa, sperma, vaječné buňky a embrya prasat z hospodářství nesmí být předmětem obchodování,
5. zabránil pohybu osob a dopravních prostředků z hospodářství nebo do hospodářství bez písemného souhlasu krajské veterinární správy,
6. umístil ve vchodech a východech do budov a z budov, v nichž jsou ustájena prasata, jakož i při vjezdech a výjezdech do hospodářství a z hospodářství vhodné dezinfekční prostředky. Osoby vstupující do hospodářství s chovem prasat, anebo z tohoto hospodářství odcházející musí být podrobeny odpovídajícím hygienickým opatřením, nutným pro snížení rizika šíření viru klasického moru prasat, a všechny dopravní prostředky musí být před opuštěním hospodářství účinně dezinfikovány.

(3) Vyžaduje-li to nákazová situace, zejména nachází-li se hospodářství s podezřelými prasaty v oblasti s vysokou hustotou výskytu prasat, může krajská veterinární správa

a) uplatnit v hospodářství uvedeném v odstavci 2 ochranná a zdolávací opatření uvedená v § 41 odst. 1. Dovolují-li to podmínky, může tato opatření omezit pouze na prasata podezřelá z nákazy či nakažená virem klasického moru prasat a na tu část hospodářství, v níž byla tato prasata držena, pokud jsou tato prasata ustájena, ošetřována a krmena zcela odděleně od ostatních prasat v hospodářství. Vždy však musí být odebráno dostatečné množství vzorků od utracených prasat, aby bylo možno v souladu s diagnostickou příručkou potvrdit nebo vyloučit přítomnost viru klasického moru prasat;

b) vymezit dočasné ochranné pásmo kolem hospodářství uvedeného v odstavci 2 a uplatnit v něm všechna nebo některá ochranná a zdolávací opatření uvedená v odstavcích 1 a 2.

(4) Ochranná a zdolávací opatření uvedená v odstavci 2 trvají, dokud nejsou ukončena vzhledem k vyloučení podezření z výskytu klasického moru prasat.

§ 41

(1) Byl-li v hospodářství potvrzen výskyt klasického moru prasat, krajská veterinární správa nařídí vedle ochranných a zdlavacích opatření podle § 40 odst. 2 další ochranná a zdlavací opatření, a to:

- a) neodkladné utracení všech prasat v hospodářství tak, aby během přepravy nebo utracení těchto zvířat bylo vyloučeno riziko šíření viru klasického moru prasat, jakož i neškodné odstranění kadáverů uhynulých nebo utracených zvířat pod dohledem úředního veterinárního lékaře;
- b) odběr dostatečného počtu vzorků od utracených prasat v souladu s diagnostickou příručkou za účelem zjištění způsobu, jakým byl virus klasického moru prasat do hospodářství zavlečen, a doby, po kterou se mohl v hospodářství vyskytovat před ohlášením nákazy;
- c) dohledání masa prasat poražených v období mezi pravděpodobným zavlečením nákazy do hospodářství a nařízením ochranných a zdlavacích opatření, a to s využitím veškerých možností, a jeho zpracování pod dohledem úředního veterinárního lékaře;
- d) dohledání spermatu, vaječných buněk a embryí prasat přepravených z hospodářství v období mezi pravděpodobným zavlečením nákazy do hospodářství a nařízením ochranných a zdlavacích opatření a jejich neškodné odstranění pod dohledem úředního veterinárního lékaře, a to takovým způsobem, aby se zabránilo šíření viru klasického moru prasat;
- e) ošetření odpadů, předmětů, materiálů a látek, které mohou být kontaminovány, zejména pak předmětů a materiálů pro jedno použití, které jsou používány při porážení, podle pokynů krajské veterinární správy v souladu s § 15 a § 49 odst. 1 písm. d) zákona způsobem zajišťujícím zničení viru klasického moru prasat;
- f) po odstranění prasat provedení čištění a dezinfekce budov sloužících k ustájení prasat, dopravních prostředků sloužících k jejich přepravě nebo k přepravě jejich kadáverů, vybavení budov, podestýlky, hnoje a kejdy, u nichž pravděpodobně došlo k jejich kontaminaci, v souladu s § 46.

(2) Krajská veterinární správa provede dále

- a) v případě primárního výskytu klasického moru prasat laboratorní vyšetření izolátu viru klasického moru prasat v souladu s diagnostickou příručkou za účelem zjištění genetického typu tohoto viru,
- b) epizootologické šetření.

(3) Bylo-li potvrzeno ohnisko klasického moru prasat v chovu laboratorních zvířat, zoologické zahradě, oboře, rezervaci zvířete nebo na ohrazeném území, na němž jsou prasata držena pro výzkumné účely nebo pro účely související s uchováním druhu či vzácných plemen, může příslušný orgán rozhodnout odlišně od odstavce 1 písm. a) a d) za předpokladu, že tím nebudou ohroženy základní zájmy Unie; o takovém postupu Státní veterinární správa neprodleně uvědomí v souladu s § 48 odst. 1 písm. o) bodem 2 zákona Komisi.

§ 42

(1) Krajská veterinární správa může v případě potvrzení výskytu klasického moru prasat v hospodářství, sestávajícím ze 2 nebo více oddělených stád, postupovat z důvodu dokončení výkrmu prasat ve vztahu ke zdravým stádům tohoto hospodářství odlišně od ustanovení § 41 odst. 1 písm. a) za předpokladu, že podle jejího zjištění

- a) prostorové uspořádání a velikost těchto stájí, v nichž jsou tato stáda umístěna, vzdálenost mezi nimi a povaha činností v nich prováděných umožňují důsledné oddělení prostorů pro ustájení, ošetřování a krmení;
- b) uvedené oddělení zabraňuje šíření viru klasického moru prasat z jednoho stáda do druhého.

(2) Dojde-li k postupu podle odstavce 1, stanoví Státní veterinární správa podrobná pravidla jeho uplatňování z hlediska možného poskytnutí veterinárních záruk a neprodleně uvědomí o jeho uplatnění v souladu s § 48 odst. 1 písm. o) bodem 2 zákona Komisi.

(3) V kontaktních hospodářstvích, za něž se s přihlédnutím k výsledkům epizootologického šetření považují hospodářství uvedená v § 40 nebo § 41, do nichž mohl být klasický mor prasat zavlečen z jiných hospodářství, anebo hospodářství, do nichž mohl být klasický mor prasat zavlečen z hospodářství uvedených v § 40 nebo § 41, se uplatňují ochranná a zdlavací opatření podle § 40 do té doby, dokud není podezření z klasického moru prasat vyloučeno. Ochranná a zdlavací opatření uvedená v § 41 odst. 1 a 2 se v kontaktním hospodářství uplatňují tehdy, když to vyžaduje nákazová situace; v souladu s diagnostickou příručkou musí být odebráno dostatečné množství vzorků od utracených prasat, aby bylo možno potvrdit nebo vyloučit přítomnost viru klasického moru prasat.

(4) Hlavní kritéria a rizikové faktory, které jsou rozhodující pro zvažování, zda má být v kontaktním hospodářství uplatněno opatření uvedené v § 41 odst. 1 písm. a), jsou stanovena v příloze č. 8 k této vyhlášce.

§ 43

(1) Byl-li výskyt klasického moru prasat v hospodářství potvrzen, krajská veterinární správa vymezí ochranné pásmo o poloměru nejméně 3 km kolem ohniska nákazy. Na ochranné pásmo navazuje pásmo dozoru o poloměru nejméně 10 km; ochranné pásmo je součástí pásma dozoru.

(2) Při vymezování ochranného pásma a pásma dozoru se berou v úvahu zejména výsledky epizootologického

šetření, zeměpisná situace (hlavně přírodní a umělé hranice), umístění hospodářství a jeho okolí, obvyklý režim přemísťování prasat a obchodování s nimi, dostupnost jatek, dostupnost orgánů vykonávajících státní veterinární dozor nad přemísťováním prasat v rámci obou pásem a jejich vybavení, zejména musí-li být prasata určena k utracení přemístěna z původního hospodářství.

§ 44

(1) Krajská veterinární správa v souladu s § 15 a § 49 odst. 1 písm. d) zákona zajistí, aby byla v ochranném pásmu uplatňována tato ochranná a zdolávací opatření:

- a) identifikace (souis) všech hospodářství s chovem prasat,
- b) klinické vyšetření prasat v těchto hospodářstvích a kontrola jejich evidence a označení v souladu s plemenářským zákonem,³⁾ a to do 7 dnů po vymezení ochranného pásma,
- c) zákaz přemísťování a přepravy prasat po veřejných i soukromých cestách s výjimkou nutných případů přepravy po účelových komunikacích uvnitř hospodářství, pokud nejde o přepravu, s níž vyslovila souhlas krajská veterinární správa v souladu s písmenem g). Tento zákaz však nemusí být uplatněn, jde-li o přepravu prasat po silnici nebo železnici, uskutečněnou bez překládání a bez zastávky; rozhodnutím orgánů Unie může být umožněna přeprava prasat pocházejících z území vně ochranného pásma za účelem neprodlené porážky na jatky, které se nacházejí v pásmu dozoru,
- d) čištění, dezinfekce a ošetření dopravních prostředků a vybavení sloužících k přepravě prasat, jiných hospodářských zvířat, předmětů a materiálů (kadávery, krmivo, podestýlka, hnůj, kejda apod.), které by mohly být kontaminovány, a to v souladu s § 46. Žádný dopravní prostředek použitý pro přepravu prasat nesmí opustit ochranné pásmo bez souhlasu krajské veterinární správy a bez toho, že by byl předtím vyčištěn, dezinfikován a zkontrolován,
- e) zákaz vstupu jiných hospodářských zvířat a zvířat v zájmovém chovu do hospodářství nebo opuštění hospodářství těmito zvířaty bez souhlasu krajské veterinární správy,
- f) neprodlené hlášení všech uhynulých nebo nakažených prasat v hospodářství krajské veterinární správě, která provede šetření v souladu s diagnostickou příručkou,
- g) zákaz přemísťování prasat z hospodářství, v němž jsou chována, po dobu nejméně 30 dnů po skončení předběžného čištění a dezinfekce infikovaného hospodářství. Po 30 dnech může povolit krajská veterinární správa za podmínek odstavce 3 přímou přepravu prasat z hospodářství
 1. na jatky jí určené, pokud možno uvnitř ochranného pásma nebo pásma dozoru, za účelem neprodlené porážky,
 2. do asanačního podniku nebo na jiné vhodné místo, kde jsou prasata neprodleně utracena a kadávery neškodně odstraněny pod dohledem úředního veterinárního lékaře, nebo
 3. za mimořádných okolností na jiné místo v ochranném pásmu. O tom Státní veterinární správa neprodleně informuje Komisi prostřednictvím Stálého výboru,
- h) zákaz přemísťování spermatu, vaječných buněk a embryí prasat z hospodářství uvnitř ochranného pásma,
- i) dodržování hygienických opatření, nutných ke snížení rizika šíření viru klasického moru prasat, všemi osobami, které vstupují do hospodářství nebo je opouštějí.

(2) Trvají-li ochranná a zdolávací opatření podle odstavce 1 po dobu delší než 30 dnů z důvodu výskytu dalších ohnisek nákazy a vznikají-li v souvislosti s tím potíže narušující pohodu prasat nebo jiné potíže projevující se v jejich chovu, může krajská veterinární správa v souladu s § 15 a § 49 odst. 1 písm. d) zákona povolit na žádost chovatele a za podmínek uvedených v odstavci 3 přemístění prasat z hospodářství přímo

- a) na jatky jí určené, nejlépe uvnitř ochranného pásma nebo pásma dozoru, za účelem neprodlené porážky,
- b) do asanačního podniku nebo na jiné vhodné místo, kde jsou prasata neprodleně utracena a kadávery neškodně odstraněny pod dohledem úředního veterinárního lékaře, nebo
- c) za mimořádných okolností na jiné místo v ochranném pásmu. O tom musí Státní veterinární správa neprodleně informovat v souladu s § 48 odst. 1 písm. o) bodem 2 zákona Komisi.

(3) Povolení přepravy z hospodářství podle odstavce 1 písm. g) a odstavce 2 je možné při splnění těchto podmínek:

- a) úřední veterinární lékař provede klinické vyšetření prasat v hospodářství, především těch, která mají být přemístěna, včetně změření tělesné teploty u odpovídajícího počtu z nich, a zkontroluje jejich označení. Tímto vyšetřením a kontrolou musí být prokázáno, že prasata nejeví žádné příznaky klasického moru prasat a že jsou evidována a označena v souladu s plemenářským zákonem,³⁾
- b) prasata jsou přemísťována v dopravních prostředcích, zaplombovaných krajskou veterinární správou,
- c) dopravní prostředek a vybavení, použité k přepravě, jsou po jejím skončení neprodleně vyčištěny a dezinfikovány v souladu s § 46,
- d) od prasat, která jsou určena k porážení nebo k utracení, je odebrán v souladu s diagnostickou příručkou dostatečný počet vzorků, aby bylo možno potvrdit nebo vyloučit přítomnost viru klasického moru prasat,
- e) v případě přemístění těchto prasat na jatky
 1. krajská veterinární správa, která vykonává na jatkách státní veterinární dozor, je uvědoměna o záměru přemístit prasata na

tyto jatky a o jejich příjezdu na jatky uvědomí krajskou veterinární správu odpovědnou za odeslání prasat,

2. prasata jsou po vstupu na jatky ustájena a poražena odděleně od ostatních prasat,

3. při prohlídce před poražením a po poražení na určených jatkách sleduje úřední veterinární lékař všechny příznaky vztahující se k přítomnosti viru klasického moru prasat,

4. čerstvé maso pocházející z těchto jatek je označeno stejným způsobem, jakým se označuje čerstvé maso pocházející z prasat uvedených v § 27 odst. 1 písm. e) bodě 1, a v podniku určeném krajskou veterinární správou následně ošetřeno v souladu s právními předpisy o veterinárních požadavcích na živočišné produkty⁴⁾. Zásilka tohoto masa je před přepravou do podniku, v němž má být maso ošetřeno, zaplombována krajskou veterinární správou a zůstane tak po celou dobu přepravy.

(4) Ochranná a zdolávací opatření uplatňovaná v ochranném pásmu jsou dodržována nejméně do provedení

a) čištění a dezinfekce v infikovaných hospodářstvích,

b) klinického a laboratorního vyšetření prasat ve všech hospodářstvích v souladu s diagnostickou příručkou za účelem zjištění případné přítomnosti viru klasického moru prasat.

(5) Vyšetření podle odstavce 4 písm. b) se neprovádí dříve než za 30 dnů po dokončení předběžného čištění a dezinfekce v infikovaných hospodářstvích.

§ 45

(1) Krajská veterinární správa v souladu s § 15 a § 49 odst. 1 písm. d) zákona zajistí, aby byla v pásmu dozoru uplatňována tato ochranná a zdolávací opatření:

a) identifikace (souis) všech hospodářství s chovem prasat,

b) zákaz přemísťování a přepravy prasat po veřejných i soukromých cestách s výjimkou nutných případů přepravy po účelových komunikacích uvnitř hospodářství bez souhlasu krajské veterinární správy. Tento zákaz však nemusí být uplatněn, jde-li o přepravu prasat po silnici nebo železnici, uskutečněnou bez překládání a bez zastávky, a o přepravu prasat pocházejících z území vně pásma dozoru, za účelem neprodlené porážky na jatky, které se nacházejí v pásmu dozoru,

c) čištění, dezinfekce a ošetření dopravních prostředků a vybavení sloužících k přepravě prasat, jiných hospodářských zvířat, předmětů a materiálů (kadávery, krmivo, podestýlka, hnůj, kejda apod.), které by mohly být kontaminovány, v nejkratší možné době po kontaminaci, a to v souladu s § 46. Žádný dopravní prostředek, použitý pro přepravu prasat, nesmí opustit pásmo dozoru bez toho, že by byl předtím vyčištěn a dezinfikován,

d) zákaz vstupu jiných hospodářských zvířat a zvířat v zájmovém chovu do hospodářství nebo opuštění hospodářství těmito zvířaty během prvních 7 dnů po vymezení pásma dozoru bez souhlasu krajské veterinární správy,

e) neprodlené hlášení všech uhynulých nebo nakažených prasat v hospodářství krajské veterinární správě, která provede šetření v souladu s diagnostickou příručkou,

f) zákaz přemísťování prasat z hospodářství, v němž jsou chována, po dobu nejméně 21 dnů po skončení předběžného čištění a dezinfekce hospodářství. Po 21 dnech může krajská veterinární správa povolit za podmínek § 44 odst. 3 přemístění prasat z hospodářství k přímému převozu

1. na jatky jí určené, nejlépe uvnitř ochranného pásma nebo pásma dozoru, za účelem neprodlené porážky,

2. do asanačního podniku nebo na jiné vhodné místo, kde jsou prasata neprodleně utracena a kadávery neškodně odstraněny pod dohledem úředního veterinárního lékaře, nebo

3. za mimořádných okolností na jiné místo v ochranném pásmu nebo pásmu dozoru. O tom Státní veterinární správa bez prodlení informuje Komisí prostřednictvím Stálého výboru,

g) zákaz přemísťování spermatu, vaječných buněk a embryí prasat z hospodářství uvnitř pásma dozoru,

h) dodržování hygienických opatření, nutných ke snížení rizika šíření viru klasického moru prasat, všemi osobami, které vstupují do hospodářství nebo je opouštějí.

(2) Trvají-li ochranná a zdolávací opatření podle odstavce 1 po dobu delší než 30 dnů z důvodu výskytu dalších ohnisek nákazy a vznikají-li v souvislosti s tím potíže narušující pohodu prasat nebo jiné potíže projevující se v jejich chovu, může krajská veterinární správa v souladu s § 15 a § 49 odst. 1 písm. d) zákona povolit za podmínek uvedených v § 44 odst. 3 na žádost chovatele přemístění prasat z hospodářství přímo

a) na jatky jí určené, nejlépe uvnitř pásma dozoru, za účelem neprodlené porážky,

b) do asanačního podniku nebo na jiné vhodné místo, kde jsou prasata neprodleně utracena a kadávery neškodně odstraněny pod dohledem úředního veterinárního lékaře, nebo

c) za mimořádných okolností na jiné místo v ochranném pásmu nebo pásmu dozoru. O tom musí Státní veterinární správa neprodleně informovat v souladu s § 48 odst. 1 písm. o) bodem 2 zákona Komisi.

(3) Ochranná a zdolávací opatření uplatňovaná v pásmu dozoru jsou dodržována nejméně do provedení

a) čištění a dezinfekce v infikovaných hospodářstvích,

b) klinického a laboratorního vyšetření prasat ve všech hospodářstvích v souladu s diagnostickou příručkou za účelem zjištění případné přítomnosti viru klasického moru prasat.

(4) Vyšetření podle odstavce 3 písm. b) se neprovádí dříve než za 20 dnů po dokončení předběžného čištění a dezinfekce v infikovaných hospodářstvích.

§ 46

Pro čištění a dezinfekci platí § 21 obdobně s tím, že tyto úkony musí být prováděny v souladu s postupy uvedenými v příloze č. 9 k této vyhlášce.

§ 47

(1) Repopulace v hospodářství je možná až po uplynutí 30 dnů po provedení závěrečného čištění a dezinfekce podle § 46.

(2) Při opětovném ustájení zvířat v případě

a) chovu pod širým nebem začíná repopulace ustájením kontrolních indikátorových prasat, která pocházejí z hospodářství, jež nepodléhají žádným omezujícím ochranným a zdlávacím opatřením v souvislosti s klasickým morem prasat nebo u nichž nebyla při laboratorním vyšetření prokázána přítomnost protilátek proti viru klasického moru prasat. Tato indikátorová prasata jsou podle požadavků krajské veterinární správy v souladu s § 15 a § 49 odst. 1 písm. d) zákona rozmístěna v celém prostoru infikovaného hospodářství a po 40 dnech po jejich rozmístění se u nich v souladu s diagnostickou příručkou odeberou vzorky k vyšetření na přítomnost protilátek proti viru klasického moru prasat. Pokud se u žádného z těchto prasat nevytvořily uvedené protilátky, je možno přistoupit k celkové repopulaci. Z hospodářství nesmí být přemístěna žádná prasata dříve, než budou k dispozici negativní výsledky sérologického vyšetření;

b) ostatních způsobů chovu lze postupovat podle písmene a), anebo provést celkovou repopulaci za předpokladu, že

1. všechna prasata, která musí pocházet z hospodářství nepodléhajících žádným omezujícím ochranným a zdlávacím opatřením v souvislosti s klasickým morem prasat, se přemístí do chovu během 20 dnů,
2. žádné z těchto prasat neopustí hospodářství dříve, než budou k dispozici negativní výsledky sérologického vyšetření,
3. repopulované stádo se podrobí sérologickému vyšetření v souladu s diagnostickou příručkou. Odběr vzorků pro toto vyšetření proběhne nejdříve za 40 dnů po přemístění posledních prasat do hospodářství.

(3) Uplyne-li však více než 6 měsíců od dokončení čištění a dezinfekce, může krajská veterinární správa v souladu s § 15 a § 49 odst. 1 písm. d) zákona povolit se zřetelem na nálezovou situaci postup odlišný od postupu uvedeného v odstavci 2.

§ 48

(1) V případě

a) podezření na výskyt klasického moru prasat na jatkách nebo v dopravních prostředcích zahájí krajská veterinární správa neprodleně v souladu s diagnostickou příručkou šetření k potvrzení nebo vyloučení výskytu uvedené nákazy,

b) zjištění klasického moru prasat na jatkách nebo v dopravních prostředcích zajistí krajská veterinární správa v souladu s § 15 a § 49 odst. 1 písm. d) zákona, aby byla uplatněna tato ochranná a zdlávací opatření:

1. neprodleně utracení všech vnímavých zvířat na jatkách či v dopravních prostředcích,
2. neškodné odstranění, popřípadě zpracování kadáverů, vnitřností a odpadů, které by mohly být kontaminovány, pod dohledem úředního veterinárního lékaře,
3. předběžné čištění a dezinfekci budov a vybavení včetně dopravních prostředků podle § 46,
4. epizootologické šetření,
5. izolace viru klasického moru prasat v souladu s diagnostickou příručkou za účelem určení genetického typu tohoto viru,
6. zákaz přemísťování dalších zvířat na jatky k poražení nebo jejich přepravy dopravními prostředky, v nichž byl zjištěn klasický mor prasat, po dobu nejméně 24 hodin po skončení čištění a dezinfekce provedených v souladu s § 46.

(2) Ochranná a zdlávací opatření uvedená v § 42 odst. 3 se uplatňují v hospodářství, z něhož pocházejí nakažená prasata či kadávery, a v ostatních kontaktních hospodářstvích. Jestliže epizootologické šetření neukáže na jiný zdroj nebo směr šíření nákazy, uplatňují se v hospodářství, z něhož pocházejí nakažená prasata či kadávery, ochranná a zdlávací opatření uvedená v § 41 odst. 1 a 2.

Podezření a potvrzení výskytu klasického moru prasat u prasat divokých

§ 49

(1) Jakmile krajská veterinární správa získá poznatky o tom, že prasata divoká jsou podezřelá z klasického moru prasat,

- a) provede veškerá šetření vedoucí k potvrzení či vyloučení výskytu této nákazy,
- b) informuje o tomto podezření chovatele prasat a uživatele honitby podle zvláštního právního předpisu,⁶⁾
- c) vyšetří, a to i laboratorně, všechna prasata divoká, která byla ulovena či nalezena mrtvá.

(2) Krajská veterinární správa v souladu s § 15 a § 49 odst. 1 písm. d) zákona ihned po potvrzení primárního případu klasického moru prasat u prasat divokých za účelem omezení jeho šíření

a) ustaví odbornou skupinu, složenou z veterinárních lékařů, biologů se zaměřením na volně žijící zvěř a myslivců s úkolem spolupracovat s krajskou veterinární správou v souladu s § 15 a § 49 odst. 1 písm. d) zákona při

1. zkoumání nálezové situace a vymezení zamořené oblasti v souladu s § 51 odst. 1 písm. b),
2. stanovení vhodných ochranných a zdlavacích opatření v zamořené oblasti, jež mohou zahrnovat i zákaz lovu a krmení prasat divokých,
3. vypracování plánu eradikace,
4. provádění kontrol k ověřování účinnosti ochranných a zdlavacích opatření, přijatých k eradikaci klasického moru prasat v zamořené oblasti;

b) sleduje hospodářství s chovem prasat v zamořené oblasti a nařídí zejména tato ochranná a zdlavací opatření:

1. soupis prasat všech kategorií ve všech hospodářstvích, jež musí být průběžně aktualizován a na požádání musí být předkládán orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor ke kontrole a prověření. Jde-li o hospodářství s chovem prasat pod širým nebem, může být první soupis proveden na základě odhadu,
2. držení všech prasat v hospodářství na jejich ustájovacích místech, popřípadě na jiných místech, na nichž mohou být trvale oddělena od prasat divokých. Prasata divoká nesmí mít přístup k žádnému materiálu, který se může následně dostat do styku s prasaty v hospodářství,
3. zákaz přemísťování prasat. Žádná prasata nesmí vstupovat do hospodářství ani je opouštět, aniž by k tomu dala krajská veterinární správa v souladu s § 15 a § 49 odst. 1 písm. d) zákona souhlas po zhodnocení nálezové situace,
4. použití vhodných dezinfekčních prostředků ve vchodech a východech do budov a z budov, v nichž jsou ustájena prasata, jakož i při vjezdech a výjezdech do hospodářství a z hospodářství,
5. dodržování hygienických opatření, nutných ke snížení rizika šíření viru klasického moru prasat, všemi osobami, které přišly do styku s prasaty divokými, popřípadě i dočasný zákaz vstupu těchto osob do hospodářství s chovem prasat,
6. vyšetření všech prasat v hospodářství, která uhynula nebo onemocněla za příznaků klasického moru prasat, na průkaz této nákazy,
7. zákaz přemísťování jakékoli části kteréhokoli prasete divokého, ať již bylo uloveno nebo nalezeno uhynulé, jakož i jakéhokoli vybavení či materiálu, jež by mohly být kontaminovány virem klasického moru prasat, do hospodářství s chovem prasat,
8. zákaz přepravy prasat, spermatu, vaječných buněk či embryí prasat ze zamořené oblasti za účelem obchodování s nimi.

(3) Krajská veterinární správa v souladu s § 15 a § 49 odst. 1 písm. d) zákona zajistí, aby

a) všechna prasata divoká, jež byla ulovena či nalezena uhynulá ve vymezené zamořené oblasti, byla prohlédnuta a vyšetřena v souladu s diagnostickou příručkou na klasický mor prasat; kadávery prasat, které byly vyšetřeny s pozitivním výsledkem, musí být neškodně odstraněny pod dohledem úředního veterinárního lékaře. Těla a maso prasat, která byla vyšetřena s negativním výsledkem, nesmí být předmětem obchodování. Části, které nejsou určeny k lidské spotřebě, se zpracovávají pod dohledem úředního veterinárního lékaře;

b) izolát viru klasického moru prasat byl laboratorně vyšetřen v souladu s diagnostickou příručkou za účelem určení genetického typu tohoto viru.

(4) Byl-li zjištěn výskyt klasického moru prasat v oblasti, která leží v blízkosti území sousedního členského státu, spolupracuje krajská veterinární správa s příslušnými orgány tohoto státu při zavádění ochranných a zdlavacích opatření k tlumení této nákazy.

§ 50

Plán eradikace klasického moru prasat v populaci prasat divokých

(1) Státní veterinární správa předloží v souladu s § 48 odst. 1 písm. o) bodem 2 zákona Komisi ke schválení do 90 dnů od potvrzení primárního případu klasického moru prasat u prasat divokých plán eradikace této nákazy v zamořené oblasti, který obsahuje ochranná a zdlavací opatření

a) přijatá ke zdlání této nákazy v oblasti, jež byla vymezena jako zamořená,

b) uplatňovaná v hospodářstvích v uvedené oblasti.

(2) Plán uvedený v odstavci 1 se mění a doplňuje se zřetelem na vývoj nálezové situace. Týkají-li se změny a doplňky plánem vymezené zamořené oblasti, uvědomí o nich Státní veterinární správa neprodleně v souladu s § 48 odst. 1 písm. o) bodem 2 zákona Komisi a ostatní členské státy. Týkají-li se jiných ochranných a zdlavacích opatření obsažených v plánu, předloží Státní veterinární správa v souladu s § 48 odst. 1 písm. o) bodem 2 zákona plán se změnami a doplňky k dalšímu postupu Komisi.

(3) Ochranná a zdlavací opatření uplatňovaná podle plánu uvedeného v odstavci 1 nahradí ochranná a zdlavací opatření přijatá podle § 49, a to ode dne stanoveného při schvalování plánu.

§ 51

(1) Plán eradikace obsahuje:

a) výsledky epizootologického šetření a kontrol prováděných v souladu s § 49 a zeměpisným rozšířením nákazy;

b) vymezení zamořené oblasti. Při jejím vymezení se bere zřetelem na výsledky epizootologického šetření a zeměpisné rozšíření nákazy, na populaci prasat divokých v oblasti a na přírodní či umělé překážky, omezující pohyb prasat divokých;

c) organizaci spolupráce mezi orgány vykonávajícími státní veterinární dozor, biology, uživateli honitby⁶⁾ a ochránci volně žijící zvěře;

d) obsah a zaměření informační kampaně určené myslivcům a působící na ně v tom směru, aby přijali vlastní opatření odpovídající plánu eradikace;

- e) způsoby určování počtu a lokalizace meta-populací prasat divokých uvnitř zamořené oblasti a v jejím okolí;
- f) přibližný počet meta-populací prasat divokých a jejich velikost v zamořené oblasti a v jejím okolí;
- g) postupy k určení rozšíření nákazy v populaci prasat divokých, včetně vyšetření prasat ulovených myslivci nebo nalezených kadáverů prasat uhynulých, laboratorního vyšetření a epizootologických šetření podle věkových kategorií prasat divokých;
- h) ochranná a zdolávací opatření přijatá k omezení šíření nákazy v důsledku pohybu prasat divokých nebo styku mezi meta-populacemi prasat divokých. Tato opatření mohou zahrnovat i zákaz lovu;
- i) ochranná a zdolávací opatření přijatá k omezení populace vnímavých prasat divokých, zejména jejich mláďat;
- j) požadavky, které musí být dodržovány myslivci v zájmu zabránění šíření nákazy;
- k) způsoby neškodného odstraňování kadáverů ulovených a uhynulých prasat divokých, které musí zajistit, aby tyto kadávery, popřípadě jejich části byly odstraňovány pod dohledem úředního veterinárního lékaře, aby jím byly prohlédnuty a aby byly laboratorně vyšetřeny v souladu s diagnostickou příručkou. I v případě negativního výsledku testu na klasický mor prasat musí být těla prasat divokých, popřípadě jejich části vyloučena z oběhu a části, které nejsou určeny k lidské spotřebě, neškodně odstraněny pod dohledem úředního veterinárního lékaře;
- l) epizootologické šetření prováděné u každého uloveného nebo uhynulého prasete divokého. Součástí tohoto šetření je vždy vyplnění dotazníku, obsahujícího údaje o oblasti (včetně čísla a názvu katastrálního území), v níž bylo prasce uloveno nebo nalezeno uhynulé, o datu jeho ulovení nebo nalezení, o osobě, která je ulovila nebo našla, o stáří a pohlaví prasete, v případě uloveného prasete též o příznacích zjištěných před jeho ulovením, v případě uhynulého prasete též o stavu kadáveru, a o výsledcích laboratorního vyšetření;
- m) sledování hospodářství uvnitř vymezené zamořené oblasti, podle potřeby i v jejím okolí, a preventivní opatření uplatňovaná v těchto hospodářstvích, včetně omezení pohybu a přepravy zvířat uvnitř zamořené oblasti, do této oblasti a z této oblasti. Tato opatření musí zahrnovat přinejmenším zákaz pohybu a přepravy prasat, jejich spermatu, vaječných buněk a embryí ze zamořené oblasti za účelem obchodování s nimi;
- n) kritéria pro ukončení ochranných a zdolávacích opatření uplatňovaných ve vymezené zamořené oblasti a v hospodářstvích v této oblasti;
- o) orgán pověřený koordinací plnění úkolů, vyplývajících z plánu eradikace, a dozorem nad jejich plněním;
- p) vytvoření systému, který umožní odborné skupině, uvedené v § 49 odst. 2 písm. a), pravidelně posuzovat výsledky plnění plánu eradikace;
- q) opatření ke sledování nákazy, uplatňovaná ve vymezené zamořené oblasti po uplynutí alespoň 12 měsíců od posledního potvrzeného případu klasického moru prasat u prasat divokých. Tato opatření musí být v platnosti po dobu nejméně 12 měsíců a musí zahrnovat opatření již přijatá v souladu s písmeny g), k) a l).

(2) Státní veterinární správa předkládá v souladu s § 48 odst. 1 písm. o) bodem 2 zákona Komisi a členským státním prostřednictvím Stálého výboru každých 6 měsíců zprávu o nakažové situaci ve vymezené zamořené oblasti a o výsledcích plnění plánu eradikace.

§ 52

Diagnostické postupy a požadavky biologické bezpečnosti

(1) Diagnostické postupy, odběr vzorků a laboratorní vyšetření ke zjištění přítomnosti původce klasického moru prasat a identifikace genetického typu izolátu viru se řídí diagnostickou příručkou. Odebrané vzorky se vyšetřují v národních referenčních laboratořích pro klasický mor prasat, popřípadě v příslušných referenčních laboratořích a dalších laboratořích uvedených v § 52 odst. 3 zákona.

(2) Veškeré manipulace s virem klasického moru prasat, jeho genomem a antigeny k výzkumným a diagnostickým účelům, jakož i s očkovacími látkami proti němu mohou probíhat pouze v laboratořích a jiných zařízeních schválených pro tento účel Státní veterinární správou. Státní veterinární správa vede a průběžně aktualizuje seznam těchto laboratořích a jiných zařízení.

Očkování proti klasickému moru prasat

§ 53

(1) Není-li dále stanoveno jinak, je očkování proti klasickému moru prasat zakázáno.

(2) Výroba, skladování, zásobování, distribuce a prodej očkovacích látek proti klasickému moru prasat mohou probíhat jen pod státním veterinárním dozorem.

(3) K nouzovému očkování (§ 12) lze přistoupit po zvážení kritérií a rizikových faktorů, uvedených v příloze č. 10 k této vyhlášce, v hospodářstvích s chovem prasat, v nichž byl potvrzen výskyt klasického moru prasat, pokud dostupné údaje o nakažové situaci nasvědčují nebezpečí jeho šíření.

§ 54

(1) Před zavedením nouzového očkování podle § 53 odst. 3 předloží Státní veterinární správa v souladu s § 48 odst. 1 písm. o) bodem 2 zákona Komisi ke schválení jeho plán, který obsahuje údaje o

- a) nálezové situaci, kterou je odůvodňováno zavedení nouzového očkování,
- b) oblastí, ve které má být nouzové očkování prováděno, a o počtu hospodářství s chovem prasat v této oblasti,
- c) kategoriích a přibližném počtu prasat, která mají být očkována,
- d) očkovací látce, která má být použita,
- e) době trvání očkování,
- f) označování a evidenci očkovaných prasat,
- g) opatřeních, která se týkají přemísťování prasat a jejich produktů,
- h) kritériích, která jsou důležitá pro rozhodování, zda očkování nebo ochranná a zdolávací opatření uvedená v § 41 odst. 1 a 2 mají být uplatněna v kontaktních hospodářstvích,
- i) dalších důležitých skutečnostech, včetně klinických a laboratorních vyšetření, která se provádějí u vzorků odebraných v hospodářstvích, v nichž bylo provedeno očkování, i v ostatních hospodářstvích v oblasti očkování, zejména má-li být použita markerová vakcína.

(2) Bez dotčení § 44 a 45 musí být v průběhu období očkování uplatňována tato ochranná a zdolávací opatření:

- a) oblast očkování nesmí opustit žádná živá prasata s výjimkou jejich přepravy na jatky určené krajskou veterinární správou v souladu s § 15 a § 49 odst. 1 písm. d) zákona, nacházející se v oblasti očkování nebo v její blízkosti, k neprodlené porážce, anebo do asanačního podniku nebo na jiné vhodné místo k neprodlenému utracení a neškodnému odstranění jejich kadáverů pod dohledem úředního veterinárního lékaře;
- b) všechno čerstvé vepřové maso prasat očkovaných během nouzového očkování se buď zpracuje nebo označí a naloží se s ním způsobem uvedeným v § 44 odst. 3 písm. e) bodě 4;
- c) sperma, vajíčka a embrya odebraná prasatům, která mají být očkována, v období 30 dnů před očkováním, se dohledají a zničí pod dohledem úředního veterinárního lékaře.

(3) Ochranná a zdolávací opatření uvedená v odstavci 2 musí být dodržována po dobu nejméně 6 měsíců po skončení očkování v oblasti.

(4) Před skončením doby uvedené v odstavci 3 se v souladu s rozhodnutím Komise a v souladu s § 10 odst. 2 a § 48 odst. 1 písm. o) bodem 2 zákona zavádějí ochranná a zdolávací opatření zakazující

- a) přepravu sérologicky pozitivních prasat z hospodářství, v nichž jsou chována, s výjimkou přepravy k neprodlené porážce;
- b) odběr spermatu, vajíček a embryí od sérologicky pozitivních prasat;
- c) přepravu selat sérologicky pozitivních prasnic z hospodářství původu, s výjimkou přepravy
 1. na jatky k neprodlené porážce,
 2. do hospodářství určeného krajskou veterinární správou v souladu s § 15 a § 49 odst. 1 písm. d) zákona, z něhož mají být odeslána přímo na jatky,
 3. do jiného hospodářství po obdržení negativního výsledku sérologického vyšetření na protilátky proti viru klasického moru prasat.

(5) Odchylně od odstavce 1 může být zavedeno nouzové očkování za předpokladu, že tím nejsou ohroženy zájmy Unie a že jsou splněny následující podmínky:

- a) Státní veterinární správa vypracuje plán nouzového očkování v souladu s § 55 ještě před zahájením tohoto očkování a předloží jej v souladu s § 48 odst. 1 písm. o) bodem 2 zákona Komisi ke schválení;
- b) tento plán musí obsahovat údaje uvedené v odstavci 1 a stanovit, že všechna prasata v hospodářstvích, v nichž bude očkování prováděno, budou v souladu s ustanovením odstavce 2 písm. a) porážena nebo utracena co nejdříve po skončení očkování a že čerstvé maso, získané z těchto prasat, bude zpracováno nebo označeno a následně ošetřeno v souladu s § 44 odst. 3 písm. e) bodem 4.

(6) Bez ohledu na ustanovení odstavců 3 a 4 mohou být ochranná a zdolávací opatření uvedená v odstavci 2 ukončena, jestliže

- a) všechna prasata v hospodářstvích, v nichž bylo prováděno očkování, byla porážena nebo utracena v souladu s ustanovením odstavce 2 písm. a) a čerstvé maso bylo zpracováno nebo označeno a následně ošetřeno v souladu s § 44 odst. 3 písm. e) bodem 4,
- b) všechna hospodářství, v nichž byla očkovaná prasata držena, byla vyčištěna a dezinfikována v souladu s § 46.

(7) V místech, kde byla ochranná a zdolávací opatření uvedená v odstavci 2 ukončena,

a) může být repopulace v hospodářství provedena poté, co byla všechna prasata v hospodářstvích, v nichž bylo očkování prováděno, poražena nebo utracena, a nejdříve po uplynutí 10 dnů od skončení čištění a dezinfekce,

b) musí projít všechna nově ustájená prasata ve všech hospodářstvích klinickým a laboratorním vyšetřením v souladu s diagnostickou příručkou za účelem zjištění možné přítomnosti viru klasického moru prasat. V případě nového ustájení prasat v hospodářstvích, v nichž bylo prováděno očkování, musí být tato vyšetření provedena nejdříve po uplynutí 40 dnů od nového ustájení prasat a v průběhu této doby nesmí být povoleno přemísťování prasat z hospodářství.

(8) Byla-li při nouzovém očkování použita markerová vakcína, může Státní veterinární správa v souladu s § 15 a § 48 odst. 1 písm. c) zákona a kladným vyjádřením Komise povolit s přihlédnutím k míře rizika šíření viru klasického moru prasat při přemísťování očkovaných prasat, jejich potomstva či jejich produktů a obchodování s nimi postup odlišný od ustanovení odstavců 2, 3 a 4, zejména v souvislosti s označováním masa očkovaných prasat a jeho následným použitím a s místem určení ošetřených produktů. To je však možné jen za předpokladu, že

a) před zahájením nouzového očkování byl schválen jeho plán odpovídající ustanovení odstavce 1,

b) Státní veterinární správa předložila v souladu s § 48 odst. 1 písm. o) bodem 2 zákona Komisi zvláštní žádost doplněnou komplexní zprávou o průběhu očkování, jeho výsledcích a celkové nakažové situaci,

c) byla provedena kontrola provádění očkování na místě ve spolupráci s orgány Komise v souladu s § 53 odst. 8 zákona, vyžaduje-li to zajištění jednotného uplatňování stanovených postupů při nouzovém očkování proti klasickému moru prasat.

§ 55

(1) K nouzovému očkování prasat divokých lze přistoupit, dojde-li k potvrzení klasického moru prasat u prasat divokých a nasvědčují-li dostupné epizootologické údaje nebezpečí jeho šíření.

(2) Před zahájením nouzového očkování podle odstavce 1 předloží Státní veterinární správa v souladu s § 48 odst. 1 písm. o) bodem 2 zákona Komisi ke schválení jeho plán, který obsahuje údaje o

a) nakažové situaci, kterou je odůvodňováno zavedení nouzového očkování;

b) oblasti, ve které má být nouzové očkování prováděno. Tato oblast je vždy součástí zamořené oblasti vymezené podle § 51 odst. 1 písm. b);

c) očkovací látky, která má být použita, a postupu očkování;

d) zabezpečení očkování mláďat;

e) předpokládané době trvání očkování;

f) přibližném počtu prasat divokých, která mají být očkována;

g) ochranných a zdolávacích opatření přijatých k zamezení značného pohybu (přemísťování) populace prasat divokých;

h) ochranných a zdolávacích opatření přijatých k zamezení šíření očkovacího viru na prasata chovaná v hospodářstvích, je-li to v daném případě nutné;

i) předpokládaných výsledcích očkování a kritériích, která budou zvažována při ověřování účinnosti očkování;

j) orgánu pověřenému koordinací plnění úkolů, vyplývajících z plánu, a dozorem nad jejich plněním;

k) vytvoření systému, který umožní odborné skupině, uvedené v § 49 odst. 2 písm. a), pravidelně posuzovat výsledky plnění plánu;

l) dalších skutečnostech, vztahujících se k dané mimořádné situaci.

(3) Nachází-li se oblast nouzového očkování v blízkosti území sousedního členského státu, v němž jsou také uplatňována ochranná a zdolávací opatření k tlumení klasického moru prasat u prasat divokých, musí být zajištěn soulad mezi plánem očkování a ochrannými a zdolávacími opatřeními, která jsou uplatňována v sousedním členském státě.

(4) Státní veterinární správa předkládá Komisi a ostatním členským státům každých 6 měsíců zprávu o výsledcích očkování spolu se zprávou uvedenou v § 51 odst. 2.

§ 56

Pohotovostní plán pro případ výskytu klasického moru prasat

(1) Státní veterinární správa v souladu s § 10 odst. 1 a § 48 odst. 1 písm. c) zákona vypracovává a nejméně jednou za 5 let aktualizuje pohotovostní plán pro případ výskytu klasického moru prasat. Tento plán musí umožňovat přístup k zařízením, vybavení a materiálům, nezbytným k rychlé a účinné likvidaci ohniska nákazy, rovněž musí obsahovat přesné určení

a) požadavků na očkovací látku, která je pokládána za potřebnou pro případ nouzového očkování,

b) regionů, v nichž se nacházejí oblasti s vysokou hustotou výskytu prasat, aby v nich bylo možno zajistit vyšší úroveň

sledování a připravenosti vzhledem k možnosti výskytu nákazy.

(2) Kritéria a požadavky, z nichž se vychází při vypracování pohotovostního plánu podle odstavce 1, jsou uvedena v příloze č. 11 k této vyhlášce.

(3) Státní veterinární správa provede každých 5 let aktualizaci pohotovostního plánu uvedeného v odstavci 1 a předloží jej Komisi ke schválení.

§ 57

Centra tlumení nákazy a odborná skupina

(1) V případě vzniku ohnisek klasického moru prasat se neprodleně zřizují celostátní krizové centrum a krajská krizová centra tlumení nákazy, jakož i skupina odborníků za účelem udržování úrovně odborných znalostí a poskytnutí odborné pomoci příslušným orgánům při tlumení a zdolávání nákazy. Centra tlumení nákazy musí být odpovídajícím způsobem personálně a materiálně vybavena, včetně potřebných komunikačních systémů, a musí mít jasnou a účinnou strukturu řízení k zajištění rychlého provádění opatření k tlumení nákazy; podrobnosti stanoví pohotovostní plán.

(2) Celostátní krizové centrum tlumení nákazy odpovídá zejména za

- a) určení nezbytných opatření k tlumení nákazy,
- b) koordinaci postupu krajských krizových center tlumení nákazy, zajištění pohotového a účinného zavedení uvedených opatření těmito centry a rozmístění osob a materiálových zdrojů do krajských center tlumení nákazy,
- c) poskytování informací příslušným orgánům a osobám,
- d) organizování nouzového očkování a vymezení pásem očkování, je-li to třeba,
- e) zajištění spolupráce s diagnostickými laboratořemi, orgány Policie České republiky a hromadnými sdělovacími prostředky.

(3) Některé úkoly celostátního krizového centra tlumení nákazy mohou být delegovány krajským centřům tlumení nákazy, pokud tím nebudou ohroženy cíle celostátního krizového centra tlumení nákazy.

(4) Úkolem skupiny odborníků je poskytnout odbornou pomoc příslušným orgánům zejména při

- a) epizootologickém šetření,
- b) odběru vzorků, jejich laboratorním vyšetření a interpretaci jeho výsledků,
- c) zavádění opatření k tlumení nákazy.

§ 58

Použití kuchyňských odpadů

(1) Kuchyňské odpady nesmí být používány ke krmení zvířat.

(2) Kuchyňské odpady z dopravních prostředků z mezinárodní dopravy musí být shromažďovány a neškodně odstraňovány pod úředním dohledem.

(3) Státní veterinární správa informuje v souladu s § 48 odst. 1 písm. o) bodem 2 zákona Komisi každoročně počínaje rokem 2004 o dodržování ustanovení odstavců 1 a 2, a to vždy nejpozději do 31. října příslušného roku.

HLAVA IV

zrušena

§ 59

zrušen

§ 60

zrušen

§ 61

zrušen

§ 62

zrušen

§ 63

zrušen

§ 64

zrušen

§ 65

zrušen

§ 66

zrušen

§ 67

zrušen

HLAVA V

zrušena

§ 68

zrušen

§ 69

zrušen

§ 70

zrušen

§ 71

zrušen

§ 72

zrušen

§ 73

zrušen

§ 74

zrušen

§ 75

zrušen

§ 75a

zrušen

§ 76

zrušen

§ 77

zrušen

§ 78

zrušen

HLAVA VI

NEWCASTLESKÁ CHOROBA

(PSEUDOMOR DRŮBEŽE)

§ 79

(1) Pro účely této hlavy se rozumí pod pojmem

- a) nakažená drůbež - veškerá drůbež, u které byla vyšetřením ve schválené laboratoři potvrzena newcastleská choroba, anebo jedná-li se o druhé nebo další ohnisko nákazy, u které byly zjištěny klinické příznaky nebo postmortální změny, svědčící pro newcastleskou chorobu,
- b) drůbež podezřelá z nákazy - veškerá drůbež s klinickými příznaky nebo postmortálními změnami, které zakládají podezření na newcastleskou chorobu,
- c) drůbež podezřelá z nakažení - veškerá drůbež, která mohla být v přímém nebo nepřímém kontaktu s virem newcastleské choroby,
- d) poštovní holub - každý holub, který je přemístěn nebo určen k přemístění ze zařízení, v němž je držen nebo chován (dále jen "holubník") k vypuštění takovým způsobem, aby se mohl volně pomoci letu vrátit do svého holubníku nebo na jiné místo určené.

(2) Ustanovení této hlavy se vztahují jen na tlumení a zdolávání newcastleské choroby u drůbeže chované v hospodářstvih, u poštovních holubů a u jiných ptáků držených v zajetí; nepoužijí se v případě výskytu newcastleské choroby u volně žijících ptáků.

§ 80

(1) Je-li v hospodářství drůbež podezřelá z nákazy nebo z nakažení newcastleskou chorobou, krajská veterinární správa v souladu s § 13 a § 49 odst. 1 písm. d) zákona

- a) zahájí neprodleně sledování tohoto hospodářství a šetření za účelem potvrzení nebo vyloučení výskytu této nákazy, včetně odběru vzorků k laboratornímu vyšetření;
- b) nařídí chovateli zejména, aby
 1. provedl soupis drůbeže všech kategorií v hospodářství, uvádějící u každé kategorie počet uhynulé drůbeže, drůbeže s klinickými příznaky nákazy a drůbeže bez těchto příznaků. Údaje musí být aktualizovány, aby byla brána v úvahu drůbež vylhlá nebo uhynulá během doby podezření, a na požádání musí být předkládány orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor ke kontrole a prověření,
 2. držel všechnu drůbež v hospodářství na místech, na nichž je chována, nebo na jiném místě, které umožňuje její karanténu,
 3. zabezpečil, že žádná drůbež nebude přemísťována z hospodářství nebo do hospodářství,
 4. dodržoval zákaz odesílání vajec z hospodářství s výjimkou jejich odesílání přímo do schváleného podniku pro výrobu nebo ošetření vaječných výrobků, pokud jsou přepravována se souhlasem krajské veterinární správy a za podmínek uvedených v příloze č. 12 k této vyhlášce,
 5. umístil ve vchodech a východech do budov a z budov, v nichž je chována drůbež, jakož i při vjezdech a výjezdech do hospodářství a z hospodářství vhodné dezinfekční prostředky;
- c) provede epizootologické šetření.

(2) Veškerý pohyb osob, zvířat jiných druhů a dopravních prostředků z hospodářství nebo do hospodářství, jakož i veškerá přeprava (přemísťování) masa, vedlejších živočišných produktů, nářadí, krmiv, podestýlky, hnoje a jiných předmětů či materiálů, které mohou přenášet newcastleskou chorobu, z hospodářství nebo do hospodářství podléhá souhlasu krajské veterinární správy v souladu s § 13 a § 49 odst. 1 písm. d) zákona.

(3) Krajská veterinární správa může provést a v souladu s § 13 a § 49 odst. 1 písm. d) zákona nařídí opatření

uvedená v odstavcích 1 a 2 i ve vztahu k jiným hospodářstvím v případě, že jejich budovy, poloha nebo kontakty s hospodářstvím uvedeným v odstavci 1 odůvodňují podezření z možnosti infekce.

§ 81

Ochranná a zdlávací opatření uvedená v § 80, jakož i ochranná a zdlávací opatření přijatá případně ve vztahu k dalším hospodářstvím trvají, dokud nejsou ukončena vzhledem k vyloučení podezření z výskytu newcastleské choroby.

§ 82

(1) Byl-li v hospodářství potvrzen výskyt newcastleské choroby, nařídí krajská veterinární správa další ochranná a zdlávací opatření, a to:

- a) neprodlené utracení, popřípadě porážení veškeré drůbeže v hospodářství a neškodné odstranění uhynulé a utracené drůbeže a všech vajec takovým způsobem, aby se snížilo riziko šíření nákazy na nejmenší možnou míru;
- b) neškodné odstranění nebo odpovídající ošetření všech materiálů, látek a odpadů, jako jsou krmivo, podestýlka a hnůj, které mohou být kontaminovány, podle pokynů úředního veterinárního lékaře. Tímto ošetřením se zajistí zničení viru newcastleské choroby;
- c) dohledání všemi možnými prostředky a neškodné odstranění drůbežního masa, které pochází z drůbeže z infikovaného hospodářství a které bylo získáno jejím porážením v průběhu předpokládané inkubační doby;
- d) dohledání všemi možnými prostředky a neškodné odstranění násadových vajec, která byla snesena v průběhu předpokládané inkubační doby nebo která opustila hospodářství, s tím, že drůbež již vylíhla z těchto vajec musí být sledována, jakož i dohledání všemi možnými prostředky a neškodné odstranění konzumních vajec, jež byla snesena v předpokládané inkubační době a opustila hospodářství s výjimkou těch, která byla předtím řádně dezinfikována;
- e) po splnění ochranných a zdlávacích opatření uvedených pod písmeny a) a b) čištění a dezinfekci budov, v nichž je chována drůbež, a jejich okolí, jakož i dopravních prostředků a veškerých zařízení a materiálů, jež by mohly být kontaminovány, a to způsobem a za podmínek uvedených v § 88.

(2) Krajská veterinární správa provede epizootologické šetření.

(3) Repopulace v hospodářství může být provedena nejdříve za 21 dnů po dokončení čištění a dezinfekce podle odstavce 1 písm. e).

§ 83

(1) Byl-li kmen viru newcastleské choroby, mající index intracelulární patogenity (ICPI) vyšší než 0,7 a nižší než 1,2, izolován v hejnu drůbeže, v němž se neprojevují žádné klinické příznaky newcastleské choroby, a bylo-li prokázáno příslušnou referenční laboratoří Unie, že tento izolát viru pochází ze živé oslabené očkovací látky proti newcastleské chorobě, může se krajská veterinární správa nařizující další ochranná a zdlávací opatření odchýlit od požadavků uvedených v § 82 odst. 1 písm. a) až e) a odst. 3 za předpokladu, že

- a) hospodářství, o něž se jedná, bude po dobu 30 dnů sledováno,
- b) budou uplatněna ochranná a zdlávací opatření uvedená v § 80 odst. 1 písm. b) bodech 1, 2, 4 a 5 a odst. 2,
- c) žádná drůbež neopustí hospodářství s výjimkou drůbeže, která je přepravována přímo na jatky určené krajskou veterinární správou v souladu s § 15 a § 49 odst. 1 písm. d) zákona; o záměru odeslat tuto drůbež na jatky k porážce musí být informován orgán vykonávající na těchto jatkách státní veterinární dozor. Po příchodu na jatky musí být tato drůbež držena a porážena odděleně od ostatní drůbeže.

(2) Čerstvé drůbeží maso, pocházející z drůbeže uvedené v odstavci 1, musí být opatřeno označením zdravotní nezávadnosti podle právního předpisu upravujícího veterinární a hygienické požadavky na živočišné produkty.7)

§ 84

(1) Krajská veterinární správa v souladu s § 15 a § 49 odst. 1 písm. d) zákona může v infikovaném hospodářství, v němž jsou chována 2 nebo více oddělených hejn, postupovat ve vztahu ke zdravým hejnům tohoto hospodářství odlišně od § 82 odst. 1 za předpokladu, že jsou v hospodářství uplatňovány takové postupy, jimiž bylo dosaženo naprosté oddělení hejn, pokud jde o ustájení, ošetřování a krmení, a to v takové míře, že se virus newcastleské choroby nemůže šířit z jednoho hejna do druhého.

(2) Má-li krajská veterinární správa důvodné podezření, že drůbež v některém hospodářství mohla být nakažena v důsledku pohybu osob, zvířat, dopravních prostředků nebo jakýmkoli jiným způsobem, sleduje toto hospodářství zejména za účelem kontroly přemísťování drůbeže v hospodářství a případného nařízení opatření uvedených v odstavci 3.

(3) Je-li hospodářství sledováno podle odstavce 2, uplatňuje se v něm zákaz přemísťování drůbeže z hospodářství, pokud nejde o její přímou přepravu na jatky k neprodlené porážce. Krajská veterinární správa však povolí takovou přepravu až po klinickém vyšetření veškeré drůbeže úředním veterinárním lékařem, které umožní vyloučit výskyt newcastleské choroby v hospodářství. Uvedený zákaz přemísťování se zavádí zpravidla na dobu 21 dnů počínaje posledním dnem předpokládaného nakažení drůbeže; musí být uplatňován po dobu nejméně 7 dnů.

(4) Dojde-li krajská veterinární správa k závěru, že to podmínky dovolují, může ochranná a zdlávací opatření podle

odstavců 2 a 3 omezit na část hospodářství a na drůbež, která se v ní nachází, avšak pouze tehdy, jestliže je tato drůbež umístěna, ošetřována a krmena za podmínek, které umožňují její úplné oddělení, a jestliže o ni pečují jiné osoby.

(5) Má-li krajská veterinární správa důvodné podezření, že poštovní holubi nebo celý holubník byli kontaminováni virem newcastleské choroby, přijme veškerá vhodná ochranná a zdlávácí opatření včetně zákazu pohybu poštovních holubů mimo holubník po dobu 21 dnů.

§ 85

(1) Byl-li výskyt newcastleské choroby potvrzen, krajská veterinární správa v souladu s § 15 a § 49 odst. 1 písm. d) zákona vymezí kolem infikovaného hospodářství ochranné pásmo o poloměru nejméně 3 km. Ochranné pásmo je součástí pásma dozoru o poloměru nejméně 10 km.

(2) Při vymezování ochranného pásma a pásma dozoru se berou v úvahu zejména epizootologické, zeměpisné, administrativní a ekologické faktory, související jednak s newcastleskou chorobou, jednak s organizací jejího zdlávání a s orgány, které rozhodují o ochranných a zdlávacích opatřeních a dozírají na jejich plnění.

§ 86

(1) Krajská veterinární správa v souladu s § 15 a § 49 odst. 1 písm. d) zákona zajistí, aby byla v ochranném pásmu uplatňována tato ochranná a zdlávácí opatření:

- a) identifikace (soupis) všech hospodářství s drůbeží uvnitř pásma;
- b) pravidelné veterinární kontroly hospodářství s drůbeží a její klinické vyšetření, zahrnující v případě potřeby i odběr vzorků a jejich laboratorní vyšetření. O kontrolách, vyšetřeních a jejich výsledcích se vedou záznamy;
- c) držení veškeré drůbeže na místech, na nichž je chována, nebo na jiném místě, které umožňuje její izolaci;
- d) používání vhodných dezinfekčních prostředků ve vchodech a vjezdech do hospodářství a východech a výjezdech z hospodářství;
- e) zákaz přepravy drůbeže s výjimkou její přepravy po hlavních dopravních tazích⁸⁾ a zákaz přemísťování drůbeže a násadových vajec z hospodářství, pokud nejde o krajskou veterinární správou povolené přemístění
 1. drůbeže k neprodlené porážce na jatky, které jsou v zamořené oblasti, a není-li to možné, na jiné jatky určené krajskou veterinární správou. Maso této drůbeže musí být opatřeno zvláštním označením zdravotní nezávadnosti podle právního předpisu upravujícího veterinární a hygienické požadavky na živočišné produkty;⁷⁾
 2. jednodenních kuřat nebo kuřic připravených ke snášce do hospodářství v pásmu dozoru, ve kterém není žádná jiná drůbež. Toto hospodářství musí být sledováno v souladu s § 84 odst. 2. Nelze-li přemístit jednodenní kuřata nebo kuřice připravené ke snášce do hospodářství v pásmu dozoru, je možno přemístit je se souhlasem krajské veterinární správy a v souladu s rozhodnutím Komise vyžádaným v souladu s § 48 odst. 1 písm. o) bodem 2 zákona do hospodářství, které je umístěno mimo pásmo dozoru a je sledováno v souladu s § 84 odst. 2,
 3. násadových vajec do líhne určené krajskou veterinární správou s tím, že tato vejce a jejich obaly musí být před odesláním dezinfikovány;
- f) kontrola pohybu osob, které zacházejí s drůbeží, s kadávery drůbeže a s vejci, jakož i kontrola dopravních prostředků, v nichž se přepravuje drůbež, její kadávery a vejce uvnitř pásma;
- g) zákaz přemísťování nebo rozhazování použité podestýlky a hnoje drůbeže bez souhlasu krajské veterinární správy;
- h) zákaz konání trhů, výstav a jiných svodů drůbeže a jiných ptáků.

(2) Přemísťování podle odstavce 1 písm. e) bodů 1 až 3 může být provedeno až po veterinární kontrole hospodářství a musí být provedeno přímo co nejkratší cestou a pod dohledem úředního veterinárního lékaře; dopravní prostředky musí být vyčištěny a dezinfikovány před použitím i po použití.

(3) Ochranná a zdlávácí opatření uplatňovaná v ochranném pásmu mohou být ukončena nejdříve za 21 dnů po provedení předběžného čištění a dezinfekce infikovaného hospodářství podle § 88; ochranné pásmo se pak stává součástí pásma dozoru.

(4) Potvrdí-li epizootologické šetření, že ohnisko nákazy je způsobeno infekcí, která se nešíří, může být se souhlasem Komise rozsah ochranného pásma zmenšen a doba jeho trvání zkrácena.

§ 87

(1) Krajská veterinární správa v souladu s § 15 a § 49 odst. 1 písm. d) zákona zajistí, aby byla v pásmu dozoru uplatňována tato ochranná a zdlávácí opatření:

- a) identifikace (soupis) všech hospodářství s drůbeží uvnitř pásma;
- b) kontrola přemísťování drůbeže a násadových vajec v pásmu;
- c) zákaz přemísťování drůbeže mimo pásmo po dobu prvních 15 dnů s výjimkou její přímé přepravy na jatky mimo pásmo dozoru, určené krajskou veterinární správou. Maso této drůbeže musí být opatřeno zvláštním označením zdravotní nezávadnosti podle právního předpisu upravujícího veterinární a hygienické požadavky na živočišné produkty;⁷⁾

d) zákaz přemísťování násadových vajec mimo pásmo dozoru s výjimkou jejich přemísťování do líhni určených krajskou veterinární správou s tím, že tato vejce a jejich obaly musí být před odesláním dezinfikovány;

e) zákaz přemísťování použité podestýlky a hnoje drůbeže mimo pásmo;

f) zákaz konání trhů, výstav nebo jiných svodů drůbeže a jiných ptáků;

g) bez dotčení ochranných a zdolávacích opatření uvedených pod písmeny a) a b) zákaz přepravy drůbeže s výjimkou její přepravy po hlavních dopravních tazích.⁸⁾

(2) Ochranná a zdolávací opatření uplatňovaná v pásmu dozoru mohou být ukončena nejdříve za 30 dnů po provedení předběžného čištění a dezinfekce infikovaného hospodářství podle § 88.

(3) Pro případné zmenšení rozsahu a zkrácení doby trvání pásma dozoru platí obdobně § 86 odst. 4.

§ 87a

Krajská veterinární správa v souladu s § 49 odst. 1 písm. c) a d) zákona

a) stanoví v rámci mimořádných veterinárních opatření pravidla umožňující sledování pohybu vajec, drůbeže a ptáků držených v zajetí,

b) uloží

1. chovatelům drůbeže, poštovních holubů a jiných ptáků držených v zajetí, aby poskytovali orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor na jejich požádání informace o pohybu drůbeže, vajec a poštovních holubů z jejich hospodářství nebo do jejich hospodářství, jakož i informace o výstavách nebo soutěžích, na nichž se zúčastnili poštovní holubi,

2. osobám podílejícím se na přepravě drůbeže, vajec, poštovních holubů a jiných ptáků držených v zajetí a na obchodování s nimi, aby poskytovaly orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor veškeré informace o pohybu drůbeže, vajec, poštovních holubů a jiných ptáků držených v zajetí, na jejichž přepravě se podílely nebo s nimiž obchodovaly a aby předkládaly odpovídající doklady.

§ 88

Pro čištění a dezinfekci platí § 21 obdobně s tím, že tyto úkony musí být prováděny v souladu s postupy uvedenými v příloze č. 13 k této vyhlášce.

§ 89

Odběr vzorků a jejich laboratorní vyšetření za účelem zjištění přítomnosti viru newcastleské choroby se provádí podle předpisu Evropské unie o opatřeních pro tlumení newcastleské choroby⁹⁾.

§ 90

(1) Očkování drůbeže proti newcastleské chorobě lze provádět v rámci preventivních opatření nebo jako součást nařízených ochranných a zdolávacích opatření v případě výskytu této nákazy, a to s použitím schválených očkovacích látek a za podmínek uvedených v § 10.

(2) Provádí-li se očkování v rámci preventivních opatření, informuje o tom Státní veterinární správa v souladu s § 48 odst. 1 písm. o) bodem 2 zákona Komise a ostatní členské státy. Informace musí obsahovat údaje o vlastnostech a složení každé použité očkovací látky, způsobech kontroly její distribuce, skladování a použití, druhích a kategoriích drůbeže, která může nebo musí být podrobena očkování, oblasti, ve kterých může nebo musí být provedeno očkování, a důvodech, pro něž bylo očkování prováděno.

(3) Výjimečně lze přistoupit pod dohledem úředního veterinárního lékaře k zeměpisně a časově vymezenému nouzovému očkování drůbeže proti newcastleské chorobě, a to za podmínek uvedených v § 12 a po informaci Komise a ostatních členských států v souladu s § 48 odst. 1 písm. o) bodem 2 zákona prostřednictvím Stálého výboru o nálezové situaci, týkající se newcastleské choroby, a o programu nouzového očkování. V souvislosti s nouzovým očkováním nesmí být očkována nebo přeočkována drůbež v hospodářství, které podléhá omezujícím ochranným a zdolávacím opatřením podle § 80 a 82.

(4) Mají-li být očkováni poštovní holubi, musí o tom být informována v souladu s § 48 odst. 1 písm. o) bodem 2 zákona Komise a orgány veterinární správy musí zajistit, aby pořadatelé soutěží a výstav poštovních holubů přijali pokyny, podle nichž budou do seznamů pro tyto soutěže a výstavy zapisováni pouze poštovní holubi, kteří jsou očkováni proti newcastleské chorobě.

§ 91

(1) Dojde-li k očkování podle § 90 odst. 3, musí být

a) očkovány všechny druhy drůbeže určené k očkování v co nejkratší době,

b) očkována v rámci tohoto očkování nebo již dříve všechna drůbež určeného druhu, vylíhnutá nebo začleněná do hospodářství v oblasti očkování,

c) zakázáno v průběhu očkování přemísťování drůbeže, která patří k druhům určeným k očkování a která je chována v hospodářstvích v oblasti očkování, s výjimkou

1. jednodenních kuřat přemísťovaných do hospodářství v oblasti očkování, v nichž jsou očkována,

2. drůbeže přepravované přímo na jatky v oblasti očkování k neprodlené porážce. Jsou-li jatky mimo oblast očkování, nelze do nich přepravovat drůbež dříve, než krajská veterinární správa provede kontrolu hospodářství.

(2) Jakmile je očkování skončeno, může být povoleno přemístění z oblasti očkování

a) pro jednodenní kuřata určená k produkci masa, která jsou přemísťována do hospodářství, v němž jsou očkována. Toto hospodářství musí být sledováno až do doby, kdy jsou kuřata porážena,

b) po uplynutí 21 dnů pro očkovanou drůbež, která je určena k neprodlené porážce,

c) pro násadová vejce, která pocházejí od drůbeže určené k reprodukci a očkované nejméně před 3 týdny, pokud tato vejce a jejich obaly byly předem dezinfikovány.

(3) Ochranná a zdolávací opatření uvedená v odstavci 1 písm. b) a v odstavci 2 se uplatňují po dobu 3 měsíců od skončení očkování; mohou být obnovena na jedno nebo několik dalších tříměsíčních období.

(4) Od očkování určitých hejn drůbeže, která mají mimořádnou hodnotu z vědeckého hlediska podle odstavce 1 písm. a) a b), lze upustit, a to za podmínky, že bude zajištěna ochrana zdraví těchto hejn a že tato hejna budou podléhat periodickému sérologickému sledování.

§ 92

(1) Jsou-li poštovní holubi nebo jiní ptáci držení v zajetí podezřelí z nákazy newcastleskou chorobou, krajská veterinární správa v souladu s § 13 a § 49 odst. 1 písm. d) zákona

a) zahájí neprodleně sledování holubníku nebo hospodářství a šetření za účelem potvrzení nebo vyloučení výskytu této nákazy, včetně odběru vzorků k laboratornímu vyšetření,

b) nařídí chovateli zejména, aby žádný holub nebo jiný pták držený v zajetí, ani nic jiného, co by mohlo přenést newcastleskou chorobu, nemohli opustit holubník nebo hospodářství.

(2) Ochranná a zdolávací opatření uvedená v odstavci 1 trvají, dokud nejsou ukončena vzhledem k vyloučení podezření z výskytu newcastleské choroby.

(3) Byl-li potvrzen výskyt newcastleské choroby, nařídí krajská veterinární správa pro poštovní holuby nebo jiné ptáky držené v zajetí a pro holubníky nebo hospodářství

a) další ochranná a zdolávací opatření, uvedená v § 82 odst. 1 písm. a), b), e) a odst. 3, nebo přinejmenším

b) zákaz pohybu poštovních holubů nebo jiných ptáků držených v zajetí mimo holubník nebo hospodářství na dobu nejméně 60 dnů po posledním výskytu klinických příznaků newcastleské choroby a neškodné odstranění nebo vhodné ošetření veškerých předmětů a materiálů, které mohou být kontaminovány. Tímto ošetřením musí být zajištěno zničení viru newcastleské choroby a likvidace všech odpadů nahromaděných během uvedeného období 60 dnů.

(4) Krajská veterinární správa provede epizootologické šetření.

(5) Státní veterinární správa v souladu s § 48 odst. 1 písm. o) bodem 2 zákona informuje Komisi prostřednictvím Stálého výboru o nálezové situaci a o ochranných a zdolávacích opatřeních uvedených v odstavcích 1 a 3, a to podle vzoru stanoveného Komisí.

§ 93

(1) Kuchyňské odpady z mezinárodních dopravních prostředků nesmí být používány k výživě drůbeže. Tyto odpady musí být shromažďovány a neškodně odstraňovány pod úředním dohledem.

(2) Využití jiných kuchyňských nebo drůbežích odpadů k výživě drůbeže může být povoleno pouze po jejich tepelném ošetření ve vhodných zařízeních, které zajistí zničení viru newcastleské choroby.

HLAVA VII

MOR KONÍ

§ 94

Pro účely této hlavy se rozumí pod pojmem vektor - hmyz druhu *Culicoides imicola* nebo jakýkoli jiný hmyz rodu *Culicoides*, který může přenášet mor koní.

§ 95

(1) Je-li v hospodářství jeden nebo více koňovitých podezřelých z nákazy morem koní, krajská veterinární správa v souladu s § 13 a 49 odst. 1 písm. d) zákona

a) zahájí neprodleně sledování tohoto hospodářství a šetření za účelem potvrzení nebo vyloučení výskytu této nákazy, včetně odběru vzorků k laboratornímu vyšetření, klinicky vyšetří každého koňovitého, popřípadě i pitvá podezřelá a uhynulá zvířata;

b) zajistí, aby byl proveden soupis míst, která mohou umožňovat přežívání vektoru nebo která ho mohou hostit, a aby byly použity vhodné prostředky k dezinfekci těchto míst;

c) nařídí chovateli zejména, aby

1. provedl soupis všech koňovitých, uvádějící pro každý druh počet zvířat již uhynulých, nakažených a podezřelých. Údaje soupisu musí být aktualizovány, aby byla brána v úvahu zvířata narozená nebo uhynulá během doby podezření, a na požádání musí být předkládány orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor ke kontrole a prověření,
2. držel všechny koňovité na jejich stáních, popřípadě na jiných místech chráněných proti vektorovi,
3. dodržoval zákaz přemísťování koňovitých z hospodářství nebo do hospodářství,
4. použil vhodné dezinfekční prostředky v budovách, v nichž jsou koňovíti ustájeni, a v jejich okolí,
5. zabezpečil neškodné odstranění kadáverů koňovitých v souladu s přímo použitelným předpisem Evropské unie o hygienických pravidlech pro vedlejší živočišné produkty.²⁾

(2) Krajská veterinární správa provede epizootologické šetření.

§ 96

Ochranná a zdolávací opatření uvedená v § 95, jakož i ochranná a zdolávací opatření uplatňovaná případně ve vztahu k dalším hospodářstvím mohou být ukončena, jen dojde-li k vyloučení podezření z výskytu moru koní.

§ 97

(1) Byl-li v hospodářství potvrzen výskyt moru koní,

a) krajská veterinární správa nařídí

1. utracení všech koňovitých v infikovaném hospodářství, kteří jsou nakaženi nebo vykazují klinické příznaky moru koní,
2. neškodné odstranění jejich kadáverů v souladu s přímo použitelným předpisem Evropské unie o hygienických pravidlech pro vedlejší živočišné produkty, ²⁾
3. rozšíření ochranných a zdolávacích opatření stanovených v § 95 odst. 1 na hospodářství umístěná v pásmu o poloměru 20 km okolo infikovaného hospodářství (infikovaných hospodářství), zahrnutého do ochranného pásma,
4. očkování všech koňovitých v pásmu uvedeném v bodě 3 schválenou očkovací látkou a jejich označení zřetelnou a neodstranitelnou značkou používanou v těchto případech v Unii. Na základě epizootologických, zeměpisných, meteorologických a klimatických faktorů však může být od očkování upuštěno. O tom musí být uvědoměna Státní veterinární správa v souladu s § 48 odst. 1 písm. o) bodem 2 zákona Komise,

b) krajská veterinární správa provede epizootologické šetření.

(2) Ochranná a zdolávací opatření uvedená v odstavci 1 mohou být rozšířena i mimo pásmo uvedené v odstavci 1 písm. a) bodě 3, pokud vzhledem k zeměpisným, meteorologickým či klimatickým okolnostem nebo k přemísťování koňovitých z hospodářství či do hospodářství je důvodné podezření na rozšíření moru koní. O tomto rozšíření ochranných a zdolávacích opatření musí být informována v souladu s § 48 odst. 1 písm. o) bodem 2 zákona Komise.

(3) Pro vymezení pásma uvedeného v odstavci 1 písm. a) bodě 3 platí § 17 odst. 4 obdobně.

§ 98

(1) Krajská veterinární správa v souladu s § 15 a § 49 odst. 1 písm. d) zákona vedle ochranných a zdolávacích opatření uvedených v § 97 odst. 1 vymezí ochranné pásmo a pásmo dozoru tak, jak to umožňují epizootologické, zeměpisné, administrativní a ekologické faktory související jednak s morem koní, jednak s organizací jeho zdolávání a s orgány, které rozhodují o ochranných a zdolávacích opatřeních a dozírají na jejich plnění.

(2) Ochranné pásmo se vymezuje o poloměru nejméně 100 km okolo infikovaného hospodářství. Na ně navazuje pásmo dozoru, které tvoří část území v šíři nejméně 50 km za ochranným pásmem, v níž nebylo v posledních 12 měsících prováděno žádné očkování.

§ 99

(1) Krajská veterinární správa v souladu s § 15 a § 49 odst. 1 písm. d) zákona zajistí, aby byla v ochranném pásmu uplatňována tato ochranná a zdolávací opatření:

a) identifikace (soupis) všech hospodářství s koňovitými uvnitř pásma;

b) zákaz opouštění hospodářství koňovitými s výjimkou jejich přímé přepravy pod dohledem úředního veterinárního lékaře k nutné porážce na jatky v ochranném pásmu, anebo pokud nejsou jatky v ochranném pásmu na jatky v pásmu dozoru určené krajskou veterinární správou.

(2) Krajská veterinární správa provádí pravidelné kontroly hospodářství uvedených v odstavci 1 písm. a) a klinické vyšetření koňovitých v těchto hospodářstvích, zahrnující v případě potřeby též odběr vzorků k laboratornímu vyšetření. O kontrolách, vyšetřeních a jejich výsledcích se vedou záznamy.

(3) Státní veterinární správa v souladu s § 10 odst. 2 a § 48 odst. 1 písm. o) bodem 2 zákona může na základě kladného vyjádření Komise nařídít, aby bylo v ochranném pásmu provedeno i očkování koňovitých proti moru koní a označení očkovaných zvířat zvláštní značkou používanou v těchto případech v Unii.

§ 100

(1) Krajská veterinární správa v souladu s § 15 a § 49 odst. 1 písm. d) zákona zajistí, aby v pásmu dozoru

a) byla uplatňována ochranná a zdlávací opatření uvedená v § 99 odst. 1 a 2. Nejsou-li v pásmu dozoru jatky, mohou být koňovití poráženi v ochranném pásmu na jatkách určených krajskou veterinární správou v souladu s § 15 a § 49 odst. 1 písm. d) zákona,

b) byl dodržován zákaz jakéhokoli očkování proti moru koní.

(2) Ochranná a zdlávací opatření přijatá podle § 97 odst. 1, § 98 odst. 1 a 2, § 99 a podle odstavce 1 se mění nebo ukončují v souladu s postupem stanoveným Komisí. Bylo-li prováděno očkování podle § 97 odst. 1 písm. a) bodu 4 nebo podle § 99 odst. 3, nesmí být doba uplatňování ochranných a zdlávacích opatření kratší než 12 měsíců.

§ 101

Koňovití mohou být přemísťováni, aniž je ustanovení § 99 odst. 1 písm. b) a § 100 odst. 1 písm. a) dotčeno,

a) z ochranného pásma nebo z pásma dozoru za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem upravujícím veterinární podmínky, kterými se řídí přemísťování koňovitých a jejich dovoz z třetích zemí, do karanténní stanice,

b) v pásmech se stejným statusem se souhlasem krajské veterinární správy v souladu s § 15 a § 49 odst. 1 písm. d) zákona za těchto podmínek:

1. koňovití se podrobí veterinární kontrole úředním veterinárním lékařem, jsou označeni a evidováni v souladu s plemenářským zákonem³⁾ a jsou provázeni požadovaným průvodním dokladem,

2. koňovití neopustí hospodářství, v němž byli očkováni, dříve než po uplynutí 60 dnů od očkování,

3. Státní veterinární správa informuje v souladu s § 48 odst. 1 písm. o) bodem 2 zákona Komisí o opatřeních přijatých v této oblasti.

HLAVA VIII

zrušena

§ 102

zrušen

§ 103

zrušen

HLAVA IX

TRANSMISIVNÍ SPONGIFORMNÍ ENCEFALOPATIE

§ 104

zrušen

§ 105

zrušen

§ 106

zrušen

§ 107

zrušen

§ 108

zrušen

§ 109

Státní veterinární správa podle přímo použitelného předpisu Evropské unie o prevenci, tlumení a eradikaci některých

spongiformních encefalopatií¹⁰⁾ zpracovává pohotovostní plán, předkládá Komisi výroční zprávu, vyhotovuje roční program sledování TSE, organizuje provádění tohoto programu a plní informační povinnosti.

HLAVA X

zrušena

§ 110

zrušen

§ 111

zrušen

§ 112

zrušen

§ 113

zrušen

§ 114

zrušen

§ 115

zrušen

§ 116

zrušen

§ 117

zrušen

§ 118

zrušen

nadpis vypuštěn

§ 119

zrušen

§ 120

zrušen

HLAVA XI

zrušena

§ 121

zrušen

§ 122

zrušen

§ 123

zrušen

§ 124

zrušen

§ 125

zrušen

HLAVA XII

zrušena

§ 126

zrušen

§ 127

zrušen

§ 128

zrušen

nadpis vypuštěn

§ 129

zrušen

§ 130

zrušen

HLAVA XIII

zrušena

nadpis vypuštěn

§ 131

zrušen

§ 132

zrušen

§ 133

zrušen

§ 134

zrušen

§ 135

zrušen

§ 136

zrušen

§ 137

zrušen

nadpis vypuštěn

§ 138

zrušen

§ 139

zrušen

§ 140

zrušen

§ 141

zrušen

§ 142

zrušen

ČÁST TŘETÍ

ZVLÁŠTNÍ OPATŘENÍ K OZDRAVOVÁNÍ ZVÍŘAT OD NĚKTERÝCH NÁKAZ

HLAVA I

BRUCELÓZA, TUBERKULÓZA A ENZOOTICKÁ LEUKÓZA SKOTU

§ 143

(1) Pro účely této hlavy se rozumí:

a) v případě brucelózy skotu pod pojmem

1. stáda skotu typu B 1 - stáda, jejichž předchozí klinická anamnéza, očkování a sérologický status nejsou známy,
2. stáda skotu typu B 2 - stáda, jejichž předchozí klinická anamnéza, očkování a sérologický status jsou známy a v nichž se provádějí rutinní kontrolní testy podle vnitrostátních předpisů za účelem dosažení statusu typu B 3 nebo B 4,
3. stáda skotu typu B 3 - stáda prostá brucelózy ve smyslu části II přílohy č. 23 k této vyhlášce,
4. stáda skotu typu B 4 - stáda skotu úředně prostá brucelózy ve smyslu části II přílohy č. 23 k této vyhlášce;

b) v případě tuberkulózy skotu pod pojmem

1. stáda skotu typu T 1 - stáda, jejichž předchozí klinická anamnéza a výsledky tuberkulinací nejsou známy,
2. stáda skotu typu T 2 - stáda, jejichž předchozí klinická anamnéza a výsledky tuberkulinací jsou známy a v nichž se provádějí rutinní kontrolní testy podle vnitrostátních předpisů za účelem dosažení statusu typu T 3,
3. stáda skotu T 3 - stáda skotu úředně prostá tuberkulózy podle části I přílohy č. 23 k této vyhlášce.

(2) Podrobná kritéria pro klasifikaci stáda skotu jako úředně prostého tuberkulózy, úředně prostého brucelózy a prostého brucelózy a enzootické leukózy skotu jsou stanovena v příloze č. 23 k této vyhlášce.

(3) Výsledky provedených tuberkulinací se vyhodnocují v souladu s přílohou č. 20 k této vyhlášce.

§ 144

(1) Orgány veterinární správy činí v souladu s § 10 odst. 1, § 48 odst. 1 písm. a) až c) a § 49 odst. 1 písm. b) zákona všechna nezbytná opatření k tomu, aby v populaci skotu byl nadále udržován status úředně prostá brucelózy, tuberkulózy a enzootické leukózy skotu a aby bylo zabráněno opětovnému vzplanutí některé z těchto nákaz.

(2) Státní veterinární správa informuje Komisi o provedení opatření uvedených v odstavci 1.

§ 145

(1) Není-li stanoveno jinak, léčení brucelózy, léčení a desenzibilizace tuberkulózy a léčení enzootické leukózy skotu, jakož i očkování proti tuberkulóze a enzootické leukóze skotu, jsou zakázána.

(2) Očkování proti brucelóze skotu může být prováděno jen se souhlasem Státní veterinární správy a pod dohledem úředního veterinárního lékaře a zastaví se co nejdříve, aby stáda mohla být opět co nejdříve zařazena ke stádům úředně prostým brucelózy.

§ 146

zrušen

§ 147

zrušen

Díl 1

Brucelóza

§ 148

zrušen

§ 149

(1) Je-li ve stádě zvíře podezřelé z brucelózy, krajská veterinární správa v souladu s § 13 a § 49 odst. 1 písm. d) zákona zahájí neprodleně šetření k potvrzení nebo vyloučení výskytu této nákazy, sledování tohoto stáda a

a) zakáže veškeré přemísťování zvířat ze stáda nebo do stáda s výjimkou krajskou veterinární správou povoleného přemístění za účelem neprodlené porážky. Krajská veterinární správa může také povolit přemístění kastrovaného skotu v hospodářství, a to po odděleném umístění podezřelých zvířat a za předpokladu, že kastrována zvířata jsou přemístěna do výkrmových stád a odtud na jatky,

b) nařídí karanténu podezřelých zvířat.

(2) Ochranná a zdolávací opatření uvedená v odstavci 1 nemohou být ukončena, dokud nejsou výskyt brucelózy nebo podezření z výskytu této nákazy ve stádě vyloučeny.

§ 150

(1) Byl-li výskyt brucelózy ve stádě potvrzen, krajská veterinární správa v souladu s § 15 a § 49 odst. 1 písm. d) zákona nařídí, není-li stanoveno jinak, tato ochranná a zdolávací opatření:

a) zákaz veškerého přemísťování zvířat do tohoto stáda nebo z tohoto stáda s výjimkou krajskou veterinární správou povoleného přemístění za účelem neprodlené porážky. Krajská veterinární správa může také povolit v hospodářství přemístění kastrovaného skotu po předporážkové izolaci a označení nakaženého skotu a skotu považovaného krajskou veterinární správou za nakažený za předpokladu, že kastrována zvířata jsou přemístěna do výkrmových stád a odtud na jatky,

b) karanténu zvířat, u kterých byl výskyt brucelózy potvrzen, a zvířat, která se mohla od nich nakazit;

c) neprodlené vyšetření skotu na brucelózu;

d) karanténu a označení zvířat, u kterých byl výskyt brucelózy potvrzen, zvířat, která byla vyšetřena podle písmene c) s nepříznivými výsledky, a zvířat, která jsou považována krajskou veterinární správou za nakažená, a to až do jejich porážky podle § 151,

e) zkrmování mléka nakažených dojnic jen po vhodném tepelném ošetření a pouze zvířaty z téhož hospodářství;

f) omezení dodávky mléka dojnic z infikovaného stáda do podniku pro ošetření mléka jen na případy, kdy je toto mléko určeno k vhodnému tepelnému ošetření;

g) ošetření jatečně opracovaných těl, pulek, čtvrtí, menších částí masa a drobů nakažených zvířat, určených jako krmivo pro zvířata, způsobem bránícím kontaminaci;

h) neprodlené neškodné odstranění plodů, mrtvě narozených telat, telat uhynulých na brucelózu po narození a placent, pokud nemají být vyšetřeny;

i) neprodlené neškodné odstranění slámy, steliva nebo jiných materiálů či látek, které přišly do styku s nakaženým zvířetem nebo placentou, v souladu s přímo použitelným předpisem Evropské unie o hygienických pravidlech pro vedlejší živočišné produkty;²⁾

j) uložení hnoje ze stájí či jiných prostorů, používaných pro zvířata, na místě nepřístupném pro hospodářská zvířata, jeho ošetření vhodným dezinfekčním prostředkem a skladování po dobu nejméně 3 týdnů. Použití dezinfekčního prostředku se nevyžaduje, je-li hnůj zakryt vrstvou nekontaminovaného hnoje nebo zeminy. Tekuté odpady ze stájí či jiných prostorů, používaných pro zvířata, musí být dezinfikovány, pokud nejsou odklizeny současně s hnojem.

(2) Neškodné odstraňování a další zpracovávání vedlejších živočišných produktů v asanačních podnicích musí probíhat tak, aby bylo vyloučeno nebezpečí šíření brucelózy výrobky těchto podniků.

§ 151

Zvířata, u nichž byl po laboratorním vyšetření potvrzen výskyt nákazy, a zvířata považovaná krajskou veterinární správou za podezřelá z nákazy jsou pod dohledem úředního veterinárního lékaře co nejdříve poražena, nejpozději však do 30 dnů po seznámení chovatele s výsledky vyšetření a s povinností porazit tato zvířata v rámci plnění ochranných a zdlouhacích opatření.

§ 152

(1) Po poražení skotu uvedeného v § 151 a před repopulací musí být stáje a s nimi související prostory, zařízení, nádoby a ostatní předměty používané pro zvířata pod dohledem a podle pokynů úředního veterinárního lékaře vyčištěny a dezinfikovány. Pastviny, na kterých se tato zvířata nacházela, nesmí být znovu používány dříve než za 60 dnů po jejich opuštění těmito zvířaty. V případě kastrováných zvířat však může krajská veterinární správa v souladu s § 15 a § 49 odst. 1 písm. d) zákona učinit výjimku z tohoto omezení pod podmínkou, že kastrována zvířata opustí tyto prostory pouze v souvislosti s jejich přemístěním na porážku nebo do výkrmových stád a odtud na jatky.

(2) Všechny dopravní prostředky, zařízení a nádoby musí být po přepravě zvířat z infikovaného stáda, jakož i po přepravě předmětů, materiálů či látek, které byly s těmito zvířaty ve styku, vyčištěny a dezinfikovány. Prostory sloužící k nakládání těchto zvířat musí být po použití rovněž vyčištěny a dezinfikovány.

(3) Krajská veterinární správa v souladu s § 15 a § 49 odst. 1 písm. d) zákona určí, který dezinfekční prostředek a v jaké koncentraci má být použit.

§ 153

Po poražení skotu uvedeného v § 151

a) nesmí žádný skot opustit stádo s výjimkou krajskou veterinární správou v souladu s § 15 a § 49 odst. 1 písm. d) zákona povoleného přemístění za účelem neprodlené porážky; ustanovení § 154 odst. 2 až 4 tím nejsou dotčena. Krajská veterinární správa však může také povolit přemístění kastrovaného skotu v hospodářství, jde-li o jeho přemístění do výkrmových stád a odtud na jatky,

b) se ve stádě provádějí zdravotní zkoušky na brucelózu za účelem potvrzení vyloučení nákazy,

c) nesmí být prováděna repopulace, dokud zvířata starší 12 měsíců, která zůstala ve stádě, nebyla podrobena jednomu nebo více sérologickým vyšetřením na brucelózu s negativním výsledkem. Toto vyšetření však nemusí být prováděno u skotu do stáří 18 měsíců, který byl očkován v souladu s právním předpisem, který upravuje veterinární požadavky na obchodování se zvířaty¹¹⁾.

§ 154

(1) Ve stádech typů B 1 a B 2 se provádí sérologické vyšetřování do té doby, dokud tato stáda nedosáhnou statusu B 3 nebo B 4.

(2) Všechny samice a všichni býci ze stáda typu B 1, určení do stáda typu B 2, musí být,

a) pokud jsou starší 12 měsíců, během 30 dnů před přemístěním podrobeni sérologickému vyšetření s negativním výsledkem a provázeni veterinárním osvědčením,

b) bezprostředně po přemístění na dobu nejméně 60 dnů izolováni, a pokud jsou starší 12 měsíců, před zařazením do stáda typu B 2 podrobeni dalšímu sérologickému vyšetření s negativním výsledkem.

(3) Všechny samice a všichni býci ze stáda typu B 2, určení do jiného stáda typu B 2,

a) musí být, pokud jsou starší 12 měsíců, během 30 dnů před přemístěním podrobeni sérologickému vyšetření s negativním výsledkem a provázeni veterinárním osvědčením,

b) nesmí přijít během přemísťování do styku se zvířaty ze stád s horším zdravotním (nákazovým) statutem.

(4) Přemísťování zvířat mezi stády typů B 3 a B 4 se provádí v souladu s přílohou č. 23 k této vyhlášce.

§ 155

(1) Krajská veterinární správa v souladu s § 15 a § 49 odst. 1 písm. d) zákona stanoví opatření, která brání opětovnému zavlečení brucelózy z jiných zdrojů nákazy do stáda, v němž byla brucelóza zdošana.

(2) Veškeré přemísťování skotu do stád nebo ve stádech, která jsou podrobena ochranným a zdošovacími opatřeními nařízeným k tlumení brucelózy a zabránění jejímu šíření, podléhá státnímu veterinárnímu doзору. Uplatňováním kontrolních opatření, jež vyplývají z výkonu tohoto doзору, nejsou dotčena jiná opatření, jež se týkají přemísťování skotu do stád a ze stád prostých brucelózy a úředně prostých brucelózy.

Díl 2

Tuberkulóza

§ 156

zrušen

§ 157

(1) Je-li ve stádě zvíře podezřelé z tuberkulózy, krajská veterinární správa v souladu s § 13 a § 49 odst. 1 písm. d) zákona zahájí neprodleně šetření k potvrzení nebo vyloučení výskytu této nákazy, sledování tohoto stáda a

a) zakáže veškeré přemísťování zvířat ze stáda nebo do stáda s výjimkou krajskou veterinární správou povoleného přemísťování za účelem neprodlené porážky,

b) nařídí karanténu podezřelých zvířat.

(2) Ochranná a zdošvací opatření uvedená v odstavci 1 nemohou být ukončena, dokud nejsou výskyt tuberkulózy nebo podezření z výskytu této nákazy ve stádě vyloučeny.

§ 158

(1) Byl-li výskyt tuberkulózy ve stádě potvrzen, krajská veterinární správa v souladu s § 15 a § 49 odst. 1 písm. d) zákona nařídí, není-li stanoveno jinak, tato ochranná a zdošvací opatření:

a) zákaz veškerého přemísťování zvířat do tohoto stáda nebo z tohoto stáda s výjimkou krajskou veterinární správou v souladu s § 15 a 49 odst. 1 písm. d) zákona povoleného přemísťování za účelem neprodlené porážky;

b) karanténu zvířat, u kterých byl výskyt tuberkulózy potvrzen, a zvířat, která se mohla od nich nakazit;

c) neprodlené vyšetření skotu na tuberkulózu;

d) karanténu a označení zvířat, u kterých byl výskyt brucelózy potvrzen, zvířat, která byla vyšetřena podle písmene c) s nepříznivými výsledky, a zvířat, která jsou považována krajskou veterinární správou za nakažená, a to až do jejich porážky podle § 151,

e) zkrmování mléka nakažených dojníc jen po vhodném tepelném ošetření a pouze zvířaty z téhož hospodářství;

f) omezení dodávky mléka z infikovaného stáda do podniku pro ošetření mléka jen na případy, kdy je toto mléko určeno k vhodnému tepelnému ošetření;

g) ošetření jatečně opracovaných těl, pŕelek, čtvrtí, menších částí masa a drobů nakažených zvířat, určených jako krmivo pro zvířata, způsobem bránícím kontaminaci;

h) uložení hnoje ze stájí či jiných prostorů, používaných pro zvířata, na místě nepřístupném pro hospodářská zvířata, jeho ošetření vhodným dezinfekčním prostředkem a skladování po dobu nejméně 3 týdnů. Použití dezinfekčního prostředku se nevyžaduje, je-li hnoj zakryt vrstvou nekontaminovaného hnoje nebo zeminy. Tekuté odpady ze stájí či jiných prostorů, používaných pro zvířata, musí být dezinfikovány, pokud nejsou odklizeny současně s hnojem.

(2) Neškodné odstraňování a další zpracovávání vedlejších živočišných produktů v asanačních podnicích musí být prováděno tak, aby bylo vyloučeno nebezpečí šíření tuberkulózy výrobky těchto podniků.

§ 159

(1) Zvířata, u nichž byl po laboratorním vyšetření potvrzen výskyt nákazy, a zvířata považovaná krajskou veterinární správou za podezřelá z nákazy jsou pod dohledem úředního veterinárního lékaře co nejdříve porážena, nejpozději však do 30 dnů po seznámení chovatele s výsledky vyšetření a s povinností porazit tato zvířata v rámci plnění ochranných a zdošvacích opatření.

(2) V případě zvířat, která byla vyšetřena na tuberkulózu s pozitivními výsledky, ale která nevykazují klinické příznaky této nákazy, může krajská veterinární správa prodloužit lhůtu uvedenou v odstavci 1 až na 3 měsíce,

a) jde-li o samici, u které se do 3 měsíců předpokládá porod,

b) nařídí-li porážku všeho skotu ve stádě o více než 20 zvířatech v oblasti, ve které z technických důvodů, spojených s kapacitou jatek určených k tomuto účelu, nemůže být porážka provedena do 30 dnů.

§ 160

(1) Po poražení skotu uvedeného v § 159 odst. 1 a před repopulací musí být stáje a s nimi související prostory, zařízení, nádoby a ostatní předměty používané pro zvířata pod dohledem a podle pokynů úředního veterinárního lékaře vyčištěny a dezinfikovány.

(2) Všechny dopravní prostředky, zařízení a nádoby musí být po přepravě zvířat z infikovaného stáda, jakož i po přepravě předmětů, materiálů či látek, které byly s těmito zvířaty ve styku, vyčištěny a dezinfikovány. Prostory sloužící k nakládání těchto zvířat musí být po použití vyčištěny a dezinfikovány.

(3) Krajská veterinární správa v souladu s § 15 a § 49 odst. 1 písm. d) zákona určí, který dezinfekční prostředek a v jaké koncentraci má být použit.

§ 161

Po poražení skotu uvedeného v § 159 odst. 1

a) nesmí žádný skot opustit stádo s výjimkou krajskou veterinární správou v souladu s § 15 a § 49 odst. 1 písm. d) zákona povoleného přemístění za účelem neprodlené porážky; ustanovení § 162 odst. 2 až 4 tím nejsou dotčena,

b) se ve stádě provádějí zdravotní zkoušky na tuberkulózu za účelem potvrzení vyloučení nákazy,

c) nesmí být prováděna repopulace, dokud zvířata starší 6 týdnů, která zůstala ve stádě, nebyla podrobena jedné nebo více zdravotním zkouškám na tuberkulózu s negativním výsledkem.

§ 162

(1) Ve stádech typu T 1 a T 2 se provádějí u veškerého skotu staršího 6 týdnů nejméně každých 6 měsíců pod dohledem úředního veterinárního lékaře intradermální tuberkulinace, a to do doby, než tato stáda dosáhnou statusu T 3.

(2) Jakékoli zvíře ze stáda typu T 1, určené do stáda typu T 2, musí být

a) během 30 dnů před přemístěním podrobena intradermální tuberkulinaci s negativním výsledkem a provázeno veterinárním osvědčením,

b) bezprostředně po přemístění na dobu nejméně 60 dnů izolováno a před zařazením do stáda typu T 2 podrobena další intradermální tuberkulinaci s negativním výsledkem.

(3) Jakékoli zvíře ze stáda typu T 2, určené do jiného stáda typu T 2,

a) musí být během 30 dnů před přemístěním podrobena intradermální tuberkulinaci s negativním výsledkem a provázeno veterinárním osvědčením,

b) nesmí přijít během přemísťování do styku se zvířaty ze stáda s horším zdravotním (nákazovým) statutem.

(4) Přemísťování zvířat mezi stády typu T 3 se provádí v souladu s přílohou č. 23 k této vyhlášce.

§ 163

Ustanovení § 155 platí pro opatření týkající se tuberkulózy obdobně.

Díl 3

Enzootická leukóza

§ 164

Veškeré léčení enzootické leukózy, jakož i očkování proti enzootické leukóze jsou zakázány.

§ 165

(1) Nehledě na opatření přijatá v případě podezření z výskytu enzootické leukózy skotu krajská veterinární správa v souladu s § 15 a § 49 odst. 1 písm. a) zákona nařídí, byl-li výskyt této nákazy ve stádě potvrzen a není-li stanoveno jinak, tato ochranná a zdlavací opatření:

a) zákaz veškerého přemísťování zvířat z tohoto stáda s výjimkou krajskou veterinární správou v souladu s § 15 a § 49 odst. 1 písm. d) zákona povoleného přemístění za účelem neprodlené porážky;

b) oddělené držení stáda tak, aby skot z tohoto stáda nemohl přijít do styku se skotem, který do tohoto stáda nepatří;

c) používání mléka nakažených dojníc jen pro účely krmení zvířat po vhodném tepelném ošetření, anebo jeho dodávání do podniku pro ošetření mléka pro účely takového tepelného ošetření. Zkrmování tohoto mléka, pokud nebylo tepelně ošetřeno, může být povoleno jen ve stádech, v nichž mají být všechna zvířata poražena podle § 166 odst. 1;

d) ošetření jatečně opracovaných těl, púlek, čtvrtí, menších částí masa a drobů nakažených zvířat, určených jako krmivo pro zvířata, způsobem bránícím kontaminaci.

(2) Neškodné odstraňování a další zpracovávání vedlejších živočišných produktů v asanačních podnicích musí probíhat tak, aby bylo vyloučeno nebezpečí šíření enzootické leukózy výrobky těchto podniků.

§ 166

Krajská veterinární správa v souladu s § 15 a § 49 odst. 1 písm. d) zákona nařídí, není-li stanoveno jinak, poražení

a) veškerého skotu ve stádě, v němž byl potvrzen výskyt enzootické leukózy, a to ve lhůtě jí stanovené, nebo

b) pouze těch zvířat, u nichž byl potvrzen výskyt enzootické leukózy a zvířat považovaných krajskou veterinární správou za nakažená. Tato zvířata jsou poražena pod dohledem úředního veterinárního lékaře do 30 dnů po seznámení chovatele s výsledky vyšetření a s povinností porazit v dané lhůtě tato zvířata v rámci plnění ochranných a zdlávacích opatření.

§ 167

Po poražení zvířat podle § 166 odst. 2

a) nesmí žádný skot opustit stádo s výjimkou krajskou veterinární správou v souladu s § 15 a § 49 odst. 1 písm. d) zákona povoleného přemístění za účelem neprodlené porážky,

b) se ve stádě provádějí zdravotní zkoušky na enzootickou leukózu za účelem potvrzení vyloučení nákazy,

c) může být prováděna repopulace pouze s použitím zvířat ze stád, která krajská veterinární správa v souladu s § 15 a § 49 odst. 1 písm. d) zákona považuje za neinfikovaná enzootickou leukózou.

§ 168

(1) Po poražení skotu uvedeného v § 166 a před repopulací musí být stáje a s nimi související prostory, zařízení, nádoby a ostatní předměty používané pro zvířata pod dohledem a podle pokynů úředního veterinárního lékaře vyčištěny a dezinfikovány.

(2) Všechny dopravní prostředky, zařízení a nádoby musí být po přepravě zvířat z infikovaného stáda, jakož i po přepravě předmětů, materiálů či látek, které byly s těmito zvířaty ve styku, vyčištěny a dezinfikovány. Prostory sloužící k nakládání těchto zvířat musí být po použití vyčištěny a dezinfikovány.

(3) Krajská veterinární správa v souladu s § 15 a § 49 odst. 1 písm. d) zákona určí, který dezinfekční prostředek a v jaké koncentraci má být použit.

§ 169

Skot ze stáda klasifikovaného jako nepodezřelý nesmí přijít do styku se skotem ze stád takto neklasifikovaných.

HLAVA II

BRUCELÓZA OVCÍ A KOZ (B. MELITENSIS)

§ 170

(1) Veškeré léčení brucelózy ovcí a koz je zakázáno.

(2) Provádí-li se očkování proti brucelóze ovcí a koz, musí být provedeno pod dohledem úředního veterinárního lékaře. Musí být co nejdříve zastaveno, aby se stáda mohla zařadit ke stádům úředně prostým brucelózy ovcí a koz.

(3) Je-li ve stádě zvíře podezřelé z brucelózy ovcí a koz, krajská veterinární správa v souladu s § 15 a § 49 odst. 1 písm. d) zákona zahájí neprodleně šetření k potvrzení nebo vyloučení výskytu této nákazy, sledování tohoto stáda a

a) zakáže veškeré přemístování zvířat ze stáda nebo do stáda s výjimkou krajskou veterinární správou povoleného přemístění za účelem neprodlené porážky zvířat,

b) nařídí karanténu podezřelých zvířat.

(4) Ochranná a zdlávací opatření uvedená v odstavci 3 nemohou být ukončena, dokud nejsou výskyt brucelózy ovcí a koz nebo podezření z výskytu této nákazy ve stádě vyloučeny.

§ 171

Kritéria pro klasifikaci hospodářství ovcí nebo koz jako úředně prostého nebo prostého brucelózy ovcí a koz jsou uvedena v příloze č. 24 k této vyhlášce.

HLAVA III
KLASICKÝ MOR DOMÁCÍCH PRASAT

§ 172

Pro účely této hlavy se rozumí pod pojmem

- a) hospodářství úředně prosté moru prasat - hospodářství, v němž
1. a v okruhu o poloměru nejméně 2 km v předcházejících alespoň 12 měsících nebyl zjištěn klasický mor prasat,
 2. se nenacházejí žádná prasata očkovaná v průběhu předcházejících 12 měsíců proti klasickému moru prasat,
 3. po dobu předcházejících alespoň 12 měsíců nebylo povoleno očkování proti klasickému moru prasat,
- b) stát úředně prostý moru prasat - stát, v němž
1. v předcházejících alespoň 12 měsících nebyl zjištěn klasický mor prasat,
 2. po dobu předcházejících alespoň 12 měsíců nebylo povoleno očkování proti klasickému moru prasat,
 3. se nenacházejí v hospodářstvích žádná prasata očkovaná v průběhu předcházejících 12 měsíců proti klasickému moru prasat,
- a který byl jako úředně prostý moru prasat uznán Komisí,
- c) region úředně prostý moru prasat - region, v němž
1. v předcházejících alespoň 12 měsících nebyl zjištěn klasický mor prasat,
 2. po dobu předcházejících alespoň 12 měsíců nebylo povoleno očkování proti klasickému moru prasat,
 3. se nenacházejí v hospodářstvích žádná prasata očkovaná v průběhu předcházejících 12 měsíců proti klasickému moru prasat,
- a který byl jako úředně prostý moru prasat uznán Komisí,
- d) stát nebo region prostý moru prasat - stát nebo region, v němž v předcházejících alespoň 12 měsících nebyl zjištěn klasický mor prasat.

§ 173

(1) Nebude-li Česká republika úředně prostá moru prasat, vypracuje Státní veterinární správa plán eradikace této nákazy a předloží jej ke schválení Komisi.

(2) Plán uvedený v odstavci 1 musí obsahovat podle potřeby:

- a) datum zákazu očkování chovných prasat,
- b) datum zákazu očkování prasat ve výkrmu, popřípadě omezení tohoto očkování v prvních 2 letech provádění plánu,
- c) datum zahájení šetření ke zjištění přítomnosti klasického moru prasat, pokud se ukáže nezbytným,
- d) opatření, zdroje a časový průběh, navržené za účelem dosažení cíle stanoveného v odstavci 1.

(3) Plán uvedený v odstavci 1 může být realizován na regionálním základě, pokud lze zaručit, že zdravotní status dotčených regionů bude chráněn a udržován. V tomto případě se údaje požadované podle odstavce 2 musí vztahovat na každý z regionů uvedených v plánu.

(4) Státní veterinární správa

- a) předloží v souladu s § 48 odst. 1 písm. o) bodem 2 zákona plán uvedený v odstavci 1 Komisi,
- b) sdělí v souladu s § 48 odst. 1 písm. o) bodem 2 zákona Komisi roční výdaje související s klasickým morem prasat v každém z uplynulých 3 let spolu s rozpisem těchto výdajů, jakož i předpokládané roční výdaje na plán uvedený v odstavci 1.

§ 174

Ztratí-li Česká republika status státu úředně prostého moru prasat, vypracuje se nový plán, jenž podle potřeby obsahuje:

- a) v případě regionů, v nichž se provádí očkování déle než 12 měsíců,
 1. počet hospodářství vybraných pro získávání vzorků, které jsou reprezentativní pro příslušný region, a počet prasat v každém hospodářství,
 2. počet selat, která se narodila očkovaným prasnicím v těchto hospodářstvích a která nebudou očkována,
 3. počet a typ zdravotních zkoušek, které tato selata podstoupí v průběhu období 6 měsíců, aby se zjistilo, zda je přítomný virus klasického moru prasat,
 4. zda musí být očkování přerušeno, pokud se zdravotními zkouškami uvedenými v bodě 3 zjistí, že virus klasického moru prasat není přítomen, a datum, kdy zákaz pravděpodobně vstoupí v platnost;
- b) v případě regionů, v nichž se provádí očkování méně než 12 měsíců,
 1. datum zahájení očkování,
 2. pravděpodobné datum, k němuž budou zavedena opatření uvedená pod písmenem a);
- c) v případě České republiky nebo části jejího území, v nichž bylo očkování přerušeno, ale jež dosud nejsou úředně prosté moru prasat,

1. počet stád (plemenná, rozmnožovací, smíšená a výkrmová stáda), v nichž budou prováděny namátkové kontroly,
2. celkový počet a druh zdravotních zkoušek prováděných v těchto stádech každý rok,
3. počet namátkových sérologických vyšetření, která budou provedena každý rok u jatečných prasat v době porážení.

§ 175

(1) O uznání České republiky jako státu úředně prostého moru prasat lze požádat Komisi, jestliže jsou splněny podmínky uvedené v § 172 písm. b).

(2) O uznání části území státu jako úředně prostého moru prasat lze požádat nejdříve 3 měsíce po splnění podmínek pro uznání státu jako úředně prostého moru prasat za předpokladu, že budou poskytnuty záruky, že status této části území státu bude udržen, zejména že bude prokázána existence ochranných a zdlavacích opatření

a) zakazujících vstup prasat z hospodářství, která nejsou úředně prostá moru prasat, do této části území státu, nebo

b) zakazujících očkovaným prasatům opouštět hospodářství nacházející se v části území státu, která není úředně prostá moru prasat nebo která není prostá moru prasat, s výjimkou jejich opouštění za účelem okamžitého porážení nebo vstupu do jiného hospodářství se stejným statusem.

ČÁST ČTVRTÁ

ÚČINNOST

§ 176

(1) Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem jejího vyhlášení.

(2) Ustanovení § 104 písm. b) až e) a § 108 pozbývají platnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost.

Ministr:

Ing. Palas v. r.

Příloha 1

Nákazy, při jejichž výskytu se uplatňují obecná opatření podle této vyhlášky

Nákaza	Nejdelší doba inkubace
mor skotu	21 dnů
mor malých přežvýkavců	21 dnů
vezikulární choroba prasat	28 dnů
katarální horečka ovcí	40 dnů
epizootické hemoragické onemocnění jelenovitých	40 dnů
neštovice ovcí a neštovice koz	21 dnů
vezikulární stomatitida	21 dnů
africký mor prasat	40 dnů
nodulární dermatitida skotu	28 dnů
horečka Údolí Rift	30 dnů

Příloha 2

Informace uváděné v rámci povinného hlášení nálezů podle ustanovení § 10 odst. 2 zákona v souvislosti s primárními a sekundárními ohnisky

A.

1. datum odeslání,
2. čas odeslání,
3. stát původu,
4. název nákazy, popřípadě typ viru,
5. pořadové číslo ohniska,
6. typ ohniska,
7. referenční číslo ohniska souvisejícího s tímto ohniskem,
8. oblast a zeměpisná poloha hospodářství,
9. další oblasti, pro něž byla stanovena omezující opatření,
10. datum potvrzení výskytu nákazy,
11. datum vzniku podezření z výskytu nákazy,
12. odhadované datum první infekce,
13. původ nákazy,
14. opatření přijatá pro tlumení nákazy;
15. počet zvířat vnímavých na nákazu v příslušném areálu:
 - a) skot,
 - b) prasata,
 - c) ovce,
 - d) kozy,
 - e) drůbež,
 - f) koňovití,
 - g) v případě nálezů živočichů pocházejících z akvakultury s uvedením hmotnosti nebo počtu × 1 000 vnímavých živočichů,
 - h) volně žijící druhy zvířat,
 - i) v případě nálezů včel se uvede počet úlů vnímavých na nákazu;
16. počet zvířat s klinickými příznaky nálezů v příslušném areálu:
 - a) skot,
 - b) prasata,
 - c) ovce,
 - d) kozy,
 - e) drůbež,
 - f) koňovití,
 - g) v případě nálezů živočichů pocházejících z akvakultury s uvedením hmotnosti nebo počtu × 1 000 živočichů s klinickými příznaky,
 - h) volně žijící druhy zvířat,
 - i) v případě nálezů včel se uvede počet úlů s klinickými příznaky;

17. počet uhynulých zvířat v příslušném areálu:

- a) skot,
- b) prasata,
- c) ovce,
- d) kozy,
- e) drůbež,
- f) koňovití,
- g) v případě nálezů živočichů pocházejících z akvakultury s uvedením hmotnosti nebo počtu × 1 000 uhynulých živočichů,
- h) volně žijící druhy zvířat;

18. počet poražených zvířat:

- a) skot,
- b) prasata,
- c) ovce,
- d) kozy,
- e) drůbež,
- f) koňovití,
- g) v případě nálezů živočichů pocházejících z akvakultury (týká se pouze korýšů a ryb) je případně třeba uvést hmotnost nebo počet × 1 000 poražených živočichů,
- h) volně žijící druhy zvířat;

19. počet neškodně odstraněných těl mrtvých zvířat:

- a) skot,
- b) prasata,
- c) ovce,
- d) kozy,
- e) drůbež,
- f) koňovití,
- g) v případě nálezů živočichů pocházejících z akvakultury je případně třeba uvést hmotnost nebo počet × 1 000 živočichů, kteří byli odstraněni a likvidováni,
- h) v případě nálezů včel je třeba uvést počet odstraněných úlů.

20. Případné (odhadované) datum dokončení utrácení.

21. Případné (odhadované) datum dokončení neškodného odstranění.

B.

V případě moru prasat se uvádějí tyto doplňující informace:

1. vzdálenost od nejbližšího hospodářství s chovem prasat,
2. počet a kategorie prasat (plemenná, na výkrm a selata, za něž se považují zvířata mladší 3 měsíců) v areálu s nákazou,
3. počet a kategorie prasat (plemenná, na výkrm a selata, za něž se považují zvířata mladší 3 měsíců) s klinickými příznaky nákazy v areálu s nákazou,
4. diagnostická metoda,

5. nebyla-li nákaza potvrzena v příslušném areálu, zda byla potvrzena na jatkách nebo v dopravním prostředku,
6. potvrzení primárních případů u volně žijících prasat (primárními případy u volně žijících prasat se rozumějí případy výskytu nákazy v pásmech prostých nákazy, tzn. mimo pásmo s omezením pro klasický mor prasat u volně žijících prasat).

V případě primárních ohnisek nebo případů klasického moru prasat na jatkách či v dopravních prostředcích se uvádějí také následující informace:

1. počet podezřelých prasat v ohnisku, na jatkách či v dopravních prostředcích;
2. počet uhynulých prasat z každé kategorie v hospodářství, na jatkách či v dopravních prostředcích;
3. u každé kategorie počet prasat, u kterých byl zjištěn klasický mor prasat, a počet prasat, u kterých byl klasický mor prasat potvrzen;
4. počet prasat utracených v ohnisku, na jatkách či v dopravních prostředcích;
5. počet neškodně odstraněných (zpracovaných) kadáverů;
6. v případě ohniska jeho vzdálenost od nejbližšího hospodářství s chovem prasat;
7. v případě, že byl klasický mor prasat zjištěn na jatkách či v dopravních prostředcích, umístění jednoho nebo více hospodářství původu nakažených prasat nebo kadáverů.

Po předání informací v souvislosti s jakýmkoli ohniskem nebo případem klasického moru prasat v hospodářství, na jatkách či v dopravních prostředcích, následuje co nejdříve písemná zpráva Komisi a ostatním členským státům, uvádějíci:

1. datum utracení prasat v hospodářství, na jatkách či v dopravních prostředcích a neškodného odstranění (zpracování) kadáverů;
2. výsledky laboratorního vyšetření vzorků odebraných při utracení prasat;
3. v případech odlišného postupu podle § 42 odst. 1 této vyhlášky počet utracených prasat a neškodně odstraněných (zpracovaných) kadáverů, počet prasat, která se porazí později, a časový limit stanovený pro jejich porážku;
4. jakékoli informace související s možným původem nákazy nebo původ nákazy, pokud byl zjištěn;
5. v případě primárního ohniska nebo v případě výskytu klasického moru prasat na jatkách či v dopravních prostředcích genetický typ viru odpovědného za vznik ohniska nebo případu;
6. pokud byla prasata utracena v kontaktních hospodářstvích nebo v hospodářstvích s prasaty podezřelými z nákazy virem klasického moru prasat, poskytují se také informace o datu utracení a počtu utracených zvířat z každé kategorie v každém hospodářství, o epizootologické souvislosti mezi ohniskem nebo případem klasického moru prasat a každým kontaktním hospodářstvím, anebo o důvodech, které vyvolaly podezření z výskytu klasického moru prasat v každém podezřelém hospodářství, a o výsledcích laboratorního vyšetření vzorků odebraných prasatům v hospodářství a při jejich utracení. Jestliže nebyla prasata v kontaktních hospodářstvích utracena, je nutno podat zprávu o důvodech takového postupu.

C.

V případě nálezů suchozemských živočichů uvedených pod písmenem A.2 přílohy I směrnice 82/894/EHS, ve znění rozhodnutí Komise 2012/737/EU, se uvádějí tyto doplňující informace:

1. potvrzení všech ohnisek, infekcí či přítomnosti původce nákazy ve stádě, jak je stanoveno v částech I až III přílohy č. 23 k této vyhlášce, nebo v hospodářství, jak je stanoveno v příloze č. 24 k této vyhlášce, nebo odnětí statusu stáda nebo hospodářství úředně prostého nákazy v případě takového stáda nebo hospodářství na základě laboratorního vyšetření nebo epizootologického šetření, jak je stanoveno v částech I až III přílohy č. 23 k této vyhlášce nebo v příloze č. 24 k této vyhlášce, v členském státě nebo jeho oblasti úředně prosté nákazy podle této vyhlášky, nesouvisejících z epizootologického hlediska s předchozím ohniskem, je hlášeno jako primární ohnisko podle § 2 písm. b) Komisi a členským státům do jednoho týdne,
2. jakékoliv jiné potvrzení ohniska, infekce či přítomnosti původce nákazy nebo odnětí statusu stáda nebo hospodářství úředně prostého nákazy v případě jakéhokoliv stáda nebo hospodářství na základě laboratorního vyšetření nebo epizootologického šetření, jak je stanoveno v částech I až III přílohy č. 23 k této vyhlášce nebo v příloze č. 24 k této vyhlášce, v členském státě nebo jeho oblasti úředně prosté nákazy podle této vyhlášky je hlášeno jako sekundární ohnisko podle § 8 odst. 1,
3. sekundární ohniska jsou hlášena Komisi a členským státům jednou měsíčně,
4. v případě tuberkulózy skotu, brucelózy skotu a brucelózy ovcí a koz jsou v hlášení uvedeny také názvy patogenních druhů, jsou-li známy.

D.

V případě nálezů živočichů pocházejících z akvakultury uvedených pod písmenem B v příloze I směrnice 82/894/EHS, ve znění rozhodnutí Komise 2012/737/EU, se uvádějí tyto doplňující informace:

1. potvrzení všech ohnisek exotických nálezů a ohnisek neexotických nálezů ve státech prostém nálezů, oblastech nebo jednotkách, jak jsou stanoveny ve vyhlášce č. 290/2008 Sb., o veterinárních požadavcích na živočichy pocházející z akvakultury a na produkty akvakultury, o opatřeních pro předcházení a zdočování některých nálezů vodních živočichů, ve znění pozdějších předpisů, je hlášeno jako primární ohnisko,
2. jiná ohniska než ta, která jsou uvedena v bodě 1, jsou hlášena jako sekundární ohniska v souladu s § 8 odst. 1,
3. sekundární ohniska jsou hlášena jednou měsíčně Komisi a členskými státy; v hlášení se uvede dále název a popis oblastí nebo jednotky.

Minimální kritéria pro pohotovostní plány

Pohotovostní plány splňují alespoň následující kritéria:

1. vytvoření celostátního krizového centra, které koordinuje všechna opatření k tlumení nákazy v České republice;
2. sestavení seznamu krajských krizových jednotek, dostatečně vybavených pro koordinaci opatření k tlumení nákazy na místní úrovni;
3. podrobné údaje o osobách pověřených prováděním opatření k tlumení nákazy, jejich kvalifikaci a odpovědnosti;
4. možnost rychlého kontaktu krajských krizových jednotek s osobami nebo organizacemi, které jsou přímo nebo nepřímo dotčeny výskytem nákazy;
5. dostupnost vybavení a materiálů pro řádné provedení opatření k tlumení nákazy;
6. podrobné pokyny pro opatření, která mají být provedena v případě podezření a potvrzení nákazy nebo kontaminace, včetně způsobů neškodného odstraňování kadáverů;
7. vzdělávací a výcvikové programy pro udržování a prohlubování praktických a administrativních zkušeností;
8. možnost pitev a obdobných histologických, sérologických a jiných vyšetření a aktualizace technik rychlé diagnózy v diagnostických laboratořích (zajištění rychlého převozu vzorků);
9. údaje o předpokládaném nezbytném množství očkovací látky pro případné nouzové očkování;
10. zajištění právních předpokladů nezbytných k provedení pohotovostních plánů.

**Příloha 4
zrušena**

**Příloha 5
zrušena**

Příloha 6

Nákazy, proti nimž nelze zvířata preventivně očkovat

1. slintavka a kulhavka,
2. vezikulární stomatitida,
3. vezikulární choroba prasat,
4. mor skotu,
5. mor malých přežvýkavců,
6. plicní nákaza skotu,
7. nodulární dermatitida skotu,
8. horečka Údolí Rift,
9. katarální horečka ovcí,
10. neštovice ovcí a koz,
11. mor koní,
12. africký mor prasat,

13. klasický mor prasat,
14. aviární influenza (vysokopatogenní),
15. infekční nekróza krvetvorné tkáně,
16. enzootické hemoragické onemocnění jelenovitých,
17. Aujeszkyho choroba, pokud jde o prasata domácí,
18. paratuberkulóza,
19. brucelóza skotu,
20. tuberkulóza skotu,
21. enzootická leukóza skotu,
22. brucelóza ovcí,
23. brucelóza ovcí a koz,
24. brucelóza prasat,
25. virová hemoragická septicémie,
26. infekční anémie lososů,
27. další nákazy, o nichž předpisy Evropské unie stanoví, že proti nim nelze zvířata preventivně očkovat.

Příloha 7

Čištění a dezinfekce kontaminovaných budov (vezikulární choroba prasat)

Kromě opatření uvedených v § 21 této vyhlášky se uplatňují tato opatření:

1. Postup při předběžném čištění a dezinfekci:

a) Jakmile jsou těla zvířat neškodně odstraněna, vystříkají se prostory, v nichž byla zvířata ustájena, a jiné prostory, které byly kontaminovány během porážky, dezinfekční látkou schválenou podle § 21 této vyhlášky v koncentraci vhodné pro vezikulární chorobu prasat. Použitá dezinfekční látka se nechá působit na povrchu alespoň 24 hodin.

b) Tkáň nebo krev z porážky se opatrně seberou a neškodně odstraní s těly zvířat (porážka se vždy provádí na nepropustném povrchu).

2. Postup při dalším čištění a dezinfekci:

a) Kontaminovaný hnůj, podestýlka, krmivo apod. se odstraní z budov, shromáždí a postříkají schválenou dezinfekční látkou. Keřda se zpracuje metodou vhodnou pro zneškodnění viru.

b) Veškeré movité příslušenství se odstraní z objektu a čistí a dezinfikuje odděleně.

c) Mastnota a jiná nečistota se odstraní z celého povrchu odmašťovacím prostředkem a poté mytím vodou pod tlakem.

d) Všechny plochy se pak opět postříkají dezinfekční látkou.

e) Utěsnitelné místnosti se vydenzifikují výpary dezinfekčních prostředků.

f) Opravy podlah, stěn a dalších poškozených částí podléhají souhlasu úředního veterinárního lékaře, danému po provedené kontrole, a provádějí se ihned.

g) Po dokončení oprav se provede kontrola zjišťující, zda byly tyto opravy provedeny dostatečně.

h) Všechny části objektu, ve kterých se nenacházejí žádné hořlaviny, mohou být ošetřeny žárem s použitím plamenometu.

i) Všechny plochy se postříkají alkalickou dezinfekční látkou s pH větším než 12,5 nebo jinou schválenou dezinfekční látkou. Dezinfekční látka se smyje po 48 hodinách.

3. Postup při závěrečném čištění a dezinfekci:

Ošetření plamenometem nebo alkalickou dezinfekční látkou podle bodu 2 písm. h) nebo i) se po 14 dnech opakuje.

Příloha 8

Hlavní kritéria a rizikové faktory, na jejichž základě se rozhoduje o utracení prasat v kontaktních hospodářstvích (klasický mor prasat)

Kritéria	Rozhodnutí pro utracení	proti utracení
klinické příznaky svědčící o klasickém moru prasat v kontaktních hospodářstvích	ano	ne
přemístění prasat z ohniska nákazy do kontaktních hospodářství po pravděpodobné době zavlečení viru do kontaminovaného hospodářství	ano	ne
umístění kontaktních hospodářství v oblasti s vysokou hustotou výskytu prasat	ano	ne
pravděpodobné šíření viru z ohniska nákazy před uplatněním eradikačních opatření	velká pravděpodobnost/ není známo	omezená pravděpodobnost
umístění kontaktních hospodářství ve vzdálenosti do 500 m od ohniska nákazy (v oblastech s mimořádně vysokým výskytem prasat je nutno uvažovat o větší vzdálenosti)	ano	ne
blízkost kontaktních hospodářství více než jednomu ohnisku	ano	ne
počet prasat v ohnisku nákazy nebo v kontaktním hospodářství	vysoký	nízký

Příloha 9

Čištění a dezinfekce (klasický mor prasat)

1. Obecné zásady:

- postupy čištění a dezinfekce a v případě nutnosti opatření k likvidaci hlodavců a hmyzu se provádějí pod státním veterinárním dozorem a podle pokynů úředního veterinárního lékaře;
- použité dezinfekční prostředky a jejich koncentrace jsou schváleny krajskou veterinární správou, aby se zajistilo zničení viru klasického moru prasat;
- působení dezinfekčních prostředků je nutno před použitím zkontrolovat, protože účinnost některých z těchto prostředků se při dlouhém skladování snižuje;
- výběr dezinfekčních prostředků a postupů dezinfekce se provádí se zřetelem na druh objektu a dopravního prostředku, jakož i na vlastnosti předmětů, které mají být ošetřeny;
- podmínky použití odmašťovacích a dezinfekčních prostředků musí zajišťovat, aby jejich účinnost nebyla narušena. Zejména musí být dodrženy technické parametry stanovené výrobcem, jako jsou tlak, minimální teplota a nutná doba působení;
- bez ohledu na použitý dezinfekční prostředek musí být splněny tyto požadavky:
 - úplné nasáknutí podestýlky a hnoje a stejně tak i výkalů dezinfekčním prostředkem,
 - umytí a vyčištění zemní plochy, podlah, ramp a stěn pečlivým vykartáčováním a vydrhnutím, a to po předchozím odstranění nebo rozebrání zařízení či vybavení tam, kde je to možné, aby se předešlo oslabení účinku čistících a dezinfekčních procesů,
 - další aplikace dezinfekčního prostředku nejméně po dobu doporučenou výrobcem,
 - likvidace vody použité k čištění způsobem, který zabrání jakémukoli riziku šíření viru, podle pokynů úředního veterinárního lékaře;
- provádí-li se mytí tekutinami použitými pod tlakem, je nutno předejít rekontaminaci dříve vyčištěných ploch;

h) zařízení, vybavení, předměty či místa, u nichž je pravděpodobná kontaminace, musí být umyty a dezinfikovány, anebo zlikvidovány;

i) po provedení dezinfekčních postupů je nutno zabránit nové kontaminaci;

j) záznamy o čištění a dezinfekci musí být k dispozici v dokumentaci hospodářství nebo dopravního prostředku a v případech, v nichž je nutné úřední schválení, jsou schváleny krajskou veterinární správou.

2. Zvláštní ustanovení ohledně čištění a dezinfekce infikovaných hospodářství:

a) předběžné čištění a dezinfekce:

- v průběhu utrácování zvířat je třeba dodržovat veškerá nezbytná opatření k zamezení či minimalizaci šíření viru klasického moru prasat. Mezi ně spadá mj. instalace dočasného dezinfekčního zařízení, zajištění ochranného oděvu, sprch, dekontaminace použitého zařízení, vybavení a nástrojů a přerušení dodávky proudu pro ventilaci;

- kadávery utrácených zvířat se musí pokropit dezinfekčním prostředkem;

- musí-li být kadávery odvezeny z hospodářství k neškodnému odstranění, musí být k jejich přepravě použity uzavřené a nepropustné kontejnery;

- ihned po odvozu kadáverů k neškodnému odstranění musí být části hospodářství, v nichž byla ustájena prasata, a veškeré budovy, výběhy apod., kontaminované během utrácení, porážky nebo prohlídky po porážení, ošetřeny dezinfekčními postřiky, schválenými k použití v souladu s § 46 této vyhlášky,

- všechny tkáně nebo krev, které unikly v průběhu porážení nebo při prohlídce po porážení, jakož i hrubé nečistoty z budov, výběhů, náradí apod., musí být pečlivě shromážděny a neškodně odstraněny spolu s kadávery;

- použitý dezinfekční prostředek musí zůstat na ošetřených plochách po dobu nejméně 24 hodin;

b) závěrečné čištění a dezinfekce:

- použitá podestýlka a hnůj se odstraní a ošetří v souladu s bodem 3 písm. a);

- mastnota a nečistota se odstraní ze všech povrchů pomocí odmašťovacího přípravku a omytím vodou;

- po omytí vodou se provede další postřik dezinfekčním prostředkem;

- po 7 dnech se prostory ošetří odmašťovacím přípravkem, opláchnou vodou, pokropí dezinfekčním prostředkem a znovu opláchnou vodou.

3. Dezinfekce kontaminované podestýlky, hnoje a kejdy:

a) použitá podestýlka a hnůj musí být nahromaděny na určeném místě k samozahřátí, pokropeny dezinfekčním prostředkem a ponechány po dobu nejméně 42 dnů, anebo zlikvidovány spálením či zakopáním;

b) kejda musí být skladována po dobu nejméně 42 dnů ode dne, kdy byl posledně přidán infikovaný materiál, pokud krajská veterinární správa nepovolí kratší dobu skladování u kejdy, která byla účinně ošetřena v souladu s pokyny krajské veterinární správy k zajištění zničení viru klasického moru prasat.

4. Odchylně od bodů 1 a 2 však může krajská veterinární správa stanovit pro hospodářství s chovem pod širým nebem zvláštní postupy čištění a dezinfekce se zřetelem na typ hospodářství a klimatické podmínky.

Příloha 10

Hlavní kritéria a rizikové faktory, na jejichž základě se rozhoduje o provedení nouzového očkování (klasický mor prasat)

Kritéria	Svědčí	
	pro očkování	proti očkování
počet/křivka incidence ohnisek nákazy v předchozích 10 až 20 dnech	vysoký/ rychle stoupající	nízký/ rostoucí mírně či pomalu
umístění hospodářství, v nichž by mohlo být provedeno očkování, v oblasti s vysokou hustotou výskytu prasat	ano	ne
pravděpodobnost dalších ohnisek v oblasti v příštích 2 měsících či v delším období	vysoká	nízká
nedostatek zpracovatelské kapacity	ano	ne

Příloha 11

Kritéria pro vypracování pohotovostních plánů (klasický mor prasat)

Pohotovostní plány pro případ výskytu klasického moru prasat musí splňovat přinejmenším následující kritéria:

- a) musí obsahovat ustanovení k zajištění pravomocí nutných k provádění pohotovostního plánu a k umožnění rychlého a účinného zdoání nákazy;
- b) musí obsahovat ustanovení k zajištění přístupu k fondům pro mimořádné situace, rozpočtovým prostředkům a finančním zdrojům za účelem finančního krytí všech opatření proti rychle se šířící nákaze;
- c) musí být ustavena řídicí struktura, která zajistí, aby rozhodování v případě výskytu nákazy bylo rychlé a účinné. Je-li to nutné, musí být tato řídicí struktura podřízena Ministerstvu zemědělství. Ústřední ředitel Státní veterinární správy musí být členem této struktury a zprostředkovat spolupráci mezi centrálním rozhodováním a celostátním centrem pro tlumení nákazy, ustaveným podle § 57 odst. 1;
- d) musí obsahovat ustanovení umožňující zajistit dostatek prostředků pro zajištění rychlého a účinného postupu, včetně personálu laboratoře, vybavení a infrastruktury;
- e) musí být vydána instruktážní příručka obsahující úplný a podrobný popis všech pokynů, postupů a opatření, jež budou v případě výskytu nákazy zavedeny;
- f) v případě nutnosti musí být k dispozici podrobné plány nouzového očkování;
- g) musí být pravidelně organizovány:
 - školení v oblasti klinických příznaků, epizootologického šetření a zdoávání nákazy,
 - poplachový nácvik (nejméně dvakrát ročně),
 - nácvik komunikačních technik ke zvládnutí organizace informačních kampaní o probíhající nákaze, zaměřených na místní orgány, osoby podnikající a pracující v zemědělství a veterinární lékaře.

Příloha 12

Podmínky pro přemísťování vajec z hospodářství v případě podezření z newcastleské choroby

Krajská veterinární správa může povolit přepravu vajec z hospodářství, v němž vzniklo podezření z newcastleské choroby (§ 80 této vyhlášky), do podniku určeného k výrobě vaječných výrobků podle předpisů Evropské unie (dále jen "určený podnik"), jsou-li splněny následující podmínky:

1. vejce jsou odeslána přímo z podezřelého hospodářství do určeného podniku. Každá zásilka je před odesláním zapečetěna úředním veterinárním lékařem vykonávajícím v podezřelém hospodářství státní veterinární dozor a zůstane zapečetěna po celou dobu přepravy až do určeného podniku;
2. úřední veterinární lékař vykonávající státní veterinární dozor v podezřelém hospodářství informuje o záměru zaslat vejce do určeného podniku krajskou veterinární správu příslušnou pro určený podnik;
3. krajská veterinární správa uvedená v bodě 2 zajistí, aby
 - a) vejce uvedená v bodě 1 byla oddělena od ostatních vajec od doby jejich příchodu až do doby jejich ošetření,
 - b) skořápky těchto vajec byly neškodně odstraněny v souladu s předpisy Evropské unie o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu,
 - c) obalový materiál, dopravní prostředky použité pro přepravu vajec uvedených v bodě 1 a všechna místa, s nimiž vejce přišla do styku, byla vyčištěna a dezinfikována takovým způsobem, aby došlo ke zničení viru newcastleské choroby,
 - d) úřední veterinární lékař uvedený v bodě 2 byl informován o všech zásilkách vajec uvedených v bodě 1.

Příloha 13

Čištění a dezinfekce (newcastleská choroba)

1. Předběžné čištění a dezinfekce:

- a) Co nejdříve po odsunu kadáverů drůbeže za účelem jejich neškodného odstranění se částí prostoru, kde byla drůbež umístěna, a všechny části ostatních budov, ohrad apod., kontaminované během porážky nebo při prohlídce po porážení, ošetří dezinfekčním prostředkem schváleným pro použití v souladu s § 88 této vyhlášky.
- b) Veškeré části drůbeže a vajec, které by mohly kontaminovat budovy, ohrady, náradí apod., se pečlivě sesbírají a neškodně odstraní spolu s kadávery.
- c) Použitý dezinfekční prostředek zůstane na ošetřovaném povrchu nejméně 24 hodin.

2. Závěrečné čištění a dezinfekce:

- a) Tuk a špína musí být odstraněny ze všech povrchů pomocí odmašťujícího prostředku a omyty vodou.
- b) Po omytí vodou se vše znovu kropí dezinfekčním prostředkem.
- c) Po 7 dnech musí být místa ošetřena odmašťujícím prostředkem, opláchnuta studenou vodou, pokropena dezinfekčním prostředkem a znovu opláchnuta vodou.
- d) Použitá podestýlka a hnůj musí být ošetřeny způsobem, který je schopen zničit virus. Tato metoda musí obsahovat nejméně jeden z následujících postupů:
 - spálení, anebo ošetření párou při teplotě 70 st. C,
 - zakopání do takové hloubky, aby se zabránilo v přístupu hmyzu a volně žijícím ptákům, nebo
 - narovnání do hromad, které jsou zvlhčeny (pokud je to nezbytné pro usnadnění fermentace) a přikryty tak, aby v nich byla udržována teplota dosahující 20 st. C. Zůstávají přikryty 42 dnů tak, aby se zabránilo v přístupu hmyzu a volně žijícím ptákům.

Příloha 14

zrušena

Příloha 15

zrušena

Příloha 16

zrušena

Příloha 17

zrušena

Příloha 18

zrušena

Příloha 19

zrušena

Příloha 20

TUBERKULÓZA

1. IDENTIFIKACE PŮVODCE

Přítomnost *Mycobacterium bovis* (dále jen "M. bovis"), původce tuberkulózy skotu, v klinických a pitevních vzorcích lze prokázat vyšetřením obarvených nátěrů nebo imunoperoxidázovými technikami a potvrdit kultivací mikroorganismu na primární izolační půdě.

Pitevni materiál pro potvrzení *M. bovis* by se měl odebírat z patomorfologicky změněných mízních uzlin a parenchymatózních orgánů jako jsou plíce, játra, slezina, atd. Nevykazuje-li zvíře patomorfologické změny, vzorky k vyšetření a kultivaci by se měly brát ze zahltanových mízních uzlin, z mízních uzlin průdušnico-průduškových, mezilpicních, povrchových tříselných, tj. nadvemenních, mízních uzlin spodní čelisti a některých okružních mízních uzlin a jater.

Určování izolovaných mykobakterií může být obvykle prováděno zjišťováním kultivačních a biochemických vlastností. Lze také použít polymerázovou řetězovou reakci (PCR) k detekci komplexu *M. tuberculosis*. Metody analýzy DNA mohou být rychlejší a spolehlivější než biochemické metody pro odlišení *M. bovis* od ostatních členů komplexu *M. tuberculosis*. Genetické stopy umožňují rozlišování různých kmenů *M. bovis* a popsání vzorců původu, přenosu a rozšíření *M. bovis*.

Použité metody a půdy, jejich standardizace a vyhodnocení výsledků musí vyhovovat Příručce norem pro vyšetřovací metody a očkovací látky OIE, čtvrtému vydání, 2000, kapitole 2.3.3. (tuberkulóza skotu).

2. INTRADERMÁLNÍ TUBERKULINACE

Tuberkulín purifikovaný proteinový derivát (dále jen "tuberkulín PDD"), bovinní nebo aviární, který splňuje normy stanovené v odstavci 2.1, se používá k provádění úředně stanovené intradermální tuberkulinace, a to podle postupů uvedených v odstavci 2.2.

2.1 Normy pro bovinní a aviární tuberkulín

2.1.1 Definice

Tuberkulín PPD, bovinní nebo aviární, je preparát získaný z teplem ošetřených produktů růstu a rozkladu *Mycobacterium bovis* nebo *Mycobacterium avium* (podle potřeby), které jsou schopny odhalit pozdní alergickou reakci u zvířete senzibilizovaného k mikroorganismům stejného druhu.

2.1.2 Výroba

Získává se z frakcí rozpustných ve vodě, připravených záhřevem ve volně proudící páře a následně filtrováním kultur *M. bovis* nebo *M. avium* (podle potřeby) vyrostlých v tekuté syntetické půdě. Aktivní frakce filtrátu, skládající se hlavně z proteinu, se izoluje srážením, promyje se a znovu rozpustí. Může se přidat antimikrobiální konzervační prostředek, který nezpůsobuje falešné pozitivní reakce, jako je fenol. Konečný sterilní preparát, prostý mykobakterií, se asepticky přenese do sterilních kontejnerů ze skla odolného proti poškození, které se poté uzavřou tak, aby se zabránilo kontaminaci. Přípravek lze lyofilizovat.

2.1.3 Zkouška výrobku

Injekčně se aplikují řady po sobě jdoucích ředění intradermálně na různá místa přiměřeně senzibilizovaným morčatům albinům, z nichž každé váží nejméně 250 g. Po 24 až 28 hodinách se objeví reakce ve formě edémů se zarudnutím kůže, též s nekrózou nebo bez nekrózy v místech vpichu. Velikost a síla reakcí jsou různé podle dávky. Nesenzibilizovaná morčata nevykazují na podobné aplikace žádné reakce.

2.1.4 Testování

2.1.4.1 pH:pH je 6,5 až 7,5.

2.1.4.2 Fenol: Jestliže preparát k vyšetření obsahuje fenol, jeho koncentrace není vyšší než 5 g/l.

2.1.4.3 Senzibilizační účinek: použije se skupina tří morčat, která nebyla ošetřena žádným materiálem, jenž by zkresloval výsledky vyšetření. Třikrát v intervalech pěti dní se injekčně intradermálně aplikuje každému morčeti dávka testovaného preparátu, která odpovídá 500 MJ v 0,1 ml. 15 až 21 dní po třetí injekci se aplikuje stejná dávka, tj. 500 MJ, intradermálně těmto zvířatům a kontrolní skupině tří morčat stejné hmotnosti, která předtím nedostávala injekce tuberkulínu. Za 24 až 28 hodin po posledních aplikacích by se reakce těchto dvou skupin neměly nijak významně lišit.

2.1.4.4 Toxicita: použijí se dvě morčata, z nichž každé váží alespoň 250 g, kterým nebyl podán žádný materiál, jenž by zkresloval výsledky vyšetření. Podkožně se každému morčeti aplikuje 0,5 ml testovaného preparátu. Zvířata se sledují po dobu sedmi dnů. Během doby sledování by se neměly vyskytnout žádné abnormální účinky.

2.1.4.5 Sterilita: shoduje se s testem sterility, který je předepsaný v monografii o Očkovacích látkách k veterinárnímu použití, 4. vydání Evropského lékopisu 2002.

2.1.5 Účinnost

Účinnost tuberkulínu PPD, bovinního nebo aviárního, se určuje srovnáním reakcí senzibilizovaných morčat po intradermálních injekcích řady roztoků testovaného preparátu s reakcemi vzniklými na základě podání známých koncentrací referenčního preparátu tuberkulínu PPD, bovinního nebo aviárního (podle potřeby), kalibrovaného v mezinárodních jednotkách.

Za účelem testování účinnosti se senzibilizuje alespoň devět morčat albinů, z nichž každé váží 400 až 600 g, a to intramuskulární injekcí 0,0001 mg vlhké hmoty živého kmene *M. bovis* AN5 rozptýleného v 0,5 ml 9 g/l roztoku chloridu sodného R u bovinního tuberkulínu nebo přiměřenou dávkou inaktivovaného nebo živého *M. avium* u aviárního tuberkulínu hluboko do svalů. Nejdříve za čtyři týdny po senzibilizování morčat se jejich boky oholí, aby bylo připraveno místo pro maximálně čtyři místa vpichu na každé straně. Připraví se ředění testovaného preparátu a referenčního preparátu v izotonickém fyziologickém roztoku ve fosfátovém pufru (pH 6,5- 7,5) s obsahem 0,005 g/l polysorbátu 80 R. Použijí se minimálně tři dávky referenčního preparátu a minimálně tři dávky testovaného preparátu. Dávky se zvolí tak, aby vzniklé změny měly v průměru alespoň 8 mm a maximálně 25 mm. Ředění se rozdělí nahodile na místa s použitím latinského čtvercového rozdělení. Každá dávka se vstříkne intradermálně ve stálém objemu 0,1 až 0,2 ml. Průměry změn se změří po 24 až 28 hodinách a vypočítá se výsledek testu za použití obvyklých statistických metod a za předpokladu, že průměry změn jsou přímo úměrné logaritmu koncentrace tuberkulínů.

Test je platný pouze pokud předpokládané limity chyby ($P = 0,95$) jsou v rozmezí 50 % až 200 % odhadované účinnosti. U bovinního tuberkulínu by odhadovaná účinnost neměla být menší než 66 % a větší než 150 % stanovené účinnosti. U aviárního tuberkulínu by odhadovaná účinnost neměla být menší než 75 % a větší než 133 % stanovené účinnosti. U obou tuberkulínů, bovinního i aviárního, by stanovená účinnost by neměla být menší než 20000 MJ/ml.

2.1.6 Skladování

Skladujte při teplotě 5 +/- 3 °C a chraňte před světlem.

2.1.7 Označování

Označení uvádí:

- účinnost v mezinárodních jednotkách na mililitr,
- název a množství všech přidaných látek,
- u lyofilizovaných přípravků:
- název a objem rozpouštědla, které se má přidat,
- že výrobek má být použit ihned po rozpuštění.

2.2 Vyšetřovací metody

2.2.1 Za úředně stanovené intradermální tuberkulínace se uznávají:

- jednoduchá intradermální tuberkulínace: toto vyšetření vyžaduje jednu aplikaci bovinního tuberkulínu,
- simultánní intradermální tuberkulínace: toto vyšetření vyžaduje jednu intradermální injekci bovinního tuberkulínu a jednu intradermální injekci aviárního tuberkulínu, které jsou podávány současně.

2.2.2 Dávky injekčně podaného tuberkulínu:

- nejméně 2000 MJ bovinního tuberkulínu,
- nejméně 2000 MJ aviárního tuberkulínu.

2.2.3 Objem každé injekčně podané dávky nepřesahuje 0,2 ml.

2.2.4 Tuberkulínace se provádí injekcemi tuberkulínu(ů) do kůže na krku. Místa vpichů se nacházejí na hranici předních a středních třetin krku. Pokud se aviární a bovinní tuberkulíny podávají témuž zvířeti, místo pro injekce aviárního tuberkulínu se nachází asi 10 cm od nejvyššího bodu krku a místo pro injekce bovinního tuberkulínu je asi o 12,5 cm níže na čáře, která je přibližně rovnoběžná s linií plece nebo na různých stranách krku; u mláďat, kde není místo k tomu, aby se místa na jedné straně krku dostatečně oddělila, se provede injekce na každé straně krku ve stejných místech ve středu střední třetiny krku.

2.2.5 Tuberkulínace a vyhodnocení reakcí se provádí takto:

2.2.5.1 Postup:

Místa vpichu se ostříhají a očistí. Kožní řasa v každé ostříhané oblasti se uchopí mezi ukazováčkem a palcem, změří se posuvným měřítkem a zaznamená se. Poté se injekčně aplikuje dávka tuberkulínu postupem, který zajistí, aby byl tuberkulín vpraven intradermálně. Lze použít krátkou sterilní jehlu, jejíž zkosená hrana směřuje ven, s kalibrovanou injekční stříkačkou naplněnou tuberkulínem, která se šikmo vpichne do hlubších vrstev kůže. Správná aplikace se potvrdí nahmatáním zduření ve tvaru hrášku v každém místě vpichu. Tloušťka kožní řasy v každém místě vpichu se opětovně změří po 72 hodinách (+/- 4 hodiny) po injekci a zaznamená se.

2.2.5.2 Vyhodnocení reakcí Vyhodnocení reakcí se zakládá na klinických sledováních a zaznamenaném zvýšení tloušťky kožní řasy v místech vpichu za 72 hodin po injekcích tuberkulínu(ů).

- Negativní reakce: pokud je pozorováno pouze omezené zduření se zvýšením tloušťky kožní řasy nejvýše 2 mm, bez klinických příznaků, jako je difúzní nebo rozsáhlý otok, výpotek, nekróza, bolestivost nebo zánět mízních cév v této oblasti nebo mízních uzlin.
- Dubiózní reakce: jestliže nejsou nalezeny žádné klinické příznaky uvedené v písmenu a) a jestliže je zvýšení tloušťky kožní řasy větší než 2 mm a menší než 4 mm.
- Pozitivní reakce: jestliže jsou nalezeny klinické známky uvedené v písmenu a) a jestliže je tloušťka kožní řasy v místě vpichu vyšší o 4 mm nebo více.

2.2.5.3 Vyhodnocení úředně stanovené intradermální tuberkulínace:

2.2.5.3.1 Jednoduchá intradermální tuberkulínace:

- Pozitivní: pozitivní reakce skotu, jak je definována v odst. 2.2.5.2 písm. c);
- Dubiózní: dubiózní reakce, jak je definována v odst. 2.2.5.2 písm. b);
- Negativní: negativní reakce skotu, jak je definována v odst. 2.2.5.2 písm. a);

Zvířata, u nichž je jednoduchá intradermální tuberkulínace dubiózní, jsou vyšetřena další intradermální tuberkulínací nejméně po 42 dnech.

Zvířata, která nejsou v tomto druhém testu negativní, jsou v tomto testu považována za pozitivní.

Pokud existuje podezření z falešné pozitivní reakce nebo zkreslené reakce, lze zvířata, u nichž je jednoduchá intradermální tuberkulínace pozitivní, vyšetřit simultánní intradermální tuberkulínací.

2.2.5.3.2 Simultánní intradermální tuberkulínace pro stanovení a zachování statusu stáda úředně prostého tuberkulózy:

- Pozitivní: pozitivní reakce na bovinní tuberkulín, která je o více než 4 mm větší než reakce na aviární tuberkulín, nebo přítomnost klinických příznaků;
- Dubiózní: pozitivní nebo dubiózní reakce na bovinní tuberkulín, která je o 1 až 4 mm větší než reakce na aviární tuberkulín, a nepřítomnost klinických příznaků;
- Negativní: negativní reakce na bovinní tuberkulín nebo pozitivní nebo dubiózní reakce na bovinní tuberkulín, která se rovná nebo je menší než pozitivní nebo dubiózní reakce na aviární tuberkulín, a v obou případech nepřítomnost klinických příznaků.

Zvířata, u nichž je simultánní intradermální tuberkulínace dubiózní, jsou vyšetřena další intradermální tuberkulínací nejméně po 42 dnech. Zvířata, která nejsou v tomto druhém testu negativní, jsou v tomto testu považována za pozitivní.

2.2.5.3.3 Statut stáda úředně prostého tuberkulózy lze dočasně pozastavit a obchodování uvnitř Společenství se zvířaty ze stáda není povoleno do doby, než se vyřeší statut těchto zvířat:

- zvířat, u nichž byla jednoduchá intradermální tuberkulínace považována za dubiózní;
- zvířat, u nichž byla jednoduchá intradermální tuberkulínace považována za pozitivní, ale mají být opětovně vyšetřena simultánní intradermální tuberkulínací;
- zvířat, u nichž byla simultánní intradermální tuberkulínace považována za dubiózní.

2.2.5.3.4 Pokud právní předpisy Společenství vyžadují, aby byla zvířata vyšetřena intradermální tuberkulínací před přesunem, výsledek vyšetření se vyhodnotí tak, že se nepovolí obchodování uvnitř Společenství se žádným zvířetem, které vykazuje zvýšení tloušťky kožní řasy o více než 2 mm nebo které vykazuje klinické příznaky.

2.2.5.3.5 Státní veterinární správa může za účelem umožnění zjištění co nejvyššího počtu nakažených a nemocných zvířat ve stádě nebo v regionu upravit kritéria pro hodnocení výsledků vyšetření tak, aby se dosáhlo zvýšení jeho citlivosti, přičemž se všechny dubiozní reakce uvedené v odst. 2.2.5.3.1 písm. b) a v odst. 2.2.5.3.2 písm. b) považují za pozitivní.

3. DOPLŇKOVÉ TESTY

Státní veterinární správa může kromě tuberkulinace za účelem umožnění zjištění co nejvyššího počtu nakažených a nemocných zvířat ve stádě nebo v regionu schválit použití testu na interferon gama uvedeného v Příručce norem pro vyšetřovací metody a očkovací látky OIE, 4. vydání, 2000, kapitola 2.3.3 (bovinní tuberkulóza).

Příloha 21

zrušena

Příloha 22

zrušena

Příloha 23

Stádo, stát nebo jeho část úředně prosté tuberkulózy, prosté nebo úředně prosté brucelózy a enzootické leukózy skotu

I.

Tuberkulóza

1. Stádo skotu je úředně prosté tuberkulózy, jestliže

a) všechna zvířata jsou prostá klinických příznaků tuberkulózy;

b) veškerý skot starší 6 týdnů byl vyšetřen s negativním výsledkem nejméně 2 intradermálními tuberkulinacemi provedenými podle přílohy č. 20 této vyhlášky, přičemž první byla provedena za 6 měsíců po vyloučení jakékoli infekce ze stáda a druhá za 6 měsíců po první tuberkulinaci. Pokud však jsou ve stádě výhradně zvířata, která pocházejí ze stád úředně prostých tuberkulózy, provede se první tuberkulinace alespoň 60 dnů po shromáždění zvířat a druhá se již nepožaduje;

c) po provedení první tuberkulinace nebyl žádný skot starší 6 týdnů zařazen do stáda, pokud nereagoval negativně na intradermální tuberkulinaci, provedenou a posouzenou podle přílohy č. 20 této vyhlášky a provedenou během 30 dnů před nebo během 30 dnů po datu vstupu zvířete do stáda. V tomto případě se zvíře fyzicky izoluje (zvířata izolují) od ostatních zvířat stáda takovým způsobem, aby se předešlo jakémukoli přímému nebo nepřímému styku s ostatními zvířaty do té doby, než je potvrzeno, že zvíře je (zvířata jsou) negativní. Provedení této tuberkulinace však nemusí být požadováno pro přemístění zvířat v rámci území státu, jestliže přemístěná zvířata pocházejí ze stáda úředně prostého tuberkulózy a nejde o přemístění mezi stády zařazenými do systému sítí epizootologického sledování.

2. Stádo skotu má i nadále status stádo úředně prosté tuberkulózy, jestliže

a) jsou nadále plněny podmínky uvedené v bodě 1 písm. a) a c);

b) všechna zvířata vstupující do hospodářství přicházející ze stád se statusem stádo úředně prosté tuberkulózy;

c) všechna zvířata v hospodářství, s výjimkou telat narozených v hospodářství a mladších 6 týdnů jsou podrobena v ročních intervalech běžné tuberkulinaci v souladu s přílohou č. 20 této vyhlášky. Státní veterinární správa však může pro stát nebo jeho část, kde jsou všechna stáda skotu podrobena úřednímu programu boje proti tuberkulóze, změnit frekvenci běžných testů takto:

aa) není-li k 31. prosinci každého roku stanovený průměr ročního procenta stád skotu, která jsou potvrzena jako nakažená tuberkulózą, během 2 posledních ročních kontrolních období vyšší než 1 % ze všech stád v dané oblasti, může být interval mezi běžným testováním stáda zvýšen na 2 roky. Samci k výkrmu v izolované epizootologické jednotce mohou být zproštěni tuberkulinací, pokud přicházejí ze stád úředně prostých tuberkulózą a pokud je zaručeno, že nebudou použiti k plemenitbě a půjdou přímo na porážku;

bb) není-li k 31. prosinci každého roku stanovený průměr ročního procenta stád skotu, která jsou potvrzena jako nakažená tuberkulózą, během 2 posledních dvouletých kontrolních období vyšší než 0,2 % ze všech stád v dané oblasti, může být interval mezi běžným testováním zvýšen na 3 roky, anebo může být věk, ve kterém jsou zvířata podrobena těmto testům, zvýšen na 24 měsíců;

cc) není-li k 31. prosinci každého roku stanovený průměr ročního procenta stád skotu, která jsou potvrzena jako nakažená tuberkulózą, během 2 posledních tříletých kontrolních období vyšší než 0,1 % ze všech stád v dané oblasti, může být interval mezi běžným testováním zvýšen na 4 roky, anebo může Státní veterinární správa upustit od tuberkulinací stád, jestliže

- před vstupem do stáda je veškerý skot podroben intradermální tuberkulinaci s negativními výsledky, nebo

- veškerý poražený skot je vyšetřen na tuberkulózní změny a každá z těchto změn je podrobena histopatologickému a bakteriologickému vyšetření na průkaz tuberkulózą.

Státní veterinární správa také může, se zřetelem na stát nebo jeho část, zvýšit frekvenci tuberkulínací, jestliže došlo ke zvýšení výskytu tuberkulózy.

3. Pozastavení nebo odejmutí statusu stádo úředně prosté tuberkulózy

3a. Status stádo úředně prosté tuberkulózy se pozastaví, jestliže

a) podmínky uvedené v bodě 2 nejsou dodržovány, nebo

b) jedno nebo více zvířat je považováno za reagující pozitivně na tuberkulínaci, anebo bylo vysloveno podezření na tuberkulózu při vyšetření po poražení. Je-li nějaké zvíře považováno za pozitivního reagenta, vyřadí se ze stáda a porazí. U pozitivního reagenta nebo u poraženého podezřelého zvířete se provedou vhodná postmortální a laboratorní vyšetření a epizootologická šetření. Status stáda zůstane pozastavený až do doby dokončení všech laboratorních vyšetření. Není-li přítomnost tuberkulózy potvrzena, může být pozastavení statusu stádo úředně prosté tuberkulózy zrušeno poté, když je provedena s negativními výsledky tuberkulínace všech zvířat starších 6 týdnů, a to nejméně 42 dnů po odstranění reagujícího zvířete (reagujících zvířat), nebo

c) ve stádě jsou zvířata neurčeného statusu, jak je popsáno v příloze č. 20 této vyhlášky (v bodě 2.2.5.3.3). V tomto případě zůstane status stádo úředně prosté tuberkulózy pozastavený až do doby, než je vyřešen status těchto zvířat. Tato zvířata se izolují od ostatních zvířat stáda až do doby, kdy je jejich status objasněn buď další tuberkulínací po 42 dnech, anebo postmortálním a laboratorním vyšetřením. Jsou-li však prováděny běžné tuberkulínace stáda pomocí srovnávací tuberkulínace popsané v příloze č. 20 této vyhlášky a jde-li o stádo, v němž nebyl potvrzen žádný reagent po dobu nejméně 3 let, může Státní veterinární správa rozhodnout, že nebude omezeno přemísťování ostatních zvířat ve stádě s podmínkou, že status všech dubiózních reagentů je objasněn další tuberkulínací po 42 dnech a že až do jeho objasnění žádná zvířata z hospodářství nevstoupí do obchodování v rámci Unie. Má-li při této další tuberkulínaci jakékoli zvíře buď pozitivní nebo dubiózní reakci, postupuje se podle písmene b). Je-li výskyt nákazy následně potvrzen, všechna zvířata opouštějící hospodářství od doby posledního jasněho testování stáda se vyhledají a vyšetří.

3b. Status stádo úředně prosté tuberkulózy se odejme, jestliže je výskyt tuberkulózy potvrzen izolací *M. bovis* při laboratorním vyšetření. Státní veterinární správa může odejmout tento status, jestliže

a) podmínky uvedené v bodě 2 nejsou nadále plněny, nebo

b) při postmortálním vyšetření jsou zjištěny klasické tuberkulózní změny, nebo

c) epizootologickým šetřením je stanovena pravděpodobnost nákazy, nebo

d) existuje nějaký jiný důvod, pro který je odejmutí statusu nezbytné se zřetelem na tlumení tuberkulózy.

V těchto případech Státní veterinární správa zahájí sledování a vyšetřování každého stáda, o kterém se domnívá, že má epizootologickou souvislost se stádem, o jehož status se jedná. Status stádo úředně prosté tuberkulózy zůstane odebrán až do doby, než jsou dokončeny čištění a dezinfekce budov a nářadí a než všechna zvířata starší 6 týdnů reagují negativně na nejméně 2 po sobě provedené tuberkulínace, z nichž první se provede nejdříve po 60 dnech a druhá nejdříve po 4 měsících a nejspozději za 12 měsíců po odstranění posledního pozitivního reagenta.

4. Na základě informací poskytovaných každoročně Komisi o výskytu nálezů mohou být stát nebo jeho část prohlášeny úředně prostými tuberkulózy, jestliže splňují následující podmínky:

a) každoročně v 6 po sobě následujících letech procento stád skotu potvrzených jako nakažená tuberkulózą nebylo vyšší než 0,1 % ze všech stád a nejméně 99,9 % stád skotu dosáhlo statusu stádo úředně prosté tuberkulózy, přičemž výpočet tohoto druhého procentního ukazatele se provádí k 31. prosinci každého kalendářního roku;

b) veškerý skot je identifikován v souladu s předpisy Evropské unie;

c) veškerý poražený skot je podroben úřednímu vyšetření po poražení;

d) jsou dodržovány postupy pro pozastavení nebo odejmutí statusu stádo úředně prosté tuberkulózy.

5. Stát nebo jeho část si ponechají status úředně prosté tuberkulózy, jestliže se nadále uplatňují podmínky uvedené v bodě 4. Jestliže však existuje důkaz o významné změně situace, pokud se týká tuberkulózy ve stádě nebo jeho části, které byly uznány úředně prostými tuberkulózą, může Komise přijmout rozhodnutí, kterým pozastaví nebo odejme uvedený status až do doby, kdy jsou splněny požadavky stanovené jejím rozhodnutím.

Poznámka: Pro účely části I se výrazem „skot“ rozumí veškerý skot, s výjimkou zvířat podílejících se na kulturních nebo sportovních událostech.

II.

Brucelóza

1. Stádo skotu je úředně prosté brucelózą, jestliže

a) není v něm žádný skot, který byl očkován proti brucelózą, s výjimkou samic, které byly očkovány nejméně před 3 lety;

b) veškerý skot je nejméně po dobu posledních 6 měsíců prostý klinických příznaků brucelózą;

c) veškerý skot starší 12 měsíců byl v souladu s přílohou C směrnice 64/432/EHS o veterinárních problémech ovlivňujících obchodování se skotem a prasaty uvnitř Společenství, ve znění směrnice 97/12/ES (dále jen „směrnice 64/432/EHS“) podroben jednomu z následujících režimů testování s negativními výsledky:

aa) 2 sérologickým testům uvedeným v bodě 10 v intervalech více než 3 měsíce a méně než 12 měsíců, nebo

bb) 3 testům se vzorky mléka v intervalech 3 měsíců, následovaným nejméně za 6 týdnů sérologickým testem uvedeným v bodě 10;

d) veškerý skot vstupující do stáda přichází ze stáda, které má status stádo úředně prosté brucelózy a, v případě skotu staršího 12 měsíců, měl titer nižší než 30 mj aglutinace/ml, pokud byl aglutinační test se sérem proveden podle přílohy C směrnice 64/432/EHS, anebo měl negativní reakci při vyšetření jiným testem schváleným Komisí a provedeným během 30 dnů před nebo během 30 dnů po datu jeho vstupu do stáda. Ve druhém případě se zvíře fyzicky izoluje (zvířata izolují) od ostatních zvířat stáda takovým způsobem, aby se předešlo jakémukoli přímému nebo nepřímému styku s ostatními zvířaty až do doby, než je vyšetřeno (jsou vyšetřena) s negativním výsledkem.

2. Stádo skotu má i nadále status stádo úředně prosté brucelózy, jestliže

a) je každoročně prováděn v souladu s přílohou C směrnice 64/432/EHS jeden z následujících režimů testování s negativním výsledkem:

aa) 3 kroužkové testy s mlékem provedené v intervalech nejméně 3 měsíců,

bb) 3 ELISA testy s mlékem provedené v intervalech nejméně 3 měsíců,

cc) 2 kroužkové testy s mlékem provedené v intervalu nejméně 3 měsíců, následované nejméně za 6 týdnů sérologickým testem uvedeným v bodě 10,

dd) 2 ELISA testy s mlékem provedené v intervalu nejméně 3 měsíců, následované nejméně za 6 týdnů sérologickým testem uvedeným v bodě 10,

ee) 2 sérologické testy provedené v intervalu nejméně 3 měsíců a nejvíce 12 měsíců. Státní veterinární správa však může, pokud nejsou stát nebo jeho část úředně prosté brucelózy, ale všechna stáda skotu jsou podrobena úřednímu programu boje proti brucelóze, změnit frekvenci běžných testů takto:

- není-li nakaženo více než 1 % stád skotu, stačí provádět každý rok 2 kroužkové testy s mlékem nebo 2 ELISA testy s mlékem v intervalu nejméně 3 měsíců, anebo jeden sérologický test,

- bylo-li nejméně 99,8 % stád skotu uznáno za úředně prostá brucelózy nejméně po dobu 4 let, může být interval mezi kontrolními testováními prodloužen na 2 roky, jestliže jsou vyšetřována všechna zvířata starší 12 měsíců, anebo - provádí-li se vyšetřování stád každý rok - může být omezeno na zvířata starší 24 měsíců. Kontrolní testování se provádí pomocí jednoho ze sérologických testů uvedených v bodě 10;

b) veškerý skot vstupující do stáda přichází ze stáda, která mají status stádo úředně prosté brucelózy a, v případě skotu staršího 12 měsíců, měl titer nižší než 30 mj aglutinace/ml, pokud byl aglutinační test se sérem proveden podle přílohy C směrnice 64/432/EHS, anebo měl negativní reakci při vyšetření jiným testem schváleným Komisí a provedeným během 30 dnů před nebo během 30 dnů po datu jeho vstupu do stáda. Ve druhém případě se zvíře fyzicky izoluje (zvířata izolují) od ostatních zvířat stáda takovým způsobem, aby se předešlo jakémukoli přímému nebo nepřímému styku s ostatními zvířaty až do doby, než je vyšetřeno (jsou vyšetřena) s negativním výsledkem. Provedení tohoto testu však nemusí být vyžadováno ve stádě nebo jeho části, v nichž procento stád skotu nakažených brucelózou nepřesahuje za nejméně poslední 2 roky 0,2 % a v nichž zvíře přichází ze stáda skotu úředně prostého brucelózy ve stádě nebo jeho části a nepřišlo během přepravy do styku se skotem s nižším statusem;

c) odchylně od písmene b) může být skot ze stáda skotu prostého brucelózy zařazen do stáda úředně prostého brucelózy, jestliže je stár nejméně 18 měsíců, a pokud byl očkovan proti brucelóze, bylo očkování provedeno více než před rokem. Podmínkou je, že tato zvířata mají ve 30 dnech předcházejících jejich zařazení do stáda titer nižší než 30 mj aglutinace/ml a negativní výsledek reakce vazby komplementu nebo jiného testu schváleného Komisí.

Je-li však samice skotu ze stáda prostého brucelózy takto zařazena do stáda úředně prostého brucelózy, považuje se toto stádo za prosté brucelózy po 2 roky od data, ke kterému bylo do stáda zařazeno poslední očkované zvíře.

3. Pozastavení nebo odejmutí statusu stádo úředně prosté brucelózy

3a. Status stádo úředně prosté brucelózy se pozastaví, jestliže

a) podmínky uvedené v bodech 1 a 2 nejsou nadále plněny, nebo

b) na základě výsledků laboratorních testů nebo na základě klinických příznaků je jeden nebo více kusů skotu považováno za podezřelé z brucelózy a podezřelá zvířata byla poražena nebo izolována takovým způsobem, aby se zabránilo jakémukoli přímému nebo nepřímému styku s ostatními zvířaty. Jestliže bylo zvíře poraženo a není nadále k dispozici pro vyšetřování, může být pozastavení odvoláno, jestliže byl 2 aglutinačními testy se sérem, provedenými podle přílohy C směrnice 64/432/EHS u veškerého skotu ve stádě staršího 12 měsíců, zjištěn titer nižší než 30 mj aglutinace/ml. První test se provede nejméně 30 dnů po odstranění zvířete a druhý nejméně za dalších 60 dnů. Bylo-li zvíře izolováno od zvířat ve stádě, může být znovu zařazeno do stáda a status stádo úředně prosté brucelózy může být obnoven, jestliže byl aglutinačním testem se sérem prokázán titer nižší než 30 mj aglutinace/ml a výsledek reakce vazby komplementu je negativní, anebo jestliže je zjištěn negativní výsledek jakékoli jiné kombinace testů schválených pro tento účel Komisí.

3b. Status stádo úředně prosté brucelózy se odejme, jestliže na základě výsledků laboratorních testů nebo epizootologických šetření byla ve stádě potvrzena infekce brucelami. Tento status se neobnoví až do doby, kdy veškerý skot přítomný ve stádě v době vzplanutí nákazy je poražen, anebo kdy stádo bylo podrobeno kontrolnímu vyšetření, při němž všechna zvířata starší 12 měsíců mají negativní výsledky 2 po sobě následujících testů v intervalu 60 dnů, z nichž první se neprovede dříve než za 30 dnů po odstranění pozitivního zvířete (pozitivních zvířat). V případě samic skotu, které byly březí v době vzplanutí nákazy, provede se konečné kontrolní vyšetření alespoň 21 dnů po otelení posledního z těchto zvířat.

4. Stádo skotu je prosté brucelózy, jestliže splňuje podmínky uvedené v bodě 1 písm. b) a c) a bylo provedeno očkování takto:

a) samice skotu byly očkovány

- před dosažením věku 6 měsíců živým očkovacím kmenem 19, nebo
- před dosažením věku 15 měsíců inaktivní adjuvantní očkovací látkou 45/20, která byla registrována, nebo
- jinými očkovacími látkami registrovanými a schválenými Komisí;

b) skot mladší 30 měsíců, který byl očkován živým očkovacím kmenem 19, přičemž může mít výsledek aglutinačního testu se sérem vyšší než 30 mj, ale nižší než 80 mj aglutinace/ml, a to s podmínkou, že v případě samic očkovaných méně než před 12 měsíci má při reakci vazby komplementu výsledek nižší než 30 jednotek EHS, ve všech ostatních případech méně než 20 jednotek EHS.

5. Stádo skotu má i nadále status stádo prosté brucelózy, jestliže

a) je podrobena jednomu z testovacích režimů uvedených v bodě 2 písm. a),

b) skot vstupující do stáda splňuje požadavky uvedené v bodě 2 písm. b), nebo přichází

- ze stád, která mají status stádo prosté brucelózy a, v případě skotu staršího 12 měsíců, měl ve 30 dnech předcházejících vstupu do stáda nebo v izolaci po přemístění při vyšetření aglutinačním testem se sérem, provedeným v souladu s přílohou C směrnice 64/432/EHS, méně než 30 mj aglutinace/ml a negativní výsledek reakce vazby komplementu, nebo

- ze stád, která mají status stádo prosté brucelózy, je mladší 30 měsíců a byl očkován živým očkovacím kmenem 19. Může mít výsledek aglutinačního testu se sérem vyšší než 30 mj, ale nižší než 80 mj aglutinace/ml, a to s podmínkou, že v případě samic očkovaných méně než před 12 měsíci má při reakci vazby komplementu výsledek nižší než 30 jednotek EHS, ve všech ostatních případech méně než 20 jednotek EHS.

6. Pozastavení nebo odejmutí statusu stádo prosté brucelózy

6a. Status stádo prosté brucelózy se pozastaví, jestliže

a) podmínky uvedené v bodech 4 a 5 nejsou nadále plněny, nebo

b) na základě výsledků laboratorních testů nebo na základě klinických příznaků je jeden nebo více kusů skotu staršího 30 měsíců považováno za podezřelý z brucelózy a podezřelá zvířata byla poražena nebo izolována takovým způsobem, aby se zabránilo jakémukoli přímému nebo nepřímému styku s ostatními zvířaty. Jestliže bylo zvíře izolováno, může být znovu zařazeno do stáda a status stádo prosté brucelózy může být obnoven, pokud se následně prokáže aglutinací titr nižší než 30 mj/ml a pokud výsledek reakce vazby komplementu nebo jiného testu schváleného Komisí je negativní. Jestliže bylo zvíře poraženo a není nadále k dispozici pro vyšetřování, může být pozastavení odvoláno, jestliže byl 2 aglutinačními testy se sérem, provedenými podle přílohy C směrnice 64/432/EHS u veškerého skotu v hospodářství staršího 12 měsíců, zjištěn titr nižší než 30 mj aglutinace/ml. První test se provede nejméně 30 dnů po odstranění zvířete a druhý nejméně za dalších 60 dnů. Jsou-li zvířata k vyšetření mladší než 30 měsíců a byla-li očkována živým očkovacím kmenem 19, mohou být považována za negativní, jestliže mají výsledek aglutinačního testu se sérem vyšší než 30 mj, ale nižší než 80 mj aglutinace/ml, a to s podmínkou, že v případě samic očkovaných méně než před 12 měsíci bude při reakci vazby komplementu výsledek nižší než 30 jednotek EHS, ve všech ostatních případech méně než 20 jednotek EHS.

6b. Status stádo prosté brucelózy se odejme, jestliže na základě výsledků laboratorních testů nebo epizootologických šetření byla ve stádě potvrzena infekce brucelami. Tento status se neobnoví až do doby, kdy buď veškerý skot přítomný ve stádě v době vzplanutí nákazy je poražen, anebo kdy stádo bylo podrobeno kontrolnímu vyšetření, při němž všechna neočkovaná zvířata starší 12 měsíců měla negativní výsledky dvou po sobě následujících testů v intervalu 60 dnů, z nichž první test se neprovede dříve než za 30 dnů po odstranění pozitivního zvířete (pozitivních zvířat). Jsou-li zvířata k vyšetření mladší než 30 měsíců a byla-li očkována živým očkovacím kmenem 19, mohou být považována za negativní, jestliže mají titr vyšší než 30 mj aglutinace/ml, ale nižší než 80 mj aglutinace/ml, a to s podmínkou, že v případě samic očkovaných méně než před 12 měsíci bude při reakci vazby komplementu výsledek nižší než 30 jednotek EHS, ve všech ostatních případech méně než 20 jednotek EHS. V případě samic skotu, které byly březí v době vzplanutí nákazy, provede se konečné kontrolní vyšetření alespoň 21 dnů po otelení posledního z těchto zvířat.

7. Stát nebo jeho část mohou být prohlášeny úředně prostými brucelózy, jestliže splňují následující podmínky:

a) žádný případ potratu způsobený infekcí brucelami a žádná izolace B. abortus nebyly zaznamenány po dobu nejméně 3 let a nejméně 99,8 % stád skotu mělo status stádo úředně prosté brucelózy 5 po sobě následujících let, přičemž výpočet tohoto procentního ukazatele se provádí k 31. prosinci každého kalendářního roku. Jestliže však bude rozhodnuto o poražení celého stáda a stáda, jejichž status stádo úředně prosté brucelózy byl pozastaven nebo odebrán z jiných důvodů než pro podezření z nákazy, neberou se v úvahu pro účely výše uvedeného výpočtu izolované výskyty prokázané epizootologickým šetřením a

způsobené přemístěním zvířat z území ležícího mimo stát a jeho část, jestliže Státní veterinární správa provede roční součet těchto případů a informuje o nich v rámci každoročně poskytovaných informací o nálezové situaci Komisi;

b) veškerý skot je identifikován v souladu s předpisy Evropské unie;

c) hlášení případů potratu je povinné a tyto případy jsou vyšetřeny krajskou veterinární správou.

8. Stát nebo jeho část si ponechají status úředně prosté brucelózy, jestliže jsou nadále plněny podmínky uvedené v bodě 9 a

a) podmínky uvedené v bodě 7 písm. a) a b) jsou stále dodržovány, hlášení případů potratu s podezřením na brucelózu je povinné a tyto případy jsou vyšetřeny krajskou veterinární správou;

b) každý rok po prvních 5 let po získání statusu byl veškerý skot starší 24 měsíců z nejméně 20 % stád vyšetřen s negativním výsledkem podle přílohy C směrnice 64/432/EHS sérologickým testem, v případě mléčných stád vyšetřením vzorků mléka;

c) veškerý skot podezřelý z nákazy brucelózou je hlášen krajské veterinární správě a je podroben epizootologickému šetření, zahrnujícímu přinejmenším dvě sérologická vyšetření krve, včetně reakce vazby komplementu, a mikrobiologické vyšetření vhodných vzorků;

d) během doby podezření, které trvá až do dosažení negativních výsledků testů uvedených v písmenu c), se pozastavuje status stádo úředně prosté brucelózy jak v případě stáda původu nebo stáda tranzitu podezřelého kusu skotu, tak i v případě stád epizootologicky souvisejících;

e) v případě vzplanutí brucelózy, která se rozšířila, je veškerý skot poražen. Zvířata zbývajících vnímavých druhů se podrobí vhodným testům, budovy a vybavení se vyčistí a dezinfikují.

9. Stát nebo jeho část uznané za úředně prosté brucelózy hlásí výskyt všech případů brucelózy Komisi. Existuje-li však důkaz o významné změně situace, pokud se týká brucelózy ve státě nebo jeho části, které byly uznány úředně prostými brucelózy, může Komise přijmout rozhodnutí, kterým pozastaví nebo odejme uvedený status až do doby, kdy jsou splněny požadavky stanovené jejím rozhodnutím.

10. Pro účely části II se sérologickým testem rozumí aglutinační test se sérem, test s pufovaným brucelovým antigenem, reakce vazby komplementu, aglutinační test s plazmou, kroužkový test s plazmou, mikroaglutinační test nebo individuální ELISA test s krví, jak je popsáno v příloze C směrnice 64/432/EHS, popřípadě i jiný diagnostický test schválený Komisí. Testem s mlékem se rozumí kroužkový test s mlékem nebo ELISA test s mlékem.

Poznámka: Pro účely části II se výrazem „skot“ rozumí veškerý skot s výjimkou samců k výkrmu, pokud přicházejí ze stád úředně prostých brucelózy a je zaručeno, že nebudou použiti k plemenitbě a budou přemístěni přímo na porážku.

III.

Enzootická leukóza skotu

A. Stádo skotu je úředně prosté enzootické leukózy skotu, jestliže v něm

a) v posledních 2 letech nebyl zaznamenán žádný případ enzootické leukózy skotu, a to klinicky nebo laboratorním vyšetřením, a žádný takový případ nebyl potvrzen, a

b) v posledních 12 měsících byla všechna zvířata starší 24 měsíců vyšetřena s negativním výsledkem dvěma testy, provedenými v souladu s přílohou D kapitolou II směrnice 64/432/EHS v intervalu nejméně 4 měsíců (Testy při vyšetřování enzootické leukózy skotu), nebo

c) jsou splněny požadavky uvedené pod písmenem a) a stádo se nachází ve státě nebo jeho části, které jsou úředně prosté enzootické leukózy skotu.

B. Stádo má i nadále status stádo úředně prosté enzootické leukózy skotu, jestliže

a) jsou průběžně plněny podmínky uvedené v části A písm. a),

b) každé zvíře zařazené do stáda přichází ze stáda úředně prostého enzootické leukózy skotu,

c) všechna zvířata starší 24 měsíců mají i nadále negativní výsledky vyšetření, prováděných podle přílohy D kapitoly II směrnice 64/432/EHS v intervalech 3 let,

d) plemenná zvířata zařazená do stáda, pocházející ze třetí země, byla dovezena za podmínek stanovených vyhláškou č. 382/2003 Sb., o veterinárních požadavcích na obchodování se zvířaty a o veterinárních podmínkách jejich dovozu ze třetích zemí.

C. Status stádo úředně prosté enzootické leukózy skotu se pozastaví, jestliže nejsou splněny podmínky uvedené v části B, nebo jestliže na základě výsledků laboratorních testů nebo klinických nálezů jsou jeden nebo více kusů skotu podezřelých z nákazy enzootické leukózy skotu a podezřelá zvířata jsou neprodleně poražena.

D. Status stádo úředně prosté enzootické leukózy skotu zůstane pozastavený až do doby, než jsou splněny následující požadavky:

1. Jestliže jediné zvíře ve stádě úředně prostém enzootické leukózy skotu má při vyšetření jedním z testů uvedeným v části B písm. c) pozitivní reakci, anebo jestliže jediné zvíře ve stádě je podezřelé z nákazy na základě jiného důvodu,

a) přemístí se zvíře, které reagovalo pozitivně, a v případě krávy každé její tele, ze stáda na porážku pod dozorem úředního veterinárního lékaře;

b) všechna zvířata ve stádě starší 12 měsíců jsou vyšetřena s negativním výsledkem dvěma sérologickými testy (v intervalu nejméně 4 měsíců a nejvíce 12 měsíců), provedenými v souladu s přílohou D kapitolou II směrnice 64/432/EHS nejméně 3 měsíce po odstranění pozitivního zvířete a jeho případného potomka;

c) je provedeno epizootologické šetření s negativními výsledky a stáda, která mají epizootologickou souvislost s nakaženým stádem, jsou podrobena opatřením stanoveným v písmenu b).

Krajská veterinární správa však může udělit výjimku z povinnosti porazit tele nakažené krávy, pokud bylo odděleno od své matky okamžitě po otelení a podrobena opatřením uvedeným v části B písm. c).

2. Jestliže více než jedno zvíře ze stáda úředně prostého enzootické leukózy skotu reagovalo pozitivně při vyšetření jedním z testů uvedených v příloze D kapitole II směrnice 64/432/EHS, anebo jestliže více než jedno zvíře ze stáda je podezřelé z nákazy na základě jiného důvodu,

a) přemístí se zvířata, která reagovala pozitivně, v případě krav jejich telata, ze stáda na porážku pod dozorem úředního veterinárního lékaře;

b) všechna zvířata ve stádě starší 12 měsíců se vyšetří s negativním výsledkem dvěma testy, provedenými v intervalu nejméně 4 měsíců a nejvíce 12 měsíců v souladu s přílohou D kapitolou II směrnice 64/432/EHS;

c) všechna ostatní zvířata ve stádě se po označení ponechají v hospodářství do dosažení věku 24 měsíců a po dosažení tohoto věku vyšetřena podle přílohy D kapitoly II směrnice 64/432/EHS; krajská veterinární správa však může povolit, aby tato zvířata byla přemístěna přímo na porážku pod dozorem úředního veterinárního lékaře;

d) provede se epizootologické šetření s negativními výsledky a stáda, která mají epizootologickou souvislost s nakaženým stádem, se podrobí opatřením uvedeným v písmenu b).

Krajská veterinární správa však může udělit výjimku z povinnosti porazit tele nakažené krávy, pokud bylo odděleno od své matky okamžitě po otelení a podrobena opatřením uvedeným v písmenu c).

E. Na základě informací poskytovaných každoročně Komisi o výskytu nálezů mohou být stát nebo jeho část prohlášeny za úředně prosté enzootické leukózy skotu, jestliže:

a) jsou splněny všechny podmínky uvedené v části A a nejméně 99,8 % stád skotu je úředně prostých enzootické leukózy skotu, nebo

b) nebyl ve státě nebo jeho části v posledních třech letech potvrzen žádný případ enzootické leukózy skotu a výskyt nádorů, u kterých je podezření, že jsou způsobeny virem enzootické leukózy skotu, je povinně hlášen a je provedeno šetření o příčině a

aa) v případě státu byla všechna zvířata starší 24 měsíců v nejméně 10 % stád, vybraných namátkově, v předchozích 24 měsících vyšetřena s negativními výsledky v souladu s přílohou D kapitolou II směrnice 64/432/EHS, nebo

bb) v případě části státu byla všechna zvířata starší 24 měsíců podrobena v předchozích 24 měsících s negativními výsledky testu, stanovenému v příloze D kapitole II směrnice 64/432/EHS, nebo

c) bylo jakoukoli jinou metodou prokázáno se spolehlivostí 99 %, že bylo nakaženo méně než 0,2 % stád.

F. Stát nebo jeho část si udrží status úředně prosté enzootické leukózy skotu, jestliže

a) všechna zvířata poražená na území státu nebo jeho části jsou podrobena postmortálním vyšetřením, při kterých všechny nádory, které by mohly být způsobeny virem enzootické leukózy skotu, jsou zaslány k laboratornímu vyšetření,

b) všechny případy enzootické leukózy skotu jsou hlášeny Komisi,

c) všechna zvířata, která reagují pozitivně při vyšetření jakýmkoli z testů uvedených v příloze D kapitole II směrnice 64/432/EHS, jsou poražena a stáda, z nichž pocházejí, zůstávají podrobena omezením až do obnovení jejich statusu v souladu s částí D, a

d) všechna zvířata starší dvou let jsou jednou v prvních 5 letech po udělení statusu vyšetřována podle přílohy D kapitoly II směrnice 64/432/EHS, anebo v téže době podle jakéhokoli jiného postupu prokazujícího se spolehlivostí 99 %, že bylo nakaženo méně než 0,2 % stád. Nebyl-li v průběhu nejméně tří let zaznamenán žádný případ enzootické leukózy skotu ve státě nebo jeho části v poměru jedno stádo z 10 000, může Komise rozhodnout, že běžné sérologické testy mohou být omezeny za předpokladu, že veškerý skot starší 12 měsíců v nejméně 1 % stád, vybraných namátkově každý rok, bude podroben testu provedenému v souladu s přílohou D kapitolou II směrnice 64/432/EHS.

G. Status stát nebo jeho část úředně prosté enzootické leukózy skotu může být Komisí pozastaven, jestliže se šetřením provedeným podle bodu F zjistí významné změny situace, pokud se týká enzootické leukózy skotu ve státě nebo jeho části, které byly uznány jako úředně prosté enzootické leukózy skotu. Status státu nebo jeho části úředně prosté enzootické leukózy skotu může být Komisí obnoven, když jsou splněna kritéria stanovená stejným postupem.⁴

Příloha 24

Hospodářství ovcí nebo koz, stát nebo oblast úředně prosté nebo prosté brucelózy (B. melitensis)

Kapitola 1

I. Hospodářství ovcí nebo koz, stát nebo oblast úředně prosté brucelózy (B. melitensis)

A. Hospodářstvím ovcí nebo koz úředně prostým brucelózy (B. melitensis) (dále jen „brucelóza“) se rozumí

1. hospodářství, ve kterém

- a) jsou všechna zvířata vnímavá na brucelózu po dobu nejméně 12 měsíců prostá klinických nebo jakýchkoli jiných příznaků brucelózy,
- b) není žádná ovce nebo koza, která byla očkována proti brucelóze, kromě zvířat očkovaných nejméně před dvěma roky očkovací látkou Rev.1 nebo jinou očkovací látkou registrovanou a schválenou Komisí,
- c) byly všechny ovce a kozy z hospodářství, které byly v době vyšetření starší 6 měsíců, vyšetřeny s negativními výsledky dvěma testy, provedenými v intervalu 6 nebo více měsíců v souladu s přílohou C směrnice 91/68/EHS o veterinárních podmínkách, kterými se řídí obchodování s ovci a kozami uvnitř Společenství (dále jen "směrnice 91/68/EHS"),
- d) se po testech uvedených v písmenu c) nacházejí pouze ovce nebo kozy narozené v hospodářství, anebo ty, které přišly z hospodářství úředně prostého brucelózy nebo prostého brucelózy za podmínek stanovených v bodě D, a ve kterém jsou nadále plněny požadavky stanovené v bodě B;

2. hospodářství, které se nachází ve státě nebo oblasti, které byly uznány úředně prostými brucelózy v souladu s částí II.

B.

1. V hospodářstvích ovcí nebo koz úředně prostých brucelózy, která se nenacházejí v části území úředně prosté brucelózy a ve kterých je pro jejich uznání za úředně prosté brucelózy prováděn příjem zvířat v souladu s požadavky bodu D, vyšetří se každoročně reprezentativní počet ovcí a koz starších 6 měsíců. Hospodářství si může ponechat status hospodářství úředně prosté brucelózy, jestliže jsou výsledky testů negativní. Reprezentativní počet zvířat, která mají být vyšetřena, pro každé hospodářství sestává:

- a) ze všech nekastrovaných samců starších 6 měsíců,
- b) ze všech zvířat, která byla přijata do hospodářství od předchozího testování,
- c) z 25 % samic, které dosáhly reprodukčního věku (tzn. pohlavně dospělých) nebo které jsou v laktaci, a to v počtu nejméně 50 samic na hospodářství. Výjimkou jsou hospodářství, kde je méně než 50 takových samic; v takovém případě se vyšetří všechny samice.

2. Pro oblast, která není úředně prostá brucelózy a ve které je více než 99 % hospodářství ovcí nebo koz úředně prostých brucelózy, mohou být kontroly hospodářství ovcí nebo koz úředně prostých brucelózy prováděny jednou za 3 roky za předpokladu, že hospodářství, která nejsou úředně prostá brucelózy, jsou pod úředním dozorem nebo podléhají eradikačnímu programu.

C.

1. Pokud je v hospodářství ovcí nebo koz úředně prostém brucelózy

- a) jedna nebo více ovcí nebo koz podezřelých z brucelózy, Státní veterinární správa odejme tomuto hospodářství status úředně prosté brucelózy. Tento status může být jen prozatímně pozastaven, jestliže jsou zvířata neprodleně utracena nebo izolována až do úředního potvrzení nákazy nebo až do úředního vyloučení podezření z této nákazy;
- b) potvrzena brucelóza, může být prozatímní pozastavení Státní veterinární správou zrušeno pouze tehdy, jestliže jsou všechna nakažená zvířata nebo všechna zvířata druhů vnímavých na nákazu poražena a jestliže 2 testy, provedené v intervalu 3 nebo více měsíců v souladu s přílohou C směrnice 91/68/EHS u všech zvířat z hospodářství starších 6 měsíců, jsou negativní.

2. Jestliže se hospodářství uvedené v odstavci 1 nachází v oblasti, která je úředně prostou brucelózy, informuje o tom Státní veterinární správa okamžitě Komisi a ostatní členské státy. Státní veterinární správa:

- a) nechá porazit všechna nakažená zvířata a všechna zvířata druhů vnímavých na nákazu z daného hospodářství a trvale informuje Komisi a ostatní členské státy o vývoji situace;
- b) provádí epizootologické šetření. Stáda epizootologicky související se zamořeným stádem jsou podrobena testům uvedeným v odstavci 1 písm. b).

3. Je-li ohnisko nákazy uvedené v odstavci 2 potvrzeno, Komise po vyhodnocení okolností nového propuknutí brucelózy přijme,

pokud ji k tomu toto vyhodnocení opravňuje, rozhodnutí pozastavující nebo odnímající dané oblasti status úředně prostá brucelózy. Je-li tento status odňat, podmínky pro jeho obnovení se stanoví stejným postupem.

D. Ovce nebo kozy mohou být přijaty do hospodářství ovcí nebo koz úředně prostého brucelózy, pokud

a) pocházejí z hospodářství ovcí nebo koz úředně prostého brucelózy, nebo

b) pocházejí z hospodářství prostého brucelózy a

aa) jsou individuálně označeny v souladu s předpisy Evropské unie,

bb) nebyly nikdy očkovány proti brucelóze, anebo - pokud byly očkovány - bylo toto očkování provedeno před více než 2 lety. Samice starší 2 let, které byly očkovány před dosažením věku 7 měsíců, však mohou být do hospodářství rovněž přijaty;

c) byly izolovány v hospodářství původu pod dohledem úředního veterinárního lékaře a během této izolace podstoupily s negativními výsledky 2 testy, provedené v intervalu nejméně 6 týdnů v souladu s přílohou C směrnice 91/68/EHS.

II. Stát nebo oblast úředně prosté brucelózy

E. Stát nebo oblast mohou být uznány úředně prostými brucelózy, jestliže

a) nejméně 99,8 % hospodářství ovcí nebo koz ve státě nebo oblasti je úředně prostých brucelózy, anebo stát nebo oblast splňuje následující podmínky:

aa) brucelóza ovcí nebo koz je nákazou, jejíž výskyt je povinně hlášen po dobu nejméně 5 let,

bb) po dobu nejméně 5 let nebyl úředně potvrzen žádný případ brucelózy ovcí nebo koz,

cc) po dobu nejméně 3 let je zakázáno očkování proti brucelóze;

b) ve státě nebo oblasti byly splněny podmínky stanovené v písmenu a) a

aa) v prvním roce po uznání státu nebo oblasti prostými brucelózy ukázaly namátkové kontroly, provedené v hospodářství nebo na jatkách s 99 % spolehlivostí, že bylo zamořeno méně než 0,2 % hospodářství, anebo nejméně 10 % ovcí a koz starších 6 měsíců podstoupilo s negativními výsledky test provedený, v souladu s přílohou C směrnice 91/68/EHS;

bb) každoročně od druhého roku po uznání státu nebo oblasti prostými brucelózy ukázaly namátkové kontroly, provedené v hospodářství nebo na jatkách s 95 % spolehlivostí, že bylo zamořeno méně než 0,2 % hospodářství, anebo nejméně 5 % ovcí a koz starších 6 měsíců podstoupilo s negativními výsledky test, provedený v souladu s přílohou C směrnice 91/68/EHS;

c) jsou nadále plněny podmínky požadované pro jejich uznání za úředně prosté brucelózy.

Kapitola 2

Hospodářství ovcí nebo koz prosté brucelózy

A. Hospodářství ovcí nebo koz je považováno za prosté brucelózy, jestliže

1. v něm

a) jsou všechna zvířata vnímavá na brucelózu po dobu nejméně 12 měsíců prostá klinických nebo jiných příznaků brucelózy; b) byly všechny nebo některé ovce nebo kozy očkovány očkovací látkou Rev.1 nebo jinou očkovací látkou registrovanou a schválenou Komisí. Očkováná zvířata jsou očkována před dosažením věku 7 měsíců;

c) byly všechny očkované ovce a kozy z hospodářství v době vyšetření starší 18 měsíců vyšetřeny s negativními výsledky 2 testy, provedenými v intervalu 6 nebo více měsíců v souladu s přílohou C směrnice 91/68/EHS;

d) byly všechny neočkované ovce a kozy z hospodářství v době vyšetření starší 6 měsíců vyšetřeny s negativními výsledky 2 testy, provedenými v intervalu 6 nebo více měsíců v souladu s přílohou C směrnice 91/68/EHS;

e) jsou po provedení testů uvedených v písmenech c) nebo d) pouze ovce a kozy narozené v hospodářství nebo ty, které přišly z hospodářství prostého brucelózy za podmínek stanovených v bodě D;

2. jsou nadále plněny požadavky stanovené v bodě B.

B. V každém hospodářství se každoročně vyšetří reprezentativní počet ovcí a koz a hospodářství si může ponechat svůj status hospodářství prosté brucelózy pouze tehdy, jestliže jsou výsledky testů negativní. Reprezentativní počet zvířat, která mají být vyšetřena, pro každé hospodářství sestává:

a) ze všech nekastrovaných samců starších 6 měsíců, kteří nebyli očkováni,

b) ze všech nekastrovaných samců starších 18 měsíců, kteří byli očkováni,

c) ze všech zvířat, která byla přijata do hospodářství od předchozího testování,

d) z 25 % samic, které dosáhly reprodukčního věku (tzn. pohlavně dospělých) nebo které jsou v laktaci, a to v počtu nejméně 50 na hospodářství. Výjimkou jsou hospodářství, kde je méně než 50 takových samic; v takovém případě se vyšetří všechny samice.

C.

1. Hospodářství ovcí nebo koz se odejme status hospodářství prostého brucelózy, pokud se v něm nachází jedna nebo více ovcí nebo koz podezřelých z brucelózy. Tento status však může být jen prozatímně pozastaven, jestliže jsou zvířata neprodleně utracena nebo izolována až do úředního potvrzení nákazy nebo až do úředního vyloučení podezření z této nákazy.

2. Jestliže je brucelóza potvrzena, může být prozatímní pozastavení Státní veterinární správou zrušeno pouze tehdy, jestliže jsou všechna nakažená zvířata nebo všechna zvířata druhů vnímavých na nákazu poražena a jestliže jsou v intervalu 3 nebo více měsíců provedena v souladu s přílohou C směrnice 91/68/EHS 2 testy u všech očkovaných zvířat starších 18 měsíců a u všech neočkovaných zvířat starších 6 měsíců, v obou případech s negativními výsledky.

D. Ovce nebo kozy mohou být přijaty do hospodářství ovcí nebo koz prostého brucelózy, pokud

1. pocházejí z hospodářství prostého nebo úředně prostého brucelózy, nebo

2. pocházejí z jiného hospodářství, než je uvedeno v písmenu a) a

a) jsou individuálně označeny v souladu s předpisy Evropské unie,

b) pocházejí z hospodářství, ve kterém po dobu nejméně 12 měsíců všechna zvířata náležející k druhům vnímavým na brucelózu nevykazují klinické nebo jiné příznaky této nákazy,

c) nebyly během posledních 2 let očkovány, byly drženy v izolaci v hospodářství původu pod dohledem úředního veterinárního lékaře a během tohoto období podstoupily s negativními výsledky 2 testy, provedené v intervalu nejméně 6 týdnů v souladu s přílohou C směrnice 91/68/EHS, nebo byly před dosažením věku 7 měsíců a ne méně než 15 dnů před vstupem do hospodářství určeny očkovány očkovací látkou Rev.1 nebo jinou očkovací látkou registrovanou a schválenou Komisí.

E. Hospodářství ovcí nebo koz prosté brucelózy může být uznáno za hospodářství úředně prosté brucelózy po nejméně dvouletém období, jestliže

a) není v něm žádné zvíře, které bylo očkováno proti brucelóze v průběhu předchozích nejméně dvou let,

b) podmínky stanovené v bodě D odstavci 2 byly plněny po celé uvedené období,

c) na konci druhého roku byl test, provedený u všech zvířat starších 6 měsíců v souladu s přílohou C směrnice 91/68/EHS, ve všech případech negativní.

1) Směrnice Rady 92/119/EHS ze dne 17. prosince 1992, kterou se zavádějí obecná opatření Společenství pro tlumení některých nálezů zvířat a zvláštní opatření týkající se vezikulární choroby prasat, v platném znění.

Směrnice Komise 2007/10/ES ze dne 21. února 2007, kterou se mění příloha II směrnice Rady 92/119/EHS, pokud jde o opatření, která mají být přijata uvnitř ochranného pásma v návaznosti na ohnisko vezikulární choroby prasat.

Směrnice Rady 82/894/EHS ze dne 21. prosince 1982 o hlášení chorob zvířat ve Společenství, v platném znění.

Směrnice Rady 2000/75/ES ze dne 20. listopadu 2000, kterou se stanoví zvláštní ustanovení týkající se tlumení a eradikace katarální horečky ovcí, v platném znění.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/5/EU ze dne 14. března 2012, kterou se mění směrnice 2000/75/ES, pokud jde o očkování proti katarální horečce ovcí.

Směrnice Rady 2001/89/ES ze dne 23. října 2001 o opatřeních Společenství pro tlumení klasického moru prasat, v platném znění.

Směrnice Rady 92/66/EHS ze dne 14. července 1992, kterou se zavádějí opatření Společenství pro tlumení newcastleské choroby, v platném znění.

Směrnice Rady 2009/158/ES ze dne 30. listopadu 2009 o veterinárních podmínkách pro obchod s drůbeží a násadovými vejci uvnitř Společenství a jejich dovoz ze třetích zemí, v platném znění.

Směrnice Rady 92/35/EHS ze dne 29. dubna 1992, kterou se stanoví pravidla a opatření pro tlumení moru koní, v platném znění.

Směrnice Rady 78/52/EHS ze dne 13. prosince 1977, kterou se stanoví kritéria Společenství pro vnitrostátní plány urychlené eradikace brucelózy, tuberkulózy a enzootické leukózy skotu.

Směrnice Rady 77/391/EHS ze dne 17. května 1977, kterou se zavádějí opatření Společenství pro eradikaci brucelózy, tuberkulózy a leukózy u skotu, v platném znění.

Směrnice Rady 82/400/EHS ze dne 14. června 1982, kterou se mění směrnice 77/391/EHS a zavádějí doplňující opatření Společenství k eradikaci brucelózy, tuberkulózy a leukózy u skotu, v platném znění.

Směrnice Rady 64/432/EHS o veterinárních otázkách obchodu se skotem a prasaty uvnitř Společenství, v platném znění.

Směrnice Rady 91/68/EHS ze dne 28. ledna 1991 o veterinárních podmínkách, kterými se řídí obchodování s ovci a kozami uvnitř Společenství, v platném znění.

Směrnice Rady 80/1095/EHS ze dne 11. listopadu 1980 o stanovení podmínek pro učinění území Společenství prostým klasického moru prasat a pro udržení tohoto území prostým klasického moru prasat, v platném znění.

Směrnice Rady 2002/99/ES ze dne 16. prosince 2002, kterou se stanoví veterinární předpisy pro produkci, zpracování, distribuci a dovoz produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě.

1a) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001 ze dne 22. května 2001 o stanovení pravidel pro prevenci, tlumení a eradikaci některých přenosných spongiformních encefalopatií, v platném znění.

Nařízení Komise (ES) č. 1266/2007 ze dne 26. října 2007 o prováděcích předpisech ke směrnici Rady 2000/75/ES, co se týče tlumení, sledování, dozoru a omezení přesunů některých zvířat vnímavých druhů ve vztahu ke katarální horečce ovcí, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 ze dne 21. října 2009 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty, které nejsou určeny k lidské spotřebě, a o zrušení nařízení (ES) č. 1774/2002 (nařízení o vedlejších produktech živočišného původu).

1b) Čl. 27 a příloha I rozhodnutí Rady 2009/470/ES.

1c) Rozhodnutí Rady 2009/470/ES.

1d) Přílohy I a II směrnice Rady 82/894/EHS.

1e) Rozhodnutí Komise 2005/176/ES.

1f) Rozhodnutí OIE č. XXXI ze dne 27. května 2004.

1g) § 9 a 25 zákona č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění zákona č. 296/2008 Sb.

1h) Čl. 3 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009.

2) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009.

3) Zákon č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon), ve znění zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 162/2003 Sb. a zákona č. 282/2003 Sb.

4) § 3 odst. 3 vyhlášky č. 289/2007 Sb., o veterinárních a hygienických požadavcích na živočišné produkty, které nejsou upraveny přímo použitelnými předpisy Evropských společenství.

5) Nařízení Komise (ES) č. 1266/2007.

6) § 3 odst. 2 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti.

7) § 3 odst. 4 vyhlášky č. 289/2007 Sb.

8) § 4 odst. 1 a § 5 odst. 2 písm. a) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění zákona č. 281/1997 Sb., zákona č. 259/1998 Sb., zákona č. 146/1999 Sb., zákona č. 102/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 489/2001 Sb., zákona č. 256/2002 Sb., zákona č. 259/2002 Sb. a zákona č. 320/2002 Sb.

§ 3 odst. 1 písm. a) zákona č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění zákona č. 23/2000 Sb.

9) Příloha III směrnice Rady 92/66/EHS.

10) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001.

11) Vyhláška č. 382/2003 Sb., o veterinárních požadavcích na obchodování se zvířaty a o veterinárních podmínkách jejich dovozu ze třetích zemí, ve znění pozdějších předpisů.

36/2007 Sb.

VYHLÁŠKA

ze dne 20. února 2007

o opatřeních pro tlumení aviární influenzy a o změně vyhlášky č. 299/2003 Sb., o opatřeních pro předcházení a zdolávání nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, ve znění pozdějších předpisů

Změna: 13/2016 Sb.

Ministerstvo zemědělství stanoví podle § 78 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění zákona č. 131/2003 Sb., zákona č. 316/2004 Sb. a zákona č. 48/2006 Sb., (dále jen "zákon") k provedení § 5 odst. 3 písm. a), § 10 odst. 3 písm. a), c), f) až h) a § 51a odst. 3 zákona:

ČÁST PRVNÍ

OPATŘENÍ PRO TLUMENÍ AVIÁRNÍ INFLUENZY

HLAVA I

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

Tato vyhláška zapracovává příslušné předpisy Evropské unie¹⁾ a v návaznosti na přímo použitelné předpisy Evropské unie²⁾ (dále jen "předpisy Evropské unie") stanoví

- a) podrobnosti, způsob a lhůty ohlašování aviární influenzy,
- b) opatření k zdolání a zabránění šíření (dále jen "tlumení") aviární influenzy a veterinární požadavky na ochranu zvířat před touto nákazou,
- c) způsob, rozsah a veterinární podmínky očkování drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí proti aviární influenze a pravidla jeho provádění,
- d) hlediska pro vypracování pohotovostních plánů pro případ výskytu aviární influenzy (dále jen "pohotovostní plán"),
- e) požadavky na zaměření, organizaci a metody činnosti národní referenční laboratoře pro aviární influenzu.

§ 2

Vymezení pojmů

(1) Pro účely této vyhlášky se rozumí

- a) aviární influenzou jakákoli z infekcí influenzy popsanych v bodě 1 přílohy č. 1 k této vyhlášce,
- b) vysoce patogenní aviární influenzou (dále jen "HPAI") jakákoli z infekcí influenzy popsanych v bodě 2 přílohy č. 1 k této vyhlášce,
- c) nízkopatogenní aviární influenzou (dále jen "LPAI") jakákoli z infekcí influenzy popsanych v bodě 3 přílohy č. 1 k této vyhlášce,
- d) drůbeží všichni ptáci, kteří jsou chováni nebo drženi v zajetí pro produkci masa, konzumních vajec nebo jiných produktů, pro doplnění stavů lovného ptactva (dále jen "zazvěření") nebo pro účely šlechtitelských programů produkce těchto druhů ptáků,
- e) jiným ptactvem chovaným v zajetí veškeré ptactvo jiné než drůbež, které je chováno pro jiné účely než účely uvedené pod písmenem d), včetně ptactva chovaného za účelem přehlídek, výstav, závodů, soutěží, plemenného chovu nebo prodeje,
- f) volně žijícím ptactvem ptactvo, které není chováno v žádném hospodářství ve smyslu odstavce 2,
- g) úředně registrovanými vzácnými plemeny drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí veškerá drůbež nebo jiné ptactvo chované v zajetí, které bylo zařazeno do Národního programu konzervace a využívání genetických zdrojů zvířat významných pro výživu a zemědělství³⁾ a uvedeno v pohotovostním plánu podle § 58,
- h) komerčním drůbežářským hospodářstvím hospodářství, v němž je drůbež chována pro účely podnikání,
- i) nekomerčním hospodářstvím hospodářství, v němž chovatel chová drůbež nebo jiné ptactvo chované v zajetí pro vlastní spotřebu nebo užití, anebo jako zvířata v zájmovém chovu,

j) úsekem chovu drůbeže nebo úsekem chovu jiného ptactva chovaného v zajetí jedno nebo více hospodářství, jež spadají pod společný systém řízení biologické bezpečnosti a v nichž je drženo hejno drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí se stejným nakažovým statutem, pokud jde o aviární influenzu, podrobené odpovídajícímu dozoru, opatřením pro tlumení nákazy a opatřením biologické bezpečnosti,

k) produkční jednotkou jednotka v hospodářství, u níž se úřední veterinární lékař ujistil, že je zcela nezávislá na jakékoli jiné jednotce v témž hospodářství, pokud jde o její umístění a každodenní ošetřování drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí, které jsou v ní chovány,

l) hejnem veškerá drůbež nebo jiné ptactvo chované v zajetí v jedné produkční jednotce,

m) jednodenními kuřaty všechna drůbež mladší 72 hodin, dosud nekrmená, a kachny pižmové (*Cairina moschata*) nebo jejich kříženci, mladší 72 hodin, krmení nebo nekrmení,

n) násadovými vejci vejce určená k líhnutí,

o) drůbeží nebo jiným ptactvem chovaným v zajetí s podezřením z nákazy jakákoli drůbež nebo jiné ptactvo chované v zajetí s klinickými příznaky nebo postmortálními lézemi či reakcemi na laboratorní testy, které jsou takové, že nelze vyloučit přítomnost aviární influenzy,

p) savcem zvíře třídy Mammalia,

q) úředním dozorem pečlivé sledování nakažového statusu drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí nebo savců v hospodářství s ohledem na aviární influenzu, prováděné v rámci státního veterinárního dozoru,

r) úředním dohledem činnosti vykonávané v rámci státního veterinárního dozoru za účelem ověření, zda jsou dodržovány nebo byly dodrženy požadavky podle této vyhlášky a veškeré pokyny orgánů vykonávajících státní veterinární dozor ohledně způsobu plnění těchto požadavků,

s) neškodným odstraněním shromažďování (sběr), přeprava (svoz), uskladnění, zpracování a využití nebo zneškodnění vedlejších živočišných produktů a manipulace s nimi v souladu s předpisy Evropské unie⁴⁾,

t) kadávery drůbež nebo jiné ptactvo chované v zajetí, které uhynuly nebo byly utraceny a jsou tedy nevhodné pro lidskou spotřebu, anebo jejich části,

u) kontaktním hospodářstvím hospodářství, do něhož se mohla dostat nebo být zavečena aviární influenzy v důsledku jeho polohy, pohybu osob, drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí, dopravních prostředků, anebo jakýmkoli jiným způsobem,

v) předpokládaným ohniskem hospodářství, v němž má příslušný orgán podezření na výskyt aviární influenzy,

w) primárním ohniskem ohnisko, které nesouvisí z epizootologického hlediska s předchozím ohniskem ve stejném kraji (§ 3 odst. 4 zákona) nebo první ohnisko v jiném kraji,

x) bankou očkovacích látek Evropské unie (dále jen "Unie") vhodné zařízení zřízené a určené orgány Unie pro skladování zásob očkovacích látek Unie,

y) strategií odlišení infikovaného zvířete od očkovaného zvířete (dále jen "DIVA") strategie očkování, která umožňuje rozlišování mezi očkovanými infikovanými a očkovanými neinfikovanými zvířaty pomocí diagnostického testu k detekci protilátek vyvolaných volně se vyskytujícími virem a využití neočkovaných, kontrolních indikátorových ptáků,

z) opatřeními biologické bezpečnosti vhodná a proveditelná opatření ke snížení rizika přenosu aviární influenzy z volně žijícího ptactva na drůbež a jiné ptactvo chované v zajetí, spočívající zejména v zabránění přímému či nepřímému kontaktu volně žijícího ptactva, především vodního, na jedné straně a drůbeže a jiného ptactva chovaného v zajetí na straně druhé, a oddělení domácích kachen a hus od jiné drůbeže.

(2) Kde se v této vyhlášce hovoří o hospodářství, rozumí se tím pro účely této vyhlášky jakékoli zemědělské nebo jiné zařízení, včetně líhní, cirkusů, zoologických zahrad, obchodů se zvířaty v zájmovém chovu, ptačích trhů a voliér, kde je chována nebo držena drůbež či jiné ptactvo chované v zajetí, s výjimkou jatek, dopravních prostředků, karanténních zařízení a středisek, pohraničních veterinárních stanic a laboratoří, kterým dal příslušný orgán oprávnění k manipulaci s virem aviární influenzy.

HLAVA II

PROGRAMY DOZORU, HLÁŠENÍ A EPIZOOTOLOGICKÁ ŠETŘENÍ

§ 3

Programy dozoru

Nestanoví-li orgány Unie jinak, zaměřují se programy dozoru na

a) zjišťování výskytu nákazy virem aviární influenzy podtypů H5 a H7 u různých druhů drůbeže,

b) získávání poznatků o hrozbách představovaných volně žijícím ptactvem, pokud jde o jakýkoli virus aviární influenzy u ptáků,

a to na základě pravidelně aktualizovaného posouzení rizik.

Hlášení podezření z výskytu aviární influenzy nebo výskytu této nákazy

§ 4

(1) Státní veterinární správa oznámí způsobem uvedeným v příloze č. 2 k této vyhlášce Evropské komisi (dále jen "Komise") a členským státům Unie (dále jen "členský stát") i výskyt aviární influenzy, který byl potvrzen na jatkách, v dopravním prostředku, na pohraniční veterinární stanici, na jiném místě na hranicích Evropské unie nebo v karanténním středisku provozovaném v souladu se zvláštními právními předpisy⁵⁾.

(2) Ustanovením odstavce 1 nejsou dotčena ustanovení zvláštních právních předpisů⁶⁾ o hlášení výskytu ohnisek některých nákaz.

(3) Státní veterinární správa informuje Komisi o výsledcích úředního dozoru prováděného v souvislosti s virem aviární influenzy u savců.

§ 5

Epizootologické šetření

(1) Krajská veterinární správa nebo Městská veterinární správa v Praze (dále jen "krajská veterinární správa") zajistí provedení epizootologického šetření na základě dotazníků zavedených pohotovostním plánem uvedeným v § 58.

(2) Při epizootologickém šetření se sledují zejména

- a) délka doby, po kterou se mohla aviární influenza vyskytovat v hospodářství, anebo v jiném zařízení nebo dopravním prostředku,
- b) možný původ aviární influenzy,
- c) určení všech kontaktních hospodářství,
- d) pohyb drůbeže, jiného ptactva chovaného v zajetí, osob, savců, dopravních prostředků a veškerého materiálu, jakož i jiné způsoby, jimiž se mohl virus aviární influenzy rozšířit.

(3) Krajská veterinární správa přihlédne k výsledkům epizootologického šetření při

- a) rozhodování o tom, zda je třeba použít i dodatečná opatření pro tlumení nákazy stanovená touto vyhláškou,
- b) povolování zmírňujících výjimek (dále jen "odchylky") podle této vyhlášky.

(4) Nasvědčují-li výsledky epizootologického šetření, že by se aviární influenza mohla rozšířit z jiných členských států do České republiky nebo z České republiky do jiných členských států, informuje o nich Státní veterinární správa neprodleně Komisi a členské státy, jichž se to týká.

HLAVA III

PODEZŘENÍ Z VÝSKYTU AVIÁRNÍ INFLUENZY

Opatření v hospodářstvích při podezření z výskytu aviární influenzy

§ 6

(1) V případě podezření z výskytu aviární influenzy krajská veterinární správa v souladu s jednotnými postupy a metodami schválenými orgány Unie pro diagnostiku aviární influenzy (dále jen "diagnostická příručka")

- a) zahájí neprodleně šetření za účelem potvrzení nebo vyloučení přítomnosti aviární influenzy;
- b) zavede v příslušném hospodářství úřední dozor;

c) nařídí, aby

1. drůbež, jiné ptactvo chované v zajetí a všechny domácí druhy savců byly spočteny, popřípadě aby byl proveden odhad jejich počtů podle druhů drůbeže nebo druhů jiného ptactva chovaného v zajetí,
2. byl sestaven seznam uvádějící přibližný počet již uhynulých, nemocných nebo pravděpodobně nakažených kusů drůbeže, jiného ptactva chovaného v zajetí a domácích druhů savců v hospodářství podle všech kategorií. Tento seznam musí být denně aktualizován s ohledem na počet vylíhnutých, narozených a uhynulých kusů v průběhu období, kdy trvá podezření z výskytu nákazy, a musí být na požádání předložen orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor,
3. veškerá drůbež a jiné ptactvo chované v zajetí byly umístěny a drženy uvnitř budovy v hospodářství, ve kterém jsou chovány. Není-li to proveditelné nebo slučitelné s požadavky na jejich pohodu, musí být uzavřeny na některém jiném místě v témž hospodářství tak, aby nepřišly do kontaktu s drůbeží nebo jiným ptactvem chovaným v zajetí z jiných hospodářství. Přijmou se i přiměřená opatření k minimalizaci jejich kontaktů s volně žijícím ptactvem,
4. drůbež nebo jiné ptactvo chované v zajetí nevstupovaly do hospodářství nebo je neopouštěly,
5. nemohly bez souhlasu krajské veterinární správy opustit hospodářství žádné kadávery drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí, maso drůbeže včetně drobů (dále jen "drůbeží maso"), krmivo pro drůbež (dále jen "krmivo"), nástroje,

nářadí, materiály, odpady, exkrementy, hnůj drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí (dále jen "hnůj"), kejda, použitá podestýlka ani cokoli jiného, co by mohlo přispět k přenosu aviární influenzy, přičemž musí být dodržena všechna opatření biologické bezpečnosti s ohledem na minimalizaci rizika šíření aviární influenzy,

6. hospodářství neopustila žádná vejce,

7. pohyb osob, domácích druhů savců, dopravních prostředků a zařízení z hospodářství nebo do hospodářství podléhal souhlasu krajské veterinární správy a jí určeným veterinárním podmínkám,

8. byly použity ve všech vstupních a výstupních částech budov, v nichž se chová drůbež nebo jiné ptactvo chované v zajetí, jakož i v celém hospodářství, vhodné dezinfekční prostředky v souladu s pokyny úředního veterinárního lékaře.

(2) Krajská veterinární správa zajistí, aby bylo provedeno epizootologické šetření podle § 5.

(3) V rámci státního veterinárního dozoru provádí příslušné orgány odběr vzorků i v případech neuvedených v odstavci 1; v těchto případech nemusí být přijímána některá nebo všechna opatření uvedená v odstavci 1 písm. c).

§ 7

Krajská veterinární správa může na základě posouzení rizik a s ohledem na přijatá opatření biologické bezpečnosti a místo určení, na které mají být drůbež, jiné ptactvo chované v zajetí nebo jejich produkty přemístěny, povolit odchylky z opatření uvedených v § 6 odst. 1 písm. c), a to z opatření uvedených

a) v bodech 3 až 5;

b) v bodě 6, mají-li být vejce zaslána za podmínek stanovených v příloze č. 3 k této vyhlášce

1. přímo do podniku určeného k výrobě vaječných výrobků podle předpisů Evropské unie⁷⁾, kde s nimi bude manipulováno a kde budou ošetřena v souladu s předpisy Evropské unie⁸⁾, nebo

2. za účelem jejich neškodného odstranění;

c) v bodě 8, jde-li o případ, kdy je jiné ptactvo chované v zajetí drženo v nekomerčním hospodářství.

§ 8

Opatření přijatá podle § 6 mohou být krajskou veterinární správou zrušena teprve tehdy, když se krajská veterinární správa ujistí, že podezření na výskyt aviární influenzy v hospodářství je vyloučeno.

§ 9

Dodatečná opatření na základě epizootologického šetření

(1) Příslušný orgán veterinární správy může na základě předběžných výsledků epizootologického šetření podle § 5 nařídit také

a) dočasné omezení pohybu drůbeže, jiného ptactva chovaného v zajetí, vajec a dopravních prostředků používaných v drůbežářském odvětví, a to na části nebo na celém území České republiky. Toto omezení může být rozšířeno i na pohyb domácích druhů savců; v tomto případě však nesmí trvat, nejsou-li pro jeho delší trvání dostatečné důvody, déle než 72 hodin,

b) opatření uvedená v § 10. Dovolují-li to však podmínky, mohou být tato opatření omezena jen na drůbež nebo jiné ptactvo chované v zajetí s podezřením z nákazy a na příslušné produkční jednotky. Z drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí se po utracení odeberou vzorky, aby mohlo být podezření z výskytu aviární influenzy postupy podle diagnostické příručky buď potvrzeno, anebo vyloučeno,

c) vymezení dočasného kontrolního pásma kolem hospodářství s tím, že v případě potřeby mohou být nařízena pro všechna hospodářství nacházející se v tomto pásmu některá nebo všechna opatření uvedená v § 6 odst. 1 písm. c).

(2) Dodatečná opatření uvedená v odstavci 1 mohou být nařízena zejména tehdy, nachází-li se hospodářství, ve kterém vzniklo podezření z výskytu aviární influenzy, v oblasti s vysokou hustotou chovů drůbeže.

HLAVA IV

POTVRZENÍ VÝSKYTU AVIÁRNÍ INFLUENZY

Díl 1

Opatření při potvrzení výskytu HPAI

Oddíl 1

Opatření v hospodářstvích, samostatných produkčních jednotkách a kontaktních hospodářstvích

Hospodářství

§ 10

(1) V případě potvrzení výskytu HPAI krajská veterinární správa nařídí vedle opatření uvedených v § 6 odst. 1 písm. c) a odst. 2 tato opatření:

- a) neprodlené utracení veškeré drůbeže a jiného ptactva chovaného v zajetí v hospodářství, pokud výsledek posouzení rizik rozšíření aviární infekce neumožňuje povolení odchylky z tohoto opatření ve vztahu k určitým druhům drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí. Utracení se provede pod úředním dohledem tak, aby se zabránilo rozšíření aviární infekce, zejména během přepravy. Krajská veterinární správa však může nařídit odpovídající opatření k omezení možného rozšíření aviární infekce i na volně žijící ptactvo v hospodářství,
- b) neškodné odstranění všech kadáverů a vajec z hospodářství pod úředním dohledem,
- c) podrobení drůbeže, která se vylíhla z vajec sebraných v hospodářství v průběhu doby mezi pravděpodobným zavlečením HPAI do hospodářství a dnem uplatnění opatření uvedených v § 6 odst. 1 písm. c), úřednímu dohledu a provedení šetření v souladu s diagnostickou příručkou,
- d) dohledání, pokud je to možné, masa drůbeže z hospodářství poražené v průběhu doby mezi pravděpodobným zavlečením HPAI do hospodářství a dnem uplatnění opatření uvedených v § 6 odst. 1 písm. c) a jeho neškodné odstranění pod úředním dohledem,
- e) dohledání, pokud je to možné, vajec sebraných v hospodářství v průběhu doby mezi pravděpodobným zavlečením HPAI do hospodářství a dnem uplatnění opatření uvedených v § 6 odst. 1 písm. c) a jejich neškodné odstranění pod úředním dohledem,
- f) neškodné odstranění všech materiálů, látek a odpadů, které by mohly být kontaminovány, například krmiva, anebo jejich ošetření tak, aby bylo zajištěno zničení viru aviární infekce, a to v souladu s pokyny úředního veterinárního lékaře,
- g) podrobení hnoje, kejdy a podestýlky, které by mohly být kontaminovány, jednomu nebo několika postupům podle § 46,
- h) podrobení budov používaných k chovu, pastvin nebo půdy, které by mohly být kontaminovány, dopravních prostředků a zařízení používaných k přepravě drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí, kadáverů, masa, krmiva, hnoje, kejdy, podestýlky, jakož i veškerých jiných materiálů a látek, které by mohly být kontaminovány, jednomu z postupů uvedených v § 46, a to po neškodném odstranění kadáverů,
- i) zákaz vstupu jiného ptactva chovaného v zajetí nebo domácích druhů savců do hospodářství nebo jeho opuštění bez souhlasu krajské veterinární správy. Toto omezení však neplatí pro domácí druhy savců, kteří mají přístup pouze do obytných prostorů hospodářství.

(2) Jde-li o primární ohnisko, krajská veterinární správa zajistí, aby byl izolát viru podroben laboratorním testům v souladu s diagnostickou příručkou za účelem identifikace podtypu viru a co nejdříve předán referenční laboratoři Unie [§ 49 odst. 1 písm. c)].

§ 11

(1) Krajská veterinární správa může povolit odchylky z opatření uvedených v § 10 odst. 1 písm. a) větě první, jestliže byl výskyt HPAI potvrzen v nekomerčním hospodářství, cirkusu, zoologické zahradě, obchodě se zvířaty v zájmovém chovu, přírodní rezervaci, anebo v oploceném prostoru, kde je chována drůbež nebo jiné ptactvo chované v zajetí pro vědecké účely nebo pro účely, které souvisejí se zachováním ohrožených druhů nebo úředně registrovaných vzácných plemen drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí.

(2) Povolí-li krajská veterinární správa odchylky podle odstavce 1, zajistí, aby drůbež nebo jiné ptactvo chované v zajetí, jichž se odchylky týkají,

a) byly umístěny a drženy uvnitř budovy v hospodářství, ve kterém jsou chovány. Není-li to proveditelné nebo slučitelné s požadavky na jejich pohodu, musí být uzavřeny na některém jiném místě v témž hospodářství tak, aby nepřišly do kontaktu s drůbeží nebo jiným ptactvem chovaným v zajetí z jiných hospodářství. Přijmou se i přiměřená opatření k minimalizaci jejich kontaktů s volně žijícím ptactvem;

b) byly podrobeny dalšímu úřednímu dozoru a testování v souladu s diagnostickou příručkou a nebyly přemísťovány, dokud nebude laboratorními testy prokázáno, že již nepředstavují významné riziko dalšího rozšíření HPAI;

c) nebyly přemísťovány z hospodářství původu s výjimkou přepravy za účelem porážky nebo přepravy do jiného hospodářství, které se nachází

1. v České republice, a to v souladu s pokyny krajské veterinární správy,
2. v jiném členském státě, jestliže tento stát určení vyslovil s přepravou souhlas.

(3) Krajská veterinární správa může povolit také odchylky z opatření uvedených v § 10 odst. 1 písm. e), jde-li o vejce, která mají být zaslána za podmínek stanovených v příloze č. 3 k této vyhlášce přímo do podniku určeného k výrobě vaječných výrobků podle předpisů Evropské unie⁷⁾, kde s nimi bude manipulováno a kde budou ošetřena v souladu s předpisy Evropské unie⁸⁾.

§ 12

Samostatné produkční jednotky

(1) V případě potvrzení výskytu HPAI v hospodářství, které je tvořeno dvěma nebo více samostatnými produkčními jednotkami, může krajská veterinární správa povolit odchylky z opatření uvedených v § 10 odst. 1 písm. a) větě první pro produkční jednotky, v nichž se chová drůbež nebo jiné ptactvo chované v zajetí, u kterých není podezření z výskytu HPAI.

(2) Odchylky podle odstavce 1 lze povolit pouze v případě dvou nebo více samostatných produkčních jednotek, u

nichž se úřední veterinární lékař ujistil s ohledem na jejich strukturu, velikost, organizaci a povahu provozu, typ budovy, krmení, zdroj vody, vybavení, zaměstnance a návštěvníky hospodářství, že jsou zcela odděleny od dalších produkčních jednotek, pokud jde o umístění a každodenní ošetřování drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí, jež jsou v těchto produkčních jednotkách chovány.

§ 13

Kontaktní hospodářství

(1) Považuje-li krajská veterinární správa na základě výsledků epizootologického šetření podle § 5 nějaké hospodářství za kontaktní hospodářství,

a) nařídí, aby byla v tomto hospodářství uplatňována opatření uvedená v § 6 odst. 1 písm. c), a to až do doby, kdy bude v souladu s diagnostickou příručkou výskyt HPAI v tomto hospodářství vyloučen,

b) odebere vzorky drůbeže a jiného ptactva chovaného v zajetí po jejich utracení za účelem potvrdit nebo vyloučit v souladu s diagnostickou příručkou přítomnost viru HPAI v tomto hospodářství.

(2) Krajská veterinární správa může nařídít na základě výsledků epizootologického šetření podle § 5, aby byla v kontaktním hospodářství uplatněna i opatření uvedená v § 10, a to zejména tehdy, nachází-li se toto hospodářství v oblasti s vysokou hustotou chovů drůbeže. Přitom přihlíží ke kritériím uvedeným v příloze č. 4 k této vyhlášce.

(3) Krajská veterinární správa zajistí také, aby v kterémkoli hospodářství, v němž dojde k utracení a odstranění drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí a k následnému potvrzení výskytu aviární chřivky, byly budovy a jakákoli zařízení, které by mohly být kontaminovány, jakož i dopravní prostředky používané k přepravě drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí, kadáverů, masa, krmiva, hnoje, kejdy, podestýlky a veškerých jiných materiálů nebo látek, které by mohly být kontaminovány, podrobeny jednomu nebo několika postupům uvedeným v § 46.

Oddíl 2

Ochranná pásma, pásma dozoru a další pásma s omezením

§ 14

(1) Bezprostředně po potvrzení výskytu HPAI vymezí krajská veterinární správa kolem hospodářství

a) ochranné pásmo o poloměru nejméně tří kilometrů,

b) pásmo dozoru o poloměru nejméně deseti kilometrů, jehož součástí je ochranné pásmo.

(2) Při vymezování ochranného pásma a pásma dozoru bere krajská veterinární správa v úvahu zejména

a) výsledky epizootologického šetření podle § 5,

b) zeměpisnou situaci, zejména přirozené hranice,

c) umístění hospodářství, jeho vzdálenost od ostatních hospodářství a odhadovaný počet drůbeže,

d) obvyklý pohyb drůbeže a jiného ptactva chovaného v zajetí včetně obchodu s nimi,

e) dostupná zařízení a lidské zdroje potřebné pro kontrolu každého pohybu drůbeže, jiného ptactva chovaného v zajetí, jejich kadáverů, hnoje, steliva nebo použité podestýlky v ochranném pásmu a pásmu dozoru, zejména tehdy, musí-li dojít k přepravě drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí, určených k utracení a neškodnému odstranění, z hospodářství původu.

(3) Krajská veterinární správa může s ohledem na kritéria stanovená v odstavci 2 vymezit i další pásmo s omezením kolem ochranného pásma a pásma dozoru nebo bezprostředně s nimi sousedící.

(4) Je-li potvrzen výskyt HPAI u jiného ptactva chovaného v zajetí v nekomerčním hospodářství, cirkusu, zoologické zahradě, obchodě se zvířaty v zájmovém chovu, přírodní rezervaci, anebo v oploceném prostoru, kde je chováno jiné ptactvo chované v zajetí pro vědecké účely nebo pro účely, které souvisejí se zachováním ohrožených druhů nebo úředně registrovaných vzácných plemen jiného ptactva chovaného v zajetí, může krajská veterinární správa povolit na základě posouzení rizik a v nezbytném rozsahu odchylky z ustanovení oddílů 2 až 4, která se týkají vymezení ochranného pásma a pásma dozoru, jakož i opatření, která v těchto pásmech mají být použita.

(5) Nachází-li se ochranné pásmo, pásmo dozoru nebo další pásmo s omezením na území více členských států, spolupracuje krajská veterinární správa při jeho vymezování s příslušnými orgány těchto států.

§ 15

(1) Krajská veterinární správa zajistí, aby v ochranném pásmu a pásmu dozoru

a) byla uplatněna opatření, která umožní dohledat vše, co by mohlo šířit virus aviární chřivky, včetně drůbeže, jiného ptactva chovaného v zajetí, masa, vajec, kadáverů, krmiva, podestýlky, lidí, kteří byli v kontaktu s nakaženou drůbeží nebo jiným ptactvem chovaným v zajetí, anebo dopravních prostředků, které mají vazbu na drůbežářské odvětví,

b) byli chovatelé povinni poskytnout na požádání orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor veškeré relevantní informace

o drůbeží nebo jiném ptactvu chovaném v zajetí a o vejcích vstupujících do hospodářství nebo z něj vystupujících.

(2) Krajská veterinární správa přijme přiměřená opatření, včetně rozmístění výstražných upozornění, spolupráce se sdělovacími prostředky a součinnosti s příslušnými orgány, za účelem docílení plné informovanosti všech osob v ochranném pásmu a v pásmu dozoru o omezeních, která se jich týkají.

(3) Krajská veterinární správa může na základě epizootologických informací nebo jiných podkladů zavést preventivní eradikační program, zahrnující preventivní porážky nebo utracení drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí v rizikových hospodářstvích a oblastech. Dojde-li k přijetí tohoto opatření, Státní veterinární správa o něm informuje Komisi.

Oddíl 3

Opatření v ochranném pásmu

§ 16

Soupis hospodářství, kontroly úředního veterinárního lékaře a úřední dozor

(1) Krajská veterinární správa zajistí, aby v ochranném pásmu

a) byl co nejdříve pořízen soupis všech hospodářství,

b) byla co nejdříve provedena ve všech komerčních drůbežářských hospodářstvích kontrola za účelem klinického vyšetření drůbeže a jiného ptactva chovaného v zajetí, v případě potřeby i odběr vzorků k laboratornímu vyšetření v souladu s diagnostickou příručkou. O těchto kontrolách a jejich výsledcích se vedou záznamy,

c) byl neprodleně zaveden v souladu s diagnostickou příručkou úřední dozor za účelem odhalení případného dalšího šíření aviární infekce v hospodářstvích nacházejících se v ochranném pásmu.

(2) Před zrušením ochranného pásma provedou orgány vykonávající státní veterinární dozor kontrolu nekomerčních hospodářství.

§ 17

Opatření v hospodářstvích v ochranném pásmu

Krajská veterinární správa nařídí, aby byla v hospodářstvích v ochranném pásmu uplatňována tato opatření:

a) umístění a držení veškeré drůbeže a jiného ptactva chovaného v zajetí uvnitř budovy v hospodářství, ve kterém jsou chovány. Není-li to proveditelné nebo slučitelné s požadavky na jejich pohodu, musí být uzavřeny na některém jiném místě v témž hospodářství tak, aby nepříšly do kontaktu s drůbeží nebo jiným ptactvem chovaným v zajetí z jiných hospodářství. Přijmou se i přiměřená opatření k minimalizaci jejich kontaktů s volně žijícím ptactvem;

b) neškodné odstranění kadáverů, a to co nejdříve;

c) neprodlené podrobení dopravních prostředků a zařízení používaných k přepravě drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí, masa, krmiva, hnoje, kejdy a podestýlky, jakož i veškerých jiných materiálů nebo látek, které by mohly být kontaminovány, jednomu nebo několika postupům podle § 46;

d) neprodlené podrobení všech částí dopravních prostředků, které používají zaměstnanci nebo jiné osoby, jež vstupují do hospodářství nebo je opouštějí, a které by mohly být kontaminovány, jednomu nebo několika postupům podle § 46;

e) zákaz vstupu drůbeže, jiného ptactva chovaného v zajetí nebo domácích druhů savců do hospodářství nebo jeho opuštění bez souhlasu krajské veterinární správy. Toto omezení však neplatí pro domácí druhy savců, kteří mají přístup pouze do obytných prostorů hospodářství, v nichž nemají

1. žádný kontakt s drůbeží nebo jiným ptactvem chovaným v zajetí, které se nacházejí v tomto hospodářství,

2. přístup k žádným klecím nebo prostorům, v nichž jsou tato drůbež nebo jiné ptactvo chované v zajetí chovány;

f) neprodlené oznámení každé zvýšené nemocnosti nebo úmrtnosti, anebo významného poklesu produktivity v hospodářství krajské veterinární správě, která provede vhodná šetření v souladu s diagnostickou příručkou;

g) dodržování přiměřených opatření biologické bezpečnosti každou osobou vstupující do hospodářství nebo je opouštějící za účelem zabránění rozšíření aviární infekce;

h) uložení chovatelů, aby k usnadnění kontroly a tlumení nákazy vedli záznamy o všech osobách, které navštívily hospodářství, s výjimkou obytných částí, a aby tyto záznamy na požádání předložil orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor. Tyto záznamy nemusí být vedeny v případě, kdy se jedná o návštěvníky takových zařízení, jako jsou zoologické zahrady a přírodní rezervace, pokud tito návštěvníci nemají přístup k prostorům, kde jsou chováni ptáci.

§ 18

Zákaz přemísťování nebo rozmetání použité podestýlky, hnoje nebo kejdy z hospodářství

Krajská veterinární správa zajistí, aby použitá podestýlka, hnůj nebo kejda z hospodářství v ochranném pásmu nebyly bez jejího souhlasu přemísťovány nebo rozmetány. Za předpokladu dodržení opatření biologické bezpečnosti však mohou být přepravovány hnůj nebo kejda do určeného podniku za účelem jejich ošetření nebo dočasného uskladnění pro následné

ošetření s cílem v souladu s předpisy Evropské unie⁴⁾ zničit případné přítomné viry aviární influenzy.

§ 19

Výstavy, trhy nebo jiné svody zvířat a zazvěření

Krajská veterinární správa zakáže v ochranném pásmu

- a) pořádání výstav, přehlídek, trhů, soutěží a jiných svodů drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí,
- b) vypouštění drůbeže za účelem zazvěření a vypouštění jiného ptactva chovaného v zajetí.

§ 20

Zákaz pohybu a přepravy drůbeže, vajec, drůbežního masa a kadáverů

(1) Krajská veterinární správa nařídí v ochranném pásmu zákaz

a) pohybu a přepravy drůbeže, jiného ptactva chovaného v zajetí, kuřic před snáškou, jednodenních kuřat, vajec a kadáverů z hospodářství po pozemních komunikacích, s výjimkou účelových komunikací sloužících výlučně potřebám daného hospodářství, anebo při přepravě v železniční dopravě;

b) přepravy drůbežního masa z jatek, porcoven a chladíren, s výjimkou masa
1. z drůbeže, která pocházela z hospodářství, jež se nachází mimo ochranné pásmo, skladovaného a přepravovaného odděleně od masa z drůbeže pocházející z hospodářství uvnitř ochranného pásma, nebo
2. vyrobeného nejméně 21 dní před odhadovaným dnem vzniku prvotní infekce v hospodářství v ochranném pásmu a počínaje tímto dnem skladovaného a přepravovaného odděleně od masa vyrobeného po uvedeném dni.

(2) Zákazy uvedené v odstavci 1 se však nevztahují na tranzitní přepravu přes ochranné pásmo při přepravě v silniční a železniční dopravě, pokud se tato přeprava uskuteční bez překládky nebo bez zastávky.

Odchyly z opatření v ochranném pásmu

§ 21

Přímá přeprava drůbeže za účelem její okamžité porážky a přeprava nebo ošetření drůbežního masa

(1) Krajská veterinární správa může povolit odchylně od § 20 přímou přepravu drůbeže pocházející z hospodářství v ochranném pásmu na jatky určené krajskou veterinární správou (dále jen "určené jatky") za účelem její okamžité porážky za těchto podmínek:

- a) úřední veterinární lékař provedl klinické vyšetření drůbeže v hospodářství původu v průběhu 24 hodin před jejím odesláním na porážku,
- b) v případě potřeby byly u drůbeže v hospodářství původu provedeny laboratorní testy podle diagnostické příručky a jejich výsledky byly příznivé,
- c) drůbež je přepravována v dopravním prostředku zaplombovaném úředním veterinárním lékařem nebo pod jeho dohledem,
- d) úřední veterinární lékař odpovědný za určené jatky byl informován, souhlasí s přijetím drůbeže a následně potvrdí porážku krajské veterinární správě příslušné pro místo odeslání,
- e) drůbež pocházející z ochranného pásma je držena odděleně od jiné drůbeže a je porážena prostorově nebo časově odděleně od jiné drůbeže, nejlépe na konci pracovního dne. Před porážkou jiné drůbeže se provedou čištění a dezinfekce,
- f) úřední veterinární lékař na určených jatkách zabezpečí podrobné vyšetření drůbeže po jejím přijetí na určených jatkách a po její porážce,
- g) drůbeží maso se nestane předmětem obchodování uvnitř Unie nebo mezinárodního obchodu a bude opatřeno označením zdravotní nezávadnosti stanoveným pro čerstvé maso zvláštními právními předpisy⁹⁾, pokud nebylo orgány Unie stanoveno jinak,
- h) drůbeží maso je získáno, porcováno, přepravováno a skladováno odděleně od drůbežního masa určeného pro obchodování uvnitř Unie nebo mezinárodní obchod a nesmí být použito k výrobě masných výrobků určených pro obchodování uvnitř Unie nebo mezinárodní obchod, pokud nebylo podrobena ošetření podle zvláštních právních předpisů¹⁰⁾, anebo pokud nebylo orgány Unie stanoveno jinak.

(2) Krajská veterinární správa může povolit odchylně od § 20 přímou přepravu drůbeže, která pochází z hospodářství nacházejícího se mimo ochranné pásmo, na určené jatky uvnitř ochranného pásma za účelem její okamžité porážky a následnou přepravu masa získaného z této drůbeže za těchto podmínek:

- a) úřední veterinární lékař odpovědný za určené jatky byl informován, souhlasí s přijetím drůbeže a následně potvrdí porážku krajské veterinární správě příslušné pro místo odeslání,
- b) drůbež je držena odděleně od jiné drůbeže pocházející z ochranného pásma a je porážena prostorově nebo časově odděleně od jiné drůbeže,

c) získané drůbeží maso je porcováno, přepravováno a skladováno odděleně od drůbežího masa získaného z jiné drůbeže pocházející z ochranného pásma,

d) vedlejší živočišné produkty jsou neškodně odstraněny.

§ 22

Přímá přeprava jednodenních kuřat

(1) Krajská veterinární správa může povolit odchýlně od § 20 přímou přepravu jednodenních kuřat pocházejících z hospodářství (líhně) v ochranném pásmu do hospodářství v České republice, popřípadě do haly v tomto hospodářství, jež je určena pro chov drůbeže (dále jen "hala"), nejlépe do hospodářství nacházejícího se mimo ochranné pásmo a pásmo dozoru, za těchto podmínek:

a) jednodenní kuřata jsou přepravována v dopravním prostředku zaplombovaném úředním veterinárním lékařem nebo pod jeho dohledem,

b) v průběhu přepravy a v hospodářství určení jsou uplatňována vhodná opatření biologické bezpečnosti,

c) v hospodářství určení je od okamžiku přijetí jednodenních kuřat vykonáván úřední dozor,

d) jsou-li jednodenní kuřata přemístěna mimo ochranné pásmo nebo pásmo dozoru, zůstane tato drůbež v hospodářství určení nejméně 21 dní.

(2) Krajská veterinární správa může povolit odchýlně od § 20 přímou přepravu jednodenních kuřat vyřazených z vajec pocházejících z hospodářství nacházejících se mimo ochranné pásmo a pásmo dozoru do jiného hospodářství v České republice, nejlépe do hospodářství nacházejícího se mimo ochranné pásmo a pásmo dozoru, jestliže líheň, ze které byla kuřata odeslána, může vzhledem ke svému logistickému vybavení a hygienickým pracovním podmínkám zaručit, že nedošlo k žádnému kontaktu těchto vajec s jinými násadovými vejci nebo jednodenními kuřaty pocházejícími z hejn drůbeže v uvedených pásmech, která mají proto odlišný nálezový status.

§ 23

Přímá přeprava kuřic před snáškou

Krajská veterinární správa může povolit odchýlně od § 20 přímou přepravu kuřic před snáškou do hospodářství nebo haly v tomto hospodářství, nejlépe do hospodářství nacházejícího se v ochranném pásmu nebo pásmu dozoru, ve kterém se nenachází žádná jiná drůbež, za těchto podmínek:

a) úřední veterinární lékař provedl klinické vyšetření drůbeže a jiného ptactva chovaného v zajetí v hospodářství původu, a to zejména těch ptáků, kteří mají být přemístěni,

b) v případě potřeby byly u drůbeže v hospodářství původu provedeny laboratorní testy podle diagnostické příručky a jejich výsledky byly příznivé,

c) kuřice před snáškou jsou přepravovány v dopravním prostředku zaplombovaném úředním veterinárním lékařem nebo pod jeho dohledem,

d) v hospodářství, popřípadě hale určení je od okamžiku přijetí kuřic před snáškou vykonáván úřední dozor,

e) je-li drůbež přemístěna mimo ochranné pásmo nebo pásmo dozoru, zůstane v hospodářství určení nejméně 21 dní.

§ 24

Přímá přeprava násadových a konzumních vajec

(1) Krajská veterinární správa může povolit odchýlně od § 20 přímou přepravu násadových vajec, a to buď z kteréhokoliv hospodářství do líhně nacházející se v ochranném pásmu a určené krajskou veterinární správou (dále jen "určená líheň"), anebo z hospodářství nacházejícího se v ochranném pásmu do kterékoliv určené líhně, za těchto podmínek:

a) prarodičovská a rodičovská hejna, z nichž násadová vejce pocházejí, byla vyšetřena v souladu s diagnostickou příručkou a v příslušných hospodářstvích není podezření z výskytu aviární chřivky,

b) násadová vejce a jejich obaly byly před zahájením přepravy dezinfikovány a je zajištěna možnost jejich zpětného dohledání,

c) násadová vejce jsou přepravována v dopravním prostředku zaplombovaném úředním veterinárním lékařem nebo pod jeho dohledem,

d) v určené líhni jsou podle pokynů úředního veterinárního lékaře uplatňována vhodná opatření biologické bezpečnosti.

(2) Krajská veterinární správa může povolit odchýlně od § 20 přímou přepravu vajec

a) do balírny určené krajskou veterinární správou (dále jen "určená balírna"), jsou-li tato vejce balena do obalů určených k jednorázovému použití a jsou-li podle pokynů úředního veterinárního lékaře uplatněna vhodná opatření biologické bezpečnosti,

b) přímo do podniku určeného k výrobě vaječných výrobků podle předpisů Evropské unie⁷⁾, kde s nimi bude manipulováno a kde budou ošetřena v souladu s předpisy Evropské unie⁸⁾, nebo

c) za účelem jejich neškodného odstranění.

§ 25

Přímá přeprava kadáverů

Krajská veterinární správa může povolit odchýlně od § 20 přímou přepravu kadáverů, je-li tato přeprava prováděna za účelem jejich neškodného odstranění.

§ 26

Čištění a dezinfekce dopravních prostředků

Krajská veterinární správa zajistí, aby dopravní prostředky a zařízení používané k přepravě podle § 21 až 25 byly po skončení přepravy neprodleně vyčištěny a dezinfikovány v souladu s jedním nebo několika postupy podle § 46.

§ 27

Doba trvání opatření

(1) Opatření přijatá podle tohoto oddílu mohou být zrušena, jestliže

a) uplynulo nejméně 21 dní po provedení předběžného čištění a dezinfekce infikovaného hospodářství v souladu s jedním nebo několika postupy podle § 46,

b) byly v hospodářstvích nacházejících se v ochranném pásmu provedeny kontrolní testy podle diagnostické příručky.

(2) Jakmile již není v souladu s odstavcem 1 nezbytné provádět opatření uvedená v tomto oddíle, uplatňují se v bývalém ochranném pásmu opatření uvedená v § 28, a to tak dlouho, dokud je nelze zrušit podle § 29.

Oddíl 4

Opatření v pásmu dozoru

§ 28

(1) Krajská veterinární správa nařídí, aby byla v pásmu dozoru uplatňována tato opatření:

a) pořízení soupisu všech komerčních drůbežářských hospodářství, a to co nejdříve;

b) zákaz veškerého pohybu drůbeže, kuřic před snáškou, jednodenních kuřat a vajec v pásmu dozoru bez souhlasu krajské veterinární správy, která zajistí, aby byla uplatněna vhodná opatření biologické bezpečnosti s cílem zabránit rozšíření aviární chřivky. Tento zákaz se však nevztahuje na tranzitní přepravu přes pásmo dozoru při přepravě v silniční a železniční dopravě, pokud se tato přeprava uskuteční bez překládky nebo bez zastávky;

c) zákaz pohybu drůbeže, kuřic před snáškou, jednodenních kuřat a vajec do hospodářství, jatek, balíren nebo podniků na výrobu vaječných výrobků, které se nacházejí mimo pásmo dozoru;

d) dodržování přiměřených opatření biologické bezpečnosti každou osobou vstupující do hospodářství nebo je opouštějící za účelem zabránění rozšíření aviární chřivky;

e) neprodlené vyčištění a dezinfekce dopravních prostředků a zařízení používaných k přepravě drůbeže, jiného ptactva chovaného v zajetí, kadáverů, krmiva, hnoje, kejdy a podestýlky, jakož i veškerých jiných materiálů nebo látek, které by mohly být kontaminovány, v souladu s jedním nebo několika postupy podle § 46;

f) zákaz vstupu drůbeže, jiného ptactva chovaného v zajetí nebo domácích druhů savců do hospodářství nebo jeho opuštění bez souhlasu krajské veterinární správy. Toto omezení však neplatí pro domácí druhy savců, kteří mají přístup pouze do obytných prostorů v hospodářství, v nichž nemají

1. žádný kontakt s drůbeží nebo jiným ptactvem chovaným v zajetí, které se nacházejí v tomto hospodářství,

2. přístup k žádným klecím nebo prostorům, v nichž jsou tato drůbež nebo jiné ptactvo chované v zajetí chovány;

g) neprodlené oznámení každé zvýšené nemocnosti nebo úmrtnosti, anebo významného poklesu produktivity v hospodářství krajské veterinární správě, která provede vhodná šetření v souladu s diagnostickou příručkou;

h) zákaz přemísťování nebo rozmetání použité podestýlky, hnoje nebo kejdy bez souhlasu krajské veterinární správy. Za předpokladu dodržení opatření biologické bezpečnosti však může být přepravován hnůj z hospodářství nacházejícího se v pásmu dozoru do určeného podniku za účelem jeho ošetření nebo dočasného uskladnění pro následné ošetření s cílem v souladu s předpisy Evropské unie⁴⁾ zničit případné přítomné viry aviární chřivky;

i) zákaz pořádání výstav, přehlídek, trhů, soutěží a jiných svodů drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí;

j) zákaz vypouštění drůbeže za účelem zavěření.

(2) Krajská veterinární správa však může povolit odchýlně od odstavce 1 písm. c) přímou přepravu

a) jatečné drůbeže na určené jatky za účelem její okamžité porážky, jsou-li splněny podmínky uvedené v § 21 odst. 1 písm. a), b) a d),

b) jatečné drůbeže pocházející z oblasti mimo ochranné pásmo a pásmo dozoru na určené jatky uvnitř ochranného pásma za účelem její okamžité porážky a následnou přepravu drůbežního masa získaného z této drůbeže,

c) kuřic před snáškou do jiného hospodářství v České republice, v němž se nenachází žádná jiná drůbež. V tomto hospodářství však musí být od okamžiku přijetí kuřic před snáškou vykonáván úřední dozor a tyto kuřice zůstanou v hospodářství určení nejméně 21 dní,

d) jednodenních kuřat do jiného hospodářství v České republice nebo do haly v tomto hospodářství, pokud jsou uplatněna vhodná opatření biologické bezpečnosti, v hospodářství je po přijetí těchto kuřat vykonáván úřední dozor a kuřata zůstanou v hospodářství určení nejméně 21 dní, anebo jednodenních kuřat, která se vylíhla z násadových vajec pocházejících z hospodářství nacházejícího se mimo ochranné pásmo a pásmo dozoru, do jiného hospodářství v České republice, jestliže líheň, ze které byla tato kuřata odeslána, může vzhledem ke svému logistickému vybavení a biologicky bezpečným pracovním podmínkám zaručit, že nedošlo k žádnému kontaktu těchto vajec s jakýmkoli jinými násadovými vejci nebo jednodenními kuřaty pocházejícími z hejn drůbeže v uvedených pásmech, která mají proto odlišný nálezový status,

e) násadových vajec do určené líhně nacházející se uvnitř pásma dozoru nebo mimo toto pásmo. Vejce a jejich obaly jsou před zahájením přepravy dezinfikovány a je zajištěna možnost jejich zpětného dohledání,

f) konzumních vajec do určené balírny, jsou-li tato vejce balena v obalech určených k jednorázovému použití a jsou-li v souladu s pokyny úředního veterinárního lékaře uplatněna opatření biologické bezpečnosti,

g) vajec přímo do podniku určeného k výrobě vaječných výrobků podle předpisů Evropské unie⁷⁾, kde s nimi bude manipulováno a kde budou ošetřena v souladu s předpisy Evropské unie⁸⁾,

h) vajec za účelem jejich neškodného odstranění.

§ 29

Doba trvání opatření

Opatření přijatá podle tohoto oddílu mohou být zrušena nejdříve po uplynutí 30 dní po provedení předběžného vyčištění a dezinfekce infikovaného hospodářství v souladu s § 46.

Oddíl 5

Opatření v dalších pásmech s omezením

§ 30

(1) Krajská veterinární správa může nařídit, že některá nebo všechna opatření uvedená v oddílech 3 a 4 budou uplatněna v dalším pásmu s omezením.

(2) Krajská veterinární správa může na základě epizootologických informací nebo jiných podkladů zavést preventivní eradikační program, zahrnující preventivní porážky nebo utracení drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí v rizikových hospodářstvích a oblastech, které se v souladu s kritérii stanovenými v příloze č. 4 k této vyhlášce nacházejí v dalším pásmu s omezením.

(3) Dojde-li k přijetí opatření podle odstavců 1 a 2, Státní veterinární správa o něm neprodleně informuje Komisi.

(4) Zahájení nového chovu (dále jen "repopulace") v hospodářstvích uvedených v odstavci 2 se provádí v souladu s pokyny krajské veterinární správy.

Oddíl 6

Odchytky a dodatečná opatření biologické bezpečnosti

§ 31

(1) Krajská veterinární správa může na základě posouzení rizik povolit v případě výskytu HPAI

a) v líhni odchytky z opatření uvedených v oddílech 3 a 4,

b) v nekomerčním hospodářství, cirkusu, zoologické zahradě, obchodě se zvířaty v zájmovém chovu, přírodní rezervaci, anebo oploceném prostoru, kde je chována drůbež nebo jiné ptactvo chované v zajetí pro vědecké účely nebo pro účely, které souvisejí se zachováním ohrožených druhů nebo úředně registrovaných vzácných plemen drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí, odchytky z opatření uvedených v § 16 písm. b) a c), § 20 a § 28 odst. 1 písm. b), c) a f),

c) odchýlně od opatření uvedených v oddílech 3 a 4 zavedení zvláštních opatření pro pohyb poštovních holubů do ochranných pásem a pásem dozoru, z ochranných pásem a pásem dozoru a uvnitř ochranných pásem a pásem dozoru.

(2) Veškerá drůbež (včetně jednodenních kuřat), jiné ptactvo chované v zajetí, násadová vejce, použitá podestýlka,

hnůj nebo kejda pocházející z hospodářství, kterému byla povolena odchylka podle odstavce 1, nemohou být uvedeny do oběhu mimo území České republiky, pokud není orgány Unie stanoveno jinak.

§ 32

Dodatečná opatření biologické bezpečnosti

(1) Za účelem zabránění šíření aviární chřivky může krajská veterinární správa nařídit vedle opatření uvedených v oddílech 3, 4 a 5 dodatečná opatření biologické bezpečnosti v hospodářstvích v ochranném pásmu, pásmu dozoru a dalším pásmu s omezením, jakož i v konkrétních úsecích chovu drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí. Tato opatření mohou zahrnovat omezení pohybu dopravních prostředků nebo osob v souvislosti s dodávkami krmiva, sběrem vajec, přepravou drůbeže na jatky, sběrem a svozem kadáverů určených k neškodnému odstranění, anebo s jiným pohybem zaměstnanců, veterinárních lékařů nebo osob dodávajících vybavení hospodářství.

(2) Dojde-li k přijetí opatření uvedeného v odstavci 1, Státní veterinární správa o něm neprodleně informuje Komisi.

Oddíl 7

Opatření v některých zařízeních a v dopravních prostředcích

§ 33

V případě podezření z výskytu HPAI nebo potvrzení jejího výskytu na jatkách nebo v dopravním prostředku zahájí krajská veterinární správa v souladu s diagnostickou příručkou šetření v hospodářství původu drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí za účelem potvrzení nebo vyloučení přítomnosti nákazy.

§ 34

(1) V případě podezření z výskytu HPAI nebo potvrzení jejího výskytu na jatkách nařídí krajská veterinární správa na základě posouzení rizik, aby byla pod úředním dohledem utracena nebo poražena veškerá drůbež nacházející se na těchto jatkách. Po poražení této drůbeže zůstanou drůbeží maso a jakékoli vedlejší produkty z této drůbeže a drůbežího masa i vedlejší produkty jakékoli jiné drůbeže, která mohla být kontaminována během porážky a výrobního procesu, oddělené a pod úředním dohledem, dokud nebudou dokončena šetření v souladu s diagnostickou příručkou.

(2) Dojde-li k potvrzení výskytu HPAI, drůbeží maso a jakékoli vedlejší produkty pocházející z této drůbeže a drůbežího masa i vedlejší produkty jakékoli jiné drůbeže, která mohla být kontaminována během porážky a výrobního procesu, se co nejdříve neškodně odstraní pod úředním dohledem.

§ 35

Opatření na pohraniční veterinární stanici nebo v dopravním prostředku

(1) V případě podezření z výskytu HPAI nebo potvrzení jejího výskytu na pohraniční veterinární stanici nebo v dopravním prostředku krajská veterinární správa nařídí na základě posouzení rizik

a) utracení nebo poražení veškeré drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí, nacházejících se na dané pohraniční veterinární stanici nebo v daném dopravním prostředku, anebo jejich držení odděleně od drůbeže a jiného ptactva chovaného v zajetí a pod úředním dohledem, dokud nebudou dokončena šetření v souladu s diagnostickou příručkou. Může také nařídit jejich přepravu do jiného místa, kde budou utraceny, poraženy nebo drženy odděleně od drůbeže a jiného ptactva chovaného v zajetí a pod úředním dohledem,

b) použití odpovídajících opatření uvedených v § 6.

(2) Krajská veterinární správa však nemusí nařídit, aby drůbež a jiné ptactvo chované v zajetí, nacházející se na pohraniční veterinární stanici uvedené v odstavci 1, byly utraceny nebo poraženy, pokud nepřišly do kontaktu s drůbeží nebo jiným ptactvem chovaným v zajetí s podezřením z nákazy.

(3) Po poražení drůbeže uvedené v odstavci 1 zůstanou drůbeží maso a jakékoli vedlejší produkty pocházející z této drůbeže a drůbežího masa i vedlejší produkty jakékoli jiné drůbeže, která mohla být kontaminována během porážky a výrobního procesu, oddělené a pod úředním dohledem, dokud nebudou dokončena šetření v souladu s diagnostickou příručkou.

(4) Dojde-li k potvrzení výskytu HPAI, drůbeží maso a jakékoli vedlejší produkty pocházející z této drůbeže a drůbežího masa i vedlejší produkty jakékoli jiné drůbeže, která mohla být kontaminována během porážky a výrobního procesu, se co nejdříve neškodně odstraní pod úředním dohledem.

§ 36

Dodatečná opatření na jatkách, pohraniční veterinární stanici nebo v dopravním prostředku

Krajská veterinární správa zajistí, aby v případě podezření z výskytu HPAI nebo potvrzení jejího výskytu na jatkách, pohraniční veterinární stanici nebo v dopravním prostředku byla uplatněna tato dodatečná opatření:

a) žádná drůbež ani jiné ptactvo chované v zajetí se nesmí dostat do prostorů jatek, pohraniční veterinární stanice nebo dopravního prostředku dříve než 24 hodin po jejich vyčištění a dezinfekci podle písmene b) v souladu s jedním nebo několika postupy uvedenými v § 46. V případě pohraniční veterinární stanice může být tento zákaz rozšířen i na další zvířata,

- b) vyčištění a dezinfekce kontaminovaných budov, zařízení a dopravních prostředků, provedené v souladu s jedním nebo několika postupy uvedenými v § 46 a pod úředním dohledem,
- c) epizootologické šetření podle § 5,
- d) použití opatření uvedených v § 6 odst. 1 písm. c) v hospodářství původu nakažené drůbeže nebo infikovaných kadáverů a v kontaktních hospodářstvích,
- e) použití opatření uvedených v § 10 v hospodářství původu nakažené drůbeže nebo infikovaných kadáverů, nevyplyne-li něco jiného z epizootologického šetření podle § 5 a dalších šetření podle § 33,
- f) podrobení izolátu viru aviární chřivky laboratorním testům v souladu s diagnostickou příručkou za účelem identifikace podtypu viru.

Díl 2

Opatření při potvrzení výskytu LPAI

Oddíl 1

Opatření v hospodářstvích, samostatných produkčních jednotkách a kontaktních hospodářstvích

Hospodářství

§ 37

(1) V případě potvrzení výskytu LPAI krajská veterinární správa na základě posouzení rizik a se zřetelem ke kritériím uvedeným v příloze č. 5 k této vyhlášce

- a) nařídí uplatnění opatření uvedených v § 6 odst. 1 písm. c) bodech 1, 2, 3, 5, 7 a 8, a dále, aby
 1. bylo provedeno pod úředním dohledem utracení nebo porážení veškeré drůbeže v hospodářství a veškerého jiného ptactva chovaného v zajetí náležejících k druhům, u nichž byl potvrzen výskyt LPAI (dále jen "depopulace"), a to takovým způsobem, aby se zabránilo rozšíření aviární chřivky. Depopulace může být rozšířena i na jiné ptactvo chované v zajetí, a to na základě posouzení rizik, která tato ptáci představují pro další rozšíření nákazy, jakož i na jiná hospodářství, která mohou být na základě epizootologického šetření podle § 5 považována za kontaktní hospodářství. Před depopulací musí být zakázán pohyb veškeré drůbeže a jiného ptactva chovaného v zajetí do hospodářství nebo z hospodářství bez souhlasu krajské veterinární správy,
 2. byly pod úředním dohledem neškodně odstraněny kadávery a násadová vejce z hospodářství;
- b) stanoví v souladu se zvláštními právními předpisy¹¹⁾ způsob provedení depopulace, zejména zda se drůbež nebo jiné ptactvo chované v zajetí co nejdříve utratí, nebo porazí na určených jatkách. Provádí-li se depopulace formou porážky na určených jatkách, drůbež
 1. je podrobena dalšímu úřednímu dozoru a testování,
 2. může být přemístěna z hospodářství na určené jatky teprve tehdy, až je krajská veterinární správa přesvědčena o tom, že riziko dalšího šíření LPAI je minimální, a to zejména s ohledem na výsledky šetření a laboratorních testů, zaměřených na určení rozsahu vylučování viru drůbeží a prováděných v souladu s diagnostickou příručkou.

(2) Porážka na určených jatkách podle odstavce 1 písm. b) může proběhnout pouze za předpokladu, že

- a) drůbež je zaslána z hospodářství přímo na určené jatky,
- b) každá zásilka je před odesláním zaplombována úředním veterinárním lékařem nebo pod jeho dohledem,
- c) každá zásilka zůstane zaplombovaná po celou dobu přepravy na určené jatky,
- d) další opatření biologické bezpečnosti stanovená krajskou veterinární správou jsou dodržována,
- e) úřední veterinární lékař odpovědný za určené jatky byl informován a souhlasí s přijetím drůbeže,
- f) dopravní prostředky a zařízení používané k přepravě drůbeže, jakož i materiálů a látek, které by mohly být kontaminovány, jsou neprodleně vyčištěny a dezinfikovány v souladu s jedním nebo několika postupy podle § 46,
- g) vedlejší produkty takové drůbeže na jatkách jsou neškodně odstraněny.

(3) Krajská veterinární správa nařídí dále tato opatření:

- a) násadová vejce sebraná v hospodářství v průběhu doby mezi pravděpodobným zavlečením LPAI do hospodářství a dnem uplatnění opatření uvedených v této vyhlášce se podle možnosti dohledají a vylíhnutí proběhne pod úředním dohledem;
- b) drůbež již vylíhnutá z vajec sebranych v hospodářství v průběhu doby uvedené pod písmenem a) se podle možnosti podrobí úřednímu dozoru a provedou se šetření v souladu s diagnostickou příručkou;
- c) vejce nacházející se v hospodářství a dále produkovaná v hospodářství před depopulací jsou přepravena, pokud je minimalizováno riziko šíření LPAI,
 1. do určené balírny, jsou-li tato vejce balena v obalech určených k jednorázovému použití a jsou-li uplatněna podle pokynů

úředního veterinárního lékaře všechna opatření biologické bezpečnosti,

2. do podniku určeného k výrobě vaječných výrobků podle předpisů Evropské unie⁷⁾, kde s nimi bude manipulováno a kde budou ošetřena v souladu s předpisy Evropské unie⁸⁾, nebo

3. za účelem jejich neškodného odstranění;

d) veškerý materiál nebo látky, které by mohly být kontaminovány, jsou podrobeny jednomu nebo několika postupům podle § 46;

e) hnůj, kejda a podestýlka, které by mohly být kontaminovány, jsou podrobeny jednomu nebo několika postupům podle § 46;

f) budovy používané po depopulaci k chovu drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí, zařízení, která by mohla být kontaminována, a dopravní prostředky používané k přepravě kadáverů, krmiva, hnoje, kejdy, podestýlky, jakož i veškerých jiných materiálů nebo látek, které by mohly být kontaminovány, jsou neprodleně podrobeny jednomu nebo několika postupům podle § 46;

g) zákaz vstupu domácích druhů savců do hospodářství nebo jeho opuštění bez souhlasu krajské veterinární správy. Toto omezení však neplatí pro domácí druhy savců, kteří mají přístup pouze do obytných prostorů hospodářství, v nichž nemají

1. žádný kontakt s drůbeží nebo jiným ptactvem chovaným v zajetí, jež se nacházejí v tomto hospodářství,

2. přístup k žádným klecím nebo prostorům, ve kterých jsou tato drůbež nebo jiné ptactvo chované v zajetí chovány.

(4) V případě primárního ohniska LPAI musí být izolát viru podroben laboratorním testům v souladu s diagnostickou příručkou za účelem identifikace podtypu viru a co nejdříve předán referenční laboratoři Unie [§ 49 odst. 1 písm. c)].

(5) Státní veterinární správa informuje neprodleně Komisi o přijetí opatření uvedených v odstavci 1 písm. a) a odstavci 2.

§ 38

Odchytky pro některá hospodářství

(1) Krajská veterinární správa může povolit odchytky z opatření uvedených v § 37 odst. 1 písm. a) bodech 1 a 2, pokud jde o násadová vejce v hospodářství, jde-li o výskyt LPAI v nekomerčním hospodářství, cirkusu, zoologické zahradě, obchodě se zvířaty v zájmovém chovu, přírodní rezervaci, anebo v oploceném prostoru, kde je chována drůbež nebo jiné ptactvo chované v zajetí pro vědecké účely nebo účely související se zachováním ohrožených druhů nebo úředně registrovaných vzácných plemen drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí.

(2) Povolí-li krajská veterinární správa odchytky podle odstavce 1, zajistí, aby drůbež nebo jiné ptactvo chované v zajetí, jichž se odchytky týkají,

a) byly umístěny a drženy uvnitř budovy v hospodářství, ve kterém jsou chovány. Není-li to proveditelné nebo slučitelné s požadavky na jejich pohodu, musí být uzavřeny na některém jiném místě v témž hospodářství tak, aby nepřišly do kontaktu s drůbeží nebo jiným ptactvem chovaným v zajetí z jiných hospodářství. Přijmou se i přiměřená opatření k minimalizaci jejich kontaktů s volně žijícím ptactvem;

b) byly podrobeny dalšímu úřednímu dozoru a testování v souladu s diagnostickou příručkou, dokud nebude laboratorními testy prokázáno, že již nepředstavují významné riziko dalšího rozšíření LPAI,

c) nebyly přemístěny z hospodářství původu s výjimkou přepravy za účelem porážky nebo přepravy do jiného hospodářství, které se nachází

1. v České republice, a to v souladu s pokyny krajské veterinární správy,

2. v jiném členském státě, jestliže tento stát určení vyslovil s přepravou souhlas.

(3) V případě výskytu LPAI v líhni může krajská veterinární správa povolit na základě posouzení rizik odchytky z některých nebo všech opatření uvedených v § 37.

§ 39

Samostatné produkční jednotky

V případě výskytu LPAI v hospodářství, které je tvořeno dvěma nebo více samostatnými produkčními jednotkami, může krajská veterinární správa povolit odchytky z opatření uvedených v § 37 odst. 1 písm. a) bodě 1 pro produkční jednotky se zdravou drůbeží.

§ 40

Kontaktní hospodářství

(1) Považuje-li krajská veterinární správa na základě výsledků epizootologického šetření podle § 5 nějaké hospodářství za kontaktní hospodářství,

a) nařídí, aby byla v tomto hospodářství uplatňována opatření uvedená v § 6 odst. 1 písm. c), a to až do doby, kdy bude v souladu s diagnostickou příručkou výskyt LPAI v tomto hospodářství vyloučen,

b) odebere vzorky drůbeže po jejím utracení za účelem potvrdit nebo vyloučit v souladu s diagnostickou příručkou přítomnost viru LPAI v tomto hospodářství.

(2) Krajská veterinární správa může nařídit na základě výsledků epizootologického šetření podle § 5, aby byla v kontaktním hospodářství uplatněna také opatření uvedená v § 37, a to zejména tehdy, nachází-li se toto hospodářství v oblasti s vysokou hustotou chovů drůbeže. Přitom přihlíží ke kritériím uvedeným v příloze č. 4 k této vyhlášce.

(3) Krajská veterinární správa zajistí také, aby v kterémkoli hospodářství, v němž dojde k poražení, anebo k utracení a odstranění drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí a v němž je následně potvrzen výskyt LPAI, byly budovy a pastviny používané k jejich chovu, zemědělské dvory a veškerá zařízení, které by mohly být kontaminovány, dopravní prostředky používané k přepravě drůbeže, jiného ptactva chovaného v zajetí, kadáverů, masa, krmiva, hnoje, kejdy, podestýlky, jakož i veškerých jiných materiálů a látek, které by mohly být kontaminovány, podrobeny jednomu nebo několika postupům uvedeným v § 46.

Oddíl 2

Další pásma s omezením

§ 41

Bezprostředně po výskytu LPAI vymezí krajská veterinární správa kolem hospodářství další pásmo s omezením o poloměru nejméně jednoho kilometru. Při jeho vymezování vychází zejména z místních podmínek a posouzení rizik.

§ 42

(1) Krajská veterinární správa zajistí, aby v dalším pásmu s omezením byla uplatňována tato opatření:

- a) neprodlené pořízení soupisu všech komerčních drůbežářských hospodářství;
- b) provedení laboratorních testů v souladu s diagnostickou příručkou v komerčních drůbežářských hospodářstvích v okruhu nejméně jednoho kilometru kolem hospodářství;
- c) zákaz veškerého pohybu drůbeže, jiného ptactva chovaného v zajetí, kuřic před snáškou, jednodenních kuřat a vajec v dalším pásmu s omezením nebo do tohoto pásma bez souhlasu krajské veterinární správy a stanovení dalších kontrolních opatření, která považuje krajská veterinární správa za vhodná. Tento zákaz se však nevztahuje na tranzitní přepravu přes další pásmo s omezením při přepravě v silniční a železniční dopravě, pokud se tato přeprava uskuteční bez překládky nebo bez zastávky;
- d) zákaz pohybu drůbeže, jiného ptactva chovaného v zajetí, kuřic před snáškou, jednodenních kuřat a vajec z dalšího pásma s omezením;
- e) neškodné odstranění kadáverů;
- f) dodržování přiměřených opatření biologické bezpečnosti každou osobou vstupující do hospodářství nebo je opouštějící za účelem zabránění rozšíření aviární infekce;
- g) neprodlené vyčištění a dezinfekce dopravních prostředků a zařízení používaných k přepravě drůbeže, jiného ptactva chovaného v zajetí, krmiva, hnoje, kejdy a podestýlky, jakož i veškerých jiných materiálů nebo látek, které by mohly být kontaminovány, v souladu s jedním nebo několika postupy podle § 46;
- h) zákaz vstupu drůbeže, jiného ptactva chovaného v zajetí nebo domácích druhů savců do hospodářství nebo jeho opuštění bez souhlasu krajské veterinární správy. Toto omezení však neplatí pro domácí druhy savců, kteří mají přístup pouze do obytných prostorů v hospodářství, v nichž nemají
 1. žádný kontakt s drůbeží nebo jiným ptactvem chovaným v zajetí, které se nacházejí v tomto hospodářství,
 2. přístup k žádným klecím nebo prostorům, v nichž jsou tato drůbež nebo jiné ptactvo chované v zajetí chovány;
- i) zákaz přemísťování nebo rozmetání použité podestýlky, hnoje nebo kejdy bez souhlasu krajské veterinární správy. Za předpokladu dodržení opatření biologické bezpečnosti však může být hnůj přepravován z hospodářství nacházejícího se v dalším pásmu s omezením do určeného podniku za účelem jeho ošetření nebo dočasného uskladnění pro následné ošetření s cílem v souladu s předpisy Evropské unie⁴⁾ zničit případné přítomné viry aviární infekce;
- j) zákaz pořádání výstav, přehlídek, trhů, soutěží a jiných svodů drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí bez souhlasu krajské veterinární správy;
- k) zákaz vypouštění drůbeže za účelem zazvěření.

(2) Krajská veterinární správa může vedle opatření uvedených v odstavci 1 zavést na základě posouzení rizik i další opatření.

(3) Krajská veterinární správa však může povolit odchýlně od odstavce 1 písm. d) přímou přepravu

- a) jatečné drůbeže na jatky v České republice,
- b) drůbeže do jiného hospodářství v České republice nebo do haly v tomto hospodářství, v němž se nenachází žádná jiná drůbež. Drůbež zůstane na tomto místě 21 dní a v hospodářství musí být od přijetí drůbeže vykonáván úřední dozor,
- c) jednodenních kuřat do jiného hospodářství v České republice nebo do haly v tomto hospodářství, pokud tato kuřata zůstanou na tomto místě 21 dní a v hospodářství je od jejich přijetí vykonáván úřední dozor, anebo jednodenních kuřat, která se vylíhla z násadových vajec pocházejících z hospodářství nacházejícího se mimo dalšího pásma s omezením, do jiného hospodářství v

České republice, jestliže líheň, ze které byla kuřata odeslána, může vzhledem ke svému logistickému vybavení a biologicky bezpečným pracovním podmínkám zaručit, že nedošlo k žádnému kontaktu těchto vajec s jakýmkoli jinými násadovými vejci nebo jednodenními kuřaty pocházejícími z hejn drůbeže v dalším pásmu s omezením, která mají proto odlišný nákazový status,

d) násadových vajec do určené líhně. Vejce a jejich obaly jsou před zahájením přepravy dezinfikovány a je zajištěna možnost jejich zpětného dohledání,

e) konzumních vajec do určené balírny, jsou-li tato vejce balena v obalech určených k jednorázovému použití a jsou-li v souladu s pokyny úředního veterinárního lékaře uplatněna opatření biologické bezpečnosti,

f) vajec přímo do podniku určeného k výrobě vaječných výrobků podle předpisů Evropské unie⁷⁾, kde s nimi bude manipulováno a kde budou ošetřena v souladu s předpisy Evropské unie⁸⁾,

g) vajec za účelem jejich neškodného odstranění.

§ 43

Doba trvání opatření

Opatření přijatá podle tohoto oddílu musí být uplatňována

a) po dobu nejméně 21 dní po provedení předběžného vyčištění a dezinfekce infikovaného hospodářství v souladu s jedním nebo několika postupy podle § 46 a dokud krajská veterinární správa neusoudí na základě šetření a laboratorních testů provedených v dalším pásmu s omezením v souladu s diagnostickou příručkou, jakož i na základě posouzení rizik, že riziko rozšíření LPAI je zanedbatelné,

b) po dobu nejméně 42 dní ode dne potvrzení výskytu LPAI a dokud krajská veterinární správa neusoudí na základě šetření a laboratorních testů provedených v dalším pásmu s omezením v souladu s diagnostickou příručkou, jakož i na základě posouzení rizik, že riziko rozšíření LPAI je zanedbatelné, nebo

c) po jakoukoli jinou dobu a za podmínek stanovených předpisy Evropské unie.

§ 44

Odchytky

Krajská veterinární správa může na základě posouzení rizik povolit v případě výskytu LPAI

a) v líhni odchytky z opatření uvedených v § 41 a 42,

b) v nekomerčním hospodářství, cirkusu, zoologické zahradě, obchodě se zvířaty v zájmovém chovu, přírodní rezervaci, anebo v oploceném prostoru, kde je chována drůbež nebo jiné ptactvo chované v zajetí pro vědecké účely nebo pro účely, které souvisejí se zachováním ohrožených druhů nebo úředně registrovaných vzácných plemen drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí, odchytky z opatření uvedených v tomto oddíle.

Díl 3

Opatření k zamezení přenosu virů aviární influenzy na jiné druhy zvířat

§ 45

Laboratorní testy a jiná opatření týkající se prasat a jiných druhů zvířat

(1) Krajská veterinární správa zajistí, aby poté, co byl potvrzen výskyt aviární influenzy v hospodářství, byly u všech prasat nacházejících se v tomto hospodářství provedeny v souladu s diagnostickou příručkou vhodné laboratorní testy s cílem potvrdit nebo vyloučit, že tato prasata jsou nebo byla nakažena virem aviární influenzy. Dokud nejsou k dispozici výsledky těchto testů, nesmí žádná prasata opustit hospodářství.

(2) Potvrdí-li laboratorní testy podle odstavce 1 pozitivní nálezy virů aviární influenzy u prasat, může krajská veterinární správa povolit přepravu těchto prasat do jiných hospodářství, v nichž jsou chována prasata, anebo na určené jatky, jestliže následující vhodné testy prokázaly, že riziko rozšíření aviární influenzy je zanedbatelné.

(3) Potvrdí-li kontrolní testy podle odstavce 1 existenci vážného nebezpečí pro zdraví zvířat a lidí, krajská veterinární správa nařídí v souladu se zvláštními právními předpisy¹¹⁾, aby byla prasata co nejdříve pod úředním dohledem utracena, a to takovým způsobem, aby se zabránilo rozšíření viru aviární influenzy, zejména během přepravy.

(4) Krajská veterinární správa může poté, co byl potvrzen výskyt aviární influenzy v kterémkoli hospodářství, použít na základě posouzení rizik opatření uvedená v odstavcích 1 až 3 na všechny savce nacházející se v tomto hospodářství a může je rozšířit i na kontaktní hospodářství.

(5) Krajská veterinární správa může poté, co byl potvrzen virus aviární influenzy u prasat nebo jakýchkoli jiných savců v kterémkoli hospodářství, vykonávat úřední dozor v souladu s diagnostickou příručkou za účelem zjištění dalšího rozšíření viru aviární influenzy.

(6) Státní veterinární správa informuje Komisi v rámci Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat o výsledcích testů a o opatřeních použitých podle odstavců 1 až 4.

HLAVA V

ČIŠTĚNÍ, DEZINFEKCE A REPOPULACE

§ 46

Čištění, dezinfekce a postupy pro zničení viru aviární infekce

Krajská veterinární správa zajistí, aby

- a) čištění, dezinfekce a ošetření hospodářství a v něm se nacházejících materiálů nebo látek, které jsou nebo by mohly být kontaminovány virem aviární infekce, byly prováděny pod úředním dohledem podle pokynů krajské veterinární správy a zásad a postupů pro čištění, dezinfekci a ošetření stanovených v příloze č. 6 k této vyhlášce,
- b) veškerá půda nebo pastviny využívané pro drůbež nebo jiné ptactvo chované v zajetí, které jsou chovány v hospodářství, v němž byl potvrzen výskyt viru aviární infekce, nebyly nadále využívány pro drůbež nebo jiné ptactvo chované v zajetí, dokud krajská veterinární správa nedojde k závěru, že veškeré viry aviární infekce byly zneškodněny nebo zničeny,
- c) čištění, dezinfekce a ošetření jatek, vozidel, přípojných vozidel a jakýchkoli jiných dopravních prostředků, pohraničních veterinárních stanic a v nich se nacházejících materiálů nebo látek, které jsou nebo by mohly být kontaminovány virem aviární infekce, byly prováděny pod úředním dohledem podle pokynů krajské veterinární správy,
- d) veškeré vybavení, materiály nebo látky, které se v nich nacházejí a které jsou nebo by mohly být kontaminovány virem aviární infekce a nemohou být účinně vyčištěny, dezinfikovány nebo jinak ošetřeny, byly zničeny,
- e) dezinfekční prostředky a jejich koncentrace byly před použitím schváleny krajskou veterinární správou.

§ 47

Repopulace hospodářství

(1) Repopulace komerčního drůbežářského hospodářství, v němž byla použita opatření podle § 10 nebo 37, může být zahájena nejdříve po uplynutí 21 dní od data provedení konečného čištění a dezinfekce podle § 46.

(2) Po dobu 21 dní od data repopulace komerčního drůbežářského hospodářství jsou prováděna tato opatření:

- a) drůbež podstoupí přinejmenším jednu klinickou prohlídku provedenou úředním veterinárním lékařem. Tato klinická prohlídka, anebo závěrečná klinická prohlídka, jestliže se provádí více než jedna klinická prohlídka, se provede co nejbližší konci uvedené doby 21 dní,
- b) laboratorní testy jsou prováděny v souladu s diagnostickou příručkou,
- c) drůbež, která uhynie během fáze repopulace, je podrobena testům v souladu s diagnostickou příručkou,
- d) každá osoba vstupující do komerčního drůbežářského hospodářství nebo je opouštějící dodržuje přiměřená opatření biologické bezpečnosti s cílem zabránit rozšíření viru aviární infekce,
- e) žádná drůbež neopustí během fáze repopulace komerčního drůbežářského hospodářství bez souhlasu krajské veterinární správy,
- f) chovatel vede záznamy údajů o produkci, včetně údajů o nemocnosti a úmrtnosti, které pravidelně aktualizuje,
- g) všechny významné změny údajů o produkci podle písmene f) a jiné abnormality musí být neprodleně oznámeny krajské veterinární správě.

(3) Krajská veterinární správa může na základě posouzení rizik nařídit, aby postupy uvedené v odstavci 2 byly použity i na jiná než komerční drůbežářská hospodářství nebo na jiné druhy zvířat v komerčním drůbežářském hospodářství.

(4) Repopulace drůbeže v kontaktních hospodářstvích se provádí podle pokynů krajské veterinární správy založených na posouzení rizik.

HLAVA VI

DIAGNOSTICKÉ POSTUPY, DIAGNOSTICKÁ PŘÍRUČKA A REFERENČNÍ LABORATOŘE

§ 48

Diagnostické postupy a diagnostická příručka

(1) Diagnostické postupy, odběr vzorků a laboratorní testy k prokázání přítomnosti viru aviární infekce u drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí, anebo viru aviární infekce u savců, používané v rámci sledování nákazy musí být v zájmu jednotnosti prováděny v souladu s diagnostickou příručkou.

(2) Diagnostická příručka uvedená v odstavci 1 zavádí zejména:

- a) minimální požadavky na biologickou bezpečnost a standardy jakosti závazné pro schválené laboratoře, které provádějí testy na diagnostiku aviární infekce;
- b) kritéria a postupy, které je třeba dodržet při provádění klinických a postmortálních vyšetření k potvrzení nebo vyloučení přítomnosti aviární infekce;
- c) kritéria a postupy, jimiž se řídí odběr vzorků drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí k laboratornímu vyšetření za účelem potvrzení nebo vyloučení přítomnosti aviární infekce, včetně metod odběru vzorků pro sérologická nebo virologická vyšetření prováděná podle této vyhlášky;
- d) laboratorní testy, které mají být použity pro diagnostiku aviární infekce, včetně
 1. testů pro diferenciální diagnostiku,
 2. testů k odlišení virů HPAI a LPAI,
 3. vhodných testů k odlišení očkovaných ptáků od ptáků infikovaných volně se vyskytujícími kmeny aviární infekce,
 4. kritérií pro vyhodnocení výsledků laboratorních testů;
- e) laboratorní metody pro typizaci izolátů viru aviární infekce.

(3) Manipulovat s viry aviární infekce, jejich genomem a antigeny, jakož i s očkovacími látkami, anebo je používat pro výzkumné a diagnostické účely či k výrobě očkovacích látek, lze pouze na místech, v zařízeních a laboratořích schválených příslušným orgánem, ve kterých jsou uplatňována vhodná opatření biologické bezpečnosti.

§ 49

Referenční laboratoře

(1) Národní referenční laboratoř pro aviární infekci

- a) vykonává funkce a plní úkoly uvedené v příloze č. 8 k této vyhlášce,
- b) odpovídá za koordinaci standardů a diagnostických metod používaných při diagnostice aviární infekce v ostatních diagnostických laboratořích v České republice,
- c) spolupracuje s referenční laboratoří Unie uvedenou v příloze č. 7 k této vyhlášce.

(2) Státní veterinární správa informuje Komisi a ostatní členské státy o národní referenční laboratoři uvedené v odstavci 2 a o případných změnách.

HLAVA VII

OČKOVÁNÍ

Díl 1

Výroba, prodej a použití očkovacích látek proti aviární infekci

§ 50

Očkování proti aviární infekci lze provádět jen v případech a způsoby, které jsou uvedeny v § 51 až 55.

§ 51

(1) Výroba, skladování, zásobování, distribuce a prodej očkovacích látek proti aviární infekci, jakož i jakékoli jiné zacházení s nimi podléhají státnímu veterinárnímu doзору.

(2) Používat lze jen očkovací látky proti aviární infekci, které odpovídají požadavkům zvláštních právních předpisů¹²⁾.

Díl 2

Nouzové očkování

§ 52

Nouzové očkování drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí

(1) Nozové očkování drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí proti aviární infekci může být zavedeno jako krátkodobé opatření s cílem zabránit rozšíření ohniska nákazy, jestliže

- a) na základě posouzení rizik se ukazuje, že existuje značné a okamžité nebezpečí rozšíření aviární infekce v České republice nebo do České republiky;

b) došlo v jednom nebo více případech k výskytu aviární chřivky

1. v České republice,

2. v členském státě nacházejícím se v blízkosti České republiky, nebo

3. byl výskyt aviární chřivky potvrzen u drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí v zemi, která není členským státem a nachází se v blízkosti České republiky.

(2) Má-li být zavedeno nouzové očkování podle odstavce 1 a není-li dále stanoveno jinak, předloží Státní veterinární správa Komisi ke schválení plán nouzového očkování, který je v souladu se strategií DIVA a obsahuje přinejmenším informace o

a) nakažové situaci, která vyžaduje nouzové očkování,

b) oblastí, ve které má být provedeno nouzové očkování, počtu hospodářství v této oblasti, a je-li odlišný, i o počtu hospodářství, ve kterých má být provedeno očkování,

c) druhů a kategoriích drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí, podle potřeby i úsecích chovu drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí, které mají být očkovány,

d) přibližném počtu kusů drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí, které mají být očkovány,

e) příznačných vlastnostech (charakteristice) očkovací látky,

f) předpokládané době trvání nouzové očkovací kampaně,

g) zvláštních ustanoveních o pohybu očkované drůbeže nebo očkovaného jiného ptactva chovaného v zajetí, jimiž nejsou dotčena opatření uvedená v hlavě IV, dílu 1, oddílech 3, 4 a 5 a dílu 2, oddíle 2,

h) kritériích, podle nichž má být rozhodováno o nouzovém očkování v kontaktních hospodářstvích,

i) vedení záznamů o očkované drůbeži nebo očkovaném jiném ptactvu chovaném v zajetí a jejich registraci,

j) klinických vyšetření a laboratorních testech, které mají být provedeny v hospodářstvích, v nichž má být zavedeno nouzové očkování, a v dalších hospodářstvích v oblasti nouzového očkování, za účelem sledování epizootologické situace, účinnosti nouzové očkovací kampaně a kontroly pohybu očkované drůbeže nebo očkovaného jiného ptactva chovaného v zajetí.

§ 53

Schválení plánu nouzového očkování

Schválení plánu nouzového očkování Komisí může zahrnovat také opatření omezující pohyb drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí a jejich produktů, jakož i omezení týkající se určitých úseků chovu drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí a vymezení pásem s omezením.

§ 54

Zavedení nouzového očkování před schválením plánu nouzového očkování

Nouzové očkování může být zavedeno již před schválením plánu nouzového očkování, a to za těchto podmínek:

a) Státní veterinární správa seznámí Komisi s plánem nouzového očkování a s rozhodnutím o provádění nouzového očkování ještě před jeho zahájením,

b) pohyb drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí a jejich produktů je zakázán vyjma případů, kdy jsou splněny podmínky uvedené v příloze č. 9 k této vyhlášce,

c) rozhodnutí o provádění nouzového očkování neohroží tlumení nákazy.

Díl 3

Preventivní očkování

§ 55

Preventivní očkování drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí

(1) Preventivní očkování drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí proti aviární chřivce může být zavedeno jako dlouhodobé opatření, jestliže na základě posouzení rizik je třeba považovat určité oblasti, způsoby chovu drůbeže nebo kategorie drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí, anebo určité úseky chovu drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí za vystavené riziku nákazy aviární chřivkou.

(2) Má-li být zavedeno preventivní očkování podle odstavce 1, předloží Státní veterinární správa Komisi ke schválení plán preventivního očkování, který je v souladu se strategií DIVA a obsahuje přinejmenším informace o

a) důvodech pro preventivní očkování, včetně údajů o vývoji (průběhu) nákazy,

- b) oblasti, způsobu chovu drůbeže nebo kategoriích drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí, anebo úsecích chovu drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí, ve kterých má být provedeno preventivní očkování, jakož i o počtu hospodářství v této oblasti, a je-li odlišný, i o počtu a typu hospodářství, ve kterých má být provedeno preventivní očkování,
- c) druhích a kategoriích drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí, podle potřeby i úsecích chovu drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí, které mají být očkovány,
- d) přibližném počtu kusů drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí, které mají být očkovány,
- e) příznačných vlastnostech (charakteristice) očkovací látky,
- f) předpokládané době trvání preventivní očkovací kampaně,
- g) zvláštních ustanoveních o pohybu drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí, jimiž nejsou dotčena opatření uvedená v hlavě IV, dílu 1, oddílech 3, 4 a 5 a dílu 2, oddíle 2,
- h) vedení záznamů o očkované drůbeži nebo očkovaném jiném ptactvu chovaném v zajetí a jejich registraci,
- i) laboratorních testech, které mají být v souladu s diagnostickou příručkou provedeny v hospodářstvích, v nichž má být zavedeno preventivní očkování současně s dozorem a testováním v přiměřeném počtu dalších hospodářství nebo úseků chovu drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí, za účelem sledování epizootologické situace, účinnosti preventivní očkovací kampaně a kontroly pohybu očkované drůbeže nebo očkovaného jiného ptactva chovaného v zajetí.

§ 56

Schválení plánu preventivního očkování

Schválení plánu preventivního očkování Komisí může zahrnovat také opatření omezující pohyb drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí a jejich produktů, jakož i omezení týkající se určitých úseků chovu drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí a vymezení pásem s omezením.

Díl 4

Banky očkovacích látek

§ 57

(1) V rámci pohotovostního plánu může být zřízena nebo udržována národní banka očkovacích látek pro skladování (uchovávání) zásob očkovacích látek, které odpovídají požadavkům zvláštních právních předpisů¹²⁾ a mohou být použity k nouzovému nebo preventivnímu očkování proti aviární influenze.

(2) Byla-li zřízena národní banka očkovacích látek, Státní veterinární správa informuje Komisi o množství a typech skladovaných (uchovávaných) očkovacích látek. Česká republika má přístup k bance očkovacích látek Unie na základě žádosti předložené Státní veterinární správou Komisi.

HLAVA VIII

POHOTOVOSTNÍ PLÁN

§ 58

(1) Státní veterinární správa vypracovává v souladu s přílohou č. 10 k této vyhlášce a aktualizuje nejméně každých 5 let celostátní pohotovostní plán, který stanoví vnitrostátní opatření, jež mají být provedena v případě výskytu aviární influenzy.

(2) Celostátní pohotovostní plán

a) zabezpečuje přístup ke všem zařízením, vybavením, personálu a veškerým dalším prostředkům a materiálům, které jsou nezbytné k rychlé a účinné likvidaci ohniska nákazy. Uvádí počet a polohu všech komerčních drůbežářských hospodářství, maximální počty drůbeže podle jednotlivých druhů, která by se mohla nacházet v těchto hospodářstvích, a předpokládaném množství očkovací látky potřebné v případě nouzového očkování,

b) vychází z úzké spolupráce mezi příslušnými orgány odpovědnými za jednotlivé oblasti činností, zejména orgány příslušnými pro otázky zdraví zvířat, veřejného zdraví, životního prostředí a zdraví a bezpečnosti při práci, s cílem zajištění řádné informovanosti chovatelů, pracovníků v drůbežářském odvětví i veřejnosti o rizicích spojených s nákazou a jejím tlumením.

(3) Státní veterinární správa vypracuje a vydá prostřednictvím celostátního pohotovostního plánu podrobnější pravidla pro povolování (uplatňování) odchylek uvedených v § 11, 12, 14, 21 až 25, 38 a 39 a pro uplatňování odchylky uvedené v § 10 odst. 1 písm. a), a to včetně vhodných alternativních opatření.

(4) Státní veterinární správa vychází při vypracování pravidel podle odstavce 3 z posouzení rizik a přihlíží k případným poskytnutým veterinárním zárukám [§ 27 odst. 1 písm. a) bod 2 a písm. b) bod 2 zákona].

(5) Státní veterinární správa předloží celostátní pohotovostní plán Komisi ke schválení, a to i po jeho aktualizaci.

(6) Krajské veterinární správy vypracovávají a aktualizují krajské pohotovostní plány na základě celostátního pohotovostního plánu.

HLAVA IX

SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 59

(1) Odchytky z opatření pro tlumení aviární chřivky, uvedené v § 11 odst. 1, § 12 odst. 1, § 14 odst. 4, § 31 odst. 1, § 38 odst. 1 a 3, § 39 a 44, mohou být povoleny, jen pokud tím není ohroženo tlumení nákazy.

(2) Státní veterinární správa informuje neprodleně Komisi v rámci spolupráce s orgány Unie [§ 48 odst. 1 písm. o) bod 2 zákona] o povolených odchylkách z opatření pro tlumení aviární chřivky, uvedených v odstavci 1.

§ 60

Povoluje-li krajská veterinární správa v souladu s právem Evropské unie odchylky z opatření pro tlumení aviární chřivky, činí tak v rámci svého rozhodnutí o nařízení, popřípadě změně mimořádných veterinárních opatření k zdoání uvedené nákazy a ochraně před jejím šířením [§ 49 odst. 1 písm. c), popřípadě písm. d) zákona].

§ 61

Státní veterinární správa předá Komisi seznam schválených míst, zařízení a laboratoří uvedených v § 48 odst. 3 do dne 30. září 2007 a průběžně tento seznam aktualizuje.

§ 62

Provádí-li Komise svými odborníky kontroly na místě v České republice v zájmu zajištění jednotného používání právních předpisů Evropské unie, které se týkají tlumení aviární chřivky, poskytuje jim Státní veterinární správa potřebnou součinnost k plnění jejich povinností. Bližší pravidla postupu v rámci této součinnosti jsou stanovena předpisy Evropské unie¹³⁾.

§ 63

(1) Státní veterinární správa provede změny pohotovostního plánu v souladu s touto vyhláškou a předloží je Komisi do 30. září 2007.

(2) Do doby uvedení pohotovostního plánu do souladu s touto vyhláškou, nejdéle však do doby uvedené v odstavci 1, lze používat pro účely této vyhlášky pohotovostní plán schválený podle dosavadních právních předpisů.

ČÁST DRUHÁ

Změna vyhlášky o opatřeních pro předcházení a zdoávání nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka

§ 64

Vyhláška č. 299/2003 Sb., o opatřeních pro předcházení a zdoávání nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, ve znění vyhlášky č. 356/2004 Sb., vyhlášky č. 389/2004 Sb. a vyhlášky č. 214/2005 Sb., se mění takto:

1. V části druhé se hlava V včetně nadpisů zrušuje.

2. V § 140 odstavec 2 zní:

"(2) Příslušný orgán dále nařídí likvidaci všech včelstev a hořlavého materiálu (s výjimkou včelínu a kočovných vozů) v ohnisku nákazy."

3. V § 140 odst. 3 se slova "nebo jen klinicky nemocných" zrušují.

4. V § 140 odst. 4 se slova "klinicky nemocných" zrušují.

5. V § 140 odst. 6 se slova "ohnisku nákazy a" zrušují.

6. V § 141 odst. 1 se slova "od klinicky nemocných včelstev" nahrazují slovy "z ohniska".

7. V § 141 odst. 2 se slova "klinicky zdravých včelstev v ohnisku nákazy a ochranném pásmu" nahrazují slovy "včelstev z ochranného pásma" a slova "Paenibacillus larvae larvae" se nahrazují slovy "Paenibacillus larvae".

8. V § 141 odst. 3 se slova "Paenibacillus larvae larvae" nahrazují slovy "Paenibacillus larvae".

9. V § 142 odst. 3 písm. a) se slova "ohnisku nákazy" nahrazují slovy "ochranném pásmu" a slova "klinicky nemocných" se zrušují.

ČÁST TŘETÍ

ÚČINNOST

§ 65

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. března 2007.

Ministr:

Mgr. Gandalovič v. r.

Příl. 1 Definice aviární influenzy

[§ 2 písm. a) až c)]

(1) „Aviární influenzou“ se rozumí infekce drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí způsobená jakýmkoli virem influenzy typu A

- a) podtypu H5 nebo H7, nebo
- b) vykazující u šestitýdenních kuřat index intravenózní patogenity (IVPI) vyšší než 1,2.

(2) "Vysoce patogenní aviární influenzou (HPAI)" se rozumí infekce drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí způsobená

a) viry aviární influenzy podtypu H5 nebo H7, u kterých analýza sekvencí nukleotidů prokázala přítomnost mnohočetných bazických aminokyselin v restrikčním místě hemaglutininu podobně jako u jiných virů HPAI, což značí, že hemaglutinin může být štěpen všudypřítomnou hostitelskou proteázou, nebo

- b) viry aviární influenzy vykazujícími u šestitýdenních kuřat index intravenózní patogenity vyšší než 1,2.

(3) "Nízkopatogenní aviární influenzou (LPAI)" se rozumí infekce drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí způsobená virem aviární influenzy podtypu H5 nebo H7, která nespadá do definice uvedené v odstavci 2.

Příl. 2

Hlášení nákazy a dalších epizootologických informací, které jsou povinny podávat členské státy (§ 4 odst. 1)

(1) Do 24 hodin od potvrzení primárního ohniska nebo zjištění výskytu aviární influenzy na jatkách nebo v dopravním prostředku oznámí Státní veterinární správa postupem stanoveným orgány Unie tyto údaje:

- a) datum oznámení,
- b) hodinu oznámení,
- c) název státu,
- d) název nákazy,
- e) počet ohnisek nebo pozitivních nálezů aviární influenzy na jatkách nebo v dopravním prostředku,
- f) datum prvního podezření z nákazy,
- g) datum potvrzení nákazy,
- h) metody použité k potvrzení nákazy,
- i) zda byla nákaza potvrzena v hospodářství, na jatkách nebo v dopravním prostředku,
- j) zeměpisnou polohu ohniska nebo pozitivního nálezu aviární influenzy na jatkách nebo v dopravním prostředku,
- k) použitá opatření pro tlumení nákazy.

(2) V případě pozitivních nálezů aviární influenzy na jatkách nebo v dopravním prostředku poskytne Státní veterinární správa vedle údajů stanovených v odstavci 1 ještě tyto informace:

- a) odhadovaný počet vnímavé drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí na jatkách nebo v dopravním prostředku, podle kategorií,

- b) odhadovaný počet uhynulých kusů drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí na jatkách nebo v dopravním prostředku, podle kategorií,
- c) zjištěnou nemocnost a odhadovaný počet drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí, u nichž byla potvrzena aviární influenza, pro každou kategorii drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí,
- d) odhadovaný počet drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí, utracených nebo poražených na jatkách nebo v dopravním prostředku,
- e) odhadovaný počet neškodně odstraněné drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí,
- f) v případě jatek vzdálenost od nejbližšího komerčního hospodářství s drůbeží nebo jiným ptactvem chovaným v zajetí,
- g) polohu hospodářství původu nakažené drůbeže nebo kadáverů.

(3) V případě sekundárních ohnisek musí být informace uvedené v odstavcích 1 a 2 poskytnuty ve lhůtě stanovené v § 8 odst. 2 vyhlášky č. 299/2003 Sb., o opatřeních pro předcházení a zdolávání nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, ve znění pozdějších předpisů.

(4) Státní veterinární správa zajistí, aby po poskytnutí informací v souladu s odstavci 1, 2 a 3 a v souvislosti s ohniskem nebo pozitivním nálezem aviární infekce na jatkách nebo v dopravním prostředku následovala co nejdříve písemná zpráva určená Komisí a ostatním členským státům, která bude obsahovat zejména tyto informace:

- a) datum utracení nebo porážky drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí v hospodářství, na jatkách nebo v dopravním prostředku a datum neškodného odstranění jejich kadáverů,
- b) veškeré informace související s možným, anebo - je-li potvrzen - skutečným původem aviární infekce,
- c) informace o zavedeném kontrolním systému, který má zajistit účinné provádění opatření pro kontrolu pohybu zvířat,
- d) v případě zjištění aviární infekce na jatkách nebo v dopravním prostředku genetický typ viru, který způsobil nákazu,
- e) byla-li utracena nebo poražena drůbež nebo jiné ptactvo chované v zajetí v kontaktních hospodářstvích nebo v hospodářstvích, v nichž se nachází drůbež nebo jiné ptactvo chované v zajetí s podezřením na nákazu virem aviární infekce, informace o
 1. datu utracení nebo porážky a odhadovaném počtu kusů drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí každé kategorie, které byly utraceny nebo poraženy v každém hospodářství,
 2. epizootologické vazbě mezi zdrojem nákazy a každým kontaktním hospodářstvím nebo o jiných důvodech, které vedly k podezření na přítomnost aviární infekce,
 3. nebyla-li drůbež nebo jiné ptactvo chované v zajetí v kontaktních hospodářstvích utracena nebo poražena, také informace o důvodech, které vedly k rozhodnutí neprovádět utracení či porážku.

(5) V případě potvrzení aviární infekce u živé drůbeže, jiného ptactva chovaného v zajetí nebo u drůbežářských produktů, které byly dovezeny nebo se dostaly na hranice Evropské unie, na pohraniční veterinární stanici nebo do karanténního střediska provozovaného v souladu s právními předpisy o dovozu zvířat a jeho veterinární kontrole, musí Státní veterinární správa neprodleně oznámit toto potvrzení Komisi a podat jí zprávu o přijatých opatřeních.

(6) Komise a ostatní členské státy musí být do 24 hodin informovány, pokud bylo na základě jakéhokoli dozoru zjištěno vážné nebezpečí pro zdraví.

Příl. 3

Povolení k přepravě vajec z hospodářství v souladu s § 7 písm. b) a § 11 odst. 3

Krajská veterinární správa může povolit přepravu vajec z hospodářství podle ustanovení § 7 písm. b) a § 11 odst. 3 této vyhlášky do podniku určeného k výrobě vaječných výrobků podle předpisů Evropské unie, jsou-li dodrženy tyto podmínky:

1. vejce mohou opustit hospodářství původu pouze tehdy, když jsou zaslána přímo z hospodářství s podezřením na nákazu do podniku určeného k výrobě vaječných výrobků podle předpisů Evropské unie. Každá zásilka musí být před odesláním zaplombována úředním veterinárním lékařem nebo pod jeho dohledem a musí zůstat zaplombovaná během přepravy do podniku určeného k výrobě vaječných výrobků podle předpisů Evropské unie,
2. úřední veterinární lékař odpovědný za hospodářství původu vajec oznámí úmysl zaslat vejce do podniku určeného k výrobě vaječných výrobků podle předpisů Evropské unie krajské veterinární správě příslušné pro místo určení,
3. krajská veterinární správa uvedená v bodě 2 zajistí, aby
 - a) vejce uvedená v bodě 1 zůstala oddělena od ostatních vajec od okamžiku doručení přepravené zásilky až do jejich zpracování,
 - b) skořápky těchto vajec byly neškodně odstraněny,
 - c) obalové materiály použité na vejce byly buď zlikvidovány, anebo vyčištěny a dezinfikovány takovým způsobem, aby došlo ke zničení všech virů aviární infekce,
 - d) vejce uvedená v bodě 1 byla přepravována ve vyčištěných a dezinfikovaných dopravních prostředcích. Opatření biologické bezpečnosti se použijí na personál, zařízení a dopravní prostředky podílející se na přepravě vajec.

Příl. 4

Hlavní kritéria a rizikové faktory, které je třeba zvážit pro přijetí rozhodnutí o použití opatření v kontaktních hospodářstvích nebo v rizikových hospodářstvích a oblastech v pásmech s omezením

(§ 13 odst. 2, § 30 odst. 2 a § 40 odst. 2)

Orientační kritéria	
Pro depopulaci	Proti depopulaci
klinické příznaky svědčící o aviární influenze v kontaktních hospodářstvích	žádné klinické příznaky svědčící o aviární influenze v kontaktních hospodářstvích, žádná epizootologická vazba
vysoká vnímavost převládajících druhů drůbeže	nízká vnímavost převládajících druhů drůbeže
pohyb drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí z hospodářství, kde byla potvrzena aviární influenze, do kontaktních hospodářství po pravděpodobném okamžiku zavlečení viru do infikovaného hospodářství	není znám žádný pohyb drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí z hospodářství, kde byla potvrzena aviární influenze, do kontaktních hospodářství po pravděpodobném okamžiku zavlečení viru do infikovaného hospodářství
poloha kontaktních hospodářství v oblasti s vysokou hustotou chovů drůbeže	poloha kontaktních hospodářství v oblasti s nízkou hustotou chovů drůbeže
nákaza se vyskytuje po nějakou dobu a je pravděpodobné, že se virus rozšířil z hospodářství, kde byla potvrzena aviární influenze, dříve než byla použita eradikační opatření	nákaza je sice přítomna, avšak virus se pouze v omezeném rozsahu rozšířil z hospodářství, kde byla potvrzena aviární influenze, dříve než byla použita eradikační opatření
poloha kontaktních hospodářství do 500 m*) od hospodářství, kde byla potvrzena aviární influenze	poloha kontaktních hospodářství více než 500 m*) od hospodářství, kde byla potvrzena aviární influenze
kontaktní hospodářství mají vazbu na více než jedno hospodářství, kde byla potvrzena aviární influenze	kontaktní hospodářství nemají vazbu na hospodářství, kde byla potvrzena aviární influenze
epizootie se vymyká kontrole a roste počet hospodářství, kde byla potvrzena aviární influenze	epizootie je pod kontrolou

*) V případech, kdy je hustota chovů drůbeže velmi vysoká, se musí vzít v úvahu větší vzdálenost.

Příl. 5

Kritéria, na základě kterých se přijme rozhodnutí o použití opatření v hospodářstvích ve vztahu k LPAI (§ 37 odst. 1)

Při rozhodování o přemístění drůbeže nebo vajec a o depopulaci hospodářství podle § 37 odst. 1 této vyhlášky přihlíží krajská veterinární správa zejména k těmto kritériím:

- dotčené živočišné druhy,
- počet hospodářství v okolí hospodářství odeslání,
- poloha určených jatek, líhní a balíren,
- opatření biologické bezpečnosti použitá v hospodářstvích a úsecích chovu drůbeže nebo jiných ptáků chovaných v zajetí během přepravy a porážky,
- trasa přepravy,
- důkazy o šíření nákazy,
- případné riziko pro veřejné zdraví,
- další ošetření dotčených produktů,
- socioekonomické a jiné dopady.

Příl. 6 **Zásady a postupy pro čištění, dezinfekci a ošetření hospodářství**

(§ 46)

(1) Na čištění, dezinfekci a ošetření se v souladu s § 46 této vyhlášky vztahují tyto obecné zásady a postupy:

- a) čištění, dezinfekce a případná opatření ke zničení hmyzu a hlodavců musí být provedeny pod úředním dohledem a v souladu s pokyny krajské veterinární správy;
- b) dezinfekční prostředky a jejich koncentrace musí být před použitím schváleny krajskou veterinární správou, aby bylo zaručeno zničení viru aviární infekce;
- c) dezinfekční prostředky musí být používány buď v souladu s doporučeními výrobce, pokud jsou k dispozici, anebo v souladu s pokyny krajské veterinární správy;
- d) při volbě dezinfekčních prostředků a postupů dezinfekce se musí přihlížet k povaze (druhu) budov, dopravních prostředků a předmětů, které mají být ošetřeny;
- e) podmínky použití odmašťovacích a dezinfekčních prostředků musí zaručit, že nebude ohrožena jejich účinnost. Zejména musí být dodržovány technické ukazatele uvedené výrobcem, jako jsou tlak, minimální teplota a požadovaná doba působení;
- f) bez ohledu na použitý dezinfekční prostředek se uplatňují tato obecná pravidla:
 1. důkladné napuštění steliva, použité podestýlky a trusu dezinfekčním prostředkem,
 2. omytí a vyčištění půdy, podlah, ramp a stěn pečlivým vydrhnutím a vykartáčováním po přesunu, popřípadě demontáži zařízení nebo instalací, které by jinak narušily (snížily) účinnost postupů čištění a dezinfekce,
 3. další (opětovné) použití dezinfekčního prostředku, který se nechá působit nejméně po dobu doporučenou výrobcem;
- g) provádí-li se mytí tekutými prostředky aplikovanými pod tlakem, je třeba zabránit opětovné kontaminaci již vyčištěných částí;
- h) součástí postupů musí být umytí, dezinfekce nebo zničení zařízení, instalací, předmětů nebo čehokoli, co by mohlo být kontaminováno;
- i) po provedení dezinfekce je třeba zabránit opětovné kontaminaci;
- j) čištění a dezinfekce požadované v rámci této vyhlášky musí být uvedeny v záznamech hospodářství nebo v knize jízd a tam, kde je vyžadováno úřední schválení, musí o nich vydat úřední veterinární lékař nebo úřední veterinární asistent osvědčení;
- k) čištění a dezinfekce dopravních prostředků sloužících k přepravě a používaných personálem.

(2) Čištění a dezinfekce infikovaných hospodářství se provádějí v souladu s těmito zásadami a postupy:

- a) předběžné čištění a dezinfekce:
 1. při utrácení drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí je třeba přijmout všechna nezbytná opatření, aby se zabránilo nebo minimalizovalo šíření viru aviární infekce. Tato opatření musí zahrnovat instalaci dočasného dezinfekčního zařízení, dodání ochranných oděvů a sprch, dekontaminaci použitého vybavení, nástrojů a příslušenství a přerušení dodávky elektrického proudu pro ventilační zařízení,
 2. kadávery utracené drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí musí být postříkány dezinfekčním prostředkem,
 3. veškerá přeprava kadáverů drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí, které musí být přemístěny z hospodářství za účelem neškodného odstranění, probíhá v uzavřených, utěsněných dopravních prostředcích pod dohledem úředního veterinárního lékaře tak, aby se zabránilo šíření viru aviární infekce,
 4. po přemístění utracené drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí za účelem neškodného odstranění musí být ty části hospodářství, ve kterých byli tyto ptáci chováni, a všechny části dalších budov, dvory apod. kontaminované během utrácení nebo postmortálního vyšetřování, vystříkány dezinfekčními prostředky schválenými podle § 46 této vyhlášky,
 5. tkáně nebo krev, které unikly při utrácení nebo postmortálním vyšetřování, musí být pečlivě shromážděny a neškodně odstraněny spolu s utracenou drůbeží nebo jiným ptactvem chovaným v zajetí,
 6. dezinfekční prostředek musí působit na ošetřené plochy nejméně po dobu 24 hodin;
- b) závěrečné čištění a dezinfekce:
 1. hnůj a použitá podestýlka musí být odstraněny a ošetřeny v souladu s odstavcem 3 písm. a),
 2. mastnota a nečistota musí být odstraněny ze všech povrchů pomocí odmašťovače a následně umyty vodou,
 3. po umytí studenou vodou je nutno použít ještě jednou dezinfekční prostředek,
 4. po 7 dnech musí být hospodářství ošetřeno odmašťovačem, opláchnuto vodou, ošetřeno dezinfekčním prostředkem a opět opláchnuto vodou.

(3) Dezinfekce kontaminované podestýlky, hnoje a kejdy se provádí v souladu s těmito zásadami a postupy:

- a) hnůj a použitá podestýlka musí být ošetřeny jedním z následujících postupů:
 1. ošetření parou o teplotě nejméně 70 °C,
 2. zničení spalením,
 3. uložení do dostatečné hloubky zabraňující přístupu volně žijícího ptactva a jiných zvířat,
 4. shromáždění na jednom místě za účelem zahřátí, postříkání dezinfekčním prostředkem a ponechání takto nejméně po dobu 42 dní,
- b) kejda musí být skladována nejméně po dobu 60 dní po posledním přidání infikovaného materiálu, nepovolí-li krajská

veterinární správa zkrácenou dobu uskladnění kejdy, která byla účinně ošetřena v souladu s jejími pokyny, aby bylo zaručeno zničení viru. Krajská veterinární správa může povolit přepravu hnoje, steliva a podestýlky, které mohou být kontaminovány, buď do schváleného podniku, kde proběhne jejich ošetření zaručující zničení veškerých virů influenzy, anebo do místa dočasného uskladnění před zničením nebo ošetřením, v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002 nebo se zvláštními pravidly přijatými orgány Unie. Tato přeprava proběhne v uzavřených, utěsněných dopravních prostředcích pod dohledem úředního veterinárního lékaře tak, aby se zabránilo šíření viru aviární influenzy.

(4) Odchylkou od odstavců 1 a 2 může krajská veterinární správa zavést zvláštní postupy pro čištění a dezinfekci s ohledem na typ hospodářství a klimatické podmínky. Krajská veterinární správa oznámí použití této odchylky Komisi a poskytne jí detailní informace o přijatých zvláštních postupech.

(5) Aniž je dotčen § 46 písm. b) této vyhlášky, dojde-li krajská veterinární správa k závěru, že jakékoli hospodářství nebo jeho část nelze z nějakého důvodu vyčistit nebo dezinfikovat, může vydat zákaz vstupu všech osob, dopravních prostředků, drůbeže, jiného ptactva chovaného v zajetí, savců domácích druhů nebo čehokoli jiného do tohoto hospodářství nebo jeho části; tento zákaz zůstane v platnosti nejméně po dobu 12 měsíců.

Příl. 7 **Referenční laboratoř Unie pro aviární influenzy**

[§ 49 odst. 1 písm. c)]

(1) Referenční laboratoř Unie pro aviární influenzy je Veterinary Laboratories Agency (VLA), New Haw, Weybridge, Surrey KT 15 3NB, Spojené království.

(2) Referenční laboratoř Unie pro aviární influenzy plní tyto funkce a úkoly:

- a) koordinuje za konzultace Komise metody používané členskými státy pro diagnózu aviární influenzy, zejména
 1. typizaci, uchovávání a dodávání kmenů aviární influenzy pro sérologické testy a přípravu antiséra,
 2. dodávání standardních sér a dalších referenčních činidel národním referenčním laboratořím za účelem standardizace testů a činidel užívaných v jednotlivých členských státech,
 3. vytvoření a uchovávání sbírky kmenů a izolátů viru aviární influenzy,
 4. organizaci pravidelných srovnávacích testů diagnostických postupů v rámci Unie,
 5. shromažďování a porovnávání údajů a informací týkajících se používaných diagnostických metod a výsledků testů prováděných v rámci Unie,
 6. charakterizaci izolátů viru aviární influenzy pomocí nejmodernějších dostupných metod s cílem lépe porozumět epizootii aviární influenzy a proniknout do podstaty epizootie viru a vzniku vysoce patogenních a potenciálně patogenních kmenů,
 7. sledování vývoje situace v oblasti dozoru, epizootie a prevence aviární influenzy na celém světě,
 8. evidenci odborných posudků týkajících se viru aviární influenzy a jiných příslušných virů za účelem umožnění rychlé diferenciální diagnostiky,
 9. získávání poznatků o přípravě a použití produktů veterinární imunologie užívaných k tlumení aviární influenzy;
- b) aktivně napomáhá určování ohnisek v členských státech tím, že přijímá izoláty viru ptačího původu za účelem potvrzení diagnózy, charakterizace a epizootologického výzkumu, a získává izoláty viru z primárních ohnisek, které jí mají dodávat třetí země, z nichž je povolen dovoz živé drůbeže a drůbežního masa do členských států na základě příslušných právních předpisů Evropské unie. Po obdržení izolátů viru provede referenční laboratoř Unie zejména
 1. analýzu sekvencí nukleotidů a určí tak sekvence aminokyselin odečtených v restričních místě molekuly hemagglutininu,
 2. stanovení indexu intravenózní patogenity (IVPI),
 3. antigenní typizaci,
 4. fylogenetickou analýzu přispívající k epizootologickému šetření;
- c) podporuje odbornou přípravu a rekvalifikaci odborníků na laboratorní diagnostiku s cílem postupně harmonizovat diagnostické techniky v rámci Unie;
- d) připravuje program a pracovní dokumenty pro výroční schůze národních referenčních laboratořím;
- e) napomáhá prostřednictvím dodávání antigenů v rámci programu a schválených testovacích postupů při provádění průzkumů zaměřených na aviární influenzy u drůbeže a volně žijícího ptactva, které mají provádět členské státy, a při přípravě souhrnné zprávy o výsledcích průzkumu;
- f) průběžně sleduje možnost přenosu virů aviární influenzy na člověka a spolupracuje s mezinárodně uznávanými laboratořemi pro chřipku lidí;
- g) vypracovává za konzultace Komise krizový a pohotovostní plán, který obsahuje ustanovení o spolupráci s referenční laboratoř pro aviární influenzy Mezinárodního úřadu pro narkazy zvířat (OIE) a Organizace pro výživu a zemědělství (FAO), popřípadě i o spolupráci s jinými mezinárodně uznávanými laboratořemi v rámci Unie.

Příl. 8

Funkce a úkoly národní referenční laboratoře pro aviární influenzi

(§ 49 odst. 1)

(1) Národní referenční laboratoř odpovídá za zajištění toho, aby laboratorní testování na přítomnost aviární influenzy a určení genetického typu izolátů viru probíhalo v České republice v souladu s diagnostickou příručkou. Za tímto účelem může uzavírat zvláštní dohody s referenční laboratoří Unie nebo s jinými národními laboratořemi.

(2) Národní referenční laboratoř poskytne neprodleně referenční laboratoři Unie za účelem provedení jejich kompletní charakterizace izolátů viru aviární influenzy

- a) ze všech primárních ohnisek aviární influenzy,
- b) v případě sekundárních ohnisek z reprezentativního počtu ohnisek,
- c) v případě zjištění virů aviární influenzy jiných než virů uvedených v příloze č. 1 odstavci 1 u drůbeže, jiného ptactva chovaného v zajetí nebo savců, které představují vážné ohrožení zdraví.

(3) Národní referenční laboratoř je odpovědná za koordinaci standardů a diagnostických metod používaných v jednotlivých laboratořích pro diagnostiku aviární influenzy v České republice. Za tímto účelem

- a) může poskytovat jednotlivým laboratořím diagnostická činidla,
- b) kontroluje jakost všech diagnostických činidel používaných v České republice,
- c) organizuje pravidelně srovnávací testy,
- d) uchovává izoláty viru aviární influenzy pocházející z ohnisek nákazy a izoláty jakýchkoli dalších virů aviární influenzy, zjištěných v České republice,
- e) spolupracuje s Národní referenční laboratoří pro chřipku lidí.

Příl. 9

Požadavky týkající se pohybu drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí a drůbežích produktů, uplatňované v souvislosti s nouzovým očkováním [§ 54 písm. b)]

(1) Opatření pro kontrolu pohybu drůbeže a jiného ptactva chovaného v zajetí, očkovaných podle § 54 této vyhlášky, a jejich produktů se použijí tak, jak se stanoví v odstavcích 3 až 8 této přílohy v souladu s diagnostickou příručkou.

(2) Na jakékoli dopravní prostředky a vybavení používané pro přepravu živé drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí, vajec nebo drůbežního masa ve smyslu této přílohy se uplatní jednorázově nebo opakovaně postupy pro čištění, dezinfekci nebo ošetření uvedené v § 46 této vyhlášky, a to neprodleně po jejich použití.

(3) V souvislosti s pohybem živé drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí a vajec v oblasti očkování se uplatňují tyto požadavky:

- a) násadová vejce:
 - 1. pocházejí z očkovaného nebo neočkovaného hejna, které bylo vyšetřeno s uspokojivými výsledky v souladu s diagnostickou příručkou,
 - 2. byla před zahájením přepravy náležitě dezinfikována metodou schválenou krajskou veterinární správou,
 - 3. jsou přepravena přímo do určené líhně,
 - 4. jsou v líhni zpětně dohledatelná;
- b) vejce pocházejí z očkovaného nebo neočkovaného hejna, které bylo vyšetřeno s uspokojivými výsledky v souladu s diagnostickou příručkou a jsou přepravena do:
 - 1. určené balírny, jsou-li tato vejce balena v obalech určených k jednorázovému použití a jsou-li uplatněna všechna opatření biologické bezpečnosti, požadovaná krajskou veterinární správou, nebo
 - 2. podniku určeného k výrobě vaječných výrobků podle předpisů Evropské unie, kde s nimi bude manipulováno a kde budou ošetřena v souladu s předpisy Evropské unie;
- c) jednodenní kuřata:
 - 1. pocházejí z násadových vajec vyhovujících podmínkám, které jsou stanoveny pod písmenem a),
 - 2. jsou umístěna v drůbežárně nebo v hale, pokud v nich není žádná drůbež, která je chována v hospodářství;
- d) živá drůbež nebo jiné ptactvo chované v zajetí:
 - 1. byly očkovány proti aviární influenzi, je-li to stanoveno v plánu očkování,
 - 2. byly vyšetřeny s uspokojivými výsledky v souladu s diagnostickou příručkou,
 - 3. jsou umístěny v drůbežárně nebo v hale, pokud v nich není žádná drůbež, která je chována v hospodářství;
- e) jatečná drůbež:
 - 1. byla před naložením vyšetřena s uspokojivými výsledky v souladu s diagnostickou příručkou,
 - 2. je zaslána přímo na určené jatky k okamžité porážce.

(4) V souvislosti s pohybem živé drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí a vajec z hospodářství nacházejících se mimo oblast očkování do hospodářství nacházejících se v oblasti očkování se uplatňují tyto požadavky:

a) násadová vejce:

1. jsou přepravena přímo do určené líhně,
2. jsou v líhni zpětně dohledatelná;

b) vejce jsou přepravena do:

1. určené balírny, jsou-li tato vejce balena v obalech určených k jednorázovému použití a jsou-li uplatněna všechna opatření biologické bezpečnosti, požadovaná krajskou veterinární správou, nebo
2. podniku určeného k výrobě vaječných výrobků podle předpisů Evropské unie, kde s nimi bude manipulováno a kde budou ošetřena v souladu s předpisy Evropské unie;

c) jednodenní kuřata jsou umístěna v drůbežárně nebo v hale, pokud v nich není žádná drůbež, která je chována v hospodářství;

d) živá drůbež nebo jiné ptactvo chované v zajetí:

1. jsou umístěny v drůbežárně nebo v hale, pokud v nich není žádná drůbež, která je chována v hospodářství,
2. jsou očkovány proti aviární influenze v hospodářství určení, je-li to stanoveno v plánu očkování;

e) jatečná drůbež je odeslána přímo na určené jatky k okamžité porážce.

(5) V souvislosti s pohybem živé drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí a vajec z hospodářství nacházejícího se v oblasti očkování do hospodářství nacházejících se mimo oblast očkování se uplatňují tyto požadavky:

a) násadová vejce:

1. pocházejí z očkovaného nebo neočkovaného hejna, které bylo vyšetřeno s uspokojivými výsledky v souladu s diagnostickou příručkou,
2. byla před zahájením přepravy náležitě dezinfikována metodou schválenou krajskou veterinární správou,
3. jsou přepravena přímo do určené líhně,
4. jsou v líhni zpětně dohledatelná;

b) vejce pocházejí z očkovaného nebo neočkovaného hejna, které bylo vyšetřeno s uspokojivými výsledky v souladu s diagnostickou příručkou, a vejce jsou přepravena do:

1. určené balírny, jsou-li tato vejce balena v obalech určených k jednorázovému použití a jsou-li uplatněna všechna opatření biologické bezpečnosti, požadovaná krajskou veterinární správou, nebo
2. podniku určeného k výrobě vaječných výrobků podle předpisů Evropské unie, kde s nimi bude manipulováno a kde budou ošetřena v souladu s předpisy Evropské unie;

c) jednodenní kuřata:

1. nebyla očkována,
2. pocházejí z násadových vajec vyhovujících podmínkám stanoveným v odstavci 3 písm. a),
3. jsou umístěna v drůbežárně nebo v hale, pokud v nich není žádná drůbež, která je chována v hospodářství;

d) živá drůbež nebo jiné ptactvo chované v zajetí:

1. nebyly očkovány,
2. byly vyšetřeny s uspokojivými výsledky v souladu s diagnostickou příručkou,
3. jsou umístěny v drůbežárně nebo v hale, pokud v nich není žádná drůbež, která je chována v hospodářství;

e) jatečná drůbež:

1. byla před naložením vyšetřena s uspokojivými výsledky v souladu s diagnostickou příručkou,
2. je zaslána přímo na určené jatky k okamžité porážce.

(6) Na maso získané z drůbeže chované v oblasti očkování se vztahují tyto požadavky:

a) jde-li o maso získané z očkované drůbeže, tato drůbež

1. byla očkována očkovací látkou, která je v souladu se strategií DIVA,
2. byla zkontrolována a testována s negativními výsledky v souladu s diagnostickou příručkou,
3. byla v průběhu 48 hodin před zahájením přepravy klinicky vyšetřena úředním veterinárním lékařem, v případě potřeby byli vyšetřeni úředním veterinárním lékařem všichni kontrolní indikátoroví ptáci v daném hospodářství,
4. byla zaslána přímo na určené jatky k okamžité porážce;

b) jde-li o jakékoli maso z neočkované drůbeže, zasláné na porážku, je tato drůbež sledována v souladu s diagnostickou příručkou.

(7) Krajská veterinární správa může povolit přepravu kadáverů nebo vajec z hospodářství za účelem jejich neškodného odstranění.

(8) Na pohyb balených vajec a masa z drůbeže poražené v souladu s touto přílohou se nevztahují žádná další omezení.

(9) Aniž jsou tím dotčena jakákoli další opatření orgánů Unie, je zakázáno bez souhlasu příslušného orgánu státu určení odesílání drůbeže (včetně jednodenních kuřat) nebo jiného ptactva chovaného v zajetí z území České republiky, a to od začátku nouzové očkovací kampaně až po schválení plánu nouzového očkování.

Příl. 10
Kritéria pro pohotovostní plán

(§ 58 odst. 1)

Pohotovostní plán musí splňovat alespoň tato kritéria:

- (1) Vytvoření krizového střediska na vnitrostátní úrovni, jež koordinuje všechna opatření pro tlumení nákazy.
- (2) Vypracování seznamu místních středisek pro tlumení nákazy, která disponují přiměřeným vybavením pro koordinaci opatření pro tlumení nákazy na místní úrovni.
- (3) Poskytnutí podrobných údajů o personálu zapojeném do opatření pro tlumení nákazy, o jeho odbornosti a povinnostech, jakož i o pokynech pro tento personál s ohledem na nutnost ochrany osob a na možné riziko, které představuje aviární influenza pro zdraví lidí.
- (4) Zajištění schopnosti každého místního střediska pro tlumení nákazy kontaktovat rychle osoby a organizace přímo či nepřímo spojené s ohniskem nákazy.
- (5) Dostupnost vybavení a materiálů nezbytných k účinnému provedení opatření pro tlumení nákazy.
- (6) Stanovení podrobných pokynů ohledně opatření, která je třeba přijmout v případě podezření nebo potvrzení infekce či kontaminace, včetně zamýšlených způsobů neškodného odstranění kadáverů.
- (7) Zavedení programů odborné přípravy pro udržení a rozvoj kvalifikací v oblasti dovedností v terénu a správních postupů.
- (8) Vybavení diagnostických laboratoří pro postmortální vyšetření. Tyto laboratoře musí mít nezbytné kapacity pro provádění sérologických, histologických a jiných rozborů a pro provedení rychlé diagnózy. Musí být přijata také opatření pro rychlou přepravu vzorků. Pohotovostní plán musí dále uvádět testovací kapacitu laboratoře a dostupné zdroje v případě výskytu nákazy.
- (9) Vypracování plánu očkování, který počítá s řadou scénářů a uvádí, které populace drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí mohou být očkovány, jakož i odhadované množství požadované očkovací látky a její dostupnost.
- (10) Přijetí ustanovení (opatření) s cílem zajistit, aby byly k dispozici údaje o registraci komerčních drůbežářských hospodářství na území České republiky, a to bez dotčení jiných příslušných ustanovení právních předpisů Evropské unie v této oblasti.
- (11) Přijetí ustanovení (opatření) pro úřední uznávání registrovaných vzácných plemen drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí.
- (12) Přijetí ustanovení (opatření) pro určení oblastí s vysokou hustotou chovů drůbeže.
- (13) Přijetí ustanovení (opatření) k zajištění zákonných pravomocí nezbytných k provedení pohotovostního plánu.
- (14) Zavedení dotazníků k epizootologickému šetření podle § 5.

-
- 1) Směrnice Rady 2005/94/ES ze dne 20. prosince 2005 o opatřeních Společenství pro tlumení influenzy ptáků a o zrušení směrnice 92/40/EHS.
Směrnice Rady 82/894/EHS ze dne 21. prosince 1982 týkající se hlášení nálezů zvířat ve Společenství.
 - 2) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002 ze dne 3. října 2002 o hygienických pravidlech pro vedlejší živočišné produkty, které nejsou určeny pro lidskou spotřebu, v platném znění.
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 ze dne 29. dubna 2004 o hygieně potravin.
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu, v platném znění.
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní pravidla pro organizaci úředních kontrol produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě, v platném znění.
 - 3) § 14 zákona č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon), ve znění pozdějších předpisů.
 - 4) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002.
 - 5) Vyhláška č. 377/2003 Sb., o veterinárních kontrolách dovozu a tranzitu zvířat ze třetích zemí, ve znění pozdějších předpisů.
Vyhláška č. 382/2003 Sb., o veterinárních požadavcích na obchodování se zvířaty a o veterinárních podmínkách jejich dovozu ze třetích zemí, ve znění pozdějších předpisů.
 - 6) § 7 a 8 vyhlášky č. 299/2003 Sb., o opatřeních pro předcházení a zdolávání nálezů a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, ve znění pozdějších předpisů.
 - 7) Příloha III oddíl X kapitola II nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004.
 - 8) Příloha II kapitola XI nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004.
 - 9) Vyhláška č. 375/2003 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a o veterinárních požadavcích na živočišné produkty.
 - 10) Příloha č. 5 k vyhlášce č. 201/2003 Sb., o veterinárních požadavcích na čerstvé drůbeží maso, králičí maso, maso zvěře ve farmovém chovu a maso volně žijící zvěře, ve znění pozdějších předpisů.
 - 11) Vyhláška č. 382/2004 Sb., o ochraně hospodářských zvířat při porážení, utrácení nebo jiném usmrcování, ve znění pozdějších předpisů.
 - 12) Zákon č. 79/1997 Sb., o léčivech a o změnách a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
 - 13) Čl. 45 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat.

246/1992 Sb.

ZÁKON

České národní rady

ze dne 15. dubna 1992

na ochranu zvířat proti týrání

Změna: 162/1993 Sb.
Změna: 193/1994 Sb.
Změna: 243/1997 Sb.
Změna: 30/1998 Sb.
Změna: 77/2004 Sb.
Změna: 77/2004 Sb.(část)
Změna: 413/2005 Sb.
Změna: 77/2006 Sb.
Změna: 312/2008 Sb.
Změna: 291/2009 Sb.
Změna: 291/2009 Sb. (část)
Změna: 291/2009 Sb. (část)
Změna: 308/2011 Sb.
Změna: 359/2012 Sb.
Změna: 359/2012 Sb. (část)
Změna: 183/2017 Sb.
Změna: 255/2017 Sb.
Změna: 302/2017 Sb.
Změna: 359/2012 Sb. (část)

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

Zvířata jsou stejně jako člověk živými tvory, schopnými na různém stupni pociťovat bolest a utrpení, a zasluhují si proto pozornost, péči a ochranu ze strany člověka.

ČÁST PRVNÍ

OBEČNÁ USTANOVENÍ

§ 1

Účel zákona

(1) Účelem zákona je chránit zvířata, jež jsou živými tvory schopnými pociťovat bolest a utrpení, před týráním, poškozováním jejich zdraví a jejich usmrcením bez důvodu, pokud byly způsobeny, byť i z nedbalosti, člověkem.

(2) Tento zákon zapracovává příslušné předpisy Evropské unie¹⁾ a upravuje v návaznosti na přímo použitelné předpisy Evropské unie^{1a)}

- a) požadavky a podmínky ochrany zvířat proti týrání,
- b) práva a povinnosti fyzických a právnických osob na úseku ochrany zvířat proti týrání, včetně požadavků na jejich kvalifikaci a odbornou způsobilost,
- c) soustavu, působnost a pravomoce orgánů vykonávajících státní správu na úseku ochrany zvířat proti týrání,
- d) opatření pro ochranu pokusných zvířat, která jsou používána pro vědecké nebo vzdělávací účely.

§ 2

(1) Zakazuje se týrání zvířat.

(2) Zakazují se všechny formy propagace týrání zvířat.

§ 3

Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) zvířetem každý živý obratlovec, kromě člověka, nikoliv však plod nebo embryo,
- b) volně žijícím zvířetem zvíře, patřící k druhu, jehož populace se udržuje v přírodě samovolně, a to i v případě jeho chovu v zajetí,

- c) zvířetem v lidské péči zvíře, které je přímo závislé na bezprostřední péči člověka,
- d) hospodářským zvířetem zvíře chované pro produkci živočišných produktů, vlny, kůže nebo kožešin, popřípadě pro další hospodářské nebo podnikatelské účely, zejména skot, prasata, ovce, kozy, koně, osli a jejich kříženci, drůbež, králíci, kožešinová zvířata, zvěř a jiná zvířata ve farmovém chovu a ryby, včetně zvířat produkovaných jako výsledek genetických modifikací nebo nových genetických kombinací,
- e) zvířetem v zájmovém chovu zvíře, u kterého hospodářský efekt není hlavním účelem chovu, a to buď chované v prostorách k tomu určených nebo v domácnosti, jehož chov slouží především zájmové činnosti člověka, nebo zvíře sloužící člověku jako jeho společník,
- f) handicapovaným zvířetem volně žijící zvíře, které je v důsledku zranění, nemoci nebo jiných okolností dočasně či trvale neschopno přežít ve volné přírodě,
- g) druhem zvířete vyžadujícím zvláštní péči druh zvířete v zájmovém chovu, který vzhledem ke svým biologickým vlastnostem má zvláštní nároky na zacházení, umístění, krmení, napájení, případně ošetřování,
- h) toulavým zvířetem zvíře v lidské péči, které není pod trvalou kontrolou nebo dohledem fyzické osoby nebo chovatele a které se pohybuje volně mimo své ustájení, výběhové prostory nebo mimo domácnost svého chovatele,
- i) opuštěným zvířetem zvíře původně v lidské péči, které není pod přímou kontrolou nebo dohledem fyzické osoby nebo chovatele a ze zjištěných skutečností vyplývá, že ho jeho chovatel opustil s úmyslem se jej zbavit nebo ho vyhnal,
- j) pokusným zvířetem živý obratlovec, s výjimkou člověka, včetně samostatně se živících larválních forem a plodů savců od poslední třetiny jejich běžného vývoje, který je nebo má být použit k pokusům; za pokusné zvíře se považuje také zvíře, které je v ranějším stadiu vývoje, než je stadium samostatně se živících larválních forem a plodů savců od poslední třetiny jejich běžného vývoje, pokud má být zvířeti umožněno žít nad rámec tohoto stadia vývoje a v důsledku prováděných pokusů je pravděpodobné, že po dosažení tohoto stadia vývoje je postiženo bolestí, utrpením, strachem nebo trvalým poškozením. Za pokusné zvíře se považují také živí hlavonožci,
- k) chovatelem každá právnická nebo fyzická osoba, která drží nebo chová (dále jen "chová") zvíře nebo zvířata, trvale nebo dočasně, přemísťuje zvíře, nebo obchoduje se zvířaty, provozuje jatky, útulky, záchranné stanice, hotely a penziony pro zvířata nebo zoologické zahrady,¹⁾ provádí pokusy na zvířeti nebo zvířatech anebo pořádá jejich veřejná vystoupení,
- l) utrpením stav zvířete způsobený jakýmkoliv podnětem nebo zákrokem, kterého se zvíře nemůže samo zbavit a který u zvířete způsobuje bolest, zranění, zdravotní poruchu anebo smrt,
- m) nepřiměřenou bolestí bolest neodpovídající povaze potřebného zákroku,
- n) usmrcením jakýkoliv zákrok nebo jednání, které způsobí smrt zvířete,
- o) porážkou usmrcení jatečného zvířete^{1c)} za účelem využití jeho produktů,
- p) utracením usmrcení zvířete, pokud možno bezbolestně, stanovenými veterinárními prostředky a vybavením, provedené veterinárním lékařem, nebo osobou pod jeho kontrolou, nebo provedené v rámci schváleného projektu pokusů osobou odborně způsobilou k navrhování pokusů nebo projektů pokusů anebo osobou odborně způsobilou k provádění pokusů na pokusných zvířatech, péči o pokusná zvířata a usmrcování pokusných zvířat,
- r) utýráním přivození smrti zvířete v důsledku bolestivého anebo jinou trýzeň zvířeti působícího jednání člověka, které zvíře přežije, ale které má za následek nutnost jeho utracení pro následky z utrpení, anebo usmrcení zvířete zakázanými metodami (§ 5 odst. 5 a § 14 odst. 1),
- s) kupírováním uší kosmetický zákrok na obou stranách hlavy zvířete, v jehož důsledku dochází v podobném tvaru ke ztrátě ušního boltce, a tím ke změně vzhledu zvířete,
- t) pokusem jakékoli invazivní či neinvazivní použití zvířete pro pokusné nebo jiné vědecké účely se známým nebo neznámým výsledkem nebo pro vzdělávací účely, které může zvířeti způsobit bolest, utrpení, strach nebo trvalé poškození nejméně o intenzitě odpovídající vpichu jehly podle běžné veterinární praxe. Pokusem se rozumí rovněž jakýkoliv způsob jednání, který má nebo může vést k tomu, že se zvíře narodí nebo vylíhne nebo že vznikne a je zachována geneticky modifikovaná linie zvířete v takovém stavu; usmrcení zvířete pouze pro využití jeho orgánů nebo tkání se za pokus nepovažuje,
- u) projektem pokusů pracovní program s definovaným vědeckým cílem, jehož součástí je jeden nebo více pokusů,
- v) zařízením stavba, budova, komplex budov nebo jiné prostory, v nichž je provozována činnost se zvířaty; může se jednat o zařízení, která nejsou úplně oplocena nebo zastřešena, jakož i o pohyblivá zařízení,
- w) chovatelem pokusných zvířat fyzická nebo právnická osoba, která chová zvířata uvedená v § 17f odst. 1 pro následné použití k pokusům nebo proto, aby jejich tkáně nebo orgány byly použity pro vědecké účely, nebo která chová jiná zvířata především pro tyto účely, ať již v zájmu dosažení zisku či nikoli,
- x) dodavatelem pokusných zvířat fyzická nebo právnická osoba jiná než chovatel pokusných zvířat, která dodává pokusná zvířata pro použití k pokusům nebo proto, aby jejich tkáně a orgány byly použity pro vědecké účely, ať již v zájmu dosažení zisku či nikoli,
- y) uživatelem pokusných zvířat fyzická nebo právnická osoba, která používá pokusná zvířata k pokusům, ať již v zájmu

dosažení zisku či nikoli,

z) přepravou přesun živých zvířat v dopravních prostředcích,^{1a)} včetně jejich nakládky, vykládky nebo překládky,

aa) intenzivním chovem chov, při kterém jsou využívány chovatelské metody, při nichž jsou hospodářská zvířata chována v takových počtech nebo hustotě, nebo za takových podmínek, nebo na takové úrovni produkce, že jejich zdraví a životní pohoda závisejí na častém dohledu člověka.

§ 4

(1) Za týrání se považuje

a) nutit zvíře k výkonům, které neodpovídají jeho fyzickému stavu a biologickým schopnostem a prokazatelně překračují jeho síly,

b) podrobit zvíře výcviku nebo veřejnému vystoupení anebo obdobnému účelu, je-li toto pro zvíře spojeno s bolestí, utrpením, zraněním nebo jiným poškozením, jakož i vychovávat, cvičit nebo účelově používat zvíře k agresivnímu chování vůči člověku nebo jiným zvířatům,

c) z jiných než zdravotních důvodů

1. omezovat výživu zvířete včetně jeho napájení, nestanoví-li zvláštní předpis jinak,^{1f)}

2. podávat zvířeti potravu obsahující příměsi nebo předměty, které mu způsobují bolest, utrpení nebo jej jinak poškozují,

3. omezovat bez nutnosti svobodu pohybu nutnou pro zvíře určitého druhu, pokud by omezování způsobilo utrpení zvířete,

d) vydat slabé, nevyléčitelně nemocné, vyčerpané nebo staré zvíře, pro které je další přežívání spojeno s trvalou bolestí nebo utrpením, k jinému účelu než neodkladnému a bezbolestnému usmrcení,

e) podávat zvířeti dopingové látky a jiné látky poškozující organismus s cílem změnit jeho výkon nebo vzhled,

f) cvičit nebo zkoušet zvíře na jiném živém zvířeti, s výjimkou výcviku loveckého dravce^{1e)}, používat jiných živých zvířat jako lákadel nebo nástrah, aniž by to vyžadoval lov^{1d)}, štvát zvířata proti sobě, aniž by to vyžadoval lov, výcvik nebo použití ovčáckého nebo pasteveckého psa, příprava zvířete k jeho vypuštění do volné přírody nebo k činnosti uvedené v § 14 odst. 8,

g) provádět chirurgické zákroky za účelem změny vzhledu nebo jiných vlastností zvířete, a to i v případě, že by uvedené zákroky byly provedeny za použití prostředků pro celkové nebo místní znecitlivění, prostředků snižujících bolest nebo jiných metod, nejde-li o případy uvedené v § 7 odst. 3 a 4, zejména

1. kupírovat uši, ničit hlasivky nebo používat jiných prostředků k omezení hlasitých projevů zvířat anebo z jiných než zdravotních důvodů amputovat drápy, zuby, jedové nebo pachové žlázy,

2. z jiných než zdravotních důvodů řezat paroží nebo jeho části ve vývojové fázi živé tkáně,

3. poškozovat kosti, svaly nebo nervy křídel ptáků starších 3 dnů tak, aby bylo zabráněno jejich létání,

h) používat podnětů, předmětů nebo bolest vyvolávajících pomůcek tak, že působí klinicky zjevné poranění nebo následné dlouhodobé klinicky prokazatelné negativní změny v činnosti nervové soustavy nebo jiných orgánových systémů zvířat,

i) podávat zvířeti bez souhlasu veterinárního lékaře^{1f)} veterinární léčiva a přípravky²⁾ s výjimkou těch, které jsou volně v prodeji, provádět krvavé zákroky, pokud nejsou prováděny osobou odborně způsobilou^{1f)} nebo úprava kopyt a podkovářské úkony, pokud nejsou prováděny osobou, která splňuje odbornou způsobilost podle zvláštního právního předpisu;^{1b)} za tyto zákroky se nepovažují paznehtářské úkony,

j) vyvolávat bezdůvodně nepřiměřené působení stresových vlivů biologické, fyzikální nebo chemické povahy,

k) chovat zvířata v nevhodných podmínkách nebo tak, aby si sama nebo vzájemně způsobovala utrpení,

l) zasahovat do průběhu porodu způsobem, který neodpovídá obtížnosti porodu, zvyšuje bolest anebo poškozuje zdraví matky i mláděte,

m) zacházet se zvířetem, přepravovat je nebo je pohánět způsobem, který vyvolává nepřiměřenou bolest, utrpení nebo poškození zdraví anebo vede k jeho neúměrnému fyzickému vyčerpání,

n) používat k vázání nebo k jinému omezení pohybu zvířete prostředky, které zvířeti způsobují anebo lze předpokládat, že budou způsobovat, poranění, bolest nebo jiné poškození zdraví,

o) usmrtit zvíře způsobem působícím nepřiměřenou bolest nebo utrpení,

p) překrmovat nebo krmit zvíře násilným způsobem, nejde-li o zákrok nezbytný k záchraně jeho života nebo zachování jeho zdraví,

r) používat živá zvířata ke krmení těch druhů zvířat, u nichž z biologických důvodů není takový způsob výživy nutný,

s) opustit zvíře s výjimkou zvířete volně žijícího s úmyslem se ho zbavit nebo zvíře vyhnat,

t) při manipulaci s živými rybami zbavovat ryby šupin nebo ploutví, vsouvat rybám prsty pod skále do žáber nebo jim vtlačovat prsty do očí anebo násilně vytlačovat jikry nebo mlíčí, pokud se nejedná o výzkum a umělý chov ryb a nejde-li o postup stanovený zákonem o rybářství a zákonem o ochraně přírody a krajiny^{1g)}

u) označovat zvíře vymrazováním s výjimkou ryb, a označovat zvíře výřehem, s výjimkou koní, stanoví-li tak zvláštní právní

předpis^{1h)},

v) používat elektrický proud k omezení pohybu končetin nebo těla zvířete mimo použití elektrických ohradníků nebo přístrojů pro elektrické omračování a usmrcování zvířat anebo odchyt ryb podle zvláštního právního předpisu,1g)

w) jiné tímto zákonem zakázané jednání, v jehož důsledku dojde k utrpení zvířete.

(2) Ustanovení odstavce 1 se nevztahují na zákroky nebo činnosti

a) spojené s naléhavou potřebou záchrany života zvířat nebo lidí v naléhavých situacích záchranných prací podle zvláštních právních předpisů,1j)

b) prováděné podle schváleného projektu pokusů.

(3) Ustanovení odstavce 1 písm. b) se nevztahuje na výchovu, výcvik a použití zvířete k plnění úkolů, stanovených ozbrojeným silám, bezpečnostním sborům nebo obecní policii zvláštními právními předpisy^{1k)}, jakož i na výchovu a výcvik psů prováděný chovatelskými sdruženími nebo organizacemi v rámci zájmové činnosti.

§ 4a

Za propagaci týrání se považuje zejména

a) vystavování, jiné demonstrace nebo předvádění zvířete, na kterém byl proveden zákrok uvedený v § 4 odst. 1 písm. g), na veřejném vystoupení,

b) zveřejnění popisu, vyobrazení nebo audiovizuálního záznamu, které navádí k postupům, praktikám chovu nebo výcviku, odchytu nebo usmrcování, úpravám vzhledu zvířete a zásahům do jeho zdravotního stavu spojeným s týráním zvířete tak, jak je vymezeno tímto zákonem, pokud v doprovodné informaci není uvedeno, nebo to jinak nevyplývá, že se jedná o činnosti zakázané tímto zákonem.

§ 5

(1) Nikdo nesmí bez důvodu usmrtit zvíře.

(2) Důvodem k usmrcení je:

a) využití produktů zvířete chovaného nebo drženího pro produkci potravin, vlny, kůže nebo jiných produktů,

b) slabost, nevyléčitelná nemoc, těžké poranění, genetická nebo vrozená vada, celkové vyčerpání nebo stáří zvířete, jsou-li pro další přežívání spojeny s trvalým utrpením,

c) bezprostřední ohrožení člověka zvířetem,

d) výkon práva myslivosti a rybářství podle zvláštních předpisů,2a)

e) nařízené mimořádné veterinární^{2b)} nebo hygienické opatření^{2c)} při ochraně před nákazami,2d)

f) ukončení pokusu na pokusném zvířeti, není-li v projektu pokusů stanoveno jinak,

g) regulování populace zvířat v lidské péči a volně žijících zvířat; tím nejsou dotčena ustanovení zvláštních právních předpisů,^{2a), 2e)} regulováním populace zvířat se rozumí soubor soustavně prováděných preventivních opatření, která mají přispět k udržení populace v určité zdravotní a genetické kvalitě, zejména omezením nepřírozené nabídky potravních zdrojů a možností rozmnožování populace, a jejichž cílem je omezit rizika, která mohou vzniknout nárůstem populace v jejím teritoriu nebo rizika ohrožení populací volně žijících zvířat, a zabránit vzniku utrpení zvířat a nadměrných škod, zejména šíření nákaz nebo jiných nežádoucích vlivů,

h) deratizace^{2c)} a opatření v boji proti škodlivým organismům,2f)

i) uložené zvláštní opatření v případě nemožnosti identifikovat zvíře podle zvláštních právních předpisů,2g)

j) depopulace¹¹⁾.

(3) Utracení smí provádět pouze veterinární lékař nebo zletilá osoba, tato však pouze pod odborným dohledem veterinárního lékaře.

(4) Osoby provádějící usmrcení zvířete jsou povinny přesvědčit se, že zvíře je podle prokazatelných příznaků mrtvé; v rámci schváleného projektu pokusů smí utracení provádět také osoba odborně způsobilá k navrhování pokusů nebo projektů pokusů nebo osoba odborně způsobilá k provádění pokusů na pokusných zvířatech, péči o pokusná zvířata a usmrcování pokusných zvířat.

(5) Nestanoví-li tento zákon jinak, zakazují se následující metody usmrcování zvířat:

a) utopení a jiné metody udušení včetně použití farmak typu myorelaxantů,

b) použití takových látek a přípravků²ⁱ⁾, jejichž dávkování neuvede zvíře do hlubokého celkového znečtivění a bezpečně nezpůsobí následnou smrt,

- c) ubití, ubodání nebo jiné metody, které zvířeti způsobí nepřiměřenou bolest nebo utrpení,
- d) použití elektrického proudu, pokud nenastane okamžitá ztráta vědomí,
- e) použití lepů a jiných podobných prostředků, které dlouhodobě omezují pohyb zvířete tak, že k usmrcení zvířete dochází v důsledku nedostatku potravy nebo tekutin anebo v důsledku jiných metabolických poruch.

(6) Zakazuje se výroba, dovoz a prodej čelistových a lepících pastí.

(7) Zakazuje se chov a usmrcování zvířat výhradně nebo převážně za účelem získání kožešin.

ČÁST DRUHÁ

OCHRANA ZVÍŘAT PŘI USMRCOVÁNÍ, POUŽITÍ ZNECITLIVĚNÍ A OCHRANA ZVÍŘAT PŘI VEŘEJNÝCH VYSTOUPENÍCH

§ 5a

Odborná způsobilost na úseku ochrany zvířat při porážení

(1) Provozovatel podniku¹²⁾ je povinen zajistit, aby činnosti podle čl. 7 odst. 2 písm. c) až g) přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího ochranu zvířat při usmrcování¹³⁾ na jatkách prováděly pouze osoby, které získaly

- a) střední vzdělání s výučním listem v oboru řezník,
- b) střední vzdělání s maturitní zkouškou v oboru technologie potravin,
- c) střední vzdělání s maturitní zkouškou v oboru veterinářství nebo vyšší odborné vzdělání v oboru veterinářství, nebo
- d) vysokoškolské vzdělání na vysoké škole, která uskutečňuje studijní programy v oblasti veterinárního lékařství a hygieny nebo v oblasti zemědělství se zaměřením na veterinární oblast.

Tyto osoby mohou kromě činností podle čl. 7 odst. 2 písm. c) až g) přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího ochranu zvířat při usmrcování¹³⁾ u všech kategorií zvířat provádět také úkony související s porážením zvířat.

(2) Na osoby uvedené v odstavci 1 se nevztahuje povinnost získat osvědčení o způsobilosti pro osoby podílející se na úkonech souvisejících s porážením zvířat podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího ochranu zvířat při usmrcování¹³⁾.

(3) V průběhu výuky k získání odborné kvalifikace podle odstavce 1 mohou osoby, které se k získání této kvalifikace připravují, provádět porážení zvířat pouze na jatkách a pod odborným dohledem osoby odborně způsobilé podle odstavce 1 písm. b), c) nebo d), která dbá na to, aby bylo zamezeno týrání zvířat, a zajistí, aby při nesprávném způsobu omráčení zvířete byla neprodleně zjednána náprava.

(4) Kvalifikace získané pro jiné účely, pokud byly získány za podmínek odpovídajících podmínkám stanoveným v přímo použitelném předpisu Evropské unie upravujícím ochranu zvířat při usmrcování¹⁴⁾, jsou považovány za rovnocenné kvalifikacím uvedeným v odstavci 1. Kvalifikace uvedené ve větě první a kvalifikace uvedené v odstavci 1 jsou považovány za rovnocenné osvědčení o způsobilosti pro osoby podílející se na úkonech souvisejících s porážením zvířat¹⁴⁾. Ministerstvo zemědělství (dále jen „ministerstvo“) zveřejňuje a aktualizuje také způsobem umožňujícím dálkový přístup seznam kvalifikací získaných pro jiné účely považovaných za rovnocenné osvědčení o způsobilosti pro osoby podílející se na úkonech souvisejících s porážením zvířat¹⁴⁾.

(5) Ministerstvo vydává dočasná osvědčení o způsobilosti pro osoby podílející se na úkonech souvisejících s porážením zvířat za podmínek stanovených v přímo použitelném předpisu Evropské unie upravujícím ochranu zvířat při usmrcování¹⁵⁾.

(6) Provozovatel podniku¹²⁾ je povinen vést záznamy

- a) o odborné způsobilosti pro osoby podílející se na úkonech souvisejících s porážením zvířat a uvádět v nich
 1. jméno, popřípadě jména, příjmení a datum a místo narození (dále jen „osobní údaje“) osoby podílející se na úkonech souvisejících s porážením zvířat,
 2. datum vydání a evidenční číslo osvědčení o způsobilosti pro osoby podílející se na úkonech souvisejících s porážením zvířat,
 3. kategorie zvířat, typ zařízení a činnosti, na které se osvědčení o způsobilosti pro osoby podílející se na úkonech souvisejících s porážením zvířat vztahuje,

b) o odborné způsobilosti osob uvedených v odstavci 1 a uvádět v nich osobní údaje osob provádějící porážení zvířat. Záznamy podle písmen a) a b) lze vést také elektronickou formou.

Provozovatel podniku¹²⁾ je povinen ještě 3 roky po ukončení činnosti těchto osob záznamy podle písmen a) a b) uchovávat a na vyžádání je předložit příslušnému orgánu ochrany zvířat. Součástí záznamů podle písmene b) musí být kopie dokladu o vzdělání uvedeném v odstavci 1.

(7) Obsah a rozsah kurzu odborné přípravy pro získání osvědčení o způsobilosti pro osoby podílející se na úkonech souvisejících s porážením zvířat, požadavky na nejvyšší dosažené vzdělání a praxi lektorů od ukončení nejvyššího dosaženého vzdělání, vzor osvědčení o způsobilosti pro osoby podílející se na úkonech souvisejících s porážením zvířat, způsob doložení

odpovídající odborné praxe a co se za ni považuje, a vzor dočasného osvědčení o způsobilosti pro osoby podílející se na úkonech souvisejících s porážením zvířat podle odstavce 5 stanoví ministerstvo prováděcím právním předpisem.

§ 5b

Porážení nebo utrácení nemocných, vyčerpaných nebo zraněných zvířat

(1) Pokud je přežívání nemocného, vyčerpaného nebo zraněného zvířete spojeno s jeho nepřiměřeným utrpením, provede se jeho porážka nebo utrácení na místě, kde k nemoci, vyčerpaní nebo zranění zvířete došlo, a to za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem.²⁾

(2) Pokud chovatel hodlá přepravovat nemocné, vyčerpané nebo zraněné zvíře k porážce na jatkách, a není-li to v rozporu se zvláštním právním předpisem,²⁾ je povinen si vyžádat vyšetření a zhodnocení jeho stavu veterinárním lékařem, který způsobilost zvířete pro přepravu posoudí a v případě souhlasu uvede tuto skutečnost v dokumentaci vydané podle zvláštního právního předpisu.²⁾ Chovatel je povinen se před započítím přepravy uvedeného zvířete přesvědčit, že zvíře bude na jatkách přijato, a teprve potom může přepravu zahájit; při tom provede opatření, aby zvíře bylo přepravováno šetrně, nejkratší cestou a na nejbližší jatky. Délka cesty nesmí překročit 100 km. Chovatel nesmí přepravovat zvířata, jejichž přepravu zakazují přímo použitelné předpisy Evropské unie upravující ochranu zvířat během přepravy a úřední kontroly produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě^{1c), 2k)}.

(3) Provozovatel podniku¹²⁾ je povinen zajistit, aby zvířata, u nichž došlo během přepravy do zařízení nebo přehánění v zařízení ke strádání nebo bolestivým stavům, byla ihned porážena, utracena nebo jiným způsobem usmrcena; obdobně to platí pro usmrcení neodstavených mláďat. Pokud to není možné, musí být tato zvířata umístěna odděleně a porážena, utracena nebo usmrcena v co nejkratší době, nejpozději však do dvou hodin od dokončení jejich přepravy nebo přehánění. Zvířata, která nejsou schopna pohybu, nesmí být dále přepravována nebo v uvedeném zařízení na místo porážení, utrácení nebo usmrcení vlečena. Taková zvířata musí být usmrcena tam, kde leží.

§ 5c

Usmrcování kožešinových zvířat a hlodavců

(1) Chovatel, který jako podnikatel chová kožešinová zvířata, je povinen písemně 7 dnů přede dnem, kdy mají být tato zvířata usmrcena, oznámit tuto skutečnost krajské veterinární správě Státní veterinární správy nebo Městské veterinární správě v Praze Státní veterinární správy (dále jen „krajská veterinární správa“).

(2) Za rovnocenné osvědčení o způsobilosti k usmrcování kožešinových zvířat získané podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravující ochranu zvířat při usmrcování¹⁴⁾ se považují kvalifikace získané pro jiné účely, pokud byly získány za podmínek odpovídajících podmínkám stanoveným v přímo použitelném předpise Evropské unie upravující ochranu zvířat při usmrcování¹⁴⁾, a kvalifikace podle § 5a odst. 1.

(3) Na osoby, které získaly kvalifikaci podle § 5a odst. 1, a na osoby, které získaly kvalifikaci pro jiné účely podle odstavce 2, se nevztahuje povinnost získat osvědčení o způsobilosti k usmrcování kožešinových zvířat podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravující ochranu zvířat při usmrcování¹³⁾.

(4) Ministerstvo vydává dočasné osvědčení o způsobilosti k usmrcování kožešinových zvířat za podmínek stanovených v přímo použitelném předpise Evropské unie upravující ochranu zvířat při usmrcování¹⁵⁾.

(5) Chovatel, který jako podnikatel chová kožešinová zvířata, je povinen vést záznamy

a) o odborné způsobilosti k usmrcování kožešinových zvířat a uvádět v nich

1. osobní údaje osoby usmrcující kožešinová zvířata,
2. datum vydání a evidenční číslo osvědčení o způsobilosti k usmrcování kožešinových zvířat,

b) o odborné způsobilosti osob uvedených v § 5a odst. 1 a uvádět v nich osobní údaje těchto osob.

Záznamy podle písmen a) a b) lze vést také elektronickou formou. Chovatel, který jako podnikatel chová kožešinová zvířata, je povinen ještě 3 roky po ukončení činnosti těchto osob záznamy podle písmen a) a b) uchovávat a na vyžádání je předložit příslušnému orgánu ochrany zvířat. Součástí záznamů podle písmene b) musí být kopie dokladu o vzdělání uvedeném v § 5a odst. 1.

(6) Chovatel, který chová hlodavce za účelem jejich hospodářského využití, může kromě způsobů stanovených v příloze I přímo použitelného předpisu Evropské unie upravující ochranu zvířat při usmrcování¹⁶⁾ použít k jejich usmrcování také oxid uhličitý nebo zlomení vazů.

(7) Obsah a rozsah kurzu odborné přípravy pro získání osvědčení o způsobilosti k usmrcování kožešinových zvířat, požadavky na nejvyšší dosažené vzdělání a praxi lektorů od ukončení nejvyššího dosaženého vzdělání, vzor osvědčení o způsobilosti k usmrcování kožešinových zvířat, způsob doložení odpovídající odborné praxe a co se za ni považuje, a vzor dočasného osvědčení o způsobilosti k usmrcování kožešinových zvířat podle odstavce 3 stanoví ministerstvo prováděcím právním předpisem.

§ 5d

Kontaktní místo podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravující ochranu zvířat při usmrcování

Kontaktní místo podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravující ochranu zvířat při usmrcování¹⁷⁾ uveřejňuje ministerstvo rovněž ve Věstníku Ministerstva zemědělství (dále jen „Věstník“).

§ 5e

zrušen

§ 5f

Porážení zvířat pro potřeby církví a náboženských společností, jejichž náboženské obřady stanoví zvláštní metody porážky zvířat

(1) Použití k porážce zvířat zvláštní metody stanovené náboženskými obřady¹⁹⁾ za podmínek stanovených přímo použitelným předpisem Evropské unie upravujícím ochranu zvířat při usmrcování¹³⁾ může pouze církev a náboženská společnost²⁰⁾, a to na základě rozhodnutí ministerstva o udělení povolení k porážce zvířat pro potřeby církví a náboženských společností²⁰⁾, jejichž náboženské obřady stanoví zvláštní metody porážky zvířat, a veterinárních podmínek stanovených krajskou veterinární správou.

(2) Provádět porážku zvířat lze pouze pro potřeby církví a náboženských společností²⁰⁾, jejichž náboženské obřady stanoví zvláštní metody porážky zvířat a jen na jatkách. Církev a náboženská společnost je povinna požádat krajskou veterinární správu o stanovení veterinárních podmínek pro provádění porážky pro jednotlivá jatka; porážku musí církev a náboženská společnost provádět v souladu s těmito podmínkami.

(3) Žádost o udělení povolení k porážce zvířat pro potřeby církví a náboženských společností²⁰⁾, jejichž náboženské obřady stanoví zvláštní metody porážky zvířat, se podává na předepsaném formuláři, jehož vzor stanoví ministerstvo prováděcím právním předpisem. Žádost obsahuje kromě obecných náležitostí stanovených správním řádem také

- a) osobní údaje a adresu místa trvalého pobytu, popřípadě též adresu pro doručování, není-li shodná s adresou místa trvalého pobytu, osoby, která splňuje podmínky podle § 5a,
- b) údaje identifikující jatky, na kterých má být porážka prováděna,
- c) druh zvířat, která mají být na jatkách porážena,
- d) maximální počet zvířat, která hodlá žadatel na jednotlivých jatkách porazit za den a za kalendářní rok a odůvodnění požadovaného počtu,
- e) způsob porážky zvířat.

(4) Kromě náležitostí uvedených v odstavci 3 jsou součástí žádosti o udělení povolení k porážce zvířat pro potřeby církví a náboženských společností²⁰⁾, jejichž náboženské obřady stanoví zvláštní metody porážky zvířat,

- a) písemný souhlas provozovatele podniku¹²⁾ s prováděním porážky zvířat pro potřeby církví a náboženských společností²⁰⁾, jejichž náboženské obřady stanoví zvláštní metody porážky zvířat, na uvedených jatkách, s uvedením maximální denní a roční kapacity jatek pro daný druh a kategorii zvířat,
- b) popis náboženského obřadu nebo předpisu církve a náboženské společnosti, který stanoví zvláštní metody porážky zvířat, a to v českém jazyce,
- c) podrobný popis způsobu provedení porážky zvířete a písemné potvrzení církve a náboženské společnosti²⁰⁾ o způsobilosti osoby uvedené v odstavci 3 písm. a) k provedení požadovaného způsobu porážky tak, aby bylo minimalizováno utrpení poráženého zvířete.

(5) Rozhodnutí o udělení povolení k porážce zvířat pro potřeby církví a náboženských společností²¹⁾, jejichž náboženské obřady stanoví zvláštní metody porážky zvířat, musí obsahovat náležitosti uvedené v odstavci 3 a dobu platnosti. Toto rozhodnutí vydává ministerstvo nejdéle na dobu 1 roku.

(6) Ministerstvo zašle rozhodnutí o udělení povolení k porážce zvířat pro potřeby církví a náboženských společností²⁰⁾, jejichž náboženské obřady stanoví zvláštní metody porážky zvířat, na vědomí krajské veterinární správy, Ústřední veterinární správy a provozovateli podniku¹²⁾, ve kterém se má porážka uskutečnit.

(7) Vzor žádosti o udělení povolení k porážce zvířat pro potřeby církví a náboženských společností²⁰⁾, jejichž náboženské obřady stanoví zvláštní metody porážky zvířat, stanoví ministerstvo prováděcím právním předpisem.

§ 5g

Omračování zvířat

Nákresy a popis stanovených míst na hlavě vybraných druhů zvířat pro vedení omračovacího úderu a umístění mechanického omračovacího nástroje stanoví ministerstvo prováděcím právním předpisem.

§ 5h

Usmrcování králíků, zajíců a drůbeže při domácí porážce

(1) Králíci, zajíci a drůbež nesmějí být během domácí porážky a souvisejících úkonů vystaveni nepřiměřené bolesti nebo utrpení.

(2) Zvířata uvedená v odstavci 1 lze před omráčením zavěsit pouze za předpokladu, že se učiní opatření k tomu, aby v okamžiku omráčení byla v takovém fyzickém stavu, který umožní jeho provedení účinným a rychlým způsobem.

(3) Při usmrcování drůbeže při domácí porážce lze k vykrvení použít odtěti hlavy bez předchozího omráčení.

§ 5i

Postupy při usmrcování ryb

(1) Usmrcení ryb vykrvením se smí provádět pouze po jejich omráčení zaručujícím ztrátu citlivosti a vnímání po celou dobu vykrvování. Jatečné zpracování ryb před jejich vykrvením je zakázáno.

(2) Vykrvování ryb při prodeji se provádí po omráčení silným úderem tupým předmětem na temeno hlavy a přetětím žaberních oblouků nebo přetětím míchy a cév řezem bezprostředně za hlavou.

(3) Při průmyslovém zpracování ryb krajská veterinární správa povolí na žádost provozovatele podniku výjimku z povinnosti a zákazu stanovených v odstavci 1, pokud technologie umožňuje zpracování ryb ihned po jejich porážce.

(4) Ryby při průmyslovém zpracování lze omračovat zařízením využívajícím střídavý elektrický proud o napětí 230 V, plyn CO² nebo jiný plyn nebo směs plynů schválených podle zvláštního právního předpisu²⁾.

(5) Živé ryby v zařízení používaném v rámci podnikatelské činnosti se před usmrcením přechovávají v kádích a příručních nádržích při neustálé výměně a přítoku vody, která neohrožuje jejich zdravotní stav, popřípadě při zajištění jiného účinného způsobu provzdušňování nebo okysličování vody.

(6) Poměr hmotnosti vybraných druhů živých ryb a vody (hustotu obsádky) v kádích a příručních nádržích, včetně nejnižšího množství kyslíku ve vodě a teploty vody, stanoví ministerstvo prováděcím právním předpisem.

§ 6

Nikdo nesmí zvíře opustit s úmyslem se ho zbavit nebo je vyhnat. Za opuštění zvířete se nepovažuje vypuštění zvířete do jeho přirozeného prostředí, pokud je to vhodné z hlediska stavu zvířete a podmínek prostředí.

§ 7

(1) S výjimkou pokusů na pokusných zvířatech se mohou vykonávat zásahy, které způsobují bolest, jedině po celkovém nebo místním znecitlivění zvířete osobou odborně způsobilou.1d)

(2) Znecitlivění se nepožaduje,

a) jestliže se při srovnatelných zákrocích na lidech znecitlivění neprovádí,

b) pokud podle úsudku veterinárního lékaře není znecitlivění proveditelné nebo nutné anebo by způsobilo bolest větší než zákrok sám.

(3) Jestliže je zákrok prováděn osobou odborně způsobilou podle veterinárního zákona,^{1f)} pak se znecitlivění rovněž nepožaduje při

a) kastraci samců mladších 7 dnů u prasat a mladších 8 týdnů u skotu, ovcí, koz nebo králíků, kteří netrpí anatomickou vadou pohlavních orgánů,

b) odrohování nebo tlumení růstu rohů u telat a kůzlat ve věku do 4 týdnů provedenou chemickou kauterizací, tepelnou kauterizací nástrojem, který vyvíjí potřebné teplo po dobu nejméně 10 sekund,

c) krácení ocasu u selat mladších 7 dnů, jehňat a štěňat mladších 8 dnů,

d) odstraňování ostruh, hřebenů, posledních článků křídel, krácení zobáků, drápů, nastříhování meziprstních blan během prvního dne života drůbeže, u pižmových kachen odstraňování drápů a zkrácení horní části zobáku do 21 dní věku,

e) kauterizaci zobáků u kuřat mladších 10 dnů, která jsou určena k produkci konzumních vajec,

f) obrušování nebo odštípnutí zubů savých selat,

g) označování zvířat jejich tetováním, ušní známkou nebo elektronickým čipem,

h) označování zvířat vrubováním uší, označování koní výžehem nebo označování ryb vymrazováním.

(4) Zákroky uvedené v odstavci 3 písm. a) a b) je možné u zvířat starších, než je uvedeno v těchto ustanoveních, provádět pouze se znecitlivěním.

§ 7a

Ochrana zvířat při chovu

(1) Sdružení právnických nebo fyzických osob, která se zabývají chovem zvířat, a chovatelé, kteří jsou jejich členy, nebo podnikatelé, kteří se v rámci podnikatelské činnosti zabývají chovem zvířat, musí chovat psy nebo kočky v souladu s

podmínkami stanovenými prováděcím právním předpisem.

(2) Podmínky chovu psů a koček, pokud se jedná o chovná zvířata, stanoví ministerstvo prováděcím právním předpisem.

§ 8

Veřejná vystoupení zvířat

(1) Veřejným vystoupením se rozumí jednorázové nebo opakované provádění činnosti se zvířetem nebo zvířaty chovatele, které je přístupné veřejnosti, a to i prostřednictvím hromadných sdělovacích prostředků, za účelem výchovy, vzdělávání, reklamy, soutěže nebo za účelem podnikání, nebo činnost, při které vznikne doklad o zvířeti, který je hodnocením jeho vzhledu, výkonu nebo určitých vloh; za veřejné vystoupení se nepovažuje svod zvířat^{1(c)}.

(2) Fyzická nebo právnická osoba, která pořádá nebo provádí veřejné vystoupení (dále jen „pořadatel“), je povinna zajistit, aby při veřejném vystoupení byla přítomna fyzická osoba, která je schopna

- a) rozpoznat zjevné příznaky zhoršeného zdravotního stavu zvířat,
- b) zjistit změny v chování zvířat,
- c) určit, zda celkové prostředí je vhodné k zachování zdraví a pohody zvířat,
- d) bezpečně manipulovat s daným druhem zvířat,
- e) organizačně zabezpečit ochranu zvířat při pořádání veřejného vystoupení.

(3) Pořadatel je povinen

- a) oznámit nejméně 14 dnů předem dnem konání veřejného vystoupení krajské veterinární správě a příslušné obci
 1. místo a datum konání,
 2. druh a počet zvířat, která se mají veřejného vystoupení zúčastnit,
 3. údaje umožňující identifikaci osoby podle odstavce 2,
- b) současně s oznámením podle písmene a) předložit seznam činností se zvířaty,
- c) poučit osoby, které se aktivně zúčastňují veřejného vystoupení zvířat, jak mají manipulovat se zvířaty, připravovat pomůcky nebo jiné vybavení a seznámit je se zásadami zabezpečení pohody a ochrany zvířat podle tohoto zákona a kontrolovat, zda je v průběhu veřejného vystoupení zvířat dodržují,
- d) oznámit porušení podmínek ochrany zvířat účastníkem veřejného vystoupení krajské veterinární správě.

(4) Povinnosti stanovené v odstavci 3 písm. a) a b) se nevztahují

- a) na ozbrojené síly, bezpečnostní sbory nebo obecní policii,
- b) na zoologickou zahradu nebo záchranou stanici, pokud se veřejné vystoupení koná v prostoru této zoologické zahrady nebo záchranné stanice, a
- c) na zpětné vypuštění zvířete do volné přírody zoologickou zahradou nebo záchrannou stanicí.

(5) Pořadatel je oprávněn při důvodném podezření na porušení podmínek ochrany zvířat stanovených tímto zákonem účastníkem veřejného vystoupení konání veřejného vystoupení zvířat až do provedení nápravy zastavit, nebo osobu, která stanovené podmínky porušila, vyloučit a její zvíře z veřejného vystoupení zvířat vyřadit.

ČÁST TŘETÍ

OCHRANA ZVÍŘAT PŘI PŘEPRAVĚ

§ 8a

Maximální doba trvání přepravy

Doba trvání cesty při vnitrostátní přepravě hospodářských zvířat určených k porážce na jatkách nesmí překročit 8 hodin.

§ 8b

Odborná způsobilost na úseku ochrany zvířat při přepravě

(1) Zaměstnanci dopravce nebo provozovatele sběrného střediska^{2l)} či shromažďovacího střediska^{2m)} (dále jen „sběrné středisko“), kteří provádějí manipulaci se zvířaty, musí absolvovat školení, které stanoví přímo použitelný předpis Evropské unie²ⁿ⁾, a získat potvrzení o absolvování tohoto školení. Toto školení zajistí dopravce nebo provozovatel sběrného střediska.

(2) Zaměstnanci dopravce nebo provozovatele sběrného střediska nemusí absolvovat školení podle odstavce 1 v případě, že předloží potvrzení o absolvování školení, které stanoví přímo použitelný předpis Evropské unie²ⁿ⁾, vydané v jiném členském státě Evropské unie.

(3) Dopravce nebo provozovatel sběrného střediska je povinen vést evidenci o školení osob vykonávajících činnosti uvedené v odstavci 1. Obsahem této evidence je jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu nebo pobytu^{2o)} školených osob, obsah školení, jméno a příjmení školitelů a datum, kdy bylo školení provedeno. Dopravce nebo provozovatel sběrného střediska je povinen ještě 3 roky ode dne ukončení činnosti těchto osob tuto evidenci uchovávat a na vyžádání ji předložit příslušnému orgánu ochrany zvířat.

(4) Obsah školení a způsob potvrzení o absolvování školení zaměstnanců dopravce nebo provozovatele sběrného střediska stanoví ministerstvo prováděcím právním předpisem.

(5) Řidiči nebo průvodci^{2p)} silničních vozidel musí absolvovat obecný nebo specializovaný kurz a získat osvědčení o způsobilosti pro řidiče a průvodce silničních vozidel v souladu s přímo použitelným předpisem Evropské unie^{2q)}. Toto osvědčení vydává ministerstvo, a to i ve formě průkazu. Zkušební řády schvaluje a zkoušky provádí ministerstvo.

(6) Řidiči nebo průvodci silničních vozidel nemusí absolvovat kurz podle odstavce 5 v případě, že předloží osvědčení o způsobilosti pro řidiče a průvodce silničních vozidel^{2q)} vydané v jiném členském státě Evropské unie.

(7) Obsah a rozsah odborného kurzu pro získání osvědčení o způsobilosti pro řidiče a průvodce silničních vozidel, a to jak pro obecný kurz vztahující se na přepravu všech druhů zvířat, tak pro specializovaný kurz vztahující se pouze na přepravu některých druhů zvířat, požadavky na vybavení školícího pracoviště, požadavky na nejvyšší dosažené vzdělání a praxi lektorů od ukončení nejvyššího dosaženého vzdělání, složení zkušební komise, průběh zkoušky, podmínky a způsob vydávání osvědčení ve formě průkazu a jeho vzor stanoví ministerstvo prováděcím právním předpisem.

§ 8c

Obecné podmínky pro přepravu zvířat

(1) Nikdo nesmí provádět ani nařídit přepravu zvířat způsobem, který jim může přivodit zranění nebo zbytečné utrpení.

(2) Dopravce musí při přepravě zvířat splnit tyto podmínky:

- a) dopravní prostředky musí být navrženy, konstruovány, udržovány a provozovány tak, aby se předešlo zranění a utrpení zvířat a byla zajištěna jejich bezpečnost,
- b) zařízení k nakládce a vykládce, pokud jsou použita, musí být navržena, konstruována, udržována a provozována tak, aby se předešlo zranění a utrpení zvířat a byla zajištěna jejich bezpečnost,
- c) pro zvířata musí být zajištěna dostatečná plocha a výška přiměřená jejich vzrůstu a zamýšlené cestě.

(3) Chovatel musí zajistit

- a) napojení a nakrmení zvířete v kvalitě a množství odpovídajícím druhu zvířete a jeho vzrůstu,
- b) aby zvířeti byl poskytnut odpočinek ve vhodných intervalech,
- c) zvířeti, které během přepravy onemocnělo nebo bylo zraněno, poskytnutí první pomoci; vyžaduje-li to zdravotní stav zvířete, zajistí jeho veterinární ošetření.

§ 8d

Způsobilost zvířat k přepravě

(1) Chovatel může zvířata přepravovat nebo je předat k přepravě dopravci pouze tehdy, jsou-li pro plánovanou cestu způsobilá.

(2) Poraněná zvířata a zvířata s fyziologickými potížemi nebo patologickými stavy se nepovažují za způsobilá k přepravě, zejména pokud

- a) se bez bolesti nebo pomoci nemohou sama pohybovat,
- b) mají velké otevřené rány nebo výhřezy,
- c) jde o březí zvířata, u nichž již uplynulo 90 % či více očekávané doby březosti, nebo jde o samice, které porodily v předcházejícím týdnu,
- d) jde o novorozená zvířata, která ještě nemají úplně zahojený pupek,
- e) jde o selata mladší 3 týdnů, jehňata mladší 1 týdne a telata mladší 10 dnů, ledaže jsou přepravována na vzdálenost menší než 100 km,
- f) savce, kteří dosud nebyli odstaveni od matky nebo kteří dosud nepřivykli samostatnému přijímání potravy a tekutin, pokud

nejsou přepravováni společně s matkou; to neplatí u volně žijících zvířat v případě, kdy může dojít k ohrožení mláďete matkou, g) jde o jelenovité v období, kdy se jim obnovuje paroží.

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 neplatí pro přepravu zvířat

- a) k ošetření veterinárním lékařem a zpět, nebo je-li přeprava jinak nutná k zamezení dalších bolestí, utrpení nebo škod,
- b) na pokyn veterinárního lékaře k diagnostickým účelům.

§ 8e

Dopravní prostředky

(1) Chovatel musí zajistit, aby dopravní prostředky, kontejnery, klece a podobně a jejich vybavení byly konstruovány, udržovány a provozovány tak, aby

- a) se předešlo zranění a utrpení a zajistila bezpečnost zvířat,
- b) zvířata byla chráněna před nepříznivým počasím, příliš vysokými či nízkými teplotami a nepříznivými změnami klimatických podmínek,
- c) zvířata neměla možnost z nich uniknout nebo vypadnout a mohla snášet případný stres související s pohybem vozidla,
- d) podlaha nebyla kluzká,
- e) podlaha minimalizovala prosakování moči a výkalů.

(2) Chovatel musí zajistit

- a) aby uvnitř prostoru pro zvířata byl dostatek místa a dostatečné proudění vzduchu, když zvíře stojí v přirozeném postoji,
- b) studenokrevným obratlovcům, danému druhu odpovídající okysličením vody, popřípadě přívod vody nebo kyslíku, a to po celou dobu jejich přepravy.

(3) Velikost prostor pro přepravu zvířat stanoví ministerstvo prováděcím právním předpisem.

§ 8f

Postupy při přepravě

(1) Předměty, které mají být přepravovány ve stejném dopravním prostředku společně se zvířaty, musí chovatel umístit tak, aby nemohly zvířatům přivodit zranění, utrpení nebo stres.

(2) Pokud jsou zvířata přepravována v kontejnerech, musí chovatel zajistit, aby

- a) nedocházelo k jejich strkání, házení, svrhávání, nárazům, převrácení nebo shazování,
- b) s přepravovanými zvířaty nebylo manipulováno hlavou dolů,
- c) nebylo omezeno větrání nebo u studenokrevných obratlovců okysličování, pokud jsou kontejnery přepravovány naskládané na sobě nebo vedle sebe,
- d) přeprava probíhala ve vodorovné poloze za účelem zamezení vytékání nebo vypadávání výkalů,
- e) byla zajištěna stabilita kontejnerů, zejména pokud jsou umístěny na sebe,
- f) kontejnery, jejichž celková hmotnost přesáhne 50 kg, byly vybaveny úchyty a byly během přepravy upevněny.

(3) Nikdo nesmí při přepravě

- a) zvířata bít, kopat nebo užívat jiného násilí,
- b) používat tlak na zvlášť citlivé části těla tak, aby tím byla způsobena zbytečná bolest nebo utrpení,
- c) zavěšovat zvířata pomocí mechanických prostředků,
- d) zvedat nebo táhat zvířata za hlavu, uši, rohy, končetiny, ocas nebo srst, nebo s nimi zacházet tak, aby jim tím byla působena zbytečná bolest nebo utrpení,
- e) používat poháněče nebo pomůcky se špičatými konci,
- f) úmyslně zdržovat zvířata, která jsou poháněna nebo vedena prostorem, ve kterém se manipuluje se zvířaty,
- g) přepravovat zvířata se svázanými končetinami s výjimkou handicapovaných zvířat, přivazovat zvířata za končetiny s výjimkou dravců chovaných v zajetí podle zákona o myslivosti^{1e}).

(4) Elektrické poháněče se smějí používat jen u dospělého skotu a prasat v případě, když odmítají pohyb, a to jen tehdy, když zvířata mají dostatečný prostor k průchodu. Výboje nesmějí trvat déle než 1 vteřinu, musí být vhodným způsobem časově rozloženy a smějí být aplikovány jen na svaly zadních končetin. Výboje se nesmějí používat opakovaně, pokud zvíře nereaguje.

(5) Chovatel musí při přepravě zajistit, aby

- a) zvířata nebyla přivázána za rohy, parohy, kroužky v nose ani za nohy svázané k sobě,
- b) telata neměla náhubek,
- c) domácí koňovití starší 8 měsíců během přepravy měli ohlávku, vyjma nezkracené koně.

(6) Pokud musí být zvířata přivázána, musí chovatel zajistit, aby provazy, řetězy nebo jiné použité prostředky upevnění

- a) byly dostatečně pevné a za normálních přepravních podmínek se nemohly přetrhnout,
- b) v případě potřeby umožnily zvířatům ulehnutí, nakrmení a napojení,
- c) zabránily jakémukoli riziku uškrcení nebo poranění a aby umožňovaly zvířata v případě potřeby rychle uvolnit.

§ 8g

nadpis vypuštěn

(1) Ustanovení § 8c až 8f se vztahují na přepravu, která se neuskutečňuje v souvislosti s hospodářskou činností, a na přepravu hospodářských zvířat do vzdáleností nejvýše 50 km nebo v rámci hospodářství²⁾.

(2) Na přepravu ryb se vztahují ustanovení § 8c odst. 1, § 8c odst. 2 písm. a) a b), § 8d odst. 1, § 8e odst. 1 písm. a), b) a c), § 8e odst. 2 písm. b), § 8f odst. 2 písm. a), c), e) a f) a § 8f odst. 3 písm. b).

§ 8h

zrušen

§ 8i

zrušen

§ 8j

zrušen

§ 8k

zrušen

§ 8l

zrušen

ČÁST ČTVRTÁ

OCHRANA HOSPODÁŘSKÝCH ZVÍŘAT, ZVÍŘAT V ZÁJMOVÝCH CHOVECH A VOLNĚ ŽIJÍCÍCH ZVÍŘAT

Ochrana hospodářských zvířat

§ 9

(1) Při chovu hospodářských zvířat je zakázáno

- a) chovat zvíře v izolaci, působí-li mu to utrpení, pokud to nevyžadují zvláštní předpisy,³⁾
- b) chovat zvířata v tak velkých nebo v tak uspořádaných skupinách anebo v takových prostorách,
 1. ve kterých jim míra nebo četnost vzájemných útoků působí utrpení,
 2. které neumožňují přirozený odpočinek či řádnou péči,
 3. ve kterých nemohou uspokojit své potřeby v příjmu potravy a vody anebo jiné potřeby nezbytné pro jejich život a zdraví,

- c) chovat zvířata trvale ve tmě nebo je ponechat bez náležité doby odpočinku od umělého osvětlení,
- d) používat takové způsoby nebo postupy plemenitby, které způsobují nebo mohou způsobit zvířeti utrpení nebo zranění,
- e) chovat zvíře k hospodářským účelům, u něhož lze na základě jeho fenotypu nebo genotypu očekávat, že bude chováno v dalších generacích se škodlivými účinky na jeho zdraví a životní pohodu.

(2) Je zakázáno hospodářská zvířata používat k dosažení jiných cílů, včetně nátlakových akcí, nejedná-li se o veřejné vystoupení nebo použití zvířete k plnění úkolů stanovených ozbrojenými silami, bezpečnostními sborům nebo obecní policií zvláštními právními předpisy^{1k)}.

§ 10

Dojde-li k utrpení nebo jinému poškození zvířat prokazatelně v důsledku nevhodné technologie, je chovatel povinen tuto technologii upravit nebo změnit.

§ 10a

Hospodářská zvířata dovážená do České republiky ze zemí, které nejsou členskými státy Evropské unie (třetí země), musí být doprovázena osvědčením vystaveným úředním nebo státem pověřeným veterinárním lékařem země původu, v němž se osvědčuje, že se zvířata bylo zacházeno způsobem přinejmenším rovnocenným způsobu používanému v České republice a v zemích Evropské unie.

§ 11

(1) V intenzivních chovech je chovatel povinen zabezpečit nejméně jedenkrát denně prohlídku hospodářských zvířat a technologických zařízení a odstranit v nejkratší možné době každou zjištěnou závadu tak, aby nebylo ohroženo zdraví a život zvířat. K zajištění prohlídky hospodářských zvířat v kterékoli době musí být připraveno stabilní nebo mobilní osvětlení, které umožní důsledné provedení prohlídky.

(2) Chovatel je povinen učinit opatření nezbytná pro zabránění úniku hospodářských zvířat a mít pohotově k dispozici nástroje a pomůcky k okamžitému poskytnutí první pomoci, pomoci při porodu či náhlém onemocnění a vlastní vyprošťovací nářadí odpovídající druhu chovaných zvířat a používané technologii, zařízení k nakládce a vykládce zvířat, jakož i nástroje k okamžitému omrácení a vykrvení hospodářského zvířete při nutném porážce.

§ 12

(1) Chovatel je povinen zajistit s ohledem na druh hospodářského zvířete, stupeň jeho vývoje, adaptaci a domestikaci, životní podmínky odpovídající fyziologickým a etologickým potřebám hospodářských zvířat tak, aby jim nebylo působeno utrpení a byla zajištěna jejich pohoda v souladu se získanými zkušenostmi a vědeckými poznatky.

(2) Chovatel hospodářských zvířat musí zajistit dostatečně početný a odborně způsobilý personál s takovými teoretickými a praktickými znalostmi o příslušném druhu a kategorii hospodářských zvířat a používaném chovatelském systému, aby

- a) byl schopen rozpoznat zjevné příznaky zhoršeného zdravotního stavu hospodářského zvířete,
- b) zjistit změny v chování hospodářského zvířete,
- c) byl schopen určit, zda celkové prostředí je vhodné k zachování zdraví a pohody hospodářského zvířete.

(3) Hospodářským zvířatům nesmí být podáváno krmivo nebo nápoj způsobem, který vyvolává zbytečné utrpení. Krmiva musí splňovat podmínky stanovené zvláštními právními předpisy.^{3a)}

(4) Pro zabezpečení podmínek ochrany zvířat každé hospodářské zvíře, na němž se projeví příznaky onemocnění nebo zranění, musí být bez odkladu náležitě ošetřeno v souladu se zvláštními právními předpisy;²⁾ vyžaduje-li to situace, musí být nemocná nebo zraněná zvířata izolována ve vhodném ustájení.

§ 12a

(1) Volnost pohybu hospodářského zvířete nesmí být omezována způsobem, který by mu působil utrpení. Ustájení musí umožnit hospodářským zvířatům bez obtíží uléhat, odpočívat, vstávat a pečovat o povrch svého těla a vidět na ostatní zvířata. Prostor pro ležení musí být pohodlný, čistý a s řádným odtokem tekutých odpadů a nesmí působit nepříznivě na hospodářská zvířata.

(2) Pomůcky na přivazování hospodářských zvířat musí být pravidelně kontrolovány a upravovány, aby maximálně omezily riziko udušení nebo jiného poranění hospodářského zvířete.

(3) Pro zajištění pohody a zdraví hospodářských zvířat v intenzivních chovech, pokud větrání závisí na umělém větracím systému, musí být tento systém vybaven poplašným systémem, který bude varovat při selhání, nebo musí být k dispozici náležitý pomocný systém, který zaručí obnovení větrání. Všechna automatická a mechanická zařízení, která mají podstatný význam pro zdraví a pohodu zvířat, musí být kontrolována alespoň jednou denně. Jsou-li shledány závady, musí být okamžitě odstraněny, nebo není-li to možné, musí být podniknuty náležité kroky k zajištění zdraví a příznivého stavu zvířat.

(4) Hospodářským zvířatům, která nejsou chována v budovách, se poskytuje přiměřená ochrana před nepříznivými

povětrnostními podmínkami, predátory a riziky ohrožujícími jejich zdraví.

(5) Podrobnosti stanoví ministerstvo prováděcím právním předpisem.

§ 12b

Hospodářská zvířata musí

- a) dostávat potravu, která je vhodná pro jejich stáří, druh a která je podávána v dostatečném množství, aby uspokojovala jejich potřeby. Všechna hospodářská zvířata musí mít přístup ke krmivu v intervalech vhodných pro jejich fyziologické potřeby,
- b) mít přístup k vodě, která neohrožuje zdravotní stav zvířat, nebo jim musí být umožněno, podle druhu a věkové kategorie, uspokojovat potřeby tekutin,
- c) mít možnost přístupu k zařízení pro krmení a napájení tak, aby bylo minimalizováno znečištění krmiva a vody i vyloučeny nepříznivé účinky zápolení o krmivo a napájecí vodu mezi hospodářskými zvířaty.

§ 12c

(1) Hospodářská zvířata musí být chována s ohledem na druh a věkovou kategorii nebo hmotnost a další specifické podmínky nároků na jejich ochranu a pohodu podle stanovených minimálních standardů.

(2) Minimální standardy pro ochranu nosnic druhu Kur domácí (Gallus gallus), které dosáhly snáškové zralosti a jsou chovány pro produkci vajec nezamýšlených k vylíhnutí (dále jen "nosnice"), se nevztahují na chovy s méně než 350 nosnicemi a zařízení pro chov chovných nosnic.

(3) Minimální standardy pro chov hospodářských zvířat stanoví ministerstvo prováděcím právním předpisem.

§ 12d

(1) Při chovu kuřat druhu Kur domácí (Gallus gallus), která jsou chována na maso (dále jen „kuřata chovaná na maso“) musí chovatel

- a) dodržovat požadavky na hospodářství a požadavky na chov kuřat chovaných na maso stanovené prováděcím právním předpisem,
- b) předávat pověřené osobě podle plemenářského zákona^{3b)} hlášení o chovu kuřat chovaných na maso,
- c) vést záznamy o chovu kuřat chovaných na maso stanovené prováděcím právním předpisem; tyto záznamy musí chovatel uchovávat alespoň po dobu 3 let a na vyžádání je předložit příslušnému orgánu ochrany zvířat,
- d) poskytovat osobě uvedené v § 20 odst. 1 písm. j) zákona údaje a vzorky stanovené prováděcím právním předpisem.

(2) Maximální hustota osazení v hospodářství, kterým se rozumí výrobní provoz s chovem kuřat chovaných na maso, nebo v hale hospodářství, kterou se rozumí budova hospodářství, ve které je chováno hejno kuřat chovaných na maso, nesmí překročit 33 kg/m². Hustotou osazení se rozumí celková živá hmotnost kuřat chovaných na maso, která se ve stejném čase nacházejí v hale, a to na čtvereční metr využitelné plochy. Využitelnou plochou se rozumí plocha se stelivem kdykoliv přístupná kuřatům chovaným na maso. Hejnem kuřat chovaných na maso se rozumí skupina kuřat chovaných na maso, která jsou umístěna v hale hospodářství a která se v této hale nacházejí současně.

(3) Chovatel, který splňuje požadavky podle odstavců 1 a 2, může provozovat chov kuřat chovaných na maso s hustotou osazení vyšší než 33 kg/m², pokud

- a) sdělí pověřené osobě podle plemenářského zákona^{3b)} úmysl používat vyšší hustotu osazení hlášením o chovu kuřat chovaných na maso a
- b) splňuje požadavky na hospodářství, požadavky na obsah a vedení dokumentace a požadavky pro vyšší hustotu osazení stanovené prováděcím právním předpisem.
Maximální hustota osazení v tomto případě nesmí překročit 39 kg/m². Chovatel je povinen hlásit změnu hustoty osazení nejméně 15 dnů před umístěním hejna kuřat chovaných na maso do haly.

(4) Chovatel může provozovat chov kuřat chovaných na maso se zvýšenou hustotou osazení, která překračuje hustotu uvedenou v odstavci 3 maximálně o 3 kg/m², pokud mu bude na žádost a po splnění kritérií pro povolení zvýšené hustoty osazení stanovených prováděcím právním předpisem vydáno krajskou veterinární správou rozhodnutí o povolení chovu kuřat chovaných na maso se zvýšenou hustotou osazení. Krajská veterinární správa povolení rozhodnutím odejme či změní, jestliže chovatel přestane splňovat kritéria, za kterých bylo rozhodnutí o povolení vydáno. Požadavky stanovené v odstavci 3 platí obdobně.

(5) Chovatel, který chová kuřata chovaná na maso s hustotou osazení vyšší než 33 kg/m², je povinen

- a) z údajů vedených podle odstavce 1 písm. c) vypočítat údaje o denní míře úmrtnosti hejna a kumulativní denní míře úmrtnosti hejna a
- b) v doprovodné dokumentaci^{3c)} k dodávce kuřat chovaných na maso na jatky uvést údaje o denní míře úmrtnosti hejna a kumulativní denní míře úmrtnosti hejna a údaje o hybridu a plemeni kuřete.

(6) Chovatel musí poskytnout osobám, které jsou jím zaměstnány nebo najaty, aby pečovaly o kuřata chovaná na maso nebo aby je chytaly a nakládaly, poučení týkající se požadavků na ochranu zvířat, včetně požadavků na způsob porážení používané v hospodářstvích. Splnění této povinnosti je na vyžádání orgánů ochrany zvířat chovatel povinen doložit.

(7) Chovatel musí zajistit, aby za každý chov kuřat chovaných na maso byla stanovena osoba odborně způsobilá k péči o kuřata chovaná na maso, která má osvědčení o způsobilosti k péči o kuřata chovaná na maso. Toto osvědčení vydává ministerstvo na základě absolvování kurzu odborné přípravy k péči o kuřata chovaná na maso.

(8) Ministerstvo stanoví prováděcím právním předpisem požadavky na hospodářství a požadavky na chov kuřat chovaných na maso, obsah záznamů o chovu kuřat chovaných na maso, obsah údajů a seznam vzorků, které jsou chovatelé povinni poskytovat osobě uvedené v § 20 odst. 1 písm. j) zákona, požadavky na hospodářství, požadavky na obsah a vedení dokumentace a požadavky na chov kuřat chovaných na maso při hustotě osazení vyšší než 33 kg/m², kritéria pro povolení zvýšené hustoty osazení, obsah a rozsah kurzu odborné přípravy k péči o kuřata chovaná na maso pro získání osvědčení o způsobilosti k péči o kuřata chovaná na maso, požadavky na vybavení školicího pracoviště, požadavky na nejvyšší dosažené vzdělání a praxi lektorů od ukončení nejvyššího dosaženého vzdělání a vzor osvědčení.

§ 12e

Ustanovení § 12d se nevztahuje na

- a) hospodářství s méně než 500 kuřaty,
- b) hejna kuřat pro rozmnožovací chov,
- c) líhně,
- d) kuřata z extenzivního chovu ve vnitřních prostorách a z chovu ve volném výběhu podle přímo použitelného předpisu Evropské unie^{3d)},
- e) kuřata z ekologického chovu podle přímo použitelného předpisu Evropské unie^{3e)}.

§ 12f

Pokyny a poučení o péči o prasata a kurz k péči o prasata

(1) Chovatel, který chová prasata ustájená pro odchov a výkrm (dále jen „chovatel prasat“), zajistí, aby prasata ošetřovala osoba, která obdržela pokyny a poučení o péči o prasata v rozsahu stanoveném tímto zákonem a právními předpisy vydanými k jeho provedení.

(2) Za osobu podle odstavce 1 se považuje osoba, která

- a) od chovatele prasat obdržela pokyny a poučení o péči o prasata, nebo
- b) se zúčastnila kurzu k péči o prasata pro získání osvědčení o způsobilosti k péči o prasata, organizovaného školicím pracovištěm.

(3) Účastníkovi kurzu k péči o prasata podle odstavce 2 písm. b) vydá školicí pracoviště osvědčení o způsobilosti k péči o prasata.

(4) Chovatel prasat je povinen vést záznamy o předání pokynů a poučení o péči o prasata a o vydaných osvědčeních o způsobilosti k péči o prasata u osob, které zaměstnává k ošetřování prasat, a uvádět v nich

- a) osobní údaje osoby, která je jím zaměstnána k ošetřování prasat, a
- b) datum vydání a evidenční číslo osvědčení o způsobilosti k péči o prasata nebo jméno, popřípadě jména, a příjmení osoby, která pokyny a poučení o péči o prasata předala, a datum, kdy k jejich předání došlo.

Tyto záznamy lze vést také elektronickou formou. Chovatel je povinen ještě 3 roky po ukončení činnosti těchto osob tyto záznamy uchovávat a na vyžádání je předložit příslušnému orgánu ochrany zvířat.

(5) Obsah a rozsah kurzu k péči o prasata pro získání osvědčení o způsobilosti k péči o prasata, požadavky na nejvyšší dosažené vzdělání a praxi lektorů od ukončení nejvyššího dosaženého vzdělání, vzor osvědčení o způsobilosti k péči o prasata a vzor pokynů a poučení o péči o prasata stanoví ministerstvo prováděcím právním předpisem.

§ 13

Ochrana zvířat v zájmových chovech

(1) Každý je povinen zabezpečit zvířeti v zájmovém chovu přiměřené podmínky pro zachování jeho fyziologických funkcí a zajištění jeho biologických potřeb tak, aby nedocházelo k bolesti, utrpení nebo poškození zdraví zvířete, a učinit opatření proti úniku zvířat. Zvíře nesmí být chováno jako zvíře v zájmovém chovu, jestliže nejsou zabezpečeny přiměřené podmínky pro zachování jeho fyziologických funkcí a zajištění jeho biologických potřeb nebo jestliže se zvíře nemůže adaptovat, přestože tyto podmínky zabezpečeny jsou.

(2) Každý, kdo chová zvíře v zájmovém chovu nebo se ujal toulavého, případně opuštěného zvířete, odpovídá za jeho zdraví a dobrý stav; za splnění této povinnosti se považuje i oznámení místa nálezu obci nebo předání toulavého, případně opuštěného zvířete do útulku.

(3) Je zakázáno chovat zvířata v zájmových chovech, jestliže chovatel nebo občan vytvořil takové podmínky chovu, že v dalších generacích zvířat na základě dědičnosti budou zvířatům chybět části těla nebo orgány nebo budou-li orgány zvířat funkčně nezpůsobilé anebo znetvořené.

(4) Zvíře v zájmovém chovu nesmí být prodáno nebo darováno osobě

- a) mladší 15 let bez souhlasu jejich rodičů nebo jiné osoby mající k uvedené osobě mladší 15 let rodičovskou odpovědnost,
- b) která byla pravomocným rozhodnutím soudu zbavena způsobilosti k právním úkonům,
- c) již byla pravomocným rozhodnutím soudu způsobilost k právním úkonům omezena, bez souhlasu jejího opatrovníka.

(5) Chovatelem druhu zvířete vyžadujícího zvláštní péči může být fyzická osoba starší 18 let nebo právnická osoba; je-li chovatelem takového zvířete právnická osoba, musí stanovit osobu starší 18 let, jíž bude svěřena péče o zvíře. Nejde-li o chov zvířat v zoologických zahradách^{1b)} a záchranných stanicích, nebo o chov loveckých dravců držených podle zákona o myslivosti^{1e)}, je k chovu zvířete vyžadujícího zvláštní péči potřeba povolení krajské veterinární správy příslušné podle místa chovu zvířete.

(6) Žádost o povolení chovu podle odstavce 5 musí obsahovat

- a) identifikační údaje žadatele a místo chovu na území České republiky,
- b) druh a počet chovaných jedinců,
- c) stručný popis chovu a jeho vybavení,
- d) souhlas odpovědné osoby s prováděním kontroly chovaného jedince nebo skupiny druhu zvířat vyžadujícího zvláštní péči, míst a zařízení, v němž jsou tato zvířata chována, a prostor s chovem spojených, zejména prostor pro skladování krmiv.

(7) Krajská veterinární správa neudělí povolení podle odstavce 5, nejsou-li dodrženy podmínky podle odstavce 1. Krajská veterinární správa v povolení podle odstavce 5 stanoví maximální počty zvířat, které je možno chovat ve vybavení uvedeném v žádosti podle odstavce 6 písm. c). Krajská veterinární správa může rozhodnutím povolení změnit nebo odejmout, jestliže se změnila nebo zanikly podmínky, za jakých bylo uděleno. Povolení k chovu druhu zvířat vyžadujícího zvláštní péči se vydává na tři roky a může být na písemnou žádost prodlouženo. Krajská veterinární správa, která povolení vydala, je povinna alespoň jednou za rok provádět dozor nad dodržováním podmínek chovu. Záznamy o provedené kontrole uchová po dobu pěti let.

(8) Dojde-li ke změně podmínek, za nichž bylo povolení vydáno, je chovatel povinen do 30 dnů tuto změnu oznámit krajské veterinární správě.

(9) Chovatel, jemuž bylo vydáno povolení podle odstavce 5, je povinen bez zbytečného odkladu oznámit změny v údajích uvedených v žádosti podle odstavce 6, k nimž dojde po vydání povolení. Má-li dojít k rozšíření chovu zvířat vyžadujících zvláštní péči z hlediska jejich počtu nebo druhů, je chovatel povinen podat novou žádost o povolení chovu.

(10) Ministerstvo stanoví prováděcím právním předpisem druhy zvířat vyžadujících zvláštní péči a vzor žádosti o povolení chovu druhů zvířat vyžadujících zvláštní péči.

§ 13a

Zvláštní podmínky pro obchod se zvířaty určenými pro zájmové chovy

(1) Právnická nebo fyzická osoba, která na základě živnostenského oprávnění

- a) chová zvířata určená pro zájmové chovy pro účely obchodu s nimi nebo s těmito zvířaty obchoduje,
- b) provozuje jezdeckou firmu nebo povoznictví, anebo chová zvířata pro cirkusová nebo veřejná vystoupení, je povinna nejpozději 30 dnů před zahájením nebo ukončením podnikání oznámit výkon živnosti, druhy a počty zvířat příslušné krajské veterinární správě a současně je povinna doložit, jakým způsobem bude zabezpečena péče o zvířata, jejich zdraví a pohodu v případě zahájení činnosti.

(2) Zjistí-li krajská veterinární správa závažné nebo opětovné porušení povinností právnické nebo fyzické osoby uvedené v odstavci 1 stanovených tímto zákonem, může podat návrh příslušnému živnostenskému úřadu, aby živnostenské oprávnění zrušil nebo provozování pozastavil.

(3) Právnická nebo fyzická osoba, která obchoduje se zvířaty pro zájmové chovy, je povinna vést evidenci o nakoupených a prodaných zvířatech včetně dokladů o původu zvířete a uchovávat ji po dobu tří let.

(4) Právnická nebo fyzická osoba, která obchoduje se zvířaty určenými pro zájmové chovy, je při prodeji každého zvířete povinna poskytnout bezplatně kupujícímu v písemné podobě správné a podrobné informace o podmínkách chovu a péči o zdraví a pohodu kupovaného zvířete.

(5) Ministerstvo může stanovit prováděcím právním předpisem podmínky pro chov, ochranu a péči o zdraví a pohodu zvířat určených pro zájmové chovy v době, kdy jsou umístěna v obchodech se zvířaty a na ostatních místech prodeje.

§ 13b

Toulavá a opuštěná zvířata

(1) Obec může k regulaci populace toulavých a opuštěných zvířat provést

- a) informační, osvětové a jiné účelově cílené preventivní aktivity zaměřené na prohloubení odpovědného chování člověka k zvířatům, zejména k zvířatům v lidské péči,
- b) finanční nebo jiné zvýhodnění osob, které se ujaly péče o toulavé nebo opuštěné zvíře, zejména psa nebo kočku,
- c) odchyt toulavých a opuštěných zvířat osobou odborně způsobilou k výkonu této odborné veterinární činnosti podle veterinárního zákona^{1f}),
- d) podporu činnosti k uskutečnění regulace populace omezováním nekontrolovaných zdrojů potravy a neplánovaného rozmnožování psů a koček podporováním jejich sterilizace.

(2) Obec může obecně závaznou vyhláškou stanovit chovatelům povinnost nechat trvale označit psy, kteří dosud označeni nejsou, osobou odborně způsobilou k výkonu této odborné veterinární činnosti podle veterinárního zákona^{1f}), a to prostředky, které způsobují při aplikaci jen mírnou nebo přechodnou bolest, zejména tetováním nebo identifikací čipem. Obec může obecně závaznou vyhláškou stanovit povinnost přihlásit psy do evidence a upravit náležitosti a způsob vedení evidence označených psů a jejich chovatelů.

(3) Obec může nechat trvale označit osobou odborně způsobilou k výkonu této odborné veterinární činnosti podle veterinárního zákona^{1f}) toulavé a opuštěné psy v obci, kteří dosud označeni nejsou, a to prostředky, které způsobují při aplikaci jen mírnou nebo přechodnou bolest, zejména tetováním nebo identifikací čipem. Označení těchto psů hradí obec. Přihlásí-li se chovatel psa nebo zjistí-li jej obec, je povinen obci jí vynaložené náklady na označení toulavého psa nahradit.

§ 14

Ochrana volně žijících zvířat

(1) Je zakázáno odchyťovat nebo usmrcovat volně žijící zvíře

- a) pomocí oka, tlučky, sítě, smyčky, pytláckého oka, harpuny nebo čelistových pastí anebo pomocí obdobně zkonstruovaného zařízení,
- b) pomocí jedovatých návnad a jedů v jakýchkoliv formách včetně plynování a vykuřování, nejde-li o případ podle odstavce 4,
- c) do jestřábích košů a pomocí lepu,
- d) pomocí výbušnin,
- e) pomocí luků a samostřílů,
- f) pomocí elektrického proudu, nejde-li o výkon práva upravený zvláštními právními předpisy,^{2a})
- g) pomocí poloautomatické nebo automatické zbraně se zásobníkem schopným pojmout více než 2 náboje, nejedná-li se o případ podle § 5 odst. 2 písm. c),
- h) pomocí zbraně s hledím pro střelbu v noci, s elektronickým hledím apod.,
- i) pomocí letadla nebo motorového vozidla,
- j) pomocí zvuku magnetofonu nebo podobného zařízení, mimo zařízení používaných v souladu se zvláštními právními předpisy,^{2a})
- k) pomocí zrcadla nebo jiného oslňujícího zařízení,
- l) pomocí zdroje umělého osvětlení a zařízení pro osvětlení terčů,
- m) pomocí formalinových nebo lepících pastí,
- n) pomocí zvířat použitých jako živá návnada, nebo nástraha, nejde-li o lov podle zvláštních předpisů^{1g)}.

(2) Ustanovení odstavce 1 písm. k) a l) se nevztahuje na lov nebo usmrcování ryb podle zákona o rybářství⁴).

(3) Ustanovení odstavce 1 písm. h), k) a l) se nevztahuje na případy, kdy orgán státní správy myslivosti rozhodne o povolení, popřípadě o uložení úpravy stavu zvěře podle zákona o myslivosti^{4a}), a je zabezpečeno, že účinek opatření se bude vztahovat cíleně na vyjmenovaný druh zvěře a nezpůsobí utrpení jiným zvířatům.

(4) Deratizace, odchyt a usmrcování volně žijících zvířat patřících mezi škodlivé organismy se řídí zvláštními právními předpisy.^{2), 2c), 2e), 2f)}

(5) Provozovatel odchyťových zařízení je musí provozovat tak, aby odchycená zvířata nebyla týrána.

(6) Zákaz odchytu do sítí se nevztahuje na odchyt savců nebo ptáků za účelem zavěšování honiteb^{4b)}, za účelem

jejich návratu do přirozeného prostředí, ptáků a netopýrů za účelem výzkumu, na odchyt zvířete drženého v zajetí anebo na odchyt toulavého nebo opuštěného zvířete. Zákaz se nevztahuje na odchyt ryb v rybářských revírech, který provádí uživatel revíru. Pro účely ornitologického výzkumu dále neplatí zákaz odchyty ptáků do sítí za použití zvuku magnetofonu nebo podobného zařízení a za použití zdroje umělého osvětlení. Zákaz odchyty do sítí a smyček se nevztahuje na odchyt handicapovaných zvířat za účelem jejich přijetí do záchrané stanice. Ustanovení odstavce 1 písm. a), pokud jde o sítě, a písm. f), j) a l), pokud jde o zdroj umělého osvětlení, se nevztahují na odchyt volně žijících zvířat s jejich zpětným vypuštěním do volné přírody prováděný za účelem určení druhu, pohlaví, stáří a získání biometrických údajů v rámci sledování stavu volně žijících zvířat.

(7) Zakazuje se odchyt jedinců druhů původních volně žijících na území České republiky pro chov ve farmovém chovu, zájmovém chovu nebo chovu, jehož cílem je domestikace, včetně drezúry; to neplatí pro odchyt a chov loveckých dravců provedený v souladu se zákonem o ochraně přírody a krajiny a zákonem o obchodování s ohroženými druhy^{4o}, jakožto pro odlov generačních ryb pro potřeby umělého výtěru.

(8) Pro ochranu letišť, městských aglomerací nebo jiných objektů je povoleno použít loveckých vycvičených dravců, je-li to v souladu se zvláštním právním předpisem^{1e)},^{2e)}.

(9) Úpravou ochrany volně žijících zvířat podle tohoto zákona nejsou dotčeny zvláštní právní předpisy na úseku ochrany přírody a krajiny^{2e)}.

§ 14a

Zakázané činnosti s volně žijícími zvířaty

(1) Je zakázáno

a) provozovat mobilní zařízení typů pojízdných zvěřinců, exotarií, terárií a akvárií, v nichž jsou jedinci volně žijících druhů umístěni převážně v prostoru dopravního prostředku, s výjimkou zvířat, se kterými je pracováno v cirkusové manéži,

b) u nově narozených primátů, ploutvonožců, kytovců, vyjma delfinovitých, nosorožců, hrochů nebo žiraf provádět zvláštní způsob výcviku pro přípravu a provedení triků nebo výkonu v cirkuse, divadelním a varietním představení, filmu, televizním programu nebo podobném veřejném představení, s výjimkou cílených pohybových aktivit zvířat, v zoologických zahradách (dále jen "drezúra") a k těmto účelům s nimi vstupovat na území státu.

(2) Volně žijící zvířata musí být chována a jejich drezúra musí být prováděna s ohledem na druh a věkovou kategorii nebo hmotnost a další specifické podmínky nároků na jejich ochranu podle podmínek pro chov a drezúru stanovených prováděcím právním předpisem.

(3) Blíže podmínky pro chov a drezúru zvířat stanoví ministerstvo prováděcím právním předpisem.

§ 14b

Ochrana handicapovaných zvířat

(1) Každý, kdo se ujal handicapovaného zvířete, je povinen zajistit péči o ně podle odstavce 2 nebo předat toto zvíře záchrané stanici, popřípadě oznámit místo jeho nálezu záchrané stanici.

(2) Chovatel, který poskytuje soustavnou nezbytnou péči handicapovaným zvířatům, je povinen

a) vytvářet podmínky pro zachování jejich fyziologických funkcí a biologických potřeb, a to zejména vybavením prostor pro handicapovaná zvířata,

b) předcházet jejich únikům,

c) mít osvědčení o odborné způsobilosti osoby odpovědné za péči o handicapovaná zvířata, udělené příslušným orgánem ochrany zvířat, nebo zajistit, aby péči o handicapovaná zvířata zajišťovala osoba s tímto osvědčením, pokud se jedná o záchranou stanici,

d) dodržovat podmínky chovu handicapovaných zvířat, vybavení a minimální velikost prostor pro handicapovaná zvířata, stanovené prováděcím právním předpisem.

(3) Osoba, která provozuje záchranou stanici, je povinna stanovit alespoň 1 osobu odpovědnou za péči o handicapovaná zvířata. Osoba odpovědná za péči o handicapovaná zvířata musí úspěšně absolvovat odborný kurz a získat osvědčení o odborné způsobilosti osoby odpovědné za péči o handicapovaná zvířata; další osoby, které provádějí činnosti související s chovem a péčí o handicapovaná zvířata, musí osoba odpovědná za péči o handicapovaná zvířata poučit tak, aby uvedené činnosti prováděly kvalifikovaným způsobem. Osoba, která provozuje záchranou stanici, je povinna uchovávat osvědčení o odborné způsobilosti osoby odpovědné za péči o handicapovaná zvířata a vést dokumentaci o poučení osob, které provádějí činnosti související s chovem a péčí o handicapovaná zvířata, uchovávat ji od doby zahájení činnosti těchto osob související s chovem a péčí o handicapovaná zvířata, a to ještě po dobu 3 let od ukončení této činnosti.

(4) Ministerstvo stanoví prováděcím právním předpisem rozsah odborných znalostí nezbytných pro získání osvědčení o odborné způsobilosti osoby odpovědné za péči o handicapovaná zvířata, obsah odborného kurzu pro získání této odborné způsobilosti, složení zkušební komise, požadavky na nejvyšší dosažené vzdělání a praxi lektorů od ukončení nejvyššího dosaženého vzdělání, průběh zkoušky, vzor osvědčení a podmínky pro chov handicapovaných zvířat, vybavení a minimální velikost prostor pro handicapovaná zvířata.

ČÁST PÁTÁ

OCHRANA POKUSNÝCH ZVÍŘAT

§ 15

Použití ustanovení o ochraně pokusných zvířat

(1) Ustanovení tohoto zákona, která upravují ochranu pokusných zvířat, se použijí v případech,

- a) kdy jsou pokusná zvířata používána nebo mají být použita k pokusům nebo jsou specificky chována tak, aby mohly být jejich orgány nebo tkáně použity pro vědecké účely,
- b) dokud pokusná zvířata nejsou usmrcena, umístěna do zájmového chovu nebo navrácena do vhodného přírodního stanoviště nebo chovu.

(2) Odstranění bolesti, utrpení, strachu nebo trvalého poškození pokusných zvířat pomocí úspěšného použití anestetik, analgetik nebo jiných metod nevylučuje z oblasti působnosti tohoto zákona použití pokusných zvířat při pokusech.

(3) Ustanovení tohoto zákona, která upravují ochranu pokusných zvířat, se nevztahují na případy, kdy jsou pokusná zvířata použita pro:

- a) nepokusné úkony prováděné v zemědělství,
- b) nepokusné klinické veterinární úkony,
- c) veterinární klinická hodnocení požadovaná při registraci veterinárního léčivého přípravku,
- d) úkony prováděné pro účely uznaných chovatelských postupů,
- e) úkony, jejichž hlavním účelem je identifikace zvířete,
- f) úkony, které pravděpodobně zvířeti nezpůsobí bolest, utrpení, strach ani trvalé poškození o intenzitě odpovídající nejméně bolesti, utrpení, strachu nebo trvalému poškození způsobenému vpichem jehly podle řádné veterinární praxe.

(4) Ustanovení tohoto zákona za účelem uvedeným v § 1 odst. 2 písm. d) stanovují pravidla, která se týkají

- a) nahrazení a omezení používání pokusných zvířat k pokusům a šetrného zacházení s pokusnými zvířaty při jejich chovu, umístění, péči o ně a používání k pokusům,
- b) původu, chovu, označení pokusných zvířat, péče o ně a jejich umístění a usmrcování,
- c) úkonů chovatelů pokusných zvířat, dodavatelů pokusných zvířat a uživatelů pokusných zvířat,
- d) hodnocení a schvalování projektů pokusů, při nichž jsou v rámci pokusů používána pokusná zvířata.

(5) Tímto zákonem nejsou dotčena ustanovení zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

§ 15a

Oprávnění k chovu, oprávnění k dodávce a oprávnění k používání pokusných zvířat

(1) Chovat, dodávat nebo používat pokusná zvířata smí jen osoba, které bylo k těmto činnostem uděleno oprávnění.

(2) Pokusy mohou být prováděny pouze ve schválených zařízeních uživatele pokusných zvířat. Ministerstvo může udělit výjimku z požadavku uvedeného ve větě první, pokud uživatel pokusných zvířat prokáže, že je to vědecky odůvodněno.

(3) Osoba, která je držitelem oprávnění k dodávce pokusných zvířat, smí dodávat pokusná zvířata osobě, která je držitelem oprávnění k používání pokusných zvířat, pouze z chovného zařízení osoby, která je držitelem oprávnění k chovu pokusných zvířat.

(4) Zařízení určená k chovu a dodávce pokusných zvířat musí být oddělena od zařízení určených k používání pokusných zvířat, to neplatí v případě chovu, dodávky a využití ryb a pokusů, při nichž je prováděn u pokusných zvířat pouze odběr krve.

§ 15b

Rozhodnutí o udělení oprávnění k chovu pokusných zvířat, oprávnění k dodávce pokusných zvířat a oprávnění k používání pokusných zvířat

(1) Oprávnění k chovu pokusných zvířat, k dodávce pokusných zvířat nebo k používání pokusných zvířat uděluje ministerstvo na základě žádosti podané na předepsaném formuláři, jehož vzor stanoví ministerstvo prováděcím právním předpisem. Žádost obsahuje kromě obecných náležitostí stanovených správním řádem také

a) adresu místa, kde hodlá žadatel vykonávat svoji činnost, včetně přesného umístění, názvu, případně jiného označení jednotlivých prostor, kde má být činnost prováděna; pokud má být na základě žádosti v rozhodnutí o udělení daného oprávnění stanoveno, že je možno chovat, dodávat nebo používat pokusná zvířata i mimo zařízení, uvede žadatel v žádosti specifikaci místa, kde bude činnost prováděna, zejména zda bude činnost prováděna ve volné přírodě a na jakém území,

b) druh činnosti; u uživatelů pokusných zvířat také účel, za jakým mohou být pokusy prováděny,

c) druhy pokusných zvířat určených k chovu, dodávce nebo použití a jejich maximální denní stavy,

d) osobní údaje, adresu místa trvalého pobytu a číslo osvědčení podle § 15d nebo § 15e osoby odpovědné za péči o pokusná zvířata a určeného veterinárního lékaře a osobní údaje statutárního orgánu, který je odpovědný za dodržování tohoto zákona.

(2) Ministerstvo udělí oprávnění uvedené v odstavci 1, splňuje-li žadatel požadavky stanovené tímto zákonem a právními předpisy vydanými k jeho provedení. Žadatel je povinen předložit posuzovateli údaje vztahující se k provozu zařízení stanovené prováděcím právním předpisem.

(3) Rozhodnutí o udělení oprávnění podle odstavce 1 vydává ministerstvo na dobu určitou. V případě prvního udělení oprávnění se oprávnění vydává na dobu 3 let, při každém dalším udělení oprávnění se oprávnění vydává na dobu 5 let; na základě žádosti žadatele může ministerstvo udělit oprávnění i na dobu kratší.

(4) Rozhodnutí o udělení oprávnění podle odstavce 1 obsahuje kromě obecných náležitostí

a) náležitosti uvedené v odstavci 1 písm. a) až d),

b) dobu jeho platnosti.

(5) Ministerstvo zašle rozhodnutí o udělení oprávnění podle odstavce 1 na vědomí krajské veterinární správě nebo orgánu příslušnému podle § 19 odst. 1 písm. d). Rozhodnutí o udělení oprávnění k používání pokusných zvířat zašle ministerstvo na vědomí také státnímu orgánu příslušnému ke schvalování projektů pokusů podle § 23.

(6) Chovatel pokusných zvířat, dodavatel pokusných zvířat nebo uživatel pokusných zvířat je povinen bez zbytečného odkladu ohlásit ministerstvu změnu údajů uvedených v rozhodnutí o udělení oprávnění podle odstavce 1.

(7) V případě jakékoli významné změny struktury nebo funkce zařízení podle odstavce 1, která by mohla nepříznivě ovlivnit životní podmínky pokusných zvířat, v případě změny místa, kde jsou prováděny činnosti s pokusnými zvířaty, rozšíření druhů činností nebo zvýšení počtu chovaných, dodávaných nebo užívaných druhů pokusných zvířat musí chovatel pokusných zvířat, dodavatel pokusných zvířat nebo uživatel pokusných zvířat podat novou žádost podle odstavce 1. Provést změny uvedené v předchozí větě je možné až po nabytí právní moci rozhodnutí o udělení oprávnění chovatele pokusných zvířat, dodavatele pokusných zvířat nebo uživatele pokusných zvířat.

(8) Ministerstvo vede evidenci chovatelů pokusných zvířat, dodavatelů pokusných zvířat a uživatelů pokusných zvířat, kterým bylo uděleno oprávnění. Obsahem této evidence je název zařízení a název obce sídla tohoto zařízení.

§ 15c

Posuzovatelé

(1) Zařízení chovatele pokusných zvířat, dodavatele pokusných zvířat nebo uživatele pokusných zvířat před rozhodnutím o udělení oprávnění podle § 15b odst. 1 posoudí nejméně 2 posuzovatelé, kteří posuzují, zda zařízení splňuje všechny požadavky stanovené tímto zákonem a právními předpisy vydanými k jeho provedení, a vypracují společný písemný posudek. Společně s posuzovateli se posouzení zařízení může zúčastnit zaměstnanec ministerstva.

(2) Posuzovatele jmenuje a odvolává ministerstvo. Na jmenování posuzovatelem není právní nárok. Posuzovatelem může být jmenována osoba, která

a) je lékařem, veterinárním lékařem nebo osobou s jiným vysokoškolským vzděláním v oblasti biologických oborů, která se během studia nebo postgraduálního studia prokazatelně seznámila s metodami chovu a práce na pokusných zvířatech, s jejich ochranou a s vyhledáváním a používáním alternativních metod,

b) má osvědčení o odborné způsobilosti k navrhování pokusů a projektů pokusů nebo osvědčení o prodloužení doby platnosti odborné způsobilosti k navrhování pokusů a projektů pokusů,

c) předloží

1. přehled o své odborné činnosti a publikační činnosti a

2. doklad o minimálně 5 letech odborné praxe při využívání pokusných zvířat k vědeckým účelům, a to za posledních 10 let.

(3) Ministerstvo může posuzovatele odvolat, jestliže

a) neplní povinnosti posuzovatele,

b) opakovaně odevzdá posudek nepravdivý nebo chybný, nebo

c) požádal o odvolání.

(4) Jmenování posuzovatele zaniká

- a) dnem uvedeným v odvolání, nebo
- b) úmrtím posuzovatele nebo jeho prohlášením za mrtvého.

(5) Před posouzením konkrétního zařízení zašle ministerstvo posuzovateli písemné pověření k posouzení určeného zařízení s požadavkem na zpracování posudku.

(6) Posuzovatel

- a) je povinen
 1. se v určeném zařízení prokázat pověřením k posouzení vydaným ministerstvem,
 2. na základě pověření posoudit určené zařízení fyzickou kontrolou na místě, včetně posouzení stanovené dokumentace, o zjištěných skutečnostech zpracovat písemný posudek a zaslat jej ministerstvu,
 3. oznámit neprodleně ministerstvu skutečnosti, pro které by nemohl vypracovat posudek pravdivě nebo pro které je z činnosti posuzovatele vyloučen,
 4. předložit v souladu s platnými právními předpisy vyúčtování nákladů spojených s posuzováním určeného zařízení,
 5. se na vyzvání ministerstva zúčastnit školení k dané problematice,
- b) je oprávněn
 1. si vyžádat písemné stanovisko osoby zmocněné k zastupování žadatele ve správním řízení k posudku, který v souvislosti s posuzováním určeného zařízení zpracoval,
 2. se účastnit jednání ministerstva při projednávání posudku, který na určené zařízení zpracoval.

(7) Seznam údajů, které je chovatel pokusných zvířat, dodavatel pokusných zvířat nebo uživatel pokusných zvířat povinen předložit posuzovatelům, obsah písemného posudku posuzovatelů a postup posuzovatelů při posuzování stanoví ministerstvo prováděcím právním předpisem.

§ 15d

Kurzy odborné přípravy k získání kvalifikace a odborné způsobilosti na úseku pokusných zvířat

(1) Každý chovatel pokusných zvířat, dodavatel pokusných zvířat a uživatel pokusných zvířat je povinen

- a) mít v daném zařízení nebo na daném místě dostatečný počet zaměstnanců, aby byla zajištěna řádná péče o pokusná zvířata,
- b) zabezpečit, aby péči o pokusná zvířata vykonávaly osoby odborně způsobilé k provádění pokusů na pokusných zvířatech, péči o pokusná zvířata a usmrcování pokusných zvířat, schopné rozpoznat změny v chování pokusného zvířete a posoudit zjevné příznaky jeho zhoršeného zdravotního stavu, jakož i vhodnost, případně přiměřenost vnějšího prostředí ve vztahu k zdravotnímu stavu pokusného zvířete a přijmout potřebná opatření.

(2) Osoba, která bude navrhovat pokusy a projekty pokusů, provádět pokusy na pokusných zvířatech, pečovat o pokusná zvířata nebo usmrcovat pokusná zvířata, musí před prováděním těchto úkonů absolvovat náležité vzdělávání a odbornou přípravu v

- a) navrhování pokusů a projektů pokusů,
- b) provádění pokusů na pokusných zvířatech,
- c) péči o pokusná zvířata, nebo
- d) usmrcování pokusných zvířat.

(3) Úkony uvedené v odstavci 2 písm. a) mohou provádět pouze lékaři, veterinární lékaři a osoby s jiným vysokoškolským vzděláním v oblasti biologických oborů, pokud se během studia nebo postgraduálního studia prokazatelně seznámili s metodami chovu a práce na pokusných zvířatech, s jejich ochranou a s vyhledáváním a používáním alternativních metod a kteří absolvovali kurz odborné přípravy a získali osvědčení o odborné způsobilosti k navrhování pokusů a projektů pokusů. Na základě tohoto osvědčení mohou tyto osoby provádět také pokusy na pokusných zvířatech, péči o pokusná zvířata a usmrcování pokusných zvířat. Osvědčení o odborné způsobilosti k navrhování pokusů a projektů pokusů vydává ministerstvo, a to na dobu 7 let.

(4) Provádět úkony uvedené v odstavci 2 písm. b), c) nebo d) mohou pouze osoby, které absolvovaly kurz odborné přípravy a získaly osvědčení o odborné způsobilosti k provádění pokusů na pokusných zvířatech, péči o pokusná zvířata a usmrcování pokusných zvířat. Toto osvědčení vydává ministerstvo, a to na dobu 7 let.

(5) Nad osobami, které provádějí úkony uvedené v odstavci 2 písm. b), c) nebo d), musí chovatel pokusných zvířat, dodavatel pokusných zvířat a uživatel pokusných zvířat při plnění jejich úkolů zajistit dohled, dokud neprokáží požadovanou kvalifikaci. Osoba, která ke dni vzniku pracovního nebo obdobného poměru není držitelem osvědčení o odborné způsobilosti, nebo u níž nebylo rozhodnuto o uznání odborné kvalifikace podle zákona o uznávání odborné kvalifikace (4d), musí zkoušku odborné způsobilosti složit do 6 měsíců ode dne vzniku pracovního nebo obdobného poměru.

(6) Chovatel pokusných zvířat, dodavatel pokusných zvířat a uživatel pokusných zvířat je povinen vést záznamy o odborné způsobilosti k navrhování pokusů a projektů pokusů a o odborné způsobilosti k provádění pokusů na pokusných zvířatech, péči o pokusná zvířata a usmrcování pokusných zvířat a uvádět v nich

a) osobní údaje osob, kterým byla vydána uvedená osvědčení, a

b) datum vydání a evidenční číslo uvedených osvědčení.

Tyto záznamy lze vést také elektronickou formou. Chovatel pokusných zvířat, dodavatel pokusných zvířat a uživatel pokusných zvířat je povinen ještě 3 roky po ukončení činnosti osob tuto dokumentaci uchovávat a na vyžádání ji předložit příslušnému orgánu ochrany zvířat.

(7) Obsah a rozsah kurzu odborné přípravy pro získání osvědčení o odborné způsobilosti k navrhování pokusů a projektů pokusů, obsah a rozsah kurzu odborné přípravy pro získání osvědčení o odborné způsobilosti k provádění pokusů na pokusných zvířatech, péči o pokusná zvířata a usmrcování pokusných zvířat, požadavky na nejvyšší dosažené vzdělání a praxi lektorů od ukončení nejvyššího dosaženého vzdělání, složení zkušební komise, průběh zkoušky, vzor osvědčení o odborné způsobilosti k navrhování pokusů a projektů pokusů a vzor osvědčení o odborné způsobilosti k provádění pokusů na pokusných zvířatech, péči o pokusná zvířata a usmrcování pokusných zvířat stanoví ministerstvo prováděcím právním předpisem.

§ 15e

Kurzy odborné přípravy k prodloužení doby platnosti osvědčení o odborné způsobilosti na úseku pokusných zvířat

(1) Osoby, které získaly osvědčení o odborné způsobilosti k navrhování pokusů a projektů pokusů, nebo kterým byla prodloužena doba platnosti tohoto osvědčení podle tohoto ustanovení, a které chtějí nadále provádět úkony uvedené v § 15d odst. 2, musí před uplynutím doby platnosti uvedeného osvědčení, nejdříve však 1 rok před uplynutím doby jeho platnosti, absolvovat kurz odborné přípravy k prodloužení doby platnosti osvědčení o způsobilosti k navrhování pokusů a projektů pokusů. Osvědčení o prodloužení doby platnosti osvědčení o odborné způsobilosti k navrhování pokusů a projektů pokusů vydává ministerstvo, a to na dobu 7 let.

(2) Osoby, které získaly osvědčení o odborné způsobilosti k provádění pokusů na pokusných zvířatech, péči o pokusná zvířata a usmrcování pokusných zvířat nebo kterým byla prodloužena doba platnosti tohoto osvědčení podle tohoto ustanovení, a které chtějí nadále provádět úkony uvedené v § 15d odst. 2 písm. b), c) nebo d), musí před uplynutím doby platnosti uvedeného osvědčení, nejdříve však 1 rok před uplynutím doby jeho platnosti, absolvovat kurz odborné přípravy k prodloužení doby platnosti osvědčení o odborné způsobilosti k provádění pokusů na pokusných zvířatech, péči o pokusná zvířata a usmrcování pokusných zvířat. Osvědčení o prodloužení doby platnosti osvědčení o odborné způsobilosti k provádění pokusů na pokusných zvířatech, péči o pokusná zvířata a usmrcování pokusných zvířat vydává ministerstvo, a to na dobu 7 let.

(3) Obsah a rozsah kurzu odborné přípravy k prodloužení doby platnosti osvědčení o odborné způsobilosti k navrhování pokusů a projektů pokusů, obsah a rozsah kurzu odborné přípravy k prodloužení doby platnosti osvědčení o odborné způsobilosti k provádění pokusů na pokusných zvířatech, péči o pokusná zvířata a usmrcování pokusných zvířat, požadavky na nejvyšší dosažené vzdělání a praxi lektorů od ukončení nejvyššího dosaženého vzdělání, složení zkušební komise, průběh zkoušky, vzor osvědčení o prodloužení doby platnosti osvědčení o odborné způsobilosti k navrhování pokusů a projektů pokusů, vzor osvědčení o prodloužení doby platnosti odborné způsobilosti k provádění pokusů na pokusných zvířatech, péči o pokusná zvířata a usmrcování pokusných zvířat stanoví ministerstvo prováděcím právním předpisem.

§ 15f

Specifické požadavky na pracovníky

(1) Každý chovatel pokusných zvířat, dodavatel pokusných zvířat a uživatel pokusných zvířat musí mít v daném místě jednu či více osob, které zajišťují

a) dohled nad životními podmínkami pokusných zvířat v daném zařízení a péči o ně,

b) přístup osob zacházejících s pokusnými zvířaty k informacím o jednotlivých druzích pokusných zvířat, které jsou v zařízení umístěny, a

c) náležitě vzdělání a kvalifikaci osob zacházejících s pokusnými zvířaty, průběžné absolvování kurzů odborné přípravy k prodloužení doby platnosti osvědčení o odborné způsobilosti podle § 15e těmito osobami a výkon dohledu nad těmito osobami, dokud neprokáží požadovanou kvalifikaci,

(dále jen „osoba odpovědná za péči o pokusná zvířata“).

(2) Osoba odpovědná za péči o pokusná zvířata je povinna vykonávat činnosti uvedené v odstavci 1.

(3) Osoby, které odpovídají za celkové provedení projektu pokusů a za jeho soulad s rozhodnutím o schválení projektu pokusů (dále jen „vedoucí projektu pokusů“), musí zajistit, aby

a) bolest, utrpení, strach nebo trvalé poškození, které jsou pokusnému zvířeti v průběhu pokusu způsobovány, pokud nejsou nevyhnutelné, byly minimalizovány na nejnižší možnou úroveň,

b) projekty pokusů byly prováděny v souladu s rozhodnutím o schválení projektu pokusů, a aby v případě porušení požadavků byla přijata a zaznamenána vhodná nápravná opatření,

c) byl zpracován projekt pokusů a předložen ke stanovisku odborné komisi pro zajišťování dobrých životních podmínek pokusných zvířat,

d) v případě schválení projektu pokusů to bylo oznámeno krajské veterinární správě,

e) po zahájení pokusu byl veden protokol a v něm potvrzovány úkony stanovené projektem pokusů,

f) byla umožněna osobě odpovědné za péči o pokusná zvířata, odborné komisi pro zajišťování dobrých životních podmínek pokusných zvířat a orgánům ochrany zvířat kontrola plnění podmínek projektu pokusů, včetně provádění zápisů o této kontrole do protokolu,

g) byla zabezpečena péče o pokusná zvířata při pokusu a kontrolována činnost dalších zaměstnanců související s pokusem, zejména ošetřovatelů, kteří se na ní podílejí,

h) byl pokus ukončen po dosažení cíle nebo nejpozději v termínu stanoveném projektem pokusů.

(4) Vedoucí projektu pokusů si v odůvodněných případech může stanovit svého zástupce; ustanovení odstavce 3 se na zástupce vedoucího pokusů použije obdobně. Vedoucí projektu pokusů nebo jeho zástupce se nesmí účastnit zpracování stanoviska, které se týká jejich projektu pokusů, jako člen odborné komise pro zajišťování dobrých životních podmínek pokusných zvířat nebo státního orgánu příslušného ke schvalování projektů pokusů.

(5) Každý chovatel pokusných zvířat, dodavatel pokusných zvířat a uživatel pokusných zvířat musí určit veterinárního lékaře s odbornou způsobilostí v oblasti zdravotní problematiky pokusných zvířat (dále jen „určený veterinární lékař“), nebo kvalifikovaného odborníka, který je pověřen poskytováním poradenství ohledně dobrých životních podmínek pokusných zvířat a zacházení s nimi. Za patřičně kvalifikovaného odborníka podle věty první se považuje lékař nebo osoba s jiným vysokoškolským vzděláním v oblasti biologických oborů, pokud se během studia nebo postgraduálního studia prokazatelně seznámila s metodami chovu a práce na pokusných zvířatech, s jejich ochranou, s vyhledáváním a používáním alternativních metod.

(6) Osoba odpovědná za péči o pokusná zvířata, vedoucí projektu pokusů, jeho zástupce nebo jiný kvalifikovaný odborník podle odstavce 5, a členové odborné komise zařízení pro dobré životní podmínky pokusných zvířat musí mít osvědčení o odborné způsobilosti k navrhování pokusů a projektů pokusů nebo osvědčení o prodloužení doby platnosti osvědčení o odborné způsobilosti k navrhování pokusů a projektů pokusů.

§ 15g

Odborná komise pro zajišťování dobrých životních podmínek pokusných zvířat

(1) Každý chovatel pokusných zvířat, dodavatel pokusných zvířat a uživatel pokusných zvířat je povinen pro své zařízení zřídit odbornou komisi pro zajišťování dobrých životních podmínek pokusných zvířat (dále jen „odborná komise“) a zajistit podmínky pro řádné plnění úkolů komise stanovené jí tímto zákonem.

(2) Odborná komise zřízená uživatelem pokusných zvířat musí mít alespoň 3 členy. Odborná komise zřízená chovatelem pokusných zvířat nebo dodavatelem pokusných zvířat musí mít alespoň 2 členy.

(3) Členy odborné komise musí být všechny osoby odpovědné za péči o pokusná zvířata a v případě uživatele pokusných zvířat i vědecký pracovník, který je lékařem, veterinárním lékařem nebo osobou s odpovídajícím vzděláním podle § 15d odst. 3. Odborná komise rovněž získává informace od určeného veterinárního lékaře nebo odborníka uvedeného v § 15f odst. 5.

(4) Odborná komise plní tyto úkoly:

a) osobám, které zacházejí s pokusnými zvířaty, poskytuje poradenství týkající se dobrých životních podmínek pokusných zvířat v souvislosti se získáváním a umístěním pokusných zvířat, péčí o ně a jejich používáním, a kontroluje jejich činnost,

b) poskytuje osobám uvedeným v písmeni a) poradenství k uplatňování požadavku nahrazení a omezení používání pokusných zvířat a šetrného zacházení s nimi a informuje je o technickém a vědeckém pokroku při uplatňování tohoto požadavku,

c) zavádí, kontroluje a přezkoumává vnitřní provozní postupy, pokud jde o monitorování, podávání zpráv a návazné kroky týkající se dobrých životních podmínek pokusných zvířat, která jsou v zařízení umístěna nebo používána,

d) sleduje a kontroluje průběh a výsledky projektů pokusů a přitom zohledňuje jejich dopad na používaná pokusná zvířata, určuje prvky, které dále přispívají k nahrazení a omezení používání pokusných zvířat a šetrnému zacházení s nimi, a poskytuje v těchto věcech poradenství,

e) poskytuje poradenství o režimech pro umístění pokusných zvířat do zájmového chovu včetně odpovídající socializace pokusných zvířat, která mají být do zájmového chovu umístěna,

f) projednává a předkládá odpovědnému pracovníkovi zařízení návrhy provozního řádu, technologických postupů a návrhy na opatření k ochraně pokusných zvířat a

g) kontroluje stanovenou evidenci pokusných zvířat podle odstavce 5 písm. d) bodu 4.

(5) Odborná komise v zařízení provozovaném uživatelem pokusných zvířat plní dále tyto úkoly:

a) projednává a vyjadřuje se k předloženému projektu pokusů písemným stanoviskem s odůvodněním, které postoupí státnímu orgánu příslušnému ke schvalování projektů pokusů a současně o tomto písemně vyrozumí předkladatele; nemá-li projekt pokusů veškeré náležitosti, vrátí jej předkladateli k doplnění, přitom je povinna ověřit všechny náležitosti projektu pokusů,

b) na základě rozhodnutí o schválení projektu pokusů vydaného státním orgánem příslušným ke schvalování projektů pokusů vydává vedoucímu projektu pokusů souhlas k zahájení projektu pokusů; zahájit projekt pokusů je možné až po vydání tohoto souhlasu,

c) kontroluje, zda jsou o pokusech vedeny protokoly a jsou v nich zaznamenávány údaje stanovené příslušným projektem pokusů,

d) zpracovává a odevzdává státnímu orgánu příslušnému ke schvalování projektů pokusů nejpozději do 31. ledna roku následujícího souhrnnou zprávu o činnosti za kalendářní rok včetně statistických tabulek, jejichž vzor stanoví ministerstvo prováděcím právním předpisem, s uvedením

1. identifikace uživatele pokusných zvířat, označení rozhodnutí o udělení oprávnění k používání pokusných zvířat a doby jeho platnosti,
2. jména, popřípadě jmen, příjmení a čísla osvědčení o odborné způsobilosti k navrhování pokusů a projektů pokusů nebo osvědčení o prodloužení doby platnosti osvědčení o odborné způsobilosti k navrhování pokusů a projektů pokusů členů odborné komise,
3. počtu projednaných a z toho doporučených projektů pokusů s označením účelů pokusů uvedených v § 18 odst. 1,
4. evidence počtu pokusných zvířat použitých pro pokusy a počtu a druhu provedených pokusů, včetně informací o skutečné závažnosti pokusů a původu a druzích subhumánních primátů, kteří byli k pokusům použiti,
5. podrobných informací o výjimkách udělených podle § 18g odst. 6,
6. dalších údajů stanovených dohodami Rady Evropy na úseku ochrany pokusných zvířat nebo prováděcím právním předpisem nebo požadovaných ministerstvem,

e) zpracovává a odevzdává státnímu orgánu příslušnému ke schvalování projektů pokusů nejpozději do 31. srpna 2018, a poté každých 5 let vždy do 31. srpna daného kalendářního roku, souhrnnou zprávu s uvedením informací o uplatňování § 15g, § 16a odst. 2 a 3, § 16b, 16c, § 17c odst. 4 a § 17f.

(6) Záznamy o každém poradenství poskytnutém odbornou komisí a o rozhodnutích přijatých na základě tohoto poradenství chovatel pokusných zvířat, dodavatel pokusných zvířat a uživatel pokusných zvířat uchovávat nejméně po dobu 3 let. Záznamy musí být na vyžádání poskytnuty příslušnému orgánu ochrany zvířat.

(7) Vzory statistických tabulek, pokyny pro jejich vyplnění a další údaje, které musí obsahovat souhrnná zpráva o činnosti zařízení, stanoví ministerstvo prováděcím právním předpisem.

§ 16

Schvalování projektů pokusů

Nikdo nesmí provést nebo nařídit provedení projektu pokusů nebo pokusu bez jeho předchozího schválení státním orgánem příslušným ke schvalování projektů pokusů. Pokusy smí uživatel pokusných zvířat provádět výhradně v rámci určitého schváleného projektu pokusů. Projekt pokusů musí být prováděn v souladu s rozhodnutím o schválení projektu pokusů.

§ 16a

Žádost o schválení projektu pokusů

(1) Uživatel pokusných zvířat musí podat státnímu orgánu příslušnému ke schvalování projektů pokusů žádost o schválení projektu pokusů na předepsaném formuláři, jehož vzor stanoví ministerstvo prováděcím právním předpisem. Žádost obsahuje kromě obecných náležitostí stanovených správním řádem také

a) adresu místa, kde hodlá vykonávat uživatel pokusných zvířat svoji činnost, včetně přesného umístění, názvu, případně jiného označení jednotlivých prostor, kde má být činnost prováděna; pokud má být na základě žádosti v rozhodnutí stanoveno, že je možno využívat pokusná zvířata i mimo zařízení, uvede žadatel v žádosti specifikaci místa, kde bude činnost prováděna, zejména zda bude činnost prováděna ve volné přírodě a na jakém území,

b) číslo jednací a spisovou značku rozhodnutí o udělení oprávnění k používání pokusných zvířat a dobu jeho platnosti,

c) název projektu pokusů, úkolu studie, případně označení grantu,

d) následující informace

1. význam a zdůvodnění používání pokusných zvířat, včetně jejich původu, odhadovaného počtu, druhů a stadií vývoje; význam a zdůvodnění pokusů,
2. uplatnění metod v zájmu nahrazení a omezení používání pokusných zvířat a šetrného zacházení s nimi,
3. plánované použití anestezie, analgezie nebo jiných metod tlumících bolesti,
4. případné omezení a zmírnění všech forem utrpení pokusných zvířat od narození po smrt a zabránění tomuto utrpení,
5. používání hledisek humánního zacházení s pokusnými zvířaty,
6. pokusné nebo pozorovací strategie a statistický plán pro minimalizaci počtu pokusných zvířat, jejich bolesti, utrpení a strachu a případného dopadu na životní prostředí,
7. opětovné použití pokusných zvířat a jeho kumulativní dopad na daná pokusná zvířata,
8. navrhované klasifikace závažnosti pokusů,
9. zabránění případnému neodůvodněnému opakování pokusů,
10. podmínky umístění a chovu pokusných zvířat a péče o ně,
11. metody usmrcování pokusných zvířat,
12. seznam osob, které se na projektu pokusů podílejí, a čísla jejich osvědčení podle § 15d odst. 3 a 4 nebo § 15e,

e) návrh projektu pokusů, včetně písemného stanoviska odborné komise podle § 15g k předloženému projektu pokusů,

f) netechnické shrnutí projektu pokusů,

g) veterinární podmínky pro provádění pokusů na pokusných zvířatech stanovené krajskou veterinární správou v případech uvedených v jiném právním předpise²⁾,

h) v případě použití jedinců druhů volně žijících zvířat vyjádření místně příslušného orgánu ochrany přírody.

(2) Netechnické shrnutí projektu pokusů je anonymní a neobsahuje jména ani adresy uživatele pokusných zvířat ani jeho zaměstnanců. S výhradou ochrany duševního vlastnictví a důvěrných informací obsahuje netechnické shrnutí projektu pokusů tyto údaje:

a) informace o cílech projektu pokusů, včetně předpokládané újmy a předpokládaného přínosu, a počtu a druhů pokusných zvířat, která mají být použita,

b) prokázání toho, že byl dodržen požadavek nahrazení a omezení používání pokusných zvířat a šetrného zacházení s nimi.

(3) Státní orgán příslušný ke schvalování projektů pokusů netechnická shrnutí schválených projektů pokusů a veškeré jejich aktualizace zveřejňuje, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup, nejpozději do 30 dnů ode dne právní moci rozhodnutí o schválení projektu pokusů.

§ 16b

Hodnocení projektu pokusů

(1) Státní orgán příslušný ke schvalování projektů pokusů musí provést hodnocení projektu pokusů dostatečně podrobně v závislosti na druhu projektu pokusů a ověřit, zda projekt pokusů vyhovuje těmto kritériím:

a) projekt pokusů je odůvodněný z vědeckého nebo vzdělávacího hlediska nebo jeho provedení vyžadují právní předpisy,

b) použití pokusných zvířat je odůvodněno účely projektu pokusů,

c) projekt pokusů je koncipován tak, aby pokusy mohly být prováděny způsobem co nejhumánnějším a co nejcitlivějším vůči životnímu prostředí.

(2) Hodnocení projektu pokusů se skládá z

a) hodnocení cílů projektu pokusů, předpokládaného vědeckého přínosu nebo vzdělávací hodnoty,

b) posouzení souladu projektu pokusů s požadavkem nahrazení a omezení používání pokusných zvířat a šetrného zacházení s nimi,

c) posouzení a klasifikace závažnosti pokusů,

d) analýzy újmy a přínosů spojených s projektem pokusů, aby bylo možné posoudit, zda je újma, která je pokusným zvířatům způsobena utrpením, bolestí a strachem, obhajitelná z hlediska očekávaného výsledku, při zohlednění etického hlediska, a může být v konečném důsledku přínosem pro člověka, zvířata či životní prostředí,

e) posouzení všech odůvodnění uvedených v § 17a až 17f, § 18b, 18d a 18g.

(3) Státní orgán příslušný ke schvalování projektů pokusů, který provádí hodnocení projektu pokusů, zohledňuje odborná stanoviska, zejména pokud jde o

a) oblasti vědeckého použití, v nichž budou pokusná zvířata použita, včetně nahrazení a omezení používání pokusných zvířat a šetrného zacházení s nimi v těchto oblastech,

b) koncepci pokusu, případně včetně statistických hodnocení,

c) veterinární praxi v oblasti pokusných zvířat nebo případně veterinární praxi týkající se volně žijících zvířat,

d) chovatelské postupy a péči o pokusná zvířata druhů, které mají být použity k pokusům.

(4) Proces hodnocení projektu musí být transparentní. Hodnocení projektu pokusů se provádí s výhradou ochrany duševního vlastnictví a důvěrných informací nestranně a mohou při něm být zohledněna stanoviska nezávislých subjektů.

(5) Státní orgán příslušný ke schvalování projektů pokusů ve vyhodnocení projektu pokusů uvede, zda projekt pokusů obdržel příznivé nebo nepříznivé hodnocení, a určí, zda a kdy by se měl projekt pokusů zpětně posoudit, obdržel-li projekt pokusů příznivé hodnocení projektu pokusů.

§ 16c

Zpětné posouzení

(1) V případě, že tak určí státní orgán příslušný ke schvalování projektů pokusů v souladu s § 16b odst. 5, provede státní orgán příslušný ke schvalování projektů pokusů zpětné posouzení, a na jeho základě vydá stanovisko, které zhodnotí

a) zda bylo dosaženo cílů projektu pokusů,

b) újmu způsobenou pokusným zvířatům, včetně počtu a druhů použitých pokusných zvířat a závažnosti pokusů,

c) skutečnosti, které mohou přispět k dalšímu provádění požadavku nahrazení a omezení používání pokusných zvířat a

šetrného zacházení s nimi.

(2) Státní orgán příslušný ke schvalování projektů pokusů posuzuje zpětně všechny projekty pokusů, při nichž jsou použiti subhumánní primáti, a projekty pokusů, jejichž součástí jsou pokusy označené jako závažné, včetně pokusů uvedených v § 18c odst. 3 a 4.

(3) Povinnost zpětného posouzení se nevztahuje na projekty pokusů zahrnující pouze pokusy klasifikované jako mírné nebo jako pokusy, při nichž pokusné zvíře nenabude vědomí.

(4) Uživatel pokusných zvířat je povinen na vyžádání poskytnout státnímu orgánu příslušnému ke schvalování projektů pokusů všechny doklady a informace nezbytné k provedení zpětného posouzení.

(5) Státní orgán příslušný ke schvalování projektů pokusů ve stanovisku o zpětném posouzení projektu pokusů uvede, zda projekt pokusů obdržel příznivé nebo nepříznivé hodnocení zpětného posouzení.

§ 16d

Rozhodnutí o schválení projektu pokusů a lhůty pro jeho vydání

(1) Projekt pokusů lze schválit, pokud obdržel příznivé hodnocení projektu pokusů podle § 16b.

(2) V rozhodnutí o schválení projektu pokusů musí být kromě obecných náležitostí stanovených správním řádem uvedeny

a) jméno, popřípadě jména, příjmení a evidenční číslo osvědčení o odborné způsobilosti k navrhování pokusů a projektů pokusů nebo osvědčení o prodloužení doby platnosti osvědčení o odborné způsobilosti k navrhování pokusů a projektů pokusů vedoucího projektu pokusů a jeho zástupce, pokud byl ustanoven,

b) adresy zařízení nebo jiné označení místa, na kterém bude projekt pokusů prováděn,

c) údaje o veškerých specifických podmínkách vyplývajících z hodnocení projektu pokusů včetně toho, zda a kdy bude projekt pokusů zpětně posuzován,

d) doba platnosti rozhodnutí.

(3) Rozhodnutí o schválení projektu pokusů se vydává nejdéle na dobu 5 let. Rozhodnutí o schválení projektu pokusů však nesmí být uděleno na delší dobu, než je platnost rozhodnutí o udělení oprávnění k používání pokusných zvířat.

(4) Státní orgán příslušný ke schvalování projektů pokusů může povolit provádění vícenásobných generických projektů pokusů prováděných týmy uživatelem pokusných zvířat, pokud jsou tyto projekty pokusů nezbytné ke splnění požadavků stanovených právními předpisy nebo pokud používají pokusná zvířata určená k produkci nebo diagnostickým účelům za použití zavedených metod.

(5) Státní orgán příslušný ke schvalování projektů pokusů musí vydat rozhodnutí o schválení projektu pokusů do 40 pracovních dnů po přijetí úplné a správně vyplněné žádosti. Tato lhůta zahrnuje i hodnocení projektu pokusů. Pokud je to odůvodněno složitostí projektu pokusů nebo jeho víceoborovou povahou, může státní orgán příslušný ke schvalování projektů pokusů lhůtu uvedenou ve větě první jednou prodloužit o dobu nepřesahující 15 pracovních dnů. Prodloužení lhůty musí být odůvodněno a žadatel musí být o této skutečnosti informován před uplynutím lhůty uvedené ve větě první.

(6) Státní orgán příslušný ke schvalování projektů pokusů bezodkladně potvrdí žadateli přijetí všech žádostí o schválení projektu pokusů a uvede lhůtu podle odstavce 5, v níž má být rozhodnuto.

§ 16e

Změna, pozastavení, odnětí nebo zánik platnosti rozhodnutí o schválení projektu pokusů

(1) Uživatel pokusných zvířat je povinen bez zbytečného odkladu ohlásit státnímu orgánu příslušnému ke schvalování projektů pokusů změnu údajů uvedených v rozhodnutí o schválení projektu pokusů.

(2) V případě jakékoli významné změny struktury nebo funkce daného zařízení uživatele pokusných zvířat, která by mohla nepříznivě ovlivnit životní podmínky pokusných zvířat, nebo změny místa, na kterém jsou prováděny činnosti s pokusnými zvířaty, anebo zvýšení počtu užívaných druhů pokusných zvířat, musí uživatel pokusných zvířat podat žádost o změnu rozhodnutí o schválení projektu pokusů. Provést změny uvedené v předchozí větě je možné až po nabytí právní moci rozhodnutí o změně rozhodnutí o schválení projektu pokusů. V případě změny druhů činností, které mají být s pokusnými zvířaty prováděny, musí uživatel pokusných zvířat podat novou žádost o schválení projektu pokusů.

(3) Každá změna rozhodnutí o schválení projektu pokusů je podmíněna dalším příznivým výsledkem hodnocení projektu pokusů.

(4) Státní orgán příslušný ke schvalování projektů pokusů na základě nepříznivého hodnocení zpětného posouzení projektu pokusů podle § 16c pozastaví nebo odejme schválení projektu pokusů podle § 16d.

(5) Pro rozhodnutí o změně, pozastavení nebo odnětí schválení projektu pokusů platí ustanovení § 20a odst. 1 až 3 obdobně. Pro zánik platnosti schválení projektu pokusů platí ustanovení § 20a odst. 4 obdobně.

§ 16f

Uchovávání dokumentace o projektech pokusů

(1) Státní orgán příslušný ke schvalování projektů pokusů musí uchovávat a mít k dispozici veškerou příslušnou dokumentaci, včetně rozhodnutí o schválení projektu pokusů, a výsledek hodnocení projektu pokusů po dobu alespoň 3 let ode dne zániku platnosti rozhodnutí o schválení projektu pokusů.

(2) Státní orgán příslušný ke schvalování projektů pokusů uchovává dokumentaci vztahující se k projektům pokusů, u nichž musí být provedeno zpětné posouzení, dokud není zpětné posouzení dokončeno; tím není dotčeno ustanovení odstavce 1.

§ 16g

Alternativní přístupy a kontaktní místo

(1) Kontaktní místo, které poskytuje poradenství ohledně právní závažnosti a vhodnosti alternativních přístupů navrhovaných k validaci, uveřejňuje ministerstvo rovněž ve Věstníku.

(2) Kontaktní místo uvedené v odstavci 1 poskytuje bezplatně státním orgánům příslušným ke schvalování projektů pokusů a za úplatu odborným komisím podle § 15g poradenství ohledně právní závažnosti a vhodnosti alternativních přístupů navrhovaných k validaci.

§ 17

Požadavky na zařízení, prostory a vybavení

(1) Chovatel pokusných zvířat, dodavatel pokusných zvířat a uživatel pokusných zvířat je povinen

a) zajistit, aby všechna jeho zařízení měla prostory a vybavení vhodné pro druhy pokusných zvířat, které jsou v nich umístěny, a jsou-li v daném zařízení prováděny pokusy, rovněž pro provádění těchto pokusů,

b) dodržovat další požadavky na zařízení, prostory a vybavení stanovené prováděcím právním předpisem.

(2) Řešení, konstrukce a způsob fungování prostor a vybavení, které jsou uvedeny v odstavci 1 písm. a), musí zajišťovat, aby byly pokusy prováděny co nejúčelněji s cílem dosáhnout spolehlivých výsledků za použití co nejnižšího počtu pokusných zvířat, jimž se musí způsobit co nejméně bolesti, utrpení, strachu nebo trvalého poškození.

(3) Požadavky na prostory a vybavení zařízení, pokud jde o jejich funkci a obecné uspořádání, chovné prostory, prostory pro provádění obecných a specifických pokusů, provozní prostory, požadavky na prostředí a jeho kontrolu, pokud jde o větrání a teplotu, osvětlení, hluk, poplašné systémy, a další požadavky na zařízení, prostory a vybavení stanoví ministerstvo prováděcím právním předpisem.

§ 17a

Podmínky péče o pokusná zvířata

(1) Pokud jde o péči a umístění pokusných zvířat, je chovatel pokusných zvířat, dodavatel pokusných zvířat a uživatel pokusných zvířat povinen zajistit, aby

a) všem pokusným zvířatům bylo zajištěno umístění, životní prostředí, krmivo, voda a péče, které odpovídají jejich zdravotnímu stavu a dobrým životním podmínkám,

b) veškerá omezení, která pokusnému zvířeti brání v uspokojování fyziologických a etologických potřeb, byla udržována na minimu,

c) podmínky prostředí, v němž jsou pokusná zvířata chována, držena nebo používána, byly denně kontrolovány,

d) byla přijata opatření, která zajistí co nejrychlejší odstranění jakýchkoli zjištěných nedostatků nebo jiné než nezbytné bolesti, utrpení, strachu nebo trvalého poškození, a

e) pokusná zvířata byla přepravována za vhodných podmínek a v kontejnerech označených symbolem upozorňujícím na přepravu pokusných zvířat; tato skutečnost musí být vyznačena v průvodní dokumentaci.

(2) Chovatel pokusných zvířat, dodavatel pokusných zvířat a uživatel pokusných zvířat je dále povinen,

a) zabezpečit v bariérových systémech vstup pouze přes propust a přemísťování veškerého materiálu pouze podle stanoveného standardního operačního postupu nebo postupu, podle kterého se zajišťuje, kontroluje a eviduje soubor navazujících úkonů spojených s opakovanou činností související s chovem zvířat, zejména provozem a využitím technologického vybavení (dále jen "technologický postup"),

b) zabezpečit, aby osoby, které do prostor pro zvířata vstupují, používaly technologickým postupem stanovený pracovní oděv, obuv a další ochranné pomůcky,

c) stanovit a zabezpečit dodržování zákazu kouření v prostorách pro zvířata a minimalizovat působení dráždivých podnětů, zejména pachů a toxických plynů a ozdobných předmětů u osob manipulujících se zvířaty,

d) zabezpečit dezinfekci, dezinfekci, deratizaci a při pokusech s radioaktivními látkami též dezaktivaci, jakož i úklid a čištění prostor, technologického vybavení, nástrojů, nářadí, pracovních pomůcek, přepravních prostředků a osobních ochranných prostředků osob podle technologického postupu tak, aby přitom byly minimalizovány pro zvířata dráždivé podněty, vést o tom evidenci a uchovávat ji po dobu 3 let,

e) zřídit samostatné prostory a stanovit technologický postup pro skladování a úpravu tekutin a krmiv, podestýlky a pomůcek,

f) zřídit a vybavit prostory a stanovit technologický postup pro neškodné ukládání a likvidaci používaných biologických materiálů, pomůcek a odpadů způsobem, který zabezpečuje ochranu pokusných zvířat a vnějšího prostředí,

g) zpracovat, dodržovat a kontrolovat soubor personálních, materiálních a technických opatření a zařízení zabezpečujících provoz zařízení a ochranu pokusných zvířat (provozní řád zařízení),

h) operace a metody práce pro opakované pracovní postupy zpracovat ve formě technologického postupu a stanovit způsob jejich kontroly.

(3) Státní orgán příslušný ke schvalování projektů pokusů může z vědeckých důvodů, z důvodu dobrých životních podmínek pokusných zvířat nebo z důvodu zdraví pokusných zvířat v rozhodnutí o schválení projektu pokusů povolit výjimky z požadavků podle odstavce 1 písm. a) a z požadavků na péči a umístění pokusných zvířat stanovených prováděcím právním předpisem.

(4) Chovatel pokusných zvířat, dodavatel pokusných zvířat a uživatel pokusných zvířat je povinen dodržovat požadavky týkající se péče a umístění pokusných zvířat a požadavky týkající se péče a umístění ve vztahu k jednotlivým druhům pokusných zvířat stanovených prováděcím právním předpisem.

(5) Ministerstvo stanoví prováděcím právním předpisem

a) bližší podmínky chovu a využití pokusných zvířat,

b) počet pokusných zvířat při jejich přepravě v kontejneru,

c) požadavky týkající se péče a umístění pokusných zvířat, pokud se jedná o zdravotní stav, zvířata odchycená ve volné přírodě k pokusům, umístění pokusných zvířat, úpravu prostředí, konstrukci uzavřených prostor, krmení, napájení, konstrukci a vybavení prostor pro odpočinek a spánek a manipulaci s pokusnými zvířaty, a

d) požadavky týkající se péče a umístění ve vztahu k jednotlivým druhům pokusných zvířat.

§ 17b

Ohrožené druhy zvířat

(1) Jedinci ohrožených druhů uvedených v příloze A nařízení Rady (ES) č. 338/97 ze dne 9. prosince 1996 o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi, na které se nevztahuje čl. 7 odst. 1 uvedeného nařízení, se k pokusům nesmějí používat, s výjimkou pokusů, které splňují tyto podmínky:

a) pokus slouží jednomu z účelů uvedených v § 18 odst. 1 písm. b) bodě 1 nebo v § 18 odst. 1 písm. c) nebo e),

b) je vědecky doloženo, že účelu pokusu nelze dosáhnout za použití jiných druhů pokusných zvířat než těch, které jsou vyjmenovány v uvedené příloze.

(2) Výjimka uvedená v odstavci 1 se nevztahuje na žádný druh subhumánních primátů.

§ 17c

Subhumánní primáti

(1) Subhumánní primáti se nesmějí používat k pokusům s výjimkou uvedenou v odstavci 2 a s výjimkou pokusů, které splňují tyto podmínky:

a) pokus slouží jednomu z účelů uvedených

1. v § 18 odst. 1 písm. b) bodě 1 nebo § 18 odst. 1 písm. c) a provádí se s cílem zabránit nebo předcházet klinickým stavům, které oslabují člověka nebo které mohou ohrozit lidský život, nebo takové stavy diagnostikovat či léčit; klinickým stavem, který oslabuje, se rozumí omezení běžných tělesných nebo duševních schopností člověka; nebo

2. v § 18 odst. 1 písm. a) nebo e) a

b) je vědecky doloženo, že účelu pokusu nelze dosáhnout za použití jiných druhů pokusných zvířat než subhumánních primátů.

(2) Subhumánní primáti uvedení v příloze A nařízení (ES) č. 338/97, na které se nevztahuje čl. 7 odst. 1 uvedeného nařízení, se k pokusům nesmějí používat, s výjimkou pokusů, které splňují tyto podmínky:

a) pokus slouží jednomu z účelů uvedených

1. v § 18 odst. 1 písm. b) bodě 1 nebo § 18 odst. 1 písm. c) a provádí se s cílem zabránit nebo předcházet klinickým stavům, které oslabují člověka nebo které mohou ohrozit lidský život, nebo takové stavy diagnostikovat či léčit, nebo

2. v § 18 odst. 1 písm. e) a

b) je vědecky doloženo, že účelu pokusu nelze dosáhnout za použití jiných druhů pokusných zvířat než subhumánních primátů

a za použití druhů, které nejsou uvedeny v dané příloze.

(3) K pokusům nesmějí být používáni lidoopi, s výjimkou uvedenou v odstavci 6.

(4) Chovatel pokusných zvířat, který chová subhumánní primáty, musí uplatňovat strategii pro zvýšení podílu pokusných zvířat, která jsou potomky subhumánních primátů chovaných v zajetí.

(5) Pokud má státní orgán příslušný ke schvalování projektů pokusů vědecky podložené důvody domnívat se, že je s ohledem na člověka zásadně důležité použít subhumánní primáty pro účely uvedené v odstavci 1 písm. a) bodu 1, ale pokus se neprovádí s cílem zabránit nebo předcházet klinickým stavům, které oslabují člověka nebo které mohou ohrozit lidský život, nebo takové stavy diagnostikovat či léčit, může v rozhodnutí o schválení projektu pokusů povolit takové použití, pokud účelu nelze dosáhnout za použití jiných druhů zvířat než subhumánních primátů.

(6) Pokud je třeba přijmout opatření v zájmu ochrany určitého druhu zvířat nebo v souvislosti s neočekávaným výskytem klinických stavů, které ohrožují lidský život nebo člověka oslabují, může státní orgán příslušný ke schvalování projektů pokusů rozhodnutím o schválení projektu pokusů povolit použití lidoopů k pokusům prováděným za jedním z účelů uvedených v § 18 odst. 1 písm. b) bodě 1, § 18 odst. 1 písm. c) nebo e), pokud účelu pokusu nelze dosáhnout použitím jiných druhů zvířat než lidoopů nebo použitím alternativních metod. Výjimka z § 18 odst. 1 písm. b) bodu 1 se nevztahuje na případy, kdy se jedná o zvířata a rostliny.

§ 17d

Zvířata odchycená ve volné přírodě

(1) Zvířata odchycená ve volné přírodě se k pokusům nesmějí používat.

(2) Státní orgán příslušný ke schvalování projektů pokusů může na základě žádosti uživatele pokusných zvířat udělit výjimku z odstavce 1, pokud uživatel pokusných zvířat prokáže, že je vědecky doloženo, že účelu pokusu nelze dosáhnout za použití pokusného zvířete, které je pro použití k pokusům chováno. Státní orgán příslušný ke schvalování projektů pokusů může udělit tuto výjimku, pokud je použití zvířat odchycených ve volné přírodě k pokusům povoleno uživateli pokusných zvířat v rozhodnutí o udělení oprávnění uživatele pokusných zvířat, které vydává ministerstvo, nestanoví-li tento zákon jinak.

(3) Odchyt zvířat žijících ve volné přírodě, která mají být použita k pokusům, může provádět pouze osoba odborně způsobilá k provádění pokusů na pokusných zvířatech, péči o pokusná zvířata a usmrcování pokusných zvířat a za použití metod, jež pokusným zvířatům způsobí jen takovou bolest, utrpení, strach nebo trvalé poškození, které jsou nevyhnutelné.

(4) Každé zvíře, u něhož se při odchytu ve volné přírodě nebo po něm zjistí, že je zraněné nebo ve špatném zdravotním stavu, prohlédne veterinární lékař. Veterinární lékař nebo uživatel pokusných zvířat musí učinit kroky k minimalizaci utrpení zvířete odchyceného ve volné přírodě, které má být použito k pokusům. Státní orgán příslušný ke schvalování projektů pokusů může v rámci rozhodnutí o schválení projektu pokusů udělit výjimky z požadavku na učinění kroků k minimalizaci utrpení pokusného zvířete, pokud pro to existují vědecké důvody.

§ 17e

Opuštěná a toulavá zvířata domestikovaných druhů

(1) Opuštěná a toulavá zvířata domestikovaných druhů se k pokusům nesmějí používat.

(2) Státní orgán příslušný ke schvalování projektů pokusů může udělit výjimku z odstavce 1, pouze jsou-li splněny tyto podmínky:

a) uživatel pokusných zvířat prokáže, že je nezbytně nutné provést studie týkající se zdraví a dobrých životních podmínek těchto zvířat nebo vážného ohrožení životního prostředí nebo zdraví lidí nebo zvířat,

b) uživatel pokusných zvířat prokáže, že je vědecky doloženo, že účelu pokusu může být dosaženo pouze za použití opuštěného nebo toulavého zvířete,

c) ministerstvo povolilo použití opuštěných nebo toulavých zvířat v rozhodnutí o udělení oprávnění uživatele pokusných zvířat.

(3) Ministerstvo může v rozhodnutí o udělení oprávnění k používání pokusných zvířat udělit výjimku z odstavce 1, pokud uživatel pokusných zvířat prokáže, že je vědecky doloženo, že účelu pokusu může být dosaženo pouze za použití opuštěného nebo toulavého zvířete, a zároveň, že je nezbytně nutné provést studie týkající se zdraví a dobrých životních podmínek těchto zvířat nebo vážného ohrožení životního prostředí nebo zdraví lidí nebo zvířat.

§ 17f

Zvířata chovaná pro použití k pokusům

(1) Myši laboratorní (*Mus musculus*), potkani laboratorní (*Rattus norvegicus*), morčata domácí (*Cavia porcellus*), křečci zlatí (*Mesocricetus auratus*), křečci čínští (*Cricetulus griseus*), pískomilové mongolští (*Meriones unguiculatus*), králíci domácí (*Oryctolagus cuniculus*), psi domácí (*Canis familiaris*), kočky domácí (*Felis catus*), subhumánní primáti, drápatky vodní a tropické (*Xenopus laevis a tropicalis*), skokani hnědí a levhartí (*Rana temporaria a pipiens*) nebo danio pruhované (*Danio rerio*) smějí být používáni k pokusům pouze tehdy, byli-li pro použití k pokusům chováni.

(2) Od 1. ledna 2013 kosman bělovousý (*Callithrix jacchus*) a 5 let po zveřejnění studie proveditelnosti, která bude obsahovat posouzení zdraví a dobrých životních podmínek zvířat²¹⁾, pokud tato studie nedoporučuje prodlouženou lhůtu, makak

jávský (*Macaca fascicularis*), makak rhesus (*Macaca mulatta*) a ostatní druhy subhumánních primátů mohou být používáni k pokusům, pouze pokud jsou potomky subhumánních primátů chovaných v zajetí nebo pokud pocházejí ze soběstačných populací. Soběstačnou populací se rozumí populace, ve které jsou chována zvířata pocházející pouze z této populace nebo z jiných populací, ne však pocházející z volné přírody, a ve které jsou zvířata chována způsobem, který zajišťuje, že jsou zvyklá na člověka.

(3) Ministerstvo může udělit výjimku z odstavců 1 a 2, je-li uživatelem pokusných zvířat prokázáno, že je to vědecky doloženo.

§ 17g

Záznamy o pokusných zvířatech

(1) Chovatel pokusných zvířat, dodavatel pokusných zvířat a uživatel pokusných zvířat je povinen vést záznamy o těchto skutečnostech:

- a) počet a druh pokusných zvířat, která jsou chována, nebo byla získána, dodána, použita k pokusům, vypuštěna do volné přírody či umístěna do chovu,
- b) původ pokusných zvířat, včetně údajů o tom, zda jsou chována pro použití k pokusům,
- c) data, kdy byla pokusná zvířata získána, dodána, vypuštěna do volné přírody nebo umístěna do chovu,
- d) jméno, popřípadě jména, příjmení a adresa nebo název nebo obchodní firma, identifikační číslo nebo obdobný údaj a adresa sídla (dále jen „identifikační údaje“) osoby, která zvířata dodala,
- e) identifikační údaje příjemce pokusných zvířat,
- f) počet a druh pokusných zvířat, která v jednotlivých zařízeních uhynula nebo byla usmrcena; u pokusných zvířat, která uhynula, je třeba zaznamenat příčinu smrti, je-li známa, a
- g) v případě uživatelů pokusných zvířat projekty pokusů, v jejichž rámci se pokusná zvířata používají k pokusům.

(2) Záznamy uvedené v odstavci 1 je chovatel pokusných zvířat, dodavatel pokusných zvířat a uživatel pokusných zvířat povinen uchovávat po dobu nejméně 5 let a musí je na požádání poskytnout příslušnému orgánu ochrany zvířat.

§ 17h

Informace o psech, kočkách a subhumánních primátech a jejich označování a identifikace

(1) Chovatel pokusných zvířat, dodavatel pokusných zvířat a uživatel pokusných zvířat je povinen o jednotlivých psech, kočkách a subhumánních primátech

- a) zaznamenávat následující informace:
 1. podrobnosti o jejich identitě,
 2. místo a datum jejich narození, pokud jsou tyto údaje dostupné,
 3. zda jsou chováni pro použití k pokusům a
 4. u subhumánních primátů, zda jde o potomky subhumánních primátů chovaných v zajetí, a
- b) vést úplnou dokumentaci, která sleduje život pokusného zvířete, dokud je chováno pro použití k pokusům; tato dokumentace musí
 1. být založena při jeho narození nebo co nejdříve poté a
 2. obsahovat veškeré důležité informace o reprodukci a veterinární a sociální informace o jednotlivých pokusných zvířatech a projektech pokusů, k nimž se používala.

(2) Informace a dokumentaci uvedené v odstavci 1 je chovatel pokusných zvířat, dodavatel pokusných zvířat a uživatel pokusných zvířat povinen uchovávat po dobu nejméně 3 let po smrti pokusného zvířete nebo jeho umístění do chovu a musí být na požádání poskytnuty příslušnému orgánu ochrany zvířat. V případě umístění zvířete do chovu musí být současně se zvířetem předány informace o příslušné veterinární péči a sociální informace z jeho dokumentace uvedené v odstavci 1.

(3) Chovatel pokusných zvířat, dodavatel pokusných zvířat a uživatel pokusných zvířat je povinen

- a) všechny psy, kočky a subhumánní primáty nejpozději při odstavení od matky co nejméně bolestivým způsobem trvale označit individuálním identifikačním prostředkem,
- b) po přijetí neoznačeného psa, kočky nebo subhumánního primáta odstaveného od matky jej co nejdříve a co nejméně bolestivým způsobem trvale označit, nebo
- c) na požádání příslušného orgánu ochrany zvířat zdůvodnit, proč není pokusné zvíře označeno.

(4) Je-li pes, kočka nebo subhumánní primát před odstavením od matky přemístěn od jednoho chovatele pokusných zvířat, dodavatele pokusných zvířat nebo uživatele pokusných zvířat k jinému a není z praktických důvodů možné pokusné zvíře předem označit, musí příjemce pokusného zvířete až do jeho označení uchovat údaje o matce pokusného zvířete.

§ 18

Účely pokusů

(1) Pokusy lze provádět výhradně pro tyto účely:

- a) základní výzkum,
- b) translační nebo aplikovaný výzkum s cílem
 1. zabránit a předejít onemocnění, špatnému zdravotnímu stavu nebo jiným anomáliím nebo jejich následkům u lidí, zvířat nebo rostlin a diagnostikovat je nebo léčit,
 2. posoudit, zjistit, regulovat nebo upravit fyziologické předpoklady lidí, zvířat nebo rostlin, nebo
 3. zlepšit životní podmínky a podmínky produkce zvířat chovaných k zemědělským účelům,
- c) pro jakýkoli z cílů uvedených v písmeni b) při vývoji, výrobě nebo zkoušení kvality, účinnosti a nezávadnosti léčiv, potravin, krmiv a jiných látek nebo výrobků,
- d) ochrana přírodního prostředí v zájmu zdraví nebo dobrých životních podmínek lidí nebo zvířat,
- e) výzkum zaměřený na zachování druhů,
- f) vyšší vzdělávání nebo odborná příprava za účelem získání, udržení nebo zlepšení odborných znalostí,
- g) trestní řízení a jiné soudní řízení.

(2) Provádět na zvířatech pokusy za účelem vývoje nebo zkoušení zbraní, bojových látek nebo munice a k nim příslušných zařízení je zakázáno.

§ 18a

Volba metod

(1) Uživatel pokusných zvířat nesmí pokus provádět a státní orgán příslušný ke schvalování projektů pokusů nesmí pokus schválit, je-li pro dosažení žádaného výsledku dostupná jiná metoda či zkušební strategie, která nevyžaduje použití živého pokusného zvířete a která je uznána podle předpisů Evropské unie.

(2) Při výběru mezi pokusy musí uživatel pokusných zvířat volit ty, které v co nejvyšší míře splňují tyto požadavky:

- a) používají nejmenší počet pokusných zvířat,
- b) používají pokusná zvířata s nejnižší schopností cítit bolest, utrpení nebo strach nebo utrpět trvalé poškození, nebo
- c) působí nejmenší bolest, utrpení, strach nebo trvalé poškození,
a je u nich největší pravděpodobnost, že bude dosaženo uspokojivých výsledků.

(3) V co největší míře musí uživatel pokusných zvířat předcházet tomu, aby pokus končil úhynem nebo usmrcením pokusného zvířete, a ukončení pokusu musí být včasné a humánní. Je-li úhyn nebo usmrcení pokusného zvířete na konci pokusu nevyhnutelné, musí uživatel pokusných zvířat pokus koncipovat tak, aby

- a) jeho výsledkem byla smrt co nejnižšího počtu pokusných zvířat a
- b) pro pokusná zvířata se doba trvání a intenzita utrpení snížila na možné minimum, a pokud je to možné, byla zajištěna bezbolestná smrt.

§ 18b

Znecitlivění

(1) Uživatel pokusných zvířat musí v případě, že je to z hlediska účelu pokusu možné, provádět pokusy za použití prostředků pro celkové nebo místní znecitlivění. Ke znecitlivění musí použít prostředky snižující bolest či jinou vhodnou metodu zajišťující co největší omezení bolesti, utrpení a strachu. Znecitlivění musí být provedeno vždy při pokusech, při nichž dochází k vážným zraněním pokusného zvířete, která mu mohou způsobit značnou bolest.

(2) Při rozhodování o vhodnosti použití znecitlivění se přihlíží k tomu,

- a) zda se předpokládá, že znecitlivění způsobí pokusnému zvířeti větší újmu než samotný pokus,
- b) zda je znecitlivění neslučitelné s účelem pokusu.

(3) Uživatel pokusných zvířat nesmí pokusným zvířatům bez odpovídajícího znecitlivění nebo snížení bolesti podávat látky, které jim brání v projevení bolesti nebo je v něm omezují. V těchto případech musí uživatel pokusných zvířat poskytnout státnímu orgánu příslušnému ke schvalování projektů pokusů vědecké odůvodnění s podrobnými údaji o režimu znecitlivění a snížení bolesti.

(4) Pokusné zvíře, které by mohlo po odeznění účinků znecitlivění trpět bolestí, musí být ošetřeno preventivním nebo pooperačním podáním prostředků snižujících bolest nebo jinými vhodnými metodami tlumícími bolest, pokud je to slučitelné s účelem pokusu.

(5) Jakmile je dosaženo účelu pokusu, učiní uživatel pokusných zvířat příslušná opatření podle § 18f nebo 18g s cílem omezit utrpení pokusného zvířete na minimum.

§ 18c

Klasifikace závažnosti pokusů

(1) Závažnost pokusu se určuje podle míry bolesti, utrpení, strachu nebo trvalého poškození, které jednotlivé pokusné zvíře v průběhu pokusu pravděpodobně pocítí.

(2) Každý pokus musí být za použití kritérií přiřazování uvedených v prováděcím právním předpise klasifikován podle kategorie závažnosti jako

a) pokus, při němž již pokusné zvíře nenabude vědomí, kterým se rozumí pokus, který se provádí v celkové anestézii, po jehož provedení již pokusné zvíře nenabude vědomí,

b) mírný, kterým se rozumí pokus prováděný na pokusných zvířatech, v jehož důsledku pokusná zvířata pravděpodobně pocítí krátkodobou mírnou bolest, utrpení či strach, jakož i pokus, který výrazně nezhoršuje dobré životní podmínky nebo celkový stav pokusných zvířat,

c) střední, kterým se rozumí pokus prováděný na pokusných zvířatech, v jehož důsledku pokusná zvířata pravděpodobně pocítí krátkodobou středně intenzivní bolest, utrpení či strach, nebo dlouhodobou mírnou bolest, utrpení či strach, jakož i pokus, který pravděpodobně způsobí středně závažné zhoršení dobrých životních podmínek nebo celkového stavu pokusných zvířat, nebo

d) závažný, kterým se rozumí pokus prováděný na pokusných zvířatech, v jehož důsledku pokusná zvířata pravděpodobně pocítí značnou bolest, utrpení či strach, nebo dlouhodobou středně intenzivní bolest, utrpení či strach, jakož i pokus, který pravděpodobně způsobí značné zhoršení dobrých životních podmínek nebo celkového stavu pokusných zvířat.

(3) S výjimkou uvedenou v odstavci 4 nesmí uživatel pokusných zvířat pokus provádět, pokud je jeho součástí způsobení značné bolesti, utrpení nebo strachu, u nichž je pravděpodobné, že budou dlouhodobé a nezmírnitelné.

(4) Pokud je z výjimečných a vědecky podložených důvodů, které je povinen prokázat uživatel pokusných zvířat, nezbytné umožnit provedení pokusu, při němž je působena značná bolest, utrpení nebo strach, které budou pravděpodobně dlouhodobé a není možné je zmírnit, jak je uvedeno v odstavci 3, může státní orgán příslušný ke schvalování projektů pokusů takový pokus povolit.

(5) Kritéria přiřazování, faktory, jež se vztahují k danému pokusu, a příklady různých pokusů zařazených do jednotlivých kategorií závažnosti na základě faktorů, jež se vztahují k danému druhu pokusu, stanoví ministerstvo prováděcím právním předpisem.

§ 18d

Opětovné použití pokusných zvířat

(1) Pokusné zvíře již použité k jednomu či více pokusům smí uživatel pokusných zvířat opětovně použít k novému pokusu, k němuž by bylo možné použít pokusné zvíře dosud k žádnému pokusu nepoužité, pouze pokud jsou splněny tyto podmínky:

a) skutečná závažnost předchozího pokusu byla mírná nebo střední,

b) je prokázáno, že pokusné zvíře je v dobrém zdravotním stavu a má znovu v plné míře dobré životní podmínky,

c) další pokus je klasifikován jako mírný, střední nebo jako pokus, při němž již pokusné zvíře nenabude vědomí, a

d) je to v souladu s doporučením veterinárního lékaře s ohledem na způsob předchozího použití pokusného zvířete.

(2) Odchylně od odstavce 1 písm. a) může státní orgán příslušný ke schvalování projektů pokusů ve výjimečných případech a po veterinárním vyšetření pokusného zvířete povolit jeho opětovné použití, pokud pokusné zvíře nebylo použito více než jedenkrát k pokusu spojenému se značnými bolestmi, strachem nebo odpovídajícím utrpením.

§ 18e

Konec pokusu

(1) Pokus je považován za ukončený, nemají-li být v jeho rámci provedena žádná další pozorování, nebo pokud jde o nově geneticky modifikované linie pokusných zvířat, jestliže již nejsou u potomstva pozorovány nebo očekávány bolesti, utrpení, strach nebo trvalé poškození, jež nejméně odpovídají bolesti, utrpení, strachu nebo trvalému poškození způsobeným vpichem jehly.

(2) Na konci pokusu rozhodne veterinární lékař nebo osoba odborně způsobilá k navrhování pokusů nebo projektů pokusů, zda bude pokusné zvíře ponecháno naživu. Pokusné zvíře bude usmrceno, pokud je pravděpodobné, že bude nadále trpět střední nebo značnou bolestí, utrpením, strachem nebo trvalým poškozením.

(3) Má-li být pokusné zvíře ponecháno naživu, musí mu uživatel pokusných zvířat poskytnout péči a umístění přiměřené jeho zdravotnímu stavu.

(4) Při výskytu nákazy s klinickými projevy onemocnění, případně úhynů, a při laboratorním průkazu nákazy přenosné ze zvířat na jiná zvířata nebo na člověka se pokus ukončí, pokud sledování uvedených projevů není stanoveno projektem pokusů.

§ 18f

Vypuštění pokusných zvířat do volné přírody a umístění pokusných zvířat do chovu

(1) Pokusná zvířata, která byla nebo měla být použita k pokusům, mohou být umístěna do zájmového chovu nebo vrácena do vhodného přírodního stanoviště či chovu odpovídajícího danému druhu pokusných zvířat, pokud

- a) to umožňuje zdravotní stav pokusného zvířete,
- b) není ohroženo veřejné zdraví, zdraví zvířat ani životní prostředí,
- c) byla přijata vhodná opatření, na základě kterých budou pokusnému zvířeti zajištěny dobré životní podmínky, a
- d) pokud to není v rozporu s právními předpisy upravujícími ochranu přírody a krajiny a obchodování s ohroženými druhy^{2e)} a myslivosti nebo rybářství^{2a)}.

(2) Chovatelé pokusných zvířat, dodavatelé pokusných zvířat a uživatelé pokusných zvířat, od nichž mají být pokusná zvířata umístěna do zájmového chovu, musí uplatňovat režim pro umístění zvířat do zájmového chovu, který zajišťuje socializaci těchto zvířat. Pokud to je vhodné, musí osoby uvedené ve větě první zavést v případě zvířat žijících ve volné přírodě program rehabilitace před jejich navrácením do jejich přírodních stanovišť.

§ 18g

Metody usmrcování pokusných zvířat

(1) Chovatel pokusných zvířat, dodavatel pokusných zvířat a uživatel pokusných zvířat je povinen zajistit, aby pokusná zvířata byla při usmrcování vystavena co nejmenší míře bolesti, utrpení a strachu.

(2) Chovatel pokusných zvířat, dodavatel pokusných zvířat a uživatel pokusných zvířat je povinen zajistit, aby usmrcování pokusných zvířat prováděla v jeho zařízení osoba odborně způsobilá k navrhování pokusů nebo projektů pokusů nebo osoba odborně způsobilá k provádění pokusů na pokusných zvířatech, péči o pokusná zvířata a usmrcování pokusných zvířat. V případě terénní studie však může osoba uvedená ve větě první pokusné zvíře usmrtit mimo zařízení.

(3) Při usmrcování pokusných zvířat použijí osoby uvedené v odstavci 2 následující metody:

- a) předávkování anestetikem,
- b) upoutaný projektil,
- c) oxid uhličitý,
- d) zlomení vazy,
- e) tupý úder do hlavy,
- f) oddělení hlavy od trupu,
- g) omráčení elektrickým proudem,
- h) inertní plyny (Ar, N²), nebo
- i) zastřelení volným projektilem odpovídající střílnou zbraní a střílivem.

(4) Jiné metody, které nejsou uvedeny v odstavci 3, je možné použít u pokusných zvířat, která

- a) nejsou při vědomí, pokud pokusné zvíře před smrtí opět nenabude vědomí, a
- b) jsou používána k zemědělskému výzkumu, při němž cíl projektu pokusů vyžaduje, aby byla pokusná zvířata chována za obdobných podmínek jako hospodářská zvířata; tato pokusná zvířata mohou být usmrcena v souladu s požadavky stanovenými v přímo použitelném předpisu Evropské unie upravujícím ochranu zvířat při usmrcování¹⁶⁾.

(5) Usmrcení pokusných zvířat musí být dokončeno jedním z těchto způsobů:

- a) potvrzením trvalého zastavení oběhu,
- b) destrukcí mozku,
- c) zlomením vazy,
- d) vykrvením, nebo

e) potvrzením nástupu posmrtné ztuhlosti.

(6) Státní orgán příslušný ke schvalování projektů pokusů může v rozhodnutí o schválení projektu pokusů na základě odůvodněné žádosti uživatele pokusných zvířat udělit výjimky z požadavků uvedených v odstavcích 3 až 5

a) s cílem povolit použití jiné metody za předpokladu, že je tato metoda na základě vědeckých poznatků považována za alespoň stejně humánní, nebo

b) pokud uživatel pokusných zvířat předloží doklady o tom, že je vědecky doloženo, že účelu pokusu nelze dosáhnout za použití metody usmrcování uvedené v odstavci 3 nebo 4.

(7) Odstavce 2 až 5 se nevztahují na případy, kdy je třeba pokusné zvíře usmrtit za mimořádných okolností z důvodu ochrany zvířat proti týrání, veřejného zdraví, veřejného pořádku a bezpečnosti, zdraví zvířat nebo životního prostředí.

(8) Metody usmrcování jednotlivých druhů pokusných zvířat podle odstavce 3 stanoví ministerstvo prováděcím právním předpisem.

ČÁST ŠESTÁ

ORGÁNY OCHRANY ZVÍŘAT

§ 19

(1) Orgány ochrany zvířat jsou

- a) ministerstvo,
- b) Státní veterinární správa,²⁾
- c) státní orgány příslušné ke schvalování projektů pokusů,
- d) Ministerstvo vnitra a Ministerstvo obrany v rámci své působnosti,
- e) obecní úřady obcí s rozšířenou působností.

(2) Na úseku ochrany zvířat vykonávají též ve vymezeném rozsahu působnost obce.

(3) Kde se v přímo použitelných předpisech Evropské unie⁵⁾ mluví o

a) příslušném úřadu, příslušném ústředním úřadu nebo kompetentní autoritě, rozumí se tím pro účely tohoto zákona ústřední orgán státní správy nebo jiný orgán státní správy, do jehož působnosti náleží výkon příslušného oprávnění nebo provedení příslušného opatření, anebo orgán, na který byly výkon příslušného oprávnění nebo provádění příslušného opatření přeneseny,

b) příslušném veterinárním úřadu, rozumí se tím pro účely tohoto zákona Státní veterinární správa.

(4) Kde se v předpisech uvedených v odstavci 3 mluví o opatřeních k zajištění dodržování povinností a jednotného uplatňování požadavků stanovených těmito předpisy nebo k odstranění zjištěných nedostatků, rozumí se tím odpovídající opatření podle tohoto zákona.

(5) Osoby, které jsou povinny plnit povinnosti uložené jim tímto zákonem, jsou povinny plnit v oblasti ochrany zvířat také povinnosti, které pro ně vyplývají z předpisů uvedených v odstavci 3.

§ 20

Ministerstvo

(1) Ministerstvo

a) projednává, koordinuje a kontroluje plnění úkolů ochrany hospodářských zvířat, pokusných zvířat, zvířat v zájmových chovech a volně žijících zvířat, včetně zvířat v zoologických zahradách, a předkládá příslušným státním orgánům návrhy na nezbytná opatření,

b) spolupracuje s ostatními ústředními orgány státní správy, Akademií věd České republiky, vysokými školami a právníckými osobami zabývajícími se ochranou nebo chovem zvířat, které se podílejí na plnění úkolů ochrany zvířat,

c) schvaluje statut a jednací řád Ústřední komise pro ochranu zvířat (dále jen „ústřední komise“) a výboru pro ochranu zvířat používaných pro vědecké účely,

d) plní úkoly vyplývající pro něj z přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího ochranu zvířat během přepravy a souvisejících činností⁹⁾ a z přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího ochranu zvířat při usmrcování¹³⁾,

e) ustanovuje kontaktní místa v případech, kdy je to požadováno předpisy Evropské unie, a uveřejňuje je rovněž ve Věstníku,

f) rozhoduje o udělení, změně nebo odnětí povolení k porážce zvířat pro potřeby církví a náboženských společností, jejichž náboženské obřady stanoví zvláštní metody porážky zvířat, a to i na základě řízení zahájeného z moci úřední,

g) rozhoduje o udělení, změně, pozastavení nebo odnětí oprávnění k chovu pokusných zvířat, k dodávce pokusných zvířat a k používání pokusných zvířat, a to i na základě řízení zahájeného z moci úřední,

h) jmenuje a odvolává posuzovatele ve správním řízení o udělení oprávnění k chovu pokusných zvířat, k dodávce pokusných zvířat a k užívání pokusných zvířat; metodicky řídí, kontroluje, organizačně a materiálně zabezpečuje činnost posuzovatelů,

i) na úseku ochrany pokusných zvířat zasílá Evropské komisi (dále jen „Komise“) informace o uplatňování § 15g, § 16a odst. 2 a 3, § 16b, 16c, § 17c odst. 4, § 17f, § 20b odst. 2 písm. b) a § 22 odst. 1 písm. s), a to do 10. listopadu 2018 a poté každých 5 let; každoročně shromažďuje a zveřejňuje statistické informace o používání pokusných zvířat k pokusům, včetně informací o skutečné závažnosti pokusů a původu a druzích subhumánních primátů, kteří byli k pokusům použiti, tyto statistické informace předkládá Komisi do 10. listopadu 2015 a poté každý rok; předkládá každý rok Komisi podrobné informace o výjimkách udělených podle § 18g odst. 6,

j) stanoví osobu, která zajistí od chovatelů sběr a vědecky podloženou objektivní a srovnatelnou analýzu údajů založených na sledování reprezentativního vzorku hejn kuřat chovaných na maso, porážených během období o délce minimálně 1 roku, a předloží tuto analýzu ministerstvu,

k) vydává písemné vyjádření ve schvalovacím řízení zoologických zahrad^{1b)}.

(2) Ministerstvo dále

a) může udělit, pozastavit nebo odejmout akreditaci školicím pracovištím k pořádání

1. kurzu odborné přípravy k získání osvědčení o způsobilosti pro osoby podílející se na úkonech souvisejících s porážením zvířat,

2. kurzu odborné přípravy k získání osvědčení o způsobilosti k usmrcování kožešinových zvířat,

3. odborného kurzu pro získání osvědčení o způsobilosti pro řidiče a průvodce silničních vozidel,

4. kurzu odborné přípravy k péči o kuřata chovaná na maso,

5. kurzu k péči o prasata pro získání osvědčení o způsobilosti k péči o prasata,

6. odborného kurzu pro získání osvědčení o odborné způsobilosti osoby odpovědné za péči o handicapovaná zvířata,

7. kurzu odborné přípravy pro získání osvědčení o odborné způsobilosti k navrhování pokusů a projektů pokusů a kurzu

odborné přípravy k prodloužení doby platnosti osvědčení o odborné způsobilosti k navrhování pokusů a projektů pokusů,

8. kurzu odborné přípravy pro získání osvědčení o odborné způsobilosti k provádění pokusů na pokusných zvířatech, péči o

pokusná zvířata a usmrcování pokusných zvířat a kurzu odborné přípravy k prodloužení doby platnosti osvědčení o odborné

způsobilosti k provádění pokusů na pokusných zvířatech, péči o pokusná zvířata a usmrcování pokusných zvířat,

9. odborného kurzu pro získání odborné způsobilosti k výkonu dozoru na úseku ochrany zvířat, (dále jen „kurzy na úseku ochrany zvířat proti týrání“),

b) vede seznam akreditovaných školicích pracovišť a uveřejňuje ho způsobem umožňujícím dálkový přístup,

c) jmenuje na základě návrhu školicího pracoviště lektory v kurzech na úseku ochrany zvířat proti týrání, a to do 30 dnů ode dne doručení návrhu na jmenování lektora,

d) ve spolupráci se Státní veterinární správou provádí zkoušky pro získání odborné způsobilosti v kurzech na úseku ochrany zvířat proti týrání,

e) jmenuje zkušební komise v kurzech na úseku ochrany zvířat proti týrání, a to do 30 dnů ode dne doručení návrhu na jmenování zkušební komise,

f) vydává osvědčení o úspěšném složení zkoušky, odnímá osvědčení nebo pozastavuje jeho platnost,

g) vede seznam osob, kterým vydalo osvědčení,

h) vede seznam osob, kterým vydalo osvědčení školicí pracoviště,

i) provádí kontroly školicích pracovišť, zejména jejich činnosti a úrovně kurzů na úseku ochrany zvířat proti týrání.

(3) Ustanovení odstavce 2 písm. c) až g) se nevztahují na kurz k péči o prasata pro získání osvědčení o způsobilosti k péči o prasata, kurz odborné přípravy k získání osvědčení o způsobilosti k usmrcování kožešinových zvířat a kurz odborné přípravy k získání osvědčení o způsobilosti pro osoby podílející se na úkonech souvisejících s porážením zvířat.

(4) Ministerstvo ve správním řízení podle odstavce 1 písm. g) rozhodne nejdéle do 120 dnů ode dne zahájení řízení. Požádá-li žadatel, kterému již bylo vydáno rozhodnutí podle odstavce 1 písm. g), o vydání dalšího rozhodnutí, které má na předchozí rozhodnutí navazovat, rozhodnutí nezanikne, dokud o žádosti není pravomocně rozhodnuto. Žádost je nutné podat minimálně 60 dnů přede dnem uplynutí platnosti vydaného rozhodnutí, jinak předchozí rozhodnutí zanikne uplynutím doby v něm stanovené.

§ 20a

Změna, pozastavení nebo odnětí oprávnění nebo povolení udělených ministerstvem

(1) Ministerstvo může z moci úřední oprávnění nebo povolení udělená podle § 20 odst. 1 změnit, pozastavit nebo odejmout, pokud ten, komu bylo oprávnění nebo povolení uděleno, nedodrží podmínky stanovené zákonem, právními předpisy vydanými k jeho provedení, přímo použitelnými předpisy Evropské unie nebo těmito oprávněními nebo povoleními.

(2) Změna, pozastavení nebo odnětí oprávnění udělených podle § 20 odst. 1 písm. g) nesmí mít nepříznivý vliv na životní podmínky pokusných zvířat, která jsou v zařízení umístěna. V rozhodnutí o změně, pozastavení nebo odnětí oprávnění k chovu pokusných zvířat, oprávnění k dodávce pokusných zvířat a oprávnění k používání pokusných zvířat podle § 20 odst. 1 písm. g) ministerstvo stanoví, je-li to nezbytné, způsob zabezpečení další péče o pokusná zvířata chovaná chovatelem pokusných zvířat, dodávaná dodavatelem pokusných zvířat nebo používaná uživatelem pokusných zvířat.

(3) Ministerstvo může oprávnění nebo povolení udělená podle § 20 odst. 1 změnit nebo odejmout na žádost žadatele. Bylo-li oprávnění nebo povolení uděleno jiné osobě, musí žadatel doložit, že je oprávněným z tohoto povolení nebo oprávnění.

(4) Platnost oprávnění nebo povolení udělených podle § 20 odst. 1 zaniká

- a) uplynutím doby, na kterou byla udělena,
- b) zánikem zařízení, ve kterém měla být prováděna povolená činnost,
- c) zánikem právnické osoby nebo smrtí fyzické osoby anebo jejím prohlášením za mrtvou.

§ 20b

Výbor pro ochranu zvířat používaných pro vědecké účely

(1) Ministerstvo zřizuje výbor pro ochranu zvířat používaných pro vědecké účely. Tento výbor není součástí ústřední komise.

(2) Výbor pro ochranu zvířat používaných pro vědecké účely

a) poskytuje bezplatně státním orgánům příslušným ke schvalování projektů pokusů a za úplaty odborným komisím podle § 15g poradenství, pokud jde o získání, chov a umístění pokusných zvířat, péči o ně a používání pokusných zvířat k pokusům, a zaručuje, že jsou sdíleny osvědčené postupy,

b) na úseku ochrany pokusných zvířat přijímá za účelem zamezení opakování pokusů od ostatních členských států Evropské unie údaje, které vznikají při pokusech uznaných právními předpisy Evropské unie, pokud není třeba provést v souvislosti s těmito údaji další pokusy pro účely ochrany veřejného zdraví, bezpečnosti nebo životního prostředí, a předává je státním orgánům příslušným ke schvalování projektů pokusů, kontaktnímu místu, případně odborným komisím podle § 15g,

c) zpracovává a odevzdává ministerstvu nejpozději do 30. září 2018, a poté každých 5 let vždy do 30. září, zprávu s uvedením informací o uplatňování písmene b).

(3) Výbory pro ochranu zvířat používaných pro vědecké účely členských států Evropské unie si vyměňují informace o fungování odborných komisí podle § 15g a o provádění hodnocení projektů pokusů a sdílejí osvědčené postupy.

(4) Předsedu a členy výboru pro ochranu zvířat používaných pro vědecké účely jmenuje a odvolává ministr zemědělství. Na jmenování členem výboru pro ochranu zvířat používaných pro vědecké účely není právní nárok. Ministr zemědělství může jmenovat členem výboru osobu, která

a) je lékařem, veterinárním lékařem nebo osobou s jiným vysokoškolským vzděláním v oblasti biologických oborů, která se během studia nebo postgraduálního studia prokazatelně seznámila s metodami chovu a práce na pokusných zvířatech, s jejich ochranou, s vyhledáváním a používáním alternativních metod,

b) má osvědčení o odborné způsobilosti k navrhování pokusů a projektů pokusů nebo osvědčení o prodloužení doby platnosti osvědčení o odborné způsobilosti k navrhování pokusů a projektů pokusů a

c) předloží

- 1. přehled o své odborné činnosti a publikační činnosti a
- 2. doklad o minimálně 5 letech odborné praxe při využívání pokusných zvířat k vědeckým účelům, a to za posledních 10 let.

(5) Další podrobnosti o složení a způsobu činnosti výboru pro ochranu zvířat používaných pro vědecké účely stanoví statut a jednací řád výboru pro ochranu zvířat používaných pro vědecké účely.

§ 21

Ústřední komise

(1) K plnění úkolů uvedených v § 20 odst. 1 zřizuje ministr zemědělství jako svůj odborný poradní orgán na úseku ochrany zvířat ústřední komisi. Předsedu a členy ústřední komise jmenuje a odvolává ministr zemědělství po dohodě s ministrem životního prostředí, a to z odborníků navržených příslušnými státními orgány a právními osobami zabývajícími se ochranou nebo chovem zvířat, které se podílejí na plnění úkolů ochrany zvířat.

(2) Členství v ústřední komisi je veřejnou funkcí, která nezakládá pracovněprávní poměr k České republice. Odměny členům ústřední komise stanoví ministerstvo. Členové ústřední komise mají nárok na úhradu nákladů spojených s výkonem funkce člena ústřední komise.

(3) Orgány ústřední komise jsou předseda a rada. Ústřední komise se člení na výbor pro ochranu hospodářských zvířat, výbor pro ochranu zvířat v zájmových chovech, výbor pro ochranu volně žijících zvířat a výbor pro ochranu pokusných zvířat. Radu tvoří předseda a 4 místopředsedové volení z členů ústřední komise, kteří jsou zároveň předsedy výborů. Rada řídí

činnost ústřední komise mezi jejími zasedáními a koordinuje činnost výborů.

(4) Další podrobnosti o složení a způsobu rozhodování ústřední komise stanoví statut a jednací řád ústřední komise.

§ 22

Státní veterinární správa

(1) Krajské veterinární správy a na území hlavního města Prahy Městská veterinární správa na úseku ochrany zvířat

- a) vykonávají dozor nad dodržováním povinností uložených chovatelům a ostatním fyzickým a právnickým osobám,
- b) plní úkoly vyplývající pro ně z přímo použitelných předpisů Evropské unie⁵⁾, upravujících ochranu zvířat během přepravy a souvisejících činností a z přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího ochranu zvířat při usmrcování¹³⁾ zejména vykonávají dozor nad plněním povinností fyzických a právnických osob vyplývajících z těchto předpisů,
- c) povolují výjimku podle § 5i odst. 3,
- d) vydávají, mění nebo odnímají rozhodnutí o povolení chovu druhů zvířat vyžadujících zvláštní péči, a to jedinců i skupin podle § 13 odst. 5,
- e) přijímají oznámení podle § 13a odst. 1 a podávají návrh příslušnému živnostenskému úřadu podle § 13a odst. 2,
- f) vypracovávají odborná vyjádření a vydávají osvědčení o schválení silničního dopravního prostředku nebo plavidla pro přepravu hospodářských zvířat^{5b)}, pozastavují a odnímají tato osvědčení,
- g) vydávají, pozastavují a odnímají povolení dopravce a povolení dopravce pro dlouhotrvající cesty^{5c)},
- h) oznamují ministerstvu porušení přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího ochranu zvířat během přepravy a souvisejících činností^{1a)} řidičem nebo průvodcem, který je držitelem osvědčení,
- i) provádí kontroly a jiná opatření související s knihou jízd^{5d)},
- j) rozhodují o udělení, pozastavení nebo odnětí schválení vydaného kontrolnímu stanovišti^{5e)},
- k) stanovují veterinární podmínky pro provádění pokusů na zvířatech a pro provádění porážky podle § 5f,
- l) na základě kontrolního zjištění mohou vydávat v případě porušení právních předpisů na úseku ochrany zvířat proti týrání rozhodnutí o závazném pokynu k odstranění zjištěných nedostatků; v tomto rozhodnutí stanoví, jaká právní povinnost byla porušena, jakým způsobem a v jaké lhůtě mají být zjištěné nedostatky odstraněny, a kontrolují odstranění těchto nedostatků,
- m) podávají podněty obecním úřadům obcí s rozšířenou působností k projednávání přestupků vyplývajících z porušení povinností uložených chovatelům a ostatním fyzickým nebo právnickým osobám na úseku ochrany zvířat,
- n) provádějí kontroly podmíněnosti podle zákona o zemědělství^{5f)} v souladu s přímo použitelným předpisem Evropské unie upravujícím prováděcí pravidla pro podmíněnost, odlišení a integrovaný administrativní a kontrolní systém^{5g)},
- o) vydávají a odnímají povolení chovu kuřat chovaných na maso se zvýšenou hustotou osazení podle § 12d odst. 4,
- p) na jatkách přijímají s dodávkou kuřat chovaných na maso údaje podle § 12d odst. 5 písm. b), posuzují plnění pravidel ochrany kuřat při chovu způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem,
- q) plní úkoly spojené s depopulací stanovené v čl. 18 nařízení Rady (ES) č. 1099/2009 ze dne 24. září 2009 o ochraně zvířat při usmrcování,
- r) plní úkoly stanovené v čl. 22 odst. 1 písm. a), b) a e) nařízení Rady (ES) č. 1099/2009 ze dne 24. září 2009 o ochraně zvířat při usmrcování,
- s) vykonávají pravidelný dozor nad plněním povinností stanovených chovatelům pokusných zvířat, dodavatelům pokusných zvířat a uživatelům pokusných zvířat, při výkonu dozoru přizpůsobují četnost kontrol výsledků analýzy rizik u každého zařízení s přihlédnutím k počtu a druhu umístěných pokusných zvířat, dosavadnímu dodržování právních předpisů chovatelem pokusných zvířat, dodavatelem pokusných zvířat a uživatelem pokusných zvířat, počtu a typům projektů pokusů prováděných daným uživatelem pokusných zvířat a veškerým informacím, které by mohly ukazovat na nedodržení tohoto zákona a právních předpisů vydaných k jeho provedení; kontroly se provádějí každoročně alespoň u třetiny uživatelů pokusných zvířat v souladu s analýzou rizik podle tohoto písmene, v případě subhumánních primátů jsou chovatelé pokusných zvířat, dodavatelé pokusných zvířat a uživatelé pokusných zvířat kontrolováni alespoň jednou ročně; přiměřený počet kontrol se provádí bez předchozího upozornění; záznamy o všech inspekcích se uchovávají po dobu nejméně 5 let.

(2) Ústřední veterinární správa Státní veterinární správy na úseku ochrany zvířat

- a) zpracovává a realizuje program ochrany zvířat,
- b) vykonává dozor nad dodržováním povinností stanovených tímto zákonem a obecně závaznými právními předpisy vydanými na jeho základě v případech, kdy si to vyhradí,
- c) plní úkoly vyplývající pro ni z přímo použitelných předpisů Evropské unie^{5b)} upravujících ochranu zvířat během přepravy a

souvisejících činností a z přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího ochranu zvířat při usmrcování¹³⁾, zejména vykonává dozor nad plněním povinností fyzických a právnických osob vyplývajících z těchto předpisů, kdy si to vyhradí,

d) spolupracuje na úseku dozoru nad ochranou zvířat s orgány ochrany zvířat Rady Evropy, Evropské unie a třetích zemí a na vyžádání jim poskytuje příslušné informace,

e) vede záznamy o povoleních dopravců a o povoleních dopravců pro dlouhotrvající cesty, o osvědčeních o schválení silničních dopravních prostředků a o schválení plavidel pro přepravu hospodářských zvířat^{5f)},

f) může zakázat přepravu zvířat určitým dopravcem nebo určitým dopravním prostředkem v souladu s přímo použitelným předpisem Evropské unie upravujícím ochranu zvířat během přepravy a souvisejících činností⁵ⁱ⁾,

g) vede a zveřejňuje na webové stránce Státní veterinární správy informace o programu ochrany zvířat,

h) v oboru ochrany zvířat a péče o jejich pohodu organizuje odbornou přípravu a celoživotní vzdělávání úředních veterinárních lékařů podle § 26, případně dalších odborně způsobilých pracovníků pro výkon činností podle zvláštních právních předpisů,²⁾

i) plní úkoly podle čl. 13 odst. 3 až 5 nařízení Rady (ES) č. 1099/2009 ze dne 24. září 2009 o ochraně zvířat při usmrcování,

j) zpracuje a odevzdá ministerstvu nejpozději do 30. září 2018, a poté zpracovává a odevzdává každý rok vždy do 30. září, zprávu s uvedením informací o uplatňování odstavce 1 písm. s).

(3) Úkoly orgánů ochrany zvířat provádějících dozor nad dodržováním tohoto zákona a právních předpisů vydaných k jeho provedení podle odstavce 1 písm. a) plní v oboru působnosti při chovu a využití zvířat pro účely Ministerstva obrany a Ministerstva vnitra příslušné orgány těchto ministerstev a poskytují o nich informace Státní veterinární správě a ministerstvu.

§ 23

Státní orgány příslušné ke schvalování projektů pokusů

(1) Státním orgánem příslušným ke schvalování projektů pokusů je ústřední orgán státní správy věcně příslušný podle předmětu činnosti uživatele pokusných zvířat podle zákona o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, není-li dále stanoveno jinak.

(2) Jedná-li se

a) o pokusy na volně žijících zvířatech, je státním orgánem příslušným ke schvalování projektů pokusů Ministerstvo životního prostředí, s výjimkou použití pokusných zvířat v kurzech na úseku ochrany zvířat proti týrání,

b) o použití pokusných zvířat v kurzech na úseku ochrany zvířat proti týrání, je státním orgánem příslušným ke schvalování projektů pokusů ministerstvo,

c) o pokusy prováděné veřejnou výzkumnou institucí Akademie věd České republiky, je státním orgánem příslušným ke schvalování projektů pokusů Akademie věd České republiky.

§ 23a

Úkoly státních orgánů příslušných ke schvalování projektů pokusů

(1) Státní orgán příslušný ke schvalování projektů pokusů

a) rozhoduje o schválení nebo neschválení projektu pokusů z hlediska jeho souladu s tímto zákonem a prováděcími právními předpisy vydanými k jeho provedení, a o změně, pozastavení nebo odnětí rozhodnutí o schválení projektu pokusů,

b) zpracovává a odevzdává ministerstvu nejpozději do 28. února roku následujícího souhrnnou zprávu o činnosti uživatelských zařízení, pro která jsou státním orgánem příslušným ke schvalování projektů pokusů, za kalendářní rok včetně statistických tabulek, jejichž vzor stanoví ministerstvo prováděcím právním předpisem, s uvedením

1. identifikace uživatele pokusných zvířat, označení rozhodnutí o udělení oprávnění k používání pokusných zvířat a doby jeho platnosti,

2. jména, popřípadě jmen, příjmení a čísel osvědčení o odborné způsobilosti k navrhování pokusů a projektů pokusů nebo osvědčení o prodloužení doby platnosti osvědčení o odborné způsobilosti k navrhování pokusů a projektů pokusů členů odborné komise podle § 15g,

3. počtu projednaných a z toho doporučených projektů pokusů s označením účelů pokusů uvedených v § 18 odst. 1,

4. evidence počtu pokusných zvířat použitých pro pokusy a počtu a druhu provedených pokusů, včetně informací o skutečné závažnosti pokusů a původu a druzích subhumánních primátů, kteří byli k pokusům použiti,

5. podrobných informací o výjimkách udělených podle § 18g odst. 6,

6. dalších údajů stanovených dohodami Rady Evropy na úseku ochrany pokusných zvířat, prováděcím právním předpisem nebo požadovaných ministerstvem,

c) zpracuje a odevzdá ministerstvu nejpozději do 30. září 2018, a poté zpracovává a odevzdává každých 5 let vždy do 30. září, souhrnnou zprávu s uvedením informací o uplatňování § 15g, § 16a odst. 2 a 3, § 16b, 16c, § 17c odst. 4 a § 17f.

(2) Státní orgán příslušný ke schvalování projektů pokusů neschválí ty projekty pokusů, které neobdržely příznivé hodnocení projektu pokusů podle § 16b.

(3) Místně příslušný orgán ochrany přírody^{2e)} podle místa, kde má být proveden pokus na volně žijících zvířatech, se

na žádost uživatele pokusných zvířat vyžaduje k projektům pokusů na jedincích druhů volně žijících zvířat. Jeho vyjádření je pro státní orgán příslušný ke schvalování projektů pokusů závazné.

(4) Státní orgán příslušný ke schvalování projektů pokusů, který povolil ve svém rozhodnutí pokus podle § 17c odst. 5 nebo 6 nebo podle § 18c odst. 4, o něm neprodleně informuje Komisi a ostatní členské státy, přičemž své rozhodnutí odůvodní a poskytne důkazy o situaci odůvodňující jeho rozhodnutí, na jejichž základě bylo rozhodnutí vydáno²²⁾.

(5) Státní orgán příslušný ke schvalování projektů pokusů učiní potřebná opatření, aby měl k plnění úkolů podle odstavce 1 poradce z kruhu odborníků s osvědčením o odborné způsobilosti k navrhování pokusů a projektů pokusů, osvědčení o prodloužení doby platnosti osvědčení o odborné způsobilosti k navrhování pokusů a projektů pokusů nebo s kvalifikací podle § 26, kteří ustaví rezortní odbornou komisi pro schvalování projektů pokusů. Státní orgán příslušný ke schvalování projektů pokusů si v každém řízení o schválení projektu pokusů vyžádá stanovisko rezortní odborné komise pro schvalování projektů pokusů.

§ 24

Obce

(1) Obec může zřizovat, provozovat a rušit útulky pro zvířata.⁶⁾

(2) Obec může obecně závaznou vyhláškou upravit pravidla pro pohyb psů na veřejném prostranství a vymezit prostory pro volné pobíhání psů.

§ 24a

Obecní úřady obcí s rozšířenou působností

(1) Obecní úřady obcí s rozšířenou působností

a) rozhodují o zvláštním opatření podle § 28a a § 28b a o předběžné náhradní péči podle § 28c, včetně náhrady nákladů za toto opatření,

b) plní další úkoly v ochraně zvířat stanovené tímto zákonem a zvláštními právními předpisy, není-li příslušný jiný orgán ochrany zvířat.

(2) Na území hlavního města Prahy plní úkoly podle odstavce 1 příslušný úřad městské části hlavního města Prahy.

(3) Obecní úřady obcí s rozšířenou působností vedou a 3 roky od nabytí právní moci rozhodnutí o přestupku uchovávají evidenci osob, které se dopustily přestupku podle tohoto zákona.

(4) Obecní úřad obce s rozšířenou působností je povinen projednat všechny podněty podané podle § 22 odst. 1 písm. m), písemně vyzoomět příslušnou krajskou veterinární správu do 1 měsíce od podání podnětu o učiněných opatřeních a po vydání rozhodnutí jej bezodkladně zaslat příslušné krajské veterinární správě; to platí i v případech, kdy nebylo správní řízení zahájeno na základě podnětu příslušné krajské veterinární správy s výjimkou řízení o přestupku spočívajícím v porušení povinnosti učinit opatření proti úniku zvířete. Totéž platí pro rozhodnutí vydaná v řízení o odvolání, v přezkumném řízení a při obnově řízení a vydání nového rozhodnutí.

(5) Obecní úřad obce s rozšířenou působností si vyžádá v řízení o přestupku odborné vyjádření krajské veterinární správy, které je pro toto řízení závazné. Je-li řízení zahájeno z podnětu krajské veterinární správy a součástí podnětu je i odborné vyjádření, další odborné vyjádření se nevyžaduje. Odborné vyjádření se rovněž nevyžaduje v řízení o přestupku spočívajícím v porušení povinnosti učinit opatření proti úniku zvířete.

§ 25

(1) Zaměstnanci zařazení v orgánu ochrany zvířat, pověření výkonem dozoru nad dodržováním povinností stanovených tímto zákonem, právními předpisy vydanými k jeho provedení a přímo použitelnými předpisy Evropské unie, posuzovatelé zařízení ve správním řízení o udělení oprávnění k chovu pokusných zvířat, k dodávce pokusných zvířat nebo k používání pokusných zvířat a při dodržení podmínek stanovených veterinárním zákonem²⁾ také zaměstnanci obcí zařazení v obecních úřadech obcí s rozšířenou působností, pokud je to nezbytné k provedení řízení o přestupku nebo při provádění zvláštního opatření podle tohoto zákona, jsou oprávněni

a) vstupovat do zařízení chovatele pokusných zvířat, dodavatele pokusných zvířat nebo uživatele pokusných zvířat, do objektů, v nichž je prováděna obchodní činnost se zvířaty, do objektů a na místa, kde se konají veřejná vystoupení anebo kde jsou provozovány útulky pro zvířata, do objektů chovatelů, v nichž jsou chována zvířata, a do objektů, v nichž jsou zvířata usmrcována,

b) vyžadovat od chovatelů potřebné doklady, informace, věcnou osobní a jinou pomoc nezbytnou k výkonu své činnosti; tato pomoc je bezplatná,

c) pořizovat obrazovou dokumentaci.

(2) Každý chovatel nebo pořadatel veřejného vystoupení je povinen pracovníkům orgánů ochrany zvířat provádějícím dozor nad dodržováním tohoto zákona a právních předpisů vydaných k jeho provedení a osobám uvedeným v odstavci 1

a) umožnit vstup do prostor a míst uvedených v odstavci 1 písm. a),

b) poskytnout potřebné informace, doklady, věcnou a osobní pomoc nezbytnou k výkonu jejich činnosti, včetně umožnění bezplatného přístupu na veřejná vystoupení,

c) předvést na požádání zvíře nebo zvířata na místo určené pracovníkem provádějícím dozor.

(3) Provozovatel útulku nebo záchrané stanice musí kromě povinností stanovených v odstavci 2 vést a poskytnout pracovníkům orgánů ochrany zvířat, provádějícím dozor nad dodržováním právních předpisů na úseku ochrany zvířat, tyto informace a doklady:

a) provozní řád zabezpečující ochranu pohody zvířat a organizaci práce a pracovních postupů stanovených zvláštními právními předpisy^{6a)},

b) seznam přijatých zvířat s uvedením počtu, druhu, popisu včetně identifikačních znaků, hmotnosti, data a místa nálezu zvířat nebo uvedení jejich původních chovatelů^{6b)},

c) seznam vydaných zvířat a jejich nových chovatelů^{6b)}, včetně data předání, adresy, kde budou zvířata chována, nebo míst, kde byla zvířata opětně vypuštěna do původního prostředí,

d) evidenci úniků zvířat z útulku,

e) doklad o odborné způsobilosti.

(4) Provádí-li Evropská komise v České republice svými odborníky, popřípadě i odborníky z jiných členských států, kteří jsou zapsáni v seznamu vedeném Evropskou komisí pro tyto účely, ve spolupráci s orgány ochrany zvířat (§ 19 odst. 1) kontroly dodržování a jednotného uplatňování povinností a požadavků, stanovených tímto zákonem a prováděcími právními předpisy vydanými na jeho základě, anebo přímo použitelnými předpisy Evropské unie^{5b)}, orgány ochrany zvířat jim poskytují věcnou a osobní pomoc a informace potřebné k provedení této kontroly.

(5) Pro provádění kontrol uvedených v odstavci 4 platí ustanovení odstavce 1 obdobně. Zejména musí být těmto odborníkům umožněn stejný přístup do míst, zařízení a částí dopravních prostředků, v nichž jsou přepravována zvířata, jaký mají pracovníci orgánů ochrany zvířat pověřeni výkonem dozoru. Informace získané těmito odborníky v průběhu kontrol a závěry z nich nesmí sloužit jiným účelům než předmětu kontroly.

(6) Orgán nebo jiná osoba, která provádí zapečetění bytu nebo jiného prostoru, či jiné opatření, v jehož důsledku nebude do bytu nebo jiného prostoru dočasně nikdo vcházet, je povinna se ujistit, že v bytě nebo jiném prostoru nezůstane živé zvíře, které by mohlo být týráno v důsledku omezení jeho výživy a napájení. Pokud zjistí, že takové ohrožení existuje, neprodleně to oznámí příslušnému obecnímu úřadu nebo úřadu městské části. Tento úřad bezodkladně zajistí zvířeti potřebnou péči, popřípadě je za tímto účelem umístí do náhradní péče; účelně vynaložené náklady spojené s touto péčí hradí stát. Vlastník zvířete je povinen nahradit státu náklady, které byly vynaloženy na úhradu nákladů spojených se zajištěním náhradní péče o zvíře.

(7) Účelně vynaloženými náklady podle odstavce 6 se rozumí náklady na přepravu zvířete, náklady na krmivo, na veterinární péči, na léky a zdravotnický materiál a ostatní podle zdravotního stavu zvířete, mzdové a obdobné náklady na zabezpečení potřebné péče nebo náhradní péče o zvíře. Žádost o úhradu účelně vynaložených nákladů spojených se zajištěním péče o zvíře podle odstavce 6 se podává vždy nejpozději do 3 měsíců od ukončení péče o zvíře ministerstvu. V případě péče o zvíře, která trvá déle než 3 měsíce, je možné požádat o zálohu na úhradu nákladů za uplynulé období. Ministerstvo může poskytnout přiměřenou zálohu na doložené účelně vynaložené náklady. Po ukončení péče o zvíře, na kterou byla vyplacena záloha, se podává žádost o úhradu účelně vynaložených nákladů spojených se zajištěním péče o zvíře podle odstavce 6.

(8) Žádost o úhradu účelně vynaložených nákladů spojených se zajištěním péče o zvíře podle odstavce 6 se podává na formuláři, jehož vzor uveřejní ministerstvo způsobem umožňujícím dálkový přístup. Žádost obsahuje kromě obecných náležitostí stanovených správním řádem také

a) celkovou výši účelně vynaložených nákladů,

b) osobní údaje a adresu bydliště nebo identifikační údaje vlastníka zvířete, popřípadě též osobní údaje a adresu bydliště nebo identifikační údaje chovatele zvířete, pokud zvíře chová osoba odlišná od vlastníka zvířete,

c) osobní údaje a adresu bydliště nebo identifikační údaje osoby zajišťující péči o zvíře.

(9) Přílohou žádosti o úhradu účelně vynaložených nákladů spojených se zajištěním péče o zvíře podle odstavce 6 musí být

a) identifikace zvířete nebo zvířat, na které je požadována úhrada účelně vynaložených nákladů,

b) odůvodnění žádosti, včetně uvedení skutečností, který orgán a z jakého důvodu zajistil péči o zvíře,

c) doklad o skutečnosti, že chovatel nemůže zabezpečit péči o zvíře, zejména potvrzení o hospitalizaci nebo potvrzení o nástupu výkonu trestu odnětí svobody,

d) protokol o předání zvířete do péče,

e) smlouva o zajištění péče o zvíře, byla-li uzavřena,

f) doklad o účelně vynaložených nákladech, včetně finanční rozvahy zdůvodňující výši požadované náhrady nákladů,

g) doklad o oprávnění jednat jménem žadatele.

§ 26

(1) Pověřen výkonem dozoru může být pouze odborný pracovník s vysokoškolským vzděláním v oblasti veterinárního lékařství a hygieny, který získal osvědčení o způsobilosti po úspěšném složení zkoušek podle zkušební řádu a prokázal v rámci zkoušky znalost právních předpisů vztahujících se k činnosti jím vykonávané. Zkušební řády schvaluje a zkoušky provádí ministerstvo.

(2) Obsah a rozsah odborného kurzu pro získání odborné způsobilosti k výkonu dozoru na úseku ochrany zvířat, požadavky na školicí pracoviště, požadavky na nejvyšší dosažené vzdělání a praxi lektorů od ukončení nejvyššího dosaženého vzdělání, složení zkušební komise, průběh zkoušky a vzor osvědčení stanoví ministerstvo prováděcím právním předpisem.

§ 26a

Akreditace k pořádání kurzů na úseku ochrany zvířat proti týrání

(1) Kurzy na úseku ochrany zvířat proti týrání mohou pořádat pouze školicí pracoviště, která k tomu jsou akreditována ministerstvem a splňují podmínky stanovené tímto zákonem, právními předpisy vydanými k jeho provedení a přímo použitelným předpisem Evropské unie na úseku ochrany zvířat proti týrání. Akreditace k pořádání kurzů na úseku ochrany zvířat proti týrání je nepřevoditelná a nepřechází na právní nástupce. Pověřením se podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího ochranu zvířat při usmrcování²³⁾ rozumí akreditace podle tohoto ustanovení.

(2) Školicí pracoviště musí zaslat ministerstvu žádost o akreditaci k pořádání kurzů na úseku ochrany zvířat proti týrání. Žádost obsahuje kromě obecných náležitostí stanovených správním řádem také název kurzu na úseku ochrany zvířat proti týrání, který hodlá školicí pracoviště pořádat.

(3) Kromě náležitostí uvedených v odstavci 2 jsou součástí žádosti o akreditaci k pořádání kurzů na úseku ochrany zvířat proti týrání

a) oprávnění ke vzdělávací činnosti nebo doklad o tom, že školicí pracoviště má v předmětu činnosti vzdělávání,

b) přehled dosavadní činnosti školicího pracoviště v oblasti vzdělávání,

c) doklady o dostatečném technickém, materiálním a organizačním zabezpečení kurzu na úseku ochrany zvířat proti týrání, zejména adresy budov, ve kterých budou vzdělávací programy uskutečňovány, údaje o počtu a kapacitě učeben a údaje o technickém vybavení učeben,

d) vyplněné dotazníky odborných lektorů s uvedením jejich jména, popřípadě jmen, příjmení a titulu, údaje o jejich nejvyšším dosaženém vzdělání, údaje o jejich praxi od ukončení nejvyššího dosaženého vzdělání, nejdéle však za posledních 10 let, přehled o jejich odborné a případně i publikační činnosti, doklad o jejich způsobilosti k lektorské činnosti, například osvědčení o absolvování kurzu a doklady o jejich odborné způsobilosti v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem,

e) písemný souhlas lektora s jeho účastí v kurzech na úseku ochrany zvířat proti týrání a jeho souhlas s uveřejněním osobních údajů v žádosti o akreditaci,

f) program kurzu na úseku ochrany zvířat proti týrání, tedy podrobný rozpis obsahu a rozsahu jednotlivých přednášených témat, rozvrh hodin,

g) způsob zajištění zpětné vazby od absolventů kurzu na úseku ochrany zvířat proti týrání,

h) rozhodnutí o udělení oprávnění uživatele pokusných zvířat, pokud jsou v rámci kurzu na úseku ochrany zvířat proti týrání používána živá zvířata; toto rozhodnutí musí být vydáno školicímu pracovišti nebo jiné osobě, v jejímž zařízení se kurz na úseku ochrany zvířat proti týrání bude konat.

(4) Na udělení akreditace k pořádání kurzů na úseku ochrany zvířat proti týrání není právní nárok. Ministerstvo může akreditaci udělit, pokud školicí pracoviště

a) předloží a řádně doloží všechny náležitosti uvedené v odstavcích 2 a 3,

b) má náležitou způsobilost, personální obsazení a vybavení pro pořádání kurzů na úseku ochrany zvířat proti týrání.

(5) Ministerstvo může akreditace udělené podle odstavce 1 změnit nebo odejmout na žádost školicího pracoviště. Ministerstvo může z moci úřední akreditace udělené podle odstavce 1 změnit nebo odejmout, pokud ten, komu byla akreditace udělena,

a) nejméně po dobu 2 let neuspořádá kurz na úseku ochrany zvířat proti týrání, k jehož pořádání mu byla udělena akreditace,

b) nedodrží při pořádání kurzu na úseku ochrany zvířat proti týrání podmínky stanovené zákonem, právními předpisy vydanými k jeho provedení, přímo použitelnými předpisy Evropské unie nebo v rozhodnutí o udělení akreditace.

V případě změny lektora v kurzu na úseku ochrany zvířat proti týrání je školicí pracoviště povinno požádat o změnu akreditace k pořádání kurzů na úseku ochrany zvířat proti týrání. Lektor neuvedený v akreditaci k pořádání kurzů na úseku ochrany zvířat proti týrání může vyučovat v kurzu na úseku ochrany zvířat proti týrání až po změně akreditace.

(6) Zjistí-li ministerstvo při kontrole nedostatky při uskutečňování kurzů na úseku ochrany zvířat proti týrání, vyzve školicí pracoviště, aby v přiměřené lhůtě zjednálo nápravu. Nejednalo-li toto školicí pracoviště ve stanovené lhůtě nápravu, ministerstvo mu akreditaci odejme.

§ 26b

Požadavky na školicí pracoviště, která hodlají pořádat nebo pořádají kurzy na úseku ochrany zvířat proti týrání

(1) Kromě požadavků na školicí pracoviště, která hodlají pořádat nebo pořádají kurzy na úseku ochrany zvířat proti týrání, uvedených v § 26a, musí tato školicí pracoviště splňovat požadavky uvedené v odstavcích 2 až 6.

(2) Kurz odborné přípravy pro získání osvědčení o způsobilosti pro osoby podílející se na úkonech souvisejících s porážením zvířat pořádá střední nebo vysoká škola s akreditovaným studijním programem v oblasti veterinářství nebo technologie zpracování masa nebo právnická osoba, která provádí usmrcování zvířat nebo sdružuje osoby, které provádějí usmrcování zvířat, nebo státní orgán vykonávající státní veterinární dozor²⁾ nebo právnická osoba, která sdružuje veterinární lékaře podle zákona o Komoře veterinárních lékařů České republiky.

(3) Kurz odborné přípravy k péči o kuřata chovaná na maso pro získání osvědčení o způsobilosti k péči o kuřata chovaná na maso pořádá střední nebo vysoká škola s akreditovaným studijním programem v oblasti veterinářství nebo chovatelství nebo právnická osoba, která se zabývá chovem kuřat chovaných na maso nebo sdružuje osoby, které chovají kuřata chovaná na maso, nebo jiná osoba, která splňuje zákonem stanovené požadavky.

(4) Kurz k péči o prasata pro získání osvědčení k péči o prasata pořádá střední nebo vysoká škola s akreditovaným studijním programem v oblasti veterinářství nebo chovatelství nebo právnická osoba, která se zabývá chovem prasat nebo sdružuje osoby, které chovají prasata, nebo jiná osoba, která splňuje zákonem stanovené požadavky.

(5) Kurzy odborné přípravy na úseku ochrany pokusných zvířat proti týrání pořádá vysoká škola, které bylo vydáno rozhodnutí o udělení oprávnění uživatele pokusných zvířat; to platí i v případě, kdy při výuce v kurzu odborné přípravy na úseku ochrany pokusných zvířat proti týrání nejsou používána živá pokusná zvířata.

(6) Kurz odborné způsobilosti k výkonu dozoru na úseku ochrany zvířat proti týrání pořádá vysoká škola s akreditovaným studijním programem v oblasti veterinárního lékařství a hygieny.

§ 26c

Podmínky pořádání kurzů na úseku ochrany zvířat proti týrání a uznávání kvalifikace

(1) Školicí pracoviště je povinno při pořádání kurzu na úseku ochrany zvířat proti týrání dodržovat podmínky stanovené tímto zákonem, právními předpisy vydanými k jeho provedení, přímo použitelnými předpisy Evropské unie nebo akreditací.

(2) Kurzy na úseku ochrany zvířat proti týrání není možno pořádat formou dálkového studia nebo samostudia.

(3) Kurzy na úseku ochrany zvířat proti týrání, při kterých se provádí manipulace se zvířaty, smí pořádat pouze školicí pracoviště, které v žádosti o akreditaci doložilo rozhodnutí o udělení oprávnění uživatele pokusných zvířat, které bylo vydáno tomuto školicímu pracovišti nebo jiné osobě, v jejímž zařízení se bude kurz na úseku ochrany zvířat proti týrání konat. Toto rozhodnutí musí být účinné ke dni konání kurzu na úseku ochrany zvířat proti týrání.

(4) Lektorem v kurzu na úseku ochrany zvířat proti týrání může být pouze osoba, která je uvedena v akreditaci k pořádání kurzů na úseku ochrany zvířat proti týrání podle § 26a.

(5) Školicí pracoviště smí umožnit vykonání zkoušky v kurzu odborné přípravy pro získání osvědčení o odborné způsobilosti k navrhování pokusů a projektů pokusů pouze lékařům, veterinárním lékařům a osobám s jiným vysokoškolským vzděláním v oblasti biologických oborů. Školicí pracoviště je povinno vyžádat si od účastníka kurzu odborné přípravy pro získání osvědčení o odborné způsobilosti k navrhování pokusů a projektů pokusů kopii vysokoškolského diplomu a účastník uvedeného kurzu je povinen tuto kopii předložit. Školicí pracoviště je povinno posuzovat, zda doklad o dosaženém vzdělání odpovídá požadavkům stanoveným v § 15d odst. 3.

(6) Školicí pracoviště smí umožnit vykonání zkoušky v odborném kurzu pro získání odborné způsobilosti k výkonu dozoru na úseku ochrany zvířat pouze odborným pracovníkům s vysokoškolským vzděláním v oblasti veterinárního lékařství a hygieny. Školicí pracoviště je povinno vyžádat si od účastníka odborného kurzu pro získání odborné způsobilosti k výkonu dozoru na úseku ochrany zvířat kopii vysokoškolského diplomu a účastník uvedeného kurzu je povinen tuto kopii předložit. Školicí pracoviště je povinno posuzovat, zda doklad o dosaženém vzdělání odpovídá požadavkům stanoveným v § 26 odst. 1.

(7) Zkušební komise může vyloučit ze zkoušky účastníka kurzu, který v průběhu zkoušky použije nedovolené pomůcky nebo průběh zkoušky jinak vážně narušuje.

(8) Školicí pracoviště vydává osvědčení o úspěšném složení zkoušky, nestanoví-li zákon jinak. Školicí pracoviště je povinno, není-li dále uvedeno jinak, zaslat seznam účastníků kurzu s uvedením osobních údajů a čísla příslušného osvědčení do 7 dnů ode dne konání kurzu na úseku ochrany zvířat proti týrání ministerstvu.

(9) Při uznávání kvalifikace získané v jiném členském státě Evropské unie, jiném smluvním státě Dohody o Evropském hospodářském prostoru nebo Švýcarské konfederaci se postupuje podle zvláštního právního předpisu o uznávání odborné kvalifikace^{4d)}. Pokud uznávací orgán uzná odbornou kvalifikaci podle jiného právního předpisu^{4d)} pouze částečně, může uchazeč skládat rozdílovou zkoušku před zkušební komisí. U rozdílové zkoušky není uchazeč zkoušen z těch oblastí, ve kterých mu byla uznána odborná kvalifikace.

ČÁST SEDMÁ

PŘESTUPKY

§ 27

Přestupky fyzických osob

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) propaguje týrání zvířat,
- b) týrá zvíře nebo utýrá zvíře,
- c) jako zákonný zástupce nezletilé osoby nebo osoby, která byla rozhodnutím soudu zbavena způsobilosti k právním úkonům, nebo jejíž způsobilost k právním úkonům byla rozhodnutím soudu omezena, nepřekazí týrání zvířete, o němž se hodnověrně dozví, touto osobou,
- d) usmrtí zvíře, aniž by byl naplněn důvod uvedený v § 5 odst. 2,
- e) usmrtí zvíře veterinárními prostředky, ačkoliv není osobou uvedenou v § 5 odst. 3,
- f) vyrobí, doveze nebo prodá čelistovou nebo lepicí past,
- g) usmrtí zvíře při domácí porážce v rozporu s § 5h,
- h) usmrtí rybu v rozporu s § 5i odst. 1, 2 nebo 4,
- i) poruší zákaz odchytu podle § 14 odst. 7,
- j) provede pokus nebo projekt pokusů bez osvědčení o odborné způsobilosti k navrhování pokusů a projektů pokusů podle § 15d odst. 3 nebo bez osvědčení o prodloužení doby platnosti osvědčení o odborné způsobilosti k navrhování pokusů a projektů pokusů podle § 15e odst. 1,
- k) provede pokus na pokusném zvířeti, pečuje o pokusné zvíře nebo usmrtí pokusné zvíře, aniž k tomu získala osvědčení o odborné způsobilosti k provádění pokusů na pokusných zvířatech, péči o pokusná zvířata a usmrcování pokusných zvířat podle § 15d odst. 4 nebo osvědčení o prodloužení doby platnosti odborné způsobilosti k provádění pokusů na pokusných zvířatech, péči o pokusná zvířata a usmrcování pokusných zvířat podle § 15e odst. 2,
- l) provede nebo přikáže provést projekt pokusů nebo pokus bez předchozího schválení státním orgánem příslušným ke schvalování projektů pokusů podle § 16,
- m) odchytí zvíře ve volné přírodě, které má být použito k pokusům, aniž splňuje podmínky stanovené v § 17d odst. 3,
- n) usmrtí pokusné zvíře v rozporu s požadavky stanovenými v § 18g odst. 3, 4 nebo 5,
- o) neposkytne součinnost podle § 25 odst. 2, nesplní povinnost předvést zvíře nebo jinak maří výkon oprávnění osob uvedených v § 25 odst. 1,
- p) pořádá kurz na úseku ochrany zvířat proti týrání bez akreditace podle § 26a odst. 1,
- q) nesplní povinnost stanovenou na základě tohoto zákona v obecně závazné vyhlášce obce,
- r) nesplní povinnost stanovenou přímo použitelným předpisem Evropské unie^{1a)} na úseku ochrany zvířat proti týrání, nebo
- s) v rozporu s § 5 odst. 7 chová nebo usmrtí zvíře výhradně nebo převážně za účelem získání kožešin.

(2) Fyzická osoba se jako chovatel dopustí přestupku tím, že

- a) poruší povinnost týkající se podmínek chovu psa nebo kočky stanovenou v § 7a odst. 1,
- b) přepravuje zvíře v rozporu s § 8a nebo § 8c až 8f,
- c) prodá nebo daruje zvíře v zájmovém chovu osobě uvedené v § 13 odst. 4,
- d) chová druh zvířete vyžadující zvláštní péči v rozporu s § 13 odst. 5, nebo
- e) poruší zákaz činnosti s volně žijícími zvířaty podle § 14a odst. 1,
- f) neučiní opatření proti úniku zvířat podle § 13 odst. 1.

(3) Fyzická osoba se jako chovatel hospodářských zvířat dopustí přestupku tím, že

- a) nevyžádá vyšetření a zhodnocení stavu zvířete veterinárním lékařem podle § 5b odst. 2,
- b) v rozporu s § 5b odst. 2 zahájí přepravu zvířete nebo jej přepravuje na vzdálenost delší než 100 km,
- c) doveze hospodářské zvíře bez osvědčení podle § 10a,
- d) nezajistí provádění prohlídky hospodářských zvířat podle § 11 odst. 1,
- e) neučiní opatření nezbytná pro zabránění úniku hospodářských zvířat nebo nemá k dispozici nástroje a pomůcky uvedené v § 11 odst. 2,
- f) nezajistí pro chov hospodářských zvířat dostatečně početný a odborně způsobilý personál podle § 12 odst. 2,
- g) v rozporu s § 12a odst. 3 chová hospodářská zvířata v intenzivním chovu bez zajištění poplašného systému větrání nebo bez pomocného systému větrání anebo v případě zjištěné závady automatických a mechanických zařízení neprovede náležité kroky k zajištění zdraví a příznivého stavu zvířat, nebo
- h) nedodrží minimální standardy pro chov hospodářských zvířat podle § 12c odst. 3,
- i) při chovu kuřat chovaných na maso neplní podmínky chovu stanovené v § 12d odst. 1 písm. a) a odst. 2 až 5,
- j) při chovu kuřat chovaných na maso nevede, neuchovává a při kontrole nepředloží záznamy podle § 12d odst. 1 písm. c), nepředává pověřené osobě údaje podle § 12d odst. 1 písm. b), neposkytne údaje a vzorky podle § 12d odst. 1 písm. d), neposkytuje údaje podle § 12d odst. 5, neprovede poučení podle § 12d odst. 6 nebo pečuje o kuřata chovaná na maso bez zajištění osoby odborně způsobilé podle § 12d odst. 7,
- k) nezajistí požadavky podle § 12f odst. 1, nebo
- l) nevede záznamy podle § 12f odst. 4.

(4) Fyzická osoba se jako chovatel druhu zvířete vyžadujícího zvláštní péči dopustí přestupku tím, že neoznámí změnu podmínek podle § 13 odst. 8.

(5) Fyzická osoba se jako chovatel poskytující soustavnou nezbytnou péči handicapovanému zvířeti dopustí přestupku tím, že nesplní povinnost podle § 14b odst. 2.

(6) Fyzická osoba se jako pořadatel dopustí přestupku tím, že

- a) nezajistí při veřejném vystoupení zvířat přítomnost fyzické osoby podle § 8 odst. 2,
- b) neprovede oznámení podle § 8 odst. 3 písm. a) nebo d), nebo
- c) neprovede poučení podle § 8 odst. 3 písm. c).

(7) Fyzická osoba se jako osoba odpovědná za péči o pokusná zvířata dopustí přestupku tím, že nesplní povinnost podle § 15f odst. 2.

(8) Vedoucí projektu pokusů se dopustí přestupku tím, že nesplní povinnost podle § 15f odst. 3.

(9) Vedoucí projektu pokusů nebo jeho zástupce se dopustí přestupku tím, že se účastní na zpracování stanoviska v rozporu s § 15f odst. 4.

(10) Fyzická osoba se jako osoba odpovědná za péči o pokusná zvířata, vedoucí projektu pokusů, jeho zástupce, nebo jiný kvalifikovaný odborník, anebo člen odborné komise podle § 15g dopustí přestupku tím, že není držitelem osvědčení o odborné způsobilosti k navrhování pokusů a projektů pokusů podle § 15d odst. 3 nebo osvědčení o prodloužení doby platnosti osvědčení o odborné způsobilosti k navrhování pokusů a projektů pokusů podle § 15e odst. 1.

(11) Fyzická osoba se jako provozovatel útulku nebo záchrané stanice dopustí přestupku tím, že nesplní některou z povinností podle § 25 odst. 3.

(12) Za přestupek lze uložit pokutu

- a) do 500 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. b), c), d), f), g), h), i), j), k), l), n), r) nebo s) anebo podle odstavce 2 písm. e),
- b) do 200 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a), e) nebo p), podle odstavce 2 písm. a) nebo b), podle odstavce 3 písm. g) až i), podle odstavce 5, podle odstavce 6 písm. a) až c), podle odstavce 7, odstavce 8 nebo 10,
- c) do 50 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. m), o) nebo q), j), k) nebo l), podle odstavce 2 písm. c), d) nebo f), podle odstavce 3 písm. a) až f) nebo j), podle odstavce 4, 9 nebo 11.

(13) Spolu s pokutou lze za přestupek podle odstavce 1 písm. a) uložit zákaz činnosti a za přestupek podle odstavce 1 písm. b) nebo c) propadnutí zvířete nebo zákaz chovu zvířat na dobu až 5 let.

Přestupky právnických a podnikajících fyzických osob

(1) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) propaguje týrání zvířat,
- b) týrá zvíře nebo utýrá zvíře,
- c) usmrtí zvíře bez důvodu uvedeného v § 5 odst. 2,
- d) vyrobí, doveze nebo prodá čelist'ovou nebo lepící past,
- e) usmrtí zvíře při domácí porážce v rozporu s § 5h,
- f) usmrtí rybu v rozporu s § 5i odst. 1 až 4,
- g) poruší zákaz odchytu podle § 14 odst. 7,
- h) chová pokusná zvířata bez oprávnění k chovu pokusných zvířat, dodává pokusná zvířata bez oprávnění k dodávce pokusných zvířat nebo používá pokusná zvířata bez oprávnění k používání pokusných zvířat podle § 15a odst. 1,
- i) provede nebo přikáže provést projekt pokusů nebo pokus bez předchozího schválení státním orgánem příslušným ke schvalování projektů pokusů podle § 16,
- j) odchytí zvíře ve volné přírodě, které má být použito k pokusům, aniž splňuje podmínky stanovené v § 17d odst. 3,
- k) usmrtí pokusné zvíře v rozporu s požadavky podle § 18g odst. 3, 4 nebo 5,
- l) neposkytne součinnost podle § 25 odst. 2, nesplní povinnost předvést zvíře nebo jinak maří výkon oprávnění osob uvedených v § 25 odst. 1,
- m) pořádá kurz na úseku ochrany zvířat proti týrání bez akreditace podle § 26a odst. 1,
- n) nesplní povinnost stanovenou na základě tohoto zákona v obecně závazné vyhlášce obce,
- o) nesplní povinnost stanovenou přímo použitelným předpisem Evropské unie^{1a)} na úseku ochrany zvířat proti týrání, nebo
- p) v rozporu s § 5 odst. 7 chová nebo usmrtí zvíře výhradně nebo převážně za účelem získání kožešin.

(2) Podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) usmrtí zvíře veterinárními prostředky, ačkoliv není osobou uvedenou v § 5 odst. 3,
- b) provede pokus nebo projekt pokusů bez osvědčení o odborné způsobilosti k navrhování pokusů a projektů pokusů podle § 15d odst. 3 nebo bez osvědčení o prodloužení doby platnosti osvědčení o odborné způsobilosti k navrhování pokusů a projektů pokusů podle § 15e odst. 1, nebo
- c) provede pokus na pokusném zvířeti, pečuje o pokusné zvíře nebo usmrtí pokusné zvíře, aniž k tomu získala osvědčení o odborné způsobilosti k provádění pokusů na pokusných zvířatech, péči o pokusná zvířata a usmrcování pokusných zvířat podle § 15d odst. 4 nebo bez osvědčení o prodloužení doby platnosti osvědčení o odborné způsobilosti k navrhování pokusů a projektů pokusů podle § 15e odst. 2.

(3) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako chovatel dopustí přestupku tím, že

- a) přepravuje zvíře v rozporu s § 8a nebo § 8c až 8f,
- b) prodá nebo daruje zvíře v zájmovém chovu osobě uvedené v § 13 odst. 4, nebo
- c) poruší zákaz činnosti s volně žijícími zvířaty podle § 14a odst. 1,
- d) neučiní opatření proti úniku zvířat podle § 13 odst. 1.

(4) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako chovatel hospodářských zvířat dopustí přestupku tím, že

- a) nevyžádá vyšetření a zhodnocení stavu zvířete veterinárním lékařem podle § 5b odst. 2,
- b) v rozporu s § 5b odst. 2 zahájí přepravu zvířete nebo jej přepravuje na vzdálenost delší než 100 km,
- c) doveze hospodářské zvíře bez osvědčení podle § 10a,
- d) nezajistí provádění prohlídky hospodářských zvířat podle § 11 odst. 1,
- e) neučiní opatření nezbytná pro zabránění úniku hospodářských zvířat nebo nemá k dispozici nástroje a pomůcky uvedené v § 11 odst. 2,

- f) nezajistí pro chov hospodářských zvířat dostatečně početný a odborně způsobilý personál podle § 12 odst. 2,
- g) v rozporu s § 12a odst. 3 chová hospodářská zvířata v intenzivním chovu bez zajištění poplašného systému větrání nebo bez pomocného systému větrání anebo v případě zjištěné závady automatických a mechanických zařízení neprovede náležité kroky k zajištění zdraví a příznivého stavu zvířat,
- h) nedodrží minimální standardy pro chov hospodářských zvířat podle § 12c odst. 3,
- i) při chovu kuřat chovaných na maso neplní podmínky chovu stanovené v § 12d odst. 1 písm. a) a odst. 2 až 5,
- j) při chovu kuřat chovaných na maso nevede, neuchovává a při kontrole nepředloží záznamy podle § 12d odst. 1 písm. c), nepředává pověřené osobě údaje podle § 12d odst. 1 písm. b), neposkytne údaje a vzorky podle § 12d odst. 1 písm. d), neposkytuje údaje podle § 12d odst. 5, neprovede poučení podle § 12d odst. 6 nebo pečuje o kuřata chovaná na maso bez zajištění osoby odborně způsobilé podle § 12d odst. 7,
- k) nezajistí požadavky podle § 12f odst. 1, nebo
- l) nevede záznamy podle § 12f odst. 4.

(5) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako chovatel druhu zvířete vyžadujícího zvláštní péči dopustí přestupku tím, že

- a) neoznámí změnu podmínek podle § 13 odst. 8, nebo
- b) nestanoví osobu starší 18 let v rozporu s § 13 odst. 5.

(6) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako chovatel poskytující soustavnou nezbytnou péči handicapovanému zvířeti dopustí přestupku tím, že nesplní povinnost podle § 14b odst. 2.

(7) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako chovatel, který se zabývá chovem zvířat v rámci podnikatelské činnosti, anebo sdružení právnických nebo fyzických osob, která se zabývají chovem zvířat, dopustí přestupku tím, že chová psa nebo kočku v rozporu s § 7a odst. 1.

(8) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako pořadatel dopustí přestupku tím, že

- a) nezajistí při veřejném vystoupení zvířat přítomnost fyzické osoby podle § 8 odst. 2,
- b) neprovede oznámení podle § 8 odst. 3 písm. a) nebo d),
- c) nepředloží seznam činností se zvířaty podle § 8 odst. 3 písm. b), nebo
- d) neprovede poučení podle § 8 odst. 3 písm. c).

(9) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako osoba uvedená v § 13a odst. 1 dopustí přestupku tím, že neoznámí nejpozději 30 dnů před zahájením nebo ukončením podnikání výkonu živnosti, druhu a počty zvířat příslušné krajské veterinární správě nebo nedoloží, jakým způsobem bude zabezpečena péče o zvířata, jejich zdraví a pohodu v případě zahájení činnosti, nebo nevede evidenci podle § 13a odst. 3, nebo prodá zvíře určené pro zájmové chovy bez poskytnutí informací podle § 13a odst. 4 nebo poskytne nesprávné nebo neúplné informace nebo za poskytnutí informací vyžaduje úhradu v rozporu s § 13a odst. 4.

(10) Církev nebo náboženská společnost se dopustí přestupku tím, že provede porážku zvířete pro potřeby církví a náboženských společností, jejichž náboženské obřady stanoví zvláštní metody porážky zvířat,

- a) v rozporu s rozhodnutím ministerstva o udělení povolení k porážce zvířat pro potřeby církví a náboženských společností, jejichž náboženské obřady stanoví zvláštní metody porážky zvířat, podle § 5f odst. 1,
- b) bez rozhodnutí ministerstva o udělení povolení k porážce zvířat pro potřeby církví a náboženských společností, jejichž náboženské obřady stanoví zvláštní metody porážky zvířat, podle § 5f odst. 1,
- c) v rozporu se stanovenými veterinárními podmínkami pro provádění porážky podle § 5f odst. 2, nebo
- d) bez stanovených veterinárních podmínek pro provádění porážky podle § 5f odst. 2.

(11) Provozovatel podniku¹²⁾ se dopustí přestupku tím, že

- a) nezajistí, aby usmrcování zvířat prováděla osoba podle § 5a odst. 1 nebo 4,
- b) nezajistí, aby se na úkonech souvisejících s porážením zvířat podílela osoba, která získala osvědčení o způsobilosti pro osoby podílející se na úkonech souvisejících s porážením zvířat, nebo která má kvalifikaci považovanou za rovnocennou tomuto osvědčení, nebo která má kvalifikaci podle § 5a odst. 1,
- c) nevede anebo neuchovává záznamy podle § 5a odst. 6, nebo
- d) v rozporu s § 5a odst. 3 nezajistí v průběhu výuky k získání kvalifikace, která je považována za rovnocennou osvědčení o způsobilosti pro osoby podílející se na úkonech souvisejících při porážení zvířat, odborný dohled.

(12) Chovatel, který jako podnikatel chová kožešinová zvířata, se dopustí přestupku tím, že

- a) v rozporu s § 5c odst. 1 neoznámí, kdy mají být zvířata usmrcena, nebo
- b) nevede nebo neuchovává záznamy podle § 5c odst. 5.

(13) Právnícká nebo podnikající fyzická osoba se jako chovatel pokusných zvířat, dodavatel pokusných zvířat nebo uživatel pokusných zvířat dopustí přestupku tím, že

- a) v rozporu s § 15a odst. 4 neoddělí zařízení určené k chovu a dodávce pokusných zvířat od zařízení určeného k používání pokusných zvířat,
- b) neohlásí bez zbytečného odkladu změnu údajů uvedených v rozhodnutí o udělení oprávnění k chovu pokusných zvířat, k dodávce pokusných zvířat nebo k používání pokusných zvířat podle § 15b odst. 6,
- c) v rozporu s § 15b odst. 7 provede významnou změnu struktury nebo funkce zařízení k chovu pokusných zvířat, k dodávce pokusných zvířat nebo k používání pokusných zvířat, která by mohla nepříznivě ovlivnit životní podmínky pokusných zvířat, provede změnu místa, kde jsou prováděny činnosti s pokusnými zvířaty, rozšíření druhů činností nebo zvýšení počtu chovaných, dodávaných nebo užívaných druhů pokusných zvířat, bez nového rozhodnutí o udělení oprávnění k chovu pokusných zvířat, k dodávce pokusných zvířat nebo k používání pokusných zvířat,
- d) nezabezpečí, aby péči o pokusná zvířata vykonávaly osoby podle § 15d odst. 1,
- e) v rozporu s § 15d odst. 5 nezajistí nad osobami, které provádějí úkony podle § 15d odst. 2 písm. b), c) nebo d) dohled, dokud neprokáží požadovanou kvalifikaci,
- f) v rozporu s § 15d odst. 6 nevede záznamy nebo neuchovává dokumentaci,
- g) v rozporu s § 15f odst. 1 nemá v daném místě osobu odpovědnou za péči o pokusná zvířata,
- h) v rozporu s § 15f odst. 5 neurčí určeného veterinárního lékaře nebo kvalifikovaného odborníka,
- i) v rozporu s § 15g odst. 1 nezřídí odbornou komisi podle § 15g, nebo nezajistí podmínky pro řádný výkon činnosti této komise nebo nesplní podmínky podle § 15g odst. 2 nebo 3,
- j) nevede nebo neuchovává záznamy nebo je neposkytne příslušnému orgánu ochrany zvířat podle § 15g odst. 6,
- k) nezajistí požadavky na zařízení, prostory a vybavení podle § 17,
- l) nezajistí požadavky na péči a umístění pokusných zvířat podle § 17a odst. 1, 2 nebo 4,
- m) nevede záznamy podle § 17g odst. 1 nebo tyto záznamy v rozporu s § 17g odst. 2 neuchovává nebo neposkytne příslušnému orgánu ochrany zvířat,
- n) nevede záznamy nebo dokumentaci podle § 17h odst. 1 nebo tyto záznamy nebo dokumentaci v rozporu s § 17h odst. 2 neuchovává nebo neposkytne příslušnému orgánu ochrany zvířat, nebo je nepředá při umístění zvířete do chovu podle § 17h odst. 2,
- o) neoznačí psa, kočku nebo subhumánního primáta trvale individuálním identifikačním prostředkem podle § 17h odst. 3 písm. a) nebo b), nebo nezdůvodní, proč není pokusné zvíře označeno podle § 17h odst. 3 písm. c), nebo neuchovává údaje podle § 17h odst. 4,
- p) postupuje v rozporu s § 18f odst. 1, nebo
- q) usmrtí pokusné zvíře v rozporu s požadavky podle § 18g odst. 1 nebo 2 nebo nezajistí dodržování těchto požadavků podle § 18g odst. 1 nebo 2.

(14) Právnícká nebo podnikající fyzická osoba se jako chovatel pokusných zvířat dopustí přestupku tím, že neuplatňuje strategii podle § 17c odst. 4.

(15) Právnícká nebo podnikající fyzická osoba se jako dodavatel pokusných zvířat dopustí přestupku tím, že dodá pokusné zvíře v rozporu s § 15a odst. 3.

(16) Právnícká nebo podnikající fyzická osoba se jako uživatel pokusných zvířat dopustí přestupku tím, že

- a) provede pokus v rozporu s § 15a odst. 2,
- b) v rozporu s § 16 provede pokus mimo rámec schváleného projektu pokusů nebo v rozporu s rozhodnutím o schválení projektu pokusů,
- c) v rozporu s § 16c odst. 4 neposkytne státnímu orgánu příslušnému ke schvalování projektů pokusů všechny doklady nebo informace nezbytné k provedení zpětného posouzení,
- d) neohlásí bez zbytečného odkladu státnímu orgánu příslušnému ke schvalování projektů pokusů změnu údajů uvedených v rozhodnutí o schválení projektu pokusů podle § 16e odst. 1,

e) v rozporu s § 16e odst. 2 provede významnou změnu struktury nebo funkce zařízení uživatele pokusných zvířat, která by mohla nepříznivě ovlivnit životní podmínky pokusných zvířat, provede změnu místa, kde jsou prováděny činnosti s pokusnými zvířaty, rozšíření druhů činností nebo zvýšení počtu užívaných druhů pokusných zvířat, bez nového rozhodnutí o schválení projektu pokusů,

f) v rozporu s § 17b odst. 1 provede pokus na jedinci ohroženého druhu zvířat, v rozporu s § 17c odst. 1, 2 nebo 3 provede pokus na subhumánním primátovi nebo lidoopovi, nebo v rozporu s § 17d odst. 1 nebo 2 provede pokus na zvířeti odchyceném ve volné přírodě,

g) neučiní kroky k minimalizaci utrpení pokusného zvířete podle § 17d odst. 4,

h) v rozporu s § 17e odst. 1 nebo 2 použije k pokusu opuštěné nebo toulavé zvíře,

i) použije k pokusu zvířata v rozporu s § 17f odst. 1 nebo 2,

j) provede pokus v rozporu s požadavky podle § 18a,

k) provede pokus na pokusném zvířeti v rozporu s požadavky podle § 18b,

l) provede pokus na pokusném zvířeti v rozporu s § 18c odst. 3,

m) provede pokus v rozporu s § 18d, nebo

n) nesplní některou z povinností podle § 18e odst. 3 nebo 4.

(17) Právnícká nebo podnikající fyzická osoba se jako provozovatel útulku nebo záchrané stanice dopustí přestupku tím, že nesplní některou z povinností podle § 25 odst. 3.

(18) Právnícká nebo podnikající fyzická osoba se jako školicí pracoviště dopustí přestupku tím, že nedodrží při pořádání kurzu na úseku ochrany zvířat proti týrání podmínky nebo nesplní některou z povinností podle § 26c odst. 1 až 6 nebo 8.

(19) Fyzická podnikající osoba se jako určený veterinární lékař dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 17d odst. 4 neprohlédne pokusné zvíře nebo neučiní kroky k minimalizaci utrpení pokusného zvířete.

(20) Za přestupek lze uložit pokutu

a) do 500 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. b), c), d), e), f), g), h), i), k), o) nebo p), podle odstavce 2 písm. b) nebo c), podle odstavce 3 písm. c), podle odstavce 10, podle odst. 13 písm. c) nebo q) anebo podle odstavce 16 písm. a), b), e), f), g), i) až m),

b) do 200 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a) nebo m), podle odstavce 2 písm. a), podle odstavce 3 písm. a), podle odstavce 4 písm. g) až i), podle odstavce 6 nebo 7, podle odstavce 8, podle odstavce 9, podle odstavce 11 písm. a), b) nebo d), podle odstavce 13 písm. d), g), k) nebo l), podle odstavce 15, odstavce 16 písm. h) nebo n), podle odstavce 18 anebo podle odstavce 19,

c) do 50 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. j), l) nebo n), podle odstavce 3 písm. b) nebo d), podle odstavce 4 písm. a) až f), j), k) nebo l), podle odstavce 5, podle odstavce 11 písm. c), podle odstavce 12, podle odstavce 13 písm. a), b), e), f), h), i), j), m) až p), podle odstavce 14, podle odstavce 16 písm. c) nebo d) anebo podle odstavce 17.

(21) Spolu s pokutou lze za přestupek podle odstavce 1 písm. a) nebo podle odstavce 16 písm. b), e), f), g), i), j), k), l) nebo m) uložit zákaz činností a za přestupek podle odstavce 1 písm. b) propadnutí zvířete nebo zákaz chovu na dobu až 5 let.

§ 27b

Zákaz chovu zvířat a propadnutí týraného zvířete

(1) Obecní úřad obce s rozšířenou působností může rozhodnout o uložení zákazu chovu zvířat, jestliže je důvodná obava, že pachatel přestupku

a) bude v týrání zvířete pokračovat, zejména, jde-li o pachatele, který byl za týrání zvířete v posledních 3 letech potrestán za přestupek nebo odsouzen,

b) neposkytne týranému zvířeti péči, kterou vyžaduje jeho zdravotní stav, nebo

c) začne chovat další zvířata stejným způsobem, za který byl v minulosti v souvislosti s jiným zvířetem potrestán za přestupek nebo odsouzen.

(2) Propadnutí týraného zvířete může obecní úřad obce s rozšířenou působností rozhodnutím uložit, jestliže týrané zvíře náleží pachateli přestupku a je důvodná obava, že pachatel přestupku

a) bude v týrání zvířete pokračovat, zejména, jde-li o pachatele, který byl za týrání zvířete v posledních 3 letech potrestán za přestupek nebo odsouzen, nebo

b) neposkytne týranému zvířeti péči, kterou vyžaduje jeho zdravotní stav.

(3) Pokud je uložen zákaz chovu zvířat nebo propadnutí týraného zvířete, musí obecní úřad obce s rozšířenou působností uložit vždy také pokutu podle tohoto zákona. Zákaz chovu zvířat nebo propadnutí týraného zvířete nelze uložit, pokud je závažnost přestupku tak nízká, že je pokuta, která byla zároveň uložena, na dolní hranici sazby stanovené za daný přestupek.

(4) Vlastníkem propadlého zvířete se stává stát.

§ 27c

Zabrání týraného zvířete

(1) Nebylo-li uloženo propadnutí týraného zvířete podle § 27b a týrané zvíře náleží osobě, kterou nelze za přestupek stíhat, lze rozhodnout o zabrání týraného zvířete.

(2) Vlastníkem zabraného zvířete se stává stát.

§ 28

Společná ustanovení k přestupkům

(1) Zákaz činnosti lze právnícké osobě uložit nejdéle na 5 let.

(2) Přestupky podle tohoto zákona projednává obecní úřad obce s rozšířenou působností, s výjimkou přestupků podle § 27 odst. 1 písm. q) a podle § 27a odst. 1 písm. n), které v prvním stupni projednává obec. Na území hlavního města Prahy projednávají přestupky podle tohoto zákona městské části hlavního města Prahy.

(3) Pokuty vybírá a vymáhá orgán, který je uložil.

§ 28a

Zvláštní opatření

(1) Na návrh krajské veterinární správy může obecní úřad obce s rozšířenou působností správním rozhodnutím

a) nařídit a zajistit umístění týraného zvířete do náhradní péče, vyžaduje-li to jeho zdravotní stav, nebo pokud je opakovaně týráno,

b) nařídit chovateli zajistit opatření ke snížení počtu zvířat včetně jejich usmrcení v souladu s tímto zákonem, dochází-li k jejich týrání,

c) nařídit chovateli pozastavení činnosti, při které dochází k týrání zvířat, a to do doby odstranění závad. Pozastavení činnosti není zákazem činnosti. Pozastavení činnosti nezahrnuje povinnost chovatele zajistit náhradní péči o zvířata. Obecní úřad obce s rozšířenou působností rozhoduje o ukončení pozastavení činnosti na základě odborného vyjádření krajské veterinární správy, která posuzuje, zda došlo k odstranění závad,

d) nařídit vlastníkovi zvířete zajistit utracení zvířete odborně způsobilou osobou podle veterinárního zákona, pokud je dán důvod k usmrcení zvířete podle § 5 odst. 2 písm. b),

e) nařídit chovateli umožnit provádění péče o zvíře jinou osobou na pozemku, ve stájích nebo v jiných objektech chovatele, kde se zvíře nachází.

(2) Odvolání proti rozhodnutí podle odstavce 1 písm. a), c) a e nemá odkladný účinek.

(3) Náklady spojené s umístěním týraného zvířete do náhradní péče a s následnou péčí o něj hradí osoba, jíž bylo zvíře odebráno.

(4) Náklady na léčení zvířete, které bylo týráno a poškozeno tak na jeho zdraví, ponese osoba, jež tento stav způsobila, i když přesahují hodnotu zvířete.

(5) Náklady spojené se snížením počtu zvířat nebo s utracením zvířat hradí chovatel.

(6) O nákladech podle odstavců 3 a 4 rozhoduje obecní úřad obce s rozšířenou působností ve správním řízení. Pokud osoba, jejíž zvíře bylo umístěno do náhradní péče, neuhradí náklady podle věty první do 3 měsíců ode dne oznámení rozhodnutí o nákladech, a zvíře je vlastnictvím této osoby, může obecní úřad obce s rozšířenou působností rozhodnout, že se zvíře stává vlastnictvím státu. Na tuto skutečnost musí být vlastník v rozhodnutí o nákladech výslovně upozorněn. Stát zabezpečí péči o takové zvíře.

(7) Pokud je zahájeno správní řízení o zvláštním opatření, zahájí obecní úřad obce s rozšířenou působností vždy také řízení o přestupku; to neplatí, jestliže bylo zahájeno v dané věci trestní řízení. Rozhodnutí o zvláštním opatření nelze vydat, pokud je závažnost přestupku tak nízká, že je pokuta, která by měla být nebo byla zároveň uložena, na dolní hranici sazby stanovené za daný přestupek.

§ 28b

Náhradní péče o týrané zvíře

(1) Rozhodnutí podle § 28a odst. 1 písm. a) musí kromě obecných náležitostí stanovených správním řádem obsahovat také stanovení podmínek k zabezpečení ochrany zvířete, po jejichž splnění bude zvíře vráceno vlastníkovvi zvířete. Obecní úřad obce s rozšířenou působností může na základě podnětu vlastníka rozhodnout o ukončení provádění zvláštního opatření a o navrácení zvířete vlastníkovvi. Obecní úřad obce s rozšířenou působností rozhodne o navrácení zvířete vlastníkovvi na základě odborného vyjádření krajské veterinární správy, která posuzuje splnění podmínek uvedených ve větě první.

(2) Ustanovení odstavce 1 se nepoužije, pokud po posouzení všech okolností případu nelze předpokládat, že dojde k nápravě pachatele, a zároveň je nepochybné, že nebude v budoucnosti zabezpečena řádná péče o zvíře.

(3) Vlastník zvířete, kterému bylo oznámeno rozhodnutí o umístění zvířete do náhradní péče, je povinen zvíře obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností vydat. Není-li zvíře v určené lhůtě správním orgánu vydáno, může být tomu, kdo ho má u sebe, odňato. Za účelem odnětí týraného zvířete, je osoba, která odnětí provádí, oprávněna vstupovat do všech prostor, kde je zvíře chováno. O vydání nebo odnětí zvířete se sepíše protokol, v němž se uvede též popis zvířete.

(4) Náhradní péči zajišťuje osoba, která má zkušenosti s chovem daného druhu zvířat (dále jen „pečovatel“), na základě smlouvy uzavřené s obecním úřadem obce s rozšířenou působností. Součástí smlouvy je rovněž povinnost pečovatele poskytnout obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností doklady o nákladech spojených se zajištěním náhradní péče. Pečovatel je povinen starat se o zvíře s péčí řádného hospodáře.

(5) Pokud se v době náhradní péče narodí mláďata, vztahuje se na ně také rozhodnutí o zvláštním opatření. Jiné produkty a užitky zvířete vzniklé v době náhradní péče jsou vlastnictvím pečovatele.

§ 28c

Předběžná náhradní péče

(1) Obecní úřad obce s rozšířenou působností může rozhodnutím nařídít předběžnou náhradní péči o týrané zvíře, jestliže lze ve správním řízení očekávat uložení propadnutí týraného zvířete, rozhodnutí o jeho zabránění nebo rozhodnutí o umístění týraného zvířete do náhradní péče. Toto rozhodnutí nemá odkladný účinek. Prvním úkonem v řízení o předběžném opatření může být vydání rozhodnutí o předběžném opatření. Toto rozhodnutí je ihned po jeho vyhlášení vykonatelné. Odvolání proti tomuto rozhodnutí nemá odkladný účinek. Zvíře může být odebráno a umístěno do předběžné náhradní péče, i když není při vyhlášení rozhodnutí a odebrání zvířete přítomen chovatel zvířete. Ustanovení § 28b odst. 3 platí pro předběžnou náhradní péči obdobně.

(2) Není-li propadnutí týraného zvířete uloženo, nebo není-li rozhodnuto o jeho zabránění nebo umístění do náhradní péče, obecní úřad obce s rozšířenou působností rozhodne o vydání zvířete z předběžné náhradní péče na žádost chovatele.

(3) Za účelem zajištění předběžné náhradní péče o týrané zvíře může obecní úřad obce s rozšířenou působností uzavřít smlouvu o provádění předběžné náhradní péče s pečovatelem. Ustanovení § 28b odst. 4 a 5 platí pro předběžnou náhradní péči obdobně.

(4) Do doby, než je zvíře odvedeno do předběžné náhradní péče z prostor, v nichž je chováno, je uživatel těchto prostor povinen strpět v nich provádění činnosti, která je při péči o zvíře obvyklá. To platí i v případě, má-li být odvedeno zvíře již propadlé nebo zabrané.

(5) Obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, který předběžnou náhradní péči o zvíře zajišťuje, náleží náhrada nákladů, které účelně vynaložil na zajištění předběžné náhradní péče a na veterinární péči za účelem odstranění nebo zmírnění újmy na zdraví způsobené zvířeti týráním. Náhradu uvedených nákladů je povinen uhradit pachatel přestupku, bylo-li uloženo propadnutí týraného zvířete nebo rozhodnuto o umístění týraného zvířete do náhradní péče, nebo osoba, kterou nelze za přestupek stíhat, bylo-li rozhodnuto o zabránění týraného zvířete.

(6) Pro předběžnou náhradní péči platí ustanovení správního řádu o předběžném opatření obdobně.

ČÁST OSMÁ

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 29

(1) Ministerstvo vydá vyhlášku k provedení § 5a odst. 7, § 5c odst. 7, § 5f odst. 7, § 5g, § 5i odst. 6, § 7a odst. 2, § 8b odst. 4 a 7, § 8e odst. 3, § 12a odst. 5, § 12c odst. 3, § 12d odst. 8, § 12f odst. 5, § 13 odst. 10, § 14a odst. 3, § 14b odst. 4, § 15b odst. 1, § 15c odst. 7, § 15d odst. 7, § 15e odst. 3, § 15g odst. 7, § 16a odst. 1, § 17 odst. 3, § 17a odst. 5, § 18c odst. 5, § 18g odst. 8 a § 26 odst. 2.

(2) Ministerstvo může vydat vyhlášku k provedení § 13a odst. 5.

§ 29a

(1) Osoba, která je k 1. březnu 2004 již zaregistrována podle zvláštních právních předpisů,⁹⁾ je povinna předložit ústřední komisi ke schválení řády ochrany zvířat při veřejném vystoupení nebo svodu zvířat a řády ochrany zvířat při chovu [§ 21 odst. 3 písm. g)] nejpozději do 1. července 2004.

(2) Chová-li chovatel v podniku uvedeném v prováděcím právním předpisu nosnice za použití již instalované technologie, která má minimální výšku 36 cm na více než 65 % plochy klece a jinde minimálně 33 cm, a není starší než 16 let,

nepovažuje se jeho jednání do 31. prosince 2009 za týrání zvířat podle § 4 odst. 1 písm. v).

(3) Akreditace udělené uživatelským zařízením podle dosavadních právních předpisů zůstávají v platnosti i po nabytí účinnosti tohoto zákona, nejdéle však do doby stanovené v rozhodnutí o jejím vydání.

(4) Osvědčení udělená chovným zařízením a dodavatelským zařízením podle dosavadních právních předpisů zůstávají v platnosti i po nabytí účinnosti tohoto zákona, nejdéle však do doby stanovené v rozhodnutí o jejich vydání.

(5) Řády pro chov a zkoušky zvířat, řády ochrany zvířat při veřejném vystoupení nebo svodu zvířat schválené ústřední komisí podle dosavadních právních předpisů uvedou jejich předkladatelé do souladu s tímto zákonem nejdéle do 2 let od nabytí jeho účinnosti.

(6) Osvědčení udělená podle dosavadních právních předpisů k řízení a kontrole pokusů na zvířatech a k výkonu dozoru zůstávají nadále v platnosti.

§ 29b

Působnosti stanovené obci v § 25 odst. 6 a § 28 odst. 6, působnosti stanovené obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností nebo příslušnému úřadu městské části hlavního města Prahy v § 28 odst. 6 a § 28a až § 28c jsou výkonem přenesené působnosti.

§ 29c

(1) Provozuje-li chovatel ke dni nabytí účinnosti § 5 odst. 7 tohoto zákona s vědomím krajské veterinární správy chov zvířat výhradně nebo převážně za účelem získání kožešin (dále jen "chov zvířat pro kožešiny"), ukončí jej v souladu s dosavadními předpisy do 31. ledna 2019.

(2) Ministerstvo poskytne za podmínek dále uvedených ze státního rozpočtu jednorázový finanční příspěvek ke zmírnění dopadů chovatelům, kteří v rámci podnikatelské činnosti provozují chov zvířat pro kožešiny a svou činnost ukončí v přechodném období podle odstavce 1 (dále jen "kompenzační příspěvek").

(3) Ministerstvo poskytne kompenzační příspěvek na žádost chovatele, který prokáže, že by se ukončením chovu zvířat pro kožešiny jinak bez své viny dostal do vážných obtíží s plněním dlouhodobých finančních závazků vzniklých nejpozději 30. června 2016 v účelné souvislosti s provozem chovu zvířat pro kožešiny. V případech hodných zvláštního zřetele může ministerstvo poskytnout kompenzační příspěvek i v souvislosti s dlouhodobým finančním závazkem vzniklým po 30. červnu 2016, avšak přede dnem nabytí účinnosti § 5 odst. 7 tohoto zákona. Při určování výše kompenzačního příspěvku podle tohoto odstavce přihlédne ministerstvo zejména k celkové výši neuhrazených závazků, jejich účelnosti a tržní hodnotě majetku využívaného v souvislosti s chovem.

(4) Ministerstvo může dále i bez splnění podmínek podle odstavce 3 poskytnout dodatečně nebo samostatně kompenzační příspěvek v přiměřené výši, která nepřesáhne průměrnou výši ročního čistého zisku z dotčeného chovu zvířat pro kožešiny za posledních pět let.

(5) O kompenzační příspěvek může žádat pouze chovatel, který zahájil chov zvířat pro kožešiny nejpozději 30. června 2016 a nejpozději tohoto dne o jeho provozu uvědomil krajskou veterinární správu. V případech hodných zvláštního zřetele může ministerstvo přijmout i žádost chovatele, který zahájil chov zvířat pro kožešiny nebo o jeho provozu uvědomil krajskou veterinární správu po 30. červnu 2016, avšak přede dnem nabytí účinnosti § 5 odst. 7 tohoto zákona. Žádost je oprávněn podat i právní nástupce chovatele, který splnil podmínky uvedené v tomto odstavci.

(6) Podrobnosti o způsobu a rozsahu poskytování kompenzačního příspěvku stanoví ministerstvo vyhláškou."

§ 30

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Vybraná ustanovení novel

Čl. II zákona č. 312/2008 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Osvědčení o odborné kvalifikaci dopravce přepravujícího zvířata, průkaz osoby přepravující zvířata a registrační list dopravce přepravujícího zvířata, vydané podle dosavadních právních předpisů, pozbývají platnosti uplynutím 6 měsíců po dni nabytí účinnosti tohoto zákona.

2. Osoby, které získaly osvědčení o odborné kvalifikaci dopravce přepravujícího zvířata a průkaz osoby přepravující zvířata podle dosavadních právních předpisů, jsou povinny požádat ministerstvo o výměnu tohoto průkazu do 6 měsíců po dni nabytí účinnosti tohoto zákona. Při výměně osvědčení budou tyto osoby poučeny o přímo použitelných předpisech Evropských společenství na úseku ochrany zvířat.

3. Osoby, které získaly registrační list dopravce podle dosavadních právních předpisů, jsou povinny požádat do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona příslušný orgán veterinární správy o

a) povolení dopravce, nebo

b) povolení dopravce pro dlouhotrvající cesty a osvědčení o schválení silničních dopravních prostředků nebo osvědčení o schválení plavidel pro přepravu hospodářských zvířat.

4. U vybraných druhů zvířat vyžadujících zvláštní péči, které jsou stanoveny prováděcím právním předpisem, musí chovatel zabezpečit, aby odborně způsobilá osoba provedla jejich trvalé nezaměnitelné označení prostředky, které způsobují při aplikaci jen mírnou nebo přechodnou bolest, zejména tetováním nebo identifikací čipem, a to do 3 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

5. Osoba odpovědná za péči o handicapovaná zvířata musí úspěšně absolvovat odborný kurz a získat osvědčení o odborné způsobilosti osoby odpovědné za péči o handicapovaná zvířata do 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

6. Akreditace udělené uživatelským zařízením a osvědčení udělená chovným a dodavatelským zařízením podle dosavadních právních předpisů zůstávají v platnosti i po dni nabytí účinnosti tohoto zákona, nejdéle však do doby stanovené v rozhodnutí o jejich vydání.

7. Rozhodnutí o schválení řádu ochrany zvířat při chovu a řádu ochrany zvířat při veřejném vystoupení nebo svodu, vydaná podle dosavadních právních předpisů, zůstávají v platnosti i po dni nabytí účinnosti tohoto zákona.

8. Osvědčení o odborné způsobilosti k výkonu dozoru na úseku ochrany zvířat, vydaná podle dosavadních právních předpisů, zůstávají v platnosti i po dni nabytí účinnosti tohoto zákona.

9. Správní řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

Čl. II zákona č. 359/2012 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Právomocná rozhodnutí o povolení výjimky k porážení jatečných zvířat pro potřeby církví a náboženských společností vydaná podle dosavadních právních předpisů pozbývají platnosti uplynutím 2 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

2. Do 8. prosince 2015 Ministerstvo zemědělství vydává osvědčení o způsobilosti pro osoby podílející se na úkonech souvisejících s porážením zvířat a osvědčení o způsobilosti k usmrcování kožesinových zvířat osobám, které řádně doloží odpovídající odbornou praxi v délce nejméně 3 let.

3. Osobě, která ošetřuje prasata, musí chovatel prasat předat pokyny a poučení o péči o prasata ve lhůtě do 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona nebo se v této lhůtě taková osoba musí zúčastnit kurzu k péči o prasata pro získání osvědčení o způsobilosti k péči o prasata.

4. Akreditace udělené osobám provozujícím uživatelská zařízení a osvědčení udělená osobám provozujícím chovná a dodavatelská zařízení podle dosavadních právních předpisů zůstávají v platnosti i po dni nabytí účinnosti tohoto zákona do doby stanovené v rozhodnutí o jejich vydání, nejdéle však do 1. ledna 2018.

5. Osvědčení o odborné způsobilosti k řízení, provádění a kontrole pokusů na zvířatech podle § 17 odst. 1 zákona vydaná podle dosavadních právních předpisů pozbývají platnosti uplynutím 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

6. Osvědčení o odborné způsobilosti pro laboranty, techniky a ošetřovatele podle § 17 odst. 3 zákona vydaná podle dosavadních právních předpisů pozbývají platnosti uplynutím 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

7. Právomocná rozhodnutí o schválení projektu pokusů vydaná podle dosavadních právních předpisů zůstávají v platnosti i po dni nabytí účinnosti tohoto zákona, nejdéle však do doby stanovené v rozhodnutí o jejich vydání. Rozhodnutí o schválení projektu pokusů vydaná podle dosavadních právních předpisů, jejichž doba platnosti přesahuje 1. leden 2018, zůstávají v platnosti i po dni nabytí účinnosti tohoto zákona, nejdéle však do 1. ledna 2018. Rozhodnutí o schválení projektu pokusů vydaná podle dosavadních právních předpisů, ve kterých není doba platnosti výslovně uvedena, zůstávají v platnosti i po dni nabytí účinnosti tohoto zákona, nejdéle však do doby ukončení platnosti rozhodnutí o udělení akreditace osoby provozující uživatelské zařízení, na jehož základě bylo rozhodnutí o schválení projektu pokusů vydáno.

8. Správní řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

9. Školící pracoviště, která pořádají kurzy na úseku ochrany zvířat proti týrání podle dosavadních právních předpisů, musí požádat o akreditaci k pořádání kurzů na úseku ochrany zvířat proti týrání do 1 měsíce ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Jestliže školící pracoviště podá žádost podle předchozí věty, je oprávněno pořádat do doby 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona kurzy na úseku ochrany zvířat proti týrání bez akreditace k pořádání kurzů na úseku ochrany zvířat proti týrání.

1) Směrnice Rady 93/119/ES ze dne 22. prosince 1993 o ochraně zvířat při porážení nebo usmrcování.

Směrnice Rady 98/58/ES ze dne 20. července 1998 o ochraně zvířat chovaných pro hospodářské účely.

Směrnice Rady 2007/43/ES ze dne 28. června 2007 o minimálních pravidlech pro ochranu kuřat chovaných na maso.

Směrnice Rady 2008/120/ES ze dne 18. prosince 2008, kterou se stanoví minimální požadavky pro ochranu prasat.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/63/EU ze dne 22. září 2010 o ochraně zvířat používaných pro vědecké účely.

1a) Nařízení Rady (ES) č. 1255/97 ze dne 25. června 1997 o kritériích Společenství pro místa zastávek a o změně plánu cesty uvedeného v příloze směrnice 91/628/EHS.

Nařízení Rady (ES) č. 1040/2003 ze dne 11. června 2003, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1255/97, pokud jde o použití míst zastávek.

Nařízení Rady (ES) č. 1/2005 ze dne 22. prosince 2004 o ochraně zvířat během přepravy a souvisejících činností a o změně směrnic 64/432/EHS a 93/119/ES a nařízení Rady (ES) č. 1255/97.

Nařízení Rady (ES) č. 1099/2009 ze dne 24. září 2009 o ochraně zvířat při usmrcování.

1b) Zákon č. 162/2003 Sb., o zoologických zahradách a o změně některých dalších zákonů (zákon o zoologických zahradách).

1c) § 3 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon).

1d) Například vyhláška č. 286/1999 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), o zdraví zvířat a jeho ochraně, o veterinárních podmínkách dovozu, vývozu a tranzitu veterinárního zboží, o veterinární asanaci a o atestačním studiu, ve znění vyhlášky č. 399/2001 Sb., vyhláška č. 287/1999 Sb., o veterinárních požadavcích na živočišné produkty, ve znění pozdějších předpisů.

1e) § 44 odst. 2 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti.

1f) § 59 a 59a zákona č. 166/1999 Sb.

1g) Zákon č. 99/2004 Sb., o rybníkářství, výkonu rybářského práva, rybářské stráží, ochraně mořských rybolovných zdrojů a o změně některých zákonů (zákon o rybářství), ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.

1h) Zákon č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Vyhláška č. 136/2004 Sb., kterou se stanoví podrobnosti označování zvířat a jejich evidence a evidence hospodářství a osob stanovených plemenářským zákonem.

1j) Například zákon č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

1k) Zákon č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 124/1992 Sb., o Vojenské policii, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční stráží České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky.

2) Zákon č. 166/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

2a) Zákon č. 449/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 99/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

2b) § 54 zákona č. 166/1999 Sb.

2c) Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

2d) § 10 a násl. zákona č. 166/1999 Sb.

2e) Zákon č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 100/2004 Sb., o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi a dalších opatřeních k ochraně těchto druhů a o změně některých zákonů (zákon o obchodování s ohroženými druhy), ve znění zákona č. 444/2005 Sb.

2f) Zákon č. 120/2002 Sb., o podmínkách uvádění biocidních přípravků a účinných látek na trh a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

2g) § 22 zákona č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon), ve znění zákona č. 309/2002 Sb.

§ 53 zákona č. 166/1999 Sb.

2i) Například zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 79/1997 Sb., o léčivech a o změnách a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

2j) § 21 odst. 2 a 3 zákona č. 166/1999 Sb.

2k) Příloha 1 oddíl 2 kapitola 3 bod 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní pravidla pro organizaci úředních kontrol produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě.

2l) Čl. 2 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 1/2005.

2m) § 3 odst. 1 písm. f) zákona č. 166/1999 Sb., ve znění zákona č. 131/2003 Sb. a zákona č. 48/2006 Sb.

2n) Čl. 6 odst. 4, čl. 9 odst. 2 písm. a), čl. 17 odst. 1 a přílohy I a II nařízení Rady (ES) č. 1/2005.

2o) Zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

2p) Čl. 2 písm. c) nařízení Rady (ES) č. 1/2005.

2q) Čl. 6 odst. 5, čl. 17 odst. 2, příloha III kapitola III a příloha IV nařízení Rady (ES) č. 1/2005.

3) Zákon č. 166/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Vyhláška č. 296/2003 Sb., o zdraví zvířat a jeho ochraně, o přemísťování a přepravě zvířat a o oprávnění a odborné způsobilosti k výkonu některých odborných veterinárních činnostech, ve znění pozdějších předpisů.

3a) Zákon č. 91/1996 Sb., o krmivech, ve znění pozdějších předpisů.

Vyhláška č. 451/2000 Sb., kterou se provádí zákon č. 91/1996 Sb., o krmivech, ve znění pozdějších předpisů.

3b) § 23c zákona č. 154/2000 Sb., ve znění zákona č. 282/2003 Sb. a zákona č. 130/2006 Sb.

3c) Oddíl III přílohy II nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu, v platném znění.

3d) Písmena b) až e) přílohy IV nařízení Komise (EHS) č. 1538/91 ze dne 5. června 1991, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (EHS) č. 1906/90 o některých obchodních normách pro drůbeží maso, v platném znění.

3e) Nařízení Rady (EHS) č. 2092/91 ze dne 24. června 1991 o ekologickém zemědělství a k němu se vztahujícím označování zemědělských produktů a potravin, v platném znění.

4) Zákon č. 99/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

4a) § 45 odst. 2 zákona č. 449/2001 Sb.

4b) Zákon č. 449/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

4c) Zákon č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 100/2004 Sb., ve znění zákona č. 444/2005 Sb.

4d) Zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů.

5) Například nařízení Rady č. 1255/97 ze dne 25. června 1997 o kritériích Společenství pro místa zastávek a o změně plánu cesty uvedeného v příloze směrnice 91/628/EHS, nařízení Rady 1040/2003 ze dne 11. června 2003, kterým se mění nařízení (ES) č. 1255/1997, pokud jde o použití míst zastávek, nařízení Rady (ES) č. 411/98 o doplňkových požadavcích na ochranu zvířat u silničních vozidel používaných pro delší než osmihodinovou přepravu zvířat.

5a) Čl. 26 odst. 5 nařízení Rady (ES) č. 1/2005.

5b) Čl. 18 a 19 nařízení Rady (ES) č. 1/2005.

5c) Čl. 10 a 11 nařízení Rady (ES) č. 1/2005.

5d) Čl. 14 nařízení Rady (ES) č. 1/2005.

5e) Čl. 2 písm. h) nařízení Rady (ES) č. 1/2005.

5f) § 4c zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění zákona č. 291/2009 Sb.

5g) Čl. 48 nařízení Komise (ES) č. 796/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se stanoví prováděcí pravidla k podmíněnosti, odlišení a integrovanému administrativnímu a kontrolnímu systému uvedených v nařízení Rady (ES) č. 1782/2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce, v platném znění.

5h) Čl. 13 odst. 3, čl. 18 odst. 3 a čl. 19 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 1/2005.

5i) Čl. 26 odst. 6 nařízení Rady (ES) č. 1/2005.

6) § 35 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění zákona č. 313/2002 Sb.

6a) Například nařízení vlády č. 27/2002 Sb., kterým se stanoví způsob organizace práce a pracovních postupů, které je zaměstnavatel povinen zajistit při práci související s chovem zvířat.

6b) Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

7) § 2 odst. 2 obchodního zákoníku.

9) Například zákon č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění pozdějších předpisů.

10) § 21 a 22 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

11) Čl. 2 písm. n) nařízení Rady (ES) č. 1099/2009.

- 12) Čl. 2 písm. l) nařízení Rady (ES) č. 1099/2009.
- 13) Nařízení Rady (ES) č. 1099/2009.
- 14) Čl. 21 nařízení Rady (ES) č. 1099/2009.
- 15) Čl. 21 odst. 5 a 6 nařízení Rady (ES) č. 1099/2009.
- 16) Příloha I nařízení Rady (ES) č. 1099/2009.
- 17) Čl. 20 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 1099/2009.
- 18) § 1b vyhlášky č. 208/2004 Sb., o minimálních standardech pro ochranu hospodářských zvířat, ve znění pozdějších předpisů.
§ 50 vyhlášky č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby, ve znění pozdějších předpisů.
- 19) Čl. 2 písm. g) nařízení Rady (ES) č. 1099/2009.
- 20) § 3 písm. a) zákona č. 3/2002 Sb., o svobodě náboženského vyznání a o postavení církví a náboženských společností a o změně některých zákonů (zákon o církvích a náboženských společnostech), ve znění pozdějších předpisů.
- 21) Čl. 10 odst. 1 čtvrtý pododstavec směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/63/EU.
- 22) Čl. 55 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/63/EU.
- 23) Čl. 21 odst. 2 nařízení Rady (ES) 1099/2009.

411/2008 Sb.

VYHLÁŠKA

ze dne 18. listopadu 2008

o stanovení druhů zvířat vyžadujících zvláštní péči

Změna: 205/2011 Sb.

Ministerstvo zemědělství stanoví podle § 29 odst. 1 zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění zákona č. 77/2004 Sb. a zákona č. 312/2008 Sb., (dále jen „zákon“) k provedení § 13 odst. 11 zákona:

§ 1

Předmět úpravy

Tato vyhláška stanoví

- a) druhy zvířat vyžadující zvláštní péči,
- b) vzor žádosti o povolení chovu druhů zvířat vyžadujících zvláštní péči.

§ 2

Druhy zvířat vyžadující zvláštní péči

(1) Z třídy plazů (Reptilia) jsou druhy zvířat vyžadující zvláštní péči

- a) všechny jedovaté druhy,
- b) z řádu krokodýli (Crocodylia) všechny druhy.

(2) Z třídy ptáků (Aves) jsou druhy zvířat vyžadující zvláštní péči

- a) z řádu kasuáři (*Casuariiformes*) všechny druhy, s výjimkou rodu *Dromaius*,
- b) z řádu dravci (*Falconiformes*) z čeledi jestřábovití (*Accipitridae*) z rodů *Aquila*, *Hieraaetus*, *Pithecophaga*, *Spizaetus*, *Harpia* a *Haliaeetus* všechny druhy,
- c) z řádu sovy (*Strigiformes*) z čeledi sovovití (*Strigidae*) z rodu *Bubo* všechny druhy,
- d) z řádu krátkokřídlí (*Gruiformes*) z čeledi jeřábovití (*Gruidae*) z rodu *Grus* všechny druhy,
- e) z řádu brodiví (*Ciconiiformes*) z čeledi volavkovití (*Ardeidae*) z rodů *Ardea*, *Ardeola* a *Egretta* všechny druhy.

(3) Z třídy savců (*Mammalia*) jsou druhy zvířat vyžadující zvláštní péči

- a) z řádu primáti (*Primates*) všechny druhy,
- b) z řádu šelmy (*Carnivora*) všechny druhy včetně ploutvonožců (*Pinnipedia*), s výjimkou domestikovaných druhů pes (*Canis familiaris*), kočka (*Felis catus*), fretka (*Putorius furo*) a zvířat chovaných jako zvěř v zajetí podle zákona o myslivosti¹⁾,
- c) z řádu chobotnatci (*Proboscidea*) všechny druhy,
- d) z řádu lichokopytníci (*Perissodactyla*) všechny druhy, s výjimkou druhů označovaných nebo evidovaných podle plemenářského zákona²⁾,
- e) z řádu sudokopytníci (*Artiodactyla*) všechny druhy, s výjimkou druhů označovaných nebo evidovaných podle plemenářského zákona²⁾, zvířat chovaných jako zvěř v zajetí podle zákona o myslivosti¹⁾ a lamy krotké (*Lama glama*) a alpaky (*Vicugna pacos*).

§ 3

zrušen

§ 4

Žádost o povolení chovu druhů zvířat vyžadujících zvláštní péči

Vzor žádosti o povolení chovu druhů zvířat vyžadujících zvláštní péči je uveden v příloze této vyhlášky.

§ 5

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti patnáctým dnem ode dne jejího vyhlášení.

Ministr:

Mgr. Gandalovič v. r.

1) § 7 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění zákona č. 59/2003 Sb.

2) Zákon č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Vzor žádosti o povolení chovu druhů zvířat vyžadujících zvláštní péči

**ŽÁDOST
O POVOLENÍ CHOVU DRUHŮ ZVÍŘAT VYŽADUJÍCÍCH ZVLÁŠTNÍ PÉČI
podle § 13 odst. 5, 6 zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání,
ve znění pozdějších předpisů**

Žadatel - název právnické osoby nebo jméno a příjmení fyzické osoby:

IC (je-li žadatelem právnická osoba):

Datum narození (je-li žadatelem fyzická osoba):

Sídlo nebo adresa trvalého pobytu žadatele:

Statutární orgán žadatele (je-li žadatelem právnická osoba) - jméno a příjmení jeho člena:

Osoba zmocněná k zastupování ve správním řízení - jméno, příjmení, adresa místa trvalého pobytu:

E-mail a telefon

Osoba, jíž bude svěřena péče o zvíře/zvířata (je-li žadatelem právnická osoba) - jméno, příjmení, datum narození, adresa místa trvalého pobytu:

Adresa místa chovu zvířat:

Datum odeslání žádosti:

Podpis žadatele, příp. razítko:

Nedílnou součástí žádosti jsou 4 přílohy:

- 1/ druh/druhy a maximální počet chovaných jedinců,
- 2/ stručný popis chovatelského zařízení (velikost, vybavení),
- 3/ souhlas odpovědné osoby s prováděním kontroly chovaného jedince nebo skupiny druhů zvířat vyžadujících zvláštní péči, míst a zařízení, v němž jsou tato zvířata chována, a prostor s chovem spojených, zejména prostor pro skladování krmiv,
- 4/ plná moc osoby zmocněné k zastupování ve správním řízení (není nutné, jedná-li ve správním řízení sám žadatel, který je fyzickou osobou, nebo statutární orgán právnické osoby).

ZÁZNAMY ORGÁNU VETERINÁRNÍ SPRÁVY

Číslo jednací:

Datum doručení:

Převzal (podpis):

22/2013 Sb.

VYHLÁŠKA

ze dne 23. ledna 2013

o vzdělávání na úseku ochrany zvířat proti týrání

Změna: 372/2013 Sb.

Ministerstvo zemědělství stanoví podle § 29 odst. 1 zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění zákona č. 162/1993 Sb., zákona č. 77/2004 Sb., zákona č. 312/2008 Sb., zákona č. 291/2009 Sb. a zákona č. 359/2012 Sb., (dále jen „zákon“) k provedení § 5a odst. 7, § 5c odst. 7, § 8b odst. 4 a 7, § 12d odst. 8, § 12f odst. 5, § 14b odst. 4, § 15d odst. 7, § 15e odst. 3, § 26 odst. 2 a § 26a odst. 3 písm. d) zákona:

ČÁST PRVNÍ

VZDĚLÁVÁNÍ NA ÚSEKU OCHRANY ZVÍŘAT PROTI TÝRÁNÍ

§ 1

Předmět úpravy

(1) Tato vyhláška zapracovává příslušné předpisy Evropské unie¹⁾ a upravuje v návaznosti na přímo použitelné předpisy Evropské unie²⁾

- a) obsah a rozsah kurzu odborné přípravy pro získání osvědčení o způsobilosti pro osoby podílející se na úkonech souvisejících s porážením zvířat, požadavky na nejvyšší dosažené vzdělání a praxi lektorů od ukončení nejvyššího dosaženého vzdělání, vzor osvědčení o způsobilosti pro osoby podílející se na úkonech souvisejících s porážením zvířat,
- b) obsah a rozsah kurzu odborné přípravy pro získání osvědčení a způsobilosti k usmrcování kožešinových zvířat, požadavky na nejvyšší dosažené vzdělání a praxi lektorů od ukončení nejvyššího dosaženého vzdělání, vzor osvědčení o způsobilosti,
- c) obsah a rozsah odborného kurzu pro získání osvědčení o způsobilosti pro řidiče a průvodce silničních vozidel, a to jak pro obecný kurz vztahující se na přepravu všech druhů zvířat, tak pro specializovaný kurz vztahující se pouze na přepravu některých druhů zvířat, požadavky na nejvyšší dosažené vzdělání a praxi lektorů od ukončení nejvyššího dosaženého vzdělání, složení zkušební komise, průběh zkoušky, podmínky a způsob vydávání osvědčení ve formě průkazu a jeho vzor,
- d) obsah a rozsah kurzu odborné přípravy k péči o kuřata chovaná na maso pro získání osvědčení o způsobilosti k péči o kuřata chovaná na maso, požadavky na nejvyšší dosažené vzdělání a praxi lektorů od ukončení nejvyššího dosaženého vzdělání a vzor osvědčení,
- e) obsah a rozsah kurzu k péči o prasata pro získání osvědčení o způsobilosti k péči o prasata, požadavky na nejvyšší dosažené vzdělání a praxi lektorů od ukončení nejvyššího dosaženého vzdělání, vzor osvědčení o způsobilosti k péči o prasata,
- f) rozsah odborných znalostí nezbytných pro získání osvědčení o odborné způsobilosti osoby odpovědné za péči o handicapovaná zvířata, obsah odborného kurzu pro získání této odborné způsobilosti, složení zkušební komise, požadavky na nejvyšší dosažené vzdělání a praxi lektorů od ukončení nejvyššího dosaženého vzdělání, průběh zkoušky, vzor osvědčení,
- g) obsah a rozsah kurzu odborné přípravy pro získání osvědčení o odborné způsobilosti k navrhování pokusů a projektů pokusů, obsah a rozsah kurzu odborné přípravy pro získání osvědčení o odborné způsobilosti k provádění pokusů na pokusných zvířatech, péči o pokusná zvířata a usmrcování pokusných zvířat, požadavky na nejvyšší dosažené vzdělání a praxi lektorů od ukončení nejvyššího dosaženého vzdělání, složení zkušební komise, průběh zkoušky, vzor osvědčení o odborné způsobilosti k navrhování pokusů a projektů pokusů, a vzor osvědčení o odborné způsobilosti k provádění pokusů na pokusných zvířatech, péči o pokusná zvířata a usmrcování pokusných zvířat,
- h) obsah a rozsah kurzu odborné přípravy k prodloužení doby platnosti osvědčení o odborné způsobilosti k navrhování pokusů a projektů pokusů, obsah a rozsah kurzu odborné přípravy k prodloužení doby platnosti osvědčení o odborné způsobilosti k provádění pokusů na pokusných zvířatech, péči o pokusná zvířata a usmrcování pokusných zvířat, požadavky na nejvyšší dosažené vzdělání a praxi lektorů od ukončení nejvyššího dosaženého vzdělání, složení zkušební komise, průběh zkoušky, vzor osvědčení o prodloužení doby platnosti osvědčení o odborné způsobilosti k navrhování pokusů a projektů pokusů, vzor osvědčení o prodloužení doby platnosti odborné způsobilosti k provádění pokusů na pokusných zvířatech, péči o pokusná zvířata a usmrcování pokusných zvířat,
- i) obsah a rozsah odborného kurzu pro získání odborné způsobilosti k výkonu dozoru na úseku ochrany zvířat proti týrání, požadavky na nejvyšší dosažené vzdělání a praxi lektorů od ukončení nejvyššího dosaženého vzdělání, složení zkušební komise, průběh zkoušky a vzor osvědčení.

(2) Tato vyhláška dále zapracovává příslušné předpisy Evropské unie³⁾ a upravuje v návaznosti na přímo použitelné předpisy Evropské unie⁴⁾

- a) obsah školení a způsob potvrzení o absolvování školení zaměstnanců dopravce nebo provozovatele sběrného střediska a
- b) vzor pokynů a poučení o péči o prasata.

§ 2

Kurz odborné přípravy pro získání osvědčení o způsobilosti pro osoby podílející se na úkonech souvisejících s porážením zvířat na jatkách

(1) Kurz odborné přípravy pro získání osvědčení o způsobilosti pro osoby podílející se na úkonech souvisejících s porážením zvířat na jatkách se uskutečňuje v rozsahu 4 výukových hodin teoretické výuky.

(2) Kurz odborné přípravy pro získání osvědčení o způsobilosti pro osoby podílející se na úkonech souvisejících s porážením drůbeže, králíků a zajíců na jatkách se uskutečňuje v rozsahu 3 výukových hodin teoretické výuky.

(3) Obsahem kurzu podle odstavců 1 a 2 jsou

a) ustanovení zákona, prováděcích právních předpisů k němu vydaných a vybrané části právních předpisů, které se vztahují k porážení zvířat, v rozsahu nezbytném pro úkony související s porážením zvířat, zejména veterinárního zákona, trestního zákoníku,

b) ustanovení přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího ochranu zvířat při usmrcování a souvisejících činnostech⁵⁾ vztahující se k vykonávané činnosti,

c) poznatky o chování, utrpení, vědomí, citlivosti a stresu zvířat,

d) praktické aspekty manipulace se zvířaty a jejich znehybňování,

e) znalost pokynů od výrobců pro druhy znehybňovacích zařízení používaných k mechanickému znehybnění.

(4) Vzor osvědčení o způsobilosti pro osoby podílející se na úkonech souvisejících s porážením zvířat na jatkách je uveden v příloze č. 1 k této vyhlášce.

§ 3

Kurz odborné přípravy pro získání osvědčení o způsobilosti k usmrcování kožešinových zvířat

(1) Kurz odborné přípravy pro získání osvědčení o způsobilosti k usmrcování kožešinových zvířat se uskutečňuje v rozsahu 4 výukových hodin teoretické výuky.

(2) Obsahem kurzu podle odstavce 1 jsou

a) ustanovení zákona, prováděcích právních předpisů k němu vydaných a vybrané části právních předpisů, které se vztahují k usmrcování zvířat, v rozsahu nezbytném pro usmrcování zvířat a související úkony, zejména veterinárního zákona, trestního zákoníku,

b) ustanovení přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího ochranu zvířat při usmrcování a souvisejících činnostech⁵⁾ vztahující se k vykonávané činnosti,

c) poznatky o chování, utrpení, vědomí, citlivosti a stresu zvířat,

d) praktické aspekty manipulace se zvířaty a jejich znehybňování,

e) praktické aspekty metod omračování a znalost pokynů od výrobců pro používané druhy omračovacích zařízení,

f) náhradní metody omračování nebo usmrcování,

g) základní údržba a čištění omračovacích a usmrcovacích zařízení,

h) kontrola účinnosti omráčení a nepřítomnosti známek života.

(3) Vzor osvědčení o způsobilosti k usmrcování kožešinových zvířat je uveden v příloze č. 2 k této vyhlášce.

§ 4

Požadavky na kvalifikaci lektorů na úseku ochrany zvířat při usmrcování

(1) Lektor v kurzu odborné přípravy pro získání osvědčení o způsobilosti pro osoby podílející se na úkonech souvisejících s porážením zvířat podle § 2 odst. 1 musí doložit

a) odbornou praxi v oblasti ochrany zvířat a péče o jejich pohodu v orgánech ochrany zvířat uvedených v § 19 odst. 1 písm. a) nebo b) zákona nejméně po dobu 3 let,

b) vysokoškolské vzdělání veterinárního směru a nejméně 3 roky praxe na jatkách, nebo

c) vysokoškolské vzdělání veterinárního směru a nejméně 3 roky praxe ve funkci učitele předmětů, které se týkají porázení zvířat.

(2) Lektor v kurzu odborné přípravy pro získání osvědčení o způsobilosti pro osoby podílející se na úkonech souvisejících s porážením zvířat pro porázení drůbeže, králíků a zajíců podle § 2 odst. 2 musí doložit

- a) kvalifikaci uvedenou v odstavci 1, nebo
- b) nejméně střední vzdělání s maturitní zkouškou veterinárního směru nebo v oboru technologie zpracování masa nebo chovatelství a nejméně 3 roky praxe na jatkách při porážení drůbeže, králíků nebo zajíců.

(3) Lektor v kurzu odborné přípravy pro získání osvědčení o způsobilosti k usmrcování kožešinových zvířat podle § 3 musí doložit

- a) kvalifikaci uvedenou v odstavci 1 písm. a),
- b) vysokoškolské vzdělání veterinárního směru nebo chovatelství, nebo
- c) nejméně úplné středoškolské vzdělání veterinárního směru a nejméně 3 roky praxe při usmrcování kožešinových zvířat.

§ 5

Společné ustanovení pro kurzy na úseku ochrany zvířat při usmrcování

- (1) Součástí kurzů uvedených v § 2 a 3 není manipulace se zvířaty.
- (2) Kurzy uvedené v § 2 a 3 nelze spojovat do jednoho kurzu.

§ 6

Odborný kurz pro získání osvědčení o způsobilosti pro řidiče a průvodce silničních vozidel v souvislosti s hospodářskou činností

(1) Odborný kurz pro získání osvědčení o způsobilosti pro řidiče a průvodce silničních vozidel v souvislosti s hospodářskou činností se uskutečňuje v rozsahu 8 výukových hodin teoretické výuky a 4 výukových hodin praktického cvičení se zvířaty.

(2) Obsahem kurzu podle odstavce 1 jsou vedle požadavků vymezených přímo použitelným předpisem Evropské unie upravujícím ochranu zvířat během přepravy a souvisejících činností⁽⁶⁾ dále

- a) základní právní předpisy o ochraně zvířat a zajištění jejich pohody během přepravy, veterinární podmínky přepravy podle jiných právních předpisů⁽⁷⁾,
- b) příčiny a projevy stresu zvířat, rozpoznání zdravého zvířete, způsoby usmrcení zvířat,
- c) zásady šetrného nakládání se zvířaty, technika a používání pomůcek při manipulaci se zvířaty,
- d) zásady čištění a desinfekce dopravních prostředků.

(3) Lektor v kurzu podle odstavce 1 musí doložit

- a) kvalifikaci podle § 26 odst. 1 zákona,
- b) nejméně středoškolské vzdělání veterinárního směru nebo v oblasti zemědělství se zaměřením na chov zvířat a osvědčení o kvalifikaci dopravce získané tímto kurzem, nebo
- c) praxi v činnosti v orgánech ochrany zvířat uvedených v § 19 odst. 1 písm. a) nebo b) zákona nejméně po dobu 3 let.

(4) Vzor osvědčení o způsobilosti pro řidiče a průvodce silničních vozidel přepravujících zvířata v souvislosti s hospodářskou činností ve formě průkazu je uveden v příloze č. 3 k této vyhlášce.

§ 7

Kurz odborné přípravy k péči o kuřata chovaná na maso pro získání osvědčení o způsobilosti k péči o kuřata chovaná na maso

(1) Kurz odborné přípravy k péči o kuřata chovaná na maso pro získání osvědčení o způsobilosti k péči o kuřata chovaná na maso se uskutečňuje v rozsahu 6 výukových hodin teoretické výuky.

(2) Obsahem kurzu podle odstavce 1 jsou

- a) právní předpisy upravující ochranu a chov kuřat chovaných na maso⁽⁸⁾,
- b) fyziologické vlastnosti, zejména potřeby krmení a pití, chování zvířat a pojem stresu,
- c) praktické aspekty šetrného zacházení s kuřaty chovanými na maso a jejich chytání, nakládání a přepravy,
- d) rozpoznání zdravého kuřete chovaného na maso a jeho onemocnění, poskytování první pomoci kuřatům chovaným na maso,
- e) péče o kuřata chovaná na maso v mimořádných situacích, utracení a porážka v mimořádných situacích,
- f) preventivní opatření pro biologickou bezpečnost.

(3) Lektor v kurzu podle odstavce 1 musí doložit

- a) odbornou praxi v oblasti ochrany zvířat a péče o jejich pohodu v orgánech ochrany zvířat uvedených v § 19 odst. 1 písm. a) nebo b) zákona nejméně po dobu 3 let,
- b) nejméně 3 roky praxe v chovu kuřat chovaných na maso a prokázat, že se prokazatelně seznámil s metodami chovu kuřat chovaných na maso a s podmínkami jejich ochrany,
- c) vysokoškolské vzdělání v oblasti zemědělství nebo veterinárního lékařství, nebo
- d) nejméně 3 roky praxe ve funkci učitele chovatelských nebo veterinárních předmětů na střední nebo vysoké škole s akreditovaným studijním programem v oblasti veterinářství nebo chovatelství.

(4) Vzor osvědčení o způsobilosti k péči o kuřata chovaná na maso je uveden v příloze č. 4 k této vyhlášce.

§ 8

Kurz k péči o prasata pro získání osvědčení o způsobilosti k péči o prasata

(1) Kurz k péči o prasata pro získání osvědčení o způsobilosti k péči o prasata se uskutečňuje v rozsahu 6 výukových hodin teoretické výuky.

(2) Obsahem kurzu podle odstavce 1 jsou

- a) právní předpisy upravující ochranu a chov prasat, zejména zákon a právní předpisy vydané k jeho provedení⁹⁾,
- b) fyziologické vlastnosti, zejména potřeby krmení a napájení, chování zvířat a pojem stresu,
- c) praktické aspekty šetrného zacházení s prasaty a jejich chytání, nakládání a přepravy,
- d) rozpoznání zdravého zvířete a onemocnění zvířat, poskytování první pomoci prasatům,
- e) péče o prasata v mimořádných situacích, utracení a porážka v mimořádných situacích.

(3) Lektor v kurzu podle odstavce 1 musí doložit

- a) odbornou praxi v oblasti ochrany zvířat a péče o jejich pohodu v orgánech ochrany zvířat uvedených v § 19 odst. 1 písm. a) nebo b) zákona nejméně po dobu 3 let,
- b) nejméně 3 roky praxe v chovu prasat a prokázat, že se prokazatelně seznámil s metodami chovu prasat a s podmínkami jejich ochrany,
- c) vysokoškolské vzdělání zemědělského nebo veterinárního směru, nebo
- d) nejméně 3 roky praxe ve funkci učitele chovatelských nebo veterinárních předmětů na střední nebo vysoké škole s akreditovaným studijním programem v oblasti veterinářství nebo chovatelství.

(4) Vzor osvědčení o způsobilosti k péči o prasata je uveden v příloze č. 5 k této vyhlášce.

§ 9

Odborný kurz pro získání osvědčení o odborné způsobilosti osoby odpovědné za péči o handicapovaná zvířata

(1) Odborný kurz pro získání osvědčení o odborné způsobilosti osoby odpovědné za péči o handicapovaná zvířata se uskutečňuje v rozsahu 30 výukových hodin teoretické výuky a 5 výukových hodin praktické výuky. Při praktické výuce se provádí seznámení se s podmínkami chovu a péče o handicapovaná zvířata, a to v záchranné stanici schválené podle předpisů na ochranu přírody a krajiny¹⁰⁾ nebo v zoologické zahradě, která chová zástupce evropské fauny, které jsou zároveň uživatelem pokusných zvířat, jemuž bylo Ministerstvem zemědělství uděleno oprávnění k používání pokusných zvířat za účelem vyššího vzdělávání nebo odborné přípravy za účelem získání, udržení nebo zlepšení odborných znalostí. Praktická výuka, při které nejsou používána handicapovaná zvířata, se může provádět také v jiném zařízení, jemuž bylo Ministerstvem zemědělství uděleno oprávnění k používání pokusných zvířat za účelem vyššího vzdělávání nebo odborné přípravy za účelem získání, udržení nebo zlepšení odborných znalostí. K praktické výuce se nesmí používat dočasně handicapovaná zvířata.

(2) Obsahem kurzu podle odstavce 1 jsou

- a) ustanovení zákona, prováděcích právních předpisů k němu vydaných a vybrané části právních předpisů, které se vztahují k odchytu, chovu a vypouštění handicapovaných zvířat do jejich přirozeného prostředí, v rozsahu nezbytném pro výkon činnosti osoby odpovědné za péči o handicapovaná zvířata, zejména zákona o ochraně přírody a krajiny, zákona o myslivosti, veterinárního zákona, zákona o zoologických zahradách, zákona o obchodování s ohroženými druhy, trestního zákoníku, vybrané části právních předpisů upravujících způsob organizace práce a pracovních postupů, které je zaměstnavatel povinen zajistit při práci související s chovem zvířat,
- b) problematika chovu handicapovaných zvířat, včetně základních znalostí výživy, anatomie, fyziologie a etologie těchto zvířat,
- c) rozpoznání zdravého zvířete a onemocnění zvířat, poskytování první pomoci handicapovaným zvířatům a povolené způsoby usmrcování handicapovaných zvířat,

- d) znalosti techniky odchyty,
- e) zásady zřizování, provozu a kontrol záchranných stanic,
- f) rozpoznávání druhů volně žijících zvířat, které se běžně vyskytují na území České republiky.

(3) Lektor v kurzu podle odstavce 1 musí doložit

- a) odbornou praxi v oblasti ochrany zvířat a péče o jejich pohodu v orgánech ochrany zvířat uvedených v § 19 odst. 1 písm. a) nebo b) zákona nebo na Ministerstvu životního prostředí nejméně po dobu 3 let,
- b) nejméně 3 roky praxe v péči o handicapovaná zvířata, prokázat, že se seznámil s metodami péče o handicapovaná zvířata a s podmínkami jejich ochrany, a nejméně střední vzdělání s výučním listem nebo maturitní zkouškou v oborech vzdělání zemědělství a lesnictví nebo veterinářství a veterinární prevence,
- c) vysokoškolské vzdělání v oblasti biologie se zaměřením na zvířata, nebo
- d) nejméně 3 roky praxe ve funkci učitele chovatelských, zoologických nebo veterinárních předmětů na střední nebo vysoké škole s akreditovaným studijním programem v oblasti veterinářství nebo chovatelství.

(4) Na závěr kurzu podle odstavce 1 se k ověření získaných odborných znalostí provádí zkouška formou písemného testu a ústní zkoušky. Písemný test připravuje Ministerstvo zemědělství a obsahuje 30 zkušebních otázek. Ke každé otázce jsou přiřazeny 3 možné odpovědi, z nichž jedna odpověď je správná. Na vypracování písemného testu se stanoví doba 45 minut. Písemný test vyhodnocuje zkušební komise tak, že každou správnou odpověď hodnotí jedním bodem. Ústní zkouška zahrnuje praktické poznávání volně žijících zvířat, která se běžně vyskytují na území České republiky. Pro ústní zkoušku mohou být použity fotografie, kresby nebo preparáty určených druhů volně žijících zvířat. Ústní zkouška obsahuje určení 30 druhů volně žijících zvířat. O výsledku ústní zkoušky rozhoduje zkušební komise hlasováním. Rozhodnutí je přijímáno nadpoloviční většinou hlasů. Každý člen zkušební komise má 1 hlas. Pro úspěšné složení zkoušky je třeba dosažení nejméně 80 procent z celkového počtu bodů v písemném testu a zároveň správné určení nejméně 80 procent z celkového počtu určených druhů volně žijících zvířat při ústní zkoušce. Výsledek zkoušky se hodnotí úspěš nebo neúspěš.

(5) Vzor osvědčení o odborné způsobilosti osoby odpovědné za péči o handicapovaná zvířata je uveden v příloze č. 6 k této vyhlášce.

§ 10

Kurz odborné přípravy pro získání osvědčení o odborné způsobilosti k navrhování pokusů a projektů pokusů

(1) Kurz odborné přípravy pro získání osvědčení o odborné způsobilosti k navrhování pokusů a projektů pokusů se uskutečňuje v rozsahu 35 výukových hodin teoretické výuky.

(2) Obsahem kurzu podle odstavce 1 jsou

- a) ustanovení zákona a prováděcích právních předpisů k němu vydaných, které se vztahují k ochraně pokusných zvířat,
- b) vybrané části právních předpisů, které se vztahují k ochraně pokusných zvířat, zejména veterinárního zákona, trestního zákoníku, právních předpisů upravujících způsob organizace práce a pracovních postupů, které je zaměstnavatel povinen zajistit při práci související s chovem zvířat,
- c) ustanovení předpisů Evropské unie a mezinárodní smlouvy podle čl. 10 Ústavy na úseku ochrany zvířat proti týrání, které upravují ochranu pokusných zvířat¹⁾,
- d) etické otázky týkající se vztahu člověka a pokusných zvířat, přirozené hodnoty života a argumentů pro a proti používání pokusných zvířat pro vědecké účely,
- e) základní biologie a příslušná druhově specifická biologie ve vztahu k anatomii, fyziologickým znakům, chovu, genetice a genetickým změnám pokusných zvířat,
- f) etologie pokusných zvířat, chov a úprava prostředí,
- g) druhově specifické metody zacházení s pokusnými zvířaty,
- h) péče o zdraví pokusných zvířat a hygiena,
- i) uznání druhově specifického strachu, bolesti a utrpení většiny běžných druhů pokusných zvířat,
- j) znecitlivění, metody snižující bolest a usmrcování pokusných zvířat,
- k) používání hledisek humánního zacházení s pokusnými zvířaty,
- l) požadavek nahrazení a omezení používání pokusných zvířat a šetrného zacházení s nimi,
- m) návrh pokusů a projektů pokusů,
- n) vedení, evidence, statistika, archivace a ochrana údajů souvisejících s chovem a použitím pokusných zvířat,

o) výživa pokusných zvířat,

p) specifika pokusů na hospodářských zvířatech a volně žijících zvířatech mimo zařízení uživatele pokusných zvířat.

(3) Účastník kurzu podle odstavce 1 doloží školicímu pracovišti odpovídající vzdělání stanovené v § 15d odst. 3 zákona. Za tímto účelem přiloží k přihlášce do tohoto kurzu kopii dokladu o dosaženém vzdělání.

(4) Pro držitele platného osvědčení o odborné způsobilosti k řízení, provádění a kontrole pokusů na zvířatech vydaného do 31. prosince 2012 se kurz odborné přípravy pro získání osvědčení o odborné způsobilosti k navrhování pokusů a projektů pokusů uskutečňuje v rozsahu 10 výukových hodin teoretické výuky a obsahem kurzu jsou zejména základní otázky a změny v oblastech uvedených v odstavci 2.

(5) Vzor osvědčení o odborné způsobilosti k navrhování pokusů a projektů pokusů je uveden v příloze č. 7 k této vyhlášce.

§ 11

Kurz odborné přípravy k prodloužení doby platnosti osvědčení o odborné způsobilosti k navrhování pokusů a projektů pokusů

(1) Kurz odborné přípravy k prodloužení doby platnosti osvědčení o odborné způsobilosti k navrhování pokusů a projektů pokusů se uskutečňuje v rozsahu 10 výukových hodin teoretické výuky.

(2) Obsahem kurzu podle odstavce 1 jsou zejména základní otázky a změny v oblastech uvedených v § 10 odst. 2.

(3) Vzor osvědčení o prodloužení doby platnosti osvědčení o odborné způsobilosti k navrhování pokusů a projektů pokusů je uveden v příloze č. 8 k této vyhlášce.

§ 12

Kurz odborné přípravy pro získání osvědčení o odborné způsobilosti k provádění pokusů na pokusných zvířatech, péči o pokusná zvířata a usmrcování pokusných zvířat

(1) Kurz odborné přípravy pro získání osvědčení o odborné způsobilosti k provádění pokusů na pokusných zvířatech, péči o pokusná zvířata a usmrcování pokusných zvířat se uskutečňuje v rozsahu 35 výukových hodin teoretické výuky.

(2) Obsahem kurzu podle odstavce 1 jsou

- a) ustanovení zákona a prováděcích právních předpisů k němu vydaných, které se vztahují k ochraně pokusných zvířat,
- b) vybrané části právních předpisů, které se vztahují k ochraně pokusných zvířat, zejména veterinárního zákona, trestního zákoníku, právních předpisů upravujících způsob organizace práce a pracovních postupů, které je zaměstnavatel povinen zajistit při práci související s chovem zvířat,
- c) ustanovení předpisů Evropské unie a mezinárodní smlouvy podle čl. 10 Ústavy na úseku ochrany zvířat proti týrání, které upravují ochranu pokusných zvířat¹¹⁾,
- d) etické otázky týkající se vztahu člověka a pokusných zvířat, přirozené hodnoty života a argumentů pro a proti používání pokusných zvířat pro vědecké účely,
- e) základní biologie a příslušná druhově specifická biologie ve vztahu k anatomii, fyziologickým znakům, chovu, genetice a genetickým změnám pokusných zvířat,
- f) etologie pokusných zvířat, chov a úprava prostředí,
- g) druhově specifické metody zacházení s pokusnými zvířaty,
- h) péče o zdraví pokusných zvířat a hygiena,
- i) uznání druhově specifického strachu, bolesti a utrpení většiny běžných druhů pokusných zvířat,
- j) znecitlivění, metody snižující bolest a usmrcování pokusných zvířat,
- k) používání hledisek humánního zacházení s pokusnými zvířaty,
- l) požadavek nahrazení a omezení používání pokusných zvířat a šetrného zacházení s nimi,
- m) vedení, evidence, statistika, archivace a ochrana údajů souvisejících s chovem a použitím pokusných zvířat,
- n) výživa pokusných zvířat.

(3) Pro držitele platného osvědčení o odborné způsobilosti pro laboranty, techniky a ošetřovatele vydaného do 31. prosince 2012 se kurz odborné přípravy pro získání osvědčení o odborné způsobilosti k provádění pokusů na pokusných zvířatech, péči o pokusná zvířata a usmrcování pokusných zvířat uskutečňuje v rozsahu 10 výukových hodin teoretické výuky a obsahem kurzu jsou zejména základní otázky a změny v oblastech uvedených v odstavci 2.

(4) Vzor osvědčení o odborné způsobilosti k provádění pokusů na pokusných zvířatech, péči o pokusná zvířata a usmrcování pokusných zvířat je uveden v příloze č. 9 k této vyhlášce.

§ 13

Kurz odborné přípravy k prodloužení doby platnosti osvědčení o odborné způsobilosti k provádění pokusů na pokusných zvířatech, péči o pokusná zvířata a usmrcování pokusných zvířat

(1) Kurz odborné přípravy k prodloužení doby platnosti osvědčení o odborné způsobilosti k provádění pokusů na pokusných zvířatech, péči o pokusná zvířata a usmrcování pokusných zvířat se uskutečňuje v rozsahu 10 výukových hodin teoretické výuky.

(2) Obsahem kurzu podle odstavce 1 jsou zejména základní otázky a změny v oblastech uvedených v § 12 odst. 2.

(3) Vzor osvědčení o prodloužení doby platnosti odborné způsobilosti k provádění pokusů na pokusných zvířatech, péči o pokusná zvířata a usmrcování pokusných zvířat je uveden v příloze č. 10 k této vyhlášce.

§ 14

Požadavky na kvalifikaci lektorů pro kurzy na úseku ochrany pokusných zvířat

(1) Lektor v kurzu na úseku ochrany pokusných zvířat proti týrání musí doložit

a) odbornou praxi v oblasti ochrany zvířat a péče o jejich pohodu v orgánech ochrany zvířat uvedených v § 19 odst. 1 písm. a) nebo b) zákona nejméně po dobu 3 let, nebo

b) nejméně 3 roky odborné praxe při používání a chovu pokusných zvířat a osvědčení o odborné způsobilosti k navrhování pokusů a projektů pokusů nebo osvědčení o prodloužení doby platnosti osvědčení o odborné způsobilosti k navrhování pokusů a projektů pokusů.

(2) Nejméně jeden z lektorů musí mít vysokoškolské vzdělání v oboru právo. Nejméně jeden z lektorů musí být zaměstnancem Státní veterinární správy a musí mít kvalifikaci podle § 26 odst. 1 zákona.

§ 15

Společná ustanovení ke kurzům na úseku ochrany pokusných zvířat

(1) Kurzy uvedené v § 10 až 13 nelze spojovat do jednoho kurzu.

(2) Ustanovení § 14 se vztahuje na všechny kurzy uvedené v § 10 až 13.

§ 16

Kurz odborné způsobilosti k výkonu dozoru na úseku ochrany zvířat proti týrání

(1) Kurz odborné způsobilosti k výkonu dozoru na úseku ochrany zvířat proti týrání se uskutečňuje v rozsahu 35 výukových hodin teoretické výuky.

(2) Obsahem kurzu podle odstavce 1 jsou

a) ustanovení zákona a prováděcích právních předpisů k němu vydaných,

b) předpisy Evropské unie¹²⁾ a mezinárodní smlouvy podle čl. 10 Ústavy na úseku ochrany zvířat proti týrání¹³⁾,

c) vybrané části jiných právních předpisů ve vztahu k ochraně zvířat a k výkonu dozoru v chovech a nad pokusy, ve vztahu ke správnímu trestání a skutkovým podstatám trestných činů týkajících se týrání zvířat, zejména právních předpisů upravujících řízení o přestupcích a správních deliktech, trestního zákona, právních předpisů upravujících ochranu přírody a krajiny, obchodování s ohroženými druhy, provozování zoologických zahrad, myslivost a rybářství, občanského zákoníku, zákona o Policii České republiky, zákona o státní kontrole, právních předpisů upravujících technické požadavky na stavby pro zemědělství a způsoby chovu ve vztahu k ochraně a pohodě zvířat, právních předpisů upravujících způsob organizace práce a pracovních postupů, které je zaměstnavatel povinen zajistit při práci související s chovem zvířat, právních předpisů upravujících právo na přístup k informacím, odpovědnost za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem,

d) principy právního systému České republiky, Ústava a Listina základních práv a svobod, druhy právních předpisů, publikace právních předpisů, vysvětlení základních právních pojmů,

e) metodika provádění kontrol na úseku ochrany zvířat proti týrání, zpracování informací a dat v programu ochrany zvířat, informační systémy Státní veterinární správy,

f) historický vývoj na úseku ochrany zvířat proti týrání, etický a ekonomický význam ochrany zvířat proti týrání.

(3) Vzor osvědčení o odborné způsobilosti k výkonu dozoru na úseku ochrany zvířat proti týrání je uveden v příloze č. 11 k této vyhlášce.

§ 17

Požadavky na kvalifikaci lektorů pro kurz odborné způsobilosti k výkonu dozoru na úseku ochrany zvířat proti týrání

(1) Lektor, který prezentuje téma uvedené v § 16 odst. 2 písm. a), musí doložit

a) odbornou praxi v oblasti ochrany zvířat a péče o jejich pohodu v orgánech ochrany zvířat uvedených v § 19 odst. 1 písm. a) nebo b) zákona nejméně po dobu 3 let, a vysokoškolské vzdělání v oboru právo, nebo

b) splnění požadavků podle odstavců 6 až 8, a to podle příslušného tématu.

Nejméně jeden z lektorů, který prezentuje téma uvedené v § 16 odst. 2 písm. a), musí doložit odbornou praxi a vzdělání podle písmene a) a nejméně jeden z lektorů musí doložit splnění požadavků podle písmene b).

(2) Lektor, který prezentuje téma uvedené v § 16 odst. 2 písm. b), musí doložit

a) odbornou praxi v oblasti ochrany zvířat a péče o jejich pohodu v orgánech ochrany zvířat uvedených v § 19 odst. 1 písm. a) nebo b) zákona nejméně po dobu 3 let, a vysokoškolské vzdělání v oboru právo nebo v oboru veterinární lékařství, nebo

b) nejméně 3 roky praxe ve funkci učitele chovatelských, zoologických nebo veterinárních předmětů, a to na vysoké škole, a vysokoškolské vzdělání v oboru veterinární lékařství nebo v oboru právo.

(3) Lektor, který prezentuje témata uvedená v § 16 odst. 2 písm. c) nebo d), musí doložit

a) odbornou praxi v oblasti ochrany zvířat a péče o jejich pohodu v orgánech ochrany zvířat uvedených v § 19 odst. 1 písm. a) nebo b) zákona nejméně po dobu 3 let a

b) vysokoškolské vzdělání v oboru právo.

(4) Lektor, který prezentuje téma uvedené v § 16 odst. 2 písm. e), musí být zaměstnancem Státní veterinární správy. Tento lektor musí doložit

a) odbornou praxi v oblasti ochrany zvířat a péče o jejich pohodu v orgánech ochrany zvířat uvedených v § 19 odst. 1 písm. a) nebo b) zákona nejméně po dobu 3 let a

b) vysokoškolské vzdělání v oboru veterinární lékařství.

(5) Lektor, který prezentuje téma uvedené v § 16 odst. 2 písm. f), musí doložit

a) odbornou praxi v oblasti ochrany zvířat a péče o jejich pohodu v orgánech ochrany zvířat uvedených v § 19 odst. 1 písm. a) nebo b) zákona nejméně po dobu 3 let, nebo

b) nejméně 3 roky praxe ve funkci učitele chovatelských, zoologických nebo veterinárních předmětů, a to na vysoké škole, a vysokoškolské vzdělání v oblasti biologie se zaměřením na zvířata, nebo v oblasti veterinárního lékařství, nebo v oboru právo.

(6) Lektor, který prezentuje témata související s ochranou hospodářských zvířat nebo s ochranou zvířat v zájmových chovech, musí doložit

a) odbornou praxi v oblasti ochrany zvířat a péče o jejich pohodu v orgánech ochrany zvířat uvedených v § 19 odst. 1 písm. a) nebo b) zákona nejméně po dobu 3 let, a vysokoškolské vzdělání v oboru veterinárního lékařství nebo v oboru právo, nebo

b) nejméně 3 roky praxe ve funkci učitele chovatelských, zoologických nebo veterinárních předmětů, a to na vysoké škole, a vysokoškolské vzdělání v oboru veterinární lékařství nebo v oboru právo.

(7) Lektor, který prezentuje témata související s ochranou pokusných zvířat, musí doložit

a) odbornou praxi v oblasti ochrany zvířat a péče o jejich pohodu v orgánech ochrany zvířat uvedených v § 19 odst. 1 písm. a) nebo b) zákona nejméně po dobu 3 let, vysokoškolské vzdělání v oblasti biologie se zaměřením na zvířata, nebo v oboru veterinární lékařství, nebo v oboru právo, nebo

b) nejméně 3 roky odborné praxe při používání a chovu pokusných zvířat a osvědčení o odborné způsobilosti k navrhování pokusů a projektů pokusů nebo osvědčení o prodloužení doby platnosti osvědčení o odborné způsobilosti k navrhování pokusů a projektů pokusů.

(8) Lektor, který prezentuje témata související s ochranou volně žijících zvířat, musí doložit

a) odbornou praxi v oblasti ochrany zvířat a péče o jejich pohodu v orgánech ochrany zvířat uvedených v § 19 odst. 1 písm. a) nebo b) zákona nejméně po dobu 3 let, nebo odbornou praxi v oblasti ochrany zvířat v orgánech ochrany přírody a krajiny nejméně po dobu 3 let, a vysokoškolské vzdělání v oblasti biologie se zaměřením na zvířata, nebo v oboru veterinární lékařství, nebo v oboru právo, nebo

b) nejméně 3 roky praxe ve funkci učitele chovatelských, zoologických nebo veterinárních předmětů, a to na vysoké škole, a vysokoškolské vzdělání v oblasti biologie se zaměřením na zvířata, nebo v oboru veterinární lékařství, nebo v oboru právo.

§ 18

Výuková hodina v kurzech na úseku ochrany zvířat proti týrání

(1) Délka výukové hodiny v kurzu na úseku ochrany zvířat proti týrání je 45 minut. Zkouška se nepovažuje za výukovou hodinu.

(2) V rámci jednoho vyučovacího dne u kurzů na úseku ochrany zvířat proti týrání, jejichž rozsah přesahuje 12 výukových hodin, nesmí být více než 9 výukových hodin.

§ 19

Společné ustanovení pro způsob a organizaci ověřování získaných znalostí pro kurzy na úseku ochrany zvířat proti týrání

(1) Na závěr kurzu na úseku ochrany zvířat proti týrání se k ověření získaných odborných znalostí provádí zkouška formou písemného testu. Test připravuje Ministerstvo zemědělství. Test obsahuje 30 zkušebních otázek, ke každé otázce jsou přiřazeny 3 možné odpovědi, z nichž jedna odpověď je správná, a na vypracování testu se stanoví doba 45 minut, není-li dále stanoveno jinak. Test vyhodnocuje zkušební komise tak, že každou správnou odpověď hodnotí jedním bodem. Pro úspěšné složení zkoušky je třeba dosažení nejméně 80 procent z celkového počtu bodů. Výsledek zkoušky se hodnotí úspěš nebo neúspěš.

(2) Test v rámci kurzu odborné způsobilosti k výkonu dozoru na úseku ochrany zvířat proti týrání obsahuje 60 zkušebních otázek. Ke každé otázce jsou přiřazeny 3 možné odpovědi, z nichž jedna odpověď je správná. Na vypracování písemného testu se stanoví doba 90 minut.

(3) Test v rámci kurzů na úseku ochrany pokusných zvířat obsahuje 60 zkušebních otázek. Ke každé otázce jsou přiřazeny 3 možné odpovědi, z nichž může být i více odpovědí správných. Na vypracování písemného testu se stanoví doba 90 minut.

(4) Zkoušku provádí tříčlenná zkušební komise složená z lektora kurzu, zaměstnance orgánu veterinární správy a zaměstnance Ministerstva zemědělství. Předsedou zkušební komise je vždy zaměstnanec Ministerstva zemědělství. Zaměstnanec orgánu veterinární správy musí mít kvalifikaci podle § 26 odst. 1 zákona. Zaměstnanec Ministerstva zemědělství musí mít odbornou praxi v oblasti ochrany zvířat a péče o jejich pohodu v orgánu ochrany zvířat uvedeném v § 19 odst. 1 písm. a) zákona nejméně po dobu 1 roku.

(5) O výsledku zkoušky vyhotoví školicí pracoviště písemný protokol, ve kterém uvede datum a místo konání zkoušky, jméno, popřípadě jména, a příjmení lektorů, jméno, popřípadě jména, a příjmení členů zkušební komise, identifikační údaje účastníků kurzu na úseku ochrany zvířat proti týrání a výsledky jejich hodnocení. Protokol podepisují všichni členové zkušební komise.

(6) Účastníkovi kurzu odborné přípravy na úseku ochrany zvířat proti týrání, který u zkoušky uspěl, vydá Ministerstvo zemědělství příslušné osvědčení o způsobilosti, které potvrzuje absolvování kurzu.

(7) Účastník kurzu odborné přípravy na úseku ochrany zvířat proti týrání, který u zkoušky neuspěl, může požádat o její opakování nejpozději do 3 měsíců ode dne neúspěšného pokusu zkoušku složit. Účastník kurzu odborné přípravy na úseku ochrany zvířat proti týrání může opakovat zkoušku, aniž by před ní znovu absolvoval kurz, pouze jednou, a to nejdříve 1 měsíc po neúspěšném pokusu zkoušku složit. Opakovaná zkouška probíhá stejným způsobem jako první zkouška.

(8) Účastník kurzu odborné přípravy na úseku ochrany zvířat proti týrání, který u zkoušky neuspěl a nepožádal o její opakování nejpozději do 3 měsíců ode dne, kdy mu bylo oznámeno, že u zkoušky neuspěl, absolvuje před další zkouškou znovu kurz.

(9) Ustanovení odstavců 1 až 7 se nevztahují na

a) kurz odborné přípravy k získání osvědčení o způsobilosti pro osoby podílející se na úkonech souvisejících s porážením zvířat,

b) kurz odborné přípravy pro získání osvědčení o způsobilosti pro osoby podílející se na úkonech souvisejících s porážením drůbeže, králíků a zajíců,

c) kurz odborné přípravy k získání osvědčení o způsobilosti k usmrcování kožešinových zvířat,

d) kurz odborné přípravy k péči o kuřata chovaná na maso pro získání osvědčení o způsobilosti k péči o kuřata chovaná na maso,

e) kurz k péči o prasata pro získání osvědčení o způsobilosti k péči o prasata.

(10) Ustanovení odstavce 1 se nevztahuje na odborný kurz pro získání osvědčení o odborné způsobilosti osoby odpovědné za péči o handicapovaná zvířata.

§ 20

Školení pro zaměstnance dopravce nebo pro zaměstnance provozovatele sběrného nebo shromažďovacího střediska

Doprovodce nebo provozovatel sběrného nebo shromažďovacího střediska vydá zaměstnanci, který provádí manipulaci se zvířaty, po absolvování školení, které stanoví přímo použitelný předpis Evropské unie upravující ochranu zvířat během přepravy a souvisejících činností¹⁴⁾, potvrzení o absolvování školení. Vzor potvrzení o absolvování školení je uveden v příloze č. 12 k této vyhlášce.

§ 21

Pokyny a poučení k péči o prasata

Vzor pokynů a poučení k péči o prasata je uveden v příloze č. 13 k této vyhlášce.

§ 22

Zrušovací ustanovení

Vyhláška č. 3/2009 Sb., o odborné způsobilosti k výkonu dozoru na úseku ochrany zvířat proti týrání, se zrušuje.

ČÁST DRUHÁ

§ 23

Změna vyhlášky o minimálních standardech pro ochranu hospodářských zvířat

Vyhláška č. 208/2004 Sb., o minimálních standardech pro ochranu hospodářských zvířat, ve znění vyhlášky č. 428/2005 Sb., vyhlášky č. 464/2009 Sb. a vyhlášky č. 78/2012 Sb., se mění takto:

1. V nadpise § 11 se slova „§ 20 písm. s)“ nahrazují slovy „§ 20 odst. 1 písm. j)“.
2. V § 11 odst. 9 se slova „§ 20 písm. s)“ nahrazují slovy „§ 20 odst. 1 písm. j)“.
3. § 11c se zrušuje.
4. Příloha č. 4 se zrušuje.

ČÁST TŘETÍ

§ 24

Změna vyhlášky o ochraně zvířat při přepravě

Vyhláška č. 4/2009 Sb., o ochraně zvířat při přepravě, se mění takto:

1. V úvodní větě vyhlášky se slova „§ 8b odst. 4 a 7 a“ zrušují.
2. § 1 zní:

„§ 1

Tato vyhláška stanoví velikost prostor pro přepravu zvířat.“

3. Poznámka pod čarou č. 1 se zrušuje.
4. Část druhá se včetně nadpisů a poznámek pod čarou č. 2 až 6 zrušuje.

Dosavadní části třetí a čtvrtá se označují jako části druhá a třetí.

5. Přílohy č. 1 a 2 se zrušují.

ČÁST ČTVRTÁ

§ 25

Změna vyhlášky o ochraně handicapovaných zvířat při chovu

Vyhláška č. 114/2010 Sb., o ochraně handicapovaných zvířat při chovu, se mění takto:

1. § 1 včetně nadpisu zní:

„§ 1

Předmět úpravy

Tato vyhláška upravuje podmínky pro chov handicapovaných zvířat, vybavení a minimální velikost prostor pro handicapovaná zvířata.“

2. § 5 a 6 se včetně nadpisů a poznámky pod čarou č. 2 zrušují.
3. Příloha č. 2 se zrušuje.

ČÁST PÁTÁ

§ 26

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem jejího vyhlášení.

Ministr:

Ing. Bendl v. r.

**Vzor osvědčení o způsobilosti pro osoby podílející se na úkonech souvisejících
s porážením zvířat na jatkách**

**Osvědčení o způsobilosti pro osoby podílející se na úkonech souvisejících
s porážením zvířat na jatkách podle článku 21 nařízení Rady (ES)
č. 1099/2009 ze dne 24. září 2009 o ochraně zvířat při usmrcování**

Evidenční číslo osvědčení

Titul, jméno, popřípadě jména, a příjmení.....

.....

Datum a místo narození.....

Název a adresa školicího pracoviště.....

.....

Datum úspěšného složení zkoušky.....

Toto osvědčení se vztahuje

1. na tyto kategorie zvířat¹⁾: **prasata, skot, kozy, ovce, koně, drůbež, králíci, zajíci**

2. na tento typ zařízení²⁾:

a) čerstvé maso – jatky

b) čerstvé drůbeží maso, králíčí maso – porážky

3. na tyto činnosti:

a) manipulace se zvířaty a péče o ně před jejich znehybněním,

b) znehybnění zvířat pro účely omráčení nebo usmrcení.

Podpis zástupce školicího pracoviště
a otisk razítka školicího pracoviště

Poznámka:

¹⁾ Uveďte pouze druhy zvířat, na které se vztahoval příslušný kurz. V případě ostatních druhů zvířat tyto druhy uveďte jmenovitě.

²⁾ Uveďte pouze činnosti, na které se vztahoval příslušný kurz.

Vzor osvědčení o způsobilosti k usmrcování kožešinových zvířat

Osvědčení o způsobilosti k usmrcování kožešinových zvířat podle článku 21 nařízení Rady (ES) č. 1099/2009 ze dne 24. září 2009 o ochraně zvířat při usmrcování

Evidenční číslo osvědčení

Titul, jméno, popřípadě jména, a příjmení.....

.....

Datum a místo narození.....

Název a adresa školicího pracoviště.....

.....

Datum úspěšného složení zkoušky.....

Toto osvědčení se vztahuje

1. na tyto kategorie zvířat: **kožešinová zvířata**
2. na tento typ zařízení: chov kožešinových zvířat
3. na tyto činnosti: usmrcování kožešinových zvířat.

Podpis zástupce školicího pracoviště
a otisk razítka školicího pracoviště

**Vzor průkazu pro řidiče a průvodce silničních vozidel přepravujících zvířata
v souvislosti s hospodářskou činností**

OSVĚDČENÍ O ZPŮSOBILOSTI PRO ŘIDIČE A PRŮVODCE PŘEPRAVUJÍCÍ ZVÍŘATA CERTIFICATE OF COMPETENCE FOR DRIVERS AND ATTENDANTS		SUBJEKT VYDÁVAJÍCÍ OSVĚDČENÍ BODY ISSUING THE CERTIFICATE	
Identifikace řidiče / průvodce DRIVER / ATTENDANT IDENTIFICATION		Název a adresa subjektu, který osvědčení vydal Name and address of the body issuing the certificate	
Příjmení Surname		Telefon Telephone	Datum Date
Jméno (jména) First names		Fax Fax	Místo Place
Datum narození Date of birth		E-mail Email	Razítko Stamp
Místo a země narození Place and country of birth		Jméno a podpis Name and signature	
Státní příslušnost Nationality			
OSVĚDČENÍ ČÍSLO CERTIFICATE NUMBER	CZ		
Toto osvědčení je platné do This authorisation is valid until			

Barva podkladu předtištěných polí průkazu je modrá, tisk černý

Vzor osvědčení o způsobilosti k péči o kuřata chovaná na maso

ČESKÁ REPUBLIKA
Ministerstvo zemědělství

vydává

**Osvědčení o způsobilosti k péči o kuřata chovaná na maso
podle § 12d odst. 7 zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání,
ve znění pozdějších předpisů**

Evidenční číslo osvědčení

.....

Titul, jméno, popřípadě jména, a příjmení

.....

Datum a místo narození

.....

Název a adresa školicího pracoviště

.....

Datum absolvování kurzu

.....

Podpis oprávněné úřední osoby Ministerstva zemědělství
a otisk úředního razítka Ministerstva zemědělství

Vzor osvědčení o způsobilosti k péči o prasata

**Osvědčení o způsobilosti k péči o prasata
podle § 12f odst. 3 zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání,
ve znění pozdějších předpisů**

Evidenční číslo osvědčení

.....

Titul, jméno, popřípadě jména, a příjmení

.....

Datum a místo narození

.....

Název a adresa školicího pracoviště

.....

Datum absolvování kurzu

.....

Podpis zástupce školicího pracoviště
a otisk razítka školicího pracoviště

Vzor osvědčení o odborné způsobilosti osoby odpovědné za péči o handicapovaná zvířata

ČESKÁ REPUBLIKA
Ministerstvo zemědělství

vydává

**Osvědčení o odborné způsobilosti
osoby odpovědné za péči o handicapovaná zvířata
podle § 14b odst. 3 zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání,
ve znění pozdějších předpisů**

Evidenční číslo osvědčení

.....

Titul, jméno, popřípadě jména, a příjmení

.....

Datum a místo narození

.....

Název a adresa školicího pracoviště

.....

Datum úspěšného složení zkoušky

.....

Podpis oprávněné úřední osoby Ministerstva zemědělství
a otisk úředního razítka Ministerstva zemědělství

Vzor osvědčení o odborné způsobilosti k navrhování pokusů a projektů pokusů

ČESKÁ REPUBLIKA

Ministerstvo zemědělství

vydává

**Osvědčení o odborné způsobilosti k navrhování pokusů a projektů pokusů
podle § 15d odst. 3 zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání,
ve znění pozdějších předpisů**

Evidenční číslo osvědčení

Titul, jméno, popřípadě jména, a příjmení.....

.....

Datum a místo narození.....

Název a adresa školicího pracoviště.....

.....

Datum úspěšného složení zkoušky.....

Toto osvědčení je platné do.....

Podpis oprávněné úřední osoby Ministerstva zemědělství
a otisk úředního razítka Ministerstva zemědělství

**Vzor osvědčení o prodloužení doby platnosti osvědčení o odborné způsobilosti
k navrhování pokusů a projektů pokusů**

ČESKÁ REPUBLIKA

Ministerstvo zemědělství

vydává

**Osvědčení o prodloužení doby platnosti osvědčení o odborné způsobilosti
k navrhování pokusů a projektů pokusů
podle § 15e odst. 1 zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání,
ve znění pozdějších předpisů**

Evidenční číslo osvědčení

Titul, jméno, popřípadě jména, a příjmení.....

.....

Datum a místo narození.....

Název a adresa školicího pracoviště.....

.....

Datum úspěšného složení zkoušky.....

Toto osvědčení je platné do.....

Podpis oprávněné úřední osoby Ministerstva zemědělství
a otisk úředního razítka Ministerstva zemědělství

**Vzor osvědčení o odborné způsobilosti k provádění pokusů na pokusných zvířatech, péči
o pokusná zvířata a usmrcování pokusných zvířat**

ČESKÁ REPUBLIKA

Ministerstvo zemědělství

vydává

**Osvědčení o odborné způsobilosti k provádění pokusů na pokusných
zvířatech, péči o pokusná zvířata a usmrcování pokusných zvířat
podle § 15d odst. 4 zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání,
ve znění pozdějších předpisů**

Evidenční číslo osvědčení

Titul, jméno, popřípadě jména, a příjmení.....

.....

Datum a místo narození.....

Název a adresa školicího pracoviště.....

.....

Datum úspěšného složení zkoušky.....

Toto osvědčení je platné do.....

Podpis oprávněné úřední osoby Ministerstva zemědělství
a otisk úředního razítka Ministerstva zemědělství

**Vzor osvědčení o prodloužení doby platnosti osvědčení o odborné způsobilosti
k provádění pokusů na pokusných zvířatech, péči o pokusná zvířata a usmrcování
pokusných zvířat**

ČESKÁ REPUBLIKA

Ministerstvo zemědělství

vydává

**Osvědčení o prodloužení doby platnosti osvědčení o odborné způsobilosti
k provádění pokusů na pokusných zvířatech, péči o pokusná zvířata
a usmrcování pokusných zvířat podle § 15e odst. 2 zákona č. 246/1992 Sb.,
na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů**

Evidenční číslo osvědčení

Titul, jméno, popřípadě jména, a příjmení.....

.....

Datum a místo narození.....

Název a adresa školicího pracoviště.....

.....

Datum úspěšného složení zkoušky.....

Toto osvědčení je platné do.....

Podpis oprávněné úřední osoby Ministerstva zemědělství
a otisk úředního razítka Ministerstva zemědělství

**Vzor osvědčení o odborné způsobilosti k výkonu dozoru na úseku ochrany zvířat
proti týrání**

ČESKÁ REPUBLIKA

Ministerstvo zemědělství

vydává

**Osvědčení o odborné způsobilosti
k výkonu dozoru na úseku ochrany zvířat proti týrání
podle § 26 odst. 1 zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání,
ve znění pozdějších předpisů**

Evidenční číslo osvědčení

Titul, jméno, popřípadě jména, a příjmení.....

.....

Datum a místo narození.....

Název a adresa školicího pracoviště.....

.....

Datum úspěšného složení zkoušky.....

Podpis oprávněné úřední osoby Ministerstva zemědělství
a otisk úředního razítka Ministerstva zemědělství

Vzor potvrzení o absolvování školení

Potvrzení o absolvování školení pro zaměstnance dopravců a provozovatelů sběrných nebo shromažďovacích středisek podle nařízení Rady (ES) č. 1/2005 ze dne 22. prosince 2004 o ochraně zvířat během přepravy a souvisejících činností a o změně směrnic 64/432/EHS a 93/119/ES a nařízení (ES) č. 1255/97

Titul, jméno, popřípadě jména, příjmení	
Datum a místo narození	
Evidenční číslo potvrzení	
Místo konání školení	
Školící pracoviště	
Datum absolvování školení	

Datum vydání potvrzení:

Razítko a podpis zástupce školícího pracoviště (pokud školení provádí osoba odlišná od dopravce nebo provozovatele sběrného nebo shromažďovacího střediska):

Razítko a podpis zástupce dopravce nebo provozovatele sběrného nebo shromažďovacího střediska:

Vzor pokynů a poučení k péči o prasata

(1) Pro účely těchto pokynů se rozumí

- a) prasetem zvíře druhu prase jakéhokoliv věku, chované pro odchov, plemenitbu nebo výkrm,
- b) kancem pohlavně dospělý samec prasete zařazený do plemenitby¹⁾,
- c) prasničkou pohlavně dospělá samice prasete před prvním porodem,
- d) prasnicí samice prasete po prvním porodu,
- e) prasnicí po porodu samice prasete od perinatálního období do odstavu mláďat; perinatálním obdobím se rozumí doba těsně před porodem, porod samotný a doba těsně po porodu,
- f) zaprahlou březí prasnicí prasnice v době mezi odstavením mláďat a perinatálním obdobím,
- g) seletem prase od narození do odstavu,
- h) odstávčetem prase od odstavu do stáří 10 týdnů,
- i) chovným běhounem a prasetem ve výkrmu prase od stáří 10 týdnů do porážky nebo zařazení do plemenitby.

(2) Využitelná volná podlahová plocha pro každé odstávče nebo chovného běhouna a prase ve výkrmu chované ve skupině, s výjimkou zapuštěných prasniček a prasnic, musí činit minimálně:

- a) pro prase o živé hmotnosti do 10 kg 0,15 m²,
- b) pro prase o živé hmotnosti od 10 kg do 20 kg 0,20 m²,
- c) pro prase o živé hmotnosti od 20 kg do 30 kg 0,30 m²,
- d) pro prase o živé hmotnosti od 30 kg do 50 kg 0,40 m²,
- e) pro prase o živé hmotnosti od 50 kg do 85 kg 0,55 m²,
- f) pro prase o živé hmotnosti od 85 kg do 110 kg 0,65 m²,
- g) pro prase o hmotnosti vyšší než 110 kg 1,00 m².

(3) Pro zapuštěné prasničky nebo prasnice chované ve skupinách musí činit celková využitelná podlahová plocha pro každou zapuštěnou prasničku nejméně 1,64 m² a pro každou prasnici nejméně 2,25 m². Jsou-li tato zvířata chována ve skupinách po méně než šesti kusech, musí být celková využitelná podlahová plocha zvětšena o 10 %. Jsou-li tato zvířata chována ve skupinách po 40 nebo více kusech, celková využitelná podlahová plocha může být zmenšena o 10 %.

(4) Podlahy musí splňovat tyto požadavky:

- a) musí být hladké, avšak nikoliv kluzké, aby se předešlo poranění prasat, a musí být navrženy, konstruovány a udržovány tak, aby prasatům nezpůsobovaly poranění nebo útrapy. Musí odpovídat velikosti a hmotnosti prasat a musí tvořit pevný, rovný a stabilní povrch,
- b) pro zapuštěné prasničky a březí prasnice část plochy požadované v odstavci 3 rovnající se nejméně 0,95 m² na prasničku a nejméně 1,3 m² na prasnici musí být tvořena souvislou pevnou podlahou, z níž je pro odtokové otvory vyhrazeno maximálně 15 %,

- c) jsou-li pro prasata chovaná ve skupinách použity betonové roštové podlahy, maximální šíře mezer mezi roštnicemi (nášlapnými plochami roštu) musí být
1. 11 mm pro selata,
 2. 14 mm pro odstávčata,
 3. 18 mm pro chovné běhouny a prasata ve výkrmu,
 4. 20 mm pro zapuštěné prasničky a prasnice,

- d) jsou-li pro prasata chovaná ve skupinách použity betonové roštové podlahy, minimální šířka roštnice (nášlapné plochy roštu) musí být
1. 50 mm pro selata do odstavu a odstávčata,
 2. 80 mm pro chovné běhouny a prasata ve výkrmu, zapuštěné prasničky a pro prasnice.

(5) Prasata chovaná ve skupinách, která jsou výjimečně agresivní, dále ta, která byla napadena jinými prasaty nebo která jsou nemocná nebo poraněná, musí být dočasně umístěna v samostatných kotcích. V tomto případě musí použitý samostatný kotec umožňovat zvířeti snadné otáčení, pokud to není v rozporu s doporučením veterinárního lékaře.

(6) V části stavby, ve které jsou chována prasata, nesmí být překročena hladina nepřetržitého hluku 85 dB. Musí se minimalizovat možnost vzniku stálého nebo náhlého hluku vyvolávajícího u prasat stres.

(7) Prasata musí být chována v prostředí s intenzitou světla alespoň 40 luxů po dobu osmi hodin denně.

(8) Ustájení pro prasata musí být vybudováno takovým způsobem, aby každé prase mohlo

- a) mít přístup do prostoru, který je fyzicky a tepelně pohodlný, vybavený řádným odtokem a čistý, který umožňuje všem zvířatům současně polohu vleže,
- b) bez omezení uléhat, odpočívat a vstávat,
- c) vidět na jiná prasata; avšak u prasnic a prasniček nemusí být tato podmínka splněna v týdnu před očekávaným porodem a v jeho průběhu mohou být prasnice a prasničky ustájeny mimo pohled zvířat stejného druhu.

(9) Prasata musí mít trvalý přístup k dostatečnému množství materiálu, který jim umožňuje etologické aktivity, jako je sláma, seno, dřevo, piliny, houbový kompost, rašelina nebo směsi takových materiálů, které neohrožují zdraví zvířat.

(10) Všechna prasata musí být krmena alespoň jednou denně. Jestliže jsou prasata ustájena ve skupinách a nemohou se sytit podle libosti nebo nemají k dispozici automatický krmný systém, musí mít každé prase přístup ke krmivu ve stejnou dobu jako ostatní prasata ve skupině.

(11) Všechna prasata starší než dva týdny musí mít trvalý přístup k dostatečnému množství čerstvé vody. Napáječky musí být prasatům lehce přístupné. Při skupinovém ustájení může na jednu kolíkovou napáječku připadat nejvíc 16 prasat. Použití krmiva v tekuté formě, mimo náhražky mléka u selat ve stáří do 2 týdnů, se nepovažuje za napájení.

(12) Krácení části ocasu a stejnoměrné snižování špičáků selat obroušením nebo extirpací s ponecháním hladkého intaktního povrchu se nesmí provádět rutinně, ale pouze v případech, jestliže se prokáže poranění struků prasnice nebo uší a ocasů ostatních prasat. Dříve, než se přistoupí k těmto zákrokům, musí se přijmout jiná opatření, která brání ukusování ocasů a jiným poruchám chování, přičemž se berou v úvahu podmínky prostředí a hustota osazení stáje. Z tohoto důvodu se musí změnit nevhodné podmínky prostředí nebo způsob ustájení.

Kly kanců mohou být zkráceny, je-li to nezbytné pro prevenci poranění ostatních zvířat nebo z bezpečnostních důvodů.

(13) Prasata chovaná venku musí mít možnost úkrytu nebo musí mít k dispozici přístřešek k zabezpečení ochrany před nepříznivým počasím. Dále musí být k dispozici nezamrzlé zdroje vody.

(14) Pro ochranu kanců jsou stanoveny následující podmínky:

- a) kotce pro kance musí být umístěny a konstruovány tak, aby se kanec mohl otáčet a slyšet, cítit a vidět jiná prasata; volná podlahová plocha kotce pro dospělého kance musí být minimálně 6 m²,
- b) v případech, kdy se kotce používají také jako místo pro připouštění prasnic, musí být podlahová plocha pro dospělého kance minimálně 10 m² a v kotci nesmí být žádné překážky,
- c) plemenné kance je možné navykat a využívat pro naskočení jiných plemenných kanců při odběru semene.

(15) Pro ochranu prasnic a prasniček jsou stanoveny následující podmínky:

- a) nové stavby nebo úpravy zařízení pro vazné ustájení prasnic nebo prasniček jsou zakázány; použití postrojů pro prasnice a prasničky je zakázáno,
- b) prasnice a prasničky se během období, které začíná čtyři týdny po zapaštění a končí jeden týden před očekávaným porodem, chovají ve skupinách. Kotec, ve kterém je skupina chována, musí mít strany delší než 2,8 m. Je-li ve skupině chováno méně než šest zvířat, kotec, ve kterém je skupina chována, musí mít strany delší než 2,4 m,
- c) odchylně od písmene b) mohou být prasnice a prasničky chované v provozech s méně než deseti prasnicemi ustájeny během období uvedeného v písmeni b) jednotlivě za předpokladu, že se v koticích mohou snadno otočit,
- d) prasnice a prasničky musí mít stálý přístup k manipulovatelnému materiálu, který jim umožňuje etologické aktivity,
- e) prasnice a prasničky chované ve skupinách musí být krmeny s využitím systému, který zajistí, aby každé jednotlivé zvíře mohlo přijmout dostatečné množství potravy, i když jsou přítomni konkurenti soutěžící o potravu,
- f) za účelem nasycení a uspokojení jejich potřeby žvýkat musí dostávat všechny zaprahlé březí prasnice a prasničky dostatečné množství objemného krmiva nebo krmiva s vysokým obsahem vlákniny, jakož i energeticky vydatné krmivo,
- g) musí být přijata opatření minimalizující agrese ve skupinách,
- h) březí prasnice a prasničky musí být v případě potřeby ošetřeny proti ektoparazitům a endoparazitům. Před umístěním do porodního kotce musí být březí prasnice a prasničky důkladně očištěny,
- i) v týdnu před očekávaným porodem musí prasnice a prasničky dostat v dostatečném množství vhodnou podestýlku, pokud to umožňuje systém odstraňování tuhých a tekutých výkalů používaný v zařízení,
- j) pro usnadnění spontánního nebo asistovaného porodu musí být za prasnicí nebo prasničkou volná plocha,
- k) porodní kotce, v nichž se prasnice pohybují volně, musí být vybaveny stranovými zábranami pro ochranu selat, např. ochrannými mřížemi.

(16) Pro ochranu selat jsou stanoveny následující podmínky:

- a) část celkové podlahové plochy, dostatečně velká, aby současně umožnila všem zvířatům společně odpočívat, musí být pevná nebo pokrytá rohoží, nebo musí být podestlána slámou nebo jiným vhodným materiálem,
- b) v porodních kotcích musí mít selata dostatečný prostor, aby mohla bez obtíží sát,
- c) selata nesmějí být odstavena dříve než ve stáří 28 dní, ledaže by jinak byla nepříznivě ovlivněna pohoda nebo zdravotní stav matky nebo selete. Selata však mohou být odstavena až o sedm dnů dříve, jestliže jsou přemístěna do prostoru, který je před umístěním nové skupiny vyprázdněn, důkladně vyčištěn a vydezinfikován a který je oddělen od prostorů, kde jsou ustájeny prasnice, aby se minimalizoval přenos nálezů na selata,
- d) v případě potřeby je zajištěn zdroj tepla, který neškodí prasnici.

(17) Pro ochranu odstávčat, chovných běhounů a prasat ve výkrmu jsou stanoveny následující podmínky:

- a) jsou-li prasata chována ve skupinách, musí se přijmout opatření bránící vzájemným střetům, které vybočují z běžného chování,
- b) prasata musí být chována ve stálých skupinách a mísení s jinými prasaty je třeba omezit na minimum. Musí-li být smíšena prasata, která se neznají, je nutno je sloučit v co nejranějším věku, nejlépe do jednoho týdne po odstavení. Jsou-li prasata smíšena, měla by mít dostatek možností uniknout nebo se ukrýt před jinými prasaty,
- c) objeví-li se příznaky silných střetů, je třeba ihned vyšetřit příčiny a přijmout vhodná opatření, například, je-li to možné, poskytnout jim větší množství slámy nebo jiných materiálů k odvedení pozornosti. Ohrožená zvířata nebo výjimečně agresivní zvířata musí být ustájena odděleně od skupiny,
- d) použití uklidňujících léčiv za účelem snazšího mísení zvířat se musí omezit na mimořádné podmínky a musí být konzultováno s veterinárním lékařem.

(18) Za týrání se považuje provádět chirurgické zákroky za účelem změny vzhledu nebo jiných vlastností zvířete, a to i v případě, že by uvedené zákroky byly provedeny za použití prostředků pro celkové nebo místní znecitlivění, prostředků snižujících bolest nebo jiných metod, nejde-li o případy uvedené v odstavci 21 a 22, zejména kupírovat uši, ničit hlasivky nebo používat jiných prostředků k omezení hlasitých projevů zvířat anebo z jiných než zdravotních důvodů amputovat zuby.

(19) S výjimkou pokusů na pokusných zvířatech se mohou vykonávat zásahy, které způsobují bolest, jedině po celkovém nebo místním znecitlivění zvířete osobou odborně způsobilou.²⁾

(20) Znecitlivění se nepožaduje,

- a) jestliže se při srovnatelných zákrocích na lidech znecitlivění neprovádí,
- b) pokud podle úsudku veterinárního lékaře není znecitlivění proveditelné nebo nutné anebo by způsobilo bolest větší než zákrok sám.

(21) Jestliže je zákrok prováděn osobou odborně způsobilou podle veterinárního zákona,²⁾ pak se znecitlivění rovněž nepožaduje při

- a) kastraci samců mladších 7 dnů u prasat,
- b) krácení ocasu u selat mladších 7 dnů,
- c) obušování nebo odštípnutí zubů savých selat,

- d) označování zvířat jejich tetováním, ušní známkou nebo elektronickým čipem,
- e) označování zvířat vrubováním uší.

(22) Zákrok uvedený v odstavci 21 písm. a) je možné u zvířat starších, než je uvedeno v tomto ustanovení, provádět pouze se znecitlivěním.

Poznámka:

- 1) Zákon č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon), ve znění pozdějších předpisů.
- 2) § 59 a § 59a zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů.

1) Směrnice Rady 2007/43/ES ze dne 28. června 2007 o minimálních pravidlech pro ochranu kuřat chovaných na maso.

Směrnice Rady 2008/120/ES ze dne 18. prosince 2008, kterou se stanoví minimální požadavky pro ochranu prasat.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/63/EU ze dne 22. září 2010 o ochraně zvířat používaných pro vědecké účely.

2) Nařízení Rady (ES) č. 1/2005 ze dne 22. prosince 2004 o ochraně zvířat během přepravy a souvisejících činností a o změně směrnic 64/432/EHS a 93/119/ES a nařízení Rady (ES) č. 1255/97.

Nařízení Rady (ES) č. 1099/2009 ze dne 24. září 2009 o ochraně zvířat při usmrcování.

3) Směrnice Rady 2008/120/ES.

4) Nařízení Rady (ES) č. 1/2005.

5) Nařízení Rady (ES) č. 1099/2009.

6) Příloha IV nařízení Rady (ES) č. 1/2005.

7) Například zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Vyhláška č. 296/2003 Sb., o zdraví zvířat a jeho ochraně, o přemísťování a přepravě zvířat a o oprávnění a odborné způsobilosti k výkonu některých odborných veterinárních činnostech.

Vyhláška č. 299/2003 Sb., o opatřeních pro předcházení a zdolávání nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka.

Vyhláška č. 376/2003 Sb., o veterinárních kontrolách dovozu a tranzitu produktů ze třetích zemí.

Vyhláška č. 377/2003 Sb., o veterinárních kontrolách dovozu a tranzitu zvířat ze třetích zemí.

8) Zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů.

Vyhláška č. 136/2004 Sb., kterou se stanoví podrobnosti označování zvířat a jejich evidence a evidence hospodářství a osob stanovených plemenářským zákonem, ve znění pozdějších předpisů.

Vyhláška č. 208/2004 Sb., o minimálních standardech pro ochranu hospodářských zvířat, ve znění pozdějších předpisů. Směrnice Rady 2007/43/ES.

9) Zákon č. 166/1999 Sb.

Vyhláška č. 208/2004 Sb., o minimálních standardech pro ochranu hospodářských zvířat, ve znění pozdějších předpisů.

10) § 5 odst. 9 a 10 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.

11) Například doporučení Komise 2007/526/ES ze dne 18. června 2007 týkající se pokynů pro umístění zvířat používaných pro pokusné a jiné vědecké účely a péči o ně.

12) Například nařízení Rady (ES) č. 1255/97 ze dne 25. června 1997 o kritériích Společenství pro místa zastávek a o změně plánu cesty uvedeného v příloze směrnice 91/628/EHS.

Nařízení Rady (ES) č. 1040/2003 ze dne 11. června 2003, kterým se mění nařízení (ES) č. 1255/97, pokud jde o použití míst zastávek.

Nařízení Rady (ES) č. 1/2005.

Nařízení Rady (ES) č. 1099/2009.

13) Protokol týkající se sanitárních a fytosanitárních opatření a opatření na ochranu zvířat ve vztahu k obchodu k Evropské dohodě zakládající přidružení mezi Českou republikou na jedné straně a Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na straně druhé, vyhlášený pod č. 200/1998 Sb.

14) Přílohy I a II nařízení Rady (ES) č. 1/2005.

21/2013 Sb.

VYHLÁŠKA

ze dne 23. ledna 2013

o stanovení podmínek při chovu psů a koček

Ministerstvo zemědělství stanoví podle § 29 odst. 1 zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění zákona č. 162/1993 Sb., zákona č. 77/2004 Sb., zákona č. 312/2008 Sb., zákona č. 291/2009 Sb. a zákona č. 359/2012 Sb., (dále jen „zákon“) k provedení § 7a odst. 2 zákona:

§ 1

Podmínky chovu psů

Sdružení právnických nebo fyzických osob, která se zabývají chovem zvířat, a chovatelé, kteří jsou jejich členy, nebo podnikatelé, kteří se v rámci podnikatelské činnosti zabývají chovem zvířat, musí při chovu psů dodržovat tyto podmínky:

a) reprodukce chovných zvířat je přípustná u

1. malých plemen do 50 cm kohoutkové výšky ode dne ukončení čtrnáctého měsíce věku až do dne ukončení osmého roku věku u fen, ode dne ukončení čtrnáctého měsíce až neomezeně u psů, a
2. velkých plemen nad 50 cm kohoutkové výšky ode dne ukončení sedmnáctého měsíce věku až do dne ukončení osmého roku u fen, ode dne ukončení sedmnáctého měsíce až neomezeně u psů,

b) u fen, které ukončily osmý rok věku, je možné zabřeznutí pouze na základě potvrzení veterinárního lékaře o vyšetření zvířete na začátku říje s dobrozdáním, že zdravotní stav březost umožňuje bez nadměrných rizik,

c) umělou inseminaci může provést pouze osoba odborně způsobilá¹⁾,

d) fena kojí pouze takový počet štěňat, který odpovídá její zdravotní kondici podle posouzení veterinárním lékařem, ostatním životaschopným štěňatům musí chovatel zajistit náhradní výživu,

e) maximální počet vrhů u chovné feny je 3 za období 24 měsíců,

f) minimální věk pro odběr štěňat od feny je 50 dnů.

§ 2

Podmínky chovu koček

Sdružení právnických nebo fyzických osob, která se zabývají chovem zvířat, a chovatelé, kteří jsou jejich členy, nebo podnikatelé, kteří se v rámci podnikatelské činnosti zabývají chovem zvířat, musí při chovu koček dodržovat tyto podmínky:

a) reprodukce chovných zvířat je přípustná u koček ode dne ukončení jednoho roku věku do dne ukončení devátého roku věku, u kocourů ode dne ukončení jednoho roku věku až neomezeně; ve výjimečných případech je možné krytí ode dne ukončení devátého měsíce věku, a to pouze na základě potvrzení veterinárního lékaře o vyšetření zvířete na začátku říje s dobrozdáním o celkovém zdravotním stavu a tělesné vyspělosti konkrétního zvířete,

b) u koček, které ukončily devátý rok věku, je zabřeznutí možné pouze na základě potvrzení veterinárního lékaře o vyšetření zvířete na začátku říje s dobrozdáním, že zdravotní stav březost umožňuje bez nadměrných rizik,

c) maximální počet vrhů chovné kočky je 3 za období 24 měsíců,

d) kočka smí kojit pouze takový počet koťat, který odpovídá její zdravotní kondici, podle posouzení veterinárním lékařem, ostatním životaschopným koťatům musí chovatel zajistit náhradní výživu,

e) minimální věk pro odběr koťat od kočky je 84 dnů.

§ 3

Zrušovací ustanovení

Vyhláška č. 5/2009 Sb., o ochraně zvířat při veřejném vystoupení a při chovu, se zrušuje.

§ 4

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem jejího vyhlášení.

Ministr:

Ing. Bendl v. r.

1) Zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

TRICHINELÓZA ČERNÉ ZVĚŘE

(Věstník MZe ČR částka 1/2001)

TRICHINELÓZA ČERNÉ ZVĚŘE

Trichinelóza je závažné parazitární onemocnění vázané na požití syrového nebo nedostatečně tepelně upraveného masa zvířat. Původcem onemocnění je hlístice *Trichinella spiralis* (svalovec stočený). Vnímavé je prase domácí, prase divoké, liška, jezevec, medvěd, pes a další masožravci, všežravci a hlodavci, včetně člověka. Z jatečných zvířat je to kůň, osli a jejich kříženci.

Trichinelóza je nebezpečná nákaza podléhající povinnému hlášení (zákon č. 166/1999 Sb., § 10, odst. 1 b).

Prováděcí předpis Vyhl. č. 287/1999, § 63, odst. 2 upřesňuje, že součástí vyšetření masa prasat, koní, oslů, jejich kříženců a nutrií, jakož i zvěře vnímavé na trichinelózu je vyšetření na trichinely.

Metodika kontroly zdraví zvířat a specifické profylaxe nálezů na rok 2001 uvádí, že: **Trichinelóza černé zvěře se provádí trichinoskopií všech odlovených kusů** určených k lidské spotřebě (**Věstník MZe ČR částka 1/2001**). Vyšetření na trichinely u černé zvěře je v části povinná akce hrazená ze státního rozpočtu. Příslušná veterinární správa hradí dle státní zakázky soukromému veterinárnímu lékaři za provedené vyšetření 30,- Kč. Pokud soukromý veterinární lékař si účtuje za provedené vyšetření finanční úhradu její výše je postavena na smluvní dohodě s žadatelem o vyšetření vzorku. Vyšetření vzorku v místě veterinárního vyšetření

masa (jaty, laboratoř hyg. vet. služby) je prováděno pro žadatele zdarma (hrazeno státem). Vyšetření je prováděno dle Metodického návodu Státní veterinární správy ČR č. 2000/14/HYGI ze dne 28. 8. 2000 – **Vyšetření na svalovce**.

Vyšetření je prováděno **kompresní nebo trávící metodou**. Kompresní metoda spočívá ve stlačení vzorku svaloviny mezi skleněné destičky a tento preparát prohlédnout trichinoskopem nebo mikroskopem po 50 – 100x zvětšení.

Trávící metoda je prováděna jen v laboratoři po úpravě vzorků – rozemletím, trávením v kys. solné a pepsinu, sedimentací. Získané vzorky se prohlídí v trichinoskopu nebo stereomikroskopu.

Odběr vzorků – vzorek musí být velikosti nejméně lískového ořechu u černé zvěře se vzorky odebírají nejméně **ze žvýkacích svalů, svaloviny bránice, předloktí, mezižebří a jazyka**. Odebírá se tedy 5 vzorků. Z takto odebraných vzorků se k vyšetření připraví kousky velikosti ovesného zrna. U černé zvěře musí být vyšetřeno v kompresáriu nejméně 28 kousků svaloviny.

Trávící metoda vyšetření na trichiny je spolehlivější, přesnější a je to metoda, která je **požadovaná při certifikaci vývozu masa a zvěřiny do zemí EU**.

V zemích EU platí ve vztahu k trichinelóze předpisy 64/433/EHS a 77/96/EHS.

4/2009 Sb.

VYHLÁŠKA

ze dne 22. prosince 2008

o ochraně zvířat při přepravě

Změna: 22/2013 Sb.

Ministerstvo zemědělství stanoví podle § 29 odst. 1 k provedení § 8e odst. 3 zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění zákona č. 162/1993 Sb., zákona č. 77/2004 Sb. a zákona č. 312/2008 Sb., (dále jen „zákon“):

ČÁST PRVNÍ

PŘEDMĚT ÚPRAVY

§ 1

Tato vyhláška stanoví velikost prostor pro přepravu zvířat.

nadpis vypuštěn

§ 2

zrušen

§ 3

zrušen

ČÁST DRUHÁ

OCHRANA ZVÍŘAT PŘI PŘEPRAVĚ, NA KTEROU SE NEVZTAHUJE PŘÍMO POUŽITELNÝ PŘEDPIS EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

§ 4

Velikost prostor pro přepravu zvířat

Požadavky na velikost prostor pro přepravu zvířat, která se neuskutečňuje v souvislosti s hospodářskou činností, a pro přepravu hospodářských zvířat do vzdálenosti nejvýše 50 km nebo v rámci hospodářství, jsou uvedeny v příloze č. 3 k této vyhlášce.

ČÁST TŘETÍ

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 5

Vyhláška č. 193/2004 Sb., o ochraně zvířat při přepravě, se zrušuje.

§ 6

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem jejího vyhlášení.

Ministr:

Mgr. Gandalovič v. r.

Příloha 1

zrušena

Příloha 2

zrušena

Příloha 3

Požadavky na velikost prostor pro přepravu zvířat, která se neuskutečňuje v souvislosti s hospodářskou činností, a pro přepravu hospodářských zvířat do vzdálenosti nejvýše 50 km nebo v rámci hospodářství

1. Silniční a železniční přeprava koní, oslů a jejich kříženců (dále jen „koně“)

Kategorie zvířat	Minimální podlahová plocha na jedno zvíře v m ²	Minimální rozměry stání na jedno zvíře v m
Dospělí koně	1,75	0,7 x 2,5
Mladí koně (6 až 24 měsíců)	1,20	0,6 x 2,0
cesta do 48 hod.	1,20	0,6 x 2,0
cesta nad 48 hod.	2,40	1,2 x 2,0
Poníci (výška do 144 cm)	1,00	0,6 x 1,8
Hřibata do 6 měsíců	1,40	1,0 x 1,4

Během delších cest musí mít hřibata a mladí koně možnost ulehnout.

Uvedené hodnoty se mohou u dospělých koní a poníků odchylovat nejvýše o 10 % a u mladých koní a hřibat o 20 % v závislosti nejen na hmotnosti a vzrůstu, ale i na tělesném stavu, povětrnostních podmínkách a předpokládané délce cesty.

2. Silniční a železniční přeprava skotu

Kategorie zvířat	Přibližná hmotnost zvířat v kg	Minimální podlahová plocha na jedno zvíře v m ²
Malá telata	50	0,30 až 0,40
Středně velká telata	110	0,40 až 0,70
Těžká telata	200	0,70 až 0,95
Středně velký dospělý skot	325	0,95 až 1,30
Těžký dospělý skot	550	1,30 až 1,60
Velmi těžký dospělý skot	nad 700	nad 1,60

Uvedené hodnoty se mohou zvýšit v závislosti na hmotnosti a vzrůstu, ale i na tělesném stavu, povětrnostních podmínkách a předpokládané délce cesty.

3. Silniční a železniční přeprava ovcí a koz

Kategorie zvířat	Hmotnost zvířat v kg	Minimální podlahová plocha na jedno zvíře v m ²
Ostříhané ovce	do 55	0,20 až 0,30
	nad 55	nad 0,30
Neostříhané ovce	do 55	0,30 až 0,40
	nad 55	nad 0,40
Vysokobřezí ovce	do 55	0,40 až 0,50
	nad 55	nad 0,50
Kozy	do 35	0,20 až 0,30
	35 až 55	0,30 až 0,40
	nad 55	0,40 až 0,75
Vysokobřezí kozy	do 55	0,40 až 0,50
	nad 55	nad 0,50

Uvedené hodnoty se mohou měnit v závislosti na plemeni, vzrůstu, tělesném stavu, délce srsti, povětrnostních podmínkách a délce trvání cesty.

4. Silniční a železniční přeprava prasat

Všechna prasata musí mít k dispozici dostatek prostoru, aby mohla ležet nebo stát v přirozeném postoji. Aby se vyhovělo tomuto minimálnímu požadavku, neměla by hustota osazení pro prasata o přibližné hmotnosti 100 kg překročit 235 kg/m². S ohledem na plemeno, vzrůst a tělesný stav, se výše uvedené minimální požadavky na plochu přiměřeně zvyšují. S ohledem na povětrnostní podmínky a délku trvání cesty, se výše uvedené minimální požadavky na plochu zvyšují až o 20%.

5. Požadavky na nakládací zařízení

Kategorie zvířat	Maximální sklon zařízení pro nakládku (ve st.)
Koně, osli a kříženci	25
Skot	20
Telata do 6 měsíců stáří	20
Ovce a kozy	20
Prasata	20

6. Přeprava drůbeže

Kategorie	Plocha v cm ²
Jednodenní kuřata	21 až 25 na 1 kuře
Drůbež do 1,6 kg	180 až 200 na 1 kg
vyjma 1,6 až 3 kg	160 na 1 kg
jednodenní 3 až 5 kg	115 na 1 kg
kuřata nad 5 kg	105 na 1 kg

Uvedené hodnoty platí pro přepravu drůbeže v kontejnerech a mohou se měnit v závislosti nejen na hmotnosti a vzrůstu, ale i na tělesném stavu, povětrnostních podmínkách a předpokládané délce trvání cesty.

7. Silniční, železniční a letecká přeprava psů a koček

a) Silniční přeprava psů

Psi musí mít zajištěn dostatek prostoru, aby mohli zaujmout přirozenou polohu, která jim umožní korigovat pohyby dopravního prostředku. Psi musí být umístěni v dopravním prostředku tak, aby neohrozili řidiče ani sebe. Samice v říji musí být odděleny od pohlavně dospělých samců.

b) Silniční nebo železniční přeprava dopravním prostředkem, kdy pes je umístěn v přepravním boxu

Rozměry přepravního boxu musí psu umožnit alespoň pohodlné ležení. Dvířka boxu musí být zajištěna proti samovolnému otevření. Pokud je pes přepravován v boxu, který mu umožňuje pouze pohodlné ležení, může být takto přepravován po dobu maximálně 6 hodin. Pokud cesta přesáhne tuto dobu, může být pes přepravován pouze v boxu, který je popsán v písmenu c). Box musí být zajištěn proti pohybu v dopravním prostředku. Samice v říji musí být odděleny od pohlavně dospělých samců.

c) Letecká přeprava psů

Přepravní boxy musí mít takové rozměry, aby pes mohl přirozeně stát, snadno se otočit a bez problémů si lehat a vstávat. Rozměry přepravních boxů se odvozují od velikosti psa. Délka boxu odpovídá délce psa měřené od čenichu po nasazení ocasu. Výška boxu nesmí být nižší než je výška přirozeně stojícího psa včetně uší, pokud jsou postaveny. Šířka boxu je nejméně dvojnásobkem šířky těla psa, měřené v nejširším místě těla. Pokud jsou boxy plastové, musí být opatřeny dvířky z kovu, se zámkem, který znemožňuje otevření zevnitř. Samice v říji musí být odděleny od pohlavně dospělých samců.

d) Silniční, železniční a letecká přeprava koček

Kočky musí být umístěny v dopravním prostředku tak, aby neohrozily řidiče ani sebe. Pokud jsou kočky přepravovány v přepravních boxech, musí mít přepravní box takové rozměry, aby kočka mohla přirozeně stát, snadno se otočit a bez problémů si lehat a vstávat. Přepravní box musí umožnit kočkám pohodlné ležení. Rozměry přepravních boxů se odvozují od velikosti kočky. Box musí být zajištěn proti samovolnému otevření. Box musí být zajištěn proti pohybu v dopravním prostředku. Přeprava více koček v jednom boxu může být uskutečněna pouze v případě, že box svými rozměry odpovídá počtu přepravovaných zvířat. Samice v říji musí být odděleny od pohlavně dospělých samců.

e) Při přepravě koček a krátkolebých plemen psů a jejich kříženců je třeba mít na zřeteli jejich zvýšenou potřebu herstvého vzduchu a náchylnost k dýchacím potížím.

8. Silniční, železniční a letecká přeprava ostatních savců a ptáků

a) Velikost přepravních prostor pro ostatní savce a ptáky musí odpovídat velikosti zvířete nebo skupiny zvířat daného druhu tak, aby každé zvíře mohlo stát a bez problémů si lehat nebo vstávat.

b) Velikost kontejneru pro přepravu ptáků odpočívajících na hřadech musí umožnit sezení na hřadu s napřímenou hlavou a ocasem pro každého ptáka. Ptákům, kteří neodpočívají na hřadech, musí velikost přepravních prostor kontejneru umožňovat vzpřímené stání.

c) Ptáci musí být přepravováni v šeru.

9. Přeprava studenokrevných obratlovců

Velikost kontejneru pro přepravu studenokrevných obratlovců vyjma ryb musí umožnit větrání, zabezpečení teploty a podmínek mikroklimatu, které odpovídají danému druhu.

2) Přílohy I a II nařízení Rady (ES) č. 1/2005 .

3) § 15 odst. 2 zákona .

4) Příloha IV nařízení Rady (ES) č. 1/2005 .

5) Například zákon č. 166/1999 Sb. , o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, vyhláška č. 296/2003 Sb. , o zdraví zvířat a jeho ochraně, o přemísťování a přepravě zvířat a o oprávnění a odborné způsobilosti k výkonu některých odborných veterinárních činností, vyhláška č. 299/2003 Sb. , o opatřeních pro předcházení a zdolávání nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, vyhláška č. 376/2003 Sb. , o veterinárních kontrolách dovozu a tranzitu produktů ze třetích zemí, vyhláška č. 377/2003 Sb. , o veterinárních kontrolách dovozu a tranzitu zvířat ze třetích zemí.

6) Příloha III kapitola III nařízení Rady (ES) č. 1/2005 .

136/2004 Sb.

VYHLÁŠKA

ze dne 19. března 2004,

kteřou se stanoví podrobnosti označování zvířat a jejich evidence a evidence hospodářství a osob stanovených plemenářským zákonem

Změna: 136/2004 Sb. (část)
Změna: 199/2007 Sb.
Změna: 213/2009 Sb.
Změna: 202/2010 Sb.
Změna: 64/2013 Sb.
Změna: 5/2016 Sb.
Změna: 449/2017 Sb.
Změna: 449/2017 Sb. (část)

Ministerstvo zemědělství stanoví podle § 33 zákona č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon), ve znění zákona č. 282/2003 Sb., (dále jen "zákon") k provedení § 22 odst. 13, § 23 odst. 5, § 23a odst. 4, § 23b odst. 8, § 23c odst. 4 a § 24 odst. 11 zákona:

Díl 1

Obecná ustanovení

§ 1

Předmět úpravy

(1) Tato vyhláška zpracovává příslušné předpisy Evropské unie²⁶⁾, zároveň navazuje na přímo použitelné předpisy Evropské unie²⁷⁾ a upravuje

- a) označování a evidenci turů,²⁾ koní a oslů a jejich kříženců, prasat, ovcí a koz,
- b) evidenci drůbeže a neplemenných ryb uvedených v příloze k zákonu (dále jen "neplemenné ryby"),
- c) evidenci hospodářství se zvířaty uvedenými v písmenech a) a b) a evidenci osob stanovených zákonem (dále jen "stanovené osoby"),
- d) podrobností o kontrolách plnění povinností při označování a evidenci podle písmen a) až c).

(2) Tato vyhláška také upravuje

- a) označování a evidenci běžců³⁾ a zvěře ve farmovém chovu,
- b) evidenci plemenných ryb a včel,
- c) evidenci hospodářství se zvířaty uvedenými v písmenech a) a b) a evidenci stanovených osob,
- d) podrobností o kontrolách plnění povinností při označování a evidenci podle písmen a) až c).

§ 2

Základní pojmy

Pro účely této vyhlášky se rozumí

- a) identifikačním číslem zvířete, s výjimkou koně a osla a jejich kříženců - nejvýše čtrnáctimístný alfanumerický kód, který umožňuje zjistit totožnost konkrétního zvířete a který obsahuje
 1. na prvních dvou místech alfabetské označení země původu - písmena "CZ" pro Českou republiku,
 2. na následujících nejvýše dvanácti místech číselnou řadu,
- b) identifikačním číslem koně a osla a jejich kříženců - nejvýše patnáctimístný alfanumerický kód, který umožňuje zjistit totožnost konkrétního zvířete a který obsahuje
 1. na prvních třech místech kód země registrace - číslo "203" pro Českou republiku,
 2. na následujících třech místech alfanumerický kód uznaného chovatelského sdružení nebo pověřené osoby,⁴⁾ které zvíře zaevidovalo do registrační knihy koní,
 3. na posledních nejvýše devíti místech registrační číslo zvířete v databázi uznaného chovatelského sdružení nebo pověřené osoby,⁴⁾ které zvíře zaevidovalo do registrační knihy koní,
- c) registračním číslem nejvýše čtrnáctimístný alfanumerický kód, který umožňuje zjistit totožnost konkrétního hospodářství, chovatele včel, provozovny jatek, provozovny líní, shromažďovacího střediska⁵⁾, obchodníka⁶⁾, uživatelského zařízení⁷⁾ nebo

provozovny asanačního podniku⁸⁾, který obsahuje

1. na prvních dvou místech alfabetské označení země původu - písmena "CZ" pro Českou republiku,
2. na následujících nejvýše dvanácti místech číselnou řadu,

d) přemístěním zvířete - přesun zvířete mezi různými hospodářstvími téhož chovatele, přesun k jinému chovateli, přesun na svody zvířat⁹⁾ a ze svodů zvířat, přesun k obchodníkovi, přesun k provozovateli jatek, přesun k provozovateli shromažďovacího střediska, přesun do užitelského zařízení, přesun do asanačního podniku, přemístění z jiného nebo do jiného členského státu Evropské unie (dále jen "členský stát") a dovoz nebo vývoz ze země, která není členským státem Evropské unie (dále jen "třetí země"); za přemístění zvířete se nepovažuje přesun zvířete mezi různými stáji uvnitř téhož hospodářství (dále jen "přesun zvířete mezi stáji"),

e) hejnem - skupina drůbeže jednoho druhu a jedné kategorie, která je chovaná v jedné hale hospodářství a která se v této hale nachází současně,

f) příslušným úřadem¹⁰⁾ - Ministerstvo zemědělství,

g) dočasným hospodářstvím - hospodářství, na které byla ovce nebo koza přemístěna za účelem domácí porážky a do 7 dnů porážena,

h) osobou provádějící označování koní - pověřená osoba nebo uznané chovatelské sdružení, které provádějí označování koní podle § 22 odst. 3 a 4 zákona,

i) halou - budova hospodářství, ve které je chováno hejno drůbeže,

j) hustotou osazení - celková živá hmotnost kuřat, která se ve stejném čase nachází v hale, a to na čtvereční metr využitelné plochy,

k) denní mírou úmrtnosti - počet kuřat, která uhynula v jedné hale ve stejný den, včetně kuřat, která byla porážena z důvodu onemocnění nebo i z jiných důvodů, vydělený počtem kuřat, která se v uvedený den nacházejí v hale, vynásobeno 100,

l) kumulativní denní mírou úmrtnosti - součet denních měr úmrtnosti,

m) neplemennou rybou živočišné pocházející z akvakultury vnímaví k nálezům³⁷⁾.

§ 3

Kód příslušného úřadu

Vzor kódu příslušného úřadu pro účely této vyhlášky je uveden v příloze č. 1.

Díl 2

Označování zvířat

(K § 22 odst. 13 zákona)

Oddíl 1

Společná ustanovení

§ 4

Druhy identifikačních prostředků

(1) Identifikačními prostředky jsou

- a) ušní známky,
- b) známky pro označování běžců,
- c) tetování,
- d) genetický typ,
- e) výžehy, pouze u koní,¹¹⁾
- f) slovní a grafický popis,
- g) elektronický identifikátor u ovcí a koz^{11a)} a elektronický identifikátor u koní^{11b)},
- h) značka na spěnce^{11a)}.

(2) Používání elektronických identifikátorů, které ve struktuře kódu obsahují kód výrobce místo kódu země, je možné, pokud to umožňují přímo použitelné předpisy Evropské unie^{11b)}. Pro elektronické identifikátory, které ve struktuře kódu obsahují kód země 203 pro Českou republiku, přiděluje číselné řady výrobcům elektronických identifikátorů pověřená osoba⁴⁾.

§ 5

Obecné technické požadavky na ušní známky a známky pro označování běžců

(1) Ušní známky a známky pro označování běžců musí být

- a) zhotoveny z materiálu, který je odolný proti opotřebením, biologicky inertní, nedráždivý a zdravotně nezávadný,
- b) zhotoveny tak, aby svým tvarem a svou konstrukcí
 1. byly uzpůsobeny k zavěšení do jednoho ušního boltce nebo křídla anebo kůže šije zvířete,
 2. minimalizovaly bolest a možnost poranění zvířete,
 3. zajišťovaly trvalé připevnění na zvířeti,
 4. neumožňovaly opakované použití,
- c) neměnitelné, nezaměnitelné a čitelné po celou dobu života zvířete,
- d) označeny alfanumerickými znaky, které nelze odstranit; označení ručně psanými alfanumerickými znaky je nepřípustné, s výjimkou nepovinných údajů.

(2) Vzory ušních známek a známek pro označování běžců uvedené v přílohách k této vyhlášce jsou z hlediska rozmístění alfanumerických znaků na nich uvedených a z hlediska požadavků stanovených v této vyhlášce na jejich velikost závazné.

(3) K zavěšování ušních známek a známek pro označování běžců se používají aplikační kleště.

§ 6

Obecné technické požadavky na duplikáty ušních známek a známek pro označování běžců

Pro duplikáty ušních známek a duplikáty známek pro označování běžců platí § 5 obdobně.

§ 7

Údaje, které musí být uvedeny na duplikátech ušních známek a známek pro označování běžců

(1) Duplikát ušní známky používané pro označování turů, ovcí a koz musí obsahovat

- a) údaje totožné s údaji uvedenými na původní ušní známce,
- b) kód příslušného úřadu,
- c) pořadové číslo duplikátu pro daný kus uvedené římskou číslicí.

(2) Duplikát zahraniční ušní známky používané pro označování turů, ovcí a koz přemístěných z jiného členského státu nebo dovezených ze třetí země musí obsahovat

- a) identifikační číslo zvířete uvedené na původní ušní známce,
- b) kód příslušného úřadu,
- c) pořadové číslo duplikátu vydaného v České republice pro daný kus uvedené římskou číslicí.

(3) Duplikát ušní známky používané pro označování prasat musí obsahovat údaje totožné s údaji uvedenými na původní ušní známce, včetně alfanumerického kódu hospodářství, ve kterém se prasata narodila.

(4) Duplikát známky pro označování běžců musí obsahovat údaje totožné s údaji uvedenými na původní známce.

§ 8

Sejmutí ušních známek a známek pro označování běžců a jejich nahrazení jiným identifikačním prostředkem

Sejmout ušní známku nebo známku pro označování běžců ze zvířete, případně ji nahradit jiným identifikačním prostředkem lze pouze

- a) v případě uvedeném v § 22 odst. 8 písm. a) zákona; tury, ovce nebo kozy lze identifikovat i na základě označení zvířete pouze jednou ušní známkou,
- b) jde-li o zdravotní komplikace zvířete; po tuto dobu chovatel zabezpečí totožnost zvířete, po odeznění zdravotních komplikací se zvíře označí duplikátem sejmuté ušní známky nebo sejmuté známky pro označování běžců,
- c) není-li zvíře označeno v souladu se zákonem a touto vyhláškou, nebo
- d) v případě přemístění zvířete z jiného členského státu nebo dovozu ze třetí země, které není označeno v souladu se zákonem a touto vyhláškou a které zůstává na území České republiky.

§ 9

Zajišťování identifikačních prostředků nebo jejich duplikátů, způsob jejich evidence, vydávání a nahrazování, včetně termínů

(1) Pověřená osoba⁴⁾ zajistí odeslání identifikačních prostředků nebo jejich duplikátů chovateli do 8 pracovních dnů ode dne doručení jeho žádosti o poskytnutí identifikačních prostředků nebo jejich duplikátů.

(2) Pověřená osoba⁴⁾ eviduje datum doručení žádosti chovatele o poskytnutí identifikačních prostředků nebo jejich duplikátů.

(3) U chovatelů turů, ovcí a koz pověřená osoba⁴⁾ eviduje přidělené identifikační prostředky jednotlivým chovatelům pro jejich hospodářství v rámci jednoho kraje s uvedením data přidělení a počtu přidělených identifikačních prostředků, včetně číselné řady pro kraj a chovatele.

(4) Chovateli turů, ovcí a koz pověřená osoba⁴⁾ poskytuje pouze takový počet ušních známek, aby zásoba sad těchto identifikačních prostředků nepřesáhla v rámci jednoho kraje

- a) počet samic starších 12 měsíců na hospodářstvích chovatele turů s evidovaným počtem těchto samic nad 5 kusů,
- b) dvojnásobek počtu samic starších 12 měsíců na hospodářstvích chovatele turů s evidovaným počtem těchto samic do 5 kusů včetně,
- c) trojnásobek počtu samic starších 12 měsíců na hospodářstvích chovatele ovcí a koz,
- d) u plodných plemen ovcí a koz čtyřnásobek počtu samic starších 12 měsíců, pokud chovatel ve formuláři žádosti potvrdí, že chová plodná plemena ovcí nebo koz.

(5) Pověřená osoba⁴⁾ eviduje vydané duplikáty identifikačních prostředků přímo v databázi registru zvířat u jednotlivých zvířat s uvedením data vydání a pořadí daného duplikátu.

(6) V případech uvedených v § 10 odst. 5 a v § 22 odst. 5 a 6 musí být při každém přemístění spolu se zvířetem předány i ušní známky pro toto zvíře pověřenou osobou poskytnuté.

Oddíl 2

Označování turů

§ 10

Způsoby a termín označování turů

(1) Tuři se označují dvěma plastovými ušními známkami.

(2) Každé tele musí být do 20 dní po narození trvale označeno dvěma plastovými ušními známkami, po jedné v každém uchu, a do této doby chovatel musí zabezpečit, aby bylo možné zjistit jeho totožnost. Zvíře však nesmí opustit hospodářství, ve kterém se narodilo, před označením podle odstavce 1.

(3) Ušní známky se zavěšují ke kořenu ušního boltce (mezi kožní řasy boltce).

(4) Způsob označování turů ušními známkami je uveden v příloze č. 2.

(5) Nelze-li tury označit ušní známkou z důvodu poškození, zánětu, či deformace ušních boltců, označí se náhradním způsobem tak, aby nedošlo k jejich záměně s jinými tury. Tento způsob označení chovatel neprodleně zaznamená do stájového registru.

§ 11

Ušní známky používané pro označování turů a jejich vzory

(1) Pro označování turů se používají plastové ušní známky typu A nebo kombinace typu A a typu B. Plastová ušní známka se skládá ze dvou částí, které jsou spojeny trvale uzamykatelným trnem, který je součástí jedné části; obě části plastové ušní známky typu A musí být vysoké nejméně 45 mm, široké nejméně 55 mm a výška alfanumerických znaků na nich uvedených musí být nejméně 5 mm.

(2) Obě části plastové ušní známky musí obsahovat

- a) identifikační číslo zvířete,
- b) kód příslušného úřadu.

(3) Na označení jednoho ucha se vždy použije plastová ušní známka typu A, která obsahuje pouze údaje uvedené v odstavci 2; označení jinými či ručně psanými alfanumerickými znaky je nepřipustné.

(4) Na označení druhého ucha se použije plastová ušní známka typu A nebo typu B.

(5) Ušní známky používané na označení druhého ucha mohou vedle údajů uvedených v odstavci 2 obsahovat i záznamy chovatele, a to na líčové i rubové straně, pokud není porušena čitelnost údajů uvedených v odstavci 2.

(6) Ušní známka používaná pro označování turů musí v identifikačním čísle zvířete obsahovat na sedmém místě u samců číslici 0, u samic číslici 9 a na následujících posledních dvou místech číslice, které se musí shodovat s prvními dvěma číslicemi registračního čísla hospodářství, v němž se zvíře narodilo.

(7) Vzor části plastové ušní známky typu A a variant typu B a vzory části duplikátu plastové ušní známky typu A a variant typu B jsou uvedeny v příloze č. 2.

§ 12

Způsoby a termíny označování turů přemístěných z jiných členských států nebo dovezených ze třetích zemí

(1) Turům přemístěným z jiných členských států nebo dovezeným ze třetích zemí přímo na jatka se ponechá původní označení, pokud je zvíře poraženo do 20 dnů ode dne pohraniční veterinární kontroly.

(2) Tuři přemístění z jiných členských států nebo dovezení ze třetích zemí, kteří zůstávají na území České republiky a kteří nejsou označeni v souladu s předpisy Evropské unie, se označují způsobem uvedeným v § 10 a 11 do 72 hodin po příchodu na místo určení.

(3) Tuři přemístění z jiných členských států nebo dovezení ze třetích zemí, kteří zůstávají na území České republiky a kteří jsou označeni v souladu s předpisy Evropské unie, se považují za tury označené v souladu s touto vyhláškou.

Oddíl 3

Označování koní a oslů a jejich kříženců

§ 13

Způsoby a termín označování koní a oslů a jejich kříženců

(1) Plemenní koně se označují způsoby uvedenými v jednotlivých řádech plemenných knih koní¹²⁾, a to:

a) slovním a grafickým popisem a elektronickým identifikátorem^{11b)}, nebo

b) slovním a grafickým popisem, elektronickým identifikátorem^{11b)} a výžehem, a to v případě, kdy tento výžeh bude uveden v příslušném řádu plemenné knihy koní¹²⁾.

(2) U plemenných koní plemen starokladrubský kůň, lipický kůň, Shagya-arab, norik, slezský norik, českomoravský belgický kůň a moravský teplokrevník lze označování provádět

a) postupem uvedeným v odstavci 1, nebo

b) slovním a grafickým popisem a výžehem, a to v případě, kdy tento způsob označování bude uveden v příslušném řádu plemenné knihy koní¹²⁾.

(3) Koně neregistrovaní v plemenné knize, oslí a jejich kříženci se označují slovním a grafickým popisem a elektronickým identifikátorem v souladu s nařízením Komise (EU) 2015/26211b).

(4) Každé hříbě koně, osla a jejich kříženců se označuje tak, aby byl průkaz koně vydán před opuštěním hospodářství, ve kterém se hříbě narodilo, s výjimkou případů, kdy se takový přesun uskuteční v souladu s nařízením Komise (EU) 2015/262, nejpozději do 12 měsíců od data narození.

(5) Osoba provádějící označování koní označí koně, osla nebo jejich křížence do 28 dnů ode dne, kdy k tomu byla majitelem prokazatelně vyzvána.

§ 14

Slovní a grafický popis

(1) Slovní popis musí obsahovat popis základní barvy a popis vrozených odznaků charakterizujících hlavu, krk, končetiny a tělo koně, osla nebo jejich kříženců.

(2) Grafický popis musí obsahovat nákres vrozených a získaných odznaků a chlupových vírů charakterizujících tělo koně, osla nebo jejich kříženců (levá a pravá strana), hlavu, krk a prsa z ventrálního pohledu, hlavu a nos z nasálního pohledu, hrudní a pánevní končetiny.

(3) Slovní a grafický popis koně, osla nebo jejich křížence si zajistí jeho chovatel u osoby provádějící označování koní.

(4) Dojde-li na koni, oslovi nebo jejich kříženci ke změnám, které nesouhlasí s jeho slovním a grafickým popisem uvedeným v průkazu koně nebo v registru koní, zajistí chovatel zvířete opravu u osoby, provádějící označování koní. Osoba provádějící označování koní provede změnu slovního a grafického popisu v průkazu koně a v hlášení o registraci koně narozeného v České republice, které do 7 dnů ode dne zápisu změny odesílá vydávajícímu orgánu^{11b)}.

§ 15

Označování elektronickým identifikátorem a výžehem

(1) Označení totožnosti koně elektronickým identifikátorem^{11b)} nebo výžehem zaznamená osoba provádějící označování koní do registrační knihy koní a na přípustěcí lístek, popřípadě na hlášení o registraci koně a hlášení o trvalém dovozu. Tím není dotčena povinnost vydávajícího orgánu provést záznamy do průkazu koně podle přímo použitelného předpisu Evropské unie^{12a)}.

(2) Výžeh a jeho umístění je součástí řádů plemenných knih.

(3) K označování koní se používají elektronické identifikátory podle § 4 odst. 2. Pokud je kůň označen elektronickým identifikátorem, který ve struktuře kódu obsahuje kód země 203 pro Českou republiku, avšak nepochází z číselné řady přidělené pověřenou osobou⁴⁾ nebo není z jiných důvodů v souladu s přímo použitelným předpisem Evropské unie^{11b)}, použije se jako alternativní způsob označení stanovení genetického typu koně.

§ 16

zrušen

§ 17

zrušen

Oddíl 4

Označování prasat

§ 18

Způsoby a termíny označování prasat

(1) Prasata se označují tetováním nebo ušní známkou.

(2) Každé prase, jehož označování je chovatel povinen podle § 22 zákona zajistit, musí být označeno tetováním do levého ucha nebo tetováním na levou stranu těla anebo ušní známkou do levého ucha, a to před odstavením. V případě přemístění prasnice se selaty na jiné hospodářství se sele označuje před opuštěním hospodářství, ve kterém se narodilo.

§ 19

Tetování prasat

(1) Tetování prasat musí obsahovat alfanumerický kód, který musí vyjadřovat registrační číslo hospodářství, ve kterém se prase narodilo. Výška tetování musí být nejméně 6 mm.

(2) Před označením prasete tetováním se musí dezinfikovat části tetovacích kleští, které přicházejí do styku s tkání zvířete, a místo tetování.

(3) Způsoby označování prasat tetováním jsou uvedeny v příloze č. 3.

§ 20

Ušní známky používané pro označování prasat a jejich vzor

(1) Pro označování prasat se používají plastové ušní známky, které musí být vysoké nejméně 25 mm, široké nejméně 25 mm a výška na nich uvedených alfanumerických znaků musí být nejméně 5 mm.

(2) Plastová ušní známka používaná pro označování prasat musí obsahovat

- a) označení země původu - písmena "CZ" pro Českou republiku,
- b) alfanumerický kód, který vyjadřuje část registračního čísla hospodářství, ve kterém se prase narodilo,
- c) kód příslušného úřadu.

(3) Vzor plastové ušní známky používané pro označování prasat a způsob jejího zavěšování jsou uvedeny v příloze č. 3.

§ 21

Způsoby a termíny označování prasat přemístěných z jiných členských států nebo dovezených ze třetích zemí

(1) Prasatům přemístěným z jiných členských států nebo dovezeným ze třetích zemí přímo na jatka se ponechá původní označení, pokud je zvíře poraženo do 30 dnů ode dne pohraniční veterinární kontroly.

(2) Prasata přemístěná z jiných členských států nebo dovezená ze třetích zemí, která zůstávají na území České republiky déle než 30 dnů ode dne pohraniční veterinární kontroly a která jsou označena v souladu s přímo použitelnými předpisy Evropské unie, se považují za prasata označená v souladu s touto vyhláškou. Pokud takto označena nejsou, označují se do 7 dnů po příchodu na místo určení způsobem uvedeným v § 18 a 20.

(3) Prasatům přemístěným z jiných členských států nebo dovezeným ze třetích zemí k účasti na svodu se ponechá původní označení. Pokud dojde k jejich dalšímu přemístění, označují se tato prasata způsobem uvedeným v odstavci 2.

Oddíl 5

Označování ovcí a koz

§ 22

Způsoby a termíny označování ovcí a koz

(1) Každá ovce nebo koza musí být nejpozději do 6 měsíců od narození, vždy však před tím, než opustí hospodářství, kde se narodila, označena v souladu s přímo použitelným předpisem Evropské unie o stanovení systému a evidence ovcí a koz²⁸⁾ dvěma identifikačními prostředky.

(2) Zvířata, která jsou určena pro obchodování v rámci Evropské unie, musí být v souladu s přímo použitelným předpisem Evropské unie o stanovení systému a evidence ovcí a koz²⁸⁾ označena elektronickým identifikátorem ve formě bachorového bolusového odpovídáče nebo elektronické ušní známky v kombinaci s plastovou ušní značkou nebo značkou na spěnce.

(3) Zvířata, která nejsou určena pro obchodování v rámci Evropské unie, musí být v souladu s přímo použitelným předpisem Evropské unie o stanovení systému a evidence ovcí a koz²⁹⁾ označena

a) plastovou ušní značkou v kombinaci s druhou plastovou ušní značkou nebo značkou na spěnce nebo elektronickým identifikátorem ve formě elektronické značky na spěnce, nebo

b) identifikačními prostředky podle odstavce 2.

(4) Jehňata nebo kůzlata určená k porážce do 12 měsíců stáří, která nejsou určena k přemístění do jiného členského státu, ani pro vývoz do třetích zemí, mohou být v souladu s přímo použitelným předpisem Evropské unie o stanovení systému a evidence ovcí a koz³⁰⁾ označena odchylně od odstavce 1 minimálně jednou plastovou ušní značkou, která byla k tomuto způsobu označení pověřenou osobou poskytnuta.

(5) Ovce a kozy bez ušních boltců nebo s velmi krátkými ušními boltci, které nejsou určeny pro obchodování v rámci Evropské unie, se označují na spodní srstí neobrostlé části ocasu tetováním, které obsahuje identifikační číslo zvířete bez alfabetského označení země původu „CZ“ a bez posledního trojčíslí.

(6) Ovce a kozy, které nelze označit ušní značkou z důvodu poškození, zánětu, či deformace ušních boltců a které nejsou určeny pro obchodování v rámci Evropské unie, se označí náhradním způsobem tak, aby nedošlo k jejich záměně s jinými zvířaty. Tento způsob označení je neprodleně zaznamenán do stájového registru.

(7) Plastové ušní známky se zavěšují do jedné třetiny od kořene ušního boltce mezi kožní řasy boltce.

§ 23

Ušní známky používané pro označování ovcí a koz a jejich vzory

(1) Pro označování ovcí a koz se používají plastové ušní známky typu A nebo typu B. Plastová ušní známka typu A se skládá ze dvou částí spojených trvale uzamykatelným trnem, obě části musí být vysoké nejméně 25 mm, široké nejméně 25 mm a výška na nich uvedených alfanumerických znaků musí být nejméně 4 mm. Plastová ušní známka typu B musí být dlouhá nejméně 35 mm a široká nejméně 9 mm a výška na nich uvedených alfanumerických znaků musí být nejméně 4 mm.

(2) Plastová ušní známka musí obsahovat

a) identifikační číslo zvířete,

b) kód příslušného úřadu.

(3) V případě, že je ovce nebo koza označena dvěma ušními značkami, jedna ušní známka musí obsahovat pouze údaje uvedené v odstavci 2, označení jinými či ručně psanými alfanumerickými znaky je nepřipustné. Druhá ušní známka může obsahovat i záznamy chovatele, a to na lícové i rubové straně, pokud není porušena čitelnost údajů uvedených v odstavci 2.

(4) Duplikát plastové ušní známky typu A musí být vysoký nejméně 25 mm, široký nejméně 25 mm a výška na něm uvedených alfanumerických znaků musí být nejméně 4 mm, duplikát plastové ušní známky typu B musí být dlouhý nejméně 35 mm, široký nejméně 9 mm a výška na něm uvedených alfanumerických znaků musí být nejméně 4 mm.

(5) Vzor plastové ušní známky typu A a typu B a vzor duplikátu plastové ušní známky typu A a typu B jsou uvedeny v příloze č. 4.

§ 23a

Značky na spěnce používané pro označování ovcí a koz a jejich vzor

(1) Pro označování ovcí a koz se používají značky na spěnce s výškou alfanumerických znaků nejméně 4 mm.

(2) Značka na spěnce musí obsahovat

a) identifikační číslo zvířete a

b) kód příslušného úřadu.

(3) Značka na spěnce může obsahovat i záznamy chovatele, pokud není porušena čitelnost údajů uvedených v odstavci 2.

(4) Výška alfanumerických znaků na duplikátu značky na spěnce musí být nejméně 4 mm.

(5) Vzor značky na spěnce a duplikátu značky na spěnce jsou uvedeny v příloze č. 4.

§ 24

Způsoby a termíny označování ovcí a koz přemístěných z jiných členských států nebo dovezených ze třetích zemí

(1) Ovce a kozy přemístěné z jiných členských států, které nejsou označeny v souladu s přímo použitelnými předpisy Evropské unie, nebo dovezené ze třetích zemí se označují způsobem uvedeným v § 22 a 23 do 72 hodin ode dne příchodu do místa určení, s výjimkou ovcí a koz dovezených k účasti na svodu zvířat.

(2) Pokud dojde k dalšímu přemístění ovcí nebo koz dovezených k účasti na svodu zvířat na jiné hospodářství, označují se tyto ovce nebo kozy způsobem uvedeným v § 22 a 23 do 72 hodin ode dne příchodu do místa určení.

(3) Ovce a kozy přemístěné z jiných členských států, které zůstávají na území České republiky a které jsou označené v souladu s předpisy Evropské unie, se považují za ovce a kozy označené v souladu s touto vyhláškou.

Oddíl 6

Označování běžců

§ 25

Způsob a termíny označování běžců

(1) Běžci se označují jednou plastovou známkou.

(2) Každý běžec, včetně kusů poražených na hospodářství, musí být označen před opuštěním hospodářství, v němž se vylíhnul, a to

a) u pštrosa dvouprstého a nandu pampového známkou vpíchnutou do pravé křídelní řasy,

b) u emu hnědého známkou vpíchnutou do kůže šije v dolní části krku.

(3) Způsob označování běžců známkami pro označování běžců je uveden v příloze č. 5.

§ 26

Známky používané pro označování běžců

(1) Pro označování běžců se používají plastové známky, které musí být vysoké nejméně 25 mm, široké nejméně 9 mm a výška na nich uvedených alfanumerických znaků musí být nejméně 5 mm.

(2) Znamka používaná pro označování běžců musí obsahovat

a) označení země původu - písmena "CZ" pro Českou republiku,

b) alfanumerický kód, který vyjadřuje část registračního čísla hospodářství, ve kterém se běžec vylíhnul, a

c) kód příslušného úřadu.

(3) Vzor známky používané pro označování běžců je uveden v příloze č. 5.

§ 27

Způsoby a termíny označování běžců přemístěných z jiných členských států nebo dovezených ze třetích zemí

(1) Běžci přemístění z jiných členských států nebo dovezení ze třetích zemí se označují způsobem uvedeným v § 25 a 26 do 72 hodin ode dne příchodu do místa určení, s výjimkou běžců dovezených k účasti na svodu zvířat. V tomto případě se za hospodářství, ve kterém se běžec vylíhnul, podle § 26 odst. 2 písm. b) považuje místo určení.

(2) Pokud dojde k dalšímu přemístění běžců dovezených k účasti na svodu zvířat na jiné hospodářství, označují se tito běžci způsobem uvedeným v § 25 a 26 do 72 hodin ode dne příchodu do místa určení nebo ode dne pohraniční veterinární kontroly. V tomto případě se za hospodářství, ve kterém se běžec vylíhнул, podle § 26 odst. 2 písm. b) považuje jiné hospodářství podle věty první.

(3) Při přemístění běžců z jiného členského státu nebo při dovozu běžců ze třetích zemí přímo na jatky se běžci neoznačují.

Oddíl 7

Označování jelenovitých a muflonů ve farmovém chovu

§ 27a

Způsob a termín označování jelenovitých a muflonů ve farmovém chovu

(1) Jelenovití a mufloni ve farmovém chovu (dále jen „jelenovití a mufloni“) se označují jednou plastovou ušní známkou.

(2) Každý jelenovitý nebo muflon, včetně kusů poražených na hospodářství, musí být označen před opuštěním hospodářství, v němž se narodil.

§ 27b

Ušní známky používané pro označování jelenovitých a muflonů a jejich vzory

(1) Pro označování jelenovitých a muflonů se používají plastové ušní známky, které musí být vysoké nejméně 25 mm, široké nejméně 9 mm a výška na nich uvedených alfanumerických znaků musí být nejméně 5 mm.

(2) Plastová ušní známka používaná pro označování jelenovitých a muflonů musí obsahovat:

- a) označení země původu - písmena „CZ“ pro Českou republiku,
- b) alfanumerický kód, který vyjadřuje část registračního čísla hospodářství, ve kterém se zvíře narodilo,
- c) kód příslušného úřadu.

(3) Vzor plastové ušní známky používané pro označování jelenovitých a muflonů je uveden v příloze č. 4a.

§ 27c

Způsob a termín označování jelenovitých a muflonů přemístěných z jiných členských států nebo dovezených ze třetích zemí

(1) Jelenovití a mufloni přemístění z jiných členských států nebo dovezení ze třetích zemí se označují způsobem uvedeným v § 27a a 27b do 72 hodin ode dne příchodu na místo určení.

(2) Ustanovení odstavce 1 se nepoužije na jelenovité a muflony přemístěné z jiných členských států nebo dovezené ze třetích zemí, kteří jsou označeni individuálním kódem zvířete, ze kterého lze určit hospodářství, kde bylo zvíře poprvé identifikováno, a na jelenovité a muflony dovezené k účasti na svodu zvířat.

(3) Při přemístění jelenovitých a muflonů z jiného členského státu nebo při dovozu jelenovitých a muflonů ze třetích zemí přímo na jatky se jelenovití a mufloni již neoznačují.

Díl 3

Evidence hospodářství, stanovených osob a zvířat

(K § 23 odst. 5, § 23a odst. 4, § 23b odst. 8 a § 23c odst. 4 zákona)

Oddíl 1

Společná ustanovení

§ 28

Vymezení hospodářství pro účely jeho zaevidování u pověřené osoby

(1) Hospodářstvím se pro účely jeho zaevidování u pověřené osoby⁴⁾ rozumí

- a) stavba, zařízení nebo místo v držení jednoho chovatele,
- b) pozemek, na kterém jsou zvířata držena, nebo více takových pozemků, které se nacházejí i na více katastrálních územích, ale tvoří spolu jeden celek; pokud tento pozemek nebo tyto pozemky bezprostředně navazují na stáj nebo na soubor stájí s chovem zvířat, která jsou na pozemku pasena a tvoří s ním jeden celek, jedná se o jedno hospodářství.

(2) Jde-li o tury, ovce, kozy a prasata, hospodářstvím se pro účely jeho zaevidování u pověřené osoby⁴⁾ rozumí také místo, kde se koná svod turů, ovcí, koz nebo prasat.

(3) Dočasné hospodářství eviduje pověřená osoba na základě hlášení o přemístění zvířete na dočasné hospodářství podle § 35.

(4) Hospodářstvím s chovem drůbeže se pro účely jeho zaevidování u pověřené osoby⁴⁾ rozumí hospodářství s chovem kura domácího, kachen, hus, krůt, holubů, křepelek, perliček a pernaté zvěře pro zavěření honiteb.

(5) Dva a více chovatelů může chovat zvířata v jedné stáji pouze se souhlasem ministerstva. Chovatelé svůj záměr oznámí ministerstvu nebo orgánům dozoru. Ministerstvo na základě doporučení orgánu dozoru vydá pověřené osobě souhlasné stanovisko k zaevidování všech hospodářství společně v jedné stáji.

§ 29

Zaevidování hospodářství a chovatelů u pověřené osoby

(1) Hospodářství se eviduje v registru hospodářství na základě přihlášení chovatele.

(2) Chovatel přihlásí do ústřední evidence všechna hospodářství, na kterých chová svá zvířata, registračním lístkem, ve kterém musí být uvedeny tyto údaje:

a) jde-li o zemědělského podnikatele^{12b)}:

1. jméno, případně jména a příjmení nebo obchodní firma anebo název,
2. identifikační číslo, nebo nemá-li identifikační číslo, rodné číslo, anebo nemá-li rodné číslo, datum narození,
3. adresa sídla,
4. jméno, případně jména a příjmení kontaktní osoby, kontaktní adresa, telefonní číslo, případně e-mail,
5. jde-li o cizince, uvede kromě údajů uvedených v bodech 1, 3 a 4 identifikační číslo, stát, který toto identifikační číslo vydal, nebo, nemá-li identifikační číslo, rodné číslo, anebo nemá-li rodné číslo, uvede datum narození, číslo dokladu totožnosti a stát, který tento doklad vydal,

b) nejde-li o zemědělského podnikatele^{12b)}.

1. jméno, případně jména a příjmení,
2. rodné číslo, nebo nemá-li rodné číslo, datum narození,
3. adresa místa trvalého pobytu,
4. telefon, případně e-mail,
5. jde-li o cizince, uvede kromě údajů uvedených v bodech 1, 3 a 4 rodné číslo, anebo nemá-li rodné číslo, uvede datum narození, číslo dokladu totožnosti a stát, který tento doklad vydal,

c) název a číselný kód katastrálního území, případně katastrálních území, v němž se nachází hospodářství,

d) úplná adresa hospodářství,

e) druhy zvířat,

f) původní registrační číslo hospodářství, je-li hospodářství již evidováno podle dosavadní právní úpravy,

g) systém chovu, jde-li o chov ovcí a koz.

(3) Zemědělský podnikatel^{12b)} spolu s registračním lístkem předkládá kopii dokladu potvrzujícího skutečnost, že je podnikatelem podle zvláštního právního předpisu,¹³⁾ ne starší než 3 měsíce.

(4) Vzor registračního lístku je uveden v příloze č. 6.

(5) Chovatel zaeviduje své hospodářství před prvním přemístěním zvířat do tohoto hospodářství.

(6) Chovatel včel se zaeviduje u pověřené osoby⁴⁾ zasláním prvního hlášení počtu včelstev a umístění stanovišť.

(7) Pověřená osoba⁴⁾ zaeviduje chovatele do ústřední evidence na základě jím zaslání registračního lístku a přidělí mu registrační číslo (registrační čísla) hospodářství. Pokud je na hospodářství ustájeno více druhů hospodářských zvířat jednoho chovatele, jedná se o jediné hospodářství a je chovateli přiděleno jedno registrační číslo. Pokud ministerstvo rozdělí hospodářství na základě návrhu České plemenářské inspekce nebo orgánů veterinárního dozoru podle § 28 odst. 4, budou tato hospodářství evidována s označením, že vznikla rozdělením jednoho hospodářství.

(8) Pověřená osoba⁴⁾ zaeviduje hospodářství do 5 pracovních dnů ode dne doručení registračního lístku a neprodleně zašle chovateli přidělená registrační čísla hospodářství, přehled zaregistrovaných údajů, podklady a formuláře potřebné k zaslání hlášení a metodické pokyny k jejich vyplňování a vedení evidence na hospodářství.

(9) O doručení registračních lístků vede pověřená osoba⁴⁾ evidenci a doručené registrační lístky archivuje.

(10) Případné změny údajů, které byly nahlášeny registračním lístkem, nahlašují chovatelé pověřené osobě⁴⁾ do 7 dnů ode dne, kdy k těmto změnám došlo.

(11) Pověřená osoba⁴⁾ vede registr hospodářství formou počítačové databáze, ve které eviduje registrační čísla hospodářství a údaje evidované na registračním lístku (odstavec 2).

Zaevidování provozovatelů jatek, provozovatelů líhní, provozovatelů shromažďovacích středisek, obchodníků, uživatelských zařízení a asanačních podniků u pověřené osoby

(1) Každé zařízení (provozovnu) jatek, líhně, shromažďovacího střediska, obchodníka, uživatelského zařízení a asanačního podniku eviduje pověřená osoba⁴⁾ v samostatném registru. Jsou-li na stejném katastrálním území evidovány další provozovny nebo hospodářství v držení jedné osoby, mají samostatná registrační čísla.

(2) Provozovny jatek, líhně, shromažďovacího střediska, obchodníka, uživatelského zařízení a asanačního podniku eviduje pověřená osoba⁴⁾ v samostatném registru na základě přihlášení provozovatele jatek, provozovatele líhně, provozovatele shromažďovacího střediska, obchodníka, uživatelského zařízení nebo asanačního podniku (dále jen "provozovatelé") registračním lístkem, ve kterém musí být uvedeny tyto údaje:

- a) název a číselný kód katastrálního území, ve kterém se provozovna nachází,
- b) úplná adresa provozovny,
- c) jméno, případně jména a příjmení nebo obchodní firma anebo název,
- d) identifikační číslo, nebo nemá-li identifikační číslo, rodné číslo, anebo nemá-li rodné číslo, datum narození,
- e) adresa trvalého pobytu nebo sídla podnikatele,
- f) jméno, případně jména a příjmení kontaktní osoby, její adresa, telefonní číslo, případně e-mail.

(3) Provozovatel, s výjimkou provozovatele líhně, spolu s registračním lístkem předkládá kopii dokladu potvrzujícího skutečnost, že je podnikatelem podle zvláštního právního předpisu,¹³⁾ ne starší než 3 měsíce, a kopii schválení a registrace podle zvláštních právních předpisů.¹⁴⁾ Provozovatel líhně předkládá spolu s registračním lístkem pouze kopii dokladu potvrzujícího skutečnost, že je podnikatelem podle zvláštního právního předpisu,¹³⁾ ne starší než 3 měsíce.

(4) Provozovatel se eviduje před zahájením činnosti.

(5) Pověřená osoba⁴⁾ eviduje provozovatele do 5 pracovních dnů ode dne doručení registračního lístku do ústřední evidence na základě jím zaslání registračního lístku a v případě právnické osoby, která je podnikatelem, na základě ověření údajů v něm uvedených podle kopie dokladu potvrzujícího skutečnost, že je podnikatelem podle zvláštního právního předpisu,¹³⁾ přidělí registrační čísla jednotlivým provozovnám.

(6) Případné změny údajů, které byly nahlášeny registračním lístkem, nahlašují provozovatelé pověřené osobě⁴⁾ do 7 dnů ode dne, kdy k těmto změnám došlo.

(7) Pověřená osoba⁴⁾ eviduje v registru provozovatelů registrační čísla provozoven a údaje evidované na registračním lístku (odstavec 2).

Oznámení o ukončení činnosti pověřené osobě

(1) Ukončí-li chovatel nebo provozovatel svou činnost na některém evidovaném hospodářství nebo v evidované provozovně, oznámí tuto skutečnost pověřené osobě⁴⁾ do 7 dnů ode dne, kdy k této skutečnosti došlo, a to oznámením o ukončení činnosti.

(2) Chovatel včel oznámí ukončení činnosti zasláním hlášení počtu včelstev a umístění stanovišť.

(3) Vzor oznámení o ukončení činnosti je uveden v příloze č. 6.

Vedení evidence formou počítačové databáze a zasilání hlášení formou datového souboru

(1) Stájové registry, registry zvířat v hospodářství s výjimkou koní, odlovní a komorovou knihu a hospodářské evidence o chovu ryb na rybníku s chovem ryb, popisné listy rybářského revíru a evidence o dosažených hospodářských výsledcích na rybářském revíru lze vést také elektronicky formou datového souboru, který je schválený pověřenou osobou. Pověřená osoba schválí jen takový počítačový program, který umožňuje automatické vytváření datových souborů a tisk údajů v rozsahu a pořadí shodném s požadavky na údaje podle této vyhlášky. Pro elektronické vedení registru drůbeže v hospodářství se souhlas pověřené osoby nevyžaduje.

(2) Hlášení o vylíhnutí nebo narození zvířat, jejich úhynu, ztrátě, utracení a přemístění, hlášení o přemístění na dočasné hospodářství, hlášení o stavech drůbeže, hlášení měsíční produkce, nákupu a prodeje násadových vajec a mláďat, hlášení počtu plemenných ryb a hlášení počtu včelstev a umístění stanovišť lze zasílat také elektronicky formou datového souboru, který musí dodržet přesný formát záznamu stanovený pověřenou osobou.⁴⁾

(3) Dokumenty podle odstavce 1, registry koní v hospodářství a hlášení podle odstavce 2 lze vést a zasílat též přímo v informačním systému ústřední evidence.

Termíny pro zápisy změn do evidencí

Veškeré změny se zapisují do stájových registrů, registrů zvířat v hospodářství, odlovní a komorové knihy a hospodářské evidence o chovu ryb na rybníku s chovem ryb, popisného listu rybářského revíru a evidence o dosažených hospodářských výsledcích na rybářském revíru bezodkladně, tak, aby tyto evidence byly aktuální.

Oddíl 2

Evidence turů, ovcí a koz

Stájový registr

(1) Pro každou stáj a pro každý druh zvířat vede chovatel turů, ovcí nebo koz, s výjimkou chovatele chovajícího ovcí nebo kozu na dočasném hospodářství, stájový registr, a to písemně na formulářích, které mu poskytuje pověřená osoba,⁴⁾ nebo formou počítačové databáze (§ 32). Pro místo svodu zvířat se stájový registr nevede.

(2) Na každém stájovém registru musí být na titulní straně uvedeno

- a) jméno, případně jména a příjmení nebo obchodní firma anebo název chovatele,
- b) registrační číslo hospodářství,
- c) adresa hospodářství,
- d) označení stáje, pro kterou je stájový registr veden,
- e) druh hospodářských zvířat,
- f) jde-li o ovce a kozy, systém chovu.

(3) Ve stájovém registru se pro každý kus turů, ovcí nebo koz držený ve stáji eviduje

- a) identifikační číslo zvířete,
- b) datum narození,
- c) pohlaví, v případě kastrace datum kastrace, jde-li o skot,
- d) jde-li o tury
 1. plemenná příslušnost nebo, pokud není známá, barva,
 2. datum zmetání po 7 měsících březosti nebo datum porodu mrtvé narozeného telete,
 3. datum označení v případě, že k označení zvířete na hospodářství došlo; pokud k označení zvířete došlo do 72 hodin po jeho narození, datum označení nemusí být uvedeno,
- e) přemístění, přesun zvířete mezi stájemi, úhyn, ztráta nebo domácí porážka zvířete, přičemž se eviduje
 1. datum, kdy k této skutečnosti došlo, a
 2. registrační číslo hospodářství, provozovny jatek, obchodníka, shromažďovacího střediska, uživatelského zařízení nebo provozovny asanačního podniku, odkud nebo kam bylo zvíře přemístěno, případně kód země, jde-li o zvíře dovezené nebo vyvezené; v případě přesunu zvířete mezi stájemi se zaznamená stáj, odkud nebo kam bylo zvíře přesunuto,
- f) jde-li o ovce a kozy
 1. datum označení zvířete,
 2. datum přemístění na dočasné hospodářství,
 3. číslo elektronického identifikátoru, je-li jím zvíře označeno,
 4. plemeno a genotyp, pokud jsou známy,
 5. výsledek inventury chovaných zvířat prováděné v intervalu ne delším než kalendářní rok, pro zaznamenání výsledku roční inventury lze využít dokladu vydaného pověřenou osobou⁴⁾, který se po provedení této inventury stává přílohou stájového registru,
- g) v případě zvířat přemístěných z jiných členských států nebo dovezených ze třetích zemí, která nebyla označena v souladu s přímo použitelnými předpisy Evropské unie, původní číslo ušní známky.

(4) Orgány dozoru¹⁵⁾ do stájového registru zaznamenávají provedené kontroly, a to datum kontroly a jméno, případně jména, příjmení a podpis osoby, která kontrolu prováděla, a název orgánu dozoru.

(5) Vzor stájového registru je uveden v příloze č. 7.

Hlášení o narození zvířat, jejich úhynu, ztrátě, utracení a přemístění

(1) Každý chovatel předává pověřené osobě⁴⁾ údaje o narození zvířete, a to

- a) registrační číslo hospodářství narození,
- b) identifikační číslo narozeného zvířete,
- c) datum narození,
- d) jde-li o tury, datum označení; pokud k označení zvířete došlo do 72 hodin po jeho narození a hlášení o narození zvířat, jejich úhynu, ztrátě, utracení a přemístění je zasláno do 7 dnů ode dne narození, datum označení nemusí být uvedeno,
- e) identifikační číslo matky, u ovcí a koz, pouze je-li známé,
- f) pohlaví.

(2) Každý chovatel, s výjimkou chovatele chovajícího ovci nebo kozu na dočasném hospodářství, obchodník, provozovatel jatek, shromažďovacího střediska, uživatelského zařízení nebo asanačního podniku předává pověřené osobě⁴⁾ údaje o úhynu, ztrátě, utracení a přemístění zvířete, a to

- a) registrační číslo,
- b) identifikační číslo zvířete,
- c) datum, kdy k přemístění, úhynu, ztrátě nebo utracení zvířete došlo,
- d) datum domácí porážky,
- e) registrační číslo hospodářství, provozovny jatek, obchodníka, shromažďovacího střediska, uživatelského zařízení nebo provozovny asanačního podniku, odkud nebo kam bylo zvíře přemístěno,
- f) jde-li o skot, údaj o kastraci samce, nebo o zmetání po 7 měsících březosti nebo porodu mrtvě narozeného telete a datum této události, dále změnu systému chovu z hlediska produkce mléka u zvířat samičího pohlaví,

g) jde-li o ovce a kozy

1. v případě přemístění jméno, případně jména a příjmení nebo název nebo obchodní firmu dopravce, jeho registrační číslo, registrační značku vozidla, kterým bylo zvíře přemístěno,
2. v případě přemístění na dočasné hospodářství datum přemístění, adresu přemístění včetně identifikačních údajů nového chovatele a registrační značku vozidla, kterým bylo zvíře přemístěno,
3. v případě přemístění do jiného členského státu číslo elektronického identifikátoru, je-li jím zvíře označeno.

(3) Hlášení o narození zvířat, jejich úhynu, ztrátě, utracení a přemístění a hlášení o přemístění na dočasné hospodářství zasílají chovatelé pověřené osobě⁴⁾ do 7 dnů ode dne, kdy k události došlo, vždy hromadně za celé hospodářství. Při narození turů, ovcí nebo koz se hlášení o narození zasílá do 7 dnů ode dne označení zvířete.

(4) Údaje uvedené v odstavci 2 zasílají obchodníci, provozovatelé jatek, shromažďovacích středisek, uživatelských zařízení a asanačních podniků v hlášení o narození zvířat, jejich úhynu, ztrátě, utracení a přemístění pověřené osobě⁴⁾ do 7 dnů ode dne, kdy k úhynu, ztrátě, utracení nebo přemístění zvířete došlo.

(5) Hlášení o narození zvířat, jejich úhynu, ztrátě, utracení a přemístění a hlášení o přemístění na dočasné hospodářství se zasílají na formulářích, které chovatelé, obchodníkovi, provozovateli jatek, shromažďovacího střediska, uživatelského zařízení a asanačního podniku poskytuje pověřená osoba⁴⁾ podle § 85.

(6) Vzor hlášení o narození zvířat, jejich úhynu, ztrátě, utracení a přemístění a vzor hlášení o přemístění na dočasné hospodářství je uveden v příloze č. 7.

§ 36

Způsob hlášení přemístění zvířat z jiných členských států nebo dovozu zvířat ze třetích zemí

(1) V případě přemístění zvířete z jiných členských států nebo dovozu zvířete ze třetích zemí, s výjimkou přemístění nebo dovozu k účasti na svodu zvířat a s výjimkou turů uvedených v § 12 odst. 1, oznámí chovatel pověřené osobě⁴⁾

- a) zemi původu,
- b) původní identifikační číslo zvířete,
- c) nové identifikační číslo zvířete a jde-li o tura, datum jeho označení,
- d) datum narození,
- e) pohlaví,
- f) plemeno, není-li známé, barvu, jde-li o skot,
- g) otce a matku, u ovcí a koz, pokud jsou známé,
- h) číslo elektronického identifikátoru, je-li jím ovce nebo koza označena.

(2) U turů přemístěných z jiných členských států a u turů uvedených v § 12 odst. 1 oznámí chovatel pověřené osobě⁴⁾

- a) zemi původu,
- b) původní identifikační číslo zvířete,
- c) datum narození,
- d) pohlaví,
- e) plemeno, není-li známé barvu, jde-li o skot,
- f) otce a matku.

(3) Údaje uvedené v odstavci 1 se oznamují zasláním kopie potvrzení o původu nebo kopie veterinárního osvědčení, a to současně s hlášením o narození zvířat, jejich úhynu, ztrátě, utracení a přemístění, které musí obsahovat údaje uvedené v odstavci 1 nebo 2.

(4) U turů, ovcí a koz přemístěných z jiných členských států nebo dovezených ze třetích zemí přímo na jatka oznámí provozovatel jatek pověřené osobě⁴⁾ zemi původu, datum přemístění zvířat na jatka, identifikační čísla zvířat a jejich pohlaví a datum narození, je-li známé, a spolu s hlášením zašle kopii veterinárního osvědčení.

§ 37

System ústřední evidence turů, ovcí a koz a podklady pro její vedení

(1) Pověřená osoba⁴⁾ vede pro každý druh

- a) registr hospodářství,
- b) registr zvířat,
- c) ústřední registr plemeníků.¹⁶⁾

(2) Podkladem pro vedení ústřední evidence turů, ovcí a koz jsou ušní známky s identifikačními čísly, stájové registry, hlášení o narození zvířat, jejich úhynu, ztrátě, utracení a přemístění a průvodní listy skotu.

§ 38

Registr zvířat v databázi ústřední evidence

(1) V registru zvířat se pro každé zvíře eviduje

- a) identifikační číslo zvířete, případně identifikační čísla zvířete³⁵⁾,
- b) datum narození,
- c) pohlaví, jde-li o skot, případně datum kastrace samce,
- d) identifikační číslo matky, u ovcí a koz, pouze je-li známé,
- e) jde-li o tury
 1. plemenná příslušnost nebo, pokud není známá, barva,
 2. označení otce v ústředním registru plemeníků, který se eviduje na základě inseminačního výkazu¹⁷⁾ nebo hlášení o působnosti býka v přirozené plemenitbě,¹⁷⁾
 3. datum zmetání po 7 měsících březosti včetně porodu mrtvě narozeného telete,
 4. datum tisku průvodního listu včetně duplikátů,
 5. u zvířat samičího pohlaví systém chovu z hlediska tržní produkce mléka,
 6. datum označení,
 7. druh elektronického identifikátoru, pokud je jím zvíře označeno,
- f) u zvířat narozených v České republice registrační číslo hospodářství, ve kterém se zvíře narodilo,
- g) každé hlášení o registračním čísle každého hospodářství, provozovny jatek, obchodníka, shromažďovacího střediska, uživatelského zařízení nebo provozovny asanačního podniku, odkud a kam bylo zvíře přemístěno, hlášení o registračním čísle hospodářství narození, úhynu, ztrátě, domácí porážce, utracení, včetně data každé události a data zápisu této události do databáze ústřední evidence,
- h) jde-li o ovce a kozy,
 1. datum domácí porážky,
 2. v případě přemístění jméno, případně jména a příjmení nebo název nebo obchodní firma dopravce, jeho registrační číslo, registrační značka vozidla, kterým bylo zvíře přemístěno,
 3. v případě přemístění na dočasné hospodářství datum přemístění, adresa přemístění včetně identifikačních údajů nového chovatele, registrační značka vozidla, kterým bylo zvíře přemístěno,

4. způsob označení,
5. číslo elektronického identifikátoru, je-li jím zvíře označeno,

i) v případě přemístění z jiného členského státu nebo dovozu ze třetí země původní identifikační číslo zvířete, označení země původu a datum přemístění nebo dovozu,

j) v případě přemístění do jiného členského státu nebo vývozu do třetí země označení země přemístění nebo vývozu a datum přemístění nebo vývozu,

k) datum doručení žádosti o vydání duplikátů ušních známek.

(2) Do registru zvířat lze zapsat pouze tury, ovce a kozy označené v souladu s touto vyhláškou.

§ 39

Průvodní list skotu

(1) Průvodní list skotu vystavuje a zasílá každému chovateli turů pověřená osoba⁴⁾ nejpozději do 14 dnů ode dne doručení hlášení o narození zvířat, jejich úhynu, ztrátě, utracení a přemístění.

(2) Průvodní list skotu musí provázet tura po celou dobu jeho života.

(3) Průvodní list skotu se skládá,

a) jde-li o samičí pohlaví, ze dvou částí, a to z části A a z části B,

b) jde-li o samčí pohlaví, pouze z části B.

(4) Část A i část B průvodního listu skotu musí obsahovat

- a) identifikační číslo zvířete,
- b) registrační číslo hospodářství, v němž se zvíře narodilo,
- c) datum narození,
- d) pohlaví,
- e) plemenná příslušnost, není-li známa, barva zvířete,
- f) identifikační číslo matky a plemennou příslušnost matky,
- g) označení otce v ústředním registru plemenů a plemennou příslušnost otce, je-li znám,
- h) název pověřené osoby,⁴⁾ která průvodní list skotu vystavila,
- i) datum vystavení a za lomítkem zkratku označující
 1. originál - písmena "ORG", nebo
 2. duplikát - písmena "DUPL/pořadové číslo duplikátu",
- j) čárový kód vyjadřující identifikační číslo zvířete.

(5) Část B průvodního listu skotu musí kromě údajů uvedených v odstavci 4 obsahovat

- a) registrační číslo hospodářství, provozovny jatek, obchodníka, shromažďovacího střediska, uživatelského zařízení, kam bylo zvíře přemístěno, případně kód země, jde-li o zvíře dovezené nebo vyvezené,
- b) datum přemístění,
- c) podpis chovatele nebo provozovatele,
- d) ochranný prvek ve formě vodoznaku,
- e) v případě, že se jedná o duplikát, označení pořadí duplikátu,
- f) údaje uvedené v přímo použitelných předpisech Evropské unie.

(6) Vzor průvodního listu skotu je uveden v příloze č. 7.

(7) V případě přemístění zvířete předá spolu se zvířetem původní chovatel, obchodník, provozovatel shromažďovacího střediska nebo uživatelského zařízení průvodní list skotu část B novému chovateli, obchodníkovi, provozovateli shromažďovacího střediska nebo uživatelského zařízení, který do průvodního listu skotu při jeho převzetí запиše své registrační číslo nebo registrační číslo své provozovny, jméno, případně jména a příjmení nebo obchodní firmu nebo název, datum přemístění a uvedené údaje stvrdí svým podpisem.

(8) Při vývozu zvířete do třetí země nebo ztrátě zvířete zašle poslední chovatel, obchodník, provozovatel

shromažďovacího střediska nebo uživatelského zařízení část B průvodního listu skotu pověřené osobě,⁴⁾ a to do 7 dnů ode dne, kdy k vývozu nebo ztrátě zvířete došlo; část A průvodního listu skotu si ponechá.

(9) Při přemístění zvířete do jiného členského státu je zvíře doprovázeno průvodním listem skotu.

(10) Při přemístění zvířete z jiného členského státu předá neprodleně chovatel jeho zahraniční průvodní list skotu pověřené osobě, která mu do 14 kalendářních dnů vystaví průvodní list skotu.

(11) Dojde-li k přemístění zvířete na jatka, nebo dojde-li k úhynu nebo utracení zvířete předá chovatel nebo obchodník část B průvodního listu skotu provozovateli jatek nebo asanačního podniku, který ho po vyplnění zasílá pověřené osobě,⁴⁾ a to do 7 dnů od přemístění zvířete.

(12) Dojde-li ke ztrátě nebo zničení průvodního listu skotu, oznámí chovatel, obchodník nebo provozovatel uživatelského zařízení písemně tuto skutečnost pověřené osobě⁴⁾, v případě jeho poškození zasílá pověřené osobě⁴⁾ také původní průvodní list skotu. Pokud chovatel žádá o opravu údajů o původu zvířete, zasílá průvodní list skotu se žádostí o vystavení a zaslání opraveného duplikátu. Pověřená osoba⁴⁾ vydá duplikát průvodního listu skotu do 5 pracovních dnů.

(13) Na duplikátu průvodního listu skotu musí být uvedeno datum jeho vystavení, označení, že jde o duplikát, a pořadí vydaného duplikátu pro daný kus. V případě několika vydaných duplikátů průvodních listů skotu pro jeden kus zvířete platí posledně vydaný duplikát průvodního listu skotu.

(14) Při ztrátě nebo domácí porážce zvířete zasílá chovatel část B průvodního listu skotu pověřené osobě⁴⁾, a to do 7 dnů ode dne, kdy k události došlo.

§ 40

Průvodní list skotu-telete do 28 dnů věku

(1) Pro přemísťování telat do 28 dnů věku, kterým zatím nebyl vystaven průvodní list skotu, lze používat průvodní list skotu-telete do 28 dnů věku, jehož formulář poskytuje pověřená osoba.⁴⁾

(2) Průvodní list skotu-telete do 28 dnů věku vyplňuje chovatel.

(3) Průvodní list skotu-telete do 28 dnů věku musí obsahovat údaje uvedené v § 39 odst. 4, s výjimkou údajů uvedených v písmenech e) a g)).

(4) Průvodní list skotu-telete do 28 dnů věku lze použít nejvýše pro dvě přemístění telete mezi hospodářstvími, obchodníky, do shromažďovacího střediska, uživatelského zařízení a pro přemístění na jatka.

(5) V případě, že tele bylo přemístěno na jiné hospodářství, zasílá původní chovatel průvodní list skotu novému chovateli do 5 pracovních dnů ode dne jeho doručení od pověřené osoby.⁴⁾ Obdrží-li chovatel, obchodník, provozovatel shromažďovacího střediska nebo uživatelského zařízení průvodní list skotu, přepíše údaje o přemístění uvedené v průvodním listu skotu-telete do 28 dnů věku do průvodního listu skotu.

(6) Dojde-li k přemístění telete do 28 dnů věku na jatka, předá chovatel, obchodník, provozovatel shromažďovacího střediska nebo uživatelského zařízení průvodní list skotu-telete do 28 dnů věku provozovateli jatek a obdrží-li od pověřené osoby⁴⁾ průvodní list skotu, zasílá ho do 5 pracovních dnů zpět pověřené osobě.⁴⁾

(7) Vzor průvodního listu skotu-telete do 28 dnů věku je uveden v příloze č. 7.

Oddíl 3

Evidenční listy koní a oslů a jejich kříženců

§ 41

Registr koní v hospodářství

(1) Pro každé hospodářství vede chovatel koní, oslů a jejich kříženců registr koní v hospodářství, a to písemně na formulářích, které mu poskytuje pověřená osoba⁴⁾, nebo v informačním systému ústřední evidence (§ 32).

(2) Na každém registru koní v hospodářství musí být na titulní straně uvedeno

- a) jméno, případně jména a příjmení nebo obchodní firma anebo název chovatele,
- b) registrační číslo hospodářství,
- c) adresa hospodářství.

(3) Každý registr koní v hospodářství se vede na dvou samostatných formulářích.

(4) První formulář nazvaný "Koně, osla a jejich kříženci držení v hospodářství" obsahuje

- a) identifikační číslo koně, osla a jejich křížence,
- b) jméno zvířete,

- c) druh,
- d) pohlaví,
- e) příslušnost k plemenné knize, je-li v ní zapsán,
- f) jméno, popřípadě jména a příjmení nebo obchodní firmu anebo název majitele zvířete,
- g) datum příchodu zvířete na hospodářství,
- h) datum konečného odchodu zvířete z hospodářství.

(5) Druhý formulář nazvaný "Přemístění koní, oslů a jejich kříženců držných v hospodářství" obsahuje

- a) pořadové číslo koně z prvního formuláře,
- b) jméno zvířete,
- c) registrační číslo hospodářství, provozovny jatek, provozovny asanačního podniku, popřípadě místa, odkud nebo kam bylo zvíře přemístěno, nebo místo svodu, popřípadě kód země, jde-li o zvíře přemístěné z nebo do zahraničí,
- d) datum odchodu z hospodářství,
- e) datum příchodu na hospodářství.

(6) Orgány dozoru¹⁵⁾ do registru koní v hospodářství zaznamenávají provedené kontroly, a to datum kontroly, jméno, případně jména, příjmení a podpis osoby, která kontrolu prováděla, a název orgánu dozoru.

§ 42

Registrace koní

(1) Při narození hříběte, s výjimkou hříběte anglického plnokrevníka a klusáka, zasílá jeho majitel do 21 dnů ode dne narození třetí připouštěcí lístek³¹⁾ osobě provádějící označování koní, která zaznamená údaje o registraci, včetně slovního a grafického popisu, do čtvrtého připouštěcího lístku a svým podpisem potvrdí jejich platnost. Majitel koně vyplní další předepsané údaje do čtvrtého připouštěcího lístku a zasílá jej pověřené osobě.

(2) Po narození hříběte klusáka zasílá jeho majitel do 21 dnů ode dne narození třetí připouštěcí lístek uznanému chovatelskému sdružení, které vede plemennou knihu klusáka a předá majiteli identifikační kartu hříběte. Majitel zabezpečí do identifikační karty hříběte zaznamenání slovního a grafického popisu hříběte, který stvrdí podpisem a razítkem veterinární lékař, a zasílá ji zpět uznanému chovatelskému sdružení, které zajistí zapsání genetického typu.

(3) Po narození hříběte anglického plnokrevníka zasílá jeho majitel do 21 dnů ode dne narození čtvrtý připouštěcí lístek uznanému chovatelskému sdružení, které vede plemennou knihu anglického plnokrevníka a předá majiteli identifikační kartu hříběte. Majitel zabezpečí do identifikační karty hříběte zaznamenání slovního a grafického popisu hříběte, který stvrdí podpisem a razítkem veterinární lékař. Vyplněnou identifikační kartu hříběte spolu s odebranými vzorky k ověření původu hříběte podle § 12 zákona zasílá majitel osobě oprávněné k ověřování původů koní. Osoba oprávněná k ověřování původů koní zaznamená do identifikační karty hříběte laboratorní číslo testu³²⁾, jímž byl stanoven genetický typ hříběte, a identifikační kartu hříběte zašle pověřené osobě⁴⁾.

(4) V případě registrace starších, dosud neregistrovaných koní, koní bez původu a oslů a jejich kříženců s koňmi se čtvrtý připouštěcí lístek nahrazuje hlášením o registraci koně.

(5) Vzor identifikační karty hříběte a vzor hlášení o registraci koně, jehož formuláře majiteli koně poskytuje pověřená osoba⁴⁾, je uveden v příloze č. 8.

(6) Pokud byl na koně narozeného v České republice vystaven zahraniční plemennou knihou průkaz koně v souladu s přímo použitelnými předpisy Evropské unie, vyplní majitel koně hlášení o registraci koně a zasílá jej společně s originálem průkazu koně do 28 ode dne jeho vystavení pověřené osobě⁴⁾.

§ 43

zrušen

§ 44

Registrace koně přemístěného z jiného členského státu nebo dovezeného ze třetí země

(1) V případě koně přemístěného z jiného členského státu nebo koně dovezeného ze třetí země, s výjimkou svodu zvířat, (dále jen „trvale dovezený kůň“) zasílá majitel koně pověřené osobě⁴⁾ hlášení o trvalém dovozu koně (dále jen „hlášení“) do 30 dnů po přemístění nebo do 30 dnů po ukončení pohraniční veterinární kontroly s výjimkou

- a) koní účastnících se soutěží, dostihů, přehlídek či výcviku, včetně přepravy za tímto účelem, po dobu nepřesahující 90 dnů,

- b) hřebců nacházejících se v členském státě během připouštěcí sezóny,
- c) klisen nacházejících se v členském státě pro účely plemenitby po dobu nepřesahující 90 dnů,
- d) koní umístěných ve veterinárním zařízení ze zdravotních důvodů,
- e) koní určených k porážce do 10 dnů od jejich vstupu³⁶⁾.

(2) Doprovází-li trvale dovezeného koně průkaz koně vystavený v souladu s přímo použitelnými předpisy Evropské unie, zasílá majitel koně hlášení společně s originálem průkazu koně pověřené osobě⁴⁾. Doprovází-li trvale dovezeného koně též potvrzení o původu, zasílá majitel koně společně s hlášením také jeho kopii. Pověřená osoba⁴⁾ koně zaeviduje a do 7 dnů ode dne jeho doručení zasílá průkaz koně zpět majiteli koně.

(3) Nedoprovází-li trvale dovezeného koně ze třetí země průkaz koně vystavený v souladu s přímo použitelnými předpisy Evropské unie, zasílá majitel koně pověřené osobě⁴⁾ hlášení vyplněné osobou provádějící označování koní, na jehož základě vystaví pověřená osoba⁴⁾ průkaz koně. Doprovází-li trvale dovezeného koně též potvrzení o původu, zasílá majitel koně společně s hlášením také jeho kopii.

(4) V případě, že trvale dovezený kůň zůstává v majetku zahraničního majitele, zasílá doklady podle odstavců 1 až 3 chovatel, u něhož je kůň ustájen.

(5) Vzor hlášení o trvalém dovozu koně je uveden v příloze č. 8.

§ 45

Registrační kniha koní

(1) Každá osoba provádějící označování koní, nejde-li o anglického plnokrevníka a klusáka, vede registrační knihu koní; registrační knihu koní vede písemně na formulářích, které jí poskytuje pověřená osoba.⁴⁾

(2) Na každé registrační knize koní musí být na titulní straně uvedeno

- a) jméno, případně jména a příjmení nebo název osoby provádějící označování koní, a její adresa místa trvalého pobytu nebo sídlo,
- b) kalendářní roky, pro které je registrační kniha vedena,
- c) nejvýše dvoumístné evidenční číslo registrační knihy koní, které jí přiděluje pověřená osoba.⁴⁾

(3) V registrační knize koní se eviduje

- a) datum narození hříběte,
- b) jméno hříběte,
- c) pohlaví,
- d) výžehy nebo číslo elektronického identifikátoru,
- e) jméno a identifikační číslo matky a jméno a označení otce v ústředním registru plemeníků,
- f) číslo připouštěcího lístku,¹⁹⁾
- g) slovní popis,
- h) jméno, případně jména, příjmení a adresa místa trvalého pobytu nebo obchodní firma anebo název a sídlo majitele.

(4) Registrační knihu koní předává osoba provádějící označování koní pověřené osobě⁴⁾ do 31. prosince kalendářního roku.

(5) Vzor registrační knihy koní je uveden v příloze č. 8.

§ 46

Hlášení změny

(1) Dojde-li ke změně majitele koně, k přemístění koně na jatka, k přemístění koně do jiného členského státu nebo vývozu koně do třetí země, s výjimkou přemístění nebo vývozu k účasti na svodu zvířat, k úhynu, ztrátě, utracení nebo ke kastraci koně, zasílá majitel koně pověřené osobě⁴⁾ hlášení změny do 30 pracovních dnů ode dne, kdy ke změně došlo.

(2) Každý nový majitel plemenného koně zasílá příslušnému uznanému chovatelskému sdružení hlášení změny do 30 pracovních dnů ode dne, kdy ke změně došlo. Nový majitel koně zasílá současně s hlášením změny průkaz koně, ve kterém uznané chovatelské sdružení potvrdí změnu majitele, a průkaz koně zasílá zpět novému majiteli. Na písemnou žádost majitele koně zaevidovaného v ústřední evidenci potvrdí uznané chovatelské sdružení změnu majitele koně pouze na základě hlášení změny s úředně ověřeným podpisem majitele koně zaevidovaného v ústřední evidenci. Hlášení změny zasílá uznané chovatelské sdružení pověřené osobě⁴⁾ do 10 pracovních dnů ode dne doručení.

(3) Každý nový majitel koně neregistrovaného v plemenné knize zasílá pověřené osobě⁴⁾ hlášení změny do 30 pracovních dnů ode dne, kdy ke změně došlo. Nový majitel koně zasílá současně s hlášením změny průkaz koně, ve kterém pověřená osoba⁴⁾ potvrdí změnu majitele, a průkaz koně do 5 pracovních dnů ode dne doručení zasílá zpět novému majiteli koně. Na písemnou žádost majitele koně zaevidovaného v ústřední evidenci potvrdí pověřená osoba změnu majitele koně pouze na základě hlášení změny s úředně ověřeným podpisem majitele koně zaevidovaného v ústřední evidenci.

(4) Při trvalém přemístění koně do jiného členského státu nebo vývozu koně do třetí země, s výjimkou přemístění nebo vývozu k účasti na svodu zvířat, zašle původní majitel hlášení změny pověřené osobě⁴⁾ do 30 pracovních dnů ode dne, kdy k této události došlo. Při přemístění anglického plnokrevníka a klusáka do jiného členského státu nebo vývozu anglického plnokrevníka nebo klusáka do třetí země, s výjimkou přemístění nebo vývozu k účasti na svodu zvířat, zašle původní majitel hlášení změny a průkaz koně pověřené osobě⁴⁾ ještě před přemístěním nebo vývozem koně, a to nejméně 14 dní před přemístěním nebo vývozem koně. Pověřená osoba zapíše změny do průkazu koně a do 5 pracovních dnů ode dne doručení vrátí průkaz koně majiteli.

(5) Při přemístění koně na jatka nebo do asanačního podniku oznámí původní majitel koně tuto skutečnost pověřené osobě⁴⁾, a to zasláním hlášení změny do 30 pracovních dnů ode dne, kdy k přemístění došlo, a současně předá průkaz koně jatkám, nebo asanačnímu podniku, které ho po porážení koně nebo zpracování těla koně zasílají pověřené osobě⁴⁾, a to do 5 pracovních dnů ode dne porážky koně nebo zpracování těla koně. Pokud není vydávajícím orgánem, předá pověřená osoba⁴⁾ průkaz koně příslušnému vydávajícímu orgánu^{11b)}.

(6) Chovatel koně zašle ve lhůtě 30 pracovních dnů stanovené v čl. 35 odst. 1 nařízení Komise (EU) 2015/26211b pověřené osobě hlášení změny.

(7) Dojde-li ke kastraci koně, zasílá jeho majitel pověřené osobě⁴⁾ hlášení změny do 30 pracovních dnů ode dne kastrace koně. Veterinární lékař potvrdí do 5 pracovních dnů po zákroku kastraci v průkazu koně.

(8) Vzor hlášení změny, jehož formulář majiteli koně poskytuje pověřená osoba⁴⁾, je uveden v příloze č. 8.

§ 47

Systém ústřední evidence koní, oslů a jejich kříženců a podklady pro její vedení

(1) Pověřená osoba⁴⁾ vede

- a) registr hospodářství,
- b) registr koní, oslů a jejich kříženců,
- c) ústřední registr plemenů.16)

(2) Podkladem pro vedení ústřední evidence koní, oslů a jejich kříženců je označování koní, oslů a jejich kříženců, přípouštěcí rejstříky s přípouštěcími lístky,¹⁹⁾ registry koní v hospodářství, registrační knihy koní, hlášení o registraci koně, hlášení o trvalém dovozu koně, hlášení změny, identifikační karty hříběte - anglického plnokrevníka a klusáka a průkazy koní.

§ 48

Registr koní a oslů a jejich kříženců v databázi ústřední evidence

V registru koní, oslů a jejich kříženců se u každého kusu eviduje

- a) identifikační číslo zvířete,
- b) jméno,
- c) druh,
- d) pohlaví,
- e) barva,
- f) příslušnost k plemenné knize,
- g) otec a matka,
- h) otec matky,
- i) datum narození,
- j) registrační číslo hospodářství narození, není-li, místo narození,
- k) datum porážky, případně úhynu, ztráty nebo utracení,
- l) výžehy, číslo elektronického identifikátoru, popřípadě číslo osvědčení o stanovení genetického typu,
- m) slovní popis,

- n) jméno, případně jména a příjmení nebo obchodní firma anebo název chovatele, v jehož chovu se zvíře narodilo, a jeho adresa místa trvalého pobytu nebo sídlo,
- o) jméno, případně jména a příjmení nebo obchodní firma anebo název majitele koně a jeho adresa místa trvalého pobytu nebo sídlo, včetně data změny majitele a data nahlášení této události,
- p) označení země přemístění, dovozu nebo vývozu, jde-li o zvíře přemístěné z jiného nebo do jiného členského státu nebo dovezené nebo vyvezené ze třetích zemí,
- q) známý status zvířete jako neurčeného k poražení pro lidskou spotřebu^{20a)},
- r) údaje o vydaných duplikátech průkazu koně a náhradních průkazech koně,
- s) u hřebců zapsaných v ústředním registru plemenů číslo osvědčení o stanovení genetického typu,
- t) u hříbat narozených po inseminaci nebo po přenosu embryí číslo osvědčení o stanovení ověření původu,
- u) datum vydání a jakékoli změny identifikačního dokladu^{20a)},
- v) jméno a adresa majitele, který předložil identifikační doklad či podal žádost podle čl. 11 odst. 1, čl. 15 odst. 1, čl. 29 odst. 2 nebo čl. 32 odst. 2 nařízení Komise (EU) 2015/262,
- w) status zvířete jakožto evidovaného koně nebo koně pro chov a produkci^{20a)},
- x) sériové číslo, pokud takové číslo je přiděleno identifikačnímu dokladu^{20a)},
- y) označení země, v níž se nachází hospodářství, kde je kůň držen^{20a)},
- z) označení země, ve které se kůň narodil, jde-li o koně pocházejícího ze zahraničí^{20a)}.

§ 49

Průkaz koně

(1) Průkaz koně je povinným identifikačním dokladem vydávaným v souladu s nařízením Komise (EU) 2015/262.

(2) Průkaz koně vydává pověřená osoba³⁴⁾ do 28 dnů ode dne doručení žádosti majitele koně. Majitel koně žádá zasláním podepsaného

- a) čtvrtého připouštěcího lístku³¹⁾,
- b) hlášení o registraci koně narozeného v České republice, nebo
- c) hlášení o trvalém dovozu koně ze třetích zemí.

(3) Změní-li se majitel koně, předá původní majitel koně průkaz koně spolu s koněm novému majiteli. Při přemístění koně na jatka předá původní majitel spolu s koněm průkaz koně provozovateli jatek, který jej do 5 pracovních dnů po poražení koně zasílá pověřené osobě⁴⁾.

(4) Při přemístění anglického plnokrevníka nebo klusáka do jiného členského státu nebo vývozu anglického plnokrevníka nebo klusáka do třetí země zašle původní majitel průkaz koně pověřené osobě spolu s hlášením změny, a to nejméně 14 dní před přemístěním nebo vývozem koně.

(5) Majitel koně zajistí zaznamenání preventivních zkoušek, vyšetření nebo kastrace, které potvrdí veterinární lékař, na stranách průkazu koně k tomu určených. Každou změnu majitele koně v průkazu koně si nový majitel koně nechá potvrdit u uznaného chovatelského sdružení, které vede příslušnou plemennou knihu, případně u pověřené osoby⁴⁾, které průkaz koně neprodleně vrátí majiteli.

(6) Dojde-li ke ztrátě průkazu koně a totožnost koně lze zjistit, majitel koně písemně požádá vydávající orgán o vystavení duplikátu průkazu koně. Duplikát průkazu koně je také vydán v případě, kdy zvíře nebylo identifikováno ve lhůtě stanovené v § 13 odst. 4 a původ zvířete podle čl. 29 odst. 1 písm. b) nařízení Komise (EU) 2015/262 je znám.

(7) Dojde-li ke ztrátě průkazu koně a totožnost koně nelze zjistit, majitel koně písemně požádá pověřenou osobu o náhradní identifikační doklad. Náhradní identifikační doklad je také vydán v případě, kdy zvíře nebylo identifikováno ve lhůtě stanovené v § 13 odst. 4 a původ zvířete podle čl. 32 odst. 1 písm. b) nařízení Komise (EU) 2015/262 je znám.

(8) Pokud je kůň bez plemenné příslušnosti povýšen do kategorie plemenného koně v souladu s pravidly vydávajícího orgánu^{11b)}, může mu být kdykoli vydán nový průkaz koně. Údaje z původního průkazu koně se přepíší do nového průkazu koně a původní průkaz koně se zneplatní.

§ 50

zrušen

§ 51

Oslí a jejich kříženci s koňmi

Pro evidenci oslů a jejich kříženců s koňmi platí § 41 až 50 obdobně.

Oddíl 4

Evidence prasat

§ 52

Registr prasat v hospodářství

(1) Pro každé hospodářství vede chovatel prasat registr prasat v hospodářství, a to písemně na formulářích, které mu poskytuje pověřená osoba,⁴⁾ nebo formou počítačové databáze (§ 32). Pro místo svodu zvířat se registr prasat v hospodářství nevede.

(2) Na každém registru prasat v hospodářství musí být na titulní straně uvedeno

- a) jméno, případně jména a příjmení nebo obchodní firma anebo název chovatele,
- b) registrační číslo hospodářství,
- c) adresa hospodářství.

(3) V registru prasat v hospodářství se eviduje

- a) počet prasat držených v hospodářství,
- b) každá změna v počtu prasat držených v hospodářství, zejména narození, přemístění, úhyn, utracení nebo ztráta zvířat, přičemž se eviduje
 - 1. počet zvířat, kterých se změna týká,
 - 2. datum, kdy ke změně došlo,
 - 3. v případě přemístění zvířat registrační číslo hospodářství, provozovny jatek, shromažďovacího střediska, uživatelského zařízení, obchodníka nebo provozovny asanačního podniku, odkud nebo kam bylo zvíře přemístěno, případně kód země, jde-li o zvíře dovezené nebo vyvezené, má-li identifikační číslo, pak i toto číslo.

(4) Orgány dozoru¹⁵⁾ do registru prasat v hospodářství zaznamenávají provedené kontroly, a to datum kontroly, jméno, případně jména, příjmení a podpis osoby, která kontrolu prováděla, a název orgánu dozoru.

(5) Vzor registru prasat v hospodářství je uveden v příloze č. 9.

§ 53

Hlášení o narození prasat, jejich úhynu, ztrátě, utracení a přemístění

(1) Každý chovatel, obchodník, provozovatel jatek, asanačního podniku, uživatelského zařízení nebo shromažďovacího střediska předává pověřené osobě⁴⁾ údaje uvedené v § 52 odst. 3 v hlášení o narození prasat, jejich úhynu, ztrátě, utracení a přemístění. Součástí tohoto hlášení je i počet prasnic.

(2) Chovatelé, obchodníci, provozovatelé jatek, asanačního podniku, uživatelského zařízení nebo shromažďovacího střediska zasílají hlášení pověřené osobě⁴⁾ jednou měsíčně, vždy do desátého dne následujícího kalendářního měsíce, a to za celý kalendářní měsíc.

(3) Pokud na hospodářství nedošlo k žádným změnám, hlášení o narození prasat, jejich úhynu, ztrátě, utracení a přemístění se nezasílá.

(4) Hlášení o narození prasat, jejich úhynu, ztrátě, utracení a přemístění se zasílá na formuláři, který chovateli, obchodníkovi, provozovateli jatek, asanačního podniku, uživatelského zařízení nebo shromažďovacího střediska poskytuje pověřená osoba.⁴⁾

(5) Vzor hlášení o narození prasat, jejich úhynu, ztrátě, utracení a přemístění je uveden v příloze č. 9.

§ 54

Systém ústřední evidence prasat a podklady pro její vedení

(1) Pověřená osoba⁴⁾ vede

- a) registr hospodářství prasat,
- b) ústřední registr plemeníků.¹⁶⁾

(2) Podkladem pro vedení ústřední evidence prasat je označování prasat, registry prasat v hospodářství a hlášení o narození prasat, jejich úhynu, ztrátě, utracení a přemístění.

§ 55

Registr hospodářství prasat v databázi ústřední evidence

V registru hospodářství se pro každé hospodářství prasat kromě údajů uvedených v § 29 eviduje

- a) počet prasat a z toho počet prasnic držených na hospodářství k poslednímu dni v kalendářním měsíci,
- b) změna v počtu prasat držených na hospodářství, zejména narození, přemístění, úhyn, utracení nebo ztráta zvířat, přičemž se eviduje
 1. počet prasat, kterých se změna týká,
 2. datum, kdy ke změně došlo,
 3. v případě přemístění zvířat registrační číslo hospodářství, provozovny jatek, obchodníka, asanačního podniku, uživatelského zařízení nebo shromažďovacího střediska, odkud nebo kam byla zvířata přemístěna, případně kód země, jde-li o zvířata dovezená nebo vyvezená.

Oddíl 5

Evidence běžců

§ 56

Registr běžců v hospodářství

(1) Pro každé hospodářství a druh vede chovatel běžců registr běžců v hospodářství, a to písemně na formulářích, které mu poskytuje pověřená osoba⁴⁾, nebo formou počítačové databáze (§ 32).

(2) Na každém registru běžců v hospodářství musí být na titulní straně uvedeno

- a) jméno, popřípadě jména, a příjmení nebo obchodní firma anebo název chovatele,
- b) registrační číslo hospodářství,
- c) adresa hospodářství a
- d) druh běžce.

(3) V registru běžců v hospodářství se pro každé hospodářství eviduje

- a) počet běžců uvedeného druhu držených v hospodářství,
- b) každá změna v počtu běžců uvedeného druhu držených v hospodářství, zejména vylíhnutí, přemístění, úhyn, ztráta, utracení nebo domácí porážka běžců, přičemž se eviduje
 1. počet běžců, kterých se změna týká,
 2. datum, kdy ke změně došlo,
 3. v případě přemístění běžců registrační číslo hospodářství, provozovny jatek, asanačního podniku nebo uživatelského zařízení, odkud nebo kam byl běžec přemístěn, případně kód země, jde-li o běžce přemístěné z jiného nebo do jiného členského státu nebo dovezené nebo vyvezené ze třetí země.

(4) Orgány dozoru¹⁵⁾ do registru běžců v hospodářství zaznamenávají provedené kontroly, a to datum kontroly, jméno, popřípadě jména, a příjmení a podpis osoby, která kontrolu prováděla, a název orgánu dozoru.

(5) Vzor registru běžců v hospodářství je uveden v příloze č. 10.

§ 57

Hlášení o vylíhnutí běžců, jejich úhynu, ztrátě, utracení a přemístění

(1) Každý chovatel, obchodník, provozovatel jatek, asanačního podniku, uživatelského zařízení nebo shromažďovacího střediska předává pověřené osobě⁴⁾ údaje uvedené v § 56 odst. 3 v hlášení o vylíhnutí běžců, jejich úhynu, ztrátě, utracení a přemístění.

(2) Hlášení o vylíhnutí běžců, jejich úhynu, ztrátě, utracení a přemístění zasílají chovatelé nebo provozovatelé uživatelských zařízení pověřené osobě⁴⁾ za celý kalendářní měsíc, a to do desátého dne následujícího kalendářního měsíce.

(3) Údaje uvedené v odstavci 1 zasílají provozovatelé jatek a asanační podnik pověřené osobě⁴⁾ do desátého dne kalendářního měsíce následujícího po kalendářním měsíci, kdy k úhynu, ztrátě, utracení nebo přemístění běžce došlo, případně kdy byl běžec poražen nebo přijat jeho kadáver.

(4) Hlášení o vylíhnutí běžců, jejich úhynu, ztrátě, utracení a přemístění se nezasílají

- a) pokud nedošlo k žádným změnám, nebo
- b) v případě přesunu běžce mezi stájemi téhož hospodářství.

(5) Hlášení o vylíhnutí běžců, jejich úhynu, ztrátě, utracení a přemístění se zasílají na formulářích, které chovateli, provozovateli jatek, uživatelského zařízení a asanačnímu podniku poskytuje pověřená osoba.⁴⁾

(6) Vzor hlášení o vylíhnutí běžců, jejich úhynu, ztrátě, utracení a přemístění je uveden v příloze č. 10.

§ 58

Systém ústřední evidence běžců a podklady pro její vedení

(1) Pověřená osoba⁴⁾ vede

- a) registr hospodářství,
- b) registr zvířat.

(2) Podkladem pro vedení ústřední evidence běžců je označování zvířat, registry běžců v hospodářství, hlášení o vylíhnutí běžců, jejich úhynu, ztrátě, utracení a přemístění.

§ 59

Registr zvířat v databázi ústřední evidence

V registru zvířat se pro běžce kromě údajů uvedených v § 29 eviduje

- a) počet běžců uvedeného druhu držených na hospodářství k poslednímu dni v kalendářním měsíci,
- b) změna v počtu běžců držených na hospodářství, vylíhnutí, přemístění, úhyn, utracení nebo ztráta běžců, přičemž se eviduje
 1. počet běžců, kterých se změna týká,
 2. datum, kdy ke změně došlo,
 3. v případě přemístění běžců registrační číslo hospodářství, provozovny jatek, obchodníka, asanačního podniku, uživatelského zařízení nebo shromažďovacího střediska, odkud nebo kam byli běžci přemístěni, případně kód země, jde-li o běžce dovezené nebo vyvezené ze třetí země."

Oddíl 6

Evidence jelenovitých, muflonů a prasat divokých ve farmovém chovu

§ 60

Registr zvěře v hospodářství

(1) Pro každé hospodářství jelenovitých, muflonů a prasat divokých ve farmovém chovu vede chovatel registr zvěře v hospodářství, a to písemně na formulářích, které mu poskytuje pověřená osoba,⁴⁾ nebo formou počítačové databáze (§ 32).

(2) Pro každý druh zvěře ve farmovém chovu se vede registr zvěře v hospodářství samostatně.

(3) Na každém registru zvěře v hospodářství musí být na titulní straně uvedeno

- a) jméno, případně jména a příjmení nebo název nebo obchodní firma chovatele,
- b) registrační číslo hospodářství,
- c) adresa hospodářství,
- d) druh zvěře ve farmovém chovu, pro kterou se registr zvěře v hospodářství vede.

(4) V registru zvěře v hospodářství se eviduje

- a) počet zvířat držených v hospodářství,
- b) každá změna v počtu zvířat držených v hospodářství, zejména narození, přemístění, úhyn, ztráta, utracení nebo domácí porážka zvířat, přičemž se eviduje
 1. počet zvířat, kterých se změna týká,
 2. datum, kdy ke změně došlo,
 3. v případě přemístění zvířat registrační číslo hospodářství, provozovny jatek, asanačního podniku nebo uživatelského zařízení, odkud nebo kam bylo zvíře přemístěno, případně kód země, jde-li o zvíře přemístěné z jiného nebo do jiného členského státu nebo dovezené nebo vyvezené ze třetích zemí.

(5) Orgány dozoru¹⁵⁾ do registru zvěře v hospodářství zaznamenávají provedené kontroly, a to datum kontroly, jméno, případně jména, příjmení a podpis osoby, která kontrolu prováděla, a název orgánu dozoru.

(6) Vzor registru zvěře v hospodářství je uveden v příloze č. 11.

§ 61

Hlášení o narození zvěře, jejím úhynu, ztrátě, utracení a přemístění

(1) Každý chovatel, provozovatel jatek, asanačního podniku nebo uživatelského zařízení předává pověřené osobě⁴⁾ údaje uvedené v § 60 odst. 4, s výjimkou účasti na svodu zvířat, v hlášení o narození zvířete, jejím úhynu, ztrátě, utracení a přemístění.

(2) Chovatelé, provozovatelé jatek, asanačního podniku nebo uživatelského zařízení zasílají hlášení pověřené osobě⁴⁾ jednou měsíčně, vždy do desátého dne následujícího kalendářního měsíce, a to za celý kalendářní měsíc, po jednotlivých hospodářstvích a provozovatelích.

(3) Pokud na hospodářství nedošlo k žádným změnám, hlášení o narození zvířete, jejím úhynu, ztrátě, utracení a přemístění se neposílá.

(4) Hlášení o narození zvířete, jejím úhynu, ztrátě, utracení a přemístění se zasílá na formuláři, který chovateli, provozovatelé jatek, asanačního podniku nebo uživatelského zařízení poskytuje pověřená osoba.⁴⁾

(5) Vzor hlášení o narození zvířete, jejím úhynu, ztrátě, utracení a přemístění je uveden v příloze č. 11.

§ 62

Systém ústřední evidence zvířete ve farmovém chovu a podklady pro její vedení

(1) Pověřená osoba⁴⁾ vede registr hospodářství zvířete ve farmovém chovu.

(2) Podkladem pro vedení ústřední evidence zvířete ve farmovém chovu jsou registry zvířete v hospodářství a hlášení narození zvířete, jejím úhynu, ztrátě, utracení a přemístění.

§ 63

Registr hospodářství jelenovitých, muflonů a prasat divokých ve farmovém chovu v databázi ústřední evidence

V registru hospodářství se pro každé hospodářství kromě údajů uvedených v § 29 eviduje

- a) počet a druh zvířete ve farmovém chovu držené na hospodářství k poslednímu dni v kalendářním měsíci,
- b) změna v počtu zvířat držených na hospodářství, zejména narození, přemístění, úhyn, utracení nebo ztráta zvířat, přičemž se eviduje
 - 1. počet a druh zvířete ve farmovém chovu, kterých se změna týká,
 - 2. kalendářní měsíc, kdy ke změně došlo,
 - 3. v případě přemístění zvířat registrační číslo hospodářství, provozovny jatek, asanačního podniku nebo uživatelského zařízení, odkud nebo kam byla zvířata přemístěna, případně kód země, jde-li o zvíře dovezené nebo vyvezené ze třetích zemí nebo přemístěné z jiného nebo do jiného členského státu.

Oddíl 7

Evidence drůbeže

§ 64

Registr drůbeže v hospodářství, v němž je chováno hejno s produkcí vajec

(1) Pro každé hospodářství, v němž je chováno hejno větší než 100 kusů drůbeže s produkcí nasadových vajec a u kura domácího též hejno nosnic s produkcí konzumních vajec uváděných na trh, vede chovatel drůbeže registr drůbeže v hospodářství, a to v listinné podobě nebo elektronicky formou počítačové databáze (§ 32). Registr drůbeže v hospodářství se vede po jednotlivých halách. V registru se zaznamenávají i přesuny mezi halami.

(2) Na každém registru drůbeže v hospodářství musí být na titulní straně uvedeno

- a) jméno, popřípadě jména a příjmení nebo obchodní firma anebo název chovatele,
- b) registrační číslo hospodářství,
- c) adresa hospodářství,
- d) druh a kategorie drůbeže, pro který se vede registr drůbeže v hospodářství,
- e) celkový počet hal, jejich označení a označení haly, pro kterou se registr drůbeže v hospodářství vede.

(3) V registru drůbeže v hospodářství se eviduje

- a) počáteční počet drůbeže,
- b) každá změna počtu drůbeže, zejména přemístění zvířat, jejich úhyn, ztráta nebo utracení, přičemž se eviduje
 - 1. počet drůbeže, které se tato změna týká,
 - 2. datum, kdy ke změně došlo,
 - 3. charakter změny (příjem, úhyn, prodej, převod, přesun),

4. registrační číslo hospodářství, líhně, provozovny jatek, asanačního podniku nebo uživatelského zařízení, odkud nebo kam byla zvířata přemístěna, popřípadě kód země, jde-li o zvířata přemístěná z nebo do jiných členských států anebo dovezená ze nebo vyvezená do třetích zemí,

c) konečný počet drůbeže po změně počtu.

(4) Orgány dozoru¹⁵⁾ do registru drůbeže v hospodářství zaznamenávají provedené kontroly, a to datum kontroly, jméno, popřípadě jména, příjmení a podpis osoby, která kontrolu prováděla, a název orgánu dozoru.

(5) Vzor registru drůbeže v hospodářství je uveden v příloze č. 12 části 1 a je závazný pouze z hlediska jeho obsahu.

§ 64a

Registr drůbeže v hospodářství, v němž je chováno hejno pro odchov nebo výkrm mimo kuřat chovaných na maso

(1) Pro každé hospodářství, v němž je chováno hejno větší než 500 kusů drůbeže pro odchov nebo výkrm mimo kuřat chovaných na maso, vede chovatel drůbeže registr drůbeže v hospodářství, a to v listinné podobě nebo elektronicky formou počítačové databáze (§ 32). Registr drůbeže, lze vést i po jednotlivých halách, v takovém případě se v registru zaznamenává i přesun mezi halami.

(2) V každém registru drůbeže v hospodářství musí být na titulní straně uvedeny tyto náležitosti:

a) jméno, popřípadě jména, a příjmení nebo obchodní firma anebo název chovatele,

b) registrační číslo hospodářství,

c) adresa hospodářství,

d) druh a kategorie drůbeže, pro který se vede registr drůbeže v hospodářství,

e) celkový počet hal, jejich označení a označení haly, pro kterou se registr drůbeže v hospodářství vede, vede-li chovatel registr drůbeže v hospodářství po jednotlivých halách.

(3) V registru drůbeže v hospodářství se eviduje

a) počet naskladněné drůbeže,

b) každá změna počtu držené drůbeže, přičemž se eviduje

1. počet drůbeže, které se tato změna týká,

2. datum, kdy ke změně došlo,

3. charakter změny (příjem, úhyn, prodej, převod, přesun),

4. registrační číslo hospodářství, líhně, provozovny jatek, asanačního podniku nebo uživatelského zařízení, odkud nebo kam byla zvířata přemístěna, popřípadě kód země, jde-li o zvířata přemístěná z nebo do jiných členských států anebo dovezená ze nebo vyvezená do třetích zemí,

c) konečný počet drůbeže po změně počtu.

(4) Orgány dozoru¹⁵⁾ do registru drůbeže v hospodářství zaznamenávají provedené kontroly, a to datum kontroly, jméno, popřípadě jména, příjmení a podpis osoby, která kontrolu prováděla, a název orgánu dozoru.

(5) Vzor registru drůbeže v hospodářství je uveden v příloze č. 12 části 1 a je závazný pouze z hlediska jeho obsahu.

§ 64b

Registr drůbeže v hospodářství, v němž jsou chována kuřata chovaná na maso

(1) Pro každé hospodářství, v němž je chováno hejno větší než 500 kusů kuřat druhu Kur domácí (*Gallus gallus*) chovaných na maso (dále jen „kuřata chovaná na maso“), vede chovatel registr drůbeže v hospodářství pro jednotlivé haly s chovem kuřat chovaných na maso, a to v listinné podobě nebo elektronicky formou počítačové databáze (§ 32). Chovatel vede registr drůbeže v hospodářství podle vzoru uvedeného v § 64a odst. 5.

(2) Registr drůbeže v hospodářství, ve kterém jsou chována kuřata chovaná na maso, obsahuje kromě náležitostí uvedených v § 64a odst. 2 až 4 tyto záznamy:

a) na titulní straně vyznačení, pro kterou halu je tento registr drůbeže v hospodářství veden,

b) na titulní straně využitelnou plochu, kterou se rozumí plocha se stelivem kdykoli přístupná kuřatům chovaným na maso, v m²,

c) na titulní straně vyznačení maximální přípustné kapacity haly v kg živé hmotnosti kuřat chovaných na maso,

d) uvedení hybridu nebo plemene naskladněných kuřat chovaných na maso, je-li známo,

e) při každé kontrole počet kuřat chovaných na maso, která byla nalezena mrtvá, s uvedením příčin, jsou-li známy, jakož i počet kuřat chovaných na maso poražených z důvodu onemocnění nebo z jiných důvodů s uvedením příčiny,

f) v případě hustoty osazení vyšší než 33 kg/m² denní míru úhynu a kumulativní denní míru úhynu.

§ 65

Záznamy evidované provozovatelem líhně

V záznamech evidovaných provozovatelem líhně se evidují u každého druhu a kategorie drůbeže

- a) jméno, případně jména a příjmení nebo obchodní firma anebo název provozovatele líhně,
- b) registrační číslo líhně,
- c) datum umístění vajec do inkubátoru,
- d) počet vajec vložených do líhně,
- e) datum vyhlíhnutí,
- f) počet vajec vyjmutých z líhně,
- g) počet, druh a kategorie vyhlíhnutých mláďat,
- h) údaje o odběrateli mláďat.

§ 66

Hlášení o stavech drůbeže v hospodářství, v němž je chováno hejno s produkcí vajec

(1) Každý chovatel drůbeže, který chová hejno větší než 100 kusů drůbeže s produkcí násadových vajec a u kura domácího též hejno nosnic pro produkci konzumních vajec uváděných na trh, předává pověřené osobě⁴⁾ v hlášení o stavech drůbeže údaje o

- a) druhu, kategorii a počtu drůbeže chované v hospodářství,
- b) způsobu chovu, počtu chovaných hejn a maximální kapacitě hospodářství,
- c) počtu naskladněné nebo vyskladněné drůbeže, přičemž se hlásí
 1. druh, kategorie a počet drůbeže, která byla naskladněna nebo vyskladněna,
 2. datum, kdy k naskladnění nebo vyskladnění došlo,
 3. v případě přemístění drůbeže registrační číslo hospodářství, provozovny jatek, asanačního podniku nebo užívatelského zařízení, odkud nebo kam byla drůbež přemístěna, popřípadě kód země^{20b)}, jde-li o drůbež dovezenou nebo vyvezenou ze třetích zemí nebo přemístěnou z jiného nebo do jiného členského státu.

(2) Chovatelé uvedení v odstavci 1 zasílají hlášení o stavech drůbeže pověřené osobě⁴⁾ jednou měsíčně, vždy do desátého dne následujícího kalendářního měsíce, a to za celý kalendářní měsíc.

(3) Hlášení o stavech drůbeže se zasílá na formuláři, který chovateli poskytuje pověřená osoba⁴⁾.

(4) Vzor hlášení o stavech drůbeže je uveden v příloze č. 12 části 2.

(5) Chovatelé šlechtitelských, prarodičovských a rodičovských chovů drůbeže zasílají kromě hlášení o stavech drůbeže pověřené osobě⁴⁾ údaje o druhu, užitkovém typu a počtu osvědčené drůbeže, a to zasláním kopie osvědčení o původu hejna, do 14 dnů ode dne doručení originálu osvědčení o původu hejna.

§ 66a

Hlášení o stavech drůbeže v hospodářství, v němž je chováno hejno pro výkrm, včetně kuřat chovaných na maso, nebo hejno pro odchov

(1) Chovatelé drůbeže s hejnem větším než 500 kusů drůbeže pro výkrm včetně kuřat chovaných na maso nebo s hejnem větším než 500 kusů drůbeže pro odchov zasílají pověřené osobě⁴⁾ údaje o druhu drůbeže, způsobu chovu, kategorii, počtu hejn, kapacitě při zaevidování hospodářství u pověřené osoby⁴⁾ a dále pak při jakékoli změně těchto údajů. Chovatelé kuřat chovaných na maso zasílají údaj o maximální přípustné kapacitě jednotlivých hal v kg živé hmotnosti kuřat. Pokud chovatel zamýšlí u kuřat chovaných na maso využít hustotu osazení vyšší než 39 kg/m², přikládá též kopii rozhodnutí krajské veterinární správy o povolení chovu kuřat chovaných na maso se zvýšenou hustotou osazení.

(2) Vzor hlášení o stavech drůbeže v hospodářství, v němž je chováno hejno pro odchov nebo hejno pro výkrm, včetně kuřat chovaných na maso, je uveden v příloze č. 12 části 4.

§ 67

Hlášení o počtu přemístěné nebo dovezené drůbeže

V případě přemístění drůbeže z jiného členského státu nebo dovozu drůbeže ze třetích zemí oznámí chovatel pověřené osobě⁴⁾ údaje^{20b)} o počtu přemístěné nebo dovezené drůbeže a její původ, datum přemístění nebo dovozu a druh přemístěné nebo dovezené drůbeže, a to zasláním kopie potvrzení o původu nebo kopie dokladu, který potvrzení o původu nahrazuje, vždy do 30 dnů ode dne přemístění nebo dovozu.

§ 68

Hlášení měsíční produkce, nákupu a prodeje násadových vajec a mláďat

(1) Provozovatelé líhní do 21 dnů po skončení kalendářního měsíce zasílají pověřené osobě⁴⁾ za celý kalendářní měsíc údaje o druhu, kategorii a počtu vyprodukovaných, nakoupených a prodaných násadových vajec a mláďat.

(2) Hlášení měsíční produkce, nákupu a prodeje násadových vajec a mláďat se zasílají na formuláři, který provozovateli líhně poskytuje pověřená osoba. 4)

(3) Vzor hlášení měsíční produkce, nákupu a prodeje násadových vajec a mláďat je uveden v příloze č. 12 části 3.

§ 69

Systém ústřední evidence drůbeže a podklady pro její vedení

(1) Pověřená osoba⁴⁾ vede

- a) registr hospodářství,
- b) registr provozovatelů líhní.

(2) Podkladem pro vedení ústřední evidence drůbeže jsou registry drůbeže v hospodářství, záznamy evidované provozovateli líhní, hlášení o stavech drůbeže, hlášení měsíční produkce, nákupu a prodeje násadových vajec a mláďat.

§ 70

Registr hospodářství drůbeže v databázi ústřední evidence

V registru hospodářství se pro každé hospodářství kromě údajů uvedených v § 29 a 66 eviduje

- a) maximální kapacita podle druhu a kategorie drůbeže a
- b) počet osvědčené drůbeže v chovu před produkcí násadových vajec ve šlechtitelském, prarodičovském a rodičovském chovu.

§ 71

Registr provozovatelů líhní v databázi ústřední evidence

V registru provozovatelů líhní se kromě údajů uvedených v § 29 eviduje

- a) registrační číslo líhně,
- b) druh dospělé drůbeže,
- c) adresa provozovatele líhně,
- d) v každém kalendářním měsíci počet vyprodukovaných, nakoupených a prodaných násadových vajec a mláďat podle druhů a kategorie dospělé drůbeže.

Oddíl 8

Evidence plemenných ryb

§ 72

Odlovní a komorová kniha

(1) Pro každou nádrž vede chovatel plemenných ryb list odlovní a komorové knihy, a to písemně na formulářích, které mu poskytuje pověřená osoba,⁴⁾ nebo formou počítačové databáze (§ 32).

(2) Na každé odlovní a komorové knize musí být na titulní straně uvedeno

- a) jméno, případně jména a příjmení nebo obchodní firma anebo název chovatele,
- b) registrační číslo hospodářství,
- c) adresa hospodářství.

(3) Na listu odlovní a komorové knihy se eviduje počet a kategorie plemenných ryb držených v nádrži.

(4) Kromě údajů uvedených v odstavcích 2 a 3 do odlovní a komorové knihy zaznamenávají orgány dozoru¹⁵⁾ provedené kontroly, a to datum kontroly, jméno, případně jména a příjmení osoby, která kontrolu prováděla, a název orgánu dozoru.

(5) Vzor listu odlovní a komorové knihy je uveden v příloze č. 13.

§ 73

Hlášení počtu plemenných ryb

(1) Chovatelé plemenných ryb předávají pověřené osobě⁴⁾ údaje o počtu jikernaček a mlíčáků každého plemene plemenných ryb za každé hospodářství k 30. červnu kalendářního roku.

(2) Hlášení počtu plemenných ryb se zasílají do 31. července kalendářního roku na formuláři, který chovateli poskytuje pověřená osoba.⁴⁾

(3) Vzor hlášení počtu plemenných ryb je uveden v příloze č. 13.

(4) V případě přemístění plemenných ryb z jiných členských států nebo dovozu plemenných ryb ze třetích zemí zasílá chovatel pověřené osobě⁴⁾ do 30 dnů ode dne přemístění nebo dovozu údaje o přemístění nebo dovozu plemenných ryb, a to

- a) zemi, odkud byly plemenné ryby přemístěny nebo dovezeny,
- b) počet a druh přemístěných nebo dovezených kusů a jejich původ; tyto údaje se oznamují zasláním kopie průvodního listu.

§ 74

System ústřední evidence plemenných ryb a podklady pro její vedení

(1) Pověřená osoba⁴⁾ vede registr hospodářství plemenných ryb.

(2) Podkladem pro vedení ústřední evidence plemenných ryb jsou odlovní a komorové knihy a hlášení počtu plemenných ryb.

§ 75

Registr hospodářství plemenných ryb v databázi ústřední evidence

V registru hospodářství plemenných ryb se pro každé hospodářství plemenných ryb kromě údajů uvedených v § 29 eviduje počet plemenných ryb, z toho počet jikernaček a počet mlíčáků každého plemene, držených na hospodářství k 30. červnu kalendářního roku.

Oddíl 9

Evidence neplemenných ryb

§ 76

Evidence vedená chovatelem

Každý chovatel neplemenných ryb vede podle zvláštního právního předpisu²¹⁾ hospodářskou evidenci o chovu ryb na rybníku s chovem ryb, popisný list rybářského revíru a evidenční list o dosažených hospodářských výsledcích na rybářském revíru.

§ 77

Hlášení počtu/hmotnosti neplemenných ryb

(1) Chovatelé neplemenných ryb předávají pověřené osobě⁴⁾ údaje o počtu/hmotnosti neplemenných ryb za každé hospodářství k 30. červnu kalendářního roku.

(2) Hlášení počtu/hmotnosti neplemenných ryb se zasílají do 31. července kalendářního roku na formuláři, který chovateli poskytuje pověřená osoba.⁴⁾

(3) Vzor hlášení počtu/hmotnosti neplemenných ryb je uveden v příloze č. 14.

(4) Podkladem pro vyplnění hlášení počtu/hmotnosti neplemenných ryb je hospodářská evidence o chovu ryb na rybníku s chovem ryb, popisný list rybářského revíru, evidenční list o dosažených hospodářských výsledcích na rybářském revíru.

§ 78

System ústřední evidence neplemenných ryb a podklady pro její vedení

(1) Pověřená osoba⁴⁾ vede registr hospodářství neplemenných ryb.

(2) Podkladem pro vedení ústřední evidence neplemenných ryb je hospodářská evidence o chovu ryb na rybníku s chovem ryb, popisný list rybářského revíru, evidenční list o dosažených hospodářských výsledcích na rybářském revíru a hlášení počtu/hmotnosti neplemenných ryb.

§ 79

Registr hospodářství neplemenných ryb v databázi ústřední evidence

V registru hospodářství neplemenných ryb se pro každé hospodářství neplemenných ryb kromě údajů uvedených v § 29 eviduje počet/hmotnost neplemenných ryb držených na hospodářství k 30. červnu kalendářního roku.

Oddíl 10

Evidence včelstev

§ 80

Hlášení počtu včelstev a umístění stanovišť k 1. září kalendářního roku

(1) Chovatelé včel předávají pověřené osobě⁴⁾ údaje o počtu včelstev a umístění jednotlivých stanovišť včelstev k 1. září kalendářního roku.

(2) Hlášení počtu včelstev a umístění stanovišť se předávají nejpozději do 15. září kalendářního roku na formuláři, který chovateli včel poskytuje pověřená osoba.⁴⁾

(3) Vzor hlášení počtu včelstev a umístění stanovišť je uveden v příloze č. 15.

(4) V případě přemístění včel z jiných členských států nebo dovozu včel ze třetích zemí zasílá chovatel pověřené osobě⁴⁾ do 30 dnů ode dne přemístění nebo dovozu údaje o přemístění nebo dovozu včel, a to

- a) zemi, odkud byly včely přemístěny nebo dovezeny,
- b) plemeno,
- c) počet přemístěných nebo dovezených jedinců nebo včelstev.

§ 80a

Hlášení založení nebo zrušení umístění stanovišť v průběhu roku

(1) V případě, kdy dosud neregistrovaný chovatel včel hodlá začít s chovem včel, může kdykoli v průběhu roku zaslat pověřené osobě⁴⁾ hlášení počtu včelstev a umístění stanovišť uvedené v příloze č. 15. Tím není dotčen postup podle § 80.

(2) V případě, kdy registrovaný chovatel včel hodlá přemístit včelstva na místo, které dosud nemá evidováno jako stanoviště, nebo ruší dříve registrované stanoviště, může kdykoli v průběhu roku zaslat pověřené osobě⁴⁾ hlášení umístění stanovišť uvedené v příloze č. 16. Tím není dotčen postup podle § 80.

§ 81

System ústřední evidence včel a podklady pro její vedení

(1) Pověřená osoba⁴⁾ vede registr chovatelů včel.

(2) Podkladem pro vedení ústřední evidence včel jsou hlášení počtu včelstev a umístění stanovišť a hlášení umístění stanovišť.

§ 82

Registr chovatelů včel v databázi ústřední evidence

V registru chovatelů včel se u každého chovatele včel eviduje

- a) registrační číslo chovatele,
- b) jméno, případně jména a příjmení nebo obchodní firma anebo název chovatele,
- c) rodné číslo, nemá-li, datum narození u fyzické osoby nebo identifikační číslo u právnické osoby,
- d) adresa místa trvalého pobytu nebo sídla chovatele,
- e) umístění každého stanoviště včelstev, číselný kód katastrálního území, parcelní číslo, typ parcely, případně adresa, pokud je známá,
- f) počet včelstev k 1. září kalendářního roku na jednotlivých stanovištích,
- g) jde-li o fyzickou osobu cizince, kromě údajů uvedených v písmenech a), b), c), d), e) a f), číslo dokladu totožnosti a stát, který tento doklad vydal,
- h) jde-li o právnickou osobu nebo podnikající fyzickou osobu cizince, kromě údajů uvedených v písmenech a), b), c), d), e) a f), identifikační číslo, stát, který toto identifikační číslo vydal, číslo dokladu totožnosti a stát, který tento doklad vydal.

Oddíl 11

Další podrobnosti týkající se informačního systému ústřední evidence

§ 83

Lhůty pro zpracování údajů do informačního systému ústřední evidence

Pověřená osoba⁴⁾ zaneše veškeré údaje, s výjimkou zjištěných nesprávných údajů, poskytované evidovanými osobami do informačního systému ústřední evidence v následujících lhůtách od data doručení:

- a) u turů do 5 pracovních dnů,
- b) u ovcí a koz do 10 pracovních dnů,
- c) u prasat a zvěře ve farmovém chovu do dvacátého dne v kalendářním měsíci,
- d) u koní, drůbeže, běžců do 15 pracovních dnů, s výjimkou přípouštěcích rejstříků¹⁹⁾ koní, kde je lhůta 60 pracovních dnů,
- e) u ryb 60 pracovních dnů,
- f) u včel v případě hlášení podle § 80 a § 80a odst. 1 do 60 pracovních dnů a v případě hlášení podle § 80a odst. 2 do 10 pracovních dnů.

§ 84

Způsob poskytování údajů z informačního systému ústřední evidence

Pověřená osoba⁴⁾ poskytuje údaje z informačního systému ústřední evidence písemně, faxem nebo v elektronické podobě.

§ 85

Způsob poskytování formulářů potřebných pro získávání údajů do informačního systému ústřední evidence

(1) Pověřená osoba⁴⁾ poskytuje evidovaným osobám formuláře registračních lístků do 5 pracovních dnů ode dne doručení jejich žádosti o zaslání registračního lístku.

(2) Pověřená osoba⁴⁾ zasílá do 5 pracovních dnů po doručení registračních lístků evidovaným osobám těmto osobám veškeré potřebné formuláře pro vedení evidence na hospodářství, zařízení nebo provozovně a zaslání hlášení do ústřední evidence a veškeré další podklady a informace potřebné k řádnému vedení této evidence.

(3) Pověřená osoba⁴⁾ zveřejňuje též veškeré formuláře, včetně popisu struktury a formátu datových souborů, kterými lze nahradit formuláře uvedené v § 32 odst. 2, a informace o jejich vyplňování, včetně kontaktních míst a spojení, na vlastních webových stránkách a pravidelně doplňuje a aktualizuje jejich obsah.

§ 86

Způsob evidování přijatých údajů, jejich oprav a způsob jejich přenosu do informačního systému ústřední evidence, včetně termínů

(1) Pověřená osoba⁴⁾ v databázi ústřední evidence zaznamenává datum přijetí každého hlášení.

(2) Pověřená osoba⁴⁾ provádí opravy v databázi ústřední evidence na základě hlášení evidovaných osob.

(3) Opravy v databázi a vnitřní kontrolu provádí pověřená osoba⁴⁾ i na základě pokynu příslušného úřadu podle doporučení orgánů dozoru,¹⁵⁾ a to do 10 pracovních dnů, v těch případech, kdy není možné opravné opatření uložit evidované osobě, například z důvodu její neexistence.

§ 87

Způsob ochrany a uchování údajů vedených v informačním systému ústřední evidence

(1) Právo zapisovat do počítačových databází má pověřená osoba⁴⁾ a osoby určené pověřenou osobou⁴⁾ a příslušný úřad a osoby určené příslušným úřadem.

(2) Databáze ústřední evidence musí být chráněny před neoprávněným nebo nahodilým vstupem k evidovaným údajům, před jejich ztrátou, zničením nebo změnou, před neoprávněnými přenosy a kopírováním.

(3) Databáze ústřední evidence musí být také chráněny před jakoukoliv poruchou počítačové techniky, před živelní pohromou, a to zejména pravidelným kopírováním všech databází na spolehlivá média, která musí být chráněna před zneužitím neoprávněnými osobami.

(4) Přechovávání magnetických nosičů s kopiemi databází zajišťuje pověřená osoba⁴⁾ tak, aby v případě zničení originálních nosičů informací byla vždy k dispozici aktuální kopie těchto databází.

§ 88

Předání údajů v případě ukončení činnosti pověřené osoby

Do 60 dnů ode dne doručení písemné výzvy Ministerstva zemědělství předá pověřená osoba⁴⁾ počítačovou databázi se všemi daty a písemné originály dokladů, které zakládá a na jejichž základě byla data do databáze uložena, nové pověřené osobě⁴⁾ a v případě, že shromažďováním a zpracováváním údajů v informačním systému ústřední evidence nebyla zatím pověřena žádná osoba, Ministerstvu zemědělství.

Díl 4

Podrobnosti o kontrolách plnění povinností při označování a evidenci

(K § 24 odst. 11 zákona)

§ 89

zrušen

§ 90

zrušen

§ 91

Roční zpráva o provedených kontrolách hospodářství s chovem turů

(1) Orgány dozoru¹⁵⁾ zpracovávají pro příslušný úřad roční zprávu o provedených kontrolách hospodářství s chovem turů do 30. dubna následujícího kalendářního roku.

(2) Roční zpráva o provedených kontrolách hospodářství s chovem turů musí obsahovat:

- a) počet kontrol provedených podle § 89,
- b) výčet jednotlivých kontrolovaných hospodářství,
- c) počet kontrolovaných zvířat,
- d) způsob provedených kontrol (například fyzická kontrola celého stáda, vzorkový systém),
- e) výčet zjištěných nedodržení povinností stanovených zákonem,
- f) výčet uložených opatření, zvláštních opatření a sankcí podle § 24 až 27 zákona.

§ 92

zrušen

§ 93

nadpis vypuštěn

(1) Kritéria pro výběr a stanovení minimálního počtu hospodářství s chovem turů²⁴⁾, ovcí a koz²⁵⁾, v nichž musí být zkontrolováno plnění všech povinností stanovených při označování a evidenci, požadavky na analýzu rizika, náležitosti a obsah kontrolního protokolu z kontrol hospodářství s chovem turů, ovcí a koz a náležitosti zprávy o výsledcích kontrol v hospodářství s chovem turů, ovcí a koz předkládané členským státem stanoví přímo použitelné předpisy Evropských společenství^{24), 25)}.

(2) Zprávu o výsledcích kontrol hospodářství s chovem turů, ovcí a koz zpracovává příslušný úřad na základě roční zprávy o provedených kontrolách (§ 91) a předkládá ji ve lhůtě stanovené přímo použitelnými předpisy Evropských společenství^{24), 25)} Evropské komisi.

§ 94

Kritéria pro výběr hospodářství s chovem zvířat s výjimkou turů, ovcí a koz

(1) Výběr kontrolovaných hospodářství provádí orgány dozoru¹⁵⁾ na základě analýzy rizika a koordinuje jej příslušný úřad. Při analýze rizika se vybírají hospodářství ke kontrole na základě posouzení

- a) počtu zvířat v hospodářství, včetně informací o zvířatech přítomných a zvířatech na hospodářství evidovaných,
- b) veterinárních a hygienických podmínek a dřívější nálezové situace,
- c) předávání správných a úplných údajů pověřené osobě,⁴⁾

d) výsledků kontrol provedených v minulých letech,

e) ostatních dříve nebo na jiném místě zjištěných nedodržení nebo porušení povinností chovatele stanovených zákonem.

(2) Výběr kontrolovaných provozoven jatek, líhní, shromažďovacích středisek, obchodníků, uživatelských zařízení, asanačních podniků a dopravců provádějí orgány dozoru¹⁵⁾ na základě analýzy rizika a koordinuje jej příslušný úřad. Při analýze rizika se vybírají provozovny nebo osoby ke kontrole na základě posouzení

a) předávání správných a úplných údajů pověřené osobě,⁴⁾

b) výsledků kontrol provedených v minulých letech,

c) ostatních dříve nebo na jiném místě zjištěných nedodržení nebo porušení povinností stanovených zákonem.

(3) Kontroly pověřené osoby⁴⁾ probíhají podle plánu stanoveného příslušným úřadem nebo na základě zjištění z jiných kontrol prováděných orgány dozoru. 15)

§ 95

Náležitosti a obsah kontrolního protokolu z kontrol hospodářství s chovem zvířat s výjimkou turů, ovcí a koz

(1) Kontroly hospodářství s chovem koní, oslů a jejich kříženců a běžců jsou prováděny na místě inventarizačním způsobem.

(2) Kontroly hospodářství s chovem prasat nebo zvěře ve farmovém chovu jsou prováděny na místě administrativním způsobem s individuální kontrolou náhodně vybraného vzorku zvířat.

(3) Kontroly ostatních druhů hospodářských zvířat, kontroly provozoven jatek, líhní, shromažďovacích středisek, obchodníků, uživatelských zařízení, asanačních podniků, dopravců a pověřené osoby⁴⁾ jsou prováděny na místě administrativním způsobem.

(4) Kontroly podle odstavců 1 a 3 jsou neohlášené. Jestliže je nezbytné upozornit kontrolovanou osobu předem, nesmí toto upozornění překročit 48 hodin.

(5) Kontroly jsou prováděny podle metodických pokynů, které společně zpracovávají orgány dozoru¹⁵⁾ a v rámci své koordinační činnosti schvaluje příslušný úřad. Součástí metodických pokynů jsou též předepsané protokoly pro jednotlivé druhy kontrol.

(6) Při každé kontrole musí být vyhotoven protokol, který obsahuje, kromě údajů stanovených zvláštním zákonem,²²⁾ též výsledek kontroly a zjištěné závady, důvod provedené kontroly a osoby, které byly při kontrole přítomny. Chovateli nebo jeho zákonnému zástupci musí být dána možnost kontrolní protokol podepsat a vyjádřit se k jeho obsahu.

§ 96

Roční zpráva o provedených kontrolách hospodářství s chovem zvířat s výjimkou turů, ovcí a koz

(1) Orgány dozoru¹⁵⁾ zpracovávají pro příslušný úřad roční zprávu o provedených kontrolách hospodářství s chovem zvířat s výjimkou turů, ovcí a koz do 30. dubna následujícího kalendářního roku.

(2) Roční zpráva o provedených kontrolách hospodářství s chovem zvířat s výjimkou turů, ovcí a koz musí obsahovat

a) počet kontrol provedených podle § 94,

b) výčet jednotlivých kontrolovaných hospodářství, provozoven a osob,

c) počet kontrolovaných zvířat,

d) způsob provedených kontrol (fyzická kontrola celého stáda, vzorkový systém, administrativní kontrola),

e) výčet jednotlivých zjištěných nedodržení povinností stanovených zákonem,

f) počet uložených opatření a sankcí podle § 24 až 27 zákona.

Díl 5

Závěrečná ustanovení

§ 97

Používání dosavadních identifikačních prostředků

(1) Ušními známkami a křídelními známkami s grafickým znakem (logem) pověřené osoby⁴⁾ podle dosavadních právních předpisů lze označovat prasata a běžce narozené do 30. dubna 2004.

(2) Plastovými a kovovými ušními známkami podle dosavadních právních předpisů lze označovat tury narozené do 30. dubna 2004.

(3) Ušními známkami podle dosavadních právních předpisů lze označovat ovce a kozy narozené do 30. září 2004.

§ 98

Zvířata označená dosavadními identifikačními prostředky

(1) Skotu označenému podle dosavadních právních předpisů plastovou ušní známkou v levém uchu a kovovou ušní známkou v pravém uchu lze tyto identifikační prostředky ponechat, pokud

a) každá část plastové ušní známky obsahuje identifikační číslo zvířete a grafický znak (logo) pověřené osoby,⁴⁾

b) kovová ušní známka obsahuje identifikační číslo zvířete a grafický znak (logo) pověřené osoby.⁴⁾

(2) Skotu narozenému do 31. prosince 2002 lze ponechat plastovou ušní známkou, pokud alespoň jedna její část splňuje požadavky uvedené v odstavci 1 písm. a) a požadavky na velikost uvedené v § 11 odst. 1.

(3) Jako duplikát kovové ušní známky skotu podle dosavadních právních předpisů lze použít pouze plastovou ušní známkou podle § 11.

(4) Je-li skot označený ušními známkami, které nesplňují požadavky uvedené v odstavcích 1 a 2, musí být dosavadní ušní známky sejmuty podle § 8 písm. c) a nahrazeny duplikáty plastových ušních známek podle § 11.

(5) V případě, že skot není označen dvěma ušními známkami, musí být doznačen do druhého ucha duplikátem plastové ušní známky podle § 11.

(6) Prasatům označeným plastovými ušními známkami podle dosavadních právních předpisů lze tyto plastové ušní známky ponechat, pokud obsahují

a) označení země původu - písmena "CZ" pro Českou republiku,

b) čtyřmístný alfanumerický kód, který musí vyjadřovat část registračního čísla hospodářství, v němž se prase narodilo nebo na které bylo dovezeno, uvedenou v § 2 písm. c) bodu 2,

c) grafický znak (logo) pověřené osoby.⁴⁾

(7) Ovcím a kozám označeným plastovými ušními známkami podle dosavadních právních předpisů lze tyto plastové ušní známky ponechat, pokud obsahují

a) identifikační číslo zvířete,

b) grafický znak (logo) pověřené osoby;⁴⁾ grafický znak (logo) pověřené osoby⁴⁾ nemusí obsahovat dosavadní plastové ušní známky ovcí a koz narozených do 31. března 2002.

(8) Běžcům označeným křídelními známkami podle dosavadních právních předpisů lze tyto křídelní známky ponechat, jestliže obsahují

a) identifikační číslo zvířete,

b) grafický znak (logo) pověřené osoby.⁴⁾

§ 99

Používání dosavadních dokumentů a formulářů

(1) Průvodní listy skotu podle dosavadních právních předpisů lze používat pro zvířata narozená do 30. června 2004.

(2) Průkazy koní podle dosavadních právních předpisů lze nadále používat.

§ 100

Přechodné ustanovení pro zajištění identifikačních prostředků nebo jejich duplikátů

V období od 1. dubna 2004 do 30. června 2004 zajistí pověřená osoba⁴⁾ odeslání identifikačních prostředků nebo jejich duplikátů chovatelé do 12 pracovních dnů ode dne doručení jeho žádosti o poskytnutí identifikačních prostředků nebo jejich duplikátů.

§ 101

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se:

1. Vyhláška č. 134/2001 Sb., o označování a evidenci skotu, ovcí a koz.

2. Vyhláška č. 442/2001 Sb., kterou se mění vyhláška č. 134/2001 Sb., o označování a evidenci skotu, ovcí a koz.
3. Vyhláška č. 327/2003 Sb., kterou se mění vyhláška č. 134/2001 Sb., o označování a evidenci skotu, ovcí a koz, ve znění vyhlášky č. 442/2001 Sb.
4. Vyhláška č. 357/2001 Sb., o označování a evidenci koní, prasat, běžců a zvěře ve farmovém chovu a o evidenci drůbeže, plemenných ryb a včel.
5. Vyhláška č. 328/2003 Sb., kterou se mění vyhláška č. 357/2001 Sb., o označování a evidenci koní, prasat, běžců a zvěře ve farmovém chovu a o evidenci drůbeže, plemenných ryb a včel.

§ 102

Účinnost a platnost

(1) Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. dubna 2004, s výjimkou ustanovení § 9 odst. 3, jde-li o ovce a kozy, § 39 odst. 5 písm. f) a § 93, která nabývají účinnosti dnem 1. května 2004.

(2) Ustanovení § 89, 90 a 92 pozbývají platnosti dnem 30. dubna 2004.

Ministr:

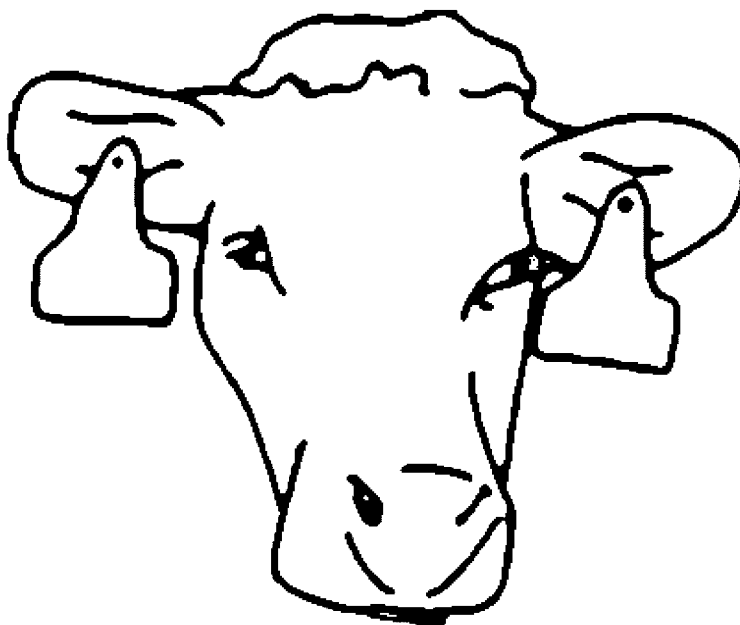
Ing. Palas v. r.

Kód příslušného úřadu

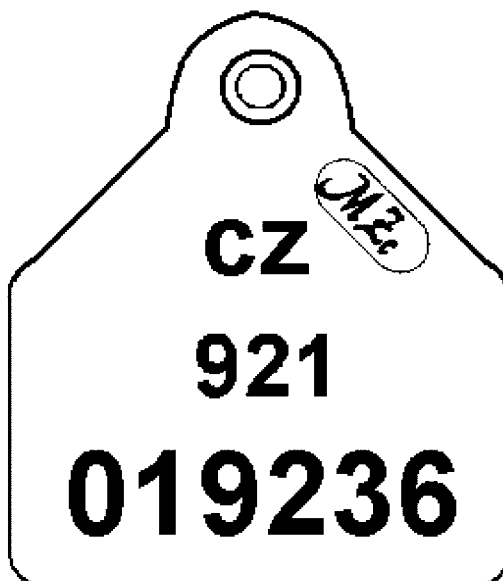
MZe

Označování turů

1. Způsob označování turů ušními značkami

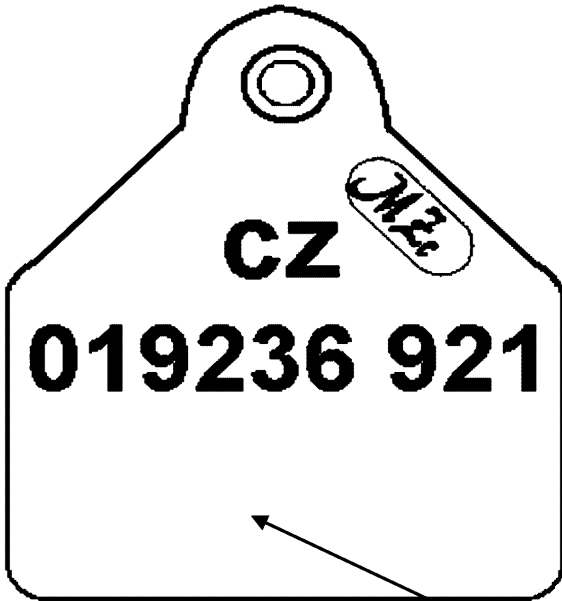
2. Vzor části plastové ušní známky používané pro označování turů – typ A

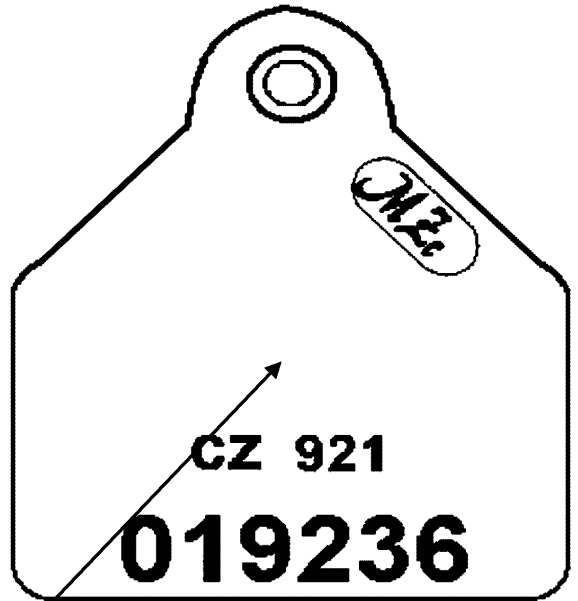
Poznámka:

Identifikační číslo zvířete uvedené na plastové ušní známce se uvádí vždy v tomto pořadí:
„CZ 019236 921“

„3. Vzor části plastové ušní známky
používané pro označování turů – typ B

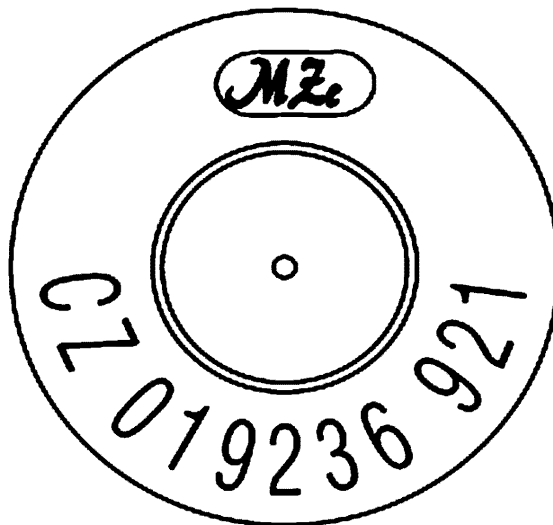

varianta 1

varianta 2

volné místo pro záznamy chovatele

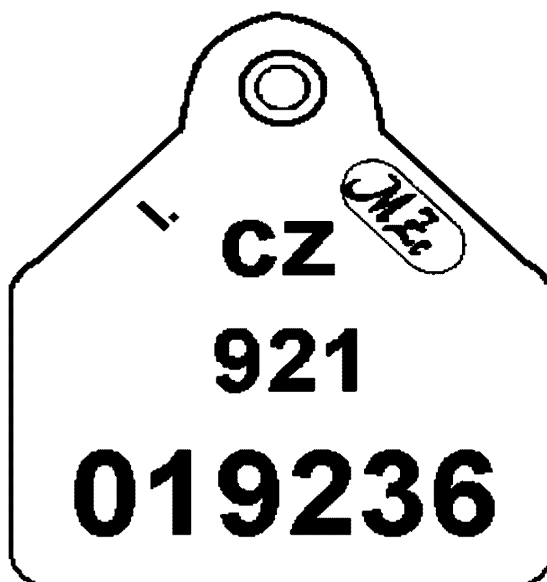
varianta 3

- (a) s elektronickým identifikátorem – čipem
- (b) bez elektronického identifikátoru – čipu

Poznámka:

Identifikační číslo zvířete uvedené na plastové ušní známce se uvádí vždy v tomto pořadí: „CZ 019236 921“.

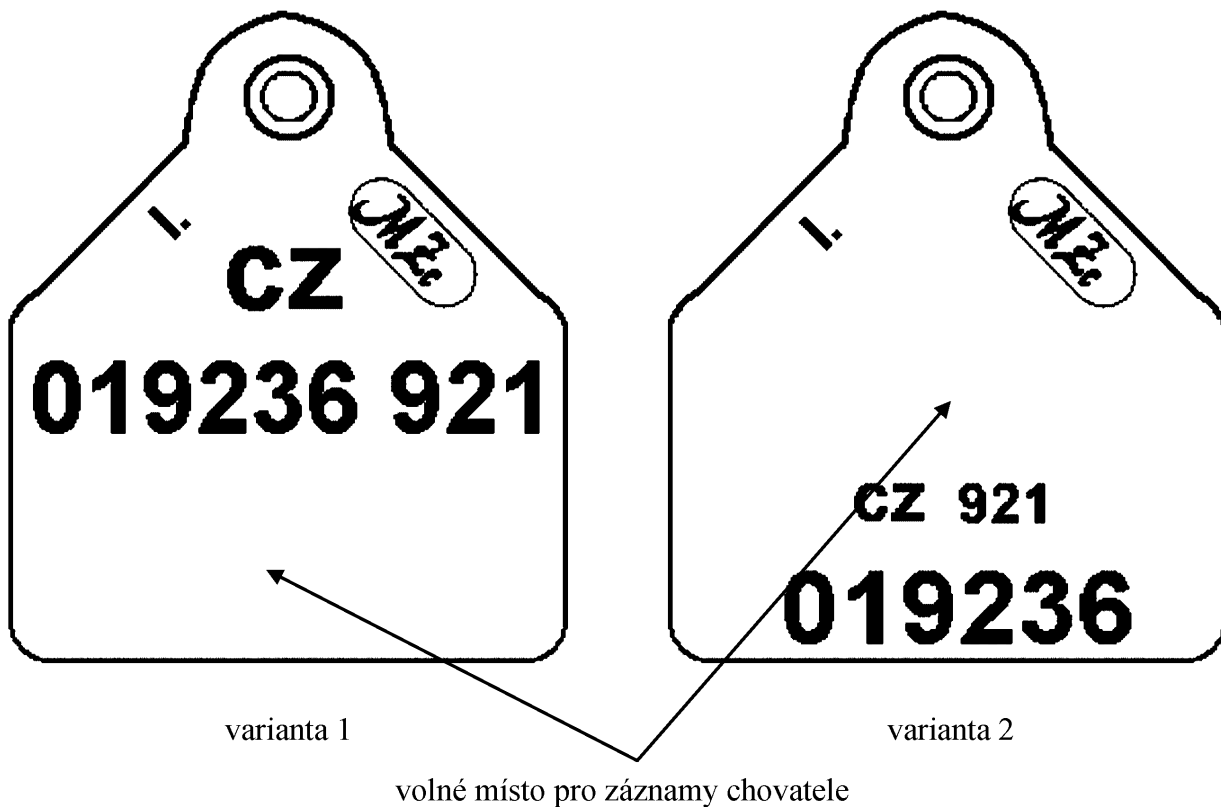
4. Vzor části duplikátu plastové ušní známky používané pro označování turů s výjimkou turů přemístěných z členských zemí Evropské unie – typ A

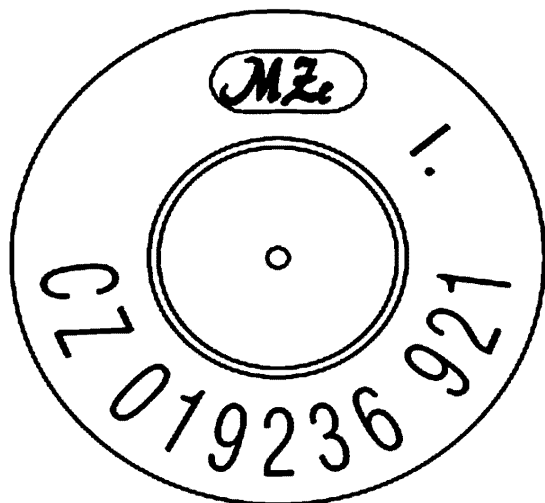

Poznámka:

Identifikační číslo zvířete uvedené na duplikátu plastové ušní známky turů narozených v České republice se uvádí vždy v tomto pořadí: „CZ 019236 921“.

5. Vzor části duplikátu plastové ušní známky používané pro označování turů s výjimkou turů přemístěných z členských zemí Evropské unie – typ B

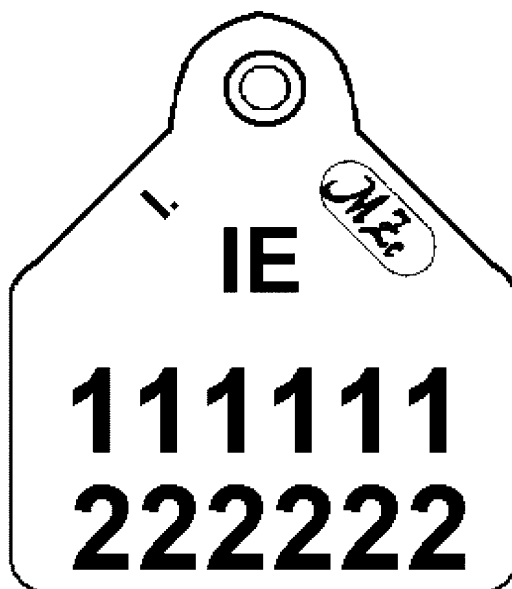
varianta 3

- (a) s elektronickým identifikátorem – čipem
- (b) bez elektronického identifikátoru – čipu

Poznámka:

Identifikační číslo zvířete uvedené na duplikátu plastové ušní známky turů narozených v České republice se uvádí vždy v tomto pořadí: „CZ 019236 921“.

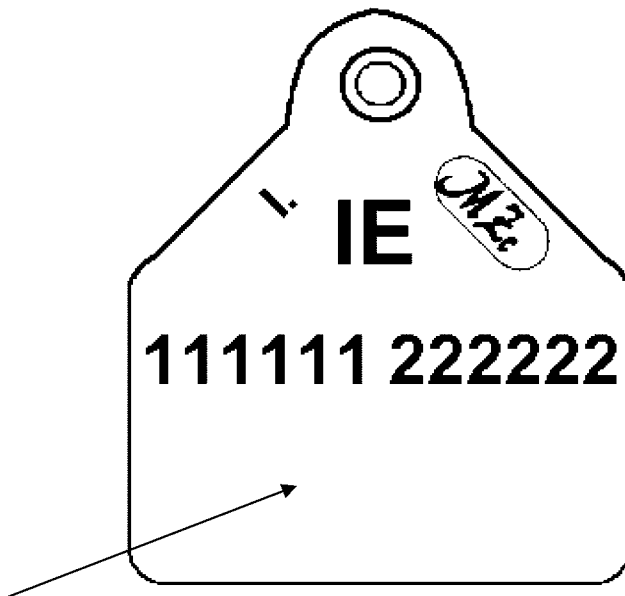
6. Vzor části duplikátu plastové ušní známky používané pro označování turů přemístěných z členských zemí Evropské unie – typ A

Poznámka:

Identifikační číslo zvířete uvedené na duplikátu plastové ušní známky turů přemístěných z členských zemí Evropské unie se uvádí vždy v tomto pořadí: „IE 111111222222“

7. Vzor části duplikátu plastové ušní známky používané pro označování turů přemístěných z členských zemí Evropské unie – typ B

volné místo pro záznamy chovatele

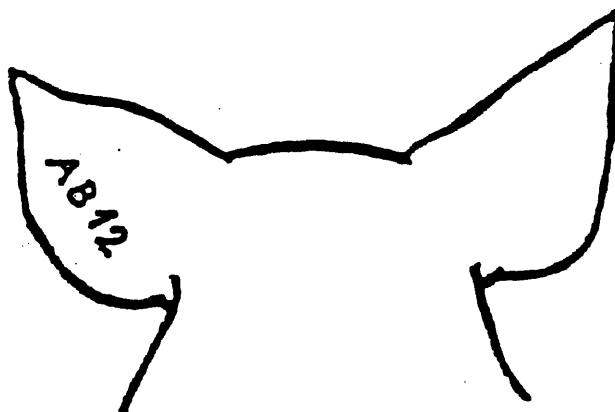
Poznámka:

Identifikační číslo zvířete uvedené na duplikátu plastové ušní známky turů přemístěných z členských zemí Evropské unie se uvádí vždy v tomto pořadí: „IE 111111222222“

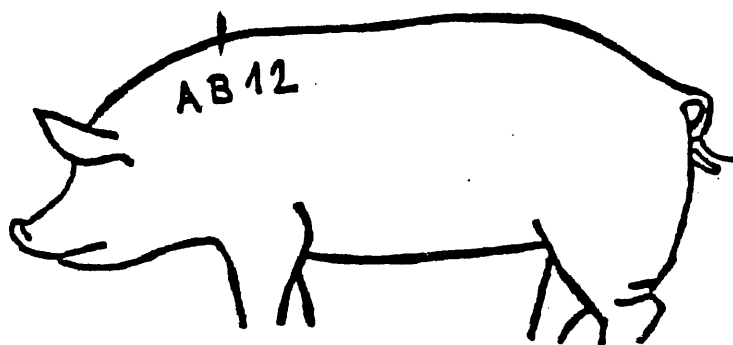
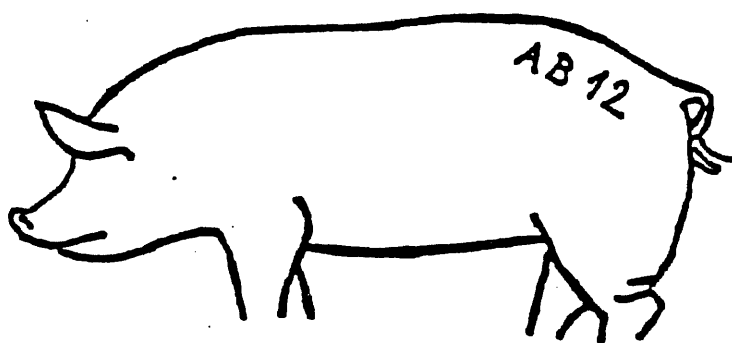
Vysvětlivka: - kód příslušného úřadu“.

Označování prasat

1. Způsob označování prasat tetováním do levého ucha (pohled zezadu)

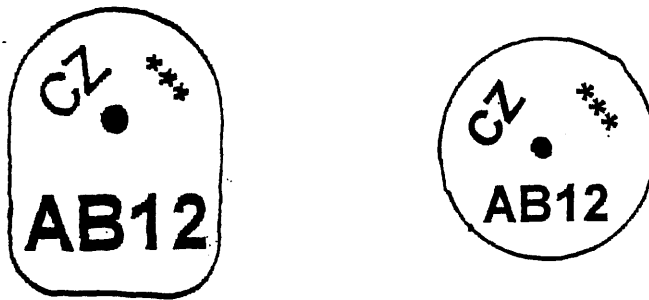
2. Způsob označování prasat plošným tetováním na levou stranu těla

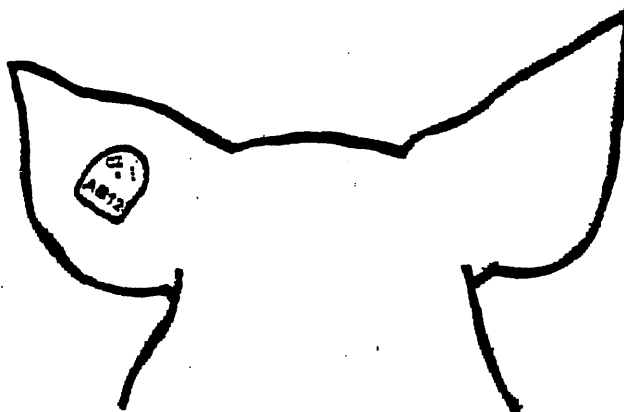
Poznámka:

Plošné tetování lze umístit i mimo kruponový řez.

3. Vzory plastových ušních známek používaných pro označování prasat

4. Způsob zavěšování plastové ušní známky používané pro označování prasat (pohled zezadu)

Vysvětlivka:

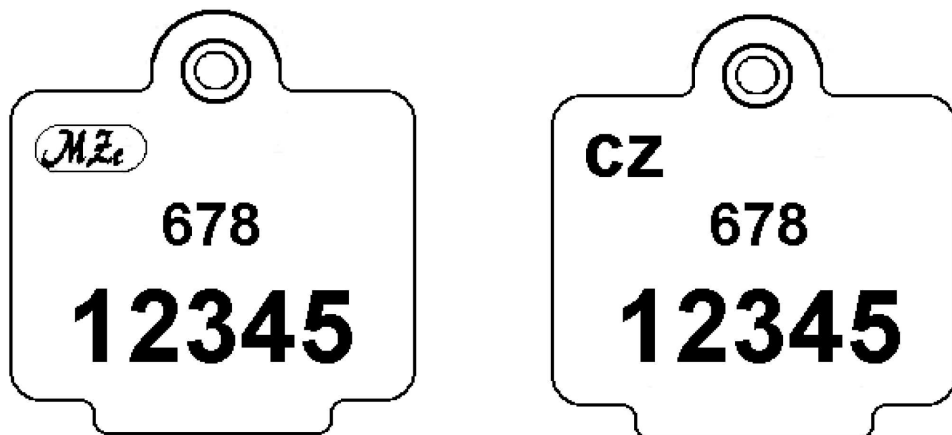
*** kód příslušného úřadu

Poznámka:

Kód země a alfanumerický kód uvedené na plastové ušní známce se uvádějí vždy v tomto pořadí: „CZ AB12“.

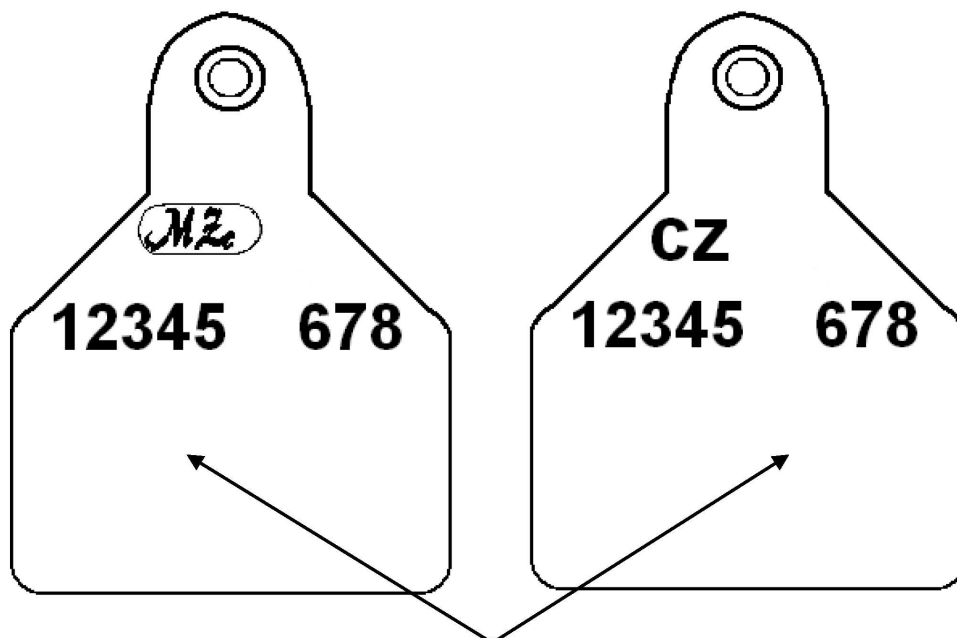
Označování ovcí a koz

Vzor plastové ušní známky typu A používané pro označování ovcí a koz

Poznámka: Identifikační číslo zvířete uvedené na ušní známce se uvádí vždy v tomto pořadí: „CZ 12345 678“.

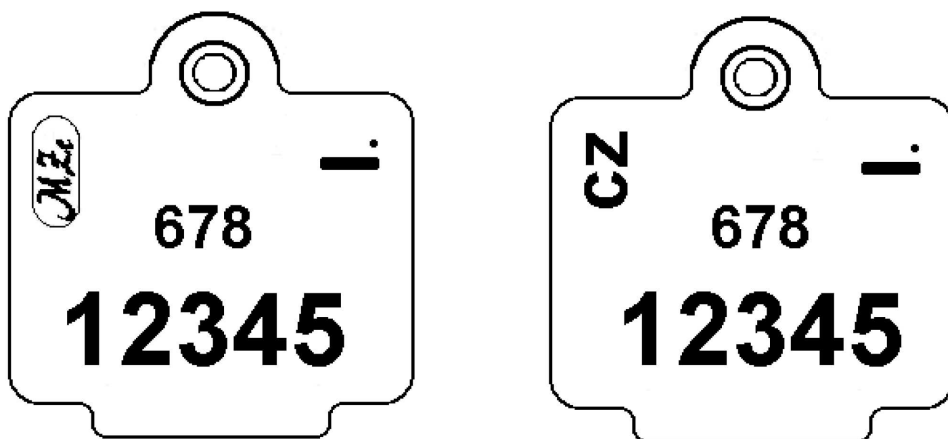
Nebo

volné místo pro záznamy chovatele

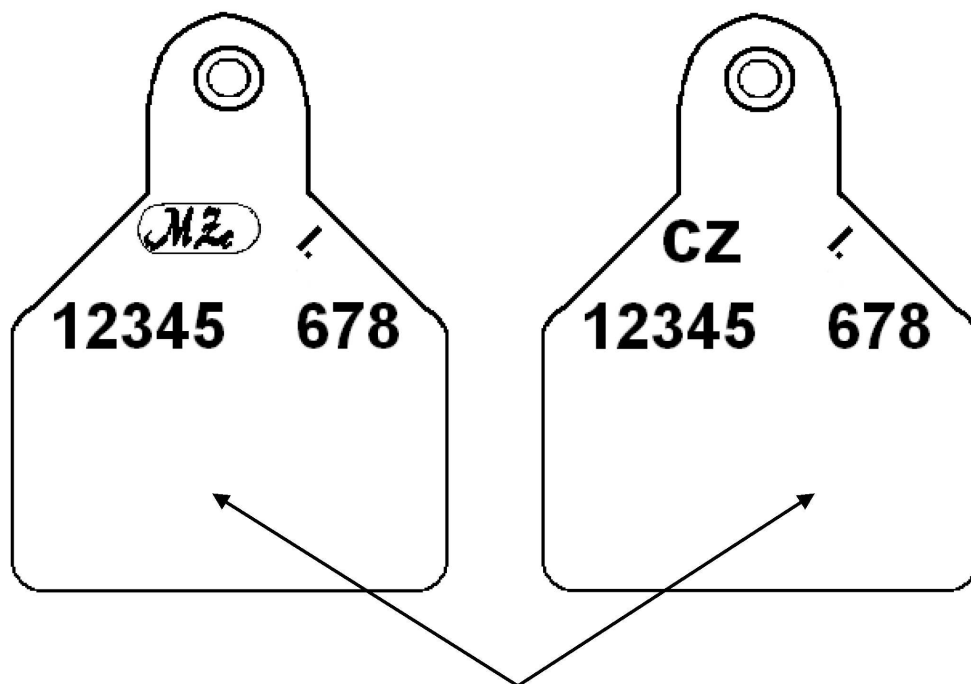
Poznámka: Identifikační číslo zvířete uvedené na ušní známce se uvádí vždy v tomto pořadí: „CZ 12345 678“.

Duplikát

Poznámka: Identifikační číslo zvířete uvedené na duplikátu ušní známky se uvádí vždy v tomto pořadí: „CZ 12345 678“.

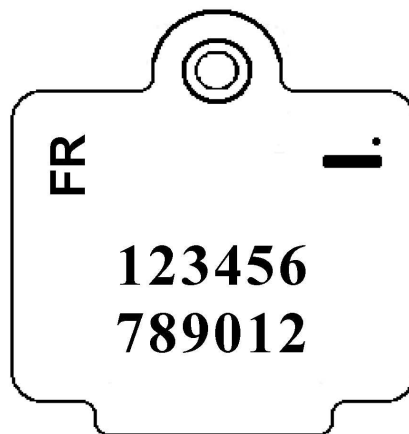
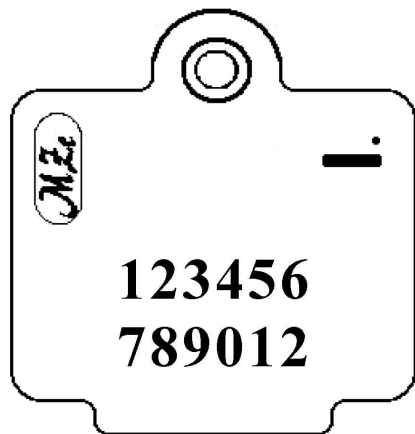
nebo

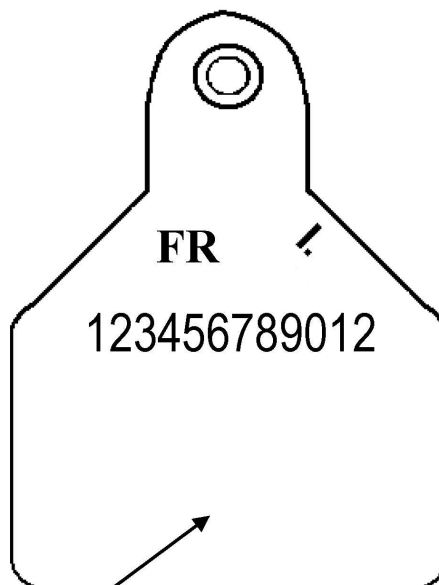
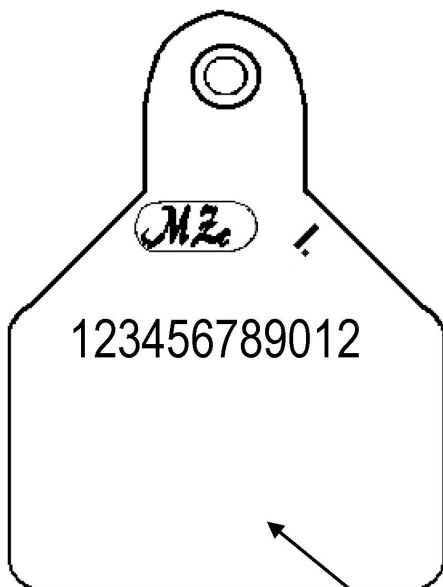
volné místo pro záznamy chovatele

Poznámka: Identifikační číslo zvířete uvedené na duplikátu ušní známky se uvádí vždy v tomto pořadí: „CZ 12345 678“.

Duplikát plastové ušní známky používané pro označování ovcí a koz
přemístěných z jiných členských zemí Evropské unie – typ A

nebo

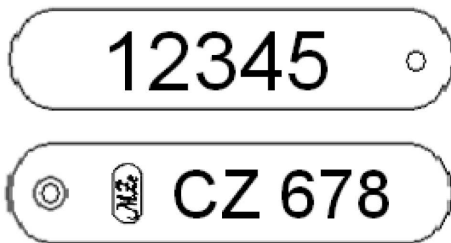

volné místo pro záznamy chovatele

Vzor plastové ušní známky typu B používané pro označování ovcí a koz

nebo

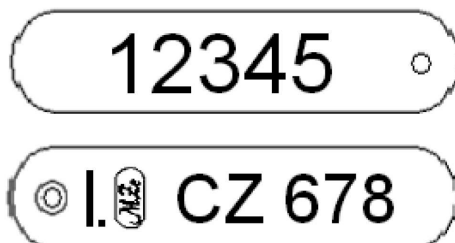

Poznámka: Identifikační číslo zvířete uvedené na ušní známce se uvádí vždy v tomto pořadí: „CZ 12345 678“.

Duplikát

nebo

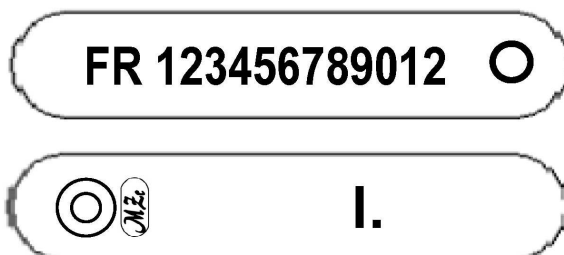

Poznámka: Identifikační číslo zvířete uvedené na duplikátu ušní známky se uvádí vždy v tomto pořadí: „CZ 12345 678“.

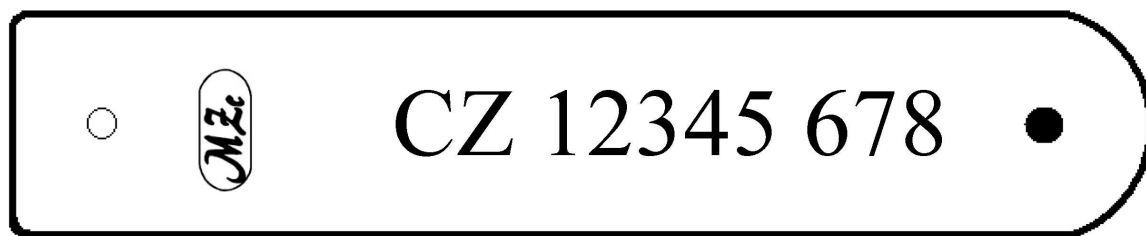
Duplikát plastové ušní známky používané pro označování ovcí a koz
přemístěných z jiných členských zemí Evropské unie – typ B

nebo

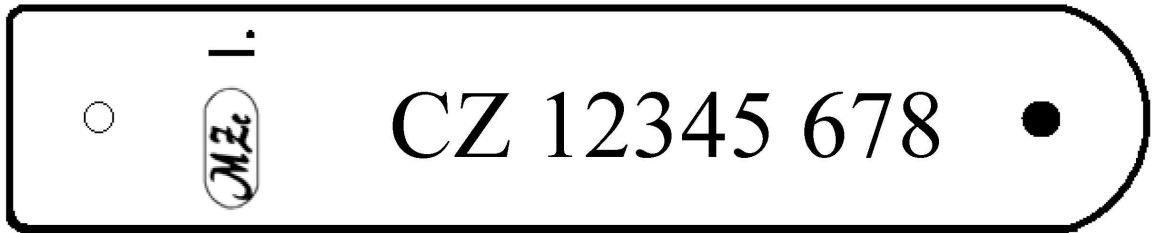

Vzor značky na spěnce používané pro označování ovcí a koz

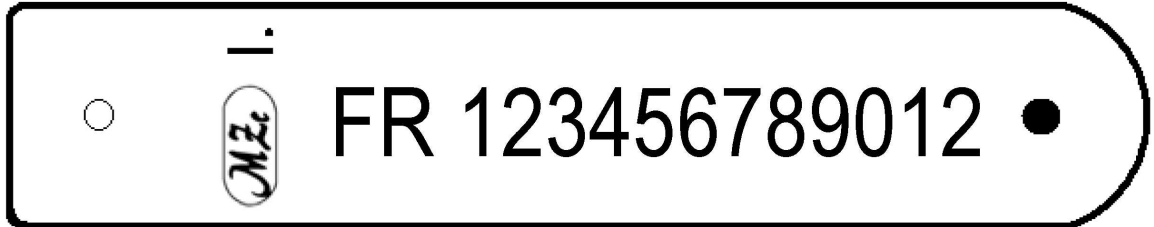
Poznámka: Identifikační číslo zvířete uvedené na ušní známce se uvádí vždy v tomto pořadí:
„CZ 12345 678“

Duplikát

Poznámka: Identifikační číslo zvířete uvedené na duplikátu ušní známky se uvádí vždy v tomto pořadí: „CZ 12345 678“

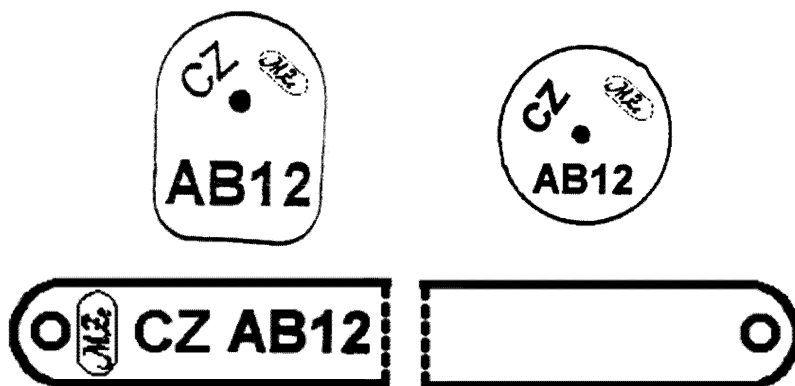
Duplikát značky na spěnce používané pro označování ovcí a koz
přemístěných z jiných členských zemí Evropské unie

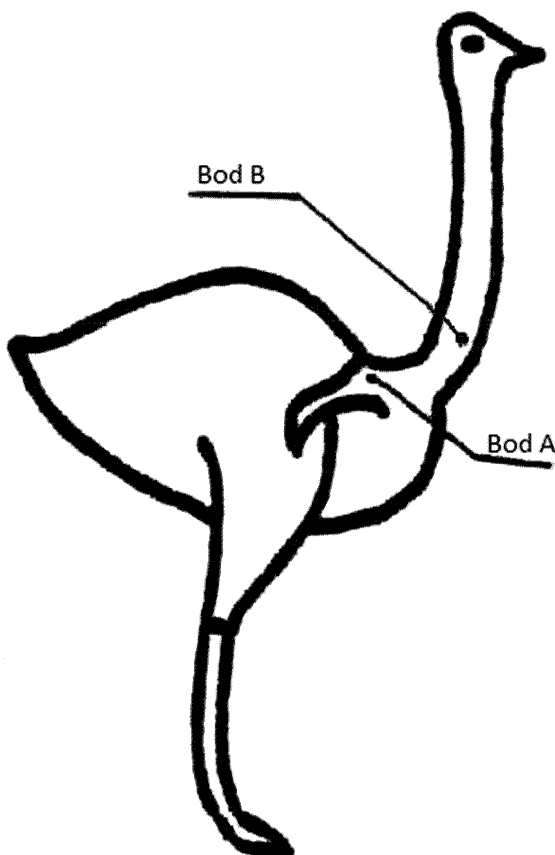
Vysvětlivka: - kód příslušného úřadu“.

Označování běžců

1. Vzor plastové známky používané pro označování běžců

2. Způsob označování běžců známkami pro označování běžců

Vysvětlivka:

Bod A – místo vpichu plastové známky do pravé křidelní řasy běžců

Bod B – místo vpichu plastové známky do kůže šíje v dolní části krku běžců“.

„1. Vzor registračního lístku chovatele, obchodníka, provozovatele jatek, asanačního podniku, shromažďovacího střediska, uživatelského zařízení, provozovatele líhně

A

1. Typ osoby (označte křížkem)		
☐ Fyzická osoba	☐ Fyzická osoba - podnikatel	☐ Právnícká osoba

2. Základní údaje fyzické osoby, fyzické osoby - podnikatele		
Jméno, případně jména		
Příjmení _____		
IČ	<input type="text"/>	Rodné číslo <input type="text"/> / <input type="text"/>
Ulice	_____	č.p.(č.ev.) / č.or. <input type="text"/> / <input type="text"/>
Obec	_____	
Část obce	_____	
Městský obvod	_____	Městská část _____
Okres	_____	PSČ <input type="text"/>
Číslo pasu	<input type="text"/>	Stát <input type="text"/>

3. Základní údaje právnické osoby		
Obchodní firma anebo		
název	_____	IČ <input type="text"/>
Ulice	_____	č.p.(č.ev.) / č.or. <input type="text"/> / <input type="text"/>
Obec	_____	
Část obce	_____	
Městský obvod	_____	Městská část _____
Okres	_____	PSČ <input type="text"/>
Identifikační číslo	<input type="text"/>	Stát <input type="text"/>

4. Kontaktní osoba		
Jméno, případně jména		
Příjmení _____		
Ulice	_____	č.p.(č.ev.) / č.or. <input type="text"/> / <input type="text"/>
Obec	_____	
Část obce	_____	
Městský obvod	_____	Městská část _____
Okres	_____	PSČ <input type="text"/>
Telefon 1	<input type="text"/>	Telefon 2 <input type="text"/>
Mobil	<input type="text"/>	Fax <input type="text"/>
E-mail	_____	

B
Informace o jednotlivých hospodářstvích nebo provozovnách

Registrační číslo CZ

Typ hospodářství nebo provozovny

- hospodářství chovatele obchodník asanační podnik shromažďovací středisko
 provozovatel jatek provozovatel líhně uživatelské zařízení

Ulice _____ č.p.(č.ev.) / č.or. /

Obec _____

Část obce _____

Městský obvod _____ Městská část _____

Okres _____ PSČ

Číselný kód katastrálního území

Druh zvířat

- skot tuří mimo skot běžci koně, osli a jejich kříženci
 prasata zvěř ve farmovém chovu ryby plemenné ryby neplemenné
 drůbež
 kozy - systém chovu dojený kozy - systém chovu ostatní
 ovce - systém chovu dojený ovce - systém chovu ostatní

Dne: _____

Podpis: _____".

2. Vzor oznámení o ukončení činnosti chovatele, obchodníka, provozovatele jatek, asanačního podniku, shromažďovacího střediska, uživatelského zařízení, provozovatele líhně

Jméno, případně jména a příjmení nebo obchodní firma anebo název:													
Identifikační číslo, nebo nemá-li identifikační číslo, rodné číslo, nebo nemá-li rodné číslo, datum narození													
Trvalý pobyt nebo sídlo (adresa):													
Jméno, případně jména a příjmení kontaktní osoby:							Telefon1:						
Kontaktní adresa:							Telefon2:						
							Mobilní tel.:						
							Fax:						
							e-mail:						
Registrační číslo												druh zvířat	
hospodářství nebo provozovny, kde byla činnost ukončena													
1													
2													
3													
4													
5													
6													
7													
8													

V Dne: Podpis:

2. 2. Vzor hlášení o narození zvířat, jejich úhynu, ztrátě a přemístění (pro ovce a kozy)

01 Registrační číslo	CZ								
-----------------------------	----	--	--	--	--	--	--	--	--

(hospodářství, obchodníka, provozovny)

Vyhotovil..... Dne..... Podpis.....

Číslo řádku	02 Druh zvířete	03 Ušní známka zvířete - identifikační číslo zvířete		04 Kód události	05 Datum (přemístění, narození, úhynu, ztráty, utracení)			06 Registrační číslo (hospodářství, obchodníka, provozovny)		07 Ušní známka matky - identifikační číslo
		a) Kód země	b)		den	měsíc	rok	Kód země		
01										
02										
03										
04										
05										
06										
07										
08										
09										
10										

Dopravce

Jméno, případně jména		Registrační číslo dopravce		Registrační značka vozidla		Platí pro řádky
Přijmení nebo název		CZ				

Jméno, případně jména		Registrační číslo dopravce		Registrační značka vozidla		Platí pro řádky
Přijmení nebo název		CZ*				

4. Vzor průvodního listu skotu – telete do 28 dnů věku

Průvodní list skotu-telete do 28 dnů věku									
Ušní známka - identifikační číslo					Narození				
Kód země					Datum narození			Registrační číslo hospodářství (narození telete)	
					Den	Měsíc	Rok		
Ušní známka matky - identifikační číslo					Pohlaví				
Kód země									
Přemístování									
Číslo řádku	Datum přemístění	Registrační číslo (hospodářství, obchodníka, provozovny jatek, provozovny asanačního podniku)						Podpis	
1									
2									
3									

1. Vzor registru koní v hospodářství – zrušeno

„2. Vzor hlášení o registraci koně narozeného v České republice

(přední strana)

(Je-li kůň vybaven průkazem koně vystaveným v souladu s předpisy Evropských společenství příslušným zahraničním uznaným chovatelským sdružením, vyplňuje se pouze přední strana a údaje označené ☞)

Údaje o majiteli koně																				
Obchodní firma nebo název																				
Jméno, případně jména							Příjmení													
RČ						/						IC								
Ulice							Číslo popisné					Číslo orientační								
Obec							Okres													
Městský obvod							Část obce, městská část													
Telefon							E - mail													

Údaje o chovateli koně	
Jméno, případně jména a příjmení nebo obchodní firma anebo název	
Trvalý pobyt nebo sídlo	

Údaje o koni	
Jméno koně	
Pohlaví	
Druh/plemeno/typ	
Místo narození	Registrační číslo hospodářství CZ <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/>
Otec	
Matka	
Otec matky	
Výžeh	

☞ Průkaz koně vystavila autorita s identifikačním číslem koně

Údaje pro přidělení identifikačního čísla	
Registrován podle registrační knihy číslo:	<input type="text"/> <input type="text"/>
Pořadové číslo v registrační knize:	<input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/>
Datum narození:	<input type="text"/> <input type="text"/> . <input type="text"/> <input type="text"/> . <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/>

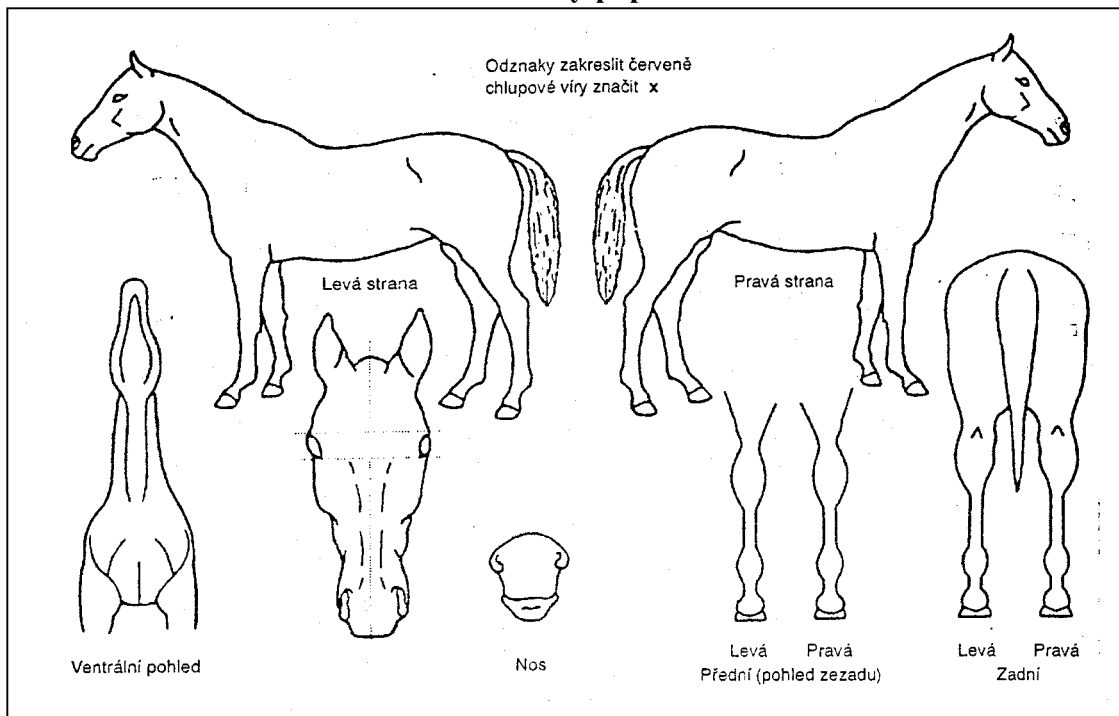
☞ Podpis, popř. razítko majitele koně: dne:

Vzor hlášení o registraci koně narozeného v České republice
(zadní strana)

Slovní popis

Základní barva:
Hlava:
Levá přední končetina:
Pravá přední končetina:
Levá zadní končetina:
Pravá zadní končetina:
Tělo:

Grafický popis

Registraci koně provedldne

v

.....

(Podpis a razítko osoby provádějící registraci koně)

3. Vzor hlášení o trvalém dovozu koně (přední strana)

Údaje o majiteli koně																			
Obchodní firma nebo název																			
Jméno, případně jména				Příjmení															
RČ							/					IČ							
Ulice				Číslo popisné				Číslo orientační											
Obec				Okres															
Městský obvod				Část obce, městská část															
Telefon				E - mail															

Údaje o koni	
Identifikační číslo <small>(vyplnit tehdy, pokud bylo v zemi původu přiděleno)</small>	
Jméno koně	
Pohlaví	
Příslušnost k plemenné knize <small>(popřípadě typ)</small>	
Země původu	
Otec	
Matka	
Otec matky	
Výžeh	
Datum narození	

Údaje pro přidělení identifikačního čísla^{*)}	
Registrován podle registrační knihy číslo:	<input style="width: 20px; height: 20px;" type="text"/> <input style="width: 20px; height: 20px;" type="text"/>
Pořadové číslo v registrační knize:	<input style="width: 20px; height: 20px;" type="text"/> <input style="width: 20px; height: 20px;" type="text"/> <input style="width: 20px; height: 20px;" type="text"/>
Rok narození:	<input style="width: 20px; height: 20px;" type="text"/> <input style="width: 20px; height: 20px;" type="text"/> <input style="width: 20px; height: 20px;" type="text"/> <input style="width: 20px; height: 20px;" type="text"/>

^{*)} U koně, kterému bylo identifikační číslo přiděleno již v zahraničí, se tato část hlášení o trvalém dovozu koně nevyplňuje.

Podpis, popř. razítko majitele koně: dne:

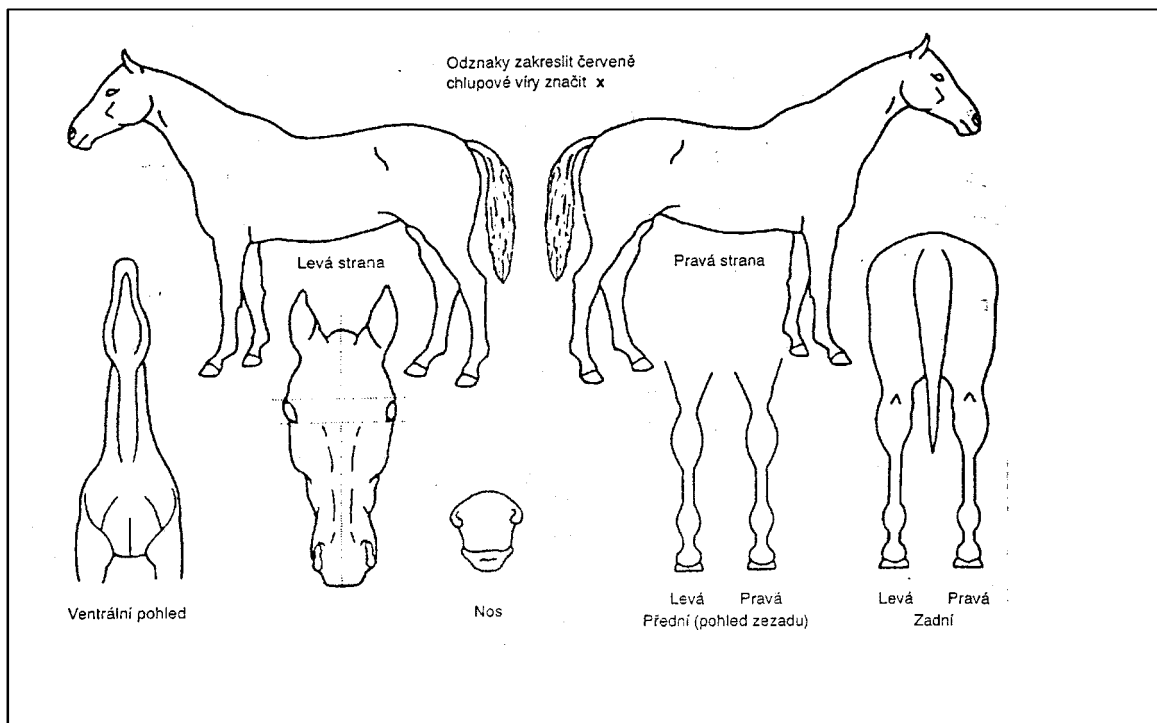
Vzor hlášení o trvalém dovozu koně (zadní strana)

Poznámka: Pokud koně doprovází průkaz koně vystavený v souladu s předpisy Evropských společenství a obsahující slovní a grafický popis koně, tato stránka se již NEVYPLŇUJE.

Slovní popis

Základní barva:
Hlava:
Levá přední končetina:
Pravá přední končetina:
Levá zadní končetina:
Pravá zadní končetina:
Tělo:

Grafický popis

Registraci koně provedl dne

V

.....
(Podpis a razítko osoby provádějící registraci koně)“.

„5. Vzor hlášení změny

změna majitele
 vývoz
 porážka
 úhyn, utracení
 ztráta
 kastrace

(poznámka: křížkem označte příslušný druh změny)

Údaje o koni			
Identifikační číslo koně			
Jméno koně		Z matky	
Příslušnost k plemenné knize		Výžeh	
Datum narození		Pohlaví	

- při ZMĚNĚ MAJITELE uveďte předchozího majitele
- při VÝVOZU uveďte posledního majitele v ČR, při vývozu beze změny majitele uveďte současného majitele
- při PORÁŽCE uveďte posledního majitele (před vykoupením provozovatelem jatek)
- při ÚHYNU, UTRACENÍ, ZTRÁTĚ či KASTRACI uveďte posledního majitele

Obchodní firma nebo název																		
Jméno, případně jména						Příjmení												
RČ						/						IČ						
Ulice						Číslo popisné						Číslo orientační						
Obec						Okres												
Městský obvod						Část obce, městská část												

- při ZMĚNĚ MAJITELE uveďte nového majitele
- při VÝVOZU uveďte nového zahraničního majitele, při vývozu beze změny majitele údaje nevyplňujte
- při PORÁŽCE uveďte údaje o provozovateli jatek
- při ÚHYNU, UTRACENÍ, ZTRÁTĚ či KASTRACI údaje nevyplňujte

Obchodní firma nebo název																		
Jméno, případně jména						Příjmení												
RČ						/						IČ						
Ulice						Číslo popisné						Číslo orientační						
Obec						Okres												
Městský obvod						Část obce, městská část												
Telefon						E - mail												

Země vývozu:..... Příložen průkaz koně č.:
(při vývozu)

Změna proběhla dne: .. (den/měsíc/rok)

Podpis, popř. razítko:

- při ZMĚNĚ MAJITELE podpis předchozího majitele
- při VÝVOZU podpis posledního majitele v ČR, při vývozu beze změny majitele podpis současného majitele
- při PORÁŽCE podpis posledního majitele (před vykoupením provozovatelem jatek)
- při ÚHYNU, UTRACENÍ, ZTRÁTĚ či KASTRACI nevyplňovat

Podpis, popř. razítko:

- při ZMĚNĚ MAJITELE podpis nového majitele
- při VÝVOZU podpis nového majitele, při vývozu beze změny majitele nevyplňovat
- při PORÁŽCE podpis a razítko provozovatele jatek
- při ÚHYNU, UTRACENÍ, ZTRÁTĚ či KASTRACI podpis posledního majitele“.

Evidence včelstev

Vzor hlášení počtu včelstev a umístění stanovišť k 1. září kalendářního roku

1. Údaje o chovateli

⁰¹ Registrační číslo	CZ									
---------------------------------	----	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Chovatel																									
Jméno, případně jména																									
Příjmení nebo název																									
Rodné číslo ²⁾								/				IČ									PSC				
Telefon				Fax				E-mail																	
Číslo dokladu totožnosti ³⁾												Stát ³⁾													
Trvalé bydliště nebo sídlo																									
Ulice												č.p. (č.ev.)/ č. or.													
Obec												Část obce													
Městský obvod												Městská část													
Okres																									
Kontaktní údaje																									
Adresa																									
Telefon				Fax				E-mail																	

2. Počet včelstev a umístění stanovišť

	Umístění jednotlivých stanovišť včelstev											Počet včelstev
	Číselný kód katastrálního území	Parcelní číslo		Typ parcely ⁴⁾	Obec/část obce nebo úplná adresa (je-li známá) umístění včelstev							
		kmenové	poddělení									
1.												
2.												
3.												
4.												
5.												
6.												
7.												
8.												
9.												
10.												
Celkem včelstev												~~~~~

1) Jedná-li se o hlášení podle § 80a odst. 1 chovatel přeškrtně předtištěná slova „1. září kalendářního roku“ a uveďte datum, ke kterému stanoviště včelstev zakládá.

2) Nebylo-li rodné číslo přiděleno, vyplní se datum narození ve formátu RRMMDD.

3) Vyplňuje se v případě cizinců.

4) Typ parcely: P = pozemková, S = stavební.

V Dne: Podpis:

Evidence stanovišť

Vzor hlášení umístění stanovišť ke dni

1. Údaje o chovateli

⁰¹ Registrační číslo CZ									
------------------------------------	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Chovatel			
Jméno, případně jména			
Příjmení nebo název			
Telefon		E-mail	

2. Umístění nových stanovišť

	Umístění jednotlivých stanovišť včelstev				
	Číselný kód katastrálního území	Parcelní číslo		Typ parcely ¹⁾	Obec/část obce nebo úplná adresa (je-li známá) umístění včelstev
		kmenové	poddělení		
1.					
2.					
3.					
4.					
5.					
6.					
7.					
8.					
9.					
10.					

1) Typ parcely: P = pozemková, S = stavební

3. Rušení stávajících stanovišť

	Registrační číslo stanoviště včelstev		Registrační číslo stanoviště včelstev
1.		6.	
2.		7.	
3.		8.	
4.		9.	
5.		10.	

V Dne: Podpis: “.

Vybraná ustanovení novel

Čl. II zákona č. 199/2007 Sb.

Přechodná ustanovení

(1) Ušní známky vydané podle dosavadních právních předpisů lze i nadále používat.

(2) Registrační lístek chovatele, obchodníka, provozovatele jatek, asanačního podniku, shromažďovacího střediska, uživatelského zařízení, provozovatele líhně, hlášení o narození zvířat, jejich úhynu, ztrátě a přemístění, hlášení o registraci koně narozeného v České republice, hlášení o trvalém dovozu koně, hlášení změny, hlášení o počtu dospělých drůbeže, hlášení měsíční produkce, nákupu a prodeje násadových vajec a mláďat, hlášení počtu plemenných ryb, hlášení počtu/hmotnosti neplemenných ryb a hlášení počtu včelstev a umístění stanovišť poskytnuté pověřenou osobou a obsahující náležitosti podle vzorů uvedených v dosavadních právních předpisech lze používat do 31. 12. 2007.

Čl. II vyhlášky č. 213/2009 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Koně označení podle dosavadních právních předpisů se považují za označené podle této vyhlášky.

2. Průkaz koně vydaný podle dosavadních právních předpisů zůstává v platnosti i po nabytí účinnosti této vyhlášky. Pokud je kůň určen pro lidskou spotřebu, potvrdí majitel tuto skutečnost v části IX, III - A a do doby porážení zvířete zajistí též vyplnění části IX, III - B veterinárním lékařem, který současně, pokud je vyplněna část IX, II - vyloučení zvířete z určení k porážce pro lidskou spotřebu, provede její změnu.

Čl. II vyhlášky č. 202/2010 Sb.

Přechodné ustanovení

Tuří označení v období do dne nabytí účinnosti této vyhlášky ušními známkami uvedenými v bodě 14 se považují za zvířata označená podle vyhlášky č. 136/2004 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti této vyhlášky.

Čl. II vyhlášky č. 64/2013 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Dosavadní způsob elektronického vedení registru koní v hospodářství podle § 41 lze používat do 31. prosince 2013.

2. Dosavadní formuláře stájového registru turů, ovcí a koz pro tury lze používat, pokud jsou zvířata označena do 72 hodin po narození nebo pokud je datum označení zaznamenáno ve formuláři na místě vyhrazeném pro poznámku.

3. Dosavadní formuláře hlášení o narození zvířat, jejich úhynu, ztrátě a přemístění pro skot lze používat pro hlášení narození telete, pokud je označeno do 72 hodin po narození a hlášení zasláno do 7 dnů po narození.

Čl. II vyhlášky č. 449/2017 Sb.

Přechodné ustanovení

Běžci označení podle vyhlášky č. 136/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti této vyhlášky, se považují za označené podle vyhlášky č. 136/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti ustanovení čl. I bodů 2 až 8, 10 až 18, 27 a 28 této vyhlášky.

2) § 2 písm. b) zákona č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon), ve znění zákona č. 282/2003 Sb.

3) § 2 písm. c) zákona č. 154/2000 Sb., ve znění zákona č. 282/2003 Sb.

4) § 2 písm. o) zákona č. 154/2000 Sb., ve znění zákona č. 282/2003 Sb. a zákona 130/2006 Sb.

5) § 9a zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění zákona č. 131/2003 Sb. a zákona č. 48/2006 Sb.

6) § 9b zákona č. 166/1999 Sb., ve znění zákona č. 131/2003 Sb. a zákona č. 48/2006 Sb.

7) § 15 zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění zákona č. 162/1993 Sb. a zákona č. 77/2004 Sb.

8) § 39 zákona č. 166/1999 Sb., ve znění zákona č. 120/2002 Sb., zákona č. 131/2003 Sb. a zákona č. 48/2006 Sb.

9) § 3 odst. 1 písm. f) zákona č. 166/1999 Sb., ve znění zákona č. 131/2003 Sb.

10) Směrnice Rady 92/102/EHS. Čl. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000 ze dne 17. července 2000 o systému identifikace a registrace skotu, o označování hovězího masa a výrobků z hovězího masa a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 820/97.

Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/262 ze dne 17. února 2015, kterým se stanoví pravidla podle směrnic Rady 90/427/EHS a 2009/156/ES, pokud jde o metody identifikace koňovitých (nařízení o průkazu koňovitých) (Text s významem pro EHP).

11) Zákon č. 246/1992 Sb.

11a) Nařízení Rady (ES) č. 21/2004 ze dne 17. prosince 2003 o stanovení systému identifikace a evidence ovcí a koz a o změně nařízení (ES) č. 1782/2003 a směrnic 92/102/EHS a 64/432/EHS.

11b) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/262 ze dne 17. února 2015, kterým se stanoví pravidla podle směrnic Rady 90/427/EHS a 2009/156/ES, pokud jde o metody identifikace koňovitých (nařízení o průkazu koňovitých) (Text s významem pro EHP).

12) § 14 odst. 1 písm. e) vyhlášky č. 448/2006 Sb., o provedení některých ustanovení plemenářského zákona.

12a) Čl. 11 odst. 3 nařízení Komise (ES) č. 504/2008.

12b) § 2e zákona č. 257/1997 Sb., o zemědělství, ve znění zákona č. 85/2004 Sb., zákona č. 441/2005 Sb., zákona č. 409/2006 Sb. a zákona č. 267/2006 Sb.

13) § 2 odst. 2 obchodního zákoníku, ve znění zákona č. 85/2004 Sb.

14) Zákon č. 166/1999 Sb.

Zákon č. 246/1992 Sb.

15) § 24 zákona č. 154/2000 Sb., ve znění zákona č. 282/2003 Sb.

16) § 22 vyhlášky č. 448/2006 Sb.

17) § 41 a 48 vyhlášky č. 471/2000 Sb., ve znění vyhlášky č. 326/2003 Sb.

17) § 24 a 28 vyhlášky č. 448/2006 Sb.

19) § 28 odst. 3 vyhlášky č. 448/2006 Sb.

20) § 21 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 448/2006 Sb.

20a) Čl. 38 prováděcího nařízení Komise (EU) 2015/262 ze dne 17. února 2015, kterým se stanoví pravidla podle směrnic Rady 90/427/EHS a 2009/156/ES, pokud jde o metody identifikace koňovitých (nařízení o průkazu koňovitých) (Text s významem pro EHP).

20b) Nařízení Rady (EHS) č. 2782/75 ze dne 29. října 1975 o produkci násadových vajec a kuřat chovné drůbeže a jejich uvádění na trh.

Nařízení Komise (EHS) č. 1868/77 ze dne 29. července 1977, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (EHS) č. 2782/75 o produkci násadových vajec a kuřat chovné drůbeže a jejich uvádění na trh.

21) § 5a zákona č. 166/1999 Sb., ve znění zákona č. 182/2008 sSb.

22) Zákon č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád).

24) Nařízení Komise (ES) č. 1082/2003 ze dne 23. června 2003, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000, pokud jde o minimální kontroly v rámci systému identifikace a registrace skotu.

25) Nařízení Komise (ES) č. 1505/2006 ze dne 11. října 2006, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 21/2004, pokud jde o minimální úroveň kontrol, jež mají být prováděny v souvislosti s identifikací a evidencí ovcí a koz (Text s významem pro EHP).

26) Směrnice Rady 92/102/EHS ze dne 27. listopadu 1992 o identifikaci a registraci zvířat.

Směrnice Komise 2002/4/ES ze dne 30. ledna 2002 o registraci zařízení pro chov nosnic, kterou stanoví směrnice Rady 1999/74/ES.

Směrnice Komise 2006/83/ES ze dne 23. října 2006, kterou se v důsledku přistoupení Bulharska a Rumunska upravuje směrnice 2002/4/ES o registraci zařízení pro chov nosnic, kterou stanoví směrnice Rady 1999/74/ES.

Směrnice Rady 93/53/EHS ze dne 24. června 1993, kterou se zavádějí minimální opatření Společenství ke zdolávání některých nákaz ryb.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/64/EU ze dne 15. května 2014, kterou se mění směrnice Rady 64/432/EHS, pokud jde o počítačové databáze, které jsou součástí sítě dozoru v členských státech.

27) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000 ze dne 17. července 2000 o systému identifikace a evidence skotu, o označování hovězího masa a výrobků z hovězího masa a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 820/97, v platném znění.

Nařízení Rady (ES) č. 21/2004 ze dne 17. prosince 2003 o stanovení systému identifikace a evidence ovcí a koz a o změně nařízení (ES) č. 1782/2003 a směrnic 92/102/EHS a 64/432/EHS, v platném znění. Nařízení Komise (ES) č. 911/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000, pokud jde o ušní značky, zvířecí pasy a evidence zemědělských podniků, v platném znění.

Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/262 ze dne 17. února 2015, kterým se stanoví pravidla podle směrnic Rady 90/427/EHS a 2009/156/ES, pokud jde o metody identifikace koňovitých (nařízení o průkazu koňovitých) (Text s významem pro EHP).

28) Čl. 4 odst. 1 a 2 nařízení Rady (ES) č. 21/2004.

29) Čl. 9 odst. 3 a bod 3. písmeno b) a bod 4. písmeno b) podbod iii) části A přílohy nařízení Rady (ES) č. 21/2004.

30) Čl. 4 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 21/2004.

31) § 28 odst. 3 vyhlášky č. 448/2006 Sb.

32) § 21 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 448/2006 Sb.

33) Čl. 5 odst. 1 nařízení Komise (ES) č. 504/2008.

34) Čl. 5 odst. 1 písm. c) nařízení Komise (EU) 2015/262.

35) Čl. 4 odst. 1, čl. 4b odst. 1, čl. 4c odst. 1 a čl. 4d nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000 ze dne 17. července 2000 o systému identifikace a evidence skotu, o označování hovězího masa a výrobků z hovězího masa a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 820/97, v platném znění.

36) Čl. 27 nařízení Komise (EU) 2015/262.

37) § 23 odst. 2 zákona č. 154/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

326/2004 Sb.

ZÁKON

ze dne 29. dubna 2004

o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů

Změna: 626/2004 Sb.
Změna: 444/2005 Sb.
Změna: 131/2006 Sb.
Změna: 189/2008 Sb.
Změna: 249/2008 Sb.
Změna: 291/2009 Sb.
Změna: 490/2009 Sb.
Změna: 102/2010 Sb.
Změna: 227/2009 Sb.
Změna: 281/2009 Sb.
Změna: 245/2011 Sb.
Změna: 199/2012 Sb.
Změna: 18/2012 Sb., 199/2012 Sb. (část), 503/2012 Sb.
Změna: 199/2012 Sb. (část), 279/2013 Sb.
Změna: 243/2016 Sb.
Změna: 183/2017 Sb.
Změna: 193/2017 Sb.
Změna: 299/2017 Sb.

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

ROSTLINOLÉKAŘSKÁ PÉČE

HLAVA I

ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

(1) Tento zákon zpracovává příslušné předpisy Evropské unie¹⁾, zároveň navazuje na přímo použitelný předpis Evropské unie⁶⁷⁾ a upravuje práva a povinnosti fyzických a právnických osob týkající se

- a) ochrany rostlin a rostlinných produktů proti škodlivým organismům a poruchám,
- b) ochrany proti zavlékání organismů škodlivých rostlinám nebo rostlinným produktům do České republiky z ostatních členských států Evropské unie a ze třetích zemí, proti jejich rozšiřování na území České republiky a proti zavlékání těchto škodlivých organismů na území ostatních členských států Evropské unie a třetích zemí,
- c) podmínky, uvádění na trh, používání a kontroly přípravků na ochranu rostlin (dále jen "přípravky") a pomocných prostředků na ochranu rostlin (dále jen "pomocné prostředky"),
- d) uvádění na trh a kontroly účinných látek určených pro použití ve formě přípravků,
- e) omezování nepříznivého vlivu škodlivých organismů a použití přípravků a pomocných prostředků na zdraví lidí, zvířat a na životní prostředí,
- f) uvádění na trh, používání a kontrolního testování mechanizačních prostředků na ochranu rostlin (dále jen "mechanizační prostředky").

(2) Zákon stanoví působnost správních úřadů na úseku rostlinolékařské péče, upravuje rozsah a výkon rostlinolékařského dozoru a nařizování mimořádných rostlinolékařských opatření, stanoví odborné rostlinolékařské činnosti a požadavky na odbornou způsobilost při jejich výkonu, náhradu nákladů za provedené odborné úkony a pokuty za porušování povinností stanovených tímto zákonem.

§ 2

Základní pojmy

- (1) Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) rostlinami živé rostliny a živé části rostlin včetně semen, přičemž za živé části rostlin se pokládají
1. plody v botanickém smyslu, s výjimkou plodů zmrazených na teplotu méně než minus 18 st.C (dále jen "hluboce zmrazené"),
 2. zelenina, s výjimkou hluboce zmrazené,
 3. hlízy, cibule, oddenky a jiné podzemní části sloužící k rozmnožování,
 4. řezané květiny,
 5. větve s listy nebo jehlicemi,
 6. uříznuté stromy s listy nebo jehlicemi,
 7. listí nebo jehličí,
 8. rostlinné buněčné a pletivové kultury,
 9. živý pyl,
 10. rouby, očka a řízky a
 11. jiné části rostlin, které mohou být stanoveny postupem podle předpisu Evropské unie^{1a)},
- b) semeny podle písmene a) semena v botanickém smyslu s výjimkou těch, která nejsou určena k pěstování (dále jen "osivo"),
- c) rostlinnými produkty produkty rostlinného původu nezpracované nebo zpracované jednoduchým způsobem, jako je mletí, sušení nebo lisování, pokud nejsou rostlinami,
- d) jinými předměty předměty jiné než rostliny nebo rostlinné produkty, které mohou být nositeli škodlivých organismů a podléhají úředním opatřením,
- e) dřevem dřevo se zcela nebo částečně zachovaným přirozeným oblym povrchem, s kůrou nebo bez kůry, nebo ve formě třísek, štěpků, pilin, zbytků dřeva a dřevního odpadu; s výjimkou ustanovení vztahujících se k dovozu a uvádění na trh rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů stanovených prováděcím právním předpisem se dřevem rozumí též dřevo, které je ve formě výplně, prokladů, palet nebo obalového materiálu, používaných k přepravě předmětů všeho druhu za předpokladu, že představuje rostlinolékařské riziko,
- f) pěstováním činnosti spojené s umístěním rostlin, které zajišťují jejich další růst nebo rozmnožování,
- g) rostlinami určenými k pěstování rostliny vyseté nebo vysazené, určené k dalšímu pěstování nebo přesazení po jejich přemístění, nebo rostliny dosud nevysazené nebo nevyseté, určené k pěstování,
- h) kmenem nebo biotypem soubor jedinců jednoho druhu škodlivého organismu, který je geneticky ustálený a který se svými vlastnostmi liší od jiného geneticky ustáleného souboru jedinců téhož druhu,
- i) škodlivými organismy jakékoliv druhu, kmeny nebo biotypy rostlin, živočichů nebo původců chorob (například virů, bakterií, hub) škodící rostlinám nebo rostlinným produktům,
- j) poruchami rostlin škodlivé změny způsobené na rostlinách nebo rostlinných produktech nepříznivými fyzikálními a chemickými faktory,
- k) integrovanou ochranou rostlin souhrn opatření, která po zvážení veškerých dostupných metod ochrany rostlin potlačují rozvoj populací škodlivých organismů, podporují přirozené mechanismy ochrany před škodlivými organismy a snižují rizika pro lidské zdraví a životní prostředí,
- l) monitoringem škodlivých organismů proces soustavného sledování výskytu škodlivých organismů a vyhodnocování souvisejících rizik,
- m) průzkumem výskytu škodlivých organismů úřední sledování prováděné příslušným orgánem na určitém území ve stanoveném období za účelem zjištění výskytu škodlivého organismu nebo k určení charakteristik jeho populace,
- n) rostlinolékařským pasem úřední doklad, který osvědčuje, že jím označené rostliny, rostlinné produkty nebo jiné předměty splňují ustanovení právních předpisů Evropské unie¹⁾ týkající se jejich uvádění na trh, a který je
1. v rámci Evropské unie jednotně upraven pro různé druhy rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů,
 2. stanoven příslušným úředním orgánem členského státu Evropské unie a
 3. vydán na základě právního předpisu Evropské unie,¹⁾ popřípadě podle tohoto zákona, určujícího podrobnosti postupu pro vydávání rostlinolékařských pasů,
- o) rostlinolékařským osvědčením mezinárodně uznávaný úřední dokument o původu a zdravotním stavu zásilky,
- p) oblastí prostou určitého škodlivého organismu území, ve kterém se tento škodlivý organismus nevyskytuje, což je úředně doloženo, a v němž, je-li to potřebné, se uplatňují úřední opatření k udržení tohoto stavu,
- q) eradikací použití vhodných opatření a postupů k eliminaci škodlivého organismu v určitém území,
- r) chráněnou zónou území,
1. ve kterém není původní nebo usídlený jeden nebo více škodlivých organismů stanovených právním předpisem Evropské unie¹⁾ a usídlený v jedné nebo několika částech území Evropské unie, a to přesto, že podmínky pro jeho usídlení jsou v tomto území vhodné, nebo
 2. ve kterém hrozí nebezpečí usídlení škodlivého organismu na určité plodině v důsledku příznivých ekologických podmínek, přestože tento organismus není na území Evropské unie původní ani usídlený, a které bylo uznáno Evropskou komisí (dále jen "Komise") postupem stanoveným právním předpisem Evropské unie; ¹⁾ škodlivý organismus je považován za usídlený v určité oblasti, je-li známo, že se v ní vyskytuje a nebylo přijato žádné úřední opatření k jeho eradikaci anebo pokud se toto opatření ukázalo jako neúčinné nejméně ve dvou po sobě následujících letech,
- s) nárazníkovou zónou území, ve kterém se určitý škodlivý organismus nevyskytuje nebo se proti němu provádějí úřední

opatření a které přiléhá k oblasti prosté určitého škodlivého organismu nebo ke chráněné zóně nebo k území, na které se vztahují úřední opatření z důvodu výskytu škodlivého organismu,

t) místem produkce areál, objekt, pozemek a jejich příslušenství nebo jejich soubor, využívaný jako samostatná produkční jednotka včetně navazujícího vybavení a zařízení,

u) členským státem Evropské unie členský stát Evropské unie, smluvní stát Dohody o Evropském hospodářském prostoru nebo Švýcarská konfederace (dále jen „členský stát Evropské unie“),

v) třetí zemí země, která není členským státem Evropské unie, Ceuta a Melilla,

w) úředním prohlášením nebo opatřením prohlášení nebo opatření učiněné nebo přijaté

1. v případech týkajících se vystavování rostlinolékařských osvědčení a rostlinolékařských osvědčení pro reexport v listinné nebo elektronické podobě zástupci úřední organizace ochrany rostlin třetí země nebo jinými odborně způsobilými státními úředníky touto organizací pověřenými;

2. ve všech ostatních případech buď osobami uvedenými v bodě 1 nebo kvalifikovanými zaměstnanci jednoho z odpovědných úředních orgánů členského státu Evropské unie za předpokladu, že tyto zaměstnanci nejsou osobně zainteresováni na výsledcích jimi přijatých opatření,

x) oblastmi využívanými širokou veřejností nebo zranitelnými skupinami obyvatel⁷⁹⁾ zejména veřejné parky nebo zahrady, veřejná prostranství uvnitř obcí, veřejná pohřebiště, sportoviště, rekreační plochy, areály škol nebo školní pozemky, dětská hřiště, areály zdravotnických zařízení, zařízení poskytujících léčebnou péči nebo kulturních zařízení,

y) nechemickými metodami alternativní metody k použití chemických přípravků na ochranu rostlin založené na agronomických postupech, nebo fyzikální, mechanické nebo biologické metody ochrany před škodlivými organismy,

z) zařízení pro aplikaci přípravků zařízení konkrétně určené pro aplikaci přípravků, včetně příslušenství nezbytného pro účinný provoz takového zařízení, jako jsou zejména trysky, tlakoměry, filtry, sítko a čisticí zařízení pro nádrže.

(2) Pro účely tohoto zákona se dále rozumí

a) uváděním na trh obchodní skladování, nabízení k prodeji, prodej nebo jakýkoliv jiný způsob převodu rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů na jinou osobu na území Evropské unie v rámci podnikání; za uvádění na trh se nepovažuje dovoz a vývoz do třetích zemí,

b) zásilkou množství zboží, které se vyváží z České republiky do třetí země nebo dováží ze třetí země do České republiky nebo provází²⁾ přes Českou republiku, a na které se vztahuje samostatný doklad potřebný k celnímu řízení před celním úřadem nebo k jinému řízení, například rostlinolékařské osvědčení nebo jiný dokument či označení zboží; zásilka může být složena z jedné nebo více partií,

c) partií množství jedné komodity, které je identifikovatelné podle stejnorodého složení a původu,

d) dovozcem fyzická nebo právnická osoba, která sama nebo prostřednictvím jiné fyzické nebo právnické osoby dopravuje zásilku ze třetí země přes státní hranice České republiky s výjimkou celního režimu vnitřního tranzitu,²⁾

e) reexportem vývoz rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů, které nebyly vypěstovány nebo vyrobeny na území Evropské unie, do třetích zemí,

f) pěstebním substrátem jakýkoliv materiál, ve kterém rostou kořeny rostlin nebo je k tomuto účelu určený,

g) distributorem osoba, která uvádí přípravek na trh,

h) profesionálním uživatelem osoba, včetně obsluhy, techniků, zaměstnavatelů a samostatně výdělečně činných osob, která používá přípravky v rámci svých profesních činností, jak v oblasti zemědělství, tak v jiných odvětvích.

i) šarží množství výrobku vyrobeného nebo připraveného v jednom výrobním cyklu a postupu anebo zhomogenizovaného během přípravy nebo výroby; základním znakem šarže je její stejnorodost,

j) vstupním místem místo, na kterém rostliny, rostlinné produkty nebo jiné předměty poprvé vstupují na celní území Evropské unie: v případě letecké dopravy letiště, v případě námořní nebo říční dopravy přístav, v případě železniční dopravy železniční stanice, v případě ostatní dopravy sídlo celního úřadu, v jehož územní působnosti se překračuje pozemní hranice Evropské unie směrem na jejich území,

k) úřadem vstupního místa úřad odpovědný za výkon působnosti na úseku rostlinolékařské péče podle předpisu Evropské unie⁶⁸⁾ v členském státě Evropské unie, jemuž podléhá vstupní místo,

l) úřadem místa určení úřad odpovědný za výkon působnosti na úseku rostlinolékařské péče podle předpisu Evropské unie⁶⁸⁾ v členském státě Evropské unie v územní působnosti celního úřadu určení,

m) celním úřadem vstupního místa celní úřad, v jehož územní působnosti se nachází vstupní místo,

n) celním úřadem určení celní úřad, který rozhodl o propuštění do celního režimu,

o) tranzitem doprava zboží, které podléhá celnímu dohledu podle přímo použitelného předpisu Evropské unie^{4c)} a jak to odpovídá Úmluvě o společném tranzitním režimu mezi zeměmi Evropského sdružení volného obchodu (ESVO) a Evropským hospodářským společenstvím^{4d)},

p) poradcem osoba, která v rámci svého podnikání nebo zaměstnání poskytuje poradenství v oblasti ochrany před škodlivými organismy a s ní souvisejícími poruchami rostlin a bezpečného používání přípravků,

r) ukazatelem rizika výsledek výpočetní metody, který se užívá pro posouzení rizika používání přípravků na lidské zdraví nebo životní prostředí,

s) mechanizačním prostředkem zařízení pro aplikaci přípravků a technická zařízení k hubení škodlivých organismů,

t) osvědčením třetího stupně doklad osvědčující, že fyzická osoba může v rámci svých profesních činností poskytovat poradenství v oblasti ochrany rostlin před škodlivými organismy a s ní souvisejícími poruchami rostlin a v oblasti bezpečného používání přípravků, uvádět na trh přípravky pro profesionální použití a pořádat kurzy a školení k získání a prodloužení osvědčení podle § 86,

u) osvědčením druhého stupně doklad osvědčující, že fyzická osoba může v rámci svých profesních činností při používání přípravků řídit nakládání s přípravky a provádět dohled nad nakládáním s přípravky, pokud nejsou tyto činnosti vyhrazeny pro držitele osvědčení třetího stupně,

v) osvědčením prvního stupně doklad osvědčující, že fyzická osoba může nakládat s přípravky pod vedením držitele osvědčení druhého nebo třetího stupně pro nakládání s přípravky.

(3) Základními pojmy podle odstavců 1 a 2 nejsou dotčeny pojmy uvedené v přímo použitelných předpisech Evropské unie⁶⁹⁾.

HLAVA II

OCHRANA ROSTLIN A ROSTLINNÝCH PRODUKTŮ PROTI ŠKODLIVÝM ORGANISMŮM A PORUCHÁM ROSTLIN

§ 3

Základní povinnosti fyzických a právnických osob

(1) Fyzická nebo právnická osoba, která pěstuje, vyrábí, zpracovává nebo uvádí na trh rostliny, rostlinné produkty nebo jiné předměty, a vlastník pozemku nebo objektu nebo osoba, která je užívá z jiného právního důvodu, jsou povinni

a) zjišťovat a omezovat výskyt a šíření škodlivých organismů včetně plevelů tak, aby nevznikla škoda jiným osobám nebo nedošlo k poškození životního prostředí anebo k ohrožení zdraví lidí nebo zvířat,

b) používat k ošetřování rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů proti škodlivým organismům pouze přípravky, pomocné prostředky a mechanizační prostředky povolené k používání podle tohoto zákona, a to způsobem, který nepoškozuje okolní porost, zdraví lidí a zvířat nebo životní prostředí.

(2) Fyzické a právnické osoby, které jsou povinny plnit povinnosti uložené jim tímto zákonem, jsou povinny plnit v oblasti rostlinolékařské péče také úkoly vyplývající pro ně z přímo použitelných právních předpisů Evropské unie.

§ 4

Ochrana rostlinných produktů z hlediska bezpečnosti potravin

Při skladování rostlinných produktů jsou provozovatelé skladů povinni

a) skladovat odděleně rostlinné produkty nevyhovující pro výrobu potravin nebo krmiv,

b) sledovat výskyt škodlivých organismů v prostorách skladů i ve skladovaných produktech a minimalizovat možnost jejich negativního působení na kvalitu a zdravotní nezávadnost skladovaných produktů,

c) vést evidenci o výskytu škodlivých organismů a jejich hubení; náležitosti evidence stanoví prováděcí právní předpis.

§ 5

Integrovaná ochrana rostlin

(1) Profesionální uživatel je povinen brát v úvahu veškeré dostupné metody ochrany rostlin a následně zavádět vhodná opatření, která lze z hospodářského a ekologického hlediska odůvodnit a která snižují či minimalizují rizika pro lidské zdraví nebo životní prostředí.

(2) Profesionální uživatel je při rozhodování o využití integrované ochrany rostlin povinen vždy zabezpečit optimální růst zdravých rostlin a zdravotní nezávadnost a kvalitu rostlinných produktů při co nejmenším narušení zemědělských ekosystémů a zvážit použití opatření integrované ochrany rostlin stanovených prováděcím právním předpisem.

(3) Profesionální uživatel zaznamenává údaje o vlastním sledování výskytu škodlivých organismů, o jím použitých přípravcích a o vyhodnocení úspěšnosti jím provedených opatření na ochranu rostlin způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem.

(4) Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský (dále jen „Ústav“)

- a) provádí monitoring škodlivých organismů a s ochranou rostlin souvisejících poruch rostlin a podmínek pro šíření škodlivých organismů,
- b) zveřejňuje aktuální informace o výskytu škodlivých organismů včetně upozornění na riziko dosažení hodnot prahů škodlivosti škodlivých organismů a riziko výskytu s ochranou rostlin souvisejících poruch rostlin,
- c) shromažďuje a zveřejňuje dostupné údaje o riziku vzniku rezistence škodlivých organismů k přípravkům a o opatřeních k zamezení rezistence škodlivých organismů k přípravkům (dále jen „antirezistentní strategie“),
- d) zajišťuje dostupnost přípravků pro uplatňování integrované ochrany rostlin a antirezistentních strategií,
- e) shromažďuje a zveřejňuje metodické postupy k uplatňování obecných zásad integrované ochrany rostlin pro rostliny a skupiny rostlin s využitím výsledků činnosti vědeckovýzkumné základny a
- f) provádí zkoušení povolených přípravků a pomocných prostředků s cílem stanovit jejich optimální použití v souladu se zásadami integrované ochrany rostlin v podmínkách České republiky a porovnat účinnost povolených přípravků a pomocných prostředků a zveřejňuje výsledky tohoto zkoušení.

§ 6

Průzkum výskytu škodlivých organismů před založením porostu rozmnožovacího nebo reprodukčního materiálu

Fyzická nebo právnická osoba, která hodlá pěstovat šlechtitelský, rozmnožovací nebo reprodukční materiál podle zvláštních právních předpisů^{6), 7)}, může před založením příslušného porostu požádat Ústav o provedení průzkumu výskytu škodlivých organismů, jejichž přítomnost je překážkou uznání příslušného materiálu. Průzkum se provádí v místě určeném k produkci tohoto materiálu, popřípadě i v bezprostředním okolí tohoto místa. Druhy rostlin, kterých se možnost provedení průzkumu týká, a další podrobnosti stanoví prováděcí právní předpis.

§ 6a

zrušen

HLAVA III

OPATŘENÍ PROTI ZAVLÉKÁNÍ A ROZŠIŘOVÁNÍ ŠKODLIVÝCH ORGANISMŮ

Základní opatření

§ 7

Zákaz zavlékání a rozšiřování škodlivých organismů a dovozu a přemísťování rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů

(1) Prováděcí právní předpis stanoví škodlivé organismy a rostliny, rostlinné produkty a jiné předměty napadené škodlivými organismy, které je zakázáno zavlékat a rozšiřovat na území

- a) Evropské unie,
- b) příslušných chráněných zón.

(2) Zákaz uvedený v odstavci 1 písm. a) se nevztahuje na případy stanovené v souladu s postupem podle předpisu Evropské unie^{1a)}, které se týkají slabého výskytu škodlivých organismů stanovených prováděcím právním předpisem na rostlinách, které nejsou určeny k pěstování, nebo přípustných tolerancí pro škodlivé organismy stanovené prováděcím právním předpisem na rostlinách určených k pěstování. Ústav zveřejní tyto případy ve Věstníku.

(3) V souladu s postupem podle zvláštního předpisu Evropské unie^{1a)} může příslušný orgán Evropské unie stanovit opatření proti zavlékání a rozšiřování škodlivých organismů, které

- a) nejsou uvedeny v odstavci 1,
- b) jsou uvedeny v odstavci 1, ale vyskytují se na jiných než v odstavci 1 uvedených rostlinách, rostlinných produktech nebo jiných předmětech, nebo
- c) jsou uvedeny v odstavci 1, ale nacházejí se v izolovaném stavu.

(4) Ústav vyhlásí opatření podle odstavce 3 ve Věstníku nebo je nařídí podle § 76 odst. 2.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví rostliny, rostlinné produkty a jiné předměty, které je zakázáno

- a) dovážet do Evropské unie, pokud pocházejí z určitých zemí,
- b) dovážet a přemísťovat do chráněných zón,

c) dovážet a přemísťovat, pokud nejsou splněny zvláštní požadavky,

d) dovážet do příslušných chráněných zón a přemísťovat je uvnitř těchto zón, pokud nejsou splněny zvláštní požadavky.

(6) Země podle odstavce 5 písm. a), chráněné zóny podle odstavce 5 písm. b) a d) a zvláštní požadavky podle odstavce 5 písm. c) a d) stanoví prováděcí právní předpis.

(7) Ustanovení odstavce 5 písm. c) a d) se nevztahují na malá množství rostlin, rostlinných produktů, potravin nebo krmiv pro zvířata, která jsou určena pro užití vlastníky nebo příjemci k nevýrobním nebo neobchodním účelům nebo ke spotřebě během přepravy, pokud neexistuje nebezpečí šíření škodlivých organismů uvedených v § 10 odst. 1 nebo škodlivých organismů, proti jejichž zavlékání a rozšiřování jsou stanovena opatření podle odstavce 4 nebo podle § 11 odst. 2 a 3. Malá množství rostlin, rostlinných produktů, potravin nebo krmiv pro zvířata stanoví prováděcí právní předpis.

§ 8

Povolení dovozu, přemísťování a použití škodlivých organismů, rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů pro pokusné, vědecké a šlechtitelské účely

(1) Ústav může na základě žádosti fyzické nebo právnické osoby rozhodnout, že se ustanovení § 7 odst. 1, 3 a 5 nevztahují na dovoz a přemísťování škodlivých organismů, rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů pro pokusné a vědecké účely anebo pro práci ve šlechtění odrůd (dále jen "karanténní materiál") a na jejich přechovávání a jinou manipulaci s nimi za podmínek, které stanoví. K vyloučení rizik spojených s dovozem, přemísťováním a přechováváním karanténního materiálu a jinou manipulací s ním stanoví prováděcí právní předpis

a) náležitosti žádosti o povolení přechovávání karanténního materiálu a jiné manipulace s ním,

b) náležitosti žádosti o povolení dovozu karanténního materiálu ze třetí země a nebo jeho přemísťování z jiného členského státu Evropské unie do České republiky nebo do chráněné zóny na území České republiky, nebo jeho přemísťování v rámci České republiky,

c) kritéria, která musí být splněna, aby nehrozilo riziko rozšíření škodlivého organismu mimo prostory vymezené k přechovávání karanténního materiálu a jiné manipulaci s ním nebo během jeho dovozu nebo přemísťování,

d) podrobnosti postupu a podmínky vydání povolení k nakládání s karanténním materiálem a dobu platnosti povolení,

e) postupy pro vyloučení skrytého napadení rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů škodlivými organismy a pro jejich uvolnění z režimu přechovávání a manipulace,

f) způsob kontroly plnění podmínek stanovených pro bezpečnou manipulaci s karanténním materiálem a postup při úniku škodlivého organismu,

g) podmínky, za kterých mají být rostliny, rostlinné produkty a jiné předměty opatřeny rostlinolékařským osvědčením nebo rostlinolékařským pasem a náležitosti těchto dokladů.

(2) Povolí-li Ústav podle odstavce 1 dovoz karanténního materiálu ze třetích zemí a nebo jeho přemísťování z jiného členského státu Evropské unie do České republiky nebo do chráněné zóny na území České republiky a nebo jeho přemísťování v rámci České republiky, vystaví žadateli oprávnění k jeho dovozu nebo přemísťování. V případě přemísťování karanténního materiálu z jiného členského státu Evropské unie do České republiky nebo do chráněné zóny na území České republiky musí být oprávnění potvrzeno odpovědným úředním orgánem pro ochranu rostlin země jeho původu. Oprávnění doprovází příslušný karanténní materiál při vstupu na území České republiky a jeho přemísťování po tomto území. Formulář oprávnění stanoví prováděcí právní předpis.

(3) Ústav v souladu s odstavcem 1 schvaluje přemísťování karanténního materiálu z České republiky do jiného členského státu Evropské unie, a to potvrzením oprávnění pro jeho přemísťování, které bylo vydáno za tímto účelem odpovědným úředním orgánem pro ochranu rostlin členského státu Evropské unie, do něhož je příslušný karanténní materiál přemísťován.

(4) Pokud se při přemísťování karanténního materiálu z České republiky na území jiného členského státu Evropské unie vystavuje rostlinolékařský pas, Ústav jej vydá na základě informací uvedených v příslušném oprávnění vydaném odpovědným úředním orgánem pro ochranu rostlin členského státu Evropské unie a doručeném Ústavu úřední cestou. Při přemísťování materiálu musí být dodrženy podmínky karanténní izolace.

(5) Ústav může kdykoliv v průběhu činnosti povolené podle odstavce 1 tuto činnost zakázat, pokud nejsou splněny podmínky stanovené prováděcím právním předpisem a rozhodnutím nebo povolením Ústavu. Odvolání proti rozhodnutí o tomto zákazu nemá odkladný účinek.

§ 9

Ohlašovací povinnost

Každý, kdo zjistí výskyt nebo má důvodné podezření z výskytu škodlivého organismu podle § 7 odst. 1 nebo 3 nebo škodlivého organismu podle § 10 odst. 1 písm. b), proti jehož zavlékání a šíření nařídil Ústav mimořádná rostlinolékařská opatření podle § 76 odst. 2 věty druhé, je povinen toto zjištění nebo důvodné podezření bez zbytečného odkladu oznámit Ústavu, a v případě, že jej o to Ústav požádá, poskytnout informace týkající se výskytu tohoto škodlivého organismu, které mu jsou známy. Po obdržení této informace Ústav postupuje v souladu s § 11 odst. 1.

Monitoring a průzkum výskytu škodlivých organismů

(1) Ústav provádí monitoring a na území České republiky provádí rovněž průzkum výskytu

a) škodlivých organismů uvedených v § 7 odst. 1 písm. a),

b) škodlivých organismů, které na území České republiky nebyly dosud zjištěny, a invazních škodlivých organismů stanovených prováděcím právním předpisem, pokud představují pro rostliny nebo rostlinné produkty na tomto území pěstované, vyráběné nebo skladované, popřípadě pro životní prostředí, riziko podle odstavce 2.

Invazním škodlivým organismem se rozumí škodlivý organismus v určitém území nepůvodní, který je po zavlečení a usídlení schopen v tomto území nepříznivě ovlivňovat rostliny nebo životní prostředí včetně jeho biologické různorodosti.

(2) Ústav vyhodnocuje míru rizika zavlékání a šíření škodlivých organismů uvedených v odstavci 1 na území České republiky a jejich možného vlivu na zdravotní stav rostlin a rostlinných produktů, které se pěstují nebo skladují na území České republiky, popřípadě na životní prostředí; při zjištění výskytu takového škodlivého organismu vyhodnocuje toto riziko neprodlené.

(3) Vyhodnocení míry rizika podle odstavce 2 se provádí v souladu s předpisem Evropské unie⁹⁾, a to na základě

a) soustavného hodnocení rozsahu, skladby a původu dovážených a provážených zásilek s ohledem na možnost zavlečení škodlivých organismů,

b) soustavného hodnocení rozsahu a výsledků monitoringu a průzkumu výskytu škodlivých organismů prováděných podle odstavce 1,

c) dostupných vědeckých poznatků o příslušných škodlivých organismech, zejména o jejich biologii a schopnosti aktivního šíření,

d) zhodnocení potenciálního hospodářského významu příslušných škodlivých organismů pro Českou republiku s ohledem na skladbu a rozsah pěstovaných rostlin,

e) zhodnocení dostupných způsobů ochrany proti šíření příslušných škodlivých organismů.

(4) Ústav eviduje výskyt nebo nepřítomnost škodlivých organismů uvedených v odstavci 1 na území České republiky na základě výsledků monitoringu a průzkumu podle odstavce 1 nebo na základě jiných Ústavem ověřených informací. Rozsah a způsob vedení evidence stanoví prováděcí právní předpis.

(5) Ústav neprodlené písemně oznámí Komisi a ostatním členským státům Evropské unie

a) výskyt škodlivých organismů stanovených prováděcím právním předpisem na území České republiky,

b) výskyt škodlivých organismů stanovených prováděcím právním předpisem na té části území České republiky, na níž jejich výskyt dosud nebyl znám,

c) výskyt nebo podezření z výskytu škodlivých organismů, neuvedených v písmenech a) a b), jejichž výskyt na území České republiky nebyl dosud znám, a

d) opatření, která Ústav v této souvislosti stanovil nebo hodlá stanovit podle § 11 k zabránění šíření těchto škodlivých organismů na území ostatních členských států Evropské unie.

(6) Zaměstnanci Ústavu jsou při provádění průzkumu výskytu škodlivých organismů podle odstavce 1 a monitoringu škodlivých organismů podle § 5 odst. 1 oprávněni

a) pořizovat v souvislosti s průzkumem fotodokumentaci,

b) vstupovat a vjíždět dopravními prostředky do objektů, na pozemky a do provozních a skladovacích prostor a zařízení, na kterých nebo ve kterých se pěstují, skladují nebo zpracovávají rostliny, rostlinné produkty nebo jiné předměty, a v nezbytném rozsahu odebírat jejich vzorky, přípravky nebo jiné výrobky. Při odběru vzorků se postupuje obdobně jako při odběru vzorků při kontrole.

Opatření při zjištění výskytu nebo podezření z výskytu škodlivých organismů

(1) Pokud Ústav zjistí výskyt nebo podezření z výskytu škodlivých organismů uvedených v § 10 odst. 5 písm. a) a b), stanoví mimořádná rostlinolékařská opatření podle § 76 s cílem zajistit eradikaci těchto škodlivých organismů. Není-li eradikace možná, stanoví mimořádná rostlinolékařská opatření podle § 76 k zabránění jejich dalšího šíření.

(2) Zjistí-li Ústav podle § 10 odst. 2, že zásilky rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů ze třetích zemí představují bezprostřední nebezpečí zavlečení anebo šíření škodlivých organismů uvedených v § 10 odst. 5 písm. a) a b), neodkladně vyhlásí ve Věstníku a nebo nařídí opatření podle § 26 odst. 1 nebo 3 nutná pro ochranu území Evropské unie před tímto nebezpečím a informuje o nich Komisi a ostatní členské státy Evropské unie.

(3) Zjistí-li Ústav podle § 10 odst. 2, že existuje jiné bezprostřední nebezpečí zavlečení nebo šíření škodlivých organismů, než je uvedeno v odstavci 2, neprodleně písemně oznámí Komisi a ostatním členským státům Evropské unie opatření, která je třeba přijmout. Nepřijme-li Komise tato opatření a hrozí-li současně zavlečení nebo šíření příslušného škodlivého organismu na území České republiky, může Ústav vyhlásit ve Věstníku nebo nařídit podle § 76 odst. 2 opatření, která bude považovat za nezbytná, až do doby, dokud Komise nestanoví odpovídající opatření podle zvláštního předpisu Evropské unie.¹⁰⁾ Pokud Komise tato opatření přijme, Ústav je vyhlásí ve Věstníku, popřípadě je nařídí podle § 76 odst. 2.

Uvádění rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů na trh

§ 12

Registrace dovozců rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů a osob, které je uvádějí na trh

(1) Podnikající fyzická nebo právnická osoba, která

- a) uvádí na trh určité rostliny, rostlinné produkty a jiné předměty vypěstované nebo vyrobené na území České republiky,
- b) dováží určité rostliny, rostlinné produkty a jiné předměty, s výjimkou dovozců, kteří je dovážejí jen pro vlastní užití nebo ke spotřebě během přepravy, pokud přitom nemůže dojít k rozšíření škodlivých organismů,
- c) provozuje na území České republiky společný obchodní sklad, odesílací středisko nebo balírnu určitých rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů, nebo tyto rostliny a rostlinné produkty na území České republiky pěstuje, nebo
- d) žádá o vydávání náhradních rostlinolékařských pasů podle § 19 nebo o oprávnění k jejich vystavování podle § 17, musí být zapsána do úředního registru pod registračním číslem.

(2) Rostliny, rostlinné produkty a jiné předměty, na které se vztahují ustanovení odstavce 1 písm. a) až c), stanoví prováděcí právní předpis.

(3) Žádost o registraci se podává Ústavu.

(4) Ústav zaregistruje žadatele do 3 měsíců ode dne doručení žádosti podle odstavce 3, jestliže shledá, že je žadatel způsobilý plnit povinnosti stanovené v § 13 a s ohledem na požadovaný rozsah registrace také zvláštní podmínky podle § 15 odst. 1 nebo povinnosti vyplývající z mimořádných rostlinolékařských opatření nařízených podle § 76 odst. 2. O registraci Ústav vydá žadateli doklad, ve kterém je uvedeno označení osoby zapsané v úředním registru podle odstavce 1, její registrační číslo, činnost, pro kterou je tato osoba do úředního registru zapsána, a datum provedení registrace.

(5) Jestliže Ústav shledá, že žadatel není způsobilý plnit povinnosti a podmínky podle odstavce 4, rozhodne o zamítnutí žádosti.

(6) Ústav zruší registraci na žádost registrované osoby nebo může registraci zrušit, popřípadě pozastavit její platnost v případě zjištění zvlášť hrubého nebo opakovaného porušení povinností stanovené v § 13.

(7) Náležitosti žádosti podle odstavce 3 stanoví prováděcí právní předpis.

(8) Komise má na požádání přístup k registru podle odstavce 1.

(9) Povinnost registrace je splněna i registrací v jiném členském státu Evropské unie⁷¹⁾. Tímto není dotčena povinnost registrovaných osob podle § 21 odst. 6.

§ 13

Povinnosti registrovaných osob

(1) Osoba podle § 12 odst. 1 je povinna

- a) vést a uchovávat evidenci o jí pěstovaných, vyrobených, skladovaných, odeslaných jinam nebo jinak užívaných rostlinách, rostlinných produktech a jiných předmětech, jejíž rozsah, způsob vedení a dobu uchovávání stanoví prováděcí právní předpis,
- b) umožnit Ústavu provádět činnosti stanovené tímto zákonem v místech pěstování, výroby, skladování nebo přechovávání rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů a poskytnout mu potřebnou součinnost, informace a podklady; za tím účelem musí být osobně dosažitelná pro potřeby Ústavu, popřípadě může pověřit pro styk s Ústavem jinou osobu s potřebnými odbornými zkušenostmi v oblasti rostlinné výroby a v souvisejících otázkách zdravotního stavu rostlin a rostlinných produktů,
- c) provádět prohlídky rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů uvedených v § 12 odst. 1 písm. a), zaměřené na zjištění skutečností uvedených pod písmenem d) bodem 1, v nezbytném rozsahu, ve vhodné době a způsobem, který stanoví Ústav ve Věstníku,
- d) oznámit Ústavu
 1. neodkladně neobvyklý (například v daném území dosud nezjištěný nebo mimořádně intenzivní) výskyt škodlivých organismů anebo příznaků napadení škodlivými organismy nebo jiné abnormality na rostlinách, rostlinných produktech nebo jiných předmětech uvedených v § 12 odst. 2,
 2. jakékoliv změny údajů, které jsou obsahem úředního registru podle § 12 odst. 1, a to bez zbytečného odkladu, nejpozději však do 1 měsíce od data, kdy k příslušným změnám došlo,
- e) požádat Ústav o provedení soustavné rostlinolékařské kontroly rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů uvedených v §

12 odst. 1 písm. a); vzor žádosti a informace o způsobu a termínech jejího podávání poskytuje žadatel a zveřejňuje ve Věstníku Ústav,

f) vést a aktualizovat plán pozemků a objektů v místech, ve kterých jsou rostliny, rostlinné produkty nebo jiné předměty uvedené v § 12 odst. 1 písm. a) pěstovány, vyráběny, skladovány nebo používány nebo ve kterých se tyto rostliny, rostlinné produkty nebo jiné předměty vyskytují, a tento plán poskytnout Ústavu před provedením soustavné rostlinolékařské kontroly podle § 15; vzor vedení plánu pozemků a objektů a informace o způsobu a termínech jeho předávání Ústavu poskytuje Ústav osobám registrovaným podle § 12 odst. 1 a zveřejňuje ve Věstníku.

(2) Ústav může na základě výsledků soustavné rostlinolékařské kontroly podle § 15 odst. 2 a 3 nebo rostlinolékařského dozoru podle § 74 nařídit úředním opatřením podle § 75 osobě podle § 12 odst. 1 provést v nezbytném rozsahu jeden nebo více úkonů rostlinolékařské péče ke zlepšení zdravotního stavu rostlin, rostlinných produktů nebo jiných předmětů a k zajištění jejich identity do doby připojení rostlinolékařských pasů podle § 20 odst. 1. Těmito úkony jsou zejména zvláštní vyšetření, vzorkování, ošetření, označení, umístění do izolace nebo zničení rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů, jakož i úkony nezbytné ke splnění zvláštních požadavků stanovených prováděcím právním předpisem.

§ 14

Podmínky pro přemísťování rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů

(1) Prováděcí právní předpis stanoví

a) rostliny, rostlinné produkty a jiné předměty, které nesmějí být přemísťovány na území členských států Evropské unie, pokud k nim, k jejich obalům nebo k dopravním prostředkům, které je přepravují, není připojen rostlinolékařský pas podle § 18 odst. 1, nebo pokud nesplňují zvláštní požadavky stanovené tímto prováděcím právním předpisem,

b) chráněné zóny a rostliny, rostlinné produkty a jiné předměty, které do nich a následně uvnitř nich nesmějí být přemísťovány, pokud k nim, k jejich obalům nebo k dopravním prostředkům, které je přepravují, není připojen rostlinolékařský pas pro příslušnou chráněnou zónu, potvrzující, že jsou splněny zvláštní požadavky stanovené pro tuto zónu tímto prováděcím právním předpisem.

(2) Ustanovení odstavce 1 písm. a) neplatí pro dodávky osiva opatřené doklady vydanými podle zvláštního právního předpisu,⁶⁾ pokud potvrzují splnění zvláštních požadavků stanovených prováděcím právním předpisem.

(3) Ustanovení odstavce 1 písm. b) se nevztahuje na rostliny, rostlinné produkty a jiné předměty splňující podmínky pro jejich přemísťování přes chráněnou zónu nebo v rámci této zóny stanovené podle § 30 odst. 1.

(4) Ustanovení odstavce 1 na území České republiky se nevztahuje na přemísťování rostlin, rostlinných produktů, potravin nebo krmiv pro zvířata, které jsou určeny pro užití vlastníky nebo příjemci k nevýrobním nebo neobchodním účelům nebo ke spotřebě během přepravy, pokud neexistuje nebezpečí šíření škodlivých organismů uvedených v § 10 odst. 1 nebo škodlivých organismů, proti jejichž zavlékání a rozšiřování jsou stanovena opatření podle § 7 odst. 4 nebo podle § 11 odst. 2 a 3.

(5) Ústav nekontroluje rostliny, rostlinné produkty a jiné předměty, které nejsou uvedeny v odstavci 1, i když k nim je připojen rostlinolékařský pas.

§ 15

Soustavná rostlinolékařská kontrola

(1) Prováděcí právní předpis stanoví rostliny, rostlinné produkty a jiné předměty, které, jsou-li

a) pěstovány, vyráběny nebo užívány nebo se jen vyskytují na území České republiky a mají být v rámci Evropské unie uváděny na trh,

b) určeny k přemísťování do chráněné zóny, musí být před uvedením na trh nebo před přemísťováním do této zóny podrobeny soustavné rostlinolékařské kontrole, aby bylo zajištěno, že nejsou napadeny škodlivými organismy stanovenými tímto prováděcím právním předpisem a splňují zvláštní požadavky stanovené rovněž tímto prováděcím právním předpisem.

(2) Soustavnou rostlinolékařskou kontrolu provádí Ústav přednostně v místech produkce příslušných rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů, a to pravidelně ve vhodných termínech, nejméně však jednou za rok, alespoň vizuální prohlídkou buď všech rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů nebo jejich reprezentativního vzorku odebraného bezplatně Ústavem. Soustavné rostlinolékařské kontrole podle odstavce 1 podléhají také pěstební substráty a obaly, popřípadě kontejnery, zemědělské stroje a zařízení, které se používají při pěstování, výrobě, užívání a manipulaci s příslušnými rostlinami, rostlinnými produkty a jinými předměty, a dopravní prostředky, které je přepravují.

(3) Ústav může kdykoliv provést rostlinolékařskou kontrolu rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů, které jsou v rámci podnikání skladovány, užívány nebo se s nimi jinak manipuluje na pozemcích a v objektech osob registrovaných podle § 12 odst. 1 písm. c). Ustanovení odstavce 2 přitom platí přiměřeně.

(4) Soustavná rostlinolékařská kontrola nemusí být provedena u rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů určených k přemísťování do příslušné chráněné zóny před jejich přemísťováním přes území nebo z území této zóny.

(5) Ustanovení odstavce 1 písm. a) se nevztahuje na rostliny, rostlinné produkty, potraviny nebo krmiva pro zvířata, které jsou určeny pro užití vlastníky nebo příjemci k nevýrobním nebo neobchodním účelům nebo ke spotřebě během přepravy,

pokud neexistuje nebezpečí šíření škodlivých organismů uvedených v § 10 odst. 1 a 2 nebo škodlivých organismů, proti jejichž zavlékání a rozšiřování jsou stanovena opatření podle § 7 odst. 4 nebo podle § 11 odst. 2 a 3.

(6) K vyloučení nebezpečí vyplývajících z výskytu příslušného škodlivého organismu anebo z neplnění zvláštního požadavku podle odstavce 1, zjištěného na základě soustavné rostlinolékařské kontroly prováděné podle odstavců 1 až 3, nařídí Ústav vhodná mimořádná rostlinolékařská opatření podle § 76 odst. 1 písm. a) až d). Tímto opatřením může být i úplné nebo částečné pozastavení platnosti registrace osoby registrované podle § 12 odst. 1, a to do doby, než bude prokázáno, že nebezpečí šíření škodlivých organismů nehrozí. Po dobu pozastavení platnosti registrace osoby je pro tuto osobu také pozastaveno vydávání a nahrazování rostlinolékařských pasů podle § 17 odst. 1 a podle § 19 odst. 2 a oprávnění k vystavování těchto pasů podle § 17 odst. 2 s výjimkou případu uvedeného v § 16 odst. 1 písm. b). Tímto není dotčeno ustanovení § 76 odst. 6.

§ 16

Podmínky a způsob vystavování rostlinolékařských pasů

(1) Rostlinolékařský pas se vystaví, prokáže-li se soustavnou rostlinolékařskou kontrolou provedenou podle § 15 odst. 2, že

a) jsou splněny požadavky stanovené v § 15 odst. 1, nebo

b) je vyloučeno nebezpečí vyplývající z výskytu příslušného škodlivého organismu anebo z neplnění zvláštního požadavku podle § 15 odst. 1 na základě splnění opatření nařízených Ústavem podle § 15 odst. 6.

(2) Vystavením rostlinolékařského pasu se rozumí jeho vyhotovení v souladu s prováděcím právním předpisem, kterým se stanoví forma a náležitosti rostlinolékařského pasu. Vystavený rostlinolékařský pas musí být zabezpečen před zneužitím po dobu do jeho předání žadateli.

(3) Pokud je na základě soustavné rostlinolékařské kontroly prováděné podle § 15 odst. 2 a 3 zjištěn výskyt škodlivých organismů uvedených v § 15 odst. 1, ale místním šetřením Ústavu se prokáže, že část rostlin nebo rostlinných produktů pěstovaných, vyráběných nebo používaných osobou registrovanou podle § 12 odst. 1 písm. a) nebo c) nebo jinak se vyskytujícími na pozemcích nebo v objektech, které tato osoba vlastní nebo užívá, nebo část zde používaného pěstebního substrátu nepředstavuje žádné nebezpečí pro šíření příslušných škodlivých organismů, smí být pro tuto část rostlinolékařský pas vystaven a tato část smí být uváděna na trh.

(4) Jestliže soustavná rostlinolékařská kontrola nebyla zaměřena na ověření splnění podmínek stanovených pro chráněnou zónu, nelze vydat rostlinolékařský pas pro tuto chráněnou zónu. Jestliže bylo na základě kontroly provedené podle § 74 odst. 3 a 4 zjištěno, že tyto podmínky nebyly splněny, vydaný rostlinolékařský pas pro chráněnou zónu se nepovažuje za platný a musí být označen na nápadném místě na lící straně otiskem razítka ve tvaru rovnostranného trojúhelníku v červené barvě s textem "Pas stornován".

§ 17

Oprávnění k vystavování rostlinolékařských pasů

(1) Rostlinolékařský pas a rostlinolékařský pas pro chráněnou zónu vystavuje Ústav způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem, pokud jí o to požádala osoba registrovaná podle § 12 odst. 1 písm. a) a b), nebo je vystavuje přímo tato osoba, pokud jí Ústav udělil oprávnění k vystavování pasů podle odstavce 2.

(2) Ústav může udělit oprávnění k vystavování rostlinolékařských pasů a rostlinolékařských pasů pro chráněnou zónu osobě registrované podle § 12 odst. 1 písm. a) a b) pro rostliny, rostlinné produkty nebo jiné předměty, které tato osoba uvádí na trh, a to na základě písemné žádosti této osoby a pokud jí tato osoba předloží návrh vzorů rostlinolékařských pasů a Ústav shledá, že příslušná osoba je způsobilá dodržovat při vystavování rostlinolékařských pasů postup podle § 16 odst. 1 a vystavovat pasy způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem a že je schopna vést evidenci podle § 13 odst. 1 písm. a). Způsob podávání žádosti o udělení oprávnění, náležitosti této žádosti a způsob udělování oprávnění stanoví prováděcí právní předpis.

(3) Ústav zruší oprávnění k vystavování rostlinolékařských pasů a rostlinolékařských pasů pro chráněnou zónu, zjistí-li závažné nebo opakované nedodržení postupu při vystavování rostlinolékařských pasů a rostlinolékařských pasů pro chráněnou zónu nebo pokud zruší registraci příslušné osoby podle § 12 odst. 6.

(4) Ustanovení odstavců 1 až 3 se vztahují obdobně na vystavování náhradních rostlinolékařských pasů.

§ 18

Druhy rostlinolékařských pasů

(1) Vystavuje se rostlinolékařský pas a rostlinolékařský pas pro chráněnou zónu. Za podmínek stanovených v § 19 může být vystaven též náhradní rostlinolékařský pas.

(2) Formu a náležitosti rostlinolékařského pasu, rostlinolékařského pasu pro chráněnou zónu a náhradního rostlinolékařského pasu stanoví prováděcí právní předpis.

§ 19

Nahrazování rostlinolékařských pasů

(1) Rostlinolékařský pas nebo rostlinolékařský pas pro chráněnou zónu vystavené podle § 17 odst. 1, popřípadě náhradní rostlinolékařský pas mohou být nahrazeny náhradním rostlinolékařským pasem pouze v případech, kdy

a) je původní dodávka rozdělena,

b) je sloučeno několik dodávek či jejich částí, nebo

c) se změnil zdravotní stav rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů v dodávce,

a to pouze tehdy, je-li zaručena totožnost příslušných rostlin, rostlinných produktů nebo jiných předmětů v nové dodávce a od okamžiku odeslání původní dodávky nevzniklo nebezpečí napadení škodlivými organismy stanovenými prováděcím právním předpisem. Nová dodávka musí splňovat požadavky stanovené v § 15 odst. 1.

(2) Náhradní rostlinolékařský pas vydává Ústav, požádá-li o to osoba registrovaná podle § 12 odst. 1 písm. a), b) a d) způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem, nebo jej vystavuje přímo tato osoba, pokud jí Ústav udělil oprávnění k vystavování náhradních rostlinolékařských pasů podle § 17 odst. 4.

§ 20

Povinnosti fyzických a právnických osob související s vystavováním rostlinolékařských pasů

(1) Za připojení rostlinolékařského pasu k příslušným rostlinám, rostlinným produktům a jiným předmětům, k jejich obalům nebo dopravním prostředkům podle § 14 odst. 1 tak, aby nemohly být použity znovu, odpovídá osoba registrovaná podle § 12 odst. 1 písm. a), b) a d).

(2) Fyzická nebo právnická osoba, která se při podnikatelské činnosti¹²⁾ zabývá pěstováním rostlin a jako konečný uživatel nakupuje nebo jiným způsobem získává rostliny, rostlinné produkty a jiné předměty, je oprávněna kupovat nebo jiným způsobem získávat rostliny, rostlinné produkty a jiné předměty stanovené prováděcím právním předpisem jen tehdy, jsou-li opatřené rostlinolékařskými pasy nebo rostlinolékařskými pasy pro chráněnou zónu, do které mají být přemístěny, nebo náhradními rostlinolékařskými pasy, a je povinna

a) uchovávat rostlinolékařské pasy a vést o nich evidenci stanovenou prováděcím právním předpisem nejméně po dobu 1 roku ode dne jejich získání,

b) ohlašovat Ústavu způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem nákup nebo jiné nabytí příslušných rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů pocházejících ze třetích zemí,

c) umožnit zaměstnancům Ústavu za účelem provádění průzkumu výskytu škodlivých organismů podle § 10 odst. 1, soustavné rostlinolékařské kontroly podle § 15 a rostlinolékařského dozoru podle § 74 vstoup na pozemky a do objektů, které vlastní nebo užívá a na kterých nebo ve kterých se pěstují, skladují nebo zpracovávají rostliny, rostlinné produkty nebo jiné předměty, a umožnit k nim přístup v jakémkoliv stadiu jejich pěstování, výroby, zpracování nebo skladování, bezplatný odběr jejich vzorků a kontrolu příslušných dokladů.

Dovoz rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů ze třetích zemí

§ 21

Obecná ustanovení

(1) Rostliny, rostlinné produkty nebo jiné předměty stanovené prováděcím právním předpisem, které jsou dováženy ze třetích zemí do České republiky, musí být podrobeny dovozní rostlinolékařské kontrole prováděné Ústavem podle § 22 v místech stanovených v § 25. Teprve po ukončení této kontroly a pokud bylo na základě jejího výsledku úředně zjištěno, že

a) nejsou napadeny nebo kontaminovány škodlivými organismy stanovenými prováděcím právním předpisem,

b) se nejedná o rostliny nebo rostlinné produkty stanovené prováděcím právním předpisem, pocházející ze zemí uvedených v tomtéž prováděcím právním předpise,

c) splňují zvláštní požadavky stanovené v prováděcím právním předpise,

d) jsou opatřeny originálem rostlinolékařského osvědčení nebo rostlinolékařského osvědčení pro reexport, nebo za podmínek stanovených postupem podle předpisu Evropské unie^{1a)} elektronickou podobou tohoto osvědčení, jestliže je osvědčení vystaveno a splňuje náležitosti podle § 23, nebo jsou opatřeny originálem jiného dokladu, je-li to stanoveno postupem podle předpisu Evropské unie^{1a)}, nebo jsou opatřeny označením stanoveným prováděcím právním předpisem a jsou splněny technické náležitosti tímto předpisem stanovené, přičemž úředně ověřené opisy nebo výstupy z autorizované konverze dokumentů se uznají, je-li to stanoveno postupem podle předpisu Evropské unie^{1a)},

mohou být propuštěny do celního režimu volného oběhu, zušlechtění, a dočasného použití, jakož i do celního režimu volného oběhu v souvislosti s ukončením celního režimu pasivního zušlechtovacího styku.

(2) Rostliny, rostlinné produkty nebo jiné předměty, neuvedené v odstavci 1, včetně dřeva ve formě prokladů, nosníků, palet nebo obalového materiálu (dále jen „dřevěný obalový materiál“), jenž se používá při dopravě zboží všeho druhu, které jsou dováženy ze třetích zemí do České republiky, mohou být podrobeny dovozní rostlinolékařské kontrole prováděné Ústavem podle § 22 s cílem zjistit, zda nejsou napadeny nebo kontaminovány škodlivými organismy podle odstavce 1 písm. a) anebo škodlivými organismy, jejichž výskyt dosud nebyl na území České republiky zjištěn. Pokud je kontrola podle tohoto odstavce zahájena, mohou být příslušné rostliny, rostlinné produkty nebo jiné předměty propuštěny do celního režimu volného oběhu, aktivního zušlechtovacího styku, dočasného použití, jakož i do celního režimu volného oběhu v souvislosti s ukončením

celního režimu pasivního zušlechťovacího styku až tehdy, je-li na základě výsledku této kontroly zřejmé, že splňují příslušná ustanovení tohoto zákona. Zahájení této kontroly oznámí Ústav neprodleně dovozci zásilky a příslušnému celnímu úřadu vstupního místa, popřípadě celnímu úřadu místa určení. Jedno vyhotovení protokolu o kontrole Ústav předá též celnímu úřadu vstupního místa nebo místa určení.

(3) Ustanovení odstavce 1 se vztahuje také na zásilky nebo partie určené do chráněné zóny; dovozní rostlinolékařská kontrola se v tomto případě vztahuje na

a) další škodlivé organismy stanovené prováděcím právním předpisem,

b) další rostliny a rostlinné produkty stanovené prováděcím právním předpisem, pocházející ze zemí uvedených v tomtéž prováděcím právním předpise, a

c) splnění zvláštních požadavků stanovených prováděcím právním předpisem, a to vzhledem k určité chráněné zóně, do níž mají být zásilky nebo partie dopraveny.

(4) Zásilka celně deklarovaná jako jiná než obsahující nebo sestávající se z rostlin, rostlinných produktů nebo jiných předmětů podle odstavce 1, která je dovážena ze třetí země do České republiky, musí být podrobena dovozní rostlinolékařské kontrole podle § 22, pokud vznikne v celním řízení důvodné podezření, že takové rostliny, rostlinné produkty nebo jiné předměty obsahuje. Celní úřad propouštějící zásilku do celního režimu informuje o vzniklém podezření neodkladně písemně místně příslušné pracoviště Ústavu. Trvají-li pochybnosti o správnosti celní deklarace zásilky i po provedení její kontroly podle § 22, zejména pokud jde o rod a druh rostlin nebo rostlinných produktů nebo jejich původ, považuje se zásilka za zásilku obsahující rostliny, rostlinné produkty nebo jiné předměty podle odstavce 1.

(5) Omezení stanovená pro rostliny, rostlinné produkty nebo jiné předměty na základě ustanovení odstavců 1 až 3 platí také pro jejich umístění do svobodného pásma.

(6) Dovozní rostlinolékařská kontrola se neprovede, pokud dovozce příslušné zásilky nebo partie obsahující rostliny, rostlinné produkty nebo jiné předměty podle odstavce 1 není registrován podle § 12 odst. 1 písm. b) nebo § 12 odst. 9.

7) Existuje-li nebezpečí šíření škodlivých organismů, musí být rostlinolékařské kontrole podrobeny také rostliny, rostlinné produkty nebo jiné předměty, které mají být podle přímo použitelného předpisu Evropské unie^{4c)}, zpětně vyvezeny z celního území Evropské unie, zničeny nebo přenechány ve prospěch státu nebo které jsou navrženy na propuštění do celního režimu tranzitu nebo do celního režimu uskladnění. Za tímto účelem umožní celní úřad pod svým dozorem provedení dovozní rostlinolékařské kontroly.

(8) Ustanovením odstavce 1 nejsou dotčena ustanovení odstavců 4 a 9, § 7 odst. 2, § 27 odst. 1 a 2 a ustanovení týkající se opatření vyhlášených podle § 11 a opatření a záruk stanovených při udělování výjimek podle § 71 odst. 2 a 3. Rovněž nejsou dotčeny specifické dohody uzavřené mezi Evropskou unií a jednou nebo více třetími zeměmi o záležitostech upravených odstavcem 1.

(9) Rostlinolékařská opatření přijatá třetí zemí pro vývoz do Evropské unie se uznávají za rovnocenná rostlinolékařským opatřením Evropské unie, pokud to stanoví předpis Evropské unie¹⁾.

(10) Pokud při řízení o přidělení celně schváleného určení vznikne důvodné podezření, že zásilka, která je dovážena ze třetí země do České republiky, obsahuje rostliny stanovené v příloze prováděcího nařízení Komise (EU) 2016/1141, kterým se přijímá seznam invazních nepůvodních druhů s významným dopadem na Unii podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1143/2014, musí být taková zásilka podrobena kontrole provedené Ústavem. Orgán odpovědný za celní projednání zásilky o vzniklém podezření neodkladně písemně informuje místně příslušné pracoviště Ústavu. Pokud bylo zjištěno, že zásilka obsahuje rostliny stanovené v příloze prováděcího nařízení Komise (EU) 2016/1141 a nejsou splněny podmínky stanovené nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1143/2014 pro vstup zásilky na území Evropské unie, Ústav neodkladně podle § 75 nařídí odmítnutí vstupu zásilky na území Evropské unie, nebo zničení zásilky nebo její části.

§ 22

Dovozní rostlinolékařská kontrola

(1) V souladu s ustanovením § 21 odst. 1 a 3 provede Ústav kontrolu

a) každé zásilky celně deklarované jako zásilka obsahující rostliny, rostlinné produkty nebo jiné předměty stanovené v § 21 odst. 1, popřípadě § 21 odst. 3, nebo

b) každé partie celně deklarované jako partie obsahující rostliny, rostlinné produkty nebo jiné předměty stanovené v § 21 odst. 1, popřípadě § 21 odst. 3, pokud je zásilka složena z více než jedné partie.

(2) Dovozní rostlinolékařská kontrola podle § 21 odst. 1 až 3 se provádí v souladu s § 24 souběžně s kontrolou náležitostí požadovaných pro propuštění do celního režimu podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se stanoví celní kodex Unie, a v souladu se zvláštním právním předpisem¹⁶⁾ s cílem zjistit, zda zásilka nebo partie

a) je opatřena požadovanými doklady nebo označením podle § 21 odst. 1 písm. d) (dále jen "kontrola dokladů"),

b) na základě celkového posouzení nebo posouzení jednoho nebo více úředních vzorků reprezentujících celou zásilku je složena z rostlin, rostlinných produktů nebo jiných předmětů uvedených v dokladech požadovaných podle § 21 odst. 1 písm. d), popřípadě v jiných dokladech doprovázejících zásilku nebo partii (dále jen "kontrola totožnosti") a neobsahuje rostliny nebo rostlinné produkty podle § 21 odst. 1 písm. b),

c) na základě celkového posouzení nebo posouzení jednoho nebo více úředních vzorků reprezentujících celou zásilku včetně pěstební substrátu, obalů, popřípadě dopravních prostředků, splňuje požadavky uvedené v § 21 odst. 1 písm. a), b) a c) (dále jen "kontrola zdravotního stavu") a je-li nutno uplatnit ustanovení § 11 odst. 2,

d) neobsahuje rostliny nebo rostlinné produkty podle § 21 odst. 1 písm. b).

(3) Ústav

a) je oprávněn protokolárně odebrat ze zásilky v potřebném rozsahu za podmínek uvedených v § 74 odst. 9 a 10 vzorky za účelem řádného provedení dovozní rostlinolékařské kontroly,

b) neodpovídá za škody vzniklé zdržením dopravního prostředku po dobu nezbytně nutnou k provedení dovozní rostlinolékařské kontroly a sepíše o tom úřední záznam; tímto ustanovením není dotčena odpovědnost za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem,¹⁷⁾

c) eviduje zásilky, které byly podrobeny dovozní rostlinolékařské kontrole, a výsledky této kontroly,

d) potvrzuje provedení kontroly dokladů uvedením svého názvu a data předložení příslušného dokladu na příslušném prvopisu nebo elektronické podobě rostlinolékařského osvědčení nebo rostlinolékařského osvědčení pro reexport nebo jiného dokladu uvedeného v § 21 odst. 1 písm. d) a, je-li to vhodné, zaznamená také provedení této kontroly, kontroly totožnosti a kontroly zdravotního stavu do rostlinolékařského dokladu o přesunu zásilky nebo partie, vystaveného podle § 25 odst. 6, a to způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem,

e) uchovává v souladu se zvláštním právním předpisem^{17a)} po ukončení dovozní rostlinolékařské kontroly zásilky nebo partie originál nebo kopii rostlinolékařského dokladu o přesunu této zásilky nebo partie, vystaveného podle § 25 odst. 6, po dobu stanovenou prováděcím právním předpisem,

f) provádí dovozní rostlinolékařskou kontrolu podle § 21 odst. 1 až 4 pouze prostřednictvím zaměstnanců, kteří splňují podmínky odborné kvalifikace podle § 82 odst. 2.

(4) Po ukončení dovozní rostlinolékařské kontroly zásilky nebo partie se na rostliny, rostlinné produkty a jiné předměty stanovené prováděcím právním předpisem, které tato zásilka nebo partie obsahuje, vztahují ustanovení § 14 odst. 1 a 2 o připojení rostlinolékařského pasu a § 19 o nahrazování rostlinolékařských pasů, pokud Ústav zjistil, že zásilka nebo partie odpovídá požadavkům stanoveným v § 21 odst. 1.

(5) Kontrola totožnosti a kontrola zdravotního stavu se může provést se sníženou četností, pokud

a) se na základě dohody uzavřené v souladu s § 27 odst. 3 dovozní rostlinolékařská kontrola rostlin, rostlinných produktů nebo jiných předmětů v zásilce nebo v partii už uskutečnila v odesílající třetí zemi,

b) jde o rostliny, rostlinné produkty nebo jiné předměty v zásilce nebo v partii uvedené v předpisu Evropské unie^{17b)}, nebo

c) rostliny, rostlinné produkty nebo jiné předměty v zásilce nebo v partii pocházejí ze třetí země, pro niž byla ve všeobecných mezinárodních rostlinolékařských dohodách uzavřených na zásadě oboustrannosti mezi Evropskou unií a třetí zemí stanovena snížená četnost kontrol totožnosti a kontrol zdravotního stavu,

nejsou-li vážné důvody se domnívat, že technické požadavky stanovené předpisem Evropské unie¹⁾ a tímto zákonem (§ 21 až 25) nejsou splněny.

(6) Rostlinolékařské kontroly podle odstavců 1 až 5 se mohou rovněž uskutečňovat se sníženou četností, pokud je to stanoveno dvoustrannou nebo mnohostrannou dohodou o uznání rovnocennosti rostlinolékařských opatření^{17c)} nebo je-li to stanoveno postupem podle předpisu Evropské unie^{1a)}, a to za předpokladu, že jsou splněny specifické podmínky stanovené tímto předpisem.

§ 23

Rostlinolékařská osvědčení

(1) Rostliny, rostlinné produkty nebo jiné předměty uvedené v § 21 odst. 1, které jsou dováženy ze třetích zemí na území České republiky, musí být opatřeny rostlinolékařským osvědčením, popřípadě rostlinolékařským osvědčením pro reexport. Toto osvědčení musí být

a) určeno organizacím pro ochranu rostlin členských států Evropské unie,

b) vystaveno ve třetí zemi, která příslušné zboží vyváží nebo zpětně vyváží, v souladu s právními předpisy této třetí země, přijatými v souladu s předpisem Evropské unie⁹⁾, nehledě na to, zda je dotyčná země smluvní stranou Mezinárodní úmluvy o ochraně rostlin z roku 1997.

Náležitosti a dobu platnosti rostlinolékařského osvědčení a rostlinolékařského osvědčení pro reexport, požadované Českou republikou, stanoví prováděcí právní předpis.

(2) Rostlinolékařské osvědčení podle odstavce 1 se vystavuje ve třetí zemi,

a) ve které byly příslušné dovážené rostliny, rostlinné produkty nebo jiné předměty vypěstovány nebo vyrobeny (dále jen "země původu"), pokud dotčené rostliny, rostlinné produkty nebo jiné předměty musejí splňovat zvláštní požadavky stanovené prováděcím právním předpisem, které jsou splnitelné pouze v zemi původu, nebo také

b) odkud jsou příslušné dovážené rostliny, rostlinné produkty nebo jiné předměty odeslány na území Evropské unie (dále jen

"odesílající země"), pokud dotčené rostliny, rostlinné produkty nebo jiné předměty nemusejí splňovat žádné zvláštní požadavky nebo pokud mohou být zvláštní požadavky podle písmene a) splněny také mimo zemi původu.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví způsob potvrzení splnění zvláštních požadavků podle § 21 odst. 1 písm. c) a § 21 odst. 3 písm. c) v rostlinolékařském osvědčení nebo rostlinolékařském osvědčení pro reexport.

§ 24

Povinnosti dovozců a dopravců

(1) Dovozece rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů, které při jejich uvedení na trh opatřil rostlinolékařskými pasy podle § 14 odst. 1 nebo 2, je povinen oznámit Ústavu jejich odběratele na území České republiky. Způsob a termín oznámení a rostliny, rostlinné produkty a jiné předměty, na které se tato povinnost vztahuje, stanoví prováděcí právní předpis.

(2) Dovozece zásilky nebo partie, která podléhá dovozní rostlinolékařské kontrole podle § 21 odst. 1 nebo 3, popřípadě jiná osoba pověřená dovozcem, jsou povinni Ústavu v místě stanoveném jako místo provedení dovozní rostlinolékařské kontroly podle § 25

a) oznámit písemně předpokládaný den dovozu takové partie nebo zásilky, jakmile se o něm dozví,

b) nejpozději při zahájení dovozní rostlinolékařské kontroly písemně oznámit údaje vztahující se k příslušné partii nebo zásilce, a to nejméně na jednom z dokladů vyžadovaných pro propuštění do celního režimu uvedeného v § 21 odst. 1, a údaje o dokladech, které doprovázejí zásilku nebo partii do místa provedení kontroly, a

c) aktualizovat údaje oznámené podle písmene b) do jednoho měsíce ode dne, kdy došlo k jejich změně.

Údaje uvedené v písmenu a) je povinen oznámit i celnímu úřadu příslušnému podle místa provedení dovozní rostlinolékařské kontroly. Vzor oznámení podle písmene a) a náležitosti oznámení podle písmene b) stanoví prováděcí právní předpis.

(3) Dopravce dovážené zásilky nebo partie, která podléhá dovozní rostlinolékařské kontrole podle § 21 odst. 1 až 4, umožní provedení této kontroly v rozsahu a způsobem stanovenými tímto zákonem včetně kontroly úplnosti a správnosti dokladů stanovených v § 23 odst. 1, popřípadě kontroly jiných dokladů doprovázejících zásilku nebo partii.

(4) Dopravce je povinen zajistit přepravu dovážené nebo provážené²⁾ zásilky takovým způsobem, aby při ní nemohlo dojít k jejímu napadení škodlivými organismy ani k rozšíření škodlivých organismů z ní.

§ 25

Místa provádění dovozní rostlinolékařské kontroly

(1) Kontrola dokladů, kontrola podle § 21 odst. 4 a § 22 odst. 2 písm. d) se provádí ve vstupních místech stanovených v souladu s mezinárodní smlouvou¹⁸⁾ na území České republiky. Vstupními místy jsou letiště Praha-Ruzyně, letiště Brno-Tuřany, letiště Ostrava-Mošnov a vylívací pošta Praha 1; další vstupní místa mohou být stanovena prováděcím právním předpisem. Aktualizovaný seznam vstupních míst na území České republiky zasílá Ústav Komisi a ostatním členským státům Evropské unie.

(2) Kontrola totožnosti a kontrola zdravotního stavu se provádí společně s celními formalitami vyžadovanými pro propuštění do celního režimu uvedeného v § 21 odst. 1, a to buď ve vstupních místech podle odstavce 1 nebo na kterémkoli jiném místě nacházejícím se v blízkosti vstupního místa a označeném nebo schváleném celním úřadem a Ústavem, které je jiné než místo určení ve smyslu odstavce 4 písm. b).

(3) Kontrola označení, které prokazuje, že dřevěný obalový materiál, jenž se používá při dopravě zboží všeho druhu dováženého ze třetích zemí do České republiky, byl řádně ošetřen proti výskytu škodlivých organismů, se provádí ve vstupních místech stanovených v odstavci 1 nebo v místech určení dováženého zboží. Kontrolu provádí celní úřad; nemůže-li celní úřad kontrolu provést, uvědomí o tom Ústav, který kontrolu provede.

(4) Ústav může kontrolu totožnosti a kontrolu zdravotního stavu zcela nebo zčásti provést v místě určení, a to na základě vyjádření úřadu vstupního místa, že kontrola totožnosti a kontrola zdravotního stavu nemůže být v místě uvedeném v odstavci 2 provedena v rozsahu stanoveném v § 22 odst. 1 tak, aby byl naplněn cíl kontroly podle § 22 odst. 2, aniž jsou dotčena ustanovení odstavců 5 a 6.

(5) Pokud nedojde k dohodě mezi úřadem vstupního místa a úřadem místa určení o místě provedení kontroly totožnosti a kontroly zdravotního stavu, provede tyto kontroly úřad vstupního místa, a to na některém z míst uvedených v odstavci 2.

(6) Kontrola totožnosti a kontrola zdravotního stavu příslušné zásilky nebo partie smí být provedena v místě uvedeném v odstavci 4 a na území České republiky schváleném postupem stanoveným v souladu s § 25a (dále jen "schválené místo"), jen tehdy, jsou-li splněny požadavky týkající se dopravy příslušné zásilky nebo partie do schváleného místa a jejího skladování v tomto místě, a je-li tato zásilka ve vstupním místě opatřena, aniž je dotčeno ustanovení § 21 odst. 1 písm. d), rostlinolékařským dokladem o přesunu, vystaveným úřadem vstupního místa a pod dohledem tohoto úřadu potvrzeným dovozcem.

(7) Provozovatel vstupního místa a místa podle odstavce 2 poskytne za úplatu Ústavu vhodné prostory umožňující splnění minimálních požadavků k výkonu dovozní rostlinolékařské kontroly. Je-li provozovatelem tohoto místa organizační složka státu, poskytuje tyto prostory Ústavu bezúplatně.

(8) Provozovatel vstupního místa umístí na svůj náklad ve svých prostorách kontejnery určené k odkládání rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů dovezených ze třetích zemí v rámci osobního styku a neodpovídajících požadavkům stanoveným v § 21 odst. 1. Provozovatel vstupního místa odpovídá za bezpečnou likvidaci obsahu kontejnerů pod dohledem Ústavu.

(9) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) další vstupní místa podle odstavce 1,
- b) požadavky podle odstavce 6,
- c) náležitosti rostlinolékařského dokladu o přesunu zásilky a způsob jeho potvrzení dovozcem podle odstavce 6,
- d) minimální požadavky na technické a odborné vybavení a zařízení vstupního místa, místa podle odstavce 2 a schváleného místa pro provádění dovozní rostlinolékařské kontroly podle § 21 odst. 1 až 4.

§ 25a

Postup při schvalování míst pro provádění kontroly totožnosti a kontroly zdravotního stavu zásilky nebo partie

(1) Pokud dovozce zásilky nebo partie, která podléhá dovozní rostlinolékařské kontrole podle § 21 odst. 1 nebo 3, hodlá předložit tuto zásilku nebo partii ke kontrole totožnosti a kontrole zdravotního stavu v jiném místě než stanoveném v § 25 odst. 1 a 2, požádá tento dovozce, popřípadě majitel nebo uživatel tohoto místa na základě písemného pověření dovozcem, Ústav o schválení tohoto místa alespoň 1 měsíc před očekávaným datem prvního vstupu takové zásilky nebo partie na území Evropské unie. Náležitosti této žádosti podle věty první stanoví prováděcí právní předpis.

(2) Ústav ověří informace obsažené v žádosti, dále ověří, zda navržené místo podle odstavce 1 splňuje minimální požadavky na technické a odborné vybavení a zařízení podle § 25 odst. 9 písm. d) a zda lze v tomto místě splnit podmínky skladování zásilky nebo partie podle § 25 odst. 6, a vydá

- a) rozhodnutí o schválení navrženého místa pro provádění kontroly totožnosti a kontroly zdravotního stavu zásilky nebo partie, nebo
- b) rozhodnutí o zamítnutí žádosti, jestliže shledá, že navržené místo podle písmene a) nesplňuje minimální požadavky na technické a odborné vybavení a zařízení podle § 25 odst. 9 písm. d) anebo nelze v tomto místě splnit podmínky skladování zásilky nebo partie podle § 25 odst. 6.

(3) Ústav

- a) informuje územně příslušné celní úřady určení o rozhodnutích vydaných podle odstavce 2 písm. a),
- b) vede aktualizovaný seznam míst schválených podle odstavce 2 písm. a) a podle § 25 odst. 2,
- c) umožní na požádání Komisi a členským státům Evropské unie přístup k aktualizovanému seznamu míst podle písmene b).

(4) Ústav zruší, popřípadě pozastaví platnost schválení příslušného schváleného místa pro příslušného dovozce, jestliže tento dovozce zvláště hrubě nebo opakovaně poruší podmínku stanovenou podle § 25 odst. 6 anebo poruší v souvislosti se schváleným místem povinnost stanovenou podle § 24. Ústav oznamuje porušení těchto podmínek Komisi a dotčeným členským státům Evropské unie.

§ 25b

Postup při provádění kontroly totožnosti a kontroly zdravotního stavu zásilky, popřípadě partie v místech jejich určení

(1) Je-li zásilka, popřípadě partie odesílána k provedení kontroly totožnosti a kontroly zdravotního stavu do místa určení podle § 25 odst. 4 ze vstupního místa na území České republiky, vystaví Ústav ve vstupním místě pro tuto zásilku, popřípadě partii rostlinolékařský doklad o přesunu podle § 25 odst. 6.

(2) Má-li být kontrola totožnosti a kontrola zdravotního stavu příslušné zásilky, popřípadě partie provedena ve schváleném místě, smí být dopravena pouze do místa předem schváleného pro tuto zásilku, popřípadě partii. Případná změna schváleného místa musí být ještě před zahájením kontroly totožnosti a kontroly zdravotního stavu příslušné zásilky, popřípadě partie odsouhlasena úřadem vstupního místa, který rozhodl o původním schváleném místě podle § 25 odst. 4, úřadem místa určení příslušným nově požadovanému místu kontroly a celním úřadem určení příslušným nově požadovanému místu kontroly.

(3) Ústav zajišťuje s využitím rostlinolékařského dokladu o přesunu, vystaveného podle § 25 odst. 6 písemně, výměnu příslušných údajů o zásilce, popřípadě partii, které mají být doručeny do schváleného místa na území České republiky nebo do jiného místa určení na území Evropské unie, včetně údaje o způsobu jejich přepravy a balení, mezi příslušným úřadem vstupního místa a úřadem místa určení a celním úřadem určení, a i jinak s nimi za tímto účelem spolupracuje.

§ 26

Naložení se zásilkou po provedení dovozní rostlinolékařské kontroly

(1) Pokud se dovozní rostlinolékařskou kontrolou podle § 22 zjistí, že zásilka nebo partie odpovídá požadavkům stanoveným v § 21 odst. 1, propustí se do navrhovaného celního režimu bez omezení a Ústav otiskne na příslušném rostlinolékařském osvědčení nebo rostlinolékařském osvědčení pro reexport datum provedení kontroly a úřední razítko se svým

názvem. Pokud těmto požadavkům neodpovídá, musí být zásilka nebo partie pod dohledem Ústavu podrobena neodkladně jednomu nebo více z těchto úředních opatření nařízených podle § 75:

- a) odstranění zamořeného nebo kontaminovaného předmětu ze zásilky,
- b) uskladnění v místě a za podmínek stanovených Ústavem, než budou známy konečné výsledky úředně stanovených laboratorních anebo jiných zkoušek,
- c) odmítnutí vstupu zásilky na území Evropské unie,
- d) zničení způsobem stanoveným Ústavem,
- e) přemístění na místo určené mimo území Evropské unie pod úřední kontrolou v souladu s příslušným celním režimem platným během přepravy uvnitř Evropské unie,
- f) výjimečně ošetření nebo zpracování postupy a prostředky stanovenými Ústavem, pokud tímto ošetřením nebo zpracováním budou splněny požadavky stanovené v § 21.

(2) Nařídí-li Ústav opatření podle odstavce 1 pro zásilku nebo partii rostlin chráněných podle zvláštního právního předpisu,²⁰⁾ použije přednostně opatření uvedené v odstavci 1 písm. c). Věcný obsah nařízeného opatření je závazný při rozhodování o dotčené zásilce nebo partii podle zvláštního právního předpisu.

(3) Neodpovídá-li zásilka nebo partie požadavkům stanoveným v § 21 odst. 1, může Ústav nařídit také mimořádná rostlinolékařská opatření podle § 76 odst. 1.

(4) Byl-li zjištěn výskyt škodlivého organismu podle § 21 odst. 1 písm. a) nebo § 21 odst. 3 písm. a) jen v části zásilky a je-li zřejmé, že zbývající část zásilky není tímto škodlivým organismem napadena ani z napadení podezřelá, podrobí se napadená část zásilky nezbytným úředním opatřením podle odstavce 1 písm. a) až e) a zbývající část zásilky může být propuštěna do navrhovaného celního režimu bez omezení, pokud nehrozí nebezpečí šíření škodlivých organismů.

(5) Hrozí-li zavlečení nebo šíření škodlivých organismů podle § 11, nařídí Ústav podrobit jednomu nebo více nezbytným mimořádným rostlinolékařským opatřením podle § 76 odst. 1 také dopravní prostředky, sklady, kontejnery a obaly použité při přepravě nebo k uskladnění příslušné zásilky nebo partie.

(6) Byla-li zásilka nebo partie zadržena podle odstavce 1, oznámí to Ústav příslušné třetí zemi Komisi a úředním organizacím ochrany rostlin ostatních členských států Evropské unie, aniž jsou dotčena opatření nařizovaná podle odstavců 1 a 5, pokud nebylo důvodem zadržetí nedodržení ustanovení § 21 odst. 1 písm. d). Vzor oznámení o zadržetí zásilky nebo partie a podrobnosti k jeho odeslání stanoví prováděcí právní předpis.

(7) Opatření podle odstavců 1, 3 až 5 nařizuje Ústav dovozci, dopravci nebo příjemci zásilky anebo provozovateli skladů nebo prostředků uvedených v odstavci 5 a informuje o nich také písemně územně příslušný celní úřad. Náklady spojené s jejich plněním hradí ten, komu byla tato opatření nařízena.

(8) Pokud jsou nařízena opatření podle

a) odstavce 1 písm. b), d) a e), Ústav označí rostlinolékařské osvědčení nebo rostlinolékařské osvědčení pro reexport nebo jiný doklad k příslušné zásilce za neplatné tak, že na lící straně otiskne razítko ve tvaru rovnostranného trojúhelníku o délce strany 50 mm v červené barvě s textem "Osvědčení stornováno" a uvede jméno a příjmení oprávněné osoby hůlkovým písmem a datum rozhodnutí o naložení se zásilkou,

b) odstavce 1 písm. a), musí být zásilka prohlédnuta po provedeném ošetření nebo zpracování znovu,

c) odstavce 1 písm. a), c) a e), zajistí dovozce, dopravce nebo příjemce zásilky místo jejího zničení, ošetření, zpracování nebo uskladnění takovým způsobem, aby se odtud případně škodlivé organismy nemohly šířit.

(9) Pokud Ústav obdrží oznámení o zadržetí zásilky nebo partie od jiného členského státu Evropské unie, sdělí tuto informaci neprodleně vstupním místům.

(10) Jestliže povinná osoba podle odstavce 7 nesplní opatření nařízená Ústavem podle odstavců 1, 3 až 5, zajistí jejich provedení Ústav na náklady této osoby.

(11) Je-li zásilka, popřípadě partie na základě výsledku dovozní rostlinolékařské kontroly ukončené v místě schváleném podle § 25a

a) propuštěna do navrhovaného celního režimu bez omezení, předloží dovozce tuto zásilku nebo partii a příslušný rostlinolékařský doklad o přesunu, vystavený podle § 25 odst. 6, celnímu úřadu územně příslušnému místu ukončení dovozní rostlinolékařské kontroly,

b) podrobena opatření podle odstavce 1 písm. e), podléhá do okamžiku opuštění území Evropské unie dohledu celních úřadů.

§ 27

Zvláštní ustanovení

(1) Pokud Ústav nezjistí, že hrozí nebezpečí šíření škodlivých organismů na území Evropské unie,

a) nevztahují se ustanovení § 21 odst. 1 a 3 na rostliny, rostlinné produkty nebo jiné předměty, které jsou v rámci Evropské unie přepravovány v celním režimu tranzitu z jednoho místa do jiného přes území třetí země,

b) nevztahují se ustanovení § 7 odst. 5 písm. a) a § 21 odst. 1 a 3 na rostliny, rostlinné produkty nebo jiné předměty, které jsou přepravovány v celním režimu tranzitu z jednoho místa do jiného v rámci jedné třetí země nebo mezi dvěma třetími zeměmi přes území Evropské unie,

c) nevztahují se ustanovení § 21 odst. 1 a 3 na malá množství rostlin nebo rostlinných produktů, včetně potravin a krmiv pro zvířata, stanovená prováděcím právním předpisem, která jsou určena k užití vlastníkem nebo příjemcem k nevýrobním a neobchodním účelům nebo ke spotřebě během přepravy.

(2) Pokud Ústav rozhodne podle § 8 odst. 1, nevztahují se ustanovení § 21 odst. 1 a 3 na rostliny, rostlinné produkty a jiné předměty určené k použití pro pokusné a vědecké účely a k práci ve šlechtění odrůd.

(3) Pokud tak bylo stanoveno dohodou mezi Evropskou unií a třetí zemí, uzavřenou v souladu s předpisy Evropské unie,¹⁾ může Ústav provést potřebné činnosti v rámci dovozní rostlinolékařské kontroly podle § 22 odst. 2 písm. c) z pověření Komise v této třetí zemi ve spolupráci s příslušným úředním orgánem ochrany rostlin v souladu s předpisem Evropské unie.¹⁾

§ 28

Vývoz rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů

(1) Pokud se rostliny, rostlinné produkty a jiné předměty vyváží z České republiky do třetí země a musí splňovat požadavky dovážejícího, popřípadě provázejícího státu na ochranu před zavlékáním škodlivých organismů včetně požadavku na vystavení rostlinolékařského osvědčení nebo rostlinolékařského osvědčení pro reexport, vystaví Ústav toto osvědčení, jestliže na základě provedeného šetření shledá, že tyto požadavky byly splněny. Ústav rostlinolékařské osvědčení nevystaví, jestliže se na základě provedeného šetření zjistí, že rostliny, rostlinné produkty a jiné předměty nesplňují požadavky dovážejícího či provázejícího státu na ochranu před zavlékáním škodlivých organismů, nebo tyto požadavky dovážející či provázející stát nestanovil. Žádost o vystavení osvědčení podává Ústavu vývozce nebo osoba jím pověřená, a to nejméně 2 pracovní dny přede dnem naložení zásilky. Žadatel předloží Ústavu požadavky dovážejícího, popřípadě provázejícího státu na ochranu před zavlékáním škodlivých organismů, pokud nebyly zveřejněny Ústavem, a navrhne místo, ve kterém umožní Ústavu provést potřebné šetření. Rozsah šetření, náležitosti žádosti a způsob jejího podání stanoví prováděcí právní předpis.

(2) Ústav provede šetření podle odstavce 1 toliko v místě, které splňuje minimální požadavky na technické vybavení stanovené prováděcím právním předpisem. K provedení šetření při vývozu rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů, které představují vysokou míru rizika zavlékání a šíření škodlivých organismů, stanoví Ústav místa provádění šetření a provozní režim těchto míst a zveřejní je ve Věstníku. Za vysokou míru rizika se považuje schopnost škodlivých organismů nevyvolávat viditelné příznaky napadení (dále jen „skryté napadení“). Rostliny, rostlinné produkty a jiné předměty a škodlivé organismy, způsobující na nich skryté napadení, stanoví prováděcí právní předpis.

(3) Pokud má být podle požadavků dovážející, popřípadě provázející třetí země, ošetřeno dřevo na ochranu před zavlečením škodlivých organismů včetně jeho označení na území České republiky, musí být ošetřeno pomocí technického zařízení způsobilého podle § 68 až 69a. Za provedení ošetření a označení vyváženého dřeva a dřevěného obalového materiálu odpovídá vývozce. Způsob a místa ošetření dřeva a dřevěného obalového materiálu stanoví prováděcí právní předpis.

(4) Pokud jde o reexportovanou zásilku, předloží žadatel o vystavení rostlinolékařského osvědčení podle odstavce 1 originál, výstup z autorizované konverze dokumentů nebo ověřenou kopii rostlinolékařského osvědčení vystaveného ve státě původu zásilky, bylo-li takové osvědčení vystaveno.

(5) Formu a obsah rostlinolékařského osvědčení a rostlinolékařského osvědčení pro reexport vystavovaných podle odstavce 1 stanoví prováděcí právní předpis.

(6) Rostlinolékařské osvědčení nebo rostlinolékařské osvědčení pro reexport může nahrazovat povolení Ministerstva životního prostředí k vývozu uměle vypěstovaných rostlin ohrožených druhů planě rostoucích rostlin, pokud tak stanoví zvláštní právní předpis²⁰⁾ a za podmínky tímto právním předpisem stanovených.

(7) Pokud má být podle požadavků dovážející, popřípadě provázející třetí země na ochranu před zavlékáním škodlivých organismů provedeno šetření v průběhu pěstování, výroby nebo zpracování příslušných rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů, provede je Ústav na základě žádosti pěstitele těchto rostlin nebo výrobce těchto rostlinných produktů nebo jiných předmětů.

(8) Ústav

a) eviduje údaje o výsledcích šetření provedených podle odstavců 1 a 7,

b) eviduje a zveřejňuje požadavky dovážejících a provázejících států k ochraně proti zavlékání škodlivých organismů, které od nich obdrží.

(9) Dopravce vyvážené zásilky je povinen zajistit její přepravu takovým způsobem, aby při ní nemohlo dojít k napadení zásilky škodlivými organismy ani k případnému rozšíření škodlivých organismů z ní.

Chráněné zóny

§ 29

Vymezování chráněných zón

(1) Chráněné zóny vymezené na území Evropské unie jsou stanoveny zvláštním předpisem Evropské unie.²²⁾

(2) Dojde-li Ústav, zejména na základě výsledku vyhodnocení míry rizika zavlékání a šíření škodlivých organismů podle § 10 odst. 2, k závěru, že je účelné vymežit na území České republiky chráněnou zónu, podá návrh na vymezení této zóny Komisi.

(3) Před podáním návrhu podle odstavce 2 musí být prokázáno, že škodlivý organismus, proti jehož šíření má být chráněná zóna vymezena, není na území navrženém k jejímu vymezení původní ani usídlený. K ověření splnění tohoto požadavku a, pokud je příslušná chráněná zóna vymezena a stanovena podle odstavce 1, k systematickému ověřování trvání tohoto stavu vypracuje a uskutečňuje Ústav odborný program, který uveřejní ve Věstníku a jehož plnění kontroluje ministerstvo.

(4) Odborný program podle odstavce 3 zahrnuje

a) průzkum vycházející ze znalosti biologie příslušných škodlivých organismů, jakož i agrotechnických a přírodních podmínek území uvažovaného k vymezení chráněné zóny, užívající vhodné metody zjišťování škodlivých organismů včetně prohlídky pěstebního substrátu a porostů, a je-li to potřebné, laboratorní testování,

b) trvalý režim pravidelného a systematického průzkumu výskytu škodlivých organismů, pro které má být chráněná zóna uznána a udržována, prováděného ve vhodných termínech alespoň jedenkrát ročně,

c) způsob vedení záznamů o rozsahu a výsledcích tohoto průzkumu.

Prováděcí právní předpis stanoví způsob vytvoření pravidelné sítě pozorovacích bodů, kritéria pro výběr pozorovacích bodů, údaje, které se v pozorovacích bodech zaznamenávají, způsoby průzkumu v pozorovacím bodu a další podrobnosti k provádění průzkumu.

(5) Ústav informuje písemně Komisi o metodách, organizaci a výsledcích průzkumů podle odstavce 4. Pokud je chráněná zóna na území České republiky vymezena, informuje Ústav Komisi neodkladně písemně o každém zjištění příslušného škodlivého organismu.

(6) Chráněné zóny na území České republiky stanovuje ministerstvo prováděcím právním předpisem na základě zvláštního právního předpisu Evropské unie.²²⁾ Ke splnění podmínek nutných k udržení vymezené chráněné zóny může Ústav přijímat opatření v souladu s tímto zákonem, zejména nařizovat mimořádná rostlinolékařská opatření podle § 76 odst. 1.

§ 30

Opatření proti zavlékání škodlivých organismů do chráněných zón a proti jejich šíření v těchto zónách

(1) Rostliny, rostlinné produkty nebo jiné předměty stanovené prováděcím právním předpisem, které pocházejí z míst mimo chráněnou zónu vymezenou pro ně ve vztahu k jednomu nebo více škodlivým organismům, mohou být přemísťovány přes tuto zónu s konečným cílem mimo ni bez rostlinolékařského pasu platného pro tuto zónu jen tehdy, jsou-li splněny technické podmínky a opatření k zamezení rozšíření škodlivých organismů stanovené prováděcím právním předpisem.

(2) Jestliže je při soustavné rostlinolékařské kontrole podle § 15 nebo na základě průzkumů podle § 10 odst. 1 nebo § 29 odst. 4 písm. b), popřípadě na základě rostlinolékařského dozoru podle § 74, prováděných na území chráněné zóny, zjištěno, že podmínky podle odstavce 1 nejsou splněny, nařídí Ústav fyzické nebo právnické osobě, která nesplnění těchto podmínek způsobila, provést neodkladně opatření podle § 75 k zamezení rizika rozšíření škodlivých organismů, pro které je tato zóna vymezena, a to

a) zapečetění obalu,

b) přemístění rostlin, rostlinných produktů nebo jiných předmětů pod dohledem Ústavu do míst mimo tuto chráněnou zónu.

(3) Ustanovením odstavce 2 nejsou dotčena případná další opatření pro příslušné rostliny, rostlinné produkty nebo jiné předměty, která pro ně vyplývají z tohoto zákona anebo byla podle něho nařízena.

(4) V případě rostlin, rostlinných produktů nebo jiných předmětů podle odstavce 1, které pocházejí z chráněné zóny a jsou přemísťovány uvnitř této zóny, vymezené pro ně ve vztahu k jednomu nebo více škodlivým organismům, může Ústav v odůvodněných případech nahradit provedení soustavné rostlinolékařské kontroly podle § 15 odst. 1 písm. b) průzkumem podle § 29 odst. 4.

(5) Na přemísťování rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů do chráněných zón se dále vztahují ustanovení § 7 odst. 1 písm. b), § 7 odst. 5, § 14 odst. 1 písm. b) a § 14 odst. 3, § 15 odst. 1 písm. b) a § 15 odst. 4, § 16 odst. 4 a § 21 odst. 3.

HLAVA IV

PŘÍPRAVKY A POMOCNÉ PROSTŘEDKY

Přípravky

§ 31

Základní ustanovení

(1) Ústav je oprávněn u přípravku stanovit odkladné lhůty podle příslušného předpisu Evropské unie, jsou-li jím stanoveny.

(2) Držitel povolení je povinen bez zbytečného odkladu oznámit Ústavu změny ve skutečnostech uvedených v povolení.

(3) Držitel povolení je povinen zajistit, aby si účinná látka nebo účinné látky v přípravku a přípravek samotný uchovaly složení, splňovaly technickou specifikaci a ostatní požadavky na přípravek odpovídající údajům uvedeným v předložených podkladech, na jejichž základě bylo povolení uděleno, a to po celou dobu platnosti povolení.

(4) Výrobky, které jsou uváděny na trh podle jiných předpisů než podle tohoto zákona, nesmějí být označeny na obalu ani v příbalovém letáku údaji o jejich působení proti výskytu škodlivých organismů na rostlinách nebo rostlinných produktech, ani o vlivu na působení těchto škodlivých organismů. Obal ani příbalový leták těchto výrobků nesmí obsahovat grafické a jiné informace, které takové působení či vliv naznačují.

(5) Obchodní název, obal ani etiketa přípravku nesmí naznačovat vlastnosti ani účinky, které nebyly doloženy prostřednictvím dokumentace předložené žadatelem a posouzeny v rámci povolovacího procesu.

(6) Obchodní název přípravku nesmí být shodný s obchodním názvem jiného přípravku. Pro odlišení obchodního názvu postačuje užití rozlišovacího dodatku; tím nejsou dotčena oprávnění na ochranu označení podle jiných právních předpisů.

(7) Přípravek nebo chemická látka představují vážné nebezpečí, pokud nebyly povoleny k uvádění na trh a používání.

§ 31a

Etiketa přípravku

(1) Přípravek, který je uváděn na trh, musí být opatřen etiketou v českém jazyce.

(2) V případě souběžného obchodu nesmí být odstraněny původní etikety, kterými byl přípravek v rámci výroby a uvádění na trh označen. Původní číslo šarže a datum výroby výrobce formulace nesmějí být přelepeny a musejí na obalu zůstat viditelné.

(3) Držitel povolení je povinen zaslat Ústavu nejpozději 10 pracovních dní před prvním uvedením přípravku na trh na základě vydaného povolení a při každé změně povolení text etikety přípravku včetně příslušných omezení rizik.

(4) Ústav zveřejňuje na svých internetových stránkách text zaslané etikety přípravku.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví požadavky na formu a uspořádání údajů na etiketě přípravku a vzor etikety přípravku.

§ 31b

Přebalování přípravků

(1) Přebalovat přípravky smí pouze držitel povolení, s výjimkou držitele povolení k souběžnému obchodu.

(2) Přebalování musí být oznámeno Ústavu nejpozději 3 pracovní dny před přebalením s uvedením místa přebalení a názvu a sídla subjektu, který přípravky přebaluje.

(3) Při přebalování přípravku musí být splněny tyto podmínky:

a) přebalení přípravku určeného k uvádění na trh nesmí ovlivnit složení ani fyzikální a chemické vlastnosti přebalovaného přípravku,

b) přípravek povolený k uvádění na trh smí být přebalen pouze do obalu, jehož vlastnosti a rizika jeho použití byla posouzena Ústavem ve vztahu k tomuto přípravku a který je uveden v rozhodnutí o povolení tohoto přípravku,

c) při přebalování nesmí dojít k mísení různých šarží přebalovaného přípravku,

d) na obalu přípravku po přebalení musí být uvedeno původní číslo šarže a datum výroby výrobce formulace přebalovaného přípravku,

e) dokumentace o přebalování obsahuje

1. datum přebalení,

2. název přípravku před přebalením a po přebalení,

3. dodané množství, původní číslo šarže a datum výroby přípravku určeného k přebalení, uvedené na jeho původním obalu výrobcem formulace.

(4) Dokumentace o přebalení se uchovává v souladu s přímo použitelným předpisem Evropské unie o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh.

§ 32

Žádost o povolení

O žádostech o vydání povolení vydávaného podle přímo použitelného předpisu Evropské unie o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh, nebo o změně již vydaného povolení, rozhoduje Ústav.

§ 33

Řízení o povolení

(1) Posouzení přípravku včetně jeho použití z hlediska ochrany zdraví zajišťuje Ministerstvo zdravotnictví na základě hodnocení vypracovaného Státním zdravotním ústavem^{23a)}. Za vypracování hodnocení uhradí žadatel Státnímu zdravotnímu ústavu cenu, která se stanoví podle zvláštního právního předpisu^{23b)}. Na základě hodnocení Státního zdravotního ústavu vydá Ministerstvo zdravotnictví závazné stanovisko. Závazné stanovisko v případech týkajících se použití přípravku v oblastech využívaných širokou veřejností nebo zranitelnými skupinami obyvatel obsahuje i závěry k zákazu jeho použití nebo způsobu a možnosti jeho podmíněného použití. Ministerstvo zdravotnictví v závazném stanovisku uvede a zdůvodní, zda je třeba s ohledem na ochranu zdraví lidí uvádění na trh nebo použití přípravku omezit na profesionální uživatele, a to v případech, kdy žadatel v žádosti uvede, že přípravek bude určen i pro neprofesionální uživatele.

(2) Ústav je při naplňování povinností vyplývajících pro Českou republiku z přímo použitelného předpisu Evropské unie⁶⁷⁾ nebo tohoto zákona oprávněn požadovat po Ministerstvu zdravotnictví vydání závazného stanoviska.

(3) Hodnocení přípravku podle odstavce 2 provede Státní zdravotní ústav bez úhrady.

(4) Řízení o povolení se přerušuje i v případě, nemá-li Ústav od Ministerstva zdravotnictví nebo příslušného orgánu členského státu Evropské unie nebo příslušného orgánu Evropské unie informace nezbytné k provedení hodnocení přípravku podle požadavků přímo použitelného předpisu Evropské unie⁷²⁾, přičemž touto úpravou nejsou dotčena ustanovení ke stavění lhůt vyplývající z přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh⁶⁷⁾.

(5) Skutečnost, že žádost o povolení přípravku byla předložena Ústavu, lze zveřejnit před ukončením řízení pouze se souhlasem žadatele o povolení.

§ 34

Rozhodnutí o povolení

(1) Ústav může v rozhodnutí o povolení dále stanovit

- a) požadavky a omezení ve vztahu k předcházení vzniku rezistence škodlivého organismu,
- b) požadavky na označení obalu přípravku včetně povinných údajů uváděných do textu etikety přípravku,
- c) požadavky na údaje, jimiž musí být označen skupinový obal obsahující přípravek v prodejním obalu a přepravní obal obsahující přípravek ve skupinových obalech nebo v prodejních obalech,
- d) opatření ke snížení rizik včetně opatření k ochraně vod,
- e) požadavky na přípravek stanovené v technické specifikaci,
- f) požadavky a lhůty k dodání dalších údajů týkajících se přípravku anebo jeho složek,
- g) požadavek na monitoring nežádoucích vlivů použití přípravku včetně stanovení rozsahu tohoto monitoringu,
- h) povinnost opatřit původní obal anebo etiketu přípravku informací v souladu s novým rozhodnutím, bylo-li vydáno.

(2) Ústav povolí prodej a použití přípravku pro neprofesionální použití, pokud

- a) závazné stanovisko Ministerstva zdravotnictví nevyžaduje omezení uvádění na trh pouze pro profesionální uživatele,
- b) nejde o přípravek představující při neprofesionálním použití významné riziko pro necílové organismy a
- c) přípravek splňuje požadavky na balení a označování přípravků pro neprofesionální uživatele, stanovené prováděcím právním předpisem.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví požadavky na balení a označování přípravků pro neprofesionální uživatele a okolnosti, za nichž přípravek představuje v případě neprofesionálního použití významné riziko pro necílové organismy.

§ 35

Změna a zrušení povolení

(1) Ústav povolení změní nebo zruší, kromě důvodů stanovených předpisem Evropské unie⁶⁷⁾ o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh, jestliže

- a) je třeba stávající povolení uvést do souladu s příslušným předpisem Evropské unie⁶⁷⁾ o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh, právními předpisy vydanými na jeho základě,

b) v rámci kontroly přípravku byl zjištěn rozdíl ve složení přípravku zajištěného při kontrole přípravku a složení přípravku vyplývající z dokumentačního souboru údajů k přípravku, na jehož základě bylo uděleno povolení, a tento rozdíl ve složení byl držiteli povolení ve dvou po sobě následujících kontrolách přípravku prokázán,

c) je třeba změnit rozhodnutí vydané v rámci srovnávacího posouzení v návaznosti na přímo použitelný předpis Evropské unie o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh⁶⁷⁾ před nabytím účinnosti tohoto rozhodnutí, nebo

d) zjistí, že držitel povolení opakovaně nesplnil podmínky nařízené na základě pravomocného rozhodnutí o mimořádném rostlinolékařském opatření podle § 76 odst. 1 písm. f) a g) ve lhůtě stanovené v tomto rozhodnutí.

(2) Ústav poznamená do spisu změny ohlášené držitelem povolení spočívající v

a) osobě oprávněné jednat za právnickou osobu,

b) změně adresy sídla nebo adresy místa trvalého pobytu držitele povolení,

c) změně názvu nebo jména držitele povolení,

d) změně výrobce nebo výrobního závodu přípravku,

e) změně výrobce nebo výrobního závodu účinné látky, byla-li tato změna posouzena a schválena v rámci Evropské unie a

f) změně názvu formulační přísady nebo změně výrobce formulační přísady, pokud se jedná o látku nebo směs chemicky shodnou a pokud je podkladem pro vydání rozhodnutí o povolení.

(3) V řízení o změně povolení postupuje Ústav podle § 33 a 34 obdobně. Bylo-li povolení zrušeno z důvodu uvedeného v odstavci 1 písm. b), lze novou žádost o povolení k uvedenému přípravku podat nejdříve za 2 roky od nabytí právní moci rozhodnutí o zrušení povolení přípravku.

(4) Odvolání proti rozhodnutí Ústavu podle odstavce 1 písm. a) a b) nemá odkladný účinek.

(5) Osoba, která byla držitelem povolení, je povinna po nabytí právní moci rozhodnutí o zrušení povolení neprodleně stáhnout přípravek z trhu, není-li v rozhodnutí o zrušení povolení Ústavem stanovena odkladná lhůta⁷³⁾.

(6) Držitel povolení a distributor je povinen při uvádění na trh prokazatelným a vhodným způsobem písemně informovat právnické nebo fyzické osoby, které od něj přípravek odebírají, o důvodech zrušení nebo změně povolení a o lhůtách stanovených příslušným rozhodnutím, a to neprodleně po nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

§ 36

Posouzení rovnocennosti účinné látky

V případě hodnocení vlivu na zdraví lidí se v řízení o posouzení rovnocennosti⁷⁴⁾ postupuje podle § 33 obdobně. Hodnocení rovnocennosti provádí Ústav.

§ 36a

Účinné látky, safenery, synergenty a formulační přísady

(1) Ústav plní úkoly spojené se schválením účinné látky, safeneru, synergentu a formulační přísady podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh⁶⁷⁾.

(2) Posouzení z hlediska ochrany zdraví lidí formou závazného stanoviska zajišťuje Ministerstvo zdravotnictví podle § 33 odst. 2 až 5 zákona obdobně.

§ 37

Rozšíření povolení na menšinová použití

(1) Ústav postupuje v řízení o rozšíření povolení na menšinová použití⁷⁵⁾ podle § 32 až 35 obdobně.

(2) Kritéria menšinového použití jsou splněna, jestliže

a) pěstební plocha plodiny je v České republice menší než 10 000 ha v roce, ve kterém byla podána žádost o rozšíření povolení,

b) ošetřená plocha v posledních 3 letech před podáním žádosti o rozšíření povolení byla menší než 10 000 ha ročně,

c) výskyt škodlivého organismu je nepravidelný a ošetření potřebné méně než jednou za 3 roky,

d) přípravek je použitelný v ekologickém zemědělství, nebo

e) denní dietární příjem plodiny pro dospělého člověka je menší než 1,5 g.

(3) V případě rozšíření povolení na menšinová použití v souladu s přímo použitelným předpisem Evropské unie o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh je veřejným zájmem zejména

- a) zabránění vzniku rezistence škodlivých organismů,
- b) různorodost nebo udržitelnost zemědělské produkce, nebo
- c) ochrana veřejné zeleně a zachování krajinného rázu.

(4) Ústav povoluje rozšíření povolení na menšinová použití nařízením.

§ 37a

Mimořádné stavy při ochraně rostlin

(1) Ústav je v případě mimořádných stavů v ochraně rostlin oprávněn i bez návrhu přípravků povolit. V tomto případě vydá Ústav namísto rozhodnutí o povolení přípravku nařízení Ústavu způsobem podle § 76 odst. 2 věty druhé až čtvrté, ve kterém stanoví i podmínky pro uvádění na trh a použití přípravku.

(2) Posouzení vlivů na zdraví lidí provádí Ministerstvo zdravotnictví na žádost Ústavu.

(3) Ministerstvo zdravotnictví vydá bezodkladně závazné stanovisko v případech mimořádných stavů v ochraně rostlin podle § 33 odst. 2 až 5 obdobně; za vypracování posudku se v těchto případech úhrada nepožaduje.

§ 38

Vzájemné uznávání povolení

(1) V případě vzájemného uznávání povolení podle přímo použitelného předpisu Evropské unie si Ústav vyžádá od Ministerstva zdravotnictví závazné stanovisko ohledně podmínek použití přípravku relevantních pro území České republiky z hlediska ochrany zdraví lidí. Ústav ve své žádosti informuje Ministerstvo zdravotnictví o podmínkách použití přípravku, za kterých byl přípravek povolen referenčním členským státem.

(2) Ministerstvo zdravotnictví vydá do 75 dnů od obdržení žádosti Ústavu závazné stanovisko na základě hodnocení vypracovaného Státním zdravotním ústavem. Ministerstvo zdravotnictví ve svém stanovisku může stanovit podmínky použití přípravku odlišné od těch, za kterých byl přípravek povolen referenčním členským státem, za podmínek podle čl. 36 odst. 3 nařízení (ES) č. 1109/2009.

(3) Žadatel uhradí Státnímu zdravotnímu ústavu za vypracování hodnocení cenu, která se stanoví podle zvláštního právního předpisu^{23b}. Ustanovení § 33 odst. 3 platí obdobně.

§ 38a

Převod povolení

(1) Držitel povolení k přípravku může převést povolení na jinou fyzickou nebo právnickou osobu. K převodu povolení musí být předložena žadatelem Ústavu žádost s příslušnou dokumentací. V žádosti o převod povolení musí být navrženo datum, ke kterému má být převod povolení uskutečněn. Přílohou žádosti o převod povolení musí být souhlas držitele povolení s převodem včetně souhlasu s navrženým datem převodu povolení a doklad o souhlasu vlastníka dokumentace s přístupem k dokumentaci o přípravku a účinné látce nebo doklad o převodu práv nebo souhlasu k přístupu k dokumentaci o přípravku a účinné látce na nového držitele.

(2) V povolení převodu se uvede též den, ke kterému se převod uskuteční, a případná lhůta k doprodeji a spotřebování zásob přípravku podle předešlého povolení, bylo-li o doprodej a spotřebování zásob přípravku požádáno. Nový držitel povolení vstupuje plně do práv a povinností předešlého držitele povolení. Běh lhůt stanovený předešlému držiteli povolení není jejich převodem dotčen.

§ 38b

Jiná opatření

(1) V případě, že je potřebné ošetření rostlin přípravky a

- a) pro dané použití je povoleno 5 nebo méně účinných látek ve formě samostatných přípravků s odlišným mechanismem účinku,
 - b) povolené přípravky nejsou v důsledku výskytu rezistence škodlivého organismu dostatečně účinné,
 - c) povolené přípravky nelze použít s ohledem na specifické požadavky k ochraně zdraví lidí nebo životního prostředí, nebo
 - d) použití přípravku vyžaduje integrovaná ochrana rostlin nebo ekologické zemědělství,
- povolí Ústav rozšíření povolení na menšinová použití vydáním nařízení Ústavu, pokud je splněno alespoň jedno kritérium menšinového použití. Nařízení Ústavu vydává Ústav způsobem podle § 76 odst. 2 věty druhé až čtvrté.

(2) V případě, že tentýž rozsah použití přípravku, který hodlá Ústav povolit podle odstavce 1, je již povolen podle přímo použitelného předpisu Evropské unie v členském státu téže zóny, do níž je zařazena i Česká republika, použije se postup podle § 38 obdobně.

(3) Za účelem povolení přípravku na ochranu rostlin k uvádění na trh a používání podle odstavce 1 vydá Ústav po provedeném odborném posouzení formou vzájemného uznávání nebo vzájemného uznávání rozšířeného povolení pro menšinová použití nařízení Ústavu způsobem podle § 76 odst. 2 věty druhé až čtvrté, ve kterém stanoví i podmínky pro uvádění na trh a použití přípravku.

(4) Postupem podle odstavce 1 nebo 2 není dotčeno řešení mimořádných situací podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh⁷⁶⁾.

§ 38c

zrušen

§ 39

nadpis vypuštěn

(1) Ústav informuje veřejnost o zjištěných nebezpečných účincích přípravku na zdraví lidí, zvířat a na životní prostředí, včetně reziduí účinné látky.

(2) Ústav zveřejňuje názvy přípravků, jejich identifikační znaky a jména nebo názvy osob, které uvedly přípravky na trh v případě zjištění odchylek ve složení, označení nebo balení, které vedly k vydání zákazu uvádění přípravku nebo jeho šarže na trh, a to po nabytí právní moci rozhodnutí.

§ 40

Programy zkoušení přípravků a pomocných prostředků

(1) Ústav stanovuje a předem zveřejňuje programy zkoušení povolených přípravků a pomocných prostředků s cílem ověřit jejich optimální použití v souladu se zásadami integrované ochrany v regionech České republiky a porovnat účinnost povolených přípravků v různých podmínkách.

(2) Držitel rozhodnutí o povolení přípravku nebo pomocného prostředku je povinen bezplatně poskytnout Ústavu na jeho žádost přípravek nebo pomocný prostředek v množství nezbytném pro realizaci programu zkoušení, je-li přípravek součástí programu jako přípravek testovaný nebo referenční.

(3) Výsledky získané v rámci programu zkoušení Ústav zveřejňuje na svých internetových stránkách.

(4) Výsledky získané v rámci programu zkoušení mohou být využity jako podklad při řízení o obnovení povolení přípravku nebo povolení menšinového použití.

§ 41

zrušen

§ 42

zrušen

§ 43

Kontrola přípravků a pomocných prostředků

(1) Pro účely kontroly se zpravidla odebírá přípravek nebo pomocný prostředek v prodejním obalu. Jednotlivé způsoby odběru vzorků stanoví prováděcí právní předpis.

(2) Vznikne-li podle kontrolního řádu⁹²⁾ povinnost kontrolujícího vrátit odebraný přípravek nebo pomocný prostředek, poskytne se osobě, již byl vzorek odebrán, též náhrada ve výši rozdílu ceny zbylého přípravku nebo pomocného prostředku a ceny přípravku nebo pomocného prostředku v neporušeném odebraném prodejním obalu, za kterou tato osoba věc v době jejího odebrání běžně na trhu prodává; nelze-li tuto cenu určit, pak náhradu ve výši ceny, za kterou věc pořídila, případně náhradu ve výši účelně vynaložených nákladů. Tento vzorek lze nadále uvádět na trh, je-li k němu přiloženo potvrzení Ústavu o možnosti prodeje takového balení přípravku nebo pomocného prostředku.

(3) Držitel povolení je povinen na požadavek Ústavu dodat na vlastní náklad

a) analytický standard obsažené účinné látky případně účinné složky opatřený certifikátem o analýze,

b) analytické standardy toxikologicky nebo ekotoxikologicky významných nečistot,

c) vzorek v neporušeném prodejním obalu odpovídající šarži přípravku nebo pomocného prostředku uvedeného na trh v České republice, a to v množství nezbytně nutném k provedení kontrolních analýz a ve lhůtě a na místo určené Ústavem,

d) informace o konkrétní šarži přípravku nebo pomocného prostředku a jeho výrobci.

§ 44

zrušen

§ 45

Rozhodnutí o způsobilosti k provádění pokusů a zkoušek s přípravky nebo dalšími prostředky

(1) Rozhodnutí o způsobilosti k provádění pokusů a zkoušek vydává Ústav na základě žádosti fyzické nebo právnické osoby, která je způsobilá provádět pokusy a zkoušky v souladu s požadavky správné pokusnické praxe. Zjistí-li správní orgán, že žadatel není způsobilý podle věty první, žádost zamítne.

(2) V rozhodnutí Ústav stanoví zejména

- a) oblast zkoušení,
- b) dobu platnosti rozhodnutí.

(3) Rozhodnutí se vydává na dobu 5 let a jeho platnost lze prodloužit.

(4) Žádost o prodloužení platnosti rozhodnutí se podává nejméně 90 dnů přede dnem uplynutí platnosti rozhodnutí.

(5) Ústav neprodlouží platnost rozhodnutí a žádost zamítne, jestliže

- a) držitel rozhodnutí porušuje požadavky správné pokusnické praxe nebo skutečnosti stanovené v rozhodnutí, nebo
- b) žadatel neprokázal v době rozhodování o prodloužení platnosti rozhodnutí naplnění některého z požadavků správné pokusnické praxe.

(6) Ústav je oprávněn ve vztahu k osobám podle odstavce 1

- a) vykonávat dozor z hlediska požadavků správné pokusnické praxe,
- b) stanovit a schvalovat metodiky zkoušení přípravků,
- c) vyžadovat informace a dokumentaci o plnění požadavků správné pokusnické praxe,
- d) vyžadovat informace o přípravě a průběhu zkoušení přípravků, jakož i předložení dokumentace o zkoušení přípravků a místa, kde pokusy probíhají.

(7) Ústav rozhodnutím pozastaví platnost rozhodnutí v případě porušení požadavků uvedených v odstavci 5. Rozhodnutí o pozastavení platnosti rozhodnutí je prvním úkonem v řízení a odvolání proti rozhodnutí nemá odkladný účinek.

(8) Dojde-li ze strany držitele rozhodnutí k nápravě zjištěných nedostatků, na jejichž základě byla jeho platnost pozastavena, Ústav zruší rozhodnutí o pozastavení platnosti rozhodnutí. Informace o pozastavení platnosti rozhodnutí a jeho zrušení zveřejňuje Ústav způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(9) Při rozhodování o pozastavení platnosti rozhodnutí přihlédne Ústav k závažnosti porušení požadavků správné pokusnické praxe, k době trvání tohoto stavu, k následkům tímto stavem způsobeným, jakož i k tomu, zda došlo k nápravě tohoto stavu.

(10) Držitel rozhodnutí je povinen nejpozději 3 dny před první aplikací přípravku, výsevem osiva nebo vysázením sadby ošetřené přípravkem oznámit Ústavu

- a) název nebo kód přípravku,
- b) název nebo kód účinných látek,
- c) plodinu,
- d) účel použití,
- e) maximální jednorázovou dávku.

(11) Žádost k vydání rozhodnutí nebo prodloužení platnosti rozhodnutí o způsobilosti k provádění pokusů a zkoušek se podává písemně a obsahuje

- a) identifikační údaje o
 - 1. žadateli a osobě oprávněné k jednání za žadatele (jméno, popřípadě jména, a příjmení, funkce, adresa místa bydliště, telefonické nebo elektronické spojení),
 - 2. místech, na nichž se zkoušky mají provádět,
- b) návrh na vymezení oblasti zkoušení podle odstavce 2,
- c) prohlášení žadatele, který hodlá provádět úřední zkoušky, že

1. souhlasí s provedením auditu k posouzení způsobilosti k provádění zkoušek přípravků a za tímto účelem poskytne podle požadavků Ústavu potřebnou součinnost,
2. se zavazuje neodkladně oznamovat Ústavu změny podmínek, na jejichž základě bude vydáno rozhodnutí.

(12) Rozhodnutí podle odstavce 1 se nevydává, pokud jsou tyto pokusy a zkoušky prováděny výzkumnou institucí nebo vysokou školou v rámci vědecké nebo pedagogické činnosti.

(13) Prováděcí právní předpis stanoví náležitosti dokumentace k prokázání způsobilosti k provádění pokusů a zkoušek a oblasti zkoušení a požadavky na maximální rozsah pokusů a zkoušek s nepovolenými přípravky a pomocnými prostředky.

Nakládání s přípravky

§ 46

Skladování přípravků nebo pomocných prostředků profesionálními uživateli

(1) Profesionální uživatelé, kteří skladují přípravky nebo pomocné prostředky, jsou povinni

a) zajistit

1. uskladnění přípravků nebo pomocných prostředků podle jejich druhů, a to odděleně od jiných výrobků a přípravků nebo pomocných prostředků určených k likvidaci jako odpad³⁴⁾ a mimo dosah látek, které by mohly ovlivnit vlastnosti skladovaných přípravků nebo pomocných prostředků,
2. oddělené skladování přípravků nebo pomocných prostředků s prošlou dobou použitelnosti, nebo přípravků nebo pomocných prostředků, které vrací svému dodavateli,
3. průběžné vedení dokladové evidence o příjmu a výdeji přípravků nebo pomocných prostředků, včetně přípravků s prošlou dobou použitelnosti,
4. splnění technických požadavků na skladování přípravků nebo pomocných prostředků a další podmínky stanovené zvláštním právním předpisem³⁵⁾,
5. skladování pouze takových přípravků nebo pomocných prostředků, které jsou baleny a označeny v souladu se zvláštními právními předpisy, jde-li o skladování přípravků nebo pomocných prostředků určených k použití, a

b) na požádání informovat Ústav o místech uskladnění přípravků nebo pomocných prostředků.

(2) Profesionální uživatel smí skladovat přípravky určené pro profesionální uživatele, pouze pokud je obdržel od registrovaného distributora, nebo pokud je držitelem povolení k uvedení těchto přípravků na trh v České republice.

§ 46a

Registrace distributorů přípravků pro profesionální uživatele

(1) Ústav vede registr distributorů přípravků pro profesionální uživatele (dále jen "registr distributorů"), který je informačním systémem veřejné správy a je veřejně přístupný způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(2) V registru distributorů jsou vedeny tyto údaje o registrovaných distributorech:

- a) obchodní firma nebo název právnické osoby nebo jméno, popřípadě jména, a příjmení fyzické osoby, pokud není zapsána do obchodního rejstříku,
- b) adresa sídla nebo místa podnikání, adresa provozovny, je-li odlišná od adresy sídla, a adresy dalších míst, kde se nakládá s přípravky,
- c) identifikační číslo osoby a provozovny,
- d) datum registrace a
- e) registrační číslo přidělené Ústavem.

(3) Ústav rozhodne o zápisu fyzické osoby nebo právnické osoby do registru distributorů na základě její žádosti.

(4) Žádost o zápis do registru distributorů přípravků kromě obecných náležitostí žádosti podle správního řádu obsahuje

a) u osob, které mají sídlo ve třetí zemi nebo ve Švýcarské konfederaci, sídlo jejich organizační složky v České republice; v případě sídla ve Švýcarské konfederaci je třeba sídlo organizační složky v České republice uvést, pouze pokud je činnost distributora přípravků pro profesionální použití vykonávána po dobu delší než 90 dnů, a

b) adresu místa provozoven a dalších míst, kde nakládá s přípravky, kterými se rozumí zejména sklady, místa, kde dochází k balení a označování, a místa prodeje a manipulace.

(5) K žádosti o zápis žadatel připojí

a) prohlášení žadatele, že se seznámil a bude dodržovat postupy správné distribuční praxe, která bude zajištěna osobami odborně způsobilými pro nakládání s přípravky, a

b) doklad podle odstavce 4 písm. a).

(6) Dojde-li ke změně údaje vedeného v registru distributorů, je registrovaný distributor povinen tuto změnu oznámit Ústavu do 15 dnů ode dne, kdy změna nastala.

(7) Ústav rozhodne o změně, pozastavení nebo zrušení zápisu v registru distributorů na základě žádosti registrovaného distributora.

(8) Ústav rozhodne o pozastavení nebo zrušení zápisu v registru distributorů,

a) poruší-li distributor některou z povinností uvedených v § 46c odst. 1 písm. a), b), c), d), e), g), i), j), k), l), m) nebo n), nebo

b) nesplní-li distributor opakovaně opatření nařízené na základě rozhodnutí o mimořádném rostlinolékařském opatření podle § 76 odst. 1 písm. f) a g) ve lhůtě v tomto rozhodnutí stanovené.

(9) Pozastavení zápisu v registru distributorů podle odstavce 8 Ústav uplatní v těch případech, kdy jsou zjištěny takové nedostatky, které jsou odstranitelné povahy. Zrušení zápisu v registru distributorů podle odstavce 8 Ústav uplatní v těch případech, kdy jsou zjištěny takové nedostatky, které nejsou odstranitelné povahy. Ústav v rozhodnutí o pozastavení zápisu v registru distributorů stanoví práva a povinnosti distributora po dobu trvání pozastavení zápisu. Po odstranění důvodů, které vedly k pozastavení zápisu v registru distributorů, Ústav rozhodne o ukončení pozastavení zápisu. Pokud nedošlo k odstranění důvodů, které vedly k pozastavení zápisu v registru distributorů, ve stanoveném termínu nebo nejpozději do 3 let ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o pozastavení zápisu, pokud termín k jejich odstranění nebyl stanoven, rozhodne Ústav o zrušení zápisu v registru distributorů. Odvolání proti rozhodnutí o pozastavení zápisu v registru distributorů nemá odkladný účinek.

(10) Registrace distributora v registru distributorů zaniká úmrtím distributora, jde-li o osobu fyzickou, nebo zánikem distributora, jde-li o osobu právnickou, v případě, že zanikla bez právního nástupce.

§ 46b

Uvádění přípravků a pomocných prostředků na trh

(1) Uvádět na trh přípravky pro profesionální uživatele může pouze registrovaný distributor.

(2) Distributor je povinen prokázat od koho nabyl přípravek či pomocný prostředek.

(3) Místa, na nichž dochází při podnikatelské činnosti^{35a)} k nakládání s přípravky nebo pomocnými prostředky v rámci uvádění na trh, musí splňovat kritéria stanovená prováděcím právním předpisem.

(4) Kontrolu uvádění přípravků a pomocných prostředků na trh provádí Ústav.

(5) Registrovaný distributor musí zabezpečit, aby přípravky prodávala osoba, která je držitelem osvědčení třetího stupně. Tato osoba v době jejich prodeje poskytuje informace týkající se použití přípravku, rizik pro zdraví a životní prostředí a bezpečnostní pokyny k zamezení těchto rizik.

(6) Při uvádění na trh přípravku, který není určen pro profesionální uživatele, je distributor povinen poskytovat informace, které se týkají rizik souvisejících s používáním přípravků, zejména informace o rizicích přípravku pro zdraví a životní prostředí, způsobů správného skladování a aplikace přípravku, způsobů nakládání s ním a jeho bezpečné likvidace v souladu s právními předpisy³⁴⁾, včetně informace o možnostech alternativní ochrany rostlin představujících nižší riziko.

(7) Přípravky nelze prodávat prostřednictvím prodejních automatů.

(8) Registrovaný distributor je povinen uplatňovat zásady správné distribuční praxe.

(9) Distributor přípravků pro neprofesionální uživatele je povinen dodržovat povinnosti uvedené v § 46c odst. 1 písm. a), b), d), f), j) bodech 3 až 8 a v § 46c odst. 1 písm. l), m) a n).

§ 46c

Správná distribuční praxe

(1) Správná distribuční praxe sestává z povinnosti

a) dodávat pouze povolené přípravky nebo pomocné prostředky, dodržovat veškeré další podmínky obsažené v rozhodnutí o povolení a zajistit, aby v průběhu uvádění na trh byly zachovány chemické a fyzikální vlastnosti přípravku, na jejichž základě bylo uděleno povolení, a jeho jednoznačná dohledatelnost,

b) dodávat přípravky nebo pomocné prostředky pouze v neporušených prodejních obalech, splňujících veškeré náležitosti stanovené tímto zákonem a přímo použitelným předpisem Evropské unie³⁵⁾, s výjimkou přípravků nebo pomocných prostředků, které byly podrobeny laboratorním analýzám a vráceny po provedení kontroly,

c) neprodleně informovat své odběratele o zjištěných závadách přípravku nebo pomocného prostředku nebo o jeho nežádoucích účincích,

d) vést dokumentaci a záznamy o přípravcích a pomocných prostředcích, včetně čísla šarže a data výroby výrobce formulace, které uvádí na trh, skladuje, označuje nebo vrací svému dodavateli a uchovávat tuto dokumentaci po dobu nejméně 5 let od vzniku dokumentace nebo záznamu,

e) poskytovat Ústavu na vyžádání údaje o druzích a množstvích přípravků nebo pomocných prostředků, které v rámci uvádění na trh dodal,

f) na požádání informovat Ústav o místech uskladnění přípravků nebo pomocných prostředků,

g) prodávat přípravky pro profesionální uživatele pouze osobám, které prokáží, že konečný odběratel přípravku má zajištěno, že nakládání s přípravky bude řídit držitel osvědčení druhého nebo třetího stupně; o uvádění na trh a vydávání těchto přípravků vede distributor evidenci, která obsahuje datum výdeje přípravku, název a množství vydaného přípravku a pořadové číslo osvědčení osoby, která u konečného odběratele řídí nakládání s přípravky,

h) zajistit, že zaměstnanci jsou předem vyškoleni k činnosti, kterou vykonávají, zejména o požadavcích správné distribuční praxe, že disponují odpovídajícím vzděláním, kvalifikací a osvědčením, a že jejich pravomoc je písemně vymezena,

i) zajistit, aby prostory a technická zařízení určené pro uvádění přípravků nebo pomocných prostředků na trh odpovídaly druhu a rozsahu přípravků nebo pomocných prostředků uváděných na trh a aby byly tyto prostory a technická zařízení udržovány a kontrolovány tak, aby bylo zabezpečeno správné zacházení s přípravky nebo pomocnými prostředky,

j) skladovat přípravky nebo pomocné prostředky tak, aby

1. byly dodrženy podmínky skladování odpovídající nebezpečnosti přípravků nebo pomocných prostředků a další požadavky na skladování přípravků stanovené přímo použitelným předpisem Evropské unie^{67), 93)}, tímto zákonem a zvláštním právním předpisem⁹⁶⁾ a požadavky pro nakládání s nebezpečnými chemickými látkami a chemickými přípravky zákonem o ochraně veřejného zdraví⁹⁴⁾,

2. byl zaveden systém obměny zásob,

3. přípravky nebo pomocné prostředky, jejichž doba použitelnosti uplynula, byly umístěny odděleně a nebyly dále uváděny na trh a byly uskladněny v prostoru, který je výrazně označen,

4. přípravky nebo pomocné prostředky nepovolené byly skladovány odděleně a nebyly uváděny na trh a byly uskladněny v prostoru, který je výrazně označen,

5. přípravky nebo pomocné prostředky s porušeným obalem nebo přípravky nebo pomocné prostředky, u nichž je podezření, že jsou kontaminovány nebo padělány, nebo přípravky nebo pomocné prostředky, u nichž byla uplatněna reklamacie, nebo mají být vráceny dodavateli, byly umístěny odděleně ve výrazně označeném prostoru a nebyly dále uváděny na trh,

6. přípravky nebo pomocné prostředky určené na vývoz do třetích zemí byly uskladněny odděleně od přípravků nebo pomocných prostředků určených k uvádění na trh,

7. nedošlo k jejich kontaminaci, poškození, odcizení, znehodnocení a záměnám a

8. nedocházelo k neshodám mezi dokumentací podle písmene d) a činnostmi uskutečňovanými v rámci příjmu, skladování a dodávek přípravků nebo pomocných prostředků,

k) zajistit přepravu přípravků nebo pomocných prostředků tak, aby

1. nebyly vystaveny nepříznivým vlivům a

2. nedošlo k jejich kontaminaci, poškození, odcizení, znehodnocení a záměnám,

l) zavést a udržovat plán pro stažení přípravku z trhu v případě zjištění nepovoleného přípravku, včetně způsobu odhalování nepovolených přípravků,

m) v případě zjištění nepovoleného přípravku nebo podezření na nepovolený přípravek informovat Ústav bezodkladně,

n) zajistit, aby likvidace odpadů a obalů od přípravků a pomocných prostředků, vznikajících při činnosti distributora, byla prováděna řádně a v souladu s ustanoveními zvláštních zákonů,

o) provádět opakovaně vnitřní kontroly, kterými distributor ověřuje zavádění a dodržování správné distribuční praxe, a přijímá potřebná nápravná opatření; v rámci vnitřních kontrol provádět nejméně jedenkrát ročně kontrolu za účelem porovnání stavu přijatých a na trh uváděných přípravků nebo pomocných prostředků s aktuálním skladovým stavem přípravků nebo pomocných prostředků a dále zaznamenávat veškeré nesrovnalosti zjištěné v rámci tohoto porovnání, a

p) stanovit a zveřejnit pracovní dobu distributorem provozovaných skladů a distribučních středisek a zajistit, aby po celou pracovní dobu byla na místě odpovědná osoba oprávněná jednat za distributora se zákazníky a se zástupci Ústavu nebo orgánů Celní správy České republiky provádějícími kontrolu.

(2) Prováděcí předpis stanoví rozsah a způsob uchování dokumentace a záznamů o uvádění přípravků nebo pomocných prostředků na trh a o jejich původu.

§ 46d

Dovoz přípravků

Dovoz přípravků ze třetích zemí pro vlastní potřebu je zakázán.

§ 47

Přípravky, u nichž prošla doba použitelnosti, lze uvádět na trh po dobu 1 roku, jestliže se prokáže na základě analýzy odpovídajícího vzorku, že jejich chemické a fyzikální vlastnosti se shodují s vlastnostmi, na jejichž základě bylo uděleno povolení. Laboratorní rozbor přípravku pro tento účel zajistí držitel povolení u laboratoře akreditované v členském státě Evropské unie. Držitel povolení je povinen prodlouženou dobu použitelnosti vyznačit na obalu přípravku a tuto skutečnost oznámit Ústavu do 5 dnů ode dne provedení změny na obalu přípravku.

§ 48

Na nakládání s nebezpečnými přípravky³⁶⁾ a přípravky, které obsahují geneticky modifikované organismy,³²⁾ se vztahuje též zvláštní právní předpis.³⁴⁾

§ 48a

Národní akční plán

(1) Národní akční plán pro bezpečné používání přípravků (dále jen „akční plán“) stanoví kvantitativní úkoly, cíle, opatření a harmonogramy jejich plnění pro snížení rizik a omezení dopadů používání přípravků na lidské zdraví a životní prostředí s cílem podpořit vývoj a zavádění integrované ochrany rostlin a alternativních přístupů nebo postupů, aby se snížila závislost na používání přípravků.

(2) Akční plán obsahuje kromě náležitostí stanovených v odstavci 1 zejména

- a) harmonizované⁸³⁾ a neharmonizované ukazatele rizik,
- b) směry vývoje v používání účinných látek,
- c) účinné látky, plodiny, oblasti nebo postupy, kterým je třeba věnovat přednostní pozornost,
- d) harmonogram správných postupů pro účely dosažení bezpečného používání přípravků,
- e) vyhodnocení nezbytných intervalů kontrol zařízení pro aplikaci přípravků, jež se nepoužívají pro postřik přípravky, a předávných zařízení pro aplikaci přípravků, která se používají jen v malém rozsahu, používaných profesionálními uživateli,
- f) možné způsoby informování osob, které by mohly být vystaveny úletu postřikové kapaliny,
- g) postupy na podporu uplatňování integrované ochrany rostlin.

(3) Ministerstvo ve spolupráci s Ministerstvem zdravotnictví a Ministerstvem životního prostředí vytváří a vyhodnocuje a vždy nejpozději po 5 letech aktualizuje akční plán.

(4) Ministerstvo zveřejňuje návrh akčního plánu nebo jeho aktualizace způsobem umožňujícím dálkový přístup. Současně ministerstvo informuje veřejnost formou oznámení v periodickém tisku⁸⁴⁾ o zveřejnění návrhu akčního plánu nebo jeho aktualizace a o možnosti osob, které se jimi cítí dotčeny, sdělit ministerstvu připomínky. Lhůta pro sdělení připomínek činí dva měsíce ode dne zveřejnění návrhu akčního plánu nebo jeho aktualizace.

(5) Akční plán schvaluje vláda. Před předložením návrhu vládě ministerstvo vyhodnotí a zohlední předložené připomínky k návrhu akčního plánu nebo jeho aktualizaci. Obecně vyhodnocení připomínek, které se jednoznačně vztahují k předloženému návrhu, ministerstvo zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup. V případě, že připomínka nebylo vyhověno, zveřejní též důvod.

(6) Ministerstvo zveřejní schválený akční plán způsobem umožňujícím dálkový přístup a neprodleně ohlašuje Komisi veškeré významné změny v akčním plánu.

§ 49

(1) Přípravky mohou být používány pouze v souladu s jejich etiketou, případně v souladu s nařízením Ústavu o rozšíření povolení na menšinová použití nebo nařízením Ústavu vydaným v případě mimořádných stavů při ochraně rostlin. Profesionální uživatel smí používat přípravky pro profesionální uživatele získané od registrovaného distributora, nebo u kterých je držitelem povolení. Při aplikaci přípravků nesmí být

- a) postupováno v rozporu s požadavky na ochranu vod, včel, zvěře, vodních organismů a dalších necílových organismů včetně rostlin, stanovenými prováděcím právním předpisem,
- b) zasaženy rostliny a plochy mimo cílovou plochu, na níž se provádí aplikace.

(2) Podrobnosti použití přípravku k hubení škodlivých obratlovců stanoví prováděcí právní předpis.

(3) Na používání přípravků se vztahují ustanovení o odborné způsobilosti pro zacházení s přípravky (§ 86).

(4) Ústav zveřejňuje způsobem umožňujícím dálkový přístup údaje o spotřebě účinných látek, které jsou v přípravcích obsaženy, sumarizované podle přílohy III nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1185/2009 o statistice pesticidů. Profesionální uživatel je povinen poskytnout na výzvu Ústavu údaje o spotřebě přípravků.

(5) Zveřejnění nebo poskytnutí informace o spotřebách účinných látek a přípravků ve vztahu k územní jednotce se nepovažují za porušení obchodního tajemství.

(6) Způsob dodržení požadavků podle odstavce 1 písm. a) stanoví prováděcí právní předpis.

(7) Profesionální uživatel, který použil přípravek na pozemcích, které nevládní ani jiným způsobem neužívá, informuje vlastníka nebo uživatele tohoto pozemku, který není profesionálním uživatelem, prokazatelným způsobem a bez zbytečného odkladu, jaký přípravek byl použit a jaká bezpečnostní a ochranná opatření je třeba dodržet, pokud jsou taková opatření uvedena na etiketě přípravku.

(8) Přípravky určené pouze pro profesionální uživatele smí používat pouze osoba, která je držitelem osvědčení o

odborné způsobilosti pro nakládání s přípravky podle tohoto zákona.

§ 50

(1) Profesionální uživatel, který hodlá ve venkovním nebo skleníkovém prostředí, nebo ve skladech určených ke skladování rostlinných produktů použít přípravek klasifikovaný jako akutně toxický kategorie 1 nebo 2 podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího označování a balení látek a směsí, musí písemně požádat Ústav o souhlas s jeho použitím. V žádosti uvede katastrální území a parcelní číslo pozemku, popřípadě číslo dílu půdního bloku podle evidence zemědělské půdy podle užitelských vztahů, bližší určení umístění skladu, kde má být přípravek použit, název přípravku, plodinu nebo rostlinný produkt, který má být ošetřen, účel, rozsah a termín aplikace.

(2) Ústav rozhodne o povolení k použití přípravku akutně toxického kategorie 1 nebo 2 podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího označování a balení látek a směsí tehdy, jestliže shledá, že potřebné ošetření přípravkem podle odstavce 1 nelze provést jinak, zejména nelze-li je provést méně nebezpečným přípravkem. Stejnopis povolení neprodleně předá žadateli a místně příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví.

(3) Na nakládání s přípravky se vztahuje akutně toxickými kategorie 1 nebo 2 podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího označování a balení látek a směsí zvláštní právní předpis.³⁷⁾

§ 51

Ochrana včel, zvěře, vodních organismů a dalších necílových organismů při používání přípravků

Profesionální uživatel nesmí ve venkovním prostředí aplikovat přípravky označené jako

a) nebezpečné nebo zvláště nebezpečné pro včely, pokud před aplikací nepostupuje v souladu s odstavcem 2; toto ustanovení se vztahuje i na aplikaci jiných přípravků a látek, jejichž použití je pro včely nebezpečné,

b) přípravky pro hubení hlodavců (rodenticidy) na pozemku, který je součástí honitby, pokud nebyla tato aplikace oznámena oprávněnému uživateli honitby⁴⁰⁾ a Ústavu, a to nejpozději 3 dny před zahájením aplikace přípravku.

(2) Před aplikací přípravků uvedených v odstavci 1 profesionální uživatel je povinen

a) zjistit prostřednictvím evidence hospodářství podle objektů určených k chovu evidovaných zvířat podle zákona o zemědělství informace k umístění stanovišť včelstev v dosahu alespoň 5 km od hranice pozemku, na němž má být aplikace provedena, a minimálně 48 hodin před provedením aplikace oznámit dotčeným chovatelům včel aplikaci přípravku,

b) projednat opatření k ochraně zvěře s oprávněným uživatelem honitby⁴⁰⁾.

(3) Je-li přípravek, který je podle rozhodnutí o jeho povolení označen jako nebezpečný pro včely, použit ve směsi s jiným přípravkem, pomocným prostředkem, hnojivem nebo pomocnou látkou, uplatňují se při aplikaci opatření jako při použití přípravku zvláště nebezpečného pro včely stanovená prováděcím právním předpisem.

(4) Jsou-li ve směsi použity pouze přípravky nebo pomocné prostředky, které nejsou podle rozhodnutí o povolení označeny jako nebezpečné ani zvláště nebezpečné pro včely, hnojiva nebo pomocné látky, uplatňují se při aplikaci opatření jako při použití přípravku nebezpečného pro včely stanovená prováděcím právním předpisem.

(5) Chovatel včel je povinen oznámit podle plemenářského zákona pověřené osobě údaje k umístění stanovišť včelstev.

(6) Zjistí-li chovatel včel, že došlo k úhynu včel, nebo zjistí-li uživatel honitby nebo osoba, jíž přísluší výkon rybářského práva, že došlo k úhynu zvěře nebo ryb v důsledku použití přípravku, oznámí to neprodleně krajské veterinární správě. Krajská veterinární správa v součinnosti s Ústavem provede místní šetření; má-li pochybnosti o příčině úhynu v souvislosti s použitím přípravku, zajistí odběr vzorků způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem, jejich vyšetření odborným ústavem a informování chovatele včel nebo uživatele honitby nebo osoby, jíž přísluší výkon rybářského práva, o výsledku tohoto vyšetření. Záznam o výsledku místního šetření a výsledek vyšetření vzorků poskytne též Ústavu a chovatelům včel, popřípadě uživateli honitby nebo osobě, jíž přísluší výkon rybářského práva, pokud jsou tyto osoby důsledky použití přípravků dotčené.

(7) Ustanovením odstavce 6 nejsou dotčena práva na uplatnění nároků na náhradu škody podle obecných právních předpisů.

(8) Prováděcí právní předpis stanoví

a) další případy a okolnosti, kdy je nutná ochrana včel podle odstavce 1 písm. a),

b) náležitosti oznámení podle odstavce 1 písm. b),

c) podrobnosti k ochraně včel, zvěře a některých dalších necílových organismů⁴¹⁾ při použití přípravků.

§ 52

Letecká aplikace přípravků

(1) Letecká aplikace přípravků je zakázána, není-li dále stanoveno jinak.

(2) Leteckou aplikaci lze provést pouze z letadla nebo vrtulníku, je-li povolena Ústavem, a to na základě

- a) schváleného plánu letecké aplikace a následné žádosti o povolení jednotlivé letecké aplikace, nebo
- b) povolení mimořádné letecké aplikace.

(3) Ústav povolí leteckou aplikaci, jestliže žadatel v žádosti o schválení plánu letecké aplikace nebo v žádosti o povolení jednotlivé letecké aplikace nebo mimořádné letecké aplikace doloží, že

- a) neexistují žádné jiné přijatelné alternativy nebo má v konkrétním případě letecká aplikace nižší dopady na lidské zdraví a životní prostředí než pozemní aplikace přípravků,
- b) oblast, která má být ošetřena, je vzdálena nejméně 200 metrů od trvale obydlených oblastí, není-li v konkrétním případě stanovena vzdálenost větší,
- c) osoba provádějící leteckou aplikaci je držitelem povolení k provozování leteckých prací podle zvláštního právního předpisu⁸⁵⁾,
- d) osoba provádějící leteckou aplikaci má zajištěn výkon letecké aplikace fyzickou osobou, která je odborně způsobilou osobou pro nakládání s přípravky, a
- e) zařízení pro aplikaci přípravků je vybaveno příslušenstvím, které bylo schváleno k provozu podle tohoto zákona.

(4) Ústav nepovolí leteckou aplikaci v případě přípravku

- a) představujícího významné riziko pro včely, skupinu necílových členovců nebo obratlovců, nebo pro vodní organismy,
- b) jehož formulační úprava není pro leteckou aplikaci vhodná, nebo
- c) jde-li o přípravek, který je akutně toxický kategorie 1, 2 nebo 3, nebo toxický pro specifické cílové organismy po jednorázové nebo opakované expozici v kategorii 1, karcinogenní, mutagenní v zárodečných buňkách nebo toxický pro reprodukci kategorie 1 nebo senzibilizující dýchací cesty podle přímo použitelného předpisu Evropské unie⁸²⁾ nebo toxický nebo vysoce toxický, karcinogenní, mutagenní nebo toxický pro reprodukci kategorie 1 nebo 2, nebo senzibilizující dýchací cesty, který byl uveden na trh podle chemického zákona nebo jehož leteckou aplikaci vylučuje závazné stanovisko krajské hygienické stanice.

(5) Plán letecké aplikace obsahuje zejména

- a) údaje o přibližné době postřiku, plodině, předběžném množství a druhu aplikovaných přípravků, ředění přípravků a o počtu aplikací přípravků a jejich případném smísení,
- b) vymezení oblasti, v níž je zamýšlena letecká aplikace,
- c) opatření nezbytná k včasnému varování místních obyvatel i náhodně se vyskytujících osob a opatření pro řízení rizik, která mají zajistit, že nedojde k žádným negativním účinkům na zdraví náhodně se vyskytujících osob; tato opatření musí být v souladu s opatřeními uvedenými v závazném stanovisku krajské hygienické stanice, které je přílohou žádosti o schválení plánu letecké aplikace, a
- d) opatření nezbytná k ochraně životního prostředí v blízkosti ošetřované oblasti, která musí být v souladu s opatřeními uvedenými v závazném stanovisku obecního úřadu obce s rozšířenou působností, které je přílohou žádosti o schválení plánu letecké aplikace.

(6) Žádost o povolení jednotlivé letecké aplikace nebo mimořádné letecké aplikace musí být podána Ústavu nejméně 10 dnů před plánovanou aplikací. Pokud Ústav do 5 dnů od doručení žádosti o povolení jednotlivé letecké aplikace o této žádosti nerozhodne, má se za to, že je aplikace povolena. Žádost podle věty první kromě obecných náležitostí podle správního řádu a náležitostí uvedených v odstavci 3 obsahuje

- a) předběžnou dobu postřiku,
- b) množství a druh aplikovaných přípravků,
- c) údaje o ředění přípravků a o počtu aplikací přípravků a jejich případném smísení,
- d) plodinu,
- e) vymezení oblasti, kde má být provedena aplikace,
- f) název nebo jméno a příjmení osoby, která bude leteckou aplikaci provádět, pokud je v době podání žádosti známa,
- g) název nebo jméno a příjmení osoby, pro kterou se bude letecká aplikace provádět, pokud je v době podání žádosti známa, a
- h) v případě žádosti o povolení mimořádné letecké aplikace opatření na ochranu zdraví osob a opatření na ochranu životního prostředí.

(7) O žádosti o povolení mimořádné letecké aplikace rozhodne Ústav do 10 dnů ode dne jejího doručení. Mimořádnou leteckou aplikaci Ústav povolí v případě, že hrozí závažné hospodářské škody, je ohroženo zdraví lidí nebo zvířat, nebo hrozí závažná újma životnímu prostředí.

(8) V případě, že v době podání žádosti o povolení mimořádné letecké aplikace nejsou známy skutečnosti uvedené v odstavci 3 písm. c) až e), předloží žadatel prohlášení, ze kterého vyplývá, že při aplikaci budou tyto podmínky naplněny.

(9) Rozhodnutí vydané Ústavem podle odstavců 6 a 7 kromě obecných náležitostí podle správního řádu obsahuje zejména

a) údaje o přibližné době postřiku, plodině, množství a druhu aplikovaných přípravků, ředění přípravků a o počtu aplikací přípravků a jejich případném smísení,

b) vymezení oblasti, v níž má být provedena letecká aplikace,

c) opatření nezbytná k včasnému varování místních obyvatel i náhodně se vyskytujících osob a opatření pro řízení rizik, která mají zajistit, že nedojde k žádným negativním účinkům na zdraví náhodně se vyskytujících osob; tato opatření musí být v souladu s opatřeními uvedenými v závazném stanovisku krajské hygienické stanice,

d) opatření nezbytná k ochraně životního prostředí v blízkosti ošetřované oblasti, která musí být v souladu s opatřeními uvedenými v závazném stanovisku obecního úřadu obce s rozšířenou působností, a

e) označení osoby, která bude leteckou aplikaci provádět, pokud je v době vydání rozhodnutí známa.

(10) Rozhodnutí o schválení plánu letecké aplikace, o povolení jednotlivé letecké aplikace nebo o povolení mimořádné aplikace zveřejní Ústav na své úřední desce.

§ 52a

Zvláštní opatření na ochranu vodního prostředí a pitné vody

Aplikace a skladování přípravků jsou zakázány ve vzdálenosti 10 metrů od podzemního nebo povrchového zdroje pitné vody⁸⁶⁾, pokud pro tento zdroj nebylo stanoveno ochranné pásmo podle vodního zákona. Vzdálenost 10 metrů se počítá od odběrného zařízení.

§ 52b

Omezení použití přípravků nebo rizika použití přípravků v určitých oblastech

(1) Při používání přípravků v územích chráněných podle zvláštního právního předpisu v oblasti ochrany přírody⁸⁷⁾ je profesionální uživatel povinen přijmout opatření k minimalizaci rizik aplikace přípravku pro životní prostředí, necílové organismy a biodiverzitu. Ustanovení zvláštního právního předpisu v oblasti ochrany přírody⁸⁷⁾ tímto nejsou dotčena.

(2) Na pozemcích a v objektech, ve kterých má být provedeno ošetření přípravkem, upřednostní profesionální uživatel při tomto ošetření přípravky představující nízké riziko⁶⁷⁾ nebo přijme opatření vedoucí ke snížení rizika z hlediska zdraví lidí, pokud tyto pozemky nebo objekty využívají nebo do nich mají přístup pracovníci v zemědělství, nebo se jedná o oblasti využívané širokou veřejností nebo zranitelnými skupinami obyvatel.

(3) Na pozemcích, na nichž se nachází oblasti využívané širokou veřejností nebo zranitelnými skupinami obyvatel podle čl. 3 odst. 14 nařízení (ES) č. 1107/2009, a na zastavěných stavebních pozemcích (dále jen "vymezené území") a v jeho okolí do vzdálenosti 20 metrů je zakázáno, není-li na etiketě přípravku uvedena vzdálenost delší, aplikovat přípravky

a) karcinogenní se standardní větou o nebezpečnosti⁸²⁾ H350 nebo H350i,

b) mutagenní v zárodečných buňkách se standardní větou o nebezpečnosti H340,

c) toxické pro reprodukci se standardní větou o nebezpečnosti H360 včetně doplňujících kódů,

d) senzibilizující dýchací cesty se standardní větou o nebezpečnosti H334,

e) karcinogenní se standardní větou o nebezpečnosti R45 nebo R49,

f) mutagenní se standardní větou o nebezpečnosti R46,

g) toxické pro reprodukci kategorie 1 nebo 2 se standardní větou o nebezpečnosti R60 nebo R61 nebo jejich kombinacemi, nebo

h) senzibilizující dýchací cesty se standardní větou o nebezpečnosti R42.

Hranice vymezeného území může obec v odůvodněných případech nařízením obce rozšířit; takto rozšířené hranice musí být vedeny po hranicích parcel.

§ 53

Souběžný obchod

(1) Dojde-li v povolení u referenčního přípravku ke změně povolení z hlediska podmínek jeho uvádění na trh anebo používání, Ústav provede řízení o změně povolení k souběžnému obchodu obdobně.

(2) Držitel rozhodnutí o povolení referenčního přípravku není účastníkem řízení o povolení souběžného obchodu.

(3) V řízení o povolení souběžného obchodu postupuje Ústav podle ustanovení § 3 až 35 obdobně.

(4) Dojde-li ke zrušení povolení přípravku nebo k ukončení jeho uvádění na trh v členském státě původu, musí držitel povolení k souběžnému obchodu

a) do 30 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o zrušení povolení oznámit Ústavu tuto skutečnost a

b) zastavit uvádění přípravku na trh v České republice k témuž datu, k němuž bylo ukončení uvádění na trh stanoveno příslušným úřadem v členském státě původu.

(5) Na základě oznámení podle odstavce 4 písm. a) Ústav zruší povolení k souběžnému obchodu přípravku. Rozhodnutí o zrušení povolení je prvním úkonem v řízení.

Další prostředky

§ 54

Pomocné prostředky

(1) Pomocným prostředkem je

a) prostředek pro úpravu anebo zlepšení vlastností aplikační kapaliny a při použití přípravků,

b) prostředek pro ochranu ran po řezu stromů a keřů a při štěpování,

c) feromon určený pro monitoring škodlivých organismů,

d) prostředek pro zvýšení odolnosti rostlin proti škodlivým organismům mimo přípravek a

e) prostředek na ochranu rostlin obsahující makroorganismy povahy živých parazitů, parazitoidů nebo predátorů mimo obratlovce, ve formě výrobku poskytovaného uživateli k použití proti škodlivým organismům na rostlinách nebo rostlinných produktech (dále jen "bioagens").

(2) Pomocný prostředek, s výjimkou feromonů určených pro monitoring škodlivých organismů, nesmí být uváděn na trh ani používán, pokud nebyl Ústavem na základě splnění požadavků stanovených v § 54a odst. 3 a 4 povolen.

§ 54a

(1) Žádost o povolení nebo změnu povolení podává Ústavu osoba, která hodlá pomocný prostředek uvést na trh. Žádost musí kromě obecných náležitostí žádosti podle správního řádu obsahovat údaje a dokumenty, které prokazují splnění požadavků uvedených v odstavci 3, jejichž rozsah stanoví prováděcí právní předpis. Ústav rozhodne o povolení pomocného prostředku ve lhůtě 6 měsíců ode dne doručení žádosti. Rozhodnutí o povolení pomocného prostředku se vydává na dobu 10 let.

(2) Žadatel může některé písemnosti a informace označit za skutečnosti, které jsou předmětem obchodního tajemství. Tyto skutečnosti tvoří část spisu, která je vyloučena z nahlížení; má-li být touto částí spisu prováděn důkaz, může do ní nahlížet účastník řízení nebo jeho zástupce. Ustanovení § 38 odst. 4 správního řádu se nepoužije.

(3) Pomocný prostředek splňuje požadavky pro povolení, jestliže

a) jsou identifikovány všechny složky, které jej tvoří,

b) jsou vymezeny jeho vlastnosti, jakož i hodnoty, které dokazují jeho opakovatelnou výrobu,

c) je označen v souladu s přímo použitelným předpisem Evropské unie upravujícím klasifikaci, označování a balení látek a směsí⁹⁷⁾,

d) neobsahuje látky, jejichž výroba, dovoz a uvádění na trh v Evropské unii jsou podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek⁹⁸⁾ zakázány,

e) neobsahuje karcinogeny, mutageny v zárodečných buňkách a látky toxické pro reprodukci v kategorii 1 včetně podkategorií 1A nebo 1B,

f) není klasifikován jako senzibilující při vdechování se standardní větou o nebezpečnosti H334 a

g) obsahuje makroorganismy, které jsou původní pro zoogeografickou oblast, do níž náleží území České republiky; jestliže tato podmínka není splněna, musí žadatel předložit vyjádření Ministerstva životního prostředí vydané formou závazného stanoviska⁴¹⁾.

(4) Jde-li o pomocný prostředek obsahující geneticky modifikované organismy, lze jej povolit při splnění požadavků stanovených tímto zákonem a zákonem upravujícím geneticky modifikované organismy³²⁾.

(5) Žadatel je povinen na vyžádání Ústavu dodat na vlastní náklady vzorky pomocného prostředku.

(6) Je-li to nutné z hlediska ochrany zdraví lidí a zvířat nebo životního prostředí nebo se zřetelem k použití pomocného prostředku nebo s ohledem na zajištění souladu s právními předpisy České republiky anebo Evropské unie nebo s

ohledem na soudobé vědecké a technické znalosti, Ústav může rozhodnutím

- a) omezit platnost povolení,
- b) omezit rozsah oblasti použití pomocného prostředku,
- c) stanovit zvláštní podmínky používání pomocného prostředku, nebo
- d) stanovit údaje, jimiž musí být pomocný prostředek označen.

(7) Na žádost podanou alespoň 2 měsíce před zánikem platnosti rozhodnutí o povolení Ústav rozhodne o prodloužení platnosti povolení. Současně s žádostí předloží žadatel podklady, kterými potvrdí, že jsou nadále plněny požadavky uvedené v odstavci 3.

§ 54b

(1) Pokud Ústav zjistí, že nejsou plněny požadavky tohoto zákona na povolení pomocného prostředku, povolení pomocného prostředku změní nebo zruší. Ústav změní nebo zruší povolení i na žádost žadatele.

(2) Ústav může v rozhodnutí o změně nebo zrušení povolení k pomocnému prostředku stanovit odkladné lhůty nepřesahující 6 měsíců pro uvádění na trh a navíc nejvýše 1 rok pro odstranění, skladování a využití stávajících zásob pomocného prostředku. Pokud se důvody pro odejmutí nebo změnu povolení týkají ochrany zdraví lidí, odkladná lhůta může být zkrácena nebo se nestanoví.

§ 54c

(1) Použití nepovoleného pomocného prostředku nebo použití pomocného prostředku odchýlně od jeho povolení pro účely výzkumu a vývoje (dále jen "použití pomocného prostředku pro účely výzkumu a vývoje") je možné, jestliže

- a) toto použití bylo nejpozději 3 pracovní dny před aplikací pomocného prostředku písemně oznámeno Ústavu a
- b) Ústav nezakázal použití pomocného prostředku pro účely výzkumu a vývoje, a to nejpozději 24 hodin před jeho začátkem, ani nestanovil zvláštní podmínky pro toto použití, je-li to nezbytné vzhledem k nebezpečí pro zdraví lidí a zvířat, životní prostředí, rostliny a rostlinné produkty.

(2) Oznámení před aplikací pomocného prostředku obsahuje

- a) identifikaci oznamovatele (firma nebo název, sídlo nebo jméno, popřípadě jména, a příjmení a adresa místa pobytu),
- b) označení místa, kde se má použití pomocného prostředku pro účely výzkumu a vývoje uskutečnit, a
- c) popis účelu, rozsahu a způsobu použití pomocného prostředku pro účely výzkumu a vývoje.

§ 54d

(1) Na pomocné prostředky se § 31 až 32, § 33 odst. 4 a 5, § 35 odst. 1 písm. d), § 35 odst. 2, 5 a 6 a § 46d až 49 vztahují obdobně.

(2) Ustanovení o převodu povolení přípravku podle § 38a, poskytování informace o nežádoucích účincích přípravků a výměně informací podle § 39 se na pomocné prostředky vztahují obdobně.

(3) Jsou-li splněna kritéria menšinového použití, Ústav nařízením Ústavu povolí rozšíření povolení pomocného prostředku, s výjimkou prostředku pro úpravu anebo zlepšení vlastností aplikační kapaliny, na menšinová použití v ekologickém zemědělství nebo v integrované produkci. Nařízení Ústavu vydává Ústav způsobem podle § 76 odst. 2 vět druhé až čtvrté. Závazné stanovisko Ministerstva zdravotnictví se nevydává.

§ 55

Osoba, které bylo vydáno rozhodnutí o povolení pomocného prostředku, je povinna označit pomocné prostředky, které uvádí na trh, údaji stanovenými prováděcím právním předpisem.

§ 56

Osoba, které bylo vydáno rozhodnutí o povolení pomocného prostředku, je povinna neprodleně písemně oznámit Ústavu

- a) nové poznatky o možných a zjištěných škodlivých účincích tohoto pomocného prostředku,
- b) změny úředního povolení k uvádění na trh tohoto pomocného prostředku, k nimž došlo v členských státech Evropské unie.

§ 57

(1) Kontrolu pomocných prostředků provádí Ústav.

(2) Osoba, které bylo vydáno rozhodnutí o povolení pomocného prostředku, je povinna na výzvu Ústavu dodat na vlastní náklady vzorky pomocného prostředku odpovídající šaržím uvedeným na trh v České republice.

§ 58

nadpis vypuštěn

Posouzení pomocného prostředku mimo bioagens z hlediska ochrany zdraví zajišťuje Ministerstvo zdravotnictví na základě hodnocení vypracovaného Státním zdravotním ústavem^{23a)}. Za vypracování hodnocení uhradí žadatel Státnímu zdravotnímu ústavu cenu, která se stanoví podle zvláštního právního předpisu^{23b)}. Na základě hodnocení Státního zdravotního ústavu vydá Ministerstvo zdravotnictví závazné stanovisko.

§ 59

Výroba a přemísťování přípravku určeného k použití v jiném členském státě nebo třetí zemi

(1) Právnícké osoby nebo podnikající fyzické osoby, které dovezou ze třetí země nebo přemístí přípravek z jiného členského státu na území České republiky za účelem jeho dalšího přemístění do jiné členské země nebo vývozu do třetích zemí, jsou povinny oznámit Ústavu vždy 3 pracovní dny předem informace podle odstavce 3 před přemístěním nebo dovozem na území České republiky.

(2) Právnícké osoby nebo podnikající fyzické osoby, které vyrábí přípravky na území České republiky určené k vývozu do třetí země nebo k přemístění do jiného členského státu z území České republiky, jsou povinny oznámit do 15. dne následujícího kalendářního čtvrtletí Ústavu informace podle odstavce 3.

(3) Oznámení o výrobě nebo přemístění přípravku musí, kromě označení oznamovatele, obsahovat:

- a) název přípravku, množství přípravku po jednotlivých šaržích, typ a velikost obalu,
- b) místo výroby nebo skladování,
- c) identifikace způsobu přepravy, trasy a datum a čas přepravy.

(4) Právnícká osoba nebo podnikající fyzická osoba, která takové přípravky vyrábí nebo přemísťuje, je povinna na vyžádání dodat Ústavu vzorky balení přípravku.

(5) Pro pomocné prostředky platí odstavce 1 až 4 obdobně.

§ 60

Vedení záznamů a informací o uvádění přípravků nebo pomocných prostředků na trh a jejich používání

(1) Právnícké osoby nebo podnikající fyzické osoby, které přemístí přípravek nebo pomocný prostředek za účelem uvedení na trh v České republice, jsou povinny

a) oznámit Ústavu vždy 3 pracovní dny před přemístěním na území České republiky název přípravku nebo pomocného prostředku, čísla a množství jednotlivých šarží, které přemístí z jiného členského státu Evropské unie nebo dovezou ze třetích zemí, a v případě, že číslo šarže není shodné s číslem šarže výrobce formulace, rovněž číslo šarže výrobce formulace, a

b) na vyžádání Ústavu poskytnout informace o balení a dodat vzorky balení přípravků nebo pomocných prostředků.

(2) Právnícké osoby nebo podnikající fyzické osoby, které na území České republiky přípravky nebo pomocné prostředky vyrábí, jsou povinny do 15. dne následujícího kalendářního čtvrtletí oznámit Ústavu údaje o množství přípravků nebo pomocných prostředků uvedených na trh na území České republiky včetně obchodních názvů a šarží.

(3) Distributoři přípravků nebo pomocných prostředků jsou povinni v dokladu o jejich prodeji uvést též číslo šarže a datum skončení doby použitelnosti přípravku nebo pomocného prostředku. Ustanovení věty první se nevztahuje na prodejce v maloobchodní síti prodejen.

(4) Způsob vedení záznamů o používaných přípravcích a pomocných prostředcích profesionálními uživateli⁸⁸⁾ stanoví prováděcí právní předpis.

HLAVA V

MECHANIZAČNÍ PROSTŘEDKY

§ 61

Zařízení pro aplikaci přípravků

(1) Zařízení pro aplikaci přípravků, která jsou používána k aplikaci přípravků v rámci podnikání (dále jen „profesionální zařízení pro aplikaci přípravků“), s výjimkou ručních a zádových zařízení pro aplikaci přípravků, musí být podrobována kontrolnímu testování podle tohoto zákona.

(2) Zařízení pro aplikaci přípravků smí v rámci podnikání používat k aplikaci přípravků pouze osoba odborně způsobilá pro nakládání s přípravky.

(3) Provozovatel profesionálního zařízení pro aplikaci přípravků musí zařízení udržovat v odpovídajícím technickém stavu, provádět jeho kalibraci a kontrolu pro zajištění správné a kvalitní aplikace přípravků i v období mezi pravidelně provedeným kontrolním testováním.

(4) Provozovatel profesionálního zařízení pro aplikaci přípravků postupuje při jeho použití v závislosti na druhu a způsobu aplikace přípravků tak, aby byla minimalizována rizika pro zdraví lidí a životní prostředí.

(5) Provozovatel profesionálního zařízení pro aplikaci přípravků dodržuje stanovené postupy pro přípravu postřikové kapaliny a pro čištění profesionálního zařízení pro aplikaci přípravků.

(6) Ústav kontroluje používání profesionálních zařízení pro aplikaci přípravků.

(7) Prováděcí právní předpis stanoví

a) náležitosti postupu údržby a kalibrace profesionálního zařízení pro aplikaci přípravků podle odstavce 3,

b) omezení použití jednotlivých profesionálních zařízení pro aplikaci přípravků a postupy při jejich použití v závislosti na druhu a způsobu aplikace přípravků vedoucí k minimalizaci rizik pro ochranu zdraví a životního prostředí podle odstavce 4,

c) postupy pro přípravu postřikové kapaliny a pro čištění profesionálních zařízení pro aplikaci přípravků podle odstavce 5.

§ 62

Zařízení pro aplikaci přípravků omezující nežádoucí úlet přípravků

(1) Požadavky na omezení nežádoucího úletu přípravků stanoví prováděcí právní předpis.

(2) Ústav vede a zveřejňuje způsobem umožňujícím dálkový přístup přehled zařízení pro aplikaci přípravků z hlediska omezení nežádoucího úletu přípravků.

(3) Při použití zařízení omezujících úlet přípravků nemusí být za podmínek stanovených prováděcím právním předpisem dodrženy ochranné vzdálenosti určené v rozhodnutí o povolení přípravku.

nadpis vypuštěn

§ 63

Evidence profesionálních zařízení pro aplikaci přípravků

Provozovny kontrolního testování v rámci jejich zjištění při prováděné kontrole profesionálních zařízení pro aplikaci přípravků předávají bez zbytečného odkladu dálkovým přístupem do evidence profesionálních zařízení pro aplikaci přípravků údaje v rozsahu

a) jméno, popřípadě jména a příjmení, nebo název vlastníka profesionálního zařízení pro aplikaci přípravků,

b) jméno, popřípadě jména a příjmení, nebo název držitele profesionálního zařízení pro aplikaci přípravků, je-li to osoba odlišná od vlastníka,

c) identifikační údaje profesionálního zařízení pro aplikaci přípravků, které bylo podrobeno kontrolnímu testování, včetně fotodokumentace profesionálního zařízení pro aplikaci přípravků pořízené během provedení kontrolního testování,

d) informaci, zda profesionální zařízení pro aplikaci přípravků vyhovělo požadavkům či nikoliv,

e) datum provedení kontrolního testování,

f) přehled zjištěných závad,

g) přehled vydaných dokladů o funkční způsobilosti profesionálního zařízení pro aplikaci přípravků,

h) název provozovny kontrolního testování.

§ 64

Kontrolní testování

(1) Kontrolní testování spočívá v přezkoumání způsobilosti profesionálního zařízení pro aplikaci přípravků pro správnou aplikaci přípravků podle technologických požadavků na profesionální zařízení pro aplikaci přípravků.

(2) Kontrolní testování provádí Ústav nebo provozovatel kontrolního testování. Na základě výsledku kontrolního testování vydá Ústav nebo provozovatel kontrolního testování osvědčení o způsobilosti profesionálního zařízení pro aplikaci přípravků spolu s výsledky provedení testování pro potřeby vlastníka nebo držitele profesionálního zařízení pro aplikaci přípravků a označí předmětné zařízení kontrolní nálepkou.

(3) Osvědčení o provedení kontrolního testování vydaná v jiných členských státech Evropské unie se považují za osvědčení podle odstavce 2, neuplyne-li od posledního kontrolního testování provedeního v jiném členském státě Evropské unie lhůta delší, než je lhůta pro kontrolní testování stanovená podle tohoto zákona.

(4) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) lhůty pro provádění kontrolního testování profesionálních zařízení pro aplikaci přípravků,
- b) technologické požadavky na profesionální zařízení pro aplikaci přípravků,
- c) technologický postup kontrolního testování profesionálního zařízení pro aplikaci přípravků,
- d) technické podmínky pro kontrolní testování profesionálního zařízení pro aplikaci přípravků,
- e) náležitosti a vzor osvědčení o způsobilosti profesionálního zařízení pro aplikaci přípravků,
- f) náležitosti a vzor kontrolní nálepky podle odstavce 2.

§ 65

Provozovatel kontrolního testování

(1) Provozovatel kontrolního testování je povinen postupovat podle technologických požadavků na profesionální zařízení pro aplikaci přípravků a dodržovat technologický postup provádění kontrolního testování, které jsou stanoveny prováděcím právním předpisem.

(2) Provozovatel kontrolního testování

- a) vede průběžnou evidenci profesionálních zařízení pro aplikaci přípravků, která byla u něj kontrolnímu testování podrobena, a která obsahuje údaje podle § 63,
- b) uchovává výsledky naměřené při kontrolním testování, včetně dat potřebných k výpočtům, a to po dobu minimálně 5 let, a
- c) oznámí Ústavu změny údajů týkajících se provozovatele kontrolního testování, a to nejpozději do 15. dne ode dne, kdy ke změnám došlo.

(3) Podmínkou pro vydání živnostenského oprávnění k provozování koncesované živnosti⁸⁹⁾, na základě kterého je provozovatel v konkrétní provozovně oprávněn provádět kontrolní testování profesionálních zařízení pro aplikaci přípravků, je stanovisko Ústavu. Fyzická nebo právnická osoba k žádosti o koncesi sdělí mimo náležitostí stanovených zvláštním právním předpisem⁹⁰⁾ adresu umístění provozovny a přiloží technickou dokumentaci vybavení provozovny. Ve stanovisku Ústav uvede, zda provozovna a její vybavení odpovídá technickým podmínkám pro kontrolní testování profesionálních zařízení pro aplikaci přípravků stanoveným prováděcím právním předpisem.

(4) Příslušný živnostenský úřad omezi⁹¹⁾ provozování koncesované živnosti podle odstavce 3 na schválenou provozovnu.

(5) Výkon kontrolního testování kontroluje Ústav.

nadpis vypuštěn

§ 66

zrušen

§ 67

zrušen

Technická zařízení k hubení škodlivých organismů

§ 68

(1) Technickým zařízením k hubení škodlivých organismů podle tohoto zákona se rozumí zařízení, jehož konstrukce a technická způsobilost umožňuje použití k hubení škodlivých organismů fyzikálními metodami, například zahřátím nebo ozářením objektu, který může být nebo je těmito škodlivými organismy napaden (dále jen "technické zařízení").

(2) Právnická nebo fyzická osoba, která má v úmyslu použít technické zařízení k účelu uvedenému v odstavci 1 (dále jen „provozovatel technického zařízení“), je povinna požádat Ústav o uznání způsobilosti tohoto zařízení a o zápis do rejstříku provozovatelů.

(3) Splňuje-li technické zařízení žadatele technické a technologické požadavky stanovené prováděcím právním předpisem, vydá Ústav rozhodnutí o uznání způsobilosti tohoto zařízení a o jeho zapsání do rejstříku provozovatelů technického zařízení včetně přidělení značky pro označování dřeva a dřevěného obalového materiálu ošetřeného v uznaném technickém zařízení tohoto provozovatele technického zařízení. Toto rozhodnutí je platné po dobu 2 let ode dne jeho vydání.

(4) Provozovatel technického zařízení zapsaný do rejstříku podle odstavce 2

- a) smí k hubení škodlivých organismů používat pouze jím provozované uznané technické zařízení,
- b) je povinen při provozování technického zařízení za účelem hubení škodlivých organismů dodržovat prováděcím právním předpisem stanovené technické a technologické požadavky a postupovat podle technologického postupu, schváleného Ústavem, jehož náležitosti stanovuje prováděcí právní předpis, a
- c) oznamuje Ústavu bez zbytečného odkladu jakékoliv změny uznaného technického zařízení, které mohou vést k nedodržení technických a technologických požadavků uvedených v písmenu b), a ukončení provozu uznaného technického zařízení.

§ 69

(1) Právnická nebo fyzická osoba, která má v úmyslu vyrábět z ošetřeného dřeva dřevěný obalový materiál nebo ošetřený dřevěný obalový materiál označovat (dále jen „výrobce ošetřeného dřevěného obalového materiálu“), je povinna požádat Ústav o zapsání do rejstříku výrobců.

(2) Ústav vydá rozhodnutí o za psání žadatele do rejstříku výrobců ošetřeného dřevěného obalového materiálu včetně přidělení značky pro označování dřevěného obalového materiálu, jestliže splňuje technologické požadavky na označování dřevěného obalového materiálu. Toto rozhodnutí je platné po dobu 2 let ode dne jeho vydání.

(3) Výrobce ošetřeného dřevěného obalového materiálu zapsaný do rejstříku podle odstavce 2

- a) smí k výrobě dřevěného obalového materiálu, který hodlá označit značkou přidělenou podle odstavce 2, použít pouze dřevo ošetřené v souladu s technickými a technologickými požadavky, uvedenými v § 68 odst. 4 písm. b),
- b) je povinen dodržovat technologické požadavky kladené na označování dřevěného obalového materiálu a postupovat podle technologického postupu schváleného Ústavem, a
- c) oznamuje Ústavu bez zbytečného odkladu jakékoliv změny v postupu označování dřevěného obalového materiálu, které mohou vést k nedodržení technologických požadavků uvedených v písmeni b), a ukončení označování dřevěného obalového materiálu.

(4) Technologické požadavky pro označování dřevěného obalového materiálu a náležitosti technologického postupu stanoví prováděcí právní předpis.

§ 69a

(1) Právnická nebo fyzická osoba, která není zapsána v rejstříku provozovatelů technického zařízení podle § 68 a rejstříku výrobců ošetřeného dřevěného obalového materiálu podle § 69, nesmí označovat ani opatřovat dokladem o provedeném ošetření dřevo ani dřevěný obalový materiál.

(2) Provozovatel technického zařízení a výrobce ošetřeného dřevěného obalového materiálu, který je držitelem rozhodnutí Ústavu podle § 68 odst. 3 a § 69 odst. 2, smí používat pouze značku přidělenou mu Ústavem, a to pouze

- a) k označování dřeva nebo dřevěného obalového materiálu ošetřeného v technickém zařízení uznaném podle § 68 odst. 3 a při dodržení technického a technologického postupu uvedeného v § 68 odst. 4 písm. b) a nebo v § 69 odst. 3 písm. b), a
- b) způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem.

(3) Ústav vede rejstřík provozovatelů technického zařízení podle § 68 a rejstřík výrobců ošetřeného dřevěného obalového materiálu podle § 69.

(4) Ústav zruší rozhodnutí o uznání způsobilosti technického zařízení, o zápisu do rejstříku provozovatelů technického zařízení podle § 68 nebo rejstříku výrobců ošetřeného dřevěného materiálu podle § 69 a o přidělení značky pro označování dřevěného obalového materiálu ošetřeného v uznaném technickém zařízení provozovatele a nebo označování dřevěného obalového materiálu jeho výrobcem, jestliže zjistí, že držitel rozhodnutí není způsobilý k označování ošetřeného dřevěného obalového materiálu podle mezinárodního standardu tím, že nesplňuje technické nebo technologické požadavky uvedené v § 68 odst. 4 písm. b) a nebo technologické požadavky uvedené v § 69 odst. 3 písm. b).

(5) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) náležitosti a vzor značky uvedené v § 68 odst. 3 a v § 69 odst. 2 a způsob označování podle odstavce 2,
- b) technické a technologické požadavky na technické zařízení podle § 68 odst. 3 a § 68 odst. 4 písm. b) a náležitosti technologického postupu,
- c) technologické požadavky pro označování dřevěného obalového materiálu a náležitosti technologického postupu podle § 69 odst. 3 písm. b).

HLAVA VI

STÁTNÍ SPRÁVA VE VĚCECH ROSTLINOLÉKAŘSKÉ PÉČE

Díl 1

Orgány rostlinolékařské péče

§ 70

Orgány státní správy ve věcech rostlinolékařské péče

(1) Orgány státní správy ve věcech rostlinolékařské péče jsou ministerstvo, Ústav a orgány Celní správy České republiky.

(2) Na úseku rostlinolékařské péče vykonávají ve vymezeném rozsahu státní správu též obecní úřady a obecní úřady obcí s rozšířenou působností. 48)

§ 71

Ministerstvo

(1) Ministerstvo

- a) rozhoduje na základě žádosti o pověření vzdělávacích zařízení,
- b) stanoví hlavní úkoly rostlinolékařské péče v oblasti vědy a výzkumu se zaměřením na výzkum metod integrované ochrany rostlin, zejména nechemických metod ochrany rostlin a metod ochrany rostlin využívajících přípravky s nízkým rizikem,
- c) jmenuje Rostlinolékařskou radu ministerstva jako odborný poradní orgán pro oblast ochrany rostlin v zemědělství a lesnictví, jehož úkolem je předkládat doporučení týkající se zejména ochrany státu před zavlečením a šířením určitých škodlivých organismů a jejich potlačování, minimalizace rizik spojených s opatřeními na ochranu rostlin, priorit ve výzkumu, poradenství, rozvoje mezinárodních vztahů a koordinace aktivit na úseku rostlinolékařské péče,
- d) zajišťuje s Ministerstvem zdravotnictví koordinaci soustavného sledování reziduí přípravků a nežádoucích produktů škodlivých organismů v rostlinných produktech a surovinách pro výrobu potravin a krmiv a vypracovává souhrnné hodnotící zprávy za Českou republiku,
- e) zajišťuje s Ministerstvem životního prostředí koordinaci monitoringu a ochrany proti šíření invazních škodlivých organismů a soustavného sledování nežádoucích vedlejších účinků povolených přípravků, metod a systémů ochrany rostlin a geneticky modifikovaných organismů uvedených na trh podle zvláštního právního předpisu³²⁾ na vybrané složky životního prostředí, zejména vodní prostředí a půdu, soustřeďuje o nich informace a zajišťuje vypracování souhrnné hodnotící zprávy za Českou republiku,
- f) odpovídá za plnění závazků na úseku rostlinolékařské péče, které vyplývají z členství České republiky v mezinárodních organizacích, zejména z členství v Mezinárodní úmluvě o ochraně rostlin a v Evropské unii, zpracovává národní strategie rostlinolékařské péče a zajišťuje její koordinaci na národní a mezinárodní úrovni,
- g) odpovídá za zajištění ochrany proti zavlečení a šíření jednotlivých škodlivých organismů v souladu se zvláštními právními předpisy Evropské unie⁴⁹⁾ včetně vydání příslušných právních předpisů,
- h) žádá Komisi o udělení grantů k úhradě nákladů na mimořádná opatření k eradikaci nebo zamezení rozšiřování škodlivých organismů nebo dodatečná ochranná opatření přijatá proti rozšiřování škodlivého organismu,
- i) zveřejňuje způsobem umožňujícím dálkový přístup seznam přípravků pro menšinová použití.

(2) Ministerstvo může udělit za podmínek stanovených v odstavci 3 výjimku z

- a) ustanovení § 7 odst. 5; tímto není dotčeno ustanovení § 8 odst. 1,
- b) ustanovení § 21 odst. 1 písm. c),
- c) ustanovení § 21 odst. 1 písm. d), a to pouze pro dovoz zásilek dřeva, jsou-li povinnosti podle § 21 odst. 1 písm. d) zajištěny náhradními doklady nebo označením.

(3) Výjimku podle odstavce 2 lze udělit jen tehdy,

- a) je-li Česká republika k jejímu udělení oprávněna Komisí podle zvláštního předpisu Evropské unie¹⁾ a při splnění podmínek stanovených tímto oprávněním,
- b) je-li vyloučeno nebezpečí zavlečení nebo rozšíření škodlivých organismů s ohledem na původ rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů, na jejich vhodné ošetření přípravky nebo na omezení jejich použití.

§ 72

Ústav

(1) Ústav vykonává působnost podle ustanovení tohoto zákona ve věcech

- a) ochrany rostlin a rostlinných produktů podle § 5 a 6,

- b) opatření proti zavlékání a rozšiřování škodlivých organismů, popřípadě invazních škodlivých organismů podle § 7 až 13, § 15 až 17, § 19, 21, 22, § 25 až 30,
- c) přípravků a pomocných prostředků,
- d) mechanizačních prostředků,
- e) rostlinolékařského dozoru a řízení ve věcech rostlinolékařské péče včetně nařizování mimořádných rostlinolékařských opatření, řešení krizových situací a ukládání pokut podle § 74 až 77 a § 79a až 79i,
- f) odborných rostlinolékařských činností a odborné způsobilosti k jejich výkonu podle § 79, § 81 až 83 a § 86.

(2) Ústav dále

- a) sleduje výskyt škodlivých organismů a poruch na pozemcích a v objektech, kde se pěstují, skladují nebo zpracovávají rostliny nebo rostlinné produkty,
- b) vyhodnocuje informace o nežádoucích účincích přípravků a pomocných prostředků,
- c) rozhoduje o určení, zda jde o přípravek nebo pomocný prostředek nebo jiný výrobek,
- d) zabezpečuje a provádí rostlinolékařskou diagnostiku,
- e) rozhoduje na základě žádosti o pověření fyzické nebo právnické osoby prováděním odborných rostlinolékařských činností stanovených v § 81 odst. 1,
- f) vyhlašuje opatření proti zavlékání a šíření škodlivých organismů stanovených přímo použitelnými předpisy Evropské unie,
- g) navrhuje ministerstvu udělení výjimek podle § 71 odst. 2,
- h) vyhlašuje programy zkoušení přípravků a pomocných prostředků s cílem stanovit jejich optimální použití v souladu se zásadami integrované ochrany v podmínkách České republiky a porovnat účinnost povolených přípravků a toto zkoušení provádí.

(3) Ústav zveřejňuje informace o dokumentech z oblasti rostlinolékařské péče vydaných orgány Evropské unie a jinými mezinárodními institucemi, informace o výskytu škodlivých organismů, přehledy o vydaných povoleních přípravků a pomocných prostředků v souladu s přímo použitelným předpisem Evropské unie upravujícím uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh⁶⁷⁾ přehled základních látek povolených v souladu s přímo použitelným předpisem Evropské unie⁶⁷⁾, přehledy provozovatelů kontrolního testování profesionálních zařízení pro aplikaci přípravků a jiné významné informace pro veřejnost a vyhlašuje opatření proti zavlékání a rozšiřování nebezpečných škodlivých organismů.

(4) Ústav v rozsahu své působnosti poskytuje informace a spolupracuje s organizačními složkami státu a orgány územních samosprávných celků a se zájmovými a profesními sdruženími. Ústav zpřístupní zejména informace o možných účincích přípravků na ochranu rostlin na lidské zdraví Toxikologickému informačnímu středisku.

(5) Ústav sděluje Komisi

- a) identifikační údaje fyzických nebo právnických osob, které pověřil provedením některé odborné činnosti podle § 10, 15, 17, 22 a § 28 až 30,
- b) aktuální úřední postupy pro provádění rostlinolékařské kontroly podle § 15 a 22,
- c) na její žádost podrobnosti o původu dodávky rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů, odeslané z území České republiky, která byla na území jiného členského státu Evropské unie shledána za dodávku nesplňující opatření tohoto zákona proti šíření škodlivých organismů, o veškerých úkonech rostlinolékařské péče včetně odborného šetření, kontroly a opatření, kterým byla tato dodávka na území České republiky podrobena, a místa určení případných dalších dodávek odeslaných ze stejného místa původu za určitou dobu,
- d) a ostatním členským státům Evropské unie do 1. září každého roku přehled dovozů a přemístění, povolených podle § 8 odst. 1, za období jednoho roku končící 30. červnem, a každý výskyt škodlivých organismů podle § 7 odst. 1 a 3, který byl v témže období potvrzen na rostlinách, rostlinných produktech a jiných předmětech, které bylo podle § 8 odst. 1 povoleno dovézt nebo přemístit,
- e) a ostatním členským státům Evropské unie opatření podle § 8 odst. 1, která stanoví pro rostliny, rostlinné produkty nebo jiné předměty, u nichž je požadováno uvolnění ze zvláštního režimu přechovávání a manipulace [§ 8 odst. 1 písm. e)]; to se nevztahuje na rostliny, rostlinné produkty nebo jiné předměty stanovené prováděcím právním předpisem,
- f) název úřadu vykonávajícího rostlinolékařskou péči na území České republiky.

(6) Ústav sděluje členským státům Evropské unie informace o mimořádných rostlinolékařských opatřeních uložených podle § 76 odst. 1 písm. f) a g), která mohou mít souvislost s přípravky skladovanými nebo uváděnými na trh na jejich území, nebo přepravovanými přes jejich území.

(1) Obecní úřady přijímají oznámení o výskytu nebo podezření z výskytu škodlivých organismů podle § 9 a předkládají je Ústavu k dalšímu řízení.

(2) Obecní úřady vykonávají působnost na úseku letecké aplikace podle § 52 odst. 8.

(3) Obecní úřady obcí s rozšířenou působností projednávají ve svých obvodech přestupky týkající se § 3 odst. 1 písm. a), jde-li o výskyt a šíření plevelů, jakožto škodlivých organismů, které se šíří z neobdělávané zemědělské půdy a neudržované nezemědělské půdy a které ohrožují životní prostředí nebo zdraví lidí nebo zvířat, a ukládají odstranění zjištěných nedostatků se stanovením lhůty. U statutárních měst členěných na městské části vykonávají tuto činnost městské části.

(4) Na území hlavního města Prahy vykonávají úřady městských částí státní správu na úseku rostlinolékařské péče v rozsahu svěřeném tímto zákonem obecním úřadům obcí s rozšířenou působností.

(5) Činnosti podle odstavců 1 až 3 jsou výkonem přenesené působnosti.

§ 73a

Celní úřad

(1) Celní úřad při dovozu přípravků a pomocných prostředků ze třetích zemí

a) nepropustí přípravky nebo pomocné prostředky do celního režimu volného oběhu, pokud dovozce nepředloží povolení k uvedení na trh a používání podle čl. 28 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh, a

b) nepropustí přípravky nebo pomocné prostředky do celního režimu volného oběhu, pozastaví jejich propuštění do režimu volného oběhu a neprodleně informuje Ústav, pokud pojme podezření, že se jedná o zásilku zboží, jehož propuštění do režimu volného oběhu je podmíněno předložením povolení podle čl. 28 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh.

(2) Zboží, u něhož vzniklo podezření podle odstavce 1 písm. b), bude propuštěno do režimu volného oběhu, pokud do tří pracovních dnů od pozastavení propuštění nebude celní úřad uvědomen o jakémkoli opatření přijatém Ústavem ve formě závazného stanoviska, za předpokladu, že všechny další požadavky a náležitosti pro takové propuštění byly splněny.

(3) Pokud celní úřad obdrží od Ústavu ve lhůtě stanovené v odstavci 2 závazné stanovisko, ze kterého vyplývá, že dovážené zboží nemůže být propuštěno do režimu volného oběhu, vydá rozhodnutí o nepropuštění zboží.

§ 74

Rostlinolékařský dozor

(1) Ústav vykonává dozor nad dodržováním

a) povinnosti zjišťovat a omezovat výskyt a šíření škodlivých organismů [§ 3 odst. 1 písm. a)],

b) ustanovení o ochraně rostlinných produktů z hlediska bezpečnosti potravin (§ 4) a o integrované ochraně rostlin (§ 5),

c) opatření proti zavlékání a rozšiřování škodlivých organismů, zejména mimořádných rostlinolékařských opatření (§ 11, 26 a 76),

d) povinnosti registrace osob (§ 12) a povinností registrovaných osob (§ 13), ustanovení o používání rostlinolékařských pasů (§ 14, 16 a 17) a souvisejících povinností (§ 20),

e) podmínek stanovených pro přemísťování rostlin a rostlinných produktů přes chráněné zóny nebo v rámci chráněných zón (§ 30 odst. 2),

f) požadavků a povinností souvisejících s uváděním na trh a používáním přípravků a pomocných prostředků,

g) opatření k ochraně včel, zvěře, vodních organismů a dalších necílových organismů při použití přípravků (§ 51),

h) ustanovení o používání a kontrolním testování profesionálních zařízení pro aplikaci přípravků a podmínek pro provozování technických zařízení k hubení škodlivých organismů a označování dřevěného obalového materiálu,

i) požadavků týkajících se

1. výkonu odborných rostlinolékařských činností pověřenými fyzickými a právnickými osobami (§ 81),

2. činnosti poradců (§ 85) nebo osob podnikajících na základě živnostenského oprávnění včetně dodržování podmínek odborné způsobilosti pro tyto činnosti (§ 86),

j) dalších povinností stanovených fyzickým a právnickým osobám tímto zákonem nebo nařízených na jeho základě,

k) povinností vyplývajících pro fyzické a právnické osoby z přímo použitelných právních předpisů Evropské unie (§ 3 odst. 2) a

l) podmínek poskytování znalostí v rámci pořádání kurzů a školení k získání a prodloužení osvědčení o odborné způsobilosti pro nakládání s přípravky (§ 86a odst. 2), podmínek, na základě kterých byla vzdělávací zařízení pověřena ministerstvem (§ 86a odst. 3), a povinností zaměstnavatelů pořádajících kurzy pro své zaměstnance.

(2) Ústav provádí namátkově úřední kontroly k ověření plnění požadavků stanovených v § 13 odst. 1 a § 14 odst. 1 a 2, a to bez zřetele k původu rostlin, rostlinných produktů nebo jiných předmětů. Tyto kontroly provádí

- a) kdykoli a kdekoli, jsou-li rostliny, rostlinné produkty nebo jiné předměty přemísťovány,
- b) na pozemcích a v objektech, kde jsou rostliny, rostlinné produkty nebo jiné předměty pěstovány, vyráběny, skladovány nebo nabízeny k prodeji, stejně jako na pozemcích a v objektech fyzických a právnických osob, které se při podnikatelské činnosti¹²⁾ zabývají pěstováním rostlin a jako koneční uživatelé nakupují nebo jiným způsobem získávají rostliny, rostlinné produkty a jiné předměty,
- c) přednostně společně s jakoukoliv další kontrolou dokladů.

(3) Kontroly podle odstavce 2 se provádějí

- a) opakovaně ve lhůtě alespoň 1 roku na pozemcích a popřípadě v objektech osob registrovaných podle § 12 odst. 1 písm. a) a b), a to alespoň kontrolou evidence vedené podle § 13 odst. 1 písm. a),
- b) zpravidla opakovaně na pozemcích a v objektech osob registrovaných podle § 12 odst. 1 písm. c),
- c) zpravidla cíleně, jestliže vyšly najevo skutečnosti naznačující, že některé z ustanovení tohoto zákona nebylo dodrženo.

(4) Zjistí-li se na základě kontrol prováděných podle odstavců 2 a 3, že rostliny, rostlinné produkty nebo jiné předměty představují nebezpečí šíření škodlivých organismů stanovených prováděcím právním předpisem, musí být podrobeny mimořádným rostlinolékařským opatřením podle § 76.

(5) Pokud byly kontroly podle odstavců 2 a 3 podrobeny rostliny, rostlinné produkty nebo jiné předměty pocházející z jiného členského státu Evropské unie, Ústav informuje neodkladně úřední organizaci ochrany rostlin dotčeného členského státu Evropské unie a Komisi o zjištěných nálezích a o opatřeních, která v této souvislosti byla nebo budou nařízena. Tímto není dotčeno ustanovení § 10 odst. 5.

(6) Kromě případů uvedených v kontrolním řádu se náhrada za odebrané vzorky neposkytne, jestliže cena odebraného vzorku je nižší než 300 Kč.

Díl 2

Opatření

§ 75

Úřední opatření

(1) Úřední opatření je Ústav oprávněn uložit na základě výsledků rostlinolékařského dozoru nebo rostlinolékařské kontroly k nápravě zjištěných skutečností do doby, než bude Ústavem rozhodnuto podle § 76.

(2) Pokud byly zjištěné nedostatky prokazatelně odstraněny bezodkladně nebo ve lhůtě stanovené v úředním opatření, Ústav nepostupuje podle § 76 a úřední opatření zruší.

(3) Úředním opatřením podle odstavce 1 mohou oprávněné úřední osoby Ústavu ukládat kontrolované osobě na místě povinnosti

- a) je-li důvodně podezření, že může být ohroženo zdraví lidí, zvířat, rostlin nebo životní prostředí,
- c) k nápravě zjištěných nedostatků,
- c) předložit dokumenty prokazující zničení přípravku, pomocného prostředku nebo obalů od těchto výrobků.

(4) Úřední opatření podle odstavce 1 Ústav na místě oznámí a zdůvodní. Písemné vyhotovení úředního opatření zašle Ústav kontrolované osobě bez zbytečného odkladu. Po doručení písemného vyhotovení úředního opatření může kontrolovaná osoba podat námitky do 10 pracovních dnů k řediteli Ústavu. Námitky nemají odkladný účinek.

(5) O námitkách rozhodne ředitel Ústavu do 5 pracovních dnů od dne jejich doručení; proti rozhodnutí o námitkách není odvolání přípustné.

(6) Prokáže-li kontrolovaná osoba, že učinila opatření k zabránění ohrožení zdraví lidí, zvířat, rostlin a životního prostředí, Ústav uložené úřední opatření zruší nebo změní.

§ 76

Mimořádná rostlinolékařská opatření

(1) Mimořádnými rostlinolékařskými opatřeními jsou

- a) zákaz, omezení nebo stanovení zvláštních podmínek po dobu stanovenou a v území vymezeném Ústavem pro

1. dovoz, pěstování, sklizeň, posklizňovou úpravu, uvádění na trh, průmyslové zpracování a jiné použití rostlin a rostlinných produktů, popřípadě jiných předmětů,
2. užívání pozemků, skladů, provozů nebo zařízení anebo přemísťování rostlin, rostlinných produktů, zeminy, statkových hnojiv, kompostů, popřípadě jiných materiálů a předmětů, dopravních prostředků a živočichů, kteří mohou být nositeli škodlivých organismů,

b) jednorázové zničení rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů napadených nebo podezřelých z napadení škodlivými organismy nebo jejich jednorázové ošetření stanovenými postupy a prostředky,

c) jednorázová asanace pozemků, čištění a asanace skladů, provozních prostorů, strojů, dopravních prostředků, zařízení, nářadí nebo jiných předmětů,

d) jednorázové povinné vyšetření rostlin nebo rostlinných produktů, popřípadě jiných předmětů na napadení škodlivými organismy nebo na rezistenci proti nim,

e) stanovení zvláštních podmínek k ochraně organismů, které nejsou škodlivými organismy podle tohoto zákona, před vedlejším škodlivým působením přípravků,

f) omezení nebo pozastavení nebo zákaz výroby u výrobců v České republice, omezení nebo pozastavení nebo zákaz uvádění na trh a používání přípravku nebo pomocného prostředku nebo stanovení zvláštních podmínek pro výrobu, uvádění na trh nebo používání nebo přebalování,

g) nařízení zničení nebo provedení zničení nebo zajištění přípravku nebo pomocného prostředku na náklady vlastníka v případě, že představuje nebezpečné účinky na zdraví lidí, zvířat nebo pro životní prostředí, a stanovení dalších povinností s tímto nařízením souvisejících, a předložit dokumenty potvrzující zničení přípravku nebo pomocného prostředku nebo o zničení obalů, v nichž byly obsaženy,

h) zákaz používání profesionálních zařízení pro aplikaci přípravků nebo zákaz provozování kontrolního testování a

i) zákaz provozování technického zařízení k hubení škodlivých organismů nebo zákaz označování dřevěného obalového materiálu.

(2) Mimořádná rostlinolékařská opatření nařizuje Ústav individuálně určeným fyzickým nebo právnickým osobám, a to po provedení potřebného odborného šetření nebo, hrozí-li nebezpečí z prodlení, neprodleně. Pokud se tato opatření týkají blíže neurčeného množství fyzických a nebo právnických osob, nařizuje je právním předpisem o mimořádných rostlinolékařských opatřeních, který se označuje názvem nařízení Ústavu. Nařízení Ústavu se vyhláší vyvěšením na úředních deskách ministerstva a Ústavu na dobu nejméně 15 dnů a zveřejňuje se neprodleně způsobem umožňujícím dálkový přístup, popřípadě se vyhláší v regionálním nebo celostátním tisku a rozhlasovém nebo televizním vysílání. Nařízení Ústavu nabývá platnosti a účinnosti dnem jeho vyhlášení; za den jeho vyhlášení se považuje den jeho vyvěšení na úřední desce ministerstva. Provozovatel rozhlasového nebo televizního vysílání je povinen umožnit bezplatně zástupci Ústavu vyhlášení opatření obsažených v nařízení Ústavu. Mimořádná rostlinolékařská opatření se nařizují

a) v případech uvedených v § 7 odst. 4, § 11, § 15 odst. 6, § 26 odst. 3 a 5, § 29 odst. 6 a v § 74 odst. 4,

b) k ochraně před zavlečením škodlivých organismů do nárazníkové zóny, vymezené Ústavem s ohledem na tyto škodlivé organismy, popřípadě před jejich rozšířením v této zóně,

c) k ochraně před rozšiřováním a k omezování výskytu invazních škodlivých organismů (§ 10 odst. 1) a při kalamitním přemnožení škodlivých organismů, pokud v těchto případech Ústav uznal na základě odborného šetření vyhlášení nebo nařízení mimořádných rostlinolékařských opatření za potřebné; kalamitním přemnožením se rozumí výrazný nárůst výskytu škodlivého organismu, při kterém hrozí nebezpečí značných škod,

d) při zjištění nesprávného zacházení s přípravky, je-li ohroženo zdraví lidí nebo zvířat nebo životní prostředí,

e) při zjištění, že

1. přípravek nebo pomocný prostředek uváděný na trh nebo používaný neodpovídá požadavkům zákona nebo rozhodnutí nebo povolení podle § 53 nebo 54 a je-li ohroženo zdraví lidí, zvířat nebo životní prostředí, nebo profesionální zařízení pro aplikaci přípravků neodpovídá požadavkům podle § 61, 62 nebo 64 nebo provozovatel kontrolního testování porušil ustanovení § 63, 64 nebo 65,

2. uvádění na trh a používání přípravku není přípustné na základě rozhodnutí Komise, nebo

3. přípravek nebo pomocný prostředek nebo mechanizační prostředek není bezpečný podle zvláštního právního předpisu upravujícího obecnou bezpečnost výrobků²⁵⁾,

4. technická zařízení k hubení škodlivých organismů a označování dřevěného obalového materiálu neodpovídají podmínkám stanoveným v § 68 a 69.

(3) Odvolání proti rozhodnutí nemá odkladný účinek.

(4) Byla-li nařízena mimořádná rostlinolékařská opatření podle odstavce 2, Ústav

a) při zjištění nových skutečností, na jejichž základě je vhodné nařídit nová opatření, nebo při změně osoby, která vlastní nebo z jiného právního důvodu užívá pozemek nebo objekt, na něž se vztahují mimořádná rostlinolékařská opatření, nařídí nová, těmto změnám odpovídající mimořádná rostlinolékařská opatření podle odstavce 1,

b) po uplynutí lhůty stanovené v mimořádném rostlinolékařském opatření, pokud byla opatření v této lhůtě splněna způsobem stanoveným Ústavem a jejich splnění bylo Ústavu prokázáno, mimořádné rostlinolékařské opatření zruší,

c) prokáže-li se způsobem stanoveným Ústavem, že jsou nařízená opatření neúčinná nebo pozbyla smyslu, tato opatření zruší nebo změní.

(5) Osoba, která je vlastníkem pozemku nebo objektu v území, v němž je nařízeno mimořádné rostlinolékařské opatření, nebo osoba, která takové nemovitosti užívá z jiného právního důvodu, je povinna o jejich prodeji nebo jiném způsobu převodu na jiné osoby nebo o jejich pronájmu, výpůjčce, popřípadě zřízení věcného břemene neprodleně informovat Ústav a je povinna o nařízeném opatření informovat osobu, která hodlá tyto nemovitosti koupit, pronajmout nebo jinak užívat.

(6) Ústav od nařízení mimořádných rostlinolékařských opatření podle odstavce 2 písm. a) může upustit v případě

a) slabého napadení rostlin, které nejsou určeny k pěstování, škodlivými organismy stanovenými prováděcím právním předpisem, bylo-li o tom rozhodnuto podle § 7 odst. 2 a v souladu se zvláštním předpisem Evropské unie,¹⁾

b) kdy odborným šetřením zjistil, že v daných podmínkách nehrozí nebezpečí šíření příslušného škodlivého organismu, nebo

c) kdy fyzická nebo právnická osoba prokázala, že přijala účinná opatření k zabránění ohrožení zdraví lidí nebo zvířat nebo životního prostředí.

(7) Způsob a rozsah odborného šetření podle odstavce 2 a odstavce 6 písm. b) stanoví prováděcí právní předpis.

(8) Osobě dotčené mimořádným rostlinolékařským opatřením uvedeným v odstavci 1 písm. b), c), d) se poskytne na její písemnou žádost náhrada nákladů a ztrát, které jí vznikly v důsledku provedení těchto opatření. Náhrada se poskytne z prostředků státního rozpočtu na základě rozhodnutí Ústavu, a to za

a) jednorázové zničení rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů napadených nebo podezřelých z napadení škodlivými organismy nebo jejich jednorázové ošetření stanovenými postupy a prostředky,

b) jednorázovou asanaci pozemků, čištění a asanaci skladů, provozních prostorů, strojů, dopravních prostředků, zařízení, náradí nebo jiných předmětů.

(9) Náhrada podle odstavce 8 se neposkytne osobě, která nesplnila povinnost vyplývající z tohoto zákona nebo ze souvisejícího zvláštního právního předpisu,⁶⁾ a tím způsobila nutnost nařízení mimořádného rostlinolékařského opatření, nebo která nařízené mimořádné rostlinolékařské opatření nesplnila.

(10) Osoba, které má být náhrada podle odstavce 8 poskytnuta, musí o náhradu požádat do 1 roku od vzniku nákladů a ztrát, za které má být náhrada poskytnuta, jinak nárok zaniká. Náhrada se poskytuje ve výši účelně vynaložených nákladů a způsobených ztrát a její výši je osoba, které má být náhrada poskytnuta, povinna prokázat.

(11) Náležitosti žádosti o náhradu nákladů a ztrát stanoví prováděcí právní předpis.

§ 76a

Oznamovací povinnost

(1) V případě, že Ústav přijme nebo hodlá přijmout opatření podle § 76 odst. 2 písm. e) týkající se přípravku představujícího vážné riziko^{53a)}, informuje o tom Ministerstvo průmyslu a obchodu, které postupuje v souladu s nařízením Evropské unie upravujícím akreditaci a dozor nad trhem^{53b)}. To platí i v případě opatření, které přijme kontrolovaná osoba z vlastní iniciativy a Ústav obdrží informaci o tomto opatření.

(2) Ústav plní vůči Komisi a ostatním členským státům Evropské unie informační povinnosti uvedené v nařízení Evropské unie upravujícím akreditaci a dozor nad trhem⁵³⁾.

(3) K zajištění fungování systému výměny informací podle odstavce 1 se obdobně použije zvláštní právní předpis upravující postup, obsah a formu informace o výskytu nebezpečných nepotravinářských výrobků^{53c)}.

§ 77

Krizové situace

Řešení krizových situací, přesahující účinnost mimořádných rostlinolékařských opatření, vymezují zvláštní právní předpisy.⁵⁴⁾ Na zabezpečení činnosti z nich vyplývající se podílejí v rámci své působnosti odborné složky Ústavu.

§ 78

zrušen

§ 79

Náhrada nákladů za provedené odborné úkony

(1) Žadatel o

a) provedení průzkumu výskytu škodlivých organismů podle § 6,

b) povolení dovozu, přemísťování a přechovávání škodlivých organismů, rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů a jiné

manipulace s nimi podle § 8 odst. 1,

c) registraci osob podle § 12,

d) vystavení nebo nahrazení rostlinolékařského pasu nebo rostlinolékařského pasu pro chráněnou zónu podle § 17 odst. 1 a § 19 odst. 2,

e) provedení dovozní rostlinolékařské kontroly podle § 21 odst. 1 a 3,

f) povolení přípravků s výjimkou přípravků, v nichž jsou účinnou látkou živé mikroorganismy, které mají obecný nebo specifický účinek proti škodlivým organismům,,

g) udělení osvědčení o způsobilosti k provádění úředně uznaných zkoušek podle § 45,

h) povolení souběžného obchodu podle § 53,

i) povolení pomocného prostředku, s výjimkou bioagens,

j) posouzení provozovny pro kontrolní testování profesionálních zařízení pro aplikaci přípravků,

k) uznání způsobilosti technického zařízení podle § 68 a způsobilosti k označování dřevěného obalového materiálu podle § 69,

l) provedení dalších odborných úkonů,

m) pověření výkonem působnosti referenční laboratoře pro laboratorní činnosti,
je povinen Ústavu uhradit náklady, které mu vznikly při provádění příslušných odborných úkonů.

(2) Držitel povolení je povinen uhradit za zkoušky přípravku nebo pomocného prostředku, který je do programu zkoušení pro danou plodinu, dávku, termín a způsob aplikace zařazen poprvé, náhradu nákladů, které vznikly Ústavu v rámci programu zkoušení za období nejdéle 2 let.

HLAVA VII

PŘESTUPKY

Díl 1

Přestupky fyzických osob

§ 79a

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

a) používá pomocný prostředek, jehož použití není povoleno podle tohoto zákona,

b) nesplní oznamovací povinnost podle § 45 odst. 10 nebo

c) neodevzdá osvědčení podle § 86 odst. 6.

(2) Za přestupek podle odstavce 1 lze uložit pokutu do 20 000 Kč.

§ 79b

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

a) jako osoba, která pěstuje, vyrábí, zpracovává anebo uvádí na trh rostliny, rostlinné produkty nebo jiné předměty, nebo jako vlastník pozemku nebo objektu nebo osoba, která je užívá z jiného právního důvodu, poruší povinnost podle § 3 odst. 1,

b) v rozporu s § 46d doveze ze třetí země přípravek pro vlastní potřebu,

c) nesplní ohlašovací povinnost podle § 9,

d) neoznámí Ústavu přebalování přípravku povoleného k uvádění na trh nebo jeho používání podle § 31b odst. 2,

e) jako dovozce podle § 24 odst. 2 nebo jiná osoba pověřená dovozcem

1. neoznámí písemně předpokládaný den dovozu podle § 24 odst. 2 písm. a),

2. v rozporu s § 24 odst. 2 písm. b) neoznámí údaje vztahující se k příslušné partii nebo zásilce nebo údaje o dokladech, nebo

3. neaktualizuje údaje podle § 24 odst. 2 písm. c),

f) jako dopravce dovážené zásilky nebo partie, která podléhá dovozní rostlinolékařské kontrole podle § 21 odst. 1 až 4, neumožní provedení kontroly v rozsahu a způsobem podle § 24 odst. 3,

g) neuskładní podle § 26 odst. 1 písm. b) zásilku nebo partii v místě a za podmínek stanovených Ústavem do doby, než budou známy konečné výsledky úředně stanovené laboratorní anebo jiné zkoušky,

h) přemísťuje přes chráněnou zónu s konečným cílem mimo ni rostliny, rostlinné produkty nebo jiné předměty bez rostlinolékařského pasu v rozporu s § 30 odst. 1,

i) jako osoba, která je vlastníkem pozemku nebo objektu v území, v němž je nařízeno mimořádné rostlinolékařské opatření, nebo jako osoba, která takové nemovitosti užívá z jiného právního důvodu, neposkytne informace podle § 76 odst. 5,

j) doveze nebo přemísťuje karanténní materiál podle § 8 odst. 1 bez oprávnění podle § 8 odst. 2 nebo 3, nebo

k) nepoužije při dovozu nebo vývozu rostlin, rostlinných produktů nebo jiných předmětů rostlinolékařské osvědčení nebo rostlinolékařské osvědčení pro reexport podle § 23 odst. 1 nebo § 28 odst. 1.

(2) Za přešůpek podle odstavce 1 lze uložit pokutu do 30 000 Kč.

§ 79c

(1) Fyzická osoba se dopustí přešůpku tím, že

a) používá přípravek, který není v České republice povolen podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího uvádění přípravků na trh,

b) v rozporu s § 35 odst. 5 uvede na trh nebo používá přípravek po zrušení povolení s výjimkou přípravků, u nichž byla povolena odkladná lhůta,

c) používá přípravek v rozporu s podmínkami

1. provádění pokusů nebo zkoušek s přípravky podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího uvádění přípravku na trh,

2. uvedenými v § 49 odst. 1 nebo prováděcím právním předpisem vydaným k provedení § 49 odst. 2, nebo

3. dovozu přípravku podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího uvádění přípravku na trh,

d) aplikuje přípravky v rozporu s § 51 až 52b,

e) při své profesní činnosti nakládá s přípravky bez osvědčení o odborné způsobilosti pro nakládání s přípravky potřebného podle tohoto zákona,

f) přemísťuje a používá přípravky v rámci souběžného obchodu v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropské unie upravujícím uvádění přípravku na trh,

h) jako chovatel včel neoznámí místně příslušnému obecnímu úřadu údaje k umístění trvalých a přechodných stanovišť včelstev podle § 51 odst. 5.

(2) Za přešůpek podle odstavce 1 lze uložit pokutu do 40 000 Kč.

(3) Za přešůpek podle odstavce 1 písm. a) nebo b), písm. c) bodu 2 a písm. d) lze vedle pokuty uložit zákaz činnosti do 2 let.

§ 79d

(1) Fyzická osoba se dopustí přešůpku tím, že

a) zavleče, rozšíří, doveze nebo přemísťuje v rozporu s § 7 odst. 1, 2, 3 nebo 5 nebo v rozporu s § 8 odst. 2 škodlivý organismus, rostlinu, rostlinný produkt nebo jiný předmět,

b) zavleče, rozšíří, doveze nebo přemísťuje v rozporu s povolením podle § 8 odst. 2 škodlivý organismus, rostlinu, rostlinný produkt nebo jiný předmět,

c) nedodrží opatření stanovené Ústavem podle § 26 odst. 1 písm. a), b) nebo e) pro zásilku, která neodpovídá po provedené dovozní rostlinolékařské kontrole zákonem stanoveným požadavkům, nebo nedodrží mimořádné rostlinolékařské opatření podle § 76 odst. 1, nebo

d) v rozporu s § 69a odst. 1 použije bez povolení značku pro označování ošetřeného dřeva nebo dřevěného obalového materiálu.

(2) Za přešůpek podle odstavce 1 lze uložit pokutu do 50 000 Kč.

Díl 2

Přešůpky právníckých a podnikajících fyzických osob

§ 79e

(1) Právnícká osoba nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přešůpku tím, že

a) jako profesionální uživatel

1. nezaznamenává údaje podle § 5 odst. 3,

2. neposkytne Ústavu údaje o spotřebě přípravků podle § 49 odst. 4,
 3. použije pomocný prostředek v rozporu s jeho označením nebo v rozporu s nařízením Ústavu o rozšíření povolení na menšinová použití,
- b) jako držitel povolení
 1. neoznámí změny ve skutečnostech uvedených v povolení podle § 31 odst. 2,
 2. nezašle Ústavu text etikety přípravku podle § 31a odst. 3,
 - c) označuje výrobky, které jsou uváděny na trh podle jiných právních předpisů, v rozporu s § 31 odst. 4,
 - d) označuje přípravky v rozporu s § 31 odst. 5 nebo 6,
 - e) nesplní oznamovací povinnost podle § 45 odst. 10,
 - f) jako registrovaný distributor nesplní oznamovací povinnost podle § 46a odst. 6,
 - g) jako osoba, které bylo vydáno rozhodnutí o povolení pomocného prostředku, neoznačí pomocný prostředek, který uvádí na trh, podle § 55,
 - h) nedodá vzorky pomocného prostředku v souladu s § 57 odst. 2,
 - i) použije profesionální zařízení pro aplikaci přípravků v rozporu s § 61,
 - j) použije profesionální zařízení pro aplikaci přípravků omezující nežádoucí úlet přípravků v rozporu s § 62,
 - k) jako provozovatel kontrolního testování nesplní některou z povinností podle § 63 až 65,
 - l) jako výrobce ošetřeného dřevěného obalového materiálu vyrobí dřevěný obalový materiál v rozporu s § 69 odst. 3, nebo
 - m) v rozporu s § 69a odst. 1 použije bez povolení značku pro označování ošetřeného dřeva nebo dřevěného obalového materiálu.

(2) Za přestupek podle odstavce 1 lze uložit pokutu do 750 000 Kč.

§ 79f

(1) Právník osoba nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) jako osoba, která pěstuje, vyrábí, zpracovává anebo uvádí na trh rostliny, rostlinné produkty nebo jiné předměty, nebo jako vlastník pozemku nebo objektu nebo osoba, která je užívá z jiného právního důvodu, poruší povinnost podle § 3 odst. 1 písm. a),
- b) v rozporu s § 46d doveze ze třetí země přípravek pro vlastní potřebu,
- c) jako provozovatel poruší některou z povinností při skladování rostlinných produktů podle § 4 ,
- d) nesplní ohlašovací povinnost podle § 9,
- e) nesplní povinnost registrace podle § 12 odst. 1,
- f) nepřipojí rostlinolékařský pas k rostlinám, rostlinným produktům nebo jiným předmětům podle § 20 odst. 1,
- g) nahradí rostlinolékařský pas nebo rostlinolékařský pas pro chráněnou zónu nebo náhradní rostlinolékařský pas v rozporu s § 19 odst. 1,
- h) jako osoba podle § 12 odst. 1 poruší některou z povinností podle § 13 odst. 1 nebo nesplní opatření nařízené Ústavem podle § 13 odst. 2,
- i) nepodrobí rostliny, rostlinné produkty nebo jiné předměty před uvedením na trh soustavné rostlinolékařské kontrole podle § 15 odst. 1 písm. b),
- j) nesplní opatření podle § 11 odst. 2 nebo 3 nebo opatření podle § 15 odst. 6,
- k) vystaví rostlinolékařský pas v rozporu s § 17 odst. 2 jako osoba neoprávněná,
- l) nakupuje nebo jiným způsobem získává rostliny, rostlinné produkty a jiné předměty v rozporu s § 20 odst. 2,
- m) jako osoba, která se při podnikatelské činnosti¹²⁾ zabývá pěstováním rostlin, nebo jako konečný uživatel, který nakupuje nebo jiným způsobem získává rostliny, rostlinné produkty a jiné předměty,
 1. v rozporu s § 20 odst. 2 písm. a) neuchovává rostlinolékařské pasy nebo o nich nevede evidenci,
 2. neohlašuje Ústavu nákup nebo jiné nabytí příslušných rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů pocházejících ze třetích zemí podle § 20 odst. 2 písm. b),
 3. neumožní zaměstnancům Ústavu vstup na pozemky a do objektů podle § 20 odst. 2 písm. c),
 4. neumožní zaměstnancům Ústavu přístup k pěstovaným, skladovaným nebo zpracovávaným rostlinám, rostlinným produktům nebo jiným předmětům podle § 20 odst. 2 písm. c),
 5. neumožní zaměstnancům Ústavu bezplatný odběr rostlin, rostlinných produktů nebo jiných předmětů a odběr jejich vzorků a

kontrolu příslušných dokladů podle § 20 odst. 2 písm. c), nebo
6. neumožní zaměstnancům Ústavu provedení některého z oprávnění podle § 10 odst. 6.

n) neumožní jako dopravce u zásilky nebo partie dovozní rostlinolékařskou kontrolu podle § 24 odst. 3,

o) neuskładní zásilku nebo partii v místě a za podmínek stanovených Ústavem do doby, než budou známy konečné výsledky úředně stanovené laboratorní anebo jiné zkoušky podle § 26 odst. 1 písm. b),

p) jako dopravce vyvážené zásilky nezajistí přepravu zásilky podle § 28 odst. 9,

q) přemísťuje přes chráněnou zónu rostliny, rostlinné produkty nebo jiné předměty s konečným cílem mimo ni bez rostlinolékařského pasu v rozporu s § 30 odst. 1,

r) neposkytne informace podle § 76 odst. 5,

s) doveze nebo přemísť karanténní materiál podle § 8 odst. 1 bez oprávnění podle § 8 odst. 2 nebo 3, nebo

t) nepoužije při dovozu nebo vývozu rostlin, rostlinných produktů nebo jiných předmětů rostlinolékařské osvědčení nebo rostlinolékařské osvědčení pro reexport podle § 23 odst. 1 nebo § 28 odst. 1.

(2) Za přeštep podle odstavce 1 lze uložit pokutu do 2 000 000 Kč.

§ 79g

(1) Právnícká osoba nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přeštepku tím, že

a) v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropské unie upravujícím uvádění přípravků na trh používá nebo uvede na trh přípravek, který není v České republice povolen,

b) označí nebo zabalí přípravek, který uvádí na trh, v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropské unie upravujícím uvádění přípravků na trh nebo v rozporu s povolením,

c) uvede na trh pomocný prostředek, který není povolen,

d) neprovádí pokusy nebo zkoušky s přípravky podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího uvádění přípravků na trh,

e) uvádí na trh nebo používá účinné látky v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropské unie upravujícím uvádění přípravků na trh,

f) uvede na trh přípravek, který není opatřen etiketou v souladu s § 31a odst. 1 nebo 2,

g) přebaluje přípravky v rozporu s § 31b,

h) nestáhne v určené lhůtě po zrušení povolení přípravek z trhu podle § 35 odst. 5,

i) jako držitel povolení nebo distributor nesplní informační povinnost podle § 35 odst. 6,

j) v rozporu s § 40 odst. 2 neposkytne Ústavu přípravek nebo pomocný prostředek,

k) jako držitel povolení nesplní povinnost podle § 43 odst. 3,

l) jako profesionální uživatel

1. skladuje přípravky v rozporu s § 46,

2. aplikuje přípravky v rozporu s § 51 odst. 1 až 4 nebo § 52 až 52b,

3. použije přípravek v rozporu s § 50,

4. nesplní informační povinnost podle § 49 odst. 7,

m) uvede na trh přípravek nebo pomocný prostředek v rozporu s § 46b,

n) v rozporu s § 47 uvede na trh přípravek po uplynutí doby jeho použitelnosti,

o) používá přípravky v rozporu s § 49 nebo přímo použitelným předpisem Evropské unie upravujícím uvádění přípravků na trh,

p) nezabezpečí výkon činnosti držitelem osvědčení o odborné způsobilosti pro nakládání s přípravky potřebného podle tohoto zákona,

q) v rámci souběžného obchodu doveze z jiného členského státu přípravek, který nebyl povolen,

r) jako držitel povolení k souběžnému obchodu nezastaví uvádění přípravku na trh v České republice podle § 53 odst. 4,

s) přemísť přípravek určený k použití v jiném členském státě nebo třetí zemi v rozporu s § 59 a 60 nebo přímo použitelným předpisem Evropské unie upravujícím uvádění přípravků na trh,

t) nesplní opatření uložené Ústavem podle § 75,

u) nesplní některou z povinností při vedení záznamů o používaných přípravcích a pomocných prostředcích podle tohoto zákona nebo přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího vedení záznamů, nebo

v) nesplní některou z povinností při propagaci přípravků podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího uvádění přípravků na trh.

(2) Za přešupek podle odstavce 1 lze uložit pokutu do 4 000 000 Kč.

(3) Za přešupek podle odstavce 1 písm. b), f), k), m) a n) lze spolu s pokutou uložit zákaz činnosti do 2 let.

§ 79h

(1) Právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přešupku tím, že

a) zavleče, rozšíří, doveze nebo přemístí v rozporu s § 7 odst. 1, 2, 3 nebo 5 nebo v rozporu s § 8 odst. 2 škodlivý organismus, rostlinu, rostlinný produkt nebo jiný předmět,

b) nedodrží opatření stanovené Ústavem podle § 26 odst. 1 písm. a), d) nebo f),

c) nedodrží mimořádné rostlinolékařské opatření podle § 76 odst. 1,

d) jako provozovatel vstupního místa neumístí ve svých prostorách kontejner určený k odkládání rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů podle § 25 odst. 8, nebo

e) v rozporu s § 25 odst. 8 jako provozovatel vstupního místa zlikviduje obsah kontejneru bez dohledu Ústavu.

(2) Za přešupek podle odstavce 1 lze uložit pokutu do 6 000 000 Kč.

Díl 3

§ 79i

Společná ustanovení k přešupkům

(1) Přešupky podle tohoto zákona projednává Ústav nebo obecní úřad obce s rozšířenou působností podle § 73 odst. 3.

(2) Pokutu ukládanou Ústavem vybírá Ústav.

HLAVA VIII

EXPERTI KOMISE

§ 80

(1) Pro správné a jednotné provádění ustanovení zvláštního předpisu Evropské unie¹⁾ může Komise organizovat na území České republiky místní nebo jiná šetření expertů Komise (dále jen "experti"). Tato šetření provádějí experti ve spolupráci s Ústavem a v souladu se zvláštním předpisem Evropské unie.⁵⁷⁾

(2) Šetření expertů se týká

a) provádění soustavné rostlinolékařské kontroly podle § 15, dovozní rostlinolékařské kontroly podle § 22 odst. 1 a kontrol uvedených v § 74 odst. 2 a 3,

b) stanovení opatření při zjištění výskytu nebo podezření z výskytu škodlivých organismů podle § 11 a kontroly jejich plnění,

c) provádění činností podle § 27 odst. 3, je-li to stanoveno dohodou mezi Evropskou unií a třetí zemí,

d) posuzování nebezpečí zavlečení nebo rozšíření škodlivých organismů při udělování výjimek podle § 71 odst. 3 písm. b),

e) pomoci Komisi při přípravě zřízení informační sítě pro oznamování nového výskytu škodlivých organismů nebo pokynů pro činnost expertů a úředních organizací ochrany rostlin členských zemí Evropské unie,

f) plnění dalších úkolů uložených expertům Radou Evropské unie.

(3) Experti jsou při provádění šetření na území České republiky oprávněni

a) vstupovat na pozemky a do objektů, kde jsou nebo byly pěstovány, vyráběny, zpracovávány nebo skladovány rostliny, rostlinné produkty nebo jiné předměty anebo prováděny kontroly podle § 15 a § 21 odst. 1 a 3,

b) získávat od Ústavu informace týkající se prováděného šetření,

c) provázet zaměstnance Ústavu při výkonu činností uvedených v § 72 odst. 1 písm. b) a e) a § 72 odst. 2 písm. a).

(4) Experti jsou při provádění šetření na území České republiky povinni

a) řídit se tímto zákonem, zvláštním zákonem o ochraně osobních údajů⁵⁸) a pokyny Ústavu,

b) oznámit Ústavu svá zjištění týkající se porušení ustanovení předpisu Evropské unie¹⁾ nebo podezření na jejich porušení.

(5) Experti smějí provádět dovozní rostlinolékařskou kontrolu zásilek podle § 21 odst. 1 a 3 společně s Ústavem. Vstup společně kontrolované zásilky na území České republiky bude povolen jen tehdy, dojde-li ke shodě mezi Komisí a Ústavem ve výsledku kontroly anebo v opatření stanoveném podle § 26 odst. 1 písm. b). Do doby dosažení shody stanoví opatření podle § 26 odst. 1 písm. b) Ústav.

(6) Ministerstvo a Ústav umožní expertům provádět na území České republiky odborná šetření v rozsahu a za podmínek stanovených právním předpisem Evropské unie¹⁾ a na jejich žádost jim poskytnou informace potřebné k provedení těchto šetření v dostatečném časovém předstihu před jejich zahájením a nezbytné potřeby k jejich provedení včetně laboratorního zařízení a laboratorního personálu.

HLAVA IX

ODBORNÁ ZPŮSOBILOST K VÝKONU ODBORNÉ ROSTLINOLÉKAŘSKÉ ČINNOSTI A ODBORNÁ ZPŮSOBILOST PRO NAKLÁDÁNÍ S PŘÍPRAVKY

§ 81

Pověřování k provádění odborných rostlinolékařských činností

(1) Odborné rostlinolékařské činnosti, k jejichž výkonu lze též pověřit, jsou

a) monitoring včetně související diagnostiky škodlivých organismů jiných než uvedených v § 10 odst. 1 a škodlivých organismů, proti jejichž zavlékání a rozšiřování jsou stanovena opatření podle § 7 odst. 4 nebo podle § 11 odst. 2 a 3, a poskytování informací pro rozhodování v oblasti integrované ochrany rostlin,

b) sledování účinnosti geneticky modifikovaných organismů využívaných v ochraně rostlin, hodnocení rezistence škodlivých organismů k přípravkům a k produktům geneticky modifikovaných organismů a hodnocení a přezkušování profesionálních zařízení pro aplikaci přípravků,

c) monitoring nežádoucích vedlejších účinků přípravků na složky životního prostředí a

d) průzkum výskytu škodlivých organismů uvedených v § 10 odst. 1 nebo škodlivých organismů, proti jejichž zavlékání a rozšiřování jsou stanovena opatření podle § 7 odst. 4 nebo podle § 11 odst. 2 a 3.

(2) Prováděním odborných rostlinolékařských činností podle odstavce 1 písm. a) až c) lze pověřit právnickou nebo fyzickou osobu, pokud tato osoba podá na základě výzvy Ústavu žádost a

a) splňuje podmínky odborné způsobilosti podle § 84,

b) zajistí ochranu důvěrných informací, objektivitu výsledků a skutečnost, že mezi prováděním činností, k jejichž provádění má být pověřena, a prováděním jejích dalších činností nedochází ke střetu zájmů, a

c) prokáže, že její prostorové, přístrojové a materiální vybavení odpovídá rozsahu odborné činnosti, k jejímuž provádění má být pověřena, a umožňuje její kvalitní provádění a vyhodnocování.

(3) Prováděním odborných rostlinolékařských činností podle odstavce 1 písm. d) lze pověřit pouze právnickou osobu, která je zřízena výhradně k plnění úkolů veřejného zájmu v oblasti zemědělství nebo životního prostředí, podá na základě výzvy Ústavu žádost a splňuje požadavky stanovené v odstavci 2.

(4) O vydání a odebrání pověření k provádění odborných rostlinolékařských činností rozhoduje Ústav, která si v rámci řízení o pověření vyžádá stanovisko ministerstva.

(5) Kopie rozhodnutí o vydání a odebrání pověření k provádění odborných rostlinolékařských činností zasláá Ústav ministerstvu.

(6) Pověření vydává Ústav na žádost právnické nebo fyzické osoby po předchozím ověření splnění požadavků stanovených v odstavcích 2 a 3. Pověření se vydává na dobu 5 let a lze jej odebrat, pokud je prokázáno, že pověřená osoba přestala splňovat jeden nebo více požadavků stanovených v odstavcích 2 a 3.

(7) Pokud pověřená osoba oznámí, že již nebude odborné rostlinolékařské činnosti podle odstavce 1 vykonávat, zaniká pověření k provádění odborných rostlinolékařských činností dnem doručení tohoto oznámení Ústavu.

§ 82

Odborná způsobilost při výkonu státní správy

(1) Odbornou rostlinolékařskou činnost na ministerstvu a v Ústavu mohou vykonávat osoby, které

a) splňují podmínky odborné kvalifikace podle odstavců 2 nebo 3, nebo,

b) mají jinou odbornou kvalifikaci, pokud vykonávají pouze odborné rostlinolékařské činnosti uvedené v § 81 odst. 1 písm. b) nebo c) nebo laboratorní činnosti na úseku rostlinolékařské péče včetně odběru vzorků.

(2) Osoby s vyšším stupněm odborného vzdělání (dále jen „rostlinolékaři“) musí být

a) absolventy akreditovaných magisterských nebo doktorských studijních programů rostlinolékařství⁵⁹⁾,

b) osoby s ukončeným vysokoškolským vzděláním zemědělského nebo přírodovědeckého směru, které jsou absolventy studijního programu celoživotního vzdělávání rostlinolékařství⁶⁰⁾ vysokých škol uskutečňujících akreditované studijní programy v oblasti zemědělství nebo přírodních věd a určené pro absolventy jiných akreditovaných studijních programů, pokud byla žádost o akreditaci studijního programu opatřena kladným stanoviskem ministerstva jako uznávacího orgánu podle zákona o vysokých školách a rozsah a obsah tohoto programu celoživotního vzdělávání rostlinolékařství musí být ve shodě s rozsahem a obsahem magisterského studijního programu rostlinolékařství včetně způsobu ověření znalostí, nebo

c) držitelé vědecké hodnosti v oboru rostlinolékařství nebo ochrany rostlin.

(3) Osoby s nižším stupněm odborného vzdělání, než je uvedeno v odstavci 2, které

a) jsou absolventy akreditovaných bakalářských studijních programů rostlinolékařství⁵⁹⁾,

b) mají střední vzdělání s maturitní zkouškou v oboru rostlinolékařství nebo ochrany rostlin, nebo

c) střední vzdělání s maturitní zkouškou nebo vyšší odborné vzdělání v oboru vzdělání vinohradnictví, zahradnictví, lesnictví a zemědělství a praxi nejméně dva roky v oboru rostlinolékařství,

mohou na ministerstvu a v Ústavu vykonávat odborné činnosti spojené s rostlinolékařským dozorem a přípravou podkladů pro správní řízení jen pod přímým vedením a odpovědností rostlinolékaře.

(4) Státní správu na úseku rostlinolékařské péče stanovenou tímto zákonem pro obecní úřady mohou vykonávat osoby, které prokáží osvědčením zvláštní odbornou způsobilost.⁶¹⁾

(5) Za odborně způsobilé pro výkon státní správy na úseku rostlinolékařské péče se považují též

a) absolventi zahraničních vysokých škol, kteří získali osvědčení o uznání vysokoškolského vzdělání podle zvláštního zákona⁶²⁾ v oblastech a zaměřeních studia uvedených v odstavci 2 písm. a), nebo

b) osoby, které získaly kvalifikaci k této odborné činnosti v jiném členském státě Evropské unie.⁶³⁾

(6) Obsah a rozsah znalostí poskytovaných v rámci vzdělávání podle odstavce 2 musí být v souladu s obsahem a rozsahem základního kurzu stanovených podle § 86b odst. 3 písm. c). K poskytování znalostí týkajících se ochrany zdraví lidí jsou oprávněny pouze fyzické osoby pověřené Ministerstvem zdravotnictví.

§ 83

zrušen

§ 84

Odborná způsobilost osob pověřených ministerstvem nebo Ústavem

(1) Na osoby vykonávající odborné rostlinolékařské činnosti na základě pověření Ústavu se vztahují ustanovení § 82 obdobně.

(2) Osoby uvedené v odstavci 1 musí příslušnou činnost vykonávat v prostředí a za podmínek, které podle odborného posudku Ústavu odpovídají druhu a rozsahu této činnosti.

(3) Jde-li o právnickou osobu, musí podmínku odborné způsobilosti splňovat zaměstnanec, který přímo zajišťuje odbornou rostlinolékařskou činnost, k jejímuž provádění je právnická osoba pověřena.

(4) Státní příslušníci členských států Evropské unie, kteří jsou usazeni v jiném členském státě, mohou činnost uvedenou v odstavci 1 vykonávat na území České republiky příležitostně nebo dočasně na základě ověření odborné kvalifikace podle zákona o uznávání odborné kvalifikace⁶³⁾. Pro tyto osoby platí obdobně práva a povinnosti držitelů povolení podle ustanovení hlavy VIII zákona o uznávání odborné kvalifikace⁶³⁾.

§ 85

Odborná způsobilost pro poradenství v oblasti ochrany před škodlivými organismy a v oblasti bezpečného používání přípravků

(1) Fyzické osoby mohou v rámci svého podnikání nebo zaměstnání provádět pro jiné osoby poradenství v oblasti ochrany před škodlivými organismy a s ní souvisejícími poruchami rostlin a v oblasti bezpečného používání přípravků, pouze pokud jsou držitelé platného osvědčení o odborné způsobilosti podle § 86 odst. 3 a

a) splňují podmínky odborné kvalifikace rostlinolékaře podle § 82 odst. 2 nebo § 82 odst. 3 písm. a) nebo § 82 odst. 5,

b) mají střední vzdělání v oboru vzdělání rostlinolékařství nebo ochrana rostlin, ukončené maturitní zkouškou, nebo vyšší

odborné vzdělání v oboru vzdělání rostlinolékařství nebo ochrana rostlin a nejméně tříletou odbornou praxí stejného zaměření, nebo

c) složily zkoušku z profesní kvalifikace "Zemědělský poradce pro ochranu rostlin" podle zákona upravujícího ověřování a uznávání výsledků dalšího vzdělávání⁹⁹⁾.

(2) Živnostensky podnikat¹²⁾ v oboru poradenství v oblasti ochrany před škodlivými organismy a s ní souvisejícími poruchami rostlin a v oblasti bezpečného používání přípravků mohou jen osoby, které splňují požadavky stanovené v odstavci 1.

§ 86

Odborná způsobilost pro nakládání s přípravky

(1) Fyzická osoba, která v rámci svých profesních činností nakládá s přípravky pod dohledem držitele osvědčení druhého stupně nebo třetího stupně, musí být držitelem osvědčení prvního stupně. Toto osvědčení fyzické osobě vydá po absolvování základního kurzu vzdělávací zařízení pověřené ministerstvem. Osvědčení se vydává s platností na dobu 3 let. Po uplynutí platnosti tohoto osvědčení vydá vzdělávací zařízení na základě absolvování doplňujícího školení nové osvědčení prvního stupně s platností na dobu 3 let. Za držitele osvědčení prvního stupně nebo druhého stupně se považuje též osoba v období 3 let po ukončení středního vzdělání s výučním listem a středního vzdělání s maturitní zkouškou nebo studia na vysoké škole, a to v oborech stanovených prováděcím právním předpisem. Dále se za držitele osvědčení prvního stupně považuje osoba, která absolvovala zaměstnavatelem organizovaný kurz, sloužící k doplnění znalostí pro aplikaci přípravků, a to pro výkon práce pro tohoto zaměstnavatele. Toto osvědčení platí do konce kalendářního roku, v němž proškolená osoba kurz absolvovala. Tento kurz je možné absolvovat nejdříve za 2 roky od absolvování předchozího kurzu. Zaměstnavatel je povinen písemně oznámit Ústavu místo a čas pořádání kurzu nejméně 5 dnů před konáním kurzu. Prováděcí právní předpis stanoví způsob prokázání absolvování tohoto kurzu.

(2) Osoba, která v rámci svých profesních činností používá přípravky, musí zajistit, aby nakládání s přípravky řídila a vykonávala nad ním dohled fyzická osoba, jež je držitelem osvědčení druhého stupně. Držitel osvědčení druhého stupně je způsobilý i pro činnosti držitele osvědčení prvního stupně. Osvědčení druhého stupně vydá Ústav fyzické osobě, která splňuje podmínky vzdělání pro rostlinolékaře podle § 82 odst. 2 nebo 5, nebo absolvuje základní kurz a úspěšně vykoná zkoušku. Osvědčení se vydává s platností na dobu 5 let. Platnost tohoto osvědčení lze prodloužit na dalších 5 let od data uplynutí platnosti dosavadního osvědčení na základě absolvování doplňujícího školení nebo předložení dokladu o absolvování jiného obsahem a rozsahem srovnatelného školení zveřejněného ministerstvem. Doplňující školení nebo odborné školení lze absolvovat nejvýše 1 rok před koncem platnosti dosavadního osvědčení.

(3) Osoba, která v rámci svých profesních činností

a) poskytuje poradenství v oblasti ochrany rostlin před škodlivými organismy a s ní souvisejícími poruchami rostlin a v oblasti bezpečného používání přípravků,

b) uvádí na trh přípravky pro profesionální uživatele, nebo

c) pořádá základní kurzy k získání osvědčení prvního, druhého a třetího stupně, doplňující školení k prodloužení osvědčení druhého a třetího stupně a doplňující školení k získání nového osvědčení prvního stupně a zaměstnavatelem organizované kurzy k doplnění znalostí pro aplikaci přípravků podle § 86 odst. 1,

musí být držitelem osvědčení třetího stupně, nebo musí tyto činnosti vykonávat prostřednictvím fyzické osoby, která je držitelem osvědčení třetího stupně. Držitel osvědčení třetího stupně je způsobilý i pro činnosti držitele osvědčení druhého stupně a prvního stupně. Osvědčení třetího stupně s platností na dobu 5 let vydá Ústav fyzické osobě, která splňuje podmínky vzdělání pro rostlinolékaře podle § 82 odst. 2 nebo 5, nebo absolvuje základní kurz a úspěšně vykoná zkoušku. Platnost tohoto osvědčení lze prodloužit na základě absolvování doplňujícího školení a úspěšně vykonané zkoušky.

(4) Ústav prodlouží platnost osvědčení druhého nebo třetího stupně o dalších 5 let od uplynutí data platnosti dosavadního osvědčení na základě žádosti držitele osvědčení podané před uplynutím doby jeho platnosti, pokud žadatel v posledních 12 měsících platnosti původního osvědčení splnil podmínky prodloužení platnosti osvědčení podle odstavce 2 nebo 3. Žádost se podává Ústavu přímo nebo prostřednictvím vzdělávacího zařízení, u kterého žadatel absolvoval doplňující školení; toto vzdělávací zařízení v takovém případě postoupí žádost Ústavu spolu s dokladem o absolvování školení.

(5) Skončila-li platnost osvědčení druhého stupně, je možné nové osvědčení druhého stupně získat pouze na základě absolvování základního kurzu a úspěšného vykonání zkoušky podle odstavce 2. Skončila-li platnost osvědčení třetího stupně, je možné nové osvědčení třetího stupně získat pouze na základě úspěšného vykonání zkoušky podle odstavce 3 věty třetí.

(6) Jestliže byl držiteli osvědčení uložen zákaz činnosti spočívající v zákazu nakládání s přípravky, je tato osoba povinna odevzdat osvědčení pro nakládání s přípravky Ústavu do 5 pracovních dnů ode dne, kdy nabylo právní moci rozhodnutí, jímž byl zákaz činnosti uložen. Orgán, který o uložení zákazu činnosti rozhodl, je povinen o jejím uložení bez zbytečného odkladu vyrozumět Ústav.

(7) Osoba, která byla držitelem osvědčení pro nakládání s přípravky a které byl uložen zákaz činnosti spočívající v zákazu nakládání s přípravky, může po vykonání tohoto správního trestu nebo upuštění od výkonu zbytku správního trestu zažádat Ústav o vrácení tohoto osvědčení, pokud neuplynula doba jeho platnosti. Podmínkou vrácení osvědčení příslušného stupně je splnění podmínek pro jeho získání.

(8) Za odborně způsobilou osobu pro nakládání s přípravky nebo pro jinou činnost, pro niž tento zákon vyžaduje odbornou způsobilost pro nakládání s přípravky, se považuje i osoba, která získala odbornou způsobilost pro nakládání s přípravky v odpovídajícím rozsahu vykonávané činnosti v jiném členském státě. V případě dočasného nebo příležitostného výkonu této činnosti je ministerstvo po obdržení oznámení před zahájením výkonu dočasné nebo příležitostně regulované

činnosti podle zákona o uznávání odborné kvalifikace oprávněno ověřit odbornou kvalifikaci uchazeče.

(9) Pro nakládání s přípravky klasifikovanými jako akutně toxické kategorie 1 nebo 2 podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího označování a balení látek a směsí nebo jako vysoce toxické musí mít osoba způsobilost pro nakládání s vysoce toxickými chemickými látkami a chemickými směsmi podle zákona o ochraně veřejného zdraví¹⁰⁰).

(10) Pro nakládání s přípravky za účelem speciální ochranné dezinfekce, dezinfekce a deratizace v potravinářských a zemědělských provozech musí mít osoba též způsobilost pro provádění speciální ochranné dezinfekce, dezinfekce a deratizace v potravinářských a zemědělských provozech¹⁰¹).

(11) Pro nakládání s přípravky klasifikovanými jako akutně toxické kategorie 1 nebo 2 podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího označování a balení látek a směsí nebo jako toxické a vysoce toxické za účelem speciální ochranné dezinfekce, dezinfekce a deratizace v potravinářských a zemědělských provozech musí mít osoba též způsobilost pro nakládání s chemickými látkami a chemickými směsmi klasifikovanými jako toxické a vysoce toxické za účelem speciální ochranné dezinfekce, dezinfekce a deratizace v potravinářských a zemědělských provozech¹⁰²).

§ 86a

(1) Základní kurzy a doplňující školení provádějí vzdělávací zařízení pověřená k této činnosti ministerstvem. Vzdělávací zařízení poskytují Ústavu následující údaje o vydaných osvědčeních v elektronické podobě

- a) název vzdělávacího zařízení, které provádělo základní kurz k osvědčení prvního stupně,
- b) název vzdělávacího zařízení, které provádělo doplňující školení k osvědčení prvního stupně,
- c) datum vydání osvědčení prvního stupně,
- d) jméno, popřípadě jména, příjmení, místo trvalého pobytu nebo bydliště a datum a místo narození osoby, které bylo osvědčení prvního stupně vydáno.

(2) K poskytování odborných rostlinolékařských znalostí v rámci základních kurzů, doplňujících školení a kurzů organizovaných zaměstnavatelem, týkajících se rostlinolékařské péče, je oprávněna pouze fyzická osoba, která splňuje podmínky odborné kvalifikace stanovené v § 85 odst. 1 (dále jen "odborný školitel"). K poskytování znalostí týkajících se ochrany zdraví lidí jsou oprávněny pouze fyzické osoby pověřené Ministerstvem zdravotnictví.

(3) Ministerstvo rozhodne o pověření vzdělávacího zařízení, jestliže vzdělávací zařízení spolu se žádostí předloží dokumenty, které prokazují, že

- a) vzdělávací zařízení zabezpečí provádění výuky odborným školitelem a fyzickou osobou pověřenou Ministerstvem zdravotnictví,
- b) vzdělávací zařízení disponuje odpovídajícím technickým zabezpečením pro pořádání základních kurzů a doplňujících školení, které stanoví prováděcí právní předpis,
- c) obsah a rozsah základních kurzů a doplňujících školení odpovídá požadavkům tohoto zákona a
- d) vzdělávací zařízení má zahrnuto vzdělávání v předmětu své činnosti.

(4) Ministerstvo rozhodne o odnětí pověření, jestliže vzdělávací zařízení poruší podmínky pro pověření vzdělávacího zařízení podle odstavce 3.

(5) Ministerstvo vede za účelem výkonu působnosti při pověřování vzdělávacích zařízení a informování veřejnosti evidenci vzdělávacích zařízení pověřených podle odstavce 3, která obsahuje název vzdělávacího zařízení, datum pověření a datum odnětí pověření vzdělávacího zařízení.

§ 86b

(1) Ústav

- a) zajišťuje po dohodě s místně příslušnými orgány ochrany veřejného zdraví^{23a} konání zkoušek stanovených pro získání osvědčení druhého a třetího stupně a vyhláší termíny pro jejich konání, a to nejméně 6 měsíců přede dnem jejich konání,
- b) vede evidenci o osvědčeních o odborné způsobilosti pro nakládání s přípravky.

(2) Zkoušející rostlinolékaři u zkoušek stanovených pro získání osvědčení druhého a třetího stupně zkoušek musí být držiteli osvědčení třetího stupně.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) obsah a rozsah základního kurzu pro vydání osvědčení prvního stupně a doplňujícího školení pro vydání nového osvědčení prvního stupně a náležitosti osvědčení prvního stupně,
- b) obory učňovského, středoškolského nebo vysokoškolského odborného vzdělávání, po jejichž absolvování se osoba po dobu 3 let považuje za držitele osvědčení prvního nebo druhého stupně,
- c) obsah a rozsah základního kurzu a doplňujícího školení pro vydání a prodloužení platnosti osvědčení druhého stupně, rozsah

a způsob provedení zkoušky a náležitosti osvědčení druhého stupně a obsah, rozsah a způsob zveřejnění odborného školení, na základě jehož absolvování lze prodloužit platnost osvědčení druhého stupně,

d) obsah a rozsah základního kurzu, rozsah a způsob provedení zkoušky pro vydání osvědčení třetího stupně, obsah a rozsah doplňujícího školení a rozsah a způsob provedení zkoušky pro prodloužení platnosti osvědčení třetího stupně, náležitosti osvědčení třetího stupně,

e) požadavky na technické zabezpečení pro pořádání základních kurzů a doplňujících školení a způsob prokázání absolvování kurzu organizovaného zaměstnavatelem a

f) obsah a rozsah kurzu organizovaného zaměstnavatelem.

HLAVA X

SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 87

Obsah a vedení rejstříků a úředních registrů Ústavu

(1) V úředním registru podle § 12 odst. 1 vede Ústav tyto údaje

a) datum narození, jméno, popřípadě jména a příjmení registrované osoby, jde-li o fyzickou osobu, popřípadě obchodní firmu, jméno, popřípadě jména, jde-li o podnikající fyzickou osobu, nebo název, popřípadě obchodní firmu registrované osoby, jde-li o právnickou osobu, a dále identifikační číslo, bylo-li přiděleno,

b) adresu určenou k doručování a adresu sídla registrované osoby, jde-li o právnickou osobu,

c) registrační číslo přidělené registrované osobě Ústavem,

d) informaci, zda a jaké rizikové rostliny registrovaná osoba hodlá dovážet anebo uvádět na trh a zda jí bylo uděleno oprávnění k vydávání rostlinolékařských pasů podle § 17 zákona,

e) údaje o ukončení, přerušení, obnovení nebo změně činnosti, pro kterou jsou registrované osoby registrovány.

(2) Evidence profesionálních zařízení pro aplikaci přípravků vedená Ústavem slouží k výkonu státní správy na úseku kontrol profesionálních zařízení pro aplikaci přípravků. Evidence obsahuje tyto údaje:

a) jméno a příjmení, nebo název vlastníka profesionálního zařízení pro aplikaci přípravků,

b) jméno a příjmení, nebo název držitele profesionálního zařízení pro aplikaci přípravků, je-li to osoba odlišná od vlastníka,

c) identifikační údaje profesionálního zařízení pro aplikaci přípravků, které bylo podrobeno kontrolnímu testování, včetně fotodokumentace profesionálního zařízení pro aplikaci přípravků pořízené během provedení kontrolního testování,

d) datum provedení kontrolního testování,

e) informaci, zda profesionální zařízení pro aplikaci přípravků vyhovělo požadavkům či nikoliv,

f) přehled zjištěných závad,

g) přehled vydaných dokladů o funkční způsobilosti zařízení,

h) název provozovny kontrolního testování.

(3) V rejstříku provozovatelů podle § 68 odst. 2 vede Ústav tyto údaje

a) datum narození, jméno, popřípadě jména a příjmení registrované osoby, jde-li o fyzickou osobu, popřípadě obchodní firmu, jméno, popřípadě jména, jde-li o podnikající fyzickou osobu, nebo název, popřípadě obchodní firmu provozovatele, jde-li o právnickou osobu, a dále identifikační číslo, bylo-li přiděleno,

b) adresu místa podnikání nebo sídla,

c) adresu určenou k doručování, kontaktní telefon či elektronickou adresu,

d) identifikace přidělené značky pro označování dřeva,

e) evidenční číslo osoby v rejstříku,

f) datum zápisu do rejstříku,

g) datum ukončení činnosti.

(4) V rejstříku výrobců podle § 69 odst. 3 vede Ústav tyto údaje

a) datum narození, jméno, popřípadě jména a příjmení, jde-li o fyzickou osobu, popřípadě obchodní firmu, jméno, popřípadě jména, jde-li o podnikající fyzickou osobu, nebo název, popřípadě obchodní firmu výrobce, jde-li o právnickou osobu, a dále identifikační číslo, bylo-li přiděleno,

b) adresu místa podnikání nebo sídla,

c) adresu určenou k doručování, kontaktní telefon či elektronickou adresu,

d) identifikace přidělené značky pro označování dřeva,

e) evidenční číslo osoby v rejstříku,

f) datum zápisu do rejstříku,

g) datum ukončení činnosti.

(5) V evidenci o osvědčeních o odborné způsobilosti pro nakládání s přípravky vede Ústav pro účely rostlinolékařského dozoru a vydávání osvědčení druhého a třetího stupně údaje v rozsahu

a) jméno, popřípadě jména, a příjmení držitele osvědčení,

b) místo trvalého pobytu nebo bydliště a datum a místo narození držitele osvědčení,

c) pořadové číslo osvědčení druhého nebo třetího stupně,

d) datum zkoušky,

e) datum vydání osvědčení druhého nebo třetího stupně,

f) dobu platnosti osvědčení druhého nebo třetího stupně,

g) název vzdělávacího zařízení, které provádělo základní kurz pro vydání osvědčení druhého nebo třetího stupně nebo doplňující školení pro prodloužení platnosti osvědčení druhého nebo třetího stupně,

h) jméno, popřípadě jména, příjmení, místo trvalého pobytu nebo bydliště a datum a místo narození osoby, které byl uložen zákaz činnosti spočívající v zákazu nakládání s přípravky,

i) datum nabytí právní moci rozhodnutí, kterým byl uložen zákaz činnosti spočívající v zákazu nakládání s přípravky a datum ukončení výkonu tohoto správního trestu.

(6) Údaje o držiteli osvědčení druhého a třetího stupně se v evidenci podle odstavce 5 vedou po dobu 3 let ode dne skončení platnosti osvědčení.

(7) Úřední registry a rejstříky jsou informačními systémy veřejné správy, jejichž správcem je Ústav, která je zveřejňuje způsobem umožňujícím dálkový přístup.

§ 88

Zmocnění

(1) Ministerstvo vydá vyhlášku

a) k provedení § 4,

b) o opatřeních proti zavlékání a rozšiřování škodlivých organismů k provedení § 2 odst. 1 písm. e), § 4 odst. 1 písm. c), § 6, § 7 odst. 1, 2, 5 až 7, § 8 odst. 1, 2 a 4, § 9, § 10 odst. 1, 4 a 5, § 12 odst. 2 a 7, § 13 odst. 1 písm. a), § 13 odst. 2, § 14 odst. 1 a 2, § 15 odst. 1, § 16 odst. 2, § 17 odst. 1 a 2, § 18 odst. 2, § 19, § 20 odst. 2, § 21 odst. 1 a 3, § 22 odst. 3 a 4, § 23, § 24 odst. 1 a 2, § 25 odst. 9, § 25a odst. 1, § 26 odst. 6, § 27 odst. 1 písm. c), § 28 odst. 1, 2, 5 a 8, § 29 odst. 4, § 30 odst. 1, § 69 odst. 4, § 72 odst. 5 písm. e), § 74 odst. 4, § 76 odst. 6 písm. a) a § 76 odst. 7 a 11,

c) o zařízeních pro aplikaci přípravků k provedení § 61 odst. 7, § 62 odst. 1 a 3 a § 64 odst. 4,

d) o ochraně včel, zvěře, vodních organismů a dalších necílových organismů při použití přípravků k provedení § 51 odst. 5, 6 a 9,

e) k provedení § 5 odst. 3.

(2) Ministerstvo vydá vyhlášky o opatřeních k zabezpečení ochrany proti zavlékání a šíření jednotlivých škodlivých organismů k provedení § 71 odst. 1 písm. g).

(3) Ministerstvo vydá ve spolupráci s Ministerstvem zdravotnictví a Ministerstvem životního prostředí vyhlášku o přípravcích a pomocných prostředcích k provedení § 31a odst. 5, § 34 odst. 3, § 43 odst. 1, § 45 odst. 13, § 46b odst. 3, § 46c odst. 2, § 49 odst. 1 a 6, § 54a odst. 1, § 55 a § 60 odst. 4.

(4) Ministerstvo vydá ve spolupráci s Ministerstvem zdravotnictví vyhlášku k provedení § 86b odst. 3.

Přechodná ustanovení

(1) Přípravky a pomocné prostředky registrované podle dosavadních právních předpisů

a) lze uvádět na trh až do skončení platnosti rozhodnutí o jejich registraci, avšak nejdéle do 31. prosince 2008; rozhodne-li v této době příslušný orgán Evropských společenství o nezařazení účinné látky obsažené v přípravku do seznamu účinných látek nebo stanoví zvláštní podmínky pro jejich použití, rostlinolékařská správa dosavadní registraci uvede do souladu s tímto rozhodnutím, popřípadě omezí nebo zruší registraci před uvedeným datem,

b) lze použít při podnikání i po datu uvedeném pod písmenem a), avšak jen do skončení doby použitelnosti přípravku, pokud rostlinolékařská správa se zřetelem k rozhodnutí příslušného orgánu Evropských společenství podle písmene a) neomezí použití přípravku na kratší dobu.

(2) Žádosti o registraci přípravků nebo o zápis do registru mechanizačních prostředků a žádosti o registraci osob podané přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se považují za žádosti podle tohoto zákona, pokud nejde o případy podle odstavce 5.

(3) Osoby registrované podle dosavadního právního předpisu rostlinolékařskou správou z důvodu nakládání s rostlinami, rostlinnými produkty a jinými předměty uvedenými v § 12 odst. 1 se považují za osoby zaregistrované podle tohoto zákona.

(4) Opatření nařízená k ochraně proti zavlékání a šíření škodlivých organismů podle dosavadních právních předpisů se považují za mimořádná rostlinolékařská opatření podle tohoto zákona. Rozhodnutí rostlinolékařské správy o povolení dovozu zásilek a škodlivých organismů, jejich přechovávání a jiné manipulace s nimi pro pokusné, vědecké a šlechtitelské účely, vydaná podle dosavadních právních předpisů, se považují za rozhodnutí podle § 8 odst. 1.

(5) Řízení zahájená a neukončená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

(6) Pověření fyzických a právnických osob ke zkoušení přípravků vydaná podle dosavadních právních předpisů zůstávají v platnosti do 31. prosince 2005.

(7) Povinnost absolvovat atestační studium podle § 83 se nevztahuje na zaměstnance rostlinolékařské správy, kteří ke dni 1. ledna 2004 zastávají specializovanou nebo vedoucí funkci po dobu nejméně 5 let. Zaměstnanci, kteří k tomuto datu zastávají specializovanou nebo vedoucí funkci po dobu kratší než 5 let, musí absolvovat atestační studium I. stupně do 3 let a atestační studium II. stupně do 5 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(8) Do doby nabytí úplné účinnosti služebního zákona⁵²⁾ jmenuje a odvolává ředitele rostlinolékařské správy ministr zemědělství.

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se:

1. Zákon č. 147/1996 Sb., o rostlinolékařské péči a změnách některých souvisejících zákonů.

2. Zákon č. 314/2001 Sb., kterým se mění zákon č. 147/1996 Sb., o rostlinolékařské péči a změnách některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 409/2000 Sb.

3. Zákon č. 79/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 147/1996 Sb., o rostlinolékařské péči a změnách některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona č. 409/2000 Sb.

V zákoně č. 409/2000 Sb., kterým se mění zákon č. 147/1996 Sb., o rostlinolékařské péči a změnách některých souvisejících zákonů, a zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, se část první zrušuje.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o regulaci reklamy

Zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, ve znění zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 231/2001 Sb., zákona č. 256/2001 Sb., zákona č. 138/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb. a zákona č. 132/2003 Sb., se mění takto:

1. Za § 5f se vkládá nový § 5g, který včetně poznámky pod čarou č. 26a) zní:

"§ 5g

Přípravky na ochranu rostlin

(1) Předmětem reklamy zaměřené na širokou veřejnost mohou být pouze registrované přípravky na ochranu rostlin nebo dovážené souběžné přípravky podle zvláštního právního předpisu.26a)

(2) Přípravky na ochranu rostlin nesmějí být presentovány v rozporu s podmínkami stanovenými v rozhodnutí o jejich registraci.

26a) Zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů."

2. V § 7 se za písmeno c) vkládá nové písmeno d), které zní:

"d) Státní rostlinolékařská správa^{26a)} pro reklamu na přípravky na ochranu rostlin, s výjimkou působnosti podle písmena a),".

Dosavadní písmeno d) se označuje jako písmeno e).

ČÁST ČTVRTÁ

Změna živnostenského zákona

§ 93

Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění zákona č. 231/1992 Sb., zákona č. 591/1992 Sb., zákona č. 600/1992 Sb., zákona č. 273/1993 Sb., zákona č. 303/1993 Sb., zákona č. 38/1994 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 136/1994 Sb., zákona č. 200/1994 Sb., zákon č. 237/1995 Sb., zákona č. 286/1995 Sb., zákona č. 94/1996 Sb., zákona č. 95/1996 Sb., zákona č. 147/1996 Sb., zákona č. 19/1997 Sb., zákona č. 49/1997 Sb., zákona č. 61/1997 Sb., zákona č. 79/1997 Sb., zákona č. 217/1997 Sb., zákona č. 280/1997 Sb., zákona č. 15/1998 Sb., zákona č. 83/1998 Sb., zákona č. 157/1998 Sb., zákona č. 167/1998 Sb., zákona č. 159/1999 Sb., zákona č. 356/1999 Sb., zákona č. 358/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 363/1999 Sb., zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 121/2000 Sb., zákona č. 122/2000 Sb., zákona č. 123/2000 Sb., zákona č. 124/2000 Sb., zákona č. 149/2000 Sb., zákona č. 151/2000 Sb., zákona č. 158/2000 Sb., zákona č. 247/2000 Sb., zákona č. 249/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 309/2000 Sb., zákona č. 362/2000 Sb., zákona č. 409/2000 Sb., zákona č. 458/2000 Sb., zákona č. 61/2001 Sb., zákona č. 100/2001 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 164/2001 Sb., zákona č. 256/2001 Sb., zákona č. 274/2001 Sb., zákona č. 477/2001 Sb., zákona č. 478/2001 Sb., zákona č. 501/2001 Sb., zákona č. 86/2002 Sb., zákona č. 119/2002 Sb., zákona č. 174/2002 Sb., zákona č. 281/2002 Sb., zákona č. 308/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., nálezu Ústavního soudu uveřejněného pod č. 476/2002 Sb., zákona č. 88/2003 Sb., zákona č. 130/2003 Sb., zákona č. 162/2003 Sb., zákona č. 224/2003 Sb., zákona č. 228/2003 Sb., zákona č. 274/2003 Sb., zákona č. 354/2003 Sb., zákona č. 438/2003 Sb., zákona č. 119/2004 Sb. a zákona č. 167/2004 Sb., se mění takto:

1. V příloze č. 2 Vázané živnosti, ve skupině 214: Ostatní, u oboru živnosti Diagnostická, zkušební a poradenská činnost v ochraně rostlin se slova "Odborná způsobilost podle § 5 a 6 zákona č. 147/1996 Sb., o rostlinolékařské péči a změnách některých souvisejících zákonů" nahrazují slovy "Odborná způsobilost podle § 85 odst. 1 zákona č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů".

2. V příloze č. 2 Vázané živnosti, ve skupině 214: Ostatní, u oboru živnosti Ošetřování rostlin, rostlinných produktů, objektů a půdy proti škodlivým organismům přípravky na ochranu rostlin se slova "Odborná způsobilost podle § 5 a 6 zákona č. 147/1996 Sb., o rostlinolékařské péči a změnách některých souvisejících zákonů," nahrazují slovy "Odborná způsobilost podle § 85 odst. 2 zákona č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů".

3. V příloze č. 2 Vázané živnosti, ve skupině 214: Ostatní, u oboru Speciální ochranná dezinfekce, desinsekce a deratizace v potravinářských nebo zemědělských provozech, s výjimkou odborných činností na úseku rostlinolékařské péče se slova "s výjimkou odborných činností na úseku rostlinolékařské péče" nahrazují slovy "včetně ochrany proti škodlivým organismům rostlin".

4. V příloze č. 3 Koncesované živnosti, ve skupině 314: Ostatní, u oboru živnosti Kontrolní testování mechanizačních prostředků na ochranu rostlin se slova "Odborná způsobilost podle § 6 odst. 1 písm. c) zákona č. 147/1996 Sb., o rostlinolékařské péči a změnách některých souvisejících zákonů" nahrazují slovy "Odborná způsobilost podle § 85 odst. 2 zákona č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů" a slova "§ 36 odst. 4 zákona č. 147/1996 Sb., o rostlinolékařské péči a změnách některých souvisejících zákonů" nahrazují slovy "§ 66 odst. 3 zákona č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů".

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o službě státních zaměstnanců

§ 94

V zákoně č. 309/2002 Sb., o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), se část patnáctá zrušuje.

ČÁST ŠESTÁ

Změna zákona o změně a zrušení některých zákonů v souvislosti s ukončením činnosti okresních úřadů

§ 95

V zákoně č. 320/2002 Sb., o změně a zrušení některých zákonů v souvislosti s ukončením činnosti okresních úřadů, se část osmdesátá druhá zrušuje.

ČÁST SEDMÁ

Změna zákona o ochraně veřejného zdraví

§ 96

Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 254/2001 Sb., zákona č. 274/2001 Sb., zákona č. 13/2002 Sb., zákona č. 76/2002 Sb., zákona č. 86/2002 Sb., zákona č. 120/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 274/2003 Sb., zákona č. 356/2003 Sb. a zákona č. 362/2003 Sb., se mění takto:

V § 44b odst. 1 písm. a) se doplňuje bod 5, který včetně poznámky pod čarou č. 35g) zní:

"5. získali vysokoškolské vzdělání v akreditovaném magisterském studijním programu rostlinolékařství nebo ochrana rostlin, popřípadě v rámci programu celoživotního vzdělávání v tomto oboru,35g)
35g) § 82 odst. 2 zákona č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů."

Dosavadní poznámky pod čarou č. 35g) a 35h) se označují jako poznámky pod čarou č. 35h) a 35i), a to včetně odkazů na poznámky pod čarou.

ČÁST OSMÁ

ÚČINNOST

§ 97

Tento zákon nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení, s výjimkou ustanovení § 14 odst. 2, které nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2005, a ustanovení § 86, které nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2006.

Zaorálek v. r.

Klaus v. r.

Špidla v. r.

Vybraná ustanovení novel

Čl. II zákona č. 245/2011 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Pověření k výkonu činnosti referenční laboratoře vydaná podle zákona č. 326/2004 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, pozbývají platnosti uplynutím dne 30. června 2012.

2. Osvědčení o způsobilosti k provádění pokusů a zkoušek vydaná podle zákona č. 326/2004 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, pozbývají platnosti uplynutím 5 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

3. Správní řízení, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

Čl. II zákona č. 199/2012 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Osoby, které jsou držiteli osvědčení o odborné způsobilosti pro nakládání s přípravky na základě vykonání zkoušky zajišťované Státní rostlinolékařskou správou podle zákona č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění účinném do dne nabytí účinnosti podle zákona č. 326/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se považují za držitele osvědčení třetího stupně podle tohoto zákona. Těmto osobám a osobám se vzděláním podle § 82 odst. 2 a 5 zákona č. 326/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, na jejich žádost vydá od 1. ledna 2013 Státní rostlinolékařská správa osvědčení druhého nebo třetího stupně.

2. Do 31. prosince 2012 lze získávat osvědčení o odborné způsobilosti pro nakládání s přípravky podle zákona č. 326/2004 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

Čl. III zákona č. 279/2013 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Státní rostlinolékařská správa se dnem nabytí účinnosti tohoto zákona slučuje s Ústředním kontrolním a zkušebním ústavem zemědělským a jako správní úřad, organizační složka státu a účetní jednotka zaniká.

2. Řízení zahájená Státní rostlinolékařskou správou podle dosavadních právních předpisů a neskončená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona dokončí Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský.

3. Příslušnost hospodařit s majetkem České republiky, s nímž byla do dne nabytí účinnosti tohoto zákona příslušná hospodařit Státní rostlinolékařská správa, jakož i výkon práv a povinností České republiky z pracovněprávních vztahů, které do dne nabytí účinnosti tohoto zákona vykonávala Státní rostlinolékařská správa, přecházejí dnem nabytí účinnosti tohoto zákona na Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský.

4. Práva a povinnosti České republiky z pracovněprávních vztahů zaměstnanců, jejichž pracovní poměr v rámci Státní rostlinolékařské správy skončil přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, vykonává počínaje dnem nabytí účinnosti tohoto zákona Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský.

5. Finanční prostředky na účtech Státní rostlinolékařské správy se dnem nabytí účinnosti tohoto zákona stávají příjmem Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského. Členění prostředků rezervního fondu a jejich účelové určení zůstává zachováno.

6. Práva a závazky České republiky, které do dne nabytí účinnosti tohoto zákona vykonávala a plnila Státní rostlinolékařská správa, jakož i práva a povinnosti vyplývající z jiných právních předpisů, které souvisejí s činností zajišťovanou do dne nabytí účinnosti tohoto zákona Státní rostlinolékařskou správou, vykonává a plní počínaje dnem nabytí účinnosti tohoto zákona Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský.

Čl. II zákona č. 299/2017 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Rozhodnutí o uznání způsobilosti technického zařízení a o zapsání do rejstříku provozovatelů technického zařízení (§ 68 odst. 3) či o zapsání do rejstříku výrobců ošetřeného dřevěného obalového materiálu (§ 69 odst. 2) vydaná podle zákona č. 326/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jsou platná do 31. prosince 2018.

2. Další prostředky registrované přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se v rozsahu registrace považují za pomocné prostředky povolené podle zákona č. 326/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

3. Přípravky pro profesionální uživatele může podle dosavadních právních předpisů uvádět na trh fyzická nebo právnická osoba, která není registrovaným distributorem, do 30. června 2018.

4. Profesionální uživatel může používat přípravky pro profesionální uživatele získané do 30. června 2018 od fyzické osoby nebo právnické osoby, která není registrovaným distributorem.

5. Přípravky, které byly uvedeny na trh v České republice v rámci souběžného obchodu a jejichž přemístění na území České republiky bylo oznámeno přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, nemusí splňovat podmínky uvedené v § 31a odst. 2 zákona č. 326/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

1) Směrnice Komise 92/70/EHS ze dne 30. července 1992, kterou se stanoví pravidla pro průzkumy prováděné za účelem uznávání chráněných zón ve Společenství.

Směrnice Komise 92/90/EHS ze dne 3. listopadu 1992 o stanovení povinností výrobců a dovozců rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů a o stanovení podrobností pro jejich registraci.

Směrnice Komise 92/105/EHS ze dne 3. prosince 1992 stanovující míru standardizace rostlinolékařských pasů, užívaných pro přemísťování určitých rostlin, rostlinných produktů nebo jiných předmětů uvnitř Společenství a stanovující podrobné postupy při vydávání těchto rostlinolékařských pasů a podmínky a podrobné postupy pro jejich nahrazování.

Směrnice Komise 93/50/EHS ze dne 24. června 1993, kterou se upřesňují určité rostliny neuvedené v příloze V, části A směrnice Rady č. 77/93/EHS, jejichž producenti nebo sklady či expediční střediska v produkčních oblastech těchto rostlin musejí být zapsáni do úředního registru.

Směrnice Komise 93/51/EHS ze dne 24. června 1993, kterou se stanoví pravidla pro přemísťování určitých rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů přes chráněnou zónu a pro přemísťování těchto rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů v rámci chráněné zóny, ze které pocházejí.

Směrnice Komise 94/3/ES ze dne 21. ledna 1994 stanovující postup při oznamování zadržení zásilek a škodlivých organismů ze třetích zemí, představujících bezprostřední fytosanitární ohrožení.

Směrnice Komise 98/22/ES ze dne 15. října 1998 stanovující minimální požadované podmínky pro provádění rostlinolékařských kontrol rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů pocházejících ze třetích zemí pro kontrolní místa jiná než místa určení.

Směrnice Rady 2000/29/ES ze dne 8. května 2000 o ochranných opatřeních proti zavlékání organismů škodlivých rostlinám nebo rostlinným produktům do Společenství a proti jejich šíření na území Společenství.

Směrnice Rady 2002/89/ES ze dne 28. listopadu 2002, kterou se mění směrnice 2000/29/ES o ochranných opatřeních proti zavlékání organismů škodlivých rostlinám nebo rostlinným produktům do Společenství a proti jejich šíření na území Společenství.

Směrnice Komise 2004/103/ES ze dne 7. října 2004 o kontrolách totožnosti a rostlinolékařských kontrolách rostlin, rostlinných produktů nebo jiných předmětů uvedených v části B přílohy V směrnice Rady 2000/29/ES, které lze provádět jinde než ve vstupním místě do Společenství nebo v místě v jeho blízkosti, a o podmínkách souvisejících s těmito kontrolami.

Směrnice Komise 2008/61/ES ze dne 17. června 2008, kterou se stanoví podmínky, na základě kterých lze pro pokusné nebo vědecké účely a pro práci ve šlechtění odrůd dovážet některé škodlivé organismy, rostliny, rostlinné produkty a jiné předměty uvedené v přílohách I až V směrnice Rady 2000/29/ES do Společenství nebo některých chráněných zón Společenství nebo je na těchto územích přemísťovat (kodifikované znění).

Směrnice Rady 2009/143/ES ze dne 26. listopadu 2009, kterou se mění směrnice 2000/29/ES, pokud jde o zmocnění k plnění úkolů laboratorního testování.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/128/ES ze dne 21. října 2009, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství za účelem dosažení udržitelného používání pesticidů.

1a) Článek 18 odst. 2 směrnice Rady 2000/29/ES ze dne 8. května 2000 o ochranných opatřeních proti zavlékání organismů škodlivých rostlinám nebo rostlinným produktům do Společenství a proti jejich rozšiřování na území Společenství, ve znění směrnice Rady 2002/89/ES ze dne 28. listopadu 2002, kterou se mění směrnice 2000/29/ES o ochranných opatřeních proti zavlékání organismů škodlivých rostlinám nebo rostlinným produktům do Společenství a proti jejich šíření na území Společenství.

2) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, kterým se stanoví celní kodex Unie.

Úmluva o společném tranzitním režimu mezi zeměmi Evropského sdružení volného obchodu (ESVO) a Evropským hospodářským společenstvím, v platném znění, vyhlášená pod č. 179/1996 Sb..

3) Dohoda o Evropském hospodářském prostoru podepsaná v Portu 2. května 1992, ve znění protokolu podepsaného v Bruselu 7. března 1993.

4) Příloha I ke Směrnici 91/414/EHS.

4b) Článek 4 bod 15 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92.

4c) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, kterým se stanoví celní kodex Unie.

4d) Úmluva o společném tranzitním režimu mezi zeměmi Evropského sdružení volného obchodu (ESVO) a Evropským hospodářským společenstvím, v platném znění, vyhlášená pod č. 179/1996 Sb..

4e) Zákon č. 120/2002 Sb., o podmínkách uvádění biocidních přípravků a účinných látek na trh a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 186/2004 Sb.

5) Zákon č. 307/2000 Sb., o zemědělských skladních listech a zemědělských veřejných skladech a o změně některých souvisejících zákonů.

Zákon č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých dalších zákonů (zákon o Státním zemědělském intervenčním fondu), ve znění zákona č. 128/2003 Sb.

6) Zákon č. 219/2003 Sb., o uvádění do oběhu osiva a sadby pěstovaných rostlin a o změně některých zákonů (zákon o oběhu osiva a sadby).

7) Zákon č. 149/2003 Sb., o uvádění do oběhu reprodukčního materiálu lesních dřevin lesnický významných druhů a umělých kříženců, určeného k obnově lesa a k zalesňování, a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o obchodu s reprodukčním materiálem lesních dřevin).

9) Rozhodnutí Rady 2004/597/ES ze dne 19. července 2004, kterým se schvaluje přistoupení Evropských společenství k Mezinárodní úmluvě o ochraně rostlin revidované a schválené rezolucí 12/97 z 29. zasedání Konference Organizace spojených národů pro výživu a zemědělství (FAO) v listopadu 1997.

10) Článek 19 směrnice Rady 2000/29/ES ze dne 8. května 2000 o ochranných opatřeních proti zavlékání organismů škodlivých rostlinám nebo rostlinným produktům do Společenství a proti jejich rozšiřování na území Společenství.

12) Například zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

16) Zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

17) Zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů.

17a) Zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 413/2005 Sb.

17b) Nařízení Komise (ES) č. 1756/2004 ze dne 11. října 1994, kterým se stanoví podrobné podmínky pro požadovanou dokumentaci a kritéria pro způsob a míru omezení rostlinolékařských kontrol u některých rostlin, rostlinných produktů nebo jiných předmětů uvedených v části B přílohy V směrnice Rady 2000/29/ES.

17c) Článek 15 odst. 2 druhý pododstavec směrnice Rady 2000/29/ES.

18) Mezinárodní úmluva o sladění hraničních kontrol zboží ze dne 21. října 1982, vyhlášená pod č. 55/1992 Sb.

20) Zákon č. 100/2004 Sb., o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi a dalších opatřeních k ochraně těchto druhů a o změně některých zákonů (zákon o obchodování s ohroženými druhy).

22) Nařízení Komise (ES) č. 690/2008 ze dne 4. července 2008, kterým se uznávají chráněné zóny ve Společenství, v nichž je zdravotní stav rostlin vystaven zvláštnímu ohrožení, v platném znění.

22a) Zákon č. 356/2003 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 186/2004 Sb.

23) Čl. 43 Smlouvy o založení Evropských společenství.

23a) Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

23b) Zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů.

25) Například zákon č. 102/2001 Sb., o obecné bezpečnosti výrobků a o změně některých zákonů (zákon o obecné bezpečnosti výrobků), ve znění zákona č. 146/2002 Sb.

26) Například § 17 a násl. obchodního zákoníku.

29) Zákon č. 102/2001 Sb., o obecné bezpečnosti výrobků, ve znění zákona č. 146/2002 Sb.

Zákon č. 552/1991 Sb.

30) § 2 odst. 1 písm. a) zákona č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu a vývoje z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o podpoře výzkumu a vývoje).

31) § 2 odst. 1 písm. b) zákona č. 130/2002 Sb.

32) Zákon č. 78/2004 Sb., o nakládání s geneticky modifikovanými organismy a genetickými produkty.

33) Zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů.

34) Zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

35) Vyhláška č. 191/2002 Sb., o technických požadavcích na stavby pro zemědělství.

35a) Zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů.

36) § 2 odst. 5 zákona č. 356/2003 Sb.

37) § 44a zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

39) Zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů.

40) Zákon č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů.

41) Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.

42) Například § 3 zákona č. 102/2001 Sb.

48) Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 314/2002 Sb., o stanovení obcí s pověřeným obecním úřadem a stanovení obcí s rozšířenou působností.

49) Směrnice Rady 69/464/EHS ze dne 8. prosince 1969 o ochraně proti rakovině bramboru.

Směrnice Rady 69/465/EHS ze dne 8. prosince 1969 o ochraně proti hádátku bramborovému.

Směrnice Rady 69/466/EHS ze dne 8. prosince 1969 o ochraně proti štítence zhoubné.

Směrnice Rady 74/647/EHS ze dne 9. prosince 1974 o ochraně proti obalečům škodícím na hvozdících.

Směrnice Rady 93/85/EHS ze dne 4. října 1985 o ochraně proti bakteriální kroužkovitosti bramboru.

Směrnice Rady 98/57/ES ze dne 20. července 1998 o ochraně proti *Ralstonia solanacearum* (Smith) Yabuuchi et al.

50) § 38 odst. 1 zákona č. 147/1996 Sb., o rostlinolékařské péči a změnách některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

51) Zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů.

52) Zákon č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon).

52a) Zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech.

52b) § 12a zákona č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

52b) Například zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 115/1995 Sb., o vinohradnictví a vinařství a o změně některých souvisejících právních předpisů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 303/1993 Sb., o zrušení státního tabákového monopolu a o opatřeních s tím souvisejících, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 97/1996 Sb., o ochraně chmele, ve znění

pozdějších předpisů, zákon č. 61/1997 Sb., o lihu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 307/2000 Sb., o zemědělských skladních listech a zemědělských veřejných skladech a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, a zákon č. 102/2001 Sb., o obecné bezpečnosti výrobků a o změně některých zákonů (zákon o obecné bezpečnosti výrobků).

52c) § 2i zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění zákona č. 441/2005 Sb. a zákona č. 291/2009 Sb.

52d) § 4c a 4e zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění zákona č. 291/2009 Sb.

52e) Čl. 48 nařízení Komise (ES) č. 796/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se stanoví prováděcí pravidla k podmíněnosti, odlišení a integrovanému administrativnímu a kontrolnímu systému uvedených v nařízení Rady (ES) č. 1782/2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce, v platném znění.

Čl. 19 odst. 2 nařízení Komise (ES) č. 1975/2006 ze dne 7. prosince 2006, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1698/2005, pokud jde o provádění kontrolních postupů a podmíněnosti s ohledem na opatření na podporu rozvoje venkova, v platném znění.

53) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 339/93.

53a) Čl. 20 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 339/93.

53b) Čl. 22 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008.

53c) Nařízení vlády č. 396/2004 Sb., o postupech, obsahu a formě informace o výskytu nebezpečných nepotravinářských výrobků.

54) Zákon č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 320/2002 Sb.

Zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), ve znění zákona č. 320/2002 Sb.

Zákon č. 241/2000 Sb., o hospodářských opatřeních pro krizové stavy a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 320/2002 Sb.

57) Článek 21 směrnice Rady 2000/29/ES ze dne 8. května 2000 o ochranných opatřeních proti zavlékání organismů škodlivých rostlinám nebo rostlinným produktům do Společenství a proti jejich rozšiřování na území Společenství.

58) Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

59) § 44 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění zákona č. 210/2000 Sb. a zákona č. 147/2001 Sb.

60) § 60 zákona č. 111/1998 Sb.

61) § 21 až 26 zákona č. 312/2002 Sb., o úřednicích územních samosprávných celků a o změně některých zákonů.

62) § 89 a 90 zákona č. 111/1998 Sb.

63) Zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů.

64) Zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů.

65) § 44b zákona č. 258/2000 Sb.

66) § 58 zákona č. 258/2000 Sb.

67) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ze dne 21. října 2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh a o zrušení směrnice Rady 79/117/EHS a 91/414/EHS.

68) Článek 1 odst. 1 směrnice Rady 2000/29/ES ze dne 8. května 2000 o ochranných opatřeních proti zavlékání organismů škodlivých rostlinám nebo rostlinným produktům do Společenství a proti jejich šíření na území Společenství.

69) Například čl. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ze dne 21. října o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh a o zrušení směrnice Rady 79/117/EHS a 91/414/EHS.

70) Směrnice Rady 2009/143/ES ze dne 26. listopadu 2009, kterou se mění směrnice 2000/29/ES, pokud jde o zmocnění k plnění úkolů laboratorního testování.

71) Článek 6 směrnice Rady 2000/29/ES ze dne 8. května 2000 o ochranných opatřeních proti zavlékání organismů škodlivých rostlinám nebo rostlinným produktům do Společenství a proti jejich šíření na území Společenství.

72) Čl. 29 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ze dne 21. října 2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh a o zrušení směrnice Rady 79/117/EHS a 91/414/EHS.

73) Čl. 46 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ze dne 21. října 2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh a o zrušení směrnice Rady 79/117/EHS a 91/414/EHS.

74) Čl. 38 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ze dne 21. října 2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh a o zrušení směrnice Rady 79/117/EHS a 91/414/EHS.

75) Čl. 51 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ze dne 21. října 2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh a o zrušení směrnice Rady 79/117/EHS a 91/414/EHS.

76) Kapitola IX nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009.

77) Čl. 2 odst. 3 písm. d) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ze dne 21. října 2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh a o zrušení směrnice Rady 79/117/EHS a 91/414/EHS.

- 78) Zákon č. 282/1991 Sb., o České inspekci životního prostředí a její působnosti v ochraně lesa, ve znění pozdějších předpisů.
- 79) Čl. 3 odst. 14 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009.
- 80) § 271 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.
- 81) Směrnice Rady 2000/29/ES, v platném znění.
- 82) Příloha I část 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí, o změně a zrušení směrnic 67/548/EHS a 1999/45/ES a o změně nařízení (ES) č. 1907/2006, v platném znění.
- 83) Příloha č. IV směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/128/ES.
- 84) § 6 zákona č. 46/2000 Sb., o právech a povinnostech při vydávání periodického tisku a o změně některých dalších zákonů (tiskový zákon).
- 85) § 74 zákona č. 49/1997 Sb., o civilním letectví, ve znění zákona č. 225/2006 Sb.
- 86) Zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů.
- 87) Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.
- 88) Čl. 67 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009.
- 89) § 26 zákona č. 455/1991 Sb.
- 90) § 50 zákona č. 455/1991 Sb.
- 91) § 27 odst. 3 zákona č. 455/1991 Sb.
- 92) Zákon č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád).
- 93) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 ze dne 16. prosince 2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí, o změně a zrušení směrnic 67/548/EHS a 1999/45/ES a o změně nařízení (ES) č. 1907/2006, v platném znění.
- 94) Například zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, vyhláška č. 268/2000 Sb., o technických požadavcích na stavby, ve znění pozdějších předpisů.
- 95) Nařízení Komise (EU) č. 547/2011 ze dne 8. června 2011, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009, pokud jde o požadavky na označování přípravků na ochranu rostlin.
- 96) Vyhláška č. 268/2009 Sb..
- 97) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 ze dne 16. prosince 2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí, o změně a zrušení směrnic 67/548/EHS a 1999/45/ES a o změně nařízení (ES) č. 1907/2006.
- 98) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES.
- 99) Zákon č. 179/2006 Sb., o ověřování a uznávání výsledků dalšího vzdělávání a o změně některých zákonů (zákon o uznávání výsledků dalšího vzdělávání), ve znění pozdějších předpisů.
- 100) § 44a odst. 8 a § 44b zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících předpisů, ve znění pozdějších předpisů.
- 101) § 58 odst. 1 a 2 zákona č. 258/2000 Sb.
- 102) § 58 odst. 1 až 3 zákona č. 258/2000 Sb..

327/2012 Sb.

VYHLÁŠKA

ze dne 21. září 2012

o ochraně včel, zvěře, vodních organismů a dalších necílových organismů při použití přípravků na ochranu rostlin

Změna: 428/2017 Sb.

Ministerstvo zemědělství stanoví podle § 88 odst. 1 písm. d) zákona č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 199/2012 Sb., (dále jen „zákon“):

§ 1

Předmět úpravy

Tato vyhláška stanoví

- a) podrobnosti k ochraně včel, zvěře, vodních organismů a dalších necílových organismů při použití přípravků na ochranu rostlin,
- b) způsob odběru vzorků za účelem vyšetření příčiny úhynu včel, zvěře a ryb, kterou může být použití přípravků (dále jen „způsob odběru vzorků“).

§ 2

Pojmy

Pro účely této vyhlášky se rozumí

- a) porostem navštěvovaným včelami
 1. lesní porost se stromy a keři lesních dřevin, které kvetou, nebo se na nich vyskytuje medovice nebo mimokvětní nektar,
 2. porost na pozemku ve venkovním prostředí mimo pozemek s lesním porostem, na jehož jednom čtverečním metru jsou v době ošetření průměrně více než dvě kvetoucí rostliny, včetně kvetoucích plevelů, navštěvované včelami,
- b) medovicí sladká tekutina, kterou vylučují na povrchu rostlin některé druhy hmyzu a cizopasných hub,
- c) mimokvětním nektarem sladká tekutina, kterou vylučují některé rostliny na řapících listů, na listech nebo palistech,
- d) zvěří volně žijící druhy zvěře na pozemcích, mimo obory, bažantnice a zvěř ve farmovém chovu,
- e) dalšími necílovými organismy
 1. necíloví suchozemští členovci mimo včely (dále jen „necíloví členovci“),
 2. necílové organismy, které trvale žijí v půdě,
 3. necílové rostliny mimo vodní organismy,
 4. necíloví suchozemští obratlovci mimo zvěř,
- f) vodními organismy živočichové¹⁾ a rostliny¹⁾, které jsou svým životem odkázány výhradně na vodní prostředí,
- g) svažitým pozemkem část pozemku se sklonem 3 stupně nebo větším, svažující se směrem k povrchové vodě; část pozemku se nepovažuje za svažitou, pokud je od povrchové vody oddělena plochou širší než 25 m, která nemá sklon větší než 3 stupně směrem k povrchové vodě.

Podrobnosti k ochraně včel

[K § 51 odst. 3, 4, 8 písm. c) zákona]

§ 3

Přípravek, který je podle rozhodnutí o jeho povolení označen jako zvlášť nebezpečný pro včely, nesmí být aplikován:

- a) na porost navštěvovaný včelami,
- b) na stromy a keře v květu, při výskytu medovice nebo mimokvětního nektaru, které navštěvují včely (dále jen „stromy a keře navštěvované včelami“).

§ 4

Přípravek, který je podle rozhodnutí o jeho povolení označen jako nebezpečný pro včely, smí být aplikován na porost navštěvovaný včelami pouze po ukončení denního letu včel, a to nejpozději do dvacáté třetí hodiny příslušného dne. Denní let včel je ukončen hodinu po západu slunce. Před ukončením denního letu včel smí být přípravek podle věty první aplikován na

porost navštěvovaný včelami pouze poté, kdy teplota vzduchu klesne a zůstane pod 12 °C.

§ 5

(1) Přípravek, který je podle rozhodnutí o jeho povolení označen jako zvláště nebezpečný pro včely, nebo přípravek, který je podle rozhodnutí o jeho povolení označen jako nebezpečný pro včely, může být v době, kdy včely létají, aplikován jen v takové vzdálenosti od

- a) porostů navštěvovaných včelami,
- b) stromů a keřů navštěvovaných včelami,
- c) kvetoucích stromů a keřů,
- d) části stromů s výskytem medovice nebo mimokvětního nektaru a
- e) stanoviště včelstev,

kteřá s ohledem na způsob aplikace přípravku, použitý mechanizační prostředek a sílu a směr větru zaručuje, že aplikovaný přípravek na ně nedopadne. To platí obdobně pro výsev osiva nebo sázení sadby ošetřených přípravkem, který je podle rozhodnutí o jeho povolení označen jako nebezpečný nebo zvláště nebezpečný pro včely.

(2) Hrozí-li nebezpečí zasažení porostů navštěvovaných včelami, létajících včel nebo stanovišť včelstev při aplikaci biocidních přípravků nebo látek používaných podle jiného právního předpisu²⁾, kdy tyto prostředky nebo látky mohou včelám škodit, jde o okolnosti, za nichž použití těchto prostředků nebo látek je nebezpečné.

§ 5a

Je-li aplikován přípravek, směs přípravků nebo směs přípravku s pomocným prostředkem nebo hnojivem, musí být mezi dvěma aplikacemi dodržen minimální interval 12 hodin; tím nejsou dotčena ustanovení § 3, 4 a § 5 odst. 1. Minimální interval 12 hodin mezi dvěma aplikacemi nemusí být dodržen, je-li aplikován pouze přípravek, který podle rozhodnutí o jeho povolení není označen jako nebezpečný nebo zvláště nebezpečný pro včely.

§ 6

Průměrný počet kvetoucích rostlin v porostu včetně kvetoucích plevelů k posouzení, zda jde o porost navštěvovaný včelami, se zjišťuje v pásech rovnoměrně rozvržených, 1 m širokých a 100 m dlouhých; na plochách do 10 ha na pěti místech, na plochách 10 ha a více na deseti místech. Jsou-li podstatné rozdíly v zakvétání částí porostu, posuzuje se každá tato část samostatně.

nadpis vypuštěn

§ 7

zrušen

§ 8

zrušen

§ 9

Oznámení aplikace přípravku pro hubení hlodavců (rodenticidy) oprávněnému uživateli honitby a Ústavu

[K § 51 odst. 8 písm. b) zákona]

Oznámení obsahuje:

- a) identifikaci ošetřovatele porostu
 1. jméno, popřípadě jména, a příjmení, adresu bydliště, datum narození nebo identifikační číslo, bylo-li přiděleno, jde-li o fyzickou osobu, nebo
 2. obchodní firmu nebo název, sídlo a identifikační číslo, bylo-li přiděleno, jde-li o právnickou osobu,
- b) identifikaci uživatele pozemku v rozsahu podle písmene a), není-li ošetřovatel porostu shodný s uživatelem pozemku,
- c) jméno, popřípadě jména, a příjmení fyzické osoby, která přijímá oznámení o případném úhynu zvěře a jedná jménem osoby uvedené pod písmenem a), číslo telefonu, popřípadě jiný způsob kontaktu,
- d) obchodní název přípravku,
 1. číslo šarže,
 2. předpokládaná dávka a celkové množství přípravku a způsob aplikace,
- e) identifikaci místa aplikace přípravku - pozemek označený identifikačním číslem dílu půdního bloku v evidenci využití zemědělské půdy podle uživatelských vztahů nebo parcelním číslem, názvem obce, názvem katastrálního území, okresem, výměrou v hektarech, druhem plodiny a

f) předpokládané datum aplikace přípravku ve formátu den, měsíc, rok, popřípadě období, kdy má být přípravek aplikován, ve formátu data zahájení aplikace a data ukončení aplikace.

§ 10

zrušen

Ochrana vodních organismů, zvěře a dalších necílových organismů

[K § 51 odst. 8 písm. c) zákona]

§ 11

nadpis vypuštěn

(1) Ochrana zvěře a necílových suchozemských obratlovců mimo zvěř se při používání přípravku řídí standardizovanými větami a údaji uvedenými na etiketě, v nařízení Ústavu o rozšíření povolení na menšinová použití nebo v nařízení Ústavu vydaném v případě mimořádných stavů v ochraně rostlin vyjadřujícími bezpečnostní pokyny a informace k rizikům, které musí být při použití dodrženy.

(2) Při aplikaci přípravku ve formě granulí určeného pro hubení hlodavců (rodenticidů) a pro hubení slimáků a plzáků (moluskocidů) musí být zajištěno

- a) aplikování přípravku takovým způsobem, aby nedocházelo na povrchu půdy k tvorbě shluků nebo hromádek granulí, a
- b) neprodlené odstranění přípravku z povrchu půdy, nebo překrytí vrstvou zeminy, v případě jeho rozsypání nebo nedodržení požadavku podle písmene a).

§ 12

zrušen

§ 13

nadpis vypuštěn

(1) Ochrana vodních organismů a dalších necílových organismů podle § 2 písm. f) bodů 1 až 3 se při používání přípravku řídí standardizovanými větami a údaji uvedenými na etiketě, v nařízení Ústavu o rozšíření povolení na menšinová použití nebo v nařízení Ústavu vydaném v případě mimořádných stavů v ochraně rostlin vyjadřujícími bezpečnostní pokyny a informace k rizikům, které musí být při použití dodrženy.

(2) Ochranné vzdálenosti uvedené na etiketě přípravku, v nařízení Ústavu o rozšíření povolení na menšinová použití nebo v nařízení Ústavu vydaném v případě mimořádných stavů v ochraně rostlin s ohledem na ochranu necílových členovců nebo necílových rostlin nemusí být dodrženy, jestliže by ponechání neošetřené plochy pozemku mohlo zvýšit rizika související se zájmy chráněnými zákonem, zejména riziko zvýšení výskytu cílového škodlivého organismu, které by mohlo vést k nutnosti opakovaného ošetření přípravkem.

(3) Ochranné vzdálenosti uvedené na etiketě přípravku, v nařízení Ústavu o rozšíření povolení na menšinová použití nebo v nařízení Ústavu vydaném v případě mimořádných stavů v ochraně rostlin s ohledem na ochranu necílových členovců nebo necílových rostlin nemusí být dále dodrženy od okraje pozemku, který sousedí s

- a) jiným zemědělským pozemkem včetně zemědělsky využívané louky nebo pastviny, pokud nejde o pozemek obhospodařovaný dle zásad ekologického zemědělství nebo pozemek, který je součástí území chráněného podle jiného právního předpisu¹⁾,
- b) stavebním pozemkem,
- c) vodní plochou, přičemž tímto není dotčeno ustanovení odstavce 1,
- d) komunikací,
- e) pásem pozemku, který ho odděluje od silnice, rychlostní silnice a dálnice, nebo
- f) lesním pozemkem.

(4) Ochrannou vzdálenost uvedenou na etiketě přípravku, v nařízení Ústavu o rozšíření povolení na menšinová použití nebo v nařízení Ústavu vydaném v případě mimořádných stavů v ochraně rostlin s ohledem na ochranu vodních organismů, ochranu necílových členovců nebo necílových rostlin je možno zkrátit použitím zařízení pro aplikaci přípravků omezujícího nežádoucí úlet, které je Ústavem vedeno a zveřejněno podle § 62 odst. 2 zákona. Zkrácení není možné, je-li vyloučeno na etiketě přípravku, v nařízení Ústavu o rozšíření povolení na menšinová použití nebo v nařízení Ústavu vydaném v případě mimořádných stavů v ochraně rostlin.

(5) Ochranná vzdálenost za účelem ochrany vodních organismů se odvozuje od břehové čáry v případě stojatých i tekoucích vod³⁾.

(6) Je-li na etiketě přípravku, v nařízení Ústavu o rozšíření povolení na menšinová použití nebo v nařízení Ústavu vydaném v případě mimořádných stavů v ochraně rostlin uvedena ochranná vzdálenost od povrchové vody pro případ aplikace na svažitých pozemcích, nelze tuto vzdálenost zkrátit použitím zařízení pro aplikaci přípravků omezujícího nežádoucí úlet.

(7) Dodržování ochranných vzdáleností uvedených na etiketě přípravku, v nařízení Ústavu o rozšíření povolení na menšinová použití nebo v nařízení Ústavu vydaném v případě mimořádných stavů v ochraně rostlin s ohledem na ochranu necílových členovců nebo necílových rostlin se nevyžaduje u trvalých kultur, zejména sadů, vinic a chmelnic, pokud jsou krajní řady ošetřovány pouze zvenku směrem dovnitř porostu za použití zařízení pro aplikaci přípravků omezujícího nežádoucí úlet, které je Ústavem vedeno a zveřejněno podle § 62 odst. 2 zákona.

§ 14

Způsob odběru vzorku při šetření příčin úhynu včel, zvěře a ryb

(K § 51 odst. 6 zákona)

(1) K vyšetření příčiny úhynutí včel odebírá krajská veterinární správa vzorek uhynulých včel v počtu nejméně 500 jedinců a Ústav vzorek rostlin z ošetřeného porostu o hmotnosti nejméně 200 gramů. Vzorky musí být označeny a zabaleny v prodyšném pevném obalu a neprodleně přemístěny k uchování při teplotě -18 °C a nižší do doby doručení stejnému státnímu ústavu pro veterinární laboratorní diagnostiku k provedení analýzy.

(2) Vzorek ryb čerstvě uhynulých nebo ryb s příznaky otravy odebírá krajská veterinární správa v nádržích s jednodruhovou obsádkou v počtu 5 až 20 kusů podle hmotnosti a okolností úhynu. V nádržích s vícedruhovou obsádkou a v tekoucích vodách krajská veterinární správa odebírá 3 až 5 kusů od druhů nejčastěji se objevujících mezi rybami s příznaky otravy nebo uhynulými rybami. Současně odebere krajská veterinární správa vzorky znečištěné vody v množství 4 litrů, popřípadě sedimenty dna o hmotnosti 2 kg. Ústav odebírá vzorek rostlin z ošetřeného porostu o hmotnosti nejméně 200 gramů, popřípadě vzorek zeminy z ošetřeného pozemku o hmotnosti nejméně 500 gramů, a to v případech šetření úhynu ryb v nádržích. Vzorky odebrané krajskou veterinární správou a Ústavem musí být označeny a zabaleny v pevném obalu a neprodleně přemístěny k uchování při teplotě -18 °C a nižší s výjimkou zeminy do doby doručení stejnému státnímu ústavu pro veterinární laboratorní diagnostiku k provedení analýzy.

(3) Vzorkem zvěře na vyšetření je tělo uhynulé zvěře nebo zvěře s příznaky otravy, popřípadě jen tělesná tkáň, tělní tekutina nebo výměšky zvěře v množství potřebném pro dané vyšetření podle určení krajské veterinární správy.

§ 15

Přechodná ustanovení

(1) Označením přípravku podle dosavadních právních předpisů

- a) „Přípravek pro včely toxický“ se rozumí označení „Přípravek zvlášť nebezpečný pro včely“,
- b) „Přípravek pro včely škodlivý“ se rozumí označení „Přípravek nebezpečný pro včely“,
- c) „Pro včely relativně neškodný“ se rozumí, že „Přípravek nevyžaduje klasifikaci z hlediska ochrany včel“,
- d) „Toxický pro zvířata“ se rozumí „Nebezpečný pro suchozemské obratlovce“.

(2) U přípravků, na které se nevztahuje odstavec 1 a které byly uvedeny do oběhu před nabytím účinnosti této vyhlášky, platí jejich označení k zabezpečení ochrany včel, zvěře, ryb a dalších vodních organismů do skončení doby použitelnosti těchto přípravků uvedené na jejich obalu.

§ 16

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se:

1. Vyhláška č. 327/2004 Sb., o ochraně včel, zvěře, vodních organismů a dalších necílových organismů při použití přípravků na ochranu rostlin.
2. Vyhláška č. 33/2012 Sb., kterou se mění vyhláška č. 327/2004 Sb., o ochraně včel, zvěře, vodních organismů a dalších necílových organismů při použití přípravků na ochranu rostlin.

§ 17

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. listopadu 2012.

Ministr:

Ing. Bendl v. r.

1) Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.

2) Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 120/2002 Sb., o podmínkách uvádění biocidních přípravků a účinných látek na trh a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

3) § 44 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění zákona č. 150/2010 Sb.

STANOVY
ČESKOMORAVSKÁ MYSLIVECKÁ JEDNOTA, Z.S.

ČÁST PRVNÍ – Všeobecná ustanovení

- Hlava I. – Základní údaje
- Hlava II. – Právní postavení
- Hlava III. – Poslání, účel a činnost spolku
- Hlava IV. – Členství
- Hlava V. – Práva a povinnosti členů
- Hlava VI. – Orgány spolku
- Hlava VII. – Zrušení a likvidace spolku

ČÁST DRUHÁ – Hlavní spolek

- Hlava I. – Obecná ustanovení
- Hlava II. – Sbor zástupců
- Hlava III. – Myslivecká rada
- Hlava IV. – Dozorčí rada
- Hlava V. – Sekretariát
- Hlava VI. – Odborné kluby

ČÁST TŘETÍ – Pobočné spolky

- Hlava I. – Obecná ustanovení
- Hlava II. – Založení a přeměna pobočného spolku
- Hlava III. – Sněm
- Hlava IV. – Myslivecká rada
- Hlava V. – Dozorčí rada
- Hlava VI. – Krajská koordinační rada
- Hlava VII. – Zrušení a likvidace pobočného spolku

ČÁST ČTVRTÁ – Ustanovení

- Hlava I. – Ustanovení společná
- Hlava II. Ustanovení přechodná
- Hlava III. Ustanovení závěrečná

ČÁST PRVNÍ
VŠEOBECNÁ USTANOVENÍ

Hlava I.
Základní údaje

§1

- (1) Název spolku zní: českomoravská myslivecká jednota, z.s.
- (2) Adresa sídla spolku je: Jungmannova 32/25, 115 25 Praha 1

Hlava II.
Právní postavení

§2

- (1) Organizační strukturu spolku tvoří:
 - a) hlavní spolek se svými organizačními složkami,
 - b) pobočné spolky.
- (2) Pobočný spolek může nabývat práva a povinnost v plném rozsahu.

§3

Majetkovou samostatnost

- (1) Jmění hlavního spolku je plně oddělené od jmění pobočného spolku **a naopak**.
- (2) Hlavní spolek neručí za dluhy pobočných spolků.
- (3) Pobočné spolky neručí za dluhy hlavního spolku.

Hlava III.
Poslání, účel a činnosti spolku

§4

Poslání

- (1) Spolek je samosprávným a dobrovolným svazkem založeným k naplňování společných zájmů jeho členů.
- (2) Posláním a účelem spolku je přispívat v souladu s těmito stanovami vlastní povinností k dosahování obecného blaha. Rozumí se jimi zejména:
 - a) ochrana myslivosti jako kulturního dědictví a aktivní péče o její trvalý rozvoj
 - b) ochrana přírody a krajiny a v ní volně žijící zvěře;

- c) ochrana životního prostředí,
 - d) ochrana ohrožených nebo zraněných živočichů a jiných živočišných druhů a péče o ně,
 - e) práce s dětmi a mládeží.
- (3) Myslivostí se rozumí soubor činností prováděných v přírodě ve vztahu k volně žijící zvěři jako součástí ekosystému a spolková činnost směřující k udržení a rozvíjení mysliveckých tradic a zvyků jako součástí českého národního kulturního dědictví.¹

§5

Předmět činnosti

- (1) Předmětem hlavní činnosti spolku je veřejně prospěšná činnost.
- (2) Spolek plní svá poslání tím, že:
- a) podporuje rozvoj myslivosti a ochrany přírody a spolupracuje se státními orgány a orgány územní samosprávy na úkolech týkajících se myslivosti a ochrany přírody; spolupracuje dále s výzkumnými ústavami, veterinárními a s jinými institucemi na řešení výzkumných úkolů a zavádění výsledků a výzkumu do myslivecké praxe,

¹ Ustanovení § 2 písm. a) zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů.

- b) podporuje chov a ochranu zvěře včetně zvláště chráněných živočichů, zazvěřování honiteb, výrobu, nákup a prodej krmiv a léčiv vhodných pro zvěř,
- c) provozuje voliérové chovy zvěře, odchyt, nákup a prodej zvěře, nákup, zpracování a prodej zvěřiny,
- d) pečuje o rozvoj myslivecké kynologie, sokolnictví a lovecké hudby, organizuje a provádí zkoušky loveckých psů z výkonu a sokolnické zkoušky podle pověření Ministerstva zemědělství, vnitřních a prováděcích předpisů k nim vydaných, podporuje účast na mezinárodních soutěžích, popřípadě je organizuje, a provozuje výcviková zařízení,

- e) pečuje o rozvoj loveckého a sportovního střelectví, organizuje střelecké soutěže podle vnitřního prováděcího předpisu, popřípadě mezinárodního soutěžního řádu,
- f) organizuje a provádí výuku a výcvik ve střelbě ze zbraní, provozuje střelnice a poskytuje svým členům bezplatné poradenství v souladu s posláním spolku,
- g) organizuje a provádí společenské a kulturní akce, zejména myslivecké dny, plesy a další akce,
- h) podporuje zájmové činnosti členů týkající se myslivost,
- i) působí na soustavný růst odborné a společenské úrovně svých členů, dbá o zachování mysliveckých zvyků a tradic, vede členy k ochraně přírody a k účasti na akcích s ní spojených,
- j) prosazuje a zpřístupňuje myslivost a ochranu přírody v souladu se svým posláním,
- k) vydává odborné monografie a časopisy, názorné pomůcky a informační materiály,
- l) sjednává pojištění vztahující se k činnosti spolku a jeho členů a účastní se likvidace pojistných událostí,
- m) organizuje a provádí odborné kurzy a zkoušky z myslivosti, zkoušky pro myslivecké hospodáře podle pověření Ministerstva zemědělství a vnitřních prováděcích předpisů k nim vydaných,
- n) získává a organizuje děti a mládež pro činnost ve spolku,
- o) spolupracuje s jinými tuzemskými a zahraničními mysliveckými organizacemi, právníckými či fyzickými osobami zabývajícími se ochranou přírody a zvěře,
- p) vytváří předpoklady pro efektivní chod organizačních jednotek a činnost členů zejména formou centralizovaného zásobování materiálem potřebného k jejich činnosti a zpracováním účetních podkladů,
- q) plní další úkoly na základě pověření nebo na podkladě právních předpisů,

- (3) Spolek pro plnění svého poslání využívá i státních a jiných dotačních programů.

§6

- (1) Spolek vykonává podnikatelskou či jinou výtěžnou činnost pouze jako svoji vedlejší činnost. Tuto vedlejší činnost využívá výlučně k podpoře hlavní činnosti nebo hospodárnému využití spolkového majetku.
- (2) Případný zisk spolku je použit pouze k podpoře hlavní činnosti včetně správy spolku.

Hlava IV. Členství

§7

Členem spolku se mohou stát:

- a) občané české republiky,
- b) občané členského státu Evropské unie,
- c) občané jiných států s povolením k trvalému pobytu,²
- d) právnické osoby za podmínek sjednaných ve smlouvě s hlavním nebo pobočným spolkem.

§8

Řádné členství

- (1) Řádné členství (dále jen „členství“) v hlavním spolku vzniká prostřednictvím členství v pobočném spolku nebo odborném klubu po zaplacení řádného členského příspěvku (dále jen „členský

příspěvek“) a přijetí za člena (§ 10 odst. 2). Organizační řád odborného klubu může stanovit, že se ke vzniku členství vyžaduje také zaplacení klubového členského příspěvku.

- (2) Členství v hlavním spolku a pobočném spolku nebo odborném klubu je nedělitelné. Společně vzniká i zaniká.
- (3) Jedna osoba může být současně žádným členem (dále jen „člen“) pouze jednoho pobočného spolku nebo odborného klubu. Tím není dotčena možnost být klubovým členem ve více odborných klubech (§ 9 odst. 2).

² Zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

§9

Klubové členství

- (1) Klubové členství v hlavním spolku vzniká prostřednictvím odborného klubu. Klubový člen platí pouze klubový členský příspěvek, vyžaduje-li jeho zaplacení organizační řád odborného klubu.
- (2) Klubový člen může být současně členem více odborných klubů. Stejně tak může řádný člen být současně členem více odborných klubů.
- (3) Je-li osoba zároveň řádným i klubovým členem, použijí se na ni ustanovení o řádném členství.
- (4) Klubový člen má stejná práva a povinnosti jako řádný člen. Nemůže však volit a být volen do orgánů hlavního ani pobočných spolků. Pro účely hlasovacího práva podle § 76 odst. 1 se ke klubovým členům nepřihlíží.
- (5) Podrobnosti týkajících se vzniku a zániku klubového členství, seznamu klubových členů, klubových členských příspěvků jakož i další související otázky upraví organizační řád odborného klubu.

Vznik Členství

§10

- (1) Uchazeč o členství podává písemnou nebo elektronickou přihlášku u pobočného spolku nebo odborného klubu. Přihlášku nemusí podat ten, kdo byl členem k poslednímu dni předchozího kalendářního roku a zaplatí členský příspěvek do konce druhého měsíce roku následujícího.
- (2) Členství vzniká zaplacením členského příspěvku a přijetím za člena. Přijetím za člena se rozumí zapsání uchazeče do seznamu členů.

§11

- (1) Uchazeče do seznamu členů zapíše jednatel pobočného spolku resp. osoba určená výkonným orgánem odborného klubu (společně jen „pověřená osoba“).
- (2) Pověřená osoba zapíše uchazeče do seznamu členů pouze po předchozím zaplacení členského příspěvku.
- (3) Pověřená osoba je oprávněna odmítnout zapsání uchazeče do seznamu členů. Nemůže odmítnout zapsat toho uchazeče, který byl členem k poslednímu dni předchozího kalendářního roku a který zaplatí členský příspěvek do konce druhého měsíce roku následujícího (§ 10 odst. 1).
- (4) Pokud pověřená osoba odmítne uchazeče zapsat, může uchazeč písemně navrhnout, aby o jeho přijetí rozhodl výkonný orgán pobočného spolku nebo odborného klubu. Písemný návrh doručí na adresu sídla pobočného spolku nebo odborného klubu.
- (5) Nerozhodne-li výkonný orgán podle odstavce 4 o přijetí uchazeče na svém nejbližším jednání, platí, že potvrzuje odmítnutí zapsání. Tím není dotčena možnost ucházet se o členství opakovaně.
- (6) Členovi se vystaví členský průkaz. Náležitosti členského průkazu stanoví vnitřní předpis.

§ 12

Seznam členů

- (1) Pobočný spolek a odborný klub vedou seznam svých členů v centrální evidenci členů. Zápisy a výmazy provádí pověřená osoba. Pro odborný klub tuto činnost vykonává osoba pověřená jednatelem hlavního spolku.
- (2) Koordinaci centrální evidence členů provádí osoba pověřená jednatelem hlavního spolku.
- (3) Seznam členů není zpřístupněn. Pověřená osoba poskytne výpis ze seznamu členů pro účely činnosti hlavního spolku, pobočného spolku nebo odborného klubu, a to jen v rozsahu, jaký je nezbytný pro splnění účelu, pro který je výpis žádán, a tak, aby nebylo nad míru nezbytně nutnou zasaženo do práv dotčených osob.
- (4) Ustanovením odstavce 4 není dotčeno právo každého člena spolku obdržet potvrzení s výpisem ze seznamu členů obsahující údaje o své osobě, popřípadě potvrzení, že tyto údaje byly vymazány.
- (5) Člen spolku uděluje hlavnímu a pobočnému spolku souhlas se zpracováním osobních údajů podle zákona o ochraně osobních údajů,³
 - a) a to svého jména, příjmení, rodného čísla, adresy a elektronické adresy,
 - b) pro účel činnosti spolku,
 - c) na dobu pěti let od zániku členství.

Členský příspěvek

§ 13

- 1) Členský příspěvek se skládá ze složek, které stanoví nejvyšší orgán hlavního spolku.
- 2) Členský příspěvek se platí hlavnímu spolku prostřednictvím pobočného spolku nebo odborného klubu.
- 3) Členský příspěvek odevzdá pověřená osoba hlavnímu spolku. To neplatí pro tu část členského příspěvku, která náleží pobočnému spolku.
- 4) Podrobnosti placení a odevzdávání členského příspěvku stanoví vnitřní předpis.

§ 14

- 1) Výši členského příspěvku a podíl z něj, který náleží pobočným spolkům, stanoví nejvyšší orgán hlavního spolku, a to vždy s účinností od prvního dne kalendářního roku.
- 2) Nestanoví-li nejvyšší orgán výši příspěvku a podíl z něj, platí výše příspěvku a podíl z něj stanovené pro předchozí rok.
- 3) Výši členského příspěvku může nejvyšší orgán stanovit rozdílnou pro různé okruhy osob. Osoby, které platí příspěvek ve snížené výši, jej mohou zaplatit pouze na jeden rok. To neplatí, jde-li o osoby, které platí příspěvek ve snížené výši z důvodu svého vyššího věku.

³ Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů.

- 4) Ustanovení odstavce 3 věty druhé se nepoužije, jde-li pouze o snížení o výši pojistného.

§ 15

Pojištění

- 1) Každý řádný člen, který je fyzickou osobou, je pojištěn
 - a) proti následkům povinné odpovědnosti za škodu na věci a pro případ ublížení na zdraví nebo usmrcení v souvislosti s prováděním myslivosti,
 - b) na úraz při provádění myslivosti,
a to obojí na základě skupinových pojistných smluv s HALALI, všeobecná pojišťovna, a.s. To a neplatí pro okruhy osob, které určí nejvyšší orgán hlavního spolku.
- 2) Skupinovou pojistnou smlouvu dle odstavce 1 sjedná a uzavře výkonný orgán hlavního spolku.
- 3) Uzavřením pojistné smlouvy pro nového člena je zapsání do evidence členů podle § 12 odst. 1. Smlouva je účinná ode dne následujícího po dni vzniku členství ve spolku.
- 4) Pro stávající členy je uzavřením konkrétní smlouvy zapsání platby členského příspěvku do evidence členů. Smlouva je účinná od prvního dne roku, na který byl členský příspěvek zaplacen.

§ 16

Čestné členství

- 1) Čestné členství je zvláštním druhem členství. Udělení čestného členství je oceněním přínosu člena pro spolek.
- 2) Čestní členové jsou osvobozeni od placení členských příspěvků.
- 3) Podrobnosti týkající se čestného členství upraví vnitřní předpis.

§ 17

Prodloužení členství

- 1) Prodloužení členství se děje včasným zaplacením členského příspěvku.
- 2) Pověřená osoba není oprávněna odmítnout zaplacení členského příspěvku a je povinna bez zbytečného dokladu zapsat platbu do evidence členů. Za splnění povinnosti dle předchozí věty odpovídá pobočný spolek.

Zánik členství

§ 18

- 1) Členství ve spolku zaniká:
 - a) vystoupením
 - b) vyloučením podle § 24,
 - c) nezaplacením členského příspěvku,
 - d) v případě osob uvedených v § 7 písm. c) zánikem platnosti povolení k trvalému pobytu,
 - e) v případě osob uvedených v § 7 písm. d) způsobem uvedeným ve smlouvě, jinak dle písmene a) – c),
 - f) smrtí,
 - g) z dalších důvodů uvedených ve stanovách nebo v zákoně.
- 2) Členství v pobočném spolku zaniká též vznikem členství v jiném pobočném spolku.

§ 19

Právo na vypořádání

Osoba, jejíž členství zaniklo, nemá právo na vrácení členského příspěvku ani na jiné majetkové vypořádání.

§ 20

Vystoupení

Vystoupení je účinné doručením písemného prohlášení na adresu sídla hlavního spolku, pobočného spolku nebo odborného klubu. V případě doručení na adresu hlavního spolku uvědomí tento neprodleně pobočný spolek nebo odborný klu, a naopak.

Hlava V.

Práva a povinnosti členů

§ 21

- 1) Členové mají:
 - a) právo účastnit se akcí spolku,
 - b) právo volit a být volen do orgánu pobočného a hlavního spolku,
 - c) právo podílet se na výhodách plynoucích ze členství,
 - d) právo podávat návrhy, dotazy, stížnosti a požadovat vysvětlení,
 - e) právo na informace o jednáních orgánů spolku,
 - f) právo nosit členský odznak a propůjčená vyznamenání spolku,
 - g) další práva vyplývající z rozhodnutí orgánů spolku,
 - h) další práva dle těchto stanov.

- 2) Členové mají:
 - a) povinnost podílet se na plnění úkolů spolku,
 - b) povinnost dodržovat právní předpisy na úseku myslivosti a ochrany přírody,
 - c) povinnost dodržovat stanovы spolku, vnitřní předpisy a rozhodnutí orgánů spolku,
 - d) povinnost dodržovat myslivecké zvyky a tradice,
 - e) povinnost zdržet se činnosti, které by poškozovala zájmy spolku, jeho jméno či pověst,
 - f) povinnost zachovávat vůči ostatním členům spolku ohleduplnost a slušné jednání,
 - g) další povinnosti dle těchto stanov.

§ 22

Ochrana při porušení práva

- 1) Každý člen, který tvrdí, že bylo porušeno jeho práva vyplývající ze zákona, těchto stanov nebo rozhodnutí orgánu spolku, se může domáhat, aby o jeho právu rozhodl kontrolní orgán.
- 2) Došlo-li k porušení práva v rámci činnosti hlavního spolku nebo odborného klubu, rozhodně kontrolní orgán hlavního spolku. Došlo-li k porušení práva v rámci činnosti pobočného spolku, rozhodne kontrolní orgán pobočného spolku. V případě pochybností rozhodně kontrolní orgán hlavního spolku.
- 3) Rozhodnutí dle odstavce 1 jsou závazná pro hlavní i pobočný spolek, jejich orgány i organizační složky, jakož i pro všechny členy.

Opatření při porušení povinností

§ 23

- 1) Členovi, který porušil své povinnosti vyplývající z členství, lze uložit tato opatření:
 - a) písemné napomenutí,
 - b) vyloučení z výkonu funkce člena orgánu hlavního nebo pobočného spolku,
 - c) vyloučení ze spolku § 24.
- 2) O uložení opatření dle odstavce 1 rozhoduje:
 - a) kontrolní orgán pobočného spolku, jde-li o člena pobočného spolku,
 - b) výkonný orgán pobočného spolku, jde-li o člena kontrolního orgánu pobočného spolku,

- c) kontrolní orgán hlavního spolku, jde-li o člena odborného klubu nebo o člena orgánu hlavního spolku,
 - d) výkonný orgán hlavního spolku, jde-li o člena kontrolního orgánu hlavního spolku.
- 3) O uložení opatření dle odstavce 1 může rozhodnout také kontrolní orgán hlavního spolku, a to nezávisle na již přijetém rozhodnutí.
- 4) Ustanovení o řízení o vyloučení se užití obdobně.

Vyloučení

§ 24

- 1) Vyloučit lze člena, který
- a) závažně porušil povinnosti vyplývající z členství, nebo
 - b) soustavně porušuje povinnosti vyplývající z členství.
- 2) Zjednal-li člen v přiměřené lhůtě nápravu, přihlédne se k tomu. To neplatí, způsobilo-li jeho jednání zvláště závažnou újmu.
- 3) O vyloučení rozhoduje orgán většinou alespoň dvou třetin přítomných členů.
- 4) Orgán své rozhodnutí náležitě odůvodní.

§ 25

- 1) Orgán zahájí řízení o vyloučení bez zbytečného odkladu poté, co se dozvěděl o skutečnostech odůvodňujících vyloučení. Řízení o vyloučení lze zahájit do tří měsíců ode dne, kdy se o skutečnostech odůvodňujících vyloučení dozvěděl, nejpozději však do jednoho roku ode dne, kdy k nim došlo.
- 2) Odůvodňují-li to okolnosti případu, může orgán od zahájení řízení nebo rozhodnutí o vyloučení upustit.
- 3) Člen, proti němuž bylo řízení o vyloučení zahájeno, musí mít příležitost se seznámit se skutečnostmi odůvodňujícím vyloučení, žádat o jejich vysvětlení a uvést i doložit vše, co je mu k prospěchu.

§ 26

- 1) Člen se může do patnácti dnů od doručení rozhodnutí písemně odvolat, aby rozhodnutí o vyloučení přezkoumal kontrolní orgán hlavního spolku. Jde-li o rozhodnutí tohoto orgánu, není odvolání přípustné. Marným uplynutím této lhůty členství zaniká.
- 2) Odvolací orgán rozhodnutí o vyloučení zruší, odporuje-li těmto stanovám nebo zákonu. Rozhodnutí lze zrušit i v jiných odůvodněných případech.

§ 27

- 1) Ten, kdo byl vyloučen, se nemůže stát členem spolku po dobu až pěti let od vyloučení. Orgán, který o vyloučení rozhodl, ve svém rozhodnutí tuto dobu určí.
- 2) Vyloučený člen nemá právo na vrácení zaplacených členských příspěvků.

Hlava VI.

Orgány spolku

Úvodní ustanovení

§ 28

- 1) Ustanovení této hlavy se použijí na:
 - a) ustavení (zřízení), vnitřní fungování a zrušení orgánů hlavního pobočného spolku, neurčí-li tyto stanovy zvláštní úpravu,
 - b) volbu, jmenování či jiné povolání do funkce (dále jen „volba“) a odvolání člena orgánu hlavního i pobočného spolku, neurčí-li tyto stanovy zvláštní úpravu,
 - c) právní postavení člena orgánu hlavního i pobočného spolku, neurčí-li tyto stanovy zvláštní úpravu nebo nevyplývá-li z povahy člena (delegáta) nejvyššího orgánu jinak.
- 2) Nejde-li o orgán nejvyšší, výkonný nebo kontrolní, použijí se ustanovení této hlavy o

- a) svolání jednání orgánu,
 - b) jednání orgánu a
 - c) zápisu z jednání
přiměřeně.
- 3) Nejvyšším resp. výkonným orgánem se pro účely této hlavy rozumí nejvyšší resp. výkonný orgán hlavního i pobočného spolku. Totéž platí pro kontrolní orgán.

Ustavení orgánu

§ 29

- 1) Ustavit orgán lze pouze tehdy, umožňují-li to tyto stanovy výslovně. Jinak lze orgán ustavit pouze změnou stanov.
- 2) Neuvede-li se, na jaký čas se orgán ustavuje, platí, že je ustaven na dobu neurčitou.
- 3) Ten, kdo orgán ustaví, informaci o tom vhodným způsobem uveřejní.

§ 30

- 1) Ustavit lze orgán o jednom členu (individuální) nebo o více členech (kolektivní.)
- 2) Nevyplyvá-li ze stanov něco jiného, zvolí kolektivní orgán svého předsedu popřípadě místopředsedu. To neplatí, jde-li o nejvyšší orgán.
- 3) Nemůže-li předseda z vážných důvodů dlouhodobě vykonávat svoji funkci, vykonává ji v nejnútnejším rozsahu do volby nového předsedy místopředseda, nebo jiná osoba zvolená tímto orgánem.
- 4) Nevyplyvá-li z těchto stanov něco jiného, volí členy orgánu ten, kdo orgán ustavil, popřípadě alespoň určí, jakým způsobem budou do funkce voleni. Pokud je zvolen pouze předseda, jmenuje ten zbylé členy orgánů.

- 5) Ustavené orgány odpovídají za svoji činnost orgánům, které je ustavily nebo zvolily jejich členy (předsedu orgánu). Předseda orgánu podává pravidelné zprávy o činnosti orgánu tomu orgánu, který orgán ustavil nebo zvolil jeho členy.

§ 31

Kooptace

- 1) Zanikne-li osobě členství ve voleném orgánu a neklesl-li počet jeho členů pod polovinu, může orgán zvolit (kooptovat) nového člena do doby nejbližšího jednání orgánu příslušeného k volbě. Vždy přitom upřednostní náhradníky v pořadí jejich zvolení.
- 2) Kooptovat nelze v případě nejvyššího orgánu.

§ 32

Podmínky členství v orgánu

- 1) Členem (delegátem) orgánu spolku se může stát pouze plně svéprávná fyzická osoba starší 18 let, která je členem spolku. Jde-li orgán pobočného spolku, může se jeho členem (delegátem) stát pouze člen tohoto pobočného spolku.
- 2) Osoba, která je do funkce volena, musí s tím souhlasit. Souhlas může být dán i konkludentně.
- 3) Osoba nemůže být zároveň členem výkonného orgánu a kontrolního orgánu hlavního spolku. Totéž platí o pobočném spolku. Vznikne-li osobě členství v kontrolním orgánu, zaniká členství ve výkonném orgánu, a naopak.
- 4) Má-li vzniknout členství v orgánu osobě, která nesplňuje podmínky určené těmito stanovami nebo zákonem, její členství nevznikne. Přestal-li člen orgánu po svém povolání do funkce splňovat tyto podmínky, jeho funkce zaniká. Zánik funkce ohlásí bez zbytečného odkladu.

Výkon funkce

§ 33

Střet zájmů

- 1) Dozví-li se člen orgánu, že může při výkonu jeho funkce dojít ke střetu jeho zájmu se zájmem hlavního nebo pobočného spolku, informuje o tom bez zbytečného odkladu ostatní členy orgánu, jehož je členem, a kontrolní orgán. To platí obdobně pro možný střet zájmů osob členovi orgánu blízkých nebo osob jim ovlivněných nebo ovládaných.
- 2) Podáním informace dle odstavce 1 není dotčena povinnost jednat v zájmu hlavního resp. pobočného spolku.

§ 34

- 1) Člen orgánu vykonává svoji funkci pouze osobně a nemůže k účasti na jednání orgánů zmocnit jiného. To neplatí pro člena (delegáta) nejvyššího orgánu pobočného spolku.
- 2) Funkce členů orgánů jsou čestné. Členům lze poskytnout náhradu nákladů dle vnitřních předpisů.
- 3) Funkční období je pětileté.

Svolání jednání

§ 35

- 1) Jednáním orgánu se rozumí jeho zasedání, konání či jiné obdobné jednání.
- 2) Jednání orgánu svolává jeho předseda. Je-li dán naléhavý zájem spolku a je-li pro to spravedlivý důvod, může jednání svolat místopředseda, popř. jiný člen orgánu. Jednání se svolá vždy na žádost alespoň třetiny členů orgánu.
- 3) Je-li svolavatelem jednání orgánu jiný orgán, uplatní se ustanovení odstavce 2 obdobně. To neplatí, rozhodl-li o svolání jednání jiného orgánu orgán jako celek.

§ 36

- 1) Jednání se svolá nejméně deset dní před jeho konáním, neodůvodňují-li okolnosti nebo zvyklosti jiný termín.
- 2) Čas a místo jednání nesmí nepřiměřeně omezovat právo účastnit se jednání orgánu.
- 3) V pozvánce svolavatel oznámí místo, čas a program jednání, nevyplyvají-li z těchto stanov další náležitosti.
- 4) Součástí pozvánky na jednání nejvyššího orgánu jsou i návrhy jednotlivých usnesení.
- 5) Jsou-li pro rozhodování orgánu zapotřebí podklady, tvoří tyto součást pozvánky jako její přílohy.

§ 37

- 1) Pozvánka se doručí na elektronickou adresu členů orgánu, stejně jako na elektronickou adresu dalších osob, které mají právo se jednání orgánu účastnit.
- 2) Orgán může rozhodnout o jiném způsobu doručování.
- 3) Svolavatel je odpovědný za přípravu jednání.

Odvolání jednání

§ 38

Kdo jednání svolal, může je odvolat nebo odložit stejným způsobem, jako bylo svoláno. Stane-li se tak méně než týden před oznámeným datem jednání, nahradí hlavní nebo pobočný spolek členům, kteří se na jednání dostavili dle pozvánky, účelně vynaložené náklady. To neplatí, pokud tito členové o odvolání nebo odložení věděli nebo měli vědět.

Průběh jednání

§ 39

- 1) Jednání zahájí předseda orgánu (svolavatele). Není-li přítomen, zahájí jednání jiný člen orgánu.
- 2) Kdo jednání zahájí, ověří, zda je orgán schopen se usnášet. Poté zajistí volbu předsedy (předsednictva) jednání, zapisovatel, ověřovatele a případně členů mandátové, návrhové, kontrolní

nebo jiné komise, je-li třeba tyto zvolit. Členové komisí si ze svého středu zvolí předsedu.

- 3) Ne zvolí-li orgán předsedu jednání, řídí jednání předseda orgánu (svolavatele). Ne zvolí-li orgán zapisovatele nebo ověřovatele, určí jej předseda jednání.
- 4) Ověřovatele zápisu nemůže být předseda jednání ani zapisovatel.

§ 40

- 1) Předseda jednání vede jednání tak, jak byl jeho programem ohlášen, ledaže se orgán usnese na přerušení nebo předčasném ukončení jednání.
- 2) Záležitost, která nebyla zařazena na program jednání při jeho ohlášení, lze rozhodnout jen za účasti členů (delegátů) orgánu, kteří disponují alespoň dvěma třetinami hlasů všech členů orgánu.
- 3) Nejdříve se hlasuje o návrhu předloženém dle programu jednání. Není-li tento návrh přijat, hlasuje se postupně o dalších návrzích v pořadí, v jakém byly vzneseny. Vznést návrh může pouze člen orgánu, který má hlasovací právo.

§ 41

- 1) Jednání orgánu je neveřejné, nerozhodne-li orgán jinak. Obrazové a zvukové záznamy lze pořizovat pouze za souhlasu všech přítomných členů orgánu.
- 2) Jednání orgánu hlavního spolku mají dále právo se účastnit:
 - a) předseda výkonného orgánu hlavního spolku nebo jím pověřený člen,
 - b) předseda kontrolního orgánu hlavního spolku nebo jím pověřený člen,
 - c) kandidáti na jednotlivé funkce volené orgánem,
 - d) hosté schválení orgánem na jeho jednání.
- 3) Jednání orgánu pobočného spolku mají dále právo se účastnit:
 - a) předseda výkonného orgánu hlavního spolku nebo jím pověřený člen,

- b) předseda kontrolního orgánu hlavního spolku nebo jím pověřený člen,
 - c) předseda výkonného orgánu pobočného spolku nebo jím pověřený člen,
 - d) předseda kontrolního orgánu pobočného spolku nebo jím pověřený člen,
 - e) kandidáti na jednotlivé funkce volené orgánem,
 - f) hosté schválení orgánem na jeho jednání.
- 4) Předsedovi kontrolního orgánu se udělí slovo vždy, kdykoli o to požádá.
 - 5) Jednání nejvyššího orgánu se vždy s hlasem poradním účastní členové výkonného a kontrolního orgánu.

§ 42

Podrobnosti svolání jednání, jeho průběhu a odvolání může upravit jednací řád orgánu.

Rozhodování

§ 43

- 1) Orgán rozhoduje usnesením.
- 2) Orgán je schopen usnášet se za účasti většiny jeho členů (delegátů). Usnesení přijímá prostou většinou hlasů, neurčí-li stanovy jinak.
- 3) Jde-li o svolání jednání jiného orgánu, nepoužije se ustanovení odstavce 2, je-li takové svolání naléhavé a existuje-li pro něj spravedlivý důvod.

§ 44

- 1) Každý člen má jeden hlas. V případě rovnosti hlasů rozhoduje hlas předsedy.
- 2) K hlasu poradnímu se nepřihlíží.
- 3) Je-li rozhodnutí přijato, zaznamená se na žádost člena orgánu, který návrhu odporoval, jeho odchýlný názor. To neplatí, jde-li o jednání nejvyššího orgánu.

§ 45

- 1) Má-li orgán povinnost podle těchto stanov rozhodnout o určité záležitosti, rozhodne v přiměřené lhůtě.
- 2) Rozhodnutí o právech a povinnostech člena spolku vyžaduje písemnou formu a doručí se tomuto členovi bez zbytečného odkladu. Odvolací lhůta běží od doručení rozhodnutí.

Rozhodování mimo jednání orgánu

§ 46

- 1) Nevylučují-li tyto stanov rozhodování mimo jednání orgánu výslovně, zašle osoba oprávněná svolat jednání orgánu na adresu členů orgánu návrh rozhodnutí. Sdělil-li člen orgánu elektronickou adresu, zašle se návrh rozhodnutí na tuto adresu.
- 2) Návrh rozhodnutí obsahuje také:
 - a) lhůtu pro doručení vyjádření člena orgánu, jinak 15 dnů; pro začátek jejího běhu je rozhodné doručení návrhu členovi orgánu,
 - b) podklady potřebné pro jeho přijetí.
- 3) Nedoručí-li člen orgánu ve lhůtě dle odstavce 2 písm. a) osobě oprávněné ke svolání jednání orgánu souhlas s návrhem usnesení, platí, že s návrhem nesouhlasí.
- 4) Většina se počítá z celkového počtu hlasů všech členů orgánu.
- 5) Výsledek rozhodování mimo jednání orgánu, včetně dne jeho přijetí, oznámí osoba oprávněná svolat jednání orgánu způsobem určeným těmito stanovami všem členům orgánu bez zbytečného odkladu.

§ 47

- 1) Rozhodnout mimo jednání orgánu nelze o:
 - a) odvolání člena orgánu,
 - b) dispozicích s jměním převyšujícím jedno sto tisíc korun,

- c) zajištění dluhu, pokud je hodnota předmětu zajištění vyšší než jedno sto tisíc korun,
 - d) utvrzení dluhu převyšujícího jedno sto tisíc korun
- 2) Nejvyšší orgán nemůže rozhodovat mimo své jednání.

Volba

§ 48

- 1) Každý člen může kandidovat do orgánů pobočného a hlavního spolku. Ode dne, který určí svolavatel jednání, může kandidáta navrhnout pouze člen (delegát) orgánu, který volbu provádí, a to na jednání tohoto orgánu.
- 2) Svolavatel jednání seznam kandidátů včas a vhodným způsobem uveřejní.

§ 49

- 1) Každá funkce se volí samostatně, neurčí-li volební řád jinak.
- 2) Jde-li o volbu několika stejných funkcí, probíhá společně, neurčí-li volební řád jinak.
- 3) Volba probíhá tajně, neurčí-li volební řád jinak.
- 4) Navržené kandidáti jsou na volebním lístku řazeni abecedně.
- 5) Každý kandidát má možnost vystoupit se svým projevem v délce až pěti minut, neurčí-li volební řád jinak.

§ 50

- 1) Kandidatura na jednu funkci nevylučuje kandidaturu na jinou funkci v témže orgánu. V případě zvolení do funkce jsou zbylé kandidatury ukončeny.
- 2) V případě volby jednoho člena je do funkce zvolen ten, kdo obdržel nejvyšší počet ze všech platně odevzdaných hlasů. Orgán, který volbu provádí, může před provedením volby rozhodnout o jiném způsobu volby. Je-li na funkci pouze jeden kandidát, je zvolen, pokud získá nadpoloviční většinu hlasů.

- 3) V případě volby dvou a více členů jsou do funkce zvoleni ti, kteří obdrželi nejvyšší počet ze všech platně odevzdaných hlasů. Orgán, který volbu provádí, může rozhodnout o jiném způsobu volby.
- 4) V případě rovnosti hlasů se opakuje volba mezi členy, kteří získali stejný počet hlasů.
- 5) Kandidáti, kteří nebyli zvoleni, se stávají náhradníky v pořadí dle počtu získaných hlasů. Rozhodne-li tak orgán, který volbu provedl, nastupuje náhradník automaticky na uvolněné místo.

§ 51

- 1) Podrobnosti volby může upravit volební řád. Volební řád schvaluje orgán, který volbu provádí, na svém jednání.
- 2) Za přípravu volebního řádu je odpovědný svolavatel jednání. Volební řád se může odchýlit od těchto stanov, určí-li tak stanovy výslovně.

§ 52

Přezkum volby

- 1) Člen spolku může písemně navrhnout, aby volbu přezkoumal kontrolní orgán.
- 2) Jde-li o volbu člena orgánu hlavního spolku, přezkoumá volbu kontrolní orgán hlavního spolku. Jde-li o volbu členů kontrolního orgánu hlavního spolku, přezkoumá ji výkonný orgán hlavního spolku.
- 3) Jde-li o volbu člena orgánu pobočného spolku, přezkoumá volbu kontrolní orgán pobočného spolku. Jde-li o volbu členů kontrolního orgánu pobočného spolku, přezkoumá ji kontrolní orgán hlavního spolku.
- 4) Písemný návrh doručí na adresu sídla hlavního resp. pobočného spolku do 10 dnů ode dne konání volby. K návrhům doručeným po uplynutí této lhůty se nepřihlíží.

- 5) Orgán vysloví neplatnost volby, došlo-li při její přípravě či jejím průběhu k závažnému porušení zákona, stanov nebo volebního řádu. Orgán neplatnost volby nevysloví, pokud porušení pravidel nemělo závažné právní následky a je-li v zájmu spolku hodném ochrany neplatnost rozhodnutí nevyslovit.
- 6) O neplatnosti volby rozhoduje orgán dvou třetinovou většinou hlasů přítomných členů.

Zápis

§ 53

- 1) Orgán spolku vyhotoví o svém jednání zápis.
- 2) Ze zápisu musí být patrné:
 - a) název hlavního nebo pobočného spolku,
 - b) název orgánu,
 - c) kdo jednání svolal a jak,
 - d) čas a místo jednání,
 - e) kdo jednání zahájil a kdo mu předsedal,
 - f) jaké případné další činovníky orgán zvolil,
 - g) jaký byl program jednání,
 - h) jaká usnesení orgán přijal s uvedením výsledku hlasování,
 - i) které záležitosti orgán projednal,
 - j) jaké jsou přílohy zápisu a kde je možno se s nimi seznámit,
 - k) kdy a kým byl zápis vyhotoven a ověřen.

§ 54

- 1) Pokud není rozhodnutí přijato jednomyslně, uvede se v zápisu jmenovitě, kteří členové hlasovali pro a proti, stejně jako kteří členové se zdrželi. To neplatí, jde-li o jednání nejvyššího orgánu.
- 2) U neuvedených členů se má za to, že hlasovali pro přijetí rozhodnutí.

§ 55

- 1) Zápis podepíše předseda jednání, zapisovatel a ověřovatel zápisu.
- 2) Ověření lze na zápisu pouze zaznamenat, je-li ověřeni potvrzeno ověřovatelům elektronickou či jinou trvale ověřitelnou formou. Taková skutečnost se uvede v zápisu.
- 3) Svolavatel zajistí vyhotovení, ověřeni a uloženi zápisu z jednání do deseti dnů od jeho ukončení. Není-li to možné, učiní tak ten, kdo jednání předsedal nebo ten, koho tím pověřil orgán.
- 4) Povinnost dle odstavce 3 splní svolavatel v případě nejvyššího orgánu do patnácti dnů.

§ 56

- 1) Zápis se doručí na elektronickou adresu členů (delegátů) orgánu, nerozhodne-li orgán o jiném způsobu doručování.
- 2) Zápis z jednání nejvyššího a výkonného orgánu se uloží v sídle hlavního resp. pobočného spolku, kde do něj může každý člen nahlížet.

§ 57

Přezkum zápisu

- 1) Orgán spolku může o svém jednání vyhotovit zprávu. Zpráva obsahuje zejména přepis nebo zkrácený přepis přednesů jednotlivých osob.
- 2) Nejvyšší orgán vždy vyhotoví o svém jednání zprávu. Ustanovení o doručení a uložení zápisu se použije obdobně.

§ 58

Zpráva

- 1) Orgán spolku může o svém jednání vyhotovit zprávu. Zpráva obsahuje zejména přepis nebo zkrácený přepis přednesů jednotlivých osob.

- 2) Nejvyšší orgán vždy vyhotoví o svém jednání zprávu. Ustanovení o doručení a uložení zápisu se použijí obdobně.

Zánik členství v orgánu

§ 59

- 1) Členství v orgánu hlavního spolku zaniká:
 - a) uplynutím funkčního období,
 - b) odstoupením,
 - c) odvoláním,
 - d) vyloučením z výkonu funkce člena orgánu,
 - e) zánikem členství ve spolku,
 - f) z dalších důvodů vyplývajících ze stanov nebo zákona.
- 2) Členství v orgánu pobočného spolku zaniká též zánikem členství v tomto pobočném spolku.

§ 60

- 1) V případě zániku členství osoby v orgánu se nesnižuje celkový počet členů orgánu. Takové místo zůstává neobsazené. Totéž platí, nejsou-li zvoleni všichni členové orgánu.
- 2) Zaniklo-li členství v orgánu předsedovi, vykonává jeho pravomoc v nejnutnějším rozsahu do volby nového předsedy místopředseda, nebo jiná osoba zvolená tímto orgánem.
- 3) Zaniklo-li členství v orgánu osobě, která byla jediná oprávněna svolat jednání orgánu, je ke svolání oprávněn kterýkoli jiný člen orgánu.

§ 61

Odstoupení a odvolání

- 1) Odstoupí-li člen orgánu ze své funkce prohlášením doručeném na adresu sídla hlavního resp. pobočného spolku, zaniká členství v orgánu uplynutím dvou měsíců od dojití prohlášení.

- 2) Jednatel hlavního resp. pobočného spolku uvědomí o odstoupení předsedu orgánu bez zbytečného odkladu.
- 3) Člena orgánu může odvolat ten, kdo jej zvolil. Odvolání nemusí být součástí programu navrženého při svolání jednání.

Hlava VII.

Zrušení a likvidace spolku

§ 62

- 1) Zrušení spolku rozhoduje nejvyšší orgán hlavního spolku.
- 2) Zakazuje se rozdělit likvidační zůstatek mezi členy spolku. Likvidační zůstatek nabídne likvidátor právnické osobě se statusem s obdobným účelem.

ČÁST DRUHÁ

HLAVNÍ SPOLEK

Hlava I.

Obecná ustanovení

§ 63

Orgány

- 1) Základními orgány hlavního spolku jsou:
 - a) sbor zástupců,
 - b) myslivecká rada,
 - c) dozorčí rada.
- 2) Sekretariát, jednatel ani odborné kluby nejsou orgány hlavního spolku.

§ 64

Vnitřní předpisy

- 1) Podrobnosti fungování spolku a jeho činnosti mohou v souladu s těmito stanovami upravit vnitřní předpisy.
- 2) Vnitřní předpisy jsou závazné pro všechny orgány hlavního i pobočných spolku, jejich organizační složky i další organizační útvary, jakož i pro všechny členy a zaměstnance spolku.
- 3) Vnitřní předpis je účinný ode dne jeho uveřejnění ve věstníku spolku. Myslivecká rada poskytne součinnost bez zbytečného odkladu.

§ 65

Rozpočet

- 1) Hlavní spolek hospodaří podle rozpočtu schváleného sborem zástupců
- 2) Není-li rozpočet schválen dle odstavce 1, hospodaří hlavní spolek do schválení rozpočtu sborem zástupců dočasně podle rozpočtu schváleného mysliveckou radou, jinak dle zvyklostí uplynulých let.

§ 66

Není-li v části druhé stanov určeno jinak či nevyplývá-li ze stanov nepochybně něco jiného, rozumí se mysliveckou radou myslivecká rada hlavního spolku. Totéž platí pro dozorčí radu, sekretariát i jednatele.

Hlava II. Sbor zástupců

§ 67

- 1) Nejvyšším orgánem hlavního spolku je sbor zástupců.
- 2) Do působnosti sboru zástupce náleží:
 - a) rozhodování o hlavním zaměření činnosti spolku,
 - b) schvalování stanov a jejich změn,
 - c) schvalování vnitřních předpisů a jejich změn,
 - d) schvalování rozpočtu a výsledku hospodaření,
 - e) schválení účetní závěrky, rozhodnutí o naložení se ziskem či úhradě ztráty,
 - f) ustavování a rušení právnických osob a účasti v nich, stejně jako schvalování změn jejich zakladatelských právních jednání,
 - g) rozhodování o dispozicích s majetkem, jehož hodnota převyšuje 10 miliónů korun, stejně jako zajištění nebo utvrzení závazků v této hodnotě.
 - h) volba a odvolání členů myslivecké rady, dvou místopředsedů a předsedy,
 - i) volba a odvolání členů dozorčí rady,
 - j) ukládání povinností myslivecké a dozorčí radě,

- k) schvalování zpráv jiných orgánů spolku,
 - l) hodnocení činnosti orgánů spolku i jeho členů,
 - m) utváření pracovních skupin a komisí,
 - n) rozhodování o přeměně a zrušení spolku,
 - o) další případy, které do působnosti sboru zástupců svěřuje zákon nebo tyto stanovy.
- 3) K přijetí rozhodnutí o přeměně spolku se vyžaduje souhlas alespoň tříčtvrtinové většiny hlasů všech delegátů.
 - 4) K přijetí rozhodnutí o zrušení spolku se vyžaduje souhlas alespoň čtyřpětinové většiny hlasů všech delegátů.

§ 68

- 1) Sbor zástupců si může vyhradit rozhodování záležitostí, které náleží do působnosti myslivecké rady.
- 2) Ustanovení odstavce 1 se nepoužije na rozhodnutí o přijetí jednatele do pracovního poměru stejně jako na jeho ukončení.
- 3) Při vyhrazení působnosti se neuplatní omezení kvóra pro usnášeníschopnost podle § 40 odst. 2.

§ 69

Shromáždění delegátů

- 1) Sbor zástupců tvoří shromáždění delegátů. Delegáty jsou zástupce pobočných spolků a zástupci odborných klubů (dále jen „delegáti“).
- 2) Každý pobočný spolek i odborný klub má jednoho delegáta. Delegátem je osoba zvolená výkonným orgánem pobočného spolku nebo odborného klubu. Není-li zvolena, je jím předseda pobočného spolku nebo odborného klubu.
- 3) Delegát nemůže zastupovat zároveň pobočný spolek i odborný klub, ani více pobočných spolků nebo odborných klubů.
- 4) Delegát se prokazuje písemným pověřením, není-li jeho pověření zřejmé z jiné skutečnosti.

Svolání jednání

§ 70

- 1) Jednání sboru zástupců svolává myslivecká rada.
- 2) Myslivecká rada svolá jednání sboru zástupců nejméně jedenkrát do roka. Při tomto svolání upřednostní měsíc myslivosti – červen.
- 3) Myslivecká rada svolá jednání sboru zástupců zpravidla v roce skončení funkčního období členů myslivecké nebo dozorčí rady tak, aby k volbě došlo dříve, než skončí jejich funkční období.
- 4) Myslivecká rada svolá jednání sboru zástupců z podnětu alespoň třetiny mysliveckých rad pobočných spolků.
- 5) Myslivecká rada svolá jednání sboru zástupců z podnětu dozorčí rady.
- 6) Je-li jednání svoláno dle odstavce 4 nebo 5, může být program jednání proti návrhu uvedenému v podnětu měněn jen se souhlasem toho, kdo podnět podal. V případě odchylek ve formulacích podnětů, které lze překlenout výkladem, oznámí myslivecká rada v pozvánce takový program, který nejlépe vystihuje smysl a účel podnětů.
- 7) Je-li jednání svoláno dle odstavce 4 nebo 5, může být odloženo nebo odvoláno jen na návrh nebo se souhlasem toho, kdo k němu dal podnět.

§71

Nesvolá-li myslivecká rada jednání sboru zástupců tak, aby se uskutečnilo do padesáti dnů od doručení podnětu, může ten, kdo podnět podal, svolat jednání na náklady spolku sám. Náklady hradí však sám, bylo-li svolání zjevně neopodstatněné.

§ 72

- 1) Jednání sboru zástupců se svolá nejméně třicet dnů před jeho konáním.
- 2) Pozvánka se doručí na elektronickou adresu, kterou pobočný spolek nebo odborný klub uvede.

- 3) Svolavatel je odpovědný za přípravu jednání. To se týká i zařazení do programu těch záležitostí, které je dle zákona nebo z jiného právního důvodu nutné projednat. Je-li svolavatelem někdo jiný než myslivecká rada, poskytnou myslivecká rada i sekretariát nutnou součinnost.

§ 73

Průběh jednání

- 1) Jednání sboru zástupců mají dále právo se účastnit:
 - a) jednatel s hlasem poradním,
 - b) zástupci korporací, jichž je spolek jediným nebo většinovým členem (společníkem)
- 2) Členům dozorčí rady a předsedovi myslivecké rady musí být uděleno slovo, kdykoli o to požádají.

Právo na vysvětlení

§ 74

- 1) Delegát je oprávněn požadovat a obdržet na jednání sboru zástupců vysvětlení záležitostí týkajících se spolku nebo jím ovládaných osob, vztahuje-li se požadované vysvětlení k programu jednání sboru zástupců.
- 2) Vysvětlení poskytne podle charakteru záležitostí myslivecká nebo dozorčí rada.
- 3) Není-li poskytnutí vysvětlení přímo na jednání vzhledem ke složitosti záležitostí možné, poskytne se ve lhůtě patnácti dnů ode dne jednání sboru zástupců. Tato skutečnost se uvede v zápisu o jednání.
- 4) Informace obsažená ve vysvětlení musí být určitá a poskytovat dostatečný a pravdivý obraz o dotazované skutečnosti.

§ 75

- 1) Poskytnutí vysvětlení lze zcela nebo částečně odmítnout, pokud
 - a) poskytnutí takové informace zakazuje zákon,

- b) je požadované vysvětlení veřejně dostupné nebo již bylo žadateli poskytnuto.
- 2) Odmítnutí musí být odůvodněno.
 - 3) Splnění podmínek pro odmítnutí poskytnutí vysvětlení posoudí myslivecká rada a důvody sdělí delegátovi. Sdělení o odmítnutí poskytnutí vysvětlení je součástí zápisu o jednání.
 - 4) Delegát je oprávněn požadovat, aby dozorčí rada určila, že podmínky pro odmítnutí poskytnutí vysvětlení nenastaly a myslivecká rada je povinna vysvětlení poskytnout. Dozorčí rada o žádosti delegáta rozhodne přímo na jednání, a nelze-li to, rozhodne do deseti dnů.

§ 76

Rozhodování

- 1) Každý delegát má tolik hlasů, kolik má pobočný spolek nebo odborný klub, který zastupuje, řádných členů k rozhodnému dni. Rozhodným dnem je poslední den měsíce, který předchází měsíci, v němž se koná jednání sboru zástupců. Sbor zástupců může rozhodnout o jiném způsobu hlasování.
- 2) Pro účely schopnosti se usnášet se ustanovení odstavce 1 nepoužije.

§ 77

Zápis

- 1) Zápis podepíše také předseda spolku a jednatel.
- 2) Zápis se doručí na elektronickou adresu pobočných spolků a odborných klubů.

Hlava III.

Myslivecká rada

§78

- 1) Výkonným a statutárním orgánem hlavního spolku je myslivecká rada.
- 2) Členové myslivecké rady zastupují hlavní spolek ve všech záležitostech vždy tak, že jednají nejméně dva společně, přičemž jeden z nich je vždy předsedou nebo místopředsedou myslivecké rady.
- 3) Myslivecká rada určí, v jakém rozsahu může hlavní spolek samostatně zastupovat jednatel.

§ 79

- 1) Myslivecká rada řídí činnost hlavního spolku v období mezi jednáními sboru zástupců.
- 2) Myslivecká rada podává sboru zástupců zprávy o své činnosti.

§ 80

- 1) Myslivecká rada je kolektivním orgánem. Myslivecká rada má patnáct členů.
- 2) Členy myslivecké rady jsou:
 - a) předseda myslivecké rady,
 - b) dva místopředsedové myslivecké rady,
 - c) předsedové odborných komisí podle § 82,
 - d) čtyři další členové.
- 3) Předseda myslivecké rady je předsedou spolku.
- 4) Místopředseda myslivecké rady je místopředsedou spolku.
- 5) Členství předsedů odborných komisí podle § 82 v myslivecké radě se nepovažuje za rozdělení působnosti ve smyslu ustanovení § 156 odst. 2 občanského zákoníku.⁴

Odborné komise

§ 81

- 1) Odborné komise jsou poradními orgány hlavního spolku. Plní úkoly, které jim byly mysliveckou radou nebo sborem zástupců uloženy.

- 2) Členy odborné komise volí myslivecká rada.
- 3) Předseda odborné komise podává myslivecké radě a sboru zástupců pravidelné zprávy o činnosti komise.

⁴Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník

§ 82

Odbornými komisemi myslivecké rady jsou:

- a) komise pro myslivost,
- b) komise pro ekonomiku,
- c) komise pro střelectví,
- d) komise pro kynologii,
- e) komise pro ekologii,
- f) komise pro kulturu a propagaci,
- g) komise pro zahraniční záležitosti,
- h) komise organizačně – právní.

§ 83

Do působnosti myslivecké rady náleží:

- a) svolávání a příprava jednání sboru zástupců, provádění a kontrola plnění jeho usnesení,
- b) příprava rozpočtu, dohled nad hospodařením a plněním rozpočtu, zřizování účelových fondů,
- c) obchodní vedení spolku, není-li vyhrazeno sboru zástupců,
- d) rozhodování o přijetí jednatele do pracovního poměru, stejně jako o jeho ukončení,
- e) ve vztahu k právnickým osobám, v nichž je spolek jediným členem nebo zakladatelem, rozhodování v záležitostech, které náleží do působnosti nejvyššího orgánu,
- f) ve vztahu k právnickým osobám, v nichž není spolek jediným členem nebo zakladatelem, rozhodování v záležitostech, které

náleží do působnosti nejvyššího orgánu v rozsahu, jaký vyplývá z právního postavení v takové právnické osobě;

- g) udělování čestných uznání a propůjčování vyznamenání spolku,
- h) organizování a provádění zkoušek pro myslivecké hospodáře,
- i) zajišťování zastoupení české myslivosti v mezinárodních organizacích a rozvíjení mezinárodní spolupráce,
- j) vydávání věstníku spolku,
- k) utváření pracovních skupin a komisí,
- l) další případy, které do působnosti myslivecké rady svěřuje zákon nebo tyto stanovy,
- m) veškerá působnost, kterou stanovy, zákon nebo rozhodnutí orgánu veřejné moci nesvěří jinému orgánu spolku.

§ 84

- 1) Myslivecká rada se řídí zásadami a pokyny schválenými sborem zástupců, ledaže jsou v rozporu se zákonem nebo těmito stanovami. Porušení těchto zásad nemá účinky vůči třetím osobám.
- 2) Změní-li se skutečnost zapsaná o spolku do veřejného rejstříku, oznámí změnu myslivecká rada bez zbytečného odkladu tomu, kdo veřejný rejstřík vede.

§ 85

Myslivecká rada uveřejní ve věstníku spolku také jiná důležitá rozhodnutí orgánů hlavního i pobočných spolků nebo jiné důležité informace.

§ 86

Svolání a průběh jednání

- 1) Jednání myslivecké rady se svolává zpravidla jedenkrát do měsíce.
- 2) Jednání myslivecké rady mají dále právo se účastnit:
 - a) jednatel s hlasem poradním,

- b) zástupci korporací, jichž je spolek jediným nebo většinovým členem (společníkem)

Hlava IV.

Dozorčí rada

§ 87

- 1) Kontrolním orgánem hlavního spolku je dozorčí rada.
- 2) Dozorčí rada podává sboru zástupců zprávy o své činnosti a informuje mysliveckou radu.

§ 88

- 1) Dozorčí rada má čtrnáct členů.
- 2) Dozorčí rada zvolí svého předsedu a místopředsedu.
- 3) Členem dozorčí rady nesmí být:
 - a) člen myslivecké rady nebo likvidátor hlavního spolku,
 - b) osoba blízká členovi myslivecké rady nebo likvidátorovi hlavního spolku,
 - c) osoba, která je v pracovním nebo obdobném poměru vůči hlavnímu spolku.
- 4) Sbor zástupců zvolí členy dozorčí rady tak, aby jeden z pobočných spolků každého kraje měl v dozorčí radě jednoho svého člena.

§ 89

Do působnosti dozorčí rady náleží:

- a) dohlížet na činnost hlavního spolku, výkon působnosti je ho orgánů i na jeho zaměstnance,
- b) kontrola dodržování právních předpisů, stanov a vnitřních předpisů hlavního spolku,
- c) kontrola plnění rozhodnutí orgánů spolku,
- d) kontrola plnění rozhodnutí orgánů veřejné správy,
- e) kontrola hospodaření hlavního spolku, jeho orgánů a organizačních složek,

- f) kontrola, jak hlavní spolek vykovává svoji působnost ve vztahu k právnickým osobám, v nichž je členem nebo jejichž je zakladatelem, a to včetně kontroly obchodního vedení hlavního spolku,
- g) přezkum řádné, mimořádné, konsolidované popř. mezitímní účetní závěrky a návrhu na rozdělení zisku nebo na úhradu ztráty,
- h) rozhodování sporů, které se týkají několik pobočných spolků, jejich orgánů, členů nebo zaměstnanců,
- i) vyřizování stížností členů,
- j) metodické řízení dozorčích rad pobočných spolků a odborných klubů, zejména pak vydáváním metodických pokynů,
- k) další případ, které do působnosti dozorčí rady svěřuje zákon nebo tyto stanovy.

§ 90

Kontrola hospodaření pobočných spolků

Dozorčí rada kontroluje hospodaření pobočných spolků

- a) v jakém hospodaří s majetkem hlavního spolku,
- b) nutném pro účelné čerpání dotací pro hlavní i pobočné spolky,
- c) nutném pro kontrolu plnění zákonných povinností hlavního i pobočných spolků.

§ 91

Dozorčí rada se řídí zásadami a pokyny schválenými sborem zástupců, ledaže jsou v rozporu se zákonem nebo těmito stanovami. Porušení těchto zásad nemá účinky vůči třetím osobám.

§ 92

- 1) Dozorčí radě náleží veškerá pravomoc, která je nutná pro účelný výkon její působnosti. Zakazuje se šikanózní výkon této pravomoci.
- 2) Dozorčí rada je zejména oprávněna nahlížet do všech dokladů a záznamů týkajících se činnosti hlavního spolku a kontrolovat, zda jsou účetní zápisy vedeny řádně a v souladu se skutečností a zda se

výdělečná či jiná činnost spolku děje v souladu s právními předpisy a stanovami.

- 3) Oprávnění dle odstavce 2 mohou členové dozorčí rady využívat jen na základě rozhodnutí dozorčí rady, ledaže dozorčí rada není schopna plnit své funkce.

§ 93

Každý člen hlavního a pobočného spolku, jeho orgán, organizační složka nebo zaměstnanec j povinen poskytnout dozorčí radě nezbytnou součinnost pro výkon její působnosti.

§ 94

- 1) Zjistí-li dozorčí rada při své činnosti nedostatky, navrhne nápravné opatření tomu, koho se nedostatek týká, nebo tomu, kdo je oprávněn jej za hlavní spolek učinit. Vždy potom informuje mysliveckou radu a sbor zástupců.
- 2) Navrženým opatřením může být i návrh na zahájení soudního nebo jiného řízení, stejně jako návrh na podání trestního oznámení podle trestního řádu. Spočívá-li toto opatření v právním jednání, učiní jej na základě rozhodnutí dozorčí rady její předseda.

§ 95

Přezkum rozhodnutí

- 1) Dozorčí rada je odvolacím orgánem proti rozhodnutí kontrolního orgánu pobočného spolku nebo odborného klubu. Odvolání lze písemně podat do patnácti dnů od doručení rozhodnutí. Odvolání má odkladný účinek.
- 2) Dozorčí rada může rozhodnutí dle odstavce 1 přezkoumat i z vlastního podnětu, nejdéle však do šesti měsíců ode dne, kdy bylo přijato.
- 3) Dozorčí rada rozhodnutí zruší, odporuje-li těmto stanovám nebo zákonu. Rozhodnutí se členovi doručí v písemné formě.

§ 96

Ochrana proti nečinnosti

- 1) Při nečinnosti kontrolních orgánů pobočných spolků a odborných klubů určí těmto dozorčí rad lhůtu k rozhodnutí.
- 2) Nebylo-li rozhodnutí přijato ve lhůtě dle odstavce 1, rozhodne dozorčí rada v této záležitosti sama.

§ 97

Svolání a průběh jednání

- 1) Jednání dozorčí rady se svolává zpravidla jedenkrát za tři měsíce.
- 2) Bez souhlasu dozorčí rady se nikdo nemůže účastnit jejího jednání.

⁵ Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním, ve znění pozdějších předpisů.

Hlava V.

Sekretariát

§ 98

- 1) Sekretariát poskytuje administrativně-technické a odborné zázemí pro plnění úkolů spolku.
- 2) Sekretariát je řízen jednatelem.
- 3) Sekretariát plní úkoly mu uložené mysliveckou radou.

§ 99

Sekretariát je tvořen zaměstnanci spolku.

- 1) Přijetí jednatele do pracovního poměru rozhoduje myslivecká rada. Jednatel může být pouze člen spolku.
- 2) Sjednávání a ukončování základních pracovněprávních vztahů s dalšími zaměstnanci rozhoduje jednatel.⁶

§ 100

Podrobnosti fungování sekretariátu a práva a povinnosti zaměstnanců upraví vnitřní předpis, který na návrh jednatele schvaluje myslivecká rada.

Hlava VI. Odborné kluby

§ 101

- 1) Odborné kluby jsou organizačními složkami hlavního spolku a sdružují osoby se společným zájmem o některou z dílčích činností, které jsou předmětem činnosti spolku.
- 2) V názvu odborného klubu jsou vždy uvedena slova „klub“ a „ČMMJ“.
- 3) Za odborný klub vystupuje jeho předseda.

⁶ Ustanovení § 3 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.

- 4) Technickou a administrativní podporu pro činnost odborných klubů zajišťuje sekretariát.
- 5) Organizaci a činnost klubu upraví jeho organizační řád. Jeho změnu schvaluje myslivecká rada.

§ 102

Vznik odborného klubu

- 1) Návrh na vznik odborného klubu překládá myslivecká rada sboru zástupců. Návrh obsahuje:
 - a) název odborného klubu,
 - b) organizační řád odborného klubu
- 2) Odborný klub vzniká rozhodnutím sboru zástupců.

§ 103

Rozpočet

Rozpočet odborných klubů tvoří samostatnou kapitolu rozpočtu hlavního spolku. Klubové členské příspěvky jsou vždy zahrnuty do této kapitoly.

§ 104

Zánik odborného klubu

Odborný klub zaniká

- a) rozhodnutím sboru zástupců,
- b) klesne-li počet jeho členů pod tři.

ČÁST TŘETÍ

POBOČNÉ SPOLKY

Hlava I.

Obecná ustanovení

Název a sídlo

§ 105

- 1) Název pobočného spolku se skládá ze dvou částí oddělených znakem „-“, s jednou mezerou pře i za ním.
- 2) První část názvu musí obsahovat pouze slova „českomoravská myslivecká jednota, z.s.“.
- 3) Druhá část názvu musí obsahovat slova „okresní myslivecký spolek“, „obvodní myslivecký spolek“, „oblastní myslivecký spolek“ nebo „krajský myslivecký spolek“.
- 4) Druhá část názvu musí obsahovat také označení území, na němž pobočný spolek vykonává svoji působnost.

§ 106

- 1) Název pobočného spolku rozhoduje sněm pobočného spolku.
- 2) Myslivecká rada hlavního spolku může vnitřním předpisem stanovit pravidla pro sjednocení názvů pobočných spolků.
- 3) Sídlo pobočného spolku určí myslivecká rada pobočného spolku.

§ 107

Orgány

- 1) Základními orgány pobočného spolku jsou:
 - a) sněm,
 - b) myslivecká rada,
 - c) jednatel,
 - d) dozorčí rada.

- 2) Jednatele zvolí myslivecká rada.
- 3) Krajská koordináční rada není orgánem pobočných spolků.

§ 108

Vnitřní předpisy

- 1) Pobočné spolky mohou vydávat vnitřní předpisy v rozsahu, v jakém nejsou vyhrazeny spolku hlavnímu.
- 2) Vnitřní předpis pobočného spolku musí být v souladu s vnitřními předpisy hlavního spolku. K ustanovení, které je v rozporu s vnitřními předpisy hlavního spolku, se nepřihlíží.

§ 109

Právo na samosprávu

Zaručuje se právo pobočných spolků na samosprávu.

§ 110

Rozpočet

- 1) Pobočný spolek hospodaří podle rozpočtu schváleno sněmem.
- 2) Není-li rozpočet schválen dle odstavce 1, hospodaří pobočný spolek do schválení rozpočtu sněmem dočasně podle rozpočtu schváleného mysliveckou radou, jinak dle zvyklostí uplynulých let.

§ 111

Zaměstnanci

Zaměstnanci jsou přijímáni do základního pracovněprávního vztahu na základě rozhodnutí myslivecké rady. Je-li jednatel zaměstnancem, musí být členem spolku.

Právo na informace

§ 112

- 1) Pobočný spolek má právo požadovat informace o hlavním spolku, zejména pak o jeho činnosti a hospodaření.
- 2) Písemnou žádost podá předseda myslivecké rady nebo jiný radou pověřený člen.
- 3) Myslivecká rada hlavního spolku poskytne informaci do třiceti dnů ode dne doručení žádosti. Informace musí být určitá a poskytovat dostatečný a pravdivý obraz o dotazované skutečnosti.
- 4) Ustanovení § 75 o právu odmítnout poskytnutí vysvětlení se použije obdobně.

§ 113

Za obdobných podmínek může požadovat informace o pobočném spolku jeho člen. Informace poskytne myslivecká rada.

§ 114

Není-li v části třetí stanov určeno jinak či nevyplývá-li ze stanov nepochybně něco jiného, rozumí se mysliveckou radou myslivecká rada pobočného spolku. Totéž platí pro dozorčí radu i jednatele.

Hlava II.
Založení a přeměna pobočného spolku
§ 115
Založení

- 1) Pobočný spolek lze založit rozhodnutím sboru zástupců.
- 2) Rozhodnutí o založení pobočného spolku obsahuje:
 - a) označení území, na němž pobočný spolek vykonává svoji působnost,
 - b) údaje o skutečnostech povinně zapisovaných do veřejného rejstříku, včetně údajů o tom, kdo jsou první členové zřizovaných orgánů,⁷
 - c) další údaje, které vyžaduje zákon.
- 3) K přijetí rozhodnutí dle odstavce 1 je třeba alespoň dvoutřetinové většiny hlasů.

Přeměna
§ 116

- 1) Na fúzi a rozdělení (dále společně jako „přeměna“) pobočného spolku se použijí ustanovení občanského zákoníku⁸ a rozdělení spolků (právnických osob), nevylučuje-li to právní povaha pobočného spolku nebo neurčí-li tyto stanovy jinak.
- 2) Členskou schůzí se pro účely přeměny rozumí sněm pobočného spolku.

§ 117
Rozhodnutí o přeměně

- 1) Přeměně pobočného spolku rozhoduje sněm pobočného spolku. Sněm může pověřit mysliveckou radu činností směřující k naplnění účelu přeměny pobočného spolku.
- 2) Smlouva o fúzi pobočných spolků a smlouva o rozdělení pobočného spolku obsahuje také údaje o skutečnostech povinně zapisovaných

do veřejného rejstříku včetně údajů o tom, kdo jsou první členové zřizovaných orgánů.

- 3) Má-li dojít k fúzi splynutím pobočných spolků z různých krajů, obsahuje smlouva o fúzi pobočných spolků také údaj o tom, které krajské koordinační rady se účastní zástupci pobočného spolku. V případě sporu rozhodne myslivecká rada hlavního spolku.
- 4) Má-li dojít k rozdělení pobočného spolku, uplatní se odstavec 3 obdobně.
- 5) V případě přeměny pobočného spolku nabývá celé jmění právní nástupce.

⁷ Např. zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob, ve znění pozdějších předpisů

⁸ Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

§ 118

- 1) Vyžaduje-li právní předpis pro naplnění účelu přeměny součinnost ze strany hlavního spolku, poskytne ji tento bez zbytečného odkladu.
- 2) Myslivecká rada pobočného spolku, který byl účasten přeměny, svolá jednání sněmu tak, aby se uskutečnilo do padesáti dnů od účinnosti přeměny, Sněm zvolí členy myslivecké a dozorčí rady.

Hlava III.

Sněm

§ 119

- 1) Nejvyšším orgánem pobočného spolku je sněm.
- 2) Do působnosti sněmu náleží:
 - a) schvalování vnitřních předpisů a jejich změn,
 - b) schvalování rozpočtu a výsledku hospodaření,
 - c) schválení účetní závěrky, rozhodnutí o naložení se ziskem či úhradě ztráty,
 - d) ustavování a rušení právnických osob a účasti v nich, stejně jako schvalování změn jejich zakladatelských právních jednání,
 - e) ve vztahu k právnickým osobám, v nichž je pobočný spolek jediným členem nebo zakladatelem, vykonávat působnost nejvyššího orgánu ve věcech schvalování řádné, mimořádné nebo konsolidované účetní závěrky, stejně jako ve věcech rozhodování o rozdělení zisku nebo jiných vlastních zdrojů, nebo o úhradě ztráty,
 - f) rozhodování o dispozicích s majetkem, jehož hodnota převyšuje půl milionu korun, stejně jako o zajištění nebo utvrzení závazků v této hodnotě,
 - g) volba a odvolání členů myslivecké rady, včetně místopředsedů a předsedů,
 - h) volba a odvolání členů dozorčí rady,
 - i) ukládání povinností myslivecké a dozorčí radě,
 - j) schvalování zpráv jiných orgánů pobočného spolku,

- k) hodnocení činnosti orgánů pobočného spolku
 - l) utváření pracovních skupin a komisí,
 - m) rozhodování o přeměně a zrušení pobočného spolku,
 - n) další případy, které do působnosti sněmu svěřuje zákon nebo tyto stanovy.
- 3) K přijetí rozhodnutí podle odstavce 2 písm. f) a k rozhodnutí o odvolání člena myslivecké nebo dozorčí rady je sněm usnášeníschopný, jsou-li přítomni členové pobočného spolku, kteří společně disponují nejméně jednou třetinou všechny hlasů.
 - 4) K přijetí rozhodnutí o přeměně pobočného spolku je sněm usnášeníschopný, jsou-li přítomni.
 - 5) K přijetí rozhodnutí o zrušení pobočného spolku se vyžaduje souhlas alespoň tříčtvrtinové většiny hlasů všech členů (delegátů).

§ 120

- 1) Sněm si může vyhradit rozhodování záležitostí, které náležejí do působnosti myslivecké rady.
- 2) Ustanovení odstavce 1 se nepoužije na rozhodnutí o přijetí zaměstnance do pracovního poměru, stejně jako na jeho ukončení
- 3) Při vyhrazení působnosti se neuplatní omezení kvóra pro usnášeníschopnost podle § 40 odst. 2.

Shromáždění členů nebo delegátů

§ 121

- 1) Myslivecká rada rozhodne, zda sněm tvoří shromáždění členů nebo shromáždění delegátů.
- 2) Tvoří-li sněm shromáždění členů, má každý člen tolik hlasů, kolik odpovídá součtu svého hlasu a hlasů jemu udělených na základě písemného zmocnění.
- 3) Sněm je schopen usnášet se, jsou-li přítomni členové pobočného spolku, kteří společně disponují nejméně jednou desetinou všech hlasů. Uběhlo-li od začátku jednání sněmu alespoň 15 minut, je sněm schopen usnášet se za účasti libovolného počtu členů pobočného spolku

§122

Shromáždění delegátů

- 1) Tvoří-li sněm shromáždění delegátů, určí myslivecká rada, kolika hlasy musí delegát disponovat (volební klíč). Jednání sněmu se může účastnit pouze člen, který disponuje příslušným počtem hlasů udělených na základě písemných zmocnění.
- 2) Na shromáždění delegátů má každý delegát tolik hlasů, kolik odpovídá součtu svého hlasu a hlasů jemu udělených na základě písemného zmocnění Sněm může rozhodnout, že každý delegát má jeden hlas.
- 3) Sněm je schopen usnášet se, jsou-li přítomni členové pobočného spolku, kteří společně disponují nejméně jednou desetinou všech hlasů. Uběhlo-li od začátku jednání sněmu alespoň 15 minut je sněm schopen usnášet se za účasti libovolného počtu delegátů.

§ 123

Společná ustanovení

- 1) Člen pobočného spolku může k účasti na sněmu zmocnit pouze jednu osobu. Udělil-li zmocnění více osobám, nepřihlíží se k žádnému z nich.
- 2) Ten, kdo byl k účasti na jednání sněmu zmocněn, nemůže své zmocnění dále převést. Učinil-li tak, k takovému převedení se nepřihlíží.

§ 124

Jiný způsob složení

Sněm svolaný podle shora uvedených pravidel může rozhodnout, že pro příští jednání bude složen podle odlišných pravidel. Při jejich stanovení zajistí, aby každý delegát byl volen stejným počtem členů. Není-li to dobře možné, může určit pro volbu delegátů rozumnou odchylku.

Svolání jednání

§ 125

- 1) Jednání sněmu svolává myslivecká rada.
- 2) Myslivecká rada svolá jednání sněmu zpravidla jedenkrát do roka.

- 3) Myslivecká rada svolá jednání sněmu zpravidla v roce skončení funkčního období členů mysliveckého nebo dozorčí rady tak, aby k volbě došlo dříve, než skončí jejich funkční období.
- 4) Myslivecká rada svolá jednání sněmu z podnětu alespoň desetiny členů pobočného spolku.
- 5) Myslivecká rada svolá jednání sněmu z podnětu dozorčí rady.
- 6) Je-li jednání svoláno dle odstavce 4 nebo 5, může být program jednání proti návrhu uvedenému v podnětu měněn jen se souhlasem toho, kdo podnět podal. V případě odchylek ve formulacích podnětů, které lze překlenout výkladem, oznámí myslivecká rada v pozvánce takový program, který nejlépe vystihuje smysl a účel podnětů.
- 7) Je-li jednání svoláno dle odstavce 4 nebo 5, může být odloženo nebo odvoláno jen na návrh nebo se souhlasem toho, kdo k němu dal podnět.

§ 126

Nesvolá-li myslivecká rada jednání sněmu tak, aby se uskutečnilo do padesáti dnů od doručení podnětu, může ten, kdo podnět podal, svolat jednání na náklady spolku sám. Náklady hradí však sám, bylo-li svolání zjevně neopodstatněné.

§ 127

- 1) Jednání sněmu se svolá nejméně třicet dnů před jeho konáním.
- 2) Pozvánka se zveřejní na internetové stránce pobočného spolku. To neplatí pro návrhy jednotlivých usnesení a přílohy pozvánky. Ty jsou k nahlédnutí v sídle pobočného spolku.
- 3) Sněm může myslivecké radě uložit, aby vyjma způsobu dle odstavce 2 doručila nebo zveřejnila pozvánku také jiným způsobem.
- 4) Svolavatel je odpovědný za přípravu jednání. To se týká i zařazení do programu těch záležitostí, které je dle zákona nebo z jiného právního důvodu nutné projednat. Je-li svolavatelem někdo jiný

než myslivecká rada, poskytnou myslivecká rada a jednatel nutnou součinnost.

§ 128

Průběh jednání

- 1) Jednání sněmu mají dále právo se účastnit:
 - a) jednatel s hlasem poradním,
 - b) zástupci korporací, jichž je pobočný spolek jediným nebo většinovým členem (společníkem).
- 2) Členům dozorčí rady a předsedovi myslivecké rady musí být uděleno slovo, kdykoli o to požádají.

Právo na vysvětlení

§ 129

- 1) Delegát je oprávněn požadovat a obdržet na jednání sněmu vysvětlení záležitostí týkajících se pobočného spolku nebo jím ovládaných osob, vztahuje-li se požadované vysvětlení k programu jednání sněmu.
- 2) Vysvětlení poskytne podle charakteru záležitosti myslivecká nebo dozorčí rada.
- 3) Není-li poskytnutí vysvětlení přímo na jednání vzhledem ke složitosti záležitosti možné, poskytne se ve lhůtě patnácti dnů ode dne jednání sněmu. Tato skutečnost se uvede v zápisu o jednání.
- 4) Informace obsažená ve vysvětlení musí být určitá a poskytovat dostatečný a pravdivý obraz o dotazované skutečnosti.

§ 130

- 1) Poskytnutí vysvětlení lze zcela nebo částečně odmítnout, pokud
 - a) poskytnutí takové informace zakazuje zákon,
 - b) je požadované vysvětlení veřejně dostupné nebo již bylo žadateli poskytnuto.
- 2) Odmítnutí musí být odůvodněno.

- 3) Splnění podmínek pro odmítnutí poskytnutí vysvětlení posoudí myslivecká rada a důvody sdělí delegátovi. Sdělení o odmítnutí poskytnutí vysvětlení je součástí zápisu o jednání.
- 4) Delegát je oprávněn požadovat, aby dozorčí rada určila, že podmínky pro odmítnutí poskytnutí vysvětlení nenastaly a myslivecká rada je povinna vysvětlení poskytnout. Dozorčí rada o žádosti delegáta rozhodne přímo na jednání, a nelze-li to, rozhodne do deseti dnů.

§ 131

Zápis

- 1) Zápis podepíše také předseda pobočného spolku a jednatel.
- 2) Zápis se doručí na elektronickou adresu členů pobočného spolku.

Hlava IV.

Myslivecká rada

§ 132

- 1) Výkonným a statutárním orgánem pobočného spolku je myslivecká rada.
- 2) Pobočný spolek zastupuje ve všech záležitostech předseda myslivecké rady, a to samostatně.
- 3) Myslivecká rada určí, v jakém rozsahu může pobočný spolek samostatně zastupovat jednatel.

§ 133

- 1) Myslivecká rada řídí činnost pobočného spolku v období mezi jednáními sněmu.
- 2) Myslivecká rada podává sněmu zprávy o své činnosti.

§ 134

- 1) Myslivecká rada je kolektivním orgánem. Myslivecká rada má nejméně pět členů. O počtu členů myslivecké rady rozhodne sněm.
- 2) Členy myslivecké rady jsou:
 - a) předseda myslivecké rady
 - b) nejméně jeden místopředseda myslivecké rady
 - c) předsedové odborných komisí, které určí sněm,

- d) další členové, rozhodl-li tak sněm.
- 3) Sněm může rozhodnout, že předsedu, místopředsedu a členy předsedy odborných komisí ze svých členů zvolí myslivecká rada.
- 4) Předseda myslivecké rady je předsedou pobočného spolku.
- 5) Místopředseda myslivecké rady je místopředsedou pobočného spolku.
- 6) Členství předsedů odborných komisí podle § 136 v myslivecké radě se nepovažuje za rozdělení působnosti ve smyslu ustanovení § 156 odst. 2 občanského zákoníku.

Odborné komise

§ 135

- 1) Odborně komise jsou poradními orgány pobočného spolku. Plní úkoly, které jim byly mysliveckou radou nebo sněmem uloženy.
- 2) Členy odborné komise volí myslivecká rada.
- 3) Předseda odborné komise podává myslivecké radě a sněmu pravidelné zprávy o činnosti komise.

§ 136

Odborné komise myslivecké rady ustavuje sněm. Odbornými komisemi mohou zejména být:

- a) komise pro myslivost,
- b) komise pro ekonomiku,
- c) komise pro střelectví,
- d) komise pro kynologii,
- e) komise pro ekologii,
- f) komise pro kulturu a propagaci,
- g) komise organizačně právní.

§ 137

Do působnosti myslivecké rady náleží:

- a) svolávání a příprava jednání sněmu, provádění a kontrola plnění jeho usnesení,

- b) příprava rozpočtu, dohled nad hospodařením a plněním rozpočtu, zřizování účelových fondů,
- c) obchodní vedení pobočného spolku, není-li vyhrazeno sněmu,
- d) rozhodování o přijímání zaměstnanců do základních pracovněprávních vztahů ⁹ stejně jako rozhodování o jejich ukončení,
- e) ve vztahu k právnickým osobám, v nichž je pobočný spolek jediným členem nebo zakladatelem, rozhodování v záležitostech, které náleží do působnosti nejvyššího orgánu, nejde-li o záležitost, která náleží do působnosti sněmu,
- f) ve vztahu k právnickým osobám, v nichž není spolek jediným členem nebo zakladatelem, rozhodování v záležitostech, které náleží do působnosti nejvyššího orgánu v rozsahu, jaký vyplývá z právního postavení v takové právnické osobě;
- g) organizování a provádění zkoušek z myslivosti a zkoušek loveckých psů z výkonu,
- h) spolupráce s orgány veřejné správy a uživateli uznaných honiteb,
- i) spolupráce s pobočnými spolky a odbornými kluby,
- j) udělování čestných uznání a propůjčování vyznamenání spolku v rozsahu určeného vnitřním předpisem,
- k) utváření pracovních skupin a komisí,
- l) další případy, které do působnosti myslivecké rady svěřuje zákon nebo tyto stanovy.
- m) veškerá působnost, kterou stanovy, zákon nebo rozhodnutí orgánu veřejné moci nesvěří jinému orgánu spolku.

⁹ Zákon č. 262/2006 Sb. zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů

§ 138

- 1) Myslivecká rada seřídí zásadami a pokyny schválenými sněmem, ledaže jsou v rozporu se zákonem nebo těmito stanovami. Porušení těchto zásad nemá účinky vůči třetím osobám.

- 2) Změní-li se skutečnost zapsaná o pobočném spolku do veřejného rejstříku, oznámí změnu myslivecká rada bez zbytečného odkladu tomu, kdo veřejný rejstřík vede.

§ 139

Svolání a průběh jednání

- 1) Jednání myslivecké rady se svolává zpravidla jedenkrát do měsíce.
- 2) Jednání myslivecké rady mají dále právo se účastnit:
 - a) jednatel s hlasem poradním,
 - b) zástupci korporací, jichž je pobočný spolek jediným nebo většinovým členem (společníkem)

Hlava V.

Dozorčí rada

§ 140

- 1) Kontrolním orgánem pobočného spolku je dozorčí rada.
- 2) Dozorčí rada podává sněmu zprávy o své činnosti a informuje mysliveckou radu.

§ 141

- 1) Dozorčí rada má nejméně tři členy. O počtu členů dozorčí rady rozhodne sněm.
- 2) Dozorčí rada zvolí svého předsedu a místopředsedu.
- 3) Členem dozorčí rady nesmí být:
 - a) člen myslivecké rady nebo likvidátor pobočného spolku,
 - b) osoba blízká členovi myslivecké rady nebo likvidátorovi pobočného spolku,
 - c) osoba, která je v pracovním nebo obdobném poměru vůči pobočnému spolku.

§ 142

Do působnosti dozorčí rady náleží:

- a) dohlížet na činnost pobočného spolku, výkon pôsobnosti jeho orgánů i na jeho zaměstnance,
- b) kontrola dodržování právních předpisů, stanov a vnitřních předpisů pobočného spolku,
- c) kontrola plnění rozhodnutí orgánů spolku,
- d) kontrola plnění rozhodnutí orgánů veřejné správy,
- e) kontrola hospodaření pobočného spolku, jeho orgánů a organizačních složek,
- f) kontrola, jak pobočný spolek vykonává svoji působnost ve vztahu k právnickým osobám, v nichž je členem nebo jejichž je zakladatelem, a to včetně kontroly obchodního vedení pobočného spolku,
- g) přezkum řádné, mimořádné, konsolidované popř. mezitímní účetní závěrky a návrhu na rozdělení zisku nebo na úhradu ztráty,
- h) vyřizování stížností členů,
- i) navrhování nápravných opatření při zjištění nedostatků,
- j) další případy, které do působnosti dozorcí rady svěřuje zákon nebo tyto stanovy.

§ 143

Dozorčí rada se řídí zásadami a pokyny schválenými sněmem, ledaže jsou v rozporu se zákonem nebo těmito stanovami. Porušení těchto zásad nemá účinky vůči třetím osobám.

§ 144

- 1) Dozorčí radě náleží veškerá pravomoc, která je nutná pro účelný výkon její působnosti. Zakazuje se šikanózní výkon této pravomoci.
- 2) Dozorčí rada je zejména oprávněna nahlížet do všech dokladů a záznamů týkajících se činnosti pobočného spolku a kontrolovat, zda jsou účetní zápisy vedeny řádně a v souladu se skutečností a zda se výdělečná či jiná činnost pobočného spolku děje v souladu s právními předpisy a stanovami.
- 3) Oprávnění dle odstavce 2 mohou členové dozorcí rady využívat jen na základě rozhodnutí dozorcí rady, ledaže dozorcí rada není schopna plnit své funkce.

§ 145

Každý člen pobočného spolku, jeho orgán, organizační složka nebo zaměstnanec je povinen poskytnout dozorčí radě nezbytnou součinnost pro výkon její působnosti.

§ 146

- 1) Zjistí-li dozorčí rada při své činnosti nedostatky, navrhne nápravné opatření tomu, koho se nedostatek týká, nebo tomu, kdo je oprávněn jej za pobočný spolek učinit. Vždy potom informuje mysliveckou radu a sněm.
- 2) Navrženým opatřením může být i návrh na zahájení soudního nebo jiného řízení, stejně jako návrh na podání trestního oznámení podle trestního řádu. Spočívá-li toto opatření v právním jednání, učiní jej na základě rozhodnutí dozorčí rady její předseda.

§ 147

Svolání a průběh jednání

- 1) Jednání dozorčí rady se svolává zpravidla jedenkrát za šest měsíců.
- 2) Bez souhlasu dozorčí rady se nikdo nemůže účastnit jejího jednání.

Hlava VI.

Krajská koordinační rada

§ 148

- 1) Ke koordinaci a poradě pobočných spolků dochází na krajské koordinační radě. Krajská koordinační rada se svolává zpravidla jedenkrát za tři měsíce. Pobočné spolky se dohodnou na způsobu svolání.
- 2) Jednání krajské koordinační rady se účastní předsedové a jednatele všech pobočných spolků v daném kraji.¹⁰
- 3) Osoby účastníci se jednání krajské koordinační rady mohou určit ze svého středu osobu, která bude za krajskou koordinační radu vystupovat.
- 4) Nedohodnou-li se pobočné spolky jinak, nesou náklady jednání společně. To neplatí, jde-li o náklad zanedbatelné hodnoty.

§ 149

Úkolem krajské koordinační rady je:

- a) koordinace činnosti pobočných spolků,
- b) koordinace a spolupráce při přípravě a průběhu mysliveckých akcí,
- c) spolupráce s orgány veřejné správy na úrovni kraje.

Hlava VII.

Zrušení a likvidace pobočného spolku

§ 150

O zrušení pobočného spolku rozhoduje pouze sněm.

¹⁰ Viz ustanovení čl. 1 ústavního zákona č. 347/1997, o vytvoření vyšších územních samosprávných celků, ve znění pozdějších předpisů.

ČÁST ČTVRTÁ

USTANOVENÍ SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

Hlava I.

Ustanovení společná

§ 151

Výklad a užití stanov

- 1) Každé ustanovení těchto stanov lze vykládat jen z vlastního smyslu slov a jejich vzájemné souvislosti.
- 2) Každé ustanovení těchto stanov lze vykládat jen v souladu se zásadami, na nichž spočívají tyto stanovy. Rozejde-li se výklad jednotlivého ustanovení pouze podle jeho slov s tímto příkazem, musí mu ustoupit.
- 3) Nelze-li případ posoudit na základě výslovného ustanovení, posoudí se podle ustanovení, které se týká případu co do obsahu a účelu nejbližšího, stejně jako podle zásad, na nichž spočívají tyto stanovy.
- 4) Hovoří-li se v těchto stanovách o pobočném spolku, má se na mysli konkrétní pobočný spolek, jehož je osoba členem, kde jí má členství

vzniknout nebo zaniknout, o jehož orgán nebo zaměstnanec se jedná, a dále obdobně podle povahy věci.

Hlava II. Ustanovení přechodná

§ 152

- 1) Právní povaha i vnitřní poměry hlavního i pobočných spolků, stejně jako jejich orgánů a organizačních složek, se řídí těmito stanovami ode dne nabytí jejich účinnosti.
- 2) Právní poměry mezi členy spolku, zaměstnanci, orgány a organizačními složkami hlavního i pobočných spolků, jakož i jejich práva a povinnosti, se řídí těmito stanovami ode dne nabytí jejich účinnosti.

§ 153

- 1) Vnitřní předpisy, organizační řády a jiné vnitřní dokumenty hlavního i pobočných spolků, stejně jako jejich organizačních složek, zůstávají v platnosti Ustanovení, která odporují donucujícím ustanovením těchto stanov, pozbývají závaznosti dnem nabytí účinnosti těchto stanov.
- 2) Odporuje-li název pobočného spolku těmito stanovám, přizpůsobí jej pobočný spolek do jednoho roku ode dne nabytí jejich účinnosti.

§ 154

- 1) Zrušují se místní organizace vytvořené podle § 8 dosavadních stanov.
- 2) Zrušují se krajské koordinační a poradní orgány podle § 14 dosavadních stanov.
- 3) První krajskou koordinační radu svolá kterýkoli pobočný spolek, a to po předchozím projednání s mysliveckými radami pobočných spolků téhož kraje.

- 4) Odbornými kluby k 1. březnu 2015 jsou: Klub autorů ČMMJ, Klub dámy české myslivosti ČMMJ, Klub fotografů ČMMJ, Klub přátel ČMMJ, Klub sokolníků ČMMJ, Klub trubačů ČMMJ, Klub vábičů ČMMJ, Videoklub ČMMJ.

§ 155

- 1) Těmito stanovami není dotčeno členství osob v orgánech hlavního ani pobočných spolků. Funkční období členů orgánů zvolených podle dosavadních stanov se třídí dosavadními stanovami.
- 2) Je-li těmito stanovami určen nižší nebo vyšší počet členů orgánu oproti dosavadním stanovám, dokončí se funkční období členů orgánu podle dosavadních stanov.

Hlava III.

Ustanovení závěrečná

§ 156

- 1) Zrušují se stanovy schválené Sbořem zástupců ČMMJ konaným dne 6. 6. 2015 ve Žďáru nad Sázavou.
- 2) Tyto stanovy schválil Sbor zástupců ČMMJ konaný dne 18. 6. 2015 v Benešově.

V Benešově dne 18. června 2016

Ing. Jiří Janota

Předseda hlavního spolku

Ing. Jiří Červenka

místopředseda hlavního spolku

OMS	Telefon	E-mail	Web
Benešov	317 722 359, 607 626 191	omsbn@seznam.cz	Web
Beroun	311 622 196, 737 761 271	oms.beroun@iex.cz	Web
Blansko	516 412 617	oms.blansko@centrum.cz	Web
Brno - město	543 210 308	oms-brno@volny.cz	Web
Brno - venkov	542 216 486	brnovenkov@oms-myslivosť.cz	Web
Bruntál	724 727 689	omsbruntal@seznam.cz	Web
Břeclav	723 190 019	oms_breclav@o2active.cz	Web
Česká Lípa	777 811 864	oms.ceskalipa@seznam.cz	Web
České Budějovice	+420 387 330 454	cmmj.cb@seznam.cz	Web
Český Krumlov	722 960 117	omsc.krumlov@seznam.cz	Web
Děčín	412 552 430, 607 030 264	cmmjdc@seznam.cz	Web
Domažlice	607 739 048	omsdom@seznam.cz	Web
Frydek - Místek	558 434 260	myslivci.fm@gmail.com	Web
Havlíčkův Brod	569 422 402, Mobil: 739 222 895	omshb@tiscali.cz	Web
Hodonín	602 603 696	omshodonin@seznam.cz	Web
Hradec Králové	602 277 780	omshk@volny.cz	Web
Cheb	354 433 186	omscheb@email.cz	Web
Chomutov	474 626 009, 775 626 019	cmmjchomutov@email.cz	Web
Chrudim	469 620 524, 724 121 844	oms.chrudim@tiscali.cz	Web
Jablonec nad Nisou	602 189 210	jablonec@oms-myslivosť.cz	Web
Jičín	493 531 654, 774 295 101	myslivci.jicin@tiscali.cz	Web
Jihlava	567 161 305, 606 045 625	omsji@tiscali.cz	Web
Jindřichův Hradec	389 602 120, 702 006 349	oms@j-hradec.cz	Web
Karlovy Vary	353 223 044, 607 057 921	oms@oms-karlovyvary.cz	Web
Karviná	558 846 057, 777 810 323	oms.karvina@seznam.cz	Web
Kladno	606 646 844	omskladno@seznam.cz	Web
Klatovy	376 310 287, 728 222 381	oms@sumavanet.com	Web
Kolín	775 771 366	cmmj-ko@seznam.cz	Web
Kroměříž	573 338 805	myslivostkm@seznam.cz	Web
Kutná Hora	778 528 088	info@oms-kh.cz	Web
Liberec	482 770 951	oms.liberec@volny.cz	Web
Litoměřice	416 735 257	omslitomerice@outlook.cz	Web

OMS	Telefon	E-mail	Web
Louny	415 652 368	cmmj.ln@cmail.cz	Web
Mělník	315 623 051	omsmelnik@seznam.cz	Web
Mladá Boleslav	601 325 625	myslivci.mb@c-box.cz	Web
Most	776 301 146	oms.most@centrum.cz	Web
Náchod	491 426 660 (Po + St)	omsnachod@seznam.cz	Web
Nový Jičín	556 784 202, 731 482 607	oms.nj@centrum.cz	Web
Nymburk	724 702 262	oms.nymburk@seznam.cz	Web
Olomouc	585 427 644, 607 577 410	omsolomouc@email.cz	Web
Opava	725 521 741	opava@oms-myslivost.cz	Web
Ostrava	595 781 343	ostrava@oms-myslivost.cz	Web
Pardubice	466 263 411,603 436 820	oms-pce@volny.cz	Web
Pelhřimov	565 322 197, 728 173 692	oms.pelhrimov@iex.cz	Web
Písek	724 291 512	omspisek@seznam.cz	Web
Plzeň	377247520, 736206248	plzen@oms-myslivost.cz	Web
Praha - venkov	274 771 401	myslivostpv@volny.cz	Web
Praha - západ	257 892 313, 602 211 194	omsprahazapad@seznam.cz	Web
Praha 10	775 522 997	omspraha10@atlas.cz	Web
Praha 2	602 266 607	oms.praha2@seznam.cz	Web
Praha 3	606 765 715	omspraha3@seznam.cz	Web
Praha 4	261 710 894, 603 911 317	omspraha4@seznam.cz	Web
Praha 5 a 6	602 123 510	praha6@oms-myslivost.cz	Web
Praha 7	603 158 284	omspraha7@seznam.cz	Web
Praha 8	606 227 417	oms.praha8@seznam.cz	Web
Praha 9	604 507 332	praha9@oms-myslivost.cz	Web
Prachatice	722 498 969	omspt@seznam.cz	Web
Prostějov	724 033 009	vostmysli@seznam.cz	Web
Přerov	581 215 118; 603 179 308; 775 238 617	omsprerov@seznam.cz	Web
Příbram	318 624 445	myslivci@pb.cz	Web
Rakovník	313 512 526	oms.rakovnik@tiscali.cz	Web
Rokycany	371 722 531,723 658 012	rokycany@oms-myslivost.cz	Web
Rychnov nad Kněžnou	494 534 025	oms.rk@tiscali.cz	Web
Semily	777 790 084	brtna.sm@volny.cz	Web

OMS	Telefon	E-mail	Web
Sokolov	352 628 187	sokolov@oms-myslivosť.cz	Web
Strakonice	383 332 468, 733 353 149	omskus@seznam.cz	Web
Svitavy	461 532 367	myslivec.sy@tiscali.cz	Web
Šumperk	583 212 039	oms.sumperk@seznam.cz	Web
Tábor	381 253 123, 723 933 769	info@omstabor.cz	Web
Tachov	374 722 265, mob.724 231 412	oms.tachov@seznam.cz	Web
Teplice	734 634 109	teplice@oms-myslivosť.cz	Web
Trutnov	499 815 709	cmmj.tu@worldonline.cz	Web
Třebíč	731 485 679	jednatel@omstrebic.cz	Web
Uherské Hradiště	572 552 676	cmmj.uh@mbox.telest.cz	Web
Ústí nad Labem	774 624 368	oms.ustinl@seznam.cz	Web
Ústí nad Orlicí	465 525 661, 734 508 715	cmmj.uo@tiscali.cz	Web
Vsetín	571 418 805	oms-vs@volny.cz	Web
Vyškov	515 159 713, 734 487 797	omsvyskov@centrum.cz	Web
Zlín	577 226 960, 577 210 231	omszlin@volny.cz	Web
Znojmo	515 224 728, 607 080 410	omsznojmo@seznam.cz	Web
Žďár nad Sázavou	566 625 575, 737 342 286	omszr@unet.cz	We

MYSLIVECKÝ ŘÁD ČMMJ

Českomoravská myslivecká jednota vydává tento Myslivecký řád, který vychází z právních předpisů o myslivosti, předpisů o zbraních a střelivu, o ochraně přírody a o veterinární péči, pokud se vztahují k myslivosti, a ze stanov ČMMJ a ostatních jejich vnitřních prováděcích předpisů. Dodržováním Mysliveckého řádu se sleduje správný a bezpečný výkon práva myslivosti v souladu s tradicemi. Znalost a dodržování Mysliveckého řádu je jednou z povinností každého člena ČMMJ ve smyslu jejich stanov.

PÉČE O ZVĚŘ

- Krmelce a zásypy, jejich typ, velikost, počet a rozmístění v honitbě musí odpovídat druhům a stavům zvěře, které se v honitbě vyskytují. Tato zásada se vztahuje i na druhy zvěře, které se v honitbě vyskytují zpravidla v období nouze.
- Myslivci zajistí před příchodem zimy objemová, jadrná a dužnatá krmiva v množství stanoveném plánem péče o zvěř.
- Zvěř se přikrmuje pouze kvalitním krmivem. Jeho předkládané množství musí odpovídat druhu a stavům zvěře, intervalu, ve kterém se zvěř přikrmuje. Zvěř nelze předkládat seno z tvrdých kyselých trav, ostřic a bylin, krmivo s obsahem žluklých tuků, plesnivé nebo jinak znehodnocené. Běžně se doplňují lizy a soliska.
- Myslivci zřizují a udržují myslivecká zařízení v honitbě v takovém technickém stavu, aby řádně sloužila svému účelu, a aby bylo možno je bezpečně používat. Krmelce a zásypy musí být především dobře zastřešeny. Stará zchátralá a nepoužívaná myslivecká zařízení se odstraňují. Aby se zabránilo nežádoucím koncentracím zvěře zřizuje se větší počet menších, popřípadě i přenosných krmelců a zásypů než jen malé množství velkých a stabilních. Pro tlupní zvěř spárkatou se zřizují krmná centra a dostatkem rozptýlených korýtek na jadrná krmiva. Výstavba mysliveckých zařízení se vždy předem projedná s vlastníkem pozemku.
- Myslivci zřizují a obdělávají polička pro zvěř, bez ohledu na to, zda jsou určena ke sklizni nebo jako pastevní plochy.
- Na jaře se provádí vyčištění a desinfekce krmelců a zásypů včetně jejich bezprostředního okolí a nejméně jednou ročně se asanuje okolí lizů a solisk, případně jejich přemístění.
- Myslivci dbají, aby byly dodržovány veterinární předpisy. Zajišťují, aby padlá zvěř, u které nelze při zevním ohledání jednoznačně určit příčinu úhynu (netýká se například zhaslé postřelené zvěře, zvěře sražené dopravním prostředkem, usmrčené zemědělskými mechanismy apod.), ulovená zvěř, která svým nenormálním chováním před ulovením, fyzickou kondicí, vnějším vzhledem nebo vzhledem vnitřních orgánů (pokud je vyvrhována) vzbuzuje podezření z nákazy, a veškerá ulovená zvěř určená Státní veterinární správou byla ihned dodána k veterinárnímu vyšetření. Ostatní uhynulá zvěř, ulovená zvěř, která se jinak nezužítkuje, a zvířata škodlivá myslivosti musí být odstraněna (např. zakopáním, spálením atd.). Výjimku tvoří újeď určené k lovu zvěře.
- Myslivci realizují po oznámení uživatele honebních pozemků, popřípadě podle vlastního zjištění o době a místě senoseče, kosení pčinin, použití chemických přípravků na ochranu rostlin, o provádění nočních zemědělských prací, popřípadě po vlastním zjištění o provádění těchto činností opatření ke snížení ztrát na zvěři (znepokojování zvěře na ohrožených plochách pomocí loveckých psů, instalace různých plašících zařízení, zavěšení, sběr vajec pernaté zvěře před sklizní a během sklizně pčinin atd.).

LOV ZVĚŘE

- Zvěř se loví tak, aby byla co nejrychleji a bez trýznění usmrčena nebo aby byla chycena živá nezraněná. Nejbězpečnějším způsobem lovu je odstřel, a to buď na společných honech, nebo při osamělém lovu, dalšími způsoby lovu jsou pak odchyt, lov loveckými dravci, fítkování a pod.
- Obvyklými způsoby společných lovů v našich honitbách jsou kruhováleč, ploužení, nahaňka, nadháňka a nátláčka. Způsob lovu se provádí s ohledem na druh lovené zvěře, její množství, konfiguraci terénu, porost, povětrnostní vlivy, počet střelců a místní zvyklosti.
- Vedoucím honu bývá zpravidla myslivecký hospodář. V jeho nepřítomnosti nebo z jiných důvodů může být vedoucím honu uživatelem honitby určen jiný zkušený myslivec.
- Při zahájení se všem účastníkům oznámí počet a druh zvěře určené k odstřelu, dále zvěři kterou je možno lovit, počet a druh lečí. výstřední prováděcí pokyny lovcům a honcům, povely a signály a představí se závodčí. Zejména se upozorní na bezpečnost při střelbě.
- Před zahájením vlastního honu se:
 - a) zajistí seznam všech účastníků honu (střelci, honci a ostatní osoby), za společnou povolenku k lovu pro druhy zvěře určené při zahájení honu se považuje seznam střelců,
 - b) zkontrolují lovecké lístky, zbrojní průkazy a průkazy zbraní, doklad o mysliveckém pojištění (členský průkaz u členů ČMMJ, u ostatních střelců doklad vystavený pojišťovnou), z účasti na honu se vylučují střelci, kteří tyto doklady nemají u sebe,
 - c) ověří, zda je přítomen dostatečný počet lovecky upotřebitelných psů, zda jejich vůdci mají u sebe průkazy těchto psů a časově platné potvrzení o jejich očkování,
 - d) zkontroluje, zda je pro případ první pomoci k dispozici lékárníčka s obsahem odpovídajícím nejméně automobilové lékárnice.

- Účastníci honu se řídí pokyny a signály stanovenými před zahájením honu nebo leče.
- Vedoucí honu je oprávněn hon při jeho nesprávném zejména nebezpečném průběhu přerušit a provést patřičná nápravná opatření. V zájmu bezpečného průběhu honu vyloučí z účasti osoby pod vlivem al koholu, léků či jiných látek a osoby mladší 15 let, pokud nejde o praktickou přípravu uchazeče o složení zkoušky z myslivosti.
- Po každé leči se veškerá ulovená zvěř ukládá na výlož, a zaznamenává se její množství podle druhů.
- Každý hon podle mysliveckých zvyklostí končí výřadem veškeré ulovené zvěře a oznámením výsledku honu (počet zvěře podle druhů). Výřad se provádí na vhodném a důstojném místě.
- Účastníci honu (střelci i honci) se tradičně zúčastní výřadu. Pokud některý z účastníků musí z jakýchkoli v důvodu hon opustit před jeho skončením, oznámí to vedoucímu honu s omlouvou.
- Každý účastník lovu zodpovídá za řádné ošetření zvěřiny před jejím uložením na výlož.
- Při lovu kachen na tahu se loví kachny, které ve večerních nebo ranních hodinách prolétávají (přetahuje mezi jednotlivými vodními plochami, na pastevní plochy nebo se z nich vracejí, nebo létají nad vodními plochami a jejich bezprostředním okolím, aniž byly vyrušeny (zvednuty) z vodní hladiny nebo krytin osobami nebo loveckými psy. Při tomto lovu se používá dostatečný počet psů, kteří přinášejí ulovenou nebo dohledávají zvěř postřelenou.
- Jako lovecký host se může osamělého lovu zúčastnit myslivec, kterému byla uživatelem honitby vydána písemná povolenka k lovu. V ní se výslovně uvádí všechny druhy zvěře, které může lovecký host lovit při osamělém lovu, a dále doba platnosti. U druhů zvěře, jejíž lov je omezen plánem chovu a lovu, se buď uvede povolený druh zvěře mezi ostatní druhy zvěře, avšak s uvedením termínu, ve kterém může být odstřel proveden, nebo se na uvedený druh zvěře vystaví další povolenka s časovým omezením, platná pouze v jednom kalendářním roce. Doporučuje se po provedení odstřelu stanoveného počtu kusů zvěře, pokud se tento uskuteční v době před skončením platnosti povolenky, vyžadovat na loveckém hostu odevzdání povolenky mysliveckému hospodáři nebo jeho zástupek při individuálním odchytu zvěře musí mít u sebe lovicí myslivec rovněž povolenku k lovu, ve které je výslovně uveden u příslušných druhů zvěře způsob lovu „odchyt“.
- Používá-li lovecký host při lovu kulové zbraň, na požádání mysliveckého hospodáře nebo stanoveného loveckého průvodce (doprovodu) přezkouší nastřelení své zbraně a osvědčí vhodnost používaného druhu střeliva.
- Lovecký host se při osamělém lovu řídí pokyny loveckého průvodce, který odpovídá uživateli honitby za bezpečnost lovu, odstřel povoleného druhu zvěře a dodržení bodů 26 až 32.
- Jestliže je lovecký host dobře obeznámen s honitbou a zaručuje-li jeho myslivecká odbornost a zkušenost správné provedení odstřelu zvěře, může být od doprovodu upuštěno. V tom případě odpovídá za dodržení bodů 26 až 32 sám.
- Pravidla, která platí při lovu zvěře pro loveckého hosta, platí i pro myslivce (lovce) ve vlastní honitbě.
- Lovec, kterému zvěř po ráně odskočí, označí nástřel (v případě, že nástřel nenajde, označí místo odkud střelil, směr střelby a aspoň přibližné místo nástřelu) a směr, kterým postřelená zvěř odešla.
- Lovec včas dosleduje (dohledá), nebo zajistí dosled (dohledání) postřelené zvěře. V případě, kdy zvěř nemůže sám dosledovat (dohledat) v nepřehledném terénu, kdy zásah zvěře je takový, že lze předpokládat delší dosled (dohledávku), nebo když zasažená zvěř přejde do sousední honitby, neprodleně věc oznámí mysliveckému hospodáři a požádá ho o pomoc. Přitom uvede okolnosti, které mohou usnadnit dosled nebo dohledávku (např. ráži zbraně, druh střely, místo nástřelu, značení zvěře a její chování po zásahu). Při dosledu (dohledávce) se lovec pak řídí pokyny mysliveckého hospodáře.
- Lovec co nejrychleji usmrcuje poraněnou zvěř. Poraněná spárkatá zvěř se odstřeluje. Ostatní zvěř se usmrcuje úderem (holí) do vazů. Lovec je povinen ulovenou zvěř řádně vyvrhnout, ošetřit a postarat se o dopravu na předem určené místo.
- Je nemyslivecké ve volných honitbách střílet samici zvěř vodící mláďata. Pokud je nutné takovou zvěř odstřelit, napřed se uloví mláďata.
- Je nemyslivecké střílet vedoucí (vodící) samici zvěř (laň, danělu, srnu, bachyni atd.) v tlupě.
- Lovec je při lovu spárkaté zvěře vybaven dalekohledem přibližujícím nejméně 6x. Pro úspěšný lov černé zvěře v noci je předpokladem vybavení kulovnice optickými mířidly. Lovec při střelbě nepoužívá noktovizorů a zářících bodů.

MYSLIVECKÝ ŘÁD ČMMJ

32. Lovce po skončení lovu oznámí mysliveckému hospodáři výsledek lovu, místo, počet a čas výstřelů a další okolnosti lovu.
33. Myslivec, který ulovil trofejovou zvěř, trofej pečlivě vypreparuje a takto upravenou ji předkládá podle pokynů uživatele honitby na chovatelskou přehlídku. To neplatí v případech, kdy je zvěř podezřelá z nemoci a byla dodána k veterinárnímu vyšetření, kdy zvěř byla ulovená pro dokumentární nebo muzejní účely, kdy trofej z nezákonně uloveného kusu byla zabavena. Neexistuje předložení trofeje „lovcem anonymem“. Lovce připravuje i dolní čelist holé spárkaté zvěře, je-li to uživatelem honitby stanoveno (zdravotní, chovatelské účely).

BEZPEČNOSTNÍ PŘEDPISY A ZÁSADY PŘI ZACHÁZENÍ S LOVECKOU ZBRANÍ

34. Při lovu odstřelem se používají lovecké palné zbraně a střelivo, s nimiž se zachází s největší opatrností, vylučující možnost způsobení úrazu.
35. K lovu odstřelem se používá pouze lovecká zbraň a střelivo, které odpovídá druhu lovené zvěře. Drobná zvěř na společných honech se střílí brokovými náboji. Pro zbraň, s kterou loví, musí mít lovec u sebe příslušné doklady.
36. Zbraň se nosí zpravidla na levém rameni s hlavními vpředu a ústím nahoru, nebo za deštivého počasí ústím dolů k zemi. Nikdy lovec nepřidrží prsty na ústí hlavně. Při lovu drží zbraň tak, aby ústí hlavně (-ní) směřovalo do bezpečného prostoru, aby při případném výstřelu nedošlo ke zranění, usmrcení nebo ke škodě na majetku účastníků. Zbraň se drží pevně.
37. Nabitá zbraň se nosí zajištěná. Odjížděje se až před zamýšlenou střelbou. Nebylo-li stříleno, nebo nebude-li pokračováno ve střelbě, zbraň se opět zajišťuje nebo vybijí. Nikdy se nelze spoléhat, že ze zajištěné zbraně nemůže vyjít výstřel (např. při pádu zbraně).
38. Se zbraní se zachází vždy tak, jako by byla nabitá, proto hlaveň nesmí nikdy směřovat proti osobám.
39. Zbraň se zásadně nabíjí až v honitbě po zahájení osamělého lovu nebo po zahájení leče při společném honu. Leč se považuje za zahájenou po odeznění signálu (povelu) stanoveného pro zahájení leče nebo po uplynutí stanoveného času (v členitém terénu nebo na představených střeleckých stanovištích, kde nelze zajistit slyšitelnost signálu povelu). Na výslovný pokyn vedoucího honu lze v určitých případech (např. nahánka na líšky nebo zvěř černou) nabíjet zbraň po zaujetí určeného stanoviště nebo místa v řadě (při plouzené nebo kruhové leči) před zahájením vlastní leče. Zbraň se nabíjí a vybijí jen ve směru, ve kterém nemůže být nikdo ohrožen. Zlamovací zbraň (zbraň se sklopnými hlavními) se nabíjí a vybijí tak, že hlaveň směřuje k zemi. Opakovači a samonabíjecí zbraně se nabíjejí a vybijejí s hlavní směřující k zemi nebo směrem vzhůru. Před nabíjením je nutné se vždy přesvědčit, zda není v hlavní cizí těleso (hlína, sníh apod.).
40. Zbraň se vybijí ihned po ukončení osamělého lovu (pochůzky) nebo po ukončení leče při společném honu. Zbraň nesmí být nabitá v místnostech, obcích, v dopravních prostředcích, při překonávání překážek, vystupování nebo sestupování z posedu, při ukládání do úschovy nebo skladování nebo odevzdání do opravy, dále pak při přenechání druhé oprávněné osobě a při povoleném průchodu či průjezdu cizí honitbou. Předává-li někdo nabitou zbraň druhé osobě, upozorní ji, že je nabitá. Při shromáždění střelců před začátkem společného honu, po ukončení každé leče a po ukončení honu se zbraně vybijejí. Kromě toho u zbraní se sklopnými hlavními jsou hlavní sklopeny, u opakovačích a samonabíjecích zbraní otevřeny závěry.
41. V domácnostech, veřejných místnostech, dopravních prostředcích, během přestávek při lovu se zbraň ukládá tak, že se jí nemůže nikdo nepovolaný zmocnit. Zejména je třeba zabránit v přístupu ke zbraním dětem. Zbraně se ukládají nenabitě, s prázdnými zásobníky a se spuštěnými kohoutky nebo úderníky.
42. U zbraní, opatřených napínáčkem, se napínáček napíná těsně před výstřelem. Nebylo-li vystřeleno, napnutí lovec zruší.
43. Při selhaném výstřelu je třeba ponechat zbraň nejméně 3 vteřiny ve směru střelby a potom lze opatrně otevřít závěr.
44. Na zvěř se střílí pouze tehdy, jestliže je bezpečně rozeznána a jsou splněny ostatní podmínky lovu. Totéž platí i při střelbě na zvířata škodlivá myslivosti.
45. Při lovu se nestřílí ani nemíří ve směru, ve kterém může dojít k ohrožení zdraví, života nebo majetku. Nebezpečný směr střelby je takový, kde v dostřelu použité zbraně jsou nebo mohou být lidé, zvířata, budovy, dopravní prostředky apod. Je nebezpečné střílet na zvěř nacházející se na horizontu a v jeho těsné blízkosti. Zvýšené opatrnosti se dbá zejména při střelbě v lese. Dostřel broků činí zpravidla tolik stovek metrů, kolik milimetrů je průměr broků. Jednotná střela z brokovnice může doletět do vzdálenosti asi 1000 metrů, střela z malorážky až 1200 metrů a z lovecké kulovnice až 4000 metrů.
46. Při společných honech se nestřílí ani nemíří na nízkoleťící pernatou zvěř vzhledem k stanovištím střelce a ostatních osob, na zvěř podél řady střelců a honců, proti honcům a tak, že jsou ohroženi lovečtí psi,
- dovnitř kruhové leče po signálu, který tuto střelbu zakazuje,
 - do obstavené leče a v leči, není-li určeno vedoucím honu výslovně jinak, po signálu, že leč skončila.
47. Střelec při střelbě bere v úvahu všechny okolnosti, které mohou ovlivnit bezpečnost střelby, a které může zjistit svými smysly. Zvýšená opatrnost
- je nutná zejména v členitém, nepřehledném a zarostlém terénu, při snížené viditelnosti, v lesních a rekreačních oblastech, v době sběru lesních plodin a v době zemědělských prací. Je třeba brát v úvahu odraz střely od zmražené nebo kamenité půdy, vozovky, ledu, případně od vodní hladiny a mokré louky, od kmenů a větví stromů, zvláště zmražených.
48. Před zahájením leče určený závodčí zavede střelce na určené stanoviště, nebo určí místo v řadě (plouzená nebo kruhová leč), při obstavené leči oznámí místo srazu po jejím skončení. Střelec vyrozumí své sousedy o svém stanovišti. Střelec si po zaujetí stanoviště nebo při pohybu v honitbě (při šoulače, plouzené leči apod.) zjistí situaci a směry střelby, kam a kdy může střílet a kam a kdy nesmí střílet. Zvýšené opatrnosti je třeba při střelbě jednotnou střelou. Na stanovišti se střelec chová klidně, tiše a před ukončením leče stanoviště v žádném případě neopustí. Po skončení leče pak upozorní oba sousedy, že odchází na místo určené závodčím.
49. Účastníkům lovu, kteří jsou indisponováni nemocí, úrazem, únavou, požitím léků a podobně, se doporučuje odložit účast na lovu.
50. Zjistí-li se, že zbraň nebo střelivo střelce nejsou při použití bezpečné, nebo že jeho zacházení se zbraní a střelba odporuje pravidlům bezpečnosti, vedoucí honu střelci tyto skutečnosti vytkne nebo mu povolí dále se lovu účastnit jen jako honec, za hrubé nebo opětovné porušení bezpečnosti je střelec z honu vykázán.
51. Byla-li při lovu způsobena újma na zdraví nebo životě lidí nebo na majetku včetně loveckého psa, oznámí tuto skutečnost vedoucí honu neprodleně orgánům Policie ČR. Pojistné případy se hlásí pojistivně. Myslivec, který je na honě účastníkem nebo svědkem události, mající za následek újmu na zdraví nebo životě lidí a škodu na majetku, neprodleně událost ohlásí vedoucímu honu. Dále je povinen být nápomocen při zajištění první pomoci a dopravě zraněného k ošetření a pomoci při zjišťování všech skutečností potřebných pro řádné vyšetření případu.
52. Dojde-li při lovu k postřelení nebo usmrcení osoby, vedoucí honu zastaví hon, zajistí první pomoc a dopravu zraněného k lékaři. V zájmu řádného vyšetření věci zjistí, popíše v zápisu a zakreslí do náčrtu:
- přesná stanoviště na případě zúčastněných osob a svědků, postavení nebo směr pohybu zvěře, na kterou bylo stříleno, směr střelby, pořadí výstřelů (při střelbě více střelců),
 - zbraně, náboje i vystřelené nábojnice zúčastněných střelců, stopy nárazu střel (na sněhu, porostu apod.), místo, kde zvěř padla (pokud byla zasažena), všechny další okolnosti, zejména povětrnostní podmínky (slunečnost, šero, déšť, sníh, mlha, mráz, síla a směr větru). Vedoucí honu však neprovádí z vlastní iniciativy rekonstrukci případu.

MYSLIVECKÁ MORÁLKA, ZVYKY A TRADICE

53. Myslivec dodržuje právní předpisy o myslivosti, o zbraních a střelivu, o ochraně přírody, o veterinární péči a ostatní předpisy, vztahující se k myslivosti, jakož i stanovy a vnitřní prováděcí předpisy ČMMJ. Při výkonu práva myslivosti se řídí zásadami myslivecké morálky a dodržuje tradiční myslivecké zvyky a tradice. Zná a poznává život zvěře a její přírodní prostředí. Je aktivním ochráncem přírody. Prohlubuje své odborné myslivecké znalosti a předává své zkušenosti začínajícím myslivcům.
54. Při mysliveckých příležitostech se užívá myslivecká mluva.
55. Obdržel-li myslivec pozvánku k lovu a nemůže-li se lovu zúčastnit, včas se omluví. Jméno svého zástupce oznámí pouze tehdy, je-li pozvánka převoditelná.
56. Osoba doprovázející loveckého hosta se může zúčastnit lovu jen se svolením loveckého průvodce nebo vedoucího honu.
57. Myslivec se po příchodu na místo srazu před honem ohlásí vedoucímu honu a pozdraví se s ostatními účastníky. Lovecký host se však před tím ohlásí funkčně nejvyššímu přítomnému představiteli uživatele honitby. Žádat o účast na lovu bez platného pozvání je hrubým společenským přestupkem a nezvaný host musí počítat s tím, že mu vedoucí honu slušně, ale rozhodně sdělí, že se honu nemůže zúčastnit.
58. Při společném honu na drobnou zvěř se považuje za nemyslivecký způsob lovu zejména:
- střílení zajíců v loži, bažantů na zemi nebo na hřadu a kachen plovoucích na vodě s výjimkou dostřelné rány na poraněnou zvěř, není-li ihned po dopadu na zem či na vodu vyslán lovecký pes k jejímu přinesení,
 - střílení bažantů vypouštěných do honitby před konáním honu nebo v jeho průběhu,
 - skrývat se před blížící se drobnou zvěří, ke střelbě klekat nebo zaléhat, lze se ukrýt pouze za připravenými záštitami.
59. Myslivec nekritizuje vedení honu, honitbu nebo stav zvěře. Hrubé závady ohlásí pouze vedoucímu honu.
60. Při plouzení a kruhové leči se dodržují rozestupy a řada (netvoří se tzv. pytle, ale ani se nepředbíhá řada). Honci se nevyhýbají hustěji zarostlým nebo méně schůdným místům v leči, neubíjejí ani nechytají živou nezraněnou zvěř, sbírají veškerou střílenou zvěř ve svém dosahu a odnášejí ji na předem určené místo, drobnou zvěř srstnatou za zadní běhy, pernatou za krk.
61. Myslivec nestřílí na zvěř, která je blíže k sousednímu střelci nebo k němu směřuje. Při stejné vzdálenosti má přednost lovecký host nebo starší myslivec.
62. Při střelbě brokem myslivec nestřílí na příliš velké vzdálenosti, které nejsou přiměřené výkonu zbraně a jeho střelecké dovednosti, za maximální vzdálenost

- nost střílby brokem je nutno i u nevyjtknějších zbraní považovat vzdálenost 40 metrů. Při honu na drobnou zvěř se používají brokovnice ráže 12 až 20. Za lovecky použitelné se považují náboje s broky o průměru 2,5 až 4 mm, podle druhu lovené zvěře, povětrnostních a ostatních podmínek. Po leči myslivec na svém stanovišti posbírání nábojnice a krabičky od nábojů a uloží je do svého batohu (oděvu). To neplatí, jestliže uživatel honitby oznámí, že jejich sběr zajistí sám.
63. Myslivec nestřílí zvěř na malou vzdálenost, při které zásah znehodnotí zvěřinu, Bývá pravidlem, že takto střílený kus zvěře se označí a je prodán nebo darován střelci, který jej ulovil.
64. Jestliže vystřelí na jeden kus zvěře více osob, střelec, který kus ulovil, se určí podle pravidla: „První kule a poslední brok“. Za první zásah kulí se považuje zásah, který je smrtelný nebo poranil zvěř natolik, že je snadno dosledována a dostřelena. Přitom je třeba přihlídnout k vitalitě jednotlivých druhů zvěře. Za poslední broky se považují broky, vystřelené na zvěř ještě živou, schopnou úniku. Střílet na zvěř již smrtelně zasaženou je s výjimkou rány dostřelné nemyslivecké. Ten, kdo omylem na takovou zvěř vystřelí, nebo v případě, kdy vystřelil již nelze zabránit, se omluví střelci, který podle výše uvedeného pravidla zvěř ulovil.
65. S ulovenou zvěří se zachází šetrně a s úctou. Na výřad se dává zvěř v co nejlepším vzhledovém stavu. proto se drobná zvěř pokládá jen na suché místo, nepohazuje se s ní, netáhá se zbytečně po zemi, psům se nedovolí zvěř brát. Zvěř na výřadu nebo na výloží se nepřekračuje. Výlož spočívá v uspořádání ulovené zvěře po ukončení každé leče. Zvěř se pokládá na pravý bok v oddělených řadách podle druhu. Každý desátý kus zvěře, počítáno směrem od prava do leva se povytáhne hlavou z řady o polovinu délky těla. Před výloží se zvěřina řádně ošetří (zající a králíci vymačkají atd.).
66. Na výřadu se zvěř ukládá jako u výlože. V čele výřadu se pokládá zvěř podléhající mysliveckému plánování, napřed srstnatá, za ní zvěř pematá, pak ostatní zvěř srstnatá včetně zvířat škodlivých myslivosti a nakonec ostatní zvěř pematá. Liška se však dává do čela výřadu. U srstnaté zvěře se ohánka upraví kolmo k tělu. K výřadu nastoupí všichni účastníci, střelci se zbraní, psůvodi se psy, střelci stojí v jeho čele. Na výřad musí přijít veškerá zvěř ulovená toho dne účastníky honu. a to i ta, která bude později vyřazena (zvěř nevypělá, nemocná a pod.). Není přípustné provést výřad pouze z části uloveného množství zvěře. Na výřad lze ukládat bažanty a kachny svázané po dvou kusech. Průběh výřadu musí být důstojný.
67. Při honech se používají odpovídající tradiční Dykovy lovecké signály a fanfáry borlíci. Při zahájení se troubí signál a fanfára v tomto pořadí: „Pozor si dej!“. „Uvítání“, po přivítání a pokynech „Lovu zdar!“ a „Začátek honu“. Během lovu se používají zejména signály „Začátek a konec leče“, případně i signály „Opakovaná leč“ nebo „Velká přestávka“. Během honu je možné dávat jednoduché signály povelkou. U výřadu se troubí signál „Pozor si dej!“, po kterém následuje fanfára „Halali“, na závěr výřadu se troubí pozdrav „Lovu zdar!“ a signál „Konec honu“.
68. Při stříbě jednou střílou je nemyslivecké střílet na takovou vzdálenost, která neumožňuje přesné zamíření, kdy nástřelem zjištěný rozptýlený stříl je tak veliký, že i při správném zamíření není vyloučen chybný zásah, a na kterou stříla nemá dostatečnou energii k okamžitému usmrcení zvěře. Těto zásady musí odpovídat volba kulové zbraně a střeliva použitých k lovu.
69. Je nemyslivecké střílet na zvěři pokud jsou ve směru střílby překážky, které mohou změnit směr střely (les, keře atd.).
70. Za nemysliveckou se považuje rána kulí „naostro“ zezadu (výjimkou je dostřelná rána) a na hlavu (s výjimkou dostřelné rány za slecho u zvěře černé). Myslivec střílí zásadně na komoru.
71. K označení nástřelu, stanoviště lovce a směru odskočení zvěře se používají záložky (nástřelový, stanovištní, směrový, stopový, hlavní, výstražný atd.). Pokud lovec ponechává ulovený kus spárkaté zvěře po určité době v honitbě, zajišťuje zvěřinu proti načnutí jinou zvěří (např. ponecháním vystřelené nábojnice, kapesníkem, proti krkavcům zakrytím větvemi).
72. Dodržuje se zvyk dávat úspěšnému lovcovi za ulovení veškeré spárkaté zvěře a některých dalších druhů zvěře (např. lišky) úlomek. Úlomek, smočený v barvě zpravidla ve vstřelové ráně, se nosí na pravé straně klobouku. Úlomek se rovněž vkládá ulovené zvěři do svíráku (kromě dravé zvěře) jako „poslední hryz“, u pematé zvěře do zobáku jako „poslední zob“. Úlomek předává lovecký průvodce, při společném honu jeho vedoucí. Byla-li zvěř ulovena bez přítomnosti loveckého průvodce, dává si lovec úlomek sám. Byl-li proveden dosled (dohledávka) pomocí lovecky upotřebitelného psa, je zvykem, že se po předání úlomku předá jeho část vůdci tohoto psa. Úlomek se nosí do 24 hodin toho dne, kdy zvěř byla ulovena nebo dosledována (dohledána). Myslivci, který se při lovu provinil, je úlomek odepřen.
73. Je zvykem, že lovec, který zvěř ulovil a vyvrhl, obdrží část vnitřností, tzv. „lovecké právo“, za které se považuje srdce, plíce, játra, ledviny, slezina, průdušnice s hrtanem a jazyk, případně běl. kterou lze oddělit prsty. Je také zvykem, že pokud lovec zvěř sám nevyvrhne, náleží lovecké právo tomu, kdo zvěř vyvrhl za něho.
74. Uživatel honitby přenechává podle tradice lovcovi trofej, která je považována za součást loveckého práva. Za trofeje se považují rohy, parohy a parůžky rohaté a parohaté zvěře včetně hlavy oddělené mezi lebkou o prvním krčním obratlem, u černé zvěře zbraně včetně hlavy. Dále se za trofeje považují kelce jelení zvěře, kly šelem, lebky a kůže velkých šelem, celé malé šelmy, škály ze zvěře černé, tzv. hubertka u jelenů a daňků, jelení a kamzičí vous, paletky u pematé zvěře, štětíčka z kostrče sluky, kačírky kačerů. Dále se za trofej může považovat celý kus zvěře po preparaci.
75. Uloví-li někdo zvěř v rozporu s předpisy, nepřísluší mu lovecké právo, tedy ani trofej.
76. Trofeje spárkaté zvěře mají chovatelský význam. Správný myslivec je uchovává po celý život a nedopustí jejich znehodnocení.
77. Je zvykem, že některé druhy zvěře, jejíž lov není plánován (např. holuba hřivnáče, hrdličky, divokého králíka), ulovené při osamělém lovu, ponechá uživatel honitby bezplatně lovcovi. O dispozici se zvěří ulovenou při společném honu uživatel honitby rozhodne při výřadu.
78. V honitbách, kde se vyplácí zástřelné nebo jinak hodnotí výsledek lovu. je pravidlem, že zástřelné nebo hodnocení za zvěř ulovenou na vábení, obeznanou na obnově, ulovenou do lapacího nebo odchyťového zařízení obdrží myslivec, který zvěř přivábil, obeznal, nebo nastražil lapací či odchyťové zařízení. Za zvěř ulovenou loveckým hostem při osamělém lovu, náleží odměna loveckému průvodci i když nebyl přítomen vlastního ulovení.
79. Myslivec pečuje o svého nebo svěřeného loveckého psa, loveckého dravce, fretku, a udržuje je v dobrém tělesném a zdravotním stavu a v čistotě.
80. Myslivec dbá, aby jeho pes byl lovecky upotřebitelný, byl při společném lovu ovladatelný a nenarušoval průběh honu. V průběhu honu psa zásadně netrestá. Na honu se nepoužívají psi bez lovecké upotřebitelnosti. Na honu jsou však přítomni psi mladí, kteří jsou ještě ve výcviku. Loveckému psu se nedovoluje přinést zvěř zdravou.
81. Sokolníci neloví se svými dravci pro kořist, ale pro lovecký zážitek, zejména pro krásu letu dravců, jejich odvahy a obratnost. Je proto starým sokolnickým zvykem, že sokolník uloví v jednom loveckém dnu pouze tři kusy zvěře.
82. Myslivec pečuje o loveckou zbraň a udržuje ji v dobrém technickém stavu. Po každém použití ji vyčistí a nakonzervuje.
83. Myslivecké oblečení je jednoduché a účelné v souladu se zvyky a tradicemi. Při slavnostních příležitostech se doporučuje nosit stejnozkroj myslivecké organizace. Myslivecké vyznamenání se umísťuje na pravé straně prsou saka, nosí se vždy nejvyšší dosažené. „Čestný myslivecký řád“ je komplexní; u vyznamenání „Za zásluhy o myslivost“ se běžně nosí jen stužka, při slavnostních příležitostech se pod ní připíná odznak. Vedle těchto vyznamenání je možno nosit též „Věrnostní medaili“; připevňuje se nalevo od vyznamenání z pohledu pozorovatele.
84. Myslivec usmrcuje zvířata škodlivá myslivosti pouze při dosažení zákonných podmínek. Toto právo však využívá v případech, kdy jiná přijatá opatření (výzva, upozornění majitele a pod.) nejsou účinná, nebo kdy nelze zabránit škodě na zvěři.
85. Je zvykem tzv. přijímání mezi myslivce po úspěšném absolvování zkoušky z myslivosti nebo pasování na lovce některého druhu trofejové zvěře. Obyčej provádí zkušený myslivec, který zná správná pravidla a jeho význam. Obřad je důstojný a nekoná se pro zpestření zábavy.
86. Po ukončení společného lovu se pořádá tzv. „poslední leč“, která je společenskou událostí spojenou s dobrou mysliveckou zábavou. Při poslední leči časťou zasedá tzv. „myslivecký soud“ který projednává a „trestá“ drobnější přeštky proti mysliveckému chování. Soud má zábavný, ale i poučný charakter.

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

87. Myslivecká rada ČMMJ se zmocňuje myslivecký řád běžně podle aktuálních potřeb měnit a doplňovat.
88. ČMMJ nemá námitky, aby ostatní myslivecké organizace a uživatelé honiteb doporučili svým členům (zaměstnancům) dodržování tohoto mysliveckého řádu.
89. Myslivecký řád vydaný ČMS pozbývá platnosti.
90. Tento myslivecký řád byl projednán a schválen Sborem zástupců ČMMJ (II. sjezdem ČMMJ) v Praze dne 21. října 2000.
91. Tento myslivecký řád nabývá účinnosti uveřejněním ve Věstníku ČMMJ.

2/2002

POVĚŘENÍ MZe

k organizování zkoušek z myslivosti

Ministerstvo zemědělství České republiky na základě žádosti Českomoravské myslivecké jednoty ze dne 4. 2. 2002 č.j.: 6725b/2002-5050, v souladu s ustanovením § 58 odst. 2 písm. i) zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti (dále jen „zákon o myslivosti“)

pověřuje

s účinností od 1. 10. 2002

Českomoravskou mysliveckou jednotu

se sídlem Praha 3, Jungmannova 25, IČ: 00443174

organizováním zkoušek z myslivosti.

Zkoušky z myslivosti (dále jen „zkoušky“) organizované na základě tohoto pověření jsou určeny pro uchazeče o první lovecký lístek a Českomoravská myslivecká jednota (dále jen ČMMJ) je povinna se při jejich organizování řídit platnými právními předpisy upravujícími danou problematiku (zejména zákon o myslivosti a vyhláška č. 244/2002 Sb., kterou se provádí některá ustanovení zákona o myslivosti) a podmínkami stanovenými v tomto pověření.

1) Termín konání zkoušek určí ČMMJ (dále jen pořadatel zkoušek). O datu, místu a čase konání zkoušky, resp. Každé z jejích částí vyrozumí pořadatel zkoušek písemně uchazeče nejméně 30 dnů předem a ve stejné lhůtě vyrozumí o změně termínu nebo místa konání zkoušky též Ministerstvo zemědělství.

2) Uchazeči, který se z vážných důvodů nemohl podrobit zkouškám nebo od nich odstoupil, může pořadatel zkoušek stanovit náhradní termín, místo a čas, kde se budou zkoušky konat, a vyrozumí o nich uchazeče a Ministerstvo zemědělství ve lhůtě stanovené v odstavci 1-

3) ČMMJ vyhotoví nejpozději do 31.12. přehled zkoušek pro následující rok, ve kterém uvede datum a místo konání zkoušek. Tento přehled nejpozději do 31. ledna uveřejní způsobem dostupným široké veřejnosti a jedno vyhotovení zašle ve stejné lhůtě Ministerstvu zemědělství.

4) Zkoušky z myslivosti jsou ústní a musí obsahovat otázky z předmětů uvedených v § 21 odst. 1 vyhlášky č. 244/2002 Sb., ve znění předpisů pozdějších. Zkoušky se skládají před zkušební komisí, která je devítičlenná a tvoří ji předseda, místopředseda a sedm zkušebních komisařů. Před zkušební komisí může být ve stejném okamžiku zkoušen pouze jeden uchazeč. U jedné zkušební komise se může podrobit zkouškám z myslivosti nejvýše 10 uchazečů v jednom dni a zkouška z jedné skupiny předmětů smí trvat nejdéle 15 minut.

5) Předsedou nebo místopředsedou zkušební komise může být pouze ten, kdo je držitel loveckého lístku pro české občany alespoň 5 let a prokáže, že splňuje kvalifikační předpoklady uvedené v odst. 3 písm. a), b) nebo c) vyhlášky č. 244/2002 Sb., ve znění předpisů pozdějších. Zkušebním komisařem může být ten, kdo je držitelem loveckého lístku pro české občany alespoň 5 let a prokáže, že splňuje kvalifikační předpoklady uvedené v odst. 3 písm. a) až e) vyhlášky č. 244/2002 Sb., ve znění předpisů pozdějších. Jeden zkušební komisař může v tomtéž dni zkoušet pouze jedno skupinu předmětů uvedených v § 21 odst. 1 vyhlášky č. 244/2002 Sb., ve znění předpisů pozdějších.

6) ČMMJ vede listinu zkušebních komisařů, v níž je uvedeno jméno a příjmení zkušebního komisaře, adresa a údaje umožňující ověření požadované kvalifikace.

7) O průběhu a výsledku zkoušek pořadatel zkoušek pořizuje zápis (§ 23 odst. 4 vyhlášky č. 244/2002 Sb., ve znění předpisů pozdějších), který podepíše předseda, místopředseda a zkušební komisaři. Vzor zápisu o průběhu a výsled-

ku zkoušek je uveden v příloze č. 12 vyhlášky č. 244/2002 Sb., ve znění předpisů pozdějších.

8) Předseda zkušební komise oznámí uchazečům nejpozději do dvou hodin od ukončení zkoušky posledního uchazeče, který skládal u stejné zkušební komise v tomtéž dni výsledek zkoušek z myslivosti veřejně.

9) O vykonaných zkouškách obdrží uchazeč potvrzení (§ 23 odst. 6 vyhlášky č. 244/2002 Sb., ve znění předpisů pozdějších). Vzor potvrzení je uveden v příloze č. 13 vyhlášky č. 244/2002 Sb., ve znění předpisů pozdějších.

10) ČMMJ písemně oznámí Ministerstvu zemědělství vždy do 31. ledna počet uchazečů, kteří složili zkoušky z myslivosti a další údaje vztahující se ke zkouškám organizovaným podle tohoto ověření ČMMJ oznámí Ministerstvu zemědělství na písemné vyžádání v jím požadované formě a termínu.

11) ČMMJ zajistí podle § 24 písm. a) vyhlášky č. 244/2002 Sb., ve znění předpisů pozdějších pro uchazeče o složení zkoušky z myslivosti přípravné školení a v jeho rámci odbornou praxi z myslivosti v délce jednoho roku, jejíž obsahem bude:

- praktická činnost v honitbě, příprava krmiva, přikrmování zvěře, výstavba a údržba mysliveckých zařízení, pochůzky v honitbě, pozorování zvěře, střelecké přebory, sokolnické akce,
- účast na individuálním a společném lovu,
- výchova, výcvik, zkoušky, výstavy loveckých psů,
- chovatelské přehlídky, myslivecké výstav, myslivecká muzea a další kultura a společenské myslivecké akce.
- výcvik v bezpečném zacházení se zbraní pro myslivost a lov zvěře.

V případě, že ČMMJ přestane mít zájem organizovat zkoušky podle tohoto pověření je povinna neprodleně o této skutečnosti Ministerstvo zemědělství písemně vyrozumět. ČMMJ je dále povinna neprodleně písemně vyrozumět Ministerstvo zemědělství o všech skutečnostech, které by mohly mít vliv na udělení pověření.

Ministerstvo zemědělství je oprávněno:

- 1) kontrolovat plnění podmínek tohoto pověření,
- 2) udělené pověření odebrat v případě, že
 - a) některá z podmínek nebo jiných povinností obsažených v tomto pověření nebyla splněna, nebo
 - b) zkouškám nebyla věnována náležitá pozornost co do rozsahu a odbornosti
 - c) ČMMJ po dobu 12 po sobě následujících měsíců pověření nevyužije, nebo je v této době využije pro méně než 20 uchazečů o zkoušky,
 - d) V případě, že dojde ke změně platných obecně závazných právních předpisů upravujících problematiku zkoušek z myslivosti.

ČMMJ organizuje zkoušky bez nároku na finanční prostředky vůči Ministerstvu zemědělství a na vlastní nebezpečí plynoucí z této činnosti, včetně odpovědnosti za škody.

Údaje o výsledcích zkoušek a obsahu tohoto pověření jsou údaji veřejnými.

Ing. Miroslav Filip

Ředitel odboru
Státní správy lesů a myslivosti

Směrnice Českomoravské myslivecké jednoty, z. s., k organizování zkoušek z myslivosti

Článek 1

Obecná ustanovení

(1) Českomoravská myslivecká jednota, z. s. (dále jen „ČMMJ“) na základě pověření Ministerstva zemědělství č. 2/2002 ze dne 20. 9. 2002, čj. 6725b 2002 – 5050 (dále jen „Pověření MZe“) organizuje a provádí zkoušky z myslivosti (dále jen „Zkoušky“), a to prostřednictvím okresních, obvodních nebo oblastních mysliveckých spolků (dále jen „OMS“). ČMMJ z důvodů zajištění jednotné, odpovědné a odborně provedené přípravy na Zkoušky a vlastní uskutečnění Zkoušek vydává tuto směrnici k organizování Zkoušek z myslivosti (dále jen „Směrnice“).

(2) ČMMJ vede Seznam OMS, které mají oprávnění pořádat Zkoušky. O zařazení do seznamu a o vyřazení OMS ze seznamu rozhoduje Myslivecká rada ČMMJ.

(3) Organizování zkoušek z myslivosti se řídí zákonem 449/2001 Sb. o myslivosti a vyhláškou Ministerstva zemědělství č. 244/2002 Sb. v platném znění (dále jen „Vyhláška“).

Článek 2

Příprava a organizace kurzu

(1) Kurz a Zkoušky organizačně, personálně, finančně a materiálně zajišťuje pořádající OMS.

(2) OMS ustanoví sbor lektorů a zkušebních komisařů, který je svou odbornou a organizační úrovní schopen zabezpečit teoretický kurz i odbornou praxi a konání Zkoušek. Lektorů a zkušebních komisařů musí být členy ČMMJ. Zkušební komisaři i lektorů musí odpovídat požadavkům Vyhlášky, Pověření MZe a musí být zapsáni v Listině zkušebních komisařů ČMMJ. Lektor i zkušební komisař se prokazuje Průkazem odborné způsobilosti.

(3) OMS jmenuje jednoho ze členů okresní myslivecké rady OMS, popř. jednatele tohoto OMS, osobou pověřenou za organizaci Zkoušek a jednoho z lektorů, zpravidla členů Kulturně propagační komise OMS, vedoucím kurzu.

(4) OMS písemně oznámí sekretariátu ČMMJ nejpozději vždy do 31.12. termíny zahájení kurzu, termíny Zkoušek (řádný, náhradní a opravný) na následující rok a místa jejich konání. Změny termínu a místa konání Zkoušek hlásí sekretariátu ČMMJ nejpozději 60 dní před jejich konáním.

(5) OMS stanoví výši úhrady za kurz a Zkoušky, jakož i výši úhrady za zkoušky vykonané v opravném a náhradním termínu. Z úhrady za kurz a Zkoušku jsou hrazeny zejména náklady na teoretický kurz, odbornou praxi, případné exkurze, nácvik bezpečného používání loveckých zbraní a střelb z nich, zajištění řádné Zkoušky včetně odměn lektorů a členů zkušební komise, cestovné lektorů i členů zkušební komise a pojištění uchazečů.

(6) Část z úhrady za kurz a Zkoušky ve výši 200,- Kč za osobu přihlášenou do kurzu převádí pořádající OMS do Fondu pro výrobu a vydávání pomůcek k přípravě uchazečů o zkoušku z myslivosti a pro podporu práce s dětmi a mládeží. Odvod části úhrady se realizuje do 30 dnů od zahájení teoretického kurzu.

(7) OMS zašle sekretariátu ČMMJ do 30 dnů od zahájení teoretického kurzu seznam uchazečů zařazených do kurzu s uvedením jejich bydliště a data narození.

Článek 3

Teoretický kurz a odborná praxe

(1) Uchazeč podává písemnou přihlášku nejpozději v den zahájení kurzu. Je povinen seznámit se s podmínkami přípravy a průběhu Zkoušek a zaplatit nejpozději v den zahájení kurzu stanovenou úhradu za kurz a Zkoušky. Má právo využívat výukové materiály, které má OMS k dispozici a vyžadovat odborné konzultace a účastnit se kolektivních konzultací.

(2) V rámci úhrady za kurz a Zkoušky OMS určí a poskytne uchazeči vhodné učební materiály. Seznam doporučených materiálů je Přílohou této Směrnice.

(3) Účast na teoretickém kurzu i odborné praxi je povinná a potvrzuje se do „Záznamu o přípravě uchazeče“. Uchazeč jej obdrží v den zahájení teoretického kurzu a po celou dobu trvání kurzu má právo požadovat záznam o účasti. Odborná praxe v délce jednoho roku začíná dnem zahájení teoretického kurzu.

(4) Teoretický kurz se provádí v rozsahu minimálně 66 vyučovacích hodin ze skupin předmětů uvedených ve Vyhlášce. Předpokladem pro jeho splnění uchazečem je absolvování minimálně 50 vyučovacích hodin.

(5) Odborná praxe v délce jednoho roku se provádí v honitbách dle dohody uchazeče s uživatelem honitby, popřípadě v honitbách dle dohod OMS s jejich uživateli, a dále formou účasti na společných mysliveckých akcích pořádaných OMS, popř. v rámci ČMMJ.

(6) Odbornou praxi ke zkoušce ze skupiny předmětů VI. lze konat pouze na schválené střelnici za účasti lektora či zkušební komisaře této skupiny a zástupce OMS. Praktické střelby se provádí na schválené střelnici za účasti lektora a zástupce OMS v rozsahu minimálně 10 hodin a to: 5 hodin broková střelba a 5 hodin kulová střelba z malorážky pro všechny účastníky kurzu společně. Účast se potvrzuje do „Záznamu o přípravě uchazeče“.

Článek 4

Průběh Zkoušky

(1) Zkoušky se konají u OMS, který přijal přihlášku uchazeče; v odůvodněných případech a se souhlasem tohoto OMS mohou být zkoušky vykonány u jiného OMS.

(2) Uchazeč musí být nejméně 30 dnů předem vyrozuměn o termínu a místu konání zkoušek, i o jejich změnách.

(3) Uchazeč může v odůvodněných případech písemně požádat o odložení zkoušky a to maximálně 2 krát.

(4) Osoba pověřená organizací Zkoušek u pořadajícího OMS musí před jejich zahájením zkontrolovat u každého uchazeče jeho totožnost dle osobních dokladů a splnění podmínek pro podrobení se Zkouškám. O výsledku této kontroly informuje předsedu zkušební komise. Při nesplnění podmínek se uchazeč Zkouškám nepodrobí.

(5) Zkušební komise pro zkoušku používá pouze jednotné okruhy a otázky pro každou skupinu předmětů, které jsou Přílohou této Směrnice.

(6) OMS vydá úspěšnému absolventovi potvrzení o úspěšně vykonané Zkoušce. Potvrzení podepisuje pověřený zástupce OMS, předseda i místopředseda zkušební komise a zkušební komisaři.

(7) Potvrzení je číslovaný, evidovaný tiskopis, který dodává sekretariát ČMMJ. OMS je povinen vést přehled jemu dodaných potvrzení, který obsahuje:

- a) počet potvrzení, včetně jejich evidenčních čísel a data jejich přijetí na sklad a jejich další oběh
- b) příjmení, jméno, titul a datum narození absolventa zkoušek, kterému bylo potvrzení vydáno, včetně data úspěšného vykonání zkoušky.

(8) Uchazeč, který je hodnocen „neprospěl“ pouze v jedné skupině předmětů, má právo Zkoušku z této skupiny předmětů jedenkrát opakovat v termínu, který mu pořadající OMS stanoví (dále jen „opravný termín“). Datum opravného termínu může být shodné s datem náhradního termínu. V tomto případě musí pořadající OMS stanovit druhý opravný termín a uveďte jen v oznámení dle čl. 2 odst. 4.

(9) O průběhu a výsledku zkoušek pořizuje OMS zápis dle Vyhlášky ve 2 vyhotoveních. Nejpozději do 10 dnů po skončení Zkoušek zašle sekretariátu ČMMJ 1 výtisk spolu s přehledem obsahujícím jmenný seznam vydaných potvrzení s jejich evidenčními čísly, s klasifikačním přehledem, ve kterém jsou uvedena jména uchazečů, jejich hodnocení podle jednotlivých skupin předmětů a výsledné hodnocení (dále jen „Přehled“). Druhé vyhotovení zápisu a Přehled zůstávají uloženy u pořadajícího OMS jako součást dokumentace o provedených Zkouškách, a to společně s ostatními tiskopisy.

(10) Potvrzení poškozená, chybně vyplněná či jinak nezpůsobilá k dalšímu použití je OMS povinen znehodnotit vepsáním slova „NEPLATNÉ“ před slovo „potvrzení“. Takto znehodnocená potvrzení zašle spolu s Přehledem sekretariátu ČMMJ k archivaci.

Článek 5

Organizační opatření

(1) Pokud OMS závažným způsobem poruší ustanovení Vyhlášky, Pověření nebo této Směrnice, bude Mysliveckou radou ČMMJ vyřazen ze Seznamu OMS oprávněných konat zkoušky. Proti tomuto organizačnímu opatření není odvolání přípustné.

(2) Totéž platí pro opatření Myslivecké rady ČMMJ spočívající v pozastavení výkonu funkce lektora nebo zkušebního komisaře, kterému předchází postup podle Stanov ČMMJ.

Článek 6

Společná a přechodná a závěrečná ustanovení

(1) Kontrolu dodržování Vyhlášky, Pověření a této Směrnice, jakož i objektivnosti a úrovně zkoušek, provádí Dozorčí rada ČMMJ. Delegaci na kontrolu zkoušek u OMS provádí Dozorčí rada ČMMJ ve spolupráci s Kulturně propagační komisí ČMMJ. O provedené kontrole provede kontrolující zápis, s jehož obsahem seznámí kontrolovaný OMS, Dozorčí a Mysliveckou radu ČMMJ. Zápisy o kontrole jsou uloženy v sekretariátu ČMMJ.

(2) Změny Příloh schvaluje MR ČMMJ a jsou dostupné on-line na webových stránkách ČMMJ. Jejich aktualizace jsou odesílány všem OMS.

(3) Kurzy zahájené před nabytím účinnosti této Směrnice a následující Zkoušky uchazečů, se dokončí podle stávající Směrnice. Ukončeny však musí být nejpozději do 31. 12. 2018.

(4) Tato Směrnice nahrazuje Směrnici k organizování zkoušek z myslivosti projednanou Mysliveckou radou ČMMJ dne 4. 5. 2012 a schválenou Sborem zástupců ČMMJ dne 9. 6. 2012.

(5) Tato Směrnice byla projednána Mysliveckou radou ČMMJ dne 5. 10. 2017 a schválena Sborem zástupců ČMMJ dne 17. 11. 2017. Tímto dnem se stává platnou. Účinnosti nabývá 1. 1. 2018.

předseda ČMMJ, z. s.

jednatelka ČMMJ, z. s.

Příloha 1 – Přehled doporučených materiálů

Příloha 2 – Přehled jednotných okruhů a otázek pro každou skupinu předmětů

3/2002

POVĚŘENÍ MZe

k organizování zkoušek pro myslivecké hospodáře

Ministerstvo zemědělství České republiky na základě žádosti Českomoravské myslivecké jednoty ze dne 4. 2. 2002 č.j.: 061102, doplněné dne 9.9. čj. 05/281/2002, v souladu s ustanovením § 58 odst. 2 písm. h) zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti (dále jen „zákon o myslivosti“)

pověřuje

s účinností od 1. prosince 2002

Českomoravskou mysliveckou jednotu

se sídlem Praha 1. Jungmannova 25, IČ. 00443174

organizováním zkoušek pro myslivecké hospodáře.

Zkoušky pro myslivecké hospodáře (dále jen „zkoušky“) organizované na základě tohoto pověření jsou určeny pro osoby, které úspěšně složily zkoušky z myslivosti (§ 47 odst. 3 písm.c) a odst. 5 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, a ú 21 až § 24 vyhlášky č. 244/2002 Sb., kterou se provádí některá ustanovení zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti).

Českomoravská myslivecká jednota (dále jen ČMMJ) je povinna se při jejich organizování řídit všemi platnými právními předpisy upravující danou problematiku (zejména zákon č. 449/2001 Sb., o myslivosti a vyhláška č. 244/2002 Sb., kterou se provádí některá ustanovení zákona o myslivosti) a podmínkami stanovenými v tomto pověření.

Podmínky pro organizování zkoušek z myslivosti:

- 1) ČMMJ vyhotoví nejpozději do konce února přehled zkoušek pro daný rok, ve kterém uvede datum a místo konání zkoušek a složení zkušebních komisí. Tento přehled nejpozději do 31. března uveřejní způsobem dostupným široké veřejnosti a jedno vyhotovení zašle ve stejné lhůtě Ministerstvu zemědělství.
- 2) ČMMJ vede listinu zkušebních komisařů, v níž je uvedeno jméno a příjmení zkušebního komisaře, adresa a údaje umožňující ověření požadované kvalifikace.
- 3) ČMMJ písemně oznámí Ministerstvu zemědělství vždy do 31. ledna počet uchazečů, kteří složili zkoušky. Další údaje, vztahující se ke zkouškám organizovaným podle tohoto pověření, ČMMJ oznámí Ministerstvu zemědělství na písemné vyžádání v jím požadované formě a termínu.
- 4) ČMMJ zajistí pro uchazeče o složení zkoušky přípravné školení, a to teoretickou přípravu v trvání alespoň 20 hodin a po jejím skončení odbornou praxi v trvání 6 měsíců. Obsahem odborné praxe bude:
 - seznámení s činnostmi, které je myslivecký hospodář oprávněn nebo povinen vykonávat,

- seznámení s vedením evidence a plánu mysliveckého hospodaření a statistických výkazů u mysliveckého hospodáře v honitbě,
 - provádění dohledávky a dosledu zvěře, značení a kontrola ulovené zvěře,
 - pochůzky v honitbě, kontrola osob a dokladů a
 - vedení společných lovů, jak zvěře spárkaté, dovolené lovit tímto způsobem, tak druhů zvěře vyjmenovaných v § 45 odst. 1 písm. v) zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti.
- 5) ČMMJ je povinna vést ke každému uchazeči o složení zkoušky dokumentaci o odborné praxi, ze které bude zřejmé, kde vykonával odbornou praxi, kdy a jak dlouho trvala odborná praxe z jednotlivých oblastí uvedených pod bodem 4) tohoto pověření. Na písemnou výzvu Ministerstva zemědělství je povinna tuto dokumentaci předložit pověřenému zaměstnanci Ministerstva zemědělství ke kontrole, popřípadě pořízení fotokopie či opisu této dokumentace.

V případě, že ČMMJ přestane mít zájem organizovat zkoušky podle tohoto pověření, je povinna neprodleně o této skutečnosti Ministerstvo zemědělství písemně vyrozumět. ČMMJ je dále povinna neprodleně písemně vyrozumět Ministerstvo zemědělství o všech skutečnostech, které by mohly mít vliv na udělení pověření.

Ministerstvo zemědělství je oprávněno:

- 1) kontrolovat plnění podmínek tohoto pověření,
- 2) udělení pověření odebrat v případě
 - a) některá z podmínek nebo jiných povinností obsažených v tomto pověření nebyla splněna, nebo
 - b) zkouškám nebyla věnována náležitá pozornost co do rozsahu o odbornosti,
 - c) ČMMJ po dobu 12 po sobě následujících měsíců pověření nevyužije, nebo je v této době využije pro méně než 20 uchazečů o zkoušky.
 - d) V případě, že dojde ke změně platných obecně závazných právních předpisů upravujících problematiku zkoušek z myslivosti.

ČMMJ organizuje zkoušky bez nároků na finanční prostředky vůči Ministerstvu zemědělství a na vlastní nebezpečí plynoucí z této činnosti, včetně odpovědnosti za škody.

Údaje o výsledcích zkoušek a obsahu tohoto pověření jsou údaji veřejnými.

Ing. Karel Mach
Náměstek
Ministra zemědělství

SMĚRNICE ČMMJ

k organizování zkoušek pro myslivecké hospodáře

Čl. 1

Úvodní ustanovení

1. Českomoravská myslivecká jednota (dále jen „ČMMJ“) v souladu s cílem umožnit kvalitní přípravu svých členů i dalších myslivců pro výkon funkce mysliveckého hospodáře a současně zvyšovat jejich odbornou úroveň, organizuje na základě pověření Ministerstva zemědělství ČR č. 3/2002, čj. 29530/2002 – 5050/2002 ze dne 5. listopadu 2002 „Zkoušky pro myslivecké hospodáře“ (dále jen „zkoušky“) podle těchto směrnic. Zkoušky jsou organizovány v souladu se zákonem č. 449/2001 Sb. § 35 a s vyhláškou MZe č. 244/2002 Sb. § 4,5,6,7.
2. Myslivecká rada ČMMJ stanoví místa a termíny konání jednotlivých zkoušek pro daný rok na svém zasedání v měsíci únoru a současně stanoví výši poplatku za zkoušky.
Přehled zkoušek nejpozději do konce března uveřejní způsobem dostupným široké veřejnosti a jedno vyhotovení zašle ve stejné lhůtě Ministerstvu zemědělství ČR.
3. Příprava uchazečů o zkoušku se provádí ve stanoveném místě a za spolupráce okresního či obvodního mysliveckého spolku (dále jen „OMS“) v jehož působnosti se bude zkouška konat. Pro zahájení přípravného školení je podmínkou minimální počet 8 uchazečů.
4. Zkoušky pro myslivecké hospodáře jsou určeny pro osoby, které úspěšně složily zkoušky za myslivosti.

Čl. 2

Zkušební komisaři

1. Sekretariát ČMMJ vede listinu zkušebních komisařů, do které na návrh OMS nebo z vlastní podnětu zapisuje své členy, držitele loveckého lístku alespoň po dobu 5 let a to po předložení kopie dokladu o zkoušce v souladu s vyhláškou 244/2002, §5, odst. 2.
2. Zkušební komise pro jednotlivé konané zkoušky stanoví sekretariát ČMMJ, podle pokynů myslivecké rady ČMMJ do konce února. Předseda a místopředseda musí splňovat podmínky uvedené v § 5, čl. 5 vyhlášky 244/2002 Sb.

Čl. 3

Uchazeči

1. Uchazeči o zkoušku podávají přihlášku ke zkoušce zpravidla do 30. listopadu předcházejícího roku konání zkoušky, a to u OMS nebo přímo na sekretariát ČMMJ. Uchazeč má možnost v přihlášce uvést dvě až tři místa konání, v nichž má zájem zkoušku vykonat.
2. Jednotlivé OMS tyto žádosti přijímají a souhrnně je postupují do konce prosince sekretariátu ČMMJ.
3. O místě a termínu přípravného školení a zkoušky vyrozumí uchazeče sekretariát ČMMJ nebo OMS ČMMJ, který zajišťuje přípravu, nejpozději jeden měsíc před jejím konáním.

Čl. 4

Přípravné školení

1. ČMMJ zajistí pro uchazeče o složení zkoušky přípravné školení zahrnující teoretickou přípravu v trvání minimálně 20 hodin a po jejím skončení odbornou praxi v trvání 6 měsíců.
2. Teoretická příprava zahrnuje problematiku všech předmětů uvedených v odstavci 1, §5 vyhlášky č. 244/2002 v rozsahu minimálně 5 hodin na každý předmět.
3. Odborná praxe začíná po teoretické přípravě, trvá 6 měsíců a obsahuje:
 - seznámení s činnostmi, které je myslivecký hospodář oprávněn nebo povinen vykonávat dle § 35, odst. 3,4 zák. č. 449/2001 Sb.
 - seznámení s vedením evidence a plánu mysliveckého hospodaření a statistických výkazů u mysliveckého hospodáře v honitbě
 - provádění dohledávky a dosledu zvěře, značení a kontroly ulovené zvěře
 - pochůzky v honitbě, kontrola osob a dokladů

- metodická příprava a vedení společných lovů, jak zvěře spárkaté, dovolené lovit tímto způsobem, tak druhů zvěře vyjmenovaných v § 45 odst. 1. písmeno v).

4. Okresní myslivecký spolek ČMMJ, u kterého je zkouška organizována je povinen vést ke každému uchazeči o složení zkoušky dokumentaci o teoretické přípravě a odborné praxi, ze které bude zřejmé, kde vykonával uvedenou činnost a jak dlouho trvala v jednotlivých oblastech. Dokladem bude třídní kniha o teoretické přípravě a záznam o přípravě uchazeče pro odbrouknou praxi. O zahájení přípravného školení sepiše OMS záznam, ke kterému přiloží jmenový seznam uchazečů a kopii odešle na sekretariát ČMMJ do 14. dnů od zahájení.

Čl. 5

Průběh zkoušky

1. Organizátor zkoušky je povinen zabezpečit prostory, pomůcky, pořadatelskou službu, slavnostní zahájení, zakončení apod. Tomuto organizátorovi nepřísluší řízení zkoušky.
2. Zkoušky mají písemnou a ústní část. Písemná část se koná před ústní částí, trvá nejdéle čtyři hodiny a musí obsahovat otázky ze všech předmětů uvedených v § 5 vyhlášky č. 244/2002 Sb., odstavce 1 a 2.
3. Ústní část zkoušky se skládá ze všech předmětů uvedených v odstavci 1, § 5 výše uvedené vyhlášky, probíhá před zkušební komisí, která je šestičlenná a tvoří ji předseda, místopředseda a čtyři zkušební komisaři. Před zkušební komisí může být ve stejném okamžiku zkoušen pouze jeden uchazeč. U jedné zkušební komise se může podrobit ústní části zkoušek nejvýše 10 uchazečů v jednom dni a zkouška z jedné skupiny předmětů smí trvat nejdéle 15 minut.
4. V průběhu zkoušky nesmí uchazeč používat jakékoliv učební pomůcky.
5. Uchazeč u zkoušek prospěl, jestliže prospěl u každé její části (písemné i ústní). Pokud uchazeč neprospěl v písemné části nebo z jedné skupiny předmětů u ústní části zkoušky, může zkoušku jedenkrát opakovat ve stanoveném termínu – nejdříve za 1 měsíc, nejpozději do 6 měsíců od termínu zkoušky – v místě a termínu konání podle čl. 1, odst. 2 směrnice.
6. O průběhu a výsledku zkoušek se pořizuje zápis podle vzoru uvedeného v příloze č. 4 k vyhlášce č. 244/2002 Sb.

Čl. 6

Poplatky za zkoušku

1. Poplatky za vykonání zkoušky uhradí uchazeč OMS, v jehož územním obvodu se zkouška koná, a to v hotovosti nebo bezhotovostní převodem na účet s uvedením přiděleného variabilního symbolu. Bez předložení dokladu o úhradě poplatku ve stanoveném termínu nebude uchazeč ke zkoušce připuštěn.
2. Člen ČMMJ hradí poplatek snížený o 10%.
3. Za opakování zkoušky je uchazeč povinen uhradit přiměřený poměrný poplatek.
4. Vyúčtování zkoušek předloží OMS sekretariátu ČMMJ do jednoho měsíce po jejich konání.

Čl. 7

Potvrzení o zkoušce

1. Předseda zkušební komise oznámí veřejně uchazečům nejpozději do dvou hodin od ukončení zkoušky posledního uchazeče výsledek zkoušky.
2. Uchazeč obdrží o vykonaných zkouškách potvrzení v souladu s § 7 odst. 6 vyhlášky č. 244/2002 Sb. Vzor potvrzení o vykonaných zkouškách je uveden v příloze č. 5 výše uvedené vyhlášky.

Čl. 8

Závěrečná ustanovení

1. Do konce ledna sekretariát ČMMJ oznámí MZe ČR počet uchazečů, kteří složili zkoušky v předcházejícím roce.
2. Tato směrnice byla schválena mysliveckou radou ČMMJ dne 21. února 2003 a bude předložena ke schválení sboru zástupců ČMMJ v roce 2003.

MINISTERSTVO ZEMĚDĚLSTVÍ

ÚTVAR: odbor st. správy lesů, myslivosti a rybářství
ČÍSLO ÚTVARU: 16230

Českomoravská myslivecká jednota, z.s.
Lešanská 1176/2a
Praha 4
141 00

SPISOVÁ ZN.: 33RM27055/2011-16232
NAŠE ČJ.: 61445/2014-MZE-16232

VYŘIZUJE: M. Pospíšilová
TELEFON: 221 812 711
FAX: 221 812 980
E-MAIL: magdalena.pospisilova@mze.cz

ADRESA: TĚŠNOV 17, 117 05 PRAHA 1

DATUM: 27.8.2014

Zaslání opraveného pověření

Vážení,

naším nedopatřením vznikla bohužel technická chyba v námi zaslaném Pověření č. 1/2014 (č.j. 56929/2014-MZE-16232) pro Českomoravskou mysliveckou jednotu, z.s. k organizování zkoušek psů z výkonu. V příloze posíláme Pověření č. 4/2014 (č.j. 61445/2014-MZE-16232), které Pověření č. 1/2014 nahrazuje.

Současně vás žádáme, abyste originál původního pověření zaslali zpět na náš odbor ke skartaci.

Omlouváme se a děkujeme za pochopení.

S pozdravem

Ing. Jiří Pondělíček
ředitel odboru

Příloha: Pověření č. 3/2014

Ministerstvo zemědělství
Odbor státní správy lesů, myslivosti a rybářství

61445/2014-MZE-16232

000213838015

Spisová značka.: 33RM27055/2011-16232

Č.j.: 61445/2014-MZE-16232

Vyřizuje: Ing. Magdalena Pospíšilová
Telefon: 221812711
E-mail: Magdalena.Pospisilova@mze.cz
ID DS: yphaax8

Adresa: Těšnov 65/17, Nové Město, 110 00 Praha 1

V Praze dne: 27. 8. 2014

P O V Ě Ř E N Í č. 4/2014

Ministerstvo zemědělství, jako věcně příslušný správní orgán, v souladu s ustanovením § 58 odst. 2 písm. i) zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o myslivosti“),

p o v ě ř u j e
s účinností od 1. září 2014

Českomoravskou mysliveckou jednotu, z.s.
se sídlem Praha 1, Jungmannova 25

organizováním zkoušek psů z výkonu

Zkoušky psů z výkonu (dále jen „zkoušky“) organizované na základě tohoto pověření jsou určeny pro psy loveckých plemen uznaných Mezinárodní kynologickou federací (FCI) s průkazem původu (§ 44 odst. 1 zákona o myslivosti).

Českomoravská myslivecká jednota, z.s. (dále jen „ČMMJ“), je povinna se při jejich organizování řídit všemi platnými právními předpisy upravujícími danou problematiku (zejména zákon o myslivosti a vyhláška č. 244/2002 Sb., kterou se provádí některá ustanovení zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů) a podmínkami stanovenými v tomto pověření.

Podmínky pro organizování zkoušek psů z výkonu:

1) Zkouškami pes prokazuje způsobilost ke svému použití v honitbě pro výkon:

- vyhledávání, dohledání a přinesení usmrčené, postřelené nebo jiným způsobem zraněné drobné zvěře,
- vyhledávání spárkaté zvěře u psů s kohoutkovou výškou do 55 cm,
- dosledování usmrčené, postřelené nebo jiným způsobem zraněné spárkaté zvěře,
- norování.

2) Zkoušky psů k vyjmenovaným výkonům se zkouší, pokud není právními předpisy nebo tímto pověřením stanoveno jinak, podle platného zkušebního řádu pro zkoušky lovecké upotřebitelnosti, který je nedílnou součástí tohoto rozhodnutí.

3) Ke zkouškám mohou být připuštěni pouze ti psi loveckých plemen s platným průkazem původu, kteří při vstupní veterinární prohlídce, prováděné osobou oprávněnou k této činnosti podle platných veterinárních předpisů a uskutečněné v den konání zkoušek, budou uznáni zdravými a způsobilými k provedení zkoušek.

4) Zkoušky jsou veřejné a konají se v termínech, které stanoví ČMMJ.

5) ČMMJ vyhotoví nejpozději do 31. 12. přehled zkoušek pro následující rok, ve kterém uvede druh, datum a místo konání zkoušek. Tento přehled uveřejní nejpozději do 31. ledna následujícího roku způsobem dostupným široké veřejnosti a jedno vyhotovení zašle ve stejné lhůtě Ministerstvu zemědělství.

6) ČMMJ vyrozumí písemně všechny žadatele o tom, zda byl jimi přihlášený pes ke zkouškám zařazen či nikoliv s poučením, že mohou do 15 dnů od doručení tohoto vyrozumění podat námitky ČMMJ, která ve věci rozhodne. V případě změny termínu nebo místa konání zkoušky je ČMMJ povinna vyrozumět o této změně všechny žadatele, jejichž psi byli ke zkoušce zařazeni, nejméně 15 dní předem. Ve stejné lhůtě zašle toto vyrozumění též Ministerstvu zemědělství.

7) Vrchního rozhodčího a rozhodčí pro jednotlivé skupiny, při dodržení podmínek stanovených v § 17 odst. 1 až 3 vyhlášky č. 244/2002 Sb., jmenuje a odvolává ČMMJ a je zapsán do seznamu rozhodčích.

8) ČMMJ vede seznam vrchních rozhodčích a rozhodčích pro jednotlivé skupiny, v němž jsou uvedena jejich jména a příjmení, data narození, adresa a dále údaje umožňující ověření získání požadované kvalifikace a splnění podmínek stanovených pro výkon této funkce. Údaje v tomto seznamu, s výjimkou data narození, jsou údaji veřejnými. Ministerstvo zemědělství je oprávněno nahlížet do výše uvedeného seznamu nebo požadovat jeho předložení se všemi přílohami. ČMMJ tento seznam Ministerstvu zemědělství na požádání poskytne.

9) Po absolvování zkoušek z jednotlivých disciplín rozhodne zkušební komise v neveřejné rozpravě o výsledku zkoušky. Výsledek zkoušky oznámí vrchní rozhodčí veřejně. ČMMJ vydá majiteli psa potvrzení o složení zkoušky (§ 17 odst. 6 vyhl. č. 244/2002 Sb.). Psi,

kterí u zkoušky neobstáli, mohou zkoušku opakovat v nejbližším termínu konání zkoušek pro stejný výkon.

10) ČMMJ písemně oznámí Ministerstvu zemědělství vždy do 31. ledna počet psů, kteří byli v předchozím roce připuštěni ke zkouškám (z toho počet psů, kteří u zkoušek obstáli). Další údaje vztahující se ke zkouškám organizovaným podle tohoto pověření sdělí ČMMJ Ministerstvu zemědělství na požádání.

V případě, že ČMMJ přestane mít zájem organizovat zkoušky podle tohoto pověření, je povinna neprodleně o této skutečnosti Ministerstvo zemědělství písemně vyrozumět. ČMMJ je dále povinna neprodleně písemně vyrozumět Ministerstvo zemědělství o všech skutečnostech, které by mohly mít vliv na udělené pověření.

Ministerstvo zemědělství je oprávněno:

- 1) kontrolovat plnění podmínek tohoto pověření,
- 2) udělené pověření odebrat v případě, že
 - a) některá z podmínek nebo jiných povinností obsažených v tomto pověření nebyla splněna,
 - b) zkouškám nebyla věnována náležitá pozornost co do rozsahu a odbornosti,
 - c) pořadatel zkoušek po dobu 12 po sobě následujících měsíců pověření nevyužije, nebo je v této době využije pro méně než 50 psů,
 - d) v případě, že dojde ke změně platných obecně závazných právních předpisů upravujících problematiku zkoušek loveckých psů z výkonu.

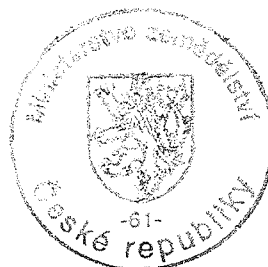
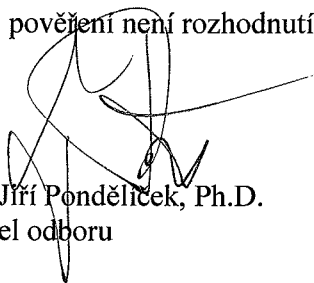
Pořadatel zkoušek organizuje zkoušky bez nároků na finanční prostředky vůči Ministerstvu zemědělství a na vlastní nebezpečí plynoucí z této činnosti, včetně odpovědnosti za škody.

Údaje o výsledcích zkoušek a obsahu tohoto pověření jsou údaji veřejnými.

POVĚŘENÍ Č. 1/2002 K ORGANIZOVÁNÍ ZKOUŠEK PSŮ Z VÝKONU POZBÝVÁ PLATNOSTI K 31. 8. 2014 VČETNĚ.

Toto pověření není rozhodnutím ve smyslu správního řádu a nelze se proti němu odvolat.

Ing. Jirí Pondělíček, Ph.D.
ředitel odboru

Přílohy:

Zkušební řady pro zkoušky lovecké upotřebitelnosti

ŘÁD OCHRANY ZVÍŘAT PŘI VEŘEJNÉM VYSTOUPENÍ NEBO SVODU PSŮ pro hodnocení exteriéru psů Českomoravské kynologické unie

Článek 1

Název a sídlo žadatele pořádajícího veřejné vystoupení nebo svod

(1) Tento řád ochrany zvířat při veřejném vystoupení nebo svodu byl zpracován a je určen pro Českomoravskou kynologickou unii se sídlem Jankovcova 53/1522, 170 00 Praha 7, IČ 69781621, tel. 234 602 275, fax: 234 602 278, e-mail: cmku@cmku.cz (dále jen „ČMKU“).

(2) Žadatel uvedený v odstavci (1) jako organizátor veřejného vystoupení nebo svodu v souladu s ustanoveními zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů, vydává po projednání a schválení Ústřední komisí pro ochranu zvířat tento „Řád ochrany zvířat při veřejném vystoupení nebo svodu psů pro hodnocení exteriéru psů Českomoravské kynologické unie (dále jen „Řád“).

Článek 2

Účel a cíle Řádu

(1) Účelem Řádu je metodicky stanovit podmínky a pravidla k předvádění psů při veřejném vystoupení nebo svodu podle současných požadavků na ochranu zvířat a péči o jejich pohodu. Cílem svodů a veřejných vystoupení je předvedení exteriérových vlastností předváděných psů s průkazem původu a zhodnocení jejich vývoje.

(2) Tento Řád neumožňuje použití psů pro přípravu a provedení triků nebo výkonů v divadelním a varietním představení, filmu, televizním programu nebo podobném veřejném představení.

(3) Řád nenahrazuje ustanovení a podmínky stanovené právními předpisy, zejména zákonem č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů, zákonem č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů (např. doklad o provedení stanovených vyšetření zvířat, kontrola zdravotního stavu zvířat).

(4) Veřejným vystoupením nebo svodem ve smyslu tohoto řádu jsou myšleny veškeré výstavy psů, bonitace a popisné přehlídky sloužící pro zařazování psů do chovu, typizace psů, svody a přehlídky mladých i chovných psů pro hodnocení exteriéru psů.

(5) Veřejným vystoupením nebo svodem ve smyslu tohoto řádu nejsou myšleny zkoušky psů, závody, výběrové či jiné soutěže a mistrovství všech druhů.

Článek 3

Pořadatel veřejného vystoupení nebo svodu

(1) Odpovědnou osobou, která jako pořadatel odpovídá při přípravě a průběhu jednotlivých veřejných vystoupení nebo svodů za dodržování a kontrolu Řádu a zabezpečení ochrany a péče o psy, je fyzická osoba.

- a) Pokud je pořadatelem akce přímo ČMKU, pak Předsednictvo ČMKU jmenuje fyzickou osobu osobou odpovědnou ve smyslu tohoto Řádu, k tomu jí vystaví písemné pověření. Takto pověřená fyzická osoba žádá o schválení podmínek ochrany zvířat při veřejném vystoupení nebo svodu psů a kopii svého pověření přikládá k žádosti o pořádání veřejného vystoupení nebo svodu.
- b) Pokud je pořadatelem akce některý z členských subjektů ČMKU, také tento subjekt stanoví odpovědnou osobu a pro schválení podmínek ochrany zvířat při veřejném vystoupení nebo svodu psů uvede tento žadatel v žádosti o pořádání veřejného vystoupení nebo svodu toto stejně jako žadatel dle bodu a):
 - jako právnická osoba svůj název a sídlo, jméno a plnou adresu včetně dalších kontaktů fyzické osoby, která je odpovědná za přípravu a průběh daného veřejného vystoupení nebo svodu, a za ochranu zvířat při daném veřejném vystoupení nebo svodu,
 - dobu a místo konání veřejného vystoupení nebo svodu,
 - kategorie psů podle věku, plemen a skupin FCI, kteří se veřejného vystoupení nebo svodu účastní,
 - prohlášení, že je členem sdružení uvedeného v čl. 1 Řádu s tím, že průběh veřejného vystoupení nebo svodu bude zabezpečen v souladu s tímto Řádem.

(2) Pořadatel předkládá žádost o stanovení veterinárních podmínek pro veřejné vystoupení nebo svod Krajské veterinární správě nebo Městské veterinární správě v Praze místně příslušné podle místa konaných vystoupení nebo svodu. Součástí žádosti je prohlášení o platnosti tohoto Řádu. Po stanovení veterinárních podmínek a odsouhlasení prohlášení o platnosti Řádu je předkládána žádost o souhlas s pořádáním veřejného vystoupení nebo svodu místně příslušné obci.

(3) Pořadatelem při veřejném vystoupení nebo svodu zvířat může být pouze osoba s takovými teoretickými a praktickými znalostmi o zvířatech, aby byla schopna:

- a) rozpoznat zjevné příznaky zhoršeného zdravotního stavu zvířat,
- b) zjistit změny v chování zvířat,
- c) určit, zda celkové prostředí je vhodné k zachování zdraví a pohody zvířat,
- d) organizačně zabezpečit ochranu zvířat při pořádání veřejného vystoupení nebo svodu.

(4) Pořadatel je oprávněn a povinen

- a) být přítomen po celou dobu veřejného vystoupení nebo svodu, kontrolovat dodržování Řádu v místě jeho konání, vyžadovat od jednotlivých osob plnění povinností Řádem stanovených a při zjištění závad je povinen neodkladně zjednat nápravu,
- b) mít po dobu konání veřejného vystoupení nebo svodu tento Řád k dispozici v písemné

- podobě a na vyžádání jej předložit účastníkům nebo orgánům ochrany zvířat,
- c) zajistit dostatek kvalifikovaných rozhodčích a personálu. Tyto osoby musí být schopny:
- rozpoznat zjevné příznaky zhoršeného zdravotního stavu psů,
 - zjistit změny v chování psů
 - určit, zda celkové prostředí je vhodné k zachování zdraví a pohody psů
 - organizačně zabezpečit ochranu psů při pořádání veřejného vystoupení nebo svodu.

Článek 4

Druh psů, kteří se veřejného vystoupení nebo svodu účastní

(1) Řád se vztahuje na dále uvedený maximální počet a druh psů při veřejném vystoupení nebo svodu. Jedná se pouze o čistokrevné psy plemen uznaných FCI nebo plemen dosud FCI neuznaných, tzv. národních plemen s průkazem původu, vydaným plemennými knihami ČMKU a nebo členských či partnerských organizací Mezinárodní kynologické federace FCI se sídlem v Belgii, jejímž je ČMKU členem. Průkazy původu čistokrevných psů plemen dosud FCI neuznaných musí být vydány plemennými knihami ČMKU nebo členských či partnerských organizací FCI. Maximální počet psů, kteří se svodu nebo veřejného vystoupení účastní je dán kapacitou prostor, ve kterých se svod nebo veřejné vystoupení koná. Tento maximální počet psů musí být uveden v příloze k žádosti o povolení svodu nebo veřejného vystoupení. Maximální počet psů se může pohybovat od počtu několika jedinců až po řádově tisíce psů, vystavovaných na národních a mezinárodních výstavách v České republice a předváděných na dalších akcích dle Čl. 5 tohoto Řádu.

(2) Na veřejném vystoupení nebo svodu lze předvést jen psy klinicky zdravé a v dobré kondici. Psi musí být v imunitě proti vzteklině. Psi pocházející z ČR musí být doprovázeni platným očkovacím průkazem (dle § 6 veterinárního zákona), nebo platným pasem pro malá zvířata. Psi z členských zemí EU a třetích zemí musí splňovat podmínky dané nařízením Evropského parlamentu a Rady č. 998/2003 ze dne 26. 05. 2003.

(3) Aktuální seznam psů, včetně údajů o počtu, původu a identifikaci psů předvedených na veřejném vystoupení nebo svodu je zveřejněn v katalogu nebo seznamu přihlášených psů na veřejné vystoupení nebo svod. Katalog nebo seznam je k dispozici orgánům veřejné i veterinární správy na místě konání akce. Aktuální katalog není možné z technických důvodů předložit při žádosti o povolení akce.

(4) Veřejného vystoupení nebo svodu se nemohou zúčastnit tyto psi:

- a) psi s operativním nebo jiným veterinárním zákrokem provedeným k odstranění exteriérové vady, se zákrokem provedeným v rozporu s ustanovením § 4 odst. 1 písm. g) zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů, zejména psi s kupírovanýma ušima, stejně tak psi se záměrně poškozenými hlasivkami k omezení hlasitých projevů,

- b) štěňata mladší 3 měsíců,
- c) feny ve druhé polovině březosti nebo kojící,
- d) háravé feny (háravé feny mají přístup pouze na akce, kde je to pořadatelem přímo dovoleno, musí však být drženy a předvedeny odděleně),
- e) psi zranění, nemocní nebo podezřelí z onemocnění, které by ovlivnilo jejich výkon nebo jim působilo bolest, utrpení nebo poškození jejich zdravotního stavu,
- f) psi zjevně útoční, agresivní, napadající osoby či jiné psy, či psi neovladatelní svými psovody,
- g) psi přepravení na veřejné vystoupení nebo svod nevhodným způsobem či přepravním prostředkem, nebo za podmínek, které nejsou v souladu s tímto Řádem,
- h) psi, kteří neprošli veterinární přejímkou,
- j) psi pod vlivem zakázaných látek (doping), nebo psi, které účastník (chovatel) odmítl podrobit vyšetření, jež bylo při podezření z užití těchto látek požadováno k jejich zjištění,
- k) kteří nebyli na svod připravováni a jejichž kondice neodpovídá předpokládané zátěži.

Článek 5

Způsob manipulace se psy s popisem a charakteristikou činností prováděných se psy

Cílem předvedení psů je hodnocení exteriéru a vhodnosti zařazení do chovu. Níže je uveden popis činností a manipulací se psy.

(1.) Výstavy všech druhů, bonitace, typizace, svody a přehlídky mladých či chovných jedinců jsou přehlídkou krásy ušlechtilých psů. Probíhají jak na volném prostranství tak v krytých prostorách v tzv. výstavních kruzích. Podrobný popis výstavních kruhů a jejich vybavení je uveden v Čl. 6 tohoto Řádu.

Psi jsou předváděni v postoji a pohybu, podle pokynů rozhodčího. Při pohybu se pes pohybuje svým přirozeným pohybem, je volně veden na vodítku, které nesmí škrtit. Malá plemena psů jsou při postoji zpravidla předváděna na stolech (popis viz Čl. 6 tohoto Řádu). Psi nepředvádějí žádné dovednosti kromě výše uvedeného. Při postoji a nebo při prohlídce psa na stole kontroluje rozhodčí chrup a skus psa. Chrup a skus psa předvádí buď rozhodčí, nebo osoba předvádějící psa. Při ukazování a prohlížení zubů se musí jak rozhodčí tak osoba předvádějící psa vyvarovat takových pohybů, které by mohly psu způsobit utrpení. Nesmí být přehnaně vyhrnovány pysky, ani nesmí být zbytečně a násilně otvírána tlama. Pokud rozhodčí považuje za nutné změřit kohoutkovou výšku psa nebo jeho další tělesné parametry, činí tak měřidlem, které je konstruováno tak a z takových materiálů, které nemohou psu způsobit újmu. Pokud rozhodčí psa váží, musí mít k dispozici váhu, na které je zajištěna stabilita psa. Psům – samcům jsou ve výstavním kruhu kontrolována varlata. Také tato činnost musí být prováděna tak, aby psu nezpůsobila bolest.

(2.) Svody nebo veřejná vystoupení probíhají maximálně v době od 7:00 hod (zahájení veterinární přejímky psů) do cca 17:00 hod (ukončení odpoledních soutěží na výstavách psů). Volné pobíhání psů není dovoleno, každý pes musí být opatřen vodítkem, kousaví psi náhubkem. Pořadatelé akcí jsou povinni dbát na to, aby psi po dobu konání akce nosili obojky nepůsobící jim

bolest. Psi musí být voděni na vodítku. Účastníci akce jsou povinni mít psy po celou dobu konání akce pod svým dohledem. Je zakázáno ponechávat uvázané psy bez dozoru. Na akci je zakázáno provádět změny exteriéru psů lakováním, pudrováním, tónováním srsti a základní úpravu trimováním, stejně jako dlouhodobě vyvazovat psy na stolech. Základní činností psů při veřejném vystoupení nebo svodu je jejich předvádění na vodítku. Při manipulaci se psy všech plemen je při jejich přenášení třeba, aby osoba, která je přenáší, držela psa v náruči s nenásilnou fixací končetin a pevným podložením hrudníku, břicha a pánve pažemi. Nelze přenášet psy držení za kůži nebo jiné jednotlivé části těla (zejména za uši a ocas). U velkých plemen psů (nad 50 cm kohoutkové výšky) zpravidla k takové manipulaci nedochází.

(3) Podle tohoto Řádu není možné provádět jiná veřejná vystoupení, svody a žádné jiné další činnosti, než je hodnocení exteriéru.

(4) Pokud psi nejsou přímo předváděni na akci, není s nimi přímo manipulováno (tj. nejsou předváděni, prohlíženi či měřeni), je nutné, aby jim psovod zajistil dostatečnou péči a pohodu, nechal je dostatečně proběhnout, odpočinout, vyvenčit a nakrmit a napojit. Popis viz Čl. 6 (3).

Článek 6

Zařízení, vybavení, pomůcky pro manipulaci, předvádění nebo jinou činnost se psy

(1) Výstavním kruhem ve smyslu Čl. 5 tohoto Řádu je míněn prostor pro předvádění psů, dostatečně prostorný s ohledem na velikost plemene, které je v kruhu předváděno (pes se předvádí i v pohybu, proto mu musí být umožněn přirozený pohyb krokem a musí mu být dána možnost se přirozeně rozběhnout a zastavit na dostatečně délce kruhu).

Výstavní kruhy musí být vytýčeny takovým zařízením, které nemůže způsobit poranění psa. Zařízení musí být i dostatečně stabilní, aby se nepřevrhlo při náhodném zavadění o ně a nezpůsobilo tak psu stres či dokonce zranění. Podle místních podmínek mohou být kruhy vytýčeny na venkovním prostranství např. tyčemi různého průřezu bez ostrých hran a zakončení, které mohou být pevně ukotveny v zemi, nebo v podstavci, který zaručuje stabilitu. V krytých prostorách je možno pro vytýčení výstavních kruhů použít obdobných zařízení s podstavci a nebo pevných součástí stavby, jako jsou např. podpěrné sloupy.

Mezi vytýčovacím zařízením je natažena měkká a pružná, zpravidla plastová páska, která nemůže psu způsobit poranění. Tato páska viditelně vyznačuje výstavní kruh. Pokud by barva vytýčení splývala s podlahou, doporučuje se její výrazné označení alespoň na několika místech po obvodu.

Povrch výstavního kruhu musí zaručit psu přirozený pohyb, tedy nesmí klouzat. Pokud jde o venkovní prostory – povrch musí být upraven tak, aby na něm nebyly terénní nerovnosti. Travnatý povrch se upravuje sečením nakrátko, přírodní povrch jako je např. písek, zem, oblázky je nutno takto upravit např. uhrabáním. Umělé povrchy jako je např. beton, asfalt a jiné musí být také prosté děr. Na povrchu výstavního kruhu nesmí být materiál, který by mohl způsobit psu zranění (např. ostré kamínky) a musí být zbaven všech nebezpečných materiálů, které by mohly psa zranit (např. střepy, zbytky kovových materiálů a pod). Na povrchu nesmí být odpadky a nečistoty. Povrch výstavního kruhu by měl být prostý louží vody. Povrch výstavních kruhů v halách musí být neklouzavý, pokud možno rovný, prostý děr, nerovností a pevných překážek (hřebíky, zbytky konstrukcí...). Doporučuje se opatřit alespoň část povrchu kobercem.

Pokud dojde při extrémních teplotách k nadměrnému ochlazení nebo naopak ohřátí povrchu výstavního kruhu, mohou být psi na těchto plochách předvádění pouze po dobu nezbytně nutnou, aby nedošlo k jejich podchlazení nebo přehřátí. Posouzení tohoto stavu a nařízení vyplývajících opatření jsou v kompetenci pořadatele, případně veterinárního lékaře zajišťujícího veterinární péči na veřejném vystoupení nebo svodu. Při extrémním chladu je nutno opatřit povrch vhodnou izolací - např. kobercem. Při extrémních teplotách je možno plochu chladit např. kropením vodou. Pokud toto není možné zajistit, rozhodne pořadatel, případně veterinární lékař zajišťující veterinární péči na veřejném vystoupení nebo svodu, zda je možné na takové ploše pokračovat v konání akce.

Pokud je ve výstavním kruhu posuzováno malé plemeno psů, zpravidla se při postoji, kontrole zubů a varlat posuzuje na stole. Stůl pro výstavní kruh musí mít neklouzavý povrch, musí být dostatečně stabilní a velikost plochy stolu musí odpovídat velikosti posuzovaného plemene. Pokud stůl odpovídajících parametrů není k dispozici, posuzuje se i malé plemeno psa na podlaze výstavního kruhu.

(2) Podle tohoto Řádu nesmí být použity pomůcky, které by mohly způsobit poškození zdraví, bolest nebo snížení pohody psa, nebo stres. Není povoleno používat:

- a) stahovací obojky bez mechanického omezení úplného zatažení smyčky, obojky s ostny a obojky které vydávají elektrický impuls,
- b) vybavení a pomůcky, které ovlivňují chování psa vyvoláváním působení negativních zvukových, pachových nebo jiných chemických podnětů,
- c) poškozenou výstroj (vodítka, obojky, postroje), které by mohly zranit psa nebo mu působit jiné utrpení,
- d) náhodně použité předměty (klacky, hole apod.) nebo drát, provaz a apod. k uvazování psa.

(3) Účastník se psem (psovod) je povinen po celou dobu konání akce:

- a) mít psa pod svým dohledem,
- b) zabezpečit pro svého psa napájení a zajistit mu prostředky pro napájení (miska, napáječka...), případně krmení a prostředky pro podávání krmení po celou dobu akce,
- c) zabezpečit pravidelné a dostatečné venčení podle zvyklostí psa,
- d) podílet se odpovídajícím způsobem na ochraně svého psa proti utrpení (např. povětrnostními vlivy). V hale se doporučuje psu zajistit vhodnou podložku na ležení, nebo výstavní klec či box pro zajištění pokud možno nerušeného odpočinku. Ve venkovních prostorách se doporučuje výše uvedené doplnit podle počasí a ročního období případně i příkryvkou pro psa, deštníkem či slunečníkem, nebo jinou clonou,

Článek 7

Prostory, ve kterých se veřejné vystoupení nebo svod provádí a prostory k ustájení

Pořadatel v místě veřejného vystoupení nebo svodu před zahájením a v průběhu veřejných vystoupení nebo svodu zajistí po celou dobu pořádání akce:

- a) vhodné místo pro vykládání zvířat – tj. volný prostor bez překážek a předmětů, které by

- psům při opouštění přepravních prostředků mohly způsobit poranění. Psy smí majitel nakládat a vykládat pouze způsobem, který nezpůsobí utrpení a poškození jejich zdravotního stavu,
- b) dostatek čerstvé pitné vody pro napájení psů - dostatečný zdroj zdravotně nezávadné vody, za kterou je považována voda neohrožující zdravotní stav psa. Tímto zdrojem může být vodovodní přípojka na veřejný či jiný vodovod a nebo voda přivezená např. v cisternách. Za minimální spotřebu vody na den bez extrémních klimatických podmínek a psa střední velikosti lze považovat 2 litry. Pro psy velkých plemen s kohoutkovou výškou nad 50 cm se uvažovaná spotřeba vody úměrně zvyšuje až na 5 l na psa a den. Uvažovaná spotřeba vody se zvyšuje se zvyšující se venkovní teplotou. Místo, kde je zdroj vody pro psy musí být výrazně označené a snadno dostupné,
 - c) aby prostor pro psy minimalizoval riziko jejich poranění. Pořadatel před zahájením činnosti posoudí vhodnost povrchu, prověří výskyt nebezpečných předmětů (skleněné střepy, kov), pokud se takové vyskytují, zajistí jejich odstranění před zahájením akce,
 - d) vymezení vhodného prostoru pro předvádění a posuzování psů, s dostatečně velkým manipulačním prostorem tak, aby manipulace s předváděnými psy byla bezpečná a nedocházelo k utrpení zvířat (vzájemné útoky apod.),
 - e) zabezpečení psů před nepříznivým počasím a výraznými rozdíly v klimatických podmínkách, tj. zajistí prostory, kam se mohou psovodi se psy uchýlit při náhlých výrazných změnách počasí, při silném dešti nebo větru. T. j. zajistí přístup do krytých prostorů. Pokud toto není možné, akci neprodleně ukončí,
 - f) místo k odpočinku psů (stín, ochrana před deštěm) a to buď přímo kolem výstavních kruhů nebo mimo ně. Na takových plochách mají psi možnost odpočívat na podložkách, nebo ve výstavních klecích či odkládacích boxech. Doporučuje se oddělit místa pro odpočívající psy od míst, kde dochází ke kontaktu s návštěvníky akce.
 - g) dostatek prostor pro venčení psů. Tato místa musí být zřetelně označena a dobře přístupná všem psům, zejména v halách. Pořadatel musí zajistit úklid těchto prostor v průběhu akce a po skončení jejich asanaci,
 - h) udržování čistoty všech prostor, v případě uzavřených prostor zajistí jejich větrání a objem vzduchu tak, aby byly přiměřené počtu psů a účastníků a minimalizovaly negativní vlivy vyvolané prostředím (např. zamezení prašnosti),
 - i) zabezpečení prostor pro psy před přístupem jiných zvířat (např. toulavých psů), nepovolaných osob, zajistí případně prostory tak, aby bylo zabráněno úniku psů,
 - j) zabezpečení a vymezení prostorů pro psy i návštěvníky, organizaci parkování dopravních prostředků, přepravních přívěsů a pomocného vybavení tak, aby bylo minimalizováno riziko možného utrpení psů, kteří se akce zúčastní,
 - k) vyhrazený prostor pro provádění nutné veterinární péče první pomoci psům, pokud dojde k nečekané události.

Článek 8

Přeprava psů na veřejné vystoupení nebo svod

(1) Přeprava psů musí být prováděna v souladu se zákonem č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů, s vyhláškou č. 193/2004 Sb., o ochraně zvířat při přepravě.

(2) Psy lze přepravovat pouze v dopravních prostředcích, které jsou konstruovány tak, aby technicky zabezpečily pohodu psů, minimalizovaly možnost jejich zranění při přepravě, umožňovaly pravidelnou kontrolu stavu zvířat a jejich pohody a splňovaly technické požadavky a měly stanovené vybavení.

a) Přeprava autem.

Psi musí mít zajištěn dostatek prostoru, aby mohli zaujmout přirozenou polohu, která jim umožní korigovat pohyby vozidla. Psi musí být umístěni ve vozidle tak, aby neohrozili ani řidiče ani sebe. Psy není dovoleno přepravovat v uzavřených prostorách aut bez dostatečného přístupu světla. Přepravní prostor musí být také dostatečně větratelný. Při přepravě musí být psi pod dohledem člověka. V případě delší přepravy musí být psi krmeni a napájeni častěji, krmení minimálně 1x za 12 hodin, napájení minimálně 1 x za 4 - 6 hodin dle klimatických podmínek. Psům musí být umožněno pravidelné venčení a musí mít možnost venčení alespoň v intervalech, na jaké jsou zvyklí.

b) Přeprava v přívěsných vozících aut.

Je povolena pouze ve vozících, které jsou speciálně uzpůsobeny přepravě zvířat dle technického osvědčení. Podmínky obdobné jako v Čl. 8 (2) a).

c) Přeprava dopravním prostředkem, kdy pes je umístěn v přepravním boxu.

Rozměry přepravního boxu musí psu umožnit alespoň pohodlné ležení. Dvířka boxu musí být zajištěna proti samovolnému otevření zevnitř. Pokud je pes přepravován v boxu, který mu umožňuje pouze pohodlné ležení, může být takto přepravován po dobu maximálně 6 hodin. Pokud cesta přesáhne tuto dobu, může být pes přepravován pouze v boxu, který je popsán v čl. 8 (2) f). Ostatní podmínky obdobné jako v Čl. 8 (2) a). Box musí být zajištěn proti pohybu po vozidle.

d) Přeprava hromadnou dopravou.

Podmínky umístění psa určuje dopravce, za pohodu psa odpovídá držitel, resp. doprovod psa.

e) Ponechání psa v uzavřeném dopravním prostředku bez dozoru člověka.

Toto je povoleno pouze výjimečně a krátkodobě. Psu musí být v takovém případě zajištěn dostatek vzduchu, prostoru, případně světla a dále vhodná teplota prostředí (např. funkční klimatizace v létě a topení v zimě). Delší ponechání psa v uzavřeném prostoru dopravního prostředku může být považováno za týrání.

f) Letecká přeprava.

Podmínky přepravy psů určuje dopravce. Držitel psa však musí zajistit, aby pes byl při přepravě ochráněn. Přepravní kontejnery musí mít takové rozměry, aby pes mohl přirozeně stát, snadno se otočit a bez problémů si lehat a vstávat. Rozměry přepravních

boxů se odvozují od velikosti psa. Délka boxu odpovídá délce psa měřené od čenichu po nasazení ocasu. Výška boxu nesmí být nižší než je výška přirozeně stojícího psa včetně uší, pokud jsou postaveny. Šířka boxu je dvojnásobkem šířky těla psa, měřené v nejširším místě těla. Pokud jsou boxy plastové, musí být opatřeny dvířky z kovu, se zámkem, který znemožňuje otevření zevnitř.

(3) V prostorech přepravních prostředků, v nichž jsou přepravováni psi, se nesmí manipulovat s volným ohněm, nesmí být současně přepravovány předměty, které by mohly nepříznivě ovlivnit pohodu psů nebo poškodit jejich zdraví, zejména látky dráždivé a hořlaviny.

(4) Během vykládky psů s nimi musí být zacházeno šetrně.

(5) Osoby, které se psy manipulují, jsou poučeny zejména v oblasti zacházení se psy.

Článek 9

Veterinární péče a kontrola dodržování Řádu

(1) Pořadatel akce zabezpečí na veřejném vystoupení nebo svodu psů dostatečný prostor pro veterinární přejímku psů. Veterinární přejímku psů provedou veterinární lékaři v dostatečném počtu, podle počtu přihlášených psů. Jejich účast zajistí pořadatel akce. Veterinární lékaři budou dále vykonávat veterinární dozor v průběhu akce, veterinární péči o psy, včetně poskytnutí první pomoci. Veterinární lékař bude přítomen na místě po celou dobu trvání veřejného vystoupení (při počtu psů nad 100) nebo provede veterinární přejímku psů a dále bude k dispozici na telefonu tak, aby se na telefonickou výzvu mohl dostavit do místa konání akce do 10 minut (při počtu psů do 100). Počet veterinárních lékařů je úměrný počtu přihlášených psů. Pořadatel akce může rozhodnout o trvalé přítomnosti veterinárního lékaře i při počtu psů nižším než je 100.

(2) Dozor nad ochranou zvířat jsou oprávněni vykonávat inspektoři Krajské veterinární správy, kteří se pořadateli prokáží služebním průkazem.

(3) Pořadatel je povinen poskytnout pracovníkům dozoru na ochranu zvířat potřebné doklady, informace, věcnou a osobní pomoc, nezbytnou k výkonu jejich činnosti, včetně předvedení psů na požádání na místo (v areálu konání akce) určené pracovníkem provádějícím dozor.

Článek 10

Poučení osob o ochraně psů

(1) Pořadatel provede poučení osob, které se aktivně zúčastní veřejného vystoupení nebo svodu psů o tom, jak mají manipulovat se psy, připravovat pomůcky nebo jiné vybavení a seznámí je se zásadami zabezpečení pohody a ochrany psů podle zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů, jeho prováděcích předpisů a tohoto Řádu.

(2) Pořadatel zabezpečí zejména, aby:

a) se psy bylo zacházeno klidně a rozhodně a psi měli zabezpečenou pohodu, nebyli

dráždění nebo týráni a bylo minimalizováno riziko jejich poranění,

- b) nepovolané osoby, které nevykonávají službu, neměly přístup do prostor, které jsou vyhrazeny pro veřejné vystoupení nebo svod,
- c) osoby manipulující se psy přistupovaly k nemocnému či poraněnému psu vždy se zvýšenou opatrností, aby zvláštní pozornost věnovaly přístupu ke psům, kteří se projevují jako nebezpeční a při zacházení s nimi byly jištěny další osobou,
- d) při provádění speciálních úkonů, např. veterinárních zákroků, které provádí odborně způsobilá osoba, byl na místě, kde se zákrok provádí, potřebný počet dalších poučených osob,
- e) při provádění zvláštních úkonů u neklidných psů byly použity vhodné prostředky k fixaci psa, nebo podán zklidňující preparát veterinárním lékařem,
- f) osoby manipulující se psy věnovaly zvýšenou pozornost psům v situacích doprovázených hlukem nebo jinými negativními podněty, braly na vědomí skutečnost, že psi obvykle přicházejí do dosud nepoznaného prostředí, z různých skupin, nejsou na sebe zvyklí, nebo mohou projevit obranné reakce. Zvýšenou péčí je třeba věnovat psům poraněným,
- g) osoby manipulující se psy byly informovány o opatřeních v případě mimořádných opatření (např. útěk psa mimo vyhrazené prostory, požár) a zabezpečily ochranu psů před utrpením a vznikem nebezpečných situací,
- h) všichni zúčastnění potvrdili, že byli pořadatelem seznámeni s předpisy na ochranu zvířat a tímto Řádem.

Článek 11

Důvody k zastavení veřejného vystoupení nebo svodu a vyřazení účastníka a jeho psa z veřejného vystoupení nebo svodu

Pořadatel je oprávněn a povinen:

- a) kontrolovat dodržování Řádu v místě konání akce, vyžadovat od jednotlivých osob plnění povinností stanovených Řádem a při zjištění závad zjednat nápravu,
- b) při důvodném podezření z porušení povinností stanovených zákonem na ochranu zvířat, jeho prováděcími předpisy nebo tímto Řádem z důvodů ochrany psů ukončit činnost v případě nevhodného chování účastníků se psy nebo návštěvníků při veřejném vystoupení nebo svodu zvířat,
- c) zastavit konání veřejného vystoupení nebo svodu při nezpůsobilosti podmínek (terénu, zařízení, vybavení atd.) pro veřejné vystoupení nebo svod, která vyvolala nebo může vyvolat utrpení psů,
- d) stanovit, aby psi, kteří svým chováním ohrožují bezpečnost osob nebo ostatních psů, byli vyřazeni z veřejného vystoupení nebo svodu,

- e) zastavit konání veřejného vystoupení nebo svodu při výrazném zhoršení klimatických podmínek, živelné (požár apod.) nebo jiné události, která by mohla způsobit utrpení psů,
- f) vyloučit psa z veřejného vystoupení nebo svodu v případě, že by se u tohoto psa projevil příznaky nemoci, stresu či jiné negativní příznaky, které by vedly k utrpení psa,
- g) při důvodném podezření z porušení povinností stanovených zákonem na ochranu zvířat, jeho prováděcími předpisy nebo tímto Řádem průběh svodu až do provedení nápravy zastavit, nebo osobu, která stanovené podmínky porušila napomenout, případně vyloučit a jejího psa z pořádání veřejného vystoupení nebo svodu psů vyřadit; toto porušení oznámit příslušnému orgánu dozoru nad ochranou zvířat (Krajská veterinární správa). Za takové chování se považuje zejména:
- použití dopingu, nebo odepření zkoušky na doping,
 - nedostatečné ovládání psa, nebo hrubé zacházení s ním,
 - pokračování v činnosti s poraněným nebo nemocným psem, kterému to působí utrpení,
 - použití nedovolených nebo poškozených pomůcek a výstroje psa, které mohou působit psu utrpení,
 - bití psa do hlavy, břicha, pohlavních orgánů a jiných bolestivých míst nebo na uvedená místa působit tlakem, nešetrné údery a kopání psů,
 - používání pomůcek využívajících elektrický impuls nebo chemický účinek,
 - zvedání ležících psů tahem za ušní boltce, končetiny nebo ocas, nebo vlečení za ně,
- h) pokud nastanou náhlé krajně nepříznivé klimatické podmínky, které jsou újmou pro účastníky (psovody) i psy, je pořadatel povinen po dohodě s rozhodčím (rozhodčími) a veterinární službou akci přerušit, případně i ukončit (např.: silný déšť, sněžení, vichřice, tma, extrémní teplota atd.).

Čl. 12 Platnost a účinnost Řádu

- (1) Tento řád je platný pouze ve znění schváleném Ústřední komisí pro ochranu zvířat; změny tohoto Řádu musí být projednány s Ústřední komisí pro ochranu zvířat a být schváleny.
- (2) Tento Řád nabývá platnosti a účinnosti dnem právní moci rozhodnutí o schválení Ústřední komisí pro ochranu zvířat.
- (3) Tento řád nahrazuje a ruší Řád ochrany zvířat při veřejném vystoupení nebo svodu zvířat a při chovu ze dne 24. 08. 2004, schválený ÚKOZ pod č.j. 26446/2004-11020.

26. 03. 2007 MVDr. Jiří Ohlídál

.....
datum, razítko a podpis žadatele

Řád schválen ÚKOZ dne 03. 04. 2007 pod č.j. 11718/2007-10001.

SMĚRNICE K ORGANIZOVÁNÍ ZKOUŠEK LOVECKÉ UPOTŘEBITELNOSTI

§ 1

Pověření k organizování zkoušek

Českomoravská myslivecká jednota, o. s. (dále jen ČMMJ) je na základě Pověření Ministerstva zemědělství České republiky č. 1/2002 k organizování zkoušek lovecké upotřebitelnosti psů vydaného dne 1. července 2002 pod č. j. 6725/2002-5050 oprávněná k organizování zkoušek lovecké upotřebitelnosti. K náležitému provedení tohoto oprávnění vydává tento svůj vnitřní prováděcí předpis.

§ 2

Lovecká upotřebitelnost psa

(1) Loveckou upotřebitelnost stanoví § 14 vyhlášky č. 244/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

(2) Lovecká upotřebitelnost se rozlišuje pro

- a) vyhledávání, dohledání a přinesení usmrcené, postřelené nebo jiným způsobem zraněné drobné zvěře,
- b) vyhledávání spárkaté zvěře,
- c) dosledování usmrcené, postřelené nebo jiným způsobem zraněné spárkaté zvěře,
- d) norování.

(3) Zkoušky pro získání lovecké upotřebitelnosti mohou obsahovat i další disciplíny nutné k prokázání využitelnosti psa při výkonu práva myslivosti, zejména ovladatelnost a poslušnost. Jednotlivé disciplíny jsou uvedeny ve zkušebních řádech.

§ 3

Pořádání zkoušek lovecké upotřebitelnosti

V rámci ČMMJ mají právo pořádat zkoušky z výkonu loveckých psů tyto složky:

- a) **okresní nebo oblastní myslivecké spolky ČMMJ, anebo jiné pobočné spolky vytvořené v rámci ČMMJ (dále jen „OMS“),**
- b) **klub chovatelů loveckých psů (dále jen „chovatelský klub“), který je prostřednictvím Českomoravské kynologické jednoty (dále jen ČMKJ) kolektivním členem ČMMJ ve spolupráci s OMS; chovatelský klub pořádá zkoušky především ve spolupráci s místně příslušným OMS (podle umístění honitby); v případě, že chovatelský klub pořádá zkoušky s jiným OMS, než je místně příslušný, pak musí konání zkoušek místně příslušnému OMS, v jehož obvodu se zkoušky konají, písemně oznámit nejméně 30 dnů předem,**

které musí být zapsány v seznamu pořadatelů vedeném ČMMJ.

§ 4

Pořádání soutěží

V rámci ČMMJ mohou pořádat soutěže z výkonu loveckých psů:

- a) **OMS, ve spolupráci s ČMKJ,**
- b) **sekretariát ČMMJ,** pokud z rozhodnutí Myslivecké rady ČMMJ zabezpečuje vrcholnou celostátní kynologickou akci a to Memoriál Richarda Knolla a Memoriál Karla Podhajskeho, na kterých jsou zadávány tituly CACT a CACIT,
- c) **chovatelský klub,** který je prostřednictvím ČMKJ kolektivním členem ČMMJ ve **spolupráci s OMS;** chovatelský klub pořádá soutěže, při kterých lze zadávat loveckou upotřebitelnost, především ve spolupráci s místně příslušným OMS (podle umístění honitby); v případě, že chovatelský klub pořádá soutěže, při kterých lze zadávat loveckou upotřebitelnost, s jiným OMS, než je místně příslušný, pak musí konání soutěže, místně příslušnému OMS, v jehož obvodu se soutěže, konají, písemně oznámit nejméně 30 dnů předem.

§ 5

Rozhodčí a delegace rozhodčích na zkoušky lovecké upotřebitelnosti a soutěže

(1) Na zkouškách z výkonu loveckých psů posuzují rozhodčí s příslušnou kvalifikací pro vypsání zkoušky podle propozic. V případě, že se zkouší na jedné zkoušce podle několika zkušebních řádů, pak musí vždy rozhodčí splňovat příslušnou kvalifikaci pro dané zkoušky a skupinu plemen. V případě kombinovaných skupin na zkouškách může funkci vrchního rozhodčího zastávat rozhodčí s aprobační pro daná plemena.

(2) Na zkouškách z výkonu loveckých psů posuzují rozhodčí skupinu psů vždy dva rozhodčí. Zkušební řád upraví počty psů ve skupinách pro jednotlivé zkoušky. Odchylně může stanovit počty rozhodčích pro skupinu psů soutěžní řád.

(3) Rozhodčí jsou při výkonu své funkce pod ochranou ČMMJ. Za ohodnocení výkonu psa zodpovídá výhradně rozhodčí.

(4) Na zkoušky loveckých psů z výkonu mohou být delegováni pouze rozhodčí, kteří jsou uvedeni v platném seznamu rozhodčích, vydaném ČMMJ pro příslušný rok a mají požadovanou aprobační pro tyto zkoušky. Delegovaný čekatel musí být veden v příslušném seznamu čekatelů pro daný druh zkoušky.

(5) Rozhodčí a čekatele na zkoušky z výkonu loveckých psů nebo soutěže deleguje zpravidla pořadatel. Pro zkoušky deleguje jednoho vrchního rozhodčího a pro každou skupinu psů deleguje dva rozhodčí. Čekatele může pořadatel delegovat tak, aby pro každou skupinu byli delegováni nejvýše dva čekatelé. Čekatele lze delegovat i na zkoušky a soutěže, kde je zadáván titul čekatelství CACIT, avšak nejvýše jednoho pro každou skupinu.

(6) Podrobnosti pro delegování rozhodčích a čekatelů na zkoušky z výkonu loveckých psů upraví zkušební řád; podrobnosti pro delegování rozhodčích a čekatelů na soutěže stanoví soutěžní řád.

§ 6

Příprava zkoušek lovecké upotřebitelnosti a soutěží

(1) OMS a chovatelské kluby jsou povinny nahlásit plán připravovaných zkoušek z výkonu loveckých psů a soutěží sekretariátu ČMMJ nejpozději do 31. 10. předcházejícího roku. Pořádání zkoušek z výkonu loveckých psů a soutěží, které nebyly uvedeny ve zveřejněném plánu zkoušek z výkonu loveckých psů a soutěží (dále jen „plán kynologických akcí“), není přípustné. Změnit lze pouze termín a místo zkoušek. Požadavky na konání Memoriálu Richarda Knolla, Memoriálu Karla Podhajského musí OMS předložit ČMMJ nejpozději do 31. 8. předcházejícího roku.

(2) Chovatelské kluby své akce uvedou v plánu kynologických akcí OMS, pod kterým budou zkoušky pořádány a které jim vydají písemný souhlas s pořádáním dotčených zkoušek z výkonu loveckých psů nebo soutěží.

(3) V plánu kynologických akcí musí být uveden druh, datum a okres konání zkoušek včetně návrhu na zadávání a navrhování titulů a čekatelství CACT a CACIT.

(4) Zkoušky loveckých psů, na kterých je zadáván a navrhován titul čekatelství CACT a CACIT, nemůže pořádat OMS bez spolupráce s chovatelským klubem nebo bez spolupráce s ČMKJ.

(5) ČMMJ zveřejňuje plán kynologických akcí do 31. ledna na internetových stránkách ČMMJ a předkládá je ve stejném termínu MZe ČR. Současně plán kynologických akcí zveřejňuje v časopisu Myslivost a to v termínu do 31. března. Případnou změnu termínu nebo místa je pořadatel povinen nejméně 15 dnů předem nahlásit na ČMMJ, která je povinna nejméně 15 dnů předem o změně termínu nebo místa vyrozumět MZe ČR.

§ 7

Průběh zkoušek lovecké upotřebitelnosti a soutěží

(1) Zkoušky lovecké upotřebitelnosti a soutěže jsou veřejné.

(2) Zkoušky lovecké upotřebitelnosti a soutěže se konají zásadně v honitbách, lokality jsou voleny tak, aby odpovídaly požadavkům zkušebního řádu, kladeným na plnění jednotlivých disciplín.

(3) Průběh zkoušek lovecké upotřebitelnosti a soutěže nesmí být nikým a ničím znevažován, rozhodčí musí zajistit, aby měl při provádění disciplíny zajištěn dostatečný prostor, a to i za cenu omezení výhledu korony. Koronou nesmí být pes při práci vyrušován.

(4) Podrobnosti průběhu zkoušek stanoví všeobecná část zkušebního řádu, zkušební řád pro jednotlivé zkoušky nebo soutěžní řád.

§ 8

Výsledky zkoušek lovecké upotřebitelnosti a soutěží

- (1) Výsledky zkoušek nebo soutěží se vyhláší veřejně.
- (2) Zkušební řád pro zkoušky lovecké upotřebitelnosti nebo soutěžní řád stanoví postup při vyhlášení výsledků zkoušek lovecké upotřebitelnosti nebo soutěží.
- (3) Dokladem o účasti na zkoušce se stává soudcovská tabulka, záznam v průkazu původu o úspěšně vykonané zkoušce a u zkoušky lovecké upotřebitelnosti též „Potvrzení o složení zkoušky psa z výkonu“, které slouží k prokázání lovecké upotřebitelnosti psa. Do průkazu původu lze zapisovat i výsledky soutěží a získaná čekatelství CACT nebo CACIT.
- (4) Pro organizátora zkoušek slouží jako doklad o zkouškách zpráva vrchního rozhodčího – přehled výsledků zkoušek.
- (5) Podrobnosti stanoví zkušební řád pro zkoušky lovecké upotřebitelnosti nebo soutěžní řád.

§ 9

Kontrola zkoušek lovecké upotřebitelnosti a soutěží

- (1) Orgány ČMMJ (Kynologická komise ČMMJ, sekretariát ČMMJ, Kynologická komise OMS, Okresní myslivecká rada OMS, Dozorčí rada ČMMJ a Dozorčí rada OMS) jsou oprávněny provádět kontrolu zkoušek. Při kontrole nesmí zasahovat do průběhu zkoušek. O kontrolních poznátcích sepíše kontrolující orgán s pořadatelem zápis.
- (2) Pořadatele uvedeného v seznamu pořadatelů vedeného ČMMJ, který hrubým a závažným způsobem poruší ustanovení předpisů pro provádění zkoušek, MR ČMMJ dočasně nebo trvale vyškrtně ze seznamu pořadatelů zkoušek.

§ 10

Závěrečná ustanovení

- (1) Tato směrnice byla schválena 14.3.2014 Sborem zástupců ČMMJ, z.s. a nabývá účinnosti dnem uveřejnění ve Věstníku ČMMJ, z.s.
- (2) Ruší se Směrnice k organizování zkoušek lovecky upotřebitelných psů, která byla schválena Mysliveckou radou ČMMJ dne 21.11.2002 s dnem účinnosti od 1.1.2003

Procházka Jiří
Předseda KK ČMMJ Praha z.s.

15/2003

POVĚŘENÍ MZe

k organizování sokolnických zkoušek

Ministerstvo zemědělství České republiky na základě žádosti Českomoravské myslivecké jednoty ze dne 4. 2. 2002, doplněnou dne 4. června 2003 v souladu se zákonem č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o myslivosti“) - § 58 odst. 2 písm. i)

pověřuje

s účinností od 11. července 2003

Českomoravskou mysliveckou jednotou

se sídlem Praha 3, Jungmannova 25, IČ: 00443174

organizováním sokolnických zkoušek

Sokolnické zkoušky (dále jen „zkoušky“) organizované na základě tohoto pověření zajišťují potřebné znalosti uchazeče ze sokolnické zoologie, o chovu loveckých dravců, o lovu s loveckými dravci a o všech právních předpisech jak českých, tak mezinárodních, spojených s výše uvedenou problematikou.

Českomoravská myslivecká jednota se sídlem Praha 1, Jungmannova 25 (dále jen „ČMMJ“) je povinna se při organizování zkoušek řídit všemi platnými právními předpisy upravujícími danou problematiku (zejména zákon o myslivosti a vyhláška č. 244/2002 Sb., kterou se provádí některá ustanovení zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti), podmínkami stanovenými v tomto pověření a „Zkušební řádem pro sokolnické zkoušky“ ČMMJ schváleným Sboem zástupců ČMMJ dne 21. června 2003. Citovaný zkušební řád, který nabyl účinnosti dnem 21. června 2003 je nedílnou součástí tohoto pověření.

Podmínky pro organizování sokolnických zkoušek:

- 1) ČMMJ vyhotoví nejpozději do 31. 12. přehled zkoušek pro následující rok, ve kterém uvede druh, datum a místo konání zkoušek a složení zkušebních komisí. Uvedený přehled nejpozději do 31. ledna uveřejní způsobem dostupným široké veřejnosti a jedno vyhotovení zašle ve stejné lhůtě Ministerstvu zemědělství.
- 2) ČMMJ vede listinu zkušebních komisařů, v níž je uvedeno jméno a příjmení zkušebního komisaře, adresa a údaje umožňující ověření požadované kvalifikace.
- 3) ČMMJ písemně oznámí Ministerstvu zemědělství vždy do 31. ledna počet uchazečů, kteří se v předchozím roce ke zkouškám přihlásili, kteří tyto zkoušky nesložili a kteří je složili. Další údaje, vztahující se ke zkouškám organizovaným podle tohoto pověření, ČMMJ oznámí Ministerstvu zemědělství na písemné vyžádání v jím požadované formě a termínu.
- 4) ČMMJ, v souladu s výše citovaným „Zkušebním řádem pro sokolnické zkoušky“, zajistí pro uchazeče o složení zkoušky přípravné školení nejméně po dobu jednoho roku. Součástí tohoto přípravného školení je teoretická pří-

prava v délce alespoň 20 hodin a praxi zaměřenou na sokolnictví. Obsahem odborné praxe bude zejména:

- výroba sokolnické výstroje, stavba a údržba chovatelských zařízení,
 - zacházení s dravci, účast na jejich krmení jak v době pelichání, tak v době výcviku,
 - výcvik dravce pod bezprostředním dohledem člena Klubu sokolníků,
 - účast na sokolnických akcích.
- 5) ČMMJ je povinna vést ke každému uchazeči o složení zkoušky dokumentaci o odborné praxi, ze které bude zřejmé, kde vykonával odbornou praxi, dy a jak dlouho trvala odborná praxe z jednotlivých oblastí uvedených pod bodem 4) tohoto pověření. Na písemnou výzvu Ministerstva zemědělství je ČMMJ povinna tuto dokumentaci předložit pověřenému zaměstnanci Ministerstva zemědělství ke kontrole, popřípadě pořízením fotokopie či opisu této dokumentace.

V případě, že ČMMJ přestane mít zájem organizovat zkoušky podle tohoto pověření, je povinna neprodleně o této skutečnosti Ministerstvo zemědělství písemně vyrozumět. ČMMJ je dále povinna neprodleně písemně vyrozumět Ministerstvo zemědělství o všech skutečnostech, které by mohly mít vliv na udělené pověření.

Ministerstvo zemědělství je oprávněno:

- 1) kontrolovat plnění podmínek tohoto pověření,
- 2) udělené pověření odebrat v případě, že
 - a) některá z podmínek nebo jiných povinností obsažených v tomto pověření nebyla splněna, nebo
 - b) zkouškám nebyla věnována náležitá pozornost co do rozsahu a odbornosti
 - c) ČMMJ po dobu 24 po sobě následujících měsíců pověření nevyužije, nebo je v této době využije pro méně než 10 uchazečů,
 - d) v případě, že dojde ke změně platných obecně závazných právních předpisů upravujících problematiku sokolnických zkoušek.

ČMMJ organizuje zkoušky bez nároku na finanční prostředky vůči Ministerstvu zemědělství a na vlastní nebezpečí plynoucí z této činnosti, včetně odpovědnosti za škody.

Údaje o výsledcích zkoušek a obsahu tohoto pověření jsou údaji veřejnými.

Ing. Jiří Pondělíček v.r.

ředitel odboru rybařství, myslivosti a včelařství

ZKUŠEBNÍ ŘÁD PRO SOKOLNICKÉ ZKOUŠKY

(Materiál ČMMJ)

§ 1

Základní ustanovení

- Českomoravská myslivecká jednota (dále jen ČMMJ) na základě pověření ministerstva zemědělství č. j. 20089/2003-7030 ze dne 26. června 2003 bude prostřednictvím své organizační složky Klubu sokolníků ČMMJ (dále jen „Klub“) pořádát sokolnické zkoušky (dále jen „zkoušky“).
- Účelem zkoušek je zajistit, aby uchazeč o členství v Klubu (dále jen „uchazeč“), měl znalosti potřebné pro chov loveckých dravců a znalosti ze sokolnické zoologie, ovládal teoreticky i prakticky výcvik a lov loveckými dravci, byl podrobně seznámen s právními předpisy v oblasti myslivosti a ochrany přírody a ctěl sokolnickou tradici a etiku.
- K sokolnickým zkouškám, jejichž úspěšné složení je podmínkou pro členství v Klubu sokolníků, může být připuštěn pouze člen ČMMJ starší osmnácti let, který má platný lovecký lístek.

§ 2

Provádění přípravného školení

- Zájemce o sokolnictví musí nejprve požádat o přijetí za uchazeče v některém sokolnickém středisku. Uchazeč je přidělen školiteli, tzv. garantovi, u něhož prodělává základní odborný výcvik.
- ČMMJ ve spolupráci s Klubem sokolníků zajistí pro uchazeče o složení sokolnické zkoušky přípravné školení.
- Délku přípravného školení určí vedoucí sokolnického střediska, minimální délka přípravy je jeden rok. Prokáže-li uchazeč dostatečné znalosti ze sokolnictví, může být sokolnickým střediskem doporučen ke zkoušce.
- Přípravné školení sestává:
 - z části teoretické v délce alespoň 20 hodin, která zahrnuje problematiku všech rozkapitولných předmětů uvedených v příslušné platné vyhlášce MZe ČR a to v rozsahu každého předmětu minimálně 5 hodin,
 - z části praktické, kdy adept získává potřebné praktické znalosti u zkušebního školitele (garanta) a je seznámen s problematikou všech skupin předmětů uvedených v příslušné platné vyhlášce MZe ČR i z praktického hlediska. Uchazeč smí po dobu školení provádět výcvik dravce pouze pod bezprostředním dohledem člena Klubu sokolníků, nesmí s dravcem lovit. V praktické části se uchazeč seznámí i s výrobou výstroje dravce, eventuelně s výrobou sokolnické výstroje, stavbou a údržbou chovatelských zařízení. Naučí se zacházet s dravci a účastní se krmení dravců jak v době pelichání, tak v době výcviku. Výuka probíhá v souladu s „Řádem chovu dravců a sov v péči člověka“ a tím i zákonem č. 246/1992 Sb. ve znění pozdějších předpisů na ochranu zvířat proti týrání. Účastí na lovech se adept seznámí se zvláštnostmi a pravidly tohoto způsobu lovu.
- Povinností uchazeče je účast na střediskových akcích, kde získává další odborné praktické i teoretické znalosti a zkušenosti.
- Pro porušení myslivecké nebo sokolnické etiky, pro porušení vnitřních předpisů Klubu, předpisů v oblasti myslivosti a ochrany přírody, z důvodu konání proti zájmům ČMMJ nebo Klubu, může být rozhodnutím členské schůze sokolnického střediska žádost o přijetí za uchazeče zamítnuta nebo přípravné školení ukončeno. Rozhodnutí je písemné a odvolacím orgánem proti tomuto rozhodnutí je revizní komise Klubu sokolníků.
- Přípravné školení může být také ukončeno pro bezdůvodné odkládání přihlášky ke zkoušce ze strany uchazeče, v souladu s organizačním řádem klubu sokolníků ČMMJ.

§ 3

Provádění zkoušek

- Provádění zkoušek zajišťuje Klub, který určí termín a místo konání zkoušek, zkoušky se konají zpravidla jedenkrát v roce.
- Uchazeč se ke zkoušce přihlašuje písemně jednatelem Klubu, a to nejpozději 30 dnů před termínem konání zkoušky; k přihlášce je povinen přiložit doporučení vedoucího sokolnického střediska, ve kterém se účastnil přípravného školení.
- Ke zkoušce nemohou být připuštěni uchazeči, kteří:
 - v den konání zkoušek nedovršili osmnáct let věku,
 - nemají platný lovecký lístek,
 - neprošli přípravným školením v sokolnickém středisku,
 - nebyli doporučeni vedoucím sokolnického střediska,
 - dopustili se jednání, které není v souladu s vnitřními předpisy Klubu, s předpisy z oblasti ochrany přírody a z oblasti myslivosti, nebo odporuje myslivecké a sokolnické etice a morálce.
- Uchazečům, kteří rozhodnutím sokolnického střediska nebyli ke zkoušce doporučeni, nebo jejichž přípravné školení bylo ukončeno podle § 2, odst. 7, doručí vedoucí sokolnického střediska rozhodnutí, které musí obsahovat poučení o tom, že se uchazeč může proti tomuto rozhodnutí odvolat k revizní komisi Klubu do 15 dnů od doručení. Rozhodnutí tohoto orgánu je konečné.
- Sokolnická rada Klubu prostřednictvím jednatele vyrozumí uchazeče nejpozději 30 dnů předem o místě a termínu konání zkoušek.

§ 4

Sokolnické zkoušky

- Sokolnické zkoušky prověří odborné znalosti uchazeče ze sokolnictví.
- Před sokolnickými zkouškami prokáží uchazeči svou totožnost občanským průkazem a předloží platný průkaz člena ČMMJ a platný lovecký lístek.
- Každý uchazeč je zkoušen čtyřmi zkušebními komisaři, z nichž každý je jmenován pro jednu ze skupin zkušebních předmětů.
- Sokolnické zkoušky jsou veřejné. Uchazeči, kteří ještě nejsou zkoušeni a jsou přihlášení téhož dne ke zkoušce, nesmějí být přítomni ve zkušební místnosti.

§ 5

Zkušební předměty

Zkušební předměty se dělí do těchto skupin:

- Právní předpisy, historie, současnost a organizace sokolnictví.
- Sokolnická zoologie.
- Chov a držení loveckých dravců.
- Výcvik sokolnických dravců, sokolnické lovectví.

§ 6

Zkušební komise

- Zkušební komisi jmenuje jménem ČMMJ na základě pověření Myslivecké rady ČMMJ předseda Klubu sokolníků na návrh sokolnické rady vždy nejpozději 30 dnů před termínem konání zkoušek. Komise se skládá ze zkušebních sokolníků, kteří svou kvalifikaci poskytují zárukou odborné úrovně zkoušek a splňují předpoklady stanovené vyhláškou Mze ČR č. 244/2002 Sb. Komisaři jsou jmenováni pro každou skupinu předmětů zvlášť.
- Zkušební komise je šestičlenná, skládá se z předsedy, místopředsedy a čtyř zkušebních komisařů pro jednotlivé skupiny předmětů.
- Předsedou komise je zpravidla jmenován předseda Klubu, nebo osoba jím pověřená, která splňuje předpoklady stanovené vyhláškou MZe ČR č. 244/2002 Sb.

§ 7

Výsledek zkoušky

- Znalosti uchazeče z jednotlivých skupin předmětů se v písemné i ústní části sokolnických zkoušek klasifikují: „prospěl“, „neprospěl“. Pokud byl uchazeč klasifikován jako „neprospěl“ alespoň v jedné skupině předmětů, neprospěl v příslušné části sokolnických zkoušek.
- Výsledek sokolnických zkoušek se klasifikuje „prospěl“, „neprospěl“.
- Uchazeč u zkoušky prospěl, jestliže prospěl v každé její části. Pokud neprospěl v písemné části zkoušek, která ústní části předchází, nemůže se zúčastnit ústní části zkoušek.
- O průběhu a výsledku sokolnických zkoušek se pořídí zápis. Zápis podepíše předseda, místopředseda a všichni členové komise.
- Předseda zkušební komise oznámí uchazečům nejpozději do dvou hodin od ukončení zkoušky posledního uchazeče, který skládal u stejné zkušební komise v tomtož dni sokolnickou zkoušku, výsledek sokolnických zkoušek veřejně. Výsledek zkoušek oznámený předsedou zkušební komise veřejně je konečný.
- Uchazeč obdrží o vykonaných sokolnických zkouškách potvrzení, které obsahuje náležitosti stanovené vyhláškou MZe ČR č. 244/2002 Sb.; toto potvrzení je podkladem pro přijetí uchazeče za člena Klubu.

§ 8

Opakování zkoušky

- Neprospěl-li uchazeč při zkouškách nebo od nich odstoupil, může je jedenkrát opakovat v termínu, který je stanoven nejdříve za jeden měsíc a nejpozději do šesti měsíců od termínu konání zkoušky, při níž uchazeč neprospěl nebo od ní odstoupil. Pokud uchazeč při zkouškách neprospěl nebo od nich odstoupil, je možné do doby opakování zkoušek nebo do jejich úspěšného složení v dalším stanoveném termínu ponechat uchazeče zařazeného v sokolnickém středisku, v němž absolvoval přípravné školení.

§ 9

Úhrada nákladů

- Náklady spojené s přípravným školením a s provedením zkoušky si hradí adept sám.
- Sokolnická zkouška se provádí za úhradu. Výši poplatku za zkoušky stanoví sokolnická rada.
- Cestovní náhrady členů zkušební komise hradí Klub.

§ 10

Závěrečná ustanovení

- Zkušební řád pro sokolnickou zkoušku ruší platnost zkušební řádu pro sokolnické zkoušky ze dne 24. 2. 2001.
- Zkušební řád pro sokolnickou zkoušku nabývá účinnosti dnem schválení Sborem zástupců ČMMJ 21. 6. 2003.

KONTROLNÍ OTÁZKY k sokolnickým zkouškám

I.

Právní předpisy týkající se sokolnictví, historie sokolnictví a jeho současnost, organizace sokolnictví v ČR, evidence loveckých dravců, sokolnické zvyklosti a tradice, sokolnická setkání

1. Kolébkou sokolnictví je:
 - a) západní Evropa
 - b) střední a východní Asie
 - c) severní Amerika
2. První doklady o držení dravců v zajetí jsou z oblasti:
 - a) Egypta a Blízkého východu
 - b) Antického Řecka
 - c) Skandinávie
3. První písemný doklad o cvičení dravců k lovu pochází z:
 - a) Islandu
 - b) Severního Skotska
 - c) Malé Asie
4. Sokolnictví ve střední Evropě je prokazatelně využíváno jako způsob lovu od:
 - a) 16. stol. našeho letopočtu
 - b) 4. – 5. stol. našeho letopočtu
 - c) počátku doby bronzové
5. Patronem sokolníků ve střední a západní Evropě je:
 - a) sv. Hubert
 - b) sv. Václav
 - c) sv. Bavon
6. Obdobou středo a západoevropského patrona sokolníků je v Rusku a východní Evropě:
 - a) sv. Trifon
 - b) sv. Ivan
 - c) sv. Nikolaj
7. Dravce zvláště orli a sokoli, byli ve středověku využíváni jak heraldické figury pro rodové a městské znaky:
 - a) vždy
 - b) často
 - c) nikdy
8. Prvním evropským spisem o ptácích, který lze považovat za učebnici sokolnictví:
 - a) *O přirozenosti ptáků a o umění lovu s ptáky (Friedrich II)*
 - b) Lovecký dekameron
 - c) Sokolnictví
9. Názvem „křečet“ byl v Rusku označován:
 - a) chytač sokolů
 - b) zařízení k přepravě dravců
 - c) lovecký sokol
10. Nejvýznamnějším sokolníkem středověku a tvůrcem první učebnice sokolnictví byl:
 - a) německý císař Bedřich II Hohenstauf (13. stol.)
 - b) car Ivan Hrozný (16. stol.)
 - c) maďarský kníže Arpád (9. stol.)
11. První československý prezident T. G. Masaryk:
 - a) se sokolnictvím nezabýval
 - b) proslul jako vlastník neúplnější sbírky sokolnické literatury
 - c) se věnoval lovu s dravci náruživě
12. Francouzský král Ludvík XIII. (1610 – 1643):
 - a) vlastnil jeden z nejvýznamnějších evropských sokolnických dvorů
 - b) proslul svým panickým strachem z dravých ptáků
 - c) nevlastnil žádné sokoly ani jiné dravce
13. Ve středověku byli tzv. „čeští sokoli“:
 - a) vyhledávání a cenění pro své vynikající vlastnosti
 - b) nebyli zvláště vyhledávání, jejich lovecké vlastnosti nebyly příliš dobré
 - c) neexistovali čeští sokoli
14. Sokoli kromě loveckých účelů ve středověku:
 - a) byli prostředkem vysoké diplomacie
 - b) neměli jiné využití
 - c) po vycpání sloužili jako trofej
15. Ochrana sokolů na carských dvorech před hrubým zacházením byla zajištěna nařízením, které pod přísným trestem zakazovalo:
 - a) rušit odpočívající ptáky klením a zpěvem
 - b) pít vodku, kouřit tabák, hrát v kostky a chodit za lehkými ženami
 - c) chyceným ptákům při výcviku zašívat víčka
16. Jako diplomatické a čestné dary byli ve středověku nejčastěji používáni:
 - a) orli skalní a křiklaví
 - b) sokoli stěhovaví a rarozí lovečtí
 - c) jestřábi lesní a ostříži lesní
17. Za nejvýznačnějšího francouzského sokolníka středověku je považován:
 - a) král Ludvík XIII.
 - b) vévoda Orleánský
 - c) kardinál Richelieu

18. Úpadek sokolnictví v Evropě nastal:

- a) ve 2. polovině 17. století
- b) ve 2. polovině 18. století
- c) ve 2. polovině 19. století

19. Úpadek sokolnictví v Evropě souvisel s:

- a) rozšířením parforzních lovů
- b) válečnými událostmi jež způsobily úbytek sokolů
- c) rozvojem výkonných střelných zbraní

20. Jediným evropským státem, v němž nedošlo k přerušení tradice sokolnictví a nepřetržitě působí panovnický sokolnický dvůr je:

- a) Švédsko
- b) Holandsko
- c) Velká Británie

21. O obnovu sokolnictví v českých zemích se v 1. polovině 20. století nejvíce zasloužili:

- a) Colloredo-Mansfeld a Svatopluk Doubrava
- b) Bedřich Mensdorff-Pouilly
- c) T. G. Masaryk

22. Sokolnictví jako uznávaný způsob lovu bylo poprvé v poválečné historii uzákoněno vyhláškou v roce:

- a) 1958
- b) 1967
- c) 1975

23. Klub sokolníků byl založen v roce:

- a) 1958
- b) 1967
- c) 1975

24. Ustavující konference Klubu sokolníků se konala:

- a) v Praze
- b) v Hradci Králové
- c) v Opočně

25. K sokolnickým tradicím patří heslo:

- a) „Nelovíme abycom získali kořist nýbrž pro všechno to krásné při lovu“
- b) „Nelovíme jen pro kořist, ale i pro všechno to krásné při lovu“
- c) „Lovíme pro kořist i pro všechno to krásné při lovu“

26. Sokolník podle tradice může jedním dravcem v jednom dni ulovit:

- a) nejméně jeden úlovek
- b) nejvíce čtyři úlovky
- c) počet úlovků není omezen

27. Úlovkem se podle tradice stává kořist ve chvíli kdy:

- a) se jí zmocní dravec

- b) ji sokolník usmrtí a od dravce přebere
- c) ji dravec váže a sokolník na ni položí ruku

28. Královský lov je:

- a) lov volavek se sokoly
- b) lov při němž je přítomen král
- c) zvlášť úspěšný lov s dravcem

29. Kořist které se podařilo dravci uniknout:

- a) může znovu pronásledovat sokolník jen s týmž dravcem
- b) může znovu lovit kterýkoliv sokolník v lovecké skupině
- c) už se znovu nepronásleduje, neboť v rovném souboji vyhrála

30. Základním posláním Klubu sokolníků je mimo jiné:

- a) zachovávat tradice sokolnictví a dbát o dodržování ustálených pravidel při lovu s loveckými dravci
- b) pečovat o handicapované dravce
- c) organizovat sokolnické zkoušky

31. Sídlem Klubu sokolníků je:

- a) sekretariát ČMMJ v Praze
- b) zámek Opočno
- c) Kodymův národní dům v Opočně

32. Klub sokolníků:

- a) je součástí ČMMJ jako samostatný právní subjekt
- b) je součástí ČMMJ, ale není samostatnou právní osobou
- c) je samostatnou a nezávislou právní osobou

33. Lov s dravci:

- a) vyžaduje složení sokolnické zkoušky a členství v sokolnické organizaci
- b) vyžaduje složení sokolnické nebo myslivecké zkoušky
- c) vyžaduje členství v Klubu; složení sokolnické zkoušky povinné není

34. Statutárním zástupcem Klubu je:

- a) prezident Klubu
- b) předseda Klubu
- c) společně předseda a místopředseda Klubu

35. Volební období pro orgány Klubu je:

- a) tři roky
- b) čtyři roky
- c) pět let

36. Nevyšším orgánem Klubu je:

- a) předseda
- b) sokolnická rada
- c) členská schůze

37. Členská schůze Klubu se koná nejméně:

- a) 1 x ročně
- b) 2 x ročně
- c) 4 x ročně

38. Řádný sněm Klubu, na němž se volí orgány Klubu, se koná:

- a) 1 x za rok
- b) 1 x za 4 roky
- c) 1 x za 5 let

39. Sokolnická etika je:

- a) souhrn nepsaných všeobecně uznávaných pravidel chování obecně závaznými předpisy nevynutitelných
- b) souhrn nepsaných všeobecně uznávaných pravidel chování, obecně závaznými předpisy postižitelných
- c) historicky doložený souhrn dnes už přežitých pravidel chování

40. Sokolnická rada mimo jiné:

- a) vede kmenovou knihu dravců a zajišťuje odchovy dravců pro sokolnické využití
- b) vede kmenovou knihu dravců a organizuje národní a středisková setkání
- c) vede kmenovou knihu dravců, pořádá a organizuje sokolnické zkoušky

41. Národní sokolnické setkání pořádané každoročně Klubem je především:

- a) světově uznávanou soutěží v lovu drobné zvěře dravci
- b) prestižní akcí, která prezentuje sokolnictví jako kulturní dědictví národa a součást české myslivosti
- c) srovnávací přehlídkou úspěšnosti dravců odchovaných v péči člověka

42. Dílčí, regionální složkou Klubu je:

- a) sdružení sokolníků
- b) sokolnické středisko
- c) sokolnický spolek

43. Dozorčí rada předkládá zprávu o výsledcích své činnosti:

- a) členské schůzi Klubu a dozorčí radě ČMMJ
- b) členské schůzi Klubu a sokolnické radě
- c) sokolnické radě a dozorčí radě ČMMJ

44. Středisko má nejméně:

- a) 5 členů
- b) 7 členů
- c) 10 členů

45. Posláním střediska je:

- a) zjednodušení organizačního styku mezi sokolnickou radou a sokolníky

- b) evidence a kontrola loveckých dravců a vydávání evidenčních karet dravců
- c) usnadnění výměny zkušeností a poznatků významných pro chov a výcvik loveckých dravců

46. Skutečnou chloubou pravého sokolníka je:

- a) kvalitně zpracovaná bohatá sbírka vlastních trofejí
- b) bohatá sbírka vlastních kvalitních sokolnických zážitků
- c) vlastní sokolnický dvorec a terénní automobil

47. Kroužky přátel sokolnictví při středisku:

- a) mohou být ustanoveny
- b) musí být ustanoveny
- c) nejsou náplní činnosti střediska podle Organizačního řádu Klubu

48. Středisko zaniká:

- a) rozhodnutím myslivecké rady ČMMJ
- b) poklesem členské základny pod 10 sokolníků
- c) rozhodnutím sokolnické rady

49. Nejvyšším orgánem střediska je:

- a) vedoucí střediska
- b) rada střediska
- c) členská schůze střediska

50. Vedoucí střediska svolává členskou schůzi střediska nejméně:

- a) 3 x ročně
- b) 4 x ročně
- c) 5 x ročně

51. Vedoucí střediska potvrzuje ve funkci:

- a) předseda Klubu
- b) sokolnická rada
- c) členská schůze Klubu nebo sněm Klubu

52. Rada střediska má nejméně:

- a) 3 členy
- b) 4 členy
- c) 5 členů

53. Dozorčí rada střediska se zodpovídá ze své činnosti:

- a) radě střediska
- b) sokolnické radě
- c) členské schůzi střediska

54. Řádným členem Klubu může být jen:

- a) člen ČMMJ starší 18 let, který složil mysliveckou a sokolnickou zkoušku
- b) člen ČMMJ starší 16 let, který složil mysliveckou a sokolnickou zkoušku

- c) osoba starší 18 let, která složila mysliveckou a sokolnickou zkoušku, přičemž členství v ČMMJ není nutné
- 55. Čestné členství v Klubu může udělit:**
- na návrh sokolnické rady členská schůze
 - na návrh rady střediska sokolnická rada
 - na návrh řádného člena Klubu sokolnická rada
- 56. Čestný člen Klubu:**
- je zbaven povinnosti platit klubové příspěvky a nemá právo volit
 - musí platit klubové příspěvky a má právo volit
 - je zbaven povinnosti platit klubové příspěvky, ale právo volit mu může být pro dlouholeté aktivní působení v Klubu přiznáno
- 57. Návrh na udělení čestného členství v ČMMJ může podat myslivecké radě ČMMJ:**
- na návrh sokolnické rady členská schůze
 - na návrh rady střediska sokolnická rada
 - na návrh řádného člena Klubu sokolnická rada
- 58. Zkušební řád pro sokolnickou zkoušku stanoví:**
- podmínky přijetí ke zkoušce a její obsah
 - termín zkoušky, obsah a délku praktické přípravy
 - zkušební předměty a otázky
- 59. Odbornou způsobilost nemusí prokazovat:**
- předseda Klubu
 - předseda Klubu a členové sokolnické rady
 - ti, kteří se stali členy Klubu před datem konání prvních sokolnických zkoušek
- 60. Výši klubového příspěvku stanoví:**
- sokolnická rada
 - myslivecká rada ČMMJ
 - členská schůze Klubu
- 61. Nosit členský odznak Klubu má sokolník:**
- právo
 - povinnost
 - povinnost, ale pouze na uniformě a s členským průkazem
- 62. Sokolník má zejména povinnost:**
- dodržovat ustálené myslivecké zvyky a tradice
 - dodržovat ustálené myslivecké a sokolnické zvyky a tradice, zejména při lovu s loveckými dravci a při jejich výcviku
 - dodržovat ustálené sokolnické zvyky a tradice pouze při lovu s loveckými dravci
- 63. K právům sokolníka patří mimo jiné:**
- nosit členský odznak Klubu a klubová vyznamenání
 - ponechat si nalezené dravce a sovy z přírody
 - lovit celoročně škodnou zvěř na nehonebních pozemcích
- 64. Rozpočet Klubu:**
- schvaluje dozorčí rada ČMMJ
 - je součástí rozpočtu ČMMJ
 - nezávisí na výši klubových příspěvků
- 65. Loveckým dravcem se rozumí:**
- dravec chovaný zejména k sokolnickému využití v souladu s právními předpisy ČR a mezinárodními úmluvami, jimiž je ČR vázána
 - každý dravec držení sokolníkem v souladu s právními předpisy ČR a mezinárodními úmluvami, jimiž je ČR vázána
 - každý dravec, který je účasten sokolnického lovu
- 66. Lovečtí dravci jsou centrálně vedeni:**
- v „Kmenové knize loveckých dravců“ vedené Klubem
 - v „Kmenové knize loveckých dravců“ vedené ČMMJ
 - v „Registru dravců“ Státní veterinární správou
- 67. Za zásluhy o sokolnictví a mimořádné zásluhy o sokolnictví uděluje sokolnická rada:**
- bronzový, stříbrný nebo zlatý odznak Klubu a sokolnickou medaili
 - stříbrný nebo zlatý odznak Klubu a sokolnickou medaili
 - bronzový, stříbrný nebo zlatý odznak Klubu a pamětní klubovou medaili
- 68. Ministerstvo zemědělství ČR pověřuje organizováním sokolnických zkoušek:**
- Klub sokolníků při ČMMJ
 - Českomoravskou mysliveckou jednotu
 - Sokolnickou radu Klubu sokolníků při ČMMJ
- 69. Sokolnické zkoušky prověřují znalosti uchazeče zejména:**
- ze sokolnické zoologie dravců, chovu loveckých dravců, o lovu s nimi a o všech právních předpisech spojených s uvedenou problematikou
 - ze sokolnické zoologie, o chovu loveckých dravců, o lovu s nimi a o léčení poraněných volně žijících živočichů
 - o chovu loveckých dravců, o lovu s nimi a o problémech mezi sokolníky a orgány státní ochrany přírody
- 70. Přípravné školení pro uchazeče o složení sokolnické zkoušky trvá:**
- nejméně 3 měsíce a obsahuje alespoň 20 hodin teoretické přípravy
 - nejméně půl roku a obsahuje alespoň 30 hodin teoretické a praktické přípravy
 - nejméně 1 rok a obsahuje alespoň 20 hodin teoretické přípravy a praxi zaměřenou na sokolnictví

71. Nejvýznamnější sokolnická organizace je známa pod zkratkou:

- a) M.S.F.
- b) I.A.F.
- c) I.F.A.

72. Žádost o přijetí za uchazeče o sokolnické zkoušky může být zamítnuta:

- a) *pro porušení myslivecké nebo sokolnické etiky, vnitroklubových a dalších předpisů vztahujících se k sokolnictví a myslivosti*
- b) nařízením nadřízené složky s právní subjektivitou
- c) zamítnuta být nemůže, protože každý občan má právo se o složení zkoušky ucházet

73. Zkušební komise je:

- a) pětičlenná (předseda a čtyři zkušební komisaři)
- b) šestičlenná (předseda, místopředseda a čtyři komisaři)
- c) sedmičlenná (předseda, místopředseda, ekonom a čtyři komisaři)

74. V případě, že uchazeč neprospěl při zkouškách nebo od nich odstoupila může je opakovat:

- a) *nejpozději do 6 měsíců*
- b) *nejdříve za šest měsíců*
- c) *nejpozději do dvou let*

75. Mezi způsoby trvalé identifikace dravců pro potřeby určení jedince patří:

- a) *nesnímatelný kroužek nebo mikročip*
- b) fotografie dravce
- c) certifikovaný ornitologický kroužek

76. Chov zvláštního určení je:

- a) reprodukční chov dravců v zoo
- b) *reprodukční chov živočichů ohrožených na existenci v zoo*
- c) reprodukční chov dravců pro sokolnické využití chovatelem - sokolníkem

77. Ulovenou zvěř nosí:

- a) *úspěšný sokolník sám*
- b) *honec, jehož si úspěšný sokolník přivedl*
- c) *ulovenou zvěř odloží a dál se o ni v průběhu lovu nestará*

78. Českomoravská myslivecká jednota (ČMMJ) se:

- a) *sokolnictvím zabývá jako nedílnou součástí poslání organizace ČMMJ*
- b) *sokolnictví považuje za okrajovou záležitost mysliveckého zájmu*
- c) *sokolnictvím se nezabývá vůbec*

79. Českomoravská myslivecká jednota:

- a) *je samostatným právním subjektem, jehož organizačními jednotkami jsou jednotlivé kluby*

- b) je organizační složkou Klubu sokolníků
- c) je partnerskou organizací Klubu sokolníků

80. Organizaci a činnost klubů upravují:

- a) organizační řády, které nemusí být v souladu se stanovami ČMMJ
- b) *organizační řády, které musí být v souladu se stanovami ČMMJ*
- c) samostatnými stanovami

81. Klub sokolníků je členem Mezinárodní sokolnické asociace I.A.F.:

- a) od roku 1967
- b) *od roku 1991*
- c) není členem

82. Cílem Mezinárodní sokolnické asociace je:

- a) *reprezentovat sokolnictví, chránit sokolnictví, udržovat kladnou představu o sokolnictví, podporovat výzkum dravců, iniciovat vznik zákonů a smluv na podporu sokolnictví*
- b) *reprezentovat sokolnictví, chránit sokolnictví, podporovat výzkum dravců, podporovat rozvoj létání s balóny*
- c) *reprezentovat sokolnictví, chránit sokolnictví, podporovat výzkum dravců, usilovat o zařazení sokolnictví mezi preferované sporty, iniciovat vznik zákonů a smluv na podporu sokolnictví*

83. Členy Mezinárodní sokolnické federace je:

- a) 18 sokolnických organizací z 15 zemí
- b) *více jak 50 sokolnických organizací ze 40 zemí*
- c) 27 sokolnických organizací z 27 zemí

84. Organizační řád Klubu sokolníků je:

- a) mezinárodní směrnici upravující činnost sokolnických organizací
- b) *vnitřní směrnici organizace bez závaznosti pro sokolníky, kteří členy nejsou*
- c) právní normou zavazující všechny provozovatele sokolnictví

85. Posláním Klubu sokolníků je mimo jiné:

- a) *sdružovat sokolníky; organizovat sokolnické zkoušky, aktivně se podílet na ochraně biotopů dravců*
- b) *zachovávat a rozvíjet tradice sokolnictví, aktivně se podílet na ochraně hnízdišť dravců, sdružovat sokolníky, podporovat provozování ukázek sokolnictví, rozvíjet spolupráci se zahraničními sokolnickými organizacemi*
- c) *evidovat sokolníky, metodicky vést kroužky zájemců o sokolnictví, působit na soustavný růst odborné úrovně sokolníků, podporovat odchov kříženců a jejich navrácení do přírody, účinně napomáhat při zajištění péče o handicapované dravce*

86. Orgány Klubu sokolníků jsou:

- a) *členská schůze, sněm, sokolnická rada, dozorčí rada*

- b) členská schůze, předseda Klubu, sokolnická rada
- c) členská schůze, sněm, sokolnické středisko, sokolnická rada, dozorčí rada

87. Dozorčí rada Klubu:

- a) sestavuje rozpočet Klubu a dohlíží na jeho dodržování
- b) sleduje činnost a hospodaření Klubu a informuje o nich dozorčí radu ČMMJ
- c) sleduje činnost a hospodaření Klubu a dozírá na dodržování předpisů

88. Sokolnictví v České republice upravují právní předpisy úseku:

- a) ochrany přírody, myslivosti, ochrany zvířat proti týrání
- b) myslivosti, ochrany zvířat proti týrání, ochrany přírody, telekomunikací a vysílací techniky
- c) ochrany přírody, ochrany zvířat proti týrání, myslivosti, nedovoleného ozbrojování

89. Zvěř se rozumí:

- a) volně žijící živočichové, kteří jsou v souladu se zachováním tradic a kulturního bohatství za takové považováni
- b) volně žijící živočichové, kteří tvoří obnovitelné přírodní bohatství a jejichž seznam je uveden v příloze č. I zákona č. 100/2004 Sb. o ochraně druhů
- c) obnovitelné přírodní bohatství představované populacemi druhů volně žijících živočichů uvedených v písmenech c) a d) zákona č. 449/2001 Sb. o myslivosti.

90. Loveckým dravcem se rozumí:

- a) dravec chovaný k sokolnickému využití
- b) dravec, jehož držení povoluje orgán ochrany přírody a orgán státní správy myslivosti
- c) dravec, jehož držitel má složený sokolnické zkoušky a je členem sokolnické organizace

91. Kdo loví zvěř s loveckým dravcem je povinen u sebe mít:

- a) průkaz totožnosti, lovecký lístek, rozhodnutí o povolení k chovu chráněného živočicha, povolenku k lovu
- b) sokolnický průkaz, evidenční průkaz, povolenku k lovu, lovecký lístek
- c) lovecký lístek, povolenku k lovu, potvrzení o povinném pojištění, evidenční kartu dravce

92. Předložení povolenky k lovu, loveckého lístku, potvrzení o povinném pojištění a evidenční karty dravce po nás je oprávněn při lovu požadovat:

- a) orgán policie, myslivecký hospodář, orgán městské policie příslušného katastru
- b) orgán státní správy myslivosti
- c) orgán státní správy myslivosti, myslivecký hospodář a myslivecká stráž příslušné honitby, policie

93. Lovecké dravce v sokolnictví mohou používat pouze osoby, které:

- a) používají sokolnické dravce v souladu s právním předpisem na úseku ochrany přírody a krajiny, mají lovecký lístek a mají trvalý pobyt na území České republiky
- b) používají sokolnické dravce v souladu s právním předpisem na úseku ochrany přírody a krajiny, mají lovecký lístek a složily sokolnické zkoušky
- c) používají sokolnické dravce v souladu s právním předpisem na úseku ochrany přírody a krajiny, mají výjimku k chovu zvláště nebezpečného živočicha udělenou orgánem státní veterinární správy, mají lovecký lístek

94. Dle legislativy ČR lze v době lovu lovit v bažantnici tyto druhy dravců:

- a) káně lesní
- b) jestřába lesního
- c) nesmí se lovit

95. Doba lovu králíka divokého je:

- a) od 1. ledna do 31. prosince
- b) od 1. listopadu do 31. prosince s výjimkou oplocených vinic, kde jej lze lovit celoročně
- c) od 1. listopadu do 31. prosince, s loveckým dravcem od 1. září

96. Doba lovu bažanta obecného a zajíce polního pro lov loveckým dravcem je od:

- a) 1. října do 31. prosince
- b) 1. září do 31. prosince
- c) 1. září do 31. ledna

97. Doba lovu havrana polního je:

- a) 1. listopadu až 31. ledna pouze na společném lovu
- b) 1. září až 31. prosince pouze loveckým dravcem
- c) zakázáno lovit

98. Do jestřábího koše:

- a) je zakázáno zvířata lovit
- b) je povoleno chytat zbloudilé dravce, a to za nepřetržitého dohledu
- c) je zakázáno zvířata lovit, výjimky stanoví místně příslušný orgán ochrany přírody

99. Chovatelem je dle zák. č. 246/1992 v platném znění:

- a) každý, kdo chová zvíře
- b) každý, kdo za účelem získávání trvalého zdroje peněžních příjmů zvíře chová, přepravuje, obchoduje, provozuje jatka, zoologické zahrady, nebo provádí pokusy na zvířatech
- c) fyzická nebo právnická osoba, která vlastní chovatelskou licenci udělenou příslušným orgánem státní správy

- 100. Mezi nebezpečná zvířata podle vyhl. č. 75/1996 Sb. v platném znění patří:**
- všechny druhy dravců z řádu dravci (Falconiformes) s výjimkou jedinců chovaných v zajetí podle zvláštního zákona
 - všechny druhy dravců z řádu dravci (Falconiformes)
 - všechny druhy dravců, které jsou zvěří podle zvláštního zákona
- 101. Řád chovu dravců a sov v péči člověka reg. Ústřední komisí pro ochranu zvířat pod č. 17381/2001-1020:**
- určuje životní podmínky dravců a sov v péči člověka tak, aby nedocházelo k jejich strádání a je závazný pro všechny členy Klubu sokolníků
 - určuje podmínky pro umělý odchov dravců v zajetí a jeho dodržování je vymáháno orgány ochrany přírody
 - je metodickou pomůckou pro zájemce o sokolnictví bez právní závaznosti
- 102. Volně žijící živočich (dále jen „živočich“) je:**
- jedinec živočišných druhů, jejichž populace se udržují v přírodě samovolně, a to i v případě jeho chovu v zajetí, nestanoví-li zákon jinak. Živočichem jsou všechna vývojová stádia příslušející k danému druhu
 - jedinec živočišných druhů, jejichž populace se udržují bez zásahu člověka
 - jedinec všech živočišných druhů, který nežije v péči člověka
- 103. Orgány ochrany přírody jsou:**
- Ministerstvo životního prostředí, Ústřední komise pro ochranu zvířat, Agentura ochrany přírody
 - Česká inspekce životního prostředí, Stráž ochrany přírody, Policie ČR, Ministerstvo životního prostředí
 - obecní úřady, pověřené obecní úřady, obecní úřady obcí s rozšířenou působností, krajské úřady, správy národních parků a chráněných krajinných oblastí, Česká inspekce životního prostředí, Ministerstvo životního prostředí
- 104. Nedovoleně držené jedince zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů mohou odebrat jedině:**
- orgány ochrany přírody
 - Policie ČR
 - soudní vykonavatel
- 105. Česká inspekce životního prostředí vykonává kontrolu nad dodržováním práva o ochraně ohrožených druhů. Při své činnosti je oprávněna:**
- vstoupit na pozemek nebo do objektu, zjišťovat totožnost majitele, v odůvodněných případech nechat objekt soudně zapečetit
 - vyzvat držitele, aby se dostavil ke kontrole fyzického stavu exempláře a příslušných dokumentů, do objektů bez příkazu k domovní prohlídce vstupovat nesmí
- vstupovat do objektů, požadovat předložení dokladu o původu exempláře, zajišťovat doklady, požadovat umožnění zajištění a odběr potřebných vzorků
- 106. Agentura ochrany přírody je:**
- vědeckým orgánem ochrany přírody a krajiny České republiky
 - je podnikatelským subjektem, který zajišťuje prezentaci ochrany přírody a organizuje komerční aktivity s ní spojené
 - je právnickou osobou sdružující stanice pro handicapované živočichy
- 107. Zákon č. 100/2004 Sb. zákon o obchodování ohroženými druhy se vztahuje na:**
- stanovené druhy živočichů a rostlin a na výrobky z živočichů a rostlin těchto druhů vyjmenované v „Úmluvě“, tuleně a výrobky z nich
 - stanovené druhy živočichů a rostlin a na výrobky z živočichů a rostlin těchto druhů vyjmenované v „Úmluvě, vorvaně a výrobky z nich
 - stanovené druhy živočichů a rostlin a na výrobky z živočichů a rostlin těchto druhů vyjmenované v „Úmluvě, tuleně a výrobky z nich a vývoz dalších zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů z ČR
- 108. Přestupky podle § 31 zák. č. 100/2004 o obchodování ohroženými druhy mohou být postiženy pokutou uloženou fyzické osobě až do výše:**
- 15 000,-Kč
 - 100 000,-Kč
 - 200 000,- Kč
- 109. Podle § 48 odst. 2, zák. 114/1992 Sb., případně Přílohy k vyhl. č. 395/1992, se za kriticky ohrožené živočichy považují také:**
- sokol stěhovavý, krahujec obecný, orel skalní
 - orel skalní, poštolka rudonohá, orlovec říční
 - ostříž lesní, orel skalní, sokol stěhovavý, poštolka rudonohá
- 110. Podle § 16 odst. 4 vyhlášky č. 395/1992 Sb., se připouští možnost ujmout se zraněného či handicapovaného živočicha nalezeného v přírodě. Toho lze držet po dobu nezbytnou k jeho ošetření. Povinnost oznámit příslušnému orgánu tuto skutečnost nastává:**
- po uplynutí 4 týdnů
 - po uplynutí 3 dnů
 - bezprostředně po nálezu, nejpozději do 24 hodin
- 111. Při sokolnických akcích (společný lov, setkání, sněm) velí etiketa nosit na hlavě sokolnický klobouk. Při vzdání pocty ulovené zvěři, státní hymně, projevu úcty k zesnulému sokolníkovi a dalších vážných situacích musí klobouk vždy smeknout:**
- všichni přítomní sokolníci

- b) jenom dámy
c) *jenom pánové*
- 112. Je milou povinností organizátorů společných lovů postarat se po ukončení lovu o „myslivecký soud“ s pachateli přestupků proti sokolnické etiketě. Tresty uložené pachatelům jsou vykonatelné:**
- a) ve lhůtě jednoho měsíce
b) *ihned na místě*
c) ve svátek sv. Huberta - patrona myslivců
- 113. Sokolnická mluva se v mnohém liší od české mluvy myslivecké. Správným sokolnickým výrazem pro dravčí orgán zraku je:**
- a) koral
b) světlo
c) *oko*
- 114. V hospodářské a kulturní sféře a ochraně přírody je nejvýznamnější přínos sokolnictví při:**
- a) *biologické ochraně letišť a zemědělských objektů*
b) účasti dravců na speciálních burzách
c) propagaci nejnovějších typů sokolnických pomůcek pro komerční využití v jižní Evropě a na Středním Východě
- 115. Ke ztrátám dravců v přírodě dochází nejvíce pravděpodobně zejména vinou:**
- a) přímého zásahu člověka a jeho představě o dravci jako o potravním konkurentovi
b) *devastací přirozených biotopů, pozemních dopravních prostředků, nebezpečných drátů vysokého napětí a nedostatečným opatřením k zábraně škod na dravcích ze strany člověka*
c) vybírání hnízd nezodpovědnými sokolníky
- 116. Nabytí vlastnictví k dravci z umělého odchovu mohu:**
- a) koupí, nálezem, dědictvím
b) *koupí, darem, dědictvím, rozhodnutím státního orgánu, přírůstkem*
c) koupí, darem, zřízením věcného břemene, krádeží, dědictvím
- 117. Zdeněk Sternberg, potomek významného šlechtického rodu, dnes žijící v ČR, je autorem první novodobé a dosud nepřekonané učebnice sokolnictví u nás. Jeho kniha „Sokolnictví“ vyšla v roce:**
- a) 1949
b) 1969
c) 1999
- 118. Zašívání očních víček je metodou při výcviku sokolovitých dravců:**
- a) legendami opředenou a na pravdě se nezakládající
b) dávno zapomenutou
c) *dodnes v některých zemích používanou*
- 119. České sokolnictví jako významná součást ve světě uznávané české myslivosti se vyznačuje také rázem oblečení používaného při lovu. Český sokolník si proto na sebe na lov nikdy nevezme:**
- a) rajtky, koženou kamizolu a klobouk s prodlouženou krepou
b) *basebalovou čapku, džíny a vestu v signálních barvách*
c) hubertus, vysokou gumovou či koženou obuv a koženou brašnu
- 120. Mezi zvěř nepatří:**
- a) *orel skalní*
b) sokol stěhovavý
c) poštolka obecná

II.

Zoologie a biologie dravců, jednotlivé druhy dravců nejčastěji užívané k sokolnictví, jejich popis, velikost, rozpoznávací znaky v přírodě, hnízdění, roční pohyby, potrava a vlastnosti. (Sokolnická zoologie)

1. **K dravcům krahujcovitým (čeleď Accipitridae) patří dravec rodu:**
 - a) luňák – *Milvus*
 - b) hadilov – *Sagittarius*
 - c) sokol – *Falco*
2. **K dravcům sokolovitým (čeleď Falconidae) patří:**
 - a) orel skalní
 - b) luňák červený
 - c) roroh velký
3. **Dřemlík tundrový patří mezi dravce:**
 - a) krahujcovité – *Accipitridae*
 - b) hadilovovité – *Sagittaridae*
 - c) sokolovité – *Falconidae*
4. **Sup holohlavý patří mezi dravce:**
 - a) kondorovité – *Cathartidae*
 - b) krahujcovité – *Accipitridae*
 - c) sokolovité – *Falconidae*
5. **Mezi dravce nízkého letu patří:**
 - a) dřemlík tundrový
 - b) krahujec obecný
 - c) roroh jižní
6. **Mezi dravce vysokého letu patří**
 - a) jestřáb lesní
 - b) káně rudoocasá
 - c) sokol stěhovavý
7. **Z kolika velkých per se skládá rýdovák jestřába lesního?**
 - a) z 10
 - b) ze 12
 - c) ze 14
8. **Kolik ručních letek má sokol stěhovavý?**
 - a) 9
 - b) 10
 - c) 12
9. **Vratiprst má na noze:**
 - a) orlovec říční
 - b) orel skalní
 - c) jestřáb lesní
10. **Relativně nejdelší 4. prst má na noze:**
 - a) sokol stěhovavý
 - b) roroh velký
 - c) roroh jižní
11. **Nejvýraznější velikostní pohlavní dimorfismus (z následujících druhů) nalézáme u:**
 - a) káně lesní
 - b) krahujce obecného
 - c) poštolky obecné
12. **Průběh pelichání ovlivňuje:**
 - a) hormon štítné žlázy
 - b) množství balastních látek v potravě
 - c) obsah tuků v potravě
13. **Jestřáb lesní má největší drápy na:**
 - a) 1. a 2. prstu
 - b) 1. a 3. prstu
 - c) 2. a 3. prstu
14. **Zejk nalézáme na zobáku:**
 - a) orla skalního
 - b) roroha velkého
 - c) jestřába lesního
15. **Hnědočervené zbarvení skořápky mají vejce:**
 - a) puštika obecného
 - b) jestřába lesního
 - c) sokola stěhovavého
16. **Za normálních podmínek je doba inkubace vajec sokola stěhovavého:**
 - a) 31-33 dní
 - b) 26-28 dní
 - c) 39-41 dní
17. **Z uvedených poddruhů sokola stěhovavého je nejmenší a také nejtímavší:**
 - a) sokol stěhovavý eurosibiřský (*Falco peregrinus peregrinus*)
 - b) sokol stěhovavý tundrový (*Falco peregrinus calidus*)
 - c) sokol stěhovavý středomořský (*Falco peregrinus brookei*)
18. **Přísně tažným druhem sokola je:**
 - a) ostříž lesní
 - b) poštolka obecná
 - c) sokol stěhovavý
19. **V naší přírodě lze v zimě spatřit:**
 - a) motáka pochopa
 - b) motáka pilicha
 - c) ostříže lesního
20. **Světlou barvu drápů má:**
 - a) káně rousná
 - b) poštolka jižní
 - c) poštolka obecná
21. **V České republice pravidelně hnízdí:**
 - a) orel mořský
 - b) orel skalní
 - c) orel jestřábí
22. **Relativně (vzhledem ke stejné hmotnosti) nejmenší plochu křídel bychom našli u:**
 - a) roroha velkého, terčka
 - b) roroha velkého, samice
 - c) sokola stěhovavého, samice
23. **Ornitofágním druhem dravce je:**
 - a) poštolka obecná
 - b) káně lesní
 - c) krahujec obecný

24. Plazi jsou podstatnou složkou potravy:

- a) orlovce říčního
- b) motáka pilicha
- c) orlíka krátkoprstého

25. Hnízdo umístěné na zemi mívá:

- a) *moták pochop*
- b) krahujec obecný
- c) ostříž lesní

26. V přírodě vyvádí obvykle více než 1 mládě ročně:

- a) *orel královský*
- b) orl skalní
- c) orl křiklavý

27. Největší poddruh sokola stěhovavého žije:

- a) ve Středomoří
- b) na Arabském poloostrově
- c) na *Aleutských ostrovech*

28. Největším druhem mořského orla je:

- a) *orel východní*
- b) orl jasnohlavý
- c) orl bělohlavý

29. Největším druhem raroha je:

- a) roroh velký
- b) roroh jižní
- c) *roroh lovecký*

30. Pomocí kamene umí rozbít velká vejce:

- a) orlík krátkoprstý
- b) *sup mrchožravý*
- c) sup hnědý

31. V Austrálii hnízdí orl velikostí a vlastnostmi podobný orlu skalnímu. Je to:

- a) orl jestřábí
- b) orl Verrauxův
- c) *orel klínoocasý*

32. Jihoafrický orl, který je podobný orlu skalnímu a loví často damany, se jmenuje:

- a) orl jasnohlavý
- b) *orel Verrauxův*
- c) orl bojovný

33. Velmi ohroženým druhem filipínského orla je:

- a) kondor královský
- b) *orel opičí*
- c) orl kejklíč

34. Bílý rýdovák má:

- a) starý orl skalní
- b) mladý orl mořský
- c) *starý orl mořský*

35. Největším dravcem lovcím opice uvnitř amazonského pralesa je:

- a) orl korunkový
- b) kondor velký
- c) *harpyje*

36. Světlé skvrny na lopatkách mívá:

- a) starý orl skalní
- b) *starý orl královský*
- c) mladý orl královský

37. V Severní Americe nežije:

- a) káně Harrisova
- b) *káně bělochvostá*
- c) káně rudoocasá

38. Neopeřený stoják (neboli běhák, zoologicky tarsometatarsus) má:

- a) orl královský
- b) orl jestřábí
- c) *orel mořský*

39. Přísně tažným druhem dravce je:

- a) orl skalní
- b) *včelojed lesní*
- c) káně lesní

40. K lovu v polopouštních biotopech není přizpůsoben:

- a) roroh jižní
- b) *moták pochop*
- c) šahin

41. Největší poddruhy káně rudoocasé nacházíme:

- a) *na Aljašce a v Kanadě*
- b) v Mexiku
- c) na Bahamách

42. V dutinách stromů hnízdí obvykle:

- a) *puštík obecný*
- b) puštík bělavý
- c) kalous ušatý

43. Na zemi hnízdí obvykle:

- a) sýc rousný
- b) *sovíček sněžní*
- c) kalous ušatý

44. Ve starých stodolách nehnízdí:

- a) sýček obecný
- b) *kalous ušatý*
- c) sova pálená

45. Z uvedených druhů sov je nejmenší:

- a) sýček obecný
- b) výřeček malý
- c) *kulíšek nejmenší*

46. Oranžovou duhovku oka má:

- a) kulíšek nejmenší
- b) kalous pustovka
- c) *kalous ušatý*

47. Žlutou duhovku oka má:

- a) puštík obecný
- b) *sýček obecný*
- c) kalous ušatý

48. Tmavohnědou duhovku oka má:

- a) výr velký
- b) *puštík obecný*
- c) sýc rousný

49. Na vrcholu delšího potravního řetězce se nachází:

- a) poštolka obecná
- b) *sokol stěhovavý*
- c) káně lesní

50. **Vidličnatě nehlouběji vykrojený rýdovák má:**
a) luňák hnědý
b) *luňák červený*
c) káně rudoocasá
51. **Velká sova, které při sezení na vejcích přečnává dlouhý, mírně špičatý rýdovák až přes okraj stromového hnízda, bude zřejmě:**
a) výr velký
b) *puštík bělavý*
c) sovice sněžní
52. **Sysli nejsou přirozenou potravou:**
a) orla královského
b) raroha velkého
c) *ostříže lesního*
53. **Nejvýraznější vous má:**
a) rarah lovecký
b) rarah velký
c) *sokol stěhovavý*
54. **V severní Evropě nehnízdí:**
a) *výreček malý*
b) kulíšek nejmenší
c) sovice krahujová
55. **Na Iberském (Pyrenejském) poloostrově nehnízdí:**
a) orel jestřábí
b) *rarah velký*
c) orel královský
56. **Dlouhé ruční letky umožňují:**
a) pohodlný pasivní let při plachtění
b) *rychlý aktivní let*
c) obratné kličkování při letu uvnitř lesa
57. **Vratiprst nemá:**
a) výr velký
b) orlovec říční
c) *káně lesní*
58. **Zejk má na zobáku:**
a) krahujec obecný
b) orel stepní
c) *dřemlík tundrový*
59. **Vlaštovky a jiříčky jsou obvyklou kořistí:**
a) poštolky rudonohé
b) poštolky jižní
c) *ostříže lesního*
60. **Více jedinců obvykle spolupracuje při lovu u:**
a) káně rousné
b) *káně Harrisovy*
c) káně lesní
61. **Silnější jestřábí lesní, kteří vynikají také robustností pařátů žijí:**
a) na Balkáně
b) ve střední Evropě
c) *v severní Evropě*
62. **K dosažení větší rychlosti střemhlavého letu je nejlépe vybaven:**
a) dřemlík tundrový
b) rarah velký
c) *sokol stěhovavý*
63. **Malá mláďata krahujců obecných krmí:**
a) *pouze samice*
b) samec (terček)
c) obě pohlaví
64. **Sběratelem uhynulých zvířat je:**
a) krahujec obecný
b) *luňák červený*
c) dřemlík tundrový
65. **Lov vážek ve vzduchu provádí s oblibou:**
a) *ostříž lesní*
b) poštolka obecná
c) krahujec obecný
66. **Používání DDT (a podobných látek) nejvíce negativně ovlivňovalo rozmnožování:**
a) poštolky obecné
b) *sokola stěhovavého*
c) káně lesní
67. **Bezprostřední soused sokolů stěhovavých na skalách může představovat nebezpečí pro sokolí vejce a mláďata. Je to:**
a) havran polní
b) *krkavec velký*
c) kalous ušatý
68. **Velké nebezpečí pro hnízdící sokoly stěhovavé představuje:**
a) sovice krahujová
b) *výr velký*
c) syč rousný
69. **Zaštipnutím pomocí zobáku, vybaveného ostrým zejkem, usmrcují svoji kořist:**
a) všichni motáci
b) *sokolovití dravci*
c) orli
70. **Pevným sevřením proti sobě postavených drápů 1. a 2. prstu usmrcuje svoji kořist:**
a) sokol stěhovavý
b) sup hnědý
c) *jestřáb lesní*
71. **Soví závoj mají z denních dravců:**
a) *motáci*
b) káně
c) orli
72. **Dravec, který v letu má křídla do V je:**
a) *moták pochop*
b) káně lesní
c) luňák červený
73. **Šedivě zbarvený dravec, na konci křídel se dvěma černými pruhy je:**
a) *moták lužní*
b) káně lesní
c) ostříž lesní
74. **Moták pochop hnízdí:**
a) *na zemi*
b) pouze na skalách
c) pouze na stromech
75. **Dravec, hnízdící v obilí je:**
a) *moták lužní*

- b) poštolka obecná
c) orel křiklavý
- 76. Dravec hnízdící v rákosí je:**
a) *moták pochop*
b) orlovec říční
c) orel mořský
- 77. Dravec hnízdící v lese na zemi je:**
a) káně lesní
b) jestřáb lesní
c) *moták pilich*
- 78. Dravec hnízdící ve městě na budovách je:**
a) *poštolka obecná*
b) jestřáb lesní
c) káně lesní
- 79. Dravec hnízdící na skále je:**
a) jestřáb lesní
b) *sokol stěhovavý*
c) krahujec obecný
- 80. Dravec lovící holuby v letu je:**
a) káně lesní
b) *sokol stěhovavý*
c) moták luzní
- 81. Dravec živící se vejci jiných ptáků je:**
a) *moták pochop*
b) krahujec obecný
c) orel křiklavý
- 82. Dravec, používající na výstelku hnízda hadry, igelity a jiné civilizační prvky, je:**
a) jestřáb lesní
b) *luňák červený*
c) včelojed lesní
- 83. Dravec, který vyhrabává vosy, je:**
a) jestřáb lesní
b) *luňák hnědý*
c) *včelojed lesní*
- 84. Neplachý dravec u hnízda, pod kterým se nacházejí i zbytky vosích hnízd, je:**
a) *luňák hnědý*
b) *luňák červený*
c) *včelojed lesní*
- 85. Velký dravec s bílým rýdovákem, lovící ryby, je:**
a) *luňák červený*
b) *orel mořský*
c) káně rousná
- 86. Základní znak, rozlišující káni rousnou od káně lesní, je:**
a) *opeřené nohy až k pařátům*
b) výrazně dlouhé kalhotky
c) oranžová duhovka
- 87. Dravec s vlaštovčím rýdovákem je:**
a) jestřáb lesní
b) *luňák červený*
c) *luněk šedý*
- 88. Dravec s bílým, kýlovitým rýdovákem je:**
a) *orel mořský*
- b) orel královský
c) orel skalní
- 89. Velký dravec s charakteristickým vousem z černých, štětinkovitých pírek je:**
a) *orlosup bradatý*
b) sup hnědý
c) orel stepní
- 90. Hnědě zbarvený dravec se žlutou hlavou je:**
a) sokol stěhovavý
b) raroh velký
c) *moták pochop*
- 91. Jestřáb lesní loví:**
a) *savce a ptáky*
b) výhradně ryby
c) pouze plazy
- 92. Tetřev obecný je přirozenou potravou:**
a) *jestřába lesního*
b) dřemlíka tundrového
c) poštolky obecné
- 93. Hmyz v letu loví:**
a) *poštolka rudonohá*
b) orel nejmenší
c) káně lesní
- 94. Na podzim hnízdí:**
a) raroh jižní
b) *ostříž jižní*
c) včelojed lesní
- 95. Králíky divoké loví:**
a) *jestřáb lesní*
b) ostříž lesní
c) sokol stěhovavý
- 96. Ptáky v letu loví:**
a) *krahujec obecný*
b) orlovec říční
c) orel křiklavý
- 97. Dřemlík tundrový se u nás vyskytuje:**
a) pouze v letních měsících
b) *pouze v zimních měsících*
c) celoročně
- 98. Luňák červený v Čechách:**
a) *hnízdí*
b) pouze protahuje
c) zimuje
- 99. Mladý orel mořský savce:**
a) *loví*
b) neloví
c) pouze se zmocňuje zdechlin
- 100. Orel skalní ptáky v letu:**
a) neloví
b) *loví*
c) pouze pomalu létající mláďata
- 101. Káně bělochostá v Čechách:**
a) *nehnízdí*
b) pouze ojedinele hnízdí
c) běžně hnízdící druh

- 102. Káně rousná v Čechách:**
a) *nehnízdí*
b) pouze ojediněle hnízdí
c) běžně hnízdící druh
- 103. Poštolka obecná ve městě:**
a) *běžně hnízdí*
b) pouze ojediněle hnízdí
c) *nehnízdí*
- 104. Orel skalní hnízdí:**
a) pouze na skalách
b) pouze na stromech
c) *na skalách i na stromech*
- 105. Orel skalní běžně vyvádí:**
a) *jedno mládě*
b) dvě mláďata
c) běžně 2-5 mladých
- 106. Orel křiklavý běžně vyvádí:**
a) jedno mládě
b) dvě mláďata
c) *běžně 2-5 mladých*
- 107. V únoru hnízdí:**
a) *orel mořský*
b) orel skalní
c) orel královský
- 108. Orel skalní v současné době v Čechách:**
a) *nehnízdí*
b) pouze ojediněle hnízdí
c) běžně hnízdí
- 109. Orel jestřábí v Čechách:**
a) *nehnízdí*
b) pouze ojediněle hnízdí
c) běžně hnízdí
- 110. Orel jestřábí se živí:**
a) pouze rybami
b) pouze jestřáby
c) *ptáky a savci do velikosti zajíce*
- 111. Orlovec říční se potravně specializuje:**
a) *na ryby*
b) na vodní ptáky
c) na ondatry a vydry
- 112. Orlovce říčního v Čechách zastihneme:**
a) *pouze na tahu, hnízdí ojediněle*
b) běžně zimující druh
c) nevyskytuje se
- 113. Poštolka obecná si hnízdo:**
a) *nestaví*
b) staví pouze na budovách
c) staví pouze na stromech
- 114. Poštolka obecná:**
a) drobné ptáky neloví
b) je potravní specialista na lov ptáků
c) *drobné ptáky příležitostně loví*
- 115. Dřemlík tundrový je v Čechách:**
a) běžně hnízdící druh
b) ojediněle hnízdící druh
c) *nehnízdící druh*
- 116. Ostrž lesní je zmenšenina:**
a) *sokola stěhovavého*
b) raroha velkého
c) káně lesní
- 117. Sokol stěhovavý se specializuje na lov:**
a) *ptáků*
b) savců
c) ryb
- 118. Raroh jižní:**
a) hnízdí na jižní Moravě
b) hnízdí na jihu Čech
c) *v České republice nehnízdí*
- 119. Ostrž jižní:**
a) hnízdí na jižní Moravě
b) hnízdí na jihu Čech
c) *v České republice nehnízdí*
- 120. Orel skalní dospívá:**
a) v prvním roce života
b) ve druhém až ve třetím roce života
c) *v pátém až šestém roce života*
- 121. Orel královský hnízdí:**
a) v prvním roce života;
b) ve druhém roce života
c) *od třetího roku života*
- 122. U orlů skalních první měsíc života mladých potravu loví:**
a) oba rodiče
b) *pouze samec*
c) pouze samice
- 123. Inkubační doba u vajec orla skalního je:**
a) 40-42 dnů
b) 35-39 dnů
c) *45-50 dnů*

III.

Základní onemocnění dravců, jejich prevence a léčení, základy ošetření zlomenin a jiných poranění, zásady inkubace, správná výživa, zařízení pro chov a jejich využití, etologie, ochrana a péče o pohodu dravců. (Chov a držení loveckých dravců)

1. **Mládě jestřába ve stáří 10 dnů je:**
 - a) *hnízdoš*
 - b) *haluzník*
 - c) *divoch*
2. **Dravec odchycený v šatě mladých 31. prosince je:**
 - a) *divoch*
 - b) *lapard*
 - c) *hagard*
3. **Mláďata uměle odchovaná sokolníkem první 3 dny života:**
 - a) *nekrmíme*
 - b) *krmíme čistou svalovinou*
 - c) *krmíme svalovinou s přísadou balastových látek*
4. **Potravu mladých při umělém odchovu obohacujeme vitamíny:**
 - a) *vždy*
 - b) *nikdy*
 - c) *podle potřeby*
5. **Nevhodný druh masa pro jestřába je:**
 - a) *hovězí libové*
 - b) *vepřové*
 - c) *telecí*
6. **Vhodný druh masa pro sokola je:**
 - a) *holub*
 - b) *kočka*
 - c) *slezina*
7. **Co mohou zkrmit z holuba:**
 - a) *stoják*
 - b) *plíce*
 - c) *srdce*
8. **Příznaky nemocného dravce jsou:**
 - a) *netečnost, únava, načepýřené peří*
 - b) *časté čištění peří*
 - c) *rychlá reakce na zvuk a pohyb*
9. **Máčené hovězí maso se užívá k:**
 - a) *udržení lovecké kondice*
 - b) *zlepšení zdravotního stavu dravce*
 - c) *zvýšení výživné hodnoty masa*
10. **Krahujce krmíme obvykle:**
 - a) *králičím masem*
 - b) *slepičím masem*
 - c) *křepelčím masem*
11. **Při podávání vitamínů můžeme předávkovat vitamín:**
 - a) *vitaminy skupiny B*
 - b) *vitamin D3*
 - c) *vitamin C*
12. **Rachitidě předejdeme podáváním:**
 - a) *čisté svaloviny*
 - b) *masa s přísadkou peří*
 - c) *masa s přísadkou kostí*
13. **Zamrazením potravy ochuzujeme dravce o:**
 - a) *některé vitamíny*
 - b) *minerální látky*
 - c) *živočišný cukr glykogen*
14. **Nejmenší sokolovité dravce můžeme bez obav nakrmit:**
 - a) *hmyzem*
 - b) *rybou*
 - c) *žábou*
15. **Maso v lehkém stupni rozkladu můžeme předložit:**
 - a) *supovi hnědému*
 - b) *dřemlíku tundrovému*
 - c) *krahujci obecnému*
16. **Masem z uhynulého bažanta z voliérového chovu můžeme nakrmit bez obav:**
 - a) *každého dravce*
 - b) *žádného dravce*
 - c) *poštolku rudonohou*
17. **Zvěř, kterou získáme odstřelem brokovnicí:**
 - a) *nesmíme zkrmit*
 - b) *můžeme zkrmit bez obav*
 - c) *můžeme zkrmit pokud bezpečně odstraníme všechny broky*
18. **Botulismus - otrava toxinem botulinem se projeví:**
 - a) *průjmem*
 - b) *světloplachostí*
 - c) *křečemi a ochrnutím*
19. **Při nedostatečném krmení mláďat se na velkých perech objeví:**
 - a) *perožrouti*
 - b) *barevná změna*
 - c) *hladový pruh*
20. **K dehydrataci dravce může dojít:**
 - a) *dodáváme-li mu vodu*
 - b) *vystavíme-li ho slunečnímu záru*
 - c) *umístěním do tmavé komory*

21. Vysoký posed (hrazda) slouží k umístění dravce:

- a) při pelichání
- b) při výcviku a během lovecké sezóny
- c) při poranění stojáku nebo křídla

22. Špatná čepička může vyvolat:

- a) podráždění očí
- b) krátkozrakost
- c) barvoslepost

23. Jestřábí oblouk se neužívá pro:

- a) káň Harrisovo
- b) sokoly
- c) krahujce

24. Sokolí špalek zhotovujeme pro:

- a) rarocha loveckého
- b) jestřába lesního
- c) káni rudoocasou

25. Povrch sokolího špalku může být:

- a) korkový
- b) ocelový
- c) keramický

26. Riziko otaku chvatů snížíme:

- a) častým podáváním vody
- b) zkrmováním štítné žlázy
- c) vhodným povrchem posedu

27. Riziko poškození opeření snížíme:

- a) odstraněním nebezpečných předmětů kolem posedu
- b) umístěním dravce na frekventovaném místě
- c) častějším krmením

28. Hlavním předpokladem pro držení dravce je:

- a) lovecký lístek a povolenka k lovu
- b) kvalifikační předpoklady, možnost legálního získání dravce, prostor pro držení a výcvik, zdroj krmení
- c) členství v ČMMJ, dostatek finančních prostředků, lovecký pes

29. K dobré pohodě dravce nepřispívá:

- a) dostatek kvalitní čisté vody
- b) kvalitní krmení
- c) nervozita sokolníka

30. Onemocněním dravců ve voliérách preventivně předcházíme:

- a) dodržováním zoohygienických pravidel
- b) větráním komory
- c) umístěním komory mimo patogenní zónu

31. Velikost chovné komory je závislá na:

- a) stáří dravců
- b) druhu a velikosti dravce
- c) velikosti pozemku

32. K vytvoření vývržku nelze použít:

- a) slámu

- b) vatu
- c) zvířecí srst

33. Nedostatek vitamínu A se projevuje nejčastěji:

- a) slzením, otokem očí, ztrátou pigmentu
- b) poleháváním dravce, apatií
- c) krvavým průjmem

34. Vitamíny skupiny B podporují hlavně:

- a) nervovou soustavu
- b) plodnost
- c) útočnost a bojovnost

35. Vitamíny skupiny D mají vliv na:

- a) pevnost a kvalitu kostí
- b) srdeční soustavu a svalstvo
- c) funkci trávicího traktu

36. Při nedostatku vitamínu E dochází ke snížení:

- a) kondice
- b) plodnosti
- c) dlouhověkosti

37. D vitamín se téměř nevyskytuje:

- a) v rybím tuku
- b) v žloutku
- c) v kostech a peří

38. Rytmus pelichání narušuje:

- a) špatná potrava nebo onemocnění
- b) předávkování vitamínem C
- c) nadměrné koupání

39. Někdy lze urychlit pelichání podáním:

- a) brzlíku
- b) štítné žlázy
- c) sleziny

40. Během pelichání držíme dravce vždy:

- a) ve vyšší kondici
- b) v nízké kondici
- c) v lovecké kondici

41. První pelichání změní u dravce:

- a) délku stojáku
- b) objem volete
- c) psychické vlastnosti

42. Dravčí vejce se optimálně vyvíjí při teplotě okolo:

- a) 35° C
- b) 39° C
- c) 37° C

43. Odběrem vajec během snůšky:

- a) snížíme množství snesených vajec
- b) zvýšíme množství snesených vajec
- c) produkci to neovlivní

44. Náhradní snůška je:

- a) důsledek ztráty nebo odebrání vajec

- b) důsledek odebrání mládat
c) důsledek snesení neoplozených vajec
- 45. Vejce vývojem mláďete:**
a) zvyšuje hmotnost
b) snižuje hmotnost
c) nemění hmotnost
- 46. Novorozené mládě krmí zpravidla:**
a) samice
b) oba rodiče
c) samec
- 47. Kroužek u mláďete sokolovitých zpravidla nasazujeme:**
a) 3. – 5. den
b) 10. – 14. den
c) 20. – 25. den
- 48. Odchovávaná mláďata se krmí:**
a) jednou denně
b) několikrát denně
c) obden
- 49. Pelichací komora pro jestřába slouží výhradně:**
a) pro jednoho loveckého dravce
b) pro pelichající pár
c) pro více jedinců stejného druhu
- 50. Hnízdící komora musí mít:**
a) neprůhledné stěny
b) hnízdní plošiny
c) dvě samostatná oddělení
- 51. Počet hnízdících možností v komoře musí být minimálně:**
a) 0
b) 1
c) 4
- 52. Dezinfekce hnízdící komory se provádí:**
a) v době snůšky
b) mimo hnízdní dobu
c) při krmení vzrostlých mládat
- 53. Dezinfikovat komoru můžeme:**
a) chloraminem
b) polychlorovanými bifenyly
c) chlorpikrinem
- 54. Vhodné teploty masa pro krmení mladých v prvních dnech života docílíme:**
a) obrátím maso na rozpáleném tuku
b) položením masa na sklo sklenice plné vlažné vody
c) obrátím maso ve vodě o teplotě 67°C
- 55. Kondici dravce v sokolnictví se rozumí:**
a) množství svalové hmoty a tuku, kterou dravec disponuje
b) kvalita opeření dravce
c) chuť ke spolupráci se sokolníkem
- 56. Nízká kondice u dravce vzniká:**
a) častým onášením dravce
b) nedostatkem potravy
c) každodenním létáním
- 57. Lovecká kondice je stav, kdy je dravec:**
a) v plné síle a ovladatelný a ochotný lovit
b) ochotný lovit
c) dobře loví na společných lovech
- 58. Vysoká kondice může způsobit:**
a) snadnější onemocnění
b) lepší ovladatelnost cvičeného dravce
c) zbloudění dravce
- 59. Kondici dravce určujeme:**
a) ohmatáním svalstva u hřebene prsní kosti nebo jeho zvážením
b) podle tabulky průměrných vah dravců
c) potězkáním na rukavici
- 60. K poškození per dochází nejčastěji:**
a) špatným umístěním dravce
b) při koupání dravce
c) při sezení na vejcích
- 61. Nápravu velkých zlomených per provádíme:**
a) vytržením poškozeného pera (doroste)
b) spojením obou částí spojovací jehlou a přilepením
c) slepením obou částí pera kvalitním sekundovým lepidlem
- 62. Ohnuté nebo slabě nalomené pero se napraví:**
a) namočením místa ohybu do horké vody
b) přelátováním místa ohybu lepící páskou
c) potřením místa ohybu vhodným lepidlem
- 63. Zbraní dravce se rozumí:**
a) zobák
b) drápy
c) agresivita dravce
- 64. K otupení zbraní dravce dochází:**
a) vlivem nevhodného podloží a posedu
b) častým používáním k lovu
c) nevhodnou rukavicí
- 65. Otupené zbraně dravce lze přiostrit:**
a) přibroušením vnější části drápu
b) přibroušením konce vnitřní části drápu
c) celkový obroušením
- 66. Překrmením mladých v útlém věku mohu:**
a) docílit větší velikosti v dospělosti
b) ukrmít k smrti
c) zvýšit odolnost proti chorobám

67. Zdravého hnízdoše zpravidla krmíme:

- a) 10 x denně
- b) 3-4 x denně
- c) 1 x denně

68. Vývržkové látky je nevhodnější mláděti podávat:

- a) ráno
- b) v poledne
- c) večer

69. Slunění mláďata je vhodné:

- a) po celý den
- b) není vhodné vůbec
- c) po omezenou dobu

70. Umělé hnízdo pro sokoly vystýláme:

- a) vatou
- b) drobnými oblázky
- c) smrkovými větvičkami

71. Všenka patří mezi:

- a) vnější parazity
- b) vnitřní parazity
- c) není parazit

72. Klíšťata:

- a) dravce nenapadají
- b) se vyskytují jen u dospělých jedinců
- c) napadají všechny skupiny dravců

73. Vnější paraziti jsou:

- a) roztoči, vši, čmelíci
- b) klíšťata, kloši, škrkavky
- c) roztoči, kokcidie, blechy

74. Arpalit je:

- a) desinfekce
- b) desinsekce
- c) deratizace

75. Odstranění vnějších parazitů se provádí:

- a) kontaktními insekticidy
- b) chloraminem
- c) antibiotiky

76. Vnitřní paraziti se nevyskytují:

- a) v zažívacím ústrojí
- b) v dýchacím ústrojí
- c) v nervové soustavě

77. K vnitřním parazitům patří:

- a) škrkavky, kapilárie, kokcidie
- b) tasemnice, roztoči, kokcidie
- c) vlasovci, čmelíci, kokcidie

78. Trichomoníada je onemocnění:

- a) dutiny zobáku a jícnu
- b) žaludku
- c) střevní

79. Dutinu zobáku nemůže napadnout:

- a) trichomonáda
- b) diftérie
- c) kokcidióza

80. Trichomonády ničí:

- a) sluneční záření
- b) mráz
- c) vymáčení potravy ve vodě

81. Kokcidiózu lze zjistit:

- a) rozborem trusu
- b) stěrem ze sliznice zobáku
- c) rozborem krve

82. Infekční onemocnění způsobují:

- a) bakterie, viry, plísňe
- b) bakterie, viry, jedy
- c) viry, insekticidy, plísňe

83. Ptačí tuberkulóza je:

- a) dosud nevyléčitelná
- b) vyléčitelná antibiotiky
- c) vyléčitelná vitaminy skupiny B

84. Salmonelóza napadá obvykle:

- a) dravce v přírodě
- b) lovecké dravce v nízké kondici
- c) lovecké dravce ve vysoké kondici

85. Salmonelóza se dá vyléčit:

- a) antibiotiky
- b) fungicidy
- c) gentianovou violetí

86. Sepse je:

- a) otrava krve
- b) parazitární onemocnění
- c) prudké nebezpečné snížení kondice

87. Dravce pokousaného kočkou neošetřujeme:

- a) jodovou tinkturou
- b) antibiotiky
- c) kontaktními insekticidy

88. Bronchidita je zánět:

- a) průdušek
- b) plic
- c) hltanu a volete

89. Nejnebezpečnější formou diftérie je:

- a) kožní forma
- b) slizniční forma
- c) nervová forma

90. Drúbeží mor je onemocnění:

- a) virové
- b) bakteriální
- c) plísňové

91. Nervové záchvaty mohou být příznakem:

- a) nedostatkem vitamínu D3
- b) *drůbežího moru*
- c) kokcidiózy

92. Bronchopneumonie je:

- a) zánět plic
- b) *zánět průdušek*
- c) není zánět

93. Bakteriální záněty dýchacích cest léčíme:

- a) *antibiotiky*
- b) antimykotiky
- c) glukózu

94. Obrušování zobáku u dravce způsobuje:

- a) trhání peří, masa z kostí
- b) pozření vnitřností z úlovku
- c) *broušení o kameny*

95. Infekce herpetickými viry je:

- a) *většinou smrtelná*
- b) léčitelná antibiotiky
- c) léčitelná v ranném stadiu vitamíny

96. Aspergilóza je:

- a) *plísňové onemocnění*
- b) bakteriální onemocnění
- c) virové onemocnění

97. Nejnáchylnější k aspergilóze jsou:

- a) mladí krahujci
- b) *rarozi lovečtí*
- c) orli

98. Aspergilóza se nikdy neprojevuje:

- a) dušností, kýcháním a kašláním
- b) hubnutím
- c) *průjmem*

99. Antimykotika se používají:

- a) při virových chorobách
- b) *při plísňových chorobách*
- c) při otravách botulotoxinem nebo olovem

100. Pseudotuberkulozu přenáší:

- a) hlavně myši a krysy
- b) *komáři a mouchy*
- c) bažanti a koroptve

101. Zranění hlavy ve voliére a komoře bývá nejčastěji způsobeno:

- a) *použitím nevhodného pletiva*
- b) špatným osvětlením komory
- c) příliš malým prostorem

102. Zlomenina holení kosti se léčí:

- a) *fixací dlahou nebo hřebem (osteosyntézou)*

b) chemoterapeutiky

c) podáváním vitamínů skupiny A

103. Otlaky chvatů nevyvolává:

- a) porucha látkové výměny a špatné překrvení
- b) dlouhé stání na nevhodné ploše
- c) *časté létání dravce*

104. Otlakům na spodku chvatu zabráňujeme:

- a) *vhodným tvarem a tvrdostí posedu a odsedávek*
- b) co nejvyšší hmotností dravce při pelichání
- c) preventivním podáváním antibiotik

105. Dna obvykle vzniká:

- a) *špatným vylučováním dusíkatých látek*
- b) selháním nervového systému
- c) poruchou krevního oběhu

106. Orální podávání léků se provádí:

- a) injekcí
- b) *zabalením do kousku potravy*
- c) mastí

107. Nežádoucí obsah volete lze odstranit:

- a) *jemnou masáží volete směrem vzhůru*
- b) podáním projímadla
- c) podáním vývržkových látek

108. Přirozenou potravou se rozumí:

- a) *potrava, kterou dravec loví v přírodě*
- b) syrová nemražená potrava
- c) potrava, kterou předkládáme bez jakékoliv úpravy

109. Dravce ve velmi nízké kondici lze krmit:

- a) *syrovým žloutkem vpraveným do volete*
- b) kvalitním vepřovým masem
- c) i tepelně upraveným masem

110. Otravu závadným masem poznáme tak, že:

- a) *dravec je malátný, potravu vyvrhuje*
- b) dravec je divočejší než obvykle
- c) dravec ochotně přijímá nezávadnou potravu

111. Vnitřní vystýlka hnízda malých mláďat jestřábů má být:

- a) co nejměkčí a hladká
- b) *vystlaná větvičkami*
- c) vyspaná pilinami nebo hoblinami

112. Při nálezu poraněného dravce:

- a) *zajistíme odborné ošetření*
- b) ponecháme dravce v klidu nadále v přírodě
- c) oznámíme nález nejbližšímu myslivci

113. S dravci zásadně nelétáme a nelovíme v těsné blízkosti:

- a) větších vodních ploch
- b) *elektrovodů vysokého napětí*
- c) telekomunikačních vysílačů

114. Umělá inseminace je:

- a) *vpravení odebraného sperma od samce do vejcovodu samice člověkem*
- b) oplodnění samice samcem pod dozorem člověka
- c) nedobrovolné odebrání sperma samci určeného k oplodnění samice

115. Imprintingem se u dravců rozumí:

- a) dokonalé onošení dravce
- b) *vznik pevné a trvalé vazby mláděte dravce na člověka, jako na příslušníka svého druhu*
- c) vzácná mezidruhová vazba mezi dravci

116. Nikdy nesmíme volně pustit dravce:

- a) bez chvatových pout
- b) *s chvatovými pouty spojenými obratlíkem*
- c) bez telemetrického zařízení

117. Nežádoucí volání dravců lze omezit:

- a) krmením na ruce od útlého mládí
- b) *minimalizací kontaktu mláděte s člověkem do počátku výcviku*
- c) brzkým odebráním od rodičů

118. Změna prostředí volání dravce obvykle:

- a) *omezí*
- b) znásobí
- c) nemá vliv

119. Při odchovu dravců lze zvýšit počet snesených vajec:

- a) oddělením samce po snesení třetího vejce
- b) *postupným odebráním vajec během snůšky*
- c) upoutáním samce na nízký posed přímo ve voliéře

120. Nejnáchylnější dravci na plísňová onemocnění jsou:

- a) mladí orli
- b) *rarozi lovečtí*
- c) tropičtí dravci

121. Nedělené kroužky sokolím mláďatům nasazujeme:

- a) ihned po vylíhnutí
- b) *okolo 14 dnů života*
- c) okolo 30 dnů života

IV.

Sokolnická výstroj a výstroj dravce, součásti; výroba a použití, zásady výcviku a lov jednotlivými druhy dravců (Výcvik sokolnických dravců a sokolnické lovectví)

1. **Sokolnickou výstrojí dravce jsou:**
 - a) rukavice, jmenovka, obratlík
 - b) jangoli, zavazák, vysílačka
 - c) čepička, rolničky, dloužec
2. **Výstrojí sokolníka jsou:**
 - a) přijímačka, chvatová pouta, jmenovka
 - b) vábitko, zavazák, obratlík
 - c) lékárníčka, rukavice, brašna
3. **Evidenční karta loveckého dravce slouží pro:**
 - a) kontrolu dravců v době hnízdění
 - b) kontrolu dravců pracovníky ČIŽP
 - c) kontrolu dravců při výkonu práva myslivosti
4. **Základní způsob nezaměnitelného značení dravců se provádí:**
 - a) fotosnímekem dorzálních štítků
 - b) nesnímatelným kroužkem
 - c) křídelním vzorcem ručních letek
5. **Klasický typ sokolnické brašny má oddělení:**
 - a) jedno veliké na všechno vybavení včetně kořisti
 - b) dvě, jedno na vybavení a druhé na kořist
 - c) tři, na vybavení, kořist a doklady
6. **Doklady sokolníka při loveckém setkání jsou:**
 - a) občanský průkaz, lovecký lístek
 - b) sokolnický průkaz, evidenční karta loveckého dravce, lovecký lístek, průkaz ČMMJ
 - c) průkaz člena ČMMJ, sokolnický průkaz
7. **Pouta na dravce mají délku:**
 - a) standardní pro jednotlivé druhy
 - b) jednotnou pro všechny druhy
 - c) rozdílné pro dravce vysokého a nízkého letu
8. **Průměrná délka celého pouta na jestřába (samici) jsou:**
 - a) 35 cm
 - b) 27 cm
 - c) 23 cm
9. **Průměrná délka celého pouta na jestřába (samce) jsou:**
 - a) 23 cm
 - b) 14 cm
 - c) 30 cm
10. **Co znamená sokolnický výraz „terček“?**
 - a) starý výraz pro příliš malou kořist
 - b) název třetího pomocníka při vyhánění zvěře
 - c) název pro samce
11. **Základní tvar pout je dán:**
 - a) velikostí dravců
 - b) váhou dravců
 - c) způsobem letu
12. **Co je to obratlík?**
 - a) část výstroje dravce sloužící k jeho uvázání
 - b) vybavení pro upevnění pernaté kořisti
 - c) část výstroje sokolníka sloužící k upevnění čepičky
13. **Lékárnička pro sokolníka obsahuje především:**
 - a) vybavení na šití poraněného dravce
 - b) vybavení na desinfekci
 - c) vybavení na injekční podání léčiv
14. **Co znamená sokolnický výraz „knoflík“:**
 - a) oděvní knoflík ústroje sokolníka
 - b) vybavení k zapnutí sokolnické brašny
 - c) ukončení dloužce
15. **Co je to dloužec?**
 - a) sokolnická výstroj dravce sloužící k upoutání
 - b) sokolnická pomůcka k uvázání kořisti
 - c) řemen sokolnické brašny
16. **K čemu slouží jangoli?**
 - a) pomůcka pro lepší uvázání dravce k posedu
 - b) pomůcka pro zajištění dravce na rukavici
 - c) pomůcka k lepšímu vrhání dravce za kořistí
17. **U kterých dravců se jangoli používá?**
 - a) raroha velkého, raroha loveckého
 - b) krahujce obecného, jestřába lesního
 - c) káně rudoocasé, káně Harrisovy
18. **Co znamená, když je dravec v bílém peří?**
 - a) jedná se o velmi světlou formu
 - b) dravec má peří dospělce
 - c) jedná se o mládě v prachovém peří
19. **Základní tvar posedu pro sokoly:**
 - a) je plochý, napodobuje povrch skály
 - b) je oblý, napodobuje větev stromu
 - c) je shodný pro všechny dravce

20. Jaký je nevhodnější druh povrchu pro sokolí posed?

- a) rovný a hladký
- b) měkký a rovný
- c) hrubý a měkký

21. Základní tvar posedu pro dravce nízkého letu:

- a) je shodný pro všechny dravce
- b) je plochý a napodobuje povrch skály
- c) je oblý a napodobuje větev stromu

22. Jaký je nevhodnější povrch posedu pro dravce nízkého letu?

- a) měkký a rovný
- b) hrubý a měkký
- c) rovný a hladký

23. Nejvhodnější tvar posedu pro orly:

- a) sokolí posed
- b) jestřábí oblouk
- c) používají se oba druhy

24. Co je to „vysoká hrazda“?

- a) typ posedu pro dravce
- b) dravec během lovu sedí vysoko na stromě
- c) dravec je ve vysoké kondici

25. Co znamená sokolnický termín „kondice“?

- a) fyzický stav sokolníka
- b) fyzický stav dravce
- c) stav opotřebovanosti sokolnické výstroje

26. Na vysokou hrazdu umísťujeme dravce:

- a) trvale
- b) dočasně
- c) přes noc

27. K čemu především slouží sokolnická čepička?

- a) ke zklidnění dravce zejména před lovem
- b) zabránění vizuálního kontaktu s jinými dravci
- c) k uvedení dravce do spánku

28. Indická čepička je složena z dílů:

- a) jednoho
- b) dvou, přední a zadní
- c) třech, střední a dva lícní

29. Holandská čepička je složena z dílů:

- a) dvou, přední a zadní
- b) třech, střední a dva lícní
- c) jednoho

30. Čepička se používá především pro dravce:

- a) vysokého letu a orly

- b) nízkého letu a vysokého letu
- c) orly a nízkého letu

31. Jaký je hlavní důvod používání čepičky?

- a) dobrý zrak dravců
- b) vysoká agresivita sokolů
- c) energeticky namáhavý start a způsob letu

32. Jangoli se včetně rolničky skládá:

- a) ze dvou dílů
- b) ze tří dílů, krční, uchopovací, rolnička
- c) ze čtyř dílů, krční, prodlužovací, uchopovací a rolnička

33. Co je to „vábítko“?

- a) vybavení sokolníka na přivábení kořisti
- b) vybavení sokolníka na přivolání dravce
- c) vybavení sloužící k označení místa lovu s dravcem

34. Vábítko používáme především pro dravce:

- a) všech skupin
- b) nízkého letu
- c) vysokého letu

35. Co je to hnízdoš?

- a) hnízdící dravec
- b) mládě ve věku před opuštěním hnízda
- c) mládě ve věku prachového peří

36. Co je to haluzník?

- a) mládě ve věku, kdy opouští hnízdo
- b) mládě po opuštění hnízda, ale ještě neschopné samostatně lovit
- c) mládě odchované v zajetí, ale přirozenými rodiči

37. Co je to divoch?

- a) mládě, které již opustilo hnízdo, ale není schopné samostatně lovit
- b) mládě, které opustilo hnízdo a již loví
- c) dravec v šatu mladého ptáka do konce kalendářního roku

38. Co je to hagard?

- a) dravec již umí samostatně lovit
- b) dravec v šatu mladých ve 2. kalendářním roce
- c) dravec v šatu dospělých

39. Dravec „potravní specialista“ je takový, který:

- a) loví pouze určitý druh zvěře
- b) loví pouze určitým způsobem jakoukoliv zvěř
- c) loví pouze srstnatou nebo pematou zvěř

40. Vedení kořisti znamená:

- a) její zdoluhavé pronásledování dravcem

- b) její odnášení směrem k sokolníkovi
- c) její odnášení pryč od sokolníka do krytu

41. Hlavní kořistí sokolnický vedeného jestřába jsou:

- a) bažant, zajíc
- b) koroptev, králík
- c) holubi, toulavá kočka

42. Sokolnický význam jestřába:

- a) v současnosti jeden z nejpoužívanějších dravců oblíbený pro svou univerzálnost
- b) v minulosti hojně, dnes již málo používaný dravec
- c) pro svou agresivitu používaný pouze zkušenými sokolníky

43. Sokolnický význam krahujce:

- a) dnes běžně používaný
- b) v minulosti běžně používaný
- c) vždy okrajově používaný s výjimkou Turecka a střední Asie na lov křepelek za tahu

44. Hlavní kořistí sokolnický vedeného krahujce byli v minulosti:

- a) hraboši, myši
- b) vrabci, kosi
- c) holubi, křepečky

45. Sokolnický termín „volné sledování“ znamená, že:

- a) sokolník sleduje lovičího dravce
- b) dravec sleduje sokolníka
- c) sokolník i dravec sledují zvěř

46. Dravec přirozeně specializovaný na lov ptáků má:

- a) krátké prsty
- b) středně dlouhé prsty
- c) dlouhé prsty

47. Dravec přirozeně specializovaný na lov savců má:

- a) středně dlouhé prsty
- b) krátké prsty
- c) dlouhé prsty

48. Správné pořadí věkových kategorií dravců je:

- a) hnízdoš, divoch, haluzník, lapard, hagard
- b) hnízdoš, lapard, haluzník, hagard, divoch
- c) hnízdoš, haluzník, divoch, lapard, hagard

49. Zvukový signál při výcviku dravců slouží k:

- a) upoutání pozornosti dravce a jeho přivolání
- b) nemá praktický význam
- c) upozornění, že bude vypuštěn dravec

50. Co znamená výraz „volný let“?

- a) volné vypuštění dravce při výcviku

- b) časově omezené vypuštění mladého dravce, který ještě neumí lovit
- c) výcvik dravce bez použití chvatových pout

51. U jakých dravců se používá metoda volného letu nejčastěji?

- a) u dravců nízkého letu
- b) u orlů
- c) u dravců vysokého letu

52. Na co je kladen důraz při výcviku divocha a hagarda?

- a) na příletovou poslušnost
- b) na nácvik lovu
- c) na volné sledování

53. Na co je kladen důraz při výcviku hnízdoše a haluzníka?

- a) na příletovou poslušnost
- b) na nácvik lovu
- c) na volné sledování

54. Výraz „zastínění“ znamená:

- a) tradiční arabská metoda zašívání očí chyceného sokola
- b) přechod dravce z venkovního prostředí do vnitřního
- c) nasazení čepičky

55. V jakém věku odebereme mládě, aby se nejlépe cvičilo k příletové poslušnosti:

- a) 10 – 15 dní
- b) 20 – 25 dní
- c) 30 – 35 dní

56. V jakém věku odebereme mládě, abychom minimalizovali volání?

- a) hnízdoš
- b) haluzník
- c) divoch

57. Co znamená výraz „volání“ dravce?

- a) zlovyk mladého dravce při pocitu hladu
- b) hlas, kterým dravec označuje své teritorium
- c) hlas, kterým dravec vítá sokolníka

58. V jakém věku odebereme mládě, abychom zabránili sexuálnímu imprintinku?

- a) do 15 ti dní
- b) 15 – 25 dní
- c) nad 25 dní

59. Co je to imprintink v sokolnické terminologii?

- a) potravní vtištění na sokolníka
- b) pohlavní vtištění na sokolníka
- c) vtištění na určité prostředí

60. Poštoлку cvičíme především k:

- a) lovu hrabošů
- b) lovu drobných ptáků
- c) *na lov necvičíme*

61. Význam poštołky v sokolnictví:

- a) vhodná pro zkušené sokolníky
- b) vhodná pro zájemce o sokolnictví
- c) *vhodná pro nezkušené sokolníky*

62. Ostříže cvičíme k lovu:

- a) *drobných ptáků*
- b) středně velkých ptáků
- c) k lovu necvičíme

63. Význam ostříže v sokolnictví:

- a) *cvičí se pouze příležitostně*
- b) necvičí se vůbec
- c) oblíbený zejména v Anglii

64. Krahujec býval cvičen k lovu:

- a) hlodavců
- b) *pernaté zvěře*
- c) drobných ptáků

65. Co znamená výraz lapard?

- a) druh exotického dravce
- b) *věková kategorie dravce*
- c) název starých zkušených sokolníků

66. Dřemlíka lze cvičit k lovu:

- a) malých ptáků do velikosti kosa
- b) středních ptáků do velikosti holuba
- c) *pernaté zvěře*

67. Význam dřemlíka v sokolnictví:

- a) stále běžně používaný
- b) *od středověku používaný na lov skřivanů v Anglii*
- c) oblíbený k lovu táhnoucích ptáků ve Středomoří

68. Význam sokola ve středověkém sokolnictví:

- a) nejpoužívanějším dravcem nižší šlechtou
- b) nejpoužívanějším dravcem poddanými
- c) *dravec vyhrazený pro krále a vysokou šlechtu*

69. Význam sokola dnes:

- a) oblíbený a používaný k lovu v každém prostředí
- b) *oblíbený, avšak jeho výcvik je omezen vhodným prostředím*
- c) pro svou vzácnost málo dostupný

70. Sokola v ČR cvičíme především k lovu:

- a) holubů a čírek
- b) *bažantů a kachen*
- c) koroptví a hus

71. Význam rarioha v sokolnictví:

- a) v Evropě je nejpoužívanějším sokolem
- b) *oblíbený zejména arabskými sokolníky*
- c) oblíbený severoamerickými sokolníky

72. V Evropě rarioha cvičíme především k lovu:

- a) koroptví a hus
- b) holubů a čírek
- c) *bažantů a kachen*

73. Královským lovem se v minulosti nazýval lov:

- a) *volavek se sokolem*
- b) hus s rariohem
- c) srnčí zvěře s orlem

74. Na jakou kořist je cvičen rarioh arabskými sokolníky?

- a) *drop obojkový*
- b) orebice horská
- c) stepokur písečný

75. Význam pojmu „těžký sokol“:

- a) *je špatně stoupající*
- b) je váhově nadprůměrný
- c) je těžko vázající kořist

76. Význam pojmu „lehký sokol“:

- a) *je lehce stoupající*
- b) snadno vázající kořist
- c) váhově podprůměrný

77. Význam metody volného letu dravce:

- a) používá se pro lepší přechod výcviku z pěsti na krouživé čekání
- b) *slouží k přirozenému rozvinutí letových schopností*
- c) pro zlepšení přiletové poslušnosti

78. Význam orla skalního v sokolnictví:

- a) v Evropě používaný po celou historii sokolnictví
- b) *hojnější používání je spojené až s úspěšným rozmnožováním v zajetí*
- c) jeho výcvik byl v minulosti výsadou králů

79. Na jakou kořist je orel skalní nejčastěji cvičen?

- a) *srnčí; zajíc*
- b) liška, králík
- c) bažant, toulavá kočka

80. Použití orla královského v sokolnictví:

- a) podobný jako u orla skalního
- b) nejčastěji cvičen na lov zajíců
- c) *pro lov se běžně nepoužívá*

81. Použití orla jestřábího v sokolnictví:

- a) oblíbený spíše v jižní Evropě

- b) *pro svou vzácnost téměř nepoužívaný*
c) běžně používaný
- 82. Význam káně rudoocasé v sokolnictví:**
a) v kontinentální Evropě běžně používaná
b) *oblíbený dravec sokolníků v USA a Anglii*
c) málo výkonný a nepoužívaný dravec
- 83. Význam káně Harrisovy v sokolnictví:**
a) málo výkonný a nepoužívaný dravec
b) v kontinentální Evropě běžně používaná
c) *stále oblíbenější dravec v USA a západní Evropě*
- 84. Co znamená pojem „krysaření“?**
a) když jestřáb loví potkany a krysy
b) když sokol loví potkany a krysy
c) *když sokol pronásleduje kořist nízkým většinou neúspěšným letem*
- 85. Co znamená v sokolnické mluvě termín „záraz“:**
a) usmrčení kořisti dravcem
b) *usmrčení kořisti sokolníkem*
c) usmrčení kořisti vedoucím honu
- 86. Vhodné krajinné prostředí pro výcvik dravců nízkého letu:**
a) převážně lesnatý terén
b) převážně polní terén
c) *smíšený terén*
- 87. Vhodné krajinné prostředí pro výcvik dravců vysokého letu:**
a) smíšený terén
b) převážně lesnatý terén
c) *převážně polní terén*
- 88. Dravci vysokého letu jsou:**
a) krahujec, káně, poštolka
b) *sokol, ostříž, raroh*
c) jestřáb, orel, dřemlík
- 89. Dravci nízkého letu jsou:**
a) sokol, jestřáb, orel
b) krahujec, raroh, dřemlík
c) *jestřáb, káně, krahujec*
- 90. Dravce snímáme z kořisti:**
a) *nabídnutím jiné potravu*
b) co nejrychlejším stržením z kořisti
c) předhozením již mrtvého kusu zvěře
- 91. Použití loveckého psa je vhodné pro výcvik zejména:**
a) orlů
b) dravců nízkého letu
c) *dravců vysokého letu*
- 92. Druhy loveckých psů nevhodnějších pro sokolnický výcvik:**
a) bretaňský ohař, barvář
b) *německý ohař, pointer*
c) jezevčík, kokršpaněl
- 93. Při vzájemné kolizi dravců postupujeme tak:**
a) *že je chytíme za hlavy a odtáhneme od sebe*
b) že je chytíme za pařáty a odtáhneme od sebe
c) že jim předhodíme potravu, aby ji chytili
- 94. Na lovu v postupující řadě sokolníků pustí dravce ten:**
a) který první spatří kořist
b) který je na řadě
c) *před kterým je vyplašena kořist*
- 95. Na společném lovu může být puštěno:**
a) více dravců najednou
b) více dravců najednou ale stejné velikosti
c) *pouze jeden dravec*
- 96. Osamělý lov je takový lov, při kterém:**
a) *je právo myslivosti vykonáváno jedním loveckým dravcem*
b) právo myslivosti je vykonáváno kdekoliv jedním loveckým dravcem
c) právo myslivosti je vykonáváno jedním dravcem pouze na nehonebních pozemcích
- 97. Vzájemnému napadení dravců předcházíme tak, že:**
a) dravce před lovem trochu nakrmíme
b) na zvěř pouštíme pouze stejně velké dravce
c) *na zvěř pouštíme pouze jednoho dravce*
- 98. Zbloudění dravce znamená, že:**
a) *ulétl při výcviku nebo lovu*
b) ulétl do vesnice, loví holuby a nereaguje na volání
c) *nažraný dravec sedí na stromě a nechce přiletět*
- 99. Vysílače na dravce používáme, abychom:**
a) mohli dravce elektrickým šokem potrestat v případě příletové neposlušnosti
b) jej našli na kořisti, když se anténa spojí se zemí a tím vydá signál
c) *jej našli v případě zbloudění*
- 100. Mottem sokolníků je:**
a) *nelovíme abychom získali kořist, ale pro všechno to krásné při lovu*
b) nelovíme kořist slabou; ale pouze obranyschopnou
c) nelovíme kořist malou; ale jen tu největší

- 101. Nepsaným zákonem sokolníka je, že za jeden den uloví:**
- nejvýše 6 ks kořisti
 - nejvýše 4 ks kořisti
 - nejvýše 2 ks kořisti
- 102. Lovecká ústroj sokolníka je taková, aby:**
- v terénu nepůsobil rušivě
 - byl dobře viditelný pro svého dravce
 - byl dobře viditelný pro ostatní sokolníky
- 103. Při výřadu stojí sokolníci tak, aby ulovenou zvěř měli:**
- po pravém boku
 - po levém boku
 - před sebou
- 104. Na výřadu leží zvěř:**
- na levém boku
 - na pravém boku
 - libovolně
- 105. Na výřadu leží zvěř od čela v pořadí:**
- srstnatá, škodná (nyní dravá), pernatá
 - škodná (nyní dravá), srstnatá, pernatá
 - srstnatá, pernatá, škodná (nyní dravá)
- 106. Hlavní zásadou výcviku dravců je:**
- pozitivní zkušenost
 - negativní zkušenost
 - rychlé učení
- 107. Co znamená sokolnický výraz „vázat“ kořist?**
- ulovenou kořist neseme svázanou na výřad
 - dravec ulovil kořist
 - dravec uchopil kořist
- 108. K čemu slouží vábítko?**
- k zavolání dravce
 - k vábení kořisti
 - k odlákání dravce z kořisti
- 109. Jaká je optimální doba trvání volného letu?**
- libovolně dlouho
 - jen krátce než začne dobře létat
 - nejvýše do doby prvního úlovku
- 110. Na jakou kořist se cvičí nejčastěji káně rudoocasá?**
- větší hlodavce
 - zvěř srstnatou
 - zvěř pernatou
- 111. Na jakou kořist se cvičí nejčastěji káně Harrisova?**
- zvěř pernatou
 - zvěř srstnatou
 - obdobné využití jako jestřáb
- 112. Co jsou dorzální štítky?**
- šupinaté štítky na pařátech dravců
 - jemné šupiny vznikající a odlupující se na ozobí
 - šupiny rozpadající se báze velkých per
- 113. Co je to křídelní vzorec?**
- počet per v křídle
 - poměr velikostí ručních letek
 - poměr velikostí ručních a loketních letek
- 114. Tradiční poutko na rolničku má:**
- dva proříznuté otvory
 - jeden proříznutý otvor
 - tři proříznuté otvory
- 115. Obvod stojáku dravce se rovná vzdáleností na poutku rolničky:**
- mezi vnějšími okraji proříznutých otvorů
 - mezi vnitřními okraji proříznutých otvorů
 - součtu obou mezer mezi otvory
- 116. Z čeho vznikl výraz „terček“?**
- samci dravců jsou o 1/3 (tercius) menší než samice
 - počet mláďat je vždy v poměru 1:3
 - samice dravců jsou o 1/3 (tercius) menší než samci
- 117. Jaký druh kůže je nejvhodnější na poutka dravců?**
- hovézí
 - klokani
 - kozí
- 118. Jaká je vzdálenost vnitřních krajů otvorů pouta jestřába samice?**
- 20 – 25 mm
 - 60 – 65 mm
 - 40 – 45 mm
- 119. Doporučený obvod posedu jestřábího oblouku je:**
- o 1/3 větší než obvod prstů
 - o 1/3 menší než je obvod prstů
 - je roven obvodu prstů
- 120. Sokolnický uzel se odlišuje od jiných uzlů tím, že:**
- ho používají pouze sokolníci
 - má pojistku a sám se proto nerozváže
 - byl vynalezen až moderním sokolnictvím

ŘÁD CHOVU DRAVCŮ A SOV V PÉČI ČLOVĚKA

(Materiál ČMMJ)

Tento řád se vztahuje na všechny příslušníky řádu dravci (Falconiformes) a sovy (Strigiformes), (dále jen "dravci"), kteří jsou v péči člověka. Účelem tohoto řádu je stanovení životních podmínek tak, aby nedocházelo k jejich strádání.

I. VŠEOBECNÁ ČÁST

1.1. Úvod

Dravci jsou po staletí vychováni k sokolnickému využití.

Chov dravců a sov vyžaduje znalost věci – odbornost, kterou získávají zájemci starší 18 let, členi ČMMJ, úspěšným složením sokolnické zkoušky, organizované Klubem sokolníků při ČMMJ (dále jen KS). Tato odbornost je nezbytným předpokladem pro předcházení týrání zvířat z neznalosti, neodbornou manipulací, ustájením, kmením. Tuto zkoušku zajišťuje zkušební komise KS na základě zkušebního řádu KS. Předním zájmem členů KS je výcvik dravců k lovu, jejich ochrana, reprodukce v zajetí, případně jejich návrat do přírody, šíření osvětové a výchovné činnosti o nezastupitelnosti dravých ptáků ve volné přírodě.

Dovoz, vývoz, obchod a vlastnictví (držba) všech dravců a sov jsou regulovány určenou právní ochranou druhu. Kromě toho se ještě na mnohé domácí druhy dravců vztahují předpisy myslivecké.

1.2. Charakteristika dravců a sov běžně užívaných v ČR k sokolnictví

1.2.1. Dravci nízkého letu

Jsou to dravci zejména krahujcovití. Vyznačují se impulzivním chováním, rychlým startem letu, proto chov ve voliérách se doporučuje pouze u vhodných jedinců. Polootevřené voliéry musí být v zásadě malé, pro možnost vlastního poškození.

Jestřáb lesní (*Accipiter gentilis*) je nejpoužívanější sokolnický dravec. Výtečný lovec zvěře pernaté i srstnaté. Potravou méně náročný.

Krahujec obecný (*Accipiter nisus*) je malou kopii jestřába lesního, specialista na lov drobných ptáků do velikosti holuba. Je potravně náročný jak na kvalitu tak krmnou dávku, proto je vhodný do rukou zkušených sokolníků.

Káně Harrisova (*Parabuteo unicinctus*) je exotický dravec používaný k lovu z pěsti jak zvěře pernaté do velikosti bažanta, tak srstnaté do velikosti zajíce. Je to inteligentní dravec, klidné a vyrovnané povahy.

1.2.2. Dravci vysokého letu

Jsou dravci zejména sokolovití. Jsou povahově klidnější než předešlá skupina, člověk s nimi snadněji naváže úzký kontakt. Vyznačují se pomalejším startem, ale zato větší rychlostí jak v tahu, tak při stoupání do výše.

Sokol stěhovavý (*Falco peregrinus*) je typickým zástupcem sokolů, skvělý lovec a specialista na pernatou zvěř. Potravou je náročnější než jiné sokolovité druhy dravců. Dobře cvičitelný a tvárný v rukou zkušenějších sokolníků.

Sokol lovecký (*Falco rusticolus*) je největší ze sokolovitých dravců, vynikající letec a všestranný lovec.

Raroh velký (*Falco cherrug*) je inteligentní dravec. Tvárný a poměrně snadno cvičitelný jak na zvěř pernatou, tak srstnatou.

Raroh jižní (*Falco biarmicus*) u nás méně používaný dravec, je menší než raroh velký. Vhodný pro biologickou ochranu letišť a vinic před menšími druhy ptactva.

Poštolka obecná (*Falco tinnunculus*) je pro svou mírnou a přítulnou povahu nejvhodnějším dravcem pro začínající sokolníky. Tento dravec je potravně méně náročný. Její lovecké využití je minimální pro specializaci k lovu hrabošů.

Dřemlík tundrový (*Falco columbarius*) je jeden z nejmenších sokolovitých dravců používaných v sokolnictví pro lov drobného ptactva. Je rychlý a obratný letec.

1.2.3. Orli

Jsou velcí a atraktivní dravci, charakterizovaní dlouhověkostí, flegmatickostí, někteří z nich výborní lovci. Pro klidnou povahu je možnost držení i v prostorných voliérách. Výcvik letových schopností je časově nejnáročnější z uvedených skupin dravců. Množství potravy odpovídá velikosti těchto dravců.

Orel skalní (*Aquila chrysaetos*) je nejčastěji používaný dravec této skupiny. Vynikající lovec především zvěře srstnaté běžně do velikosti lišky. Pro značnou sílu patří do rukou velmi zkušených sokolníků.

Z jiných orlů byl u nás využíván **orel královský** (*Aquila heliaca*), **orel stepní** (*Aquila rapax*), **orel jestřábí** (*Hieraetus fasciatus*), aj.

1.2.4. Sovy

Sovy jsou v sokolnictví používány méně často. Nejčastějším druhem je výr velký (*Bubo bubo*). Je to velká sova lovcí běžně zvěř srstnatou a pernatou.

II. SPECIÁLNÍ ČÁST

1. Hlavní nároky na umístění dravců

1.1. Zásady

Sokolnickým způsobem smějí být chováni dravci pouze osobou, která složíla sokolnickou zkoušku a vlastní platný sokolnický průkaz. Také v zařízeních, které provozuje chov dravců, musí pracovat nejméně jedna osoba, které složila sokolnickou zkoušku. Chov dravců sokolnickým způsobem se rozumí cílený výcvik směřující k volnému letu dravců. V době výcviku se létání doporučuje nejméně 3x v týdnu ve výjimečných případech vyžadujících povaha a potřeba výcviku s pauzou volných letů 14 dní. V době pelichání dravci zpravidla nelétají. Z důvodů dlouhodobé nemožnosti výcviku z osobních důvodů chovatele je nutné zajistit pro dravce nutný pohyb, případně přemístění do voliéry.

1.2. Způsoby připoutání a posedy

Sokolničtí dravci, případně sovy smějí být chováni (drženi) historicky osvědčenými způsoby. Chov dravců sokolnickým způsobem se vyznačuje tím, že dravec je uvázan za oba stojáky (tarsometatarsus). Ptáci si při pravidelném tréninku na takovýto způsob připoutání bezzbytku zvyknou.

K uvázání ptáků slouží vhodné speciální řemíčky, jejichž délka nesmí přesahovat konec rýdováku. Ty jsou protaženy na obratlík, který zabraňuje zamotání. Manžety s krátkými řemíčky jsou rovněž přípustné.

Na opačné straně obratlíku je upevněn kožený řemen, nebo pletená nylonová šňůra 1-2 metry dlouhá, připevněná na posed, hrazdu nebo proletovačku. Dravec musí být uvázan vždy za obě nohy. Během létání na volno nesmí být řemíčky spojeny a dravec musí být označen za účelem identifikace. Jako identifikační znak se nejčastěji používá čitelná jmenovka s adresou chovatele nebo chovatelský kroužek.

Výstroj musí být zhotovena tak, že

- pták neutrpí škodu,
- nemůže se utrhnout,
- uzly se nerozvážou samy od sebe, nebo je nerozváže pták,
- všechny díly, které se přímo dotýkají kůže, jsou zhotoveny z dostatečně široké, měkké a promazané přírodní kůže, nebo jiného vhodného materiálu.

Pro dočasné zastínění před vizuálním drážděním, včetně transportu, je v mnohém případě vhodné použití dobře přizpůsobené čepičky.

1.2.1. Nízké posedy

Slouží k umístění během výcviku a lovecké sezóny, u vhodných dravců i v době pelichání, tedy po ukončení období volných letů, v případě léčby, apod. Dravci umístění na těchto posedech mají mít možnost přístřešku s ochranou před nepříznivými povětrnostními vlivy, jako je přímé slunce, silný vítr, sníh a trvalý déšť. Při dlouhodobém umístění tímto způsobem, např. v průběhu lovecké sezóny nebo pelichání, je přístřešek povinností. Dále je nezbytný vhodný a udržovaný povrch, přístup k vodě.

Jsou rozeznávány v zásadě 2 typy nízkých posedů:

- Sokolí nebo orlí špalek je asi 25-50cm vysoký, povrch kulatého posedu je z měkkého přírodního dřeva, nebo má být potažen korkem, nebo umělým trávničkem, apod.

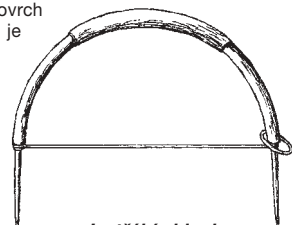
- Jestřábí oblouk je vyroben z vhodného pevného materiálu, jehož dosedová část je obalena měkkou kůží nebo jiným měkkým materiálem.

**Správné upoutání
jestřába (nahore)
a sokola (dole)
na vysoké hrazdě**

**Sokolí
špalek**

Jestřábí oblouk

RÁD CHOVU DRAVCŮ A SOV V PÉČI ČLOVĚKA

1.2.2. Vysoká hrazda

Je to posed ve výši asi 100 - 140 cm ve formě vodorovné tyče nebo Wallerova posedu se svisle vypnutou tkaninou.

Vzhledem k tomu, že svoboda pohybu je na hrazdě omezena, je tato forma umístění přípustná celodenně pouze v prvních dnech výcviku. Jinak je přípustná

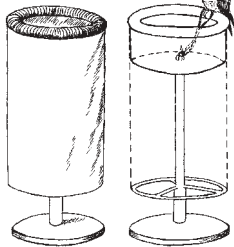
Vysoká hrazda pro sokoly a jestřáby

po dobu několika hodin v období létání na volno anebo v době nočního klidu.

Převrácení (spadnutí) hrazdy je třeba zabránit.

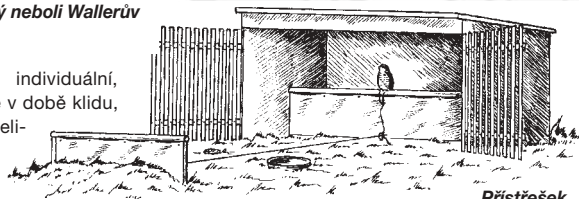
1.2.3. Proletovačka

Je zařízení s vodicím lankem a kroužkem, které umožňuje pohyb mezi dvěma posedy, nebo do určené vzdálenosti od posedu. Patří mezi novější typy posedů, pou-

Kruhový neboli Wallerův posed

žití je individuální, obvykle v době klidu, tedy pelichání.

Přístřešek s drátěnou proletovačkou

1.2.4. Známky nepohody a poškození dravce

Zásadní znaky objevující se u nevhodného držení a chovu nežádoucí osobou při připoutání k vyjmenovaným posedům nebo jejich náhražkám jsou:

- Zjevný stres způsobený nevhodným umístěním v rušivém prostředí.
- Poškozené opeření a otlaky na stojácích.
- Nestandardní upoutání za stojáky způsobující odřenyiny (řetězy, šňůry, aj.).
- Zjevný stres způsobený špatnou manipulací a přístupem chovatele.

1.3. Voliéra, komora

Voliéry mají být zařízení tak, aby umožňovaly provádět cílený program s dravci.

Voliéry používané sokolníky mohou sloužit k držení dravce během pelichání dle druhu a povahy dravců anebo k cílené reprodukci.

Typy voliér se dělí podle účelu a konstrukce.

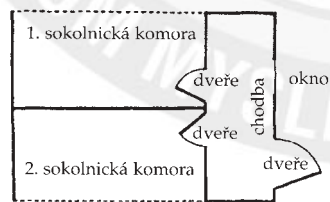
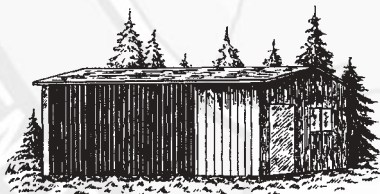
Dělení podle účelu:

- Pelichací voliéra je obvykle malé zařízení umožňující kontakt dravce s člověkem.

- Voliéry k reprodukci se liší u ptáků rozmnožující se bez asistence člověka (chovy v divokých párech).

Tato zařízení jsou prostorná umožňující létání a hnízdění v předem připravených hnízdních prostorách. U reprodukci asistovaných člověkem – imprinti sexuálně vázaní na člověka, jsou voliéry minimálních rozměrů, umožňujících přesakování na odsedávkách a tak těsný kontakt s chovatelem. Rovněž voliéry s ustájením poloimprintů (chovy v párech) s cílenou stimulací člověkem jsou poměrně malých rozměrů, podobně jako voliéry pelichací. Cílenou stimulací se myslí především krmení z ruky,

kdy dravec toká na chovatele i partnera.

Sokolnická komora pro dva lovecké dravce

Spící přístřešek:

boční křídla slouží k tomu, aby se přístřešek mohl na noc uzavřít. Otevřená zabraňují dravci ve skoku za roh, při čemž by si mohl poškodit obrysové peří

Dělení podle konstrukce:

- Částečně uzavřené voliéry

Částečně uzavřené voliéry mají kromě uzavřených bočních stěn ze dřeva, zdva apod. ještě některé částečně průhledné stěny. Voliéry, jejichž stěny jsou zděné, se nazývají komory.

- Uzavřené voliéry

Do uzavřených voliér není vidět z vnějšku. Mají ale přístup světla a vzduchu svrchu.

- Celodráťené voliéry

Méně vhodná zařízení, užívaná spíše v zoologických zahradách, vyžadující použití pletiva s hustými oky tak, aby se narážející dravec neporanil. Pro umístění v celodráťených voliérách jsou určeni jen přivyknutí jedinci některých druhů.

Všechna zařízení pro chov dravců a sov jsou vybudována tak, aby minimalizovala poškození (včetně poškození opeření). Například napětí sítí a drátů voliér musí být dostatečné, musí být pravidelně kontrolováno. Průhledné zábrany jsou konstruovány tak, aby se o ně letící pták nemohl zranit. Naše klimatické podmínky umožňují chov dravců bez zvláštních teplotních opatření, pokud je zachována zásada přístupu do zvětrného přístřešku.

K dispozici musí být snadno čistitelná krmná a koupací zařízení, která jsou, stejně jako odsedávky, umístěna tak, aby byla co nejméně znečišťována exkrementy.

1.3.1. Doporučené rozměry voliér

Uváděné doporučené rozměry voliér a pelichacích komor nevystihují konkrétní chovatelský záměr ani povahovou individualitu jedinců. Jsou určeny na základě dlouhodobých zkušeností a úspěšné chovatelské praxe členů KS.

Doporučené minimální rozměry jsou:

Dravci malí (např. poštolka, výřeček, kulíšek, sýc)

1 jedinec	Plocha - 2,5 m ²	Výška - 1,7 m
Pár	Plocha - 3,75 m ²	Výška - 1,7 m

Dravci střední velikosti (např. sokoli a jestřáb, pustovka, kalous, puštík obecný)

1 jedinec	Plocha - 4 m ²	Výška - 1,7 m
Pár	Plocha - 6 m ²	Výška - 1,7 m

Dravci velcí (např. orlí, puštík bělavý, sovice, výr)

1 jedinec	Plocha - 12 m ²	Výška - 2,5 m
Pár	Plocha - 16 m ²	Výška - 2,5 m

Uváděné doporučené rozměry připouští výjimky, které vyplývají z individuálních potřeb chovaných jedinců nebo chovatelského záměru, za přísného respektování psychologické i fyzické pohody dravce.

Na základě dlouhodobých zkušeností je všeobecně známo, že poměrně malé voliéry udržují dravce v příznivém kontaktu se sokolníkem a snižuje se možnost poranění dravce.

1.3.2. Známky nepohody a poškození dravce ve voliérě

Zásadní znaky objevující se u nevhodného držení a chovu ve voliérách jsou:

- Poškozené opeření a otlaky na stojácích.
- Zjevný stres způsobený špatnou manipulací a přístupem chovatele.
- Odřenyiny ozobí a temene hlavy.

1.4. Transport

Přemísťování dravce se uskutečňuje buď nošením na rukavici nebo ve speciálně upraveném prostoru. Tím může být přepravní bedna nebo klec, kufr nebo sedadlo automobilu, případně jiný prostor zajišťující bezpečné a pohodlné cestování. Přepravní prostor nesmí obsahovat ostré hroty, těkavé látky, musí být dostatečně velký, aby bez námahy umožnil změnu polohy při cestování, musí mít přiměřeně drsnou, ale měkkou podložku umožňující zachycení prsty, ale znemožňující setrvačný posun při změně pohybu. Musí mít zajištěno dostatečné větrání celého prostoru. Během transportu není po nezbytnou dobu dravec krmen nebo napájen.

2. Výživa a krmení

Předkládání živých obratlovců ke krmení není dovoleno a z důvodu ochrany zvířat proti týrání je odmítáno. Zákon o týrání definuje tyto výjimky:

- Příprava na zdvočení a vypuštění do volné přírody.
- Lov.

Nároky ptáků na kvalitu potravy musí být uspokojeny. Zásadně by potrava měla být pestrá, jak jen je to možné a ne pouze čistá svalovina, ale měly by ji tvořit také kosti, srst a peří jako vývrzkové látky. Podle potřeby se podávají vitaminy a minerální látky.

Dospělí jedinci nejmenších druhů mají být krmeni dvakrát denně, velké druhy jednou denně. Protože dravci střední velikosti a velcí neloví úspěšně denně, zařazuje se u nich v době, kdy nepodávají velké tělesné výkony, půst k zamezení vzniku nadváhy.

Pro dosažení lovecké kondice musí být dravci, kteří jsou připravováni k lovu, krmeni restriktivně, to znamená omezeně. Při tom ale nesmí docházet k nouzi o potravu. Pro omezené krmení má být zvoleno krmení, které má redukováný obsah energie a obsahuje množství balastních látek. Všechny nezbytné minerální látky musí být v krmení obsaženy v optimálním množství. Redukce tělesné hmotnosti může dosahovat asi 15%, vycházíme-li z maximální hmotnosti na konci pelichání s neomezeným krmením a relativním nedostatkem pohybu, kdy je dravec přetučnělý. Kondice je rozdílná podle druhu. Cílem výživy je dostat ptáka do takové tělesné hmotnosti, která odpovídá lovecké kondici ve volné přírodě.

Dravci a sovy kryjí potřebu vody z velké části z potravy. Přesto jim má být k dispozici mělká nádoba s nezávadnou vodou k pití a ke koupání.

3. Chov ptáků, kteří potřebují zvýšenou péči

Nemocní a zranění dravci a sovy zvyšují nároky na držení a umístění. Podle povahy onemocnění či zranění je adekvátním způsobem přizpůsoben způsob léčení, ustájení i výživy.

Dravce nalezené ve volné přírodě je třeba odevzdat do stanic handicapovaných dravců nebo členům KS.

O zraněné a nemocné dravce v rukou sokolníků se starají sokolníci sami.

4. Doporučení

Uvedené pokyny chovu dravců a sov v péči člověka, platné pro členy Klubu sokolníků při ČMMJ, doporučuje Rada klubu obecně pro všechny fyzické i právnické osoby, v jejichž držení jsou dravci i sovy. Naplnění pokynů zajišťuje psychickou i fyzickou pohodu dravců a sov.

5. Doporučená literatura

Zdeněk Sternberg: *Sokolnictví*, SZN Praha, 1968

Jan Kumbera: *Výcvik loveckých dravců*, SZN Praha, 1976

Ptáček J., Mikulica O.: *Sokolnictví v ČSSR*, SZN Praha, 1988

Periodikum Zpravodaj Klubu sokolníků

Poznámka: Doprovodné ilustrace nejsou součástí originálního ŘÁDU CHOVU.

STANOVY ČESKOMORAVSKÉ KYNOLOGICKÉ UNIE

Článek 1

Název, sídlo, účel

- 1.1. **Název:** **Českomoravská kynologická unie, z. s.**
Sídlo: Maškova 1646/3, 182 00 Praha 8 - Kobylisy
Územní působnost: Česká republika
Organizačně právní forma: Spolek dle ustanovení § 214 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů.
- 1.2. Českomoravská kynologická unie, z. s. (dále jen "ČMKU") je samosprávným a dobrovolným sdružením právnických osob, zabývajících se výhradně kynologickou činností na území České republiky.
- 1.3. ČMKU je právnickou osobou s plnou majetkovou odpovědností, která se hlásí k ideám Mezinárodní kynologické federace (dále jen FCI), je řádným členem FCI a řídí se jejími předpisy

Článek 2

Činnost ČMKU

- 2.1. Činnost ČMKU a právnických osob v ní sdružených je zaměřena výhradně na zájmovou, obecně prospěšnou kynologickou činnost.
 ČMKU a právnické osoby v ní sdružené nesmějí provozovat hospodářskou činnost (podnikání nebo jiná výtěžná činnost), popř. další činnosti, které nejsou v souladu s předpisy FCI.
- 2.2. ČMKU, právnické osoby v ní sdružené a fyzické osoby dle čl. 1.2 nesmějí jakoukoli formou realizovat či podporovat překupnictví psů. Tím se rozumí zejména nákup psů za účelem dalšího prodeje a chov za účelem prodeje prostřednictvím překupníků.
- 2.3. ČMKU v rámci České republiky
- a) hájí zájmy kynologů a kynologie vůči exekutivním orgánům, orgánům státní správy a samosprávy, vůči dalším třetím osobám a v zastupitelských orgánech na všech stupních;
 - b) zabezpečuje vedení plemenných knih a vydávání průkazů původu psů;
 - c) je garantem za pravost průkazů původu psů;
 - d) vede registr názvů chovatelských stanic a zajišťuje jejich ochranu;
 - e) zabezpečuje provádění kontrol chovů a dokumentace podkladů pro zápis vrhů do plemenných knih, a to na všech úrovních. Kontrolní činnost členských právnických osob tím není dotčena;
 - f) pořádá mezinárodní výstavy a mezinárodní sportovní akce, jejichž zajištěním může pověřit některého člena za předem stanovených podmínek;
 - g) koordinuje kynologické akce a sestavuje jejich kalendářní plány;
 - h) zabezpečuje zkoušky, jmenování a další vzdělávání rozhodčích exteriéru, vede evidenci rozhodčích a čekatelů exteriéru, tyto jmenuje, odvolává, případně jim pozastavuje činnost. Obdobné úkony provádí pro rozhodčí výkonu prostřednictvím určených členských svazů či dalších členských subjektů;
 - i) vydává vzorové řády a směrnice;
 - j) uděluje šampionáty ČR;
 - k) projednává standardy národních plemen, ověřuje oficiální překlady a předává je členským subjektům;
 - l) ověřuje předpisy svých členů, zda jsou v souladu s předpisy FCI a normami ČMKU;
 - m) propaguje kynologii v tisku a sdělovacích prostředcích;
 - n) spolupracuje na poli ochrany zvířat s orgány státní správy, spolky a s dalšími organizacemi i jednotlivci;
 - o) zabezpečuje pro své členy odbornou a právní poradenskou činnost;
 - p) podává odborná vyjádření
 - q) zabezpečuje chov psů jednotlivých plemen v souladu s předpisy FCI a právními předpisy ČR. Chov lze realizovat jen prostřednictvím členských subjektů ČMKU. Začlenění dalšího plemene do řádného členského subjektu ČMKU podléhá souhlasu P ČMKU.
- 2.4. ČMKU v rámci mezinárodních styků:
- a) je výhradním zástupcem České republiky v FCI;
 - b) má výhradní právo a povinnost hájit zájmy svých členů;
 - c) deleguje své představitele na zasedání FCI a podává návrhy na zástupce ČR do komisí FCI;
 - d) zajišťuje kontakt svých členů s FCI;

- e) předává FCI termíny mezinárodních kynologických akcí v ČR;
- f) vede seznamy mezinárodních rozhodčích a předává je FCI;
- g) zpracovává a předává návrhy a připomínky k návrhům FCI;
- h) navazuje a udržuje styky s členskými organizacemi FCI;
- i) informuje členy ČMKU o výsledcích mezinárodních jednání.

Článek 3 **Členství v ČMKU**

- 3.1. Členství v ČMKU je řádné a prozatímní.
- 3.2. Řádnými členy ČMKU jsou zakládající právnické osoby a v době po založení ČMKU právnické osoby přijaté valnou hromadou na základě návrhu předsednictva. O přijetí za řádného člena rozhodne valná hromada nadpoloviční většinou všech delegátů.
- 3.3. Prozatímními členy se mohou stát právnické osoby (spolky - nikoliv však pobočné spolky), pokud z jejich stanov jednoznačně vyplývá, že splňují podmínky vycházející z poslání a předmětu činnosti ČMKU a jejich členů.
- 3.4. O přijetí za prozatímního člena rozhoduje předsednictvo ČMKU na základě písemné žádosti, podepsané osobami oprávněnými jménem žadatele jednat.
Žádost musí obsahovat:
- a) údaje o žadateli (zejména název, sídlo, IČO, předmět činnosti, osoby oprávněné k jednání);
 - b) údaje o stavu členské a chovné základny;
 - c) prohlášení, že žadatel se seznámil se stanovami, dalšími řády a normativy ČMKU a že se zavazuje je dodržovat.
- Žádost musí být doložena:
- a) stanovami;
 - b) dokladem o vzniku v souladu s platným právním řádem (úředně ověřená fotokopie);
 - c) řády pro chov, pro zápis vrhů do plemenné knihy popř. pro zkoušky zvířat.
- 3.5. Předsednictvo ČMKU je povinno předložit nejbližší valné hromadě všechny došlé žádosti o přijetí za člena ČMKU.
- 3.6. Pozastavit členství člena ČMKU může předsednictvo ČMKU pro hrubé nebo opětovné porušení členských povinností, nebo pokud člen přes písemnou výstrahu jedná v rozporu s posláním, činností a zájmy ČMKU nebo v případě, kdy příslušný subjekt není schopen plnit povinnosti člena ČMKU.
- 3.7. Členství v ČMKU zaniká:
- a) zánikem člena v souladu s platným právním řádem;
 - b) dnem doručení písemného oznámení člena o vystoupení z ČMKU. Toto musí být doloženo rozhodnutím členské schůze subjektu nebo jeho orgánu, který je k tomu zmocněn;
 - c) vyloučením člena z důvodů, uvedených v čl.3.6.. O vyloučení člena rozhoduje valná hromada, a to 3/5 většinou všech delegátů;
 - d) nezaplacením členského příspěvku přes písemnou upomínku do 31. srpna příslušného roku.
- 3.8. ČMKU vede seznam svých členů. V seznamu členů provádí ČMKU změny, tj. zápisy a výmazy, týkající se členství právnických osob v ČMKU, a to ve lhůtě 30 dnů od okamžiku, kdy tato změna nastane. Seznam členů ČMKU bude zpřístupněn na internetových stránkách ČMKU. Každý člen, a to i bývalý, obdrží na svou žádost od ČMKU na jeho náklady potvrzení s výpisem členů obsahující údaje o své osobě, popřípadě potvrzení, že tyto údaje byly vymazány. Seznam členů může být uveřejněn se souhlasem všech členů, kteří jsou v něm zapsáni; při uveřejnění neúplného seznamu členů z něho musí být patrné, že je neúplný

Článek 4 **Práva a povinnosti členů ČMKU**

- 4.1. Práva členů řádných:
- a) vysílat delegáty na valnou hromadu podle stanoveného klíče;
 - b) navrhopvat kandidáty do orgánů ČMKU
 - c) řídit se vlastními stanovami, vést samostatnou finanční agendu bez povinnosti předkládat ČMKU doklady o svém hospodaření;
 - d) provádět ve své kompetenci disciplinární řízení;
 - e) odvolat se proti rozhodnutí nebo usnesení předsednictva nebo dozorčí rady, a to do jednoho měsíce ode dne, kdy se o tomto rozhodnutí (usnesení) dozvěděl. Odvolání musí mít písemnou formu, musí být podáno prostřednictvím orgánu, který napadené rozhodnutí (usnesení) přijal a musí být řádně odůvodněno.

- O odvolání rozhoduje nejbližší valná hromada. Řádně a včas podané odvolání nemá odkladný účinek.
- f) předkládat návrhy, dotazy, žádosti apod. orgánům ČMKU;
 - g) sdružovat se s jiným členem v rámci ČMKU k lepšímu dosažení cílů;
 - h) navazovat spolupráci s kynologickými organizacemi v zahraničí;
 - i) pokud k tomu budou zmocněni, mohou vést dílčí plemennou knihu.

4.2. Práva členů prozatímních:

- a) řídit se vlastními stanovami, vést samostatnou finanční agendu bez povinnosti předkládat ČMKU doklady svém hospodaření;
- b) provádět ve své kompetenci disciplinární řízení;
- c) odvolat se proti rozhodnutí nebo usnesení předsednictva nebo dozorčí rady, a to do jednoho měsíce ode dne, kdy se o tomto rozhodnutí (usnesení) dozvěděl. Odvolání musí mít písemnou formu, musí být podáno prostřednictvím orgánu, který napadené rozhodnutí (usnesení) přijal a musí být řádně odůvodněno. O odvolání rozhoduje nejbližší valná hromada. Řádně a včas podané odvolání nemá odkladný účinek.
- d) předkládat návrhy, dotazy, žádosti apod. orgánům ČMKU;
- e) sdružovat se s jiným členem v rámci ČMKU k lepšímu dosažení cílů;
- f) navazovat spolupráci s kynologickými organizacemi v zahraničí;
- g) pokud k tomu budou zmocněni, mohou vést dílčí plemennou knihu;
- h) zúčastnit se jednání valné hromady jako host. Prozatímní člen nemá právo vysílat na valnou hromadu své delegáty.

4.3. Povinnosti členů:

- a) platit řádně do 30. června příslušného roku členské příspěvky a předkládat ČMKU seznamy svých členů s údaji stanovenými orgány ČMKU. Tyto údaje nesmějí být v rozporu s platnou právní normou ochrany osobních údajů.
- b) uznávat závaznost usnesení a rozhodnutí orgánů ČMKU;
- c) předkládat předsednictvu ČMKU vlastní stanovy a další závazné dokumenty, týkající se činnosti člena ČMKU v plném znění, které musí být v souladu se stanovami, řády a směnicemi ČMKU a FCI;
- d) předkládat předsednictvu ČMKU všechna právoplatná disciplinární opatření, která musí být vzájemně respektována;
- e) poskytovat předsednictvu ČMKU a dozorčí radě vyžádané informace, týkající se jich samotných nebo jejich pobočných spolků;
- f) vést seznamy vlastních rozhodčích a čekatelů na rozhodčí, pro jejichž jmenování platí obecně závazný řád;
- g) pokud existuje více subjektů pro jedno plemeno, musí vzájemně akceptovat své chovné jedince. Bez ohledu na druh členství v ČMKU není jeden subjekt nadřazen druhému;
- h) umožnit orgánům ČMKU provádět kontrolu vykazované členské základny, placení příspěvků, vedení plemenné knihy a dokumentace s tím spojené, jakož i kontrolu plnění dalších povinností člena ČMKU dle stanov a usnesení orgánů ČMKU.

Článek 5 **Orgány ČMKU**

5.1. Orgány ČMKU jsou:

- * valná hromada
- * předsednictvo
- * dozorčí rada

Členství v předsednictvu ČMKU vylučuje možnost stát se členem dozorčí rady a naopak.

Členem předsednictva nebo dozorčí rady nemůže být osoba, která je v pracovním poměru k ČMKU nebo k členským subjektům.

5.2. Volební období orgánů ČMKU je čtyřleté.

5.3. Orgány ČMKU jednají podle vlastních jednacích řádů.

5.4. Valná hromada je nejvyšším orgánem ČMKU, musí být svolána předsednictvem nejméně jedenkrát do roka, a to písemně s uvedením návrhu programu a jeden měsíc před jejím konáním. Předsednictvo může zasedání odvolat nebo odložit stejným způsobem, jakým bylo svoláno. Stane-li se tak méně než týden před oznámeným datem zasedání, nahradí spolek členům, kteří se na zasedání dostavili dle pozvánky, účelně vynaložené náklady.

5.5. Na valnou hromadu vysílají řádní členové své delegáty v počtu podle stanoveného klíče navrženého

předsednictvem a schváleného valnou hromadou. Klíč schválený na valné hromadě je platný pro všechny následující valné hromady, pokud jej některá z dalších valných hromad nezmění.

5.6. Valná hromada je usnášeníschopná, pokud je přítomna alespoň polovina delegátů. K přijetí návrhů se vyžaduje nadpoloviční většina hlasů přítomných delegátů, pokud není stanovami určeno jinak.

5.7. Působnost valné hromady:

valná hromada rozhoduje o zásadních a koncepčních otázkách ČMKU, zejména:

- a) projednává zprávy o činnosti předsednictva a stanovuje další úkoly;
- b) projednává a schvaluje hospodářské výsledky ČMKU;
- c) projednává zprávy dozorčí rady;
- d) volí a odvolává předsednictvo ČMKU, dozorčí radu, eventuálně jednotlivé členy těchto orgánů. Způsob volby je upraven volebním řádem, který schvaluje valná hromada, která je volební. Pokud v průběhu volebního období odstoupí nebo zemře člen předsednictva ČMKU nebo dozorčí rady, provede nejbližší valná hromada doplňující volbu;
- e) schvaluje změny stanov, k přijetí usnesení o změně stanov je třeba souhlasu 3/5 většiny všech delegátů;
- f) rozhoduje o přijímání a ukončení členství v ČMKU;
- g) rozhoduje o odvolání proti usnesení předsednictva ČMKU nebo dozorčí rady;
- h) stanovuje výši členských příspěvků;
- i) schvaluje klíč pro stanovení počtu delegátů na valnou hromadu;
- j) rozhoduje o zrušení ČMKU s likvidací nebo o jeho přeměně;
- k) jedná a rozhoduje o dalších návrzích.

5.8. Mimořádné zasedání valné hromady svolává předsednictvo:

- a) v mimořádných a naléhavých případech, nejméně 3 týdny před jeho konáním;
- b) jestliže o to písemně požádají zástupci členských subjektů, reprezentujících alespoň třetinu členů ČMKU nebo dozorčí rada. V těchto případech je předsednictvo povinno svolat mimořádnou valnou hromadu do 30 dnů od doručení podnětu. Nesvolá-li předsednictvo zasedání valné hromady do 30 dnů od doručení podnětu, může ten, kdo podnět podal, svolat zasedání valné hromady na náklady spolku sám. Při takovémto svolání může být program zasedání proti návrhu uvedenému v podnětu změněn jen se souhlasem toho, kdo podnět podal. Stejně tak může být zasedání odvoláno či odloženo jen na návrh nebo se souhlasem toho, kdo k němu dal podnět.

5.9. Předsednictvo zajistí vyhotovení zápisu ze zasedání do třiceti dnů od ukončení valné hromady. Není-li to možné, vyhotoví zápis ten, kdo zasedání předsedal nebo koho tím pověřila valná hromada. Ze zápisu musí být patrné, kdo zasedání svolal, jak a kdy se konalo, kdo je zahájil, kdo mu předsedal, jaké případné další činovníky valná hromada zvolila, jaká usnesení přijala a kdy byl zápis vyhotoven. Každý člen spolku může nahlížet do zápisů ze zasedání, a to v sídle spolku, v návštěvních hodinách ČMKU po předchozí domluvě.

Předsednictvo ČMKU je devítičlenné. Je statutárním orgánem ČMKU a tvoří ho:

- * předseda
- * dva místopředsedové
- * šest dalších členů předsednictva.

Předsedu a místopředsedy volí ze svého středu předsednictvo, které má právo je i odvolat.

5.10. Předsednictvu přísluší rozhodovat o všech věcech týkajících se ČMKU, pokud věc nespadá do působnosti valné hromady nebo dozorčí rady.

5.11. Předsednictvo ČMKU je ze své činnosti odpovědné valné hromadě.

5.12. Jménem předsednictva navenek jedná samostatně předseda eventuálně místopředseda předsednictva, popř. jiný člen předsednictva k tomu zmocněný. Podepisování se za ČMKU děje tak, že k názvu ČMKU (otisku razítka) připojí oprávněná osoba svůj podpis s uvedením funkce.

5.13. Předsednictvo zasedá nejméně čtyřikrát do roka.

5.14. Předsednictvo může zřizovat odborné komise, jejichž členy jmenuje, odvolává, případně jim pozastavuje činnost. Tyto komise jsou poradním orgánem předsednictva a předsednictvu odpovídají za svoji činnost.

5.15. V mimořádných případech může předsednictvo svolat schůzi zástupců členů ČMKU ke konzultacím, informacím apod.

5.16. Předsednictvo pro zajištění nezbytné administrativní činnosti zřizuje sekretariát, jmenuje tajemníka a přijímá dle potřeby další pracovníky.

- 5.17. Funkce členů představenstva jsou čestné a náklady spojené s výkonem funkce jsou hrazeny v rámci rozpočtu a podle obecně závazných předpisů.
- 5.18. Představenstvo je povinno vždy do každého 31.7. daného roku vyhotovit a zaslat svým členům výroční zprávu o stavu hospodaření ČMKU za předchozí rok.
- 5.19. Dozorčí rada je pětičlenná. Dozorčí rada, její členové a náhradníci jsou voleni a odvoláváni valnou hromadou. Dozorčí rada volí ze svého středu předsedu a místopředsedu, případně je i odvolává.
- Dozorčí rada:
- zasedá nejméně čtyřikrát do roka;
 - dohlíží, jsou-li záležitosti ČMKU řádně vedeny. Zjistí-li dozorčí rada nedostatky, upozorní na ně představenstvo.
 - provádí revizi hospodaření a kontrolu činnosti ČMKU, představenstva ČMKU a odborných komisí, v případě nezákonného rozhodnutí (usnesení) nebo rozhodnutí (usnesení) přijatého v rozporu s těmito stanovami, vnitřními předpisy ČMKU a usneseními valné hromady má dozorčí rada právo pozastavit výkon takového rozhodnutí (usnesení);
 - má právo provádět u jednotlivých členů ČMKU kontrolu dodržování a respektování závazných předpisů ČMKU a FCI;
 - pro kontrolně revizní činnost si může vyžádat pomoc odborné komise nebo auditorské organizace;
 - závažné nedostatky, které při své činnosti zjistí, bude řešit ve smyslu normativů ČMKU a obecně platných právních předpisů;
 - výsledky kontrol nebo revizí s návrhy na opatření předává představenstvu ČMKU nebo přímo valné hromadě;
 - všechny orgány a komise ČMKU a jejich členové jsou povinni při kontrolách a revizích oprávněným požadavkům dozorčí rady vyhovět;
 - může k řešení jednotlivých případů vytvářet pracovní skupiny, které provedou šetření;
 - předseda dozorčí rady se účastní schůzí představenstva ČMKU a hlasem poradním;
 - funkce členů dozorčí rady jsou čestné a náklady spojené s výkonem funkce jsou hrazeny v rámci rozpočtu ČMKU a podle obecně platných předpisů.

V rozsahu působnosti dozorčí rady může její pověřený člen nahlížet do dokladů ČMKU a požadovat od členů dalších orgánů ČMKU nebo od jeho zaměstnanců vysvětlení k jednotlivým záležitostem.

Článek 6 **Majetek a hospodaření ČMKU**

- 6.1. Hospodaření ČMKU je oddělené:
- pro činnost řídicí a koordinační pro všechny členské subjekty;
 - pro všechny činnosti, prováděné formou služby pro členy ČMKU.
- 6.2. Příjmy ČMKU tvoří zejména:
- roční členské příspěvky ve výši stanovené valnou hromadou;
 - poplatky za registraci chovatelských stanic;
 - podíl z poplatků za vystavování průkazů původu (jako příspěvek na provoz ČMKU);
 - poplatky za vystavování exportních dokladů a šampionátů;
 - podíl z výnosů mezinárodních a národních kynologických akcí (jako příspěvek na provoz ČMKU);
 - sponzorské příspěvky, dary a jiné příjmy.
- 6.3. Výdaje ČMKU tvoří zejména:
- poplatky plynoucí z členství v FCI;
 - náklady spojené s činností delegátů ČMKU na zasedání FCI;
 - náklady spojené s činností představenstva ČMKU, jeho komisí, sekretariátu, dozorčí rady a se svoláváním valné hromady ČMKU;
 - na propagační, osvětovou, humanitární a další činnost.
- 6.4. Poplatky do FCI z mezinárodních akcí hradí vždy člen pověřený jejich organizačním zajištěním.
- 6.5. Náklady spojené s účastí svých delegátů na valné hromadě hradí člen ČMKU.
- 6.6. Na náklady spojené s činností delegátů ČMKU na zasedání komisí FCI a dalších mezinárodních akcích, pokud by nemohly být plně hrazeny z prostředků ČMKU, přispívá člen ČMKU.
- 6.7. Hospodářský rok je totožný s rokem kalendářním.

- 6.8. Výnosy z činnosti ČMKU mohou být použity pouze v souladu s těmito stanovami.
- 6.9. Za své závazky ručí ČMKU celým svým majetkem.
- 6.10. Člen ČMKU nebo jeho orgánu odpovídá za škodu, kterou způsobil ČMKU porušením povinností vyplývajících z jeho členství či funkce, a to podle platných právních předpisů.

Článek 7 **Procedurální postupy**

- 7.1. Jakýkoliv návrh včetně návrhu na změny stanov podává člen ČMKU nebo jeho delegát valné hromadě písemně prostřednictvím předsednictva.
- 7.2. Návrhy členů k projednání na valné hromadě musí být podány předsednictvu ČMKU nejméně dva měsíce před konáním valné hromady.

Článek 8 **Zrušení ČMKU**

- 8.1. O zrušení ČMKU rozhoduje valná hromada, svolaná pouze k tomuto účelu. Ke zrušení ČMKU je zapotřebí 2/3 většiny hlasů všech delegátů.
- 8.2. Při rozhodnutí o zrušení ČMKU rozhodne valná hromada o likvidaci ČMKU včetně jmenování likvidátorů, pokud nerozhodne, že její jmění přechází na právního nástupce.

Článek 9 **Účinnost**

- 9.1. Tyto stanovы byly schváleny XIII. valnou hromadou ČMKU dne 28.3.2015 a nabývají účinnosti dnem zápisu do spolkového rejstříku.
- 9.2. Nové znění stanov musí být předloženo spolkovému rejstříku do 1 měsíce od konání valné hromady.

STANOVY
Českomoravské kynologické jednoty, z. s.

I. ČÁST
VŠEOBECNÁ USTANOVENÍ

§ 1

Název, sídlo, identifikační číslo.

1. Českomoravská kynologická jednota, z. s. (dále jen "ČMKJ" nebo také „spolek“) byla založena podle zákona č.83/1990 Sb., o sdružování občanů, je spolkem podle ust. § 3045 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, v platném znění, (dále jen „OZ“) zapsaným pod sp. zn. L 6467 ve spolkovém rejstříku vedeném Městským soudem v Praze.
2. Sídlem ČMKJ a jeho volených orgánů je Praha (Lešanská 1176/2a, 141 00 Praha 4, Chodov).
3. IČ : 613 89 374

§ 2

Poslání a účel spolku

1. ČMKJ je spolkem, jehož členy jsou právnické osoby – zpravidla chovatelské kluby, které jako zájmové kynologické organizace sdružují jednotlivce – fyzické osoby zabývající se zejména chovem psů a jejich výcvikem, příp. další zájmovou kynologickou činností.
2. ČMKJ je právnickou osobou, která respektuje Mezinárodní kynologickou federaci (dále jen „FCI“), řídí se jejími normami a je členem Českomoravské kynologické unie (dále jen „ČMKU“), která zastupuje kynologii České republiky v FCI.
3. ČMKJ jako samosprávný dobrovolný svazek členů podporuje zájmové činnosti svých členů na poli kynologie a hájí zájmy svých členů v souvislosti s jejich zájmovou kynologickou činností, tyto zájmy uplatňuje v souladu s obecně závaznými právními předpisy ČR i dalšími právními předpisy, zejména normami ČMKU a FCI.
4. ČMKJ plní své poslání tím, že v zájmu svých členů především:
 - a) napomáhá zušlechťování i rozšiřování jednotlivých plemen psů, zvyšování a zkvalitňování jejich pracovních schopností,
 - b) na základě pověření ČMKU vede plemennou knihu, která je založena na více než sedmdesátileté tradici plemenných knih vedených pod zkratkou Člp (Český lovecký pes),
 - c) podílí se na přípravě rozhodčích pro posuzování výkonu loveckých psů (dále jen „LP“),

- d) vytváří předpoklady pro soutěže a zkoušky loveckých psů podle příslušných Mezinárodních a Národních řádů, které tuto činnost upravují,
 - e) vytváří podmínky pro zvyšování úrovně lovecké upotřebitelnosti jednotlivých plemen LP v souladu s potřebami myslivosti a koordinuje činnost chovatelských klubů ve směru výkonu LP, zdraví LP a zachování genetického typu LP,
 - f) sleduje a podporuje rozvoj vyšlechtěných národních plemen,
 - g) organizuje mezinárodní a národní výstavy psů,
5. ČMKJ provádí svou hlavní činnost v rámci organizační struktury, kterou tvoří:
- a) nejvyšší orgán spolku, tj. sněm ČMKJ a
 - b) volené orgány, kterými jsou předsednictvo ČMKJ (dále jen „PČMKJ“) a dozorčí rada ČMKJ (dále jen „DR ČMKJ“).

§ 3 Předmět hlavní činnosti

Hlavní činností ČMKJ a jejích členů, je především zájmová kynologická činnost, např. chov, výcvik, zkoušky, soutěže, svody, bonitace, výstavy a další akce, jak regionálního, národního tak i mezinárodního významu.

Dále ČMKJ na základě smluv uzavřených mezi ČMKJ a právníckými osobami, které jsou jejími členy, vystavuje jednotlivcům, kteří jsou sdruženi v těchto právníckých osobách:

- a) průkazy původu štěňat (dále je „PP“),
- b) pracovní certifikáty (certificaty),
- c) exportní PP,
- d) duplikáty PP,
- e) přepisy PP,
- f) chovnosti,
- g) importy
- h) přílohy k PP.

§ 4
Majetek a hospodaření

1. Majetek ČMKJ je vlastnictvím ČMKJ jako celku.
2. Majetek ČMKJ tvoří zejména:
 - a) vlastní majetek a jeho výnosy,
 - b) příjmy z členských příspěvků ČMKJ (dále jen „členské příspěvky“),
 - c) sponzorské příspěvky a dary,
 - d) dotace,
 - e) příjmy z vlastní činnosti,
 - f) účelové fondy, popř. jiné zdroje.
3. ČMKJ sestavuje rozpočet a hospodaří podle něj. Účetnictví vede v souladu s platnou obecnou legislativní úpravou.
4. Výsledek hospodaření projednává a schvaluje PČMKJ po ukončení účetního období.

II. ČÁST
ČLENSTVÍ, PRÁVA A POVINNOSTI ČLENŮ

§ 1

Za člena ČMKJ může být přijata právnická osoba, která se zabývá zájmovou kynologickou činností (např. spolek - klub).

§ 2

Zájemce o přijetí za člena ČMKJ (dále jen „zájemce“) musí mít jako právnická osoba s právní osobností svou činnost upravenou vlastními vnitřními předpisy, které nesmí být v rozporu s těmito stanovami, řády ani vnitřními předpisy ČMKU a FCI.

§ 3

Zájemce o přijetí za člena ČMKJ musí splňovat podmínky „Směrnice ČMKU č. 9 z roku 2012“, nezbytné pro uzavření smlouvy s ČMKJ.

§ 4

1. Zájemce zašle PČMKJ cestou sekretariátu ČMKJ písemnou žádost o přijetí za člena. K žádosti musí být přiloženy:
 - a) Úředně ověřená kopie stanov zájemce.
 - b) Výpis zájemce ze spolkového rejstříku.
 - c) Kladné rozhodnutí nejvyššího orgánu zájemce o navázání spolupráce s ČMKJ.
 - d) Kynologické předpisy zájemce.
2. O přijetí zájemce za člena a o ukončení jeho členství rozhoduje PČMKJ. PČMKJ také může členovi pozastavit členství až na dobu dvou a více let, a to z důvodů porušení nebo opakovaného porušování vnitřních předpisů ČMKJ, normativů ČMKU nebo předpisů FCI.
3. Informaci o nově přijatých členech, vyloučených členech nebo o pozastavení členství, je PČMKJ povinno předložit nejbližšímu sněmu.

§ 5

Zamítne-li PČMKJ žádost zájemce o přijetí do spolku, není povinno zdůvodňovat své rozhodnutí ani ho zveřejňovat.

§ 6

Doba trvání členství a udržování členství spolku

K nepřetržitému udržování členství v ČMKJ dochází včasným zaplacením ročního členského příspěvku ve stanovené výši nejpozději do 31. 05. běžného roku. Členský příspěvek je možno zaplatit vždy jen na jeden kalendářní rok.

§ 7

1. Členství v ČMKJ zaniká:
 - a) zánikem člena,
 - b) vystoupením člena písemně oznámeným ČMKJ,
 - c) dnem nabytí účinnosti rozhodnutí PČMKJ o vyloučení člena,
 - d) nezaplacením členského příspěvku ve lhůtě do 31. 05. běžného roku, která nemůže být prodloužena; z tohoto důvodu sekretariát ČMKJ každoročně elektronickou poštou vyzve předsedy klubů k včasné úhradě členského příspěvku včetně upozornění na následky jeho neuhrazení.

- e) vyloučením pro hrubé nebo pro opakované porušování povinností člena ČMKJ, přičemž za hrubé porušení se podle těchto stanov považují zejména,
 - e1 - činnosti, které jsou v rozporu se zákony ČR,
 - e2 - činnosti, které jsou v rozporu s posláním ČMKJ,
 - e3 - činnosti, které jsou v rozporu s vnitřními předpisy ČMKU nebo FCI,
 - e4 - vystupování a jednání v rozporu se zájmy ČMKJ.
2. Člen, jehož členství zaniklo, nemá nárok na majetkové vyrovnání a vrácení již zaplaceného členského příspěvku na běžný kalendářní rok.

§ 8

Práva a povinnosti členů

1. Členové mají právo:
- a) vysílat zástupce na sněm ČMKJ,
 - b) navrhopvat své zástupce za kandidáty do volených orgánů ČMKJ,
 - c) volit orgány ČMKJ,
 - d) podávat odvolání proti rozhodnutí PČMKJ,
 - e) navazovat spolupráci s dalšími kynologickými organizacemi v ČR i zahraničí, jejichž jednání a vnitřní předpisy nejsou v rozporu s obecně právními předpisy ČR, kynologickými předpisy ČMKU a FCI,
 - f) podávat návrhy určené k projednání na sněmu ČMKJ,
 - g) požadovat a dostat na sněmu vysvětlení všech záležitostí spolku.
2. Povinnosti členů:
- a) odvádět podle počtu členů k 30. 5. podíl členských příspěvků, stanovený PČMKJ,
 - b) předkládat sekretariátu ČMKJ na vědomí všechna přijatá disciplinární opatření, která nabyla právní moci,
 - c) řídit se vnitřními předpisy ČMKJ, normativy ČMKU a FCI,
 - d) oznamovat ČMKJ počet svých členů se stavem k 31.12 za uplynulý kalendářní rok, a to nejpozději do 10.1. následujícího roku,

- e) informovat sekretariát ČMKJ o změnách ve svých volených orgánech formou zaslání úplného jmenného seznamu funkcionářů člena,
- f) předkládat sekretariátu ČMKJ na vědomí své vnitřní předpisy a jejich změny,
- g) zdržet se činnosti, která by poškozovala zájmy ČMKJ nebo její jméno,
- h) dodržovat tyto stanovy a obecně závazné právní předpisy na úseku kynologie.

III. ČÁST ORGANIZACE ČMKJ

§ 1 Organizační zásady

1. Sněm ČMKJ volí orgány ČMKJ, které mu za svou činnost odpovídají a jsou sněmem ČMKJ odvolatelné. Volební období orgánů ČMKJ je pětileté.
2. Zasedání orgánů s výjimkou sněmu svolává předseda, popřípadě místopředseda nebo jednatel ČMKJ (dále jen „jednatel“) písemnými pozvánkami s uvedením místa, času a programu zasedání. Pozvánka včetně podkladů určených k projednání se zasílá nejméně 10 dní předem. Zasedání všech orgánů ČMKJ jsou neveřejná. Každý orgán přitom může o svém konkrétním zasedání rozhodnout jinak.
3. Orgány ČMKJ mohou ze svých členů vytvářet pracovní skupiny. Jako své poradní orgány mohou také zřizovat odborné komise a jmenovat jejich členy. Odborné komise mohou být též pověřeny výkonem konkrétního usnesení orgánu, který je zřídil. Orgány ČMKJ, které jmenovaly členy odborných komisí a rozhodčí pro zkoušky loveckých psů z výkonu, jsou oprávněny tyto osoby z příslušných funkcí odvolat. Předsedou odborné komise je zpravidla člen orgánu, který komisi zřídil. Předseda nebo jeho zástupce jsou povinni na zasedáních orgánu podávat zprávy o činnosti komise.
4. Orgány i odborné komise ČMKJ vyhotovují o svých zasedáních a usneseních zápisy, které podepisují jimi pověřené členové.
5. Funkce členů volených orgánů ČMKJ jsou čestné. Náklady spojené s výkonem funkcí ve volených orgánech jsou hrazeny v rámci rozpočtu ČMKJ a podle obecně závazných platných předpisů a mohou jim být přiznány odměny.

§ 2
Sněm ČMKJ

1. Sněm ČMKJ, který je nejvyšším orgánem ČMKJ, tvoří s hlasem rozhodujícím zástupci, které podle klíče stanoveného PČMKJ na sněm vyšlou členové ČMKJ - kluby.
2. Zástupce právnické osoby se při prezenci prokazuje:
 - a) pozvánkou zasloupanou předsedům klubů - členů ČMKJ,
 - b) plnou mocí k zastupování vysílajícího člena, nejde-li o předsedu klubu nebo jinou osobu oprávněnou zastupovat člena v souladu se zápisem ve veřejném rejstříku.
3. Náklady spojené s vysláním zástupce na sněm ČMKJ, hradí každý člen ČMKJ ze svých prostředků.
4. Zasedání sněmu ČMKJ se s hlasem poradním účastní PČMKJ, DR ČMKJ a jednatel ČMKJ, popř. též hosté pozvaní těmito voleným orgány.
5. Sněm ČMKJ svolává PČMKJ zpravidla jedenkrát do roka s nejméně 30 denním předstihem. Sněmy ČMKJ se označují římskými číslicemi. Zasedání sněmu musí PČMKJ svolat z podnětu alespoň třetiny členů ČMKJ nebo z podnětu DR ČMKJ.
6. Sněm ČMKJ konaný v roce závěru funkčního období volených orgánů ČMKJ je sněmem volebním.
7. Sněm ČMKJ je schopný se usnášet za účasti nadpoloviční většiny zástupců. Sněm přijímá usnesení většinou hlasů zástupců přítomných v době usnášení
8. Návrhy určené k projednání na sněmu ČMKJ musí být doručeny sekretariátu ČMKJ nejpozději do 30 dnů před zasedáním sněmu.
9. Sněmu ČMKJ přísluší:
 - a) ověřit, je-li je sněm schopen se usnášet a poté zvolit řídicího zasedání sněmu ČMKJ,
 - b) volit pracovní předsednictvo daného zasedání a další činovníky- členy mandátní, návrhové, a volební komise v případě, jedná-li se o sněm volební,
 - c) schvalovat stanovy ČMKJ a jejich změny. Ke schválení je zapotřebí souhlasu 3/5 přítomných zástupců,

- d) schvalovat zprávy o činnosti PČMKJ a DR ČMKJ, jakož i návrhy a zprávy předložené členy ČMKJ. Ke schválení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných zástupců,
- e) projednat a schválit výši členského příspěvku ČMKJ,
- f) projednat zprávy PČMKJ o výsledcích hospodaření,
- g) stanovit cíle ČMKJ pro další období,
- h) volit a odvolávat členy PČMKJ a DR ČMKJ,
- i) rozhodovat o odvoláních proti rozhodnutím PČMKJ a DR ČMKJ,
- j) rozhodnout o zrušení ČMKJ s likvidací nebo o jeho přeměně.

§ 3

Předsednictvo ČMKJ

1. PČMKJ je statutárním orgánem spolku a přísluší mu veškerá rozhodnutí, pokud nejsou vyhrazena sněmu nebo DR ČMKJ.
2. Jménem PČMKJ jedná a ČMKJ zastupuje navenek předseda PČMKJ, jednatel, anebo pověřený člen PČMKJ samostatně. Písemnosti podpisuje tak, že k úplnému názvu spolku připojí svůj vlastnoruční podpis.
3. PČMKJ řídí činnost ČMKJ v období mezi zasedáními sněmu ČMKJ.
4. PČMKJ se schází zpravidla 2x ročně (dále podle potřeby), svolává ho předseda nebo jednatel ČMKJ. Zasedání PČMKJ se účastní pravidelně s hlasem poradním předseda DR ČMKJ nebo jím pověřený člen DR ČMKJ.
5. PČMKJ tvoří:
 - předseda,
 - místopředseda,
 - jednatel,
 - čtyři členové.
6. PČMKJ zejména:

- a) svolává a připravuje zasedání sněmu ČMKJ, kontroluje plnění jeho usnesení a podává mu zprávu o činnosti,
- b) může jmenovat odborné komise, které jsou jeho odborným poradním orgánem,
- c) jmenuje předsedy odborných komisí,
- d) jmenuje a odvolává jednatele ČMKJ s nímž uzavírá pracovní poměr,
- e) dohlíží na hospodaření a plnění rozpočtu,
- f) provádí kontrolu návrhů u kynologických akcí a rozhoduje o opatřeních,
- g) projednává zprávy odborných komisí a rozhoduje o navrhovaných opatřeních,
- h) rozhoduje o přijetí zájemců - právnických osob za členy ČMKJ,
- i) jedná podle jednacího řádu, pokud je vydán,
- j) uzavírá smlouvy o součinnosti,
- k) může dát pověření k pořádání kynologických akcí,
- l) zveřejňuje elektronicky na webových stránkách ČMKJ zápisy ze zasedání PČMKJ a sněmů ČMKJ.

§ 4

Dozorčí rada ČMKJ

1. DR ČMKJ je samostatný kontrolní orgán ČMKJ. Tvoří ho předseda, místopředseda a jeden člen. Členství v DR ČMKJ není slučitelné s členstvím v PČMKJ ani s funkcí likvidátora. O své činnosti DR ČMKJ podává zprávy sněmu ČMKJ a průběžně o ní informuje i PČMKJ, jehož zasedání se předseda DR ČMKJ zúčastňuje s hlasem poradním.
2. DR ČMKJ zejména:
 - a) sleduje dodržování stanov ČMKJ a ostatních vnitřních předpisů v celé ČMKJ,
 - b) kontroluje činnost ČMKJ v celém rozsahu,
 - c) provádí revize hospodaření sekretariátu ČMKJ,

- d) dbá o včasné a správné vyřizování námětů a stížností adresovaných ČMKJ,
- e) DR ČMKJ zasedá nejméně 2x do roka (dále podle potřeby),
- f) provádí revizi hospodaření a činnosti zřízených odborných komisí,
- g) spolupracuje s revizními orgány právnických osob - členů ČMKJ.

§ 5 Sekretariát ČMKJ

1. Sekretariát je vnitřním administrativně-technickým a odborným aparátem ČMKJ.
2. Sekretariát zejména:
 - a) plní úkoly vyplývající z platných obecně závazných právních předpisů, vnitřních předpisů ČMKJ, ČMKU a FCI,
 - b) vede účetnictví ČMKJ ve spolupráci s daňovým poradcem,
 - c) soustřeďuje podkladové materiály od členů ČMKJ určené k projednání na zasedáních předsednictva ČMKJ.

§ 6 Jednatel ČMKJ

1. V čele sekretariátu ČMKJ stojí jednatel, který jako člen PČMKJ, statutární zástupce a vedoucí zaměstnanec spolku odpovídá za řízení sekretariátu, za výsledky jeho činnosti a za plnění úkolů, které zaměstnancům sekretariátu uložil.
2. Jednatel po projednání v PČMKJ přijímá a rozvažuje pracovní poměry se zaměstnanci sekretariátu ČMKJ.
3. Zastupuje ČMKJ ve všech záležitostech samostatně.
4. Jednatel po projednání v PČMKJ vydává jako vnitřní předpis sekretariátu Organizačně – pracovní řád, který obsahuje zejména:
 - a) organizační uspořádání (strukturu) sekretariátu ČMKJ, vymezení působnosti (kompetencí) zaměstnanců sekretariátu i zásady jejich činnosti,
 - b) vymezení působnosti jednatele ČMKJ a ostatních zaměstnanců sekretariátu včetně dispozičních apod. oprávnění,

- c) práva a povinnosti zaměstnanců, včetně konkrétních pracovních náplní,
- d) ustanovení, kterým spolek aplikuje na činnost zaměstnanců sekretariátu zákoník práce a jeho prováděcí předpisy.

§ 7

Zaměstnanci sekretariátu ČMKJ

1. Zaměstnanec sekretariátu zastupuje ČMKJ v rozsahu obvyklém vzhledem k jeho zařazení nebo funkci. Ke konkrétnímu právnímu jednání zaměstnance, jímž má být ČMKJ vázán, je zapotřebí pověření jednatele ČMKJ nebo udělení plné moci statutárním orgánem ČMKJ.
2. Zaměstnanci sekretariátu zabezpečují plnění úkolů ČMKJ tím, že zejména:
 - a) vytváří voleným orgánům ČMKJ podle jimi stanovených dispozic podmínky pro rozhodování, řídicí i kontrolní činnost, která je v souladu s těmito stanovami,
 - b) organizačně zajišťují jednotlivá zasedání všech orgánů ČMKJ,
 - c) poskytují pro členy ČMKJ úkony, k nimž se spolek vůči členovi zaváže na základě samostatně uzavřené smlouvy,
 - d) poskytují členům ČMKJ metodickou pomoc formou bezplatného poradenství na úseku kynologie.

IV. ČÁST ZÁNÍK ČMKJ

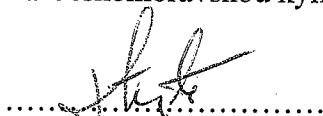
§ 1

1. O zrušení ČMKJ rozhoduje sněm ČMKJ.
2. K rozhodnutí o zrušení ČMKJ je zapotřebí souhlasu 3/5 hlasů zástupců členů přítomných na sněmu ČMKJ.
3. Pokud z rozhodnutí sněmu ČMKJ nenabude po zrušení spolku celé jeho jmění jeho právní nástupce, musí být provedena likvidace za použití příslušných ustanovení Občanského zákoníku v platném znění ke dni zrušení ČMKJ.
4. Spolek ČMKJ zapsaný do veřejného rejstříku zaniká dnem výmazu z veřejného rejstříku.

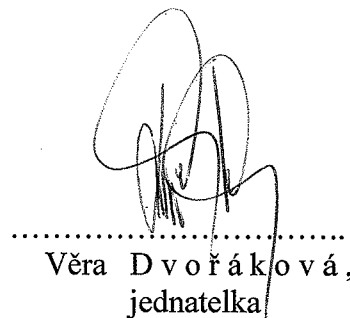
V. ČÁST
USTANOVENÍ PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

1. Ruší se stanovy ČMKJ registrované pod sp. zn. Ministerstva vnitra ČR pod č.j. II/s-OS/1-26026/94-R ze dne 27.5.1998 .
2. Tyto stanovy ČMKJ byly projednány a přijaty sněmem ČMKJ konaným v Praze dne 26. 11. 2015.

Za Českomoravskou kynologickou jednotu:

.....
Pavel Stangl,
předseda PČMKJ

.....
Věra Dvořáková,
jednatelka

Název	Město	Telefon	Web
American Cocker Club	Praha -Barrandov	773 556 644	Web
Basset klub ČR	Zadní Třebáň	257 720 582	Web
Beagle Club	Dobříš	602 627 572	Web
Bloodhound club CZ	Zadní Třebáň	603 261 210	Web
Cocker Club CZ	Rajharad	776320611; 547229317	Web
Českomoravská kynologická unie	Praha 7	234 602 274, 6	Web
Českomoravský klub chovatelů barvářů	Špindlerův Mlýn	491 612 629, 603 900 792	Web
Český klub chovatelů alpského brakýře jezevčíkovitého	Sušice	724525076 / 728352316	Web
Český klub rhodéských ridgebacků	Praha 5	604 358 846	Web
Český pointer a setter klub	Mariánské Lázně	354 624 517, 354 434 234, 606 286 819	Web
Dalmatin klub ČR	Lom u Mostu	476 745 020, 724 243 019	Web
Klub amerických stafordšírských teriérů	Mařenice	606 413 365	Web
Klub Anglického Bull Terriera	Doudleby nad Orlicí	603 281 548	Web
Klub bretaňských ohařů	Bystřice u Benešova	317 793 183, 603 788 222	Web
Klub dlouhosrstých ohařů	Kašperské Hory	731 530 235	Web
Klub chovatelů českých fousků	Řepiště	724 643 303	Web
Klub chovatelů foxteriérů	Netolice	388 325 330; 607 630 483	Web
Klub chovatelů honičů	Brno	608 634 643	Web
Klub chovatelů hrubosrstých a maďarských ohařů	Hronov	721 461 671	Web
Klub chovatelů jagdteriérů v Čechách	České Budějovice	370 07 370, 602 174 941	Web
Klub chovatelů jezevčíků ČR	Rozvadov	374 795 131, 721 949 288	Web
Klub chovatelů loveckých slídičů	Kašava	777 021 641	Web
Klub chovatelů německých krátkosrstých ohařů Praha	Kolín	607 814 014	Web
Klub chovatelů švýcarských honičů	Praha 5	607 554 295, 257 224 089	Web
Klub chovatelů teriérů	Kamenice nad Lipou	777 855 815	Web
Klub chovatelů výmarských ohařů	Kájov	380 739 356, 731 137 692	Web
Klub krátkosrstý ohař	Krnsko	326 723 146, 602 403 046	Web
Klub krátkosrstý ohař se sídlem v Brně	Slavkov u Brna	775 610 903	Web
Klub německého křepeláka	Hořovice	311 510 721	Web
Klub slovenského kopova	Bystřice p. Hostýnem	603 811 109	Web
Kynologický klub Vlkoš u Kyjova	Vlkoš	777 649 810	Web
Moravskoslezský klub anglických ohařů se sídlem v Brně	Brno	514 228 747, 602 834 815	Web
Moravskoslezský klub chovatelů jagdteriérů	Hradec nad Moravicí	608 424 256	Web
Občanské sdružení Retriever Sport CZ	České Budějovice	733670139	Web
Retriever klub CZ	Praha 5 Holyně	607 214 580	Web

ČESKOMORAVSKÁ KYNOLOGICKÁ UNIE
člen Fédération Cynologique Internationale - FCI
PRŮKAZ PŮVODU PSA

AHNENTAFEL

Českomoravská kynologická jednota
Jungmannova 25, 115 25 PRAHA 1

Labrador Retriever
Labradorský retriever

Jméno
Chovatel'ská stanice
Name des Hundes
Císlo zápisu
Zuchtbuch Nr.
Pěstitel
Geschlecht
Datum narození
Wurfdatum
Chovatel
Züchter

Číslo
001
Číslo zápisu
123456
Datum narození
01.01.2000
Město
Praha
Číslo
001
Číslo zápisu
123456

Terovací číslo
Datumy Nr.
Barva srsti
Farbe
Druh srsti
Haarart
černá
krátká, tv.příl.

Převzati plomenná kniha
Vystavil
DVOŘÁKOVÁ Věra
13.05.2002
Das

J. Hložek
Podpis chovatele

O T E C V A T E R	Foll Vlčické údolí ČLP/LR/5205/01 žlutá HD 0/0 štuly štíhlé r.CAC výb.	Don z Radčkovských šancí ČLP/LR/2752/95 žlutá HD 0/0 r.CAC PZ I.c. ZV I.c.	Woolmans Christopher ČLP/LR/2604/93 žlutá HD 0/0 r.CACIB, r.CAC 2x	Rocheby Royal Oak NO.5645BZ Newinn Goldsmith Al Woolman NO.P1516502P01
	zkoušky (prüfung) OVVR I.c.	Bebina ze Zámek ČLP/LR/870/90 černá CAC Klubový vítěz PZ II.c.	Eří z Pomoraví ČLP/LR/400/91 černá vyb., PZ II.c., ZV I.c.	Bred z Pomoraví ČLP/LR/29/79 Lisrenny Gelaha Glit ČLP/LR/154/85
M A T K M U T E R	Bona od Klárky ČLP/LR/6457/00 černá HD 0/0 malý třílesí výb.	Charway Checkmate (NO.V2349305V02), ČLP/LR/4457/96 černá HD 0/0 r.CACIB 2x CAC CAC SR 3x BOB BIG ZV I.c.	Cambremer Tom Cobbley Of Charway NO.U1832802U02 Charway Killwake NO.52685204S03	Charway Uncle Tom NO.4759CA Cambremer All That Jazz NO.3470BX Keysun Křipín of Blondella NO.2560BQ Wetherlam Black Cherry Of Charway NO.K5593803K12
	zkoušky (prüfung) PZ I.c. OVVR I.c.	Jesý pod Kančím vrchem ČLP/LR/2880/95 žlutá HD 0/0 CAC VP I.c. PZ I.c. LZ I.c. BZ II.c. ZV I.c.	Quanto-Wander v. Lärchenbruch ČLP/LR/1592/92 žlutá HD 1/0 CWC, Vítěz tř. U. CACTI	Sunny Loch's My Mystery Man VDH 85/003 1555 Rocheby Amy ÖH2B LRET/415

VÝSTAVNÍ ŘÁD ČMKU

3. vydání

Článek 1 - Účel výstavního řádu

Výstavní řád ČMKU navazuje na znění Mezinárodního výstavního řádu FCI a platí pro výstavy psů pořádané na území ČR. Upravuje podmínky tak, aby výstavy psů pořádané na celém území ČR měly jednotný a důstojný ráz. Bližší podrobnosti a případné doplňky, které však nesmí být v zásadním rozporu s tímto řádem, upravují propozice výstavy. Výstavy reprezentují kynologii před veřejností, přispívají k její propagaci a povzbuzení zájmu o chov a držení jednotlivých plemen psů.

Pro potřeby tohoto řádu se uvedenými termíny rozumí:

- pes: pes či fena, pokud není přímo uvedeno jinak
- plemeno: plemeno uznané FCI, které má uznaný standard FCI, národně uznané plemeno, plemeno dosud mezinárodně FCI neuznané či plemeno nově tvořené, které je registrováno národní organizací FCI či organizací FCI partnerskou.
- vystavovatel: zpravidla majitel psa nebo osoba pověřená majitelem k předvedení psa na výstavě.

Článek 2 - Plánování a organizace výstav

- a) Výstavu může uspořádat ČMKU nebo jakákoliv jí pověřená kynologická organizace, která je začleněna do ČMKU a má právní subjektivitu (dále jen pořadatel).
- b) **Žádost o uspořádání výstavy v konkrétním termínu musí pořadatel zaslat dle typu výstavy do:**
 1. ledna předchozího roku - národní a mezinárodní výstavy,
 15. srpna předchozího roku - ostatní výstavy,a to sekretariátu ČMKU. Případné změny schvaluje Předsednictvo ČMKU. **Jako rozhodující je přitom bráno datum doručení žádosti na sekretariát ČMKU.** Při koordinaci bude obecně dodržována zásada chráněných termínů mezinárodních a národních výstav na území republiky. Žádost o uspořádání mezinárodních a národních výstav se řídí doplňujícími předpisy ČMKU, která tyto termíny schvaluje.
- c) Kalendář výstav bude zveřejněn do 1. ledna aktuálního roku. Výstavy pořádané v lednu a v únoru budou zařazeny do kalendáře kynologických akcí předchozího roku.
- d) Za přípravu, zabezpečení, průběh a likvidaci výstavy zodpovídá pořadatel. Pořadatel výstavy (speciální, klubové) je povinen požádat před vydáním propozic ČMKU o souhlas se zadáváním čekatelství šampionátu ČR (CAC, CAJC).
- e) Výstavy jsou finančně zabezpečovány pořadatelem, pokud není předem smluvně stanoveno jinak.
- f) Vlastní realizací výstavy pověřuje pořadatel výstavní výbor.
- g) FCI neuznaná plemena se na vícedenních národních a mezinárodních výstavách posuzují první výstavní den

Článek 3 - Druhy výstav

Podle rozsahu a místa pořádání se výstavy dělí na:

- a) oblastní a krajské
- b) oblastní a krajské klubové
- c) klubové (CAC, CAJC)
- d) speciální (CAC, CAJC)
- e) klubové speciální (CAC, CAJC)
- f) národní (CAC, CAJC, CAC ČMKU)

- g) mezinárodní (CAC, CAC ČMKU, CAJC, CACIB - FCI)
- h) mimořádná výstava (např. evropská či světová pro plemeno, výstava pořádaná mezinárodním klubem plemene nebo plemen apod.) - pořádání výstavy podléhá schválení P ČMKU

- a) **Oblastní a krajské výstavy:** přístupné pro plemena uvedená v propozicích. Tyto výstavy jsou organizovány podle územního rozdělení republiky. Součástí oblastních a krajských výstav mohou být speciální a klubové výstavy chovatelských klubů. V uvedeném případě se jedinci daných plemen mohou zúčastnit pouze výstavy klubové či speciální a obdržet pouze tituly a čekatelství na ní zadávaná.
- b) **Oblastní a krajské klubové** bez zadávání čekatelství českých šampionátů a s či bez zadávání čekatelství klubového šampionátu.
- c) **Klubové výstavy:** pro plemeno a klub mohou být pořádány jedním klubem v jednom kalendářním roce 2 klubové výstavy pro plemena sdružená v příslušném chovatelském klubu, se zadáváním titulu CAC a CAJC. Zadávání titulu klubový vítěz viz článek 6, písmeno c) VŘ ČMKU. Pořádání klubových výstav bez zadávání titulů CAC a CAJC toto ustanovení VŘ ČMKU neomezuje.

To znamená: 1x za rok klubová výstava s tituly Klubový vítěz a CAC a

CAJC

1x za rok klubová výstava s tituly CAC a CAJC

1x za rok (pro plemeno) speciální výstava s tituly Vítěz SV

a CAC a CAJC

V roce kdy klubu není přidělena speciální výstava pro plemeno, může klub na základě žádosti uspořádat pro toto plemeno 3. klubovou výstavu s čekatelstvím CAC bez titulu Klubový vítěz.

- d) **Speciální výstavy** se zadáváním CAC, CAJC a titulem Vítěz speciální výstavy přístupné pro všechny jedince příslušného plemene, které spadá do kompetence pořádající (spolupořádající) organizace. Speciální výstava může být současně klubovou výstavou. Pro jedno plemeno může být v jednom kalendářním roce pořádána pouze jedna speciální výstava. Takto pořádané výstavy musí být přístupné pro všechny jedince příslušných plemen, pokud splňují obecně platné podmínky.
- e) **Klubové speciální:** je v pravomoci klubu sloučit výstavu klubovou a speciální, v takovém případě je ale možné zadávat čekatelství českých šampionátů (CAJC, CAC, r.CAC) v každé třídě pouze 1x. Jeden pes může získat oba tituly - Klubový vítěz a Vítěz speciální výstavy.
- f) **Národní výstavy** se zadáváním CAC, CAC ČMKU, CAJC - přístupné pro všechna plemena.
- g) **Mezinárodní výstavy** se zadáváním CAC, CAC ČMKU, CAJC a s navržením Čekatelství mezinárodního šampionátu krásy FCI - CACIB (dále jen CACIB) - přístupné pro všechna plemena. Tyto výstavy jsou pořádány pod záštitou FCI a platí pro ně Mezinárodní výstavní řád FCI.

Chovatelský klub se může domluvit s pořadatelem národní nebo mezinárodní výstavy a pořádat v jejím rámci klubovou nebo speciální výstavu. Tato výstava musí být pořádána v jiný den, než v který je na dané mezinárodní nebo národní výstavě plemeno posuzováno.

Článek 4 - Výstavní třídy

- a) Pes smí být na jedné výstavě přihlášen jen do jedné třídy.

b) Rozdělení psů do tříd:

Třídy povinné:

1. **třída mladých** - 9 - 18 měsíců
2. **mezitřída** - 15 - 24 měsíců je přístupná pro všechny psy bez ohledu na vykonané zkoušky a získaná ocenění
3. **třída otevřená** - od 15 měsíců, je přístupná pro všechny psy bez ohledu na vykonané zkoušky a získaná ocenění
4. **třída pracovní** - od 15 měsíců, je na mezinárodních výstavách přístupná pouze pro plemena uvedená v seznamu plemen, která musí pro získání titulu Mezinárodní šampion krásy složit předepsanou zkoušku. Splnění podmínek pro třídu pracovní na MVP musí být doloženo předepsaným certifikátem, platí i pro plemena sk. X. Na ostatních druzích výstav může být na základě požadavku příslušného chovatelského klubu třída pracovní otevřena i pro ostatní plemena, kterým se vystavuje národní certifikát. Vystavují jej organizace pověřené ČMKU nebo přímo ČMKU.
5. **třída šampionů** - od 15 měsíců, je otevírána pouze na mezinárodních výstavách a přístupná psům, kteří získali titul Mezinárodní šampion, nebo šampiona některé ze členských zemí FCI.
6. **třída veteránů** - od 8 let.
7. **třída vítězů** - od 15 měsíců, mimo mezinárodních výstav může být otevřena místo třídy šampionů, přístupná pro psy s uznaným mezinárodním či národním titulem šampiona, titulem Národního vítěze, Klubového vítěze, Vítěze speciální výstavy, Evropského vítěze, Světového vítěze. Uvedené tituly musí být získány v konkurenci dospělých.

Dále mohou být otevřeny:

1. **třída štěňat** - 4 - 6 měsíců
2. **třída dorostu** - 6 - 9 měsíců
3. **třída čestná** - od 15 měsíců, může být otevřena na všech typech výstav a je přístupná pro psy s uznaným mezinárodním či národním titulem šampiona, titulem Národního vítěze, Klubového vítěze, Vítěze speciální výstavy, Evropského vítěze, Světového vítěze, bez nároku na CAC. Zadává se známka a pořadí. Výborný 1 se nemůže účastnit soutěže o Vítěze plemene a též nemůže zasáhnout do žádných soutěží v rámci plemene (CACIB, Národní vítěz, Vítěz speciální výstavy, Krajský vítěz, Oblastní vítěz)
4. **třída mimo konkurenci** - od 15 měsíců, v této třídě je možné vystavit psy bez nároku na klasifikaci a pořadí.

Pouze na samostatných výstavách německých ovčáků mohou být vypsány třídy s jiným členěním:

- třída dorostu 6 - 12 měsíců
- třída mladých 12 - 18 měsíců
- třída dospívajících 18 - 24 měsíců
- třída pracovní od 24 měsíců, je podmíněna zkouškou z výkonu
- třída veteránů od 8 let

Pro plemena, která jsou posuzována odděleně podle zbarvení, velikosti a váhy, platí pro výstavy vyjmenované v tomto výstavním řádu předpisy FCI nebo rozhodnutí P ČMKU.

Počet CACIB pro jednotlivá plemena stanovuje FCI. Počet CAC, CAC ČMKU a CAJC pro jednotlivá plemena stanovuje řád pro udělování titulu Český šampion, Šampion ČMKU a

Český Junior šampion. Tituly Oblastní vítěz, Krajský vítěz, Vítěz speciální výstavy a Národní vítěz se zadávají stejně, jako CACIB.

Pro zařazení do třídy je rozhodující věk psa v den konání výstavy (tj. v den posouzení psa na výstavě), ostatní podmínky musí být splněny v den podání přihlášky. *Příklad: Pokud se pes narodil 1. ledna 2011 je na výstavě pořádané 1. října 2011 zařazen do třídy mladých.*

K přihlášce na výstavu musí být přiložena úplná a čitelná fotokopie obou stran průkazu původu hlášeného jedince. V případě, že získané tituly opravňující pro zařazení do třídy šampionů (vítězů) nebo certifikát o absolvování předepsané zkoušky pro třídu pracovní nejsou řádně doloženy, je pořadatel povinen zařadit psa do třídy otevřené.

Přeřazování psa z jednoho rázu (velikostní, barevný, typ srsti) do druhého není na výstavě povoleno. Přeřazovat psa ze třídy do třídy na výstavě je možné pouze s písemným souhlasem pořadatele a je povoleno pouze v případě, že došlo k záměně plemene nebo pohlaví, nebo že chybné zařazení psa je způsobeno pořadatelem.

Článek 5 - Klasifikace

Ocenění psa se provádí zadáním známky.

a) Třída **štěňat** a dorostu

- velmi nadějná

- nadějná

Ve třídě štěňat i dorostu se určuje pořadí prvních čtyř jedinců a nezadává se titul Vítěz třídy.

b) Třída mladých, mezitřída, otevřená, pracovní, šampionů (ev. vítězů), veteránů, čestná:

- výborná

- velmi dobrá

- dobrá

- dostatečná

Ve třídě mladých, mezitřídě, otevřené, pracovní, šampionů (eventuálně vítězů), veteránů a čestné se stanovuje pořadí čtyř psů oceněných známkou výborná či velmi dobrá.

Uvedená klasifikace musí odpovídat těmto definicím:

- **výborná:** - Tato známka smí být přiznána jen takovému jedinci, který se velmi přibližuje ideálu, jak ho popisuje standard a je předveden ve výborné kondici. Jeho povaha musí být harmonická a vyrovnaná. Typem musí pes odpovídat své třídě a musí mít prvotřídní postoj psa. Převaha jeho kvalit musí vyvážit jeho drobné nedostatky. Musí vykazovat typické vlastnosti svého plemene.
- **velmi dobrá:** - Tato známka se přiznává takovému jedinci, který má typické vlastnosti svého plemene, vyvážené proporce a je v dobré kondici. Prominou se mu drobné vady, nikoli však vady morfologické. Toto ocenění může být uděleno jen prvotřídnímu jedinci.
- **dobrá:** - Toto ocenění se uděluje jedinci, který sice vykazuje znaky svého plemene, ale má viditelné hrubší vady. Dobré znaky by měly převážit chyby, takže pes může být považován za dobrého představitele plemene.
- **dostatečná:** - Toto hodnocení obdrží jedinec, který sice vykazuje znaky svého plemene, ale jehož tělesnému vzhledu chybí do ideálu velmi mnoho, nevykazuje obecně přijímané charakteristické znaky nebo jehož fyzická kondice není dostačující.
- **diskvalifikace:** - Musí být zadána psovi, který neodpovídá typu požadovanému standardem plemene; který vykazuje chování zjevně neodpovídající standardu

nebo který je agresivní; který vykazuje abnormality varlat; který má anomálii čelisti; který má barvu nebo strukturu srsti neodpovídající standardu plemene nebo vykazuje zjevné známky albinismu. Tato známka má být také zadána psům, kteří tak málo odpovídají jednotnému plemennému vzhledu, že to ohrožuje jejich zdraví. Dále by měla být zadávána psům, kteří vykazují vyřazující vady podle standardu plemene. Důvod, proč byl pes hodnocen známkou DISKVALIFIKACE, musí být uveden v posudku.

Psi, kterým nemůže být zadána žádná z výše uvedených známek, opustí kruh s hodnocením:

- **nemůže být posouzen:** - Toto hodnocení se zadává psovi, který se nepohybuje, stále skáče na svého vůdce nebo se snaží dostat ven z kruhu, čímž znemožňuje posoudit krok a pohyb nebo se trvale vyhýbá prohlédnutí rozhodčím a znemožňuje prohlédnutí chrupu, anatomie a stavby těla, ocasu nebo varlat. Hodnocení neposouzen může obdržet i pes s trvalými následky po úrazu. Toto hodnocení se také zadává tehdy, jsou-li patrné stopy operací nebo úprav, které naznačují, že vystavovatel chtěl ošálit rozhodčího. Toto platí i v případě, že rozhodčí má dostatečný důvod předpokládat, že byla provedena operace, jejímž účelem bylo upravit původní stav nebo vlastnost (např. oční víčko, ucho nebo ocas). Důvod, pro nějž bylo zadáno hodnocení NEMŮŽE BÝT POSOUZEN, musí být uveden v posudku. U psa, který se k posouzení nedostavil, se v seznamu výsledků uvádí **NENASTOUPIL**.

V posudkovém listu může být vedle známky a stanoveného pořadí uveden i počet psů, kteří v dané třídě soutěžili.

Článek 6 - Tituly

1) Tituly zadávané ve výstavním kruhu v rámci plemene

a) Vítěz třídy

Může být udělen na oblastních nebo krajských výstavách jedincům, kteří získali ve třídě mladých, mezitřídě, otevřené, pracovní, vítězů a veteránů ocenění výborný 1.

V případě členění plemene dle zbarvení, velikosti a váhy může být tento titul udělen v každé třídě. U plemene NO může být udělen titul ve třídě mladých jedinci, který získal ocenění velmi dobrý 1 (neplatí na MV a NV).

b) Oblastní a krajský vítěz

Může být udělen nejlepšímu psovi a feně z konkurence Vítězů tříd z mezitřídy, třídy otevřené, pracovní, vítězů.

c) Klubový vítěz

Podmínky pro udělení titulu Klubový vítěz jsou plně v kompetenci příslušného chovatelského klubu. Pokud je titul Klubový vítěz vázán na členství v klubu a titul neobdrží jedinec první v pořadí, postupuje do soutěže o BOB jedinec, který se umístil jako první.

d) Vítěz speciální výstavy

Nejlepší pes a fena plemene z konkurence výborných 1-CAC z mezitřídy, třídy otevřené, pracovní, vítězů.

e) Národní vítěz

Nejlepší pes a fena jednotlivých plemen na národní výstavě z konkurence výborných 1 - CAC z mezitřídy, třídy otevřené, pracovní, vítězů.

f) Nejlepší mladý plemene - Best of juniors (BOJ)

Titul získává nejlepší mladý pes nebo fena plemene z konkurence všech mladých jedinců plemene se zadaným čekatelstvím CAJC.

g) Nejlepší veterán plemene - Best of veterans (BOV)

Pes nebo fena, kteří obdrželi ve třídě veteránů ocenění výborný 1. V případě plemen posuzovaných podle barev nejlepší pes a fena z konkurence výborných 1. Titul může být zadáván jen na výstavách se zadáváním CAC.

h) Vítěz plemene - Best of breed (BOB)

Do soutěže nastupují nejlepší mladý pes (CAJC) a fena (CAJC), nejlepší veterán pes (V1 z třídy veteránů) a fena (V1 z třídy veteránů) a nejlepší dospělí jedinci pes a fena (NV, CACIB, Klubový vítěz či Vítěz speciální výstavy). Titul může být zadán jen na výstavách se zadáváním CAC.

i) Nejlepší z opačného pohlaví - Best of Opposite Sex (BOS) - Do soutěže nastupují nejlepší mladý pes (CAJC) nebo fena (CAJC), nejlepší veterán pes (V1 z třídy veteránů) nebo fena (V1 z třídy veteránů) a nejlepší dospělí jedinci pes nebo fena (NV, CACIB, Klubový vítěz či Vítěz speciální výstavy) opačného pohlaví než je jedinec, který obdržel titul BOB.

2) Tituly zadávané na národních a mezinárodních výstavách v rámci závěrečných soutěží

a) Vítěz velké národní ceny (BONB - Best of National Breeds)

Do kruhu nastupují na výstavě posouzení jedinci národních plemen (český teriér, český fousek, český strakatý pes, český horský pes, chodský pes, pražský krysařík) a plemene československý vlčák. **Soutěže o titul BONB se zúčastní pouze jedinci s titulem BOB.** Všechna výše vyjmenovaná plemena mají od účinnosti o tohoto výstavního řádu určen jako den vystavení v případě vícedenních výstav první výstavní den.

Metodika Velké národní ceny (BONB):

Ve výstavním řádu ČMKU platném od 1. ledna 2009 je zakotvena nová soutěž - Velká národní cena. Je to soutěž určená českým FCI uznaným i neuznaným národním plemenům a jejím smyslem je propagace těchto plemen. Zúčastnit se jí tedy mohou všichni na výstavě posouzení jedinci plemene: český fousek, český teriér, český horský pes, český strakatý pes, chodský pes, pražský krysařík a československý vlčák. Poslední plemeno v současné době vůči FCI zastupuje Slovenská republika, ale vzhledem k tomu, že se jedná o plemeno, které vzniklo v Československu a jehož chov má u nás dlouhou tradici, má bezpochyby právo se soutěže zúčastnit.

Soutěž tvoří dvě části. V první se prezentují národní plemena jako celek, v druhé se pak vybírá Vítěz velké národní ceny. Praktický průběh soutěže je následující:

- soutěž se pořádá povinně na mezinárodních výstavách. V případě národních výstav rozhoduje o zařazení soutěže pořadatel výstavy. U vícedenních výstav je tedy třeba dodržet požadavek výstavního řádu a zařadit národní uznaná i neuznaná plemena do prvního výstavního dne;
- soutěž probíhá na úplném začátku závěrečných soutěží, nejlépe jako druhá po Junior handlingu. Důvodem je skutečnost, že v této době je na výstavě relativně větší počet vystavovatelů i diváků, a že prezentace národních plemen může být opravdu jejich propagací;
- do závěrečného výstavního klubu nastupují jednotlivá česká národní plemena. V rámci možností by se měli zúčastnit všichni na dané výstavě posouzení jedinci, a to bez ohledu na získané ocenění;

- plemena jsou jednotlivě představena jak z pohledu historického, tak současného, a je jim dána možnost předvést se v pohybu.
Po představení všech plemen jsou do středu kruhu pozváni všichni jedinci, kteří v rámci jednotlivých plemen na dané výstavě získali titul BOB. Předem určený rozhodčí vybere z těchto psů 5 psů (nebo 3 psy) a určí konečné pořadí. Vítězný pes získává titul **Vítěz velké národní ceny (BONB - Best of National Breeds)**
- b) **Vítěz skupiny FCI (BIG)**
Do soutěže nastupují všichni vítězové plemen (BOB) příslušné skupiny FCI. **Neuznaná plemena tvoří zvláštní skupinu, jejíž vítěz se na mezinárodní výstavě na rozdíl od výstavy národní nemůže zúčastnit soutěže o titul BOD a BIS.**
- c) **Juniorský vítěz skupiny FCI (JBIG)**
Do soutěže nastupují všichni BOJ - Nejlepší mladí psi nebo feny plemen příslušné skupiny FCI (na NV a MV konaných v ČR se Nejlepší mladí posuzují v rámci svých skupin FCI, do soutěže nastupuje vždy Nejlepší mladý pes nebo fena plemene (BOJ). Do další soutěže (JBOD, JBIS) postupuje pouze jeden pes ze skupiny (JBIG)
- d) **Vítěz dne (BOD)**
Do soutěže nastupují všichni vítězové skupin FCI z jednotlivých dnů vícedenních výstav. **Na MVP do soutěže nenastupuje vítěz skupiny neuznaných plemen.**
- e) **Juniorský vítěz dne (JBOD)**
Do soutěže nastupují všichni vítězové skupin FCI z jednotlivých dnů vícedenních výstav. **Na MVP do soutěže nenastupuje vítěz skupiny neuznaných plemen.**
- f) **Vítěz výstavy (BIS)**
Do soutěže nastupují všichni vítězové skupin FCI u jednodenních výstav nebo Vítězové jednotlivých dnů (BOD). **Na MVP do soutěže nenastupuje vítěz skupiny neuznaných plemen.**
- g) **Juniorský vítěz výstavy (JBIS)**
Do soutěže nastupují všichni Vítězové mladých skupin FCI u jednodenních výstav nebo Nejlepší mladí dne (J BOD). Na MVP do soutěže nenastupuje vítěz skupiny neuznaných plemen.

Zadávané tituly je nutné uvést v propozicích výstavy. Všechny tituly je možno zadat bez ohledu na počet předváděných jedinců, pokud kvalita kandidáta na titul odpovídá požadavkům na jeho zadání. Výše uvedené tituly mohou být na vyžádání zapsány do průkazu původu.

Článek 7 - Soutěže

- 1) **Soutěže povinné na mezinárodních a národních výstavách**
 - a) Vítěz skupiny FCI (BIG)
 - b) Juniorský vítěz skupiny FCI (JBIG)
 - c) Vítěz dne (BOD)
 - d) Juniorský vítěz dne (JBOD)
 - e) Vítěz výstavy (BIS)
 - f) Juniorský vítěz výstavy (JBIS)

g) Velká národní cena (BONB)- tato soutěž je povinná pouze na mezinárodních výstavách. V případě národních výstav rozhoduje o zařazení soutěže pořadatel výstavy.

h) Průběh soutěží a)- g) je uveden v čl.6 - Tituly, bod 2 a-g

i) **Nejlepší pár psů**

Pes a fena jednoho plemene včetně FCI neuznaných plemen, kteří byli na výstavě posouzeni a jsou v majetku jednoho majitele.

j) **Nejlepší chovatelská skupina**

Do soutěže může chovatel přihlásit **minimálně tři a maximálně pět jedinců jednoho plemene** pocházející z vlastního chovu, kteří pocházejí z různých spojení (min. od dvou různých otců nebo matek) a byli na výstavě posouzeni včetně FCI neuznaných plemen. Tito jedinci nemusí být v majetku chovatele.

k) **Mladý vystavovatel (Junior Handling)**

Tato soutěž je užitečnou přípravou budoucích vystavovatelů. Hodnotí se předvádění psa, proto není rozhodující kvalita předváděného psa. Soutěžící se do soutěže předem hlásí, nemusí ale uvádět psa, s kterým se soutěže zúčastní. Soutěžit se může i se psem, který nebyl na dané výstavě posouzen, ale vždy s plemenem, které je v daný den na výstavě posuzováno včetně FCI neuznaných plemen. V jeden výstavní den může mladý vystavovatel soutěžit pouze s jedním psem. Pravidla soutěže a systém hodnocení jsou přílohou tohoto řádu. Pořadatel je povinen připravit čísla pro označení mladých vystavovatelů a posudkové listy pro soutěž. Originál posudkového listu obdrží mladý vystavovatel, kopie zůstává pořadateli.

Rozdělení věkových kategorií:

1. skupina 9 - 13 let

2. skupina 13 - 17 let

Soutěže ve věkové kategorii 9-13 let se může účastnit ten, kdo nejméně jeden den před dnem konání výstavy dosáhne věku 9 let a současně v den konání výstavy nedosáhne věku 13 let.

Soutěže ve věkové kategorii 13-17 let se může účastnit ten, kdo nejméně jeden den před dnem konání výstavy dosáhne věku 13 let a současně v den konání výstavy nedosáhne věku 17 let.

2) Nepovinné soutěže

a) **Dítě a pes**

Na klubových a speciálních výstavách, pro děti starší 3 let a mladší 9 let za podmínek stanovených pro soutěž Mladý vystavovatel (Junior Handling).

b) **Senior handling**

Pro vystavovatele starší 17let za podmínek stanovených pro soutěž Mladý vystavovatel (Junior Handling).

c) **Soutěž o nejlepší štěně**

Do soutěže nastupují psi a feny ze třídy štěňat ocenění známkou Velmi nadějný 1

d) **Soutěž o nejlepšího dorostence**

Do soutěže nastupují psi a feny ze třídy dorostu ocenění známkou Velmi nadějný 1

e) **Soutěž o nejlepšího veterána**

Do soutěže nastupují Nejlepší veteráni plemene (BOV)

f) **Přehlídka čestných tříd**

Do soutěže nastupují všichni výborný 1 (V1) z čestných tříd.

3) Soutěže na oblastních, krajských a kluby pořádaných výstavách

- a) Pokud pořadatel klubové, speciální, oblastní nebo krajské výstavy pořádá soutěže Nejlepší mladý vystavovatel, Dítě a pes, Senior handling, Nejlepší pár psů nebo Nejlepší chovatelská skupina platí pro ně stejná pravidla jako na NV a MV
- b) **Soutěž o nejlepšího plemeníka**
se může vypsát pouze na klubových a speciálních výstavách. Do této soutěže nastupuje plemeník nejméně s 5 potomky, kteří byli na výstavě posouzeni. Hodnotí se typ a kvalita odchovu. Plemeník nemusí být na výstavě posouzen v normální konkurenci ani nemusí být přítomen.
- c) **Jiné soutěže**
pořadatelé oblastních, krajských a klubových výstav mohou dle svého uvážení zařadit další soutěže. Jejich výsledky se neuvádějí v PP .

Podrobnější podmínky účasti, musí být uvedeny v katalogu výstavy. Je vhodné v propozicích a programu výstavy uvést i přehled všech propagačních doprovodných akcí.

Článek 8 - Čekatelství

- a) **Čekatelství šampionátu mladých (CAJC)**
Zadávání tohoto čekatelství upravuje Řád pro udělování titulu Český junior šampion, který je přílohou tohoto VŘ a musí být uveden v katalogu výstav, na kterých je povoleno zadávat čekatelství (CAJC).
- b) **Čekatelství šampionátu ČR (CAC)**
Zadávání tohoto čekatelství upravuje Řád pro udělování titulu Český šampion, který je přílohou tohoto VŘ a musí být uveden v katalogu výstav, na kterých je povoleno zadávat čekatelství (CAC).
- c) **Čekatelství výstavního šampionátu ČMKU (CAC ČMKU)**
Zadávání tohoto čekatelství upravuje Řád pro udělování titulu Výstavní šampion ČMKU, který je přílohou tohoto VŘ a musí být uveden v katalogu výstav, na kterých je povoleno zadávat čekatelství (CAC ČMKU)
- d) **Čekatelství mezinárodního šampionátu krásy FCI (CACIB)**
Zadávání tohoto titulu upravuje Mezinárodní výstavní řád FCI, který je přílohou tohoto VŘ. Příslušná ustanovení týkající se podmínek, způsobu a počtu CACIB pro jednotlivá plemena musí být uvedena v katalogu mezinárodních výstav.
Čekatelství uděluje (CAC,CAJC) nebo navrhuje (CACIB) rozhodčí, který na výstavě posuzuje příslušné plemeno. V případě, že je plemeno posuzováno ve více kruzích, musí být předem jmenovitě určeno, který rozhodčí čekatelství zadá (navrhne). Vystavovatel obdrží doklad, na kterém je uvedeno datum a typ výstavy, razítko pořadatele, katalogové číslo psa, jméno psa a podpis rozhodčího. Doklad musí být vystaven na oficiálním formuláři ČMKU. Čekatelství CAJC, CAC a Res. CAC mohou být zadána pouze na výstavách konaných na území České republiky.
- e) V pravomoci chovatelských klubů je vypracování vlastních řádů pro přiznání titulu **Klubový šampion**. Titul nemůže být podkladem pro vstup do třídy pracovní nebo vítězů.

Článek 9 - Rozhodčí

- a) Na výstavách mohou posuzovat pouze rozhodčí, kteří jsou uvedeni v celostátním seznamu rozhodčích a mají kvalifikaci k posuzování příslušných plemen.
- b) Na mezinárodních výstavách mohou posuzovat jen ti rozhodčí, kteří jsou uvedeni v seznamu mezinárodních rozhodčích členského státu FCI. V zemi svého bydliště i

rozhodčí, kteří jsou uvedeni v listině národních rozhodčích a čekají na splnění podmínek pro uvedení na listinu mezinárodních rozhodčích.

- c) Zahraniční rozhodčí členských států FCI mohou v ČR posuzovat jen se souhlasem své mateřské organizace, který vyžádá ČMKU (nevztahuje se na skupinové rozhodčí a na rozhodčí pro všechna plemena) a rozhodčí z nečlenských států FCI po dodání dotazníku - potvrzení, že budou posuzovat podle řádu FCI (viz předpisy FCI). Způsob získání kvalifikace, rozšíření kvalifikace, vedení seznamů rozhodčích upravují speciální mezinárodní a národní předpisy. Rozhodčí z nečlenských zemí FCI smějí na výstavách FCI posuzovat pouze plemena uznávaná jejich národními kynologickými organizacemi, a to i v případě, že na seznamu rozhodčích své národní organizace jsou uvedeni jako rozhodčí pro všechna plemena. Národní rozhodčí FCI pro všechna plemena ze zemí, které jsou řádnými členy FCI, ale mají méně než 100 registrovaných plemen, smějí posuzovat pouze plemena uznávaná jejich národní kynologickou organizací. Nejsou-li uvedeni v adresáři rozhodčích FCI (FCI Judges Directory), musejí mít oprávnění od své národní kynologické organizace.
- d) Na výstavě může posuzovat jen ten rozhodčí, který byl na výstavu delegován a to výhradně na ta plemena, pro která má kvalifikaci. Kluby mohou jednoho rozhodčího na NVP a MVP pro jedno plemeno v jedné výstavní sezóně navrhnout maximálně dvakrát.
- e) Delegaci na výstavy provádí na žádost pořadatele Českomoravská kynologická unie, resp. ta organizace, která je touto organizací pověřena.
- f) Jeden z delegovaných rozhodčích je delegující organizací pověřen funkcí hlavního rozhodčího. V případě, že se na výstavu nedostaví, určí se tento na poradě rozhodčích dohodou.
- Povinnosti hlavního rozhodčího:
- řídí poradu rozhodčích,
 - je předsedou komise, která rozhoduje o protestech,
 - přiděluje čekatele na funkci rozhodčího k jednotlivým rozhodčím,
 - podává do 14 dnů po skončení výstavy souhrnnou zprávu delegujícímu orgánu a ČMKU o jejím průběhu
- g) Rozhodčí má právo:**
- požadovat na pořadateli splnění odpovídajících podmínek pro posuzování psů,
 - upozornit na nevhodné počínání vystavovatelů, pořadatelů nebo pomocníků ve smyslu ustanovení tohoto řádu a při jeho hrubém porušení odmítnout posuzovat psy,
 - neposoudit jedince, který nastoupil opožděně do kruhu, pokud zavinění není způsobeno pořadatelem. V případě, že jedinec byl posouzen dodatečně a nemohl se zúčastnit soutěže, nelze mu zadat pořadí,
 - vyloučit z posuzování jedince, který je evidentně zpoza kruhu hlasitě povzbuzován
 - na vyplacení náhrad spojených s výkonem své funkce.
- h) Rozhodčí má povinnost:**
- neposoudit neovladatelného nebo agresivního jedince,
 - ujistit se, že psi v kruhu nejsou při posuzování postaveni „face to face“ (obličejovými partiemi proti sobě) - viz cirkulář FCI 86/210
 - odmítnout posuzovat na výstavách, které jsou pořádány organizací, která není zastřešena členskou organizací FCI,
 - písemně potvrdit pořadateli přijetí delegace. Přijetím delegace rozhodčí vyslovuje souhlas s podmínkami, které pořadatel či delegující orgán uvedl (posuzovaná plemena, předpokládaný počet jedinců, včetně stanovení výše odměny a náhrad, ubytování apod.),

- zúčastnit se porady rozhodčích, která se koná nejpozději hodinu před zahájením výstavy,
 - vystavované jedince posuzovat přísně a nestranně. Posuzovat pouze a výhradně podle standardu FCI,
 - vystavit písemný posudek a zadat výstavní ocenění,
 - neposuzovat jedince, jehož byl v posledních šesti měsících před výstavou vlastníkem či spoluvlastníkem. Rozhodčí nesmí posoudit psa, kterého prodal před méně než půl rokem. Totéž se vztahuje na psy, kteří patří do majetku osob jemu blízkých ve smyslu Občanského zákoníku nebo kteří jsou těmito osobami vystavováni,
 - neposuzovat jedince, jehož v posledních šesti měsících před výstavou na výstavu připravoval (česal, stříhal, trimoval, či jinak upravoval jeho vzhled)
 - rozhodčí odpovídá za práci svěřeného čkatele,
 - vyplnit knihu rozhodčího a předat ji výstavnímu výboru.
- i) Chování rozhodčího musí být korektní jak při posuzování v kruhu, tak mimo něj. Z toho vyplývá, že:
- nemá právo prohlížet katalog před nebo v průběhu posuzování,
 - nesmí přihlásit psa, který je veden pod jeho jménem na výstavách, kde je ve funkci rozhodčího, v den, kdy posuzuje,
 - nesmí se dostavit na výstavu, na které posuzuje, v doprovodu vystavujících, jejichž psy při této akci má posuzovat,
 - v žádném případě nesmí stýkat s vystavovateli, kteří mu budou na dané výstavě předvádět své psy, ani u nich před výstavou bydlet; ustanovení se vztahuje i na pracovníky ve výstavním kruhu
 - v kruhu se musí chovat korektně a posuzovat všechny psy bez diskriminace. Musí jednat vždy zdvořile,
 - nesmí posoudit jedince s kupírovanýma ušima,
 - při posuzování v kruhu nesmí kouřit ani požívat alkoholické nápoje,
 - při posuzování nesmí používat mobilní telefon,
 - výše uvedená ustanovení se týkají v rámci jeho výkonu i čkatele.
 - nesmí se v žádném případě ucházet o pozvání k posuzování,

Článek 10 - Posuzování

- a) O zadání výstavního ocenění, pořadí a titulu je oprávněn rozhodovat pouze rozhodčí, který je zadává podle kvality předvedených jedinců a není jeho povinností prověřovat, zda předvedení jedinci splňují podmínky, opravňující přihlášení do příslušné třídy (věk, zkoušky, zápisy v plemenných knihách apod.)
- b) V každém kruhu posuzuje jeden rozhodčí. Z prostorových důvodů mohou jeden kruh využít po sobě dva i více rozhodčích.
- c) Při posuzování smí být v kruhu vedle vystavovatelů pouze rozhodčí, vedoucí kruhu, zapisovatel, příp. tlumočník. S povolením hlavního rozhodčího může být do kruhu přidělen i hospitant(i). Rozhodčí se může s pořadatelem dohodnout o vlastním zapisovateli nebo vedoucím kruhu. Do kruhu může v průběhu posuzování vstoupit zástupce pořadatele, případně hlavní rozhodčí, pokud tito zajišťují úkoly spojené se zdárným průběhem výstavy. Vstup jiných osob do kruhu (fotografové, funkcionáři klubu apod.) je dovolen až po ukončení posuzování a určení pořadí, a to vždy jen se souhlasem rozhodčího.
- d) Při posuzování se rozhodčí řídí standardem FCI v jeho plném znění. U plemen dosud neuznaných FCI a plemen nově vznikajících dle standardu schváleného členskou zemí FCI, která je jejich garantem.

- e) Rozhodčí je povinen stanovit v každé třídě (mimo třídu mimo konkurenci) pořadí prvních čtyř jedinců (oceněných známkou výborná, velmi dobrá, velmi nadějná a nadějná).
- f) Jako doklad o provedeném posouzení slouží výstavní posudek, případně diplom, který musí být vlastnoručně podepsaný rozhodčím, který psa posuzoval. Zápis do rodokmenu nebo kvalifikačního listu může být v souladu s propozicemi proveden výstavním výborem (vždy však musí být minimálně uvedeno: datum, místo a druh výstavy, třída ocenění popř. pořadí, tituly a jméno rozhodčího).
- g) Je žádoucí, aby rozhodčí veřejně zhodnotil posuzovanou třídu, zdůvodnil zadaná ocenění a stanovené pořadí.

Článek 11 - Podmínky přijetí na výstavu

- a) Psi musí být zapsáni v plemenné knize členského státu FCI nebo v plemenné knize zemí, jejichž PP FCI uznává.
- b) Pes a vystavovatel musí splnit další podmínky, které jsou uvedeny v propozicích (viz zejména veterinární podmínky čl. 17 tohoto VŘ).
- c) ZRUŠEN
- d) Pořadatel má právo nepřijmout přihlášku kteréhokoliv vystavovatele na jím pořádanou výstavu. O této skutečnosti je však povinen dotčeného vystavovatele neprodleně písemně informovat, a to nejpozději do deseti dnů po obdržení přihlášky. Toto ustanovení se nevztahuje na speciální výstavy.

Článek 12 - Z účasti na výstavě jsou vyloučeni

- a) Psi, kteří nejsou uvedeni v katalogu. Výjimku tvoří psi, kteří nejsou prokazatelně uvedeni v katalogu vinou pořadatele a psi, jejichž posouzení je podkladem pro zařazení do Pomocného registru.
- b) Psi nemocní, podezření z nemoci, po úraze, feny v druhé polovině březosti, feny kojící a háravé feny.
- c) Psi v majetku osob, kterým bylo odňato právo vystavovat.
- d) Psi nebezpeční - kousaví a agresivní vůči lidem a psům.
- e) Psi s kupírovanýma ušima.

Článek 13 - Povinnosti pořadatele (Výstavního výboru)

- a) Požádat včas o zařazení výstavy do Kalendáře kynologických akcí.
- b) Vydat propozice se všemi důležitými údaji nutnými pro účast na výstavě i s uvedením skutečností, které vylučují psy z účasti na výstavě. Dále musí být uvedeno, že vystavovatel souhlasí se zveřejněním své adresy v katalogu. V propozicích klubových, speciálních, národních a mezinárodních výstav musí být uvedeni navržení rozhodčí pro jednotlivá plemena či skupinu plemen.
- c) Zamítnout a vrátit přihlášky a vklady došlé po uzávěrce výstavy a sestavení katalogu, potvrdit přijetí přihlášek.
- d) Sestavit a vydat výstavní katalog, ke kterému není přípustné doplňovat jakékoli dodatky (např. formou vložených listů).
- e) Zajistit u delegujícího orgánu delegování navržených rozhodčích a v návrhu zahraničních rozhodčích i vyžádání souhlasu mateřských organizací.
- f) Zajistit vyškolený personál do kruhů a výstavní kanceláře.
- g) Zajistit předem čitelně vyplněné posudkové listy, diplomy a doklady o udělení titulů a čekatelství.

- h) Zajistit viditelná označení pro vystavované psy.
- i) Zajistit pořadatelskou, veterinární a zdravotnickou službu po dobu konání výstavy.
- j) Zajistit dostatečný počet odpovídajících výstavních kruhů. Kruhy musejí být natolik prostorné, aby se v nich vystavovaná plemena mohla dostatečně předvést v pohybu odpovídajícímu plemennému standardu, a musí svojí velikostí odpovídat velikosti vystavovaných plemen stejně, jako počtu současně vystavovaných jedinců. Zejména pak zajistit vhodný neklouzavý povrch minimálně po obvodu kruhu v dráze pohybu psa, případně další nezbytné vybavení (např. váhy, odpovídající stůl s podložkou na posuzování malých plemen). V případě, že kruh nebo jeho vybavení nesplňuje výše uvedené, má rozhodčí právo přerušit posuzování a požadovat po pořadateli nápravu.
- k) Vyplatit rozhodčím a dalším pracovníkům finanční odměnu a náhrady v předem stanovené výši.
- l) Pořadatel je povinen dbát všech veterinárních předpisů, které stanoví orgán Státní veterinární správy (musí je uvést v propozicích) a orgánů místní správy, které pořádání akce na svém území povolují.
- m) V případě nekonání výstavy z důvodů vyšší moci budou výstavní poplatky použity na uhrazení nákladů spojených s přípravou výstavy.
- n) Pořadatel nesmí pověřit osobu, která bude vystavovat, před posuzováním péčí o rozhodčího.
- o) Personál (vedoucí kruhu, překladatel/ka, zapisovatel/ka) nesmí pracovat ve výstavním kruhu, v kterém by měl být posouzen pes přihlášený na výstavu pod jeho jménem a nesmí předvádět žádného psa ve výstavním kruhu, v kterém pracuje.
- p) Pořadatel je povinen archivovat zaslání přihlášky na výstavu po dobu 1 roku.

Článek 14 - Práva a povinnosti vystavovatele

Vystavovatel má právo:

- a) aby jeho pes byl uveden v katalogu výstavy, pokud se ve stanoveném termínu přihlásil a včas zaplatil výstavní poplatek, nebyla-li jeho přihláška odmítnuta dle čl. 11, písm. d)
- b) na posouzení přihlášeného psa,
- c) obdržet originál výstavního posudku, diplom a případně získanou věcnou cenu,
- d) používat tituly získané na výstavách,
- e) odstoupit v průběhu posuzování před započítáním posuzování vlastního psa,
- f) zapsání výstavního ocenění do průkazu původu nebo výkonnostní knížky je ponecháno na vystavovateli. Zapsání výsledků však má být provedeno výhradně v průběhu výstavy, výjimečně na základě předloženého výstavního posudku sekretariátem ČMKU, a to za úhradu stanovenou P ČMKU,
- g) protestovat proti formálnímu nedodržení tohoto VŘ či propozic.

Vystavovatel má tyto povinnosti:

- a) zaslat včas řádně, úplně a čitelně vyplněnou přihlášku doloženou potřebnými náležitostmi. Pravdivost údajů na přihlášce potvrdit svým podpisem, kterým se současně zavazuje plnit ustanovení tohoto VŘ a propozic,
- b) uhradit výstavní poplatek současně se zasláním přihlášky,
- c) při přejímce na výstavu se vykázat "Přijetím přihlášky",
- d) předložit PP a výkonnostní knížku podle pokynů pořadatele,
- e) viditelně označit sebe a vystavovaného psa (dle podmínek) přiděleným číslem,
- f) nastoupit se psem včas do výstavního kruhu a předvést psa tak, aby mohl být co nejlépe rozhodčím posouzen.

- g) dbát pokynů rozhodčího,
- h) nenechat volně pobíhat psa v prostoru výstaviště. Za škody způsobené psem plně odpovídá vystavovatel,
- i) nenarušit svých chováním a nevhodným jednáním průběh výstavy,
- j) vystavovatel, který se výstavy z jakýchkoli důvodů nezúčastní, nemá nárok na vrácení výstavního poplatku.
- k) Je zakázáno upravovat srst, kůži nebo čenich psa čímkoliv, co mění jejich strukturu, barvu nebo tvar. Je zakázáno upravovat psa v areálu výstaviště s pomocí jakýchkoliv látek nebo pomůcek. Povoleno je pouze stříhání, trimování česání a kartáčování. Je také zakázáno vyvazovat psa na trimovacím stole na delší dobu než je nezbytné pro úpravu. Porušení tohoto ustanovení může mít za následek okamžité vyloučení psa z účasti na výstavě.
- l) Hlasité povzbuzování psů zpoza kruhu (tzv. double-handling) je zakázáno. Je také zakázáno poutání pozornosti psů zpoza kruhu jakýmkoliv jiným způsobem (například používání píšťalek, hraček, krmiva, volání na psa apod.). Porušení tohoto zákazu může mít za následek vyloučení psa z posuzování.

V případě více vlastníků vystavovaného jedince jsou směrodatné pouze údaje uvedené v PP s tím, že v katalogu jsou uváděna jména spolumajitelů, ale pouze jedna kontaktní adresa. Je-li jedním ze spoluvlastníků rozhodčí pro posuzování exteriéru psů, musí být uveden v katalogu.

Článek 15 - Protest

- a) Protest proti rozhodnutí rozhodčího (ocenění, zadání pořadí a titulů) není přípustný.
- b) Protest z formálních důvodů (porušení výstavních předpisů či propozic) je přípustný. Protest musí být podán písemně a současně se složením jistiny ve výši dvojnásobku výstavního poplatku za 1. psa na 1. uzávěrku výstavy.
- c) V případě zamítnutí protestu propadá složená jistina ve prospěch pořadatele výstavy.
- d) Protest může být podán pouze v průběhu výstavy.
- e) Protestní komise je zpravidla tříčlenná; je tvořena hlavním rozhodčím, ředitelem výstavy a jedním z rozhodčích. Na výstavách, kde posuzuje pouze jeden rozhodčí, nebo pouze zahraniční rozhodčí, může být protestní komise pouze dvoučlenná. V takovém případě ji tvoří pouze hlavní rozhodčí a ředitel výstavy, **hlavní rozhodčí musí být rozhodčí ČMKU.**
- f) Protest projedná komise, a to za přítomnosti rozhodčího (pořadatele), kterého se podaný protest týká. O projednání a výsledku musí být učiněn písemný zápis.
- g) Protest podaný po skončení výstavy (po ukončení posuzování ve všech kruzích) se neprojednává.

Článek 16 - Ručení

- a) Pořadatel a výstavní výbor neručí za případná onemocnění psů, úhyn nebo ztrátu psa a neručí za škody způsobené psem v průběhu výstavy.

- b) Za škody způsobené psem ručí vystavovatel.

Článek 17 - Veterinární předpisy

- a) Pořadatel, vystavovatelé a návštěvníci jsou povinni dodržovat právní předpisy (zejména předpisy na úseku veterinární péče a ochrany zvířat proti týrání), veterinární podmínky stanovené orgánem veterinární péče a propozicemi výstav, případně povinnosti uložené orgánem Státní veterinární správy vydané v souladu s právním řádem při výkonu dozoru nad konáním akce.
- b) Pořadatel je oprávněn z prostoru výstavy vykázat osobu, která povinnosti, uvedené pod bodem a) hrubě nebo opětovně poruší.
- c) Tyto předpisy se vztahují jak na vystavované psy, tak na psy návštěvníků či účastníků soutěží a doprovodných akcí.

Článek 18 - Sankce

- a) Porušení tohoto VŘ, ostatních závazných předpisů a Propozic výstavy může mít za následek disciplinární řízení. Příslušnost k disciplinárnímu projednávání stanovují předpisy jednotlivých kynologických organizací a klubů.
- b) Předsednictvo ČMKU může za porušení ustanovení tohoto VŘ postihnout jednotlivé psy, jejich vystavovatele a v neposlední řadě také pořadatele, a to:
1. V případě opakovaného agresivního chování psa vůči ostatním psům či lidem může P ČMKU vyloučit tohoto psa z účasti na výstavách všech typů konaných pod záštitou ČMKU až na dobu jednoho roku.
 2. V případě opakovaného či hrubého porušení ustanovení tohoto VŘ nebo VŘ FCI nebo jiných předpisů a řádů FCI či ČMKU může P ČMKU vyslovit zákaz účasti na výstavách všech typů konaných pod záštitou ČMKU jednotlivým vystavovatelům, a to až na dobu dvou let.
 3. V případě porušení ustanovení tohoto VŘ nebo VŘ FCI ze strany pořadatele může P ČMKU neudělit souhlas s pořádáním výstav všech typů konaných pod záštitou ČMKU tímto pořadatelem, a to až na dobu dvou let.
 4. V případě opakovaného postihu dle bodu 1), 2) a 3) může P ČMKU přestupce postihnout až na dobu 10 let.
- c) Pořadatel může v případě porušení tohoto VŘ podat sekretariátu ČMKU návrh na zrušení získaného ocenění a odebrání zadaných titulů. O zrušení získaného ocenění a odebrání titulů rozhodne Předsednictvo ČMKU.
- d) Chová-li se pes v kruhu (finále skupin plemene) agresivně a jeho chování je svědkem rozhodčí vykonávající svoji funkci, je povinností tohoto rozhodčího napsat zprávu k rukám organizačního výboru a psa ze zbývajících částí soutěže diskvalifikovat. Zrušeny budou i všechny známky a tituly udělené na dané výstavě.

Článek 19 - Závěrečná ustanovení

Dnem nabytí platnosti tohoto řádu se ruší Výstavní řád ČMKU ze dne 26.10.2011 včetně všech dodatků.

Schváleno předsednictvem ČMKU dne 12.9.2013 usnesením č. 147/9/13 s platností od 1.1.2014

Změna:

Čl. 5, bod b	Usn. P ČMKU 171/3/14 ze dne 13.3.2014 s okamžitou platností
Čl. 6, titul BOS	Usn. P ČMKU 171/3/14 ze dne 13.3.2014 s okamžitou platností
Čl. 14, bod k	Usn. P ČMKU 171/3/14 ze dne 13.3.2014 s okamžitou platností
Čl. 18, bod d	Usn. P ČMKU 171/3/14 ze dne 13.3.2014 s okamžitou platností
Čl. 11, bod c	Usn. P ČMKU 191/6/14 ze dne 17.6.2014 s platností od 1.1.2015
Čl. 15, bod e, f	Usn. P ČMKU 191/6/14 ze dne 17.6.2014 s platností od 1.1.2015
Čl. 7, bod i, j	Usn. P ČMKU 201/8/14 ze dne 28.8.2014 s platností od 1.1.2015
Čl. 3, bod c	Usn. P ČMKU 224/12/14 ze dne 18.12.2014 s platností od 1.1.2015 (uvedeno v zápise z P ČMKU z 29.1.2015)
Čl. 6, bod h, i	Usn. P ČMKU 17/09/15 ze dne 17.9.2015 s okamžitou platností
Čl. 15, bod e	Usn. P ČMKU 52/02/16 ze dne 11.2.2016, s platností od 1.3.2016
Čl. 7, bod 2)a	Usn. P ČMKU 53/02/16 ze dne 11.2.2016, s platností od 1.3.2016

Střelecký řád ČMMJ, z.s.

Úvod

Výcvik členů Českomoravské myslivecké jednoty (dále jen "ČMMJ") ve střelbě je neodmyslitelnou součástí myslivecké praxe. Docílení vyšší střelecké dovednosti je předpokladem pro úspěšné a humánní lovení zvěře. Každý člen, který má plnit plány lovu, musí být dostatečně připraven k zacházení se zbraní i ve střelbě na neživé terče.

Ti, kteří chtějí rozvíjet svou střeleckou dovednost a dosáhnout vyšší střelecké úrovně, mají příležitost při soutěžích pořádaných od základních organizací až po vrcholné akce ČMMJ. Tento střelecký řád je závazný pro všechny soutěže pořádané na území ČR, sjednocuje mysliveckou sportovní střelbu na celém území ČR a zohledňuje změny vydané International Shooting Sport Federation (dále jen „ISSF“) pro sportovní střelbu a zavedl nové střelecké disciplíny organizované pod patronací Federation Internationale de Tir Aux Armi Sportives de Chasse (dále jen „FITASC“).

A. Působnost střeleckého řádu

Střelecký řád ČMMJ je závazný pro všechny organizační složky ČMMJ a všechny členy těchto organizací, kteří vykonávají mysliveckou sportovní střelbu na celém území ČR. Vztahuje se na všechny stupně střeleckých přeborů a veřejné střelecké soutěže pořádané v rámci ČMMJ.

Výcvik a zkoušky uchazečů o první lovecký lístek v praktické střelbě se konají podle směrnic schválených ČMMJ. Tento střelecký řád platí pro tyto střelby jen potud, pokud se týká zacházení se zbraněmi a bezpečnosti na střelnicích. Stejně se postupuje i v případě cvičných střelb myslivců.

B. Všeobecná ustanovení

1. Charakter soutěží

- 1.1. Soutěž jednotlivců - výsledky se započítávají střelci.
- 1.2. Soutěž družstev - výsledky jednotlivých střelců se započítávají družstvu.
- 1.3. Soutěž jednotlivců a družstev - výsledky se započítávají současně jednotlivcům ve stanoveném rozsahu i družstvu.
- 1.4. Soutěž jednotlivců se rozděluje do kategorií, které se uplatní jen při počtu minimálně šesti účastníků dané kategorie s výjimkou kategorie juniorů, žen a super veteránů, kdy pořadatel může tuto kategorii uznat i při nižším počtu juniorů a žen.

Kategorie se ustanovují takto:

junioři – ve věku do 20 let včetně

muži (senioři) – ve věku do 55 let včetně

veteráni – ve věku do 65 včetně, super veteráni – ve věku od 66 a starší

ženy

Stáří závodníka se posuzuje podle věku, kterého závodník dosáhne v příslušném kalendářním roce, bez ohledu, zda se závod koná před nebo po datu jeho narození.

U vzduchovky mládeže jsou střelci zařazováni do třech věkových kategorií:

do 10 let (žáci-žákyně)

11-15 let (dorostenci-dorostenky)

16-20 let (junioři-juniorky)

a to dle toho, jaký věk závodník dosáhne v příslušném kalendářním roce bez rozdílu, zda se závod koná před datem narozenin, anebo po tomto datu.

1.6. Pohár Mládeže K4M jsou střelci zařazeni do dvou kategorií:

11-15 let (dorostenci-dorostenky)

16-20 let (junioři-juniorky)

2. Druhy střeleckých soutěží

2.1. Přebory

2.1.1. Stupně přeborů:

a) okresní přebor

b) celostátní přebor

c) mezistátní soutěže

2.1.2. Okresní přebory se konají dle možností jednotlivých OMS.

2.1.3. Podmínka pro vyhodnocení přeborů ČMMJ je členství v ČMMJ, včasná přihláška a limitující kapacita střelnice u pořadatele přeboru.

2.1.4. Přebory jednotlivých stupňů se pořádají jednou ročně a vítěz se stává přeborníkem.

2.1.5. Přebory jsou vnitřní soutěže, při kterých je rozpisem (propozicemi) stanoven počet položek, terčů, výstřelů.

Okresní přebory - zúčastnit se může každý, kdo je členem příslušného OMS ČMMJ. Členové jiného OMS ČMMJ nebo nečlenové ČMMJ budou hodnoceni mimo soutěž.

Celostátní přebory - zúčastnit se může každý, kdo je členem ČMMJ s výjimkou juniorů, kteří nemusí být členy ČMMJ. Nečlenové ČMMJ (mimo juniorů) budou hodnoceni mimo soutěž.

Organizační výbor má právo regulace počtu přihlášených střelců. V případě odmítnutí účasti musí dotyčnému střelci tuto skutečnost oznámit.

2.2. Veřejné soutěže

2.2.1. Veřejné soutěže jsou přístupné všem členům ČMMJ, členům ostatních organizací, které se zabývají střelectvím, případně i příslušníkům jiných států, kteří jsou řádně pojištěni. Veřejné soutěže se konají v různých disciplínách a v různém, propozicemi stanoveném rozsahu, a to jak lovecké, sportovní, případně kombinované.

2.2.2. Veřejné soutěže se mohou uspořádat jako:

- a) **uzavřené**, při kterých je rozpisem stanoven počet položek, terčů nebo výstřelů,
- b) **volné** (sériové), při kterých je rozpisem stanoven počet terčů nebo výstřelů v položce, počet položek je libovolný nebo omezený rozpisem. Rozpisem je stanovena hodina, do které je možno počet položek přihlásit, a hodina, do které musí být zakoupené položky odstříleny, a počet nejlepších položek, které se hodnotí do soutěže.

3. Střelecké disciplíny

3.1. Přehled disciplín

- a) Lovecké kolo - soutěž jednotlivců a družstev viz čl. 27 standard - 2 x 20 terčů (40).
- b) Lovecký skeet- soutěž jednotlivců a družstev standard - 2 x 25 terčů (50) viz.čl.31.
- c) Trap (univerzální, automatický, lovecký a olympijský trap - soutěž jednotlivců a družstev standard - 2 x 25 terčů (50) viz čl. 26.1, 26.2, 26.2a, 36.
- d) Lovecký parcour - soutěž jednotlivců a družstev dle pravidel FITASC.
- e) Compak sporting - soutěž jednotlivců a družstev dle pravidel FITASC.
- f) Kulový čtyřboj - malorážkou - soutěž jednotlivců a družstev. Viz čl. 21.1b,2b,3b,4b. Střelí se na terče redukované lišky, redukovaného srnce, redukovaného kamzíka a redukovaného kňoura, a to 1 x 10 výstřelů na každý terč (400).
- g) Vzduchovka mládeže – soutěž jednotlivců viz čl. 21.1c, 2c, 3c, 4c. Střelí se na vzduchovkové terče lišky, srnce, kamzíka a kňoura, a to 2 x 5 výstřelů na každý terč (400).
(Popis jednotlivých střeleckých disciplín je uveden v dalších částech SŘ).
- h) Pohár mládeže K4M - soutěž jednotlivců Střelí se na terče redukované lišky, redukovaného srnce, redukovaného kamzíka a redukovaného kňoura, a to 1 x 10 výstřelů na každý terč (400).
OMS mohou dle možností střelnic pořádat okresní přebor i v ostatních střeleckých disciplínách uvedených v tomto střeleckém řádu.

3. 2. Okresní přebory

Okresní myslivecké spolky mohou dle možností střelnic pořádat okresní přebory ve střeleckých disciplínách uvedených v tomto střeleckém řádu a v rozsahu (počet terčů a výstřelů) dle jejich uvážení.

3. 3. Celostátní přebory

- a) Lovecké kolo - soutěž jednotlivců viz čl. 27 standard - 4 x 20 terčů (80) finále viz.čl.40.5.
- b) Lovecký skeet - soutěž jednotlivců a družstev standard - 4 x 25 terčů (100) viz.čl.31.
- c) Trap (univerzální, automatický, lovecký a olympijský trap) - soutěž jednotlivců a družstev standard - 2 x 25 terčů (50) viz.čl.26.1, 26.2, 26.2a, 36.
- d) Lovecký parcour - soutěž jednotlivců a družstev dle pravidel FITASC.
- e) Compak sporting - soutěž jednotlivců a družstev dle pravidel FITASC.
- f) Kulový čtyřboj - malorážkou – soutěž jednotlivců viz čl. 21.1b, 2b, 3b, 4b. Střelí dvě série a to: na redukované terče lišky, srnce, kamzíka a kňoura a to 1 x 10 výstřelů na

každý terč, dále na redukované terče lišky, srnce, kamzíka a kňoura a to 1 x 10 výstřelů na každý terč celkem (800).

e) Lovecký desetiboj - soutěž jednotlivců.

10 výstřelů na terč

liška na průseku (SŘ ČMMJ čl. 21.5.)

kňour na průseku (SŘ ČMMJ čl. 21.6.)

(posun běžících terčů vždy zprava doleva)

liška (sedící) (SŘ ČMMJ čl. 21.1b.)

srnec redukovaný (SŘ ČMMJ čl. 21.2b.)

kňour redukovaný (SŘ ČMMJ čl. 21.4b.)

10 terčů na vysoké věži z pěti stanovišť viz čl. 26.4.

10 terčů zajíc na průseku z pěti stanovišť (posun vždy zprava doleva) viz čl. 30

20 terčů na LK viz čl. 27.

20 terčů na trap viz čl. 26.1., 26.2 a 26.2a

5 dvojterčů na LK (stanoviště 2, 3, 4, 5 a 6) (1000) viz čl. 27. pro dvojterče.

Při běžících disciplínách je možno nahodit zbraň hned po zavolání. Pro lovecký desetiboj platí ustanovení čl. 21. 7. SŘ ČMMJ.

e) Lovecký parcour – soutěž jednotlivců dle pravidel FITASC

f) Compak sporting - soutěž jednotlivců dle pravidel FITASC

g) Lovecký kulový čtyřboj – soutěž jednotlivců viz čl. 21.1.a,2a,3a,4a

Střelí se na terče lišky, srnce, kamzíka a kňoura, a to 5 výstřelů na každý terč (200).

h) Vzduchovka mládeže – soutěž jednotlivců viz čl. 21.1c,2c,3c,4c

Střelí se na vzduchovkové terče lišky, srnce, kamzíka a kňoura, a to 2 x 5 výstřelů na každý terč (400).

i) Kombinovaná lovecká střelba (KLS) – soutěž jednotlivců dle samostatně pravidel FITASC Vyhlašuje se přeborník v lovecké kombinaci.

j) Pohár mládeže K4M - soutěž jednotlivců

Střelí se na terče redukované lišky, redukovaného srnce, redukovaného kamzíka a redukovaného kňoura, a to 1 x 10 výstřelů na každý terč (400).

3.4. Veřejné soutěže

Volbu disciplín, rozsah střelby a kombinace stanoví pořadající organizace ve smyslu tohoto střeleckého řádu, dle místních podmínek, zvyklost a tradice pořadatele. Tyto údaje musí být obsaženy v propozicích vydaných organizátorem soutěže.

4. Povinnosti střelců

4.1. Účastí v soutěži střelec potvrzuje, že ovládá příslušná ustanovení střeleckého řádu a pravidla střelby, kterým se musí podřídit.

4.2. Střelec se musí dostavit ve stanovenou dobu na určené místo, aby se přihlásil do soutěže, zaplatil příslušný vklad (startovné) a byl přítomen losování pořadí. Pokud losování pořadí vykoná jury nebo sbor rozhodčích, není povinen se ho zúčastnit, ale je povinen počkat na výsledek losování, který se oznámí všem soutěžícím a vedoucím družstev. Vedoucí družstev nebo skupiny přihlásí své střelce odevzdáním jmenného seznamu s adresami nebo je nahlásí

jednotlivě. Po prezentaci se v žádném případě vklad nevrací. Nevrací se ani alikvotní část vkladu, pokud se po odstřílení části položek stanoví další postupový limit.

- 4.3. Každý soutěžící je při prezenci povinen předložit platný zbrojní průkaz. Osoba nevlastnící zbrojní průkaz střílí pod dozorem odpovědné osoby. Při přeborech ČMMJ všech stupňů předloží členové ČMMJ členský průkaz se zaplaceným členstvím na příslušný rok a všichni účastníci doklad o platném pojištění. (Výjimkou je soutěž vzduchovky mládeže).
- 4.4. Po losování pořadí dostane každý střelec startovní číslo, které je po dobu soutěže povinen nosit připevněné na zadní části svého oděvu, viditelně a nad úroveň pasu.
- 4.5. Soutěžící se při nástupech před a po soutěži chová pokojně a disciplinovaně se řídí příkazy pořadatelů a členů organizačního výboru. Oprávněné připomínky a uvážené protesty předkládá příslušným činitelům před nástupy. Za nepatřičnou kritiku opatření organizačního výboru soutěže nebo činnosti rozhodčích může být soutěžící rozhodnutím jury ze soutěže vyloučen. Takový případ hlavní rozhodčí uvede ve zprávě, kterou předloží ČMMJ.
- 4.6. Pojme-li organizátor podezření je oprávněn provést u střelce dechovou zkoušku na alkohol. Střelec je povinen se této dechové zkoušce podrobit. Soutěžící, který je pod vlivem alkoholu, drog nebo dopingu, nesmí být k soutěži připuštěn nebo musí být ze soutěže odvolán a vykázán z prostoru střelnice.
- 4.7. V průběhu soutěže nesmí závodník bez souhlasu rozhodčího opustit střeliště, u kulových disciplín ani střelecké stanoviště. Po skončení soutěže je povinen se zúčastnit vyhlášení výsledků. V odůvodněných případech může hlavní rozhodčí po dohodě s ředitelem soutěže povolit dřívější opuštění střelnice. Pokud závodník opustí střelnici bez tohoto povolení, musí hlavní rozhodčí anulovat jeho výsledek v soutěži a není mu udělen ani diplom, medaile nebo cena. Diplom, medaile nebo cena se udělí dalšímu v pořadí.
- 4.8. Střelec smí při soutěži (a tréninku) používat pouze zbraně, na které má příslušný průkaz zbraně, které mají platnou zkušební značku a dávají záruku bezpečnosti. Jedině v případě poruchy a se souhlasem rozhodčího smí soutěžící dokončit položku nebo soutěž s půjčenou zbraní. Druh, ráže, úprava zbraně a střelivo musí odpovídat ustanovení střeleckého řádu pro příslušné disciplíny.
- 4.9. Se všemi zbraněmi, a to i nenabitými, se musí zacházet s největší opatrností. Zbraně zlamovací se musí nosit zlomené. Opakovací a samonabíjecí zbraně se nosí s otevřeným závěrem a ústím hlavně směřujícím nahoru nebo dolů. Řemen na zbraních je nepřipustný. Pokud střelec nemá svoji zbraň uloženu, musí ji postavit do vyhrazených stojanů na zbraně. Dříve, než zbraň odloží, musí se přesvědčit, jestli nezůstal v nábojové komoře náboj. Je zakázáno dotýkat se zbraní jiného střelce bez jeho souhlasu. Po dobu střelby u disciplíny trap při přesunu mezi stanovištěm se musí zbraň přenášet otevřená a při přesunu z posledního na první stanoviště otevřená a nenabitá. To platí i při opuštění střeliště.

- 4.10. Střelec se nesmí cvičit ve střelbě nebo mířit mimo střelecké stanoviště nebo palebnou čáru. Je zakázané mířit nebo střílet na terč jiného střelce, nebo mířit a střílet na živá zvířata. Výstřely na odmaštění, zahřátí, anebo zkoušku zbraní jsou možné jen se souhlasem rozhodčího na střeleckém stanovišti.
- 4.11. Po výzvě (vyvolání) má být střelec bezprostředně připraven ke střelbě a musí mít u sebe dostatek střeliva a potřebné vybavení na odstřílení položky.
- 4.12. Pokud se při střelbě mění od výstřelu k výstřelu střelecká stanoviště, smí střelec nastoupit na další stanoviště jen tehdy, pokud ho předcházející již odstřílel. Po skončení střelby v položce musí všichni střelci zůstat na svém místě, dokud poslední střelec neodstřílel a rozhodčí po kontrole výsledků a určení pomocných rozhodčích (při brokové střelbě) neoznámí konec. Střelec je povinen přijmout funkci pomocného rozhodčího nebo zapisovatele výsledků.
- 4.13. Střelec smí nabít svoji zbraň jen na střeleckém stanovišti, když na něm zaujal postavení, usměrnil zbraň do směru střelby a rozhodčí dal pokyn k zahájení střelby. Opakovací (samonabíjecí) zbraně se nabíjejí jenom tolika náboji, kolik je předepsáno pro danou disciplínu. Na baterii a střelištích s podobným postupem střelby nesmí střelec uzavřít zbraň, dokud jeho soused po levé straně neodstřílel. Střelec se nesmí na střeleckém stanovišti otočit před otevřením svojí zbraně nebo závěru. Okamžitě po povelu "palbu zastavit" nebo po vysunutí červeného praporku (v prostoru cílných, zákopu baterie apod.) musí střelci zbraně (závěry) otevřít, vybit a odložit zbraně. Pokud není cílný v krytu nebo praporek odstraněn, musí být zbraně (závěry) otevřené a nesmí se nabíjet. Pokud není při brokové střelbě terč (dvojterč) vypuštěn do 3 sekund po povelu (lovecké kolo, vysoká věž), ukáže střelec zvednutím ruky nebo odličením, že odmítá na něj (ně) střílet. Na baterii musí být terč vypuštěn okamžitě po zavolání. V případě vypuštění neplatného terče nebo při přerušení střelby musí být zbraně (závěry) otevřené. V případě poruchy zbraně nebo střeliva musí střelec zůstat na svém místě (stanovišti) se zbraní otočenou do směru střelby. Střelec nesmí zbraň otevřít ani se dotknout pojistky před prohlédnutím a přezkoušením zbraně rozhodčím. Zvednutím ruky upozorní rozhodčího, který rozhodne o dalším postupu a úpravě časového limitu. Čas k odstřílení jedné desetiranné položky na pevné terče je limitován 6 (šesti) minutami. (U L4K je pětiranná položka rovněž limitovaná 5 minutami).
- 4.16. Při kulové střelbě nesmí střelci pomáhat korektor. Pro kontrolu zásahu je povoleno použít dalekohled (triedr), bez omezujícího zvětšení.
- 4.17. Střelba musí probíhat bez zbytečného přerušování. Střelcům je povoleno v průběhu střelby používat pouze nutné povely pro vypuštění terče, oznámit "připraven" anebo vznést protest a odpovídat na otázky rozhodčích.
- 4.18. Střelci a vedoucí družstev (trenéři) nesmějí obtěžovat otázkami zapisovatele výsledků. Při zjištění nesprávného zápisu mají právo podat protest rozhodčímu bezprostředně po zjištění nesprávnosti. Střelci (vedoucímu družstvu) musí být ukázán kulový terč na základě podaného protestu, ale až po jeho vyhodnocení. Střelec ani vedoucí družstva se nesmí dotknout

ukazovaného terče. Do 15 minut od vydání je možné podat protest. Čas vydání terčů se zaznamenává. Střelci, vedoucí družstva a trenér nemají přístup k terčům, do krytu cílných a do jiných zařízení střílišť (věží, loveckého kola, zákopu baterie atd.) a nesmí používat spojovacích zařízení od stříliště k cílným. Tento zákaz se netýká rozhodčích, členů jury a organizačního výboru soutěže.

5. Organizační výbor

5.1. Organizace, která pořádá střeleckou soutěž (přebor) nebo je pověřena jeho uspořádáním, ustaví organizační výbor. Jeho úlohou je připravit soutěž tak, aby byl jeho průběh po stránce organizační a technické bezproblémový a aby byla zajištěna všechna opatření související se soutěží (přeborem). Musí být zajištěna regulérnost soutěže.

Pro přípravu je potřebné:

- sestavit a včas rozeslat rozpis (propozice) soutěže,
- zajistit zdravotní službu a technický personál,
- zajistit diplomy, plakety a event. věcné dary,
- zajistit a připravit terče, dokumentaci a tisk,
- prověřit technické zařízení střelnice,
- zajistit stravování,
- při prezenci zabezpečit kontrolu podle čl. 4.3.
- označit přístupové cesty, případně zabezpečit dopravu na střelnici a vyhradit parkování pro auta,
- ihned po skončení celostátního přeboru odeslat hlášení (výsledkovou listinu, celkové vyúčtování) sekretariátu ČMMJ.

Za vyúčtování odpovídá ekonom (pokladník) a ředitel soutěže, za výsledkovou listinu hlavní rozhodčí.

5.2 **Organizační výbor se skládá z těchto členů:** ředitel, ekonom (pokladník), hlavní rozhodčí, technický pracovník., ostatní jmenuje ředitel pověřeného organizačního výboru.

5.3 Úkoly členů organizačního výboru:

- a) **Ředitel** - řídí organizační výbor - zpravidla ve spolupráci s hlavním rozhodčím.
- b) **Hlavní rozhodčí** – řídí sbor rozhodčích
- c) **Ekonom (pokladník)** - eviduje přihlášky střelců a inkasuje předepsané vklady, vyplácí finanční náležitosti a vydává potvrzení o výšce a účelu vkladů při soutěži. Při své práci se řídí příslušnými směrnicemi a nařízeními.
- d) **Technický pracovník** - řídí práci technického personálu. Musí ovládat techniku zařízení na jednotlivých střílištích. Vykonává pokyny hlavního rozhodčího týkající se funkce technického zařízení střílišť.

6. Sbor rozhodčích

Soutěž po střelecké stránce řídí sbor rozhodčích, který se skládá z hlavního rozhodčího a rozhodčích (na střílištích, u terčů a v hodnotitelské komisi). Všichni rozhodčí musí mít příslušnou kvalifikaci a platný průkaz rozhodčího. Členové jury, organizační výbor a sbor rozhodčích musí být po dobu soutěže viditelně označeni. Členové organizačního výboru nemají právo zasahovat do rozhodování sboru rozhodčích při střelbě.

6.1. Hlavní rozhodčí

Na celostátní přebory je delegován ČMMJ

- odpovídá za regulérní průběh soutěže,
- mimo vlastní rozhodování řídí práci rozhodčích. po skončení celostátního přeboru podává písemnou zprávu o průběhu soutěže, hodnocení rozhodčích, popis vyřešených protestů a celkové hodnocení celostátního přeboru na sekretariát ČMMJ nejpozději do 14 dnů.
- před zahájením soutěže zkontroluje technické zařízení střílišť a parametry střelnice,
- před soutěží řídí instruktážní poradu rozhodčích,
- losuje pořadí střelců,
- spolurozhoduje při protestech a postizích,
- po skončení soutěže vyhláší výsledky a podepisuje výsledkovou listinu,
- jako závodník se hlavní rozhodčí nesmí zúčastnit soutěže, ve které zastává funkci hlavního rozhodčího,
- v případě, že na soutěži není ustavena jury, přejímá její funkci hlavní rozhodčí.

6.2. Rozhodčí

- musí být objektivní a musí dokonale ovládat pravidla střelby v disciplíně, ve které rozhoduje,
- jako závodník se nesmí zúčastnit soutěže v disciplíně, ve které rozhoduje,
- případná neserióznost nebo vědomé obcházení pravidel rozhodčím musí být předmětem řízení nadřízeného orgánu dle platných stanov ČMMJ.

7. Jury (porota)

7.1. Při vyšších soutěžích (celostátní přebor, významná veřejná soutěž, mezinárodní soutěž) se jury skládá z hlavního rozhodčího a určených členů organizačního výboru. Minimální počet členů jury je 3.

7.2. Předseda jury musí splňovat kvalifikační podmínky na úrovni hlavního rozhodčího.

7.3. Úloha jury:

- před zahájením soutěže zkontrolovat, jestli střílišť odpovídají pravidlům a jsou řádně připravena,
- v průběhu střelby dohlíží na dodržování pravidel, kontroluje zbraně, střelivo a výstroj,
- činí potřebná rozhodnutí v případě technických nedostatků nebo jiných poruch v průběhu střelby, pokud je neřeší rozhodčí,
- přijímá a rozhoduje o protestech
- rozhoduje o postizích za porušení pravidel, za nesprávné chování, zvláště když jde o vyloučení člena ze soutěže,
- musí být stále informována o průběhu soutěže, a proto jsou nejméně dva členové jury přítomni v blízkosti střílišť, na kterých se střílí,
- proti rozhodnutí jury není odvolání a její rozhodnutí je konečné.

8. Propozice (rozpis soutěže)

8.1. Soutěže probíhají podle vydaných propozic, s seznamem a popisem disciplín, podmínek jejich plnění, způsoby určení vítěze (přeborníka), jednotlivce nebo družstva.

- 8.2. Pořadající organizace je povinna před soutěží vypracovat propozice a předložit je svému orgánu ČMMJ ke schválení tak, aby mohl být zabezpečen jejich tisk a expedice nejpozději 14 dní před konáním soutěže.
- 8.3. V propozicích musí uvést:
- druh soutěže (přebor, memoriál, veřejná soutěž, velká cena atd.),
 - kdy a kde se soutěž koná a čas losování,
 - podmínky účasti,
 - termín podání přihlášek,
 - časový rozpis soutěže a čas vyhrazený na trénink,
 - seznam a popis disciplín
 - složení organizačního výboru a jméno hlavního rozhodčího a ostatních rozhodčích,
 - způsoby určení vítěze,
 - diplomy, plakety, věcné ceny,
 - informace o úhradách nákladů soutěžícím,
 - způsob podávání protestů,
 - vyhrazení změn organizačním výborem.
- 8.4. Držitelé putovních cen, kteří je v soutěži obhajují, musí být o soutěži obesláni a vyrozuměni, informováni propozicemi a vyzváni, aby putovní ceny odevzdali nejpozději před začátkem soutěže.
- 8.5. Propozice se mohou měnit jen z vážných důvodů. Každá změna musí být ohlášena před zahájením soutěže a písemné znění změny musí být vyvěšeno na viditelném místě střelnice.

9. Určení přeborníka (vítěze) a dalšího pořadí střelců

- 9.1. Na přeboru se přeborníkem stává střelec, který dosáhl nejvyššího výsledku. Titul přeborníka ČMMJ při kterémkoliv přeboru může získat pouze člen ČMMJ. První tři střelci - členové ČMMJ, v okresním přeboru obdrží diplom a Celostátním přeboru obdrží pohár a diplom.
- 9.2. Pokud na přeborech (soutěžích) ve střelbě kulí dosáhnou dva nebo více závodníků (družstev) stejného nejvyššího počtu bodů, rozhoduje o konečném pořadí lepší výsledek v poslední, předposlední atd. položce (zpětně). Pokud je i v tomto případě stejný výsledek, rozhoduje vyšší počet zásahů v kruhu "10" v poslední, předposlední atd. položce.
- 9.3. Při střelbě v kulovém čtyřboji malorážkou se hodnotí výsledek ze 400 (malý standard) nebo z 800 (velký standard) možných bodů, tedy součet výsledků za všechny čtyři druhy terčů. U L4K se hodnotí výsledek z 200 možných bodů.
- 9.4. Při rovnosti bodů v kulovém čtyřboji se určuje pořadí podle lepšího výsledku na terči kňoura, kamzíka, srnce a potom lišky. Při velkém standardu (800 možných bodů) se určuje pořadí podle lepšího výsledku na druhém a potom na prvním terči kňoura, kamzíka, srnce a lišky.
- 9.5. Při rovnosti bodů do třetího místa při soutěži v kulových disciplínách - lovecký kulový čtyřboj (L4K) a kulový čtyřboj malorážkou (K4M) se provede rozstřel na terč kňoura z volné ruky

v polovičním časovém limitu, tj. u L4K 5 ran v limitu 2,5 minuty, u K4M (Pohár mládeže, junioři a juniorky 16-20 let) 10 ran v limitu 3 minut.

Při Poháru mládeže, dorostenci a dorostenky 11-15 let, 10 ran v limitu 3 minut s oporou pevné tyče.

U Vzduchovky mládeže se provádí rozstřel 2x5 ran na terč kňoura v limitu 3 minut žáci a žákyně do 10 let, vleže s oporou, dorostenci a dorostenky 11-16 let vleže s oporou loktů a junioři a juniorky 16-20 let vstoje bez opory. Jestliže ani po tomto rozstřelu nedojde k rozhodnutí, následuje rozstřel shot off na jednu ránu na speciálně upravený vzduchovkový terč. Pak rozhoduje o pořadí menší vzdálenost od středu.

- 9.6. Na veřejných soutěžích, které obsahují více různých disciplín (čtyřboj, pětiboj, desetiboj), musí organizační výbor v propozicích určit pořadí disciplín, ve kterých dosažený výsledek bude mít vliv na konečné pořadí střelců v případě rovnosti celkového počtu bodů nebo zásahů (např. vyšší počet bodů v jedné kulové a brokové disciplíně).
- 9.7. Pokud dosáhnou dva nebo více střelců na přeborech na loveckém kole, loveckém skeetu a universálním trapu nejvyššího výsledku, stane se z nich přeborníkem střelec, který dosáhne nejlepšího výsledku v dalším rozstřelu. Pokud bude dosažen stejný výsledek, bude dále proveden rozstřel KO. Další místa pořadí se určí podle počtu zasažených terčů v poslední, předposlední atd. položce. Pokud ani tímto postupem se nedá určit rozdíl, určí se přednost v pořadí počítáním zásahů od prvního terče poslední položky, pokud se nedojde k nule. Střelec, který má více zásahů od začátku položky za sebou, je lepší v celkovém pořadí. Pořadí střelců v soutěžích loveckého parcoure bude určeno v souladu s pravidly této disciplíny, vydaných FITASC.
- 9.8. Na rozstřel nastoupí střelci podle nového losování. Volná místa se nedoplňují. Pokud má střelnice dvě střeliště, určí organizační výbor střeliště, na kterém se bude rozstřel konat. Rozstřel rozhoduje hlavní rozhodčí podle pravidel příslušné disciplíny. Střelci, kteří se mají rozstřelovat, musí být ve styku s organizačním výborem, aby byli připraveni na rozstřel do 30 minut po skončení základního závodu. Výsledek dosažený rozstřelem se vyznačí na výsledkovou listinu v poznámce písmenem R.
- 9.9. Pokud se střelec po vyzvání nezúčastní rozstřelu do limitu 5 minut, zařadí se v pořadí za střelce, kteří se rozstřelu zúčastnili. Rozstřel způsobem podle jednotlivých disciplín viz čl. 40.3.
- 9.10. Pokud jde o vyhodnocení přeboru v soutěži družstev, rozstřel se nekoná. Při určení vítězného a dalšího družstva v pořadí se postupuje podle součtu výsledků dosažených družstvy v poslední, předposlední atd. položce, případně podle zásahů počítaných od prvního terče dozadu, pokud se nedojde k nule. Družstvo, které má více zásahů za sebou, je lepší v celkovém pořadí.
- 9.11. Při stejném počtu bodů v loveckém desetiboji se hodnotí soutěžící podle součtu výsledků na terči kňoura na průseku a počtu zásahů na loveckém kole - dvojterče, dále podle součtu bodů na pevném kňouroví a výsledku dosaženém na loveckém kole.
- 9.12. Ustanovení bodů 9.1. až 9.11 je platné pro všechny stupně přeborů ČMMJ a je směrodatné pro postup při dalších vnitřních a veřejných soutěžích.

Při volných (sériových) soutěžích se hodnotí propozicemi určený počet nejlepších položek (2, 3 i více). Pokud dva nebo více střelců mají v těchto položkách stejné výsledky, hodnotí se počet výsledků v dalších nejlepších položkách. Střelec, který má v dalších nejlepších položkách lepší výsledek, má přednost v celkovém pořadí.

10. Protesty (odvolání) všeobecně

- 10.1. Střelec může protestovat jen za svoji osobu, vedoucí družstva jen za členy svého družstva.
- 10.2. Po skončení soutěže se může podat jury protest nejpozději do 15 minut po vyhlášení výsledků. Po tomto termínu ani oprávněný protest nesmí být projednáván.
- 10.3. Protest se musí podat písemně a ten, kdo protest podává, musí současně zaplatit vklad dle propozic soutěže, který se mu vrátí, pokud se protestu vyhová. Pokud je protest zamítnut, propadá tato částka ve prospěch soutěže. Rozhoduje jury a její rozhodnutí je konečné.
- 10.4. Pokud dojde vyřízením protestu ke změně původního rozhodnutí, které má za následek změnu pořadí a vliv na přidělení ceny, má střelec (družstvo), v jehož prospěch byl protest vyřízen, nárok na její vydání.

11. Postihy – všeobecně

- 11.1. U všech střelců se předpokládá, že ovládají a dodržují pravidla
 - bezpečného zacházení se zbraní,
 - chování na střelnici a střelišti,
 - střelby v disciplíně, ve které střílejí, a její hodnocení,
 - ustanovení tohoto střeleckého řádu.
- 11.2. Střelec se účastí v soutěži zároveň zavazuje, že se podřídí postihům a ostatním důsledkům, které vyplývají z porušení těchto pravidel, pravidel bezpečnosti nebo nařízení rozhodčích.
- 11.3. Pokud střelec použil zbraň (mířidla) nebo střelivo, které není v souladu s ustanoveními, musí se všechny zásahy dosažené touto zbraní (střelivem) posoudit jako chybené. Pokud jury prokáže, že se střelec dopustil chyby úmyslně, musí ho vyloučit ze soutěže.
- 11.4. Nesprávné chování a vědomé pokusy o obcházení těchto pravidel střelby mohou mít za následek napomenutí, postih nebo vyloučení ze soutěže podle rozhodnutí jury (organizačního výboru) i tehdy, kdy v těchto řádech není konkrétní ustanovení o postihu.

12. Společná ustanovení

- 12.1. Na střelnici je zakázáno vyrušovat soutěžící a dělat zbytečný hluk.
- 12.2. V průběhu soutěže je zakázáno střílet tréninkové (pokud nejsou propozicemi či pravidly povolené v rámci soutěže) nebo jiné střelby, s výjimkou zkoušky zbraně povolené rozhodčím.

- 12.3. Je zakázáno dotýkat se na střelnici cizí zbraně bez vědomí jejího majitele (mimo sbor rozhodčích a členů jury).
- 12.4. Přístup k technickým zařízením střelnice, k terčům a spojovacím zařízením mají jen členové jury, organizačního výboru a členové sboru rozhodčích. Soutěžícím, trenérům a vedoucím družstev je k těmto zařízením přístup zakázán.
- 12.5. Ochrana sluchu je v ČR povinná.
- 12.6. Na střelištích platí zákaz kouření.
- 12.7. U disciplín lovecké kolo, loveckých parcour a lovecký skeet je povinná ochrana zraku při všech stupních soutěží a závodů.**

C. Pravidla pro kulovou střelbu

13. SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

- 13.1. Střeliště pro střelbu z kulových zbraní se skládá z řady terčů připevněných na rámech.
- 13.2. Rám, na který se připevňují terče, musí být nejméně tak velký jako terč. Rám a jeho potah musí umožňovat rychlou výměnu terčů. Rámy nebo terče jsou označeny čísly, která jsou dobře viditelná ze střeleckých stanovišť.
- 13.4. Na vzdálenost 50 m pro malorážku a 100 m pro kulovnici od terčů a rovnoběžně s nimi jsou střelecká stanoviště ve stejném počtu jako terče. Vzdálenost se měří od předního okraje střeleckého stanoviště k ploše terčů. Střelecká stanoviště mají být v rámci možnosti krytá střechou a chráněná zástěnou proti dešti, větru a slunci tak, aby žádná část střeliště neposkytovala výhodu.
- 13.5. Střelecká stanoviště mohou být mezi sebou oddělena zástěnou. Na každém střeleckém stanovišti musí být:
- malý stolek nebo polička na odložení nábojů,
 - věšák na odložení oděvu,
 - stojan nebo věšák na zbraně,
 - jedna nebo dvě židle.
- 13.6. Terče nemají být umístěny více než 750 mm nad a 1250 mm pod úrovní hlavně malorážky a 2000 mm nad nebo pod úrovní hlavně u kulovnice. Terče nemají být stranou od střeleckého stanoviště více než 4000 mm u kulovnic a 2000 mm u malorážek. Tato odchylka se zjišťuje kolmicí vztyčenou z plochy terče, která by měla procházet střeleckým stanovištěm.
- 13.7. Za střeleckými stanovišti musí být volný prostor, aby se po něm mohl v celé šířce střeliště volně pohybovat rozhodčí na palebné čáře.

14. Výstroj a postoj střelce při střelbě

- 14.1. Střelec nesmí používat speciální střelecké kabáty a oděvní doplňky jako jsou vycpávky, polštářky, pásky a tlumící prvky. Rukavice **nejsou** povoleny.
- 14.2. Postoj střelce při střelbě ve stoje bez opory. Používá se především při střelbě na terč kňoura. Střelec stojí na obou nohou bez další opory. Zbraň drží oběma rukama opřenou o rameno, tvář a část prsou blíže k ramenům. Záloktí a loket levé ruky může opírat o prsa. Zbraň ani žádná část těla se nesmí dotýkat jiné opory (tyč, židle, stolek, boční konstrukce střeliště a pod.)
- 14.3. Postoj střelce při střelbě ve stoje s oporou pevné tyče. Používá se při střelbě ve stoje na terč srnce, kde je předepsaná opora o pevně postavenou tyč tloušťky asi 30 mm (*dle možností střelnice s důrazem na tuhost tyče a zamezení přenosu chvění na sousední střelecké stanoviště**). Střelec drží tyč rukou, kterou drží i zbraň. Jinou částí těla se střelec nesmí dotýkat tyče. Pro praváky a leváky platí popis analogickou záměnou "levý - pravý".
- 14.4. Postoj střelce při střelbě ve stoje s oporou volně postavené tyče. Používá se při střelbě ve stoje na terč kamzíka (ne srnce při loveckém desetiboji), kde je předepsaná opora o volně postavenou tyč tloušťky asi 30 mm a délky cca 180 cm. Střelec drží tyč rukou, kterou drží i zbraň. Volně stojící tyč se nesmí o nic opírat (ani o jinou část těla střelce) a musí stát volně na zemi. Zbraň ani žádná část těla se nesmí dotýkat jiné opory (pevná tyč, židle, stolek, boční konstrukce střeliště apod.) Tyče zpravidla zabezpečuje pořadatel soutěže. Pro praváky a leváky platí popis analogickou záměnou "levý - pravý".
- 14.5. Postoj vleže bez opory. Používá se při střelbě vleže na terč sedící lišky. U vzduchovky mládeže u kategorie 11- 15 let se tato poloha používá u všech ostatních terčů (vzduchovkový terč srnce, kamzíka a kňoura). Zamíření vleže bez opory znamená, že paže podepírající zbraň v přední části zbraně za předpažbí se může dotýkat podložky pouze ohbím lokte, nikoliv celým předloktím, anebo jeho částí, pažba se nesmí dotýkat podložky. Druhá paže se opírá o podložku rovněž pouze ohbím lokte. Použití střeleckého řemene pro zpevnění levé – pravé paže je zakázáno.
- 14.6. Postoj v sedě s oporou loktů o podložku. Používá se při střelbě vleže na terč sedící lišky při okresních přeborech tam, kde střelnice neumožňuje střelbu vleže bez opory. A rovněž ze stejného důvodu u vzduchovky mládeže u kategorie 11-15 let se tato poloha používá u všech ostatních terčů (vzduchovkový terč srnce, kamzíka a kňoura). Zamíření v sedě s oporou loktů o podložku znamená, že střelec sedí na židli a paže podepírající zbraň v přední části zbraně za předpažbí se může dotýkat podložky (stůl) pouze ohbím lokte, nikoliv celým předloktím, nebo jeho částí, pažba se nesmí dotýkat podložky. Druhá paže se opírá o podložku rovněž pouze ohbím lokte. O hranu stolu se může střelec dotýkat i přední částí trupu.
- 14.7. Lovecký postoj. Používá se pro střelbu na pohyblivé terče (kňour a liška na průseku) a je shodný s postojem pro disciplíny lovecké kolo, lovecký skeet, lovecký pacour, vysoká věž a zajíc na průseku, kde je jako výchozí a předepsaný lovecký postoj dle následujícího ustanovení: střelec drží zbraň oběma rukama tak, aby se pažba dotýkala těla pod

horizontální páskou pro lovecký postoj, která je v úrovni o 25 cm níže na pravé (levé) straně hrudníku od ramenního švu na střeleckém oděvu.

15. Hodnocení zásahů

- 15.1. Na loveckých terčích jsou kružnice nebo křivky (čáry) a plochy mezi nimi jsou označeny čísly 10, 9, 8 atd. až 0. Křivky (čáry) mohou být jednoduché nebo dvojité.
- 15.2. Pokud střelec při průstřelu terče poruší venkovní stranu jednoduché křivky (čáry), hodnotí se takový zásah číslem vyššího kruhu. Na terči s dvojitou čarou se počítá vyšší hodnocení tehdy, pokud průstřel porušuje světlou mezeru mezi čarami. Pokud je průstřel v blízkosti rozhodující čáry a volným okem se nedá správně rozhodnout, použije se lupa případně kalibr, nebo průsvítka o průměru 8 mm i tehdy, pokud střelci střílí kulovnicemi jiných ráží. U terčů, na které se střílí malorážkou, se používá vsuvný kalibr, nebo průsvítka 5,6 mm a u vzduchovky kalibr 4,5 mm.
- 15.3. Vsuvný kalibr, nebo průsvítka se smí použít jen jednou a smí ho použít jen hlavní rozhodčí nebo jím pověřený předseda vyhodnocovací komise. Rozhodnutí o hodnotě takového zásahu, kde byl použit vsuvný kalibr, nebo průsvítka, je konečné a není možné proti němu podat protest. Zásahy, u kterých byl použit vsuvný kalibr, nebo průsvítka se na terči vyznačí. Všechny zásahy většího průměru než 9 mm se hodnotí jako nula (jde o odražené střely). Při kontrolních střelbách se mohou použít zbraně s kalibrem větším než 9 mm.
Od povelu "pal" se hodnotí každý výstřel směrem na terč.
Výjimky z tohoto pravidla platí v těchto případech:
 - pokud střela neopustila hlaveň,
 - pokud jde o výstřel (výstřely) na odmaštění nebo zahřátí hlavně a byly povoleny rozhodčím na střeštišti. Tyto výstřely se nesmí střílet na terč, ale tak, aby byla střela bezpečně zachycena valem.
 -
- 15.5. Nástřelné výstřely v počtu tří ran jsou povinné a nezapočítávají se do soutěže, pokud jsou vystřeleny na zvlášť vyznačený nástřelný kříž kruhového terče sedící lišky. Jiné nástřelné než takto specifikované a střely nad počet v poloze mimo vyznačený nástřelný kříž kruhového terče se zásadně započítávají do soutěže.
Vzduchovka mládeže - možný nástřel před začátkem střelby 5 ran na standardní vzduchovkový terč. Závodníci mají možnost kontroly nastřelení zbraně během závodu na vyhrazeném střeštišti. Musí, však být dodržena plynulost závodu tzn. nastoupit včas na položku.
- 15.6. Zásahy na jednotlivých terčích se mohou ukazovat jen při tréninku nebo kontrolních střelbách. Výjimku tvoří pouze běžící terč kňour kulovnicí v lovecké kombinaci nebo v samostatném závodě, kde může střelec zásahy sledovat na obrazovce snímacího zařízení, pokud je střeštiště takto vybaveno.
- 15.7. Při střelbě na pohyblivé terče se po odstřelení terč vyhodnotí stejně jako terč pevný.

- 15.8. Každý výstřel na nepravdělný pohyblivý terč se hodnotí a nevzniká nárok na vypuštění nového terče. Pokud závodník na nepravdělný pohyblivý terč nevystřelí, má nárok na vypuštění nového terče. Pokud závodník z vlastní viny nevystřelí na pohyblivý terč, hodnotí se jako zásah 0.
- 15.9. Před začátkem položky na pohyblivé terče má závodník právo na vypuštění jednoho terče s možností sledovat ho se zalícenou zbraní.

16. Rozhodčí na střelišti u terčů a hodnotící komise

16.1. Rozhodčí na střelišti:

- zodpovídá za přesné dodržování pravidel a bezpečnost střelby. Dohlíží na správný a přesný postup při ukazování zásahů při tréninku nebo kontrolních střelbách,
- přezkouší připravenost střelišť a jejich zařízení,
- kontroluje jména střelců na střeleckých stanovištích, jejich výzbroj, výstroj, střelivo a vybavení,
- dává pokyn rozhodčímu u terčů na vystavení a skrytí terčů,
- na požádání závodníků dává pokyn pro výstřely na odmaštění, případně zahřátí hlavně před položkou,
- dává povel k zahájení ("10 případně 5 výstřelů pal") a skončení střelby ("střelbu zastavit"), dohlíží podle stopek na dodržování časového limitu a zaznamenává přerušení střelby,
- kontroluje, jak střelci dodržují pravidla střelby, a činí opatření při jejich porušování,
- sleduje stopky a nahlas oznamuje čas po jedné minutě ze stanoveného limitu počínaje třetí minutou ("zůstávají 3 minuty..., 2 minuty..., 1 minuta..., střelbu zastavit"),
- dává pokyn k odnesení terčů k vyhodnocení,
- u Vzduchovky mládeže zásahy sledují rozhodčí na střelišti a před sejmutím terčů označí na jednotlivých terčích dvojstřely, trojstřely atd. Vyhodnocení provádí však hodnotitelská komise.

-

16.2. Rozhodčí u terčů

- je vedoucím obsluhy terčů,
- kontroluje činnost technických zařízení u terčů,
- dohlíží na to, aby terče byly správně připnuty podle označení,
- dohlíží na to, aby terče byly sejmuty ve správném pořadí a odevzdány k vyhodnocení,
- udržuje spojení s rozhodčím na střelišti,
- před sejmutím terče zkontroluje počet zásahů, v případě dvojstřelu rozhodne hlavní rozhodčí.

-

16.3. Hodnotitelská komise

- skládá se ze dvou rozhodčích (při větších soutěžích i více), kteří kolektivně vyhodnocují zásahy a terče,
- spočítají body a výsledky podepíší,
- zapisovatel přepíše hodnoty zásahů a výsledek do záznamu o střelbě (střeleckého listu) a odtud výsledky každé položky na výsledkovou tabuli (listinu),
- výsledková tabule (listina) je umístěna na přístupném a přehledném místě,

- hodnotitelská komise musí mít k dispozici silně zvětšující lupy a průhledný celuloid (plexisklo) apod. s vyrytými kruhy (průsvitku) o průměru 5,6 mm pro malorážku a 8 mm pro kulovnici a 4,5 mm pro vzduchovku,
- vsuvný kalibr 5,6 mm, 8 mm a 4,5 mm,
- při soutěžích menšího významu se mohou některé funkce spojit, nesmí tím však trpět průběh soutěže a musí být splněny hlavní zásady tohoto střeleckého řádu.

17. Protesty při kulových disciplínách

- 17.1. Pokud je střelec (vedoucí) družstva přesvědčen, že rozhodčí nepostupoval podle pravidel nebo nesouhlasí s jeho rozhodnutím, může podat protest hlavnímu rozhodčímu. Proti jeho rozhodnutí může být podán protest jury.
- 17.2. Protest proti rozhodnutí o hodnotě zásahů, které byly zjišťovány vsuvným kalibrem, není přípustný. Není možné podat protest ani proti špatnému výsledku z důvodu nesprávně nastavených mířidel nebo pro jejich poruchu v průběhu střelby (optická mířidla) nebo pro jinou závadu zbraně nebo střeliva. Opravná střelba je v takovémto případě nepřípustná, a to i tehdy, když závadu střelec zjistí až po skončení střelby.

18. Postihy při kulových disciplínách

- 18.1. Pokud neodpovídá výstroj střelce příslušným ustanovením (článek 14.1.), musí ji střelec na výzvu rozhodčího upravit, přičemž se nepovoluje opravný čas. Při nesprávném postoji střelce při střelbě musí rozhodčí střelce napomenout. Pokud se tento přestupek opakuje, rozhodčí na střelišti nebo člen jury mu nařídí zastavit střelbu do té doby, než svůj postoj upraví (bez prodloužení času), a postihne ho ztrátou dvou bodů z této položky.
- 18.2. Střelec, který přenáší zbraň se zavřeným závěrem, střelec, který nabíjí svou zbraň mimo střelecké stanoviště, otáčí se s nabitou zbraní mimo směr střelby, musí být ze soutěže okamžitě vyloučen.
- 18.3. Pokud použije střelec při střelbě korektora, rozhodčí korektora vykáže ze střeliště i jeho blízkosti a střelce postihne ztrátou dvou bodů z této položky.
- 18.5. Pokud střelec vystřelí na terč více výstřelů než je stanoveno v položce, odpočítá se mu tolik nejvyšších zásahů, o kolik je jich v terči víc. Pokud rozhodčí zjistí, že střelec doplní výstřel, o kterém si je jistý, že vůbec nezasáhl terč, bude se celá položka anulovat a jury střelce vyloučí ze soutěže.
- 18.6. Ztrátou dvou bodů postihne rozhodčí střelce, který vystřelil víc výstřelů na odmaštění nebo zahřátí hlavně, než bylo povoleno rozhodčím.
- 18.7. Pokud střelec vystřelí po uplynutí časového limitu, tj. po povelu "palbu zastavit", je postižen odečtením nejvyššího zásahu v terči. Pokud vystřelí více ran, bude ze soutěže vyloučen.
- 18.8. Každý výstřel na terč některého z dalších závodníků se chybujícím střelci hodnotí "NULA" a odečtou se mu dva trestné body z příslušné položky. Pokud se podle rozměrů průstřelů dají jednotlivé zásahy obou střelců bezpečně rozeznat, anuluje se tolik zásahů, kolik mu jich

chybující střelec nastřílel. Pokud se průstřely nedají rozeznat, anulují se tolik nejnižších zásahů, kolik mu jich sousední střelec nastřílel. Odpočet 2 bodů platí za každý chybný výstřel na terč.

- 18.9. Pokud střelec nenastoupí včas na střelecké stanoviště, umožní se mu položku odstřílet, pokud zmeškáním nechtěl střelec získat pro sebe výhodu rozhodnutím jury. Za opožděný příchod bude postižen ztrátou dvou bodů v důsledku zmeškané položky rozhodnutím jury, pokud nese střelec za zmeškání prokazatelně vinu.
- 18.10. Postihy, které uložil rozhodčí, musí být urychleně hlášeny jury. Napomenutí se ukládá takovým způsobem, aby si byl střelec plně vědom následků svého počínání.
- 18.11. Pokud to považuje jury (organizační výbor) za potřebné, může postihnout ztrátou dvou bodů, anulováním položky nebo vyloučením ze soutěže další nesprávnosti v chování střelců.

19. Kulové zbraně a střelivo

- 19.1 Přípustné jsou všechny normální lovecké kulovnice* (omezení použití samonabíjecích kulovnic a malorážek při přeborech ČMMJ je nutno řešit v propozicích soutěže. Doporučujeme s ohledem na bezpečnost tyto zbraně na závodech nepoužívat. Uvažuje se dodatkem SŘ tyto zbraně vyloučit z použití na závodech střelených dle SŘ ČMMJ), které se podle zákona o myslivosti mohou používat na odstřel spárkaté zvěře a Hornet do váhy 5,00 kg včetně optiky, puškohledu, závěru a zásobníku.
- 19.2. Technická ustanovení týkající se kulových zbraní jsou platná i pro malorážky.
- 19.3. Použití mířidel je závazné podle rozpisu (propozic) soutěže. Z mechanických mířidel je nepřipustný diopter. Na hledí je přípustná mikrometrická korekce. Puškohled pro kulovnice, malorážky a pro vzduchovky nemá omezující zvětšení. Chráníč mušky a napínáček jsou přípustné u kulovnic a malorážek.
- 19.4. Kulové zbraně, které vyhovují platné legislativě v dané zemi (tedy i ČR), jsou povoleny. Zbraně vybavené různými druhy bipodů (nožky), ústových brzd, kompenzátorů, tlumičů, závažím a vyvážením jsou zakázány. Rovněž pažby tvaru botky s hákem nebo jen pažby s rámem a houbovým předpažbím (např. nalepený molitan, pěnová guma apod.) jsou zakázány. Plně pažby s nastavitelnou lícnicí a botkou, případně s otvorem v rukojeti jsou povoleny.
- 19.5. Střelivo je přípustné jen s normální loveckou laborací. Celoplášťové střelivo není povoleno. Je nepřipustné střelivo s ocelovým jádrem a střelivo se stopovkou. Pro střelbu mládeže vzduchovkou jsou přípustné broky či střely diablo pouze o průměru 4,5 mm.
- 19.6. Pro střelbu z malorážky je jako nejsilnější povolené střelivo „22 Long Rifle“. Rozhodčí se kdykoliv v průběhu střelby může přesvědčit o správnosti používaného střeliva. Všechny ostatní doplňky zbraní neuvedené v tomto střeleckém řádu jsou zakázány.

Pažby s nastavitelnou lícnicí a botkou, případně s otvorem v rukojeti jsou povoleny. Nejsou přípustné nastavitelné botky s háky

Další podmínky pro střelbu vzduchovkou:

- a) Je možné použít vzduchovky, plynovky a větrovky.
- b) Pažby s nastavitelnou lícnicí a botkou, případně s otvorem v rukojeti jsou povoleny. Nejsou přípustné nastavitelné botky s háky.
- c) Vzduchová zbraň nesmí být těžší jak 4,00 kg včetně puškohledu.
- d) Je povoleno posuvné mikrometrické hledí a chránič mušky.
- e) Nepřípustné je použití dioptru.
- f) Napínáček není povolen.
- g) Všechny ostatní doplňky zbraní neuvedené v tomto střeleckém řádu jsou zakázané.

20. Kulová střeliště a terče

20.1. Jednotlivá střeliště musí odpovídat ustanovením tohoto střeleckého řádu.

20.2. Terče - rozměry, barvu, tvar a šířku jednotlivých kruhů (polí mezi kruhy) stanovuje ČMMJ.

21. Podmínky střelby na kulové terče

21.1a. *Liška (sedící):*

- terč pevný,
- vzdálenost 100 m kulí,
- položka 5 výstřelů v časovém limitu 5 minut,
- mířidla otevřená nebo optická bez omezujícího zvětšení,
- zbraň malorážka nebo lovecká kulovnice,
- poloha vleže.

21.1b. *Liška (sedící) redukovaná:*

- terč pevný,
- vzdálenost 50 m malorážkou,
- položka 10 výstřelů malorážkou v časovém limitu 6 minut,
- mířidla otevřená nebo optická bez omezujícího zvětšení,
- zbraň malorážka,
- poloha vleže,
- na úrovni okresního přeboru a dle možností vybavení střelnice je přípustné střílet v sedě s oporou loktů o podložku.

21.1c. *Liška (sedící) – vzduchovka mládeže*

- terč pevný,
- vzdálenost 10 m,
- položka 2x5 výstřelů v časovém limitu 6 minut,
- mířidla otevřená nebo optická bez omezujícího zvětšení,
- vzduchovka, plynovka, větrovka,
- poloha vleže, do 10 let s oporou, 11-15 a 16-20 let vleže s oporou loktů,

- na úrovni okresního přeboru a dle možností vybavení střelnice je přípustné střílet vsedě s oporou loktů o podložku.

21.2a. *Srnc:*

- terč pevný,
- vzdálenost 100 m,
- položka 10 výstřelů v časovém limitu 6 minut anebo 5 výstřelů v loveckém kulovém čtyřboji v časovém limitu 5 minut,
- mířidla optická, bez omezujícího zvětšení,
- zbraň lovecká kulovnice,
- poloha ve stoje s oporou pevné tyče nebo u L10 volné tyče.

21.2b. *Srnc redukovaný:*

- terč pevný,
- vzdálenost 50 m malorážkou,
- položka 10 výstřelů v časovém limitu 6 minut,
- mířidla optická, bez omezujícího zvětšení,
- zbraň malorážka,
- poloha ve stoje s oporou pevné tyče (při K4M a Pohár Mládeže kat. junioři a juniorky 16-20let) nebo s oporou volné tyče (při L10),
- poloha vsedě s oporou loktů (Pohár mládeže kat. dorostenci a dorostenky 11-15 let).

21.2c. *Srnc – vzduchovka mládeže*

- terč pevný,
- vzdálenost 10 m,
- položka 2x5 výstřelů v časovém limitu 6 minut,
- mířidla otevřená nebo optická bez omezujícího zvětšení,
- vzduchovka, plynovka, větrovka,
- poloha vleže, do 10 let s oporou, 11-15 let vleže s oporou loktů a 16-20 let poloha ve stoje s oporou pevné tyče nebo bez opory.

21.3a. *Kamzík:*

- terč pevný,
- vzdálenost 100 m,
- položka 10 výstřelů v časovém limitu 6 minut, anebo 5 výstřelů v loveckém kulovém čtyřboji v časovém limitu 5 minut,
- mířidla optická, bez omezujícího zvětšení,
- zbraň lovecká kulovnice,
- poloha ve stoje s oporou volně stojící tyče nebo bez opory.

21.3b. *Kamzík redukovaný:*

- terč pevný,
- vzdálenost 50 m,
- položka 10 výstřelů v časovém limitu 6 minut,
- mířidla optická, bez omezujícího zvětšení,

- zbraň malorážka,
- poloha ve stoje s oporou volně stojící tyče nebo bez opory (při K4M a Pohár Mládeže kat. junioři a juniorky 16-20 let),
- poloha vsedě s oporou loktů (Pohár mládeže kat. dorostenci a dorostenky 11-15 let).

21.3c. *Kamzík - vzduchovka mládeže*

- terč pevný,
- vzdálenost 10 m,
- položka 2x5 výstřelů v časovém limitu 6 minut,
- mířidla otevřená nebo mířidla optická bez omezujícího zvětšení,
- vzduchovka, plynovka, větrovka,
- poloha vleže, do 10 let s oporou, 11-15 let vleže s oporou loktů a 16-20 let poloha ve stoje s oporou volné tyče nebo bez opory.

21.4a. *Kňour:*

- terč pevný,
- vzdálenost 100 m,
- položka 10 výstřelů v časovém limitu 6 minut anebo 5 výstřelů v loveckém kulovém čtyřboji v časovém limitu 5 minut
- mířidla otevřená nebo mířidla optická bez omezujícího zvětšení
- zbraň lovecká kulovnice,
- poloha ve stoje bez opory.

21.4b. *Kňour redukovaný:*

- terč pevný,
- vzdálenost 50 m,
- položka 10 výstřelů v časovém limitu 6 minut,
- mířidla otevřená nebo mířidla optická bez omezujícího zvětšení,
- zbraň malorážka,
- poloha ve stoje bez opory(při K4M a Pohár Mládeže kat. junioři a juniorky 16-20 let),
- poloha vstoje s oporou pevné tyče (Pohár mládeže kat. dorostenci a dorostenky 11-15 let).

21.4c. *Kňour - vzduchovka:*

- terč pevný,
- vzdálenost 10 m,
- položka 2x5 výstřelů vzduchovkou v časovém limitu 6 minut,
- mířidla otevřená nebo mířidla optická bez omezujícího zvětšení,
- vzduchovka, plynovka, větrovka,
- poloha vleže, do 10 let s oporou, 11-15 let vleže s oporou loktů a 16-20 let poloha ve stoje bez opory.

21.5. *Liška na průseku:*

- terč pohyblivý,
- vzdálenost 35 m,

- položka 10 výstřelů,
- mířidla otevřená nebo optická bez omezujícího zvětšení,
- zbraň malorážka,
- šířka průseku 4 m,
- poloha lovecký postoj,
- rychlost terče 4 m/1 sec,
- střelec může hned po povelu pro vypuštění terče zacílit zbraň,
- terč se uvede do pohybu na povel střelce.

21.6. *Kňour na průseku - velký, neredukovaný, lovecký:*

- terč pohyblivý,
- vzdálenost 50 m,
- položka 10 výstřelů,
- mířidla otevřená, popř. mířidla optická, *bez omezení zvětšení**
- zbraň malorážka,
- poloha lovecký postoj,
- rychlost terče 4 m/1 sec - rychlý chod,
- šířka průseku 10 m,
- střelec může hned po povelu pro vypuštění terče zacílit zbraň,
- terč se uvede do pohybu na povel střelce.

21.7. *Kňour na průseku - velký, neredukovaný, lovecká kulovnice:*

- terč pohyblivý oboustranný,
- vzdálenost 50 m,
- položka 5 výstřelů,
- mířidla otevřená, popř. mířidla optická, *bez omezení zvětšení,*
- zbraň lovecká kulovnice,
- poloha lovecký postoj,
- rychlost terče 2,5 m/1 sec
- šířka průseku 10 m,
- střílí se na tři terče běžící zprava a dva zleva nebo opačně, pořadí si určí střelec,
- střelec může hned po povelu pro vypuštění terče zacílit zbraň,
- terč se uvede do pohybu na povel střelce.

21.8. Lovecký desetiboj se střílí ve dvou dnech. V tom případě se kulové (malorážkové) disciplíny musí každý den prolínat s brokovými v poměru 3:2 nebo 2:3 a toto musí být rozepsáno v propozicích. Při nižším počtu střelců a je-li to uvedeno ve včas vydaných propozicích, lze lovecký desetiboj odstřílet i během jednoho dne.

21.9 Pro účast na přeboru ČMMJ mládeže (Pohár mládeže K4M a Vzduchovka mládeže) není podmínkou účast na nižších přeborech.

D. Pravidla pro brokovou střelbu

22. Brokové disciplíny

22.1. Sportovní disciplíny:

Skeet a Trap - pro tyto disciplíny platí výhradně mezinárodní pravidla ISSF, jejichž znění v překladu vydává Český střelecký svaz.

22.2. Myslivecké disciplíny:

- a) Lovecké kolo kap. 27 a 28
- b) Lovecký skeet kap. 31
- c) Baterie kap. 36
- d) Lovecký trap dle pravidel FITASC
- e) Univerzální trap čl.26.2.
- f) Automatický trap čl.26.2a
- g) Lovecký parcour pravidla FITASC viz. i) dále Compac Sportigg FITASC
- h) Vysoká věž kap.29., čl.26.4.
- i) Zajíc na průseku
- j) Kombinovaná lovecká střelba – střílí se podle pravidel FITASC pro kombinovanou střelbu.

22.3. Aby bylo dosaženo naprosté jednotnosti a regulérnosti při organizování soutěží v brokových disciplínách na celém území ČR, požaduje se přísné dodržování jednotlivých článků těchto pravidel.

23. Zbraně

23.1. Pro brokové disciplíny mohou být použity všechny typy brokovnic včetně samonabíjecích, které však musí být vybaveny záchytem vystřelených nábojnic tak, aby nedocházelo k rušení sousedního střelce. Maximální ráže je 12. Střelcům, kteří používají menší ráži než 12, se neposkytuje žádná výhoda.

23.2. Každá použitá zbraň musí mít platnou tormentizační značku a uživatel musí mít k používání této zbraně právoplatné oprávnění.

23.3. Výměna zbraně nebo jejich funkčních částí v průběhu jedné položky není dovolena, pokud rozhodčí nezjistí závadu a k výměně nedá souhlas.

24. Střelivo

24.1. Hmotnost brokové náplně nesmí překročit váhu 28 g pro ráži 12 nebo dle propozic soutěže.

24.2. Broky smí být jen továrně vyrobené z olovené slitiny, nebo broky neolovené a jejich průměr musí být do 2,5 + 0,1 mm. Broky mohou být pokoveny.

24.3. Náboje musí být továrně plněné. Není dovoleno užívat nábojů, které způsobují větší rozhození broků. Je zakázáno používat do brokové náplně vložek na umělé rozhození broků, náboje s černým prachem nebo stopovkou.

24.4. Rozhodčí, hlavní rozhodčí, případně člen jury může kdykoliv vyjmout pro kontrolu **nevystřelený** náboj ze **zbraně** střelce.

25. Terče

25.1. Fyzický popis.

Terče jsou výlisky ze směsi asfaltu a hlíny. Musí být tvrdé a křehké - snadno tříštitelné
Specifikace standardního terče: průměr 110 ± 1 mm, výška 25 - 26 mm, hmotnost 105 ± 5 g.
Barva terčů může být:

- jednobarevné terče - černé, bílé, žluté, oranžové nebo červené

Kromě standardních terčů se zejména v disciplíně loveckého parcourou používají speciální terče ve tvaru, rozměrech a hmotnost, například: 90 mm - midi, 60 mm - mini, super mini, 100 nebo 110 mm - zajíc, 110 mm - kachna.

Doporučuje se, aby byla v propozicích soutěže také uvedena barva použitých terčů. Terče, které budou použity při soutěži, musí být rovněž použity při oficiálním tréninku. Barva terčů má být volena tak, aby byly jasně viditelné proti pozadí příslušné střelnice za všech normálních světelných podmínek.

25.2. Definice terčů pro hodnocení zásahů:

- Pravidelný terč - má předepsané rozměry, váhu a uvedenou barvu. Dráha jeho letu odpovídá předepsaným parametrům.
- Nepravidelný terč - odpovídá dané specifikaci, má uvedenou barvu, avšak dráha jeho letu neodpovídá předepsaným parametrům.
- Rozbitý terč - terč, který se při vrhu rozbil nebo byl vržen rozbitý nebo neúplný.
- V disciplínách skeet, lovecký skeet, lovecké kolo a vysoká věž se vyskytují ještě dvojterče.
- Pravidelný dvojterč - dva pravidelné terče vypuštěné vrhacími stroji současně.
- Nepravidelný dvojterč - jeden nebo oba nepravidelné terče, nebo jsou sice pravidelné, ale jeden vypuštěn se zpožděním. Poslední údaj se netýká vysoké věže, kde může být dvojterč složený ze dvou pravidelných terčů jdoucích postupně za sebou (dvojterč následný).
- Rozbitý dvojterč - jeden nebo oba rozbité terče nebo druhý terč je rozbit úlomky zasaženého prvního terče.
- V disciplíně lovecký parkur, se vyskytují ještě další typy dvojtřelů:
 - na hlášenou,
 - následný (viz pravidla loveckého parcourou).
 - **simultální (současný) dvojterč**

26. Střeliště

26.1. Olympijská baterie - trap:

Platí v plném rozsahu mezinárodní pravidla ISSF.

26.2 Univerzální trap:

Platí v plném rozsahu mezinárodní pravidla FITASC kde hlavní rozdíly oproti olympijskému trapu jsou:

- pět střeleckých stanovišť je od sebe osově vzdáleno 2,5 m,
- univerzální zákop má pět vrhaček vzájemně od sebe
- vzdálených 1,0 – 1,25 m,
- vrhačky se seřizují po vylosování podle jedné z deseti tabulek, při doletech terčů v rozmezí 60 - 75 m.

26.2a. Automatický trap

V plném rozsahu pro tuto disciplínu platí broková pravidla ISSF, u nás v překladu ČSS. Střeliště je tvořeno zákopem, osazeným výkyvnou vrhačkou terčů, která je nastavená na stranový úhel 30 – 45 ° vpravo i vlevo, výškou 1,50 – 3,50 m měřeno v 10 m před přední hranou okopu s doletem v přímém směru 76 ± 1 m při výšce 2 m. Střílí se dvěma ranami na terč v poloze 25 terčů ze střeleckých stanovišť ve vzdálenosti 15 m od přední hrany okopu a z pěti střeleckých stanovišť. Střeliště a způsob střelby ve skupině je obdobný jako u univerzálního trapu.

26.3. Skeet, lovecké kolo a lovecký skeet:

Střeliště pro tyto tři disciplíny jsou shodná a platí ustanovení příslušných článků mezinárodních pravidel ISSF pro střeliště skeet.

26.4. Vysoká věž:

Vysoká věž se skládá z dřevěného nebo ocelového stožáru (konstrukce), na jehož vrcholu jsou umístěny vrhačky. Čep katapultu vrhaček je zpravidla 20 m nad úrovní střeleckých stanovišť. Pět střeleckých stanovišť o rozměrech 1 x 1 m je umístěno na ploše mezikruží o poloměrech 30 a 35 m. Rozstup střeleckých stanovišť je nejméně 5 m. Je možno střílet také z jednoho stanoviště. Vrhačky se seřizují tak, aby za klidného počasí měl vržený terč výšku nad stanovištěm 20 m. Na stanovišti může být použit přenosný omezovač směru střelby. Viz. Compac sporting.

26.5. Zajíc na průseku:

- mechanické střeliště. Vzdálenost do 35 m z jednoho až pěti střeleckých stanovišť. Šíře průseku 6 m. Terč zajíce je kovová silueta zajíce ve skutečné velikosti, který naznačí myslivecky správný zásah na komoru, krk a hlavu siluety. Značení správného zásahu se děje buď opticky - sklopením terče, nebo akusticky - zvukem klaksonu, případně světelnou signalizací.
- nebo na asfaltové terče Rabbit – dle pravidel FITASC

27. Soutěžní řád loveckého kola

27.1. Pořadí jednotlivců a skupin:

Pořadí jednotlivých závodníků při střelbě se určuje losováním, které je provedeno před zahájením soutěže v čase, který je uveden v propozicích. Lovecké kolo (i skeet) střílí střelci po skupinách, které sestávají z 6 střelců. Tento počet nesmí být v žádném případě a za žádných okolností překročen. Méně než 6 střelců je přípustné. Do skupin (rund) se řadí střelci podle vylosování.

1. skupina (runda) = startovní čísla 1 až 6

2. skupina (runda) = startovní čísla 7 až 12 atd.

Poslední skupina nebo skupiny mohou mít i menší počet střelců - dokonce i jednoho. Jakmile jednou střelba začala, pokračuje podle programu bez přerušení s výjimkou mechanických závad na zařízení střeliště. Jedině hlavní rozhodčí může přerušit střelbu v případě silného deště nebo bouře, za předpokladu jejich krátkého trvání. Toto přerušení však může nastat až tehdy, když všichni střelci střílející skupiny mají odstříleno na stejný počet terčů, tj. před přechodem na další střelecké stanoviště.

27.2. Průběh položky

Terče musí být vypuštěny pro každého střelce podle těchto pravidel. Střelba sestává z určitého počtu jednotlivých terčů a určitého počtu dvojterčů. Jedna z položek v disciplíně lovecké kolo má celkem 20 pravidelných terčů, které jsou vrhány takto:

- a) stanoviště č. 1 - terč z vysoké věže (V) a dvojterč (D)
- b) stanoviště č. 2 - terč z vysoké věže (V) a dvojterč (D)
- c) stanoviště č. 3 - terč z vysoké věže (V) a terč z nízké věže (N)
- d) stanoviště č. 4 - dvakrát dvojterč (D) (vysoká, nízká, dvoustřel)
- e) stanoviště č. 5 - terč z vysoké věže (V) a terč z nízké věže (N)
- f) stanoviště č. 6 - terč z nízké věže (N) a dvojterč (D)
- g) stanoviště č. 7 - terč z nízké věže (N) a dvojterč (D)
- h) Při některých mysliveckých soutěžích o více disciplínách (trojboj, pětiboj apod.) se volí disciplína loveckého kola o menším počtu terčů než 20. Pro jednotnost průběhu těchto soutěží uvádíme tabulkový přehled doporučeného způsobu průběhu takovýchto položek:

	Stanoviště		Počet terčů	
	20	14	12	10
1.	V + D	V + D	V + D	V + D
2.	V, D	V	-	V
3.	V, N	V, N	V, N	-
4.	D, D	V, N	V, N	V, N
5.	V, N	V, N	V, N	-
6.	N, D	N	-	N
7.	N + D	N + D	N + D	N + D

Poznámka:

V = terč z vysoké věže, N = terč z nízké věže, D = dvojterč

27.3. Postoj střelce

Střelec musí stát oběma chodidly v hranicích střeleckého stanoviště. Než se terč objeví, zaujímá střelec pohotovostní postoj a drží zbraň oběma rukama tak, aby se pažba dotýkala těla pod horizontální linkou, vyznačenou na jeho střeleckém oděvu. Tato linka je vyznačena páskou kontrastní barvy, připevněnou na oděvu (střelecké vestě) trvalým způsobem ve vzdálenosti 25 cm níže od ramenního švu střeleckého oděvu. Ústí hlavní je asi ve výšce očí střelce. Při střelbě na vysoké věži může ústí hlavní směřovat na vrchol přední zástěny a může být výše, než je úroveň očí. Jakmile je střelec připraven ke střelbě, zavolá ostře a **hlasitě** signál k vypuštění terče: hop, hau, dej apod. Po signálu musí být terč vypuštěn během blíže neurčené doby v rozmezí 0 až 3 sekund.

27.4. Průběh střelby

Na začátku první položky se střelci shromáždí na stanovišti č.1 a musí být vyzváni, aby sledovali po jednom pravidelném terči z každé věže. Závodník si může vyžádat zkušební terč po každém nepravidelném terči nebo po přerušení způsobeném technickými potížemi nebo závadami. Střelec musí stát na svém stanovišti, nabít svou zbraň a vyžádat si terč do 15 sec.

poté, co předchozí střelec dokončil střelbu, nebo když rozhodčí dal pokyn k zahájení či pokračování střelby. Střelby na následující terče na témže stanovišti musí být podle pravidel ukončeny v co možná nejkratším čase, který nesmí být delší než 10 sec. mezi dvěma terči. Na každý jednotlivý terč může střelec vypálit dvě rány. Jestliže první ranou chybil, může až po hranici střelby vystřelit druhou ránu. Při střelbě na dvojterče má střelec na každý terč jen jeden náboj. Na stanovišti č. 1 smí střelec před zavoláním povelu k vypuštění terče nebo dvojterče ze cvičných důvodů na několik sekund zacílit a zamířit do míst letu terče nebo terčů. Vždy ale musí přejít do pohotovostního postoje, než si vyžádá terč.

Průběh střelby je následující:

Střelec na stanovišti nabije zbraň dvěma náboji, připraví zbraň ke střelbě, zaujme pohotovostní postoj a dá povel k vypuštění terče. Po odstřílení otevře zbraň, znovu nabije zbraň dvěma náboji nebo doplní vystřelený náboj, připraví zbraň ke střelbě, zaujme pohotovostní postoj a dá povel k vypuštění dalšího terče nebo dvojterče.

Poznámka: Dva náboje pro střelbu na jednotlivé terče nejsou nutnou podmínkou, ale pouze danou možností.

Pořadí střílených dvojterčů na stanovištích: 1, 2 a první dvojterč na stanovišti 4 se střílí první terč z vysoké věže. Na stanovišti 4 druhý dvojterč a na stanovištích 6 a 7 se střílí první terč z nízké věže. Výstřel v opačném pořadí - viz čl. 28.2.j) SŘ.

Když závodník odstřílí všechny terče na příslušném stanovišti, ihned svou zbraň otevře, vybijí a s otevřenou zbraní stanoviště opustí. Následuje pak další střelec, který je na řadě. Žádný střelec nesmí vstoupit na střelecké stanoviště, dokud na něm není řada, dokud nedá rozhodčí povel ke střelbě nebo dokud předchozí střelec nedokončil střelbu a stanoviště neopustil. Žádný střelec nesmí přejít k dalšímu stanovišti, dokud všichni střelci skupiny nedokončili střelbu na stanovišti předchozím. Po odstřílení celé skupiny na stanovišti přesune se celá skupina i s rozhodčím k dalšímu stanovišti. Tak se celý postup opakuje, až všichni střelci odstřílí na všechny terče dané položky.

Po dokončení střelby zůstávají střelci na střelišti a jsou svědky kontroly výsledků. Teprve tímto úkonem končí skupina střelbu, opustí střeliště a nastupuje další skupina.

28. Hodnocení střelby

Hodnocení se provádí tak, že při zásahu rozhodčí nehlásí nic - **MLČÍ**.

Chybený terč ohlásí výrokem: "NULA".

Výroky při hodnocení dvojterčů:

a) Zásah – zásah	rozhodčí:	MLČÍ,
b) Zásah – chybený		JEDNA – NULA,
c) Chybený – zásah		NULA – JEDNA,
d) Chybený – chybený		NULA – NULA,

Nový terč po neplatném terči se oznamuje povelom:

"Nový terč" nebo "Nový dvojterč."

28.1. *Zasažený terč* je prohlášen, jestliže byl vypuštěn a zasažen podle těchto pravidel tak, že uvnitř hranice střelby se oddělil nejméně jeden viditelný úlomek.

28.2. *Chybený terč* je prohlášen, když:

- a) Nebyl zasažen během letu nebo byl zasažen mimo hranice střelby.
- b) Jenom prášil - neoddělil se viditelný úlomek.
- c) Střelec nevypálil na pravidelný terč, který si zavolal.
- d) Střelec nebyl schopen vystřelit ze své zbraně, protože ji neodjistil, zapomněl nabít střelivo nebo nenapnul bicí zařízení zbraně.
- e) Střelec první ranou chybil a nevystřelil druhou ránu, protože zapomněl nabít druhý náboj nebo uvolnit pojistku zásobníku samonabíjecí zbraně nebo pojistka skočila do polohy „zajištěno“ vlivem zpětného rázu při první ráně.
- f) Závodník je neschopen (při střelbě na jednotlivé terče, kdy může nabít dva náboje nebo na dvojterč) vystřelit druhou ránu u jednopoušťové zbraně, protože neuvolnil dostatečně spoušť po prvním výstřelu nebo z jakékoliv jiného důvodu zaviněného střelcem.
- g) Při závadě zbraně nebo střeliva otevře závodník zbraň nebo se dotkne pojistky dřívě, než ji může rozhodčí zkontrolovat.
- h) Dojde ke třetí nebo další závadě zbraně nebo střeliva u téhož střelce v průběhu jedné položky, i když tento zbraň nebo střelivo vyměnil.
- i) Střelec nevypálil z nějakého důvodu zaviněného střelcem.
- j) Při dvojterčích střelec vystřelí na terč v opačném pořadí - oba terče se hodnotí jako chybené.

28.3. *Neplatný terč - NOVÝ TERČ*

Některý terč může být prohlášen za neplatný, a pak je vypuštěn znovu z téže věže nebo obou věží (nový dvojterč). Rozhodnutí, zda je terč neplatný, je zcela v odpovědnosti rozhodčího. Neplatný terč (dvojterč) může být vypuštěn podle následujících podmínek:

28.4. *Neplatný terč, ať závodník střílel nebo ne, je opakován, když:*

- a) Je vypuštěn rozbitý terč.
- b) Při střelbě na jednotlivé terče byl vypuštěn terč z nesprávné věže.
- c) Při střelbě na jednotlivé terče byl vypuštěn dvojterč.
- d) Terč je výrazně odlišné barvy od ostatních používaných v soutěži.
- e) Při dvojterčích je první pravidelný a druhý nepravidelný a obráceně nebo oba nepravidelné.
- f) Místo dvojterče je vypuštěn pouze jeden terč.
- g) Střelec vystřelí, aniž by byl na řadě.

28.5. *Neplatný terč, jestliže závodník nevystřelil, je opakován, když:*

- a) Terč byl vypuštěn před povellem závodníka.
- b) Terč nebyl vypuštěn do 3 sec. po povelu závodníka a tento dá zvednutím ruky najevo, že terč odmítá.
- c) Postoj střelce nebo poloha jeho zbraně neodpovídá článku 27.3. a střelec **NEBYL** v této poloze pro tento přestupek ještě napomenut.
- d) Terč je nepravidelný.

Poznámka: Nepovoluje se žádná reklamace nepravidelného terče, jak u jednotlivých terčů nebo dvojterčů, jestliže bylo na terč vystřeleno, a je-li uváděným důvodem odchylka z předepsané dráhy letu, předčasné či opožděné vypuštění terče, pokud sám rozhodčí zřetelně neohlásil neplatný terč před vypálením rány. Tedy jestliže střelec vypálí, výsledek rány se započítává.

- e) Střelec nemohl vypálit pro jím nezaviněnou závadu zbraně nebo střeliva. V těchto případech je vypuštěn opakovaný terč nejvýše **DVAKRÁT** v téže poloze, a to bez ohledu na to, zda

střelec měnil zbraň nebo střelivo. Při **TŘETÍ** a **DALŠÍ** závadě se vypuštěný terč hodnotí jako chybený.

- f) Při střelbě na jednotlivé terče střelec první ranou chybí a při pokusu vystřelit druhou ránu se projeví závada (nezaviněná střelcem!). Střelec pak na opakovaný terč musí vystřelit první ránu ve směru jeho letu a druhou ranou se snažit terč zasáhnout. Zasáhne-li jej první ranou, je terč hodnocen jako chybený.

28.6. Neplatný terč, i když závodník vystřelil, je opakován, když:

- Střelec byl viditelně vyrušen.
- Na stejný terč vystřelí jiný závodník.
- Rozhodčí nemůže z jakéhokoliv důvodu rozhodnout, zda jde o zasažený či chybený terč, nebo terč neplatný. Rozhodčí se musí vždy poradit s pomocnými rozhodčími, než za těchto okolností rozhodne s konečnou platností.
- Dojde-li k neúmyslnému výstřelu dříve, než si závodník, který je na řadě, dal povel k vypuštění terče.

Poznámka: Takový výstřel však může být důvodem k trestu nebo vyloučení ze soutěže pro nespolehlivou zbraň či neopatrné zacházení s ní.

28.7. Pravidla speciálně pro dvojterče

Předchozí články se používají rovněž pro posuzování dvojterčů a vykládají se takto:

1. Dvojterč je prohlášen za neplatný a střelec musí střílet na opakovaný dvojterč pro zjištění výsledku obou ran:

- Byl-li první terč pravidelný a druhý nepravidelný a střelec se druhé rány zdržel, bez ohledu na to, zda byl první terč zasažen nebo ne.
- Jestliže závada zbraně nebo náboje zabrání střelci vystřelit na první terč.
- Kterýkoliv z terčů je nepravidelný. Jakmile, ale střelec vystřelí na nepravidelný dvojterč, výsledek střelby se započítává a nepovoluje se žádná reklamacie, je-li uváděným důvodem nedodržení některého parametru dráhy terče nebo předčasné či opožděné vypuštění terčů.
- Když střelec mine první terč a tento se srazí s druhým terčem dříve, než na něj závodník vystřelí druhou ránu.
- Jestliže úlomky zasaženého prvního terče rozbijí druhý terč ještě před výstřelem druhé rány.

2. Terče se považují za chybené v následujících případech:

- Při **TŘETÍ** a **DALŠÍ** závadě zbraně nebo střeliva v této položce:
- Jestliže střelec nevystřelí na pravidelný dvojterč, aniž by měl zřejmý důvod.
- Jestliže střelec nevystřelí na druhý terč bez zřejmého důvodu, hodnotí se výsledek první rány a druhý se hodnotí jako chybený.
- Střelec chybil první terč z pravidelného dvojterče a nemohl vystřelit druhou ránu pro závadu zbraně nebo střeliva. První terč se nadále posuzuje jako chybený, ale střelec opakuje střelbu na dvojterč pro zjištění výsledku druhé rány.
- Střelec chybil první terč z pravidelného dvojterče a ještě na něj vystřelí druhou ránu.

3. Různé kombinace při dvojtercích se posuzují takto:

- a) Rozbije-li střelec oba terče pouze první ranou, je dvojterč prohlášen za neplatný a opakuje se. Střelci jsou na témže stanovišti povoleny dva pokusy. Jestliže se totéž přihodí při třetím pokusu, hodnotí se dvojterč: **JEDNA - NULA**.
- b) Když při střelbě na pravidelný dvojterč závodník chybí první terč a náhodou touto první ranou zasáhne terč druhý, hodnotí se první terč jako chybený a závodník opakuje celý dvojterč za účelem zjištění výsledku druhé rány. Střelci se povolují na témže stanovišti dva pokusy. Dojde-li ke stejné situaci při třetím pokusu, hodnotí se celý dvojterč: **NULA - NULA**.

28.8. *Posuzování terčů, jestliže závodníkovi vyjdou oba výstřely současně nebo ve velmi krátkém intervalu za sebou:*

1. Když závodníkovi při střelbě na terč, na který může vystřelit dva výstřely (např. trap, baterie, LK, VV apod.), vyjdou oba dva výstřely současně nebo ve velmi krátkém intervalu za sebou, výsledek obou výstřelů se započítává.
2. Když při střelbě na dvojterče (např. na LK, VV apod.) vyjdou oba dva výstřely současně nebo ve velmi krátkém intervalu za sebou, považuje se dvojterč za neplatný a opakuje se jako pravidelný dvojterč pro zjišťování výsledků obou výstřelů, i když první z terčů nebo oba dva byly dvojitřelem (dvojitřelem) zasáhnuty. Po dvou případech tohoto druhu v jedné položce se při třetím a dalším případě započítává výsledek výstřelu (dvojitřelů) na první terč - zásah nebo nula. Druhý terč se pak hodnotí jako chybený.

29. Soutěžní řád vysoké věže

Střelba na tomto střelišti je možná několika způsoby:

- a) na jednom střeleckém stanovišti
 - s volným výhledem na jednotlivé terče,
 - s volným výhledem na dvojterče,
 - s omezeným výhledem na jednotlivý terč,
- b) na pěti stanovištích,
 - s volným výhledem na jednotlivé terče a dvojterče,
 - s omezeným výhledem na jednotlivé terče a dvojterče.

Pořadí střelců a skupin se určuje stejným způsobem jako u disciplíny lovecké kolo. Vlastní průběh položky může s ohledem na celkovou konfiguraci střeliště probíhat buď jako na baterii - pět střelců obsadí pět stanovišť a šestý přechází (POZOR! To lze tam, kde je dokonalý přehled o všech stanovištích a není to v rozporu s bezpečnostními ustanoveními střeliště!) anebo jako na loveckém kole - všichni střelci odstřílí terče na jednom stanovišti a pak přejdou k dalšímu stanovišti. Rozsah položky je vždy číslo dělitelné pěti. Při střelbě na jednotlivé terče může střelec použít druhého výstřelu, když první ranou chybil, při střelbě na dvojterče má střelec na každý terč jen jednu ránu. Terč musí být zasažen nejpozději na kolmici nad střeleckým stanovištěm. To platí i pro zásah druhého terče při dvojtercích. Při střelbě s omezeným výhledem musí být terč (terče) zasažen (zasaženy) v prostoru mezi zástěnami. Při všech způsobech střelby se vždy začíná z loveckého postoje a zacílit se smí až po objevení se terče (terčů). Dráha letu terčů vrhaných z vysoké věže bývá nepříznivě ovlivňována i nepatrnou změnou povětrnosti. Je proto velmi obtížné stanovit jednoznačnou definici pravidelného terče (dvojterče). Rozhodnutí o nepravidelnosti terče (dvojterče) je vždy zcela v odpovědnosti rozhodčího. Přijme-li však závodník nepravidelný terč a vystřelí na něj byt i jednu ránu, výsledek střelby se započítává. Při střelbě s omezeným výhledem musí být jeden

z pomocných rozhodčích umístěn tak, aby mohl ohlásit nepravidelný terč (letí mimo prostor nad zástěnami) dříve, než střelec vystřelí. Přijme-li střelec takový terč, výsledek jeho rány se započítává. Ostatní ustanovení, pokud jde o pravidelné, nepravidelné, rozbité terče nebo dvojterče, zasažené nebo chybené, zbraně a střelivo, jejich poruchy a závady, pohotovostní postoj, protesty a postihy platí v plném rozsahu znění příslušných článků jako na loveckém kole.

30. Soutěžní řád zajíc na průseku

Střelbu v této disciplíně lze konat:

- na jednotlivé terče,
- na dvojterče, pokud má střeliště takové zařízení.

Rozlosování střelců a skupin je stejné jako u loveckého kola. Na jednotlivé terče může střelec použít dvě rány, při střelbě na dvojterč má na každý terč jen jednu ránu. Má-li střeliště zařízení pro dvojterče, je postup stejný, ale střídavě se vypouští jednotlivý terč jedním a druhým směrem. Každý střelec skupiny musí dostat stejný počet terčů zleva - doprava a opačně.

Ostatní ustanovení ve věci zbraní, střeliva, protestů, postihů a loveckého postoje platí v plném rozsahu jako u loveckého kola. Střelec může zacílit zbraň ihned po zavolání na vypuštění terče.

Při desetiboji se zásadně bude používat střelba na jednotlivý asfaltový terč obdobně jako u disciplíny lovecký parkur.

31. Soutěžní řád loveckého skeetu

31.1. Lovecký skeet se zavádí jako nová disciplína, zařazená mezi myslivecké disciplíny.

31.2. Na rozdíl od sportovní disciplíny skeet se při loveckém skeetu střílí na jednotlivé terče dvěma náboji, obdobně jako na loveckém kole. Proto pro posuzování střelených a chybených terčů se aplikují pravidla z disciplíny lovecké kolo pro jednotlivé terče i dvojterče.

31.3. Průběh položky

Terče musí být vypuštěny pro každého střelce podle těchto pravidel. Střelba sestává z určitého počtu jednotlivých terčů a určitého počtu dvojterčů. Jedna z položek v disciplíně lovecký skeet má celkem 25 pravidelných terčů, které jsou vrhány takto:

stanoviště č. 1 - terč z vysoké věže (V) a dvojterč (D) v pořadí vysoký, nízký,

stanoviště č. 2 - terč z vysoké věže (V) a dvojterč (D) v pořadí vysoký, nízký,

stanoviště č. 3 - terč z vysoké věže (V), terč z nízké věže (N) a dvojterč (D) v pořadí vysoký, nízký,

stanoviště č. 4 - terč z vysoké věže (V), terč z nízké věže (N), první dvojterč (D1) v pořadí vysoký, nízký a druhý dvojterč (D2) v pořadí opačném tj. nízký, vysoký,

stanoviště č. 5 - terč z vysoké věže (V), terč z nízké věže (N) a dvojterč (D) v pořadí nízký, vysoký,

stanoviště č. 6 - terč z nízké věže (N) a dvojterč (D) v pořadí nízký, vysoký,

stanoviště č. 7 - dvojterč (D) v pořadí nízký, vysoký.

Při některých mysliveckých soutěžích lze volit při disciplíně lovecký skeet i menší počet terčů než 25. Pro jednotnost průběhu těchto soutěží se uvádí tabulkový přehled doporučeného způsobu průběhu takových položek:

	Stanoviště			Počet terčů
	25	15	12	10
1.	V + D	V + D	V + D	V + D
2.	V + D	V + D	V + D	V + D
3.	V,N + D	-	-	-
4.	V,N,D1,D2	V,N + D1	V,N	V,N
5.	V,N + D	-	-	-
6.	N + D	N + D	D	-
7.	D	D	D	D

Poznámka:

V = terč z vysoké věže, N = terč z nízké věže, D = dvojterč

31.4. Postoj střelce

Střelec musí stát oběma chodidly v hranicích střeleckého stanoviště. Než se terč objeví, zaujímá střelec lovecký postoj. Při střelbě na terč z vysoké věže může ústí hlavní směřovat na vrchol přední zástěny a může být výše, než je úroveň očí. Jakmile je střelec připraven ke střelbě, zavolá ostře a hlasitě signál k vypuštění terče: hop, hau, dej, gou apod. Po signálu musí být terč vypuštěn během blíže neurčené doby v rozmezí 0 až 3 sekund.

32. Závady zbraní a střeliva

32.1. Zbraně

Každá puška, ze které se nedá bezpečně střílet nebo pro mechanický defekt neodpálí prachovou náplň, se považuje za nezpůsobilou podle tohoto pravidla. Taková zbraň se vylučuje ze závodu a zaznamenává se závada Z.

Za závadu se nepovažuje:

- závada způsobená chybnou manipulací střelce,
- jestliže střelec nabije nevhodný náboj,
- prázdná nábojnice v komoře nebo komorách.

32.2. Střelivo

Za závadu se považuje, když náboj selže nebo jeho funkce není správná, tj. jestliže při zřejmém otisku úderníku:

- došlo jen k zapálení roznětky,
- v náboji chyběla prachová náplň,
- nedošlo k zapálení prachové náplně (což se projeví velmi slabou akustickou ranou),
- složky náplně zůstanou nespálené v hlavni - vždy posoudí rozhodčí (!) (Pozor: při podezření vždy prohlédnout hlaveň.)

Za závadu střeliva se nepovažuje chybný rozměr náboje.

32.3. Obecně

Ve všech případech nezpůsobilosti nebo závady zbraně či střeliva, po výroku rozhodčího, že ji nezavinil střelec (rozhodčí prohlásí "Závada"!) a zbraň nemůže být dostatečně rychle opravena, má střelec možnost použít jinou pušku, pokud si ji může bez prodlení opatřit (do tří

minut po výroku rozhodčího o nezpůsobilosti zbraně). Není-li to možné, může střelec opustit svou skupinu a dostřílí zbývající terče v čase, který mu určí rozhodčí (hlavní rozhodčí). Vrátil-li se střelec do 3 minut, může pokračovat ve střelbě. Během jedné položky může mít střelec **DVĚ** závady bez ohledu na to, zda vyměnil zbraň nebo střelivo. **TŘETÍ** a **DALŠÍ** závady zbraně nebo střeliva se považují jako nadměrné. Každý pravidelný terč (dvojterč), při kterém dojde k nadměrné závadě, se hodnotí jako chybený (chybené).

33. Bezpečnostní ustanovení

- 33.1. Se všemi zbraněmi, i když nejsou nabité, se musí zacházet s největší opatrností. Běžné dvouhlavňové brokovnice se musí přenášet zlomené a automatické brokovnice s otevřeným závěrem, ústím hlavní nahoru nebo dolů směrem k zemi. Řemeny nebo smyčky na zbraních jsou zakázány. Zbraně se musí stavět do puškových stojanů. Je zakázáno dotýkat se nebo manipulovat se zbraní jiného závodníka bez jeho souhlasu.
- 33.2. Zamiřování nasucho před zahájením (NENABITÁ zavřená zbraň) je povoleno jen na střeleckých stanovištích 1 u disciplíny LK a LS a stanovišti 1 a 8 u disciplíny skeet. Cvičné zaměřování s nenabitou zbraní lze také v předem určeném bezpečném prostoru určeném hlavním rozhodčím. Vystřelit smí střelec jen tehdy, je-li na řadě a byl vypuštěn terč. Je zakázáno mířit a střílet na terč jiného závodníka. Je rovněž zakázáno mířit a střílet na ptáky a jiná zvířata. Zkouška zbraně se může provést na střelišti před zahájením položky a jen se svolením rozhodčího.
- 33.3. Náboje se nesmí vložit do žádné části pušky, dokud střelec nestojí na střeleckém stanovišti, čelem k vrhačkám s hlavní směřující do prostoru letu terčů a dokud rozhodčí nedovolil nabít zbraň.
- 33.4. Střelec se nesmí na stanovišti otočit, dokud neotevřel svou pušku. Jestliže byl vypuštěn nepravidelný terč nebo zastavena palba, musí **IHNED** otevřít zbraň. Žádná puška nesmí být zavřena, dokud nebyl dán povel k pokračování střelby.
- 33.5. V případě závady z jakéhokoliv důvodu musí střelec zůstat stát se zbraní ve směru střelby a nesmí pušku otevřít ani se dotknout pojistky dříve, než rozhodčí provede kontrolu zbraně.
- 33.6. Závodníci nesmí způsobit jiná přerušení střelby kromě těch, která jsou povolena pravidly. Závodníci musí omezit své rozhovory na hlášení "připraven", povel k vypuštění terče, hlášení protestu a odpovědi na otázky rozhodčího.
- 33.7. Závodník ale musí přerušit střelbu, jestliže by jeho výstřel mohl způsobit újmu na zdraví nebo jinou škodu na majetku (např. nenadále se objevivší osoba v prostoru střelby).
- 33.8. K bezpečnostním ustanovením také patří všeobecný zákaz požívání alkoholických nápojů a drog osobami, které manipulují nebo mohou manipulovat se zbraněmi a střelivem, a to po celou dobu soutěže.

- 33.9. Při veškerých soutěžích, konaných podle těchto pravidel, je rovněž zakázáno používání dopingových látek.
- 33.10. V prostoru střeleckých stanišť platí zákaz kouření pro všechny přítomné.

34. Postihy při brokových disciplínách

- 34.1. Závodník odpovídá za to, že bude na správném místě ve správném čase se vším potřebným vybavením a střelivem připraven ke střelbě.
- 34.2. Není-li střelec přítomen při nástupu jeho skupiny, vyvolá rozhodčí třikrát (3x) během jedné minuty jeho jméno a startovní číslo. Dostaví-li se závodník během této minuty, připojí se ke skupině bez jakéhokoliv postihu. Jestliže však se po těchto třech vyvoláních střelec nedostaví, prohlásí jej rozhodčí za nepřítomného výrazem "absent" a poznačí v položkovém listě a na tabuli u jeho jména "A". Od okamžiku, kdy byl střelec prohlášen za nepřítomného, nepovoluje se mu připojit se ke skupině a střelba začne bez něho. Nepřítomný střelec bude postižen ztrátou tří bodů (tři nuly) a může mu být povoleno odstřílet zameškanou položku v čase a na střelišti, které mu určí hlavní rozhodčí. Postih tří nul mu bude odečten z výsledku této zameškané položky.
- 34.3. Závodník, který byl prohlášen za nepřítomného, se musí **OSOBNĚ** hlásit před ukončením zameškané položky a na příslušném střelišti rozhodčímu, aby dostal povolení odstřílet tuto položku v náhradním čase. Když to neudělá, následuje jeho vyloučení ze závodu.
- 34.4. Použije-li závodník zbraň nebo střelivo neodpovídající ustanovením těchto pravidel, budou všechny rány vypálené z této zbraně nebo tímto střelivem hodnoceny jako chybené. Jestliže jury uzná, že střelec si nemohl v rozumných mezích být vědom chyby a že touto chybou nezískal podstatnou výhodu, může schválit závodníkům výsledek s podmínkou, že bude po rozhodnutí opravena.
- 34.5. Opustí-li závodník svou skupinu pro některý z důvodů neuvedených v těchto pravidlech, bude za každé přerušení postižen ztrátou jednoho bodu a dostřílet zbývající terče mu bude povoleno v pozdějším čase.
- 34.6. Opustí-li závodník svou skupinu bezdůvodně, je ihned vyloučen ze závodu. Nesportovní chování nebo vážné porušení bezpečnostních ustanovení může mít za následek vyloučení ze závodu.
- 34.7. Všechna ostatní porušení těchto pravidel budou při prvním přestupku důvodem k napomenutí závodníka (na tabuli se poznačí N). Každý další přestupek je pak postižen ztrátou jednoho bodu.
- 34.8. Všechny postihy, které mají za následek odečtení jednoho nebo více bodů (terčů), se provádí takto: důvody k postihu se značí (N, Z, A), střelci se sečtou skutečně nastřílené body a od nich se odečtou trestné body.

Příklady:

- a) *Střelec přišel pozdě (A) a dosáhl skutečného výsledku na loveckém kole 18. Záznam $18 - 3 (A) = 15$. Na výsledkové tabuli bude záznam 15.*
- b) *Střelec opustil skupinu z důvodů neuvedených v těchto pravidlech a vrátí se po 3 minutách. Dosáhl výsledku 19. Záznam: $19 - 1 = 18$. Na výsledkové tabuli bude záznam 18.*

35. Protesty při brokových disciplínách

- 35.1. Jestliže střelec nesouhlasí s rozhodnutím rozhodčího, může vznést protest tak, že zvedne ruku a řekne: "Protestuji". Rozhodčí přeruší střelbu a po vyslechnutí názoru pomocných rozhodčích ohlásí své rozhodnutí. Odvolat se nelze proti rozhodnutí, zda byl terč zasažen či nikoliv. V těchto případech je výrok rozhodčího konečný. Není povoleno přinášet terče z dopadové plochy a zjišťovat, zda byly zasaženy.
- 35.2. Není-li střelec nebo vedoucí družstva ještě spokojen s konečným výrokem rozhodčího, nesmí dále zdržovat průběh položky, ale může podat písemný protest s vkladem, který stanový pořadatel hlavnímu rozhodčímu nebo jury k dalšímu řešení.

36. Baterie

Jde-li o zařízení tohoto typu, ale s menším počtem vrhaček než 15, definujeme střelbu jako mysliveckou a nikoliv jako sportovní. Průběh položky, průběh střelby a její hodnocení je shodný jako na 15 vrhačkovém střelišti. Počet terčů může být menší. Rovněž není nutno seřizovat vrhací stroje a lety terčů podle údajů tabulek ISSF. Doporučuje se však, aby hodnoty úhlů, elevace a doletů přibližně odpovídaly hodnotám některé z tabulek. Postoj střelců není předepsán, může být sportovní nebo pohotovostní.

37. Kombinované soutěže

Kombinované soutěže jsou takové, kde se střelí více disciplín brokových nebo brokových i kulových v jedné soutěži, například lovecký desetiboj. Průběhy jednotlivých disciplín se řídí příslušnými články těchto pravidel. Případné odlišnosti při místních vícebojích jsou přípustné, ale musí být jasně uvedeny v propozicích soutěže. Odlišnosti mohou být v počtu terčů nebo ran, druhu mířidel, způsobu střelby a vzdálenosti. Není přípustná taková změna, která by měla za následek snížení bezpečnosti. Celý průběh až po vyhodnocení však opět musí probíhat v duchu těchto pravidel.

38. Rozhodčí brokové střelby

- 38.1. Střelbu v brokových disciplínách řídí rozhodčí s platným průkazem rozhodčího a širokými zkušenostmi ve střelbě a se znalostmi zbraní. Jeho hlavní funkce spočívá v okamžitém rozhodnutí, zda byl terč zasažen nebo chyben, a při chybném dát zřetelné znamení.
- 39.2. Rozhodčímu pomáhají dva pomocní rozhodčí, kteří jsou postupně určováni z řad právě odstřílejících závodníků rozhodčím. Pro první položky se určují závodníci z konce vylosovaného pořadí.
- 39.3. Všichni závodníci jsou povinni k této službě.

- 39.4. Byl-li závodník určen do funkce pomocného rozhodčího a nedostaví se, bude postižen ztrátou jednoho bodu z právě odstřílené položky. Následující odmítnutí může být důvodem k vyloučení ze závodu. Má-li však věrohodný důvod k odmítnutí této služby, může být rozhodčím omluven za předpokladu, že za sebe zajistí rovnocennou náhradu.
- 39.5. Úkolem pomocných rozhodčích je sledovat každý vypuštěný terč a dát ihned po výstřelu znamení (zvednutí praporku), když považuje terč za chybený. Musí též sledovat rozbité terče a na ně upozornit rozhodčího, pokud možno ještě před výstřelem závodníka. Úkolem pomocného rozhodčího, který je poblíž výsledkové tabule, je ještě kontrolovat správnost záznamů na tabuli.
- 39.6. Rozhodčí rozhoduje s konečnou platností vždy sám a musí okamžitě rozhodnout, zda byl terč zasažen nebo chyben, zda má být vypuštěn nový terč. Je-li to možné, musí dát povel "Nový terč" dříve, než střelec vystřelí.
- 39.7. Terč, který je prohlášen rozhodčím za neplatný, musí být vždy opakován, ať jej střelec zasáhl nebo chybil.
- 39.8. Ve sporných případech se rozhodčí poradí se svými pomocnými rozhodčími, než sdělí konečné rozhodnutí.
- 39.9. Protestovat lze proti rozhodnutí rozhodčího, pokud se týká výkladu pravidel a jejich aplikací. Výroky o zasažených nebo chybených terčích a o neplatném terči jsou konečné.
- 39.10. Rozhodčí i pomocní rozhodčí odpovídají za dodržování bezpečnostních ustanovení a za správný průběh závodu.

40. Hodnocení výsledků

- 40.1. Jednotlivci
Výsledky každého závodníka musí být uváděny samostatně po každé položce. Na konci soutěže se provede součet zasažených terčů a seřadí se v klesajícím pořadí výsledků.
- 40.2. Stejným způsobem podle článku 40.1. musí být zapsány výsledky členů družstva. Družstva se seřadí v pořadí klesajících hodnot součtů výsledků jednotlivých členů družstva.
- 40.3. LOVECKO KOLO
Při přeboru ČMMJ na loveckém kole po ukončení základního závodu na 4x20 terčů bude prvních šest střelců střílet na novou finálovou položku na 20 terčů.
Střelci od 6. místa nastoupí v opačném pořadí následovně: 6, 5, 4, 3, 2, 1. Jejich konečné pořadí se stanoví součtem výsledků ze základního závodu a z finálové položky. V případě rovnosti bodů na některém pořadí po finálové položce, bude rozhodnuto rozstřelem. V případě shodného výsledku ze základního závodu pro finále se první až páté pořadí posuzuje podle pravidla lepší poslední položky.
Rozstřel se použije rovněž v případě, kdy dojde k rovnosti bodů ze základního závodu pro více než šest účastníků pro finále.

40.4. TRAP

univerzální trap nebo automatický trap se finále nestřílí. V disciplíně trap (olympijský) bude prvních 6 střelců střílet finálovou položku na 25 terčů. Střelci od 6. místa nastoupí v opačném pořadí následovně: 6, 5, 4, 3, 2,1. Jejich konečné pořadí se stanoví součtem výsledků ze základního závodu a z finálové položky. V případě rovnosti bodů na některém pořadí po finálové položce, bude rozhodnuto rozstřelem. V případě shodného výsledku ze základního závodu pro finále se první až páté pořadí stanovuje podle pravidla lepší poslední položky. Rozstřel se použije rovněž v případě, kdy dojde k rovnosti bodů ze základního závodu pro více než 6 účastníků pro finále.

Při finálové položce trapu nesmí střelec na stanovišti č. 1 zavřít zbraň ani se připravovat ke střelbě dříve, než rozhodčí vydá povel „PŘIPRAVIT“.

Střelec smí při finálové položce trapu nabít a na terč vystřelit pouze jeden (1) náboj. Pokud střelec nabije dva (2) náboje a vystřelí druhou ránu, terč bude hodnocen jako chybený (0), ať byl zasažen kteroukoliv ranou.

40.5. Postup při rovnosti bodů jednotlivců

- a) Dosáhnou-li dva nebo více závodníků maximálně možného výsledku, jsou všichni - bez rozstřelu - hodnoceni na **PRVNÍM** místě. Potom se vynechá takový počet míst, o kolik závodníků bylo první místo rozšířeno.
- b) Dosáhnou-li dva nebo více závodníků stejného výsledku, rozhodne se o prvním až třetím místě rozstřelem, a to:

TRAP :

všichni střelci se shodným výsledkem střílí po jedné ráně v pořadí dle rozlosování na stejném stanovišti, počínaje stanovištěm 1 na terč z téže vrhačky až do rozlišení výsledku a stanovení pořadí z rozstřelu. Střelec smí nabít jen jeden náboj. Nabije-li dva náboje a lhostejno, kterou ranou zasáhne terč, hodnotí se jako chybený. Všichni střelci střílí na stejném stanovišti a na terč z téže vrhačky. Prvnímu střelci ve skupině musí být vždy ukázán terč na každém stanovišti. V případě, kdy jeden střelec ve skupině poruší shodu (chybí terč), bude mu přiděleno nižší pořadí a opustí skupinu. Zbývající střelci se shodou pokračují v rozstřelu, dokud není jejich shoda porušena a není určeno jejich pořadí.

lovecké kolo, lovecký skeet:

Všichni střelci se shodným výsledkem se postaví v pořadí dle rozlosování za stanovištěm 4 za sebou a žádný nesmí mít náboj v žádné části zbraně, dokud se nepostaví na stanoviště.

ukáže dvojterč. Po povelu rozhodčího smí střelec nastoupit na stanoviště, nabít a střílet na pravidelný dvojterč (vysoký/nízký). Pak musí stanoviště opustit a zařadí se jako poslední do řady střílejících střelců. Všichni zbývající střelci postupují obdobně. Střelec, který chybí větší počet terčů z dvojstřelu, prohrává. Všichni střelci, kteří zůstanou ve shodě po prvním dvojterči, střílí na dvojterč v opačném pořadí (nízký/vysoký). Všichni střelci postupují obdobně tak, že střelci se shodou střílejí nejprve na dvojterče řádné a pak všichni se shodou na dvojterče opačné do doby než dojde k porušení shody a určení pořadí z rozstřelu.

40.6. UNIVERZÁLNÍ TRAP A AUTOMATICKÝ TRAP:

Všichni střelci se shodným výsledkem do třetího místa střílí novou položku na 25 terčů dle pravidel FITASC. Čtvrté až poslední místo se stanoví při rovnosti bodů podle výsledku poslední položky. Nedojde-li k rozhodnutí, berou se v úvahu předposlední položka a pak další atd. Je-li výsledek ve všech položkách stejný, rozhodne se v pořadí porovnáním zasažených terčů směrem od počátku položky (v poslední položce, předposlední atd.). Závodník, u něhož se dříve zjistí chybený terč, je považován za horšího. Lepší je závodník, který má více zasažených terčů od počátku položky v řadě.

40.7. Postup při rovnosti bodů družstev.

Jestliže dosáhnou dvě nebo více družstev stejného výsledku, rozhodne se pořadí podle součtu výsledků posledních položek, pak předposledních atd., až se dojde k rozdílu.

41. Výsledková komise

Pro každou soutěž zřizuje organizační výbor dané soutěže výsledkovou komisi, v jejímž čele stojí předseda s kvalifikací rozhodčího brokové střelby. Počet členů se volí ve vhodném nejlépe lichém počtu s ohledem na rozsah soutěže a dále uvedené povinnosti. V případě rovnosti počtu hlasů má předseda hlas rozhodující.

Povinností výsledkové komise je:

Pomáhat při losování závodníků a sestavit startovní listinu, připravit položkové listy a zajišťovat, aby byly ve správný čas na správném střelišti, ověřovat výsledky a sečítat zasažené terče na konci položek, zveřejňovat dosažené výsledky na výsledkové tabuli, sestavit výsledkovou listinu a tuto předat ve smyslu pokynů ČMMJ v požadovaném počtu a daném termínu na ČMMJ.

Vydáním tohoto Střeleckého řádu se ruší Střelecký řád ČMMJ pro mysliveckou sportovní střelbu vydaný v roce 2006 včetně dodatků.

Tento Střelecký řád ČMMJ nabývá platnosti dnem 1.1. 2018.

Schváleno Sborem zástupců ČMMJ dne .června 2017

Přílohy :

Obrazové přílohy terčů a postojů střelců

Směrnice pro činnost rozhodčích myslivecké sportovní střelby

§ 1

Účel směrnice

Směrnice určuje a vymezuje práva a povinnosti rozhodčích myslivecké sportovní střelby ČMMJ (dále jen „rozhodčích“), ale nezabývá se jejich speciálními povinnostmi během střeleckých závodů, které jsou dány „Střeleckým řádem ČMMJ pro mysliveckou sportovní střelbu“ (dále jen „střelecký řád“).

§ 2

Úkoly střelecké komise ČMMJ

(1) Střelecká komise ČMMJ, jejíž činnost je rámcově stanovena a vymezena Mysliveckou radou ČMMJ, navrhuje podmínky pro činnost rozhodčích, platné po schválení mysliveckou radou ČMMJ.

(2) Střelecká komise ČMMJ podle těchto směrnic stanoví podmínky pro činnost rozhodčích a tím řídí a usměrňuje jejich činnost a to především: organizací odborné přípravy rozhodčích, zveřejňováním případných upřesnění a doplňků jednotlivých článků střeleckého řádu a směrnice prostřednictvím Věstníku ČMMJ, vypracováním postupu pro získávání nových rozhodčích z řad členů ČMMJ, zajišťováním jejich odborné přípravy a prováděním výběru rozhodčích pro získání jejich vyšší kvalifikace, návrhy na výběr lektorů a zkušebních komisařů, spoluprací s Okresními mysliveckými spolky ČMMJ v plnění úkolů při odborné přípravě a výběru rozhodčích pro vyšší kvalifikaci.

§ 3

Rozhodčí

Rozhodčí je odborně připravený a přezkoušený funkcionář, který řídí soutěže v myslivecké sportovní střelbě a touto činností vytváří stejné, optimální podmínky pro střelce (závodníky) na soutěžích příslušné úrovně.

§ 4

Povinnosti rozhodčího

(1) Základní povinnosti rozhodčího je řízení průběhu soutěží, objektivní a nestranné hodnocení výkonu všech střelců zúčastněných v soutěži podle střeleckého řádu, této směrnice a popřípadě mezinárodních pravidel brokových disciplín (dále jen „střeleckých předpisů“).

(2) Každý rozhodčí musí pečovat o udržování a rozvíjení své kvalifikace a zvyšovat ji po stránce teoretické a praktické.

(3) Pro výkon funkce rozhodčího na příslušné úrovni a kategorii střelecké soutěže musí mít rozhodčí přiznánu příslušnou kvalifikaci, která se prokazuje průkazem rozhodčího, který musí mít rozhodčí při výkonu funkce u sebe.

(4) Kvalifikace rozhodčího jej kvalifikuje i jako lektora pro praktický výcvik při střelbě prováděné uchazeči o složení zkoušky z myslivosti.

(5) Rozhodčí podle svých možností působí na soutěžích v disciplínách myslivecké sportovní střelby podle potřeb a požadavků pořadatele, a nemůže-li delegovanou účast nebo pozvání přijmout, včas pořadateli neúčast omluví.

(6) Oblečení rozhodčího má odpovídat slušnému a úplnému oblečení účastníka akce ČMMJ. Není přípustné být oblečen jen v trenýrkách, které by měly délku nohavic kratší než 15 cm nad kolena, bez oblečení horní části těla a v oblečení křiklavých barev a vzorů a maskovacích vzorů.

(7) Rozhodčí je povinen vést záznam o své činnosti písemně na vydaném tiskopise. Záznam se povinně předkládá při prodloužení platnosti kvalifikace nebo po předepsaném období aktivní činnosti k žádosti o zvýšení kvalifikace.

§ 5

Práva rozhodčího

(1) Rozhodčí je oprávněn řídit střelecké soutěže v myslivecké sportovní střelbě na příslušné úrovni odpovídající jeho kvalifikaci nebo vykonávat funkci rozhodčího ve sboru rozhodčích i na soutěžích vyšších úrovní, řízených hlavním rozhodčím s příslušnou kvalifikací v rámci působnosti ČMMJ, případně dalších organizací na základě dohody.

(2) Rozhodčí má právo ucházet se o vyšší stupeň kvalifikace za předpokladů splnění požadavků stanovených touto směrnicí.

(3) Rozhodčí má na soutěži, na kterou byl pozván pořadatelem nebo delegován, právo na náhradu nutných cestovních výdajů, stravného, poplatků za ubytování a na odměnu za výkon podle dohody pořadatelem.

(4) Rozhodčí má právo být informován o všech změnách střeleckých předpisů zveřejněných ve Věstníku ČMMJ prostřednictvím okresních mysliveckých spolků ČMMJ nebo i jiným způsobem.

§ 6

Kvalifikační stupně rozhodčích

(1) Rozhodčí s kvalifikací III. třídy je oprávněn řídit (jako hlavní rozhodčí, funkcionář organizačního výboru nebo člen jury) a rozhodovat střelecké soutěže ČMMJ na úrovni okresu. Na úrovni vyšších soutěží (oblastní, přebory ČMMJ) může být zařazen do sboru rozhodčích pod řízením hlavního rozhodčího příslušné kvalifikace.

(2) Rozhodčí s kvalifikací II. třídy je oprávněn řídit (jako hlavní rozhodčí, funkcionář organizačního výboru nebo člen jury) a rozhodovat střelecké soutěže ČMMJ na úrovni okresu a oblasti. Na úrovni vyšších soutěží (přebory ČMMJ) může být zařazen do sboru rozhodčích pod řízením hlavního rozhodčího příslušné kvalifikace.

(3) Rozhodčí s kvalifikací I. třídy je oprávněn řídit a rozhodovat střelecké soutěže všech úrovní a ve všech funkcích. Může uznávat výsledky na přeborech, ze kterých se započítávají body za umístění pro soutěž ČMMJ – střelec roku.

(4) ČMMJ neviduje a nepřiznává licence rozhodčích /středních – U, ani mezinárodních - M. Rozhodčí s touto vyšší kvalifikací uznává ČMMJ pro své členy, kteří ji získali od Českého střeleckého svazu podle jejich předpisů pro brokové disciplíny.

§ 7

Odborná příprava rozhodčích

(1) Odborná příprava rozhodčích včetně přiznávání kvalifikací všech stupňů rozhodčím je řízena střeleckou komisí ČMMJ prostřednictvím ze strany ČMMJ jmenovaných a pověřených lektorů a zkušebních komisařů.

(2) Odbornou přípravou rozhodčího s kvalifikací III. třídy je absolvování kurzu rozhodčích. Kurzy rozhodčích pořádají okresní myslivecké spolky ČMMJ pověřené střeleckou komisí ČMMJ. Účelem kurzu je osvojení si střeleckého řádu, této směrnice, mezinárodních pravidel pro brokové disciplíny (ISSF) a pravidel brokových disciplín pro universální trap a lovecký parkúr. Dále je v kurzu zařazena informace o koncepci a organizování střeleckých soutěží v ČMMJ, bezpečnostní předpisy, předpisy o zbraních a střelivu, základy první pomoci při úrazech na střelnici, seznámení se s vybavením a pomůckami rozhodčího apod. v rozsahu 24 hodin.

(3) Odborná příprava rozhodčích pro přiznání kvalifikace vyššího stupně probíhá v kurzech rozhodčích.

§ 8

Přiznávání kvalifikace rozhodčím

(1) Přiznávání kvalifikace rozhodčím je vázáno na členství v ČMMJ, dosažení věku 21 let, složení zkoušky ze znalosti střeleckých předpisů; pro kvalifikaci II. a I. stupně pak prokázaná činnost rozhodčího, požadovaná délka praxe a absolvování kurzu ukončeného zkouškou.

(2) Zkoušku ze znalosti střeleckých předpisů lze složit písemnou nebo ústní formou. Zkoušky pořádají okresní myslivecké spolky ČMMJ z pověření střelecké komise ČMMJ. Zkušebními komisaři a lektory mohou být jen osoby vedené jako zkušební komisaři a lektoři v evidenci sekretariátu ČMMJ.

(3) Písemný zkušební test obsahuje 120 otázek a považuje se za složený, pokud je ve stanoveném časovém limitu správných odpovědí nejméně 108. Po vyhodnocení testu s menším počtem správných odpovědí lze požádat o ústní opravné přezkoušení, které se provádí před dvěma zkušebními komisaři.

(4) Ústní zkouška se koná nejméně před dvěma zkušebními komisaři tvořícími zkušební komisi a trvá u jednoho uchazeče maximálně 30 minut.

(5) Písemnou nebo ústní zkoušku lze jednou opakovat a to nejdříve po uplynutí jednoho měsíce.

(6) Pro přiznání kvalifikace II. třídy musí zpravidla uplynout doba praxe 3 let s prokázanou činností při rozhodování alespoň 5 soutěží za rok tj. celkem minimálně 15 soutěží. Pro přiznání kvalifikace I. třídy s prokázanou činností při rozhodování ve stejné roční výši musí zpravidla uplynout období praxe 5 let. Výjimku z délky praxe a počtu soutěží může v jednotlivých případech povolit střelecká komise ČMMJ.

(7) Přiznání kvalifikace III. třídy, její zvýšení na kvalifikaci II. a I. třídy se, po splnění stanovených podmínek provede vydáním (doplněním) průkazu rozhodčího.

§ 9

Průkaz rozhodčího

(1) Průkaz rozhodčího vystavený před rokem 1999, který není doplněn číslem průkazu, vyjádřeným zlomkem, v jehož čitateli je pořadové číslo a ve jmenovateli rok vydání, pozbývá platnosti dnem 31. 12. 2003. Průkazy rozhodčího vydávané po 1. 1. 2004 budou mít již toto označení.

(2) Podle takto označených průkazů rozhodčích bude od 1. 1. 2004 na sekretariátu ČMMJ vedena ústřední evidence rozhodčích.

(3) Průkaz rozhodčího se vystavoval od roku 1999 na dobu určitou s platností do roku 2010 včetně; pro další období bude jeho platnost vždy prodlužována na dobu 10 let.

(4) Podmínkou prodloužení platnosti průkazu platnosti rozhodčího je činnost ve funkci rozhodčího na střeleckých soutěžích ČMMJ, případně i na odborné přípravě rozhodčích, doložené výkazem o činnosti a průkazná znalost střeleckých předpisů ověřená pohovorem s lektory pověřenými střeleckou komisí ČMMJ.

(5) Průkaz rozhodčího je platný pouze ve spojení s platným průkazem členství v ČMMJ.

§ 10

Účinnost

Tato směrnice nabyla účinnosti schválením Sborem zástupců ČMMJ dne června 2017.

SMĚRNICE

střelecké komise ČMMJ

pro činnost rozhodčích myslivecké sportovní střelby

(Materiál ČMMJ)

1. Směrnice určuje a vymezuje práva a povinnosti rozhodčích myslivecké sportovní střelby ČMMJ (dále jen rozhodčích), ale nezabývá se jejich speciálními povinnostmi během střeleckých závodů, které jsou dány „Střeleckým řádem ČMMJ pro mysliveckou sportovní střelbu“.
2. Střelecká komise (SK) ČMMJ, jejíž činnost je rámcově stanovena a vymezena Mysliveckou radou ČMMJ, navrhuje podmínky pro činnost rozhodčích, platné po schválení Mysliveckou radou ČMMJ.
 - 2.1. S touto vydanou a schválenou Směrnicí je povinen se seznámit a řídit se jí každý rozhodčí myslivecké sportovní střelby.
3. Střelecká komise stanovuje podmínky pro činnost rozhodčích a tím jejich činnost řídí a usměrňuje na celém území ČR a to především:
 - organizací vzdělávání rozhodčích všech stupňů v souladu se zásadami pro udělování jejich licencí III., II. a I. stupně,
 - prostřednictvím Věstníku ČMMJ zveřejňuje případná upřesnění platnosti pravidel a změn jednotlivých článků Střeleckého řádu ČMMJ,
 - vypracovává postupy pro získávání nových rozhodčích z řad členů ČMMJ, zajišťuje jejich proškolení a doškolování stávajících a provádí výběr rozhodčích pro získání jejich vyšší kvalifikace,
 - k plnění úkolů při doškolování a výběru rozhodčích pro vyšší kvalifikaci využívá spolupráce s OMS.
4. Rozhodčí je odborně vyškolený funkcionář, který řídí soutěže v myslivecké sportovní střelbě a touto činností vytváří stejné, optimální podmínky pro střelce (závodníky) na soutěžích příslušné úrovně, odpovídající jeho kvalifikaci.
 - 4.1. Základní povinností rozhodčího je řízení průběhu soutěží, objektivní a nestranné hodnocení výkonu všech střelců zúčastněných v soutěži, podle platných předpisů a pravidel Střeleckého řádu ČMMJ.
 - 4.2. Každý rozhodčí by měl pečovat o udržování a rozvíjení své odborné úrovně a zvyšovat ji po stránce teoretické i praktické.
 - 4.3. Pro výkon funkce rozhodčího musí být dotyčný držitelem platné licence rozhodčího ČMMJ, prokázané příslušným a platným průkazem rozhodčího ČMMJ, který má při výkonu funkce u sebe k prokázání způsobilosti.
 - 4.4. Licence rozhodčího myslivecké sportovní střelby jej kvalifikuje i jako instruktora pro praktický výcvik mysliveckých adeptů ve střelbě a je pro tento úkon k dispozici příslušnému OMS.
 - 4.5. Rozhodčí podle svých možností působí na soutěžích v disciplínách myslivecké sportovní střelby podle potřeb a požadavků pořadatele (MS, OMS, apod.) a nemůže-li delegovanou účast nebo pozvání přijmout, včas se pořadatelé za neúčast omluví.
 - 4.6. Oblečení rozhodčího má odpovídat slušnému a úplnému oblečení účastníka akce ČMMJ. Není přípustné být oblečen jen v trenýrkách, které by měly délku nohavic kratší než 15 cm nad kolena, bez oblečení horní části těla a v oblečení křiklavých barev a vzorů. Pro oblečení se doporučují zelené, hnědé nebo šedé odstíny.
 - 4.7. Rozhodčí je povinen vést záznam o své činnosti písemně na oficiálním tiskopise nebo jinak. Tento záznam se povinně předkládá při prodloužení platnosti licence nebo k žádosti o zvýšení kvalifikace, po předepsaném období aktivní činnosti.
5. Rozhodčí s platnou licencí je oprávněn řídit střelecké soutěže v myslivecké sportovní střelbě na příslušné úrovni, odpovídající jeho kvalifikaci nebo vykonávat funkci rozhodčího ve sboru rozhodčích i na soutěžích vyšších úrovní, řízených hlavním rozhodčím s příslušnou kvalifikací v rámci působnosti ČMMJ, případně dalších organizací na základě dohody, na celém území ČR.
 - 5.1. Rozhodčí má právo ucházet se o vyšší stupeň kvalifikace (licence) za předpokladu splnění požadavků, stanovených touto Směrnicí.
 - 5.2. Rozhodčí, zúčastněný na soutěži, na kterou byl pozván pořadatelem nebo delegován, má právo na úhradu nutných cestovních výdajů, stravného, poplatků za ubytování a na odměnu za výkon funkce podle dohody s pořadatelem a v souladu s vydanou ekonomickou směrnicí ČMMJ.
 - 5.3. Rozhodčí má právo být informován o všech změnách a doplňcích předpisů a pravidel myslivecké sportovní střelby, jež vyplývají ze Střeleckého řádu ČMMJ, prostřednictvím Věstníku ČMMJ, zasílaného na OMS nebo jinak.
6. Školení rozhodčích ČMMJ všech stupňů včetně udělování licencí rozhodčích je řízeno střeleckou komisí ČMMJ prostřednictvím jmenovaných a pověřených lektorů a zkušebních komisařů. Podmínky k získání a udělení licence rozhodčího stanovuje tato Směrnice v dalších částech a je pro všechny zainteresované závazná.
7. Udělování licencí rozhodčím myslivecké sportovní střelby ČMMJ je vázáno na členství v ČMMJ, dosažení věku 21 let, výsledek zkoušky, prokázanou činnost rozhodčího a požadovanou délku praxe pro licence vyšších stupňů (II. a I. stupeň) v souladu s dalšími články Směrnice.
 - 7.1. Kvalifikační stupně rozhodčích jsou určeny podle následujících článků:
 - 7.1.1. Rozhodčí s kvalifikací (licencí) III. třídy.

Je oprávněn řídit (jako hlavní rozhodčí, funkcionář organizačního výboru nebo člen Jury) a rozhodovat střelecké soutěže ČMMJ na úrovni MS a okresu. Na vyšších úrovních soutěží (oblastní, přebory ČMMJ) může být zařazen do sboru rozhodčích pod řízením hlavního rozhodčího příslušné kvalifikace.
 - 7.1.2. Rozhodčí s kvalifikací (licencí) II. třídy.

Je oprávněn řídit (jako hlavní rozhodčí, funkcionář organizačního výboru nebo člen Jury) a rozhodovat střelecké soutěže ČMMJ na úrovni MS, okresu a oblastí. Na vyšších soutěžích může být zařazen do sboru rozhodčích.
 - 7.1.3. Rozhodčí s kvalifikací (licencí) I. třídy.

Je oprávněn řídit a rozhodovat soutěže všech úrovní a kategorií v rámci působnosti ČMMJ ve všech funkcích. Může uznávat výsledky na přeborových soutěžích, ze kterých se započítávají body za umístění pro soutěž ČMMJ - Střelec roku.
 - 7.1.4. ČMMJ nevede ani neuděluje licence rozhodčích ústředních – U, ani mezinárodních – M. Rozhodčí s touto vyšší licencí uznává ČMMJ pro své členy, kteří ji získali od Českého střeleckého svazu pro brokové disciplíny podle jejich předpisů.
 - 7.2. Kvalifikace rozhodčího ČMMJ se uděluje od roku 1999 na dobu určitou s platností do roku 2010 včetně a pro další období bude jeho platnost prodloužena (prolongována) vždy na dobu 10 let.
 - 7.2.1. Průkaz rozhodčího ČMMJ, vystavený před rokem 1999, který není opatřen číslem průkazu, vyjádřeným zlomkem, v jehož čitateli je pořadové číslo a ve jmenovateli rok vydání, pozbývá ke 31. 12. 2003 platnost.

Na základě takto označených průkazů rozhodčího ČMMJ bude od 1. 1. 2004 vedena ústřední evidence rozhodčích na ČMMJ v Praze v odpovědnosti a pod dohledem střelecké komise ČMMJ.
 - 7.2.2. Základní kvalifikaci rozhodčího je licence III. třídy. Rozhodčí může postupně absolvovat další fáze vzdělávání a získávání vyšší kvalifikace až po I. třídu. Mezi udělením licence III. a II. třídy musí zpravidla uplynout doba praxe 3 let s prokázanou činností při rozhodování alespoň na 5 soutěžích za rok tj. celkem minimálně 15 soutěží. Mezi udělením licence II. a I. třídy musí zpravidla uplynout období praxe 5 let s prokázáním rozhodování alespoň na 5 soutěžích ročně. Výjimku z délky praxe a počtu soutěží může posoudit SK ČMMJ, která je oprávněná v jednotlivých případech udělit výjimku.
 - 7.1.5. Licence rozhodčího je platná pouze s platným průkazem členství v ČMMJ.
 - 7.1.6. Podmínkou pro prolongaci průkazů (před uplynutím doby jeho platnosti) je aktivní činnost ve funkci rozhodčího na střeleckých soutěžích ČMMJ, případně i na doškolovacích seminářích, doložené výkazem o činnosti a průkazná znalost Střeleckého řádu ČMMJ.
8. Přípravou pro rozhodčího s licencí III. třídy je absolvování kurzu rozhodčích. Účelem kurzu je osvojení mezinárodních pravidel pro brokové disciplíny (ISSF), Střeleckého řádu ČMMJ pro mysliveckou sportovní střelbu a pravidla brokových disciplín pro Universální trap a Lovecký parkúr. Kromě toho je do programu kurzu zařazena informace o koncepci a organizování střeleckých soutěží v ČMMJ, všeobecné brokových disciplín v ČR, bezpečnostní předpisy, související předpisy zákona o zbraních a střelivu, základy první pomoci při úrazech na střelnici, seznámení s vybavením a pomůckami rozhodčího, apod. v rozsahu 24 hodin.
 - 8.1. Podmínkou pro získání licence, kromě případů uvedených v předchozích odstavcích, je úspěšné složení písemné nebo ústní zkoušky ze znalosti předpisů a pravidel brokových disciplín a Střeleckého řádu ČMMJ.
 - 8.2. Písemný zkušební test obsahuje 120 kontrolních otázek. Podmínkou pro úspěšné splnění testu je nejvyšší počet 12 chyb s možností ústního opravného přezkoušení při neúspěšnosti, za účasti alespoň 2 zkušebních komisařů. Neúspěšnou písemnou nebo ústní zkoušku lze jednou opakovat, nejdříve po uplynutí doby 1 měsíce.
9. Držitel licence rozhodčího, který se prokazatelně dopustil závažných přešlapků při výkonu funkce, může být předvolán k disciplinárnímu řízení.
 - 9.1. Pro každé disciplinární řízení jmenuje střelecká komise ČMMJ jednorázové disciplinární komisi.
 - 9.2. Podněty pro zahájení disciplinárního řízení mohou dávat rozhodčí, závodníci, pořadatelé soutěží i funkcionáři ČMMJ, kteří vědí o nesprávném rozhodnutí nebo jednání daného rozhodčího.
 - 9.3. Podněty k disciplinárnímu řízení musí být k rukám předsedy SK ČMMJ předloženy pouze písemnou formou a věcně doloženy. Ústními nebo anonymními podáními se SK nebude zabývat.
 - 9.4. Výsledkem disciplinárního řízení může být pozastavení platnosti licence rozhodčího, snížení dosavadní kvalifikace, případně zrušení platnosti licence rozhodčího ČMMJ odebráním nebo zrušením platnosti průkazu rozhodčího.
10. Tato Směrnice nabývá platnosti dnem 1. 5. 2003, po schválení Mysliveckou radou ČMMJ.

Přehled vydaných pověření k organizování „zkoušek“

platný ke dni 15. 8. 2017, podle zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, v platném znění

Pověřená organizace / škola	Adresa	Druh zkoušky
Českomoravská myslivecká jednota, z.s.	Jungmannova 32/25 Nové město, 110 00 Praha 1	organizované zkoušky - z myslivosti - pro myslivecké hospodáře - psů z výkonu - sokolnické
Česká zemědělská akademie v Humpolci, střední škola	Školní 764, 396 27 Humpolec	organizované zkoušky - z myslivosti
Střední odborné učiliště lesnické a rybářské, Bzenec, Přívoz 735	Přívoz 735, 696 81 Bzenec	organizované zkoušky - z myslivosti
Vyšší odborná škola lesnická a Střední lesnická škola Bedřicha Schwarzenberga, Písek, Lesnická 55	Lesnická 55, 397 01 Písek	organizované zkoušky - z myslivosti - pro myslivecké hospodáře
Střední odborná škola Poděbrady, Boučkova 355	Boučkova 355 290 40 Poděbrady	organizované zkoušky - z myslivosti
Vyšší odborná škola a Střední škola veterinární zemědělská a zdravotnická Třebíč, Žižkova 505	Žižkova 505, 674 23 Třebíč	organizované zkoušky - z myslivosti
Střední lesnická škola Hranice, Jurikova 31	Jurikova 31, 753 01 Hranice	organizované zkoušky - z myslivosti
Střední odborná škola Nové Město na Moravě	Bělisko 295 592 31 Nové Město na Moravě	organizované zkoušky - z myslivosti
Střední odborná škola lesnická a strojírenská, Šternberk	Opavská 4, 785 01 Šternberk	organizované zkoušky - z myslivosti
Vyšší odborná škola ekonomická a zdravotnická a Střední škola	Hybešova 982/53, 680 01 Boskovice	organizované zkoušky - z myslivosti - pro myslivecké hospodáře
Asociace Myslivosti ČR, o.s.	Dukelská 1617, 349 01 Stříbro	organizované zkoušky - z myslivosti - pro myslivecké hospodáře - psů z výkonu
Společnost pro myslivecké vzdělávání Artemis	Sportovní 456 285 04 Uhlířské Janovice	organizované zkoušky - pro myslivecké hospodáře
Řád Svatého Huberta	Kuks, 544 43 Trutnov	organizované zkoušky - z myslivosti - pro myslivecké hospodáře

**DRUCKVO, spol. s r. o., DISTRIBUCE,
VELKOOBCHOD A MALOOBCHOD**

Táboritská 23, 130 87 Praha 3 - Žižkov

Tel.: 777 292 722, 777 292 721

E-mail: penzum@druckvo.cz

WWW.PENZUM.CZ

ISBN 978-80-87668-36-8

9 788087 668368